Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES

Google Livres

LUCIANI
SAMOSATENSIS
OPERA.

GRAECE ET LATINE.

Tomus Tertius.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΣΑΜΟΣΑΤΕΩΣ ΑΠΑΝΤΑ.

LUCIANI SAMOSATENSIS OPERA.

CUM NOVA VERSIONE

TIBER. HEMSTERHUSII, & IO. MATTHIAE GESNERI,

GRAECIS SCHOLIIS, AC NOTIS

omnium proximae editionis Commentatorum, additis

Io. BRODAEI, Io. IENSII, LUD. KUSTERI, LAMB. BOSII,

HOR. VITRINGAE, IOAN. DE LA FAYE, ED. LEEDES,

aliisque ineditis, ac praecipue

MOSIS SOLANI & I. M. GESNERI.

TOMUS III.

Curavit, notasque suas adjecit

IOANNES FREDERICUS REITZIUS.

AMSTELODAMI,

Sumptibus JACOBI WETSTENII.

CIↃ IↃ CC XLIII.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΣΑΜΟΣΑΤΕΩΣ
Δ Ι Α Λ Ο Γ Ο Ι.

LUCIANI SAMOSATENSIS
D I A L O G I.

RHETORUM PRAECEPTOR.

QUAERIS, adolescens, quomodo fieri possis Rhetor, atque honestissimum illud & omnium ore celebratum nomen, Sophista ipse esse vi-

ΡΗΤΟΡΩΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ.

1. Ἐρωτᾷς, ὦ μειράκιον, ὅπως ἂν ῥήτωρ γένοιο, καὶ τὸ σεμνόταλον τοῦτο καὶ [a] πάνδημον ὄνομα, [b] σοφιστὴς αὐτὸς εἶναι δό-

VARIANTES LECTIONES.

a Πάνδημον] Sic *Fl. Ald. B1.* & 2. *H. P.* &c. Πάντιμον *J. V2.* Mſ. *Graev.* & L. b Σοφιστὴς] Ὁ σοφιστὴς *J.* ſola.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ΡΗΤΟΡΩΝ] Φασὶν ὡς τις * Πολυδεύκη τὸ ὀνοματολόγον λουτσιόμβρον Λυκιαν̀ὸν, τοῦτον γράψαι τὸν λόγον. τίχοιμι μὲν οὖν ὅ τινα † λόγῳ ὠφελοῦντα, σωρὸν δὲ λέξεων ἀδιακρίτων ‡ ὑφιστάντα, κ̀ ἴσως εἰκὸς λέγ̀ σκοπεῖν ταῦτα τοῖς φήσασιν εἶναι ἐπὶ ϵ̓ συγχρόνω ἄμφω Λυκιανὸς ϵ̓ Πολυδεύκης. ἐπὶ γ̀ Μάρκ τῶ Αὐτοκράτορ. *V.*

ΡΗΤΟΡ.] Taxat Rhetores ſui temporis ut Luxuriosos nugacesque, & plenos oſtentationis & ampulloſas fluentesque deliciis. *G.* (Scholion hoc ego ad *Lexiph.* pertinere judico. *M. du S.*) Ideoque & illuc utrumque jam tranſtuli. *J. F. R.*

* Pollux non tantum ſcripſerat Onomaſticon, de quo hic Noſter, ſed etiam declamationes, aliosque ejusmodi libellos, inter quos fuit oratio contra Socratem, ut auctor eſt Suidas, unde ſibi Sophiſtae, quatenus in malam partem ea vox ſumitur, nomen meruit. At ſi eidem Suidæ crederemus, tempora non convenirent, cum Lucianus ſub Trajano, ut ait, vixerit; Pollux vero ſub Marco & Commodo Impp. Verum *Suidam* erraſſe oſtendit *Voſſius* de Hiſt. Graecis Lib. II. c. 15. cujus rationibus in poſterum addetur Scholiaſtae noſtri auctoritas. *J. Cler.*

† Λόγῳ] Ita dedit *Solan.* neſcio unde; obſecundavi tamen, quia vulgatum ſtare non poterat. Cl. *Hemſt.* in Praef. ad *Poll.* p. 31. pr. ἢ λόγ̀ corrigebat, quod praeferat cui lubet. *J. F. R.*

‡ Ὑφιστάντα] Συνιστᾶλα, *contrudentem* pro ὑείστᾶλα corrigi jubet Cl. *Hemſt.* l. d. & pro ἀδιακρίτων ἀδιακρίτων malit; licet —ον non damnet. Ego quoque —ων praeferrem. Sed συνιστάντα & ὑφιστάντα ratione accentus eum ſcribere voluiſſe, tamen credo, qui lubens admiſiſſem conjectionem, ſi ex Cod. firmaretur. *J. F. R.*

A D N O T A T I O N E S.

ΡΗΤΟΡΩΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ] Scriptus videtur Dialogus in *Julium Pollucem*, cujus exſtat onomaſticum. Hinc illud (p. 453.) ἀλλ' ὦδε τοῖς Διὸς ϵ̓ Λήδας. &c. Sic infra Dial. Τυφλολεγ. in Polycnetum Sophiſtam (p. 814.) *Th. M.*

ΡΗΤΟΡΩΝ] In *J.* Pollucem ſcriptum hunc libellum ajunt Scholiaſtes & *Marcilius*, eum ſc. cujus hodieque Ὀνομαστικὸν extat: ſane quod extremo libro ſcribit de nomine c. 24. ut recte conjeciſſe videantur, facit. Ægyptium fuiſſe *Palmerius* inde elicit, quod Pater (eodem c. 24.) ſerviiſſe dicitur. Naucratites autem Pollux. *Philoſtr.* 592. quanquam Ἀρδυήνης σοφιστὴς aliquando audit. Vid. *Suid.* Πολυδ. & Ναυκρατ. In alia ſententia eſt Cl. *Hemſterhuſius* in praef. & ad c. 1. Pollucis, de quo optime meritus eſt. Haec ego obiter. Ille ex profeſſo, ideoque magis audiendus. *M. du S.*

1. Ἐρωτᾷς, &c.] Ἐρωτᾷς, ὦ μειράκιον, ὅπως ἂν ῥήτωρ γένοιο, κ̀ τὸ σεμνόταλον τοῦτο ϵ̓ πάνδημον ὄνομα σοφιστὴς αὐτὸς εἶναι δόξῃς. *Sciſcitaris, adoleſcens, quo pacto Rhetor evadere, & venuſtiſſimum illud, vulgoque celebratum nomen ſophiſta ipſe cenſeri poſſis.* Sic interpres. Sed in Mſ. eſt πάντιμον ὄνομα vertendum, *illud & quod ab omnibus colitur nomen.* *J. G. G.*

2. Τὸ σεμνόταλον τοῦτο ϵ̓ πάνδημον ὄνομα] Hæc duo in unam rem coire omnino nequeunt, & latet certe aliud, quod ex vetuſtis libris exſpectandum. Interim ſolitus fui hic legere πάνδεινον, quod vocabulum in Philopſeude quidem uſurpat auctor ad malum πάνδεινα πάσχειν λιρόσυλον ὄντα, ſed in bonum occurrit, & quidem in hac ipſa materia in Rhetorum praeceptore πάνδεινόν τινα εἰ τοῖς λόγοις ἀγωνιστήν. *J. G.*

3. Πάντιμον] Ita Mſ. Gr. L. & Ed. *J.* ac *V2.* recte, nec ulla amplius mutatione indiget locus. Reliqui

δόξης. ἄβιωτα γὰρ εἶναί σοι φῆς, εἰ μὴ τοιαύτην τινὰ ἢ δύναμιν περιβάλλοιο ἐν τοῖς λόγοις, ὡς ἄμαχον εἶναι, καὶ ἀνυπόστατον, καὶ θαυμάζεσθαι πρὸς ἁπάντων, καὶ ἐπιβλέπεσθαι, περισπάσασθαι ἅπασι τοῖς Ἕλλησι δεινόν. καὶ δὴ τὰς ὅπῃ τοῦτο ἀγούσας ὁδοὺς, αἵ τινές ποτέ εἰσιν, ἐθέλεις ἐκμαθεῖν. ἀλλὰ θάρρει φθόνος, ὦ παῖ· καὶ μάλιστα ὁπότε νέος τις αὐτὸς ὢν ὀρεγόμενος τῶν ἀρίστων, οὐκ εἰδὼς ὅθεν ἂν ταῦτα ἐκπορίσαιτο, ἱερόν τι χρῆμα ἡ συμβουλὴ ἔοικεν, καθάπερ νῦν σὺ, τοῦτο [a] αἰτοίᾳ προσελθών. ἧκε ἄρα τό γε ἐπ' ἐμοὶ, καὶ πάνυ θαῤῥῶν, ὡς [b] τάχιστα δεινὸς [c] ἀνὴρ ἔσῃ γνῶναί τε τὰ δέοντα, καὶ ἑρμηνεῦσαι αὐτὰ, ἢν τὸ μὴ τοῦτο ἐθελήσῃς αὐτὸς ἐμμένειν οἷς ἂν [d] ἀκούσῃς παρ' ἡμῶν, καὶ φιλοπόνως αὐτὰ μελετᾷν, καὶ προθύμως ἀνύειν ἡ ὁδὸν, ἕως ἂν ἀφίκῃ πρὸς τὸ τέρμα.

Τὸ μὲν οὖν θήραμα οὐ σμικρὸν, οὐδὲ ὀλίγης ἢ σπουδῆς δέομενον· ἀλλὰ ἐφ' ὅτῳ καὶ πονῆσαι πολλὰ, καὶ ἀγρυπνῆσαι, καὶ πᾶν

dearis. Nec vitam enim tibi dulcem esse ais, nisi talem quandam in dicendo facultatem assequaris, ut invictus sis, neque quisquam consistere te contra audeat, admirabilis porro apud omnes, & conspicuus, & quem audire Graeci omnes vehementer studeant. Vias ergo, quae ad hoc ducant, quaecumque tandem sint, studes edisscere. Verum nulla, puer, invidia est: in primis ubi juvenis aliquis, optimarum ipse rerum cupidus, ignarus autem unde haec petat, illud *nanquam* consilium, rem sanctam, uti tu modo, rogatum veniat. Audi ergo quod in mea potestate est, & cum fiducia, ut quam celerrime vir acer fias, tum ad cognoscendum quae opus est, tum ad explicandum, si postea manere in illis, quae a nobis audies, volueris, & diligenter ea meditari, & studiose viam pergere, donec ad metam perveneris.

2. Atque illud quod venaris non parvum est, neque parvae curae indigum, sed in quo multum laborare, & vigilare, & mihil non

[a] Αἰτοίᾳ] Αἰτοίης *Fl.* sine commate post σὺ. [b] Τάχιστα] Ita dedit *Solan.* ex L. Μάλιστα Edd. priores. Τάχιστα etiam marg. *A1.* [c] Ἀνὴρ] Omittit *Fl.* [d] Ἀκούσῃς] Ἀκούσῃ *Fl.*

Impr. πάνδημον. *M. du S.*

Πάνδημον ὄνομα] Non possum damnare lectionem impressorum, credo, omnium. Ut in fine hujus libelli Venus πάνδημος, quam omnis populus veneratur; sic πάνδημον ὄνομα non minus mihi rectum videtur, quam πάντιμον. *J. M. G.*

Πάνδημον] *Solan.* πάντιμον praefert, ex *J.* & *V2.* Ceterasque male habere πάνδημον, margini adscripsit. Ego, quia utrumque eodem redit, numerum Edd. potiorem sequor, & sine necessitate vulgatum movere non sustinui. Immo re accuratius examinata, πάνδημον veram esse lectionem video, quod ideo per πάνδημον Venerem juret in fin. hujus Dial. (vid. §. 25. f.) quod ipse voti hujus compos jam πάνδημος sibi factus videatur, & conclusio ita propositioni respondeat. His scriptis video Cl. *Gesnerum* mecum plane consentire. *J. F. R.*

14. Ἱερόν] (Ex Pythagoricorum schola hausturn. V. *Jambl.* de V. Pyth. No. 85.) *Kust. Platonis* aetate jam inter proverbia numerabatur. Theag. p. Ed. *Bas.* 239. 1. Ad Menandri senarium alludit Ἱερὸν ἀληθῶς ἐστιν ἡ συμβουλία. Vid. *Steph.* γνωμ. p. 278. *M. du S.*

Ἱερόν τι χρ. τὴν συμβ.] Rursus infra *Adv. Ind.* c. 25. σκέψαι τοίνυν εἰ ἱερὸν χρῆμα συμβουλή. *Long. Past.* IV. pr. ὁ θεὸς ἱερὸν μάγειρόν τι χρῆμα. *Aristoph.* Plut. 891. πολὺ χρῆμα τεμάχων. *Aelian.* V. H. I. 3. σοφόν τι χρῆμα ἦν γυνὴ βατράχων. Plura Commentt. ad utrumque. At quis hoc loquendi genus ignorare potest? *J. F. R.*

16. Ἐπ' ἐμοὶ] Ἄνευ ἐπ' ἐμοῦ junxit *Birchtimer.* vertens: *audi ex me*, quod defendi posset ex *Phalar.* Ep. 18. ubi ἐπὶ σοὶ, *quem tibi commisi.* Sed rectius *Gesn.* cum *Benedicto.* τόγε ἐπ' ἐμοὶ jungit, pro ἐπὶ τό γε, i. e. *quantum in me.* *J. F. R.*

17. Τάχιστα] Sic L. In Impr. μάλιστα. Ex *Thucydide* autem verba haec mutuo accepit L. II. 60. quem & alibi eorum auctorem nominat; Ὀλιγ. c. 36. *M. du S.*

Τάχιστα] Non placebit haec emendatio illis, qui pr. c. 2. legerint, ubi multo labore opus esse ad hoc ipsum, videtur innui; sed placebit porro legentibus c. 3. ubi promittit, se non ordinaria ac difficili, sed compendiosissima ipsum via ducturum. Magisque probabitur conferentibus c. 5. ubi unius diei rhetorem illum futurum promittit, & c. 10. quo loco ταχεῖα καὶ ῥητορικὴ ὁδός, & τάχιστα — τῇ ῥητορικῇ συνεῖναι itidem habemus. *J. F. R.*

33. Ἰδιωτικὸν μισεῖν] *Hesiod.* Ἔργ. 290. *F. G.*

35. Ἐπὶ σοὶ] *L. Bos* de Ellipt. p. 108. vertit, *aliquid — differremus*, quum ante versum esset: *si quidem*

non ſuſtinere aequum ſit. Vide enim, quot homines, qui antea nihil eſſent, nobiles, & divites, &, per Jovem, generoſiſſimi, ob dicendi facultatem viſi ſint.

3. Interim tamen noli metuere, neque te magnitudo eorum, quorum ſpes propo-
nitur, ipſa aſſequendi difficultate rejiciat, qui putes, infinitos tibi ante ſubeundos labores. Neque enim aſperam te neque arduam & plenam ſudoris viam ducemus, ut in media illa fatigatus retro eas: alioqui nulla parte meliores eſſemus reliquis, qui conſuetae illius duces ſunt, longae, & praeruptae, & laborioſae, & ut plurimum deſperatae. Verum eximium in conſilio noſtro illud eſt, quod *per* jucundiſſimam ſimul & maxime compendiariam, & equos etiam capientem *viam*, atque declivem, multa cum voluptate atque oblectatione, per prata florida & umbram ſolidam, otioſe incedens, ſine ſudore ſtabis in ſummo, & praedam nullo labore capies, &, ita me Jupiter, epulabere jam accumbens, cum anhelantes, quotquot alteram illam viam ſecuti ſunt, ab alto videbis, circa imum

ὁτιῶν ἀποδεῖναι ἄξιον. σχόπει γῶν ὁπόσοι τέως μηδὲν ὄντες, ἔνδοξοι, καὶ πλούσιοι, καὶ, νὴ Δί', εὐγενέσταλοι ἔδοξαν ἀπὸ τ λόγων.

Ὅμως δὲ μὴ δέδιθι, μηδὲ πρὸς τὸ μέγεθος τῶν ἐλπιζομένων ἀποδυσπετήσης, μυρίους τινὰς τοὺς πόνους προπονήσειν οἰηθείς. οὐ γὰρ σε τραχεῖάν τινα, οὐδὲ ὄρθιον, καὶ ἱδρῶτος μεστὴν ἡμεῖς [c] γε ἄξομεν, ὡς ἐκ μέσης αὐτῆς ἀναστρέψαι καμόντα. ἐπεὶ οὐδὲν ἂν διαφέρομεν τ ἄλλων, ὅσοι τ συνήθη ἐκείνην ἡγοῦνθ', μακρὰν, καὶ ἀάντη, καὶ καμαλπρὰν, καὶ ὡς [f] τὸ πολὺ ἀπεγνωσμένην. ἀλλὰ τόγε παρ' ἡμῶν ἐξαίρετον τ συμβυλῆς, τοῦτό ἐστιν, ὅτι ἡδίστην τε ἅμα καὶ ὀπτομωτάτην, καὶ ἱππήλατον καὶ κατάντη, σὺν πολλῇ τῇ θυμηδίᾳ καὶ τρυφῇ, διὰ λειμώνων εὐανθῶν καὶ σκιᾶς ἀκριβοῦς, σχολῇ καὶ βάδην ἀνιὼν, ἀνδρωτὶ ἐπιστήσῃ τῇ ἄκρᾳ, καὶ [g] ἀγρεύσεις σὺ καμὼν, καὶ, νὴ Δί', εὐωχήσῃ καλαπείμενος, [h] ἐκείνους, ὁπόσοι τ ἑτέραν ἐτράπουλο, ἀπὸ τοῦ ὑψηλοῦ ἐπισκοπῶν ἐν τῇ ὑπωρείᾳ τ ἀνόδου.

[e] Γε] Abeſt a *Fl.* [f] Τὸ πολὺ] Sic *Fl. Ald. H. P.* &c. Ἐπὶπολὺ *F.* [g] Ἀγρεύσεις] Αἱρήσεις L. & marg. *Αἰρ.* [h] Ἐκεῖνος] Reſtitutum ex *Fl.* & *S.* Ἔκεινος cett. male. Ἔκεινον *Martil.* fruſtra. Ἐκεῖνος etiam marg. *Ar.* Sed deletum deinde. *Gesner.* vulgatum tueri conatur.

dem differimus. Sed Cl. *Gesnerus* jam ſua ſponte emendavit. *J. F. R.*

40. Ὑπήλατον δ' καὶ κατάντη] *Facilem & acclivem* reddiderat *Birkheimerus*, quum deberet: *equitabilem ac declivem* vel *pronam.* Cl. *Monſ.* illud *equitabilem* ſuperſcripſerat, quod Cl. *Geſn.* per circuitionem dedit. *J. F. R.*

44. Αἱρήσεις] Ex Codice L. hoc, qui αἱρήσεις, pro vulgato ἀγρεύσεις, habet. *M. du S.*

45. Καὶ νὴ Δί', εὐωχήσῃ καλαπείμενος, ἐκείνους, ὁπόσοι τὴν ἑτέραν ἐτράπουλο, ἀπὸ τοῦ ὑψηλοῦ ἐπισκοπῶν] Inducit hic Lucianus quempiam, qui faciliori & breviori via aliquem ad artis Rhetoricae ſcientiam ſuſcipit perducere. Mirifice itaque in exordio commendat & extollit hic ὁδοποιὸν, viae, qua diſcipulum ſuum ducturus eſſet, brevitatem, & commoditatem; ita ut ſine ullo ſudore & moleſtia ad ſummum pervenire diſcipulus poſſit: *quo cum veneris*, inquit, *hilariter profecto vives, decumbens, eos omnes, qui ad aliam ſe flexerunt viam, e ſummo deſpiciens, etiamnum haerentes in difficilibus & lubricis rupibus, aegre aſcendentes, & ſubinde in caput devolutos*, &c. *Martilius* legit καλαπείμενος ἐκεῖνος pro ἐκείνους. Quae mutatio cur ſit neceſſaria, equidem nullus video. Ipſum illud εὐωχήσῃ καλαπείμενος ſatis efficax eſt ad denotandum eum, qui omni labore immunis, & ſolutus vivat. Adde quod haec locutio, ἐκείνους, ὁπόσοι, &c. eſt nimis rotunda, & Luciano noſtro familiaris, quam ut ſit ſollicitanda. Noſter in *Hippiae* initio, Τῶν σοφῶν ἐκείνους μάλιστα ἄγαγέ φαμι δεῦρο ἑκάστοτε, ὁπόσοι, &c. & eadem pag. Τῶν μηχανικῶν ἐκείνους ἄξιον θαυμάζειν, ὁπόσοι, &c. ac paſſim. *J. F.*

46. Ἔκτος] Ἔκτορος ut ἕκτορος, ἕκτιος, ἕκτος, & id genus alia. Sic paucis interjectis, μοναυχὶ καθεύδων λαθών. Et p. 440. ὀπτητὴ. *Th. M.*

Ἐκείνους] Ante *Benedictum* jam *Fl.* Ed. recte habebat. Reliqui libri, quod mireris, ἕκτους. *M. du S.*

Ἔκτους, ὁπόσοι] Sanus mihi videtur locus, tentatus, ut videtur, propter verbum nondum relatum in Lexica. Ut ἔκτος eſt, qui non reſpirat, δύσπνους qui difficulter: ſic ἕκτος, qui labore, curſu, multum ſpiritus effudit, & nunc aegre eum recipit, verbo, *anhelus.* Jungo igitur ἐπισκοπῶν ἕκτους & deinde ἐν τῇ ὑπωρείᾳ, κ. τ. λ. *J. M. G.*

δω. ἔτι χῦν θυσβάτων ϗ ὀλιθηρῶν τ̃ χρημνῶν μόλις ἀνέρποιλας, ἐπικυλιομένους ἐπὶ κεφαλὴν ἐνίοτε, ϗ πολλὰ τραύματα λαμβάνοιλας ἐπὶ τραχείαις ταῖς πέτραις· σὺ δὲ πρὸ πολλοῦ ἄνω ἐστεφανωμένος, εὐδαιμονέστατος ἔσῃ, ἅπαντα ἐν βραχεῖ, ὅσα ἐστὶν ἀγαθὰ πρὸς τ̃ ῥητορικῆς μονονυχὶ καθεύδων λαβών.

adscensum, adhuc per difficilia & lubrica praecipitia vix repentes, devolutos nonnunquam in caput, & vulnera multa asperis in rupibus accipientes: tu contra ea olim supra coronatus, felicissimus eris, qui brevi tempore, quaecumque bona sunt a Rhetorice tantum non dormiens acceperis.

55

Ἡ μὴ δὴ ὑποχεσις ἔτω μεγάλη· [a] ἀλλὰ πρὸς Φιλίου [b] Διὸς, μὴ [c] ἀπιστήσῃς, εἰ ῥᾳστά τε ἅμα ϗ ἥδιστά σοι ταῦτα ἐπιδείξειν φαμέν. εἰ γὰρ Ἡσίοδος μὲν ὀλίγα φύλλα ἐκ τοῦ Ἑλικῶνος λαβὼν, αὐτίκα μάλα ποιητὴς ἐκ ποιμένος κατέστη, ϗ ἤδε θεῶν ϗ ἡρώων γένη, κάτοχος ἐκ Μουσῶν γενόμενος· ῥήτορα δὲ, ὃ πολὺ ἔνερθε τ̃ ποιητικῆς μεγαληγορίας ἐστὶν, ἐν βραχεῖ καλαστῆναι ἀδύνατον, εἴ τις ἐκμάθοι τ̃ ταχίστην ὁδὸν;

4. Promissio sane quam magna; Sed per ego te amicitiae praesidem Jovem *rogo*, ne fidem nobis deneges, si facillima simul & suavissima haec tibi nos ostensuros esse dicimus. Si enim Hesiodus, paucis ex Helicone sumtis foliis, poëta statim de pastore factus est, & Deorum genera atque hominum, a Musis obsessus, cecinit: Rhetoremne, quod multum infra poëticam magniloquentiam est, brevi tempore fieri posse negabimus, si celerrimam quis viam ediscat?

Ὡς ἔγωγε ϗ διηγήσασθαί σοι βούλομαι Σιδωνίου τινὸς ἐμπόρου ἐπίνοιαν, δι' ἀπιστίαν ἀτελῆ γενομένην, ϗ τῷ ἀκουσαντι ἀνόνητον. ἦρχε μὲν γὰρ ἤδη Ἀλέξανδρος Περσῶν, μετὰ τ̃ ἐν Ἀρβήλοις μάχην, Δαρείου καθηρηκώς. ἔδει δὲ πανταχόσε τ̃ δεχῆς διαθεῖν τοὺς γραμματοφόρους, τὰ ἐπιτάγματα τοῦ Ἀλεξάνδρου κομίζοντας· ἐκ Περσῶν δὲ πολλὴ ἐς Αἴγυπτον ἐγίγνετο ἡ ὁδός· ἐκπεριιέναι γὰρ

5. Quorsum ego etiam enarrare tibi volo Sidonii cujusdam mercatoris inventum, quod ob negatam illi fidem caruit successu, & utilitatem audienti nullam attulit. Imperabat jam Persis Alexander, post devictum praelio ad Arbela Darium. Opus autem erat per omnes imperii partes discurrere tabellarios, perferentes Alexandri imperia. Porro multum erat ex Persis in Aegyptum viae. Circumeundi enim montes, deinde per

a Ἀλλὰ] Σὺ δὲ L. & marg. *A1*. b Διὸς] Non habet *Fl*. c Ἀπιστήσῃς] Ἀποστήσῃς marg. *A1W*.

67. Πρὸς Φιλίου Διὸς] Etsi supra *Tim*. c. 1. Ὦ Ζεῦ Φίλιε necessario additur; hic tamen Διὸς cum *Fl*. omittere malim, vereorque ne ex interpretamento huc irrepserit: nam & alibi solet sine Jovis mentione *Philium* solum dicere, ut *Tox*. c. XI. fin. ἆρ' ἱκανὸς ὁ Φίλιος; & alibi. Quin vel in jurandi formulis omitti solet Ζεὺς. *Aristoph*. Acharn. 730. Ναὶ τ̃ Φίλιον, quod cum Scholiast. ibi exponat τὸν τ̃ φίλων Δία, facile ex simili glossa illud Διὸς huc irrepserit. *J.F.R.*

69. Εἰ γὰρ] Ἡ γὰρ. *An*. F.G. Non plane opus esse arbitror, quia ex sequenti interrogatione sensus etiam τῷ εἰ est apertus. *J.F.R.*

Ibid. Ἡσίοδος μὲν ὀλίγα φύλλα] *Hesiod*. Θεογ. 30. *M.du S.*

65. Ἀδύνατον] Subaudi ἔσται, nisi fortasse excidit reponendum post τὸ ἀδύνατον. Vett. libri inspiciendi. *F G*. Nihil in Codd. subsidii reperio; sed nec adeo desidero. *J.F.R.*

68. Σιδωνίου] Absurda haec fabula, quam *Sidonio* mercatori ideo affingere puto, quia *Sidonium Sophistam* petebat, de quo in *Demon*. vita, c. 14. *M.du S.*

70. Ἤδη] Conf. supra Ζευξ. c. ult. versus fin. *M.du S.* Nihil peculiare hoc habet; hac enim potestate τὸ ἤδη saepius occurrit, ut *Quom. Hist*. c. 1. Ἀντιμάχῳ ἤδη βασιλεύοντι. Ne plura. *J.F.R.*

77. Ἐλαύσαντας] Ἐλαύνειν γῆν pro *vagari*, *peragrare* regionem, etiam supra *Alex*. c. 46. γῆν πρὸ γῆς ἐλαύνεσθαι. Vide & *Gall*. c. 14. No. 8. ubi nonnulla addidi. *J.F.R.*

80. Διανύσαντας] Sic *J*. & *V2*. melius quam quod in

per Babyloniam pergendum in Arabiam, tum, deserta regione multa superata, pervenire denique in Aegyptum, viginti maximas expedito viro istas mansiones emensum. Molestе hoc ferebat Alexander, quia, audito, moliri aliquid Aegyptios, non poterat satis celeriter mittere ad Satrapas, quid de illis sibi placeret. Tum ergo Sidonius mercator, *Ego tibi*, inquit, *Rex, promitto me ostensurum viam non longam e Persis in Aegyptum. Si quis enim montes istos superet, superaverit vero triduo, ille statim est in Aegypto.* Et res ita se habuit. Verum non credidit Alexander, sed impostorem esse mercatorem putavit. Itaque quod praeter ipsem promittebatur, incredibile visum vulgo.

6. Tibi vero ne tale quid in mentem veniat. Experimento enim scies, nihil obstare, quin Rhetor videaris, intra unum nec solidum diem alis trajecto monte ex Persia in Aegyptum. Volo autem tibi prius, ut ille Cebes, imagine verbis depicta utramque viam ostendere. Duae enim sunt, quae ducunt ad Rhetoricen, quam non mediocriter adamasse mihi videris. Nimirum ipsa

ἔδει τὰ ὄρη, εἶτα διὰ τῆς Βαβυλωνίας εἰς τὴν Ἀραβίαν ἐλθεῖν· εἶτα ἐρήμην πολλὴν ἐλάσαντας, ἀφικέσθαι ποτὲ μόλις ἐς Αἴγυπτον, εἴκοσι μηκίστοις ἀνδρὶ εὐζώνῳ σταθμοῖς 80 τούτους [d] διανύσαντας. ἤχθετο οὖν Ἀλέξανδρος ὅτι τούτῳ, διότι Αἰγυπτίους τι παρακινεῖν ἀκέων, οὐκ εἶχε διατάξαι ἐκπέμπειν τοῖς σατράπαις τὰ δοκοῦντα οἱ περὶ αὐτῆς. τότε [e] δὴ ὁ Σιδώνιος ἔμπορος, 85 Ἐγώ σοι, ἔφη, ὦ βασιλεῦ, ὑπισχνοῦμαι δείξειν ὁδὸν, ἣ πολλὴν ἐκ Περσῶν εἰς Αἴγυπτον· εἰ γάρ τις ἐμβαίη τὰ ὄρη ταῦτα, ἐμβαίη δ' ἂν τριταῖος, αὐτίκα μάλα ἐν Αἰγύπτῳ ἐστὸς ὄψει· ἣ εἶχεν οὕτω· 90 πολὺν ὄγε Ἀλέξανδρος οὐκ ἐπίστευσεν, ἀλλὰ γόητα εἶναι τὸν ἔμπορον ᾤετο. οὕτω τὸ παράδοξον τῆς ὑποσχέσεως ἄπιστον ἐδόκει τοῖς πολλοῖς.

Ἀλλὰ μὴ σύ γε πάθῃς τὸ αὐτό· εἰσὶ 95 γάρ σε πειρώμενοι ὡς οὐδέν σε [f] κωλύσει ῥητορα δοκεῖν μιᾶς οὐδ' ὅλης ἡμέρας, ὑπερβαλόντα τὸ ὄρος ἐκ Περσῶν ἐς Αἴγυπτον. ἐθέλω δέ σοι πρῶτον, ὥσπερ ὁ Κέβης ἐκεῖνος, εἰκόνα γράψαι τῷ λόγῳ, ἑκατέραν ἐπιδεῖξαι τὴν ὁδὸν (δύο γάρ ἐστον, αἱ πρὸς τὴν ῥητορικὴν ἄγουσαι) ἣν ἐὰν σὺ μέλλῃς μοι δοκεῖς. καὶ δῆτα, ἢν ξὺ ἐφ' ὑψηλοῦ καθήσῃ, πάν-

[d] Διανύσαντας] Restitutum ex *J.* & *V2.* Διανύσαντα enim cett. [e] Δὴ] Δὲ *Fl.* [f] Κωλύσει] Sic *Fl. Ald. H. P.* &c. Κωλύει *J.* & marg. *AIW.*

in reliquis διανύσαντα, nisi etiam quod praecessit ἐλάσαντας, mutes. *M. du S.*

88. Αὐτίκα μάλα] Si veram narrat historiam Lucianus, merito fides non est habita homini vano ab Alexandro, quem alia omnia edocere nempe poterant mensores sui. Inter fines occidentales Persidis & Orientales Aegypti intersunt gradus non minus XV, id est milliaria Germanica minimum CC, expedito etiam homini XX mansiones denorum milliarium. Itaque puto hanc ipsam narrationem vel fictam vel veram pertinere ad ironiam Luciani, demonstrandumque τὸ ἀδύνατον τῆς ὑποσχέσεως potius, quam eo, quo verba, illa praesertim, ἢν εἶχεν ὅτω, ducunt. *J. M. G.*

98. Κέβης] Cebes Thebanus Philosophus fuit, discipulus Socratis, quem scripsisse dialogos tres, qui inscribuntur Ἰσθμιακὸς, Φοίνιξ, Πίναξ, auctores sunt *Laërt.* L. 2. & *Suid.* Sed praeter πίνακα nihil extat. *G. C.*

3. Ἐφ' ὑψηλοῦ καθήσῃ] Augent interpretes *in eminenti solio sedet.* At non utique, quum sic loquuntur Graeci, de solio intelligunt: & ipse paulo ante citatus Cebes, quum de Beatitudine agit, ὑψηλὸν agnoscit non de solio, sed de loco, ubi illa fingitur morari, & in illo ὑψηλῷ, quod statuit esse ἀκρότολιν τῆς εὐδαίμονος, ista κάθη ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ. Denique Lucianus non respexit ad solium, sed ad situm loci, unde mox inquit, πρόσει δὴ τὸ ἱματιον, ἐπιδυμῶν δηλαδὴ ἐντεῦθεν γενέσθαι ἐπὶ τὰ ἄκρα, quae quidem ἄκρα non est demonstrata nisi in solo hoc ὑψηλῷ, ita ut mihi certe videatur temere addi vox tertia. *J. G.*

πάνυ καλὴ, καὶ εὐπρόσωπος, τὸ δὲ Ἀμαλθείας κέρας ἔχουσα ἐν τῇ δεξιᾷ παιδίοις [a] καρποῖς ὑποβρύον· ἐν θατέρᾳ δέ μοι δόκει τὸν πλοῦτον παρεστῶτα ὁρᾶν, χρυσοῦν ὅλον ὄντα, καὶ ἐπέραστον. καὶ ἡ δόξα δὲ, καὶ ἡ ἰσχὺς παρέστασαν, καὶ οἱ ἔπαινοι περὶ πᾶσαν αὐτὴν, ἔρωσι μικροῖς ἑαυτοῖς, πολλοὶ ἀναπλαχόθεν περιπλεκέντες ἐμπετόμενοι. [b] εἴ που δὲ Νεῖλον εἶδες γραφῇ μεμιμημένον, αὐτὸν μὲν κείμενον ἐπὶ κροκοδείλου τινὸς ἢ ἱπποποτάμου, οἷον οἱ πολλοὶ γράφουσιν ἐν αὐτῷ· μικρὰ δέ τινα παιδία περὶ [c] αὐτὸν παίζοντα (πήχεις αὐτοὺς οἱ Αἰγύπτιοι καλοῦσι) τοιοῦτοι καὶ περὶ ῥητορικὴν οἱ ἔπαινοι. πρόσιθι δὴ αὐτῷ ἐραστὴς, ἐπιθυμῶν δηλαδὴ ὅτι τάχιστα γενέσθαι τὸν ἄνδρα, ἄγων γαμήσιάς τε αὐτῷ ἀνελθὼν, καὶ πάντα ἐκεῖνα ἔχοις, τὸν πλοῦτον, τὴν δόξαν, τοὺς ἐπαίνους. νόμῳ γὰρ ἅπαντα γίγνεται τῷ γεγαμηκότι.

jam in alto ſedeat; pulchra undique; Amaltheae cornu dextra gerens, fructibus abundans omnigenis: ad alteram vero manum imaginare adſtantem Plutum, aureum totum atque amabilem: adſtent vero etiam Gloria, & Vis, & Plauſus circa illam undique, parvis Cupidinibus ſimiles, multi, amplexi ſe mutuo, circumvolent. Si quando Nilum depictum vidiſti, ipſum quidem jacentem in crocodilo quodam aut hippopotamo, ut plerique in eo *repraeſentando* pingunt: parvos autem ludentes circa illum puerulos, Cubitos illos vocant Aegyptii: tales etiam circa Rhetoricam ſunt Plauſus. Accede jam tu, amator, cupiens nimirum quam celerrime in ſummo eſſe, ut & ipſam uxorem ducas ubi eſcenderis, & omnia illa habeas, Plutum, Gloriam, Plauſus: lege enim fiunt omnia mariti.

7. Dein-

a Καρποῖς] Omiſit *El.* b Εἴ που] Recte *El. Fr. B. H. S.* &c. Ἤτοι male *J.* cum *V2.* c Αὐτὸν] Αὐτοὺς *J.*

4. Ἀμαλθείας κέρας] Rhea Jovem enixa metu patris infantem in Creta occuluit, nutriendum a duabus Nymphis, Adraſtea & Isda Meliſei filiabus, hae nutriverunt illum caprae cujusdam lacte, cujus nomen fuerat Amalthea, eam capram Jupiter jam adultus in ſidera retulit, vocaturque a Graecis αἴξ ἀστερίων, hujus alterum cornu Nymphis nutricibus dedit, videlicet officii praemium, hanc adjiciens facultatem, ut, quidquid optaſſent, id illis ex eo ſuppullularet. Hinc adagium: Ἀμαλθείας κέρας. *G.C.*

12. Εἴ που] Ut Συγγρ. c. 23. ἰοικότας ποιεῖν εἴ που Ἕρμα &c. *Vrs.* utraque *lege*, prave. De Hippopotamo conſule omnino *Spanh.* 172. . . . qui in nummis formam ejus exhibet. De Crocodilis etiam eundem vide p. 175. At in nummis non inſidet Nilus Crocodilo, ſed adſidet. Πήχεις vero illi companent recumbenti Nilo adſtantes, in nummo *Hadriani* a *Spanhemio* memorato p. 174. Verba ipſa viri illuſtriſſimi, cum nummum ipſum videre non licuerit, accipe. [Extat quoque in eadem *Gaza* (Regis Galliae) hujus Adriani nummus, in quo *Nilus recumbens*, ſphingi innixus, *circum autem pueruli quatuor*, quorum unus hippopotamo inſidet. Haut aliter ac *circumſtantes* etiam *pueros* praefert *ſtatua Nili* Vaticana; & ejusdem fluvii, uti a *Diodoro* alicubi (l. 9.) dicitur πολυγόνου, effigies apud *Philoſtratum* (Icon. l. p. 757. Ed. noſtr. p. 769.) traditur, quos alias *in Aegyptiis Nili picturis familiares* notavit *Heliodorus*. (l. IK.) Adde quod dedicata a Veſpaſiano in templo Pacis inſigni quadam Nili e baſalte ſtatua docet Plinius; ac ubi ſimul tangit, quid *liberi illi Nili ſimulacris addi ſoliti*, & quos alibi Νάνους τοῦ Νείλου dictos legiſſe memini, denotarent (XXXVI. 7.) *Argumento NILI XVI. LIBERIS CIRCA LUDENTIBUS per quos totidem CUBITA ſummi incrementi augentis ſe annis intelliguntur.*] Quae omnia hunc locum mire illuſtrant; nam & res ipſa inde luculenter confirmatur; & ſimul vocis Πήχεις, quae apud Philoſtr. etiam occurrit, ratio manifeſte aperitur. Vide omnino *Philoſtratum* l. c. & 525. ubi eo alludit. *M.du S.*

14. Ἐν αὐτῷ] Id eſt, in Nili fluminis deſcriptione, ſive pictura, icone. *F.G.* Vid. Addenda.

Ἐν αὐτῷ] Abſurde hae duae voces addantur: nolui tamen, cum in omnibus inveniantur, expungere. *M.du S.*

16. Πήχεις] Annores dicti πήχεις a ſtatura. *Philoſtrat.* tabula Nili, περὶ τὸν Νεῖλον οἱ πήχεις ἐθέουσιν, ὡσεὶ δὲν ξύμπαντες, καὶ ὀκτωκαί. *F.B.*

Πήχεις αὐτοὺς] Si quis inſpicere velit *Philoſtrati* Iconas 1, 5. & quae ibi dedit ὁ πάτερ Olearius, nihil ad explanationem hujus loci deſiderabit. Caeterum Πήχεις ibi in verſione Latina reliquit, *Peches*, Olearius; ego non dubitavi dare *Cubitos*, cum *Dactylos Idaeos Digitos* vocare non refugerint *Cicero* de Nat. Deor. 3, 16. at-

7. Deinde cum ad montem accedis, primo quidem desperas ascensum, & similis tibi res videtur, qualis Aornus visa Macedonibus, cum praeruptam undique cernerent, neque avibus adeo ad transvolandum facilem, Baccho quodam aut Hercule, si capienda sit, indigentem. Haec tibi primum videntur. Tum post paullo vides duas quasdam vias: quin altera semita modo est angusta & spinis obsita, & aspera, sitim multam ostentans ac sudorem. Et jam occupavit illam pulchre ostendere Hesiodus, itaque nihil mea opera indigebit. Altera autem lata, florida, irrigua, talis, qualem paullo ante dicebam; ne etiam eadem dicendo saepius retineam te, cum jam Rhetor esse posses.

Εἶτα ἐπειδὰν πλησιάσῃς τῷ ὄρει, τὸ μὲν πρῶτον ἀπογιγνώσκεις τὴν ἄνοδον καὶ τὸ πρᾶγμα ὅμοιόν σοι εἶναι δοκεῖ, οἷα ἡ Ἄορνος ἐφάνη τοῖς Μακεδόσιν, ἀπόζυρον αὐτὴν ἐκπεπλαχόσιν ἰδεῖν, ἀτειχῶς ἔδει ὀρνέων ἐπιβατῆναι ῥᾳδίαν, Διονύσου τινὸς, ἢ Ἡρακλέους, εἰ μέλλοι καθαιρεθήσεσθαι, δεομένην. ταῦτά σοι δοκεῖ τὸ πρῶτον· εἶτα μετ' ὀλίγον ὁρᾷς δύο τινὰς ὁδούς· μᾶλλον δὲ ἡ μὲν ἀτραπός ἐστι στενὴ, καὶ ἀκανθώδης, καὶ τραχεῖα, πολὺ τὸ δίψος ἐμφαίνουσα, καὶ ἱδρῶτα. καὶ ἔφθη γε ἤδη Ἡσίοδος, εὖ μάλα ὑποδείξας αὐτὴν, ὅστις ἐμοῦ δεήσεται· ἡ ἑτέρα δὲ πλατεῖα, καὶ ἀνθηρὰ, καὶ εὔυδρος, τοιαύτη, οἵαν μικρῷ πρόσθεν εἶπον, ἵνα μὴ καὶ τὰ αὐτὰ λέγων πολλάκις, ἐπέχω σε ἤδη ῥήτορα εἶναι δυνάμενον.

Πλὴν τό γε τοσοῦτο προσθήσω μικρὸν δοκῶ, ὅτι ἡ μὲν τραχεῖα ἐκείνη, καὶ ἀκάνθης,

a 'Ακέρων] 'Ακέρων *Fl.* male. e Οὐδὲν ἐμοῦ δεήσει] Οὐδὲν ὑπ' ἐμοῦ δεήσει *F.* & L. Quod edidimus est in reliquis. f Καὶ] Abest a *Fl.* g Καὶ τὰ] Pro καὶ πολλάκις hic habet *Fl.* postea τὸ πολλάκις omittens. h Τοσοῦτο] Ita *Fl. F. B. S.* Τοσοῦτον *P.* etiam recte.

atque *Arnobius* 3. p. 124. seq. Nempe utrobique ad significationem nominis respicitur, quod de Digitis docet *Pollux* 2, 156. Cubitos *Philostratus* l. c. παιδιὰ vocat ξύμπαντα τῷ ἀνόματι. Et quod Noster de Aegyptiis dicit, sine dubio illi nomine suae linguae, cubitum notante, utebantur. *J. M. G.*

18. Πρόσω] *Ades.* *F. G.*

19. Ὅτι τάχιστα &c.] Adfert haec *Th. Mag.* verbo βούλομαι. p. m. 31. ubi cum ὅτι τάχιστα recte sejungitur, uti & in Ed. Lucian. *H.* & ego sic dedi, cum ὅτι τάχιστα junctim exaratum invenirem in Edd. *P. J. S.* alisque. Pleonasmum autem hunc τῷ ὅτι esse frequentissimum, quid opus est multis confirmare. Vid. mox c. 15. φασὶν ὅτι μεγίστῳ. *Aesop.* Fab. 128. ὅτι πλείστῳ χρυσοῦ. Adde *Bud.* Comment. L. Gr. p. 688. Et ὡς ὅτι μάλιστα sive κάλλιστα, ap. *Aelian.* V. H. 2. 13. versus fin. ibique Cl. *Periz.* *J. F. R.*

26. Ἡ Ἄορνος] Confer *Philostr.* L. 2. vit. Apoll. p. 58. ibique *Olear.* No. 2. & 4. docentem *Aornum* esse, quam *Sisimithri petram* Plutarch. vocat in vita Alexandri, nomenque traxisse ab avibus, quibus caeret, vel ad quas aves evolare nequirent. Adde *Curt.* VIII. c. 11. pr. narrantem qua ratione haec petra ab Hercule frustra obsessa, tamen a Macedonibus occupata fuerit, ibique *Cellarium*, docentem Ἄορνος & Ἄορνις scribi. Quare in re nota plura non congeram. Conf. si vis *Dial. Mort.* XIV. f. ubi jam demum video idem de diversa orthogr. jam traditum a Cl. *Hemst.* Ἄορνις etiam scribitur *Herm.* c. 4. *J. F. R.*

35. Ἡσίοδος] *Hesiod.* I. Ἔργ. ait asperam esse ad virtutem viam, cacumen vero molle; hinc Pythagorae litera, de qua *Virg.* *G. C.*

Ἡσίοδος] *Hesiod.* Ἔργ. 290. *M. du S.*

38. Εὔυδρος] Sic jam constanter Edd. Ut supra quoque I. *Ver. Hist.* c. 28. Neque Codd. dissentiunt. Alias facile variari inter εὔυδρος & ἔυδρος, alibi vidimus. Variatur & in *Diod. Sic.* V. c. 2. p. 332. pr. *J. F. R.*

41. Τό γε τοσοῦτο] An pro τοσοῦτό γε positum est? τὸ, τοσοῦτό γε magis hic placeret. *F. G.*

Τό γε τοσοῦτο] Τοσοῦτον quod *Par.* habet, fere usitatius est. *Phal.* Ep. 28. Τοσοῦτον ἐπέχω. Item 42. & alibi. *Epict.* Sent. 78. μὴ τοσοῦτον τὸ πολυτελείας φρόντιζε. *Aelian.* V. H. I. 8. τοσοῦτον κακὸν; Noster fere ubique. Sic παρὰ τοσοῦτον 2. *Ver. Hist.* c. 26. ubi plura in nott. Item in *Tim.* §. 41. χρυσίου τοσοῦτου. Et hoc ipsum τό γε τοσοῦτον in eod. *Tim.* §. 45. med. Quare nihil opus erit correctione *Gujetii*; nisi quis forte & cum *Paris.* ν. addere velit, nihil veritus κακοφωνίαν, cum & π. sequatur illic, τόγε τοσοῦτον ἀηδονομένον enim legitur. Et sic τοσοῦτον quoque Nostro frequentius esse quam τοσοῦτο, non semel alibi vidimus. Atque ita τοσοῦτον & τοσοῦτον pro τοσοῦτο ac τοσοῦτο rursus infra hoc *Dial.* c. 13. *J. F. R.*

49. Τὸν

ὐ πολλὰ ἴχνη τῶ ὁδοιπόρων εἶχεν· εἰ δέ τινα, πάνυ παλαιά· κ᾽ ἐγωγε κατ᾽ ἐκείνην ἄθλιος ἀνῆλθον, τοσαῦτα καμὼν, ὐδὲν δέον· ἡ ἑτέρα δὲ ἅτε ὁμαλὴ ὖσα, κ᾽ ἀγκύλον ὐδὲν ἔχυσα, πόρρωθέν μοι ἐφάνη, οἵά ἐστιν, ὐχ ὁδεύσαντι αὐτῷ. ὐ γὰρ ἑώρων νέος ἔτι ὢν, τὸ βέλτιον· ἀλλὰ τῶ ποιητῶ ἐκείνον ἀληθεύειν ὠόμην, λέγοντα, ἐκ τῶ πόνων φύεσθαι τὰ ἀγαθά. τὸ δ᾽ οὐκ εἶχεν ὕτως. πονηρὸν γὰρ ὁρῶ τὺς πολλὺς μειζόνων ἀξιωμάτων, εὐμοιρίᾳ τῶ αἱρέσεως τῶ λόγων κ᾽ ὁδῶν. [a] ἐπεὶ δ᾽ ὖν εἰς τὴν ἀρχὴν ἀφικόμενος, εὖ οἶδα ὅτι ἀπορήσεις, κ᾽ ἤδη ἀπορεῖς ὁποτέραν χρὴ τραπητέον. [b] ὡς ὖν ποιήσας ἤδη, ῥᾷστα ὅπῃ τὸ ἀκρόταλον ἀναβήσῃ, κ᾽ εὐδαιμονήσεις, καὶ γαμήσεις, κ᾽ θαυμαστὸς πᾶσι δόξεις, ἐγώ σοι φράσω· ἱκανὸν γὰρ τὸ [c] ἑαυτὸν ἐξαπαληθῆναι, κ᾽ πονῆσαι. σοὶ δὲ ἄσπορα κ᾽ ἀνήροτα φυέσθω πάντα, καθάπερ ὅτι τῶ Κρόνω.

Εὐθὺς ὖν προσεισί σοι καρτερός τις ἀνὴρ, buiſſe viatorum veſtigia: ſi vero quaedam, ea omnino antiqua. Et ego etiam miſer per illam aſcendi, tot ſuſceptis ſine cauſſa laboribus. Altera vero, utpote aequabilis, anfractum habens nullum, e longinquo mihi, qualis ſit, conſpecta eſt: non qui ipſe ea iverim, nec enim, juvenis cum eſſem, videbam, quod ſit melius, ſed vera dicere poëtam illum putabam, ex laboribus naſci bona, dicentem. At illud non ita habebat. Video enim ſine labore plerosque majora conſequutos quadam eligendarum rationum viarumque felicitate. Ad initium igitur *utriusque viae* delatus, dubitabis, ſcio, & jam dubitas in utram te vertas? Quid igitur jam faciendo facillime eſcendas in ſummum, & beatus ſis, & *illam* ducas, & admirabilis omnibus videare, ego tibi dicam. Satis enim eſt, quod ipſe deceptus laboravi. At tibi ſine ſemine & aratro naſcantur omnia, ut ſub Saturno.

9. Statim ergo accedit ad te robuſtus vir qui-

a Ἐπεὶ] Melius ita *Fl. J. V2. P. S.* Ἐπὶ male L. *H. Fr. B1.* & 2. & *Ald.* Sed correctum in marg. Ἐπεὶ δὴ *Pell.* b Ὡς ὖν] Ὡς ἂν *J.* ſola. Ὃ ὖν L. c Ἑαυτὸν] Αὐτὸν marg. *A1.*

49. Τὸν ποιητὴν ἀκοῦσον] *Heſiod.* l. c. *M.du S.*

54. Ἐπὶ δ᾽ ὖν εἰς τὴν ἀρχὴν] Ἐπεὶ δ᾽ ὖν εἰ τὴν ἀρχὴν. *Th.M.*

Ἐπὶ δ᾽ ὖν εἰς] Haec corrupta eſſe bene vidit *Marcilius*. Sed ἐπεὶ non habet, quo ſatis commode referatur: ſequitur enim ὡς ὖν. Equidem aut ἔπειτ᾽ ὖν legendum putem, aut dicam, τὸν εἰς eſſe gloſſam τῶ ἐπὶ, proinde omittendam. Atque hoc interpretando expreſſi. Forte certiora dabunt libri. *J.M.G.*

Ἐπὶ δ᾽ ὖν &c.] Ἐπεὶ jam habebant Edd. noſtrae; ſed quod *Marcil.* & εἰ ſcribat, pro εἰς, ſi modo ſcripſerit, nihili eſt. Interim cum *Geſnero* malim ἔπειτ᾽ pro ἔπειδὴ. & paullo poſt ἂν receperim, ne illud repetitum ὖν difficultatem pariat. *J.F.R.*

56. Ὡς ἂν] Ὃ ὖν L. In omnibus etiam, excepta *J.* ὖν. *M.du S.*

Ὡς ὖν ποιήσας] *Quemadmodum igitur.* &c. *F.G.* Recte; niſi ἵνα quis malit; quod tamen non opus eſſe credo, quia utrumque non ſemel confunditur. *J.F.R.*

60. Ἑαυτὸν] Praeter variationem αὐτὸν, quam in ſola marg. *Aldinae Weſſ.* invenio, adſcriptum erat eidem: ἐμαυτὸν legiſſe videtur Bilibaldus. Quod inde conjecit, quia priſcus hujus Dialogi Interpres Latinus Bilibaldus dedit, *me ipſum*. Id quod licebat, ſervata etiam vulgata. Vid. ad *Paraſ.* c. 8. No. 68. *J.F.R.*

61. Ἄσπορα & ἀνήροτα] *Homer.* Od. I. 109. *M.du S.* Sed ἄσπαρτα ap. *Homer.* eſt, & ſic apud Noſtrum jam crebro quoque ante adlegatur hic verſus. Vid. ad 2. *Phal.* c. 8. adde *Paraſit.* §. 24. ubi etiam ἄσπαρτα: ita ut mirum videatur, cur id jam variaverit. *J.F.R.*

64. Ἀνδρώδης τὸ βάδισμα] Conf. ſupra *Tim.* c. 32. *M.du S.* Ex diviſione *Hemſterhuſii* jam eſt §. 54. *J.F.R.*

73. Φύσει] Non improbabit hanc mutationem vulgatae, qui ſequens κελεύσει, & iterum ſequens φύσει poſt ἀπαραίτητα conferet. *J.F.R.*

79. Εἶτά σε κελεύσει ζηλοῦν ἐκείνους τοὺς ἀρχαίους ἄνδρας, ὥσπερ παραδείγματα τῶ λόγων, ὡ ῥᾴδιε μιμεῖσθαι, οἷα τὰ τῶ παλαιᾶς ἰργασίας ἐστὶν Ἡγησίᾳ, κ᾽ τῶ ἀμφὶ Κράτητα, κ᾽ Νασιώτῃ] Vertunt: *Inde te priſcos illos viros imitari jubebit, inutilia orationum proponens exempla, nec imitatu facilia, qualia vetuſtae ſunt conſtructionis, Hegeſii, Cratetis, Neſiotae.* Primum vertendum *Hegeſiae*. Ἡγησίας enim Magneſius intelligitur ille orator qui, ut Cicero de eo ait in Bruto de claris oratoribus, Chariſii voluit ſimilis eſſe, ac ſe ita putavit Atticum, ut viros illos prae ſe pene agreſtes putaret. *At*, inquit Cic. *quid eſt tam fractum, tam imminutum, tam in ipſa, quam tamen conſequitur,* con-

quidam, ſubdurus, virili inceſſu, multum in corpore ſolem oſtendens, maſculo vultu, vigilax, aſperae illius dux viae, nugas quasdam ſtolidus ille apud te enarrans, uti ſe ſequaris adhortans, monſtrans tibi Demoſthenis & Platonis, & aliorum quorundam veſtigia, magna illa quidem, & his, quae nunc ſunt, majora, ſed obſcura jam, & pleraque a tempore evanida: ac dicet, beatum te futurum, & lege ducturum eſſe Rhetoricen, per haec ſi incedas, ut qui per funes eunt; ſi vero vel pauxillum quidquam aut transgrediare extra lineam, aut in alterutram partem magis inclines veſtigium, futurum eſſe, uti ducente ad nuptias recta via excidas. Deinde imitari te jubebit antiquos illos viros: obſoletis orationum exemplis propoſitis, nec facilibus ad imitandum, qualia ſunt de illa veteri officina, Hegeſiae, & Cratetis, & Inſulani illius, adſtricta, & nervoſa, & aſpera, σκληρ- ἀνδρώδης τὸ βάδισμα, πολὺν τ ἥλιον ὅπι τῷ σώματ- δεικνὺς, ἀρρενωπὸς τὸ βλέμμα, ἐγρηγορὼς, τ τραχείας ἐκείνης ὁδῦ ἡγεμὼν, λήρους τινὰς ὁ μάται- διεξιὼν πρὸς σὲ, ἔπειτ οἱ παλαι- κελευόμεν-, ὑποδεικνὺς τὰ Δημοσθένους ἴχνη, καὶ Πλάτων-, καὶ ἄλλων τινῶν, μεγάλα μέ, καὶ ὑπὲρ τὰς νῦν, ἀμαυρὰ δὲ ἤδη, καὶ ἀσαφῆ τὰ πολλὰ ὑπὸ τῦ χρόνυ, καὶ [d] φήσ εὐδαίμονά σε ἔσεσθ, καὶ νόμῳ γαμήσειν τ ῥητορικὴν, εἰ χρὴ [e] τύτων ὁδεύσειας, ὥσπερ οἱ ὅπι τ κάλων βαίνοντες. εἰ δὲ καὶ μικρόν τι παρβαίης, ἢ ἔξω τ εὐθείας, ἢ ὅπι θάτερα μᾶλλον κλιθείης τῇ [f] βάσ, ἐκπεσεῖσθαί σε τ ὀρθῆς ὁδῦ, καὶ ἀγύσης ὅπι τ γάμον. εἶτά σε κελεύσ ζηλῶν ἐκείνυς τὺς ἀρχαίυς ἄνδρας, ἔωλα παραδείγματα προτιθεὶς τ λόγων, ὑ ῥᾴδια μιμεῖσθ, οἷα τὰ τ παλαιᾶς ἐργασίας ἐστὶν, Ἡγησίυ, καὶ τ ἀμφὶ [g] Κράτητα, καὶ Νησιώτυ, ἀπεσφιγμένα, καὶ νευρώδη, καὶ σκλη-

d Φήσι] Recepi ex *J.* Φησὶν cett. *e* Τούτων] Τοῦτον *Fl.* male. *f* Βάσει] Ῥοπῇ marg. *AIW.* *g* Κράτητα] Sic Edd. omnes. Κρίτιαν L. Κρίτωνα male in nota *Graevii.*

12. Τῇ ῥοπῇ] Τῇ βάσει. *V.* Inverte.

concinnitate puerile? in Oratore dicit, eum Lyſiam voluiſſe imitari, ſed particulas incidiſſe, numeros infregiſſe, & concidiſſe, non minus ſententiis peccaſſe, quam verbis, ut non poſſit quaerere, quem appellet ineptum, qui illum cognorit. *Strabo* XIV. Geograph. tradit eum principem fuiſſe ſtyli Aſiatici, & corrupiſſe receptam conſuetudinem Atticorum oratorum. Fragmentum ex ejus oratione laudat idem *Strabo* lib. IX. Ὁρᾷ τὴν Ἀκρόπολιν, καὶ τὸ περὶ τ τριαίνης ἴχνι τὸ στρατῶν. ὁρᾷ τὴν Ἐλευσῖνα, καὶ τ ἱερῶν γέγονα μύστης. Ἐκεῖσε Λευκόθεον. τοῦτο Θησεῖον. ὑ δύναμαι δηλῶσαι καθ' ἓν ἕκαστον. *Video arcem, & quod in illo eſt tridentis ſignum. Video Eleuſinem, & ſacrorum ſum myſtes. Ibi eſt Leocorium, hic Theſeum. Non poſſum enarrare ſingula.* Dein legitur in Mſ. Καὶ τ ἀμφὶ Κρίτωνα Ε Νησιώτυ. quod eſt verius. Fuit quidem Crates Tralianus Rhetor, cujus meminit inter decem hujus nominis claros viros *Diogenes Laërtius*, lib. IV. in Cratete, ſed is fuit obſcurus. Critias vero celebris fuit diſcipulus Socratis, corruptus a Theſſalis, & unus ex triginta tyrannis. *Cic.* de claris Oratoribus, cum diciſſet de Themiſtocle, Pericle, Cleone, *hinc*, inquit, *aetati ſuppares Alcibiades, Critias, Theramenes, quibus temporibus quod dicendi genus viguerit, ex Thucydidis ſcriptis, qui ipſe tum fuit, intelligi maxime poteſt. grandes erant verbis, crebri ſententiis, compreſſione rerum breves, & ob eam ipſam cauſam interdum ſubobſcuri.* Vide *Philoſtratum* lib. I. de vitis Sophiſtarum in Critia. Per Νησιώτυ vero intelligit Gorgiam Leontinum ex Sicilia, quae κατ' ἐξοχὴν νῆσ- dicitur, quia inſularum maris mediterranei fuit maxima, is fuit Empedoclis diſcipulus, & principatum inter antiquiſſimos Sophiſtas tenuit. Vide *Philoſtratum* lib. I. de Sophiſtis, & Plutarchum in vitis Rhetorum. *J. G. G.*

82. Παλαιᾶς ἐργασίας] Sic infra Ἰσσ. c. 5. f. *M. du S.*

83. Κράτητα] Ita L. etiam, quod probo. In Impr. Κράτιλα. Vide omnino φιλοψ. c. 18. Quo loco rite perpenſo patet, ni fallor, delendam eſſe conjunctionem καὶ, ut Critias hic etiam νησιώτης dicatur. *M. du S.*

84. Νησιώτυ] (I. e. Gorgiam.) *Kuſt.* Ego vero qui non de Rhetoribus haec dicta puto, ſed pictoribus aut potius ſculptoribus, ad Critiamque confugio, qui φιλοψ. c. 18. νησιώτης iterum vocatur, & inter ſculptores recenſetur. *M. du S.*

σκληρὰ, καὶ ἀκριβῶς ἐστιγμένα ταῖς γραμμαῖς· πόνον δὲ καὶ ἀγρυπνίαν, καὶ ὑδατοποσίαν, καὶ τὸ [a] λιπαρὲς, ἀναγκαῖα ταῦτα, καὶ ἀπαραίτητα φήσει. ἀδύνατον γὰρ εἶναι ἄνευ τούτων διανῦσαι τὴν ὁδόν. ὁ δὲ πάντων ἀνιαρότατον, ὅτι σοι καὶ τὸν χρόνον πάμπολυν ὑπογράψει τῆς ὁδοιπορίας, ἔτη πολλὰ, οὐ κατ' ἡμέρας, οὐ κατὰ τριακάδας, ἀλλὰ κατ' Ὀλυμπιάδας [b] ὅλας ἀριθμῶν, ὡς προαποκαμεῖν τὴν ἀκοὴν, καὶ ἀπαγορεῦσαι, πολλὰ χαίρειν φράσαντα τῇ ἐλπιζομένῃ ἐκείνῃ εὐδαιμονίᾳ· πρὸς δὲ τούτοις οὐδὲ μισθὸς ὀλίγος [c] ἀπαιτεῖ τὸν τοιούτων κακῶν· ἀλλὰ οὐκ ἂν ἡγήσαιτό σοι, εἰ μὴ μεγάλα πρότερον λάβοι.

Ὁ μὲ ταῦτα φήσει ἀλαζὼν, καὶ ξεχαῖος ὡς ἀληθῶς, καὶ Κρονικὸς ἄνθρωπος, νεκροὺς εἰς μίμησιν παλαιοὺς [d] προθεὶς, καὶ ἀνορύξειν ἀξιῶν λόγους πάλαι καλοφωνηκότας, ὡς τι μέγιστον ἀγαθὸν, μαχαιροποιοῦ υἱὸν, καὶ ἄλλον Ἀτρομήτου τινὸς γραμματιστοῦ,

85 & accurate inventis *quasi* lineis descripta: laborem porro & vigiliam, & potum aquae, & cultum neglectiorem, necessaria esse dicet, & quae deprecari non liceat; fieri enim non posse, ut viam absque his emetiare. Quod vero omnium est molestissimum, *illud est*, quod plurimum etiam tibi temporis itineris hujus praescribet, annos multos, non secundum dies aut menses, sed secundum totas Olympiades numerans, adeo ut, qui audit, ante succumbat & renunciet labori, & longum valere speratam illam felicitatem jubeat. Praeter haec etiam mercedes non exiguas poscere ausit talium malorum, neque viae se ducem praestiterit, nisi magnum quiddam ante acceperit.

I 10. Ille quidem ista dicet, insolens homo & obsoletus vere & Saturnum olens, qui mortuos antiquos ad imitationem proponat, & eruere te postulet rationes olim sepultas, tanquam maximum quoddam bonum gladiorum fabri filium, & alium Atrometi grammatistae, aemulari te jubens; id-

a Λιπαρὲς] Ex Mſſ. *Graev.* & marg. *A1W.* Λιπαρεῖς Edd. priores. b Ὅλας] Deſideratur in *Fl.* c Ἀπαιτεῖ] Ex marg. *A1.* recepi pro vulgato ἀπαιτεῖν. d Προτιθεὶς] Προτίθησι *Fl.*

5. Μαχ. υἱὸν] Δημοσθένους λόγους. *G.*

6. Ἀτρομ.—γραμμ.] Αἰσχίνου λόγους. *G.*

85. Ἀκριβῶς ἐστιγμένα] A pictura ducta est metaphora. *F.G.*

86. Πόνον δὲ καὶ ἀγρυπνίαν, καὶ ὑδατοποσίαν, καὶ τὸ λιπαρὲς, ἀναγκαῖα ταῦτα καὶ ἀπαραίτητα φήσει. Interpres: *Laborem autem, vigilias, aquae potum, & squalorem, haec omnia necessaria, & inevitabilia dicet.* Squalor non desideratur in studiosis eloquentiae. Mſſ. λιπαρὲς *assiduitatem*, quod reponendum. superius idem mendum ope codicis antiqui delevimus. *J.G.G.*

87. Λιπαρὲς] Hoc ex Mſſ. Gr. In Impressis enim ἀλιπαρὲς legitur. *M.du S.*

Ibid. Τὸ λιπαρὲς] Supra T. 2. *Quom. Hist.* c. 1. λιπαρεῖ τῷ πυρετῷ *febri continua*, i. magna, ubi & ex *Abdic.* c. 4. προθυμίᾳ λιπαρεῖ adduxi, quod *Gesn.* reddidit, *multo studio*. At quum hic dedit, *cultum neglectiorem*, credo ἀλιπαρὲς ei placuisse. Jam vero verterem, *adsiduitatem*, immo *indigentiam*, cum *Hesychio*, qui eadem ratione λιπαρὲς, τὸ δέόμενον exponit, καὶ τὸ πανδεδρόλιπον, ἀπὸ τῆς λίπας πανδίκου; unde & λιπαρεῖν δῆθεν, κολακεύειν. Non adeo per *indigentiam* hic intelligo paupertatem; sed aliorum gratiam auxiliumve rogandi necessitatem. (Sed vid. Addenda.) *J.F.R.*

92. Τριακάδας] Conf. supra *de Lucl.* c. 16. *J.F.R.*

97. Ἀπαιτεῖ] Puto scriptum fuisse ἀποτίνειν, ut cum reliquis ad discipulum referatur. In Impr. nihil hic subsidii. *M.du S.*

Ἀπαιτεῖ] Nihil sani possum exsculpere ex infinito, quod habent, quorum inspiciendorum mihi fuit copia. Interpretatus sum, quasi legeretur ἀπαιτοῖς, tenui mutatione. *J.M.G.*

Ἀπαιτεῖ] Quia ἀπαιτεῖν sensum commodum non fundit, quod & pristinus Interpres sensit, *expetet mercedem* reddens, non dubitavi recipere ἀπαιτεῖ, nec invito, credo, Cl. *Gesnero*, cujus versio eodem redit, licet ἀπαιτοῖς ab literis vulgati longius abeat. *J.F.R.*

2. Κρονικὸς ἄνθρωπος] Κρότων forte. *F.G.* Quare? Cum idem sit. Nihil igitur mutandum. Vid. *Spanh.* ad *Aristoph.* Pl. vs. 581. *J.F.R.*

5. Μαχαιροποιοῦ υἱὸν] Τὸν Δημοσθένη. *F.G.*

Μαχαιροποιοῦ υἱὸν] Demosthenem designat, de cujus patre diximus ad *Ερωτ.* c. 7. *M.du S.*

6. Ἀτρομήτου] Τὸν Αἰσχίνου. *F.G.* Idem etiam adscripserat *M.V. La Croze.*

Ἀτρομήτου] Æschinem, de cujus patre multa *Demosthenes* in Oratione de Corona c. 40. p. m. 170. & seqq. quae cum leges, memento tamen paullo inclemen-

idque in pace, neque Philippo invadente, neque imperante Alexandro, ubi illorum ratio utilis tum videbatur; nesciens quae nunc recens inventa sit, brevis, & minime laboriosa, & directa via Rhetorices. At tu noli credere, neque attendere illi, ne te forte assumtum evertat, aut denique ante tempus ut conseneſcas laboribus, efficiat. Verum si omnino amas Rhetoricen, & quam celerrime illa vis potiri, plena adhuc vigore dum frueris, ut etiam ab illa colare; videlicet hirsutum illum & ultra mediocritatem virilem, longum valere jube, escendere ipsum, & alios, quotquot decipere potest, educere; anhelantesque & multo sudore diffluentes relinque.

11. Ad alterum vero viam transgressus, cum alios multos invenies, tum in his omniscium quendam & usquequaque pulchrum hominem, fluctuante incessu, in-

ζηλῶν ἀξιῶν, καὶ ταῦτα ἐν εἰρήνῃ, μήτε Φιλίππου ἐπιόντος, μήτε Ἀλεξάνδρου [e] ἐπιτάττοντος, ὅπου τὰ ἐκείνων τέως ἐδόκει χρήσιμα· οὐκ εἰδὼς ὁποία νῦν κεκαινοτόμηται, [f] ταχεῖα καὶ ἀπράγμων, καὶ εἰς τὸ εὐθὺ τῆς ῥητορικῆς [g] ὁδός. σὺ δὲ μήτε πείθεσθαι, μήτε προσέχειν αὐτῷ, [h] μή σε ἐκτραχηλίσῃ τις τῶν ἀμαλακῶν, ἢ τὸ τελευταῖον, προγηράσαι τοῖς πόνοις τοῖς σοφιστικοῖς. ἀλλὰ εἰ πάντως ἐρᾷς, καὶ τάχιστα ἐθέλεις τῇ ῥητορικῇ συνεῖναι, ἀκμάζων ἔτι, [i] ὡς καὶ σπουδάζοιο πρὸς αὐτῆς, [k] ἴθι τῷ [l] δασεῖ τούτῳ, καὶ [m] πέραι τῆς μετρίου ἀνδρικῷ, μακρὰ χαίρειν λέγε ἀναβαίνειν αὐτὸν καὶ ἄλλους, ὁπόσους ἂν ἐξαπατᾶν δύνηται, ἀνάγειν, καλαλιπὼν [n] ἀθμαίνοντας καὶ πολλῷ ἱδρῶτι συνόντας.

[o] Πρὸς δὲ [p] τὸ ἕτεραν ἐλθὼν, εὑρήσεις [q] πολλοὺς μὲ καὶ ἄλλους, ἐν τούτοις δὲ καὶ πάνσοφόν τινα, καὶ πάγκαλον ἄνδρα, ἀλφιτοπαλευμένον τὸ βάδισμα, ἐπικεκλασμένον τὸ αὐχέ-

[e] Ἐπιτάττοντος] Nihil variant Edd. nec O. [f] Ταχεῖα ἐ ἀπρ.] Ἐμπρέπεια ἐ ἀπράγμονα O. [g] Ὁδὸς] Ἡ ὁδὸς O. [h] Μή σε] Καί σε O. [i] Ὡς] Non habet O. [k] Ἴθι] Recepi ex O. Ἰθὶ Edd. [l] Δασεῖ] Λασεῖ male O. [m] Πέραι] Et sic Fl. [n] Ἀθμαίνοντας] Ἀσθμαίνοντα ἐ ἰδ. π. συνόντα O. & Fl. [o] Πρὸς δὲ] Σὺ δὲ πρὸς O. & marg. Al. [p] Πολλοὺς μὲ ἐ] Sic O. Μὲν in Edd. aberat.

12. Σὺ δὲ μήτε πείθεσθαι] Συπῆδες τοῦτο ἐ ποιητὰς ἐ λογογράφους ἀπαραμφότους χρῆζ ἐστι προσκλινᾶν, ὡς [*] καὶ νῦν ἔστ ἐστὶ δὲ τῷ μὴ πείθε, εἴτε πείθεζ. τοῦτο δὲ οὐκ ὡς ἔτυχε γίνε), ἀλλ' ὑπὸ μὴ ἀπαγορεύσας ἡ ἄνεσις πρόωσιν, εἶτ ἀλλά σε καλεῖν μὴ τοῦτο ποιεῖν, ἐστὶ μὴ τοῦτο ποίει, καὶ ὡς τῷ Θεολόγῳ Γρηγορίῳ, ἢ μὴ διδόσκειν τῷ τρόπῳ· ἐστὶ δὲ προσαστικοῦ τὸ ἀπαραμφόλια πάντως. V.

[*] Καί] Non aderat in editis. Addidit M. du S.

mentius ab inimico dicta. Ibi autem Τρίφως verum ejus nomen fuisse dicitur, non Ἀτρομήτης, quod ab Æschine mutatum fuisse ait. Sed, ut ut sit, hoc obtinuit. Vid. Philostr. p. 506. M. du S.

Ibid. Γραμματείου] Supra Meθ. c. 4. M. du S.

10. Κεκαινοτόμηται] Τὸ καινοθομεῖν ἀπὸ τ στοιθομαῖς translatum videtur. F. G. Viam secare, ab aratoribus potius translatum puto. J. J. Wolf.

13. Ἐστρατηλάτηκε] Ab equestri arte metaphora. F. G.

18. Ἴθι] Edd. & Ox. Mſſ. ἴσθι, mendose. Vide etiam Asinid. c. 28. M. du S.

19. Πέραι τῆς μετρίου] Πέραι sine dubio, propter sequentem consonam quaesivit Solan. quia sic tum scribi amat, ut de Salt. c. 21. & pro Imag. c. 17. Sed quia nihil varietatis invenio, nihil muto. J. F. R.

20. Χαίρειν λέγε] An legendum λέγειν, ut sit, ἴσθι λέγειν. F. G. Jam vero invento ἴθι nihil indigemus τῷ λέγειν. Et quam belle sonarent tres illi infinitivi juncti χαίρειν ἀναβαίνειν λέγειν; ego commate sublato quod post χαίρειν erat, jam facile ita construo, λέγε μακρὰ χαίρειν, λέγε ἀναβαίνειν &c. J. F. R.

25. Μὲν] Ex Mf. O. ante καὶ ἄλλους. M. du S.

Ibid. Πάνσοφον] Quem hisce designari credam, nota nostra ad Titulum hujus opusculi indicavit. M. du S.

26. Πάγκαλον — ἀλφ. — ἐπικεκλ. &c.] Jam elegantí rursus asyndeto haec enuntiat, de quo pauca monuimus ad 2. Ver. Hist. c. 35. Adde Asin. c. 16. m. Icar. 12. Conf. Paras. c. 13. μάθημα, πόνοι, φόβοι, πλαγαί. Quod ideo moneo, ne semper accusetur nimis repetiti καί. J. F. R.

Ibid. Διασταλδμβδον] Sic supra de Merced. c. 33. f. ἀλφιτοπαλδρβδον τὸ βλίμμα. J. F. R.

χένα, γυναικεῖον τὸ βλέμμα, μελιχρὸν τὸ φώνημα, μύρων ἀποπνέοντα, τῷ δακτύλῳ ἄκρῳ τὴν κεφαλὴν κνώμενον. ὀλίγας μὲν ἔτι, ὑλας δὲ καὶ ὑακινθίνας τὰς τρίχας εὐθετίζοντα, τρυφερόν τινα Σαρδανάπαλον, ἢ Κινύραν, ἢ αὐτὸν Ἀγάθωνα, τὸν τραγῳδίας ἐπέραστον ἐκεῖνον ποιητήν. λέγω δὲ ὡς ἀπὸ τούτων γνωρίζοις αὐτὸν, μηδέ σε ὕπω θεσπέσιον χρῆμα, καὶ φίλον Ἀφροδίτῃ καὶ Χάρισι, λαλάθοι. χαίρει τί φημι; κἂν εἰ μόνον γάρ σοι προσελθὼν εἴπαι τι, τὸ Ὑμήττιον ἐκεῖνο ἀνοίξας στόμα, καὶ τὴν συνήθη φωνὴν ἀφίῃ, μάθοις ἂν ὡς ἐγγὺς τοῦ καθ' ἡμᾶς [a]τίς ἐστιν, οὐ γεώργης καρπὸν ἔδομεν, ἀλλά τι ξένον φάσμα δρόσῳ ἢ ἀμβροσίᾳ τρεφόμενον. τούτῳ τοίνυν προσελθὼν καὶ ὑποδὺς [b]σεαυτὸν, αὐτίκα μάλα ῥήτωρ [c]ἔσῃ, καὶ σφόδρα βλεπτὸς, καὶ, ὡς ὀνομάζει αὐτὸς, βασιλεὺς ἐν τοῖς λόγοις ἐπὶ τοῦ καλαστῆσαι, τὰ τέ-

fracta cervice, vultu femineo, mellita voce, unguenta spirantem, summo digito scalpentem caput, paucos illos jam quidem, sed crispos ferrugineo colore capillos studiose componentem, delicatissimum quendam Sardanapalum, aut Cinyram, aut Agathonem ipsum, venustum illum poëtam Tragoediae. Dico autem ideo, ut his illum indiciis agnoscas, neque fugiat te res adeo divina, adeo Veneri cara atque Gratiis. Quamquam quid dico? Si enim ad te claudentem oculos accedens dicat aliquid, Hymettio illo aperto ore, & consuetam vocem emittat, statim agnoscas, non esse de nostro genere aliquem, qui terrae fructum edimus, sed peregrinum quoddam monstrum, rore pastum vel ambrosia. Ad hunc igitur si accesseris, huic te si tradideris, e vestigio Rhetor eris, & conspicuus, & ut ipse appellat, rex in dicendo sine labore constitueris, quadrigis orationis invectus: assum-

a Τίς] Abest ab O. b Σεαυτὸν] Ἑαυτὸν *Fl.* c Ἔσῃ] Non adest in O.

33. Ἀγάθωνα] Ἀγάθων τραγῳδίας ποιητὴς, εἰς μαλακίαν σκωπτόμενος. *V.*

31. Ὑακινθίνας τὰς τρίχας] Conf. supra *Amor.* c. 26. Adde Cl. *J. Arntzen.* de tinct. & colore comar. *J. F. R.*

32. Κινύραν] *Pindar.* in Nemæis & *Plat.* L. 2. de leg. meminerunt Cinyræ. Item *Suid.* in dict. καταγγέλασεν. *G. C.*

Κινύραν] Myrrhae patrem; alium enim famosum non novi: nec de muliere intelligi facile extorquebis. *M. du S.*

33. Ἀγάθωνα] Agathonis poëtae tragici splendidi & liberalis meminit *Aristoph.* in Thesmoph. cujus carminum mollitiem multis modis deridet. Meminerunt *Suidas* & Plato. *G. C.*

Ἀγάθωνα] De hoc consule eruditissimi *Bentleji* Dissertationem de Epist. *Eur.* & *Philostr.* p. 493. cum not. Vid. etiam *Lil. Gyral.* 299. f. *Aristoph.* p. 766. *Athen.* XIII. c. 4. II. 21. Varia ejus vitia taxat *Arist.* de Poetic. c. 16. & Schol. *Aristoph.* Vide & *Vossium* de Poëtis Gr. *M. du S.*

41. Ἀρούρης καρπὸν ἔδομεν] *Homer.* Il. Z. 142. *M. du S.*

43. Σεαυτὸν] Florentinam male ἑαυτὸν habere adleverat *Solan.* Non adeo male; quin vel sic ederem, si plures addicerent. Vid. ad *Paras.* c. 8. *Asin.* 13. & modo ad c. 8. hujus Dialogi indicata; at quia vulgatum est ad normam, quis id moveret? *J. F. R.*

45. Βασιλεὺς ἐν τοῖς λόγοις] *Julium Pollucem*, Onomastici auctorem non tangi hoc libello, cum satis luculenter ostenderit V. Cl. *Hemsterhusius*, non opus est ut operam ea in re ponamus: sed illud tamen indicare placet, neque hanc formulam, neque illam alteram de τεθρίπποις τοῦ λόγου in Onomastico exstare, ut scilicet nec reliqua, quae hic ridet Lucianus. Nec est quod quis dicat, in aliis libris iis verbis usum: non enim profecto talia omisisset in Onomastico. Illius porro singulorum librorum praefationes longissime absunt ab ea dicendi forma, quam Lucianus reprehendit. Sed praeclare actum a Viro doctissimo, non agimus. *J. M. G.*

53. Φαίη ἂν τοιγαροῦν πρὸς σὲ ὧδε πῶς ἀσπασάμενος ἐπόσον ἔτι λοιπὸν τοῦ κόμης, καὶ ὑποφειδόμενος τὸ γλαφυρὸν ἰκανῶς] Vertunt: *Te igitur ita compellabit, reliquam adhuc tibi comam demulcens, & tenerum illud ac jucundum subridens.* Ubi est in Graeco *tibi? Theod. Marcilius* legit ἀποπασάμενος, *dimota nempe a fronte in tempora*, inquit. sed Mss. legit ἐκπασσάμενος, hoc est capillos promittens, pectendo scilicet & comendo, non discipuli, sed suos, ut pulchrior & comtior videretur, majoreque polleret auctoritate. Sic in Anthol. ἐκπασσᾶσθαι κόμην dicitur, qui barbam comit & expandit. Discipulus non multum comae amiserat, sed magister erat calvaster, ideoque dicit ἐπόσον ἔτι λοιπὸν τοῦ κόμης. Mox pro αὐτοθώιδη Mss. αὐτὸς θαύδα. *J. G. G.*

54. Ἀσπασάμενος] Ἀναψησάμενος legendum omnino

assumtum enim te prima statim ista docebit.

12. Potius vero ipse te alloquatur : ridiculum enim fuerit pro eo me Rhetore verba facere, malum forte talium tantorumque actorem, *ut metus sit* ne lapsus alicubi *personam* Herois quam ago, conteram. Dicat ergo ad te ita fere, ubi prius quantum adhuc supereſt comae demulserit, ac venustulum illud atque molle, ut solet, subriserit, Comicam Autothaidem, aut Malthacen, vel Glyceram quandam blanditia vocis imitatus : rusticus enim est virilis ille vultus, nec delicatum amabilemque Rhetorem decens.

13. Dicet igitur modeste admodum de se, *Numquid te, vir optime, Pythius misit ad me, quem Rhetorum vocarit optimum, ut Chaerephonti se interroganti ostendit, quis es-*

θριπα ἐλαύνων τῇ λόγῳ. διδάξει γάρ σε παλαιῶν τὰ πρῶτα μὲ ἐκεῖνα.

Μᾶλλον δὲ αὐτὸς εἰπάτω πρὸς σέ. γελοῖον γὰρ ὑπὲρ τοιούτῳ ῥήτορος ἐμὲ ποιεῖσθαι τοὺς λόγους, φαῦλον ὑποκριτὴν ἴσως τοιούτων καὶ τηλικούτων, μὴ καὶ συντρίψω πως ποσὼν τὴν ἥρωα, ὃν ὑποκρίνομαι. φαίη [d] ἂν τοιγαροῦν πρὸς σὲ ὧδέ πως, [e] ἐπισπασάμενος ὁπόσον ἔτι λοιπὸν τῆς κόμης, καὶ ὑπομειδιάσας τὸ γλαφυρὸν ἐκεῖνο, καὶ ἁπαλὸν, οἷον εἴωθεν, [f] Αὐτοθαΐδα τὴν κωμικὴν, ἢ Μαλθάκην, ἢ Γλυκέραν τινὰ μιμησάμενος τῷ προσηνεῖ τῆς φθέγματος. ἄγροικον γὰρ τὸ ἀρρενωπὸν, καὶ ὃ πρὸς [g] ἀρρᾶ καὶ ἐρασμίᾳ ῥήτορος.

Φήσει [h] δ' ἴσως πάνυ μειρακίζων ὑπὲρ ἑαυτοῦ· μῶν σε, [i] ὦ ἀγαθὲ, ὁ Πύθιος [k] ἔπεμψε πρὸς μὲ, ῥητόρων τὸν ἄριστον προσειπών, [l] ὅτε Χαιρεφῶντι ἤρετο αὐτὸν, ἔδειξεν αὐ-

d Ἂν] Desideratur haec particula in O. e Ἐπισπασάμενος] Restitutum ex L. G. O. & marg. A1. Ἀσπασάμενος Edd. Ἐσπασάμενος Fl. etiam recte. f Αὐτοθαΐδα] Αὐτὸς Θαΐδα G.O. g Ἀρρᾶ] Τῷ ἀρρῷ O. h Δ' ἔν] Sic Fl. B1. & 2. H. P. S. Δ' ἐν male J. Τοῦτων O. i Ὦ ἀγαθὲ] Ὦ γαθὲ magis Attice O. k Ἔπεμψε πρὸς μὲ] Ἔπεμψεν ἐπ' ἐμὲ O. l Ὅτε] Ὃ O.

no videtur. F.G.

Ἐπισπασάμενος] Ita G. O. & L. In Impr. ἀσπ—, nisi quod Fl. ἐσπ— mendose habet. Confer Z. τρ. c. 16. M.du S.

Ἀσπασάμενος — τὴν κόμης] Est inter gestus eorum, qui dicere incipiunt. *Quintil.* II, 3, 158. *In hac cunctatione sunt quaedam non indecentes, ut appellant scenici, morae*, caput mulcere, *manum intueri, infringere articulos, simulare conatum, suspiratione solicitudinem fateri* &c. Retineo autem ἀσπάσασθαι, & refero ad primam & propriam notionem verbi, qua blandum aliquem manus vel oris contactum significat, quam declarat *Eustath.* ad Odyss. Γ, 35. χειρὶν ἀσπάζεσθαι, ἀντὶ τοῦ ἐπισπᾶται ἐκ ἴλκων λέγει διξύσεως εἰς ἑαυτὸν κ. τ. λ. pluscula enim sunt p. 111, 11. Similia habet ad Od. Τ. p. 705, 8. J.M.G.

Ἀσπασάμενος] Ἀποσπασάμενος. Dimota nempe a fronte in tempora. *Th.M.* At jam invento ἐπισπασάμενος placati erunt *Marcilii* manes. Lubens quidem cum Cl. *Gesn.* retinuissem vulgatum ἀσπ— si ἀσπάζεσθαι κόμην aut κόμης dici posse, novissem; nam cum ablat. χειρὶν alia res est. Cumque vel quatuor Codd. probent ἐπισπ— nemo me temeritatis arguet ex iis adsumsisse id quod intelligo; nec enim ex libidine novandi sic egi. Florentinae quippe illud ἐσπασάμενος proxime quoque ad ἐπισπ— accedit; quia hoc ipsum poterit dici natum esse ex compendio scribendi τῆ ἐπισπ. Codicum ergo scripturam praeferre debui. J.F.R.

57. Αὐτοθαΐδα] Conf. supra *Tim.* c. 54. ubi Αὐτοβοΐας, aliaque similia composita obiter indicantur. No. 86. J.F.R.

62. Δ' ἔν] Mſ. O. τούτων. *Ven.* utraque mendose Δ' ἐν. M.du S.

65. Ὅτε Χαιρεφῶν] *Diog. Laert.* p. 42. D.E. πρὸς τὴ Πυθίας ἀμφιτρυόνη,

Χαιρεφῶντι ἀνελόσσας ἰκάνω δή τοι τὸ ἐξιφερόμενον,
Ἀνδρῶν ἁπάντων Σωκράτης σοφώτατος.

Hujus Oraculi meminit & *Plato* in Apol. Minime tamen spernendum quod ex antiquo Scriptore *Aristophanis* Scholiastes observat ad Nub. τοῦτον τὸν χρησμὸν ὁμολογῶν ἐν τῇ κατὰ φιλοσόφων, ψεύδεσθαί φησι τὴν Πυθίαν τοὺς δὲ Πυθικοὺς χρησμοὺς ἰαμβίτρους εἶναι. Idem integrum Oraculum sic exhibet:

Σοφὸς Σοφοκλῆς, σοφώτερος δ' Εὐριπίδης.
Ἀνδρῶν δὲ πάντων Σωκράτης σοφώτατος.

Emendare conatur *Menagius* verba haec Scholiastae ad *Diog. Laert.* p. 56. D. M.du S.

[a] αὐτῷ ὅστις ἦν ὁ σοφώτατος ἐν τοῖς τότε; εἰ δὲ μὴ τοῦτο, ἀλλὰ κλέος αὐτὸς ἥκεις ἀκούων ἁπάντων ὑπερπεπληγμένων τὰ ἡμέτερα, καὶ ὑμνούντων, καὶ τεθηπότων, καὶ [b] ὑποπεπηχότων, αὐτίκα μάλα εἰσῃ πρὸς οἷόν τινα δαιμόνιον ἄνδρα ἥκεις. προσδοκήσεις δὲ μηδὲν τοιοῦτον ὄψεσθαι, οἷον τῶνδε ἢ τῶνδε [c] παραβαλεῖν, ἀλλ' εἴ τις ἢ Τιτυὸς, ἢ [d] Ὦτος, ἢ Ἐφιάλτης, ὑπὲρ ἐκείνους πάνυ φανεῖταί σοι τὸ πρᾶγμα ὑπερφυὲς, καὶ τερατῶδες. ἐπεὶ τούς γε ἄλλους τοσοῦτον ὑπερφωνήσεις εὑρήσεις, ὅσον ἡ σάλπιγξ τοὺς αὐλοὺς, καὶ οἱ τέττιγες τὰς μελίττας, καὶ οἱ [d] χοροὶ τοὺς ἐνδιδόντας.

Ἐπεὶ δὲ καὶ ῥήτωρ αὐτὸς [e] ἐθέλεις γενέσθαι, καὶ τοῦτο οὐκ ἂν παρ' ἄλλου ῥᾷον μάθοις, ἕπου μόνον, ὦ [f] Κλυτίου μέλημα, εἰς ἃ εἴπω, καὶ ζήλου πάντα, καὶ τοὺς νό-

set eorum, qui tum viverent, ſapientiſſimus? Si vero non iſtud, ſed gloria invitatus ſponte venis, cum omnes audias ſupra modum ad noſtra percelli, & decantare eadem, atque ſtupere, & faſces nobis ſubmittere: ſtatim ſane ſcies, ad quam divinum virum veneris. Expectabis vero nihil te eorum viſurum, quale hoc vel illi queat comparari: ſed ſi quis aut Tityus, aut Otus, aut Ephialtes, ſupra illos omnino ingens tibi noſtrum opus & prodigioſum videbitur: quandoquidem ita ſuperari meis clamoribus invenies alios, quantum a tuba tibiae, & apes a cicadis, & a choris, qui tonos accinunt.

14. *Quando autem ipſe quoque Rhetor vis fieri, & ſane a nemine facilius hoc didiceris, ſequere tantum, o cura Clytii, ea quae dicam, & aemulare omnia. Et leges quibus te uti*

[a] Αὐτῷ] Abeſt ab O. [b] Ὑποπεπηχότων] Ὑπεπτ. O. [c] Παραβαλεῖν] Adſcivi ex *F. Fl. S.* Παραλαβεῖν L. *Ald.* cett. male. [d] Χοροὶ] Χορικοὶ *F.* Vulgato adſentitur O. [e] Ἐθέλεις] Ἐθελήσεις O. [f] Κλυτίου] Κλυτίῳ *Pell.* quod probo. In O. plane deeſt.

82. Ὦ μέλημα] Ἀντὶ τοῦ φρόντισμα. οἱονεὶ ὦ ὑπὲρ ἐμοὶ πολλὴ φροντὶς ἴσε. *V.*

• Ὑπὲρ ἐ] Ita ex V. reſtituimus, cum ante edederetur ὑπερέσ.

66. Ὁ σοφώτατος] Σοφώτης. *F.G.*

73. Παραλαβεῖν] Παραβαλεῖν. *Th.M.*

Ibid. Ἀλλ' εἴ τις] *Si quis unquam fuit aut Tityus* &c. *F.G.*

74. Ὦτος] V. Ἐπικ. c. 3. cum Schol. & *Odyſſ.* loco hic in margine citato. *M. du S.*

Ὦτος ἢ Ἐφιάλτης] *Homer.* Od. Λ. 307. Et Il. Β. 385. *M. du S.* In Luciani Edd. Ὦτος exarabatur: ego accentu circumflexo notavi, ut oportebat. *J.F.R.*

79. Χοροὶ τοὺς ἐνδιδόντας] Sola *F.* hic pro χοροὶ habet χορικοί. Vid. *Diog. Laërt.* p. 146. B. *M. du S.*

Ibid. Τοὺς ἐνδιδόντας] *Ordientes cantionem, auſpicantes. ἐνδίσιμον auſpicatus, ἀρχὴ τῆς ᾠδῆς.* *F.G.*

Τοὺς ἐνδιδόντας] Verſum eſt, *qui remiſſe canunt.* Et eſt ſane verbo ἐνδιδόναι etiam illa concedendi & remittendi notio, ſumta ab his qui poculum, ut hoc utar, miniſtrant & praebent bibenti, atque ad eum ſe accommodant, vid. *Xenoph.* Cyrop. I, 3. Unde deinde ἐνδιδόναι & ἐπιτείνειν opponuntur apud *Plut.* de diſcr. adul. p. 95. fin. *H. Steph.* 8. Verum haud paullo melius huc convenire videtur ille intellectus, quem monſtrat nomen τὸ ἐνδίσιμον, late a *Budaeo* explicatum. Nempe ἐνδιδόναι dicitur praecentor, cum ſubmiſſa voce choro tonum indicat, quo jam ſtatim utendum ſit. Etiam noſtri vocant den ton angeben / cum praecentor tenui voce, ut nemo praeter proxime adſtantes exaudiat, harmonicam tetractyn c, e, g, c, vel ſimilem accinit, quam illi deinde legem carminis habent. Hinc demum vis illa comparationis apparet. *J.M.G.*

Τοὺς ἐνδιδόντας] De tono muſico etiam dici, probavimus ſupra ad *Salt.* c. 10. Adde *Alex.* c. 19. ubi bis τὸ ἐνδέσιμον λαβεῖν eod. modo. Cl. *Hemſterh.* orae *Graevianae* adpinxerat, adeundum *L. Bos* Obſ. Crit. p. 78. Hujus igitur verba addam: „ Καὶ οἱ χοροὶ τοὺς ἐνδιδόντας, & *chori eos qui remiſſe canunt*, habet Interpres. Significat quidem ἐνδιδόναι *remittere*; ſed „ quando de cantione & choro ſermo eſt, dicitur ἐνδιδόναι & ἐνδέσιμον διδόναι de chorodidaſcalo, qui „ cantionis exordium faciebat, cui chorus accinebat. „ Exempla paſſim occurrunt. Malim itaque verba „ Luciani reddere: *& chori eos qui cantionem auſpicantur*, vel *canendi exordium faciunt*. Facile enim „ totus chorus multitudine vocum ſuperabat unam „ magiſtri & chorodidaſcali vocem. Pari modo erant ſaepe Interpretes reddendo vocem ἐνδέσιμον *remiſſum*, ubi reddenda erat *incentivum*; ut apud *Artemidorum* ᾄσματα ἐνδέσιμα (vel ἐνδέσιμον) καὶ κελεύσματα καὶ πρὸς ὄργια, *cantilena incentiva & hortatoria ad* „ *ope-*

ætii jussero, accurate mihi observa. Quin potius jam procede, nihil cunctatus, neque perterritus, si non initiatus ante sis illis, quae ante Rhetoricen altera illa praevia disciplina dementibus & vanis hominibus multo cum labore tanquam viam substernit. Nihil enim iis opus erit. Sed illotis pedibus, ait proverbium, ingredere, nihilo propter hoc deteriore conditione futurus, etiam si neque communissimum illud scias scribere literas. Aliud enim quid Rhetor, supra ista omnia.

15. *Dicam vero prius, quae oporteat ipsum te viatici instar ad hoc iter domo afferre, & quomodo commeatum parare, ut quam celerrime emetiri illud possis. Tum ipse quoque partim progredienti in via ostendens, partim admonens ante solem occasum Rhetorem supra omnes efficiam, qualis ipse sum, qui extra*

μως, οἷς ἂν ὑπτάξω χρῆσθαι, ἀκριβῶς μοι
85 [g] παραφύλαττε. μᾶλλον δὲ ἤδη προχώρει,
μηδὲν ὀκνήσας, [h] μηδὲ πλησθεὶς, εἰ μὴ προε-
τελέσθης ἐκεῖνα τὰ πρὸ τῆς ῥητορικῆς, ὁπόσα
ἡ ἄλλη προπαιδεία τοῖς ἀνοήτοις καὶ μα-
ταίοις μετὰ πολλῆς καμάτου ὁδοποιεῖ· ἔσται
90 αὐτῇ [i] δέησις. ἀλλ' ἀνίπτοις [k] τοῖς
ποσὶν (ἡ παροιμία φησὶν) ἔμβαινε, ἐὰν μείων
ἔχων τύχῃ τοῦτο, ἔσθ' ὅτε τὸ κοινότατον, μη-
δὲ γράφειν τὰ γράμματα εἰδῇς. ἄλλο γάρ
τι [l] πρὸς πάντα ταῦτα ὁ ῥήτωρ.

95 Λέξω δὲ πρῶτον μὲν ὁπόσα χρὴ αὐτόν σε
οἴκοθεν ἔχοντα ἥκειν ἐφόδια πρὸς τὴν πορείαν,
καὶ ὅπως ἐπισιτίσασθαι, ὡς ἂν τάχιστα
διανύσαι δυνηθείης. [m] ἔπειτα καὶ αὐτὸς, ἅμα
προϊόντι ἐπιδείκνυς τὴν ὁδὸν, ἅμα δὲ καὶ
πρὸς ἥλιον δῦναι, ῥητορά σε ὑπὲρ
τοὺς πάντας ἀποφανῶ, οἷος αὐτός εἰμι,
ἀναμι-

g Παραφύλαττε] Φύλαττε O. *h* Μηδὲ πλησθεὶς] Μὴ δὲ πλησθῆς O. Μὰ δὲ discretim etiam *Sf.* aliaeque quaedam, hic & fere ubique. *i* Δέησις] Δεήσει O. *k* Τοῖς] Omittit O. *l* Παρὰ] Restitut. ex *Fl.* & O. Nam περὶ Edd. vulgo. In O. vero Παρὰ ταῦτα, omisso πάντα. *m* Ἔπειτα ϵ] Ἔπειτα δὲ ϵ *Thom. Mag.*

98. Ἁ ἅ — ἀ δή] Ἁ ἅ, ἀ δὲ μὴ εἴπῃς· ἀλλά τινα μοι, τινὰ δὲ. εἰ ϵ Λυκιανὸς λέγει ἐνταῦθα εἶτα εἶθ' εἶτε σπεύδειν, εἶτε σπουδάζειν. καὶ πάλιν ἐν Τίμωνι, διδοὺς ἑαυτοῦ τοῖς θεραπόντοις, ἅ μὲ πότε θεραπεύσεις, ἃ δὲ μίαν, ἃ δὲ ἡμιτάλαντον. ὁ δὲ αὐτὸς ἐν ϵ ἐξελέγχει τοῦτο ἐν τῷ †Ψωδολογεῖν αὐτῷ. *V.*

† Ψωδολογεῖν] Lege Ψωδωνοῖσι, & sic *Th. Magister*, unde totum habet Scholion. *M. du S.* Recte quidem in *Th. Mag.* Ψωδολογεῖν edidit *Blankh.* At in aliis *Thomae* exemplaribus male legi ψωδολογεῖν, adscriptum habeo in marg. *Thomae*; quae & Scholiast. ex aliquo corrupto Cod. ψωδολογεῖν quoque dedisse, suspicari licet. *J. F. R.*

„ *opera.* Perperam ibi Cornarius, *remissa.* *J. F. R.*

82. Ἔχε μόνον, ὦ Κλυτίου μέλημα εἰς ἂν εἴπω, καὶ ζῆλε πάντα] Interpres insulse: *solum o gloriolae studium, ea, quae dico, sequere, ac omnia imitare.* Num κλυτὸς est *gloriola?* Verte O *Clytii deliciae*, qui curae cordique eris Clytio. Sic & φιλότης amor, pro homine quem amamus teneerrime. sic μέλημα cura, pro qui nobis curae est. Clytius est Rhetoris nomen. *J. G. G.*

Ibid. Ὦ κλυτίου] An κλυτὸς Mercurii, aut Dei cujuspiam nomen, ut ξύνος, φόβος, & simil.? Interpres κλύτιον a κλέος *gloriolam* exponit, sed qua analogia? *F. G.*

Ibid. Κλυτίου μέλημα] *M*— amatorium esse jam observavit *Casaub.* ad Ath. 845. *Mea cura.* V. *Eur.* Or. 478. & 481. κήδημα' ἐμόν, στέργημ' ἐμόν. Vid. etiam *Eur.* Ip. A. p. 309. A. *Anacr.* Od. κῆς ῥόδον ῥόδου ἵμερος μέλημα. *Pind.* Pyth. X. ὅν τε παλαιστρίοισι Νεμεαῖον τε πανθύμοισι μέλημα. Κλύτου μ— legere jubet *Kuhnius* praef. ad *Pollucem*; quod Cl. *Hemsterhusio* non placet praef. ad *Poll.* p. 26. *M. du S.*

90. Δέησις] Hoc praefero; licet & alterum imperfonaliter, ut dicimus, acceptum, non sit absurdum. Vid. ad *Imag.* c. 5. & hic c. 18. *J. F. R.*

Ibid. Ἀνίπτοις τοῖς ποσὶν] *Erasm.* Paroemiogr. *J. B.*

Ἀνίπτοις τοῖς ποσὶν] Latini, *illotis manibus.* Sed ἀνίπτοις γε ποσὶ habuimus etiam supra *Demon.* §. 4. pr. *J. F. R.*

94. Περὶ πάντα] Παρὰ πάντα. *Th. M.* Idem praecipiunt schedae *F. Gujeti.*

Παρὰ] Ed. *Fl.* uti conjecerat *More.* Mſ. Ox. etiam ὦδε, & πάντα omittit. Impr. περί. *M. du S.*

98. Ἁ ἅ — ἀ δή] *Th. Mag.* Lit. A. p. 1. Ἁ ἅ, ἀ δή, μὴ εἴπῃς, &c. totidem verbis habet ea quae Scholiastes noster. Sed vid. T. I. *Tim.* c. 57. ubi cum nemo *Th. Magistro* objecerit, & alios ita quoque solere, paucis id videamus. Evang. *Matth.* XXI. 35. ὃν μὲ — ὃν δὲ — ὃν δή. *Diod. Sic.* IV. 31. ὃς μὲ & ὃς δὲ. Item c. 50. No. 85. ubi Cl. *Wessel.* aeque ac loco superiore plura indicavit, ac modo ὃς μὲ, ὃς δὲ, modo τοὺς δὲ scribi ostendit. Quare addo tanrum *Heraclim.* VIII. 1. 8. Ἁ μὲ ἐπφέρεσθαι, ἃ δὲ καθαιρεῖσθαι. Et V. 7. 11. ὃς μὲ ἀπίστων, ὃς δὲ ἐφυγάδευεν. Item III. 8. 12.

ὃν

ἀναμφιλέκτως τὰ πρῶτα, καὶ μέσα, καὶ τελευταῖα τῶν λέγειν ἐπιχειρούντων [a] ἔχων. κόμιζε τοίνυν τὸ μέγιστον μὲν ἀναθίαν, εἶτα θράσος ἐπὶ [b] τούτοις· καὶ ἄλλως δὲ τόλμαν καὶ ἀναισχυντίαν. αἰδῶ δὲ καὶ ἐπιείκειαν, καὶ μετριότητα, καὶ ἐρύθημα, οἴκοι κατάλιπε. ἀχρεῖα γάρ, καὶ ὑπεναντία τῷ πράγματι. ἀλλὰ [c] μὴν καὶ βοὴν ὅτι μεγίστην, καὶ μέλος ἀναίσχυντον, καὶ βάδισμα, οἷον τὸ ἐμόν. ταῦτα δὲ ἀναγκαῖα πάνυ, καὶ [d] μόνα ἐστὶν ὅτε ἱκανά. [e] ἡ ἐσθὴς δὲ ἔστω εὐανθὴς, καὶ λευκὴ, [f] ἔργον τῆς Ταραντίνης ἐργασίας, ὡς διαφαίνεσθαι τὸ σῶμα· καὶ ἡ κρηπὶς Ἀττικὴ [g] καὶ γυναικεία, τὸ πολυχιδές· ἡ ἐμβὰς Σικυωνία, πίλοις τοῖς λευκοῖς ἐπιπρέπουσα, καὶ ἀκόλουθοι πολλοὶ, καὶ βιβλίον ἀεί. ταῦτα μὲν αὐτὸν χρὴ συλλεγεῖν.

controverſiam primas & medias & ultimas feram eorum qui audent dicere. Affer igitur 5*maximum quidem inſcitiam, deinde confidentiam poſt haec, & praeſertim audaciam atque impudentiam: pudorem vero, aut aequitatem, aut modeſtiam, aut ruborem domi relinque: inutilia enim & contraria negotio. Verum* 10*enimvero clamorem quam maximum affer, & modulationem impudentem, inceſſumque qualis meus eſt. Haec vero neceſſaria omnino, & quae ſola interdum ſufficiant. Veſtis autem ſit florida, & candida, de Tarentino textri-* 15*no, ut corpus perluceat: crepida Attica, & muliebris, illa ſciſſilis: aut calceus Sicyonius, qui in albis coactilibus magis deceat. Sint etiam pediſſequi multi, & ſemper liber. Et haec ipſum te conferre oportet.*

16. *Re-*

a Ἔχων. κόμιζε] Deeſt ἴχων in O. & pro κόμιζε, legit νόμιζε. b Τούτοις καὶ ἄλ. δή] Pro his τούτων ἐ tantum O. c Μὴν] Omittit O. d Μόνα] Et hoc deeſt in O. e Ἡ ἐσθὴς] Καὶ ἡ ἐσθὴς O. f Ἔργον] Ἔργα O. Et mox male Ταραντινίης. g Καὶ] Non habet O.

16. Πολυχιδὴς] Πολυχιδὴς, τὸ νῦν ϛρίκτον. ἐμβάδες δὲ τὰ ὑφ' ἡμῶν καλλίγια. καὶ δῆλον ἀφ' ὧν πίλους αὐτὴν *ἐπιπρέπειν τοῖς λευκοῖς † ὅγ' ἂν ἐπὶ ἄλλα γένοιτ' ἂν ἐποδήματα. V.

* Ἐπιπρέπειν] In Impreſſ. σπιπρέπειν erat. In textu Luciani recte legitur ἐπιπρέπουσα, unde legendum & hic ἐπιπρέπειν, ad quod propius accedit, quod in V. & Exc. G. legitur ἐπιττρέπειν. *M. du S.*

† Ὅ γ'] Ἡ edita. Correxit *M. du S.*

ὧν μὲ ἐπιϛολὰς προκομίζων — οἷς δὲ δῶρα ἐνειδίζων πεμφθέντα. Ergo non joci cauſſa ſic ſcripſit Lucianus; ſi non prorſus Attice, at κοινῶς, & uſitate. *J. F. R.*

5. Ἀμαθίαν] Simile quid infra (Δραπ. c. 12.) ubi pariter Sophiſtas & declamatores exagitat. *L. K.*

6. Τούτῳ καὶ] Ita Codex Ox. In *Fl.* Ed. τούτοις. In reliquis τούτοις. καὶ ἄλλως δή. *M. du S.*

14. Τῆς Ταραντίνης ἐργασίας] Sic *D. Meretr.* VII. commendat Ταραντινίδιον. Eſt autem Ταραντινίδιον, ὕφασμα διαφανὲς ἐ λεπτὸν τῶν Ταραντίνων· διαφανέϛερον τοῦτο καλασκιάζοντος. Sic ad oram Codicis Memmiani. *J. B.*

Ibid. Ταραντίνης ἐργασίας] *Pollux* 7, 77. τὸ Ταραντινίδιον διαφανές ἐϛιν ἔνδυμα, ἀπομιμούμενον ἀπὸ τῶν Ταραντίνων χρῶτος ἐ τροφῆς. Laudatus ibi *Mercer.* ad *Ariſtaen.* I, 25. qui alia ibi Luciani, *Alciphronis*, *Philoſtrati* loca adhibuit. *J. M. G.*

15. Ὡς διαφαίνεσθαι τὸ σῶμα] Dixi de his veſtibus ad illud *Petronii*,

Palam proſtare nudam in nebula linea?

J. B.

Ὡς διαφαίνεσθαι τὸ σῶμα] Similiter *Anacreon* Ode 28.

Στόλισον τὸ λοιπὸν αὐτὴν
Ὑπὸ πορφύρεοι πίπλοις·
Διαφαινέτω δὲ σαρκῶν
Ὀλίγον τὸ σῶμ' ἐλεγχον.

Plura ſimilia congeſſit in Animadv. ad *Anacr.* p. 81. non omiſſo hoc Luciani loco *L. Bos.*

16. Τὸ πολυχιδὲς] Vix dubium, idem eſſe genus calceamenti, de quo *Pollux* 7, 85. Σχιστὰ πολυτελῆ ὑπόδημα, καὶ θρυλλούμενον τοῦτας δὲ ἐ λεπολυχιδῆς ἀπόμαζον. Porro ita interpungo hunc locum, καὶ ἡ κρηπὶς Ἀττικὴ καὶ γυναικεία, τὸ πολυχιδές· ἡ ἐμβὰς Σικυωνία κ. τ. λ. Κρηπίδας & ἐμβάδας uno tempore ut induat aliquis, non videtur poſſe fieri: quare pro ἡ ἐμβὰς legendum puto ἤ. Denique πίλους intelligo tibialia e lana condenſata vel conciliata. Unice huc facit *Pollux*, & quem is laudat Plato. Adſcribamus verba 7, 171. Οὐ μόνον δὲ ὁ ἐπὶ ϛ κεφαλῶν ἐπιτιθέμενος πῖλος ἔτως ἐκαλεῖτο, ἀλλὰ ἐ ὁ τοῖς ποσὶν, ὡς δηλοῖ Κρατῖνος ὁ Μαλθακοῖς (ut veriſimile eſt ergo, in deſcriptione hominis μαλθακῶν, qualis hic noſter) λόγων, λάσιους (ut hic) ὑπὸ ποσὶν ἔχων πίλους. ὁ δὲ Πλάτων ἐν συμποσίῳ (ſub fin. p. m. 335. B.) — ἐπιλιγμῶνι τοὺς πόδας εἰς πίλους τι ἐ ἀμαχίδας. *J. M. G.*

17. Ἐμβὰς Σικυωνία] De hoc calceamenti genere, pag.

16. *Reliqua in via jam inter progredien-dum vide atque audi. Nimirum leges tibi explico, quibus utentem agnoſcet te Rhetorice atque admittet, neque averſabitur & jubebit faceſſere, tanquam non initiatum & myſteriorum exploratorem. Sed primo maxima habitus cura habenda eſt, & decentis amictus. Deinde quindecim circiter, non plura certe viginti, Attica nomina undecunque collecta, eaque diligenti meditatione comprehenſa, in promtu & extrema lingua habeto, illud ἄττα & πάνυ & μάν, & ἀμηγέπη, & λῆρε, & ſimilia, & in unaquaque oratione, tanquam condimentum illorum adſperge: reliquorum vero nulla cura ſit, ſi diſſimilia his, & ex alia quaſi tribu ſint, & abſona. Purpura me-*

Τὰ δ' ἄλλα καθ' ὁδὸν ἤδη προϊόν, ὅρα καὶ ἄκουε. καὶ [h] δή σοι τοὺς νόμους δίειμι, οἷς χρώμενόν σε ἡ Ῥητορικὴ γνωριεῖ καὶ προσήσεται, [i] εἰδὲ ἀποστραφήσεται καὶ σκοραχιεῖ, καθάπερ [k] ἀτέλεστόν τινα καὶ κατάσκοπον τῶν ἀπορρήτων. [l] ἀλλὰ σχήματος μὲν τὸ πρῶτον ἐπιμεληθῆναι χρὴ μάλιστα, καὶ εὐμόρφου καὶ ἀναβολῆς, [m] ἔπειτα πεντεκαίδεκά που, [n] ἢ οὐ πολλῷ γε τῶν εἴκοσιν [o] Ἀττικὰ ὀνόματα ἐκλέξας ποθὲν, καὶ ταῦτα ἀκριβῶς ἐκμελετήσας, πρόχειρα ἐπ' ἄκρας τῆς γλώττης ἔχε, τὸ ἄττα, [p] καὶ κᾶτα, καὶ μᾶν, καὶ ἀμηγέπη, καὶ λῆρε, καὶ τὰ τοιαῦτα, καὶ ἐν ἅπασι λόγῳ, καθάπερ τι ἥδυσμα ὑπιπάσσε αὐτοῖς. μελέτω δὲ μηδὲν τῶν ἄλλων, [q] ἐὰν ἀνόμοια τούτοις καὶ [r] ἀσύμφυλα καὶ ἀπῳδά-

[h] Δή σοι] Σοὶ δὴ *Fl.* [i] Οὐδὲ δή] Quaedam ὑδὲ ut ſolent. [k] Ἀτέλιστον] Ἀτελίστατον O. [l] Ἀλλὰ] Deeſt in *Bl.* [m] Ἔπειτα] Ἔπειτα δὴ O. [n] Ἢ οὐ] Omiſit *Fl.* [o] Ἀττικὰ ὀνόμ.] Ἀττικῶν ὀνομάτων O. [p] Καὶ κᾶτα &c.] Καὶ τὸ κᾶτα, καὶ τὸ μᾶν O. [q] Ἐὰν] Εἰ O. & marg. *A1.* [r] Ἀσύμφυλα] Recte ſic *P. S. f.* Ἀσύμφιλα male *Fl. Ald. B1. H. Fr.*

pag. 989. (i. e. *D. Mercr.* XIV.) *J. B.*

Ἐμοῦσι Σκυτίσι] V. Ἐτ. Δ. XIV. & *Leopard.* 7. *M. du S.*

23. Σκαμμῶ] Quaſi tu dicas *incervabit*, h. e. in corvorum praedam cedere jubebit, iracunde rejiciet, a vulgari illo *ἐς κόρακας*. Illuſtrat *Bergler.* ad *Alciphr.* p. 177. *J. M. G.*

Σκαμμῶ] *Alciphr.* I. Ep. 38. τί δὴ ὁ Αἰγύπλιος ἔμπυρον ἐς ἀντεμφύσιον; vid. *Bergl.* p. 177. Sed video *Goſſerum* eodem jam remiſiſſe. *J. F. R.*

31. Ἄττα] Eundem vocum Atticarum uſum affectatum perſtringit *Themiſtius* Or. I. Vide plura eam in rem collecta a *Creſſolio* Theat. Rhet. III. p. 335. & de λῆρε, *Philoſtr.* p. 497. cum notis. *M. du S.*

Ἄττα] Κᾶτα & ἄττα habuimus *Lexiph.* c. 21. Sed & ἄττα ibid. c. 5. Nec alibi abſtinet Lucianus, Ἄττα etiam utens *Tim.* c. 28. *Imag.* 13. *Icar.* 25. &c. Ἀττα vero *Amor.* c. 17. *Hermot.* 30. f. *Lexiph.* 14. 21. ac frequenter eod. Dial. adfectatum Atticarum vocum uſum etiam perſtringi a *Themiſtio*, Or. I. pluraque in eam rem collecta a *Creſoll.* in theatr. rhetor. jam notarat *Oleor.* ad *Philoſtr.* Sophiſt. L. I. p. 497. No. 6. Quae *Solanus* ei ſublegit. *J. F. R.*

33. Ἐπίκωπτε] Supra *Reviv.* c. 22. f. *ἐπίκωπτε ἐν ἐμοὶ τῶν εἰρωνείας.* *J. F. R.*

35. Ἀσύμφυλα ἐ ἀπῳδά] Λεξιφάνους non *ἀσύμφυλον* legunt, ſed *ἀσύφυλον*. Proferunt *Homeri* locum ex Iliad. IX. & alterum Luciani ex Lib. *de Hiſt. ſcribenda*. Et quidem apud Homerum etiam *Cic. ἀσύφυλον* legiſſe videri poteſt, *Tuſc.* III. in Latina interpretatione illius loci *Homerici*. Sed verum ſi amamus, non nauci utraque vox *ἀσύμφυλον* & *ἀσύφυλον*, neque *Cicero ἀσύφυλον* magis quam *ἀσύφυλον* legiſſe, ex illa interpretatione argui poteſt. Scriptura vero illa *ἀσύμφυλος* & *ἀσύφυλος* ex Criticae gentis delirationibus orta eſt, quas apud Etymologiſtam legere licet. Oratoria vox eſt *ἀσύμφυλος*, & Poëtica, neceſſitate carminis *ἀσύφυλος*, *ὃ ἔχω τὸ φόλε αὐτοῦ*, *ἢ οἰκ ὁ τῷ φόλῳ αὐτοῦ*, qui extra gentem ſuam, ſive extraneus genti ſuae, ut nunc *ἀσύμφυλα ἐ ἀπῳδὰ*, quaſi quae extra gentem ſuam, atque extra chorum. Et vero etiam Luciani loco illo de hiſt. ſcribenda, rectius fuerit *ἀσύμφυλον ἐ ἀνάμεστον*, quam ut nunc eſt, *ἀσύφυλα*, aut *ἀσύφιλα*, quia, ut praemonui, *ἀσύφυλον* non nauci vox, *ἀσύφυλον* poëtica. *Heſychius* tamen *ἀσύφυλος* inquit, *ἀδόκιμος*, *μηδενὸς ἄξιος*, *ἄτιμος*. Sed ea omnia etiam recte interpretamenta vocis *ἀσύμφυλος*. Etiam illud Iliadis XXIV. Ἀλλ' ἴτω τις ἄκουσα καλὸν ἔτ', *ὃδ' ἀσύφυλον*, rectius legeris, *ὑδ' ἀσύφυλον*, quaſi dicat Helena, verbum erga me quaſi extraneam, aut quaſi peregrinam, neque gentis ejusdem. Pateſcet locum ipſum inſpectanti: & illud Iliad. IX. *ἀσύφυλον μ' ἔρεξε*, melius *ἀσύφυλον μ' ἔρεξε*, *infamem fecit me* nempe quaſi de gente mea ejectum, aut exulem. Vetus itaque ſcriptura illa fateor *ἀσύμφυλος* & *ἀσύφυλος*: ſed etiam Saturniae Lemae veteres ſunt. *Th. M.*

Ἀσύμφυλα] Lubens edoceri me paſſus ſum a viris doctis ad πᾶς ἴσῃ c. 11. *ἀσύμφυλον* & illic & hic in bonis libris eſſe, idque interpretando ſecutus ſum. *J. M. G.*

ἡ πορφύρα μόνον ἔστω καλὴ, ἢ εὐανθὴς, κἂν σισύρα ᾖ τὸ παχεῖαν τὸ ἱμάτιον ᾖ.

Μετὰ δὲ ἀπόρρητα ἢ ξένα ῥήματα, ἢ σπανιάκις ἐπὶ τῶν [a] πάλαι εἰρημένα. ἢ ταῦτα συμφορήσας ἀποτόξευε προχειρι-ζόμενος [b] ἐς τοὺς προσομιλοῦντας. οὕτω γάρ σε ὁ λεὼς ὁ πολὺς ἀποβλέψονται, καὶ θαυμαστὸν ἐπολήψονται, καὶ τὴν παιδείαν ὑπὲρ αὐτοῦ. εἰ ἀποσλεγγίσασθαι [c] μὲ τὸ ἀποξύσασθαι λέγοις, τὸ δὲ ἡλίῳ θέρεσθαι, εἰληθερεῖσθαι, τὴν [d] ἀρραβῶνα δὲ [e] προτίμιον, τὸ ὄρθρον δὲ ἀκροκνεφές· ἐνίοτε δὲ ἢ αὐτὸς ποίει καινὰ ἢ ἀλλόκοτα ὀνόματα, ἢ [f] ὀνομαθοέτην μὲ ἑρμηνεῦσαι δεινὸν, εὔλεξιν [g] καλῶν, τὸν συνετὸν, σοφόνουν, τὸν ὀρχηστὴν δὲ χειρίσοφον. ἂν σολοικίσῃς δὲ, ἢ βαρβαρίσῃς, ἔν ἔστω φάρμακον, ἡ ἀναισχυ-

do pulchra ſit, & florida, licet craſſa de pellibus penula ſit ipſum veſtimentum.

17. *Poſtea abſtruſa ſumto & peregrina verba, & rarenter a veteribus dicta. Atque haec collecta in promtu habe, ut jaculari poſſis in eos, qui tecum loquuntur: ita enim vulgus te reſpicient, atque admirandum hominem putabant, cujus ſupra captum ſuum ſit eruditio, ſi ἀποσλεγγίσασθαι dicas pro deſtringi & pro ſole uti εἰληθερεῖσθαι, & arrhabonem, nomine προτίμιον, & diluculum ἀκροκνεφές. Interdum vero & ipſe facies, ac pones rebus, nova & abſurda nomina, vocans eum, qui* eloquendo valet, *εὔλεξιν, & prudentem* σοφόνουν, *ſaltatorem vero* χειρόσοφον. *Si vero vel in jungendis verbis peccaveris, vel barbara ſingula protuleris; unum ſit remedium, im-*

a Πάλαι] Et ſic habere *Fl.* cum *J. Fr.* & Ox. notat *Solan.* b Ἐς] Πρὸς O. c Μὲν] Omittit O. d Ἀρραβῶνα] Recte ſic *Fl.* Ἀραβῶνα male *J. Ald. Bi. H. P. S.* e Προτίμιον] Προοίμιον G. O. & marg. *Ai.* In vulgato conſpirant Edd. f Ὀνομαθοέτην] Νομοθέτην O. g Καλῶν] Καλεῖν O.

36. Ἡ πορφύρα] Ἡ πάρυφος ſcilicet. Haec μεταφορικῶς accipienda. *E.G.*

Ἡ πορφύρα] Nimirum ad clavum illum purpureum tunicarum reſpicit, & ad praetextam togae purpuram, ſ. ἰδίτατα ἐσθῆτος. Abſurdam nempe hujus Praeceptoris orationem ſic declarat, ut dicat ſimilem centoni miſero, de levidenſi panno, filo craſſo, vel de pellibus adeo hirſutis, qui attexta vel aſſuta ſit purpura. Nempe σισύρας nomen non ſatis definitam habet notionem, & iſta complecti poteſt omnia; quod apparet, ſi quis conferre velit, quae ad *Ariſtoph.* Nub. 10. attulit *Spanhemius*, & antiquus Schol. ad Ejusd. Ran. 1507. *J.M.G.*

37. Σισύρα] Gl. Mſſ. σισύρα χιτὼν βαρβαρικὸς ἐκ δερμάτων. Ruſticorum indumentum, ſic *Long.* lib. 2. σισύρας ἐνδεδυμένος, penula ſcortea ex pellibus ovillis conſarcinata, de qua *Caſaub.* ad *Apol. Apul. Junger.* ad *Long.* dicitur etiam σίσυς, & σισύρια Τzetz. ad Lycophron. *J.B.*

44. Ἀποσλεγγίσασθαι] Ea vox, Xenophontis aetate proba, uſurpari jam deſierat. *M. du S.*

Ἀποσλεγγίσασθαι] Habet, verum eſt, hoc verbum *Pollux* 7, 179. illud vero alterum ἀποξύσασθαι non habet. Sed hoc nimis parvum argumentum eſt, quo nihil contra *Hemſterhuſianam* diſputationem, quam ante probavimus, efficitur. Caeterum niſi conſultum videretur in ipſa interpretatione ſignare, quorundam lectorum cauſa, voces damnatas, poſſit forte etiam effingendis de Latino fonte verbis oſtendi, quid de Graecis judicet Lucianus. Sic ἀποσλεγγίσασθαι eſſet *deſtrigilari*, εἰληθρεῖσθαι (quod tamen alias probum & Hippocratis verbum eſſe, Foeſiana oſtendit oeconomia) *ſolicalere*, προτίμιον *propretium*, ἀκροκνεφὲς *ſummicrepuſculum*, εὔλεξιν *benedicum*, σοφόνουν *doctanimum*, χειρόσοφον *manudoctum*. *J.M.G.*

46. Τὸν ἀρραβῶνα δὲ προτίμιον] Mſſ. τὸν ἀρραβῶνα δὲ προοίμιον. *pro arrabo dicunt* προοίμιον. Προτίμιον, ἐπιτίμιον, προστίμιον, προστίμημα, eſt *mulcta*. ſed προοιμία ἡ, & προοίμιον τὸ eſt praerogativa, ut conſtat ex *Suida*, & *Heſychio*. Videtur tempore Luciani a male loquentibus acceptum eſſe pro ἀρραβών, quod tamen a politioribus improbabatur. Cum tamen τιμὴ ſit pretium, & ἐπιτιμᾶν pretium intendere, προτιμᾶν pluris aeſtimare, non repudiandam duco vulgatorum librorum ſcripturam; videntur enim tum temporis non emendate loquentes προτίμιον dixiſſe, quod penditur pro re emta ante τιμὴν, ante juſtum pretium. *J.G.G.*

49. Ὀνομαθοέτ.] Vox ab Oratore quem inducit procuſa. *M. du S.*

51. Χειρίσοφον] Ita Edd. hic unanimi conſenſu. Et ſic *de Salt.* c. 69. At *Lexiph.* c. 14. f. χειρόσοφος legas. Utrum igitur rectius? Utrumque analogia admittit, ſive a genit. χειρὸς vel dat. χειρὶ formatum velis; ſed in compoſitis uſus magis ſpectandus, qui ab analogia ſaepe recedit, ut bene monet Cl. *Caſaub.* ad Athen. VII. c. 9. p. notar. 322. docens, compoſitas voces originem ſaepe diſſimulare, mutatis, adjectis, detractis literis aliquot — Sic ὑμεροδρόμος ait, dicimus, non ὑμεραδρόμος: ſic ὑμεροκοίτης, non ὑμεροκοίτης, δεξιόκερος, θηλακόκοιτος, & ſimilia multa.

Er-

impudentia, ac in promtu ſtatim nomen, alicujus, qui neque ſit, neque fuerit unquam, poëtae, vel ſolutae orationis ſcriptoris, qui ita dicendum probaverit, vir doctus, & linguae ad ſummam accurationem peritus. Verum leges etiam non tu quidem vetera, neque ſi quid nugator ille Iſocrates, aut expers Gratiarum Demoſthenes, aut frigidus Plato, ſcripſere: ſed libros paullo ante noſtram aetatem editos, & iſtas quas declamationes vocant, ut commeatu ab iis inſtructus habeas, quo in tempore abutaris, atque inde, tanquam e penu depromas.

18. *Si vero etiam dicendum ſit, & argumenta quaedam praeſentes ſubjiciant, atque dicendi materiem; quaecumque difficilia ſunt, facilia dicantur, & contemnantur, quaſi virile omnino nihil ipſi elegerint: tu vero nihil*

τία· καὶ πρόχειρον εὐθὺς ὄνομα, ὅτε ὄντος τινὸς, ὅτε γενομένου ποτὲ [h] ἢ ποιητοῦ, ἢ συγγραφέως, ὃς οὕτω λέγειν ἐδοκίμαζε σοφὸς ἀνὴρ, καὶ τὴν φωνὴν ἐς τὸ ἀκριβέστατον [i] ἀπηκριβωμένος. ἀλλὰ καὶ [k] ἀναγίγνωσκε τὰ παλαιὰ μὴ σύ γε, [l] μηδὲ εἴ τι ὁ λῆρος Ἰσοκράτης, ἢ ὁ χαρίτων ἄμοιρος Δημοσθένης, ἢ ὁ ψυχρὸς Πλάτων, ἀλλὰ τοὺς πρὸ ἡμῶν ὀλίγον λόγους, καὶ ἃς φασι ταύτας μελέτας, ὡς ἔχῃς ἀπ' ἐκείνων ὁπλισιζόμενος ἐν καιρῷ [m] καλαχρῆσθαι, καθάπερ ἐκ ταμείου προαιρῶν.

Ἐπειδὰν δὲ [n] καὶ δέῃ λέγειν, καὶ οἱ παρόντες [o] ὑποβάλωσι τινὰς ὑποθέσεις, καὶ ἀφορμὰς [p] τοῦ λόγου, ἅπαντα μέν, ὁπόσα ἂν ἡ δυσχερὴ, [q] λεγέσθω, καὶ ἐκφαυλιζέσθω, ὡς ὅλως ἀνδρώδες αὐτῆς ἑλομένους,

b Ἢ] Abeſt ab O. *i* Ἀπηκριβωμένος] Ἠκριβωμένος O. & *Fl.* *k* Ἀναγίγνωσκε] Ἀναγίνωσκε O. *l* Μηδὲ εἴ] Μηδ' εἰ O. Μὴ δὲ εἴ *J.* & aliae quaedam. *m* Καλαχρῆσθαι] Καὶ χρήσασθαι marg. *Al.* *n* Καὶ] Deeſt in O. *o* Ὑποβάλωσι] Ὑπολάβωσι male O. *p* Τῶν] Sine articulo *Fl.* *q* Λεγέσθω] An ἐκλεγέσθω *Pell.*

58. Τὰ παλαιὰ] Δημοσθένης ἄγαν ὁ βαμβολόχος ἐς γάης τοῦ λόγου καθίκετο τὴν θαυμασίαν ἀιδῆν, εἰς τὸ ἐναντίον τῷ ἐκάστῳ λοιδορησάμενος ἀρετήν. τοῦ μὲν γὰρ τὸ ἐπιμελὲς ἐ ὕφτιον, λῆρον ἐκάλεσε· τοῦ δὲ τὸ γοργὸν ἐ πυκνὸν, εἰς τὸ ἄχαρι ἀπέσκωψε· τοῦ δὲ τὸ ἄφετόν τι ἐ ἐλεύθερον ἐ κατὰ πᾶσαν ἰδέαν εὐμήλιχείρητον, εἰς ψυχρολογίαν διέβαλε. *V.*

Ergo contra hanc analogiam uſu receptum eſt, ut dicamus κοφοκῦς, non κοφοκῖς, ut & ἀγγελιαφόρος, non ἀγγελιαφόρος. Ita ἀργυραμοιβικὴ ſupra *Bis Accuſ.* 13. & 24. ubi Schol. ἀργυρομοιβικὴ. Utrum autem uſus magis comprobet, χειρίσοφος an χειρόσοφος non habeo dicere. Cetera certe a χεὶρ compoſita ο praeferunt, ut χειρόγραφον, χειροβαρὶς, χειρόδοτος & reliqua omnia; nam quod α ſit in χειραγωγὸς & ſimil. aliud eſt. Βιβλιαφόρος & βιβλιοφόρος poſt dicetur. *J. F. R.*

53. Οὔτε ὄντος — ὅτε γ.] *Thucyd.* VI. 38. *J. J. Weiſſ.*

63. Καλαχρῆσθαι] Vulgatum recte habere, nec opus eſſe καὶ χρήσασθαι legere, facile eſt viſu; nam & *malus uſus*, & *nimius*, eodem hic redit; ut Latini *abuti* pro multum uti, ita & hic τὸ καλαχρῆσθαι accipere licebit. Exempla darem, ſi quid neceſſe eſſet. *J. F. R.*

67. Ὁπόσα ἂν ἡ δυσχερὴ] Editi, quorum inſpiciendorum mihi copia fuit, miſere hic corrupti omnes: verſio nec cum Graecis conveniens, nec ſani ſenſus. Quomodo legendum cenſeam, jam interpretatio ſupra poſita indicat, nempe hunc in modum: Ἅπαντα μέν, ὁπόσα ἂν ἡ δυσχερὴ, ὠὐχὶ λεγέσθω, καὶ — αὐτῶν ἑλομένους. Καὶ μὴ μελλήσας λέγε, ὅτι καν ἐπί γε γλῶτταν ῥῆμα ἔλθῃ. Sententiam ſic exiſtere bonam, & huic loco aptam, facile nobis, puto, viri docti conceſſerint. Videamus de mutationis ratione ſingulatim. Poſt δυσχερὴ ob ſimilitudinem maximam excidiſſe ajo ὠὐχὶ. Parum novit genus hominum, de quo hic ſermo, quod nondum totum κατὰ γαῖα κάλυψε, qui neſciat, primam artem eſſe contemnere, facilia nimis dicere, quae ipſi neſciant: poſtulat hoc ſupplementum ſequens ἐκφαυλιζέσθω. Quam imperite divulſa ſint αὐτῶν & ἑλομένους, ita apertum mihi videbatur, ut reverentia quadam lectorum nihil ea de re dicendum putem. Sed admiſſa ſemel prava interpunctione, καὶ in δὲ facile abiit. Μελλήσας an ullo modo huc conveniat, valde dubito; μελλήσας aptum eſſe, apparet. Rhetor non permittit longum deliberandi ſpatium auditoribus, ſed fortiter occupat argumentum, de quo ipſe mavult dicere. Cui κε in γε mutatum audacius videtur, illum rogo, uti me doceat, ecquid poſſit κε poſt κεν, proximae voci adjectum, orationi addere? Denique ῥῆμα eſſe nominativum caſum, & ab ἐπὶ regi γλῶτταν, dubio caret. Supereſt, ut ἐπὶ ad γλῶτταν admoveatur. Quemadmodum non auſim, niſi ſuffragantibus libris, aut uno certe antiquo, verba, quae propoſui, in contextum orationis Luciani referre: ſic non metuo, ne redux ab inferis Samaſotenus noſter, non malit legi, quod nos dedimus, quam quod adhuc editum eſt. *J. M. G.*

69. Ἑλομένους] Ἑλόμβρος legiſſe videtur Interpres. *F. G.*

μῶν· ἢ [a] μὴ μελλήσας, λέγε ὃ, τι θέλεις· [b] ὅπως ἂν ῥῆμα γλώττης ἔλθῃ, μηδὲν ἐκείνων ὅπως μελλήσεις, ὡς τὸ πρῶτον, ὥσπερ ἐν ᾧ ἐστι πρῶτον, ἐρεῖς ἐν καιρῷ [c] προσκαλῇ, καὶ τὸ δεύτερον μετὰ τοῦτο, καὶ τὸ τρίτον μετ' ἐκεῖνο· ἀλλὰ τὸ πρῶτον ἐμπεσὸν, πρῶτον λεγέσθω, καὶ ἢν οὕτω τύχῃ, καὶ τῷ μετώπῳ μὲν ἡ κνημὶς, καὶ τῇ κνήμῃ δὲ ἡ κόρυς. πλὴν ἀλλ' ἔπειγε, καὶ σύρε, καὶ μὴ σιώπα μόνον. κἂν καὶ ὑβριστῇ τινι, ἢ μοιχῷ λέγῃς Ἀθήνησι, τὰ ἐν Ἰνδοῖς, καὶ τὰ ἐν Ἐκβατάνοις λεγέσθω. ὅπου πᾶσι δὲ ὁ Μαραθὼν, καὶ ὁ Κυναίγειρος, ὧν οὐκ ἄν τι ἄνευ γένοιτο. καὶ ἀεὶ ὁ Ἄθως πλείσθω, καὶ ὁ Ἑλλήσποντος πεζευέσθω, καὶ ὁ ἥλιος ὑπὸ τῶν [d] Περσικῶν βελῶν σκεπέσθω, καὶ Ξέρξης φευγέτω, καὶ [e] ὁ Λεωνίδας θαυμαζέσθω, καὶ τὰ Ὀθρυάδου γράμματα ἀναγιγνωσκέσθω, καὶ ἡ Σαλαμὶς, καὶ τὸ Ἀρτεμίσιον, καὶ αἱ [f] Πλαταιαὶ, πολλὰ ταῦτα καὶ πυκνά, καὶ [g] ὅπισθα· [h] τὰ ὀλίγα ἐκεῖνα ὀνόσπερα

70 cunctatus dicito, quodcunque tandem verbum in linguam venerit, nihil curans ista, ut primum, sicut nempe primum est, suo tempore dicas, & secundum post hoc, & post illud tertium: sed quod subierit primum, primum dicatur; ac si ita usu veniat, fronti ocrea circumdetur, & galea cruri. Verum insta, & verba continua, & modo ne tace. Et si de stupratore aliquo aut adultero dicas Athenis, quae apud Indos aguntur & Ecbatanis, dicantur: praeter omnia vera Marathon & Cynaegirus, sine quibus nihil fiat: & semper navigetur Athos, & pedibus transiatur Hellespontus, tegaturque sol a sagittis Persicis, & fugiat Xerxes, & Leonidas in admiratione sit, & legantur sanguineae Othryadis literae, & audiantur Salamis, & Artemisium, ac Plataeae. Multa haec sunto & crebra: tum adsperſa pauca illa nonnina in summo quasi na-

a Μὴ μελλήσας] Μηδὲν ἐπιμελήσας O. & marg. *A1.* δὲ μὴ μελήσας Edd. b Ἐπί σοι] Sine σοι *Fl.* c Προσκαλῇ] Τῇ προσκαλῇ O. d Περσικῶν] Μηδικῶν O. e Ὁ Λεωνίδας] Sine artic. *Fl.* Λεωνίδης marg. *A1.* f Πλαταιαὶ] Restitutum ex O. Πλατσαὶ Edd. male. g Ἐπίσταται] Ἐπὶ πᾶσι *Fl.* & marg. *A1.* h Τὰ ὀλίγα] Articulum habent *F. Fl. V2.* Omittunt cett. & O.

81. Ἐπὶ πᾶσι δὲ ὁ Μαραθὼν] Ταῦτα πάντα παρ' Ἡροδότου ἱστόρηται, ἢ ὡς Μαραθῶνι τῇ Περσῶν μάχῃ, Περσῶν μὲν Δάτιδος ἡγεμόνος, Ἀθηναίων δὲ Μιλτιάδου, ὃς ἦν ὁ Κιμώνος πολεμῶν, καὶ τὴν κεφαλὴν ἀφαιρεθεὶς, ἐπὶ πολὺ νεκρὸς ἱστήκει ὑπὸ τοῦ περὶ τὸ πολέμιον προθυμίας, ὅτι πάλαι αἰδόμενος. ἢ Ἐπιστάντων ὑπὸ Ξέρξῃ γεφυρωτῆς· καὶ ἢ τῷ Ἄθῳ διώρυξις, ἵν' ἡ θάλασσα ἱστιοπόρος πλοτὸν * ἀπηργάσατο τοῦ ἰδρῶτος τοῦ Ξέρξου σπάσῃ, καὶ ὅσα ἄλλα. *V.*

* Ἀπηργάσατο] In editis ἀπηγάσατο. Mutavit *M. du S.*

70. Μὴ μελλήσας] Vide notam noſtram ad Ἀχιν. c. 9. Mſſ. O. μηδὲν ἐπιμελήσας. Impr. omnes hic μελήσας, quod in alio illo ſupra laudato loco a *Benedicto* recte mutatum fuerat. *M. du S.*

Ibid. Ὅπλισαι &c.] Haec verba ex aliquo poëta deſumta videntur. *F. G.*

Ὅπλισαι] Vid. Not. ad Συγγρ. c. 32. *M. du S.*

81. Μαραθὼν] Vid. Not. ad Ζ. τρ. c. 32. *M. du S.*

86. Λεωνίδης] Non male Λεωνίδης marg. *A1.* quia idem eſt, credo, qui *Aeliano* III. 29. memoratur Lacedaemonius, cum trecentis ſuorum civium ad Pylas mortem vaticinio ſibi denuntiatam ſponte ſubiiſſe. Λεωνίδης eidem ib. c. 14. Dux Byzantiorum audit. Sed Λεωνίδης praepoſitus educando Alexandro ſcribitur *Plutarcho* in Al. p. 667. B. Item *Ag.* & *Cleom.* p. 797. A. & ubique ſic ap. eumdem; etſi non ubique idem homo deſignatur. *F. F. R.*

87. Καὶ τὰ Ὀθρυάδου γράμματα] *Plutarch.* in Parallelis c. 3. *Th. M.*

Ibid. Ὀθρυάδου] Vid. ſupra Ἔπιστ. c. ult. *M. du S.*

89. Αἱ Πλαταιαὶ] Orthographia, tritiſſimus ſaltem uſus, poſtulat Πλαταιαί nobis ſane, hoc nomen aliter efferri, non compertum eſt. Accidit quidem ut ſiout ſaepe perperam diphthongus αι permutatur in ε, & contra, quemadmodum in ἴτερος, & ἑταῖρος, &c. ita inquam, accidit, ut etiam uſu conſtanti & ratione proba, utique uſitata, αι in ε mutetur: ſic notat Scholiaſtes *Theocriti* ad Eid. I. vſ. 12. pro γαῖα antiquos dixiſſe γέα, unde γεωλόφους, ἐνάγιον, πατάγιον, &c. E contrario apud *Heſychium* legas Φαναπέζιν, Φαι-

πα-

natent; *& florum instar praeniteant: perpetuumque sit illud ἄττα, atque δήπουθεν, licet nusquam illis sit opus: pulchra enim sunt, etiam cum dicuntur temere.*

μαλα ἐπιπολαζέτω, καὶ [i] ἐπαυθείτω, καὶ συνεχὲς τὸ ἄττα καὶ τὸ δήπουθεν, κἂν [k] μηδαμοῦ αὐτῆς δέῃ καλὰ γὰρ ὄντι καὶ εἰκῆ λεγόμενα.

19. *Si vero aliquando etiam cantandi tempus esse videatur, cantentur omnia & fiant cantilena. Et si quando non habeas, quod cantari aptum sit, appellandis, flexa in cantum voce, judicibus impletam tibi harmoniam existima. Atque illud hei malorum! frequens esto, & percutiatur femur, sum modulanti gutture pronuncia, & stricatis verba distingue, & inter agendum fluctuante podice ingredere. Et si te non laudent, indignator illis, & maledicito: sin pudore quodam stent suspensi, ad abeundum parati, assidere illos jubeto, atque in universum, regnum quoddam exerceto.*

95 Ἢν δὲ ποτε καὶ ᾄσαι καιρὸς εἶναι δοκῇ, [l] πάντα ᾀδέσθω, καὶ μέλος γινέσθω. κἂν ποτε ἀπορήσῃς πράγματος ᾠδικοῦ, τοὺς ἄνδρας τοὺς δικαστὰς ὀνομάσας ἐμμελῶς, πεπληρωκέναι οἴει τὴν ἁρμονίαν. τὸ δὲ οἴμοι τῶν κακῶν, πολλάκις· καὶ ὁ μηρὸς παιέσθω, καὶ λαρύγιζε, καὶ ἐπιχρέμπτου τοῖς λεγομένοις, καὶ βάδιζε μεταφέρων τὴν φωνήν. καὶ ἢν μέν σε μὴ ἐπαινῶσιν, ἀγανάκτει, καὶ λοιδοροῦ αὐτοῖς· ἢν δὲ ὀρθαὶ [m] ἑστήκωσιν, ὡς τὰ αἰσχύνης ἤδη πρὸς τὴν ἔξοδον ἕτοιμοι, καθέζεσθαι κέλευε, καὶ ὅλως, τυραννὶς τὸ πρᾶγμα ἔστω.

Ut vero vulgus etiam admiretur orationem tuam, ab Iliacis inde temporibus facto initio, aut, per Jovem, a Deucalionis & Pyrrhae nuptiis, si videatur, ad illum qui

Ὅπως δὲ καὶ τὸ πλῆθος θαυμάζοι τὸν λόγον, ἀπὸ τῶν Ἰλιακῶν ἐξάμβου, ἢ καὶ, νὴ Δία, ἀπὸ τῶν Δευκαλίωνος καὶ Πύρρας γάμων, ἢν δοκῇ, καλαβίβαζε τὸν λόγον ἐπὶ τὰ

i Ἐπαυθείτω] Συναυθείτω O. k Μηδαμοῦ] Sic Edd. omn. Μηδὲν O. l Πάντα ᾀδέσθω] Πάντα σὺ ᾀδ. O. m Ἑστήκωσιν] Ἑστήκασιν male *Fl.*

1. Καὶ μηρὸς παιέσθω] Οἷον ἅμιλλα ταυτὶ τὸ μιαρὸν ἐκ κατάστυγος ἔργου τὸν μηρὸν παιέσθω, ἀρχαῖον ἔθος. *V.*

2. Καλάμιζε] Λαρύγιζε. *V.* Inverte. In altero *Voss.* hoc Scholion plenius legitur sic: Λαρύγιζε] Λαρυγγίζειν τὸ πλατύνειν τὴν φωνὴν ἐ μὴ κατὰ φύσιν φθέγγεσθαι, ἀλλ' ἐπιτηδεύειν ἀδημονοῦντος τοῦ λάρυγγος χάριν. Sequebantur ibid. quinque alia Scholia ad 2. *Ver. Hist.* pertinentia, quae eo retulimus.

παιεσθαι, Φαιακισμός ubi tamen Φαιακίζειν, &c. soleat vulgo dici. (In Luciani tamen *Amoribus* legitur Φαιακίζειν, at in Mf. *Wittii* extat Φαιακίζον.) *J. F.*

Ibid. Πλατεῖαι] Mf. Ox. ut scribendum esse monuerat *Tinsius*. Reliqui corrupte Πλατεῖ. *M. du S.*

Πλατεῖαι] Πλατειαὶ hic omnino legendum videtur. *F. G.* Vid. Interpretes ad C. Nep. *Pausan.* c. 1. §. 1. *J. F. R.*

90. Τὸν ὀλίγον] *Fl.* & *Ven.* utraque articulum habent. In reliquis abest. *M. du S.*

Ibid. Ἐκεῖνα ὀμώμοκα] Supra dicta illa ἄττα, κἄτα, μᾶν, &c. *F. G.*

92. Μηδὲν] Sic Mf. Ox. In Impr. μηδαμοῦ. *M. du S.*

Μηδαμοῦ] *Solan.* μηδὲν ex Ox. recipi voluit, & recte credo; sic enim solet Noster aliique verbum δεῖν vel δέομαι construere cum οὐδὲν & μηδὲν. Ut modo c. 14. οὐδὲν δ' αὐτῶν δέομαι. *Tim.* c. 48. οὐδὲν δέομαι &c. *Icar.* c. 14. οὐδὲν γε — ἡμεῖς δέομαι. Infra *Dial. Meretr.* 2. 2. m. οὐδὲν δέομαι. *Alciphr.* III. Ep. 56. pr. Ἐπαίρεις σεαυτὸν, οὐδὲν δέον. At μηδαμοῦ proprie est *nusquam*, ut *Epict.* Man. c. 42. pr. Μηδαμοῦ σεαυτὸν εἶναι φιλόσοφον, ut alia obvia non addam. Interim quia non ausim improbam adfirmare vulgatam lect. nec enim absurda est, intactam eam servavi. *J. F. R.*

1. Ὁ μηρὸς παιέσθω] Gestus antiquus dicentium. Quid igitur sibi vult hic Scholiastes? *Quintil.* II, 3, 123. *Femur ferire, quod Athenis primus fecisse creditur Cleon, & usitatum est* &c. *J. M. G.*

2. Λαρύγιζε] Vid. *Demosth.* p. m. 295. BC. ubi vitio id Æschini datur. *M. du S.*

Λαρύγιζε] Quod Aeschini objicit *Demosthenes* pro Coro. c. 90. repetit *Plinius* Epist. 4, 7, 6. Videtur autem λαρυγγίζειν, qui imum patulumque guttur, quantum potest, ad pronunciandum adhibet, & inde tanquam ex ἠχείῳ quodam augere modulatioremque reddere sonum studet. *J. M. G.*

τὰ νῦν καθεστῶτα. οἱ μὲν γὰρ συνιέντες, ὀλίγοι, [a] οἱ μάλιστα μὲν σιωπήσονται εὖ γνωμοσύνης· ἢν δὲ [b] καὶ λέγωσί τι, ὑπὸ φθόνου αὐτὸ δόξουσι δρᾶν· οἱ πολλοὶ δὲ [c] τὸ σχῆμα, τὴν φωνήν, [d] τὸ βάδισμα, τὸ περίπατον, τὴν μέλῳδον, τὴν κρηπῖδα, τὸ ἄττα σὺ ἐκεῖνο [e] θαυμάσονται, τὸ τὴν ἱδρῶτα ὁρῶντες, τὸ τὸ ἄθυμα, [f] οὐκ ἔξουσιν ὅπως ἀπιστήσουσι μὴ οὐχὶ πάνδεινόν τινα ἐν τοῖς λόγοις ἀγωνιστὴν εἶναί σε. ἄλλως τε καὶ τὸ ταχὺ τοῦτο, καὶ [g] σμικρὰν ἔχει τὴν ἀπολογίαν, καὶ θαῦμα πολλοῖς τοῖς πολλοῖς· ὥσθ' ὅρα μήποτε γράψῃς, ἢ σκεψάμενος παρέλθῃς. ἔλεγχος γὰρ σαφὴς ταῦτά γε.

Οἱ φίλοι δὲ πηδάτωσαν ἀεὶ, καὶ μισθὸν [h] τῶν δείπνων ἀποτινέτωσαν, εἴ πού σε αἰσθοιντό καλαπεσόμενον, χεῖρα ὀρέγοντες, καὶ παρέχοντες εὑρεῖν τὸ λεχθησόμενον ἐν τοῖς μέλαξιν τῶν ἐπαίνων ἀφελείμμασι. καὶ γὰρ αὖ καὶ τόδε μελέτω σοι τὸν χορὸν ἔχειν [i] οἰκεῖον, καὶ συνῳδόν. ταῦτα μὲν σοι τὰ ἐν τοῖς λόγοις. μετὰ ταῦτα δὲ [k] προϊόντα σε δορυφορείτωσαν, ἐγκεκαλυμμένον αὐτὸν, καὶ φέρωσιν ὧν ἔφης μέλαξιν [l] ἀφαλαμβάνοντα. καὶ ἤν τις ἐντύχῃ, θαυμάσια [m] ὑπὲρ σαυτοῦ λέγε,

nunc est ſtatus rerum orationem deducito. Nam qui intelligunt, pauci; iique maximam partem bonitate quadam reticebunt: ſi quid vero dicant etiam, invidia quadam videbuntur facere. Sed vulgus habitum, & vocem, & inceſſum, & inambulationem, & cantillationem, & crepidam, & illud tuum ἄττα admirabuntur, ac viſo ſudore tuo atque anhelatione, non poterunt non credere, formidandum te in dicendo certatorem eſſe. In primis vero etiam illa extemporalitas excuſationem non parvam praeſtat, atque apud populum admirationem. Itaque vide, ne unquam ſcribas, aut poſt aliquam cogitationem ad dicendum prodeas: in iſta enim aperte deprehendaris.

21. *Amici autem ſemper plaudant pedibus, & mercedem ſolvant coenarum, ſi quando labare te ſentiant, praebentes manum, & inter moras laudationum inveniendi quid dicas occaſionem ſuppeditantes. Nam illud quoque tibi curae ſit, chorum tibi tuum uti habeas, qui concinat. Haec quidem obſervanda tibi in ipſis orationibus. Poſt ea vero prodeuntem te deducant, ſuo tectum ſatellitio, & de his, quae dixiſti, diſputantem. Et ſi quis forte fiat obvium, admiranda de te dicito, & ſupra*

a Οἱ] Καὶ O. *b* Καὶ] Hic vero abeſt καὶ ab O. *c* Καὶ χῆμα] Τὸ χῆμα ſine καὶ O. *d* Καὶ βάδισμα] Utrumque omiſit *Fl.* *e* Θαυμάσονται] Τεθήπασι O. *f* Οὐκ ἔξουσιν] Οὐκ ἴσχουσιν O. Vulgatum tuetur *Fl. J.* &c. *g* Σμικρὰν] Μικρὰν O. *h* Τῶν δείπνων] Τὸν δεῖπνον male O. *i* Οἰκεῖον] Omiſit O. *k* Προϊόντα] Προϊόντα male *Fl.* *l* Διαλαμβάνοντα] Nihil mut. Edd. nec O. *m* Ὑπὲρ] Sic *Fl. Ald. H. B1. P.* &c. Περὶ *J.*

20. Ἀπιστήσουσι μὴ οὐχὶ] Adleverat Cl. *Hemſterh.* adeundum Cl. *Duker.* ad *Thucyd.* II. p. 165. No. 35. Ubi cum *Thucyd.* dicat, ἀπιστοῦντες αὐτὸν μὴ ἕξειν, ille ex Scholiaſte obſervat, μὴ poſt ἀπιστεῖν Atticos abundare, Lucianumque in *Rhet. Praec.* h. l. ei duas negationes adponere. Eumdem vero pleonaſmum poſt ἀπαγορεύω, κωλύω, ἀρνοῦμαι & εἴργω obſervare *Stephanum* ad Corinth. artic. 8. & 43. Addo etiam praemiſſa negatione poſt ἀπαρνοῦμαι ſequi negationem, ut *Soph.* Aj. 96. οὐκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μὴ. *Non nego me feciſſe.* At in Dialecto communi abeſt μὴ, ut ὃν πάλαι ἠρνοῦντο εἰδέναι, ap. LXX. in Libro *Sap.* XII. 27. & paſſim. *J.F.R.*

23. Σμικρὰν] Etſi eodem redit, μικρὰν an σμικρὰν legas, hoc tamen ſervo, quia hoc *Dial.* c. 2. pr. alibique Cod. Ox. cum Edd. conſentit. At infra c. ult. μικρὰν Edd. pariter & Codd. Et Noſter promiſcue utitur. Faciunt idem alii nonnulli. Sed quis hoc neſcit? *J.F.R.*

30. Ἐν τοῖς μέλαξιν] *Sen.* Controv. IX. *Quid quod laudationibus crebris ſuſtinentur, & memoria illorum aſſuevit certis intervallis quieſcere?* *M. du S.*

31. Τῶν ἐπαίνων ἀφελείμμασι] *Moras laudationum* vocat *Quintil.* II, 3, 126. & 131. Illud artificium diſſimulandi haeſitationem tanto felicius procedebat non nunquam, quod ſolebant interdum oratores ejus notae, quam deſcribit noſter, *reſiſtere ſubito, & laudem ſilentio poſcere*, ut ait *Fabius* l. c. ſ. 121. Hoc ut ponerem, dedi amico meo *Fabio*, e quo etiam illud πηδήσασαν explicari poteſt, cum reprehendit 2, 2, 9. *aſſurgendi* exſultandique *in laudando licentiam.* Alioquin omnes hic Sophiſtarum rationes & fraudes perſequi longum fuerit, in quo juvare volentem poterit *Creſſolius* in Theatro Rhetorum, qui pleraque etiam hu-

pra modum te ipse laudâ, ut gravis ei sis: Quid enim ad me ille Paeanienſis? *Et,* Ad unum forte veterum mihi certamen eſt? *& id genus alia.*

22. *Quod autem maximum, & ad famam parandam in primis neceſſarium, fere praetermiſiſſem. Quicumque dicunt eos deride. Et ſi quis bene dixerit, aliena, non ſua, proferre videatur: ſi feratur mediocriter, reprehenſione digna ſint omnia. In recitationibus ultimus omnium ingredere; facit enim te conſpicuum: & tacentibus omnibus peregrinam quandam laudationem ſubjicere memento, quae aures praeſentium advertat & offendat, ut nauſeent omnes ad verborum inſolentiam, & aures obturent. Neque vero manum ſaepe ad laudandum moveas, vile enim id eſt: neque aſſurgas, niſi ſemel forte aut bis ad ſummum. Subride autem frequenter, & oſtende, non placere tibi, quae dicuntur. Ancipites autem ſunt reprehendendi occaſiones apud eos, qui pronas ad calumniandum aures habent. Caeterum confidendum eſt: audacia enim, & impudentia, & mendacium in promtu, & juſjurandum in extremis ſemper labiis, & invidiae contra omnes, & odium, & maledicen-*

καὶ ὑποπαίνῃ; καὶ ἐπαχθὴς γίγνε αὐτῷ. τί γὰρ ὁ Παιανιεὺς πρὸς ἐμέ; καὶ, πρὸς ἕνα ἴσως μοι τῶν παλαιῶν ὁ ἀγών; καὶ τὰ τοιαῦτα.

Ὃ δὲ μέγιστον, καὶ πρὸς τὸ εὐδοκιμεῖν ἀναγκαιότατον, ὀλίγου δεῖν παρέλιπον, ἁπάντων καταγέλαστα τῶν λεγόντων, καὶ ἢν μή τις καλῶς εἴπῃ, ἀλλότρια, καὶ οὐχ ἑαυτῷ δεικνύειν [n] δοκεῖτ᾽· ἢν δὲ μετρίως [o] ἐνεχθῇ, πάντα ἔστω ὑπολήψιμα. καὶ ἐν ταῖς ἀκροάσεσι μὴ πάντας εἰσιέναι χρὴ, ὕποσημον γάρ· καὶ σιωπησάντων ἁπάντων, ξένον τινὰ ἔπαινον [p] ἐπειπεῖν, τὰς ἀκοὰς τῶν παρόντων ὑποτρέφοντα, καὶ [q] ἐνοχλήσοντα, ὡς ναυτιᾶν ἅπαντας ὑπὸ τῷ φορτικῷ τῶν ὀνομάτων, καὶ ὑποφράττειν τὰ ὦτα. [r] ὑποσείσῃς δὲ μὴ πολλάκις τὴν χεῖρα, εὐτελὲς γάρ, μηδ᾽ ἀναστῇς, πλὴν ἅπαξ γε ἢ δὶς τὸ πλεῖστον· ὑπομειδία δὲ τὰ πολλὰ, καὶ δῆλος [s] γίγνε μὴ ἀρεσκόμενος τοῖς λεγομένοις. ἀμφιλαφεῖς δὲ αἱ ἀφορμαὶ [t] τῶν μέμψεων τοῖς συκοφαντικοῖς [v] τὰ ὦτα, τὰ δὲ ἄλλα, χρὴ θαρρεῖν· ἡ τόλμα γάρ, καὶ ἡ ἀναισχυντία, καὶ [x] τὸ ψεῦσμα πρόχειρον, καὶ ὅρκος ἐπ᾽ ἄκροις ἀεὶ τοῖς χείλεσι, καὶ φθόνος πρὸς ἅπαντας, καὶ μῖσος, καὶ βλασφημία, καὶ

n Δοκεῖτε] Δόκει τῶν O. o Ἐνεχθῇ] Ἐνεχθήτων O. male. p Ἐπειπεῖν] Εἰπεῖν O. q Ἐνοχλήσοντα] Ἐνοχλήσαντα Fl. r Ὑποσείσῃς] Καὶ ὑποσ. O. s Γίγνε] Γίνε O. in Fl. t Τῶν μέμψεων] Τῆς μέμψεως O. v Τὰ ὦτα] Desunt x Τὸ ψεῦσμα] τοῦδε, & ſine artic. O.

hujus libelli, dum adhibet, illuſtrat. Locus claſſicus de *choro* laudantium paraſitorum eſt *Plin.* epiſt. 2, 14. *J.M.G.*

36. Συλλαμβάνοντα] Forſan Ἀγαλλόμενα. *M. du S.*

39. Ὁ Παιανιεὺς] Quid per hanc dictionem ſit intelligendum, nemo facile divinabit. Eſt tamen, qui Platonem intelligit, & fortaſſe recte, quum Παιανιεὺς tribus quædam Athenienſis fuerit. *G.C.*

Ὁ Παιανιεὺς] *Gilbertus Cognatus* commentator miſere hoc loco prodit memoriæ ſuæ defectum, dum deſcire videtur Demoſthenem debere intelligi. *Plutarchus* in vitis decem Rhetorum & in Demoſthene nos docet, plebiſcita a Demoſthene promulgata ſemper ita coepiſſe: Δημοσθένης Δημοσθένους Παιανιεὺς τάδε εἶπεν, id eſt, *Demoſthenes Demoſthenis filius Paanius hæc dixit.* *J.P.a G.*

Ὁ Παιανιεὺς] Demoſthenem intelligendum jam ſupra monuit *Solan. Bis Accuſ.* c. 31. *J.F.R.*

Ibid. Καὶ πρὸς ὦτα] Hæc interrogative pronuntianda videntur. *F.G.* Idem viſum Cl. *Geſnero*, ideoque ſignum interrogandi addidi. *J.F.R.*

48. Τινα ἔπαινον] Laudabant itaque, non plaudebant ſolum, & in ipſa etiam recitatione. *M. du S.*

50. Ἐπισῴζοντα] Ἀποσῴζοντα legit Interpres. *F.G.*

52. Ἐπιφράττειν τὰ ὦτα] Idem ſupra *Imag.* c. 14. *M. du S.*

Ibid. Ἐπισείσῃς — τὴν χεῖρα] Supra Διαβ. c. 28. & Σκυθ. c. ult. *M. du S.*

56. Ἀμφιλαφεῖς] Et etymon hujus nominis, & rem ipſam praeclare explicat *Epictetus* Enchir. c. 65. Πᾶν πρᾶγμα δύο ἔχει λαβάς, τὴν μὲν φερτὴν, τὴν δὲ ἀφόρητον κ. τ. λ. Sed poteſt hic quidem ἀμφιλαφὲς ſimpliciter *opportunum* notare: qui reprehendere volunt, aniam ubique accipiunt. *J.M.G.*

57. Τοῖς συκοφαντικοῖς] Legend. *Plutarch.* de curios. *G.C.*

ἢ ἀμφοτέρωθεν στιβαναί. ταῦτά σε ἀοίδιμον ἐν βραχεῖ [a] καὶ περιβλεπτον ἀποφανεῖ. τοιαῦτα μὲν τὰ φανερὰ καὶ τὰ ἔξω.

[b] Ἰδίᾳ δὲ πάντα πράγματα ποιεῖν σοι δεδόχθω, κυβεύειν, μεθύσκεσθαι, λαγνεύειν, μοιχεύειν, [c] αὐχεῖν [d] γε, κἂν μὴ ποιήσῃς, καὶ πρὸς ἅπαντας λέγειν, καὶ γραμμάτια [e] ὑποδεικνύναι τὰ παρὰ γυναικῶν δηθεν γραφέντα· καλὸς γὰρ εἶναι θέλε, καὶ σοι μελέτω τὰ παρὰ τῶν γυναικῶν σπουδάζεσθαι δοκεῖν· ἐς τὴν ῥητορικὴν γὰρ καὶ τοῦτο ἀνοίσουσιν οἱ πολλοί, ὡς ἀφ' οὗτός [f] σε καὶ ἄχρι τῆς γυναικωνίτιδος εὐδοκιμεῖ· καὶ [g] τὸ δεῖνα δὲ μὴ [h] αἰδεσθῇς, [i] κἂν πρὸς ἀνδρῶν ὅτι τῷ ἑτέρῳ ἐρᾷς δοκοίης· καὶ ταῦτα γειτνιῶν, ἢ καί, νὴ Δία, φαλακρὸς ἤδη ὤν. ἀλλ' ἔσῳσαν οἱ καὶ ὅτι τοῦτῳ συνόντες· ἢν δὲ μὴ ὦσιν, [k] οἱ οἰκέται ἱκανοί. πολλὰ γὰρ καὶ ἐκ τῶν τοιούτων πρὸς τὴν ῥητορικὴν χρήσιμα παραγίγνεται. πλείων ἡ ἀναισχυντία, καὶ θράσος· ὁρᾷς ὡς λαλίστεραι αἱ γυναῖκες, καὶ λοιδορῶν θειοτῶς, καὶ ὑπὲρ τοὺς ἄνδρας; εἰ δὲ τὰ ὅμοια [l] πάσχοις, [m] διοίσεις τῶν ἄλλων· καὶ μὴν καὶ πιττᾶσθαι χρὴ μάλιστα μὲν

tia, & calumniae probabiles. Haec celebrem te brevi & conspicuum facient. Atque talia 65 *sunto quae extra sunt & apparent.*

23. *In privato autem facinora omnia committere tibi decretum sit, aleatorem esse, inebriari, libidinari, moechari, gloriarique etsi non feceris, idque apud omnes dicere, & literulas ostendere scriptas a mulieribus. Etenim pulcher esse velle debes, & hoc agere, ut mulieres studiose videantur te sectari. Nam hoc quoque ad Rhetoricen vulgo referent, quasi ea causa in ipsa quoque gynaeconitide gratiosus* 70 *sis. Verum nec illud, quod dicere nolo, tibi pudori sit, etsi a viris alterius rei causa amari videare, idque barbatus cum jam sis, aut, ita me Jupiter, calvus. Sed sint, qui etiam hac ipsa causa semper tecum sint. Si vero non sint, servi certe sufficient. Multa enim ex* 80 *hac etiam re commoda facultati dicendi utilia accedunt: major certe impudentia atque audacia. Vides, ut loquaciores sint mulieres, & abunde maledicant ac supra viros. Si ergo idem quod illae patiaris, praecelles reliquis. Verum etiam pice velli oportet maxime* 85 *so-*

[a] Καὶ περιβλεπτον] Omiserat O. sed in marg. additum. [b] Ἰδίᾳ] Bene sic *Ald. H. P.* &c. Male fine puncto *J.* & *Fl.* [c] Αὐχεῖν] Ἢ αὐχῶ O. [d] Γε] Hoc reposuit *Solan.* ex O. pro τε, quod Edd. habebant. [e] Ὑποδεικνύναι] Ἐπιδεικνύειν O. [f] Σε — εὐδοκιμεῖ] Σοι — εὐδοκιμοῦσι male *Fl.* [g] Τὸ] Τὸν *Fl.* [h] Αἰδεσθῇς] Sic dedi ex *J. V2.* O. L. Αἰδεσθεὶς Edd. cett. [i] Κἂν] Εἰ καὶ O. [k] Οἱ] Caret artic. O. [l] Πάσχοις] Ex O. sic dedi, cum πάσχεις Edd. [m] Διοίσεις] Καὶ πολλοὺς διοίσεις male *Fl.*

70. Ὑπὸ τῶν γυναικῶν σπουδάζωσθαι] Vid. si tanti est, *Bergl.* ad *Alciphr.* I. p. 120. similes phrases adferentem, quibus probet ὑπὸ τινὸς σπουδάζεσθαι dicendum, non ἀπό, ut in *Alciphr.* editum. *J. F. R.*

75. Τὸ δεῖνα] Scilicet τὸ πειράσεσθαι. F. G.

76. Αἰδεσθεὶς] Lege αἰδεσθῇς. F. G.

Αἰδεσθῇς] Ox. L. & *Ven.* utraque. In reliquis αἰδεσθεὶς. *M. du S.*

82. Πλείων ἡ ἀναισχυντία καὶ θράσος] *Buchanan.* de concionatore Franciscano:

Nec mihi displiceat primo muliebria passus
Flore avi, hinc effrons audacia, &c.

F. G.

83. Ὡς λαλίστεραι αἱ γυναῖκες] *Liban.* *J. B.*

Ibid. Λαλίστεραι] Mulier animal natura loquax. *Plaut.* in Aulul. *Nam multum loquaces merito omnes habemur.* Idem in Ciftell. *Largiloqua exemplo sumus, plus loqui-*

mur quam fas est. *Eurip.* in Phoeniff.

Φιλόψογον δὲ χρῆμα θήλειον ἔφυ,
Σμικρὰς δ' ἀφορμὰς ὧν λάβωσι τῆς λόγου
Πλείους ἐπισφέρουσιν· ἰδιοῖ δέ τις
Γυναιξὶ, μηδὲν ὑγιὲς ἀπὸλαις λέγειν.

G. C.

85. Πάσχοις] Cod. Ox. In reliquis πάσχεις. Dein addit *Fl.* κατὰ ταυτόν. Legendum κατὰ ταυτόγε. *M. du S.*

86. Πιττοῦσθαι] Qui mos hodieque in Oriente obtinet. Factitant enim id sedulo in Balneis plerique. Qua de re jam aliquid ad *Misog.* c. 33. dictum est. *M. du S.*

94. Ὑποτιλᾶν] *Fellare*, obscoenae significationis. F. G.

95. Ἔρωτας] Ἐρᾶν τας legit Interpres. F. G.

97. Συνουσιάζειν] Τὸ τὴν γένεσιν ἐμποιεῖν scil. F. G.

Γα

ſane per omnia ; ſi vero minus , omnino quidem illa. . . Ipſum vero os tibi ad omnia hiet facile , & miniſtret lingua cum ad ſermones , tum ad alia quaecumque poterit. Poteſt autem non ſoloeciſmos tantum committere aut barbariſmos , neque nugari ſolum , aut pejerare , aut male dicere , aut calumniari ac mentiri ; ſed noctu aliud quoque ſubire miniſterium , in primis ad multos adeo amores ſi non ſufficias. Omnia quidem illa norit , & nativa magis fiat , neque quidquam averſetur.

τὰ πάντα· εἰ δὲ μὴ, πάντως ἐκεῖνα. καὶ αὐτὸ δέ σοι τὸ στόμα πρὸς ἅπαντα [n] ἡδέως κεχηνέτω , καὶ ἡ γλῶττα ὑπηρετείτω καὶ πρὸς τοὺς λόγους, καὶ πρὸς τὰ ἄλλα, ὁπόσα ἂν δύνηται. δύναται δὲ καὶ σολοικίζειν μόνον, [o] οὐδὲ βαρβαρίζειν, οὐδὲ ληρεῖν, ἢ ὀμνύειν, ἢ λοιδορεῖσθαι, ἢ ψεύδεσθαι, ἀλλὰ καὶ νύκτωρ τι ἄλλο ὑπολελεῖν· καὶ μάλιστα ἢν πρὸς ὕτω πολλοὺς τοὺς ἐρῶντας μὴ [p] ἀφορέσῃς, πάντα αὐτὴ [q] γε ἐπιτάττῃ, καὶ γοιμωτέρα γιγνέσθω, καὶ μηδὲν ἀποτρεφέσθω.

24. Haec ſi , puer , diligenter edidiceris , potes vero ; neque enim quidquam eſt in illis difficile : confidenter tibi polliceor , non longo interjecto tempore optimum te Rhetora & nobis ſimilem redditum iri. Quod ſequitur, non opus eſt uti ego dicam , quot brevi bona a Rhetorice adfutura tibi ſint. Vides enim me , qui ignobili patre natus ſim , & ne pure quidem libero , ut qui ultra Xoin & Thmuin ſervierit , matre autem ſarcinatrice triviali. Ipſe vero qui forma viderer eſſe non omnino con-

[r] Ἢν ταῦτα, ὦ παῖ, καλῶς ἐκμάθῃς (δύνασαι δὲ· οὐδὲν γὰρ ἐν αὐτοῖς βαρὺ) θαῤῥῶν ἐπαγγέλλομαι οὐκ εἰς μακρὰν σε ἄριστον ῥήτορα , καὶ ἡμῖν ὅμοιον ἀποτελεσθήσεσθαι. τὸ μὲν τοῦτο δὲ οὐκ ἐμὲ χρὴ λέγειν ὅσα ἐν βραχεῖ παρέσται σοι τὰ ἀγαθὰ πρὸς τῆς Ῥητορικῆς. ὁρᾷς [s] γὰρ ἐμὲ, ὃς πατρὸς μὲ ἀφανοῦς, καὶ οὐδὲ καθαρῶς ἐλευθέρου ἐγενόμην, ὑπὲρ Ξόϊν καὶ Θμοῦϊν δεδουλευκότος, μητρὸς δὲ ἀκεστρίας, [t] ἐπ' ἀμφοδίου τινός· αὐτὸς δὲ [u] τὴν ὥραν οὐ πανταπασιν [v] ἀδόκιμος εἶναι δό-

n Ἡδέως] Ὁμοίως O. o Οὐδὲ] Καὶ O. p Διαρκίσῃς] Διαρκίσῃ O. & marg. *A*1. q Γε] Τε *Fl.* r Ἢν] Ἐν male O. s Γὰρ] Omiſit O. t Ἐπ' ἀμφοδίου] Sic Edd. omn. Ἐπαφροδίτου G. Ἀμφροδίου O. Ἐπ' ἀφοδίου marg. *A*1. v Ἀδόκιμος] Recepi ex *Fl.* quum ἀδόκιμον eſſet in cett.

Γοιμωτέρα γιγνέσθω] Non eſt noſtrum , haec ἀτόρρητα & ἄρρητα declarare. Sed illud monemus, etiam apud *Longinum* ſ. 31. γόνιμον eſſe orationis virtutem, quam forte commodiſſime expreſſit Pearcius , cum *nativam* reddidit , *fecundam ſublimitatis* alii , alii *puram* , *genuinam*. *J.M.G.*

8. Ὑπὲρ Ξόϊν & Θμοῦϊν] Ex hoc loco patet Lucianum traducere quendam Rhetorem Ægyptium; ſunt enim *Xois* & *Thmuis* urbium nomina in inferiore Ægypto , unde nomi duo Ξοΐτης & Θμυΐτης nominabantur. *J.P.a G.*

Ibid. Ξόϊν & Θμοῦϊν] Τοὺς Αἰγυπτίους δούλους. *F.G.*

Ξόϊν] Urbis nomen apud *Plut.* 656. 1. ſupra Ægyptum in Abyſſinia , ubi hodieque regio eſt idem ferme nomen retinens. *M. du S.*

Ibid. Μητρὸς δὲ ἀκεστρίας ἐπ' ἀμφοδίου τινός] Vertitur: *Matre vero ſartrice , in bivio quodam natus ſum.* Haec *natus ſum* inferciunt interpretes , ut ſententiam conficiant. In Graecis , ut vides, non habentur. Dein ἄμφοδον & ἀμφόδου eſt δίοδος , *bivium* , non ἀμφοδίου. Sed moror. leg. ut Mſſ. ἀκεστρίας ἐπαφροδίτου τινὸς , *quae fuit ſartrix hominis venuſti.* *J.G.G.*

Μητρὸς δὲ ἀκεστρίας ἐπ' ἀμφοδίου τινός] Puto ab eodemerrore haec corrupta eſſe, qui Tom. I. *Piſc.* c. 19. fecit ἐπ' Εὐφρατιδίων pro ἐπαφρατιδίων. Certe enim vulgata non ſatis bene ſe habent , quae quidem fient optima , ſi legas ἀκεστρίας ἐπαμφοδίου τινός. Nam Lucianus gaudet quoque commentis talium vocum. Sic & initio Herculis Gallici agnoſcit ὑποταρταρίους , licet hi apud poëtas praecipuos quoque exſtent. Sed maxime miror , cur mox illa σιωπῇ τινι κακοδαίμονι καὶ γλίχρᾳ ἰρασῇ interpretentur *cum infelici , ſuavi tamen amatore* , quum certiſſime talis ſit inſuavis, & putidum eſt haec corrigere, quae nullius , niſi horum interpretum, oculos fugere poſſunt. *J.G.*

10. Ἀδόκιμος] Forſan & ſupra *Paraſit.* c. 5. praeſtiterit nominativus πολυπραγμοσύνη εἶναί σοι δοκεῖ, ubi πολυπραγμοσύνῃ edi paſſus ſum , quia nulla editio praebat, & quia tolerabilius erat, quam hic. Eſt quidem, ubi tam accuſativus quam nominativus infinito verbo adjungi queat , vid. *Jenſii* notata ad *Prometh.* Sive Lectt. Lucian. p. 71-73. At hic ſi accuſativum

δόξας, τὸ μὲ πρῶτον ὅτι ψιλῷ τῷ τρέφει συνῆν τινι κακοδαίμονι, καὶ γλίσχρῳ ἐραστῇ. ἐπεὶ δὲ τὴν ὁδὸν ταύτην ῥᾳστην ἔσαν κατεῖδον, καὶ [a] διεκπεράσας, ἐπὶ τῷ ἄκρῳ ἐγενόμην (ὑπῆρχε γάρ μοι, ὦ Φίλη Ἀδράστεια, πάντα ἐκεῖνα, ἃ πρόσθεν ἐφόδια, τὸ θράσος, ἡ ἀμαθία, ἡ ἀναισχυντία) πρῶτον μὲ οὐκ ἔτι [b] Ποθεινὸς ὀνομάζομαι, ἀλλ' ἤδη τοῖς Διὸς καὶ Λήδας παισὶν ὁμώνυμος γεγένημαι· ἔπειτα δὲ γραῒ [c] συνοικήσας, τὸ πρῶτον μὲ ἐγαστριζόμην πρὸς αὐτῆς, ἐρᾶν προσποιούμενος γυναικὸς [d] ἑβδομηκοντούτιδος, [e] τέτταρας ἔτι [f] λοιπὰς ὀδόντας ἐχούσης, χρυσίῳ καὶ τούτους ἐνδεδεμένους. πλὴν ἀλλά γε ἀπὸ τῆς πενίας ὑφίστάμην τὸ ἆθλον, καὶ τὰ ψυχρὰ ἐκεῖνα τὰ ἐκ τοῦ σοροῦ φιλήματα, ὑφ' ἡδέα μοι ἐποίει

temnenda, primo ſolorum alimentorum pretio fui cum amatore miſero atque avaro. Cum autem viderem, hanc viam eſſe facillimam, eamque emenſus in ſummo jam eſſem, (Aderant mihi enim, parce cara Adraſtea! praeſidia illa, quae modo dicebam, omnia, confidentia, inſcitia, impudentia) primo quidem non amplius Pothinus nominor, ſed jam Jovis & Ledae pueris cognominis factus ſum. Deinde adjunxi me ad anum mulierem, a qua primum laute alebar, amare dum ſimulo mulierem ſeptuagenariam, dentes adhuc quatuor habentem reliquos, auro revinctos & ipſos. Veruntamen paupertatis cauſſa laborem ſuſtinui, cum frigida illa de capulo oſcula ſuaviſſima mihi fa-

a Διεκπεράσας] Διεκπαίσας O. b Ποθεινὸς] Bene *J. H. P. S.* &c. Ποτεινὸς male *B1.* & 2. c Συνοικήσας] Συνοικίσας male O. d Ἑβδομηκοντ.] Ἑβδομηκοντούτιδος *Th. Mag.* V. τριακοντούτης. Vulgatum tuetur *Fl.* &c. e Τέτταρας] Τέσσαρας O. f Λοιπὰς] Λοιπὸν O.

15. Ὦ φίλη Ἀδράστεια] Δαίμων ἡ Ἀδράστεια παρ' Ἕλλησι τοῖς μεγάλα καυχωμένοις ἐπιφυομένη. ἐπεὶ ὧν καυχώμενον εἰσάγει ὁ μιαρὸς ἕτερον διδάσκαλον, ὥσπερ ἐκμισιλιοσόφου τὸν δαίμονα * ἀνδρίμησε νῦν ἕτερος αὐτῷ, ἤτοι ἐπεβούλευσε. *V.*

19. Ἀλλ' ἤδη τοῖς Διὸς] Ἐντεῦθεν ἀναστρέφει ἤδη ὡς Πολυδεύκει ὁ παρὼν λόγος, εἰ γε Κάστορος ἀδελφὸς Πολυδεύκης ὁ Λήδας, ᾧ ἕτερος ὁμώνυμος ὁ ἀγοραῖος ῥητόρων διδάσκαλος. *V.*

* Ἀνυφίμησε] Ita, pro vulgato *ἀνυφίμησε* dedit *M. du S.*

admiſeris, ad ὦφεν pertinebit, minus commoda ſententia. Ceterum nominativ. habes *Dial. Mort.* XVI. 2. ὦγε αὐτὸς ἐκεῖνος εἶναι. *Bis Accuſ.* c. 2. f. μόνον τοῦ δεσπότης εἶναι δικεῖν. &c. Accuſativum *Paraſ.* c. 5. δεῖ σε εἶναι πολυπραγμοσύνην. *Jov. Conf.* c. 7. f. ὃ δὴ ἐπιχρῆσαι αὐτοῖς τὸ ἀθανάτους εἶναι. Notabilior contra nominativus eſt ap. *Dion. Hal.* Ant. VII. p. 473. 10. δι' αἰσχύνης λαβεῖν, ἀνὴρ αὐτουργὸς ἐν γήρᾳ ὀνείδεσι πρὸς τὴν βουλὴν ἐκφέρειν. Niſi ibi legendum ἐκφέρων. *J. F. R.*

11. Ἐπὶ ψιλῷ τοῦ τρέφοντος] Non ſatis accuratus & hic fuit interpres, qui vertit *ob victus penuriam*, cum potius ſit *nudi* vel *ſolius victus gratia*. *H. V.*

12. Γλίσχρῳ] Vertunt *ſuavi*. Redde, *tenaci*, *parco*. *F. G.*

18. Οὐκ ἔτι Ποθεινὸς ὀνομάζομαι, ἀλλ' ἤδη τοῖς Διὸς ἐν Λήδας παισὶν ὁμώνυμος γεγένημαι] Et ex hoc loco patet, Rhetorem, quem ſubſannat Lucianus, primum Ποθεινὸν (ſic enim legendum, non πολιτικὸν.) Deinde Διόσκορον vel Διοσκορίδην vocatum fuiſſe. *J. P. a G.*

Ibid. Ποθεινὸς ὀνομάζομαι] Primo *Photinus* dictus fuit, deinde *Pollux*. *M. V. La Croze.* Sed jam ſub init. dictum contra Pollucem haec non ſcripta. *J. F. R.*

19. Διὸς ἐν Λήδας π. ὁμώ.] Pollux eatenus deſignari hic credi poterat, qui Naucratites erat, atque adeo Ægyptius. V. *Suid.* Ναυκρατικά. Sed Pater Pollucis *Rhetor*, non *ſervus*, Philoſtrato tradente, erat, p. m. 313. A. *M. du S.*

21. Ἐγαστριζόμην] Vertunt *laute accipiebar*, cum ſit, *in ventrem caedebar*, i. e. nimio coitu vexabar. *F. G.*

Ἐγαστριζόμην] Recte Attici *Phrynichus*, *Thomas Magiſter*, ipſe etiam *Heſychius*, ac *Suidas*, cum ajunt ſignificare hanc vocem λαμπρύτερον τρέφεσθαι, ὑμπιπλᾶσθαι, κορεύεσθαι, χορτάσαι, λαμπρότερον τρέφεσθαι. Sic certe hic Lucianus, in libello, ubi Sophiſticam licentiam reprehendit. Sed in hoc falluntur quidam eorum, quod hanc ſolam ſignificationem antiquorum eſſe ajunt, & prohibent adhibere hoc verbum de ventris percuſſione: cum nondum, quod ſciam, antiquioris Luciano (qui utitur etiam Ἐταιρ. *Dial.* Chelid. & Droſ. verſ. fin.) teſtimonium, pro hac ventris implendi notione, prolatum ſit; pluſcula autem ſint apud ipſum parentem Atticiſmi Ariſtophanem, ubi ven-

fames redderet. Deinde parum aberat, quin heres conſtitutus eſſem, quae habebat, omnium, niſi ſervus exſecrabilis indicaſſet, venenum a me, quod illi darem, eſſe emtum.

25. *Praeceps igitur ejectus, neceſſariis tamen ne ſic quidem carui. Sed Rhetor eſſe videor, & in judiciis probandum me praebeo, praevaricans ſaepe, & judicum corruptionem imprudentibus pollicens. Et plerumque cauſſa equidem cado: ſed palmae tamen in janua virides, in coronam plexae. Illa enim ad infelices eſca utor. Sed id ipſum quoque, quod odio ſum omnibus, & quod inſignis ſum ob morum perverſitatem, & prius etiam orationis, quodque digito oſtendor, atque ipſe princeps in omni malitia dicor, non parvum mihi*

ὁ λιμός. εἶτα ὀλίγου δεῖν, κληρονόμος ὧν εἶχεν ἁπάντων κατέστην, εἰ μὴ κατάρατός τις οἰκέτης ἐμήνυσεν, ὡς φάρμακον εἴην ἐπ' [g] αὐτῷ ἐωνημένος.

Ἐξωσθεὶς δὲ ἐπὶ κεφαλὴν, ὅμως οὐδὲ τότε ἠπόρησα τῶν ἀναγκαίων, ἀλλὰ καί ῥήτωρ δοκῶ, [h] καὶ ταῖς δίκαις ἐξετάζομαι, προδιδοὺς τὰ πολλὰ, καὶ τοὺς δικαστὰς τοῖς ἀνοήτοις καθυπισχνούμενος. καὶ ἥττωμαι μὲν τὰ πλεῖστα· οἱ φοίνικες δὲ ἐπὶ τῇ θύρᾳ χλωροὶ [i] ἐστεφανωμένοι· τούτοις γὰρ ἐπὶ τοὺς δυστυχεῖς χρῶμαι τοῖς δελέασιν. ἀλλὰ καὶ τὸ μισεῖσθαι [k] πρὸς ἁπάντων, καὶ ἐπίσημον εἶναί με ἐπὶ τῇ μοχθηρίᾳ τοῦ τρόπου, καὶ πολὺ πρότερον τῶν λόγων, καὶ τὸ δείκνυσθαι τῷ δακτύλῳ τοῦτον ἐκεῖνον τὸν ἀκρόαλσον ἐν πάσῃ κακίᾳ λεγόμενον, ὀλίγου μικρὸν [l] ἔμοιγε δο-

g Αὐτῷ] Αὐτῇ O. Sed vulgatum praeſtat. *h* Καὶ] Recte *J. Ald. Fr. H. S.* ſine accentu, καὶ male *Fl. P. Bl.* *i* Ἐστεφανωμένοι] Καὶ ἐστεφ. O. *k* Πρὸς] Πρὸ male O. *l* Ἔμοιγε] Μοι tantum O.

ventrem vel alterius, laedendi cauſſa, vel ſuum inter ſaltandum, ferire ſignificat. Vid. *Kuſter.* ad Eq. 273. & quem laudat, *Menag.* ad *Laërt.* 7, 172. Senſit hoc jam *Euſtathius* & contra dixiſſe videtur vulgo, ad Od. Υ. p. 720, 1. Baſ. Ἰσίου, inquit, ὅτι γαστρίζεσθαι κατὰ τοὺς παλαιοὺς, οὐ μόνον ὡς ἐπίπαν χορτάζεσθαι, ἀλλ' ἔστιν ὅτε καὶ τὸ κατὰ γαστρὸς πίπτεσθαι. Reſpicit nempe ad ea, quae dixerat ad Od. Σ. p. 656, 21. τὸ γαστρίσαι δηλοῖ μὲν καὶ τὸ χορτάσαι, σημαίνει δὲ φασι καὶ τὸ εἰς γαστέρα πλῆξαι. Nec alterius ſignificationis, quam hujus mentionem facit *Sextus Empir.* M. l, 217. *J. M. G.*

Ἐγαστριζόμην] Pro ſagina ventris utitur etiam *Alciphr.* III. Ep. 45. f. Τίς ἔτι ἀνέξεται τῶν καθεδαιμόνων τούτων; εἰ τοσοῦτο τὸ γαστρίζεσθαι πολύτιμον, οὐκέτι καὶ δύνω τὸ ζῆν, & ne quisquam de hoc ſignificatu dubitet, videat idem ab ipſo auctore exponi per πλησμονήν, καὶ τὸ ἐκ λιμοῦ θάνατον διδόντες, τὴν μετὰ κινδύνου πλησμονὴν ἀσπαζόμεθα. Quare minime adſentior *Gujeto* priſtinam verſionem rejicienti. *J. F. R.*

26. Τὸν ἔδλον] I. e. laborem Venereum, coitum. *F. G.*

34. Καὶ ταῖς δίκαις ἐξετάζομαι] Vertitur: *& in judiciis contendo*; mallem *in judiciis verſor*. ſic loquitur *Corn. Nep.* in Themiſtocle. *H. V.*

Καὶ ταῖς δίκαις ἐξετ.] Cauſidici illius aetatis Sophiſtae etiam fere erant. V. Ἀ. Μισθ. finem. *M. du S.*

Ibid. Ἐξετάζομαι] *Contendo* adſcripſit. *F. G.* Quum in *Pariſ.* verſum eſſet *me oſtento*. Contra, cum *Bened.* dederit *contendo*, Cl. *Vitringa* vult *verſor*. Tu vide an Cl. *Geſn.* melius rem tetigerit. *J. F. R.*

37. Οἱ φοίνικες δὲ] Advocatorum palmae aliquando ſine lemniſcis & corona, ut apud *Juvenal.* Sat. 7.

Ut tibi laſſo
Figantur virides, ſcalarum gloria, palma.

Et *Martial.* Epig. 27. lib. 7.

Sic fora mirentur, ſic te palatia laudent;
Excolat & geminas plurima palma fores.

Palmas coronatas ut hoc loci ἐπὶ τῇ θύρᾳ χλωροὶ ἐστεφανωμένοι, tangit *Arrianus* Epicteti cap. 12. lib. 3. *J. B.*

Οἱ φοίνικες δὲ] De palmis ad januas Rhetorum & cauſſidicorum *Caſaub.* ad *Sueton.* Domit. 23. ubi ex hoc ipſo loco lucem affundit *Juvenali* 7, 138. Caeterum cogitabam, an forte melius legatur ἐστεφανωμένῃ, ut ad θύρα referatur: ſed neceſſe quidem non eſt. *J. M. G.*

42. Πολὺ πρότερον τῶν λόγων] Ἐπὶ μοχθηρίᾳ ſcilicet τοῦ λόγων. *M. du S.*

Ibid. Καὶ πολὺ πρότερον τῶν λόγων] Repeto λέγομαι τὸ κοινοῦ verba, ἐπίσημον ἐπὶ τῇ μοχθηρίᾳ. Qui nondum vitam hominis norunt, odio tamen illum habent ob orationis perverſitatem, cum primum audiere. Neſcio cur maluerit Birckheimerus, *morum pravitate longe prius quam ſermonium eſſe inſignem.* *J. M. G.*

Ibid. Δείκνυσθαι τῷ δακτύλῳ] Habuimus hoc ſaepe, ut *Harmon.* pr. *Gymn.* c. 36. &c. *J. F. R.*

δοκεῖ. ταῦτά σοι ϖρομνῶ, [a] νὴ τ' ϕάνδημον, ϖολὺ ϖρότερον ἐμαυτῷ ϖαραινέσας, κ' χάριν ἐμαυτῷ ὐ μικρὰν ἐπισκασάμενος.

quidem videtur. *Haec tibi, ita me popularis Venus! praecipio, quae multo prius ipse mihi praecepi, eaque ratione, gratiam mihi non parvam conciliavi.*

Εἶεν· ὁ μὲ [b] γενάδας εἰπὼν ταῦτα [c] ϖεπαύσεται· σὺ δὲ ἦν ϖειθῆς τοῖς εἰρημένοις, κ' δὴ ϖαρεῖναί νόμιζε οἷσϕ' ἐξαρχῆς ἐπόθεις ἐλθεῖν. κ' ὐδέν σε κωλύσ' ἑπόμενον [d] τῷ νόμῳ ἔντε τοῖς δικαστηρίοις [e] κρατεῖν, κ' ἐν τοῖς ϖλήθεσιν εὐδοκιμεῖν, κ' ἑπέρασον εἶναι, κ' γαμεῖν ὐ γραῦν τινα τ' κωμικῶν, καθάϕ' ὁ νομοθέτης κ' διδάσκαλος, ἀλλὰ καλλίστην γυναῖκα τ' Ῥητορικὴν, ὡς τὸ τῦ Πλάτωνος [f] ἐκεῖνο ϖληνὸν ἅρμα ἐλαύνουσα Φέρεται, σοὶ μᾶλλον [g] ϖρέπειν ϖερὶ σεαυτῦ εἰπεῖν, ἢ ἐκείνῳ ϖερὶ τῦ Διός· ἐγὼ δὲ (ἀγεννὴς γὰ κ' δειλός εἰμι) ἐκστήσομαι ὑμῖν τ' ὁδῦ, κ' ϖαύσομαι τῇ ῥητορικῇ ὀϕιπολάζων, [h] ἀσύμβολος ὢν ϖρὸς αὐτὴν τὰ ὑμέτερα. μᾶλλον δὲ ἤδη [i] ϖέπαυμαι. ὥστε ἀκονιτὶ ἀνακηρύττεσθε, κ' θαυμάζεσθε, μόνον τῦτο μεμνημένοι, ὅτι μὴ τῷ τάχει ἡμᾶς κεκρατήκατε, ὠκύτεροι Φανέντες, ἀλλὰ τῷ ῥᾳστην κ' ϖρανῆ τραπέσθαι τ' ὁδόν.

26. Sint *ista satis!* Generosus ille post haec dicta tacebit. Tu vero si dictis ab illo moveare, etiam adesse te puta, quorsum venire initio desiderabas; neque quidquam te prohibebit, quo minus legi *illi* obsecutus cum in judiciis vincas, tum bene audias apud multitudinem, & amabilis sis, ducasque non anum quandam comicam, ut tuus ille legislator & magister, sed mulierem pulcherrimam Rhetoricen, adeo ut magis te deceat de te dicere, te Platonis illo volucri curru vectum ferri, quam ipsum de Jove *dicere* decuit. Ego vero, ignavus enim & timidus sum, de via vobis decedam, & desinam Rhetoricen sectari, qui consiliis ad eam *obtinendam* vestris uti non possim. Vel potius jam desii. Itaque sine pulvere praedicandos vos atque admirandos praebete, illud solum recordati, non celeritate vos vestra vicisse, qui velociores judicati sitis, verum quod facillimam & declivem viam elegistis.

PHI-

a Νὴ] Μὰ O. b Γενάδας] Γενέσθας male O. c Πεπαύσεται] Πέπαυσαι male O. d Τῷ νόμῳ] Τοῖς νόμοις O. e Κρατεῖν] Κρατεῖν male O. f Ἐκεῖνο] Omissum in O. g Πρέπειν] Et hoc neglexit O. h Ἀσύμβολος] Restitui ex *V2*. Ἀσύμβολος cett. & O. i Πέπαυμαι] Πεπαύσομαι O. minus recte.

45. Νὴ τὴν ϕάνδημον] Τὴν Ἀφροδίτην ϕησί. ὀμνυσι δὲ ταύτην νῦν, ἢ ὅτι τὴν * προηγησαμένην αἰσχρότητα τ' γραὸς, ἢ ὅτι τὸ ἀναιδές. ἐπεὶ δ τοῦτο μὴ τ' ἄλλων κακῶν ἔχουσιν αἱ πόρναι, ὁ μιμεῖσθαι δ αὐτὸς ὑποβάλλει δ τοὺς ἄλλους διδάσκει. *V.*

47. Καὶ χάριν] Γράϕει δ χάριν ὐ σμικρὰν ἐπισάμενος αὐτοῖς. *V.*

* Προηγησαμένην] Non dubitavi cum eodem ita edere, pro vulgato προηγασμένην, quod nihili erat. *J. F. R.*

45. Νὴ τὴν ϕάνδημον] Conf. supra c. 1. hujus *Dial.* ubi paucis disquiritur sitne & ibi sic legendum, an ϕάντιμον. Hic vero *Venerem* Deam quidem intelligi, notum est; at respicitur simul ad eam orationis venustatem, qua celebritatem per totum orbem, vel saltem universam suam nationem orator adipiscitur. Νὴ vero hic potius esse, quam μὰ, quod μὰ frequentius negationem adjunctam aut intellectam habet, dictum supra ad *Icar.* c. 14. Adde *Gall.* c. 11. Etsi μὰ quoque interdum affirmat, ut *Gall.* c. 29. f. aliisque locis, supra jam indicatis. *J. F. R.*

49. Εἶεν] Hoc verbo excipit relatum a se sermonem Dioscoridis, s. Clytii, Lucianus. *Plato* de Rep. 1. p. 419. E. Ἐγὼ δή σοι ὥσπερ ταῖς [al. παῖς] γραυσὶ τοὺς μύθους λεγόσαις, εἶεν ἐρῶ δ καλαισύσομαι κ. τ. λ. Vid. ad princ. Κατάπλ. *J. M. G.*

51. Οἷπερ ἐξαρχῆς &c.] *Th. Mag.* v. Βάλομαι. *M. du S.*

58. Πτηνὸν ἅρμα] Supra Ἀνάχ. c. 22. Δικ. 33. *Plat.* Phaed. 344. G. H. *M. du S.*

Ibid. Ἐλαύνουσα] Sic forte legendum: ἐλαύνοντί σοι μᾶλλον &c. *F. G.*

59. Φέρεσθαι] Glossema est. *F. G.* Non est glossema. Nam non modo etiam sic supra *Bis Acc.* c. 33. ὁ μύγας δ ὑρανῷ Ζεὺς πτηνὸν ἅρμα ἐλαύνων Φέρεται, sed & hic Φέρεσθαι ad sensum requiritur; construendum enim, ὡς μᾶλλον πρέπει σοὶ εἰπεῖν περὶ σεαυτοῦ τὸ ἐκεῖνο τῷ.

PHILOPSEUDES, SIVE INCREDULUS.

ΦΙΛΟΨΕΥΔΗΣ, Η ΑΠΙΣΤΩΝ.

TYCHIADES AC PHILOCLES.

ΤΥΧΙΑΔΗΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΚΛΕΙΣ.

TYCH.

POtesne mihi, Philocles, dicere, quid ſit tandem illud, quod ad mentiendi libidinem homines allicit, ut & ipſi gaudeant, cum nihil ſani dicunt, & narrantibus talia maxime attendant? PHIL. Multa ſunt, Tychiade, quae cogunt homines quosdam mendacia dicere, utilitatis ſuae reſpectu. TYCH. Nihil haec ad rem, neque de his ego rogabam, quotquot uſus alicujus cauſſa mentiuntur. Etenim venia hi potius, quidam etiam laude digni ſunt, qui vel hoſtes deceperunt, vel ad ſalutem tali remedio in malis uſi ſunt, qualia etiam Ulyſſes multa fecit, dum vel ſuam vitam redimeret, vel reditum ſociorum. Verum de illis dico, vir optime, qui praeter neceſſitatem longe mendacium veritati praepo-

ΤΥΧ.

1 ΕΧεις μοι, ὦ Φιλόκλεις, εἰπεῖν, τί ποτε ἄρα τοῦτό ἐστιν, ὃ τοὺς πολλοὺς εἰς ἐπιθυμίαν τοῦ ψεύδεσθαι προάγει, ὡς αὐτούς τε χαίρειν μηδὲν ὑγιες λέγοντας, καὶ τοῖς τὰ τοιαῦτα διεξιοῦσι μάλιστα προσέχειν τὸν νοῦν; ΦΙΛ. Πολλὰ, ὦ Τυχιάδη, ἐστὶν, ἃ τοὺς ἀνθρώπους ἐνίοις ἀναγκάζει τὰ ψευδῆ λέγειν, εἰς τὸ χρήσιμον ἀποβλέποντας. ΤΥΧ. Οὐδὲν πρὸς ἔπος ταῦτα, ἃ φασὶν, οὐδὲ περὶ τούτων ἠρόμην, ὁπόσοι τοῦ χρείας ἕνεκα ψεύδονται. συγγνώμης τοιγαροῦν οὗτοί γε μᾶλλον καὶ ἐπαίνου τινὲς αὐτοῖς ἄξιοι, ὁπόσοι ἢ πολεμίους ἐξηπάτησαν, ἢ ὅπῃ σωτηρίᾳ τῷ τοιούτῳ φαρμάκῳ ἐχρήσαντο ἐν τοῖς δεινοῖς, οἷα πολλὰ καὶ Ὀδυσσεὺς ἐποίει, τιμῶ τε αὐτοῦ ψυχὴν ἀγνύμενος, καὶ τὸν νόστον τῶν ἑταίρων. ἀλλὰ περὶ ἐκείνων, ὦ ἄριστε, φημὶ, οἳ αὐτὸ ἄνευ τοῦ χρείας τὸ ψεῦδος [a] περὶ πολλοῦ τοῦ ἀληθείας

[a] Περὶ πολλοῦ τ᾽ ἀληθείας τίθ.] Nil mut. Edd. neque *Coll.*

9. Οὐδὲν πρὸς ἔπος] Ἀντὶ τοῦ οὐδὲν πρὸς τὸν λόγον, ὃν † ἠρόμην. *V.*

19. Περὶ πολλοῦ] Ἀντὶ τοῦ περὶ πλείονος. *G.*

1 † Ἠρόμην] Sic dedit *M. du S.* pro edito εἴρομαι.

τοῦ Πλάτωνος, φήσεσθαι ἐλαύνοιλα πτηνὸν ἅρμα. Jam age omittas φήσεσθαι, non habebit unde pendeat accuſativus ἐλαύνοιλα. *J. F. R.*

62. Πιύσομαι] Haec Lucianus Rhetoricae jam valedicens. *M. du S.*

Ibid. Ἐπιπολάζ.] Ἐπιπιλάζων forſan legendum. *F. G.*

63. Ἀσύμβολος] Ita *V2.* recte. In reliquis ἀσύμβαλος. *M. du S.*

Ἀσύμβολος] Verſionem Cl. *Geſneri* ad vulgatum ἀσύμβαλος eſſe factam, quilibet videt; nec ego eam immutavi; ſed alterum potius eſſe credens, jam verterem: *qui veſtra ad illam* ſpectata, (i. e. *cum illa*) *conciliare nequeam.* ἀσύμβολος enim a συμβάλλομαι *conjicio*, hic eſt, qui conjectura adſequi nequit; & licet ἀσύμβολος quoque bonum eſſet, ſi ſolum poneretur; tamen haud adſequor, quo modo cum πρὸς αὐτὸν & ὁμίτιρα conſtrui poſſit; ideo id adripui quod intelligo. *J. F. R.*

8. Ἐς τὸ χρήσιμον] Dives ille apud Juvenalem: *quid enim ſalvis infamia nummis?* Oreſt. in Elect. *Sophoclis*, Δοκῶ μὲν ἐδὲν ῥῦμα σὺν κέρδει κακόν. *G. C.*

9. Οὐδὲν πρὸς ἔπος] Proverb. *J. B.*

15. Ὀδυσσεὺς — ἀρύμβολος] *Hom.* Od. A. 5. *M. du S.*

19. Περὶ πολλοῦ τ᾽ ἀληθείας τίθ.] An quaeſivit aliam

θείας τίθεν), ἡδόμενοι τῷ πράγματι, καὶ ἐνδιατρίβοντες ἐπ' ἐδεμιᾷ προφάσει ἀναγκαίᾳ. τούτους ὦν ἐθέλω εἰδέναι, τίνος ἀγαθοῦ τοῦτο ποιοῦσιν.

onunt, eaque re delectantur; & nulla cauſſa neceſſaria in ea verſantur. De his ſcire velim ego, cujus boni cauſſa hoc faciant.

ΦΙΛ. Ἦ που καὶ σὺ γνώσῃ ἤδη τινὰς τοιούτους, οἷς ἔμφυτος ἔρως ἔστὶν ὅστις πρὸς τὸ ψεῦδος; ΤΥΧ. Καὶ μάλα πολλοί [a] εἰσιν οἱ τοιοῦτοι. ΦΙΛ. Τί δ' ὦν ἄλλο, ἢ ἄνοιαν χρὴ αἰτίαν εἶναι αὐτοῖς φάναι τοῦ μὴ ἀληθῆ λέγειν, εἴ γε τὸ χείριστον ἀντὶ τοῦ βελτίστου προαιροῦνται; ΤΥΧ. Οὐδὲν τοῦτο· ἐπεὶ πολλοὺς ἂν ἐγώ σοι δείξαιμι, συνετοὺς τἆλλα, καὶ τὴν γνώμην θαυμαστούς, οὐκ οἶδ' ὅπως ἐαλωκότας τούτῳ τῷ κακῷ, καὶ φιλοψευδεῖς ὄντας, ὡς ἀνιᾶσθαί με, εἰ τοιοῦτοι ἄνδρες ἄριστοι τὰ πάντα, ὅμως χαίρουσιν αὐτούς τε καὶ τοὺς ἐντυγχάνοντας ἐξαπατῶντες. ἐκείνους μὲν γοῦν τοὺς παλαιοὺς πρὸ ἐμοῦ σε χρὴ εἰδέναι, τὸν Ἡρόδοτον, καὶ Κτησίαν τὸν Κνίδιον, καὶ πρὸ τούτων, τοὺς ποιητὰς, καὶ τὸν Ὅμηρον αὐτὸν, ἀοιδίμους ἄνδρας, ἐγγράφῳ τῷ ψεύσματι κεχρημένους, ὡς μὴ μόνον ἐξαπατᾶν τοὺς τότε ἀκούοντας

2. PHIL. Numquid noſti tales quosdam, quibus inſitus ſit talis amor mendacii? TYCH. Et plurimi quidem ſunt tales. PHIL. Quid ergo aliud cauſſae illis eſſe, quam amentiam, dicendum eſt, quod verum non dicunt, quando quod peſſimum eſt pro optimo eligunt? TYCH. Hoc nihil eſt: quandoquidem plurimos ego tibi oſtenderim, prudentes alioqui, & admirabili ſapientia, neſcio quomodo illo malo captos & mendaciorum ſtudioſos, adeo ut male me habeat, ſi tales viri, optimi *reliqua* omnia, tamen gaudent ſeque & illos, in quos incidunt, decipere. Illos enim antiquos prius quam ego, ut noveris, oportet, Herodotum, & Cteſiam Cnidium, & ante hos, poëtas, Homerumque adeo ipſum, viros celeberrimos, ſcripto uſos mendacio, adeo ut non modo, qui tum erant, auditores ſuos deceperint, ſed ad nos etiam

[a] Εἰσιν] Abeſt a *Fl.*

29. Εἴ γε τὸ χείριστον] Αὐτὸς καθ' ἑαυτοῦ [*] νῦν ἅμα τοῦτον λέξων. *V.*

[*] Κόπτ] Aut corrupta haec vox, aut verba aliquot exciderunt. *M. du S.*

ſtructuram *Solan* ? an πρὸ τῆς ἀληθείας, quod quidem apertius, ſed non opus, quia τῆς ἀληθείας genitivus eſt a comparatione pendens, adeoque idem quod πρὸ, quod & Scholiaſtes videtur ſenſiſſe. Latini etiam poſitivo interdum utuntur pro comparativo, uti ex *Liv.* VII. 8. adfert Cl. *Jenſ.* in Obſ. ſtyli Lat. quas adjecit repetitis collectan. pur. & impur. latin. p. 38. *Multiplex quam pro numero damnum eſt*, ad quae Livii verba plura ſimilia indicant Cl. *Dukerus* ac *Drakenb.* Addo ex *Evang. Matth.* XVIII. 9. Καλόν σοί ἐστιν — εἰσελθεῖν — ἢ βληθῆναι. Alia vid. ap. *L. Bos* de Ellipſi p. 327. v. μᾶλλον. Et nos ad *Quom. Hiſt.* c. 17. f. Ac *Gall.* c. 18. *Eurip.* Androm. vſ. 80. Γέρων ἐκεῖνος, ὥστε σ' ὠφελεῖν παρών. *Senex eſt iſte*, pro *ſenior*, *quam ut te juvare poſſit praeſens.* Sed quid ſi πρὶν cum *Euſtath.* accipias pro ἐξαίσιον; hoc diſquiram in Addendis. *J. F. R.*

22. Τούτους ὦν ἐθέλω] *Theophr.* Eth. Ch. c. περὶ λογοποιΐας. Τῶν τοιούτων ἀνθρώπων τιθέμενοι, τί ποτε βούλονται λογοποιοῦντες. ὁ μὲν μόνον ψεύδονται, ἀλλὰ καὶ ἀλυσιτελῶς ἀπαλλάττουσι. *M. du S.*

33. Ἐαλωκότας] Hoc exemplum Cl. *Jenſ.* ad *Tyrann.* c. 12. adlegat, quo probet hoc particip. activum, aeque ac ἁλοὺς valere paſſive. Recte; & quidem perpetuo ap. alios etiam, vid. *Bud.* Comment. L. Gr. & *Scheidii* Indicem Herodiani, qui ſolus vel decem exempla adnotavit. Sic etiam ap. LXX. in *Jerem.* L. 2. Et LI. 31. Quare plura in re, quam & ipſe *Jenſius* fatetur notiſſimam, non addam, niſi & activum προσκρούσας itidem paſſive accipi ap. *Æſop* Fab. 128. προσκρουσάσης δὲ τῇ κεφαλῇ — τῇ κλισθείσῃ. *J. F. R.*

38. Τὸν Ἡρόδοτον] Herodotum verius mendaciorum, quam hiſtoriae parentem nuncupaveris. Mira enim ab eo de Xerxis expeditione & tranſitu, id Lucian. L. 2. *Ver. Hiſt.* inter mendaces Cteſiam, Cnidium & Herodotum ponit. *G. C.*

Τὸν Ἡρόδοτον] Notam *Cognati* ita exhibeo, ut in Ed. *Pariſ.* & *Graev.* erat, (excepto quod *mendacium*, pro mendaciorum haec habebat) quid autem deſit, faci-

etiam mendacium ſucceſſione quadam verbis, verſibusque pulcherrimis commendatum, pervenerit. Itaque ſaepe ſubit illorum vicem pudere, cum Caeli caſtrationem & vincula Promethei enarrant, & ſeditionem Gigantum, & totam inferorum tragoediam, & ut propter amorem Jupiter ſit taurus vel cycnus factus, & ut ex muliere in avem aut urſam aliqua mutata ſit. Ad haec vero Pegaſos, & Chimaeras, & Gorgones, & Cyclopes, & quae ſunt ex eo genere, abſurdae omnino & portentoſae fabellae, puerulorum mentes mulcere aptae, qui Larvam Lamiamque metuunt.

3. Quamquam poëtarum forte tolerabilia fuerint *mendacia*. Quod vero jam civitates & gentes multae, communiter, & publice, mentiuntur, quî non ridiculum? Si Cretenſes Jovis ſepulcrum oſtendentes non erubeſcunt, Athenienſes vero Erichthonium de terra exſtitiſſe ajunt, primosque homines, olerum inſtar, de Attico ſolo enatos: multo hi quidem ſpecioſius quam Thebani, qui de ſerpentis dentibus Spartos (*ſativos*)

αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ μέχρις ἡμῶν διήκειαν τὸ ψεῦδος, ἐκ παραδοχῆς ἐν καλλίστοις ἔπεσι καὶ μέτροις φυλαττόμενον. ἐμοὶ γὰρ πολλάκις αἰδεῖσθαι ὑπὲρ αὐτῶν ἔπεισιν, ὁπόταν ἐρανῶ τομὴν, καὶ Προμηθέως δεσμὰ διηγῶνται, καὶ Γιγάντων ἐπανάστασιν, καὶ τὴν ἐν Ἅιδου πᾶσαν τραγῳδίαν, καὶ ὡς δι' ἔρωτα ὁ Ζεὺς ταῦρος ἢ κύκνος ἐγένετο, καὶ ὡς ἐκ γυναικός τις εἰς ὄρνεον ἢ εἰς ἄρκτον μετέπεσεν· ἔτι δὲ Πηγάσους, καὶ Χιμαίρας, καὶ Γοργόνας, καὶ Κύκλωπας, καὶ ὅσα τοιαῦτα, πάνυ ἀλλόκοτα, καὶ τερατία μυθίδια, παίδων ψυχὰς κηλεῖν δυνάμενα, ἔτι τὴν Μορμὼ, καὶ τὴν Λάμιαν δεδιότων.

Καίτοι τὰ μὲν τῶν ποιητῶν ἴσως μέτρια· τὸ δὲ καὶ πόλεις ἤδη, καὶ ἔθνη πολλὰ, κοινῇ καὶ δημοσίᾳ ψεύδεσθαι, πῶς οὐ γελοῖον; εἰ Κρῆτες μὲν τὸν Διὸς τάφον δεικνύοντες οὐκ αἰσχύνονται, Ἀθηναῖοι δὲ τὸν Ἐριχθόνιον ἐκ τῆς γῆς ἀναδοθῆναί φασι, καὶ τοὺς πρώτους ἀνθρώπους ἐκ τῆς Ἀττικῆς ἀναφῦναι, καθάπερ τὰ λάχανα· πολὺ σεμνότερον ἦσαν τῶν Θηβαίων, οἱ ἐξ ὄφεως ὀδόντων, Σπαρτούς τινας ἀναβε-

b Τῆς Ἀττικῆς] Τῆς γῆς Ἀττικῆς G. Γῆς etiam additum in marg. A1.

50. Καὶ ὡς ἐκ γυναικός τις] Ὡς Πρόκνη ἐς Φιλομήλαν καὶ Καλλιστώ. ἢ μὴ ὡς ἄρκτος Πρόκνη δὲ ἐς Φιλομήλαν ὡς ὄρνεα μεταβληθεῖσαι. V.

cile eſt conjicere. Herodotus vero mihi non eſt mendaciorum pater, quando narrat ab aliis accepta, ipſeque praemonet, ſe non omnibus fidem adhibere. *J.F.R.*

Ibid. Ἡρόδοτον δὲ κτ.] Ingens inter hos, quamquam hic conjuncti legantur, diſcrimen eſt. Herodotus enim, ſicubi a vero aberrat, non id agit ut mentiatur: Cteſias vero, qui multos in Perſia vixerat annos, ea ſcripſit quae ipſe quia falſa & vana forent, ignorare non poterat, certe non debuerat. *M. du S.*

55. Τὴν Μορμὼ δὲ τὸν Λάμιαν] Μορμὼ, οὖς ſ. μορμὼν, larvam eſſe, pueris terrendis confictam a nutricibus, unde μορμολύττεσθαι eſt, & μορμολύκειον, pervulgatum eſt, neque opus ut hic obſervetur. Sed illud videbatur paullo diſertius adnotandum, quod jam indicavit ad *Ariſtoph.* Equ. 690. Scholiaſtes, illa verba μορμὼ σὺ θράττεις ſic eſſe accipienda, ut ἀναφωνητικῶς exclamatio, vel interjectio eſſe intelligatur. Et videtur ipſa illa vox adhibita ad terrorem injiciendum pueris, ſine reſpectu ad illam larvam: quod firmat locus jam laudatus ad *Ariſtophanem*; *Caſaubono*, ex dulciſſimo *Theocriti Idyllio* Ἀδωνιάζουσ. vſ. 40. ubi mulier, ut deterreat puerulum, prodire una cupientem ad pompam, σὺ δ' ἄκω, inquit, τὺ τίνευ. Μορμὼ, δάκνει ἴππος. Hic certe, ut in illo Ariſtophanis nihil aliud ſpectatur quam ipſe ſonus quaſſo capite & turbato vultu proferendus. *J.M.G.*

60. Διὸς τάφον] Vide quae ad Tim. c. 4. obſervata ſunt. Non videtur credere Lucianus. *M. du S.*

61. Ἐριχθόνιον] Mira ſane ratione, quam tu, ſi lubet, apud *Orig.* c. Celſ. videas l. VIII. effuſo nempe in terram Vulcani Minervam petentis ſemine. V. & *Lactant.* I. 17. Fabulam tetigit Noſter Ὀρχ. c. 39. *M. du S.*

62. Τοὺς πρώτους] Rectius Mſ. τοὺς πρώτους ἀνθρώπους ἐκ τῆς γῆς Ἀττικῆς ἀναφῦναι, καθάπερ τὰ λάχανα. *Primos illos homines ex Attica terra olerum inſtar proveniſſe.* Vulgo γῆς omittitur. itaque vertit interpres *in Attica* & abſorpſerat γῆς. *J.G.G.*

65. Σπαρτούς τινας ἀναβεβλαστηκότας] *Sativos quosdam* pro-

βεβλαστηκέναι διηγοῦνται. ὃς δ' ἂν ἓν ταῦτα καταγέλαστα ὄντα, μὴ οἴηται ἀληθῆ εἶναι, ἀλλ' [a] ἐμφρόνως ἂν ἐξετάζων ταῦτα, Κοροίβου τινὸς, ἢ Μαργίτου νομίζοι τὸ πεῖθεσθαι, ἢ Τριπτόλεμον ἐλάσαι διὰ τοῦ ἀέρος ὑπὸ δρακόντων πτηνῶν, ἢ Πᾶνα ἥκειν ἐξ Ἀρκαδίας σύμμαχον ἐς Μαραθῶνα, ἢ Ὠρείθυιαν ὑπὸ τοῦ Βορέου ἁρπασθῆναι, ἀσεβὴς ἂν ἅμα καὶ ἀνόητος αὐτοῖς ἔδοξεν, ὅτῳ προδήλοις καὶ ἀληθέσι πράγμασιν ἀπιστῶν· ἐς τοσοῦτον ἐπικρατεῖ τὸ ψεῦδος.

ΦΙΛ. Ἀλλ' οἱ μὲν ποιηταὶ, ὦ Τυχιάδη, καὶ αἱ πόλεις δὲ συγγνώμης τυγχάνουσιν ἄν. οἱ μὲν τὸ ἐκ τοῦ μύθου τερπνὸν ἐπαγωγόταλον ὂν, ἐγκαλαμιγνύντες τῇ γραφῇ, ὅπερ μάλιστα δέον πρὸς τοὺς ἀκροατάς· Ἀθηναῖοι δὲ καὶ Θηβαῖοι, καὶ εἴ τινες ἄλλοι, σεμνοτέρας ἐπιφαίνουσι τὰς πατρίδας ἐκ τῶν τοιούτων. εἰ γοῦν τις ἀφέλοι τὰ μυθώδη ταῦτα ἐκ τῆς Ἑλλάδος, οὐδὲν ἂν κωλύσῃ λιμῷ τοὺς ξενιγητὰς αὐτῶν ἀφανισθῆναι, μηδὲ ἀμισθὶ τῶν ξένων τὰληθῆ ἀκούειν

quosdam germinasse narrant. Si quis vero haec tam ridicula non putet vera esse, sed, iis prudenter examinatis, Coroebi cujusdam aut Margitae judicet, credere, aut Triptolemum per aëra vectum alatis draconibus, aut Panem venisse ex Arcadia auxiliatum in Marathonem, aut raptam a Borea Orithyiam: ille impius & amens illis videri solet, qui manifestis adeo & veris rebus fidem neget. Eo usque mendacium invaluit.

4. PHIL. Sed poëtae, Tychiade, & civitates veniam consequantur; alteri suavitatem ex fabulis, quae tantam habeat illecebram, suae scriptioni admiscentes, qua scilicet maxime, ad auditores suos opus habent: Athenienses vero ac Thebani, & si qui alii, augustiores talibus *commentis* reddunt patrias. Si quis enim tollat e Graecia fabulosa ista, nihil prohibuerit fame eorum monstratores perire, cum ne gratis quidem hospi-

a Ἐμφρόνως] Εὐφρόνως *Fl.*

68. Ταῦτα Κορο[illegible] τινὸς] Ὁ μὲν Κόροιβος μωρός τις ἀποπνιγομενεύς ἄνθρωπος καὶ ἄτης, ὡς γυναῖκα * ἀγαγόμενος μὴ ἂν ἐλίσσεσθαι συγκαθεύδησαι αὐτῇ, διὰ τὸν εἰς τὴν πενθερὰν αὐτοῦ φόβον. καὶ ἄτως ἐχόμενον τοῦτον παρθενεύειν αὐτῷ, μέχρι ἂν τὸ γυναικὸς † σκιψαμένης, τὸ ἄρθρον ὀδύνη σωιέχεσθαι, καὶ σὺν ἄλλως ἀπολυθῆναι, εἰ μὴ τοῦ μορίου τοῦ ἀνδρὸς καθαψηθεῖσαν, ἵνα τὴν κοινωνίαν τότε τοῦ γάμου γενέσθαι. ὁ δὲ Μαργίτης μωρὸς ὁ αὐτὸς, τὰ κύμαλα μιτρεῖν ἐπιχειρῶν. *V.*

* Ἀγαγόμενος] Hoc recepi ex Exc. & C. ac G. pro vulgato ἀγαγὼν. *J. F. R.*

† Σκιψαμένης] Apud Cl. *Gracvium* ἀψ— vid. not. *M. du S.*

progerminasse. Ita interpretes. Sed ab Latinis hos eosdem aeque ac ab Graecis Spartos appellatos fuisse discimus ex fragmento *Varronis*, & ideo non debuerunt boni viri appellationem celebrem & propriam sua versione obscurare. Idem occurrit Tom. I. *de Salt.* c. 41. *J. G.*

Σπαρτούς τινας] Vid. supra *de Salt.* c. 41. *J. F. R.*

69. Κορο[illegible]] De Coroebo in scholiis Mss. lepida legitur historia. Κόροιβος ἔστω μωρός τις ἀποπνιγομενεύς. ὡς γυναῖκα ἀγαγόμενος μὴ ἀνελίσσεσθαι συγκαθευδῆσαι αὐτῇ διὰ τὸ πρὸς πενθερὰν αὐτοῦ φόβον, καὶ ἄτως ἐχόμενον παρθενεύειν αὐτῷ, μέχρις ἂν τὸ γυναικὸς ἠψαμένης τὸ ἄρθρον ὀδύνῃ συνέχεσθαι, καὶ σὺν ἄλλως ἀπολυθῆναι, εἰ μὴ τοῦ μορίου τοῦ ἀνδρὸς καθαψηθεῖσαν, ἵνα τὴν κοινωνίαν τοῦ γάμου γενέσθαι. Nulla est causa cur haec interpretemur. Apud *Eustathium* in Odyss. K. p. 413. edit. *Basil.* eadem historia legitur, sed tribuitur Margitae. *J. G. G.*

Ibid. Μαργίτης] Conf. supra Ἔρμ. c. 17. *M. du S.*

70. Τριπτόλεμον] Adi T. I. Ἐνύπν. c. 9. (i. e. *Somn.* §. 15.) *M. du S.*

71. Πᾶνα] Pan, cum Athenienses duce Miltiade cum Persis essent dimicaturi in campo Marathonio, eo in loco Graecis auxilium tulit, atque repressit Persarum ferociam. Meminit *Theocr.* in Syring. *G. C.*

Πᾶνα] In Jove Tragoedo. *Long.* lib. 3. *J. B.*

Ibid. Ἡ Πᾶνα] Conf. Θ. Διαλ. XXII. versus fin. & Δικ. c. 9. *M. du S.*

92. Εὐκράτους τῶν πάνυ] (Ad *Palmerii* notam addidit *Kust.*) Sed is (ap. *Aristoph.*) vocatur Epicrates, non Eucrates. Dinonis filius dicitur c. 17. Si idem sit, de quo in Ἀλ. infanda illa narravit, quid de Luciano cen-

hoſpites audire verum velint. At qui nulla tali cauſſa inducti tamen gaudent mendacio, illi merito plane videantur ridiculi.

ἐθελησάντων. οἱ δὲ μηδὲ μιᾶς ἕνεκα τοιαύτης αἰτίας ὅμως χαίροντες τῷ ψεύσματι, παγγέλοιοι εἰκότως δοκοῖεν ἄν.

5. TYCH. Recte iſtuc dicis. Ego enim ab Eucrate tibi adſum, praeclaro viro, ubi incredibilibus multis & fabuloſis auditis; vel potius in media eorum enarratione diſceſſi, qui ferre egreſſam modum licentiam non poſſem. Sed tanquam Furiae quaedam me ejecerunt, illo portentoſa multa & abſurda enarrante. PHIL. Atqui, Tychiade, fide dignus Eucrates eſt, neque quisquam temere crediderit, illum, qui prolixam adeo barbam ſubmiſerit, hominem ſexagenarium, & in Philoſophia diu verſatum, vel ſuſtinere poſſe, ut audiat alium ſe praeſente mentientem, nedum ut ipſe tale quid audeat. TYCH. Nempe neſcis, ſodalis, qualia dixerit, quomodo fidem illis facere ſtuduerit, quomodo dejeraverit ad pleraque, pueros etiam ſuos (*per quorum caput juraret*) interponens, ut etiam vultu in illum defixo varia cogitarem: jam quidem furere hominem, & mente non conſtare; nunc, impoſtorem

ΤΥΧ. Εὖ λέγεις. ἐγὼ γὰρ τοῦ Εὐκράτους ἥκω σοι τοῦ πάνυ, πολλὰ τὰ ἄπιστα καὶ μυθώδη ἀκούσας· μᾶλλον δὲ μεταξὺ λεγομένων ἀπιὼν ᾠχόμην, ὑπὲρ φέρων τὸ πρᾶγμα καὶ ὑποβολήν, ἀλλά με ὥσπερ αἱ Ἐριννύες ἐξήλασαν, πολλὰ τερατία καὶ ἀλλόκοτα [b] διεξιόντα. ΦΙΛ. Καίτοι, ὦ Τυχιάδη, ἀξιόπιστός ὁ Εὐκράτης ὅδε ἐστὶ, καὶ ἰδεῖν ἂν οὐδὲ πιστεύσειεν, ὡς ἐκεῖνος, ὅτι βαθὺν πώγωνα καθειμένος, ἑξηκοντούτης ἀνὴρ, ἔτι καὶ φιλοσοφίᾳ ξυνὼν τὰ πολλὰ, ὑπομείνειεν ἂν καὶ ἄλλου τινὸς ψευδομένου ἀκοῦσαι παρὼν, καὶ ὅπως αὐτός τι τολμῆσαι τοιοῦτον. ΤΥΧ. Οὐ γὰρ οἶσθα, ὦ ἑταῖρε, οἷα μὲ εἶπεν, ὅπως δὲ αὐτὰ ὑπισχνοῖτο, ὡς δὲ καὶ ἐπώμνυτο τοῖς πλείστοις, πρᾳοτήσαμεν τὰ παιδία, ὥστε με καὶ ἀποβλέπουσα ἐς αὐτὸν, ποικίλα ἐννοεῖν. ἄρτι μὲν ὡς μεμηνώς, καὶ ἔξω εἴη τοῦ καθεστηκότος, ἄρτι δὲ ὡς γόης ὢν, ἅρα τοσοῦτον χρόνον ἐλε-

[b] Διεξιόντα] Sic Edd. nec quidquam varietatis hab. Codd. Διεξιόντες vult *Solanus*: Et ſic textui *Ald.* ſuperſcriptum eſt.

cenſendum, qui talia efferat, aut de aetatis illius hominibus, qui talia ſine pudore & infamia audirent? *M. du S.*

98. Διεξιόντες] In omnibus Libris antea legebatur Διεξιόντα, nullo prorſus ſenſu. Vid. c. 29. eandem phraſin. *M. du S.*

Διεξιόντα] Primo intuitu Διεξιόντες blanditur, quaſi ad Ἐριννύς pertineret narrantes. Sed adcurate rem ponderanti vulgatum omnino ſervandum adparebit: nam neque Erinnyes quidquam narrant, nec alia multitudo; ſed *Eucrates*, ad hunc igitur ſpectat Διεξιόντες abſolute poſitum; neque quisquam de populo Noſtrum expuliſſe refertur; ſed ipſa illa monſtroſa dicta illum abegerunt, eademque ei fuere quaſi Erinnyes; cumque ſollicitudines atque anxietates mentis re vera per furias deſignari docuit *Cicero*, recte & Noſter indignationem & averſionem ſuam hoc nomine vocat, quae non paſſa ſit ipſum diutius iſthic loci conſiſtere. *J. F. R.*

99. Ἀξιόπιστος ὁ Εὐκράτης ἐστὶ — πώγωνα βαθὺν καθειμένος] Eucrates quidam Athenienſis olim fuit prolixa barba inſignis, & eo nomine traducitur ab *Ariſtophane* in Concionantibus, dum inducit mulierem barbam factitiam afferentem & dicentem: Καίγὼ γ' Εὐκράτους οὐκ ὀλίγῳ καλλίονα. Ad quae ſic Scholiaſtes: ὅτι ὡς δασύτριχα κωμῳδεῖται, ἢν δὲ ῥήτωρ καὶ δημαγωγὸς, ὅτι μέγαν πώγωνα εἶχεν ἐπικαλεῖτο σακοσφόρος. Ergo ſi quendam Eucratem prolixa & ampla barba inſignem ſuo tempore noverat Lucianus, & in nomine, & in piloſitate cum antiquo illo conveniebat. Nam illum antiquum non debuit inducere, quando in eo dialogo de Peripateticorum ſectis & cum Eucrate diſſerentem Cleodemum Peripateticum inducit. At Peripateticae ſectae auctor Ariſtoteles poſt Ariſtophanem & Eucratem vixit. *J. P. a G.*

8. Παρεσπάσθη τὰ παιδία] Rever. *Jac. Elſn.* ad *Evang. Matth.* XXVII. 25. ubi legitur: Τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν, haec Luciani ita exponit: Eucrates ille ὁ φιλοψεύδης, ut dictis majorem fidem conciliaret, jurare ſolebat ὥσπερ παρεσπάσθη τὰ παιδία· *Admotis etiam liberis*, quos nempe diris devovebat, pluribusque teſtimoniis docet, in foro Athenienſi conſuetudinem obtinuiſſe, ut is, qui alium gravioris criminis reum ageret, ſe ac liberos ſuos diris de-

ἐλελήθει με ὑπὸ τῇ λεοντῇ γελοῖόν τινα πίθηκον περιτέλλων, ὅτως ἄτοπα διηγεῖτο. ΦΙΛ. Τίνα ταῦτα πρὸς τὴν Ἑστίαν, ὦ Τυχιάδη; ἐθέλω γὰρ εἰδέναι ἤν τινα τὴν ἀλαζονείαν ὑπὸ τηλικούτῳ τῷ πώγωνι ἔσκεπεν.

ΤΥΧ. Εἴωθα μὲν καὶ ἄλλοτε, ὦ Φιλόκλεις, φοιτᾶν πρὸς αὐτὸν, εἴ ποτε πολλὴν τὴν σχολὴν ἄγοιμι. τήμερον δὲ Λεοντίχῳ συγγενέσθαι δέομενος (ἑταῖρος δέ μοι, ὡς οἶσθα) ἀκούσας παρὰ τοῦ παιδὸς ὡς παρ' Εὐκράτει ἔωθεν ἀπέλθοι, νοσοῦντα ἐπισκεψόμενος, ἀμφοῖν ἕνεκα, ὡς καὶ τῷ Λεοντίχῳ συγγενοίμην, κἀκεῖνον ἰδοίμι (ἠγνοήκειν γὰρ ὡς νοσοίη) παραγίγνομαι πρὸς αὐτόν· εὑρίσκω δὲ αὐτόθι τὸν μὲν Λεόντιχον οὐκ ἔτι (ἐφθάκει γὰρ ὡς ἔφασκον, ὀλίγον προεξεληλυθὼς) ἄλλους δὲ συχνούς, ἐν οἷς Κλεόδημός τε ἦν ὁ ἐκ τοῦ Περιπάτου, καὶ Δεινόμαχος ὁ Στωϊκὸς, καὶ Ἴων· οἶσθα τὸν ἐπὶ τοῖς Πλάτωνος λόγοις θαυμάζεσθαι ἀξιοῦντα, ὡς μόνον ἀκριβῶς καταγνόντα τὴν γνώμην τοῦ ἀνδρὸς, καὶ τοῖς ἄλλοις ὑποφητεῦσαι δυνάμενον. ὁρᾷς οἵους ἀνδρας σοι φημὶ, πανσόφους, καὶ παναρέτους; ὅ, τι περ τὸ κεφάλαιον αὐτὸ ἐξ ἑκάστου

esse ac tamdiu me fugisse, qui leonina pelle simium tegeret ridiculum; adeo absurda narrabat. PHIL. Quaenam ista? per ego te Vestam rogo, Tychiade. Volo enim scire, ecquam sub tanta barba tegat vanitatem.

6. TYCH. Solebam etiam alias, Philocles, ventitare ad illum, si valde otiosus essem. Hodie vero cum Leonticho convento mihi opus esset, qui meus, ut nosti, sodalis est, audissemque ab ejus puero, mane abiisse ad Eucratem, ut aegrotantem viseret; utriusque caussa, ut *nempe* & Leontichum convenirem, & viderem ipsum, ignarus aegrotum esse, eo venio. Ac Leontichum quidem non amplius ibi invenio, qui paullo ante, uti dicebant, discessisset: sed alios frequentes, in quibus Cleodemus erat Peripateticus, & Stoicus Dinomachus, atque Ion: nosti illum qui Platonicarum disputationum caussa admirationi esse postulat, tanquam qui solus accurate sententiam viri perceperit, & interpretari possit aliis. Vides, quos tibi viros narrem sapientia omni & virtute praeditos, quodque caput rei

15. Πρὸς τὴν Ἑστίας, ὦ Τυχιάδη] Τὴν Ἑστίαν εἰς ὅρκον παρίλαβεν, ὡς κάτοικον αὐτοῦ πιθανόμενος, καὶ τὸ πρόχειρον κατὰ τὴν ἰφιτίου ἐχάφας αὐτὸν ἐξορκῶν. *V.*

36. Καὶ πανάριστος; ὅτι περ τὸ κεφάλαιον αὐτὸ ἐξ ἑκάστης προαιρέσεως, αἰδοίμους ἅπαντας] Haec *V.* Forsan ut restitueret integritati textum: Scholii vero nihil. *M. du S.*

devoveret, si falso accusasset. *J. F. R.*

13. Ὑπὸ τῇ λεοντῇ] Proverb. *J. B.*

Ὑπὸ τῇ λεοντῇ] Plane inaudita res, Simia cum leonis exuviis, ineptumque exiguo animali, quale simia, bene amplas aptare exuvias. Nempe ad duo simul Lucianus eo loco respicit proverbia. Alterum est ὄνος ὑπὸ λεοντῇ, alterum πίθηκος ἡρῷος προσωπεῖον φερόμενος. Luculenter rem firmat locus in *Piscatore*, ubi similiter conjungit utrumque, sed paulo clarius. (V. c. 32.) *Olearius* ad *Philostr.* p. 432. Idem Lucianus in eodem opusculo Ἀναβ. c. 37. Proverbium ipsum affert, ad quod hic alludit, nempe si recte Codd. habent, Ἡρακλῆς ὁ πίθηκος. *M. du S.*

24. Νοσοῦντα ἐπισκεψόμενος] Ἐπισκέψασθαι proprie esse *invisere aegros*, hoc Luciani testimonio, aliisque docet Rev. *Jac. Elsner.* ad *Evang. Matth.* XXV. 36. ubi habemus, ἀσθένησα, καὶ ἐπισκέψασθέ με. *J. F. R.*

30. Κλεόδημος] V. de eodem, Συμπ. c. 6. *M. du S.*

31. Δεινόμαχος] Nomen videtur fictitium. *M. du S.*

32. Ἴων] Plura de eodem vid. Συμπ. c. 7. &c. *M. du S.*

Ibid. Οἶσθα] Cum in *Amst.* male esset οἶσα, Cl. *La Croze* id emendarat. Sed recte οἶσθα jam habebant al. Edd. *J. F. R.*

48. Τί μάλιστ' εἰσιὼν ἐπήνεσεν] Sic rursus infra hoc *Dial.* c. 29. med. Quod ideo moneo; quia ibi ὑπήνεσεν nonnemo emendarat; quod jam nihil opus erit; vid. ibi dicenda. *J. F. R.*

Ibid. Καίγὼ μάλα περιφυλαγμένως μὴ ψαύσαιμι τῶν ποδῶν αὐτοῦ] Corrige, ut recte Basileensis, περιφυλαγμένος. *Et ego studiose cavens, ne pedes ejus attingerem.* *J. J.*

49. Περιφυλαγμένως] Receptam scripturam secutus sum; περιφυλαγμένως, uti περισσμένως usurpat *Aelianus*

H

rei eſt ; de unaquaque ſecta , venerabiles omnes , ac tantum non adſpectu ipſo terribiles. Inſuper vero aderat Antigonus Medicus, morbi cauſſa, puto, advocatus. Ac jam mollius videbatur habere Eucrates, eratque familiaris illi morbus : defluxio enim iterum in pedes illi deſcenderat. Igitur aſſidere me apud ſe in lectulo juſſit Eucrates , ſubmiſſa paullum ad infirmitatem ſignificandam voce , cum me vidiſſet , quamquam clamantem illum , & contenta voce aliquid dicentem , in ipſo ingreſſu audirem. Et ego ſumma cautione adhibita, ne forte pedes illius attingerem , excuſatione illa vulgari prolata , me morbum ipſius ignoraſſe, audito autem , curſim ſtatim veniſſe, prope illum aſſedi.

7. Illi forte jam de morbo partim dixerant , partim adhuc diſputabant , inſuper vero etiam curationes unusquisque nonnullas ſubjiciebant. Nam Cleodemus, *ſi ergo*, inquit , *ſiniſtra aliquis humi tollat dentem muſtelae , ita uti dixi interfectae , & excoriati modo leonis pelle deliget , ac deinde circumponat cruribus ; ſtatim ceſſat dolor. Non*

ς της προαιρέσεως, αἰδεσίμους ἅπαντας, καὶ μονονουχὶ φοβερὸς τὴν πρόσοψιν. ἔτι καὶ ὁ ἰατρὸς Ἀντίγονος παρῆν, καὶ χρείαν, οἶμαι, τῆ νόσῳ ἐπικληθείς, καὶ ῥᾷον ἐδόκει ἤδη ἔχειν ὁ Εὐκράτης, καὶ τὸ νόσημα τὴν συνήθη τὸ ῥεῦμα ἐς τοὺς πόδας αὖθις αὐτῷ καταλελυθει. καθέζεσθαί τε οὖν με παρ' αὐτὸν ὅτι τῇ κλίνῃ ὁ Εὐκράτης ἐκέλευεν, ἠρέμα ἐγκλίνας τὴν φωνὴν ἐς τὸ ἀσθενικὸν, ὁπότε εἶδέ με, καίτοι βοῶντα αὐτῷ καὶ διατεινομένῳ, τί μέλλοι εἰσιὼν ἐπήκουον· κἀγὼ μάλα [a] πεφυλαγμένως μὴ ψαύσαιμι τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ἀπολογησάμενος τὰ συνήθη ταῦτα, ὡς ἀγνοήσαιμι νοσοῦντα, καὶ ὡς ἐπεὶ ἔμαθον, δρομαῖος [b] ἦλθοιμι, ἐκαθεζόμην πλησίον.

Οἱ μὲν δὴ ἐτύγχανον ἤδη [c] ὑπὲρ τοῦ νοσήματος τὰ μὲν ἤδη προειρηκότες, τὰ δὲ καὶ τότε διεξιόντες, ἔτι δὲ καὶ θεραπείας τινὰς ἕκαστος ἀναβάλλοντες. ὁ γοῦν Κλεόδημος, εἰ τοίνυν, φησὶ, τὴν ἀριστερᾶ τις ἀνελόμενος χαμόθεν τὸν ὀδόντα τῆς μυγάλης, οὕτω φονευθείσης, ὡς προεῖπον, ἐνδήσειεν εἰς δέρμα λέοντος, ἄρτι ἀποδαρέντος, εἶτα περιάψαι περὶ τὰ σκέλη, αὐτίκα παύεται τὸ

a Πεφυλαγμενως] Πεφυλαγμένος B2. ſola. b Ἦλθοιμι] Ἐξέλθοιμι marg. Alw. c Ὑπὲρ] Περὶ Fl. ſola.

H. Anim. I. 8. Mutavit tamen B2. Editor , fecitque πεφυλαγμένος. M. du S.

Πεφυλαγμένως] Non auſus ſum hoc mutare ob ſolam *Baſil.* 2. Nam perſaepe non modo adverbia ex particip. praeterit. formantur , ut ἐγρηγόρως (de quo fruſtra dubitavi T. I. *Hermot.* c. 1. quandoquidem & *Alciphr.* III. p. 356. id habet.) aliaque ſimilia paſſim occurrentia , ut πεπλανημένως, πεπλασμένως, πεπλεγμένως, &c. Sed & adverbia ponuntur , ubi adjectivo locus eſſet , ut ap. *Phalar.* Ep. 34. Διὰ πάντα πολυτίνως ἐπιγνούς. *Omnia miſeriarum plena videns. Liban.* Ep. 28. pr. Οὐκ ἀγενῶς μοι πρακτέος τοῖς λόγοις. Pro ἀγενῶς, i. e. *Non ignobile mihi* (eſt , videtur) *incumbere in dicendi ſtudium.* Ita ibid. 29. ἄλλως pro ἄλλο. Nam ait: εἰ γὰρ ὄνομα ἄλλως, τὸ Ἀττικόν. Quod Interpres recte: *neque enim aliud nomen habet , Atticum.* Ita & ἴσα adverbii more, pro adj. ἴσον, in N. T. *Epiſt.* ad *Philippenſ.* II. 6. οὐχ ἁρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα θεῷ. Taceo vulgatiſſima illa ὁ ἀεὶ χρόνος, ἡ πάνυ τρυφή, non plane huc pertinentia, de quibus ad *Amor.* c. 16. dictum , ad verba τὴν πρὶν ἀσοχίαν. Omitto alium adverbiorum cum adjectivis promiſcuum uſum , in ὅλος & ἄλως εἰμὶ ὁ πράγματος , de quo Cl. *Jenſ.* etiam egit ad *Hermot.* ſub init. Sed & viciſſim adjectivum adhibetur, ubi uſitatius adverbio locus eſt, ut *Diod Sic.* V. 13. f. φυομένων τούτων δαψιλῶν pro δαψιλῶς, ad quae peritiſſimus *Weſſeling.* plura ſimilia producit, quem etiam vid. ad V. c. 21. No. 93. Interim non ſatis conveniens eſt Luciano exemplum quod *Solan.* ex *Aelian.* modo adduxit, legitur enim: τὰ δὲ τελούμενα μονονουχὶ τοὺς παριόντας ἡμᾶς ὑπὸ πιφυσμένους κατὰ τὴν ἱματίων διάνοιξιν. nec aliud demonſtrat, quàm adverbia ſic a participio formari ſolere, dum ſtructura ap. Lucian. eſt alia. Nec ego , etſi dedi quae propius accedunt , πεφυλαγμένως eſſe ſanum adfirmo, propter illico adjunctum ἀπολογησάμενος , licet ad poſtremum ἐκαθεζόμην referendo ſtare queat , atque ideo nihil immutarim. *J. F. R.*

57. Κλεόδημος] Vid. *Reineſ.* Ep. ad Hofm. p. 381. *M. V. La Croze.*

τὸ ἄλγημα. Οὐκ εἰς λέοντος, ἔφη ὁ Δεινόμαχος, ἐγὼ ἤκουσα ἐλάφου δὲ θηλείας, ἔτι παρθένου καὶ ἀβάτου· καὶ τὸ πρᾶγμα ὕτω πιθανώτερον· οὐκοῦν γοῦν ἡ ἔλαφος, καὶ ἔρρωται μάλιστα ἐκ τῶν ποδῶν· καὶ ὁ λέων ἄλκιμος μέν, καὶ τὸ λίπος αὐτοῦ, καὶ ἡ χεὶρ ἡ δεξιὰ, καὶ αἱ τρίχες ἐκ τοῦ γένειος αἱ ὀρθαὶ, μεγάλα δύναιντο, εἴ τις ἐπίσταιτο αὐτοῖς χρῆσθαι μὴ τὴν οἰκείας ἐπῳδῆς ἐκάστῳ. Ποδῶν δὲ ἴασιν ἥκιστα [a] ἐπαγγέλλεται. Καὶ αὐτὸς, ἦ δ' ὃς ὁ Κλεόδημος, οὕτω πάλαι ἐγίγνωσκον ἐλάφου χρῆναι [b] τὸ δέρμα εἶναι, διότι οὐκοῦν ἔλαφος. Ἔναγχος δὲ Λίβυς ἀνὴρ σοφὸς τὰ τοιαῦτα, μελεδίδαξέ με εἰπὼν οὐκ ἐρρῶσθαι τὴν ἐλάφου τοὺς λέοντας. ἀμέλει, ἔφη, καὶ αἱροῦσιν αὐτὰς διώκοντες. ἐπῄνεσαν οἱ παρόντες, ὡς εὖ εἰπόντος τοῦ Λίβυος.

leonina, inquit Dinomachus; *audivi equidem, sed cervae virginis & nondum initae: & probabilior sic res est: celere enim cerva & robustum maxime pedibus. Et leo fortis ille quidem, atque adeps illius & manus dextra, & pili de barba recti, multum valeant, si quis cum suo quodque carmine adhibere possit. Pedum vero curationem minime promittit. Ipse quoque*, inquit Cleodemus, *ita olim putabam, cervae oportere pellem esse, propterea quod velox cerva. Sed nuper e Libya vir sapiens talium, aliter me docuit, cum diceret, velociores esse leones cervis. Nimirum, dicebat, capiunt illos etiam persecuti.* Laudabant praesentes Libyn, qui recte dixisset.

Ἐγὼ δὲ, οἴεσθε γὰρ, ἔφην, ἐπῳδαῖς τισὶ τὰ τοιαῦτα παύεσθαι, ἢ τοῖς ἔξωθεν προσαρτήμασι, τοῦ κακοῦ ἔνδον ἀφαιρίσοντος; ἐγέλασαν ἐπὶ τῷ λόγῳ μου, καὶ δῆλοι ἦσαν καταγνωκότες μου πολλὴν τὴν ἄνοιαν, ἐπεὶ μὴ ἐπιστάμην τὰ προδήλοτατα, καὶ οὓς ὧν ἂν ὑδεὶς φρονῶν ἀντείποι, μὴ οὐχὶ οὕτως ἔχειν. ὁ μέντοι ἰατρὸς Ἀντίγονος ἐδόκει μοι ἁδῆναι τῇ ἐρωτήσει μου· πάλαι γὰρ ἠμελεῖτο, οἶμαι, βοηθεῖν ἀξιῶν τῷ Εὐκράτει μὴ τὴν τέχνης, οἴνου τε ἀπέχεσθαι, καὶ λάχανα σιτεῖσθαι, καὶ ὅλως ὑφαιρεῖν τοῦ τόνου. Ὁ γοῦν Κλεόδημος, ὑπομειδιῶν ἅμα, Τί λέγεις, ἔφη, ὦ Τυχιάδη;

8. At ego, *Putatis enim*, dicebam, *incantationibus quibusdam talia sedari, aut rebus extra appensis, cum tamen intus habitet malum?* Ridebant in hoc sermone meo, ac manifestum erat condemnari ab illis multam meam insciti, quando nescirem, quae essent manifestissima, ac de quibus nemo sanus contradiceret, quasi non ita se haberent. Verumtamen Antigonus Medicus videbatur delectari mea interrogatione, olim enim, puto, negligebatur, qui auxilium de arte sua afferre vellet Eucrati, & vino illum abstinere jubens, & vesci oleribus, & in universum de contentione remittere. Cleodemus ergo subridens, *Quid ais*, inquit, *Tychia-*

a Ἐπαγγέλλεται] Δύναται marg. *A1.* b Τὸ δέρμα] Διὰ τὸ δέρμα *J.* sola frustra, cum marg. *A1.*

84. Καταγνωκότες μου] Καταγνωκότες πολλὴν τὴν ἄνοιαν. αἰτιατικὴ ἀντὶ γενικῆς Ἀττικῶς. *V.*

74. Χρῆναι — εἶναι] Nonnihil incommodi praeferunt hi infinitivi; verum quia recte ἐστὶ χρῆναι *licet uti*, vel *utendum est*, dicitur; non offendet peritum, utrumque infinite, ut structura postulabat, hic efferri. Difficilioris structurae infinitivos tres videbimus infra c. 39. Et δεῖν ἐπαινεῖν occurret mox *Hipp.* ipso initio, atque alibi non semel. *J. F. R.*

77. Ἀμέλει] Conf. supra Συγρ. c. 29. med. *M. du S.*

84. Καταγνωκότες μου πολλὴν τὴν ἄνοιαν] Eadem rursus infra c. 32. pr. *J. F. R.*

91. Ὑφαιρεῖν τοῦ τόνου] Videtur exprobrare tacite Eucrati intemperantiam, ut circa *vinum* & *carnes*, sic etiam circa res venereas, quorsum τόνου hic respicere suspicor, licet generalius nomen ad omnem contentionem vehementiorem pertinere non ignorem. *J. M. G.*

Ὑφαιρεῖν τοῦ τόνου] Vix dubito quin simul ad tensionem Veneream adludat; interim vult videri Medice lo-

chiade? *Incredibile tibi videtur, quasdam exiſtere e talibus utilitates ad morbos?* *Mihi vero*, inquam; *niſi omnino pituita plenus mihi ſit naſus, ut credam, externa, & quae nihil communicent cum internis rebus, morbos excitantibus, cum voculis quibusdam, ut dicitis, praeſtigiisque operoſa eſſe, & ſanationem, ſi appendantur, immittere? Enimvero hoc non contigerit, neque ſi quis in pelle de Nemeaeo leone ſexdecim totas muſtelas deliget. Ego enim leonem ipſum ſaepe claudicantem prae dolore in integra ſua pelle vidi.*

9. *Omnino nimirum idiota es*, ait Dinomachus, *neque talia diſcere curaſti, quemadmodum, cum morbis adhibentur, proſint: ac videris mihi ne manifeſtiſſima quidem iſta recipere, febrium intermittentium depulſiones, & ſerpentium mulcedines, & tumorum inguinalium ſanationes, & reliqua, quae jam & anus faciunt? Si vero illa fiunt omnia, quidni & iſta putabis fieri a ſimilibus? Ea quae non conſequuntur*, inquam, *concludis, Dinomache, & clavo, quod ajunt, clavum ejicis. Neque enim, quae dicis, ea tali potentia fieri manifeſtum eſt. Niſi enim prius eo converſa diſputatione perſuaſeris, quomodo fieri iſta poſſint, metuente febri aut tumore, vel divinum nomen, vel ſermonem Barbaricum, & pro-*

ἄπιστον εἶναί σοι δοκεῖ τὸ ἐκ τ τοιούτων γίγνεσθαί τινας ὠφελείας ἐς τὰ νοσήματα; ἔμοιγε ἦν δ' ἐγώ· εἰ μὴ πάνυ τ ῥῖνα κορύζης μεστὸς εἴην, ὡς πιστεύσειν τὰ ἔξω καὶ μηδὲν κοινωνοῦντα τοῖς ἔνδοθεν ἐπεγείρουσι τὰ νοσήματα μετ ῥηματίων, ὡς φατέ, καὶ γοητείας τινὸς ἐνεργεῖν, καὶ τ ἴασιν ὑποπέμπειν προσαρτώμενα. τὸ δ' [c] οὐκ ἂν γένοιτο, εἰδ' ἦν ἐς τῦ Νεμείου λέοντος τὸ δέρμα [d] ἐνδήσαι τις ἑκκαίδεκα ὅλας μυγαλᾶς. ἐγὼ γοῦν σαὐτὸν τ λέοντα εἶδον πολλάκις χωλεύοντα ὑπ' ἀλγηδόνων, ἐν [e] ὁλοκλήρῳ τῷ αὐτῦ δέρματι.

Πάνυ γὰρ ἰδιώτης, ἔφη ὁ Δεινόμαχος, εἶ, καὶ τὰ τοιαῦτα οὐκ ἐμέλησέ σοι ἐκμαθεῖν, ὅν τινα τρόπον [f] ὠφελεῖ τοῖς νοσήμασι προσφερόμενα. καί μοι δοκεῖς, εἰδὲ τὰ προφανέστατα ἂν ὡδαδέξατο ταῦτα, τ ἐκ φθορᾶς πυρετοῦ τὰς ἀποπομπὰς, καὶ τ ἑρπετοῦ τὰς καταθέλξεις, καὶ βουβώνων ἰάσεις, καὶ τἄλλα ὁπόσα καὶ αἱ γραῦς ἤδη ποιοῦσιν. εἰ δὲ ἐκεῖνα γίγνεται ἅπαντα, [g] τί δὴ πολὺ ἐχὶ ταῦτα οἴηση γίγνεσθαι ἀπὸ τ ὁμοίων; ἀπέραντα, ἦν δ' ἐγὼ, ξυμπεραίνῃ, ὦ Δεινόμαχε, καὶ ἥλῳ, φασὶν, ἐκκρούεις τ ἦλον. εἰδὲ γὰρ ἃ φῂς, ταῦτα δῆλα μὴ τοιαύτης δυνάμεως γιγνόμενα. ἦν γοῦν μὴ πείσῃς πρότερον ἐπάγων [h] τ λόγον διότι φύσιν ἔχει γίγνεσθαι, [i] τῦ τε πυρετοῦ, καὶ τῦ οἰδήματος διοῦτος, ἢ ὄνομα θεσπέσιον, ἢ ῥῆσιν βαρβαρικὴν, καὶ ἅμα τῦτο ἐκ τῦ βου-

[c] Οὐκ ἂν] Οἷς ἂν male *F.* οὐκ cett. Δὲ οἷς ἂν etiam marg. *A1.* [d] Ἐνδῆσαι] Ἐνδῦσαι *F.* sola, minus recte, vid. c. 7. Ἐνδῦσαι pejus marg. *A1.* [e] Ὁλοκλήρῳ] Sic Edd. magno conſenſu. Ὁλόγῳ male *F.* & marg. *A1.* *f.* Ὠφελεῖ] Ὠφελεῖ *Fl.* [g] Τί] Ὅτι marg. *A1.* & *Fl.* male. [h] Τὸν λόγον] Τῷ λόγῳ *Fl.* [i] Τῦ τε] Οὕτω τι τῦ *F.* cum *V2.* & marg. *A1.*

19. Καὶ ἥλῳ φασὶν ἐκκρούεις τ ἦλον] Παροιμία ἐπὶ τ ἀσυμφόροις ἀσύμφορα πειρωμένων, ὥσπερ ἐπὶ τ ψευδῶν εἰρήνη τῷ λίνῳ λίνον συνάπτειν. *V.*

loqui, ut intelligatur *relaxatio toni*, ut hi loquuntur, i.e. quo tenſio fibrarum minuatur, ad ſedationem doloris podagrici, qui maxime in tenſione membranarum, perioſteorum atque fibrillarum conſiſtit, ac rigidos ineptosque ad motum reddit muſculos, & hinc ad ambulationem & curſum ineptos, unde relaxationem tenſionis ſanatio infert. *F. F. R.*

1. Ἐνεργεῖν] Hanc vocem interpretatur vir Cl. *Gilbert. Gaulminus* ad Pſellum. *F. B.*

19. Ἥλῳ — ἐκκρούεις τ ἦλον] Habuimus idem ſupra *pro Merc. Cond.* c. 9. *F. F. R.*

βυβῶν δραπετεύοντ', ἔτι σοι γραῶν μῦθοι τὰ λεγόμενά ἐστι.

Σύ μοι δοκεῖς, ἦ δ' ὃς ὁ Δεινόμαχος, τὰ τοιαῦτα λέγων, μηδὲ θεοὺς εἶναι πιστεύειν, εἴγε μὴ οἴει τὰς ἰάσεις οἷόν τε εἶναι ὑπὸ ἱερῶν ὀνομάτων γίγνεσθαι. τοῦτο μέν, ἦν δ' ἐγώ, μὴ λέγε, ὦ ἄριστε· κωλύει γὰρ οὐδέν, καὶ θεῶν ὄντων, ὅμως τὰ τοιαῦτα ψευδῆ εἶναι. ἐγὼ δὲ καὶ θεοὺς σέβω, καὶ ἰάσεις αὐτῶν ὁρῶ, καὶ ἃ εὖ ποιοῦσι τοὺς κάμνοντας, ὑπὸ φαρμάκων καὶ ἰατρικῆς, ἀνιστάντες. ὁ γοῦν Ἀσκληπιὸς αὐτὸς, καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ, ἅπερ φάρμακα πάσοντες, ἐθεράπευον τοὺς νοσοῦντας, οὐ λέοντας καὶ μυγάλας θεραπεύοντες.

Ἔα τοῦτον, ἔφη ὁ Ἴων, ἐγὼ δὲ ὑμῖν θαυμάσιόν τι διηγήσομαι. ἦν μὲν ἐγὼ μειράκιον ἔτι, ἀμφὶ τὰ τέτταρα καὶ δέκα ἔτη κεδόν· ἦκε δέ τις ἀγγέλων τῷ πατρὶ, Μίδαν τ' ἀμπελουργὸν, ἐρρωμένον ἐς τὰ ἄλλα οἰκέτην, καὶ ἐργαλικὸν, ἀμφὶ πλήθουσαν ἀγορὰν, ὑπὸ ἐχίδνης δηχθέντα, κεῖσθαι ἤδη σεσηπότα τὸ σκέλος. ἀναδοῦντι γὰρ αὐτῷ τὰ κλήματα, καὶ ταῖς χάραξι περιπλέκοντι, προσερπύσαν τὸ θηρίον, δακεῖν κατ' ἔμεγαν δάκτυλον, καὶ τὸ μὲν φθάσαι, καὶ καταδῦναι αὖθις ἐς [a] τὸν φωλεόν, τὸν

pterea de inguinibus aufugiente; adhuc quae dicis aniles ſunt fabulae.

10. *Videris tu mihi*, ait Dinomachus, *talia qui dicas, neque Deos credere, ſi quidem non putas fieri poſſe, ut per divina nomina ſanationes contingant. Illud quidem*, inquam, *noli dicere, vir optime. Nihil enim prohibet, etiam ſi Dii ſunt, tamen talia eſſe mendacia. Ego vero & colo Deos, & curationes illorum video, & quae bene faciant laborantibus, quos medicamentorum & medicinae opera reſtituant. Aeſculapius enim ipſe, ejusque filii, medicamentis bonis miſcendis ſanabant aegrotos, non leonibus muſtelisque alligandis.*

11. *Omitte iſtum*, inquit Ion. *Ego mirabile quiddam vobis enarrabo. Adoleſcentulus eram circa quatuor & decem fere annos. Venit autem aliquis patri nuntians, Midam vinitorem, robuſtum caetera ſervum, & efficacem, pleno foro a ſerpente morſum, jacere jam putreſcente crure. Deliganti enim palmites, & palis applicanti, adrepentem viperam, morſu appetiiſſe pollicem, ac ſubito ſuam rurſus cavernam ſubiiſſe: illum vero plorare, qui*

a Τὸν] Recte ſic *Fl. Fr. P.* &c. Τὸν *J.* & *Pz.*

37. Ἥκιστα φάρμακα πάσοντες] *Homer.* Il. Δ. 218. *M. du S.*

45. Ἀμφὶ πλήθουσιν ἀγορὴν] Vertunt *circa forum plenum* Latine valde obſcure. potius dicendum fuiſſet, *circa tempus fori pleni*, quo frequentiſſimum eſt forum, circa meridiem, noſtris mercatoribus omtrent de Beurſtijdt. *J.G.G.*

Ἀμφὶ πλήθουσαν ἀγορὴν] Firmant *Graevianam* obſervationem *Kuſterus* ad *Suid.* V. ἀγορᾶς ὥραν. Add. Venerab. *Wolfius* ad *Liban.* Epiſt. 1036. a. No. 4. qui Sophiſta accuratiſſime forte definit tempus, quod hac formula deſignant, Ep. 1084. Καὶ ταῦτα οὐ τετάρτῳ μέρει τετέλεσται σοι τῆς ἡμέρας, ἀπὸ πληθούσης ἀγορᾶς εἰς μεσημβρίαν καθιεράν. Eo magis haec nota temporis forte poſita eſt ab auctore, quia verſus meridiem auctus calore irritantur magis, & plus proinde nocent, venenata. Vid. *Plin.* II, 25. ſ. 30. *J.M.G.*

Ἀμφὶ πλήθουσαν ἀγορὰν] *Thucyd.* (quem conferendum in marg. ſuaſit Cl. *Hemſterh.*) VIII. c. 92. pr. οὐ πρὸ ἀγορᾶς πληθούσης ait, ibique Cl. *Duker.* „ *Suidas:* „ περὶ πλήθουσαν ἀγορὰν. περὶ ὥραν τετάρτην, ἢ πρωτην „ καὶ ἕκτην· τότε γὰρ μάλιστα πληθει ἡ ἀγορά. Poſtremam „ interpretationem ſecuti Viri doctiſſimi in Luciani „ *Philopſ.* (h. l.) ἀμφὶ πλήθουσαν ἀγορὰν, & in *Philoſtr.* „ vit. *Apollonii* II. 36. Ὁπότε ἀγορὰ πλήθει. & VII. 29. „ περὶ πλήθουσαν ἀγορὰν vertunt: *circa meridiem.* Sed „ *Suidas* ipſe deinde πλήθουσαν ἀγορὰν exponit ὥραν „ τρίτην. Et ſcriptor *Anonymus* apud *Phavorinum* in „ πλήθουσα ἀγορά· ὥρα τρίτη ἠκροβολίζοντο περὶ πλήθουσαν „ ἀγοράν. *Herald.* I. Adverſar. 10. Interpretes *Aeliani* ad XII. V. Hiſt. 30. & *Kuhnius* in Indice *Aeliani* „ pluribus oſtenderunt, his phraſibus deſignari tempus quod eſt inter mane & meridiem, & tempus „ quod πληθούσης ἀγορᾶς, & περὶ πλήθουσαν ἀγορὰν vocant Graeci, a μεσημβρίᾳ diſtingui. Itaque hoc „ recte inchoari poteſt ab hora tertia, quae, ut *Martialis* dicit, cauſſidicos exercere incipiebat; nec „ *Brodaeus* IV. Miſcell. 33. ſatis adcurate illud cum „ Gal-

qui periret doloribus. Haec igitur nunciabantur : ac Midam videbamus ipsum in grabato adferri a conservis , totum tumoribus inflatum , luridum , putrescentem jam , quod oculis cerneres , aegre adhuc spirantem. Tristi autem patri amicorum aliquis , qui forte aderat, Bono es animo , inquit , ego enim tibi Babylonium hominem , de Chaldaeis , quos vocant , statim arcesso , qui sanabit hominem. Et ne moras narrandi faciam , venit Babylonius , restituit Midam , carmine quodam ejiciens de corpore venenum , cum alligavet insuper pedi illius lapidem , quem de columella sepulcrali virginis defunctae exciderat. Atque hoc fortassis mediocre videatur : quamquam ipse Midas , sublato in quo portatus fuerat grabato , discedens rus abiit. Tantum carmen illud valuit & ille lapis de sepulcro.

δὲ οἰμώζειν, πολλύμενον ὑπ' ἀλγηδόνων. ταῦτά τε ἦν ἀπηγγέλλετο, καὶ τ Μίδαν ἐωρῶμεν αὐτὸν ἐπὶ σκίμποδος ὑπὸ τῶν ὁμοδέλων φερόμενον, ὅλον ὠδηκότα, πελιδνὸν, μυδῶντα τ ὄψιν, ὀλίγον ἔτι ἐμπνέοντα. λελυπημένῳ δὴ τῷ πατρὶ, τ φίλων τις [b] παρὼν, Θάρρει, ἔφη, ἐγὼ γάρ σοι ἄνδρα Βαβυλώνιον τ Χαλδαίων, οὓς φασιν, αὐτίκα μέτειμι, ὃς [c] ἰάσεται τ ἄνθρωπον. καὶ ἵνα μὴ μάτην λέγων, ἦλθεν ὁ Βαβυλώνιος, καὶ ἀνέστησε τ Μίδαν; ἐπῳδῇ τινι ἐξελάσας τ ἰὸν ἐκ τοῦ σώματος, ἔτι καὶ προσαναρτήσας τῷ ποδὶ τεθνηκυίας παρθένου λίθον ἀπὸ τ στήλης ἐκκόψας. καὶ τοῦτο μὲν ἴσως μέτριον, καίτοι ὁ Μίδας αὐτὸς φέρων τ σκίμποδα, ἐφ' ᾧ ἐκεκόμιστο, ᾤχετο ἐς τ ἀγρὸν ἀπιών. τοσοῦτον ἡ ἐπῳδὴ ἐδυνήθη, καὶ ὁ στήλίτης ἐκεῖνος λίθος.

12. *At ille alia quoque patravit vere divina. In praedium enim cum abiisset , mane , pronunciatis ex veteri libro sanctis septem nominibus , loco per sulphur & facem tribus circuitibus lustrato , quotquot intra fines illos fuerant serpentes ejecit. Veniebant igitur velut tracti ad incantationem angues multi & aspides , & viperae , ac cerastae , & jaculi ,*

Ὁ δὲ καὶ ἄλλα ἐποίησε θεσπέσια, ὡς ἀληθῶς. ἐς γὰρ τ ἀγρὸν ἐλθὼν ἔωθεν, ἐπειπὼν [d] ἱερατικά τινα ἐκ βίβλου παλαιᾶς ὀνόματα ἑπτὰ, θείῳ καὶ δᾳδὶ καθαγίσας τ τόπον, περιελθὼν ἐς τρὶς, ἐξήλασεν ὅσα ἦν ἑρπετὰ ἐντὸς [e] τ ὅρων. ἦλθον δὴ ὥσπερ ἑλκόμενοι πρὸς τ ἐπῳδὴν ὄφεις πολλοὶ, καὶ ἀσπίδες, καὶ ἔχιδναι, καὶ κεράσται, καὶ ἀκοντίαι,

b Παρὼν] Παρελθὼν *Fl.* *c* Ἰάσεται] Ἰάσατο *Fl.* Ἰάσατο marg. *AIW.* *d* Ἱερατικὰ] Ἱερὰ *Ven.* & marg. *As.* *e* Τῶν] Omittit articulum *Fl.*

„ Gallorum hora undecima componit. Adde *Kusterum* „ ad *Suidam* in ἀγορᾶς ὥραν." Vid. etiam Cl. *Casaub.* ad Athen. VI. c. 20. p. m. 292. qui jocum in πληθούσης ἀγορᾶς captatum exponit , & πρὶν ἀγορὰν λυθῆναι refert ad horam decimam , quo desinerent homines esse frequentes in foro. Sed non adeo horam nobis indicare vult Lucianus , quam id actum esse in frequentissimo populi conspectu , ut res coram tot testibus acta eo minus negari queat. *J.F.R.*

46. Ὑπὸ ἰχθύος δηχθέντα — τὸ θηρίον] Cl. *Bos* ad Act. Ap. p. 90. quem admonitu Cl. *Hemsterhusii* evolvi , haec Luciani comparat cum verbis Apostoli c. 28. 4. ἰδὸν οἱ βάρβαροι κρεμάμενον τὸ θηρίον ἐκ τ χειρὸς αὐτοῦ, aliaque similia adfert. Quae non exscribam , quia magis nota. *J.F.R.*

66. Αὐτὸς ἀράμενος] Ut paralyticus in Evangelio. *M.V. La Croze.*

72. Ἱερατικά τινα] Non possum quin adscribam hic, quae in margine veteris Codicis hic sunt adnotata *ἱερατικὰ. εἶκὸς τὰ τελεστικὰ φέρει Ἰουλιανοῦ, ἃ Πρόκλος ὑπομνηματίζει, οἷς ὁ Πρωκόπιος ἀντιφθέγγεται πάνυ δικαίως καὶ γνησίως.* *J.G.G.*

73. Θείῳ & δᾳδὶ καθαγίσας] Vid. *C. Barthii* Adversar. L. VII. c. 3. *Alm.* Nimirum sulphur ad fascinationes adhibitum aliquot poëtarum testimoniis ibi docet *Barthius*. Hodie vero & fures fumum sulphuris adhibent in furandis porcis , qui eo stupefacti obmutescunt, & se quocumque abstrahi patiuntur. Confer *Necyom.* c. 7. ibique notas 74. & 76. *J.F.R.*

74. Ἐς τρὶς] Vid. de hac locutione Fratris Consultiss. *G.O. Reitzii* Belg. Graec. p. 464. Adde *Theocr.* Eid. I. 25. *J.F.R.*

77. Κεράσται] Vid. Διψ. c. 3. De physalo Rubri maris vide *Aelianum* de anim. III. 18. qui *piscem* vocat. De ἀκοντίαις idem VI. 18. *M. du S.*

85. Συμ-

τίαι, φρῦνοί τε, καὶ φύσαλοι· ἐλείπετο δὲ εἷς δράκων παλαιὸς, ὑπὸ γήρως, οἶμαι, ἐξερπύσαι μὴ δυνάμενος, παρακούσας τῆς προστάγματος· ὁ δὲ μάγος, οὐκ ἔφη παρεῖναι ἅπαντας, ἀλλ' ἕνα τινὰ τῶν ὄφεων τὸν νεώτατον χειροτονήσας, πρεσβευτὴν ἐπεμψεν ὅτι τὸν δράκοντα, καὶ μὴν μικρὸν ἦκε καλεῖν. ἐπεὶ δὲ [a] συνηλίσθησαν, ἐνεφύσησε μὲν [b] αὐτοῖς ὁ Βαβυλώνιος, τὰ δὲ αὐτίκα μάλα καλαιάνθη ἅπαντα ὑπὸ τοῦ φυσήματος, ἡμεῖς δὲ ἐθαυμάζομεν.

Εἰπέ μοι, ὦ Ἴων, ἦν δ' ἐγὼ, ὁ ὄφις, ὁ πρεσβευτὴς ὁ νέος, ἆρα καὶ ἐχειραγώγει τὸν δράκοντα ἤδη, ὡς φῂς, γεγηρακότα, ἢ σκίπωνα ἔχων ἐκεῖνος, ἐπεστηρίζετο; σὺ μὲν παίζεις, ἔφη ὁ Κλεόδημος, ἐγὼ δὲ καὶ αὐτὸς ἀπιστότερος ὢν σοῦ πάλαι τὰ τοιαῦτα (ὤμην γὰρ οὐδενὶ λόγῳ δυνατὸν γίγνεσθαι [c] ἂν αὐτὰ πιστεῦσαι) ὅμως ὅτε τὸ πρῶτον εἶδον πετόμενον τὸν ξένον τὸν βάρβαρον (ἐξ Ὑπερβορέων δὲ ἦν ὡς ἔφασκεν) ἠπίστουν, καὶ ἐνικήθην, ἠπιστολὰ ἀντιχόων. τί γὰρ ἔδει ποιεῖν, αὐτὸν ὁρῶντα διὰ τοῦ ἀέρος φερόμενον, ἡμέρας οὔσης, καὶ ἐφ' ὕδατος βαδίζοντα, καὶ διὰ πυρὸς διεξιόντα, καὶ σχολῇ, καὶ βάδην; σὺ ταῦτα, ἦν δ' ἐγὼ, εἶδες, τὸν Ὑπερβόρεον ἄνδρα πετόμενον, ἢ ὅτι τοῦ

& rubetae ac bufones. Remanſerat draco unus vetulus, qui prae ſenio, arbitror, non poterat erepere, ac propterea dicto audiens non fuerat. At Magus negat omnes adeſſe, atque unum ſerpentium minimum natu electum, legatum mittit ad draconem. Et venit paullo poſt iſte etiam. Cum vero congregati eſſent, afflavit illos Babylonius: at illi confeſtim ab illo ipſo flatu, nobis admirantibus, combuſti ſunt.

13. *Dic mihi, Ion,* dicebam ego, *ſerpens ille legatus, junior, numquid manu ducebat draconem vetulum, ut dicebas? an ille ſcipione nixus ingrediebatur? Tu quidem ludis,* Cleodemus inquit: *ego vero & ipſe magis etiam quam tu incredulus circa talia cum eſſem, (fieri enim nullo modo poſſe putabam, ut ea crederem) tamen, ut primum volantem vidi peregrinum, barbarum, erat autem, ut dictitabat ex Hyperboreis, credidi, & diu reluctatus tandem vinci me paſſus ſum. Quid enim facerem, qui viderem illum, ſudo die, per aërem ferri, ſuper aqua incedere, per ignem transire otioſe & gradatim. Tu haec,* inquam ego, *vidiſti, Hyperboreum hominem vo-*

a Συνηλίσθησαν] Ex emendatione *Solani* Συνηολίσθησαν Edd. Nec quidquam variet. ex Codd. notatum invenio. b Αὐτὰ] Αὐτοῖς *Fl.* & marg. *A1.* c Ἂν αὐτὰ πιστ.] Πιστεῦσαι αὐτὰ *Fl.* omiſſo ἂν. Deerant in uno Cod. Coll. Et pro γιγν. πιστ. erat. In margine *Ald. Weſſ.* duo haec adſcripta: δυνατὸν πιστεῦσαι αὐτὰ, additumque: *vel ſic,* λόγῳ δυνατὸν γίγνεσθαι ἂν αὐτὰ.

95. Δυνατὸν πιστεῦσαι] Γρ. δυνατὸν γίγνεσθαι. *G.*

85. Συνηλίσθησαν] Sic emendandum omnino duximus, ut Περὶ θ. c. 7. Vid. *Kuſt.* Not. ad *Jambl.* No. 58. Incantationibus ſerpentes e latibulis vulgo elicitos tradit *Aelian.* de An. VI. 33. *M. du S.*

Συνηλίσθησαν] Pro correctione *Solani* non ſolum facit, quod & ſupra *de Luct.* §. 7. legas: ἐπειδὰν συναλισθῶσι πολλοί. Sed quia συναγελ— a συναυλίζομαι *commoror* hic ſenſum nullum exhibet. Aliud foret, ſi, quod neſcio, συναυλήθησαν daretur a συναυλεῦμαι, ſibilando congrego, vel fiſtula convoco, ut paſtores ſolent congregare oves; tum nihil fine auctoritate Codd. immutaſſem. *J. F. B.*

95. Γίγνεσθαι ἂν αὐτὰ πιστεῦσαι] In Collectaneorum *Gal.* uno Codice deerant poſteriores duae voces, & pro γίγνεσθαι, πιστεῦσαι erat. Ego πιστεῦσαι prorſus ejiciendum cenſeo. *M. du S.*

15. Ἐν Γλαυκίου τοῦ Ἀλεξικλέους] Video verti *in Glauciæ Alexiclis filio.* At tales hi interpretes debuerunt quoque lectori demonſtrare, quid in eo factum fuerit; quod quidem in hac relatione prorſus nihil dicitur. Quid enim aliud, quam retinuit ſemel conceptum amorem, donec potiretur amato. At haec omnia, quae narrantur, contigerunt in domo Glauciae, ut patet ex duobus locis, vel dum hic adjutor dicit ſe

volare ; & ſuper aqua incedere ? Ego vero, inquit, *calceatum quidem crudo corio, ut plerumque illi calceantur. Nam parva illa quid dicere opus eſt, quae oſtendit, immittendis amoribus, daemonibus evocandis, mortuis veteribus revocandis in vitam, ipſa Hecate manifeſto ſiſtenda, ac detrahenda Luna.*

14. *Ego enim enarrabo vobis, quae vidi ab eo fieri apud Glauciam Alexiclis. Glaucias enim cum patre vix mortuo adiiſſet hereditatem, amore captus eſt Chryſidis Demaeneti filiae. Me autem philoſophiae tum magiſtro utebatur : ac niſi amor illum detinuiſſet, omnia jam Peripateticae ſcholae placita didiciſſet, qui duodeviginti amorum adoleſcens jam analyſi uteretur, & acroamaticos de natura libros ad finem usque pertractaſſet. Attamen conſilii circa ſuum amorem inops, omnia mihi indicat. Ego vero, quod magiſtrum decebat, Hyperboreum illum magum ad eum deduco, quatuor in praeſens minarum mercede interpoſita ; oportebat enim ſtatim numerare aliquid ad ſacrificia : ſexdecim vero, ſi frui daretur Chryſide. Ille vero plenam cum ſervaſſet Lunam, tum enim plerumque talia ſacra perа-*

ὕδατος βεβηκότα ; καὶ μάλα, ἦ δ' ὅς, ἐποδεδεμένον γε καρβατίνας, οἷα μάλιστα ἐκεῖνοι ἐποδοῦνται. τὰ μὲν δὴ σμικρὰ ταῦτα, τί χρὴ καὶ λέγειν, ὅσα ἐπεδείκνυτο, ἔρωτας ὀπιπέμπων, καὶ δαίμονας ἀνάγων, καὶ νεκροὺς ἐώλους ἀνακαλῶν, καὶ τὴν Ἑκάτην αὐτὴν ἐναργῆ παριστὰς, καὶ τὴν Σελήνην καλασπῶν.

Ἐγὼ γὰρ διηγήσομαι ὑμῖν ἃ εἶδον γενόμενα ὑπ' αὐτῷ ἐν Γλαυκίου τοῦ [d] Ἀλεξικλέους. ἄρτι γὰρ ὁ Γλαυκίας, τοῦ πατρὸς ἀποθανόντος, τὰ μὲν ἄλλα οὐσίαν, ἠράσθη Χρυσίδος τῆς [e] Δημαινέτου θυγατρός. ἐμοὶ δὲ διδασκάλῳ ἐχρῆτο πρὸς τοὺς λόγους· καὶ εἴ γε μὴ ὁ ἔρως ἐκεῖνον ἀπεσχόλασεν αὐτὸν, ἅπαντα ἂν ἤδη τὰ τοῦ Περιπάτου ἠπίστατο· ὃς καὶ ὀκτωκαιδεκαέτης ὤν, ἀνέλυε, καὶ τὴν Φυσικὴν ἀκρόασιν μέχρι τέλους· ἀμηχανῶν δὲ ὅμως τῷ ἔρωτι, μηνύει μοι τὸ πᾶν. ἐγὼ δὲ ὥσπερ εἰκὸς ἦν, διδάσκαλον ὄντα, τὸν Ὑπερβόρεον ἐκεῖνον μάγον ἄγω πρὸς αὐτὸν, ὅτι μνᾶς τέσσαρσι μὲν τὸ θυτικὸν. (ἔδει γὰρ προλέσαι τι πρὸς τὰς θυσίας) ἐκκαίδεκα δὲ εἰ τύχοι τὴν Χρυσίδος. ὁ δὲ αὐξομένην τηρήσας τὴν σελήνην (τότε γὰρ ὡς [f] ὀπιτοπολὺ τὰ τοιαῦ-

[d] Ἀλεξικλέους] Ita Edd. hic, ſed paullo poſt Ἀνεξ— habent. [e] Δημαινέτου] Sic *Fl. J. Fr.* &c. Δημέου Schol. [f] Ἐπιτοπολὺ] Sic *J. P. H. S.* &c. Ἐπιτολὺ *Fl.*

7. Καρβατίνας] Καρβατῖναι τὰ τραχέα & πεπωμένα ὑποδήματα, ἃ & ἀμβάδας φασίν. *V.*

18. Δημαινέτου] Γράφε & Δημέου. *V.*

se ἔγωγε ἐκεῖνον μάγον πρὸς αὐτὸν, & quod tum hic dicitur βάθρον ἐρέσθαι τὸ αἴθριον τοῦ τῆς αὐτῆς nempe ejusdem, vel quod tandem ipſa Chryſis ἐπὶ τὸν κέντρωνα τὸν θύρων & πεπλεῦσα verſata eſt cum Glaucia. Itaque τὸ Γλαυκίου nunc accipe, ut circa finem harum inſaniarum τὸ Ἀμφιλόχου, τὸ Εὐμόρφου. Praeterea viri docti, qui Lucianum publico dederunt, vereor ut bene contemplati ſint libros ſcriptos, dum eum, quem nunc dicunt filium Ἀλεξικλέους, mox ab Luciano ſcribi faciunt, quaſi patrem habuerit Ἀνεξικλέα ; ex quibus verum eligere ſine auctoritate vetuſtatis nequimus. *J. G.*

Τὸ Γλαυκίου] Sic infra c. 38. τὸ Ἀμφιλόχου, quod videat cui opus eſt. *J. F. R.*

Ibid. Ἀνεξικλέους] Aut ita hic, ut infra Ἀνεξ— legendum ; aut illic Ἀλεξ— quod hic in Impr. erat, reponendum. *M. du S.*

Ἀλεξικλέους] *Solan.* in nott. nihil definit. In *Junt.* vero Ἀλεξ— deleto, Ἀνεξ— reſcripſerat. Ego Ἀλεξικλέα τραγῳδὸν invenio apud *Thucyd.* VIII. c. 92. num vero idem ſit, de quo hic, non habeo dicere. *J. F. P.*

23. Ἀείλου] Optimo ſane conſilio ſic apud veteres comparatum erat, ut priusquam Logicam docerentur, quae maturum jam, certa rerum cognitione inſtructum, judicium requirit, Phyſica audirent. Stoici vero non ſecundo tantum loco, ſed tertio & ultimo videntur Logicam docuiſſe. Vid. *Diog. Laërt.* p. 173. D. quanquam idem (174. A.) docet alios Stoi-

τοιαῦτα τελεσιουργεῖται) βόθρον τε ὀρυξάμενον ἐν αἰθρίῳ τινὶ τῆς οἰκίας, καὶ μέσας νύκτας ἀνεκάλεσεν ἡμῖν πρῶτον μὲν τὸν [a] Ἀναξικλέα τὸν πατέρα τῆς Γλαυκίδος, πρὸ ἑπτὰ μηνῶν τεθνεῶτα· ἠγανάκτει δὲ ὁ γέρων ὅτι τῷ ἐρᾶν, καὶ ὠργίζετο, τὰ τελευταῖα δὲ ὅμως ἐφῆκεν αὐτῷ ἐρᾶν. μετὰ δὲ τὴν Ἑκάτην τε ἀνήγαγεν ἐπαγομένην τὸν Κέρβερον, καὶ τὴν Σελήνην κατέσπασε, πολυμορφόν τι θέαμα, καὶ ἄλλοτε ἀλλοῖόν τι φαντάζόμενον. τὸ μὲν γὰρ πρῶτον γυναικείαν μορφὴν ἐπεδείκνυτο, εἶτα βοῦς ἐγένετο πάγκαλον, εἶτα σκύλαξ ἐφαίνετο. τέλος δὲ ὁ Ὑπερβόρεος ἐκ πηλοῦ ἐρώτιόν τι ἀναπλάσας, Ἄπιθι, ἔφη, καὶ ἄγε Χρυσίδα. καὶ ὁ μὲν πηλὸς ἐξέπτατο, καὶ μὲν μικρὸν δὲ ἐπέσχε κόπτουσα τὴν θύραν ἐκείνη, καὶ εἰσελθοῦσα περιέβαλλε τὴν Γλαυκίαν, ὡς ἂν ἐμμανέστατα ἐρῶσα, καὶ συνῆν ἄχρι δὴ ἀλεκτρυόνων ἠκούσαμεν ᾀδόντων. τότε δὴ ἥτε σελήνη ἀνέπτατο ἐς τὸν οὐρανόν, καὶ ἡ Ἑκάτη ἔδυ κατὰ τῆς γῆς, καὶ τὰ ἄλλα φάσματα ἠφανίσθη, καὶ τὴν Χρυσίδα ἐξεπέμψαμεν περὶ αὐτὰ που χεδὸν τὸ λυχαυγές.

Εἰ ταῦτα εἶδες, ὦ Τυχιάδη, οὐκ ἂν ἔτι ἠπίστησας εἶναι πολλὰ ἐν ταῖς ἐπῳδαῖς χρήσιμα. [b] εὖ λέγεις, ἦν δ' ἐγὼ, ὅτι-

guntur, fossa in subdivali domus depressa, circa mediam noctem evocavit nobis primo quidem Anaxiclem, patrem Glauciae, ante menses septem defunctum. Graviter autem ferebat senex amorem, atque irascebatur: denique vero tamen amare illi permisit. Post vero Hecaten evocavit, quae Cerberum secum duceret, & Lunam detraxit, multiforme spectaculum, diversamque prae se speciem ferens. Primo quidem muliebrem prae se formam gerebat: tum bos fiebat pulcherrima: deinde catella videbatur. Tandem Hyperboreus de luto cum finxisset parvulum Cupidinem, Abi, inquit, adduc Chrysidem! Avolat lutum, nec ita multo post adstitit illa pulsans januam: & ingressa Glauciam amplectitur, ut quae ad summum furorem usque amaret hominem, fruitque cum illo dum gallorum cantum audiremus. Tunc nempe Luna evolavit in caelum, & terram Hecate subiit, & reliqua spectra evanuere, & emisimus, circa ipsum fere diluculum, Chrysidem.

15. *Haec si vidisses, Tychiade, non amplius fidem negares dicentibus, esse multa in incantationibus utilia. Recte*, inquam, *mones. Crede-*

[a] Ἀναξίκλεα] Sic jam *F. Fl. Fr. P. H. S.* &c. nec quidquam Codd. juvant. [b] Εὖ λέγεις] Aliam personam hic addendam monet marg. *AIW.*

cos primum docuisse Logicam, 2. Phys. 3. Mor. Phil. *M. du S.*

32. Βόθρον τε ὀρυξάμενον] *Heliod.* lib. 6. *J. B.*

42. Γυναικείαν μορφὴν] Nempe species humana pertinet ad Dianam, bos est Isis, canis Hecate, quae nomina ad Lunam referri constat. *J. M. G.*

49. Ἐμμανέστατα] Supra T. 2. Ις. β. ἐπιμανῶς ἀγαπῶσα. Infra Ἀποφρ. c. 21. ἐπιμανέστερα. *M. du S.*

55. Τὸ λυχαυγὲς] I. e. τὸ λυκόφως, ex λύχνος seu λύχνη utrumque compositum λυκόφως, λυχαυγὲς, pro λυχόφως, λυγαυγές. *F. G.*

58. Εὖ λέγεις] Paruissem hic margini *Aldinae*, personae novae nomen praemittere jubentis, quam Edd. omisere; sed quia idem plus triginta vicibus in uno hoc Dialogo jubet, & conjectura tantum est, non Codicis lectio, non tantum ei tribuendum duxi, ut nimia mutatione contra auctoritatem Edd. & Nostrorum Codd. grassarer. Immo re penitius inspecta, saepissime personarum nomina studio omissa ab Auctore video; quia sponte patet ubi incipiat nova persona, quando illud *inquam ego, inquit ille*, additur. Ita *Cicero* e contrario evitaturus illa repetita *inquam* & *inquit*, personarum nomina adscribit, quod discertis verbis monet de Amicit. c. 1. *Quasi enim ipsos induxi loquentes, ne*, inquam, *&*, inquit, *saepius interponerentur: atque ut tamquam a praesentibus eorum haberi sermo videretur.* Quare terque quaterque insertionem illam marginis *Ald.* indicasse contentus, ceteras omitto. *J. F. R.*

75. Ὁ δὲ τεττάρων μνῶν, πάνυ σμικρολόγος ὤν, Γλαυκίαν ἐπίκτητον ἐργάζεται] Interpres, *Is quatuor minarum, tantillo lucri avidus, Glauciam amoris compotem fecerit.*

Me-

derem enim, ea si vidisſem. Nunc autem venia, puto, parata eſt, ſi non ita acute ut vos videre talia poſſum. Verum enim vero, novi enim Chryſidem, quam dicis, amatricem mulierem, facilemque & promtam, non video quam ob cauſſam opus habueritis legato ad illam lateo, aut mago ex Hyperboreis, ipſaque adeo luna; quam viginti drachmis ad ipſos abducere licebat Hyperboreos. Omnino tali carmini cedit mulier, & contrario ſpectris ingenio eſt. Nam illa ſi ſtrepitum audiant aeris aut ferri, fugiunt; nempe & haec vos dicitis: haec autem argentum ſi qua tinniat, venit ad ſonum. Alioquin ipſum quoque Magum admiror, ſi cum poſſit ipſe amari a ditiſſimis mulieribus, & ſolida ab illis talenta accipere; pro quatuor minis ſordidus homo Glauciam reddit amabilem. Ridicule facis, inquit Ion, *qui fidem neges omnibus.*

16. *Itaque lubens interrogaverim te, de illis quid ſentias, qui daemoniacos liberant terroribus, aperte adeo ipſa quoque ſpectra excantantes? Et haec me dicere nihil opus eſt: ſed norunt omnes Syrum illum e Palaeſtina, talium curationum Sophiſtam: quot ille traditos ſibi*

ςτευον γὼ ἂν εἴγε εἶδον αὐτὰ, νῦν δὲ συγγνώμη, οἶμαι, εἰ μὴ τὰ ὅμοια ὑμῖν ὀξυδερκεῖν ἔχω· πλὴν ἀλλ' οἶδα γὼ τ' Χρυσίδα ἣν λέγεις, [c] ἐραστὴν γυναῖκα κ) πρόχειρον· ἐχ ὁρῶ δὲ τίν@ ἕνεκα ἐδεήθητε ἐπ' αὐτλ τῷ πηλίνῳ πρεσβευτῇ, κ) μάγῳ τῷ ἐξ Ὑπερβορέων, κ) σελήνης αὐτῆς, ἣν εἴκοσι δραχμῶν ἀγαγεῖν ἐς Ὑπερβορέους δυνατὸν ἦν. πάνυ γὼ ἐνδίδωσι πρὸς ταύτλ τ' ἐπῳδὴν ἡ γυνὴ, κ) τὸ ἐναντίον τοῖς Φάσμασι πέπονθεν. ἐκεῖνα μὲ γὼ ἢν φόφον ἀκούσῃ χαλκῆ, ἢ σιδήρε πέφευγε. κ) ταῦτα γὼ ὑμεῖς φατε. αὐτὴ δὲ ἂν ἀργυρίν πω ψοφῇ, ἔρχε@ πρὸς τ' ἦχον· ἄλλως τε κ) θαυμάζω αὐτῷ τῷ μάγῳ, εἰ δυνάμν@ αὐτὸς ἐραθῆναι πρὸς τ῀ πλουσιωτάτων γυναικῶν, κ) τάλαντα ὅλα παρ' αὐτ῀ λαμβάνειν, ὁ δὲ τεττάρων μνῶν, πάνυ σμικρολόγ@ ὤν, Γλαυκίαν ἐπέρατον ἐργάζε@. [d] γελοῖα ποιεῖς, ἔφη ὁ Ἴων, ἀπιςῶν ἅπασιν.

Ἐγὼ γῦν ἡδέως ἂν ἐροίμην σε τί περὶ τούτων φῂς, ὅσοι τὺς δαιμονῶντας ἀπαλλάτθσι τ' δαμάτων, ὕτω σαφῶς ἐξάδοντες κ) τὰ φάσματα. καὶ ταῦτα ὐκ ἐμὲ χρὴ λέγειν, ἀλλὰ [e] πάντες ἴσασι τ' Σύρον τ' ἐκ τ῀ Παλαιςίνης, τ' ὅτι [f] τούτων σοφιςὴν, ὅσους πάλαι καλαπίπλοιας πρὸς

[c] Ἐραςὴν] Et ſic *Fl.* cum cett. [d] Γελοῖα] Et hic perſonam inſerendam ait marg. *Al.* [e] Πάντες] Abeſt a *Fl.* [f] Τούτων] Τούτῳ *Fl.*

Merae nugae. Ad hiſtoriam de amore Glauciae (qui mirum Chryſidem quamdam amans, ea potitus dicitur eſſe ope Magi cujusdam, qui jactaret, ſe, ſi vellet, ab ditiſſimis feminis ſollicitatum iri, & integra ab eis talenta accepturum eſſe, ubi tamen quatuor minis Glauciae Chryſidem conciliaſſet) reſpondet Tychiades inter alia, ſe mirari Magum ipſum, quod ille, dum poſſit ipſe ditiſſimarum feminarum amore frui, & inſuper integris talentis ab eis donari, tamen *quatuor minis, lucelli oppido exigui rationem habens, Glauciam reddiderit amabilem*, Chryſidi nempe. *J. J.*

80. Δαιμονῶντας] Vid. *Plut.* Symp. VIII. 5. p. 1257. *M. du S.*

Δαιμονῶντας] *L. Bos* (de quo adeundo Cl. *Hemſt.* in marg. admonuit) in *Evang. Joan.* VII. 20. plura ſimilia adfert, quibus demonſtret δαιμονᾶν & κακοδαιμονᾶν profanis ſcriptoribus idem eſſe quod ſacris δαιμόνιον ἔχειν. *J. F. R.*

83. Τὸν Σύρον τ'] Chriſtianum intelligere videtur. *F. G.*

Τὸν Σύρον — τ' — σοφιςὴν] Non dubito quin per Syrum illum e Palaeſtina intellexerit aliquem ex Apoſtolorum diſcipulis Chriſtianum: iis enim, ut Dominus *Chriſtus* praedixerat, ſubjecta erant daemonia, & talia miracula paſſim fiebant in prima illa aetate eccleſiae. *J. P. a G.*

84. Ἐπὶ τούτων σοφιςὴν] Florentinum τούτῳ minus placet. Ἐπὶ enim cum ſecundo caſu hic notat eum qui praeeſt, praepoſitus eſt illi negotio, ut in *Evang. Luc.* XII. 42. ὃν καλαςήσει ὁ κύρι@ ἐπὶ τ῀ θεραπείας αὐτοῦ. Ac ſine verbo, ut hic, *Joſeph.* Ant. XII. 1. ὁ ἐπὶ βιβλιοθηκῶν, *Bibliothecarius*. Et apud Noſtrum *Tox.*

πρὸς τὴν σελήνην, καὶ τὼ ὀφθαλμὼ διαστρέφοντας, καὶ ἀφρῷ πιμπλαμένους τὸ στόμα, ὅμως ἀνίστησι καὶ ἀποπέμπει δεῖσθαι, ὅτι μισθῷ μεγάλῳ ἀπαλλάξας τῶν δεινῶν. ἐπειδὰν γὰρ ὁ ἰατρὸς κειμένοις, καὶ ἔρηται ὅθεν εἰσεληλύθασιν εἰς τὸ σῶμα, ὁ μὲν νοσῶν αὐτὸς σιωπᾷ, ὁ δαίμων δὲ ἀποκρίνεται ἑλληνίζων, ἢ βαρβαρίζων, ἢ ὅθεν ἂν αὐτὸς ᾖ, ὅπως τε καὶ ὅθεν ἐπῆλθεν ἐς τὸν ἄνθρωπον· ὁ δὲ ὅρκοις ἐπάγων, εἰ δὲ μὴ πειθοίη, καὶ ἀπειλῶν, ἐξελαύνει τὸν δαίμονα. ἔγωγ' οὖν καὶ εἶδον ἐξιόντα μέλανα, καὶ καπνώδη τὴν χροιάν. ὦ μέγα, ἦν δ' ἐγώ, τὰ τοιαῦτά σε ὁρᾶν, ὦ Ἴων, ὥγε καὶ αἱ ἰδέαι αὐταὶ φαίνονται, ἃς ὁ πατὴρ ὑμῶν Πλάτων δείκνυσιν, ἀμαυρόν τι θέαμα, ὡς πρὸς ἡμᾶς τοὺς ἀμβλυώττοντας.

Μόνῳ γὰρ Ἴωνι, ἔφη ὁ Εὐκράτης, τὰ τοιαῦτα εἶδεν, οὐχὶ δὲ καὶ ἄλλοι πολλοὶ δαίμοσιν ἐντετυχήκεσαν, οἱ μὲν νύκτωρ, οἱ δὲ μεθ' ἡμέραν; ἐγὼ δὲ οὐχ ἅπαξ, ἀλλὰ μυριάκις ἤδη τὰ τοιαῦτα τεθέαμαι. καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἐταραττόμην πρὸς αὐτὰ, νῦν δὲ

cadentes ad Lunam; distorquentes oculos; spuma os repletum habentes, tamen suscitat, & sanos dimittit magna mercede malis liberatos. Cum enim adstat jacentibus, & interrogat, unde intraverint in corpus? ipse quidem tacet aegrotus: respondet vero Graece vel Barbare daemon, tum unde sit ipse, tum quomodo atque unde venerit in hominem: tum iste adjuratione, &, si non pareat, minis daemonem expellit. Atque ego vidi etiam exeuntem nigro colore & fumoso. Non erat magnum, inquam, *talia te videre, Ion, cui ipsae etiam ideae appareant, quas Plato, pater vester, ostendit, evanidum ac tenue spectaculum, quantum ad nos qui caecutimus.*

17. *Nempe solus talia*, Eucrates inquit, *vidit Ion? nonne etiam alii multi inciderunt in daemones, noctu partim, partim interdiu? Ego vero non semel, sed decies millies jam vidi talia. Ac primo quidem ad ea perterrebar.*

a Μὴ πειθοίη] Ἀπειθοίη *Fl.* sine μὴ. b Οἷ μέγα] Et hic alius personae nomen praemittendum monet marg. *A1.* c Ἃς] Ὅσα *J.* & marg. *A1.* Vulgatum tenet *Fl. Fr. P.* &c. d Μόνῳ] Hic rursum aliam person. inserit. marg. *A1.*

c. 29. pr. *ὁ ἐπὶ δεσμῶν praefectus carceris*, ubi & alia dedimus. *J. F. R.*

88. Ὁμως ἀνίστησι, καὶ ἀποπέμπει ἀρτίως, ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ ἀπαλλάξας τῶν δεινῶν.] Sermo est de Syro quodam (Christiano forte, ut judicat *Palmerius*) qui eos, qui ad Lunam concidrent, oculos distorquentes, & os spuma impleti, tamen erigeret, sanosque ac integros dimitteret, non magna mercede malo isto liberatos. Sic enim suspicor, id potius exigua mercede fuisse praestitum, voluisse Auctorem, quam magna, ut vulgo legitur in Graecis; atque adeo intercidisse σὺν. quod facile ex affinitate ultimae in ἀρτίως syllabae potuit evenire. Legendum itaque mea sententia, ἀποπέμπει ἀρτίως, σὺν ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ ἀπαλλάξας τῶν δεινῶν. *J. J.*

Ibid. Ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ] Cave quicquam mutassis: genuina enim haec scriptura. Nec de Christianis labores, qui *gratis* miracula sua edebant. De aliis consule, si lubet *Orig.* c. Cels. p. 53, 2. quo in loco Ægyptios videbis & ipsos talia a se patrata jactasse. *M. du S.*

Ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ] Haec verba faciunt; ut non credam de Christiano Exorcista sermonem esse, quos de Magistri sui voluntate χαρίσματα illa sua etiam gratis dedisse satis constat: nec unquam objecta illis, quod sciam, aut depulsa avaritia. Video, quid in mentem venerit Doctissimo *Jensio*: sed non ausim ei assentiri, cum praesertim ipsa nos Christi & Apostolorum historia doceat, fuisse in Palaestina etiam Exorcistas non Christianos. *J. M. G.*

Ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ] De phrasi egimus supra I. *Ver. Hist.* c. 19. De re haec tantum habeo monenda: emendationem Cl. *Jensii*, σὺν inserentis, etsi de Christiano sermo non fuerit, nondum improbo; quia fin. cap. proxime praemissi miratur magum exigua quatuor minarum mercede talia facere; idque novo jam exemplo confirmatum ire censeri potest. *J. F. R.*

93. Ὅθεν ἂν αὐτὸς] Patriam daemonis ipsius linguam intelligit. V. *Bellum*, de op. daemonum, de daemone Armenice loquente. *M. V. La Croze.*

Ὅθεν ἂν αὐτὸς] Qui nobilissimi *Crozii* notulas descripsit, dilucide *Bellum* auctorem indicavit; cum ves

bar. Jam vero ob consuetudinem insitatum nihil videre mihi videor : & nunc maxime, a quo tempore aulum mihi dedit Arabs, de ferro patibulorum factum, & carmen me multorum nominum docuit : nisi forte nec mihi credis, Tychiade. Et quomodo, inquam, non credam Eucrati Dinonis F. sapientissimo viro, & libere quae sibi videntur, & cum auctoritate, domi suae dicenti?

18. Illud enim de statua, inquit Eucrates, quod domesticis omnibus quot noctibus apparet, & pueris, & adolescentibus, & senibus, illud igitur non ex me solo audias, sed ex nostris omnibus. De qua, inquam, statua? Non vidisti, inquit, ingrediens, in aula stans signum pulcherrimum, Demetrii opus statuarum humanarum artificis? Num discobolon, inquam, dicis, incurvantem se ad habitum emittendi jam disci, reflexo vultu ad eam quae discum attulit, paullum submisso genu altero, ut in ipso statim jactu surrecturus una videatur? Nae, inquit, illud

ἐπὶ τῷ ἔθει, οὐδέν τι ἄλογον ὁρᾶν μοι δοκῶ, καὶ νῦν μάλιστα, ἐξ οὗ μοι τὸ δακτύλιον ὁ Ἄραψ ἔδωκε, σιδήρου τοῦ ἐκ τῶν σταυρῶν πεποιημένον, καὶ τὸ [e] ἐπῳδὴν ἐδίδαξε τὸ πολυώνυμον, ἐκτὸς εἰ μὴ καὶμοὶ ἀπιστήσεις, ὦ Τυχιάδη. καὶ πῶς ἂν, ἦν δ' ἐγὼ, ἀπιστήσαιμι Εὐκράτει τῷ Δείνωνος, σοφῷ ἀνδρὶ [f] μάλιστα, καὶ ἐλευθερίως τὰ δοκοῦντα [g] οἱ λέγοντι οἴκοι παρ' αὐτῷ μετ' ἐξουσίας; Τὸ γοῦν περὶ τοῦ ἀνδριάντος, ἦδ' ὃς ὁ Εὐκράτης, ἅπασι τοῖς ὀπὶ τ οἰκίας, ὅσαι νύκτες [h] φαινόμενον, καὶ παισὶ, καὶ νεανίαις, καὶ γέρουσι, τοῦτο μὲ παρ' ἐμοῦ μόνον ἀκούσεσθαι ἂν, ἀλλὰ καὶ παρὰ τῶν ἡμετέρων ἁπάντων. τοίνυν, ἦν δ' ἐγὼ, ἀνδριάντος; Οὐχ ἑώρακας, ἔφη, εἰσιὼν ἐν τῇ αὐλῇ ἑστηκότα πάγκαλον ἀνδριάντα, Δημητρίου ἔργον τοῦ ἀνθροποποιοῦ; μάλ' τ δισκεύοντα, ἦν δ' ἐγὼ, φῄς, τ ὀπισκευφότα καὶ τὸ σχῆμα τ ἀφέσεως, ἀπεσταλμένον εἰς [i] τ δισκοφόρον, ὀπρέμα ἀναλάζοντα τῷ ἑτέρῳ, ἐοικότα [k] ξυναναστησομένῳ μᾶλλον τ βολῆς· οὐκ ἐκεῖνον, ἦδ' ὃς,

a Ἐπωδὴν] Ἐπαοιδὴν *Fl.* f Μάλιστα] Καὶ μάλιστα ἰλιτθ. *Fl.* g Οἱ λέγοντι οἴκοι παρ' αὐτ. μ. ἐξ.] Σοὶ λέγοντι ἐπ' ἐξουσίας *Fl.* h Φαινόμενον] Sic Edd. omnes. Φαινομένῳ corrigit *Soulius.* i Τὸν] Sic Edd. omnes. Excepta *Amst.* quae τ. casu magis, quam consilio. k Ξυναναστησομένῳ] Συναστησομένῳ *Fl.* male.

vero suspicarer eum non bene adsecutum *Crozii* manum, Clariss. virum *J. Odé* consului, qui eruditissimo libro de Angelis conscripto, in hac materia est versatissimus : isque mihi indicavit, sine dubio *Psellum* rescribendum, qui de Daemonum operationibus libellum confecit, editum Paris. 1576. & an. 1615. notis illustratum a *Gilberto Gaulminio*, recusumque Graece ac Latine in forma minore. *J.F.R.*

98. Οὐ μέγα] Sic supra Δημων. c. 30. f. *M. du S.*

12. Ἐκ τ σταυρῶν] Cave & hoc ad Christianos referas, nondum eo fatuitatis dicam an superstitionis devolutos, ut ligno virtutem tribuerent. Circulatores isti nempe faciebant quod hodieque fere a stultis hominibus fit, qui suspensorum adipi, & cui non rei, virtutem magicam affingunt. Pudet in tanta Christianismi luce hujusmodi etiamnum superstitiones, ab ipsis derisas Ethnicis, apud ipsos Reformatos multis in locis conspici, quas Romanensibus relinqui par erat, inter quos tot Monachis aliisque quaestui sunt. *M. du S.*

21. Φαινομένου] In omnibus Libris erat φαινόμενον. Ego audacter, quia ita sententia postulabat, mutavi. *M. du S.*

Φαινόμενον] Etsi φαινομένῳ non improbo ; nihil tamen sine auctoritate muto, quia τὸ φαινόμενον quasi substantive, pro *adparitione* acceptum intelligi potest eod. modo, ut *Phaenomena* philosophi ponere solent; & sic τὸ φαινόμενον τῷ ἀνδριάντος nihil habebit incommodi. *J.F.R.*

26. Δημητρίου] Ἀλωπεκήθεν oriundus dicitur, infra c. 20. *M. du S.*

28. Τῆς ἀφέσεως] Leg. *Casaub.* ad lib. 1. *Athen.* *J.B.*

29. Τὸν δισκοφόρον] De manu discum gestante & vibratura intellige. De ὀκλάζω vide Ζευξ. c. 4. *M. du S.*

Εἰς τὸν δισκοφόρον] Fuerint igitur statuae duae, feminae ministrantis discum, & jaculantis viri. Sed non satis placet haec δισκοφόρος, cum ad certamina ejusmodi non admissae videantur mulieres. Itaque cogitabam, an ἡ δισκοφόρος possit esse via & quasi linea, ad quam projiciendus est discus, ut dicatur hic discobolus tanquam metas respicere & superare conari signa aliorum, qui ante ipsum projecere. Putabam ut ἡ λιθοφόρος est via, qua commeat ὁ λαὸς· sic δισκοφόρος posse vocari viam, & lineam ad quam discus dirigitur. *J.M.G.*

Τὸν δισκοφόρον] Ignoscet Cl. *Gesnerus*, si recte sensisse

ὡς, ἐπεὶ τ̃ Μύρωνος ἔργων ἐν ᾧ τοῦτό ἐστιν ὁ δισκοβόλος, ὃν λέγεις· οὐδὲ τ̃ παρ' αὐτόν, φημι, τ̃ λελυμένον τ̃ κεφαλὴν τῇ ταινίᾳ τ̃ καλόν· Πολυκλείτου γὰρ τοῦτο ἔργον. ἀλλὰ τοὺς μὲ ὀπίσω τὰ δεξιὰ εἰσιόντων, ἄφες, ἐν οἷς καὶ τὰ Κριτίου τοῦ Νησιώτου πλάσματα ἕστηκεν, οἱ τυραννοκτόνοι. σὺ δὲ εἴ τινα εἶδες τὸ ὕδωρ τὸ ἐπιῤῥέον εἶδος προγάστορα, φαλαντίαν, ἡμίγυμνον τ̃ ἀναβολὴν, ἠμφιεσμένον τοῦ ὤου τὰς τρίχας ἐνίας, ὀπίσημον τὰς φλέβας, αὐτοανθρώπῳ ὅμοιον, ἐκεῖνον λέγω, Πέλιχος ὁ Κορινθίων στρατηγὸς εἶναι δοκεῖ.

Νὴ Δί', ἦν δ' ἐγὼ, εἶδόν τινα ὀπίσω τὰ δεξιὰ τοῦ Κρόνου, ταινίας καὶ στεφάνους ξηροὺς ἔχοντα, κεχρυσωμένον πετάλοις τὰ στήθη. ἐγὼ δὲ, ὁ Εὐκράτης ἔφη, ἐκεῖνα ἐχρύσωσα, ὁπότε μ' ἰάσατο ἀπὸ τριταίου τοῦ ἠπιάλου ἀπολλύμενον. ἦν γὰρ καὶ ἰατρὸς, ἦν δ' ἐγὼ, ὁ βέλτιστος οὗτος Πέλιχος; ἔστι, καὶ μὴ σκῶπτε, ἦ δ' ὃς ὁ Εὐκράτης· ἢ σε οὐκ εἰς μαχαὶρ μέτεισιν ὁ

quandoquidem Myronis operum & ipsum est, discobolus, quem dicis. Neque illud juxta stans dico, illud taenia redimitum caput, pulchrum; istud enim Polycleti opus. Sed omitte, quae sunt ad dextram introeuntium, in quibus Critiae Nesiotae opera stant, Tyrannicidae. Tu vero si quam vidisti statuam ad influentem aquam, ventre prominulo, calvam, seminudam amictu, cujus barbae pilos aliquot ventus videtur jactare, insignes habentem venas, indiscreta hominis similitudine, illam dico: Pelichus Corinthiorum dux videtur.

19. *Per Jovem*, inquam, *vidi quandam ad dextram Saturni, vittas habentem & corollas aridas, cujus pectus bracteis inauratum est. At ego*, inquit Eucrates, *inauravi illa, cum me sanasset, tertium jam febri quercera pereuntem. Fuit nempe medicus etiam optimus ille Pelichus? Est; & noli irridere*, inquit Eucrates, *aut non ita multo post illa te*

a Τὰ] Caret artic. *Fl.* b Κιχρυσωμένον] Sic *P. H. B1. S.* Κιχρήσωμ. male *J. Fl. Ald.* c Μ' ἰάσατο] Nihil mutant *Fl. J. Fr. P.* &c.

35. Πολυκλείτου γὰρ] Γραφεὺς ὁ Πολύκλειτος ὥσπερ ἐκ ὁ Εὐφράνωρ. καὶ πῶς ἀγαλματοποιὸς ὢν εἰσάγει; Θαυμάζω. *V.*

50. Ἠπιάλου] Ἠπίαλος εἶδος πυρετοῦ ἢ παροξυσμοῦ. *G.*

fisse *Solanum*, dixero; nam intellecto χεῖρα sensus est facilis. Id autem substantivi saepe intelligi, satis ipse novit. Vid. *Bos* de Ell. p. 184. Vel p. 247. Ed. *Schoetg.* *J. F. R.*

32. Μύρωνος —— δισκοβόλου] Hujus ipsius statuae meminit *Quintilianus* II. 13. *Quid tam distortum & elaboratum, quam est ille* DISCOBOLOS *Myronis?* *M. de S.*

33. Δισκοβόλου] Barbarum hoc foret, si *Th. Magistro* fides, scribenti: ΔΙΣΚΟΒΟΛΟΣ ἀ δὺ λέγειν, ἀλλὰ δισκευτής. *J. F. R.*

35. Πολυκλείτου γὰρ τοῦτο] Ubi mentio fit Polycleti, miror veterem Luciani Scholiasten Mf. notare Polycletum fuisse pictorem, non statuarium, itaque se non intelligere, qui in statuariorum numerum referatur a Luciano, nisi forte sit alius Polycletus. Verba enim sunt. Γραφεὺς ὁ Πολύκλειτος ὥσπερ ἐκ ὁ Εὐφράνωρ, καὶ πῶς ἀγαλματοποιὸς ὢν εἰσάγεται, Θαυμάζω ἢ ὡσπερ ὕστερος ὕστερος ἀ Πολύκλειτος. Verum quis nescit Polycletum Sicyonium Angeladae discipulum, & ejus Canonem, & tot statuas, quas in coelum extulerunt veteres. Vide *Plin.* XXXIV. c. 8. & de Canone sive norma Polycleti, Galenum de Hippocratis & Platonis decretis, & in primo de temperamentis. Euphranor & pictor & fictor fuit, uti ex eodem *Plinio* constat. vide lib. XXXV, 11. Critiae quoque Plinius meminit. *J. G. G.*

Πολυκλείτου ἐ τοῦτο ἔργον] Statua nimirum illa, de qua in praecedentibus sermo fuit. Ad hunc locum Scholiastes, Γραφεὺς ὁ Πολύκλειτος ὥσπερ ὁ Εὐφράνωρ, καὶ πῶς ἀγαλματοποιὸς ὢν εἰσάγει; Θαυμάζω. Inscitissime quidem hoc, si umquam ab ullo quidpiam, ab Scholiaste scriptum est. Quid? Nonne fictor & revera ἀγαλματοποιὸς fuit Polycletus? *Cicero* certe III. de Oratore, *Una fingendi est ars*, inquit, *in qua praestantes fuerunt Myro, Polycletus, Lysippus.* Idem *Plutarcho* in Sympofio audit Πλάστης. Idem ab eodem hoc Luciano inter πλάστας nobiles memoratur in *Somnio* T. I. §. 9. & in *Sacrificiis* c. 11. Omitto quamplurima ex *Aeliano*, *Plinio*, aliis innumeris, loca, in quibus

ve vir ulciſcatur. Novi ego quid poſſit iſta deriſa a te ſtatua. Aut non putas ejusdem eſſe immittere, quibus velit, querqueras, ſi expellere poteſt? Propitia, inquam, *ſit & placata virilis adeo ſtatua! quid igitur aliud quoque facientem quicunque in domo eſtis, videtis? Cum primum*, inquit, *nox oritur, deſcendens de ſua baſi, in qua ſtat, domum orbe quodam circumit, & omnes illi occurrunt, nonnunquam etiam cantanti, neque eſt, quem laeſerit: modo opus eſt, ut illi deceda-tur: ſic praeterit, nulla moleſtia afficiens videntes. Quin etiam lavat ſaepe, & tota nocte ludit, ut ſtrepitus aquae exaudiatur. Vide ergo*, dicebam, *ne non Pelichus ſit illa ſtatua, ſed Cretenſis Talus, Minois F. Nam & ille aeneus erat Cretae circuitor. Si vero non ex aere, ſed ex ligno factus eſſet, Eucrates; nihil prohiberet non Demetrii eſſe opus, ſed*

ἀνὴρ· οἶδα ἐγὼ ὅσον δύναται οὗτος ὁ ξόανον γελῶμεν ἀνδριάς, ἢ δὲ νομίζεις τῆς αὐτῆς εἶναι καὶ ἐπιπέμπειν ἡπιάλους, οἷς ἂν ἐθέλοι, εἴγε καὶ ἀποπέμπειν δυνατὸν αὐτῷ; ἵλεως, ἦν δ' ἐγὼ, ἔστω ὁ ἀνδριὰς, καὶ ἥπιος οὕτως ἀνδρεῖος· ὢν, τί δ' ἂν καὶ ἄλλο ποιοῦν[d] τοιοῦτο ὁρᾶτε αὐτὸν ἅπαντες οἱ ἐν τῇ οἰκίᾳ; ἐπειδὰν τάχιστα, ἔφη, νὺξ γένηται, ὁ δὲ καταβὰς ἀπὸ τῆς βάσεως, ἐφ' ἧς ἕστηκε, περιεισιν ἐν κύκλῳ τὴν οἰκίαν, καὶ πάντες ἐντυγχάνουσιν αὐτῷ, ἐνίοτε καὶ ᾄδοντι· καὶ οὐκ ἔστιν ὅντινα ἠδίκησεν, ἐκτρέπεται γὰρ χρὴ μόνον ὁ δὲ παρέρχεται, μηδὲν ἐνοχλήσας τοὺς ἰδόντας· καὶ μὴν καὶ λούεται τὰ πολλὰ, καὶ παίζει δι' ὅλης νυκτὸς, ὥστε ἀκούειν τοῦ ὕδατος φορουμένου. ὅρα τοίνυν, ἦν δ' ἐγὼ, μὴ οὐχὶ Πέλιχος ὁ ἀνδριὰς, ἀλλὰ Τάλως ὁ Κρὴς ὁ[e] τοῦ Μίνω; ἦ. καὶ γὰρ ἐκεῖνος χαλκοῦς τις ἦν, Κρὴς περιπολος. εἰ δὲ μὴ χαλκοῦς, ὦ Εὐκράτες, ἀλλὰ ξύλου ἐποίησε, οὐδὲν αὐτὸν ἐκώλυεν ὁ Δημητρίου ἔργον

d Ποιοῦντα] Bene *Fl. H. P. S.* &c. Ποιοῦντα male *J.* e Τοῦ] Τὸν Exc. Τοῦ *Fl. J.* &c. & *L.*

bus Statuarius memoratur Polycletus; quaeque, ut &c operâ ejus ab Auctoribus celebrata, diligenter congeſſit *Junius* in artificum Catalogo. Quid quod & Euphranor non Pictor tantum, ut hic ab Scholiaſte ſtatuitur, verum etiam Fictor fuit; ut ex eodem Catalogo ſtudioſus Lector poſſit diſcere. *J. J.*

Παλαιολύτου] Vid. *Jenſ.* Et *Duviſ.* not. ad pag. 4. Tuſc. *M. du S.*

37. Κριτίου] Idem hic Critias cum eo qui Ῥητ. c. 9. memoratur. *M. du S.*

40. Φαλαντίαν] Supra T. I. *Tim.* §. 47. ἀναφαλαντίας, *recalvaſter*, ubi vid. quae Cl. *Hemſterh.* notavit. *J. F. R.*

42. Αὐτοανθρώπου ὕμνου] Vid. Cl. *Hemſterhuſius* ad T. I. *Tim.* §. 52. No. 86. ubi αὐτανδρίας occurrit, i. e. *verus & ipſiſſimus boreas*, aliaque obiter indicantur; at cum ibid. promiſit, ſe hic dicturum quid ſit αὐτάνθρωπος, nulla tum divinatione praevidit hanc ſibi facultatem ereptum, & ſucceſſorem tam feſtinantem, ipſoque tanto inferiorem datum iri. Quare paucis tantum defungar: omnis ſtatua humana vel levi arte facta ſimilis eſt homini; talem ſi diceret hanc, ὅμοιον ἀνθρώπῳ πλάσμα dixiſſet; at jam vult eam ita referre vivum ac ſpirantem i. e. verum hominem, ut nihil differentiae adpareat, quin ſit *ipſe homo*. Talia autem praeter philoſophorum αὐταρκῆ, αὐτοσοφίαν etiam aliis frequentantur, ut αὐτόπαις, quod *Heſych.* adfert, αὐτόλυκος *ſur* pecudes lupi inſtar furari ſolitus. Nec refert, num ab avo Ulyſſis *Autolyco* derives, an ab ipſo λύκος, quia & prior ille cognomen inde traxit. *Ovid.* Metam. XI. 313. *Naſcitur Autolycus furtum ingenioſus ad omne: Qui facere adſuerat patriae non degener artis.* *J. F. R.*

43. Πέλιχος] Conſule *Thucyd.* I. 29. ubi ſaniores Codd. ita legunt. *M. du S.*

46. Στεφάνου] Honor divinus, inquit *Barthius*, 719. *M. du S.*

50. Ἡπιάλου] Vid. *Schol.* adde ſupra eumdem ad *Gall.* c. 9. ibique notata: item *Theogn.* vſ. 174. *J. F. R.*

70. Τάλως] V. Ὄρχ. c. 49. & *Platon.* Minoe verſus fin. p. m. 510. ὁ γὰρ Τάλως τρὶς περιῄει τὴν ἰσιαυτοῦ κατὰ τὰς χώρας φυλακὴν τοὺς νόμους ἐν αὐταῖς ἐν χαλκοῖς γραμματείοις ἔχων γεγραμμένους τοὺς νόμους, ὥθεν χαλκοῦς ἐκλήθη. *Athenaeus*, ex Ibyco, amatorem Rhadamanthi fuiſſe ait, 603. D. *M. du S.*

72. Τῆς Κρήτης περίπολος] Habuimus T. 2. *de Salt.* c. 49. & II. *Ver. Hiſt.* c. 6. *J. F. R.*

73. Χαλκοῦ — ἐπεποίητο] Sic ſupra Ὑπ. Εὐκ. c. 23. *M. du S.*

8S. Ku-

γον εἶναι, ἀλλὰ τ Δαιδάλε τεχνημάτων. δραπετεύει γῶν, ὡς φῄς, ἀπὸ τ [a] βάσεως ᾗ ἔτ.

75 unum de Daedali artificiis. Nam, ut ais, fugit de ſua baſi hic quoque.

Ὅρα, ἔφη, ὦ Τυχιάδη, μή σοι μεταμελήσῃ τῦ σκώμματ ὕστερον. οἶδα ἐγὼ, οἷα ἔπαθεν ὁ τὺς ὀβολὺς ὑφελόμεν, ἢς χρ τ νεμηνίαν ἑκάστην τίθεμεν αὐτῷ· πάνδεινα ἐχρῆν, ὁ Ἴων ἔφη, ἱερόσυλόν γε ὄντα. πῶς ἂν αὐτὸν ἠμύναλο, ὦ Εὔκρατες; ἐθέλω γὰρ ἀκῦσαι, εἰ καὶ ὅτι μάλιστα ὑτοσὶ Τυχιάδης ἀπιστήσῃ. πολλοὶ, ἦ δ' ὅς, ἔκειντο ὀβολοὶ [b] πρὸς τοῖν ποδοῖν αὐτῦ, καὶ ἄλλα νομίσματα ἔνια [c] ἀργυρᾶ πρὸς τ μηρὸν, κηρῷ κεκολλημένα, καὶ πέταλα ἐξ ἀργύρε, εὐχαί τινος, ἢ μισθὸς ὑπὲρ τῆ ἰάσε, ὁπόσοι δὶ αὐτὸν ἐπαύσαντο πυρετῷ ἐχόμενοι. ἦν δὲ ἡμῖν Λίβυς τις οἰκέτης, κατάρατ ἱπποκόμ. ἔτ ἐπεχείρησε νυκτὸς ὑφελέσθαι πάντα ἐκεῖνα, καὶ ὑφείλετο καλαβεβηκότα ἤδη τηρήσας τ ἀνδριάντα. ἐπεὶ δὲ ἐπανελθὼν τάχιστα ἔγνω ἐσεσυλημένος ὁ Πέλιχ, ὅρα ὅπως ἠμύναλο, καὶ καλέσασε τ Λίβυν. δι' ὅλης γὰρ τ νυκτὸς πλανᾶτο ἐν κύκλῳ τ αὐλὴν [d] ἄθλι, ἐξελθεῖν δὲ δυνάμεν, ὥσπερ ἐς Λαβύρινθον ἐμπεσών, ἄχρι δὴ καλεληφθη ἔχων τὰ φώρια, γενομένης [e] τ ἡμέρας. καὶ τότε μὲ

20. *At tu vide*, inquit, *Tychiade, ne dicti te poſtea poeniteat. Novi ego quid uſu venerit ei qui obolos furatus fuerat, quos ſingulis noviluniis ipſi offerimus. Graviſſima quidem oportuit evenire*, inquit Ion, *ſacrilego. Quomodo igitur ultus eſt illum, Eucrates? volo enim audire, etſi fidem vel maxime hic Tychiades negaturus ſit. Multi*, inquit, *oboli ad pedes illius jacebant, & nummi aliquot alii argentei ad femur ipſius cera agglutinati, & argenti bracteolae, votum cujusdam, aut ſanationis merces eorum, qui per ipſum febri erant liberati. Erat vero nobis ſervus e Libya, ſacer homo, equiſo. Hic auſus eſt noctu ſuffurari omnia illa, & ſuffuratus eſt, obſervato tempore, ubi deſcenderat ſtatua. Cum primum vero rediens cognovit ſe ſpoliatum eſſe Pelichus, vide quomodo ultus ſit Libyn, ac deprehenderit. Tota enim nocte in aula in orbem circumiit infelix, qui exire non poſſet, velut in Labyrinthum delapſus, dum die exorto deprehenderetur cum rebus furtivis. Ac tum quidem deprehenſus plagas accepit non pau-*

a Βάσεως] Στάσεως *Fl.* & marg. *A1.* b Πρὸς] Et ſic *Fl.* cum *J.* ceterisque. c Ἀργυρᾶ] Omittit *Fl.* d Ἄθλι] Nihil mutare *Fl.* addidit *Solan.* e Τῆς] Abeſt a *Fl.*

75. Ἀλλὰ * τ Δαιδάλε τεχνημάτων] Τοῦτο ἐ μάτλον ἐστὶν. ἀλλ' ἴσως † πρῶτ Δαίδαλ ἄγαλμα ἱμάσαλο ἀφεστηκὸς, τ πρὸ αὐτοῦ πάντων τεχνιτῶν ‡ συμβεβηκότα τὸ ποδὶ ἀποτελούτων, πάρεχε φάμλω, ὡς § τὸ τ Δαιδάλε ἀγάλματα κινῆται αὐτόματα ¶. *V.*

* Τῶν —— τεχνημάτων] Τὰ τεχνήματα ante edebatur.
† Πρῶτ] Πάντων eſt in V. quo forſan Παντὸς voluit. In Impreſſis ſic mutatum eſt. *M. du S.*
‡ Συμβεβηκότα] Συμβεβικότα *Kuſterus* legi jubet. *M. du S.*
§ Τὰ] Non aderat in editis. Adjecit *M. du S.*
¶ Idem habet *Palaephatus* de Incredibilibus c. XXII. & *Tzetzes* Chil. I. c. 19. *J. Clev.*

88. Κηρῷ] V. *Jani Rutg.* Var. Lect. V. p. 461. *M. du S.*
90. Πυρετῷ ἰχόμενοι] Πυρετῷ συνέχεσθαι uſitate dici, oſtendit Rev. *Jac. Elſn.* ad *Evang. Luc.* IV. 38. Sed & ἐχόμενος πυρετῷ Lucianum dixiſſe refert. At verbo ſimplici ἴσχειν *Hippocrates* ita utitur frequentiſſime, ut ἢν ὑπὸ πυρετοῦ ἰχομένη, Sect. IV. aph. 34. & 35. &c. Aliisque locis ab *Foëſio* in Oecon. *Hippocr.* v. ἴσχειν indicatis, cum praepoſ. ὑπὸ. Sed & ſine ea, ἀνὴρ νοσῶν εἴχετο, idem ex V. Epidem. p. 335. Nolim plura adcumulare in re nimis nota. *J. F. R.*
12. Ἀλαπικῶθεν] Ut Τοξ. c. 27. & Ετ. Δ. II. Quod ideo moneo, quia hic prave in omnibus Impreſſis antea ſcriptum erat Ἀλωπικῶθεν, quamvis iidem Libri recte in illis locis habeant. *M. du S.*
Ἀλωπικῶθεν] Recte *Solan.* reſtituit, quia non ſolum ſic amat ſcribi locis ab eo indicatis, ſed & ap. alios, ut ex

paucas. Non diu vero cum supervixisset, malus male periit, qui diceret, singulis se noctibus flagellari, adeo ut vibices etiam postridie illius in corpore apparerent. Post haec, Tychiade, & Pelichum deride, & me, ut Minois aequalem, delirare puta. Verum, Eucrates, inquam, *quam diu quod aes est, aes erit, & opus illud Demetrius Alopeciensis elaboraverit, non Deorum faber, sed hominum statuarius; nunquam ego statuam Pelichi timuero, quem, neque si vivus mihi minatus esset, valde metuissem.*

21. Post haec Antigonus Medicus ait: *Etiam mihi, Eucrates, aeneus Hippocrates est, cubitali circiter magnitudine, qui tantum, ubi linum lampadis exstinctum est, totam orbe domum circumit, perstrepit, pyxides evertit, medicamenta confundit, convertit januam, praesertim ubi rem sacram differimus, quam singulis annis ei facimus. Postulat ergo,* inquam, *modo etiam Hippocrates sacrificari sibi, & indignatur, si non suo tempore opimis epuletur hostiis? Quem contentum*

πληγὰς οὐκ ὀλίγας ἔλαβεν ἀλύς· ὁ πολὺν δὲ ὕπνον χρόνον, κακὸς κακῶς ἀπέθανε, μαστιγούμενος, ὡς ἔλεγε, τὴν νύκτα ἑκάστην, ὥστε καὶ μώλωπας ἐς τὴν ἐπιοῦσαν φαίνεσθαι [f] αὐτοῦ ὑπὸ τῷ σώματι. πρὸς ταῦτα, ὦ Τυχιάδη, καὶ τὸν Πέλιχον σκῶπτε, καὶμὲ, ὥσπερ [g] τὸν Μίνω ἡλικιώτην πάντων παραπαίειν ἤδη δόκει. ἀλλ', ὦ Εὔκρατες, ἦν δ' ἐγὼ, ἕστ' ἂν ὁ χαλκὸς μὴ χαλκὸς, τὸ δὲ ἔργον Δημήτριος ὁ [h] Ἀλωπεκῆθεν εἰργασμένος, ἦ, καὶ θεοποιός τις, ἀλλ' ἀνθρωποποιὸς ὤν, οὐποτε φοβήσομαι τὴν ἀνδριάντα Πέλιχον, ὃν οὐδὲ ζῶντα πάνυ ἐδεδίειν, ἀπειλοῦντά μοι.

Ἐπὶ τούτοις [i] Ἀντίγονος ὁ ἰατρὸς εἶπε· καὶμοὶ, ὦ Εὔκρατες, Ἱπποκράτης ἔστι χαλκοῦς, ὅσον πηχυαῖος τὸ μέγεθος, ὃς μόνον ἐπειδὰν ἡ [k] Θρυαλλὶς ἀποσβῇ, σείει τὴν οἰκίαν ὅλην ἐν κύκλῳ φοφῶν, καὶ τὰς πυξίδας ἀνατρέπων, καὶ τὰ φάρμακα συγχέων, καὶ τὴν θύραν σείτρέπων, καὶ μάλιστα ἐπειδὰν τὰ θυσίαν [l] παρασκευάζωμεθα, ἣν κατὰ τὸ ἔτος ἕκαστον αὐτῷ θύομεν. ἀξιοῖ γοῦν, ἦν δ' ἐγὼ, καὶ Ἱπποκράτης ἤδη [l] ὁ ἰατρὸς θύειν αὐτῷ, καὶ ἀγανακτεῖ, ἢν μὴ κατὰ χρόνον [m] ἐφ' ἱερῶν τελείων ἑστιᾶται· ὃν ἔδει ἀγα-

f Αὐτοῦ] Τοῦ marg. *A*1. Forsan τῷ voluit. *g* Τὸν] Ita *Fl. P. H. B*1. *S.* Τῷ *J.* Sed eodem redit. *h* Ἀλωπεκῆθεν] Ἀλωπεκιῆθεν Edd. priores. *i* Ἀντίγονος] Ἀντίγων male *Fl. k* Θρυαλλὶς] Bene *Fr. S. Amst.* Θριαλλὶς male cett. *l* Ὁ ἰατρὸς] Non habet *Fl.* Nec opus est. *m* Ἐφ'] Sic *J. V*2. marg. *A*1. & G. Ἀφ' Edd. cett. demta *Fl.* quae ὐφ'.

ex *Alciphr.* demonstravi ad *Tox.* c. 27. Adde *Suid.* Ἀλωπεκῆθεν quoque scribentem. *J. F. R.*

15. Ἐδεδίειν] Lege ἰδιδίειν ἄν. *M. V. La Croze.*

27. Ἀγανακτεῖ &c.] Scribe ἀγανακτεῖ ἢν μὴ κατὰ καιρὸν ἐφ' ἱερῶν τελείων ἑστιαθῇ indignatur *nisi statu tempore eximiis victimis pascatur.* Sic scribendus Mss. volente hic locus & vertendus. Vulgo legitur ἀφ' ἱερῶν invito Graecae linguae genio. vertitur satis inepte: *nisi in tempore justorum sacrificiorum epulis excipiatur.* Ἱερὰ sunt victimae, hostiae & eorum exta, quae diis adolentur. Τέλεια ἱερὰ sunt eximiae hostiae, quod ἱερὰ ῥέζειν Homero est, hoc *Thucydidi* ἱερὰ θύειν, *sacra facere, victimas caedere.* apud quem etiam legitur ἱερὰ τέλεια. dicuntur & ἱερεῖα, hostiae, inde ἱερεῖα sunt quaevis animalia, quae mactantur. *Polyb.* lib. 2. οἰκὰ ἱερεῖα caro suilla, *Athen.* lib. 1. τροφὴ τῶν νεογνῶν ἱερείων *caro tenerarum pecudum.* Sic & ἱερεύειν & θύειν non tantum est sacrificare, sed & mactare. sic & *sacrificare* apud *Plinium* lib. 28, 19. *J. G. G.*

28. Ἐφ'] Sic *Ven.* utraque. Vid. & *Tim.* c. 5. Reliquae ἀφ'. nisi quod *Fl.* habet ὐφ'. *M. du S.*

Ἐφ' ἱερῶν — ἑστιαθῇ] Facile secutus sum, id quod verum est. Quod tamen Cl. *Graev.* dicit ἀφ' invito linguae Graecae genio scribi, hoc non plane perspicio; nam quum recte dicatur ἀπὸ τῶν θυσιῶν, & similia, quae *Stephan.* notavit; vel abundet interdum ἡ ἀπὸ, ut ἀπὸ μιᾶς ὁρμῆς, *uno impetu, Thucyd.* VII. c. 71. f. Et ἀφ' ἑνὸς κελεύσματος *Diod. Sic.* III. 15. 67. ubi plura Cl. *Wessel.* non esset adeo contra analogiam ἑστιαθῆναι ἀπὸ ἱερῶν, quando ἀπὸ id significaret, *unde* excipiare; sed quia διαιτᾶσθαι ἀπὸ τῶν partitivum potius est, & ἐφ' hic melius satisfacit tempori, totumque

ἀγαπᾶν, εἴ τις ἐναγίσειεν αὐτῷ, ἢ μελίχρωτον ὑπισπείσειεν, ἢ στεφανώσειε τὴν κεφαλήν.

esse decebat, si quis inferias illi mittat; aut libet mulsum, aut caput coronet.

Ἄκουε τοίνυν, ἔφη [a] ὁ Εὐκράτης, τοῦτο μὲν ὑπὸ μαρτύρων, ὃ πρὸ ἐτῶν πέντε εἶδον. ἐτύγχανε μὲν ἀμφὶ τρυγητὸν τὸ ἔτος ὄν· ἐγὼ δὲ ἀμφὶ τὰ ἀγρὸν μεσούσης τὴς ἡμέρας τρυγῶντας ἀφεὶς τοὺς ἐργάτας, κατ' ἐμαυτὸν εἰς τὴν ὕλην ἀπῆειν, μέλαξυ φροντίζων τι, καὶ ἀνασκοπούμενος. ἐπεὶ δ' ἐν τῷ συνηρεφεῖ ἦν, τὸ μὲν πρῶτον ὑλαγμὸς ἐγένετο κυνῶν· καίγὼ εἶχον Μνάσωνα τὸν υἱόν, ὃν-περ εἰώθει, παίζειν καὶ κυνηγετεῖν εἰς τὸ λάσιον μετὰ τὴν ἡλικιωτικὴν παρελθόντα. τόδ' οὐκ εἶχεν ὕτως, ἀλλὰ μετ' ὀλίγον σεισμός τις γενόμενος, καὶ βοὴς οἷον ἐκ βροντῆς, γυναῖκα ὁρᾷ προσιοῦσαν Φοβερὰν, ἡμιστα-διαίαν ὑψηλὸν τὸ ὕψος· εἶχε δὲ καὶ δᾷδα ἐν τῇ ἀριστερᾷ, καὶ ξίφος ἐν τῇ δεξιᾷ, ὅσον εἰκοσάπηχυ· καὶ τὰ μὲν ἕνερθεν ὀφιόπους ἦν, τὰ δὲ ἄνω γοργόνι ἐμφερὴς τὸ βλέμμα, φημὶ, καὶ τὸ [b] Φρικῶδες τῆς προσόψεως, καὶ ἀντὶ τῆς κόμης τοὺς δράκοντας [c] βοστρυχηδὸν περιέχειτο, εἱλυμένους περὶ τὰ αὐχένα καὶ ὑπὲρ τῶν ὤμων ἑνίους ἐσπειραμένους. ὁρᾶτε, ἔφη, ὅπως ἔφριξα, ὦ φίλοι, μέλαξυ διηγούμενος; καὶ ἅμα λέγων, ἐδείκνυεν ὁ Εὐκράτης τὰς ὑπὲ τῷ πήχει τρίχας [d] πάσας, ὀρθὰς ὑπὸ τοῦ φόβου.

22. *Audi ergo*, inquit Eucrates, *idque sub testibus, quod ante quinque annos vidi. Erat tempus anni circa vindemiam: ego vero, relictis in agro circa meridiem operis, solus abii in silvam, cogitans interim aliquid & commentans. Jam in opaco eram, cum primo quidem latratus exoritur canum: & ego arbitrabar Mnasonem filium pro more ludere, & venatus caussa in densam silvae partem progressum. At illud non ita se habebat. Sed post paullo motu quodam terrae facto, & sono qualis est in tonitru, mulierem accedentem video terribilem, dimidii fere stadii altitudine. Habebat vero facem etiam in sinistra, & in dextra gladium, viginti circiter cubitorum. Ac quantum ad inferiora anguipes erat: supra autem Gorgoni similis, vultu inquam, & adspectu horribili: & pro coma dracones erant cincinnorum in modum circumjacentes, & implexi circa collum, quidam etiam in humeris spirarum in modum se volventes. Hic, Videte*, inquit, *amici, quam inter narrandum perhorruerim!* & cum his verbis simul ostendit Eucrates omnibus pilos in brachio horrentes a terrore.

Οἱ μὲν οὖν ἀμφὶ τὸν Ἴωνα, καὶ τὸν Δεινόμαχον, καὶ τὸν Κλεόδημον, κεχηνότες ἀτενὲς, προσεῖχον αὐτῷ γέροντες ἄνδρες, ἑλκόμενοι

23. Ion igitur, & Dinomachus & Cleodemus hiantes atque intenti hominem audiebant, viri senes, qui naso se trahendos prae-

[a] Ὁ] Ὦ male *Fl.* [b] Φρικῶδες] Φρυκῶδες male *Fl.* [c] Βοστρ. περ.] Περιέκειτο βοστρυχηδὸν εἱλ— *Fl.* [d] Πᾶσαι] Sic Edd. πάσας *Solan.* Sed in nott. mutavit sententiam.

45. Ἡμισταδιαίαν] Πεντήκοντα ὀργυιῶν. *V.*

52. Περιέκειτο] Γράφεται, καθεῖτο. *V.*

sacrificium complectitur, id cum Viro Clariss. praetuli: ac tricari amplius nolim. *J.F.R.*

53. Ἐσπειραμένους] Conf. supra Συγγρ. c. 29. med. Infra Διψ. c. 6. m. Et Εὐχ. c. 2. f. *M. du S.*

Ἐσπειραμένους] Etsi in locis ab *Solano* indicatis non ἐσπειρ— sed ἐστειρ. legas, tamen ad probandam hanc scripturam & versionem valent; nam a στείρω *in gyrum contraho*, formatum est, pro quo *Th. Morus* Interpres Parisinae Ed. *sparsis* dedit, quasi ἐσπαρμένους a σπείρω legisset. Sed Cl. *Gesnerus* id sponte ad Graeca rectius composuit. *J.F.R.*

56. Πᾶσαι] De emendatione cogitaram; sed trajectio est, quamvis duriuscula, Luciano tamen familiaris. Neque adhuc dum aderant Eucratis filii. Vid.

c.

praeberent ; & tacite adorabant coloſſum plane improbabilem , mulierem dimidium ſtadium altam , giganteum quoddam terriculamentum. Ego vero interea cogitabam, quales hi homines & verſentur ſapientiae cauſſa cum adoleſcentulis , & multis admirationi ſint , qui tamen ſolo capillitio cano & barba diſtent a puerulis , quibus ipſis caeteroqui facilius mendacio ductari ſe patiantur.

24. Igitur Dinomachus , *Dic mihi*, inquit , *Eucrates , canes Deae quanti erant ? Elephantis*, inquit ille, *Indicis altiores , nigri & ipſi , hirſuti , villis ſordidis ac ſqualidis. Ego itaque cum viderem , conſtiti , converſa ad interiorem partem digiti pala annuli, quem Arabs mihi dedit. Hecate vero , cum percuſſiſſet anguino pede ſolum , hiatum effecit maximum , Tartarea magnitudine : tum paullo poſt in illum deſiliens evanuit. Ego ſumto animo , protenſoque capite introſpexi , apprehenſa tamen arbore in proximo enata , ne vertigine oborta praeceps inciderem. Tum vidi, quae ſunt apud inferos omnia , Pyriphlegethontem , lacum , Cerberum , mortuos , adeo quidem , ut quosdam illorum agnoſcerem. Patrem quidem meum accurate norami , iisdem adhuc indutum , in quibus eum ſepeliveramus. Quid vero agebant*, inquit Ion , *animae , mi Eucrates ? Quid aliud* , inquit , *quam per gentes & tribus cum amicis & cognatis agunt, accumbentes in aſphodelo ? Contradicant ergo*

τ ῥινὸς , ἠρέμα προσκυνοῦντες ὕτως ἀπίθανον Κολοσσὸν , ἡμιγαδιαίαν γυναῖκα , γιγάντειόν τι μορμολύκειον. ἐγὼ δὲ ἐνενόουν μέλαξὺ οἷοι ὄντες αὐτοὶ νέοις τε ὁμιλοῦσιν ὅπῃ σοφίᾳ, καὶ ὑπὸ πολλῶν θαυμάζονται , μόνῃ τῇ πολιᾷ καὶ τῷ πώγωνι διαφέροντες τῶν βρεφῶν· τὰ δ' ἄλλα καὶ αὐτῶν ἐκείνων εὐαγωγότεροι πρὸς τὸ ψεῦδος.

Ὁ γοῦν Δεινόμαχος , εἰπέ μοι, ἔφη, ὦ Εὐκράτες , οἱ κύνες δὲ τῆς Θεοῦ πηλίκοι τὸ μέγεθος ἦσαν ; ἐλεφάντων, ἦδ' ὅς, ὑψηλότεροι τῶν Ἰνδικῶν, καὶ μέλανες [e] καὶ αὐτοί, καὶ λάσιοι, [f] πιναρᾷ καὶ αὐχμώσῃ τῇ λάχνῃ. ἐγὼ μὲν οὖν ἰδὼν ἔστην, ἀναστρέψας ἅμα τὴν σφραγῖδα, ἣν μοι ὁ Ἄραψ ἔδωκεν, εἰς τὸ εἴσω τοῦ [g] δακτύλου. ἡ Ἑκάτη δὲ πατάξασα τῷ δρακοντείῳ ποδὶ τὸ ἔδαφος, ἐποίησε χάσμα πάμμεγεθες , ἡλίκον ταρτάρειον τὸ μέγεθος· εἶτα ὤχετο μετ' ὀλίγον ἀλλομένη ἐς [h] τὸ αὐτό· ἐγὼ δὲ θαρσήσας ἐπέκυψα, λαβόμενος δένδρου τινὸς πλησίον πεφυκότος, ὡς μὴ σκοτοδινιάσας ἐμπέσοιμι ὅπῃ κεφαλήν· εἶτα ἑώρων τὰ ἐν Ἅιδου ἅπαντα , τὸν Πυριφλεγέθοντα , τὸν λίμνην, τὸν Κέρβερον, τοὺς νεκρούς , ὥστε γνωρίζειν ἐνίους αὐτῶν. τὸν γοῦν πατέρα εἶδον ἀκριβῶς αὐτὰ ἐκεῖνα ἔτι ἀμπεχόμενον, ἐν οἷς αὐτὸν καλέθάψαμεν. τί δὲ ἔπραττον, ὁ Ἴων ἔφη, ὦ Εὐκράτες, αἱ ψυχαί; τί ἄλλο, ἦδ' ὅς, ἢ χῦφύλα καὶ φρήτρας μετὰ τῶν φίλων καὶ συγγενῶν διατρίβουσιν ὅπῃ [i] τοῦ ἀσφοδέλου καλαχείμενοι, ἀντι-

[e] Καὶ αὐτοὶ] Sine καὶ *Fl.* [f] Πιναρᾷ] Bene *V2.* Πιτυρᾷ reliquae. [g] Δακτύλου] Sic *Fl. B1. Ald. H. P. S.* Δακτυλίου *J.* [h] Τὸ] Deeſt in *Fl.* [i] Τοῦ] Omittit *Fl.*

c. 27. *M. du S.*

Πῶνυ,] Ego comma adjeci , ut ad ἰδιάκυνες referatur. Trajectiones nonnullas ejusmodi conſtructionis oportuiſſet additas ab eo, qui tam diu in evolvendo Luciano eſt verſatus. Nos dedimus aliquot ſupra, *Paraſit.* §. 16. Addimus hic *Imag.* c. XI. f. ἀλλ' οἷς πρεσβύτου ἰκάνεις. *Rhet. Praec.* c. 18. ἔπιλεν ἐπί τε ῥῆμα γλῶττας ἴλθῃ. *Bis Accuſ.* 34. πάντα γοῦν μᾶλλον ἢ ἡλίσκεσθε τῷ Διαλόγῳ, ἢ τοιοῦτα ἐρῶ περὶ ὑμοῦ. Plura ex aliis jam addere non vacat. *J. F. R.*

71. Ἐλεφάντων — Ἰνδικῶν] Magnitudine enim Indici Elephanti Africis praeſtant, teſte *Livio* XXXVII. 39. *M. du S.*

73. Πιναρᾷ] Ita *V2.* Reliquae πιτυρᾷ. *M. du S.*

76. Ἑκάτη] Videnda hic Vita Marini a *Proclo* ſcripta p. 68. Φάσμασι δὲ Ἑκατικαῖς φοτοειδέσιν αὐτοπτουμένοις ὁμιλήσαν. *M. du S.*

89. Κατὰ φῦλα καὶ φρήτρας] *Homer.* Il. B. 362. *M. du S.*

93. Ἱερᾷ

ἀντιλεγέτωσαν ἢν ἔτι, ἦδ' ὃς ὁ Ἴων, οἱ ἀμφὶ τὸν Ἐπίκουρον τῷ ἱερῷ Πλάτωνι, καὶ τῷ περὶ τῶν ψυχῶν λόγῳ. σὺ δὲ μὴ καὶ τὸν Σωκράτη αὐτὸν, καὶ τὸν Πλάτωνα εἶδες ἐν τοῖς νεκροῖς; τὸν Σωκράτη ἔγωγε, ἦδ' ὃς, οὐδὲ τοῦτον σαφῶς, ἀλλὰ εἰκάζων, ὅτι φαλακρὸς, καὶ προγάστωρ ἦν· τὸν Πλάτωνα δὲ οὐκ ἐγνώρισα· χρὴ γάρ, οἶμαι, πρὸς φίλους ἄνδρας τἀληθῆ λέγειν. ἅμα γοῦν ἔγωγε ἅπαντα ἀκριβῶς ἑώρακα, καὶ τὸ χάσμα συνέμυε, καί τινες τῶν οἰκετῶν ἀναζητοῦντές με, καὶ Πυρρίας οὗτος ἐν αὐτοῖς, ἐπέστησαν[a] ὅπου τέλεον μεμυκότος τοῦ χάσματος· εἰπέ, Πυρρία, εἰ ἀληθῆ λέγω; νὴ Δί', ἔφη ὁ Πυρρίας, καὶ ὑλακῆς δὲ ἤκουσα διὰ τοῦ χάσματος, καὶ πῦρ τι ὑπολάμπειν ἀπὸ δαδός μοι ἐδόκει. καγὼ ἐγέλασα, [b]ἐπιμεμφησαντος τοῦ μάρτυρος τὴν ὑλακὴν καὶ τὸ πῦρ.

Ὁ Κλεόδημος δὲ, Οὐ καινὰ, εἶπεν, οὐδὲ ἄλλοις ἀόρατα ταῦτα εἶδες, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς ὑπὸ πολλοῦ νοσήσας, τοιόν δέ τι ἐθεασάμην. ἐπεσκόπτε δέ με, καὶ ἐθεράπευεν Ἀντίγονος οὗτος. ἑβδόμη μὲν ἦν ἡμέρα, ὁ δὲ πυρετὸς, οἷος [c]καύσωνος σφοδρότερος· ἅπαντες δέ με ἀπολιπόντες ἐπ' ἐρημίας, [d]ἐπικλείσαντες τὰς θύρας, ἔξω προὐθέμυον. ὅτῳ γὰρ ἐκέλευσας, ὦ Ἀντίγονε, εἴ πως δυνηθείην εἰς ὕπνον τρέπεσθαι. τότε δὴ [e]ἐφίσταταί μοι νεανίας [f]ἐγρηγορώς

adhuc, inquit Ion, *Epicurei divino Platoni & libro de animis. Tu vero numquid ipsum etiam Socratem & Platonem vidisti inter mortuos? Socratem equidem*, inquit, *neque hunc dilucide, sed conjecturam inde faciens, quod calvus erat & ventricosus. Platonem vero non agnovi: oportet enim, arbitror, vera dicere apud amicos. Simul ergo ut omnia accurate ego vidi, & hiatus clausus est, & quidam servorum requirentes me, & in illis hic ipse Pyrrhias, adstitere, nondum plane clauso hiatu. Dic Pyrrhia, utrum verum dicam? Per Jovem*, ait Pyrrhias, *etiam latratum audivi per hiatum, & ignis sublucere de face mihi videbatur.* Et ego risi, corollarium addente teste latratum atque ignem.

25. Cleodemus autem, *Non nova*, inquit, *neque non visa aliis haec spectasti: cum ipse quoque non ita pridem aegrotans tale quid viderim. Visebat me autem & curabat hic Antigonus. Dies erat septimus. Febris talis, ut ipsa ardentissima esset vehementior. Omnes autem, me solo relicto, clausis foribus extra expectabant: ita enim jusseras, Antigone, si qua possem somnum capere. Tunc igitur adstat mihi juvenis vigilanti undique pulcherri-*

a Οὗπω] Recte sic *Fl. Fr. P.* &c. Οὕτω *J.* b Ἐμιμετρήσαντος] Alii ἐπιμαρτυρήσαντος *Coll.* Vulgatam tenent *Fl. J.* &c. c Καύσωνος σφοδ.] Nihil mut. Edd. Καῦσος σφοδρότατος θερμότερος G. d Ἐπικλεισαμβοι] Ἐγκλεισ. marg. *A1.* e Μοι] Omittit *Fl.* f Ἐγρηγορότι] Ἐγρηγοροῦντι *Fl.*

2. Ἀκριβῶς ἑώρακα] Γράφε, ἑκατὸν * ἑωράκει. *V.* vero. Ἐπιμαρτυρήσαντος] Γραι. ἐπιμετρήσαντος.
9. Ἐπιμετρήσαντος] Ἀντὶ τοῦ προσθέντος. *V.* In *G.*

a Ἑωράκει] Sic etiam Exc. *G.* Lege ἑωράκειν, vel ἑώρακα. *M. du S.*

93. Ἱερῷ Πλάτωνι] *Plat. π. ψυχ.* *M. du S.*
97. Εἰκάζων] Forsan εἰκάζον. Sed si per ellipsin accipias, ut intelligatur εἶδον ex praemisso εἶδες, mutatione non opus erit. *J. F. R.*
1. Πρὸς φίλους] *Lucilius: homini amico non est mentiri meum. Lact.* VI. 18. *Sed etiam inimico atque ignoto existimabit non esse mentiri suum.* *M. du S.*
9. Ἐπιμετρήσαντος] Quid proprie significet, patet ex *Dial. Mort.* V. *Plutonis & Mercur.* §. 1. ἐπὶ τοῖς ἐνενήκοντα ἔτεσιν, ἃ βεβίωκεν, ἐπιμετρήσας ἄλλα τοσαῦτα. Hic igitur jocose usurpatum, pro *testimonio superfluo admetiris, superaddis*, idque magis placet, quam ἐπιμαρτυρήσαντος. *J. F. R.*
15. Ὁ δὲ πυρετὸς, οἷος; καύσωνος σφοδρότερος] Bene-

rimus, veſte candida indutus: deinde ſurgere me juſſum deducit per hiatum quendam ad inferos, ut ſtatim conſpectu primo agnoſcerem Tantalum, & Tityum, & Siſyphum. Ac re-2 liqua quid vobis dicam? Cum vero eſſem apud tribunal (aderat autem Acacus quoque & Charon, & Parcae, & Furiae) aliquis velut rex, Pluto ut mihi videtur, aſſidebat, pronuntians eorum, qui paullo poſt morituri eſſent, nomina, quos ultra diem ipſis dictum in vita manere contigerat. At juvenis me illi 3 ſiſtebat. Sed Pluto indignabundus ad ductorem meum, Nondum, *inquit*, impletum illius filum eſt: abeat igitur. Tu vero jam ſa-3 brum adduc Demylum: jam enim ſupra colum vivit. *Et ego laetus recurrens ipſe quidem jam ſine febri eram, denuntiabam vero omnibus, moriturum mox eſſe Demylum: in vicinia autem noſtra habitabat, aegrotans 4 ipſe quoque, ut nunciabatur. Et paullo poſt audiebamus planctum eorum, qui illum deplorarent.*

26. *Quid mirabile,* ait Antigonus? *Ego enim novi quendam viceſimo die poſt, quam ſe-4 pultus fuerat, revixiſſe, qui & ante mortem, & cum rediiſſet in vitam, hominem curaverim. Et quomodo,* inquam, *viginti diebus neque putruit corpus, neque alioquin fame periit? niſi forte tu Epimenidem quendam cu-5 raſti.*

τι, πάγκαλον, λευκὸν ἱμάτιον ἐνδεδεμένος· εἶτα ἀναστήσας, ἄγει με διά τινος χάσματος ἐς τὸν Ἅιδην, ὡς αὐτίκα ἐγνώρισα Τάνταλον ἰδὼν, καὶ Τιτυὸν, καὶ Σίσυφον. καὶ τὰ μὲν ἄλλα τί ἂν ὑμῖν λέγοιμι; ἐπεὶ δὲ ἐς τὸ δικαστήριον ἐγενόμην (παρῆν δὲ καὶ ὁ Αἰακὸς, καὶ ὁ Χάρων, καὶ αἱ Μοῖραι, καὶ αἱ Ἐριννύες) ὁ μέν τις ὥσπερ βασιλεὺς (ὁ Πλούτων [g] μοι δοκεῖ) καθῆστο, ἐπελέγοντο δὲ τῶν τεθνηξομένων τὰ ὀνόματα, ὃς ἤδη ὑπερημέρους τῆς ζωῆς συνέβαινεν εἶναι· ὁ δὲ νεανίσκος ἐμὲ φέρων παρέστησεν αὐτῷ· ὁ δὲ Πλούτων ἠγανάκτησε τότε, καὶ πρὸς τὸν ἀγαγόντα με, Οὔπω πεπλήρωται, φησὶ, τὸ νῆμα αὐτῷ, ὥστε ἀπίτω. σὺ δὲ δὴ τὸν χαλκέα Δημύλον ἄγε· ὑπὲρ γὰρ τὸν ἄτραχλον ἤδη βιοῖ. κἀγὼ ἄσμενος ἀναδραμών, αὐτὸς μὲν [h] ἤδη ἀπυρέτουν ἦν, [i] ἀπήγγειλον δ' ἅπασιν, ὡς τεθνήξοι Δημύλος. ἐν γειτόνων δὲ ἡμῖν ᾤκει, νοσῶν τι καὶ αὐτὸς ὡς ἀπηγγέλλετο. καὶ μετὰ μικρὸν ἠκούομεν οἰμωγῆς ὀδυρομένων ἐπ' [k] αὐτῷ.

Τί θαυμαστὸν, εἶπεν ὁ Ἀντίγονος; ἐγὼ γοῦν οἶδα τινὰ μετὰ εἰκοστὴν ἡμέραν, [l] ἣ ἐτάφη, ἀναστάντα, θεραπεύσας καὶ πρὸ τοῦ θανάτου, καὶ ἐπεὶ ἀνέστη, τὸν ἄνθρωπον. καὶ πῶς, ἦν δ' ἐγὼ, ἐν εἴκοσιν ἡμέραις ὅτε ἐμύδησε τὸ σῶμα, ὅτε ἄλλως καὶ τὸ λιμῷ διεφθάρη, εἰ μή τινά γε Ἐπιμενίδην σύ γε [m] ἐθεράπευες.

Ἅμα

[g] Μοι δοκεῖ] Conſtans lectio. [h] Ἤδη] Deeſt in *Fl.* [i] Ἀπήγ[ειλον] Ἀπήγγελλον *Fl.* [k] Αὐτῷ] Αὐτὸν *Fl.* [l] Ἣ] Ἧς *Fl.* ac marg. *A1.* [m] Ἐθεράπευες] Ἐθεράπευσας marg. *A1.*

nedictus: *Febris, o qualis! incendio certe vehementior.* Mſ. ὁ δὲ πυρετὸς, εἰ καῦσον σφοδρότατον, δεινότερον. *Febris, tanquam incendium vehementiſſimum, ardentior.* *J.G.G.*

24. Χάσματος] Conf. ſupra *de Luct.* c. 2. *J.F.R.*

30. Δοκεῖ] Malem δοκῶν. *M.du S.*

Ibid. Μοι δοκεῖ] Verum eſt, μοι δοκῶν hic locum habere. Vid. ſupra notata *de Luct.* c. 5. At non plane opus eſt mutatione, quia & μοι δοκεῖ, intellecto ὡς, non incommodum ſenſum exhibet. *J.F.R.*

Ibid. Ἐπιλεγόμενοι] *Th. Mag.* v. ἀναλέγομαι haec eod. modo adfert. In quo tamen male admodum interpunctio facta in Ed. *Blankardi*, dum dedit: Λεγόμενος δὲ τῷ φιλοψευδὴς ἢ ἀπιστῶν ἐπιλεγόμενος, quaſi ἢ ἀπιστῶν pertineret ad verba Luciani. Quare punctum quod poſt φιλοψευδὴς eſt, poſt ἀπιστῶν collocandum, jam quisque videt, vel me non monente. *J.F.R.*

35. Οὔπω πεπλ. φ. τὸ νῆμα] Divus *Auguſtinus* c. 12. De cura pro mortuis. *Caſarius Monachus* hiſtoriar. memorabil. c. 42. L. XII. *Th.M.*

50. Ἐπιμενίδην] Poëta hic Cretenſis, quem 50. annos perpetuos dormiſſe fama eſt; *Plut.* 1403.ᵉ f. Vid. Τιμ. c. 4. *M.du S.*

Ἅμα ταῦτα λεγόντων ἡμῖν, ἐπεισῆλθον οἱ τῦ Εὐκράτυς υἱοὶ ἐκ τ παλαίστρας· ὁ μὲν ἤδη ἐξ ἐφήβων, ὁ δὲ ἕτερος ἀμφὶ τὰ πενθεκαίδεκα ἔτη, καὶ ἀσπασάμενοι ἡμᾶς, ἐκαθέζοντο ὅπι τ κλίνης πρὸς τῷ πατρί· ἐμοὶ δὲ εἰσεκομίσθη θρόνος. κ ὁ Εὐκράτης, ὥσπερ ἀναμνησθεὶς πρὸς τ ὄψιν τ [a] υἱέων, Οὕτως ὀναίμην, ἔφη, τούτων (ὄπιθαλῶν [b] αὐτοῖν τ χεῖρα) [c] ὡς ἀληθῶς, ὦ Τυχιάδη, πρός σε ἐρῶ. τ [d] μακαρίτην με γυναῖκα, τ τούτων μητέρα, πάντες ἴσασιν ὅπως ἠγάπησα, ἐδήλωσα δὲ οἷς μὲν αὐτὴν ἔπραξα οὐ ζῶσαν μόνον, ἀλλ' ἐπεὶ κ ἀπέθανε, τόν τε κόσμον ἅπαντα συγκαλέσας καὶ τ ἐσθῆτα ἣ ζῶσα ἔχαιρεν. ἑβδόμῃ δὲ μετὰ τ τελευτὴν ἡμέρᾳ, ἐγὼ μὲν ἐνταῦθα ἐπὶ τ κλίνης, ὥσπερ νῦν, ἐκείμην πενθημυθούμενος τό γε πένθος· ἀνεγίγνωσκον δὲ τὸ περὶ ψυχῆς τῦ Πλάτωνος βιβλίον ἐφ' ἡσυχίας. ἐπεισέρχεται δὲ μέλαξυ ἡ Δημαινέτη αὐτὴ ἐκείνη, καὶ [c] καθέζεται πλησίον, ὥσπερ νῦν Εὐκρατίδης οὑτοσί, δείξας τ νεώτερον τ υἱέων· ὁ δὲ αὐτίκα ἔφριξε μάλα παιδικῶς, καὶ πάλαι ἤδη ὠχρὸς ἦν πρὸς τ διήγησιν. ἐγὼ δὲ, ἦδ' ὃς ὁ Εὐκράτης, ὡς εἶδον, περιπλακεὶς αὐτῇ ἐδάκρυον ἀναπω-

27. Haec dum loquimur, superveniunt filii Eucratis *redeuntes* de palaestra, quorum alter jam ex ephebis excessit, alter circa quintum decimum annum est. Hi, cum salutassent nos, assident in lecto apud patrem: mihi vero illata est sella. Et Eucrates, quasi admonitus ad conspectum filiorum, *Ita*, inquit, *hisce fruar*, injecta utrique manu, *ut vera tibi, Tychiade, narraho. Uxorem meam, nunc felicem, horum matrem, norunt omnes quantum amaverim: declaravi autem iis, quae illius causa feci non viventis modo, sed etiam vita functae, qui mundum illius omnem una cremaverim, & eam, qua viva gaudebat, vestem. Septimo autem a morte illius die, ego hic in lectulo, uti nunc, jacebam, luctus solatia quaerens: silentio enim legebam Platonis de anima librum. Inter haec supervenit Demaeneta ipsa illa, & prope assidet, ut nunc Eucratides hic*, ostendens filium suum juniorem: qui statim puerili more cohorruit, pallidus jam ante ad hanc narrationem. *Ego vero*, pergit Eucrates, *cum viderem, complexus illam cum ejulatu lacrumma-*

a Υἱῶν] Nihil mut. *F. Fl. Fr. P.* b Αὐτοῦ] Αὐτοῖς *Fl.* c Ὡς] Abest a *Fl.* d Μακαρίτην] Μακαρίτην *P.* male. e Καθέζεται] Καθέσει marg. *Alw.* An καθίζει; adscripsit *J. J. Wetst.*

58. Υἱῶν] Sic pro υἱῶν etiam paullo post & alibi scriptum invenio. Alios amare υἱῶν, qui dubitat, adeat *Herodian.* III. 14. 17. *Evang. Matth.* XX. 20. *Luc.* I. 16. &c. *J. F. R.*

59. Οὕτως ὀναίμην — τούτων] Formula bene precandi & adfirmandi. *Alciphr.* III. Ep. 19. pr. Κοινωνικὸς ὢν ἐ φιλίαι ὄναιο σαυτοῦ — *bene tibi sit ex te ipso.* Ubi plura exempla, non omisso hoc Luciani, dedit peritissimus Graeci idiomatis *Berglerus.* Sed in malam partem, per ironiam, idem habuimus T. 2. *Asin.* c. 36. f. ὄναιο τούτων τ καλῶν γάμων. Τούτων autem pertinere ad υἱῶν, monuit Rev. *Junc. Elsn.* in Epist. ad *Philem.* I. 20. ubi legimus Ναὶ ἀδελφὲ, ἐγώ σε ὀναίμην ἐν Κυρίῳ. Ad quae ille alia etiam similia adfert, *Majumque* merito reprehendit; qui illa ex Venerea phrasi, *frui aliquo*, interpretetur. *J. F. R.*

70. Τὸ περὶ ψυχῆς τῦ Πλ.] Alio ordine infra *Musc. Enc.* c. 7. *M. du S.*

85. Κυνίδιον — Μιλησιακῶν] Vid. supra T. I. *Mort.* c. 34. Et infra *Symp.* c. 19. *M. du S.*

90. Σανδάλῳ γε χρυσῷ εἰς τὰς πυγὰς — παίσας] De puerili, item servili & contumeliosa hac solearum ac sandaliorum castigatione veteribus usitatissima, multa habet *Gataker.* in Cinno c. 19. med. *J. F. R.*

95. Ἀρίγνωτος] De hoc nihil invenio. *M. du S.*

1. Πλάτωνος] Confer *Symp.* c. 6. ξύφος αὐτὸν οἱ μαθηταὶ ἐ κοπίδα καλοῦσιν. Sed aliud hic est. *M. du S.*

4. Θεὸν δὲ μηχανῆς] Proverb. *J. B.*

Ibid. Ἐπεισκυκληθῆναι] Ἐπεισκυκληθῆναι legendum videtur. *F. G.*

Ἐπεισκυκληθῆναι] Aliter antea hic in omnibus Libris nostris legebatur, nempe ἐπεισκλη—. Sed certa est Cl. *Kusteri* emendatio. Vid. Ἐκκλ. c. 9. ubi recte habet *Fl.* [Lego ἐπεισκυκληθῆναι, aderat enim invocatus & inexpectatus. *Aristoph.* Thesmoph. vs. 272. εἴσω τις ὡς τάχιστα μ' εἰσκυκλησάτω.] *L. K.*

Ἐπι-

mabar. Illa non paſſa me clamare, ſed accuſavit, quod reliquis in rebus omnibus ſibi gratificatus, alterum ſandaliorum, erant autem aurea, non cremaverim: decidiſſe vero illud dicebat juxta arcam; ac propter hoc nos cum non inveniſſemus, alterum modo cremaveramus. Adhuc loquentibus nobis, exſecrabilis quaedam ſub lecto canicula Melitenſis latravit; ad quem illa latratum evanuit. Sandalium tamen, ſub arca repertum, poſtridie ejus diei crematum eſt.

κύσας· ἡ δὲ οὐκ εἴα βοᾶν, ἀλλ' ἠτιᾶτο με ὅτι τὰ ἄλλα πάντα χαρισάμενος αὐτῇ, θάτερον τοῖν σανδάλοιν χρυσοῖν ὄντοιν, ἐκαλαχαύσαιμι. εἶναι δὲ αὐτό, ἔφασκε, παρὰ τὴν κιβωτόν· καὶ διὰ τοῦτο ἡμεῖς οὐχ εὑρόντες, θάτερον μόνον ἐκαύσαμεν. ἔτι δὲ ἡμῶν διαλεγομένων, κατάρατόν τι κυνίδιον ὑπὸ τὴν κλίνην ὂν, Μελιταῖον, ὑλάκτησεν· ἡ δὲ ἠφανίσθη πρὸς τὴν ὑλακήν. τὸ μέντοι σανδάλιον εὑρέθη ὑπὸ τὴν κιβωτόν· ὃ καὶ ἐκαύθη ὕστερον.

28. *Adhuc ne fidem negare talibus, Tychiade, aequum cenſes, manifeſtis adeo, & quae ſingulis diebus appareant? Non per Jovem*, inquam: *quandoquidem digni fuerint, quorum aureo ſandalio nates, puerulorum inſtar, caedantur, ſi qui recuſent credere, & impudenter adeo veris repugnent.*

Ἔτι ἀπιστεῖν τούτοις, ὦ Τυχιάδη, ἄξιον ἐναργέσιν οὖσι, καὶ κατὰ ἡμέραν ἑκάστην φαινομένοις; μὰ Δί', ἦν δ' ἐγώ· ἐπεὶ σανδάλῳ γε χρυσῷ ἐς τὰς πυγὰς, ὥσπερ τὰ παιδία, παίεσθαι ἄξιοι ἂν εἶεν οἱ ἀπιστοῦντες, καὶ ὕτως ἀναισχυντοῦντες πρὸς τὴν ἀλήθειαν.

29. Inter haec Pythagoricus Arignotus intravit, comatus, vultu venerabili: noſti illum ſapientiae cauſſa celebrem, divini cognomine inſignem. Atque ego illo conſpecto reſpirabam, illud ipſum venire mihi ratus, ſecurim contra mendacia. *Os enim*, cogitabam, *iſtis hic obturabit vir ſapiens, prodigioſa adeo narrantibus.* Et, quod eſt in proverbio, e machina Deum advocatum

Ἐπὶ τούτοις, ὁ Πυθαγορικὸς Ἀρίγνωτος εἰσῆλθεν, ὁ κομήτης, ὁ σεμνὸς ἀπὸ τοῦ προσώπου, οἶδα τὸν ἀοίδιμον ἐπὶ τῇ σοφίᾳ, τὸν ἱερὸν ἐπονομαζόμενον. κἀγὼ ὡς εἶδον αὐτὸν, ἀνέπνευσα, τοῦτ' ἐκεῖνο ἥκειν μοι νομίσας, τέλεκύν τινα τῶν ψευσμάτων. ἐπισχήσειν γὰρ αὐτὸν, ἔλεγον, ὁ σοφὸς ἀνὴρ, οὕτω τερατία διεξιόντας· καὶ τὸ τοῦ λόγου, θεὸν ἀπὸ μηχανῆς [f] ἐπεισκληθῆναί μοι τοῦτον

[f] Ἐπεισκληθῆναι] Ἐπεισκυκληθῆναι *Kuſt.* recte; ſed non addicunt Codd.

4. * Θεὸν ἀπὸ μηχανῆς] Ἐπὶ τῷ θεάτρων, ἡνίκα † τὸ παράδοξον ἐπιτελεῖσθαι ἤθελε, καὶ πλέον ‡ἔχειν πίστεως, ἄνωθεν ὑπὸ τὰς παρ' ἑκάτερα τοῦ μέσου τοῦ θεάτρου θύρας, αὗται δὲ πρὸς τὸν εὐθεῖαν τοῦ θεάτρου πλάγιαι ἀνεῴγουσαι, ἔξω ἐς τὴν σκηνὴν ἐς τὸ προσκήνιον δὲ μηχανῶν δύο μετεωριζομένων ἡ ἐξ ἀριστερῶν θεοὺς ἐς ἥρωας ἐπιφανεῖς παρεῖχε, ὥσπερ λύσιν φέρουσα τῷ ἀμηχάνῳ, καὶ τοῦτο παραβαλλομένου, ὡς ὁ χρὴ ἀπιστεῖν τοῖς δημοσίοις, ἐπεὶ θεὸς πάρεστι τῷ ἔργῳ, ᾧ μηδὲν ἀδύνατον ἐπιτελεῖν· ὃν τοῦτο δὲ ἐπὶ πάντων § προσδοκᾶν ἐ συμφέρειν τινὶ συμβαινόντων ἐπιμύθιον τὸ ὁπὸ μηχανῆς θεός. C.

* Θεὸν ἀπὸ] Ad alia verba ante relatum hoc ſcholion jam in ſedem ſuam retractum eſt.

† Τὸ παράδοξον] Lege τι. In C. enim eſt [παραδόξον quid.] Niſi malis παρὰ δόξαν τι. *M. du S.*

‡ Ἔχειν πίστεως] Lacuna pro his erat in Edd. in V. & G. quam ex C. ſupplevit *Solan.* Addiditque: „ Eaedem in Exc. „ G. quae in V. reperiuntur lacunae. Sed ſcholion extat integrum in C. unde ſupplevimus." Sexdecim quippe lacunis hiabant edita, quas jam impletas non indicabimus cum lectoris taedio. Ἔχον legit Cl. *J. J. Weiſſ.* *J. F. R.*

§ Προσδοκᾶν] Sic V. προσδοκίας Exc. G.

Ἐπεισκληθῆναί μοι] Nihil equidem abſurdi video in vulgata lectione. Quid enim prohibet, quo minus ab ipſa Fortuna advocatus veniſſe dicatur Arignotus? Sed non diſſimulanda tamen oppido elegans doctiſſimi *Kuſteri* conjectura, qui ad *Ariſtoph. Θεσμοφορ.* 774. ſuſpicatur legendum ἐπεισκυκληθῆναι. Probaverat jam ad vſ. 102. εἰσκυκλεῖν eſſe theatralis machinationis verbum, quâ θεοὶ ἀπὸ μηχανῆς, in ſcenam deſcendentes de caelo Dii, repraeſentantur. Quod ſi admittamus; ita hic locus interpretandus fuerit, *tanquam Deum e ma-*

τον ὠμην [a] ἀπὸ τ τύχης. ὁ δὲ ἐπεὶ ἐκαθέζετο, ὑπερφάντ@ αὐτῷ τῦ Κλεοδήμυ, πρῶτα μὲ ἤρετο τ νόσυ ὅπως ἔχει· ἢ ὡς ῥᾷον ἤδη ἔχειν ἤκυσε παρὰ τῦ Εὐκράτυς, Τί δὲ, ἔφη, πρὸς [b] ἀλλήλυς [c] φιλοσοφεῖτε; μέλα-ξὺ γ' εἰσιὼν [d] ἐπήκυσα. καί μοι δοκεῖτε εἰς καλὸν ἀγωνίσεσθαι τ ἀγῶνα. τί δ' ἄλλο, εἶπεν ὁ Εὐκράτης, ἢ τυφλοῖ τ ἀδαμάντινον πείθομεν (δείξας ἐμὲ) ἡγεῖσθαι δαίμονάς τινας εἶναι, καὶ φαντάσματα, καὶ νεκρῶν ψυχὰς περιπολεῖν ὑπὲρ γῆς, καὶ φαίνεσθαι οἷς ἂν ἐθέλωσιν; ἐγὼ μὲν ἂν ἠρυθρίασα, καὶ κάτω ἔνευσα αἰδεσθεὶς τ Ἀρίγνωτον. ὁ δὲ; ὅρα, ἔφη, ὦ Εὐκράτες, μὴ τῦτο φησὶ Τυχιάδης, τὰς τ βιαίως ἀποθανόντων μόνας ψυχὰς περινοστεῖν, οἷον εἴ τις ἀπήγξατο, ἢ ἀπετμήθη τ κεφαλὴν, ἢ ἀνεσκολοπίσθη, ἢ ἄλλῳ γέ τῳ τρόπῳ τοιῦτῳ ἀπῆλθεν ἐκ τῦ βίυ, τὰς δὲ τ κατ' μοῖραν ἀποθανόντων ἠρέμα; ἦν γ' τῦτο λέγῃ, ἴσως πάνυ ἀπόλη-τα φήσει. μὰ Δί', ἦ δ' ὃς ὁ Δεινόμαχ@, ἀλλ' ὅλως εἶναι τὰ τοιαῦτα, ἅδε συνεστῶτα ὁρᾶσθαι οἴεται.

Πῶς λέγεις, ἦ δ' ὃς ὁ Ἀρίγνωτ@, δριμὺ ἀπιδὼν εἰς ἐμέ. ἅδέν σοι τύτων γίγνεσθαι δοκεῖ, καὶ ταῦτα πάντων, ὡς εἰπεῖν, ὁρώντων; [e] ἀπολελόγησθε, ἦν δ' ἐγὼ, ὑπὲρ ἐμῦ, εἰ μὴ πιστεύω, διότι μηδὲ ὁρῶ μόν@ τ ἄλλων· εἰ δὲ ἑώρων, καὶ ἐπίστευον ἂν δηλαδὴ ὥσπερ ὑμεῖς. ἀλλὰ, ἦ δ' ὃς, ἢν ποτε εἰς Κόρινθον ἔλθῃς, [f] ἐρῦ ἔνθα ἔστιν ἡ Εὐβατίδυ οἰκία, καὶ ἐπειδάν σοι δειχθῇ παρὰ τὸ [g] Κράνειον, παρελθὼν ἐς ταὐτίω λέγε

mihi hunc a Fortuna putabam. Ille vero cum assedisset, assurgente illi Cleodemo, primo quidem percontari de morbo, & cum mollius jam habere, ab Eucrate audisset, *Ecquid vero*, inquit, *inter vos philosophabamini? dum enim intro, audivi: & videtur mihi, bene vos esse disputationem collocaturos. Quid vero aliud*, inquit Eucrates, *quam adamantino huic*, me autem ostendebat, *persuadere studemus, uti putet daemones quosdam esse, & spectra, & vita functorum animas vagari in terra, & quibus velint apparere.* Igitur erubui equidem, & vultum Arignoti verecundia dejecit. *Atque is, vide*, inquit, *Eucrates, num hoc dicat Tychiades, solas eorum, qui violenta morte perierunt, animas oberrare, ut si quis se suspenderit, aut capite truncatus, aut palo fixus, aut alia qua simili ratione de vita egressus sit; fato autem suo mortuorum non item? Hoc enim si dicat, non plane rejicienda dixerit. Non ita est, per Jovem*, respondebat Dinomachus, *sed plane non esse talia, neque consistere ita, ut videri possint, arbitratur.*

30. *Quid ais?* inquit Arignotus, tor-vum me intuens: *nihil tibi horum videtur fieri, idque, cum omnes, pene dixero, videant? Jam caussam pro me dixistis*, inquam, *si non credo, quia solus inter alios non video: si vero vidissem, crederem nimirum, uti vos. Verum*, dicebat ille, *si quando Corinthum veneris, interroga, ubi sit Eubatidae domus: & cum ostensa tibi fuerit, ad Craneum, ingres-*

a Ἀπὸ] Et sic *Fl.* b Ἀλλήλυς] Αὐτοὺς marg. *A1.* cum *Fl.* c Ἐφιλοσοφεῖτε] Admisi ex *Fl.* Φιλοσοφεῖτε cett. d Ἐπήκυσα] Sic Edd. Ὑπηκ. vult *Solan.* e Ἀπολελόγησθε] Ἀπολογήσομαι L. Ἀπολογῇ *Fl.* ac marg. *A1.* Vulgatum servant cett. f Ἐρῦ] Ἔρυ, accentu mutato marg. *A1.* g Κράνειον] Ita *Fl. Fr. J. B1. H. Ald. S.* Κράνιον *P.*

machina in hanc scenam a Fortuna demissum. Si unus codex addiceret in verbo paullo reconditiore, & captum librariorum superante, non dubitarem sic, ut jubet *Kusterus*, reponere. *J. M. G.*

11. Ἐπήκυσα] Forsan ὑπήκυσα legendum, adscripserat *Solan.* Nescio num ex suo ingenio, an monitu alterius. Verum quia supra c. 6. versus fin. etiam habuimus, τί μέλαξυ εἰσιὼν ἐπήκυσεν; nihil hic quoque mutare consultius fuerit. Adde & *Prometh.* T. I. §. 20. μὴ & ὁ Ζεὺς ταῦτα ἐπήκυσέ σε. Ac *de Salt.* c. 64. μὴ ἐπακούσηται τ ἀδομένων. Et jam tanto minus de mutatione sollicitus erit. *J. F. R.*

27. Συνεστῶτα ὁρᾶσθαι] Συνεῖναι etiam deinde c. 32. med. sic accipitur, ut significet idem fere quod ὑφεστηκέναι,

greſſus in eam dic ad janitorem Tibium, velle se videre unde daemonem Pythagoricus Arignotus, effoſſo loco, exegerit, & habitabilem ab eo inde tempore domum praeſtiterit?

31. Quid vero hoc erat? o Arignote, interrogabat Eucrates. Deſerta fuerat, inquit, dim propter terrores. Si quis vero immigraret, mox perculſus fugiebat, a terribili & tumultuoſo ſpectro ejectus. Ergo jam collabi domus, & defluere tectum; nec omnino quisquam erat, qui auderet in illam ingredi. At ego his auditis, ſumo mecum libros, ſunt autem mihi Aegyptii plures de talibus; ingredior domum circa primam quietem, dehortante meo hoſpite, ac tantum non manum injiciente, cum quorſum irem audiſſet, in praeſentem, ut ipſe putabat, perniciem. Ego vero ſumta lucerna ingredior ſolus, & in maximo conclavi depoſito lumine, lego tacite, humi ſedens. Adeſt daemon, ad unum ſe de multis venire putans, & futurum ſperans, ut me quoque ſicut reliquos perterreat, ſqualidus, comatus, caligine nigrior: atque adſtans tentat ab omni parte me invadere, ſi forte poſſet vincere: & nunc quidem canis, nunc taurus fit, aut leo. Ego vero depromta allocutione maxime horribili, Aegyptiorum ſermone uſus, incantando illum adegi in angulum quendam tenebricoſi conclavis. Animadverſo autem ubi ſubierat, reliquum noctis dormivi. Mane, cum deſperaſſent omnes, & mortuum me invenirent, foras effero, & ſcribo ad omnes, me ſpectra & daemones ejecisse, habitationemque ſalubrem reddidiſſe.

τρὸς τ̃ θυρωρὸν Τίβιον, ὡς ἐθέλοις ἰδεῖν ὅθεν τ̃ δαίμονα ὁ Πυθαγορικὸς Ἀρίγνωτ[ος] [h] ἀνορύξας ἀπήλασε, κ̀ τρὸς τὸ λοιπὸν οἰκείας τ̃. οἰκίαν ἐποίησε.

Τί δὲ τ̃το ἦν, ὦ Ἀρίγνωτε; ἤρετο Εὐκράτης. ἀοίκητ[ος] ἦν, ἠδ' ὅς, ἐκ τρολλ̃ τ̃ο δειμάτων. εἰ δέ τις οἰκήσειεν, εὐθὺς ἐκπλαγεὶς ἔφευγεν, ἐκδιωχθεὶς τ̃ο τιν[ος] φοβερ̃ κ̀ ταραχώδους φάσματ[ος]. συνέπιπτεν ὖν ἤδη, κ̀ ἡ τέγη κατέρρ[ε]. κ̀ ὅλως ἀδεὴς ἦν ὁ θαρρήσων τρασελθεῖν εἰς αὐτό. ἐγὼ δὲ ἐπεὶ τα῀τα ἤκουσα, τὰς βίβλους λαβὼν (εἰσὶ δέ μοι Αἰγύπτιαι μάλα τρολλαὶ τ̃ τοιούτων) ἦκον ἐς τ̃ οἰκίαν τ̃ τρῶτον ὕπνου, ἀποτρέποντ[ος] τ̃ ξένου, κ̀ μόνον οὐκ ἐπιλαμβανομένου, ἐπεὶ ἔμαθεν οἷ βαδίζω μι, εἰς τρᾶγμα κακὸν, ὡς ᾤετο. ἐγὼ δὲ λύχνον λαβὼν, μόν[ος] εἰσέρχομαι. κ̀ ἐν τ̃ μεγίστ[ῳ] οἰκήματι καθαθεὶς τὸ φ῀ς, ἀνεγίγνωσκον ἡσυχῆ, χαμαὶ καθεζόμεν[ος]. ἐφίστα῀ι δὲ ὁ δαίμων, ἐπί τινα τ̃ τρολλ̃ ἥκειν νομίζων, κ̀ δεδίξε῀ι κἀμὲ ἐλπίζων, ὥσπερ τὺς ἄλλους, αὐχμηρὸς, [k] κ̀ κομήτης, κ̀ μελάντερ[ος] τ̃ ζόφου. κ̀ ὁ μὲ ἐπιστὰς ἐπειρᾶτό μου τανταχόθεν τροσβάλλων, εἴ πόθεν κρατήσειε, κ̀ ἄρτι μὲν κύων, ἄρτι δὲ ταῦρ[ος] γιγνόμενος ἢ λέων. ἐγὼ δὲ τροχειρισάμεν[ος] τ̃ φρικωδε῀στάτῳ ἐπῴδ̃ησιν, αἰγυπτιάζων τ̃ φων̃ῇ, συνήλασα καταδὼν αὐτὸν εἰς τινὰ γωνίαν σκοτεινὸν οἰκήματ[ος]. ἰδὼν δὲ αὐτὸν, οἷ κατέδυ, τὸ λοιπὸν ἀνεπαυόμην· ἕωθεν δὲ πάντων ἀπεγνωκότων, κ̀ νεκρὸν εὑρήσειν με οἰομένων, καθάπερ

b Ἀνορύξας] Recepi ex L. marg. *A1. Fl.* & *S.* Ἀνοίξας *Ald. J. H. P.* &c. i Μόνου οὐκ] Sic *J.* & marg. *A1.* Μονοῦ *Fl. P. H. S. Ald. B1. Fr.* k Καὶ] Abeſt ab *Fl.*

κάκου, φόσιν ἴχειν. Nimirum συνίστατας vel συνίστας, quidquid poteſt cum aliis ſtare, quidquid nec ſibi nec aliis repugnat, non involvit, ut ajunt, contradictionem, vel implicat. Obſervata *Budaeo* verbi notio, ſed exemplis, quod ſciam, nondum firmata. *J. M. G.*

38. Κρόνιον] Sic ſcribitur etiam N. A. I. ubi vid. not. *M. du S.*

Κρόνιον] Hoc praeferendum eſſe vid. ad *Quom. Hiſt.* c. 3. & ultimum ibid. *J. F. R.*

39. Τίβιον] Vid. ſupra T. I. Τιμ. c. 14. (jam c. 22.) *M. du S.*

40. Ἀνορύξας] L. *Fl.* & *S.* cum *A.* Reliquae ἀνοίξας, abſurde. *M. du S.*

44. Ἀοίκητ[ος] ἦν, ἠδ' ὅς, ἐκ τολλοῦ ὑπὸ δειμάτων] *C. Plinius* epiſt. XXVII. L. VII. Scriptor vitae S. Germani Antiſiodorenſis Epiſcopi c. XVII. *D. Antoninus* Archiepiſc. Florentin. T. II. c. IX. Tit. XII. paragr. VIII. *Th. M.*

περὶ τὰς ἄλλας, προελθὼν ἀπροσδόκητος ἅπασι, [a] πρόσειμι τῷ Εὐβατίδῃ, εὐαγγελιζόμενος αὐτῷ, ὅτι καθαρὰν [b] αὐτῷ ἡ ἀδείμαντον ἤδη ἕξει τὴν οἰκίαν οἰκεῖν. ἡ δὲ λαβὼν αὐτόν τε, καὶ τὴν ἄλλων πολλὴν (εἰ-πον δὲ τῇ δόξῃ ἕνεκα) ἐκέλευον ἀγαγὼν ἐπὶ τὸν τόπον, ἔνθα καθεδυκότα τὸν δαίμονα ἑωράκειν, σκάπτειν, λαβόντας δικέλλας καὶ σκαφεῖα· καὶ ἐπειδὴ ἐποίησαν, εὑρέθη ὡς ἐπ' ὀργυιὰν καλορωρυγμένος τις νεκρὸς ἕωλος, μόνα τὰ ὀστᾶ κατ' σχῆμα συγκείμενος. ἐκεῖνον μὲν οὖν ἐθάψαμεν ἀνορύξαντες, ἡ οἰκία δὲ τὸ ἀπ' ἐκείνου ἐπαύσατο ἐνοχλουμένη ὑπὸ τῶν φασμάτων.

ventum iri putarent, uti reliquos, progressus praeter spem omnium, accedo ad Eubatidem, bonum ipsi nuncium allaturus, puram & metus expertem domum habitare illi in posterum licere. Atque assumtis cum ipso tum aliis pluribus, sequebantur enim rei miraculo moti, deductisque ad ipsum locum, ubi subire daemonem videram, jussi rastris & ligonibus humum fodi. Quo facto inventum est ad passus altitudinem defossum cadaver antiquum, cujus sola ossa sua figura composita jacerent. Hoc igitur effossum sepelivimus. Caeterum domus ab eo inde tempore infesta spectris esse desiit.

Ὡς δὲ ταῦτα εἶπεν ὁ Ἀρίγνωτος, ἀνὴρ δαιμόνιος τὴν σοφίαν, καὶ ἅπασιν αἰδέσιμος, οὐδεὶς ἦν ἔτι τῶν παρόντων, ὃς οὐχὶ κατεγίγνωσκέ μου πολλὴν τὴν ἄνοιαν, τοῖς τοιούτοις ἀπιστοῦντος, καὶ ταῦτα Ἀριγνώτου λέγοντος. ἐγὼ δὲ ὅμως οὐδὲν τρέσας οὔτε τὴν κόμην, οὔτε τὴν δόξαν τὴν περὶ αὐτοῦ, Τί τοῦτ', ἔφην, ὦ Ἀρίγνωτε, καὶ σὺ τοιοῦτος ἦσθα, καὶ μόνη ἐλπὶς ἡ ἀληθείας, κατὰ μέσους καὶ ἰνδαλμάτων; τὸ γοῦν τοῦ λόγου ἐκεῖνο, Ἄνθρακες ἡμῖν ὁ θησαυρὸς φέρηνας. σὺ δὲ, οὐδ' ὃς ὁ Ἀρίγνωτος, εἰ μήτε ἐμοὶ πιστεύεις λέγοντι, μήτε Δεινομάχῳ, ἢ Κλεοδήμῳ τούτῳ, μήτε αὐτῷ Εὐκράτει, φέρε,

32. Haec cum dixisset Arignotus divina vir sapientia & venerabilis omnibus; nemo jam erat praesentium, quin magnae me accusaret amentiae, qui fidem talibus non haberem, idque ipso dicente Arignoto. Ego vero nihil trepidans, neque ob comam, neque ob opinionem de viro, *Quid istuc*, inquam, *Arignote, tune etiam talis es, sola spes veritatis, idem tamen fumi & spectrorum plenus? Ergo tu nobis, qui thesaurus eras, ut est in proverbio, carbones appares? Tu vero*, inquit Arignotus, *si neque mihi credis dicenti, neque Dinomacho, aut huic Cleodemo, neque ipsi Eucrati; age dic, ecquem fide di-*

a Πρόσειμι] Προσέρχομαι marg. *A1*. Sed glossa est. b Αὐτῷ] Αὐτοῦ *Fl.*

31. Ἕωλον] Τὸ ἕωλον λαμβάνει ὁ ἐπὶ τῆ χθεσινῆ, καὶ ἐπὶ τῆ ἤδη διαφθορότα. *V.*

73. Καθαρὰν] *Diod. Sic.* 2. c. 39. pr. καθαρὰν ποιῆσαι τὴν θήραν γῆν τε καὶ θάλατταν. *Plutarch.* Thes. p. m. 3. C. ἐδὴν μέρος καθαρὸν ἐδὴ ἀκίνδυνον ὑπὸ λῃστῶν. Ibid. p. seq. A. καθαίρειν γῆν καὶ θάλατταν. *J.F.R.*

86. Δαιμόνιον τὴν σοφίαν] Facete ludit in duplici significatu; quum & pro *valde sapiens*, & quasi pro eo qui in spectrorum negotio callidus est, accipi queat. Sic δαιμονίως ἐπεθύμουν, *misere*, i. e. *valde cupiens*, *Aristoph.* Plut. vs. 675. Adde *Aelian.* V.H. II. 4. ἐσπουδακὼς δαιμονίως. Et *Spanh.* ad *Aristoph.* l. d. *J.F.R.*

5. Μῆμα] V. *Diog. Laert.* p. 246. F. & *Hesych.* v. σοφῶν. Sed pro ὥστε hic apud Nostrum lege ὥστε. *M. du S.*

9. Στιλάμβωσι νεκρικῶς] Ad ista verba στιλάμβωσι νεκρικῶς ἐσθῆτι μιλαίνῃ, notat antiquus Scholiastes inedituus, veteres solitos cadavera nigrae vesti insuere. Ὅτι, inquit, τοὺς νεκροὺς οἱ παλαιοὶ μελαίναις στολαῖς ἀμφιέννυσαν. & ad sequentia, μηδὲν εἶναι τὰς ψυχὰς haec adjecit ὅτι ἐκ τὰς ψυχὰς θνητὰς ἔφατο εἶναι, ἀσπερ ἐκ τὰ σώματα. *J.G.G.*

10. Καὶ προσωπεῖα ἐς τὰ κράνια μεμιμημένους] In *Salmuriensi* editione simul & in hac ipsa vitiose edi video in Latinis *ac personis in capitis adfictis*, ignorans utrum sic praeses ejus & editionis & versionis de industria scripserit ac interpolare voluerit *Th. Mori* versionem, an eam ipsam retinere, quae est *in capita*, ut sit typorum error. Certe neutrum placet. Neque enim Graeca id modo volunt, adsumsisse eos personas

ve]

digniorem putas contraria nobis dicentem? Per Jovem, inquam, *admirabilem virum, Abderitanum illum Democritum, qui nempe adeo certus erat, nihil horum consistere posse, ut cum inclusisset se in monumentum extra portas, ibique perpetuo scriberet & commentaretur nocte atque interdiu; adolescentulis quibusdam ludificari illum & perterrere volentibus, quod mortuorum instar nigra veste ornati, & personis ad craniorum similitudinem effictis, illum circumstarent, crebris passibus exsultantes: nihil ipse hanc illorum assimulationem metuerit, nec omnino ad illos respexerit, sed inter scribendum illud solum dixerit*, Desinite ludere! *Adeo firmiter credebat, nihil amplius esse animas, cum sint extra corpora. Hoc ais*, inquit Eucrates, *amentem hominem etiam Democritum fuisse, si quidem ita statuit.*

εἰπὲ, τίνα ϖερὶ τ τοιούτων ἀξιοπιςότερον ἡγῇ τἀναντία ἡμῖν λέγοντα; νὴ Δί', ἦν δ' ἐγὼ, μάλα θαυμαςὸν ἄνδρα τ' Ἀβδηρίτην ἐκεῖνον Δημόκριτον, ὃς ἔτως ἄρα ἐπέπειςο μηδὲν οἷόν τε εἶναι συςῆναι τοιοῦτον· ᶜ ὥσγε, ἐπειδὴ καθείρξας ἑαυτὸν ἐς μνῆμα ἔξω ϖυλῶν, ἐνταῦθα διετέλει γράφων καὶ συντάττων, καὶ νύκτως καὶ μεθ' ἡμέραν· καί τινες τ νεανίσκων, ἐρεχελεῖν βυλόμενοι αὐτὸν, καὶ δεματῶν, ϖελάμενοι νεκρικῶς ἐσθῆτι μελαίνῃ, καὶ ϖροσωπείοις ἐς τὰ κρανία μεμιμημένοις ϖεςάντες αὐτὸν, ϖερεχόρευον ἔξω ϖυκνῇ τῇ βάσει ἀναπηδῶντες· ὁ δὲ ὅτε ἔδεισε τ ϖροσποίησιν ᵈ αὐτῶν, ὅτε ὅλως ᵉ ἀνέβλεψε ϖρὸς αὐτούς· ἀλλὰ μεταξὺ γράφων, Παύσασθε, ἔφη, ϖαίζοντες· ὅτω βεβαίως ὑπέςευε μηδὲν εἶναι τὰς ψυχὰς ἔτι, ἐξω γενομένας τ σωμάτων. τῦτο φὴς, ἦ δ' ὃς ὁ Εὐκράτης, ἀνόητόν τινα ἄνδρα καὶ τ Δημόκριτον γενέσθαι, εἴ γε ὅτως ἐγίγνωσκεν.

Ego autem vobis etiam aliud quid enarrabo, quod mihi usu venit, non auditum ab alio. Fortasse enim tu quoque, Tychiade, audiens vi quadam ad narrationis veritatem adigaris. Cum in Aegypto viverem juvenis adhuc, doctrinae caussa eo missus a patre, cupido incessit animum, Coptum inde adverso

Ἐγὼ δὲ ὑμῖν καὶ ἄλλο διηγήσομαι, αὐτὸς ϖαθὼν, ἢ ϖαρ' ἄλλυ ἀκύσας. ᶠ τάχα γὰρ ἂν καὶ σὺ, ὦ Τυχιάδη, ἀκύων, ϖροσβαθείης ϖρὸς τ ἀλήθειαν τῦ διηγήματος. Ὁπότε γὰρ ἐν Αἰγύπτῳ διῆγον, ἔτι νέος ὢν, ἔνθα τῦ ϖαιδὸς ὑπὸ ϖαιδείας ϖροφάσει ἐκϖαλεὶς, ἐπεθύμησα ἐς Κοπτὸν ἀνα-

e Ὅσγε] Sic Edd. Lege ὅτι. d Αὐτῶν] Αὐτὸν male *F.* sola. e Ἀνέβλεψε] Hoc recepi ex *Fl.* idque etiam adpictum marg. *A1.* Ἐνέβλεψε vulgo. f Τάχα] Sic *Fl. Ald. Fr. B1.* & 2. *H. S.* recte. Ταχὺ *F. V2.* & L. cum marg. *A1.*

9. Ἐσθῆτι μελαίνῃ] Ὅτι τοὺς νεκροὺς οἱ παλαιοὶ μελαίναις στολαῖς ἀμφιέννυσαν. *V.*

27. Ἐς Κοπτὸν] Κοπτὸς πόλις Αἰγύπτυ, ἐς ἣν φασι τὴν Ἶσιν ἀφικομένην Ὄσιριν τ υἱὸν ἀναζητεῖν μαθοῦσαν δὲ αὐτὸν διεσπαράχθαι, τὴν κόμην * τὴν ἑαυτῆς ἐκκόψαι, παρ' ὃ & Κοπτὸς ὀνομάσθη ἡ πόλις. ἐδίκτυδ δὲ & ὁ πλόκαμος τοῖς ἐπιδημοῦσιν αὐτόθι, ἀντὶ σοῦ τι τριχῶν πλέθος, ὅτω ἐξ ἀνθράπυ κεφαλῆς ἐκάσαι. † *V.*

* Τὴν ἑαυτῆς] Alterum hoc τὴν in editis non comparens inseruit *M. du S.*

† A Graecis hoc fictum, qui prius debuissent ostendere, Isidem Graece locutam. Sed solent etiam barbarorum nominum etymologias Graecas tradere. *J. Cler.*

vel larvas in capita, sed clare sumpsisse larvas tales, quae in speciem simul & formam cranii vel calvariae, vel diu mortui capitis fictae essent. *J. G.*

22. Τάχα] L. & *Ven.* utraque ταχὺ, quod non placet. *M. du S.*

27. Κοπτὸν] Hinc *Coptica* lingua. Inde terrestri jam itinere Thebas petunt, ubi Memnonis statuam fuisse diximus ad Τοξ. c. 27. V. *Plut.* de Iside p. 356. *Spanh.* *M. du S.*

ἀναπλεύσας, ἐκεῖθεν ὅπῃ τ̓ Μέμνονα ἐλθὼν, ἀκῦσαι τὸ θαυμαστὸν ἐκεῖνο ἠχοῦντα, πρὸς ἀνίσχοντα τ̓ ἥλιον. ἐκείνου μὲν οὖν ἤκουσα, οὐκ τὸ κοινὸν τοῖς πολλοῖς ἄσημόν τινα φωνὴν, ἀλλά μοι καὶ ἔχρησεν ὁ Μέμνων αὐτὸς, ἀνοίξας τὸ στόμα ἐν ἔπεσιν ἑπτά. καὶ εἴ γε μὴ περιττὸν ἦν, αὐτὰ ἂν ὑμῖν εἶπον τὰ ἔπη.

flumine petere, ad Memnonem audiendum, mirabiles illos ſonos oriente ſole edentem. Atque illius quidem audivi non, ut vulgus, vocem nullius ſenſus: ſed oraculum mihi ipſe aperto ore Memnon reddidit verſibus ſeptem: ac niſi ſupervacaneum eſſet, ipſos vobis recitarem verſus.

Κατὰ δὲ τ̓ ἀνάπλουν ἔτυχεν ἡμῖν συμπλέων Μεμφίτης ἀνὴρ τ̓ [a] ἱερῶν γραμματέων, θαυμάσιος τ̓ σοφίαν, καὶ τ̓ παιδείαν πᾶσαν εἰδὼς τ̓ [b] Αἰγύπτιον. ἐλέγετο δὲ τρία καὶ εἴκοσιν ἔτη ἐν τοῖς ἀδύτοις ὑπόγειος ᾠκηκέναι, μαγεύειν παιδευόμενος παρὰ τ̓ Ἶσιδος. Παγκράτιον, ἔφη, λέγεις, ὁ Ἀρίγνωτος, ἐμὸν διδάσκαλον, ἱερὸν ἄνδρα ἐξυρημένον, [c] ἐν ὀθονίοις, νοήμονα, [d] καθαρῶς ἑλληνίζοντα, ὀπτικήν, σιμὸν, [e] πρόχειλον, ὑπόλεπτον τὰ σκέλη. αὐτὸν, ἦδ̓ ὃς, ἐκεῖνον τ̓ Παγκράτιον· καὶ τὰ μὲν πρῶτα ἠγνόουν ὅστις ἦν· ἐπεὶ δὲ εἶδον αὐτὸν, εἴποτε ὁρμίσαιμεν τὸ πλοῖον, ἄλλά τε πολλὰ τερατα ἐργαζόμενον, καὶ δὴ καὶ ὅπῃ κροκοδείλων ὀχούμενον, καὶ συννέοντα τοῖς

34. In reditu autem navigabat forte nobiscum homo Memphiticus, de ſacris ſcribis unus, ſapientia admirabili, & doctrinae omnis Aegyptiae conſultus. Dicebatur autem tres & viginti annos in adytis ſub terra habitaſſe, Magicis artibus dum inſtruitur ab Iſide. Pancraten dicis, inquit Arignotus, meum praeceptorem, virum divinum, raſum, linea indutum, cogitabundum, pure loquentem Graece, procerum, ſimum, labioſum, extenuatis cruribus. Ipſum illum, inquit, Pancratem. Ac primo quidem, quis eſſet, ignorabam. Cum vero viderem illum, ſi quando appelleremus navigium, cum alia multa prodigioſe facere, tum inequitare Crocodilis, & natare inter bellnas, has vero illi ſe ſub-

a Ἱερῶν γραμματέων] Ita *F. Ald. H. P. B1. Fr. S.* Ἱερῶν γραμμάτων G. Ἱερογραμματέων *Fl.* b Αἰγύπτιον] Nil mutare *Fl. Fr.* addit *Solan.* Sed volens legi Αἰγυπτίων fruſtra. c Ἐν ὀθονίοις] Aſi pro his duobus verbis habet *Fl.* ſcribens ἐξυρημένον καὶ νοήμονα, ὃ καθαρῶς ἑλλ. &c. d Καθαρῶς] Οὐ καθαρῶς *Fl.* e Πρόχειλον] Πρόχειλῆ *Fl.*

28. Μέμνονα] Saxeus ille Memnon, a Germanico etiam viſus apud *Tac.* A. II. 61. Sed hic noſter ἐπιμιμνῄσκεται, cum voces ſibi ait prolatas, &c. Vid. & Τοξ. c. 27. Adde *Philoſtr.* p. 232. & *Strabonem*, qui ipſe ſtatuam vidit, ſtrepitumque audivit; ſed a quo editum, an nempe ab alio, ut credi ab incolis narrat, pulſatae ſtatuae, an vero ab aliquo qui tum adeſſet, aut ſub baſi lateret, a Sacerdotibus ei rei, quod ſubinnuere videtur, praefecto, non affirmat. XVII. p. 816. Audi etiam, ſi lubet, *Pauſaniam* (p. 40. 26.) *Strabone* judicio longe inferiorem. *M. du S.*

Μέμνονα —— ἠχοῦντα] Cl. *Hemſt.* adſcripſerat: vid. *Strab.* XVII. p. 1170. ubi *Caſaub.* utitur hoc loco. Verba autem *Strabonis* ſunt: τὸ Μεμνόνιον — Πετίσῃ δ̓ ὅτι ἅπαξ καθ̓ ἡμέραν ἑκάστην ψόφος — ἀποτελεῖται. Ad quae laudatus *Caſaub.*: „ *Plinius* ait quotidiano ſolis „ ortu contactum radiis crepare Lib. XXXVI. c. 7. „ & ita *Corn.* quoque *Tacitus* L. ſecundo c. 61. An„ nal. referens viſam fuiſſe Germanico hanc Memno„ nis faxeam effigiem (meminit & *Euſebius* in Chro„ nicis, & *Dionyſ. Periegeta* vſ. 150. Vid. omnino Lu„ cianum Ἀπίων" p. 349. T. 2. Ed. *Amſt.*) Adde *Scalig.* Animadv. ad *Euſeb.* p. 25. Meminit & *Juvenal.* Sat. XIV. 5. *Dimidio Magicae reſonant ubi Memnone chordae*, ubi vet. Scholiaſt. ait: Memnonis ex aere ſtatua, citharam tenens, certis horis canebat. Hanc Cambyſes Rex juſſit aperiri, exiſtimans Mechanici aliquid eſſe quod intra ſtatuam lateret: nihilominus tamen aperta ſtatua, quae erat magice conſecrata, horis ſtatutis ſonum reddidit. Ideo *dimidio* dixit, id eſt aperto & diviſo. *J. F. R.*

32. Ἀνοίξας τὸ στόμα εἰς ἔπεσιν ἑπτὰ] Prorſus eadem locutio eſt in *Evang. Matth.* XIII. 35. ἀνοίξω τὸ στόμα μου ἐν παραβολαῖς. Et ad idem *Evang.* V. 2. ubi ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ, ἐδίδασκεν αὐτοὺς, Rever. *J. Elſner.* phraſin ἀναίγειν τὸ στόμα firmat ex *Æſchylo* aliisque. De pleonaſmo autem τὸ εἰς, vid. ſupra T. I. ad *Herod.* c. 5. Adde huc propius convenientem *Long. Paſt.* 2. p. 81. σύριγξ εἰς στόμα τῶν παίδων ἐμπνεομένη. Et *Alciphr.* I. 31. p. 138. ἀμυνοῦμαι αὐτὸν, εἰς τὸ στόμα σου, ὃ δὲ εἰς βλα-

ſubmittere, & adulari caudis; divinum quendam hominem eſſe agnovi: & cum paullatim blanditiis ad illius amicitiam adſpirarem, opinione celerius ſodalis ipſius ac familiaris factus ſum. Itaque omnia mihi impertivit arcana, & tandem perſuaſit mihi, ut, ſervis omnibus Memphi relictis, ſolus ipſe ſe ſequerer, neque enim defuturos miniſtros. Ac poſtea ita vixímus.

35. *Quoties in ſtabulum quoddam veneramus, ſumtum ille vir vectem de janua, aut ſcopas, aut piſtillum, veſtibus induebat, & carmine quodam pronuntiato, ut incederet efficiebat, ut aliis omnibus homo eſſe videretur: isque abiens & aquam hauriebat, & obſonabat, parabatque, omnibusque in rebus dextre operam nobis dabat, miniſtrabatque. Tum ubi ſatis miniſterio illius uſus eſſet, rurſus ſcopas ſcopas, aut piſtillum piſtillum, carmine alio pronunciato reddidit. Hoc ego maximo ſtudio non potui tamen impetrare ab eo uti diſcerem, illo enim invidebat, licet ad alia eſſet*

θηρίοις, τὰ δὲ ὑποπτήσσοντα, καὶ σαίνοντα ταῖς οὐραῖς, ἔγνων ἱερόν τινα ἄνθρωπον ὄντα, καὶ κατὰ μικρὸν φιλοφρονούμενός, ἔλαθον ἑταῖρός αὐτῷ, καὶ συνήθης γενόμενος. ὥστε πάντων ἐκοινώνει μοι τῶν ἀπορρήτων· καὶ τέλος πείθει με, τοὺς μὲν οἰκέτας ἅπαντας ἐν τῇ Μέμφιδι καταλιπεῖν, αὐτὸν δὲ μόνον ἀκολουθεῖν μετ' αὐτοῦ, μὴ γὰρ ἀπορήσειν ἡμᾶς τῶν ἀφθονησομένων. καὶ τὸ μὲν τοῦτο οὕτω διήγομεν.

Ἐπειδὴ δὲ ἔλθοιμεν εἴς τι καταγώγιον, λαβὼν ἂν ὁ ἀνὴρ τὸν μοχλὸν τῆς θύρας, ἢ τὸ κόρηθρον, ἢ καὶ τὸ ὕπερον, ἐνδυσάμενον ἱματίοις, ἐπειπών τινα ἐπῳδὴν ἐποίει βαδίζειν, τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἄνθρωπον εἶναι δοκοῦντα· τὸ δὲ ἀπελθὸν ὕδωρ τε ἀπήντλει, καὶ ὀψώνει, καὶ ἐσκεύαζε, καὶ ἐς πάντα δεξιῶς ὑπηρέτει καὶ διηκονεῖτο ἡμῖν. εἶτα δὲ ἐπειδή ἄλις ἔχοι τῆς ἀφθονίας, αὖθις κόρηθρον τὸ κόρηθρον, ἢ ὕπερον τὸ ὕπερον, ἄλλην ἐπῳδὴν ἐπειπών, ἐποίει ἄν. τοῦτο ἐγὼ πάνυ ἐσπουδακὼς, οὐκ εἶχον ὅπως ἐκμάθοιμι παρ' αὐτοῦ, ἐβάσκαινε γὰρ ἐ αὐτοῦ, καίτοι πρὸς

ζ Ὑπηρέτει] Ὑπηρέτησεν *Th. Mag.* ἐ Αὐτοῦ] Non adeſt in *Fl.*

βλασφημίαις. Permulta alia non abſimilia adferre liceret, ut ex *Homer.* Batrach. ante med. Κοσμήσαντες οὐ ὕστερι διδαλέοισι. *Diod. Sic.* V. c. 57. pr. οὐ παιδιᾶς διήγγειλαν. Vel IV. 78. pr. ἐν ὑπερβολῇ τῆ τέχνης θαυμαζόμενος Δαίδαλος. Item ex Noſtro, *Phalar.* I. c. 5. ἐν ὀφθαλμοῖς ἐρᾶν, ubi & alia jam dedi; nec non *Amor.* 29. pr. ἐν ὄμμασιν ὑποβλέπων. *Timon.* c. 15. ἐν θύραις καλαπλεῖν. *Evang. Matth.* V. 13. ἐν τοῖς ἀλισθήσεται; ſed ſatis eſto. *J.F.R.*

36. Μεμφίτης ἀνὴρ τῶν ἱερῶν γραμματίων, θαυμάσιος τὴν σοφίαν] *Memphiticus vir, quidam ex ſacris illis ſcribis, mirabili ſapientia.* Sic *Benedictus.* Meminit & alibi ſcribarum Aegyptiorum, in libello de ſacrificiis, ubi cum Prophetis eos conjungit, & *Appul.* Metam. 11. *Tunc ex his unus, quem cunctí Grammatea dicebant, pro foribus aſſiſtens, coetu paſtophororum, quod ſacroſancti collegii nomen eſt, velut in concionem vocato,* ut fuerint inter ſacerdotes Aegyptios, qui reconditam illorum ſapientiam docebant, aliisque muneribus ſacris fungebantur. Sic & in libro de *Macrobiis* cap. 4. recenſet inter longaevos Aegyptios ἱερογραμματεῖς. Nec repudio lectionem editam. In Florentina tamen legitur ἱερογραμματίων, ſed in Mſ. ἱερῶν γραμμάτων, quod non puto faſtidiendum eſſe, ut ſit τῶν ἱερῶν γραμμάτων σοφίαν θαυμάσιος. admirabili ſacrarum litterarum ſapientia praeditus. ſacras litteras vocabat illam myſticam Aegyptiorum ſapientiam, quae non niſi initiatis tradebatur, & circumſectis, magiam ſcilicet, & litteras Hieroglyphicas, de quibus tam multa apud *Herodotum*, *Diodorum Siculum*, *Clementem Alexandrinum* aliosque habentur. *J.G.G.*

Ibid. Ἱερῶν γραμματίων] Infra *Macrob.* c. 4. pr. ὥσπερ Αἰγυπτίων οἱ καλούμενοι ἱερογραμματεῖς. Adde & ſupra *Vit. Auct.* c. 14. Quare & hic rectius γραμματίων, quam γραμμάτων. Intelligi autem εἷς vel τις, in vulgus notum, & monuimus alibi, ex *Ariſtoph.* Plut. οἵ γὰρ τῶν φίλων, aliisque. *J.F.R.*

38. Αἰγύπτιον] Mallem Αἰγυπτίων. *M. du S.*

Αἰγύπτιον] Non modo ſic *Fl.* & *Fr.* Sed & *J.H.P.* B1. &c. Et recte, nec opus Αἰγυπτίων legere; quia παιδιᾶς Αἰγύπτιος bene connectitur. *J.F.R.*

39. Ἀθύτοις] Conf. ſupra Ἀλιεύτ. c. 18. *M. du S.*

67. Δεξιῶς ὑπηρέτει ἐ διηκονεῖτο ἡμῖν] *Th. Mag.* ſic: ΔΙΑΚΟΝΟΥΜΑΙ καὶ ἀφθονῶ. Λυκιανὸς οὐ τῷ Φιλοψευδεῖ, ἢ ἀπίστῳ· δεξιῶς ὑπηρέτησεν ἐ διηκονεῖτο ἡμῖν. *J.F.R.*

πρὸς τὰ ἄλλα προχειρότατος ὤν. μιᾷ δὲ τοῦτε ἡμέρᾳ λαθὼν, ἐπήκουσα [a] τοῦ ἐπῳδοῦ, ἣν δὲ τρισύλλαβος, χαλκοῦν ἐν σκότει νῷ ὑποστάς. καὶ ὁ μὲ ἀφεὶς ἐς τὴν ἀγορὰν, ἐντειλάμενος τῷ ὑπέρῳ ἃ [b] ἔδει ποιεῖν.

Ἐγὼ δὲ, ἐς τὴν ὑστεραίαν ἐκείνῃ τι χρὴ τὴν ἀγορὰν πραγματευομένῳ, λαβὼν τὸ ὕπερον, σχηματίσας, ὁμοίως ἐπειπὼν τὰς συλλαβὰς, [c] ἐκέλευον ὑδροφορεῖν. ἐπεὶ δὲ ἐμπλησάμενος τὴν ἀμφορέα ἐκόμιζε, Πέπαυσο, ἔφην, καὶ μηκέτι ὑδροφόρει, ἀλλ' ἴοθι αὖθις ὕπερον. τὸ δὲ ἐκέτι μοι πείθεσθαι ἤθελεν, ἀλλ' ὑδροφόρει ἀεὶ, ἄχρι δὴ ἐνέπλησεν ἡμῖν ὕδατος τὴν οἰκίαν [d] ἐπανιλεῖν. ἐγὼ δὲ ἀμηχανῶν τῷ πράγματι (ἐδεδίειν γὰρ μὴ ὁ Παγκράτης ἐπανελθὼν ἀγανακτήσῃ, ὅπερ καὶ ἐγένετο) ἀξίνῃ λαβὼν, διακόπτω τὸ ὕπερον εἰς δύο μέρη· τὰ δὲ, [e] ἑκάτερον τὸ μέρος, [f] ἀμφορέα λαβόντα ὑδροφόρει, καὶ ἀνὰ ἑνὸς δύο μοι ἐγένοντο οἱ διάκονοι. ἐν τούτῳ καὶ ὁ Παγκράτης ἐφίστατο, καὶ συνεὶς τὸ γενόμενον, ἐκεῖνα μὲ αὖθις ἐποίησε ξύλα, ὅσπερ ἦν πρὸ τοῦ [g] ἐπῳδοῦ· αὐτὸς δὲ ἀπολιπών με λαθὼν, οὐκ οἶδ' ὅποι ἀφανὴς ᾤχετο ἀπιών. νῦν οὖν, ἔφη ὁ Δεινόμαχος, οἶσθα καὶ ἐκεῖνο ἄνθρωπον ποιεῖν ἐκ τοῦ ὑπέρου; νὴ Δί', ἦδ' ὅς, ἐξ ἡμισείας γε· οὐκέτι γὰρ εἰς τὸ ἀρχαῖον οἷόν τέ μοι ἄγειν αὐτὸ, ἢν ἅπαξ γένηται ὑδροφόρον, ἀλλὰ δεῖσθαι

promtissimus. At certo tandem die clanculum sublegi incantationem, erat vero trium syllabarum, prope adstans in angulo tenebricoso. Atque ille in forum abiit, cum praecepisset pistillo, quid facto opus esset.

« 36. Ego vero postridie illius diei, ipso aliquid in foro negotii habente, sumo pistillum, exornatumque, dictis similiter syllabis, aquam afferre jubeo. Cum vero plenam amphoram attulisset; desine, inquam, nec amplius adfer aquam, sed rursus esto pistillus. At ille non amplius parere mihi voluit, verum adferre aquam perrexit, donec aqua hauriendo domum opplevisset. Ego consilii inops (metuebam enim, ne aegre ferret rediens Pancrates, quod etiam factum est) securi arrepta bifariam pistillum disseco. Sed utraque illa pars, captis amphoris, aquam ferebat, ac pro uno duo mihi jam erant ministri. Inter haec adest etiam Pancrates, intellectoque quid actum esset, illos iterum ligna fecit, ut ante incantationem fuerant; ipse vero clam me relicto, subduxit se nescio quorsum, & conspici desiit. Nunc igitur, inquit Dinomachus, adhuc illud nosti certe, hominem facere ex pistillo? Per Jovem, inquit, ex dimidia quidem parte. Nec enim licet mihi in pristinam eum formam reducere, cum semel factus est aqua-

a Τῆς ἐπῳδῆς] Τὴν ἐπῳδὴν *Fl.* b Ἔδει] Sic *P. S.* Ἔδοι *Fl. J. Ald. H.* &c. Lege igitur δοι. c Ἐκέλευον] Ita *Fl. Ald. P. S.* aliaeque. Ἐκέλευσα *J.* d Ἐπανιλεῖν] Ἀναντλεῖν male *Fl.* e Ἑκάτερον] Ἑκάτερα marg. *A1.* f Ἀμφορέα] Ἀμφορέας *Fl.* g Ἐπῳδῆς] Ἐπαοιδῆς marg. *A1.*

76. Ἐν σκοτεινῷ ὠσοῖς] Sic & *Th. Mag.* v. ὑφίσταμαι. *M. du S.*

3. Ἀλλὰ δύσει ἡμῖν ἐπικλεισθῆναι τὴν οἰκίαν ἐπανταλυμένην] Et quae venustas in hoc Luciani ἐπιμυθίῳ, quod tamen nunquam his narrationibus nisi venustissimum subjicit, resident, si claudatur domus aquâ referta? Immo an claudi potest? Periit omne auctoris ingenium, quod restitues scribendo ἐπικλυσθῆναι, sed, inquit, oportebit domum horum aquariorum hausto refertam mergi & inundari. Res ipsa dictat. *J. G.*

Ἀλλὰ δύσει ἡμῖν ἐπικλεισθῆναι τὴν οἰκίαν ἐπανταλυμένην] Certissima est meo judicio, Eruditissimi *Gronovii* mei emendatio, rescribentis ἐπικλυσθῆναι. Id namque verbi hic requiritur. Noster in *Timone* T. I. §. 18. φλέσαι βυλόρρου τὴν ἐπῤῥοὴν, μὴ ὑπφαντλοῦσιν αἰσχύνῃ, ἐπικλύσῃ αὐτόν. *J. J.*

4. Ἐπικλυσθῆναι] Secuti sumus Emendationem Cl. *Gronovii* omnino necessariam. *M. du S.*

Ἐπικλυσθῆναι] Sic legendum etiam probe monuit Cl. *Wess.* ad *Diod. Sic.* IV. c. 51. No. 39. Quare tot Viris eruditis consentientibus ita edere, non exspectata Codd. auctoritate, nullus haesitavi. *J. F. R.*

24. Ἐγὼ δὲ ὅτι μὲ ὁ δακτύλιον τινα ἱερὸν ἔχων, Ἀπόλλωνος τοῦ Πυθίου εἰκόνα ἐκτυπούσης τὴ σφραγῖδος, καὶ ὅτ-

aquarius: ſed elueretur nobis illo ſemper hauriente domus.

37. *Non deſinitis*, inquam, *talia portenta loqui ſenes viri? Sin minus, at certe horum adoleſcentulorum cauſſa in aliud tempus differte incredibiles iſtas horribilesque narrationes, ne ſenſim impleantur terroribus, & abſurdis fabulis. Parcere igitur illis oportet, neque aſſuefacere talibus audiendis, quae per totam vitam turbabunt illos retenta animo, & ad unumquemque ſtrepitum meticuloſos facient, variaque ſuperſtitione implebunt.*

38. *Recte me mones*, inquit Eucrates, *ſuperſtitionem dum nominas. Quid enim, Tychiade, de talibus tibi videtur, de oraculis dico, & divinis vocibus, & quae a Deo agitati quidam proclamant, aut audiuntur ex adytis, aut virgo verſibus devincta loquens futura ſignificat? Nimirum etiam talibus fidem negabis? Ego vero, eſſe mihi ſacrum quendam annulum, cujus ſigillum Pythii Apollinis imaginem exprimat, eumque Apollinem loqui mecum, non dico, ne tibi incredibilia de me ipſe gloriari videar. Quae vero in Amphilochi templo audivi, in Mallo, Heroë praeterea mecum loquente, & de rebus mihi meis conſulente, quaeque ipſe vidi, dicere vobis volo:*

ἡμῖν [h] ἐπικλυσθῆναι τὴν οἰκίαν ἐπαύλιον.

Οὐ παύεσθε, ἦν δ' ἐγώ, τὰ τοιαῦτα τερατολογοῦντες γέροντες ἄνδρες; εἰ δὲ μή, ἀλλὰ κἂν τῶν μειρακίων τούτων ἕνεκα εἰς ἄλλον χρόνον ὑπερβάλλεσθε τὰς παραδόξους ταύτας καὶ φοβερὰς διηγήσεις, μήποτε λάθωσιν ἡμῖν ἐμπλησθέντες δειμάτων, καὶ ἀλλοκότων μυθολογημάτων. Φείδεσθαι οὖν χρὴ αὐτῶν, μηδὲ τοιαῦτα ἐθίζειν ἀκούειν, ἃ καθ' ἅπαντος τοῦ βίου ἐνοχλήσει συνόντα, καὶ φοφοδεεῖς ποιήσει, ποικίλης τὴν δεισιδαιμονίας ἐμπιπλάντα.

Εὖγε ὑπέμνησας, ἦδ' ὃς ὁ Εὐκράτης, εἰπὼν τὴν δεισιδαιμονίαν. τί γάρ σοι, ὦ Τυχιάδη, καὶ τὰ τοιαῦτα δοκεῖ, λέγω δὴ χρησμοὺς, καὶ θεσφάτων, καὶ ὅσα θεοφορούμενοί τινες ἀναβοῶσιν, ἢ ἐξ ἀδύτων ἀκούεται, ἢ παρθένος ἔμμελῆ φθεγγομένη, προθεσπίζει τὰ μέλλοντα; ἢ δηλαδὴ καὶ τοῖς τοιούτοις ἀπιστήσεις; ἐγὼ δὲ ὅτι μὲ καὶ δακτύλιόν τινα ἱερὸν ἔχω, Ἀπόλλωνος τοῦ Πυθίου εἰκόνα [i] ἐκτυπώσης τὴν σφραγῖδος, καὶ ὅτι ὁ Ἀπόλλων φθέγγεται πρὸς ἐμὲ, καὶ λέγω, μή σοι [k] ἄπιστα δόξω περὶ ἐμαυτοῦ μεγαλαυχεῖσθαι· ἃ δὲ ἐν Ἀμφιλόχου τε ἤκουσα ἐν Μαλλῷ, τοῦ Ἥρωος ὑποδιαλεχθέντος μοι, καὶ συμβουλεύσαντος ὑπὲρ τῶν ἐμοῦ, καὶ ἃ εἶδον αὐτὸς, ἐθέλω ὑμῖν εἰπεῖν.

h Ἐπικλυσθῆναι] Ἐπικλυσθῆναι Edd. priores. i Ἐκτυπώσης τὴν σφραγῖδος] Ἐκτυποῦσαι τὸν σφραγίδα Fl. k Ἄπιστα] Ἀπιστοῦντι G. & L. Nihil mutant Edd.

24. Ἐν Μαλλῷ] Ἀμφίλοχος διατρίζει περὶ τῶν μελλόντων ἐν Μαλλῷ. V.

* Διατρίζει] Ἀμφιλοχὸς τι σπίζει antea lectum miſere. J.F.R.

ὃ Ἀπόλλων φθέγγεται πρὸς ἐμὲ, καὶ λέγω, μή σοι ἄπιστα δόξω περὶ ἐμαυτοῦ μεγαλαυχεῖσθαι] Benedictus: *At non dico me ſacrum annulum habere, cujus ſigillum exprimit Apollinis Pythii imaginem, nec mecum loqui Apollinem, ne videar ad gloriam meam res incredibiles narrare.* Pro ἄπιστα Mſ. ἀπιστοῦντι ſcribit. Sic autem interpretare hunc locum: *At non dico me ſacrum annulum habere, cujus ſignum Apollinis Pythii imaginem exprimat, qui Apollo mecum loquatur, ne tibi, qui haec non credis, videar de me ipſo elate loqui, ne tibi videar me oſtentare, & jactare.* J.G.G.

29. Ἀμφιλόχου] V. Ἀλεξ. c. 19. & not. &c. 29. & Paus. Att. p. 33. Orig. c. Celſ. 131. B. M. du S.

Ibid. Ἐν Ἀμφιλόχου] Scil. οἴκῳ. Dictum ſatis ante. Sic ſupra c. 14. ἐν Γλυκῶνι. Vid. Bos de Ellipſ. J.F.R.

30. Ὑποδιαλεχθέντος] Mira vox & mihi ſuſpecta. M. du S.

35. Τὸ

πεῖν. εἶτα ἐξῆς δὲ ἐν Περγάμῳ εἶδον, καὶ ἤκουσα ἐν Πατάροις. ὁπότε γὰρ ἐξ Αἰγύπτου ἐπανήκειν οἴκαδε, ἀκούων τὸ ἐν Μαλλῷ τοῦτο μαντεῖον ὑπιφανέστατόν τε, καὶ ἀληθέστατον εἶναι, καὶ χρᾶν ἐναργῶς πρὸς ἕπερον ἀποκρινόμενον, οἷς ἂν ἐγγράψας τις εἰς τὸ γραμματεῖον ἐνδοθῇ τῷ προφήτῃ, καλῶς ἂν ἔχειν ἡγησάμην ἐν τούτῳ πειραθῆναι τοῦ χρηστηρίου, καί τι περὶ μελλόντων συμβουλεύσασθαι τῷ θεῷ.

tum deinceps, quae Pergami vidi, & audivi Pataris. Cum enim ex Aegypto domum redirem, audito, illud Malli oraculum illustrissimum esse verissimumque, & dilucida fundere oracula, dum ad verbum respondeat his, quae in tabellis scripta Prophetae tradat aliquis; optimum factu putabam, ut obiter tentarem oraculum, & de futuris aliquid deliberarem cum Deo.

Ταῦτα ἔτι τοῦ Εὐκράτους λέγοντος, ἰδὼν [a] οἷ τὸ πρᾶγμα προχωρήσειν ἔμελλε, καὶ ὡς ὑπὸ μικρᾶς ἐνήρχετο τὰ περὶ τὰ χρηστήρια τραγῳδίας, ὑ [b] δοκεῖν οἰηθεὶς δεῖν μόνος ἀντιλέγειν ἅπασιν, ἀπολιπὼν αὐτὸν ἔτι ἀμπλέοντα ἐξ Αἰγύπτου εἰς τὸ Μαλλὸν (καὶ γὰρ [c] συνίην ὅτι μοι ἄχθονται παρόντι, καθάπερ ἀντισοφιστῇ τῶν ψευσμάτων) Ἀλλ' ἐγὼ ἄπειμι, ἔφην, Λεόντιχον ἐπιζητήσων· δέομαι γὰρ αὐτῷ τι συγγενέσθαι. ὑμεῖς δὲ ἐπεὶ οὐκ ἰκανὰ [d] ἡγεῖσθε τὰ ἀνθρώπινα εἶναι, καὶ αὐτοὺς ἤδη τοὺς θεοὺς καλεῖτε συνεπιληψομένους ὑμῖν τῶν μυθολογουμένων· καὶ ἅμα λέγων, ἐξῄειν. οἱ δὲ ἄσμενοι ἐλευθερίας λαβόμενοι, εἰστίων, ὡς τὸ εἰκός,

39. Haec adhuc dicente Eucrate, cum viderem quorsum res evaderet, utque inciperet non parvam illam oraculorum tragoediam; ratus, non decere me solum contradicere omnibus, relinquens illum navigantem adhuc ex Aegypto versus Mallum, (etenim sentiebam illos praesentiam meam gravari, ut qui contra illorum mendacia disputarem) *Ego vero*, inquam, *discedo requisiturus Leontichum: etenim illo mihi convento opus est. Vos vero, quandoquidem satis vobis non esse humana putatis, ipsos jam vocate Deos, fabulosarum disputationum vestrarum adjutores:* & cum dicto exivi. Illi vero libertatem eam lubenter arripientes, tanquam epulis, credibile est, se tractarunt invicem

&

a Οἷ] Οἱ *J.* male. b Δοκεῖν οἰηθεὶς δεῖν] Pro his tribus δοκιμάσας tantum *Fl.* Οὐ δοκιμάσας μόνος ἀντιλέγειν marg. *A1.* sine dubio ex *Fl.* c Συνίην] Sic & *Fl.* cum cett. Anne συνίειν; d Ἡγεῖσθε] Ἡγεῖσθαι *Fl.* male.

35. Τὸ ἐν Μαλλῷ — ἀληθές.] Huc facit *Pausaniae* locus (p. 33. in Att.) ἀψευδέστατον τῶν ἡμοῦ &c. De Alexandri Abonoteichitae Oraculo nihil habet, quia homo tum potentior erat, quam ut eum tangere Lucianus auderet. Maluit itaque silentio rem totam involvere. *M. du S.*

38. Ἐγγράψας] Quod Alexander Pseudomantis imitatus est. V. Ἀλεξ. c. 19. A Jove Heliopolitano etiam factitatum tradit *Macrob.* I. 23. *M. du S.*

46. Δοκεῖν οἰηθεὶς δεῖν] Florentinae lectio concinnior & facilior est vulgata, quae satis intricata tribus infinitis δοκεῖν δεῖν ἀντιλέγειν, tamen sic resolvi potest: οἰηθεὶς δὲ δεῖν δοκεῖν μόνος ἀντιλέγειν ἅπασιν *Existimans non oportere videri velle*, (vel *speciem praebere*) *ac si solus contradicerem omnibus.* Mallem tamen ejecto alterutro vel δοκεῖν vel δεῖν, stilum concinniorem reddere, vel Florentinae lectionem cum vulgata commiscendo scribere: ὑ δοκιμάσας δεῖν μόνος &c. Duplex infinitivus nihil habet incommodi, vid. supra c. 7. χρῆναι εἶναι. Cl. *J. J. Wetsten.* malin ἀντιλέγων. *J. F. R.*

67. ΦΙΛ.] Continuabantur haec antea in plerisque Impr. ego distinxi, suadente *Fl.* Ed. lacuna, *Bz.* & *S.* *M. du S.*

ΦΙΛ.] Interpres *Thomae Morus* latinae versioni personam *PHIL.* & mox *TYCH.* inseruerat, etsi in Graecis aberat. Necessitate igitur postulante etiam Graecis inserui, & ἀπέλαυσε quoque dedissem, si vel nulla Ed. praeisset. *J. F. R.*

68. Ἀπέλαυσα] Ita *Fl.* Ed. recte. In reliquis ἀπέλαυσα. *M. du S.*

69. Λυττῶν] Λυσσῶν supra *Nigr.* in fin. οὐκ αὐτοὶ μόνοι λυσσῶσιν. At λυττώντων κυνῶν contra rursus *Dial. Mort.* XVII. ad f. Sed eodem redire, quis nescit? *J. F. R.*

77. ΤΥΧ.] Et hic priore mutata, iterum nova reponenda fuit persona. *M. du S.*

80. Οὐ-

& ingurgitarunt mendaciis. Talibus tibi, Philocles, apud Eucratem auditis venio, aut qui muſtum biberunt ventre inflato, vomitorii indigens. Lubens autem alicunde & magno emerim medicamentum oblivionem inducens eorum quae audivi, ne quid mali mihi faciat in me reſidens illorum memoria. Portenta enim, & Daemones, & Hecatas videre mihi videor.

αὐτὸς, ϗ ἐνεφορῆντο τ̃ ψευσμάτων. τοιαῦτά σοι, ὦ Φιλόκλεις, ϖαρὰ Εὐκράτ̣ ἀκούσας ἥκω, νὴ τ̃ Δία, ὥσπερ οἱ τῦ γλεύκυς ϖιόντες, ἐμπεφυσημέν@ τ̃ γαςέρα, ἐμέτυ δεόμεν@. ἡδέως δ' ἄν ϖοθεν ὅπῃ ϖολλῷ ἐπριάμην ληθεδανόν τι Φάρμακον, ὧν ἤκυσα, ὡς μή τι κακὸν ἐργάσηλαί με ἡ μνήμη αὐτ̃ ἐνοικυρῦσα. τέρατα γὰρ, ϗ δαίμονας, ϗ Ἑκάτας ὁρᾶν μοι δοκῶ.

40. PHIL. Ipſe etiam ego, Tychiade, tale quid de narratione tua abſtuli. Dicunt certe, non ſolum inſanire & aquam metuere, quos canes rabioſi momorderint; ſed etiam, ſi quem homo morſus mordeat, eandem quam canis, vim habere illum morſum, eademque illum quoque metuere. Et tu igitur morſus in Eucratis domo a multis mendaciis, mihi videris aliquid illius morſus impertiiſſe, ita daemonibus mihi mentem oppleviſti. TYCH. Sed bono ſimus animo, amice, magnum talibus noxis depellendis remedium habentes, veritatem, & rectam in omnibus rationem, qua uſos nos de vanis hiſce atque inanibus mendaciis nullum turbabit.

[c] ΦΙΛ. Καὶ αὐτὸς, ὦ Τυχιάδη, τοιῦτόν τι [f] ἀπέλαυσα τ̃ διηγήσεως. Φασὶ γέτοι μὴ μόνον λυττᾶν, ϗ τὸ ὕδως φοβεῖ̣, ὁπόσυς ἂν οἱ λυττ̃ντες κύνες δάκωσιν, ἀλλὰ ϗὰν τινα ὁ δηχθεὶς ἄνθρωπ@ δάκῃ, ἴσα τῷ κυνὶ δύνα̣ τὸ δῆγμα· ϗ τὰ αὐτὰ ϗὰκεῖν@ φοβεῖται. ϗ σὺ τοίνυν ἔοικας αὐτὸς ἐν Εὐκράτυς δηχθεὶς ὑπὸ ϖολλῶν ψευσμάτων, μεῖαδεδακέναι ϗαμοὶ τῷ δήγματ@. εἶτα δαμόνων μοι τ̃ ψυχὴν ἐνέπλησας. [g] ΤΥΧ. Ἀλλὰ θαῤῥῶμεν, ὦ Φιλότης, μέγα τ̃ τοιύτων ἀλεξιφάρμακον ἔχοντες τ̃ ἀλήθειαν, ϗ τ̃ ὀρθὸν ἅπασι λόγον ὁρθόν. ᾧ χρωμένυς ἡμᾶς, [h] οὐδὲν ὑ μὴ ταράξῃ τ̃ κενῶν ϗ ματαίων τύτων ψευσμάτων.

e ΦΙΛ.] Perſona haec omiſſa erat in Edd. At in *Fl.* deſignabatur lacuna, ut ſolet. f Ἀπέλαυσα] Reſtitui ex *Fl.* quod marg. *Alw.* etiam adſcivit. Ἀπέλαυσα cett. male. g ΤΥΧ.] Et haec perſona aberat tam ab Edd. cett. quam *Fl.* h Οὐδὲν ὑ] Μηδὲν ſine ὑ *Fl.*

80. Οὐδὲν ὑ μὴ] Nondum adſentior Florentinae. Triplex enim illa negatio intenſiſſime negat. Vid. modo ſupra *Rhet. Praec.* c. 20. οὐχ ἧκυσεν ὅπως ἀπιςήσουσι μὴ οὐχὶ — ἀγωνιεῖν ἰδιώτης, ibique notata. *J. F. R.*

ΙΠΠΙΑΣ, Η ΒΑΛΑΝΕΙΟΝ. HIPPIAS, SEU BALNEUM.

Τῶν σοφῶν ἐκείνους μάλιστα ἔγωγέ φημι δεῖν ἐπαινεῖν, ὁπόσοι μὴ λόγους μόνον δεξιοὺς παρέχοιντο ὑπὲρ τῶν πραγμάτων ἑκάστων, ἀλλὰ καὶ ἔργοις ὁμοίοις τοὺς τῶν λόγων ὑποσχέσεις βεβαιώσαιντο. καὶ γὰρ τῶν ἰατρῶν ὅτῳ νῦν ἔχων ὁ τοὺς ἄριστα ὑπὲρ τῆς τέχνης εἰπεῖν δυναμένους μελαγχολεῖται νοσῶν, ἀλλὰ τοὺς πράξαί τι κατ' αὐτὴν μεμελετηκότας. ἀμείνων δὲ καὶ μουσικὸς, οἶμαι, τῷ διακρίνειν ῥυθμοὺς καὶ ἁρμονίας βεβηκὼς, ὁ καὶ ψάλαι καὶ κιθαρίσαι αὐτὸς δυνάμενος. τί γὰρ ἄν σοι τοὺς τραγῳδῶν λέγοιμι τοὺς εἰκότως ἀρίστους κριθέντας, ὅτι οὐ τάττειν μόνον καὶ παραινεῖν ἦσαν ἀγαθοὶ, ἀλλὰ καὶ προμάχεσθαι τῶν ἄλλων, καὶ χειρὸς ἔργα ἐπιδείκνυσθαι; οἷον [a] τὸν ψάλαι μὲ Ἀ-

I ERuditorum ex numero illos maxime laudandos ajo equidem, quotquot non disputationes modo acutas de negotio unoquoque attulerunt, sed operibus similibus firmarunt promissiones verborum. Etenim de medicis, si quis sapiat aegrotus non eos arcesset, qui optime dicere de arte possunt, sed qui ad faciendum ex arte exercitatione se paraverint. Melior etiam musicus, arbitror, eo, qui numeros & harmonias norit discernere, ille fuerit, qui cantare etiam & citharam pulsare ipse possit. Quid enim ducēs tibi narrem, qui merito suo optimi judicati sunt, non in ordinanda modo acie & adhortandis *militibus* praestantes, sed etiam ut in prima acie pugnarent & manu rem gererent? qualem ex

[a] Τῶν] Omisit *Fl.*

1. Τῶν σοφῶν ἐκείνους] Οὕτω δὲ Φαινωλίδης φησὶ, Τὸν σοφὸν σοφὸς εὐδόκει, τέχνας δ' ἐμότεχνος. *V.*

ΙΠΠΙΑΣ Η ΒΑΛΝ.] *Praelusio*, ut aliae nonnullae, de quibus ante dixi. *Th. M.*

ΙΠΠΙΑΣ] Cl. *Olearius* eundem censet cum Platonico illo decantatissimo, ad *Philostr.* p. 495. Sed vide c. 3. unde longe alium multoque recentiorem esse luculenter patet. Sophista ille merus, (& ita audit eo ipso in loco) hic mathematicus summus, non oratione tantum, sed opere ipso probatissimus, in Geometria, Mechanica, Musica, Astronomia summus. Quod autem ibi Vir Eruditissimus de rebus ab eo Olympiae factis testem Nostrum adducere videtur, *μνημονικὸν σφάλμα* est. nisi forsan respiciat Ἡρ. c. 3. ubi primus inter eos numeratur, qui Olympiae declamando inclaruerunt *M. du S.*

14. Ἀγαθοὶ] Ἀγαθός τι ποιῶν, *aptus ad aliquid praestandum*, esse Graecismum usitatissimum, ut *Aelian.* V. H. I. 10. Κρῆτες τοξεύειν ἀγαθοὶ, eo minus opus est dici, quo pluribus potest. Vid. *Homer.* sexcentis locis ἀγαθὸς βοὴν exhibentem, & Fratris *G. O. Reitzii* Belg. Graec. Lit. A. *J. F. R.*

16. Τῶν ψάλαι] Male omissum in *Fl.* articulum quisque fatebitur, qui mox τὸν κάτω adspexerit, noverit que τοὺς ψάλαι significare *antiquos*, quod vel ex Syntaxi sciunt pueri. Sic supra *de Gymn.* c. 21. τὸ ὕστερον *posterorum*. Quare in re tritissima plura adferendo Lectori gravis non ero. *J. F. R.*

19. Οὐ γὰρ ἄλλως ἱστορίαν ἐπιδείκνυσθαι βούλομαι] *Non quod aliter historiam edere velim.* Sic Salmurienses. Sed per Musas! cui bono hic illud *aliter*? Immo, *non quod temere* & futiliter *historia narratione me ostentare velo.* *J. G.*

28. Καὶ τὸν Κνίδιον Σώστρατον τὸν τῷ Πτολεμαίῳ χειρωσάμενον, καὶ τὴν Μέμφιν] Sostratus ille Cnidius fuit celeberrimus ille Architectus, qui turrim in Pharo insula aedificavit, de quo *Strabo* L. XVII. *Plin.* L. XXXVI. c. 12. Ipse vero Noster Lucianus supra, Lib. *Quom. Hist. Scrib.* Sed quod ait hoc loco Lucianus de Ptolemaeo & Memphi capta per Nili diversionem, exspecto, qui hoc me doceat: nullibi enim unquam legi hanc historiam, & quis fuerit ille Ptolemaeus, omnino me latet, & de ea Memphis rebellione silent historiae. Tentabam me extricare legendo: τῷ μὲ Πτολεμαίῳ χειρωσάμενον τὴν Μέμφιν, id est, *qui Ptolemaeo subjecit Memphin.* Nam Ptolemaeus Philadelphus, cujus tempore vixit ille Sostratus, & quo imperante & sumptus suppeditante extruxit illam celebrem turrim in Pharo insula, inter amicos habuit illum Sostratum Cnidium, nec unquam, quod sciam, nec ab illo nec ab alio captus est. De Ptolemaeo Cerauno dicto incidit mihi quaedam suspicio haec intelligenda esse, sed sine auctoritate. Nam Ptolemaeus ille Ceraunus dictus vir praeceps fuit, & ad audacia facinora promptus,

&c

ex antiquis Agamemnonem atque Achillem, sequioris autem aetatis Alexandrum & Pyrrhum fuisse cognovimus.

γαμέμνονα καὶ Ἀχιλλέα, τὸν κάτω δὲ τὸν Ἀλέξανδρον καὶ Πύρρον ἴσμεν γεγονότας.

2. Quorsum vero ista dixi? Non enim temere illorum mentionem feci, ut historiae peritum me ostenderem, sed hoc *ut ostenderem*, etiam inter mechanicos admiratione dignos esse, quotquot inspectione & scientia clari, tamen etiam monumenta artis & opera posteris reliquere. Quando-quidem sola in disputatione exercitati, sophistae potius quam sapientes dici meruerint. Talem audimus Archimedem fuisse, & Cnidium Sostratum, quorum hic Ptolemaeum subegerit atque Memphin, sine obsidione, aversione sola ac dispersione fluvii: ille vero triremes hostium arte sua combus-

Πρὸς δὴ τί ταῦτ' ἔφην; ἐ γὼ ἄλλως ἱστορίαν ἐπιδείκνυμι βουλόμενος, ἐπεμνήσθην αὐτῶν, ἀλλ' ὅτι καὶ τῶν μηχανικῶν ἐκείνους ἄξιον θαυμάζειν, ὁπόσοι [b] ὅτι τῇ θεωρίᾳ λαμπροὶ γενόμενοι, καὶ μνημόσυνα ὅμως τέχνης, καὶ πράγματα τοῖς μετ' αὐτοὺς κατέλιπον. ἐπεὶ οἵ γε τοῖς λόγοις μόνοις ἐγγεγυμνασμένοι, σοφισταὶ ἂν εἰκότως μᾶλλον, ἢ σοφοὶ καλοῖντο. τοιοῦτον ἀκούομεν τὸν Ἀρχιμήδην γενέσθαι καὶ τὸν Κνίδιον Σώστρατον· τὸν μὲν [c] Πτολεμαῖον χειρωσάμενον, καὶ τὸν Μέμφιν, ἄνευ πολιορκίας, ἀποτροφῇ καὶ ἀφαιρέσει τοῦ ποταμοῦ· τὸν δὲ τὰς τῶν πολεμίων τριήρεις [d] καταφλέξαντα τῇ τέχνῃ. καὶ θα-

[b] Ἐπὶ] Ἐν *Fl.* [c] Πτολιμαῖον] Sic Edd. omnes, praeter *F.* quae Πτολεμαῖον. [d] Καταφλέξαντα] Nihil abit *Fl.* nec *W.* id est *Wechelianae* Ed. aliquot Dialogorum.

31. Καταφλέξαντα] Ὁ Ἀρχιμήδης ὁ Συρακόσιος ὢν κατασκευάσειν ὁπλα χαλκοῦ πυρφόρα κάτοπτρα, ἅπερ ἀπηώρησεν ἀντικρὺ τοῦ ἐναντίου τόλω μήκοθεν· εἶτ' ἀναπτάλαντος τοῦ ἡλίου, καὶ προσβαλόντος τοῖς κατόπτροις τὰς ἀκτῖνας ἀνταναπλωμένας πρὸς τὸ τόλον, ἐξάλλιε ἐξ αὐτῶν πῦρ, καὶ ἔφθειρε τὰς ναῦς ἁπάσας τοῦ ἐναντίου. *V.*

* Καὶ] Τῦ legebatur in Edd. Mutavit *M. du S.*

& qui, cum natu major filiorum Ptolemæi I. Soteris dicti esset, a minore natu Philadelpho supplantatus fuerat patre communi favente Philadelpho, non dubito, quin omnia tentaverit, ut Philadelphum expelleret. Itaque suspicor eum Memphin occupasse, in qua obsessus a fratre jam regnante fuit, & captus. Sed tamen, si captus fuit, credendum est patre adhuc vivente Ptolemæo Sotere seu Lagi dicto, id accidisse, scilicet jam privato, & regnante Philadelpho, cui regnum reliquerat. Nam si patre jam mortuo rebellasset & captus fuisset, non est credibile Philadelphum eum vivum dimisisse, qui post patris mortem duos fratres Leontiscum & Argæum (quorum hic ultimus ex eadem matre Berenice natus erat) occidi curavit, non tam præcipitis audaciæ Viros, nec tanta injuria affectos. Si conjecturæ credendum est, ista hæc mea non est sine verisimilitudine. Si quis super hoc loco certiora docuerit, gratias agam lubentissime. *J.P.* a *G.*

29. Τὸν μὲ Πτολεμαίῳ] Donec lux major affulgeat, Πτολεμαίῳ legendum censeo, non ut in libris est, Πτολεμαῖον. Narrat *Pausanias* in Att. sub Philadelpho defecisse Gallos mercenarios, & ab eo in Insula Nili fame consumptos. Vide an inde aliquid elici possit, quo hujus facti pateat veritas. *M. du S.*

32. Τριήρεις] *Combustas* ab Archimede hostium naves, nec *Plutarchus* in Marcello, nec *Livius* auctores sunt, qui tamen præclara ejus facta data opera memorantes haud temere quicquam omissuri censendi sunt. Mendum esse hic in κ— suspicor. Ut ut sit, extare *Venetiis* audivi instrumentum ustorium ad quingentos usque passus vim suam exerens. Sed an veteribus speculi ustorii usus jam cognitus fuerit, ego sane ignorare me non invitus fateor; quanquam nuper concionatorem audierim, non infimi inter Gallos nostros nominis, de speculo ustorio locum *S.* scripturae, qui excidit, intelligentem. Eo tamen non incommode referri posse videtur, quod alicubi apud *Aristophanis* Scholiastam de lapide φιγγίτῃ legere me memini, qua de re ad Ἀλεξ. c. 21. dictum est. *Lactantius* autem diserte ait lib. de ira Dei c. 10. p. m. 630. C. *orbem vitreum plenum aqua si tenueris in sole, de lumine, quod ab aqua refulget, ignis accenditur, etiam in durissimo frigore.* *M. du S.*

Τριήρεις καταφλέξαντα] De Archimede hoc puto primus somnium Lucianus dixit. *M. V. La Croze.* Mirandis ab se inventis machinis hostium naves repulisse atque demersisse narratur a *Plutarch.* in Marcello pluribus in locis. Ita ut *Marcellus* eum Geometricum Briarea vocarit, contra quem frustra Romani fabri machinas suas adhiberent. *J. F. R.*

Θαλῆς δὲ ὁ Μιλήσιος πρὸ αὐτῶν, ὑποσχόμενος Κροίσῳ ἄδροχον διαβιβάσειν τὸ στρατόν, ἐπινοίᾳ κατόπιν τῆ στρατοπέδῃ μιᾷ νυκτὶ τὸν Ἅλυν περήγαγεν, ὁ μηχανικὸς ὢν γενόμενος, σοφὸς δὲ καὶ ἐπινοῆσαι, καὶ συνεῖναι πιθανώτατος. τὸ μὲν γὰρ τοῦ Ἐπειοῦ πάνυ ἀρχαῖον, ὃς ὁ μόνον τεχνήσας τοῖς Ἀχαιοῖς τὸν ἵππον, ἀλλὰ καὶ συγκαταβῆναι αὐτοῖς ἐς αὐτὸν λέγει.

ferit. Atque ante hos Milesius Thales, cum promisisset Croeso, se siccum trajecturum exercitum, commento quodam a tergo castrorum intra unam noctem circumduxit Halyn; non quod ipse machinandi artifex esset, sed homo acutus ad inveniendum, & in sermone vehementer probabilis. Nam illud de Epeo antiquum nimis, qui non tantum machinatus esse Achivis equum, sed etiam cum reliquis descendisse in illum dicitur.

Ἐν δὴ τούτοις καὶ Ἱππίου τουτουὶ τοῦ καθ' ἡμᾶς, μεμνῆσθαι ἄξιον ἀνδρὸς, λόγοις μὲν παρ' ὅν τινα βάλλῃ τῶν πρὸ αὐτοῦ γεγυμνασμένου, καὶ συνεῖναί τε ὀξέως, καὶ ἑρμηνεῦσαι σαφεστάτου, τὰ δὲ ἔργα πολὺ τῶν λόγων ἀμείνω παρεχομένου, καὶ τῆς τέχνης ὑποσχέσιν ἀποπληροῦντος, οὐκ ἐν τοιαύταις μὲν ὑποσχέσεσιν, ἐν αἷς οἱ πρὸ αὐτοῦ γενέσθαι εὐτύχησαν, περὶ δὲ τὸ γεωμετρικὸν λόγον,

3. In his vero Hippiae quoque hujus, qui nostra aetate fuit, mentionem injicere aequum est, viri literarum exercitatione cuivis antiquorum comparandi, in disputando acuti, disertissimi in explicando, opera autem verbis multo meliora praestantis, & artis suae professionem implentis, non in argumentis *modo* talibus, in quibus bona quadam fortuna superiores jam versati sunt; sed, ex Geometrico proverbio, in da-

a Εὐτύχησαν] Εὐτύχησαν *Fl.*

33. Θαλῆς δὲ ὁ Μιλ. &c.] In marg. *Ald. Wess.* adscriptum: idem *Laërtius* in vita Thaletis. Sed Cl. *Gesn.* locum jam indicavit, addam tantum verba *Diogenis*. Κροῖσον, ᾧ ὑπέσχετο ἄνευ γεφύρας περάσειν, τὸ ῥεῖθρον παρατρέψαντα. *J. F. R.*

34. Ἄδροχον διαβιβάσειν] (Ante narrat *Herodotus* I, 75. & ita ut fidem se adjungere narrationi diserte neget: asseverate, ut videtur, *Apollodorus* apud *Diogenem Laërtium* I, 38. plane sine ulla dubitatione Schol. ad *Aristoph.* Nub. 180. Illud κατόπιν nostri diserte, ut solet, explicat Herodotus, ἄνωθεν τῆ στρατιῆς ἀρξάμενον, διώρυχα βαθέην ὀρύσσων, ὄκως ἂν τὸ στρατόπεδον ἱδρυμένον κατὰ τοῦτο λάβοι, κ. τ. λ. Etiam illud observandum. Qui narrabant *Herodoti* aetate, ii 1) non dicebant ἄδροχον traductum exercitum, sed divisum in duo brachia Halyn ob ipsam illam divisionem utrinque vadosum factum, ut pedibus transiri posset: 2) nec dicebant, una nocte id opus effectum esse. Et tamen Herodotum patrem fabularum vulgo appellamus: & noster dedit praecepta scribendae historiae. Cautius paullo ante de Archimede, cui incendia modo navium, non specula tribuat. *J. M. G.*

36. Οὐ μηχανικὸς] Atqui Mechanicum hinc probat *Aristoph.* Scholiastes. Sed hoc vult Lucianus, non eam fuisse Thaleti artem, sed virum industrium & sagacem, ingenii felicitate id affecutum quod earum rerum artifices non viderant. Narrat etiam Herodotus. *M. du S.*

42. Ἱππίου] Nemone de hoc quicquam? Conf. *Voss.* de Mathem. Caeterum cave hunc cum Platonis Hippia confundas; quod miror a viro doctissimo factum in Catalogo Philosophorum. Hic enim Luciani aetate vixit, uti hoc ipso in loco vides, τοῦ καθ' ἡμᾶς. *M. du S.*

48. Οὐκ ἐν τοιαύταις — σωτηρίου] Spuria haec videntur & insititia. *F. G.*

49. Ὑποσχέσιν] Repetiit, puto, librarius improvide vocem, quae paullo ante adfuerat: legendumque ὑποθέσιν, ut non ita multo post, κοινὴ μὲν γὰρ ἡ ὑπόθεσις. Est duplex genus artificum. Alii, & major quidem pars, ad imitationem tota conversa, quae ab aliis elaborata sunt, quae magister ostendit, ea satis feliciter imitatione adsequuntur: sed nihil novi ipsi inveniunt, quoties non est, quod imitentur; tanquam deprehensi, haerent. Talis non est Hippias: non expectat exempla aliena: ipse sibi & aliis exemplum est. Non tantum designatam omnibus lineis figuram describere & transferre puerili industria potest, sed in data quacunque linea, ex praeceptis artis, quodcumque triangulum postulatum fuerit, construere. *J. M. G.*

50. Εὐτύχησαν] Etsi Florentinae scripturam probo, quod augmentum saepissime omitti soleat, secutus tamen sum numerum majorem illarum quae τύπτ— habent. Vid. supra dicta ad *Alex.* c. 22. Pro *Imag.* c. 3. & c. 19. f. ubi εὐδοκίμουν. Item *Amor.* c. 6. pr. ubi & εὐτρέπισε, non τύπτ— adde dicta ad *Gall.* c. 3. f. Ita εὐλόγησε in *Evang. Matth.* XIV. 19. Et *Luc.* II. 28. atque ubivis. Εὐφράνθη *Act.* II. 26. ac passim. *J. F. R.* *Ibid.*

data quacumque recta triangulum accurate conſtruentis. Atqui reliquorum unusquisque, ſi in uno quodam artis opere, ſibi deſumto, bene rem geſſiſſet, tamen eſſe aliquid viſus eſt: hunc vero & mechanicorum principem, & geometrarum, & harmonicorum, muſicorumque eſſe apparet: & tamen unumquodque horum adeo perfecte *in ſe eſſe* oſtendit, quaſi illud ipſum unum modo ſciret. Scientiam de radiis & refractionibus & ſpeculis, inſuper etiam Aſtronomiam, in qua effecit ut pueri videantur ſuperiores, laudare, non parvi temporis fuerit.

4. Quae vero illius opera nuper cum ſtupore viderim, enarrare non pigrabor. Argumentum quidem commune, & in vita noſtra ſatis frequens balnei aedificatio, at ingenium, & intelligentia in re ita vulgari admirabilis. Locus erat non aequabilis planitiei, ſed acclivis admodum & erectus, quem cum accepiſſet ab una parte vehemen-

ὅτι ἐ δοθείσης, φασὶν, εὐθείας τὸ τρίγωνον ἀκριβῶς [b] συνιταμὼν. καίτοι γε ἄλλων ἕκαστον ἔν τι τ ἐπιστήμης ἔργον ἀποτεμόμενον, ἐν ἐκείνῳ εὐδοκιμήσας, εἶναί τις ὅμως ἔδοξεν. ὁ δὲ μηχανικῶν τε ὢν τὰ πρῶτα, καὶ γεωμετρικῶν, ἔτι δὲ ἁρμονικῶν, καὶ μουσικῶν φαίνεται· καὶ ὅμως ἕκαστον τούτων οὕτως ἐντελῶς δείκνυσιν, ὡς ἐν αὐτὸ μόνον ἐπιστάμενον. τὰ μὲν γὰρ περὶ ἀκτίνων καὶ ἀνακλάσεων, καὶ κατόπτρων θεωρίαν, ἔτι δὲ καὶ ἀστρονομίαν, ἐν ᾗ παῖδας τοὺς πρὸ αὐτοῦ ἀπέφηνεν, οὐκ ὀλίγου χρόνου ἂν εἴη ἐπαινεῖν.

Ἃ δὲ ἔναγχος ἰδὼν αὐτοῦ τὰ ἔργα κατεπλάγην, οὐκ ὀκνήσω εἰπεῖν. κοινὴ μὲν γὰρ ἡ [c] τοποθεσία, καὶ τῷ καθ' ἡμᾶς βίῳ πάνυ πολλὴ, βαλανείου καλασκευή· περίεργα δὲ, καὶ ἐν τῷ κοινῷ τούτῳ [c] σύνεσις θαυμαστή. Τόπος μὲν γὰρ οὐκ ὀπίπεδος, ἀλλὰ πάνυ προσάντης, καὶ ὄρθιος, ὃν πρὸς ἀλαζόνων τις θά-

b Συνιταμὼν] Et ſic *Fl.* cum *W.* ceterisque. c Σύνεσις] Σύντεσις male *Fl.* cum marg. *A1.*

66. Περίεργα] Τέχνη μηχανική. *V.*

Ibid. Κατὰ δὲ] Matheſin minime cultam fuiſſe a Luciano, alibi docuimus. V. Πτα. c. 5. & Ἑρμ. c. 74. Hic autem vides & iniquum rerum earum aeſtimatorem & imperitum, ut qui primum omnium geometriae problema quaſi ſummum artis culmen afferat: quaſi quis dicat litterarum decus ſummum in eo verſari, ut quis elementum primum a ſcite pringat, niſi forſan Scholium inſulſum textui Luciani intruſum eſt. Certe niſi aliunde conſtaret hiſce in rebus Luciani & imperitia & iniquitas, ut ab eo haec profecta crederem, a me impetrare non poſſem. Ex his autem verbis ut aliquis ſenſus exprimatur, primo dele illud δὲ, deinde lege *συνιτάμνει*. *M. du S.*

51. Ἐπὶ τ δοθείσης, φασὶν, εὐθείας] Proverbiale fuiſſe videtur. *F. G.*

55. Ὁ δὲ μηχανικὸς — καὶ γεωμετρικῶν, ἔτι δὲ ἁρμονικῶν ἔ μουσικῶν &c.] De admiranda Hippiae peritia in artibus ac ſcientiis vid. *Philoſtr.* L. I. Vit. Soph. XI. ibique *Olearium*, qui ex Platone, & Luciano plura de eodem adfert, arteque ſibi memoriam comparaſſe docet, ita ut quinquaginta vocabula ſemel audita eodem ordine recitare poſſet, eſſeque inſigne memoriae argumentum, quod omnes fere artes percalluerit, oſtenderitque in Olympiis annulum, ſigillum, ſtrigilem, vaſculum unguentarium, ſoccos, pallium, interulam, cingulum, propriis manibus confecta, ex *Plat.* in Hippia majore p. 97. Cetera vid. ibid. & lege *Philoſtratum* opificia artesque ejus enumerantem. Verum magis ſtupenda, de memoria non arte parata, ſed a natura donata, legi quondam, ni fallor, in Epiſt. *Mureti*, de puero qui aliquot centena vocabulorum, peregrina, cujuscumque linguae, vel nihil etiam ſignificantia ſemel audita potuerit recitare eodem ordine, dein retro, denique per ſaltus, ut tertium, ſextum, nonum, & quomodocumque jusſeris. De arte autem mnemonica, de qua *Lamb. Th. Schenkelius* ac *Bruno* in Idea hiſt. univerſalis aliique egere, nihil addam, quia ad delirium ſectatores ſuos adegit. *J. F. R.*

69. Ὃν παρὰλαζόνων κατὰ θάτερα εἰς ὑπερβολὴν ταπεινὸν] Reddunt interpretes, *quem ex utraque parte mirum in modum humilem accipiens*, ut apparet, non animadvertentes, quemadmodum ipſi evertant prorſus hanc ſuam narrationem. Si enim fuit talis, hoc eſt, ex utraque parte humilis, quomodo fuit acclivis? Utique ſic debuiſſet addere auctor acclivem fuiſſe in medio. Sed clarius ſe deſtruunt per ea, quae mox ſequuntur, quum ſtatuunt eum locum talem fuiſſe alteri aequatum: Cui illi alteri? an loco? non certe, nec enim plures loci agnoſcuntur, ſed unius modo facies deſcribitur. Quid quod in fine hujus ipſius paginae ἑκατέρωθεν interpretantur *ex utraque parte*, & recte. Nempe κατὰ θάτερα eſt in alteram partem. Na-

θάτερα εἰς ὕφολον ταπεινὸν, ἰσόπεδον θατέρῳ ἀπέφηνε, κρηπῖδα μὲν βεβαιοτάτην ἅπασι τῷ ἔργῳ [a] βαλλόμενος, καὶ θεμελίων θέσει τὴν τῶν ἐπιτιθεμένων ἀσφάλειαν ἐμπεδωσάμενος, [b] ὕψεσι δὲ πάνυ ἀποτόμοις, καὶ πρὸς ἀσφάλειαν συνεχομένοις τὸ ἄλογον κρατυνάμενος· τὰ δὲ ἐποικοδομηθέντα τῷ τε τοῦ τόπου μεγέθει σύμμετρα, καὶ τῷ εὐλόγῳ [c] τῆς κατασκευῆς ἁρμοδιώτατα, καὶ τὴν τῶν φώτων λόγον φυλάττοντα.

Πυλὼν μὲν ὑψηλὸς, ἀναβάσεις πλατείας ἔχων, ὕπτιος μᾶλλον ἢ ὄρθιος πρὸς τὴν τῶν ἀνιόντων εὐμάρειαν. εἰσιόντα δὲ τοῦτον ἐκδέχεται κοινὸς οἶκος εὐμεγέθης, ἱκανὴν ἔχων ἀκολούθοις καὶ ὑπηρέταις διατριβήν· ἐν δεξιᾷ δὲ τῆς τρυφὴν παρεσκευασμένων οἰκημάτων. βαλανείῳ δ' ἂν καὶ ταῦτα πρεπωδέστατα, χαρίεσται, καὶ φωτὶ πολλῷ καταλαμπόμεναι διαχωρήσεις· εἶτ' ἐχό-

ter humilem, solo alterius aequavit, subjecta toti operi firmissima crepidine, eorumque quae imponenda erant securitate, positis rite fundamentis, stabilita. Altitudinibus autem *montium* praeruptis valde, & ad securitatem continuis, totum opus roboravit. Quae porro inaedificavit, ea cum ad loci magnitudinem congruunt, tum propter observatam in tota structura proportionem, maxime sunt concinna, & respondentem sibi fenestrarum rationem servant.

5. Vestibulum altum, gradus ad ascendendos latos habens, supinum magis quam arduum, ad ascendentium commoditatem. Per hoc qui ingressus fuerit, eum excipit Oecus communis, bene magnus, ubi morari commode pedissequi & ministri possint, *situs* ad sinistram paratorum ad delicias cubiculorum: balneo enim etiam haec pulchre conveniunt, secessus jucundi & multo lumine collustrati. Tum continens illis oecus,

a Βαλλόμενος] Βαλόμενος *Fl.* b Ὕψεσι] Ἄψεσι *Pell.* c Τῆς] Καὶ τῆς *Fl.*

ctus locum ab uno latere perquam humilem ac declivem, eum alteri lateri aequavit aggerando. In sequentibus Latine reddendis difficilior ratio est. Dicit Lucianus ample satis, Κρηπῖδα μὲν βεβαιοτάτην ἅπασι τῷ ἔργῳ βαλλόμενος, καὶ θεμελίων θέσει τὴν τῶν ἐπιτιθεμένων ἀσφάλειαν ἐμπεδωσάμενος. Id describendi genus quum Salmurii proximum tautologiae existimaretur, vide qui compegerit & contraxerit sua, *posito operi firmissimo fundamento, quo superstructi aedificii certitudinem confirmaret.* At religiolior in his Oplopoeus aequare voluit Graeca, *firmamentumque munitissimum omni futuro operi subjiciens, fundamentorum positione substruendi aedificii certitudinem confirmavit.* Sed nos liquido & merito censemus hos floccifaciendos. Locus hic balneis fabricandis electus videtur fuisse prope rivum aut fontem, ad quem spectans alterum latus fuit declive, ut solet. Hunc locum adeptus Hippias planavit, *crepidinem* (vel marginem ripae, qui extollendus erat) *quidem firmissimam omni operi ponens, & fundamentorum positione stabiliens securitatem imponendae aedificationis.* Crepidinis firmitas vel maxime requirebatur, ne deinde pressa ventrem faceret & extrinsecus paulatim cedens ruinam toti operi afferret. *J.G.*

70. Θάτερα — θ.] Alterum alteri aequavit. *M. du S.*

74. Ὕψεσι — κρατυνάμενος] Et haec insititia videntur. *F.G.*

Ὕψεσι δὲ πάνυ ἀπότ.] Non accipio haec de tectorum fastigiis; de quibus si hic diceret, importunus mihi videretur: sed de montium jugis circumpositis, quae portu quasi quodam facto tutum a ventis undique praestarent balneum. Laudatur hic prudentia Hippiae in eligendo loco, & quatenus opus erat, accommodando. *J.M.G.*

Ὕψεσι δὲ πάνυ ἀπότ.] Adscripserat *Solan.* conferend. *Dus.* p. 236. Id est *Διαιτητ.* s. *Bis Accus.* c. 33. Ibi vero legas: κατὰ τὴν ἀψῖδα πεπόμενον, quod non video quid huc faciat, nec quidquam juvare ad emendationem arbitror, nisi pro ἀποτόμους quoque aliud adjectivum substitueris. Nam etsi ὕψεσι — κρατυνάμενος non intelligo, & ἀψῖσι hac ratione melius conveniret, non tamen adsequor quid ἀποτόμους, proprium celsi ac praerupti epitheton tum faciat. Quare in Cl. *Gesneri* expositione adquiescemus, donec meliores Codd. nacti verum apertius videamus. At si, quod jam suspicor, ἀψῖδες substructiones, sive murorum projectiones, magnis aedificiis sustinendis extrorsum adjectae, quas *contreforten* adpellamus, significent, belle procedet ἀψῖσι ἀποτόμοις. *J.F.R.*

80. Πυλὼν μὲν ὑψηλὸς] Consuetudo fere & sensus communis virorum insignium tutos ab reprehensione facit hos interpretes, dum πυλῶνα vertunt *vestibulum*: ita ubique id fieri deprehendo. Sed quae similitudo Graeci πυλῶνος ad Romanum vestibulum? & maxime hujus, qui dicitur fuisse ὑψηλὸς, & ἀναβάσεις ἔχων, & ὕπτιος μᾶλλον ἢ ὄρθιος, quae omnia ab Romano vestibulo sunt alienissima. Res ipsa clamat. Sequentia sic distinguenda sunt, εὐ ἀριστερᾷ δὲ τῆς τρυφὴν παρεσκευ-

eus, supervacaneus ille quidem quantum ad balneum, at necessarius, quatenus beatis hominibus recipiendis destinatum est. Post hunc ab utraque parte, quae sufficiant exuere se volentibus, spoliaria; & medius *inter ea* oecus altissimus & *multa* luce laetissimus, aquae frigidae descensiones habens tres, Lacedaemonio lapide exornatas. Statuae in illo de candido lapide vetusti operis Hygeae una, altera Aesculapii.

6. Progressos excipit oecus leniter tepidus, calore non molesto occurrens, longus, utrinque rotundus: post quem in dextra parte hilaris admodum oecus ungendi facultatem comiter praebens, januas utrinque habens Phrygio lapide politas, intrantes de palaestra recipiens. Tum post hunc oecus

μὲν αὐτῷ οἶκος, θερμότερος δὲ ὡς πρὸς τὸ λουτρὸν, ἀναγκαῖος δὲ ὡς πρὸς τὸ τοὺς εὐδαιμονεστέρων ὑποδοχήν. μετὰ δὲ τοῦτον ἑκατέρωθεν ἀφαρκεῖς τοῖς ἀποδυομένοις ἀποθέσεις, καὶ μέσος οἶκος ὑψηλὸς τὰ ὑψηλότατα, καὶ [d] φωτὶ φαιδρότατος, ψυχρὸν ὕδατος ἔχων τρεῖς κολυμβήθρας, λακαίνῃ λίθῳ [e] κεκοσμημένῳ, καὶ εἰκόνες ἐν αὐτῷ λίθου λευκοῦ τῆς ἀρχαίας ἐργασίας, ἡ μὲν Ὑγείας, ἡ δὲ Ἀσκληπιοῦ.

Εἰσελθόντας δὲ ὑποδέχεται πρέμα χλιαρὸν οἶκος, οὐκ ἀπηνὲς τῇ θέρμῃ πρὸς ἅπαντα, ὀπτέμικτος, ἀμφίστρογγυλος, μεθ' ὃν ἐν δεξιᾷ οἶκος, εὖ μάλα φαιδρὸς, ἀλείμματος προσηνῶς παρεχόμενος, ἑκατέρωθεν εἰσόδους ἔχων, φρυγίῳ λίθῳ κεκαλλωπισμένας, τοὺς ἀπὸ παλαίστρας εἰσιόντας δεχόμενος. εἶτ' ὀπὶ τούτῳ ἄλλος οἶκος,

[d] Φωτὶ] Bene *H. P. S.* male Φοτὶ *El. Fr. J. W.* [e] Κεκοσμημένῳ] Restitui ex *Fl. J. Ald. S.* Κεκομισμένῳ male *W. P.* Κεκομισμένον *H1*, & 2. Unde κεκομισμένῳ deinde natum videtur.

σκιάσμασιν οἰκημάτων (βαλανείῳ δ' ἂν ἓ ταῦτα πρεπωδέστατα) χαρίσεται ἓ φωτὶ πολλῷ κἀλαμπρύνεται ὑποχωρήσεις. Et verte; *ad lavam vero conclavium ad delicias comparatorum (quippe & hoc balneo aptissima) venusti & multa luce fulgentes recessus.* Vulgo enim vides arenas sine calce. Et sicut nunc οἰκήματα non vertimus *ædiculas*, (ut inepte interpretes, & jam alibi monere debuimus) sed *conclavia*; sic quoque οἶκος, quae vox frequenter ab Luciano in hac descriptione usurpatur, non *domus* aut *habitatio* verti debuit (& quaeso quot ab illis domus hic supponuntur?) sed cubiculum aut conclave, aut *aedes*, ut eam vocem in ista significatione propriam sibi vindicarunt Latini architecti, quod & ipsum passim non observatur. Denique quum dicit εἰκόνες λίθου λευκοῦ utique non sufficit, si cum Salmuriensi reddas *marmorea imagines* (an credidit marmor non esse nisi candidum?) sed potius cum Opsopoeo *ex albo lapide*. *J.G.*

82. Εἰσιόντα δὲ τούτου] Intellige ἄνθρωπον. Ἄνθρωπον εἰσιόντα τοῦτον τὴν πυλῶνα ἐκδέχεται οἶκος. &c. *F.G.*

83. Οἶκος] Oecos *Plinius* etiam & *Vitruvius* vocant. Vid. *Casaub.* ad Theophr. Char. p. 224. *M.du S.*

84. Ἐν ἀριστερᾷ δὲ] Oecus ille, (vid. noster περὶ τῆς αὐλῆς) atrium illud magnum & commune, ita constitutum est, ut sinistrum sit conclavium, sive quod eodem redit, ad dextram ingredientium per vestibulum habeat conclavia illa voluptuaria. De his conclavibus primo dicit auctor, ea decere balneum, deinde laudat a jucunditate & multa luce. Nempe eadem sunt, nisi fallor, οἰκημάτια & ὑποχωρήσεις, quae non recte distinxit doctissimus *Gronovius*, bene alioqui de hoc loco meritus. *J.M.G.*

85. Τῶν ἐς] Aut hic aliquid deest, aut legendum τὰ ἐς τρυφὴν παρεσκευασμένα οἰκήματα. *F.G.*

Τῶν ἐς] Adsentior *Gujeto*, aut ex praemisso iterum intelligendum ἔχων ἀφεδρῶν, quo facto, vulgatum nondum rejicio, meliorem tamen lectionem quaero, quia ἀφεδρῶν non satis convenit alteri huic membro. *J.F.R.*

97. Τῆς ἀρχαίας ἐργασίας] Sic supra Prot. c. 9. *M.du S.*

99. Εἰσελθόντας δὲ ὑποδέχεται] Cum videatur non continuare descriptionem oeci, in quo adhuc versatus est, sed ad novum membrum transire; velim legeretur in libro bono ἐξελθόντας. *Exeuntes* ex oeco adhuc descripto *excipit* &c. Si hoc non placeat, certe εἰσελθόντας significare debet, *progressos* ad interiora: & hoc secuti sumus. *J.M.G.*

Εἰσελθόντας] Nihil varietatis invenio; nam si ἐξελθόντας reperirem, lubentissime id cum *Gesnero* reciperem; quod enim paullo ante dixit εἰσιόντα δὲ τούτων ἐκδέχεται, alia ratio est. *J.F.P.*

7. Ἐπὶ τούτῳ] *Supra hanc. Post.* F.G. I. e. *Beneditus* dederat: *supra hanc*, quod Noster recte corrigit, *post hanc*; sive quae deinceps sequitur. Nam ἐπὶ cum casu dandi saepissime τὸ sequens notare qui nescit, adeat *Homer.* Il. H. 163. –64. 65. ubi vel quater ita positum est, Τῷ δ' ἐπὶ Τυδείδης ἄρτο — Τοῖσι δ' ἔπ' Αἰανίης — Τοῖσι δ' ἔπ' Ἰδομενεύς — Et 367. Τοῖσι δ' ἐπ'

Εὐ-

κ῀, οἴκων ἁπάντων κάλλιστ῀, σῆναί τε καὶ ἐγκαθέζεσθαι προσηνέστατ῀, καὶ ἐμβραδῦναι ἀβλαβέστατ῀, καὶ ἐγκυλίσασθαι ὠφελιμώτατ῀, Φρυγίῳ καὶ αὐτὸς εἰς ὀροφὴν ἄκραν ἀποστίλβων. ἐξῆς δὲ ὁ θερμὸς ὑποδέχεται ἀμάδρομ῀, Νομάδι λίθῳ ἀμφικεκολλημμέν῀. ὁ δὲ ἔνδον οἶκ῀ κάλλιστ῀, φωτός τε πολλοῦ ἀνάμεστ῀, καὶ ὡς πορφύρα διηνθισμέν῀.

Τρεῖς καὶ ὅτ῀ θερμὰς πυέλους παρέχεται λουσαμένῳ δὲ, ἔνεστί σοι μὴ τὴν ἀμφ' αὐτῶν οἴκων αὖθις ἐπανιέναι, ἀλλὰ ταχεῖαν τὴν ὅτι τὸ ψυχρὸν, διὰ πρέμα θερμοῦ οἰκήματ῀, καὶ ταῦτα πάντα ὑπὸ φωτὶ μεγάλῳ, καὶ πολλῇ τῇ ἔνδον ἡμέρᾳ· ὕψη πρὸς τούτοις ἀνάλογα, καὶ πλάτη τοῖς μήκεσι σύμμετρα, καὶ παντα πολλὴ Χάρις καὶ Ἀφροδίτη ἐπανθεῖ. κατ' γοῦν τὸν καλὸν Πίνδαρον, [a] Ἀρχομένους ἔργου, πρόσωπον χρὴ θέμεν τηλαυγές. τοῦτο δ' ἂν εἴη ἐκ τοῦ [b] αὐγῆς μάλιστα, καὶ τοῦ φέγγους, καὶ τῆ [c] φωταγωγῶν μεμηχανημένου. ὁ γοῦν σοφὸς ὡς

alius, oecorum omnium pulcherrimus, ad ſtationes ac ſeſſiones jucundiſſimus, ad commorandum minime noxius, ad volutationes commodiſſimus, Phrygio lapide & ipſe ad ſummum usque tectum fulgens. Deinde tranſitus excipit calidus, Numidico lapide incruſtatus. Interior deinde oecus pulcherrimus, luce multa plenus, & purpurae inſtar floridus.

7. Tria hic labra calida praebet. Cum vero laveris, licet tibi non per eosdem redire oecos, ſed celeri via ad frigidam per conclave mediocriter calidum, idque in multa luce, & multo intus die. Ad haec altitudines congruentes, & latitudines longitudinibus pro portione reſpondentes, & multa ubique Gratia atque Venus eniteat. Etenim ex praeclari Pindari praecepto, *Qui opus incipiunt, faciem ponant e longinquo fulgentem.* Haec autem contigerit maxime, e ſplendore, & luce, & feneſtris, ſi quis machinetur. Sapiens enim vere Hip-

a Ἀρχομένους] Ἀρχεμένη marg. *Aldi.* Ἀρχομένου voluit. *Weſſelingius.* b Αὐγῆς] Reſtitui ex L. & *Fl.* Αὐτῆς Edd. cett. c Φωταγωγῶν] Φωταγ. male *S. A.* Recte *Fl. J. P.* &c.

Εὐρύπυλ῀ — Addatque notata ad Noſtri *Aſin.* c. XI. *J. F. R.*

10. Ἐγκυλίσασθαι] Non jacebant tantum nudi, ſed & volutabantur. Nunc etiam in oriente a balnei miniſtro artus fricantur, extenduntur, premuntur, & quaſſantur. Quod ab eruditiſſ. Syro Theochari Dadichi nunc Hagae comitum (ann. MDCCXXII. deſinente) ſitim orbis viſendi explente; a quo viro aliquando, ſi Deus vitam & poſt labores tot itinerum ſtudiorumque exantlatos requiem conceſſerit, magna orbi literato & curioſa exſpectanda ſunt, quibus & veterum ſcriptis lux magna accedat, & artes hiſtoriaque recentiorum ſeculorum excolantur. *M. du S.*

13. Νομάδι λίθῳ ἀμφικεκολλημέν῀] Sic vertit Obſopocus: *Nomadio lapide coagmentatus.* De Nomade lapide in Latinis auctoribus nihil legi. *Numidico lapide* debebat credo vertere; nam Numidae dicuntur Graece Νομάδες. Tum ἀμφικεκολλημέν῀ male vertitur *extructus*, melius, ſi incruſtatus dixiſſet *J. P. a G.*

17. Πυλὰς] Conf. ſupra Ἰσ. β. c. XI. f. *M. du S.*

26. Ἀρχομένους ἔργου] *Pindar.* Ol. VI. 4. *M. du S.* Ubi in Ed. *Steph.* lego — ἀρχομένου δ' ἔργου &c. quod idcirco addo, ut adpareat non male marginem *Aldi.* *Weſſelingi* habere ἀρχομένου, modo jam addas δ', ex quo male picto, in Luciani quodam Codice, vulgatum ἀρχομένους forſan eſt natum. Nec alienum eſt ἀρχομένου ſic abſolute poni, ut ἀρχὴ ἐνιαυτοῦ. *Annus incipitur*, vel *incipit ſe.* Vel διὰ νυκτὸς ἀρχομένης, *ab incipiente usque nocte*, ſive *prima de nocte*, ut (monente *Steph.*) interpretatur *Cicero.* Cui addo *Theogn.* vſ. 586. Ποιῇ χάριτι μάλλει, πράγματ῀ ἀρχομένου. Sed quia accuſandi caſus ad χρὴ relatus, non eſt abſurdus, nihil ſine auctoritate Lucianeorum Codicum immutarim. *J. F. R.*

27. Τοῦτο δ' ἂν εἴη ἐκ τοῦ αὐτῆς μάλιστα] Cur ſic potiſſimum loquatur auctor, & non maluerit ἐκ τοῦ αὐτοῦ, plane non capio, quum nihil vel praecedat, vel ſequatur, unde iſtud fœmininum dependeat. Sed eſt vitium, legendumque ἐκ τοῦ αὐγῆς, orto errore, ut videtur, ex codice majuſculis literis ſcripto, & illic confuſo charactere Τ & Γ. *J. G.*

Τοῦτο δ' ἂν εἴη ἐκ τοῦ αὐτῆς μάλ.] Ubi legitur, τοῦτο δ' ἂν εἴη ἐκ τοῦ αὐτῆς μάλιστα, καὶ τοῦ φέγγους, ſagaciſſime pro αὐτῆς vidit Cl. *Gronovius* corrigendum eſſe αὐγῆς. Utique αὐγῆς clare habet editio Florentina. Sequitur continuo, καὶ τῇ φωταγωγῇ; corrige φωταγωγῶν, ut iti-

Hippias oecum frigidarium fecit, ut in boream procurrat, nec meridiani tamen aëris expertem: eos autem qui tepore multo indigent, noto & euro atque zephyro ſubjecit.

8. Quid deinde tibi dicam Palaeſtras, & communes eorum, qui veſtes cuſtodiunt, commorationes, celerem habentes ad lavacra nec per ambages tranſitum, utilitatis pariter cauſſa & ſalubritatis? Et ne putet aliquis, parvum me opus oratione exornandum ſuſcepiſſe. In communibus enim excogitare nova pulchritudinis ſpecimina, non parvae ſapientiae eſſe arbitror equidem. Quale ſane hoc quoque opus nobis admirabilis ille Hippias eduxit, quod omnes habeat virtutes balnei, utilitatem, opportunitatem, claritatem, proportionem; quod loci ingenio accommodatum ſit, quod uſum ſui ſecurum praebeat: ſellarum familiaricarum duo-

ἀληθῶς Ἱππίας τ̀ μ̀ ψυχροδόχον οἶκον, εἰς [d] βορρᾶν προκεχωρηκότα ἐποίησεν, οὐκ ἄμοιρον ὐδὲ τ̃ μεσημβρινῆ ἀέρ@· τὺς δὲ πολλ̃ τ̃ θάλπυς δεομένυς, νότῳ, χ̀ εὔρῳ, χ̀ ζεφύρῳ ὑπέθηκε.

Τί ἄν σοι [e] τὸ ὅτι τύτῳ λέγοιμι παλαίστρας, χ̀ τὰς κοινὰς τ̃ ἱματιοφυλακούντων καλασκευὰς, ταχεῖαν τ̃ ὅτι τὸ λυτρὸν, χ̀ μὴ ἀμφ̀ μακρ̃ τ̃ ὁδὸν ἐχούσας, τ̃ χρησίμε τε χ̀ ἀβλαβ̃ς ἕνεκα; χ̀ μή με [f] πολάβῃ τις μικρὸν ἔργον προθέμενον, κοσμεῖν τῷ λόγῳ προαιρεῖσ@. τὸ γ̀ ἐν τοῖς κοινοῖς, χμνὰ ὀπινοῆσαι κάλλυς δείγματα, ὐ μικρᾶς σοφίας ἔγω γε τίθεμαι, οἷον χ̀ τόδε τὸ ἔργον ὁ θαυμάσι@ ἡμῖν Ἱππίας ἐπεδείξατο, [f] πάσας ἔχον τὰς βαλανείυ χρετὰς, τὸ χρήσιμον, τὸ εὔκαιρον, τὸ εὐφεγγὲς, τὸ σύμμετρον, τὸ τῷ τόπῳ ἡρμοσμένον, τὸ τ̃ χρείαν ἀσφαλῆ παρεχόμενον· χ̀ προσέτι τῇ ἄλλῃ δεινοίᾳ κεκοσμημένον, [g] ἀφόδων μ̀ ἀναγκαίων [h] δυσὶν ἀναχωρήσε-

d Βορρᾶν] Βορὰν Edd. priores male. *e* Τὸ] Omittit *Fl.* & merito. *f* Πάσας] Πᾶσας male *J.* *g* Ἀφόδων] Sic dedi ex *Fl.* & Schol. Ἀμφόδων Edd. cett. *h* Δυσὶν] Sic recte L. *B1. P.* Δυσὶν *Fl. J. V2. H. Fr. S.*

50. Ἀφόδων] Ἄφοδ@ ὁ ἀπόπατ@. *V.*

itidem recte Florentina. Poſt paullo, τ̀ μ̀ ψυχροδόχον οἶκον, εἰς βορὰν προκεχωρηκότα ἐποίησεν. repone βορέαν (vel βοῤῥᾶν, ſiquidem & βοῤῥᾶς dicitur) *fecit conclave frigori excipiendo aptum, in borean ſpectans.* Quod hic εἰς βορέαν προχωρεῖ, id infra in *De Syria Dea* c. 28. εἰς ἄνεμον βορέαν ἀποκλίνει dicitur. *J. J.*

Ibid. Τῆς αὐτῆς] Lege τ̃ αὐγῆς. *F. G.*

28. Φιλαγωγῶν] Quod Cl. *Jenſ.* monet ſic ſcribendum, id praeter *Fl.* etiam recte habebat *J. H. P.* aliaeque. *J. F. R.*

31. Βορὰν] Cl. *Jenſ.* Prave antea in omnibus βορὰν legebatur. *M. du S.*

Βοῤῥᾶν] Non potui quin hoc invitis Edd. mutarem. Βορὰ enim *eſca* eſt, *Long. Paſt.* 2. p. 74. ἀλλ' ὑμᾶς βορὰν ἰχθύων θήσω. Vel *opſonia*, ut vertit Cl. *Hemſt.* T. I. *Tim.* c. 8. med. *J. F. R.*

Ibid. Οὐκ ἄμοιρον ὐδὲ τ̃ μεσημβρ.] Ut nempe non quieſcens aër eſſet, ſed copioſe a Septentrionibus adfluens, anguſtum verſus meridiem exitum haberet, eaque ratione ventilatus eſſet ſalubrior. *J. M. G.*

50. Ἀμφόδων] *Fl.* Ed. & Schol. ἀφόδων. Mox L. & *B2.* δυσὶν pro corrupto ceterorum δυσίν. *M. du S.*

Ἀφόδων μ̀ ἀναγκαίων] Non tam Scholiaſtae auctoritas me movet, quamquam illa quoque, ut legendum ſine dubio putem ἀφόδων μ̀ ἀναγκαίων δυσὶν ἀναχωρήσεσιν quam attentior loci ipſius atque rei conſideratio. *Bivium*, quod adhuc dederunt, plane ἀπροσδιόνυσον. *Circuitus* forte poſſit applicari ad balneum: ſed repugnat quod ἀναγκαῖαι vocantur, quod ἀναχωρήσεις. Architecti laus non minima (*Cic.* de nat. Deor. 2, 56.) *avertere ab oculis & naribus dominorum, ea quae profluentia neceſſario tetri aliquid eſſent habitura.* Sed res eſt manifeſta, & quae ſubolere unicuique poteſt. Nec minus δυσὶν legendum eſſe, non δυσὶν, quod libros occupavit. *J. M. G.*

Ἀμφόδων] Ego cum Schol. ἀφόδων legendum cenſeo; qui recte de ſeceſſibus ad exonerandam alvum interpretatur, idque ſuadet additum ἀναγκαίων, quo tamquam honeſtiore vocabulo, ſignificari ſolere alvi dejectionem, notum arbitror ex *Epict.* Sent. 88. p. 134. καί τι τ̃ ἀναγκαίων ποιήσαιλα, διανύζων ἐκεῖνα τὰ μέρη. Adde *Diod. Sic.* IV. p. 297. pr. χρεία ἀναγκαία, ubi Cl. *Weſſ.* & illa Epicteti addidit. *J. F. R.*

σεσιν, ἐξόδοις τε πολλαῖς τεθυρωμένον. [a] ὡρῶν δὲ διττὰς δηλώσεις, ἥ μὲ δι' ὕδατος καὶ μυκήματος, ἡ δὲ δι' ἡλίου ἐπιδεικνύμενον. ταῦτα ἰδόντα μὴ ἀποδῦναι τὸ πρέπον ἔπαινον τῷ ἔργῳ, οὐκ ἀνοήτου μόνον, [b] ἀλλὰ καὶ ἀχαρίστου, μᾶλλον δὲ βασκάνου [c] μοι εἶναι ἔδοξεν. ἐγὼ μὲ οὖν εἰς δύναμιν καὶ τὸ ἔργον, καὶ τὸν τεχνίτην, καὶ δημιουργὸν ἠμειψάμην τῷ λόγῳ. εἰ δὲ θεὸς εὐδρόχοι καὶ λούσασθαί ποτε, πολλοὺς οἶδα καὶ ἄλλους ἕξων τοὺς κοινωνήσοντάς μοι τοῦ ἐπαίνου.

bus feceſſibus, & januis pluribus, apertum horarum gemina indicia, alterum per aquam & mugitum, alterum per ſolem, exhibens. Haec ſi quis viderit, neque dignam operi laudem tribuerit, ille non ſtupidus modo, ſed ingratus etiam, vel invidus potius mihi videatur. Ego proinde pro viribus & opus, & artificem, atque auctorem muneris oratione remuneratus ſum. Si vero fortuna praebuerit, ut etiam lavare quandoque hic poſſim, multos novi & alios in partem laudum mearum venturos.

ΠΡΟΣΛΑΛΙΑ, Η ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

Ὅτε ὁ Διόνυσος ἐπ' Ἰνδοὺς στρατιὰν ἤλασε (κωλύει γὰρ οὐδέν, οἶμαι, καὶ

PRAEFATIO, SEU BACCHUS.

CUm exercitum contra Indos duceret Bacchus, nihil enim, opinor, prohibet

a Ὡρῶν] Bene *W. P.* Ὁρῶν male cett. b Ἀλλὰ ἀχαρ. &c.] Ἀλλὰ βασκάνου ἀχαρίστου μοι μᾶλλον marg. *A1.* c Μοι] Μὴ male *J.* d Καὶ ἄλλους] Omiſit *Fl.* ΠΡΟΣΛΑΛΙΑ] Sic Edd. Προλαλιὰ *Schol.* Index *H.* & *Wech.* Ἡ] Sic *Fl.* &c. Ὁ *Schol.*

51. Ἐξόδοις τε πολλαῖς τεθυρωμένον] Non notant haec verba, ut credidit Benedictus, *multis januarum egreſſibus munitum* (& quaeſo quid eſt *muniri egreſſibus januarum?*) ſed ut recte Opſopoeus, *multarumque januarum egreſſibus patens.* *J.G.*

Ibid. Τεθυρωμένον] *Pervium. F.G.* Bene; nam Θυρόω eſt *januam* vel *januas facio*, *Ariſtoph.* Av. 614. — ὐδὲ θυρῶσαι χρυσοῦν θύραις. *J.F.R.*

52. Ὁρῶν] Corrige ὡρῶν. *F.G.* Idem Cl. *Jenſ.* quoque monet in Lectt. Lucian. p. 362. Et vel ſine librorum auctoritate ſic edi curaſſem, adeo res eſt manifeſta. *J.F.R.*

Ὡρῶν — μυκήματος] Non igitur ſimplex clepſydra hic indicatur, ſed operoſior & magis artificioſa machinatio Creſibiana, de quo genere *Vitruvius* 9, 9. ubi inter *multa deliciarum genera etiam horologiorum ex aqua comparationes* memorat, in quibus praeter caetera etiam *buccinae canunt*, qui eſt ipſe μυκηθμὸς, bubulae vocis imitatio. *J.M.G.*

Ibid. Δι' ὕδατος ἐ μυκήματος] Qua ratione haec horologia aquatica fuerint conſtructa, ut murmure ac ſonitu ſimul horas indicarent, adcurate exponere nequeo, nec feſtinatio ſinit addere aut examinare quae ſuper his adnotavi. Quare videat curioſus Lector *Pancirol.* memorab. ab *H. Salmuth* converſa, T. 2. Tit. X. de *horologiis*, figurasque clepſydrarum antiquarum ap. *Peraltium* in *Vitruv.* Gallico. Item *Caſaub.* ad Athen. IV. c. 17. p. 294. *Philip. Carol.* animadv. 2. in *A. Gell.* III. c. 3. *Salmaſ.* ad Solin. a p. 447. ad 458. atque alibi; aliosque quos indicat *Pinellus* in additamentis Tom. IX. Theſauri *Graev.* inſertis p. 514. f. & ſeq. De horolog. Solari Romae in foro, *Memoir. de Literat.* T. II. p. 271. ac *Bargaeum* de obeliſcis, Theſ. *Graev.* T. IV. p. 1905. & potiſſimum p. 1922. Et Interpretes *Petron.* ad Sat. 26. fin. & 71. fin. Ut alios omittam. Sonitum etiam excitatum fuiſſe a calculo ſingulis horis in pelvim decidente, cum *Pancirollo* Tit. X. de horologiis, probabile credo. *J.F.R.*

60. Πολλοὺς ἐ ἄλλους] Male poſteriora in *Fl.* eſſe omiſſa, teſtatur Luciani conſuetudo. Conf. ſupra *Philopſ.* c. 19. ubi & καὶ ante ἄλλο. Τί γὰρ ἐ ἄλλο ποιοῦντα ὁρᾶτε; ſed πολλοὺς ἐ ἄλλους plane uti hic, in *Rhet. Praec.* c. 11. ipſo init. ac ſaepe alibi. Item in *Tab. Cebet.* ſtatim in pr. οὐ γὰρ πολλὰ μὲ ἐ ἄλλα ἀναθήματα ἐθεωροῦμεν. *J.F.R.*

9. Ὑπὲρ τῆς στρατιᾶς] Etſi περὶ quod *Solan.* vult, uſitatius: tamen ὑπὲρ verum credo, quod reliquorum ὑπὸ idem ſuadeat, & περὶ longius a literarum ductu recedit, quod potius cum παρὰ confundi amat. Sed recte ὑπὲρ pro περὶ uſurpari, adeoque & hoc nomine nihil opus eſſe correctione, vid. ſupra dicta ad *Gall.* c. 18. med. Quin & *Homer.* ὑπὲρ cum accuſ. pro περὶ. Il. Z. 524. — Ὀΐω ὑπὲρ σέθεν αἰχὺν ἀκουὴν. *quando de te probra audio.* Sed praeter exempla ad *Gall.* l. d. adle-

bet etiam Bacchicam vobis fabulam enarrare; ita ajunt contemta esse ab illis hominibus ipsius principia, ut adventantem deriderent, vel potius ipsius audaciae miserentur, qui statim ab elephantis conculcandus esset, si aciem contra auderet instruere. Audierant enim, puto, exploratores absurda quaedam de illius exercitu narrare, Phalangem ipsius & ordines esse mulieres insanas & furentes, hedera coronatas, praecinctas hinnulorum pellibus, hastis quibusdam parvis instructas, sine ferro, hedera ornatis & ipsis, levibusque parmulis, bombos, si quis modo attingeret, reddentibus; nempe clypeis assimulabant etiam tympana: paucos autem quosdam inter eos versari rusticos juvenes, nudos, saltantes cordacem, qui caudas haberent, cornutos *cerniculis*, qualia recens natis haedis subnascuntur.

μῦθον ὑμῖν διηγήσασθαι Βακχικὸν) Φασὶν ὅτῳ καλαφρονῆσαι αὐτῷ τὰ πρῶτα τὰς ἀνθρώπους τὰς ἐκεῖ, ὥστε καλαγελᾶν ὀπίοντος, μᾶλλον δὲ ἐλεεῖν ἢ τόλμαν, [a] ὡς αὐτίκα μάλα [b] συμπαληθησομένῳ ὑπὸ τῆς ἐλεφάντων, εἰ ἀντιτάξαιτο. ἦκουον γάρ, οἶμαι, τῶν σκοπῶν ἀλλόκοτα [c] ὑπὲρ τῆς στρατιᾶς αὐτῷ ἀγγελλόντων, ὡς ἡ μὲν Φάλαγξ αὐτῷ καὶ οἱ λόχοι γυναῖκες εἶεν ἔκφρονες καὶ μεμηνῖαι, κιττῷ ἐστεμμέναι, νεβρίδας ἐνημμέναι, δόρατά τινα μικρὰ ἔχουσαι, ἀσίδηρα, κισσοποίητα καὶ ταῦτα, καί τινα στελτάρια κοῖλα, βομβοῦντα, εἴ τις μόνον προσάψαιτο (ἀσπίσι γὰρ εἴκαζον καὶ τὰ τύμπανα) ὀλίγους δέ τινας ἀγροίκους παίσκους εἶναι γυμνοὺς, κόρδακα ὀρχουμένους, οὐρὰς ἔχοντας, [d] κεράστας, οἷα τοῖς ἄρτι γεγηθεῖσιν ἐρίφοις πεφύκασιν.

Καὶ

a Ὡς] Abest a *Fl.* b Συμπαληθησομένῳ] Sic recte *Fl. Fr. Bz. P. S.* Συμπαπτησομένῳ *J.* c Ὑπὲρ] Hoc dedi ex *J.* & L. Ὑπὸ *Fl. Ald. H. P. S.* &c. male. Περὶ vult *Solan.* d Κεράστας] Καὶ κέρατα *Marc.* & L. In vulgato conspirant Edd.

9. * Σκοπῶν] Τῶν κατασκόπων. *G.*
17. Ἀγροίκους τινας.] Εἰδ. Σατύρων. *G.*
18. † Κόρδακα] Εἰδ. ἀσχημόνως ἐ αἰσχρᾶς ὀρχήσεως ὠδοποιίας ‡ τῇ συμφύσῃ. *V.*

* Titulus horum scholior. in Editis erat Προλαλιὰ ὁ Διόνυσος. In C. vero Προλαλιὰ ἢ Διόνυσος. *J. F. R.*
† Κόρδακα] Κόρδακος Edita male, quod ad Lucianum accommodavi. *J. F. R.*
‡ Τῇ συμφύσῃ] Ita ex C. correctum, quum in Editis esset συμφύσης, & sine articulo. In eodem C. autem additur: ὃν φασιν ἰδιωτικῶς κόρδωνα. *J. F. R.*

legata, non longe quoque abit hoc *Epicteti* p. 149. Ed. Rel. ἄμεινον ὑπὲρ ὑμῶν βουλεύσεται, quod etsi *super nobis consuluit* recte ad verbum reddas, tamen revera ὑπὲρ in talibus significat, id quod ad nos spectat, & ita eumd. sensum haec Luciani admittunt. *J. F. R.*

14. Ἀσίδηρα] Contra *Diod. Sicul.* III. c. 64. ait ferrum latuisse sub hedera. Sed quis in hujusmodi fabulis consensum requirat? *J. F. R.*

16. Ἀσπίσι γὰρ εἴκαζον] Interpositio (ἀσπίσι γὰρ εἰκάζον ἐ τὰ τύμπανα.) *Th. M.*

17. Νεανίσκους] Τοὺς Σατύρους. *Satyros.* *F. G.*

18. Οὐρὰς ἔχοντας κεράστας] Οὐρὰς ἔχοντας ἐ κέρατα. *Th. M.*

19. Κεράστας] In L. καὶ κέρατα, uti volebat vir Clarissimus; sed ego vulgatam genuinam puto; sic enim iterum infra Ἐκκλ. c. 4. f. de iisdem Satyris κεράστας οἷα τοῖς ἄρτι γεγηθόσιν ἐρίφοις τὰ κέρατα ὑπαφύεται. Sic autem loqui amat Noster. Vide Δεῖπν. c. 3. ὑμενόπτερον δὴ, οἷα ταῖς — πυτιφάτι τὰ πτερά. *M. du S.*

Κεράστας, οἷα] Vereor, ut vera sit, quam *Marcilius* hic ex librone an ex ingenio? profert, lectio, καὶ κέρατα· & ob id ipsum vereor, quia nimis facilis est, quam nemo librarius in alteram, quae libros obtinet, mutaturus fuerat. Κεράστας jungendum cum accusativis reliquis: οἷα per synesin s. syllepsin dicere malis aut ellipsin adeo (omnia enim ista nomina huic figurae accommodari videas) refertur ad κέρατα quae in κεράστας latent: id qui concoquere non poterant, mutationem susceperunt. *J. M. G.*

Κεράστας οἷα] Optime judicat Cl. *Gesn.* sanum esse vulgatum; tacite enim respicitur ad κέρατα intellectum, qualibus gaudent Graeci pariter ac Latini. *Cic.* vel durius *ad Fam.* XII. 1. *Ut ego quidem & urbi & otio diffiderem urbano; sed ita COMPRESSA EST, ut videamur — tuti futuri.* Ubi post *compressa est* intelligitur turba vel seditio, cujus tamen nulla praecessit nec sequitur expressa mentio. *Philostr.* I. XXV. p. 536. pr. Πατρὶς Ἡράκλεια — ἐκπεσόντες. Noster *Tim.* c. 9. ad Ἀτλιτὸν refert αὐτοῦς. Adde *Hemst.* ad *Nigr.* c. 1. pr. Nos ad 2. *Ver. Hist.* c. 37. No. 97. ubi πλοῖα κολοκύνθινα sequente αὐτὸν. *Pro Imag.* c. 9. Et Cl. *Wessel.* ad *Diod. Sic.* I. 93. No. 4. & XI. 25. No. 65. Ac mi-

Καὶ τὸ μὲν γραλιλάτλω αὐτῷ, ἐφ' ἅρματος ὀχείας παρδάλεων ὑπεζευγμένων, ἀγένειον ἀκριβῶς, οὐδ' ἐπ' ὀλίγον χνοῶντα τὴν παρειάν, κερασφόρον, βοτρύοις ἐστεφανωμένον, μίτρᾳ τὴν κόμην ἀναδεδεμένον, ἐν πορφυρίδι, καὶ χρυσῇ ἐμβάδι. ὑπογραλιηγεῖν δὲ δύο, ἕνα μέν τινα [a] βραχὺν πρεσβύτλω, σατύραχον, προγάστορα, ῥινόσιμον, ὦτα μεγάλα ὄρθια ἔχοντα, σάτυρον, νάρθηκι ἐπερειδόμενον, ἐπ' ὄνου τὰ πολλὰ ἱππεύοντα, ἐν [b] κροκωτῷ, καὶ τοῦτον πάνυ [c] πιθανόν τινα συνάγματάρχην αὐτοῦ. ἕτερον δὲ τεράστιον ἄνθρωπον, τράγῳ τὰ νέρθεν ἐοικότα, κομήτλω τὰ σκέλη, κέρατα ἔχοντα, βαθυπώγωνα, ὀργίλον καὶ θυμικόν, θατέρᾳ μὲν σύριγγα φέροντα, τῇ δεξιᾷ δὲ ῥάβδον καμπύλην ἐπηρμένον, καὶ περισκιρτῶντα ὅλον τὸ γρατόπεδον. καὶ τὰ γύναια δὲ φοβεῖσθαι αὐτὸν, καὶ σείειν ἠνεμαμένας τὰς κόμας, ὁπότε προοίοι, καὶ βοᾶν, [d] εὖ οἱ-

2. Ac ducem quidem ipsum curru vehi junctis pardalibus, plane imberbem, ne parva quidem lanugine vestitum genas, cornutum, coronatum uvis, mitra revinctum comas, amictum purpura, & auro calceatum: duces sub ipso duos, unum brevem, senem, crassiusculum, ventricosum, simum naribus, auribus longis & erectis, tremulum, innixum baculo, asino vectum plerumque, crocota indutum, atque adeo congruentem plane agminis sub illo ductorem; alterum porro prodigiosum hominem, capro inferiori parte similem, cruribus hirsutis, cornutum, barba prolixa, iracundum & vehementem, qui altera manu ferat fistulam, dextra vero baculum incurvum intentans, exercitum totum circumsaltet: territas autem ab illo mulierculas, jactare permissos ventis capillos ad illius adventum, & clamare Evoe; suspicari autem, hac

a Βραχὺν] Sic *Fl. Ald. V2. Fr. H. B1. P. S.* Τραχὺν *J.* & marg. *A1.* b Κροκωτῷ] Recte *S:* sola. Κροκωτῷ media correpta cett. omnes male. c Πιθανὸν] Constans lectio. Ἀπιθανὸν vult *Solan.* d Εὖ οἱ] Sic *J. Ald. S. B1.* Εὐοῖ *Wech.* Εὖ οἵ. *Fl.* Εὖ οἳ *P. H.*

25. Μίτρα] Μίτρα ἡ ἐπὶ μετώπου ἄκρα χρυσοῦν ἔχουσα ψέλλιον, ἀρχῆς ἂν εἴη σύμβολον. *V.*

27. Τρ. πρεσβύτλω] * Εἰδωλ. Ἰκαρίου. *V.*

28. Προγάστορα] Μεγαλοκοίλιον. *V.*

32. Ἕτερον δὲ τεράστιον] Εἴδωλ. Πανός. *V.*

* Εἰδωλ. Ἰκαρίου] Sic V. prave. Quem enim Icarium somniavit, is Silenus est. Vide & Scholion 2. ubi veram & genuinam scripturam habemus; & 9. ubi Scholiasten erasse patebit. *M. du S.*

nare *Stephanum* & *Rhodom.* talia corrigentes. *J. F. R.*

25. *Μίτρᾳ τὴν κόμην ἀναδεδεμένον ἐν πορφυρίδι*] Fieri non potuit, quin dum haec sic junguntur ab interpretibus, in iis intelligendis errarent. Et tamen quam ingeniose ista verterunt *mitra purpurea comam revinctum?* Sed duo praedicantur ab auctore, cujus verba sic distingue *ἀναδεδεμένον, ἐν πορφυρίδι*, & verte *mitra comam revinctum, purpurea in veste.* *J. G.*

Ibid. Ἐν πορφυρίδι] Interpres: *mitra purpurea comam revinctum.* Verte: *in veste purpurea & aureo cothurno.* *F. G.*

27. *Βραχὺν πρεσβύτλω*] Sileni imaginem & descriptiones persequitur, neque hoc loco praetermisso *Perizonius* ad *Aelian.* V. H. 3, 18. *J. M. G.*

Βραχὺν] Ne suspicere τραχὺν melius esse, quod barbatus senex intelligatur; nam id paullo post sequitur. Et quis demum ignorat brevitatem corporis in bello contemtui haberi solitam, qui *Tacitum*, *Curtium* ac *Caesarem* legerit; quare unum hoc tantum ex *Caes.* 2. B. *Gall.* c. 30. adferam: *quibus viribus, praesertim homines tantulae staturae (nam plerisque hominibus Gallis, prae magnitudine corporum suorum*, brevitas *nostra contemptui est) tanti oneris turrim in muros sese collocare confiderent?* Ubi & Graecus Interpres priora reddidit: ἄλλως τε βραχύτλοις ἀνδρὶς. Sic τεῖχος βραχὺ *Thucyd.* VII. c. 29. *J. F. R.*

Ibid. Πρεσβύτλω] Σειληνῷ. *F. G.*

28. Ὦτα μεγάλα &c.] Cauda non instruxit hunc Bacchi nutritorem Lucianus, quod tamen facit *Diod. Sic.* III. c. 71. ubi id observat *Wess.* eumque rarius conspici in nummis & gemmis, ait. Sed si hoc tanti est, adderem, conspici in marmoribus; At quum plurimum asino insideat, cauda non adparet. Ceteram formae Sileni, Panis ac Satyrorum descriptionem vid. etiam infra *Deor. Conc.* c. 4. & 5. Et supra T. I. *Deor. Dial.* XXII. *J. F. R.*

32. Ἄτε-

hac voce appellari ab illis dominum. Greges porro jam direptos a mulieribus, & dilaceratas vivas adhuc pecudes; esse enim illas crudivoras.

e τοῦτο δ' εἰκάζειν καλεῖας αὐτῶν τ δεσπότην· τὰς δ' ἐν τοίμνας, διηρπάας ἤδη ὑπὸ τ γυναικῶν, ϗ διεσπᾶας ἔτι ζῶντα τὰ θρέμματα· ὠμοφάγους γὰρ τινας αὐτὰς εἶναι.

3. Audientes ista Indi & rex illorum, ridebant, ut probabile est, neque contra educere exercitum, aut aciem struere, operae pretium censebant. Sed, (si modo *omnino educere contra eos placeat*) mulieres iis immittere, si prope venissent; ipsis autem *viris* etiam vincere indecorum videbatur, & interficere mulieres furentes, & mitratum muliebriter ducem, & ebrium parvum seniculum, & alium semimilitem, & saltatores nudos, omnes ridiculos. Cum vero nunciaretur jam igne vastare regionem Deus, & cum ipsis hominibus cremare urbes, & silvas incendere, & Indiam universam brevi tempore implere incendiis (nam Bacchi arma ignis, patrius illi & de fulmine) hic

Ταῦτα οἱ Ἰνδοὶ ϗ ὁ βασιλεὺς αὐτῶν ἀκούοντες, ἐγέλων ὡς τὸ εἰκὸς, ϗ οὐδ' ἀντεπεξάγειν, ἢ φαλαγγοῦσθαι ἠξίουν· ἀλλ' εἴπερ ἄρα τὰς γυναῖκας ἐπαφῆσειν αὐτοῖς, ὀλίγον πλησίον γένοιντο, σφίσι δὲ ϗ νικᾶν αἰσχρὸν ἐδόκει, ϗ φονεύειν γύναια μεμηνότα, ϗ f θηλυμίτριν ἄρχοντα, ϗ μεθύοντα σμικρὸν γερόντιον, ϗ ἡμιστρατιώτην ἄλλον, ϗ γυμνήτας ὀρχηστὰς, πάντας γελοίους. ἐπεὶ δὲ g ἠγγέλλετο πυρπολῶν ὁ θεὸς ἤδη τ χώραν, ϗ πόλεις αὐτάνδρους καλαφλέγων, ϗ ἀνάπλεων τὰς ὕλας, ϗ ἐν βραχεῖ πᾶσαν τ Ἰνδικὴν h πυρὸς ἐμπεπληκὼς (ὅπλον γάρ τοι Διονυσιακὸν τὸ τοῦ πατρῴου αὐτῷ, ὀκάκ τῇ κεραυνῇ) ἐνταῦθα ἤδη σπουδῇ ἀνελαμ-

e Τοῦτο] Τοῦτον *Pell.* f Θηλύμιτριν] Nil mut. Edd. Sic *Fl. W. P.* &c. Φλογὸς *J.* & L. g Ἠγγέλλετο] Ἠγγέλλετο *Fl.* & marg. *Alw.* h Πυρὸς] *Pell.*

32. Ἀπίθανον] In omnibus libris nostris antea legebatur πιθανὸν, nullo aut absurdo sensu. Certissima est emendatio haec nostra; nihil enim tali legato *absurdius*. *M. du S.*

Πιθανὸν] Lubens dedissem ἀπιθανὸν, si ullus Cod. aut Ed. praeiret. Jam potest ironice intelligi, etsi paullo aegrius ita accipiam, quia primarium ducem aperte contemtum inducit, adeoque & alterum serio despectum proponi verisimile est. *J. F. R.*

Ibid. Ἕτερον δὲ] Τὸν Πάνα. *F. G.*

33. Τεράστιον ἄνθρωπον] Sic infra Ἐκκλ. c. 5. γελοίους θεοὺς ϵ τερατίας. *M. du S.*

34. Κέρατα] Cornua Pani ab antiquis afficta putat *Polyaenus*, quia is cornuum in exercitu inventor Strat. I. p. 9. *M. du S.*

Κέρατα ἔχοντα] De Baccho cornuto vid. *Diod. Sic.* L. III. aliquoties. *J. F. R.*

35. Ὀργίλον] Sic de eodem Pane *Theocr.* I, 17. ἐντίγα πικρὸς Καὶ οἱ ἀεὶ δριμεῖα χολὰ ποτὶ ῥινὶ κάθηται. *J. M. G.*

40. Εὐοῖ — δεσπότην] Omissa viris summis *Bocharto* atque Huetio observatio, quam aeque facile ipsis fuisset exornare, ac reliquas conjecturas, quas proponunt, ille in Canaan 1, 18. hic Demonstr. Evang. Prop. 4, 4, 3. Nempe ipsum nomen יהוה hic latere, dicerent, tetragrammatum & ipsum, solis vocalibus & spiritibus constans, cui respondet apud septuaginta interpretes κύριος. Qui divisérunt hanc vocem & εὖ οἷ vel εὖ οἱ scripsere, quod factum video in editis, qui mihi patent, omnibus; illi votum forte, *Bene illi!* interpretati sunt, qua ratione cum nobili illo יהושע [illegible] — conveniret, quod in Judaica sila thyriophoria (Βακχεῖον & hanc vocat *Plutarchus* Sympos. 4, 5.) ingeminatum novimus. *J. M. G.*

Εὖ οἷ] Vid. *Redi* in notis ad Dithyramb. p. 17. *M. V. La Croze.*

36. Τοῦτο δὲ εἰκάζειν καλεῖας αὐτῶν τ δεσπότην] Miror, cur vertant, *quo nomine earum dominum vocari conjice*, quum non moneat vel jubeat auctor, sed narret speculatores conjicere ita vocari earum dominum. *J. G.*

48. Ἀλλ' εἶπεν] Ἀλλ' ἦπεν. *F. G.*

52. Θηλύμιτριν] Hinc emendandus *Suidas*, apud quem suo ordine Θηλόμιτρις legendum, pro Θηλύμητρις. Confer Ἐκκλ. c. 4. *M. du S.*

Θηλύμιτριν] Mitram ut effeminatum quid Rex Jarbas quoque exprobrat Aeneae ap. *Virg.* Aen. IV. 215. *Et nunc ille Paris cum semiviro comitatu Maeonia mentum mitra subnixus* — *J. F. R.*

λάμβανον τὰ ὅπλα, ϗ τὺς ἐλέφαντας ὁπασάξαντες, ϗ ἐγχαλινώσαντες, ϗ τὺς πύργους ἀναθέμενοι, ἐπ' αὐτοὺς ἀντεπεξήεσαν, καίπερ φρονοῦντες μὲ ϗ τότε, ὀργιζόμενοι δὲ ὅμως, ϗ συνθρύψαι σπεύδοντες αὐτῷ τραπέδῳ τ ἀγένειον ἐκεῖνον τραπηλάτιν.

Ἐπεὶ δὲ πλησίον ἐγένοντο, ϗ εἶδον ἀλλήλους, οἱ μὲ Ἰνδοὶ [a] προτάξαντες τὺς ἐλέφαντας, ἐπῆγον τ φάλαγγα, ὁ Διόνυσος δὲ τὸ μέσον μὲ αὐτὸς εἶχε, τῦ κέρως δὲ [b] αὐτῷ τῦ δεξιῦ μὲ ὁ Σειληνός, τῦ εὐωνύμυ δὲ ὁ Πὰν, ἡγοῦντο· λοχαγοὶ δὲ ϗ ταξίαρχοι Σάτυροι ἐγκαθεις ήκεισαν. ϗ τὸ μὲ σύνθημα ἦν ἅπασι τὸ, [c] εὖ οἱ. εὐθὺς δὲ τὰ τύμπανα ἐπαλαγεῖτο, ϗ τὰ κύμβαλα τὸ πολεμικὸν [d] ἐσήμαινε, ϗ τ Σατύρων τις λαβὼν τὸ κέρας ἐπήυλε τὸ [e] Ὀρθιον, ϗ ὁ τῦ Σειληνῦ ὄνος ἐνυάλιόν τι ὠγκήσαλο, ϗ αἱ Μαινάδες σὺν ὀλολυγῇ ἐπεπήδησαν αὐτοῖς, δράκοντας ὑπεζωσμέναι, χαὶχ τ θύρσων ἄκρων ἀπογυμνῦσαι τ σίδηρον. οἱ Ἰνδοὶ δὲ ϗ ἐλέφαντες αὐτῷ αὐτίκα

jam festinanter sumere arma, & ornatis elephantis, atque frenatis, impositisque in illos turribus, contra illos educere, contemnentes illi quidem tum quoque, sed irati tamen, & atterere festinantes suo cum exercitu imberbem istum imperatorem.

4. Cum vero prope & in conspectum venissent, Indi constitutis in prima acie elephantis, phalangem inducunt. At Bacchus mediam ipse tenet aciem, dextrum illius cornu Silenus ducit, Pan sinistrum: ordinum vero & agminum ductores constituti Satyri: tessera omnibus illud Evoe. Simul pulsantur tympana, & classicum cymbala sonant, ac Satyrorum aliquis cornu sumto incinit orthium, & Sileni asinus Martium quiddam rudit, & insultant illis cum ululatu Maenades, succinctae draconibus, & de summis thyrsis ferrum nudantes. At Indi & illorum elephantes, inclina-

a Προτάξαντες] Ita dedi ex *J. H. Ald. Bt.* & *S.* Προστάξαντες *Fl. P.* quod & adscript. marg. *A1.* b Αὐτῷ] Αὐτῶν *Fl.* & marg. *A1.* sine dubio ex eadem. c Εὖ οἱ] Sic jam & *P.* quae ante ὦ οἱ habebat. Εὖ οἱ *J.* etiam & *W.* aliaeque. Εὐοῖ. *Fl.* d Ἐσήμαινε] Ita *Fl. Fr. J. Wech. P.* &c. Ἐσήμηνε vult *Solan.*

61. Ἐπισάξαντες] * Στρώσαντες. *V.* Σάγμα τὸ ἰδιωτικῶς λεγόμενον σαμάριον. *G.*

71. † Σειληνὸς] Ἄνω τοὺς ὑποστρατηγούς, ὅσον λόγῳ τῦ εἰδέναι ‡ εἰκάσαι τ Ἰκάριον ἴδιξε ☾ τ Πάνα· ἐνταῦθα ἀνα-μασὶ τ Σειληνὸν παρίςᾶ. καινὸν τοῦτο, αἰ μήπω τοῦτο εἴρηται τ Σειληνὸν τῷ Ἰκαρίῳ (cur de Icario somniaret, nihil erat: quod & ipse sui Interpres optimus Lucianus hic ostendit. *M. du S.*)

* Στρώσαντες] Τρώσαντες Edit. *Cler.* Mutavit *M. du S.*

† Σειληνὸς] Ad alia verba relatum hoc scholion huc recte retraxit *M. du S.*

‡ Εἰκάσαι] Εἰκάσθαι legebatur, quod correxit *M. du S.*

62. Ἐγχαλινώσαντες] Absurda haec omnino; nec cum haec scriberet, aut Elephantem viderat, aut usum rationemve regendi fando audiverat. *M. du S.*

75. Τύμπανα ἐπαταγεῖτο] Alibi πλαταγῶ dicitur, vid. *Lampe* de cymbalis vett. c. 9. L. I. p. 48. seqq. Sed alias non utebantur veteres tympanis in bello; verum quia adparatus est Bacchicus, etiam Bacchica instrumenta ad pugnam adhibentur, cymbalis enim ac tympanis in festo Cybeles & Bacchi utebantur; & sic *Terentius* ridiculam aedium expugnationem describens coquum cum peniculo etiam inducit. *J. F. R.*

77. Τὸ Ὄρθιον] Conf. supra notata ad *Bis Accus.* c. XI. ubi *Pell.* τ ὄρθιον volebat, quod νόμον intelligatur; sed quia & μέλος potest intelligi, & saepius neutro gen. ab Nostro ponitur ὄρθιον, nihil mutandum. *J. F. R.*

78. Σειληνῦ] Quamquam haec ad risum movendum comparata leviore cura sint tractanda; vid. tamen *Plut.* 646. 2. σάλπιγξιν ἢ χορῶν τὸ παράπαν, ἃς ὅταν φθεγξομένας ἀμφιρρῆς. *M. du S.*

95. Οἰόμενοι — ἀκούεσθαι] Quae ista est connexio: *dum putant a nobis audiri ridicula, talia credunt?* quis, inquam, sic loquitur de una quadam re, *dum putant, credunt?* Corrupta haec esse, mihi non est dubium, ac leniissima mutatione unius prope apicis posse restitui, ἀκούσθαι *dum audiunt* ex aliis, ut illi Indi ex suis exploratoribus, *credunt.* Quae audiunt, ab invidis forte sparsa, iis nimis temere assentiuntur. Audacter recipi inter indubia Luciani verba suaderem, si praesto esset vel libri unius auctoritas, vel succurreret saltem, Lucianum aut alium bonum scriptorem verbo

nato ſtatim agmine, ſine more & modo fugiunt, nec intra teli jactum venire auſi, ac tandem vi ſuperati captique abducuntur ab his, quos modo deriſerant, experimento docti, non eſſe ex prima fama deridendos externos exercitus.

5. Verum enim vero, *Quid ad Bacchum iſte Bacchus?* aliquis forte dixerit. Quod mihi videtur, (& per ego vos Gratias oro, ne me fanatico furore agi aut plane ebrium eſſe putetis, ſi me cum Diis comparem) ſimili ratione quosdam, atque Indos illos, ad novitatem diſputationum affectos eſſe, ut ad mearum quoque. Nam cum audiunt Satyrica, & ridicula quaedam, & plane Comica a nobis recitari, talia *ea eſſe* credunt, neſcio qua de me ſententia imbuti. Ac partim quidem eorum plane non veniunt, quaſi non oporteat deſcendentes de elephantibus aures praebere comiſſationibus muſiebribus, & Satyricis ſaltationibus: alii vero cum ad tale quid veniant, invento pro hedera ferro, neque ſic redire audent, inoἐκκλίναντες, σὺν ὑδενὶ κόσμῳ ἔφευγον, ὑδ' ἀντὸς βέλους γενέσθ᾽ ὑπομείναντες, ἡ τέλος κρατηθέντες ἑαλώκεσαν, ἡ αἰχμάλωτοι ἀπήγοντο ὑπὸ τ τέως καταγελωμένων, ἔργῳ μαθόντες ὡς οὐκ ἐχρῆν ἀπὸ τ πρώτης ἀκοῆς καταφρονεῖν ξένων στρατοπέδων.

Ἀλλὰ τί πρὸς τ [e] Διόνυσον ὅτῳ ὁ Διόνυσος; εἴποι τις ἄν. ὅτι μοι δοκῶσι (ἡ, πρὸς Χαρίτων, μή με κορυβαντιᾶν, ἢ τελέως μεθύειν ὑπολάβητε, εἰ τἀμὰ εἰκάζω τοῖς θεοῖς) ὅμοιόν τι πάσχειν οἱ πολλοὶ πρὸς τὰς καινὰς τ λόγων τοις Ἰνδοῖς ἐκείνοις, οἷον ἡ πρὸς τὰς ἐμάς. οἰόμενοι γὰρ Σατυρικά, ἡ γελοιά τινα, ἡ κωμῳδῆ κωμικὰ παρ' ἡμῶν [f] ἀκούσας, τοιαῦτα περιστεύκασιν, οὐκ οἶδ' ὅ, τι δόξαν αὐτοῖς ὑπὲρ ἐμοῦ. οἱ μὲν ὑδὲ τ ἀρχὴν ἀφικνοῦνται, ὡς ὑδὲν ἰδέον παρέχειν τὰ ὦτα κώμοις γυναικείοις, ἡ σκιρτήμασι Σατυρικοῖς, καταβάντας ἀπὸ τ ἐλεφάντων· οἱ δὲ ὡς ὅπι τοιοῦτό τι ἥκοντες, ἀντὶ τοῦ κιττοῦ σίδηρον εὑρόντες, ὑδ' ὅτως ἐπαινεῖν τολμῶσι τῷ παροιδόξῳ τοῦ πρά-

e Διόνυσον] Λόγον *Fl.* Sed ex gloſſa natum. f Ἀκούσας] Ἀκούσασθαι *Fl.* quod *Solan.* recipi voluit.

91. Κορυβαντιᾶν] Μαίνεσθαι. *V.*

80 ἀόμαι, pro αἰῶ, quod ipſum poëticum eſt, uſum eſſe. Sed ideo non damno conjecturam; cum facile obſervationem eorum qui Lexicis ſcribendis poliendisve operam dedere, & meam, qui pauca nimis adnotare conſuevi, fugerit. Praeſto etiam cauſſa eſt, ob quam verbo alio quam ἀκούω uſus eſſe poteſt Lucianus; quia ſtatim ſequitur ἀκούσας. Ipſa deinde raritas verbi fecit, ut in αἰόμενοι mutaretur. *J. M. G.*

97. Ἀκούσας] Ego vulgatum ſervo; nec enim Florentina ſemper ſupra ceteras ſapit, ſed infra *Muſe. Enc.* c. 6. vel male, fatente ipſo *Solano*, ὑποκρούεται habet, pro ὑποκρούεται. Nexus autem ipſe ſatis docet ἀκούσας bene procedere. Sed αἰόμενοι ſuſpectum. *J. F. R.*

98. Οὐκ οἶδ' ὅτι δόξαν] Leviculum eſt mendum, cui ſimilia jam in ſuperioribus notavimus. Inde tamen factum, ut Interpres quoque parem dederit verſionem, hoc eſt, mendoſam. Vertit ille, *neſcio, quod ita illis de me viſum eſſet.* Sed reſcribendum οὐκ οἶδ' ὅ, τι, &c. ac vertendum, *Neſcio quid illis de me viſum fuerit*, Neſcio quid illi de me ſenſerint, opinati ſint. *J. J.*

99. Οἱ μὲν ὑδὲ τὴν ἀρχὴν ἀφικνοῦνται] Interpretes, *alii ne principium quidem attingunt*; qui ſi eſſet Luciani ſenſus, ſaltem ſcripſiſſet ἐς τὴν ἀρχήν. Sed innuit *alii omnino non veniunt.* Et ſic rectius attenderunt in Fugitivis cap. 15. Ἀρχὴν δὲ μὴδὲ τ ἔλεγχον δέχονται. Et in Sympoſio c. 28. fin. Ὅτι ὑδὲ τὴν ἀρχὴν πιρᾶς ἔξεις. *J. G.*

2. Καταβάντας ἀπὸ τ ἐλεφ.] Cum alluſione ad Indos intelligit ſuperbo quodam faſtidio quosdam venire nolle ad audiendas ſuas recitationes vel declamationes. *J. M. G.*

5. Ἐπαινεῖν τολμῶσι] Non eſt hic ſermo de laudibus ac plauſu, ſed ſimpliciter de audiendi ſtudio. Videtur ſenex Lucianus forte ad primam fortunam Rhetoris, ex procuratore partis Aegypti, relapſus, (quod idem ſuadet proxima praefatio ſ. Hercules) denuo ſtudia audientium hac praefatione excitare voluiſſe. Queritur, quosdam, audito, ludicra a ſe dici, plane non venire; alios, qui ludicra audiendi conſilio veniant, ſeriis praeter ſpem turbatos, non audere . . . quid expectamus? *laudare ne* an *redire? Redire* profecto, niſi vehementes me fallit animus. Illud unum agit hic, ut inauditum ſe contemni deprecetur. Legendum ergo

πράγματος τεθορυβημένοι· ἀλλὰ θαῤῥῶν ἐπαγγέλλομαι αὐτοῖς, ὅτι ἢν καὶ νῦν ὡς πρότερόν ποτε τ[a] τελετὴν ἐθελήσωσιν ὀπιδεῖν πολλάκις, καὶ ἀναμνησθῶσιν οἱ παλαιοὶ συμπόται [b] κώμων κοινῶν τῶν τότε χαιρῶν, καὶ μὴ καταφρονήσωσι τ Σατύρων καὶ Σειληνῶν, πίωσι δὲ ἐς χόρον τῆς κρατῆρος τούτου, [c] ἐκβακχεύσειν καὶ αὐτούς, καὶ πολλάκις μεθ' ἡμῶν ἐρεῖν τὸ, [d] εὖ οἱ.

pinata re perturbati. Verum audacter illis denuntio, si nunc etiam, ut prius olim, cerimoniam inspicere voluerint saepius antiqui nostri convivae, & recordati fuerint commissationum illius temporis communium, neque contemserint Satyros ac Silenos, biberintque ad satietatem de hoc cratere; futurum, ut ipsi quoque occupentur Baccho, & saepe nobiscum Evoe illud ingeminent.

Οὕτω μὲν ἤδη (ἐλεύθερον γὰρ ἀκοὴ) ποιούντων ὅ, τι καὶ φίλον. ἐγὼ δὲ, ἐπειδήπερ ἔτι ἐν Ἰνδοῖς ἐσμεν, ἐθέλω καὶ ἄλλο ὑμῖν διηγήσασθαί τι τ ἐκεῖθεν, [e] οὐκ ἀπροσδιόνυσον οὐδ' αὐτὸ, οὐδ' ὧν ποιοῦμεν ἀλλότριον. Ἐν Ἰνδοῖς τοῖς Μαχλαίοις, οἳ τὰ λαιὰ τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ, εἰ κατ' ῥοῦν αὐτοῦ βλέπεις, ὀπισημόμενοι, μέχρι πρὸς τ Ὠκεανὸν καθήκουσι· πρὸς τούτοις ἄλσος ἐστὶν ἐν περιφράκτῳ, οὐ πάνυ μεγάλῳ χωρίῳ, συνηρεφεῖ δέ. κιττὸς γὰρ πολὺς, καὶ ἄμπελοι, σύσκιον αὐτὸ ἀκριβῶς ποιοῦσιν. ἐνταῦθα πηγαί εἰσι τρεῖς καλλίστου καὶ [f] διειδεστάτου ὕδατος, ἡ μὲν Σατύρου, ἡ δὲ Πανὸς, ἡ δὲ Σειληνοῦ. καὶ εἰσέρχονται εἰς αὐτὸ [g] οἱ Ἰνδοὶ ἅπαξ τοῦ ἔτους, ἑορτάζοντες τῷ θεῷ· καὶ πίνουσι τ πηγῶν εὐχόμενοι ἁπασῶν ἅπαντες, ἀλλὰ καθ' ἡλικίαν, τὰ μὲν μειράκια τ τ Σατύρων· οἱ ἄνδρες δὲ τ Πανικῆς· τ δὲ τοῦ Σειληνοῦ οἱ κατ' ἐμέ.

6. Atque hi quidem, liberum enim audire, faciant, quidquid placuerit. Ego vero, quando adhuc inter Indos versamur, volo etiam aliud vobis de illis rebus enarrare, nec ipsum abhorrens a Baccho, nec ab instituto nostro alienum. Apud Indos Machlaeos, qui ad siniſtra Indi amnis, si secundum flumen respicias, pascentes ad Oceanum usque perveniunt: apud hos *igitur* nemus est in consepto, regione non admodum magna, sed opaca, hedera enim multa & vites plane illam inumbrant. Hic fontes sunt tres, pulcherrimae & pellucidissimae aquae, Satyri unus, alter Panis, tertius Sileni. Intrant illud nemus Indi quotannis semel, sacrum facientes Deo, biduntque de fontibus non omnibus omnes, sed pro *diversa* aetate, adolescentes nimirum de Satyrorum fonte, de Panico viri, de Sileni autem mei aequales.

7. Quae

a Τελετὴν] Bene *Fl. Fr. Wech. P.* &c. Τελευτὴν male *J.* b Κώμων] Κόμων male *J.* sola. c Ἐκβακχεύσειν] Ἐμβακχεύσειν male *Fl.* d Εὖ οἱ] Εὐοὶ rursus *Fl.* Εὖ οἱ *P.* e Οὐκ ἀπροσδιόνυσον] Restitutum ex *L.* & *B.* Οὐχ ἃ πρὸς τ Διόνυσον cett. f Διειδεστάτου] Διειδεστάτου male *B2.* Recte cett. g Οἱ] Male abest ab *J.*

6. Τεθορυβημένοι] Ἐκπλαγέντες. *V.*

go pro ἰπαινεῖν levi discrimine ἰπαινέσαι vel ἰπαινέσαι. Infiniti enim circumflexi, quale esset ἰπαινεῖν, quod vix apice distaret ab ἰπαινεῖν, exemplum desidero. Certe sine fraude fuerit interpretationem dedisse, quae non ex ἰπαινέω, sed ex ἰπαίνημι tracta sit. Reditum hic peti, ex frequentiore reditu demum laudem sperari, sequentia satis declarant. *J. M. G.*

18. Οὐχ ἃ πρὸς τ Διόνυσον] Οὐκ ἀπροσδιόνυσον hic omnino legendum videtur. F. G.

Οὐκ ἀπροσδιόνυσον] Ita ut ego ante conjecceram, Cod. *L.* & *Bas.* Reliquae corrupte οὐχ ἃ πρὸς τ Διόνυσον. *M. du S.*

Οὐχ ἃ πρὸς τ Διόνυσον] Miror, qui sustinere se ita diu potuerit tam absurda lectio & ἀπροσδιόνυσον. Ausim ego vel contra omnes libros restituere, quod vix dubito quin in aliquo supersit, ἀπροσδιόνυσον. Verbum jam *Ciceronis* aetate (vid. Att. 16, 13.) ne de Athenaeo dicamus, notam adagii habebat: hic unice convenit, cum quae sequitur narratio, non minus, quam quae praecessit, ad Bacchi Comites & opera pertineat. *J. M. G.*

19. Οὐδ' ὧν ποιοῦμεν ἀλλότριον οὐ Ἰνδ.] Οὐδ' ὧν ποιοῦμεν ἀλ. οὐ Ἰνδ. Patescit narratione sequenti. *Th. M.*

Ibid. Ἐν Ἰνδοῖς] Conf. Cl. *Hemsterh.* T. I. ad *Nigr.* §. 5.

7. Quae igitur adoleſcentulis, cum biberunt, eveniant, aut quae viri audeant occupati a Baccho, longum fuerit dicere. Sed quae ſenes faciant aqua illa ebrii, narrare haud alienum. Cum bibit ſenex, & occupavit illum Silenus, primo aliquamdiu mutus eſt, & crapula laboranti atque bene madido ſimilis. Deinde ſubito vox ſplendida, & loquela vehemens, & ſpiritus modulatus illi contingit, & eſt ex plane muto loquaciſſimus, quem nec ore obturando ad quietem redigas, ne perpetuo loquatur, & longos ſermones continuet: prudentia tamen omnia, & decentia, &, ad Homerici illius oratoris exemplum, *niviibus ſimilia hibernis*, proferunt. Neque ſatis fuerit cycnis illos propter aetatem comparare, ſed cicadarum more confertum quiddam & volubile ad ſeram usque veſperam perpetuant. Inde autem, jam dimiſſa ebrietate, tacent, & ad priſtinam rationem redeunt. Verum, quod maxime admirabile eſt, nondum dixi. Si enim ſenex imperfectam abrumpat, quam explicare coepit, orationem, occidente ſole impeditus illam ad finem ſuum perducere: altero anno bibens rurſus illa adnectit, quae ſuperiore anno dicentem deſtituerat ebrietas.

Ἃ μὲν οὖν παῖδες ἐπειδὰν πίωσιν, ἢ οἷα οἱ ἄνδρες τολμῶσι καλεχόμενοι τῷ Πανὶ, μακρὸν ἂν εἴη λέγειν. ἃ δ' οἱ γέροντες ποιοῦσιν, ὅταν μεθυσθῶσι τοῦ ὕδατος, οὐκ ἀλλότριον εἰπεῖν· ἐπειδὰν πίῃ ὁ γέρων, ἡ κατάληξις αὐτὸν ὁ Σειληνὸς, αὐτίκα ἐπιπολὺ ἄφωνός ἐστι, καὶ [h] καρηβαρεῖ τε καὶ βεβαπισμένῳ ἔοικεν, εἶτα ἄφνω φωνή τε λαμπρὰ, καὶ φθέγμα τορὸν, καὶ πνεῦμα λιγυρὸν ἐγγίνεται αὐτῷ, καὶ λαλίστατος ἐξ ἀφωνοτάτου ἐστὶν· ὥστ' ἂν πολλοὺς παύσειας αὐτὸν μὴ οὐχὶ συνεχῆ λαλεῖν, καὶ ῥήσεις μακρὰς συνείρειν. συνετὰ μὲν οὖν πάντα καὶ κόσμια, καὶ τοῦ Ὁμήρου ἐκεῖνον ῥήτορα, νιφάδεσι γὰρ ἐοικότα χειμερίοις διεξέρχονται. διὸ καὶ ἀποχρήσαι σοι κύκνοις τοῦ ἡλικίαν εἰκάσαι αὐτούς, ἀλλὰ τεττιγώδές τι πυκνὸν καὶ ἀδιάτροχον συνάπτουσιν ἄχρι βαθείας ἑσπέρας. τελευτῶσι δὲ ἤδη ἀφεθείσης αὐτοῖς τῆς μέθης σιωπῶσι, καὶ πρὸς τὸ ἀρχαῖον ἀνατρέχουσι. τὸ μὲν οὖν παραδοξότατον οὐδέπω εἶπον. ἦν γὰρ ἀτελὴς ὁ γέρων μέλαξιν καλαλίπῃ ὃν διεξίει [i] τὸν λόγον, [k] δύντος ἡλίου κωλυθεὶς ἐπὶ τέρας αὐτὸν [l] ἐπεξελθεῖν, εἰς νέωλα πιὼν αὖθις ἐκεῖνα συνάπτει, ἃ πέρυσι λέγων ἡ μέθη ἀπέλιπε.

8. Iſta Momi illius exemplo in me ipſum

Ταῦτά μοι τοῦ Μώμου εἰς ἐμαυτὸν ἀπε-

[h] Καρηβαρεῖτι] Καρηβαρῶντι *Fl.* [i] Τὸν] Deeſt in *Fl.* [k] Δύντος] Recte *Fl. J. W. P.* Δύοντος Cod. *Abb.* [l] Ἐπεξελθεῖν] Ἐξελθεῖν *Fl.* ſola.

57. * Δύοντος ἡλίου] Πάνυ ψυχρῶς ἐστὶ τὸ εἰρημένον (lege ὁ) ψυχρολογίας ἄνευ ἐστὶ κάτω λεγόμενον. *G.* (In Cod. *Abb.* Δύοντος erat, quod non placet. *M. du S.*)

* Δύοντος] In Luciano Δύντος. Sed quia & Δύοντος recte dicitur, nihil mutavi; nam forſan ita in ſuo Cod. legit Scholiaſtes. Ex errore autem Cod. *Abb.* qui Δύοντες fecit, adparet eum Δύντες quoque voluiſſe. *J. F. R.*

5. No. 94. ubi pauca quaedam de Bacchi expeditione ad Indos exorſus, plura hic dicere minabatur; ſed quae ille Vir acturus erat, ego non attingam. Poteſt interim curioſis adiri *Diod. Sic.* non uno loco. *J. F. R.*

20. Τοῖς Μαχλαίοις] Ignorabile nomen Geographis: non puto tamen a Noſtro confictum. *J. M. G.*

42. Τορὸν] *Perſant. F. G.* Conf. ſupra *Gall.* ſub init. Λιγύτερον cod. modo. *J. F. R.*

45. Αὐτὸν] Sic omnes libri. Recte olim legendum putabam αὐτῷ, ſed nunc ita alibi etiam a Noſtro uſurpari animadverto, ut in libris legitur. Vid. *Z. τρ. c.* 17. *M. du S.*

48. Νιφάδεσι] *Hom.* Il. Γ. 222. *M. du S.*

51. Τεττιγώδες τι &c.] *Hom.* Il. Γ. 151. *M. du S.*

Τεττιγάδες] Quales Ucalegon & Antenor *Homer.* Il. Γ, 151. Ἀγορηταὶ ἠδὲ μέτριοι τεττίγεσσιν ὀπωπαί κ. τ. λ. *J. M. G.*

ἀπεσκώφθω, ἦ, μὰ τὸν Δία, οὐκ ἂν ἔτι ἐπαγάγοιμι τὸ ἐπιμύθιον. ὁρᾶτε γὰρ ἤδη καθ' ὅτι τῷ μύθῳ ἔοικα. ὥστε ἢν μέν τι παραπαίσωμεν, ἡ μέθη αἰτία· εἰ δὲ πῃ τὰ λεγόμενα δόξει, ὁ Σειληνὸς ἄρα ἦν ἵλεως.

dicta sunto, nec ego, ita me Jupiter, quorsum pertineat fabula adjunxero: jam enim videtis qua in re similis illi sim. Itaque si quid deliremus, caussa ebrietas: si prudentia quae diximus videantur, Silenus erat propitius.

ΠΡΟΣΑΛΑΛΙΑ, Η ΗΡΑΚΛΗΣ.

Τὸν Ἡρακλέα οἱ Κελτοὶ Ὄγμιον ὀνομάζουσι φωνῇ τῇ ἐπιχωρίᾳ· τὸ δὲ εἶδος τοῦ θεοῦ, πάνυ ἀλλόκοτον γράφουσι. γέρων ἐστὶν αὐτοῖς ἐς τὸ ἔσχατον, ἀναφαλαντίας, πολιὸς ἀκριβῶς, ὅσαι λαπαὶ τῶν τριχῶν, ῥυσὸς τὸ δέρμα, καὶ μεμελανευμένος ἐς τὸ μελάνταλον, οἷοί εἰσιν οἱ θαλαττουργοὶ γέροντες· μᾶλλον δὲ Χάρωνα, ἢ Ἰαπετόν τινα τῶν ἐκ ταρτάρου, καὶ πάντα μᾶλλον ἢ Ἡρακλέα εἶναι ἂν εἰκάσειας. ἀλλὰ καὶ τοιοῦτος ὢν, ἔχει ὅπως ἡ σκευὴ τοῦ Ἡρακλέους. καὶ γὰρ ἡ διφθέρα ἐσπασται τοῦ λέοντος, καὶ τὸ ῥόπαλον ἔχει ἐν τῇ δεξιᾷ, καὶ τὸν γαυρότον φαρέτρην, καὶ τὸ τόξον ἐντελαμμένον ἡ ἀριστερὰ προδείκνυσι, καὶ ὅλως Ἡρακλῆς ἐστι.

PRAEFATIO, SEU HERCULES.

1 HErculem Galli Ogmium sua voce appellant: sed figuram Dei plane monstrosam pingunt. Ultimae aetatis senex illis est, recalvus, plane canis qui supersunt capillis, rugosa cute, & ad nigerrimum colorem perustus, quales sunt senes, qui in mari opus faciunt. Potius Charontem quendam aut Japetum de tartareis specubus, & omnia potius quam Herculem, esse suspiceris. Verum talis cum sit, habet tamen paratum Herculis. Etenim pellem leonis suspensam gerit, & clavam dextra praefert, & pharetra appensa, & intentum arcum sinistra ostendit: atque in universum est Hercules.

2. Ita-

ΠΡΟΣΑΛΑΛΙΑ] Προλαλιὰ Schol. Prius Edd. Η] Ὁ Schol. Vulgatum servant Bl. J. W. P. &c. a Ἐσπασται] Ἐσπῶται G. Vulgatam tenaciter servant Edd.

1. Ὄγμιον] Haec vox Graeca est, contra quam multi censent, ab ὄγμος sulco; sic Aelian. V. H. L. IV. c. 8. p. 320. τὸν Ὦχον οἱ Αἰγύπτιοι τῇ ἐπιχωρίᾳ φωνῇ ἰσόνομον ἐκάλεσαν. M. V. La Croze.

Ὄγμιον] Cael. Rhodig. L. VI. p. 278. haec omnia ad verbum descripsit, addita hic illic de suo vocula. Pluraque de variis Herculis nominibus praemisit. J. F. R.

3. Εἶδος — γράφουσι] Hanc imaginem non ad solius vim eloquentiae, sed ad hanc, & ad rem militarem simul repraesentandam referunt auctores historiae literariae Galliae Benedictini 1, 1. p. 7. & commode huc referunt locum ex Catonis originum secundo, laudatum Charisio l. 2. p. 181. extr. Putsch. Pleraque Gallia duas res industriosissime persequitur, rem militarem, & urgute loqui. J. M. G.

9. Πάντα μᾶλλον ἢ Ἡρ.] Sic supra Deor. Dial. XVIII. 1. ἢ ὅλως παντὶ μᾶλλον ἑοικὼς ἢ σοί. J. F. R.

12. Καὶ γὰρ ἡ διφθέρα ἐσπασται τοῦ λέοντος] Ut qui leonis exuviis sit indutus, bene interpres. Nec rejicio hanc scripturam. nam & sic alibi loquitur Lucianus. Non frustra tamen in antiquo codice Mss. legitur ἐσπῶται. Nam sicut apud Homerum est ἔρκει ἐσπόμενος indutus est, sic & ἐσπῶται hic accepit, si haec ejus manus est, Lucianus. Nam Poëticis verbis saepe, sed suo loco, uti hunc scriptorem nemini latet. J. G. G.

15. Ὅλως Ἡρακλῆς] Forte ἢ ὅλως, Ἡρακλῆς ἐστι. At supra Dial. Mort. XVI. §. 1. ὅλος Ἡρακλῆς ἐστι, & Necyom. 1. Mutuatus ὅλως. Adeoque & hic suspicari liceret

2. Itaque ſuſpicabar, ut contumelia afficerent Graecorum Deos, talia Gallos in figuram Herculis deſignaſſe, quem tali pictura ulciſci vellent, qui ſuam quondam regionem invaſerit, ac praedas ibi egerit, cum quaerens Geryonis greges multas per occidentem gentes percurreret.

3. Verum quod inſolentiſſimum in illa pictura, nondum dixi. Nempe ſenex ille Hercules, hominum magnam multitudinem trahit, auribus omnes revinctos. Vincula autem illi ſunt tenues catenae, ex auro atque electro elaboratae, monilibus pulcherrimis ſimiles. Et tamen ab infirmis adeo *catellis* tracti, neque fugam moliuntur, cum poſſint facile, neque omnino contra tendunt, aut obnituntur pedibus, reſupinati in contrariam ei qua ducuntur partem: ſed ſequuntur hilares, & gaudentes, & ductorem ſuum laudant, atque urgent omnes, & dum praevenire ſtudent, laxant vinculum, quaſi aegre laturi, ſi ſolvantur. Quod vero omnium maxime portentoſum mihi videtur, non pigrabor ipſum quoque dicere. Cum non haberet pictor unde principia catenae ſuſpenderet, quippe cum dextra clavam, arcum vero ſiniſtra haberet: perfora-

[b] Ταῦτά γε ὥρμην ἤδη ἐφ' ὑμῖν τ [c] Ἑλληνίων θεῶν τοιαῦτα φρονεῖν τοὺς Κελτοὺς ἐς τ μορφὴν τ τῦ Ἡρακλέους, ἀμυνομένους αὐτὸν τῇ τοιαύτῃ γραφῇ, ὅτι τ χώραν ποτὲ αὐτῶν ἐπῆλθε [d] λείαν ἐλαύνων, ὁπότε τὰς Γηρυόνε ἀγέλας ζητῶν, κατέδραμε τὰ πολλὰ, τ ἑσπερίων γενῶν.

Καίτοι τὸ μὲν δοξόταλον οὐδέπω ἔφην τ εἰκόνος. ὁ γὰρ δὴ γέρων Ἡρακλῆς ἑκεῖνος ἀνθρώπων πάμπολύ τι πλῆθος ἕλκει ἐκ τῶν ὤτων ἁπάντας δεδεμένους. δεσμὰ δέ εἰσιν οἱ σειραὶ λεπταὶ χρυσῦ καὶ ἠλέκτρου εἰργασμέναι, ὅρμοις ἐοικυῖαι τοῖς καλλίστοις. καὶ ὅμως ἀφ' ὕτως ἀσθενῶν ἀγόμενοι, οὔτε δρασμὸν βουλεύουσι, δυνάμενοι ἂν εὐμαρῶς, οὔτε ὅλως ἀντιβαίνουσιν, ἢ τοῖς ποσὶν ἀντερείδουσι, πρὸς τὸ ἐναντίον τ ἀγωγῆς ἐξυπτιάζοντες, ἀλλὰ ἱλαροὶ ἕπονται καὶ γεγηθότες, καὶ τ ἄγοντα ἐπαινοῦντες ἐπειγόμενοι ἅπαντες, καὶ τῷ φθάνειν ἐθέλοντες τ δεσμὸν ἐπιχαλῶντες, ἐοικότες ἀχθεσθησομένοις, εἰ λυθήσονται. ὁ δὲ πάντων ἀτοπώτατον εἶναί μοι ἔδοξεν, οὐκ ὀκνήσω καὶ τῦτο εἰπεῖν. ὁ γὰρ ἔχων ὁ ζωγράφος ὅθεν ἐξάψῃ ταῖς σειραῖς τὰς τ δεσμῶν ἀρχὰς, ἅτε τ δεξιᾶς μὲν ἤδη τὸ ῥόπαλον, τ λαιᾶς δὲ τὸ τόξον ἔχοντος, τρυπήσας τῷ θεῷ

[b] Ταῦτά γε] Haec priori §. connectere malit Cl. *J. J. Weiſſenius.* [c] Ἑλληνίων] Sic & M. cum *J. Er. W. P.* &c. [d] Λείαν] Λίαν male *Wech.*

17. [a] Ταῦτά γε] Ἀντὶ τῦ κατὰ ταῦτα. *V.*

[a] Titulus horum Scholior. in V. erat Ἡρακλοῦς. ὁ Ἡρακλῆς In C. σημαλιὰ ὁ Ἡρακλῆς. *J. F. R.*

ret ὅλῳ ſcribendum. Sed adeo indifferens eſt, & utrumque ſanum, ut quidnam praeferendum, non liqueat. *Liban.* Ep. 113. pr. χαίρει ὁ ὅτος καλοκάρδιος, pro ὅτος, quod non prorſus immerito ibi malit *Wolf.* Sed notum eſt, modo adjectivis, modo adverbiis uti Graecos aeque ac Latinos, in hujusmodi locutt. Sic infra *Adv. Indoct.* c. 9. ὅλῳ θαυμασιῷ, ubi multae Edd. ὅλως. Adde ſupra *Philopſ.* c. 6. ubi συμπαντωμένους pro συμπαντοχῷ, ſi probe lectio, quae occaſione tamen plura dedimus. Sed potius adi *Hermot.* §. 2. ubi ſimiliter in ὅλῳ & ὅλως variatur, & utrumque probum eſſe Cl. *Juſt.* No. 34. docet. *J. F. R.*

17. Ἑλλησίων] Miror nullam Ed. habere Ἑλλησιῶν, non quod ſic velim, ſed quia facilis eſt aberratio. At vulgatum recte habet. *Aelian.* V. H. XII. 1 ante med. Θεοὺς σώσοντας ἰσάλια Ἑλλησίοις & Ἑλλησίας τοὺς αὐτοὺς. atque alibi; quare plura non addam, niſi quod & Ἑλλάδῳ Ἐλῃ erat. V. *Ariſtoph.* Eq. 1250. *J. F. R.*

41. Tuſ. σειραῖς] Obſcura conſtructionis ratio, propter quam aliquando optabam legi ἐ σειρᾶς. Sed pluſali numero ante extulit: & poteſt Dativus hic intelligi poſitus pro Genitivo. Certe non opus eſſe putabam, interpretationem ad hanc difficultatem accommodari. *J. M. G.*

62. Ὅσ-

θεῦ τ' γλῶτταν ἄκραν, ἐξ ἐκείνης ἑλκομένους αὐτοὺς ἐποίησε, καὶ ἐπέστραπταί γε εἰς τοὺς ἀγομένους μειδιῶντας.

Ταῦτ' ἐγὼ μὲν ὅτι πολὺ εἰστήκειν ὁρῶν, καὶ θαυμάζων, καὶ ἀπορῶν, καὶ ἀγανακτῶν· Κελτὸς δέ τις παρεστὼς οὐκ ἀπαίδευτος τὰ ἡμέτερα, ὡς ἔδειξεν, ἀκριβῶς Ἑλλάδα φωνὴν ἀφιείς, φιλόσοφος, οἶμαι, τὰ ἐπιχώρια, Ἐγώ σοι, ἔφη, ὦ ξένε, λύσω τ' γραφῆς τὸ αἴνιγμα, πάνυ γὰρ ταραττομένῳ ἐοικας πρὸς αὐτῷ. τ' λόγον ἡμεῖς οἱ Κελτοὶ, οὐχ ὥσπερ ὑμεῖς οἱ Ἕλληνες, [a] Ἑρμῆν οἰόμεθα εἶναι, ἀλλ' Ἡρακλεῖ αὐτὸν εἰκάζομεν, ὅτι πολὺ τοῦ Ἑρμοῦ ἰσχυρότερος ἐστι. εἰ δὲ γέρων πεπτοίηκε, μὴ θαυμάσῃς· μόνος γὰρ ὁ λόγος ἐν γήρᾳ φιλεῖ ἐντελῆ ἐπιδείκνυσθαι τ' ἀκμὴν, εἴγε ἀληθῆ ὑμῶν οἱ ποιηταὶ λέγουσιν,

Ὅτῳ μὲν αἱ τ' ὁπλοτέρων φρένες ἠρέθονται·
Τὸ δὲ γῆρας
Ἔχει τι λέξαι τ' νέων σοφώτερον.

Οὕτω γέ τοι καὶ τοῦ Νέστορος ὑμῖν ἀπορρεῖ ἔτι καὶ νῦν τὸ μέλι, καὶ οἱ ἀγορηταὶ τ' Τρώων τ' ὀπα τ' λειριόεσσαν ἀφιᾶσιν εὐανθῆ τινα. λείρια γὰρ καλεῖται, εἴγε μέμνημαι, τὰ ἄνθη.

Ὡς εἰ τ' ὤτων ἐκδεδεμένους τοὺς ἀνθρώπους πρὸς τ' γλῶτταν ὁ γέρων ἕστηκεν Ἡρακλῆς [b] ὁ λόγος ἕλκῃ, μηδὲ τοῦτο θαυμάσῃς, εἰδὼς τ' τῶν ὤτων καὶ γλώττης συγγένειαν· ὃθ' ὕβρις εἰς αὐτὸν, εἰ ταύτῃ τέτρυ-

ta Dei lingua extrema, tractos ex illa fecit; & retorquet *Hercules* ad illos, qui ducuntur, vultum subridentem.

4. Haec ego stabam intuens nec sine admiratione, dubius simul, & indignatus. Sed Gallus alquis adstans, non inerudítus etiam nostris literis, quod declaravit, accurate loquens Graece, popularium suorum more, ut arbitror, philosophus, *Ego vero*, inquit, *solvam tibi, hospes, picturae hujus aenigma, videris enim plane in illa perplexus. Vim dicendi nos Galli non, uti vos Graeci, Mercurium putamus esse, sed Herculi illam assimilamus, quod hic Mercurio multum est fortior. Si vero senex repraesentatus est, noli mirari. Sola enim eloquentia in senectute solet plenam vim & maturitatem ostendere, si quidem verum dixere vestri poëtae,*

Suspensa incerto est juvenum sententia motu
Dicit senex meliora junioribus.

Ita quidem etiam Nestoris apud vos lingua mel defluit. Et concionatores Trojanorum vocem emittunt liliaceam, hoc est floridam; (florum instar suavem) flores enim, si recte memini, sunt lilia.

5. *Itaque neque illud mireris, si auribus revinctos hic Hercules, h. e. eloquentia trahit, qui noris illam aurium atque linguae cognationem. Neque vero contumelia in ipsum est, hac parte perforatum esse. Memini enim,*

per-

a Ἑρμῆν] Et sic *Fl.* cum cett. b ὁ λόγος] ὁ λόγῳ conjicit Cl. *J. J. Wetstenius.*

63. Τὸ δὲ γῆρας] Εὐριπίδης. *K.*

62. Ὅτῳ μὲν &c.] *Homer.* Il. Γ. 108. *M. du S.*

63. Τὸ δὲ γῆρας ἔχει] *Eurip.* Phoen. 533. *M. du S.* Immo, si Τὸ δὲ γῆρας abscideris, quod male in unum versum compactum est in *P.* in aliis plane non distinctum, tum senarius erit Euripideus, ut jam edi curavimus. *J. F. R.*

65. Νέστορος — γλώττης] *Hom.* Il. Α. 249. Et quod sequitur vid. Γ. 152. *M. du S.*

69. Λειριόεσσαν] Respicit ad Il. Γ, 152. ubi, quod ad finem praecedentis opusculi jam vidimus, laudantur Ucalegon & Antenor senes, comparanturque cicadis, οἵ τε καθ' ὕλην δενδρέῳ ἐφεζόμεναι ἀπὸ λειριόεσσαν ἰᾶσιν. Proxime itaque cicadis tribuit λειριόεσσαν vocem. Non puto autem generatim ἄνθος esse λείριον, sed ut recte hic *Eustathius*, εἶδος ἄνθους, & speciatim *lilium*. *J. M. G.*

74. Ταύτῃ] I. e. *hac parte*, scil. τῇ γλώττῃ. *F. G.*

77. Τοῖς γὰρ λέλοιπεν ἐξ ὤμου· Ἡ γλ- &c.

pergebat, *etiam quorundam de comoedia jam-dudum, quos a vobis didici,*

Extrema enim loquacibus
Pertusa lingua est omnibus foramine.

6. *In universum autem putamus, orationem Herculem perfeciſſe omnia, ſapientem virum, & eloquentiae vitiis pleraque expugnaſſe. Et tela ipſius orationis plura ſunt, acutae, collineantes ad ſcopum, celeres, quibusque vulnerentur animi. Alata nempe verba vos quoque eſſe dicitis.* Haec *tum* Gallus.

7. Mihi vero, cum apud me conſiderarem, decerenetne huc me progredi, hoc aetatis hominem, quique hoc declamandi genus olim deſiiſſem, & rurſus de me calculum dare coe judicibus; opportune in mentem venit ejus imaginis memoria. Ante enim metuebam, ne cui veſtrum viderer plane adoleſcentuli more iſtuc facere, & praeter aetatem juvenari; ac deinde Homericus aliquis juvenis increpare mihi illud,

Jam periit tua vis, gravis arripuitque ſenectus,
Invalidusque tibi famulus, tardique caballi,

In pedes hoc *ultimum* jaciens. Sed ubi recordor ſenis illius Herculis, ad agenda omnia provehor, nec me pudet talium auſorum, qui imaginis propoſitae aequalis ſim.

---

5 πῆ). μέμνημαι γὰρ ἔφη ἡ κωμικῶν τινων ἀμοιβαίων, ἃς ὑμῶν ἔμαθον,

Τοῖς γὰρ λάλοις
Ἐξ ἄκρου ἡ γλῶττα πᾶσίν ἐστιν τετρυπημένη.

Τὸ δ' ὅλον καὶ αὐτὸν ἡμεῖς τ' Ἡρακλέα λόγῳ τὰ πάντα ἡγούμεθα ἐξεργάσασθαι, σοφὸν γενόμενον, καὶ πεῖσαι τὰ πλεῖστα βιάσασθαι. καὶ τά γε βέλη αὐτῷ οἱ λόγοι εἶναι, οἶμαι, ἀξεῖς, καὶ εὐστοχοι, καὶ ταχεῖς, καὶ τὰς ψυχὰς τιτρώσκοντες· ἃ γὰρ αὐτὸς ἔπη καὶ ὑμεῖς φατε εἶναι, τοσαῦτα μὲν ὁ Κελτός.

Ἐμοὶ δὲ νῦν καὶ δεῦρο παρόδου ταύτης ἐσκοπούμην πρὸς ἐμαυτὸν, εἴ μοι καλῶς ἔχοι, τηλικόνδε ὄντι καὶ πάλαι τὸ θαυμάζεσθαι παυμένῳ, αὖθις ὑπὲρ ἐμαυτοῦ φῆφον διδόναι τοσούτοις δικασταῖς, καὶ καιρὸν ἐπῆλθεν ἀναμνησθῆναι τῆς εἰκόνος. τέως μὲν οὐκ ἐδεδίειν, μή τινι ὑμῶν δόξαιμι κωμῳδῆ πειρασιόδη ταῦτα ποιεῖν, καὶ πρὸ ἡλικίας νεανιεύεσθαι· κατά τις Ὁμηρικὸς νεανίσκος ἐπιπλήξειέ μοι, εἰπών τι

Σὴ δὲ βίη λέλυται, καὶ
Χαλεπὸν γήραϊ καλεῖληφέ σε,
Ἠπεδανὸς δέ τοι ἵππος, βραδέες δέ τοι ἵπποι
ἐς τὰς ᾠδὰς τοῦτο σκοπῶν, ἀλλ' ὅταν ἀναμνησθῶ τοῦ γέροντος ἐκείνου Ἡρακλέους, πάντα ποιεῖν προάγομαι, καὶ οὐκ αἰδοῦμαι τοιαῦτα τολμῶν, ἡλικιώτης ὢν τῆς εἰκόνος.

Ὡς τε

---

a Ἐσν] Ἐσι melius legas.

&c. *Caſaub.* ad Theophr. Char. 203. *M. du S.*

Τοῖς γὰρ λάλοις] Facile ſuis pedibus reſtitues laborantes verſiculos, ſi ita legas

—— —— τοῖς γὰρ λάλοισιν ἐξ ἄκρου
Ἡ γλῶττα πᾶσιν ἐστι τετρυπημένη.

F.M.G.

78. Ἡ γλῶττα —— τετρυπημένη] Senarius cum dimidio, ſic forte legendus:

Τοῖς λάλοις γὰρ ἐξ ἄκρου
Ἡ γλῶσσα πᾶσίν ἐστι τετρυπημένη.

F.G.

88. Παρόδου] Conf. ſupra *Alex.* c. 48. νῦν δὲ μικροῦ τὰ πάροδον *M. du S.* Πάροδον etiam eſſe *aditum*, vid. *Diod. Sic.* III. c. 20. & XI. c. 12. pr. *F.F.R.*

97. Ἐπιπλήξει] Non auſim damnare hic futurum indicativi: ſed melius cohaeret cum ſuperioribus, & verbo δόξαιμι, aoriſtus optativi ἐπιπλήξαι. Verſus ex Il. Θ, 103. ſeq. laudaſſe videtur ex memoria; priorſi enim hemiſtichium poſterius apud *Homerum* ita ſe habet, χαλεπὸν δέ σε γήρας ὀπάζει. Uſus ſum horum verſiculorum verſione *Obſopoeiana*, qua meliorem a me dari poſſe deſperabam. *F.M.G.*

98. Σὴ δὲ βίη λέλυται &c.] *Hom.* Il. Θ, 103. *M. du S.*

Ὥστε ἰσχὺς μὲ καὶ τάχος, καὶ κάλλος, καὶ ὅσα σώματος ἀγαθὰ χαίρετω, καὶ ὁ ἔρως ὁ σὸς, ὦ Τήϊε ποιητὰ, εἰσιδόν με ὑποπόλιον γένειον, [a] χρυσοφαένναν εἰ βέλοι πτερύγων, ἢ ἀετοῖς ὑψιπετέσθω, καὶ ὁ Ἱπποκλείδης ἐ φροντιεῖ. τῷ λόγῳ δὲ νῦν ἀν μάλιστα ἀκμᾶσαι, καὶ ἀθεῖν, καὶ ἀκμάζειν καθ' ὥραν εἴη, καὶ ἕλκειν τ' ὦτον, ὅτως ἂν πλείστους δύνηται, καὶ [b] τοξεύειν πολλάκις, ἐς ἀεί γε δέος, μὴ κενωθεὶς λάθοι ὁ γαυτὸς αὐτῷ. ὁρᾷς ὅπως παραμυθοῦμαι τὴν ἡλικίαν, καὶ τὸ γῆρας τὸ ἐμαυτοῦ. καὶ ἀφ' οὗτο ἐτόλμησα, πάλαι νενοσηκημένον τὸ ἀκάτιον καλαφράσας, καὶ ἐκ τῶν ἐνόντων ἐπισκευάσας, αὖθις ἀφεῖναι ἐς μέσον τὸ πέλαγος. εἴη δ', ὦ θεοὶ, καὶ τὰ παρ' ὑμῶν ἐμπνεῦσαι δεξιὰ, ὡς νῦν γε μάλιστα πλησιστίου τε, καὶ εὐδλῶ, καὶ ἐυρίᾳ ἀνέμῳ δεόμεθα.

8. Itaque robur, & celeritas, & pulchritudo, & quaecumque corporis bona sunt, valeant: ac tuus, Teie Poëta, Cupido, *intuens me, sensim canente mento, auratis vectus*, si voluerit, *alis*, aut *aquilis praetervolato*: ac *non curabit Hippoclides*. At dicendi facultate vel maxime rejuvenescere, & florere, & vigere tempestivum fuerit, & auribus trahere, quam *fieri* possit, plurimos, & sagittas emittere saepius, cum metus non sit, ne imprudenti vacua fiat pharetra. Vides, quomodo meam ipse aetatem senectutemque consoler. Et hac ipsa causa ausus sum subductum olim navigiolum iterum deducere, & pro copia instructum, in medium mare dimittere. Adspiret modo a vobis, Dii, dextra aura! Nunc etiam vel maxime implente vela, & bono, & secundo vento indigemus, ut, si quidem

[a] Χρυσοφαέννων] Χρυσοφαῶν *Fl.* Idem adscriptum margini *Ald.* [b] Τοξεύειν] Τοξεύει *Fl.*

9. Ὦ Τήϊε ποιητὰ] Τὸν Ἀνακρέοντα λέγει ἢ λυρικόν. *V.*
12. Ἱπποκλείδης] Παροιμία ἐ φροντὶς • Ἱπποκλείδῃ; *V.*

ἐπὶ ἢ μὴ πάνυ σπουδαίων ἡμῖν λεγομένη, ἀλλὰ κατὰ τὸ ἀκαλαίφρονες μετεωρίζεσθαι; *V.*

• Ἱπποκλείδῃ;] In V. Ἱπποκλείδι prave; sed in Impressis recte emendatum est. *M. du S.*

9. Εἰσιδόν με] An εἰσιδόν μοι ὑποπόλιον γένειον. Vel sic potius; εἰσιδόν με ὑποπόλιον ita ut τὸ γένειον, quod glossema videtur, ejiciatur. Sed ἰσχὺς. Lectio certe vulgata non placet. *F.G.*

Εἰσιδόν με] Si τὸ γένειον legeretur, forsan non quaesisset mutationem *Guietus*, planior enim foret sententia, κατὰ intelligi. Verum anne eod. modo construi poterit abiente articulo? quam tamen facile admitterem si alicubi invenirem. *J.F.R.*

10. Χρυσοφαέννων] Senarius ex *Anacreonte* aut alio quodam poëta. χρυσῷ φαεινῶν εἰ βοειδὴς πτερῶν. Sed a Luciano interpolatus videtur. *F.G.*

Χρυσοφαέννων] *Anacreontis* esse satis indicat, cum Tejum poëtam vocat, sed nullibi apud eum in iis, quae supersunt, reperio. Vid. *Eur.* (p. 230. A. B.) *Hipp.* 1276. de cupidine dictum χρυσοφαής. *M. du S.*

Χρυσοφαέννων — πτερύγων] Non apparet, quomodo hic locus sit genitivo. Fuit, credo, apud *Anacreontem* πτερύγων χρυσοφαεννέων, sic enim respondet dativus dativo ἀετοῖς. *J.M.G.*

Χρυσοφαέννων] Non legitur in carminibus *Anacreontis*, sed ad fragmenta ejus retulit doctiss. Anacreontis Editor *J.C. de Pauw*, legenduntque suspicatur χρυσοφαέσσοις πτερυξὶ, quod & ego malim, ac reciperem, si libri addicerent. vel potius χρυσοφαέννων cum Cl. *Gesnero*.

10. Sed quod addit ἢ ex Ionismo ortum potuisse: pro ἀέρι, nempe aliquem notasse ἠέρι, adeoque pro ἢ ἀετοῖς quoque legendum ἀέρι, quodam video. Florentinae χρυσοφαέννων modo vox proba sit, aptius ad senarium foret, si certum esset versum referri ab Luciano, quod minus credibile, quia nimia de suo intermiscet. *J.F.R.*

17. Αὐτῷ] Τῷ λόγῳ scilicet. *F.G.*

27. Οἷον οὖν] *Homer.* Odyss. Σ. 73. *M. du S.*

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΙΡΕΣ. Η ΤΩΝ ΚΥΝ.] Praefatiuncula est orationis alicujus habitae a Luciano in judicio, priusquam rhetoris sive causidici personam deposuit, induisset sophisticam. De qua versione pallii narrat historiam ipse in his accusato. Propterea que orationem illam ipsam suppressit, ne inter declamationes & dialogos ille exstaret, quasi inter aviculas noctua, & pristinae causidicinae vestigium. Dicta vero illa apud Praesidem provinciae causa videtur, & concilium ejus coronamque populi circumstantis. Atque inde in numeris personarum evariatio illa in fine praefationis, tum modo ut multos, modo ut unum adfatur. Multos ut ὑμεῖς ἐλκύσαιτε, ἐρᾶτε &c. unum ut ἄγε ἦρα &c. ἑλκύσας &c. σαυτόν. Judicialem vero distinctionem fuisse etiam illud arguit ἵνα δ' ἐγὼ προλέγω ἐγχέας τὸ ὕδωρ &c. Respicit nempe ad clepsydram. Signanter ve-

dem digni videamur, etiam nobis Homeri-cum illud inclamet aliquis,

Quod femur e pannis ſenior tam vilibus effert!

25 μεθα, ἵνα, εἰ ἄξιοι φανοίμεθα, ᾄδ[ε] ἡμῖν τὸ Ὁμηρικὸν ἐκεῖνο [d] ἐπιφθέγξηταί τις,

Οἵην ἐκ ῥακέων ὁ γέρων ἐπιγυνίδα φαίνει,

DE ELECTRO, SEU CYCNIS.

DE electro nimirum nobis etiam fabula perſuaſit, populos ad Eridanum flumen eam ſtillare lacrimam, quae deplorent Phaëthontem, & ſorores quidem eſſe populos illas Phaëthontis, deinde dum deflent adoleſcentulum mutatas eſſe in arbores, & ſtillare adhuc de illis lacrimam, nimirum electrum. Talia nempe ipſe quoque cum audiſſem poëtis canentibus, ſperabam, ſi quando eſſem ad Eridanum, me ſubiturum

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΗΛΕΚΤΡΟΥ, Η ΤΩΝ ΚΥΚΝΩΝ.

1 Ἤλεκτρον περὶ τοῦ [e] ἡμᾶς δηλαδὴ ὁ μῦθος πέπεικεν, αἰγείρους ὅτι τῷ Ἠριδανῷ τοταμῷ δακρύειν αὐτὸ, θρηνήσας τ Φαέθοντα, καὶ ἀδελφὰς γε εἶναι τὰς αἰγείρους ἐκείνας τῦ Φαέθοντος, εἶτα ὀδυρομένας τὸ μειράκιον, ἀλλαγῆναι ἐς τὰ δένδρα, καὶ ἀποτάζειν ἔτι αὐτῶν δάκρυον δῆθεν τὸ ἤλεκτρον. τοιαῦτα γὰρ ἀμέλει καὶ αὐτὸς ἀκήκοειν τ ποιητῶν ᾀδόντων ἤλπιζον, εἴ ποτε γενοίμην ὅτι τῷ Ἠριδανῷ, ὑπελθὼν μίαν τῶν αἰ-

[e] Ἡμῶν] Ὑμῶν male *Fl.* [d] Ἐπιφθέγξεται] Ἐπιφθέγξατό *Fl.* [e] Ἡμᾶς] Reſcripſi ex *J.* marg. *A1.* & *V2.* Ὑμᾶς cett. male cum *Ald.* & *Fl.*

27. Ἐπιγυνίδα] Ἐπιγυνὶς ἡ ἐπιπεφυκυῖα τῷ ἀνδρὶ κύστις τῷ γόνατι. *G.*

vero, non dixit ἰσχίου. Sed ἰσχίας. *Th. M.*

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΗΛΕΚ.] Neſcio quid in mentem fuerit viro docto cum iſta ſcriberet. Eſt παραλλαὶ caeteris ſimilis, tota Sophiſtica. Illud de clepſydra infra videbimus. *J. M. G.*

1. Ἠλέκτρου] Vid. *Herod.* III. p. 128. f. & *Plin.* XXXVII. *M. du S.*

Ἠλέκτρου] Vid. ſi lubet, *Olear.* ad *Philoſtr.* Icon. I. p. 780. *J. F. R.*

Ibid. Ἡμᾶς] Ita L. & *Ven.* utraque, recte. In reliquis ὑμᾶς. *M. du S.*

Ἡμᾶς] Etſi ὑμᾶς quoque *Pariſ.* tamen ejus Interpres *Obſop. nobis fidem fecit* dederat. Et ſic ſolet in hoc pronomine ſequi quod verum exiſtimat, licet Graeca aliter edantur, quod non ubique repetemus. *J. F. R.*

7. Καὶ ἀποτάζω — δάκρυον] Conf. ſupr. *Deor. Dial.* XXV. f. *M. du S.* Sed ibi legas, ἤλεκτρον ἐν αὐτῷ δακρύσαι. Re quidem eodem redeunte; nihil tamen ad verba parabanda faciente; nam ſuſpicio hic poſſit eſſe, δάκρυα legendum, quum & mox bis ter plur. numero efferatur; ſed nihil opus eſt; nam *electrum* ipſum vocatur δάκρυον, eodem modo, ut alibi *gummi* audit. Magis, ſi quid mutandum, ferret animus legere τοῦ τῶν δακρύων, ut conſtructio invertatur, & ἤλεκτρον fiat nominativus, plane ut infra c. 6. med. οὐκ ἤλεκτρον, ἀλλὰ χρυσὸς αὐτὰς ἀποτάζει τ λόγου. *J. F. R.*

10. Ἐπὶ τῷ Ἠριδανῷ] Culpa tua factum eſt, Luciane, ut tua te ſpes falleret. Legiſſes *Plinium* 37, 3. & alia te docuiſſet. Quin tuum conſuluiſſes *Herodotum*, qui 3, 115. jam monuerat, eſſe qui dicant, Ἠριδανὸν καλεῖσθαι πρὸς βαρβάρων ποταμὸν, ἐκβάλλοντα ἐς τὴν θάλασσαν τὴν πρὸς βορέην ἄνεμον (loquitur autem de extremis Europae) ἀπὸ τοῦ τὸ Ἤλεκτρον φοιτᾶν λόγος ἐστὶ κ.τ.λ. Probabile eſt in illa vicinia litorum Pruſſicorum, ubi invenitur hodieque ſuccinum, fuiſſe appellationem, quae ob ſimilitudinem qualemcumque ſoni locum narrationi de *Eridano* faceret. Ac memini me legere *Radamme* vel ſimile nomen, quod jam quaerere non vacat. Caeterum in Eridani arenis inveniri ἤλεκτρον adnotatum, ita ſimpliciter dicit *Pauſanias* Eliac. I. p. 159, 29. ut videri poſſit ipſe quoque hujus erroris, cujus ſe accuſat Lucianus, non immunis fuiſſe. Quod ut fatemur, ſic depellendam cenſuimus injuriam, qua effecit illum Gallicus interpres, cum e Latina verſione, male intellecta, illum confudiſſe inſimulat electrum ſ. ſuccinum gemmam, cum electro metallo factitio. Vid. *Act. Erud. Lipſ.* 1733, p. 109. ſeqq. *J. M. G.*

25. Ἡμῶν]

αἰγείρων, ἐκπετάσας τὸ πρωκόλπιον, ὑποδέξεσθαι τῶν δακρύων ὀλίγα, ὡς ἤλεκτρον ἔχοιμι.

populorum unam, & expanso sinu excepturum paucas lacrimas, ut electrum habeam.

Καὶ δὴ ὁ πρὸ πολλοῦ, κατ' ἄλλο μέντοι χρέος, [a] ἦκον δὲ ὅμως ἐς τὰ χωρία ἐκεῖνα, ᾗ ἔδει γὰρ ἀναπλεῖν κατὰ τὸν Ἠριδανὸν, οὔτ' αἰγείρους εἶδον, πάνυ δεισχοπῶν, οὔτε τὸ ἤλεκτρον, ἀλλ' οὐδὲ τὄνομα τοῦ Φαέθοντος ἤδεσαν οἱ ἐπιχώριοι. ἀναζητοῦντος γὰρ ἐμοῦ καὶ διαπυθανομένου, πότε δὴ ἐπὶ τὰς αἰγείρους ἀφιξόμεθα, τὰς τὸ ἤλεκτρον [b] ἐκδιδούσας; ἐγέλων οἱ ναῦται, καὶ ἠξίουν σαφέστερον λέγειν ὅ, τι καὶ θέλοιμι· κἀγὼ τὸν μῦθον διηγούμην αὐτοῖς, Φαέθοντα γενέσθαι Ἡλίου παῖδα, καὶ τοῦτον ἐς ἡλικίαν ἐλθόντα, αἰτῆσαι τοῦ πατρὸς ἐλάσαι τὸ ἅρμα, ὡς ποιήσειε καὶ αὐτὸς μίαν ἡμέραν· τὸν δὲ δοῦναι, τὸν δὲ ἀπολέσθαι ἐκδιφρευθέντα· καὶ τὰς ἀδελφὰς αὐτοῦ πενθούσας ἐνταῦθά που, ἔφην, παρ' ἡμῖν, ἵνα ὧδε καὶ κατέπεσεν ὅπου τῷ Ἠριδανῷ, αἰγείρους γενέσθαι, καὶ δάκρυα ἔτ' αὐτῷ τὸ ἤλεκτρον.

2. Et sane non ita diu est, cum alterius quidem rei caussa, sed veni tamen in loca illa: oportebat enim adverso Eridano navigare, sed neq populos vidi, diligenter licet circumspiciens, neque electrum. quin neque nomen Phaëthontis noverant incolae. Requirente enim me atque interrogante, quando veniremus ad populos, electrum reddentes? ridebant nautae, postulabantque, uti clarius, quid mihi vellem, dicerem. Hic ego fabulam ipsis enarro, Phaëthontem fuisse Solis filium, & hunc, adultus cum esset, petiisse a patre currus ipsius agendi facultatem, ut & ipse diem unum faceret: illum dedisse, hunc excussum curru periisse, & sorores ipsius dum lugerent hic circiter, dicebam, apud nos, ubi etiam cecidit, apud Eridanum, populos factas esse, & lacrimari propter eum succina.

Τίς ταῦτά σοι, ἔφασκον, διηγήσαλο ἀπατεὼν καὶ ψευδολόγος ἄνθρωπος; ἡμεῖς δὲ οὔτε ἡνιόχόν τινα ἐκπίπουσα εἴδομεν, οὔτε τὰς αἰγείρους, ἃς φὴς, ἔχομεν. εἰ δὲ ἦν τι τοιοῦτον, οἴει ἡμᾶς δυοῖν ὀβολοῖν ἕνεκα ἐρέτας ἂν, ἢ ἕλκειν τὰ πλοῖα πρὸς ἐναντίον τὸ ὕδωρ, οἷς ἔξην πλουτεῖν, ἀναλέγουσας τὰ αἰγείρων τὰ δάκρυα; τοῦτο λεχθὲν μέντοι μου καθίκετο· καὶ ἐσιώπησα διαπυθεὶς, ὅτι

3. *Quis haec tibi*, dicebant, *narravit impostor & mendax homo? Nos vero neque navigium quenquam excidere vidimus, neque habemus, quas, ais populos. Si vero quid esset tale, putasne nos duorum obolorum caussa remigaturas, aut tracturos adverso flumine navigia, cum divitibus nobis esse liceret, legendis populorum lacrimis?* Hic fermo non mediocriter me momordit. Et tacui cum pude-

a Ἦκον] Nihil mut. Edd. Ἥκων vult *Solan.* b Ἐκδιδούσας] Omittit *Fl.* c Ἡμῖν] Restitut. ex L. & *Venet.* Ὑμῖν cett.

15. Ἦκον] In omnibus libris nostris antea ἧκον legebatur. Ego sic necessario mutandum duxi. *M. du S.*

17. Αἰγείρους] *Populos nigras* etiam recte vertitur in *Diod. Sic.* V. c. 23. in quas illas mutatas is quoque refert, totamque fabulam enarrat, quam tamen & ipse contemnit. *J. F. R.*

21. Ἐκδιδούσας] Male *Fl.* hoc omittere adpinxerat *Soulius* noster. At quis dixerit adeo male omissum? nam quia satis ante jam dixerat has arbores electrum δακρύειν, & ἀποστάζειν, forsan id jam per ellipsin vult intelligi, aut ἰχνύσας tacite supplendum, quod frequentissime omitti, abunde ostensum supra. Vid. *Gall.* c. 14. ὁ τὰ πτερὰ, *Bis Accus.* c. 9. & 20. ἡ τὰ ποικίλα, notasque ad *Mort. Dial.* X. §. 4. *J. F. R.*

30. Ἡμῖν] Ita L. & *Ven.* utraque optime. Vid. notam nostram ad §. 1. in reliquis ὑμῖν. *M. du S.*

39. Οἷς ἔξην πλουτεῖν, ἀναλέγουσας] Transitus ille ab dativo ad accus. etiam est in *Diod. Sic.* XI. c. 9. p. 410. f. Τούτοις παρῆγε ταχέως ἀφιστοποιεῖσθαι, ὡς ὁ ἄδην διστησομένους, quod frustra suspectum esse *Stephano* & *Rhodomano* docet *Wessel.* ex *Plutarch.* Apophth. p. 225. iisdem plane verbis utente. Addo *Thucyd.* IV. c. 2.

Ei-

deret me, cui re vera accidisset quod puero, ut poëtis crederem improbabilia adeo mentientibus, ut sanum nihil illis placeat. Una igitur hac spe non parva falsus, aegre ferebam quasi ex ipsis manibus electrum perdidissem, qui jam imaginatus fueram, ad quot res & quomodo illo usurus essem.

παιδίε τινὸς ὡς ἀληθῶς ἔργον ἐπεπόνθειν, πιστεύσας τοῖς ποιηταῖς ἀπίθανα οὕτω ψευδομένοις, ὡς μηδὲν ὑγιὲς δέεσθαι αὐτοῖς. μιᾶς μὲν δὴ ταύτης ἐλπίδος ὑ μικρᾶς ἐψευσμένος ἠνιώμην, καθάπερ ἐκ τῶν χειρῶν τὸ ἤλεκτρον ἀπολωλεκώς· ὅσγε ἤδη ἀνέπλαττον ὅσα ἂν οἷα χρήσομαι αὐτῷ.

4. Illud tamen, & quidem certo, putabam me apud illos reperturum, cycnos multos canentes in ripis fluvii: ac rursus interrogabam nautas (nam adhuc adverso flumine navigabamus) *Verum cycni certe quando nobis modulatum illud carmen canunt adstantes hinc & hinc fluvio? Ajunt enim illos Apollinis comites, homines canendi peritos, hic aliquando in volucres abiisse, & propterea adhuc canere, non oblitos Musicae.*

Ἐκεῖνο δὲ ἂν πάνυ [d] ἀληθῶς ἥμην εὑρήσειν παρ' αὐτοῖς, κύκνους πολλοὺς ᾀδοντας ὀπὶ ταῖς ὄχθαις τοῦ ποταμοῦ. καὶ [e] αὖθις ἠρώτων τοὺς ναύτας (ἀνεπλέομεν γὰρ ἔτι) Ἀλλ' οἵ γε κύκνοι, φημίκα [f] ἡμῖν τὸ λιγυρὸν ἐκεῖνο [g] ᾄδουσιν ἐφεστῶτες τῷ ποταμῷ, ἔνθεν καὶ ἔνθεν; Φασὶ γοῦν Ἀπόλλωνος παρέδρους αὐτοὺς ὄντας, ᾠδικοὺς ἀνθρώπους, ἐνταῦθά που ἐς τὰ ὄρνεα μεταπεσεῖν, καὶ ἀφ' τοῦτο ᾄδειν ἔτι, οὐκ ἐκλαθομένους τῆς μουσικῆς.

5. At illi cum risu, *Tu homo*, inquiunt, *non desines hodie mentiri de regione nostra atque fluvio? Nos vero semper navigantes, & a pueris inde fere opus facientes in Eridano, paucos quidem cycnos interdum videmus in palustribus ripis fluminis, & crocitant hi quidam plane alienum a Musis, & imbecillum, adeo ut corvi vel graculi Sirenes sint ad illos. Canentes autem suaviter, atque ut tu ais, ne per somnium quidem audivimus. Itaque mirari subit unde ista de nobis ad vos pervenerint.*

Οἱ δὲ σὺν γέλωτι, Σὺ, ἔφησαν, ὦ ἄνθρωπε, ὑ παύσῃ τήμερον καλαψευδόμενος τὴν χώραν ἡμῶν, καὶ τοῦ ποταμοῦ; ἡμεῖς δὲ ἀεὶ πλέοντες, ἀ ἀρχεδὸν ἐκ παίδων ἐργαζόμενοι ἐν τῷ Ἠριδανῷ, ὀλίγους μὲν κύκνους ἐνίοτε ὁρῶμεν ἐν τοῖς ἕλεσι τοῦ ποταμοῦ, καὶ κρώζουσιν ὅτοι πάνυ ἄμουσον καὶ ἀδυνές, ὡς τοὺς κόρακας ἢ τοὺς κολοιοὺς Σειρῆνας [h] μὲν εἶναι πρὸς αὐτούς· ᾀδόντων δὲ ἡδύ, καὶ οἷον σὺ φῂς, ὐδὲ ὄναρ ἀκηκόαμεν, ὥστε θαυμάζομεν πόθεν ταῦτα εἰς ὑμᾶς ἀφίκετο περὶ ἡμῶν.

Πολ-

d Ἀληθῶς] Ἀληθὴς *Fl.* *e* Αὖθις] Bene *Fl. Fr. W. P.* Αὖτις male *J.* *f* Ἡμῖν] Recte L. & *J.* Ἡμῶν *Fl.* cum vett. male. *g* Ἄδουσιν] *Fl.* ἄδουσιν sine puncto subscripto. *h* Μὲν] Non habet *Fl.*

Ἔτεροι δὲ τούτους — Ἀμφιλίονας ἐπιμελεῖσθαι. Ubi *Duker.* ex *Aristoph.* Eq. 1391. σοι Ἀμφίλυκος — ἴσως λαβόντα, tum & hoc Luciani adfert. Sed, ut verum fatear, non est semper ejusmodi dissimilis casus anomalus, quando duo verba adsunt, quae diversum casum admittunt; ita ὡς hic regitur ab ἔχειν, & ἀναλύσαντας ab infinito πλεῦν, propter conjunctionem omissam, i. e. ὡς ἀναλύσαντες πλεύσειν. Idque patet itidem ex hoc *Lysiae* pro Corinth. Sociis, p. Ed. *Lond.* 28. Ἄξιον δὲ πᾶσιν ἀνθρώποις κἀκείνων μεμνῆσθαι, ὁμονοήσαντας μὲν τὸ ταῖς ᾠδαῖς, λέγοντας δ' τὸ ταῖς τῶν ἀγγέλων μισθώσεις, τιμῶντας &c. Merentur interim talia observari, quia & continuatur alias dativus praemissus, ut ead. Orat. p. seq. Μόνοις δ' αὐτοῖς οὐκ ἔξεγένετο ἐκ τῶν ἡμαρτημένων μεθόσεως περὶ τὸ λοιπὸν ἄμουσον βλάπτεσθαι. *J. F. R.*

55. Ἀπόλλωνος παιδίκους] Cygnorum fabulam vulgo aliter narrant; prae luctu enim Phaëthontis mutatos ferunt. Vid. *Ovid.* Met. II. 367. & *Virgil.* Æn. X. 186. vid. *Plat.* Phaed. p. 387. g. & *Stob.* serm. CXIX. p. 607. *Cic.* Tusc. I. 30. & *Davis.* not. *M. du S.*

56. Παιδίκους] Addendi hi παίδικοι illis, quos magna diligentia, nec sine felicis ingenii specimine collegit Doctiss. *Go. Arnaldus*, forte cap. 5. aut 25. *J. M. G.*

Πολλὰ τοιαῦτα ἐξαπαλῆσθαι [a] ἔνι, πιστεύοντας τοῖς πρὸς τὸ μεῖζον ἅπαντα ἐξηγουμένοις. ὥστε κἀγὼ νῦν δέδια ὑπὲρ ἐμαυτοῦ, μὴ ὑμεῖς ἄρτι ἀφιγμένοι, καὶ τοῦτο πρῶτον ἀκροασάμενοι ἡμῶν, ἤλεκτρά τινα καὶ κύκνους ἐλπίσαντες εὑρήσειν παρ' ἡμῖν, ἔπειτα μετ' ὀλίγον ἀπέλθητε καταγελῶντες τῶν ὑποσχομένων ὑμῖν, τοιαῦτα πολλὰ κειμήλια ἐνεῖναι τοῖς λόγοις. ἀλλὰ μαρτύρομαι, ὡς ἐμοῦ τοιαῦτα μεγαλαυχουμένου περὶ τῶν ἐμῶν ὅτε ὑμεῖς, ὅτε ἄλλον πω ἀκήκοεν, ὃς ἂν ἀκούσειε πολύ. ἄλλως μὲν γὰρ οὐκ ὀλίγοις [b] ἐντύχοις ἂν Ἠριδανοῖς τισι, καὶ οἷς οὐκ ἤλεκτρον, ἀλλὰ χρυσὸς αὐτὸς ἀποστάζει τῶν λόγων, πολὺ τῶν κύκνων τῶν ποιητικῶν λιγυροτέρους. τὸ δὲ ἐμὸν ὁρᾶτε ἤδη ὁποῖον ἁπλοϊκὸν καὶ [c] ἄμουσον, οὐδέ τις ᾠδὴ πρόσεστιν. ὥστε ὅρα μὴ τοιοῦτό τι πάθῃς μεῖζω περὶ ἡμῶν ἐλπίσας, οἷόν τι πάσχουσιν οἱ τὰ ἐν τῷ ὕδατι ὁρῶντες· οἰόμενοι γὰρ τηλικαῦτα εἶναι αὐτὰ οἷα διαφαίνεται

6. Multum decipi in talibus poteſt, ſi quis credat iis, qui in majus extolluant narrando omnia. Itaque ego etiam pro me nunc ſum ſolicitus, ne qui modo veniſtis & jam primum nos auditis, electra quaedam & cycnos invenire apud nos cum ſperaretis, diſcedatis paullo poſt irridentes illos, qui pretioſa id genus multa ineſſe noſtris in orationibus, vobis fuerant polliciti. At ego teſtor, talia me de meis rebus gloriantem neque vos, neque alium quemquam unquam audiviſſe, neque auditurum unquam eſſe. Alios quidem invenias non paucos, Eridanos quosdam, quibus non electrum, ſed aurum ipſum orationis ſtillat, multum poëticis cycnis modulatiores. Ego vero qualis ſim jam videtis, ſimplex, literarum expers; neque cantus adeſt. Igitur vide, ſi quis majora de nobis ſperas, ne tibi accidat, quod his, qui aquis ſubmerſa vident. Arbitrati enim, tanta eſſe illa, quanta deſuper adſpicientibus videbantur,

a Ἔνι] Ἔστι L. b Ἐντύχοις ἂν] Ἐντύχῃς ſine ἂν Fl. c Ἄμουσον] Sic G. L. marg. A1. & J. Ἄμυθον Fl. Wech. P. &c.

80. Ἀλλὰ μαρτύρομαι] Ἀντὶ τοῦ βεβαιῶ. V. (Nota ἀντιῶ ſcripſerat C.)

72. Ἔνι] Recte habere vulgatum, vix operae erit multis docere, adeo id eſt frequens. Nolter ſupra Parraſ. §. 17. ὅτε γὰρ αὐλεῖν ἔνι Ariſtoph. Plut. 348. ἔνι γάρ τις ἔνι κἀδωνῷ σὺ τῷ πράγματι, ubi Illuſtr. Spanh. ex Demoſth. aliisque idem adfert, quem etiam ad partes vocat Rev. J. Elſn. ad Galat. III. 28. Οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος — οὐκ ἔνι δοῦλος &c. Adde Theogn. vſ. 1000. — σὺ προμάχοισιν ἔνι, & frequenter alibi. Ita ἔνι pro ἔνεστι vel ἔξεστι Ael. V. H. XII. 21. Item Diod. Sic. Athen. & Plato, quos adlegat Cl. Petiz. in Addend. ad Ael. p. 981. Ed. minor. J. F. R.

87. Τὸ δὲ ἐμὸν ὁρᾶτε ἤδη ὁποῖον ἁπλοϊκὸν καὶ ἄμουσον, οὐδέ τις ᾠδὴ πρόσεστιν] *Mea vero dicendi ratio quam ſit ſimplex, & a fabulis aliena, videtis, neque ipſi inſit modulatio.* Haec eſt verſio Salmurienſis. Sed in Mſ. eſt ἄμυσον pro ἄμουσον, quod magis probo, & verto: *mea videtis oratio quam ſit ſimplex & inerudita*, ſic ſua ipſe per modeſtiam elevat, *& quam nihil in ipſa ſit canori.* Sic enim recte verti puto ᾠδή. Ut Craſſus apud Cic. III. de orat. de C. Carbone: *Profluens quiddam habuit Carbo, & canorum.* Et Gellius de eodem in Bruto de claris oratoribus: *L. Gellius qui ſe illi contubernalem, in conſulatu fuiſſe narrabat, canorum oratorem, & volubilem*, &c. *fuiſſe dicebat.* Ubi *volubilis* eſt, cui facile proflunt oratio. Plutarchus de auditione, ſic circumſcribit, τὴν φωνὴν ἐμμελείας τινὶ & μαλακότητι & ἡδύσμασιν ἰφηνύσιν. *Vocem accuratis quibusdam ſonis ac mollitie & modulationibus edulcare.* Μύθοι pertinent ad poëtas, non ad oratores. Quoniam tamen Sophiſtae ſuis orationibus adſpergebant fabulas, non contendam, ſi quis pro vulgata ſtet acrius. J. G. G.

93. Σκιᾶς — αὐγὴν] Non ſatis opticarum rationum, etiam in quantum illa aetate erant cognitae, peritum fuiſſe noſtrum, non negaverim. Sed nec obeſſe illi debet uſus horum nominum. Nempe σκιὰ eſt ſpecies in oculos incurrens, praeſertim, cui nihil ſolidi ſubeſt, ut illa εἴδωλα tum Opticorum, tum quae apud manes, quas etiam Latine *umbras* vocari, notum eſt: αὐγὴ ſunt radii varie reflexi & refracti, quibus augetur illa umbra, illa ſpecies. Sic poſuit αὐγὰς Euclides, vel quisquis eſt, in principio Opticorum: εἴδωλον autem & ἔμφασιν hic pariter & Heliodorus Lariſſaeus dicunt eam, quae hic σκιὰ eſt. *Plin.* 36, 26. ſ. 67. ima-

tur, dilatata a radiis umbra; cum extracta multo minora deprehendunt, indignantur. Jam igitur tibi praedico, effusa aqua, & detegens me, ne quid magni te hausturum speres, aut spei *vanae* culpam in te ipse conferas.

αὐτοῖς ἄνωθεν, εὐρυνομήσῃς δ' σκιᾶς πρὸς ἣν αὐγὴν, ἐπειδὰν ἀναστάσωσι, πολλῷ μικρότερα εὑρίσκοντες, ἀηδῶνται· ἤδη σὲ σοι προλέγω, ἐκχέας τὸ ὕδωρ, καὶ ἀποκαλύψας τἀμὰ, μηδὲν μέγα προσδοκήσῃς ἀνιμήσεσθαι, ἢ σαυτὸν αἰτιάσῃ δ' ἐλπίδος.

MUSCAE ENCOMIUM.

NOn est minima volucrium musca, in quantum culicibus diversi generis, & minoribus etiam insectis comparatur: sed tantum istaec magnitudine superat, quantum ipsa ape minor est. Pennata est non eadem ratione, qua aliae volucres, ut plumis toto corpore velut comata sit, majores autem pennas habeat in alis; verum instar locustarum,

ΜΥΙΑΣ ΕΓΚΩΜΙΟΝ.

1 Ἡ Μυῖα ἔστι μὲ [d] οὐ τὸ σμικρόταλον τῶν ὀρνέων, ὅσον ἐμπίσι, καὶ κώνωψι, καὶ τοῖς ἔτι λεπτοτέροις παραβάλλειν· ἀλλὰ τοσοῦτον ἐκείνων μεγέθει πρόσχει, ὅσον αὐτὴ μελίττης ὑπολείπεται. ἑτέρως δὲ οὐ κατὰ [e] αὐτὰ τοῖς ἄλλοις, ὡς τοῖς μὲ ἁπανταχόθεν κομᾶν τὸ σῶμα, τοῖς δὲ ὠκυπτέροις χρῆσθαι· ἀλλὰ κατὰ τὰς ἀκρίδας,

[d] Οὐ οὐ] Sic & *Fl.* cum *J. P.* &c. Οὔτω *L.* [e] Τὰ] Omisit *J.* Non item *Fl.* aliaeque.

2. Ἐμπίσι] * Ἕτερα κώνωψ ἰμπίδι. καίται Ἀριστοφάνης ὁ κωμικὸς τ' αὐτὸν φησὶ † κώνωπα ϵ ἰμπίδα, ὁ Μαφίλιος. *V.* (Οἷον πολὺ τὸν γναμπὸν ἔχειν τοὺς ἰμπίδας κατὰ τὸ στόμ' ἄδην ἢ κατ' ἀροτρύγιον. *G.*) In V. altero legitur sic: Ἐμπίσι] Ἐμπὶς ὁ ϲὸ τοῖς ὕδασι κώνωψ. ὁ δὲ κώνωψ εἶδος ζωδίου.

* Ἕτερα] Ἕτερος *C.* Sed vulgatum praestat. *J. F. R.* † Κώνωπα] Κώνωπας καὶ ἰμπίδας Edita. Muravit *M. du S.*

imaginem, quam reddit Obsidianus lapis, *umbram* vocat, & magis diserte *Isidor.* Orig. 16, 4. *imaginum umbras.* *J. M. G.*

96. Ἐκχέας τὸ ὕδωρ] Nihil minus quam ad judicialem clepsydram hoc pertinet, quod cum putaret *Marcilius*, profecto dormitarit necesse est. Dixerat, quae sub aqua sint, ea apparere majora: ac simili ratione judicare quosdam de operibus ingenii. Jam subjicit, se hac ingenua de se professione, velut aquam illam effundere, quae hominum judiciis officere posset, & nudum se praebere spectandum. *J. M. G.*

2. Ἐμπίσι & κώνωψι] Non inveniebam diversa nomina horum insectorum. Utrumque culicis genus esse video. *Muscellas*, quod dederunt interpretes, vel *musculas*, quo nomine Augustinus κώνωπας Aegyptiorum reddit, muscis adscribendas; *tabanos*, *asilos*, *oestros*, muscarum genera ipsa quoque esse, putabam. Igitur contentus fui *culicum genera* indiscretim dicere. Caeterum magnificentius aliquanto encomium futurum erat, si nostri aevi praesidiis, & *Leeuwenhoeckio* aliquo vel *Reaumurio* praemonstratore usus esset Lucianus, v. g. in oculorum numero & admirabili structura, in proboscide. *J. M. G.*

5. Ἑκάτερος] δὲ ὡ κατὰ τὰ αὐτὰ τοῖς ἄλλοις, ὡς τοῖς μὲ ἁπαλαχόθεν κομᾶν τὸ σῶμα· τοῖς δὲ ὠκυπτέροις χρῆσθαι] Non accuratus satis fuit Interpres in hisce vertendis hoc modo: *est autem alata non eo modo quo ceterae volucres, quarum aliae pennas in toto habent corpore, aliae perniciibus alis utuntur.* Posteriorum verborum hic est sensus: *ut aliis pennis ab omni parte ornatum habeat corpus, aliis in volando utatur.* Ita *L. Bos*, in schedis Mss. Plura in Obs. Crit. p. 64. f. & 65. *J. F. R.*

Ibid. Κατὰ τὰ αὐτὰ] Male *Fl.* omisisse τὰ, patet ex c. 3. ubi & ipsa cum cett. κατὰ τὰ αὐτὰ τοῖς ἐλέφασι. *J. F. R.*

6. Ὡς τοῖς μὲ — χρῆσθαι] Haec insititia videntur. *F. G.* Mox pro *pennas* esse vertendum *plumas* monuit Idem. *J. F. R.*

8. Κατὰ τὰς ἀκρίδας] Confer Nostrum infra Διψ. c. 3. *L. K.*

καὶ τέτιγας, καὶ μελίττας, ἔστι [a] μὲν ὑμενόπτερα, τοσοῦτον ἀπαλώτερα ἔχουσα τὰ πτερὰ, ὅσον τῆς Ἑλληνικῆς ἐσθῆτος ἡ Ἰνδικὴ λεπτοτέρα, καὶ μαλακωτέρα· καὶ μὴν [b] διήθισαι τοὺς ταῶνας, εἴ τις ἀτενὲς βλέποι ἐς αὐτὸν, ὁπόταν ἐκπετάσασα πρὸς τὸν ἥλιον, ἐκπερῶσιν.

Ἡ δὲ πτῆσις οὔτε τὰς νυκτερίδας εἰρεσίᾳ συνεχεῖ τῶν πτερῶν, οὔτε τὰς ἀκρίδας μετὰ πηδήματος, οὐδὲ ὡς οἱ σφῆκες μετὰ ῥοιζήματος, ἀλλ' εὐκαμπὴς πρὸς ὅ, τι ἂν μέρος ὁρμήσῃ τοῦ ἀέρος. καὶ μὴν καὶ κεῖνο πρόσεστιν αὐτῇ, τὸ μὴ καθ' ἡσυχίαν, ἀλλὰ μετ' ᾠδῆς πέτεσθαι, οὐκ [c] ἀπηνῶς οἷα κωνώπων, καὶ ἐμπίδων, οὐδὲ τὸ βαρύβρομον τῶν μελιττῶν, ἢ τῶν σφηκῶν τὸ φοβερὸν, καὶ ἀπειλητικὸν ἐνδεικνυμένης· ἀλλὰ τοσοῦτόν ἐστι λιγυρώτερα, ὅσον σάλπιγγος καὶ κυμβάλων αὐλοὶ μελιχρότεροι.

Τὸ δὲ ἄλλο σῶμα ἡ μὲν κεφαλὴ λεπτόταλα τῷ αὐχένι συνέχεται, καὶ ἔστιν εὐπεριάγωγος, καὶ συμπεφυκυῖα ὥσπερ ἡ τῶν ἀκρίδων· ὀφθαλμοὶ δὲ προπαγεῖς, πολὺ τοῦ κέρατος ἔχοντες στέρνον εὐπαγές· καὶ ἐκπεφύκασιν αὐτῇ οἱ πόδες, καὶ οὐ τοὺς σφῆκας πάνυ ἐσφιγ-

& cicadarum, apiumque; pinnas habet membrana, tanto quidem molliores alis aliis, quanto Graeca veſte Indica eſt tenuior & delicatior. Et ſane floreos pavonum inſtar colores habet, ſi quis intente illam reſpiciat, cum expanſis ad ſolem pennis volatum meditatur.

2. Volatus illius eſt non qualis veſpertilionum in perpetuo alarum remigio, neque locuſtarum inſtar cum ſaltu *conjunctus*, neque cum perſtrepero impetu, ut veſparum, ſed flexilis in quamcumque partem aëris tendat. Etiam hoc illi ineſt, quod non ſilentio, verum cum cantu quodam volat, non infeſto, qualis eſt culicum, neque graves fremitus apum, aut terribiles minacesque veſparum imitante, ſed in tantum eſt modulatior, quantum tuba atque cymbalis tibiae ſunt placidiores.

3. Quantum ad reliquum corpus, caput tenuiſſimo canali continetur cervicibus, & circumactu eſt facile, non adnatum quale locuſtarum: oculi autem ſolide eminentes multum habentes de cornu: pectus compactum, e quo enati pedes non omnino ut in

[a] Μὲν] Non comparet in *Fl.* [b] Διήθισαι] Διήθησαι *Woch.* [c] Ἀπηνῶς] Sic Edd. conſtanter. Ἀπρεπῶς vult *Solan.*

9. Μελίττας] (Dele punctum) *Kuſt.* Non hoc tantum, ſed dele etiam μὲν cum *Fl.* quod in reliquis odioſe occurrit, & ſenſum perturbat. *M. du S.*

Ibid. Ἔστι μὲν] Recte abeſſe μὲν in *Fl.* adlevit *Solan.* idque in *J.* delerat. Ego etſi abeſſe poſſe credo, nondum tamen deleo, quum in al. Codd. non deleatur, atque & alibi implendae orationis gratia abundet, & vel hic durior ſit pronuntiatio, ſi μὲν deleas. Abundat ſimiliter μὲν ap. *Long. Paſt.* IV. p. 147. (vere 139.) Ed. *Moll.* Αἰγὶ δ' ἄρξω μὲν παιδίον ὑπέθηκαν, καὶ θυγάτριον γενόμενον διέτρεφον. Neque opus eſſe ut δὲ ſemper ſequatur, patet etiam ex *Ariſtoph.* Pl. 58. Ἐγὼ μὲν εἰμούσιον λέγω σοι — vid. reliqua. Non diſſimile etiam eſt hoc *Diod. Sic.* XI. c. 39. τοὺς λόγῳ μὲν συμβουλεύσοντας κατὰ τὸ παρὸν μὴ τοιχίζειν τὴν πόλιν &c. ubi δὲ quoque non ſequitur, niſi poſt aliquot periodos, nec ad illud μὲν pertinens. Nec Apoſtoli in *Act.* c. XXVII. 21. Ἔδει μὲν, ὦ ἄνδρες, πειθαρχήσαντάς μοι, μὴ ἀνάγεσθαι ἀπὸ τῆς Κρήτης, ubi nec adverſativa ſequitur, ſed tacite intelligitur, in oppoſito verbo κερδῆναι mox adjuncto. *Herodian.* I. 4. 2. Ἀρχὴν μὲν ὑμᾶς — θεωμαχὸν εἶδον, & ſic bis ter alibi. Interdum etiam ſimpliciter μὲν pro adſeverationis nota poni, notum arbitror ex *Ael.* V. H. IV. 10. ἐμοὶ μὲν δοκεῖ. Quin & μὲν praemiſſo μὲν habuimus haud ſemel, ut *Paraſ.* c. 15. & 21. Nec tamen adeo abundare hic videtur, quia augeat aliquantum, ut Latinum *vel*, quando dicimus, ille *vel major* eſt, *vel centies*, & ſimil. Ita & ap. eosdem τὸ *quidem* nullo ſequente *ſed* adhiberi, hodie vix quemquam fugit, licet id male negarit *Sanctius* L. III. p. 514. f. quem permultis teſtimoniis probe refutavit Cl. *Perizon.* *J. F. R.*

22. Ἀπρεπῶς] Sic neceſſario corrigendum fuit, propter ſequens οἷα. legebatur enim in omnibus ἀπηνῶς. *M. du S.*

30. Οὐ συμπεφυκυῖα ὥσπερ ἡ τῶν ἀκρίδων] Vertunt *non cervici affixum, ut eſt locuſtarum*; quod unde potuerunt effingere? De cervice nihil eſt in Luciano. Et qualis quam-

in veſpis adſtricti. Alvus munita ipſa quoque eſt, thoraci ſimilis, zonas latas & ſquamas habens. Ulciſcitur ſe non circa noviſſimam alvi partem, uti veſpa, & apis, ſed ore ac proboſcide, qua eo modo quo elephanti inſtructa & ante ſe paſcitur, & comprehendit, & adhaereſcens continet, quum acetabulo extrema parte ſit ſimilis. Ex illa vero dens emicat, quo ubi pupugit, potat ſanguinem. Nam bibit quidem lactem quoque: ſed ſuavis illi etiam ſanguis, cum dolore non magno eorum, qui punguntur. Sex pedes cum habeat, quatuor ſolis incedit, anterioribus autem duobus, velut manibus utitur. Videas igitur illam quadrupedem ingredi, ferentem manibus ſublatum eſculentum quiddam humano plane more, atque ut nos.

4. Naſcitur non ſtatim talis, ſed vermis primum, ſive ex hominibus, ſive animalibus aliis demortuis. Deinde paullatim & pedes profert, & pinnas gignit & ex repente fit volucris: fit etiam gravida & vermiculum parit, muſcam paullo poſt futurum. Cum autem nutriatur cum hominibus, eo-

μένοι. ἡ γαστὴρ δὲ ὠχύρωται καὶ αὐτὴ, καὶ θώρακι ἔοικε ζώνας πλατείας, καὶ φολίδας ἔχουσα. ἀμύνεται μὴν τοι καὶ τὸ ὀπίσθιον οὐκ σφῆκι, καὶ μέλιτται, ἀλλὰ τῷ στόματι, καὶ τῇ προβοσκίδι, ἣν καὶ τὰ αὐτὰ τοῖς ἐλέφασι καὶ αὕτη ἔχουσα προνομεύει τε καὶ ὑπολαμβάνει, καὶ προσφῦσα κατέχει, κοτυληδόνι καὶ τὸ ἄκρον ἐοικυῖα, ἐκ δὲ αὐτῆς ὀδοὺς προκύπτει, ᾧ κεντοῦσα πίνει τὸ αἷμα τοῦ, πίνει μὲν καὶ γάλακτος, ἡδὺ δὲ αὐτῇ καὶ τὸ αἷμα, καὶ μετὰ μεγάλης ὀδύνης τῶν κεντημάτων. ἐξάπους δὲ οὖσα, τοῖς μὲν τέτταρσι βαδίζει μόνοις, τοῖς δὲ προθίοις δυσὶ καὶ ὅσα χερσὶ χρῆται. ἴδοις ἂν οὖν αὐτὴν ὅτι τεττάρων βεβηκυῖαν, ἔχουσάν τι ἐν ταῖν χεροῖν μετέωρον ἐδώδιμον ἀνθρωπίνως πάνυ, καὶ καθ' ἡμᾶς.

Γίγνεται δὲ οὐκ εὐθὺς τοιαύτη, ἀλλὰ σκώληξ τὸ πρῶτον ἤτοι ἐξ ἀνθρώπων, ἢ ἄλλων ζώων ἀποθανόντων· εἶτα κατ' ὀλίγον πόδας τε ἐκφέρει, καὶ φύει τὰ πτερὰ, καὶ ἐξ ἑρπετοῦ ὄρνεον γίγνεται, καὶ κυοφορεῖ δὲ, καὶ ἀποτίκτει σκώληκα μικρὸν τὴν μυῖαν ὕστερον. σύντροφοι δὲ ἀνθρώποις ὑπάρχουσα, καὶ

d Προνομεύει] Προνομεύω *Wheb.* male. e Ὀδοὺς] Ὀδοὺς adſpirate *Fl.*

40. Κοτυληδόνι] Κοτυληδόνος αἱ τῶ πολύποδος πλευτάναι. *V.*

quaeſo cervix locuſtarum? Certe Lucianus ullam eſſe prorſus per has voces negat, quae verti debent, *non agnata* reliquo corpori, *ut eſt locuſtarum*, non eſt continuus tractus corporis a capite ad caudam, ut in locuſtis, ſed poſt caput eſt velut intervallum, ita tamen, ut tenui fauce caput reliquo corpori annectatur, & ſic poſſit converti alia parte corporis immota & quieta. Paulo poſt etiam potuit vocem φολίδας lenius interpretari, quam per vocem *cortices*, praecipue quum loricas ſquammatas dixerint, & laminas ex ferro in eis agnoverint. Tum & ὑ κατὰ τὸ ὀπίσθιον reddidit inſcite, *non aculeo*, quaſi vocis hujus ſignificatio & diſcrimen, quod inter muſcam & alia inſecta notat auctor, reſpiceret formam, & non potius locum ubi ſitus ejus, in extrema nempe parte diverſa, quam eſt in veſpis & apibus. *J. G.*

42. Ὀδοὺς] Florentinam recte ὀδοὺς habere adpinxit *Solan.* neſcio quare; nam ſi dentis ſignificatum retinere voluit, cur ſcripturam ap. omnes receptam novaremus? Et quum dentes etiam vocentur aculei furcarum, quae ideo *tridentes* ac *bidentes* audiunt, nec τρίοδους de fuſcina Neptuni Graecis ignotum: item pinnae raſtrorum, dentes vocantur, quid obſtat quo minus & proboſcidem muſcae aculeatam dentis nomine inſigniret Noſter? Ita & vertebram primam colli ὀδόντα vocari *Hippocrati*, monet *Poll.* L. 2. S. 131. quem tamen refellit *Foeſ.* in Oecon. Hipp. ſecundam Hippocrati hoc nomine inſigniri docens; ſed nihil hic refert, dum a ſimilitudine dentis canini aculeati tamen traxiſſe nomen fatetur. Et quamquam ὀδόντα quoque adſpirate habet Mſ. unum *Pollucis*, Editores id recte ſpreverunt. Ap. LXX. 1. *Sam.* 13. 21. ὀδόντες adhibentur de dentibus *falcium*; (nam dentatae falces veterum) aut de furcis, ut alii verterunt, (*Lutherus* omiſit) Noſtri *limas dentatas* dedere ex Hebraeo, quam recte, non inquiro. *J. F. R.*

56. Καὶ ἀποτίκτει σκώληκα] Non ſatis ex fide hiſtoriae. *Th. M.*

καὶ ὁμοδίαιτος, καὶ ὁμοτράπεζος ἁπάντων γεύεται πλὴν ἐλαίου. θάνατος γὰρ αὐτῇ τοῦτο πιεῖν· καὶ μόλις ἀκύμορος οὖσα (πάνυ δὲ γὰρ ἐς στενὸν ὁ βίος αὐτῆς συμμεμέτρηται) τῷ φωτὶ χαίρει μάλιστα, καὶ τούτῳ πολιτεύεται. νυκτὸς δὲ εἰρήνην ἄγει, καὶ ὅτε πίνει, ὅτε ᾄδει, ὅτε ἀλλ' ὑπέπτηχε, καὶ ἀτρεμεῖ.

rumque contubernio & menſa utatur, omnia guſtat praeter oleum, quippe quod bibiſſe illi mors eſt. Verum brevis aevi cum ſit, omnino enim arctis vita illius terminis circumſcripta eſt; luce gaudet maxime, & in ea verſatur: noctu autem quietem agit, & neque volat, neque canit, ſed contrahit ſe & nusquam movet.

Σύνεσιν δὲ ὐ μικρὰν αὐτῆς εἰπεῖν ἔχω, ὁπόταν τὸ ἐπίβουλον καὶ πολέμιον αὐτῇ τὸ ἀράχνιον ἀμαδιδράσκῃ· λοχῶντά τε γὰρ θηρεύει, καὶ ἀντίον αὐτῷ ὁρᾷ, ἐκκλίνουσα τὴν ὁρμὴν ὡς μὴ ἁλίσκοιτο σαγηνευθεῖσα, καὶ περιπεσοῦσα ταῖς τοῦ θηρίου πλεκτάναις. τὴν γὰρ ἀνδρίαν καὶ τὴν [a] ἀλκὴν αὐτῆς, οὐχ ἡμᾶς χρὴ λέγειν, ἀλλ' ὁ μεγαλοφωνότατος τῶν ποιητῶν Ὅμηρος· τὴν γὰρ ἄριστον τῶν ἡρώων ἐπαινέσαι ζητῶν, ὐ λέοντι, ἢ παρδάλει, ἢ υἱ τὴν ἀλκὴν αὐτοῦ εἰκάζει, ἀλλὰ

5. Prudentiam illius non parvam in eo dico *ineſſe*, cum inſidiatorem & hoſtem ſuum araneum effugiat. Inſidiantem enim obſervat, & contra intuetur, devitans impetum, ne reti illius capiatur, & in cirros beſtiae incidat. Fortitudinem illius & robur nos dicere nihil attinet, ſed poëtarum magniloquentiſſimum. Nam laudare ſtudens Heroum praeſtantiſſimum, non leoni, aut pardali, aut apro robur illius comparat, ſed

a Ἀλκὴν] Alii ἰχὼν, ajunt *Coll.* In noſtris nihil varietatis eſt.

71. Ἰχὼν] Γραι. ἀλκήν. *G.*

62. Πολιτεύεται] Vertunt, *obverſatur.* Verte, *negotiatur. F.G.* Idem addit ὑπέπτηχε *ſubſidit* eſſe vertendum, ac dein pro *contractae, ſubſidentes. J.F.R.*

63. Νυκτὸς δὲ εἰρήνην ἄγει, καὶ ὅτε πίνει, ὅτε ᾄδει] Pugnat ſecum ipſe fine encomii, nam cis pauca dicturus eſt, eam πᾶσι τοῖς κοιμωμένοις τὸ ὕπνου φθονεῖν, &c. nempe quia turbat eis ſomnum morſu & cantu. Sed dici poteſt, generatim accepto muſcae nomine, & muſcas & culices contineri, & ſomni turbationem referri ad culices, noctis quietem ad muſcas alias. *Th.M.*

64. Ἀτρεμεῖ] Supra T. I. *Prometh.* §. 7. (jam §. 14.) *M.du S.*

71. Ἀνδρίαν] Si *Rhodomanno* creditmus in addend. ad *Diod. Sic.* ἀνδρεία ſemper ſcribendum, & ſic *Diod. Sic.* XI. c. 4. Sed quum ibid. c. 6. bis legatur ἀνδρίαν, atque alibi frequenter, nihil & hic in orthographia mutandum. Ἀνδρεία *Herodianus* ubique, item οἱ LXX. *Aelian. Epiſt. Thucyd.* etiam plerumque; ſed & ἀνδρία idem III. c. 82. Ac Noſter T. II. *de Salt.* c. 12. ubi ἀνδρίας quoque ex Edd. optimis ſervavimus. Ut igitur fruſtra Rhodomanus contendit ἀνδρεία ſemper ſcribendum, ita jam minus etiam certam habeo obſervationem *Stephani* contrarium docentis; ſed utrumque inveniri in editis libris video; ἀνδρίαν tamen multo frequentius. *J.F.R.*

72. Ἀλλ' ὁ μεγαλοφωνότατος τῶν ποιητῶν Ὅμηρος] Ὑποσόλικον fuiſſet enim ἄλλα τὸ μεγαλοφωνότατον τῶν ποιητῶν ὁ Ὅμηρος τὸν γὰρ &c. Ὀλίσθημα ſtili properantis. *Th.M.*

Ἀλλ' ὁ] Vid. *Marcilii* notam, cui ſubſcribo, quamquam delendo ſequens γὰρ conſuli ſententiae poſſit. *M.du S.*

73. Τὸν γὰρ ἄριστον] Atqui Menelaum ibi laudat *Homerus*, ne cum Luciano erres, non Achillem; quod Clar. *Barneſium*, ibi de Luciano aliquid monentem fugit. Turbatque is nonnihil, dum tragici c. 11. allata verba pro his affert, & apponit ad rem quidem ſuam ibi facientia, ſed minime indicantia ad hunc Homeri locum a Luciano alluſum. *M.du S.*

76. Τῷ θάρσει τῆς μυίας] *Hom.* Il. Π. 570. *M.du S.*

77. Οὐδὲ γὰρ θρασὺν, ἀλλὰ θάρσαλέον] Firmat itaque etiam Lucianus diſcrimen inter θρασὺν & θάρσαλέον, idque ait antiquiſſimum eſſe, & *Homero* jam obſervatum Il. Π. 570. ubi Menelao Minerva μυίης θάρσαλέον ἐνὶ στήθεσσιν ἔθηκεν, κ. τ. λ. quam accurate, non dixerim. Certe ad Euripidis Alceſtin 604. obſervat *Barneſius*, non nimis religioſe id eſſe poëtis notatum, defenditque poëtam ſuum contra reprehenſionem veteris ſcholiaſtae ad *Medeae* vſ. 469. ubi θάρσος vocatur παράστημα τῆς ψυχῆς μὴ λογισμοῦ, θράσος δὲ ἡ ἀλόγιστος τόλμη. His ſimilia *Euſtath.* ad Il. Ε, 3. ubi Diomedi Minerva Δῶκε μένος καὶ θάρσος. it. ad Od. Ω. p. 547, 28. *Baſ.* & *Pollux* 3, 135. atque *Timonius* h.v. Cumque θάρσος ſit pla-

sed audaciae muscae, & intrepidis illius improbisque conatibus. Neque enim audaciam ait illi inesse, sed fortitudinem. Nam etiam repulsa, ait, tamen non desistit, sed morsum appetit. Ita autem omnino laudat atque amplectitur muscam, ut non semel, neque paucis mentionem illius injiciat, sed saepe: adeo commemoratione illius ornantur versiculi. Nunc enim gregarium illius ad lac volatum enarrat; nunc Minervam, cum defendit a Menelao telum, ne in vitalia illius labatur, comparans matri dormientem infantem suum curanti, muscam rursus comparationi inducit. Quin etiam appellatione pulcherrima eas ornavit, dum *frequentes* dixit, & turbam illarum vocavit *gentes*.

6. Adeo autem robusta est, ut morsu

[b] τῷ θάρσει τὸ μυίας, καὶ τῷ ἀτρέστῳ, καὶ λιπαρεῖ τὸ ἐπιχειρήσεως· οὐδὲ γὰρ θράσος, ἀλλὰ θάρσος φησὶν αὐτῇ προσεῖναι. καὶ γὰρ εἰργομένην, φησὶν, ὅμως οὐκ ἀφίστα, ἀλλ' ἐφίεται τῶν δήγματος. οὕτω δὲ πάνυ ἐπαινεῖ καὶ ἀσπάζεται τὴν μυῖαν, ὥστε οὐχ ἅπαξ, οὐδ' ἐν ὀλίγοις μέμνηται αὐτῆς, ἀλλὰ πολλάκις, οὕτω κοσμεῖ τὰ ἔπη μνημονευομένη, ἄρτι μὲν γὰρ τὴν ἀγελαίαν προσηγορίαν αὐτῆς ἐπὶ τὸ γάλα διέρχεται, ἄρτι δὲ τὴν Ἀθηνᾶν ὁπότε τῶν Μενέλεων τὸ βέλος [c] ἀποκρύπτει, ὡς μὴ ἐπὶ τὰ χαριέστατα ἐμπέσοι, εἰκάζων μητρὶ κηδομένῃ κοιμωμένου αὐτῇ τοῦ βρέφους, τὴν μυῖαν αὖθις ἐπεισάγει τῷ παραδείγματι. καὶ μὴν καὶ ἐπιθέτῳ καλλίστῳ αὐτὰς ἐκόσμησεν, ἀδινὰς προσειπών, καὶ τὴν ἀγέλην αὐτῶν ἔθνη καλῶν.

Οὕτω δὲ ἰσχυρά ἐστιν, ὥστ' ὁπόταν τι δά-

[b] τῷ] Τὸ male *Ald.* [c] Ἀποκρύπτει] Ἀποκρύπτει *Fl.* male, ex qua tamen idem adscriptum marg. *A1.*

plane idem, quod θάρσος, huc pertinet etiam auctor περὶ ἑρμηνείας, vulgo *Demetrius Phal.* s. 114. ubi παραπαίειν, ait, φαῦλά τινα ἀσφαλῶς τισὶν οἷον θάρρει μὲν τῷ θράσος, ἡ δὲ αἰσχύνη τῇ αἰδοῖ. Observavit hoc discrimen *Thucydides*, qui 1, 121. θράσει ἀπίστῳ ἐπαίρεσθαι dicat, *fallaci audacia*, & nobile illud 2, 40. ἀμαθίᾳ μὲ θράσος, λογισμὸς δὲ ὄκνον φέρει· contra ea 6, 68. θάρσος θαρσεῖν de honesta fiducia. Observavit *Aristophanes*, &, puto, ut quisque est accuratissimus. Ista paullo copiosius non ad lucem modo Luciani, sed ad emendandum *Plutarchum*, apud quem in comparatione Periclis & Fabii Maximi prope finem sic legitur, in ipsa quoque splendidissima Briani editione p. 414. Μία γὰρ ὡς ἔοικεν ἀπειρία θράσος γεννᾷ, καὶ θάρσος ἀφαιρεῖται. Nulla ratione dubito, quin legendum sit, καὶ θάρσος ἀφαιρεῖται. Pulchre sententiam expressit interpres, *Una temeritatem gignit, & eripit audaciam imperitia.* Eadem plane sententia, cum *Hippocrates* in Νόμῳ extr. ἡ ἀπειρίη, inquit, κακὸς θησαυρὸς — διλίης τε καὶ θρασύτητος τιθήνη. Sic praeclare nuper Ven. *Wolfius* apud *Liban.* ep. 1036, b. No. 4. in varietate librorum, θράσος τῷ θάρσει praetulit. Ne quid supersit apud Plutarchum dubitationis, ponamus unum alterumque locum ex ipsa vita Fabii. De Minucio ejusque insolentia ait p. 321. extr. *H. Steph.* ὁ δὲ μᾶλλον ἐς φρόνημα καὶ θράσος ἀνιεμένου. De eadem p. 325. post med. αὐτόν τε μεγαλαυχίας ἀφαιρεῖται, καὶ θράσους τὸ τραῦλισμὸν ἐμπεπλησμένον. Denique p. 328. extr. αὐτοῦ τε τῆς Μινουκίου τὸ θράσος καθαιρόντων. Contra de vera fortitudine p. 332. extr. τοῦτο τοῖς Καρχηδονίοις ἰδοῦσι θάρρος παρέσχε. Sed nimium forte diligentiae in re non dubia. *J. M. G.*

Ibid. Θράσος ἀλλὰ θάρσος] Vid. *Diod. Sic.* V. c. 29. ubi Cl. *Wessel.* etiam profert distinguentem inter θράσος & θάρσος *Gregor. Naz.* Or. IV. p. 113. qui ait: ὅτι θάρσος μὲν θράσος, κἂν εἰ τοῖς ὀνόμασι πλησιάζοι, πολὺν ἀλλήλων τῇ δυνάμει κεχώρισται — τὸ μὲν γὰρ ἐν τοῖς τολμητίοις θαρρεῖν ἀνδρίας ἐστὶν. — ὃ δὲ πλείων ὁ κίνδυνος ὁμόσε χωρεῖν καὶ ἀθίζεσθαι — θράσους. Sed quia Cl. *Gesner.* hoc diligenter egit, plura non addo. *J. F. P.*

81. Οὐκ ἅπαξ — μέμνηται &c.] Il. B. 469. Π. 641. Δ. 130. *M. du S.*

91. Ἀδινὰς προσειπὼν] *Hom.* Il. B. 469. *M. du S.*

Ἀδινὰς προσειπὼν] Vaga admodum est notio hujus epitheti. *Eustath.* Od. Ψ, 326. p. 817, 35. *Bas.* ad verba poëtae Σειρήνων ἀδινάων· Ἔνθα φασὶν οἱ παλαιοὶ τὸ ἀδινάων ἀντὶ τῶν ἡδυφώνων, ἀδικῶς. παρὰ τὸ ἄδειν, ἢ μᾶλλον παρὰ τὸ ἡδύ. πίπτει γάρ φασι τὸ ἀδινὸν σημαίνειν. ἀθρόον, ὡς ἐν τῷ μελιστάων ἀδινάων. οἰκτρὸν, ὡς ἐν τῷ ἀδινὸν προσαχῆσαι· ἡδὺ, ὡς ἐν τῷ Σειρήνων ἀδινάων· πυκνὸν & ἰσχνὸν, οἷοι ἀμφ' ἀδινὸν κῆρ. καὶ ἀμέρια, ὡς ἐν τῷ ἀδινὰς ἀνασύρεσθε φώκησόν τι. Inter haec ipse *Eustathius* ad locum, quem tractat Lucianus, nempe Il. B, 469. p. 194, 48. *Bas.* eligit ἢ τὰς λιπτὰς, ἢ τὰς πυκνὰς & ἀθρόον πεφορυμένας. Posterior intellectus ad Luciani mentem aptior: nisi tamen malis *canoras*, quod praeferrem, nisi de fortitudinis laude ageretur, cujus etiam est densare ordines. *J. M. G.*

δάκνη, τίλρώσκ Οὐκ ἀνθρώπε δέρμα μόνον, ἀλλὰ ϗ βοὸς, ϗ ἵππε, ϗ ἐλέφαντα λυ-
πεῖ ἐς τὰς ῥυτίδας αὐτῆ παρεισδυομένη, ϗ τῇ αὐτῆς προνομαίᾳ κτ' λόγον τῆ μεγέθες ἀμύσσουσα. μίξεως δὲ ϗ Ἀφροδισίων, καὶ γάμων πολλή τις αὐταῖς ἡ ἐλευθερία· ϗ ὁ ἄῤῥην ὃ κτ' τὰς ἀλεκτρυόνας ὀπίσω εὐθὺς ἀπεπήδησεν, ἀλλ' ἐποχεῖται τῇ θηλείᾳ ὀπίσω· καὶκείνη φέρει τ νυμφίον, ϗ συμπέτον τ ἐναέριον ἐκείνην μίξιν τῇ πτήσ μὴ διαφθείρουσαι. ἀποτμηθεῖσα δὲ τ κεφαλὴν μυῖα, ἐπίπολὺ ζῇ τῷ ἄλλῳ σώματι, ϗ ἔμπνους ἐστίν.

Ὃ δὲ μέγιστον ἐν τῇ φύσ αὐτῶν ὑπάρχει, τῦτο δὴ βέλομαι εἰπεῖν. καί μοι δοκεῖ ὁ Πλάτων μόνον [a] αὐτὸ παριδεῖν ἐν τῷ περὶ ψυχῆς ϗ ἀθανασίας [b] αὐτῆς λόγῳ. ἀποθανοῦσα γὰ μυῖα τέφρας ἐπιχυθείσης ἀνίστ, ϗ παλιγγενεσία τις αὐτῇ, ϗ βίος ἄλλος ἐξ ὑπαρχῆς γίγνετ· ὡς ἀκριβῶς πεπεῖσθαι πάντας, ὅτι κἀκείνων ἀθάνατός ἐστιν ἡ ψυχὴ, εἴγε ϗ ἀπελθοῦσα ἐπανέρχετ πάλιν, ϗ γνωρίζει, ϗ ἐπανίστησι τὸ σῶμα, ϗ πέτεσθαι τ μυῖαν ποιεῖ· ϗ [c] ἐπαληθεύει τ περὶ Ἑρμοτίμε τῦ Κλαζομενίε μῦθον, ὅτι πολλάκις [d] ἀφεῖσα αὐτὸν ἡ ψυχὴ ἀπεδήμ καθ' ἑαυτήν· εἶτα ἐπανελθοῦσα ἐπλήρε αὖθις τὸ σῶμα, ϗ ἀνίστ τ Ἑρμότιμον.

vulneret non hominis modo cutem, ſed bovis etiam & equi. Quin elephantem dolore afficit intra rugas illius dum repit, & ſua proboſcide proportione magnitudinis ſuae ſauciat. Coitus, & Veneris, & nuptiarum multa illis eſt libertas: ac mas non, ut in genere gallinaceo, cum inſcendit, ſtatim iterum deſilit; ſed diu inequitat feminae, atque illa fert ſponſum, volantque una, neque illum in aëre coitum volatu diſturbant. Praeciſo capite muſca diu vivit corpore reliquo, & ſpirat.

7. Quod autem maximum in natura illarum eſt, hoc jam volo dicere. Ac videtur mihi ſolum illud Plato praetervidiſſe in ſuo de anima illiusque immortalitate libro. Mortua enim muſca inſperſo cinere reſurgit, & inſtaurata illi nativitas, atque alia de novo vita, contingit, adeo ut plane perſuaſum eſſe debeat, illarum quoque immortalem eſſe animam, ſiquidem etiam cum diſceſſit, redit, & agnoſcit & ſuſcitat corpus, &, ut volet muſca, efficit, & fidem conciliat illi de Clazomenio Hermotimo fabulae, animam illius ſaepe, ipſo relicto, pro ſe peregrinatam: deinde reducem impleviſſe corpus, ſuſcitaſſe Hermotimum.

8. Jam

a Αὐτὸ] Αὐτῷ male *Fl.* b Αὐτῆς] Αὐτοῦ *Fl.* recte, adjecit *Solan.* At nec vulgatum improbo. c Ἐπαληθεύει] Ἐπαληθεύοι male *Fl.* d Ἀφεῖσα] Sic *Fl. Ald. H. B1. P. S.* Ἀφιεῖσα *J.* & marg. *Ald.*

15. Ἀλάστ] Ἐφ' ἧς μυίας, βωμολόχε. *G.*
18. Πέτεσθ τὸν μυῖαν ποιεῖ] Ὥσπερ ἡ * περὶ τῦ τὰς ἐγκωμίους πετεσφομένη μυῖα σὺν ἀφίστ τῷ δήγματ λιπαρᾶς, ὅταν δὴ ϵ αὐτὰς σὺν αὐτῇ, βωμολόχοι, ἐλθόντι τῦ φλυαρῶ ϵ ἀποπέμψω ἐς ἄνδρας τοὺς ἀγαθοὺς, ἀλλ' ἐς μυίας. *V.*

* Περὶ τῦ] Lege ὑπὲ σῦ, vel ſimile quid. *M. du S.* † Ἐς μυίας] Quid exciderit facile ex ſcholio praemiſſo perſpicies. *M. du S.*

5. Ἀποτμηθεῖσα] Papilionem memini capite amputato ultra ſeptiduum vitae ſigna dediſſe, motis cum tangebatur, alis pedibusque humo firmiter haerentem. Adde quae *Aelianus* de teſtudinis marinae capite ſimilia profert de anim. IV. 28. *M. du S.*
12. Τέφρας ἐπιχυθείσης ἀνίστ] Narravit etiam *Aelian.* de Anim. L. 2. 29. Μυῖα ἐμπεσοῦσα εἰς ὕδωρ, ϗ ἡ μὲν (malim ϗ ἡ μὲν) ζῶον ἐστὶ θρασυτάτη — ϗ ἀφ' ἑαυτῆς ἐξίλεως τ νεκρὸν, ϗ τέφραν ἐμπέσοις, ϗ καλαθήσας εἰς ὑλὴν αὖθις, ἀναβιώσεις τὴν μυῖαν. Cretae inſperſione idem fieri, omnes norunt, quo citius humor exſiccetur; alioqui & ſine hac inſperſione id contingit ad ſolem & fornacem. Sed forſ. & τὸ νεκρὸν legendum. Niſi ex *Geneſ.* 23. 4. prius probes. *J. F. R.*
13. Παλιγγενεσία] Vocabulum hoc in Epiſt. ad *Tit.* III. 5. occurrens, hoc Luciani alioque *Joſephi* teſti-

8. Jam ipſa muſca vacua opere & ſolum alieno labore partis fruitur, ac plena illi ubique menſa. Nam & caprae illi mulgentur, & non minus muſcis quam hominibus laborat apis: & coqui huic condiunt opſonia, & regibus ipſis praeguſtat, menſisque inambulans cum illis epulatur, & una fruitur omnibus.

9. Pullitiem vero ſuam aut nidum non uno loco conſtituit, ſed volatum erraticum Scytharum more ſuſcipiens, ubicumque a nocte deprehenditur, ibi & larem ſibi & cubile facit. Verum noctu, uti dixi, nihil agit, neque occulte cupit agere quidquam; neque putat quidquam ſe turpe facere, quod in luce factum pudori eſſe ſibi debeat.

10. Fertur etiam fabula, mulierem quandam, Muſcam, olim fuiſſe, pulcherrimam, loquacem vero eandem atque argutam, & cantus amantem; rivalem autem Lunae in amando Endymione fuiſſe. Deinde cum dormientem adoleſcentem ſubinde ludibriis ſuis, & cantionibus, & comiſſationibus, excitaret, aegre tuliſſe illum; iratam vero Lunam in hoc illam *animal* mutaſſe: atque ideo omnibus illam nunc invidere ſomno,

e Ἄργὸς δὲ αὐτὴ ϗ ἄνετος ἔσα, τὰ τῶν ἄλλων πονήματα καρπᾶται, ϗ πλήρης αὐτῇ παντὸς τράπεζα. ϗ γὰρ αἶγες αὐτῇ ἀμέλγονται, ϗ ἡ μέλιττα ἐχ ἥκιστα μυίαις f ἢ ἀνθρώποις ἐργάζεται, ϗ g οἱ ὀψοποιοὶ ταύτῃ τὰ ὄψα ἡδύνουσι, ϗ βασιλέων αὐτῇ προγεύεται, ϗ ταῖς τραπέζαις ἐμπεριπατοῦσα συνεστιᾶται αὐτοῖς, ϗ συναπολαύει πάντων.

Νεοττιὰν δὲ ἢ καλιὰν ἐχ ἑνὶ τόπῳ καλεῖ ἡσάμενος, ἀλλὰ πλάνητα ϗ πτῆσιν ἔχων τὸν Σκύθας ἐπαμῆρημένην, ὅπου ἂν τύχῃ ὑπὸ τὴν νυκτὸς καλαληφθεῖσα, ἐκεῖ ϗ ἑστίαν ϗ εὐνὴν ποιεῖται. ὑπὸ σκότῳ μέντοι, ὡς ἔφην, οὐδὲν ἐργάζεται, οὔτε ἀξιοῖ λανθάνειν τι πράττουσα, οὐδὲ ἡγεῖταί τι αἰσχρὸν ποιεῖν, ὃ ἐν φωτὶ h δρώμενον αἰσχύνει αὐτόν.

Φησὶ δὲ ὁ μῦθος ϗ ἄνθρωπόν τινα Μυῖαν τὸ ἀρχαῖον γενέσθαι πάνυ καλὴν, λάλον μέντοι γε ϗ σοφήν, ϗ ᾠδικὴν, ϗ ἀντερασθῆναί γε τῇ Σελήνῃ ϗ τὸ αὐτὸ ἀμφοτέρας τὸν Ἐνδυμίωνα. εἶτ' ἐπειδὴ κοιμώμενον τὸ μειράκιον συνεχῶς ἐπήγειρεν ἐρεθίζουσα, ϗ ᾄδουσα, ϗ κωμάζουσα ἐπ' αὐτὸν, ϗ μὴ ἀγανακτῆσαι, ϗ δὲ Σελήνην ὀργισθεῖσαν, εἰς τοῦτο ϗ Μυῖαν μεταβαλεῖν· ϗ διὰ τοῦτο πᾶσι νῦν τοῖς κοιμωμένοις αὐτὴν τοῦ ὕπνου φθονεῖν, μεμνημένην ἔτι τοῦ Ἐν-

e Ἄργὸς] Sic Edd. & *Th. Mag.* f Ἢ] Ita dedit *Solan.* Καὶ Edd. priores. g Οἱ] Abeſt a *Pl.* h Δρώμενον] Forſan ἐρώμενον, adpinxit *Solan.*

46. Ἐμπεπλῶσθαι] Ἡ φλυαρία, ὡς ὃ τὸ ἔφη ὁ τοὺς χείλεσιν ἔχειν. *V.*

monio probantem vid. *J. Elſnerum* in Obſ. Phil. ad N. T. T. 2. p. 327. Adderem, ſi quid opus, *Long. Paſt.* III. p. 94. Ἐκ δαιμόνου πολλησυνοίας. *J. F. R.*

19. Ἑρμοτίμου] De eo *Plin.* VII. 52. & *Plut.* 1051, 2. ubi corrupte *Hermoderus* pro *Hermotimo* legitur. Hiſtoriam habet *Apollonius Dyſcolus* c. 3. & *Orig.* c. Celſ. p. 129. f. *M. du S.*

Ἑρμοτίμου τῆ Κλαζομ.] De hoc, & aliis, qui reviviſſe narrantur apud antiquos, quaerere volentem juvabunt, quae ad *Plin.* 7, 52. ſ. 53. dedit Harduinus: copioſe in primis id jam egit *Huetius* demonſtr. Evang. Prop. 9. c. 142. *J. M. G.*

28. Ἢ ἀνθρώπους] Antea in omnibus legebatur καὶ; quod cum ferri non poſſet, mutavi. *M. du S.*

35. Ἐπαμῆρημένην] An ἐπαμῆρωμένην, ſublato altero ῶ certe ſic debet, ſi ab ἄειρω compoſitum eſt; ita τοὺς ἐξηρωμένους ab ἐξαίρω *extollo*, ap. LXX. in *Syr.* XVI. 10. & ἐπηρμένος *elatus Diod. Sic.* 2. c. 34. p. 147. f. & I. *Maccab.* 8. 5. Contra ἀφῃρωμένα ab ἀφαιρῶ, in I. *Reg.* V. 4. Et ἀφῃρημένος. *Eſai.* XVI. 2. Quid multis? ſimplex αἰρόμενος facit ἠρμένος, vid. *Herodian.* V. 5. 3. & VIII. 7. 6. Sed αἶρω, ἦρμαι, ἠρμένος, vid. *Ælian.* VI. 1. Ceterum ἐπαναιρῶ φιλίαν habuimus etiam in *Tox.* c. 8. at hoc aliud quid eſt. *J. F. R.*

43. Ἀντερασθῆναι] Include κατὰ τὸ αὐτὸ ἀμφοτέρας parentheſi, ut aliquatenus ſenſui conſulas. *M. du S.*

Ἐνδυμίωνος, καὶ μάλιστα τοῖς νέοις, καὶ ἁπαλοῖς· καὶ τὸ δῆγμα δὲ αὐτὸ, καὶ ἡ τοῦ αἵματος ἐπιθυμία, οὐκ ἀγριότητος, ἀλλ' ἔρωτός ἐστι σημεῖον καὶ φιλανθρωπίας. ὡς γὰρ δυνατὸν ἀπολαύει, καὶ τοῦ κάλλους τι ἀπαρύεται.

Endymionis nimirum memorem, maxime vero junioribus, tenerioribusque. Morsus autem ipse, & illa sanguinis cupiditas, non feritatis signum, sed amoris est, atque humanitatis. Quantum enim potest fruitur, & de pulchritudine decerpit aliquid.

Ἐγένετο δὲ καὶ τῶν παλαιῶν καὶ γυνή τις ὁμώνυμος αὐτῇ, ποιήτρια, πάνυ καλὴ καὶ σοφὴ· καὶ ἄλλη ἑταίρα τῶν Ἀθηναίων ἐπιφανὴς, περὶ ἧς καὶ ὁ κωμικὸς ποιητὴς ἔφη, Ἡ Μυῖα ἔδακεν αὐτὸν ἄχρι τῆς καρδίας· οὕτως οὐδὲ ἡ κωμικὴ χάρις ἀπηξίωσεν, οὐδὲ ἀπέκλεισε τῆς σκηνῆς τὸ τῆς μυίας ὄνομα, οὐδ' οἱ γονεῖς ἠδοῦντο τὰς θυγατέρας οὕτω καλοῦντες. ἡ μὲν οὖν τραγῳδία καὶ σὺν μεγάλῳ ἐπαίνῳ μέμνηται τῆς μυίας, ὡς ἐν τούτοις,

Δεινόν γε τὴν μὲ μυῖαν ἀλκίμῳ δορὶ
Πηδᾶν ἐπ' ἀνδρῶν σώματ', ὡς πληθὴ φόνου.

Ἄνδρας δ' ὁπλίτας πολέμιον ταρβεῖν δόρυ. Πολλὰ ἂν εἶχον εἰπεῖν καὶ περὶ μυίας τῆς Πυθαγορικῆς, εἰ μὴ γνώριμος ἦν ἅπασιν ἡ κατ' αὐτὴν ἱστορία.

11. Fuit autem apud antiquos etiam mulier quaedam illi cognominis Poëtria, pulchra sane, & docta; & alia nobilis apud Athenienses meretrix, de qua Comicus poëta dixit, *Istaec momordit Musca ad usque cor viri.* Ita neque Comica venustas dedignata est, aut scena excluſit nomen muscae, neque puduit parentes ita vocare filias. Quin tragoedia multa cum laude muscae memoriam usurpat, ut in illis

Proh dedecus, si musca forti robore
Corpus virorum amore caedis insilit:
Armatus hastam sed veretur hosticam.

Multa haberem dicere de Muſca (Myia) etiam Pythagorica, nisi nota omnibus esset illius historia.

Γίγνονται δὲ καὶ μέγιστάι τινες μυῖαι, ἃς τραλιώτιδας οἱ πολλοὶ καλοῦσιν, οἱ δὲ κύνας, τραχύταται τε βόμβου, καὶ τὴν πτῆσιν ὠκύταται. αἵγε καὶ μακροβιώτατοί εἰσι, καὶ τὸν χειμῶνα ὅλον ἄσιτοι διαχαρίεσσιν, ὑπεμπηχυῖαι τοῖς ὀρόφοις μάλιστα. ἐφ' ὧν

12. Naſcuntur etiam maximae quaedam muſcae, *militares* vulgo vocant, alii vero *canes*, bombo asperrimo, velocissimo volatu, quae etiam longaevae admodum sunt, & tota hieme sine cibo durant, lacunaribus se insinuantes maxime, in quibus illud prae-

71. Ταρβεῖν] Φοβεῖσθαι. *V.*

59. Ποιήτρια] De Myia poëtria & hoc ipso loco Luciani vid. *Olear.* Diss. de poëtriis Graecis §. 48. p. 166. editionis, quam debemus elegantissimi atque honestissimi ingenii, doctrinae autem solidae, viro, *Joh. Christ. Wolfio*, qui etiam cum *Menagii* libello de mulieribus Philosophis Muscae Pythagoricae vitam reddidit, non ille quidem *cineribus adsperſis*, quod de vulgaribus muscis Lucianus modo dicebat, sed sale candido atque puro. Caeterum versiculus comici ita legendus est,

Ἡ Μυῖ' ἔδακεν αὐτὸν ἄχρι καρδίας.

J. M. G.

68. Δεινόν] *Euripidem* haec sapere videntur. *M. du S.*

72. Μυίας τῆς Πυθαγορικῆς] Pythagorae haec filia, de qua consule *Menag.* de mul. Phil. & *Phot.* Cod. CCXLIX. meminit *Jamblichus* in catalogo pag. 218. C. Milonis uxor. *Porphyr.* etiam No. 4. & *Anonym.* No. 2. Miror a Luciano omissum quod de muscis Pisatidibus ab *Aelliano* traditur de anim. V. 17. supra foeminas enim ille intelligentes facit. *M. du S.*

83. Ἐν τῷ μέρει] Pro *vicissim*, saepe utitur Noster, vid. ad *Gymn.* c. 19. Adde notam *Hemst.* p. 45. Edit. Luciani minoris, qui & aliorum testimonia addidit; nam non inseruit eadem huic Ed. Vid. tamen *Dial. Mort.* XII. 1. ἀνοῦν τὸ μέρος ἑκάστῳ ἐκάστου. *J. F. R.*

15. Τοὺς σίτους] Εἰ μὴ τις ἀγαθὸς ἐστὶ καθαπερεὶ ἐφ' ἑαυτοῦ τιμωρήσεσθαι, καὶ συμβούλους τοὺς σίτους ἐπὶ τὴν ἔξοδον ἔχειν.

praeſertim mirabile eſt, quod utrumque & marium opus & feminarum peragunt, mutuo ſe inſcendentes, ut Veneris ille & Mercurii *Hermaphroditus* filius, mixta natura, pulchritudine duplici. Multa cum ſuperſint quae dicam, deſinam, ne, quod eſt in proverbio, *elephantem facere ex muſca* videar.

κἀκεῖνο θαυμάζειν ἄξιον, ὅτι ἀμφότερα τὰ θηλειῶν καὶ τὰ ἀρρένων δρῶσι, [a] βαίνοντες ἐν τῷ μέρει, τοῦ Ἑρμοῦ καὶ Ἀφροδίτης παῖδα τὸν μικτὸν τὴν φύσιν, καὶ διττὸν τὸ κάλλος. πολλὰ δ' ἔτι ἔχων εἰπεῖν καταπαύσω τὸν λόγον, μὴ καὶ δόξω τοῦ παροιμίαν, Ἐλέφαντα ἐκ μυίας ποιεῖν.

ADVERSUS INDOCTUM, ET LIBROS MULTOS EMENTEM.

QUin contrarium eſt conſilio tuo, quod nunc facis. Putas enim, in doctrina te ipſum quoque viſum iri eſſe aliquid, ſi ſtudioſe pulcherrimos quosque libros coëmas. At illud nequiter tibi evenit, & ipſum valet quodammodo ad convincendam ignorantiam tuam. In primis vero, *quod* nec emis optimos, ſed credis temere laudantibus: & Mercurio immolant te invento, qui talia mentiuntur de libris, ac theſaurus paratus es eorum mangonibus. Aut unde tu dignoſcere poſſes, qui ſint veteres & multi pretii, qui autem viles & temere futiles: niſi ex eo, quod exeſi & pertuſi ſunt, judices, & conſiliarias ad hanc inquiſitionem tineas adhibeas? Quan-

ΠΡΟΣ ΑΠΑΙΔΕΥΤΟΝ, ΚΑΙ ΠΟΛΛΑ ΒΙΒΛΙΑ ΩΝΟΥΜΕΝΟΝ.

ΚΑὶ μὴν ἐναντίον ἐστὶν ἃ ἐθέλεις, ὃ νῦν ποιεῖς. οἴει μὲ γὰρ ἐν παιδείᾳ καὶ αὐτὸς εἶναί τις δόξειν, σπευδῆ ὠνούμενος τὰ κάλλιστα τῶν βιβλίων. τὸ δέ σοι πρὸς τὰ ἐλάττω χωρεῖ, καὶ ἔλεγχος γίγνεται τῆς ἀπαιδευσίας πως τοῦτο. μάλιστα δὲ οὐδὲ τὰ κάλλιστα ὠνῇ, ἀλλὰ πιστεύεις τοῖς ὡς ἔτυχεν ἐπαινοῦσι, καὶ Ἑρμαιον εἶ τοῦ τὰ τοιαῦτα ὑπὲρ ψευδομένων τοῖς βιβλίοις, καὶ θησαυρὸς ἕτοιμος τοῖς καπήλοις αὐτοῦ. ἢ πόθεν γάρ σοι διαγνῶναι δυνατὸν, τίνα μὲν παλαιὰ, καὶ πολλοῦ ἄξια, τίνα δὲ φαῦλα, καὶ ἄλλως σαπρὰ, εἰ μὴ τῷ διαβεβρῶσθαι, καὶ καταχεχόφθαι αὐτὰ τερμαίροις, καὶ συμβούλους τοὺς [b] σέας ὑπὲρ τῆς ἐξέτασιν

[a] Βαίνοντες] Καὶ βαίνοντες marg. *Aldus.* ΠΡΟΣ ΑΠΑΙΔ.] Πρὸς τὸν ἀπ— *Schol.* Non habent artic. *Fl. Fr. J. H. P. B.* &c. [b] Σέας] Conf. *Th. Mag.* h. v. Σῆς marg. *Aldus.*

ΠΡΟΣ ΑΠΑΙΔΕΥΤΟΝ] Ὡς ὀτοσὶ εἰκάσας βιβλίον, αἰτίσας τινὰ, Λυκιακὰ, καὶ μὴ λαβὼν, παλῷ τούτῳ δικαίμαλι δι' αἰῶνος. * ἡμιόλιον αὐτόν. *V.*

15. Καὶ συμβούλους τοὺς σέας] Ἀπὸ ὠθούσης τὸ σὸν, σημαίνει ὁ τοὺς †σῆτας. *V.*

* Ἡμιόλιον] Ita emendarat *Solan.* non addent unde; cum editum eſſet ἡμιόλιον. Obſecundavi tamen, ut fieret ſecund. perſ. ab ἡμιολέω. *J. F. R.*

† Σῆτας] Ζῆτας miſere edita.

δαλαμβάνεις; Benedictus: *Niſi inde conjicias quod arroſi ſint ac mutili, & tineasque his dijudicandis in conſilium adhibeas?* Miror hoc vitii tolerari in omnibus editionibus. Atqui σέας non ſunt *tineae*, ſed σῆτες. Nam quod nonnulli ajunt σὲς quoque inveniri, ſaltem in caſibus obliquis, falluntur, & videntur hoc loco corrupto eſſe decepti. Gloſſae veteres: Σές, ἡ σῆψις, *haec tinea, robigo.* In addendis adjecerat *J. G. G.*

Ibid. Σέας] Occurrit σέων gen. plur. apud *Ariſtoph.* in Lyſiſtr. vſ. 731. ubi σητῶν per verſum ſtare non poteſt. *L. K.*

* Παραλαμβάνεις; ἐπεὶ τῇ ἀκριβεῖ, ἢ τῇ ἀσφαλεῖ ἐν αὐτοῖς, τίς, ἢ ποία προγνωσις;

Doquidem curae exquisitae, & certae fidei, quae aut qualis a te proficiscatur dijudicatio?

Ἵνα δέ σοι δῶ αὐτὰ ἐκεῖνα κεκρικέναι, ὅσα ὁ Καλλῖνος ἐς κάλλος, ἢ ὁ ἀοίδιμος Ἀτθικὸς σὺν ἐπιμελείᾳ τῇ πάσῃ γράψαιεν, σοὶ τί ὄφελος, ὦ θαυμάσιε, τῇ κτήματος, εἴτε εἰδότι τὸ κάλλος αὐτῶν, εἴτε χρησαμένῳ ποτὲ οὐδὲν μᾶλλον, ἢ τυφλὸς ἄν τις ἀπολαύσειε κάλλους παιδικῶν; σὺ δὲ ἀνεωγμένοις μὲν τοῖς ὀφθαλμοῖς ὁρᾷς τὰ βιβλία, νὴ, νὴ Δία, καλαχόρας, καὶ ἀναγιγνώσκεις ἔνια πάνυ ἐπιτρέχων, φθάνοντος τοῦ ὀφθαλμοῦ τὸ γράμμα. οὐδέπω δὲ τοῦτό μοι ἱκανὸν, ἢν μὴ εἰδῇς τὴν ἀρετὴν, καὶ κακίαν ἑκάστου τῶν ἐγγεγραμμένων, καὶ συνίῃς ὅστις μὲν ὁ νοῦς σύμπασι, τίς δὲ ἡ τάξις τῶν ὀνομάτων, ὅσα τε πρὸς τὸν ὀρθὸν κανόνα

2. Ut autem tibi dem, ipsa illa te judicare posse, quae Callinus pulchre, aut celebris ille Atticus summa cura scripserint: quid tibi prodest, mirabilis homo, eorum possessio, qui nec pulchritudinem illarum noris, neque unquam illis usurus sis, non magis quam caecus forma fruatur amorum suorum? Tu vero apertis quidem oculis inspicis libros, & sane ad satietatem; alios etiam cursim oculos praeveniente perlegis. Illud vero mihi nondum satis est, nisi virtutem etiam vitiumque uniuscujusque eorum, quae scripta sunt agnoscas, atque intelligas, quae sit sententia universis, quis ordo verborum, quae ad rectam regulam scri-

* Παραλαμβάνεις] Et sic *Th. Mag.* cum Edd.

19. Κεκριμένοι] Κεκριμένα. *G.*

20. Ὅσα ὁ Καλλῖνος ἐς κάλλος] Καλλιγράφοι οὗτοι γεγόνασιν ἄμεινοι. *V.*

29. Φθάνοντος] *Προλαμβάνοντος. *V.*

* Προλαμβ.] Προσλαμβ. Edita. Bene correxit. *M. du S.*

Τοὺς σάους] Parvula vox, parvuli animalis nomen, offendit hic magnum *Graevium*: & offenderat se eam ignorare etiam *Bisetus* ad *Aristoph.* Lysistr. 731. ubi sunt ἴρια ὑπὸ τῶν σάων καλαχαπτόμενα, quo ipso verbo etiam Lucianus hic utitur. Reduxit utrumque in viam Doct. *Kusterus* ad l. c. *Bisetus* hic post Schol. *Hesiodi* Ἔργ. 420. collegit vermiculos varii generis, monosyllabos plerosque, suae quemque materiae hostes & destructores. Nempe lanas & vestes perdit σής, ξύλ ligna, cornua κήν, vineas ἶξ, τρὸξ legumina, ficus ψήν. Omissa ξυλίῳ lignis infesta, σαρκῶν carnium vivarum pernicies, haec credo, quod non insectum, sed major serpens. *J. M. G.*

16. Παραλαμβάνεις] Παραλαμβάνοις. *F. G.* Adscisceren, si vel una Ed. praeiret. *J. F. R.*

20. Καλλῖνος] Nobiles illius aetatis librarii; certe ut vivorum meminisse videtur. De alio Callino legimus apud *Diog. Laërt.* in *Theophrast.* p. 126. E. & Lycone p. 131. B. *M. du S.*

21. Ἀτθικὸς] Conf. infr. c. 24. Supra Συνδ. c. 7. *M. du S.*

38. Καλῶν] Vide *Hesiodum* Θεογ. 30. *M. du S.*

Ibid. Ὁ ποιμὴν ἐκεῖνος] *Hesiodus* Theog. vs. 29. seq. ad quem locum cum in Rhetorum magistro, non procul ab initio, respicit, tum infra in disput. cum Hesiodo princ. *J. M. G.*

41. Οὐδὲ ἀγρίδας τοιαύτας] Τὰς αὐτὰς. sic paullo ante τὰ ταῦτα μὴ μαθὼν ἡμῶν εἰδέναι. *Th. M.*

Ibid. Ἡμῖν σὺν παισὶν] Forsan ἢ μὴν. *Hesych.* ἢ μὴν, ὄντως δή. Ita legisse Interpres videtur. *F. G.*

Ἡμῖν σὺν παισὶν] Τὸ ἡμῖν hic locum habere non videtur. An legendum ἢ μὴν id est *revera, omnino. Hesychius* ἢ μὴν, ὄντως. *AE. M.*

Ἡμῖν σὺν παισὶν] Tuetur vulgatum Cl. *Jensius* in Lect. Lucian. p. 62. contra *Menagium*, (cui semper concinit *Gujetus*) qui ἢ μὴν hic corrigit: exemplaque similia ex Nostri *Necyom. Contempl.* & *Sacrif. Jens.* adfert, aliosque pronominum pleonasmos producit, de quibus quum abunde viderimus alibi, & res sit notissima, hic nihil repetemus. Et video pleraque *Jensii* jam inserta T. I. hujus Ed. p. 168. No. 53. *J. F. R.*

42. Σοὶ δὲ μαμῶσθαι] Σοὶ δὲ μαμῶσθαι. *Th. M.*

46. Πρὸς τὸ Λιβανίτιον] Jurat Numen ei, quem hic lacerat, familiare, Venerem, & simul summa illius, quae deinde objecturus est, scelera complectitur, ut cum in *Pseudologista* c. p. 438. pr. per κάνδημον, & γενετυλλίδα & κυδώνιον, inimicum obtestatur. Nimirum vix dubito, quin *Libanitis*, quod nondum alias inveni nomen, a loco sui cultus dicta sit Venus illa, *Aphacitidis* appellatione decantata ante, quam illius templum, in Libano monte positum, everteret Constantinus M. Locus classicus est *Eusebii* de Vita Constant.

scriptor exegerit, quae subleſtae fidei, parum genuina, adulterata.

3. Quid igitur ais? haeccine etiam, licet non didiceris, tamen nobis scire? Unde? nisi forte a musis lauri ramum, ut ille pastor, accepisti. Nam Heliconem, ubi commorari Deae dicuntur, nec audisti, puto, unquam, neque ibi puerili aetate moratus es. Tibi ne meminisse quidem Musarum fas est. Illae enim pastori apparere non sunt dedignatae, duro homini & hirsuto, & multum in corpore solem prae se ferenti. Tali vero, qualis tu es, homini (&, per ego te Libanitidem, permitte in praesens, ne diserte dicam omnia) ne prope quidem venire, bene novi, unquam dignentur: sed pro lauro, murtea virga, aut malvae foliis, flagellatum relinquant, ne vel Holmeum, vel Hippocrenen polluant,

τῷ συγγραφεῖ ἀπηκρίβωϑ), καὶ ὅσα κίβδηλα καὶ νόθα, καὶ [b] παρακεκομμένα.

Τί οὖν φῂς, καὶ ταῦτα μὴ μαθὼν ἡμῖν εἰδέναι; πόθεν εἰ μή πουε παρὰ τῶν Μουσῶν κλῶνα δάφνης, καθάπερ ὁ ποιμὴν ἐκεῖνοϑ, λαβών; Ἑλικῶνα μὲν γάρ, ἵνα διατρίβειν αἱ ϑεαὶ λέγονϑ), οὐδὲ ἀκήκοας, οἶμαί, πουε, οὐδὲ διατριβὰς [c] τοιαύτας [d] ἡμῖν ἐν παισὶν ἐποιοῦ· σοὶ δὲ μεμνῆσθαι Μουσῶν ἀνόσιον. ἐκείναι γὰρ τῷ ποιμένι μὲν οὐκ ἂν ὤκνησαν φανῆναι σκληρῷ ἀνδρὶ, καὶ δασεῖ, καὶ πολὺν τὸν ἥλιον ὅπου τῷ σώματι ἐμφαίνοντι, οἵῳ δέ σοί, καί μοι, πρὸς τὸν Λιβανίτιδοϑ, ἄφες ἐν τῷ παρόντι τὸ μὴ σύμπαντα σαφῶς εἰπεῖν, οὐδὲ ἐγγὺς γενέσθαι ποτ' ἂν εὖ οἶδ' ὅτι καλήσασαν, ἀλλ' ἀντὶ τῆς δάφνης μυρρίνην ἂν ἢ καὶ μαλάχης φύλλοις μαστιγοῦσαι, ἀπήλασαν ἂν τὸν τοιοῦτον, ὡς μὴ μιᾶναι μήτε τὸν [e] Ὀλμειὸν, μήτε τὸ τοῦ ἵππου κρήνην, ἄφορ

[b] Παρακεκομμένα] Et sic *Coll.* cum Edd. [c] Τοιαύτας] Nil mut: *Pl. Fr. J. P.* &c. Τὰς αὐτὰς *Marcil.* [d] Ἡμῶν] Ἢ μὴν *Menag.* Nihil abit a vulg. *Fl.* [e] Ὀλμειὸν] Spir. leni *J. Fl.* & *Hesiod.* Sine spir. *Ald. P. S.* &c. Adspirate *Gesn.* & *Strab.*

39. Ἑλικῶνα μὲν] Ὅρα ὅπως αἱ Μοῦσαι διατρίβειν λέγονται. *V.*

46. † Λίβαν.] Ἔοικε Σύρου εἶναι ὁ βιβλιοκάπηλος οὗτος καὶ Δαμασκηνὸς, ὅσον ἀπὸ τοῦ Λιβανίτιδος ‡ εἰκάσαι. *V.*

52. § Ὀλμειὸν] Ποταμοί εἰσιν ἕτοι πρὸς αὐτῇ τῇ κορυφῇ τοῦ Ἑλικῶνος· ὁ δὲ Ἑλικὼν, ὄρος ἐστὶ Βοιώτιον, ὃ πρὸς τοὺς πρόποδας Θεσπιαὶ πόλις κατῴκηται, ἐν ᾗ ὁ Ἔρως, ὃν Ἀλκαμένης ἐξείργασται, θαυμάσιόν τι ἔργον ἰδεῖν. περὶ τοῦ Ἑλικῶνος δέ φησι ὁ Ἡσίοδος νέμων τὰς Μούσας ἰδεῖν, καὶ τὴν ποιητικὴν σοφίαν λαβεῖν. *V.*

† Adsar.] Huc retulit hoc Schol. *Solan.* quum ante ad alia verba referretur.

‡ Eikasai] Eikasai ante vulgatum fuit.

§ Ὀλμειὸν] Μυρίνη ἀν. Ed. *Cler.* Et mox ἐξείργασται, item τῷ Ἑλικῶνι. Quae monente *Solano* facile correxi, nec librorum fidem exspectare necesse habui. *J. F. R.*

stant. 3, 53. de quo ponamus quaedam, unde & Libanitidis nomen intelligatur, & quantum in hac jurandi formula amaritudinis insit. Erat ergo Ἄλσος ἐ τέμενος — αἰχμῇ δεῖμοσι Ἀφροδίτης, οὐ ἀκρωρείας μέρει τῷ Λιβάνου ἐν ἀφάτοις ἰδρυμένον. Σχολή τις ἦν αὐτῇ κακοεργίας πᾶσιν ἀκολάστοις, πολλή τι ῥαιστώνη (sic Ro. *Steph.* Sed malim πολλή τε ῥαιστώνη, ut referatur ad χολὴ) διαφθορέσι τὸ σῶμα. Γύπιδες γοῦν τινες ἄνδρες σὺν ἄνδρες, τὸ σεμνὸν τῆς φύσεως ἀπαρησάμενοι, θηλείᾳ τόσῳ τὸν δεῖμοσα ἐλεοῦντο. Γυναικῶν δ' αὖ παράνομοι ὁμιλίαι, κλοπίγαμοί τε ὁμιλίαι, ἄῤῥητά τι ἐ ἐπίῤῥητοι πράξεις, ὡς ἐν ἀνόμων ἐ λῃστῶν χώρᾳ κατὰ τόνδε τὸν τῶν ἐπιχειροῦντο. ἔφοβός τε ἐδεῖς ἦν τὸ πραττομένων, τῷ μηδένα σιμῶν ἀνδρῶν αὐτόθι τολμᾶν παρεῖναι. Reliqua de hoc templo *Bochartus* Chanan. 2, 14. Videtur idem esse, de quo in libello de *Dea Syr.* c. p. 659. extr. *J. M. G.*

Ibid. Λιβανίτιδοϑ] Venus. *M. du S.*

Λιβανίτιδοϑ] An Veneris? *F. G.* Quidni? *J. F. R.*

49. Μυρίνη] An μυρίκη; *F. G.* Non male, ut ludibrii caussa major sit oppositio inter laurum & vilem myricam atque malvam, quam quae jam est inter laurum & myrtum. *J. F. R.*

50. Μαλάχης φύλλοις] Nempe ferulacei generis est malva, de qua *Plin.* 19, 4. f. 22. *in Arabia septimo mense arboreſcere* baculorumque usum *praebere extemplo*, ex *Theophr.* hist. pl. 1, 5. Itaque adhibet ad eam rem noster etiam Δραπετ. extr. *J. M. G.*

Ibid. Ἀπήλασαν] Forsan ἀπήλασεν. *F. G.*

52. Ὀλμειὸν] De his fontibus *Hesiod.* Θ, 6. *M. du S.*

Ibid. Τὸν Ὀλμειὸν] Cum nullam fontis hujus & rivi mentionem fecerit Cellarius, juvat annotare eum ab *Hesiodo* Theogon. vs. 5. & 6. jungi cum Hippocrene & Permesso. Etymon ex oriente arcessit laudatus modo *Bochartus* Chanan. I, 16. *Strabo* lib. 9. p. 281. pr.

ῥᾳ ἢ ποιμνίοις διψῶσιν, ἢ [a] ποιμένων γόμασι καθαροῖς πότιμα. χμήτοι ἀδὲ εἰ πάνυ ἀναίσχυντος εἶ, καὶ ἀνδρεῖος τὰ τοιαῦτα, τολμήσειας ἂν ποτε εἰπεῖν ὡς ἐπαιδεύθης, ἢ ἐμέλησέ σοι πώποτε τῶν ἐν χρῷ πρὸς τὰ βιβλία συνουσίας, ἢ ὡς διδασκάλος σοι ὁ δεῖνα, [b] ἢ τῷ δεῖνι ξυνεφοίτας.

Ἀλλ' ἐνὶ [c] τούτῳ μόνῳ πάντα ἐκεῖνα ἀναδραμεῖσθαι νῦν ἐλπίζεις, [d] τῷ κτᾶσθαι πολλὰ βιβλία. [e] χτὶ δὴ ταῦτα ἔχε ξυλλαβὼν ἐκεῖνα τὰ τοῦ Δημοσθένους, ὅσα τῇ χειρὶ τῇ αὐτοῦ ὁ ῥήτωρ ἔγραψε, καὶ τὰ τοῦ Θουκυδίδου, ὅσα ποτὲ τοῦ Δημοσθένους, καὶ αὐτὰ ὀκτάκις μελεγεγραμμένα εὑρέθη καλῶς. εἰ ἅπαντα ἐκεῖνα [f] κτήσῃ, ὅσα ὁ Σύλλας Ἀθήνηθεν εἰς Ἰταλίαν ἐξέπεμψε, τί ἂν ἐκ τούτου πλέον εἰς παιδείαν κτήσαιο; κἂν ὑποβαλλόμενος αὐτὰ ὑπακούσῃς, ἢ ξυγκολλήσας, καὶ περιβαλλόμενος περιοστῇς; πίθηκος γὰρ ὁ πίθηκος, ἡ παροιμία φησὶ, κἂν χρύσεα ἔχῃ σύμβολα. καὶ σὺ τοίνυν βιβλίον μὲ ἔχεις ἐν τῇ χειρὶ, καὶ ἀναγιγνώσκεις ἀεί· τῶν δὲ ἀναγιγνωσκομένων οἶδα οὐδέν, ἀλλ' ὄνος λύρας ἀκούεις κινῶν τὰ ὦτα. ὡς εἴγε τὸ κεκτῆσθαι [g] τὰ βιβλία, καὶ πεπαιδευμένον ἀπέφαινε τὸν ἔχοντα, πολλοὶ ἂν ἦσαν ἤδη παιδευόμενοι τῶν ἀγοραίων, καὶ ἐν τοῖς βαλανείοις ἐπὶ τῶν ἀναπλασμάτων ἀνεγινώσκετο ἂν ὑπὸ πολλῶν τὰ Θουκυδίδου καὶ Δημοσθένους.

fontes gregibus ſitientibus alioquin, & puri oris paſtoribus opportunos. Verum quantumcumque impudens ſis, & eatenus virilis, non tamen audebis unquam dicere, te eruditum eſſe, aut unquam curae tibi fuiſſe arctiorem cum libris conſuetudinem, aut hunc magiſtrum tuum fuiſſe, aut illum condiſcipulum.

4. Sed uno hoc ſolo omnia te illa jam emenſurum ſperas, multis libris comparandis. Hactenus ſane habe tibi collecta illa Demoſthenis *exemplaria*, quae ſua manu ſcripſit orator, & illa Thucydidis, quae a Demoſthene & ipſa octies deſcripta pulchre inventa ſunt. Si omnia illa habeas, quae Sulla Athenis miſit in Italiam: quae tandem ea ex re ad eruditionem tibi fiat acceſſio? etſi ſubſtratis tibi indormias, aut ea tibi agglutinata vel veſtis inſtar circumpoſita circumferas. *Simia enim ſimia eſt*, ait proverbium, *etiam ſi aurea geſtet crepundia.* Etiam tu igitur librum quidem habes in manu, & legis ſemper: eorum vero quae legis neſcis nihil, ſed aſinus lyram audis movens auriculas. Nam ſi eruditum redderet dominum librorum poſſeſſio, quantivis certe

a Ποιμένων] Reſcripſi ex L. *Va.* *S.* Ποιμαίνων enim cett. male. b Ἢ τῷ] Ἢ σὺ τῷ *Th. Mag.* melius. c Τούτῳ] Τοῦτο male *Fl.* d Τῷ] Τὸ male *Fl.* e Κατὰ] Καὶ *Graev.* Κᾶτα *Fl.* In vulgato conſpirant cett. mox ἔχε recte *Fl. J. H. S.* ἴσχε *P.* f Κτήσῃ] Omiſit *Fl.* g Τὰ] Abeſt a *Fl.*

70. Κἂν ὑποβαλλόμενος αὐτὰ] Οὕτω γάρ φασι τὸν Μακεδόνα Ἀλέξανδρον ἐπισκευάζειν τοῖς Ὁμήρου ποιήμασιν. *V.*

ἀ Περμησσὸς ᾧ ὁ Ὀλμειὸς ἐν τῇ Ἑλικῶνι συμβάλλουσι ἀλλήλοις εἰς τὸν αὐτὸν ἐμπίπτουσι λίμνην τὴν Κωπαΐδα τῇ Ἀλιάρτῳ πλησίον. *J. M. G.*

57. Ἐν χρῷ πρὸς] A coitu metaphora. *F. G.*

Ἐν χρῷ] Supra Ζεύξ. c. 6. f. &c. *M. du S.*

59. Ἢ τοῦ δεῖνι ξυνεφοίτας] Ἢ σὺ τοῦ δεῖνι ξ. *Th. M.*

62. Κατὰ δὴ ταῦτα, ἔχε ξυλλαβὼν ἐκεῖνα τὰ τοῦ Δημοσθένους, ὅσα τῇ χειρὶ τῇ αὐτοῦ ὁ ῥήτωρ ἔγραψε] Vertunt: *ſi hoc es animo, age conquire quaecunque Demoſthenes orator propria manu ſcripſit.* Num κατὰ δὴ ταῦτα eſt Graecis, *ſi hoc es animo?* Videtur ſcribendum: καὶ δὴ ταῦτα ἔχε, *Habe ſane iſta, conquiſitis quaecunque Demoſthenes propria manu ſcripſit.* Haec in addendis ſupplevit *J. G. G.*

66. Αὐτὰ ὀκτάκις] Thucydidis hiſtoria a Demoſthene octies deſcripta. *F. G.*

68. Σύλλας] Vid. ſupra Ζεύξ. c. 3. & quae ibi de ſtatuis a Sulla Romam miſſis annotata ſunt. *Plutarchus* de libris de quibus & hic Noſter; ſed Plutarchus rem tantam non ſatis docere videtur in *Imperatoris hujus vita*; cum enim narraſſet Apelliconis Teii bibliothecam ab eo Athenis ſepoſitam miſſis aliis, ait tantum *Ariſtotelis* & *Theophraſti* opera in ea fuiſſe multa ea aetate non ſatis nota, quae Romam ab eo tranſlata & a Tyrannione grammatico compilata, ex iisque codicibus a Tyrannione comparatis deinde Rhodium Andronicum catalogos, qui Plutarchi aetate circumferebantur, concinnaſſe. p. 856. A. *M. du S.*

Ibid.

te illa poſſeſſio pretii eſſet, & veſtrum ſolorum qui eſtis divites; ſi nempe velut de foro liceret emere, atque pauperes nos ſuperare. Quis vero cum mercatoribus, ac bibliopolis de eruditione contenderet, tot libros habentibus vendentibusque? Verum ſi volueris examinare; videbis, neque illos multum quam tu es eruditione praeſtantiores, ſed lingua barbaros, velut te, & quantum ad cognitionem nihil intelligentes; quales eſſe credibile eſt, qui nihil vel turpium vel honeſtorum perſpiciunt. Quamquam tu duos forte aut tres *libros* ab illis ipſis emtos habes: at illi die pariter ac noctu manibus illos tractant.

5. Cujus igitur boni cauſa illos emis, niſi ipſas quoque librorum capſas eruditas eſſe putas, quae tot veterum virorum ſcripta contineant? Ac mihi reſponde ſodes: vel potius, cum hoc non poſſis, annue certe aut renue ad ea quae interrogabo. Si quis tibiarum inflandarum ignarus, Timothei tibias emat aut Iſmeniae, quas hic ſeptem talentis emit Corinthi; numquid propter ea tibiis etiam poterit canere? an nihil ipſi poſſeſſio profuerit, qui ex arte illis uti non poſſit? Recte tu quidem renuis. Ne-

τα, πολλῷ ἂν ὡς ἀληθῶς τὸ κτῆμα ἦν ἄξιον, οὐ μόνον ὑμῶν τῶν πλουσίων, εἰ ὥσπερ ἐξ ἀγορᾶς ἦν πρίασθαι, τοὺς πένητας ἡμᾶς ὑπερβάλλοντας. τις δὲ τοῖς ἐμπόροις, καὶ τοῖς βιβλιοκαπήλοις ἤρισεν ἂν περὶ παιδείας, τοσαῦτα βιβλία ἔχουσι καὶ πωλοῦσιν; ἀλλ' εἴγε διελέγχειν [b] ἐθέλοις, ὄψει μηδ' ἐκείνους πολύ σου τὰ εἰς παιδείαν ἀμείνους, ἀλλὰ βαρβάρους μὲν τὴν φωνήν, ὥσπερ σύ, ἀξυνέτους δὲ τῇ γνώσει, οἵους εἰκὸς εἶναι τοὺς μηδὲν τῶν καλῶν καὶ αἰσχρῶν καθεωρακότας. καίτοι σὺ μὲν δύο ἢ τρία παρ' αὐτῶν ἐκείνων πριάμενος ἔχεις· οἱ δὲ νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν ἀφὶ χειρὸς ἔχουσιν αὐτά.

Τίνος οὖν ἀγαθοῦ ὠνῇ ταῦτα, εἰ καὶ μὴ τὰς ἀποθήκας αὐτὰς τῶν βιβλίων ἡγῇ παιδεύειν, τοσαῦτα περιεχούσας παλαιῶν ἀνδρῶν ξυγγράμματα; καί μοι, εἰ δοκεῖ, ἀπόκριναι· μᾶλλον δὲ ἐπεὶ τοῦτό σοι ἀδύνατον, ὀπίνευσον γῆν, ἢ ἀνάνευσον πρὸς τὰ ἐρωτώμενα. εἴ τις αὐλεῖν μὴ ὀπιγάμενος, κτήσαιτο τοὺς Τιμοθέου αὐλούς, ἢ τοὺς Ἰσμηνίου, οὓς ἑπτὰ ταλάντων ὁ Ἰσμηνίας ἐν Κορίνθῳ ἐπρίατο, ἆρα ἀφὶ τούτου καὶ αὐλεῖν δύναιτο; ἢ οὐδὲν ὄφελος αὐτῷ τοῦ κτήματος, οὐκ ὀπιγαμένῳ χρήσασθαι τῇ τέχνῃ; εὖγε ἀνέ-

[b] Ἐθέλοις] Ἐθέλοις *Fl.* minus recte.

93. Ἀγαθοῦ ὠνῇ ταῦτα] Προσυπακουέον τὸ χάριν ἢ ἕνεκεν, ὧν ἢ τίνος ὢν ἀγαθοῦ χάριν, ἢ ἕνεκα. *V.*

1. * Ἰσμηνίου] Ἰσμηνίας οὕτω καλεῖται ὁ αὐτὸς Κορίνθιος. καὶ αὐτὸς ἐλπίσας ὅτι τὸ ὁμωνυμίας, ἃ ὁ τοὺς αὐλοὺς κτήσαιτο Ἰσμηνίου, οὐθὺς αὐτοπρόσωπος ἦσαν Ἰσμηνίας, ἐώνητο μέν, οὐ μέντοι ὁ πλείων τῷ † ἐλπίσαι τετύχηκεν. *V.*

* Ἰσμηνίου] Ad Lucian. adcommodavi, cum ante ederetur Ὁ Ἰσμηνίας. *J. F. R.*

† Ἐλπίσαι] Ita ex C. reſcripſit *Solan.* In Editis erat ἀπολπίσαι. In V. ἐπιλπίσαι.

Ibid. Ὁ Σύλλας Ἀθήνῃσιν] Narrat *Plutarchus* in Sulla p. 856. *H. Steph.* Nimirum Apelliconis Teii bibliothecam Romam deportavit: in quibus Ariſtotelis praeſertim atque *Theophraſti* ſcripta. V. *Fabric.* Bibl. Gr. 3, 6. p. 175. ſeq. *J. M. G.*

72. Πίθηκος γὰρ ὁ πίθηκος] Proverb. *J. B.*

92. Διὰ χαιρὸς] Conf. ſupra, ſi tanti eſt, T. I. *Nigr.* §. 2. p. 40. ibique *Hemſterh.* ex *Alciphr.* Ἀφὶ χειρὸς adferentem. Adderem Noſtrum infra *Pſeudol.* c. 24. f. ἢ ἀφὶ χειρὸς ἔχεις, niſi rem notam ſcirem. *Long. Paſt.* I. p. 19. Ἀφὶ χειρῶν ἐπιθέσθαι τῇ Χλόῃ. *Æl.* V. H. VII. I. Ἀφὶ χειρὸς ὁ γνώμης ἔχουσα πάντα. *J. F. R.*

1. Ἰσμηνίου] Dives is Thebanus, muſices cultor. Vid. *Plat.* Πολ. Α. 5. Ed. *Ald.* & *Plutarchus* paſſim. Fuit & ejusdem nominis tibicen clarus. *Plut.* 795. a. 839. f. 925. f. 1123. f. *Diog. Laërt.* p. 193. f. ſed is ab hoc diverſus. Vid. *Xen.* pag. 294. 13. & 326. & ſeqq. *Citharam* non *tibiam* vocat alicubi Vir doctiſſimus (*Spanh.* p. 4.) Conf. ſupra Ἀμφον. c. 1. *M. du S.*

6. Ὀλύμ-

ἀνένευσας, οὐδὲ γ' τὴν Μαρσύου ἢ Ὀλύμπου κλησάμενον, αὐλήσειεν ἂν μὴ μαθών. τί δ' εἴ τις τοῦ Ἡρακλέους τὰ τόξα κτήσαιτο, μὴ φιλοκτήτης ὤν, ὡς δύναιτ' ἂν ἐντείνασθαί τε αὐτὰ, καὶ [a]ἐπὶ σκοπὸν τοξεῦσαι, τί σοι καὶ οὕτω δοκεῖ; ἆρ' ἂν [b]ἐπιδείξασθαί τι ἔργον τοξότου ἄξιον; ἀνένευσας καὶ τοῦτο. κατὰ ταῦτα δὴ καὶ ὁ κυβερνᾶν οὐκ εἰδὼς, καὶ ἱππεύειν μὴ μεμελέτηκὼς, εἰ ὁ μὲν ναῦν καλλίστην φορτίοις ἅπασι, καὶ εἰς κάλλος καὶ εἰς ἀσφάλειαν κάλλιστα ἐξειργασμένην, ὁ δὲ ἵππον κτήσαιτο Μῆδον, ἢ κενταυρίδην, ἢ [c]κοππαφόρον, ἐλέγχοιτο ἂν, οἶμαι, ἑκάτερος οὐκ εἰδὼς ὅ, τι χρήσαιτο ἑκατέρῳ. [d]ἐπινεύεις καὶ τοῦτο; πείθου δὴ, καὶ τοῦτό μοι ἐπίνευσον, εἴ τις ὥσπερ σὺ ἀπαίδευτος ὢν ὠνοῖτο πολλὰ βιβλία, ἐσκόμμαλα ὄντως εἰς ἀπαιδευσίαν καθ' ἑαυτοῦ ἐκφέρῃ; τί ὀκνεῖς καὶ τοῦτο ἐπινεύειν; ἔλεγχος γὰρ, οἶμαι, σαφὴς ὅτος, καὶ τὸ ὁρώ-

que enim si vel Marsyae aut Olympi *tibias* quis possideat, canat, nisi didicerit. Quid vero si quis Herculis cum arcu sagittas habens, ipse non sit Philoctetes, qui possit contendere, & collineare ad metam; quid hic tibi videtur? an perfecturus opus sagittatore dignum? Renuis hoc quoque. Eadem ratione qui gubernare nescit, & equestrem rationem non exercuit, si iste quidem pulcherrimam navem accipiat rebus omnibus ad decus pariter ac si mitatem elaboratam pulcherrime; hic vero equum emat Medicum, aut centauri de stirpe, aut coppa insignem: deprehendatur, puto, uterque; qui neutra re recte uti possint. Annuis etiam hoc? Crede ergo, & hoc etiam mihi annue, si quis, qualis tu, indoctus homo, multos emat libros; nonne dicteria hic in ruditatem suam contra se ipsum *elicit*, & publicat? Quid annuere hic etiam cunctaris? Clarum enim istud est argumentum, videntiumque unusquisque statim

a Ἐπὶ σκοπὸν] Ἐπίσκοπα marg. *A1*. b Ἐπιδείξασθαι] Constanter ita legi addit *Solan*. c Κοππαφόρον] Ex emend. *Solan*. Κοππαφόρον *Fl. P. H.* marg. *A1*. Καππαφόρον *J. B1. S.* &c. d Ἐπινεύεις] Sic *Fl. Fr. B1. P. H. S.* Ἐπινεύσας *J.* & marg. *A1*.

17. * Κενταυρίδην ἢ κοππαφόρον] Ἐπίθημον τοῦτο τῷ ἵππων ἐπὶ τοῦ μηροῦ ἐγκαιόμενον παρὰ τοῖς παλαιοῖς, καὶ ὅσοι ὄντως οἱ ἵπποι τῶν εὐγενῶν, οἷς ἐπὶ τοῦ μηροῦ τὸ † κόππα τὸ στοιχεῖον, ἢ ‡ σίγμα, ἀφ' ὧν ἐπωνομάζοντο καὶ τὸ κόππα κοππατίαι, καὶ δὴ τὸ § σίγμα σαμφόραι. Μῆδος δὲ ἵππος ὁ Νισαῖος ἢ Νίσα δὲ πεδίον Μηδίας, ἔνθα αἱ βασιλικαὶ ἱπποφορβάδες νεμόμεναι τοῖς Μήδων βασιλεῦσιν ἵππους ἔτρεφον γενναίους. κενταυρίδαι δὲ ἵπποι, οἱ ὑπὸ ¶ Λαρίσης τῆς Θετταλίας, τάχα ἀπὸ τῶν Κενταύρων ὀνόμασαι. *V.*

* Κενταυρ.] Et hoc ad alia verba relatum erat.
† Κόππα] Lege κόππατα, utroque loco. *M. du S.*
‡ Σίγμα] Lege Σάμπι. *M. du S.*
§ Σίγμα σαμφόραι] Pro σίγμα iterum σάμπι legendum monet *Solan* nil tamen mutavit; sed σαμπόραι in textum recepit ex C. cum σαμπόραι tantum editum esset. in V. vero ϡ. (pro ϡ) mox etiam Νισαῖος pro Νισαῖος, item Νῖσα pro Νίσα, ac Μηδίας pro Μηδίαις legebatur, quod eodem duce mutavi. *J. F. R.*
¶ Λαρίσης] Λαρίσσου V.

6. Ὀλύμπου] Vid. *Plut.* de Musc. 1075. . . Marsyae hic discipulus, qui musicae sacrorum Graeciae fere omnium auctor, in quam primus musicam *Canonicam* invexit. De hujusce Olympi calamo seu tibia vid. *Eur.* Ἰφ. A. p. 267. B. Utriusque meminit *Basilius* de Leg. Graec. lib. (Prot. ed. 99.) *Philostr.* 574. Μαρσύας ἢ Ὀλύμπου, καὶ Ὀλύμπου τοῦ αὐλοῦ. *M. du S.*

12. Κατὰ ταῦτα] Nihil mutare *Fl.* adscripsit *Solan.* An τ'αὐτὰ maluit? Conf. mox ad c. 7. ubi id potius requirerem, quam hic. *J. F. R.*

17. Ἵππον — Μῆδον, ἢ Κενταυρίδην, ἢ Καππαφόρον] Per equum Centauridem intelligit credo Thessalum: nam & equi Thessali olim in pretio, & Centauri Pelium Thessaliae montem & loca vicina habitabant. Cappophorum vero intelligit, cui insuta erat nota K. talis *Aristophanes* Κοππατίας vocabat in Nebulis, ad quem locum vide Scholiasten. *J. P. a G.*

18. Κοππαφόρον] Omnes quos vidi libri Καππαφόρον, nisi quod *Fl. P.* forte κοππόφορον. Ego cur mutaverim, audi, quia apud *Aristophanem* & *Philostratum* p. 334. etiam de equo, cui Κοππατίας nomen est, legimus ipso fere *Nubium* initio; ubi Scholiastes, quamquam depravatissimus, inde dictos docet, quia signum *Coppa* gerebant; qua figura apud Graecos nonagenarius numerus signabatur. Ea autem figura erat P. inversum in hunc modum [q.] rem totam egregie enucleavit Doctissimus *Scaliger* in ea, quam de *litteris Ionicis* operi suo ad *Eusebii* Chron. inseruit *dissertatione*, poster.

tim illud, quod maxime in promtu esse solet, subjicit, *Quid commune cani & balneo?*

6. Et fuit non ita pridem in Asia aliquis vir dives, calamitate quadam utroque pede truncatus, qui ex frigore, puto, sphacelo esset corrupti, cum per nivem iter ei faciendum fuisset. Huic ergo miserabilis ille casus obvenit: quod infortunium uti consolaretur, ligneos sibi pedes fecerat: iisque subligatis, servis simul innixus, incedebat. At hoc factitabat ridicule, quod crepidas semper pulcherrimas emebat, recenti opere, & multum sibi negotii circa illas habebat, ut quam pulcherrimis semper calceis ornata haberet ligna illa, hoc est, suos pedes. Non igitur eadem tu facis? mentem qui habeas claudam & ficulneam, aureos vero tibi cothurnos compares, in quibus vix rectis pedibus aliquis incedat.

των ἕκαστος εὐθὺς τὸ προχειρότατον ἐκεῖνο ἐπιφθέγγεται, τί κοινὸν κυνὶ καὶ βαλανείῳ;

[e] Καὶ ἐγένετό τις ὑπὸ πολλῷ ἐν Ἀσίᾳ πλούσιος ἀνὴρ, ἐκ συμφορᾶς ἀποτμηθεὶς ἀμφοτέρους τοὺς πόδας, ἀπὸ κρύους, οἶμαι, ἀποσαπέντας, ἐπειδὴ πολὺ χιὼν ὁδοιπορῆσαι ξυνέβη αὐτῷ· ὅστις τοίνυν τοῦτο μὲν ἐλεεινὸν ἐπεπόνθει, καὶ θεραπεύων τὴν δυστυχίαν ξυλίνους πόδας πεποίητο, καὶ τούτους ὑποδούμενος, ἐβάδιζεν, ἐπιστηριζόμενος ἅμα τοῖς οἰκέταις· ἐκεῖνο δὲ γελοῖον ἐποίει, κρηπίδας μὲν καλλίστας ἐωνεῖτο νεοτμήτους ἀεί, καὶ τὴν πλείστην πραγματείαν περὶ ταύτας εἶχεν, ὡς καλλίστοις ὑποδήμασι κεκοσμημένα εἴη αὐτῷ τὰ ξύλα, οἱ πόδες δή. ἃ ταῦτα ἂν καὶ σὺ ποιεῖς; χωλὴν μὲν ἔχων καὶ συκίνην τὴν γνώμην, ὠνούμενος δὲ [f] χρυσοῦς ἐμβάτας, οἷς μόλις ἄν τις καὶ ὀρθοῖς ποσὶν ἐμπεριπατήσειεν.

Ἐπεὶ

[e] Καὶ] Nil mut. Edd. Καίτοι vult *Marcil.* [f] Χρυσοῦς ἐμβάτας] Legend. χρυσᾶς ἐμβάδας addit *Solan.*

fter. edit. p. 110. quam omnino consule. Quam in rem ut & ego aliquid de meo amplius conferam, accipe simul figurae illius descriptionem, si ulla, liquidissimam a *Quintiliano* exhibitam, & eadem opera in ejus textu non poenitendam emendationem. Is itaque lib. I. c. 4. *Inst. de litteris redundantibus* agens sic scribit. *Et* K. *quae & ipsa quorundam nominum nota est, &* Q. *cui similis effectus speciesque, nisi quod paulum a nostris obliquatur,* Κόππα *apud Graecos, nunc tantum in numero manet.* Hic si COPPA legas pro ΚΑΠΠΑ quod tamen omnes libri, quos quidem viderim, praeferunt, tam impressi quam Mss. habebis & mentem *Quintiliani*, & id quod volumus, hujus signi imaginem speciemque, quam limpidissime potuit descriptam, cum doceat *Coppa* Graecorum Romano Q simile, nisi quod a suis obliquetur, id est, pro recta linea, qua Graeci efformabant [q] Romanos curva uti [Q] unde liquido conficitur idem ab eo signum describi, quod Scholiastes *Aristophanis* optime etiam per P. inversum designavit, hanc nempe formam, q. Ne ultra te morer, duo haec observes velim; figuram litterae Latinae Q. antiquis illis temporibus a dextro latere caudam gestasse, quam nos fere scribentes a sinistro ducere incipimus. Deinde male & jam a prisco more longe diverso, istud *ἐπίσημον* in Graecis nostris libris pingi; cum vera forma ea sit, quam *Scaliger* primus restituendam docuit, nempe inversum Rho, P. seu circulus a cujus latere intuenti dextro ducitur, inferne recta linea tangens q, minusculo nostro q prorsus simile, in nummis tamen varia est hujus Epi-

semi, literae etiam aliquando forma. Adi *Spanhem.* de usu & praest. numism. apud quem tres hae occurrunt Ϙ. Ϙ. ϥ. Pro K in aliquot nummis invenitur (p. 92. 95.) deinde pro numero XC. (p. 92. & 97.) Hactenus de *Coppa*. Equorum autem femori inurebatur: vid. *Anacr.* Ed. *Steph.* p. 73.

Ἐν ἰχίοις μὲ ἵππου
Πυρὸς χαράγμ' ἔχουσι

V. Ἀναϐ. c. 47. πιθηκοφόρους. *M. du S.*

28. Καὶ ἐγένετό τις πρὸ πολλοῦ] Καί τοι ἐγένετό τις πρὸ π. · *Th. M.*

Καὶ ἐγένετο] Tollendum censeo illud καὶ, odiose hic, ut puto, initio sententiae affixum. V. *Plut.* 1216. C. & 1239. C. *M. du S.*

37. Νεοτμήτους] Non ausim damnare nomen, quod libri tuentur & analogia, cum praesertim τέμνειν esse proprium hac in re verbum σκυτοτόμοις doceant. Venit tamen in mentem, an non posuerit Lucianus verbum paullo generalius, νεοκμήτους. Certe Latine non ausus sum dicere crepidas *recens scissas*, cum a *suendo* potius *sutores* dicti sint, quam a *scindendo*. *J. M. G.*

41. Οὐ ταῦτα] Et ita habere *Fl.* adlevit *Solan.* Quare? quia forsan τἀυτὰ quaesivit, quod non improbarem, si alicubi invenirem, sed est ταῦτα etiam in cett. Conf. modo c. 5. ubi eadem suspicio. *J. F. R.*

42. Συκίνην] Proverbium est, de quo *Erasm.* adagio *ficulnus. G. C.* Conf. supra *Alex.* c. 47. Infra *Peregr.* c. 24. *J. F. R.*

43. Χρυσοῦς ἐμβάτας] Misere aberratum est supra in

Ἐπεὶ δὲ ἐν τοῖς ἄλλοις καὶ τὸ Ὁμήρου ἐπίῳ πολλάκις, ἀναγνώτω σοί τις αὐτῦ λαβὼν τὰ Βῆτα τῆς Ἰλιάδος ῥαψῳδίαν, ἧς τὰ μὲν ἄλλα μὴ ἐξετάζειν· οὐδὲν γὰρ αὐτῷ πρὸς σέ. πεποίηται δέ τις αὐτῷ δημηγορῶν παγγέλοιος ἄνθρωπος, διάστροφος τὸ σῶμα καὶ λελωβημένος. ἐκεῖνον τοίνυν [a] ὁ Θερσίτης ὁ τοιοῦτος, εἰ λάβοι τὰ Ἀχιλλέως πανοπλίαν, οἴει ὅτι αὐτίκα διὰ τοῦτο καλὸς ἅμα καὶ ἰσχυρὸς ἂν γένοιτο, καὶ ὑφηνιόχησεν μὲν τὸ ἅρμα, ἐπιθολώσει δὲ αὐτῷ τὸ ῥεῖθρον τῷ φόνῳ τῶν Φρυγῶν, ἀπολεῖ δὲ τὸν Ἕκτορα, καὶ πρὸ αὐτοῦ τὸν Λυκάονα, καὶ τὸν Ἀστεροπαῖον, μηδὲ φέρειν ὅπλα τὸν ὦμον τὴν μελίαν δυνάμενος; οὐκ ἂν εἴποις. ἀλλὰ καὶ γέλωτα ἂν ὀφλισκάνοι χωλεύων ὑπὸ τῇ ἀσπίδι, καὶ ὅπλα κλαπίπλων ὑπὸ τῷ βάρει, καὶ ὑπὸ τῷ κράνει, ὁπόταν ἀνανεύσῃ, δεικνὺς τοὺς παμβλώπας ἐκείνους [b] αὐτοῦ ὀφθαλμούς, καὶ τὸν θώρακα ἐπαίρων τῷ τοῦ μεταφρένου κυρτώματι, καὶ τὰς κνημῖδας ἐπισυρόμενος, καὶ ὅλως αἰσχύνων ἀμφοτέρους, καὶ τὸν δημιουργὸν αὐτοῦ, καὶ τὸν δεσπότην. Ἐπεὶ δὲ ἐν τοῖς ἄλλοις καὶ τὸ Ὁμήρου ἐπίῳ πολλάκις, ἀναγνώτω σοί τις αὐτῦ λαβὼν τὰ Βῆτα τῆς Ἰλιάδος ῥαψῳδίαν, ἧς τὰ μὲν ἄλλα μὴ ἐξετάζειν· οὐδὲν γὰρ αὐτῷ πρὸς σέ. πεποίηται δέ τις αὐτῷ δημηγορῶν παγγέλοιος ἄνθρωπος, διάστροφος τὸ σῶμα καὶ λελωβημένος. ἐκεῖνον τοίνυν [a] ὁ Θερσίτης ὁ τοιοῦτος, εἰ λάβοι τὰ Ἀχιλλέως πανοπλίαν, οἴει ὅτι αὐτίκα διὰ τοῦτο καλὸς ἅμα καὶ ἰσχυρὸς ἂν γένοιτο, καὶ ὑφηνιόχησεν μὲν τὸ ἅρμα, ἐπιθολώσει δὲ αὐτῷ τὸ ῥεῖθρον τῷ φόνῳ τῶν Φρυγῶν, ἀπολεῖ δὲ τὸν Ἕκτορα, καὶ πρὸ αὐτοῦ τὸν Λυκάονα, καὶ τὸν Ἀστεροπαῖον, μηδὲ φέρειν ὅπλα τὸν ὦμον τὴν μελίαν δυνάμενος; οὐκ ἂν εἴποις. ἀλλὰ καὶ γέλωτα ἂν ὀφλισκάνοι χωλεύων ὑπὸ τῇ ἀσπίδι, καὶ ὅπλα κλαπίπλων ὑπὸ τῷ βάρει, καὶ ὑπὸ τῷ κράνει, ὁπόταν ἀνανεύσῃ, δεικνὺς τοὺς παμβλώπας ἐκείνους [b] αὐτοῦ ὀφθαλμούς, καὶ τὸν θώρακα ἐπαίρων τῷ τοῦ μεταφρένου κυρτώματι, καὶ τὰς κνημῖδας ἐπισυρόμενος, καὶ ὅλως αἰσχύνων ἀμφοτέρους, καὶ τὸν δημιουργὸν αὐτοῦ, καὶ τὸν δε-

7. Quandoquidem vero inter alios Homerum etiam emisti saepe, capiat aliquis & legat tibi secundum Iliadis librum, cujus reliqua examinare noli; nihil enim eorum ad te. Fingitur autem ab illo concionari ridiculus undique homo, distorto corpore atque debili. Ille ergo Thersites, talis, Achillis arma si capiat, putasne illum propterea statim & pulchrum simul & fortem futurum, & trajecti saltu fluminis aquas Phrygum caede infecturum? interfecturumque Hectorem, atque ante illum Lycaonem & Asteropaeum, qui neque humeris ferre fraxineam illam *Achillis hastam* possit? Non sane dixeris. Sed risum quoque debeat, claudicans sub scuto, & prae gravitate pronus prolabens, ac sub galea, si quando suspiciat, strabos illos oculos ostendens, & illa dorsi curvitate thoracem elevans, trahensque ocreas, qua re pudorem & artifici & domino armorum objiciat. Idem

a Ὁ Θερσίτης] Non comparet in *Fl.* b Αὐτοῦ] Αὐτῷ marg. *A1.*

54. Καὶ ὑπηνιόχησεν μὲν τὸ ἅρμα] Ταῦτα πάντα λέγει Ὅμηρος τὸν Ἀχιλλέα ποιοῦντα. *V.*

* Ὑπηνιόχησεν] Ὑπηνιόχουν Edita, mutavit *M. du S.*

T. 2. *Jov. Trag.* c. 41. tam in textu Luciani; ubi p. 688. τοὺς ἐμβάδας ex *P.* editum, quum *F. B1. H. S.* ut jam video, recte ἐμβάτας habent; quam in nota ad *Schol.* ubi & *al* male exaratum pro οἱ ἐμβάται. In differentia τῶν ἐμβάδος & ἐμβάται, misere quoque sibi contradicunt Lexicogr. & Grammatici, sed genus tamen est certum; nam ἡ ἐμβὰς dicendum, ὁ ἐμβάτης. *Ammonius* p. 49. Ἐμβάδες, ait, κωμικὴ ὑποδήματα ἐμβάται (immo ἐμβάται) δὲ τὰ τραγικά. Idem ait *Th. Mag. Budaeus* contra ἐμβὰς *calceamentum tragic.* ἐμβάται *comica. Stephanus*, idem ἐμβάδες quod ἐμβάται, ait, ex Luciani *Gall.* (c. 26. f.) *Pollux* vero a se ipso dissentit, L. IV. c. 18. seq. 115. scribens: Κόθορνοι μὲν τὰ τραγικὰ ἢ ἐμβάδες. Ἐμβάται δὲ τὰ κωμικά. Et VII. f. 91. Ἐμβάται δὲ, ὄνομα τῶν κωμικῶν ὑποδημάτων. Sed ibid. f. 85. Ἐμβάδες, αὐτὰλες μὲν ὑπόδημα — κοθόρνοις ταπεινοῖς ἔοικε. Cl. *Hemsterh.* rem non expedivit ad T. I. *Necyom.* c. 16. f. ubi κατωβὰς λὰξ τῶν ἐμβατῶν habemus, dum ad *Spanh.* nos ablegat. Nam is ad *Aristoph.* Plut. 759. eumdem Luciani ex *Necyom.* locum adlegat acsi ἐμβάδες legeretur, aeque ac in *Gall.* c. 26. f. dum tamen, ut modo vidimus, ipso volente Cl. *Hemsterh.* ἐμβατῶν ibi editum, inque eo Edd. vett. illic consentire video, veluti in ἐμβάδων consentiunt in altero loco, ubi tamen diserte de tragicis agit. At quia infra *Epist.* Sat. §. 19. τραγικοὶ ἐμβάται aeque ac in *Necyom.* l. d. Item *Jov. Trag.* sic quoque ex consensu Edd. optimar. legendum est; potius & in *Gall.* c. 26. f. forsan ἐμβατῶν jam corrigendum, etsi ibi Edd. ἐμβάδων praeferunt. Tumque non male *Solanus* conjecerit, hoc loco pro χρυσοῦς ἐμβάτας, legendum χρυσᾶς ἐμβάδας, quod calceos humiliores designet, non plane tragicos. Sic supra *Bacch.* §. 2. χρυσῇ ἐμβάδι. *Rhet. Praec.* c. 15. ἐμβὰς Σικυωνίας. *Aristoph.* Plut. 759. ἐμβὰς γεροντων. ubi *Spanhem.* eo usque recte consulitur, quo exempla alia tria ex *Aristoph.* adfert, ubi ἐμβὰς de solea

Idem vero tibi quoque usu venire non vides, cum librum in manu habes pulcherrimum, pelle purpurea, aureo umbilico, ornatum; legis autem ita ut pronuntiatione barbara illum deformes atque distorqueas, deridentibus eruditis, laudantibus autem, qui tecum sunt, adulatoribus, qui tamen & ipsi ad se invicem conversi frequenter ridentdent?

8. Volo tibi etiam narrare aliquid Pythone factum. Tarentinus quidam, Evangelus nomine, domi non ignobilis, animum adjecerat ad victoriam Pythiorum. Ac nudorum illud certamen statim supra se esse videbat, qui neque ad robur neque ad celeritatem natura aptus esset: cithara vero & cantu facile se victurum, persuaderi sibi a facerrimis hominibus, familiaribus suis, passus fuerat, laudantibus, clamantibus, quoties vel minimum ille chordas attingeret. Venit ergo Delphos, cum cetera splendidus, tum quod intextam auro vestem sibi fecerat, & coronam ex aurea lauro pulcherrimam, ut pro fructu lauri sma-

σπότλιν. τὸ αὐτὸ δὴ καὶ σὺ πάσχων, οὐχ ὁρᾷς ὁπόταν τὸ μὲν βιβλίον ἐν τῇ χειρὶ ἔχῃς πάγκαλον, [c] πορφυρᾶν μὲν ἔχον τὴν διφθέραν, χρυσῆν δὲ τὴν ὀμφαλόν, ἀναγιγνώσκῃς δὲ αὐτὸ βαρβαρίζων, καὶ καλαιοχύνων, καὶ διαστρέφων, ὑπὸ μὲν τῶν πεπαιδευμένων καταγελώμενος, ὑπὸ δὲ τῶν ξυνόντων σοι κολάκων ἐπαινούμενος. οἱ καὶ αὐτοὶ πρὸς ἀλλήλους ἐπιστρεφόμενοι, γελῶσι τὰ πολλά;

Θέλω δέ σοι διηγήσασθαί τι Πυθοῖ γενόμενον. Ταραντῖνος, Εὐάγγελος τὄνομα, τὴν οὐκ ἀφανῆ ἐν τῷ Τάραντι, ἐπεθύμησε νικῆσαι Πύθια. τὰ μὲν οὖν τῆς γυμνῆς ἀγωνίας αὐτίκα ἐδόκει αὐτῷ ἀδύναλον εἶναι, μήτε πρὸς ἰσχύν, μήτε πρὸς ὠκύτηλα εὖ πεφυκότι· κιθάρᾳ δὲ καὶ ᾠδῇ, ῥᾳδίως κρατήσειν ἐπείθη ὑπὸ τῶν καλαράτων ἀνθρώπων, οἳς εἶχε πρὸς αὐτὸν, ἐπαινέντων, καὶ βοώντων, ὁπότε καὶ τὸ σμικρόταλον ἐκεῖνος ἀνακρούσαιτο. ἦκεν οὖν εἰς τοὺς Δελφοὺς τά τε ἄλλα λαμπρὸς, καὶ δὴ καὶ ἐσθῆτα χρυσόπαστον ποιησάμενος, καὶ στέφανον δάφνης χρυσῆς κάλλιστον, ὡς ἀντὶ καρπῶν τῶν δάφνης σμαράγ-

[c] Πορφυρᾶν] Sic emendavit *Solan.* Πορφυρᾶν Edd. vulgo.

lea calceove senum adhibetur. Sed spatii angustia non finit haec fusius exponere; alioqui pluribus traderem, τὰ ἐμβάδας generalius esse, ὁ ἐμβάτης tragicis cothurnis magis proprium, & *Ammonium* adeo melius sensisse, quam *Pollucem*. *J. F. R.*

47. Βῆτα — ῥαψῳδ.] Hinc usu receptam jamtum fuisse eam rationem constat, qua nos hodieque in dividendis *Homeri* carminibus utimur. *M. du S.*

Βῆτα τ' Ἰλιάδ.] Si certa est scriptura, patet hinc non solum libros Homericos jam tempore Luciani sic divisos, sed literas illas adpositas non mere numerales fuisse, verum elementarias. Et ita ap. *Eustath.* ad Il. A. Nota 1. διὸ καὶ τὰ εἴκοσι τίσσαρα τμήματα τῆς Ὁμηρικῆς ποιήσεως — ἃ μόνον ἄλφα καὶ βῆτα καὶ γάμματα ὀνομάζουσι, καὶ τὰ ἑξῆς, ἀπὸ τῶν γραμμάτων καλοῦσι). atque apud alios Schol. non semel Ἰλ. ἄλφα, βῆτα, &c. plene legitur. Non tamen ab ipso *Homero* profectam divisionem, satis norunt eruditi. A Grammaticis Homero posterioribus ortam monet Cl. *Duker.* in Latin. Vet. Jurisc. p. 203. Vulgo *Aristarcho* tribuitur, vid. quos ille adlegat *Casaub.* & *Fabric.* *J. F. R.*

49. Δημαγορῶν, παγγίλωτες] *Hom.* Il. B. 212. *M. du S.*

54. Ὑπερηνορέοντας] *Hom.* Il. Φ. 268. *M. du S.*

57. Ἕκτορα, — Λυκ. — Ἀστρ.] *Hom.* Il. Φ. 34. & seqq. it. 179. *M. du S.*

60. Γέλωτα ὀφλισκάνει] Supra T. I. *Deor. Dial.* XXII. §. 2. f. καὶ γέλωτα ὀφλήσω παρὰ πᾶσιν. Ac *Dial. Mort.* XV. f. Item *Bis Accus.* c. 15. Et persaepe alibi. *Dion. Hal.* VII. p. m. 473. μὴ δὲ γέλωτα ὄφλῃ. *Aristoph.* Nub. 1031. καὶ μὴ γέλωτ' ὀφλήσῃς. *J. F. R.*

70. Πορφυρᾶν — διφθέραν &c.] Supra Συγγρ. c. 19. *M. du S.*

77. Πυθοῖ] Πυθοῖ & Πισαιοῖ non esse adverbia, uti vulgus Grammaticorum statuit, sed ablativos obsoletorum nominum Πυθὼ & Πισαιὼ, quae in tertio & sexto casu habent οῖ, contracte οῖ, ut Ληδοῖ, αἰδοῖ, atque in illis intelligi εὸ, contendit *L. Bos* de Ellipsi p. 282. & seq. ubi plura ex aliis exempla, & hoc Luciani quoque adfert. Adscripserat *Hemsterh.* adnotaveratque simul, quod versum erat *in Pythiis*, reddendum, *Delphis*. *J. F. R.*

78. Εὐάγγελος] Similem Histor. vid. apud *Cic.* ad Heren. IV. 47. *M. du S.*

ράγδως εἶναι ἰσομεγέθεις τῷ καρπῷ. Ἡ μέν γε κιθάραν αὐτὴν, ἔργον τι χρῆμα εἰς κάλλος, καὶ πολυτέλειαν χρυσοῦ μὲν τοῦ ἀκηράτου πᾶσαν, σφραγῖσι δὲ [a] καὶ λίθοις ποικίλοις κατακεκοσμημένην, Μουσῶν μέλα-95 ξιν, καὶ Ἀπόλλωνος, καὶ Ὀρφέως ἐντετορευμένων· θαῦμα μέγα τοῖς ὁρῶσιν.

Ἐπεὶ δ' οὖν πολὺ καὶ ἦκεν ἡ τοῦ ἀγῶνος ἡμέρα, τρεῖς μὲν ἦσαν· ἔλαχε δὲ μέσος αὐτοῖς ὁ Εὐάγγελος ᾄδειν, καὶ μετὰ Θέσπιν τὸν Θηβαῖον ὁ Φαύλως ἀγωνισάμενον. εἰσέρχεται οὖν [b] ὅλος περιλαμπόμενος τῷ χρυσῷ, καὶ τοῖς σμαράγδοις, καὶ βηρύλλοις, καὶ ὑακίνθοις· καὶ ἡ πορφύρα δὲ ἐνέπρεπε τῇ ἐσθῆτι, ἡ μεταξὺ τοῦ χρυσοῦ διαφαίνεσα. τούτοις ἅπασι προεκπλήξας τὸ θέατρον, καὶ θαυμαστὴν ἐλπίδα ἐμπλήσας τοὺς θεατὰς, ἐπειδὴ πολὺ καὶ ᾆσαι καὶ κιθαρίσαι πάντως ἔδει, ἀνακρούεται μὲν ἀνάρμοστόν τι, καὶ ἀσύνταχτον, ἐκπρρήγνυσι δὲ τρεῖς ἅμα χορδὰς, σφοδρότερον τοῦ δέοντος ἐμπεσὼν τῇ κιθάρᾳ, ᾄδειν δὲ ἄρχεται πόμυσόν τι, καὶ λεπτὸν, ὥστε γέλωτα μὲν πάντων γενέσθαι τῶν θεατῶν· τοὺς ἀθλοθέτας δὲ ἀγανακτήσαντας ἐπὶ τῇ τόλμῃ, μαστιγώσαντας αὐτὸν, ἐκβαλεῖν τοῦ θεάτρου. ὅτε καὶ γελοιότατος ὤφθη δακρύων ὁ χρυσοῦς Εὐάγγελος, καὶ ὑπὸ τῶν μαστιγοφόρων συρόμενος διὰ μέσης τῆς σκηνῆς, καὶ τὰ σκέλη καθη-20 μαλωμένος ἐκ τῶν μαστίγων, καὶ συλλέγων

ragdi essent aequali fructus illius magnitudine. Citharam autem ipsam *fecerat* admirandum opus, pulchritudine & pretio, ex auro totam solido, sigillisque & gemmis variis ornatam, cum Musae inter alia & Apollo & Orpheus insculpti essent: ingens videntibus miraculum.

9. Cum vero tandem aliquando venisset dies certaminis, tres erant, quorum media I canendi sors exiit Evangelo, & quidem post Thebanum Thespin, qui non male certaverat. Ingreditur ergo, auro relucens totus, & Smaragdis, & Beryllis, atque 5Hyacinthis. Decora quoque vestimenti purpura, inter aurum interlucens. His omnibus cum ante perculisset theatrum, & admirabili expectatione spectatores implevisset, ac tandem canere etiam & citharam pulsare omnino oporteret: pulsare incipit 10inconcinnum quiddam & incongruum; abrumpit autem chordas simul tres, vehementius justo in citharam dum irruit; incipitque cantare adeo alienum quiddam a Musis atque extenuatum, ut risus spectatorum omnium cooriretur, praesides autem 15certaminis indigne ferentes hominis audaciam, flagris caesum theatro ejicerent. Quo quidem tempore maxime ridiculus visus est aureus ille Evangelus, qui ploraret tractus a virgatoribus per mediam scenam, cruenta a flagellis crura habens, humi colligens si-

gi-

a Καὶ] Omisit *Fl.* b Ὅλος] Ὅλως *J.* & *V2.* Prius reliquae.

94. Σφραγῖσι] Conf. fin. c. seq. Et *Tragop.* vs. 79. Et *Ovid.* Met. XI. 167. *M. du S.*

2. Εἰσέρχεται — ὅλος] Nihil referre, ὅλος ne an ὅλως recipias, vid. supra hoc Tom. *Here.* c. 1. ὅλως Ἡρακλῆς. *J. F. R.*

30. Κατὰ τὸν νόμον τῆς τέχνης] Vide haec copiose illustrantem *Gataker.* in Cinno p. 246. Ed. minor. P. 303. Ed. major. *J. F. R.*

33. Σφραγῖσιν] I. e. *gemmis.* *F. G.*

37. Ὤησε] Ὤησεν legisse videtur Interpres. *F. G.*

40. Περὶ πόδα] *Hesych.* ὕστις ἐκέλευε τὸ ἁρμόζον, μεταφέρειν ἀπὸ τῶν συμμέτρων τοῖς ποσὶν ὑποδημάτων ἢ ἀκριβῶς. *J. M. G.*

45. Θρᾷττα] *Thracias*, quas depingit *Ovid.* 2. Metam. *G. C.*

47. Εἰς τὸ Ἔρεβος ἐμπεσοῦσαν ἐμβληθῆναι εἰς τὸ μέλαινα πόντου] Exhibuit quoque interpres *in nigrum pontum*, nec intercedo, quo minus ab poëta aliquo sic scriptum credatur. Sed Lucianum nunc simpliciter narrantem non respexisse opinor ad talem quandam imitationem, & intellexisse Melan sinum, ut illam maris partem appellari novimus ab ingrediente eam *Mela* fluvio. Vide Geographos. *J. G.*

48 Μά-

gilla citharae, quae exciderant ſcilicet cum vapularet una cum ipſo etiam cithara.

10. Parvo autem poſt illum intervallo, Eumelus aliquis intrat Elienſis, citharam habens veterem, cujus lignei eſſent verticilli, veſtem vero vix cum ipſa corona drachmis decem dignam. At hic, qui dextre cantaſſet, & lege artis tractaſſet citharam, vicit, & praeconio ornatus eſt, & deriſit Evangelum, fruſtra ſibi placentem cithara illa ſua & ſigillis, ac dixiſſe illi fertur, *Tu quidem, Evangele, aurea lauro cinctus es, quippe dives: ego vero pauperculus Delphica. Ceterum illum ſolum tui apparatus fructum tibi habe, quod, neque miſerante quoquam te victum, hinc diſcedis, ſed exoſus omnibus propter artis illam expertem atque ſupervacuam luxuriem.* Apprime tibi Evangelus ille congruit, quatenus plane non curas riſum ſpectatorum.

11. Neque vero intempeſtivum fuerit Lesbiam tibi fabulam enarrare, antiquam. Cum Orpheum Threſſae mulieres diſcerpſiſſent, caput illius una cum lyra in Hebrum delapſum in ſinum Melana delatum eſſe, ajunt; atque innataſſe caput lyrae, canens, ut ferunt, threnum de Orpheo, cui lyra, ventis chordas impellentibus, ſuc-

χαμόθεν τ̃ κιθάρας τὰς σφραγίδας (ἐξεπεπτώκεισαν γ̃, κἀκείνης [c] ξυμμαστιγουμένης αὐτῷ.)

Μικρὸν δὲ ὕστερον μετ' αὐτὸν Εὔμηλός τις Ἠλεῖος εἰσέρχεται, κιθάραν μὲν παλαιὰν ἔχων, ξυλίνους δὲ [d] κόλλοπας ἐπικειμένην· ἐσθῆτα δὲ ἡ μόγις σὺν τῷ στεφάνῳ δέκα δραχμῶν ἀξίαν· ἀλλ' οὗτός γε ἅσας δεξιῶς, καὶ κιθαρίσας κατὰ τ̃ νόμον τ̃ τέχνης, ἐκράτησε, καὶ ἀνεκηρύχθη, καὶ τῷ Εὐαγγέλιῳ καλλιγέλα, μάτην ἐμπομπεύσαντι τῇ κιθάρᾳ, καὶ ταῖς σφραγῖσιν ἐκείναις. καὶ εἰπεῖν γε λέγεται πρὸς αὐτόν· ὦ Εὐάγγελε, σὺ μὲν χρυσῆν δάφνην περίκεισαι, πλουτεῖς γ̃, ἐγὼ δὲ ὁ πένης τ̃ Δελφικήν· πλὴν τοῦτό γε μόνον ὄνησο τ̃ σκευῆς, ὅτι μηδ' ἐλεούμενον ὑπὸ τ̃ ἥττης ἀπέρχῃ, ἀλλὰ μισούμενον πρόσεστι δέ σοι τ̃ ἀτεχνόν σε ταύτῃ καὶ περιττῷ τρυφήν. [e] δεῖ πόδα δή σοι καὶ Εὐάγγελον ἕτερον, παρ' ὅσον σοί γε ὐδ' ὀλίγον μέλει τοῦ γέλωτος τ̃ θεατ̃.

Οὐκ ἄκαιρον δ' ἂν γένοιτο, καὶ Λέσβιον μῦθόν τινα διηγήσασθαί σοι παλαιὸν γενόμενον. Ὅτε τ̃ Ὀρφέα διεσπάσαντο αἱ Θρᾷτται, φασὶ, τ̃ κεφαλὴν αὐτοῦ σὺν τῇ λύρᾳ [f] εἰς τ̃ Ἕβρον ἐμπεσοῦσαν, ἐμβληθῆναι εἰς τ̃ μέλανα πόντον, καὶ ἐπιπλεῖν γε τ̃ κεφαλὴν τῇ λύρᾳ, τ̃ μὲν ᾄδουσαν θρῆνόν τινα [g] ἐπὶ τῷ Ὀρφεῖ, ὡς λόγος, τ̃ λύραν δὲ αὐτοῦ ὑπηχεῖν τ̃ ἀνέμων ἐμπιπτόντων

ταῖς

c Ξυμμαστιγουμένης] Συμμαστιγουμ. male *Bt.* d Κόλλοπας] Recte Edd. praeter *J.* & *Va.* quae κόλλωπας. e Περὶ] Ita bene *Ald. J. H. P. Bt. S.* Παρὰ *Fl.* L. & marg. *A1.* f Εἰς τ̃ Ἕβρον] Haec & ſeqq. a λύρᾳ ad λύρᾳ deſunt in *Fl.* g Ἐπὶ τῷ Ὀρφεῖ, ὡς λόγος] Ἐπὶ τῷ Ὀρφεῖῳ λόγῳ marg. *A1.*

27. Κόλλοπας ἐπικειμένην] Κόλλοπες οἱ πασσαλίσκοι τ̃ κιθάρας, ὧν ἐκδέδυται αἱ νεῦραι. *V.*
37. Ὥνησο] Γρ. Ὄνησο. *G.*
40. Περὶ πόδα δή σοι] Περὶ πόδα, ἀντὶ τοῦ κατὰ πόδα, πλησίον, ἐγγύς. ἢ ἀληθὲς ἔρον ἐρεῖν, περὶ πόδα αὐτῇ καλλιφρονημένως ἐπεὶ ☾ τὰ παρ' ἡμῖν εὐκαλλαφρόπλεκτα περὶ τοὺς πόδας ῥίπτει. *V.* (Ῥιπτεῖται C. Ῥιπτεῖται V.)

c Καλλιφροσυνημένως] Sic dedit *Solan.* pro vulgato καλλιφροσυνημένῳ, & παρ' ἡμῖν, pro edito παρ' ἡμῶν.

48. Μέλανα πόντον] Mare nigrum Luciano notum. Sed de Propontide hic intelligendum videtur. *F.G.*

Μέλανα πόντον] Quando ita appellari mare hoc coeperit, alii doceant. *M du S.*

ταῖς χορδαῖς· ᾠδῆς προσενεχθῆναι τῇ Λέσβῳ· κἀκείνους ἀνελομένους τὴν μὲν κεφαλὴν καθαθάψαι, ἵναπερ νῦν τὸ Βακχεῖον αὐτοῖς ἐστι· τὴν λύραν δὲ ἀναθῆναι εἰς τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος τὸ ἱερὸν, ἔνθα πολύ γε σώζεται αὐτή.

cinuerit, & sic cum cantu appulsam Lesbo: illosque sublatum caput sepeliisse, ubi nunc Baccheum illis est, lyram vero Apollinis in templo dedicasse, ubi diu seruata sit.

Χρόνῳ δὲ ὕστερον Νέανθον τὸν τοῦ Πιττακοῦ τοῦ τυράννου ταῦτα ὑπὲρ τὴν λύρας [a] πυνθανόμενον, ὡς ἐκήλει μὲν τὰ θηρία, καὶ φυτὰ, καὶ λίθους, ἐμελῴδει δὲ καὶ μετὰ τὸν Ὀρφέως συμφορὰν μηδενὸς ἅπτεσθαι, πρὸς ἔρωτα τοῦ κτήματος ἐμπεσεῖν, καὶ διαφθείραντα τὴν ἱερέα μεγάλοις χρήμασι, πεῖσαι ὑποθέντα ἑτέραν ὁμοίαν λύραν, δοῦναι αὐτῷ τὴν τοῦ Ὀρφέως· λαβόντα δὲ μεθ' ἡμέραν μὲν ἐν τῇ πόλει χρῆσθαι, οὐκ ἀσφαλὲς οἰόμενον εἶναι· νύκτωρ δὲ ὑπὸ κόλπου ἔχοντα, μόνον προελθεῖν εἰς τὸ προάστειον, καὶ προχειρισάμενον κρούειν καὶ συνταράττειν τὰς χορδὰς, ἄτεχνον καὶ ἄμουσον νεανίσκον, ἐλπίζοντα καὶ μέλη τινὰ θεοπέσια ὑπηχήσειν τὴν λύραν, ὑφ' ὧν πάντας καθελξειν, καὶ κηλήσειν, καὶ μακάριον ἔσεσθαι, κληρονομήσαντα τὴν Ὀρφέως μουσικῆς· ἄχρι δὴ ξυνελθόντας τοὺς κύνας

12. Interjecto tempore Neanthum Pittaci tyranni filium, qui istaec de lyra audisset, ut animalia, & plantas, & saxa demulserit, ac post Orphei mortem, nemine illam tractante cecinerit, in cupiditatem illius habendae incidisse, corruptoque magna vi pecuniae sacerdoti persuasisse, ut subjecta alia simili, Orphei sibi lyram daret. Cum vero accepisset, interdiu quidem in urbe ea uti non satis tutum putasse; noctu vero illa sinu condita solum progressum esse in locum suburbanum, eaque depromta, pulsasse & perturbasse fides adolescentem artis & Musarum expertem, qui speraret, carmina quaedam divina redditurum esse lyram, quibus delinire omnes ac mulcere cum posset, beatum se fore Musicae Orphei heredem; donec convenientes ad so-

num

a Πυνθανόμενον] Ita M. B1. M. &c. Πυθανόμενον J. & Fr. Forsan πυθόμενον voluere.

74. Κληρονομήσαντα] Κληρονομῶ σε Ἀττικῶς. V.

58. Νέανθον] De hoc Politianus *in Nutritia*. M. du S.

74. Κληρονομήσαντα τ' &c.] Attice cum genitivo ait Schol. bene. Ita & supra T. 2. *Quom. Hist.* c. 20. Verum & cum accusandi casu *Alciphr.* I. Ep. 39. p. 192. f. f. ἔναγχος δὲ πλούσιον κεκληρονόμηκε πατέρα τὸ μυιῤῥάκιον. J. F. R.

83. Τῶν ἄλλων βαρβίτων] Hinc videtur colligi posse, lyram & barbiton idem fuisse. *Longol.*

88. Τριχιλίων δραχμῶν] A solo Luciano hoc memoratur; sed facile fidem facit. Quoniam autem de lucerna fictili venerandi senis sermo incidit, operae pretium est ex ipso Epicteto apud *Arrianum* p. m. 72. B. cur fictili ea usus sit, audire. *Ego*, inquit, *nuper cum apud Lares ferream haberem lucernam, audivo strepitu sublatam accurrens animadverti. Rem deinde reputans, furtique causam satis obviam; cras*, inquam, *fictilem invenies.* At, o bone, quam tu tam vilem comparabas, ut qui furaretur neminem inventum iri putares, inventus est eo usque fatuus, ut ter mille drachmis emeret. Libros Pythagoricos a Platone; Speusippi Philosophi ab Aristotele, immenso pretio emtos narrat *A. Gellius* III. 17. Sed horum alia prorsus ratio est. *M. du S.*

90. Τῶν νυκτῶν] Subaudi τὸ δια. *F. G.*

93. Τοῦ θαυμαστοῦ ἐκείνου γέροντος] Serio Epictetum laudat: neque enim semper ridet Lucianus, neque omnia. Qui si Socratem ipsum aliquando inclementius tractarit, suspiciebat tamen. Senem fuisse docent & alii Scriptores, & ipse apud *Arrianum* p. 66. A. *Aul. Gell.* II. 18. *De Epicteto autem Philosopho nobili — recentior est memoria, quam ut scribi quasi obliteratum debuerit.* Ad *M. Aurelii* usque tempora vitam produxisse, auctor est *Suidas*. *M. du S.*

94. Χθὲς] Paulo post Peregrini mortem itaque haec scripta sunt. Vid. Περιγρ. c. 36. *M. du S.*

Ibid. Πρωΐας] I. e. Peregrini. *P. G.*

98. Τεγέστας τοῦ Καλυδωνίου] Memorat inter ἀναθήματα ejus verbis etiam *Pausan.* Arcad. p. 275, 38. *Wech.*

Est

tum canes, multos autem ibi fuisse, miserum laniaverint. Hactenus ergo Orphei simile fatum habuisse, ut solos in se convocaret canes. Ubi illud quidem manifestissime apparuit, non lyram fuisse, quae demulserit, sed artem & cantum, quae sola eximia Orpheo a matre contigerant. Caeterum lyra supellex erat non melior barbitis aliis.

πρὸς τ' ἦχον (πολλοὶ δὲ ἦσαν αὐτόθι) ἀφασπάσαλς αὐτόν· ὡς τοῦτο γοῦν ὅμοιον τῷ Ὀρφεῖ παθεῖν, καὶ μόνος [b] ἐφ' ἑαυτὸν ξυγκαλέσαι τὰς κύνας. ὅτε δὲ καὶ σαφέστατα ὤφθη, ὡς οὐχ ἡ λύρα θέλγουσα ἦν, ἀλλὰ ἡ τέχνη καὶ ἡ ᾠδή, ἃ μόνα ἐξαίρετα τῷ Ὀρφεῖ ὑπῆρχε τῆς μητρὸς ὑπῆρχεν. ἡ λύρα δὲ ἄλλως κτῆμα ἦν οὐδὲν ἄμεινον τῶν ἄλλων βαρβίτων.

13. Et quid Orphea tibi aut Neanthum Cyzicenum, cum nostra aetate fuerit, & forte adhuc sit, qui Epicteti Stoici lucernam fictilem tribus drachmarum millibus emerit? Sperabat, puto, ille etiam, si noctu ad illam lucernam legeret, continuo sapientiam Epicteti adstituram sibi per quietem, seque similem seni admirabili futurum.

Καὶ τί σοι τὸν Ὀρφέα, ἢ τὸν Νέανθον λέγω, ὅπου καθ' ἡμᾶς αὐτοὺς ἐγένετό τις, καὶ ἔτι ἔστιν, οἶμαι, ὃς τὸν Ἐπικτήτου λύχνον τοῦ Στωϊκοῦ, κεραμοῦν ὄντα, τριακοσίων δραχμῶν ἐπρίατο; ἤλπιζε γάρ, οἶμαι, κἀκεῖνον, εἰ τὰ νυκτὸς ὑπ' ἐκείνῳ τῷ λύχνῳ ἀναγιγνώσκοι, αὐτίκα μάλα καὶ τὴν Ἐπικτήτου σοφίαν ὅλην ἐπιῤῥυήσεσθαι, καὶ ὅμοιον ἔσεσθαι τῷ θαυμαστῷ ἐκείνῳ γέροντι.

14. Heri vero & nudius tertius alius quis Cynici Protei baculum, quem deposuerat, cum in ignem desiliret, talento ipse quoque emit, & habet pignus illud atque ostentat, ut Tegeatae Calydonii *apri* exuvias, & Geryonis ossa Thebani,

Χθὲς δὲ καὶ τρίτην ἄλλος τις τῶν Πρωτέως τοῦ Κυνικοῦ βακτηρίαν, ἣν καταθέμενος ἤλατο εἰς τὸ πῦρ, ταλάντου καὶ αὐτὸς ἐπρίατο, καὶ ἔχει μὲν τοῦτο καὶ δείκνυσιν, ὡς Τεγεᾶται τοῦ Καλυδωνίου τὸ δέρμα, καὶ Θηβαῖοι τὰ ὀστᾶ τοῦ [c] Γηρυόνου,

[b] Ἐφ'] Ἰφ' male *Fl.* [c] Γηρυόνου] Sic *Fl. Fr. Ald. J. Hl.* & 2. *Bl. P. S. Amst.*

77. Διασπάσαλς αὐτὸν] Ἐπὶ κακοῦ ἐπὶ τῶν κυνῶν διεσπάσθη. *V.*

82. †Παρὰ τὰ μητρὸς] Καλλιόπης δὲ τὰ Μούσης μυθεύεται γενέσθαι τούτων. *V.*

94. Καὶ πρώην] Λέγεται δ' ἄρτι πρώην, ὡς ἐχρήσατο Πλούταρχος. *V.*

Ibid. Πρωτέως] Περὶ τοῦ Περεγρίνου λέγει. *V.*

* Κυνῶν] Ita merito emendarat *Solan.* cum legeretur Κυκῶν.

† Παρὰ τὰ μητ.] Ante ad verba ἃ μόνα ἐξαίρετα male referebatur hoc Schol. & schol. sequens, ad Ἐκείνῳ γέροντι.

Ἔτι δέ, inquit, τὸ δέρμα ὑὸς τοῦ Καλυδωνίου διεσπάσθη δὲ ὑπὸ τοῦ χρόνου δ' ὡς ἅπαν ἦν τραχὺν ἤδη ψιλόν. *J.M.G.*

99. Τὰ ὀστᾶ τοῦ Γηρυόνου] An factum de Geryonis ossibus, quod Sanctorum reliquiis contigisse cum admiratione legimus, ut vel multiplicatae sint, vel translatae? *Pausanias* enim in Atticis p. 34, 20. in Lydiae urbe non magna, Τμώλῳ ὑπώρειαν, inventa, narrat, post mandatum a tempestatibus collem, ὀστᾶ τὸ χρῆμα εἰκασθῆναι εἰς μέγεθος ὡς ἔστιν ἀνθρώπου· ἐπεὶ καὶ μείζονα εἶναι ἅπαντα ἂν εἰκάζειν. (conformatio suasit humana esse, magnitudo elephantum potius aut cetum suasisset) Αὐτίκα δὲ λόγου ἦλθεν ἐς τοὺς πολλοὺς, Γηρυόνου τοῦ Χρυσάορος εἶναι τὰ ὀστᾶ τὰ τηνικάδε κ. τ. λ. Dicemusne lacunam esse post Θηβαῖοι, aut post ὀστᾶ adeo. Sed hariolari nolo. Magnam vim ejusmodi reliquiarum, (κειμήλια, θαύματα, ἀναθήματα pro diverso respectu vocant Graeci) breviter indicat *Ez. Spanhemius* in ipso ingressu magni operis p. 3. *J.M.G.*

Ibid. Γηρυόνου] Γηρυόνος diserte scripsit Cl. *Gesn.* in nota sua; an quia Latini amant *Geryon, onis*? Dubito tamen num & sic in Luciano corrigi velit, quum etiam Γηρυόνα in *Hl.* qua utebatur, intactum reliquit. Et cum nihil varietatis notatum reperirem, Edd. decem evolvi, easque in Γηρυόνου consentire deprehendi, nempe ab recto Γηρύων, quam formationem esse usitatissimam, vel ex *Lexdii* Lex. poët. notum, qui id vel quater ex *Paleph.* & Γηρυόνῃ a Γηρυονεύς ex aliis profert. Addo *Conon.* Apollodoro adnexum p. m. 247. τοῦ Γηρυ-

ὀνεύ-

καὶ Μεμφῖται τὸ Ἴσιδος τοὺς πλοκάμους. αὐτὸς δὲ ὁ τοῦ θαύματος κτήματος δεσπότης, καὶ αὐτὸν σὲ τῇ ἀπαιδευσίᾳ καὶ βδελυρίᾳ ὑπερήκοντισεν. ὁρᾷς ὅπως κακοδαιμόνως ἀφίξεσαι, βακτηρίας ἐς τὴν κεφαλὴν ὡς ἀληθῶς δεόμενος.

Λέγεται γοῦν καὶ Διονύσιον τραγῳδίαν ποιεῖν φαύλως πάνυ, καὶ γελοίως, ὥστε τὸν Φιλόξενον πολλάκις δι' αὐτὸν ἐς τὰς λαμίας ἐμπεσεῖν, ὃ δυνάμενον κατέχειν τὸν γέλωτα. οὕτως τοίνυν πυθόμενος ὡς ἐγελᾶται, τὸ Ἀϊχύλου ξυρίον, εἰς ὃ ἐκεῖνος ἔγραφε, σὺν πολλῇ σπουδῇ κτησάμενος αὐτό, ὤφλε ἔνθεος ἔσεσθαι, καὶ κάτοχος ἐκ τοῦ ξυρίου, ἀλλ' ὅμως ἐν αὐτῷ ἐκείνῳ μακρῷ γελοιότερα ἔγραφεν· οἷον καὶκεῖνο τὸ Δωρικὸν, ἦκεν ἡ Διονυσίου γυνὴ, καὶ πάλιν· οἴμοι, γυναῖκα χρησίμην ἀπώλεσα. καὶ τοῦτο γοῦν ἐκ τοῦ πυ-

1 & Memphitae cincinnos Iſidis. Ipſe verò admirabilis rei dominus, vel ipſum te inſcitia atque impuritate vicerit. Vide quam infeliciter te habeas, baculo in caput (*inuſſo*) revera indigens.

15. Dicitur etiam Dionyſius tyrannus ſcripſiſſe tragoedias, male ſane & ridicule, adeo ut ſaepe propter eam in Lautumias inciderit Philoxenus, qui riſum continere non poſſet. Hic ergo derideri ſe audiens, pugillares Aeſchyli, in quibus ille ſcribere ſolitus fuerat, ſtudioſe emit, futurum ratus, ut divino quodam ad poëticen ſtudio inde animaretur. Verum enim vero in illis ipſis *tabellis* longe etiam magis ridicula ſcripſit, quale illud Doricum, *Advenit Dionyſii mulier*: & illud, *Hei conjugem quam commodam deperdidi*: nam iſtuc etiam de pu-

a Ἐγελᾶται] Hoc pertinaciter ſervant Edd. Ἠγέλωται adſcript. marg. *J.*

ρυόνι ἀλεκαλλεῖς ὅσαι βόες. Et *Ptol. Hephaeſt.* p. 310. f. Ἥρα συμμαχοῦσα τῷ Γηρυόνῃ. *Parth. Nic.* c. 30. τὰς Γηρυόνι βοῦς. Nec aliter *Suidas*, nec *Ariſtoph.* quem vid. Acharn. vſ. 1081. Ideoque jam nulla mendi ſuſpicio: nec ſcio ubi Γηρύων aut Γήρυον inveniatur. *J.F.R.*

7. Λέγεται — Διονύσιον] Ut Latini verbis paſſivis imperſon. poſitis nominativum addere magis amant, ita contra Graeci accuſativum iis frequentius adjungunt. *Diod. Sic.* I. c. 95. pr. Λέγεται προσελθεῖν Ἄμασιν τὸν Βασιλέα. Ib. med. λέγεται τὸν Ξέρξε πατέρα — ἐπιστῆναι. L. 2. c. 21. λέγεται τὸν Μίμνονα, & millies ap. eumdem deinde. *Parth. Nic.* c. 30. Λέγεται δὲ ὁ Ἡρακλέα — ἀφικέσθαι. Et c. 31. Λέγεται δὲ ὁ Διμοίτιν. Item c. 36. Λέγεται δὲ ὁ Ῥῆσον εἶναι. *Aeſop.* f. 86. Λέγεται ταὐτὸν. *Arrian.* Exp. Al. in praef. λέγεται Φίλιππον μὲ τελευτῆσαι, ubi Cl. *Gronov.* ſex, ſeptem alia ſimil. ex *Æl.* & *Xen.* Interdum tamen & nominativum reperias, ut *Diog. Laërt.* T. 2. p. 582. Λέγεται ὁ Πλάτων υἱὸς γενέσθαι. *Diod. Sic.* V. c. 55. Λέγονται δ' ὅτι ὁ γόητες γεγονέναι. Mox ibid. Ζεὺς λέγεται ἱραυδῆναι. *J.F.R.*

Ibid. Διονύσιον] Meminit *Cic.* ad Att. L. IX. unde proverbium factum eſt: Διονύσιος ἐν Κορίνθῳ. *G.C.*

Διονύσιον] Dionyſius tyrannus. *F.G.*

Διονύσιον] *Seniorem* intelligit, qui tragoedias & comoedias edidit. Vid. *Plut.* 838. 2. 1276. 1532, 1. De tragoediis ejus vide *Suid.* & *Plut.* Timol. 442. 2. & 602. f. ubi fragmentum hoc etiam habet, ἃ γὰρ Τυραννὶς ἀδικίας μήτηρ ἔφυ, quod apud *Stobaeum* etiam reperitur, *Grot.* Flor. 187. B. adde *Philoſtr.* p. 499. *M. du S.*

Διονύσιον τραγῳδίαν ποιεῖν φαύλως] Adleverat Cl. *Hemſterh.* adeundum *Daviſ.* ad *Cic.* Tuſc. Diſp. V. p. 350. Ed. 2. Ibi Cicero de eodem Dionyſio tyranno: *muſicorum vero perſtudioſo poëtae etiam tragico quam bono, nihil ad rem.* Daviſ. autem: „ *Themiſt.* Or. IX. p. 126. Τραγῳδίας δὲ, inquit, ἱκανῶς γράφειν, καὶ Διονύσιος „ ὁ Τυράννος ἱκανὸς ἦν. De poëtica ejus facultate non „ tam bene ſentiunt reliqui, & in horum ſententia „ fuiſſe ſe non obſcure docet *Tullius. Ammian. Marcel.* L. XV. c. 5. *Legimus Dionyſium intentaſſe Poëtae Philoxeno mortem, cum eum recitantem* proprios „ verſus abſurdos & inconcinnos, *laudantibus cunctis, ſolus audiret immobilis.* Dein additis etiam his „ Luciani, pergit: alia de Philoxeno in lapicidinas conjecto teſtimonia corraſit *Fac. Perizon.* ad *Ælian.* V. „ H. L. X. c. 9. At de Dionyſii tragoediis vide *Schefferum* & *Kuhnium* ad L. XIII. c. 18. Haec *Daviſii* „ adſcribere non piguit. *J.F.R.*

8. Τὸν Φιλόξενον] Nota Philoxeni hiſtoria diſertiſſime enarrata a *Diodor. Sic.* l. 15. poſt pr. brevius a *Stobaeo* Serm. 13. περὶ παῤῥησίας. Tangit *Cic.* ad Att. 4, 6. med. Aliam cauſſam conjecti a Dionyſio in Lautumias Philoxeni, corruptam nempe ab illo Galateam, tyranni pellicem, indicat *Athenaeus* L. I. p. 6. F. & Schol. *Ariſtoph.* ad Plut. 290. Tragoedia ſunt Dionyſii nomina, & quae ad hoc argumentum alia pertinent, vid. apud *Fabric.* B. G. 2, 19. p. 675. in quo Catalogo Tragicorum etiam Philoxenus illuſtratur p. 686. Add. Viri docti ad *Aelian.* V. H. 10, 9. & 12, 44. *J.M.G.*

10. Οὐ δυνάμενον κατ. τὸν γέλωτα] Aliam cauſſam aſſignat

pugillaribus : & illud , *Stulti ſibi illudunt enim mortalium.* Atque hoc quidem apte dictum in te videri poteſt a Dionyſio , ac propter hoc carmen inaurare decebat illos pugillares.

16. Qua enim ipſe ſpe de libris concepta, eos volvis ſemper , & glutinas , & circumcidis , & croco cedroque inungis , & pelles circumdas , & apponis umbilicos , tanquam fructum aliquem illorum capturus ? Nempe melior omnino jam ipſa illa emtione factus es , qui ſic dicas , *ut libri praecipiunt ?* Quin piſcibus magis mutus es. Vivis autem ut neque dicere honeſtum ſit , ſed *immane* , ut in proverbio eſt , *odium* omnium ſuſtines propter impuritatem. Itaque ſi talem libri efficerent , curriculo quam longiſſime fugiendum ab illis erat.

ξίω, ἢ τὸ, αὐτοῖς γὰρ ἐμπαίζουσιν οἱ μωροὶ βροτῶν. τοῦτο μὲν γε πρὸς σὲ μάλιστα εὐστόχως ἂν εἰρημένον εἴη, [b] ἢ τῷ Διονυσίῳ. καὶ διὰ τοῦτο χρυσῶσαι αὐτοῦ ἔδει ἐκεῖνο τὸ πυξίον.

Τίνα γὰρ ἐλπίδα καὶ αὐτὸς ἔχων εἰς τὰ βιβλία, καὶ [c] ἀνελίττεις ἀεὶ, καὶ διαχολλᾷς, καὶ ξεικόπεις, καὶ ἀλείφεις τῷ κρόκῳ, καὶ τῇ κέδρῳ, καὶ διφθέρας περιβάλλεις, καὶ ὀμφαλοὺς [d] ἐντίθεις, ὡς δή τι ἀπολαύσων αὐτῶν; πάνυ γοῦν ἤδη βελτίων γεγένησαι διὰ τὴν ὠνὴν, ὃς τοιαῦτα μὲν φθέγγῃ· μᾶλλον δὲ τῶν ἰχθύων ἀφωνότερος εἶ, βιοῖς δὲ, ὡς οὐδ' εἰπεῖν καλόν· μισος δὲ ἄγριόν, [e] φασι, παρὰ πάντων ἔχεις διὰ τὴν βδελυρίαν· ὡς εἰ τοιοῦτος ἀπειργάζετο τὰ βιβλία, φυγῇ φευκτέον ἂν ἦν ὅτι πορρωτάτω ἀπ' αὐτοῦ.

Δυοῖν

b Ἢ] ἢ delet *Geſn.* *c* Ἀνελίττεις] Et hoc Edd. conſtanter. Ἀνατυλίττεις *Graev.* & marg. *Alw.* *d* Ἐντίθεις] Ἐντιθῇς vult *Gujet.* *e* Φασι] Sic *J. P.* aliaeque. Φασὶ *Fl.*

32. Ὡς οὐδ' εἰπεῖν καλὸν] Καινοπρεπὴς ἡ τοῦτο, ὡς οὐδ' εἰπεῖν καλὸν· τὸ γὰρ κοινὸν ὡς οὐδὲ καλὸν εἰπεῖν. *V.*

ſignat *Plut.* 595. f. Tragoedia nempe Tyranni ei ut emendaret data , a principio ad finem ab eo eſt obliterata. *M. du S.*

11. Ἐγυλᾶται] Lege ἤγυλλαι & vid. Παραστ. c. 40. vel potius ἰγυλᾶτο, ut *Diog. Laërt.* p. 159. E. quamvis de alio illic ſermo. De hac veterum curioſitate vid. *Spanh.* p. 4. ed. ult. Adde his ob ſimilitudinem *Silii Italici* factum , qui in *Virgilii* monumento decubuiſſe fertur, quaſi eodem afflatu inſpirandus. Narrat *Jacob. Pontanus* 281. Philoc. *M. du S.*

16. Δωρικὸν] Ubinam hoc Doricum invenies? Corruptum cenſeo ; necdum quid reponam ſatis video. Aliquid tamen habeo quod afferam. Fuit altera Dionyſii uxor nomine Doris ; v. *Ælian.* V. H. IX. 8. & XIII. 10. *Val. Maxim.* IX. 14. de qua haud dubie hic ſermo eſt. Adde *Cic.* Tuſc. V. Locra erat, Xeneti viri civium ſuorum nobiliſſimi filia. ſed ibi Loris dicitur. Vid. not. ad *Cornel. Nep.* in Dione. *M. du S.*

Ibid. Ἦ ὁ Διονυσίῳ] Non puto, ridiculum quaerendum eſſe in his verſiculis , prout hic recitantur, in quibus humile quiddam forte videas , & minime Tragicum ; ridiculum neſcio an quis hodie obſervet? ſed citari arbitror carminum principia eorum , quae miſerum poëtam praeter caetera declarent. *J. M. G.*

20. Μάλιστα σύ. — ἢ τῷ Διον.] Aut μᾶλλον ſcribi debuit, aut σὺ σχέτερον. *M. du S.*

25. Καὶ ἀνελίττεις] Hæc omnia *Perſ.* ejusque Interpretes ad Sat. 3. *J. B.*

Καὶ ἀνελίττεις ἀεὶ] Perinde quidem eſt ſive legas, ut in editis habetur καὶ ἀνελίττεις ἀεὶ, ſive , ut in Mſ. extat, καὶ ἀνατυλίττεις ἀεὶ. Utrumque enim ſignificat *libros , verſus , evolvis* , utrumque verbum hunc apud ſcriptorem alibi quoque occurrit in hac notione. ſed cum ἀνατυλίττειν , quod hic codex vetuſtus prae ſe fert, ſit verbum rarius , credibile eſt librarios pro eo ſubſtituiſſe notius & tritius. Proprie ἀνατυλίττειν dicitur de voluminibus, quae evolvuntur. In ſequentibus mox ineptiſſime vertitur , καὶ διαχολλᾷς ἢ ξεικόπτεις, *coagmentas , ſpolias* , cum vertendum ſit *conglutinas , circumcidis* . Chartae enim glutine jungebantur , deinde frontes librorum circumcidebantur, capiti vero voluminis adglutinabatur membrana purpurea, cui plerumque litteris aureis index libri inſcribebatur, ut erudite docuit maximus vir *Iſaacus Voſſius* ad Catullum pag. 52. vide quae ibi notavit, quae maxime faciunt huic loco illuſtrando. *J. G. G.*

Ibid. Καὶ διαχολλᾷς, καὶ ξεικόπτεις] I. e. recidis. *tu le rognes.* *F. G.*

28. Ἐντίθεις] Ἐντίθης. *F. G.* Ni Atticum foret ις pro ης, ut c. 19. f. περιτίθεις. *J. F. R.*

31. Τῶν ἰχθύων ἀφωνότερος] Proverb. *J. B.*

Ibid. Ἰχθύων ἀφωνότερος] Supra *Z. Tp.* c. 35. Ἀλεκτ. c. 1. *M. du S.*

Δυοῖν δὲ ὄντοιν, ἅττ' ἂν τῷ τὰ παλαιῶν τις κτήσαιτο, λέγειν τε δύνασθαι, καὶ πράττειν τὰ δέοντα ζήλῳ τῶν ἀρίστων, καὶ φυγῇ τῶν χειρόνων· ὅταν μήτε ἐκεῖνα, μήτε ταῦτα φαίνηταί τις παρ' αὐτῶν ὠφελούμενος, τί ἄλλο ἢ τοῖς μυσὶ διατριβὰς ὠνεῖται, καὶ ταῖς τίλφαις οἰκήσεις, καὶ πληγὰς ὡς ἀμελοῦσι τοῖς οἰκέταις;

17. Cum vero duo fere sint, quae a veteribus parare sibi possit aliquis, ut & dicere possit & facere quae oportet, optimorum aemulatione, & fuga deteriorum: si neque istuc neque hoc utilitatis percepisse aliquem inde appareat; quid aliud quam exercitationes muribus parabit, aut habitacula blattis, aut servis plagas tanquam istorum negligentibus?

Πῶς δὲ ὃ καὶ ἐκεῖνο αἰσχρόν, εἴ τις ἐν τῇ χειρὶ ἔχοντά σε βιβλίον ἰδὼν (ἀεὶ δέ τι πάντως ἔχεις) ἔροιτο ὅ τινος, ἢ ῥήτορος, ἢ ξυγγραφέως, ἢ ποιητοῦ ὄφι; σὺ δὲ ἐκ τοῦ ἐπιγραφῆς εἰδὼς, πράως εἴποις τοῦτό γε εἶτα ὡς φιλεῖ τὰ τοιαῦτα ἐν ξυνουσίᾳ προχωρεῖν ἐς μῆκος λόγων, ὁ μὲν ἐπαινοῖ τι, ἢ αἰτιῷτο τῶν ἐγγεγραμμένων, σὺ δὲ ἀπορήσῃς, καὶ μηδὲν ἔχοις εἰπεῖν, οὐκ εὔξῃ[a] τότε χανεῖν σοι τὴν γῆν κατ' σεαυτοῦ, ὡς ὁ Βελλεροφόντης φερόμενος τὸ βιβλίον;

18. Quomodo vero turpe esse illud negabis, si quis te videns in manu librum habere, semper autem omnino habes aliquem, interroget, cujus aut oratoris, aut historici, aut poëtae sit? tu vero, qui ex titulo noris, placide illud certe respondeas: deinde vero, ut solent talia in consuetudine familiari ad longos sermones procedere, ille laudet aliquid aut vituperet de his, quae ibi scripta sunt; tu vero consilii inops non habeas quod dicas: non tibi tum dehiscere tellurem optabis, qui librum eo modo, ut *literas* Bellerophontes circumferas?

Δημήτριος δὲ ὁ Κυνικὸς, ἰδὼν ἐν Κορίνθῳ ἀπαίδευτόν τινα βιβλίον καλλίστου ἀναγιγνώσκοντα, τὰς [b] Βάκχας, οἶμαι, τοῦ Εὐριπίδου, καὶ τὸν ἄγγελον δὲ ἦν τὰ διηγούμενον τὰ τοῦ Πενθέως πάθη, καὶ τὸ τῆς Ἀγαυῆς ἔργον, ἁρπάσας διέσπασεν αὐτὸ, εἰπὼν, Ἀμεινόν ὄφι τῷ Πενθεῖ ἅπαξ σπαραχθῆναι ὑπ' ἐμοῦ, ἢ ὑπὸ σοῦ πολλάκις. ζητῶν

19. Cynicus Demetrius cum videret Corinthi indoctum quendam, qui librum legeret pulcherrimum, Bacchas, puto, Euripidis, esset autem *in ea parte fabulae* ubi nuncius Penthei factum enarrat, & opus Agavae: raptum *librum* discerpsit, dicens, *Melius est Pentheo semel a me lacerari, quam a te saepe.* Diu autem multum apud me quae-

a Τότε &c.] Τὴν γῆν χανεῖν σοι τότε *Coll.* b Βάκχας] Βάκτας *Fl.* male, quod tamen & adscriptum marg. *A*.

43. Καὶ ταῖς τιλφαις οἰκήσεις] Τίλφη ζωύφιόν τι τοῖς βιβλίοις ὡς ἐπίπαν ἐντίκτουσι πνεῦμα, * ἐπιμήκη κέφαλα ἔχον, ὡς ἐν μικρῷ κατιδεῖν, λιπαρὸν ἢ πίλιον εἴ τις † τοῦτο ‡ ἐγχρίψαιτο, κοπιορεῖν § ἀπόλλων. *V.*

53. Οὐκ εὔξῃ τὴν γῆν χανεῖν σοι τότε] *G.*

* Ἐπιμήκη] Ἐπίμηκες dederat *Salm.* non adjiciens unde. Ideo non satis caute cur vulgatum defererem videns, non obsecutus sum, nec enim comma addiderat: at si post ἐπίμηκες distinguas, construasque ζωύφιον ἐπίμηκες, κέφατα ἔχον, *Salmasii* conjectura non displicebit; non tamen certum erit, Scholiasten sic dedisse. *J. F. R.*

† Τότε] Sic *Salm.* pro vulgato τοῦτο, quod ei facilius dedi, quia ex C. est, etsi neque ἀδύνατον vulgatum ab Scholiasta profectum. *J. F. R.*

‡ Ἐγχρίψαιτο] Legendum existimo ἐγχρίμψαιτο. *J. F. R.*

§ Ἀπόλλων] Exc. *G.* eadem, nisi quod habent ἀποκόλλων. C. etiam, nisi quod τότε pro τοῦτο quod in reliquis est. Sed legendum πολλάκις, non πίλιον. *M. du S.*

43. Τίλφαις] Lege σίλφαις, ut Ἀλ. c. 31. mutare tamen nolui, quia sic etiam usurpari notat Scholiastes ad illum locum. *M. du S.*

53. Χανεῖν σοι] *Hom.* Il. Θ. 150. *M. du S.*

56. Δημήτριος] Vide Ὀρχ. c. 63. Δημων. 1. c. 3. & Τοξ. c. 27. *M. du S.*

Δημήτριος] De hoc aliisque XX. Demetriis vid. *Philostr.* IV. 25. notasque *Olear.* p. 163. b. 1. *J. F. R.*

58. Τὰς Βάκχας] *Eur.* Bacch. 1041. Quae fabula etiamnum extat. In *Fl.* βάκτας, prave. *M. du S.*

64. Τήμερον] *Usque ad hanc diem.* F. G.

73. Μὴ] Lege πῆ. *M. du S.*

76. Καὶ

quaerens, hodie nondum reperire possum, cujus rei caussa tantum studii in emendis libris colloces. Utilitatis enim aut usus cujusquam ex illis percipiendi caussa *fieri*, nemo putaverit qui vel minimam tui notitiam habuerit; non magis, quam calvus pectinem emerit, aut speculum caecus, aut surdus tibicinem, aut pellicem castratus, aut mediterraneus remum, aut aratrum gubernator. Verum ostentationem forte divitiarum ea res habet? & hoc vis declarari omnibus, te in ea etiam, quae nullam tibi utilitatem adferant, tamen de multa illa affluentia aliquid impendere? Verum enim vero, quantum ego etiam, Syrus homo, scire potui, nisi te ipse in illas senis istius tabulas per fraudem inscripsisses, jam perisses fame, & auctionem librorum tuorum proposuisses.

20. Relinquitur nempe illud te inductum ab adulatoribus, uti credas, non modo pulchrum te esse atque amabilem; sed doctum atque oratorem, & historicum, qualis nemo alius, libros emere ideo, ut laudes illorum asseras. Ajunt vero te illis recitare in conviviis, atque illos terrestrium ranarum instar prae siti clamare, aut non bibere, nisi dirumpantur clamoribus. Nescio enim quomodo opportunus es, qui naso ducaris, & credas illis omnia; qui aliquando illud etiam persuaderi tibi passus sis, regi te cuidam similem vultu esse, sic-

δὲ ἀεὶ πρὸς ἐμαυτὸν, ὅπως ἢ τήμερον εὑρεῖν δεδύνημαί τίνος ἕνεκα τὴν σπουδὴν ταύτην ἐσπούδακας περὶ τὴν ὠνὴν τῶν βιβλίων· ὠφελείας μὲν γὰρ, ἢ χρείας τῆς ἀπ' αὐτῶν, οὐδ' ἂν οἰηθείη τις τῶν ἐπ' ἐλάχιστόν σε εἰδότων. οὐ μᾶλλον, ἢ φαλακρὸς ἂν τις πρίαιτο κτένιον, ἢ κάτοπτρον ὁ τυφλὸς, ἢ ὁ κωφὸς αὐλητρίδα, ἢ θαλλαχὴν ὁ εὐνοῦχος, ἢ ὁ ἀπειρόκτης κώπην, ἢ ὁ κυβερνήτης ἄροτρον. ἀλλὰ μὴ ἐπίδειξιν πλούτου σοι τὸ πρᾶγμα ἔχει, καὶ βάλῃ τοῦτο ἐμφῆναι ἅπασιν, ὅτι καὶ εἰς τὰ μηδέν σοι χρήσιμα, ὅμως ἐκ πολλῆς τῆς οὐσίας ἀναλίσκεις; καὶ μὴν ὅσα γε [d] κἀμὲ Σύρον ὄντα εἰδέναι, εἰ μὴ σαυτὸν φέρων ταῖς τοῦ γέροντος ἐκείνου ἐθήκαις παρενέγραψας, ἀπολώλεις ἂν ἤδη, καὶ ἀγορὰν προὐτίθεις τῶν βιβλίων.

Λοιπὸν οὖν [c] δὴ ἐκεῖνο πεπεισμένον ὑπὸ τῶν κολάκων, ὡς οὐ μόνον καλὸς [f] εἶ, καὶ ἐράσμιος, ἀλλὰ σοφὸς, καὶ ῥήτωρ, καὶ συγγραφεὺς, οἷος [g] οὐκ ἕτερος, ὠνεῖσθαι τὰ βιβλία, [h] ὡς ἀληθεύοις τοὺς ἐπαίνους αὐτῶν. φασὶ δέ σε καὶ λόγους ἐπιδείκνυσθαι αὐτοῖς ἐπὶ δείπνῳ, καὶ εἶναι χερσαίων βατράχων δίκην διψῶντας, [i] ἐκκεκραγέναι, ἢ μὴ πίνειν, ἢν μὴ διαῤῥαγῶσι βοῶντες. καὶ γὰρ οὐκ οἶδ' ὅπως ῥᾳστος εἶ τοῖς ῥινὸς ἕλκεσθαι, καὶ πιστεύεις αὐτοῖς ἅπαντα, ὅς ποτε καὶ εἰκόνα τινὶ [k] ὁμοιώθης τὴν ὄψιν,

c Κτήσιον] Κτήσας *Fl.* *d* Κἀμὲ] Non habet *Fl.* *e* Δὴ] Restitui ex L. & *Fl.* Δεῖ Edd. cett. male. *f* Εἶ] Εἶναι *Fl.* & marg. *A1.* *g* Οὐχ ἕτερος] Sic pleraeque recte. Οὐδέτερος Schol. Οὐδ' ἕτερος *Fl.* *h* Ὡς ἀληθεύοις] Ὡς εἰ ἀληθεύοις marg. *A1.* *i* Ἐκκεκραγέναι] Κεκραγέναι *Fl.* *k* Ὁμοιώθης] Ὁμοιωθεὶς *Fl.*

84. Οὐδέτερος ἀπαῖξαι τὰ βιβλία] Τὸ οὐδέτερος ἐπὶ δύο λεγόμενον· πῶς οὖν τοῦτο; οἱ μέντοι ἀντιγραφεῖς τὰ τοιαῦτα γράφουσι, καὶ ἀντὶ τοῦ οὐχ ἕτερος, γράφουσι οὐδέτερος, ἢ ἐπιτίθεσι τὸ Ε τοῦ συνδέσμου. *V.* Exstat etiam in C.

76. Κἀμὲ Σύρον ὄντα] Syrus ergo & ille indoctus. *M. du S.*

88. Ἐκκεκραγέναι] Delerat *Solanus*, praeeunte *Fl.* Facerem idem, si plures addicerent, etsi posses ἐγκεκραγέναι conjicere, quod similia frequentet Noster, ut ἐμβοᾶσθαι, ἐμφαγεῖν &c. Sed quia supra de *Merced. Cond.* §. 28. quoque χερσαίοις βατράχοις δίκην διψῶντα κεκραγέναι, neque compositum ἐκκεκραγέναι in Nostro observavi, *Solano* adsentior. *J. F. R.*

Ibid. Ἢ μὴ] Καὶ μὴ. *F. G.* Probo; sed ne sine auctoritate librorum grassari videar, vulgatum exhibui. *J. F. R.*

92. Βασιλεῖ τινι] *M. Aurelio*; *eruditum* enim paulo post dicit c. 22. Sapientem etiam &c. quod & a Scholiaste probe fuerat animadversum, quem vide a me emendatum. Praeterea post Peregrini mortem scripta; vide supra. *M. du S.*

ὄψιν, καθάπερ ὁ ψευδαλέξανδρος, καὶ ψευδοφίλιππος ἐκεῖνος κναφεὺς, καὶ ὁ κατὰ τοὺς προπάτορας ἡμῶν ψευδονέρων, καὶ εἴ τις ἄλλος τῶν ὑπὸ τὸ ψεῦδος τεταγμένων.

Καὶ τί θαυμαστὸν, εἰ τοῦτο ἔπαθες, ἀνόητος καὶ ἀπαίδευτος ἄνθρωπος, καὶ προῆεις ἐξυπιάζων, καὶ μιμούμενος βάδισμα, καὶ σχῆμα, καὶ βλέμμα ἐκείνου, ᾧ σεαυτὸν εἰκάζων ἔχαιρες, ὅπου καὶ Πύρρον φασὶ τὸν Ἠπειρώτην τὰ ἄλλα θαυμαστὸν ἄνδρα, ὅτως ὑπὸ κολάκων ὅτι τῷ ὁμοίῳ ποτὲ ἁλῶναι, ὡς πιστεύειν ὅτι ὅμοιος ἦν Ἀλεξάνδρῳ ἐκείνῳ; καίτοι [a] τὸ τῶν Μουσικῶν τοῦτο· δὶς διὰ πασῶν τὸ πρᾶγμα ἦν· εἶδον γοῦν καὶ τὸν Πύρρου εἰκόνα, καὶ ὅμως ἐπέπειστο ἐκμεμάχθαι τοῦ Ἀλεξάνδρου τὴν μορφήν. ἀλλ' ἕνεκα μὲν δὴ τούτων ὕβριστάι μοι εἰς τὸν Πύρρον, ὅτι σε εἴκασα καὶ τοῦτο αὐτῷ. τὰ

ut commenticius ille Alexander, & fullo ille Pseudo-Philippus, & qui proavorum nostrorum memoria fuit, simulatus Nero, & si quis alius praefixam suo nomini mendacii notam gerit.

21. Et quid mirum, si hoc tibi usu venit, dementi atque indocto homini, si processisti supina cervice, incessum imitatus & habitum & vultum illius, cui assimilare te gaudebas; cum etiam Pyrrhum narrent Epirotam, admirábilem alioquin virum, adeo quondam ab adulatoribus, quantum ad similitudinis judicium, corruptum, ut Alexandro se illi similem putaret: cum tamen ea res, quantum Musicorum illud summum intervallum, distaret. Vidi enim Pyrrhi etiam imaginem. Et tamen putabat *in se* expressam Alexandri formam. Sed hactenus in Pyrrhum fui injurius, quod te illi, quantum ad hanc rem, com-

[a] Τὸ τῶν Μουσικῶν τοῦτο· δὶς διὰ πασῶν] Sic redditum Luciano ex L. & *V2.* quae δὶς tantum omisit. Cett. male: τῶν Μουσῶν τοῦτο, διὰ πάντων.

6. Καίτοι τὸ τῶν * Μουσῶν] Ἀντὶ τοῦ ὁμοίου τῇ παροιμίᾳ τῇ διαφορευούσῃ χωρὶς τὰ Μουσῶν ἐκ Φρυγῶν ὁρίσματα. *V.*

* Μουσῶν] Ex interpretatione falsa vides corruptum etiam fuisse Luciani Codicem, quo Scholiasta utebatur. Ideoque ad Luciani textum nunc emendatum id accommodare non licuit. Vid. notas. *J.F.R.*

93. Ὁ ψευδαλέξανδρος] Ille *sortis extremae juvenis, qui Syriae regnum velut paternum* (Antiochi Epiphanis filium mentitus) *armis repeteret* a Demetrio Sotere. Vid. *Justin.* 35, 1, 6. *J.M.G.*

Ibid. Καὶ ψευδοφίλιππος ἐκεῖνος κναφεὺς] *Ammian.* L. XIV. c. 19. etiam hunc Pseudophilippum in fullonio natum testatur: *Haec*, inquit, *fortuna mutabilis & inconstans fecit Agathoclem Siculum ex figulo regem, & Dionysium gentium quondam terrorem, Corinthi literario ludo praefecit. Haec Adramyttenum Andriscum in fullonio natum, ad Pseudophilippi nomen evexit. L. Bos.*

Ibid. Ψευδοφίλιππος] Andriscus ille, *vir ultimae sortis* apud Flor. 2, 14, 3. sive *stirpis.* Vell. Pat. 1, 11, 1. qui quod vulgo *ex similitudine Philippi* (Persei Macedoniae Regis filii) *Pseudophilippus vocabatur, regiam formam, regium nomen animo quoque regio implevit.* In *fullonio natum* etiam *Ammianus Marcellinus* dicit 14, 11. *J.M.G.*

95. Ψευδονέρων] De Pseudoneronibus tribus vid. *Casaubonus* ad *Suetonii* Neronem extremum. *J.M.G.*

Ibid. Καὶ εἴ τις ἄλλος τῶν ὑπὸ τὸ ψεῦδος τεταγμένων] Benedictus, *qui mendacio subditi sunt.* Cedo, quos tales intelligam. Quin etiam quum conditionem hujusmodi innuit auctor, usurpat casum tertium; ut in principio Fugitivorum. ἀξιοῦσι γοῦν ὑπ' ἐμοὶ τάττεσθαι. Et rursus: Κράτητας ἐπιγραφομένους ἐκ τοῦ τῷ κοινῷ τεταγμένους. In Reviviscentibus. οἱ δὲ ὑπὸ τὴν ἐναντίαν τίχην τεταγμένοι. Anastasius apud Basileenses, *& si qui alii hoc modo mentiti sunt*, sententiam, ut videtur, non voces crassius considerans. Puto velle auctorem, *& si quis alius eorum, qui post vocem* ψεῦδος *nomen positum habent.* Tales enim sunt illi, qui praecedunt Pseudonero & Pseudophilippis. Similiter lusit in citato loco ex Reviviscentibus in verbo multis praepositio φίλος. *J.G.*

96. Ὑπὸ τὸ ψεῦδος τεταγμένων] I. e. vocem ψεῦδος nomini proprio praepositum habentium, quales sunt isti, ψευδαλέξανδρος, ψευδοφίλιππος, & sim. *F.G.* Nam *Bened.* dederat, *qui mendacio subditi sunt. Anastasius: si qui alii mentiti sunt. J.F.R.*

6. Μουσικῶν τοῦτο· δὶς διὰ πασῶν] Emendationem hanc nostram firmat L. proxime etiam accedit *V2.* in qua tantum desideratur δὶς, in aliis depravate prorsus legitur Μουσῶν τοῦτο διὰ πάντων. Confer *d. mort.* c. 11. si forte adhuc dubites: vide etiam, si lubet, *Plut.* 212. 2. ubi Μουσῶν ἐκ Φρυγῶν ὁρίσματα. Proverbium quidem est, de rebus a se invicem discretis. Ita ut edidimus, emendasse etiam in suo codice Cel. *Kuste-*

rum.

comparavi. Quod autem sequitur, etiam tibi maxime conveniret. Cum enim ita animum induxisset Pyrrhus, eaque de se ipse crederet; nemo erat, quin accederet illius sententiae, & in societatem hujus morbi veniret, donec quaedam Lariſſae anus peregrina, verum dicendo, ista ipsum pituita liberavit. Pyrrhus enim postquam ostendisset illi imaginem Philippi, & Perdiccae, & Alexandri, & Cassandri, aliorumque regum, interrogabat, *cui ipse similis esset?* persuasum omnino habens venturam ad Alexandrum. At illa diu cunctata *Batrachioni*, inquit, *coquo*. Etenim erat aliquis in urbe Lariſſa Batrachion nomine, coquus, Pyrrho similis.

22. Tu sane cui de cinaedis illis, saltatorum libidini servientibus, similis sis, non equidem dixerim: te vero furorem robustum nunc adhuc furere videri omnibus ista

δὲ ἀπὸ τούτου, ᾗ πάνυ σοι πρέπον ἂν εἴη. ἐπεὶ γὼ οὕτω διέκειτο ὁ Πύρρος, καὶ ταῦτα ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἐπέπειστο, οὐδεὶς ὅστις οὐ ξυνετίθετο, καὶ ξυνέπαχεν αὐτῷ, ἄχρι δή τις ἐν Λαρίσῃ πρεσβύτις ξένη αὐτῷ τὰληθὲς εἰποῦσα ἔπαυσεν αὐτὸν τῆς κορύζης. ὁ μὲν γὼ Πύρρος ἐπιδείξας αὐτῇ εἰκόνα Φιλίππου, καὶ Περδίκκου, καὶ Ἀλεξάνδρου, καὶ Κασσάνδρου, ᾗ ἄλλων βασιλέων ἤρετο τίνι ὅμοιος εἴη, πάνυ πεπεισμένος ὅτι ἐπὶ τὸν Ἀλέξανδρον ἥξειν αὐτίκα· ἡ δὲ πολὺν χρόνον ἐπισχοῦσα, Βατραχίωνι, ἔφη, τῷ μαγείρῳ· ᾗ γὼ ἦν τις ἐν τῇ πόλει Λαρίσῃ, Βατραχίων [b] ὄνομα, μάγειρος τῷ Πύρρῳ ὅμοιος.

Καὶ σὺ δὴ ὦ τινι μὲ τῶν τοῖς ὀρχηστοῖς συνόντων κιναίδων ἔοικας, οὐκ ἂν εἴποιμι· ὅτι δὲ μανίαν ἐρρωμένην ἔτι ᾗ νῦν μαίνεσθαι δοκεῖς ἅπασιν, ἐπ' ἐκείνῃ τῇ εἰκόνι πάνυ σα-

[b] Ὄνομα] Abest a *Fl.* Adest in cett. Forsan τὄνομα adscript. marg. *F.*

num video, qui proverbium de re, quae alteri, e diametro, ut ajunt, opposita est, dici notat. *M. du S.*

Ibid. Τῶν Μυσῶν τοῦτο] Quae Scholiasta de Mysorum & Phrygum terminis dicit, declarari possunt e *Strabone* Lib. 13. p. 432, 33: τὰ δὲ ἑξῆς ἐπὶ τὰ νότια μέρη τοῖς τόποις τούτοις ἐμπλοκὴν ἔχει μέχρι πρὸς τὴν Ταῦρον, ὡς τὰ Φρύγια, ᾗ τὰ Λύδια, ᾗ τὰ Καρικὰ, ᾗ ἔτι τὰ τῶν Μυσῶν ὀνομάκριτα ἴδιά παραπίπτοντα εἰς ἄλληλα κ. τ. λ. ubi apparet, de rebus parum distinctis & ad discernendum difficilibus, dici potuisse illud proverbium. At noster de maxima & in sensus facile incurrente dissimilitudine hic agit. Deinde quis putet Lucianum scriptorem si quis alius disertum, & verborum minime parcum, quin περίεργον potius quam obscurum, ita abrupte ad illud proverbium allusurum fuisse? Quid ergo? corruptum jam olim putamus locum e compendio scribendi, pro μυσῶν legendum μυσικῶν. Nam illud alterum, quod ἀφ' ἁπάντων dictum putamus, pro vulgatiore ἀφ' ἁπασῶν, non habebit difficultatem, arbitror; cum etiam ἀφ' ἁπάντος (intell. ἀφορήματος) dici observaverimus ab *Hippocr.* de diaeta 1, 9, 17. *J. M. G.*

Τῶν Μυσικῶν τοῦτο δὶς διὰ πασῶν] Vulgatum τῶν Μυσῶν &c. non esse sanum, *Gujetus* quoque animadverterat, non vero qui sanandum. Sed jam inventa veritate ab *Solan.* & *Gesner.* aliis conjecturis non indigemus. Cumque & Cl. *Wessel.* in Observ. p. 35. eodem modo emendandum viderit, ἄμουσος forem, si his viris non auscultarem. Habuimus id proverbii supra in de *Merced. Cond.* T. I. p. 719, ubi ad *Ptolem. Harmon.* remiss. Item in *Prometh.* c. 6. p. 34. T. I. Et in *Quom. Hist.* c. 7. T. 2. Et expositum est de summa distantia, maximaque differentia. *J. F. R.*

8. Τῷ Πύρρῳ] Pyrrhus Alexandro similis. *F. G.*

17. Ἔπαυσεν αὐτὸν τῆς κορύζης] *Obesae naris*, itemque contra ea *emunctae naris* homines, simili translatione dicunt Latini. Sed κόρυζαν satis ad verbum reddere num liceat, dubito. Frequentissime ludunt in hoc verbo Graeci ad infantiam exprobrandam & ἀσελγείαν. Antiquissimam esse eam rationem, ostendit *Plato*, apud quem de rep. 1. p. 416. C. Thrasymachus Socratem sic superbe tractat, Τιθήνοι σοι εἰσί; cum respondisset Socrates τί δή; ὅτι τοι σὲ, inquit, κορυζῶντα οὐκ ἐθέλουσι ἀπομύττειν δήπουθεν. Sed haec copiosissime jam olim & magno apparatu Cl. *Hemsterhusius* in dialogis nostri selectis p. 25. *J. M. G.*

Ibid. Κορύζης] Supra T. I. *Dial. Mort.* XX. §. 4. κεφαλαία, ᾗ τύφος, ᾗ πολλὴ κόρυζα. Et *Dial.* IV. §. 2. κορύζης μὲ τὴν ῥῖνα, λήμης δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὄντα. Ubi *Hemsterh.* hoc paucis exponit, promittens se opportuniore loco plura daturum; unde conjicio eum h. l. id acturum fuisse; quum loco priore non repetierit quae super κορύζῃ copiose dedit in Ed. Dialogor. Luciani minore, p. notar. 24—30. At quum & alibi similes minoris Edit. observationes non recudi in hacce curarit, nolim jam istam notam tam longam huc inserere, quia praescriptum foliorum numerum excedere non licet, & altera editio plurimorum in manibus versatur. Hoc solum repetam, prae aliis Lucianum κορύζῃ pro *stultitia* frequenter uti, ut praeter superiora,

σαφῶς οἶδα. ἔχειν θαυμαστὸν, εἰ ἀπίθανος ὕτω ζωγράφος ὢν, καὶ τοῖς πεπαιδευμένοις ἐξομοιοῦσθαι ἐθέλεις, πιστεύων τοῖς τὰ τοιαῦτά σε ἐπαινοῦσι. καὶ τί ταῦτα ληρῶ; πρόδηλος γὰρ ἡ αἰτία τοῦ σοὶ τὰ [a] τοιαῦτα βιβλία σπουδῆς, εἰ καὶ ὑπὸ ναθείας ἐγὼ μὴ πάλαι καλεῖδον. σοφὸν γὰρ, ὡς γοῦν οἴει, τοῦτ' ἐπινενόηκας, καὶ ἐλπίδας ἐμικρὰς ἔχεις πρὸς τὸ πράγματος, εἰ βασιλεὺς μάθοι ταῦτα σοφὸς ἀνὴρ, καὶ παιδείαν μάλιστα τιμῶν· εἰ δὲ ταῦτα ὑπὲρ σοῦ ἐκεῖνος ἀκούσειεν, ὡς ὠνὴ βιβλία, καὶ ξυνάγεις πολλὰ, πάντα ἐν βραχεῖ σοι παρ' αὐτοῦ ἔσεσθαί σοι νομίζεις.

de imagine, illud plane scio. Itaque admirandum est, te malum adeo pictorem eruditis videri velle similem, & his fidem habere, qui eo te nomine laudant. Et quid ista nugor? Manifesta enim caussa tui circa tales libros studii, licet ego prae tarditate non olim perspexerim. Sapiens enim, ut quidem putas, hoc tuum commentum est, & spes non parvas ea de re concepisti, si Imperator ista audiat, vir sapiens, & in honore habens eruditionem maximo. Si vero ista de te ille audiat, ut emas libros & conducas multos, brevi te tempore ab ipso impetraturum speras omnia.

Ἀλλ', ὦ καλαπύγων, οἴει τοσοῦτον μανδραγόραν καλαχεχυῶσθαι αὐτοῦ, ὡς ταῦτα μὲν ἀκούειν, ἐκεῖνα δὲ μὴ εἰδέναι, οἷος μοὶ σε ὁ μεθ' ἡμέραν βίος, οἷοι δέ σοι πότοι, ὁποῖαι δὲ νύκτες, καὶ οἷοις καὶ ἡλίκοις ξυγκαθεύδεις; Οὐκ οἶδα ὡς ὦτα καὶ ὀφθαλμοὶ πολλοὶ βασιλέως; τὰ δὲ σὰ ὕτω σαφῆ ἐστιν, ὡς καὶ τυφλοῖς εἶναι καὶ κωφοῖς γνώριμα· εἰ γὰρ καὶ φθέγξαιο μόνον, εἰ [b] καὶ λεόμενος ἀποδύσαιο, μᾶλλον δὲ μὴ ἀποδύσῃ, εἰ [c] δοκεῖ, οἱ δ' οἰκέται μόνον ἴδν ἀποδυσαμένου σε, τί οἴει, μὴ αὐτίκα ἔσεσθαι πάντα σα πρόδηλα τὰ τῆς νυκτὸς ἀπόῤῥητα; εἰπὲ γοῦν μοι καὶ τόδε, εἰ Βάσσος ὁ ὑμέτερος ἐκεῖνος

23. Sed putasne, impudice, tam copiose illum mandragora perfusum, ut haec quidem audiat, nesciat vero idem, qualis sit diurna vita tua, quales tuae potationes, quae noctes, cum qualibus & cujus aetatis hominibus cubes? nescis multas esse aures, oculos regis multos? Tua autem *facta* ita sunt aperta, ut caecis etiam atque surdis innotuerint. Si enim vocem modo mittas, si enim exuaris in balneo; quin, ne exuaris ipse, si videtur, si servi modo tui exuantur: quid putas? nonne statim manifesta futura tuarum secreta noctium? Dic igitur mihi hoc etiam, si vester ille, Bassus, Sophi-

a Τοιαῦτα] Et hoc omittit *Fl.* b Καὶ] Neglexit *Fl.* c Δοκεῖ] Δοκοῖ *J.* sola.

39. * Σοφὸς ἀνὴρ] Κατὰ † Μάρκον γὰρ ἦτον ὁ Λυκιανὸς ἦν. *V.*

* Σοφὸς ἀνὴρ] Σοφὸν γὰρ edebatur, quod ad Lucian. aptavit *M. du S.*

† Μάρκον] Μαρὸν Edita ridicule; sed & sic V. Recte Μάρκον C. & G.

de *Mort. Peregr.* sub init. & in *Navig.* §. 45. &c. *J. F. R.*

38. Εἰ βασιλεὺς μάθοι] Marcus Antoninus Philosophus. *F. G.*

57. Βάσσος] De quodam Basso legimus apud *Philostratum* p. 166. & ad quem Apollonii Epistolae extant XXXVI. & XXXVII. & apud *Suidam*, sed alius is videtur ab eo, qui hic notatur, de hoc vid. *Ovid.* Trist. II. 419. *M. du S.*

Βάσσος] Variorum quidem Bassorum meminit *Tacit.* nullius, quem hujus Sophistae nomine insignire queam; fuit & Bassus Neronis tempore, homo dicacissimus, qui *Asinus albus* vocabatur, ut refert *Quintil.* L. VI. c. 3. p. 545. *Asinumque* ob ineptias, *album* ob jucunditatem dictum vult *Turneb.* At *Burman.* ob stuporem vel magnas aures, & colorem cutis. Hunc designari non ineptum foret, si tempus conveniret. *J. F. R.*

58. Βάταλος] De hoc apud auctores ambigitur, aliis *Tibicinem*, *Poëtam* aliis facientibus. Vid. *Plut.* v. De-

phista, & Batalus tibicen, & cinaedus Sybaritanus Hemitheon, qui nobiles illas leges vobis scripsit, quomodo furere, velli, pati & agere ista deceat; si, inquam, illorum aliquis leonina pelle indutus, cum fusti ambulet; quid visum iri putas spectantibus? Herculemne illum esse? Non, si totas etiam ollas lippiant. Sexcenta enim sunt, quae testimonium adversus illum habitum perhibeant, incessus, conjectus oculorum, & vox, & cervix infracta, & cerussa, & mastiche, & fucus, quibus vos ornamini. Et omnino facilius, quod est in proverbio, quinque sub axilla elephantos tegas, quam unum cinaedum. Tum leonina talem non tegat: tu vero speras futurum, uti libro tectus delitescas? Sed fieri id quidem non potest. Prodent enim te ac detegent reliqua indicia vestra.

24. Quod caput est, ignorare mihi videris, bonas spes non a bibliopolis esse petendas, sed a se ipso unicuique, atque a quotidiana vita sua, sumendas. Tu vero putas advocatum tibi communem testemque futurum Atticum, & Callinum librarios? [a] Non, sed crudeles quosdam homines, qui te obterent, ubi Dis visum erit,

σοφιστὴς, ϗ Βάταλος ὁ αὐλητὴς, ἢ ὁ κίναιδος Ἡμιθέων ὁ Συβαρίτης, ὃς τὰς θαυμαστὰς ὑμῖν νόμους συνέγραψεν, ὡς χρὴ μαίνεσθαι, ϗ ὡδὶ τίλλεσθαι, ϗ πάσχειν, ϗ ποιεῖν ἐκεῖνα, εἰ τούτων τις γυνὴ λεοντῆν περιβαλλόμενος, ϗ ῥόπαλον ἔχων βαδίζοι, τί οἴει φαίνεσθαι τοῖς ὁρῶσιν; Ἡρακλέα εἶναι αὐτόν; Οὐκ εἴ γε ϗ χύτραις λημῶντες τυγχάνοιεν. μυρία γάρ ἐστι τὰ ἀντιμαρτυροῦντα τῷ σχήματι, βάδισμα, ϗ βλέμμα, ϗ φωνὴ, ϗ τράχηλος ὑπεκκλασμένος, ϗ ψιμύθιον, ϗ μαστίχη, ϗ φῦκος, οἷς ὑμεῖς κοσμεῖσθε, ϗ ὅλως, κατὰ τὴν παροιμίαν, θᾶττον ἂν πέντε ἐλέφαντας ὑπὸ μάλης κρύψειας, ἢ ἕνα κίναιδον. εἶτα ἡ λεοντῆ μὲν τοιοῦτον οὐκ ἂν ἔκρυψε, σὺ δ' οἴει λήσειν [d] σκεπόμενος βιβλίῳ; ἀλλ' ὃ δυνατόν. προδώσει γάρ σε, ϗ ἀποκαλύψει τὰ ἄλλα ὑμῶν γνωρίσματα.

Τὸ δ' ὅλον ἀγνοεῖν μοι δοκεῖς, ὅτι τὰς ἀγαθὰς ἐλπίδας ὑπὸ τῶν βιβλιοπαπήλων δεῖ ζητεῖν, ἀλλὰ παρ' αὐτοῦ, ϗ τῆς καθ' ἡμέραν βίου λαμβάνειν. σὺ δ' οἴει συνήγορον κοινὸν ϗ μάρτυρα ἔσεσθαί σοι τὸν Ἀττικὸν, ϗ Καλλίωνα τὸν βιβλιογράφους; [e] Οὐκ ἀλλ' ὠμούς τινας ἀνθρώπους [f] ἐπιτρίψοντάς σε, ἂν οἱ θεοὶ ἐθέλωσι, ϗ πρὸς ἔχατον πενίας ξυνε-

[d] Σκεπόμενος] Σκεπτόμενος male *Fl.* [e] Οὐκ] Omittit *Fl.* [f] Ἐπιτρίψοντάς] Ἐπιτρίψοντά *Fl.*

65. Οὐχί γε χύτραις λημῶντες] Χύτραις λημῶντες, ἀντὶ τοῦ χύτραις ἴσως ῥεβιφίροις λήμας. *V.*

Demosth. 1554. I. qui monet ita dictum ab obscaenitate Demosthenem. *Libanius* in *vita Demosth.* Tibicinem Ephesium fuisse ait supra modum mollem, a quo deinde molles omnes B. dicti sint. Consule etiam *Suidam*, & in eum Eruditissimi editoris notam. Ipse Demosth. ejus opprobrii meminit. p. m. 179. B. C. Poëtam mollem facit *Jos. Barberius* AG.X.823. Vid. etiam *Brodaeum* Miscell. I. 20. *M.du S.*

59. Ἡμιθέων] *Ovid.* Trist. II. *Ep. ad Aug. Nec qui composuit nuper Sybaritida fugit.* Hujus, ut videtur, auctor Hemitheon. Alludit *Philo Hebraeus* in vita Mosis; *Comoedias*, inquit, *& Sybariticas nequitias componentes. Mart.* etiam XII. Thes. Crit. *Grut.* p. 27. 1. *Lil. Gyrald.* p. 482. *M.du S.*

65. Χύτραις λημῶντες] Comicus in Nub. p. 144. ἢ μὴ λαμπὰς κολακώντας. Ad quae verba vetus Schol. Ὁ δὲ Λυκιακὸς ὡς πρὸς ἀπαίδευτον & πολλὰ βιβλία ἀπεύρωνον, οὐκ ἄκριτον εἶπεν χύτραις λημῶντες. *Hesych.* Κρονικαὶ λῆμαι, παρὰ τὴν παροιμίαν τῶν χύτραις λημᾶν, ϗ κολακεύσας ἐπὶ τῷ ἀμβλυωττόντων. *L. Bos.*

Χύτραις λημῶντες] V. Scholiast. *Aristoph.* Νεφ. ad v. 326. p. 144. & *Hesych.* Κρονικαὶ λήμαι. *M.du S.*

66. Μυρία γάρ] Sic *de Calum.* c. 10. & 29. Sic apud *Aristen.* Epist. 19. lib. 2. *J. B.*

69. Μαστίχη] Ad depilanda corpora adhibebant molles isti; quod & hodieque factitant Asiatici. Vide supra notam ad *Mυδ.* c. 33. *M.du S.*

81. Ἀττικὸν & Καλλίωνα] Supra cap. 2. pr. *M.du S.*

91. Κρ-

ξυνελάσοντας· δέον ἔτι νῦν [a] σωφρονήσαντα ἀποδόσθαι μοί τινι τῶν πεπαιδευμένων τὰ βιβλία ταῦτα, καὶ σὺν αὐτοῖς τὴν [b] νεόκλιστον ταύτην οἰκίαν· ἀποδοῦναι δὲ τοῖς ἀνδραποδοκαπήλοις μέρος γοῦν ἀπὸ πολλῶν τῶν ὀφειλομένων.

Καὶ γὰρ κἀκεῖνα περὶ δύο ταῦτα δεινῶς ἐσπούδασας, βιβλίων τε τῶν πολυτελῶν κτῆσιν, καὶ μειρακίων τῶν ἐξώρων, καὶ ἤδη καρτερῶν ὠνὴν, καὶ τὸ πρᾶγμά σοι πάνυ σπουδάζεται, καὶ θηρεύεται. ἀδύναλον δὲ πένητα ὄντα, πρὸς ἄμφω ἰσχυρεῖν. σκόπει τοίνυν ὡς ἱερὸν χρῆμα συμβουλή. ἀξιῶ γάρ σε ἀφέμενον τῶν μηδὲν προσηκόντων, τῆς ἑτέραν νόσον θεραπεύειν, καὶ τοὺς ὑπηρέτας ἐκείνους ὠνῇ δ' ὅμως μὴ ἐπιλειπόντων σε τῶν οἰκοθεν, μέλας ἑλλοιό τινας τῶν ἐλευθέρων, οἷς [c] οὐδ' ἀκίνδυνον ἀπελθεῖν, ἢν μὴ λάβωσιν, ἅπαντα ἐξαγορεῦσαι τὰ πραχθέντα ὑμῖν μεθ' ὅτου, οἷα καὶ πρώην αἴσχιστα περὶ σοῦ διηγεῖτο ἐξελθὼν ὁ πόρνος, ἔτι καὶ [d] δείγματα ἐπιδεικνύς. ἀλλ' ἔγωγε καὶ μάρτυρας ἂν παραχοίμην τοὺς

& ad extremum paupertatis adigent: qui debebas vel nunc ad ſanitatem revocatus vendere eruditorum alicui libros iſtos, & cum his recens aedificatam illam domum, ac reddere mangonibus partem certe de multis, quae illis debentur.

Etenim in duobus iſtis ſtudioſiſſime elaboraſti, in libris magni pretii exquirendis & in adoleſcentulis exoletis, jamque robuſtis coëmendis: eamque rem calide admodum tractas & venaris. Fieri autem non poteſt, ut homo pauper utrique *ſtudio* par ſis. Vide ergo quam divina res ſit conſilium. Cenſeo enim te relictis, quae nihil ad te pertinent, alteri tantum morbo vacare, & illius miniſtros pretio emere, ne deficientibus ſervis, liberos homines arceſſas, quibus nempe non *aeque ac ſervis* periculoſum, niſi acceperint *quantum volunt*, eliminare omnia quae poſt compotationem a vobis fiunt. Qualia nuper turpiſſima de te ſcortum illud effutiebat, qui ipſa indicia *ſceleris* oſtenderet. Ac poſſum ego teſtes etiam praebere, qui tum aderant, quam indi-

a Σωφρονήσαντα] Ita dedit *Solan.* ex *Fl.* Habet & *S.* Σωφρονίσαντα *B1. F. P.* Σωφρονίσαντα *H.* b Νέοκτιστον] Νέοκτητον *Fl.* ſola. c Οὐδ'] Deeſt in *Fl.* d Δείγματα] Conſtans lect. Δήγματα *Marcil.*

91. Κἀκεῖνα] Non liquet. *M. du S.* In marg. *Junt.* notarat Idem, nihil variare Edd. Sed in phraſi καὶ γὰρ κἀκεῖνα nihil eſt vitii; tam ſaepe enim habuimus illud καὶ γὰρ καὶ, ut neque repetere velim, neque credere poſſim ad id haeſiſſe *Solanum*; verum aliud in ſenſu quaeſivit vitium; nam vel κἀκεῖνα, vel ſequens ταῦτα melius abeſſet. Scio quidem αὐτὸς ἐκεῖνος haud infrequens eſſe, ut *Aelian.* V. H. IV. 9. ἀλλ' ἐγώ, φησιν, αὐτὸς ἐκεῖνός εἰμι. *Herodian.* III. 13. 7. αὐτὴν τε ἐκείνην καὶ τὴν ἀδελφὸν αὐτῆς. *Ariſtot.* de Gen. Animal. III. 6. pr. τὸ δὲ αὐτὸ τοῦτο ποιεῖ & ſimilia Noſtro etiam familiaria, vid. ad *Abdic.* c. 6. Habeoque in promptu multos pleonaſmos, veluti hoc *Lyſiae* in Ἀπολ. δωροδοκ. p. 378. Ed. *Lond.* ἢ τῶν ἰδίων τῶν ὑμετέρων αὐτῶν, aliaque partim exhibita ad *Gall.* c. 20. *Icar.* c. 1. atque alibi, partim alia occaſione expromenda; non tamen ad verbum huic loco reſpondentia. Sed & prope accedentia adferuntur a Viris doctis ad *Dial. Mar.* III. §. 1. p. 296. T. I. nec tamen mihi ſatisfacio; quare pro ταῦτα leviſſima mutatione legerim τἀυτὰ, tumque τἀυτὰ ἐκεῖνα idem erit quod αὐτὰ ἐκεῖνα, *illa ipſa*, ſ. *eadem illa*; nam qui oppoſita illa pronomina eodem ſpiritu jungantur, nondum capio, dum ταῦτα ἐκεῖνα idem ſonat atque: *haec illa*, & ſi δύο accedit, erit: *illa haec duo*, quod dici poſſe, nondum obſervavi. At ſi oratio poſſit fieri bimembris, & conſtrui, καὶ γὰρ κἀκεῖνα διπλῶς ἐσπούδακας, *& in iſta valide incubuiſti, circa haec duo*, ſalva res foret. At vix patiuntur ſequentia. *J. F. R.*

93. Ἐξώρων] *Validos* dederant, cum ſit *exoletos*. Vid. *Suid.* Et *Philoſtr.* Ep. 14. Οἱ ἰρῶντες τῶν ποιητῶν ἀγαθὴ ἀκρόασις ἐξώρους. i. e. *ſenioribus, quam ut amatoria exerceant.* Generaliter enim ſignif. aetatem juſtam egreſſos, quod ſatis jam docuit *Steph.* *J. F. R.*

96. Ἱερὸν χρῆμα συμβουλὴ] Supra *Rhet. Praec.* §. 1. habuimus: Ἱερόν τι χρῆμα τὴν συμβουλὴν ὄσαν. *J. F. R.*

97. Ἀξιῶ γάρ σε ἀφέμενον] Longe hic a ſententia Luciani Latinus interpres. Locus enim hic totus ſic Latinus fieri debuit, *auctor enim tibi ſum, ut omiſſis quae nihil ad te attinent*, nempe librorum emptione, *alterum illum morbum tuum cures, & miniſtros illos*, nempe libidinis tuae, *dimittas, qui liberi ſunt, cum verna tibi non deſint, quibus, ſi fugerint, non ſit tutum, eliminare omnia quae poſt epulas & vinum agitis vos, etſi a te nihil acceperint.* Quare non tutum vernis potius quam liberis, aperta res. *Th. M.*

99. Τοὺς

digne tulerim, & tantum non plagis hominem mulcaverim, tuam vicem nimirum iratus. Praesertim cum alium quoque testem advocaret similium, & alium, eadem multis verbis enarrantes. Ad haec igitur, vir bone, repone tibi pecuniam, & serva, ut domi & secure talia facere & pati possis. Ut enim plane non amplius facias, quis ita in aliam te sententiam transducat? Nec enim canis desinat temere, corium semel docta rodere.

τότε παρόντας, ὡς ἠγανάκλησα, καὶ ὀλίγου πληγὰς ἐνέτριψα αὐτῷ, χαλεπαίνων ὑπὲρ σοῦ. καὶ μάλιστ' ὅτε καὶ ἄλλον ἐπεκαλέσατο μάρτυρα τῶν ὁμοίων, καὶ ἄλλον, ταὐτὰ καὶ [e] λόγοις διηγεμένους. πρὸς δὴ ταῦτα, ὦ γαθὲ, ταμιεύου τὰργύριον, καὶ φύλαττε, ὡς οἴκοι καὶ κατ' πολλὴν ἀσφάλειαν ταῦτα πράττειν καὶ πάσχειν ἔχῃς. ὥστε μὴ γὰρ μηκέτι ἐργάζεσθαι, τίς ἂν μεταπείσειέ σε; οὐδὲ γὰρ κύων ἅπαξ παύσαιτ' ἂν, σκυτοτραγεῖν μαθοῦσα.

26. At alterum facile, ut libros non amplius emas. Satis eruditus es: satis tibi sapientiae: tantum non supremis in labiis habes antiqua omnia. Historiam nosti omnem: artes omnes dicendi, & elegantias, & vitia, & Atticorum nominum usum. Omnino sapiens quiddam, & summum in eruditione, librorum ista multitudine factus es. Nihil enim prohibet, quo minus ego quoque tempus in te *illudendo* fallam, quandoquidem imponi tibi gaudes.

Τὸ δ' ἕτερον ῥᾴδιον, τὸ μηκέτι ὠνεῖσθαι βιβλία. ἱκανῶς πεπαίδευσαι, ἄλις σοι τῆς σοφίας, μόνον οὐκ ἐπ' ἄκρῳ τῷ χείλει ἔχεις τὰ παλαιὰ πάντα, πᾶσαν μὲν ἱστορίαν οἶδα, πάσας δὲ λόγων τέχνας, καὶ κάλλη αὐτῆς, καὶ κακίας, καὶ ὀνομάτων χρῆσιν Ἀττικῶν· πάνυ σοφόν τι χρῆμα καὶ ἄκρον ἐν παιδείᾳ γεγένησαι, διὰ τὸ πλῆθος τῶν βιβλίων· κωλύει γὰρ οὐδὲν κἀμέ σοι ἐνδιατρίβειν, ἐπειδὴ χαίρεις ἐξαπατώμενος.

27. Lubens autem te interrogem, tot li-

Ἡδέως δ' ἂν καὶ ἐροίμην σε, τὰ τοσαῦτα βι-

e Λόγοις] Sic Edd. omn. Λοιποῖς *Marcil.*

99. Τοὺς ὑπυόους] Sensum ex verbis Graecis ut nunc quidem se habent, haud facile elicias. Ego corruptissima existimo, sed absque Mss. Codd. ope quid reponam nondum satis video. *M. du S.*

Ibid. Ὧν δ' ὅμως μὴ ἐπιλησθέντων σε τῶν αἰτιῶν] Ut eis pauca, καὶ φύλαττε ὡς οἴκοι. *Th. M.*

Ὧν δ' ὅμως] Locus difficilis, quem interpretando magis obscuravit *Marcilius*. Nempe corruptum esse illud indicat, quod infinitum, postulante constructione, non sequitur. Ait, ἀξιῶ σε ἀφίεμαι — θαρραλέον, καὶ τοὺς ὑπυόους — quid expectamus? non profecto ὧν δὴ, sed ὑπὲρ ὧν, nec ὅμως, sed ὅπως. Blandissimam esse, utramque emendationem agnoscet, qui manus librariorum non ignorat. Denique ὧν mutandum censeo in ὧν. Non mirum, plura in uno loco esse corrupta. Cum enim semel in illo ὑπὲρ ὧν peccatum esset, nube objecta loco alioquin claro, reliquis quoque corrumpendis nata opportunitas. Sententiam huic loco aptissimam esse, quam in versione expressimus, nemo in dubium vocabit, arbitror. Suadet, ut servis ad malam libidinem abutatur potius, quam liberis; illos obnoxios, hos sine suo periculo enuntiare turpitudinem illius posse. Hoc satis declarant, quae sequuntur. *J. M. G.*

1. Μιλησίλλου] Μιλησίλλου forsan legendum. Sed locus mendosus videtur. *F. G.*

Ibid. Μιλησίλλου] Ante hanc vocem excidisse puto μυθί. *M. du S.*

3. Λάθοιμι] Subaudi τὶ, δῆτα, aut quid simile. *F. G.*

6. Ἔτι δὲ δίγαμβα ἐπιδιδοὺς] Ἔτι δὲ δίγαμματα ἐπ. Morsiunculas nempe amatorias. *Th. M.*

11. Ταῦτα δὲ λόγοις διηγεμένους] Ταῦτα δὲ λοιποῖς. *Th. M.*

16. Οὐδὲ γὰρ κύων &c.] Utitur & *Alciphr.* III. Ep. 47. fin. verborum ordine aliter collocato. ὥστε γὰρ κύων σκυτοτραγεῖν μαθοῦσα τῆς τέχνης ἐπιλήσεται, ubi peritiss. *Bergler.* & haec Luciani addit, cetera ad *Erasmum* remittens. *J. F. R.*

17. Σκυτοτραγεῖν] Proverbium hoc expressit *Horat.* Sat. 5. L. II. vs. 8.

Ut canis a corio numquam abstterrebitur uncto.

M. du S.

27. Ἐνδιατρίβειν] Sumitur hic pro *celebrare, virtutes laudare*, uti Οἰκ. c. 2. aut potius *palpare*, ut Ἀλεξ. c. 33. *M. du S.*

βιβλία ἔχων, τί μάλιστα ἀναγιγνώσκεις αὐτῶν; τὰ Πλάτωνος; τὰ Ἀντισθένους; τὰ Ἀντιλόχου; τὰ Ἱππώνακτος; ἢ τούτων μὲν ὑπερφρονεῖς, ῥήτορες δὲ μάλιστά σοι τούτων ἀμφὶ χειρός; εἰπέ μοι, καὶ Αἰσχίνου τὸν Τιμάρχου λόγον ἀναγιγνώσκεις; ἢ ἐκεῖνά γε πάντα οἶδα, ἃ γιγνώσκεις αὐτῶν ἕκαστον; τὸ δὲ Ἀριστοφάνην καὶ τὸν Εὔπολιν ὑποδέδυκας; ἀνέγνως καὶ τὰς Βάπτας τὸ δρᾶμα ὅλον; εἶτ' οὐδέν σε τάχει καθίκετο, οὐδ' ἠρυθρίασας γνωρίσας αὐτά; τοῦτο γοῦν καὶ μάλιστα θαυμάσειεν ἄν τις, τίνα ἀπὸ ψυχῆς ἔχων ἅπτῃ τῶν βιβλίων, οἵοις αὐτὰ χερσὶν ἀπελίττεις; πότε δὲ ἀναγιγνώσκεις; μεθ' ἡμέραν; ἀλλ' οὐδείς ἑώρακέ σοι ποιοῦντα τοῦτο; ἀλλὰ νύκτωρ; πότερον [b] ὀπτελαμβῶν ἤδη ἐκείνοις; ἢ πρὸ τῶν λόγων, ἀλλὰ καὶ πρὸ σκότους, μηκέτι μὴ τολμήσεις τοιοῦτο μηδέν.

obros cum habeas, quem potiſſimum inter eos legas? Platonisne, an Antiſthenis, Antilochi, an Hipponactis? An hos quidem contemnis, ſed oratores potius quam illi in manibus tibi ſunt? Dic mihi, an Aeſchinis etiam contra Timarchum orationem legis? An illa quidem noſti omnia, & unumquodque illorum agnoſcis? Ariſtophanem & Eupolin egiſti? legiſti etiam fabulam totam Baptas? Tum nihil ea, quae ibi ſunt, te movere, neque *in te* agnoſcens illa erubuiſti? Itaque vel maxime illud admiretur aliquis, quo tandem animo libros attingas? quibus illos evolvas manibus? quando illos legas? Interdiu? At nemo te vidit hoc facere? Sed noctu? utrum, cum jam iſtis intentus es? An ante ſtudia, immo ante tenebras, nihil quidquam iſtorum audes?

28. Quin

a Ἄττῃ] Ἄττι *Fl.* & L. male. prius *Ald. J.* &c. Ἄττυ vult *Solan.* b Ἐπιτελαμβῶν] Ἐπιτεταμμένος *Fl. Sola*, quod & adſcivit marg. *A1.*

31. Ἀντισθένους] Periere haec omnia, non mala tamen, ſi rite hic cum Platonicis recenſentur. *M. du S.*

32. Ἀντιλόχου] Forſan Ἀρχιλόχου. *F.G.* Idem adſcripſerat etiam *La Croze.*

34. Αἰσχίνου] Supra *de Merced.* c. 7. pr. *J.F.R.*

35. Τιμάρχου] Τῶ κατακύνου scil. *F.G.*

Ibid. Κατὰ Τιμάρχου] Haec oratio hodieque extat. *M. du S.*

38. Ὑποδέδυκας] Cum omnium, qui modo laudabantur, auctorum commemoratio acerbum quid habeat, ut qui aſpere invecti ſint in ea flagitia, quae Indocto bibliothecae poſſeſſori objicit Lucianus; tum in *Ariſtophanis* atque Eupolidis comoediis utitur vocabulo ὑποδεδυκέναι, puto ut indicet, cum perſonas turpes V.G. Hyperboli, & ſimilium *ſubliſſe*, & hiſtrionis instar *egiſſe*: quem intellectum verbi hic tanto magis adnotandum putavi, quod adhuc nondum mihi obſervatus eſt. *J.M.G.*

Ibid. Τὰς Βάπτας] Τοὺς Βάπτας eſſe nomen hujus comoediae evincit Platonius ille, cujus περὶ διαφορᾶς κωμῳδιῶν libellus *Ariſtophani* praefigi ſolet, poſt princ. Ἴσμεν γοῦν τὸν Εὔπολιν, ἐπὶ τῷ διδάξαι τοὺς Βάπτας, ἀποπνιγέντα εἰς τὴν θάλασσαν ὑπ' ἰχθύων, εἰς ἃς καθίκετο τοὺς Βάπτας: & magis etiam *Juvenalis* 2, 92. *Cecropiam ſoliti Baptae laſſare Cotytto.* Vetus Scholiaſtes ad h. l. ſupplet Platonii narrationem, & dubitationem, ſi qua eſſe poterat, eximit, ſimulque Lucianum unice declarat: Baptae *titulus libri, quo impudici deſcribuntur ab Eupolide, qui inducit viros Athenienſes ad imitationem feminarum ſaltantes, laſſare pſaltriam.* Baptae *ergo molles, quo titulo Eupolis comoediam ſcripſit, ob quam ab Alcibiade, quem inprimis perſtrinxerat, necatus eſt.* An hi βάπται geſtarunt βυσσά; de quibus Cl. *Hemſterh.* ad *Nigrin.* c. 40. *J.M.G.*

Τὰς Βάπτας] Τοὺς Βάπτας legend. videtur. Βάπτας Eupolidis drama, in quo τὸν βαπτὸν τῶν Κοττυτοῦς ſacerdotum libidinem exagitat. *Juven. F.G.* Recte conjicit *Gujet.* nam Baptae ſacerdotes mares erant Deae Cotyttus, cui nocturnis & impudicis ſaltationibus ſacra faciebant. *Juvenal.* Sat. 2. vſ. 92. *Cecropiam ſoliti Baptae laſſare Cotytto*, ubi vid. Interprett. quos non exſcribo. Et quamvis *molles* eo nomine etiam inſigniantur, adeoque per jocum femineus articulus addi poſſe videatur, tamen id hic locum habere nequit, ubi titulus dramatis ipſe indicatur. *J.F.R.*

41. Τὸν ἀπὸ ψυχῆς ἔχων, ἅπτει τῶν βιβλίων, οἵοις αὐτὰ χερσὶν ἀπελίττεις] Ridiculiſſime Latinus interpres, *quali animo, qualibus manibus libros verſes.* Non intellecta locutione Attica, ἀπὸ ψυχῆς ἔχειν, ut ἀπὸ θυμοῦ ἔχειν, *averſari, avoir a contre coeur.* Hoc dicit Lucianus, *quem tu mollium tuorum averſatus, libros adtingis, aut quibus eos manibus evolvis?* Perinde ac ſi diceret, molles tui tibi tam προσφόρους, tam προσχάρους, manus tuae tam rebus obſcoenis occupatae, ut libris vacare nullo modo poſſis. Haec intelligi non magni refert, ſed neque ubi maxime βωμολόχος Lucianus,

28. Quin tu relinquis libros & tuam solum rem agis! Quamquam nec istuc amplius oportebat, sed Euripidis illam Phaedram revereri, indignantem pro mulieribus ac dicentem:

Tenebras nec horret ulla lecti consicias,
Vocemve, si gravis prorumpat, parietum.

Sin omnino perseverare in morbo *tibi* decretum est, abi, eme libros, & domi concluſos tibi habe, & fruere gloria possessionis. Satis tibi hoc quoque. Sed noli unquam illos attingere, nec lege, nec linguae *istī tuae* veterum virorum orationes & poëmata subjicito, quae nihil tibi mali fecerint. Novi equidem frustra me ista nugatum esse, meque Aethiopem, quod est in proverbio, lavare conatum esse. Etenim tu cunes, & nihil uteris, & deridebere ab eru-

Ἄφες [c] δὲ τὰ βιβλία, καὶ μόνα ἐργάζου τὰ σαυτοῦ. καίτοι ἐχρῆν μηκέτι μηδ' ἐκεῖνα, αἰδεσθῆναι δὲ τὴν τοῦ Εὐριπίδου Φαίδραν, καὶ ὑπὲρ τῶν γυναικῶν ἀγανακτοῦσαν, καὶ λέγουσαν,

Οὐδὲ σκότον φρίσσουσι συνεργάτιν,
Τέρεμνά τ' οἴκων μήποτε φθογγὴν ἀφῇ.

Εἰ δὲ πάντως ἐμμένων τῇ ἁμαρτίᾳ νόσῳ διέγνωσαι, [d] ἴθι, ὠνοῦ μὲν βιβλία, καὶ [e] οἴκοι καλαχλείσας ἔχε, καὶ καρπεῦ τὴν δόξαν τῶν κτημάτων. ἱκανόν σοι καὶ τοῦτο· προσάψῃ δὲ μηδέποτε, μηδὲ ἀναγνῷς, μηδὲ ὑπαγάγῃς τῇ γλώττῃ παλαιῶν ἀνδρῶν λόγους καὶ ποιήματα, μηδὲν δεινόν σε εἰργασμένα. οἶδα ὡς μάτην ταῦτά μοι λελήρηκα, καὶ τὴν παροιμίαν, Αἰθίοπα σμήχειν ἐπιχειρῶ. σὺ γοῦν ὠνήσῃ, καὶ χρήσῃ ἐς ὕδατι, καὶ καλαχελαθήσῃ πρὸς τῶν πεπαιδευμένων, οἷς ἁπάντα

χρῆ

[c] Ἄφες] Sic Edd. omn. Ἂν vult *Marcil.* [d] Ἴθι] Bene *Fl. Fr. H. P.* aliaeque. Ἴσθι male *F.* [e] Οἴκοι] Οἶκον *Fl.*

nus, interpretes Latini magnopere aliquid intellexere. *Th. M.*

Τίνα ἀπὸ ψυχῆς ἴσχων] Pro τίνα βιβλία ἀπὸ ψυχῆς ἴσχων, ἄκυρα τούτων. Nam & ἄκυρα pro ἄκρατα legendum. *F. G.*

Τίνα ἀπὸ ψυχῆς ἴσχων] Etiam hic infeliciter rem cessisse arbitror *Marcilio.* Vult sine dubio hic dicere Lucianus *quo animo, qua mente?* Sed nimirum non scripsisse videtur τίνα ἀπὸ ψυχῆς ἴσχων. verum τίνα ποτὲ ψυχὴν ἴσχων, vel τί ποτε ψυχῆς ἴσχων. Lysias in narratione, quam refert in ipsius vita Halicarnassensis Dionysius, ex persona mulieris pro filiis suis, contra suum patrem, agentis, interrogat, τόνε ποτὲ ψυχὴν ἴσχων ἀξιοῖ περὶ τῶν παίδων τοιούτῳ γνώμῃ χρῆσθαι; *quo tandem animo?* Vid. p. 193. extr. *Ald. J. M. G.*

42. Ἄκυρα] Sic emendare necesse duximus pro vulgato ἄκρατα, quod ferri non poterat. In *Fl.* quidem & L. ἄκρατα. sed quid hoc ad rem, quaeso? Contra aptissimum est illud ἄκυρα, facillimusque librariorum lapsus, qui ἄκρατα inde fecerant; quod tot Editorum diligentiam fugisse miror; cum statim recte ἀπολίτους eodem halitu sequatur. Ut enim ἄκρατος, quod unum restat, scripserit, a me impetrare non possum, ut credam. *M. du S.*

Ἄκρατα] Delerat posteriorem syllabam *Solan.* & ἄκυρα sua auctoritate dederat. Fateor sensus perspicuitati ita consuli; verum quia ex seq. ἀπολίτους facile intelligitur, etiam secundam pers. requiri, eaque Atticis saepe formatur in ει pro η, nihil mutem; nam ut βούλομαι, οἴομαι, ὄψομαι fere perpetuo faciunt βούλει, οἶει, ὄψει pro βούλῃ, in secunda sing. forsan & ἄκτομαι, ἄκτεις formavit Noster. In multis enim aliis quoque verbis id obtinere, ut ἐπιστάμαι *scisco*, ἐπίστεις ap. *Aristoph.* Plut. 60. Item τύπτει, ψιόδει ac permulta similia, vide larga manu indicata ap. Cl. *Maittair.* de Dial. p. 63. Et licet *Suid.* ad recentiores Atticos haec referat, tamen hoc ipsum ἄκρατα quod hic occurrit, indicat ab iis usurpatum, dum ait: ἄκρατα, καὶ τὰ ἄκυρα καὶ ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος χρόνου διὰ τοῦ ι λεγόμενα τῶν ὑστέρων μᾶλλον Ἀττικῶν ἐστιν. *J. F. R.*

46. Ἤδη ἐκείνοις] Libidinibus illis probrosis. *F. G.*

47. Τῶν λόγων] Quid est? *F. G.*

Ibid. Λόγων] Mallem, si per Codd. liceret, ἔργων. Quorsum enim illud λόγων, nisi cum *Fl.* pro ἐπιτεταμένῳ, ἐπιτεθαγμένῳ legas? quod ferri hic non posse ego quidem existimo. *M. du S.*

Ibid. Μηκέτι μὴ — μηδὲν] De triplici illa negatione vid. supra *Philops.* c. ult. ἰδὲν ἢ μὴ ταφέξῃ. Et T. I. *de Merced. Cond.* §. 4. No. 33. Item *Reviv.* c. 18. Οὐδὲν ἢ μὴ γέγονας ἔδικον. *J. F. R.*

49. Ἄφες δὲ τὰ βιβλία] Ἄφες δή. *Th. M.*

51. Τὴν τοῦ Εὐριπίδου Φαίδραν] Cum nondum satis probatum sit, fuisse fabulam Euripidis hoc nomine, de quo vid. *Barnesius*; hic autem locus sit in Hippolyto vs. 418. & ibi ex persona Phaedrae proferatur: nolim Luciani verba sic accipere, quasi is Phaedram, fabulae Euripideae nomen, laudare voluerit. *J. M. G.*

54. Οὐδὲ σκότον] *Eurip.* Hipp. 417. *M. du S.*

57. Ἴθι] Conf. supra *Par.* c. 10. *M. du S.*

61. Τῇ γλώττῃ] Lingua, supple impura, a fellatione scil. *F. G.*

64. Αἰθίοπα σμήχειν ἐπιχειρῶ] Paroemiogr. *J. B.*

χρη ὠφελῆσθαι, οὐκ ἐκ τῆς κάλλους τῶν βιβλίων, οὐδ' ἐκ τοῦ πολυτελείας αὐτῶν, ἀλλ' ἐκ τοῦ φωνῆς καὶ τοῦ γνώμης τῶν γεγραφότων.

ditis, quibus utilitatem percipere satis est, non e pulchritudine librorum, neque ex magno illorum pretio, sed e sermone & sententia auctorum.

Σὺ δὲ οἴει θεραπεύσειν τὴν ἀπαιδευσίαν, καὶ ὑπικαλύψειν τῇ δόξῃ ταύτῃ, καὶ ἐκπλήξειν τῷ πλήθει τῶν βιβλίων, οὐκ εἰδὼς ὅτι καὶ οἱ ἀμαθέστατοι τῶν ἰατρῶν τὸ αὐτό σοι ποιοῦσιν, ἐλεφαντίνους νάρθηκας, καὶ σικυίας ἀργυρᾶς πριαμένοι, καὶ σμίλας χρυσοκολλήτους· ὁπόταν δὲ καὶ χρήσασθαι τούτοις δέῃ, οἱ μὲ οὐδὲ ὅπως χρὴ μεταχειρίσασθαι αὐτὰ, ἴσασι. παρελθὼν δέ τις εἰς τὸ μέσον τῶν μεμαθηκότων, φλεβότομον εὖ μάλα ἠκονημένον ἔχων, ἰᾶται τἄλλα μετὸν, ἀπήλλαξε τὸν ὀδύνης τὸν νοσοῦντα. ἵνα δὲ καὶ γελοιοτέρῳ τινὶ τὰ σὰ εἰκάσω, τοὺς κυρέας τούτους ὑπόσκεψαι, καὶ ὄψει τοὺς μὲ τεχνίτας αὐτῶν, ξυρὸν καὶ [a] μαχαιρίδας, καὶ κάτοπτρον σύμμετρον ἔχοντας· τοὺς δὲ ἀμαθεῖς καὶ ἰδιώτας πλήθει μαχαιριδίων προλιθέντας, καὶ κάτοπτρα μεγάλα, οὐ μὴν λήσειν γε ὄντα ταῦτα οὐδὲν εἰδότας. ἀλλὰ τὸ γελοιότατον ἐκεῖνο πάσχουσιν, ὅτι κείροντες μὲ οἱ πολλοὶ καὶ τοῖς γείτοσιν αὐτῶν, πρὸς δὲ τὰ

29. Tu vero putas curari a te posse insciti am tegique ista opinione, percellique *posse homines* librorum multitudine, ignarus, idem, quod tu, facere etiam imperitissimos quosque medicos, qui eburneas medicamentorum capsulas, & cucurbitas argenteas sibi faciunt, & scalpra auro ferruminata: cum vero iis utendum est illi, neque quomodo tractanda sint, norunt. At progressus in medium aliquis eorum, qui didicere, scalpellum habens probe acutum, de caetero rubigine obsitum, dolore aegrum liberat. Ut vero ridiculae magis rei tuam rationem comparem, tonsores mihi istos considera, & videbis, eos, qui sunt in illo genere artifices, novaculam, & cultellos, & speculum modicum habere; imperitos autem atque indoctos multitudinem cultellorum exponere, & specula magna: nec tamen propterea obscurum esse, illos nihil scire. Sed illud ipsis usu venit, quod oppido ridiculum est, ut vulgo quidem homines apud vicinos illorum tondendos se curent,

a *Μαχαιρίδας*] *Μαχαιρίδων* marg. *AIW.*

Λιβίσσα σμάχειν] In Schotti *Adagio* legendum *ἀνύσσειν*. *M. du S.*

84. *Μαχαιρίδας*] Conf. supra *Ἀνακ.* c. 45. *M. du S.*

96. *Τὸ τοῦ κυνὸς*] Supra idem *Τιμ.* c. 9. (jam §. 14.) nota Æsopi fabula. *M. du S.*

3. *Λύθις ἀκούσῃ πολλάκις*] Ubinam? nisi forsan *ἀσυφρ.* eundem spectat. *M. du S.*

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΗ] Huic libello *Th. Mag.* titulum fecit *περὶ ἀγνοίας*. V. *μὴ*. *M. du S.*

ΔΙΑΒΟΛΗ] Haesi aliquantum in hac voce, utrum posset retineri pervulgatus titulus, *non credendum Calumniae*. Sed cum *calumnia* semper falsa sit, cui proinde non modo non temere, sed nunquam sit credendum; ac praeterea latius multo pateat quam *διαβολὴ*, & ad omne genus *cavillationum*, *pravarumque interpretationum* referatur: in titulo malui illud ponere, quod Apellis historia, & definitio auctoris, ac tota disputatio maxime postulare videbatur. In contexto tamen orationis non abstinui interdum *calumniae* appellatione, quoties ea videbatur commodior. Nempe hic etiam experimur, quod singulis paginis, non satis sibi respondere voces singulas binarum linguarum; non esse temere nomina plane synonyma. *J. M. G.*

1. *Δεινόν γε ἡ ἄγνοια*] Ita ferme *Plato* in Philebo. *Οὐκοῦν τὴν ἄγνοιαν εἰπόμεν ὅτι κακὸν πᾶσιν*; *Nomine igitur ignorantiam dicemus omnibus esse malum?* & huc forsan respiciens noster interpres vertit: *mala res est ignorantia*: sed vim vocis *δεινὸν* non satis expressit, quae diritatem innuit. malim igitur vertere, *Dira res est ignorantia*. Est enim ab illo Graeco hoc Latinum vocabulum derivatum, *ν* in *r* mutato. *J. T.*

2. *Ὥσπερ ἀχλύν τινα*] Atque haec est ratio, cur anima nostra (aut eorum saltem, qui non penitus obbrutuerunt) quae lumen est, ut Philosophi voluere, ignorantiam non secus horreat, atque corpus mortem. Sunt enim lux & tenebrae ita inter se oppositae, ut altera alteram destruat, atque dissolvat. Hinc *Plutarchus* Graecos veteres hominem *φῶτα*, id est, lumen, dixisse existimat, *ὅτι τῷ γινώσκεσθαι, καὶ γινώσκειν ἀκόντων διὰ συγγένειαν ἥκιστα ἐμπίφυκεν αὐτήν τε τὴν ψυχὴν ὀλίγοι τῶν φιλοσόφων φῶς εἶναι τῇ οὐσίᾳ νομίζουσιν, ἄλλως τε χρώμενοι τεκμηρίοις, καὶ ὅτι τῶν ὄντων μάλιστα τὸν μὲ ἄγνοιαν ἡ ψυχὴ δυσκαταχύτῳ, καὶ πᾶν τὸ ἀφεγγὲς ἔκφυγεῖ, καὶ τα-*

rent, ad illorum vero ſpecula accedentes, diſponant comas.

30. Quare tu quoque alii roganti commodare poſſis libros, ipſe uti illis nequeas. Quamquam librum nemini unquam commodaſti, ſed facis quod canis incumbens praeſepio; quae nec ipſa edit de hordeo, neque equum edere, qui poteſt, patitur. Haec in praeſens de ſolis libris libere apud te diſputo: de aliis quae deſpuenda & flagitioſa facis, ſaepe in poſterum audies.

ἐκείνων κάτοπτρα προσελθόντες, τὰς κόμας εὐθετίζουσι.

Καὶ σὺ τοίνυν ἄλλῳ μὲ δεηθέντι χρήσεως ἂν τὰ βιβλία· χρήσασθαι δὲ αὐτὸς οὐκ ἂν δύναιο. κἂν γὰρ ἐδὲ ἔχρησας ἑαυτῷ βιβλίον πώποτε, ἀλλὰ τὸ τοῦ κυνὸς ποιεῖς, τὸ ἐν τῇ φάτνῃ [b] καλαχεμένης, ἣ οὔτε αὐτὴ τὸ κριθῶν ἐσθίει, οὔτε τῷ ἵππῳ δυναμένῳ φαγεῖν ἐπιτρέπει. ταῦτα, τόγε νῦν εἶναι, ὑπὲρ μόνων τῶν βιβλίων παῤῥησιάζομαι πρὸς σέ, περὶ δὲ τῶν ἄλλων ὅσα κατάπυστα καὶ ἐπονείδιστα ποιεῖς, αὖθις ἀκούσῃ πολλάκις.

NON TEMERE CREDENDUM ESSE DELATIONI.

GRave ſane malum ignorantia, & incommodorum plurium cauſſa hominibus, quae velut caliginem quandam rebus offundat, & obſcuret verum, & umbram vitae uniuscujusque objiciat. Per tenebras enim oberrantibus ſimiles ſumus o-

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΗ ΡΑΔΙΩΣ ΠΙΣΤΕΥΕΙΝ ΔΙΑΒΟΛΗι.

1 ΔΕινόν γε ἡ ἄγνοια, καὶ πολλῶν κακῶν ἀνθρώποις αἰτία, ὥσπερ ἀχλύν τινα καλαχέουσα τῶν πραγμάτων, καὶ τὴν ἀλήθειαν ἀμαυροῦσα, καὶ τὴν ἑκάστου βίον ὑποσκιάζουσα. ἐν σκότῳ γὰρ πλανωμένοις πάντες ἐοί-

κα-

b Καλαχεμένης] Κειμένης Fl. ΔΙΑΒΟΛΗι] Bene ſic Fl. Διαβολῇ etiam B1.S. ΔΙΑΒΟΛΗ male J. P. H. Ald. Fr.

93. Καὶ σὺ τοίνυν ἄλλῳ μὲ δεηθέντι]. Καλῶς ἂν εἶχε τῷ δυσχεράνοντι τούτῳ μαρτυρίῳ, μὴ κατ' ἐν τῶν βιβλίων, ἀλλὰ πᾶσαν τὴν βιβλιοθήκην παρεῖναι Λουκιανῷ τῷ παρόντι ἐπιδῆναι, ἢ τοιοῦτόν σφισιν κατ' ἑαυτοῦ κινῆσαι ἐνδς

* ἐγκρατῆναι βιβλίῳ. V.

4. † Ἐπιλυγάζουσα] Ἀντὶ τοῦ ἐπισκιάζουσα ἢ ἐπικρύπτουσα ἢ ἐπισκοτίζουσα. ἀλόγῳ δὲ ἡ νῦξ λέγεται. V.

* Ἐγκρατῆναι] V. Codicis compendium obſcurum eſt. Forſan ἐγκρατέσχηται. M. du S.

† Ἐπιλυγάζουσα] In V. referebatur ad verba ἐν σκότῳ. Ex C. vero ἐπισκιάζουσα] repoſuerat M. du S. Sed addidit legendum ἐπιλυγάζουσα] „ Nam C. ἐπισκιάζουσα] γράφεται, ἐπιλυγάζουσα. Deinde ex Cod. D. Marci, qui fuit Georgii Antonii Veſpucii, huic ſcholio praemittitur vox ἐπιλυγάζουσα. „ Unde etiam ἀλόγῳ repoſuimus, pro eo quod legebatur in „ V. & Impr. ἄγνοια". Ego recepi illud ἐπιλ—— etſi cum textu Luciani non convenit; ſed ſenſus Scholii neceſſario ſic poſtulabat; quid enim eſſet ἐπισκιάζουσα ponitur pro ἐπισκιάζουσα! J. F. R.

ταράττει] τὸ συγγενὲς, φίλον ἐστὶ γνῶσις ὄντα πλέον πρὸς αὐτό. *Quod omnibus noſtrum ob cognationem cum lumine ineſt inſitus amor cognoſcendi & innoteſcendi. Ipſum vero animam nonnulli Philoſophorum LUMEN ſuapte natura eſſe ſtatuunt, cum aliis utentes argumentis, tum quod nullam rem anima magis averſetur, quam ignorantiam; & omnia lucis expertia viſet, tenebrisque turbetur, eas metuat, ac ſuſpectas habeat.* Familiaris eſt autem illa ignorantiae cum tenebris & caligine comparatio. Sic *Lucretius* lib. II.

O miſeras hominum mentes! o pectora caca!
Qualibus in tenebris vitae, quantisque periclis,
Degitur hoc aevi quodcumque eſt!

Phaedrus f. xi. l. III. de Auguſto:

Qui poſtquam tenebras diſpulit calumniae.

Cicero lib. I. Tuſc. Qu. c. 26. *Philoſophia ab animo, tamquam ab oculis, caliginem diſpulit.* J. T.

χαμεν, μᾶλλον δὲ τυφλοῖς ὅμοια πεπόν-
θαμεν, τῷ μὴ προσπαίοντες ἀλόγως, [a] τὸ
δὲ ὑποβαίνοντες ὑδὲν δέον, ἢ τὸ μὲ πλη-
σίον [b] ἢ τοὺς πόδας ὐχ ὁρῶντες, τὸ δὲ
πόρρω [c] ἢ πάμπολυ διεστηκὸς, ὡς [d] ἐνο-
χλεῖν δεδιότες. καὶ ὅλως ἐφ' ἑκάστῳ τῶν
πραττομένων ὐ διαλείπομεν τὰ πολλὰ
ὀλισθαίνοντες. τοιγάρτοι μυρίας ἤδη τοῖς
[e] τραγῳδιοδιδασκάλοις ἀφορμὰς εἰς τὰ
δράματα τὸ [f] τοιοῦτον παρέχεσθαι, τοὺς
Λαβδακίδας, ἢ τοὺς Πελοπίδας, καὶ τὰ
τούτοις ὅμοια πλήσια. σχεδὸν γὰρ τὰ πλεῖστα
τῶν ἐν τῇ σκηνῇ ἀναβαινόντων κακῶν [g] εὕροι
τις ἂν ὑπὸ τῆς ἀγνοίας, καθάπερ ὑπὸ
τραγικοῦ [h] δαίμονός τινος κεχορηγημένα. λέγω δὴ καὶ εἰς τὰ ἄλλα μὲ ἀποβλέπων, μάλιστα δὲ εἰς τὰς οὐκ ἀληθεῖς καὶ τῶν συνήθων καὶ φίλων διαβολάς. ὑφ' ὧν ἤδη καὶ οἶκοι ἀνάστατοι γεγόνασι, καὶ πόλεις ὅλας, καὶ

mnes ; potius autem caecorum more affecti partim offendimus praeter rationem, partim ultra quam par eſt progredimur, non videntes quod ante pedes eſt ; quod vero procul eſt, & longe diſtat, tanquam moleſtum quiddam metuentes. Atque in univerſum, in unoquoque negotio labi multum non intermittimus ; licet infinita jam tragoediarum ſcriptoribus ſcribendarum fabularum argumenta haec res praebuerit, Labdaci Pelopisque progeniem, & horum ſimilia. Pleraque enim fere, quae in ſcenam aſcendunt, mala inveniat aliquis ab ignorantia, velut a tragico quodam daemone, ſubminiſtrata. Dico autem iſtuc cum ad alia reſpiciens, tum maxime ad alienas a vero contra familiares atque amicos delationes : quarum opera jam & everſae domus ſunt, & urbes vaſtatae funditus, patresque

in

a Τὸ δὴ] Ita *J. Vz. L.* & Mſ. *Bar.* Τῷδὴ Edd. cett. b Καὶ] Abeſt in B. c Καὶ] Iterum abeſt in B. d Ἐνοχλοῦν] Ἐνοχλοῦντες B. male. e Τραγῳδιοδ.] Τραγῳδιδασκάλοις B. male. f Τοιοῦτον] Τοιοῦτο B. g Εὕροι] Εὕρῃ *Fl.* h Δαίμονός τινος] Τινος δαίμονος B.

6. Μᾶλλον δὲ τυφλοῖς] Ita paulo ante Lucretius : *o pectora caeca!* ſic *Plato* τοῖς ἀγνοοῦσι κακὸν εἶναι dixit τὸν ἄγνοιαν, ὥσπερ τὸν τυφλότητα μὴ βλέπουσι ; teſte *Plutarcho* in Lyſandro. Id eſt, *ignorantiam, ignorantibus haud minus eſſe malum, quam caecitatem non videntibus.* *J. T.*

7. Τὸ δὴ] Forſan τὸ δὲ. *F. G.*

Τὸ δὴ] Sic *Ven.* utraque, Mſ. Ox. & L. In Impr. reliquis τὸ δὲ. *M. du S.*

8. Τὸ μὴ πλησίον] *Tertullianus* in Apologetico : *Sed caecitatis duae ſpecies facile concurrunt, ut, qui non vident qua ſunt, videre videantur, qua non ſunt.* *J. T.*

10. Ὡς ἐνοχλοῦν διδιότες] *Lucretius* l. II. & VI.

Nam veluti pueri trepidant, atque omnia caecis
In tenebris metuunt : ſic nos in luce timemus
Interdum, nihilo quae ſunt metuenda magis, quam
Quae pueri in tenebris pavitant, finguntque futura.
J. T.

15. Τοὺς Λαβδακίδας] Notiſſima fabula eſt, e Mythologis & Poëtis, Oedipi patrem per ignorantiam interficientis, matremque ducentis uxorem : filiorum item ad Thebas mutuis vulneribus concidentium. *J. T.*

16. Τοὺς Πελοπίδας] Atrea & Thyeſten, eorumque filios. Adeantur Tragici Graeci & Latini, apud quos haec fuſius. *J. T.*

Ibid. Πελοπίδας] Non repeterem, recte *Tollium* dicere, Atrea & Thyeſten intelligi, i. e. Pelopis filios, Tantali Nepotes ; niſi viderem aberraſſe Doct. *J. C. Schroderum*, qui in Epiſt. *Cic.* ſelectt. L. 2. Ep. 32. verba *Ciceronis* ad eosdem ſpectantia, quando ait : *ut ibi eſſes, ubi nec Pelopidarum*, ad Ducem Pelopidam Thebanum, de quo *C. Nepos* male refert. *J. F. R.*

23. Καὶ οἶκοι ἀνάστατοι] Ita fere & *Photius*, in praeſtantiſſima illa ad Michaëlem Bulgariae Principem epiſtola : χιλὴ δὲ, inquit, κατήγορος, καὶ συκοφαντίας λοιμὸς· παῖδας γὰρ παιδὸς κατὰ πατέρων, καὶ πατέρας ἐξάπτει κατὰ παίδων, καὶ βίᾳ ἔχιστα συζυγίας, καὶ συγγενείας πανοίκους πρὸς ἀλλήλους· καὶ τί λέγω ; πόλεις ὅλας, καὶ οἰκίας ἀνατρέψει μία φωνὴ συκοφάντου. *Labia accuſatoria & Sycophantica aſpernere : nam non raro & liberos furere in parentes, & parentes in liberos adegerunt, vitia vincula & communiones diſtraxerunt, & in ſe invicem conſanguineos concitarunt. Quid autem illa minora commemoro ? vel unica Sycophanta vox civitates & domos integras ſubvertit ſaepe.* Qui locus hinc deſumtus eſſe videtur ; ita omnia quadrant. Nec multum diverſa ſunt, quae apud *Themiſtium* in Orat. III. leguntur : διαβολὴ δὲ χαλεπὸν μέ, inquit, ἀπαίλαχεῖ ἐ πολεμοποιὸν, ἔ ἀντιπαρισρυῆ, καὶ πρὸς παῖδα πατρὶ, καὶ πρὸς ἀδελφὸν ἀδελφῷ, καὶ τὸ δράμα ἐκεῖνος ἐ ὁ Ἱππόλυτος. *Calumnia porro ubique permoleſta eſt, rixasque & contentiones ubique provocat, quacunque ſe inſinuaverit : ac cum patre filium, cum fratre fratrem commit-*

in furorem acti contra liberos, & contra fratres germani, & liberi adversus parentes, & contra amatores suos amasii. Multae vero etiam amicitiae resciſſae, & confuſae domus ſunt ab illa calumniarum probabili ſpecie.

2. Ut igitur quam minime in illas incidamus, hoc libello quaſi in tabula quadam oſtendere volo, quale quid ſit delatio, unde incipiat, quid efficiat. Quin Apelles Epheſius olim imaginem illam occupavit. Nam ipſe quoque delatus fuerat apud Ptolemaeum, ut qui conjurationis illius, quam Tyri conflaverat Theodotas, ſocius fuiſſet. At neque Tyrum unquam viderat Apelles, neque, quis eſſet Theodotas, noverat, niſi quatenus audierat Ptolemaei quendam Legatum eſſe, cui Phoenice commiſſa eſſet. Interim tamen aemulorum aliquis, Antiphi-

πολώλασι, πατέρες τε τῶν παίδων ἐξεμάνησαν, καὶ ἀδελφοὶ τῶν ὁμογενῶν, καὶ παῖδες τῶν γειναμένων, καὶ ἐρασταὶ τῶν ἐρωμένων. πολλαὶ δὲ καὶ φιλίαι συνεκόπησαν, καὶ οἶκοι συνεχύθησαν ὑπὸ τὴν τῶν τὰς ἀβολὰς πιθανότητα.

Ἵν' οὖν ὡς ἥκιστα [k] περιπίπτωμεν αὐταῖς, ὑποδείξαι βούλομαι τῷ λόγῳ, καθάπερ ὅπή τινα γραφῆς, οἵα τίς ἐστιν ἡ ἀβολή, καὶ πόθεν [l] ἄρχεται, καὶ ὁποῖα ἐργάζεται. μᾶλλον δὲ Ἀπελλῆς ὁ Ἐφέσιος πάλαι ταύτην πρέλαβε τὴν εἰκόνα. καὶ γὰρ αὐτὸς καὶ ὅτος ἀβληθεὶς πρὸς [m] Πτολεμαῖον, ὡς μετεσχηκὼς Θεοδότᾳ τῆς συνωμοσίας ἐν Τύρῳ· ὁ δὲ Ἀπελλῆς οὐχ ἑωράκει ποτὲ τὴν Τύρον, οὐδὲ τὸν Θεοδόταν, ὅστις ἦν, ἐγίγνωσκεν, ἢ καθόσον ἤκουε [n] Πτολεμαίου τινὰ ὕπαρχον εἶναι, τὰ καθ' τὴν Φοινίκην ἐπιτέτραμμένον· ἀλλ' ὅμως τις τῶν ἀντιτέχνων

ἀν-

i Καὶ] Omittit B. & mox iterum. *k* Περιπίπτωμεν] Admiſi ex *Fl. F.* Περιπίπτωμεν vulgo cum CB. *l* Ἄρχεται] Ἔρχεται male B. & marg. *AVV.* *m* Πτολεμαῖον] Πτολεμαίῳ B. *n* Πτολεμαίῳ] Πτολεμαῖον B.

42. Ἐκτετράμμενον] *Ἀντὶ τοῦ ἐπιτετραμμένον τοῦ κατὰ Φοινίκην χῶν. V.*

mittit: a qua illa eſt de Hippolyto Tragoedia excitata. Praeclare igitur *Menander: ψεύδει ἀβολὴ τὸν βίον λυμαίνεται. Mendacii calumnia vitam labefactat.* Exemplum praeter cetera egregium eſt apud *Phadrum* fab. 2. lib. v. ut ne quid de Philippis dicam Macedoniae regibus, quorum alterius F. Alexandro exilii, alterius Demetrio necis cauſa fuit. Sed & ipſe Alexander vel ſolus poſſit ſufficere, ut, quantum mali mortalibus adferat calumnia, oſtendatur. *F. T.*

32. Καθάπερ ἐπί τινος γραφῆς] Velut in tabella. Sic *Velleius* lib. 11. *Nos memores profeſſionis univerſam imaginem principatus ejus oculis animisque ſubjecimus.* Ubi τὸ *animisque* ab aliena manu, adeoque inducendum videri poſſit; neque eſt tamen. ὃν ἀβλ δυοῖν. *F. T.*

35. Ἀπελλῆς ὁ Ἐφέσιος] Ad diſtinctionem iſtius Apellis, qui ſub Alexandro & Ptolemaeo Lagi vixit, maximi nominis & artis, Coi patria. Hic autem patria Colophonius, verum θέσει, id eſt adoptione, fuit Epheſius, teſte *Suida*, Pamphili Amphipolitae diſcipulus. *F. T.*

37. Πρὸς Πτολεμαῖον] Φιλοπάτορα, Evergetae filium, qui quartus Ptolemaeorum Ægypti Rex fuit, *Gallus* dictus: uti ex Excerptis Chronici *Caſauboniani*, *Scaliger* in notis ad *Euſebium* docet. citat idem ibidem Etymologicon: ubi quum locus mihi videatur parum emendatus, una cum opera reſtituam: Γάλλος, inquit, ὁ φιλοπάτωρ Πτολεμαῖος, ἀπὸ τοῦ φύλλα κισσοῦ καταστίχθαι, ὡς οἱ Γάλλοι· εἰσὶ γὰρ τῆς Διονυσιακῆς τελετῆς κισσῷ ἐστεφανωμένοι. Addit Scaliger: *& Gallos Magnae Matris foliis hederae, & Ptolemaeum quoque compunctum fuiſſe, hoc eſt, ſtigmata foliorum hederae inuſta ipſi fuiſſe.* Fateor me numquam tale quid de Gallis legiſſe: nec video quomodo aliquis foliis compungi poſſit, aut quomodo foliorum ſtigmata alicui inuri queant: niſi pejore, quam peſſimi στιγματίαι, conditione futuri ſint. Lego igitur, φύλλοις κισσοῦ καταστίφθαι. Et hoc liquet e ſequenti voce ἐστεφανῶντο. Nam, ſi vera erit futura ratio, illic quoque ἐστίζοντο legendum erit. *F. T.*

38. Ὡς μετεσχηκὼς Θεοδότᾳ τῆς συνωμοσίας] Quem hic vocat bis Θεοδόταν; *Polybius* ſemper Θεοδότου vocat, Ætolum praecipitis audaciae virum, cum vide libro 5. hiſtoriarum. *Palm.* *Theodotus* Polybio vocatur, qui hanc hiſtoriam lib. v. fuſe narrat. *F. T.*

Ibid. Θεοδότᾳ] Aetolus qui a Ptolemaeo Philopatore deficiens Tyrum Antiocho prodidit, hiſtoriam habes apud *Polybium* L. V. p. 404. & ſeqq. Vide etiam *Prideaux* p. II. L. II. p. Angl. 100. Gall. T. III. p. 164. & ſeqq. *M. du S.*

39. Ἐν Τύρῳ] Quam per Panaetolum Theodotus occupaverat. *F. T.*

44. Ἀν-

Ἀντίφιλον τοῦνομα, ὑπὸ φθόνου τοῦ παρὰ βασιλεῖ τιμῆς, καὶ τῆς τέχνης ζηλοτυπίας, καλέσαντα αὐτὸν πρὸς τὸν Πτολεμαῖον, ὡς εἴη κεκοινωνηκὼς τῶν ὅλων, καὶ ὡς θεάσαιτό τις αὐτὸν ἐν Φοινίκῃ συνεστιώμενον Θεοδότᾳ; [a] καὶ παρ' ὅλον τὸ δεῖπνον πρὸς τὸ ὦς αὐτὸ κοινολογούμενον· καὶ τέλος ἀπέφηνε τὴν Τύρου ἅλωσιν, καὶ τὴν Πηλουσίου κατάληψιν ἐκ τῆς Ἀπελλοῦ συμβουλῆς γεγονέναι.

lus nomine, qui invideret illi honorem, quo apud regem erat, & artis obtrectatione, illum Ptolemaeo detulerat, quasi omnium esset conscius, &, esse qui illum viderit in Phoenice coenantem cum Theodota, & quam diu duraret convivium, caput cum ipso conferentem. Breviter, defeciſſe Tyrum & Peluſium captam de Apellis conſilio, indicavit.

Ὁ δὲ Πτολεμαῖος ὡς ἂν [b] κάρτα, καὶ τἄλλ' ὑπὸ πάνυ φρενήρης τις ὢν, ἀλλ' ἐν

3. Poolemaeus, vir alioquin etiam non admodum prudens, ſed adulationi innutritus

[a] Καὶ παρ'] Haec & ſeqq. octo verba a καὶ ad καὶ omiſit B. Sed margini inferiori adſcripta ſunt. [b] Κάρτα, καὶ τἄλλ' ὑπὸ πάνυ] Κατα ἄλλ' ὑπὸ πάνυ Cod. B. Κάρτα ἀλλ' ὑπὸ πάντα Graev. In vulgato conſentiunt Edd.

47. *Τῶν ὅλων] Δηλονότι πραγμάτων τῷ ἱστανεσθαι τῇ Θεοδότᾳ. V.

53. Κάρτα] Σημειοῦ πῶς τὸ κάρτα κεῖται. V. (Sed in V. altero: Κάρτα] λέγεται λίαν, μεγάλως.

54. Φρενήρης] Ὁ φρόνιμος. V.

* Τῶν ὅλων] Antea ad κεκοινωνηκὼς relatum legebatur, & ſeq. Scholion κάρτα ad ὑπὸ πάνυ φρενήρης τις ὤν. utrumque abſurde. Quare id ſequi, detecto errore, non potui. In V. altero prius refertur ad Θεοδότᾳ. J.F.R.

44. Ἀντίφιλος] Non ignobilis pictor. Meminit ejus *Plinius* lib. XXV. cap. x. opera ejus aliquot recenſent perquam eximia. J.T.

49. Παρ' ὅλον τὸ δεῖπνον] Neglexit hæc interpres. Verte: *toto cœna tempore*. J.T.

Ibid. Πρὸς τὸ ὦς αὐτῷ κοινολογούμενον] Probabile ſit mendacium oportet. ergo a conſuetudine eorum, qui, quæ alios neſcire volunt ſecreta, in aurem dicunt, deſumta ſimilitudo veri, qua calumnia exornaretur. Noſter in Gallo, de regum curis: λυπεῖ δ' ἄλλον Δίων πρὸς ὅς τισι τῶν Συρακουσίων κοινολογούμενον. *Alium Dio angit, cum Syracuſanorum quibusdam in aurem conſilia communicans.* Sic *Homerus:*

Ἀγχι γὰρ κεφαλὴν, ἵνα μὴ πυθοίατο ἄλλοι.
Prope admovens caput, ne alii audirent.

Plura collegit *Eraſmus* in Adagiis, qui reſpici poterit. J.T.

51. Πηλουσίου κατάληψιν] Non Peluſii, ſed Ptolemaïdis: ut ex *Polybio* conſtat. nam Peluſii caſtrametatum Ptolemæum refert Polybius, cum adverſus Antiochum proficiſceretur. J.T.

53. Ὁ δὲ Πτολεμαῖος, ὡς ἂν κάρτα ἐ τἄλλ' ὑπὸ πάνυ φρενήρης τις ὤν] Salmurienſis: *Tum Ptolemæus ut qui præter cetera non eſſet admodum prudens.* In hac verſione κάρτα omittitur, inepte, etiam ſi φρενήρης *prudens* exponas, opponuntur κάρτα & ὑπὸ πάνυ, ineptius interponitur & ſine ſententia καὶ τἄλλα. Locus laborat, cui ſuffragante Mſ. ſic ſanitatem reddes: ὡς ἂν κάρτα ἀλλ' ὑπὸ πάντα φρενήρης τις ὤν. *qui quidem valde, ſed non in omnibus deſipiebat.* Nam φρενήρης etiam eſt παράφρων, ut *Suidas* oſtendit, fruſtra repugnante *Stephano*, quum & hic locus Suidæ & Etymologici magis ſententiam firmet. Nam ſi hic φρενήρης eſt prudens, quam quæſo ſententiam ex Græcis verbis conficias? Quid enim eſt? *qui quidem ſummopere, & in aliis non omnino, aut non valde prudens erat.* Sic neminem ſanum loqui, nec ſanus juret Oreſtes. Videſ igitur recte locum inquinatiſſimum eſſe purgatum, & φρενήρης eſſe *imprudens*. J.G.G.

Ibid. Ὡς ἂν — φρενήρης] Primo illud feſtinanter nimis affirmat vir magnus, φρενήρη etiam eſſe *imprudentem*. Apud *Suidam*, ubi etiam παράφρων eſſe dicitur, manifeſtus error eſt, forte nec ipſi auctori tribuendus, qui παράφρων voluit. Certe exempla Agathiae potius ad oppoſitum intellectum pertinere, præclare vidit *Kuſterus*. Quatuor locis *Homeri* (quæ facile Index dabit) *Euſtathius*, ita explicat, ut ἀφρόνα τὰς φρένας, ἀντίφρονα dicat. Quatuor locis ſic utitur *Herodotus*, nempe 3, 30. & 35. 5, 42. & 9, 54. Sic Scholiaſtae *Eurip.* ad Heracl. 151. φρενήρης eſt ἀντίφρων, ἀρτίας φρένας ἔχων, φρένας ἀρηρομένας. Sic ipſum hunc locum Luciani interpretatur *Schol.* φρόνιμος. Atque ad *Herodoti* locum aliquem reſpici hic etiam a Luciano, ſuadet etiam illud Ionicum & Herodoteum κάρτα. Quare optabam illum ipſum locum invenire, ſperabamque inde aliquid ad hunc, quem tractamus, emendandum præſidii. Sed non licebat tantum ab aliis decerpere, ut totum legerem *Herodotum*. Itaque proponere interim placet conjecturam, quam forte ſerius ocius vel firmabit locus iſte, vel nihili eſſe oſtendet. Nempe appoſuiſſe aliquem puto gloſſam τὸ κάρτα, vocabulum πάνυ. Poſteriorum aliquis eam forte aſſumſit, & eadem ordinem verborum aliquantum turbavit, ſic reſtituendum, ὁ δὲ Πτολεμαῖος, ὡς ἂν ἐ τἄλλα

tus tyrannicae; adeo ad absurdam calumniam exarsit & perturbatus est, ut nihil eorum, quae in mentem venire debebant, reputans, neque, aemulum esse delatorem, neque, minorem esse pictorem, quam qui tantam proditionem sustinere posset, eum praesertim, qui beneficio illius affectus, & omnibus artis ejusdem hominibus praelatus esset; quin neque explorato ante, navigassetne omnino Tyrum Apelles? furere statim vellet, & clamore impleret regiam, in-

55 κολακείᾳ διοπόλικῇ τεθραμμένῳ, ὅτως ἐξεκαύθη καὶ συνεταράχθη πρὸς τὸ προσδόξον ταύτης ἀληθοῦς, ὥστε μηδὲν τῶν εἰκότων [c] λογισάμενον, μηδ' ὅτι ἀντίτεχνος ἦν ὁ ἀληθάλλων, μηδ' ὅτι μικρότερος ἢ χεῖρ τοιαύτῃ προδοσίαν ζωγράφος· καὶ ταῦτα, ὃν πεποιθὼς ὑπ' αὐτοῦ, καὶ [c] παρ' ὀντινοῦν τῶν ὁμοτέχνων τετιμημένος, ἀλλ' οὐδὲ τὸ πρόπαν, [f] ὡς εἰ ἐξέπλευσεν Ἀπελλῆς εἰς Τύρον, ἐξετάσας, εὐθὺς [g] ἔαδε μηνίειν, καὶ βοῆς ἐνεπίμπλα τὰ βασίλεια, τὴν ἀχά-

[c] Λογισάμενον] Συλλογισάμενον B. [d] Τοιαύτῃ] Τηλικαύτῃ idem Cod. B. [e] Παρ' ὀντινοῦν] Παρά τιν' ὄν. B. [f] Ὡς εἰ] Nil variat *Fl.* &c. [g] Ἔαδε] Ἔαδε adspirat *Schol.* Non Edd. nostrae.

64. Ἔαδε] Ἀντὶ τοῦ †ἤρεσεν. *V.*

† Ἤρεσεν] Ἤρε edita. Ἤρεσε C. & V. unde ἤρεσεν dedit *M. du S.*

λα ὃ κάρτα φρενήρης τις ἂν κ. τ. λ. Sic certe converti, eaque Interpretatione sententiam auctoris reddi, persuasum habeo. *J. M. G.*

Ibid. Καὶ τἄλλα] Ante has voces antea legebatur κάρτα in omnibus Impressis: sed in O. evanidis quidem litteris extat tantum κα τα ἄλλ', unde conjicio fuisse tantum καὶ τὰ ἄλλ', quod, missio odioso illo κάρτα, sequutus sum. Φρενήρης enim apud *M. Aur.* IX. 51. significat *prudentem*. Apud *Plutarchum* etiam in Alex. 487. 2. sic autem satis consultum esse hujus loci sanitati, exulare tantum jusso κάρτα, existimo. V. *Eur.* Ἄλκ. p. 261. A. *M. du S.*

Ibid. Κάρτα, καὶ τ' ἄλλ' ὑ πάνυ] Κάρτα delerat *Solan.* in *Funt.* adscripieratque: „ Cod. B. κα τα ἄλλ' ὑ πά„ νυ. Unde conjicio fuisse tantum, καὶ τὰ ἄλλ' ὑ πά„ νυ. Sed adeo evanida erat ejus loci scriptura, ut le„ gere non valerem, an κάρτα vel καὶ τὰ scriptum es„ set. Ego igitur in lectione tam incerta vulgatam retinere satis habui. *J. F. R.*

54. Οὐ πάνυ φρενήρης] Fatuitatem ejus, & socordiam, vitamque luxui, compotationibus, & insanis amoribus deditam cognosces e *Polybio* lib. v. Historiarum, apud quem & aliud calumniae in Cleomenem, & stultitiae regis exemplum invenias. Item ex *Justino* lib. XXX. cap. 1. nec non *Plutarcho* in vita Cleomenis. Pro *praeter caetera*, verterim *alias*. *J. T.*

Ibid. Ἐν κολακείᾳ διοπόλικῇ] Quippe rex, & regis filius. Vide quae infra ad cap. VII. (nobis c. 10.) notavimus. *J. T.*

55. Τεθραμμένῳ] *Fractus* verterat Interpres *Parisinae*, quasi legerit τετριμμένῳ. Sed potius errante oculo sic vidit; nam inepta foret illa lectio. *J. F. R.*

56. Τῆς παραδόξου ταύτης ἀληθοῦς] Malim, *minimeque verisimili ista calumnia*. *J. T.*

57. Ὥστε μηδὲν τῶν εἰκότων λογισάμενον] *Ut nihil eorum, quae reputare aequum fuerat, animo perpendens, non, quod aemulus illius esset auctor calumniae; non, quod ea proditio supra pictoris fortunam esset: non, quod & magnis a se beneficiis, & supra ceteros artis amulos honoribus auctus esset, &c.* *J. T.*

Ὥστε μηδὲν τῶν εἰκότων λογισάμενον] *Quoniam nihil rationis est, ubi semel affectus inductus est, jusque illi aliquod voluntate nostra datum est*: teste *Seneca* lib. 1. de ira cap. VIII. *J. T.*

58. Ὅτι ἀντίτεχνος] Acrius namque urit invidia eandem artem profitentes. Notum illud *Hesiodium*:

Καὶ κεραμεὺς κεραμεῖ φθονέει, καὶ ἀοιδὸς ἀοιδῷ.
Et figulus figulo invidet, & cantor cantori.

Themist. Orat. III. σφαλερὰ γὰρ ἡ ὁμοιότης ἐρᾶσθαι ἐντίθησι τῶν αὐτῶν ἐπαίνων ἐρίμνα ἀντιπαροξύνειν εἰς ἄμιλλαν. *Periculosa enim res est similitudo, facileque, dum earundem laudum amorem occulte animis inserit, ad certamen & contentionem impellit.* *J. T.*

59. Ὅτι μικρότερος] Quid enim pictori cum re militari, praesertim tanti momenti, & periculi? tantam igitur caliginem hominum oculis ignorantia offundit, ut nihil plane cernant, sed velut in densissimis tenebris oberrent. *J. T.*

61. Εὖ πεποιθὼς] Quippe minime erat verisimile, ipsum in regem tam bene de se meritum eam fraudem, ac tantum scelus esse machinatum. Sed hoc dispicere irato regi non licebat. *J. T.*

63. Ὡς εἰ] Redundat ὡς in omnibus nostris libris. Vox ἔαδε, quae mox sequitur, mihi valde suspecta est. *M. du S.*

Ὡς εἰ ἐξέπλ.] Παρίλκειν videtur ἡ ὡς. *J. M. G.*

64. Εὐθὺς ἔαδε μηνίειν] Ex aliquo Poëta scenarii dimidium videtur. *F. G.*

Ibid. Ἔαδε μηνίειν] Ῥῆσις videtur e Dorico poëta sumta. *J. M. G.*

ἀχάριστον κεκραγὼς, καὶ ἔπιβουλον, καὶ συνωμότην. καὶ εἴγε μή τις συνειλημμένων τις, ἀγανακτήσας ἐπὶ τῇ τοῦ Ἀντιφίλου ἀναισχυντίᾳ, καὶ τὸν ἄθλιον Ἀπελλῆν καλεσάμενος, ἔφη μηδενὸς αὐτοῖς κεκοινωνηκέναι τῶν ἀνθρώπων, ἀπετέτμητο ἂν τὴν κεφαλὴν, καὶ Φοινικολελαυκὼς τὴν ἐν Τύρῳ κακῶν, οὐδὲν αὐτὸς αἴτιος γεγονώς.

gratum clamans, & insidiatorem, & conjuratum. Et nisi comprehensorum aliquis, indigne ferens illam Antiphili impudentiam, & miseri Apellis misericordia motus, dixisset, nihil quidquam caussae ipsi secum fuisse, capite plexus Tyriorum mala ipse luisset innocens.

Ὁ μὲν οὖν Πτολεμαῖος οὕτω [a] λέγεται [b] μεταγνῶναι ἐπὶ τοῖς γεγονόσιν, ὥστε τὰ μὲν Ἀπελλῆν ἑκατὸν ταλάντοις ἐδωρήσασθαι· τὸν δὲ Ἀντίφιλον δουλεύειν αὐτῷ [c] Φοινικὶ δεδόκει. ὁ δὲ Ἀπελλῆς, ὧν παρεκινδύνευσε μεμνημένος, τοιᾷδέ τινι εἰκόνι ἠμύναλο τὴν ἀβουλίαν.

4. Ptolemaeus itaque adeo dicitur actorum poenitentia tactus esse, ut centum talentis donaret Apellem, & in servitutem illi Antiphilum traderet. Apelles autem periculi sui memor tali pictura delationem illam ultus est.

5. Ad

a Λέγεται] An ἤρχετο; *Coll.* b Μεταγνῶναι] Αἰχυνθῆναι G. B. & marg. A1. c Παραδέδωκεν] Παρεδωκεν B.

Ibid. Μηνίων] Male hæc interpres verterat. quare nonnulla immutavi. *J.T.*

74. Οὕτω λέγεται μεταγνῶναι] *Isocrates* in Orat. de Permutatione, loquens de Athenienſibus: Οἶμαι δ' ὑμᾶς οὐκ ἀγνοεῖν, ὅτι τῇ πόλει πολλάκις ἤδη μετεμέλησε τῶν κρίσεων τῶν μετ' ὀργῆς, καὶ μὴ μετ' ἐλέγχου γενομένων, ὥστε ὀλίγον χρόνον ὕστερον, παρὰ μὲν τῶν ἐξεταζόντων ἥδιον λαβεῖν ἐπεθύμησε· τοὺς δὲ ἁλόντας ἧττον ἂν ἔδει ἀμύνειν ἢ πρότερον κατέγνωσαν. *Arbitror autem vos non ignorare, noſtram urbem ſaepe poenituiſſe judiciorum, quae per iracundiam potius, quam re examinata facta fuerunt; adeo ut paulo poſt & impoſtores punire deſideraverit, &, calumniis oppreſſos rebus uti ſecundioribus quam priùs, optaverit.* Longe aliter atque Piſo apud *Senecam* de Ira lib. I. cap. XVI. qui non modo falſo accuſatum militem, ac ſi commilitonem, qui deſiderabatur, occidiſſet; illoque in ipſo ſupplicii articulo reverſo, innoxium deprehenſum, duci juſſit, ſed & ipſum commilitonem, ut & centurionem, qui primum illum a ſupplicio ad Piſonem reduxerat, capitali pœna affecit. *J.T.*

Οὕτω λέγεται μεταγνῶναι] Parum refert, utrum legas, quod editi prae ſe ferunt, ὕστερον λέγεται μεταγνῶναι ἐπὶ τοῖς γεγονόσιν, *tantopere poenituiſſe eorum quae egerat*; an quod in Mſ. eſt, ὕστερον λέγεται αἰχυνθῆναι ἐπὶ τοῖς γεγονόσιν, *tantopere puduiſſe factorum.* nec tamen codicis antiqui ſcripturam teſtatam feciſſe lectoribus poenitet. *J.G.G.*

75. Μεταγνῶναι] *Tanta ſubiiſſe regem poenitentia dicitur.* *J.T.*

Μεταγνῶναι] Mſ. Ox. etiam αἰχυνθῆναι. ſed nihil muto; proba enim eſt & hic aptiſſima vulgata. *M. du S.*

78. Ὧν παρεκινδύνευσε] *Aditi periculi memor.* *J.T.*

82. Τοῖς τοῦ Μίδου] Aures Midæ etiam adagio notatæ ſunt. Perſius:

Auriculas Aſini Midæ rex habet.

Fabulam habes apud *Ovid.* in Metamorph. XI. fab. 1 [illegible].

— Nec Delius aures
Humanam ſtolidas patitur retinere figuram:
Sed trahit in ſpatium, villisque albentibus implet,
Inſtabilesque illas facit, & dat poſſe moveri.
Cetera ſunt hominis; partem damnatur in unam:
Induiturque aures lente gradientis aſelli.

Alii ad regum aures hujus fabellæ referunt originem: qui per exploratores ſuos etiam procul audiant. Sunt autem aſini aciore hoc ſenſu quam cetera animalia præditi. Unde Apulejus, *quanquam graviter ſuccenſens errori Fotidis, iſto tamen vel unico ſolatio erumnabilis deformitatis ſuae recreabatur, quod auribus grandiſſimis praeditus cuncta longule etiam diſſita facillime ſentiebat*; lib. IX. Mileſiacorum. *J.T.*

85. Ἄγνοια] De qua in initio hujus libelli plura. *J.T.*

86. Ὑπόληψις] *Arnobius* lib. II. adv. gentes: *quid eſt autem ſuſpicio, niſi opinatio rerum incerta, & in nil expoſitum jaculatio mentis illata? Ergo, qui ſuſpicatur, non tenet, nec in lumine poſitus cognitionis incedit.* *J.T.*

88. Ὑπόθερμον] Qualis iratorum ſolet eſſe vultus: quibus *flagrant & micant oculi, multus toto ore rubor, exaeſtuante ab imis praecordiis ſanguine*; ut eſt apud *Senecam* lib. I. de Ira, cap. 1. *Nilus Monachus* in Narrationibus: τεθυμωμένοι, καὶ τὸ βλέμμα πυρῶδες καὶ λαγίως ὑπελίττοντες. *Ira accenſi, & micantes oculos obliqueque volventes.* *J.T.*

Ibid. Καὶ ὠδηκεινημένον] *Et commota.* *J.T.*

89. Τὴν λύτταν] *Prudentius* in Pſychomachia, de ira:

Saua

5. Ad dextram vir ſedet, ingentes aures habens, parum abeſt quin Midae auriculis ſimiles, protendens manum e longinquo adhuc accedenti Delationi. Circa illum vero ſtant mulieres duae, Ignorantia, ut mihi videtur, & Suſpicio. Accedit ab altera parte Delatio, pulcherrima ultra fidem muliercula, ſed calidiuſcula, & emota, ut quae furorem atque iram oſtendat, ſiniſtra manu accenſam facem geſtans, altera juvenem quendam trahens capillis, manus caelo tendentem, teſtantemque Deos. Praecedit vir pallidus & deformis, acutum

Ἐν δεξιᾷ τις ἀνὴρ κάθηται, τὰ ὦτα μεμεγέθη ἔχων, μικρῦ δεῖν τοῖς τῦ Μίδου προσεοικότα, τ χεῖρα προλείνων πόρρωθεν ἔτι προσιόσῃ τῇ Διαβολῇ. πρὸ δὲ αὐτὸν ἑστᾶσι δύο γυναῖκες, ἄγνοιά μοι δοκεῖ, κ ὑπόληψις· ἑτέρωθεν δὲ προσέρχεται ἡ Διαβολὴ, γύναιον ἐς ὑποβολὴν πάνυ καλόν, ὑποθερμον δὲ κ πεπυκνευμένον, οἷον d δὴ τ λύτταν, καὶ τ ὀργὴν δεικνύουσα, τῇ μὲ ἀριστερᾷ δᾷδα καιομένην ἔχουσα, τῇ ἑτέρᾳ δὲ νεανίαν τινὰ τ τριχῶν σύρουσα, τὰς χεῖρας ὀρέγοντα εἰς τ οὐρανόν, κ μαρτυρόμενον τὺς θεύς. ἡγεῖται δὲ ἀνὴρ ὠχρὸς, κ ἄμορφ-

d Δὴ] Διὰ B.

81. Ἀνὴρ κάθηται τὰ ὦτα πεμμεγέθη ἔχων] Περιεργότερον τῦ Μίδου τῇ ἀρχῇ κεχρημένης, κ ὑπὲρ τὸ πάντα μεμαθήκασι πεπλῆνας ἔχοντ@ κατὰ πάσης τ ἀρχῆς αὐτοῦ, ἐμυθολόγησάν τινες τ ἀρχομένων, ὡς ὄνε ἴχει ὁ Μίδας ὦτα· ἢ ὅτι μακρὰ ὦτα ἴχει. Διὸ Ϲ τὰ μήκιστα γινόμενα ἀκούει. ἢ ὅτι Ϲ ὁ ὄν@ τὸ ζῶον ὦτας εὐήκοον, ὡς Ϲ τ λανθανόντων ψόφων αἰσθάνεσθ. *V.

Ibid. Τὰ ὦτα — τῦ Μίδου] Midas aures habuiſſe aſelli dicitur, quod ut longas manus reges habere dicuntur, ſic & longas aures. Vel quod &c. Ita habent C. & G. Multas aures oculosque regibus tribuit *Xenoph.* Cyr. VIII. p. 144. Ed. *Baſ.* *J.F.R.*

* Similia legas apud laudatum jam Palæphatum. *J. Cler.*

Sanguinea intorquens ſuffuſo lumina felle. *J.T.*

Ibid. Τῇ μὲ ἀριστερᾷ] Huc mihi facere videntur illa Cypriani de Zelo & Livore: *Hinc vultus minax, torvus aſpectus, pallor in facie, in labiis tremor, ſtridor in dentibus, verba rabida, effrenata convicia, manus ad caedis violentiam promta, etiamſi gladio interim vacua, odio tamen furioſa mentis armata.* *J.T.*

90. Δᾷδα καιομένην] Non ſecus ac furiae ſolent. Queis in irritandis inflammandisque credulorum aut iratorum hominum animis perquam ſimilis eſt. *Apulejus* de Pſyches ſororibus Cupidinem calumniantibus: *Tali*, inquit, *verborum incendio flammata viſcera ſororis jam prorſus ardentis deferentes, ipſa* &c. *protinus pernici ſe fuga proripiunt.* *Phaedrus* l. III. *Incenſus ille falſo uxoris crimine.* *J.T.*

91. Τῶν τριχῶν σύρουσα] *Apulejus* lib. VI. *Et audaciter in capillos ejus immiſſa manu, trahebat eam nequaquam renitentem*; de Conſuetudine Pſychen ad Venerem pertrahente. *Ariſtaenetus* lib. II. epiſt. 7. Καὶ ζηλοτυποῦσα τὴν παιδίσκην τ κόμης ἐξείλκυεν. *J.T.*

Ibid. Τὰς χεῖρας ὀρέγοντα] Uti in indignatione fieri amat, ubi vis atque injuria plus, quam jus & æquum valent. Sic apud *Dion. Halicarn.* l. XI. Antiq. Rom. cum Appius Claudius Virginii filiam clienti ſuo addixiſſet, ὅσοι μὲ ἦσαν ἀκέραιοι, κ τ τὰ δίκαια λεγόντων παράκλητοι, τὰς χεῖρας ἀφαίλες εἰς τ οὐρανὸν, ἀνέκραγον ὀδυρμῷ Ϲ ἀγανακτήσει μεμιγμένῳ κραυγήν. *Quotquot erant integris judiciis & juſta cauſa advocati, ſublatis in caelum manibus mixtum ploratu & indignatione clamorem ſuſtulerunt.* Sic *Juſtinus* lib. XIX. cap. 3. *Ipſe quoque* (Imilco) *manus ad caelum tendens, nunc ſortem ſuam, nunc publicam fortunam deflet; nunc Deos accuſat, qui tanta belli decora, & tot ornamenta victoriarum, quae ipſi dederant, abſtulerint.* *J.T.*

92. Καὶ μαρτυρόμενον τὺς θεύς] Sic ſolent homines teſtes Deos invocare, quum nullum adverſus mendacium in innocentia praeſidium eſt. *J.T.*

93. Ἀνὴρ ὠχρὸς Ϲ ἄμορφ@ &c.] Deſcribitur eleganter ab *Ovidio* in Metamorph. ſub feminæ habitu, quod Latinis femineo genere *Invidia* dicatur, uti contra Græcis maſculino φθόν@; ſicut & *Livor* Latinis:

Pallor in ore ſedet, macies in corpore toto.
Nusquam recta acies: livent rubigine dentes:
Pectore fella virent; lingua eſt ſuffuſa veneno, &c.

Syneſius in I. de providentia, ubi de invidia Typhonis agit: ὡς ἤδη τὸ πρᾶγμα παροιμίαν εἶναι, κ ἐρώτημα πρὸς τὺς ἀχμῶντας, μή τι τῷ ἀδελφῷ σε καλόν; *ita ut jam res in proverbium abiret, & hac familiaris eſſet ad pallentes interrogatio, Numquid fratri tuo boni evenit?* Ideo autem macies in corpore, quia

Τήκει Ϲ φθονερῶν ὄμματα, κ καρδίην.
Contabeſcere facit invidentium & oculos, & cor.

Uti eſt apud poëtam Græcum in *Anthol.* lib. I. c. 83. *Quid infelici viro praeſtat invidia*, inquit Auguſtinus

ἄμορφον, ὀξὺ δεδορκὼς, ἢ ἐοικὼς τοῖς ἐκ νόσου μακρᾶς καλεσκληκόσι. τοῦτον [a] γοῦν εἶναι τὸν φθόνον ἄν τις εἰκάσειε. ἢ μὴν ἢ ἄλλαι τινὲς δύο [b] παρομαρτοῦσι, προτρέπουσαι, ἢ συνεξέλλυσαι, ἢ καλλωπίζουσαι τὴν ἀλαζονείαν. ὡς δέ μοι ἢ ταύτας ἐμήνυσεν ὁ προσηγητὴς τὴν εἰκόνα, ἡ μὲν Ἐπιβουλή [c] τις ἦν, ἡ δὲ Ἀπάτη· κατόπιν δὲ ἠκολούθει πάνυ πενθικῶς τις ἐσκευασμένη, μελανείμων, ἢ καλεσπαραγμένη, Μετάνοια [d] δὲ ἢ αὐτὴ ἐλέγετο. ἐπεστρέφετο γοῦν ἐς τοὐπίσω δακρύουσα, ἢ μετ' αἰδοῦς πάνυ τὴν Ἀλήθειαν προσιοῦσαν ὑπέβλεπεν. οὕτω μὲ ὁ Ἀπελλῆς τὸν ἑαυτοῦ κίνδυνον ὃν ὑπὸ τοῦ γραφῆς ἐμιμήσατο.

cernens, similis eis, qui a magno morbo exaruerunt. Hunc Livorem esse facile aliquis conjecerit. Verum aliae quoque duae sequuntur hortantes, & componentes, ornantesque Delationem. Ut vero mihi illas quoque indicavit Mystagogus *atque interpres* imaginis, altera quidem Insidiarum quaedam erat, altera Fallacia. A tergo sequebatur lugubri quaedam habitu, pullata, lacera: Poenitentia haec dicebatur. Respiciebat enim retrorsum lacrumans, & cum pudore omnino intuebatur accedentem Veritatem. Atque ita suum periculum pictura expressit Apelles.

6. Age

a Γοῦν] Abest a B. b Παρομαρτοῦσι] Παρομαρτοῦσαι male B. c Τις] Adest in *Fl. Fr. J. P.* &c. d Δὲ] Non habet CB.

97. Δύο μαρτυροῦσαι] Γράφε ὁμαρτοῦσαι. *V.*
99. Ὁ προσηγητὴς] Ἀντὶ τοῦ ὁ ἑρμηνεύς. *V.*
3. Μελανείμων] Ἢ μετάνοια μελανείμων. *V.*

* Ὁμαρτῶσαι] Ὁ καρτῶσαι misere edita, & pro δύο μαρτυρῶσαι etiam δύο καρτῶσαι. utrumque emendante *M. du S.*

serm. 83. de Tempore, *quem in secretis conscientiae quibusdam angulis livor ipse discerpit, & alienam felicitatem tormentum illius facit, quam inquam mercedem ex odio suo recipiet, nisi horribiles animae tenebras, & confusa mentis horrorem, qui vultu semper animoque moerente voto, quo vult alii nocere, se cruciat: quem saevissimis exagitatum stimulis ab omni consilio, ac mentis sobrietate deturbat? quod malum laedit parum aliquid etiam eos, in quos intenditur, gravius tamen, & pernicioſius, eos prius, a quibus procedit, affligit. Sicut enim arugo ferrum, ita invidia illam ipsam animam, in qua est, interimit & consumit. Horatius* l. I. Epist. 2. *Invidus alterius macrescit rebus opimis.* J.T.

94. Ὀξὺ δεδορκὼς] Ut enim paulo post dicit Auctor, invidi πάντες ἀλλήλους ὀξὺ δεδόρκασι. *Invicem sese acute intuentur:* ut scilicet vitia aliqua in adversariis deprehendant. *Themistius* Orat. I. ὡς εὐδὺν ἄρα ἄλλο χαλεπώτερον τίκτει ψυχῇ νόσημα φθόνου τε & βασκανίας· ἢ μᾶλλον ὥσπερ ὁ νοσῶν ὀξύτερον βλέπει μὴ τὰ πρὸς αὐτὸν μόνον, ἢ τὰ ἐγγὺς, ἀλλὰ & τὰ πόρρω, ἢ τὰ μακρὰν ἀφεστῶτα. *Adeo nullus morbus invidia ac livore molestior gignitur: eoque magis, quo qui eo laborat, acutius pervidet; non ea tantum, quae juxta se atque in proximo sita sunt; verum etiam quae longinqua sunt, & magno a se intervallo semota. Plutarchus* lib. de Securitate: τί τ' ἀλλότριον ἄνθρωπε βασκαίνεις καλὸν ὀξυδορκὴς, τὸ δ' ἴδιον οὐ διορᾷς; *Quid alienum malum homo invidentissime acute intueris, tuum vero pervides?* J.T.

96. Τὸν φθόνον] Recte sane livor calumniae comes additur, *Hesiodus* in Operib.

Ζῆλον δ' ἀνθρώποισιν ὀιζυροῖσιν ἅπασιν
Δυσκέλαδον, κακόχαρτον, ὁμαρτήσει συγχώστην.
Livor autem homines miseros omnes
Malos rumores spargens, malis gaudens, comitabitur invisо vultu.
J.T.

99. Ὁ προσηγητὴς τὴν εἰκόνα] Περιηγηταὶ proprie sunt illi, qui hospites ad perlustranda urbis praecipua loca & monumenta circumducunt, iisque singula exponunt. Hinc per translationem de explanatoribus & interpretibus ea vox usurpatur. Familiare autem fuit istiusmodi tabellis vitam humanam describere, iisque interpretandis senem aliquem addere, aut affingere enarratorem. Ut in Tabula Cebetis factum, & in illa Herculis Prodicii fabula: quam aliquantulum immutans Themistius haud aliter Simulationem, & eodem ferme comitatu suffultam subnixamque descripsit, atque hic noster Calumniam. Nam & ipsa fucati medicamentis candoris & ruboris, pigmentisque aliis exornata, comitaque eleganter, fraudem & insidias, dolum & perjurium, & emissariam adulationem secum trahit, quas tandem tristis ac demissa consequitur poenitentia. Locus est in extrema oratione tertia perquam elegans, lectuque dignissimus. J.T.

1. Περιηγητὴς] Conf. supra *Dial. Mort.* XX. pr. προσήγησαί μοι τὰ ἐν ᾅδου πάντα. Et infra *Navig.* c. 2. *M. du S.*

Ibid. Τις]

6. Age vero nos etiam, si videtur, secundum Ephesii pictoris artem ea, quae insunt delationi, persequamur, cum fine quodam illam ante descripserimus. Est ergo delatio accusatio quaedam, absente altera parte facta, ignota accusato, uni parti, nemine contradicente, credita. Hoc argumentum erit nostrae disputationis. Cum vero tres sint, velut in comoediis personae, delatoris, ejus, quem defert, & illius, apud quem delatio instituitur; singulatim eas inspiciamus, qualia ab iis fieri verisimile sit.

Φέρε δὲ κ᾽ ἡμεῖς, εἰ δοκεῖ, κατὰ τὴν τοῦ Ἐφεσίου ζωγράφου τέχνην, διέλθωμεν τὰ προσόντα τῇ Διαβολῇ, πρότερόν γε ὅρῳ τινὶ προγράψαντες αὐτήν. οὕτω γὰρ ἂν ἡμῖν ἡ εἰκὼν [c] γένοιτο. Ἔστι τοίνυν Διαβολὴ καλήγορία ἴστις, ἐξ ἐρημίας γιγνομένη, [a] τ καλήγορούμενον λελήθυῖα, ἐκ τοῦ μονομερῶς ἀναπλεκτως πεπιστευμένη. τοιαύτη μὲν ἡ ὑπόθεσις τοῦ λόγου. τριῶν δ᾽ ὄντων προσώπων, καθάπερ ἐν ταῖς κωμῳδίαις, τοῦ Διαβάλλοντος, κ τοῦ Διαβαλλομένου, κ τοῦ πρὸς ὃν ἡ Διαβολὴ γίγνεται, καθ᾽ ἕκαστον αὐτῶν ἐπισκοπήσωμεν, οἷα εἰκὸς εἶναι τὰ γιγνόμενα.

Πρῶ-

[c] Γένοιτο] Γίνηται B. In vulgato consentiunt Edd. [a] Τὸν καλήγορούμενον] Τοῦ καλήγορουμένου B.

Ibid. Τις] Redundare videtur post ἐπιβουλὴ. *M. du S.*

4. Μετάνοια] *Nam judicia festinata*, inquit *Sarisberiensis* in Policratico, cap. XII. lib. v. *pœnitentiam pariunt.* Vel ut in *Anthologia* l. I. c. 88. Lucianus:

Ἡ βραδύπους βουλὴ μυρί᾽ ἀμείνων· ἡ δὲ ταχεῖα
Αἰεὶ ἐφιλκομένην τὴν μετάνοιαν ἔχει.

Id est,

Lento incedens pede consultatio multo præstat. Sed festinans
Semper pœnitentiam secum trahit.

P. Syrus,

Ad pœnitendum properat, cito qui judicat. *J. T.*

5. Ἐπεστρέφετο γοῦν] *Quæ convertens retro vultum, flens, & pudore suffusa, accedentem veritatem respectabat.* *J. T.*

6. Τὴν Ἀλήθειαν προσιοῦσαν] Præclare hoc Apelles. Namque, utut oppressa aliquamdiu, emergit tandem victrix veritas, & mendaciorum nebulas sua luce dissipat. *O magna vis veritatis*, (exclamat disertissimus Romuli nepotum) *quæ se contra hominum ingenia, calliditatem, sollertiam, contraque ficlas omnium insidias facile per se ipsa defendat!* Ita enim leg. uberius aliquanto *Polybius* lib. XIII. Καί μοι δοκεῖ μεγίστῳ θεῶν τοῖς ἀνθρώποις ἡ Φύσις ἐπιδεῖξαι τὴν ἀλήθειαν, κ μεγίστῳ αὐτῇ προδοῦναι δύναμιν πάντων γοῦν αὐτὴν καλλωπιζομένων, ἐνίοτε δὲ κ πασῶν τ πιθανοτήτων μᾶ τῷ ψεύδει τατταμένων, σὺκ οἶδ᾽ ὅπως αὐτὴ δι᾽ αὐτῆς εἰς τὰς ψυχὰς εἰσδύεται τ ἀνθρώπων· κ ποτὲ μὲν ἐξαχρῆσα διέκρυσε τὴν αὐτῆς δύναμιν, ποτὲ δὲ πολὺν χρόνον ἐπισκοτισθεῖσα, τέλος αὐτὴ δι᾽ ἑαυτῆς ἐκράτει, κ καλλωπίζεται τὸ ψεῦδος. *Equidem existimo Naturam mortalibus Veritatem constituisse Deam maximam, maximamque illi vim attribuisse. Nam hæc cum ab omnibus oppugnetur, atque adeo omnes nonnunquam verisimiles conjecturæ a mendacio stent: ipsa per se nescio quomodo in animos hominum se insinuat, & modo repente illam suam vim exserit: modo, tenebris obtecta longo tempore, ad extremum suapte vi ipsa vincit, obtinetque, & de mendacio triumphat.* Ad hoc exemplum, apud *Apulejum* lib. X. Milesiacor. quum novercæ scelus privignum falso insimulantis patefactum esset, *procedit in medium nuda veritas*, victrix scilicet intentatæ calumniæ. *J. T.*

11. Τὰ προσόντα τῇ Διαβολῇ] Clarius aliquanto vertere potuisset interpres; *quæ in calumnia spectanda sunt:* vel, *quæ calumniæ adsunt.* *J. T.*

14. Γίνηται] Excidit hic haud dubie aliqua vox, quam absque Mss. Codd. ope inserere ex conjectura non ausim. *M. du S.*

18. Τριῶν δ᾽ ὄντων] Recte. Duo scilicet injuria afficientes, tertius autem, qui injuria afficitur, ut ait apud *Herodotum* lib. VII. c. 10. ad Xerxem Artabanus: Διαβολὴ γάρ ἐστι, inquit, διφάσιον· ἐν τῇ δύο μέν εἰσι οἱ ἀδικέοντες, εἷς δὲ ὁ ἀδικεόμενος· ὁ μὲν γὰρ Διαβάλλων ἀδικέει τ παρεόντ καλήγορον· ὁ δὲ ἀδικέει ἀπεπειθόμενος, πρὶν ἢ ἀτρεκέως ἐκμαθεῖν· ὁ δὲ δὴ ἀπὼν τῷ λόγῳ τάδε ἐν αὐτοῖσι ἀδικέεται, Διαβεβλημένος τε ὑπὸ τοῦ ἑτέρου, κ νομιζόμενος πρὸς τοῦ ἑτέρου κακὸς εἶναι. *Calumnia res est omnium pessima: in qua duo sunt, qui injuriam faciant; unus, cui fiat injuria. Nam qui calumniatur, ea de causa injurius est, quod absentem accusat: at qui calumniam audit, quia illi credit, priusquam rem certo cognoverit, atque exploraverit. Contra, qui absens accusatur, injuria afficitur, tum quod ab altero falso accusatur, tum quod ab altero vir malus esse judicatur.* *J. T.*

19. Καθάπερ ἐν ταῖς κωμῳδίαις] Unde apud *Horatium* in Arte:

— *Nec quarta loqui persona laboret.* *J. T.*

Πρῶτον μὲν δή, εἰ δοκεῖ, ωδαγάγωμεν τὸν ωρωταγωνιστὴν τῦ δράματος, λέγω δὲ τὸν ωοιητὴν τῆς ἀβουλίας. ὅτι μὲν δὴ, ὡς μὲν οὐκ ἀγαθὸς ἄνθρωπός ἐστι, ωᾶσιν, οἶμαι, γνώριμον. οὐδεὶς γάρ, ὢν ἀγαθὸς, κακῶν αἴτιος γένοιτο τῷ ωλησίον. ἀλλ' ἔστιν ἀγαθῶν ἀνδρῶν, ἀφ' ὧν εὖ ωοιοῦσιν αὐτοὶ τοὺς φίλους, οὐκ ἀφ' ὧν τοὺς ἄλλους [a] ἀδικοῦντες αἰτιῶνται, καὶ μισείαν ωδαρασκευάζουσιν, εὐδοκιμεῖν, δόξαν εὐνοίας [b] ωροσλαβόντες.

Ἔπειτα δὲ ὡς ἄδικος ὁ τοιοῦτος, καὶ ωδάνομός ἐστι, καὶ ἀσεβὴς, καὶ τοῖς χρωμένοις ἐπιζήμιος, ῥᾴδιον καταμαθεῖν. τίς γὰρ οὐκ ἂν ὁμολογήσειε τὴν μὲν ἰσότητα ἐν ἅπασι, καὶ τὸ μηδὲν ωλέον, δικαιοσύνης ἔργα

7. Ac primo quidem, si videtur, inducamus primarum partium actorem, ipsum dico auctorem calumniae. Hunc sane virum bonum non esse, omnibus puto, manifestum est. Neque enim bonus quisquam malorum auctor alteri fuerit. At est bonorum virorum, suis in amicos benefactis, non accusandis aliorum injuriis, conciliandaque illis invidia, bene audire, & benivolentiae sibi parare opinionem.

8. Tum vero quam injustus sit talis homo, & iniquus, & impius, & noxius illis, qui se utuntur, discere facile est. Quis enim eat inficias, aequalitatem in unaquaque re, & nihil plus *sibi arrogandi moderationem*, justitiae munera esse; sed inaequa-

[a] Ἀδικοῦντες] Recepi ex B. Cod. & *Fl.* Ἀδικοῦντας Edd. cett. [b] Προσλαβόντες] Et hoc ex B. & *Fl.* restitutum, pro vulgato προσλαβόντας.

24. Τὸν ωρωταγωνιστὴν τῦ δράματος] Πρωταγωνιστὴς in fabula dicebatur, qui plurima recitabat: sive, qui *primas partes agebat*, ut in Phormionis prologo *Terentius* loquitur: *Quia primas partes qui aget, is erit Phormio Parasitus, per quem res geretur maxime.* Huic proximus vocabatur δευτεραγωνιστὴς; tertiarum vero partium τριταγωνιστὴς; quod Æschini quondam a Demosthene objectum fuit convicium. Erat autem τῦ ωρωταγωνιστῦ, clariore voce uti: sic ut ceteri, etiamsi clarius possent, tamen vocem suam summitterent, ut ille princeps quam maxime excelleret. Ita *Cicero* in Verrinis. *J.T.*

28. Οὐδεὶς γὰρ ὢν ἀγαθὸς] *Cicero* l. I. de offic. cap. 7. *In justitia virtutis est splendor maximus, ex qua viri boni nominantur.* Hujus *primum munus est, ut ne cui quis noceat, nisi lacessitus. Plato* in Gorgia: Οὐδεὶς γὰρ ἂν χρηστὸς μὴ ἀδικοῦντ' ἄνθρωπον αἰσθάνοιτο. *Nemo namque bonus hominem, a quo nullam acceperit injuriam, accuset.* *J.T.*

31. Ἀδικοῦντες — ωροσλαβόντες] Ita *Bar.* & *Fl.* In reliquis ἀδικοῦντας & ωροσλαβόντας, prave. *M. du S.*

Ἀδικοῦντες] Non obsecundassem *Solano* vulgatum ἀδικοῦντας rejicienti, quia in se spectatum, tolerabile erat; at quia mox εὐνοίας ωροσλαβόντας absurdum erat, & ad ἄλλους nullo modo referendum, sed ad αὐτοὶ, scil. ἄνδρες ἀγαθοὶ, ideo non amplius haesitavi etiam prius ex iisdem fontibus corrigere. *J.F.R.*

34. Ἄδικος ὁ τοιοῦτος] *Isocrates* in Oratione de Permutatione: Οὐ θαυμάζω τὸν λεγόντων, ὡς ἐστι μέγιστον κακὸν ἀβουλία· τί γὰρ ἂν γένοιτο ταύτης κακοεργότερον; ἃ ωοιεῖ τοὺς μὲν ψᾴδομένους εὐδοκιμεῖν, τοὺς δὲ μηδὲν ἠδικηκότας δοκεῖν ἀδικεῖν, τοὺς δὲ δικάζοντας ἐπιορκεῖν· ὅλως δὲ τὴν μὲν ἀλήθειαν ἀφανίζει, ψευδῆ δὲ δόξαν ωαρασκευάζει τοῖς ἀκούουσιν, ὧν ἂν τύχῃ τῶν ωολιτῶν, ἀδίκως ἀπόλλυσιν; *Non miror illos, qui dicunt summum malum esse calumniam, quid enim ea fieri possit maleficentius? quae facit, ut de mentientibus bene existimetur; ut plane innocentes injurii esse videantur; ut judices pejerent: quae denique veritatis lucem extinguit, & caligine mendaciorum auditoribus involutis quemvis civium per injuriam interficit?* *J.T.*

35. Καὶ τοῖς χρωμένοις ἐπιζήμιος] *Themistius* Orat. III. καὶ ἅμα ἀδικεῖ ἀμφοτέρους, ὅτι ἐπιβουλεύει, καὶ ὃν ἐξαπατᾷ· τὸν μὲν ὅτι ωάσχει ὑπὲρ δίκην, τὸν δὲ ὅτι ἐργάζεσθαι ἀναγκάζει. *Et ex aquo utrumque laedit, tam eum, cui insidias molitur, quam qui ab eo decipitur: illum quod inique perpeti aliquid cogitur: hunc, quod inferre eam ipsam injuriam compellit.* *J.T.*

37. Τὴν μὲν ἰσότητα] Eam initium esse justitiae statuebat Pythagoras. Vide *Jamblichum* cap. 30. *Cicero* lib. II. de offic. cap. 12. *Jus enim semper quaesitum est aequabile. Neque enim aliter esset jus.* *J.T.*

38. Καὶ τὸ μηδὲν ωλέον] Malim, *nec plura sibi appetere.* *J.T.*

Ibid. Τὸ μηδὲν ωλέον] Definitur enim justitia, *quae suum cuique distribuit*, apud *Ciceronem* lib. III. de Natura Deor. cap. 15. *J.T.*

43. Ἀποφράττων] Mutant Commentatores interdum in ἐπιφράττων. Conf. mox ἀποφράξαντες — τὰ ὦτα, & *Themist.* ἀποτειχίσεον, ἀποκρύσεον, ἀποκλείειν in not. *Toll.* adlegatum. Item Noftr. infra *Pseudol.* c. 27. ἀπόφραξί σοι τὸ στόμα. Ne plura. *J.F.R.*

48. Ἕτερον ποιησάμενοι] *Demosthenes*, in initio Orat. de Corona, rogat Deos, ut judicibus eam mentem dent, ut non adversarium suum, sed leges & *jusjurandum* in consilium adhibeant, εἰ ωρὸς ἅπασιν τοῖς ἄλ-

sequalitatem, & plus *sibi sumendi audaciam* injustitiae? At qui delatione clanculum utitur contra absentes, quomodo non plus justo, totum nempe auditorem, sibi vindicat? cujus aures occupet, atque obturet, & alteri orationi plane reddat impervias, quippe ante jam a delatione oppletas? Extremae id quidem injuriae, ut optimi etiam Legislatorum dixerint, uti Solon & Dracon, qui juris jurandi religione obstrinxerint judices, ad similiter utrosque audiendos, aequalemque his qui judicantur tribuendam benivolentiam, donec comparata alterius causa, vel deterior altera vel melior appareat. Ante vero quam comparata esset cri-

εἶναι· τὸ δὲ ἄνισόν τε καὶ πλεονεκτικὸν, ἀδικίας; ὁ δὲ τῇ διαβολῇ καὶ τὰ ἐπόντων λάθρα χρώμενος, πῶς οὐ πλεονέκτης ἐστὶν ὅλον τὸν ἀκροατὴν συφερίζόμενος, καὶ προκαταλαμβάνων αὐτοῦ τὰ ὦτα, καὶ ἀποφράττων, καὶ τῷ δευτέρῳ λόγῳ παντελῶς ἄβατα καταασκευάζων αὐτὰ, ἔτι δὲ διαβολῆς προεμπεπλησμένα; ἐλάττης ἀδικίας τοιοῦτον, ὡς φαίεν ἂν καὶ οἱ ἄριστοι τῶν νομοθετῶν, οἷον ὁ Σόλων, καὶ ὁ Δράκων, ἔνορκον ποιησάμενοι τοῖς δικασταῖς τὸ ὁμοίως ἀμφοῖν ἀκροᾶσθαι, καὶ τὸ τὴν εὔνοιαν ἴσην τοῖς κρινομένοις ἀπονέμειν, ἄχρις ἂν ὁ τοῦ δευτέρου λόγος παρατεθεὶς, θατέρου χείρων ἢ ἀμείνων φανῇ. πρὶν δέ γε ἀντεξετάσαι τὸν ἀπο-

ἄλλους δικαίους ἐστοῦτο γεγραπται; τὸ ὁμοίως ἀμφοῖν ἀκροᾶσθαι, *in quo praeter cetera, qua aqua forent, & illud adscriptum; ut utramque partem pari benevolentia audirent.* Qui & rationem paulo post subjungit, cur a judicibus legislator jusjurandum praestari voluerit, videns scilicet, ὅτι τὰς αἰτίας ἐτὰς διαβολὰς, αἷς ἐκ τοῦ πρότερος λόγου ὁ δικάζων ἰσχύει, σὺν ὅτι τοῦ φεύγοντι παραλθὼν, εἰ μὴ τῶν δικαζόντων ἕκαστος ὑμῶν τὴν πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσέβειαν διαφυλάττων, καὶ τὰ τοῦ λέγοντος ὕστερον δίκαια εὐνοϊκῶς προσδέξεται, καὶ παραχὼν ἑαυτὸν ἴσον καὶ κοινὸν ἀμφοτέροις ἀκροατὴν, ὕστε τὴν διάγνωσιν ποιήσεται περὶ πάντων. *Fieri non posse, ut reus criminationes & calumnias adversarii, quibus, quod prior verba faciat, praevalet, superet; nisi vestrum quisque, qui judicaturi sedetis, pietatis erga Deum memores, & rei posteriore loco dicentis rationes benivolis auribus accipiat, & se ipsum aequum, & utrique parti communem auditorem exhibens, ita tandem de tota re sententiam ferat.* Senior ille e curia apud *Apulejum* lib. X. Milesiacor.: *Nec patiar falsis criminibus petito reo manifestum homicidium perpetrari: nec vos, qui jurejurando adstricti judicatis, inductos servuli mendacio pejerare.* Solebant autem Judices Athenis id jusjurandum quotannis repetere, quo sanctius judicarent. *Isocrates* in Orat. de permutatione: ἀλλ' ὀμνῦναι μὲν καθ' ἕκαστον τὸν ἐνιαυτὸν, ἢ μὴν ὁμοίως ἀκροᾶσθαι τῶν καθηγορούντων, καὶ τῶν ἀπολογουμένων. *Quum quotannis juretis, vos eadem aequitate audituros tam reos, quam accusatores.* Unde & Plato lib. XII. de leg. Νόμον δὲ κεῖσθω, δικαστὴν μὲν ὀμοῦναι δικάζειν μέλλοντα. *Lex autem sit constituta, ut judex de re quapiam cogniturus prius jusjurandum det.* Nec aliter Christiani. *Sarisberiensis* in Policratico lib. V. cap. 12. *Et quidem judices sacramento legibus alligantur jurati, quia omni modo judicium cum veritate & legum observatione disponent. Ipso quoque jure cautum est, ut sacrorum Evangeliorum scripturae terribiles ante sedem judicialem deponantur, ibique ab initio litium ad finem usque permaneant, nec amoveantur nisi sententia recitata: quo totius consistorii latitudo, Dei ipsius repleta praesentia, omnibus ad sacrosanctas scripturas metum incutiat & reverentiam; & ab inquisitione veritatis omnis iniquitas propulsetur.* Vide *Rittershus.* ad tit. Instit. de Oblig. Salvian. epist. 4. & de illis *A. Gell.* lib. 14. cap. 2. *J. T.*

Ἕνορκον] Extat ea de re locus apud *Demosth.* de Cor. ipso initio dissertissimus, is nempe, quem *Tollius* exhibet. *M. du S.*

49. Ἀμφοῖν ἀκροᾶσθαι] *Aristophanes:*

Πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς, σὺν ἂν δικάσαις.
Priusquam utramque audieris partem, ne pronuncies.

Item Euripides:

Τίς ἂν δίκαν κρίνοιεν, ἢ γυνὴ λόγον,
Πρὶν ἂν παρ' ἀμφοῖν μῦθον ἐκμάθῃ σαφῆ;
Quis autem litem dijudicet, aut sermonem cognoscat,
Qui non prius utriusque partis clare perceperit verba?

Seneca Medea, v. 199.

Qui statuit aliquid parte inaudita altera,
Æquum licet statuerit, haud aequus fuit.

Unde Magistratus apud *Apulejum* l. X. *partim decuriones deprecari, partim popularis compescere, ut rite & more majorum judicio reddito, & utrimque secus allegationibus examinatis, civiliter sententia promeretur: nec ad instar barbaricae feritatis, vel tyrannicae impotentiae, damnaretur aliquis inauditus; & in pace placida tam dirum saeculo proderetur exemplum.* P. Syrus:

In judicando semper criminosa est celeritas.

J. T.

53. Πρὶν δέ γε ἀντεξετάσαι] *Menander:*

Ὁ προκαλαγινώσκων δὲ πρὶν ἀκοῦσαι σαφῶς,

Al-

ἀπολογίαν τῇ καληγορίᾳ, παντελῶς ἀσεβῆ
καὶ ἀνόσιον ἡγήσαντο ἔσεσθαι τὴν κρίσιν. καὶ γὰρ ἂν
καὶ αὐτὸς ἀγανακτῆσαι τοὺς θεοὺς εἴπομεν,
εἰ τῷ [a] μὲν καληγόρῳ μετ' ἀδείας ἃ θέλοι
λέγειν ἐπιτρέπομεν, ἀποφράξαντες δὲ τῷ
καληγορουμένῳ τὰ ὦτα, ἢ τῷ στόματι σιω-
πῶντες, καταψηφιζοίμεθα τῷ προτέρῳ λό-
γῳ κεχειρωμένοι. ὥστε οὐ κατὰ τὸ δίκαιον, καὶ
τὸ νόμιμον, καὶ τὸν ὅρκον τὸν δικαστικὸν, φαίη
τις ἂν γίγνεσθαι τὰς διαβολάς. εἰ δέ τῳ
μὴ ἀξιόπιστοι δοκοῦσιν οἱ νομοθέται, παραι-
οῦντες οὕτω δικαίας καὶ ἀμερεῖς ποιεῖσθαι τὰς
κρίσεις, ποιητοῦ μοι δοκῶ τὸν ἄριστον ἐπα-

mini defensio, impium plane & profanum
fore judicium arbitrati sunt. Etenim ipsos
quoque indignari Deos dixerimus, si ac-
cusatori sine metu dicere permittamus, quae
velit, obturatis vero defendenti auribus,
vel ipso oris silentio calculum contra alte-
rum, priore oratione subacti feramus. Igi-
tur non ex justo, neque ex lege, neque ex
judicialis jurisjurandi religione, delationes
fieri aliquis dixerit. Si cui vero non satis
digni fide videantur legislatores, cum ju-
bent sic justa & in neutram partem propen-
sa judicia facere; Poëta optimus inducen-
dus

a Μὲν] Non habet B. b Ἐπαγαγεῖν] Ἐπαγεῖν B.

65. Δικαίας καὶ ἀμερεῖς] Ἀντὶ τοῦ μηδὲν μέρος καλειληφυίας. V. Ἤτοι μὴ ἐτεροῤῥεπεῖς. G.

Αὐτὸς πονηρός ἐστι πιστεύσας κακῶς.
Qui prius damnat, quam causam recte cognoverit,
Is homo improbus est, ut qui temere crediderit.
J. T.

57. Ἐπὶ τῷ μὲν καληγόρῳ] Egregium est Juliani Imperatoris responsum apud *Ammianum Marcellin.* lib. XVIII. *Numerium*, inquit auctor, *Narbonensis paulo ante rectorem, accusatum ut furem, insuetato censorio rigore pro tribunali palam admissis volentibus audiebat: qui cum inficiatione defenderet objecta, nec posset in quoquam confutari, Delphidius orator acerrimus, vehementer impugnans, documentorum inopia percitus, exclamavit: Ecquis, florentissime Caesar, nocens esse poterit usque, si negare suffecerit? Circa quem Julianus: Ecquis, ait, innocens esse poterit, si accusasse sufficiet?* *J. T.*

58. Ἀποφράξαντες δὲ τὰ ὦτα] Contra Alexander M. apud *Plutarchum* in ejus vita: λέγεται δὲ καὶ τὰς δίκας ἀμελέστερον ἐν ἀρχῇ τὰς βασιλικὰς, τὴν χεῖρα τοῦ ὠτὸν τῷ ἑτέρῳ προστιθέναι, τῷ κατηγόρῳ λέγοντι, ὅπως τῷ κινδυνεύοντι καθαρὸν φυλάττῃ καὶ ἀδιάβλητον. *Jam initio, quum judicia capitalia disceptaret, fama tenet, manum eum alteri auri, dum diceret accusator, admovere solitum, reo ut alteram integram & intactam servaret a calumniis.* A qua tamen consuetudine postea desciv. *J. T.*

63. Εἰ δέ τῳ μὴ ἀξιόπιστοι] Hic non tam *fide dignos*, ut interpres voluit, quam *auctoritate pollentes*, quibus obtemperandum sit, τὸ ἀξιόπιστοι significat. Latini *idoneos auctores* dicerent. *J. T.*

66. Ποιητὴν μοι δοκῶ τὸν ἄριστον] Paulo ante eadem ferme haec verba ex *Aristophane* citavimus, qui ea ab *Homero* accepit. *J. T.*

69. Φησὶ δὲ, Μήτε δίκην δικάσῃς πρὶν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς] Excidit particula ἄν. Sic enim integrum memini me (locus nunc non succurrit) hunc versum legere,

Μήτε δίκην δικάσῃς πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς.

Corruptius hoc habet editio Florentina, πρὶν ἄμφω μῦθον ἀκούσις. Porro praecipuum, quod observare soleant Calumniatores, illud esse Noster ait, quod ubi in quempiam amici sui odium velint concitare, ea fingant, quae probe norint abhorrere a mente & inclinatione audientis. Puta, si quis sit pietati summopere addictus, ut tum eum, quem calumniari velint, dicant Atheum, & pietati infestum: quo ita exacerbent audientis animum, ut nullam amici sui defensionem auribus velit admittere; inopinato crimine tamquam vero praeoccupatus. Haec ultima Graece ita effert c. 15. (praecedit autem ὥστε) ἀλλὰ καὶ θέλῃ τις ἀπολογεῖσθαι, μὴ προσίεσθαι, τῷ ὑποβάλλειν τὴν ἀκροάσεως (dictae calumniae) ὡς ἀληθεῖ προκαλειλημμένον. Cur hic haesitet *Tollius* pag. 417. edit. *Amst.* nihil causae. Τὸ, ἀληθεῖ eodem, quo praecedens παραβάλῃ, modo se habet; satisque sensus patet; eumque recte interpretatus est Interpres. *J. J.*

Ibid. Μήτε δίκην δικ.] Haec verba apud *Platonem* eadem prorsus leguntur in Demodoco suspecto. 737. C. apud *Plutarchum* etiam 1901, 2. Extant etiam, sed paulo aliter, apud *Aristophanem* in Vesp. 484. AB. ἵνα σοφὸς ἦν, ὅστις ἔφασκε, πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς ἐκ ἂν δικάσαις; sunt etiam qui *Hesiodo* tribuant. V. *Muret.* Var. lect. VII. 18. *Eur.* paulo aliter idem effert. Ἡρ. p. 590. C. Vid. & *Demosth.* de Cor. ipso initio ex quo patet jurejurando adstrictos judices τὸ ὁμοίως ἀμφοῖν ἀκροᾶσθαι, ex quo autem Poëta habeat, incertum esset, nisi Scholiastes Phocylideum esse doceret: nam quod in Phocylide hodierno non reperitur; cum genuinus non sit, movere nos non debet. Pro ea sententia Christianam hanc personatus hic Phocylides sup-

dus nrationi videtur, qui praeclare de his pronuntiavit, vel legem tulit potius. Ait autem, *Judicium cave ferre, prius quam dixit uterque.* Noverat enim, puto, ille etiam, cum multa sint injusta in vita facinora, nullum inveniri posse deterius nec injustius, quam si sine judicio, & indicta caussa quidam damnentur, quod omni studio delator conatur efficere, indemnatum objiciens eum, quem petit calumnia, irae audientis, & clandestina accusatione causssae dicendae facultatem illi intercipiens.

9. Etenim fiduciae in dicendo expers &

γαγεῖν τῷ λόγῳ, εὖ μάλα περὶ τούτων ἀποφηνάμενον, μᾶλλον δὲ νομοθετήσαντα. Φησὶ δέ, Μήτε δίκην δικάσῃς, πρὶν [c] ἀμφοῖν μῦθον [d] ἀκούσῃς. ἠπίσταλο γάρ, οἶμαι, καὶ ἔστιν, ὡς πολλῶν ὄντων ἐν τῷ βίῳ ἀδικημάτων, οὐδὲν ἄν τις εὕροι χεῖρον οὐδὲ ἀδικώτερον, ἢ [e] ἀκρίτους τινὰς, καὶ ἀμοίρους λόγων καταδεδικάσθαι. ὅταν ἐξ ἀπαντος ὁ ἀμβάλλων ἐπιχειρεῖ ποιεῖν, ἄκριτον ὑπάγων τὸν ἀμβαλλόμενον τῇ τοῦ ἀκούοντος ὀργῇ, καὶ τὴν ἀπολογίαν τῷ λαθραίῳ τῆς κατηγορίας προαιρούμενος.

Καὶ γὰρ ἀπαρρησίαστος καὶ δειλὸς ἅπας ὁ τοιοῦ-

c Ἀμφοῖν] Ἄμφω B. Cod. *Schol.* & *Fl.* d Ἀκούσῃς] Ἀκούσας *Fl.* e Ἀκρίτους] Ἀμύητους B.

69. Φησὶ δὲ] Φωκυλίδης. *V.* Τὸν Φωκυλίδην ποιητήν μοι δοκεῖ. C.

Ibid. Ἄμφω μῦθον ἀκούσῃς] Ἀττικὸς σολοικισμός. *V.* Πλούταρχος· οὐ τῷ περὶ Στοϊκῶν ἐναντιωμάτων (p. m. 1901.) πρὸς τὸ τέτοντα. μηδενὶ (*Plut.* μηδὲ) δίκην δικάσῃς, πρὶν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς, ἀπέλαγεν ὁ Ζήνων (*Plut.* τοιοῦτο inserit) τινὶ λόγῳ χρώμενος. εἶτε ἀπέδειξεν ὁ πρότερος εἰκὸς, οὐκ ἀκυρίου τοῦ δευτέρου λέγοντος πίστις γὰρ ἦν τὸ ζητούμενον. εἶτ' οὐκ ἀπέδειξεν, ὅμοιον γὰρ ὡς [εἰ] μηδὲ ὑπήκουσε κληθείς, ἢ ὑπακούσας ἐτερήτισεν. ἢ τοι (δὲ *Plut.*) ἀπέδειξεν ἢ οὔ. (*Plut.* οὐκ ἀπέδειξεν.) οὐκ ἀκυρίου ἄρα τοῦ δευτέρου λέγοντος. Τοῦτον δὲ τὸν λόγον ἱστορήσας αὐτὸς ἀντέγραφε (Pl. ἀντέγραψε) μὲν πρὸς τὴν Πλάτωνος πολιτείαν. ἦλθε δὲ σοφίσματα, καὶ τὴν διαλεκτικὴν, ὡς τοῦτο ποιεῖν δυναμένην, ἐκέλευε παραλαμβάνειν τοὺς μαθητάς. καίτοι ἀπέδειξε (Pl. ἢ ἀπέδειξε Πλάτων) ἢ οὐκ ἀπέδειξε τὰ ἐν τῇ πολιτείᾳ. κατ' ἀδύτερον ἦν ἀναγκαῖον ἀντιγράφειν, ἀλλὰ πίστιν ἄμεινον ἢ μάταιον. G.

76. Ὑπάγων] Ὑποφέρων. G.

Ibid. Τῇ τοῦ ἀκούοντος ὀργῇ] Αὐτό που τὸ ὀργὴ φάσκειν, Λυκιανή. *V.*

suppoſuit; vſ. 8. ἀδίκως μὴ κρῖνε πρόσωπον [Ἢν σὺ κακὸς δικάσῃς, σὲ θεὸς μετέπειτα δικάσει.] *M. du S.*

Ibid. Πρὶν ἀμφοῖν] Nondum cum Cl. *Fenſio* ἂν infero; nam vel ſine eo verſus conſtat, quum πρὶν etiam ſit ſyllaba longa ap. *Homer.* Il. B. 348. Πρὶν Ἄργος δ' ἴσαι — Et Z. 81. Πάντα ἐπισχομένους, πρὶν αὖτ' ἐς χεῖρας γυναικῶν Etſi brevis quoque B. 413. Μὴ πρὶν ἐπ' ἠῶσι δύναι — Et ap. *Theogn.* vſ. 957. ubi & ἂν additur: Μή ποτ' ἐπαυρίσκῃς, πρὶν ἂν εἰδῇς ἄνδρα σαφῶς. Tamen quia *Plutarchus* loco ſcholiis hic inſerto, qui in Ed. *Fr.* eſt p. 1034. E. non addit ἄν, etiam ego non ingero. *Solanus* noſter in *Juntina* ἄν quoque inſeruerat, adleveratque ex ſcholiaſta, *Phocylidis* eſſe; ſed cum non inveniatur in ejus editis carminibus; quis dixerit quid is reliquerit? At quia in *Ariſtoph.* tamen additur, liberum eſto legentis arbitrium in re nullius momenti. Sed ἄμφω forſan non contemnendum. *J.F.R.*

72. Χεῖρον οὐδὲ ἀδικώτερον] Cleanthus apud *Stobaeum* Serm. XL.

Κακοεργότερον οὐδὲν ἀμβολῆς ἔστι που,
Λάθρα δ' ἀπατήσασα τὸ πιστεύσαν κόμον.
Μῦθον ἀναπλάττει πρὸς τὸ οὐδὲν αἴτιον.
Nihil fere tam eſt malignum, quam calumnia.
Haec enim ubi clam aliquem a ſe perſuaſum decepit,
Odium excitat adverſum eum qui nihil eſt commeritus. *J.T.*

73. Ἢ ἀκρίτους τινὰς] *Seneca* de Ira lib. II. cap. 29. *De parvula ſumma judicaturo tibi res ſine teſte non probaretur; teſtis ſine jurejurando non valeret. Utrique parti dares advocationem, dares tempus, ne ſemel audires. Magis enim veritas elucet, quo ſaepius ad manum venit. Amicum condemnas de praeſentibus, antequam audias, antequam interroges? illi, antequam accuſatorem ſuum noſſe liceat, aut crimen, iraſceris?* Menander:

Ὁ πρωϊλογισάμενον δὲ, πρὶν ἀκοῦσαι σαφῶς,
Αὐτὸς ποιῆσ' ἴσ' ἐπιόντας κακῶς.

J.T.

79. Ἀπαρρησίαστος] Idem *Seneca* ibidem: *Hic ipſe, qui ad te detulit, deſinet dicere, ſi probare debuerit. Non eſt*, inquit, *quod me protrahas: ego productus negabo: alioqui nihil unquam tibi dicam. Eodem tempore & inſtiges, & ipſe ſe certamini & pugnae ſubtrahit. Quis dicere tibi niſi clam non vult, pane non dicit.* Verumtamen ubi deprehenſi jubentur incoram accuſare, ab impudentia audaciam mutuantur. Uti Apelles fecit, cum a Philippo delatos falſo Aratos cogeretur praeſentes arguere. Hiſtoria eſt apud *Polyb.* lib. IV. *J.T.*

τοῦτον ἄνθρωπον, οὐδὲν ἐς [a] τὸ ἐμφανὲς ἄγαν, ἀλλ' ὥσπερ οἱ λοχῶντες, ἐξ ἀφανοῦς πόθεν τοξεύων, ὡς μηδὲ ἀντιτάξασθαι δυνατὸν εἶναι, μηδὲ ἀνταγωνίσασθαι, ἀλλ' ἐν ἀπορίᾳ καὶ ἀγνοίᾳ τοῦ πολέμου διαφθείρεσθαι. καὶ μέγιστόν γε σημεῖον, τοῦ μηδὲν ὑγιὲς τοὺς διαβάλλοντας λέγειν. ἐπεὶ εἴ τις ἐγὼ τάληθῆ καὶ ἐγκωμιαστὴς ἑαυτῷ συνειπάσθαι, ὅτι, οἶμαι, καὶ εἰς τὸ φανερὸν [b] διελέγχει, καὶ διευθύνει, καὶ ἀντεξετάζει τῷ λόγῳ· ὥσπερ οὐδεὶς ἂν ἐν τοῦ προφανοῦς νικᾶν δυνάμενος, ἐνέδρας ποτὲ καὶ ἀπάτης χρήσαιτο τοῦ πολεμίου.

Ἰδοι δ' ἂν τις τοὺς τοιούτους μάλιστα ἐν τε βασιλέων αὐλαῖς, καὶ περὶ τὰς τῶν δε-

meticulosis insequisque hujus farinæ homo nihil aperte molitur, sed, instar collocatorum in insidiis, ex obscuro aliunde jaculatur, ut neque contra consistendi in acie facultas sit, neque repugnandi; sed inopia consilii & belli ignorantia pereundum: quod quidem maximo est indicio, sani nihil a delatoribus proferri. Si quis enim vera a se accusari, sibi conscius sit, ille, puto, etiam aperte convincit, & ad rationem dicendam vocat, & oratione contra contendit: quemadmodum nemo, qui aperto Marte se vincere posse speret, insidiis unquam & fraude contra hostes temere utatur.

10. Videas vero tales maxime in Regum aulis, & principum atque potentium virorum

a. Τὸ ἐμφανὲς] Τύμφανὲς B. magis Attice. b. Διελέγχει] Ἐλέγχει B.

81. Ἐξ ἀφανοῦς] *Alcaeus*: τῷ δ' ἀφανὲ πᾶς ἵππευε λαός. *Obscura quivis comitatur dolus.* J.T.

82. Τοξεύων] Ut Nisus apud *Virgilium* lib. VII. Æn. Unde

Sævit atrox Volscens, nec teli conspicit usquam Auctorem, nec quo se ardens immittere possit. J.T.

Ibid. Ὡς μηδὲ ἀντιτάξασθαι] Verte: *ut nec ex adverso consistere, nec repugnare detur.* J.T.

85. Ὁ μέγιστόν ἐστι σημεῖον] Ita & Cassander Alexandro nimium facili ad credendas de patre ejus Antipatro calumnias respondit, τοῦτο αὐτὸ σημεῖόν εἶναι τῷ συκοφαντῶν, ὅτι μαχαίρᾳ ἥκιστ' ἂν ἐλέγχοιτο, *esse id ipsum calumniæ indicium, quod procul probationibus vacuisset:* ut est apud Plutarchum in ejus vita. J.T.

88. Εἰς τὸ φανερὸν διελέγχει] *Cicero* pro Cœlio, cap. 3. *Accusatio crimen desiderat, rem ut definiat, hominem ut notet, argumento probet, teste confirmet.* J.T.

89. Διευθύνει & ἀντεξετάζει] Potius, *persequitur, seque adversarium professus rem judicio committit: vel, judicio cum eo experitur.* J.T.

90. Ὥσπερ οὐδεὶς ἄν] Nobile est Alexandri M. ad Parmenionem & Polysperchontem responsum apud *Curtium*, lib. IV. cap. 13. nam cum Parmenio furto, non prælio opus esse censeret, assentiente præ ceteris Polysperchonte, *Latrunculorum*, inquit, *& furum ista solertia est*, &c. J.T.

Ὥσπερ οὐδεὶς ἄν] Melius, ni fallor, vertisset interpres: *uti neminem tam ignavi abjectique animi reperias, qui, quum hostem aperto marte vincere posse, dolo eum ac insidiis circumvenire malit.* J.T.

91. Ἐνέδρα ποτὲ] Q. *Calaber.* l. III. v. 76.

Κρύβδα δ' ἀναλκιδὲς αἰὲν ἀγαυτόφρα λοχῆσαι.

Clanculum autem imbelles semper præstantioribus insidiantur. J.T.

93. Ἐν τοῖς βασιλέων αὐλαῖς] *Sarisberiensis* in Policratico lib. VII. cap. 24. *Ceterum detractores & invidos sic in curia videbis abundare, ac si in eam, quasi totius orbis sentinam, confluxerint.* De adulatoribus autem *Plutarch.* in libello, de discrimine amici & adulatoris ita loquitur: Ἵνα δὲ ὥσπερ ὁ Σιμωνίδης τὴν ἱπποτροφίαν, φησὶν οὐ λεκύθῳ σπουδῶν, ἀλλ' ἀρούραισι πυροφόροις, ὕτω τὴν κολακείαν οὐκ ἐπὶ πένησι, οὐδὲ ἀδόξοις, οὐδὲ ἀδυνάτοις ἀκαλυβεῦσαν, ἀλλ' οἴκοις τε & πραγμάτων μεγαλοπρεπῶν & νόσημα γινομένην, πολλάκις δὲ & βασιλείας καὶ ἡγεμονίας ἀνατρέπουσαν. *Atque ut Simonides ait, equestris alendi studium non lecythos comitari, sed agros frugiferos: ita videmus adulatores non pauperibus se adjungere, aut ingloriis & plebeiis, sed magnarum familiarum rerumque amplarum ruinam hanc morbumque esse, qui sæpe etiam regna imperiaque subvertat.* Plato in epist. ad Dionysium: Ἑώρων γὰρ & τότε, καὶ νῦν ἔτι, τοὺς μεγάλους οἴκους, καὶ ὑπερόγκους, & τὰ ἰδιωτῶν, καὶ & μοναρχοῦντας, πολὺ ὄντας ἐν μείζοσι ὄντι, τοσούτῳ πλείους & προσίζους τοὺς ἀλαζόνας, καὶ πρὸς ἡδονὰς μὴ σὺν μικρᾷ βλάβῃ ἐμπλεῖν τρεφούσους, ἃ καιρὸν ἴδον μείζω γενιὰ πλοῦτόν τε & τὰ ἄλλης ἐξουσίας ὄνειρον. *Videbam id temporis, & adhuc video, magnas & immensas opes tum privatorum hominum, tum monarcharum, quo fuerint abundantiores, eo plures majoresque calumniatores alere, quique cum turpi damno ad gratiam loquuntur: quo nihil deterius divitiæ, altæque potentiæ generant.* Q. Curtius adulationem *perpetuum malum regum* vocat, *quorum opes sæpius assentatio, quam hostis everterit:* lib. VIII. cap. 5. Unde *Galenus* de Dignotione & Curat. propriet. affectuum, virum veridicum explorare docens: Καὶ τρίτον, inquit, ἐκεῖνο ἰδεῖν χρὴ τὸν

rum amicitiis florere, ubi invidia multa, suspiciones sexcentae, adulationumque & delationum argumenta quam plurima. Ubi enim spes semper majores, ibi etiam graviores invidiae, & odia periculosiora, & maleficentiores obtrectationes. Quare intentis se invicem speculantur oculis, & tanquam gladiatores observant, si quam nudam corporis partem conspiciant, dumque unusquisque primus esse cupit, detrudit & cubito dimovet alterum, eumque qui ante se est, si possit, detrahit & supplantat. Hic vir bonus statim videlicet eversus trahitur,

95 χόντων καὶ δυναστούντων φιλίας εὐδοκιμούντας, ἔνθα πολὺς μὲν ὁ φθόνος, μυρίαι δὲ ὑποψίαι, πάμπολλαι δὲ κολακειῶν καὶ ἀμφιβολῶν ὑποθέσεις. ὅπου γὰρ ἀεὶ μείζους [c] ἐλπίδες, ἐνταῦθα καὶ οἱ φθόνοι χαλεπώτεροι, καὶ τὰ μίση ὀπισθαλέστερα, καὶ ζηλοτυπίαι κακοήθεις τέραι. πάντες οὖν ἀλλήλους ὀξὺ δεδόρκασι, καὶ ὥσπερ οἱ μονομαχοῦντες ὀπτεύουσιν, εἴ πού τι γυμνωθὲν μέρος ὑποδύσαιντο τῷ σώματος. καὶ πρῶτος αὐτὸς ἑαυτοῦ εἶναι βουλόμενος, παρωθεῖται, καὶ ἀποκναίζει [d] πλησίον, καὶ [e] πρὸ αὐτοῦ εἰ δύναιτο, ὑποσπᾷ, καὶ ὑποσκελίζει. ἔνθα ὁ μὲν χρηστὸς ἀτυχὴς ἀπ-

[c] Ἐλπίδες] Deest in B. [d] Πλησίον] Πόλιμον marg. A1. [e] Αὐτοῦ] Ἑαυτοῦ B.

9. Ἔνθα ὁ μὲν χρηστὸς] Οἷον τοῦτο ὕπνος ἀληθείαν. V.

πλεονεῖν τι ἢ πολὺ διαφέρον, ἢ τὰς τῶν μοναρχῶν οἰκίας ἀκίνητα σωτηρίας, γίγνεσθαι μάτην ἀκροᾶσθαι τὸν ἄνδρα τοῦτον ἀληθεύοντα ἐπαίνων· ταῖς δὲ τοιούταις κολακείαις ἕπεται καὶ τὸ ψεύδεσθαι. *Ac primum quidem, si eum videris divitum domos aut potentium, sive etiam regum, frequentantem, certo tibi persuadeas velim, frustra rumorem illum ad aures tuas accidisse, qui de ejus integritate in dicendo verum ferebatur. Hujusmodi enim adulationibus mentiri cognatum est.* F. T.

1. Ζηλοτυπίαι κακοηθέστεραι] Sed nulla verisimilior aut fraudulentior supplantandi calumniandique ratio, quam laudando. Nam & hanc invidia reperit aulicorum. Καινὸς γὰρ δή τις, inquit *Polyb.* IV. ὑπὸ ὕφους τρόπον διαβάλλει τὸ μὴ ψέγεσθαι, ἀλλ' ὑπερεπαινοῦντας λοιδορεῖσθαι τοὺς πέλας· ἔφεται δὲ μάλιστα καὶ πρῶτον ταυτὸν πανουργήσας, καὶ βασιλεύς, καὶ διὰ τοῦτο μᾶλλον ἢ πρῶτον τοιοῦτον ἐπινοήσας τοῖς πέλας διαπρᾶξαι. καὶ τοῦτον πρὸς ἀλλήλους ζηλοτυπίας καὶ πλεονεξίας. *Novus enimvero calumniandi modus hic est inventus, cum non obtrectando, sed laudando alicui nocetur. Qua malignitas, invidia, & fraus ab illis primo fuit excogitata, qui in malis principum vitam degunt: ea est illorum hominum aemulatio inter ipsos, ea avaritia.* Quare jure Tacitus in Agricolae vita *pessimum genus* vocat *inimicorum, laudantes.* F. T.

4. Ἐπιστρῶται δ' ἄρα] *Homerus* de Achille cum Hectore pugnante, Il. X. v. 319.

Ὡς εἰπὼν ἀπέλαμπε· σὺν αὐτῷ δ' ὦρτο Ἀχιλλεὺς
Πηλείδης δεκτῇ, θρασέων κακὸν Ἕκτορι δῖον,
Εἰσορόων χρόα καλὸν, ἕπη εἴξειε μάλιστα, &c.
Sic ex cuspide fulgor splendebat hinc acuta, quam Achilles
Vibrabat dextera, cogitans malum Hectori divino.
Inspiciens corpus pulchrum, ubi cederet maxime.

Similiter fere *Virgil.* de Daete l. V. Aneidos:

Ille, velut celsam oppugnat qui molibus urbem,
Aut montana sedet circum castella sub armis,
Nunc hos, nunc illas aditus, omnemque pererrat
Arte locum, & variis assultibus irritus urget.

F. T.

7. Καὶ πρῶτος αὐτὸς ἑαυτοῦ εἶναι βουλόμενος] *Seneca* lib. III. de Ira, cap. 31. *Nulli ad aliena respicienti sua placent. Inde diis quoque irascimur, quod aliquis nos antecedat, oblivi quantum hominum retro sit; & paucis invidentes quantum a tergo sequatur ingentis invidentiae.* F. T.

7. Παρωγκωνίζεται] *Alciphr.* I. p. 26. παρωγκωνίσασθαι τοὺς ἑταίρους βουλόμενος, ubi *Bergl.* idem verbum ex *Heliod.* & hoc Luciani loco adfert. F. F. R.

9. Ἔνθα ὁ μὲν χρηστὸς] *Plutarch.* de discrim. amici & adulatoris: ὥσπερ δὲ τοὺς ἀληθινοὺς λέοντος φίλους, καὶ ὅσα διὰ πλησιάζειν ἐν δὲ μὴ δύνηται, φανερᾶς μὲ ὑποσαίνει, καὶ θέλγει, καὶ τίθησι, ὡς ἀρούσους, λάθρα δ' ὑφίσι τοὺς ὑποστείρους ἀμβολὰς· κρυφίᾳ δὲ λόγῳ κνίσαντος ἕλκος, κἂν μὴ παιδιὰς εὐθὺς ἐξεργάσηται, τὸ τῆς Μηδίας φυλάττειν μιμησάμενος ὧν δὲ ὁ Μήδος τῷ πυρὶ τὸ Ἀλεξάνδρου χορεῦον πολέμιον εἶδος ἔξαρχος, καὶ σοφιστὴς καυφᾶς ἐπὶ τοὺς ἀρίστους σωτηλογήσας. ἐκάλουν ἂν θαῤῥοῦντες ἅττιζ καὶ δάκνειν ταῖς διαβολαῖς, διδύσκειν, ὅτι κἂν θηριώδη τὸ ἕλκος ὁ διήγημός, ἀλλὰ μόνοι τὸ διαβολῆς τοιούτοις μίσος ταῖς ὕλαις, μᾶλλον δὲ ναυσιάσιν ἀφαιρούμενοι καρκινώσει διαβροθεῖς Ἀλέξανδρος ἀπέλυσε Καλλισθένη, καὶ Παρμενίωνα, καὶ Φιλόταν, &c. *Adulator autem veros amicos arcet, neque appropinquare sinit: aut, si hoc non potest, palam quidem eos demulcet, colitque, & admiratur, ut melieres: clanculum autem submittit aliquas & spargit calumnias. Ubi autem occultus ferino ulceris pruri-*

εὐθὺς ἀνατέτραπ⟩, καὶ πρασίνῳ⟩, καὶ τὸ τελευταῖον ἀτίμως ἐξέωσται. ὁ δὲ κολακευτικώτερος⟩, καὶ πρὸς τὰς τοιαύτας κακοηθείας πιθανώτερος⟩, εὐδοκιμεῖ. καὶ ὅλως [a] ὁ φθάσας κρατεῖ. τὰ γὰρ τῆ Ὁμήρου πάνυ ἐπαληθεύουσιν, ὅτι

Ξυνὸς ἐνυάλιος⟩, καὶ [b] τ' ἀταρέοισι κατέκτα.

τοιγαροῦν ὡς ἐπὶ μικρῶν τῶν ἀγώνων⟩ ὄντων⟩, ποικίλας κατ' ἀλλήλων ὁδοὺς ἐπινοοῦσιν, ὧν ταχίστη καὶ ἐπισφαλεστάτη ἐστὶν ἡ διαβολή· τὴν μὲν ἀρχὴν ἀπὸ φθόνου [c] ἡμισυέλπιδος⟩ λαμβάνουσα· οἰκτροτέρα δὲ, καὶ τραγικὰ ἐπάγουσα τὰ τέλη, καὶ πολλῶν συμφορῶν ἀνάπλεα.

Οὐ μέντοι μικρὸν, οὐδὲ ἁπλοῦν ἐστι τοῦτο, ὡς ἄν τις ὑπολάβοι, ἀλλὰ πολλῆς μὲ

10 expelliturque tandem cum ignominia: floret contra ea, qui plus adulando valet, & ad malas id genus artes est probabilior. In universum vincit, qui alterum occupat, veraque deprehenduntur Homerica illa:

15 *Nam communis amat caedentem caedere Mavors.*

Igitur cum de rebus non parvis certamen sit, varia comminiscuntur contra se invicem compendia, quorum celerrimum & 20 periculosissimum est delatio, quae initium sumit ab invidia bonae aliquid spei reliquum habente, sed miseriores longe tragicosque exitus, & multis refertos calamitatibus inferens.

25 11. Verum enim vero non parvum, neque simplex quiddam hoc est, ut suspicetur

a Ὁ] Artic. addunt *J.* & *V2.* Omittunt B. Cod. & Edd. *Fl. Fr. P. S.* &c. b Τὸν] Τε *Homer.* c Ἡμισυέλπιδος⟩] Nil mut. Edd. neque Cod. B. ἡ μίσος⟩ ἡ ἐλπίς⟩ forsc. legend. adpinxit aliquis margini.

rum excitavit, si non statim rem perfecit, memoria tamen tenet atque observat Medii dictum. Fuit is Medius chori adulatorum, qui Alexandrum cingebat, veluti princeps, & calumniatorum summus, praestantissimis imminens. Jubebat autem suos andacter calumnias jacere, iisque mordere alios: docens, tametsi admorsus sulcus sanaverit, tamen calumnia cicatricem manuram. His quidem cicatricibus, ac vomicis, aut gangraenis potius & cancris corrosus Alexander Callisthenem perdidit, & Parmenionem & Philotam, &c. Cujus quidem Philotae historiam ab aemulo Cratero per calumniam subversi operae pretium est legisse apud *Curtium* lib. VI. cap. 8. quae mirum in modum haec, & sequentia illustrat. *J. T.*

13. Εὐδοκιμεῖ, καὶ ὅλως φθάσας κρατεῖ] Haec ita potius interpretarer: *primas tenet, & illum denique praevertens superat: quandoquidem exemplo suo hujus Homerici dicti veritatem confirmant.*

Mars dubius saepe & victorem stravit ovantem.
J. T.

14. Ὁ φθάσας] *Ven.* utraque agnoscunt hunc articulum; reliquae respuunt. *M. du S.*

Ibid. Τὸ γὰρ τῆ Ὁμήρου] Sic fere in Ep. ad *Roman.* 2. 14. Ὅταν — τὰ τῆ νόμου ποιῶ. quibus verbis *Elsner.* haec Luciani aliaque similia addit. *J. F. R.*

16. Ξυνὸς ἐνυάλιος⟩] Hectoris verba sunt *Iliad.* Σ. v. 309. *Livius* lib. XXVIII. cap. 19. *ubi Mars communis & victum saepe erigeret, & affligeret victorem. Propert.* II. 27. *Cum Mavors dubias miscet utrimque manus. Ovid.* 1. Amor. el. 9. *Mars dubius*, &c. *J. T.*

Ξυνὸς ἐνυάλιος⟩] *Hom.* Il. Σ. 309. *M. du S.*

Ibid. Τὸν κταν.] Adscripserat *Solan.* τε in *Homero* esse pro τὸν, recte; sed quod etiam adleverat B. i. e. Basilienses, sic habere, erravit; nam utraque *Bas.* aeque τ' habet, ac reliquae. Forsan Codicem B. significare voluit, quod credo, non tamen recipio, quia etiam τ' in ipso Homero legi potest. *J. F. R.*

19. Ποικίλας — ὁδοὺς ἐπινοοῦσι] Unde invidiam πολυμήχανον & πάντολμον θηρίον *Photius* vocat, epist. prima, commate νς'. *J. T.*

22. Ἡμισυέλπιδος⟩] Scriptum fuisse ἡ μίσος⟩ ἡ ἐλπίδος⟩, minime dubito. Vulgatam tamen tuentur omnes libri & ipse Codex Ox. *M. du S.*

26. Ἀλλὰ πολλῆς μὲ τύχης] Vere. nam, ut ait *Plautus* Captiv. II. 1.

Doli non doli sunt, nisi astu colas:
Sed malum maximum, si id palam provenit.
J. T.

30. Οὐδ' ἂν κατίσχυσε] *Cicero* pro Cluentio, cap. 65. *Hac uno modo saepe multorum improbitate depressa veritas emergit, & innocentia defensio intercluso respirat: quod aut ii, qui ad fraudem callidi sunt, non tantum audent, quantum excogitant: aut illi, quorum eminet audacia, atque projecta est, a consiliis malitia deseruntur. Quod si aut confidens astutia, aut callida esset audacia, vix ullo resisti modo posset.* *J. T.*

35. Ὁ τιμώμενος⟩] *Sarisberiensis* lib. VII. Policratici, cap. 24. *Ubique tamen, qui illustrioribus claruerunt meritis, acrius invidia toxicato dente roduntur. Vellejus Paterc.* lib. II. c. 40. *Numquam eminentia invidia caruit,*

tur aliquis, ſed arte multa, nec ingenio pauco, exquiſitaque cura indigens. Neque enim tantum noceret delatio, niſi probabili quadam ratione fieret: neque valeret aliquid, contra valentiorem omnibus veritatem, niſi allectamenti plurimum, & probabilitatis, & ſexcenta alia ad audientes machinaretur.

12. Defertur ergo ut plurimum ille, qui maximo in honore eſt, atque ob id ipſum eorum, quos poſt ſe reliquit, invidiae expoſitus. In hunc enim tela omnes dirigunt, tanquam obſtaculum quoddam atque impedimentum ipſum intuentes, dum putat unusquisque, primum ſe ſe futurum, expugnato illo principe, & de amicitia regis amoto. Quale quid in gymnico etiam certamine fit in curſoribus. Nam ibi quoque bonus curſor, ubi primum decidit repagu-

τέχνης, οὐκ ὀλίγης δὲ ἀγχινοίας, ἀκριβοῦς δέ τινος ἐπιμελείας δεόμενον. εἰ γὰρ ἂν τοσαῦτα ἔβλαπτεν ἡ διαβολὴ, εἰ μὴ πιθανόν τινα τρόπον ἐγίγνετο. εἰ δ' ἂν [d] κατίσχυσε τῶν πάντων ἰσχυροτέραν ἀλήθειαν, εἰ μὴ πολὺ τὸ ἐπαγωγὸν, καὶ πιθανὸν, καὶ μυρία ἄλλα παρεσκεύαστο καθ' ὧν ἀκουόντων.

Διαβάλλει μὲν οὖν ὡς τὸ πολὺ μάλιστα ὁ τιμώμενος, καὶ διὰ τοῦτο τοῖς ὑπολειπομένοις αὐτοῦ ὀπίσθιος· ἅπαντες γὰρ τῷ δ' ἐπιτοξάζουσι, καθάπερ τι κώλυμα καὶ ἐμπόδιον προορώμενοι. καὶ ἕκαστος οἴεται πρῶτος αὐτὸς ἔσεσθαι, τοῦ κορυφαίου ἐκείνου ἐκπολιορκήσαντες, καὶ τῆς φιλίας ἀποσκευασάμενοι. οἷόν τι καὶ ἐπὶ τοῖς γυμνικοῖς ἀγῶσιν [e] ὑπὸ τῶν δρομέων γίγνεται. καὶ γὰρ ὁ μὲν ἀγαθὸς δρομεὺς, ἂν ὕσπληγξ εὐθὺς καλα-

[d] Κατίσχυσε] Κατίσχυε *Coll.* & Schol. [e] Ὑπὸ] Ἐπὶ Edd. priores, & B.

30. Κατίσχυσε] Καθεδώκασιν. *G.*
43. Τῆς ὕσπληγ[ος] Καὶ ὁ τόπος καὶ ὁ σ. ο. ο. τ. λ. φ. ἐνταῦθα μὲν τὴν ἀφετηρίαν σημαίνει. σημαίνει δὲ καὶ φραγέλλιον, καὶ βούκεντρον, καὶ μάστιγα. *G.*

rent. Livius lib. XLV. cap. 35. de Paulo Macedonico, cui triumphus negabatur: *Intacta invidia media ſunt; ad ſumma fere tendit.* Apollodorus Comicus:

Πρὸς γὰρ τὸ λαμπρὸν ὁ φθόνος διάζεται.
Nam rebus obſtat praeluſtribus invidia.

Cyprianus de Zelo & Livore: *Quanto ille, cui invidetur, ſucceſſu meliore profecerit, tanto invidus in majus incendium liveris ignibus inardeſcit.* Philo περὶ Ἰωσήφ· φθόνος δὲ ἀεὶ ταῖς μεγάλαις εὐπραγίαις ἀντίπαλος. *Invidia ſemper magnae felicitatis adverſaria eſt. Lucret.* lib. III.

Conſimili ratione ab eodem ſaepe timore
Macerat invidia, ante oculos illum eſſe potentem,
Illum adſpectari, clarus qui incedit honore:
Ipſi ſe in tenebris volvi, caenoque queruntur.

Infinita porro ſunt, quae in hanc ſententiam cum apud Graecos, tum apud Latinos Scriptores belle dicta reperias. *J. T.*

Ibid. Τοῖς ὑπολειπομένοις] *Nam qui invidet, minor eſt*, ut ait *Plinius* lib. VI. epiſt. 17. Et, ſecundum *Plautum* in Captiv. Act. III. Sc. 4.

Eſt miſerorum, ut malevolentes ſint, atque invideant bonis. *J. T.*

Τοῖς ὑπολειπομένοις] Melius, dignatione inferioribus. *J. T.*

37. Τῷ δ' ἐπιτοξάζουσι] Ita recte pleraeque editiones. uti eſt apud *Homerum* Il. Γ. O. tamen & *Fl.* τὸν δὲ, prave. *M. du S.*

39. Τὸν κορυφαῖον ἐκεῖνον] Verto, *modo principem illum & in faſtigio dignationis collocatum, expugnaverit, ac de illo amicitia gradu deturbaverit.* *J. T.*

41. Καὶ ἐπὶ τοῖς γυμνικοῖς] *Pindarus* Iſthm. Carm. IV.

Ἔστιν δ' ἀφάνεια τύχας
Καὶ μεταμαιόμενον,
Πρὶν τέλος ἕκαστον ἰκέσθαι.
Τῶν τε γὰρ διδοῖ τέλος,
Καὶ κρέσσον ἀνδρῶν χειρόνων
Ἔσφαλε τύχα καλαμάρψασα.

Id eſt,

Eſt tamen incertitudo fortunae etiam pugnantium, priusquam ad finem ſummum veniant. Horum enim dat finem, & virorum deteriorum ars corripiens praeſantiorem ſupplantat. *J. T.*

42. Ὑπὸ] In omnibus Impreſſis & Mſſ. ἐπὶ, quod ego mutare non ſum cunctatus. *M. du S.*

Ἐπὶ τῶν δρομέων] Non ſuſtinui vulgatum ἐπὶ repetere, quod ex praemiſſo ἐπὶ, & ſcribendi compendio natum locum hic habere nequit. Quare audaciae veniam dabit ipſa neceſſitas. *J. F. R.*

43. Τῆς ὕσπληγ[ος] εὐθὺς καλαπειτούσης] Ὕσπληγξ ſive βουλ-

καλαπεσύσης, μόνον τῶ πρόσω ἐφιέμεν@, ἢ τ ἀφάνοιαν ἀποτείνας πρὸς τὸ τέρμα, [a] καὶν τοῖς ποσὶ τ ἐλπίδα τ νίκης ἔχων, τῶ πλησίον οὐδὲν κακουργεῖ, οὐδέ τι τ χεῖ@ς ἀγωνιστὰς πολυπραγμονεῖ. ὁ δὲ κακὸς ἐκεῖν@, ἢ ἄναθλ@ ἀνταγωνιστὴς, ἀπογνὺς τ ἐκ τῶ τάχους ἐλπίδα, ὅλ τ καλοτεχνίαν ἐτράπελο· ἢ τοῦτο μόνον ἐξ ἅπαντ@ σκοπεῖ, ὅπως τ τρέχοντα ἐπισχὼν, [b] ἢ ἐμποδίσας, ἐπιστομιεῖ, ὡς, εἰ τοῦτο ἁμάρτοι, οὐκ ἄν ποτε νικῆσαι δυνάμεν@. [c] ὁμοίως δὲ τούτοις, καὶν ταῖς φιλίαις τ [d] εὐδαιμόνων γίγνε@· ὁ μὲν προέχων, αὐτίκα ἐπιβουλεύε@· ἢ ἀφύλακτ@ ἐν μέσῳ

lum, ſolum anteriora petens, & ad metam intendens animum, ſuisque in pedibus ſpem victoriae reponens, nihil mali infert alii, neque quidquam adverſus certatores machinatur. At ille malus, abjecta ſpe celeritatis, ad malas artes converſus, illud ſolum omnino ſpectat, quomodo retentum impeditumve illum curſorem ſufflaminet, ut qui, ſi hoc non ſuccedat, vincere nunquam poſſit. Simile quid hiſce in amicitiis beatorum ſolet evenire. Qui enim primas tenet, inſidiantibus ſtatim expoſitus eſt, & ſi incautus deprehendatur inter medios inimicos,

a Καὶν] Recte *J. S.* Κἂν male P. Καὶ etiam male Cod. B. b Ἢ] Καὶ B. c Ὁμοίως] Ὅμοι@ male *El.* d Εὐδαιμ. γίγνεται] Εὐδαιμόνων τούτων γίγν. B.

βαλῆς, item γραμμὴ Polluci, repagula, quæ Latini *Carceres* vocabant, quibus apertis, non *fractis*, ut interpres habet, emittebantur currus. Videtur hic extentus funis fuiſſe, quo velut repagulo curſores continebantur; eoque remiſſo procurrebant. *J.T.*

Τῆς ἴσταλγγ@ — καλαπεσύσης] Conſtat jam ſatis, docente praeſertim *Salmaſio* Plin. exercit. p. 648. ἴσταλγξ eſſe *repagulum*, vectim transverſum, qui aequaret vel equos vel curſores, jam in linea ſtantes, ac paratos ad curſum. Haec ἴσταλγξ ſubito utrinque laxata decidebat in ſubjectam γραμμὴν, βαλῆδα, lineam cavatam, ad cujus modulum ita attemperate facta erat, ut decidens illam cavitatem impleret, & reliquo ſolo aequaret. Unice huc facit *Statii* locus Theb. 6, 593.

Ut ruit, atque aequum ſubmiſit regula limen,
Corripuere leves ſpatium.

ad quem caeteros laudat *Barthius*. Diſertus etiam *Harpocrationis* locus in βαλῆδι. Haec faciunt etiam ad ſimilem locum noſtri, ſupra *Timon.* c. 20. *J.M.G.*

44. Μόνον τῶ πρόσω] Interpres vertit *primas affectare*, ac ſi τ πρωτεῖον legeretur. Τῶ πρόσω ἐφιέμ@, eſt: *tota mente intentus in ſpatium, quod curſu conficiendum reſtat, quo id abſolvat.* Nemo hunc locum melius interpretabitur, quam *Virgil.* lib. V. Aeneidos:

— — Signoque repente
Corripiunt ſpatia audito, limenque relinquunt
Effuſi, nimbo ſimiles: ſimul ultima ſignant.

Quod ad verbum eſt, κἂν ἀφάνοιαν κἀποτείνας πρὸς τὸ τέρμα. *J.T.*

47. Οὐδέ τι τ κατὰ τὰς ἀγωνιστὰς] Οὐδέ τι κατὰ τ συναγωνιστῶν legendum videtur. *F.G.*

49. Καὶ ἄναθλ@ ἀνταγωνιστὴς] *Cicero* Philippica X. cap. 1. *Declaraſti enim verum eſſe id, quod ego ſemper ſenſi, Neminem alterius, qui ſua conſideret, virtuti invidere.* *J.T.*

53. Ἐπιστομιεῖ] An in os cadere faciat? Supra *pro Imag.* c. 10. μὴ δὲ ὑπὲρ τ κλέος ἴσως τὸ ἐπίδημον, μὴ ἐπιστομίσῃ μοί φησιν ἐμπεφυκότος. *F.G.* Alias eſſe *os obturo*, niſi notum, vid. notata ad l. d. & *Jov. Trag.* c. 35. ac *Liban.* Ep. 12. f. *J.F.R.*

56. Ὁ γὰρ προέχων] Peſſime interpres expoſuit, *qui prominet.* Repone, *qui ceteris antiſtat*: ut apud Catullum:

Veranni, omnibus e meis amicis
Antiſtans mihi millibus trecentis.

J.T.

57. Καὶ ἀφύλακτ@] Cyprianus de ſimplicitate Praelatorum: *Facilior cautio eſt, ubi manifeſta formido eſt; & ad certamen animus ante praeſtruitur, quando ſe adverſarius confitetur.* Verum, ut bene Seneca, *Profeſſa perdunt odia vindicta locum.* *J.T.*

Ibid. Ἐν μέσῳ λυφθεὶς] Non ſatisfacit mihi interpres. Malim, *circumventus rapitur.* Eleganter Auſonius in Cupidine Crucifixo locum hunc illuſtrat:

— Hoſtemque unum loca non ſua nactum
Factu nube premunt. Trepidantem, & caſſa parantem
Suffugia, in caſtum media traxere catervae.
Eligitur moeſto, &c.

Contra apud *Ciceronem* pro Cluentio c. 65. *Innocentia defenſio ſaepe multorum improbitate intercluſa reſpirat.* *J.T.*

64. Ἢ ἐ ἀκόντιον] Sic *Ven.* utraque: reliqui Impreſſi & Cod. Ox. μηδὲ vel μὴ δ'. *M. du S.*

Ibid. Μηδ' ἀκόντιον] Lege ἠδ', i. e. ᾗ. Τὸ μηδὲ hic locum non habet. *F.G.* Adeo placet, ut putem in con-

cor, abripitur. At isti amantur & videntur amici ob id ipsum, quod laedere visi sunt alios.

13. Fidem autem delationi non temere excogitant, sed in eo omni elaborant studio, veriti, ne quid absonum affingant aut alienum. Quare plerumque iis, quae insunt huic, quem calumniari volunt, in pejorem partem detortis, crimina faciunt non improbabilia: medicum, ut hoc utar, calumniantur veneficum, divitem vero tanquam dominationis appetentem; ministrum denique dominationis *suspectum* proditionis *faciunt*.

ληφθεὶς τῶν δυσμενῶν, ἁπτέαδη· οἱ δὲ ἀγαπῶνται, καὶ [e] φίλοι δοκοῦσιν, ἐξ ὧν ἄλλους βλάπτειν ἔδοξαν.

Τό, τε ἀξιόπιστον τῆς διαβολῆς οὐχ ὡς ἔτυχεν ἐπινοοῦσιν, ἀλλ' ἐν τούτῳ τὸ πᾶν αὐτοῖς ὀφθὲν ἔργον, δεδοικόσι τι [f] προσάψαι ἀπρεπὲς, [g] ἢ ἀλλότριον. ὡς γοῦν ἐπὶ πολὺ τὰ προσόντα τῷ διαβαλλομένῳ πρὸς τὸ χεῖρον μεταβάλλουσι, οὐκ ἀπιθάνους ποιοῦσι τὰς κατηγορίας, οἷον τὸν μὲν ἰατρὸν διαβάλλουσιν ὡς φαρμακέα, τὸν πλούσιον δὲ ὡς τύραννον, τὸν τυραννικὸν δὲ ὡς προδοτικόν.

Ἐνίοτε

[e] Φίλοι] Φίλον B. cetera desunt usque ad ἀξιόπιστον, ex quo πίστον tantum adscivit. [f] Προσάψαι] Προσάψειαι, B.. [g] Ἢ ἀ] Recepi ex marg. *A1.* & *V2.* & *J.* Mox ἢ *P. S Amst. M1 Fl. Ald. Fr. H.* aeque male. *M2* B.

contextum recipiendum. *J.F.R.*

65. Τὰ προσόντα] Hic sunt vel fortunae, vel ingenii, vel quaecunque alia bona, commoda, conditio: quae alicui adsunt, quibusve conspicuus est. *J.T.*

66. Πρὸς τὸ χεῖρον μεταβάλλουσι] *Basilius Magnus* de Invidia: Δικαίως δὲ ταῖς μὲ τὸ χεῖρον ἐξεταζούσαις τὸ ἐπαινετὸν διαστύσαι, καὶ ἐκ γείτονος πανοῦργον ἀποδεῖξαι. *Improbum autem est, in pejus detorquendo, quod laudabile est, culpare, & e malitia vicinia virtutem criminari.* *Sarisberiensis* lib. VII. Policratici, capite 24. de calumnia loquens: *Et nunc quidem*, inquit, *bona aliena pervertit, nunc minuit: mala autem fingit, quae non sunt; aut magnificat, & extollit, si qua sunt.* Contra ea *Quintilianus* lib. II. cap. 12. *Est praeterea quaedam virtutum vitiorumque vicinia, qua maledicus pro libero, temerarius pro forti, effusus pro copioso accipitur.* Sic & in amore, & in amicitia vitia proximarum virtutum appellationibus velantur. *Lucretius* lib. IV.

Nigra μελίχρως *est, immunda & foetida* ἄκοσμος.
Caesia γλαυκίδων, *nervosa & lignea* δρυὸς, &c.

Et apud *Theocritum* Battus Idyl. X.

Βομβύκα χαρίεντα, Σύραν καλέοντι τὸ πάντες,
Ἴσχνον, ἀλιπάνουν. ἐγὼ δὲ μόνος μελίχλωρον.
O Bombyce venusta, omnes te Syram vocant,
Tenuem, sole adustum. ego vero solus flavam mellis instar.

Et item apud *Aristaenetum* illius vitiorum in melius interpretationis amatorium exemplum, lib. I. epist. 18. Καὶ ὁ μέν τις τὴν νύμφην, ὅτι σιμὴ, ἐκίχλην παρὰ σὲ ἀληθῆ ὀνομάζει· τῷ δὲ τὸ ὑγρὸν βασιλικὸν ἴφυς· τὸ δὲ λίαν μέσον σώφρον ἰδὼν ἐρυθρότριχα ἴσχνα μέλανας δὲ ἀφθάλμους ἰουλώδεις, λάλους δὲ σιγῶν παῖδας προσίμους μελιχρόους δὲ οὐ τύφοντα τὸν, ἀλλ' ἁ ποίμνια εἶναι. Ubi nisi & in Platone ita legeretur, & a Plutarcho in προσοίκημα mutatum esset, χρῶμα pro ποίημα legerem. Neque vel ita tamen Platonis mihi locus sanus esse videtur. Μελαγχλάνους δὲ ἐ τύφομα εἶπε τινὲς ἄλλα ποίημα, ἢ ἁμαρτῶ ὑποκορίζομένου τι ἐ ὑγρῶς φέροντος τὴν ὀχρότητα, ἵνα ἐκεῖ ὑφαίνῃ. Lege, μελανχλώρους, (sive μελίχρως, ut alii malunt) δὲ ἡ τύφομα οὐδὲ ἀλλ' ἁ χρῶμα εἶναι ἁμαρτῶ &c. ad plures illi sermo institutus est, hic ut τὸ εἶναι vitiosum esse, quivis facile deprehendat. Ceterae mendae manifestae sunt. Posset autem τὸ ποίημα *facies* verti: nisi quis προσοίκημα cum Plutarcho malit: cujus vocis vim *Cicero* pluribus explicat, lib. II. de Oratore cap. XIV. *ut cum in sole ambulem, etiamsi aliam ob causam ambulem, fieri naturae tamen, ut colorer.* De Amicitia locus est eximius, sed prolixior, apud *Horatium* lib. I. Sat. 3. ubi tandem livorem nostrum, & animi aeruginem perstringit, dicens:

At nos virtutes ipsas invertimus; atque
Sincerum cupimus vas incrustare. probus *quis*
Nobiscum vivit? multum demissus homo. *illi*
Tardo *cognomen* pingui damus. *pro* bene sano,
Ac non incauto, fictum, astutumque *vocamus*, &c.

Plura ad Lucret. & Horatium *Lambinus* congessit, quae describere nolo, ne alienae fructum diligentiae videar velle intercipere. *J.T.*

69. Τὸν τυραννικὸν] Malim, *tyrannidis*, vel *tyrannidi ministrum*, quam *tyrannum*, vertere. *J.T.*

Τὸν τυραννικὸν] Mutuo se explicant ὁ βασιλικὸς apud *Joannem* Evangelistam 4, 46. & hic noster τυραννικός. Non est tyrannus ipse ὁ τυραννικὸς, sed minister tyrannidis, humilis apud tyrannum, ad opprimendos cives operam suam illi commodans, certe pollicens, atque opportunus ob id ipsum suspicioni, illum adeo sedulo agere omnia, uti proditionis consilium tegat:

ut

Ἐνίοτε μέντοι ὁ ἀκροώμενος αὐτὸς ἐπιβάλλει τὴν ἀλαζονείας τὰς ἀλαφορὰς. καὶ πρὸς τὸν ἐκείνου τρόπον οἱ κακοήθεις αὐτοὶ ἁρμοζόμενοι, εὐστοχοῦσιν. ἢν μὲν γὰρ ζηλότυπον αὐτὸν ὄντα ἴδωσι, Διέγευσέ, [a] φασι, τὴν γυναῖκί σου τῷ δείπνῳ, καὶ ἀπιδὼν ἐς αὐτὴν, [b] ἀπεστέναξέ. καὶ ἡ Στρατονίκη πρὸς αὐτὸν ὑμάλα [c] ἀηδῶς, καὶ ὅλως ἐρωτικήν· καί τινες καὶ μοιχικαὶ πρὸς αὐτὸν αἱ ἀλαζολαί. ἢν δὲ φοιτητικὸς ᾖ, καὶ ὅτι [d] τοῦτῳ μέγα φρονῇ, μὰ Δί', ἐκλευασέ σου φιλόξενος τὰ ἔπη, καὶ διέσυρε, καὶ ἄμελρα εἶπεν αὐτὰ, καὶ κακοσύνθετα. πρὸς δὲ τὸν εὐσεβῆ, καὶ φιλόθεον, ἄθεος καὶ ἀνόσιος ὁ φίλος ἀλαζὼν, καὶ ὡς τὸ θεῖον παροιθούμενος, καὶ τὴν πρόνοιαν ἀγνούμενος. ὁ δὲ

14. Interdum vero ipse, qui audit, diversam calumniandi rationem subjicit, ut maligni, ad ipsius se mores dum componunt, scopum feriant. Si enim Zelotypum esse videant, *In coena*, inquiunt, *innuit uxori tuae, & intuitus eam ingemuit: vicissim ad illum Stratonice respexit non sane injucunde, & vultu omnino amatorio.* Et *praesto sunt*, quaedam etiam aliae de ipsius adulteriis calumniae. Si vero valeat poëtica facultate, eaque in re sibi placeat, *Per Jovem*, ait, *risit versus tuos Philoxenus, & traduxit, & immodulatos esse dixit, & male compositos.* Apud religiosum autem atque pium, pro atheo & profano amicus defertur, qui Deum respuat, & neget providen-

a Φασι] Sic restituit *Solan.* Vulgo φησι. In B. erat φῆ per compend. pro φᾶσι. *b* Ἀπιδὼν ἐς] Sic Edd. Ἐπίδωκε B. Forsan ὑπιδὼν ἐς. *c* Ἀηδῶς] Sic B. Cod. ut *Toll.* voluit. Ἀηδῶς Edd. *d* Τούτῳ] Τοῦτο per compend. B.

77. Καὶ Στρατονίκη] Τὴν Σελεύκου Στρατονίκην λέγει, ἧς ὁ υἱὸς * Σελεύκου Ἀντίοχος † ἐρασθεὶς πεῖθει τὸν πατέρα ‡ ταύτης ἀπαλλαγῆναι τῷ υἱῷ· πεῖθει δὲ νόσῳ ἀλοὺς καὶ § εἰς αὐτὸ γενόμενος τὸ θανεῖν ἀφ' ἧς εἰς τὴν Στρατονίκην ἔρωτα. ἐν ἀμηχανίᾳ δὲ τοῦ πατρὸς γιγνώσκοντος Σελεύκου, ἀφ' ἧς ὁ υἱὸν Ἀντίοχον, εἶτα σοφίᾳ ¶ Ἐρασιστράτου τοῦ ἰατροῦ γνωσθέντος τὴν παραίτιον τῆς νόσου τῷ ἔρωτι, ὑπεξέρη ταύτης ὁ πατὴρ τῷ υἱῷ. *V.*

* Σελεύκου] Καὶ Σελεύκου C. Sed errat Scholiastes; mater enim non erat. Pro *καὶ* ergo legendum τοῦ. *M. du S.*

† Ἐρασθεὶς] In C. ἐράσθη . . . ὡς νοσῆσαι καὶ θανεῖν ἀπιθάνῳ τῷ πατρὶ.

‡ Ταύτης παραχωρῆσαι] C. D. male αὐτῇ παραχωρῆσαι. *M. du S.* In editis male etiam legebatur παραχωρεῖσθαι. *J. F. R.*

§ Εἰς αὐτὸ γενόμενος —] C. D. male πρὸς αὐτῷ γ. τῷ θανεῖν διὰ τὴν πρὸς. *M. du S.*

¶ Ἐρασιστρ.] Omissum erat in editis: addidit *M. du S.*

ut ille Callicrates, qui dum se *τυραννικὸν* simulat apud Dionem Syracusanum, illum evertit. Vid. *Nepos* 10, 8. *J. M. G.*

75. Φασί] In omnibus libris nostris φησὶ, quamvis vertant, *inquiunt*, ego mutavi. *M. du S.*

77. Ἡ Στρατονίκη] Allusit partim ad historiam Antiochi Seleuci R. filii, qui novercæ amore flagrans ope Medici voti compos fuit factus: partim ad calumniam, qua Combabus fuit impugnatus apud eundem Seleucum, ac si Stratonices manifestarius adulter esset. Utramque noster fuse exponit in libello de Dea Syria: illam *Plutarchus* in vita Demetrii Poliorcetæ: quam breviter item noster attigit in Icaromenippo: Σελεύκου δὲ Ἀντίοχον ἐρᾶν Στρατονίκης διανύσῃ λάθρα τῇ μητρυιᾷ. *Seleuci autem filium Antiochum videbam clam Stratonicæ novercæ innuentem.* Ex hac historia effictam habes narratiunculam apud *Aristaenetum* lib. I. epist. XIII. Repositi autem, ejecta *uxoris* voce, nomen proprium, in quo ad historiam respicitur, quam exposuimus. Mox legam ἀηδῶς. Interpres non nimis bene vertit. *J. T.*

Ibid. Στρατονίκη] Adversantur haec fidei historiae; nemo enim vel tantillum Antiochi amorem subodoratus erat; quem ars Herasistrati sola detexit: sed & alibi noster in eundem incidit errorem. V. Ἰκαρ. c. 15. *M. du S.*

78. Ἀηδῶς] Mss. Ox. uti conjecerat *Tollius.* In reliquis ἀηδῶς. *M. du S.*

Ἀηδῶς] Cl. *Jens.* ad *Hermot.* sub init. vulgatam contra *Toll.* defendit, & potest mihi etiam ea ratione defendi, quod εἰκὸς intelligi queat, vel aliud verbum, quale Cl. *Gesner.* addit. Verum quando Cod. bonae notae habemus conjecturae *Tollianae* faventem, & melius procedit oratio, id recepi. *J. F. R.*

79. Ἐρωτικὴν] Ἐρωτικῶς. *F. G.*

81. Μὰ Δί'] *Th. Mag.* v. Μὰ haec adferens observat rarissime adfirmare τὸ μὰ. Sed vid. supra ad *Icarom.* c. 14. notata. *J. F. R.*

82. Φιλόξενος] Nobilis poëta Lyricus, qui cum Dionysii tyranni carmina liberius damnaret, ab eo in Latumias detrusus est: unde Tarentum aufugiens Dionysio revocanti epistolam misit una litera O, id est *u*, no-

dentiam. Alter autem audiens, oestro statim in aure percussus, incenditur, ut facile est ad intelligendum, & aversatur amicum, non expectata accurata demonstratione.

15. Talia enim omnino excogitantque & dicunt, quibus maxime norunt ad iram provocari audientem. Cumque sciant, ubi quisque vulneri maxime sit opportunus, eo collineant, & feriunt: adeo ut praesenti ira turbatus, non amplius veritati inquirendae vacet; sed etiam si causam dicere velit aliquis, non admittat, qui nec opinata auditione, tanquam vera, jam ante occupatus sit.

16. Efficacissimum enim profecto genus

ἀκούσας, εὐθὺς μύωπι ἀφὶ τῷ ὠτὸς τυπεὶς, ἀφλεχέαυ) ὡς τὸ εἰκὸς, καὶ ἀπέστραπται τ φίλον, ὑ θελμείνας τ ἀκριβῆ 90 ἔλεγχον.

Ὅλως γὰρ τὰ τοιαῦτα ἐπινοοῦσι καὶ λέγουσιν, ἃ μάλιστα ἴσασιν ἐς ὀργὴν δυνάμενα προκαλέσαθ τ ἀκροώμενον· καὶ ἔνθα [c] πρωτός ἐστιν ἕκαστος ἐπιστάμενοι, ἐπ' [f] ἐκεῖνο τοξεύουσι, καὶ ἀκοντίζουσιν ἐς [g] αὐτό, 95 ὥστε τῇ παραυτίκα ὀργῇ τέλαραγμένον, μηκέτι σχολὴν ἄγειν τῇ ἐξετάσει τ ἀληθείας· ἀλλὰ κἂν θέλῃ τις ἀπολογεῖσθαι, μὴ προσιέσθ τῷ παραδόξῳ τ ἀκροάσεως, ὡς [h] ἀληθεῖ προκαλειλημμένου.

Ἀνυσιμώταλον γὰρ [i] ὂν τὸ εἶδος τ διαβο-

e Πρωτός] Ex emendatione *Toll.* quam recepit etiam *A.* Πρῶτός Edd. vulgo male. *f* Ἐκεῖνο] Recte sic Ed. *Toll.* & *A.* Ἐκεῖνον male cett. *g* Αὐτὸ] Bene sic *Pell.* Αὐτὸν Edd. male, ne *Tolliana* quidem excepta. *h* Ἀληθῆ] Ἀληθῆ *Fl.* ἀληθείᾳ *Toll.* *i* Ὂν] Omittit B. Οὖσα vult *Fens.*

2. Ἀνυσιμώτατον] Δυνάμενον ἀνῦσαι. *G.*

notatam. plura *Suidas*. Meminit & *Plutarchus* de fortuna Alexandri, Orat. II. in initio. *J.T.*

Ibid. Καὶ ἄμετρα] *Hiulca*, interpres. Rectius, *immodulata*, ut *Horatius* in Arte:

Non quivis videt immodulata poëmata judex.

J.T.

84. Ὁ φίλος ἀφλεγόμενος] Hæc ad Lucianum ipsum spectare videntur impietatis accusatum. *M.V. La Croz.*

86. Ὁ δὲ ἀκούσας] Verte: *quo ille*, sc. amicus, *audito, statim velut œstro percitis auribus, uti par est, inflammatur, & moram accuratæ inquisitionis non ferens, aversatur amicum, repellitque. Plane enim ejusmodi mendacia confingunt, quibus maxime norunt audientis animum ad iram posse provocari.* *J.T.*

93. Καὶ ἔνθα πρωτός ἐστιν] Sic Alexander Parmenionis auctoritatem moleste ferens, a Cratero in Philotam, invidiosa illius & suspiciosa commemoratione accenditur: *Curtius* l. VI. cap. 8. Sic Nero a Capitone Cossutiano in Thraseam inflammatus, quod non adfuisset in Poppeæ Sabinæ contecratione, quam Nero præ ceteris dilexerat: *Tacitus* lib. XVI. cap. 22. Sic apud Phædrum libertus ille,

Adjecit id, quod sentiebat maxime
Dolituram amanti.

Ceterum exemplorum ὅσα κόνις. Benedictus male legit πρῶτος, pro πρωτὸς, vertitque *& qua parte præstat.* nos emendavimus & contextum, & interpreta-

tionem, vertentes, *& qua quisque parte maxime vulneri patet.* *J.T.*

Ibid. Πρωτός] Certa est *Tollii* haec emendatio. Quid enim est, quod ante eum in omnibus Impr. & O. Mss. legebatur πρῶτος? *M. du S.*

94. Ἐπ' ἐκεῖνον] Ἐπ' ἐκεῖνο Interpres legisse videtur. *F.G.*

95. Ἐς αὐτὸν] Glossema videtur. *F.G.*

97. Μηκέτι σχολὴν ἄγειν] Verterim: *indaganda, seu perscrutanda, veritati non modo non vacet: verum etiam, si quis objectum crimen diluere voluerit, non admittat defensionem, insolentia auditæ criminationis, tamquam veritate præoccupatus.* *J.T.*

99. Ὡς ἀληθεῖ] Nisi ἀληθεῖ hic neutro genere accipitur pro substantivo, legendum hic vel ἀληθείᾳ, quod malim; vel ἀληθοῦς, ut ad ἀκροάσεως referatur. *J.T.*

1. Ἀληθεῖ] Nescio quid *Tollius* haesitarit; ἀληθεῖ enim certe neutrum est, & finium, ac de mutatione ne cogitandum quidem. Vid. paullo supra notam *Fensii.* *J.F.R.*

2. Ἀνυσιμώταλον γὰρ ὄν] Atticismus, pro ἀνυσιμώταλον γάρ ἐστι. Sic *Homer.* Iliad. Θ. v. 306.

Μήκων δ' ὡς ἐτέρωσε κάρη βάλεν, ἥτ' ἐνὶ κήπῳ
Καρπῷ βριθομένη, νοτίῃσί τε εἰαρινῇσιν.

Pro βρίθεται. Pro ὁπότε malim, ὅς ποτε. *J.T.*

Ἀνυσιμώταλον γὰρ ὂν τὸ εἶδος τ ἀφροδίτης, τὸ ὑπερπαθὲς τ τῶ ἀκούοντος ἐπιθυμίας, ὁπότε ἐς τὸν Πτολεμαῖον τῷ Διονύσῳ ἐπικληθέντι, ἐγένετό τις, &c.] Pessime, nisi ve-

βολῆς, [a] τὸ ὑπεναντίον τῆ ἀκούοντος ἐπιθυμίας, [b] ὁπότε καὶ τῷ Πτολεμαίῳ τῷ Διονύσῳ ἐπικληθέντι, ἐγένετό τις, ὃς διέβαλε τὸ Πλατωνικὸν Δημήτριον, ὅτι ὕδωρ τε πίνει, καὶ μόνος τῶν ἄλλων γυναικεῖα οὐκ ἐνεδύσατο ἐν τοῖς Διονυσίοις. καὶ εἰ γε μὴ [c] κληθεὶς ἔωθεν ἔπινέ τε πάντων ὁρώντων,

calumniae, quod contrarium est audientis cupiditati: cum etiam apud Ptolemaeum illum qui Dionysus appellatus est, fuerit, qui deferret Platonicum Demetrium, quod aquam biberet, & solus muliebrem vestem non indueret Dionysiis. Et nisi ille vocatus postridie bibisset in conspectu omnium, &

a Τὸ ὑπεναντίον] Τῷ ὑπεναντίῳ B. b Ὁπότε] Ὡς πόλε vult *Toll.* Sed nil mut. Edd. nec B. c Κληθεὶς] Recte BC. *Fl. Fr. P.* &c. Κλιθεὶς male *F.* cum *V2.*

hementer me animus fallit, haec sese habent. Luxata est plane oratio, & male conjuncta, quae omnino est dividenda. Primo pro ὃν τὸ, scripsisse Lucianum existimo ὄντως. Dein post ἐπιθυμίας ponenda τελεία στιγμή, nec aliter video fecisse Florentinos; recte. Quae sequitur, est nova historia. Primum horum verborum membrum pertinet ad superius memorata, quemadmodum nimirum quis apud muliebriter pium accusatus, licet falsissime, impietatis, nullius veniae, immo ne defensionis quidem locum obtinere queat. *Revera enim* (addit Lucianus pro caussa) *haec est efficacissima calumniae species, quae alienum quid ab animi affectione audientis contineat. Quin etiam cum apud Ptolemaeum*, &c. *F.F.*

Ἀτυσιωτάτων γάρ] Facile probaverim emendationem doctissimi *Fensii*. Sed in eo aliter mihi videtur, quod illud ἐπότε καὶ τῷ Πτολεμαίῳ κ. τ. λ. sejungit a praecedentibus, & interpretatur, *Quin etiam cum apud Ptolemaeum*. Immo, quod ipsa etiam relativa particula ἐπότε indicat, artissime ista connexa sunt. Exemplum subjicitur illius observationis, quod dixerat τὸ παράδοξον τῆς ἀκροάσεως movere beatulos illos, τὸ ὑπεναντίον τῆ ἐπιθυμίας. Nempe quod vehementer optant homines, illud facile credunt, V.G. amari se: at cum semel adversantis huic persuasioni suspicionis, paradoxae initio, scintilla in animum incidit; ilicet ardent toti, a zelotypia in furorem ruunt. Sic Ptolemaei ἐπιθυμία est, Bacchum videri: hinc facile credit, bacchaturos in suam gratiam suos amicos. Παράδοξον est, Demetrium huic cupiditati regis adversari, in ea re, quam cordi adeo regi esse norit. Sed cum illud παράδοξον, illud ὑπεναντίον τῇ ἐπιθυμίᾳ, semel percussit aliqua fidei specie animum: actum est, periit Demetrius, nisi praesenti & extemporali remedio sibi succurrat. Huc etiam alterum de Alexandro & Hephaestione exemplum convenit. *F.M.G.*

Ibid. Τὸ εἰδὼς] Impressi omnes ὃν τὸ εἰδὼς. Cl. *Fensius* ὄντως scribendum putat; deinde post ἐπιθυμίας ponendam τελείαν στιγμήν. Ox. Cod. ὢν non agnoscit, recte. *M. du S.*

Ibid. Ὤν] *Solanus* ὢν delerat: ego certe non intruderem, si & in cett. abesset. At nondum rejicio, cum probabile non sit Librarios id quod difficilius est tam diligenter ingessisse; nam neque insolitus est Atticismus, sive πλεονάζων putes, sive participium pro ἐστὶ positum accipias, (cujus exempla satis dedimus alibi) adde *Herodian.* III. 12. 2. εἶδως δὲ ἀδύνατον ὂν δύο διαχειρίζειν βασιλείας. Sed vel magis abundat verbum εἰμὶ ibid. V. 8. 8. εἶδον ὄν εἶναι αὐτὸν ἐλεύθερον, quod *Steph.* expungendum censet, vel mutand. in ὃν ἤ. At forsan eodem modo hic in Luciano abundat ὢν atque infra *Pseudol.* c. 6. ἡ ἀναισχυντία ὄντα, quod ibi expositum vide; aliaque etiam de abundante verbo εἶναι addita. Conf. mox c. 20. ἐστὶ — ἀδελφή τις ὄντα. *F.F.R.*

4. Πτολεμαίῳ] Δ. Νίκῳ v. not. *Toll.* & *Herodian.* I. qui Antigoni etiam meminit Bacchum imitantis. Adde de hoc cognomento *Spanh.* 435. qui ex *Euseb.* Chron. confirmat. 61. 73. 194. Diserte apud *Clem. Alex.* IV. Ptolemaeorum dicitur, p. 22. A. ubi plures memorantur Reges deorum nomina usurpantes. At neque *quartus* neque *undecimus*, sed *decimus* erat. Vid. Tabulam Chronol. Cl. *Humphr. Prideaux.* Idem enim est cum *Aulete*, cui succesit Cleopatra Regum Ægypti ultima, primo tamen una cum Fratre regnans. Nisi forte hic Διόνυσος Νίκος ideo Νίκος dicatur, quia jam ante eum alius, nempe quartus ille, Διόνυσος dictus fuerit, qua de re nunc inquirere non vacat. Certe uterque Bacchi nomine non indignus, si id nominis non ab Ethnicis Bacchum ut numen colentibus, sed a nobis esset inditum, qui execramur. *M. du S.*

5. Τῷ Διονύσῳ ἐπικληθέντι] Qui undecimus fuit Ptolemæorum. *F.T.*

6. Τὸν Πλατωνικὸν Δημήτριον] Cujus & Antoninus Imp. meminit lib. VIII. cap. 22. adeatur Jonsius in Histor. Philosophica. *F.T.*

Ibid. Πλατ. Δημήτρ.] Quis ille Platonicus Demetrius, de quo nihil Diogenes? Adi *Tollium*. *M. du S.*

7. Γυναικεῖα] De eo more multa apud *Euripidem* in Bacchis p. 545. & seq. *M. du S.*

9. Ἔωθεν ἔπινε] Quo nihil viro gravi turpius, nisi cum res poscit, aut jubet valetudo: antiquis autem tam rarum & insuetum, ut etiam Apostolos illud diei tempus ab ebrietatis potuerit suspicione vindicare. Res igitur erat extremae luxuriae, quam & feminae adamabant nequiores. *Apulejus* lib. IX. *Quanto me felicior Daphne vicina, quae mero & prandio matutino saucia cum suis adulteris voluptatur.* Idem eodem libro: *matutino mero, & continuo stupro corpus emancipavat.* *F.T.*

10. Ταραντινίδιον] *Pollux* lib. VII. cap. 17. καὶ μὴν τὸ γε ταραντινίδιον λέγουσί τινες ὕδωρ, ἀνομασμένον ἀπὸ τῶν Ταραν-

& Tarentinula indutus saltasset cum cymbalis; perierat homo, qui non delectaretur vita regis, sed aemulatione quadam ductus sententiis, vitae, luxuriae, Ptolemaei contradiceret.

17. Apud Alexandrum vero maximum omnium crimen dictum esset, si quis neque

ἢ λαβὼν [d] ταραντινίδιον, ἐκυμβάλισέ [e] τε ἢ προσαρχήσαιτο, ἀπολώλει ἂν, ὡς οὐχ ἡδόμενος τῷ βίῳ τῷ βασιλέως, ἀλλ' ἀντισοφιστὴς ὤν, καὶ ἀντίτεχνος τοῦ Πτολεμαίου τρυφῆς.

Παρὰ δὲ Ἀλεξάνδρῳ, μεγίστη [f] τότε ἂν ἁπασῶν αἰτία βλασφημίας λέγοιτο, εἴ τις ἔλοιτό τις μὴ

[d] Ταραντινίδιον] Τυραντινίδιον male B. [e] Τε] Omittit B. [f] Τότε ἂν ἁπ.] Ποτὲ πασῶν ἂν B. Ἂν ποτὲ ἁπ. Pl. Vulgatum tenent cett.

10. Ταραντινίδιον] Θέρισμα λεπτὸν ἐξ διαφανὲς ἱμάτιον ἐ πάντως πορφυροῦν. V.

Ταραντίνον χρῆσιν ἐ τρυφῆς. Est autem pellucida vestis, Tarantinidion, ita a Tarentinorum usu luxuque appellata. Hesychius: *Ταραντινὸν*, sive, ut alii legunt, *ταραντινίδιον, ἱμάτιον γυναικεῖον λεπτὸν, πρόσωπες ἔχον ἐπὶ τῆ ἑνὸς μέρες. Tarantinidium, vestimentum muliebre tenue, fimbrias, seu villos habens ab una parte.* Utebantur eo plerumque meretrices. Lucian. in *Dial. Meretr.* VII. *Οὐκ αἰσχύνῃ μόνη ἐ ἑταιρῶν ἐπὶ ἀλλόδιον, οὐχ ὁμοῦ, ἐ ταραντινίδιον ἔχουσα.* Apud *Pollucem* cap. XIII. lib. VII. fragmentum est veteris poëtae, *Παρθένον δ' εἶναι δεῖ, φαῶν προσωπὸν, ἐ γυναικείαν στολήν. Virgo esse videtur, gerens fimbriatas vestes, & muliebrem stolam.* Muliebri autem veste Bacchus amiciebatur. Vide Senecam. Et Tragoedi, omnesque Dionysiaci artifices, quorum nota *Syrmata.* Apud eundem *Pollucem*, *Λοιδῶν χιτῶν τις βασσάρα, διονυσιακὸς, ποδήρης.* Et apud *Hesych. βασσάραι χιτῶνες, ὃς ἐφόρουν αἱ Θρᾴτιαι βάκχαι.* Hinc & Bacchus *βασσαρεὺς* dictus. Commentator vetus *Horat.* l. I. Od. XVIII. Bassareus *dictus est liber pater a genere vestis Baccharum*: unde & *Baccha* Bassarides *dicta Pers.* Bassaris & *Lyncem.* Bassaris *enim genus vestis est, ad pedes usque demissa, dicta a* Bassara, *loco Lydiae*, ubi fit. Ubi *Bassara* pro *Bassaris* legendum videtur. Verum Etymologici auctor & in etymologia, & in ipsa nominis denotatione variat. Quamquam etiam *Bassaris* apud Persii Scholiasten inveni, ad Sat. I. v. 101. *Bassarides*, inquit, *Baccha. Quibusdam videtur a genere vestis, qua Liber pater utitur, demissa ad talos, quam Thraces* Bassarin. *Quidam a vulpibus, quarum pellibus Baccha succingebantur. Vulpes Thraces* Bassares *dicunt.* J. T.

Ibid. Ἐκυμβάλισέ τε] Cymbala namque cum saltatione jungebantur in Deorum effeminato cultu: praesertim in festis Bacchi, Herculis, & Matris Deûm Cybeles. *Justinus* de Ptolemaeo Philopatore, lib. XXX. *adduntur instrumenta luxuriae, tympana & crepundia*; sive, ut alii malunt, *crepitacula.* Ubi tamen τὰ *crepundia* ab interprete esse censuerim. Nam de eodem loquens *Plutarch.* tympani tantum meminit. Sed, uti dixi, & cymbala in ejusmodi festis solemnia fuere. *Apulejus* de Gallis Cybeles, lib. VIII. Milesi. *Qui per plateas & oppida cymbalis & crotalis personantes, Deamque Syriam circumferentes mendicare compellunt.* *Lucretius* lib. III.

Tympana tenta tonant palmis, & cymbala circum
Concava, raucisonoque minantur cornua cantu.
Et Phrygio stimulat numero cava tibia mentis.

Erant autem ea vel ex aere, vel e buxo, quae mutuo collisu non ingratum sonum edebant. *Ausonius* in Epist. ad Paulinum XXV.

Cymbala dant flictu sonitum: dant pulpita saltu
Icta pedum: tentis reboant cava tympana tergis.

Propert. lib. III. el. XVI. ad Bacchum:

Levis odorato cervix manabit olivo,
Et series nudos veste fluente pedes.
Mollia Dircaea pulsabunt tympana Thebe;
Capripedes calamo Panes hiante canent.
Vertice turrigero juxta Dea magna Cybelle
Fundet ad Idaeos cymbala rauca choros.

Anthol. lib. IV. de Herc. & Baccho:

Ἀμφοῖν δὲ σῆλαι σωτῆρμονες· ἶπλα δ' ὅπλα
Νεβρὸς, λισσὴ, κύμβαλα δὲ, πλάταγή.
Sudorumque pares meta, paria arma: leonis
Exuvia, hinnuleus, cymbala cum strepitu.

Eleganter ad rem *Tertullian.* de Pallio: *At quin alius & fericatus & crepidam aratus incessit, & ut digne quidem Bacchantibus indumentis aliquid subtinniret, cymbalo incessit.* J. T.

12. Ἀντισοφιστὴς] Exprobrator. *Lactant.* lib. V. cap. 6. *Et quoniam mores ac vitia regis imitari genus obsequii judicatur, abjecerunt omnes pietatem; ne exprobrare regi scelus viderentur, si aliter viverent.* Vid. *Tacit.* XVI. 22. Et *Lactant.* l. V. cap. 9. p. 482. *Isocr.* p. 10. J. T.

15. Παρὰ δὲ Ἀλεξάνδρῳ] Malim ita vertere: *Ita & apud Alexandrum haec omnium maxime valebat calumnia, si quis neque colere ut Deum, neque adorare velle Hephaestionem deferebatur.* J. T.

μὴ σέβειν, μηδὲ προσκυνεῖν τ' Ἡφαιστίωνα. ἐπεὶ γὰρ ἀπέθανεν Ἡφαιστίων, ὑπὸ τῆς ἔρωτος Ἀλέξανδρος ἐβουλήθη προσθεῖναι καὶ τοῦτο τῇ λοιπῇ μεγαλουργίᾳ, καὶ θεὸν χειροτονῆσαι τ' τελευτηκότα. εὐθὺς οὖν νεώς τε [a] ἀνέστησαν αἱ πόλεις, καὶ τεμένη καθιδρύετο, καὶ βωμοὶ, καὶ θυσίαι, καὶ ἑορταὶ τῷ καινῷ τούτῳ θεῷ ἐπετελοῦντο, καὶ ὁ μέγιστος [b] ὅρκος ἦν ἅπασιν, Ἡφαιστίων. εἰ δέ τις ἢ μειδιάσειε πρὸς τὰ γιγνόμενα, ἢ μὴ φαίνοιτο πάνυ εὐσεβῶν, θάνατος ἐπέκειτο ἡ ζημία. ὑπολαμβάνοντες δὲ οἱ κόλακες τ' μειρακιώδη ταύτην τοῦ Ἀλεξάνδρου ἐπιθυμίαν, [c] προσεξέκαιον εὐθὺς, καὶ ἀνεζωπύρουν, ὀνείρατα διηγούμενοι τοῦ Ἡφαιστίωνος, ἐπιφανείας τινὰς, καὶ ἰάματα προσάπτοντες αὐτῷ, καὶ μαντείας ἐπιφημίζοντες. καὶ τέ-

colendum ſibi neque adorandum ſumſiſſet Hephaeſtionem. Cum enim deceſſiſſet Hephaeſtion, prae amore illius Alexander reliquae ſuae hoc etiam adſtruere magnificentiae voluit, & Deum ſuo ſuffragio facere defunctum. Statim ergo & templa excitare urbes, & loca conſecrari & arae, atque ſacrificia, feſtique dies novo Deo parari, ſanctiſſimumque omnibus jusjurandum eſſe Hephaeſtion. Si quis vero ſubrideret ad iſta, aut non ſatis religioſus eſſe videretur; mórtis illi poena erat propoſita. Excipientes porro puerilem hanc Alexandri cupiditatem adulatores, magis ſtatim eam incenderunt, excitaruntque, qui immiſſa ſibi ab Hephaeſtione inſomnia narrarent, praeſentiamque ſibi illius oblatam, & ſanationes quasdam illi tribuerent, vulgarentque edita ab illo oracula. Tandem ſacrificarunt velut Aſ-

a Ἀνέστησαν] Ἀνήσασαν marg. *A1.* b Ὅρκος ἦν ἅπασιν] Ἅπασιν ἦν ὁ ὅρκος B. c Προσεξέκαιον] Ἐξέκαιον male B.

28. Ὑπολαμβάνοντες] Ἀντὶ τοῦ προλαμβάνοντες. *V.*

29. Τὴν Ἀλεξάνδρου ἐπιθυμίαν προσεξέκαιον] Ὡς ὁ Μάγιστρος †Συλοκάκας ‡ λέγεται Λέοντα τ' βασιλέα ὅτι ἐξ-

βάκχου περὶ Θεοφάνους πολλὰ § τεραστώδη διεξιὼν ἐνέπτυσα, § ἄτε καὶ ἄκη, ἵνα μόνον εὐδοκιμοίη ψευδόμενος. *V.*

* Προλαμβάνοντες] Recepi ex C. Προσλαμβ—— *V.*

† Συλοκάκας] C. D. male Σιλοκάκας λ. ὅτε τ. β. Δαυΐδ ἀκχου. *M. du S.*

‡ Magiſtri fuit ſumma dignitas in aula Conſtantinopolitana, de qua vide *Meurſium* in Lexico Graeco barbaro. Quis autem hic Leo intelligatur, Thrax, Iſauricus, vel Copronymi filius, quaerent quibus per otium licebit. Interea hinc liquet, Scholiaſtam noſtrum ſaltem ante 1229. annos non viziſſe, quandoquidem tum regnare coepit Leo Thrax. *J. Cler.*

§ Ἄτε καὶ ἄκη] Exc. *G.* ἅτε καὶ ἄκυ. Barbare. Sed tamen genuinam puto eſſe ſcripturam. In C. ἀτε καὶ ἀκυ, ut in V. *M. du S.*

19. Ἐβουλήθη προσθεῖναι τοῦτο τῇ λοιπῇ μεγαλουργίᾳ] Praeceſſit Melanchthon in vertendo *ad reliquam funeris magnificentiam additum voluit.* Et ſequitur prompte Benedictus verba haec ipſa ſic exprimens, quod miror ab aliis, qui hunc dialogum & verſionem ejus tam accurate exegerunt, pro bono acceptum, quum nulla prorſus in Graecis fiat mentio illius funeris. Quin etiam μεγαλουργία non patitur, ut de impenſa pecuniaria intelligatur, Graecis ad eam exprimendam alia voce utentibus. Immo nec conſideratio magnificentiae funeris poteſt hic locum habere. Majora deſiderantur, quae habebis, ſi recte vertas mecum *ad reliquam rerum ſuarum magnitudinem addi voluit, ut & Deum crearet eum, qui erat mortuus.* Inter alia ingentia acta ſua referri voluit, ipſum ex mortuo feciſſe Deum. *J.G.*

20. Καὶ θεὸν χειροτονῆσαι] Pluribus haec Arrianus, Curtius, Plutarchus in vita Alex. M. *J.T.*

24. Καὶ ὁ μέγιστος ὅρκος] De Caligula *Suetonius* refert, eum inter cetera amoris erga Druſillam documenta nunquam deinceps niſi *per numen Druſillae* dejeraſſe. Idem in morte Julii Caeſaris narrat, controverſias quasdam a plebe *interpoſito per Caeſarem jurejurando* diſtractas: & Claudium Imp. *jusjurandum* ſibi *neque ſanctius*, neque *crebrius* inſtituiſſe, quam *per Auguſtum*: quin & violata perjurio numina iſta gravius vindicata, quam ſi quis per ipſum Jovis numen, aut majorum gentium Deos pejeraret. Sicut vere dixerit *Tertullianus* in Apologetico: *Citius denique apud vos per omnes Deos, quam per unum genium Caeſaris pejeratur.* *J.T.*

31. Ὀνείρατα] Id enim inter divinitatis ſigna. Unde & aegrotantes, & futura praenoſcere cupientes, in Deûm, Aeſculapii praecipue, & Serapidis, nec non Apollinis, ſeſe templa conferebant, per ſomnium illorum voluntatem, reſponſave expiſcaturi. *J.T.*

32. Ἐπιφανείας] Illuſtravit hanc vocem, locumque Luciani, Vir illuſtris Ez. *Spanhemius* in V. Diſſertatione de re Nummaria: quod opus a me juventuti nunquam non erit commendatiſſimum. *J.T.*

33. Μαντείας] Et oracula ad auctoritatem novo Deo conciliandam efficta. Aemulatus eſt in Antinoo Hadria-

Aſſeſſori Depulſoriquè malorum Deo. His audiendis delectari Alexander, ac tandem credere, & placere ſibi, qui non Dei modo filius eſſet, ſed facere etiam poſſet Deos. Quot ergo amicis Alexandri putamus eo tempore, male expetiiſſe Hephaeſtionis divinitatem? cum deferrentur, ut qui non colerent communem omnium Deum, ejiciendi ea cauſſa, atque benivolentia regis excidentes.

18. Tum etiam Agathocles Samius qui ordines duxerat apud Alexandrum, & in honore fuerat, parum abfuit quin cum leone concluderetur, delatus nempe, ut qui ſepulcrum Hephaeſtionis praeteriens fleviſſet. Verum ſuccurriſſe illi dicitur Perdiccas, dejerans per omnes Deos, ipſumque

λ῀ ἔθυον παρέδρῳ, ϗ ἀλεξικάκῳ θεῷ. ὁ δὲ Ἀλέξανδρ῀ ἥδετό τε ἀκούων, ϗ τὰ τελευταῖα ἐπίστευε, ϗ μέγα [d] ἐφρόνει, ὡσανεὶ ϗ θεῦ παῖς ὢν μόνον, ἀλλὰ ϗ θεὸς ποιεῖν δυνάμεν῀. [e] πόσους τοίνυν [f] οἰόμεθα τῶ Ἀλεξάνδρε φίλων [g] ὠφλ῀ τ῀ χαρὸν ἐκεῖνον ἀπολαῦσαι τ῀ Ἡφαιστίων῀ θειότητ῀; ἀφελληθέντας, ὡς ϗ τιμῶσι τ῀ κοινὸν ἁπάντων θεὸν, ϗ ἀφ' τοῦτο ἐξελαθέντας, ϗ τ῀ τῦ βασιλέως εὐνοίας ἐκπεσόντας.

[h] Τότε ϗ Ἀγαθοκλῆς ὁ Σάμι῀ ταξιαρχῶν παρ' Ἀλεξάνδρῳ, ϗ τιμώμεν῀ παρ' αὐτῦ, μικρῦ δεῖν συγκαλείρχθη λέοντι, ἀφελληθεὶς ὅτι δακρύσειε παριὼν τ῀ Ἡφαιστίων῀ τάφον. ἀλλ' ἐκείνῳ μὲ λέγεται βοηθῆσαι Περδίκκας, ἐπομοσάμεν῀ κατ' πάντων [i] τ῀ θεῶν, ϗ κατ' Ἡφαιστίων῀,

d Ἐφρόνει] Εὐφρόνει male *P.* *e* Πόσους] Ὅσους B. *f* Οἰόμεθα] Οἶμαι B. *g* Παρὰ] Et ſic *El.* cum cett. *h* Τότε] Ὅτι B. recte, ait *Solan.* *i* Τῶν] Sine articulo B.

drianus, quem non ſecus ipſe, ac Hephæſtionem Alexander, dilexerat. *Spartianus* in ejus vita: *Et Graci quidem volente Hadriano eum conſecraverunt, oracula per eum dari aſſerentes, quæ Hadrianus ipſe compoſuiſſe jactatur.* *J.T.*

34. Παρέδρῳ] *Servius* in VII. Æneid. *Revera Viribius eſt numen conjunctum Dianæ, ut matri Deûm Attis, Minervæ Erichthonius, Veneri Adonis.* Id eſt πάρεδρ῀. Πάρεδροι etiam σύνθρονοι dicti, teſte *Heſychio*, quamquam viri docti τοὺς παρέδρους τοῖς συνθρόνοις inferiores exiſtimant, & ordine, & dignatione. quin & Gallus ſeſe apud noſtrum in dialogo ſui nominis πάρεδρον Ἑρμοῦ jactat. *J.T.*

Παρέδρῳ] *Ælianus* de Demade V. 12. ἐψηφίσαλο θεὸν τ῀ Ἀλέξανδρον τρισκαιδέκαλον, id eſt πάρεδρον τ῀ δώδεκα θεῶν. Συνθρόνους etiam vocabant; *Salmaſius.* Unicuique Deorum ſuos tribuebant παρέδρους. Matri Deûm Idaeos Dactylos, Æſculapio Ὑγίειαν, Ἰασὼ & Τελεσφόρον. Et ſic aliis alios aſſeſſores. *M. du S.*

Παρέδρῳ ϗ ἀλεξικάκῳ] Πάρεδρον hic eſſe praeſentem auxilio, & tanquam *aſſidentem mortalibus aegris* Deum vel Heroëm, recte monuit Vir doctus *Ger. d'Arnaud* de Diis παρέδροις c. 27. cujus obſervatis adjiciendum, quod *Salmaſ.* docuit Exerc. *Plin.* p. 248, b, B. ex Juſtino M. & Euſebio, jungi etiam ſolere παρέδρους & ἀνθρωπομόρφους δαίμονας. Ἐπιφάνειαν etiam de ſomniis dici, ibidem monet vir ſummus. Verum de hac quidem omnia jam laudatus *Tollio*, *Spanhem.* diſſ. 7. divini operis p. 425. ſeq. *J.M.G.*

Ibid. Ἀλεξικάκῳ] Quod Herculi, quem æmulabatur Alexander, cognomen datum in Deorum numerum cooptato. Fuit item Apollinis cognomen, de quo videndus *Pauſanias* in Atticis, pag. 61. *J.T.*

36. Ἐπίστευε] *Juvenal.* Sat. IV.

— *Quid apertius? Et tamen illi*
Surgebant criſtæ. Nihil eſt, quod credere de ſe
Non poſſit, cum laudatur dis æqua poteſtas.

J.T.

41. Τὸν κοινὸν ἁπάντων θεὸν] Erant enim & peculiares vel populis, vel familiis, ſeu gentibus Dii; *Auſon.* in Cæſaribus:

Æneadum generis qui ſextus & ultimus hæres,
Tollius, & clauſit Julia ſacra Nero.

Inprimis heroes in Deûm numerum relati; ut populo Romano Quirinus. Ceterum, qui plura Deorum nomina deſiderat, uni tantum culta vel cognita populo, legat cap. XXIV. *Apologetici Tertulliani*, & lib. IV. *Auguſtini* de Civitate Dei, cap. 8. & paſſim. *Sermon.* VIII. *Theodoreti* ad infideles Græcos, &c. *J.T.*

44. Ταξιαρχῶν] Verte; *Ordinum ductor, quique magno apud Alexandrum in honore erat.* *J.T.*

46. Συγκατείρχθη λέοντι] Alludit ad hiſtoriam Lyſimachi, quem Alexander Leoni objecerat. *J.T.*

49. Ἐπομοσάμεν῀] Eodem ferme dolo, quo Julius Proculus uſus, interfecto, ſeu diſcerpto a Patribus Romulo, quo deſiderium plebis leniret. Adi *Livium* lib. I. & Florum, cap. 1. *J.T.*

νος, ὅτι δὴ κυνηγετοῦντι οἱ, φανέντα ἐναργῆ τὸν θεὸν ἐπισκῆψαι εἰπεῖν Ἀλεξάνδρῳ, φείσασθαι Ἀγαθοκλέους. ὁ γὰρ ὡς ἀπιστοῦντα, οὐδὲ ὡς ὀπὶ νεκρῷ δακρύσαι, ἀλλὰ τὰ πάλαι συνηθείας [a] μνημονεύσαι.

adeo Hephaestionem, venanti sibi apparuisse manifestum Deum, ac jussisse dicere Alexandro, parceret Agathocli; neque enim quod fidem non haberet, vel tanquam de mortuo, sed veteris consuetudinis memoria, flevisse.

Ἡ γὰρ κολακεία καὶ ἡ διαβολὴ τότε μάλιστα χώραν ἔσχε πρὸς τὸ Ἀλεξάνδρου πάθος συντιθεμένη. καθάπερ γὰρ ἐν πολιορκίᾳ οὐκ ὀπὶ τὰ ὑψηλὰ, καὶ ἀπόκρημνα, καὶ ἀσφαλῆ τοῦ τείχους προσίασιν οἱ πολέμιοι, ἀλλ' [b] ἐν ᾗ ἀφύλακτόν τι μέρος ἢ σαθρὸν [c] αἴσθωνται, ἢ ταπεινὸν, ὅπι τοῦτο πάσῃ δυνάμει χωροῦσιν, ὡς ῥᾷστα παρεισδῦναι καὶ ἑλεῖν δυνάμενοι· οὕτω καὶ οἱ διαβάλλοντες, ὅ, τι ἂν ἀσθενὲς ἴδωσι τῆς ψυχῆς, καὶ εὐεπίβαλον, τοῦτῳ προσβάλλουσι, καὶ προσάγουσι τὰς μηχανάς· καὶ τέλος ἐκπολιορκοῦσι, μηδενὸς ἀντιλαμβομένου, [d] μηδὲ τὸ ἔφοδον [e] αἰσθομένου. εἶτ' ἐπειδὰν ἐντὸς ἅπαξ τειχῶν γένωνται, πυρπολοῦσι πάντα, καὶ καίουσι, καὶ σφάττουσι,

19. Adulatio igitur atque calumnia tum maxime locum invenere apud Alexandrum, cum ad illius se affectionem animi componerent. Quemadmodum enim in obsidione non ad excelsa, & praerupta, & tuta murorum accedunt hostes, sed si qua incustoditam partem aliquam corruptamve animadvertunt, aut humilem; hanc viribus omnibus invadunt, ubi nempe facillime subire, & capere urbem possint: sic delatores quamcumque imbecillam viderint animi, vitiosamque partem, & superatu facilem, hanc oppugnant, huic machinas adhibent, & expugnant denique, cum objiciat se nemo, quin oppugnationem neque sentiat. Deinde cum semel sunt intra moenia, igne vastant omnia, urunt, caeduntque & abigunt,

a Μνημονεύσαι] Μνημονεύσασθαι B. & Fl. b Ἐν] Etiam adest in Fl. c Αἴσθωνται] Αἴσθωνται B. d Μηδὲ] Μὴ δὲ Edd. vett. ut semper. e Αἰσθομένου] Et sic Fl. B1. P. &c. An αἰσθανομένου; adscripsit Solan.

51. Ὅτι δὴ] Legebam initio, ὅτι ἰδὴ. verum τὸ ὅτι eleganter saepe παρέλκει. J.T.

58. Καθάπερ γὰρ ἐν πολιορκίᾳ] Eadem in Halieuticis similitudine usus est Oppianus lib. V.

Ὡς δ' ὅτε δυσμενέων βριαρὸς λόχος ἀντιόῳσι
Λάθρῃ ἐμπελάσῃ μεσάτῳ ἐπὶ νύκτα δοκεύσας,
Εὐδούσας δὲ κίχησι φυλακτῆρας πρὸ πυλάων
Ἄρει εὐμενέοντι, ἐνιπλήξας δ' ἐδάμασσεν.
Ἔνθεν ἅπαυτ' ἄκρῳ τε πόλιν, καὶ τύρσιν ἐπ' αὐτὴν
Θαρσαλέοι σπεύδουσι, πυρὸς βέλος, ἄσχετον ἄτλῳ,
Δαλὸν ἐρυθμήτων μιγάδων αἰσσοντα φέρουσι
Ὡς τότε &c.

As veluti insidiae media sub nocte propinquant
Hostibus occulto, & curis somnisque solutas
Excubias arcis nactae sub Marte quieto,
Cadunt; & sternunt custodum corpora passim:
Hinc propere vadunt summa ad vestigia muri,
Audacesque locant flammas in arce micantes,
Urbis casura signum, torremque ferentes,
Qui sit robustus jam prensa malleus arcis:
Sic tunc &c.

Ut & *Apulejus* ex parte lib. V. Metam. *Tunc nocte jam portis patentibus nudatum sororis animum facinorosa mulieres, omissis tecta machina latibulis, destrictis gladiis fraudium simplicis puellae paventes cogitationes invadunt.* J.T.

61. Ἀλλ' οὐ γή] Non satis placere mihi fateor hoc οὐ γή. Possis quidem intelligere χώρᾳ· sed usum formulae hujus desidero; ac malim legi ἀλλ' ἔνθα, vel, quod magis probo, ἢ ἂν vel εἰ μή, quod forte omnium proxime ad scripturam receptam accedit, ἀφύλακτόν τι μέρος κ. τ. λ. & sic interpretatus sum. J.M.G.

65. Ὅτι ἂν ἀσθενὲς] *Themistius* Orat. III. Καὶ ὅταν ἂν αἴσθηται αὐτὴν ὑπερηγοῦσαν, ῥᾳστώνη εἰσοικισαμένη κατὰ σμικρὸν ὑποῤῥύτου τὸ ἐλέγχειν τὸ ἄφραντόν τι καὶ ἀσθενές. *Qua ubi ad votum succedere sibi conatus suos senserit, perblande irrepens paulatim eum subruit, & scrutatur, qua parte minime munitus, ac minime valens est.* J.T.

67. Καὶ προσάγουσι τὰς μηχανάς] *Eique suas machinas admovent.* J.T.

76. Προσλιπάρησις] Non est *obsecratio*, uti reddidit interpres: sed est *assiduitas* in calumniando; aut si ita mavis, in assentando simul & calumniando, qua quasi obtunditur ille, quem in amicum veterem volunt concitare. J.T.

78. Συγχύσεις] Προόδρομον ὑποκρίσεως vocat Themistius, *emissariam simulationis.* J.T.

82. Διατριβὰς] Et hic secutus sum Ed. J. quod enim

gunt ; qualia nempe victo animo & in ſervitutem redacto, fieri probabile eſt.

20. Machinae autem illis contra abſentem fraus, & mendacium, & perjurium, & improba aſſiduitas, & impudentia & fexcenta alia maleficia. Maxima autem omnium adulatio eſt, cognata vel ſoror potius delationis. Nemo enim tam generoſus eſt, & adamantino muro ſic munitum pectus habet, quin concedat adulationis calumniis: cum praeſertim velut cuniculis quibusdam fundamenta ſubruat delatio.

21. Et extra quidem ſunt iſta. Intus vero proditiones multae *hoſtem* adjuvant, quae manum praebent, & portas aperiunt, & omni modo expugnationi audientis favent. Primo quidem novitatis amor, qui natura ineſt omnibus hominibus ; & illud celere eorum, quae vix attigimus, faſtidium: tum quod mirabiles auditiones ſectamur. Gaudemus enim, neſcio quomodo, univerſi

ϗ ἐξελαύνουσιν, οἷα εἰκὸς ἁλισκομένης ψυχῆς, ϗ ἐξηνδραποδισμένης ἔργα εἶναι.

Μηχανήματα δὲ αὐτοῖς κατὰ τοῦ [f] ἀπόντος ἥτε ἀπάτη, ϗ τὸ ψεῦδος, ϗ ἡ ἐπιορκία, ϗ προσλιπάρησις, ϗ ἀναισχυντία, ϗ ἄλλα μυρία ῥᾳδιουργήματα· ἡ δὲ μεγίστη πασῶν ἡ κολακεία ἐστί, συγγενὴς, μᾶλλον δὲ ἀδελφή τις οὖσα τῆς συκοφαντίας. οὐδεὶς οὕτω γενναδας ἐστί, ϗ ἀδαμάντινον τεῖχος τῆς ψυχῆς προβεβλημένος, ὃς οὐκ ἂν ἐνδοίη πρὸς τὰς τῆς κολακείας [g] συκοφαντίας· ϗ ταῦτα ὑποροκτήσης, ϗ τὰς θεμελίους ὑφαιρήσης τῆς συκοφαντίας.

Καὶ τὰ μὲν ἐκτὸς ταῦτα. ἔνδοθεν δὲ πολλαὶ προδοσίαι συναγωνίζονται, τὰς χεῖρας ὀρέγουσαι, ϗ τὰς πύλας ἀναπετῶσαι, ϗ πάντα τρόπον τῇ ἁλώσει τοῦ ἀκούοντος συμπροθυμούμεναι. πρῶτον μὲν τὸ φιλόκαινον, ὃ φύσει πᾶσιν ἀνθρώποις ὑπάρχει, ϗ τὸ [h] ἀψίκορον. ἔπειτα δὲ τὸ πρὸς τὰ παράδοξα τῶν ἀκουσμάτων ἑπόμενον. ἡδόμεθα γὰρ οἶδ' ὅπως ἡδόμεθα πάντες [i] λαθραῖα, ϗ πρὸς

f Ἀπόντος] Sic *Fl. Fr. H. P.* &c. & B. Ἀποόντος *J.* & *V2*. *g* Συκοφολάς] Sic B. cum *Fl. Fr. H. V2.* &c. Διαπρωΐας *J.* ſola, & marg. *A1*. *h* Ἀψίκορον] Sic *J. Ald. Fr. H. S.* Adſpirate *Fl. B. P.* *i* Λαθραῖα] Conſtans lectio, ait *Solan. Ald.* 2. tamen aliter, v. not. *Geſn.*

91. Τὸ ἀψίκορον] Παρὰ ἄψ, ὃ σημαίνει τὸ σύβωτον, ϗ τὸ κόρος, ὁ σύβωτος κόρος λαμβάνων, ϗ ταχέως πληρούμενος. καινοτρικτὸς τὸ χῆμα· * οὐκ οἶδα ἢ ὅπως τὸ κοινὸν ἐκπαθμοπληθόρον. *V.*

92. Οὐ γὰρ οἶδ' ὅπως] Καινοτρικτὸς τὸ χῆμα. οὐκ οἶδα ἢ ὅπως τὸ κοινὸν ἐκπαθμοπληθόρον. *V.* alter. (In Ed. ad Λαθραῖα relatum, & poſt χῆμα omnia omiſſa.)

* Οὐκ οἶδα] In C hic novum ſcholion conſtitutum, quod jam ſupra alicubi habuimus. In Editis vero ἢ omiſſum implevit aliaque menda correxit *M. du S.*

nim in aliis erat Ἀσυκοφολάς, ferri nequaquam poteſt, cum ſtatim ſequatur ϗ ταῦτα θεμελίους ὑφαιρούσης τῆς Ἀσυκοφολάς. *M. du S.*

89. Τὸ φιλόκαινον] *Plin.* lib. XII. Nat. Hiſt. cap. 1. *Eſt natura hominum novitatis avida. Plin.* Junior lib. VIII. epiſt. XVIII. *aures hominum novitate laetantur.* Hinc *Homerus:*

Τὼ δ' ἀοιδῇ μᾶλλον ἐπικλείουσ' ἄνθρωποι,
Ἥτις ἀκουόντεσσι νεωτάτη ἀμφιπέληται.

J. T.

91. Τὸ ἀψίκορον] *Propert.* lib. II. eleg. 33.

Elevat aſſiduos copia longa viros.

Monetque *Iſocrates* ad evitandam illam ſatietatem, τὰς ἐπιθυμίας μὴ πυκνὰς ποιῶ τοῖς αὐτοῖς. *ne ſaepius eosdem alloquamur*, in orat. ad Demonicum. Eximium hac de re praeceptum eſt apud *Ciceronem* de amicitia cap. 19. *Non enim*, inquit, *amicitiarum eſſe debent, ſicut aliarum rerum, ſatietates. Veterrima quaeque, ut ea vina, quae vetuſtatem ferunt, eſſe debent ſuaviſſima: verumque illud eſt, quod dicitur, multos modios ſalis ſimul edendos eſſe, ut amicitia munus expletum ſit, novitates autem, ſi ſpem afferunt, ut tamquam in herbis non fallacibus fructus appareat, non ſunt illa quidem repudianda: vetuſtas tamen ſuo loco conſervanda eſt. J. T.*

93. Λαθραῖα ϗ πρὸς τὰς λεγομένας] Locus depravatus. *F. G.*

Λαθραῖα ἐκ πρὸς τὸ ὡς λεγόμενα ϗ μετὰ ὑποκρίσεως ἀκ.] Ita locum hunc fere conclamatum refinxi fauſtis, ni vehementer divinatio me fallit, avibus. Vide quid in

[a] πρὸς τὰς λεγομένας καὶ μετὰς ὑπονοίας [b] ἀκούοντες. οἶδα γάρ τινας ὅτως ἡδέως γαργαλιζομένους τὰ ὦτα ὑπὸ τῶν [c] διαβολῶν, ὥσπερ τοῖς πτεροῖς κινωμένους.

audire, quae clanculum atque ad aurem dicuntur, & plena sunt suspicionum. Novi enim quosdam, quorum aures non minus suaviter titillantur a calumniis, quam si plumis tangerentur.

Ἐπειδὰν τοίνυν ὑπὸ τούτων ἁπάντων συμμαχούμενοι προσπέσωσι, καὶ κράτος εἰρῆσιν, οἶμαι, καὶ οὐδὲ δυσχερὴς ἡ νίκη γένοιτο, μηδενὸς ἀντιπαρατασσομένου, μηδὲ ἀμυνομένου τὰς προσβολάς. ἀλλὰ τῷ μὲ ἀκούοντι ἑκόντι ἑαυτὸν ἐνδιδόντι· τῷ δὲ διαβαλλομένῳ ἡ ἐπιβουλὴν ἀγνοοῦντι. ὥσπερ γὰρ ἐν νυκτὶ πόλεως ἁλούσης, καθεύδοντες οἱ διαβαλλόμενοι φονεύονται.

22. Cum igitur tantis undique auxiliis nixi ingruunt, vi vincunt, puto, nec difficilis victoria fuerit, cum nemo stet in contraria acie, nec impetum repellat; sed ille qui audit sua se sponte dedat; qui vero petitur, ignoret insidias. Velut enim capta noctu urbe, dormientes caeduntur quos petit delatio.

23. Et

[a] Πρὸς τὰς &c.] Sic Edd. omn. & B. Πρὸς τὸ ὃς λεγόμενα καὶ μετὰ vult *Solan.* ac *Gesn.* optime. [b] Ἀκούοντες] Ἀκοὰς *Ald.* 2. [c] Τοὺς] Τοῖς B.

in omnibus nostris libris antea fuerit. ὃ. γ. ὁ. ὁ. ἡδόμεθα πάντες λαθρηδὰ, καὶ πρὸς τὰς λεγομένας ἢ μετὰς ὑπονοίας ἀκούοντες. Nullo prorsus sensu. Quid ad id Viri docti? quid *Tollius?* Conatus est quidem emendare; eo usque laudem meritus est; sed friget ejus emendatio. Nostra scribentis mentem ipsam jam liquido praestat. Nec ullus jam scrupulus, pauculis tantum litteris mutatis, supereſt. Quod jam Lucianus dicit, nemo est, qui non a se dictum, aut scriptum hoc in loco credat aut velit, quod certae emendationis signum est. Haec autem cum scriberet Lucianus, ob oculos hunc *Demosthenis* l. habuisse videtur, π. στφ. circa initium p. Ed. *Wolf.* 473. φύσει πᾶσιν ἀνθρώποις ὑπάρχει τὸ μὲ λοιδορίων ἢ τὸ κατηγοριῶν ἀκούειν ἡδέως, τοῖς ἐπαινοῦσι δ' αὐτοὺς ἄχθεσθαι. *Tacit.* Hist. I. 1. *Obtrectatio & livor pronis auribus accipiuntur.* *M. du S.*

Ibid. Καὶ πρὸς τὰς λεγομένας] Hunc locum esse corruptum ipsa insignis varietas indicat. *Ald.* 2. sic, ἡδόμεθα πάντες, λαθρηδὰ καὶ πρὸς τὰς λαθρηδὰ λεγομένας καὶ μετὰς ὑπονοίας ἀκοάς. Hanc lectionem exhibet etiam *Jo. Caselius*, qui seperatim hunc libellum dedit Helmstadii 1594. 4. Vertit autem anno proximo sic: *Nescio enim qui fiat, ut omnes clandestinis sermonibus capiamur, & avide arripiamus, quaecunque suspicionum plena ab aliis insusurrantur.* Melanchthon transtulerat, *Nescio enim, qui fit, ut omnes amore sui immodico admiratio furtim rapiat, & suspicionibus illectet.* Benedictus: *Nescio quo pacto gaudemus omnes clanculum, cum plenas suspicione delationes accipimus.* Scilicet certi quid negat contextum Graecae orationis. Varietas illa orta, nisi fallor, ex quo τὸ ὃς vel τ' ὃς adeo obscure scriptum, transiit in τάς. Nempe dedisse puto, vel ita, vel non multo aliter, Lucianum Οὐ γὰρ οἶδ' ὅπως ἡδόμεθα πάντες λαθρηδὰ καὶ πρὸς τ' ὃς λεγόμενα, καὶ μετὰ ὑπονοίας ἀκούοντες. *J. M. G.*

94. Πρὸς τὰς λεγομένας ἢ μετὰς] Vix mihi tempero, quin *Solani* emendationem in contextum recipiam; ac miror cur ad confirmandam suam sententiam non addiderit idem occurrere supra c. 2. καὶ παρ' ὅλον τὸ διάπνοι πρὸς τὸ ὃς αὐτῷ κοινολογούμενον. Cumque Cl. *Gesnero* eadem emendatio in mentem venerit, iste consensus magnum veritatis indicium. Proinde igitur habeat Lector, ac si πρὸς τὸ ὃς λεγόμενα ἢ μετὰ edi curassem, quamquam corruptam lectionem propter nonnullos retinui, quia in tribus verbis aliquid mutandum erat; quod me tamen non moraretur; nam cum τὸ ὃς vel τὰς semel transisset in τὰς, quid mirum, sequentes Librarios etiam genus adjectivorum ad id adcommodando corrupisse? *J. F. R.*

Ibid. Μετὰς ὑπονοίας] Gnome Gr.

Ὑπόνοια δεινὸν ἐστιν ἀνθρώποις κακόν.
Suspicio grave est hominibus malum.

Vide quae ad cap. 111. P. Syrus:

Ad tristem partem strenua est suspicio.

J. T.

Ibid. Ὑπονοίας] Recte igitur *Seneca* in irae devitatione monet *tollendam ex animo suspicionem & conjecturam, fallacissima irritamenta*; lib. II. de Ira, cap. XXIV. Idem lib. III. cap. XXX. *Taurum color rubicundus excitat: ad umbram aspis exsurgit: ursos leonesque mappa proritat. Omnia, quae natura fera ac rabida sunt, consternantur ad vana. Idem inquietis & stolidis ingeniis evenit; rerum suspicione feriuntur.* *Ausonius* in epist. ad Paulinum:

Nec quae compositis male suada & credula causis
Concinnat verisimilis suspicio culpas.

Ita

23. Et quod omnium miſerrimum eſt, hic quidem, rerum omnium ignarus, accedit ad amicum hilaris, ut qui nullius mali ſibi ſit conſcius, & conſueta loquiturque ac facit, undique inſidiis circumventus miſer. Alter vero, ſi quid generoſi pectoris habeat ac liberalitatis, & fiduciae, ſtatim erumpit iram, & impetum animi effundit, tandemque admiſſa defenſione intelligit, ſe fruſtra contra amicum incitatum fuiſſe.

Καὶ τὸ πάντων οἰκτιστον, ὁ μὲ δὴ οὗτος εἰσὼς τὰ γεγενημένα, προσέρχεται τῷ φίλῳ Φαιδρὸς, ἅτε μηδὲν φαῦλον ἑαυτῷ [d] συνεπιστάμενος, καὶ τὰ συνήθη λέγῃ, καὶ ποιεῖ, παντὶ τρόπῳ ὁ ἄθλιος [e] ἐνηδρευμένος. ὁ δὲ, ἢν μὲ [f] ἔχῃ τι γενναῖον, καὶ ἐλεύθερον, καὶ παρρησιαστικὸν, εὐθὺς [g] ἐξέρρηξε τὴν ὀργὴν, καὶ τὸν θυμὸν ἐξέχεε, καὶ τέλος, τὴν ἀπολογίαν [h] προαισθόμενος, ἔγνω μάτην κατὰ τοῦ φίλου [i] παρωξυμένος.

24. Si vero minus generoſus ſit atque humilior, admittit ille quidem, & ſummis labris arridet; ſed idem odit, & clanculum frendit dentibus, &, ut ait poëta, iram te-

Ἢν δὲ ἀγεννέστερος καὶ ταπεινότερος, προσίεται μὲ καὶ προσμειδιᾷ τοῖς χείλεσιν ἄκροις, μισεῖ δὲ, καὶ λάθρα τοὺς ὀδόντας ἀφαπρίει, καὶ, ὡς ὁ ποιητὴς φησι, θυστο-δο-

[d] Συνεπιστάμενος] Ἐφιστάμενος B. [e] Ἐνηδρευμένος] Ita Edd. & B. Ἐνεδρευόμενος *V2*. [f] Ἔχῃ] Ἔχει B. [g] Ἐξέρρηξε] Διέρρηξε *Coll.* [h] Προαισθόμενος] Nil mut. Edd. nec B. An προσισόμενος; marg. *J.* [i] Παρωξυμένος] Παρωξυμμένος B. Nil mut. Edd.

12. Τὰ συνήθη] Πίστευε τοῦτο ἐγὼ, ὦ θεία δίκη, καὶ πάντα, εἰ καὶ μὴ, πρὸς βραχὺ, νικῶσα Ἀλήθεια. *G.*

Ita enim illic legendum: non, *male ſuada credula cauſis*, uti partim Cel. *Graev.* vidit, partim nos emendandum judicamus. *Compoſita cauſa* ſunt fictæ calumniæ. Sic *Phadr.* f. 1.

Qui fictis cauſis innocentes opprimunt.

Hic autem lubens legam; ἀεὶ πάντες πρὸς τὰς λαθροδήκτους λογοθήρας, καὶ μ. ὑπ. Ἀμφολάς. *J. T.*

6. Τὴν ἐπιβουλὴν ἀγνοοῦντος] Egregie *Cicero* Verrina II. cap. 15. *Eum qui palam eſt adverſarius, facile cavendo vitare poſſis: hoc vero occultum, inteſtinum, ac domeſticum malum non modo non exiſtit, verum etiam opprimit, antequam perſpicere atque explorare poſſueris.* Facete Hiſpani,

Del agua manſa me guarde Dios, que
de la brava me guardaré.
Id eſt,
A flumine leni ac placido me Deus tutum praeſtet:
A torrente facile me ipſe tutabor.
J. T.

15. Ἐξέρρηξε τὴν ὀργὴν] *Seneca* de Ira l. II. cap. 29. *Quid eſt iniquius, quam ſecreto credere, palam iraſci?*
J. T.

17. Προσιέμενος] In omnibus libris noſtris hic legebatur antea προαισθόμενος, quo quid abſurdius dici poteſt? Immo vero προσιέμενος, ut c. 15. & 25. *M. du S.*

Προαισθόμενος] Si *praeſentit*, *praecipit*, cur adjicitur τέλος; Suſpicor ſcripſiſſe Lucianum προσιέμενος, *admittens*, vel ſi quod verbum ejusdem poteſtatis pro-

pius ad literas verbi προαισθόμενος accedit. *J. M. G.*

Προαισθόμενος] Et hic *Solani* emendationem recipiendam duco; verum quia & aliud verbum effingi poteſt, quod ſatisfaciat, vitioſam lectionem exhibeo, donec Codd. ſubſidio veniant. *J. F. R.*

20. Τοῖς χείλεσιν ἄκροις] Hoc eſt, non ex animo. Sic *ſummis labiis hoſpitem invitare*, dixit *Hieronymus*. Noſter autem, ἀπ' ἄκρων χειλέων φιλοσοφεῖν, in *Apologia* & in *Dialog. Meretr.* ἐπ' ἄκρων τῶν χειλέων τοὺς ὅρκους ἔχειν. plura *Eraſm.* in Adagiis. *J. T.*

22. Ὡς ὁ ποιητὴς φησι] *Homer.* Ὀδυσ. ϱ.

Ἐσθλὰ ἀγορεύοντες, κακὰ δὲ φρεσὶ βυσσοδομεύων.
Bona praedicantes, mala autem in pectoribus occultabant loquentes.

& Ὀδυσ. Θ. in adult. Martis & Ven. de Vulcano: κακὰ φρεσὶ βυσσοδομεύων. Eſt & apud *Heſiod.* δόλον φρεσὶ βυσσοδομεύων. *Dolum mente occulens.* *Heſych.* βυσσοδομεύει, ἐνθυμεῖται, μηχανᾶται, ἀπηκριβωμένως βουλεύεται, καὶ οὐ βάθος. Noſter in Philopatride, c. 1. μύχιον δὲ βυσσοδομεύεις, ἄνω ἐκ κάτω σκοπολῶν, κερδαλεόφρονι ἰοικώς. *J. T.*

Ibid. Βυσσοδομεύει τὴν ὀργὴν] Namque, ut in Medea *Seneca*,

Ira quae tegitur, nocet:
Profeſſa perdunt odia vindictae locum.
J. T.

Βυσσοδομεύει] Utitur hoc verbo *Heſiodus*, ἀ. 3. δόλον φρεσὶ ——ων. Utitur etiam *Homer.* Od. Δ. 676. & alibi. Sed apud neutrum tota occurrit phraſis. *M. du S.*

δομεύει τ' ὀργήν. ἢ δὴ ἐγὼ οὐδὲν οἶμαι ἀδικώτερον, οὐδὲ δουλοπρεπέστερον, ἐνδακόντα τὸ χεῖλος ὑποτρέφειν τ' χολὴν, καὶ τὸ μίσος ἐν αὐτῷ κατάκλειστον αὔξειν, ἕτερα μὲ κεύθοντα ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλα δὲ λέγοντα, καὶ ὑποκρινόμενον ἱλαρῷ καὶ κωμικῷ προσώπῳ, μάλα πεπαθή τινα καὶ πένθους γέμουσαν τραγῳδίαν. μάλιστα δὲ τοῦτο

net alta mente repoſtam. Qua ſane re mihi equidem injuſtius eſſe arbitror, aut ſervilius; commorſo labio, clanculum alere bilem, & concluſum intra ſe augere odium, aliud ſub pectore tectum habere, aliud vero dicere, atque ſimulare, ſub hilari & comica perſona, triſtem plenamque tragoediam. Maxi-

a Ἐν αὐτῷ] Ἑαυτῷ ſine ἐν Fl. b Ὑποκρινόμενον] Recepi ex V2. & B. & marg. A1. Ὑποκινούμενον Edd. cett. c Πένθους] Reſtitui ex J. Omiſſum enim in cett. & B.

23. Ἀδικώτερον] Cæcilius apud *A. Gellium* lib. XV. cap. 9.

Nam ii ſunt inimici peſſimi, fronte hilari,
Corde triſti: quos neque ut apprehendas, neque ut mittas, ſcias. J.T.

24. Ἐνδακόντα τὸ χεῖλος] More indignantium. Vide *Eraſm.* in Adag. *Mordere Labium.* J.T.

26. Ἕτερα μὲ κεύθοντα] Achillis verba ſunt apud *Homerum* Iliad. I.

Ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος ὁμῶς Ἀΐδαο πύλῃσιν,
Ὅστις' ἕτερον μὲν κεύθει ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ βάζει.
Ille mihi inviſus, non ſecus ac inferni portæ,
Qui aliud in animo verſat, aliud autem loquitur.

Hinc *Phocylides:*

Μηδ' ἕτερον κεύθῃς κραδίῃ νόον, ἀλλ' ἀγορεύων.
Neque aliam occultes in corde ſententiam, alia proloquens.

Et tamen, ut *P. Syrus* ait:

Homo ſemper in os fert aliud, aliud cogitat. J.T.

Ἕτερα μὲ κεύθοντα] *Iliad.* I. 312. M. du S.

28. Καὶ ὑποκινούμενον] Non cepit hæc interpres. Repone igitur; *& hilari mimicoque vultu triſtia & tragica conſilia verſat.* Lege autem cum Cel. *Graevio* ὑποκρινόμενον. mox lego: κακῶν γέμουσαν. *Val. Flaccus:*

Fingit placidis fera pectora dictis. J.T.

Ibid. Ὑποκινούμενον ἱλαρῷ & κωμικῷ προσώπῳ μάλα πεπαθή τινα & γέμουσαν τραγῳδίαν] Salmurienſis interpolator: *plenam affectibus tragoediam in ſe commovet.* Quanto rectius & elegantius Philippus Melanchthon: *agitque laeta & comica facie tragoediam meram, & nihil non triſte patientem.* Sed tamen πεπαθὴς non eſt *triſte patiens*, ſed potius cum de homine loquuntur, eſt graviter commotus, & affectus. Περιπαθὴς ὠὶ τοῖς Ψοῖς apud *Athenaeum* lib. 1. Dipnoſoph. eſt qui obſoniis valde movetur & delectatur, obſoniorum valde avidus. πεπαθὴς τραγῳδία eſt tragoedia acerba in eum, de quo agitur. ὑποκινεῖσθαι τραγῳδίαν, Græcis eſt inſolens loquendi genus. Sed ſcribendum ſine dubio & mora, ut olim conjeceram, & nunc in Mſ. meam conjecturam veram eſſe deprehendi, ὑποκρινόμενον τραγῳδίαν *tragoediam agendam.* ὑποκρίνεσθαι eſt propriam hiſtrionum fabulam agentium in ſcena, unde ὑποκριτὴς eſt hiſtrio. In *Pſeudologiſta* cap. 19. κἀκεῖνα μέμνηται ὡς τὸ εἰκὸς, ἃ πρὸς τὸ θέατρον ἐπαιτιῶν, τοῖς ὀρχησαῖς ὑποκρινόμενος, καὶ στασιαγματάρχης ἀξιῶν εἶναι. Salmurienſis: *Ea etiam meminerunt, ut eſt conſentaneum, quae in theatro juvenis agebas, cum ſaltatoribus reſpondebas, atque una chori dux eſſe cupiebas.* Ultima verba non recte vertuntur. ὑποκρίνεσθαι non eſt *reſpondere*, ſed eſt hoc loco *ſecundas agere* ſeu *facere.* ſic interpretandum, *cum hiſtrionibus ſecundas faceres, & gregis dux eſſe cuperes.* Plautus Aſin. II, 1. *Jam nunc ſecundas mihi facis.* Proprie autem *grex* de hiſtrionibus. *Petron.*

Grex agit in ſcena mimum, pater ille vocatur,
Filius hic, nomen divitis ille tenet.

Grex Romanus in antiqua inſcriptione de pantomimis. Ὀρχησταὶ autem dicebantur pantomimi, ut *cantores* hiſtriones. Nondum tamen locus eſt ab omni mendo purgatus. Quid enim γέμουσα *plena tragoedia?* Cujus rei erat plena? Excidit vocula. Credo Lucianum ſcripſiſſe γέμουσαν μίσους *plenam odii.* Et ſic totum locum vertendum, *agentem ſub perſona laeta & comica tragoediam valde aſperam & plenam odii. aſpera tragoedia* ut apud Sueton. in Auguſto: *aſperrimae litterae.* ſed *ſub perſona*, ut apud Mimum Syrum:

Heredis fletus ſub perſona riſus eſt.

Clariſſimus Vir *Jacob. Tollius*, conjecit legendum eſſe κακῶν γέμουσαν. quod non improbo. J.G.G.

Ὑποκρινόμενον] Mſ. Gr. & V2. In reliquis prave ὑποκινούμενον. M. du S.

Ὑποκινούμενον — προσώπῳ] Favet *Graevio* etiam Caſeliana lectio ὑποκρινούμενον. Ac de ſententia nullum eſt dubium. Illud non auſim negare, ὑποκινεῖσθαι forte ipſum quoque aptum huic rei verbum, cui tanquam rariori ſubſtituerit aliquis alterum ſolenne. Κι-

νεῖ-

Maxime vero ita afficiuntur, cum delator qui olim amicus videtur fuisse ejus quem defert, tamen hoc facit. Tum enim neque vocem audire amplius volunt eorum, quos calumnia petiit, dum caussam dicunt: quod fide dignam accusationem ex longa, quam putant, amicitia praesumunt, neque hoc cogitant, multas saepe inter amicissi-

πάσχουσιν, ἐπειδὰν πάλαι φίλος ὁ ἐνδιαβάλλων δοκῶν εἶναι τῷ ἐνδιαβαλλομένῳ, ποιῆται ὁμοίως. τότε γὰρ [d] ὅτε φωνὴν ἀκούειν ἔτι θέλουσι τῶν διαβαλλομένων, ἢ τῶν ἀπολογουμένων, τὸ ἀξιόπιστον τῆς κατηγορίας ἐκ τοῦ πάλαι δοκούσης φιλίας προειληφότες· οὐδὲ τοῦτο λογιζόμενοι, ὅτι πολλαὶ πολλάκις ἐν τοῖς φιλτάτοις μίσους ἐμπίπτουσιν

[d] Οὔτε] Οὐδὲ marg. *A1.*

37. Ὅτι πολλάκις] Οἶον ἰδὺ πῶς, Λυκιανὲ, κατὰ τὸ παρὸν, ὥσπερ *ἀσαρτίας ἐ μύρα πᾶσαν ὑπόνοιαν τῶν ἀληθινῶν. *V.*

* Ἀσαρτίας καὶ] In editis fuit ἀλαζόνα, quod emendavit *Salm.* addens: C. D. ἀσαρτίας καὶ, & sic V. quo nomine unguentum aliquod haud dubie designare voluit. Certe sic tacite mutare, & ἀλαζόνα edere, ut in Impr. factum est, non decet.

σθαι certe ad saltantes referri, nemo, puto, dubitat. Sic *Aristoph.* Νεφ. 296. Μέγα γάρ τι θεῶν κινεῖται σφῶν ἀοιδαῖς, loqui videtur de modulato ingressu & saltatione, id est choro, nubium. Jam ὑποκινεῖσθαι ἰλαρᾷ προσώπῳ τραγῳδίαν videtur idem significare quod κινεῖσθαι ὑπὸ προσώπῳ τραγῳδίαν, motus tragicos edere sub persona ridente. Τραγῳδίαν γέμουσαν simpliciter verti *plenam*, quod probabilis videretur *Groneviana* interpretatio, licet quibus argumentis atque exemplis usus est vir doctissimus, de illis non idem per omnia existimem. *J.M.G.*

Ὑποκριτόμενον] Hoc recepi, quia verissime respondet καμικῷ προσώπῳ; nam comoedorum propria hypocrisis, cujus mentio etiam hoc *Dial.* frequens. Cl. *Gesner.* vulgatum ὑποκινούμενον verterat, *agere*: Ego *simulare* reposui. *J.F.R.*

Ibid. Ἱλαρᾷ ἐ καμικῇ] *Claudianus* in 1. Conf. Stiliconis lib. II. v. 34.

Invisos odisse palam; non virus in alto
Condere; non laetam speciem praetendere fraudi:
Sed certum mentisque parem componere vultum.
J.T.

29. Πεποιηκὼς τινα ἐ γέμουσαν τραγῳδίαν] Quum simpliciter & pari vocum ordine reddidisset Melanchthon *agitque laeta & comica facie tragoediam meram & nihil non triste patientem:* Benedictus illud nudum γέμουσαν gravatus *plenam affectibus tragoediam* dedit, abolito modo, quo per copulativam se extendit Lucianus. Id exemplum video placere aliis, qui putant supplendam orationem, ut legatur πασῶν γέμουσαν. Quod omnino nequeo probare, etsi videatur prima fronte blandiri. Nam quum dicit Lucianus τὴν γέμουσαν τραγῳδίαν, simul tacite intelligit *plenam* eorum casuum, qui solent esse proprii tragoediarum. Quod ipsum solent saepe omittere. Sic paulo ante dixit μεστὰς ὑποψίας, non addito quibus rebus essent repletae. Sic in Sympos. οἱ σοφοὶ δὲ ἠσίλγησαν, τὴν ἀλαζονείαν τὴν ὑπερφυσιμπλασῆ ἐ ἐκπεφύγεσαν. Utique nec hic speciatim quidquam addit. Quin etiam *Polybius* libro I. de praelio ad Ægates dicit, nunc πρὸς Ἄννωνα ποιούμενος τὸν ἀγῶνα ἐ πρὸς αὐτὰς τὰς ναυτικὰς δυνάμεις τὴν προσέτι γέμουσαν εἰς σκάφη, nunc αἱ μὲν γὰρ τῆς γέμουσαι ἀχρήστως διέκειντο πρὸς κίνδυνον. Idem fit apud Græcos in aliis verbis. *J.G.*

Ibid. Πάνυ] Sic *Ven.* utraque; in reliquis omnibus omissum, tam Mss. quam impressis. Sed genuina omnino scriptura, ut Συγκρ. c. 31. Epicurus apud *Diog. Laërt.* p. 301. B. ὁ δίκαιος ἀταραχώτατος. ὁ δὲ ἄδικος πλείστης ταραχῆς γέμων. Cl. *Bentlejus* reposuit, & pro γέμουσαν, εἶναι, aut tale quid reponit. *M. du S.*

30. Γέμουσαν] Lege εἶναι. *F.G.*

Ibid. Μάλιστα δὲ τοῦτο πάσχουσι] Verte: *Hoc autem tum illis maxime evenit, cum hic, qui calumniam struit, illi, qui calumnia appetitur, antehac amicus esse visus, eodem modo facit.* *J.T.*

31. Ἐπειδὰν πάλαι φίλος] *Palladas* lib. I. Anthol. cap. 42.

Οὐχ ὅταν βλάπτει μισεῖν ὁ λέγων ἀναφανδόν,
Ὥσπερ ὁ τὴν καθαρὰν ψευδόμενος φιλίαν.
Τὸν μὲν γὰρ μισοῦντα προειδότες ἐκτρεπόμεσθα·
Τὸν δὲ λέγοντα φιλεῖν ἐ προφυλασσόμεθα.
Ἐχθρὸν ἐγὼ κεῖνον κρίνω βαρύν, ὃς ποτε λάθρᾳ
Τὴν λύπ᾽ τ᾽ φιλίας πίστιν ἔχων ἀδικεῖ.

Non ita nocet, qui odium suum pra se fert,
Atque ille, qui sinceram simulat amicitiam.
Nam inimicum praescientes evitamus.
At ab eo, qui se amicum profitetur, nobis non cavemus.
Illum ego gravem judico inimicum, qui clanculum
Per amicitia fidem injuriam facit.
J.T.

33. Ποιῆται ὁμοίως] Interpretatus sum, quasi legeretur ὅμως, quod placuit etiam Caselio. *J.M.G.*

Ibid. Τότε γὰρ ὅτε φωνὴν] *Seneca* de Ira lib. I. cap. 7. *Commota enim semel & concussa mens ei servit, a quo impellitur.* *J.T.*

σιν αἰτίαι, τὰς ἄλλας λανθάνωσαι. ἢ ἐνίοτε οἷς αὐτός τις ἔνοχός ἐστι, ταυτὶ φθάσας καληγόρησε τῶ πλησίον; ἐκφυγεῖν οὕτω πειρώμενος τὴν διαβολήν. ἢ ὅλως, ἐχθρὸν μὲν οὐδεὶς ἂν τολμήσειε διαβάλλειν· ἀπιστος γὰρ [a] αὐτόθι ἡ καληγορία, πρόδηλον ἔχουσα τὴν αἰτίαν· τοῖς δοκοῦσι δὲ μάλιστα φίλοις ἐπιχειροῦσι, τὴν πρὸς τοὺς ἀκούοντας εὔνοιαν ἐμφῆναι προαιρούμενοι, ὅτι ἐπὶ τῷ ἐκείνων συμφέροντι οὐδὲ τὸ οἰκειότατον ἀπέχουσι.

Εἰσὶ δέ τινες, οἳ κἂν μάθωσιν ὕστερον ἀδίκως διαβεβλημένους παρ' αὐτοῖς τοὺς φίλους, ὅμως ὑπ' αἰσχύνης, ὧν ἐπίστευσαν, [b] οὐδ' ἔτι προσιέναι, οὐδὲ [c] προσβλέπειν τολμῶσιν [d] αὐτούς, ὥσπερ ἠδικημένοι, ὅτι μηδὲν ἀδικοῦντας ἐπέγνωσαν.

Τοιγαροῦν πολλῶν κακῶν ὁ βίος ἐπλήσθη καὶ τοῦτο οὕτω ῥᾳδίως καὶ ἀνεξετάστως πεπιστευμένων διαβολῶν. ἡ μὲν γὰρ Ἀντεια,

mos cauſſas odii incidere, quae fugiant alios. Nonnunquam etiam, quorum aliquis ipſe reus eſt, eorum accuſare occupat alium, effugere ita criminationem tentans. Atque in univerſum inimicum criminari nemo auſit. Fidem enim ſtatim amittit delatio, quae cauſſam manifeſtam habeat. Sed illos aggrediuntur, qui maxime videntur amici, qua re ſuam adverſus audientes benivolentiam oſtentatum eunt, qui ipſorum utilitatis cauſſa ne familiariſſimis quidem parcant.

25. Sunt vero qui etiam cum deinde dicerunt, injuria delatos apud ſe amicos, tamen verecundia quadam fidei temere habitae, neque admittere quidquam *excuſationis*, nec adſpicere illos audent, tanquam injuria affecti *eo ipſo*, quod nihil injuſte egiſſe illos deprehenderunt.

26. Itaque malis multis impleta eſt vita, a creditis ita temere & ſine examine delationibus. Antia enim,

Aut

a Αὐτόθι] Sic Edd. fere omnes & B. Αὐτόθεν *F.* & *V*2. ac marg. *A*1. b Οὐδ' ἔτι] Ex emendat. *Solan.* Οὐδέ τι Edd. priores. c Προσβλέπειν τολμῶσιν] Ita *Solan.* reſcripſit ex B. Vulgo inverſe: τολμῶσι προσβλέπειν. d Αὐτοὺς] Αὐτοῖς male *Fl.*

40. Οἷς αὐτὸς] Εἰς † Ἰασονὶφ αἰνίττεσθαί μοι δοκεῖ. *V.* * Οὐ κακῶς σοι δοκεῖ, ὦ † ἑρμηνεῦ· ἐ γὰρ εἰς Ἰασονὶφ ὁ λόγος αἰνίττεται, ἀλλ' εἰς Βελλεροφόντην, ὃς ἐ αὐτὸς παρόμοιον αὐτοῦ πέπονθεν εἰς τὴν τῆ Προίτου γυναῖκα Ἀντειαν, ὡς φησιν Ὅμηρος· ὃ ‡ Ζ, ἢ τὴν χίμαιραν ἀντιγράφει αὐτὸς. ἐ πολὺ δὲ τὸ ὃ μέσον διέφερεν. *V.*

* Οὐ κακῶς] Novum Scholium eſt; ſed ad eadem verba relatum. *M. du S.* Καλῶς legend. probe monet Cl. *Weſſenius.* † Ἑρμηνεῦ] Ὁσμηνεῦ edita, ad quae haec nota addita: ſic clare legitur in Mſ. Videtur hoc ſcholion alterius eſſe Grammatici, qui auctori praecedentis ſcholii contradicat. Quid ſit ὁσμηνεῦ plane ignoro; niſi forte legendum ſit ἑρμηνεῦ, i. *interpres*, quo nomine praecedentem Scholiaſtam appellaret hujus ſcholii auctor. *J. Cler.* Immo ἑρμηνεῦ legitur, ε & ρ ita conjunctis, ut facile οὐ credas, non ὁ. expreſſum. *M. du S.* ‡ ΖΙ ἡ V. male. (vid. Il. Z. 164.) *M. du S.*

40. Αὐτός τις ἔνοχος] Sic apud *Senecam* in Hippolyto v. 720.

Regeramus ipſi crimen, atque ultro impiam
Venerem arguamus. Scelere vincendum eſt ſcelus.
Tutiſſimum eſt inferre, cum timeas, gradum.

Ita & Antoninus Caracalla, quum Getam fratrem obtruncaſſet, per totam regiam currens, clamabat *μέγαν κίνδυνον ἐκπεφυγέναι, μόλις τε σεσῶσθαι. Magnum ſe effugiſſe periculum, vixque evaſiſſe incolumem*, parricidio immanem ſuperaddens calumniam, ut eſt apud *Herodian.* lib. IV. cap. 4. Sic Jugurtha, cum Hiempſalem interfici curaſſet, & Atherbalem bello invaſiſſet, ſcelere velabat ſcelus, mentitus, *Hiempſalem ob ſaevitiam ſuam ab Numidis interfectum: Atherbalem ultro bellum inferentem, poſtquam ſuperatus ſit, quaeri, quod injuriam facere nequiſſet*; teſte *Salluſtio* cap. XV. belli Jugurth. *J. T.*

46. Τὴν πρὸς τοὺς ἀκούοντας εὔνοιαν] *Themiſtius* Oratione III. *Φύονται δέ τινες ἐ οὐ ἀνθρώπους ἀλάστορας, μᾶλλον δὲ ἀνθρώπων σμικρά τε καὶ ἀνελεύθερα, τοὺς ἀλάστορας ἔτι δὲ ἰφικλείρους· οἱ δὲ αὐτῶν οὐκ ἀλάστορας, ἀλλὰ δράκοντας ἴσως χαλεποῦ ἐ ἀτόπου μεστοὺς ὑποψίας, καὶ κρυπτομένους εὐνοίας καὶ φιλανθρωπίας ὑφαιτέσμασιν, ἃς ἀπαλαύειν χρεὼν καὶ λαβεσθῶν πεφράτατα. Exiſtunt autem etiam inter homines Vulpecula quaedam, ſive homunciones potius exigui & illiberales, pone vulpes ſecum attrahentes: alii vero non vulpes, ſed ſerpentes difficilis & horribilis veneni plenos, adrepentes, & benevolentiae & humanitatis involucris obtectos, qui longiſſime abigendi & expellendi ſunt.* Ita apud Syneſium Typhonis uxor ad uxorem praefecti peregrinae militiae ventitans, & per calumniam Oſiridi necem ſtruens, eorum

Aut morere, inquit, *o Proete, aut interfice Bellerophontem*
Qui noſtrum invitæ voluit conſcendere lectum:

Τεθναίης, φησὶν, ὦ Προῖτε, ἢ κτάνε Βελλεροφόντιν,
Ὃς μ' ἔθελεν φιλότητι μιγήμεναι οὐκ ἐθελούσῃ·

cum tamen ipſa prius pudore illius tentato repulſam tuliſſet. Et parum abfuit quin in certamine cum chimaera periret juvenis, qui hanc mercedem retulit ſuae temperantiae, & pudoris adverſus hoſpitem, ut libidinoſae mulieris inſidiis peteretur. Phaedra autem ipſa quoque ſimilia cum detuliſſet contra ſuum privignum, effecit ut exſecrabilis fieret patri, nihil, Dii boni! nihil nefandum cum patraſſet.

αὐτὴ προτέρα ἐπιχειρήσασα, καὶ ὑφορθεῖσα. καὶ μικρῷ ὁ νεανίας ἐν τῇ πρὸς Χίμαιραν συμπλοκῇ διεφθάρη, ἐπιτίμιον σωφροσύνης ὑποσχὼν, καὶ τὸ πρὸς τὸν ξένον αἰδῶς ὑπὸ μάχλου γυναικὸς ἐπιβεβουλευμένου. ἡ δὲ Φαῖδρα, καίπερ τὰ ὅμοια καλαπᾶσα τῷ προγόνῳ, ἐπάραλον ἐποίησε τὸν Ἱππόλυτον γενέσθαι, ὑπὸ τοῦ πατρὸς, οἶδεν, ὦ θεοὶ, οὐδὲν ἀνόσιον εἰργασμένον.

27. *Sane quam!* dicet aliquis. *Sed fide dignus nonnunquam eſt delator, qui juſtus caetera & prudens eſſe videatur: & oportebat rationem illius habere, qui nunquam tale maleficium commiſerit.* Numquid ergo eſt aliquis Ariſtide juſtior? Sed tamen ille etiam coivit

Ναὶ, φήσῃ τις. ἀλλ' ἀξιόπιστος ὄφελε ἐνίοτε ὁ Ἀγαθάλλων ἀνὴρ, τότε ἄλλα δίκαιος, καὶ συνετὸς εἶναι δοκῶν, καὶ ἐχρῆν προσέχειν αὐτῷ, ὅτε μηδὲν ἂν τοιοῦτο κακουργήσαντι. ἆρ' οὖν τοῦ Ἀριστείδου ἔστι τις δικαιότερος; ἀλλ' ὅμως καίπερ συνέστη

a Κάκτανε] Al. male *κάτθανε Coll.* f Μάχλυ] Μάχλης *Th. Mag.* g Ἐχρῆν] Χρὴν B. h Τοιοῦτο] Τοιοῦτον B.

58. Κάτθανε] Γρ. *κάκτανε. G.*

rum ſeſe fingit miſereri, quibus cum liberis & uxoribus certa immineret ab Oſiride pernicies; καὶ ἅμα ἐδάκρυσεν ὡς ὑποκινούμενα τὰ παιδάρια, σύνοιαν οἰκτῳ προστιθεμένη. *Simulque ejus complexa tenellos liberos lacrumari cepit, benivolentiam hac commiſeratione aſſimulans.* *J.T.*

47. Ἐπὶ τοῦ ἰδίου συμφέροντος] *Cicero* l. I. de Offic. cap. 13. *Totius autem injuſtitiae nulla capitalior eſt, quam eorum, qui tum, cum maxime fallunt, id agunt, ut viri boni eſſe videantur.* Origines lib. VI. contra Celſum: Τότε μάλιστα τὸ φαῦλον εἰς τὴν χύσιν καὶ κακίας, καὶ τὴν ἀκρότητι αὐτῆς εἶναι χαρακτηρίζεται, ὅτε ὑποκρίνεται τὸ κρεῖττον. *Tum maxime nequitia ad cumulum & culmen improbitatis perveniſſe notatur, cum ſpeciem ſibi virtutis induit.* P. Syrus:

Malus bonum ubi ſe ſimulat, tunc eſt peſſimus. *J.T.*

52. Οὐδ' ὅτι] In omnibus antea οὐδέ τι corrupte. Statim etiam ex Mſ. Ox. ordinem vulgatum Impreſſorum mutavimus, in quibus prave legebatur τολμῶσι προσελθεῖν. *M. du S.*

58. Τεθναίης] *Homer.* Il. Z. 164. *M. du S.*

60. Ἐθελε] Corrige ἔθελεν. F.G. Neceſſario, ideoque vel ſine auctoritate alia parui. *J.F.R.*

Ἐθελε] Ita apud *Homerum* legitur, melius quam ut in libris noſtris eſt ἔθελα. *M. du S.*

62. Αὐτὴ προτέρα ἐπιχειρ.] Nota Hippodamiæ & Myrtili fabula; notiſſima Fauſtæ & Criſpi Cæſaris; minus celebris illa Damaſippes & Hebri apud Plutarchum de flumin. eſt & aliud novercæ privignum in amore immorigerum ad patrem deferentis exemplum apud *Heliodorum* in Æthiopicis, ut & apud *Apulejum* lib. X. Mileſiacor. Plura exempla *Muretus* congeſſit cap. XII. lib. I. Var. Lect. *J.T.*

64. Ἐπιτίμιον] Conf. T. I. Med. c. 4. T. II. Ορχ. c. 4. Et Ταξ. c. 10. f. *M. du S.*

66. Μάχλυ] *Thomas Magiſter* μάχλης in ſuo codice videtur legiſſe. Sic iterum uſurpat Noſter Ορ. c. 4. *M. du S.*

Μάχλυ] Pro vulgato facit, quod & ſupra, Aſin. c. 4. habuimus μάγον γάρ ἐστι δῆτα ἐ μάχλον. quare & hic nihil mutaverim. *J.F.R.*

70. Οὐδὲν ἀνόσιον εἰργασμένον] Unde ipſa Phaedra apud *Senecam:*

— *Falſa memoravi, & nefas,*
Quod ipſa demens pectore inſano hauſeram,
Mentita finxi. Vana puniſti, pater:
Juvenisque caſtus crimine inceſta jacet,
Pudicus, inſons.

J.T.

76. Ἀλλ' ὅμως καίπερ] Unde hoc Lucianus acceperit, neſcio. *Plutarchus* certe, in Ariſtidis vita, negat

ὅτι τ Θεμιστοκλέα, ϗ συμπαρώξυνε τ δῆμον, ἧς [a] φησιν ἐκεῖνος πολιτικῆς φιλοτιμίας ὑποκεκνισμένος. δίκαιος μὲν γὰρ ὡς πρὸς τοὺς ἄλλους Ἀριστείδης, ἄνθρωπος δὲ ϗ αὐτὸς ἦν, ϗ [b] χολὴν εἶχε, ϗ ἠγάπα [c] τινάς, ϗ ἐμίσει.

contra Themistoclem; & concitavit una populum, eodem *nempe*, ajunt, quo iste civilis ambitionis pruritu solicitatus. Scilicet justus, si cum aliis comparetur, Aristides: at homo erat ipse quoque, & bilem habebat, & amabat quosdam, atque oderat.

Καὶ εἴγε ἀληθής ἐστιν ὁ περὶ τῆ Παλαμήδους λόγος, [d] ὁ συνετώτατος τ Ἀχαιῶν, καὶ τοῖς ἄλλοις ἄριστος, τ ἐπιβουλὴν ϗ ἐνέδρας ὑπὸ φθόνου φαίνεται συσταθεισὰς τ ἀνδρὸς ὁμαίμου, ϗ φίλου, ϗ ὅτι τ αὐτὸν κίνδυνον ἐκπεπλευκότος ἅπασιν ἀνθρώποις ἡ περὶ τὰ τοιαῦτα ἁμαρτία.

28. Et, si vera est illa de Palamede narratio, Graecorum ille prudentissimus, & aliis rebus optimus, machinationem illam atque insidias invidia compositas deprehenditur contra virum consanguineum, & amicum, & qui ad ejusdem societatem periculi una navigaverat. Adeo insitum est hominibus omnibus in tali re peccare.

29. Quid

a Φησιν] Vulgo male *φασιν*, sed φ̄ per compend. B. *M. Fr.* b Χολὴν] Bene sic *P. A.* χολᾶν male *S. Fl.* B1. & 2. χολᾶς *Ald. Fr.* & *H.* sine puncto subscripto, item B. c Τινὰς] Τινὰ *Fl.* & B. d Ὁ] Sine artic. B.

78. Φιλοτιμίας ὑπερκεκνισμένος] Τὸ λόχιον τοῦτο ταὐτὸν ἀποκεκνισμένος ἀντὶ τῆ λῇ ταὐτὸν λῇ φθονούμενος αὐτῇ. ἐχθρὸς δὲ ἦν * καὶ Θεμιστοκλέους Ἀριστείδης. διὸ ϵ σὺν αὐτῷ πρισβεύτης πεμφθεὶς Ἀριστείδης, βούλει, φησὶ, ἐπὶ τῶν † ὁρίων, Θεμιστόκλεις, τὴν ἔχθραν ἀπολίπωμεν, ἐν γὰρ δεῖ, πάλιν αὖτην ἐπανιόντες ‡ ἀναλυψόμεθα. *V.*

* Καὶ Θεμιστ.] C. Θεμιστοκλῆς καὶ Ἀριστείδη δεῖ. At in C. D. M. eodem quo in Ed. *A.* modo legitur, nisi quod *διὸ* recte habet, non *σὺν*, ut illa. *M. du S.*

† Ὁρίων] Nullo sensu hic antea legebatur ἰχθύων. Vox quam reposui ex C. est, & V. ipso. *M. du S.* Fors ὅρων.

‡ Ἀναλυψόμεθα] Ἀναλυσ. editum antea. Emendavit *M. du S.*

gat ab eo Themistoclem vel dicto, vel facto læsum. *J. T.*

78. [r]Ἧς φασιν ἐκεῖνος πολιτικῆς φιλοτιμίας] [r]Ἧς φασιν ἐκεῖνος εἶχε πολιτικῆς φιλοτιμίας. *Th. M.*

[r]Ἧς φασιν ἐκεῖνος] Vertendum fuerat: *ejusdem, cujus ille, ut ferunt, popularis gloriæ cupidus: vel eadem, qua ille, ut ajunt, ambitione populari flagrans. J. T.*

[r]Ἧς φασιν ἐκεῖνος] Post inventum *φησιν*, quod jam ad ἐκεῖνος referendum, commate quod ante & post *φασιν* in plerisque erat, sublato, nihil opus est *Marciliana* τῆ εἶχε inversione, *Aldina* & *H.* uno tenore ἧς *φασιν ἐκεῖνος π. φ. ὁ.* quo facilius medicinam admittunt. *J. F. R.*

[r]Ἧς φασιν ἐκεῖνος &c.] An sic leg. videtur: Ὧς φασιν, ὑπὸ πολ. φιλ. κεκνισμένος. Vel sic: πολιτικῆς φιλοτιμίας ὑπὸ κεκνισμένος. Sic *Electr.* 1. ἠλέκτρᾳ πέρι. *F. G.* Sed dein vidit vulgatam sanam esse, addens: πολιτικῆς φιλοτιμίας ὑποκεκνισμένος. Sic infra: τὸν δὲ νῦν ἀρίμνα διολισθαίνουσαν τ καμάτων. Plura adderem, si spatium daretur. *J. F. R.*

Ibid. Φησιν ἐκεῖνος] Legebatur antea *φασιν*, ἐκεῖνος in Impr. & Mss. Ox. sed verba haec, cum Luciani non sint, sed scriptoris Anonymi, ita rescribendum fuit. De horum autem inimicitia *Polyæn.* Strat. I. p. 45. *M. du S.*

79. Ὡς πρὸς τοὺς ἄλλους] *Ad alios comparatus. J. T.*

81. Χολᾶς εἶχε] An χολὴν εἶχε? *F. G.*

83. Εἴγε ἀληθής ἐστιν ὁ περὶ τῆ Παλαμήδους λόγος] In dubium etiam vocat *Strabo* VIII. p. 368. D. quia de eo silet *Homerus*: cui objectioni quid respondeatur, apud *Philostratum*, docebit te Casaubonus in notis; nempe factum id ab Homero, ut honori Ulyssis, cujus fraude perierat Palamedes, consuleretur. *M. du S.*

84. Ὁ συνετώτατος] Qui tamen ἴσως ψεύδεα πολλὰ λέγων ἐτύμοισιν ὁμοῖα. *Noverat mendacia multa dicere veris similia*, ut ait Poëta. Fecit autem has insidias Palamedi, adjuvante Diomede. *Dictys Cretensis* lib. II. *Per idem tempus Diomedes & Ulysses consilium de interficiendo Palamede ineunt, more ingenii humani, quod imbecillum adversum dolores animi, & invidia plenum, anteiri se a meliore haud facile patitur. Apulejus* lib. X. Milet. *Vel cum falsis insimulationibus eruditione doctrinaque praepollens Palamedes proditionis damnatur. J. T.*

Ὁ συνετώτ.] Ulysses. Historiam hanc tangit etiam *Polyæn.* in Prooem. L. I. *M. du S.*

87. Ὁμαίμου] Quomodo consanguinei Palamedes & Ulysses, alii docebunt, ego ignoro. *M. du S.*

Ibid. Ἐπὶ τ αὐτὸν κίνδυνον] *In eandem expeditionem profecto.* vel: *ejusdem expeditionis ac periculorum socio. J. T.*

88. Ἔμφυτον — ἡ ἁμαρτία] Ita ex *Polyb.* τὴν ἔμφυτον ἀδικίαν, ut ex *Alciphr.* τὴν ἔμφυτον ἁμαρτίαν adfert Rev. *J. Elsn.* ad Ep. Divi *Jacobi* I. 21. ubi τ ἔμφυτον λόγ-

29. Quid enim de Socrate dicamus, injuſte delato apud Athenienſes pro impio atque inſidiatore? vel de Themiſtocle aut Miltiade, poſt tantas victorias proditionis Graeciae ſuſpectos? Infinita enim numero ſunt exempla, & pleraque fere jam cognita.

Τί γὰρ ἄν τις ἢ τὸν Σωκράτην λέγοι, τὸν ἀδίκως πρὸς τῶν Ἀθηναίων βλασφημέντα ὡς ἀσεβῆ καὶ βδέλυρον; ἢ τὸν Θεμιστοκλέα, ἢ τὸν Μιλτιάδην τοὺς μὴ τηλικαύτας νίκας ὑπὲρ προδοσίας τῆς Ἑλλάδος ὑποπτους γενομένους; μυρία γὰρ τὰ παραδείγματα, καὶ σχεδὸν τὰ πλεῖστα ἤδη γνώριμα.

30. Quid ergo facere par eſt prudentem, cum de *alicujus* virtute aut veritate diſceptat? Quod, puto, Homerus etiam fabula de Sirenibus obſcure ſignificavit, praeternavigare jubens pernicioſas illas auditionum voluptates, & obturare aures, nec ita temere illas pandere iis qui perturbatione quadam

Τί οὖν χρῆναι ποιεῖν τὸν γε νοῦν [e] ἔχοντα, ἢ ἀρετῆς, ἢ ἀληθείας ἀμφισβητοῦντα; ὅπερ, οἶμαι, καὶ Ὅμηρος ἐν τῷ περὶ Σειρήνων μύθῳ ἠνίξατο, παραπλέειν κελεύσας τὰς ὀλεθρίους ταύτας τῶν ἀκουσμάτων ἡδονὰς, καὶ ἀποφράττειν τὰ ὦτα, καὶ μὴ ἀνεδην αὐτὰ ἀναπεπταμένοις τοῖς [f] πάθεσι προειλημμένοις, ἀλλ'

[e] Ἔχοντα] Et hoc & ἀμφισβητοῦντα, eſſe in omn. Edd. ac B. adlevit *Solan.* [f] Πάθεσι] Πάθεας male *El.*

1. Ἐν τῷ περὶ Σειρήνων μύθῳ ἠνίξατο] Οὐκοῦν τὸ τῷ Ὀδυσσεῖ περὶ Σειρήνας ἀλληγορικῶς λέγεται, ὃ μὴν αἰσθητῶς, ὡς φησιν Ὅμηρος. *V.* (v. Odyſſ. M.)

λόγου pluribus illuſtrat, non omiſſo etiam hoc Luciani teſtimonio. *J. F. R.*

92. Ἀδίκως] Neglexit vertere interpres: *immerito, injuria.* *J. F.*

93. Ὡς ἀσεβῆ] Quod per hircum, canem, gallum, quercum juraret. Sed nota ſatis hæc ſunt, nec indigent explanatore. At, ſicubi pœnitentia locum habuit, ſicubi ſera licet in iræ locum ſucceſſit, in hujus ſanctiſſimi viri damnatione ſe totam oſtendit. Non enim hæc tantum reſciſſa eſt, ſed & illius damnati ſunt ab Athenienſibus accuſatores, ipſiusque imago aurea in templo collocata. Vide quæ *Plutarchus* in libello de odio & invidia, nec non *Tertullianus* in Apologetico. *J. T.*

Ibid. Βδέλυρον] Hoc vult, accuſatum eſſe *corruptae ab eo juventutis.* *M. du S.*

98. Τί ἂν χρῶναι ποιεῖν]. Legendum puto χρῆν, quod etiam dedit *Caſelius*, & interpretes. *J. M. G.*

Ibid. Χρῶναι ποιεῖν] Adſcripſerat Vir Doct. χρῆν legendum; (forſ. pro ἔχρῆν) *Gujetus* vero χρὴ adpoſuit legendum, non male. Ego tamen nihil mutem; nam alterum horum infinitivorum pendere queat a praemiſſo τις λέγοι. Ni malis χρὴ ⊄ ποιεῖν Vid. *Nav.* c. 1. *J. F. R.*

99. Ἀμφισβητοῦντα] Corruptum hunc locum censeo. Mihi certe, quid velit, non liquet. *M. du S.*

1. Ὅμηρος — περὶ Σειρήνων] Odyſſ. M. *M. du S.*

4. Ἀποφράττειν τὰ ὦτα] *Themiſtius* Orat. III. Ἀποτειχιστέον δὲ αὐτὴν, καὶ ἀπτωτέον τῇ ἀπιστίᾳ, ἐχυρὸν οὐ τὰς ἀκοὰς οἰκοδομησάμενοι ἅμα τὸ φυλακτήριον· ἀλλὰ πρόβατον αὐτὰς ἀθεράπευτα τὰς ἐπιβουλὰς. καὶ μάλιστα μὲν ἀποκλεῖσαι προσῆκεν, καὶ ἀπωθεῖν· εἰ δὲ ὦν τι λάθῃ παρεισδῦνα, μηδὲ ἐντὸς ἔχειν ἐργαζόμενον, (Lego, ἐπιλυγαζόμενον) ἀλλ' εἰς φανερὸν προάγειν, καὶ διελέγχειν· ὄψει γὰρ ἐκταγησόμενον εὐθέως, καὶ λυγιζόμενον, καὶ βατταρίζοντα, καὶ σὺν ἴσχυσαν, ὅ, τι χρήσεται καὶ εἰ τοῦτο ὑπομείνειν ἄπαξ, ἐς μηκέτι ἐπιχλίσει λοιπὸν, ἀλλ' οὐδ' ἂν ἀποπειράσειεν, εἰ ἂν προσίλθοι πλησίον· ὅσοι δ' αὐτῇ τῶν ἀνοήτων ἡδονάν τι προσιοῦσῃ, καὶ τὸ θυρίον εὐμενῶς ἀνέπτασαν, ἕτοι δὲ ἥκιστα ἀπολαύουσι τῆς φιλανθρωπίας· ἐξίσασι γὰρ αὐτῆς, καὶ οὐδὲν ἀφέρουσι τῶν μιμηνότων, &c. *Obſtruendus igitur illi eſt, atque incredulitate prohibendus aditus, valida in auribus noſtris aere conſtructa, ut procul illius impetus arceantur. Atque ut maxime in ipſo acceſſu rejicienda ac propulſanda ſit, tamen ſi forte clam in interiora penetraverit, cave illam exceptam oculis, aut intra aedes tuas admittere proximum, ſed in apertum illico profer, ac redargue. Videbis enim illam ſubita vertigine correptam, ac tergiverſantem, & verbis haſitantem, ac prorſus attonitam. Quod ſi ſemel perpeſſa fuerit, in poſterum moleſta eſſe deſinet, ſede tentabit quidem, nec propius accedet. Quicunque vero accedente illa ſtolidi atque inepti homines gaudent, benigneque ſuas illi fores aperiunt, fructum humanitatis ſuae minime ferunt. de poteſtate enim ab ea dejiciuntur, ut nihil ab furioſis diſſideant,* &c. P. *Syrus* in mimis:

Difficilem oportet aurem habere ad crimina.

Nilus Epiſc. in Admonitionibus: Ἀσφαλίζου τὴν ἀκοὴν, καὶ τοὺς ὀφθαλμούς· δι' αὐτῶν γὰρ πάντα τὰ βέλη πακίας εἰσέρχεται. *Munì auditum & oculos: per ipſa enim omnia tela malitia ingrediuntur.* *J. T.*

ἀλλ' ὑπισήσαιλα ἀκριβῆ θυρωρὸν τ̃ λογισμὸν ἅπασι τοῖς λεγομένοις, τὰ μ̃ ἄξια προσίεσθ, καὶ παραβάλλεσθ, τὰ φαῦλα δὲ ἀποκλείειν καὶ ἀπωθεῖν. καὶ γὰρ ἂν εἴη γελοῖον, τ̃ μ̃ οἰκίας θυρωρὸς [a] καθιστάναι, τὰ δὲ ὦτα καὶ τ̃ διάνοιαν ἀνεῳγμένα ἐᾶν.

dam ſunt occupati: ſed apponere curioſi janitoris inſtar rectam rationem his quae dicuntur omnibus, quae admittat digna *admiſſione*, atque adſumat, mala autem excludat repellatque. Ridiculum enim fuerit, domus quidem janitores conſtituere, aures autem ac mentem apertas ſinere.

Ἐπειδὰν [b] τοίνυν τοιαῦτα προσίῃ τις λέγων, αὐτὸ ἐφ' [c] αὑτῷ χρὴ τὸ πρᾶγμα ἐξετάζειν· μήτε ἡλικίαν τῷ λέγοντ῀ ὁρῶντα, μήτε τ̃ ἄλλον βίον, μήτε τ̃ ἐν τοῖς λόγοις ἀγχίνοιαν. ὅσῳ γὰρ τις πιθανώτερ῀, τοσούτῳ [d] ἐπιμελεστέρας δεῖται τ̃ ἐξετάσεως. οὐ δεῖ τοίνυν [e] πιστεύειν ἀλλοτρίᾳ κρίσει, μᾶλλον δὲ [f] μίσει τῷ καθηγορ῀ντ῀, ἀλλ' ἑαυτῷ τ̃ ἐξέτασιν φυλακτέον, τ̃ ἀληθείας ἀποδόντα καὶ τῷ διαβάλλοντι τ̃ φθόνον, καὶ ἐν φανερῷ ποιησάμενον τ̃ ἔλεγχον τ̃ ἑκατέρου διανοίας, καὶ [g] μισεῖν ἔτω, καὶ ἀγαπᾶν τ̃ δεδοκιμασμένον. πρὶν δὲ τοῦτο ποιῆσαι ἐκ τ̃ πρώτης

31. Cum igitur dicens talia aliquis acceſſerit, ipſum per ſe explorare negotium oportet, neque aetate conſiderata dicentis, neque vita alia, neque ea, quae in ſermonibus illius forte ineſt, ſolertia. Quo enim quis probabilior eſt, eo curioſiore exploratione opus habet. Non oportet igitur credere alieno judicio, vel odio potius accuſantis, ſed examen veritatis ſibi ſervare, ſuamque ſibi invidiam delatori reddere, & qua quisque mente ſit in claram lucem protrahere, ac ſic demum vel amare vel odiſſe, prout quemque probaveris. Prius autem hoc facere prima permotum delatio-

a Καθιστάναι] Καθιστάναι *Fl.* & B. b Τοίνυν] Omiſit B. c Αὐτοῦ] Ἑαυτοῦ B. d Ἐπιμελεστέρας] Ἐπιμελέστερον B. e Πιστεύειν] Neglexit B. f Μίσει] Μίσους B. g Μισεῖν] Μίσους iterum B.

7. Τὰ μ̃ ἄξια προσίεσθαι] *Photius* epiſt. 1. ſectione λή: ἔχε τὰ ὦτα τοῖς μ̃ ἀδικουμένοις ὑπεῳγμένα, πρὸς δὲ τὰς τ̃ ἀδικούντων εἰσαγωγὰς καὶ πιθανολογίας ἀποκεκλεισμένα. *Aures prabe patulas injuria affectis; clauſas contra ad afficientium injuria lenocinia, & probabiles inductiones.* *J. T.*

8. Παραβάλλεσθ,] Leg. παρεβάλλεσθ, i. e. *amplecti, colligere.* πλοῦτον παρεβάλλεσθ, *Polybius.* *F. G.*

13. Αὐτὸ ἐφ' αὑτοῦ] Interpres, *rem ipſam apud te.* malim; *rem ipſam per ſe expendas.* *J. T.*

Ibid. Χρὴ τὸ πρᾶγμα ἐξετάζειν] *Phaedrus* fab. XI. lib. III.

Quod ſi damnanda perſcrutatus crimina
Paterfamilias eſſet; ſi mendacium
Subtiliter limaſſet a radicibus,
Non evertiſſet ſcelere funeſto domum.
Ergo exploranda veritas multum prius;
Quam ſtulta prave judicet ſententia.

Et mox:

Nil ſpernat auris, nec tamen credat ſtatim.
Quandoquidem & illi peccant, quos minime putes;
Et, qui non peccant, impugnantur fraudibus.
Hoc admonere ſimplices etiam poteſt,
Opinione alterius nequid ponderent.
Ambitio namque diſſidens mortalium
Aut gratia ſubſcribit, aut odio ſuo.
Erit ille notus, quem per te cognoveris.

Sic Aratus ſenior Philippum Regem Maced. monet, μηδενὶ τ̃ λεγομένων ἐξίως μηδ' ἀκρίτως μηδὲ τὰ πιστεύειν. ὅταν δὲ κατὰ τινὸς τ̃ φίλων ὁ συμμάχων προσπίπτῃ τις αὐτῷ λόγ῀, τ̃ ἀκριβεστέρου ἔλεγχον ποιεῖσθαι, πρὶν ἢ δέξασθαι τὴν διαβολήν. καὶ γὰρ βασιλικὸν εἶναι τὸ τοιοῦτο, καὶ πρὸς πᾶν συμφέρον. *Ne quicquam temere, aut inconſiderate eorum, qua audiverit, credat: tum vero quoties aut amici, aut ſocii accuſatio aliqua delata fuerit, diligentiſſime ut omnia prius inquirat, quam accuſationi fidem habeat. nam & regium hoc eſſe, & ad omnia conducibile. Polybius* lib. IV. *Juſtinus Martyr.* Parænet. 1. ad Grœcos: Ἡ γὰρ τ̃ χρημάτων ἀκρίβης ἐξέτασις, καὶ τὰ δέξασθαι καλῶς ἔχειν πολλάκις ἀλλοτρίαν διάκρισιν, ἀκριβεστέραν πεῖραν ταληθὲς βασανίσασα. *Accurata namque rerum inquiſitio etiam ea, qua antea bene ſe habere videbantur, ſæpe aliter affecta eſſe oſtendit, accuratiore experimento veritate indagata, exploratoque.* *J. T.*

22. Τὸν φόνον] An λόγον. I. e. *dicendi facultatem.* *F. G.*

26. Κεκινημένον] Forte κεκινημένον εἶναι. Sic Interpres legiſſe videtur. *F. G.*

29. Ὅπερ ὁ ἀρχὴ ἔφημεν] Hæc omiſſa ſunt ab interprete. Id eſt, *ut in initio diximus.* *J. T.*

tione ; quam puerile eſt , bone Hercules! & humile , & non minime inter omnia inhoneſtum.

32. At harum rerum omnium cauſſa , quam principio dicebamus , ignorantia , & quod mores uniuscujusque in obſcuro ſunt. Quae cum ita ſint , utinam Deorum aliquis vitas noſtras aperiat! iret ſane fuga praeceps in barathrum delatio , locum nempe , rebus a veritate colluſtratis , non jam habitura.

ἀμαθολῆς κεκιτημθύον, Ἡράκλεις, ὡς μειρακιῶδες, καὶ ταπεινὸν, καὶ πάντων [h] οὐχ ἥκιστα ἄδικον.

Ἀλλὰ τούτων ἁπάντων αἴτιον, ὅπερ ἐν ἀρχῇ ἔφημεν, ἡ ἄγνοια, καὶ τὸ ἐν σκότῳ τὸ εἶναι τὸ ἑκάστου τρόπον. ὡς εἴγε θεῶν τις ἀποκαλύψειεν ἡμῶν τοὺς βίους, οἴχοιτο ἂν φεύγουσα [i] ἐς τὸ βάραθρον ἡ ἀμαθολὴ, χώραν οὐκ ἔχουσα, ὡς ἂν πεφαλισμθύων τῶν πραγμάτων τῶν τῆς ἀληθείας.

PSEUDOLOGISTA. *SIVE DE DIE NEFASTO. CONTRA TIMARCHUM.*

VErum enim vero ignotum tibi fuiſſe nomen Apophras, unicuique manife-

ΨΕΥΔΟΛΟΓΙΣΤΗΣ, Η ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΠΟΦΡΑΔΟΣ. ΚΑΤΑ ΤΙΜΑΡΧΟΥ.

1 ΑΛΛ' ὅτι μὲ ἠγνόεις τὄνομα τὸ Ἀποφράδα, παντί που δῆλον. πῶς γὰρ ἂν

[h] Οὐχ] Non comparet in B. [i] Ἐς] Καὶ ἰς B. ΚΑΤΑ ΤΙΜΑΡΧΟΥ] *Junt.* & *V2.* ſolae & *Schol.* hoc addunt. Cett. non habent, nec M.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΠΟΦΡΑΔΟΣ ΚΑΤΑ ΤΙΜΑΡΧΟΥ] Ἀποφράδας ἡμέρας, καὶ ἀποφράδες * ἁπλῶς καλοῦμεν τὰς στυγνουμένας. παρῆκται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ ἱερείας τοιᾶσδε. ἔθος ἦν τοῖς Ἀθηναίοις τοὺς κακούργους καθαιρομένους ἔξω φέρειν τῆς πύλης, καὶ διδόναι αὐτοῖς τὴν ἀνάγκαιον δίκην ἐξηγοῦν γοῦν † αὐτοὺς ἀπὸ τινῶν στιγμιαιοτάτων πυλῶν, καὶ οὕτω ἀπὸ τῆς συνήθων τοῖς ἄλλοις πολίταις, ἐς τινας ἐκάλουν ἀποφράδας. *V.* Romanis dicebatur porta ſcelerata & ſcelerata via. *G.*

* Ἁπλῶς καλοῦμεν τὰς σ.] Exc. *G.* ἀθρόως π. τὰς στυγνουμένας. Etiam C. niſi quod ἀνάγκαιον habet. *M. du S.*

† Αὐτοὺς] Αὐτῶν edita. Emendavit *Mduſ.*

34. Ὡς ἂν πεφαντισμένον] Menti namque , (ut ait *Cicero* lib. II. Academ. Qu. cap. 10.) *nihil eſt veritatis luce dulcius.* *J.T.*

ΨΕΥΔΟΛ. &c.] Scriptus in Polyeuctum Sophiſtam. L. *Suidas* in Ἰσίοχος, & in Πολύευκτος. *Th.M.*

ΨΕΥΔΟΛ.] Quod titulo adjicit liber *Voſſianus* verba κατὰ Τιμάρχου, non eſt temere. Reſpicit enim illa, c. 27. Ἀθηναῖοι γράμματος ἑνὸς προσθήκῃ τιμήσαντές τε Ἀτίμαρχον ἀνόμαζον, ubi vid. not. ſed quod *Marcilius* Polyeuctum eſſe, qui hic laceratur, pronunciat, in eo fefellit eum attentio. Polyeuctum aliquem ſuae aetatis hominem, (καθ' ἡμᾶς) ἀποφράδα, Luciani forte exemplo, ibi *Suidas* appellat. Neque video quid impediat, quo minus intelligatur ille Polyeuctus, qui Conſtantinopolitanus Patriarcha fuit ab A. C. 956. ad 970. Accuratiſſime ſane cum aetate *Suidae* a *Kuſtero* conſtituta convenit. Interim *Marcilius* in errorem etiam, parvum illum quidem, & ingentibus meritis redemtum, induxit *Fabricium* B. G. Vol. 9. p. 773. qui etiam p. 709. eadem forte ratione impulſus, negat credibile eſſe, Polyeuctum *Suidae* eſſe Conſtantinopolitanum illum Patriarcham. *J.M.G.*

ΚΑΤΑ ΤΙΜ.] Haec verba in ſolis *Venetis* extant; niſi quod ſcholia etiam agnoſcunt; v. c. 27. *Marcilius* de alio cogitavit in quem haec tam acerba quadrarent. *M. du S.*

ΚΑΤΑ ΤΙΜ.] Nolui omittere, licet in omnibus fere abſit, ſuſpicioque ſit, Editorem *Juntinae* id adjeciſſe ex cap. 27. ubi ipſe ſignificat in quem haec direxerit; quod etiam animadverterat Cl. *La Croze*, notae *Marcilianae* adſcribens: Immo in Timarchum, ut ipſe infra p. 446. Ed. *Graev.* *J.F.R.*

1. Ἀποφράδα] Apophradis vocabulum in uſu eſſe probat. Heniochus enim Comicus fabulam conſcripſit, cui titulus eſt Ἀποφράς. i. dies inauſpicatus. Olim vocabantur inauſpicati, quibus publica non licebat agere. Ἄνθρωπος ἀποφράς ἐστ βλέπειν ἀσπίδα. *G.C.*

ἀλλ' ἠτιῶ βάρβαρον εἶναί με τ' φωνὴν ἐπ' αὐτῷ εἰπόντα [a] ὑπὲρ σοῦ, ὡς ἀποφράδι ὅμοιόν σε εἴης; ([b] τ' γὰρ τρόπον σου, νὴ Δία, μέμνημαι, εἰκάσας τῇ τοιαύτῃ ἡμέρᾳ) εἰ μὴ γὰρ παντάπασιν ἀνήκοον ἦσθα τοῦ ὀνόματος; ἐγὼ δὲ τ' μὲ ἀποφράδα, ὅ, τι γὰρ βούλει εἶναι, διδάξω σε μικρὸν ὕστερον· τὸ δὲ τῦ Ἀρχιλόχου ἐκεῖνο ἤδη σοι λέγω, ὅτι τέττιγα τοῦ στερροῦ συνείληφας. εἴπερ τινὰ ποιητὴν ἰάμβων ἀκούεις Ἀρχίλοχον, Πάριον γένος, ἄνδρα κομιδῇ ἐλεύθερον, καὶ παῤῥησίᾳ συνόντα, μηδὲν ὀκνοῦντα ὀνειδίζειν, εἰ καὶ [c] ὅτι μάλιστα λυπήσειν ἔμελλε τοὺς [d] ἐμπεσεῖς ἐσομένους τῇ [e] χολῇ τ' ἰάμβων αὐτοῦ. ἐκεῖνον τοίνυν πρός τινος τῶν τοιούτων ἀκούσας κακῶς, Τέττιγα, ἔφη, τ' ἄνδρα εἰληφέναι τοῦ στερροῦ, εἰκάζων ἑαυτὸν τῷ τέττιγι ὁ Ἀρχίλοχος, φύσει μὲ λάλῳ ὄντι καὶ ἄνευ τινὸς ἀνάγκης· ὁπόταν δὲ καὶ τοῦ στερροῦ ληφθῇ, γεγωνότερον βοῶντι. καὶ σὺ δή, ἔφη, ὦ κακόδαιμον ἄνθρωπε, τί βουλόμενος ποιητὴν λάλον παροξύνεις [f] ἐπὶ σεαυτόν;

stum. Quî enim accusares me hoc ipso nomine barbariei circa linguam, qui dixerim, esse te Apophradi, *hoc est atro diei* similem? (Memini enim profecto tuos me mores tali diei assimilare) si omnino nomen illud intelligeres? Ego vero, Apophras quid sibi velit, paullo post te docebo. Jam vero illud tibi Archilochi dicam, *Cicadam alis prehendisti!* si quidem jamborum quendam poëtam nosti Archilochum, Parium genere, virum omnino liberum, & fiducia quadam uti solitum, nec cunctantem maledicere, si vel maxime laesurus videretur eos, qui in bilem jamborum suorum incidissent. Hic igitur, cum male ipsi a quodam ex illo genere dictum esset, dicebat, alis prehensam ab eo esse cicadam, ipsum se cicadae comparans Archilochus, strepero naturae sua, etiam nemine cogente, *animali*; si vero etiam ala prehendatur, clamanti sonantius. *Sic tu*, inquiebat, *infelix*, *quid tibi vis*, *cum loquacem in te poëtam concitas*, ac-

a Ἰτῆν] Πρὶ *Fl.* Et marg. *A1*: ex eadem, credo. b Τὸν γὰρ τρόπον] Restitui ex W. *Fl. B1*: Τῶν γὰρ τρόπων enim *Ald. H. P. S.* &c. minus recte. c Ὅτι μάλιστα] Sic *P. J.* Ὅτιμάλιστα junctim *Fl. H. S.* d Ἐμπιτεῖς] Ἐμπιπτεῖς *Menag.* & *Guiet.* conjiciunt. Nihil mut. Edd. nec M. e Χολῇ] Recte W. & *Schol.* ut voluit *Palm.* ac res ipsa clamat. Σχολῇ Edd. misere. f Ἐπὶ σεαυτὸν] Ἑαυτοῦ sine ἐπὶ *Fl.* quod etiam adscivit marg. *A1*.

22. Γεγωνότερον] Τραυότερον. *V.*

3. Ἐπ' αὐτῷ] Glossema videtur. *F.G.*
Ἐπ' αὐτῷ εἰπόντα] Sententia manifesta. Sed aliine etiam ita, pro ἐπ' αὐτῷ ὅτι εἶπον; *J.M.G.*

5. Τῶν γὰρ τρόπων] Lege τ' γὰρ τρόπον. *F.G.*
Τὸν γὰρ τρόπον] Sic recte W. *Fl.* & *B2*. In reliquis prave legebatur τ' γὰρ τρόπων. *M. du S.*
Τῶν γὰρ τρόπων σου] Aut legendum videtur τ' τρόπον σου, aut τ' τρόπων (ὄντα) σου κ. τ. λ. Certe accusativus, ad εἰκάσας qui referatur, requiritur. *J.M.G.*

9. Βούλεται εἶναι] De hac phrasi cum Belgicismo conveniente, frater Consult. G.O. *Reitz.* in Belg. Graecitat. agens p. 447. Nostrum adlegat in *Prometh.* T. I. c. 2. dicentem, καὶ ἐγὼ σοι τοῦτο βούλεται εἶναι ὁ Προμηθεύς. Sed vid. ibi notam Cl. *Hemsterh.* ac rursus fratrem eumdem in Θέλω. p. 484. plura adferentem; addo tantum *Herodot.* Eut. p. m. 105, τόδε ἐστὶ τοῦτο βούλεται λέγειν. *J.F.R.*

11. Τέττιγα] Proverb. *J.B.*

16. Παροινεῖν] *Jambl.* N. 184. κατακορέστατα τε αὐτὸν ἀποκτείνειν γυμνάζων τῷ ἰσορρόπῳ τ' φθισιάσεως πάθει. & iterum n. 252. vid. *Suid.* Πολυνίκης νικήσας & Τίμαρχος, & *Athen.* *M. du S.*

Ibid. Χολῇ] Ita W. Mss. Hipponactis χωλοὶ ἴαμβοι ab antiquis memorantur; unde subierat fortasse hic a Luciano nominatos; at nunc Luciani acumine res indigna videtur. In omnibus Impressis prave ante hoc scriptum est σχολῇ. *M. du S.*

22. Γεγωνότερον] Conf. supra *Gall.* c. 1: *J.F.R.*

27. Ταῦτά σοι] An τἀυτά? *F.G.* Bene, & quia tam levis est mutatio, sic edi curavi. *J.F.R.*

29. Πόθεν;] Forsan Πόθεν γὰρ quaesivit *Solan.* Nec adeo immerito. Vid. de hac formula *Bergl.* ad *Alciphr.* I. Ep. 23. p. 92. Et *Hemsterh.* T. I. *Tim.* §. 2. & 8. Nihil hic tamen adderem; nam & sic infra, c. 29. πόθεν; τίς ἔτως σὺ λόγους μεγαλόστολμος; *J.F.R.*

Ibid. Παλαιῶ γε & δή] Hujus phraseos exempla compluria adfert Clar. *J. Taylor* in nota 2. ad *Lysiae* Orat. adversus delationem, p. 405. & recte quidem exponit eam

occasiones & argumenta jambis quaerentem?

2. Haec ipse quoque tibi commminor, non profecto, quasi Archilocho me comparem. Unde *enim?* multum sane ab eo absum: sed quod novi sexcenta tua facinora jambis digna, quibus ne ipse quidem sufficere mihi Archilochus videtur, etiam si Simonidem & Hipponactem advocet, ut secum vel unum eorum, quae tibi insunt, malorum carmine describant: adeo tu pueros in omni impuritate ut videantur effecisti Orodoecides, & Lycambûs, & Bupalûs, jamborum illorum argumenta. Ac videtur Deorum aliquis in labia tum adduxisse tibi risum de dicta *a me* Apophrade, ut ipse quidem manifestius quam Scythae ruditatis omnium rerum convincereris, qui communia ista & quae ante pedes sunt ignores; occasionemque & principium praeberes contra te scribendi viro libero, quique te domo inde accurate novit, neque metuat quidquam, quo minus omnia proferat, vel praeconio vulget potius, quaecumque, praeσεαυτὸν, αἰτίας ζητοῦντα, καὶ ὑποθέσεις τοῖς ἰάμβοις;

§ Ταῦτά σοι γὲ αὐτὸς ἀπειλῶ, ἐ, μὰ τὸν Δία, τῷ Ἀρχιλόχῳ εἰκάζων ἐμαυτόν· πόθεν; πολλοῦ γε καὶ δέω· σοὶ δὲ μυρίας συνειδὼς ἰάμβων ἄξια βεβιωμένα, πρὸς ἃ μοι δοκεῖ οὐδ' ἂν ὁ Ἀρχίλοχος αὐτὸς ἀρκέσαι, προσπαραλαβὼν καὶ τὸν Σιμωνίδην, καὶ τὸν Ἱππώναχτα συμποιεῖν μετ' αὐτοῦ καὶ ἕν τι τῶν προσόντων σοι κακῶν. οὕτω σύ γε παῖδας ἀπέφηνας ἐν πάσῃ βδελυρίᾳ, τὸν Ὀροδοκίδην, καὶ τὸν Λυκάμβην, καὶ τὸν Βύπαλον, τοὺς ἐκείνων ἰάμβους. καὶ ἔοικε θεῶν τις ὀπὶ χεῖλος ἀγαγεῖν σοι τότε τὸν γέλων ὀπὶ τῇ Ἀποφράδι λεχθείσῃ, ὡς αὐτὸς μὲν Σκυθῶν καλαφανέστερος γένοιο, κομιδῇ ἀπαίδευτος ὤν, καὶ τὰ κοινὰ ταῦτα, καὶ τὰ ἐν ποσὶν ἀγνοῶν, ἀρχὴν δὲ εὔλογον ἔχοις τοῦ χεῖν λόγων ἀνδρὶ ἐλευθέρῳ, καὶ οἴκοθεν σε ἀκριβῶς εἰδότι, καὶ μηδὲν ὑποστελλομένῳ τὸ μὴ οὐχὶ πάντα ἐξειπεῖν· μᾶλλον δὲ κηρύξαι ἃ πράττεις νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέ-

g Τὰυτὰ] Ταῦτα Edd. priores. *h* Πόθεν;] Nihil mut. Edd. nec M. *i* Ὀροδοκίδην] Ὀροκίδην *Fl.* Ὀροδοκίδην W. Vulgatum tenent Edd. *k* Βύπαλον] Βυκόλον male *Fl.* *l* Ὑποστελλομένῳ] Ὑποστελομένῳ *Fl.*

eam significare, *longe absum*, veluti contra, ὀλίγου δὴ δεῦρο λέγεσ. *Parum abest quin dicam.* Verum frustra mihi videtur haerere in verbis *Lysiae*, quibus is orationem orditur, dicens: Πολλοῦ δεῖν χάριν ἔχειν, ὦ βουλή, τῷ κατηγόρῳ. Quae verba certe ibi significare debent: *Plurimas gratias debeo accusatori*; (quod scilicet diu optatam occasionem praebuerit, meae vitae rationes exponendi) ut bene vidit ipse: quando autem addit: „ sed profecto πολλοῦ δεῖν & δεῖν tam est huic „ sententiae adversum, quam quod maxime", videtur non adtendisse eodem redire, si negative ad Graeca reddideris: *Non satis possum gratias habere adversario*, quo facto, nihil contrarii video. Nam qui profitetur, se multum abesse, non necessario dicit, se alienum esse ab illa re agenda, vel se nolle facere, verum, se *imparem*, sive, *non sufficientem* declarat: adeoque cum se numquam sufficientes gratias habere posse adversario declarat, eo ipso fatetur, se maximas ei debere. *J.F.R.*

32. Σιμωνίδην] A Ceïo hic diversus. *M.du S.*

33. Ἱππώναχτα] Hic in pictorem quendam tam atrociter scripserat, ut suspendio vitam finiverit. *M.du S.*

36. Ὀροδοκίδην] *Horat.* Epod. VI.

Qualis Lycambae spretis infido gener,
Aut acer hostis Bupalo.

Ubi quod de Bupalo habet, ad Hipponactem pertinet, cujus in eum Jambos nominat Tzetzes, non ad hunc. Vid. etiam *Orig.* c. Cels. 74. f. (ubi in margine perperam legitur Λυκάμβαιλα, laudato etiam Luciano) *H. Steph.* Lyr. 144. C. & Marm. Ox. 209. In W. scribitur Ὀροδοκίδην. In *Fl.* ὀροκίδην. *M.du S.*

37. Τοὺς ἐκείνων ἰάμβους] Jamborum illorum causssam, i.e. qui malitia sua jambos illorum provocarunt. Τὸ ὑποκείμενον, objectum. *F.G.*

40. Σκυθῶν] Ridicule, lege σκυτέων. Vult enim dicere Lucianus, Pseudologistam ignorare etiam ea quae vel vilissimi opifices sciant; quod clare patet ex cap. seq. *L.K.*

41. Τὰ ἐν ποσὶν] Eadem phrasis supra T. 2. in *Quom. Hist.* c. 2. Et T. I. *Nigr.* c. 7. Item ap. *Long. Past.* I. p. 14. & II. p. 64. *J.F.R.*

43. Οἴκοθεν] Populares ergo erant. Vid. not. ad c. 10. *M.du S.*

ἡμέραν ἔτι καὶ νῦν, ὅτι πολλοῖς τοῖς πρὶν ἐκείνοις.

[a] Καίτοι μάταιον ἴσως, καὶ περιττόν, ἐν παιδείας νόμῳ παῤῥησιάζεσθαι πρὸς σέ. ὅστις γὰρ ἂν αὐτὸς σοῦ βελτίων γένοιο πρὸς τὴν ὑπὲρ τιμήσιν, ἢ μᾶλλον ἢ κάνθαρος μελαπειθεῖν ἄν, μηκέτι τοιαῦτα κυλινδεῖν, ἅπαξ αὐτοῖς συνήθης γενόμενος. ὥστ' εἶναί τινα νομίζω τὰ ἀγνοοῦντα ἔτι τὰ ὑπὸ σοῦ τολμώμενα, καὶ ἃ γέρων ἄνθρωπος ἐς [b] ἑαυτὸν παραινομεῖς. [c] οὐχ ὕτως ἀσφαλὴς, οὐδὲ ἀφανὴς βδελυρὸς εἶ· οὐδὲ δεῖ τινος τοῦ ἀποδύσοντος τὴν λεοντῆν, ὡς φανερὸς γένοιο, κανθήλιος ὤν, εἰ μή τις ἄρα ἐξ Ὑπερβορέων ἄρτι ἐς ἡμᾶς ἥκοι, ἢ ἐς τοσοῦτον Κυμαῖος εἴη, ὡς μὴ ἰδὼν, εὐθὺς εἰδέναι ὄνων ἁπάντων ὑβριστότατόν σε ὄντα, μὴ παρειμένας ὀγκωμένῃ προσέτι ἀκοῦειν. οὕτω πάλαι καὶ πρὸς ἐμοῦ, καὶ παρὰ πᾶσι καὶ πολλάκις κεκήρυκται τὰ σὰ, καὶ δόξαν οὐ μικρὰν ἔχεις ἐπ' αὐτοῖς ὑπὲρ τὴν Ἀριφράδην, ὑπὲρ τὴν Συβαρίτιδα. [d] Μίσθωνα, ὑπὲρ τὸν Χῖον

ter multa illa antiqua; nunc etiam noctu atque interdiu perpetras.

3. Quamquam vanum fortasse & superovacuum fuerit, libertate illa, quae eruditos decet, apud te uti: neque enim ipse unquam a reprehensione fias melior, non magis quam scarabaeus dedicat volvere talia, eum semel iis affueverit; neque puto quemquam esse, qui adhuc ignoret, quae audeas, quaeque senex homo in te ipsum designes. Non ita securus, non ita obscure impurus es: neque opus est, qui leoninam tibi detrahat, ut appareat te asinum esse, nisi quis forte ab Hyperboreis inde modo ad nos venerit, aut adeo sit Cumanus, ut non ad primum statim conspectum cognoscat, asinorum te omnium esse insolentissimum, neque exspecter, dum rudentem etiam audiat, adeo olim & a me, & apud omnes, & saepe, tua vita praeconio vulgata est; & famam eo nomine non parvam habes supra Ariphradem, supra Sybaritam Misthonem, supra Chium illum Bastam, il-

a Καίτοι] Καίτοι male *J.* b Ἑαυτὸν] Et sic *Fl.* cum cett. c Οὐχ ὕτως ἀσφαλὴς] Nihil mut. Edd. nec *M.* d Μίσθωνα] Sic Edd. & M. Forf. Ἡμιθίωνα.

67. Τὸν Ἀριφράδην] Ἀριφράδης ἔστω λοιδορῆται ἀεὶ ψυχαῖς σωῶν, κιθαρῳδὸς δὲ ἦν Ἀριστοφάνης· Ἀριφράδης ἐστὶ μὲν ποιητὴς, ἀλλὰ τοῦτο μὲν βούλεται· ἔστι δὲ καὶ μόνον ποιητὴς, οὐ μὴν οὐδ' ἂν γράψαιμι οὐδὲ παντόπηρος, ἀλλὰ καὶ προσεξεύρηκέ τι τὴν αὐτοῦ γλῶτταν ἰσχνῶς ᾠδὴν τυτθίστὸ αἰδοῖον τοῦ ἀνθρώπου. τὸ στόμα. Ἀριφράδης γε Πολύμνης Οἰσύχῳ ἀῤῥητοποιεῖ. καὶ πολυμνήστια αὐτὴ καμωδῆται ἐπ' αἰσχρότητι. εἴ τις ἦν τοιοῦτον ἄνδρα καὶ σφόδρα φυλάττοι, μήποτε σὺν τοῦ αὐτοῦ πίνεται ποτηρίῳ, καὶ αὖθις. Ἀριφράδης παῦσαι λαρῶν. *V.*

* Παντόπηρος] Exc. *G.* Πανοῦργος.
† Αἰσχρῶς ᾠδὴν] Exc. *G.* αἰσχρὸς ἰδεῖν.
‡ Ἀῤῥητοποιεῖ] Lege ἀ—οῖ. *M. du S.*
§ Πίνεται] Exc. *G.* πίνεται.

48. Ἐκείνοις] Rebus turpibus. *F.G.*

52. Οὐ μᾶλλον ἢ κάνθαρος] Impurum animal, & turpitudinis, quam inimico objicit Lucianus, symbolum. *Ariſt.* Hiſt. anim. 5, 19. Οἱ κάνθαροι ὧν κυλίουσι κόπρον, ὁ ταύτῃ φωλεύουσί τε τὴν χειμῶνα, καὶ ἐντίκτουσι ἐκάλυπτος, ἐξ ὧν γίνονται κάνθαροι. Diſertius etiam *Aelian.* Hiſt. Anim. 10, 15. Ὁ κάνθαρος ἄθλιον ζῷόν ἐστι. σπείρει δὲ εἰς τὴν σφαῖραν, ἣν κυλίει. ἐκτὸς δὲ ὁ εἰκοστὸς ἡμερῶν τοῦτο δρᾶσας, καὶ θάλψας αὐτὴν, εἶτα μύντοι τῇ ἐπὶ ταύτῃ, προάγει τὸ γιγνόμενον. Quo loco recte utuntur viri docti ad interpretandum illud *Auſonii* Epigr. 70, 7. *Perverſae Veneris* &c. per μεταφυτόκωσιν.

Non taurus, non mulus erit, non hippocamelus,
Non caper, aut aries, ſed ſcarabaeus erit.
J.M.G.

57. Οὐχ ὕτως ἀσφαλὴς] Οὐτως ἀσφαλὴς, delata negatione. *Th.M.*

Ibid. Ἀσφαλὴς] Ἀσαφὴς omnino legendum videtur. Supra pluribus locis idem error ſublatus. *F.G.*

Ἀσαφὴς] *Menagii* emendationem in textum recepi. Mſ. tamen cum Impreſſ. omnibus ἀσφαλὴς. *M. du S.*

Ἀσφαλὴς], Ἀσαφὴς memini jubere legere *Gujetum*, dum ad *Jov. Trag.* c. 28. ἀσφαλῶς ἀπῤῥίπτειν ſimiliter in ἀσαφῶς mutaret. *Solan.* quoque ἀσαφὴς praefert, me hic non refragante, ſed ſine auctoritate nihil mutante. *J.F.R.*

59. Τὴν λεοντῆν] Conf. ſupra, Ἀνακ. c. 32. *M. du S.*

61. Κυμαῖος] I. e. ὁ Κύμης τῆς Αἰολίδος. Vid. *Eraſm.* in proverb. *Sero ſapiunt Cumani.* *F.G.*

Κυμαῖος] Vid. Ἀνακ. c. 32. & Δραπ. c. 13. In Æſop.

illum similibus in rebus doctum. Dicendum tamen, licet obsoleta dicere videar, ne reprehendar, qui solus ea ignorem.

4. Vel potius advocandus erit Menandri prologorum unus, Elenchus, amicus Veritati & Libertati in dicendo Deus, non obscurissimus eorum, qui in scenam prodeunt, solis vobis inimicus, qui linguam ipsius timetis, qui & novit omnia, & diserte, quae de vobis novit, eloquatur. Lepidum sane fuerit, si velit ille ad nos accedere, & enarrare spectatoribus totam fabulae rationem. Age igitur, Prologorum atque Geniorum optime, Elenche, vide ut diserte auditores edoceas, quam non temere, neque animo ad inimicitias prono, neque illotis, quod ajunt, pedibus ad hanc disputationem devenerimus, sed cum propriam injuriam ulciscentes, tum communi quodam odio hominem impuritatis caussa persequentes. Haec sola ubi dixeris, & aperte exposueris, propitius e vestigio discedere hinc poteris, & reliqua nobis permit-

ἐκεῖνον [e] Βάτταν, ἢ ὅτι τοῖς ὁμοίοις σοφόν. ὀρητέον δὲ ὅμως, εἰ καὶ ἑωλα δόξω λέγειν, ὡς μὴ αἰτίαν ἔχοιμι μόνος αὐτὰ ἀγνοεῖν.

Μᾶλλον δὲ ὦ ξυγκλητέ μοι ἡμῖν τῶν Μενάνδρου προλόγων εἷς, ὁ Ἔλεγχος, φίλος ἀληθείᾳ καὶ παῤῥησίᾳ θεὸς, οὐχ ὁ ἀσημότατος τῶν ὅτι τὴν σκηνὴν ἀναβαινόντων, μόνοις ὑμῖν ἐχθρὸς τοῖς δεδιόσι τὴν γλῶτταν αὐτῶν, πάντα καὶ εἰδὼς, καὶ σαφῶς διεξιόντος, ὁπόσα ὑμῖν σύνοιδε. χάριεν γὰν τοῦτο γένοιτ' ἂν, εἰ ἐθελήσειεν ἡμῖν προεισελθὼν ἅτος διηγήσασθαι τοῖς θεαταῖς σύμπαντα τοῦ δράματος τὸν λόγον. Ἄγε τοίνυν, ὦ προλόγων καὶ δαιμόνων ἄριστε Ἔλεγχε, ὅρα ὅπως σαφῶς προδιδάξεις τὰς ἀκοὰς, ὡς οὐ μάτην, οὐδὲ φιλαπεχθημόνως, οὐδ' ἀνίπποις ποσὶ, καὶ τὴν παροιμίαν, ὅτι τὸν δὲ τὸν λόγον ἀπηντήκαμεν, ἀλλὰ καὶ ἰδίόν τι ἀμυνόμενοι, καὶ τὰ κοινὰ μισοῦντες τὸν ἄνθρωπον ὅτι τῆς βδελυρίας. ταῦτα μόνα εἰπὼν, καὶ σαφῶς προδιηγησάμενος, ἴλεως ἄπιθι ἐκποδὼν, τὰ δὲ ἄλλα, ἡμῖν [f] καταλει-

70 ρητέον δὲ ὅμως, εἰ καὶ ἑωλα δόξω λέγειν, ὡς μὴ αἰτίαν ἔχοιμι μόνος αὐτὰ ἀγνοεῖν.

75 Μᾶλλον δὲ ὦ ξυγκλητέ μοι ἡμῖν τῶν Μενάνδρου προλόγων εἷς, ὁ Ἔλεγχος, φίλος ἀληθείᾳ καὶ παῤῥησίᾳ θεὸς, οὐχ ὁ ἀσημότατος τῶν ὅτι τὴν σκηνὴν ἀναβαινόντων, μόνοις ὑμῖν ἐχθρὸς τοῖς δεδιόσι τὴν γλῶτταν αὐτῶν, πάντα καὶ εἰδὼς, καὶ σαφῶς διεξιόντος, ὁπόσα ὑμῖν σύνοιδε. χάριεν γὰν τοῦτο γένοιτ' ἂν, εἰ ἐθελήσειεν ἡμῖν προεισελθὼν ἅτος διηγήσασθαι τοῖς θεαταῖς σύμπαντα τοῦ δράματος τὸν λόγον. Ἄγε τοίνυν, ὦ προλόγων καὶ δαιμόνων ἄριστε Ἔλεγχε, ὅρα ὅπως σαφῶς προδιδάξεις τὰς ἀκοὰς, ὡς οὐ μάτην, οὐδὲ φιλαπεχθημόνως, οὐδ' ἀνίπποις ποσὶ, καὶ τὴν παροιμίαν, ὅτι τὸν δὲ τὸν λόγον ἀπηντήκαμεν, ἀλλὰ καὶ ἰδίόν τι ἀμυνόμενοι, καὶ τὰ κοινὰ μισοῦντες τὸν ἄνθρωπον ὅτι τῆς βδελυρίας. ταῦτα μόνα εἰπὼν, καὶ σαφῶς προδιηγησάμενος, ἴλεως ἄπιθι ἐκποδὼν, τὰ δὲ ἄλλα, ἡμῖν [f] καταλει-

[e] Βάτταν] Et hoc Edd. atque M. Βάσσαν adscripsit *Solan.* [f] Καταλειπε] Recepi ex W. Καταλιπε Edd. priores.

85. Ἀνίπποις ποσὶν] Ἀνίπποις ποσὶ, ἀντὶ τοῦ ¶ ἀνοσίοις, καὶ χωρὶς τινὸς ὑβρεολογίας. παροιμία ἐπὶ τῶν ἀμυθήτων καὶ ἀνοσίων ἔργων καὶ πράξεων ἀφικνουμένων. *V.*

¶ Ἀνοσίοις] Lege ἀνοσίοις. *M. du S.*

88. Βδελυρίας] Αἰσχροπράξ. *V.*

sop. quae hodie circumferuntur *fabulis*, Cumarum nulla mentio. Vid. Delect. fab. 123. & 157. *M. du S.*

65. Πρὸς ἱμοῦ] Quos nunc extantes libellos innuat, primo quidem ambigebam. Nunc ad *Rhetorem* suum respicere video. Sophistes enim hic audit c. 5. & 8. *Celebris Sophista* c. 9. *Rhetor & Sophista*. c. 19. *M. du S.*

67. Ἀφροδίσιον] Impurus hic, teste *Aristophane* in Equit. & Lesbiorum morbo, quem adinvenisse videtur, infamis. V. p. 359. *M. du S.*

68. Μισθίνης] Vid. not. ad *Ovid.* Trist. II. 417. & Ἀπαιδ. c. 23. *M. du S.*

69. Βάττων] De hoc nihil invenio. Vide an non potius legendum sit Βάσσων, de quo ad Ἀπαιδ. c. 23. *M. du S.*

73. Προλόγων ὡς ὁ Ἔλεγχος] Sine dubio est, hic non indicari Comoediae nomen, non laudari versus ipsius Menandri, recte (quantum ad caussam, demta verborum asperitate) eo nomine reprehensum *Joh. Clericum* a Philel. Lipsi. ad Menandri reliqu. hoc tit. Porro Elenchi, h. e. *convictionis*, personam jam adhibuit noster in fine *Piscatoris* c. 48. *J. M. G.*

Ibid. Ἔλεγχος] Μενάνδρου πρόλογος. *F. G.*

Ἔλεγχος] Hinc in nupera fragmentorum Menandreorum editione p. 58. fragmentum hoc concinnatum est.

Ἔλεγχος γὰρ θεὸς
Τῇ παῤῥησίᾳ, τῇ τ' Ἀληθείᾳ φίλος.

totique fabulae, si diis placet, nomen ΕΛΕΓΧΟΣ inditum. Parum feliciter utrumque, ut ab illius editionis censore Anonymo jam observatum est p. 26. sed ante Cl. *Clericum*, *Menagius*, ut in not. edit. *Amstel.* videre est, senarium esse pronunciarat, φίλος Ἀληθείᾳ ϵ παῤῥησίᾳ θεὸς. *M. du S.*

Ibid. Φίλος ἀληθείᾳ ϵ παῤῥησίᾳ θεὸς] Senarius. *F. G.*

85. Ἀνίπποις ποσὶ] Habuimus supra *Dem.* c. 4. Et *Rhet. Praec.* c. 14. *J. F. R.*

90. Ἐκποδὼν] Conf. supra *pro Imag.* c. postremo. *J. F. R.*

λειπε· μιμησόμεθα γάρ σε, ἢ διελέγξομεν τὰ πολλὰ, ὡς παῤῥησίας τε ἢ ἀληθείας ἕνεκα, [a] μηδένα αἰτιάσασθαί σε. μήτε δὲ ἐμὲ πρὸς αὐτοὺς ἐπαινέσῃς, ὦ φίλταλε ἔλεγχε, μήτε τὰ ἐκείνῳ προσόντα προεκχέῃς αὔτως· οὐ γὰρ ἄξιον θεῷ ὄντι ὑπὸ [b] τόμα σοι ἐλθεῖν τοὺς περὶ τῶν ἀδόλως καλαπτύσματα λόγους.

Ὁ γὰρ σοφιστὴς οὗτος εἶναι λέγων, ὁ πρόλογος ἤδη φησὶ ταῦτα, ἐς Ὀλυμπίαν ποτὲ ἦκε, λόγον τινὰ πρὸ πολλοῦ συγγεγραμμένον ἐπιδειξόμενος τοῖς πανηγυρίσταις. ἦν δὲ ὑπόθεσις τῷ συγγράμματι, ὁ Πυθαγόρας κωλυόμενός τινος Ἀθηναίων, οἶμαι, μετέχειν [c] ἐν Ἐλευσῖνι τελετῆς, ὡς βάρβαρος, ὅτι ἔλεγεν αὐτὸς ὁ

tere. Te enim imitabimur; & convincemus *eum* in plerisque, ut libertatis veritatisque *neglectae* nemo te accusare possit. Neque vero me laudaveris apud illos, Elenche carissime, neque isti quae insunt, temere effundas. Neque enim dignum fuerit, tibi, qui Deus es, in os venire sermones de rebus adeo despuendis.

4. *Nimirum iste, qui Sophistam se esse* Iait, ista jam loquitur Prologus, *Olympiam venit aliquando, orationem olim conscriptam habiturus in panegyri. Erat autem argumentum libelli, Pythagoras prohibitus ab aliquo, Athenienſium puto, Sacris Eleusiniis interesse, tanquam Barbarus, quod ipse dictitaverat Py-*

a Μηδένα αἰτιάσ. σε] Nil mutare Edd. nec M. addit *Solan.* b Στόμα] Recte sic M. *Fl. H. P. S.* &c. Στόματος *J.* & marg. *A1.* c Ἐν] Neglexit praepos. W.

96. Αὔτους] Ματυίους. *V.* 99. Ὁ γὰρ σοφιστὴς] * Τίμαρχος. *V.*

* Τίμαρχος] Lege Ἀντίμαρχος, quamvis etiam in C. reperiatur Τ—— *M. du S.*

93. Αἰτιασ. σε] Sic libri omnes impressi & Mſ. M. ideo autem repetit, ne de se intelligatur dictum. *M. du S.*

Αἰτιάσασθαί σε] Obscuriusculum facit locum actio comica. *Nemo te, Elenche, accusabit veritatis & libertatis causſa*, h. e. nemo meam narrationem, qua in pudorem dare inimicum, & turpitudinis convincere studebo, ut parum veram, vel ut parum liberam accusabit. Ita, quae sequuntur, intelligenda: *non laudabis me, Elenche*, h. e. non admiscebo ego quidquam meae laudi. Ut res ipsa lectori festinanti fieret manifestior, ipsam Elenchi prosopopoeian Prologi instar argumentum & occasionem dramatis, ut ille apud Menandrum, narrantis, alio genere typorum curamus, in Latina interpretatione exprimi. *J. M. G.*

94. Πρὸς αὐτοὺς] Scil. τοὺς ἀκουσομένους. *F. G.*

2. Λόγον τινὰ — ἐπιδ. τοῖς πανηγ.] Mos ea aetate frequens, cujus originem apud nostrum in *Herod.* habes. cap. 1. *Philostratus* passim meminit in vitis Sophistarum & Apoll. vita. *M. du S.*

10. Τὸν Αἰσχίνου καλούμ.] Conf. Ἀπολ. μισθ. c. 4. *M. du S.*

12. Ἔνλα] I. e. *Vetera, meditata. F. G.* Conf. supra *Bis Accus.* c. 25. μὴ ἴσως εἶναι τὴν κρίσιν. Et *Schol.* Ib. No. 6. ἰδίους ἄρτους exponentem χθιζινούς. *J. F. R.*

15. Αἰτίαν τινὰς ὑποθέσεις] Sicut ille apud *Plinium* ep. 2, 3, 1. *Isaeus*, qui & ipse *poscebat controversias plures, electionem auditoribus permittebat. Poscebat*, inquam, non *ponebat*; quam sententiam nostram contra illustrem *Cuperum* nuper ibi defensam, mirifice confirmat hic locus, de quo in mentem tum nobis non veniebat. Nempe poscebant Sophistae plures controversias aut ὑποθέσεις, argumenta declamationum; & inter illas deinde optionem quoque auditoribus permittebant. Quidam forte bona fide. Hic noster quidem fraude usus, quae hic describitur. *J. M. G.*

18. Καὶ συνέτεινε τὸ θέατρον ἀκούειν τοῦ ὑπὲρ τοῦ Πυθαγόρου ἐκεῖνον λόγον] Quum nihil haberet τοῦ quo referretur, omnino censebam scribendum τοῦ, λόγον nimirum, quod perspicuum est. Sed non dissimulanda est scriptura Florentinae editionis, Καὶ συνέτεινε τὸ θέατρον ἀκούειν τοῦ ὑπὲρ τοῦ Πυθαγόρου ἐκείνου λόγου. In quibus verbis profecto nihil est, quod non probes; & ἐκείνου potest ἐμφάσεως causſa esse additum, quemadmodum notum est, hanc vocem de magnis & admiratione dignis viris sic adhiberi. Sed si locum ipsum, & praecedentia praesertim, inspicias, forte vulgatiorem scripturam, pro τοῦ lecto τὸ, praeferas, quum ἐκεῖνον λόγον sic necessario videatur debuisse dici, quandoquidem spectat singularem quamdam de Pythagora historiam, cujus mentio supra fuerat facta. *J. J.*

Ibid. Τὸν] Ed. *Fl.* τὸ ἐκείνου λόγου. Reliquae τὸ —— ἐκεῖνον λόγον. Si *Fl.* sequaris, ἐκείνου non Pythagoram, sed stolidum illum oratorem notabit. Sed magis placet W. in quo τὸ —— ἐκείνου λόγου. *M. du S.*

20. Ἀπίθανος ἐν τῇ ὑποκρίσει] Ita egit hic Sophista,

Pythagoras, ſe quondam Euphorbum fuiſſe. Erat porro oratio illa ad Aeſopicae cornicnlae inſtar conſarcinata ex multis pennis alienis. Cum autem vellet non antiqua videri dicere, ſed velut ex tempore proponere quae de libro ediderat: rogat ſodalium aliquem (erat ille Patrenſis, in cauſſis multum verſatus homo) cum argumenta poſceret dicendi, Pythagoram ut ipſe deligeret. Idque facit homo, ac perſuadet theatro, ut audire vellent homines illam pro Pythagora orationem.

Πυθαγόρας πρὸ τούτου ποτὲ, καὶ Εὔφορβος γεγονέναι. ἐτύγχανε δὲ ὁ λόγος [d] αὐτῷ ἐκ τῆς Αἰσώπου κολοιὸν, συμφορητὸς ὢν ἐκ [e] ποικίλων ἀλλοτρίων πτερῶν. βυλόμενος δὴ μὴ ἕωλα δόξαι λέγειν, ἀλλ' [f] αὐτοσχεδιάζειν τὰ ἐκ τῆς βιβλίου, δεῖται τῶν συνήθων τινός (ἦν δὲ ἐκ Πατρῶν ἐκεῖνος, ἀμφὶ δίκας ἔχων τὰ πολλὰ) ἐπειδὰν αἰτήσῃ τινὰς [g] ὑποθέσεις τοῖς λόγοις, τὸν Πυθαγόραν αὐτῷ προελέσθαι. καὶ ὅτως ἀνὴρ ἐποίησε, καὶ συνέπεισε τὸ θέατρον ἀκούειν [g] τοῦ ὑπὲρ τοῦ Πυθαγόρου ἐκείνου λόγου.

5. *Poſtea iſte in actione valde improbabilis, qui connecteret orationem, qualem videri neceſſe eſt a longo inde tempore commentatam & meditatam, etſi quam maxime praeſens homini impudentia pro illo pugnaret, & manum*

Ἦν δὴ τὸ ἐπὶ τούτῳ, ὁ μὲν πάνυ ἀπίθανος ἐν τῇ ὑποκρίσει, συείρων οἷον εἰκὸς ἐκ πολλοῦ ἐσκεμμένα, καὶ μεμελετημένα, εἰ καὶ ἔτι μάλιστα ἡ ἀναισχυντία ἔσα ἐπήμυνε, καὶ χεῖ-

d Αὐτῷ] Sic W. *F.* & marg. *Ai.* Αὐτοῦ *H. P. S. Fl. Bl. Ald. Fr.* e Ποικίλων] Ποικίλλων *F.* & *Ald.* f Αὐτοσχεδιάζειν] Σχεδιάζειν Schol. & *Coll.* g Τὸν] Receptum ex W. Τῶν Edd. peſſime, quum tamen λόγου mox haberent. Τῶν — ἐκείνου λόγου *Fl.* Ἐκείνου Edd. cett. & M.

13. Σχεδιάζειν] Ἤτοι χέδια λέγειν, τὰ μὴ μετὰ σκέψεως γινόμενα. *V.*

23. Ἐπήμυνε] † Ἐπεβόηθει. *C.*

† Ἐπεβόηθει] Recepi ex C. Ἐπιβόητει V. & edita. Ἐπιβόητει Exc. *G.* quod propius accedit ad C.

ſta, ut actio ipſa fidem ſibi derogaret extemporalitatis: quod diverſis modis accidere poſſe conſtat. V. G. recitabat, ut adoleſcentuli cum penſa reddunt: abeſt ille aeſtus, illa ſolicitudo, illa viciſſim quarundam rerum incuria, extemporalis orationis comites: plena omnia teſtimoniis, argutiis, ſententiolis &c. Porro illud *connectere*, quo reddidimus τὸ συνείρειν, debemus *Quinctiliano*. 10, 3, 20. *J. M. G.*

23. Ὅτι μάλιστα] Forſan μαγίστη. *F. G.* Non reprehendo. Sed nec vulgatum damnare auſim: nam licet ὅτι ſic per pleonaſmum amet adjectivis addi, ut ὅτι πλεῖστος χρυσὸς *Aeſop.* fab. 128. ὅτι μαγίστη φωνὴ apud Noſtr. c. 6. & 15. ubi nos vide; & *Thucyd.* VII. c. 69. vſ. 62: ὅπως ὅτι μαγίστη ἀφέλεια γένοιτο. tamen & adverbia ſaepe pro adjectivis poni, non ſolum in tritiſſimis illis locutionibus ὁ πάλαι λόγος, ἡ περὶ ἀγορᾶς, ſed & in aliis, ſatis jam ſaepe indicatum. Ὅτι μάλιστα quoque conjungi, notum arbitror, ut ſupra c. 1. & ap. *Thucyd.* V. c. 36. ὅτι μάλιστα una voce exaratur. Et ibid. c. 46. vſ. 13. ὅτι τάχιστα σύμμαχα ἔσεσθαι λεγόμενα. Quae tamen non ita ſimilia fateor, ut nihil regeri poſſit. *J. F. R.*

Ibid. Ἡ ἀναισχυντία ἔσα] Locus mihi, & Cl. *Kuſtero* ſuſpectus. *M. du S.*

Ἡ ἀναισχυντία ἔσα] Niſi aliud quid hic deſit, V. G. nomen παράλογος, συνήγορος, vel tale quiddam; certe excidiſſe puto ſyllabam, ſ. praepoſitionem participio praemiſſam, legendumque παροῦσα, atque ita interpretatus ſum. *J. M. G.*

Ἡ ἀναισχυντία ἔσα] Etſi Cl. *Geſn.* non male παροῦσα conjicit, & ego quoque vellem in aliquo libro ſic invenire, nondum tamen vulgatum muto; quia poteſt pleonaſmus eſſe, ut ſupra *de Calum.* c. 16. ubi τὸ ὂν etiam abundare vidimus. Adde ἔναι abundans ap. *Alciphr.* Ep. 1. p. 1. χρῆσιν ἡμῖν ἡ θάλασσα τὸ τήμερον εἶναι τὴν γαλήνην ἱστόρησεν. ubi *Bergl.* plura ſimilia. Addo etiam *Long. Paſt.* I. p. 18. δῶρον εἶναι δόντος. Noſtrumque infra hoc *Dial.* c. 25. σοφιστὴν εἶναι δοκεῖν ἐποίησα. Omitto quae ſatis multa de hoc pleonaſmo notata ſervo. Sufficient, ſi addas duo illa, quae Cl. *Hemſt.* T. I. *Jud. Voc.* p. 98. dedit, ubi Noſter. ὁ δὲ καιρὸς ἔναι ἐπὶ τούτου μὴ ἐδημιουργήθη. Sed ſi haec non eſſe prorſus ſimilia huic ἔσα, dixeris, ſuperius ὄν tamen *in Calumn.* vel eod. modo abundabat, vel videndum, an τὸ ἔσα, hic non efficax plane ſit, pro *vera*, uti ex *Demoſth.* ἡ ἔσα ἀρχὴ, *verus principatus*, & ὁ ἔσα, *falſus*, ab Lexicogr. adfertur, quodque aliis etiam auctoritatibus firmare poſſem, ſi liceret plura commentari. *J. F. R.*

χεῖρα ὤρεγε, καὶ συνηγωνίζετο αὐτῷ. γέλως δὲ πολὺς ἦν τῶν ἀκουόντων. καὶ οἱ μέν, εἰς τὸν Πατρέα ἐκεῖνον μεταξὺ ἀποβλέποντες, ὑπεδήλουν ὡς ὁ λέληθε συμπράξας αὐτῷ τὴν ῥᾳδιουργίαν, οἱ δὲ καὶ αὐτὰ γνωρίζοντες τὰ λεγόμενα, πᾶσαν ὅλην τὴν ἀκρόασιν διετέλεσαν, ἓν τοῦτο μόνον ἔργον ἔχοντες ἀλλήλων πειρώμενοι, ὅπως μνήμης [a] ἔχουσι πρὸς τὸ διαγιγνώσκειν, ὅτῳ ἕκαστον ἦν τῶν ὀλίγον πρὸ ἡμῶν εὐδοκιμησάντων ἐπὶ ταῖς καλαμέαις μελέταις σοφιστῶν.

illi porrigeret & certamen illius adjuvaret. Risus interim multus apud auditores, cum alii in Patrensem illum intuentes, subindicarent, auxilium istius imposturae ab illo praestitum non latere: alii verò qui agnoscerent quae dicebantur, toto quo audiebant tempore illud unum agebant, ut alter alterius memoriam tentaret in agnoscendo cujus esset unumquodque eorum Sophistarum, qui paullo ante nostram aetatem in declamationibus floruerunt.

Ἐν δὲ τούτοις ἅπασι καὶ ὁ τὸν λόγον τόνδε συγγράψας ἦν ἐν τοῖς γελῶσι καὶ αὐτός. τί δ' οὐκ ἔμελλε γελᾶν ἐφ' ὅτῳ τοιφανεῖ, καὶ ἀπιθάνῳ, καὶ ἀναισχύντῳ τολμήματι; καίτοι πως (ἔστι δὲ [b] ἀκρατὴς γέλωτος) ὁ μὲν τὴν φωνὴν ἐντρέψας εἰς μέλος, ὡς ᾤετο, θρηνόν τινα ἐπηύλει τῷ Πυθαγόρᾳ, ὁ δὲ τοῦτο δὲ τὸ τοῦ λόγου, ὄνον κιθαρίζειν [c] προσδοκῶν ὁρῶν, ἀνεκάγχασε μάλα ἡδύ· ὁ ποιητὴς ὅτος ὁ ἐμός· ὁ δὲ εἶδεν ὀπισθοφεὶς. τοῦτο [d] ἐξεπολέμωσε τότε αὐτοὺς ἐναγχος.

6. *Inter hos autem omnes, qui riderent, ipse quoque fuit, qui hunc libellum scripsit. Quî enim non rideret auso tam manifesto, & improbabili atque impudenti? Quî*, inquam? *Est autem alioqui risus impotens. Atque ille quidem inflexa ad modulationem voce, threnum quendam, uti putabat, accinebat Pythagorae: at hic poëta meus, in suaves cachinnos solvi, asinum videns citharam tractare conantem. Verum iste conversus hoc observat. Hoc illos tum nuper inimicos reddidit.*

Ἐνθέν δὲ ἦν μὲν ἡ τοῦ ἔτους ἀρχὴ, μᾶλλον δὲ ἡ ἀπὸ τῆς μεγάλης νουμηνίας τρίτη, ἐν ᾗ οἱ Ῥωμαῖοι, τὴν τὸ ἀρχαῖον, εὔχονταί τε αὐτοὶ ὑπὲρ ἅπαντος τοῦ ἔτους εὐχάς τι-

7. *Deinde fuit principium anni, vel potius dies a magnis illis Kalendis tertius, quo Romani prisco quodam more, & ipsi vota quaedam*

a Ἔχωσι] Ἔχουσι *Fl.* Nihil a vulgata abit M. b Ἀκρατὴς] Ἀκρατὴς male *Coll.* Vulgatum tuetur M. c Προσδοκῶν] Recte M. *Fl. P.* &c. Προσδοκῶν male *J. Ald.* d Ἐξεπολέμωσε] Ἐξεπολέμωσε male *Coll.* Vulgatum servant M. & *Fl.*

35. Ὁ τὸν λόγον] Λυκιανός. *G.*

39. Ἀκρατὴς γέλωτος] Γέλως γὰρ ἦν ὅλον τὸ σύγγραμμα. *G.*

43. Ὁ ποιητὴς ὅτος] I. e. Lucianus, cujus ego sum prologus. *F.G.*

Ὁ ποιητὴς ὅτος ὁ ἐμὸς] Hic est ipse Lucianus ὁ τὸν λόγον τόνδε συγγράψας, ut modo dicebat. Loquitur enim Prologus dramatis Elenchus, qui Lucianum *poëtam suum* vocat, ut Terentiani v. g. prologi Terentium. *J.M.G.*

45. Ἐξεπολέμωσε] V. *Th. Mag.* v. πεπολέμωσ), ait: ἐξεπολέμωσε δὲ, ὁ εἰς ἔχθραν πραχθείς τινι, καὶ πολέμιος γενόμενος. ἐξεπολέμωσε δὲ, ὁ πολέμιόν τινα ἑτέρῳ ποιήσας. πεπολέμηται δὲ ὁ πολεμηθείς. *J.F.R.*

48. Ἡ ἀπὸ τῆς μεγάλης νουμηνίας τρίτη] Romano stilo III Non. Jan. solennis ille *Votorum* dies, *Vota* etiam s. Βῶτα dictus in antiquis monumentis. Quae dici possunt ea de re, occupavit omnia, nec ipsum hunc locum praetermisit, felix diligentia *Ezech. Spanhemii* ad *Julian.* Orat. I. p. 276. seq. Caeterum quod hic ipse dies quoque *ἱερομηνία* vocatur, nihil insoliti. Vid. quae in fine *Icaromen.* ea de re annotavimus. *J.M.G.*

48. Τρί-

*dam pro toto anno, & ſacra faciunt, a Numa rege praeſcripta, credunt*que, *Deos illo maxime die operam dare precantibus. Hoc igitur feſto die atque ſacro, is qui riſerat Olympiae inſiticium illum Pythagoram, cum videret accedere conſpuendum iſtum atque ſuperbum alienae orationis hiſtrionem, cujus etiam mores accurate noſſet, & reliquam vitae iſtius libidinem atque impuritatem, quaeque facere diceretur, & in quibus deprehenſus fuerat,* Suadeo, *inquit ad ſodalium quendam*, devitemus infelicis occurſus hoc ſpectaculum, qui ſua praeſentia jucundiſſimum nobis diem atrum (*Apophrada*) videtur facturus. *Hoc ipſum nomen* Apophrada *audiens Sophiſta, tanquam peregrinum & alienum Graecis nomen ſtatim riſit, & prioris illius riſus nomine virum ultus eſt, ut quidem ſibi videbatur, & apud omnes uſurpabat hoc ipſum,* Apophras! Quid vero id rei eſt? fructus ne aliquis? an herba quaedam? an vas? an eſculentorum quiddam vel poculentorum eſt *Apophras?* Equidem nec audivi unquam, neque intelligebam unquam, quid ſibi velit.

9. *Talia iſte contra hunc meum ſe diſputare opinabatur, multumque* Apophradi *riſum conflabat, ignarus nempe, ultimum ſe hoc ruinas,* καὶ [e] θύσει Νυμᾶ τῷ βασιλέως καλαγησαμένῳ τὰς ἱερουργίας αὐτοῖς, καὶ περιεύχασι τοὺς θεοὺς ἐν ἐκείνῃ μάλιστα τῇ ἡμέρᾳ χρηματίζειν τοῖς εὐχομένοις. ἐν τοιαύτῃ τοίνυν ἑορτῇ καὶ ἱερομηνίᾳ, ὁ τότε γελάσας ἐν Ὀλυμπίᾳ ἐκείνῳ [f] ἐπὶ τῷ ὑποβολιμαίῳ Πυθαγόρᾳ, ἰδὼν προσιόντα τὸ κατάπτυστον, καὶ ἀλαζόνα, καὶ τὸ ἀλλοτρίων λόγων ὑποκριτὴν (ἐτύγχανε δὲ καὶ τὸ τρόπον ἀκριβῶς εἰδὼς αὐτοῦ, καὶ τὴν ἄλλην ἀσέλγειαν, καὶ μιαρίαν τοῦ βίου, καὶ ἃ ποιεῖν ἐλέγετο, καὶ ἃ ποιῶν κατείληπτο) Ὥρα ἡμῖν, ἔφη πρός τινα τῶν ἑταίρων, ἐκτρέπεσθαι τὸ δυσάρτητον τοῦτο θέαμα, ὃς φανεὶς ἔοικε ἥδιστην ἡμέραν ἀποφράδα ἡμῖν ποιήσειν. [g] ταῦτ' ἀκούσας ὁ σοφιστὴς τὸ ἀποφράδα, ὥς τι ξένον καὶ ἀλλότριον τῶν Ἑλλήνων ὄνομα, ἐγέλα εὐθύς, καὶ τὸν ἄνδρα τοῦ πάλαι ἐκείνου γέλωτος ἠμύνετο, ὡς γοῦν ᾤετο, καὶ πρὸς ἅπαντας ἔλεγεν, ἀποφράς, τί [h] δὲ τοῦτό ἐστι; καρπός τις, ἢ βοτάνη τις, ἢ σκεῦος; ἆρα τῶν ἐδιομένων ἢ πινομένων τί ἐστιν ἀποφράς; ἐγὼ μὲν ὅτε ἤκουσα πώποτε, οὔτ' ἂν συνίην ποτὲ ὅ, τι καὶ λέγει.

Ταῦθ' ὁ μὲν ᾤετο καὶ τοῦτο διεξιέναι, καὶ πολὺν ἐπῆγε τῇ ἀποφράδι τὸν [k] γέλων. ἐλελήθει δὲ [l] καθ' αὐτοῦ τὸ ὕστατον τεκμήριον ἀπαι-

e Θύσει Νυμᾶ] Θύσειν ἅμα W. male. *f* Ἐπὶ] Ita dedit *Solan.* ex *Graev.* Ἐπὶ etiam marg. *Al.* Ὑπὸ Edd. & M. *g* Τοῦτ'] Ταῦτ' marg. *Al.* *h* Δὶ] Δαὶ W. ſolus. *i* Λέγει] Ita dedit *Solan.* ex W. Λέγοι Edd. priores. *k* Γέλων] Conſtare lectionem notat *Solan.* *l* Καθ' αὑτοῦ] Sic dedi ex *P.* Κατ' αὐτοῦ cett. & M.

77. Ὕστατον τὸ μέγα] Euripides: εἰ δ' ὡς τάχιστ' ἔκπεσον ὀφθῆναι ὅπα, ἥτοι τὸν ὑπερέχοντα, τὸν βασιλεύοντα. *G.*

48. Τρίτῃ] *Plutarchus* initio vitae *Ciceronis* p. 1578. f. ἡμέρᾳ τρίτῃ τῶν νέων Καλανδῶν ἐν ᾗ τὸν οἱ ἄρχοντες εὔχονται καὶ θύουσιν ὑπὲρ τῆς ἡγεμονίας. V. *Schot.* Obſ. 245. *Fab.* Mag. Rom. 198. *Herodian.* I. f. anni ineuntis diem primum *ἱερομηνίαν* vocat, ubi III. *Non.* accipit Lipſius, quod non probo, vid. *Lipſ.* excurſ. ad *Tac.* Ann. XVI. AB. Ubi virum ſumma & eruditione, & induſtria conſpicuum miror hunc Luciani locum fugiſſe, eo magis, quia nulli eorum quos laudat, ſcriptorum, hujus moris origo prima, a Luciano hic addita traditur. Vide *Strenarum orig.* *M. du S.*

55. Ὁ τότε γελάσας] Lucianus. *F. G.*

Ὁ τότε γελάσας ἐν Ὀλυμπίᾳ ἐκείνῳ ἐπὶ τῷ ὑποβολιμαίῳ Πυθαγόρᾳ] *Is qui tunc in Olympia riſit ſuper ſuppoſititio Pythagora.* Vulgati ὑπὸ τῷ ὑποβολιμαίῳ Πυθαγόρᾳ ſub *ſuppoſititio iſto Pythagora*, inquiunt interpretes, quod quid ſibi velit, nemo dixerit. *F. G. G.*

56. Ὑπὸ τῷ] Forte ἐπὶ. Sic autem diſtinguendum. ὁ τότε γελάσας ἐν Ὀλυμπίᾳ ἐκείνῳ ἐπὶ τῷ ὑποβολιμαίῳ Πυθ. &c. I. e. *ſuper Pythagora. F. G.* Recte, ideoque ἐπὶ recepi, & comma poſt *ἐκείνῳ* ſuſtuli. *F. F. R.*

77. Καθ' αὐτοῦ] In omnibus libris noſtris κατ' αὐτοῦ. *M. du S.*

ἀπαιδευσίας ἐκφέρων, ἐπὶ τούτῳ [a] τόνδε τὸν λόγον συνέγραψεν, ἐμὲ προεισπέμψας ὑμῖν, ὡς δείξειε τὸν ἀοίδιμον σοφιστὴν τὰ κοινὰ τῶν Ἑλλήνων ἀγνοοῦντα, καὶ ὁπόσα καὶ οἱ ἐπὶ τῶν ἐργαστηρίων καὶ τῶν καπηλείων εἰδεῖεν. ταῦτα μὲν ὁ ἔλεγχος.

dicatis contra se indicium proferre. Haec igitur caussa hunc libellum conscripsit ille Poëta Someus, *qui me ad vos praemisit, ut ostendat nobilem Sophistam communia Graecorum ignorare, quaeque de officinis etiam & cauponis homines norunt.* Ista quidem Elenchus.

Ἐγὼ δὲ (ἤδη γὰρ αὐτὸς παρείληφα τοῦ δράματος τὰ λοιπὰ) δίκαιος ἂν εἴην, τὰ ἐκ τοῦ Δελφικοῦ τρίποδος ἤδη λέγειν, οἷα μέν σε τὰ ἐν τῇ πατρίδι, οἷα δὲ τὰ ἐν τῇ Παλαιστίνῃ, οἷα δὲ τὰ ἐν Αἰγύπτῳ, οἷα δὲ τὰ ἐν Φοινίκῃ, καὶ Συρίᾳ, εἶτα ἑξῆς τὰ ἐν Ἑλλάδι, καὶ Ἰταλίᾳ, καὶ ἐπὶ πᾶσι τὰ ἐν Ἐφέσῳ νῦν, ἄνω κεφαλαιωδέστατα τῆς σῆς ἀνοησίας τῆς σῆς, καὶ κορυφὴ, καὶ κορωνὶς τοῦ τρόπου. ἐπεὶ γὰρ κατὰ τὴν παροιμίαν, Ἰλιεὺς ὢν, τραγῳδοὺς ἐμιαίνου, χαίρων ἤδη σοι ἀκούειν τὰ σαυτοῦ κακά.

10. Ego vero (jam enim ipse fuscepi quod reliquum est fabulae) jure meo jam possem, ista *velut* e Delphico tripode dicere, quid in patria egeris, quid in Palaestina, quid in Aegypto, quid in Phoenice & Syria, quid deinde in Graecia & Italia: ac super omnia, quae nunc Ephesi, quae quidem maxime capitalia & fastigium amentiae tuae, & *imposita* moribus tuis coronis. Cum enim, quod est in proverbio, *Iliensis ipse tragoedos conduxeris*; jam decebat tua te mala audire.

Μᾶλλον δὲ ταῦτα μὲν μηδέπω· 11. Sed potius ista nondum: de *Apophra-*

[a] Τόνδε τὸν λόγον] Τὸν λόγον τόνδε W.

86. Ἐκ τοῦ Δελφικοῦ] Ὡς κεκρυμμένα μὲ, ἀλλοῦ δὲ. G. (Corrupte scriptum erat κεκριμένα)

79. Συνέγραψεν, ἐμὲ] Legendum videtur συνέγραψεν ὁ ἐμὲ προεισπέμψας ὑμῖν. F.G.

81. Καὶ ὁπόσα καὶ] Forsan καὶ ὁπόσα ἂν ἐ οἱ ἐπὶ τῶν, &c. F.G.

87. Πατρίδι] Infra c. 19. καλλίστῃ ἐ μυγίστῃ τῶν Φοινίκῃ ἀπασῶν vocat. Vide etiam Ἀπαιδ. c. 19. *M. du S.*

90. Ἐφέσῳ νῦν] Hinc est quod Ephesi hunc libellum scriptum fuisse colligo; vid. etiam c. 22. *M. du S.*

93. Ἰλιεὺς ὢν τραγῳδοὺς] Proverb. pag. 892. *J. B.*

Ἰλιεὺς] Vid. Ἀνάχ. c. 38. *Polyaen.* Strat. III. p. 229. Ilienſium meminit. *M. du S.*

96. Εἰπὲ γάρ μοι πρὸς Πανδήμου, καὶ Γενετυλλίδος, καὶ Κυβέβης] Benedictus: *Dic mihi per Pandemum, & Genetyllidem, & Cybiben*, absurde. Recte vidit *Palmerius* πάνδημον esse Veneris epitheton, nimirum est quae Lucretio dicitur *Vulgivaga Venus.* Hinc & in Mſ. legitur πρὸς τὴν Πανδήμου, καὶ Γενετυλλίδων. sic sane & *Aristoph.* in Θεσμοφοριαζούσαις.

Ὡς ἡδὺ μέλος, ὦ πότνια Γενετυλλίς,
Καὶ θηλυθριῶδες, καὶ κατιγλωττισμένον.

Quam suavis cantilena, o venerandae Genetyllides, & effeminata & lasciva. Sed tamen Γενετυλλὶς etiam legitur apud eunden. in Nubibus:

Ἢ δ' οὐ μύρῳ, κρόκῃ καταγλωττισμάτων,
Ἀπαπάπαις, λαφυγμοῦ, καλιάδος, Γενετυλλίδος ſc. ὄζει.

Haec vero unguentum, crocum obscoena basia. Et fumus, & Crapulam, & Venerem, & Genetyllidem olet.

Dicuntur esse dii sive Deae praesides generationis. Vide antiqua scholia. Recte vero κυβήβην docti viri emendarunt. Non est Venus sed magna mater, Cybele, quae & Graecis & Latinis *Cybebe* dicitur. Nam & in inscriptionibus, & in antiquis membranis sic appellatur, ut apud Phaedrum in codice Remensi, ut olim mihi ostendit vir dignitate & doctrina praecellens *Marquardus Gudius*, qui Regi Daniae est a consiliis. Is etiam ubicunque *Cybele* legatur apud Poëtas secunda longa, aut *Cybelle* corrupte, libris antiquis auctoribus, rescribendum affirmat *Cybebe*, aut *Cubebe*, quod verissimum, & in Prudentio jam emendavit *Nicolaus Heinsius.* Illius autem hic meminit propter ejus amorem erga Attin, & quia lasciviſſima fertur fuisse, ut ipse Lucianus in dialogis Deorum indicavit. *J.G.G.*

Ibid. Πανδήμου] *Xenophontem* audi συμπος. p. St. Ed. 522. L. g. — Εἰ μὲ ἓν μία ἐστὶν Ἀφροδίτη, ἡ δίττα, Οὐρανία τε ἐ Πάνδημος, οὐκ οἶδα — ὅτιγε μὴν καὶ ἑκατέρα βωμοί τε εἰσὶ ἐ ναοὶ ἐ θυσίαι, τῇ μὲ Πανδήμῳ ῥαδιουργότεραι, τῇ δ' Οὐρανίᾳ ἁγνότεραι, οἶδα. De cujus templo Athenis vide *Athen.* XIII. p. 569. Confer & Noſtrum, Ἑτ. Δ. VII. & Δημοσθ. c. 13. *M. du S.*

97. Πρὸς Πανδήμου, καὶ Γενετυλλ.] Eandem vim habet haec

phrade autem prius. Nam dic mihi, per ego te Vulgivagam, & Genetriculam, & Cybeben oro, quare tibi reprehenſione aut riſu dignum *Apophradis* nomen viſum eſt? Ita ſane. Nec enim erat Graecorum proprium; ſed alicunde quaſi comiſſatum venit illis a Celtarum, aut Thracum, aut Scytharum colluvie. Tu vero (noſti enim Athenienſium omnia) ſtatim hoc excluſiſti, & praeconio de Graeco *ſolo* ejeciſti. Hinc riſus, quod barbare loquor, & peregrinum in morem, & terminos Atticos egredior. Verum enim vero quod aliud ita Athenienſibus patrium ſit, atque hoc nomen, qui magis quam tu norunt talia, dixerint: adeo ut citius Erechtheum & Cecropem peregrinos atque advenas eſſe Athenis oſtendas, quam *Apophrada* demonſtres non domeſticam eſſe indigenamque Atticae.

δὲ τὸ ἀποφράδα πρότερον. εἰπὲ γάρ μοι πρὸς [b] Παυδήμου, καὶ [c] Γενετυλλίδος, καὶ [d] Κυβήβης, τῆ σοι μεμπτὸν, καὶ γέλωτος ἄξιον τὄνομα εἶναι ἔδοξεν ἡ ἀποφράς; νὴ Δί', ἐπεὶ γοῦν ἦν τῆς Ἑλλήνων ἴδιον, ἀλλά πόθεν [e] ἐπεισκωμάσαν αὐτοῖς ἀπὸ τῆς πρὸς Κελτοὺς ἢ Θρᾷκας, ἢ Σκύθας, ὀπιμιξίας. σὺ δὲ (ἅπαντα γὰρ οἶσθα τὰ τῶν Ἀθηναίων) ἐξέκλεισας τοῦτο εὐθὺς, καὶ ἐξεκήρυξας τῆ Ἑλληνικῆ. καὶ ὁ γέλως ὅτι τοῦτο, ὅτι βαρβαρίζω, καὶ ξενίζω, καὶ ὑπερβαίνω τοὺς ὅρους τοὺς Ἀττικούς. καὶ μὴν τί ἄλλο ἔστως Ἀθηναίοις ὀπιχώριον, ὡς τοῦτ' ὄνομα, φαῖεν ἂν οἵγε σοῦ μᾶλλον τὰ τοιαῦτα εἰδότες; ὥστε θᾶττον ἂν Ἐρεχθέα, καὶ τὸν Κέκροπα, ξένους ἀποφήναις, καὶ ἐπήλυδας εἶναι τῆς Ἀθηνῶν, ἢ τὸν ἀποφράδα δείξειας οὐκ οἰκείαν καὶ αὐτόχθονα τῆς Ἀττικῆς.

Πολ-

b Παυδήμου] Τῆς addit *Solan.* non dicens unde. *c* Γενετυλλίδος] Γενετυλλίδων male *F.* & marg. *A1.* *d* Κυβήβης] Recte ſic *F.* Κυβίβης male Edd. cett. & M. *e* Ἐπεισκωμάσαν] Nil mut. Edd. & M.

97. Καὶ Γενετυλλίδων] Εἰς ἀφροδίσια σκῶψαι βουλόμενος τὴν κακοδαίμονα τουτονὶ, τοῖς τοιούτοις αὐτὸν ὀνόμασιν ὠνείδισαι διέγνωκεν, ἃ προσῆλθε τῇ αἰχρᾷς Ἀφροδίτης εἰσὶν ἐπίθετα. *V.*

Γενετυλλὶς διὰμων ὧδε τὴν Ἀφροδίτην γενέσεως αἰτίας. ob quod & appellata ſic. οἱ δὲ περὶ τὴν Ἄρτεμιν φασιν τὴν τοκετῶν ἐφόρους. καὶ πάλιν ὧδε τὴν γένεσιν. *Ariſtoph.* ἰδοὺ τὸ μιλῶ, ὦ πότνιαι Γενετυλλίδες. καὶ Θηλυδριῶδες ἐκλελογισμένον, καὶ μανδαλωτόν. Γενέτυλλις, ἤτοι ἡ Ἀφροδίτη, ὡς γένεσιν αἰτία. *G.*

12. Ἐπήλυδας] Ξένους, ἐποίκους. *G.*

haec obteſtatio, ſeu adjurationem malis, quam in libello *contra Indoctum* c. 3. illa *Libanistidis* mentio. Videtur autem etiam Γενετυλλὶς parum honeſta jam *Ariſtophanis* aetate fuiſſe, cujus loca jam laudata *Graevio*. Hanc ipſam ob cauſſam auſus ſum non *Genetricem* hic reddere, quod honeſtum Romae, ac tantum non ſeverum numen eſt, ſed *Genetriculam*. *J.M.G.*

Πρὸς Παυδήμου] Non ſatis video cur articulum neceſſario inſertum velit *Solan.* Nam in his formulis articulus frequentius omitti amat, ut ſupra *Bacch.* c. 5. πρὸς Χαρίτων. infra c. 16. πρὸς Ἀδωνιδος, quae adſeveratio eadem eſt, atque hic. Dein c. 26. pr. Πρὸς Θεῶν. item c. 28. πρὸς Θεῶν εἰπέ μοι. & c. 31. f. πρὸς Διός. Ac *Diſpſ.* c. 9. πρὸς Φιλίου. Et crebro alibi. Verum & addi interdum articulum, quis inficiabitur? nam & paullo ſupra, *Adv. Indoct.* c. 3. Πρὸς τῆς Λιβανίτιδος. Sed ideo non inſerendus, ubi ab Libris abeſt. *J.F.R.*

Ibid. Γενετυλλίδος] In *F.* uti in Mſ. Gr. Γενετυλλίδων. quam ſcripturam ſciolus aliquis invexerit, qui cum Ἔρωτ. c. 42. Γενετυλλίδας plurali numero legiſſet, & hic ita legendum eſſe credidit: ſed longe alia ratio eſt; ſervandaque omnino vulgata, quamvis *Pauſanias* etiam plurali numero habeat p. 2. 3. *M. du S.*

98. Κυβίβης] Corrige Κυβήβης. *Heſych.* Κυβήβη, ἡ μήτηρ τῶν Θεῶν, καὶ ἡ Ἀφροδίτη. Depravate apud *Heſych.* Κυβίκη legitur, pro Κυβήβη. *Suid. Euſt.* *F.G.*

Κυβίβης] Conf. infra Τραγοπ. vſ. 30. *M. du S.*

99. Νὴ Δία] Ἀποστάτησις hic notanda eſt. *M. du S.*

5. Ἑλληνικοῦ] Ἔθους aut ſimile quid ſubauditur. *F.G.*

13. Ἀποφράδα] Ad hoc verbum *J. Brod.* Miſc. p. 2. c. 17. p. m. 498. haec commentatur: Notatus eſt, (ait) a quodam Lucianus, ut ex ejus ſcriptis cognoſcimus, quod vocem hanc ἀποφράς, perinde ac barbaram uſurpaſſet: quam vel uno hoc argumento ἀλληγικοτάτην probare poſſem, quod eam *Plato* νόμων ζ in ore habuerit: ἐπάταν ἡμέραι μὴ καθαραί τινες, ἀλλ' ἀποφράδες ὦσι. *Plutarch.* ὃν ἐν ἴφη σήμερον ἀγωνιούμενα προβάλλουσι, ἴσα ἐ ταύτῃ ἐξ ἀποφράδος ἐ σκυθρωπῆς ἡμέρας, καὶ προσφιλῆ Ῥωμαίοις ποιήσωμεν. *Dionyſ. Halic.* Τῷ δὲ ἡμέραν ἐκείνην, ἐν ᾗ τὸ πάθος ἐγένετο, μιλανάν τε ἐ ἀποφράδα τίθεται. Id eſt atram, inauſpicatam & neſtam. Dicitur & ἀποφρὰς ἡμέρα, meo judicio parum ſcite. *Aul. Gell.* L. IV. c. 19. *Religioſi dies dicuntur*

Πολλὰ γὰρ ἔστιν, ἃ καὶ αὐτοὶ χρῶνται ταὐτὰ τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις ὀνομάζουσιν, ἀποφράδα δὲ μόνοι ἐκεῖνοι τὴν μιαρὰν, καὶ ἀπευκτὴν, καὶ ἀπαίσιον, καὶ ἄπρακτον, καὶ σοὶ ὁμοίαν ἡμέραν. εἶδες καὶ μεμάθηκας ἤδη ὁδῷ πάρεργον, τί βούλεται αὐτοῖς ἡ ἀποφράς ἡμέρα, ὅταν μήτε αἱ ἀρχαὶ χρηματίζωσι, μήτε εἰσαγώγιμοι αἱ δίκαι ὦσι, μήτε τὰ ἱερὰ ἱερεύηται, μήθ' ὅλως τι τῶν αἰσίων τελῆται, αὕτη ἀποφράς ἡμέρα.

12. Multa enim sunt, quae ipsi eodem modo, ac reliqui homines, appellant. *Apophrada* autem soli isti, atrum, & abominandum, & infaustum, & inauspicatum, & similem tibi diem. Ecce jam obiter didicisti, quid sibi velit apud illos dies *Apophras*: cum neque magistratus sui copiam faciunt, neque in jure aliquis conveniri potest, neque sacra peraguntur, neque omnino rerum, quas faustas esse volumus, quidquam peragitur: illa dies *Apophras* est.

Ἐνομίσθη δὲ τοῦτο ἄλλοις ἐπ' ἄλλαις αἰτίαις, ἢ γὰρ ἂν ἡττηθέντες μάχαις μεγάλαις, ἔπειτα ἔταξαν ἐκείνας τὰς ἡμέρας, ἐν αἷς τὰ τοιαῦτα ἐπεπόνθεισαν, ἀπράκτους καὶ ἀκύρους τῶν ἐννόμων πράξεων εἶναι, ἢ καὶ, νὴ Δία. καίτοι ἄκαιρον ἴσως, καὶ ἔξωρόν γε ἤδη, γέροντα ἄνδρα μελαπαιδεύειν, καὶ ἀναδιδάσκειν τὰ τοιαῦτα, μηδὲ τὰ πρὸ τούτων εἰδότα. πάνυ γοῦν τοῦτ' ἴσθι τὸ λοιπὸν, κἂν ἐκμάθῃς αὐτὸ, πᾶν ἡμῖν εἰδὼς ἔσῃ. πόθεν γάρ, ὦ ἑταῖρε; τὰ μὲν γὰρ ἄλλα [a] κἂν ἀγνοῆσαι συγγνώμη, ὁπόσα ἔξω τῆς πολλῆς πάτου, καὶ ἄδηλα τοῖς ἰδιώταις τὴν ἀποφράδα δὲ, εἶδὲ βεληθεὶς ἂν, ἄλλως εἴποις. ἓν γὰρ τοῦτο καὶ μόνον ἁπάντων τοὔνομα ἔστω, [b] φησί τις.

13. Illud vero aliis aliisque de causis receptum est. Aut enim magnis superati praeliis, deinde dies hosce, quibus talia illis evenerant, nefastos esse constituerunt, quibus nihil legitimae actionis, ita quidem ut ratum deinde esset, posset suscipi: aut etiam per Jovem .... Quamquam intempestivum forte, & serum nimis jam, aliter instituere senem hominem, ac de novo docere talia, qui neque ea, quae praecedunt, noverit. Nimirum, *dicas forte*, hoc est *solum* reliquum: & hoc si discas, futurum ut omnia deinde noveris. Unde enim, mi homo? Reliqua enim si ignores, condonandum fuerit, quae extra communem *quasi* viam, & plebejis incognita: sed *apophrada*, ne si velis quidem, aliter dixeris. Unum nempe hoc & solum omnium nomen hoc esto, dicit *forte* aliquis.

Ἀλλὰ καὶ τῶν παλαιῶν ὀνομάτων τὰ μὲν

14. Sed de veteribus quoque nominibus alia

a Κἂν] Καὶ *Fl.* b Φησί] Nil mut. Edd. & M. Leg. *φάτω*.

tur tristi omine infames, impeditique, in quibus & res divinas facere, & rem quampiam novam exordiri temperandum est. Ego, pace Gellii, fastos dies voco, quibus fari licet praetori tria verba solemnia: *Do, dico, addico*: quorum primum ad actiones, quibus rem dari petimus: secundum ad facta vel rei vindicationem; postremum ad exsecutiones pertinet, sicut & *adjudico*. His contrarios *nefastos* recte Latineque nominari pugno. Ovid. *Ille nefastus erit, per quem tria verba silentur*. Horat. *Ille & nefasto te posuit die*. Varro: *vocantur dies nefasti per quos dies nefas fari praetorem, do, dico, addico*. &c. (*Horatii* ille locus est 2. Od. 13. 1. *Ovidii* 1. Fast. 47. Sed haec posteriora jam pueri sciunt. Addidi tamen, quia *Brodaeus* commentator primus Luciani dixit, & illo tempore nondum cuilibet nota erant. *J.E.R.*

30. Νὴ Δία] Hic aliquid desiderari videtur. *F.G.* Desideratur quidem; sed studio omissum, ἀποσιώπησις enim est. Et in marg. Parisinae additum: *Praecisio*. *J.F.R.*

Ibid. Ἔξωρον] Idem quod ἄφιλιξ, de quo v. c. 15. *J.F.R.*

35. Κἂν ἀγνοῆσαι] Κἂν ἀγνοήσαις legendum videtur. *F.G.* Non male; sed non plane necessarium, si comma, quod feci, auferatur, ut construatur συγγνώμη τῶν ἀγνοῆσαι. *J.F.R.*

39. Τοὔνομα] Post τὸ, τοὔνομα, πλείω συγγνὼ ponenda videtur. *F.G.*

40. Φησί τις] Ita emendandum fuit, pro φησί, quod in omnibus libris nostris est, etiam in M. *M. du S.*

Φησί τις] Φάτω *Solan.* edi voluit. Facerem, si auctoritas librorum accederet. Interea cum eo sentio, cum li-

alia dicenda sunt, alia minus: quae nimirum non usitata vulgo, ne perturbemus audientes, auresque eorum quibuscum versamur, vulneremus. Ego vero, bone vir, peccaveram, si ad te ista de te dixissem; oportebat enim, oportebat aut Paphlagonum, aut Cappadocum, aut Bactrianorum vernacula tecum agere, ut intelligeres, quae dicerentur, & auditu tibi essent jucunda. Sed apud Graecos reliquos Graeca, puto, lingua utendum est. Deinde cum Attici etiam diversis temporibus multa in lingua sua mutaverint, hoc inter praecipua nomen remansit, ita semper dictum, & ab omnibus.

15. Dicerem etiam eos, qui ante nos hoc nomine usi sunt, nisi & ea ratione te perturbaturus essem, peregrina tibi & incognita poëtarum, ac rhetorum, & historicorum nomina recensendo. Potius nec ego tibi, qui dixerint, nominabo. Omnes enim norunt. At tu mihi unum si ostenderis antiquorum non usum eo nomine, aureus, ajunt, stabis Olympiae. Etsi, quisquam senex & devexa aetate haec talia ignorat, idem mihi videtur ignorare, Athenas urbem esse in Attica, & in Isthmo Corinthum, & Spartam in Peloponneso.

16. Reliquum illud forte tibi fuerit, uti

λεκτέα, τὰ δ' ἧττον, ὁπόσα αὐτῶν μὴ συνήθη τοῖς πολλοῖς, ὡς μὴ ταράττοιμεν τὰς ἀκοὰς, καὶ τύπτοιμεν τῶν συνόντων τὰ ὦτα. ἐγὼ δὲ, ὦ βέλτιστε, πρὸς μὲ σὲ ἴσως ταῦτα οὐκ εἰπὼν, ἥμαρτον, ἐχρῆν γὰρ, ἐχρῆν ἢ τὰ Παφλαγόνων, ἢ Καππαδοκῶν, ἢ Βακτρίων πάτρια διαλέγεσθαί σοι, ἕως ἐκμάθῃς τὰ λεγόμενα, καὶ σοὶ ἀκούειν ἡδέα· τοῖς δ' ἄλλοις Ἕλλησιν, οἶμαι, καθ' Ἑλλάδα γλῶτταν συνεῖναι χρή. εἶτα καὶ τῶν Ἀττικῶν καὶ χρόνους τινὰς πολλὰ ἐντρεψάντων τὴν αὐτῶν φωνῆς, τοῦτο ἐν τοῖς μάλιστα τίμημα διετέλεσεν, ὅτως ἀεὶ, καὶ πρὸς ἁπάντων αὐτῶν λεγόμενον.

Εἶπον ἂν καὶ τοὺς πρὸ ἡμῶν κεχρημένους τῷ ὀνόματι, εἰ μὴ καὶ ταύτῃ σε διαταράξειν ἔμελλον, ξένα σοι καὶ ἄγνωστα ποιητῶν, καὶ ῥητόρων, καὶ συγγραφέων ὀνόματα διεξιών. μᾶλλον δὲ οὐδ' ἐγώ σοι τοὺς εἰπόντας ἐρῶ· πάντες γὰρ ἴσασιν. ἀλλὰ σύ μοι ἕνα τῶν παλαι δείξας καὶ κεχρημένον τῷ ὀνόματι, Χρυσᾶς, φασὶν, ἐν Ὀλυμπίᾳ στάθητι. καίτοι, ὅστις γέρων ὢν, καὶ ἀφῆλιξ, τὰ τοιαῦτα ἀγνοεῖ, δοκεῖ μοι ὅτι καὶ Ἀθῆναι πόλις ἐστὶν ἐν τῇ Ἀττικῇ, καὶ Κόρινθος ἐπὶ τῷ Ἰσθμῷ, καὶ Σπάρτη ἐν τῇ Πελοποννήσῳ, μὴ εἰδέναι.

Λοιπὸν ἴσως ἐκεῖνό σοι λέγειν, ὡς τὸ μὲν ὄνο-

c Ἕως] Sic Edd. & M. Ὡς emendat *Salm.* d Διεξιών] Bene sic plurimae. Διεξιὼν *J.* e Στάθητι] Στάχνων W. male.

64. Ἀφῆλιξ] Πρεσβύτης *V.*

librorum vulgo scribo. *J. F. R.*

42. Οὔ, ὀπίσω] Cur sequente vocali adspirata non scriptum est οὐχ; vid. Codd. vett. *F. G.*

Οὔ, ὀπίσω] Nihil varietatis reperio. Sed quia periodus clauditur, vel saltem vox quiescit post οὔ, & vel punctum minus potuisset poni, ideo non opus erat οὐχ scribere, quia sic adspiratio sequens non conjungitur cum οὔ. *J. F. R.*

48. Ὡς] In omnibus libris nostris ἴως, quod cum ferri non posset, ego mutavi. *M. du S.*

51. Συνῶσαι] A σύνειμι, unde συνουσία, non a συνίημι, συνῆκα &c. *conversor, conversatio.* *F. G.*

52. Ἐντρεψάντων] Sic T. II. *Quom. Hist.* c. 15. ὀλίγον ἐντρέψας. *Mendose.*

53. Ἐν τοῖς μάλιστα] Supra T. II. *Gall.* c. 24. πάλαι τῶν πάνυ καὶ τοῖς μάλιστα. Vid. de hac phrasi Cl. *Hemsterh.* T. I. p. 3. τὸ τοῖς μάλιστα εὐδόκιμον. *J. F. R.*

62. Χρυσᾶς, φασὶν, ἐν Ὀλυμπίᾳ στάθητι] Proverb. *J. B.*

Χρυσᾶς] Virg. *Et tris mihi magnus Apollo.* *M. du S.*

Χρυσᾶς &c.] Vid. *Bergl.* ad *Alciphr.* I. ep. 30. f. Nam habuimus crebro, ut plura addere nolim. *J. F. R.*

64. Ἀφῆλιξ] *Alciphr.* I. Ep. 6. etiam comparativo utitur scribens: ἀλλ' ὡς ἀφηλικέστερον, καὶ γνωσὶ πάλαι σοφόν. *J. F. R.*

ὄνομα ἤδεις, τὸ δὲ χρῆσιν αὐτῷ ἄκαιρον dicas, nomen quidem te sciviſſe, ſed uſum
ἠτιάσω· Φέρε δὴ κἀγὼ ὑπὲρ τούτου πρὸς σὲ intempeſtivum a te eſſe reprehenſum. Age
ἀπολογήσομαι τὰ εἰκότα, σὺ δὲ πρόσεχε igitur, pro hoc etiam, ut par eſt, cauſſam
τὸν νοῦν, εἰ μὴ πάνυ ἀλίγου σοι μέλει τοῦ μη- dicam, tu vero animum adverte, ſi non ni-
δὲν εἰδέναι. [a] εἰ οἱ πάλαι πολλὰ τοιαῦτα mis parum tua referre putas, nihil ſcire. Si
πρὸ ἡμῶν ἀπέρριψαν ἐς τοὺς σοὶ ὁμοίους ἕκα- antiqui multa id genus ante nos jecerunt in
στοι τοὺς τότε· ἦσαν γάρ κἀκείνοις τότε, ὡς τὸ εἰ- tui ſimiles ſuae quisque aetatis: (fuerunt
κὸς, βδελυροί τινες ἐς τὰ ἤθη, καὶ μιαροὶ enim tum quoque, ut vero ſimile eſt, abo-
καὶ κακοήθεις τὸν τρόπον. καὶ ὁ μὲν Κόθορνόν τινα minandi quidam moribus, & impuri, &
εἶπεν, εἰκάσας αὐτοῦ τὸν βίον, ἀμφίβολον malefica vita) & alius Cothurnum quendam
ὄντα τοῖς τοιούτοις ὑποδήμασιν· ὁ δὲ Ρα- appellavit, vitam illius depingens, quae ta-
βήμην, ὅτι τὰς ἐκκλησίας θορυβώδης ῥήτωρ libus calceamentis comparari poſſet; alius
ὢν, ἐπετάραττεν· ὁ δὲ Ἑβδόμην, ὅτι ὥσπερ Rabiem, quod conciones tumultuoſus ora-
οἱ παῖδες ἐν ταῖς ἑβδόμαις, καὶ οὗτος ἐν tor perturbaret; alius ſeptimum, quod ut
ταῖς ἐκκλησίαις ἔπαιζε, καὶ διεγέλα, καὶ pueri ſeptimis *cujusque menſis* diebus, ſic ille in concionibus luderet, rideretque, ac
παιδιὰν ἐποιεῖτο τὸ σπουδὴν τοῦ δήμου· [b] μὴ ludibrio ſibi feriam rem populi haberet:
φῶς ἂν καμοὶ, πρὸς Ἀδώνιδι, εἰκάσαι nonne igitur mihi etiam hoc, per Adoni-
dem, dederis, uti comparem hominem undi-

a Εἰ] Deeſt in *El.* & W. *b* Μὴ] Delet *Marcil.* adeſt in Edd. & M.

71. Ἠτιάσω] Ἐμέμφω. *V.*

77. Βδελυροὶ] Αἰχροποιοί. *G.*

78. Κόθορνον] Theramenem ita dictum fuiſſe veterum multi prodidere. V. *Suid.* & ſupra Ἔρωτ. c. 50. *M. du S.*

Κόθορνον] *Pollux* 7, 90. ſeq. inter genera calceorum, ὁ δὲ κόθορνος ἑκάτερος ἀμφοῖν τοῖν ποδοῖν. ὅθεν ἐπὶ τὸν θεραμένην κόθορνον ἐκάλουν, ἀφ' ἑτέρου τοῦ περὶ τὴν πολιτείαν ἀμφοτερισμοῦ. *J. M. G.*

80. Λυπάλω] An Δυσάλω; quaſi δυσαλῶ ἄνερον. Placet. *F. G.*

Λυπάλω] Quo hic reſpexerit, ut & in ſequenti exemplo, ignoratur. Legimus apud *Ælianum* de Deotimo Athenienſi, qui χόαις etiam audiebat. V. H. II. 41. *M. du S.*

Λυπάλω] Quid rei aut vocis aut formae ſit λυπάν, neſcio an aliquis temere dixerit. Illud ſatis docet orationis tenor, poſtulari primo nomen appellativum rei, non hominis; deinde tale nomen, quod ad ſignificandum hominem *turbulentum in concionibus* aptum ſit. Dum quis melius quid vel ex libris vel ex ingenio proferat, ſuſpicari licebit, fuiſſe a Luciani manu λύσαν. Qui ad luxuriem librariorum circa ductus geminati ſigma & caſus in αν attendit, ei non improbabilis, puto, hac parte conjectura noſtra videbitur, quam reſpectu ipſius rei commendat ſimilitudo, quae intercedit, inter illud furoris genus, quod λύσαν Graeci vocant, quod nempe levi morſus aut ſalivae contagio communicatur ac transfunditur; atque inter ſeditioſos demagogi alicujus aut tribuni *furores*, quibus implere & quaſi inficere velut contagione quadam alios ſolent. Vid. inſignis locus ſupra *Nigrin.* c. 38. it. alius in fine *Philopſeudis*, & tertius in *Philopatr.* c. 22. *J. M. G.*

81. Ὁ δὲ ἑβδόμην, ὅτι ὥσπερ οἱ παῖδες ἐν ταῖς ἑβδόμαις, καὶ οὗτος ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἔπαιζε] Interpres: *Rurſus alius Hebdomam, quod perinde atque pueri ſeptimis diebus, ille etiam in concionibus luderet.* Hae ſeptimae dies non ſunt ſabbata, quorum *Sueton.* in Tib. meminit: *Diogenes Grammaticus diſputare ſabbatis Rhodi ſolitus, venientem, ut ſe extra ordinem audiret, non admiſerat: ac per ſervulum ſuum in ſeptimum diem diſtulerat*, ut exiſtimat vir magnus. ſed ſeptimos dies cujuscunque menſis, quos hebdomades lunae dixit *Gellius* XV, 2. Illi dies ſacri erant Apollini, quia ſeptima luna Thurgalionis natus erat, ut conſtat ex *Heſiodo* in ἔργοις ὦ ἡμέραις, v. 770. Vide ibi Proclum Convivia tum agitabant, & pueri ludebant. Septimus quoque dies poſt receus natum infantem a patribus familias celebrabatur, quippe quo nomen ei imponebatur, quamvis hoc alii decima facerent. Vide *Harpocrationem* in ἑβδομικὸν ἦμαρ. Sed haec ſeptima dies huc non pertinet, ſed illa ſeptima menſis. De qua vide viros doctiſſimum *Meurſium* Graecia feriata in Ἑβδόμη, & *Seldenum* de jure naturae & gentium III, 17. *J. G. G.*

Ibid. Ἑβδόμην] Fruſtra ſunt, qui ex hoc Luciani loco, aliisve ſimilibus, morem per ſeptimanas numerandi elicere conantur. Septimus enim hic dies, menſis ſeptimus eſt, ut ex *Gellio* patet L. XV. c. 2. Apol-

dique malum, flagitio omni innutritum, inauſpicato diei atque infauſto.

17. Nos etiam claudos dextro pede averſamur, & maxime ſi mane illos videamus: & ſi quis aut exſectum videat aut caſtratum, aut ſimiam, ad primum domo egreſſum, in ſua veſtigia reverſus redit, auguratus non bonas ſibi futuras illius diei actiones, poſt malum illud atque obſcenum primum omen. In principio vero, atque in foribus, primoque egreſſu, ſummoque velut mane totius anni, ſi quis videat cinaedum, facientem infanda patientemque, notabilem hac ipſa re, ruptumque & vietum, & tantum non nomine ſuorum operum appellatum, impoſtorem, praeſtigiatorem, perjurum, perniciem, παμπόνηρον ἄνθρωπον, ἁπάσῃ κακίᾳ σύντροφον, ἡμέρᾳ δυσφήμῳ καὶ ἀπαισίῳ;

Ἡμεῖς δὲ τοὺς χωλοὺς τῷ δεξιῷ ἐκτρεπόμεθα, καὶ μάλιστα εἰ ἕωθεν ἴδοιμεν αὐτούς. κἂν εἴ τις βάκηλον ἢ εὐνοῦχον ἴδοι, ἢ στίθηνον, αὖθις ἐξιὼν ἐκ οἰκίας, ὅπη πόδα ἀναστρέφει, καὶ ἐπανέρχεται, οὐκ ἀγαθὰς μαντευόμενος τὰς ἐφημέρους ἐκείνας πράξεις ἔσεσθαι αὐτῷ, ὡς τοῦ πονηροῦ τοῦ πρώτου καὶ δυσφήμου κληδονίσματος. ἐν δὲ ἀρχῇ δὲ καὶ θύραις, καὶ ὅτε τὴν πρώτην ἐξόδῳ, καὶ ἕωθεν τοῦ ἅπαντος ἔτους, εἴ τις ἴδοι κίναιδον, καὶ ἀπόρρητα ποιοῦντα, καὶ πάσχοντα, ὅπισθεν ἐπὶ [c] τούτῳ, καὶ ἀπερρωγότα, καὶ μονονουχὶ τέκνωμα τὸ ἔργον αὐτοῦ ὀνομαζόμενον, ἀπατεῶνα, γόητα, ἐπίορκον, ὄλεθρον, κύ-

[c] Τούτῳ] Τοῦτο W.

pollini ſacer; (v. *Graev.* not. ad Heſ. συμπ. 770.) non in orbem recurrens ſeptimus quisque. Quod eo magis monitum oportuit, quia ſummo viro *H. Grotio* fraudi fuiſſe video. Adde *Plut* Συμπ. VIII. 1. 1277, 2. Et 1467. f. *Meurſ.* Gr. fer. in ἑβδομ. Et *Spanh.* 657. Et Noſtr. Δισ. c. 12. *M. du S.*

85. Μὴ δῦς ἂν κἀμοὶ] Δῶς ἂν κἀμοὶ, extrita negatione. *Th. M.*

Μὴ δῦς &c.] *Non dederis?* &c. interrogative. *F. G.* Bene, & ſecutus ſum; adeoque μὴ jam ſervandum. *J. F. R.*

Μὴ δῦς ἂν κἀμοὶ πρὸς Ἀδώνιδος ἀκάσας παμπόνηρον ἄνθρωπον, ἁπάσῃ κακίᾳ σύντροφον, ἡμέρᾳ δυσφήμῳ καὶ ἀπαισίῳ] Vindicanda eſt prima hujus orationis vocula μὴ, quam exteri jubet *Marcilius*. Etenim ſi recte attendatur, adeo ea non exterenda eſt, ut ſi abeſſet, inculcanda neceſſario foret, ad fulciendum ſenſum. Diſputat Lucianus contra eum, a quo accuſatus fuerat, inepte & barbare locutus eſſe, qui ipſum appellaſſet ἀσυφράδητα. Poſt multa tamdem dicta, ita pergit pag. praecedenti, D. *Tu vero animum adverte (niſi plane non curae tibi ſit, ignorantem eſſe) ſi veteres ante nos in eos, qui tibi ſimiles tum erant, talia multa, quale eſt* ἀσυφράς, *jactarunt (erant enim etiam tum, ut verosimile eſt, aliqui abominandis moribus, peſſima & ſiniſtra indole; atque alius quidem dixit quempiam Cothurnum, vitam ejus ambiguam comparans his calceamentis; alius vero dixit alium Lypaëa, quod orator tumultuoſus conciones ſoleret turbare: alius dixit alium Hebdomen, quod perinde atque pueri ſeptimis diebus, ipſe etiam in concionibus luderet & rideret, ſeriumque populi ſtudium in ludum verteret) nonne itaque, per Adonin, & mihi conceſſeris, hominem, omni malitiae aſſuetum, comparare diei atro ac inauſpicato?* Operae fuit, totam hanc periodon ponere, ut ei univerſae lux accederet, quam non nimia interpretum diligentia offuſcarat. Duae, quarum notas inſerui, parentheſes inſunt, & eis conſideratis, ſenſus eſt planiſſimus. Liquet quoque, per ſignum interrogandi hanc orationem claudendam eſſe; quod & in Graecis fieri debet; idque diligenter obſervatum eſſe video a Florentinis. *J. J.*

86. Πρὸς Ἀδώνιδος] Similis obteſtatio iis, quas per Πάνθηον & Genetyllida conceptas, itemque per Libanitida, jam vidimus hic c. XI. *J. M. G.*

89. Τοὺς χωλοὺς τῷ δεξιῷ] Intell. *modi. Plin.* 28, 3. f. 7. *Deſpuimus comitiales morbos, hoc eſt contagia regerimus. Simili modo & faſcinationes repercuſſimus, & dextrae claudicatis occurſum.* *J. M. G.*

Ibid. Χωλοὺς τῷ δεξιῷ] Sic libri omnes noſtri; haud ſine commode. *M. du S.*

Ibid. Τῷ δεξιῷ] An a dextra vel ad dextram, intellecto converſi, an dexteritate? Ἐπίχω. *F. G.*

91. Ἢ εὐνοῦχον ἴδοι] Vid. ſupra *Eun.* c. 6. *M. du S.* Adde *Brod.* Miſcel. P. 2. p. 509. qui veterum de hac ſuperſtitione teſtimonia, Chryſoſtomi, Luciani, Appiani, Plutarchi, Senecae, Xenophontis, Juvenalis, Suetonii, ac Ciceronis, profert. *J. F. R.*

96. Κληδονίσματος] Nihil hic varietatis invenio. At ſupra *Amor.* c. 39. in δυσκληδονίσμων fluctuabat ſcriptura, quam ad hanc adcommodavi, quia & conſtans, & cum *Suida* aliisque convenit. *J. F. R.*

98. Τοῦ ἅπαντος ἔτους] Subaudi τὸ, ἄλφ, i. e. ἄλφα τοῦ ἔτους. *F. G.*

κύφωνα, βάραθρον, μὴ φύγῃ, μηδ' εἰκάσῃ τοῦτον ἀποφράδι ἡμέρᾳ;

carcerem, barathrum, non fugiat? non atro hunc diei comparet?

Ἀλλ' οὐχὶ σὺ τοιοῦτος; οὐκ ἂν ἔξαρνος γένοιο, εἰ ἐγὼ τὴν ἀνδρίαν οἶδα τὴν σὴν, ὅσον γε καὶ μέγα φρονεῖν ἐπὶ τούτῳ μοι δοκεῖς, ὅτι μὴ ἀπόλλυταί σοι ἡ δόξα τῶν ἔργων, ἀλλὰ πᾶσι δῆλος εἶ καὶ ἐπίσημος. εἰ δὲ καὶ ὁμόσε χωρήσειας, καὶ ἀρνήσαιο μὴ τοιοῦτος εἶναι, τίσι πιστὰ ἐρεῖς; τοῖς πολίταις τοῖς σοῖς (ἐκεῖθεν γὰρ ἄρχεσθαι δίκαιον) ἀλλ' ἴσασιν ἐκεῖνοι τὰς πρώτας σου [a] τροφὰς, καὶ ὡς ἐξέδου [b] σεαυτὸν τῷ ῥλέθρῳ ἐκείνῳ στρατιώτῃ, συμπεριεφθείρου πάντα ὑπηρετῶν, ἄχρι δή σε τὸ τοῦ λόγου τοῦτο, ῥάκος πολυχειρὲς ἐργασάμενον, ἐξέσωσε.

18. Verum nonne talis tu es? Non negaveris, si fortitudinem tuam novi, qui etiam multum tibi ea in re placere videaris, quod non periit tibi fama operum, sed manifestus es omnibus & famosus. Si vero manum conferere velis ac negare te talem esse: quibus fidem dictorum facies? civibusne tuis? inde enim incipere aequum est. Sed norunt illi prima tua alimenta, & quomodo deditus tua voluntate perdito illi militi cum illo corruptus fueris, in omnibus ei subserviens, donec te lacerum, quod ajunt, pannum cum effecisset, exegit.

Καὶ ἐκεῖνα [c] μέμνησαι, ὡς τὸ εἰκὸς, ἀπρὸς τὸ θέατρον ἐνεανιεύου, τοῖς ὀρχησταῖς ὑποκρινόμενος, καὶ συστασιάρχης ἀξιῶν εἶναι. οὐδεὶς γὰρ πρὸ σοῦ ἂν εἰσῆλθεν εἰς τὸ θέατρον, οὐδ' ἂν ἐμήνυσεν, ὅ, τι τόνομα τῷ δράματι· ἀλλὰ σὺ κοσμίως πάνυ, χρυσᾶς ἐμβάδας ἔχων, καὶ ἐσθῆτα τυραννικὴν, προ-

19. Etiam illa meminerunt, ut probabile est, quomodo in scena adolescentem te validum ostenderis, cum saltatoribus accommodares operam tuam, & dux gregis esse postulares. Nemo enim te prius in theatrum prodibat, neque quod nomen esset fabulae indicabat. Sed tu decenti habitu, aureis indutus calceis, vesteque tyrannica prae-

a Τροφὰς] Nil mut. Edd. nec M. Τρυφὰς C. b Σεαυτὸν] Σαυτὸν W. c Μέμνησαι] Bene Edd. longe plurimae & M. Μέμνησαι male V2. ait Solan. sed fluctuante scriptura.

4. Κύφωνα] Κύφωνες ξύλα ἦσαν ἐπιτιθέμενα εἰς τοὺς τραχήλους τῶν παιδίσκων, ἵνα μὴ ἀπόδρασιν (1) ἀνακύψωσι. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ, ὦ τύμπανα, ὦ κύφωνες, οὐκ ἀφίξετε; κύφων δέ ἐστι δεσμὸς ξύλινος, ὃν οἱ μὲν πλοῖον, οἱ δὲ (2) καλοῖον ὀνομάζουσιν. ὥθεν καὶ ὁ ποιητὴς ἄνθρωπον κύφων τάττεσθαι καὶ ἐπὶ πάντων δυσχερῶν καὶ ὀλεθρίων. καὶ (3) κυφωνισμὸς ἐπὶ τῶν τιμωριῶν. (4) Ἀρχίλοχος δὲ, ἀντὶ τοῦ κακὸς, καὶ ὀλέθριος. εἴρηται κύφων παρὰ τὸ ἀναγκάζειν τοὺς δεσμίους κύφειν. ἐὰν δέ τις θρασυνόμενος τὰ οὐ τοῦ νόμου παρ' ὀλίγον (5) ποιήσηται, δηλόσει σε κύφωνι πρὸς τῷ ἀρχείῳ ἡμερῶν κ'. ἐπιῤῥόμβου μίλιτι γυμνὸς ἐν χαλαζῇ, ἵνα ἡ μιλίτιαις καὶ μυίαις δῆκτον. (6) τοῦ δὲ χρόνου διληθόντος κατὰ κρημνοῦ ἀθεῖσθαι, τολμᾷ γυναικείαν (7) βεβαλόντα. V.

20. (8) Νεανιεύεσθαι] Νέου ἔργα ποιεῖν, κομπάζεσθαι, κενὰ (9) τολμᾷ, ἐγκαυχᾶσθαι. V.

(1) Erat in Mſ. prima duntaxat hujus vocis syllaba, sed reliquas ex *Suida* supplevimus, indidemque quaedam in sequentibus manifesto corrupta emendavimus: utrobique enim res iisdem verbis exprimebatur, exceptis pauculis, ut ex collatione satis liquebit. Superiora etiam de Ariphrade ex *Suida* emendata. *J. Clar.*

(2) Καλοῖον] Exc. *G.* κλοιὸν, οἱ δὲ καλοὺς. C. κλοιὸν, οἱ δὲ καλοὺς.

(3) Κυφωνισμὸς] Exc. *G.* κυφισμούς. Lege κυφισμούς. C. κυφωνισμούς.

(4) Ἀρχ. δὲ, ἀντὶ τοῦ κακὸς, καὶ ὀλ.] Κύφων δυσχερὴς καὶ ὀλέθριος καὶ πονηρός.

(5) Ποιήσηται] Ποιήσεται Edita, mutavit *T. H.*

(6) Τοῦ δὲ χρόνου] In Exc. *G.* Τὸν δὲ χρόνον δὴ —— καὶ κρημνῶν. nisi quod pro voce ultima legit *κρημνὸν*, mendose *τ. δ. χ. διληθότος, κ. κ.* C.

(7) Περιβαλόντα] Περιβαλόντας edita. Mutavit *M. du S.* Περιβάλλοντας emendarat *T. H.*

(8) Νεανιεύεσθαι] Νεανιεύεται edita; sed ex mendosi Codicis scriptura.

(9) Τολμᾷ] Ita dedit *Solan.* pro vulgato τολμᾶν.

4. Κύφωνα] Κύφων κυρίως est κυρτὸς seu τὸ κυρτὸν. a κύφω κυφὸς, κύφων, &c. Κύφων ab Etym. exponitur κύρτωμα. Ponitur pro catasta, seu numella, aut collari aliove instrumento, quo vinciebantur nocentes, aut etiam torquebantur. Hic μιλιαφορικῶς de scelerato dicitur & malefico; sic Latine *carcer*, *crux*, *scelus*, & sim. *F. G.*

Κύφωνα] De propria vocis significatione, in quantum

praemittebare ; benevolentiam petiturus a theatro , coronas ferens , discedens cum plausu , jam tum honoratus ab illis ; sed modo orator ac Sophista. Itaque cum audient quondam talia de te illi , illud sane quod est in Tragoedia , duo sibi soles videre videbuntur ac Thebas duplices : atque in promtu statim erit omnibus, *Istene ? qui tum? post ista?* Itaque ipse , prudenti sane consilio , omnino non accedis ad illos, neque in ista regione versaris , sed sponte exulas e patria , nec malà per hiemem , neque gravi per aestatem , sed pulcherrima & maxima earum quae in Phoenice sunt omnium. Nempe redargui , & versari cum scientibus & recordantibus antiquorum illorum , vere tibi suspendium est. Verum quid ita deliro ? Quem enim tu verereris ? Quid ultimorum turpe putares ? Audio vero etiam possessiones apud illos magnas tibi esse, miseram illam turriculam adeo , ut Sinopensis

εἰσεπέμπου , εὐμθήσειαν αἰτήσων παρὰ τῶν θεάτρου , στεφάνους κομίζων , καὶ κρότῳ ἀπιὼν , ἤδη τιμώμενος πρὸς αὐτῶν. ἀλλὰ νῦν ῥήτωρ καὶ σοφιστὴς. καὶ ἀφ' τοῦτο οὐκ εὐθυμῇ σοι τὰ τοιαῦτα ὑπὲρ σοῦ ἐκεῖνοι , τοῦτο δὲ τὸ ἐκ τῆς τραγῳδίας , δύο μὲν ἡλίους ὁρᾶν δοκοῦσι , διττὰς δὲ Θήβας. καὶ πρόχειρον ἅπασιν εὐθὺς τὸ , Ἐκεῖνος , ὁ τότε , καὶ μετ' ἐκεῖνα. τοιγάρτοι καὶ αὐτὸς εὖ ποιῶν , οὐκ ἐπιβαίνεις τῆς πάτρας , οὐδ' ἐπιχωριάζεις αὐτοῖς , ἀλλὰ φεύγεις ἐκὼν πατρίδα , οὔτε χεῖμα κακὴν , οὔτε θέρος [d] ἀργαλέην , ἀλλὰ καλλίστην καὶ μεγίστην τῶν ἐν Φοινίκῃ ἁπασῶν. τὸ γὰρ ἐλέγχεσθαι , καὶ τοῖς εἰδόσι καὶ μεμνημένοις τῶν πάλαι ἐκείνων συεῖναι , βρόχος ὡς ἀληθῶς ἐστὶ σοι. καίτοι τί ταῦτα λήρῳ ; τίνα γὰρ ἂν αἰδεσθείης σύ ; τί δ' ἂν αἰσχρὸν ἡγήσαιο τῶν ὑστάτων ; πυνθάνομαι δὲ καὶ κτήματα εἶναί σοι μεγάλα παρ' αὐτοῖς , τὸ δύστηνον ἐκεῖνο πυργίον , ὡς τοῦ [e] Σινωπέως πίθον ,

[d] Ἀργαλέῳ] Ἀργαλέων W. Nil abit a vulgato *Fl.* [e] Σινωπέως] Consentiunt Edd. & M.

46. Τοῦ Σινωπέως] Διογένους. *V.*

tum notat lignum , cui collum inseritur ; ut κύπτων cogatur , qui ita vinctus est , plura *Salmas.* de Mod. Usur. p. 814. seq. *J.M.G.*

15. Ὀλίθρῳ] Barbaro. *M.V.La Croze.*

Ὀλίθρῳ ἰκεῖνος] Cur *Gujetus* jam non corrigit ὀλιθρίῳ? ut supra fecit T. 2. *Alex.* c. 11. ubi pro ὄλιθροι ἰκεῖνοι Παφλαγόνες malit ὀλίθριοι. An quia ibi pluralis intolerabilior erat , quam hic singularis ? At substantivum hic ab Luciano adhibitum , non modo ex praemisso ὄλιθρον , κύφωνα , patet ; sed & alibi sic solet, ut *de Salt.* c. 5. ὀλίθρῳ τινὶ ἀνθρώπῳ. *Jov. Trag.* c. 43. ὁ Σαρδανὸς ἐκεῖνος ὄλιθρος. Ac *Paras.* c. 42. Et quis nescit substantiva ejusmodi efficaciter adhiberi pro adjectivis, ut *pestis* pro homine pestilente *Act. Apost.* XXIV. 5. νοσοῦντες γὰρ τὸν ἄνδρα τοῦτον λοιμὸν. Et sexcenta similia. *J.F.R.*

16. Συμπεριφθείρῃ] Scholium ad hanc vocem habet *Constantinus* in Lexico pro συμπεφυρμένος αὐτῷ μὴ φθορᾶς ἢ μιαρᾶς ἀφορμῆς. Ego tamen συμπεριφέρῃ legendum censeo. *M. du S.*

18. Ῥάκος πολυχειρὶς ἐργασάμενος] Proverb. *J.B.*

Ῥάκος πολυχειρὶς] Conf. supra T. I. *Tim.* c. 32. ἀτοσδὴ πάλιν ἡμοὶ ῥάκος ἦδη γεγενημένον. De homine voluptatibus corrupto & ad nihil amplius apto , de qua proverbiali locutione vid. plura l. c. in nott. Cl. *Hemsterhusii* No. 38. *J.F.R.*

19. Μίμνηται] Sic necessario scribendum, non μίμνηται , quia non ad ἰκεῖνα, sed ad πολίταις pertinet, de quibus ἴσασιν plur. num. jam dixit. *J.F.R.*

30. Τὰ τοιαῦτα ὑπὲρ σοῦ] *Talia de te*, te rhetorem esse & Sophistam scilicet. *F.G.*

31. Δύο μὲν ἡλίους] Ex *Euripide* Baccho 915. unde & *Virg.* Aen. IV. 470.

Et solem geminum, & duplices se ostendere Thebas.

Adde *Plut.* T. II. p. 1083. E. Ed. Gr. *L. Xyl. M. du S.*

Δύο μὲν ἡλίους ὁρᾶν] Pentheus furens apud *Eurip.* Bacchis 916. seq. Καὶ μὴν ὁρᾶν μοι δύο μὲν ἡλίους δοκῶ , Διττὰς δὲ Θήβας κ. τ. λ. quod imitatus *Virg.* Aeneid. 4. 469. ubi reliquas imitationes dedit Lacerda. Add. *Ovid.* Artis 3, 764. ubi de ebrietate. Furiosos & ebrios hac in re jungit *Lactant.* de Opif. Dei 9, 1. *J.M.G.*

37. Πατρίδα] Phoenicius ergo hic , uti & *Indoctus*, de quo ad cap. 19. illius opusculi dictum est. *M. du S.*

Ibid. Χεῖμα κακὸν] *Hesiod.* Ἔργ. 638. *M. du S.*

Χεῖμα κακὸν] Alludit ad *Hesiodi* Ἔργ. 640. qui patrem suum habitasse dicit , οὐδέ ποτ' ἐσθλῇ , Ἄσκρῃ , χείματι κακῷ , θέρει ἀργαλέῃ , οὐδέ ποτ' ἐσθλῇ. *J.M.G.*

38. Καλλίστῳ ἢ μεγίστῳ] Antiochiae scilicet. *F.G.*

τ' Διὸς αὐλὴν εἶναι πρὸς αὐτό. τὸς μὲ δὴ πολίτας ὑδαμῆ ὑδαμῶς μεταπείσειας ἂν, μὴ ὑχὶ τ' ἁπάντων βδελυρώτατόν σε ἡγεῖσθαι, ὄνειδος κοινὸν ἁπάσῃ τῇ πόλει.

dolium cum illa comparatum Jovis aula esse videatur. Civibus ergo tuis nulla unquam ratione persuadeas, quo minus omnium te putent impurissimum, commune totius civitatis opprobrium.

Τάχα δ' ἂν τὸς ἄλλους τὸς ἐν τῇ Συρίᾳ προσλάβοις ὁμοψήφους, εἰ λέγοις μηδὲν πονηρὸν μηδὲ ἐπαίτιον βεβιῶσθαί σοι. Ἡράκλεις, ἡ μὲ Ἀντιόχεια χ' τὔργον αὐτὸ εἶδεν, ὅτε τ' Ταρσόθεν ἤχουσα ἐκεῖνον νεανίσκον ἀπαγαγών. ἀλλὰ χ' [a] ἀναδέρειν αὐτὰ, αἰσχρὸν ἴσως ἐμοί. πλὴν ἀλλὰ ἴσασί γε, χ' μέμνηνται οἱ τότε ὑμῖν ὀπισάντες, χ' σὲ μὲ ἐς γόνυ συγκαθήμενον ἰδόντες, ἐκεῖνον δὲ, οἶδα [b] ὅ, τι χ' ποιοῦντα, εἰ μὴ παντάπασιν ὀπιλήσμων τις εἶ.

20. Fortasse autem reliquorum in Syria suffragia feras, si dicas, nihil tibi malum neque obnoxium patratum esse? At Hercule ipsum opus vidit Antiochia, cum venientem illum e Tarso adolescentem abduxisti. . . . Verum etiam detegere ista turpe forte mihi fuerit. Interim norunt & meminere, qui tum adstiterunt, ac te conquiniscentem viderunt, illum autem, facientem illud, quod tu nosti, nisi omnino oblivioſus es.

Ἀλλ' οἱ ἐν Αἰγύπτῳ ἴσως ἀγνοοῦσί σε, οἱ μὴ τὸς ἐν Συρίᾳ θαυμασὸς ἄθλους ἐκείνους ὑποδεξάμενοι φεύγοντα, ἐφ' οἷς εἶπον, ὑπὸ τ' ἱματιοκαπήλων διωκόμενον, παρ' ὧν ἐσθῆτας πολυτελεῖς πριάμενος, ἐφόδια εἶχες. ἀλλ' οὐκ ἐλάττω σοι ἡ Ἀλεξάνδρεια σύνοιδεν, οὐδὲ, μὰ Δί', ἐχρῆν δευτέραν τ' Ἀντιοχείας κεκρίσθαι αὐτῇ· ἀλλ' ἥτε ἀκολασία γυμνοτέρα, χ' ἡ αἰσχρουργία σοι ἐκεῖ ὀπιμανεστέρα, χ' τὔνομα ὀπὶ τούτοις μεῖζον, χ' ὀπὶ πᾶσιν ἀκάλυπτος ἡ κεφαλή· εἷς μόνος ἂν ὀπίστευσέ σοι ἐξάρνῳ γιγνομένῳ μηδὲν τοιοῦτον [c] ἐργάσασθαι, [d] χ'

21. Sed Aegyptii forte te ignorant, qui post praeclara illa in Syria certamina fugientem ob ea, quae dixi te, receperunt, cum vestiarii te mercatores persequerentur, a quibus emtas vestes pretiosas habebas pro viatico. Sed nec minorum tibi Alexandria conscia est, nec oportebat, ita me Jupiter, illam Antiochia inferiorem judicari. Verum libido magis nuda, & turpitudo flagitiorum furiosa magis, & major propter ista celebritas, & super omnia caput apertum. Unus solus neganti tibi credidit, nihil te tale feciſſe; & auxilio tibi fuit,

a Ἀναδέρειν] Sic Edd. & M. b Ὅ, τι] Recte sic W. P. Ὅτι male pleraeque. c Ἐργάσασθαι] Εἰργάσθαι marg. A1. d Καὶ βοηθὸς] Τῆς male Amst. sola. Καὶ cum cett. etiam M.

56. Ἀπαγαγὼν] Verbum de industria suppressum videtur propter rei turpitudinem. F.G.

Ἀπαγαγὼν] Conf. supra Bis Accus. c. 16. Et Fugit. ad T. I. Tim. §. 16. No. 84. J.F.R.

59. Ἐς γόνυ συγκαθήμενον] I. e. εἰς τὰ γόνατα. Infra: ἐν γόνασι κείμενον dixit. F.G.

Ibid. Ἐκεῖνον δὲ, οἶδα ὅτι ϵ ποιοῦντα] Legendum & hic ὅ, τι. J.J.

71. Ἐπιμανεστέρα] (An forte ἐπιφανεστέρα? nam altera vox est insolens.) Kuster. Ἐπιμανῆς habes Is. β. 25. Ἐμμανέσθαι autem Philop. c. 14. Quare non est sollicitanda haec scriptura. Certe consentiunt Codices, & aptissima est vox. M. du S.

Ἐπιμανεστέρα] Cum praecedat γυμνοτέρα ἀκολασία, sequatur τὔνομα μεῖζον, & ἀκάλυπτος κεφαλή, credibile mihi fit non ἐπιμανεστέρα legendum, sed ἐπιφανεστέρα. Caeterum ἀκάλυπτον κεφαλὴν refero ad notum morem obnubendi in turpitudine & pudore caput. Vid. interpretes Petroniani ad illud c. 7. operuit caput. J.M.G.

74. Τῆς βοηθὸς ἂν κατίσῃ ὁ τελώνης] Καὶ βοηθὸς ἂν κατίσῃ ὁ τελώνης. Illud autem εἷς μόνος ἂν ἐπίστευσέ σοι &c. accipe cum ironia. Unus ille solus, qui contra tibi unguis in ulcere, cujus tu domui. Th.M.

75. Μισθοδότης] Quaestorne an tantum, qui mercede nefas hoc emerit? Posterius verum esse existimo; nec ubi pro quaestore sumatur, reperio. M. du S.

87. Καθάρσιον] Supra Amor. c. 3. & 29. M. du S.

91. Καὶ

fuit, ultimus, qui te conduxit, vir inter principes Romanorum. Nomen ipsum tacere mihi permittes, idque cum sciant omnes, quem designem. Ille igitur quot alias res sustinuerit in *tua* consuetudine a te perpetratas, quid attinet dicere? Sed cum deprehendisset te pueri pocillatoris Oenopionis in genibus jacentem, quid putas? crediditne tibi, te non esse talem? ipsum opus cum videret? Non: nisi caecus omnino fuit. Verum indicavit nempe sententiam suam, qui statim domo te ejiceret, & purgamina quaedam, ut ajunt, post excessum tuum circumferret.

22. Ergo Achaia quidem & omnis Italia tuorum plena facinorum, & partae inde famae. Ac fruaris, opto, ista gloria. Itaque ad eos, qui mirantur, quae nunc fiunt Ephesi, illud equidem dico, quod est verissimum, quam non admiraturi tum essent, si priora tua nossent? Verum etiam novum quiddam hic, circa mulieres, addidicisti.

23. Nonne ergo tali homini convenit, dic mihi, *Apophrada* vocari. Sed quid, per Jovem, etiam osculum offerre nobis adhuc audes post isthaec facinora? hoc enim facis contumeliosissime, & illis maxime, quibus minime oportebat, tuis sodali-

βοηθὸς ἂν κατέστη ὁ τελευταῖος μισθοδότης ἀνὴρ ἐν τοῖς ἀρίστοις Ῥωμαίων. τὸ νόμα δὲ αὐτὸ δώσεις ἀποσιωπῆσαί μοι, καὶ ταῦτα πρὸς πάντας εἰδότας, ὃν λέγω ἐκεῖνον· τοίνυν τὰ μὲν ἄλλα ὁπόσα ἔτλη ἐν τῇ συνουσίᾳ τολμηθέντα ὑπὸ σοῦ, τί χρὴ λέγειν; ἀλλ' ἡνίκα σε κατέλαβε τῶν μειρακίων τὸν οἰνοχόον τὸν Οἰνοπίωνος ἐν γόνασι κείμενον, τί οἴει; ὑπέλαβεν ἄν σοι μὴ εἶναι τοιοῦτον, αὐτὸ τὸ ἔργον ὁρῶν; οὐκ, εἴγε μὴ παντάπασι τυφλὸς ἦν, ἀλλ' ἐδήλωσε τὴν γνώμην, αὐτίκα ἐξελάσας σου τῆς οἰκίας, καὶ καθάρσιόν γε, ὡς φασι, περιενεγκὼν ὑπὲρ τῆς σῆς ἐξόδου.

Ἀχαΐα μὲν γὰρ καὶ Ἰταλία πᾶσα ἐμπέπλησται σῶν ἔργων, καὶ τῆς ἐπ' αὐτοῖς δόξης, καὶ ὄναιό γε τῆς εὐκλείας. ὥστε πρὸς τοὺς θαυμάζοντας ἔγωγε τὰ ἐν Ἐφέσῳ νῦν πραττόμενα ὑπὸ σοῦ, ἐκεῖνο λέγω, ὅπερ ἀληθέστατον, πῶς οὐκ ἂν ἐθαύμαζον, εἰ τὰ πρῶτά σου ἤδεισαν; καίτοι καινὸν ἐνταῦθά καὶ τὸ πρὸς τὰς γυναῖκας προσέμαθες.

Οὐ δεῖ πόδα ἐν τῷ τοιούτῳ, εἰπέ μοι ἀποφράδα ὀνομάζεσθαι; ἀλλὰ τί, πρὸς Διός, καὶ φιλῆσαι τῷ στόματι προσέτι ἀξιώσεις ἡμᾶς ἐπ' ἐκείνοις τοῖς ἔργοις; τοῦτο γοῦν τὸ ὑβριστότατον ποιεῖς, καὶ μάλιστα πρὸς οὓς ἥκιστα ἐχρῆν, καὶ τοὺς ὁμιλητὰς,

e Οἰνοπίωνος] Οἰνοπίων penultima brevi W. *f* Πῶς] Ὡς L. & *Fl.* Nil mut. cett. & Exc. *g* Περὶ] Παρὰ *Schol. Fl.* & *Coll.* Vulgatum tuetur M, qui & mox ἂν cum cett. *h* Ἀξιώσεις] Ἀξιώσῃς W. *Fl.* & marg. *Al.*

97. Παρὰ πόδα] Ἐγγὺς, πλησίον. *G.*

91. Καὶ ὄναιό γε τῆς εὐκλείας] *Grand bien te fasse. F. G.* Conf. supra *Philops.* c. 27. *J. F. R.*

92. Ἐν Ἐφέσῳ] Ubi & hoc scriptum oportet; quod superius jam ad cap. 10. annotatum est. *M. du S.*

95. Πρῶτά σου ἤδεισαν] Interpres σοῦ ἤδεισαν legisse videtur. An legendum: πῶς ἂν οὐκ ἐθαύμαζον &c. *F. G.*

Πρῶτά σου] *Non nossent* Bened. dederat. *Nossent* Micyllus. Lectio quidem *Guyeti* adjuvatur signo etiam interrogandi addito. Potest interim & σοῦ ita accipi, quasi: *quomodo non mirarentur, si priora nossent?* (Et in interrogatione σοῦ interdum additur, sensu eodem manente ac si omitteretur. Exempla dedi in libro *de Ambiguis*) sed vulgata hic tamen rectius exponitur, *qui fieri posset, ut non admirarentur*, ut ap. *Herodian.* III. 6. 14. πῶς ἔχει νῦν, καὶ προσελθούσης ὑμῖν τοσαύτης συμμάχου δυνάμεως, — ῥᾴστα κρατήσαντες. *quis dubitet, quin nunc tantarum accessione virium — facile profligaturi sitis?* Nec ibi potest abesse negativa, neque in vulgato illo τις οὐκ ἂν ἀγάσαιτο τὸ ἀριστεῖον; quare neque hic in Luciano quidquam mutaverim. *J. F. R.*

97. Περὶ πόδα] Hoc verum esse, vid. ad *Asin.* c. 20. Etsi & alibi cum ὑπὸ confunditur in Edd. ut ibi indicatum. *J. F. R.*

τὰς, οἷς ἱκανὰ ἦν ἐκεῖνα μόνα τὰ κακὰ τῆ σῆ στόματι ἀπολαύειν, τὸ βάρβαρον τῶν ὀνομάτων, τὸ τραχὺ τῆς φωνῆς, τὸ ἄκριτον, τὸ ἄτακτον, τὸ πάντη ἄμουσον, καὶ τὰ τοιαῦτα· φιλῆσαι δέ σε ὅπῃ τούτοις μὴ γένοιτο, ὦ ἀλεξίκακε· ἀσπίδα μᾶλλον ἢ ἔχιδναν φιλῆσαι ἄμεινον, δῆγμα ἐκεῖ τὸ κινδυνευόμενον, καὶ ἄλγημα, καὶ ὁ ἰατρὸς εἰσκληθεὶς, ἐπῳδυνεῖ· ἀπὸ δὲ τῆ σῆ φιλήματι, καὶ τῆ ἰῆ ἐκείνῃ, τίς ἂν ἢ ἱεροῖς ἢ βωμοῖς προσέλθοι; τίς δ' ἂν θεὸς ἐπακούσειεν ἔτι εὐχομένῳ; πόσων ῥαντηρίων, πόσων ποταμῶν δεῖ;

Καὶ τοιοῦτος αὐτὸς ὢν, καλεγέλας τῶν ἄλλων ἐπ' ὀνόμασι, καὶ ῥήμασιν, ἔργα τοιαῦτα καὶ τηλικαῦτα ἐργαζόμενος. καίτοι ἐγὼ μὲ ἀποφράδα μὴ εἰδὼς, ἠχυνόμην ἂν μᾶλλον, ἢ ὅπως εἶπὼν ἀγνοήσειν ἄν· σὲ δὲ οὐδεὶς ἠτιάσατο ἡμῶν βρωμολόγως λέγοντα, καὶ τροπομάδληλας, καὶ ῥησιμεῖρεῖν, καὶ Ἀθηνιῶ, [a] τὸ Ἀθηνῶν ὀπιθυμῶ, καὶ [b] ἀνθοκρατεῖν, καὶ [c] σφενδικίζειν, καὶ χειροβλημοσύνῃ. κακὸν κακῶς σε ὁ λόγιος Ἑρμῆς

bus, quos satis erat illa sola oris tui mala exhaurire, nomina barbara, vocem asperam, nihil discretum, nihil ordinatum, a musis aliena omnia, & quae his similia sunt. Osculum autem te ferre insuper, absit, Depulsor malorum! natricem aut viperam osculari potius est. Morsus hic periculum, & dolor, quem advocatus depellit medicus. A tuo vero osculo, & isto veneno, quis ad templa accedat vel altaria? Quis Deus amplius precantem exaudiat? quot adspersionibus, quot fluminibus opus erit?

24. Ac talis ipse cum esses, risisti alios de nominibus ac verbis, facinora talia ac tanta perpetrans? Verum ego si nescissem *Apophrada*, pudore afficerer potius, tantum abest, ut me usum eo nomine, negem: at te nemo nostrum adhuc accusavit, cum *verbicrepos* diceres, & *morefutiles*, & *vocimetiri*, & *Athenurio* h. e. Athenas cupio, & *floripotentem esse*, & σφενδικίζειν, & χειροβλημοσύνῃ. Male te malum hominem dicendi

a Τὸ Ἀθηνῶν ἐπιθ.] Absunt a *Fl.* b Ἀνθοκρατεῖν] Sic *J. Bs. P. H. S.* &c. Ἀνθοκρατῶν *Fl.* ex qua se id quoque adsciviisse notat marg. *Al.* Ἀνθοκρατῶ W. c Σφενδικίζειν] Σφενδικίζειν *Fl.* Vulgato favet M.

4. Τὸ κακὸν ἀπολαύειν] De hoc verbo in bon. & mal. partem valente vid. Cl. *Hemsterh.* T. I. ad *Nigr.* c. 30. p. 70. 71. Item ad *Tim.* c. 2. p. 301. Ac *Solani* notam ibi praemissam, vel potius *Jensii*, qui etsi refutatur ab *Hemsterhusio*, habet tamen exempla quaedam haud inepta. Adde *Philops.* T. 2. c. 40. ubi ἀπέλαυσα per *abstuli* recte *Gesnerus* reddit; quum & ibi in mal. partem valeat. *J. F. R.*

22. Βρωμολόγως] Forsan βρωμολόγως. βρόμος *sonitus, fragor.* *F. G.*

Βρωμολόγως] Tenui hanc in interpretando rationem, ut quae verba sola compositionis insolentia peccare viderentur, ea similibus, quoad posset Latinis redderem; ultima vero, quae plane barbara sunt, Graece scripta apponerem. Nempe pro σφενδικίζειν *funda emittere*, σφενδικίζειν dixerat homo, quasi esset nomen σφενδίξ, & χειροβλημοσύνῃ voluit esse *manu projicere*, quod formavit contra omnem analogiam ex βέβληκα. Caeterum observo, verborum quae hic reprehenduntur, nullum apud *Pollucem* esse, quem alias fugillari a Luciano, falso id quidem, creditum est. Vid. ad *Lexiphanem*. *J. M. G.*

23. Τροπομάδληλας] Μάδλης *lorum, flagrum.* *F. G.*

24. Τὸ Ἀθηνῶν ἐπιθυμῶ] Glossema videtur. *F. G.*

Τὸ Ἀθηνῶν ἐπιθυμῶ] Omisit *Fl.* & sane Scholium sapit. Agnoscit tamen Codex M. cum Impr. omnibus. *M. du S.*

25. Χειροβλημοσύνῃ] Ψηλαφᾶν, χειροτρίβειν. *F. G.*

26. Ὁ λόγιος Ἑρμῆς] Habuimus non semel. Sed videri etiam potest Rev. *J. Elsn.* ad *Act. Apost.* XIV. 12. *J. F. R.*

28. Τῶν Ἰαλέμων] V. *Zenob.* IV. 39. & Pantin. *ad Apostol. adag.* X. 39. *Menandr.* Fr. p. 84. No. 3. εἰς τοὺς ἰαλέμους δὲ τοῦτον ἐγγράφω. *M. du S.*

Τῶν ἰαλέμων] Jalemum frigidum fuisse poëtam, facile credimus *Hesychio*, *Eustath.* ad Il. Z. p. 494, 43. *Bas.* atque adeo Ἰαλέμου ψυχρότερος, quod refertur etiam ab Apostolio 10, 39. Sed luctus etiam, θρῆνος, πένθος notionem illi nomini adjunctam negari non potest. Vid. *Eurip.* Oreст. 1391. Supplic. 281. Troad. 600. it. *Eustath.* ad Il. Σ. p. 1223, 8. & Apostolius l. c. itemque 6, 54. Quare facile condono *Joh. Clerico*, etsi forte verum non vidit, cum ad *Menandr.* p. 85. putavit Ἰαλέμους in fragmento Comici esse *frigidos* i. e. lu-

di arbiter Mercurius ipsis tuis cum verbis conterat. Ubi enim librorum ista invenis? In angulo forte Ialemorum poëtarum cujusdam defossa, rubiginis & aranearum plena, aut forte de Philaenidis tabulis, quas prae manu habes; te tamen ac tuo ore dignissima.

25. Cum vero in mentionem oris incidi, quid dicas, si tecum in jus vocato lingua (ita enim ponamus) injuriae, aut minimum contumeliae agat, dicens, *Ego te, ingrate, pauperem & omnium inopem cum accepissem, & victus indigum, primo in theatris ut floreres effeci, quae modo Ninum te, modo Metiochum, & paullo deinde post Achillem constituerim. Postea syllabas colligere docentem pueros diu alui. Jam vero, alienas agens orationes, Sophista ut videreris, effeci, gloriamque tibi, quae nihil ad te pertineat conciliavi. Quid igitur tantum habes, quod mihi objicias, quod ita mecum agis, & imperia*

ἐπιτρίψειεν αὐτοῖς λόγοις. ποῦ γὰρ ταῦτα τὰ βιβλίων εὑρίσκεις; ἐν γωνίᾳ που τάχα τῶν ἰαλέμων τινὸς ποιητοῦ καλοῤῥυγμδία, εὐρῶτος καὶ ἀραχνίων μεστὰ, ἢ πού γε ἐκ τῶν Φιλαινίδος δέλτων, ἃς ἄρτι χειρὸς ἔχεις· σοῦ μέντοι, καὶ τοῦ σοῦ στόματος ἄξια.

[d] Ἐπεὶ δὲ τοῦ στόματος ἐμνήσθην, τί φαίης ἂν, εἴ σε ἡ γλῶττα [e] εἰς δικαστήριον προκαλεσαμένη (δῶμεν γὰρ ὕβρεως) ἀδικήματος, ἢ, τὸ μειρικώτατον, ὕβρεως διώκοι, λέγουσα; Ἐγώ σε, ὦ ἀχάριστε, πένητα καὶ ἄπορον παραλαβοῦσα, καὶ βίᾳ δεόμενον, τὰ μὲν πρῶτα ἐν τοῖς θεάτροις εὐδοκιμεῖν ἐποίησα, νῦν μὲν Νῖνον, νῦν δὲ [f] Μητίοχον, εἶτα μικρὸν Ἀχιλλέα τιθεῖσα, μετὰ ταῦτα δὲ, παῖδας συλλαβίζειν διδάσκουσα, μακρῷ χρόνῳ ἔδοσκον, ἤδη δὲ καὶ τοὺς ἀλλοτρίους τούτους λόγους ὑποκρινόμενον, σοφιστὴν εἶναι δοκεῖν ἐποίησα, καὶ τὰ μηδὲν προσήκουσαν δόξαν περιῆψα· τί τοίνυν τηλικοῦτον ἔχων ἐγκαλεῖν, τοιαῦτά με λοιδορεῖς, καὶ ἐπιτάττεις ἐπιτάγματα αἰ-

χι-

d Ἐπεὶ] Bene M. & Edd. plurimae. Ἐπὶ male *J.* e Εἰς] Ἐς W. f Μητίοχον] Sic M. & Edd. excepta *Fl.* quae Μητίχον, cum marg. *Ai.*

lugendos, quia mortui nimirum. *J.M.G.*

29. Ἰαλέμων] Κακοδαιμόνων, δυστήνων, ἀθλίων, οἰκτρῶν ἀξίων. *Hesych.* *F.G.*

Ἰαλέμων] In Parisina Ἰαλήμων erat majusculo I exaratum, ut nomen proprium, atque ita etiam conversum: *Jalemo frigidioribus.* Adlusione facta ad Proverb. *Jalemo frigidior.* Sed cum transierit in adjectivum, servo ceterarum Edd. morem, etsi ab *Jalemo* Caliopes filio poëta ineptissimo, ortum traxisse videtur. *J.F.R.*

30. Φιλαινίδος] Τῆς ἑταίρας. *F.G.*

Φιλαινίδος] V. Ἐρωτ. c. 28. *M.du S.*

35. Ἀδικήματος] Subaudi ἕνεκα. *F.G.*

Ἀδικήματος ἢ τὸ μητριώτατον ὕβρεως] Si haec vera est lectio, oportet ἀδίκημα etiam speciale, & gravis quidem criminis, nomen fuisse, forte *impietatis*, ut in illa Socratis accusatione, ἀδικεῖ ὁ Σωκράτης κ. τ. λ. cujus respectu ὕβρις possit μητριώτατον videri. Lingua, res sancta ac divina, turpissime profanata &c. Alioquin transpositione levi ita concinnari possit hic locus, ut nihil, quod offendere quemquam possit, relinquatur, ὕβρεως, ἢ τὸ μητριώτατον, ἀδικήματος, διώκοι. Caeterum ὕβρις ad impudicas praesertim & Venereas contumelias pertinere, monuerat *Casaub.* ad Athen. 6, 19. & pluribus docuit *Dan. Heins.* ad *Hesiod.* p. 210. seq. ubi etiam ἀδικίαν ead. ratione dictam observat. *J.M.G.*

40. Μητίοχον] Forsan Ἀντίοχον. Immo vero erat Athenis τὸ Μητίχου tribunal; de quo consule *Potterum.* Fuit & Metiochus Miltiadis filius, de quo hic locus intelligi non potest. *Fl.* Ed. Μητίχου. M. cum reliquis Impr. facit. Mihi quid decernam N. L. *M.du S.*

Μητίοχον] Ἀντίοχον. *M.V.La Croze.*

45. Εἶναι δοκεῖν] De εἶναι abundante dictum paullo supra ad c. 6. ad ἀναιρεῖται ὅσα. De duplici infinitivo ad *Philops.* c. 7. & 39. Item *Hipp.* c. 1. pr. δεῖν ἐπαινεῖν. *J.F.R.*

47. Τοιαῦτά με λοιδορεῖς] Eandem quam hic noster, turpitudinem tangit & *Lactantius* V. 9. cum de iis loquitur, *qui sanctissimam quoque sui corporis partem contra fas omne polluant & profanent.* Rursus L. VI. 23. *Quid dicam de iis, qui abominandam, non libidinem, sed insaniam potius exercent? Piget dicere: sed quid his fore credamus, quos non piget facere? Et tamen dicendum est, quia fit. De istis loquor, quorum teterrima libido & exsecrabilis furor, ne capiti quidem parcit. Quibus hoc verbis, aut qua indignatione tantum*

χιστα, ἢ ὑπουργίας καλαπτύστους; οὐχ ἱκανά μοι τὰ ὅπὶ τ ἡμέρας ἔργα, ψεύδεσθαι, ἢ ἐπιορκεῖν, ἢ τὰς τοσούτους ὕβλεις ἢ λήρους ἀφανλεῖν, μᾶλλον δὲ τ βόρβορον τ λόγων ἐκείνων ἐμεῖν; ἀλλ' οὐδὲ νυκτὸς τ κακοδαίμονα σχολὴν ἄγειν ἐᾷς· ἀλλὰ μόνη σοι πάντα ποιῶ, ἢ πατοῦμαι, ἢ [a] μιαίνομαι, ἢ [b] ἀντὶ γλώσσης, ὅσα ἢ χειρὶ χρῆσθαι διέγνωκας, ἢ ὥσπερ ἀλλοτρίαν ὑβρίζεις, ἢ ἐπικλύζεις τοσούτοις κακοῖς. λαλεῖν μοι ἔργον ὅστι μόνον· τὰ δὲ τοιαῦτα ποιεῖν ἢ πάσχειν, ἄλλοις μέρεσι προστέτακται. ὡς ὤφελε καμέ τις, ὥσπερ τ τ Φιλομήλας, ἐκτεμεῖν. μακαριώτεραι γάρ μοι αἱ γλῶτται τ τὰ τέκνα καταδηδοκότων.

Πρὸς θεῶν, ἢν λέγῃ ταῦτα ἡ γλῶττα, ἰδίαν αὐτῇ φωνὴν λαβοῦσα, ἢ τ πώγωνα συνήγορον ἐπικαλεσαμένη, τί ἂν ὑποκρίναιο αὐτῇ; ἐκεῖνα δηλονότι, ἃ ἢ πρὸς τ Γλαῦκον ἔναγχος εἴρηταί σοι, ὅτι πεπραγμένῳ ἤδη τῷ ἔργῳ αἰτιώμενον, ὡς ὅτι τούτῳ ἐνδοξος ἐν βραχεῖ, ἢ γνώριμος ἅπασι γεγένησαι. πόθεν ἂν οὕτω ταχέως ὅπὶ τοῖς λόγοις γενόμενος; ἀγαπητὸν δὲ ὁπωσοῦν κλεινὸν ἢ ὀνομαστὸν εἶναι; εἶτα καταρι-

mihi imperas ſpurciſſima, ac deſpuenda miniſteria? Nonne ſatis mihi erant diurna illa opera, mentiri, pejerare, tot nugas & deliramenta exhaurire, vel potius coenum orationum illarum vomere? At tu neque noctibus infelicem me otioſam eſſe pateris: ſed ſola tibi facio omnia & conculcor, & inſanio. Et pro eo quod lingua nata ſum, ut manu uti me decreviſti: meque tanquam alienam contumelioſe tractas, & tot malis obruis. Loqui meum opus unicum eſt: iſta vero talia & facere ac pati aliis membris a natura injunctum eſt. Itaque utinam me quoque aliquis, ut illam Philomelae exſecet! Beatiores enim me ſunt linguae eorum, qui ſuos ipſi pueros devorarunt.

26. Per Deos! ſi iſta dicat ſuum ſibi ſermonem ſumens lingua, & advocatam ſibi adſciſcat barbam tuam, quid illi reſpondeas? Illa nempe, quae etiam ad Glaucum nuper a te dicta ſunt, de perpetrato jam facinore expoſtulantem, te hac ipſa re nobilem brevi tempore & conſpicuum omnibus factum. Unde enim tantum celebritatis dicendo conſecutus eſſes? Optabile autem eſt, quacumque demum ratione celebrem eſſe atque nobilem. Tum enumera-

res

a Μιαίνομαι] Bene *S.* & *A.* ſolae. *Μαίνομαι* male *J. H P. B1. Fr. Fl. Ald.* b Ἀντὶ] Nil mut. Edd. nec M. Ἀν τί; vult *Gron.*

neſas proſequar. vincit officium linguae ſceleris magnitudo. *M. du S.*

Τοιαῦτά μοι λέγοιτο] Vid. ſupra T. I. *Nigr.* c. ult. τὰ αὐτὰ τοῦτο λέγοι, notamque Cl. *Hemſterh.* 45. Et Noſtrum in locis ibid. ab *Solano* indicatis, qui fruſtra δέκοιτο ibi tentat, quum & eod. modo duplici accuſ. jungat Noſter *Gymn.* c. 6. ſcribens ἐμὲ δὲ εἴ τις ὑμῶν τοιοῦτό τι λέγοιτο, ubi alia quoque ſimilia dedi. *J. F. R.*

52. Διαντλῶ] An *exſequi?* *F. G.*

55. Μιαίνομαι] Excidiſſe in Edd. prius ι. errore typogr. facile quidem divinaveris; mirere tamen, qui tam diligenter propagerur error, etiam in iis Edd. ubi Latina verſio habet *contaminor*; nam nemo, credo, *μαίνομαι furo* hic voiet legere, quando πατοῦμαι praemittitur, furentes enim ſe non ita conculcari ſinunt. *J. F. R.*

56. Καὶ ἀντὶ γλώσσης, ὅσα ἢ χειρὶ χρῆσθαι διέγνωκας] An hæc paria eſſe poſſunt illis, quæ apponuntur ab Micyllo & Benedicto *ac lingua perinde ut manu uti decreviſti?* Certe ſic illi penitus omittunt voculam ἀντὶ. Quæ quidem ſane perincommoda eſt, niſi bene inſpexeris. Legendum enim ἢ ἂν τί γλώσσης ὅσα ἢ χειρὶ χρῆσθαι διέγνωκας; Eſt enim exprobratio per interrogationem excitatior, *& quid lingua aeque ut manu uti decreviſti?* *J. G.*

Ibid. Ἀντὶ γλώσσης] Verſionem *Benedicti* caſtigat Cl. *Gron.* Sed & ipſe alium errorem committit, vertens: *quid lingua aeque ut manu uti decr.* An γλώσσης & χειρὶ igitur jungenda, & ad idem verbum χρῆσθαι referenda? Quin γλώσσῃ ſaltem etiam tum ſcribendum fuerat, ubi ἀντὶ mutaveris. At nihil opus erit, modo lectionem *Gronovianam* reddas: *Et quae pars linguae eſt, qua ceu manu uti decreveris?* At vereor ut acutioribus adrideat iſta & verſio & emendatio. Mihi certe difficultas quaedam reſtare videtur, quam tollere in re tam turpi non laboro. *J. F. R.*

71. Πόθεν ἂν] Malim πόθεν γὰρ. *F. G.* Propius ad literas accederet, ſi πόθεν ἄν legas. *J. F. R.*

73. Καταριθμήσειν αὐτῇ] Καταριθμήσειν αὐτὴ, ſubaudito

res illi multas illas tuas appellationes, quas per gentes accepisti. Qua in re miror, te Apophrade audita indignatum esse, illis autem nominibus non fuisse offensum.

27. In Syria rhododaphne vocatus es: qua vero causa, ita me Pallas amet! enarrare pudet; itaque quantum ad me, obscurum porro sit: in Palaestina vero sepes, propter barbae spinas arbitror, quae interea pungeret, tum enim adhuc eam radebas: in Aegypto angina, quod manifestum est; parum enim abfuisse ajunt, quin suffocarere, cum in nautam quendam, de iis qui trium velorum naves habent, incidisses, qui irruens ipsum tibi os obturaverit. Athenienses quidem, viri optimi, nulla circuitione usi, sed unius te literae additione honorantes Atimarchum (*principem infamium*) appellabant: oportebat enim illo etiam amplius quiddam tibi inesse. In Italia autem vah! Heroicum illud cognomen adeptus es, Cyclops, cum supra veterem illum apparatum, ad Homericae fabulae imitationem peragere impuritatem velles. Atque ipse quidem jacebas ebrius jam, poculum illud manu tenens libidinans Polyphemus. Ado-

θμήσειν αὐτῇ τὰς πολλάς σου προσηγορίας, ὁπόσας χὴ ἔθνη προσείληφας, ὃ κὴ θαυμάζω, ὅτι τ῀ μὲ Ἀποφράδα ἐδυσχέρανας ἀκούσας, ἐπ' ἐκείνοις δὲ τοῖς ὀνόμασιν οὐκ ἠγανάκλεις.

Ἐν Συρίᾳ μὲ ῥοδοδάφνη κληθείς, ἐφ' ᾧ δὲ, νὴ τ῀ Ἀθηνᾶν, αἰσχύνομαι διηγεῖσθαι· ὥστε τόγε ἐπ' ἐμοὶ, ἀσαφὲς ἔτι ἔστω. ἐν Παλαιστίνῃ δὲ, φραγμὸς ἐς τὰς ἀκάνθας τῦ πώγωνος, οἶμαι, ὅτι ἔνυσσε μεταξύ· ἔτι γὰρ ἔξυρες αὐτόν. ἐν Αἰγύπτῳ δὲ συνάγχη, πρόδηλον τῦτο· μικρῦ γῦν φασιν ἀποπνιγῆναί σε ναύτῃ τινὶ τ῀ τριαρμένων ἐντυχόντα, ὃς ἐμπεσὼν ἀπέφραξέ σοι κὴ τὸ στόμα. Ἀθηναῖοι μὲ γὰρ βέλτιστοι, αἰνιγματῶδες ὐδὲν, ἀλλὰ γράμματος ἑνὸς προθήκῃ τιμήσαντές σε, Ἀτίμαρχον ὠνόμαζον· ἔδει γὰρ κἀκείνῳ τι θειττότερον προσεῖναί σοι. ἐν Ἰταλίᾳ δὲ, βαβαὶ, ἡρῳϊκὸν ἐκεῖνο ἐπεκλήθης, ὁ Κύκλωψ, ἐπειδὴ πόλε κὴ πρὸς ἀρχαίαν μασκευὴν παρ' αὐτὰ τὰ τῦ Ὁμήρου ῥαψῳδῆσαι, κὴ σὺ τ῀ αἰσχρεργίαν ἐπεθύμησας. κὴ αὐτὸς μὲ ἔκεισο μεθύων ἤδη, κισύβιον ἔχων ἐν τῇ χειρὶ βιηθιῶν Πολύφημος, νεανίας

97. Βιηθιῶν] Συνουσιάζων.

dito ἡ γλῶσσα. Sic autem cum superioribus connectitur: πρὸς θεῶν, ἢν λέγῃ ταῦτα ἡ γλῶττα, &c. εἶτα καλαριθμήσειεν αὐτὴ τὰς πολλὰς προσηγορίας, &c. Καλαριθμήσειεν omnino legendum videtur pro καλαριθμήσειν. *F.G.*

Καλαριθμήσειν] Non apparet, unde hoc infinitum, pendeat. Connexa est oratio cum illo τί ἂν ἀπεκρίνατο; Itaque suspicor καλαριθμήσαις vel καλαριθμήσειας. *J.M.G.*

84. Ἔξυρες] Quia deinde barbam promisit; vide & c. 31. *M.du S.*

90. Ἀτίμαρχος] Nomen ergo *TIMARCHUS*; mirarique subit cur mutatum iverint, cum famosus Aeschinis *Timarchus*, qui vitam tandem laqueo finivit, satis notus esset. Vid. *Plut.* 1545. *M.du S.*

Ibid. Κἀκείνῳ τι θειττότερον] Athenienses (dicit ad Timarchum) literae unius appositione te honorantes Atimarchum appellarunt; ἔδει γὰρ κἀκείνῳ τι θειττότερον προσεῖναί σοι. h. e. *nam & illo amplius quid habere debebas.* obscurius Interp. *Nam hoc tibi illo insignius decebat esse.* Nihil aliud vult Auctor, quam, non satis erat, appellari te Timarchum; sed nomen tuum augeri debebat una litera, ut Ἀτίμαρχος appellareris. q. d. ἀτίμων ἄρχος. *H.V.*

Κἀκείνῳ τι θειττότερον] Ambigua oratio, non satis clarum, quo referatur κἀκείνῳ. Nihil mihi videtur magis convenire, quam ut dicamus comparari hic inimicum Luciani cum Timarcho illo, contra quem habita exstat *Aeschinis* oratio, qua eadem fere illi, quae hic nostro objiciuntur, summa praesertim perversae libidinis impuritas. Dicit igitur, in mentem venisse Athenienſibus, cum spurcissimum hunc mortalem viderent, sui Timarchi illius antiqui: sed cum vellent indicare, hunc illo multum esse pestilentiorem, non Timarchum vocasse, sed aucto aliquantum nomine Atimarchum, ut simul πάντων τ῀ ἀτίμων πρῶτον dicerent. Utrum autem nomen verum hujus hominis fuerit Timarchus, quod indicat *Vossiani* codicis inscriptio; an ex hoc ipso loco tracta suspicio ejus, qui illum titulum posuit; non facile dixerim: nisi quod melius apparet ratio auctoris nostri, si re vera Timarchus appellatus est, quem lacerat. *J.M.G.*

a. Κἀ-

νίας δὲ ὑπομισθῶ, ὀρθὸν ἔχων τὸ μοχλὸν, εὖ μάλα ἠκονημένον, ὅπῃ σε Ὀδυσεύς τις ἐπέλθῃ, ὡς ἐκκόψων τὸ ὀφθαλμόν·

Κἀκείνῳ μὲν ἅμαρτε, [a] παραὶ δὲ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος.

Αἰχμὴ δ' [b] ἐξελύθη ποδὸς νείατον ἀνθερεῶνα.

καὶ γὰρ οὐδὲν ἄτοπον ὑπὲρ σοῦ λέγοντα ψυχρολογεῖν· σὺ δὲ ὁ Κύκλωψ, ἀναπετάσας τὸ στόμα, καὶ ὡς ἐνὶ πλατυτάτῳ κεχηνὼς, ἠνείχου τυφλούμενος ὑπ' αὐτοῦ τοῦ γνάθου. μᾶλλον δὲ, ὥσπερ ἡ Χαρύβδις, αὐτοῖς ναύταις, καὶ πηδαλίοις, καὶ ἱστίοις, ὅλον ζητῶν καταπιεῖν τὸν Οὖτιν. καὶ ταῦτα ἑώρων καὶ ἄλλοι παρόντες. εἶτά σοι ἐς τὴν ὑστεραίαν μία ἦν ἀπολογία, ἡ μέθη, καὶ εἰς τὸ ἄκρατον ἐνέφευγες.

Τοιούτοις δὴ καὶ τοσούτοις ὀνόμασι πλουτῶν, αἰσχύνῃ τὴν Ἀποφράδα; πρὸς θεῶν εἰπέ μοι τί πάσχεις, ἐπειδὰν κἀκεῖνα [c] λέγωσιν οἱ πολλοὶ, λεσβιάζειν σε καὶ φοινικίζειν; ἆρα καὶ ταῦτα ὥσπερ τὴν Ἀποφράδα ἀγνοεῖς, καὶ οἴει τάχα πω ἐπαινεῖσθαι πρὸς αὐτῶν; ἢ

leſcens vero mercede conductus, rectum geſtans vectem probe acutum, te velut Ulyſſes aliquis invaſit, ut exterebraturus oculum:

Hinc at aberravit: alioſum vertitur haſta,
Cuſpisque ad menti extremas effunditur oras.

Nec enim abſurdum eſt, de te qui dicat, frigide dicere. Tu vero Cyclops, aperto ore & quam poteras latiſſime hians, buccas tibi ab illo excoecari patiebaris, vel potius ut Charybdis, ipſis cum nautis & gubernaculis ac velis, totum glutire Utin cupiens. Atque haec alii quoque videbant praeſentes. Deinde poſtridie illius diei ſola tibi pro defenſione ebrietas, confugiebasque ad merum.

28. His ergo talibus ac tantis cum nominibus abundes, *Apophradis* te pudet? Per Deos dic mihi, quid tibi eſt animi, cum etiam illa vulgus ait, Lesbio te & Phoenicio morbo laborare? Numquid iſta quoque, ut *Apophrada* ignoras, & putas forte illis te laudari? An iſta quidem, ut familia-

a Παραὶ] Sic dedi ex M. & *Homer.* Παρὰ Edd. Luciani. *b* Ἐξελύθη] Sic Edd. & M. Ἐξεχύθη *Hom.* v. not. Ἐξεσύθη marg. *A*1. male duplicato σ. *c* Λέγωσιν] Λέγουσιν W. quod verum credo.

2. Κἀκείνῳ] Parodia eſt ex variis *Homeri* locis concinnata. Vid. Iliad. N. 605. Λ. 233. & E. 293. *M. du S.*

Κἀκείνῳ μὲν ἅμαρτε] *Homer.* Il. Λ, 233.

Ἀτρεΐδης μὲν ἅμαρτε, παραὶ δέ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος

Il. E, 293.

Αἰχμὴ δ' ἐξεχύθη ποδὸς νείατον ἀνθερεῶνα.

Verſus ſublimitate & magnitudine rerum, de quibus agitur, digni, dum ad rem ita ſpurcam ac deſpuendam adhibentur, ψυχρολογία inde oritur, quae nihil aliud eſt, quam μώρων διαμαρτημάτων, grandia ad ſpeciem verba intempeſtive rebus adhibita futilibus. Vid. *Demetrius* de Eloc. §. 114. Sed nimirum ψυχρολογία eo ipſo eſſe ratione ipſius Luciani definit, quod committitur a ſciente & volente. *J. M. G.*

Ibid. Παραὶ δὲ] Conf. infra *Lapith.* c. 44. *J. F. R.*

4. Ἐξελύθη] At in *Homer.* Il. E. l. d. legas ἐξεχύθη, quod verum eſſe, *Scholiaſt.* Homeri probat, qui id interpretatur ἐξώρμησε, ἐπῆλθε. Nam ſi ἐξελύθη invenisſet, non, credo, expoſuiſſet id eodem verbo. Sed quum in nonnullis *Homeri* libris ἐξεσύθη legatur, vide an hoc magis placeat; nam & ſic alibi ſolet, ut Il. O. 542. Αἰχμὴ δὲ τέρετος ἐξεσύθη μακρωθέσα. Verum quando nec ἐξελύθη abſurdum eſt, quid prohibet hoc ſervaſſe? *J. F. R.*

6. Ψυχρολογεῖν] An αἰχρολογεῖν? Τὸ ψυχρολογεῖν hic non placet. *F. G.*

19. Λεσβιάζειν σε ἢ φοινικίζειν] *Heſych.* in voce σκόλαξ. Σκόλαξ χῦμα ἀφροδισιακὸν ἐς τὸ τῶν φοινικιζόντων. *Gal.* ἀλλὰ ἢ τῶν αἰχμυρῶν μᾶλλον βδλαπτόμεθα τοὺς φοινικίζοντας τὴν λεσβιαζόντων. *Eraſm.* in Chiliadib. pro *phoenicisſare*, memoria lapſus, *phicidiſſare*, & φικιδίζειν pro φοινικίζειν ſcribit. Ortum autem eſt adagium a ſpurciſſima Phoenicum libidine, quam Graeci merito ἄῤῥητον μίξιν nominant. *Plutarch.* in vita Caeſaris: ἐδόκει γὰρ αὐτὸς τῇ ἑαυτοῦ μητρὶ μίγνυσθαι τὴν ἄῤῥητον μίξιν. Haec in Miſcel. Crit. P. 2. p. 482. *J. Br.*

Ibid. Φοινικίζειν] Vid. *Cogn.* 633. T. III. *M. du S.*

Φοινικίζειν] Quod *Cognatum* adlegat *Solanus*, ſpectat Edit. *Baſil.* an. 1619. cui notae *Cognati* & *Sambuci* adnexae; ſed cum ex *Cognato* ſelectum tantum iniit

Pa-

liaria tibi, nosti, *Apophrada* autem solam ut ignotam respuis, & tuorum catalogo nominum excludis? Haec cum ita sint, non leves nobis poenas luis, sed ad Gynaeconitidem usque celebraris. Nuper enim cum nuptias quasdam Cyzici ambire audéres, bene edocta de omnibus optima illa mulier, *Non admiserim*, inquit, *virum, qui virum ipse quaerat.*

29. Deinde cum hic loci sint res tuae, nomina curas, & rides, & despuis alios? Merito sane. Nec enim, qualia tu, dicere omnes possumus. Unde? Quis ita audax in verbis, ut *contra tres moechos* pro gladio *tridentem* poscat? aut ut Theopompum de Tricarano judicantem dicat, *tricuspide oratione destruxisse eminentes urbes*: & rursus, *extridentasse illum* (tridente illo expugnasse) *Graeciam*, & esse *in dicendo Cerberum*? Nuper quidem etiam *accensa lucerna quaerebas* fratrem quendam, puto, perditum: & sexcenta alia, quorum neque meminisse operae

ταῦτα μὲ λέγ' τὸ σύντροφον οἶδα, ἢ Ἀποφράδα δὲ ὡς ἀγνῶτα μόνην ἀτιμάζεις, καὶ ἀποκλείεις τῶ καταλόγω τ' ὀνομάτων; τοιγαροῦν δ' μεμπτὰς ἡμῖν τίνεις τὰς δίκας, ἀλλὰ μέχρι καὶ τ' γυναικωνίτιδ' θεᾶσθαί σε. πρώην γοῦν ἐπειδή τινα γάμον ἐν Κυζίκῳ μνᾶς ἐτόλμησας, εὖ μάλα ἐκπεπυσμένη πάντα ἡ βελτίστη ἐκείνη γυνὴ, Οὐκ ἂν προσείμην, ἔφη, ἄνδρα, καὶ αὐτὸν ἀνδρὸς δεόμενον.

Εἶτα ἐν τοιούτοις ὄντι σοι, ὀνομάτων μέλει, καὶ γελᾷς, καὶ τ' ἄλλων καταπτύεις; εἰκότως. δ' γὰρ ἂν ἅπαντες ὁμοιά σοι λέγειν δυναίμεθα. πόθεν; τίς οὕτως ἐν λόγοις μεγαλότολμος, ὡς ὅτι μὲ τὸς τρεῖς μοιχὸς, ἀντὶ ξίφους, τρίαιναν αἰτεῖν; τ' δὲ Θεόπομπον ὅτι τῷ Τρικαράνῳ κρίνοντα φάναι, τριγλώχινι λόγῳ καθηρηκέναι αὐτὸν τὰς πρὸ χούσας πόλεις; καὶ πάλιν, ἐκλιαινώσαι αὐτὸν τ' Ἑλλάδα, καὶ εἶναι Κέρβερον ἐν τοῖς λόγοις; πρώην γὰρ καὶ λύχνον ἅψας ἐζήτεις ἀδελφόν τινα, οἶμαι, ἀπολωλότα· καὶ ἄλλα μυρία, ὧν δὲ μεμνῆσθαι ἄξιον, ἢ μόνα ἐκεί-

38. Τρικαράνῳ] Τρικάρανον φρούριόν ἐστι τ' Ἀργείας ὅπου λεγόμενον. *V.*

39. Τριγλώχινι] Τριγλώχινα τόξα, τρίγωνα. *V.*

Paris. eamque secutus *Graev.* plurima omittentes, possem haec addere; verum in re tam turpi nolim. *J. F. R.*

35. Πόθεν;] Item γὰρ suppressum, ut supra c. 2. *J. F. R.*

36. Ἐπὶ — τρεῖς μοιχούς] Nempe in declamatione finxerat, a marito tres uxoris suae moechos deprehensos: maritum poscere non gladium, sed ita magnum tridentem, uti tres uno ictu possit confodere. *J. M. G.*

37. Θεόπομπον] V. Apat. c. 32. Tricaranum urbs, cujus meminit *Dem.* 43. A. *M. du S.*

Ibid. Τὸν δὲ Θεόπομπον] Locus obscurus, cui tamen si non plenam lucem adferre, at tenebrarum aliquid discutere forte licebit. Theopompus hic esse videtur nobilis historicus Chius, qui Macedonicis temporibus Philippi, Alexandri, Ptolemaei vixit, & rebus gerendis interfuit. Hujus libros historiarum LIII. legit *Photius* Cod. 176. quinque jam tum ait fuisse perditos: multas ibi παρεκβάσεις παιδιακὰς ἱστορίας idem commemorat. Reliqua *Fabric.* B. G. vol. 9. p. 434. seq. Add. Viri docti ad *Longin.* 42, 3. Huc praesertim facit, quod *Stephanus* in Τρικάρανον, quod φρούριον esse ait τ' Φλιασίας, laudat Θεόπομπον πολιτικοῦ πέμπτῳ. Videtur ergo in illo libro, (quo suae aetatis historiam tractavit, cum a fine *Thucydidis* incepisset) commemorasse actionem aliquam suam Theopompus, qua de Tricarano (quasi tu *Tricipitem* dicas, quorsum & *tridens* deinde & *Cerberus* refertur) judicaverit: hanc porro illius actionem laudasse inimicus Luciani iis verbis, quorum ipsa eum τρίαινα modo commemorata admonere potuit: nam τριγλώχιν & τρίαινα ejusdem significationis sunt: & ad tridentem illum piscatorium pertinent, quo majores pisces percutiunt; a quo etiam fictum est illud ἐκτριαινῶσαι h. e. τριαίνῃ ἐκπολιορκεῖν, quod nos, ut id genus alia quaedam, ad verbum ideo reddidimus, ut etiam Graeci sermonis non satis periti, quid reprehendatur sentire melius possint. *J. M. G.*

42. Λύχνον ἅψας] Alludere videtur ad Diogenis historiam. *F. G.*

43. Ἀδελφόν τινα] An fratrem, i. e. amasium? *Petronius.* *F. G.*

ἐκείνῳ, ὅτῳ οἱ ἀκούσαντες ἀπεμνημόνευον. πλούσιός τις, οἶμαι, καὶ δύο πένητες ἦσαν ἐχθροί. εἶτα μέλλοντι τὸν πλούσιον λέγων, Ἀπέκτεινεν, ἔφης, θάτερον τῶν πενήτων· γελασάντων δὲ, ὡς τὸ εἰκὸς, τῶν παρόντων, ἐπανορθούμενος δὴ σὺ, καὶ ἀναθήσων τὸ διημαρτημένον, Οὐμενοῦν, ἔφης, ἀλλὰ ἄτερον αὐτῶν ἀπέκτεινεν. ἐῶ τὰ ἀρχαῖα, τὸ τριῶν μηνοῖν, καὶ τὸ ἀνηνεμία, καὶ τὸ πέταμαι, καὶ τὸ [a] ἐκχύνειν, καὶ ὅσα ἄλλα καλὰ τοῖς σοῖς λόγοις ἐπανθεῖ.

Ἃ μὲν γὰρ ἐγὼ τὴν πενίας ἐλαυνόμενος ποιεῖς, Ἀδράστεια φίλη, οὐκ ἄν τινι ὀνειδίσαιμι. συγγνωστὰ γὰρ, εἴ τις λιμῷ πιεζόμενος, ψωμὸν παρὰ ἀνδρὸς πολίτου λαβὼν, εἶτα ἐπιορκήσειεν, ἢ μὴν μὴ παρειληφέναι· ἢ εἴ τις ἀναισχύντως αἰτεῖ, pretium est, praeterquam istius solius, quod auditores referebant. *Dives aliquis*, puto, *& duo pauperes inimici erant*. Deinde, cum de divite diceres, *Interfecit*, ajebas, *θάτερον pauperum* (alterum, τὸν ἕτερον) Ridentibus autem, ut facile est ad credendum, qui aderant, emendaturus peccatum tuum, & repositurus in quo peccatum erat, *Non ita volebam*, dicebas, *sed interfecit ἄτερον*. Omitto antiqua illa τριῶν μηνοῖν, (*trium duorum mensium*) & ἀνηνεμία (pro νηνεμία tranquillitas a ventis) & illud πέταμαι (*volo*) & ἐκχύνειν, (*effundere*) & quae alia pulchra tuis in orationibus efflorescunt.

30. Quae enim paupertate stimulante facis, illa ego, o fave Adrastea! nemini exprobraverim. Ignoscendum enim, si quis fame subactus depositum a cive acceptum, deinde perjurio interposito abneget; aut si quis impudenter roget, vel mendicet potius,

a Ἐκχύνειν] Ἐκχόνας *Coll.* Vulgatum tenet *Fl.* & M.

48. Θάτερον] Κακῶς τὸ θάτερον εἶπε. *V.*

Θάτερον τῶν πενήτων] Κακῶς γὰρ τὸ θάτερον εἶπεν, ἐπεὶ μηδὲ ἡ εὐθεῖα θάτερος, ἀλλ' ἄτερος ἀπὸ γὰρ τοῦ ἕτερος (1) συναλειφθὲν ἄτερος λέγεται, καὶ ἄτερον ἡ αἰτιατική. ἀεὶ γὰρ αὐτὴ τῇ εὐθείᾳ ἀκολουθεῖ. τὸ δὲ τριῶν μηνοῖν, προδήλως βάρβαρον δυϊκὸν τῶν τριῶν ἐπαγόμενον. ὥσαύτως δύσφημον καὶ τὸ ἀνηνεμία. τίς γὰρ χρεία τοῦ περιττοῦ, μηδὲν πλέον τοῦ (2) νὴ δηλοῦντος; τὸ δὲ τοι ἐκχύνειν, καὶ ἀδιόρθωτον. ἐπεὶ καὶ μὲ ἐπίσασι ἡ Ἑλληνικὴ χρῆσις, χύνω δὲ ἤδιστα ἐγκίρναται τῇ Ἑλλάδι γλώσσῃ, ὥσπερ ἤδη τὸ πέταμαι. ἐγὼ μὲν ἵστημι πέτημι, ἀλλὰ πέτω βαρύτονον, ἀφ' οὗ πέτομαι ἴσως ἂν λεχθείη. ὃ καὶ ἡ (3) μετοχὴ πετόμενος, ὡς καὶ Πλάτων Εὐθύφρονι, τί δαὶ πετόμενον τινὰ διώκεις; πέταμαι δὲ, ἀδαμῶς, ἀλλ' ἢ ἄρα ἵπταμαι, ὡς ἀπὸ τοῦ ἵπτημι, ὡς καὶ ἀπὸ τοῦ ἵστημι λεχθείη ἂν ἵσταμαι. *V.* alter.

(1) Συναλειφθὲν] Συλληφθὲν. C.

(2) Νὴ] In Schol. seq. legitur μὰ in Impr. & V. Sed legendum νὴ, quod in compositione privationem notat. Immo sic ibi C. & *G.* Cod. V. v. tantum habebat, ex quo νῦν in Impr. factum est. *M. du S.*

(3) Μετοχὴ] Μυτοχὴ V. quod in Impr. recte mutatum est ex Scholio sequenti. *M. du S.*

48. Θάτερον τῶν πενήτων] Abrupta nimis & ex parte falsa sunt, quae hic Scholiasta habet. Juvat itaque e *Thoma Magistro* regulam Atticorum hic ponere. Articulus cum pronomine ἕτερος coalescit hac lege, ut vocalis articuli quaecumque, & prima ε, contrahantur in α· τ vero articuli, ob adspiratam ε transeat in

53. Τὸ τριῶν μηνοῖν] Τριῶν μηνοῖν περιττὸν βάρβαρον (4) δυϊκοῦ τοῦ τριῶν ἐπαγομένου· ὥσπερ καὶ δύσφημον τὸ ἀνηνεμία. τίς γὰρ χρεία τοῦ περιττοῦ μηδὲν πλέον τοῦ (5) νὴ δηλοῦντος; τὸ δὲ τοι ἐκχύνειν καὶ ἀδιόρθωτον, (6) χύνω γὰρ οὐκ ἐπίσασι ἡ (7) Ἑλληνίζουσα χρῆσις. ὥσπερ ἤδη τὸ πέταμαι· ἐγὼ γὰρ ἵστημι πέτημι, ἵν' ἐκ πέταμαι, ὡς ἵσταμαι, ἀλλὰ πέτω, ἀφ' οὗ πέτομαι ἴσως ἂν λεχθείη, ὃ καὶ ἡ μετοχὴ ὁ πετόμενος ὡς σὺ Εὐθύφρονι Πλάτων, (8) τί δαί; πετόμενον τίνα διώκεις; ἐγὼ μὲν πέταμαι, ἀλλ' ἢ ἄρα ἵπταμαι ὡς ἀπὸ τοῦ ἵπτημι καὶ πλησίως τοῦ ἵσταμαι. *V.*

54. Ἐκχύνας] Καὶ ἀδιόρθωτον· χύνα (sic scriptum erat) γὰρ οὐκ ἐπίσασι ἡ Ἑλληνικὴ χρῆσις· χύνω δὲ ἤδιστα ἐγκίρναται τῇ Ἑλλάδι γλώσσῃ. *G.*

58. Ἀδράστεια] Δαίμονα εἶναι λίγυσι ταύτῃ τοῖς πάνυ μεγάλα ἐγκαυχωμένοις ὑπενεμισῶσαν. *V.*

(4) Δυϊκὸν] Sic etiam C. Lege tamen δυϊκῶ. *M. du S.* (vel τῷ pro τὸ.)

(5) Νὴ] Μὴ edita. Νὴ C. recte. Vid. Schol. praecedens. *M. du S.*

(6) Χύνω γὰρ κτλ.] Ἐπεὶ χέω μὲν M. ut Scholio praecedenti editum est.

(7) Ἑλληνίζουσα] Ita dedit *Sol.* pro vulgato Ἑλληνικὴ. *J. F. R.*

(8) Τί δαί;] Sic rescriptum ex M. Τί δὴ Edita.

9. Haec quoties articulus in vocalem exit. Sed ubi in ν vel σ, non fit crasis, verum integre declinatur. Dicitur ergo, ἄτερος, ἀτέρα, θάτερον, θατέρω, τὰ ἑτέρα, θατέρων, τὰ ἕτερον, ἄτεροι, τὰ ἑτέρων κ. τ. λ. Hinc apparet, quam infeliciter errorem suum Sophista emendaverit. *J. M. G.*

54. Πί-

tius, & ſpoliet alios veſtibus, & telonium *humile* exerceat. Non dico ſane talia. Nulla eſt invidia paupertatem omni ope depellere. At illud jam ferri non poteſt, pauperem te hominem in ſolas id genus libidines effundere impudentiae tuae lucra. Verum ſi quid etiam laudare mihi permittis, illud urbane admodum a te factum eſt, cum Tiſiae artem, noſti quomodo, bis Coracis (*corvi*) opus ipſe feciſti, triginta aureis illum imprudentem ſenem emungens: at ille propter Tiſiam pro libro quinquaginta & ſeptingentas *drachmas* aſtu circumventus exſolvit.

31. Multa cum dicenda adhuc habeam, reliqua tibi remitto lubens. Illud vero ſolum adjicio. Age iſtaec ut lubitum fuerit, ne deſine ebrios in te ipſum furores exercere. At illud, *quod dicere nolo*, ne

μᾶλλον δὲ προσαιτεῖ, καὶ λωποδυτεῖ, καὶ τελωνεῖ. [b] ὃ δὴ λέγω ταῦτα. Φθόνος γὰρ οὐδεὶς ἐξ ἅπαντος ἀμύναλφ τὴν πενίαν· ἐκεῖνο δὲ ἤκετι φορητὸν, πένητά σε ὄντα, ἐς μόνας τὰς τοιαύτας ἡδονὰς ἐκχεῖν τὰ ἐκ τῆς ἀναισχυντίας περιγιγνόμενα. πλὴν εἴ γέ τι καὶ [c] ἐπαινέσαι μοι δώσεις πάνυ ἀστείως σοὶ πεπραγμένον, ὁπότε τῷ Τισίᾳ τὴν τέχνην οἶδα, ὡς τὸ [d] δισκόρακος ἔργον αὐτὸς ἐποίησας, ἐξαρπάσας τῷ ἀνόητῳ ἐκείνῳ πρεσβύτῃ χρυσοῦς τριάκοντα· ὁ δὲ ἀντὶ τῆς βιβλίου, πεντήκοντα καὶ ἑπτακοσίας ἐξέτισε, καλασοφισθείς.

Πολλὰ ἔτι ἔχων εἰπεῖν, τὰ μὲν ἄλλα ἐκὼν ἀφίημί σοι. ἐκεῖνο δὲ μόνον προσλέγω, πράττε μὴ ταῦτα, ὅπως σοι φίλον, καὶ μὴ παύσαιο τὰ τοιαῦτα ἐς ἑαυτὸν σαρκίνων, ἐκεῖ-

[b] Οὐ δή] Sic Edd. & M. Forſ. ὦδή, adlevit *Solan.* [c] Ἐπαινέσαι μοι] marg. *A*1. *Ven.* 2. & *J.* Ἐπαινέσαιμι, ſine μοι. ſed reliquae quod edidimus, cum M. [d] Δισκόρακος] Δυσκόρακος W. *Fl. B*1. & 2. Δισκ. cett.

63. Προσαιτεῖ] Πολλὰ αἰτεῖ. *G.*

70. Τισίᾳ] Τισίᾳ λέγει τῷ Κόρακος τῷ Σικελῷ μαθητοῦ. τάχα γάρ τι τοιοῦτον ὁ αὐτὸς καλασοφισάμενος τινα πρεσβύτην εἰργάσατο. *V.* Eadem habet *V.* alter, niſi quod pro λέγει τῷ Κόρακος, ſcribat: Τοῦτο λέγει τῷ Κορ. &c. & pro τάχα, τάχει, (ſed cui bono, corrupta repetere?)

54. Πίταμαι] Τὸ πίταμαι, *volo*, rectum eſt & uſitatum; ſed pro πεπότημαι inuſitatum videtur. *F. G.*

Ibid. Ἐκχόνευε] Τὸ ἐκχύνειν inuſitatum fuiſſe notandum. Ἐκχεῖν uſitatum. *F. G.*

64. Οὐ δή] Aut ὦδή legendum, aut ὃ δή, quod in Impr. aliquot & M. neglectum eſt. *M. du S.*

70. Ὁπότε τῷ Τισίᾳ τὴν τέχνην οἶδα, ὡς τὸ Δισκόρακος] An legendum, ὁπότε τῷ Τ. τὴν τέχνην εἰδώς, τὸ Δ. &c. *F. G.*

Ὁπότε τῷ Τισίᾳ τὴν τέχνην οἶδα, ὡς τὸ Δισκόρακος ἔργον αὐτὸς ἐποίησας] Tiſiae ars eſt Sophiſtice. Fuit enim Tiſias inter primos Sophiſtas, quem *Ariſtotel.* περὶ ἐλέγχων σοφιστικῶν cap. ult. cum dixiſſet omne omnis artis principium eſſe tenue ac difficile, ſed illo reperto, facile poſtea creſcere & augeri, quod & factum ſit in orationibus politicis, Τισίας μὲν μετὰ τοὺς πρώτους, Θρασύμαχος δὲ μετὰ Θεσίκλεα, Θεόδωρος δὲ μετὰ τοῦτον. *Tiſias quidem poſt primos* ſc. *Sophiſtas*, *Thraſymachus autem poſt Tiſiam*, *Theodorus autem poſt hunc.* *J. G. G.*

Ibid. Τισίᾳ] Adde *Quintil.* II. 17. p. 111, 1. & III. 1, p. 125. f. *Iſocr.* p. 525. & *Plut.* Aicib. Corax Tiſias. *Cic.* de Or. I. 2. & in Brut. 12. in W. *Fl.* & *B.* δισκ—— quod minime ſpernendum, quamvis (verum & genuinum putem δισκ——, ut alium illum nequitia antecedebat Timarchus. *M. du S.*

Ibid. Τῆς Τισίᾳ τὴν τέχνην] Narrat intelligentibus, & ſcientibus aliunde hiſtoriam, quam nobis divinare difficile, ac ne tanti quidem, eſt. Modo hoc meminerint, qui acumen Luciani volunt aſſequi, *primo* fraudem commiſſam, circa Artem, h. e. librum de inſtitutione Rhetorica Tiſiae illius Siculi, qui diſcipulus fuit Coracis: *deinde* Coracem, κόρακα, eſſe *corvum* Graecis furax, ut notum, animal; cum itaque δὶς κόρακα vocat Lucianus inimicum ſuum, *bis-furem* appellare: *tertio* luſum verborum eſſe in τισίας & ἐξέτισε. *J. M. G.*

73. Χρυσοῦς τριάκοντα] Eadem ſumma in drachmis enunciata πεντήκοντα ἑπτακοσίας aequat. Inſignis locus ad confirmandam auri & argenti comparationem: nempe *aureus* Romanus continebat *drachmas* XXV., quod etiam docet Zonaras apud *Grenov.* 2, 8. p. 109. *J. M. G.*

ἐκεῖνο δὲ μηκέτι, ἄπαγε. ἐ γὰρ ὅσιον ὅτι ἐπ' αὐτῷ ἑστίαν τὸν ταῦτα ἀφηλιθέντας καλεῖν, καὶ φιλοφησίας προπίνειν, καὶ ὄψων τ' αὐτῷ ἅπτεσθαι. ἀλλὰ μηδὲ ἐκεῖνο ἔστω τὸ ἐπὶ τοῖς λόγοις, φιλήματα· καὶ ταῦτα πρὸς τὸν ἐ πρὸ πολλοῦ ἀποφράδα σοι ἐργασαμένου τὸ στόμα, κἀπειδήπερ ἅπαξ φιλικῆς ἐπιμνέσεως ἠρξάμην, κἀκεῖνα, εἰ δοκεῖ, ἄφελε, τὸ μύρῳ χρίεσθαι τὰς πολιὰς, καὶ τὸ πιττοῦσθαι μόνα ἐκεῖνα. εἰ δὲ μὴ γὰρ νόσος τις ἐπείγει, ἅπαν τὸ σῶμα θεραπευτέον· εἰ δὲ μηδὲν νοσεῖς τοιοῦτον, τί σοι βούλεται καθαρὰ, καὶ λεῖα, καὶ ὀλισθηρὰ ἐργάζεσθαι, ἃ μηδὲ ὁρᾶσθαι θέμις; ἐκεῖνό σοι μόνον σοφὸν, αἱ πολιαὶ, καὶ τὸ μηκέτι μελαίνεσθαι, ὡς προκάλυμμα εἶεν τοῦ βδελυρίας. φείδου δὴ αὐτῶν πρὸς Διὸς, καὶ τούτῳ, καὶ μάλιστα τῷ πώγωνι αὐτῷ, μηδὲ μιάνῃς ἔτι, μηδὲ ὑβρίσῃς· εἰ δὲ μὴ, ἐν νυκτί γε, καὶ σὺν σκότῳ. τὸ δὲ μεθ' ἡμέραν, ἄπαγε, κομιδῇ ἄγριον καὶ θηριῶδες.

amplius. Apage. Neque enim fas est ad eandem mensam vocare, qui ita se instituunt, & amicitiae illis poculum propinare, & eosdem attingere cibos. Verum nec illud fiat *quod* post sermones *solet*; oscula: eaque apud illos, qui paullo ante ipsum tibi os ut *Apophras* (*obscenum*, *detestabile*) fieret, effecere. Et quando semel amice te cohortari coepi, etiam illa, si videtur, auser, ut unguento ungas canos, ac vellas ista sola. Si quis enim morbus urget, totum corpus curandum est: sin tale nihil aegrotas, quid sibi vult quod pura, & levia, & lubrica facis, quae nec videri fas est? Illud solum in te sapiens, cani, & quod non amplius niger es. Itaque velum sit *patere* tuae impuritatis. Parce sane illis, per Jovem, vel hactenus, & in primis barbae ipsi, nec amplius illam pollue, vel contumeliose tracta. Si vero minus *hoc potes*, certe noctu & in tenebris *fac quae facis*: interdiu enim, apage, nimis ferum & belluinum est.

32. Vir-

90. Μόνα ἐκεῖνα] Barbam ergo promittebat. Vid. cap. 27. *M. du S.*

3. Ἀχίνηλον τὴν Καμαρίναν ἐᾷν] Proverb. *J. B.*

6. Ὡς τό γε ἐμὸν] Pro κατὰ τὸ ἐμὸν μέρος. *De ma part, quant à moi.* *F. G.*

8. Τὴν ἅμαξαν ἐπεισπάσω] Proverb. *J. B.*

Ibid. Ὦ παπάλημα, καὶ κίναιδος] Irridet stultitiam hominis, qui astutus sibi videretur, nominibus Atticis ab *Aristophane* repetitis, qui Ὀρ. 429. seq. in descriptione magni rhetoris haec ita jungit, πυκνόταλον κίναδος, σόφισμα, κύρμα, τρίμμα, παπάλημ' ὅλον qua notione etiam παπάλην dixerat Νεφ. 259. Nempe παπάλημα pollen est: eo nomine subtilitatem quandam a tritura fori & usu rerum ortam indicant: qua re etiam nomen Latinum, ut *Frischlinus* in Nubibus, servavi. Κίναδος vulpes est. Nempe κίναδος legendum, non κίναιδος, ex ipso vocum Atticarum connubio jam suspicaretur aliquis. Sed insuper τὸ κίναδος & casus prodit, & praesertim illud, quod ignotum aeque ac παπάλημα imperito Sophistae nomen dicit: κίναιδος autem nimis quam notum omnibus: hinc etiam factum ut librarius illud ignotiori substituceret: cum praesertim *operum* inimici sui *nomina* ea paullo post appellet auctor: quae res etiam Scholiasten videtur movisse, ut retineret κίναιδος, & παπάλημα etiam ad obscenum sensum traheret. Nos non tam sententia hujus loci detinuit, quam ea molestia, quod non occurreret Latinum, idque abstrusius paullo nomen, quod τῷ κίναδος satis responderet. *Cercops* veniebat in mentem: sed nimis videbatur vel ambiguum vel incertum. Itaque *vulpem* retinui. *J. M. G.*

9. Κίναιδος] Forsan κίναδος. i. e. bellua. *Hesych.* κίναδος, θηρίον, ὄφις. *Suid.* Κίναδος τῶν μὲ θηρίον κίναδος ἀξιοῦσι καλεῖσθαι. ἰδίως δὲ τὴν ἀλώπεκα. κακοῦργος ὡς ἀλώπηξ. &c. *F. G.*

Κίναιδος] Conjecturam *Gujeti* juvat *Alciphr.* II. Ep. 28. Ubi ancilla Heri graveolentis amores detestata ait: ἐγώ σε, ὦ Γύθιλλι, συγῶ, τοῦτο μὲ βδελυττομένη τὸ βάρος τῦ σώματος, καὶ ἄσπερ τι κίναδος ἐκπιτομένη, quae *Bergl.* vertit *velut aliquam tetram belluam aversans.* Et ap. *Aristoph.* frequenter inter convicia numeratur κίναδος. Quod etsi & ibi *Scholiast.* eodem modo exponit quo *Suid.* tamen pro ἀλώπεκι potissimum eidem ponitur. Sed & Lucianum dedisse κίναδος, quia generale hoc veteratorum, & scortatorum opprobrium, non abhamile vero est: neque ideo ajo κίναιδος illico proscribendum esse; verum id forsan a recentioribus scribis profectum, qui hoc aptius putarent, quod cum Latino hinc formato *cinaedus* conveniens, melius intelligerent. *J. F. R.*

12. Παπάλημα] *Hesych.* Παπάλημα, πανοῦργος. *F. G.*

13. Κίναιδος] Forsan Κίναδος. *F. G.*

18. Εὐριπίδης] *Eurip.* Bacch. vs. 385. *M. du S.*

Εὐριπίδης] Hodie sic legitur *Bacch.* 385. seq. Ἀχαλίνων φρενῶν, Ἀνόμων τ' ἀφροσύνας, Τὸ τῦλος δυστυχία. Et

32. Vides ; quanto melius tibi fuiſſet non moviſſe Camarinam, nec deriſiſſe *Apophrada*, quae tibi, *apophrada*, *deteſtabilemque* totam vitam reddet ? Aut deeſt forte adhuc *ad eam rem* aliquid ? Quantum in me eſt, nunquam deficiet. Nondum enim ſcis, quam totum in te plauſtrum attraxeris, qui deberes, o pollen, o vulpes, metu trepidare, ſi quis vir hirſutus, &, ut veteres dicebant, nigro podice, veſt torvum te intueretur ? Forte jam haec etiam ridebis, cum illud *pollen* & illud *vulpes* tanquam aenigmata quaedam & griphos audieris. Incognita enim tibi ſunt operum tuorum nomina. Itaque haec etiam licet calumnieris, niſi jam tripli aut quadrupli poenas tibi dedit Apophras. Tibi nimirum imputabis omnia. Ut enim praeclarus Euripides docere ſolet, *Effrenis oris, & ſtupe-ris impii ſolet eſſe finis infortunium.*

Ὁρᾷς, ὡς ἄμεινον ἦν σοι ἀχίνηλον † Καμαρίναν ἐᾶν, μηδὲ καλαγελᾶν † ἀποφράδα, ἣ σοι ἀποφράδα † βίον ὅλον ἐργάσεται; ἢ ἔτι προσδεῖ τινος, ὡς τό γε ἐμὸν ὅπωτ' ἐλλείψει; εὐδέπω γᾶν οἶδα ὡς ὅλην † ἅμαξαν ἐπεσπάσω, δέον, ὦ παιπάλημα, καὶ [a] κίναιδος, ἐκφοβῆσαι εἴ τις ἀνὴρ δασὺς, καὶ τοῦτο δὴ τὸ ἀρχαῖον, μελάμπυγος, δριμὺ μόνον εἰς σὲ ἀποβλέψειεν. ἴσως ἤδη καὶ ταῦτα γελάσῃ, τὸ παιπάλημα, καὶ τὸ κίναιδος, ὥσπερ τινὰ αἰνίγματα, καὶ γρίφους ἀκούσας. ἄγνωστα γάρ σοι τὰ σῶν ἔργων τὰ ὀνόματα. ὥστε ὥρα ἤδη καὶ ταῦτα συκοφαντεῖν, εἰ μὴ τριπλῆ καὶ τετραπλῆ σοι ἡ ἀποφρὰς ἐκτέτικεν. αἰτιῶ δ' ἐν σεαυτὸν ἐπὶ πᾶσιν. ὡς γὰρ ὁ καλὸς Εὐριπίδης λέγειν εἴωθεν, Ἀχαλίνων στομάτων, καὶ ἀφροσύνης, καὶ ἀνομίας τὸ τέλος δυστυχία γίγνεται.

a Κίναιδος] Sic & M. cum Edd.

3. Τὴν Καμαρίναν] Λίμνην φασὶ τὴν Καμαρίνην πόλει ἐξεκαιμόσαι, ὑφ' ὑμῶν αὐτῆς ἐν βυλομένοις Καμαριναίοις μὴ ἐξιτεῦσαι, ἔχρησεν ὁ Θεὸς, μὴ κινεῖ Καμαρίναν· Οἱ δὲ τῷ Θεοῦ ὠθρήσαντες ἐβλάβησαν, ὅθεν ἡ παροιμία ἐῆται ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν βλαβερῶς τι ποιούντων. τινὲς δέ φασι φυτὸν δυσῶδες εἶναι τὴν Καμάρην· ἢ τοὺς πλάδους ἀφεστομένους ἀηδέστερον ὄζειν. *V.*

8. Παιπάλημα] Παιπάλημα ὁ πανοῦργος· ἄνθρωπος· κυρίως. * ὁ ὀσπρὶ ἄλευρον τοῖς κακοῖς † συναλισμένος, καὶ συντετριμμένος. τῶν δὲ τοῦτο βούλεται δηλοῦν, ἀλλὰ τὸ ἰσχὺ ἀνενδότως μισητίας ὥσπερ ἄλευρον ‡ ἀφεστετριμμένον. Κίναιδος δὲ ὅ τι ποιεῖν, ὅ τι πάσχειν, ὥσπερ τὸ τὴν αἰδῶ κινεῖν. *V.* (Eadem in *V.* altero ; ſed ante βούλεται inſerit: τοῦ γλωσσαλγοῦ, & pro πάσχειν habet ποιεῖν. At πάσχειν etiam in G. V. & M.)

* Ὁ ὀσπρὶ] Ὡς σπαρὶ Edita : ex *Voſſ.* utroque mutavit *M. du S.*

† Συναλισμένος] Sic V. & M. Συναλισμένος Exc. *G.*

‡ Διαστετριμμένον] Διαστεθρυμμένον Exc. *G.* V. M.

Et ſic laudatur etiam ſupra Ἀλι. c. 3. *J. M. G.*

19. Ἀχαλίνων] *Gell.* I. 15. *M. du S.*

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ.

DE OECO.

ΕΙτα Ἀλέξανδρος μὲ ἐπεθύμησεν ἐν τῷ Κύδνῳ λεσαλ, καλόν τε καὶ ἀφυγῆ τὸ ῥεῦμα ἰδὼν, καὶ ἀσφαλῶς βαθὺν, καὶ προσηνῶς ὀξὺν, καὶ νήξαλ ἡδὺν, καὶ θέρους ὥρᾳ ψυχρὸν, ὥστε καὶ ὑπὲρ προδήλῳ τῇ νόσῳ, ἣν ἐνόσησεν ἀπ' αὐτοῦ, δοκεῖ μοι οὐκ ἂν τοῦ λοῦσθαι ἀποσχέαλ. οἶκον δέ τις ἰδὼν μεγέθει μέγιστον, καὶ κάλλει κάλλιστον, καὶ φωτὶ φαιδρόταλον, καὶ χρυσῷ φιλπνόταλον, καὶ γραφαῖς ἀνθηρόταλον, οὐκ ἂν ὑπεθυμήσειε λόγους ἐν αὐτῷ ἀγαθέαλ, εἰ τύχοι τοῦτο τῶν ἀγαθῶν, καὶ ἐνευδοκιμῆσαι, καὶ ἐλλαμπρύναλ, καὶ βοῆς ἐμπλῆσαι, καὶ ὡς ἔνι μάλιστα καὶ αὐτὸς μέρος τοῦ κάλλους αὐτοῦ γενέαλ, ἀλλὰ περισκοπήσας ἀκριβῶς, καὶ θαυμάσας μόνον, ἄπεισι, κωφὸν αὐτὸν καὶ ἄλογον καταλιπών, μήτε προσειπὼν, μήτε προσομιλήσας, ὥσπερ τις ἄναυδος, ἢ φθόνῳ σιωπᾶν ἐγνωκώς;

ERgo Alexander lavare in Cydno cupiit, cum pulchrum videret & pellucidum amnem, & ſine periculo profundum, & blande celerem, & ad natandum jucundum, & frigidum aeſtate; adeo ut videatur mihi ne praeſenti quidem morbi, quem inde nactus eſt, periculo a lavandi voluptate revocari potuiſſe: Oecum autem aliquis conſpicatus magnitudine ingentem, & ſpecie pulcherrimum, & luce multa hilarem, & fulgentem ab auro, & picturis floridum; non concupiſcat orationem (ſi haec forte illius ſit profeſſio) in eo habere, & in illo probari, & claritatem ſibi in eo parare, & clamoribus eum implere, & quantum licet, & ipſe pars illius pulchritudinis fieri? ſed perſpectis cum cura omnibus, & admiratus ſolum, abeat, ſurdum relinquens & orationis *ſuae* expertem, nec allocutus eum, neque ſermone cum illo habito, ut mutus aliquis, aut qui invidia tacere decreverit?

Ἡράκλεις, ὑ φιλοκάλου τινὸς, ὐδὲ περὶ τὰ εὐμορφόταλα ἐρωτικῶς τὸ ἔργον, ἀγροικία δὲ πολλὴ, καὶ ἀπειροκαλία, καὶ προσέτι γε ἀμουσία, τὸ ἡδίστων αὐτὸν ἀναξίων, καὶ τὸ καλλίστων ἀποξενοῦν, καὶ μὴ συνιέναι ὡς ἐχ ὁ αὐτὸς περὶ τὰ θεάματα νόμος ἰδιώταις τε καὶ πεπαιδευμένοις ἀνδράσιν, ἀλλὰ τοῖς μὲ ἀπόχρη τὸ κοινὸν τοῦτο ἰδεῖν μόνον, καὶ περιβλέψαι, καὶ τὸ ὀφθαλμῷ περιενεγκεῖν, καὶ πρὸς τὴ ὀροφὴν ἀνακύψαι, καὶ τὴ χεῖρα ὑποσεῖσαι, καὶ καθ' ἡσυχίαν ἡδῆναι,

2. Non elegantis iſtuc, Hercules, neque amore pulcherrimorum capti fuerit, ſed ruſticitas multa, & ſtupor quidam circa pulchra, ipſasque inſuper muſas, rebus jucundiſſimis ſe indignum judicare, & alienum oſtendere a rebus pulcherrimis, nec intelligere, non eandem circa ſpectacula legem eſſe imperitis literarum, atque eruditis hominibus: cum illis ſufficiat commune illud, videre ſolum, & circumſpicere, & circumferre oculos, & ad lacunar ſuſpicere, & movere *ab admiratione* manum, & tacite oblectari prae metu, ut quidquam di-

1. Ἀλέξανδρος μὲ ἐπεθύμησεν] Ὅτι Ἀλέξανδρος ἐν τῷ Κύδνῳ λεσάμενος, καὶ μικρᾶς ἠρρώστησεν, ὡς φησιν Ἀρριανός. Στράβων δὲ ὁ γεωγράφος ἱστορεῖ περὶ τοῦ ποταμοῦ Κύδνου, ὅτι ἀφὶ ψυχρότητα τὰ * πλατυνόμενα † ζώων ἴσται ἐμβαίνοντα τῷ † ῥείθρῳ τούτου ἐγχρονίζοντα. V. (Sed & tu lege Q. Curtium ſuper hoc. C.)

* Πλατυνομῦντα] Sic V. C. & G. In Impreſſ. erat πλατυνυρῦντα, uti apud Strab. XIV. p. 693. C. in Ed. Caſauboni editum eſt; cujus vide notas p. 241. emendationem ſuam ſirmantes. M. du S.

† Ῥείθρῳ] Ῥέθρῳ male edita, quod emendare non dubitavi. J. F. R.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ] Προσλαλιά. Th. M.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ] Non totam *domum* eſſe, quae hic

dignum iis quae ſpectantur proferre poſſint. Qui vero eruditus pulchrarum rerum ſpectator eſt, non, puto, ſatis habeat oculis tantum fructum illius jucunditatis percipere, neque ſuſtineat mutus pulchri ſpectator eſſe: ſed tentabit, quantum poteſt immorari ſpectaculo, & oratione illud *quaſi* penſare.

3. Pretium vero illud non laus modo conclavis. Hoc ſorte inſulanum illum adoleſcentulum decuerit, ut admiratione domus Menelai percellatur, & cum caeleſtium rerum pulchritudine ebur atque aurum illius comparet, ut qui nihil in terra pulchrum aliud viderit. Sed ipſum illud dicere in eo, & convocatis praeſtantiſſimis hominibus, orationis facultatem oſtendere, id ipſum, inquam, pars forte laudis fuerit. Ac res meo judicio jucundiſſima, pulcherrimus oecus ad accipiendam orationem apertus, laude & faventium vocibus plenus, placide & ipſe antrorum inſtar reſonans, & ſubſequens quae dicuntur, & ultima vocis protendens, extremisque orationis immorans, vel potius ut docilis auditor memorans quae dicta ſunt, laudansque dicentem, & aliquid non alienum a Muſis reddens. Quale quiddam excelſis rupibus accidit, quae tibiarum paſtoriciarum cantum reſonant, redeunte per repercuſſionem voce, & in ſe ipſam revertente. Imperiti autem putant, virginem quandam eſſe, quae canentibus reſpondeat clamantibusve, in mediis alicubi praeruptis habitantem, & intus loquentem e rupibus.

δέει τῦ μὴ ἀν δυνηθῆναι ἄξιόν τι τ βλεπομένων εἰπεῖν· ὅστις δὲ μὴ παιδείας ὁρᾷ τὰ καλὰ, οὐκ ἀν, οἶμαι, ἀγαπήσειεν, ὄψει μόνῃ καρπωσάμενος τὸ τερπνὸν, ἀδ' ἀν ἐπομεῖναι ἄφνω θεατὴς τῦ κάλλους γενέαδ. πειράσε δὲ, ὡς οἷόν τε, καὶ ἐνδιατρίψαι, καὶ λόγῳ ἀμείψαδ τ θέαν.

Ἡ δὲ ἀμοιβὴ, οὐκ ἔπαινος τῦ οἴκου μόνον (τῦτο μὲ γὰρ ἴσως ἐκείνῳ τῷ νησιώτῃ μειραχίῳ ἔπρεπε, τ Μενέλεω οἰκίαν ἐκπεπλῆχθαι, καὶ πρὸς τὰ ἐν ὐρανῷ καλὰ, τ ἐλέφανδα καὶ τ χρυσὸν αὐτῆς ἀπεικάζειν, ἅτε μηδὲν ἐν γῇ καλόν τι ἄλλο ἑωρακότι) ἀλλὰ καὶ τὸ εἰπεῖν ἐν αὐτῷ, καὶ τὺς βελτίσ-τυς συγκαλέσανδα λόγων ὐπόδειξιν ποιήσαδ, μέρος τῦ ἐπαίνυ καὶ τῦτο γένοιδο ἄν. καὶ τὸ πρᾶγμα ἐυφρόδιστον, οἶμαι, οἴκων ὁ κάλλιστος ἐς ὑποδοχὴν λόγων ἀναπεπαμένος, καὶ ἐπαίνυ καὶ εὐφημίας μεστὸς ὤν, ἠρέμα καὶ αὐτὸς ὥσπερ τὰ ἄντρα συνεπηχῶν, καὶ τοῖς λεγομένοις παρακολυθῶν, καὶ παρατείνων τὰ τελευταῖα τ φωνῆς, καὶ τοῖς ὑστάτοις τ λόγων ἐμβραδύνων, μᾶλλον δὲ ὡς ἄν τις εὐμαθὴς ἀκροατὴς ἀμνημονεύων τὰ εἰρημένα, καὶ τ λεγόντα ἐπαινῶν, καὶ ἀντίδοσιν οὐκ ἄμισον ποιούμενος πρὸς αὐτά· οἷόν τι πάσχυσι πρὸς τὰ αὐλήματα τ ποιμένων αἱ σκοπιαὶ ἐπαυλῦσαι, τ φωνῆς ἐπανιύσης καὶ τὸ ἀντίτυπον, καὶ πρὸς αὐτὸ ἀναστρεφύσης· οἱ δὲ ἰδιῶται νομίζυσι παρθένον τινὰ εἶναι τ ἀμειβομένην τὺς ᾄδοντας, ἢ βοῶντας, ἐν μέσοις πῦ τοῖς χρημνοῖς καλοικῦσαν, καὶ λαλῦσαν ἐκ τ πέτρων ἔνδοθεν.

Ἔμα-

hic laudatur, i. e. *aedes* plurium conclavium; ſed eam quae proprie οἶκος vocatur, nomine etiam Latinis retento, *oecus*; tota deſcriptio loquitur. Conf. *Gronov.* ad Hippiam c. *J.M.G.*

5. Νόσῳ ἢ ὑσέρᾳ] Ita & *Ariſtoph.* Av. vſ. 31. Νόσῳ νοσῶμεν. De repetitione hujusmodi verbi cognati conf. ſupra *Alex.* c. 32. *Gall.* c. 5. & alibi. Nam adeo eſt frequens, ut pluribus non opus ſit. *J.F.R.*

30. Καθ' ἡσυχίαν ἰδιῶται] Reſpondet Gallicum proverb. *Les plus grandes paſſions ſont muettes.* *J.F.R.*

36. Ἐνδιατρίψαι] Plus eſt, quam ſolo viſu immorari; ſed quaſi non poſſe ſatiari admirando atque laudando. Conf. ſupra *Adv. Ind.* c. 26. & *Alex.* c. 33. f. *J.F.R.*

39. Νησιώτῃ μειραχίῳ] *Hom.* Od. Δ. 71. *M. du S.*

59. Πρὸς αὐτὸν] Lege αὐτὴν. F.G. Id ut fieret, curavi. *J.F.R.*

[a] Ἔμοι γῶν δοκεῖ καὶ συνεξαίρεσθαι οἴκοθεν ἡ πολυτέλεια ἡ τῶ λέγοντος γνώμη, καὶ πρὸς τὰς λόγους ἐπεγείρεσθαι, καθάπερ τι καὶ ὑποβαλλούσης τῆς θέας. ἡδὺ γὰρ εἰσρεῖ τι διὰ τῶν ὀφθαλμῶν ἅπαν τὴν ψυχὴν καλόν. εἶτα πρὸς αὐτὸ κοσμῆσαν ἐκπέμπει τοὺς λόγους. ἢ τῷ μὲν Ἀχιλλεῖ πιστεύομεν, τὴν ὄψιν τῶν ὅπλων ἐπιτεῖναι καὶ τὴν Φρυγῶν τὴν ὁρμήν, καὶ ἐπειδὴ ἐνέδυ αὐτὰ πειρώμενον, ἐπαρθῆναι καὶ πτερωθῆναι πρὸς τὴν τοῦ πολέμου ἐπιθυμίαν· λόγου δὲ σπουδὴν μὴ ἐπιτείνεσθαι πρὸς κάλλη χωρίων; καίτοι Σωκράτει μὲ ἀπέχρησε πλάτανος εὐφυὴς, καὶ πόα εὐθαλὴς, καὶ πηγὴ ἀργυρὴς, μικρὸν ἀπὸ τοῦ Ἰλισσοῦ· κἀνταῦθα καθεζόμενον, Φαίδρου τε τοῦ Μυρρινουσίου καλειρωνεύετο, καὶ τὴν Λυσίου τοῦ Κεφάλου λόγον διήλεγχε, καὶ τὰς Μούσας ἐκάλει, καὶ ὑπέπτευεν ἥξειν αὐτὰς ἐπὶ τὴν ἐρημίαν, συμπεριληψομένας τὴν περὶ τοῦ ἔρωτος λόγων. καὶ οὐκ ἠχύνετο γέρων ἄνθρωπος, παῖδας καλοὺς παρθένους, [b] συνεσομένας τὰ παιδεραστικά. ἐς δὲ ἕτω καλὸν χωρίον, οὐκ ἂν οἰόμεθα καὶ ἀκλήτους αὐτὰς ἐλθεῖν;

Καὶ μὴν ὑ κατά γε σκιὰν μόνην, ἀλλὰ καὶ πλατάνου κάλλος, ἡ ὑποδοχὴ, ἀλλ'

4. Videtur enim mihi, cum pretioso conclavi efferri etiam animus dicentis & ad orandum excitari, quasi subjiciente aliquid spectaculo. Fere enim per oculos pulchrum quiddam in ipsum etiam animum influit, quod exornatam ad illud *exemplum* orationem deinde emittit. Nisi credimus, Achilli ab ipso conspectu armorum auctum esse impetum contra Phryges, & cum tentandi caussa illa induissent, elatum esse & quasi elatum ad belli cupiditatem; dicendi autem studium non intendi ad pulchritudines locorum? Verum Socrati satis ad hoc erat platanus bene nata, & herba florida, & fons pellucidus parum *distans* ab Iliisso: atque ibi assidens Phaedrum Myrrhinusium dissimulatae sermonibus sapientiae lusit, & Lysiae Cephali F. orationem redarguit, & Musas vocavit, ratus, in illud desertum venturas, adjuturasque illam de amore disputationem. Nec puduit hominem senem vocare virgines, audituras de puerorum amore sermones: in locum autem adeo pulchrum non putemus etiam non vocatas illas venire?

5. Atqui non umbram modo habet, aut platani pulchritudinem, hoc diversorium, etiam

[a] Ἔμοι] Resciipsi ex *Fl.* L. marg. *A1.* & *V2.* Ὅ μοι Edd. vulgo. Ὁμοίως *Pell.* [b] Συνεσομένας] Sic *Fl. Fr. P. H. S. B1.* & 2. Συνεψομένας *J.* & *V2.* Συνησομένας *Pell.* Forsi. συνεψ— adlevit *Solan.*

65. Ὅ μοι γοῦν] In omnibus, praeter Florentinam, editionibus sine ullo sensu legas, Ὅ μοι γοῦν δοκεῖ ἐ ξυνεξαίρεσθαι οἴκοθεν πολυτελείᾳ ἡ τῶ λέγοντος γνώμη. At plane sicut conjeceram, in antiquissima illa editione legitur, ἐμοί γ' ὦν δοκεῖ &c. *J.J.*

Ἔμοι] Antea legebatur ὅ μοι in omnibus Impr. exceptis *Fl.* & *V2.* In L. etiam recte ἔμοι. *M. du S.*

Ὅ μοι] Ἐμοὶ legendum videtur. *F.G.* Omnino. Ideoque sic jam dedi. *J.F.R.*

70. Πρὸς αὐτὸ κοσμῆσαν] Lege πρὸς αὐτὸ κοσμήσασα. Infra: λόγου δὲ σπουδὴν μὴ ἐπιτείνεσθαι πρὸς κάλλη χωρίων. *F.G.* Vellem libri addicerent, & prompte reciperem. Sed vel sine iis ita legendum. *J.F.R.*

71. Τῷ μὲν Ἀχιλλεῖ] *Hom.* Il. *T.* 16. & 365. *M. du S.*

Τῷ μὲν Ἀχιλλεῖ] Il. *T*, 15. Attulerat Thetis arma filio suo. Reliqui fulgorem eorum ferre non possunt. Αὐτὰρ Ἀχιλλεύς.

Ὡς εἰπὼν, ἂς μιν μᾶλλον ἔδυ χόλος, ἢ δὲ οἱ ἔστη Δεινὸν ὑπὸ βλεφάρων, ἀστὴρ σείλας, ἐξεφάανθεν. *J.M.G.*

77. Πλάτανος εὐφυὴς] Haec de platano, de Iliisso, de musis &c. omnia pertinent ad Platonis Phaedrum, in principio cum totius dialogi, tum ipsius disputationis Socraticae, quae Lysiae opposita est. *J.M.G.*

83. Συμπεριληψομένας] Lege συνεπιληψομένας. *F.G.*

86. Συνεψομένας] Impr. plerique συνεσομένας. Ad veram & genuinam Luciani vocem magis accedit scriptura *Fl.* & *V2.* quam secutus sum. Ab ejus enim manu credo fuisse συνεψομένας. *M. du S.*

Συνεσομένας τὰ παιδεραστικά] Legendumne συνησομένας, an συνέσομαι potest etiam esse futurum medium συνίσομαι; illud enim puto certum, ad hanc originem atque intellectum pertinere. *J.M.G.*

Συνεσομένας] Συνησομένας a συνίημι legendum videtur. *F.G.* Recte; nam licet Cl. *Gesn.* & συνεσομένας a συνίημι forte formari posse suspicetur, malim tamen, vi-

etiam si relicta ista ad Iliſſum, illam Regis auream dicas. Iſtius enim in ſolo pretio inerat miraculum: ars vero, aut pulchritudo, aut delectatio, aut commenſurata proportio, non una elaborata aut permixta auro erat: ſed barbaricum ſpectaculum, divitiae ſolum, quibus inviderent ſpectantes, beati poſſidentes judicarentur. Laus autem inerat nusquam. Neque enim pulchra curabant Arſacidae, neque ad delectationem hominum viſui exponere ſua ſolebant, neque curabant, laudaturine eſſent ſpectatores; ſed id ſolum, ut percellerentur. Neque enim elegantiarum, ſed divitiarum ſtudioſi ſunt barbari.

6. Hujus autem pulchritudo oeci non ad barbaricos oculos *exacta eſt*, neque ad Perſicam ſuperbiam, aut jactationem regiam, neque pauperem ſolum ſed ingenioſum ſpectatorem poſtulat, cui non in ſolis oculis ſit judicium, ſed ratiocinatio etiam dicta conſequatur. Quod enim pulcherrimam diei partem ſpectat (eſt autem pulcherrima, & amabiliſſima pars principium) & tollentem ſtatim caput ſolem excipit; quod valvis apertis luce ad ſatietatem repletur; quo poſitu templa faciebant antiqui: quod longi-

ἀν ϯ ὅπι τῷ Ἰλιαστῷ καλαλιπὼν, ϯ βασιλέως λέγῃς ϯ χρυσῆν. ἐκείνης μὲ γὰ ἐν τῇ πολυτελείᾳ μόνῃ τὸ θαῦμα· τέχνη δὲ, ἢ κάλλ@, ἢ τέρψις, ἢ τὸ σύμμετρον, ἢ τὸ εὔριθμον, ὐ συνείργαστο, οὐδὲ καλεμέμικτο τῷ χρυσῷ, ἀλλ' ἦν βαρβαρικὸν τὸ θέαμα, πλῆτ@ μόνον, καὶ φθόν@ ϯ ἰδόντων, ϗ εὐδαιμονισμὸς τῶ ἐχόντων. ἔπαιν@ δὲ οὐδαμοῦ πρόσῆν· [c] οὐδὲ γὰ [d] ἔμελε τοῖς Ἀρσακίδαις ϯ καλῶν, οὐδὲ πρὸς τὸ τερπνὸν ἐποιοῦντο τὰς ὄπιδείξεις, οὐδὲ ἐφρόντιζον, εἰ ἐπαινέσονϗ οἱ θεαταὶ, ἀλλ' ὅπως ἐκπλάγήσονϗ. ὐ φιλόκαλοι γὰ, ἀλλὰ φιλόπλουτοί εἰσιν οἱ βάρβαροι.

Τούτου δὲ τοῦ οἴκου τὸ κάλλ@, ὐ ϗ βαρβαρικοὺς τινας ὀφθαλμοὺς, οὐδὲ ϗ Περσικὴν [e] ἀλαζονίαν, ἢ βασιλικὴν μεγαλαυχίαν, οὐδὲ πένητ@ μόνον, ἀλλὰ εὐφυοῦς θεατοῦ δεόμενον, καὶ ὅτῳ μὴ ἐν τῇ ὄψει ἡ κρίσις, ἀλλά τις ϗ λογισμὸς ἐπακολουθεῖ τοῖς λεγομένοις. τὸ γὰ ϯ τε ἡμέρας πρὸς τὸ κάλλιστον ἀποβλέπειν (κάλλιστον δὲ αὐτῆς ϗ προθεινότατον ἡ ἀρχὴ) ϗ ϯ ἥλιον [f] ὑποφύσαντα εὐθὺς ὑποδέχεσθαι, καὶ τοῦ φωτὸς ἐμπίπλασθαι εἰς κόρον, ἀναπεπταμένων ϯ θυρῶν, καθ' ὃ ϗ τὰ ἱερὰ βλέπουσα ἐποίουν

c Οὐδὲ] Οὐδὲν *Pell.* d Ἔμελε] Sic *S.* & *A.* Ἔμελλε cett. e Ἀλαζονίαν] Et sic *Fl.* cum cett. f Ὑποφύσαντα] Ὑποπύσαντα *Fl.*

99. Τοῖς Ἀρσακίδαις] Ἀρσακίδας τοὺς ϯ Πέρσων φησὶ βασιλεῖς, ἀπὸ Ἀρσάκου τοῦ * παλαιοτάτου τοὺς γονεῖς ἔλκοντας. *V.*

* Παλαιοτάτου] Παλαιστάτου. V.

vitandae ambiguitatis ergo, conſueto more ϗ adhibere; maxime cum & ſic habeat *Pell.* Verum quia alii aliud ſuppeditant, vulgatum exhibeo. *J. F. R.*

91. Βασιλέως] Quam regiam deſignet, invenire non poſſum, cum Arſacidarum mox meminerit. *M. du S.*

Ibid. Τὴν βασιλέως — τὴν χρυσῆν] Haec eſt illa aurea platanus, quam cum vite ejus generis Dario, Xerxis patri, donarat Pythius Lydus. *Herod.* 7, 27. Bithynum pro Lydo facit *Plin.* 33, 10. ſ. 47. ubi reliquos qui hujus utriusque muneris mentionem fecere, laudat *Harduinus.* *J. M. G.*

99. Ἔμελλε] Sic *S.* & *A.* recte. In reliquis ἤμελλε, Saepiſſime in hac voce peccatur. *M. du S.*

Ibid. Ἀρσακίδαις] De his vide *Tacit.* An. II. 1. & enarratores. *M. du S.*

Ibid. Τοῖς Ἀρσακίδαις] Anachroniſmus ingens. Neque enim Darius, cui oblata illa platanus, Arſacides. *J. M. G.*

8. Ἀλαζονίαν] Forſan ἀλαζονίαν quaeſivit *Solan.* haud immerito. Nam ſic ſcribi amat. At quia ſcribae ου & ι ſaepe promiſcue in aliis exarant, nihil mutare ſuſtinui. *J. F. R.*

14. Ἡ ἀρχὴ] Oriens. *F. G.* Quid mirum, quando ἡμέρας intelligitur, quod eſt praemiſſum? *J. F. R.*

17. Τῶν θυρῶν] An θυρίδων; *F. G.*

ἐποίουν οἱ παλαιοὶ, καὶ τὸ τῆς μήκους πρὸς τὸ πλάτος, καὶ ἀμφοῖν πρὸς τὸ ὕψος εὐρυθμον, καὶ τὴ φωταγωγῶν τὸ [a] ἐλεύθερον, καὶ πρὸς ὥραν ἑκάστην [b] εὔσχολον, πῶς οὐχ ἡδέα ταῦτα πάντα, καὶ ἐπαίνων ἄξια;

tudo latitudini & utrisque altitudo decora proportione respondet: quod feneſtrae ſunt liberae, & ad unamquamque partem anni recte diſpoſitae: quî non jucunda haec omnia & digna laudibus?

Ἔτι δὲ θαυμάσειεν ἄν τις καὶ τὴ ὀροφῆς ἐν τῷ εὐμόρφῳ τὸ ἀπέριττον, [c] καὶ τῷ εὐκόσμῳ τὸ ἀνεπίληπτον, καὶ τὸ τῆς χρυσῆς ἐς τὸ εὐπρεπὲς σύμμετρον, ἀλλὰ μὴ [d] περὶ τὰς χρείας βλαφθορον, ἀλλ' ὁπόσον ἂν καὶ γυναικὶ σώφρονι καὶ καλῇ δεχέσθη βλασημότερον ἐργάσασθαι τὸ κάλλος, ἢ περὶ τῇ δειρῇ λεπτός τις ὅρμος, ἢ περὶ τῷ δακτύλῳ σφενδόνη εὔφορος, ἢ ἐν τοῖν ὠσὶν ἐλλόβια, ἢ πόρπη τις, ἢ ταινία τὸ ἄφετον τῆς κόμης συνδέουσα, τοσοῦτον τῇ εὐμορφίᾳ προστιθεῖσα, ὅσον τῇ ἐσθῆτι ἡ πορφύρα· αἱ δέ γε ἑταῖραι, καὶ μάλιστα αἱ ἀμορφότεραι αὐτῶν, καὶ τὴ ἐσθῆτα ὅλην πορφυρᾶν, καὶ τὴ δειρὴν χρυσῆν ποιοῦνται, τῷ πολυτελεῖ θηρώμεναι τὸ ἐπαγωγὸν, καὶ τὸ ἐνδέον τῷ καλῷ προσθέσθαι τῷ ἔξωθεν περιτιθέμεναι. [e] ἡγοῦνται γὰρ καὶ τὴ ὠλένην [f] αὐτῶν χιλπνοτέραν [g] φαίνεσθαι, συναπολάμπουσαν τῷ χρυσῷ, καὶ τῆς ποδὸς τὸ μὴ εὐπερίγραφον, λήσειν ὑπὸ χρυσῷ σανδάλῳ, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτὸ ἐρασμιώτερον γενήσεσθαι, τῷ φαιδροτάτῳ συνορώμενον. ἀλλ' ἐκεῖναι μὲν ὕστως, ἡ δέ γε σώφρων γυνὴ χρυσῷ μὲν τὰ δεκτὰ, καὶ μόνον τὰ ἀναγκαῖα προχρῆται, τὸ δ' αὐτῆς κάλλος, οὐκ ἂν αἰσχύνοιτο, οἶμαι, καὶ γυμνὸν δεικνύουσα.

7. Inſuper admiretur aliquis, quod in formoſo lacunari nihil ſuperfluum, in ornato nihil quod reprehendi poſſit, illa auri decora & commenſurata diſtinctio, nihil habens in uſu invidioſum; ſed quantum etiam in muliere pudica & pulchra ad formam inſigniorem reddendam ſufficiat, aut tenue circa collum monile, aut in digito anulus habilis, aut inaures in auribus, aut fibula quaedam, aut cohibens comam fluctuantem taenia, quae tantum addat formae, quantum veſti purpura. At meretrices, praeſertim ſi qua eſt deformior, & veſtem totam purpuream, & collum ſibi faciunt aureum, ipſo pretio venantes illecebras, & quod pulchritudini deeſt, extra apponendis, quae aliquam ſuavitatem habent, ſolantes. Putant enim, & brachium ſibi candidius viſum iri, aurum ſi una refulgeat; & pes quod minus circumſcripte formoſus eſt, illud occultatum iri ſub aureo ſandalio; ipſam faciem viſum iri amabiliorem, ſi una cum eo, quod ſplendidiſſimum eſt, adſpiciatur. Atque iſtae quidem hoc modo. Verum modeſta mulier auro, quantum ſatis eſt, & ad neceſſaria tantum utitur: ſuam vero pulchritudinem nequa nudam oſtendere erubeſcat.

8. Igi-

a Ἐλεύθερον] Forſan αἴθριον adpictum margini *F.* b Εὔσχολον] Recepi ex *F.* marg. *A1.* & L. Εὖ ἔχον Edd. vulgo. c Καὶ τῷ] Nihil variant Edd. d Περὶ] Et ſic *Fl.* cum reliquis. e Ἡγοῦνται] Ἡγοῦν male *Coll.* f Αὐτῶν] Αὐταῖς *Fl.* g Φαίνεσθαι] Ἔστως *Coll.* Vulgatum firmant *Fl. Fr. F. P.* &c.

40. Ἡγοῦν γὰρ ἡ ἐν τὴν ὠλένην αὐταῖς χιλπνοτέραν ἔστως σ. τ. χ. κ. τ. *G.*

26. Περὶ τὰς χρείας] Non damno penitus hanc lectionem: ſed magis placeret, ſi reperiatur in libro bono πρὸς praeter uſus neceſſarios, certe decoros. *F.M.G.*

31. Εὔφορος] I. e. modicus, levis, non gravitate incommodus annulus. *F.G.*

34. Ἡ πορφύρα] Ἡ πάρφορος πορφύρα ſcil. *F.G.*

47. Τὰ ἀναγκαῖα] Subaudi κατὰ. *F.G.*

56. Διαλείμματος] Lege ἀμαλλίμματος. *F.G.* Non video quare. *F.R.*

69. Ὑψό-

8. Igitur lacunar oeci hujus, vel caput potius, formosum quidem per se quoque, auro eatenus ornatum est, quatenus etiam caelum noctu a stellis per intervalla collustratum, & ignibus per interstitia quaedam a se remotis floret. Si vero totum esset ignis, non pulchrum nobis, sed terribile videatur. Videat autem hic aliquis neque otiosum aurum, neque solius delectationis caussa reliquo ornatui adspersum; verum splendore etiam quodam jucundo relucet, totique domui rutilum quendam colorem adjicit. Cum enim incidens lumen attigit aurum, permistumque illi est, commune quiddam refulgent, ac duplicem ruboris serenitatem reddunt.

Καὶ τοίνυν ἡ τῇδε τῇ οἴκῳ ὀροφὴ, μᾶλλον δὲ κεφαλὴ, εὐπρόσωπος μὲ καὶ καθ' ἑαυτὴν, τῷ χρυσῷ δὲ ἐς τοσοῦτον κεκόσμηται, ἐς ὅσον καὶ οὐρανὸς ἐν νυκτὶ ὑπὸ τῶν ἀστέρων ἐκ διαστημάτων διειλαμπόμενος, καὶ ἐκ διαλείμματος ἀνθῶν τῷ πυρί. εἰ δέ γε πῦρ ἦν τὸ πᾶν, οὐ καλὸς ἂν, ἀλλὰ φοβερὸς ἡμῖν ἔδοξεν. ἴδοι δ' ἄν τις οὐδ' ἐργὸν ἐνταῦθα τὸ χρυσοῦν, οὐδὲ μόνον τῆς τέρποντος εἵνεκα τῷ λοιπῷ κόσμῳ συνεσπαρμένον, ἀλλὰ καὶ αὐγήν τινα ἡδεῖαν ἀπολάμπει, καὶ τὸ οἶκον ὅλον ὑπιχρώννυσι τῷ ἐρυθήματι. ὁπόταν γὰρ τὸ φῶς προσπεσὸν ἐφάψηται, καὶ ἀναμιχθῇ τῷ χρυσῷ, κοινόν τι ἀπαστράπτουσι, καὶ διπλασίαν τῆς ἐρυθήματος ἐκφαίνουσι τὴν αἰθρίαν.

9. Excelsa ergo oeci & fastigio proxima talia sunt, Homero quodam laudatore indigentia, qui illam aut alte-fastigiatam, ut Helenae thalamum, aut splendidam, ut Olympum, forte dicturus esset. Ornatum vero reliquum, & picturas parietum, & colorum pulchritudinem, & evidentiam uniuscujusque, accurationemque, & veritatem, adspectui veris, & prato florido comparare rectum fuerit; nisi quod ista deflorent, marcescuntque, & mutantur, ac pulchritudinem amittunt; hoc vero perpetuum ver, & nunquam marcescens pratum, & flos aeternus, quem solus attingat visus, & spectaculi illam suavitatem demetat.

Τὰ δὴ ὑψηλὰ καὶ κορυφαῖα τῇ οἴκῳ τοιάδε, Ὁμήρου τινὸς δεόμενα ἐπαινέτου, ἵνα αὐτὸν ἢ ὑψόροφον, ὡς τὴν Ἑλένης θάλαμον, ἢ αἰγλήεντα, ὡς τὸν Ὄλυμπον, εἴποι. τὸν δὲ ἄλλον κόσμον, καὶ τὰ τῶν τοίχων γράμματα, καὶ τὴν χρωμάτων τὰ κάλλη, καὶ τὸ ἐναργὲς ἑκάστου, καὶ τὸ ἀκριβὲς, καὶ τὸ ἀληθὲς, ἔαρ ὄψει καὶ λειμῶνι δὲ εὐανθεῖ καλῶς ἂν ἔχοι παραβαλεῖν· πλὴν παρ' ὅσον ἐκεῖνα μὲ ἀπανθεῖ, καὶ μαραίνεται, καὶ ἀλλάττεται, καὶ ἀποβάλλει τὸ κάλλος, τοῦτο δὲ τὸ ἔαρ ἀίδιον, καὶ ὁ λειμὼν ἀμάραντος, καὶ τὸ ἄνθος ἀθάνατον, ἅτε μόνης τῆς ὄψεως ἁπτομένης, καὶ δρεπομένης τὸ ἡδὺ τῆς [h] δρεπομένου.

10. Haec igitur tanta ac talia quis non

Τὰ δὴ τοσαῦτα καὶ τοιαῦτα, τίς οὐκ ἂν

b Δρεπομένου] Δρεπομένου *Marcil.* Nil mut. Edd. nec Codd. Leg. tamen βλεπομένου.

71. Καὶ τὰ τῶν τοίχων γράμματα] Τὰς γραφὰς φησὶν, ἤτοι τὰς ζωγραφίας, ὑφ' αἷς ἀνθῶν καὶ φυτῶν μιμήματα εἴργασται, καὶ εἴ τι τοιοῦτο ἄλλο. *V.*

* Ἤτοι] In editis εἴ τι. Correxit *M. du S.*

69. Ὑψόροφον] *Homer.* Od. Δ. 121. Et mox αἰγλήεντα, v. Iliad. A. 532. *M. du S.*

80. Τῶν δρεπομένων] Δρεπομένου. *Th. M.* *Ibid.* Τὸ ἡδὺ τῆς δρεπομένου] Legendum videtur βλεπομένου quod inter dictantem & excipientem facillime in δρεπομένου mutari potuit. Eandem vim habet δρεπομένου *Marcilii*; quod probo, si est ex libro: conjecturam non temere receperim; cum δρεπόμενος vix aliter quam apud poëtas, & significatione activa legere meminerim. *J. M. G.*

ἀν ἡδεία βλέπων, ἢ τίς οὐκ ἀν προθυμηθείη καὶ ποδὶ ἢ δύναμιν ἐν αὐτοῖς λέγειν, εἰδὼς αἴσχιστον ὂν ἀπολειφθῆναι τῶν ὁρωμένων; ἐπαγωγότατον γάρ [a] τι ἡ ὄψις τῶν καλῶν, οὐκ ἐπ' ἀνθρώπων μόνον, ἀλλὰ καὶ ἵππου. [b] ἥδιον ἀν, οἶμαι, δράμοι καὶ πρανῆς πεδίου, καὶ μαλακῆ, προσηνῶς δεχομένῳ ἢ βάσιν, καὶ ἡρέμα ὑπείχοντι τῷ ποδὶ, καὶ μὴ ἀντιλυποῦντι τῇ ὁπλῇ. ἅπαντι γὰρ τότε χρῆται τῷ δρόμῳ· [c] καὶ ὅλον ὀπαδὸς ἑαυτὸν τῷ τάχει, ἁμιλλᾶται καὶ πρὸς τὸ πεδίου τὸ κάλλος.

Ὁ δὲ ταὼς, ἦρος ἀρχομένου, πρὸς λειμῶνά τινα ἐλθὼν, ὁπότε καὶ τὰ ἄνθη πρόεισιν, ἃ ποθεινότερα μόνον, ἀλλὰ καὶ ὡς ἂν εἴποι τις ἀνθηρότερα, καὶ τὰς βαφὰς καθαρώτερα, τότε καὶ ἵστησιν ἐκπετάσας τὰ πτερὰ, καὶ ἀναδείξας τῷ ἡλίῳ, καὶ ἢ ὑρὰν ἐπάρας, καὶ πάντοθεν αὐτῷ θερίσησας, ὀπιδείκνυσι τὰ ἄνθη τὰ αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔαρ τῶν πτερῶν, ὥσπερ αὐτὸν προκαλοῦντι τοῦ λειμῶνος ἐς ἢ ἅμιλλαν. ὀπιστρέφει γοῦν ἑαυτὸν, καὶ περιάγει, καὶ [d] ἐκπομπεύει τῷ κάλλει. ὅτε δὴ καὶ θαυμασιώτερον φαίνεται πρὸς τὴν αὐγὴν, ἀλλαττομένων αὐτῷ τὴν χρωμάτων, καὶ μεταβαινόντων ἡρέμα, καὶ πρὸς ἕτερον εὐμορφίας εἶδος τρεπομένων. πάσχει δὲ αὐτὸ μάλιστα ὀπὶ τῶν κύκλων, οὓς ἐπ' ἄκροις ἔχει τοῖς πτεροῖς, ἴριδός τινος ἕκαστον περιθεούσης. ὁ μὲν τέως χαλκοῦς ἦν, τοῦτο ἐγκλίναντος ὀλίγον, χρυσοῦς ὤφθη, καὶ

cum voluptate videat? aut quis non cupiat, etiam praeter vires, inter haec verba facere? qui sciat turpissimum esse non paria facere his quae videmus. Est enim res illecebrarum plena pulchrarum rerum adspectus, non in hominibus modo, sed equus etiam lubentius, puto, decurrat per pronum campum ac mollem, placide accipientem gressus, & molliter pedi cedentem, nec repellentem ungulas. Omnibus enim tum utitur viribus ad currendum, totumque se celeritati impendit, eaque cum campi pulchritudine certat.

11. Ac pavo sub veris initia in campum veniens, cum flores etiam prodeunt non desiderabiliores tantum, verum etiam, ut dicat aliquis, floridiores, coloribusque purioribus; ipse quoque passis pennis ac soli ostensis, elata cauda & in orbem circa se erecta, suos itidem flores exponit, suarumque ver pennarum, prato velut ad certamen ipsum provocante. Convertit se itaque & circumagit, & pulchritudinis suae quandam velut pompam agit: ubi sane admirabilior etiam videtur, mutantibus subinde ad lucem coloribus, & sensim *in alios* transeuntibus, atque in aliam se pulchritudinis speciem vertentibus. Maxime hoc illi accidit in illis orbibus, quos in extremis habet pennis, quorum unumquemque velut iris quaedam circuit. Quod enim modo aes erat, hoc, modice illo inclinante, aurum videtur: atque ille caeruleus ad solem splen-

a Τι] Τοι *Fl.* & marg. *Al.* b Ἥδιον] Recepi ex *L.* & *S.* Ἴδιον Edd. cett. c Καὶ ὅλον] Ὀλίγον δοὺς *Fl.* *Al.* ὀργίλον. al. ὀλίγον. *Coll.* Sed nostrae Edd. in vulgato consentiunt. d Ἐκπομπεύει] Ἐμπομπεύει *Fl.* & marg. *Al.*

92. Καὶ ὀργίλον ἐπιδοὺς ἰ.] Γρ. καὶ ὀλίγον. *G.*

9. Μεταβαινόντων] Μεταβαλλόντων forsan legendum. *F.G.*

20. Ὅτε] Mallem ὅτι. *M. du S.*

24. Ἀποστάσαι] Ἀποστᾶσ legendum videtur. τὸ ἀποστάσαι hic locum habere non videtur. *F.G.*

Ἀποστάσαι] Errat *Gujetus*; offenderunt ad id verbum etiam Cl. *Graev.* ac *Gron.* Vid. T. 2. *Icarom.* c. XI. πάμπολυ τῶν νεφῶν ἀποστάσας, ubi ἀποστᾶν pro *recedere*, *abire* recte defenditur ab Clar. *Jens.* adde & a nobis ibi indicatam Cl. *Hemsterh.* notam ad *Deor. Dial.* XX. No. 63. aliaque. *J.F.R.*

28. Καὶ τοίνυν — ἀθροκινδύνους] Haec insititia videntur & spuria. *F.G.*

33. Ἰοῦν[τος] V. *Xen.* Ἀπομν. III. p. 457. Ed. *Steph.* χρῶν-

ſplendor ſi inumbretur, viridem lucem ſpargit : ita alium atque alium ornatum pennae illius ad lucem induunt.

12. Quin ipſum etiam mare habere, quo nos alliciat, & cupidine quadam, cum tranquillum eſt, ad ſe trahat, vel me tacente noſtis ; cum etiam ſi aliquis plane mediterraneus ſit & navigandi imperitus, tamen & ipſe conſcendere navim velit, & circumnavigare, & multum diſcedere de terra, idque in primis ſi videat ab aura ſecunda leniter inflari vela, navim autem blando levique motu per ſummos labi fluctus.

13. Itaque hujus etiam pulchritudo oeci apta eſt, quae impellat ad dicendum, & dicentem excitet, & plauſum illi omni ratione paret. Equidem his ipſis moveor, & jam ſum motus, & in oecum dicendi cauſſa ingreſſus ſum, tanquam ab iynge quadam aut Sirene tractus a pulchritudine, ſpe non parva fretus, etiamſi ad hunc diem informis noſtra fuit oratio, pulchram viſum iri, velut veſte honeſta ornatam.

14. Verum enim vero etiam alia non ignava oratio, ſed generoſa, ut videri vult, cum inter dicendum me interpellavit & abrumpere dictionem conata eſt, tum poſtquam deſii, non vera, ait, me dixiſſe, ſed mirari ſe, ſi aptiorem eſſe ad edenda eloquentiae ſpecimina dicam pulchritudinem

τὸ ὕπνῳ τῷ ἡλίῳ καναυγὲς, εἰ σκιαθείη, χλοαυγές ἐστιν, οὕτω μελαχροιεῖται πρὸς τὸ φῶς ἡ πτέρωσις.

Ὅτι μὲν γὰρ καὶ ἡ θάλαττα ἱκανὴ προσκαλέσασθαι, καὶ εἰς ἐπιθυμίαν ἐπισπάσασθαι ἐν γαλήνῃ φανεῖσα, ἴστε, κἂν μὴ εἴπω· [c] ὥστε, εἰ καὶ παντάπασιν ἠπειρώτης καὶ ἀπειρόπλους τις εἴη, πάντως ἂν ἐθελήσειε καὶ αὐτὸς ἐμβῆναι, καὶ περιπλεῦσαι, καὶ πολὺ ἀπὸ τῆς γῆς ἀποσπάσαι, καὶ μάλιστα εἰ βλέποι μὲν αὔραν κύφως ἐπυριάζουσαν τὸ ὀθόνιον, τὴν δὲ ναῦν προσηνῶς τε καὶ λείως ἐπ' ἄκρων ῥέμα διολισθαίνουσαν τῶν κυμάτων.

Καὶ τοίνυν καὶ τῇδε τῇ οἴκῃ τὸ κάλλος ἱκανὸν καὶ παρορμῆσαι ἐς λόγους, καὶ λέγοντα ἐπεγεῖραι, καὶ πάντα τρόπον εὐδοκιμῆσαι παρασκευάσαι. ἐγὼ μὲν δὴ τούτοις πείθομαι, καὶ ἤδη [f] πέπεισμαι, καὶ ἐς τὸν οἶκον ὅπερ λόγοις παρελήλυθα, ὥσπερ ἀπὸ ἴυγγος ἢ Σειρῆνος τῷ κάλλει ἑλκόμενος, ἐλπίδα μικρὰν ἔχων, εἰ καὶ τέως ἡμῖν ἄμορφοι ἦσαν οἱ λόγοι, καλοὺς αὐτοὺς φανεῖσθαι, καθάπερ ἐσθῆτι καλῇ κεκοσμημένους.

Ἕτερος δέ τις οὐκ ἀγεννὴς λόγος, ἀλλὰ καὶ πάνυ γενναῖος, [g] ὡς φησι, καὶ μεταξύ μου λέγοντος ὑπέκρουε, καὶ διακόπτειν ἐπειρᾶτο τὸν ῥῆσιν. καὶ ἐπειδὴ πέπαυμαι, οὐκ ἀληθῆ ταῦτα λέγειν φησί με, ἀλλὰ θαυμάζειν, εἰ φάσκοιμι ἐπιληδειότερον εἶναι πρὸς λόγων ἐπίδειξιν οἶκος κάλλος, γρα-

c Ὥστε] Ex emendatione *Solan.* Ὅτι Edd. priores. *Marc.* Nil mut. Edd.

f Πέπεισμαι] Πέπυσμαι male *Fl.* *g* Ὡς] Ὅς vult

27. * Διολισθάνουσαν τὸν κυμάτων] Ὡς καναὶ σὺ αἱ διολίσθησις, Λαχιανέ; *V.*

33. Ἀπὸ ἴυγγος] Ex Theocrito ; ἴυγξ ἴλκει τυ τῆνο ἐμὸν πόσι δῶμα τὸ ἀνδρός. *G.*

* Διολισθάνουσαν] Sic erat in Editis *Schol.* at in textu Luciani διολισθήσουσαν. Sed ita variatur & alias in hoc verbo. Conf. *Gymn.* c. 28. Verum recte eſſe in textu Luciani, nemo dubitet. Vid. *Contempl.* c. 1. *J. F. R.*

χρῆσόν μοι τὸν ἴυγγα, ἵνα. Scholiaſtes *Theocriti* filiam Ἡλιοδώρας facit. Alius ibidem Πειθοῦς. ad Id. II. *M. du S.*

Ibid. Ἀπὸ ἴυγγος] Mirum, ni ὑπὸ hic legendum. Etſi memini ſupra dicta ad T. I. *Tim.* p. 103. 104. Et *Gymn.* c. 20. No. 51. ubi vidimus ἀπὸ ſaepe poni ubi ὑπὸ locum potius haberet. At quia ideo differentia non tollenda inter has praepoſitt. & facillima ſcribarum ac typothetarum in his eſt aberratio, ſuſpicio non eſt diſſimulanda, & hic ὑπὸ praeſtare. *J. F. R.*

39. Ὡς φησι] Ὅς φησι. *Th. M.*

Ὡς φησι] *Ut ait.* Immo, *ut ait ipſe.* *F. G.*

γραφῇ καὶ χρυσῷ κεκοσμημένον. αὐτὸ γὰρ τοῦτο τοὐναντίον ἀποβαίνειν, μᾶλλον δέ, εἰ δοκεῖ, αὐτὸς παρελθὼν ὁ λόγος ὑπὲρ ἑαυτοῦ, καθάπερ ἐν δικασταῖς ὑμῖν, εἰπάτω, ὅπῃ λυσιτελέστερον ἡγεῖται τῷ λέγοντι εὐτέλειαν οἴκου καὶ ἀμορφίαν. ἐμὲ μὲν ἀκηκόατε ἤδη λέγοντος, ὥστε οὐδὲν δέομαι δὶς περὶ τοῦ αὐτοῦ εἰπεῖν. ὁ δὲ παρελθὼν ἤδη λεγέτω, κἀγὼ σιωπήσομαι, καὶ πρὸς ὀλίγον αὐτῷ μεταστήσομαι.

Ἄνδρες τοίνυν δικασταί, φησὶν ὁ λόγος, ὁ μὲν προειπὼν ῥήτωρ, πολλὰ καὶ μεγάλα τόνδε τὸν οἶκον ἐπήνεσε, καὶ τῷ ἑαυτοῦ λόγῳ ἐκόσμησεν· ἐγὼ δὲ τοσοῦτον δέω ψόγον αὐτοῦ διεξελεύσεσθαι, ὥστε καὶ τὰ ὑπ' ἐκείνου παραλελειμμένα προσθήσειν μοι δοκῶ. ὅσῳ γὰρ ἂν ἡμῖν καλλίων φαίνηται, τοσῷ δὲ [a] ὑπεναντίως τῇ τοῦ λέγοντος χρείᾳ δειχθήσεται. καὶ πρῶτόν γε ἐπειδὴ γυναικῶν καὶ κόσμου καὶ χρυσοῦ ἐκεῖνος ἐμνημόνευσε, κἀμοὶ ἐπιτρέψατε χρήσασθαι τῷ παραδείγματι. φημὶ γὰρ ἐγὼ καὶ γυναιξὶ καλαῖς οὐχ ὅπως συλλαμβάνειν εἰς τὸ εὐμορφότερον, ἀλλὰ καὶ ἐναντιοῦσθαι τὸν κόσμον τὸν πολὺν, ὁπόταν τις ἐντυγχανόντων ἕκαστος ὑπὸ τοῦ χρυσοῦ καὶ τῶν λίθων τῶν πολυτελῶν ἐκπλαγείς, ἀντὶ τοῦ ἐπαινεῖν ἢ [b] χρόαν, ἢ βλέμμα, ἢ δειρὴν, ἢ τράχηλον, ἢ δάκτυλον. ὁ δὲ ταῦτ' ἀφείς, εἰς τὸν σαρδῶνα, ἢ [c] τὸ σμάραγδον, ἢ τὸν ὅρμον, ἢ τὸ ψέλλιον ἀποβλέπει, ὥστε ἄχθοιτο ἂν εἰκότως παρορωμένη, ἀφ' ὧν

oeci pictura & auro ornatam. Contrarium enim quodammodo evenire. Quin, si videtur, ipsa in medium progressa oratio pro se apud vos, tanquam judices, dicat, quare commodiorem esse putet dicenti vilitatem loci atque deformitatem. Me quidem orantem jam audistis: ergo non opus est, me bis de eadem re verba facere. Ista vero jam progressa in medium dicat, tacebo interim ego, & paullulum illi decedam.

15. Sic igitur oratio: *Qui modo dixit orator, Judices, multis & magno opere laudavit hunc oecum, suaque illum oratione ornavit. Ego vero tantum abest, ut reprehensionem illius velim dicere, ut etiam praetermissa ab illo additurus mihi videar. Quo enim ille vobis pulchrior videbitur, tanto magis contrarius dicentis usui ostendetur. Ac primum quandoquidem mulierum, & mundi & auri mentionem iste fecit, etiam mihi, ut ea similitudine utar, permittite. Ajo enim ego pulchris etiam mulieribus non modo nihil ad hoc, ut formosiores videantur, conferre, sed contrarium etiam esse mundum copiosum, cum videntium unusquisque ab auro & lapidibus pretiosis perculsus, pro eo quod laudare debebat aut colorem, aut oculorum conjectum, aut collum, aut brachium, aut digitum; relictis hisce ad Sardam aut Smaragdum, aut monile, aut armillam respicit; adeo ut illa habeat, quod indigne ferat, se propter mundum*

a Ὑπεναντίως] Ὑπεναντίου *Pell.* b Χρόαν] Χρόα male *Fl.* c Τὸν] Τὸ *L. & Fl.*

54. Μεταστήσομαι] *Migrabo, secedam, ipsi locum dabo secedens.* F.G.

Μεταστήσομαι] Olim notavi ad hunc locum, non satis notam fuisse hanc significationem verbi docto Athenaei interpreti, qui 12, 5. p. 523, B. μεθίστασθαι τοῖς κρείττοσι reddiderit *ad praestantiores commigrare*, cum deberet, *cedere fortioribus*. Sed quis finis fuerit, si quis castigare velit optimorum etiam interpretum peccata? quot adnotationes in Lucianum scribendae essent? Caveamus nobis eo diligentius, in simili stadio qui decurrimus. J.M.G.

58. Φόγου αὐτοῦ] Τῇ οἰκίᾳ scil. F.G.

59. Ὑπ' ἐκείνου] Τῷ ῥήτορι προειπόντι. F.G.

62. Ὑπεναντίως] Ὑπεναντίου legit Interpres. F.G.

73. Εἰς τὸν Σαρδῶνα] Σάρδιον λίθον. *Sardam* Plinio. *corneolam vulgo. corgnivola* Italice. Σαρδὼν, σάρδιον λίθον, σάρδιος, & Sarda, παρὰ τὴν Σαρδὼ τὴν νῆσον omnia, ut & Σαρδόνυξ, seu Σαρδόνυξ. F.G.

Ibid. Τὸν Σμάραγδον] Τὸν Σμ. P. H. & J. plene. Τ aliae per compendium, quod facile permutatur cum τὸν. Sed τὸν pleniſſime Fl. ſine compendio. At genus nondum muto, quia & Latinis ſaepe maſcul. eſt. Vid. Cl.

dum praetervideri, non habentibus otium ad eam laudandam ſpectatoribus, ſed obiter tantum ad ipſam reſpicientibus.

16. *Quod quidem neceſſario etiam accidere arbitror illi, qui inter opera adeo pulchra dicendi facultatem velit oſtendere. Deliteſcit enim quidquid dicitur in magna vi rerum pulcherrarum, & obſcuratur, atque una abripitur, quaſi lucernam quis magnum in incendium injiciat, aut formicam in elephanto vel camelo oſtendat. Hoc ergo cavendum dicenti. Ad haec vox etiam ipſa confunditur, in vocali adeo & ſonoro oeco dicentis. Reſonat enim, & reclamat & contra dicit, aut potius occultat clamorem, quale quid etiam tuba facit tibiae, ſi una canant, aut celeuſma canentibus mare, ſi per fluctus illum ſonum accinere remigio velint. Vincit nimirum ſonus magnus, & ad ſilentium illum qui minor eſt redigit.*

17. *Quin illud ipſum, quod dicebat adverſarius, excitari a pulchro oeco dicentem, & alacriorem reddi, illius, mea quidem ſententia, fit contrarium. Percellit enim ac terret, & cogitationem perturbat, facitque timidiorem; dum cogitat, omnium turpiſſimum eſſe, ſi in loco formoſo habita non ſimilis ei videatur oratio. Sic enim manifeſtiſſime aliquis deprehendatur. Velut ſi quis armis indutus pulcherrimis deinde fugiat ante alios, cujus nempe ignavia ipſis ab armis fiat apertior. Hoc ipſum perpendens*

κόσμον, οὐκ ἀγόντων σχολὴν ἐπαινεῖν αὐτὴν τῷ θεατῇ, ἀλλὰ παρεργον αὐτῆς ποιουμένων τὴν θέαν.

Ὅσῳ ἀνάγκη, οἶμαι, παθεῖν καὶ τὸν ἐν οὕτω καλοῖς ἔργοις λόγους δεικνύοντα. λανθάνει γὰρ ἐν τῷ μεγέθει τῶν καλῶν τὸ λεχθὲν, καὶ ἀμαυροῦται, καὶ συναρπάζεται. καθάπερ εἰ λύχνον τις εἰς πυρκαϊὰν μεγάλην φέρων ἐμβάλοι, ἢ μύρμηκα ἐπ' ἐλέφαντος ἢ καμήλου δείκνυοι. τοῦτο γοῦν φυλακτέον τῷ λέγοντι. καὶ προσέτι [d] γε μὴν καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἐπιλαράτταται, ἐν οὕτως εὐφώνῳ καὶ ἠχήεντι οἴκῳ λέγων. ἀντιφθέγγεται γὰρ, καὶ ἀντιφωνεῖ, καὶ ἀντιλέγει, μᾶλλον δὲ ἐπικαλύπτει τὴν βοὴν, οἷόν τι καὶ σάλπιγξ δρᾷ τὸν αὐλὸν, εἰ συναυλοῖεν, ἢ τοὺς κελευστὰς ἡ θάλαττα, ὁπόταν πρὸς κύματος ἦχον ἐπᾴδειν τῇ εἰρεσίᾳ θέλωσιν. ἐπικρατεῖ γὰρ ἡ μεγαλοφωνία, καὶ καλασιρπᾷ τὸ ἧττον.

Καὶ μὴν καίτοι, ὅπερ ἔφη ὁ ἀντίδικος, εἰς ἄρα ἐπεγείρει ὁ καλὸς οἶκος τὸν λέγοντα, καὶ προθυμότερον παρασκευάζει ἐμοὶ δοκεῖν, τὸ ἐναντίον [e] ποιεῖ. ἐκπλήττει γὰρ, καὶ φοβεῖ, καὶ τὸν λογισμὸν ἀναταράττει, καὶ δειλότερον ἐργάζεται ἐνθυμούμενον ὡς ἁπάντων ἐστὶν αἴσχιστον ἐν εὐμόρφῳ χωρίῳ μὴ ὁμοίους φαίνεσθαι τοὺς λόγους. ἐλέγχων γὰρ ἔτός γε ὁ φανερώτατος, ὥσπερ ἂν εἴ τις πανοπλίαν καλὴν ἐνδὺς, ἔπειτα φεύγοι πρὸ τῶν ἄλλων, ἐπισημότερον ἂν δειλὸς ἀπὸ τῶν ὅπλων. τοῦτο δέ μοι δοκεῖ λογισάμενος καὶ

[d] Γε] Omittit *Fl.* [e] Ποιεῖ] Reſcripſi ex *B2.* ac *Pell.* quum Edd. cett. ποιεῖν haberent.

Cl. *Burm.* ad *Ovid.* 2. Met. 24. Inveniri etiam ζμάραγδος, vid. ſupr. T. I. *Jud. Voc.* c. 9. p. 90. Veluti & *Burm. xmaragdis* edidit, vide ibid. ab Cl. *Hemſt.* notatum, cui tamen adſentior, euphoniam cum *Priſciano* ſervandam, neque conſonantes hic triplicandas. *J.F.R.*

98. Ἐμοὶ δοκεῖν — ποιεῖν] Vitioſe quoque ſcribitur, ἐμοὶ δοκεῖν, τὸ ἐναντίον ποιεῖν. ἐκπλήττει γὰρ, καὶ φοβεῖ, καὶ τὸν λογισμὸν ἀναταράττει. Vel δοκεῖ, vel ποιεῖ legendum omnino: potius ποιεῖ, Domum nimirum, quae ad artem exactiſſime exſtructa ſit, largam eloquenti ſpectatori praebere laudandi materiam, & admirationem ſuam eleganti oratione exponendi, dixerat alius quis: at hic, *Ut mihi videtur*, inquit, *contrarium facit* iſtiusmodi domus. *Percellit enim & terret, ac mentem conturbat*, &c. *J.F.*

99. Ποιεῖ] Ποιεῖν omnes fere libri noſtri, ſed ita emendarat jam *B2.* *M.du S.*

Ibid. Ἐκπλήττει] Subaudi τὸν λόγον. *F.G.*

καὶ ὁ τῦ Ὁμήρυ ῥήτωρ ἐκεῖνος, εὐμορφίας ἐλάχιστον φροντίσαι, μᾶλλον δὲ καὶ παντελῶς αἰδρεῖ φωτὶ ἑαυτὸν ἀπεικάσαι, ἵνα αὐτῦ τῦ θαυμαστοτέρου φαίνηται τὰ λόγων τὸ κάλλος, ἐκ τῆς πρὸς τὸ ἀμορφότερον ἐξετάσεως. ἄλλως τε ἀνάγκη πᾶσα καὶ τὰ τῦ λέγοντος αὐτῦ διάνοιαν ἀκριβεῖ καὶ τὴν θέαν, καὶ τὴν φροντίδος τὸ ἀκριβὲς ἐκλύειν, καὶ ὄψεως ἐπικρατούσης, καὶ πρὸς αὐτὴν καλούσης, καὶ τῷ λόγῳ προσέχειν οὐκ ἐώσης. ὥστε τίς μηχανὴ μὴ οὐχὶ πάντως ἔλαττον ἐρεῖν αὐτὸν, καὶ ψυχῆς διατριβούσης καὶ τὰ τῶν ὁρωμένων ἔπαινον;

Ἐῶ γὰρ λέγειν, ὅτι καὶ οἱ παρόντες αὐτοὶ, καὶ πρὸς τὴν ἀκρόασιν παρειλημμένοι, ἐπειδὰν εἰς [a] τὸ τοιῦτον οἶκον παρέλθωσιν, ἀντὶ ἀκροατῦ θεαταὶ καθίστανται. καὶ οὔτω Δημοδόκος, ἢ Φήμιος, ἢ Θάμυρις, ἢ Ἀμφίων, ἢ Ὀρφεύς τις λέγων ἦν, ὥστε ἀποσπάσαι τὴν διάνοιαν αὐτῦ ἀπὸ τῆς θέας. ἀλλ' οὐδὲν ἕκαστος, ἐπειδὰν μόνον ὀφθῇ τὴν ὄψιν, ἀθρόῳ τῷ κάλλει περιχυθεὶς, λόγων μὲ ἐκείνων, ἢ ἀκροάσεως, ἀλλ' οὐδὲ τῆς ἀρχῆς αἰσθέσθαι ἔοικεν· [b] ὅλος δὲ πρὸς τοῖς ὁρωμένοις ἐστὶν, εἰ μὴ τύχοι τις παντελῶς τυφλὸς ὢν, ἢ ἐν νυκτὶ, ὥσπερ ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ, ποιοῖτο τὴν ἀκρόασιν.

Ὅτι γὰρ οὐκ ἀξιόμαχον λόγων ἰσχὺς ὄψει ἀνταγωνίσασθαι, καὶ ὁ Σειρήνων μῦθος παρα-

Homericus ille orator videtur minimam curam habuisse pulchritudinis; potius imperito omnium homini se assimilasse, ut ipsius pulchritudo orationis tanto admirabilior ex ipsa ad illam deformitatem comparatione appareret. Alioqui necesse est, ipsum dicentis animum occupari in spectaculo, & exquisitam illam curam remittere, cum vincat illa species & ad se vocet, atque attendere ad orationem non patiatur. Quomodo ergo fieri potest, ut non omnino dicat deterius, occupato circa laudem eorum, quae videntur, animo?

18. *Omitto dicere, quod ipsi etiam praesentes & ad audiendum assumti, cum intrant in talem oecum, spectatores fiunt pro auditoribus. Neque quisquam ita vel Demodocus est, vel Phemius in dicendo, vel Thamyris, vel Amphion, vel Orpheus adeo, qui abstrahere mentem illorum a spectaculo possit: verum unusquisque transmisso solum limine, conferta illa pulchritudine circumfusus, orationem illam, sive auditionem, nec omnino audire videtur: sed totus est in his, quae videntur, nisi quis forte plane caecus sit, aut noctu, ut illud Areopagitarum consilium, audiat.*

19. *Neque enim satis valere vim verborum, quoties cum visu pugnandum est; Sirenum*

a Τὸν] Omittit art. *Fl.* b Ὅλος] Ὅλως marg. *A1.*

9. Καὶ ὁ τῦ Ὁμήρυ ῥήτωρ ἐκεῖνος] * Εἰς Πάρν Ἀλεξανδρον, ὡς φησιν Ὅμηρος, Ἀλέξανδρον θεοειδῆ, ὁ λόγος φησί. *V.*

26. Δημοδόκος, καὶ Φήμ.] Ὁ ὁμαλὸς μουσικῶν τις ἦν μελῳδῶν. *G.*

* Errat *Scholiast.* nisi ad fugientem, de quo paulo ante dixerat, referas. Heic enim de Ulysse sermo est. Vide l. c. in nott. *M. du S.*

9. Ὁ τῦ Ὁμήρυ ῥήτωρ] Ulysses. *F. G.*
Ὁ τῦ Ὁμήρυ ῥήτωρ] Nimis pulchri, nimis divini sunt versus de Ulysse *Homeri* Il. Γ, 217.

Στάσκεν, ὑπαὶ δὲ ἰδίσκε κατὰ χθονὸς ἔμμαλε πῆχυς,
Σκῆπτρον δ' ἔν' ὀπίσω ὕπτε πρεσβυτὴς ἐνάριμα,
Ἀλλ' ἀσιμφὶς ἔχεσκεν, ἀίδρεϊ φωτὶ ἐοικώς.
Φαίης κεν ζάκοτόν τινα ἔμμεναι, ἄφρονα δ' αὖτως·
Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ὄπα τε μεγάλῳ ἐκ στήθεος ἧσι,

Totos adscripsi, cum quod nimis mihi videntur amabiles, quos proinde dimittere statim quin lectori commendarem, non potui; tum propter ultimum praesertim versum, qui plane sententiam, quae hic proponitur confirmat: *Loquente Ulysse, nemo amplius speciem*

num etiam fabula, cum altera Gorgonum composita, doceat. Nam illae quidem praeternavigantes mulcebant, canendo & adulando carminibus, detinebantque appulsos, & mora omnino quadam opus illarum indigebat. Et aliquando aliquis praeternavigavit, & inaudita praetermisit illorum carmina. At Gorgonum pulchritudo, quae esset violentissima, & ad principes animae partes pertineret, statim videntes extra se rapiebat, faciebatque mutos: ut vero vult fabula, ac dicitur, lapidei prae admiratione facti sunt. Igitur & quae de pavone paullo ante ad vos iste dixit, ea pro me dicta arbitror. Etenim illius quoque quod delectat in specie inest, non in voce. Et si quis juxta collocatos hinc luscinium & cygnum canere jubeat, hinc inter ipsum cantum tacentem ostendat pavonem; novi ego transituram ad hunc mentem, longum valere jussis illorum cantibus: adeo invictum quid esse videtur ea, quae per visum voluptas contingit.

20. *Et ego, si vultis, testem ad vos allegabo virum sapientem, qui statim testimonium mihi perhibebit, multo, quae videntur, his quae auditu percipiuntur esse validiora. Et mihi tu jam, praeco, huc voca ipsum Herodotum Lyxi F. Halicarnasso. Et quando,*

τεθεὶς, τῷ δὲ τ' Γοργόνων διδάξειεν ἂν ἐκεῖναι μὲ γὰ [c] ἐκήλουν τὺς παπλέοντας, μελῳδοῦσαι, καὶ κολακεύουσαι τοῖς ἄσμασι, καὶ καταπλεύσαντας ἐπιπολὺ κατεῖχον, καὶ ὅλως τὸ ἔργον αὐτῶν ἐδεῖτό τινος ἀγατριβοῦς· καί τις αὐτὰς καὶ παρέπλευσε, καὶ τῶ μέλους παρήκουσε. τὸ δὲ τ' Γοργόνων κάλλος, ἅτε βιαιότατόν τε ὂν, καὶ τοῖς χαριεστάτοις τ' ψυχῆς ὁμιλῶν, εὐθὺς ἐξίστη τὺς ἰδόντας, καὶ ἀφώνους ἐποίει· ὡς δὲ ὁ μῦθος βάλλει, καὶ λέγει, λίθινοι ἐγίγνοντο ἀπὸ τῶ θαύματος. ὥστε καὶ ὃν ὑπὲρ τῶ ταὼ λόγον εἶπε πρὸς ὑμᾶς μικρὸν ἔμπροσθεν, ὑπὲρ ἐμαυτῶ εἰρῆσθαι νομίζω. καὶ γὰ ἐκείνου ἐν τῇ ὄψει, οὐκ ἐν τῇ φωνῇ τὸ τερπνόν. καὶ εἴ γέ τις παραστήσαιμι τ' ἀηδόνα ἢ τ' κύκνον, ᾄδειν κελεύοι, μεταξὺ δὲ ἀᾀδόντων παραδείξειε τ' ταὼ σιωπῶντα, εὖ οἶδ' ὅτι ἐπ' ἐκεῖνον μεταβήσεται ἡ ψυχὴ, [d] μακρὰ χαίρειν φράσασα τοῖς ἐκείνων ἄσμασιν. ὕτως ἄμαχόν τι ἔοικεν εἶναι ἡ δι' ὄψεως ἡδονή.

Καὶ ἔγωγε, εἰ βούλεσθε, μάρτυρα ὑμῖν παραστήσομαι σοφὸν ἄνδρα, ὃς αὐτίκα μοι μαρτυρήσει, ὡς πολὺ ἐπικρατέστερά ἐστι τ' ἀκουομένων τὰ ὁρώμενα. καί μοι σὺ ἤδη, ὁ κήρυξ, προσκάλει αὐτὸν Ἡρόδοτον τῶ [e] Λύξου Ἁλικαρνασσέα. καὶ ἐπειδὴ καλῶς ποιῶν ὑπή-

[c] Ἐκήλουν] Ἐσύλων marg. *A1.* & *Fl.* [d] Μακρὰ] Sic *J. P. H.* &c. Μακρὰν *Fl.* [e] Λύξου] Et sic *Fl.* cum cett. Ξύλου vult *Gron.*

38. Τῶν Γοργῶν κάλλος] Ὅτι αἱ Γοργόπες κάλλει ἐ συμορφίᾳ ἐξιστῶσι οἵουσὶ ἀπιδεῖν τοὺς ἀνθρώπους. *V.*

ciem illam & habitum cogitat: toti sunt in verborum ipsius consideratione. *J. M. G.*

11. Αἰδοῖ φασὶ] *Hom.* Γ. 216. *M. du S.*

17. Πρὸς αὐτὸν] *Autor.* *F. G.* Itaque sic edidi invitis Edd. *J. F. R.*

21. Ἔπαινον] Minus commode dictum; nam id agit quod in rem est, maxime, qui dicturus laudem de laude cogitat, in eoque totus est; pro ἔπαινον ergo dicere debuit θαῦμα vel tale quid. *M. du S.*

26. Δημοδόκῳ] De hoc & sequente *Suidas* in ἀοιδός. Hunc Agamemnon apud uxorem, Phernicum Ulisses apud Penelopen reliquerat. *M. du S.*

31. Ἀλλ' — ἔοικεν] E Poëta quopiam sumpta videntur. *F. G.*

Ἀλλ' ἐδὴ &c.] *Hom.* Il. Φ. 430. *M. du S.*

64. Λύξου] *Ursinus* apud *Gronovium* AG. II. 71. monet Herodoti Patrem *Xylum* nominatum, non *Lyxum*, quod ex epigrammate apud *Steph. Byz.* V. Θήριοι conficit. Illud enim epigramma integrum de vetere libro Tzetzae descripsisse se testatur, qui *Xylum* nominandum doceat, adductis multorum testimoniis, & imprimis Zenonis auctoritate, a qua id accepisse se Tzetzes scribit. Unde & Lucianum emendare jubent. *M. du S.*

ὑπήκουσε, μαρτυρήτω παρελθὼν, ἀναδέξα-
σθαι δὲ αὐτὸν, Ἰαστὶ πρὸς ὑμᾶς λέγοντα,
ὅστις αὐτῷ ἔθος. Ἀληθῆ τάδε ὁ λόγος
ὑμῖν, ἄνδρες δικασταὶ, μυθεῖται, καὶ οἱ πείθεσθε
ὅσα ἂν λέγῃ τοιοῦτον περὶ, ὧν ἀκοὴν προ-
τιμᾶτον. ἄτοπα γὰρ τυγχάνει ὄντα ἀπιστότε-
ρα ὀφθαλμῶν. ἀκούετε τοῦ μάρτυρος, ἅ
φησιν, εἰς τὰ πρῶτα τῇ ὄψει ἀποδίδωκεν;
εἰκότως. τὰ μὲν γὰρ ἔπεα πτερόεντά ἐστι, καὶ
οἴχεται ἅμα τῷ προελθεῖν ἀποπτάμενα· ἡ
δὲ τοῦ ὁραθέντος τέρψις, ἀεὶ παρεστῶσα, καὶ
ξυναπολαύουσα, πάντως τῷ θεατῇ ὑπάρ-
χεται.

Πῶς οὖν ὁ χαλεπὸς τῷ λέγοντι ἀνταγω-
νιστὴς, οἶκος οὕτω καλὸς, καὶ τοσοῦτος
ὤν; μᾶλλον δὲ τὸ μέγιστον οὐδέπω φημί·
ὑμεῖς γὰρ αὐτοὶ οἱ δικασταὶ, καὶ μελαξὺ λε-
γόντων [a] ἡμῶν, εἰς τὴν ὀροφὴν ἀπεβλέπετε, καὶ τοὺς τοίχους [b] ἐθαυμάζετε, καὶ τὰς γρα-
φὰς [c] ἐξητάζετε, πρὸς ἑκάστην ἀποστρε-
φόμενοι. καὶ μηδὲν αἰσχυνθῆτε· συγγνώμη γὰρ,
εἴ τι ἀνθρώπινον πεπόνθατε, ἄλλως τε, καὶ
πρὸς οὕτω καλὰς καὶ ποικίλας τὰς ὑποθέ-
σεις. ἡ μὲν τέχνης τὸ ἀκριβὲς, καὶ ἡ ἱστορίας
μετὰ τῆς ἀρχαίας τὸ [d] ὠφέλιμον, ἐπαγωγὸν
ὡς ἀληθῶς, καὶ πεπαιδευμένων θεατῶν δέο-
μενον. καὶ ἵνα μὴ πάντα ἐκεῖσε ἀποβλέπητε,
ἡμᾶς ἀπολιπόντες, φέρε, ὡς οἷόν τε [e] γρά-
ψωμαι αὐτὰ ὑμῖν τῷ λόγῳ. ἡδήσεσθε γὰρ,

praeclare ille quidem, obsecutus est, in medium progressus jam dicat testimonium. Patiemini autem illum Ionice vobiscum pro more suo loqui: Vera ista haec oratio apud vos, judices, loquitur, & credite illi, quae in hanc sententiam dixerit, visum esse praeferendum auditui, aures enim oculis fere sunt infideliores. *Auditis testem, quae dicat, ut primas tribuat visui. Merito sane. Verba enim alata sunt & abeunt, & simul dum prodeunt, avolant. Verum delectatio ex his, quae videntur, adstans semper ac manens, subit omnino spectatorem.*

21. *Qui igitur non validus dicenti adversarius sit oecus adeo pulcher, adeo spectabilis? Quin quod maximum est nondum dico. Vos enim ipsi, judices, dum nos dicimus, lacunar respiciebatis, muros admirabamini, picturas examinabatis conversi ad singulas. Nec est, quod vos pudeat. Ignoscendum enim, si quid humani vobis acciderit: praesertim in argumentis ita pulchris ita variis. Ars enim exquisita, & historiae cum antiquitate utilitas, illecebras habent vere, & eruditis spectatoribus indigent. Et ne omnino relictis nobis eo respiciatis, age, quantum ejus fieri potest, verbis illa vobis depingam. Delectabimi-*

a Ἡμῶν] Restitui ex *J. S. Fr.* nam ὑμῶν *Bl. Fl. P. H.* aliaeque male. b Ἐθαυμάζετε] Sic Edd. omn. recte. c Ἐξητάζετε] Ita erat in *Fr. Fl. P. Bl. H. S.* Ἐξετάζετε *J.* d Ὠφέλιμον] Bene *El. Fr. P. S. Amst.* Ὠφέλημον male *J. H.* &c. e Γράψωμαι] Et sic *El.*

71. Ὅτε γὰρ &c.] *Herodot.* I. 8. p. 3. *M. du S.*

74. Ἔπεα πτερόεντα] *Homer.* passim. *M. du S.*

Ἔπεα πτερόεντα] Cur verba alata vocentur hanc rationem reddit *Julian.* in Epistt. ad Eugen. p. 141. Collectionis Epistt. Graecanic. πάντως καὶ ὁ Ὅμηρος — πτερόεντας ὀνομάζει, διότι δύνανται παίλαχῦ φοιτᾶν, ὥσπερ οἱ ταχύτατοι τῶν ὀρνίθων, ἢ ἂν ἐθέλωσιν, ἄπτεντες. Non addam quae Scholiast. *Hom.* atque *Eustath.* habent. *J. F. R.*

83. Ἡμῶν] Ὑμῶν esse sphalma typogr. suspicor ex *P.* quae *nos dicimus* tamen exhibuit in Latinis, etsi ὑμῶν Graece exhiberet. *J. F. R.*

Ibid. Ἀποβλέπετε, καὶ τοὺς τοίχους ἐθαυμάζετε, καὶ τὰς γραφὰς ἐξητάζετε] Male profecto *Marcilius* corrigit Θαυμάζετε; quod per se, ut cuivis facile pateat, redarguitur. *Nam vos ipsi, judices, interea dum nos dicebamus, ad tectum suspiciebatis, parietes mirabamini, picturasque examinabatis.* *J. J.*

84. Ἐθαυμάζετε] Θαυμάζετε. *Th. M.* Male, ut *Jens.* recte sentit; nam praeterita imperfecta & praecedunt, & sequuntur, & narrat quid factum sit, fierique soleat. *J. F. R.*

93. Γράψωμαι] Lege Γράψομαι. *F. G.* Recte, & parum aberat, quin invitis Edd. ita dedissem, licet sciam aor. subjunct. habere vim futuri. *J. F. R.*

1. Σχημάτων & τόπων] Σχ. & τόπ. *Th. M.* Ego in

mihi enim, puto, iis audiendis, quae spectantibus admirationi sunt. Ac forte illo ipso nomine me laudabitis, & adversario praeponetis, ut qui & ipse ostendam oecum, & voluptatem vobis geminem. Difficultatem autem incepti mei videte, qui audeam sine coloribus, & figuris, & loco, tot imagines constituere. Tennis nempe est verborum pictura.

22. *Igitur ad dextram intranti Argolicae fabulae Aethiopicus affectus permixtus est. Perseus cetum interficit, & liberat Andromedan, uxorem paullo post sibi habiturus, abitque illam ducens. Agit hoc obiter in suo ad Gorgonas volatu. In brevi autem tabella multa expressit artifex; pudorem virginis ac metum: inspicit enim pugnam desuper e scopulo: & ausum juvenis amatorium; & difficilem oppugnatu speciem bellnae. Atque haec quidem irruit spinis horrens, ac terribilis rictu: Perseus autem laeva Gorgonem objicit; dextra ferit gladio, & qua parte vidit Medusam cetus, jam lapis est; qua adhuc vivit, falce caeditur.*

23. *Deinde post hanc imaginem, alia tabula picta est plena justitiae, cujus animale exemplum ab Euripide vel Sophocle sumsisse pictor videtur, qui similem & ipsi pinxerunt imaginem: Juvenes duo sodales Pylades Pho-*

οῖμαι, ἀκούοντες, ἃ καὶ ὁρῶντες θαυμάζετε. καὶ ἴσως ἄν με καὶ δι' αὐτὸ [f] ἐπαινέσαιτε, καὶ τῇ ἀντιδίκῳ προλιμήσαιτε, [g] ὡς καὶ αὐτὸν ἐπιδείξαντα, καὶ διπλασιάσαντα ὑμῖν [h] ἡδονήν. τὸ χαλεπὸν δὲ τῆ τολμήματος ὁρᾶτε, ἄνευ χρωμάτων, καὶ σχημάτων καὶ τόπου, συστήσασθαι τοσαύτας εἰκόνας· ψιλὴ γὰρ τις ἡ γραφὴ τῶν [h] λόγων.

Ἐν δεξιᾷ μὲν ἴοντι, Ἀργολικῷ μύθῳ ἀναμέμικται πάθος Αἰθιοπικόν, ὁ Περσεὺς τὸ κῆτος φονεύει, καὶ τὴν Ἀνδρομέδαν καθαιρεῖ, καὶ μικρὸν γαμήσας, καὶ ἄπεισιν, αὐτὴν ἄγων· παέργου τοῦτο [f] ὀπὶ Γοργόνας πτήσεως· ἐν βραχεῖ δὲ πολλὰ ὁ τεχνίτης ἐμιμήσατο, αἰδῶ παρθένου, καὶ φόβον· ἐπισκοπεῖ γὰρ [i] τὴν μάχην ἄνωθεν ἐκ πέτρας, καὶ νεανίου τόλμαν ἐρωτικὴν, καὶ θηρίου ὄψιν ἀπρόσμαχον· καὶ τὸ μὲν ἔπεισι φρικῶδες ταῖς ἀκάνθαις, καὶ δεδιττόμενον τῷ χάσματι· καὶ ὁ Περσεὺς δὲ τῇ λαιᾷ μὲν προδείκνυσι τὴν Γοργόνα· τῇ δεξιᾷ δὲ καθικνεῖται τῷ ξίφει. καὶ τὸ μὲν ὅσον τοῦ κήτους εἶδε τὴν Μέδουσαν, ἤδη λίθος ἐστί· τὸ δ' ὅσον ἔμψυχον μένει, τῇ ἅρπῃ κόπτεται.

Ἐξῆς δὲ μία τῇδε τὴν εἰκόνα, ἕτερον [k] γράμμα γέγραπται δικαιοσύνης, ἃ τὸ ζωγράφειον πᾶς Εὐριπίδου ἢ Σοφοκλέους δοκεῖ μοι λαβεῖν. [l] ἐκεῖνοι γὰρ ὁμοίαν [m] ἔγραψαν τὴν εἰκόνα, τὼ νεανία τὼ ἑταίρω,

[f] Ἐπαινέσαιτε] Ἐπαινέσητε Fl. & προτιμήσητε. [g] Ὡς καὶ] Ὡς μὴ καὶ Fl. [h] Λόγων] Λόγου Ald. male. [i] Τὴν] Articulo caret Fl. [k] Γράμμα] Δράμα Fl. quod verum credo. [l] Ἐκεῖνοι] Sic Edd. ἐκείνω vult Solan. [m] Ἔγραψαν τὴν] Sic dedi ex Fl. ἐγραψάτην cett.

τέτου Edd. consentire video, neque ex Codd. quidquam varietatis notatum reperio. *J. F. R.*

5. Αἰθιοπικὸν] Cepheus, Cassiope, & Andromede Aethiopes. *F. G.*

8. Παέργου τοῦτο [f] ὀπὶ Γοργόνας πτήσεως] Benedictus, *atque ut extra institutum, volatus ad Gorgonas.* An credimus sic insignem virum distinxisse? Verius crediderim ortum errorem ab typis, & continuo ductu expressisse sententiam, quam largius ediderat Micyllus, *atque hoc parergon quoddam, sive extra propositam rem additum fuit ad eum, quo ad Gorgonas abiit volatum.* Ex Benedicto oportet certe tolli absurda commatis distinctio, ut *volatus* sit genitivo casu. *J. G.*

23. Ἐκεῖνοι] Verbum in Duali numero positum in omnibus, excepta Fl. quae ἔγραψαν τὸν habet, hoc etiam pronomen in duali esse cum postularet, in omnibus libris nostris antea legebatur tamen ἐκεῖνοι. *M. du S.*

Ἐκεῖνοι — ἔγραψαν τὸν] Fl. lectionem veram arbitror, quam exhibeo; nam si ἐγραψάτην cum cett. legis, ἐκεῖνοι cum *Solano* in ἐκείνω mutandum fuisset; licet mox ἄμφω φονεύσαντε recte legatur; dualis enim nominis recte admittit pluralem verbi, non vicissim. Etsi αἱ κῆρες ἐξέθεν *Hom.* Il. Θ. 73. Melius ergo erat lectionem bonam sequi, quae a Fl. suppeditatur, quam

ϱω, Πυλάδης τε ὁ Φωκεὺς, καὶ Ὀρέστης, δοκοῦντε ἤδη τεθνάναι, λαθόντε τὰ βασίλεια, καὶ παρελθόντε, φονεύουσιν ἄμφω τ' Αἴγισθον. ἡ δὲ Κλυταιμνήστρα ἤδη ἀνήρηται, καὶ ἐπ' εὐνῆς τινος ἡμίγυμνος πρόκειται, καὶ θεραπεία πᾶσα, ἐκπεπληγμένοι τὸ ἔργον, οἱ μὲν ὥσπερ βοῶσιν, οἱ δέ τινες, ὅπη φύγωσι, περιβλέπουσι. σεμνόν δέ τι ὁ γραφεὺς ἐπενόησε, τὸ μὲν ἀσεβὲς τ' ἐπιχειρήσεως δείξας μόνον, καὶ ὡς ἤδη πεπραγμένον παραδραμών, ἐμβραδύνοντας δὲ τοὺς νεανίσκους ἐργασάμενος τῷ τοῦ μοιχοῦ φόνῳ.

censis atque Oreſtes, qui jam putabantur eſſe mortui, atque ſic latentes, in regiam intrant, interficiuntque ambo Aegiſthum. Clytaemneſtra vero jam occiſa in cubili quodam ſeminuda jacet, ac miniſterium omne circumſtat, conſternati facinore, alii clamant, alii quorſum fugiant, circumſpiciunt. Specioſe illud commentus eſt pictor, cum impium quod fuit in hoc facinore oſtendit modo, & tanquam perpetratum jam praetercucurrit: ſed immorantes pinxit juvenes in caede adulteri.

Μετὰ δὲ τοῦτο θεός ἐστιν εὔμορφος, καὶ μειράκιον ὡραῖον, ἐρωτική τις παιδιά· ὁ Βράγχος ἐπὶ πέτρας καθήμενος, ἀνέχει λαγών, καὶ προσπαίζει τ' κύνα. ὁ δὲ πηδῶν-

24. *Poſt haec vero formoſus Deus eſt, & adoleſcentulus pulcher, luſus quidam amatorius. Branchus in petra ſedens, leporem retinet, & alludit cani: hic vero aſſilientis ad ipſum*

a Δοκοῦντε] Δοκοῦντε Edd. priores male.

corrigendo aliam formare. Et licet alias permutationes dualis ac pluralis non ſemel viderimus, hic minus tamen convenit ἐκεῖνος. *J.F.R.*

26. Δοκοῦντε] Δοκοῦντε legendum omnino videtur: totus autem locus ſic corrigendus, Πυλάδης τε ὁ Φωκεὺς, καὶ Ὀρέστης δοκοῦντε ἤδη τεθνάναι, λαθόντε τε ἐς τὰ βασίλεια παρελθόντε φονεύουσιν ἄμφω. &c. *F.G.*

Ibid. Λαθόντε τὰ βασίλεια, καὶ παρελθ.] Verti ac ſi legeretur καὶ παρελθόντε τε λαθόντε εἰς τὰ βασίλεια. Caſus ſimiles fecerunt, opinor, ut λαθόντε praeponeretur, inde reliqua confuſio. *J.M.G.*

38. Ὁ Βράγχος] Branchus Apollinis Amaſius, alias filius. *F.G.*

48. Τὸ δὲ ἔργον] Corruptus hic locus eſt; quem, ſi pro πως, legas ὅ μὴ vel ſimile quid, forſan ſanitati reſtitues. Ulterius abſque Mſſ. ope mihi progredi non licet. *Fl.* τὸ δὲ ἔργον ἐκ ἴσμα σκέπτων ἀλλ' ἐπὶ &c. Unde nondum, quid ſcripſerit Lucianus, ſatis patet. Quin & ante haec verba pro τόλμων, ego τὸ μὲν ſcriptum fuiſſe non dubito. Totum refingant quibus meliores obtigerint Codices, aut felicior erit conjiciendi facultas. *M. du S.*

49. Οὐκ ἰσμενὸς πως ἐπὶ τ' ἀσπίδος] Qui non ignorat hiſtoriam facti, ille hic aliquid deeſſe ſentit. Pherecydes apud *Schol. Apollo.* Argon. 4, 1515. de Mercurio & Minerva, Perſei in hoc facto adjutoribus, ὑποτίθενται αὐτῷ ὅτι αἱ θεαὶ, ὅπως χρὴ τὴν κεφαλὴν ἀποτεμεῖν ἀστεροειδέσι καὶ διανύσειν τὸ τῇ κατόπτρῳ (ipſo nimirum clypeo politiſſimo) τὴν Μέδουσαν κ. τ. λ. Ipſe Perſeus narrat apud *Ovid.* Met. 4, 781.

Se tamen horrendae clypei, quod laeva gerebat
Aere repercuſſo formam adſpexiſſe Meduſae &c.

Itaque omiſſam apparet particulam exceptivam, quae hoc forte modo expleri poterit, οὐκ ἰσμενὸς πως, ἢ μὴ ἐπὶ τ' ἀσπίδος. Atque ita interpretatus ſum. *J.M.G.*

51. Τὸ πρόσιμον] Τὴν ἀπολίθωσιν ſcil. *F.G.*

52. Ἄνω τ' ἀντίθυρος] Leg. videtur τ' ἀντιθύρου, ſeu potius τῦ ἀντιθύρου. ἀντίθυρος ἀλλαπτικῶς pro ἀντίθυρος τοῖχος. Infra p. 848. (Ed. Bened.) ἐς δὲ τ' ἀντίθυρον ἡ ἄλλη πληθύς. &c. vide locum. *F.G.*

Ἄνω τ' ἀντίθυρος, Ἀθηνᾶς ναὸς πεποίηται] Sane quidem poſt vocem tertiam video in editionibus poni parvam diſtinctionem, non ſecus acſi inde ſupponere deberemus viros doctos, qui vel ediderunt vel interpretati ſunt, in Graeco ſermone agnoviſſe ἡ ἀντίθυρ, cujus ſecunda inclinatio foret τ' ἀντίθυρος. Sed nunquam eo vecordiae progredi potui, credens illos ſatis bene voces Luciani conſideraviſſe. Itaque quum puer eſſem, inſiſtens illorum veſtigiis cenſui ſcripſiſſe auctorem ἄνω τις ἀντίθυρος Ἀθηνᾶς ναὸς, *in mediis parietis ſuperiore parte obverſum oſtio templum Minervae poſitum eſt.* Neque hujus cogitationis nunc poenitet, eo magis quod hunc locum videam ab viro doctiſſimo infra *Symp.* c. 8. ſic tractari, quaſi vel ἄνω τ' ἀντίθυρ aut potius τῦ ἀντιθύρου legendum eſſet: quorum utrumque non eſt immune vitii; quum nec prius bonam efficiat ſententiam aut ſyntaxin, nec etiam poſterius, quum ſi μέσος fuerit ἀντίθυρος, non fuerit neceſſe id rurſus exprimi; ſed recte dicit in medio pariete fuiſſe ἄνω aedem Minervae ἀντίθυρον. Quin etiam quum illic ſcribit Lucianus ἐς δὲ τ' ἀντίθυρον ἡ ἄλλη πλῆθυς, non debet ſupponi ellipſis pro ἀντίθυρον τοῖχον, qui nullus illic legitur, ſed ἐς δὲ τ' ἀντίθυρον ſcilicet πλινθῖδα, qualem alium ad dexteram ingredientibus praeceſſiſſe illic manifeſte legimus. *J.G.*

Ἄνω

ipsum in altum speciem habet. Atque adstans Apollo subridet delectatus utroque, & puero ludente, & tentante capturam cane.

σομβώῳ ἔοικεν ἐπ' αὐτὸν εἰς τὸ ὕψος· καὶ Ἀπόλλων παρεστὼς μειδιᾷ, τερπόμενος ἀμφοῖν, καὶ τῷ παιδὶ παίζοντι, καὶ πειρωμένῳ τῆς κυνός.

25. *Post ista iterum Perseus, ausus illa, quae ante cetum gesta sunt, & Medusa cui caput praeciditur, tegensque Perseum Minerva. At ille peregit facinus, ut opus ipse suum non videret, praeterquam Gorgonis in clypeo suo imaginem: noverat nimirum quanti constaret directo visu illam adspexisse.*

Ἐπὶ δὲ τούτοις ὁ Περσεὺς πάλιν τὰ πρὸ τοῦ κήτους ἐκεῖνα τολμᾷ, καὶ ἡ Μέδουσα τεμνομένη τὴν κεφαλὴν, καὶ Ἀθηνᾶ σκέπουσα τὸν Περσέα· ὁ δὲ τὸ μὲν τόλμαν εἴργασται, τὸ δὲ ἔργον οὐκ ἑώρακέ πω, [b] ἀλλ' ὅτι τὴν ἀσπίδα, τὴν Γοργόνα τὴν εἰκόνα. οἶδε γὰρ τὸ πρόσιμον τῆς ἀληθοῦς ὄψεως.

26. *In medio pariete, superne, e regione januae aedicula Minervae facta est. Dea e candido marmore: habitus non bellicus; sed qualis fuerit pacem agente Dea bellica.*

Κατὰ δὲ τὸ μέσον τοῖχον, ἄνω [c] τῆς ἀντίθυρον, Ἀθηνᾶς ναὸς πεποίηται, ὁ θεὸς λίθου λευκοῦ, τὸ σχῆμα οὐ πολεμιστήριον, ἀλλ' οἷον ἂν γένοιτο εἰρήνην ἀγούσης θεοῦ πολεμικῆς.

Εἶ-

b Ἀλλ'] Inserui ex *Fl.* omissum erat in cett. Sed pro ἑώρακέ πω eadem *Fl.* habet ἑώρα σκέπων, quod etiam adscivit marg. *A1.* At nihili est. Pro πω *B1.* & 2. ποτε. *c* Τῆς ἀντίθυρον] Nihil mut. Edd. & *Coll.*

52. * Τῆς ἀντίθυρος] Ὡς λέγει τὴν αἰθούσης † ἡ ἀντίθυρ. *V.*

* Τῆς ἀντίθυρος] Ἀντίθυρος male V.
† Ἡ ἀντίθυρ] In Impressis ἡ ἀντίθυρος, quod plane absurdum. Sed in V. C. & G. ἀντίθυρ, quod rem totam aperit. Τῆς ἀντίθυρος, inquit, a nominativo ἡ ἀντίθυρ, ut σωρὸς ἡ σῶρ. *M. du S.*

Ἄνω τῆς ἀντιθύρου] Huc usque de parietis dextri imaginibus a c. 21. pergit nunc ad cubiculi latus intrantibus adversum, & quod supra januam priori oppositam erat, describit. Vide autem Ἀλεξ. c. 6. & Συμπ. c. 8. ubi priore in loco videbis τὸ ἀντίθυρον in omnibus libris Nostris scriptum inveniri; in posteriori autem in Mss. O. solo; at reliquos prae se ferre τὴν ἀντίθυρον. Hic vero omnes τὴν ἀντίθυρον; quod mutavimus. Fateor tamen eo inclinare animum, ut putem hic τὴν ἀντιθύρου scriptum fuisse; sicuti ἡ ὠθίθυρος Plut. 1096, 1. est posticum. Cum enim neutro genere usurpatur, subaudiri semper τεῖχος. *M. du S.*

Ἄνω τῆς ἀντίθυρον Ἀθηνᾶς ναός] Sine ulla dubitatione recipienda conjectura *Gronovii*. Ἀντίθυρον ναὸς Ἀθηνᾶς est aedicula Minervae, in medio pariete, ex adverso januae, ad symmetriam nimirum obtinendam, posita. Ναὸς vel νεὼς non semper esse justum templum & aedem, sed machinationem augustam, recipiendo signo Dei alicujus factam, cum viri docti, *Pricaeus* praesertim, ad Actuum Apostolicorum 19, 24. ostenderunt, tum luculenter ipse Lucianus docet supra *Amor.* c. 13. f. ubi ἀμφίθυρος, quemadmodum hic ἀντίθυρος, Veneris νεὼς describitur. *Aediculam* e Plinii narratione ibi reddidimus: qui etiam aliàs illa appellatione utitur. V. G. de *Lysine opere quodam, quod in Palatio super arcum Divus Augustus dicavit in aedicula columnis adornata* lib. 36, 5. f. 4, 10. Add. 36, 13. f. 19, 2. Non dubito quin illa opera altaribus Christianorum superposita, ubi intra thecas quasdam & valvas vel signa Divorum, vel reliquiae asservantur, itemque illa quae vocantur *tabernacula*, structurae interdum insignes & magni operis, ab ναοῖς hisce gentilium originem duxerint. *J. M. G.*

Ἄνω τῆς ἀντίθυρον] Τῆς ἀντιθύρου *Solan.* Τῆς pro τῆς *Gron.* ac *Gesn.* quibus adsentior, cum emendatio sit faciliior. Edi tamen passus sum vulgatum, quum & alii conjicere queant, articuli transpositione haec sanari posse, legendo ἀντίθυρον τῆς Ἀθηνᾶς. Nisi vel sine transpositione ita construere velis (quod tamen durius) Neutro gen. τὸ ἀντίθυρον habuimus supra, T. 2. *Alexand.* c. 16. ubi *Soulius* noster animadvertit, hic loci idem feminino genere occurrere. Sed qui τῆς ad nominativum ἀντίθυρον pertinere poterit? Masculi. genere, & usitatiore, legitur infra *Sympos.* c. 8. εἰς δὲ τὸν ἀντίθυρον. Sed & pro ἄνω ἀντὶ legat quis, qui versionem pristinam eo tendere viderit, quae dedit: *In medio autem pariete, ex adverso januae Minervae aedicula quaedam est.* At quorsum tot conjecturas? Cedamus *Gronovio*, donec Mss. emendatiores nanciscamur. *J. F. R.*

Εἶτα μὴ ταύτῃ ἄλλη Ἀθηνᾶ, ἀ λίθος αὕτη γε, ἀλλὰ γραφὴ [a] πάλιν. Ἥφαιστος αὐτῇ διώκει ἐρῶν, ἡ δὲ φεύγει· καὶ ἐκ διώξεως Ἐριχθόνιος γίγνεται.

27. *Tum post hanc Minerva alia, non marmor illa quidem, sed pictura rursus. Persequitur illam Vulcanus amator, illa se subducit, atque ex illa persecutione nascitur Erichthonius.*

Ταύτην ἕπεται παλαιά τις ἄλλη γραφή. Ὠρίων φέρει τὴν Κηδαλίωνα, τυφλὸς ὤν. ὁ δὲ αὐτῷ σημαίνει τὴν πρὸς τὸ φῶς ὁδόν, ἐποχούμενος.

28. *Hanc sequitur vetus quaedam alia pictura. Caecus Orion fert Cedalionem, his vero insidens illi viam ad lucem monstrat.*

Καὶ ὁ Ἥλιος φανείς, ἰᾶται τὴν πήρωσιν, καὶ ὁ Ἥφαιστος Λημνόθεν ἐπισκοπεῖ τὸ ἔργον.

29. *Oriensque Sol caecitati illius medetur. Ac Vulcanus e Lemno rem inspicit.*

Ὀδυσσεὺς τὸ μὲν τοῦτο, δῆθεν μεμηνώς, [b] ὅτε συστρατεύειν τοῖς Ἀτρείδαις μὴ θέλων· πάρεισι δὲ οἱ πρέσβεις ἤδη καλοῦντες. καὶ τὰ μὲν τῆς ὑποκρίσεως, πιθανὰ πάντα, ἡ ἀπήνη, τὸ τῶν ὑπεζευγμένων ἀσύμφωνον, ἄγνοια τῶν δρωμένων· ἐλέγχει δὲ ὅμως τῷ βρέφει. Παλαμήδης γὰρ ὁ τοῦ Ναυπλίου, συνεὶς τὸ γιγνόμενον, ἁρπάσας τὸν Τηλέμαχον, ἀπειλεῖ φονεύσειν, πρόκωπον ἔχων τὸ ξίφος, καὶ πρὸς τὴν μανίας ὑπόκρισιν, ὀργὴν καὶ θυμὸς ἀνθυποκρίνεται. ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς πρὸς τὸν φόβον τοῦτον σωφρονεῖ, καὶ πατὴρ γίγνεται, καὶ λύει τὴν ὑπόκρισιν.

30. *Ulysses post ista, nempe furens, ut qui expeditionem suscipere cum Atridis nolit. Adsunt autem legati jam vocantes. Et simulatio ipsius satis illa quidem probabilis: currus, discrepantia jumentorum, eorum quae agerentur ignorantia. At deprehenditur tamen in puero. Palamedes enim Nauplii F. intelligens quid ageretur, raptum Telemachum interfecturum se minatur, stricto jam gladio, & adversus furoris simulationem iram & ipse vicissim simulat. At Ulysses ab hoc metu respicit, & fit pater, & simulationem solvit.*

31. *Ul-*

a Πάλιν] Interpunctio *Gesneri*. Ante edebatur: ἀλλὰ γραφή. πάλιν Ἡφ—. b Ὅτε — θέλων] Ὅτι — θέλει *Pell.* In vulgato consentiunt *J. Ald. B1. Fl. Fr. H. P. S.* πότε *B2.*

58. Πάλιν] Aut tertia est Minerva, aut surreptitium est istud πάλιν. *M. du S.*

Ibid. Γραφὴ πάλιν. Ἥφαιστος] Sic interpungendum. πάλιν indicat, seriem picturarum interceptam ab aedicula Minervae rursus continuari. *J. M. G.*

60. Καὶ ἐκ διώξεως] Fabulam habes apud *Lactantium* I. 17. cujus haec extrema verba sunt: *In illa*, inquit, *colluctatione, Vulcanum profudisse aiunt semen, unde sit Erichthonius natus.* Ad quem locum *Lindenbrogius* Luciani *Philopseuden* pro hoc opusculo adfert; quod ideo moneo, ne frustra illud evolvas; nam ibi quidem cap. 3. *e terra natus Erichthonius* dicitur, sed nihil aliud. Confer etiam Ὀρχ. c. 39. ubi tangitur fabula, non ut hic, narratur. *M. du S.*

62. Ὠρίων φέρει τὴν Κηδαλίωνα] Quia haec fabula non est vulgo nota, non erit, credo, ingratum meo lectori, si aliquid de ea dixero. Orion ab Oenopione, qui in Chio regnabat, excaecatus & in littus maris expositus, Cedaliona puerum fabrum rapuit, & humeris impositio eo ductore usus est, ut ad orientem solem ab eo duceretur, ubi solis calore visum recepit. Naxius autem fuit, & ei Juno Vulcanum tradidit, ut fabrilem artem eum doceret. De eo *Eustathius* ad Iliad. Ζ, & *Apollodor.* L. I. qui tamen eum non nominat, sed hanc historiam narrat. *J. P. a G.*

66. Ὁ Ἥφαιστος Λημνόθεν] Fuerit itaque pictura talis, ut e Lemno, sua officina, prospiciens Vulcanus oculis prosequi videretur Orionem. Cur autem hoc quod Orion agit, *Vulcanus inspexerit*, Hyginus explicat poët. astron. 2, 34. Excaecatus ob vitiatam Meropen & de insula Chio ejectus, *existimatur Lemnum ad Vulcanum perveniisse, & ab eo quendam ducem, Cedalionem nomine accepisse* &c. *J. M. G.*

68. Ὅτε συστρατ. — μὴ θέλων] Legendum est, nisi vehementer fallor, ἅτε μὴ θέλων. *J. M. G.*

Ὅτε] Ἅτε legendum videtur. *F. G.* Recte, cumque Cl. *Gesn.* idem divinarit, cui multum tribuo, id potius habeo, quam *Pelleti* ὅτι θέλει. *J. F. R.*

71. Ὑπεζευγμένων] Subaudi ζώων, βοῶν, aut sim. *F. G.*

75. Πρόκωπον] Πρόκωπος idem est quod πρόσκωπος Grammaticis; sed τὸ πρόσκωπος magis placet. *F. G.*

Πρόκωπον] Cur *Gujet.* πρόσκωπον malit, non intelligo;

32. *Ultima Medea picta est zelotypia inflammata, pueros duos torvum adspiciens, & dirum quiddam animo agitans. Jam enim habet gladium. At miselli sedent ridentes, futurorum ignari, idque cum in manu videant gladium.*

32. *Haec omnia, judices, nonne, ut abducant auditorem, videtis, & ad spectaculum avertant, solumque eum qui dicit relinquant? Atque ego ista persecutus sum, non ut adversarium meum, audacem rati ac temerarium, qui difficilibus adeo rebus volens ipse se ingesserit, damnatum habeatis odio, atque in ipsa oratione destituatis: sed uti potius adjuvetis ipsi certamen, & connitentes, quantum ejus fieri potest, verba illius audiatis, perpensa animum operis difficultate. Vix enim vel sic potuerit, etiam si non judicibus vobis sed sociis utatur, non usquequaque indignus magnifico isto oeco putari. Quod vero pro adversario ista peto, nolite mirari; Ob amorem enim hujus oeci, quisquis est, qui in eo dicit, velim probari.*

Ὑστάτη δὲ ἡ Μήδεια γέγραπται, τῷ ζήλῳ ἀμηχανοῦσα, τὼ παῖδε ὑποβλέπουσα, καί τι δεινὸν ἐννοοῦσα· ἔχει γὰρ ἤδη τὸ ξίφος, τὼ δ' ἀθλίω καθῆσθαι γελῶντε, μηδὲν τῶν μελλόντων εἰδότε, ὑφ' ταῦτα ὁρῶντε τὸ ξίφος ἐν τοῖν χεροῖν.

Ταῦτα πάντα, ὦ ἄνδρες δικασταί, οὐχ ὁρᾶτε ὅπως ἀπάγει τὸν ἀκροατὴν, καὶ πρὸς τὴν θέαν ἀποτρέφει, μόνον δὲ καταλείπει τὸν λέγοντα; καὶ ἔγωγε διεξῆλθον αὐτὰ, οὐχ ἵνα τὸν ἀντίδικον ταλαιπωρῶν ὑποπτεύοντες, καὶ θρασὺν, εἰ τοῖς οὕτω δυσκόλοις ἑαυτὸν ἐκὼν φέρων ἐπέβαλε, καταγνῶτε, καὶ μισήσητε, καὶ ὅτι τῶν λόγων ἐγκαταλίπῃτε, ἀλλ' ἵνα μᾶλλον αὐτῷ συναγωνίσησθε, καὶ ὡς οἷόν τε καταμύοντες, ἀκούητε τῶν λεγομένων, λογιζόμενοι τῷ πράγματι τὴν δυσχέρειαν· μόλις γὰρ ἂν οὕτω συνθείη τὸ δικαστῇ, ἀλλὰ συναγωνισταῖς ὑμῖν χρησάμενον, μὴ πανταπάσιν ἀνάξιον τῆς οἴκοι πολυτελείας νομισθῆναι. εἰ δὲ ὑπὲρ ἀντιδίκου ταῦτα δέομαι, μὴ θαυμάσητε· ὑπὲρ γὰρ τοῦ τὸν οἶκον φιλεῖν, καὶ τὸν ἐν αὐτῷ λέγοντα, ὅστις ἂν ᾖ, βουλοίμην ἂν εὐδοκιμεῖν.

80; πρόκωπος enim *remex* est, ὁ πρὸς κώπῃ. *Thucyd.* I. c. 10. *Long. Past.* II. p. 41. ναῦν μικρὰν καθελκύσαντες, καὶ οἰκέτας προκώπους καθίσαντες, ubi frustra *Mollius* conjicit προκώπους forsan legendum. Noster T. I. *Contempl.* §. 1. ἀντλεῖν ἐκέλευσα ἢ πρόκωπον εἶναι. ibid. §. 7. ταύτης ἀεὶ ἐ πρόκωπος ὤν. Quum πρόκωπος sit, *promptus, strictus, nudus*, ut notum ex *Herodian.* VII. 6. 19. προσκαλοῦντες τὰ ξιφίδια — φανέντες, ἔχοντές τε αὐτὰ πρόκωπα, προσπεσοῦσιν. Ibid. c. 5. 10. ἔχων πρόκωπον τὸν δεξιὸν. *manu capulo admota.* Quinam vero Grammatici idem esse dicant, πρόκωπος & πρόκωπος, nescio; nisi quod male ap. *Poll.* I. S. 95. πρόκωπος *remex* legas, ubi πρύκωπος recte corrigunt Commentt. J. F. B.

ΜΑΚΡΟΒΙΟΙ. LONGAEVI.

Ὄναρ τί τοῦτο, λαμπρότατε Κοϊντίλλε, [a] κελευσθεὶς [b] προσφέρω σοι δῶρον, τοὺς μακροβίους, φάναι μὲ τὸ ὄναρ ἰδόντα, καὶ ἱστορήσαντα τοῖς φίλοις, ὅτε ἐτίθεσο τῷ δευτέρῳ σου παιδὶ τὄνομα· συμβαλεῖν δὲ οὐκ ἔχοντα, τίνας ὁ θεὸς κελεύει μοι προσφέρειν σοι τοὺς μακροβίους, τότε μὲ [c] ηὐξάμην τοῖς θεοῖς [d] ὅπως μήκιστον ὑμᾶς βιῶναι, σέ τε αὐτὸν, καὶ παῖδας τοὺς σούς· τοῦτο συμφέρειν νομίζων καὶ σύμπασι μὲ τῷ τῶν ἀνθρώπων γένει, πρὸ δὲ τῶν ἁπάντων αὐτῷ τε ἐμοὶ, καὶ [e] πᾶσι τοῖς ἐμοῖς. καὶ γὰρ καί μοί τι ἀγαθὸν ἐδόκει προσημαίνειν ὁ θεός.

1 SOmnio monitus hoc facere, o Quintille clariſſime, munus ad te defero Longaevos: *ſomnio*, *inquam*, quod olim vidi, cum nomen poneres filio tuo ſecundo, ac narravi amicis. Sed quod conjicere non poſſem, quosnam Longaevos tibi offerri Deus juberet: tum quidem vota Diis nuncupavi, ut quam longiſſime & tu vivas & tui filii; utile id eſſe ratus cum univerſo hominum generi, tum praeter caeteros & ipſi mihi & meis omnibus: etenim mihi quoque bonum quiddam praeſignificare videbatur Deus.

2. Re

a Κελευσθεὶς] Κελευσὰς *Fl.* b Προσφέρω σοι] Bene *P. B. J.* & cet Προσφέρωσι *H.* c Ηὐξάμην] Sic pleraeque. Εὐξάμην *Fl.* d Ἐπὶ μήκιστον] Sic *Fl.* & *B*1. 2. 3. Ἐπιμήκιστον *J.* Ἐπιμήκιστον junctim aliae. e Πᾶσι] Nil mut. Edd. neque Codd.

5. Συμβαλεῖν] Διαμφίσει, τοῦτο. *V.*

ΜΑΚΡΟΒΙΟΙ] Ante mortuum Demonactem ſcriptus videtur hic liber, quem, quo erat in eum favore, catalogo longaevorum non annumerare nefas duxiſſet. De eodem argumento ſcripſit etiam *Phlegon*, cujus liber extat. vide etiam Laevinum Lemnium *de occult. nat. mir.* & Merc. *Hiſt.* 1696. p. 317. & ſeqq. & alibi paſſim. *M. du S.*

1. Ὄναρ τι] Ex ipſa ſomnii commemoratione conjicit *Joh. Clericus* Bibl. Anc. & Mod. T. 22. p. 226. auctorem non eſſe Lucianum; ſed forte Ariſtidem, cujus ſuperſtitio nota eſt. Argumentum nimis imbecillum, quod vel ipſo primo libellorum Luciani refutetur. Caeterum legendum puto non ὄναρ τι, quod libros occupavit; ſed ὀνείρατι. *J. M. G.*

Ὄναρ] Pro κατ' ὄναρ, *per ſomnium*, frequens aliis, frequens Noſtro. T. I. *Tim.* §. 20. f. ὅτι μὴ ὕπαρ πλουτοῦσι. T. 2. *Gall.* c. 1. f. ὅρα ὅπως μὴ, ὄναρ πλουτῶν, λιμώττῃς ἀνιγρόμορφε. & vel centies alibi. Probe ſcivit hoc vir Doctiſſ. probe etiam meminit; quare igitur ὀνείρατι malit, neſcio; niſi quod τι forſan alibi non addat Noſter. De accentu V. Κοϊντ. vid. fin. huj. *Dial. J. F. R.*

Ὄναρ] In marg. verſionis *Geſnerianae* moneor, ut notas Clar. *J. Henr. Maji* inſeram, quas ille in *Diſſert.* ſuper hoc Luciani libello, Gieſſae Ao. 1724. defendente Doct. *J. Herm. Bennero*, nunc ibid. Profeſſore Clariſſ. edidit. Sed cum Bibliopolae ſerio monuere, curarem, ne ultra tertium tomum haec editio excurreret; ut utriusque petitioni aliquid dem, potiſſima ſaltem indicando, vel excerpendo, inſeram. Ὄναρ igitur *Majus* hic notat de *vero*, ἐνύπνιον de falſo dici, ex *Macrob.* ad Somn. Scip. I. 3. *Suid. Heliod.* & *Artemid.* Id vero diſcrimen haud eſſe perpetuum, ex *Luciani Somn.* aliisque recte probat. Dein phraſin ὄναρ κελευσθεὶς pro κατ' ὄναρ Noſtro adſerit ex *Pſeudom. Gall. Chronoſol. Theophyl. Ælian.* & *Ach. Tat. J. F. R.*

Ibid. Κοϊντίλλε] [Altercatio fuit inter Herodem Atticum & Quintillios fratres tum Graeciae praefectos (*Philoſtr.* p. 545. & 559.) ea autem coepta eſt circa annum Chr. CLXXI. Pythiaque CLXXXIX. eo anno celebrata; ſiquidem, referente *Philoſtrato* p. 545. l. c. nonnulli dicebant initium illius altercationis fuiſſe Pythiorum ſolemne, quod diverſo judicio concentum muſicum auſcultaſſent. Id enim Pythium ſolemne ad annum CLXXV, quo ſubſequens ſolemne CXC. celebratum, referri nequit; uti ex ſequentibus liquebit. *Philoſtratus* enim veram altercationis hujus cauſam enarrans ibi ſcribit, Herodem tyrannidis apud Imperatorem, Quintilliorum literis accuſatum: poſtea ipſum atque adverſarios Imperatorem, tum in Pannonia bellum gerentem, & Sirmii degentem, adiiſſe; atque coram eo cauſſam egiſſe (558. A.) vivente adhuc *M. Aurelii* uxore, ac filiola adhuc balbutiente, (& modo trienni p. 561.) 558. D. Jam vero Fauſtina A. C. CLXXV. ſub hiemem obiit; atque paulo poſt Marcus epiſtolam ad Herodem ſcripſit, in qua cum de belli hibernis verba feciſſet, in quibus tum erat, & uxorem defleviſſet *recens mortuam*, addebat λόγον pro judicio, quod ante adverſus eum in Pannonia

2. Re autem mecum conſiderata, in cogitationem veni, vero eſſe ſimile, Deos, quum viro doctrinae ſtudiis operato haec imperent, jubere, de arte tibi *mea* aliquid ut offeram. Hunc igitur auſpicatiſſimum ratus nataliciorum tuorum diem, dono tibi eos, qui ad longam ſenectutem perveniſſe, cum ſana mente & corpore integro, memorantur. Etenim duplex quaedam tibi utilitas ex hoc libello naſcatur: hinc animus alacris & bona ſpes, fieri poſſe ut ipſe quoque vivas quam diutiſſime, hinc quaedam *petita* ab exemplis diſciplina, ſi cognoſcas, ut quique maxime & corporis ſui & animi curam geſſerit, ita ad longiſſimam ſenectutem, cum valetudine integra, perveniſſe.

Σκεπτόμενος δὲ κατ' ἐμαυτὸν, εἰς σύνοιαν ἦλθον, εἰκὸς εἶναι τοὺς θεοὺς, ἀνδρὶ τὴν παιδείαν ἔχοντι ταῦτα προστάττοντας, κελεύειν τί προσφέρειν σοι τῶν ἀπὸ τῆς τέχνης. ταύτῃ οὖν αἰσιωτάτῃ νομίζων τῇ γε τῶν σῶν γενεθλίων ἡμέραν, δίδωμί σοι τοὺς ἱσοημέρους εἰς μακρὸν γῆρας ἀφικέσθαι ἐν ὑγιαινούσῃ τῇ ψυχῇ, καὶ ὁλοκλήρῳ τῷ σώματι. καὶ γὰρ ἂν καὶ ὄφελος γένοιτό τί σοι ἐκ τοῦ συγγράμματος διπλοῦν. τὸ μὲν εὐθυμία τις, καὶ ἐλπὶς ἀγαθὴ, καὶ αὐτὸν [f] ἐπιμήκιστον δύνασθαι βιῶναι. τὸ δὲ διδασκαλία τις ἐκ παραδειγμάτων, εἰ ἐπιγνοίης ὅτι οἱ μάλιστα ἑαυτοῦ ἐπιμέλειαν ποιησάμενοι κατά τε σῶμα, καὶ κατὰ ψυχὴν, ὅτοι δὲ εἰς μακρότατον γῆρας ἦλθον, σὺν ὑγείᾳ παραλεῖ.

Né-

[f] Ἐπιμήκιστον] Sic pleraeque. Ἐπὶ μήκιστον *Fl. B*1. ac 2.

nia tulerat (p. 562. coll. cum 560. D.) *J. Maſſon.* Exc. ined.] Graeciae Praefecti erant ſub *M. Aurelio* Clariſſimi fratres *Quintilii*, quorum inter ceteros meminit *Lamprid.* in Commodo c. 4. quem vide, & in eum *Caſaub.* not. De fratre tam Charo nihil habere Lucianum, miror. Horum alter conſul fuit Anno C. 177. alter 180. Prior etiam anno 159. V. etiam *Dion. Caſſ.* L. LXXII. p. 819. & not. ad *Philoſtr.* l. c. Κωτίλλιοι vulgo ſcribitur. Ed. poſtrema ex Mſ. Κυντίλιοι habet. *Cardianum* & *Maximum Dio* nominat l. c. Pro Cardiano *Wottonus* p. 251. *Sext. Q.* Condianum vocari debere docet. *M. du S.*

Κυϊντίλλος] De hujus nominis formatione plura *Majus* & *Bennerus* Diſſ. dicta, qui demonſtrant *Quintillus* & *Quintilius* non diſcrepare; ſed quia nimis multa, & *Solanus* potiſſima jam dixit, non inſero. *J. F. R.*

2. Προσφέρωσι δῶρον] Προσφέρω σοι δῶρον. *Th. M.*

Προσφέρωσι δῶρον] Libros etiam diebus natal. aliaque occaſione donari ſolitos, ex Lucian. Cronoſ. *Iſocr.* ad Demon. obſervat Cl. *Majus.* *J. F. R.*

3. Ὅταν ἴδωσι] Sic *Alciphr.* III. Ep. 10. *Theophr.* char. c. 3. & 16. Et Latini: *Somnium videre.* *J. H. Majus.*

4. Ἐτίθεσο τῷ δεξιῷ] Nominalibus filii tui ſecundo geniti. *F. G.* Vid. *Elſn.* ad Evang. *S. Luc.* I. 62. *J. F. R.*

5. Συμβαλεῖν] *Divinando adſequi.* De qua ſignif. leg. Cl. *Jac. Elſn.* ad Evang. *Luc.* 2. 19. qui nec praeſentem Auctoris locum indictum praetermiſit. *J. H. Maj.*

6. Ὁ Ζεὺς] *Homer.* Il. A. 63. — καὶ γὰρ τ' ὄναρ ἐκ Διός ἐστιν. Et ex illo *Plin.* I. Ep. 18. *Syneſ.* initio Lib. de Inſomniis. *J. H. Majus.*

12. Πᾶσι] Utique ſcriptum hoc circa *M. Aurelii* extrema neceſſe eſt. Vid. not. ad Ἀλεξ. c. 56. *M. du S.*

17. Ἀπὸ τῆς τέχνης] Scil. *litterarum*, ut recte appinxit *Ant. Aemilius* Aquenſis in nott. Mſſ. & res clamat ipſa. *J. H. Majus.*

20. Ἐν ὑγιαινούσῃ τῇ ψυχῇ] *Juven.* X. 356. *Orandum eſt, ut ſit mens ſana in corpore ſano.* *M. du S.*

24. Αὐτὸν] Ita dedi pro vulgato αὐτὸν, quod ut ſaepiſſime feci, ita ne monerem quidem; niſi Cl. *Majus* id animadverti juſſiſſet, qui de αὐτὸν pro ἑαυτὸν ſuadet videndum *Euſtath.* ad Il. E. p. 522. Ed. Roman. & Cl. *Hemſterhuis* ad Dial. Luciani p. 23. ubi indicat, nihil hoc leviculo errore in Luciano aliisque frequentius. *J. F. R.*

Ibid. Ἐπιμήκιστον] Cl. *Majus* in Diſſert. ſuper hoc *Dial.* duplici nomine reprehendit *Stephanum*, quod ἐπὶ μήκιστον rectius diſcretim ſcribi, & χρόνον intelligi conjiciat. Ego, etſi μήκιστον adverbii vice fungi, *Majo* concedam, immeritam tamen alteram cenſuram exiſtimo. Nam licet & alia ſic juncta invenias, ut ἐπιδιώτερον & ſimilia; eadem tamen in Edd. veteſtiſſimis diſjuncta reperias, ut jam notavimus in variantt. lectt. & in ἐκποδών, quod & ἐκ ποδὸν ſcribitur, non ſemel vidimus. Talia connectuntur, ſeparantur, pro arbitrio deſcribentis, & de his litigare non majoris eſt momenti, quam ſi ambigas *priusquam*, *antequam*, *quomodo*, & ſexcenta ſimil. junctim an ſeparatim ſint exaranda. Quod vero *Majus* pro argumento adſumat, etiam *Amſtelodamenſ.* edit. ἐπιμήκιστον jungere, id nihil omnino ad rem facit, ex hac enim omnium vitioſiſſima & noviſſima, de vetere orthographia nihil recte concluditur. Nobis placeret analogiam ſequi, & *Fl.* lectionem ſervare, niſi jam alibi ἐπιμήκιστον edi paſſi ſimus. Vid. *Gymn.* c. 26. pr. & recte notantem *Hemſterh.* ad *Dial. Mort.* VI. 5. quo vetuſtiores ſint membranae, eo magis talia ſeparare; ſed nihil referre, utrovis more ſcribas. Ita & ὁτιμάλιστα & ὅτι μάλιστα pro-

Νέστορα μὲν οὖν τὸν σοφώτατον τῶν Ἀχαιῶν ὅτι τρεῖς καὶ γενεὰς Ὅμηρος λέγει, ὃν συνίστησιν ἡμῖν γεγυμνασμένον ἄριστα καὶ ψυχῇ καὶ σώματι. καὶ Τειρεσίαν δὲ τὸν μάντιν ἡ τραγῳδία μέχρις ἓξ γενεῶν φησὶ ζῆσαι λέγει. πιθανὸν δ' ἂν εἴη ἄνδρα θεοῖς ἀνακείμενον, [a] καὶ καθαρωτέρᾳ διαίτῃ χρώμενον τὸν Τειρεσίαν, [b] ὅτι μήκιστον βιῶναι.

Καὶ γένη δὲ ὅλα μακρόβια ἱστορεῖται διὰ τὴν δίαιταν, ὥσπερ Αἰγυπτίων οἱ καλούμενοι ἱερογραμματεῖς, Ἀσσυρίων δὲ καὶ Ἀράβων οἱ ἐξηγηταὶ τῶν μύθων· Ἰνδῶν δὲ, οἱ καλούμενοι Βραχμᾶνες, ἄνδρες ἀκριβῶς φιλοσοφίᾳ σχολάζοντες, καὶ οἱ καλούμενοι δὲ μάγοι, γένος τοῦτο μαντικὸν, καὶ θεοῖς ἀνακείμενον, καὶ τε Πέρσαις, καὶ Πάρθοις, καὶ Βάκτροις, καὶ Χωρασμίοις, καὶ Ἀρείοις, καὶ Σάκαις, καὶ Μήδοις, καὶ παρὰ πολλοῖς ἄλλοις βαρβάροις ἐρρωμένοι τέ εἰσι, καὶ πολυχρόνιοι, διὰ τὸ μαγεύειν διαιτώμενοι καὶ αὐτοὶ ἀκριβέστερον.

3. Itaque Neſtorem, Achivorum ſapientiſſimum, ad tria ſaecula extendiſſe *aetatem*, Homerus narrat, quem proponit nobis corpore pariter atque animo exercitatum optime: Tireſiam vero vatem ad ſex usque ſaecula produxiſſe *vitam* ait Tragoedia. Probabile autem fuerit, virum Diis dicatum, & puriore uſum victu, Tireſiam, vixiſſe longiſſime.

4. Commemorantur autem genera quoque hominum integra longaeva propter victus rationem fuiſſe, ut Aegyptiorum, qui ſacri ſcribae vocantur; Aſſyriorum autem & Arabum, qui interpretes fabularum; Indorumque, qui vocantur Brachmanes, viri in ſolidum vacantes philoſophiae; & qui dicuntur magi, genus hominum fatidicum & dicatum Diis, apud Perſas, & Parthos, & Bactros, Choramiosque, & Arios, atque Sacas, & Medos, Barbaros denique multos alios, valentes ſunt ac longaevi, cum ob magiae exercitium exquiſitiore vivendi ratione ipſi quoque utantur.

5. Jam

a Καὶ] Omittit *Fl.* & punctum poſt ἀνακείμενον ponit. b Ἐπὶ μήκιστον] *Fl.* & *B1.* diſpeſcunt.

promiſcue invenimus, aliaque de quibus in praefatione forſan monebimus. *J.F.R.*

31. Ὅμηρος λέγει] Il. A. 250. *M. du S.* Addit Od. Γ. 245. *Majus*, & *Martial.* VIII. 6. *Goll.* XIX. 7. *Ovid.* Met. XII. *J.F.R.*

34. Ἐξ γενεῶν] V. *Spanh.* ad Callim. p. 638. *M. du S.* Ἐξ γενεῶν] Sex, ſeptem, immo novem duraſſe aetates Tireſiam, fabulae volunt. Lege *Phleg. Trallian.* c. 4. *Iſ. Tzetz.* ad *Lycophr.* p. 76. *Barneſ.* ad Eurip. Bacch. 175. *Barth.* ad Stat. Theb. IV. p. 1066. De varia notione vocabuli γενεᾶς vid. *J. Alb. Fabric.* Bibl. Gr. I. c. 30. §. 15. *Schmid.* ad *Matth.* XI. 16. *Euſtath.* Il. A. p. 97. & *Cenſorin.* c. 5. *J.H. Majus.*

35. Θεοῖς ἀνακείμενον] Verte: *religioſum, Diis devotum*, auctoritate *Pollucis* I. ſ. 20. Unde ſimul conſtat, quare ſtatim Noſter de magis ſcribat: γένος — θεοῖς ἀνακείμενον. *J.H. Majus.*

40. Ἱερογραμματεῖς] Vid. Cl. *H. Steph.* ad *Diod. Sic.* I. c. 16. No. 26. Et Conſultiſſ. *Trotz.* Diſſert. de ſcribis, *Hugoni* de prim. ſcrib. orig. adnexam. Multa quoque Cl. *Majus* in diſſert. ſaepe dicta hic adfert ex *J. Guil. Steinbeilii* nott. Mſſ. ad *Heliod.* II. 28. p. 109. Magicasque in horum libris diſciplinas traditas fuiſſe, item de arte conjectandi atque amuletis. Sed nimia quam ut inſerantur. *J.F.R.*

Ibid. Ἀσσυρ. δὲ καὶ Ἀρ. οἱ ἐξηγηταὶ τῶν μύθων] Hi enim aeque ac Chananaei & Idumaei, fabulatores nuncupantur, quod parabolice ſolerent diſputare, ut ex *Theodoreto* in Baruchi c. 3. notat *Bern. Aldrete* in *Antiguedades de Eſpanna* &c. qui h. l. Luciani proferens ἐξηγητὰς *doctores*, *commentatores*, *gloſſularios* exponit; qua ratione opus haud eſt receptam ſollicitare lectionem, & pro μύθων ſubſtituere μυστῶν, cum *J. Clerico* comment. ad *Geneſ.* V. 27. p. 46. in primis cum conſtet, ipſa rerum & naturalium & ſacrarum myſteria fabulis cooperta fuiſſe ap. Orientales. *J.H. Majus.*

42. Ἑκατονταέτεις] Centum annos vivere modicum eos putaſſe, ex *Ambroſ.* p. 59. Centum quinquaginta ordinarium, ex *Palladio* de Gentib. Ind. & Brachmanib. p. 3. probat Cl. *J.H. Majus.* *J.F.R.*

43. Μάγοι] Magorum Aegypti longaevorum meminit *Iſocr.* Buſir. p. 534. & Phoeniciae in *Olympiodori vita* Platonis p. 587. Adde *Plin.* hiſt. nat. XXV. 2. Haec ex *Majo*, cetera omitto. *J.F.R.*

50. Ἔθνη ὅλα μακρόβια] Sic *Homeritae* μακρόβιοι dicti ap. *Phot.* cod. 64. p. 38. *Hyperborei*, teſte *Plinio* IV. 12. *Numidae*, fide *Appian.* p. 64. *Arcadum* Reges. vid. *Cenſor.* c. 5. *Serv.* ad Æn. VIII. *Britanni* ſenium anno CXX. inchoantes, *Pluſ.* de placit. philoſ V. 30. *Cyrnaei*, *Steph. Byz.* in Κύρνος, aliique ap. *Gurtler.* origg. mundi I. c. 20. §. 7. *Eſſeni* olim inter Judaeos, quos ob frugalem vitam centeſimum ut plurimum annum exceſſiſſe ſcribit *Joſephus* de bello Jud. L. 2. p. 729. Ed. *Gr. Baſ.* fuitque illis potus ὕδωρ συμμετρίων, ſc-

5. Jam vero gentes etiam totae diutiſſime vivunt, ut Seres referunt ad trecentos usque annos vitam proferre, cujus longae ſenectutis cauſſam alii aëri, terrae alii imputant, alii vero etiam rationi victus; aquam enim bibere univerſam gentem, ajunt. Athotes etiam ad triginta & centum annos vivere literis proditum eſt; & Chaldaeos ſupra centum annos fertur vivere, hos etiam pane hordeaceo uti, acuti viſus remedio: quibus nempe dicant ob talem victum reliquos etiam ſenſus ſupra reliquos homines vigere.

Ἤδη δὲ καὶ ἔθνη ὅλα μακροβιώτατα, ὥσπερ Σῆρας μὲν ἱστοροῦσι μέχρι τριακοσίων ζῆν ἐτῶν. οἱ μὲν τῷ ἀέρι, οἱ δὲ τῇ γῇ τὴν αἰτίαν τῶν μακρῶν γήρως προτιθέντες, οἱ δὲ καὶ τῇ διαίτῃ. ὑδροποτεῖν γὰρ φασι τὸ [c] ἔθνος σύμπαν. καὶ Ἄθωτας δὲ μέχρι τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ἐτῶν βιῶν ἱστόρηται, καὶ τοὺς Χαλδαίους ὑπὲρ τὰ ἑκατὸν ἔτη βιῶν λόγος. τούτους μὲν καὶ κριθίνῳ ἄρτῳ χρωμένους, ὡς ὀξυδορκίας τοῦτο φάρμακον· οἷς γε φασὶ διὰ τοιαύτην διαίταν, καὶ τὰς ἄλλας αἰσθήσεις ὑπὲρ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους ἐρρωμένας εἶναι.

6. Sed haec de longaevis & generibus hominum & gentibus, quos longiſſimo durare tempore ajunt, partim propter terram & aërem, partim propter rationem victus, partim propter utrumque. Aequum autem eſt, ut facilem tibi ſpem injiciam, narrando, in omni ſolo, in aëre omni, lon-

Ἀλλὰ ταῦτα μὲν περί τε τῶν μακροβίων γενῶν, καὶ τῶν ἐθνῶν, ἃ τινά φασιν ὡς ὀλιγίστου διαγίγνεσθαι χρόνου. οἱ μὲν διὰ τὴν γῆν, καὶ τὸν ἀέρα, οἱ δὲ διὰ τὴν διαίταν, οἱ δὲ καὶ δι' ἄμφω. ἐγὼ δ' ἂν σοι δικαίως τὴν ἐλπίδα ῥᾳδίως παρέχοιμι, ἱστορήσας ὅτι καὶ κατὰ πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ κατὰ πάντα ἀέρα, μακρόβιος

ε Ἔθνος] Sic *Fl.* &c. praeter *J.* quae γένος cum *Graev.* Γένος etiam marg. *Aldi.*

ſecundum *Philonem Judaeum* de vit. contempl. p. 894. quod mox Noſter de Seribus etiam refert. Excerpſi ex Differt. Cl. *Maji*, nonnulla omittens. *J. F. R.*

51. Σῆρας] De his dicenda praeripuit *G. H. Urſinus* Differt. miſcellaneis paternis adnexa, p. 360. ſeqq. *J. H. Majus.*

Ibid. Τριακοσίων] Geographus Graecus incertus in Antiq. orb. deſcript. ita de Seribus p. 4. Θνήσκουσι δὲ παῖδες ἕκαστοι ἐκατὸν ἔτων, καὶ ἕκαστοι ὑπὲρ ἑκατὸν ἔτων. *J. H. Majus.*

52. Οἱ μὲν τῷ ἀέρι &c.] Vid. *Amm. Marcel.* L. XVI. & XXVII. Addatur *Hippocratis* Liber de aëre, aquis & locis, & *H. Meibomii* epiſt. de Longaevis ad Sereniſſ. ducem *Auguſtum* Brunsvic. *J. H. Majus.*

54. Ὑδροποτεῖν γάρ φασι τὸ ἔθνος] Mſ. γένος ut paulo ante γένη ὅλα μακρόβια. totae gentes. Sic apud Latinos *genus* frequenter pro populo. *Velox genus* apud Florum de Gallis, & alibi, quin & interdum accipitur pro genere humano, ut docti viri ad *Senecam* Tragicum notarunt. *J. G. G.*

Ὑδροποτεῖν] Theae uſum huic genti hodieque familiarem reſpexiſſe videtur; quamvis non invitus conceſſerim, hac voce vulgo abſtinentiam a vino tantum deſignari. *M. du S.*

55. Καὶ Ἄθωτας] *Plin.* VII. 2. eos qui in Atho monte habitant, centenis quadragenis vivere; teſtis eſt. Mirum, ſi Noſter hic in mendo non jacet, ac pro Ἄθωτας, legendum Ἀθώους. Ita enim *Steph. Byzant.* in Ἄθως. τὸ τοπικὸν Ἄθωος, χωρὶς τοῦ ι, καὶ Ἄθωνς τοὺς ἐνοικοῦντας. *J. H. Majus.* Cetera omittere cogor. *J. F. R.*

57. Χαλδαίους] Ecce, quam adcurate magos a Chaldaeis ſejungat, quod & *Strabo* XVI. p. 723. & *Curt.* V. 1. fecere; illi enim ſacris operabantur, *aruſpicum fratres* ideo ab *Arnobio* L. IV. p. 134. dicti: hi aſtrologiae vacabant. V. *Th. Gale* ad *Jamblich.* de myſt. p. 287. & *Cleric.* indice ad *Stanl.* Hiſt. Philoſ. Orient. voce *Magus.* *J. H. Majus.*

59. Ὀξυδορκίας — φάρμακον] Vir inſignis *J. Clericus* art. crit. part. 2. ſ. 1. c. 12. §. 9. ambiguam hanc ait conſtructionem, quia ſignificat *medicamentum, quo perſpicaciores fiant*, non quo dematur perſpicacia; recte quidem, ſed mens Noſtri ex ſeqq. ſatis perſpicitur, & eod. modo *Diod. Sic.* ἀλυσιτελίας φάρμακον nominat L. I. c. 25. *J. H. Maj.* Omitto quae addidit de medio voc. φάρμακον ſignificatu, ſatis noto; ſed ad conſtructionem reciprocam nihil faciente, quae in genitivo potius latet, de cujus conſtructione ambigua ſatis egi in libello *de Ambigg.* ut: *caedes, vulnus illius*, in utramque partem, &c. Adde hic potius *Diod. Sic.* 3. c. 3. ſ. καὶ τὴν τῶν Αἰγυπτίων ἀποικίαν, quod & ibi plane oppoſito more, quam alias exponendum, nempe *colonias in Aegyptum deductas.* *J. F. R.*

βιοι γεγόνασιν ἄνδρες, οἱ γυμνασίοις τοῖς [a] καθήκουσι, καὶ ἀφθίτῳ τῇ ὑπηνεμιοτάτῃ πρὸς ὑγίειαν χρώμενοι.

gaevos fuisse viros, exercitationibus convenientibus, & aptissima ad sanitatem victus ratione usos.

Διαίρεσιν δὲ τοῦ λόγου ποιήσομαι τὴν πρώτην κατά γε τὰ ὑπηνεμιώματα τῶν ἀνδρῶν· καὶ πρῶτον γέ σοι τοὺς βασιλικοὺς καὶ [b] στρατηγικοὺς ἄνδρας ἱστορήσω, ὧν ἕνα [c] καὶ εὐσεβεστάτη μεγάλου θειοτάτου αὐτοκράτορος τύχη εἰς τὴν τελεωτάτην ἀγαγοῦσα τάξιν, εὐηργέτηκε τὰ μέγιστα τὴν οἰκουμένην τῶν ἑαυτοῦ· οὕτω γὰρ ἂν ἀπιδὼν καὶ σὺ, τὸ μακροβίων ἀνδρῶν πρὸς τὸ ὅμοιον τὸ ἕξεως καὶ τὸ τύχης, ἑτοιμότερον ἐλπίσειας γῆρας ὑγιεινὸν, καὶ μακρὸν, καὶ ἅμα ζηλώσας, ἐργάσαιο σεαυτῷ τῇ ἀφθίτῃ μέγιστόν τε ἅμα καὶ ὑγιεινότατον βίον.

7. Distribuam vero orationem primo pro vitae generibus virorum, & initio quidem regii fastigii viros, aut exercituum duces, commemorabo (quorum uno etiam pia magni augustique Imperatoris nostri Fortuna in supremum ordinem evecto, maximum beneficium suo terrarum orbi tribuit). Sic enim respiciens tu quoque ad longaevorum similes habitus ac fortunas, senectutem sanam longamque speraveris facilius; simulque aemulatus eos, longissimam pariter atque saluberrimam tibi vitam *eadem servata* victus ratione paraveris.

Πομπίλιος Νομᾶς ὁ εὐδαιμονέστατος τῶν Ῥωμαίων βασιλέων, καὶ μάλιστα περὶ τὴν θεραπείαν τῶν θεῶν ἀσχοληθείς, ὑπὲρ ὀγδοήκοντα ἔτη

8. Pompilius Numa felicissimus Romanorum regum, & maxime circa Deorum cultum occupatus, supra octoginta annos vi-

a Καθήκουσι] Προσήκουσι marg. *A*1. b Στρατηγικοὺς] Στρατιωτικοὺς *Marcil.* Nil mut. Edd. c Καὶ] Ἡ *Marc.* καὶ postea posito. Non addicunt libri.

73. Τὴν πρώτην] *Aemil.* in nott. Mss. τὸν πρῶτον hic adverbii more accipiendum recte docet &c. *J.H.Maj.*

75. Τοὺς βασιλικοὺς καὶ στρατηγικοὺς ἄνδρας] Τοὺς βασιλικοὺς καὶ στρατιωτικοὺς ἀνδ. *Th.M.*

Ibid. Βασιλικοὺς] Eos Noster innuit, qui aut regio sanguine orti, aut regiam dignitatem adepti fuere. Sic *de Salt.* c. 64. βασιλικός τις ἀνθρωπος. Vid. *Raphel.* ex *Polyb.* ad *Joan.* IV. 46. & *Perizon.* ad *Aelian.* II. 20. p. 100. *J.H.Maj.* Adde notam *L. Bos* ad *Salt.* l. d. *J.F.R.*

76. Ὧν ἕνα καὶ εὐσεβεστάτη] Ὧν ἕνα ἡ εὐσεβεστάτη καὶ μεγ. *Th.M.*

Ὧν ἕνα] Vixit *M. Aurelius*, de quo haud dubie hic sermo est, annos LIX. cum haec scriberet Lucianus, annum agebat circiter. . . *M. du S.*

Ὧν ἕνα] Quis ille *unus*? Neglectum hoc a commentatoribus. Forte *Avidius Cassius* erit strenuus sub M. Antonino Philosopho belli dux. Vel potius *Claudius Pompejanus* gener M. Antonini, qui πρισσότατος vocatur ab *Herodiano* I. 6. addente, ejus dicta ipsum Commodum reveritum fuisse. Et haec vivente ac florente adhuc illo *uno* scripta sunt, quem divellit ab Imperatore Noster, ejusque favore ad supremam dignitatem evectum fuisse scribit. (Cetera quae *Majus* ex *Steinheilo* suo inseruit, addere non licet.) *J.H.Maj.*

Ibid. Καὶ εὐσεβεστάτη] Mallem cum *Marcil.* ἡ εὐσεβεστάτου τύχη, *benignissimam* fortunam, quia εὐσέβεια quandoque *benignum*, *clementem*, denotat. v. *G. Cuper.* append. ad *Hom.* apotheosin p. 286. f. Nisi potius legend. ὧν ἕνα ἐ εὐσεβεστάτου ἡ μεγάλη. Porro αὐτοκράτορος τύχη est periphrasis pro *imperator fortunatissimus*. Vid. *Vechn.* Hellenolex. L. 2. c. 8. *Sciopp.* ad carm. *Priap.* p. 39. *Phil. Carolum* ad Gell. p. 355. *Muretum* var. lect. III. 4. *J.H.Maj.* Sed quid si solo καὶ transposito sanetur locus? *J.F.R.*

77. Εὐσεβεστάτη μεγάλη] Potest fieri ut hoc nomen speciatim ad *Antoninum Pium* respiciat. Nihil tamen prohibet, quin hic periphrasin esse dicamus tralaticii tituli, *Pius*, *Felix*, *Augustus*. Nam cum μεγάλη τύχη ei tribuitur, potest quidem locum habere illa itidem usitata ratio, qua Fortunam Imperatoris pro ipso Imperatore poni constat; sed neque est, quod impediat, quin ad illam Felicis appellationem referatur. Θειότατον, de vivo acceptum, respondere Augusto, non est dubitandum. Nempe non versamur hic in Plutarcho aliquo aut Dione, qui Romanarum rerum, quas accurate norunt, servant etiam certa nomina: sed in Sophista, quem alias quoque multum sibi indulgere in his novimus, qui ἄρμοσιν dicat Praefidem provinciae, qui νουμηνίαν μεγάλην Kalendas Januarias &c. Verbo, qui non Graecis commendare Romana, sed Romanis Graeca studeat. *J.M.G.*

81. Ἕξεως] *Habitudo corporis* hic videtur notari, dicit *Æmil.* in not. Mss. nec repugnamus. *J.H.Majus.*

86. Ὁ εὐδαιμονέστατος] Nullum enim bellum gessit, con-

vixiſſe memoratur. Servius Tullius, rex & ipſe Romanorum ſupra octoginta itidem vixiſſe refertur. Tarquinius vero ultimus Romanorum rex, exul Cumis cum ageret, ultra nonageſimum annum firmiſſima valitudine dicitur perveniſſe.

9. Hi Romanorum reges, quibus adjungam reliquos etiam reges longam ſenectutem adeptos, & unius cujusque ſtudia. In fine autem Romanos adſcribam reliquos, qui ad longiſſimam ſenectutem pervenere, additis etiam, qui in reliqua Italia diutiſſime vixerunt. Digna enim literis ratio refutandi eos, qui iſtum aërem criminantur, hiſtoria. Quo meliorem nos quoque ſpem habemus, rata futura vota noſtra, ut in longiſſimamque & pinguem ſenectutem per-

κοσία ἔτη βεβιωκέναι ἱστορεῖται. Σέρβιος δὲ Τύλλιος Ῥωμαίων καὶ ὅτος βασιλεὺς, ὑπὲρ τὰ ὀγδοήκοντα ἔτη καὶ αὐτὸς βιώσας ἱστορεῖται. Ταρκύνιος δὲ ὁ τελευταῖος Ῥωμαίων βασιλεὺς, φυγαδευθεὶς, καὶ ὑπὸ Κύμης Δαρδανίων, ὑπὲρ τὰ ἐνενήκοντα ἔτη λέγεται γεγηρακέναι βιῶσαι.

Οὗτοι μὲν οὖν Ῥωμαίων βασιλεῖς, οἷς συνάψω καὶ τοὺς λοιποὺς βασιλέας, τοὺς εἰς μακρὸν γῆρας [d] ἀφικομένους, καὶ τὰ ὑπηδεύματα ἑκάστου. ὑπὸ τέλει δέ σοι καὶ τοὺς λοιποὺς Ῥωμαίων, τοὺς εἰς μήκιστον γῆρας ἀφικομένους προσαναγράψω, προθεὶς ἅμα καὶ τοὺς κατὰ τὴν λοιπὴν Ἰταλίαν ὑπὸ πλεῖστον βιώσαντας. ἀξιόλογος γὰρ ἔλεγχος ἡ ἱστορία τοὺς ἀφθόνως περιφερομένους τὸν ἐνταῦθα ἀέρα, ὥστε καὶ ἡμᾶς χρηστοτέρας ἔχειν τὰς ἐλπίδας, τελείους ἡμῖν τὰς εὐχὰς ἔσεσθαι πρὸς τὸ εἰς μήκιστόν τε καὶ λιπαρὸν, τὸ πάσης

[d] Ἀφικομένους] Καὶ μετ' αὐτοὺς inſerit *Fl.*

91. Αὐτὸς βιώσας ἱστορεῖται] Ἀντὶ τοῦ βιῶσαι. Participium pro infinitivo. *G.*

contentus domi res ſuas agere, & ſacra in ordinem cogere. *J. H. Majus.*

88. Ὀγδοήκοντα] Conſentit *Plutarch.* in vita ejus p. 74. Tres & quadraginta annos regnaſſe, vult *Livius* I. 21. ac *Eutrop.* I. 2. Quadraginta vero & unum, *Paulus Diac.* I. pag. 42. & *Caſſiod.* in Chronico, p. 1322. *J. H. Majus.*

89. Σέρβιος δὲ Τύλλιος] Collige annos vitae ex imperii. *Dion. Halic.* IV. p. 242. quadraginta annis circumſcribit magiſtratum ejus. *Liv.* I. 48. adjicit quatuor annos cum *Eutr.* I. 6. & *Sext. Rufo* Breviar. p. 3. Ex quibus emendandi *Paulus Aquilegienſis* diaconus L. I. p. 44. Et *Caſſiod.* l. d. annos 33. tantum tribuentes. *J. H. Majus.*

94. Ἐνενήκοντα] Conſentit *Dion. Halic.* VI. p. 358. *J. H. Majus.*

98. Καὶ τὰ ἑπτ. ἐπ.] Excidit hic pars magna ſententiae. *Fl.* quidem habet aliquid; ſcilicet καὶ μετ' αὐτοὺς, ſed nondum ſic expletur lacuna. *M. du S.*

5. Τὸν ἐνταῦθα ἀέρα] Hinc colligere licet, ſcriptum hoc Romae. *M. du S.*

Ibid. Ἐνταῦθα ἀέρα] De Romani coeli qualitatibus ſcripſerunt *Jo. Baptiſta Donus*, *Marcilius*, *Cognatus*, *Alex. Petronius*, & noſtra memoria *Jo. Maria Lancisius* in ampla Diſſert. edita Rom. 1711. qua ſalubritatem aëris iſtius adſtruit. *J. H. Majus.*

7. Τελείους — εὐχὰς] Curavimus excudi τελείας, ait *Majus.* Ego nondum. Vid. *ἀναγκαίου τροφῆς*, item *γυναικῶν σύνοδοι*, & ſimilia defenſa T. 2. *Amor.* c. 27. *J. F. R.*

8. Πρὸς τὸ εἰς μήκιστόν τε, καὶ λιπαρὸν τὸ πάσης γῆς, καὶ θαλάττης διεκπόντιον, γῆρας ἀφικέσθαι, τῇ ἑαυτοῦ οἰκουμένῃ βασιλεύοντα ἤδη, καὶ γήρασκοντα] Sic diſtinxit Benedictus, addita ineptiſſima verſione, *longiſſimam ac pleniſſimam tota terra marique dominantem ſenectutem, jamque in ſuo ſolo regnantem & ſeneſcentem aſſequuti.* Quid enim? an Lucianus, terſus ille & liquidus, dicit ſenectutem dominantem terra marique? Porro cur jam in ſuo ſolo regnat? an etiam ante regnavit in alieno? Nihilo melius prior Obſopoeus & *longiſſimam ac pleniſſimam tota terra marique dominantem ſenectutem, jamque in ſuis locis regnantem & ſeneſcentem conſequamur.* Fatue de ſe vel aſſequutis vel conſequentibus loquuntur uterque. Verte, ut clare ſonant verba, & ratio inculcat: *quo ad longiſſimam ac plenam ſenectutem veniat terra univerſa ac maris dominus, orbi ſuo imperans nunc jam ſenex.* Hoc enim intelligit votum, ut princeps, qui jam erat ſenex, maturam quoque adepturus eſſet ſenectutem. *J. G.*

Ibid. Λιπαρὸν, &c.] Ita hunc locum per inciſa diviſimus (uti & ego jam feci) qui ſine ſenſu vertebatur: vidit aliquid *Jac. Gronov.* in totam vero textus diſpoſitio-

σης γῆς καὶ θαλάττης δεσπότιν, γῆρας ἀφικέσθαι, τῇ ἑαυτῆ οἰκουμένῃ βασιλεύοντα ἤδη, καὶ γέροντα.

veniat terrae totius atque maris dominus, qui jam senex suum terrarum orbem regit.

Ἀργανθώνιος μὲν οὖν [a] Ταρτησίων βασιλεὺς, πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ἔτη βιῶναι λέγεται, ὡς Ἡρόδοτος ὁ λογοποιὸς, καὶ ὁ μελοποιὸς Ἀνακρέων· ἀλλὰ τοῦτο μὲν μύθοις τισὶ δοκεῖ· Ἀγαθοκλῆς δὲ ὁ Σικελίας τύραννος, ἐτῶν ἐνενηκοντα πέντε τελευτᾷ, καθάπερ Δημοχάρης καὶ Τίμαιος ἱστοροῦσιν· Ἱέρων δὲ ὁ Συρακουσίων τύραννος, δύο καὶ ἐνενήκοντα ἔτη γενόμενος, ἐτελεύτα νοσῶν, βασιλεύσας ἑβδομήκοντα ἔτη, ὥσπερ Δημήτριός τε ὁ [b] Καλατιανὸς, καὶ ἄλλοι λέγουσιν. [c] Ἀντέας δὲ Σκυθῶν βασιλεὺς,

10. Arganthonius ergo Tarteſſiorum rex quinquaginta & centum annos vixiſſe dicitur, ut volunt Herodotus hiſtoricus, & poëta Anacreon. Verum iſta quibusdam videtur fabula. Agathocles autem Siciliae tyrannus *cum eſſet* annorum quinque & nonaginta, mortuus eſt, ſicut Democharis ac Timaeus tradunt. Hiero Syracuſanorum tyrannus, duo & nonaginta annos natus morbo finiit vitam, cum ſeptuaginta annos regnaſſet, ut Calatianus Demetrius & alii perhibent. Anteas Scytharum rex, pugnans con-

a Ταρτησσίων] Ταρτησίων Edd. priores. *b* Καλατιανὸς] Ex emendat. *Selan.* & *Gujeti.* Καλλιτιανὸς Edd. priores. *c* Ἀντέας] Ἀτέας *J.* ſola, & marg. *A1.* quod verum credo.

ſitionem non penetravit, vidit quoque *Æmil.* in Mſ. monens: refer ad ἐλπίδας vel εὐχὰς. πρὸς τὸ ἀφικέσθαι τὴν δεσπότιν τῆ μακίστου. Ceterum phraſis λιπαρὸν γῆρας Homerica eſt, quam illuſtrat *Euſtath.* ad Odyſſ. Λ. p. 1676. *J. H. Majus.*

9. Δεσπότιν] *M. Aurelium* jam ſenem, paucos ante mortem annos, cum ad ſexageſimum vix perveniſſe tradatur. *M. du S.*

10. Ἑαυτῆ οἰκουμένῃ] Roman. denotat orbem, qui ſic paſſim vocatur ab Hiſtoricis, *Polyb.* VI. 48. *Zoſim.* II. 7. *Herodian.* V. 2. ab Oratoribus, *Libanio* Or. fun. in *Julian.* p. 290. & 366. *Athenag.* in Legatione pro Chriſtianis ſub init. ac p. 14. Adde Commentt. ad *S. Lucae* II. 1. Noſter paullo ante: τὸν αὐτοκράτορα οἰκουμένης. Imperatorem vero innuit *M. Aur.* Philoſ. ſub cujus imperio extremo ſcripſiſſe videtur hunc tractatum, eoque γήροντα eum adpellat &c. *J. H. Majus.*

12. Ἀργανθώνιος] *Herod.* I. p. 42. *M. du S.*

Ibid. Ταρτησσίων] Ita ex *Herodoto* emendandum fuit, pro Ταρτησίων, quod in omnibus Impreſſis reperio. *M. du S.*

Ταρτησσίων] Sic ſcribendum etiam probavit Cl. *Majus.* Ex *Plin.* III. 1. Ex *Steph. Byz. Arrian. Strab.* & *Appian. Al.* cui addit de ipſa Tarteſſo fuſe differentem *Aldrete*, L. III. c. 12. *Del Origen, y principio de la langua Caſtillana.* *J. H. Majus.*

13. Πεντήκοντα] Atqui *Herodotus*, quem auctorem adducit, CXX. tantum annos in Impreſſis hodiernis ait vixiſſe. *Anacreon* vero in fragm. CL. ei annos tribuit; *Val. Maxim.* VIII. 14. Octoginta annis patriam rexiſſe ait, cum ad imperium ſexaginta annos natus acceſſiſſet. Cujus rei certos eſſe auctores ait. Aſinium tamen Pollionem affert, qui eum CXXX. tantum annos impleviſſe commemorat. *M. du S.*

14. Ὡς Ἡρόδοτος] Sed qui CXX. annis vitam Arganthonii metitur, L. I. S. 163. ex quo *Cic.* de Senect. & *Valer. Max.* VIII. eundem annor. numerum 120. repetunt. *Bemer.*

15. Ἀνακρέων] Teſtes adducit non exempla, ne erres; quippe qui hic de regibus agat, non hiſtoricis aut poëtis. De Herodoti loco jam dictum eſt. Extat Anacreontis fragmentum Ed. *Steph.* p. 77. B. C. ubi CL. numerus reperitur. *M. du S.*

Ἀνακρέων] Od. 68. Adde *Strab.* & *Plin.* qui eundem annor. numerum tuentur. *Aſin. Pollio* centum & triginta annos ei tribuit. *Bemer.* Plura *Majus* ex *Phleg. Trall.* c. 4. additque: ipſum *Arganthonii* nomen habere quid ominis alludens ad עֶרֶשׁ עַתָּה, quod ſonat πολυχρόνιον, ex *Sam. Boch.* Geogr. Sacr. part. 2. L. I. c. 34. Adſcripſit *Bemer.* Trecentos ei aſſignat *Sil. Ital.* 3. 396. *Vinetus* malit ter quinos, ut ita Silio cum Anacreonte conveniat. *J. F. R.*

16. Ἀγαθοκλῆς] Senem vocat *Juſtin.* 23. 2. *Ael.* V. H. XI. 4. Non niſi 72. annos vixiſſe contendit *Diod. Sic.* in eclogis lib. XXI. *J. H. Majus.*

18. Δημοχάρης] Vid. *Voſſ.* de Hiſt. Gr. I. 11. p. 68. *Periz.* ad *Aelian.* III. 7. *Meurſ.* Biblioth. Att. T. X. Theſaur. Ant. Gr. *Gronov.* col. 1479. *J. H. Majus.*

Ibid. Τίμαιος] Meminit Noſter iterum infra, & *Schol.* ad Aſin. ac *Polyb.* XV. 33. p. 1003. Tauromeni in Sicilia natus, ſcripſit Athenis, *Plut.* de exſilio. p. 605. Vid. omnino *Diod. Sic.* princ. L. V. Sed quid in eo laudandum, quid reprehendendum, vid. *Longin.* de ſublim. S. IV. Conſule & *Voſſ.* & *Meurſ.* ad *Heſych.* Mileſ. p. 203.—4. *J. H. Majus.*

19. Ἱέρων] Nonageſimo obiiſſe anno teſtatur *Liv.* XXIV. 4. & *Val. Max.* VIII. 13. *J. H. Majus.*

22. Δημήτριος — Καλατιανὸς] Mendum eſt in nomi-

contra Philippum circa Iſtrum flumen cecidit, ſupra nonaginta annos natus. Bardylis rex Illyriorum ex equo dicitur pugnaſſe in bello contra Philippum, annos natus nonaginta. Teres Odryſarum rex, ut refert Theopompus, duorum & nonaginta annorum *cum eſſet*, obiit.

11. Antigonus Philippi F. Cocles, rex Macedonum, in Phrygia pugnans cum Seleuco & Lyſimacho, vulneribus multis confectus cecidit, annorum cum eſſet unius & octoginta, ut narrat, qui expeditionis illius ſocius fuit, Hieronymus. Etiam Ly-

μαχόμενος πρὸς Φίλιππον περὶ τὸν Ἴστρον ποταμὸν, ἔπεσεν ὑπὲρ τὰ ἐνενήκοντα ἔτη γεγονώς. [d] Βάρδυλις δὲ ὁ Ἰλλυριῶν βασιλεὺς, ἀφ' ἵππου λέγεται μάχεσθαι ἐν τῷ πρὸς Φίλιππον πολέμῳ, εἰς ἐνενήκοντα τελῶν ἔτη. Τήρης δὲ [e] Ὀδρυσῶν βασιλεὺς, καθά φησι Θεόπομπος, δύο καὶ ἐνενήκοντα ἐτῶν ἐτελεύτησεν.

Ἀντίγονος δὲ ὁ Φιλίππου ὁ μονόφθαλμος, βασιλεύων Μακεδόνων, περὶ Φρυγίαν μαχόμενος Σελεύκῳ καὶ Λυσιμάχῳ, τραύμασι πολλοῖς περιπεσὼν, ἐτελεύτησεν ἐτῶν ἑνὸς καὶ ὀγδοήκοντα, ὅσων ὁ συστρατευόμενος αὐτῷ Ἱερώνυμος ἱστορεῖ. καὶ Λυσί-

d Βάρδυλις] Sic omnes, praeter *J.* quae Βαρδύλλιος. quod etiam adſcript. marg. *A1. V2.* Βάρδυλος. *e* Ὀδρυσῶν] Ita marg. *A1. G. V2.* & *J.* Ὁ δρυσῶν reliquae.

28. Ἐνενήκοντα τελῶν ἔτη] Τελεῖ δὲ οἱ τοὺς Ἕλληνας, ἀντὶ τοῦ Ἕλλην ἐστί. τελεῖ δὲ καὶ τοὺς ἄνδρας, ἀντὶ τοῦ ἀνήρ ἐστι. τελεῖ δὲ καὶ εἰς ἑπτήκοντα ἔτη, ἀντὶ τοῦ ἑβδομήκοντα ἐτῶν ἐστι. ἔτος γάρ φασιν οἱ Ἀττικοί. *V.*

* Δὲ] Non aderat in Editis. Addidit *M. du S.*

mine hujus Demetrii: nullibi enim de Calliſta urbe, nec de hiſtorico illo Calliſtiano mentio facta eſt. Lege confidenter Καλατιανὸς, de quo *Dion. Halic.* περὶ συνθέσεως ὀνομάτων, *Diog. Laërt.* in Demetrio, ubi ait eum ſcripſiſſe de Aſia & Europa, L. 20. *Theocriti* Schol. ad Idyll. 1. ubi eum de Siciliæ rebus ſcripſiſſe patet, alii plures. Calatis vero ſeu Calatia (nam utrumque invenitur) urbs fuit Thraciæ ad Pontum Euxinum, de qua Scylax, Diodor. Strabo, Memnon, *Steph.* & alii. *J. P. a G.* Corrigendum Καλατιανός. Vide nos ad *Laërt.* *AE. M.*

Ibid. Καλαστιανὸς] Variant hic emendatorum ſententiæ. *Voſſius* Καλαντιανὸς legit, de Hiſt. Gr. 552. vide eundem de Poëtis Gr. ubi Καλατιανὸς, monente *J. de la Faye*, legitur. Et omnino apud *Diog. Laërt.* in Edd. *Steph.* ita ſcribitur. Vide *Men.* not. p. 131. & p. 13. A. B. Quod & ſequuti ſumus. In libris enim noſtris omnibus hic legebatur Καλαστιανός. De eo *Diog. Laërt.* p. 134. D. Vid. *Dion. Hal.* π. συνθ. Et *Steph. Byz. ant.* in Ἀττάκαρα. *M. du S.*

23. Ἀστὺς] Ἀστὺς nondum auſus ſum edere, etſi omnino ſic legend. credo cum doctiſſ. *Steinbeil.* id etiam in Differt. *Majo* probante ex *Plut.* Apopht. p. 128. & *de fort. Alex. ſerm.* p. 248. ac *Juſtin.* 3. 2. eundemque eſſe cujus epiſtolam ſatis Laconicam profert *Clem. Alex.* L. V. p. 561. licet Ἀστὺς ibi vocetur; nam & ibi quidam Codd. Ἀστὺς habent, ut monet Ed. Oxon. *J. F. R.*

26. Βάρδυλις] Ita plerique Impreſſi. *J.* Βαρδύλλιος. *V2.* Βάρδυλος. *M. du S.*

Βάρδυλις] Geminato λ. *Plut.* Vit. Pyrrh. p. 387. & in *Hellad.* Chreſtom. col. 955. Βράδυλλις, quod tamen in Βάρδυλλις mutandum. *J. H. Majus.*

28. Εἰς ἐνενήκοντα τελῶν ἔτη] Hoc eſt *nonagenarius*, ut recte Scholiaſta, & locutio τελεῖν εἰς ἄνδρας, quam adfert, exſtat ap. Noſtrum in *Fugit.* c. 12. *J. H. Maj.* Adde T. I. *Tim.* §. 20. τελεῖν ἐπὶ τὸ τίμιον. *J. F. R.*

29. Τήρης δὲ ὁ Δρυσῶν] Ὀδρυσῶν. *Th. M.*

Ibid. Ὀδρυσῶν] Uti legendum cenſuerant viri doctiſſimi Ὀδρυσῶν βασιλεὺς, ſic legitur in Mſ. ut tam foeda menda diutius non ſit toleranda. *J. G. G.*

Ὀδρυσῶν] Ita recte in *Veneta* utraque legitur, ut Ἐτ. Δ. IX. In reliquis prave ὁ Δρυσῶν. *M. du S.*

Ὀδρυσῶν] Firmat hanc lect. etiam *Majus*, Odryſarumque regem *Teren* nominari a *Xenoph.* Cyr. VII. p. 411. ἀλλὰ Τήρης τοῦ Ὀδρύσου ἀρχαῖος τοῖς. Firmavit *Palm.* ex *Thucyd.* L. 2. ac *Menag.* ad *Diog. Laërt.* L. 2. Ed. I. p. 62. E. Conjecerat etiam *Gujetus.* *J. F. R.*

30. Θεόπομπος] De hoc hiſtorico vid. commentt. ad *Longini* Sect. 43. *Meurſ.* ad *Heſych.* Mileſ. p. 185. *Periz.* ad Æl. III. 18. p. 223. *Voſſ.* de Hiſt. Gr. I. 7. De ejus opere Θαυμάσια inſcripto *Mauſſac.* Diſſ. Crit. p. 387. *J. H. Majus.*

32. Ἀντίγονος —— μονοφθ.] Unde & Cyclops cognominatus fuit. *Cael. Rhodig.* ant. Lect. XXI. 38. p. 838. *J. H. Majus.*

37. Ἱερώνυμος] Et miles, & legatus, & hiſtoricus fuit *Diod. Sic.* XVIII. p. 650. Antigoni legatum ad Eumenem fuiſſe diſcimus ex *Plut.* Eum. p. 590. Scripſiſſe de ſucceſſionibus tradit *Joſeph.* I. Adv. Apion. p. 1050.

σίμαχος δὲ Μακεδόνων βασιλεὺς ἐν τῇ πρὸς Σέλευκον ἀπώλετο μάχῃ, [a] ἔτος ὀγδοηκοστὸν τελῶν, ὡς ὁ αὐτός φησιν Ἱερώνυμος. Ἀντίγονος δὲ, υἱὸς μὲν ἦν Δημητρίου, υἱωνὸς δὲ Ἀντιγόνου τοῦ μονοφθάλμου, ἔτος τεσσαρα καὶ τεσσαράκοντα Μακεδόνων ἐβασίλευσεν ἔτη, ἐβίωσε δὲ ὀγδοήκοντα, ὡς [b] Μήδιός τε ἱστορεῖ, καὶ ἄλλοι συγγραφεῖς. ὁμοίως δὲ καὶ Ἀντίπατρος ὁ Ἰολάου μέγιστον δυνηθεὶς, καὶ ἐπιτροπεύσας πολλοὺς Μακεδόνων βασιλέας, ὑπὲρ ὀγδοήκοντα ἔτη ἔτος ζήσας, ἐτελεύτα τὸν βίον.

simachus Macedonum rex in praelio contra Seleucum periit annum agens octogesimum, ut idem ait Hieronymus. Antigonus filius Demetrii, Antigoni Coclitis nepos, quatuor & quadraginta annos imperavit Macedonibus, vixit autem octoginta, ut Medius refert, & scriptores alii. Sic etiam Antipater Iolai F. potentissimus vir, aliquot Macedoniae regum tutor, cum supra octoginta annos vixisset, vitam finiit.

Πτολεμαῖος δὲ ὁ Λάγου, ὁ τὸν καθ' ἑαυτὸν εὐδαιμονέστατος βασιλέων, Αἰγύπτου μὲν ἐβασίλευσε, τέσσαρα καὶ ὀγδοήκοντα βιώσας ἔτη, ζῶν δὲ παρέδωκε τὴν ἀρχὴν πρὸ [c] δυοῖν ἐτοῖν τὸ τελευτῆς τῷ Πτολεμαίῳ τῷ υἱῷ, Φιλαδέλφῳ δὲ ἐπίκλησιν, ὅστις [d] δεδέξαλο τὴν πατρῴαν βασιλείαν. ἀδελφῶν δὲ [e] Φιλέταιρος, πρῶτος μὲν ἐκτήσαλο τὴν ἐπὶ

12. Ptolemaeus Lagi, regum suae aetatis felicissimus, Aegypti regnum tenuit ad quartum & octogesimum vitae annum: idque duobus ante mortem annis tradidit Ptolemaeo filio, qui Philadelphi cognomen habuit, qui *solus* fratrum in paterno regno succesſit. Philetaerus, eunuchus, primus Per-

a Ἔτος] Εἰς ἔτος *Pell.* *b* Μήδιος] Sic omnes libri nostri. *c* Δυοῖν] Δύο *Fl.* *d* Δεδέξατο] Διδέξατο male P. *e* Φιλέταιρος] Ex emend. necessaria; nam Edd. priores: βασιλείων ἀδελφῶν. Φιλαιτέρου δὴ, πρ.

1050. centum & XL. annos a tergo posuisse Noster infra innuit. *J. H. Majus.* Immo de *successoribus* Alex. M. περὶ τῆς διαδόχων. Vid. *Voss.* de Hist. Gr. I, 11. I. *J. M. G.*

Ibid. Λυσίμαχος—ἔτος ὀγδοηκοστὸν] *Justinus* XVII. 1. *quatuor* & LXX. tribuit. LXX. tantum *App. Alex.* in Syr. p. 209. *J. H. Majus.*

45. Μήδιος] Scias, Medium notari Larissaeum, historicum, & cum Alex. M. militantem. *Strab.* XI. p. 509. Ἀντιγόνου φίλου *Plut.* in Demetr. p. 896. *J. H. Majus.*

46. Ἀντίπατρος ὁ Ἰολάου] Probo magis Opsopoeum vertentem *Antipater patre Iolao genitus*, quam Benedictum posteriora omittentem, ut apparet, quia & filium Antipatri Iollam vel Iolaum in historia Macedonica audierat. Nam licet id ita sit, & habuerit eo nomine filium, utique & potuit patrem eo nomine habuisse, quod in ejus nepote, filio suo renovavit. *J. G.*

53. Ζῶν δὲ] Idem asserit & *Plut.* 607, 2. sed de duobus Luciani annis, ad rem suam non facientibus, nihil habet. Quod ideo observo, quia, ni me memoria fallit, id inter eos qui de versione LXX. Interpretum litigant, controverti vidi. *M. du S.*

Ibid. Δυοῖν] Non sperno *Fl.* lectionem; nam δύο saepe indeclinabile est, ut T. 2. *Asin.* c. 9. δύο μηρῶν σπάσας. At si quis hoc aliter construendum velit, videat *Aesop* fab. 145. ἀλεκτόρων δύο μαχομένων. *Long. Past.* I. p. 33. δύο βοῶν, δύο καράτων, ταῖς δύο χερσὶ λαβόμενος. Noster rursus *Alex.* c. 53. σὺν δύο βιβλίοις. & 55. στρατιώτας δύο. 2. *Ver. Hist.* c. 37. δύο πλημμάτων. Iterum *Asin.* 12. δύο χόνδρους λαβοῦσα. *J. F. R.*

56. Ἀδελφῶν δὲ Φιλαίταιρος] Vide *Spanh.* 511. qui recte emendat. Prave enim antea in omnibus nostris libris legebatur Ἀδελφῶν. Φιλαίτερος δὴ, duplici, ut vides, mendo. *M. du S.*

Ibid. Φιλαίτερος] Quod si Illustr. *Spanh.* de Us. & praest. num. Diss. VIII. p. 511. ed. *Lond.* vel maxime non monuisset, mutandum hoc nominis in φιλέτους, tamen hoc ex *Strab.* XIII. p. 595. *Appian.* de bell. Syr. p. 209. aliisque constaret. *J. H. Majus.* Idem jam vidit *Almelov.* in Ed. *Amst.* eundem advocans *Spanh.* Adde supra scholion secundum ad *Tox.* & *Thucyd.* III. c. 82. No. 48. ubi recte editum φιλέταιρος, licet tres Codd. habeant φιλαίτερος. *J. F. R.*

57. Περὶ Πέργαμον ἀρχὴν] Ἡ περὶ Πέργαμον ἀρχὴ est ipsum imperium Pergamenum. Sic τὰ περὶ τὸ ἱερὸν, *templum*, in *Heliod.* VII. 11. p. 320. τὰ περὶ τὴν χώραν *regio*, ap. *Isocr.* in Areop. ab init. &c. *J. H. Maj.*

60. Ἄτταλος] De variis Pergamenor. regibus Attali nomen gerentibus, vid. magnum *Scalig.* can. Ilag. XIII. p. 320. 321. & Cl. *Cellar.* hist. antiq. p. 50. seq.

Pergami imperium peperit pariter ac tenuit, annos natus octoginta vitam cum morte commutavit. Attalus is, qui Philadelphi cognomen habuit, Pergamenorum & ipse rex, ad quem etiam Scipio ille Dux Romanus venit, annorum octoginta duorum cum esset, e vita discessit.

13. Mithridates Ponti rex, cognomine Conditor, Antigonum Coclitem fugiens in Ponto mortuus est, cum vixisset quatuor & octoginta annos, ut refert Hieronymus, & scriptores alii. Ariarathes Cappadocum rex, duo & octoginta vixit annos, ut narrat Hieronymus. Poterat forte diutius superstes esse: sed captus in praelio contra Perdiccam, & in crucem actus est.

14. Cyrus, Persarum rex, antiquus ille, ut indicant Persarum atque Assyriorum

Πέργαμον ἔσχεν, καὶ κατέσχεν, εὐνῦχος ὤν. κατέστρεψε δὲ τὸν βίον, ὀγδοήκοντα ἐτῶν γενόμενος. Ἄτταλος δὲ ὁ ἐπικληθεὶς Φιλάδελφος, τῶν Περγαμηνῶν καὶ αὐτὸς βασιλεύων, πρὸς ὃν καὶ Σκηπίων ὁ τῶν Ῥωμαίων στρατηγὸς ἀφίκετο, δύο καὶ ὀγδοήκοντα ἐτῶν ἐξέλιπε τὸν βίον.

Μιθριδάτης δὲ ὁ Πόντου βασιλεὺς, ὁ προσαγορευθεὶς Κτίστης, Ἀντίγονον τὸν μονόφθαλμον φεύγων, ἐπὶ Πόντου ἐτελεύτησε, βιώσας ἔτη τέσσαρα καὶ ὀγδοήκοντα, ὥσπερ Ἱερώνυμος ἱστορεῖ, καὶ ἄλλοι συγγραφεῖς. Ἀριαράθης δὲ ὁ Καππαδοκῶν βασιλεὺς, δύο μὲν καὶ ὀγδοήκοντα ἔζησεν ἔτη, ὡς Ἱερώνυμος ἱστορεῖ· ἐδυνήθη δὲ ἴσως καὶ ἐπὶ πλέον ἀμφιγενέας, ἀλλ' ἐν τῇ πρὸς Περδίκκαν μάχῃ ζωγρηθεὶς, ἀνεσκολοπίσθη.

Κῦρος δὲ ὁ Περσῶν βασιλεὺς, ὁ παλαιὸς, ὡς δηλοῦσιν οἱ Πέρσαι καὶ Ἀσσυρίων ὅροι,

59. Κατέστρεψε] Ἐτελεύτησε. *V.*

seq. *J. H. Majus.*

Ἄτταλος δὲ — Φιλάδελφος] Non confundendum hunc, quod factum a *Scaligero*, cum Philometore Attalo Eumenis filio, cujus hic Philadelphus frater fuit, ostendit *Spanhem.* Diss. 8. p. 512. *J. M. G.*

Ibid. Φιλάδελ.] Vide eundem *Spanh.* 512. *M. du S.*

66. Κτίστης] Vide *Spanh.* 479. *M. du S.*

Κτίστης] Hunc titulum egregie illustravit laudatus modo *Spanh.* diss. 9. p. 561. seq. *J. M. G.*

Ibid. Ἀντίγονον τὸν μονόφθαλμον φεύγων, ἐπὶ Πόντου ἐτελεύτησε, βιώσας] Sic distinguunt viri docti, & ad hunc distinctionis canonem formant quoque versionem, quasi Lucianus annotari vellet eum in Ponto mortuum fuisse, quod mihi ab hoc sermone alienum videtur, & distinguendum esse *φεύγων ἐπὶ Πόντου, ἐτελεύτησε βιώσας* &c. *Antigonum Coclitem fugiens in Pontum, mortuus est.* Quam fugae viam quum adnotat, tacite dat intelligendum, qua occasione regni Pontici conditor exstiterit. Et sane sic loquitur rursus auctor in *Navigio*: Προϊόντων δὲ ἤδη τῶν ἐπὶ Κρήτης ἀφὸ τοῦ ὁμοίως. Et alibi plura de hac constructione dicentur, quum persuaserint sibi viri docti debere hanc poni in quarto casu, sed temere. *J. G.*

67. Φεύγων ἐπὶ Πόντου] Haec jungere & interpretari *fugiens in Pontum*, suasit *Gronov.* non satis recte, cum Graeca vix eum sensum patiantur. Nec juvat virum doctum loc. ex Nostro, ubi προϊόντων δὲ ἤδη τῶν ἐπὶ Κρήτης. Ibi enim ne verbum quidem *φεύγειν* occurrit, & reticetur ὁδὸν, & syntaxis tota alia est, & haec verborum mens: *procedamus via ad Corinthum ducente*, quo pacto bene ἐπὶ cum genit. effertur; at nostrae constructionis alia est necessitudo, ac *φεύγειν* cum ἐπὶ, quando motum ad locum involvit, post se habet accusandi casum. Sic ἐπὶ τὰ ὄρη ἀναφεύγειν in *Art.* ἀναβάσει L. III. p. 201. & *S. Matth.* XXIV. 16. quod alias & εἰς & πρὸς τὰ ὄρη φεύγειν dicitur. De ipsa Mithridatis fuga videndus *Appian. Al.* l. c. p. 303. *J. H. Maj.* At possem pro *Gron.* alia adferre, ut *Thucyd.* V. c. 54. ἀπῆλθον ἐπ' οἴκου. *Domum abierunt*, & c. 55. διελύθησαν ἐπ' οἴκου, aliaque, si opus foret hic ita construere; jam nolim. *J. F. R.*

74. Ἀνεσκολοπίσθη] Creberrime hoc verbo uti Lucianum, in *Jud. Voc.* in *Tim. Contempl. Jov. Conf. Jov. Trag. Philopf.* Ac *de mort. Per.* idemque esse quod ἀνεμάσσω, ostendit *J. H. Maj.* quum *Appian* p. 302. in eadem historia vice ejus ponat ἀνεμάσσω, quod idem valere monstrat *Lipf.* de cruce I. 4. p. 16. 17. Conf. *Jov. Conf.* c. 16. ubi *Gesn.* id reddidit *in palum agi.* *J. F. R.*

76. Κῦρος] Obiit μάλα πρεσβύτης, dixit *Xenoph.* Cyrop. VIII. p. 233. Verum de ejus morte varia narrant scriptores. Adi *Cellar.* Hist. antiq. p. 14. *J. H. Majus.*

ὅροι, οἷς καὶ Ὀνησίκριτος ὁ τὰ περὶ Ἀλεξάνδρου συγγράψας, συμφωνεῖν δοκεῖ, ἑκατοντούτης γενόμενος ἐζήτει μὲν ἕνα ἕκαστον τῶν φίλων· μαθὼν δὲ τοὺς πλείστους διεφθαρμένους ὑπὸ Καμβύσου τοῦ υἱέος, καὶ φάσκοντος Καμβύσου κατ' πρόσταγμα τὸ ἐκείνου ταῦτα πεποιηκέναι, τὸ μὲν τι πρὸς τὴν ὠμότητα τοῦ υἱοῦ λαβληθεὶς, τὸ δέ τι, ὡς [a] παρανομοῦντα αὐτὸν αἰτιασάμενος, ἀθυμήσας ἐτελεύτα τὸν βίον.

cippi, quibus etiam Oneſicritus, vitae Alexandri ſcriptor, conſentire videtur, centum annorum cum eſſet, amicorum unumquemque requiſivit. Comperto autem, plerosque interfectos a Cambyſe filio ſuo, qui ipſius ſe imperio feciſſe diceret, contriſtatus partim, quod male audiret propter crudelitatem filii, partim, quod facinora ipſius coarguiſſet, vitam finiit.

Ἀρταξέρξης ὁ Μνήμων ὀνομασθείς, ἐφ' ὃν Κῦρος ὁ ἀδελφὸς ἐστρατεύσατο, βασιλεύων ἐν Πέρσαις ἐτελεύτησε νοσῶν, ἔξ καὶ ὀγδοήκοντα ἔτη γενόμενος· ὡς δὲ Δείνων ἱστορεῖ, τεσσάρων καὶ ἐνενήκοντα. Ἀρταξέρξης, ἕτερος Περσῶν βασιλεὺς, ὃν φησιν ὁ πρὸ τοῦ πατέρων τῶν ἑαυτοῦ Ἰσίδωρος ὁ Χαρακηνὸς συγγραφεὺς βασιλεύειν, ἔτη τρία καὶ ἐνενήκοντα βιοὺς, ὀπιβευθεὶς τῷ ἀδελφῷ [b] Γωσίθρᾳ

15. Artaxerxes Memorioſi cognomine notus, contra quem Cyrus frater expeditionem moverat, regnans in Perſis, morbo finiit annos natus ſex & octoginta: ut vero Dino prodidit, quatuor & nonaginta. Artaxerxes Perſarum rex alius, quem patrum ſuorum aetate regnaſſe dicit Iſidorus Characenus hiſtoricus, tres & nonaginta annos cum vixiſſet, inſidiis fratris ſui Gosithris

a Παρανομοῦντα] Παρανοοῦντα *Fl.* b Γωσίθρᾳ] Γοσίθρᾳ *J.* cum *V2.*

78. Ὅροι] Quid hoc ſit, haud facile credo adſtruent, qui hic ad *Cippos* confugiunt. Ego, ſi ſcriptura haec genuina ſit, malo *Chronologiam* intelligere, quam *Cippos*. *M. du S.*

Ὅροι] *Ant. Æmil.* in nott. Mſſ. *Ipſi cippi, qui limites deſignabant, hic intelliguntur.* Tu vero lapides aut columnas intellige, λίθους, στήλας, exponente *Jul. Polluce* III. S. 85. Nam his, aeque ut tabulis aeneis, inventa artium, resque notatu dignas inſcribebant veteres Babylonii, Aegyptii, Graeci, Romani; vid. *Holſtenium* ad Porphyr. de vit. Pythag. p. 5. ſeq. *Reineſ.* var. lect. I. 22. p. 97. *Huet.* demonſtr. Evang. prop. IV. c. 2. §. 14. *Marsh.* can. chron. ad ſecul. XV. p. 418. *Fabric.* Bibl. Gr. I. 11. p. 73. &c. *J. H. Majus.*

Ibid. Ὀνησίκριτος] Hujus hiſtoria extabat, ut vides, Luciani aetate, ex qua confirmatur Xenophontis de morte Cyri narratio a vulgari tantopere abhorrens, quae a Tomyri obtruncatum tradit. De hoc ſupra ad Συγγρ. c. 40. & infra Περ. c. 25. *M. du S.*

Ὀνησίκριτος] Philoſophus fuit ex Diog. Cynici contubernio, *Plut.* in Alex. p. 701. etiam hiſtoricus, ibid. p. 691. nec non gubernator naviculae, oſtendente *J. Gron.* ad Arr. VI. 2. p. 237. *J. H. Maj.* De Oneſicrito Aeginenſi vid. *Laërt.* 6, 75. & de hoc noſtro (niſi idem eſt) Aſtypalenſi, *Menag.* ad *Laërt.* 6, 84. In ignem ſe conjeciſſe & periiſſe docet Lucian. *Mort. Peregr.* *Benner.*

91. Δείνων] Scripſerat hic *Perſica*; eique plurimum fidei de Perſicis rebus credere ait *Corn. Nepos* in Cononе. Meminerunt *Athenaeus* & *Diog. Laërt.* *Muret.* Var. Lect. XI. 14. Addit etiam his *Ciceronem* a ſe ex Mſ. codice emendatum de Divin. I. p. m. 228. A. recte, ut mihi quidem videtur. V. *Voſſ.* de Hiſt. Gr. & *Periz.* ad *Ælian.* VII. 1. *M. du S.*

94. Ἰσίδωρος ὁ Χαρακ.] Accuratiſſime de hoc agit *Dodwell.* peculiari Diſſert. inſerta T. 2. Geogr. minor. cura *Hudſoni* editorum. *J. H. Majus.*

97. Σιναρβοκλᾶς] Quod de hoc Parthorum rege, & ſtatim de *Mnaſcire* habet Noſter, alibi vix reperias, immo vix nomina eorum deprehenduntur. Adeo verum eſt quod *Scalig.* can. Iſag. l. 3. p. 316. pronunciat, multa ex ingenio divinare *Onuſr. Panvinium* in texenda Parthor. regum ſucceſſione, quam ſatis exploratam non habemus &c. *J. H. Majus.*

Ibid. Παρθυαίων] Breviter *Suid.* Παρθυαῖος, ἀπὸ τόπου. Plenius *Steph. Byz.* Παρθυαῖοι ἔθνος πάλαι μὲν Σκυθικὸν, ὕστερον δὲ φυγὸν ἢ μᾶλλον ἐπὶ Μήδους &c. Mox ait: *Parthyaeos* a Parthis alios haud eſſe, quod uberius probat *Salmaſ.* ad Solin. p. 1196. ſaepe Παρθυαῖοι ap. *Arrian.* Exp. Al. M. p. 179. 205. 207. 208. & ſeqq. itemque p. 352. ed. *Blancard.* *J. H. Majus.*

99. Ἀπὸ Σακαυράκων] Si non poenitet conjecturarum in re obſcura, cogitemus, an non huic populo nomen fecerint forte Graeci σαρακαύλαν, qui *in Saracis* ſ. plauſtris *pernoctare*, & habitare adeo atque vivere, ſolent. Fuerint itaque τῶν ἁμαξοβίων cognati. Barbarum plauſtrum *Sarracum*, cujus hunc talem uſum oſtendit *Scheffer.* 2, 31. Firmat praeſertim de Alanis, quo

ſithris periit. Sinarthocles Parthorum rex, annum jam agens octogeſimum, ab Sacauracis Scythis reductus, regnare coepit, regnavitque annos ſeptem. Tigranes Armeniorum rex, quicum Lucullus bellum geſſit, quinque & octoginta annos natus fuit, cum morbo decederet.

ἐδολοφονήθη. Σιναρθοκλῆς δὲ ὁ Παρθυαίων βασιλεὺς, ἔτ' ὀγδοηκοστὸν ἤδη γεγονὼς, ὑπὸ Σακαυράκων Σκυθῶν καλαχθεὶς, βασιλεύειν ἤρξατο, καὶ ἐβασίλευσεν ἔτη ἑπτά. Τιγράνης δὲ ὁ Ἀρμενίων βασιλεὺς, πρὸς ὃν [c] Λούκυλλ' ἐπολέμησε, πέντε καὶ ὀγδοήκοντα ἐτῶν ἐτελεύτα νόσῳ.

16. Hyſpaſines, Characis, & locorum Erythraeo mari vicinorum rex, quinto & octogeſimo anno ex morbo deceſſit. Teraeus, tertius ab Hyſpaſine rex duo & nonaginta annos cum vixiſſet, morbo finiit. Artabazus a Teraeo ſeptimus qui Characem regnavit, ſexto & octogeſimo anno deductus a Parthis, regnum tenuit. Et Mnaſcires rex Parthorum ſex & nonaginta annis vixit.

[d] Ὑσπασίνης δὲ ὁ Χάρακος, καὶ τῶν κατ' Ἐρυθρὰν τόπων βασιλεὺς, πέντε καὶ ὀγδοήκοντα ἐτῶν νοσήσας ἐτελεύτησε. [e] Τήραος δὲ ὁ μετὰ Ὑσπασίνην τρίτος βασιλεύσας, δύο καὶ ἐνενήκοντα βιοὺς, ἐτελεύτα νόσῳ. Ἀρτάβαζος δὲ ὁ μετὰ [f] Τήραιον ἕβδομος βασιλεύσας Χάρακος, ἐξ καὶ ὀγδοήκοντα ἐτῶν καλαχθεὶς ὑπὸ Πάρθων ἐβασίλευσε. καὶ Μνασκίρης δὲ βασιλεὺς Παρθυαίων ἓξ καὶ ἐνενήκοντα ἔζησεν ἔτη.

17. Maſſiniſſa Maurorum rex nonaginta

Μασσινισσᾶς δὲ Μαυρουσίων βασιλεὺς, ἐνε-

e Λούκυλλ'] *Λύκκο Fl. Λούκκο Fr.* Nil mut. cett. *d* Ὑσπασίνης] Σπασίνης, & paullo poſt Σπασίνην rurſus *P.* Recte cett. Ὑσπ—. *e* Τήραος] Τήραος male *Amſt.* *f* Τήραιον] Sic *Amſt. Fr. B1. P. S. H.* Τήραιον *Fl.* Τήραιον *J. Ald. V2.*

12. Καλαχθεὶς] Κατοκηχθεὶς *V.* Καλαπλεύσας *C.*

quo nomine fere totam illam Scytharum barbariam comprehendit, *Ammian. Marcell.* 31, 2. p. 671. ſeq. *Gron.* Sed eſt etiam *Saraca* Sarmatiae Aſiaticae civitas, ab eadem forte origine dicta, e Ptolemaeo apud *Cellarium* p. 756. *J. M. G.*

Ibid. Σακαυράκων] Rara aut nulla hujus populi Scythici alibi mentio. Sed *multitudo Scyth. populor. innumera*, ut ait *Plin.* VI. 17. Sin vero medica manu indiget locus, forſan legas Σακῶν Θ' Ἀριάκων, vel uno nomine Χαυρακῶν. Vel, ut *Steinheil.* Σακαραύλων, de quibus *Strab.* L. XI. p. 593. *J. H. Majus.*

Ibid. Καλαχθεὶς] *Marini* vita Procli. *M. du S.*

Καλαχθεὶς] Quid ſibi velit hoc verbum, in ipſius hiſtoriae obſcuritate, incertum eſt. Videtur tamen notare *reditum ab exilio.* Notum eſt ſaepe exulare, qui propter ſpem imperii ſuſpecti aut exoſi ſunt imperantibus. Puto igitur hunc Parthorum regem exulaſſe apud Scythas; ut paullo poſt Artabazum Characenum regulum apud Parthos; utrumque ſuorum hoſpitum opera in regnum patrium deductum. *J. M. G.*

5. Ὑσπασίνης] *Leopard.* p. 153. Σπ— legere jubet. *M. du S.*

Ὑσπασίνης] Non auſim damnare diverſam Orthographiam nominis Barbari. Cui ignotum, *Hiſpaniae, Spaniae, Eſpagnae* idem nomen? Quot verbis ab *Sp., Sb., Sch*, incipientibus *I* ſuum praepoſuere Itali? Itaque ſervet per nos *Hyſpaſines* ſpiritum illum ſuum barbarum, quem Graeci primo per *ὑ* expreſſere; alii deinde omiſerunt propter aſperitatem, quale quiddam in *Hlodovaeo, Chlodovaeo, Ludovico*, factum novimus. *J. M. G.*

Ὑσπασίνης] Sic etiam, pro vulg. Σπασίνης legendum, permultis vincit *Majus* in Diſſert. ſaepe laudata. *Menag.* vero in Ed. *Amſt.* addiderat: Χάραξ Πασίνου. Ptolemaeo Suſianae oppidum ad ſinum Arabicum, inter Tigrim & Eubaeum flumina ſitum. Male Interpres, *Characus.* De Iſidoro Characeno mox ſermo erit. *J. F. R.*

6. Ἐρυθρὰν] Recte docere *Reland.* Miſcel. part. I. Diſſ. 2. & Arabicum ſinum ita nominari, & vaſtum id mare, quod Arabiam, Perſiam, Indiam, totamque Aſiam alluit. Et ſinum Perſicum, cui *Charax* includebatur, eſſe maris rubri ſinum, contendit *J. H. Majus.*

10. Ἀρτάβαζος] Qui XCV. annum agens tradidit ſe Alexandro M. *Curt.* VI. 5. *J. H. Majus.*

15. Μασσανισσᾶς] *Valerius Maximus* ad centeſimum usque deducit. V. 2. alibi tantum nonagenarii modum exceſſiſſe ait, VIII. 14. *M. du S.*

Μασσανισσᾶς] Μασσανάσσης ſcribitur ap. *Appian.* in Pun. ſaepiſſime, & Μασσανάσσης ap. *Suid. Plin.* inter longaevos enumerat, quia LX. annis imperio praefue-

ἐνενήκοντα ἐβίωσεν ἔτη. Ἄσανδρος δὲ ὁ ὑπὸ τῦ θεῦ Σεβαστῦ ἀντὶ ἐθνάρχυ, βασιλεὺς ἀναγορευθεὶς Βοσπόρυ, πρὸς ἔτη ὢν ἐνενήκοντα, ἱππομάχων καὶ πεζομάχων ὐδενὸς ἥττων ἐφάνη· ὡς δὲ εἶδε τοὺς [a] ὑπὸ τῇ μάχῃ Σκριβωνίῳ προσθεμένους, ἀποχόμενος σιτίων, ἐτελεύτησε, βιὺς ἔτη τρία καὶ ἐνενήκοντα. Γόαισος δὲ, ὡς φησιν Ἰσίδωρος ὁ Χαρακηνὸς, ὅτι τῆς ἑαυτῦ ἡλικίας [b] Ὁμανῶν τῆς δενδροφόρυ βασιλεύσας, πενταικαίδεκα καὶ ἑκατὸν γεγονὼς ἔτη, ἐτελεύτησε νόσῳ. Βασιλέας μὲν ὧν τοσούτους ἱστορήκασι μακροβίους οἱ πρὸ ἡμῶν.

annos implevit. Aſander ille, qui a Divo Auguſto pro Ethnarcha rex Boſpori renunciatus fuerat, circa annum nonageſimum nullo neque equite neque milite deterior viſus eſt. Cum vero videret ſuos cives ad Scribonii ſe partes conferre, inedia de vita exiit, quam ad tres & nonaginta annos produxerat. Goaeſus, auctore Iſidoro Characeno, ipſius aequali, Omanorum in turifera regione rex, quindecim ſupra centum annos cum haberet, e morbo obiit. Tot reges longaevos nobis tradiderunt, qui ante nos ſcripſere.

Ἐπεὶ δὲ καὶ φιλόσοφοι, καὶ πάντες οἱ πρὸ

18. Quando vero etiam Philoſophi, & omni-

a Ὑπὸ τῇ μάχῃ] Et ſic *Fl.* b Ὁμανῶν] Ex emendat. *Kuſt.* Ὁ Μάνων Edd. priores.

fuerit. Per XC. an. mundi incolam cum Noſtro facit *Appian.* p. 107. Et *Suid.* Majorem XC. annis epit. *Liv.* L. Vid. & *Val. Max.* VIII. 13. *J. H. Majus.*

16. Ἄσανδρ] *Spanhem.* 488. *M. du S.*

17. Θεοῦ Σεβαστοῦ] Multa hic *Majus* de nefanda illa adulatione Auguſtos *Dei* titulo ornandi in inſcriptt. & ſermone etiam, dum viverent; ſed quae exſcribere non licet. Adde mox c. 21. *J. F. R.*

20. Ὡς δὲ ἑώρα τοὺς ὑπὸ τῇ μάχῃ] An ſic legendum. ὡς δὲ ἑώρα τοὺς ἑαυτοῦ ὑπὸ τὴν μάχλω Σκριβ. &c. *F. G.*

Ὡς δὲ ἑώρα τοὺς ὑπὸ τῇ μάχῃ &c.] Verti debebat: *ut autem vidit eos, qui ſub ipſum pugnae tempus ad Scribonium deficiebant.* Ea hiſtoria extat ap. *Dio. Caſſ.* L. 54. Scribonius qui ſe a Mithridate ortum gloriabatur, regnum Boſpori adfectavit, & ut ex hoc loco colligitur, defectione militum ad anguſtias maximas redactus Aſander rex Boſpori inedia mortem ſibi conſcivit, in cujus locum regnavit Scribonius, qui expeditionis ſuae & regni affectati Auguſtum auctorem mentiebatur. Sed paullo poſt a Boſporanis ipſis, qui dolum deprehenderant, caeſus eſt; & in ejus locum regnavit Polemo, quem Vipſanius Agrippa contra Scribonium adornaverat. *J. P. a G.*

Ibid. Τοὺς ὑπὸ τῇ μάχῃ] Non puto Graece dici poſſe τοὺς ὑπὸ τῇ μάχῃ *milites in procinctu ſtantes*, vel *praelium jam ingreſſos*, quod poſtulat *Palmeriana* interpretatio: neque, quod *Spanhemio* placebat, Diſſ. 8. p. 488. *rem militarem Scribonio creditam.* Neque bene junguntur iſta, *cum videret milites in praelio a ſe deficere; inedia vitam finivit.* Bene jungas, *manus ſibi intulit*, vel aliud celeris mortis genus. Auſim confirmare, neque hic de fortuna unius praelii ſermonem eſſe: neque oſtendi poſſe, qui ſic vel *aciem*, vel *rem militarem* deſcripſerit, οἱ ὑπὸ τῇ μάχῃ. Quid ſi igitur pro μάχῃ, quod profecto huc non convenit, legamus ἀρχῇ; Angebat ſenem τοὺς ὑπὸ τῇ ἀρχῇ *cives ſuos, imperio ſuo ſubjectos*, paullatim ſe conferre ad Scribonium, ventoſum hominem, & ementitis Auguſti promiſſis homines, forte ipſam quoque conjugem Aſandri, Dynamin, ſollicitantem, quod facile colligas e *Dionis* verbis lib. 54. p. 538. B. Sic certe poſuiſſe in translatione, ſine fraude fuerit. *J. M. G.*

23. Γόαισος δὲ, ὡς φησιν Ἰσίδωρος] Iſidorus hiſtoricus, ut occupavit *Benedict.* vocatur Characenus, quia Charace oriundus fuit: ſed deinde, mea ex ſententia, ſcribendum Ὁμάνων, ita ut *Goaeſus Omanorum*, qui regionem Thuriferam (hoc additur, ut ab aliis ejusdem nominis populis diſtinguantur, quomodo & *Plin. Canam thuriferae regionis* dixit) inhabitans fuerit rex: totusque locus ita vertendus ſit: *Goaeſus vero, Iſidori Characeni, ut ipſe narrat, tempore Omanorum, qui regionem Thuriferam colunt, rex.* Sic ſenſus clariſſimus, qui alioqui nullus. *G. Cuper.* Obſ. L. 4. c. 18. *Almel.*

25. Ὁμανῶν] In Impreſſis ὁ Μάνων, *Kuſterus* Ὁμανῶν reponit Omanenſium, & adire jubet *Steph. Byzant.* V. Ὄμανα, quod ego ſequutus ſum. *M. du S.*

Ὁ Μάνων] An legendum Ὁμάνων plur. genitivo? *AE. M.* Idem habet *Gujet.* in notis Mſſ. *J. F. R.*

27. Βασιλέας] Atticos antiquos eos caſus nominum in ευς non contraxiſſe, nimis multis hic probat Cl. *Majus.* Adde Cl. *Graev.* ad Soloec. c. 8. ubi ἱππῆς ſoloeciſmus pronuntiatur. *J. F. R.*

29. Πάντες οἱ περὶ τ. ἴχνης] Nimis aperte falſum, *omnes* literarum ſtudioſos longaevos fuiſſe. Suſpicor itaque legendum πάντως, quo adverbio oſtendat auctor, non philoſophos modo arctiore appellatione ita dictos, verum *omnino*; vel *in univerſum* homines literatos, ſe commemoraturum. Si tamen mutare quis quid dubitet; poteſt πάντας ſumere πάντοτε, ut πᾶσαι νόσοι ſanaſſe Dominus noſter dicitur *Matthaei* IV. 23. &c. *J. M. G.*

32. Ἰσο-

omnino literarum cultores, qui curam & ipsi sui ipsorum *exquisitiorem* habent, ad longam senectutem pervenere; scribamus etiam de his quotquot in literarum monumenta relati sunt, & primos quidem Philosophos. Democritus Abderitanus, annos natus quatuor supra centum, abstinens a cibo vitam finiit. Xenophilus musicus, eminens, ut ait Aristoxenus, philosophia Pythagorae, supra quinque & centum annos Athenis vixit. Solon, & Thales, & Pittacus, qui de septem illis qui sapientes vocantur, fuere, centum quisque annos vixerunt.

19. Zeno, Stoicae philosophiae princeps, octo & nonaginta, quem ajunt, cum

παιδείαν ἔχοντες, ἐπιμέλειάν πως ἢ ὕπνου ποιούμενοι ἑαυτῷ, εἰς μακρὸν γῆρας ἦλθον, c ἀναγράψωμεν ἢ τούτων τὰς ἱστορημένας, ἢ πρώτους γε φιλοσόφους. Δημόκριτος μὲν ὁ Ἀβδηρίτης, ἐτῶν γεγονὼς τεσσάρων ἢ ἑκατόν, ἀποχόμενος τροφῆς ἐτελεύτα. Ξενόφιλος δὲ ὁ μουσικὸς, ὡς φησιν Ἀριστόξενος, προσχὼν τῇ Πυθαγόρου φιλοσοφίᾳ, ὑπὲρ τὰ πέντε καὶ ἑκατὸν ἔτη Ἀθήνησιν ἐβίωσε. Σόλων δὲ, ἢ Θαλῆς, ἢ Πιττακὸς, οἵ τινες τῶν κληθέντων ἑπτὰ σοφῶν ἐγένοντο, ἑκατὸν ἕκας ἔζησεν ἔτη.

Ζήνων δὲ ὁ τῆς Στωϊκῆς φιλοσοφίας ἀρχηγὸς, ὀκτὼ ἢ ἐνενήκοντα, ὃν φασιν εἰσερχό-

c Ἀναγράψωμεν] Ἀναγράψομεν marg. *AIW.*

32. Ἱστορημένους] Audis profitentem se dicturum de philosophis *Longaevis ἱστορημένοις*, quod hic ideo de iis intelligo, qui ex historia jam noti erant, quia Demonactis, quem mirabatur Lucianus, nulla mentio, cum tamen ad centesimum ferme annum vitam produxerit. Δημων. c. 63. Immo in vivis adhuc, cum haec a Luciano scriberentur, fuisse existimo. *M. du S.*

Ἱστορημένους] Ἱστορῶμι— scripsi. *Solan.* nescio num casu an de industria. *J. F. R.*

33. Δημόκριτος μὲν ὁ Ἀβδ.] Qui omnia ridebat, quemque Noster vicissim ridet in *Vit. Auct.* c. 13. quem toties laudat *Aelian.* & V. H. IV. 20. & de an. XII. c. 16. 17. 18. 19. 20. ejus absque dubio scriptum περὶ φύσεως in animo habens. Ab Hippocrate liberatum insania, relatum in fabulas a *V. C. Heumanno*, in Act. Philos. part. IV. p. 670. *J. H. Majus.*

34. Τεσσάρων ς ἑκατ.] Alia de hujus morte fama est apud *Diog. Laërt.* p. 248. B. apud quem etiam mendum esse in numeris, ubi ρθ', pro ρδ', legitur, monuit *Meursius*, qui observat corruptum etiam *Diodorum*, cum annos tantum XC. eidem Democrito tribuit L. XIV. Et male referri in *Chron. Alex.* ad Ol. CV. annum secundum, vid. *Lactant.* p. 298. *M. du S.*

36. Ξενόφιλος — πέντε ς ἑκατὸν] Et quidem sine ullo corporis incommodo: quod solitarium esse, & id solitarium reperiri exemplum, ait *Plin.* *AE. M.*

Ξενόφιλος — πέντε ς ἑκατὸν] Idem de eo tradit *Val. Max.* VIII. 14. eundemque Aristoxenum auctorem affert, de quo vide *Ciceronem* Tusc. I. 10. & in eum emend. Cl. *Bentleji*, cui illustrandae miror non esse additam scriptoris aetatem. Vixit autem circa Olymp. CXII. In Pythagoraeorum indice comparet, quem ab *Jamblicho* concinnatum habemus, & inter Cyzicenos recensetur. p. Ed. *Kust* 218. cum alibi, No. 251. Chalcidensem dixisset. Quin ipse Pythagoras CIV. annos vixisse traditur. Vide *Phot.* Cod. CCXLIX. *M. du S.*

Ξενόφιλος] Praeter *Val. Max.* VIII. 13. Vid. *Plin.* VII. 50. & *Aelian.* de an. II. 11. p. 87. *J. H. Majus.*

Ibid. Ἀριστόξενος] Musicus & historicus, de quo, ut alios taceam, videndus est *Rittersh.* ad *Malchi* vit. Pythag. p. 5. *J. H. Majus.*

39. Σόλων] LXXX. tantum tribuunt *Diogen. Laërt.* p. 15. E. & *Suidas.* *M. du S.*

Σόλων] *Meursii* consule libellum de Solone, ubi c. 30. de longa ejus vita, cumulatis veterum testimoniis disserit. *J. H. Majus.*

Ibid. Θαλῆς] LXXVII. vel XC. tribuit *Diogenes* p. 9. E. haud plures. *M. du S.*

Θαλῆς] Conspirat cum Luciano *Syncellus* in Chronico. Verum *Apollod.* anno LXXVIII. & Soficrates nonagesimo ad plures eum abiisse volunt ap. *Laërt.* I. 38. Attigisse annum XCII. contendit *Stanl.* in Solone c. 12. *J. H. Majus.*

Ibid. Πιττακὸς] Non ultra LXXX. concedit *Suidas.* Ultra LXX. *Laërt.* I. 79. *M. du S.*

40. Κληθέντων ἑπτὰ σοφῶν] Itaque de istis sapientibus dubitasse videtur Noster. Nec paria de numero, nomine arteque illorum tradunt auct. v. *Phil. Carol.* ad *A. Gell.* p. 27. s. *Larraeus* in hist. VII. Graec. sapientum, Gallice edita 1713. pr. part. I. *J. H. Majus.*

42. Ζήνων] Consentit *Laërt.* VII. 28. quamvis aliter Persaeum existimare indicet, quem proinde confutavit *Stanlej.* *J. H. Majus.*

43. Ὀκτὼ ς ἐνενήκοντα] *Diog. Laërt.* eundem numerum agnoscit p. 171. B. Quamquam & alium auctorem adducit LXXII. tribuentem. *M. du S.*

Ibid. Εἰσερχόμενον] Aliquantulum discrepat *Diog. Laërt.* loc. cit. e schola enim prodeunti id accidisse, ait, exclamasseque ex fabula *Niobe*, ἥκομαι τί μάτην; sed idem in Epigrammate F. eodem modo mortem ejus tradi ait, quo a Luciano hic narratur, nisi quod de concione nihil habet. *M. du S.*

χόμενον εἰς τ̃ ἐκκλησίαν, ϗ προσπαίσαντα, ἀναφθέγξαλ, τί με βοᾷς; ϗ ὑποστρέψαντα οἴκαδε, ϗ ἀποχόμενον τροφῆς, τελευτῆσαι τ̃ βίον. Κλεάνθης δὲ ὁ Ζήνωνος μαθητὴς, ϗ διάδοχος, ἐννέα ϗ ἐνενήκοντα ἔτ῀ γεγονὼς ἔτη, [a] φῦμα ἔσχεν ὑπὸ τῷ χείλει, ϗ ἀποκαρτερῶν, ἐπελθόντων αὐτῷ παρ' ἑταίρων τινῶν γραμμάτων, προσενεγκάμενος τροφὴν, ϗ πράξας ἃ ἐδεῖτο παρὰ τῶν φίλων, ἀποχόμενος αὖθις τροφῆς, ἐξέλιπε τ̃ βίον.

in concionem prodiret, & *lapsus* offenderet, exclamasse, *Quid me vocas?* (o terra!) reversumque domum, inedia vitam finiisse. Cleanthes autem discipulus Zenonis & successor novem & nonaginta annos natus, tuber in labio nactus est, jam suscepto moriendi consilio, cum supervenirent ipsi a sodalibus quibusdam literae, cibo assumto perfecit, quae rogaverant amici, tum denuo a cibis se abstinens de vita exiit.

Ξενοφάνης δὲ ὁ [b] Δεξίνου μὲ υἱὸς, Ἀρχελάου δὲ τ῀ Φυσικ῀ μαθητὴς, ἐβίωσεν ἔτη ἕν ϗ ἐνενήκοντα. Ξενοκράτης δὲ Πλάτωνος μαθητὴς γενόμενος, τέσσαρα ϗ ὀγδοήκοντα. Καρνεάδης δὲ ὁ τ῀ νεωτέρας Ἀκαδημίας ἀρχηγὸς, ἔτη πέντε ϗ ὀγδοήκοντα. Χρύσιππος ἓν ϗ ὀγδοήκοντα. Διογένης δὲ ὁ Σελευκεὺς ἀπὸ Τίγριδος, Στωϊκὸς φι-

20. Xenophanes Dexini filius, Archelai Physici discipulus, annos vixit nonaginta unum. Xenocrates Platonis auditor, quatuor & octoginta: Carneades, junioris Academiae princeps, annos quinque & octoginta: Chrysippus unum & octoginta: Diogenes Seleuciensis ad Tigrim, Stoicus phi-

[a] Φῦμα] Φύμα Edd. vulgo. [b] Δεξίνου] Δεξίου *Diog. Laërt.* & *Clem. Alex.*

49. Φῦμα] Ψυδράκιον, * ψύρα. *V.*
50. Καὶ ἀποκαρτερῶν] Ἑαυτὸν λιμῷ † ἢ ἀγχόνῃ ἐξάγων. *V.*

* Ψύρα] Ψύρα edita. Emendavit *M. du S.*

† Ἢ ἀγχόνῃ] Absurde hoc additur. Exstat tamen etiam in C.

62. Ὁ Σελευκεὺς] Ἐπὶ δὲ Σελεύκεια ϗ ἐπὶ Τίγριδι τῷ ποταμῷ. *V.*

48. Ἐτῶν] LXXX. tantum tribuit *Diog. Laërt.* p. 206. F. mortemque aliter narrat. *Valer. Max.* VIII, 7. eundem cum nostro numerum annorum tradit. *M. du S.*

50. Ἀποκαρτερῶν] Quod *Schol.* & *Suid.* de laqueo dicunt, in dubium merito vocat *H. Steph.* Thes. T. 2. 1598. Exstabat titulo ἀποκαρτεροῦντος olim *Philemonis* comoedia, v. ejus fragm. p. 292. Utitur & *Polyaen.* VIII. 32. p. 769. Πορκία — ἀποκαρτερεῖν ἐπειρᾶτο, vertente *Vultejo*; *Porcia — inedia vitam finire conabatur.* Eod. sensu est ap. *Dionem* p. 440. διέφθειρεν ἑαυτὴν ἀποκαρτερήσασα. *J. H. Majus.*

54. Ἐξέλιπε τ̃ βίον] Sic plene supra c. 12. f. Et infra de *Isocr. Alciphr.* III. ep. 28. Nonnumquam reticetur βίος, *Dion. Hal.* IV. p. 238. *Arrian.* Exp. Al. VI. 25. *Zozim.* I. 70. *J. H. Majus.*

55. Ξενοφάνης δὲ ὁ Δεξίνου] Vid. *Diog. Laërt.* p. 241. & *Clem. Alex.* apud quos Δεξίου dicitur pater vel Ὀρθομένης. *M. du S.*

Ξενοφάνης] C. amplius annis vixisse quorundam auctoritate nixus arbitratur *Fabric.* Bibl. Gr. II. 23. p. 757. qui tamen in nott. ad *Sext. Emp.* I. 12. p. 270. XC. amplius annos ex mente *Laërt.* & Luciani eidem tribuit. *J. H. Maj.* Sed in nott. ad *Sext. Emp.* I. p. 58. ait: „ Lucian. in *Macrob.* annos ei tribuit unum „ & nonaginta. At hoc refellit ipse Xenophanes „ XCII. aetatis suae annum commemorans in versi„ bus quos servavit *Laërt.* IX. 19. Itaque in Codd. „ Luciani forte perperam scriptum a Librariis ηά pro ϙά. *J. F. R.*

Ibid. Δεξίνου] Δεξίου scriptum est ap. *Laërt. AE. M.* Vid. *Diog. Laërt.* in vita Xenophanis, & in eam Commentator eruditissimus *Aegid. Menag.* *Alm.*

Ibid. Ἀρχελάου] Sunt qui nullum ei fuisse praeceptorem tradant, qui concedunt, a Botone Athenienси doctum volunt. *Diog. Laërt.* ib. D. *M. du S.*

57. Ἐν ᾧ ἐνενήκ.] *Censorinus* de die natali ultra centesimum vitam produxisse tradit; [Certe Xenophanes ipse in versibus apud *Laërtium* ib. E. ait se vixisse LXVII. & XXV. hoc est XCII. *J. de la Faye.*] Consule *Scalig.* ad *Euseb.* Chron. *M. du S.*

Ibid. Ξενοκράτης] *Diog. Laërt.* LXXXII. tribuit Xenocrati L. IV. p. 99. E. *Meursius* neutrum probat, quem consule de Arch. Ath. IV. c. 12. 113. & 167. Is enim

philosophus ; octo & octoginta : Posidonius Apameensis Syriae , lege autem Rhodius , Philosophus , & idem Historicus, quatuor & octoginta : Critolaus Peripateticus , supra duos & octoginta.

λόσοφος, ὀκτὼ καὶ ὀγδοήκοντα. Ποσειδώνιος ὁ Ἀπαμεὺς τῆς Συρίας, νόμῳ δὲ Ῥόδιος, φιλόσοφός τε ἅμα, καὶ ἱστορίας συγγραφεύς, τέσσαρα καὶ ὀγδοήκοντα. Κριτόλαος ὁ Περιπατητικὸς, ὑπὲρ δύο καὶ ὀγδοήκοντα.

21. Plato Divinus , unum & octoginta. Athenodorus Sandonis F. Tarsensis , Stoicus , qui Divi quoque Caesaris Augusti praeceptor fuit , a quo etiam tributis levata est Tarsensium civitas , duo & octoginta annos natus in patria mortuus est , cui honorem quotannis habet Tarsensium populus , tanquam Heroi. Nestor Stoicus e Tarso Caesaris Tiberii praeceptor , annos duo & nonaginta : Xenophon Grylli F. supra nonaginta vixit annos.

Πλάτων δὲ ὁ ἱερώτατος, ἓν καὶ ὀγδοήκοντα. Ἀθηνόδωρος, Σάνδωνος, Ταρσεὺς, Στωϊκὸς, ὃς καὶ διδάσκαλος ἐγένετο Καίσαρος Σεβαστοῦ θεοῦ, ὑφ' ὃν ἡ Ταρσέων πόλις καὶ φόρων ἐκωφελήθη, δύο καὶ ὀγδοήκοντα ἔτη βιὺς, ἐτελεύτησεν ἐν τῇ πατρίδι, καὶ τιμᾶς ὁ Ταρσέων δῆμος αὐτῷ κατ' ἔτος ἕκαστον ἀποτελεῖ ὡς ἥρωϊ. Νέστωρ δὲ Στωϊκὸς ἀπὸ Ταρσοῦ, διδάσκαλος Καίσαρος Τιβερίου, ἔτη δύο καὶ ἐνενήκοντα. Ξενοφῶν δὲ ὁ Γρύλλου, ὑπὲρ τὰ ἐνενήκοντα ἐβίωσεν ἔτη.

22. Hi philosophi nobiles. Inter Histo-

Οὗτοι μὲ φιλοσόφων οἱ ἔνδοξοι, συγγραφέων

enim CIII. vixisse contendit. *M. du S.*

59. Καρνεάδης] Eundem annorum numerum & *D. Laërt.* habet in ejus vita ; p. 112. E. apud *Ciceronem* & *Val. Max.* VIII. 7. ampliatum ferunt ad XC. usque. *M. du S.*

61. Χρύσιππος] LXXIII. Apud *Diog. Laërt.* p. 209. A. Octogesimo anno relictam ab eo Logicam , quam ante quadragesimum inchoasset. *Valer. Maxim.* tradit. VIII. 7. *M. du S.*

Ibid. Διογένης δὲ ὁ Σελδε.] Babylonium vocat *Diog. Laërt.* p. 157. C. sed de aetate, cum de eo obiter tantum dicat, tacet. *Diogenes* autem Sinopensis nonagenarius prope decessit ; vide eundem p. 156. A. quod miror a Luciano praetermissum. *M. du S.*

Διογένης ὁ Σελ.] *Fabr.* Bibl. Gr. III. 15. p. 402. De memorabili ejus senecta nihil asservatum est in antiquis, qui ad nos pervenerunt, auctoribus. *J. H. Maj.*

63. Ποσειδώνιος] *Strabo* XIV. De aetate silent. sed fuit is Ciceronis & Pompeji M. Magister, quem cum Alexandrino confundit *Suidas* , vid. *Voss.* I. 24. Fuit etiam alius Posidonius Stoicus Alexandrinus Zenonis discipulus, de quo *Diog. Laërt.* p. 173. *M. du S.*

Ποσειδώνιος] Consulendos de Posidonio, patria Syro, ex Apamea , sed Rhodio habito dictoque, quia Rhodi & philosophiam professus est Stoicam , & Remp. rexit, magno numero indicabit *Fabric.* d. l. p. 409. *J. H. Majus.*

66. Κριτόλαος] De quo Plutarchus , Cicero, Clemens Alexandrinus, & S. Empiricus. *M. du S.*

Κριτόλαος] V. eumd. *Fabric.* L. III. 11. p. 294. & *Periz.* ad *Aelian.* III. 17. p. 210. *J. H. Majus.*

69. Πλάτων] Hinc lusus de quadrato numeri nove-

narii apud *Diog. Laërt.* p. 70. C. *M. du S.*

70. Ἀθηνόδωρος, Σάνδ.] Male Interpres , *Athenodorus Santonius.* Verte, *Sandonis filius* , & vid. nos ad *Laërt.* p. 15. *AE. M.*

Ἀθηνόδωρος] De hoc apud *Suetonium* nihil. Sandonis filium vertendum esse monuit *Menagius* ad *Laërt.* XV. I. Apud *Clem. Alex.* p. 20. A. ὁ τοῦ Σάνδωνος dicitur. Meminit hujus etiam *Plut.* Publicol. . ubi prave Σάνδων legitur pro Σάνδωνος. De secessu hujus in patriam locus est *Dion. Chrysost.* illustris sane ; in Or. ad Tars. fol. Ald. Ed. 274. *M. du S.*

Ἀθηνόδ. Σάνδ. Ταρσ. Στ.] Cuncta ap. *Strab.* XIV. p. 641. *J. H. Majus.*

76. Νέστωρ] Cujus meminit *Strabo*, l. d. *J. H. Majus.*

78. Ξενοφῶν] Aetatis non meminit *Diog. Laërt.* mortuum tantum dicit anno primo Ol. CV. Haec autem Luciani verba omnes rationes *Casauboni* ad Athen. V. 17. conturbant, Xenophontemque a calumniis Athenaei abunde vindicant , si *Casauboni* emendationem admittas. *M. du S.*

Ξενοφῶν] Nostrum sequitur, quod ad aetatis annos, *Stanlej.* ac *Fabr.* Bibl. Gr. III. 4. p. 71. A *Diod. Sic.* XV. p. 497. ἐκατόγηρως vocatur. *J. H. Majus.*

80. Οὗτοι μὲ φιλοσόφων] Omisit inter alios philosophos Theophrastum, qui teste *Hieronymo* Ep. ad Nepot. ultra septem & centum annos vixit. Quamquam & aliter *Diog. Laërt.* tradit , qui LXXXV. annos ei assignat. sed optime conjecit *Casaubonus* pro οθ' scrib. ϙθ'. ad *Theophr.* Char. p. m. 97. Consule *Censorinum* , qui plerosque longaevos Philosophos (de die natali c. 15.) nominat. *M. du S.*

Φέων δὲ Κτησίβιος μ, ἑκατὸν εἰκοσιτεσσάρων ἐτῶν ἐν Περιπάτῳ ἐτελεύτησεν, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς χρονικοῖς ἱστορεῖ. Ἱερώνυμος δὲ ἐν πολέμοις γενόμενος, καὶ πολλοὺς καμάτους καὶ πονείνας καὶ τραύματα, ἔζησεν ἔτη τέσσαρα καὶ ἑκατόν, ὡς Ἀγαθαρχίδης ἐν τῇ ἐννάτῃ τῶν περὶ τὴν Ἀσίας ἱστοριῶν λέγει, καὶ θαυμάζει γε τὸν ἄνδρα, ὡς μέχρι τῆς τελευταίας ἡμέρας ἄρτιον ὄντα ἐν ταῖς συνουσίαις, καὶ πᾶσι τοῖς αἰσθητηρίοις μηδενὸς γενόμενον τῶν πρὸς ὑγίειαν ἐλλιπῆ. Ἑλλάνικος ὁ Λέσβιος, ὀγδοήκοντα καὶ πέντε. καὶ Φερεκύδης ὁ [a] Σύριος, ὁμοίως ὀγδοήκοντα καὶ πέντε. Τίμαιος ὁ Ταυρομενείτης, ἓξ καὶ ἐνενήκοντα. Ἀριστόβουλος δὲ ὁ Κασανδρεὺς, ὑπὲρ τὰ ἐνενήκοντα ἔτη λέγεται βεβιωκέναι· τὴν ἱστορίαν δὲ τέταρτον καὶ ὀγδοηκοστὸν ἔτος γεγονὼς ἤρξατο συγγράφειν, ὡς αὐτὸς ἐν ἀρχῇ τοῦ πραγματ-

ricos Cteſibius centum viginti quatuor annos natus in Peripato obiit, ut auctor eſt in Chronicis Apollodorus. Hieronymus in bellis verſatus, multos labores perpeſſus & vulnera, annos vixit quatuor ſupra centum, ut ait Agatharchides nona hiſtoriarum Aſiae, atque admiratur virum, qui ad ultimum vitae diem aptus fuerit conſuetudini hominum, nec in ullius ſenſus uſu aut ſanitate quidquam deſideraverit. Hellanicus Lesbius octoginta & quinque, & Pherecydes Syrus ſimiliter octoginta & quinque. Timaeus Tauromenites ſex & nonaginta: Ariſtobulus Caſſandrinus ſupra nonaginta annos dicitur vixiſſe: hiſtoriam autem quatuor & octoginta annos natus coepit ſcribere, ut ipſe refert in principio ope-

a Σύριος] Σύριος vult *Daviſ.* & *Gujet.* in nott. Mſſ. Nihil mut. libri noſtri. Λέριος *Majus.*

81. Κτησίβιος] Ex *Phlegonte Tralliano* patet, hic legi debere ἑκατὸν τεσσάρων, omiſſo εἴκοσιν, p. 167. (A. G. VIII. 2730.) *M. du S.*

Κτησίβιος &c.] Nemo omnium ex longaevis a Noſtro recenſitis, (ſi Neſtorem, Arganthonium, ac Tireſiam, ad fabulis conſecrata ſaecula pertinentes demas) vivendo Cteſibium ſuperavit, qui ultra CXX. annos ſuperſtes fuit. Eſtque is terminus vitae longiſſimus. *Pollio* in vita D. Claudii poſt init. *Moſen ſolum* CXXV. *an. vixiſſe: qui cum quereretur, quod juvenis interiret, reſponſum ei, neminem plus eſſe victurum.* Adde *Lactant.* Inſt. 2. 12. f. *Serv.* ad Æn. IV. 653. *Auſon.* in Gripho, & in idyllio de aetatibus animalium, item Solonis & Mimnermi verſus ap. *Laërt.* I. 60. At vero haec felicitas non contigit *Cteſibio*, nec ſupergreſſus eſt CIV. annos. Diſerte *Phleg. Trallian.* c. 2. de Longaevis: Κτησίβιος ὁ ἱστοριογράφος, ἔτη ἑκατὸν τέσσαρα, ὧν πεπάτῃ δὲ ἐτελεύτα, ὡς Ἀπολλόδωρος ὁ τοῖς χρονικοῖς διδάσκων. Ad quae *Meurſ.* „ Uterque „ ecce *Apollodorum* auctorem laudat; ergo mendum „ in alterutro. Ac Phlegontem quidem noſtrum lemma capitis tuetur: εἰ δὲ ἑκατὸν τεσσάρων ἐτῶν μᾶλλον „ ἑκατὸν ἦσαν ἀπογραψάμενοι. itaque ſine ullo dubio „ corrigendus Lucianus, ſcribendumque: ἑκατὸν τεσ„ σάρων ἐτῶν." De Apollodori χρονικῶν libris evolve *Fabr.* Bibl. Gr. III. 27. p. 668. *J. H. Majus.*

84. Ἱερώνυμος] Conf. ſupra c. XI. Nunc *Phlegontem* addo l. c. ſcribentem: Ἱερώνυμος ὁ συγγραφεὺς πολλοὺς μὲν χρόνους ὁ τοῖς στρατιώταις ἀναστρέψας, πλείστοις δὲ τραύμασιν ὁ πολέμοις περιπεσὼν ἐτελεύτησεν, βιώσας ἔτη ἑκατὸν τέσσαρα, ὡς φησιν Ἀγαθαρχίδης ὁ τῷ ἐννάτῃ τῶν περὶ τὴν Ἀσίας ἱστοριῶν, de quo Agatharchidis opere vid. Bibl. Gr. *Fabric.* III. 8. p. 207. ſeq. *J. H. Majus.*

92. Ἑλλάνικος ὁ Λέσβιος] Ab *Agathemere* Geogr. I. pag. 2. ἀνὴρ πολυίστωρ vocatur; & talem fuiſſe, conjicimus ex innumeris ejus ſcriptis, quae ubivis laudantur, de quibus fuſe *Voſſ.* de Hiſt. Gr. IV. 5. in compendio autem *Wilhelmus Worth* in Tatiani orationem ad Graecos, pag. 5. *J. H. Majus.*

93. Φερεκύδης] *Voſſius* confundi hic duos Pherecydas a Luciano contendit. Unicum ſtatuit *G. Worth.* ad Tatian. 14. Vid. *Salmaſ.* in Solinum 841. Ed. Par. *Dieg. Laërt.* I. S. 119. p. 31. & *Fabricius* in Bibl. Gr. 779. Pythagorae praeceptor. *Lactant.* VII. 7. & 8. *Porphyr.* Vit. Pyth. No. 1. & not. *Diog. Laërt.* p. 214. 6. & 31. *Plut.* 1539. f. rem aliter narrat. Adde Cl. *Daviſium* ad Tuſc. I. c. 16. cum add. Et *Bentl.* emend. uterque Σύριος legi debere contendit. *M. du S.*

Φερεκύδης ὁ Σύριος] Vid. *Meurſ.* ad *Heſych.* p. 212. & ad *Hellad.* Chreſtom. 969. Unde conjici poteſt pro Σύριος vel Σύριος (nam utrumque occurrit) in textu noſtro legi poſſe Λέριος. *J. H. Majus.*

96. Κασανδρεὺς] Omnino ſcribendum Κασσανδρεὺς, quamvis vulgata lectio *Aldinam* quoque edit. occuparit. De Ariſtobulo illo vid. *Voſſ.* I. 10. p. 54. 55. Et *Fabric.* Bibl. Gr. III. 8. p. 210. *J. H. Maj.* Nihil repu-

litanus rure rediens ex equo cecidit, unde morbum nactus diem obiit annorum cum eſſet duorum & octoginta. Hypſicrates Amiſenus ſcriptor, multiplici doctrina eruditus, *vixit* annos duo & nonaginta.

23. Inter Oratores Gorgias, quem Sophiſtam quidam nominant, annos octo & centum. Abſtinentia vero cibi finiit: quem ajunt interrogatum de cauſſa longae ſenectutis, & omnibus ſenſibus ſanae, reſpondiſſe, quod nunquam ab aliorum ſe conviviis paſſus ſit auferri. Iſocrates ſex & nonaginta annorum cum eſſet, Panegyricam orationem ſcripſit: circa annum vero undecenteſimum, audito, Athenienſes a Philippo pugna ad Chaeroneam victos, lamentabili

γαλοπολίτης, ἀγρόθεν ἀνελθὼν, ἀφ' ἵππου κατέπεσε, καὶ ἐκ τούτου νοσήσας, ἀπέθανεν ἐτῶν δύο καὶ ὀγδοήκοντα. Ὑψικράτης δὲ ὁ [b] Ἀμισηνὸς συγγραφεὺς, ἀφ' πολλῶν μαθημάτων γενόμενος, ἔτη δύο καὶ ἐνενήκοντα.

Ῥητόρων δὲ Γοργίας, ὃν τινες σοφιστὴν καλοῦσιν, ἔτη ἑκατὸν ὀκτώ. τροφῆς δὲ ἀπεχόμενος, ἐτελεύτησεν· ὃν φασιν ἐρωτηθέντα τὴν αἰτίαν τοῦ μακροῦ [c] γήρως, καὶ ὑγιεινοῦ ἐν πάσαις ταῖς αἰσθήσεσιν, εἰπεῖν, ἀφ' τὸ μηδέποτε συμπεριενεχθῆναι ταῖς ἄλλων εὐωχίαις. Ἰσοκράτης ἐνενήκοντα καὶ ἓξ ἐτῶν γεγονὼς, τὸν πανηγυρικὸν ἔγραφε λόγον· ἐπὶ ἔτη δὲ ἐνὸς δέοντα ἑκατὸν γεγονὼς, ὡς ἤκουσε Ἀθηναίους ὑπὸ Φιλίππου ἐν τῇ ἐπὶ Χαιρώνειαν μάχῃ νενικημένους, πο-

b Ἀμισηνὸς] Ἐμισ— conjicit *Bochart.* Nil a vulgato abit *Fl.* c Γήρως] Γήρους *Fl.*

pugno; at nihil muto, quia & Καισάνδρων ap. Noſtrum ſupra *Imag.* c. 7. & alibi, item Καισάνδρου uno σ. ap. *Diod. Sic.* p. 297. Ed. *Baſ.* ac ſaepe alibi. Licet Καισάνδρη *Homer.* ubique. item *Apollod.* XIII. p. 210. &c. *J. F. R.*

1. Πολίτης] *Voſſ.* prae aliis adeundus I. 29. ubi hoc confirmatur. *J. H. Majus.*

5. Ἀμισηνὸς] Phoenicii Hypſicratis meminit *Tatianus* p. 128. Quem res Phoenicum lingua Ph. ſcripſiſſe narrat. Unde conjicit *Bochartus*, legendum hic Ἐμισηνός. vid. Geogr. S. p. 862. A. cum *Emiſa* urbs ſit Phoenices notiſſima. *M. du S.*

8. Γοργίας] Novem & centum tribuunt *Quintilianus* III. 1. p. 125. C. & *Suidas*. *Cenſorinus* cum noſtro CVIII. (de die nat.) add. *Val. Max.* VIII. 14. CV. *Pauſan.* Ed. poſter. c. 17. *M. du S.*

Γοργίας] Vid. *Philoſtr.* in vitis Sophiſtar. I. 29. & *Olear.* p. 494. a. *J. F. R.*

9. Ἔτη] Octavum & nonageſimum impleviſſe annum, a *Quintiliano* dicitur III. 1. p. 126. B. *Suidas* ad CVI. usque perveniſſe ait. *Philoſtratus* fere centenarium obiiſſe p. 506. *Pauſanias* XCVIII. Att. I. qui & cetera confirmat. *M. du S.*

Ἔτη ἑκατὸν ὀκτώ] Inter ſenes collocatur ab *Ælian.* II. 35. *Fulgentio* p. 171. *Cic.* in Cat. Maj. p. 156. CV. an. ei adſignat *Pauſan.* Eliac. poſter. c. 17. f. CVII. autem *Cic.* l. d. p. 152. & *Val. Max.* VIII. 13. CVIII. *Cenſorin.* c. 4. *Plin.* VII. 48. *Philoſtr.* p. 494. Novem ſupra centum, *Suid.* v. Γοργίας, & *Quintil.* Inſt. III. 1. *J. H. Majus.*

14. Ἐνενήκοντα ἓξ] Diſcrepat *Valer. Max.* qui L. VIII. c. 7. ita ſcribit: [Iſocrates nobiliſſimum librum, qui inſcribitur *παναθηναϊκὸς*, quartum & octogeſimum agens, ita ut ipſe ſignificat, compoſuit . . . neque hoc ſtylo terminos vitae ſuae clauſit: namque admirationis ejus fructum quinquennio percepit.] Sed ibi error eſt in numeris, *nonageſimum* enim pro *octogeſimo* legendum eſſe, ex ipſo Iſocrate patet; quam veram eſſe ſcripturam *Ciceronis* de eo locus confirmat, de ſenectute. Quid ergo Luciano in mentem venit, ut XCVI. diceret, quem ipſe *Iſocrates* diſerte XCIV. edidit? Dicam. Ex initio ejus libri XCIV. inceptum, ex fine autem ejusdem poſt exactum XCVI. editum eſſe, conſtat. *M. du S.*

Ibid. Ἰσοκράτης &c.] Adi *Photium* Cod. CCLX. p. 793. *Longinum* p. 12. *Voſſ.* de imit. Poët. p. 96. *Perix.* ad *Ælian.* XIII. 11. *J. H. Majus.*

16. Ἐνὸς δέοντα ἑκατὸν] Ultra XC. annos vixiſſe haud dubitandum. Quum enim nonageſimum ageret annum interrogatus ut viveret? dixiſſe fertur, *veluti ille, qui jam nonagenarius mortem judicaret malorum extremum*, referente *Stob.* Serm. CXIV. fol. 108. annos XCVIII. ei adſcribit *Plut.* vit. decem orator. p. 837. Junge *Philoſtr.* vit. Soph. I. 17. p. 506. ἀχθέντα — ἀμφὶ τὸ ἑκατὸν ἔτη, & *Tollium* dicto libro, p. 152. Solus *Suidas* CVI. annos ei tribuit, quem cum ſecutus fuiſſet *Dan. Neſſelius*, cenſuram experiri debuit Cl. *Reimmanni* in diſſert. praeliminari ad Commentarios *Lambecii* contractos p. 97. *J. H. Majus.*

ωστ' ἀπωμωξ@, τ Εὐριπίδειον γ ἐχον προσ- νέγκαλο, εἰς ἑαυτὸν ἀναφέρων·

Σιδῶνιόν ποτ' ἄστυ Κάδμ@ ἐκλιπών.

ϗ ἐπειπὼν ὡς δουλεύσ ἡ Ἑλλὰς, ἐξέλιπε τ βίον. Ἀπολλόδωρος δὲ ὁ Περγαμηνὸς ῥήτως, θεῦ Καίσαρ@ Σεβαστῦ διδάσκαλ@ γενόμεν@, ϗ σὺν Ἀθηνοδώρῳ τῷ Ταρσεῖ φιλοσόφῳ παιδεύσας αὐτὸν, ἔζησε [a] ταὐτὰ τῷ Ἀθηνοδώρῳ, ἔτη ὀγδοήκοντα δύο. Ποτάμων δὲ οὐκ ἄδοξ@ ῥήτως, ἔτη ἐνενήκοντα.

Σοφοκλῆς ὁ τραγῳδοποιὸς, ῥᾶγα σταφυλῆς καταπιὼν, ἀπεπνίγη, πέντε ϗ ἐνενήκοντα ζήσας ἔτη. ὕστ@ ὑπὸ Ἰοφῶντ@ τῦ υἱέ@ ἐπὶ τέλει τῦ βίου παρανοίας κρινόμεν@, ἀνέγνω τοῖς δικασταῖς Οἰδίποδα τ ἐπὶ Κολωνῷ, ἐπιδεικνύμεν@, ἃ τῦ δράματ@, ὅπως τ νοῦν ὑγιαίνει· ὡς τὸν

ad se referebat,

Quondam Sidonis urbe Cadmus excitus:

Cumque subjeciſſet, ſerviturum eſſe Graeciam, e vita diſceſſit. Apollodorus Pergamenus rhetor Auguſti Caeſaris praeceptor, qui cum Athenodoro Tarſenſi philoſopho illum inſtituerat, ſicut Athenodorus annos vixit octoginta duos: Potamo rhetor non ignobilis annos nonaginta.

24. Sophocles Tragicus poëta, glutito uvae acino ſuffocatus eſt, quinque & nonaginta annos cum vixiſſet. Hic ab Iophonte filio ſub finem vitae accuſatus dementiae, recitavit judicibus Oedipum in Colono, oſtendens illa fabula, quam ſibi mente conſtaret, adeo ut judices ipſum qui-

a Ταὐτὰ] Sic *Fl.* Ταυτὰ *J. P.* aliaeque.

19. Ποτιώμῳ@] Ἀριόμῳ@, ποτιῶμαι τὸ δυσφορῶ, ϗ τὸ μὴ δεινοπαθήσειν ἐκετεύω. *V.*

19. Εὐριπίδειον] Verſus hic etiam adducitur ab *Ariſtoph.* Ran. vſ. 1255. *Heſych.* v. γλωχῖν. & *Plut.* T. II. p. 837. E. *Kuſt.* Quatridui inedia vitam hac clade perculſum finiiſſe, tradit *Plutarchus* in vita ejus. idemque non hunc verſum tantum Euripidis ab eo tum prolatum, ſed & duo alia fabularum ejusdem initia p. Ed. *Steph.* 1539. Extat inter *Euripidis fragmenta* in Phryx. vſ. 1. Habetur etiam apud *Plut.* 1539. f. qui haec paulo aliter narrat. Adi etiam *Dionys.* *M. du S.*

21. Σιδώνιον] Legitur στίχος ille Euripideus in fragm. fabulae, cui nomen *Phrixus*, p. 503. Ed. *Barneſ.* addantur ejusd. Bacch. 170. *J. H. Majus.*

23. Ἀπολλόδωρ@] Vid. *Fabr.* Bibl. Gr. III. 27. p. 670. *J. H. Majus.*

28. Ποτάμων] Multa ſcripſit, etiam περὶ τελειῶν ῥητόρ@. Vid. *Suid. Heſychium Mileſ.* & *Senec.* Suaſor. 2. p. 656. qui *magni nominis declamatorem* appellat. Cave miſceas illum cum Potamone Alexandrino philoſopho, de quo in Act. philoſ. *Henmannianis* part. 2. p. 330. & part. 5. p. 848. ſeqq. *J. H. Majus.*

30. Σοφοκλῆς — π. ϵ ἐν.] Vid. *Marm.* Ox. 150. n. 78. ubi XCI. tantum tribuuntur. Sed pro I. legendum videtur Π. Cujus latere uno obliterato, facile ex quinario unitas facta eſt. V. *Plut.* 1405. 2. f. *Scaliger* Diodorum ſecutus, XC. ſolum tribuit not. ad *Euſeb.* Chron. 108. b. Hoc modo obſervari velim ex *Plut.* L. c. LV. egiſſe annum Sophoclem, cum mortuus eſt Herodotus. *Val. Max.* VIII. 7. prope centeſimum attigiſſe tradit; vid. *fragm. Setadis* apud *Gron.* Flor. p. 399. *M. du S.*

Σοφοκλῆς — ῥᾶγα σταφυλῆς] *Anthol.* III. 25. p. 396. Ἐσθίδης γηραιὸς Σοφόκλεις, αὐθ@ ἀοιδῶν, Οἰνωπὸν βοτρυν ἁρπάσμ@. Alii aliter narrant, & mortuum gaudio, ob victoriam Tragicam. *J. H. Majus.*

31. Πέντε ϵ ἐνενήκοντα] Annorum hunc numerum firmat *Faber* in vitt. poët. Graec. T. X. Theſ. *Gron.* col. 775. *J. H. Majus.*

32. Οὕτ@ (Σοφοκλῆς) ὑπὸ Ἰοφῶντ@ τῦ υἱ@ &c.] Hujus Iophontis meminit Comicus in *Ran.* p. 214. (i. e. verſ. 73.) ubi Bacchus, δίκαια ποιητοῦ δεξιῶ. Οἱ μὲν γὰρ σοὶ ἔτ' εἰσὶν, οἱ δ' ὄντες κακοί. Ad quae Hercules: Τί δ' οὐκ Ἰοφῶν ζῇ; illuſtrare poſſunt hunc Luciani locum, quae Scholiaſtes vetus ibi habet de Iophonte: Ἰοφῶν, inquit, υἱὸς ἦν Σοφοκλέους ἐκ Νικοστράτης, ὃς δόκησιν παρέσχεν, ὅτι τοῦ τοῦ πατρὸς ἐχρῆτο ποιήμασιν ὡς οἰκείοις. εἰσήγαγε δέ ποτε Σοφοκλῆς ἐν δράμασι τ Ἰοφῶντα φθεγγόμενα, ϗ πρὸς τοὺς φράτορας ἐγκαλοῦντα τῷ πατρὶ ὡς ὑπὸ γήρως παραφρονοῦντι. οἱ δὲ τῷ Ἰοφῶντι ἐπετίμησαν. Σάτυρ@ δέ φησιν αὐτὸν εἰπεῖν· Εἰ μὲν εἶμι Σοφοκλῆς, ὁ παραφρονῶ, εἰ δὲ παραφρονῶ, Σοφοκλῆς οὐκ εἶμι. ϗ τότε τ Οἰδίποδα παρεγράψατο. *L. Bos.*

Οὕτ@ ὑπὸ Ἰοφῶντ@ &c.] Conf. *Cic.* de Senect. p. 155. *Val. Max.* III. 7. & IX. 12. *Camerar.* prolegom. ad Sophocl. p. 16. & in commentar. ad ejusd. Oed. Colon. p. 352. *J. H. Majus.*

34. Οἰδίποδα τ ἐπὶ Κολωνῷ] Quae etiamnum ſuperſtes

quidem vehementer admirarentur, filii autem furorem damnarent.

25. Cratinus Comicus poëta septem supra nonaginta annis vixit, cumque versus fmem vitae Pytinen docuisset, vicissetque, non ita multo post obiit. Etiam Philemon Comicus, non minus quam Cratinus septem & nonaginta annos natus, decumbebat quiescens in lectulo. Cum vero videret asinum paratas sibi ficus devorantem, in cachinnos effunditur; vocatoque servo cum multo *itidem* confertoque risu imperat, ut asino etiam merum sorbendum addat: atque ipsum per risum intercluso spiritu moritur. Etiam Epicharmus Comicus septem & nonaginta annos dicitur vixisse.

26. Anacreon canticorum poëta vixit

διακρὰς, τ῀ μὴ ὑφθαυμάσαι, καλαφηφίσαλ δὲ τῦ υἱῦ αὐτῦ μανίαν.

Κρατῖνος δὲ ὁ τ῀ κωμῳδίας ποιητὴς, ἑπτὰ πρὸς τοῖς ἐνενήκοντα ἔτεσιν ἐβίωσε, καὶ πρὸς τῷ τέλει τῦ βίυ διδάξας [b] Πυτίνην, καὶ νικήσας, μετ' ὀ πολὺ ἐτελεύτα. καὶ Φιλήμων δὲ ὁ κωμικὸς, ὁμοίως τῷ Κρατίνῳ, [c] ἑπτὰ καὶ ἐνενήκοντα ἔτη βιὺς, κατέκειτο μὲ ὑπὶ κλίνης ἠρεμῶν, θεασάμενος δὲ ὄνον τὰ [d] παρεσκευασμένα αὐτῷ σῦκα κατεσθίοντα, ὥρμησε μὲ εἰς γέλωτα, καλέσας δὲ τ῀ οἰκέτην, καὶ σὺν πολλῷ καὶ ἀθρόῳ γέλωτι εἰπὼν προσδῦναι τῷ ὄνῳ ἀκράτυ ῥοφεῖν, ἀποπνιγεὶς ὑπὸ τῦ γέλωτος ἀπέθανε. καὶ Ἐπίχαρμος δὲ ὁ τ῀ κωμῳδίας ποιητὴς, καὶ αὐτὸς ἐνενήκοντα καὶ ἑπτὰ ἔτη λέγεται βιῶναι.

Ἀνακρέων δὲ ὁ τ῀ μελῶν ποιητὴς, ἔζησεν ἔτη

b Ἑπτὰ] Τέσσαρα *Fl.* c Ἑπτὰ] Τέσσαρα *Fl.* d Παρεσκευασμένα] Sic *Bz.* & 2. Παρασκευασμ— ceterae.

ftes est. *M. du S.*

37. Ὑπερθαυμάσαι] Frustra id verbum quaeras in Lexicis, & tamen sumtum illud est ex hominum doctorum sermonibus. Utitur eo Noster in *Zenx.* c. 3. f. *Ver. Hist.* I. c. 34. pr. Pro *Imag.* c. 18. f. *Polyaen.* VIII. 8. p. 708. *Achill. Tat.* VIII. p. 503. *Heliod.* VII. 15. p. 331. *J. H. Majus.*

38. Μανίαν] *Cumerarius* in Sophocl. f. 40. hoc rejicit, vid. *Val. Max.* VIII. 7. *M. du S.*

39. Κρατῖνος] Vid. *Meurs.* Bibl. Attic. II. col. 1471. *J. H. Majus.*

40. Ἑπτὰ] Eundem ferme numerum habet *Suidas*, nempe XCVI. sed idem addit, ab aliis CI. ei tradi. *M. du S.*

43. Φιλήμων] Vixisse annos XCIV. *Suid.* ait, & risu suffocatum obiisse, & mortuum in lectulo jacentem fuisse repertum. Posterius confirmat *Apul.* florid. XVI. quamvis de mortis genere variet. In scena certantem clausisse diem ultimum refert *Plut* tractatu an seni sit gerenda Resp. p, 785. *J. H. Majus.*

46. Παρεσκευασμένα] Perperam in omnibus aliis editionibus legitur, Θεασάμενος δὲ ὄνον τὰ θεσκευασμένα αὐτῷ σῦκα κατεσθίοντα. Recte Basileensis παρεσκευασμένα. *J. J.*

Παρεσκευασμένα] Corruptissime omnes, praeter *B.* habere ω θεσκ— adpinxerat etiam *Solan.* Parui igitur, quia facilis in eo librariorum aut editorum aberratio: at si integra augmenti syllaba abjecta fuisset, nihil mutassem; exempla enim tam indubitata & crebra dedimus jam terque quaterque, vid. Indicem, tit. *augmentum.* *J. F. R.*

49. Ἀκμάσε] *Tan. Faber* & *Kenettus* nolunt hic Luciano fidem haberi; quorum ego rationem non assequor. Non ignoro tamen aliter etiam ab aliis narrari ejus mortem. Vide Testimonia de *Philemone* fragmentis ejus, quae nuper prodierunt, praemissa. *Val. Max.* eodem, quo Noster, modo mortem ejus tradit IX. 12. *M. du S.*

51. Ἐπίχαρμος] XC. tribuit *Diog. Laërt.* p. 232. F. *M. du S.*

Ἐπίχαρμος] *Aeliano* V. H. 2. 34. πάνυ σφόδρα πρεσβύτης audit. *Laërt* VIII. 78. annos XC. ei tribuit. Comoedias illius percenset & *Meurs.* ad *Hellad.* Chrestom. col. 973. seqq. *J. H. Majus.*

54. Ἀνακρέων] Veterum recentiorumque testimonia de numero annor. morteque ejus, congesta praestantiss. *J. Barnes.* in ejus vita §. XL. *J. H. Majus.*

Ibid. Μελῶν] Τὰ μέλη speciatim aliquando notant Lyricum carmen, ut in *Arrian.* Exp. Alex. I. c. 12. ὅτ' ἂν καλλιλογάδην, ὅτε τις αὐ μέτρῳ ποιήσειν, ἀλλ' ὡδῇ αὖ μέλει ἤδη Ἀλέξανδρος. Conjunctim μέλος καὶ λύρας dixit *Himerius* init. Orat. εἰς βασιλέα, in catalogo *Uffenbachiano*, part. 2. col. 631. & ibid. col. 633. μέλος Τήϊον, carmen est Anacreonticum, sive Lyricum. De Anacreonte *Julian.* Misopog. ipso exordio: Ἀνακρέοντι τῷ ποιητῇ πολλὰ ἐποιήθη μέλη σεμνὰ & χαρίεντα. Thaletem ποιητὴν λυρικῶν μελῶν nuncupat *Plutarch.* vit. Lycurg. p. 41. Unde μελοποιὸς Lyricus, quomodo supra Noster Sect. IX. p. 26. ipsum Anacreontem & statim adpellat Stesichorum, quem alii

ἔτη πέντε καὶ ὀγδοήκοντα. καὶ Στησίχορος δὲ ὁ μελοποιός, [a] ταυτά. Σιμωνίδης δὲ ὁ Κεῖος, ὑπὲρ τὰ ἐνενήκοντα.

annos quinque & octoginta; & Steſichorus melicus totidem: Simonides autem Ceus ſupra nonaginta.

Γραμματικῶν δὲ, Ἐρατοσθένης ὁ Ἀγλαοῦ Κυρηναῖος, ὃν οὐ μόνον γραμματικὸν, ἀλλὰ καὶ ποιητὴν ἄν τις ὀνομάσειε, καὶ φιλόσοφον, καὶ γεωμέτρην, δύο καὶ ὀγδοήκοντα ἔτος ἔζησεν ἔτη.

27. Inter Grammaticos Eratoſthenes Aglai F. Cyrenaeus, quem non Grammaticum ſolum, ſed etiam poëtam aliquis nominaverit, & Philoſophum, & Geometram; duo & octoginta hic vixit annos.

Καὶ Λυκοῦργος δὲ ὁ νομοθέτης τῶν Λακεδαιμονίων, πέντε καὶ ὀγδοήκοντα ἔτη ζῆσαι ἱστορεῖται.

28. Lycurgus Lacedaemoniorum legislator quinque & octoginta annos vixiſſe narratur.

Τοσούτους ἐδυνήθημεν βασιλέας, καὶ πεπαιδευμένους, ἀθροῖσαι· ἐπεὶ δὲ ὑπερεχόμην καὶ Ῥωμαίων τινὰς, καὶ τῶν ἐν Ἰταλίαν οἰκησάντων μακροβίων ἀναγράψαι, τούτους σοι, θεῶν βουλομένων, ἱερώτατε Κυϊντίλλε, ἐν ἄλλῳ δηλώσομεν λόγῳ.

29. Tot potuimus reges & eruditos homines colligere. Cum vero promiſerim etiam Romanorum quosdam, & Italicorum longaevorum referre, eos tibi, Diis volentibus, Quintille ſanctiſſime, alio libello indicabimus.

PA-

[a] Ταυτὰ Bene *Fl.* Ταυτὰ cett.

λυρικὸν vocitant. Adde de hoc τὸ μελῶν ſignificatu Cl. *Perizon.* ad *Æliani* IV. 26. p. 359. *J. H. Majus.*

55. Στησίχορος] Vid. de eo commentt. ad *Longin.* Sect. 13. *Meurſ.* ad *Heſych.* Mileſ. p. 193. ſeqq. *Voſſ.* de poët. Graec. *J. H. Majus.*

56. Σιμωνίδης] Vide *Marm.* Ox. p. 168. Ep. 68. ubi XC. tribuuntur. *Suidas* LXXXIX. Ceium fuiſſe docent etiam *Strabo* X. & *Suidas*, & ipſe Simonides apud *Steph.* Lyr. p. 149. b. B. *Euſebius* inconſtans eſſe videtur vid. *Val. Max.* *M. du S.*

Σιμωνίδης] Octogeſimo anno docuit adhuc carmina, & in eorum certamina deſcendit, *Val. Max.* VIII. 7. teſte. Attigiſſe annum LXXXIX. ſcribit *Suidas.* *J. H. Majus.*

58. Ἐρατοσθένης] Praefuit hic Bibliothecae Alexandrinae poſt Zenodotum, unde & *Beta* audit, ſive *ſecundus* vid. *Prideaux.* an. ante Chr. 239. Longaevorum exempla haec addenda ſuppeditat *J. de la Faye. Andreas Alciat.* Hiſt. med. col. 51. narrat ſe *in Verbani pago Malcorabia fabrum vidiſſe* CXVI. *annos agentem, non integris ſolum ſenſibus, ſed & tam vegetum, ut ferream quadrupedi ſoleam parvo negotio apponeret; cujus rei etiam univerſa illa regio*, inquit, *teſtis eſt.* Johannes de temporibus, qui Carolo Magno militaſſe dicitur, & CCCLX. annos vixiſſe, anno Chr. 1139. obiiſſe traditur. Addi meretur qui hoc ipſo menſe Febr. (dum notas haſce tandem aliquando edendas relego, deceſſit an. MDCCXXIII.) *Joh. Erneſtus Scholtz* eques, qui olim ſub Carolo Guſtavo Sueciae Rege inter ejus Praetorianos militavit, is in Saxonia natus Martii XII. anni 1608. Riſvici prope Hagam comitum degens, ad extremum usque proſpera uſus valetudine, die quaque dominica pedes Hagam, ubi haec ſcribo, veniebat & remeabat, ut ſacris intereſſet more Lutheri reformatorum. Ultra L annos rude donatus & ſtipendio publico gaudens ad CXIV. usque annum vitam produxit. *M. du S.*

Ἐρατοσθένης] Pretium operae erit *Cenſorinum* adire, qui c. 4. & hujus aetatem, & aliorum quorundam a Luciano hactenus expoſitorum enarrat. *J. H. Majus.*

59. Οὐ μόνον γραμμ. &c.] Ex vero hoc ipſum elogio ornari conſtabit evolventibus teſtimonia, quae virorum doctiſſimus — inſignis ille *Fabric.* Bibl. Gr. III. 18. p. 471. ſeq. plena manu collecta ſubminiſtrat. *J. H. Majus.*

63. Λυκοῦργος] Ne mirere, hunc ultimum inter doctos Graecos hic obtinere locum. Ipſe enim Lycurg. *Strabone* teſte X. 464. cum *Homero* in Chio inſula congreſſus eſt, ejus certe poëmata deſcripſit, ac primus vulgavit integra, ut *Plut.* in ejus vita, & *Heraclid. Pont.* libello de politiis Graecor. poſt init. memoriae produnt. Spartanis per XLII. annos praefuit, ſecundum *Suid.* T. 2. p. 472. Vitae annos *Plutarchus* non exprimit, refert tamen obiiſſe ea aetate, *qua & vivere & quieſcere valentibus maturum eſt.* *J. H. Maj.*

70. Θεῶν βουλομένων] *Xenoph.* frequenter uſurpavit hanc formulam, indicante Cl. *Raphel.* ad Ep. S. Jacobi IV. 25. Item *Lucian.* Tim. *Heliod.* VI. 282. & VII. 5. p. 306. Plura *Grot.* ad I. Corinth. XVI. 7. *Rittersh.* ad Salv. Maſſil. p. 262. & in ſacr. lect. I. c. 1. p. 5. ac *Briſſon.* form. I. p. 69. *J. H. Majus.*

Ibid. Ἱερώτατε] Ἱερὸν etiam ſignificare *ſuperbum*, hic probat Cl. *Majus* ex Inſcript. Grut. col. 680. 660. & 1027. Concedit tamen, hic reddi poſſe: *maxime Quintille*, cum omne praeclarum quandoque vocetur ἱερὸν. Vid. *Schol. minora* ad *Hom.* Il. A. 366. Auctor Etymol.

PATRIAE ENCOMIUM. ΠΑΤΡΙΔΟΣ ΕΓΚΩΜΙΟΝ.

Sua cuique patria nihil esse dulcius, olim illud quidem tritum est. Numquid autem dulcius quidem nihil; sed *tamen* augustius aliud quid est ac divinius? Quin quaecumque augusta & divina putant homines, eorum caussa & magistra patria est, quae genuerit ea, nutriverit, instituerit. Itaque magnitudines urbium & claritates, & sumtus aedificiorum, multi admirantur, patrias vero amant universi. Atque in tantum se errorem abduci nemo passus est eorum etiam, qui valde spectaculorum voluptatibus deliniuntur, ut propter excellentiam spectaculorum apud alios, suae patriae oblivionem caperet.

2. Ac si quis beatae se civitatis civem esse gloriatur, ille, quis honos habendus sit patriae, ignorare mihi videtur, manifestumque est, aegre fuisse laturum, si mediocrem magis patriam sortitus esset. At mihi ipsum nomen honorare patriae dulcius est. Ipsas enim comparare urbes si quis vemalit

1 Ὅτι μὲν ἡδὲν γλύκιον τῆς πατρίδος φθάνει προλεθρυλλημένον. ἆρ' οὖν ἥδιον μὲν ἡδὲν, σεμνότερον δέ τι καὶ θειότερον ἄλλο; [a] καὶ μὴν ὅσα σεμνὰ καὶ θεῖα νομίζουσιν ἄνθρωποι, τούτων πατρὶς αἰτία, καὶ διδάσκαλος γεννησαμένη, καὶ [b] ἀναθρεψαμένη, καὶ παιδευσαμένη. [c] πόλεων μὲν οὖν μεγέθη, καὶ λαμπρότητας, καὶ πολυτελείας καλασκευῶν, θαυμάζουσι πολλοὶ, [d] πατρίδας δὲ στέρ-10γουσι πάντες· καὶ τοσοῦτον ἡδεῖς ἐξηπατήθη τις [e] καὶ πάνυ κεκραλημένων ὑπὸ τοῦ κιθαρῳδοῦ τῆς θέας ἡδονῆς, ὡς ὑπὸ τοῦ ὑποκριτοῦ τῆς παρ' ἄλλοις θαυμάτων λήθην ποιήσασθαι τῆς πατρίδος.

15 Ὅστις μὲν οὖν σεμνύνεται πολίτης ὢν εὐδαίμονος πόλεως, ἀγνοεῖν μοι δοκεῖ τίνα χρὴ τιμὴν ἀπονέμειν τῇ πατρίδι· καὶ ὁ τοιοῦτος, δῆλός ἐστιν ἀχθόμενος ἂν, εἰ μέτριωτέρας ἔλαχε τὴν πατρίδα. ἐμοὶ δὲ ἥδιον αὐτὸ τιμᾶν τὸ τῆς πατρίδος ὄνομα. πόλεις μὲν γὰρ πα-

a Καὶ μὴν] Ἀλλὰ μὴν *Marcil.* Non addicunt Edd. b Ἀναθρεψαμένη] Sic *Fl.* & pleraeque. Ἀναστρ— *J.* c Πόλεων] Et hoc est in *Fl. H. P. B. S.* Πόλεως *J.* d Πατρίδας] Πατρίδος *J.* sola. e Καὶ] Omittit *Fl.*

1. Ὅτι μὲν ἡδὲν] Τὸ πυρὸν ἀναπίδοτον ὂν ἐσφάλθαι δοκῶ. *G.* Erras. Nam est pleonasm. notus. V. ad *Musc. Exc.* c. 1. *J.F.R.*

mol. in ἱερὸν ἰχθύν, ac *Fuchs.* ad Nic. Myrepsium de antidot. Sect. I. c. 208. Contraxi ex diss. *Maji. J.F.R.*

Ibid. Κωτίλλα] Hoc accentu Edd. omnes etiam supra, initio hujus *Dial.* Et sic Φιλλᾶς ap. *Suid.* & *Harpocrat.* Mallem tamen Κωτίλλας, ut Φιλλᾶς ap. *Plutarch.* recte, de fortuna Rom. p. m. 315. med. *J.F.R.*

Ibid. Ἐν ἄλλῳ — λόγῳ] Iste liber vel periit, vel a Luciano non est scriptus, ut rectissime censet Cl. *Fabric.* Bibl. Gr. IV. part. I. c. 16. p. 497. Quem defectum ex parte supplere potest *Phlegon Trallianus*, qui potissimum μακροβίους Romanos recensuit, nec non *Plin.* VII. 48. & *Val. Max.* VIII. 7. ac 13. Ex recentioribus *Zwingerus* in theatro vitae humanae, vol. XVII. l. 2. p. 2455. seqq. & *Jul. Barbaranus* in officina, sive promtuario rerum electarum T. I. tit. 22. p. 297. ff. Ed. *Venet.* An. 1569. *J.H.Majus.*

ΠΑΤΡΙΔΟΣ] Vid. etiam *Eur. Phoen.* 409. *M.duS.*

ΠΑΤΡΙΔΟΣ ΕΓΚ.] Antiquiorem Luciano hunc esse Dialogum existimat *Huet.* in praep. Evang. prop. IV, 51. p. 94. (monente Cl. *J. H. Majo*, in dissert. ad Luciani *Macrob.*) Additque consulendum etiam Athenagoram in extremo legationis pro Christianis. *J.F.R.*

1. Οὐδὲν γλύκιον] *Hom.* Od. I. 28. 34. In posteriore cujus versu etiam est ἧς πατρίδος, ne putes γῆς forsan in Luciano legendum. *J.F.R.*

3. Θειότερον ἄλλο; μὴν ὅσα] Καὶ θειότερον ἄλλο; ἀλλὰ μὴν ὅσα. *Th. M.*

9. Πατρίδας δὲ στέργουσι] Etsi *Junt.* lectio ea blandiatur, quod singularem exhibeat, quali in hoc Encomio plurimum utitur; non tamen recedo ab vulgata, quia τῷ στέργω accusandi casum addere amat. Sic mox infra c. 10. ὄνομα στέργοις. Nec a plurali abstinuit c. 5. bis, item 10. atque alibi, nec pluralis inusitatus aliis, ut *Diod. Sic.* XI. c. 5. *Herodian.* VII. 6. 7. &c. quare non auscultandum *Juntinae*. *J.F.R.*

πολυβαλεῖν [a] πειρωμένῳ, προσήκει μέγεθος ἐξετάζειν, καὶ κάλλος, καὶ τὴν τῶν ὠνίων ἀφθονίαν. ὅπου δ' αἵρεσίς ἐστι πόλεων, οὐδεὶς ἂν ἕλοιτο τὴν λαμπροτέραν, ἐάσας τὴν πατρίδα, ἀλλ' εὔξαιτο μὲν ἂν εἶναι καὶ τὴν πατρίδα ταῖς εὐδαίμοσι πολυπλησίαν, ἕλοιτο δ' ἂν τὴν ὁποιανῦν.

Τὸ δ' αὐτὸ τοῦτο καὶ οἱ δίκαιοι τῶν παίδων πράττουσι, καὶ οἱ χρηστοὶ τῶν πατέρων. ὅτε γοῦν νέος καλὸς κἀγαθὸς, ἄλλον ἂν προτιμήσαι τοῦ πατρὸς, ὅτε πατὴρ καλαμελήσας τοῦ παιδὸς, ἕτερον ἂν σπέρξαι νέον, ἀλλὰ τοσοῦτόν γε οἱ πατέρες νικώμενοι, προσνέμουσι τοῖς παισὶν, ὥστε καὶ κάλλιστοι, καὶ μέγιστοι, καὶ τοῖς πᾶσιν ἄριστα φαίνονται κεκοσμημένοι οἱ παῖδες αὐτοῖς. ὅστις δὲ μὴ τοιοῦτός ἐστι δικαστὴς πρὸς τὸν υἱὸν, οὐ δοκεῖ μοι πατρὸς ὀφθαλμοὺς ἔχειν.

[b] Πατρίδος τοίνυν τὸ ὄνομα, πρῶτον, καὶ οἰκειόταλον πάντων· οὐδὲν γοῦν, τι τοῦ πατρὸς οἰκειότερον. εἰ δέ τις ἀπονέμει τῷ πατρὶ τὴν δικαίαν τιμὴν, ὥσπερ καὶ ὁ νόμος, καὶ ἡ Φύσις κελεύει, προσηκόντως ἂν τὴν πατρίδα προτιμήσαι. καὶ γοῦν ὁ πατὴρ αὐτὸς τὴν πατρίδος κτῆμα, καὶ ὁ τοῦ πατρὸς πατὴρ, καὶ οἱ ἐκ τούτων οἰκεῖοι πάντες ἀνωτέρω, καὶ μέχρι θεῶν πατρῴων πρόεισιν ἀναβιβαζόμενον τὸ ὄνομα.

Χαίρουσι καὶ θεοὶ πατρίοις, καὶ πάντα μᾶλλον, ὡς εἰκὸς, ἐφορῶσι τὰ τῶν ἀνθρώπων, αὐτοῖς ἡγεμόσι κτήματα πᾶσαν γῆν, καὶ θάλασσαν· ἐφ' ἧς δὲ ἕκαστος αὐτοῖς ἐγένετο, προτιμᾷ τῶν ἄλλων ἁπασῶν πόλεων. καὶ πόλεις σεμνότεραι θεῶν πατρίδες, καὶ νῆσοι

lit, conveniens est, ut magnitudinem exigat, & pulchritudinem, & rerum venalium abundantiam: at de optione urbium ubi agitur, nemo sane, relicta sua patria, splendidiorem elegerit: sed optaverit ille quidem esse suam patriam beatis illis proximam; caeterum ipsam qualiscumque demum sit, praetulerit.

3. Idem nempe liberi faciunt, si sunt justi, ac boni parentes. Neque enim honestus bonusque juvenis alium quemcumque patri praetulerit; neque suo neglecto filio pater juvenem alium complectatur. Sed tantum *amore* victi patres ex se natis tribuunt, ut & pulcherrimi, & maximi, & rebus omnibus ornatissimi, sui illis liberi videantur. Si quis vero talis non est filii sui judex, ille non patris mihi oculos videtur habere.

4. Ergo nomen patriae primum omnium & familiarissimum: neque enim patre quidquam familiarius. Si quis vero justum suo patri honorem habet, quod lex pariter ac natura praecipit, convenienter ille patriam praetulerit: quando ipse quoque pater res patriae est, & patris pater, & qui propter hosce ad nos pertinent sursum omnes: atque ad patrios usque deos retro ascendens, illud nomen progreditur.

5. Gaudent ipsi quoque *suis* Dii patriis, & cum omnia inspiciant humana, ut credere fas est, qui suae ditionis & terram & mare esse arbitrentur: tum in qua quisque illorum natus est, eam urbibus praefert aliis omnibus. *Itaque* & urbes augustiores, quae Deorum patriae sunt, & diviniores in-

a Πειρωμένῳ] Πειρωμένων *Fl.* b Πατρὸς] Πατρὶς male *F.*

33. Νικώμενοι] Subaudi τῇ στοργῇ. *F. G.*

71. Διὰ τὴν πατρίδος] Vulgatum non contemno, quia non modo διὰ cum genit. etiam causam instrumentumve notat, ut *Herodian.* I. 3. 5. ὕδωρ τε ἐβίαι, δι' ἂν τὴν ἐκείνῃ ἀρχὴν κατήχυναν. *Ptolem.* Harm. c. 3. pr. δι' ἣ ἡ πληγή. *per quem percussio facta.* Sed quia locum potissimum hic significari credo, ubi didicerit, i. e. *in patria*, quod exemplis haud indiget: ideoque Florent. lectionem non recepi, etsi & illa defendi potest, διὰ τὴν πατρίδα exponendo *patriae beneficio, ope*, ut *Long. Past* 2. p. 48. f. διὰ τοῦτον ἐκ παίδων ἔρωτι. I. e. *per hunc Cupidinem flumina fluunt.* sive, ille auctor est. Idem 2. 77. διὰ τὰς Νύμφας ἔζησε. *Nympharum beneficio vixisset.* Atticis autem frequens esse διὰ accusativum

solulae, in quibus natales celebrantur Deorum. Sacra quippe ea demum grata Diis putantur, quae in domestica illis loca delatus quisque peregerit. Si vero Diis carum est nomen patriae; quid ni multo magis hominibus?

6. Etenim vidit solem primum e sua quisque patria: ut hic quoque Deus, licet communis sit, patrius ille tamen unicuique videatur ideo, quod primum ex illo *sibi* loco conspectus sit. Et vocem mittere ibi auspicatus est, patria loqui lingua cum disceret; & Deos agnovit. Talem vero si quis patriam sortitus est, ut alia quoque ad majorum rerum institutionem opus habuerit: habeat ille sane hujus etiam institutionis patriae gratiam. Neque enim vel nomen illius *alterius* urbis sciviſſet, nisi patriae beneficio, urbem *ejusmodi* esse didicisset.

7. Caeterum eruditionem, puto, doctrinamque omnem colligunt homines, ut ea se utiliores praestent *suis quique* patriis. Opes sibi parant iidem ambitione quadam ad publicas patriae impensas. Idque merito, arbitror. Oportet enim non ingratos esse, qui maximis affecti sunt beneficiis. Verum si quis singulis etiam gratiam, prout justum est, refert obligatus beneficio, multo magis patriae rependere justa convenit. Etenim malae tractationis parentum leges sunt in civitatibus: communem autem parentem putare patriam convenit, & praemia pro alimentis, ipsaque adeo legum cognitione, rependere.

55 θειότεραι, παρ' αἷς ὑμνεῖται γένεσις θεῶν. ἱερὰ γὰρ κεχαρισμένα ταῦτα νομίζεται τοῖς θεοῖς, ἐπειδὰν εἰς τὰς οἰκείας ἕκαστος ἀφικόμενος ἱερουργῇ τόπους. εἰ δὲ θεοῖς τίμιον τὸ τῆς πατρίδος ὄνομα, πῶς οὐκ ἀνθρώποις 60 πολύ γε μᾶλλον;

Καὶ γὰρ εἶδε τὸν ἥλιον πρῶτον ἕκαστος ἀπὸ τῆς πατρίδος· ὡς καὶ τοῦτον τὸν θεόν, εἰ καὶ κοινός ἐστιν, ἀλλ' ὃν ἑκάστῳ νομίζεσθαι πατρῷον, διὰ τὸ πρώτῳ ἀπὸ τοῦ τόπου 65 θέαν καὶ φωνῆς ἐνταῦθα ἤρξατο, ὅπως χώρας πρῶτα λαλεῖν μανθάνων, καὶ θεοὺς ἐγνώρισεν. εἰ δέ τις τοιαύτης ἔλαχε πατρίδος, ὡς ἑτέρας δεηθῆναι πρὸς τὸ τῶν μειζόνων παιδείαν, ἀλλ' ὃν ἐχέτω καὶ τούτων τὸν παιδευ- 70 μάτων τῇ πατρίδι τὴν χάριν· ἃ γὰρ ἂν ἐγνώρισεν ἥδε πόλεως ὄνομα, μὴ διὰ [d] τὸ πατρίδος, πόλιν εἶναι μαθών.

Πάντα δέ, οἶμαι, παιδεύματα καὶ μαθήματα συλλέγουσιν ἄνθρωποι, χρησιμωτέρους 75 αὑτοὺς ἀπὸ τούτων ταῖς πατρίσι παρασκευάζοντες. κτῶνται δὲ καὶ χρήματα, φιλοτιμίας ἕνεκεν τὸ εἰς τὰ κοινὰ τῆς πατρίδος δαπανήματα. καὶ εἰκότως, οἶμαι· δεῖ γὰρ οὐκ ἀχαρίστους εἶναι τοὺς τῶν μεγίστων τυχόν- 80 τας εὐεργεσιῶν. ἀλλ' εἰ καὶ τοῖς καθ' ἕνα τις [e] ἀπονέμοι χάριν, ὥσπερ ἐστὶ δίκαιον, ἐπειδὰν εὖ πάθῃ πρός τινος, πολὺ μᾶλλον προσήκει τὴν πατρίδα τοῖς καθήκουσιν ἀμείβεσθαι. κακώσεως μὲν γὰρ γονέων εἰσὶ νόμοι 85 παρὰ ταῖς πόλεσι· κοινὸν δὲ προσήκει πάντων μητέρα τὴν πατρίδα νομίζειν, καὶ χαρίστηρια τροφῶν ἀποδιδόναι, καὶ τὸ τῶν νόμων αὐτῶν γνώσεως.

Ὤφθη·

[c] Πρῶτος] Πρῶτον *Fl.* [d] Τῆς πατρίδος] Τὴν πατρίδα *Fl.* [e] Ἀπονέμοι] Ἀπονέμει *Fl.*

sivum etiam pro genitivo addere, vid. apud *Kuster.* ad *Aristoph.* Plut. 93. 130. & 143. δι' ἐμὲ θύουσιν αὐτῷ. *Per me* (Plutum) *ei sacrificant.* Ac plura de illa permutatione, in Obsservatt. *Eckhardi*, ad ejusd. *Plut.* p. 12. & 13. *J.F.R.*

84. Κακώσεως — γονέων] Conf. T. 2. *Bis Accus.* c. 29. ubi de injuria quam uxor a marito passa est. Hic vero constructio illa cum genitivo in se spectata est ambigua, vel reciproca, potestque tam significare injurias a parentibus commissas, quam quas illi patiuntur. Sed si nexum spectes, posterius significari, patebit. *J.F.R.*

H Ἀν-

Ὤφθη δὲ οὐδεὶς οὕτως ἀμνήμων τῆς πατρίδος, ὡς ἐν ἄλλῃ πόλει γενόμενος, ἀμελεῖν. ἀλλ' οἵ τε κακοπραγοῦντες ἐν ταῖς ἀποδημίαις, συνεχῶς ἀνακαλοῦσιν ὡς μέγιστον τὸ ἀγαθὸν ἡ πατρίς· οἵ τε εὐδαιμονοῦντες, ἂν καὶ τἆλλα εὖ πράττωσι, τοῦτο γοῦν αὐτοῖς μέγιστον ἐνδεῖν νομίζουσι, τὸ μὴ τὴν πατρίδα οἰκεῖν, ἀλλὰ ξενιτεύειν. ὅνειδος γοῦν τὸ τῆς ξενιτείας· καὶ τοὺς ἐπὶ τῆς ἀποδημίας χρόνον λαμπροὺς γενομένους, ἢ ἀφ' χρημάτων κτῆσιν, ἢ ἀφ' τιμῆς δόξαν, ἢ ἀφ' παιδείας μαρτυρίαν, ἢ δι' ἀνδρίας ἔπαινον, ἔστιν ἰδεῖν ἐς τὴν πατρίδα πάντας ἐπειγομένους, ὡς οὐκ ἂν ἐν ἄλλοις βελτίοσιν ἐπιδειξομένους τὰ αὐτῶν καλά. καὶ τοσούτῳ γε μᾶλλον ἕκαστος σπεύδει λαβέσθαι τῆς πατρίδος, ὅσῳπερ ἂν φαίνηται μειζόνων παρ' ἄλλοις ἠξιωμένος. πρόσθεν μὲν ἦν καὶ νέοις πατρίς.

Τοῖς δὲ ἤδη γεγηρακόσιν, ὅσῳ πλέον τοῦ φρονεῖν ἢ τοῖς νέοις μέτεστι, τοσούτῳ καὶ πλείων ἐγγίνεται πόθος ὁ τῆς πατρίδος. ἕκαστος γοῦν τῶν γεγηρακότων, καὶ σπεύδει καὶ εὔχεται καταλῦσαι τὸν βίον ὅτι τῆς πατρίδος, ἵν', ὅθεν ἤρξατο βιῶν, ἐνταῦθα πάλιν καὶ τὸ σῶμα προσκατάθηται τῇ θρεψαμένῃ γῇ, καὶ τῶν πατρώων κοινωνήσῃ τάφων. δεινὸν γοῦν ἑκάστῳ δοκεῖ ξενίας ἁλίσκεσθαι, καὶ μὴ θάνατον ἐν ἀλλοτρίᾳ κειμένῳ γῇ.

8. Visus autem est nemo adeo immemor patriae, qui in alia civitate constitutus illius curam abjiciat. Sed cum ii quibus adversa in peregrinatione obveniunt, perpetuo in animum revocent, maximum bonorum esse patriam, tum quibus secunda sunt omnia, quantumvis reliquis rebus felices, tamen hoc sibi maximum putant deesse, quod patriam non inhabitant, sed peregrinantur. Ipsa enim crimen *habet* peregrinitas. Ac videre licet ipsos, qui peregrinationis suae tempore, vel bonorum possessione vel honorum gloria, vel eruditionis testimonio, vel laude fortitudinis, illustrati sunt, in patriam tamen festinare omnes; ut qui inter meliores sua ostendere bona non possint. Ac tanto magis festinat unusquisque ad suam complectendam patriam, quo majoribus rebus dignati ipsum sunt alii. Igitur junioribus etiam amabilis est patria.

9. His vero qui pervenere ad senectutem, quanto major quam juvenibus prudentiae portio obtigit, tanto etiam vehementius inest patriae desiderium. Senum enim unusquisque in patria finire vitam & studet & optat, ut unde coepit vivere, ibi rursus & altrici terrae corpus commendet, & majorum suorum monumentis inferatur. Durum enim unicuique videtur, peregrinitatis damnari in terra aliena jacenti.

10. Quan-

1. Ἀνδρίας] Sic etiam scribitur supra *Musc.* c. 5. atque alibi apud Nostrum, item *Diod. Sic.* ut ibi, ni fallor, indico. Aliis *ἀνδρεία*, ut *Herodian.* plurimis locis, ac *Thucyd.* 2. c. 39. f. ubi tamen Cod. unus *ἀνδρίας* etiam. Sed *ἀνδρίας* frequentius eidem; licet III. c. 82. *ἀνδρία* vicissim in textu, ubi Cod. quidam *ἀνδρεία*. *J.F.R.*

17. Ξενίας ἁλίσκεσθαι] Subaudi *αἰτίᾳ, κρίσει*. *F.G.*

32. Ἀλλὰ καὶ — ἀνειμένους — ἐπαινοῦσι] Haec subditicia videntur. *F.G.*

33. Πεδίοις ἀνειμένους] Nescio cur *interquiescentes agros* dederint interpretes. Certe ea laus non est regionis; major virtus irrequieta fertilitas. Itaque *laxos* & quasi effusos, id est, amplissimos campos intelligere malui. *J.M.G.*

Ibid. Ἀνειμένους] Ἀνειμένη γῆ, terra inculta, pascua Diis consecrata. *F.G.*

36. Τὴν δὲ ἱππότροφον ὑπερφέροντες, καὶ κυροτρόφον ἐπαινοῦντες] Adscribam verba *L. Bos* Obs. Crit. p. 79. pessime, ait, haec translata, *sed equorum juvenumque altricem suspicientes laudant*. Sensus enim est: *Spernunt autem equorum altricem* (regionem) *juvenumque altricem laudant*. Opposita sunt ὑπερφέρειν & ἐπαινεῖν, quae Interpres pro Synonymis sumsit. ὑπερφέρειν est *contemnere*, ὑπεριδεῖν. Similiter oppositae sunt regiones ἱππότροφος & κυροτρόφος. & dum dicit auctor ἱππότροφος, respicit ad ea quae paullo ante dixerat, σεμνυνομένους πεδίοις ἀνειμένοις. Sunt autem πεδία ἀνειμένα, *campi patentes*, equis pascendis habiles, non vero *agri interquiescentes*, uti vertit Interpres. Haec ille. Quibus addo; illud καὶ non suspectum fore, si pro ἐπαινοῦσι legas ἐπαινοῦντες. Nam καὶ sic positum inter duo

10. Quantum porro benevolentiae in patriam germanis vere civibus insit, ex indigenis aliquis intelligat. Nam advenae, velut spurii, migrationes facile suscipiunt, qui neque intelligant nomen patriae, neque ament; sed, necessariarum rerum copiam praesto sibi ubique futuram rati, mensuram voluptatis in ventris voluptatibus collocent. Quibus vero parens etiam est patria, hi amant in qua nati sunt & alibi terram, licet parvam habeant, licet asperam, & tenuem: & licet non habeant quam terrae virtutem commendent, laudes certe non desunt illis, quibus ornent patriam. Verum etsi videant gloriantes alios campis laxis, pratisque vario plantarum genere distinctis; ipsi tamen patriae laudum non obliviscuntur, despectaque equorum altrice terra, laudant suae nutriculam pueritiae.

11. Ac festinat in patriam aliquis insulanus etiam, etiam cum felicem apud alios vitam licet agere, nec oblatam sibi immortalitatem admittit, sepeliri praeoptans in patria, fumusque patriae igni apud alios ei clarior videbitur.

12. Adeo autem carum super omnia videtur patria, ut, qui ubique fuere legum

Ὅσον δὲ ἡ εὐνοίας ἡ πρὸς τὰς πατρίδας μέτεστι τοῖς ὡς ἀληθῶς γνησίοις πολίταις, μάθοι τις ἐκ τῶν αὐτοχθόνων. οἱ μὲν γὰρ ἐπήλυδες, καθάπερ νόθοι, ῥαδίας ποιοῦνται τὰς μεταναστάσεις, τὸ μὲν τῆς πατρίδος ὄνομα μήτε [a] εἰδότες, μήτε τέργοντες· ἡγούμενοι δ' [b] ἀπαλλαχῆ τῶν ἐπιτηδείων εὐπορήσειν, μέτρον εὐδαιμονίας τὰς τῆς γαστρὸς ἡδονὰς τιθέμενοι. οἷς δὲ ἡ μήτηρ ἡ πατρὶς, ἀγαπῶσι τὴν γῆν, ἐφ' ἧς ἐγένοντο, καὶ ἐτράφησαν, κἂν ὀλίγην ἔχωσι, κἂν τραχεῖαν, καὶ λεπτόγεων· κἂν ἐπαινέσαι τῆς ἀρετῆς τὸ γε ὑπὲρ τῆς πατρίδος οὐκ ἐπορήσουσιν ἐγκωμίων. ἀλλὰ κἂν ἴδωσιν ἑτέρους σεμνυνομένους, πεδίοις ἀνειμένοις, καὶ λειμῶσι φυτοῖς παντοδαποῖς [c] διειλημμένοις, καὶ αὐτοὶ τῆς πατρίδος ἐγκωμίων οὐκ ἐπιλανθάνονται· τὴν δὲ ἱπποτρόφον ὑφορῶντες, καὶ κυροτρόφον ἐπαινοῦσι.

Καὶ σπεύδει τις ἐς τὴν πατρίδα, κἂν νησιώτης ᾖ· κἂν παρ' ἄλλοις εὐδαιμονεῖν δύνηται, καὶ διδομένην ἀθανασίαν ὑ προσήσεται, προτιμᾷ τὸ ὑπὲ τῆς πατρίδος τάφον· καὶ ἐν τῇ πατρίδος αὐτῷ καπνὸς λαμπρότερος ὀφθήσεται τῶν παρ' ἄλλοις πυρός.

Οὕτω δὲ ἄρα τίμιον εἶναι δοκεῖ [d] πᾶσιν ἡ πατρίς· ὥστε καὶ τοὺς πανταχῆ νομο-

a Εἰδότες] Ἰδόντες *Fl.* b Ἀπαλλαχῆ] Ἀπαλλαχοῦ marg. *A1.* c Διειλημμένους] Nihil variant Edd. d Παρὰ] Restitui ex *Fl.* & *Venet.* utraque. Περὶ male cett. Ἐπὶ *S.* & *Amst.*

38. Σπεύδει] De Ulysse. *G.*

duo oppositа pro *adversativa* valet. *Demosth.* Init. Or. pr. Coron. τὸ μηδὲν ἁμαρτεῖν ἐστὶ θεῶν, καὶ πάντα καλῶς θεῶν. Quin & in aliis locutionibus recte *sed* vertitur. *Long. Past.* III. p. 87. πεῖσον — μηδὲν αἰτῶ μέγα, καὶ γαμοῦν πάντως. *Persuade — te nihil magni petere, SED ducere velle.* Conf. eumd. L. 2. p. 42. notasque *Mollii* p. 50. a. Sed quia Cl. *Gesneri* emendatio acque est facilis, ei cedo. *J. F. R.*

37. Καὶ κυροτρόφον] *Homer.* Od. Δ. 601. & I. 27. *M. du S.*

Καὶ κυροτρόφον ἱπαινοῦσι] Legendum τὴν κυροτρόφον. Opponuntur enim sibi ἱπποτρόφος & κυροτρόφος illud Argorum epitheton, & aliarum urbium, quae latos ac laetos campos habent: hoc Ithacae, quae ab Ulysse suo vocatur *Od.* I, 27. Τρηχεῖ' ἀλλ' ἀγαθὴ κυροτρόφος. *J. M. G.*

38. Καὶ σπεύδει] *Hom.* Od. E. 219. *M. du S.*

42. Καπνὸς] Quo respexerit, satis indicat locus *Homeri* Odyss. A. 58. *Clementis Alex.* locus est huc apprime faciens προτρ. p. m. 32. B. οἱ δὲ ἄλλοι ἀφειμένοι τῷ κόσμῳ, οἷα φύσιά τινα ἐπάλξεις πέτραις ἀθανασίας ὀλιγωροῦσιν, καθάπερ ὁ Ἰθακήσιος γερων, ὃ τὴν ἀληθείας καὶ τῆς ὡρανῦ πατρίδος, πρὸς δὲ καὶ τὸ ὄντως ἱμειρόμενος φωτὸς, ἀλλὰ τῦ καπνοῦ. Alludunt & alii ad hunc *Homeri* locum, *Ovid.* de Ponto I. & *Philostratus* 786. *M. du S.*

μοθέτας ἰδοι τίς ἀν ὀξὺ τοῖς μεγίστοις ἀδικήμασιν ὡς χαλεπωτάτω ὀζιζημότας τὴν φυγὴν τιμωρίαν. καὶ οὐχ οἱ νομοθέται μὲν ἕτως ἔχουσιν, οἱ δὲ πιστευόμενοι τὰς στρατηγίας ἑτέρως, ἀλλ' ἐν ταῖς μάχαις τὸ μέγιστον ὄζι τῶν παραγγελμάτων τοῖς παρατασσομένοις, ὡς ὑπὲρ πατρίδος [a] αὐτοῖς ὁ πόλεμος. καὶ οὐδεὶς ὅστις ἂν [b] ἀκούσας τοῦτο, κακὸς εἶναι [c] θέλῃ. ποιεῖ γὰρ καὶ τὸ δειλὸν ἀνδρεῖον τὸ τῆς πατρίδος ὄνομα.

latores, eos videat maximis quibusque criminibus gravissimam imposuisse poenam; exilium. Nec vero legum modo latores in ea sunt sententia; aliter animatis exercituum ducibus: quin sub ipsa praelia ad eos, qui stant jam in acie, maximum illud adhortamentum est, bellum ipsis esse pro patria: neque quisquam est, qui hoc audito ignavus esse velit: virtutem enim timido etiam addit nomen patriae.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΔΙΨΑΔΩΝ.

DE DIPSADIBUS.

Τῆς Λιβύης τὰ νότια φάραγξ ὄζι βαθεῖα, καὶ γῆ διακεκαυμένη, ἔρημος ὄζι πολὺ, ἀκριβῶς ἄκαρπος, [d] πεδίνη ἅπασα, καὶ χλόην, καὶ πόαν, καὶ φυτὸν, οὐχ ὕδωρ ἔχουσα, ἢ εἴπερ ἄρα ἐν κοίλοις συνεστηκὸς ὑετῶν ὀλίγων λείψανον, ταχὺ καὶ τοῦτο, καὶ δυσῶδες, ὥδε πάνυ διψῶντι ἀνθρώπῳ πότιμον. ἀοίκητος γοῦν ὄζι διὰ ταῦτα. ἢ πῶς γὰρ ἂν οἰκοῖτο, ἀνήμερος οὕτω, καὶ ξηρὰ, καὶ ἄφορος οὖσα, καὶ πολλῷ τῷ αὐχμῷ συνεχομένη; καὶ τὸ θάλπος δὲ αὐτὸ, καὶ ὁ ἀὴρ, κομιδῇ πυρώδης, καὶ φλογερὸς ὤν, καὶ ἡ φάραγξ ὑπερζέουσα, παντελῶς ἄβατον τὴν χώραν τίθησι.

1 QUae ad austrum spectant Libyae, arena sunt profunda, adusta tellus, deserta majorem partem, infecunda plane, universa campestris, quae non herbam, non gramen, non plantam, non aquam habeat; aut si quae etiam consistentes locis cavis pluviarum tenues reliquiae, crassum & hoc atque odoris mali, nec sitienti licet homini potabile. Ergo propter ista inhabitabilis est: aut quomodo habitetur, quae immanis adeo atque arida sit & sterilis, multroque squalore obsita? cum vapor ipse & aër igneus vehementer atque aestuosus sit, & arena fervidissima, inviam omnino regionem reddit.

Γαράμαντες μόνοι πρόσοικοι ὄντες, εὐσταλὲς καὶ κοῦφον ἔθνος, ἄνθρωποι σκηνίται, 15 2. Garamantes soli accolae, gens succincta & levis, in tabernaculis vivere soliti ho-

a Αὐτοῖς] Bene sic Ft. P. aliaeque. Αὐτῆς male J. b Ἀκούσας] Ἀκούσῃ Fl. Forsan melius, etsi vulgatum non malum. c Θέλῃ] Θέλει Fl. d Πεδίνη] Πεδίον W. Cod. e Δὲ] Additum ex W. & Fl. Aberat ab cett. Edd.

53. Ἀκούσας] Non improbo vulgatum, quod sensum quidem commodum sic exhibet, ὑδὲς, scil. ἐστὶ, ὃς τις ἂν ἀκούσας — θέλῃ. Sed nec Florentina lectio displicet. Quum vero utrumque bonum, numerum sequimur majorem. J.F.R.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΔΙΨ.] Προπαιδεία περὶ τῶν διψάδων. Th.M.

2. Ἀκρίβως ἄκαρπος &c.] Sterilitatem Lybiae eodem modo describit Diod. Sic. L. III. c. 50. pr. nisi quod nitrum ibi provenire dicat, quod tamen suspectum, neque constantis lectionis est. Vid. Commentatores id varie illic tentantes. J.F.R.

19. Ὑσσὸς τῶν θεῶν] Nota phrasin poëticam: ὕων μὲν ὁ Ζεὺς &c. F.G.

22. Βατὰ] Mallem βατὸς, ut ad φάραγξ vel χώρα referatur. si vero, quod in omnibus libris est, βατὰ retineas, ad τὰ Λιβύης τὰ νότια referendum, quod valde remotum. Supra v. τὴν χώραν τίθησι c. 2. & mox ἡ φάραγξ ὑπερζέουσα. M. du S.

37. Ἀπὸ-

homines, venatu viventes plerumque; hi igitur per venatus cauſſam irruunt interdum circa ipſam brumam, obſervato tempore maxime pluvio, cum ardoris major pars exſtincta eſt, & conſperſa arena, itineris copia utcumque contingit. Venatus autem eſt aſinorum agreſtium & marinorum paſſerum, ingentium illorum, qui humo tollere ſe non poſſunt, & ſimiorum maxime, & interdum elephantorum. Haec enim ſola durant ad ſitim, & vexationem a multo acutoque ſole ſuſtinent. Et tamen Garamantes conſumtis cibariis, quibuscum venerant, celeriter revertuntur, veriti, ne ſibi accenſa rurſus arena tranſitum vel difficilem reddat, vel plane neget, ac deinde velut intra retia deprehenſi cum captura ipſi ſua pereant. Neque enim ulla ſupereſt effugiendi ratio, ubi ſol ſurſum tracto humore, exſiccataque celeriter regione, vehementer exarſit, radios jaculatus fortiores, tanquam ab ipſo humore acutos, qui alimentum igni praeſtet.

3. Quamquam iſta quae adhuc commemoravi omnia, vapor, ſitis, ſolitudo, inopia copiarum terreſtrium, minus vobis difficilia videbuntur eo, quod jam dicam: & propter hoc fugienda omnino iſta regio. Serpentes nempe varii, magnitudine ingentes, plurimi numero, formis peregrini, veneno *armati* invicto, terram paſcuntur;

ἀπὸ θήρας τὰ πολλὰ ζῶντες, ἐνίοτε ἔτει ἐσβάλλουσι, [f] θηρεύοντες ἀμφὶ τροπὰς τὰς χειμερινὰς, μάλιστα [g] ὑσσαῖα τ' θεὸν τηροῦντες, ὁπότε τὸ πολὺ τῦ καύματος σβεσθείη, ᾗ ἡ ψάμμος νοτιοθείη, ᾗ ἀμηγέπη [h] βατὰ γένοιτο. ἡ θήρα δέ ἐστιν ὄνων τε τ' ἀγρίων, ᾗ στρουθῶν τ' μεγάλων [i] χαμαιπετῶν, ᾗ σιθήκων μάλιστα, καὶ ἐλεφάντων ἐνίοτε. ταῦτα γὰρ μόνα [k] ἀφαρκεῖ πρὸς τὸ δίψος, ᾗ ἀνέχεται ὑπὸ πολὺ ταλαιπωρούμενα ὑπὸ πολλῷ καὶ ὀξεῖ τῷ ἡλίῳ. καὶ ὅμως οἱ Γαράμαντες ἐπειδὰν τὰ σιτία καταναλώσωσιν, ἃτε ἔχοντες ἀφίκοντο, ἀπελαύνουσιν εὐθὺς ὀπίσω, δεδιότες μὴ [l] σφίσιν ἡ ψάμμος ἀναφλεγεῖσα δύσβατος ᾗ ἄπορος γένηται, εἶτα ὥσπερ ἐντὸς δεκύων ληφθέντες, ᾗ αὐτοὶ ἀπόλωνται μὴ τὰς ἄγρας. [m] ἄφυκτα γάρ ἐστιν, ἢν ὁ ἥλιος ἀνασπάσας τὴν ἰκμάδα, ᾗ τάχιστα ξηράνας τὴν χώραν, ὑπαρζέσῃ, ἀκμαιοτέραις τ' ἀκτῖσι προσβαλὼν, ἅτε πρὸς τὴν νοτίδα ὠμοτεθηγμένῃ· τροφὴ γὰρ αὕτη τῷ πυρί.

Καίτοι ταῦτα πάντα ὁπόσα εἶπον, τὸ θάλπος, τὸ δίψος, ἡ ἐρημία, τὸ μηδὲν ἔχειν ἐκ τῆς γῆς λαβεῖν, ἧττον ὑμῖν δυχερῆ εἶναι δόξει τῷ λεχθησομένῳ· καὶ [n] ἀφ' τοῦτο φευκτέα πάντως ἡ χώρα ἐκείνη. ἑρπετὰ γὰρ ποικίλα, μεγέθει τε μέγιστα, ᾗ πλήθει πάμπολλα, ᾗ τὰς μορφὰς ἀλλόκοτα, καὶ τὴν ἰὸν ἄμαχα, ὀπινέμεται τὴν γῆν.

f Θηρεύοντες] Θηρεύοντες *Fl.* g Ὑσσαῖα] Sic *Fl.* cum cett. Ὑσσία *J.* & marg. *A1.* h Βατὰ] Forſan βατὸς. At nil mut. Edd. nec M. Βατὴ conjicit *Guiet.* i Χαμαιπετῶν] Χαμαὶ τούτων W. & *Fl.* k Διαρκεῖ] Διαρκῆ *Fl.* l Σφίσιν] Σφὼ W. m Ἄφυκτα] Nil mut. Edd. & M. n Διὰ τοῦτο] Διὰ τὸ *Fl.*

38. Τροφὴ] Ὥσπερ γὰρ τις τροφὴ ἐ τῷ θερμῷ ἐ τῷ ψυχρῷ τὸ ὑγρὸν. ἀλλὰ τῷ ψυχρῷ μὲ ἅτε συγγενεστέρῳ μᾶλλον κρατύνεται ἐ ἐπιδίδωσιν· τῷ δὲ θερμῷ μαραίνεται τε ᾗ ἀφανίζεται συναναιροῦσα τὸ ὡς ἐφ' ἑαυτῇ τὸ θερμόν. ἀεὶ γὰρ πρὸς ὀλίγον αὐτὴ μὲ ἡ ὑγρότης ἀναγομένη ἀπαύξεται ὑπανδιδοῦσα, ὡς ἂν τρέφουσα τῷ θερμῷ. τέλος δὲ ἐκπιμελομένη ᾗ πρὸς τὸ μὴ εἶναι χαροῦσα, ἀσπερεὶ παραβαίνουσι ᾗ ὠφελιμάζειν πειᾶ ἐ αὐτὴ τὸ θερμόν. εἰ ἐ μὴ τοῦτο παρέχειν δοκῇ. ἅτοπον τ' ἤδη καταστήσαι τὴ τῶν ὑγιεινῶν τάξιν. M.

37. Ἀκτῖσι — ὠμοτεθηγμένῃ] Mirum dicendi genus, *acui ab humore ſolis radios.* Sed, ſi tollas metaphoram, illud relinquitur, intenſiorem ſentiri aeſtum poſt pluviam, ſive quod deſueverunt, per ipſum refrigerationis tempus, corpora, aeſtum ferre: ſive quod vapores copioſius ſane, quam de ſiccis arenis, ſurgentes, ſulphurei praeſertim, magis angunt praecordia. *J. M. G.*

γῆν. τὰ μὲν ὑποβρύχια, φωλεύοντα ἐν μυχῷ τῆ ψάμμῳ· τὰ δὲ ἄνω ὑπιπολάζοντα, φύσαλλοι, καὶ ἀσπίδες, καὶ ἔχιδναι, καὶ κεράσται, καὶ βυπρήστεις, καὶ ἀκοντίαι, καὶ [a] ἀμφίσβαιναι, καὶ δράκοντες, καὶ σκορπίων γένος διττὸν, τὸ μὲν ἕτερον ὑπαγείων [b] τε καὶ πεζὸν, ὑπέρμεγα, καὶ πολυσφόνδυλον, θάτερον δὲ ἐναέριον, καὶ πτηνὸν, ὑμενόπτερον δὲ οἷα ταῖς [c] ἀκρίσι, καὶ τέττιξι, καὶ νυκτερίσι τὰ πτερά. τοιαῦτα ὄρνεα πολλὰ [d] ὑπιπτόμενα, οὐκ εὐπρόσιτον ἀπεργάζεται [11] τὴν Λιβύην ἐκείνην.

partim submersi, nido in arenae recessibus defosso; alii in summo versantur, bufones, & aspides, & viperae, & cerastae, & bupresstae, & jaculi, & amphisbaenae, & dracones, & scorpionum genus duplex, terrestre alterum, pedestre, ingens, vertebras (*in cauda*) habens plures; aërium alterum & volucre, membranaceis quidem alis, quales sunt locustis, & cicadis & vespertilionibus alae. Id genus volucres oberrantes multae difficilem accessu reddunt illam Libyam.

Τὸ δὲ δὴ πάντων ἑρπετῶν δεινόταλον, ὧν ἡ ψάμμος τρέφει, ἡ δίψας ἐστὶν, ὄφις ὑπὸ πάνυ μέγας, ἐχίδνῃ ὅμοιος, τὸ δῆγμα βίαιος, τὸν ἰὸν [e] ταχὺς, ὀδύνας μὲν [f] ἀλήκτους ἐπάγων εὐθύς· ἐκκαίει τε γὰρ, καὶ σήπει, καὶ πίμπρασθαι ποιεῖ, καὶ βοᾶσιν, ὥσπερ οἱ ἐν [g] πυρὶ κείμενοι. τὸ δὲ μάλιστα καλαπονῶν, καὶ καλατρύχον αὐτὸς, ἐκεῖνό ἐστιν, ὁμώνυμον πάθος τῷ ἑρπετῷ. διψῶσι

4. Bestiarum vero, quas ea nutrit arena, importunissima est dipsas, serpens non ita magnus, viperae similis, morsu violento, veneno crasso, immedicabiles statim dolores adferens. Nam exurit, & putredinem inducit, & ut ardeant *morsi* efficit. Itaque clamant, ut qui in igni jaceant. Quae autem maxime illos conficit atque atterit, illa est affectio, a qua nomen accepit be-

a Ἀμφίσβαιναι] Ἀμφίσβενναι W. *b* Τε] Τι W. *c* Ἀκρίσι] Ex emendatione *Soulii*, Ἰκτῖσι Edd. & M. *d* Ἐπιτιτόμενα] Bene *S.* Ἐπιτιτώμενα Edd. illa priores. *e* Ταχὺς] Sic Edd. omn. & M. ταχὺς. *Solan.* *f* Ἀλήκτους] Ἀλίκτους W. sed supra est ἡ. *g* Πυρὶ] Πυρᾷ W. L. Ἐν πυρᾷ *Fl.*

47. Φωλεύοντα ἐν μυχῷ τῆ ψάμμῳ] Credo, hic est ille apud *Lucanum* 9, 715. *Concolor exuftis atque indifferens arenis Ammodytes*, quem in Hammoditen quasi postliminio mutatum nuper nolim. Est omnino *Troglodytis* analogus *Ammodytes*, ὑποδὺς τὴν ἄμμον. Quod ἀμμύω dicas, posteriore parte compositi, quasi *viatorem arenae*, nimis generale est, & omnibus commune harum regionum serpentibus. *J.M.G.*

50. Βυπρήστεις] Βύπρηστις est animalculum ex cantharidum genere, sic dictum, quod in herba a bobus devoratum eos tacto felle ita inflammet, ut rumpat. *Nicand. Plin.* *F.G.*

55. Ἰκτῖσι] Notandum est ἰκτῖδας seu viverras absurde poni inter animalia. Itaque pro ταῖς ἰκτῖσι καὶ τέττιξι, i. e. *viverris & cicadis*, omnino legendum ταῖς ἀκρίσι & τέττιξι, *locustis & cicadis*, quod miror vidisse neminem. *Bochartus* de Animal. Sacr. script. part. 2. L. IV. c. 29. *Almel.*

Ἰκτῖσι, καὶ τέττιξι] Si ἰκτὶς non alius animalis quam viverrae nomen est; non potest profecto hic locum habere. *Bochart.* sum mi fane viri, ἀκρίσι, nimis a scriptura & sono vocis ἰκτῖσι recedit. Spem inveniendi melius quiddam videtur prope intercipere *Plinius* 30, 61. f. 81. *Vespertilioni membranaceae pinnae unis.* Sed scilicet conferendus etiam est alter locus II, 39. f. 94. *Membranis volant* (i. e. ὑμενόπτερα sunt) *fragilibus insecta, humentibus hirundines in mari, siccis inter tecta vespertilio.* Nimirum *hirundines* illae *in mari*, & *pisces* alii plures volant & ipsi: vid. *Aelian.* de Animal. 9, 52. Πέτονται ἰχθύες ὅταν δείσωσι, καὶ ἐξάλλονται ἀπὸ θαλάττης, αἵ τε τοξίδες καὶ οἱ ἱέρακες οἱ θαλάττιοι, καὶ ἡ χελιδὼν ἡ πελαγία κ. τ. λ. Quae cum ita sint, puto Lucianum dedisse τοῖς ἰχθῦσι, καὶ τέττιξι καὶ νυκτερίσι. Corruptio contigisse potuit inter dictantem, qui adspiratas tenuius justo pronuntiaret, & excipientem. Tolle enim adspiratas, & υ pronuntia exilius, ut solent Jotacistae, & pro ἰχθῦσι existet ἰκτῖσι. Ita in Ἑταιρ. VII. post med. ἀπιμώκτισας legitur, quod ἀπιμύχθισας fuisse, non sine caussa suspicatur V. C. *Jensius.* *J.M.G.*

Ἰκτῖσι] *Viverris* Bened. verte *milvis*. *F.G.* Certe ridiculum erat viverris alas tribuere. Sed nec milvorum alae hic conveniunt; vid. notam nostram seq. *J.F.R.*

Ἀκρίσι] (*Bochartus* recte emendat ἀκρῖσι. vide omnino nostrum supra Mvi. C. 1. *Kust.*) In omnibus Impr. & ipso M. legebatur ἰκτῖσι. *M du S.*

Ἀκρίσι] Dedi hoc *Solano*, & consuetudini ἀκρῖσι ac τέττιξι conjungendi; nam ut ἰχθῦσι non possim recipere,

bestia. Sitiunt nempe supra modum: quodque maxime mirum est, quo plus biberint, tanto magis potum appetunt, multoque magis intenditur eorum bibendi cupiditas: nec unquam sitim exstinxeris, neque si Nilum ipsum, totumve Istrum ebibendum iis praebeas; sed ipsa illa irrigatione morbum accendas, velut si quis oleo exstinguere ignem tentet.

5. Ajunt medicorum filii istam esse caussam, Venenum illud crassum potu deinde dilutum, moveri celerius, quippe quod liquidius sic fiat, & diffundatur maxime.

6. Equidem neminem vidi, cui hoc acciderit, neque, Di boni! videam hominem talibus cruciatum suppliciis. Sed, bono consilio, pedem nunquam omnino intuli in Libyam. Sed Epigramma audivi, quod in ipso se legisse cippo viri hoc modo defuncti sodalium aliquis mihi dixit, qui e Libya, sic narrabat, dum Aegyptum transit, iterque facit ad Syrtim majorem, σι ᾗ εἰς ὑποχολήν· ϗ τὸ ϖροδοξότατον, ὅσῳπερ ἂν ϖίνωσι, τοσούτῳ μᾶλλον ὀρέγονται τοῦ ϖοτοῦ. ϗ ἡ ἐπιθυμία ϖολὺ ϖλέον ἐπιτείνεται αὐτοῖς. ϑὸ' ἂν σβέσειάς ϖοτε τὸ δίψος, ϑὸ' ἦν τὸν Νεῖλον αὐτὸν, ἢ τὸν Ἴστρον ὅλον ἐκπιεῖν ϖροῖχης, ἀλλὰ ϖροσεκκαύσεις ἐπάρδων τὸ νόσον, ὥσπερ ἂν εἴ τις ἐλαίῳ ϖῦρ καταβεννύοι.

Λέγουσιν ἰατρῶν ϖαῖδες ἐκείνην τὴν αἰτίαν εἶναι, ϖαχὺν τὸν ἰὸν ὄντα, [h] ἔπειτα δυόμενον τῷ ϖοτῷ, ὀξυκινήτον γίγνεσθαι, ὑγρότερον, ὡς τὸ εἰκὸς, καθιστάμενον, ϗ ὅτι ϖλεῖστον διαχεόμενον.

Ἐγὼ μὲν οὖν οὐδένα τοῦτο ϖεπονθότα εἶδον. μηδὲ, ὦ ϑεοὶ, ἴδαιμι οὕτω κολαζόμενον ἄνθρωϖον, ἀλλ' οὐδὲ ἐπέβην ϖοτὲ τῆς Λιβύης τὸ ϖαράπαν, εὖ ϖοιῶν. Ἐπίγραμμα δέ τι ἤκουσα, ὅ μοι τῶν ἑταίρων τις ἔλεγεν αὐτὸς [i] ὅτι φίλης ἀνεγνωκέναι, ἀνδρὸς ὅτου ἀϖοϑανόντος, ὃς ἐκ Λιβύης, ἔφη, ἀϖιὼν ἐς Αἴγυϖτον, ϗ τὸ μεγάλην Σύρτιν ἐϖοι-

h Ἔπειτα δυόμενον] Ἐπιδυσιλαδόμενον marg. *Ar.* L. & G. Vulgatum servant Edd. & M. *i* Ὅς] Sic Edd. omn. In M. omiss. sed ὡς supra scriptum a recentiore manu.

pere, sundet tam articulus ταῖς, jam recte respondens tribus femininis; quam quod sequitur, his avibus infestam Lybiam; quod de *piscibus* minime praedicari potest. *J.F.R.*

62. Παχὺς] Quid hoc sit, quave ratione cum sequentibus conciliari possit, medicis quorum ea est provincia, inquirendum relinquo. Ego interim lego ταχὺς; nec me movet quod mox ç. 5. diserte ϖαχὺν dicat; ibi enim alia ratio est. Hic celeritatem, illic naturam veneni notat. *M. du S.*

Ibid. Τὸν ἰὸν ϖαχὺς] Etsi c. seq. ϖαχὺν τὸν ἰὸν ὄντα omnino recte legitur, quod expressis verbis addit, id potu dilui, & ϖαχὺς etiam aliter defendi potest, ut exponatur *sumens veneno*, veluti Ovid. de *Pythone* serpente III. Met. 33. — *corpus tumet omne veneno*; tamen ταχὺς hic praeferrem, propter adjuncta βιαίῳ, & ὠδὺς, inter quae ϖαχὺς positum languet. Nihil tamen contra libros ausus sum, ut *Solanus* v. jam delerit. *J.F.R.*

64. Πίμπραται ϖοσὶ] Conf. Rev. *Jac. Elsn.* ad *Act. Ap.* XXVIII. 16. Et Cl. *L. Bos* ad eadem Acta, p. 90. *J.F.R.*

77. Παχὺν τὸν ἰὸν ὄντα] De dipsadibus, caussam inextinguibilis sitis esse, quae ex morsu dipsadis oriatur, ait Lucianus ex sententia medicorum, ϖαχὺν τὸν ἰὸν ὄντα, ἔπειτα δυόμενον τῷ ϖοτῷ ὀξυκίνητον γίγνεσθαι, ὑγρότερον ὡς τὸ εἰκὸς καθιστάμενον, ϗ ἐπὶ ϖλεῖστον διαχεόμενον. *Quod crassum cum sit venenum, quando postea potu madefecit, celeriter movetur, humidius, ut vero simile est, redditum, & latissime diffusum.* sic interpres, nec male. Sed pro ἔπειτα δυόμενον, elegantius vetus codex, ἐπιδαψιλεύόμενον ϖότῳ, *abundanter potu irrigatum.* Nam ἐπιδαψιλεύω est largiter & copiose praebeo. *J.G.G.*

86. Ἐπὶ φήλης] Columna sive basis cui affixa statua: in basi planicies apta inscriptioni quam planiciem *Strabo* lib. 14. vocat τὸ ϖλατὺ τῆς βάσεως. Tangit *Theophr.* Char. ϖερὶ μικροφιλοτιμίας. *J.B.*

87. Ὡς ἐκ Λιβύης] In M. omissum prius fuerat, sed additum est ὡς a recentiore manu, quod & Impr. omnes praeferunt. Corrupte omnino; nam de *sodali* *Luciani* sermo est, non de *viro morsu dipsadis confecto.* unde ego ὡς reponendum duxi. *M. du S.*

Ὃς ἐκ Λιβύης] Recepissem ὡς vel contra libros, si summa necessitas id postularet; at quum ὃς sic satis commode intelligi queat, non statim cum *Soulio* ὡς rescripsi sine auctoritate; sed quum nonnulli mox etiam ϖοσὶν habeant, suspicio tamen subest eosdem & ὡς voluisse; quod si itaque ϖοσὶν adripias, tum ὡς quoque necessario recipiendum erit. *J.F.R.*

[a] ἐποιεῖτο τὴν πορείαν· ἐν γὰρ εἶναι ἄλλως. ἔνθα δὴ τάφῳ ἐντυχεῖν, ἐπὶ θαλάττῃ κίονα, ἐπ' αὐτῷ τῷ κλύσμαλι, καὶ στήλην ἐφεστάναι, δηλοῦσαν τὸν ὀλέθρου τὸν τρόπον. κεκολάφθαι γὰρ ἐπ' αὐτῇ ἄνθρωπον μοί τινα, οἷον τὸν Τάνταλον γράφουσιν ἐν λίμνῃ ἑστῶτα, καὶ ἀρυόμενον τοῦ ὕδατος· ὡς πίοι [b] δῆθεν· τὸ θηρίον [c] δὲ, τὸν διψάδα, ἐμπεφυκὸς αὐτῷ [d] περιεσπειραῖς τοῦ ποδὸς, καὶ τινας γυναῖκας ὑδροφορούσας ἅμα πολλὰς καλαχεῖν τὸ ὕδωρ αὐτοῦ. πλησίον δὲ [e] ὠὰ κεῖσθαι οἷα τῶν στρουθῶν ἐκείνων, οὓς ἔφην θηρᾶν τοὺς Γαραμάντας. γεγράφθαι δὲ πρὸς τοὐπίγραμμα, ὃ χεῖρον δὲ μὴ αὐτὸ εἰπεῖν,

Τοῖα παθὼν τ', οἶμαι, μὴ Τάνταλον αἴθοπι ἴῳ
Μηδαμὰ [f] κοιμίσαι δίψαλέην ὀδύνην.

Καὶ Δαναοῖο κόρας [g] τοῖον πίθον οὐκ ἀναπλῆσαι,
Αἰὲν ἐπαντλεύσας ὑδροφόρῳ καμάτῳ.

ἔτι δὲ ἄλλα ἔπη τέτταρά ἐστι περὶ τῶν ὠῶν, καὶ ὡς ἀναιρούμενα αὐτὰ, ἐδήχθη. ἀλλ' οὐκ ἔτι μέμνημαι ἐκείνων.

Συλλέγουσι δὲ ἄρα τὰ ὠὰ, οὐχ ὡς φαγεῖν μόνον, ἀλλὰ καὶ σκεύεσι χρῶνται κενοῦσαι, καὶ ἐκπώματα ποιοῦνται ἀπ' αὐτῶν.

(neque enim posse aliter) ibi in monumentum incidit, ad oram maris, in ipso litore: hic adstare, ait, columellam, quae rationem interitus declaret. Insculptum enim in illa hominem, qualem pingunt Tantalum stantem in litore, haurientemque de aqua, bibendi nempe gratia. Bestiam vero dipsada adhaerescentem ac pedi implexam, & mulieres quasdam, aquam adferentes simul multas, ea hominem perfundere. In proximo autem ova jacere, qualia illorum struthiocamelorum, quos venantur, ut dixi, Garamantes. Adscriptum autem esse epigramma . . nihil vero prohibet ipsum recitare,

Fallor, an haec talis de nigro accensa veneno,
Tantale, vexavit te sine fine sitis.
Tale olim, proles Danai numerosa, replere
Frustrato te haustu vas volusse, reor.

Adhuc alii versiculi quatuor sunt de ovis, & ut, dum tollit illa, morsus sit; sed eorum non amplius memini.

7. Colligunt nimirum ova illa accolae non cibi modo caussa, sed evacuatis etiam futuntur in supellectile, & pocula sibi inde faciunt, cum fingere de luto non possint, quod

[a] Ἐποιεῖτο] Ποιεῖσθαι W. & Fl. idque etiam adscriptum marg. A1. [b] Δῆθεν] Δὴ marg. A1. [c] Δὲ] Δὴ W. [d] Περιεσπειραῖς] Sic J. Ald. Fr. B. H. P. S. Περιεσπάσθαι Fl. [e] Ὠὰ] W. ὠὰ cum puncto subscripto, & sic semper. [f] Κοιμίσαι] Κοιμῆσαι W. Vulgatae favent J. Fl. [g] Τοῖον πίθον] W. aliter, vid. notas.

89. Οὐ δὴ εἶναι] I. e. ἰξιῶναι, licere. F.G.

97. Περιεσπειρᾶσθαι] Περιεσπειρᾶσθαι augmento deleto dederat in J. Solan. & sic etiam scribit Steph. hunc Luciani locum adferens; unde tamen minime conficio, Stephanum quoque ita corrigere; quia forsan praesenti infin. usus est ad phrasin indicandam, non ipsa Luciani verba; nam ne Dialogum quidem addit. Quare, quum praeteritum infinitivi hic nihil habet absurdi, quandoquidem & κεκολάφθαι praecessit, & mox γεγράφθαι etiam sequitur, ego nihil mutaverim. Sic vero praeteritum verbi σπειράω formari, vid. infra Navig. c. 2. f. ubi συνεσπειραμένον, & supra Philopſ. c. 22. ἐσπειραμένον. J.F.R.

4. Τοῖα] Interpres dum legit υἱοῦ pro ἰοῦ, nescio quem patrem Tantali facit. Rectius

Tantalus hoc patitur nigri pravitate veneni. J.B.

Versus *Bourdelotii* in *pravitate* claudicat. J.F.R.

7. Τοῖον πίθον] W. Τὰς τὸν πίθον οὐκ ἀναπλήσαιμι ἐπαντλοῦσας (sed exstitit puto in Ms. ἐπαντλεύσας: nam alia manus jota fecit, extrita alia litera) Haec in ferculo literario J. Jens. J.F.R.

28. Νίκανδρον] Hujus opera ad nostram usque aetatem pervenerunt. M. du S.

Ibid. Πρὸς Νίκανδρον] Cujus versiculi in Theriacis a 339. inde conferri cum hoc libello merentur, ut & *Lucani* 9, 738. seqq. Pluscula sane sunt, de quibus nec inter poëtas, nec ipsis cum nostro satis convenit. J.M.G.

31. Φύσεις] Sic *Polyaen.* plur. num. Strat. IV. p. 267. B. W. tamen φύσιν habet. M. du S. Ac *Diod. Sic.* centies.

quod mera arena illorum solum est. Si vero satis magna inveniantur, etiam pilei ex unoquoque ovo bini parantur. Dimidiatum enim ovum unumquodque capiti cum sufficiat, pileus est.

8. Ibi ergo insidiantur apud ova Dipsades: & cum accedit homo, prorepentes de arena, mordent miserum: at illi eveniunt illa quae paullo ante dicta sunt, ut bibat semper, & magis sitiat, & nunquam satietur.

9. Haec, ita me Jupiter, non contendendi quodam adversus Nicandrum Poëtam studio a me dicta sunt, neque uti vos cognosceretis, non nihil me curae in discendis serpentium Libycorum ingeniis posuisse. Ista enim Medicorum magis laus fuerit, quibus scire talia necesse est, ut etiam depellere illa ex arte possint. Verum ego mihi videor, ac, per ego vos amicitiae praesidem *Jovem rogo*, nolite offendi transsumta a bestiis imagine, similiter erga vos affectus, atque illi a dipsade morsi ad potum affecti sum. Quo frequentius enim prodeo in conspectum vestrum, tanto magis ejus rei sum cupidus, sitisque me urit, quae reprimi nullo modo potest, nec unquam illo satiari potu mihi posse videor. Nec injuria.

ἐν γὰρ ἔχνεσι κεραμεύων, ἀφ' τὸ ψάμμον εἶναι τ γῆν. εἰ δὲ καὶ μεγάλα εὑρεθείη, καὶ πῶλοι γίγνονται δύο ἐκ τοῦ ὠοῦ ἑκάστου· τὸ γὰρ ἡμίτομον ἑκάτερον ἀποχρῶν τῇ κεφαλῇ, πῶλός ἐστιν.

Ἐκεῖ τοίνυν λοχῶσιν αἱ Δι ψάδες πρὸς τὰ ᾠὰ, ἐπειδὰν προσέλθῃ ὁ ἄνθρωπος, ἐκ δ ψάμμου ἐξερπύσασαι, δάκνουσι τ κακοδαίμονα· ὁ δὲ πάσχει ἐκεῖνα τὰ μικρὸν ἔμπροσθεν εἰρημένα, πίνων ἀεὶ, καὶ μᾶλλον διψῶν, καὶ πιμπλάμενος ἐδέποτε.

Ταῦτα δὲ, μὰ Δία, πρὸς Νίκανδρον τ ποιητὴν φιλοτιμούμενος διεξῆλθον, ἀλλ' ὅπως ὑμεῖς μάθοιτε ὡς οὐκ ἀμελὴς γεγένημαί μοι, Φύσεις τ Λιβυκῶν ἑρπετῶν εἰδέναι, ἰατρῶν γὰρ ἂν μᾶλλον ὁ ἔπαινος εἴη, οἷς ἀνάγκη εἰδέναι ταῦτα, ὡς καὶ ἀμύνασθαι αὐτὰ μὴ τ τέχνης ἔχοιεν. ἀλλά μοι δοκῶ (καὶ πρὸς Φιλίου μὴ δυσχεράνητε τὴν εἰκόνα θηριώδη οὖσαν) ὁμοιόν τι καὶ αὐτὸς παθεῖν πρὸς ὑμᾶς, οἷον ἐκεῖνοι πάσχουσι πρὸς τὸ ποτὸν οἱ δηχθέντες ὑπὸ τ δι ψάδος. ὅσῳ γὰρ ἂν ὀφθαλμοῦ παρίω ἐς ὑμᾶς, τοσούτῳ μᾶλλον ὀρέγομαι τοῦ πράγματος, καὶ τὸ δίψος ἄκρατον ὑπεκκαίεταί μοι, καὶ ἔοικα ἐμπλησθῆναί ποτε τοῦ τοιούτου ποτοῦ, καὶ μάλα εἰκότως. πῶς γὰρ ἂν ἔτι δίκαιον

h Φύσεις] Φύσιν W. Vulgatum tenet Fl. cum cett. M. male. k Δυχιράνητε] Sic Edd. recte cum M. Δυχέρητε male V1, & 2. l Ἄχιλλον] Banc M. Fl. &c. Alii ἄσπιδα, ajunt Coll.

i Φιλίου] Restitui ex L. G. & V2. Φιδίου Edd. cett. & M. male.

19. Πῶλοι] Εἶδον τοιαῦτα. καὶ ἐ ψλλὸς τὸ λεχόμενον. M.
31. Φύσεις] Δύναται * καὶ ἕνας εἶναι, ἢ ἢ ἕτερος] ὡς οὐκ ἀμελὴς πρὸς τὸ εἰδέναι ἡ Φύσις τ Λιβυκῶν ἑρπετῶν γέγονά μοι. δυσχεράνητε δέ. M.
41. Ἄχιλλον] Ἄσπιδα habent C. Γραῦ. ἄχιλλον. G.

* Quae his uncinulis inclusa sunt ad compendia codicis quam proxime potui accommodavi: nec quid sibi velint satis assequor. M. du S.

Pro priore ἕνας legit φίλος. J. J. Wetsten.

ties. J. F. R.

34. Ἀλλά μοι δοκῶ, καὶ πρὸς Φιλίου μὴ δυσχεράνητε τὴν εἰκόνα θηριώδη οὖσαν, ὁμοιόν τι καὶ αὐτὸς παθεῖν πρὸς ὑμᾶς] Benedictus: *Ac mihi videor, per Phidiam, ne hanc imaginem ferinam iniquo animo ferueris, eodem modo erga vos affici.* Quid hic Phidias? Quis unquam per istum statuarium juravit? Mss. optime & certissime πρὸς Φιλίου, per Deum amicitiae & amoris praesidem. Ostensurus magnitudinem sui erga eos studii per Φιλίου Ζῆνα, cujus & alibi meminit, jurat, se illorum majore indies flagrare studio, quo saepius eos videat, eo saepius videre desideret. vide *Suidam* in Φίλιος. At εἰκὼν θηριώδης est similitudo a feris sumpta. J. G. G.

35. Φιλίου] Sic praeter Mss. Gr. L. & *Venetus* secunda. In M. & reliquis Edd. prave legitur Φιδίου, nisi quod in J. est Φιλίου. M. du S.

2. Ἡσίοδον

διειδεῖ τε καὶ καθαρῷ ὕδατι ἐντύχωμι; ὥστε σύγγνωτε, εἰ δηχθεὶς καὶ αὐτὸς τὴν ψυχὴν ἡδίστῳ τούτῳ καὶ ὑγιεινοτάτῳ τῷ δήγματι ἐμφορῶμαι χανδὸν, ὑποθεὶς τῷ κρουνῷ τὴν κεφαλήν· εἴη μόνον μὴ ὀπολείπειν τὰ παρ' [a] ὑμῶν ὑπορρέοντα, μηδὲ χυθεῖσαν τὴν σπουδὴν τὴν ἀκροάσεως, κεχηνότα ἔτι καὶ διψῶντα [b] καταλείπειν· ὡς δίψης γε ἕνεκα τοῦμοῦ πρὸς ὑμᾶς, οὐδὲν ἂν ἐκώλυε πίνειν ἀεί. καὶ γὰρ τὸν σοφὸν Πλάτωνα, Κόρου οὐδεὶς τῶν καλῶν.

Ubi enim in aquam pellucidam adeo & puram incidam? Itaque ignoscite, si morsus & ipse in animo meo morsum istum suavissimum saluberrimumque, pleno me haustu, caput salienti supponens, ingurgitem. Modo illud mihi contingat, ne, quae a vobis adfluunt, deficiant, nec exhaustum vestrum audiendi studium hiantem me & sitientem destituat. Quantum quidem ad meam vestri sitim attinet, nihil obstat, quo minus semper bibam. Platone enim auctore sapientissimo, Pulchrorum nulla satietas.

ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΠΡΟΣ ΗΣΙΟΔΟΝ.

Ἀλλὰ ποιητὴν μὲν ἄριστον εἶναί σε, Ἡσίοδε, καὶ τοῦτο ἀφ' Μουσῶν λαβεῖν μετὰ δάφνης αὐτός τε δεικνύεις ἐν οἷς ποιεῖς, ἔνθεα γάρ, καὶ σεμνὰ πάντα, καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν οὕτως ἔχειν· ἐκεῖνο δὲ ἀπορῆσαι ἄξιον, τί δήποτε προειπὼν ὑπὲρ σαυτοῦ, ὡς ἀφ' τούτου λάβοις τὴν θεσπέσιον ἐκείνην ᾠδὴν ἀφ' τῶν θεῶν, ὅπως κλείοις καὶ ὑμνοίης τὰ παρεληλυθότα, καὶ θεσπίζοις τὰ ἐσόμενα, θάτερον μὲν καὶ πάνυ ἐντελῶς ἐξενήνοχας καὶ οὐκ ἀπολείπεις ἐπιδεῖν τὸ ἀτελὲς, τὸ δὲ ἕτερον, ὅπερ ἐπαγγέλλεται, ἀφῆκεν ἀτελὲς καὶ ἀνεξέταστον, ἐπιλαθόμενος ἴσως ἢ καὶ ἀπορήσας ὅ τι ποτὲ χρὴ λέγειν περὶ τοῦ μέλλοντος.

DISPUTATIO CUM HESIODO.

VErum enimvero poëtam quidem optimum esse te, Hesiode, idque a Musis te una cum lauro accepisse, ipse quoque tuis in carminibus ostendis: divina enim omnia atque augusta: & nos, ita rem se habere, credimus. De illo vero disceptare fas fuerit, quid tandem sit, quod cum de te ipso praedixisses, hanc te ob caussam divinum illud a Dis carmen accepisse, uti celebrares cantaresque praeterita, ac divinares futura; alterum quidem, idque perfecte omnino perfecisti, Deorum ge-

a Ὑμῶν] Sic *Fl. H. P. B.* &c. Ἡμῶν male *J.* & *V2.* b Καταλείπειν] Rescriptum ex W. Καταλιπεῖν Edd. ΔΙΑΛΕΞΙΣ] Διάλογος *Fl.* & *Schol.* Vulgatum tenet ceteras & *Coll.*

ΗΣΙΟΔΟΝ] Οὗτος ὁ λόγος ἐνδεῖ τῷ Λυκιανοῦ ἤθους καὶ ἀγχνοίας. *G.*

4. Ἔνθεα] Θεῖα πνεύματος κινούμενα. *V.*

2. Ἡσίοδε] *Hesiod.* Theog. 30. *M. du S.*

3. Μετὰ τῆς δάφνης] Vid. *Hesiod.* Theogn. p. 30. & seqq. de qua tamen, an Hesiodea sit, fuere, qui dubitarent. (*Paus.* IX. p. 581.) sed genuinam probat Cl. *Clericus* ex *Herod.* II. 53. quem vide ad titulum operis, & vs. 211. *M. du S.*

8. Κλείοις] Hinc patet Lucianum legisse κλείσιμι pro κλήθιμι vid. vs. 105. Totum autem versum ut nothum, nulla ratione reddita, respuit *Gujetus. M. du S.*

Ibid. Ὅπως κλείοις] Apud *Hesiodum* legitur κλέιν, suadente etiam metri ratione. Sed praestat totum locum apponere Theog. 30. seq.

Καί μοι σκῆπτρον ἔδον, δάφνης ἰθυκλέος ἔζον
Δρέψασαι θητόν, ἐνέπνευσαν δέ μοι αὐδὴν
Θείην, ὥστε κλύοιμι τά τ' ἐσσόμενα, πρό τ' ἐόντα
Καί με κέλονθ' ὑμνεῖν κ. τ. λ.

J. M. G.

23. Τήλεφον] Quis unquam fando audivit Telephum inter *vates* habitum? Corrupta itaque haec vox. sed quid reponendum sit, non aeque proclive est divinare. De *Polyido* vel ex Nostro constat vaticinatum esse; vide

generationibus enarrandis, usque ad prima illa Chaos, Tellurem, Caelum, & Amorem: insuper etiam mulierum *commemorandis* virtutibus, & praeceptis agriculturae, & quae de Pleiadibus, ac de temporibus arandi, messis, navigationis, reliquarumque rerum omnium, *dici possunt*: alterum vero, quod multo utilius futurum erat vitae, & Deorum muneribus magis simile, dico autem futurarum rerum praedictionem, plane non ostendisti, sed parte illa simpliciter oblivioni tradita, nusquam tua in poësi vel Calchantem, vel Telephum, vel Polyidum, vel Phineum adeo imitatus es, qui non consecuti illud a Musis, tamen divinarunt, nec oracula reddere consulentibus dedignati sunt.

2. Itaque trium horum criminum in uno adhaerescas omnino necesse est. Aut enim, quantumvis id dictu amarum sit, mentitus es, cum non promiserint tibi Musae futura praedicendi facultatem: aut illae dederunt, sicut fuere pollicitae, at tu prae invidia occultas, in sinuque *absconditum* servas munus, non impertiens illud indigentibus: aut scripta quidem tibi sunt etiam in hoc genere multa; tu vero nondum ea saeculo tradidisti, cum usum eorum ad nescio quod aliud tempus reponas. Illud enim neque ausim dicere, Musas, duo tibi praestare

χας· θεῶν τε [a] γενέσεις διηγήμῃ, ἄχρι καὶ τῶν πρώτων ἐκείνων, χάος, καὶ γῆς, καὶ οὐρανοῦ, καὶ ἔρωτος· ἔτι δὲ γυναικῶν ἀρετὰς, καὶ ὑφαινέσεις γεωργικάς· καὶ ὅσα περὶ Πλειάδων, καὶ ὅσα περὶ χειμῶνος δρύτου, καὶ ἀμήτου, καὶ πλοῦ, καὶ ὅλως τῶν ἄλλων ἁπάντων. θάτερον δὲ, καὶ ὁ χρησιμώτερον ἦν τῷ βίῳ πολὺ, καὶ θεῶν δωρεαῖς μᾶλλον ἐοικὸς, λέγω δὲ τῶν μελλόντων προαγόρευσιν, οὐδὲ τὴν ἀρχὴν ἐξαπέφηνας, ἀλλὰ τὸ μέρος τοῦτο πᾶν λήθῃ παραδέδωκας, οὐδαμοῦ τῆς ποιήσεως ἢ τὸν Κάλχαντα, ἢ τὸν Τήλεφον, ἢ τὸν [b] Πολύϊδον, ἢ καὶ Φινέα μιμησάμενος, οἳ μηδὲ παρὰ Μουσῶν τούτου τυχόντες, ὅμως προεθέσπιζον, καὶ οὐκ ὤκνουν χρᾶν τοῖς δεομένοις.

Ὥστε ἀνάγκη σοι τῶν τριῶν τούτων αἰτιῶν μιᾷ γε πάντως ἐνέχεσθαι. ἢ γὰρ ἐψεύσω, εἰ καὶ πικρὸν εἰπεῖν, [c οὐχ] ὡς ὑποσχομένων σοι τῶν Μουσῶν καὶ τὰ μέλλοντα προλέγειν δύνασθαι· ἢ αἱ μὲν ἔδοσαν ὥσπερ ὑπέσχοντο, σὺ δὲ ὑπὸ φθόνου ἀποκρύπτεις, καὶ ὑπὸ κόλπον φυλάττεις τὴν δωρεὰν, οὐ μεταδιδοὺς αὐτῆς τοῖς δεομένοις· ἢ γέγραπταί μοι καὶ τὰ τοιαῦτα πολλὰ, οὐδέπω δὲ αὐτὰ τῷ βίῳ παραδέδωκας, οὐκ οἶδα εἰς ὅν χρόνον τινὰ ἄλλον ταμιευόμενος τὴν χρῆσιν αὐτῶν. ἐκεῖνο μὲν γὰρ οὐδὲ τολμήσαιμ' ἂν εἰπεῖν, ὡς αἱ Μοῦσαι δύο σοι παρέξειν ὑποχόμεναι, τὸ

a Γενέσεις] Γένεσιν W. Vulgatae adsentitur *Fl.* b Πολυίδου] Πολυείδου W. male. c Οὐχ ὡς] Sic Edd. Οὐκ pejus *P. H.* In W. abest οὐχ.

36. Εἰς ὃν καιρόν τινα] Ὑπόθεσις τοῦ εἰς ὕστερα ἄλλον καιρὸν, ὕπου παραλλαγὴν τοῦ λόγου ποιοῦσι, ὡς ἐν τῷ, εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο. ὁπόταν οἱ ῥήτορες εἰ καὶ μὴ δι' ἓν ἄλλο ὑπερθέντες εἶπωσιν, εἴτι καὶ Ἑρμογένει πιστεύειν. *V.*

de Ὀρχ. c. 49. De *Phineo* narrant etiam Poëtae in caecitatis solatium concessam ei fuisse divinandi peritiam. *M. du S.*

Ibid. Πολυΐδου] Conf. supra *de Salt.* c. 49. ubi quoque sic scribitur. *J. F. R.*

29. Ὡς ὑποχομένων] Locus corruptus in Impr. ὑχ ὡς . . . In W. deest ὑχ, & a recentiore manu super inductum ὡς. Donec aliquid melius inveniatur, dele illud ὑχ. *M. du S.*

Ibid. Οὐχ ὡς ὑποχομένων] Aut abundare ὑ ὡς videtur, aut deficere post ὡς verbum εἶπως vel simile. *J. M. G.*

Οὐχ ὡς] Si ὑχ deleas, salvum erit ὡς, quod saepissime παλιναζειν, ac vel vehementius adfirmare, satis notum. At si tamen aliqua ratio habenda particulae ὑχ vel οὐκ, lege ὕπως, & sic forsan adparebit, unde οὐκ natum sit. Interim ut medicinae certiori locus relinquatur, servavi suspectam lectionem, sed uncis secluso negationem. *J. F. R.*

32. Ὑπὸ κόλπον] Et sic esse in *Fl.* aliisque, adscripserat *Solan.* Sed bene habet vulgatum, etsi ὑπὸ κόλπῳ frequentius alibi, ut *Alex.* c. 26. & 39. p. med. ac *Hermot.* c. 37. med, & 81. a. m. Nec non *Adv. Indoct.*

τὸ μὲν ἔδοσαν, ἐξ ἡμισείας δὲ ἀνεκαλέσαντο ἢ ὑπόσχεσιν. λέγω δὲ ἢ τῶν μελλόντων γνῶσιν. ἢ ταῦτα πρότερον αὐτὸν ἐν τῷ ἔπει [a] ὑπεχημιῶσθαι.

pollicitas, alterum quidem dediſſe, ex dimidia vero parte promiſſionem ſuam, de futurorum cognitione loquor, revocaſſe, cum tamen prius illam in verſu pollicitae eſſent.

Ταῦτα οὖν πόθεν τίνος ἄλλου, Ἡσίοδε, ἢ παρ' αὐτοῦ σοῦ μάθοι τις ἄν; [b] πρέποι γὰρ ἄν, ὥσπερ οἱ θεοὶ δοτῆρες ἑάων εἰσίν, οὕτω δὲ καὶ [c] ὑμῖν τοῖς φίλοις καὶ μαθηταῖς αὐτῶν, μὴ πάσης ἀληθείας ἐξηγεῖσθαι περὶ ὧν [d] ἴστε, καὶ λύειν ἡμῖν τὰς ἀπορίας.

3. Iſta ergo numquid ab alio, Heſiode, quam ab ipſo te, aliquis poteſt diſcere? Decuerit enim, quemadmodum ipſi Dii bonorum ſunt auctores; ita etiam vos illorum amicos atque diſcipulos, cum veritate omni, quae noſtis enarrare, & ſi qua nobis videntur dubia, ea reſolvere.

ΗΣΙΟΔ. Ἐννῆν μὲν μοι, ὦ βέλτιστε, ῥᾳδίαν ἀπόκρισιν ἀποκρίνεσθαί σοι περὶ ἁπάντων, ὅτι μηδέν ὅσα τῶν ἐρραψῳδημένων ὑπ' ἐμοῦ, ἴδιον ἐμόν, ἀλλὰ τῶν Μουσῶν. καὶ ἐχρῆν σε παρ' ἐκείνων τὰς λογισμὰς τῶν τε εἰρημένων καὶ τῶν παραλελειμμένων ἀπαιτεῖν· ἐγὼ δὲ ὑπὲρ μὲν ὧν ἠπιστάμην, λέγω δὲ τοῦ νέμειν, καὶ ποιμαίνειν, καὶ ἐξελαύνειν, καὶ βάλλειν, καὶ τῶν ἄλλων, ὅσα ποιμένων

4. HES. Licebat mihi, vir optime, facili reſponſione defungi de omnibus, nihil eſſe eorum carminum, quae a me conſuta ſunt, mihi proprium, ſed Muſarum: ab his proinde rationem dictorum pariter & praetermiſſorum eſſe poſcendam: me vero de his, quae per me ſciebam, de paſcendo, inquam, curandoque grege, & exigendo, & mulgendo, reliquisque, quae paſtorum ope-

a Ὑπεχημιῶσθαι] Nil mut. *Fl. Ald.* Ὑποχόλμιας *Pell.* b Πρέποι] Πρέποι *W.* c Ὑμῖν] Sic *S. A. M. Cett.* ἡμῖν, male. d Ἴστε] Ἴσθε *B1.* Ἴσθι adpictum ejus margini.

50. Ἐννῆν μέν μοι] Δυνατὸν ἦν. *V.*

* Ἀμολγιῶν] Ἀμοργιῶν. *C.*

58. Καὶ βάλλειν] Ἀμέλγειν. καὶ βαλεῖν τὸ * ἀμολγιῶν. *V.*

doct. c. 12. Sed *Piſcat.* c. 35. etiam ut hic, ὑπὸ κόλπου ἔχων. Item infra *Navig.* c. 20. Θησαυρὸς ὑπὸ τῇ Ἑρμῇ. *Alciphr.* I. Ep. 38. p. 176. ὑπὸ τύμβου ἡγάπα κεκαυμένην χλανίσκιον. *Herodian.* III. 5. 11. μή τι ξίφος φέροι ὑπὸ κόλπου. *J. F. R.*

46. Δοτῆρες ἑάων] *Heſiod.* Θεογ. 46. 633. *M. du S.*

Δοτῆρες ἑάων] Δωτῆρες eſt *Theogoni.* 46. & *Homer.* Od. Φ, 325. Meminerimus ſubtilis doctrinae *Dan. Heinſii*; qui in Heſiodi opp. & dies c. 15. p. 154. *Artem*, inquit, *tradidit ἰὺς Prometheus. Ita dicuntur proprie in veteri Theologia Dii ſinguli, cum dona ſua largiuntur, quae alio nomine ἰὰ* (id ipſum nempe eſt *ſua*) *dicuntur, & ipſi* δωτῆρες ἑάων. Non excogitaſſe hoc videtur *Heinſius.* Sic enim *Euſtathius* ad Il. Ω, 528. Ἔοικε γένος ἑδωτήρ ἡ λέξις (ἑάων) εἶναι ὡς ἀπὸ τοῦ ἰὸν, τὸ ἴδιον. *J. M. G.*

47. Ὑμῖν τοῖς φίλοις] *Salm.* editor recte emendavit quod in Impr. ante eum erat, ἡμῖν. M. ὑμῖν, optime. *M. du S.*

63. Ὅμως δὲ οὐκ ἀπορήσω — ἀσυνολογίας] Haec verba non agnoſcit Interpres, vel, quod potius credo, eo quod illa non intellexerit, de induſtria ſuppreſſit. Sed procul dubio legendum eſt ἀπολογίας. *J. P. a G.*

Ibid. Οὐκ ἀπορήσω &c.] *Palmerius* conjecit legendum eſſe οὐκ ἀπορήσω πρός σε ποιητικῆς ἀπολογίας. ſic editio Florentina: male in Mſ. & editis ἀσυνολογίας, ut recte doctiſſimus *Palmerius* vidit. *J. G. G.*

Οὐκ ἀπορήσω πρός σε ἐν ποιητικῆς ἀσυνολογίας] Recte aggreſſus eſt hunc locum *Palmerius*; ſed an procul dubio tetigerit verum, quod putat, valde ambigo. Negari enim nequit, quin ad vulgatam ſcripturam propius accedat αἰτιολογίαν, quomodo ipſe diu eſt quum corrigendum ſuſpicatus fui, quam ἀπολογίαν, quod ille ſupponebat. Quin & ſignificatio vocis meae huc melius convenit, ſi modo examines, & ejus efficaciam ex Quintiliano huc compares. *J. G.*

Οὐκ ἀπορήσω πρός σε ἐν ποιητικῆς ἀσυνολογίας] Jure ad hoc ἀσυνολογίας offenderunt Eruditi, quorum *Palmerius* conjecerat legendum ἀπολογίας, veram profecto aſſecutus ſcripturam. Prorſus enim ita habet editio Florentina. *J. J.*

64. Ἀσυνολογίας] Ἀπολογίας legendum videtur. Infra c. ult. ὡς τὰς μὲν τοιαύτας ἀπολογίας καὶ μαντείας ἄφες. *F. G.*

Ἀπολογίας] Ex W. & Ed. *Fl.* uti legendum conjecerat *Palmerius*. In reliquis ἀσυνολογίας. Confer tamen

opera sunt ac disciplina, causſam dicere merito: Deas quidem sua munera, quibuscumque voluerint, & in quantum decere putent, impertiri.

5. Interim tamen neque poëtica mihi apud te defensio defuerit. Neque enim, puto, decet, a poëtis tenuiter nimis & minuto studio reposcere, syllabarum tenus omnium, perfecta omnino quae dixere, & si quid in ipso poëseos cursu non animadversum effluat, acerbe illud exigere; verum scire, multa nos & modulorum causſa & soni inculcare. Quaedam autem carmen ipsum saepe, utpote levia *ac polita*, nescio quomodo adsumit. At tu maximo nos nostro bono is privatum, libertatem dico, & in fingendo potestatem. Et reliqua in poësi pulchra non vides; sed ramenta quaedam & ἔργα, καὶ μαθήματα, δίκαιον ἂν εἶην ἀπομερίτως λογεῖσθαι. αἱ θεαὶ δὲ τὰς αὑτῶν δωρεὰς, οἷς τε ἂν ἐθέλωσι, καὶ ἐφ' ὅσον ἂν οἴωνται καλῶς ἔχειν, μεταδιδόασιν.

Ὅμως δὲ οὐκ ἀπορήσω πρὸς σὲ καὶ ποιητικῆς [e] ἀπολογίας· ἃ γὼ, οἶμαι, χρὴ μὴ τὸν ποιητὴν ἐς τὸ λεπτότατον ἀκριβολογεῖσθαι, ἀπαιτεῖν τε [f] τὴν συλλαβὴν ἑκάστην ἐντελῆ πάντως τὰ εἰρημένα, καὶ εἴ τι ἐν τῷ τῆς ποιήσεως δρόμῳ παραρρυὲν λάθη, σμικρῶς τοῦτο ἐξετάζειν, ἀλλ' εἰδέναι ὅτι πολλὰ ἡμεῖς, καὶ τὸν μέτρων ἕνεκα, καὶ τὴν εὐφωνίας, ἐπεμβάλλομεν. τὰ δὲ καὶ τὸ ἐπὶ αὐτὸ πολλάκις λεῖα ὄντα οὐκ οἶδ' ὅπως παρεδέξαλο. σὺ δὲ τὸ μέγιστον ὧν ἔχομεν ἀγαθῶν, ἀφαιρῇ ἡμᾶς, λέγω δὲ τὴν ἐλευθερίαν, καὶ τὸν ἐν τῷ ποιεῖν ἐξουσίαν· καὶ τὰ μὲν ἄλλα, οὐχ ὁρᾷς ὅσα τῆς ποιήσεως καλά. [g] σκινδαλάμους δὲ, καὶ ἀκάνθας τινὰς ἐκ-

[e] Ἀπολογίας] Restitui ex W. marg. *Al.* & *Fl.* Ἀσυλογίας male G. & Edd. vulgo. [f] Τὴν] Omittit *Fl.* [g] Σκινδαλάμους] Sic Edd. omnes & M. Σκινδάλμους corrigit *Solan.* aliique.

77. Σκινδαλάμους] Σκινδάλαμοι τὰ τῶν καλάμων λύσιμα ἢ σκόλοπες, ἢ ἐπιξηρασία τῶν ἀκριδῶν. σκινδάλαμος. †τοῦτο δὲ ἐπὶ μὲν εὐθείας ὀξύνεται ‡ σκινδαλάμους δὲ λεπτολογίας. Ἀριστοφάνης δὲ τὰ πιφίλαις, λόγων ἀκριβῶν σκινδαλάμους μαθήσομαι. *V.*

† Videtur hic omissum quod extat apud *Suidam*: ἐπὶ δὲ τῶν πλαγίων παροξύνεται. *J. Cler.* Quod etiam agnoscunt C. G. *M. du S.*

‡ Σκινδαλάμους] Exc. *G.* σκιδαλμούς. In C. vero uti & hic scribitur.

men cum Ἀναβ. c. 3. ubi ἀντιλογία scribitur. *Kuſterus* αἰτιολογίας *Gronovii* probat. *M. du S.*

68. Παραῤῥυὲν λάθῃ] Cl. *Hemſt.* margini adleverat videnda. *L. Bos* ad N. T. p. 273. Is igitur ad *Hebr.* 2. 1. ubi legas: μήποτε παραῤῥυῶμεν, docet id reddi non posse *perfluere*, quod de garrulis dicitur, & quod verbo ἀμφῤῥεῖν vel ἀμφῤῥυεῖν exprimi solet, ut *Plutarch.* habet de Garrul. p. 502. Dein ex hoc Luciani loco, εἴ τι — παραῤῥυὲν λάθῃ. i. e. *Si quid in poëseos cursu per imprudentiam omissum fuerit*, aliisque, monet, idem esse quod ἀμελεῖν & παραπούειν, oppositum τῷ προσέχειν. idque ap. LXX. *Proverb.* III. 21. opponi τῷ τηρεῖν, ubi legimus: υἱὲ, μὴ παραῤῥυῇς, τήρησον τὴν ἐμὴν βουλήν. Haec per compendium. *J. F. R.*

77. Σκινδαλάμους] Alias σκινδάλμους. *F. G.*

Σκινδαλάμους] Antea scribebatur σκινδαλάμους. Ut emendationis ratio pateat, adi *Aristoph.* Nub. p. 130. E. & *Ran.* 250. D. *M. du S.*

Σκινδαλάμους] Σκινδαλμοὺς vocat *Aristoph.* Νιφ. 130. ubi docet Schol. proprie sic dici τὰ λεπτότατα τῶν ξύλων καὶ τὰ τῶν καλάμων ξύσματα. Utitur etiam Βατραχ. 835. eadem orthographia & notione, pro subtilibus nugis. Poterat itaque alicui videri, forte hic etiam σκινδαλμοὺς esse restituendos. Verum non modo utriusque formae mentionem facit *Hesychius*: sed est etiam, quod huc forte pertineat, in *Schol.* ad Νιφ. l. c. Τοῦτο δὲ (loquitur de nomine σκινδαλμὸς) ἐπὶ τῶν εὐθείας ὀξύνεται, ἐπὶ δὲ τῶν πλαγίων παροξύνεται. Haec ad verbum significant, dici σκινδαλμὸς & σκινδαλμοὶ sed σκινδάλμοι κ. τ. λ. Verum potest fieri ut de σκινδάλαμος & σκινδαλμὸς aliquid dicere voluerit *Scholiastes*, quod vel ipse male explicaverit, vel corruperit alius. Caeterum eadem leguntur apud *Suidam* h. v. *J. M. G.*

Σκινδαλάμους] *Solani* emendationi adversatur scriptura Scholiastae. Sed si & *Aristoph* & ejus *Schol.* ad Nub. vs. 130. inspicias, videbis in *Aristoph.* σκινδαλμοὺς quidem ob metrum recte legi, omisso altero α. Verum *Bisetus* indicat ap. *Suid.* etiam σκινδάλαμοι legi; quod pro vulgata facit. *Hesych.* triplicem scriptu-

ἐκλέγεις, ᾗ λαβὰς τῇ συκοφαντίᾳ ζητεῖς. ἀλλ' ὁ μόνῳ ταῦτα σὺ, οὐδὲ κατ' ἐμὲ μόνα, ἀλλὰ πολλοὶ ᾗ ἄλλοι τὰ τῆ ὁμοτέχνα τῆ ἐμῆ Ὁμήρῳ καλακιζουσι, λεπτὰ οὕτω κομιδῇ, ᾗ μάλιστα μικρὰ ἄπαξ διεξιόντες.

spinas eligis, ansasque quaeris calumniae? Neque vero solus tu talia, neque contra me solum, sed multi etiam alii *sunt*, *qui* Homeri, eandem artem professi, carmina vellicant, ita minuta omnino & valde exigua disputantes.

Εἰ δὲ ᾗ χρὴ ὁμόσε χωρήσαντα τῇ αἰτίᾳ τὴ ὀρθοτάτῃ ἀπολογίαν ἀπολογήσασθαι, ἀνάγνωθι, ὦ οὗτος, τὰ ἔργα μου, ᾗ τὰς ἡμέρας. εἴσῃ γὰρ ὅσα ἐν τῷ ποιήματι τούτῳ, μαντικῶς ἅμα ᾗ προφητικῶς προειρημένα μοι, τὰς ἀποβάσεις προδηλοῦντα τὴ γε ὀρθῶς ᾗ κατὰ χρὸν πραττομένων, ᾗ τὴ παρελειμμένων τὰς ζημίας. ᾗ τὸ,

6. Si vero opus est cominus congredi cum crimine, & eam dicere causam quae verissima est, lege, tu homo, Opera mea ac dies. Intelliges enim, quot res in illo carmine, divine & tanquam a vate praedictae a me sint, quae exitus praesignificent cum eorum, quae recte & suo tempore peraguntur, tum illorum quae praetermissa sunt, noxas. Jam illud:

Οἷσεις δ' ἐν φορμῷ, παῦροι δέ σε θήσονται,

Corbe feres raro, *rarus tibi* & accolà *plaudet:*

ᾗ πάλιν, ὅσα ἀγαθὰ πέλεται τοῖς ὀρθῶς γεωργοῦσι, [a] χρησιμωτάτη ἐν τῷ βίῳ μαντικὴ νομίζοιτο.

& rursus, quae bona recte colentibus agrum superfutura sint, utilissima vitae divinatio jure habeatur.

ΛΥΚ. Τοῦτο μὲν δὴ, ὦ θαυμαστὲ Ἡσίοδε, ᾗ πάνυ ποιμενικὸν [b] εἰρῆταί σοι, ᾗ ἐπαληθεύειν ἔοικας τὴ τῶν Μουσῶν [c] ὀπίπνοιαν, αὐτὸς οὐδ' ἀπολογεῖσθαι ὑπὲρ τῶν ἐπῶν δυνάμενος· ἡμεῖς δὲ, ὁ ταύτῃ τὴ μαντικὴν παρὰ σοῦ ᾗ παρὰ τῶν Μουσῶν [d] περιμένομεν. ἐπεὶ τά γε τοιαῦτα πολὺ μαντικώτεροι

7. LYC. Istuc quidem, vir admirabilis Hesiode, plane pro pastore a te dictum est, viderisque confirmare illum Musarum adflatum, qui neque causam dicere pro versibus possis. At non istam nos quidem divinationem a te ac Musis expectabamus: cum ad talia multo vobis diviniores sint rusti-

a Χρησιμ. — ΛΥΚ. Τοῦτο] Sic etiam M. cum Edd. *Gronovius* ΛΥΚ. transponit. b Εἰρῆται] Εἰρήσεται *Fl.* Sed vulgatum praestat. c Ἐπίπνοιαν] Ἐπόνοιαν *Fl.* male. Id tamen & adscriptum marg. *AiW.* d Περιμένομεν] Περιμένομεν *Fl.* male.

81. Καλακιζουσι] Κειτᾶσι. *V.* Καλατίμωσε, καλακιτοῦσι. C.
82. Ἄπαξ] Τινά. ἢ ἅπινα. ἢ ὠφελιμώτατα. ἢ ὀλίγα. *G.*
92. Φορμῷ] Φορμὸς, πρακαλυμμένον ἢ πλεκτὸν ἀγγεῖον ἐκ φλοιοῦ, ἐν ᾧ ἐιώθεισαν ἰχάδας κομίζειν. *G.*
98. Καὶ πάνυ ποιμενικὸν εἰρῆταί σοι] Ἀντὶ τοῦ ἁπλούστατον ᾗ κατὰ ποιμενικὴν εὐήθειαν. *V.*

ram adfert, dicens: Σκινδάλαμος, σκόλοψ, τινὲς δὲ ἀφὸ τοῦ χ. χινδάλαμος (χινδάλομος Ed. *Hag.* male, credo) ἄλλοι σκινδαλμός. Quare nil hic mutavi, etsi σκινδαλμοὺς usitatius. Habet nonnihil de hoc vocabulo *L. Fos* Obs. Crit. p. 186. Sed orthographiam etiam in medio relinquit. *J. F. R.*

79. Ἀλλ' ὁ μόνῳ ταῦτα σὺ] Ἀλλ' ὁ μόνῳ ταῦτα σύ. *Th. M.* Οὐ jam erat in Edd. nostris. *J. F. R.*

86. Ἔργα μου ᾗ τὰς ἡμ.] Antiquus ergo hic titulus. *M. du S.*

92. Οἴσεις &c.] *Hesiod.* Ἔργ. 480. *M. du S.*

93. Χρησιμωτάτη ἐν τῷ βίῳ μαντικὴ νομίζοιτο. ΛΥΚ. Τοῦτο μὲν δὴ &c.] Sic procedit is locus in editionibus. Sed quid priora verba faciant ad praecedentem periodum, haud facile quis dixerit. Necessum est omnino, ut persona Luciani his omnibus praeponatur, quippe cujus manifeste apparet has voces esse, qui vult concedere vaticinationem esse utilissimam hominibus, sed longe contendit ab ea abesse Hesiodum, quum pastoralia quaedam monita conscriberet. Sic igitur posthac mutandae editiones. ΛΥΚ. χρησιμωτάτη ἐν τ. β. μ. νομίζοιτο. τοῦτο μὲν δὴ &c. Paulo ante etiam interpres vocem προδηλοῦντα vitiose accepit pro singulari accusativo *quum praesignificavi*, quae tamen est

ſtici ; & optime nobis de illis rebus vaticinentur , ſi pluat Deus , florentes futuros eſſe manipulos : (*meſſem copioſam*) ſi vero aeſtus invaleſcat , ſitiantque arva , fieri non poſſe , quin fames ſitim illorum conſequatur : nec oportere media aeſtate arare , alioquin nihil inde utilitatis exoriturum , fuſis fruſtra ſeminibus ; neque metendum ſpicam adhuc viridem , alioquin vanum inventum iri fructum. Neque ſane divinatione ad illud opus eſt , niſi obruas ſemina , & ligone armatus ſervus terram iis inducat , devoraturas aves , omnemque ſpem aeſtatis interceptam devoraturas.

8. Talia enim ſi quis praecepta dicat aut monita , non peccaverit ; a divinatione autem multum abeſſe mihi hoc opus videtur , cujus ſit obſcura & nusquam nullo modo manifeſta ante cognoſcere. Quale eſt illud cum Minoi praedictum eſt , in dolio mellis ſuffocatum iri illius filium , & cum praeſignificata Achivis cauſſa irarum Apollinis , itemque anno decimo captum iri Ilium. Haec enim ſunt divinatio. Alioqui ſi iſta quoque *ſuperiora* ad divinationem aliquis re-

5e ὑμῖν οἱ γεωργοὶ, καὶ ἄριστα μαντεύσαιντ' ἂν ἡμῖν ὦδε αὐτοῖς, ὅτι ὕσαντος μὲ τοῦ θεοῦ, εὐθαλῆ ἔσται τὰ δράγματα· ἢν δὲ αὐχμὸς f ἐπιλάδῃ, καὶ g διψήσωσιν αἱ ἄρουραι, ὠδεμία μηχανὴ μὴ οὐχὶ λιμὸν ἑπακολουθῆσαι τῷ δίψει αὐτοῖς. καὶ ὅτι ὑ μεσοῦντος θέρους χρὴ ἀρᾶν, ἢ οὐκ ἄν τι ὄφελος γένοιτο, εἰκῆ ἐκχυθέντων τὰ σπερμάτων· ὠδὲ ἀμᾶν χλωρὸν ἔτι τὰ στάχυν, ἢ κενὸν εὑρεθήσεσθαι τὸ καρπόν. ὑ μὴν ὠδ' ἐκείνο μαντείας δεῖται, ὡς ἢν μὴ καλύψῃς τὰ σπέρματα, καὶ θεράπων μακέλλην ἔχων ὀπφοροίη τοῖς γῆς αὐτοῖς, καὶ ἁρπτήσε τὰ ὄρνεα, καὶ προκαλεδεῖται τὸ ἅπασαν τοῦ θέρους ἐλπίδα.

Τὰ γὼ ταῦτα ὦδε μινέσεις μὲ, καὶ ὑποθήκας λέγων, οὐκ ἄν τις ἁμαρτάνοι. μαντικῆς δὲ πάμπολυ ἀπεδεῖν μοι δοκεῖ, ἧς τὸ ἔργον τὰ ἄδηλα, καὶ ὑδαμῇ ὑδαμῶς φανερὰ προγιγνώσκειν· ὥσωρ τὸ τῷ Μίνωϊ προειπεῖν, ὅτι ἐν τῷ τοῦ μέλιτος πίθῳ ὁ παῖς h ἔσται i αὐτῷ k ἀποπεπνιγμένος, καὶ τὸ τοῖς Ἀχαιοῖς προμηνύσαι τὸ Ἀπόλλωνος ὀργῆς τὴ αἰτίαν, καὶ τῷ δεκάτῳ ἔτει ἁλῶσεσθαι τὸ Ἴλιον. ταῦτα γὼ ἡ μαντικὴ. ἐπεὶ καὶ τὰ τοιαῦτα εἴ τις αὐτῇ ἀνατιθείη, οὐκ

e ὑμῶν] Recte M. *Fl. H. Fr. P.* Ἡμῶν male *F.* f Ἐπιλάδῃ] Λάδῃ W. g Διψήσωσιν] Sic & *Fl* cum cett. Διψησουσιν W. h Ἔσαι] Recepi ex L. & W. in quo ἴσαι tamen ab altera manu, cum ἰσιν ante legeretur, quod & Edd. oblidet. i Αὐτῷ] Αὐτοῦ *Fl.* k Ἀποπεπνιγμένος] Sic reſcriptum ex W. & *Fl.* Ἀποπνιγόμενος Edd. cett.

eſt pluralis & referenda ad ὕσα. Opſopœus ad ipſum poema qui retulit *poëmate ſucceſſus manifeſtante laborum.* *F.G.*

Χρησιμωτάτη] Nihil mutandum eſſe circa interpunctionem hujus loci, ſatis, puto, interpretatio noſtra oſtendit. *F.M.G.*

14. Κενὸν σπορὸν, τὴ καρπόν] Poſſit aliquis ſuſpicari κενὸν (τὴ στάχυν) τῶν καρπῶν, quod ſane ex libro allatum non reſpuerim. Sed nec alterum damnaverim : κενὸς καρπὸς *vanus, inanis*, qui ſpeciem quidem habet, ſed ob mollitiem & teneritatem paullo poſt exareſcens & corrugatus nihil relinquit praeter cuticulam. *F M.G.*

24. Μίνωϊ] Fabulam hanc alibi me legere non memini. Confer Ὀρχ. c. 49. unde conjecturam facere licet, praedictum hoc Minoï a Polvido. *M. du S*

26. Ἔσαι αὐτῷ ἀποπεπνιγμένος] Ἔσαι invenitur in W. & L. pro quo in Impr. eſt ἴσιν. Ἀποπεπνιγμένος vero in W. & *Fl.* melius quam ut in Impr. ἀπεπνιγόμενος. *M. du S.*

27. Ἀπόλλωνος ὀργῆς] *Hom.* Il. A. 93. Et ad ſtatim ſequentia conf. Il. B. 300. 332. *M. du S.*

30. Ἐπεὶ καὶ τὰ τοιαῦτα εἴ τις αὐτῇ ἀνατιθείη, οὐκ ἂν φθάνοις καμὲ μάντιν λίγων] Unde potuit Benedictus venire ad talem verſionem *quæ ſi quis illi adſcripſerit, neque me vatem dixerit ?* Eſt enim praeterquam inepta, tum plane contraria ſenſui auctoris, quem longe melius expreſſit Opſopœus. *At ſi quis & ea quæ tu jactas, illi adſcribere voluerit, & ille me quoque vatem rectiſſime dicere poterit.* Eſt enim omnino haec vis ejus loquutionis, ut ipſe novit, unde in principio Fugitivorum illa οὐκ ἂν φθάνοις καὶ Ἐμπεδοκλεῖ πρὸ αὐτοῦ ἐγκωμιῶν vertit, *facere non poteris, quin Empedoclem ante*

οὐκ ἂν φθάνοι καμὲ μάντιν λέγων. προερῶ γὰρ, καὶ προθεσπιῶ, καὶ ἄνευ Κασταλίας, καὶ δάφνης, καὶ τρίποδος Δελφικῆς, ὅτι ἂν γυμνὸς τὴν κρύος δεινός τις, ὑοντος προσέτι καὶ χαλαζῶντος τοῦ θεοῦ, ἠπίαλος καὶ μικρὸς ἐπιπεσεῖται τῷ τοιούτῳ· καὶ τὸ ἔτι γε τούτου μανικώτερον, ὅτι καὶ θέρμη μὴ ταῦτα, ὡς τὸ εἰκὸς, ἐπιγενήσεται, καὶ ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα, ὧν γελοῖον ἂν εἴη μεμνῆσθαι.

Ὥστε τὰς μὲ τοιαύτας ἀπολογίας καὶ μαντείας ἄφες· ἐκεῖνο δὲ ὃ εἴρηκας ἐν ἀρχῇ, ἴσως καὶ δεκτέον ἄξιον, ὡς οὐδὲν ἃ ἡδεῖς τ λεγομένων, ἀλλά τις ἔμπνοια δαιμόνιος ἐνεποίει σοι τὰ μέτρα, καὶ πάνυ ἴσως ἐκείνη βέβαιος ὅσα. καὶ γὰρ ἂν τὰ μὲ ἐπετέλεσε τ ὑπεσχημένων, τάδ' ἀτελῆ ἀπελίμπανεν. *

ferat, effugere non poterit; quin me quoque vatem dicat. Praedicam enim ac divinabo, idque sine Castalia, & lauro & tripode Delphico, si quis nudus in frigore obambulet, pluvias insuper aut grandines fundente Deo, hunc talem rigor cum tremore non parvus invadet: & quod magis adhuc divinum est, etiam calor postea, ut probabile est, superveniet, & multa in hoc genere, quorum meminisse ridiculum fuerit.

9. Itaque hoc genus defensionis & divinationum omitte. Illud vero, quod initio dicebas, forte dignum fuerit quod recipiatur, nihil te sciviſse eorum quae diceres, sed afflatu quodam divino subjecta tibi carmina, quamquam ne illud quidem satis firmum est: neque enim ille alia quidem promissorum impleturus erat, alia vero imperfecta relicturus.

NA-

a Ἡδεῖς] Ἥδισθα W. & Fl. b Ὑπεσχημένων] Ὑπισχνούμενων W.

35. Ἠπίαλος] Ῥιγοπύρετος. V.

ipsum crimineris. Et rursus ibid. c. 26. ὥστε οὐκ ἂν φθάνοις κηρύττων, *ne igitur praeconium enunciare cunctaris*, In Sympoſio c. 2. ὥστε σοὶ ἂν φθάνοις ἐπιὼν ἡμᾶς, *Itaque omnino nos excipies.* *J.G.*

31. Οὐκ ἂν φθάνοι] *Non effugiet me vatem dicere.* i.e. *quin me vatem dicat.* *F.G.*

44. Ἡδεῖς] In W. & *Fl.* ἥδισθα. quod obſervatu dignum est. *M.du S.*

48. *] Si quis illam de divinandi facultate Heſiodi diſputationem, an fabellam? tractare velit; illi excutiendus ante omnia fuerit locus *Pauſaniae* Boeot. p. 306, 7. *Wechel.* Οἱ δὲ αὐτοὶ τοῦτοι (Heliconis incolae) λέγουσι ὡς μανίαν Ἡσίοδος διδαχθεὶς ὑφ' Ἀκαριάνων καὶ ἔστιν ἅττα μαντικὰ, ὁπόσα τε ἐπελεξάμεθα καὶ ἡμεῖς, καὶ ἐξηγήσεις ἐπὶ τέρασιν. De his aliquid nos docuiſſes, Lycine. *J.M.G.*

5. Ἀπιέναι ἀφ' τοῦτο ἔτω] Aut ut fecimus interpungendum, aut ἀφ' τοῦτο prorsus exterminandum fuit. In *Ven.* 2. pro ἀπιέναι, παρίεναι est. *M.du S.*

Ibid. Διὰ τοῦτο ἔτω] Sic legendum & distinguendum videtur: ἀφ' τί ἔτω φιλοθεάμων σύγε ἀεὶ τὰ τοιαῦτα; *F.G.*

Διὰ τοῦτο] Haec verba superioribus esse adjungenda; nec, ut adhuc factum est, trahenda ad membrum sequens, apertum, nisi fallor, nostra facit interpretatio. *J.M.G.*

7. Εἰ δὲ μοιεῖν] Etsi commode abesse potest καὶ, minime tamen id cum Ox. omitto, quia ita saepissime abundat ap. Noſtrum. Supra *Pseudol.* c. 8. f. ἔτ' ἂν συνίην ποτὲ ὅ, τι καὶ λέγει. Ibid. c. 20. f. οἶδα ὅ, τι καὶ ποιοῦντα. Plura jam notata vid. ad *Quom. Hiſt.* c. 60. Adde *ibid.* c. 46. Et *Paraſ.* c. 51. f. Item *Long. Paſt.* III. 106. καὶ ἐζήτουν καὶ αὐτοὶ, *Aelian.* V. H. I. 2. *Phalar.* Ep. 8. δίδους ἐγχωρεῖν — ᾧ τάχα ἂν καὶ ἐπείθην. Et alia quae Cl. *Hemſterh.* jam dedit T. I. *Somn.* c. 7. ubi καὶ τὸν θεῖον ἀμφοτέρων καὶ μάλα εὐδοκιμοῦντον δὴ ἡμῖν. Et ſic virorum doctorum conjecturae facile cum ſcriptura vulgata conciliarentur, ſi de *Calumn.* c. 30. pr. pro Τί ἂν χρῆναι ποιεῖν; legas, Τί ἂν χρὴ καὶ ποιεῖν; modo mutatione ibi opus fuerit. *J.F.R.*

10. Ἀπ' Αἰγύπτου εἰς Ἰταλίαν σιταγωγῶν] Ex Ægypto & tota Africa Romam frumentum advehebant. Inde Λιβύη πυροφόρος *Pindar.* Iſthm. Odyſſ. 1. *Rutilius* Itiner. lib. 1.

Quin & fecundas tibi conferat Africa meſſes.

Sic Africa cum ſpicis. *Claudian.* lib. 2. de laudib. Stilic. Ex aliis etiam provinciis, e Sicilia, Gallia Narbonenſi. *J.B.*

11. Σιταγωγῶν] Vid. cap. 13. & vitam Commodi a *Wottone* Anglice ſcriptam, 211. ubi de claſſe frumentariarum navium plura. *M.du S.*

15. Εἶπτε μετ' ἐμοῦ] Phraſis *Ariſtophanis* Pl. 824. Ἕπου μετ' ἐμοῦ παιδάριον. Ubi *Girard.* exiſtimat ſervum tamen non reſpici, ſed filium, quia de ſervo dixiſſet ἕπου μοι, *ſequere me*, *non mecum.* Sed vellem hanc differentiam exemplis probaſſet, cui quidem favet

NAVIGIUM, SEU VOTA.

ΠΛΟΙΟΝ, Η ΕΥΧΑΙ.

LYCINUS, TIMOLAUS, SAMIPPUS, ET ADIMANTUS.

ΛΥΚΙΝΟΣ, ΤΙΜΟΛΑΟΣ, ΣΑΜΙΠΠΟΣ, ΚΑΙ ΑΔΕΙΜΑΝΤΟΣ.

L Y C.

NOnne dicebam ego, facilius posse fieri, ut vultures effugiat jacens in propatulo antiquum cadaver, quam Timolao mirabilis spectaculi aliquid *subducatur*, etsi uno spiritu Corinthum abire curriculo propter illud oporteat; adeo tu spectaculorum avidus, & impiger ad talia. T I M. Quid enim agendum erat, Lycine, homini otioso, qui audisset, ingentem adeo, vel immensam potius navem in Piraeeo appulsam, de illarum numero unam, quae annonam ex Aegypto in Italiam advehunt. Puto autem vos quoque, te, *inquam*, & Samippum hunc, non alia, quam spectandae hujus navis caussa ex urbe venire. L Y C. Sic est, per Jovem. Etiam Adimantus nos sequebatur Myrrhinusius. Verum ubi ille nunc sit, nescio, in spectatorum turba errore quodam a nobis distractus: ad navim quidem usque una venimus: cumque in illam ascenderemus, tu quidem, puto, Samippe, praecedebas: post te erat Adimantus, tum ego post illum utraque illum manu tenens, quippe ille me per totum ponticulum manu prehensum ducebat calceatum discalceatus ipse. Abhinc autem illum non

Λ Υ Κ.

ΟΥκ [a] ἐγώ 'λεγον ὅτι θᾶττον τὰς γύπας ἔωλον νεκρὸς ἐν φανερῷ κείμενον, ἢ θέαμά τι τῶν δοκούντων Τιμόλαον ἀγαλάθοι, κἂν [b] εἰς Κόρινθον δέοι ἀπνευστὶ θέοντα [c] ἀπιέναι ἀφ' ἑτέρου; οὕτω φιλοθεάμων σύ γε καὶ ἄοκνος τὰ τοιαῦτα. T I M. Τί γὰρ ἔδει [d] καὶ ποιεῖν, ὦ Λυκῖνε, σχολὴν ἄγοντα, πυθόμενον ὅτως ἐφορμεῖται ναῦν, καὶ πέρα τοῦ μέτρου ἐς τὸν Πειραιᾶ ὁκαλαπεπλευκέναι, μίαν τῶν ἀπ' Αἰγύπτου εἰς Ἰταλίαν σιταγωγῶν; οἶμαι δὲ καὶ σφώ, σέ τε καὶ Σάμιππον τουτονί, μὴ κατ' ἄλλο τι ἐξ ἄστεος ἥκειν, ἢ ὀψομένους τὸ [f] πλοῖον. Λ Υ Κ. Νὴ Δία, καὶ Ἀδείμαντος [g] ὁ Μυῤῥινούσιος εἵπετο μεθ' ἡμῶν. ἀλλ' οὐκ οἶδ' [h] ὅπου νῦν ἐκεῖνός ἐστιν, ἀποπλανηθεὶς ἐν τῷ πλήθει τοῦ θεάτρου. ἄχρι μὲν γὰρ τοῦ νεὼς ἅμα ἤλθομεν, καὶ ἀνιόντες εἰς αὐτὸ, οὐ μέν, οἶμαι, Σάμιππε, προῆεις· μοῦ σὲ δὲ [i] ὁ Ἀδείμαντος ἦν εἶτ' ἐγὼ μετ' ἐκεῖνον ἐχόμενος αὐτοῦ ἀμφοτέραις καὶ με ἀφ' ὑποβάθρας ὅλης παρέπεμψε χειραγωγῶν, ὑποδεδεμένον, [k] ἀνυπόδητος αὐτὸς ὤν. τὸ ἀπὸ τούτου δὲ οὐκ ἔτι αὖ-

a Ἐγώ 'λεγον] Sic etiam *Fl.* cum *J. B. P. H.* *b* Εἰς] Ἐς O. *c* Ἀπιέναι] Sic *Fl. Bv. P.* &c. Παριέναι *J.* cum *V2.* *d* Καὶ] Omittit *J.* *e* Σέ τε] Σφᾶς ἔτι O. *f* Πλοῖον] Πλεῖον male *J.* sola. *g* Ὁ] Abest artic. in O. *h* Ὅπου] Ὅποι *Fl.* *i* Ὁ] Sine artic. O. & *Fl.* *k* Ἀνυπόδητος] Nil mut. Edd. nec O.

1. Οὐκ ἐγὼ 'λεγον] Κρᾶσις τοῦ ω καὶ τοῦ ε εἰς τὸ ω τοῦ ἐγὼ καὶ τοῦ ἔλεγον. *V.*

vet *Hom.* Il. K. 516. Ὡς ἴδ' Ἀθηναίην μετὰ Τυδέος υἱὸν ἕποντο. At nihil certi inde conficias; quum ἀκολουθεῖ μετ' ἐμοῦ, in *Evang. Luc.* IX. 49. Et ἀκολουθεῖ μετ' αὐτοῦ & αὐτῷ in *Apocal.* VI. 8. item XIV. 13. quoque legas eodem sensu quo ἀκολουθῶ τινι in eadem *Apocal.* plus decies occurrit. Exempla alia ex Lexicogr. ubi ἕπεσθαι μετά τινος pro τινι, jam dedit Cl. *Bos* ad *Evang. Luc.* l. d. *J. F. R.*

22. Καί με] Pro ὲς με usurpari, pluribus monet Rev. *J. Elsn.* ad *Evang. Luc.* XV. 15. *J. F. R.*

23. Ἀνυπόδητος] Alibi ἀνυπόδετος penult. brevi. Vid. ad *Asin.* c. 16. ubi utrumque probatur. *J. F. R.*

29. Θεω-

αὐτὸν εἶδον, οὔτε ἔνδον οὔτε ἐπεὶ [a] καλελη-
λύθειμεν.

ΣΑΜ. [b] Οἶσθα, ὦ Λυκῖνε, ὅπου ἡμᾶς ἀπέλειπεν, ὁπότε, οἶμαι, τὸ ὡραῖον ἐκεῖνο μειράκιον ἐκ τ̃ θαλάμης προῆλθε, τὸ τ̃ καθαρὰν ὀθόνην ἐνδεδυκὸς, ἀναδεδεμμένον ἐς τὸ τ̃πίσω τ̃ κόμην, ἐπ' ἀμφότερα τ̃ μετώπου ἀπηγμένην. εἰ τοίνυν ἐγὼ Ἀδείμαντον οἶδα, οἶμαι, γλαφυρὸν οὕτω [c] ἐκεῖνον θέαμα ἰδὼν, [d] μακρὰ χαίρειν φράσας [e] τῷ Αἰγυπτίῳ ναυπηγῷ, [f] περιηγμένῳ τὸ πλοῖον, παρέστηκε δακρύων, ὥσπερ εἰώθε· ταχύδακρυς γὰρ ὁ ἀνὴρ ἐς τὰ ἐρωτικά. ΛΥΚ. Καὶ μὴν ὁ πάνυ καλὸς, ὦ Σάμιππε, ὁ μειρακίσκος ἔδοξέ μοι, ὡς ἂν ὁ Ἀδείμαντον ἐκπλῆξαι, ᾧ τοσοῦτοι Ἀθήνησι καλοὶ ἔπονθ', πάντες ἐλεύθεροι, εὐμόλποι τὸ φθέγμα, παλαίστρας ἀποπνέοντες, οἷς καὶ τὰ δάκρυα σὐκ ἀγεννές· ὅτι δὲ πρὸς τῷ μελάγχρως εἶναι, καὶ πρόχειλός

vidi, neque intus, neque postquam descendimus.

2. SAM. Nosti, Lycine, ubi nos reliquerit? puto *ego ibi*, ubi formosus ille puer de diaeta progrediebatur, ille puro linteo indutus, retro comam revinctus, utrinque a fronte abductam. Si ergo Adimantum ego novi, puto *hominem* eleganti adeo spectaculo viso, longum valere jusso naupego Aegyptio, qui monstrabat navim, adstitisse lacrimantem, ut solet. Facilis enim vir est, ubi amat, ad lacrimas. LYC. Quin non admodum pulcher mihi, Samippe, puer videbatur, ut Adimantum etiam percelleret, quem tot Athenis formosi spectantur, liberi omnes, jucundi sermonis, olentes palaestram, apud quos forte lacrimari etiam non ignavum fuerit. At iste, praeterquam quod niger, labiosus etiam est,

a Καλελη λύθειμεν] Κατελη λύθαμεν O. b Οἶσθα] Οἶσθ' ἔτ O. c Ἐκεῖν Θέαμα] Θέαμα ἐκεῖν O. d Μακρὰ] Μακρὰν Fl. e Τῷ Αἰγυπτίῳ] Τῶν Αἰγυπτίων O. f Περιηγμένῳ] Περιηγμένου male O.

29. Θαλάμης] Θαλάμη καὶ θάλαμ , οἶκ ἢ κοιτών. V.

30. * Ἐνδεδυκὸς] Σημεῖον τὸ ἐνδεδυκὸς, ἀντὶ τ̃ ἐνδεδυμένον. V.

* Ἐνδεδυκὸς] Mendosa scriptura scholio huic ansam, ut & multis allis, dedit. *M. du S.*

29. Θαλάμης] De navis cubiculo dictum vides, cui proximi remiges θαλάμιοι audiebant; consule *Poll.* & *Baif.* 140. *M. du S.*

34. Μακρὰ χαίρειν] Nondum probo illud μακράν. Vid. supra T. 2. p. 820. *Bis Accus.* c. 21. ibique adlegata. Adde *Rhet. Praec.* c. 10. ubi praeter cetera jam indicata, recte etiam μακρὰ χαίρειν legitur. *J. F. R.*

35. Περιηγμένῳ τὸ πλοῖον] Benedictus *navim circumagenti.* Quod quis intelligat? & quanto melior Micyllus, *per navigium circumcirca precunte.* *J. G.*

Περιηγμένῳ τὸ πλοῖον] (Similis phrasis supra Διαβ. c. 5. περιηγητὴς τ̃ εἰκόνος, ubi vide *Tollium. Kuſt.*) vid. N. Δ. XX. ipso initio. *M. du S.*

46. Ἐπισεσυρμένον] Puto hunc locum illustrari posse ex *Philopatride* c. 16. ubi junguntur ὑπίσχνῆ μύχιον, & ἐχρίωπτῆλο ἐπισεσυρμένον. Sine dubio ibi significat, *de imo pulmone tractam pituitam emoliri*: itaque hic etiam ad *vocem ex imo quasi recessu attractam & prolatam* refero. Illud quidem video, tarditatis aut languoris notionem plane huc non convenire; quid enim sibi vellet τὸ ἐπίτροχον; Neque tamen *confusionis* notionem ausim excludere, cum videam in Ἐτυμ. X. p. 540. ἐπισεσυρμένα γράμματα, per festinationem varie tractas & sibi permistas. *J. M. G.*

49. Συνεστραμμένος] Conf. supra hoc Tom. ad *Dipsad.* c. 6. *J. F. R.*

50. Ἐλεύθεροι] Sic omnino legendum, non ut in omnibus libris nostris erat, ἐλεύθεριον. De coma Athenienſium. *M. du S.*

54. Ἐν Παλλήνῃ] Gr. ἔμπαλιν. *F. G.*

Ἔμπαλιν ἢ] Genuina haec scriptura, quam *Ven.* Edd. debemus. Reliquae depravatissime ἐν Παλλήνῃ, quod & Interpreti & *Bourdelotio* fraudi fuit. De Pallene vid. *Polyaen.* Strat. VII. p. 537. Apud veteres autem illos Athenienses senes comam alebant, & ornabant, quod locus *Thucydidis* a Nostro indicatus docet καὶ οἱ πρεσβύτεροι αὐτοῖς τ̃ εὐθαιμόνων, ἀφ' τὸ ἀφροδίσιον, ὑ πολὺς χρόνος ἐπειδὴ χιτῶνάς τε λινοῦς ἐπαύσαντο φοροῦντες, καὶ χρυσῶν τεττίγων ἐν ἕρσει κρωβύλον ἀναδούμενοι τ̃ ἐν τῇ κεφαλῇ τριχῶν. ἀφ' ὧ καὶ Ἰώνων τοὺς πρεσβυτέρους κατὰ τὸ ξυγγενὲς ἐπὶ πολὺ αὐτῇ ἡ σκευὴ κάτοχος. Quo in loco *Stephanus* ἐπίτροχον conjunctim legere jubet, ut apud *Suidam* legitur, & Etym. m. auctorem; quod etiam Clarissimo *Hudsonio* placet, & confirmari luculen-

est, & tenui nimis crure, & tractum quiddam *de imo gutture*, continuatumque nimis & volubile loquitur, Graece ille quidem, sed *ita ut* patrium quiddam sibilo atque tenore vocis *prodat*. Coma vero, & actus ille retro tortusque in spiram cincinnus, non liberalem esse indicat.

3. TIM. Quin illud nobilitatis Aegyptiae signum est, coma, Lycine. Omnes quippe apud illos ingenui eas implectunt, usque dum pubertatem attigerint. Contra ea majores nostri: quibus pulchrum visum est, comam alere seniores, revinctam in cincinnum aurea cicada comprehensum. SAM. Bene *facis*, Timolaë, quod Thucydidis nos scriptorum admones, quae in prooemio dixit de veteri luxu nostro, *ubi* & de Ionibus, quando, qui tum erant, una inde deducti sunt.

4. LYC. Verum, Samippe, jam recor-

45 ἐστι, καὶ λεπτὸς ἄγαν τοῖν σκελοῖν, καὶ ἐφθέγξετο ὑπεσυρμένον τι, καὶ συνεχὲς, καὶ ὑπότροχον, Ἑλληνιστὶ μὲ, ἐς τὸ πάτριον δὲ τῷ φόφῳ, καὶ τῷ τ φωνῆς τόνῳ. ἡ κόμη δὲ, καὶ ἐς τὐπίσω ὁ πλόκαμος συνεσπειρα-
50 μένος, οὐκ ἐλευθέριόν φησιν αὐτὸν εἶναι.

TIM. Τῦτο μὲ εὐγενείας, ὦ Λυκῖνε, σημεῖόν ἐστιν [g] Αἰγυπτίας, ἡ κόμη. ἅπαντες γὰρ αὐτοῖς οἱ ἐλεύθεροι [h] παῖδες ἀναπλέκονται, ἕς τε πρὸς τὸ ἐφηβικόν· [i] ἔμπαλιν ἢ
55 οἱ πρόγονοι ἡμῶν, οἷς ἐδόκει καλὸν εἶναι κομᾶν τὺς γέροντας, ἀναδυμένυς [k] κρώβυλον ὑπὸ τέττιγι χρυσῷ ἀνειλημμένον. SAM. Εὖγε, ὦ Τιμόλαε, ὅτι ἡμᾶς ἀναμιμνήσκεις τῶν Θυκυδίδυ συγγραμμάτων, ἃ ἐν τῷ
60 προοιμίῳ περὶ τ ἀρχαίας ἡμῶν τρυφῆς εἰπὲν ἐν τοῖς Ἴωσιν, ὁπότε οἱ τότε συναπῳκίσθησαν.

[l] ΛΥΚ. Ἀτὰς, ὦ Σάμιππε, νῦν ἀνεμνή-

[g] Αἰγυπτίας] Αἰγυπτιακῆς O. [h] Παῖδες] Non est in *Fl.* [i] Ἔμπαλιν ἢ] Recepi ex *F. V2.* & marg. *A1.* Ἐν Παλλήνῃ οἱ cett. misere. [k] Κρώβυλον] Recte O. Schol. *Fl. V2.* Κρώβυλον cett. [l] ΛΥΚ.] Sic *Solan.* dedit cum TIM. ante ederetur.

49. Συνεσπειράλμ] Συνεγραμμύ. *G.*
56. Κρώβυλον] Κρώβυλ εἰδ πλίγματ τ τριχῶν, ἀπὸ ἑκατέρου εἰς ὀξὺ καλαλήγον. *V.* (Εἰδ ἐμπλοκῆς. *Thucyd.* in I. *Suidas.* C.)

lenter potest ex *Clem. Alex.* p. m. 58. A. Ubi ad hunc Thucydidis locum palam alludit. Praeter Thucydidem cum Scholiis vid. etiam *Eustath.* ad *Homer.* Il. Γ. De cicadis istis, & *Meurs.* lect. Att. I. 1. & de fort. Athen. p. 6. *Philostr.* 837. *M. du S.*

Ἔμπαλιν οἱ πρόγονοι ἡμῶν] Si dicam ita emendandum hunc locum necessario; importunam hic esse Pallenen tum Thraciam, tum eam, quae fuit pagus Atticae; laborare constructionem; pessime interpunctum esse: vera dicam equidem, sed idem verear, ne nimium audax videar. Itaque vehementer delectatus sum, cum ipsum illud ἔμπαλιν reperirem in Aldi editione 1522. ubi caeteroquin aeque imperite interpunctum est, ut appareat, non esse a correctore, sed sumtum ab archetypo. Nempe sic optime sibi constant omnia. Apud Aegyptios comas implexas habent ingenui ad pubertatem; contra ea apud Athenienses antiquos id faciebant senum lautiores. Res manifesta nimis. Itaque nihil opus est, quam ut adscribamus verba, ad quae hic respicitur *Thucydidis* I, 6. Καὶ οἱ πρεσβύτεροι αὐτοῖς (de Athenienslibus loquitur) τ εὐδαιμόνων, ἅ τὸ ἀφοδλαιτον, ἃ πολὺς χρόν ἐπιδὴ χιτῶνας τι λινοῦς (observa hoc quoque Aegyptium) ἐπεδύ-

σαντο φορεῦντες, καὶ χρυσῶν τεττίγων ἐνέρσει κρωβύλον ἀναδυόμενοι τ ἐν κεφαλῇ τριχῶν. ἀφ᾽ ἅ & Ἰώνων τοὺς πρεσβυτέρυς κατὰ τὸ ξυγγενὶς ἐπὶ πολὺ αὕτη ἡ σκευὴ κατέσχε. Haec ultima de Ionibus etiam utcumque illustrant obscura sane Luciani verba, ἐν τοῖς Ἴωσιν, quorum an vera sit lectio, an ego sententiam assecutus sim, asseverate nolim dicere. Iones antiquam Athenienslum coloniam esse constat, vel ex ipso Thucydidis loco. *J. M. G.*

56. Κρώβυλλον] Crobylus crinium plexus in acumen definens, de quo *Thucydides* in primo. *Plutarch.* in libello de tacente Pythia. *Tertull.* Lib. de velandis virginibus. De cicada Athenienslum *Greg. Nazianzen.*

Κεκροπίδαι τέττιγα πλόκων ὑπὲρ ὠμὸν ἀγαύων
Γηγενέων. —

G. C.

Κρώβυλλον ὑπὸ τέττιγι] Legend. Interpr. *Aristophan.* ad Nub. *Tzetz.* histor. 301. Chil. 10. *J. B.*

Κρώβυλλον] Κρώβυλον seu κρωβύλον legendum. *F. G.*

63. ΛΥΚ.] Luciano haec, non Timolao, cui vulgo tribuuntur, conveniunt. *M. du S.*

μνήσθην ὁπόθεν ἡμῖν ἀπελείφθη Ἀδείμαντος, ὅτε πρὸς τὸ ἱστὸν ὑπολὺ ἔστημεν ἀναβλέποντες, ἀριθμοῦντες τῶν βυρσῶν τὰς ὑπιβολὰς, καὶ θαυμάζοντες ἀνιόντα τὸν ναύτην διὰ τῶν κάλων, εἶτα ὑπὲρ τὴν κεραίαν ἄνω ἀσφαλῶς διαθέοντα, τὸν κεροιάκων [a] ἐπειλημμένον. ΣΑΜ. Εὖγε λέγεις. τί δ' ἂν χρὴ ποιεῖν ἡμᾶς ἐνταῦθα; καραδοκεῖν αὐτὸν, ἢ ἐθέλεις ἐγὼ αὖθις ἐπάνειμι ἐς τὸ πλοῖον; ΤΙΜ. Μηδαμῶς, ἀλλὰ προϊώμεν. εἰκὸς γὰρ ἤδη παρεληλυθέναι ἐκεῖνον ἀποσοβοῦντα ἐς τὸ ἄστυ, ἐπεὶ μηκέθ' ἡμᾶς εὑρεῖν ἐδύνατο· εἰ δὲ μὴ, ἀλλ' οἶδε τὴν ὁδὸν Ἀδείμαντος, καὶ δέος οὐδὲν, μὴ ἀπολειφθεὶς ἡμῶν ἀποδυσκολήσῃ. ΛΥΚ. Ὁρᾶτε μὴ σκαιὸν ᾖ, φίλον ἀπολιπόντας αὐτὸς ἀπιέναι· βαδίζωμεν δ' ὅμως, εἰ καὶ Σαμίπ-

dor, ubi relictus nobis sit Adimantus, cum ad malum staremus multum suspicientes numerantesque conjectus *telorum* in coriis, atque admirantes ascendentem per rudentes nautam, deinde per antennam in alto prehensis ceruchis transcurrentem. SAM. Recte istuc dicis. Quid ergo hic nobis faciendum est? expectandusne est, an vis in navem ego redeam? TIM. Nequaquam: sed pergamus. Credibile enim est illum per tumultuariam festinationem praeteriisse jam nos in urbem, cum non amplius invenire nos posset. Sin minus; at novit certe viam Adimantus, nec metus est, ne relictus a nobis in devium errorem incidat. LYC. Videte, ne siniſtrum sit, nos relicto amico abire. Abeamus tamen, si idem etiam

a Ἐπειλημμένον] Recte sic *B. S.* & marg. *A1.* Ἐπιλημμένον male cett. Ἀπειλημ— *Fl.*

69. Τῶν κεροιάκων ἐπειλημμένον] Τὰ νῦν * κάρια λεγόμενα ὑπὸ τοῖς ναυτικοῖς, ἃ δὲ κρίκους καλοῦσιν οἱ παλαιοί. *V.*

* Κάρια] C. Κάρυα. quod & adscripsit *Vossius*, citato etiam Apollod. in Poliorc. teste *Gronovio*. *M. du S.* Immo κάρυα sine dubio hic legendum. *J. F. R.*

66. Τῶν βυρσῶν τὰς ἐπιβολὰς] Quo instructior navis, tanto plures habuit pelles & coria ad usum, quem Pollucis verbis licet describere I, 120. Τὰ δὲ ὅπλα τῶν νεῶν διῤῥεῖς ἢ διφθέραι — πρὸς τὰς ἐπιβολὰς (contra tela varia) ἀντεσοφίζοντο, βύρσας προσηλοῦντες πρὸς τὰ τειχίσματα τῶν νεῶν, ὅπως ὁ σίδηρος ὀλισθάνῃ πρὸς τὸ ἀντίτυπον ἀντιλαβὴν οὐκ ἔχων. Irritum cadit & aberrat a destinatione ferrum, cum irruit in oppositum sibi quiddam, quod contra niti non potest, sed cedit, vimque adeo teli illati frangit. Interim videri & numerari in coriis istis possunt αἱ ἐπιβολαὶ vestigia impetuum, ipsique adeo ictus, ut in scuto scilicet vestigia, quae in iis haesere, telorum. Quod si cui nimis hoc durum videatur, praesertim in navi στιαγωγῷ, non bellica: ille ἐπιβολὰς, per nos licet, intelligat simpliciter injectiones vel impositiones coriorum, ipsaque adeo injecta & affixa ad navim tuendam coria. Sic accepisse *Micyllum* video. Sed neque dissimulanda *Schefferi* sententia de mil. nav. 2, 5. p. 141. qui intelligit ipsa vela e pluribus pellibus consuta, quibus proinde numerandis magnitudo navis aestimaretur. Eligat, quod quisque voluerit. Me praesertim movit solennis illa in nautica re τὸ ἐπιβολὴς & ἐμβολὴς significatio, quam illustrat etiam *Scheffer*. p. 235. *J. M. G.*

69. Τῶν κεροιάκων] Hic certe κεραίακις non sunt extrema s. cornua antennarum, ut interpretantur cum *Micyllo* in Lexicis; nisi putamus posse aliquem percurrere ipsas antennas, & eadem earum extrema comprehendere: quasi tu dicas funambulum extrema ejus funis per quem currit, manibus tenere. Sed sunt ii quos etiam *Lucanus* 8, 177. & 10, 495. Graeca voce *ceruchos* vocavit, rudentes, quibus ab utroque suo cornu suspensa antenna libratur & ad malum alligatur: quod videre licet apud *Schefferum* de mil. nav. lib. 2, 5. p. 145. itemque p. 168. Neque vero notatio vocis repugnat huic significationi, neque enim ipsa tantum extrema s. cornua antennarum sunt σίαξ quidam, clavus, s. gubernaculum: verum vel maxime ille transversus funis ad utrumque cornu alligatus duobus extremis, media autem parte sic adnexus ad malum, ut triangulum efficiatur, cujus basis sit in ipsa antenna, angulus autem vehementer obtusus, unde brevissimum perpendiculum demitti queat, ad malum. Quae quidem luculenter omnia ἀλφαβὴ *Schefferiana* ostendit. *J. M. G.*

74. Ἀποσοβοῦντα] Subaudi τὰς χεῖρας, i. e. στεύδοντα. Sic φεύγειν παρασεισαντα, scil. τὰς χεῖρας. *Casaub.* ad Char. Theophr. *F. G.*

Ἀποσοβοῦντα] Hic locus ostendit, apud *Suidam* non male legi ἀποτρέχωμεν, ubi ἀποσοβῶμεν exponit; quamquam aliter Doctissimus editor sentiat. *M. du S.*

Ἀποσοβοῦντα] Non video quid hic χεῖρας intelligi opus sit, etsi id in σοβεῖν, & in παρασείειν interdum lateat. Nam ἀποσοβῶ εἰς, pro *facessere*, *abire*, non infre-

etiam Samippo videatur. SAM. Omnino ita videtur, si qua apertam adhuc Palaestram inveniamus.

5. Verum, ut interim aliquid loquamur, quanta haec navis! centum & viginti cubitorum longitudinem esse dicebat Naupegus, latitudinem autem supra quartam hujus partem; ac de constrato navis in fundum, ubi profundissima est, ad sentinam, undetriginta. Caeterum quantus est malus! quantam vero sustinet antennam, quanto opus habet & continetur protono! Ut vero puppis adsurgit sensim incurva, cui cheniscus impositus est aureus; ab altera parte justa proportione prora extollitur in adversum porrecta, habens ab utraque parte cognominem navis Deam Isidem.

πῳ τῦτο δοκεῖ. ΣΑΜ. Καὶ μάλα δοκεῖ, ἤν πως ἀνεῳγυῖαν τ παλαίστραν ἔτι καλαλάβωμεν.

Ἀλλὰ μεταξὺ [b] τ λόγων, ἡλίκη ναῦς, εἴκοσι καὶ ἑκατὸν πήχεων ἔλεγεν ὁ ναυπηγὸς τὸ μῆκος, εὖρος δὲ ὑπὲρ τὸ τέταρτον μάλιστα τύτου· καὶ ἀπὸ τῦ καλαστρώματος ἐς τ σωθμόα, ἡ βαθύταλον κῆ [c] τ ἄντλον, ἐννέα πρὸς τοῖς εἴκοσι. τὰ δ' ἄλλα ἡλίκος μὲν ὁ ἱστὸς, ὅσην δὲ ἀνέχει τ κεραίαν, οἵῳ δὲ [d] προτόνῳ συνέχεται, ὡς δὲ ἡ πρύμνα μὲν ἐπανέστηκεν ἠρέμα καμπύλη, χρυσῦν [e] χηνίσκον ὀπικειμένη, καλαυλικρὺ δὲ ἀνάλογον [f] ἡ πρώρα ὑπῆρται, ἐς τὸ πρόσω ἀπομηκυνομένη, τ ἐπώνυμον τ νεὼς θεὸν ἔχυσα τ Ἶσιν ἑκατέρωθεν.

[b] Τῶν] Sine artic. O. & *Fl.* [c] Τὸν ἄντλον] Recte *Fl. P.* aliaeque. Τὸ ἄντλον *J.* [d] Προτόνῳ συνέχεται] Vulgo πρότονοι κίχρηται, καὶ συνέχεται. Nos medias duas voces cum *Solan.* duce O. & *Fl.* delevimus. [e] Χηνίσκον] Sic O. Χωνίσκον Edd. hac priores. [f] Ἡ πρώρα] Omissa in O.

frequens. Vid. supra ad pr. *Imag.* c. ult. Adde *Long. Past.* I. p. 73. f. Ed. *Moll.* ὁρᾷ τ Δάφνιν ἀνατεθειμένον ἐπὶ τοὺς ὤμους τὴν ἄγραν, καὶ ἀποσοβῶν ἐγκόπτα, quod recte ibi conversum: *citato abire gradu decreverat. Mollius* id rarum ait, & ex *Suid.* tantum addit: καὶ ἀποσοβῶμεν Μένανδρος. Adde nostrum infra *Sympos.* & *Thom. Mag.* tria haec Luciani testimonia adferentem, exponentemque ἀποσοβῶ — θαρράλεως ἀπέρχομαι. Sed & σοβεῖτω παῖς τοῖς ποτηρίοις συχνοῖς, *properat puer* &c. aliaque de ἀφισοβητῶς κύλικας habet *Bergl.* ad *Alciphr.* I. p. 87. *J. F. R.*

85. Εἴκοσι ἑκατὸν] *Plut. Dem.* navem memorat CCLXXX. &c. (*Baif.* 42.) de qua & *Athen.* V. *M. du S.*

Ibid. Ἔλιγυ] Ἔλαχυ corrigit Rev. *Hasaeus* in nov. Thes. Theol. Philol. T. 2. p. 718. col. 2. (quod mihi humanissime indicavit Clar. Noster *Jac. Ode*) ac plane persuadet; quia navis faber haec Luciano enarrare non posset, cum navis haec esset Athenis, illa in Aegypto sit fabricata; nec Lucianus cum ναυπηγῷ sed cum ναυκλήρῳ & *nautis* sermocinetur, ut patet deinde. Jam igitur vertendum: *sed interea, dum sermones caedimus, quanta navis? Longitudinem constituit* (tribuit, dedit) *navis fabricator viginti & centum cubitorum* &c. Parisinae Interpres *Micyllus* verba illa: *ajebat navis fabricator*, plane omisit, forsan quia sensum non inesse vidit. *J. F. R.*

91. Προτόνῳ] Mirum sane tantae navis malum ita aptatum, ut demitti & restitui posset; sed non aliter veteres. *M. du S.*

Ibid. Συνέχεται] In plerisque Impr. ante hanc vocem legitur κίχρηται καὶ. Sed neque Ox. nec *Fl.* agnoscunt. *M. du S.*

93. Χρυσοῦν χοινίσκον] Sic omnes omnino editiones, legendum tamen est χηνίσκον. De cheniseo multa *Colvius* ad Apul. *J. B.*

Ibid. Χηνίσκον] Pro χοινίσκον, quod plerique Impr. praeferunt, facere videtur, quod frumentariae navis aptum esset insigne. Sed Ox. Cod. χηνίσκον agnoscit, uti emendare jusserant bene multi. Vid. *Salmas.* 404. C. *Plin.* Exerc. *M. du S.*

Χηνίσκον] Invitis Edd. sic dudum edi volui; hae enim male, χοινίσκον, cum versiones tamen recte: *anserculum.* Qui dubitat, conferat modo supra, 2. *Ver. Hist.* c. 41. Viderat jam *Brod.* vulgatam sic corrigendam, Thes. Crit. part. 2. p. 457. Jam vero, quum & χηνίσκον in Ox. reperiatur, nullus haesitationi amplius locus. *Gujetus* adscripserat: i. e. ἡ ἐπίκειται χρυσοῦς χηνίσκος. Sed de illa constructione nemo ambigit. *J. F. R.*

95. Τὴν ἐπώνυμον τ νεὼς] In hac navi & tutela & παράσημον videtur fuisse Isis, quae duo alias distinguuntur. Vid. *Salmas.* Exerc. Plin. p. 403. & de tutelis navium collecta a *Meursio* ad Lycophr. p. 131. seq. Sed omnium disertissime *Scheffer.* de mil. nav. 3, 1. qui neque hunc locum praetermittit p. 175. pr. *J. M. G.*

96. Ἔχυσα] Non agnoscit Ox. Cod. voces ἡ πρώρα, quae in Impr. omnibus cernuntur; sed abesse sine sententiae damno non possunt; unde conficitur, in prora quandoque signum navis fuisse, & quidem ita positum, ut aut duplex esset, aut ita emineret, ut utrinque facile agnosci posset; quod vulgari ea de re

ὁ μὲν γὰρ ἄλλος κόσμος αἱ γραφαὶ, καὶ τῇ ἱστίῳ τὸ [a] παράσημον πυρσαγγές, [b] καὶ πρὸ τούτων αἱ ἄγκυραι, καὶ τροφεῖα, καὶ περιαγωγεῖς, καὶ αἱ μὴ τ' πρύμναν οἰκήσεις, θαυμάσια πάντα μοι ἐδόξει.

Καὶ τὸ τ' ναυτῶν πλῆθος πραλοπέδῳ ἄν τις εἰκάσειεν. ἐλέγετο δὲ καὶ τοσοῦτον ἄγειν σῖτον, ὡς ἱκανὸν εἶναι πᾶσι τοῖς ἐν τῇ Ἀττικῇ ἐνιαύσιον πρὸς τροφήν. κἀκεῖνα πάντα μικρός τις ἀνθρωπίσκος γέρων ἤδη ἔσωζεν, ὑπὸ λεπτῇ κάμακι τὰ τηλικαῦτα πηδάλια περιτρέφων. ἐδείχθη γάρ μοι ἀναφαλαντίας ὤν, [c] Ἥρων, οἶμαι, τὄνομα. ΤΙΜ. Θαυμάσιος τ' τέχνην, ὡς ἔφασκον οἱ ἐμπλέοντες, καὶ τὰ θαλάττια σοφὸς ὑπὲρ τ' Πρωτέα.

Ἠκούσατε δὲ ὅπως δεῦρο [d] κατήγαγε τὸ

Ornatus enim reliquus, picturae, & supparum veli colore flammeo, & ante istaec ancorae, & versoria, & circumactoria, & illae ad puppim habitationes, admirabilia mihi videbantur omnia;

6. Et nautarum multitudinem exercitui aliquis comparaverit. Dicebatur vero tantam etiam frumenti vim vehere, quae omnibus Atticae incolis ad annua alimenta sufficeret. Atque haec omnia parvus aliquis homuncio, jam senex, servabat, parva pertica tantae molis gubernacula torquens. Ostensus enim mihi est recalvaster aliquis, *caetera* crispus, Heron nomine, arbitror. TIM. Admirabilis artis nomine, ut vectores dicebant, & doctus *circa* maritima supra Proteum.

7. Audistis autem, quomodo huc deduxerit

a Παράσειον] Sic *Fl.* & *Schol.* Παράσιον Edd. O. & Ex. Πράσιον B2. Ἴσως παράσημον adscript. B1. Καρχήσιον L. *b* Καὶ πρὸ] Abest καὶ ab O. *c* Ἥρων] In O. ἥρων. *d* Κατήγαγε] Κατήγαγον *Fl.* & marg. A1.

98. Τῇ ἱστῷ τὸ * παράσειον] Τὸ καρχήσιον. *V.*

* Παράσιον] Sic etiam legitur in Exc. *G.*

8. Κάμακι] Κάμακ, κάμακ· ἀφὸν ξύλον. λέγεται θαλασσῆς. *V.*

sententiae adversatur. Vid. omnino *Virg.* Æn. X. 156.

— — — *Aeneia puppis*
Prima tenet, rostro Phrygios subjuncta leones;
Immines Ida super profugis gratissima Teucris.

M. du S.

97. Ὁ μὲν γὰρ ἄλλος κόσμος αἱ γραφαὶ, καὶ τῇ ἱστίῳ παράσειον πυρσαγγές] Salmuriensis, *Cetera enim ornamenta, picturae, veli parasium flammeum.* Quid παράσειον Graecis, Latinis *parasium* sit, quaerant quibus libet horas bonas perdere. Ego ex Florentina editione rescribendum censeo τῇ ἱστίῳ καρχήσιον παρωγές. Nam καρχήσιον fuit summa pars mali, per quam funes traducuntur teste *Servio.* Paullo post in hoc ipso dialogo: καί τινα λαμπρὸν ἀστέρα, Διοσκούρων τ' ἕτερον, ἐκκαθίσαι τῷ καρχησίῳ, *Stellam quandam splendidam, Dioscurorum videlicet alterum, in carchesio consedisse.* vide *Polluc.* l. 9. *Macrob.* lib. 20. *Navalis mali partem inferiorem pternam vocari. At circa mediam ferme partem* τράχηλον *dici, summam vero partem carchesium nominari.* De τῷ πτέρνα & καρχήσιον idem notavit Pollux, sed de carchesio addit, illud aliter etiam dici ἠλακάτη, & θωράκιον. Fuerant autem carchesia picta & minio illita, ut flammei essent splendoris. *Apul.* XI. Metam. *Malus insurgit, pinus rotunda, splendore sublimis, insignis, carchesio conspicua.* Sic edit. veteres. Sed recentiores: *splendore sublimis, insigni carchesio conspicua.* sed quid splendor facit ad sublimitatem? Puto legendum: *splendore sublimi insignis, carchesio conspicua.* h. e. qui malus in sublimitate, seu in cacumine splendet, conspicuum carchesium ferens. Catullus:

Lucida qua splendent summi carchesia mali.

J. G. G.

Ibid. Αἱ γραφαὶ] Adscripsit Cl. *Hemsterh.* vid. *Duk.* ad *Thucyd.* p. 397. No. 48. Sed nihil aliud ibi agitur, quam quod Scholiast. Thucydideum σημείοις interpretetur καλαγραφὰς τ' τριηρῶν, quod ex hoc Luciani loco confirmari, sed & de παρασήμοις ac tutelis navium cogitari possit. *J. F. R.*

98. Ἱστῷ τὸ Θ παράσειον] Nomen ignorabile nobis παράσειον, nescio an satis cognitum *Scheffero*, qui *Parasiam* appellat de Mil. Nav. 3, 1. p. 170. ac 175. quod alias παράσημον est. Sed licet ipsum nomen ignoremus, res tamen non videbatur plane obscura. Παράσειον ergo puto illud esse quod alias vocatur σιφάριον, supparum, velum minus, splendidi coloris, majori impositum, quo in portum Puteolanum invehentibus uti licebat solis navibus, ut haec est, Alexandrinis. *Seneca* ep. 77. pr. *Subito hodie nobis Alexandrinae naves apparuerunt — Omnis in pilis Puteolorum turba consistit, & ex ipso genere velorum Alexandrinas, quamvis in magna turba navium intelligit. Solis enim li-*

xerit navem, quae illis inter navigandum acciderint, & quomodo ſtella ipſos ſervarit. LYC. Non, Timolae, ſed jam libenter ex te audiverimus. TIM. Nauclerus ipſe mihi narrabat, vir bonus, & conſuetudini aptus. Dicebat autem, cum ſolviſſent e Pharo vento non valde vehementi, ſeptimo die vidiſſe Acamantem: tum reflante Zephyro obliquos Sidonem usque eſſe delatos. Inde autem magna tempeſtate die decimo per Aulonem veniſſe ad Chelidoneas. Hic vero parum abfuiſſe quin ſubmerſi omnes perirent.

8. Novi autem, cum ipſe aliquando Chelidoneas circumnavigaverim, quantus ibi locorum fluctus ſurgat, & maxime ſpirante Africo, cum Notum etiam aſſumſit.

πλοῖον, οἷα ἔπαθον πλέοντες, ἢ ὡς ὁ ἀστὴρ αὐτοὺς [e] ἔσωσεν; ΛΥΚ. Οὐκ, ὦ Τιμόλαε, ἀλλὰ νῦν ἡδέως [f] δ' ἂν ἀκούσαιμεν. ΤΙΜ. Ὁ ναύκληρος αὐτὸς διηγεῖτό μοι, χρηστὸς ἀνὴρ, καὶ προσομιλῆσαι δεξιός. ἔφη δὲ ἀπὸ τοῦ Φάρου ἀπάραντας ὑπὸ πάνυ βιαίῳ πνεύματι, ἑβδομαίους ἰδεῖν τὴν Ἀκάμαντα· εἶτα ζεφύρου ἀντιπνεύσαντος, ἀπενεχθῆναι πλαγίους ἄχρι Σιδῶνος· ἐκεῖθεν δὲ χειμῶνι μεγάλῳ δεκάτῃ ὕστερον Χελιδονέας τοῦ Αὐλῶνος ἐλθεῖν· ἔνθα δὴ [g] περὶ μικρὸν ὑποβρυχίους δῦναι ἅπαντας.

Οἶδα δέ ποτε καὶ αὐτὸς πλεύσας Χελιδονέας, ἡλίκον ἐν τῷ τόπῳ ἀνίσταται τὸ κῦμα, καὶ μάλιστα περὶ τὴν Λίβα, ὁπόταν ὑπολάβῃ καὶ τὸν Νότον. [h] κατ' ἐκεῖνο γὰρ δὴ

[e] Ἔσωσεν] Ἔσωσαν O. Ἔσωζεν B1. & 2. [f] Δ'] Abeſt ab O. [g] Παρὰ] Recepi ex O. Fl. J. & V2. Περὶ cett. male, quod Guiet. etiam correxit. [h] Κατ'] Et hoc receptum ex Fl. & L. pro μετ' quod eſt in Edd. cett. Reſtituta lectio etiam eſt in marg. A1.

licet ſupparum *intendere*, *quod in alto omnes habent naves. Nulla enim res aeque adjuvat curſum, quam ſumma pars veli; illinc maxime navis urgetur — cum intravere Capreas — ceterae velo jubentur eſſe contentae:* ſupparum *Alexandrinarum inſigne eſt.* Convenit color ſuppari: Seneca Medea vſ. 325. *Albo rubicunda tremunt ſuppara velo.* Convenit ſitus in ipſo velo, quod declarat idem locus *Senecae*, & ille alter *Lucani* 5, 429. *Summaque pandens Suppara velorum*, ut hic ἰσίῳ τὸ παράσιον. Videtur autem velo ita fuiſſe impoſitum, ut antennam communem haberet, *pede* autem, h. e. extremo ſ. angulo *uno*, ſuperius ad malum alligaretur. Suadet hoc non iſta modo perpetua cum velo ſocietas, (quin *ſummam partem veli* videtur appellare *Seneca* l. c.) ſed illud quoque, quod *Iſidorus* etym. 19, 3. *unum illi pedem* diſerte tribuit, & Scholiaſtes ad *Lucani* l. c. deſcribit ſuppara, *vela minora in modum deltae literae.* Hinc judicabunt viri maritimi, in quantum conveniat *ſupparis* cum *Topxeilen.* Unum illud addo, ex hoc ipſo forte loco hauſiſſe *Scheffernm*, ut *Paraſiam* pro παρασήμῳ diceret, quod acciperet aliquam ſpeciem, ſi in *ſupparo*, ut hodie in vexillis ſ. *vlaggis* inſigne quoddam, unde noſci poſſet navis, intextum pictumve fuiſſe, conſtaret. *J. M. G.*

Ibid. Τὸ παράσιον] Cl. *Haſaeus* Theſ. Theol. Phil. T. 2. p. 719. Clar. *Graevium* reprehendit, qui Florentinae καρχήσιον amplectatur; cum id ſit gloſſema vocum τῷ ἰσίῳ παράσιον, nec facile dici ἰσίῳ καρχήσιον, ſed ſolum καρχήσιον, ut Lucian. ipſe mox dicat, & nusquam ſit in navi καρχήσιον, niſi ἐν τῷ ἰσίῳ. Adeoque pro vulgato παράσιον, docet legendum τὸ παράσιον, intellecto μέρος, i. e. *verſatilem mali partem*; verbaque Luciani eſſe periphraſin τῷ καρχησίῳ, ut *Scholiaſt.* bene ceperit. Quare de ſcriptura *Haſaeo* aſſentior, qui eam ex ingenio vidit, licet deceptus fuerit a Cl. *Graev.* plane aberrante, in prodenda *Fl.* ſcriptura, quae non καρχήσιον, ſed παράσιον, aeque ac *Schol.* omnino habet, quod recepi. Plura de navibus Alexandrinis earumque magnitudine & partibus vid. ap. laudatum *Haſaeum* l. d. *J. F. R.*

99. Στροφίδα] Nolunt grammatici hanc vocem de Cylindris uſurpari, quorum ope Anchorarum funes, & ipſa demum Anchora tollitur; ego tamen qua ratione de alia re hic uſurpetur, non video. *M. du S.*

3. Στρατηγίδα ἂν τις εἰκάσειεν] Nihili ergo eſt ſcrupulus, quem mihi movebant nuper ad *Plinii* Paneg. 31, 2. homines CCLXXVI. in una navi frumentaria. Potuit ergo etiam cum tanto hominum numero Alexandrina Paulli navis fuiſſe σιταγωγός. *J. M. G.*

8. Πηδάλια] Plur. num. Conf. ſupra *Toxar.* c. 6. *J. F. R.*

21. Ἀκάμαντα] Cypri promontorium. *Ptol. Ortel.* *F. G.*

Ἀκάμαντα] Mons & promontorium Cypri Occidentale, quod nunc Italis nautis *Capo di San Piphano* dicitur, quod a dextris videtur iis, qui ab Alexandria vel Ægypto verſus Rhodum & Aſiam tendunt. *J. P. a G.*

24. Χελιδονίας] Χελιδονίας πέτρας *Steph.* vocat. *F. G.*

30. Κατ'] Sic L. & *Fl.* optime. In reliquis Impr. μετ'. *M. du S.*

δὴ συμβαίνῃ μερίζεσθαι τὸ Παμφύλιον ἀπὸ τ Λυκιακῆς θαλάσσης· καὶ ὁ κλύδων ἅτε ἀπὸ πολλῶν ῥευμάτων περὶ τῷ ἀκρωτηρίῳ χιζόμενος. (a ἀπόξυροι δέ εἰσι πέτραι, καὶ ὀξεῖαι, προσαθηγόμεναι τῷ κλύσματι,) καὶ φοβερωτάτῳ ποιεῖ τ b κυμαίωγὴν, καὶ τ ἦχον μέγαν. καὶ τὸ κῦμα πολλάκις αὐτῷ ἰσομέγεθες τῷ σκοπέλῳ.

Τοιαῦτα καὶ σφᾶς καλαλαβεῖν ἔφασκεν ὁ ναύκληρος, ἔτι καὶ νυκτὸς οὔσης, καὶ ζόφου ἀκριβοῦς· ἀλλὰ πρὸς τ οἰμωγὴν αὐτῶν ἐπικλασθέντας τοὺς θεοὺς, πῦρ τε ἀναδεῖξαι ἀπὸ τ Λυκίας, ὡς γνωρίσαι τ τόπον ἐκεῖνον, καί τινα λαμπρὸν ἀστέρα, Διοσκούρων τ ἕτερον, ἐπικαθίσαι τῷ καρχησίῳ, καὶ καλευθῦναι τ ναῦν ὅπῃ τὰ λαιὰ c ἐς τὸ πέλαγος, ἤδη τῷ κρημνῷ προσφερομένην. τὰντεῦθεν δὲ ἅπαξ τ ὀρθῆς ἐκπεσόντας, ἀλλὰ τῆ Αἰγαίᾳ πλεύσαντας, ἑβδομηκοστῇ ἀπ' Αἰγύπτου ἡμέρα πρὸς ἀντίους τοὺς d Ἐτησίας πλαγιάζοντας, ἐς Πειραιᾶ χθὲς καθορμίσασθαι, τοσοῦτον ἀποσυρέντας ἐς τὸ κάτω, ὡς ἔδει τ Κρήτην δεξιὰν λαβόντας, ὑπὲρ τ e Μαλέαν πλεύσαντας, ἤδη εἶναι ἐν Ἰταλίᾳ. ΛΥΚ. Νὴ Δία, θαυμάσιόν f τινα φῆς κυβερνήτην τ Ἥρωνα, ἢ

Post hoc enim evenire solet, ut a Lycio mari dividatur Pamphylium: fluctusque, utpote ab undis pluribus circa ipsum sciissus promontorium, (sunt autem petrae abruptae & ab alludentibus aquis acutae) terribili cum sonitu frangitur: atque ipsi saepe scopulo magnitudine aequalis est.

9. Ab his se etiam deprehensos nauclerus dicebat, cum nox adhuc esset & merae tenebrae. Sed ad ipsorum ploratum fractos *misericordia* Deos, cum ignem ostendisse de Lycia, ut oram illam agnoscerent, lucidamque stellam quandam, Dioscurorum alterum, insedidisse carchesio, ac direxisse navim sinistrorsum in mare, cum jam jam ferretur ad scopulum. Inde, cum recta via semel excidissent, transnavigato Aegeo, septuagesimo ab Aegypto die, obliquo ad tenentes sibi adversum Etesias cursu, in Piraeeum heri appulisse, tantum ad inferiora detractos, quos oportuerit dextram legentes Cretam, Malea superato, jam esse in Italia. LYC. Admirabilem, ita me Jupiter, mihi gubernatorem narras Heronem, aut aequa-

a Ἀπόξυροι] Ἀπόξηροι O. & *Fl.* solemni scribarum errore. b Κυμαίωγὴν] Al. *κυμαγωγὴν Coll.* At Nostrae Edd. in vulgato conspirant. c Ἐς τὸ πέλαγος] Omissa in O. d Ἐτησίας] Sic *J. P. H. S.* Ἐτησίους O. & *Fl.* e Μαλέαν] Sic O. *Fl. P.* & marg. *Al. Μαλέα J. Ald. H. Fr. B1. S.* In articulo autem masc. *Fl.* consentit. f Τινα] Τι O.

36. Κυμαίωγὴν] Grat. *κυμαγωγήν. G.*

34. Ἀπόξυροι] Conf. supra T. I. *Prometh.* sub init. ubi ἀκτομοί τε — πέτραι Edd. Ἀπόξυροι vero Codd. A. P. L. quam varietatem Cl. *Hemsterh.* non retulit in suum locum; quia in nota *Solani* indicatur, qui addit etiam ἀπόξυροι esse in *Rhet.* c. 7. *J.F.R.*

44. Διοσκούρων — ἐπικαθίσαι] Et supra hoc ridens narraverat, *pro Merced.* c. 1. *J.F.R.*

54. Τὸν Μαλέαν] In Impr. ferme omnibus erat τ Μαλέα. In O. vero, & *Fl.* τ Μαλέαν, quod secuti sumus. *M. du S.*

Ibid. Μαλέαν] *Gujet.* Μαλέα legens adscripsit esse ab ἡ Μαλεύς. Ego Μαλέαν cum *Thucyd.* III. 4. & 6. servavi, quod indicat *Casaub.* ad *Strab.* XIII. 916. Apud *Strab.* Μαλέαν frequenter, interdum & Μαλέαν. *J.F.R.*

56. Ἢ τῆ Νηρέως ἁλ.] Mentem Luciani hic non satis assequor, aut cur Nereum hic adsciscat. *M. du S.*

61. Ἐμβοήσωμεν] Ex Cod. Ox. qui ἐμβοήσομεν praefert, cum prave in omnibus Impr. sit ἐκβοήσωμεν. Vid. Ἔπισκ. c. 21. & πενθ. c. 15. *M. du S.*

Ἐμβοήσωμεν] In O. quidem ἐμβοήσομεν, penultima brevi. Verum ideo non haesitavi ἐμβ. saltem pro ἐκβ. inde arripere, quia *inclamare* hic postulatur, non *exclamare*, idque firmatur etiam locis Nostri ab *Solano* indicatis, quibus adde mox c. 11. ἐμβοῶσιν. *J.F.R.*

63. Ἡ δυχεραίνει] Infra *Philopatr.* c. δυχεραίνεις καθ' ἡμῶν,

qualem Nerei, qui tantum de via aberraverit.

10. Sed quid istuc? Nonne iste Adimantus est? TIM. Omnino ipse est Adimantus, inclamemus igitur. Adimante, te volo, Myrrhinusium, Strobichi filium. LYC. Alterutrum horum, aut iratus nobis est, aut aurium usum amisit. Adimantus enim est, non alius. Satis jam clare video: & vestimentum ipsius est, & incessus, & brevis ad ipsam cutem tonsura. Acceleremus tamen gradum, ut ipsum adsequamur.

11. Nisi veste te prehensum advertamus, Adimante, non exaudies nos inclamantes; sed videris etiam profundae cogitationi immersus, non parvum neque contemtibile negotium animo agitare ac revolvere. ADIM. Nihil, Lycine, siniſtrum: sed nova me inter eundum cogitatio subiens, ut inaudi-tam praetermitterem vestram vocem effecit, qui defixum totum in illa animum haberem. LYC. Quaenam est illa? Ne enim cuncteris dicere, nisi est de valde secretis. Quamquam initiati, ut nosti, sumus, ac celare *commissa* didicimus. ADIM. Sed pudet me nimirum apud vos dicere, adeo pue-

τῆ Νηρέως ἡλικιώτιδι, ὃς τοσοῦτον ἀπεσφάλη τῆς ὁδοῦ.

Ἀλλὰ τί τοῦτο; οὐκ Ἀδείμαντος ἐκεῖνός ἐστι; ΤΙΜ. Πάνυ μὲν οὖν Ἀδείμαντος αὐτός. [g] ἐμβοήσωμεν οὖν· Ἀδείμαντε, σέ φημι τὸν [h] Μυρρινούσιον, τὸν [i] Στροβίχου. ΛΥΚ. [k] Δυοῖν θάτερον, ἢ δυσχεραίνει καθ' ἡμῶν, ἢ ἐκκεκώφωται· Ἀδείμαντε γέ, οὐκ ἄλλος τίς ἐστι, πάνυ ἤδη σαφῶς ὁρῶ, καὶ ἱμάτιον αὐτοῦ, καὶ τὸ βάδισμα ἐκεῖνο, καὶ ἐν χρῷ [l] ἡ κυρά. ἐπιτείνωμεν δὲ ὅμως τὸ βάδισμα, ὡς καταλάβωμεν αὐτόν.

Ἦν μὴ τῷ ἱματίῳ λαβόμενοί σε ἐπιστρέψωμεν, ὦ Ἀδείμαντε, οὐκ ὑπακούσεις ἡμῖν [m] ἐμβοῶσιν; ἀλλὰ καὶ φροντίζοντί ἔοικας ὅτου συννοίας τινὸς, οὐ μικρὸν οὐδ' εὐκαταφρόνητον πρᾶγμα, ὡς δοκεῖς, ἀνακυκλῶν. ΑΔΕΙΜ. Οὐδέν, ὦ Λυκῖνε, χαλεπὸν, ἀλλά με καινή τις ἔννοια μεταξὺ βαδίζοντα ὑπελθοῦσα, ὥστε κωφῶσαι ὑμῶν ἐποίησεν, ἀτενὲς πρὸς αὐτὸν ἅπαντι [n] τῷ λογισμῷ ἀποβλέποντα. ΛΥΚ. Τίς αὕτη; μὴ γὰρ ὀκνήσῃς εἰπεῖν, εἰ μή τις ἐστὶ τῶν πάνυ ἀπορρήτων. καίτοι ἐτελέσθημεν, ὡς οἶσθα, καὶ [o] σέγειν μεμαθήκαμεν. ΑΔΕΙΜ. Ἀλλ' αἰσχύνομαι ἔγωγε εἰπεῖν πρὸς ὑμᾶς· οὕτω γὰρ

g Ἐμβοήσωμεν] Recepi ex O. Ἐκβ— Edd. h Μυρρινούσιον] Μυρινούσιον O. i Στροβίχου] Στρομβίχου O. Στροβίχου Fl. & Fr. k Δυοῖν] Δυεῖν Fl. magis Attice. Sed parvi refert. l Ἡ] Omittit H2. m Ἐμβοῶσιν] Βοῶσιν sola J. n Τῷ] Omittit O. o Στέγειν] Σέγ' ἂν male O. pro σιγᾶν. In vulgato consentiunt Edd.

80. Ἐτελέσθημεν] Ὡς * μόνον ἀπορρήτων ὄντων † τῶν τὰ μυστήρια ἀμυήτων ἐξειπεῖν. τοῦτο δὲ αὐτοῦ λοιπολείποντος, ‡ φησὶν ὡς οὐκ ἐξὸν σοι ἁδὲν πρὸς ἡμᾶς ἔχειν ἀπόρρητον, εἰ-

* Μόνον] Μόνα antea edebatur, & mox *μυστήμα* male pro *μυστήρια*. J. F. R.

† Τῶν] Τᾶ V.

‡ Φησὶν] Φασὶν edita. Emendavit M. du S.

ἡμῶν, ἢ ἐκκεκώφωται. J. F. R.

66. Ἐκεῖνος] Glossema videtur. F. G. Optime. Ejiciendum ergo. J. F. R.

67. Ἐν χρῷ ἡ κυρά] Vid. notam ad B. πρ. c. 20. M. du S.

71. Ἐμβοῶσιν] Quod J. praefixum ἐμ. omisit, operarum tantum culpam non Editoris, credo, quia βοῶσιν novum ibi versum inchoat. J. F. R.

γε § σὲ δεῖ τοῖς ἄλλοις ἀποκρύπτειν, οὐ κινδύνου σοι τὰ πρὸς ἡμᾶς ἐκφέρειν καθίσταται, μεμνήμεθα γὰρ ἐκ σοῦ, καὶ τοῦτο δὴ τὸ τῶν τραγῳδῶν πρὸς εἰκότων χορὸν ἐμέ. V.

§ Τοῖς ἄλλοις] Τὰς ἄλλας ἀπ. ἐν κινδύνῳ σοι habent V. C. D. M. Quare posteriora inde adscivi, quum ante ederetur *κινδυνεύσαι*. Sed pro *σὲ δεῖ* leg. *σ' δεῖ*, & pro *τα* L. *αὐτά*. J. F. R.

72. Οὐ μικρὸν — ἀνακυκλῶν] Eadem phrasis totidem verbis infra *Philopatr.* c. 2. Sic *ἀνακυκλῶν πρὸς ἐμαυτὸν τὸ ῥηθέν*. T. I. *Nigrin.* §. 6. f. J. F. R.

80. Ἐτελέσθημεν] Initiatus ergo Lucianus; nam etsi jocetur, hoc veri subesse oportet. M. du S.

81. Στέγειν] Mſ. Ox. σέγ' ἂν, pro σιγᾶν. Sed nihil mutato opus est. M. du S.

93. Καὶ-

γὼ μειρακιῶδες ὑμῖν [a] δόξει τὸ φρόντισμα.
ΛΥΚ. [b] Μῶν ἐρωτικόν τί ἐστιν; οὐδὲ γὼ οὐδὲ
τοῦτο ἀμυήτοις ἡμῖν ἐξαγορεύσεις, ἀλλ' ἀ
ὑπὸ λαμπρᾷ τῇ δᾳδὶ καὶ αὐτοῖς τελε-
σμένοις.

ΑΔΕΙΜ. Οὐδέν, ὦ θαυμάσιε, τοιοῦ-
τον, ἀλλά τινα πλοῦτον ἐμαυτῷ ἀνε-
πλαττόμην, ἣν κενὴν μακαρίαν [c] οἱ πολ-
λοὶ καλοῦσι· καί μοι ἐν ἀκμῇ τῆς οὐσίας
καὶ τρυφῆς ἐπέστηλε. ΛΥΚ. Οὐκοῦν τὸ προ-
χειρότατον τοῦτο, κοινὸς [d] Ἑρμᾶς, φασὶ
καὶ ἐς μέσον κατάτιθει φέρων τὰ πλοῦτον·
ἄξιον γὰρ ἀπολαῦσαι τὸ μέρος φίλους ὄν-
τας, τὸν Ἀδείμαντον τρυφῆς. ΑΔΕΙΜ.
Ἀπελείφθην μὲν ὑμῶν εὐθὺς ἐν τῇ πρώτῃ ἐς
τὴν ναῦν ἐπιβάσῃ, ἐπεί σε, ὦ Λυκῖνε, κα-
τέστησα ἐς τὸ ἀσφαλές. ὑπομετροῦντος
γάρ μου τὰ ἀγκύρας τὸ [e] μέγεθος, οὐκ
οἶδ' ὅπου ὑμεῖς ἀπέστητε.

Ἰδὼν δ' ὅμως τὰ πάντα, ἠρόμην τινὰ τῶν
ναυτῶν ὁπόσην [f] ἀποφέρει ἡ ναῦς τῷ δε-
σπότῃ ὡς ἐπιτοπολὺ κατ' ἔτος ἕκαστον τὴν
μισθοφορίαν. ὁ δέ μοι, Δώδεκα, ἔφη, Ἀτ-
τικὰ τάλαντα, εἰ πρὸς τὐλάχιστόν τις λο-
γίζοιτο. τὐντεῦθεν ὧν ἐπανιὼν, ἐλογιζόμην,
εἴ τις θεῶν τὴν ναῦν ἄφνω ἐμὴν ποιήσειεν εἶ-
ναι, οἷον ἂν ὡς εὐδαίμονα βίον ἐβίωσα, εὖ
ποιῶν τοὺς φίλους, καὶ ἐπιπλέων ἐνίοτε μὲν
αὐτὸς, ἐνίοτε δὲ οἰκέτας ἐκπέμπων· εἶτα

rilis vobis videbitur cogitatio. LYC. Numquid amatorium quid est? neque enim hoc etiam profanis nobis enarraveris, sed *hominibus* ad claram facem ipsis quoque initiatis.

12. ADIM. Nihil tale, o noster. Sed divitias mihi quasdam ipse fingebam animo, quam ficticiam Beatam *insulam* omnes vocant; vosque in ipso mihi divitiarum & voluptatis fastigio superveniistis. LYC. Itaque illud *hic valeat* expeditissimum, communis esto Mercurius! ajunt: atque in medium allatas depone divitias: aequum enim est, in partem venire nos, qui amici sumus, voluptatum Adimanti. ADIM. A vobis quidem relictus sum in primo statim in navim ingressu, cum te, Lycine, in tuto collocassem. Dimetiente enim me animi magnitudinem, vos nescio quo discesseratis.

13. Tamen visis omnibus, quaerebam ex nautarum aliquo, *Quantum plerumque mercedis domino singulis annis ea navis referat?* At ille, *Duodecim*, inquit, *talenta Attica, si quis quod minimum est computet.* Hinc ergo rediens ita cogitabam, *Si quis Deorum, hanc navem subito, ut mea sit, faciat; quam ego, quam felicem vitam agam! bene faciens amicis, interdum ipse navigans, emittens non nunquam servos.* Deinde de duo-

a Δόξει] Δόξῃ O. b Μῶν ἐρωτικόν] Τῶν ἐρωτικῶν O. c Οἱ πολλοὶ] Οἱ παλαιοὶ marg. *AtW.* Idque placet. d Ἑρμᾶς] Nil var. Edd. e Μέγεθος] Πάχος O. & *Fl.* f Ἀποφέρει] Deest in O.

90. Κενὴν μακαρίαν] Τὰ πρὸς ῥᾳστώνην καὶ εὐημερίαν τείνοντα, εἴτε ἐγγεγονότων εὐθυμίᾳ, εἴτε καθειδότων ἐνύπνια, κενὴν μακαρίαν οἱ παλαιοὶ κατεφήμισαν. *V.*

7. Πρὸς τὐλάχιστόν τις λογίζοιτο] † Ναυλικά. *V.*

* Εὐθυμίᾳ] Ἐυθύμια legend. Cl. *Weisten.* bene monuit. *J. F. R.* † Ναυλικά] Quid respiciat, incertum. *M. du S.*

93. Κοινὸς Ἑρμᾶς] *Phrynus.* cap. de Mercer. *Theoph.* Charact. 24. Latini *in commune. Seneca* Epistola 120. *Quoties aliquid inveni, non exspecto donec dicas in commune, ipse mihi dico.* *J. B.*

Κοινὸς Ἑρμᾶς] Vid. *Casaub.* ad Theophr. Char. p. 250. *M. du S.*

Ibid. Ἑρμᾶς] Nil quoque Codd. variare video. Alias Ἑρμῆς postularetur. *Casaub.* ad Theoph. l. d. explicat quidem proverbium; sed haec Luciani adlegans Ἑρμᾶς quoque scribit. Ego, etsi Doricum est Ἑρμᾶς, nihil muto, quia ex nautarum pronuntiatione sic dedisse videtur. *J. F. R.*

6. Δώδεκα — Ἀτ. ταλ.] Ultra duo millia librarum Anglicanarum, nempe 2335. *M. du S.*

7. Εἰ πρὸς τὐλάχιστόν τις λογίζοιτο] Benedictus, *si quis ad minima usque supputarit.* Ergo putavit ille maxi-

duodecim illis talentis domum jam aedificabam loco opportuno, paullo supra Poecilen, relicta illa ad Iliſſum paterna: & ſervos emebam, & veſtes, currusque, & equos. Jamque & navigabam felixque praedicabar a vectoribus omnibus, metuendus nautis, ac tantum non rex *ab illis* habitus. Verum adhuc componenti mihi rem navalem, & in portum proſpectanti e longinquo, *tuo*, Lycine, adventu demerſiſti divitias, evertiſti, dum bene & ſecundo votorum flatu fertur navigium.

14. LYC. Igitur, vir fortis, prehenſum me ad Imperatorem abducito, ut piratam aliquem, aut perniciem navium, qui tanti tibi naufragii cauſſa fuerim, idque in terra, ipſaque inter Piraeea atque urbem via. Sed vide, quomodo caſum tuum ſolaturus ſim. Habe enim tibi, ecce, quinque, ſi volueris, pulchriora majoraque Aegyptio illo, navigia, & quod maximum eſt, quae mergi non poſſint: ac celeriter tibi, quinquies ſingulis annis, frumenta unumquodque advehat: te vero, nauclerorum praeſtantiſſime, intolerabilem nobis tum futurum apparet. Qui enim modo unius hujusce navigii dominus cum eſſes, inclamantes non audieris, ſi quinque poſſideas, praeter hanc, trium omnes velorum, quae perire non poſſint, nec reſpicies ni-

ἐκ τ̃ δώδεκα ἐκείνων ταλάντων, οἰκίαν τε ἤδη ᾠκοδομησάμην ἐν ἐπικαίρῳ μικρὸν ὑπὲρ τ̃ ποικίλην, τ̃ τοῦ τ̃ Ἰλισσὸν ἐκείνην τ̃ πατρῴαν [g] ἀφεὶς, καὶ οἰκέτας ὠνούμην καὶ ἐσθ̃τας, καὶ ζεύγη, καὶ ἵππους. νυνὶ δὲ [h] ἤδη καὶ ἔπλεον, ὑφ' ἁπάντων εὐδαιμονιζόμενος τ̃ ἐπιβατ̃ν, φοβεροὺς τοῖς ναύταις, οὐ μονονυχὶ βασιλεὺς νομιζόμενος. ἔτι δέ μοι τὰ κατ̃ τ̃ ναῦν εὐθετίζοντι, καὶ ἐς λιμένα πόρρωθεν ἀποβλέποντι, ἐπιστὰς, ὦ Λυκῖνε, κατέδυσας τ̃ πλ̃τον, καὶ ἀνέτρεψας εὖ φερόμενον τὸ σκάφος [i] ἐρίῳ τ̃ εὐχ̃ς [k] τ̃ῷ πνεύματι.

ΛΥΚ. Οὐκοῦν, ὦ γενναῖε, λαβόμενός μου, ἄπαγε πρὸς τ̃ στρατηγὸν, ὡς τινα [l] πειρατὴν, ἢ καταπονητ̃ν, ὃς τηλικοῦτον ναυάγιον εἴργασμαι, καὶ ταῦτα ἐν γ̃ καὶ τ̃ ἐκ Πειραιῶς ἐς τὸ ἄστυ. ἀλλ' ὅρα ὅπως μὴ μυθήσομαί σε τὸ πταῖσμα. πέντε γὰρ, εἰ βούλῃ, καλλίω καὶ μείζω τοῦ Αἰγυπτίου [m] πλοῖα ἤδη ἔχω, καὶ τὸ μέγιστον, οὐδὲ καταδῦναι δυνάμενα. καὶ τάχα σοι πεντάκις ἐξ Αἰγύπτου κατ' ἔτος ἕκαστον [n] εἰσαγωγεύτω εἰσαγωγίαν, [o] εἰ καὶ, ὦ ναυκλήρων ἄριστε, δῆλος εἶ ἀφόρητος ἡμῖν τότε γενησόμενος. [p] ὡς γὰρ ἔτι ἑνὸς πλοίου τουτουὶ δεσπότης ὢν, παρήκουες βοώντων, εἰ πέντε κτήσαιο πρὸς τούτῳ τριάρμενα πάντα, καὶ ἀνώλεθρα, οὐδὲ ὄψει δηλαδὴ τοὺς φίλους.

g Ἀφεὶς] Ἀφ' ἧς *Fl.* h Ἤδη] Omittit O. i Οὐρίῳ] Recepi ex O. Οὐρίῳ Edd. k Τ̃ῷ] Omittit O. l Πειρατὴν] Πειρατῶν O. male. m Πλοῖα] Sic *Fl. H. P.* &c. Πλοῖς *F.* n Εἰσαγωγεύτω] Sic O. *Fl. Fr. P.* aliaeque Εἰσαγωγεύτωσαν *F.* & marg. *Al.* o Εἰ καὶ] Sic *Solan.* non habent Edd. nec O. p Ὡς] Ὃς *Fl.*

maximam eam ſummam eſſe, quousque aſcendere queant reditus ejus, &, ſi omnino nihil, ne minimum quidem, ex lucris in ſupputatione omittas, nunquam fore ultra duodecim talenta. Aliter cenſuit Micyllus, qui vertit *etiamſi quis communiora tantum computaret*: quae tamen verſio ſubobſcura eſt, dum vix dicas utrum *communiora* intellexerit talenta, an ſubintellecto *lucra*. Certe videntur Graeca ſignificare duodecim redigi talenta, ſi quis craſſo modo colligat; ſi ad minimum, non ſummum quis ſubduxerit, ſi non accuratiſſime ſingula in rationem mittantur, ſed rudius generaliusque ediderit. *F.G.*

24. Οὐρίῳ] Hanc emendationem noſtram confirmat Cod. Ox. In reliquis enim ſcribitur ὑρίῳ. *M. du S.*

Οὐρίῳ] Sic reſcripſi, quia ſic ſolet ſcribi ap. alios, & ap. Noſtrum. Supra T. 2. I. *Ver. Hiſt.* c. 5. Οὐρίῳ οὐρίῳ &c. *F.F.R.*

36. Εἰ καὶ] Vocula *ει* quam hic vides, in omnibus maximo ſententiae damno, hactenus omiſſa, a me addita eſt. *M. du S.*

38. Ὡς γὰρ] Ὃς leg. videtur. *F.G.* Et quia *Fl.* ſic bene habet, id omnino recipiendum duco, etſi id non feci, quod & vulgata ſuos defenſores eſt repertura. *F.F.R.*

40. Τριάρμενα] I. e. *μεγάλα.* *F.G.*

λυς. σὺ μὲ ὖν εὐπλόει, ὦ βέλτιστε· ἡμεῖς δὲ ἐν Πειραιεῖ καθεδούμεθα· καὶ τοὺς ἐξ Αἰγύπτου ἢ Ἰταλίας καταπλέοντας ἀναχρίνοντες, εἴ που τὸ μέγα Ἀδειμάντου πλοῖον, ἴσμεν, τις οἶδεν.

ΑΔΕΙΜ. Ὁρᾷς, διὰ τοῦτο ὤκνουν εἰπεῖν ἃ ἐνενόουν, εἰδὼς ὅτι ἐν γέλωτι καὶ σκώμματι ποιήσεσθέ μου τὴν εὐχήν. ὥστε ὀλίγας μικρὸν, ἕως ἂν ὑμεῖς προχωρήσητε, [a] ἀποπλευσοῦμαι πάλιν ὀπίσω. πολὺ γὰρ ἄμεινον τοῖς ναύταις [b] προσλαλεῖν, ἢ ὑφ' [c] ὑμῶν καταγελᾶσθαι. ΛΥΚ. Μηδαμῶς, ἐπεὶ [d] συνεμβησόμεθά σοι καὶ αὐτοὶ ὑποστάντες. ΑΔΕΙΜ. Ἀλλὰ ὑφαιρήσω τὴν [e] ἀποβάθραν, προεισελθών. ΛΥΚ. Οὐκοῦν ἡμεῖς γε προσνηξόμεθα ὑμῖν. μὴ γὰρ οἴει σοὶ μὲ εἶναι ῥᾴδιον τηλικαῦτα πλοῖα κτᾶσθαι, μήτε πριαμένῳ μήτε ναυπηγησαμένῳ· ἡμεῖς δὲ οὐκ αἰτήσομεν παρὰ τῶν θεῶν ὀλίγα πολλοὺς σταδίους ἀκμῆτες δυνασθαι νεῖν. καίτοι [f] πρῶτον μὲν ἐς Αἴγιναν ὀπτὰ τὰ [g] ἐνοδίεια τελετῶ, οἶδα ἐν ἡλίκῳ σκαφιδίῳ πάντες ἅμα οἱ φίλοι τεττάρων ἕκας ὀβολῶν διεπλεύσαμεν, καὶ οὐδὲν ἐδυσχέραινες ἡμᾶς συμπλέοντας· νῦν δὲ ἀγαναχτεῖς, εἰ συνεμβησόμεθά σοι, καὶ τὴν ἀποβάθραν προεισελθὼν

mirum amicos. Itaque feliciter, amice, navigia, Nos in Piraeeo ſedebimus rogantes qui ex Aegypto aut Italia appellent, Num forte magnum Adimanti navigium, Iſidem, aliquis viderit.

15. ADIM. Vides? Propterea dicere, quae cogitabam cunctabar, qui ſcirem, riſui vos & ludibrio votum meum habituros. Itaque reſiſtam paullulum, dum vos proceſſeritis, ac navim deinde rurſus ſolvam. Praeſtat enim cum nautis agere, quam a vobis derideri. LYC. Nequaquam, reſiſtemus & ipſi, ut conſcendere tecum poſſimus. ADIM. At ego praegreſſus tollam ponticulum. LYC. Nos itaque ad vos adnatabimus. Numquid enim putas, facile tibi eſſe tot ac tantas poſſidere naves, quas nec emeris neque aedificaveris: nos vero votis non impetraturos a Diis, ut multa ſtadia nihil fatigati natare poſſimus? Quamquam nuper etiam Aeginam ad Hecates cerimonias, noſti, quam parva in ſcaphula omnes ſimul amici quaternis quisque obolis trajecerimus, nec moleſtum tibi tum erat nobiſcum navigare: nunc autem fers graviter, ſi tecum inſcendamus, & praegreſſus aut-

a Ἀποπλευσοῦμαι] Nil var. Edd. nec O. b Προσλαλεῖν] Male B2. προσμαλεῖν. c Ὑμῶν] Ἡμῶν male B1. 2. d Συνεμβησόμεθα] Συμβῆσε. male Fl. e Ἀποβάθραν] Ὑποβάθραν male O. f Πρῶτον] Sic Edd. Lege πρὸ τοῦ. g Τελετῶν] Ἑορτῶν O.

62. Καὶ ἐς Αἴγιναν] Ἑορτὴ ἐν Αἰγίνῃ. V.

43. Ἐν Πειραιεῖ] Sic & infrà *Dial. Meretr.* VI. rectè. Et *Ariſtoph.* Pac. 144. licet metri cauſſa detracto jota, Ἐν Πειραεῖ. Eſt enim caſ. rectus ὁ Πειραιεύς. vid. *Strab.* IX. ſub init. *Alciphr.* I. p. 258. ne credas Πειραιοῖ legendum, ut Ἰσθμοῖ & Πυθοῖ c. 20. & alibi. Sed & Πειραιοῦ ſinc praepoſ. *Alciphr.* III. Ep. 7. f. καὶ Πειραιοῦ βαδιοῦμαι. *J.F.R.*

48. Ἐν γέλωτι — ποιήσεσθε] Sic ſupra *Quom. Hiſt.* c. 32. *Tox.* 22. &c. *J.F.R.*

50. Ἀποπλευσοῦμαι] Fut. 1. circumflexum Attice, cujus exempla frequentia vide ap. Cl. *Maiſt.* de Dial. p. 359. Qui ea uſui promiſcuo Dialecti Doricae adſcribens, tamen ex *Thucyd.* & *Xenoph.* multa adfert. *J.F.R.*

54. Ὑποστάντες] I. e. *ſubſidentes.* An ἐπιστάντες; ut reſpondeat τῷ ἄγε ἐπίσχες μικρόν. *F.G.*

59. Ἡμεῖς δὲ οὐκ αἰτήσομεν] An ſic legend. ἡμᾶς δὲ οὐκ αἰτησομένους — ἀκμῆτας δύνασθαι νεῖν. *F.G.* Non opus eſt mutato. Vidimus ejusmodi nominativos non ſemel. Adde & infra *Geſner.* ad *Philopatr.* c. 23. pr. *J.F.R.*

62. Πρὸ τοῦ] Legebatur antea in omnibus Impr. πρῶτον. Sed ſcribendum eſt aut πρὸ τούνυν, aut πρὸ τοῦ ut c. 30. & *Mar.* c. 2. *M. du S.*

Ibid. Ἐνοδίεια τελετῶν] Horum myſteriorum meminit *Pauſan.* p. 72. 23. non quidem titulo Ἐνοδίας, ſed *Hecates* tantum. *M. du S.*

68. Ὑπομαζᾷς] *Th. Mag.* h. v. haec Luciani adferens habet: ὑπομαζᾷς γὰρ, ὦ Ἀδείμαντε. Sed γὰρ non movendum. Ceterum de phraſi confer *Alciphr.* I. Ep. 18.

auferre vis ponticulum : nimis enim intumescis, Adimante, & in sinum tuum non despuis, neque, quis homo sis, tantus jam nauclerus cogitas. Ita te elatum fecit etiam domus pulcherrimo urbis loco aedificata, & multitudo pedissequorum. Sed per Isidem, amice, certe Nilotica illa falsamenta, illa tenuia adferre nobis ex Aegypto memento, aut unguentum de Canopo, aut ex Memphide Ibin; si vero navis possit, unam etiam pyramidum.

16. TIM. Satis joci, Lycine. Vides ut ruborem Adimanto injeceris; multo risu ita perfudisti navigium, ut exhauriri jam non possit, nec undarum vim sustinere. Et quando adhuc multum nobis viae ad urbem supereſt, divisa in quatuor partes via, per stadia quisque sibi assignata, quod cuique visum fuerit, a Dis optemus. Sic enim & laborem fefellerimus, & oblectaverimus animum, tanquam in suavissimum voluntate nostra somnium delapsi, quod, quam diu voluerimus, voluptatem nobis adferat. Penes unumquemque enim votorum erit mensura, ponemusque praebituros omnia Deos, licet natura sua ab omni veri similitudine abhorreant. Quod vero maximum est, documento ipsum hoc fuerit, ecquis

ἀφαιρεῖς. ὑπερμαζᾶς [h] γε, ὦ Ἀδείμαντε, καὶ ἐς τὸ κόλπον σὺ πτύεις, οὐδὲ οἶδα ὅστις ὢν ναυκληρεῖς. ὕπως ἐπῆρέ σε [i] καὶ ἡ οἰκία, ἐν καλῷ τῆς πόλεως οἰκοδομηθεῖσα, καὶ τὸ [k] ἀκολούθων τὸ πλῆθος. ἀλλ', ὦ γαθὲ, πρὸς τῆς Ἴσιδος, καὶν τὰ Νειλῶα ταῦτα παρίχῃ τὰ λεπτὰ μέμνησο ἡμῖν ἄγειν ἀπ' Αἰγύπτου, ἢ μύρον ἀπὸ τῆς Κανώπου, ἢ Ἶβιν ἐκ Μέμφιδος· εἰ δὲ [l] καὶ ἡ ναῦς ἐδύνατο, καὶ τὴν πυραμίδων μίαν.

TIM. Ἄλις παιδιᾶς, ὦ Λυκῖνε· ὁρᾷς ὡς ἐρυθριᾷν Ἀδείμαντον ἐποίησας, πολλῷ οτῷ γέλωτι ὑπεκλύσας τὸ πλοῖον, ὡς ὑπέραντλον εἶναι, καὶ μηκέτι ἀντέχειν πρὸς τὸ ὑπῤῥέον· καὶ ἐπεὶ ἔτι πολὺ ἡμῖν τὸ λοιπόν ἐστι πρὸς τὸ ἄστυ, διελόμενοι τετραχῇ τὴν ὁδὸν κατὰ τοὺς ὑπαλλοίους ἕκαστος πα- ραδίδωμι, αἰτῶμεν ἄφθ' ἃ δοκῇ πᾶσι τῶν θεῶν· οὕτω γὰρ ἂν ἡμᾶς ὁ, τε κάματος λάθοι, καὶ ἅμα εὐφρανθείμεθα, ὥσπερ ἡδίστῳ ὀνείρατι ἐκουσίῳ τῷ ὑπεσόντες, ἐφ' ὅσον βουλόμεθα εὐποιήσωσιν ἡμᾶς. παρ' αὐτῷ γὰρ ἑκάστῳ τὸ μέτρον τῆς εὐχῆς, καὶ οἱ θεοὶ πάντα [m] ὑποκείσονται παρέξοντες, εἰ καὶ τῇ φύσει ἀπίθανα ἔσται. τὸ δὲ μέγιστον, ἐπίδειξις [n] ἔσται τὸ πρᾶγμα, ὅστις [o] ἂν ἄριστα [p] χρήσαιτο τῷ

h Γὰρ] Γὰρ *Th. Mag.* i Καὶ] Abest ab O. k Ἀκολούθων] Ἀκολουθούντων *Fl.* l Καὶ] Omisit O. m Ὑποκεί-σονται] Ἀγωνίσωνται O. n Ἔσται] Ἔσω marg. *Aiw.* o Ἂν] Deest in O. p Χρήσαιτο] Χρήσεται O. & *Fl.* & marg. *Ai.*

68. Ὑπερμαζᾶς * γὰρ] Λέγεται τοῦτο ἐπὶ τῶν λόγῳ πενίας ἀρξαμένων πλεστεῖν, εἶτα εὐδαίμονί τι τοῖς συνοῦσι τῶν ἐναντίων ὑπερηλίκων, ὅθεν ὑπερμαζᾶν λέγεται, ὡς μὴ πλέον μάζης πρὸ τῆς εὐτραπέζου. Ταύτῃ καὶ τὸ ἐπιφερόμενον ἔταξε λόγιον ὁ αὐτὸ ἐπὶ τῶν κούφως φερομένων, καὶ †ἀλαζόνων φησὶ τὸ μηδὲ εἰς τὸ κόλπον πτύειν, ὃς ὁ λῷ τοῦτο ἡ συνήθεια μακροπτύστας σκωπτικῶς ὀνομάζει. *V.*

* Γὰρ] Sic V. Sed in textu melius γε. *M. du S.*

† Ἀλαζόνων] Sic V. Ἀλαζονευόντων edita. ἀλαζόνων *Fmi.* Exc. *G.*

18. pr. *J. F. R.*

69. Ἐς τὸ κόλπον] Vid. Ἀ. μισθ. c. 6. cum nota nostra, & *Theocrit.* Schol. VI. εἰώθασι οἱ γυναῖκες . . . εἰς τὸ κόλπον πτύειν τὸ νομισθὲν ἐκτρεπόμενοι. Vid. *Hartung.* 657. *M. du S.*

Ἐς τὸ κόλπον σὺ πτύεις] Conf. idem supra T. I. *Pro Merc.* c. 6. f. notamque *Solani*, id de averruncantibus rem odiosam dici, exponentem. *J. F. R.*

81. Τὸ ἐπιφερόμενον] Subaudi κόμμα. *F. G.*

84. Σταδίους] Quadraginta stadiis distabat Piraeeus ab urbe. *Diog. Laërt.* p. 138. C. Unde liquet, decem unicuique, si totum iter ab ipso initio divisissent, assignanda fuisse; sed audis jam magnam partem emensos, antequam id consilii initum est. Triginta jam erant confecta; cum secundus finem dicendi fecit, tamdiuque locutus est tertius, ut Luciano nihil reliqui fuerit. c. 46. eodem ergo res redit, ac si inter quatuor totum esset ab initio divisum. Una nempe

τῷ πλούτῳ, καὶ τῇ εὐχῇ. δηλώσει γὰρ οἷος ἂν καὶ πλουτήσας [a] ἐγένετο.

ΣΑΜ. Καλῶς, ὦ Τιμόλαε, καὶ πείθομαί σοι, καὶ ὅταν ὁ καιρὸς [b] καλῇ, εὔξομαι ἅμα ἂν δοκῇ. εἰ μὲν γὰρ Ἀδείμαντος βούλεται, οὐδὲ ἐρωτᾶν οἶμαι, ὅς γε [c] δὴ ἐν τῇ νηΐ τ' ἕτερον πόδα ἔχει· χρὴ δὲ καὶ Λυκίνῳ δοκεῖν. ΛΥΚ. Ἀλλὰ πλουτῶμεν, εἰ τοῦτο ἄμεινον, μὴ καὶ βασκαίνειν [d] ὀπὶ ταῖς κοιναῖς εὐτυχίαις δοκῶ. ΑΔΕΙΜ. Τίς γοῦν πρῶτος ἄρξει; ΛΥΚ. Σὺ, ὦ Ἀδείμαντε, εἶτα μέν σε, οὗτοσὶ Σάμιππος, εἶτα Τιμόλαος, ἐγὼ δὲ ὀλίγον ὅσον ἡμιστάδιον τὸ πρὸ τῆς Διπύλου ὀπλήσομαι τῇ εὐχῇ, καὶ τοῦτο ὡς οἷόν τε πολυδραμών.

ΑΔΕΙΜ. Οὐκοῦν ἐγὼ μὲν οὐδὲ νῦν ἀποστήσομαι τοῦ πλοίου. ἀλλ', [e] εἴπερ ἔξεστιν, ἐπιμετρήσω τῇ εὐχῇ. ὁ δὲ Ἑρμῆς ὁ κερδῷος ἐπινευσάτω ἅπασιν. ἔστω γὰρ τὸ πλοῖον, καὶ τὰ ἐν αὐτῷ πάντα, ἐμὰ, καὶ ὁ Φόρτος, οἱ ἔμποροι, αἱ γυναῖκες, οἱ ναῦται, καὶ ἄλλο [f] εἴ τι ἥδιστον κτημάτων ἁπάντων. ΣΑΜ. Λέληθας σεαυτὸν ἔχων ἐν τῇ νηΐ. ΑΔΕΙΜ. Τὸν παῖδα φῂς, ὦ Σάμιππε, τὸν κομήτην; καλείσθω ὃν ἔστω ἐμός· ὁπόσος δὲ ὁ πυρὸς [g] ἔνδον ὅστος, ὅτος [h] ὁ ἀριθμὸς ἅπας, χρυσίον ὀβρυμον [i] γενέσθω, τοσοῦτοι Δαρεικοί.

ΛΥΚ. Τί τοῦτο, ὦ Ἀδείμαντε, καταδύσεταί σοι τὸ πλοῖον, εἰ γὰρ ἴσον βάρος

optime usurus sit divitiis, atque voto: ostendet enim qualis homo esset, si dives esset.

17. SAM. Praeclare *istuc*, Timolaë, equidem tibi obtempero, & cum tempus me vocaverit, quae videbuntur optabo. Utrum enim velit Adimantus, ne quaerendum quidem puto; qui jam alterum in navi pedem habeat. Oportet vero Lycino etiam *idem* videri. LYC. Divites ergo simus, si hoc videtur melius, ne invidere etiam communi felicitati videar. ADIM. Quis ergo primus incipiet? LYC. Tu, Adimante, deinde post te hic Samippus, deinde Timolaus; ego vero parvi semistadii spatio ante portam geminam votum aggressus, quantum potero percurram.

18. ADIM. Proinde ego ne nunc quidem a nave discedam: verum quandoquidem licet, corollarium voto meo adjiciam. Mercurius autem lucrificus ille omnibus annuat. Sit ergo navis mea, & quidquid in illa est, sarcinae, vectores, mulieres, nautae, & si qua ibi alia possessionum omnium suavissima. SAM. Obliviscéris te in navi esse. ADIM. De puero, Samippe, loqueris, comato illo. Et ille ergo meus esto. Quantum vero est tritici, universus ille numerus, aurum signatum fiat, Darici totidem.

19. LYC. Quid hoc, Adimante, mergetur tibi navigium, nec enim idem pondus

a Ἐγένετο] Ἐγένετο O. b Καλῇ] Καλεῖ *Fl.* & marg. *Al.* Forsan ex eadem. c Δὴ] Leg. ὦδε. d Ἐπὶ] Sic O. & Edd. plurimae. Ἐν *F.* e Εἴπερ] Ἐπείπερ *F.* forte melius. f Εἴ τι] Ὅτι O. & *Fl.* g Ἔνδον] Additum ex O. Aberat in Edd. h Ὁ] Omittit O. ut saepe solet. i Γενέσθω] Γινέσθω O.

pars ante vota, tres reliquae tribus Luciani sodalibus somnia sua enarrantibus. *M. du S.*

7. Ὀλίγον ὅσον ἡμιστάδιον τὸ πρὸ τῆς Διπύλου ἐπιλήψ.] Benedictus, *paullo ante dimidium stadium quod usque ad Dipylum supereſt.* Micyllus, *paulo ante quam ad Dipylum perveniemus, circa extremum hemistadium.* Nescio cur illis sic placeat obscuris esse & vagari; quum clare dicat *vel exiguum semistadium, quod ante Dipylum* erit nobis progredientibus reliquum, *adsumam.* De morte Peregrini. ὀλίγον ἐπιπρόσθεν τοῦ καλλιστεύσαντος. *J. G.*

11. Ἐπιμετρήσω] Conf. *Philopſ.* c. 24. f. *J. F. R.*

16. Εἴ τι] Praeferrem ὅτι, sed divisum ὅ, τι, ut sit *aliud quodcumque suavissimum*; nam εἴ τι comparativum potius requireret: *si quid suavius.* Verum ideo non illico in contextum recepi; possit tamen recipi, quia ex Codice est. *J. F. R.*

32. Τὰ μὲν ὑμέτερα] Nimis mihi videbatur rusticus Lycinus, si dicat ὑμέτερα· vos animae viles, in vobis jactura & periculum exiguum. Sed de omnibus qui una erant, loquitur: omnes se navim Adimanti conscensuros praedixerant. Itaque ὑμέτερα legendum puto.

dus tritici, & pari numero auri. ADIM. Noli invidere mihi, Lycine: sed cum ad te optandi sors delata fuerit, Parnetha illum totum aureum factum tibi habe, & ego tibi praestabo silentium. LYC. Verum pro tua ego hoc securitate feci, ne cum auro pereamus omnes. Ac quantum ad nos attinet, mediocre illud *periculum* fuerit: at formosus ille adolescentulus periret, qui nare nesciat. TIM. Bono es animo, Lycine. Delphini enim subeuntes illum in terram deportabunt. Aut putas, citharoedum quendam ab iis servatum cantus sui mercedem percepisse; & mortuum adolescentulum alium in Isthmum Delphini tergo similiter exportatum, Adimanti autem servulo recens emto, amatorium delphinum esse defuturum? ADIM. Tu etiam, Timolae, Lycinum imitaris, & adjicis ludibria, ipse auctor *hujus sermonis* cum fueris.

πυρῶ, ἢ τῷ ἰσαρίθμῳ χρυσίῳ. ΑΔΕΙΜ. Μὴ φθόνει, ὦ Λυκῖνε, ἀλλ' ἐπειδὰν εἰς σὲ παρέλθῃ ἡ εὐχὴ, τὴν Πάρνηθα ἐκείνην, εἰ θέλοις, ὅλην χρυσῆν ποιήσας ἔχε, κἀγὼ σιωπήσομαί σοι. ΛΥΚ. Ἀλλ' ὑπὲρ ἀσφαλείας τοῦτο ἔγωγε τῆς σῆς ἐποιησάμην, ὡς μὴ ἁπόλεσθαι ἅπαντας μετὰ τοῦ χρυσίου· ἢ τὰ μὲν ὑμέτερα, μέτρια, τὸ μειράκιον δὲ τὸ ὡραῖον, ἀποπνιγήσεσθαι ἄθλιον, νεῖν οὐκ ἐπιστάμενον. ΤΙΜ. Θάρρει, ὦ Λυκῖνε· οἱ γὰρ δελφῖνες αὐτὸ κωδύντες ἐξοίσουσιν ἐπὶ τὴν γῆν. ἢ νομίζεις κιθαρῳδόν μέν τινα σωθῆναι παρ' αὐτῶν, ἢ ἀπολαβεῖν τὸν μισθὸν ἀντὶ τῆς ᾠδῆς, ἢ νεκρόν τι ἄλλο παιδίον εἰς τὸν Ἰσθμὸν ὑπὸ δελφῖνος ὁμοίως προκομισθῆναι, τὸν δὲ Ἀδειμάντου οἰκέτην τὸν νεώνητον, ἀπορήσειν δελφῖνος ἐρωτικοῦ; ΑΔΕΙΜ. Καὶ σὺ γάρ, Τιμόλαε, μιμῇ Λυκῖνον, καὶ ἐπιμέλῃ τῶν σκωμμάτων, ἢ ταῦτα εἰσηγητὴς αὐτὸς γενόμενος.

20. TIM. Nempe melius erat, majori cum probabilitate hoc facere, ac thesaurum quendam invenire sub lecto, ne tantum negotii tibi faceſſat transferendus e navi in urbem thesaurus. ADIM. Recte mones. Effossus esto thesaurus sub Mercurio lapideo, quem in aula habemus, medimni mille auri signati. Statim ergo de sententia Hesiodi, *Prima domus*, ut splendidissime habitem: jam quae circa urbem sunt emam omnia:

ΤΙΜ. Ἄμεινον γὰρ ἦν πιθανώτερον αὐτὸ ποιεῖν, καί τινα θησαυρὸν κατὰ τὴν κλίνην ἀνευρεῖν, ὡς μὴ πράγματα ἔχοις ἐκ τῆς νηὸς, μεταθεὶς χρυσίον εἰς τὸ ἄστυ. ΑΔΕΙΜ. Εὖ λέγεις. [k] ἀνορωρύχθω θησαυρὸς κατὰ τὸν Ἑρμῆν τὸν λίθινον, ὃς ἔστιν ἡμῖν ἐν τῇ αὐλῇ, μέδιμνοι χίλιοι ἐσφραγισμένοι χρυσίῳ. εὐθὺς οὖν, κατὰ τὸν Ἡσίοδον, οἶκος τὸ πρῶτον, ὡς ἂν [l] ἐσπουδασμένος οἰκοίην· καὶ τὰ περὶ τὸ ἄστυ πάντα ὠνησάμην ἤδη, πλὴν

k Ἀνορωρύχθω] Καὶ ἀνορωρύχθω O. l Ἐσπουδασμένος] Ἐσπουδασμένον Fl. & marg. A1.

38. Καὶ παρά τι ἄλλο παιδίον] Μελικέρτου φησὶ τὸν τοῦ Ἰνοῦς παῖδα, ἐπιδήμου τοῦ Ἀθάμαντος αὐτόν. V.

to, vel contra omnes libros, in lapsu adeo facili, & pronominum horum solemni fere confusione. J. M. G.

36. Κιθαρῳδόν] Amphion hic est, cujus historiam habes Ev. Δ. VIII. Vid. etiam *Plut.* de Delphinibus 282. f. & *Ælian.* de an. XII. 45. M. du S.

38. Ἄλλο παιδίον] Melicertam designat, qui Deus factus Palaemon vocitatus est. Vid. Ev. Δ. IX. & *Philostr.* in Herode p. 551. de statuis Isthmi ab eo positis; ἐπὶ τοῦ Μελικέρτου παραλθὼν δελφῖνα. Quia cum in ea ora appulisset Melicertus, in ejus honorem Isthmia Sisyphus Corinthiorum Rex instituerat. Add. *Spanh.* qui haec & alia ex nummis illustrat. M. du S.

49. Ἀνορωρύχθω θησ.] Respicit hic Thesaurum ab Attico Herodis patre repertum, de quo *Philostr.* Herod. p. 547. Uti ex quibusdam manifesto in sequentibus liquebit. M. du S.

52. Ἡσίοδον] Jubet *Hesiodus* Ἐργ. 405. Οἶκον μὲ πρώτιστα, γυναῖκά τε, βοῦν τ' ἀροτῆρα comparare. M. du S.

Ibid. Οἶκος] Οἶκον forsit. legend. *Hesiod.* Οἶκον μὲ πρώτιστα, &c. F. G.

πλὴν ὅσα Ἰσθμοῖ καὶ [a] Πυθοῖ, καὶ ἐν Ἐλευσῖνι· ὅσα ὑπὲρ θαλάττης, καὶ περὶ τὸν Ἰσθμὸν ὀλίγα, τῶν ἀγώνων εἵνεκα, εἴ ποτε [b] δὴ τὰ Ἴσθμια ὑποδημήσαιμι, καὶ τὸ Σικυώνιον πεδίον, καὶ ὅλως εἴ πῃ τι ἢ συνηρεφὲς, ἢ [c] ἔνυδρον, ἢ εὔκαρπον ἐν τῇ Ἑλλάδι, πάντα ἐν ὀλίγῳ Ἀδειμάντῳ ἔστω. ὁ χρυσὸς δὲ κοῖλος ἡμῖν ἐμφαγεῖν· τὰ δὲ ἐκπώματα οὐκ ἄφα, ὡς τὰ Ἐχεκράτους, ἀλλὰ διτάλαντον ἕκαστον τὸ ὁλκήν.

quin etiam quae Isthmi, & Pythone; & Eleusines maritima, & pauca circa Isthmum, ludorum causſa, ſi quando ad Isthmia ſpectanda ibi commorer; & campum Sicyonium, & in univerſum, ſi quid usquam aut opacum aut irriguum, aut foecundum in Graecia, brevi tempore Adimanti ſunto omnia. Aurum nobis eſto factum in quo edamus: pocula non levia, qualia Echecratis, ſed talentorum duorum unumquodque pondere.

ΛΥΚ. Εἶτα πῶς [d] ὁ οἰνοχόος ὀρέξει πλῆρες οὕτω βαρὺ ἔκπωμα; ἢ σὺ δέξῃ παρ' αὐτοῦ ἀμογητὶ οὐ σκύφον, ἀλλὰ Σισύφιόν τι βάρος ἀναδιδόντος; ΑΔΕΙΜ. Ἄνθρωπε, μή μ' ἀνάλυε τὴν εὐχήν. ἐγὼ δὲ καὶ τραπέζας ὅλας χρυσᾶς [e] ποιήσομαι, καὶ τὰς κλίνας χρυσᾶς· εἰ δὲ μὴ σιωπήσῃ, καὶ τοὺς ζακόνους αὐτούς. ΛΥΚ. Ὅρα μόνον μὴ, ὥσπερ τῷ Μίδᾳ, καὶ ὁ ἄρτος σοι, καὶ τὸ ποτὸν χρυσὸς γένηται, καὶ πλουτῶν ἄθλιος ἀπόλῃ, λιμῷ διαφθαρεὶς πολυτελεῖ. ΑΔΕΙΜ. Τὰ σὰ ῥυθμιεῖς πιθανώτερον, ὦ Λυκῖνε, μετ' ὀλίγον, ἐπειδὰν αὐτὸς αἰτῇς.

21. LYC. Tum quomodo pincerna tibi praebebit plenum grave adeo poculum? aut tu quomodo ab illo capies ſine moleſtia non ſcyphum, ſed Siſyphium quoddam onus tibi praebente? ADIM. Heus tu! noli mihi turbare votum meum. Ego vero menſas etiam ex auro ſolidas mihi faciam, & lectos aureos, ac, niſi tacueris, ipſos quoque famulos. LYC. Vide modo, ne velut Midae etiam panis tibi & potus aurum fiant, atque inter divitias pereas miſer, fame ſumtuoſa enectus. ADIM. Tua paullo poſt probabilius ordinare, Lycine, licebit, cum optabis ipſe.

Ἐσθὴς ὑπὲρ τούτοις ἁλυργὶς, καὶ ὁ βίος οἷος ἁβρότατος· ὕπνος, ἐφ' ὅσον ἥδι-

22. Veſtis poſthaec *mihi erit* purpurea, & victus quam molliſſimus, ſomnus quam diu

a Πυθοῖ] Λιθοῖ male *Fl.* & O. qui Ἰσθμοῖ etiam omiſit. b Δὴ] Δὶ *Fl.* c Ἔνυδρον] Nil mut. Edd. nec O. d Ὁ οἰνοχόος] Artic. ex O. inſerui. Aberat ab Edd. e Ποιήσομαι] Omiſit O.

67. Οὐ σκύφον, ἀλλὰ σισύφιόν τι βάρος] Τάχ' ἂν *Σισύφῳ πέτρον τὸ ἄδυ †ἀνοχλίζειν ὁ μῦθος ποιεῖ. *V.*

* Σισύφῳ] Σκύφῳ male V. quod recte in Impreſſis mutatum eſt. *M. du S.*

† Ἀνοχλίζειν] Sic V. Immo C. mutant in ἀν— quod ἐνοχλίζειν ſcriptum invenerant, & omnino eo ſenſu apud Apollonium Rhodium ajunt reperiri, pro ἀναμοχλεύειν. *M. du S.*

55. Ἰσθμοῖ & Πυθοῖ] Abſurdum hoc; de Attica enim ſermo eſt. In Ox. Mſ. καὶ λιθοῖ, ſine Ἰσθμοῖ. In *Fl.* Ἰσθμοῖ quidem, ſed etiam λιθοῖ pro πυθοῖ, etiam depravate. Sed quis ejusmodi vulnera abſque Mſſ. Codd. ope ſanare poſſit? *M. du S.*

Ibid. Πλὴν ὅσα Ἰσθμοῖ] Locus obſcurus, forte corruptus. Si πλὴν exceptivum eſt; an Iſthmus, Pytho, ſuburbana ſunt, & comprehendi poſſunt ſub appellatione τῶν περὶ τὸ ἄστυ πάντων; nam de Eleuſi nihil morer: vicina eſt, Dis ſacrata eſt. Si πλὴν ſuperioribus adjicit plura, ut vertendum putavi; cur deinde memorat περὶ τὸν Ἰσθμὸν ὀλίγα; nimirum vix eſt, ut ſanum putem hunc locum. Sed blandam medicinam non habeo: urere & ſecare nolim. *J. M. G.*

60. Ἔνυδρον] Forſan εὔυδρον, quod & *Gujet.* adſcripſit, pro quo tamen crebro ἔνυδρον reperias exaratum, ut vix ſtatuas quid ab Luciani manu ſit profectum. εὐ— tamen hic praefero propter additum εὔκαρπον. Ut recte εὔυδρος ſupra I. *Ver. Hiſt.* c. 28. & *Rhet. Praec.* c. 7. Sed & alibi notavimus ea ſaepe permutari. *J. F. R.*

84. Δημοκράτης] Demoſtratum innuere videtur Herodis inimicum *Philoſtr.* p. 554. & alibi ut 559. . . (ubi quidem Δημοκράτους habent) *M. du S.*

87. Εὐμαγίδαις βάρβαροι] Syri, Medi, ſic enim illos vocabant. Habes praecipuam partem pag. 939. apud *Athen.* lib. 1. *J. B.*

93. Τὴν ἄρας] Subaudi κατὰ, niſi forte ſcribendum ἥκειν

diu erit jucundus ; ſalutationes amicorum & preces, atque illud, ut revereantur omnes ac ſupplicent. Atque alii a ſummo mane ad januas inambulabunt ſurſum deorſum, inter illosque Cleaenetus & Democrates, ſummi viri: & accedentibus illis, intromittique ante alios volentibus, adſtantes janitores ſeptem bene magni, barbari, in ipſam frontem jam impingant januam, ut nunc ipſi faciunt. Ego vero, ubi viſum fuerit, ſolis inſtar exoriens quosdam illorum neque adſpiciam. Si quis vero pauper *adſtet*, qualis ego ante theſaurum fueram, hunc tractabo humaniter, & poſt balneum juſto tempore venire ad coenam jubebo. Iſti vero rumpentur divites, cum videbunt currus, equos, pueros formoſos bis mille circiter, quod ex omni aetate erit florentiſſimum.

23. Tum coenae in auro; vile enim nimis argentum, nec me dignum: ſalgama ex Iberia; ex Italia vinum; oleum ipſum quoque ex Iberia; mel autem noſtras illud ſine igne depuratum; & opſonia undique, & apri, & lepores; & quod ad volucria gallina e Pha-

80 Φίλων προσοδοι, καὶ δεήσεις, καὶ τὸ ἄπαντας ἐποπτήσσειν, καὶ προσκυνεῖν· καὶ οἱ μὲν ἑωθεν πρὸς ταῖς θύραις ἄνω καὶ κάτω περιπατήσουσιν, ἐν αὐτοῖς δὲ καὶ Κλεαίνετος, καὶ Δημοκράτης οἱ πάνυ. καὶ προσελ-85θοῦσί γε αὐτοῖς, καὶ πρὸ τῶν ἄλλων εἰσδεχθῆναι ἀξιοῦσι, θυρωροὶ ἑπτὰ [f] ἐφεστῶτες, εὐμεγέθεις βάρβαροι προσαραξάτωσαν ἐς τὸ μέτωπον εὐθὺ τὴν θύραν, οἷα νῦν [g] αὐτοὶ ποιοῦσιν. ἐγὼ δέ, ὁπόταν δόξῃ, προκύψας 90ὥσπερ ὁ ἥλιος, ἐκείνων μὲν οὐδ' ἐπιβλέψομαι ἑνίους· εἰ δέ τις πένης, οἷος ἦν ἐγὼ πρὸ τοῦ θησαυροῦ, φιλοφρονήσομαι τοῦτον, καὶ λουσάμενον ἥκειν κελεύσω τὴν ὥραν ὅτε τὸ δεῖπνον. οἱ δὲ ἀποπνιγήσονται [h] οἱ πλούσιοι, ὁρῶν-95τες ὀχήματα, ἵππους, καὶ παῖδας ὡραίους, ὅσον [i] διχιλίους ἐξ ἁπάσης ἡλικίας, ὅ, τι περ τὸ ἀνθηρόταλον.

Εἶτα δεῖπνα ὅτι χρυσοῦ (εὐτελὴς γὰρ ὁ ἄργυρος, καὶ ὃ κατ' ἐμὲ) τάριχος μὲν ἐξ Ἰβηρίας, οἶνος δὲ ἐξ Ἰταλίας, ἔλαιον δὲ ἐξ Ἰβηρίας καὶ τοῦτο, μέλι δὲ ἡμέτερον τὸ ἄπυρον, καὶ ὄψα παντάχοθεν, καὶ σῦες, καὶ λαγῶς, καὶ ὅσα πτηνὰ, ὄρνις ἐκ Φάσιδος, καὶ

[f] Ἐφιστῶτες] Ἑστῶτες marg. *A*1. [g] Αὐτοὶ] Εὐθὺ male O. [h] Οἱ] Omittit *H*2. [i] Διχιλίους] Recte ſic O. *Fr. S. Amſt.* Δυχιλίους *J. P. H. Fl.* male.

1. Οἶνος δὲ ἐξ Ἰταλίας] ‡ Ὁι Φαλερνον φασὶ. τὸ κάτω δὲ Ἰβηρίας τὸ πρὸς τὰ Γάδειρα λέγει, πολλὰ δ' ἐκεῖθεν ἐχθέντα ταρίχη ἐκομίζετο, ἰχθύας φερούσης ἡ κατὰ τὴν ἄλλην θάλασσαν, ἀλλὰ πολλῷ καὶ τῷ μεγέθει & τῷ λίπει τοὺς ἄλλους παραδεδειμοῦντας. *V.*

‡ Ὁι Φαλ. φ.] In C. non reperio. *M. du S.*

ἄκαιρον καλεῖσθαι κατὰ τὴν ὥραν. *F.G.*

1. Ἔλαιον] Antiphanes μόνον δὲ Ἀθηνῶν apud *Athenaeum*. 27. E. Melius conveniret ἄκαπνον quam iſtud ἄπυρον, quod quam recte melli tribuatur, alii viderint, conf. *Athen.* l. c. *M. du S.*

2. Μέλι — ἄπυρον] Dicit Adimantus, ſe, ſi ex voto diteſcat, curaturum ſibi ut in promtu ſint ſalſamenta ex Hiſpania, vinum ex Italia, oleum ex Hiſpania, *μέλι δὲ ἡμέτερον τὸ ἄπυρον, mel vero noſtras ſine igne*, ut non male Interpres, hoc eſt mel Atticum quod ſine fumo colligebatur in argenti metallis Atticis, ut Auctor eſt *Strabo* L. XI. qui id vocat ἀκάπνιον, & *Plin.* L. XI. 15. *Cum eximuntur mella, apes abigi fumo utiliſſimum, ne iraſcantur, aut ipſae avide vorent* &c. *Rurſus nimio fumo inficiuntur, quarum injuriam ſentiunt mella, vel minimo contactu roris acceſcentia. Et ob id inter genera ſervatur quod acapnon dicitur.* Latini ſcriptores poſteriores appellarunt *mel ſine fumo*, ut docuit *è paeno Reineſius* L. III. Var. Lect. 4. hoc vero Noſtro eſt μέλι ἄπυρον. *J.G.G.*

3. Καὶ λαγῶς] Λαγὼ ſcribend. plur. num. Idem erratum c. 40. *F.G.* I. e. ubi νὴν quoque pro νεὼς legi vult Idem. Ego vero, quia reliqua animalia, ὄρνις, ταὼς, ἀλεκτρυὼν ſingulari num. proponuntur, λαγὼς quoque ut ſingulare ſervari, & σῦς quoque in σῦς contrahi poſſe putabam; at quia ſequentia ſingularia tamen conſtituunt plurale πτηνὰ, jam *Gujeto* aſſentior. *J.F.R.*

9. Ἀπο-

καὶ ταὼς ἐξ Ἰνδίας, καὶ ἀλεκτρυὼν Νομαδικός· οἱ δὲ σκευάζοντες ἕκαστα, σοφισταί τινες, περὶ τέμαλα καὶ χυμοὺς ἔχοντες. εἰ δέ τινι προπίοιμι, σκύφον ἢ φιάλην αἰτήσας, ὁ ἐκπιὼν ἀποφερέτω καὶ τὸ ἔκπωμα.

side, & ex India pavo, gallus autem Numidicus: qui vero parent singula, sophistae quidem *sunto* in coquendo & succis parandis occupati. Si cui vero propinem scypho postulato aut phiala, qui ebibit, poculum quoque ipsum auferat.

Οἱ δὲ νῦν πλούσιοι πρὸς ἐμὲ Ἶροι καὶ προσαίται δηλαδὴ ἅπαντες. καὶ οὐκ ἔτι τὸ ἀργυροῦν πινάκιον, ἢ τὸ σκύφον ἐπιδείξεται Διόνικος ἐν τῇ πομπῇ, καὶ μάλιστα ἐπειδὰν ὁρᾷ τοὺς οἰκέτας τοὺς ἐμοὺς ἀργύρῳ τοσούτῳ χρωμένους. τῇ πόλει δὲ ταῦτα παρ' ἐμοῦ ἐξαίρετα ὑπῆρξεν ἂν, αἱ μὲν διανομαὶ, κατ' μῆνα ἕκαστον δραχμαὶ τοῖς μὲν ἀστῷ ἑκατόν, τῷ δὲ μετοίκῳ ἥμισυ τούτων· δημόσια δὲ ἐς κάλλος θέατρα, καὶ βαλανεῖα· καὶ τὴν θάλατταν ἄχρι πρὸς τὸν Δίπυλον ἥκειν, καὶνταῦθά που λιμένα εἶναι, ἐπαχθέντος ὀρύγματι μεγάλῳ τοῦ ὕδατος, ὡς τὸ πλοῖόν μου πλησίον ὁρμεῖν, καλαφανὲς ὂν ἐκ τοῦ Κεραμεικοῦ.

24. Qui vero jam sunt divites, Iri ad me & mendici nimirum *sunto* omnes: nec amplius parvulam illam lancem argenteam, aut poculum, in pompa ostentabit Dionicus; praesertim ubi viderit, servos meos tanto uti argento. Civitati vero haec a me insignia *munera* contigerint. Divisiones menstruae, drachmae civi unicuique centum; inquilino harum dimidium: publica ad pulchritudinem *culta* theatra, & balineae, & ut mare ad Dipylum (*geminam portam*) usque perveniat, atque hic circiter portus sit adducta per magnam fossam aqua, ut prope appellere navis mea possit, ab ipso inde Ceramico jam conspicua.

Τοῖς φίλοις δὲ ὑμῖν, Σαμίππῳ μὲν εἴκοσι μεδίμνους ἐπισήμου χρυσίου παρὰ μετρῆσαι τὸν οἰκονόμον ἐκέλευσα ἄν, Τιμολάῳ δὲ πέντε χοίνικας, Λυκίνῳ δὲ χοίνικα, ἀπομεμαγμένην καὶ ταύτην, ὅτι λάλος ἐστὶ, καὶ ἐπισκώπτει μου τὴν εὐχήν. τοῦτον

25. Amicis autem meis, Samippo quidem viginti medimnos auri signati dispensatorem meum admetiri jubeam; Timolao choenices quinque; Lycino autem choenicem, abrasam ipsam quoque, quod garrulus est, meumque votum irridet. Hanc, ego

a Προσαίται] Πτωχοὶ O. quod ex glossa natum videtur. b Ὑπῆρξεν] Ὑπῆρχεν O. & Fl. c Ἥμισυ] ῾σ ᾱ. ῾γ O. d Ὁρμεῖν] Ὁρμῶν O. e Καλαφανὲς ὂν] Καλαφανὴς ἂν male O. ὂν male f. f Ἐπισήμου] Deest in O.

9. Ἀποφερέτω] Sic Verus factitavit, teste *Capitolino*, in magno illo convivio, de quo cap. 5. loquitur. *M. du S.*

13. Διόνικος] Nominatur quidam Dionicus in Συμπ. vid. an idem sit aut nomen fictitium. *M. du S.*

16. Ὑπῆρξεν] Sic Impr. fere omnes. At in Ox. & Fl. ὑπῆρχεν. Ego tamen nihil muto. *M. du S.*

Ibid. Αἱ μὲν διανομαὶ] Attici Testamentum fugillare hic videtur, qui Herodis pater fuit; is enim minam civibus Atticis viritim distribuendam quotannis reliquerat. vide *Philostr.* v. Herodis p. 549. Quae de publicis aedificiis & de fossa ipsa ad Dipylum continuanda adduntur, eodem spectare puto, lectis iis quae de nave, machinarum latentium ope, super terram navigante apud eundem narrantur p. 550. mecum credo senties. *M. du S.*

29. Ἀπομεμαγμένην] *Theocr.* in Ἀδωνιάζ. σὺν ἀλέγω μή μοι κενεὸν ἀπομάξῃς, subaudi χοίνικα. *F. G.*

Ἀπομεμαγμένην] Vid. *Casaub.* ad Theophr. Char. 253. *M. du S.*

35. Οἶδα γὰρ, ὦ Ἀδείμαντε, ὡς πάνυ σου ἀσθενὴς λοιπὸς χρόνος ὁ παῖς οὗτος πλοῦτος ἀπήρτηται, καὶ ὃν ἐκεῖνη λεπτῷ ῥαγῇ, πάντα οἰχεται] Interpres: *ergo scis Adimante, quam tenui de filo puer iste Plutus dependeat, quod si rumpatur, omnia evanescent.* Mendum est insigne in his verbis, quod tamen ab interpretum nullo est animadversum. Nam quid, amabo, est παῖς πλοῦτος? Quis unquam fando audivit de *puero Pluto*. Nescio sane, quem sibi interpretes finxerint puerum Plutum, quem nemo Poëta, nemo fabularum architectus unquam novit. At mendum turpissimum unius literulae litura tolli potest, & necessario debet, quod me docuit Vir Celeberrimus *Antonius Schultingius* Juris Antecessor ordinarius, Collega mihi conjunctissimus, ni-

ego vellem vitam vivere, divitiis supra modum affluens, & deliciis voluptatibusque omnibus fruens liberrime. Dixi: ac perficiat ista mihi Mercurius.

ἐβουλόμην βιῶναι τ βίον, πλουτῶν ἐς ὑπερβολὴν, ⁊ τρυφῶν, ⁊ πάσαις ἡδοναῖς ἀφθόνως χρώμενος. εἴρηκα. καί μοι ὁ Ἑρμῆς τελεσιουργήσειεν αὐτά.

26. LYC. Nosti ergo, Adimante, quam a tenui tibi filo universae istae divitiae suspensae sint, quo rupto, perierint omnia, & carbones tibi pro thesauro relinquantur. ADIM. Quid ais, Lycine? LYC. Quod obscurum est, vir bone, quam diu sis in istis divitiis victurus. Quis enim novit, annon apposita adhuc mensa illa aurea, ante etiam quam manum injicias, ac gustes de pavone, vel de gallo Numidico, efflata animula hinc abeas, vulturibus & corvis relinquens ista omnia? An vis, ut eos tibi recensеam, qui statim, ante quam fruerentur divitiis, mortui sunt; quosdam vero, dum viverent, iis, quae habebant, ab invido quodam ad talia daemone privatos? Audis enim forte Croesum & Polycratem, multum te ditiores, bonis omnibus brevi tempore excidisse?

ΛΥΚ. Οἶσθα ἤν, ὦ Ἀδείμαντε, ὡς πάνυ σοι ἀπὸ λεπτῆς κρόκης ὁ [g] πᾶς ὑτοσὶ πλοῦτος ἀπήρτηται, ⁊ ἢν ἐκείνη διαρραγῇ, πάντα οἴχεται, ⁊ ἄνθρακές σοι ὁ θησαυρὸς [h] ἔσται; ΑΔΕΙΜ. Πῶς λέγεις, ὦ Λυκῖνε; [i] ΛΥΚ. Ὅτι, ὦ ἄριστε, ἄδηλον ὁπόσον χρόνον βιώσεις πλουτῶν. τίς γὰρ οἶδεν εἰ ἔτι παρακειμένης σοι τ χρυσῆς τραπέζης, πρὶν ἐπιβαλεῖν τ χεῖρα, ⁊ ἀπογεύσασθαι τῆς ταὼ, ἢ τῆς Νομάδος ἀλεκτρυόνος, ἀποφυσήσας τὸ ψυχίδιον ἄπει, γυψὶ ⁊ κόραξι πάντα ἐκεῖνα καταλιπών; ἢ ἐθέλεις καταριθμήσωμαί σοι τοὺς μὲ αὐτίκα πρὶν ἀπολαῦσαι τῶν πλούτων ἀποθανόντας, ἐνίους δὲ ⁊ ζῶντας ἀποστερηθέντας ὧν εἶχον, ὑπό τινος βασκάνου πρὸς τὰ τοιαῦτα δαίμονος; ἀκούεις γάρ που τ Κροῖσον ⁊ τ Πολυκράτη, πολὺ σοῦ πλουσιωτέρους γενομένους, ἐκπεσόντας ἐν βραχεῖ τ ἀγαθῶν ἁπάντων;

27. Ut autem hos etiam tibi remittam, an valetudinem tibi tanquam sponsore quodam certam firmamque futuram arbitraris? aut non vides multos divitum misere a domi-

Ἵνα δέ σοι ⁊ τούτους ἀφῶ, τό, τε ὑγιαίνειν ἐχέγγυον οἴει σοι γενήσεσθαι, ⁊ βέβαιον; ἢ οὐχ ὁρᾷς πολλοὺς τ πλουσίων κακοδαιμόνως

[g] Πᾶς] Recepi ex *P. Fl. V2.* pro Παῖς quod male *H. J. S. Amst.* &c. [h] Ἔσται] Ἔξει O. [i] ΛΥΚ.] Omisit *J. Ald. H. Fl.* Addidit *P. S.* ceteraeque. Inserui & marg. *A1.*

nimirum si pro παῖς legas πᾶς, hoc sensu; *quam tenui de filo omnes ha divitiae pendeant.* Atque sic sensus planus est & facilis; addam quem ego observavi similem ex *Herodoto* locum, qui est lib. III. cap. 19. ⁊ πᾶς ἂν Φοινίκων ἤρητο ὁ ναύλικος στρατός; quam ineptum & ridiculum foret, si isthic legas παῖς στρατὸς; sed aeque ridiculum est illud apud Lucianum παῖς πλοῦτος. *L. BOS.*

36. Ὁ παῖς] Lege ὁ πᾶς. *M. V. La Croze.* Optime; idem & adscripserat *Gujet.* quare id recepi; nec opus est magno conatu ad id probandum, adeo se id sponte probat. *J. F. R.*

39. ΑΔΕΙΜ. Πῶς λέγεις, ὦ Λυκῖνε; ὅτι, ὦ ἄριστε] ΑΔΕΙΜ. Πῶς λέγεις, ὦ Λυκῖνε; ΛΥΚ. Ὅτι, ὦ ἄρ. *Th. M.*

42. Ἔτι ἔτι] Ἄρτι legendum videtur. *F. G.* Immo si ἔτι simpliciter pro *adhuc* acceperis, locum hic non haberet ἔτι. At si pro *jam tum*, nihil mutato opus erit. Vel, vulgari significatu retento, *ipso momento, quo accubas*, sive *coena nondum peracta*, veluti ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος in Nov. Foed. centies, *eo adhuc loquente*, i. e. *inter loquendum.* Ἄρτι tamen non respuerem, sicubi invenirem. Sed possis & ἤδη conjicere, quod dictantes ἰδὴ pronuntiabant. *J. F. R.*

53. Ἐκπεσόντας] De hac phrasi agit Rev. *J. Elsner.* Obs. ad *Galat.* V. 4. *J. F. R.*

55. Τό, τε] Τὸ ὑγιαίνειν ἰσχύσιον placet. ἰσχύσιον i. e. ἀσφαλὲς, firmum, constans; sed forte τόγε ὑγιαῦν legendum. *F. G.* Hoc probem: etsi enim τέ, τε cum seq. ⁊ bene convenire videtur ad sonum, non tamen adnexum est τε ei verbo, cui debebat; sic enim ὑγίγνον τε ⁊ βέβαιον requireretur. *J. F. R.*

νως ἀφῄγονται τοῦ τ' ἀλγηδόνων, τὸς μὲ
ὐδὲ βαδίζειν δυναμένους, ἐνίους δὲ τυφλούς,
ἢ τ' [a] ἐντοσθίων τι ἀλγοῦντας; ὅτι μὲ γὰρ
οὐκ ἂν ἕλοιο, πλουτοῦσ' οὕς τοσοῦτον πλεῖ-
τον, ὅμοια πάσχειν Φανομάχῳ τῷ πλου-
σίῳ, καὶ ληρούσας ὡς ἐκεῖνος, εὖ οἶδα κἀν
μὴ εἴπῃς. ἐῶ λέγειν ὅσας ἐπιβουλὰς [b] οἶδα
μετὰ τοῦ πλούτου, [c] καὶ λῃστὰς, καὶ φθόνον, καὶ
μῖσος καὶ τοῦ πολλοῦ. ὁρᾷς οἷον σοι
πραγμάτων αἴτιος ὁ θησαυρὸς γίγνε-
ται; ΑΔΕΙΜ. Ἀεί [d] σύ μοι, ὦ Λυκῖνε, ὑπεν-
αντίος· ὥστε ὅτε τ' [e] χοινικίδα ἔτι λήψῃ,
εἰς τέλος μου τὴν εὐχὴν ἐπηρεάζων. ΛΥΚ.
Τοῦτο μὲν ἤδη κατὰ τοὺς πολλοὺς τ' πλουσίων
ἀναδύῃ, καὶ ἀναχαλεῖς τ' ὑποσχέσιν. ἀλλὰ
σὺ ἤδη, ὁ Σάμιππος, εὖχου.

ΣΑΜ. Ἐγὼ δὲ (ἠπειρώτης γὰρ εἰμι,
Ἀρκὰς, ἐκ Μαντινείας, ὡς ἴστε) ναῦν μὲν
οὐκ αἰτήσομαι γενέσθαι, ἣν γε τοῖς πολί-
ταις ἐπιδείξασθαι ἀδύναλον, οὐδὲ μικρολογή-
σομαι πρὸς τοὺς θεοὺς, θησαυρὸν αἰτῶν,
καὶ μεμετρημένον χρυσίον· ἀλλὰ (δύνανται γὰρ
[f] ἅπαντα οἱ θεοὶ, καὶ τὰ μέγιστα εἶναι δο-
κοῦντα, καὶ [g] ὁ νόμος τῆς εὐχῆς, ὃν Τιμό-
λαος ἔθηκε, φήσας μηδὲν ὀκνεῖν αἰτεῖν, ὡς
ἐκείνων πρὸς οὐδὲν ἀνανευόντων) αἰτῶ δὴ βα-
σιλεὺς γενέσθαι, οὐχ οἷος Ἀλέξανδρος ὁ
Φιλίππου, ἢ Πτολεμαῖος, ἢ Μιθριδάτης,
ἢ εἴ τις ἄλλος ἐκδεξάμενος τ' βασιλείαν
παρὰ πατρὸς, ἦρξεν· ἀλλά μοι τὸ πρῶτον
ἀπὸ ληστείας ἀρξαμένῳ, ἑταῖροι καὶ συνωμό-
ται ὅσον τριάκοντα, πιστοὶ μάλα καὶ πρόθυ-
μοι γενέσθωσαν· εἶτα κατ' ὀλίγον, τρια-

loribus habere, quosdam ne incedere quidem valentes, aliquos caecos, aut inteſtino quodam dolore laborantes. Te enim nec cum altero tanto divitiarum optaturum eſſe ea pati, quae dives ille Phanomachus, atque ita, ut iſte effeminari, etiam te tacente bene novi. Mitto dicere, quot inſidias novi cum divitiis *conjunctas*, & latrones, & invidiam, & odium multitudinis. Vides quot tibi negotia faceſſat theſaurus? ADIM. Semper tu mihi, Lycine, adverſaris. Itaque nec choenicem jam accipies, qui perpetuo votum meum calumnieris. LYC. Iſtuc jam pro more vulgi divitum *facis*, *quod* retractas & revocas promiſſum. Sed tu jam, Samippe, opta.

28. SAM. Ego autem, (quippe mediterraneus homo, Arcas, ut noſtis, ex Mantinea,) navem mihi obtingere non optabo, quippe quam oſtendere civibus meis nequeam: neque ita minute cum Dis rationes putabo, uti theſaurum optem ac dimenſum aurum. Verum, (poſſunt enim omnia Dii, etiam quae maxima videntur, & lex optandi *haec eſt*, quam Timolaus poſuit, cum dixit, ne quid verecundemur optare, tanquam nihil illis renuentibus:) opto igitur rex fieri, non qualis Alexander Philippi, aut Ptolemaeus, aut Mithridates, aut ſi quis alius acceptum a patre regnum tenuit. Sed mihi primum a latrociniis auſpicanti ſodales contingant & conjurati circiter triginta, fideles maxime atque alacres. Tum accedentes paullatim trecen-

a Ἐντοσθίων] Sic O. *Fl. Fr. P.* aliaeque. Ἐντοσθιδίων *J.* b Οἶδα] Deeſt in O. c Καὶ] Ἢ O. & *Fl.* d Σύ] Σοὶ male *P.* e Χοινικίδα] Sic O. & Edd. excepta *J.* quae χοίνικα. f Ἅπαντα] Πάντα O. g Ὁ] Omittit artic. O.

64. Οἶδα μὲν] Non agnoſcit Ox. Et ſane odioſum eſt. *M. du S.*

69. Χοινικίδα] Sic Impr. plerique & Ox. quae vox paullo inſolentior Editori *J.* viſa eſt, adeoque χοίνικα repoſuit. *M. du S.*

70. Τῆς εὐχῆς] Ταῖς εὐχαῖς legend. videtur. τὸ ἐπηρεάζω dativo non genitivo jungitur. *F.G.* Laudo, & εὐχῆς ex mala pronuntiatione dictantis ortum arbitror. *J. F. R.*

94. Πεντακισχιλίους] *Quingenta millia* pro *quinque m.* dederat Bened. *J. F. R.*

96. Ἄρχων] Interpunctionem mutavi, cum legeretur προκριθεὶς, ἄρχων ἀριστος &c. *J. F. R.*

4. Ὅμοιον] An ὁμοίως; *F.G.* Ὁμοίως]

centi alii post alios; tum mille, & non ita multo post, decies mille. Et in universum ad quinquaginta millia armatorum, equites vero circiter quinquies mille.

29. Ego vero suffragiis omnium praelatus imperator, qui optime videar hominibus praeesse, & tractare negotia: ut eo ipso jam major sim regibus caeteris, tanquam virtute praelatus ad regendum exercitum, non heres factus alterius, qui in regno *parando* elaborarit: quando hoc thesauro Adimanti valde simile est, neque res aeque jucunda, quam si quis per se sibi partum imperium videat. LYC. Papae, Samippe, nihil parvum, sed ipsum caput bonorum tu quidem petiisti, tantae multitudini armatorum imperare, praestantissimum judicatum a quinquaginta millibus. Talem nobis, tam admirabilem regem a Mantinea enutritum, nesciebamus. Verum regna jam, & duc milites, adorna equitatum, & viros scutatos. Volo enim scire, quo ituri sitis tot homines ex Arcadia, aut ad quos miseros primum accessuri.

30. SAM. Audi, Lycine, vel potius nos si volueris comitare. Quinque enim te millibus equitum praeficiam. LYC. Verum ego honoris tibi, Rex, gratiam facio, inclinatusque Persarum in morem te adoro, reductis in tergum manibus, tiaram illam

κόσιοι προσιόντες ἡμῖν, [h] ἄλλοι ἐπ' ἄλλοις· εἶτα χίλιοι, καὶ μετ' ὀλίγον, μύριοι· καὶ τὸ πᾶν εἰς πέντε μυριάδας [i] τὸ ὁπλιτικόν, ἱππεῖς δὲ ἀμφὶ τοὺς πενταχιχιλίους.

95 Ἐγὼ δὲ χειροτονητὸς ὑφ' ἁπάντων προκριθεὶς ἄρχων, ἄριστος εἶναι δόξας ἀνθρώπων ἡγεῖσθαι, καὶ πράγμασι χρῆσθαι. ὡς τοῦτό [k] γε αὐτὸ ἤδη [l] μεῖζον εἶναι τῶν ἄλλων βασιλέων, ἅτε χρείᾳ προχειριζόντα [m] τὴν στρατιᾶς ἄρχειν, καὶ κληρονόμον γενόμενον, [n] ἄλλου πονήσαντος εἰς τὴν βασιλείαν. ἐπεὶ τῷ Ἀδειμάντου θησαυρῷ παραπλήσιον τὸ τοιοῦτο, καὶ τὸ πρᾶγμα οὐχ [o] ὅμοιον ἡδύ, ὥσπερ ὅταν ἴδῃ τις αὐτὸς δι' αὑτοῦ κτησάμενος τὴν δυναστείαν. ΛΥΚ. Παπαῖ, ὦ Σάμιππε, οὐδὲν μικρόν, ἀλλὰ τὸ κεφάλαιον αὐτὸ τῶν ἀγαθῶν ἁπάντων σύγε ᾔτησας, ἄρχειν ἀσπίδος τοσαύτης, ἄριστος ὢν προκριθεὶς ὑπὸ τῶν πενταχισμυρίων. τοιοῦτον ἡμῖν ἡ Μαντίνεια θαυμαστὸν βασιλέα καὶ στρατηγὸν ἐλελήθει ἀνατρέφουσα. πλὴν ἀλλὰ βασίλευε, καὶ ἡγοῦ τοῦ στρατοῦ, καὶ ξυγκόσμει τό, τε ἱππικὸν, καὶ τοὺς ἀνέρας τοὺς ἀσπιδιώτας. ἐθέλω γὰρ εἰδέναι οἵ βαδιεῖσθε τοσοῦτοι ὄντες [p] ἐξ Ἀρκαδίας, ἢ ὅπῃ τίνας ἀθλίους πρώτους ἀφίξεσθε.

ΣΑΜ. Ἄγε, ὦ Λυκῖνε, μᾶλλον δὲ, εἴ σοι φίλον, ἀκολούθει μεθ' ἡμῶν, ἵππαρχον γάρ σε τῶν πενταχιλίων ἀποφανῶ. ΛΥΚ. Ἀλλὰ σὲ μὲν τιμῶ, ὦ βασιλεῦ, χάριν οἶδά σοι, καὶ ὑποκύψας ἐς τὸ Περσικὸν, προσκυνῶ σε θεραπαγωγὸν ἐς τὰ ὀπίσω τὼ χεῖρε, [q] τιμῶν τὴν τιάραν ὀρθὴν οὖσαν, καὶ

[h] Ἄλλοι ἐπ' ἄλλους] Ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ O. [i] Τὸ] Sine artic. O. [k] Γε] Non habet O. [l] Μεῖζον] Nil mut. Edd. nec O. [m] Τῆς] Ὑπὸ τῆς O. male. [n] Ἄλλου πον. εἰς τὴν βασ.] Quinque haec desunt in O. [o] Ὅμοιον] Sic Edd. & O. Leg. ὁμοίως. [p] Ἐξ Ἀρκαδίας] Ἐξαρδίας male O. [q] Τιμῶν] Τιμῶν male O.

Ὁμοίως] In omnibus scriptum est ὅμοιον, prave haud dubie, ego mutavi. Vid. Προμ. c. 10. *M. du S.*

15. Ἀνέρας] Cur hic a vulgato recederet, olim non videbam. Nunc tandem apud *Homerum* invenio Il. B. 554. *M. du S.*

16. Ἐξ Ἀρκαδίας] Asini nempe, Arcadiae pecuaria Persio. *M. V. La Croze.*

22. Ἐς τὸ Περσικὸν] *A la Persane. F. G.* Sic εἰς τὸ κρεῖττον *optimo modo.* Et sic fere *Aelian.* IV. 4. Εἰς τὸ χεῖρον τινὸς, vel εἰς ζῆλον τινὸς ποιεῖν. *ad imitationem, figuram, modum quemdam quid facere*, Herodiano frequens. *J. F. R.*

23. Περιαγωγὸν — τὼ χεῖρε] Vid. *Xenoph.* Cyrop. VIII. 127. 20. & Em. II. p. 266. 30. quo alludere videtur.

καὶ τὸ διάδημα· σὺ δὲ τῶν ἐρρωμένων τούτων τινὰ ποίησον ἵππαρχον. ἐγὼ γάρ σοι [a] δεινῶς ἄφιππός εἰμι, καὶ οὐδὲ ὅλως ἐπέβην ἵππου ἐν τῷ [b] πρὸ τοῦ χρόνῳ. δέδια τοίνυν μὴ τῆς σαλπιγκτῆς ἐποτρύνοντος, καλαπεσὼν ἔγωγε, συμπατηθῶ ἐν τῇ τύρβῃ ὑπὸ τοσαύταις ὁπλαῖς, ἢ καὶ θυμοειδὴς ὁ ἵππος [c] ὢν, ἐξενέγκῃ με, τὸ χαλινὸν ἐνδακὼν, ἐς μέσους τοὺς πολεμίους, ἢ δέησῃ καλαδεθῆναί με πρὸς τὸ [d] ἐφίππειον, εἰ μέλλω μένειν τε ἄνω, καὶ ἔχεσθαι τοῦ χαλινοῦ.

tuam rectam veneratus ac diadema: at tu de robustis hisce unum fac Praefectum equitum. Ego enim vehementer a re equestri abhorreo, nec omnino equum superiori tempore conscendi. Metuo igitur, ne classicum canente tubicine, delapsus ego in turba conculcer a tot ungulis, aut etiam ne acer equus frena mordens in medios me hostes inferat, aut ne ad ephippium deligandus sim, ut supra manere ac retinere frena possim.

ΑΔΕΙΜ. Ἐγώ σοι, ὦ Σάμιππε, ἡγήσομαι τῆς ἱππέων· Λυκῖνος δὲ τὸ δεξιὸν κέρας ἐχέτω. δίκαιος δ' ἂν εἴην τυχεῖν ὧν σοῦ μεγίστων, τοσούτοις σε μεδίμνοις δωρησάμενος ἐπισήμου χρυσίου. ΣΑΜ. Καὶ αὐτοὺς ἐρώμεθα, ὦ Ἀδείμαντε, τοὺς ἱππέας, εἰ [e] δέξονταί σε ἄρχοντα σφῶν γενέσθαι. ὅτῳ δοκεῖ, ὦ ἱππεῖς, Ἀδείμαντον ἱππαρχεῖν, ἀνατεινάτω τὴν χεῖρα· πάντες, ὡς ὁρᾷς, ὦ Ἀδείμαντε, ἐχειροτόνησαν. ἀλλὰ σὺ μὲν ἄρχε τοῦ ἵππου, Λυκῖνος δὲ ἐχέτω τὸ δεξιόν· οὗτοι δὲ Τιμόλαος ὁπὸ τοῦ εὐωνύμου τετάξεται. ἐγὼ δὲ κατὰ μέσον, ὡς νόμος βασιλεῦσι τοῖς Περσῶν, ἐπειδὰν αὐτοὶ συμπαρεδρεύειν αὐτοῖς [f] βούλωνταί τινας.

31. ADIM. Ego tibi, o Samippe, equitatui ducam, dextrum vero cornu Lycinus teneat; dignus autem esse videor qui maxima a te consequar, tot tibi auri signati largitus modios. SAM. Ipsos etiam interrogemus, Adimante, equites, utrum te recipiant suum Praefectum futurum. *Qui censetis, equites, Adimantum equitatui praefici, manum tollitote.* Omnes, ut vides, Adimante, sustulerunt. Verum habe tibi equestre imperium. Lycinus vero dextrum *cornu* habeat. At hic Timolaus sinistro praeficietur. Ego ero in media acie, ut mos est Persarum regibus, cum sibi Legatos adesse, fastigio fere aequato, volunt aliquos.

[g] Προϊωμεν δὲ ἤδη τοῦ ὁπὶ Κορίνθου ἅμα τοῦ

32. Jam vero progrediamur Corinthum ver-

a Δεινῶς] Δεινὸς O. prave. b Πρὸ τοῦ] Bene *B. P. V2. Προτοῦ J. Fr. H. S.* c Ὢν] Ὃν O. d Ἐφίππειον] Et sic *Fl.* cum *J. H. P.* &c. e Δέξονται] Δέξωνται *Fl.* f Βούλωνταί τινας] Τινὰς βούλονται O. g Προϊωμεν] Προσίωμεν marg. *A1.*

34. Πρὸς τὸ ἐφίππειον] Τὸν ἀστράβην φησὶν, ἤτοι τὴν ἐφιππίδα, ἣν οἱ σέλλαν καλοῦσι. *V.*

* Καλοῦσι] Sic dedit *M. du S.* quum ederetur φασί. nescio unde emendationem hauserit. *J. F. R.*

tur; & *Brisson.* Persic. I. Hunc autem morem aperuit mihi Clarissimus vir *Joh. Chardinus*, qui cum apud Persas esset, praetereunte Rege, vidit hodiernos Persas manus ita manicis inserentes, ut altera alteri applicetur. Non assecutus est *Lydiat.* Marm. Ox. p. 68. *M. du S.*

27. Οὐδὲ ὅλως] Mirum sane in tot peregrinationibus equo nunquam usum. *M. du S.*

50. Συμπαρεδρεύειν] Paraphrasi explicandum putavi verbum, cujus hanc vim esse sentio. Forte jam adscripsit hunc locum vir Doctissimus *Ger. d'Arnaud* capiti octavo elegantis opusculi sui de Dis παρέδροις. *J. M. G.*

56. Τὰ ὅπλα] Subaudi κατὰ. *F. G.*

59. Κεγχρειαῖς] Sic Edd. Κεγχρειαῖς emendat *Solan.* vid. ejus rationes supra *Quom. Hist.* c. 29. At Κεγχρειαῖς sine diphthongo adfert *Wass.* ad *Thucyd.* VIII. c. 10. No. 21. ex *Polyb.* ubi sic semper. Quamvis ap. *Thucyd. Scylac. Strab.* & *Philostr.* ubique recte cum diphthongo reperias. Ego itaque non movi vulgatam scripturam, quia & supra l. d. in *Quom. Hist.* Κεγχρεαῖς cum

versus per montana, votis antea Jovi regum custodi nuncupatis. Cumque Graeciam omnem subegerimus, (neque enim quisquam nobis armatus, qui tanto numero simus, occurret, sed citra pulveris jactum superabimus) conscensis triremibus, impositisque in hippagines equis (paratum autem est Cenchreis frumenti multum, & navium quod satis est, & reliqua omnia) per Aegeum navigemus in Ioniam. Deinde ibi sacro Dianae facto, captisque facile urbibus non munitis, relictisque earum praefectis, in Syriam tendemus per Cariam, tum Lyciam, & Pamphyliam, & Pisidas, & maritimam montanamque Ciliciam, donec perveniamus ad Euphratem.

ὀρεινῆς, ἐπευξάμενοι τῷ βασιλείῳ Διὶ καὶ πειδὰν τὰ ἐν τῇ Ἑλλάδι πάντα χειρωσώμεθα (ἐδεὶς γὰρ ὁ ἐναντιωθησόμενος ἡμῖν τὰ ὅπλα τοσούτοις ἔσιν, ἀλλ' [h] ἀκονιτὶ [i] κρατήσομεν) ἐπιβάντες ἐπὶ τὰς τριήρεις, καὶ τὰς ἵππους εἰς τὰς ἱππαγωγὰς ἐμβιβάσαντες (παρεσκεύασται δ' ἐν Κεγχρεαῖς καὶ σῖτος ἱκανὸς, καὶ τὰ πλοῖα [k] ἅμαρκη, καὶ τἄλλα πάντα) [l] διαβάλλωμεν τὸ Αἰγαῖον [m] ἐς τὴν Ἰωνίαν. εἶτα ἐκεῖ τῇ Ἀρτέμιδι θύσαντες, καὶ τὰς πόλεις ἀτειχίστους λαβόντες ῥᾳδίως, ἄρχοντας ἀπολιπόντες, προχωρῶμεν ἐπὶ Συρίας διὰ Καρίας, εἶτα Λυκίας, καὶ Παμφυλίας, καὶ Πισίδων, καὶ τὴν παράλιον καὶ ὀρεινῆς Κιλικίας, ἄχρις ἂν ἐπὶ τὸν Εὐφράτην ἀφικώμεθα.

33. LYC. Me, rex, si videtur, Satrapam relinque Graeciae. Meticulosus enim sum, & longe discedere domo non facile sustinuerim. At tu videris ducturus in Armenios atque Parthos, gentes pugnaces, & sagittis bene collineantes. Igitur dextrum cornu trade alii, me Antipatrum quendam relinque in Graecia, ne me, dum phalangem tibi duco, sagitta aliquis miserum, circa Susa aut Bactra, qua parte intectus sum, trajiciat. SAM. Fugis delectum, Lycine, metu.

ΛΥΚ. Ἐμὲ, ὦ βασιλεῦ, εἰ δοκεῖ, Σατράπην τῆς Ἑλλάδος κατάλιπε. δειλὸς γὰρ εἰμι, καὶ τὸν οἶκοι πολὺν ἀπελθεῖν οὐκ ἂν ἡδέως ὑπομείναιμι· σὺ δὲ ἔοικας ἐπὶ Ἀρμενίους καὶ Παρθυαίους ἐλάσειν, μάχιμα φῦλα, καὶ τὴν τοξικὴν εὐστοχα, ὥστε ἄλλῳ παράδος τὸ δεξιὸν, ἐμὲ Ἀντίπατρόν τινα ἔασον ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος, μή με καὶ ἄκοντα πείρῃ τις οἰστῷ, ἄθλιον βαλὼν ἐς τὰ γυμνὰ, [n] περὶ Σοῦσα ἢ Βάκτρα [o] ἡγεμόνα σοι τῆς φάλαγγος. ΣΑΜ. Ἀποδιδράσκεις, ὦ Λυκῖνε, τὸν κατάλογον, δειλὸς ὤν. ὁ δὲ νό-

[h] Ἀκονιτὶ] Bene *S.* & *Amst.* Ἀκοντὶ male cett. [i] Κρατήσομεν] Κρατοῦμεν O. & *Fl.* Item marg. *Al.* [k] Διαρκῆ] Διαργῆ O. male. [l] Διαβάλλωμεν] Ex emendat. *Solan.* Διαλάσωμεν Edd. & O. [m] Ἐς] Καὶ O. [n] Περὶ Σοῦσα ἢ Βάκτρα] Περὶ ἢ Βάκτρα male O. [o] Ἡγεμόνα σοι] Ἡγεμόνα σε male O.

75. Ἀντίπατρόν τινα ἔασον] Ἀλεξάνδρε τοῦτο τῆς ἱστορίας, κακεῖνος γὰρ παραιούμενος τὸν Ἑλλήσποντον, ἐπὶ τὸ Εὐφράτης Ἀντίπατρον ἀντ' αὐτοῦ καταλαλύπει. *V.*

cum vulgo librorum servavi, & *Th. Mag.* indicante ibid. Cl. *Fensio*, utrovis more scribi, etiam observat. *J.F.R.*

61. Διαλάσωμεν] Corrige Διαβάλωμεν. *F.G.*

Διαβάλωμεν] Sic visum mutare pro Διαλάσωμεν, quod in omnibus Impr. & Ox. erat. *M. du S.*

62. Ἀρτέμιδι θύσαντες, καὶ τὰς πόλεις ἀτειχίστους λαβόντες, ῥᾳδίως ἄρχοντας ἀπολιπόντες] Sic quoque Benedictus *captis civitatibus immunitis, & praefectis ibidem facile relictis*, quum Micyllus pariter dedisset *ac civitatibus nullo defendente captis, praefectisque ibidem facile relictis.* Mihi ea ratio loquendi videtur absurda, & distinguendum esse λαβόντες ῥᾳδίως, ἄρχοντας ἀπολ. Sic enim & solent scriptores loqui & sensius communis fert. Mox longe ineptius vertuntur illa καὶ τὴν παράλιον καὶ ὀρεινῆς Κιλικίας *utramque Ciliciae oram maritimam videlicet & montanam.* Si enim ὀρεινὴ non est παράλιος, non potest ferri *ora*: & cur non simpliciter *maritimamque ac montanam Ciliciam?* *J.G.*

79. Ἀποδιδράσκεις — τὸν κατάλογον] Hanc phrasin alibi observare me non memini. *M. du S.*

80. Κατάλογον] Κατάλοχον legit Interpres. *F.G.*

νόμος ἀποτετμῆσθαι τὴν κεφαλήν, εἴ τις λιπὼν φαίνοιτο τὴν τάξιν. ἀλλ' ἐπεὶ καὶ τὴν [a] Εὐφράτην ἤδη ἐσμὲν, καὶ ὁ πόλεμος ἔξευκται, καὶ κατόπιν ὁπόσα διεληλύθαμεν ἀσφαλῶς ἡμῖν ἔχει, καὶ πάντα ὑπάρχοι κατέχουσιν, ὑπ' ἐμοῦ ἑκάστῳ ἔθνει ἐπεισαχθέντες, οἱ δὲ καὶ ἀπίασι, τὴν Φοινίκην ἡμῖν ἐν τοσούτῳ, καὶ τὴν Παλαιστίνην, εἶτα καὶ τὴν Αἴγυπτον προσαξόμενοι. σὺ πρῶτος, ὦ Λυκῖνε, ἄγαινε, [b] τὸ δεξιὸν ἄγων, εἶτα ἐγὼ, καὶ μετ' ἐμὲ οὗτοι Τιμόλαος. ὅπη πᾶσι δὲ τὸ ἱππικὸν ἄγε σὺ, ὦ Ἀδείμαντε.

Καὶ ἅμα μὲν τῆς Μεσοποταμίας οὐδεὶς ἀπήντησεν ἡμῖν πολέμιος, ἀλλ' ἑκόντες αὐτούς τε καὶ τὰς ἀκροπόλεις ἄνθρωποι [c] ἐνεχείρισαν, καὶ ὅτε [d] Βαβυλῶνα ἐλθόντες ἀπροσδόκητοι παρήλθομεν εἰς τὸ εἴσω τῶν τειχῶν, καὶ ἔχομεν τὴν πόλιν. ὁ βασιλεὺς δὲ περὶ [f] Κτησιφῶντα ἅμα τριβῶν, ἤκουσε τὴν ἔφοδον· εἶτα εἰς Σελεύκειαν παρελθὼν, παρασκευάζεται ἱππέας τε ὅτι πλείστους μεταπεμπόμενος, καὶ τοξότας, καὶ σφενδονήτας. ἀπαγγέλλουσι δ' ἂν οἱ σκοποὶ ἀμφὶ τὰς ἑκατὸν [g] ἤδη μυριάδας τῷ μαχίμῳ συνειλέχθαι, καὶ τούτων εἴκοσιν [h] ἱπποτοξότας· καίτοι οὔπω ὁ Ἀρμένιος [i] πάρεστιν, οὔτε οἱ κατὰ τὴν Κασπίαν θάλατταν οἰκοῦντες, οὔτε οἱ ἀπὸ Βάκτρων, ἀλλ' ἐκ τῶν [k] πλησίων καὶ προαστείων τῆς χώρης· οὕτω ῥᾳδίως τοσαύτας μυριάδας [l] κατέλεξε.

At lex est, capite plecti, si quis ordines deseruisse deprehendatur. Sed quando jam sumus ad Euphratem, & junctus est *ponte* fluvius, & a tergo quae reliquimus, tuta sunt omnia: atque omnia tenent praefecti, unicuique populo a me dati: alii vero discesserunt, qui Phoenicen nobis interea, & Palaestinam, deinde etiam Aegyptum reducant. Ac tu primus, Lycine, dextro cornu inducto, transjice: tum ego: & post me hic Timolaus: post omnes autem tu equitatum, Adimante, ducito.

34. Atque per Mesopotamiam nullus nobis obviam venit hostis, sed sponte se cum arcibus viri nobis dediderunt: progressique ad Babylonem, ex improviso intra muros delati urbem habemus. Rex autem qui circa Ctesiphontem haeret, audita impressione progressus ad Seleuciam parat se, equitatu arcessito quam plurimo, & sagittariis funditoribusque. Renunciant ergo exploratores, circa millies mille jam viros pugnae aptos collectos esse, in his ducenta millia jaculantium ex equis, quamquam Armenius nondum adest, neque qui Caspium mare accolunt, neque Bactriani, sed de partibus modo vicinis & suburbanis quasi imperii: adeo facile tot millia coegit. Itaque tem-

a Εὐφράτην] Ἔφρατην prave O. b Τὸ] Τὸν male O. c Ἐνεχείρισαν] Ἐνεχείρησαν O. rursus male. d Βαβυλῶνα] Βαβυλῶνι O. prave. e Δι] Omisit *Fl.* f Κτησιφῶντα] Κτησιφῶντος O. g Ἤδη] Neglectum in O. h Ἱπποτοξότας] Ἱποτοξότας O. i Πάρεστιν] Πω πάρεστιν O. k Πλησίων] An πλησίον; adscripsit *Solan.* l Κατέλεξε] Recte sic *Pell.* Κατέαξε male Edd. & Codd. nostri.

87. Οἱ δὲ] Pro *alii vero* usitatum esse, permultis docet Rev. *J. Elsn.* Obs. ad N. T. I. p. 347. *J. F. R.*

6. Εἴκοσιν] Μυριάδας scil. *F. G.*

9. Τῶν πλησίων] Etsi οἱ πλησίον alibi rectius & usitatius, ut supra T. I. *Necyom.* c. 16. med. μηδὲν τῶν πλησίον ἀφορῶν, atque alibi, ut indico T. III. *Philopatr.* c. 16. hic tamen nihil mutem, propter nexum cum προαστείων. *J. F. R.*

11. Κατέλεξε] Κατέλεξε legendum videtur. *F. G.*

Κατέλεξε] Neque κατάγειν esse exercitum cogere vel conducere, novi; neque formam illam Atticam, quam habet ἄγω vel ἄγνυμι aliter frangendi intellectu positam memini. Solicitor proinde levicula mutatione legere κατέλεξε, CONSCRIPSIT, DELEGIT, quod solenne in hac re verbum est, unde paullo ante κατάλογον dixerat. A facile in A transiit, post quod E sequens librarii stilo forte confossum est, factumque ex ΚΑΤΕΛΕΞΕ, ΚΑΤΕΑΞΕ. *J. M. G.*

29. Τριάκοντα] Aberat Pyraeeus portus XL. stadiis ab urbe, quorum in quatuor partes divisorum tres jam emensi

tempus est, ut nos etiam, quid nobis agendum sit, circumspiciamus.

35. ADIM. Nimirum ego ajo oportere vos pedites Ctesiphontem petere; nos autem, equitatum, hic manere ad Babylonem tuendam. SAM. Etiam tu, Adimante, metuis constitutus prope periculum. Tibi vero, Timolae, quid videtur? TIM. Omni cum exercitu hostes aggredi, nec exspectare, donec parent se melius, affluentibus undique auxiliis. Sed dum adhuc in via sunt hostes, illos aggrediamur. SAM. Bene mones. Tu vero, Lycine, quid censes? LYC. Ego tibi dicam. Quandoquidem a contentione itineris fatigati sumus, qui hodie mane descenderimus in Piraeeum, nunc vero jam triginta circiter stadia progressi simus; & sol (*ardor*) multus: (circa meridiem enim est) ut hic alicubi sub oleis, in eversa illa columella assidentes, requiescamus, ac deinde surgentes, studiose redeamus in urbem. SAM. Scilicet Athenis tibi adhuc esse, bone vir, videris, qui circa Babylonem in campo ante muros sedeas tot inter milites, disputans de bello. LYC. Repositi me in memoriam. At ego putabam me sobrium esse. Jam tuum est dicere sententiam.

χαμρὸς ἦν ἤδη σκοπεῖν ἡμᾶς ὅ, τι χρὴ ποιεῖν.

ΑΔΕΙΜ. Ἀλλ' ἐγὼ μὲν φημι δεῖν ὑμᾶς τὸ πεζὸν ἀπιέναι ἐπὶ Κτησιφῶντα, ἡμᾶς δὲ τὸ ἱππικὸν αὐτοῦ μένειν, ἐπὶ Βαβυλῶνα φυλάξοντας. ΣΑΜ. Ἀποδειλιᾷς γὺ σὺ, ὦ Ἀδείμαντε, πλησίον τοῦ κινδύνου γενόμενος. σοὶ δὲ τί δοκεῖ, ὦ Τιμόλαε; ΤΙΜ. Ἁπάσῃ τῇ στρατιᾷ βαδίζειν ἐπὶ τοὺς πολεμίους, μηδὲ περιμένειν ἕως ἂν ἄμεινον παρασκευάσωνται, πανταχόθεν αὐτοῖς συμμάχων προσγενομένων, ἀλλ' ἕως ἔτι κατὰ ὁδὸν εἰσὶν οἱ πολέμιοι, ἐπιχειρῶμεν αὐτοῖς. ΣΑΜ. Εὖ λέγεις· σὺ δὲ τί, ὦ Λυκῖνε, δοκιμάζεις; ΛΥΚ. Ἐγώ σοι φράσω. ἐπειδὴ κεκμήκαμεν συντόνως ὁδεύοντες, ἐπότε κατήειμεν ἔωθεν ἐς τὸν Πειραῖα, γὺ νῦν δὲ ἤδη τριάκοντά που σταδίους προεκεχωρήκαμεν, γὺ ὁ ἥλιος πολὺς, καὶ μεσημβρίαν γὼ ἤδη μάλιστα, ἐνταῦθά που ὑπὸ τὰς ἐλαίας ὑπὸ τὴν ἀναγεγραμμένης πήλης καθισάντας ἀναπαύσασθαι, εἶτα αὖτως ἀναστάντας πορεύεσθαι, γὺ ἀνύειν τὸ λοιπὸν ἐς τὸ ἄστυ. ΣΑΜ. Ἔτι γὼ Ἀθήνησιν, ὦ μακάριε, εἶναι δοκεῖς, ὃς ἀμφὶ Βαβυλῶνα ἐν τῷ πεδίῳ, πρὸ τοῦ τειχῶν ἐν τοσούτοις σταλιώταις κάθησαι περὶ τοῦ πολέμου διασκοπούμενος. ΛΥΚ. Ὑπέμνησας· ἐγὼ δὲ νήφειν ᾤμην, γὺ σὺ παρὰ τὸ φανεῖσθαι τὴν γνώμην.

ΣΑΜ.

ADIM. Nimirum ego ajo oportere vos pedites Ctesiphontem petere; nos autem, equitatum, hic manere ad Babylonem tuendam. SAM. Etiam tu, Adimante, metuis constitutus prope periculum. Tibi vero, Timolae, quid videtur? TIM. Omni cum exercitu hostes aggredi, nec exspectare, donec parent se melius, affluentibus undique auxiliis. Sed dum adhuc in via sunt hostes, illos aggrediamur. SAM. Bene mones. Tu vero, Lycine, quid censes? LYC. Ego tibi dicam. Quandoquidem a contentione itineris fatigati sumus, qui hodie mane descenderimus in Piraeeum, nunc vero jam triginta circiter stadia progressi simus; & sol (*ardor*) multus: (circa meridiem enim est) ut hic alicubi sub oleis, in eversa illa columella assidentes, requiescamus, ac deinde surgentes, studiose redeamus in urbem. SAM. Scilicet Athenis tibi adhuc esse, bone vir, videris, qui circa Babylonem in campo ante muros sedeas tot inter milites, disputans de bello. LYC. Repositi me in memoriam. At ego putabam me sobrium esse. Jam tuum est dicere sententiam.

m Αὐτοῖς] Αὐτῶν *Fl.* *n* Ἐπὶ τὰς ἐλαίας] Omissa in O. *o* Ἐπὶ] Ὑπὸ *Marc.* Nil mut. Edd. & O. *p* Ἀναπαύσασθαι] Ἀναπαύεσθαι O. *q* Πορεύεσθαι γὺ] Desunt in O. *r* Κάθησαι] Καθίσαι O. *s* Παρὰ] Lege περὶ.

emensi erant; quarta restabat Luciano vid. c. 16. & notam nostram. *M. du S.*

32. Ἐπὶ τ' ἀναγεγρ.] Ὑπὸ πήλης leg. omnino. Sic ὑπὸ γῆς, ὑπὸ μάλης & sim. *F.G.* Eadem habet *Æ.M.*

Ibid. Ἀναγεγραμμένης] Quid sibi velit ἀναγεγραμμένη πήλη, non est facile dictu. Leges quidem aut verba alia ἀναγεγραμμένα dici possunt, πήλη forte ἐπιγεγραμμένη, i. e. *literata*, *inscripta*, ut adhuc dederunt interpretes. Quid vero ad assidendum commoditatis habet, & quidem, ut quatuor homines sedeant, πήλη, *columella*, *cippus*, altum magis opus, quam longum aut latum? & quid ad eam partem, qua sedetur, literae? Scilicet imposuit antiquo alicui librario similitudo maxima quae intercedit inter T & Γ literas: viderat idem literata saxa frequentia: dedit ergo ἀναγεγραμμένης pro ἀνατετραμμένης. *Columella*, *cippus*, *pila*, cum stant, scriptis servandis, & ingerendis in praetereuntium oculos, idonea: cum eversa jacent, sive literata sint, sive minus, sessionem praebent commodam fatigatis. *J.M.G.*

35. Τὸ λοιπὸν] Subaudi τὴν ὁδὸν. *F.G.*

40. Καὶ σὺ παρὰ τὸ φανεῖσθαι τὴν γνώμην] Non sine menda. *Th.M.* Additamentum videtur. An ὦ βέλτιστε παρὰ τὸ φανεῖσθαι τὴν γνώμην. ἀλλ' ὅμως. *F.G.*

Καὶ

ΣΑΜ. [a] Πρόσειμεν δή, εἴ σοι δοκεῖ, καὶ ὅπως ἄνδρες ἀγαθοὶ ἐν τοῖς κινδύνοις ἔσεσθε, μηδὲ προδώσετε τὸ πάτριον φρόνημα· ἤδη γάρ που καὶ οἱ πολέμιοι ὑπιλαμβάνουσιν. ὥστε τὸ μὲν σύνθημα ἔσται, Ἐνυάλιος. ὑμεῖς δὲ ἐπειδὰν σημήνῃ ὁ σαλπιγκτὴς, ἀλαλάξαντες, καὶ τὰ δόρατα κρούσαντες πρὸς τὰς ἀσπίδας, ἐπείγεσθε συμμίξαι τοῖς ἐναντίοις, καὶ ἐντὸς γενέσθαι τῶν τοξευμάτων, ὡς μηδὲ πληγὰς λαμβάνωμεν, ἀκροβολίζεσθαι αὐτοῖς διδόντες. καὶ ἐπειδὴ ἐς χεῖρας ἤδη συνεληλύθαμεν, τὸ μὲν εὐώνυμον, καὶ ὁ Τιμόλαος, [b] ἐτρέψαντο τοὺς καθ' αὑτούς, Μήδους ὄντας, τὸ δὲ κατ' ἐμὲ ἰσόπαλον ἔτι. Πέρσαι γάρ εἰσι, καὶ ὁ βασιλεὺς ἐν αὐτοῖς· ἡ δὲ ἵππος ἅπασα τῶν βαρβάρων ἐπὶ τὸ δεξιὸν ἡμῶν ἐλαύνουσιν, ὥστε, ὦ Λυκῖνε, αὐτός τε ἀνὴρ ἀγαθὸς γίγνου, καὶ τοῖς μὴ σαυτοῦ κρείττοσιν ἐπακροῶ δέχεσθαι τὰ ἐπέλασιν.

36. SAM. Aggredimur ſane, ſi tibi videtur. Et *mementote*, ut viri fortes ſitis in periculis, nec prodatis ſenſum illum patrium: jam enim alicubi invadunt hoſtes. Itaque teſſera erit *Mars!* Vos vero cum claſſicum cecinerit tubicen, clamore ſublato, incuſſis in clypeos haſtis, urgete manus conſerere cum hoſtibus, & intra teli jactum venire, ut nec excipiamus ictus jaculandi facultate illis data: & cum ad manus jam venerimus, ſiniſtrum *cornu* & Timolaus jam in fugam verterunt ſibi oppoſitos Medos, ſed meum agmen aequo adhuc marte pugnat: ſunt enim Perſae & rex inter ipſos. Equitatus autem barbarorum univerſus in dextram *aciem* noſtram invehitur: itaque, Lycine, & ipſe vir fortis eſto, & tuis, ut impetum excipiant, impera.

ΛΥΚ. Ὦ τῆς τύχης, ἐπ' ἐμὲ γὰρ οἱ ἱππεῖς ἅπαντες, καὶ μόνος ὑπιτήδειος αὐτοῖς ἔδοξα [c] ἐπελαύνεσθαι· καί μοι δοκῶ, ἢν βιάζωνται αὐτομολῆσειν, προσδραμὼν ἐς τὴν παλαίστραν, ἔτι πολεμοῦντας ὑμᾶς καταλιπών. ΣΑΜ. Μηδαμῶς. κρατεῖς γὰρ αὐτῶν καὶ σὺ ἤδη τὸ μέρος· ἐγὼ δὲ ὡς ὁρᾷς, καὶ μονομαχήσω πρὸς τὸν βασιλέα, [d] προκαλεῖται γάρ με, καὶ ἀναδῦναι πάντως αἰ-

37. LYC. Vah fortunam! In me enim equites univerſi: & ſolus idoneus ſum viſus, in quem irruant. Videor mihi, ſi vim faciant, fugere curriculo in palaeſtram, & adhuc pugnantes vos deſerturus. SAM. Nequaquam. Vinces enim jam tu quoque tua in parte. Ego autem, ut vides, jam ſolitariam cum rege pugnam pugnabo. Etenim me provocat, & retrocedere omnino tur-

a Πρόσειμεν] Πρόσιμεν O. b Ἐτρέψαντο] Ἔτρεψαν O. c Ἐπελαύνεσθαι] Ἀπελαύνεσθαι male O. d Προκαλεῖται] Recepi ex *J.* & *V2.* Προσκαλεῖται cett. male.

Καὶ σὺ . . .] Corruptus haud dubie locus, ad quem emendandum nihil in libris auxilii, quippe qui omnes conſentiant; forſan ἐμοὶ ϛ σίγα vel ſimile quid, ſcriptum fuerat, & πρὸ τοῦ, pro ὥσθ' ἑτό. *M. du S.*

42. Καὶ ὅπως] Subaudi ὁρᾶτε, σκοπεῖτε & ſim. *F. G.* Exempla vid. ap. *L. Bos* de Ellipſ. V. ΣΚΟΠΕΙΝ. Adde infra c. 41. *J. F. R.*

69. Προκαλεῖται] Genuina haec lectio, quam ex Mſ. Ox. & *Ven.* 2. habemus, vulgata προσκαλεῖται nihili eſt. *M. du S.*

82. Προσκυνήσωσιν ὑμῖν] Προσκυνήσωσιν ὑμῖν. *Th. M.* Προσκυνήσωσιν. ὑμῶν] *Marcilii* emendationem omnino neceſſariam hic amplector, nemo enim dandi caſum cum verbo προσκυνέω conjunctum aut apud hunc alibi, aut apud ullum ſcriptorem Graecum oſtendat. Sed ὑμῶν non ὑμῖν poſtulat ἄρξω, moris autem quem tangit, illuſtre habes apud *Xenophontem* exemplum, quod vid. Anab. 1. p. 154. 17. *M. du S.*

Προσκυνήσωσιν. ὑμῶν] Relinquo *Marcilio* ſuum προσκυνήσωσιν, etſi προσκυνήσωσιν forſan dare voluit, pro eo quod aliter alicubi ſcript. invenit. In ὑμῶν autem pro ἡμῶν ei adſentior, modo ὑμῶν dediſſet. *J. F. R.*

Ibid. Κατὰ τὸν Ἑλλήνων νόμον] Oppoſitionis ratio ſuadet, aliquid hic omiſſum; forte quod nollet librarius Ἑλλήνων bis ponere. Nam ita cenſeo dediſſe Lucianum, Ἑλλήνων δὲ κατὰ τὸν Ἑλλήνων νόμον ἄρξω. *J. M. G.*

86. Αἰ ἀν] Etſi aliquis ſenſus ineſt vulgatae, conjicio tamen αἰ delendum. *J. F. R.*

88. Μετὰ-

turpe est. LYC. Per Jovem etiam mox ab illo vulneraberis, regium enim hoc etiam, vulnerari in pugna pro imperio. SAM. Bene mones. Leve quidem mihi vulnus, minimeque aperto corporis loco, adeo ut neque cicatrix in posterum deformis futura sit. Verum vides, ut invectus ego ictu uno ipsum cum equo emissa hasta trajeci, ac deinde capite abscisso, ablatoque diademate rex jam factus sum.

χρόν. ΛΥΚ. Νὴ Δία, ἢ τετρῶσθαι αὐτίκα μάλα πρὸς αὐτῆ, βασιλικὸν γ' ἡ τὸ τρωθῆναι ἐπὶ τῆ δεξιᾶ μαχόμενον. ΣΑΜ. Εὖ λέγεις, ἐπιπόλαιον μὲν μοι τὸ τραῦμα, ἢ οὐκ εἰς τὰ φανερὰ τοῦ σώματος· ὡς μηδὲ τὴν ὕλην ὕστερον ἄμορφον γενέσθαι· πλὴν ἀλλὰ ὁρᾶς ὅπως ἐπελάσας, μιᾷ πληγῇ αὐτόν τε καὶ τὸν ἵππον διέπειρα, καὶ λόγχην ἀφείς; εἶτα τὴν κεφαλὴν ἀποτεμών, ἀφελὼν τὸ διάδημα, βασιλεὺς ἤδη γέγονα, προσκυνούμενος ὑπ' ἀπάντων.

38. Ac barbari quidem nos adorent: *Graecis autem* Graeco more unici Praetoris nomine imperabo. Post haec igitur cogitate, quot urbes de meo nomine appellatas conditurus sim, quot contra vi captas sim vastaturus, si qua injuria imperium meum affecerint. Omnium vero maxime Cydiam divitem mulcabo, qui, vicinus meus cum esset, agro me, ingressus paullatim intra fines, expulit.

Οἱ βάρβαροι προσκυνείτωσαν· ὑμῶν δὲ καὶ τῶν Ἑλλήνων νόμον ἄρξω, εἰς στρατηγὸς ὀνομαζόμενος· ὅπου τούτοις ἄρα ἐννοεῖτε ὅσας μοι πόλεις ἐπωνύμους ἐμαυτοῦ οἰκιῶ, ὅσας δὲ καὶ καθαιρήσω ἐλὼν καὶ κρατῶν, αἵ ἂν ὑβρίσωσί τι εἰς τὴν ἀρχήν· ἁπάντων δὲ μάλιστα Κυδίαν τὸν πλούσιον μελελεύσομαι, ὃς ὅμορος ἤδη ὢν μοι, ἐξέωσε τῆς ἀγροῦ, ἐπιβαίνων κατ' ὀλίγον ἐς τὸ εἴσω τῶν ὅρων.

39. LYC. Desine jam Samippe. Tempus enim est, te jam, qui talem pugnam viceris, Babylone epulari victoriae caussa, (extra stadia enim puto tibi esse imperium) ac Timolaum jam suo loco optare, quidquid voluerit. SAM. Quid ergo, Lycine, qualia optasse tibi videor? Multum, maxime admirabilis regum, laboriosiora & magis violenta *votis* Adimanti, quatenus il-

ΛΥΚ. Πέπαυσο ἤδη, ὦ Σάμιππε, χαιρὸς γάρ σε ἤδη καὶ νενικηκότα τηλικαύτην μάχην, ἐν Βαβυλῶνι εὐωχεῖσθαι τὰ ἐπινίκια, (ἐκτὸς γάρ, οἶμαί, σοι ἡ δεξιὰ) Τιμόλαον δὲ ἐν τῷ μέρει εὔχεσθαι ὅτῳ ἂν ἐθέλῃ. ΣΑΜ. Τί δ' ἂν, ὦ Λυκῖνε, οἷά σοι ἠτῆσθαι δοκῶ; ΛΥΚ. Παραπολύ, ὦ θαυμασιώταλε βασιλέων, ἐπιπονώτερα καὶ βιαιότερα τῶν Ἀδειμάντου, ὅσῳ ἐκεῖ-

e Ὅσως ἐπιλάσας] Ὅσον ἐπιτελάσαι O. f Ὑμῶν] Ἡμῶν, Edd. g Ἐπωνύμους ἐμαυτοῦ] Ἐπωνύμους ἐπ' ἐμαυτῷ O. & Fl. cum marg. A1. h Αἵ] Οἱ male O. & Fl. Οἱ sine accentu marg. A1. i Ἐκτάδι] Recte B1.2. P. Ἑκτάδι adspirate J. B1. Fr. H. S. Ald. Ἐξτάδι pejus L. Schol. & Fl.

94. Ἐξτάδι ἢ οἶμαι σοι] Ἐξτάδιον, εἰρῆτο ἢ ἤδη αὐτῷ ἐπέσων σταδίων * ἀπίχοι ἂν ἀφικομένῳ ἡ κατὰ μακαρίαν. P.

* Ἀπίχοι] Ἐπίχοι V.

88. Μιτιλεύσομαι] Negat *Pollux* in ἥκω, ἐλεύσομαι dici, quod tamen habet *Dion. Halic.* Ant. III. p. 151. f. *Hom.* Il. Θ. 12. & alibi. & compositum μιτιλεύσομαι etiam Noster non semel, ut forsan parebit ex Indice, ne alios addam, quia nemo negat, quod sciam. Sed ἀπελεύσομαι negat etiam *Th. Mag.* V. ΑΠΕΙΣΙΝ, aliquanto meliore jure, vid. *Hemst.* T. I. p. 10. J. F. R.

94. Ἐκτάδι] *Extra stadia tua jam es, stadia imperii tui peracta sunt.* Male Interpres cum ἐξτάδι confundit, *sex stadiorum* vertens. F. G. *Sex stadiorum* etiam Cl. *Gesn.* quod mutavi. J. F. R.

Ἐκτάδι] Lege omnino uti edi curavimus, ἐκτάδι, uti recte scribitur in *Ven.* 2. B1. & 2. & P. ut ἐκστόλου. Ἐκτρόπισμα &c. In L. *Schol.* & *Fl.* ἐξ— In O. vero & reliquis ἐκ— neque Graece neque vere, cum unicuique *decem stadia*, ex ratione supra ad c. 16. inita, assignari oporteat. Et re ipsa assignata ex 35. pareat, cum Luciano remanserint *Decem. M. da S.*

ἐκεῖνος μὲ ἐτρύφα, διτάλαντα χρύσεα ἐκπώματα προτείνων τοῖς [a] συμπόταις, σὺ δὲ, ὁ ἐτιτρώσκου μονομαχῶν, ὁ ἐδεδίεις, ὁ ἐφρόντιζες νύκτωρ, ὁ μεθ' ἡμέραν· οὐ μόνον γάρ σοι τὰ ἀπὸ τῶν πολεμίων φοβερὰ ἦν, ἀλλὰ καὶ ἐπιβουλαὶ μυρίαι, καὶ φθόνος ἀπὸ τῶν συνόντων, καὶ μῖσος, καὶ κολακεία, φίλος δὲ οὐδεὶς ἀληθὴς, ἀλλὰ πρὸς τὸ δέος ἅπαντες, ἢ πρὸς τὴν ἐλπίδα εὔνοι δοκοῦντες εἶναι. ἀπόλαυσις μὲν γε, οὐδὲ ὄναρ τῶν ἡδέων, ἀλλὰ δόξα [b] μόνον, καὶ πορφυρὶς χρυσῷ ποικίλη, καὶ ταινία λευκὴ περὶ τῷ μετώπῳ, καὶ δορυφόροι προιόντες. τὰ δ' ἄλλα κάματος ἀφόρητος, καὶ ἀηδία πολλὴ· καὶ ἢ χρηματίζειν τοῖς ἀπὸ τῶν πολεμίων ἥκουσι δεῖ ἢ δικάζειν, ἢ καλαπέμπειν τοῖς ὑπηκόοις ἐπιτάγματα. καὶ ἤτοι ἀφέστηκέ τι ἔθνος, ἢ ἐπελαύνουσί τινες τῶν ἔξω τῆς ἀρχῆς. δεδιέναι οὖν δεῖ πάντα, καὶ ὑφορᾶσθαι. καὶ ὅλως ὑπὸ πάντων μᾶλλον ἢ ὑπὸ σεαυτοῦ εὐδαιμονίζεσθαι.

Καὶ γὰρ οὖν καὶ τόδε πῶς οὐ ταπεινὸν, ὅτι καὶ νοσεῖς τὰ ὅμοια τοῖς ἰδιώταις, καὶ ὁ πυρετὸς οὐ [c] διαγιγνώσκει σε βασιλέα ὄντα, οὐδὲ ὁ θάνατος δέδιε τοὺς δορυφόρους, ἀλλ' ἐπιστὰς ὁπόταν αὐτῷ δοκῇ, ἄγει οἰμώζοντα, οὐκ αἰδούμενος τὸ διάδημα; σὺ δὲ ὁ ὕστως ὑψηλὸς καλαπεσὼν, ἀνάσπαστος ἐκ τοῦ βασιλείου θρόνου τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἀπῇ, τοῖς πολλοῖς ἰσότιμος, ἐλαυνόμενος ἐν τῇ ἀγέλῃ τῶν νεκρῶν, χῶμα ὑψηλὸν ὑπὲρ γῆς, καὶ στήλην μακρὰν, ἢ πυραμίδα εὔγραμμον τὰς γωνίας ἀπολιπὼν, ἐκπρόθεσμα καὶ ἀνεπαίσθητα φιλοτιμήματα· εἰκόνες δὲ ἐκεῖναι, καὶ νεὼς, οὓς ἀνίστασιν αἱ πόλεις θεραπεύσασαι, καὶ τὸ μέγα ὄνομα,

le quidem luxurioſe vivebat, aurea binorum talentorum pocula propinans convivis; at tu & vulneratus es in pugna ſolitaria, & metuiſti, & ſolicitus noctes diesque fuiſti. Neque enim ab hoſte tibi ſolo metuendum erat, ſed inſidiae ſexcentae, & invidia a familiaribus, & odium, & adulatio: amicus autem nemo verus, ſed ad metum omnes aut ad ſpem benevoli qui eſſe videantur. Fructus rerum ſuavium ne per ſomnum quidem, ſed gloria ſola, & diſtincta auro purpura, & taenia circa frontem alba, & praecedentes ſatellites: caeterum labor intolerabilis & multum injucunditatis; cum aut opera danda ſit his qui ab hoſtibus veniunt, aut jus dicendum, aut mittenda civibus imperia. Et aut defecit gens aliqua, aut externi quidam imperium invadunt. Metuere ergo oportet omnia & ſuſpicari, atque in univerſum omnibus potius, quam tibi ipſi, videri beatum.

40. Etenim illud etiam qui non humile, quod aegrotabis non minus quam privati, nec febris te regem eſſe internoſcit, neque metuit mors ſatellites; ſed cum ipſi viſum fuerit ſuperveniens, plorantem nihil diadema reveritus abducit. Tu vero de loco ita excelſo delapſus detractusque de throno regio, eandem abis viam, aequatus vulgo, abactus cum grege mortuorum, tumulum in terra relinquens excelſum, & columnam longam, aut accurate deſcriptam angulis pyramidem, in quibus ſero homines, cum nihil jam inde ad ſenſum ipſorum perveniat, ſuperbiunt. Staruae autem illae & templa, quae excitant colendi cauſſa civitates, & ma-

a Συμπόταις] Συμποτίταις male O. b Μόνον] Ita Ox. Fl. Fr. &c. Μόνη J. cum V2. c Διαγιγν.] Διαγω. O.

12. Ταινία λευκὴ] Hoc erat, quod Diadema vocabant, inſigne Regium. M. du S.

35. Νεὼς] Νεὼν plurale corrigit Gujet. certiore jure, quam ſupra c. 23. λαγὼν pro λαγὼς. Nam quum ὃς hic addatur, facile ſuſpiceris etiam νεὼν plurale dediſſe auctorem. Et quamvis maſcul. plurale ὃς per ſyllepſin alii dicent accipiendum, comprehenſo τείχους, eos hic non audio, quia plures civitates non erexere unum ſed, lura templa. Adeoque vix a me impetro, quin Gujeti emendationem, invitis Edd. recipiam. J. F. R.

38. Ἐπὶ

magnificum illud nomen, paullatim defluunt omnia, & neglecta abeunt. Si vero vel maxime ad longissimum tempus permaneant, quis adhuc fructus ad eum pervenire potest, qui nihil sentiat? Vides, quas molestias vivus adhuc sis habiturus, metuens, solicitus, laborans; & quis post mortem status futurus sit?

41. Sed jam optare tuum est, Timolae, & ut illos superes, ut *facturum* probabile est virum prudentem, & uti rebus scientem. TIM. Vide igitur, Lycine, si quid reprehensione dignum optaturus sim, & quod corrigere aliquis possit. Aurum proinde ac thesauros, & modios numûm, aut regna, & bella & metus pro imperio, quae merito reprehendisti, non poscam. Nam ista quidem infirma, & insidiis expositа multis, & plus, quam suavitatis, in iis molestiarum inest.

42. Ego autem optem ab occurrente mihi Mercurio anulos dari quosdam, qui virtutem habeant hujusmodi: unum, ut valeat semper corpus & salubre sit, & vulneri nulli, aut morbo penetrabile; alterum, cujus auxilio non videatur qui induit, qualis erat ille Gygis: alium rursus, ut plus decies mille hominum robur habeam, & quod onus vix decies mille homines moliri simul queant, hoc ut facile solus transferre possim: insuper volare ut possim, multum elatus de terra, ad hoc quoque sit mihi anulus. Verum somno sopire *ut quem* quoscumque voluero, & janua mihi unaquaeque accedenti sua sponte ut aperiatur, laxato clausstro, remoto pessulo; ad hoc utrumque unus idemque valeat anulus.

πάντα κατ' ὀλίγον [d] ἀπορρεῖ, καὶ ἄπεισιν ἀμελούμενα. ἢν δὲ καὶ ὅτι μάλιστα ὀπίσω πλεῖστον [e] προδαμμῇ, τίς ἔτι ἀπόλαυσις ἀναισθήτῳ [f] αὐτοῦ γενομένῳ; ὁρᾷς οἷα μὴ ζῶν ἔτι ἕξεις πράγματα δεδιὼς, καὶ φροντίζων, καὶ κάμνων, οἷα δὲ καὶ μετὰ τὴν ἀπαλλαγὴν ἔσται.

Ἀλλ' ἤδη σὸν αἰτεῖν, ὦ Τιμόλαε, καὶ ὅπως ὑφελόμην τούτους, ὥσπερ εἰκὸς ἄνδρα συνετὸν, καὶ πράγμασι χρῆναι εἰδότα. ΤΙΜ. Σκόπει γὰρ, ὦ Λυκῖνε, εἴ τι ὀπιλήψιμον εὔξομαι, καὶ ὅ, τι ἂν εὐθύναι τις δυνηθείη. χρυσὸν μὲν ἐν, καὶ θησαυροὺς, καὶ μεδίμνους νομίσματος, ἢ βασιλείας, καὶ πολέμους, καὶ δείματα ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς, ἃ εἰκότως διέβαλες, [g] οὐκ αἰτήσομαι, ἀβέβαια γὰρ ταῦτά γε, καὶ πολλὰς τὰς ὀπιθυλὰς ἔχοντα, καὶ πλέον τοῦ ἡδέος τὸ ἀνιαρὸν ἐν αὐτοῖς ἦν.

Ἐγὼ δὲ βούλομαι τὸν Ἑρμῆν ἐντυχόντα μοι δοῦναί τινας δακτυλίους τοιούτους τὴν δύναμιν, ἕνα μὲν, ὥστε ἀεὶ ἐρρῶσθαι καὶ ὑγιαίνειν τὸ σῶμα, καὶ ἄτρωτον εἶναι, καὶ ἀπαθῆ· ἕτερον δὲ, ὡς μὴ ὁρᾶσθαι τὸν περιθέμενον, οἷος ἦν ὁ τοῦ Γύγου· τὸν δέ τινα, ὡς ἰσχύειν ὑπὲρ ἄνδρας μυρίους, καὶ ὅ, τι ἂν ἄχθος ἅμα μυρίοι κινῆσαι μόλις δύναιντο, τοῦτό με ῥᾳδίως μόνον ἀνατίθεσθαι· ἔτι δὲ καὶ πέτεσθαι, πολὺ ἀπὸ τῆς γῆς ἐπαιρόμενον· καὶ πρὸς [h] τούτῳ μοι εἶναι δακτύλιόν τινα, καὶ μὴν καὶ ἐς ὕπνον καλασπᾶν, ὁπόσους ἂν ἐθέλω, καὶ ἅπασαν θύραν προσιόντι μοι ἀνοίγεσθαι, χαλωμένου τοῦ κλείθρου, καὶ τοῦ μοχλοῦ ἀφαιρουμένου. ταῦτα ἀμφότερα εἰς δακτύλιον δυνάσθω.

Τὸ

d Ἀπορρεῖ] Ὑποῤῥεῖ male *Fl.* *e* Παραμένῃ] Παραμένει O. *f* Αὐτῶν] Αὐτῷ O. & *Fl.* cum marg. *Al.* Sed vulgatum bonum. *g* Οὐκ αἰτήσομαι] Omittit O. *h* Τοῦτό μοι] Τοῦτῳ male O. & sine μοι.

38. Ἐπὶ πλεῖστον] Glossema videtur τῷ ὅτι μάλιστα. *F.G.*

42. Ἀπαλλαγὴν] *Mutationem* dederunt. Redde, *decessum*. *F.G.*

44. Καὶ ὅπως] Subaudi ὄψα, σκόπει, & sim. *F.G.* Habuimus supra, c. 36. pr. *J.F.R.*

57. Δακτυλίους] Veterum ea erat superstitio, ut annulis magicis multas & miras virtutes inesse putarent; vid. & Φιλοψ. *M. du S.*

Τὸ δὲ μέγιστον, ἄλλος τις ἔστω ὅπως πᾶσιν ὁ ἥδιστος, ὡς ἐράσμιον εἶναί με, ἐνδεδυμένον παισὶ τοῖς ὡραίοις, καὶ γυναιξὶ, καὶ δήμοις ὅλοις, καὶ [a] μηδένα εἶναι ἀνέραστον, καὶ [b] ὅτῳ μὴ παθεινότατος ἐγὼ, [c] καὶ ἀνάγομαι· ὥστε πολλὰς γυναῖκας ὑπὸ φερούσας τὴν ἔρωτα, καὶ ἀναρτᾶν ἑαυτὰς, καὶ τὰ μειράκια ἐπιμεμηνέναι μοι, καὶ εὐδαιμόνα [d] εἶναι δοκεῖν, εἴ τινα καὶ μόνον προσβλέψαιμι αὐτῷ, εἰ δ' ὑφορῴην, καὶ ἐκεῖνα ὑπὸ λύπης ἀπολλύσθω. καὶ ὅλως, ὑπὲρ τὸν Ὑάκινθον, ἢ [e] Ὕλαν, ἢ Φάωνα τὸν Χῖον εἶναί με.

43. Quod vero caput eſt, ſit etiam alius omnium ille jucundiſſimus, quo induto amabilis ſim formoſis pueris, & mulieribus, & totis populis, ut nemo ſit quin me amet, deſideret, in ore habeat; adeo ut multae mulieres amoris impatientia ſe ſuſpendant, & prae amore mei inſaniant adoleſcentuli, beatusque videatur, ſi quem illorum modo adſpiciam; ſi vero negligentius tractem, hi quoque prae dolore pereant: atque in univerſum ſupra Hyacinthum, aut Hylan, aut Chium Phaonem ego ſim.

Καὶ ταῦτα πάντα ἔχειν, μὴ ὀλιγοχρόνιον ὄντα, μηδὲ κατὰ μέτρον ζῶντα τὸν ἀνθρωπίνης βιοτῆς, ἀλλ' ἔτη χίλια νέον ἐκ νέου [f] γιγνόμενον διαβιῶναι, ἀμφὶ τὰ ἑπταικαίδεκα ἔτη ἀεὶ ἀποδυόμενον τὸ γῆρας, ὥσπερ οἱ ὄφεις. [g] εἰδὲν γὰρ δέησό με ταῦτα ἔχοντα· πάντα γὰρ ἐμὰ ἦν ἂν τὰ τῶν ἄλλων, ἐς ὅσον ἀνοίγειν τε τὰς θύρας ἐδυνάμην, καὶ κοιμίζειν τοὺς φύλακας, καὶ ἀθεατὸς εἶναι εἰσιών. εἰ δέ τι ἐν Ἰνδοῖς ἢ Ὑπερβορέοις θέαμα περιδόξον, ἢ κτῆμα τίμιον, ἢ ὅσα ἐμφαγεῖν ἢ πιεῖν ἡδέα, ἐμέλαγεν λάμενος, ἀλλ' αὐτὸς ἐπιπετόμενος, [h] ἀπέλαυον ἁπάντων ἐς κόρον. καὶ ἐπεὶ γρὺψ, ὑπέρτερον θηρίον, ἢ φοῖνιξ, ὄρνεον ἐν Ἰνδοῖς ἀθέατον τοῖς ἄλλοις, ἐγὼ δὲ καὶ

44. Et omnia haec habeam, non parvae aetatis homo, neque ad menſuram vitae humanae vivens; ſed annos mille juventutem unam poſt alteram vivam, interjectis ſeptendecim quibusque annis exuens ſenectutem inſtar ſerpentum. Haec ſi habeam, nihil mihi defuerit. Mea enim fuerint, quae aliorum ſunt omnia, in quantum aperire poſſem januas, & cuſtodes ſopire, & oculos omnium effugere dum intro. Si quod vero apud Indos aut Hyperboreos ſpectaculum nobile, aut pretioſa poſſeſſio, aut quaecumque in cibo vel potu jucunda ſunt, ea non adferri demum curarem, ſed advolans ipſe ad ſatietatem illis fruerer. Et quando Gryps alata belua, aut Phoenix avis apud Indos ſpectata nemini; ego etiam iſta

a Μηδένα] Μηδένι. ἴσως L. b Ὅτῳ] Εἴτῳ L. O. Nil mut. Edd. c Καὶ] Non eſt in O. d Εἶναι] Non habet Fl. e Ὕλαν] Ὕλλαν male O. f Γιγνόμενον] Γινόμενον O. g Οὐδὲν γὰρ δέησει με ταῦτα ἔχοντα] Sic Edd. omn. & O. h Ἀπέλαυον] Ἀπέλαυσον Fl. male.

75. Μηδένα] In L. ἴσως μηδένι. Quocumque modo legas, aliquid in ſequentibus erit mutandum. Ego μηδένα ὅτως εἶναι ἀνέρατον ὅτου &c. exiſtimo a Luciani manu profectum. Quamvis enim raro ἀνέραστος activae ponatur, ſic etiam uſurpari monent grammatici. M. du S.

79. Εἶναι] Non adderem, ſi in pluribus abeſſet. Jam vero non omittendum duxi; quia vel magis abundat alibi, ut T. I. *Necyom.* §. 16. τὸν δὲ τινα καλὸν εἶναι ἐκόσμησε. Conf. & *de Calum.* hoc T. c. 16. ac 20. & *Pſeudol.* c. 6. ubi ὃν, ὅσα, & εἶναι redundare, pluribus vidimus. J. F. R.

82. Ὑπὲρ τὸν Ὑάκινθον] His utitur Rev. *Jac. Elſner.* ad exponenda D. Apoſtoli verba in 2. Ep. ad *Corinth.* XI. 23. ubi ὑπὲρ ἐγὼ, interpretatur ἐγὼ ὑπὲρ αὐτούς. Sed ut ellipſis iſta rarior, ita Lucianeum illud ubique obvium. J. F. R.

90. Δέησόν με ταῦτα ἔχοντα] Corrupta ſunt haec verba; qua enim ratione quaeſo qui Graece ſcit, inde eliciat, quod dici oportuit, *hoc enim unum ſupereſt, eum alia ſuppetant omnia?* M. du S.

Ibid. Οὐδὲν γὰρ δέησει με ταῦτα ἔχοντα] Conf. μηδὲν δεῖν ad *Rhet. Praec.* c. 18. f. Et εἰδὲν δέησον *Dial. Meret.* 2. *Aelian.* V. H. 2. c. 14. κατίμησεν εἰδέναι τι δόρυ θεοπο-

ista viderem: & fontes Nili viderem solus, & quantum telluris inhabitabile est; & si qui conversis ad nos vestigiis australe telluris hemisphaerium habitant. Insuper vero stellarum naturam & Lunae, ipsiusque adeo Solis facile cognoscerem, in quem nihil ignis valeat. Quodque omnium suavissimum, eodem die nunciare possem Babylonem, Olympia quis vicerit; & pransus forte in Syria, in Italia coenare. Si quis vero inimicus sit, ulcisci eum quoque ex occulto liceret, impacto in caput illius saxo, quo conteratur ipsi cranium; contra benefacere amicis, affuso dormientibus auro. Quin si quis contemtor sit, aut tyrannus, dives, contumeliosus, sublatum ad viginti stadia, demitterem casurum per praeceps. Amoribus autem meis frui nemine prohibente liceret: ingressus quippe nemine videnti sopirem omnes, praeter illos solos. Quale autem illud fuerit, inspectare praeliantes ultra jactum teli sublatum? Et, si videretur mihi, accedens ad victos, sopitis victoribus, victoriam fugientibus tribuerem de fuga reversis. Atque in universum, lusum mihi haberem vitam hominum, mea essent omnia, & Deus reliquis viderer. Haec summa est felicitas, quae perire, quae

τῦτο ἑώρων ἂν, ϗ τὰς πηγὰς δὲ τὰς Νείλυ μόνῳ ἂν ἠπιστάμην, καὶ ὅσον ἡ γῆς [i] ἀοίκητον, ϗ εἴ τινες ἀντίποδες ἡμῖν οἰκῦσι, τὸ νότιον τῆς γῆς ἡμίτομον ἔχοιεν. ἔτι δὲ ϗ ἀστέρων φύσιν, ϗ σελήνης, καὶ αὐτῆ ἡλίυ, ῥαδίως [k] ἂν ἔγνων, ἀπαθὴς ὢν τῷ πυρί. ϗ τὸ πάντων ἥδιστον, αὐθημερὸν ἀγγεῖλαι [l] ἐς Βαβυλῶνα τίς ἐνίκησεν Ὀλύμπια· ϗ δειπνῆσαι, εἰ [m] τύχοιμι ἐν Συρίᾳ, δειπνῆσαι ἐν Ἰταλίᾳ. εἰ δέ τις ἐχθρὸς εἴη, ἀμύνασθαι ϗ τῦτον ἐκ τῦ ἀφανῦς, πέτρον ἐμβαλόντα τῇ κεφαλῇ, ὡς διατρῖφθαι τὸ κρανίον. τῦς τε αὖ φίλυς εὖ ποιεῖν, [n] ἐπιχέαντα κοιμωμένοις αὐτοῖς τὸ χρυσίον. καὶ μὴν εἴ τις ὑπερόπτης εἴη, ἢ τύραννος πλῦσιος ὑβριστὴς, κελεύσαντα αὐτὸν ὅσον ἐπὶ σταδίυς εἴκοσιν, ἀφῆκα φέρεσθαι κατὰ τῶν κρημνῶν. τοῖς παιδικοῖς δὲ ὁμιλεῖν ἀκωλύτως ἂν [o] ἐξῇ, εἰσιόντα ἀθέατον, [p] κοιμίσαντα ἅπαντας, ἄνευ ἐκείνων μόνων. οἷον δὲ κἀκεῖνο ἦν, τῦς πολεμῦντας ἐπισκοπεῖν ἔξω βέλυς ὑφαιρούμενον, καὶ εἰ δόξειέ μοι προσπέμπειν ἂν τοῖς ἡττημένοις, κομίσας τῦς κρατῦντας, νικᾶν παρεῖχον τοῖς φεύγυσιν, ἀναστρέψασιν ἀπὸ τῆς τροπῆς. ϗ τὸ ὅλον, παιδιὰν ἐποιούμην ἂν τὸν τῶν ἀνθρώπων βίον, ϗ πάντα ἐμὰ ἦν, ϗ θεὸς ἐδόκουν τοῖς ἄλλοις. τῦτο ἡ ἄκρα εὐδαιμονία ὅτι, μήτε ἀπολέσαι, μήτε ἐπιβουλευθῆναι δυ-

i Ἀοίκητον] Εὐοίκητον O. k Ἂν ἔγνων] Ἔγνων ἂν O. l Ἐς] Ἐν O. prave. m Τύχοιμι] Τύχοι O. melius. n Ἐπιχέαντα] Ἐπιχέοντα O. o Ἐξῇ] Ἔξεστιν O. & Fl. p Κοιμίσαντα] Κομίσαντα male O.

commoratus est sine ulla necessitate; structura quidem ab hac diversa. At vide-anne propius accedat, quod *Dial. Meretr.* 2. ante med. est, ὑδὲν διήσει τὴν θυγατέρα ἰδεῖν. Nondum enim persuadet *Solan.* vulgatum hic esse corruptum; ut enim Latini, *dies deficit me*, id est destituit, aeque dicunt, ac *tela nostris deficiunt*, ap. Caes. legimus, ita διΐ & διΐχ quoque interdum cum accusativo personae construi, non ἀδυνάτον videtur. Sensus certe ex analogia perspicuus, *nihil me destituet haec habentem*; cum accusativo person. *Steph.* ex *Eurip.* notavit: Διΐ σε μακροῦ λόγυ, & accus. rei, ex eod. ἐν διΐ μόνον μου. Certe dativus personae non inusitatus, Noster *de Salt.* c. 3. pr. σοι διήσει. *Amor.* c. 3. f. Ἀλλὰ σοὶ — διήσει & διΐ τοῖς γάμοις *Alciphr.* III. Ep. 49. f. *Lys.* p. 53. Ed. *Lond.* ὑδ' ἐκείνοις διήσειν χιλίων ἐτῶν. Quod si quis igitur hic legat: μοι ἔχοιεν, nihil quidem difficultatis restaret; sed quia & accus. pers. & accus. rei vidimus separatim, nihil analogiae repugnat, hic utrumque conjungi. *J.F.R.*

99. Γρῦψ] De gryphis supra dictum est ad ultima verba *Dial.* ut *Marm.* *M. du S.*

8. Αὐθημερὸν ἀγγεῖλαι ἐς Βαβυλῶνα] Τὸ, βούλομαι repetendum ex superioribus. *F.G.*

10. Εἰ τύχοι] Sic Mss. Ox. uti conjeceram; reliqui εἰ τύχοιμι. *M. du S.*

20. Ἂν ἐξῇ] Legendum ἐξῆν. *F.G.*

δυναμένη, καὶ μάλιστα μεθ' ὑγείας ἐν μακρῷ τῷ βίῳ.

Τί ἂν αἰτιάσαιο, ὦ Λυκῖνε, τὴν εὐχήν; ΛΥΚ. Οὐδέν, ὦ Τιμόλαε, οὐδὲ γὰρ ἀσφαλὲς ἐναντιοῦσθαι ἀνδρὶ ὀρνέῳ, καὶ ὑπὲρ μυρίους τὴν ἰσχύν. πλὴν ἀλλὰ ἐκεῖνο ἐρήσομαί σε, εἴ τινα ἄλλον εἶδες ἐν τοσούτοις ἔθνεσιν, ὅσα ὑπερέπτης, γέροντα ἤδη ἄνδρα, οὕτω παρακεκινηκότα τὴν γνώμην, ὅτι δακτυλίῳ μικρῷ ὀχούμενον, ὅρμη ὅλα κινεῖν ἄκρῳ τῷ δακτύλῳ δυνάμενον, ἐπέραστον πᾶσι, καὶ ταῦτα φαλακρὸν ὄντα, καὶ τὴν ῥῖνα σιμόν; ἀτὰρ εἰπέ μοι καὶ τόδε, τί δὴ πολὲ οὐχ εἷς δακτύλιος ἅπαντα ταῦτα δύναταί σοι, ἀλλὰ τοσούτους περιημμένος βαδίζῃ, τὴν ἀριστερὰν περφορισμένος χεῖρα δακτύλους ἕνα; μᾶλλον δὲ ὑπερπαίει ὁ ἀριθμὸς, καὶ δεήσῃ καὶ τὴν δεξιὰν [a] συνεπιλαβεῖν. κἀμοὶ γοῦν τῆς ἀναγκαιοτάτης [b] προσδεῖ, [c] ὃς περθέμενόν σε παύσῃ μωραίνοντα, καὶ πολλὴν ταύτην κόρυζαν ἀποξύσας. [d] ἢ τοῦτο μὲν καὶ ὁ ἑλλέβορος ἱκανὸς ποιῆσαι, ζωρότερος πωθείς.

ΤΙΜ. Ἀλλὰ πάντως, ὦ Λυκῖνε, καὶ αὐτὸς [e] εὔξῃ τί ἤδη ποτὲ, ὡς ἂν μάθωμεν οἷα αἰτήσεις ἀνεπίληπτα καὶ ἀνέγκλητα, ὁ συκοφαντὴς τοὺς ἄλλους. ΛΥΚ. Ἀλλ' ἐγὼ δέομαι εὐχῆς ἐγώ. ἥκομεν γὰρ ἤδη πρὸς τὸ Δίπυλον, καὶ ὁ βέλτιστος οὑτοσὶ Σά-

insidiis peti nequeat, cum valetudine praesertim in vita adeo longa.

45. Quid habes, Lycine, in quo votum hoc reprehendas? LYC. Nihil quidquam, Timolae: neque enim tutum fuerit adversari volucri viro, & supra decies mille alios robusto. Verum illud tamen ex te quaeram, Numquid alium vidisti in tot, quas supervolasti, gentibus, senem hominem adeo mente non constantem, qui veheretur parvo anulo, totos qui montes extremo movere digito posset, amabilem omnibus, idque calvus cum sit & simo naso? Verum hoc quoque mihi dicas. Quid tandem est, quod non unus anulus haec tibi potest omnia? Sed tot indutus ambulabis, oneratae sinistrae unoquoque digito; quin excedit numerus, ut dextram subvenire oporteat. Quamquam tamen unus deest maxime necessarius, quo induto ineptire, detersa illa multa coryza, desinas. An hoc idem praestabit potus meracior hellebori?

46. TIM. Sed omnino, Lycine, ipse quoque jam tandem aliquando optabis aliquid, ut videamus quam tu irreprehensibilia, & crimine omni vacantia, petiturus sis, calumniator reliquorum. LYC. Quin nihil voto mihi opus est. Venimus enim jam ad portam geminam: & optimus hic Sa-

a Συνεπιλαβεῖν] Συνεπιβαλεῖν O. b Προσδεῖ] Πρὸς Διὸς O. c Ὃς] Οὓς male *Fl.* d Ἢ τοῦτο μὲν καὶ ὁ ἑλλ.] Ἢ μὴν ϵ ἑλ. O. e Εὔξῃ τί] Ἔξῃ *J.* sola. Εὔξῃ τι O. solo accentu mutato, scribit *Solan.*

39. Παρακεκινηκότα τὴν γνώμην] Οἷον μωραίνοντα. *V.* δακτυλιοφορεῖσι. *V.* (δακτύλιον φορεῖσι C. D. M.)

45. Τὴν ἀριστερὰν περφορισμένος] Ἐπὶ * καὶ τὴν ἀριστερᾶς

* Καὶ] Non aderat in Edd. Addidit *M. du S.*

38. Γέροντα] Non ergo a juniore Luciano hoc scriptum est; aequales enim esse, qui colloquuntur, omnia suadent. *M. du S.*

46. Κατὰ δάκτυλον ἕνα] Suspecta videntur. *F. G.*

49. Ὃς περθέμενόν σε παύσει μωραίνοντα] Nescio quid velit Benedictus *qui obductus te a stultitia cohibeat.* Interim probo Micyllum, *qui te indutum a stultitia cohibeat.* *J. G.*

51. Κόρυζαν ἀποξύσας] Vid. ad *Indoct.* c. 21. & de ἀποξύσας notata Cl. *Hemsterh.* in Edit. minore Dial. Lucian. p. 26. quae in majore non repetiit, quia augere, mutare, alio transponere in animo habuerat, ut mihi nuper indicavit. Ideoque ego manum abstineo. *J. F. R.*

56. Ἀνεπίληπτα] Hoc Luciani, item ex ejusd. *Pseudom.* & *Revivi.* & ex *Xenoph.* atque Simpl. in *Epict.* idem

Samippus, dum circa Babylonem depugnat, & tu, Timolae, dum pranſus in Syria, in Italia coenas, his etiam quae mihi aſſignata erant ſtadiis, quod gaudeo, abuſi eſtis. Alioqui nolim ego poſt brevem fructum irritarum inaniumque divitiarum moleſte ferre paullo poſt, cum miſera puls devoranda eſt: quale quid vobis paullo poſt eveniet, cum illa vobis felicitas & multae divitiae avolaverint, vos autem a theſauris illis diadematisque delapſi, & tanquam e ſuaviſſimo ſomnio excitati, diſſimilia omnia domi inveneritis, ut illi qui reges egerant Tragoedi, egreſſi de theatro plerumque eſuriunt, idque cum Agamemnones paullo ante aut Creontes fuerint. Delebitis ergo, ut credibile eſt, & diſplicebunt vobis domeſtica, tibi praeſertim, Timolae, cum idem tibi quod Icaro eventurum ſit, ut ſolutis alis de caelo delapſus humi incedas, perditis illis omnibus, qui de digitis defluxerint anulis. Mihi vero hoc etiam pro theſauris omnibus, ipſaque Babylone, ſatis eſt, quod ſuaviter ridere poſſum, quae vos petiiſtis, cum ſint talia! eaque *homines*, qui Philoſophiam laudatis.

ὁμιππ@, ἀμφὶ Βαβυλῶνα μονομαχῶν, ϗ σὺ, ὦ Τιμόλαε, ἀριστῶν μὲ ἐν Συρίᾳ, δυπνῶν δὲ ἐν Ἰταλίᾳ, ϗ τοῖς ἐμοὶ ἐπιβάλλουσι ϗ σταδίοις καλεχρήσασθε, καλῶς ποιοῦντες· ἄλλως τε οὐκ ἂν δεξαίμην πλουτήσας ἐπ' [f] ὀλίγον, ὑπηνέμιόν τινα πλοῦτον, ἀναβῆναι μετ' ὀλίγον ψιλὴν τ μάζαν ἐσθίων, οἷα ὑμεῖς πείσεσθε μετ' ὀλίγον, ἐπειδὰν ἡ εὐδαιμονία μὲ ὑμῖν, ϗ ὁ πολὺς πλοῦτ@ οἴχηται ἀποπτάμεν@· αὐτοὶ δὲ ϗαλαβάντες ἀπὸ τ θησαυρῶν τε ϗ ἀμαθημάτων, ὥσπερ ἐξ ἡδίστου ὀνείρατ@ ἀνεγρόμενοι, ἀνόμοια τὰ ὄπι᾽ σ οἰκίας εὑρίσκητε· ὥσπερ οἱ τὺς βασιλεῖς ὑποκρινόμενοι τραγῳδοὶ, ἐξελθόντες ἀπὸ τοῦ θεάτρου, λιμώττοντες οἱ πολλοὶ, ϗ ταῦτα πρὸ ὀλίγου Ἀγαμέμνονες ὄντες ἢ Κρέοντες. λυπήσεσθε οὖν, ὡς τὸ εἰκὸς, ϗ δυσάρεστοι ἔσεσθε τὰ ὄπι᾽ σ οἰκίας, ϗ μάλιστα σὺ, ὦ Τιμόλαε, ὁπόταν δέῃ σε τὸ αὐτὸ παθεῖν τῷ Ἰκάρῳ σ πτερώσεως ἁλυθείσης, καλαπεσόντα ἐκ τοῦ ἀρανοῦ χαμαὶ βαδίζειν, ἀπολέσαντα τὺς δακτυλίους ἐκείνους ἅπαντας ἀπορρύεντας τ δακτύλων. ἐμοὶ δὲ ϗ τοῦτο ἱκανὸν, ἀντὶ πάντων θησαυρῶν, ϗ Βαβυλῶν@ αὐτῆς, τὸ γελάσαι μάλα ἡδέως ἐφ' οἷς ὑμεῖς ε ἠτήσασθε, τοιοῦτοις ὄσι, ϗ ταῦτα φιλοσοφίαν ἐπαινοῦντες.

f Ὀλίγου] Hoc & ſequentia, ad alterum usque ὀλίγου, omiſſa in O. *g* Ἠτήσασθε] Ἠτήσασθε male O.

idem adjectiv. adfert *Elſn.* quo probet id in I. ad *Timoth.* 2. 15. ſignificare cum *Heſych.* ἄμεμπτον, ἀκατάγνωστον, *quod reprehenſione caret.* Sed quis de eo dubitat? *J. F. R.*

63. Καὶ σταδίοις] An δίκαια σταδ. Bene monuit Cl. *J. J. Weſſenius.*

65. Ὑπνέμιον] Metaph. ab ovis ſubventaneis. *F G.*

69. Οἴχηται] *Hom.* Il. B. 71. *M. du S.*

ΕΤΑΙΡΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ. DIALOGI MERETRICII.

I.

ΓΛΥΚΕΡΑ ΚΑΙ ΘΑΙΣ. GLYCERA ET THAIS.

ΓΛΥΚ. GLYC.

Τὸν τραλιώτην, Θαΐ, τὸν Ἀχαρνᾶνα, ὃς πάλαι μὲν [a] Ἀβρότονον εἶχε, μετὰ ταῦτα δὲ ἠράσθη ἐμοῦ, τὸν εὐπάρυφον λέγω, τὸν ἐν τῇ χλαμύδι, οἶσθα αὐτόν, ἢ ἐπιλέλησαι τὸν [b] ἄνθρωπον; ΘΑΙΣ. Οὐκ; ἀλλὰ [c] οἶδα, ὦ Γλυκέριον, καὶ [d] συνέπιε μεθ' [e] ἡμῶν πέρυσιν ἐν τοῖς Ἀλῴοις. τί δὲ τοῦτο; ἐφίκεις γάρ τι περὶ αὐτοῦ διηγεῖσθαι. ΓΛΥΚ. Γοργόνα αὐτὸν ἡ πανπόνηρος, φίλη δοκοῦσα εἶναι, ἀπέσπασεν ἀπ' ἐμοῦ ὑπαγαγοῦσα. ΘΑΙΣ. Καὶ νῦν σοι μὲν ἐκεῖνος οὐ πρόσεστι, Γοργόναν δὲ ἑταίραν πεποίηται; ΓΛΥΚ. Ναί, ὦ Θαΐ, καὶ τὸ πρᾶγμα οὐ μέτριός μοι ἤλγησε. ΘΑΙΣ. Πονηρὸν μέν, ὦ Γλυκέριον, οὐκ ἀδόκητον δὲ, ἀλλὰ εἰωθὸς γίγνεσθαι ὑφ' [f] ἡμῶν τῶν ἑταιρῶν. ἠκεῖν χρὴ οὕτε ἀνιᾶσθαι ἄγαν, οὔτε μέμφεσθαι τῇ Γοργόνῃ. οἶδα γὰρ σὲ Ἀβρότονον ἐπ' αὐτῷ πρότερον ἐμέμφου, καίτοι φίλαι ἦτε. ἀτὰρ ἐκεῖνο θαυμάζω, τί ποτὲ ἐπήνεσεν αὐτῆς ὁ τραλιώτης οὗτος, ἐκτὸς εἰ μὴ πανταπάσι τυφλός ἐστιν, ὃς οὐχ ἑωράκει, τὰς μὲν τρίχας αὐτοῦ ψειρίας ἔχουσαν, καὶ ἐπιπολὺ τοῦ μετώπου ἀπηγμένας· τὰ χείλη

MIlitemne istum, Thais, Acarnanem, qui Abrotonum quondam habuit, postea autem me amavit, purpuratum illum dico, cum chlamyde, illum ergo nosti, an hominis oblita es? THAIS. Quin novi, Glycerium, & potavit nobiscum superiore anno, sacris arealibus. Quorsum autem hoc? Videris enim aliquid de illo narratura. GLYC. Gorgona illum scelestissima, quae amica tum videbatur esse, dolo subductum a me abstraxit. THAIS. Nunc igitur tecum non est, sed amicam sibi adscivit Gorgonam? GLYC. Ita sane, Thais, nec mediocriter illa me res movit. THAIS. Malum istuc quidem, Glycerium, at nihil praeter opinionem: sed quod fieri a nobis meretricibus soleat. Quare nec aegre nimis ferre par est, nec accusanda Gorgona; quippe nec te Abrotonum illius caussa accusavit olim; quamvis essetis amicae. Verum illud miror, quod probaverit in illa hic miles, nisi plane caecus est: qui non viderit capillos illam raros habere, & multum a fronte abductos. Labia au-

a Ἀβρότονον] Ἀβροτόνων marg. *A*1. b Ἄνθρωπον] Ἀῶν *f.* per compend. c Οἶδα] Εἶδα *f.* d Συνέπιε] Συνέπινε *Fl.* e Ἡμῶν] Recte *P.* Ἰμῶν *Fl. Fr. H. f. Ald. B*1. *S.* f Ἡμῶν] Bene sic *P.* ceteraeque. Ἰμῶν male *f.* cum *V*2.

ΓΛΥΚ.] Nomen personae loquentis initio horum Dialogorum in plerisque Impressis omissum sedulo addendum duximus. *M. du S.*

4 Ἐπιλέλησαι] *Th. Mag.* v. ἐπιλ. *M. du S.*

7. Ἐν τοῖς Ἀλῴοις] Ἀλῶα Festum Athenienſium agricolarum dictum quod in areis hac die convivium personabat, ἐφτι Ἀθήνησι μυστήριον ἐφείχετο Δήμητρος. Tangit (*Dial. Mer.* VII. f.) Cætera hujus Dialogi diligenter expoſui ad *Petron.* *J. B.*

Ibid. Ἀλῴοις] Vide Scholia ad *Dial.* VII. Fecerat Euripides fabulam cui Ἀλωάδες titulus. *Grot.* Flor. 54. *M. du S.*

Ἐν τοῖς Ἀλῴοις] De hoc festo mysteria Cereris, Proserpinae & Bacchi complectente, vid. Scholiast. ad *Dial.*

autem livida *ei sunt* atque cadaverosa, cervix tenuis eminentibus in ea venis, & nasus longus. Unum modo *habet*, *quod* procera est, & recta, & illecebrosum quiddam ridet. GLYC. Nempe putas, Thais, forma captum Acarnanem? Non nosti veneficam esse Chrysarium illius matrem? Thessalas quasdam incantationes quae sciat, ac deducat Lunam? Ajunt vero, illam etiam volare noctu. Ista in furorem vertit hominem, temperatis quae biberet venenis. At nunc ipsam sibi habent vindemiam. THAIS. Nempe tu, Glycerium, ipsa quoque alium vindemiabis. Hunc quidem valere jube.

λη δὲ τελιδνὰ, καὶ νεκρικὰ, καὶ τράχηλος λεπτὸς, καὶ ὀπίσημοι ἐν αὐτῷ αἱ φλέβες, καὶ ῥὶς μακρά· ἓν μόνον εὐμήχης ἐστὶ, καὶ ὀρθὴ, καὶ μειδιᾷ πάνυ ἐπαγωγόν. ΓΛΥΚ. Οἴει γὼ, ὦ Θαΐ, τῷ καλλὶ ἁρπαῖ τὴν Ἀκαρνᾶνα; οὐκ οἶσθα, ὡς φαρμακὶς ἡ Χρυσάριον ἡ μήτης αὐτῆς, Θεσσαλάς τινας ᾠδὰς ὀπιστάμενη, καὶ τὴν σελήνην κατάγουσα; φασὶ δὲ αὐτὴν καὶ πέτεσθαι τὴν νυκτός· ἐκείνη ἐξέμηνε τὸν ἄνθρωπον, ποτεῖν τοῖς φαρμάκων ἐγχέασα, καὶ νῦν τρυγῶσιν αὐτόν. ΘΑΙΣ. Καὶ σὺ, ὦ Γλυκέριον, ἄλλον τρυγήσεις, τοῦτον δὲ χαίρειν ἔα.

II.

MYRTIUM, PAMPHILUS, ET DORIS.

ΜΥΡΤΙΟΝ, ΠΑΜΦΙΛΟΣ, ΚΑΙ ΔΩΡΙΣ.

M Y R T.

DUcis, Pamphile, Philonis naucleri filiam: & jam duxisse te ajunt: repetitum autem toties jusjurandum, & lacrumae, momento temporis abierunt omnia, & Myrtii nunc oblitus es, idque eo tempore, cum octavum jam mensem fero uterum. Hoc nempe solum amoris tui pretium habeo, quod tantum mihi ventrem conciliasti, & paullo post alendus erit infans, negotium meretrici molestissimum. Neque enim quod natum erit exponam, in primis

ΜΥΡΤ.

ΓΑμεῖς, ὦ Πάμφιλε, τὴν Φίλωνος τοῦ ναυκλήρου θυγατέρα, καὶ ἤδη σε γεγαμηκέναι [h] φασίν. οἱ [i] τοσοῦτοι δὲ ὅρκοι, οὓς ὤμοσας, καὶ τὰ δάκρυα ἐν ἀκαρεῖ πάντα οἴχεται, καὶ ἐπιλέλησαι Μυρτίου νῦν, καὶ ταῦτα, ὦ Πάμφιλε, ὁπότε κύω μῆνα ὄγδοον ἤδη. τοῦτο γοῦν καὶ μόνον ἐπριάμην τοῦ σοῦ ἔρωτος, ὅτι μοι τηλικαύτῃ πεποίηκας τὴν γαστέρα, καὶ μὴ μικρὸν παιδοτροφεῖν δέησε, πρᾶγμα ἑταίρᾳ βαρύταλον. ἐγὼ γὰρ ἐκθήσω τὸ τεχθὲν, καὶ μάλιστα εἰ ἄρρεν

[g] Ἁρπᾷ] Ἁρπάζ Fl. [h] Φασὶν] Φασὶν ἐγγύην Fl. [i] Τοσοῦτοι] Τοσοῦτι male J.

Dial. Mer. VII. Et *Alciphr.* II. ep. 3. p. 224. — ἐν ἅλῳ μετοῦσιν ἀπὸ τὰ Ἅλῶα τῆς Θεοῦ. Ubi in textu ac nota *Bergleri* laevigatur ἀλῶα, in exemplis autem ab eodem adlatis adspiratur, non addita ibi varietatis caussa. Verum quum etymon a Scholiaste traditum, quod homines tunc in areis, περὶ τὰς ἅλως commorarentur, adspirationem requirat, & ap. Nostrum *Dial. Mer.* VII. aliosque sic inveniam, eam servavi, etsi ex Luciani editt. prioribus non perspicias quo spiritu id scripserint, quia ab A quadrato vocem inchoantes nullum spiritum addunt. Sed ecce ad *Alciphr.* I. ep. 33. Cl. *Bergler.* ἀλῶα ἀπ' ἄν. haec bene jam monuit; dicens: „ Festum Cereale. ἀπὸ τῆς ἅλω, *ab area horrei.* „ Tunc ubi venerabantur Cererem Ἀλωάδα. de qua „ *Theocr.* in Thalysiis, quae sunt itidem *Haloa*, v. „ 155. Βωμῷ παρ' Δάματρος Ἀλωάδος. Meminit „ noster (*Alciphr.*) aliquoties hujus festi. Sed semper „ spiritu leni scriptum. ut saepe & alibi. *J. F. R.*

35. Καὶ νῦν τρυγῶσιν αὐτόν] Sic *Aristoph.* in fine *Pacis.* Τρυγήσαμεν αὐτὴν, τρυγήσαμεν αὐτήν. *L. Bos.*

Ibid. Τρυγῶσιν αὐτόν] Gallice *plumer.* *M. du S.*

41. Ἐν ἀκαρεῖ πάντα οἴχεται] Proverb. *J. F.*

62. Οὐ-

ρεν γένοιτο, ἀλλὰ Πάμφιλον ὀνομάσασα, ἐγὼ μὲ ἔξω τοῦ μύθιον τῦ ἔρωτος· σοὶ δὲ ὀνειδιεῖ ποτε προσελθὼν ἐκεῖνος, ὡς ἄπιστος γεγένησαι περὶ τ' ἀθλίαν αὐτῦ μητέρα. γαμεῖς δ' ὁ καλὴν παρθένον. εἶδον γὰρ αὐτὴν ἔναγχος ἐν τοῖς Θεσμοφορίοις μετ' τ μητρὸς, οὐδέπω εἰδυῖα ὅτι δι' αὐτὴν οὐκ ἔτι ὄψομαι Πάμφιλον. καὶ σὺ δ' ἢν πρότερον ἴδῃ αὐτὴν, καὶ τὸ πρόσωπον, καὶ τὼ ὀφθαλμὼ ἴδε, μή σε ἀπάτω, εἰ πάνυ γλαυκὼς ἔχει αὐτὼς, μηδὲ ὅτι λοξοί εἰσι, καὶ εἰς ἀλλήλως ὁρῶσι· μᾶλλον δὲ τ Φίλωνα ἑώρακας τ πατέρα τ νύμφης, τὸ πρόσωπον αὐτῦ οἶδα, ὥστε οὐδὲν ἔτι δέησθ τ θυγατέρα ἰδεῖν. ΠΑΜΦ. Ἔτι σε ληρήσης, ὦ Μύρτιον, ἀκούσομαι, παρθένως καὶ γάμως ναυκληρικὰς διεξιούσης. ἐγὼ δὲ [a] ἢ σιμήν τινα ἢ καλὴν νύμφην οἶδα; ἢ ὅτι Φίλων ὁ Ἀλωπεκῆθεν (οἶμαι γὰρ ἐκεῖνον λέγειν σε) θυγατέρα ὅλως εἶχεν ὡραίαν ἤδη γάμου, ἀλλ' οὐδὲ φίλος ἐστὶν ὅτῳ τῷ πατρί. μέμνημαι γὰρ ὡς πρώην ἐδικάσατο περὶ συμβολαίου ναυτικῦ. τάλαντον γάρ, οἶμαι, ὀφείλων τῷ πατρὶ, οὐκ ἤθελεν ἐκτίνειν· ὁ δὲ τοὺς ναυτοδίκας ἀπήγαγεν αὐτὸν, καὶ μόλις ἐξέτισεν αὐτὸ, οὐδ' ὅλον, ὡς ὁ πατὴρ ἔφασκεν. εἰ δὲ καὶ γαμεῖν [b] ἐδέδοκτό μοι, τ τῦ Δημέου θυγατέρα τ [c] τῦ πέρυσιν ἐκπολιορκότος ἀφεὶς, καὶ ταῦτα πρὸς μητρὸς ἀνεψιὰν οὖσαν, τ Φίλωνος ἐγάμουν ἄν; σὺ δὲ πόθεν ταῦτα ἤκουσας; ἢ συντέθηκας αὐτὴ, ὦ Μύρτιον, καινάς τινας ζηλοτυπίας σκιαμαχοῦσα; ΜΥΡΤ. Οὐκοῦν [d] οὐ γαμεῖς, ὦ Πάμφιλε; ΠΑΜΦ. Μέμηνας, ὦ Μύρτιον, ἢ κραιπαλᾷς. καίτοι χθὲς οὐ πάνυ ἐμεθύσθημεν. ΜΥΡΤ. Ἡ Δωρὶς αὕτη ἐλύ-

si virile secus erit: sed Pamphilum nomina-
bo, habitura illum amoris mei solatium:
tibi vero aliquando ad te accedens objiciet,
quam perfidus in miseram ipsius matrem
fueris. Duces autem non pulchram tu
quidem virginem. Vidi enim illam nuper
Thesmophoriis cum matre, cum nondum
scirem, illius me opera non amplius visuram
Pamphilum. Igitur tu quoque prius illam
contemplare, & faciem, & oculos adspice;
nec aegre ferto, si plane caesios habet, ne-
que quod strabi sunt, & se invicem respi-
ciunt. Quin Philonem vidisti, patrem
sponsae: faciem illius nosti: itaque nihil
opus erit videre filiam. PAMPH. Adhuc
te delirantem, mea Myrtium, audiam,
virgines mihi & nauclericas nuptias narran-
tem? Ego vero simamne an pulchram spon-
sam novi? aut Philoni Alopecia, illum
enim puto te dicere, filiam esse maturam
nuptiis scio? Sed neque amicus est patri.
Memini enim nuper illum de nautico negotio litem cum ipso habere. Cum enim talentum, credo, deberet patri, solvere noluit. At ille ad eos, qui nautis jus dicunt, traxit hominem, & aegre solvit; ac ne sic quidem totum, ut pater dicebat. Si vero uxorem ducere mihi decretum esset, relicta nempe Demeae filia, ejus, qui superiore anno duxit exercitum, eaque consobrina mea, Philonis *puellam* ducerem? Tu vero unde ista audisti; an ipsa tibi, Myrtium, finxisti novas, quibus cum zelotypia tua deinde pugnet, larvas? MYRT. Igitur uxorem non ducis, Pamphile? PAMPH. Furis, Myrtium, an ebria es? Certe heri non plane fuimus ebrii. MYR. Doris me ista

a Ἢ] Omittit *F.* addit *H. P. Fl.* b Ἐδέδοκτο] Ἐδόκει marg. *AnW.* c Τῦ] Artic. caret *Fl.* d Οὐ] Abest a *Fl.* Adest in aliis.

67. Ὁ Ἀλωπεκῆθεν] Δῆμος τ Ἀντιοχίδος φυλῆς. δῆμος Ἀζηνὸς ἡ Ἀλωπεκή. *V.*

62. Οὐκοῦν — δῆτα] Conf. de hac structura *Rhet. Praec.* c. 18. f. & *Navig.* c. 44.

F. F. R.
70. Πε-

iſta in dolorem conjecit. Miſſa enim, ut lanas mihi emeret ad ventrem, & votum pro me Lucinae nuncuparet, Lesbiam ait ſibi obviam factam . . . Quin tute huic, Doris, quae audiiſti dicito, niſi ea confinxiſti. DOR. At ego diſperear, hera, ſi quid mentita ſum. Cum enim prope Prytaneum eſſem, obviam mihi fuit Lesbia, quae ſubridens dicebat, *Amator veſter Pamphilus Philonis ducit filiam.* Si vero non crederem, jubebat me veſtrum in angiportum inſpicere, ac videre ſertis exornata omnia, & tibicinas, ac tumultum, & Hymenaeum canentes aliquos. PAMPH. Quid ergo? Num inſpexiſti, Doris? DOR. Omnino, & vidi omnia, ut praedixerat. PAMPH. Diſco, quid erraveritis. Non omnia apud te, Dori, mentita eſt Lesbia: & tu vera narraſti Myrtio. Verum turbatae fruſtra eſtis. Neque enim apud nos nuptiae. Verum jam recordor quod heri e matre audivi, cum a vobis domum rediſſem. Dicebat enim, *Tuus, Pamphile, aequalis, Charmidas, vicini noſtri Ariſtaeneti filius, uxorem jam ducit, & frugi eſt. Tu vero quam diu es cum meretrice?* Haec aure parum attenta cum ex illa audiſſem, obdormivi: deinde mane domo egreſſus ſum: itaque nihil eorum vidi, quae Doris deinde vidit. Si vero fidem mihi non habes, rurſus abi, Dori, & accurate inſpice, non angiportum, ſed januam, utra coronata ſit. Invenies enim *eſſe* vicinorum. MYRT. Servaſti me, Pamphile. Suſpenderem enim me, ſi quid tale fieret. PAMPH. Sed nihil factum eſt. Neque ita ego inſaniam, ut obliviſcar Myrtii, idque ferentis ex me uterum.

85 πησέ με. πεμφθεῖσα γὰρ ὡς ἔρια ὠνήσαιτό μοι ὅπως τὴν γαστέρα, καὶ εὐξαίλο τῇ λοχείᾳ ὡς ὑπὲς ἐμοῦ, Λεσβίαν ἔφη ἐντυχοῦσαν αὐτῇ. . . . μᾶλλον δὲ σὺ αὐτῷ, ὦ Δωρὶ, λέγε, ἄφρ ἀκήκοας, εἴ γε μὴ ἐπλάσω αὐτά.

90 ΔΩΡ. Ἀλλ' ὅπτριβείην, ὦ δέσποινα, εἴ τι ἐψευσάμην· ἐπεὶ γὰρ κατὰ τὸ Πρυτανεῖον ἐγενόμην, ἐνέτυχέ μοι ἡ Λεσβία μειδιῶσα, καὶ φησιν, ὁ ἑταῖρὸς ὑμῶν ὁ Πάμφιλος γαμεῖ τὴν Φίλωνος θυγατέρα· εἰ δὲ ἀπι-

95 στοίην, ἠξίου με παρακύψασαν εἰς τὸ γεωπὸν ὑμῶν ἰδεῖν πάντα καλλεστεμμένα, καὶ αὐλητρίδας, καὶ θόρυβον, καὶ Ὑμέναιον ᾄδοντάς τινας. ΠΑΜΦ. Τί οὖν; παρέκυψας, ὦ Δωρί; ΔΩΡ. Καὶ μάλα, καὶ εἶδον ἅπαν-

1 τα, ὡς ἔφη. ΠΑΜΦ. Μανθάνω τὴν ἀπάτην. ὅτε πάντα ἡ Λεσβία, Δωρὶ, πρὸς σὲ ἐψεύσαλο, καὶ σὺ ταληθῆ ἀπήγγελκας Μυρτίῳ· πλὴν μάτην γε ἐταράχθησε· ὅτε

5 γὰρ παρ' ἡμῖν οἱ γάμοι· ἀλλὰ νῦν ἀνεμνήσθην ἀκούσας τὴν μητρὸς, ὁπότε χθὲς ἀνέστρεφα παρ' ὑμῶν· ἔφη γὰρ, ὦ Πάμφιλε, ὁ μὰ ἡλικιώτης σοι Χαρμίδης, [f]ὁ τῶν γείτονος Ἀριστοινέτου υἱὸς, γαμεῖ ἤδη, καὶ σω-

10 φρονεῖ, σὺ δὲ μέχρι τίνος ἑταίρᾳ σύνει; τοιαῦτα παρακύψαν αὐτῆς, ἐς ὕπνον κατηνέχθην· εἶτα ἑωθεν προῆλθον ἀπὸ τῆς οἰκίας, ὥστε οὐδὲν εἶδον ὧν ἡ Δωρὶς ὕστερον εἶδεν· εἰ δὲ ἀπιστεῖς, αὖθις ἀπελθοῦσα, ὦ Δωρὶ, ἀκρι-

15 βῶς [g]ἰδὲ, μὴ τὸ γεωπὸν, ἀλλὰ τὴν θύραν, ποτέρα ὅτιν ἡ καλλεστεμμένη· εὑρήσεις γὰρ τὴν τῶν γειτόνων. ΜΥΡΤ. Ἀπέσωσας, ὦ Πάμφιλε· ἀπηγξάμην γὰρ ἂν, εἴ τι τοιοῦτο ἐγένετο. ΠΑΜΦ. Ἀλλ' οὐκ ἂν ἐγένετο, μηδ'

20 οὕτω μανείην, ὡς ἐκλαθέσθαι Μυρτίου· καὶ ταῦτα ἤδη μοι κυούσης παιδίον.

e Ἐπεὶ] Ἐπὶ male *J.* sola. *f* Ὁ] Omittit *Fl.* *g* Ἰδὲ] Εἶδε marg. *Ai.*

70. Περὶ συμβολαίᾳ ναυλικοῦ] Leg. Ulp. ad *Demoſth.* περὶ Ἀλοπόσ. *J.B.*

79. Σωστθμας] Malim σωσίθμας, aut σωστίθεις. *J.F.R.*

86. Τῇ λοχίᾳ] Ἀρτέμιδι, quae praeſidet λοχιαις ἢ γενέσεσι. *J.B.*

III.

ΜΗΤΗΡ ΚΑΙ ΦΙΛΙΝΝΑ.

ΜΗΤ.

Ἐμάνης, ὦ Φίλιννα, ἢ τί ἔπαθες ἐν τῷ ξυμποσίῳ χθές; ἦκε γὰρ πρωΐ ἐμὲ Διφίλα ἔωθε δακρύων, καὶ διηγήσατό μοι ἃ ἔπαθεν ὑπὸ σοῦ. μεμεθύσθαι γάρ σε, καὶ ἐς τὸ μέσον ἀναπᾶσαν, ὀρχήσασθαι αὐτῇ παρακωλύοντα, καὶ μὴ ταῦτα ποιῆσαι Λαμπρίαν τὴν ἑταίρον αὐτῆς, καὶ ἐπεὶ ἐχαλέπηνέ σοι, καταλιποῦσαν αὐτὸν, ἀπελθεῖν πρὸς τὴν Λαμπρίαν, καὶ περιβαλεῖν ἐκεῖνον, ἑαυτὸν δὲ ἀποπνίγεσθαι, τούτων γιγνομένων. ἀλλ' οὐδὲ τὴν νυκτὸς, οἶμαι, συνεκάθευδες. καταλιποῦσα δὲ δακρύουσα, μόνη ὀπὶ τοῦ πλησίον σκίμποδος κατέκεισο ᾄδουσα, καὶ λυποῦσα ἐκεῖνον. ΦΙΛ. Τὰ γὰρ αὐτῆς σοι, ὦ μῆτερ, οὐ διηγήσατο. οὐ γὰρ ἂν [a] συνηγόρευες αὐτῷ ὑβριστῇ γε ὄντι, ὃς ἐμοῦ γε [b] ἀφέμενος ἐκοινολογεῖτο Θαΐδι τῇ Λαμπρίου ἑταίρᾳ, μηδέπω ἐκείνου παρόντος· ἐπεὶ δὲ χαλεπαίνουσαν εἶδέ με, καὶ διένευσα αὐτῷ οἷα ποιεῖ, τοῦ ὠτὸς ἄκρου ἐφαψάμενος, ἀνακλάσας τὴν αὐχένα τῆς Θαΐδος ἐφίλησεν οὕτω προσφυῶς, [c] ὥστε μόλις ἐπέσπασε τὰ χείλη, εἶτ' ἐγὼ μὲν ἐδάκρυον, ὁ δὲ ἐγέλα, καὶ πρὸς τὴν Θαΐδα πολλὰ πρὸς τὸ οὖς ἔλεγε, κατ' ἐμοῦ δηλαδή, καὶ ἡ Θαὶς ἐμειδία, βλέπουσα πρὸς ἐμέ· ὡς δὲ [d] προσιόντα ἤσθον-

MATER ET PHILINNA.

MAT.

FUrebas ne, Philinna, aut quid tibi erat heri in convivio? Venit enim ad me Diphilus mane plorans, & quae perpessus a te esset, narravit. Ebriam te fuisse, progressamque in medium, se licet prohibente, saltasse: ac deinde osculum dedisse sodali ipsius Lampriae: cumque graviter id ferret, se relicto, abiisse ad Lamprian eumque amplexatam esse: se vero hisce factis enecari. Verum neque noctu, puto, cum ipso cubuisti, sed plorantem relinquens sola jacuisti in proximo lectulo, canens, molestia illum afficiens. PHIL. Nimirum quae ipse fecerit, mater, non enarravit. Neque enim caussam illius, contumelioſi hominis, ageres: qui me relicta sermones miscere cum Thaide, amica Lampriae, cum ille nondum adesset. Cum vero aegre me ferre videret, nutu, quid ageret? significantem: extrema Thaidis aure prehensa, reflexaque cervice, ita arcte illam osculatus est, vix ut labia retraheret. Tum plorare ego; at iste ridere, & multa in aurem dicere Thaidi, contra me scilicet. Ac subridebat Thais ad me respiciens. Cum vero adve-

nien-

a Συνηγόρευες] Sic P. &c. Συνηγόρεις alios habere ajunt *Coll.* b Ἀφίμενος] Ἀφιμένου marg. *Ar.* c Ὥστε] Ὡς τε *J.* d Προσιόντα] Recepi ex *Pell.* Προϊόντα Edd.

29. Καταλιποῦσαν αὐτὸν ἐπιλαθοῦ ἐς τὴν Λαμπρίαν καὶ περιβαλοῦ ἐκεῖνον. αὐτὸν δὲ ἀποπνίγεσθαι † τούτων γινομένων. ἀλλ' οὐδὲ τὴν νυκτὸς, οἶμαι, συνεκάθευδες (μετ' αὐτοῦ) καταλιποῦσα. *V.*

36. Συνηγόρευες] Γρ. συνηγόρεις. *G.*

37. Ἀφίμενος] Ἀποσᾶς. *G.*

Καταλιποῦσαν] Nihil de suo hic Scholiastes, nisi quod sensum restituisse videtur, & post συνεκάθευδες voculas duas interseruit, quas ideo uncinulis inclusi. *J. R. R.*

† Τούτων] Ita dedit *Solan.* pro edito τοῦτον γενόμενον.

42. Ἀναπλάσας] De potestate hujus verbi interdum non bene intellecta, vid. supra ad *Gymn.* c. 7.

Ad-

nientem ſentirent Lamprian, & ſatiati tandem eſſent oſculis mutuis: ego tamen apud ipſum accubui, ne quid deinde haberet obtentui. Surgens vero Thais ſaltabat prima, nudatis multum talis, quaſi pulchros ſola habeat; cumque deſiſſet, tacente Lampria, & nihil dicente, Diphilus laudare numeroſam ſaltationem & accommodatam choro, quamque bene ad citharam pes *congrueret*; quam pulcher talus, & ſexcenta alia, quaſi qui Soſandram laudaret Calamidis, non Thaida, quam tu quoque, qualis ſit, noſti, cum lavet nobiſcum. Thais vero qualia ſtatim in me jecit? *Si quam*, inquit, *non pudet crurum exilitatis, ſaltatum & ipſa ſurgat!* Quid dicerem, mater? Surrexi nimirum & ſaltavi. Quid enim facerem? ferrem, & confirmarem illius dictum, Thaida tyrannidem habere convivii paterer? MAT. Ambitioſius quidem iſtuc, filia: nec enim curare oportebat: ſed dic tamen quid poſtea factum ſit. PHIL. Alii laudabant. Solus Diphilus ſupinum ſe abjecerat lacunar reſpiciens, dum fatigata deſinerem. MAT. Illud autem verum erat, quod Lamprian oſculata es, &, tranſiens ad eum, amplexa? Quid taces? Haec jam venia indigna ſunt. PHIL. Viciſſim, quod illum morderet, volebam facere. MAT. Deinde neque cubuiſti cum illo, ſed illo plorante etiam ceciniſti? Nonne cogitas, filia, nos eſſe pauperes; neque, quantum ab illo acceperimus, meminiſti, aut quomodo hiemem ſuperiorem acturae fueramus, niſi hunc nobis Venus miſiſſet? PHIL. Quid

τὸ τ' Λαμπρίαν, ϗ ἐχορέσθησάν πῶλε φιλοῦντες ἀλλήλους, ἐγὼ μὲ ὅμως παρ' αὐτὸν
50c καλεκλίθην, ὡς μὴ ϗ τοῦτο προφασίζοίλο ὕστερον· ἡ Θαὶς δὲ ἀναστᾶσα, ἀρχήσαλο πρώτη ἐπογυμνοῦσα ὀπιπολὺ τὰ σφυρὰ, ὡς μόνη καλὰ ἔχουσα. ϗ ἐπειδὴ ἐπαύσαλο, ὁ Λαμπρίας μὲ ἐσίγα, ϗ εἶπεν ὐδέν· Δί-
55Φιλ. δὲ ὑφεπήνει τὸ εὔρυθμον, ϗ τὸ κεχορηγημθμόν, ϗ ὅτι εὖ πρὸς τ' κιθάραν ὁ πὸς, ϗ τὸ σφυρὸν, ὡς καλὸν, ϗ ἄλλα μυρία, καθάπ τ' Καλάμιδ Σωσάνδραν ἐπαινῶν, ἀλλ' ὐχὶ Θαίδα, ἣν ϗ σὺ οἶσθα
60συλλουομθμην ἡμῖν, οἷά 'ϭϭι. Θαὶς δὲ οἷα ϗ ἔσκωψεν εὐθὺς ἐς ἐμέ; εἰ γάρ τις, ἔφη, μὴ αἰσχύνε λεπτὰ ἔχουσα τὰ σκέλη, ὀρχήσεἶαι ϗ αὐτὴ [f] ἐξαναστᾶσα. τί ἂν λέγοιμι, ὦ μῆτερ; ἀνέστην γὰ, ϗ ὠρχησάμην,
65τί γὰ ἔδει ποιεῖν; ἀναχέλ, ϗ ἐπαληθεύειν τὸ σκῶμμα, ϗ τ' Θαίδα ἐᾶν τυραννεῖν τὸ συμπόσιον; ΜΗΤ. Φιλοτιμότερον μὲ, ὦ θύγατερ, ὐδὲ φροντίζειν γὰ ἐχρῆν· λέγε δ' ὅμως τὰ μὲ ταῦτα. ΦΙΛ. Οἱ μὲ ὖν ἄλ-
70λοι ἐπήνυν, ὁ Δίφιλ δὲ μόν ὕπλιον καλαβαλὼν ἑαυτὸν, ἐς τ' ὀροφὴν ἀνέβλεπεν, ἄχρι δὴ καμοῦσα ἐπαυσάμην. ΜΗΤ. Τὸ φιλῆσαι δὲ τ' Λαμπρίαν ἀληθὲς ἦν, ϗ τὸ μεταβᾶσαν περιπλέκεαὶ αὐτῷ; τί σιγᾷς;
75οὐκ ἔτι γὰ ταῦτα συγγνώμης ἄξια. ΦΙΛ. Ἀντιλυπεῖν ἐβυλόμην αὐτόν. ΜΗΤ. Εἶτα ὐδὲ συνεκάθευδες, ἀλλὰ ϗ ἤδες, ἐκείνυ δακρύοντ; οὐκ αἰδῆνη, ὦ θύγατερ, ὅτι πτωχαί ἐσμεν, ὐδὲ μέμνησαι ὅσα παρ'
80αὐτοῦ ἐλάβομεν, ἢ οἷον δὴ τ' πέρυσι χειμῶνα διηγάγομεν ἄν, εἰ μὴ τοῦτον ἡμῖν ἡ Ἀφροδίτη ἔπεμψε; ΦΙΛ. Τί ὖν ἀνέχωμαι

24

e Καλικλίδω] Sic *Fl. F.* &c. Καλικλιδῶ *P. H.* f Ἐξαναστᾶσα] Al. ἀναστᾶσα *Coll.*

63. Αὐτὴ ἀναστᾶσα] Γρ. ἐξαναστᾶσα. *G.*

65. Ἐπαληθεύειν] Ἀληθεύων πωῶν. *G.*

Adde hic *Alciphr.* I. Ep. 28. ἐπιφῶ τὸν δίφιλον ἀναπλάσας κῶμαι, ibique *Bergl.* p. 115. docentem erraſſe *Budaeum* & *Stephanum*, quia ἀναπλάσας ap. *Athenaeum* pro ἀναπλασθεὶς poni putarint. *J. F. K.*

66. Τυραννῶν τὸ συμπ.] *Ter.* Adelphor. : *Ain, quaeſo, Aeſchine, tu hic regnum obtines?* *Barth.*

ἀφ' τοῦτο, ὑβριζομένη ὑπ' αὐτοῦ; ΜΗΤ. Ὀργίζει μοι, μὴ ἀνθύβριζε δὲ· οὐκ οἶδα ὅτι ὑβριζόμενοι παύονται οἱ ἐρῶντες, καὶ ὅπως τιμωσιν ἑαυτοῖς; σὺ δὲ πάνυ χαλεπὴ ἀεὶ τῷ ἀνθρώπῳ γεγένησαι, καὶ ὅρα μὴ κατὰ τὴν παροιμίαν, Ἀπορρήξωμεν πάνυ τεινόσαι τὸ καλώδιον.

ergo, patiarne propter hoc me contumelioſe ab illo tractari? MAT. Iraſcere, ſed noli contra contumelioſa eſſe. An ignoras, qui amant, eos mox deſiſtere a contumelia, ac ſe ipſos reprehendere? Tu vero aſpera nimis ſemper in hominem fuiſti. Et vide, ne, quod eſt in proverbio, nimium contendendo funem rumpamus.

IV.

ΜΕΛΙΤΤΑ ΚΑΙ ΒΑΚΧΙΣ.

MELISSA ET BACCHIS.

ΜΕΛ.

Εἴ τινα οἶδα, Βακχί, γραῦν, οἵαι πολλαὶ Θεσσαλαὶ λέγονται ἐπᾴδουσαι, καὶ ἐρασμίους ποιοῦσαι, εἰ καὶ πάνυ μισουμένη γυνὴ τυγχάνοι (ἔστως ὄναιο) φιλαβοῦσα ἥκέ μοι. ἱμάτια γὰρ ὅλα, καὶ τὰ χρυσία ταυτὶ προείμην ἡδέως, εἰ μόνον ἴδοιμι ἐπ' ἐμὲ αὖθις ἀναστρέψαντα Χαρῖνον, μισήσαντα Σιμμίχην, ὡς νῦν ἐμέ. ΒΑΚΧ. Τί φής; Οὐκ ἔτι σύνεστιν, ἀλλὰ φίλη τῇ Σιμμίχῃ, ὦ Μέλιττα, οἴχεται Χαρῖνος, δι' ἣν τοσαύτας ὀργὰς τῶν γονέων ἐνέσχε, καὶ βουληθεὶς τὴν πλουσίαν ἐκείνην γῆμαι, πέντε προικὸς τάλαντα, ὡς ἔλεγον, ἐπιφερομένην; μέμνημαι γὰρ ταῦτά σου ἀκούσασα. ΜΕΛ. Ἅπαντα ἐκεῖνα οἴχεται, ὦ Βακχί, καὶ πέμπτην ταύτην ἡμέραν οὐδ' ἑώρακα, ὅλως αὐτὸν, ἀλλὰ πίνουσι φίλοι τῷ συνεφήβῳ Παμμένει αὐτός τε καὶ Σιμμίχη. ΒΑΚΧ. Δεινὰ, ὦ Μέλιττα, πέπονθας. ἀλλὰ τί καὶ ὑμᾶς διέστησεν; ἔοικε γὰρ οὐ μικρὸν τοῦτ' εἶναι. ΜΕΛ. Τὸ μὲν ὅλον οὐδὲ εἰπεῖν ἔχω. πρώην δὲ ἀνελθὼν ἐκ Πειραιῶς (καταληλύθει γὰρ, οἶμαι, χρέος τι ἀπαιτήσων πέμψαν-

MEL.

Si quam noſti, mea Bacchis, anum, quales eſſe in Theſſalia multae dicuntur, quae incantent & amabiles praeſtent, ſi qua etiam valde exoſa ſit mulier; illa aſſumta, ita beata ſis! ad me venito. Veſtes enim integras & hoc aurum lubens abjiciam, modo videam redeuntem ad me Charinum odio Simmichen, uti nunc me, habere. BACCH. Quid ais? Non amplius tecum eſt, ſed ad Simmichen, mea Meliſſa, tranſiit Charinus, propter quam tantas parentum iras ſuſtinuit, divitem illam recuſans ducere, quinque dotis talenta, uti dicebant, adferentem? Iſta enim ex te audire memini. MEL. Abierunt iſta, Bacchis, omnia: & quintus hic dies eſt, quod omnino illum non vidi: ſed apud ſodalem ipſius Pammenen bibunt ipſe pariter ac Simmiche. BACCH. Indigna perpeteris, Meliſſa. Sed quid vos disjunxit? videtur enim non parvum quiddam illud eſſe. MEL. Totum nec ipſa habeo dicere. Sed nuper reverſus ex Piraeeo (deſcenderat enim miſſu patris, debiti puto cujusdam exigendi

a Σύνεστιν] Σύνεστι male *Fl.*

88. Ἀπορρήξωμεν] Idem Proverbium apud *Ariſtenet.* Epiſt. 1. lib. 2. *J. B.*

19. Κεραμεικῷ] Duo Athenis fuiſſe Ceramica docet *Meurſius*; unum intra urbem, de quo hic ſermo, in quo proſtabant ſcorta; alterum extra urbem, ubi ſepeliri ſolebant, qui in bello occubuiſſent, *idem*, cum Academia de pop. Att. & alibi de Ceramico. *M. du S.*

49. Ἀλλ' εἴ τινα οἶδα — γραῦν] Non opinor iſta no-

di cauſſa) nec adſpexit me intrans, nec admiſit meo more accurrentem, ſed amplecti volentem repellens, *Abi*, inquit, *ad nauclerum Hermotimum, aut ſcripta in parietibus in Ceramico lege, ubi nomina veſtra ignominiae cauſſa in pila proſcripta ſunt. Quem tu mihi*, inquam, *Hermotimum, aut quam pilam narras?* At ille nihil reſpondens, nec coenatus, averſus jacuit. Quas tu me putas admoviſſe illi machinas? amplexa ſum illum, convertere ad me ſtudui, dorſum averſi oſculata ſum. Ille vero ne qualitercumque quidem emolliri ſe paſſus, *At ſi mihi*, inquit, *diutius moleſta fueris, jam ſtatim, media licet nocte, abeo.* BACCH. Tamen noſti Hermotimum. MEL. At miſerius me viventem, quam nunc habeo, videas, ſi quem ego nauclerum novi Hermotimum. Verum ille ſub galli cantum furgens mane abiit. Ego memineram illum dicere in pariete ſcriptum nomen in Ceramico. Miſi ergo viſuram Acidem. At illa nihil invenit aliud, praeterquam hoc ſolum ſcriptum ad dextram introeuntium verſus portam geminam, *Meliſſa amat Hermotimum*, & paullo inferius iterum, *Nauclerus Hermotimus amat Meliſſam.* BACCH. Male ſedulos iſtos adoleſcentulos! Intelligo enim. Aegre aliquis volens Charino facere, inſcripſit, qui zelotypia ipſum laborare ſciret. Atque ille ſtatim credidit. Sicubi vero illum videro, alloquar. Puer adhuc eſt atque imperitus. MEL. Ubi autem illum tu videas? qui ſe cum Simmiche incluſerit? Parentes vero illum apud me adhuc quaerunt. Sed utinam, Bacchis, anum aliquam inveniam, uti dixi. Illa enim ſua

τῷ παιδὸς) ὅτε με προσέβλεψεν ἐσελθὼν, ὅτε προσήκαλο ὡς ἔθος προσδραμεῖσαν, ἀποσεισάμενος δὲ ἤθελε πλακῆναι θέλουσαν, Ἄπιθι, φησὶ, πρὸς τὸν ναύκληρον Ἑρμότιμον, ἢ τὰ ὑπὲρ τῶν τοίχων γεγραμμένα ἐν τῷ Κεραμεικῷ ἀνάγνωθι, ὅπου καλεῖται ὑμῶν τὰ ὀνόματα. τίνα Ἑρμότιμον, τίνα, ἔφην, ἢ ποίαν πίλην λέγεις; ὁ δὲ οὐδὲν ἀποκρινάμενος, οὐδὲ δειπνήσας, ἐκάθευδεν ἀποστραφείς. πόσα οἴει ὑπὲρ τούτου μεμηχανῆσθαί με ἤδη ἐκάλλυναν, ἐπιστρέφουσαν, φιλοῦσαν ἀπεστραμμένῳ τὸ μετάφρενον; ὁ δ' οὐδ' ὁπωστιοῦν ὑπεμαλάχθη, ἀλλ' εἴ μοι, φησὶν, πλέον ὀχλήσεις, ἀπειμι ἤδη, εἰ καὶ μέσαι νύκτες εἰσίν. ΒΑΚ. Ὅμως ἤδεις τὸν Ἑρμότιμον. ΜΕΛ. Ἀλλὰ μᾶλλον ἰδοις, ὦ Βακχὶ, ἀθλιώτερον ἀφάνυσαν ἢ νῦν ἔχω, εἴ τινα ἐγὼ ναύκληρον Ἑρμότιμον οἶδα, πλὴν ἀλλ' ὁ μὲν ἔωθεν ἀπελήλυθει, τοῦ ἀλεκτρυόνος εὐθὺς ἅσαντος ἀνεγρόμενος· ἐγὼ δὲ ἐμεμνήμην ὅτι κατὰ τοίχου τινὸς ἔλεγε καλαγεγράφθαι τοὔνομα ἐν Κεραμεικῷ· ἔπεμψα οὖν Ἀκίδα κατασκεψομένην· ἣ δ' ἄλλο μὲν οὐδὲν εὗρε, τοῦτο δὲ μόνον ὑπεγεγραμμένον εἰσιόντων ὑπὲρ τὰ δεξιὰ πρὸς τῷ Διπύλῳ, Μέλιττα φιλεῖ Ἑρμότιμον, καὶ μικρὸν αὖθις κατωκάτω, Ὁ ναύκληρος Ἑρμότιμος φιλεῖ Μέλιτταν. ΒΑΚΧ. Ὦ τῶν πονηρῶν ἐργαστηρίων νεανίσκων. συνίημι γάρ. λυπῆσαί τις θέλων τὸν Χαρῖνον, ἐπέγραψε ζηλότυπον ὄντα εἰδώς· ὁ δὲ αὐτίκα ὑπέστευσεν. εἰ δέ που ἴδοιμι αὐτὸν, ἀπολέξομαι. Ἄπειρός ἐστι, καὶ παῖς ἔτι. ΜΕΛ. Πῶς δ' ἂν ἴδοις ἐκεῖνον ὃς ἐγκλεισάμενος ἑαυτὸν, σύνεστι τῇ Σιμμίχῃ; οἱ γονεῖς δὲ ἔτι παρ' ἐμοὶ ζητοῦσιν αὐτόν. ἀλλ' εἴ τινα εὕροιμι, ὦ Βακχὶ, γραῦν, ὡς ἔφην, ἀποσώ-

b Τούτου] Τούτῳ Fl.

notare aut bene verti ab utroque interprete *Sed ſi quam anum invenire poſſem*, aut ut alter, *habere*, quod nullius ponderis eſt in hac oratione; verum *ſed utinam invenirem vetulam!* quo ſenſu frequenter ea particula etiam ab Luciano ſumitur. In Prometheo. Εἰ γὰρ γένοιτο, ὦ Προμηθεῦ, ταῦτα. J. G.

52. Ὅ, τι

σώσοι γὰ ἂν φανεῖσα. BAKX. Ἔστιν, ὦ φιλτάτη, ὅτι χρησίμη φαρμακὶς, Σύρα τὸ γένος, ὠμὴ ἔτι καὶ συμπεπηγυῖα, ἥ μοί ποτε Φανίαν χαλεπαίνουσα κἀκεῖνον εἶχεν, ὥσπερ Χαρῖνος, διήλλαξε μὴ μῆνας ὅλους τέσσαρας, [a] ὅτε ἐγὼ μὲ ἤδη ἀπεγνώκειν· ὁ δὲ ὑπὸ τῆς ἐπῳδῶν ἦκεν αὖθις ἐπ' ἐμέ. MEΛ. Τί δὲ ἔπραξεν ἡ γραῦς, εἴπερ ἔτι μέμνησαι; BAKX. Λαμβάνει μὲν καὶ [b] πολὺν, ὦ Μέλιττα, τὸν μισθὸν ἀλλὰ δραχμὴν, καὶ ἄρτον, καὶ ὑπακεῖσθαι δὲ δεῖ μετὰ τῶν ἁλῶν, καὶ ὀβολοὺς ἑπτὰ, καὶ [c] θεῖον, καὶ δᾷδα. ταῦτα δὲ ἡ γραῦς λαμβάνει, καὶ κρατῆρα κεκεραῦσθαι δεῖ, καὶ πίνειν ἐκείνην [d] μόνην. δεῖσθαι δέ τι αὐτῆς τῆς ἀνδρὸς εἶναι οἷον ἱμάτια, ἢ κρηπῖδας, ἢ ὀλίγας τῶν τριχῶν, ἤ τι τῶν τοιούτων. MEΛ. Ἔχω τὰς κρηπῖδας αὐτοῦ. BAKX. Ταύτας κρεμάσασα ἐκ παττάλου ὑποθυμιᾷ τῷ [c] θείῳ, πάσασα καὶ τῶν ἁλῶν ὑπὸ τοῦ πυρὸς· ὑπολέγει δὲ ἀμφοῖν τὰ ὀνόματα, καὶ τὸ ἐκείνου, καὶ τὸ σόν. εἶτα ἐκ τοῦ κόλπου προκομίσασα ῥόμβον, ὑποστρέφει ἐπῳδήν τινα λέγουσα, ὑπερόχῳ τῇ γλώσσῃ, βαρβαρικὰ καὶ φρικώδη ὀνόματα. ταῦτα ἐποίησε τότε. καὶ μετ' οὐ πολὺ Φανίας ἅμα, καὶ τῶν συνεφήβων ἐπιτιμησάντων αὐτῷ, καὶ τῆς Φοιβίδος, ἦ συνῆν, πολλὰ αἰτούσης, ἦκέ μοι τὸ πλέον ὑπὸ τῆς ἐπῳδῆς ἀγόμενος. ἔτι δὲ καὶ τοῦτό με σφόδρα ᾔδη Φοιβίδος τὸ μίσηθρον ἐδιδάξατο, τηρήσασαν τὸ ἴχνος ἐπὰν ἀπολίποι ἀμαυρώσασαν ἐπιβῆναι μὲ τῷ δεξιτερῷ ἐκείνης [f] τὸν ἐμὸν δεξιὸν, τῷ δεξιῷ δὲ τὸν δεξιτερὸν ἐμπα-

me praesentia servaret. BACCH. Est, carissima, praestantissima venefica, Syra genus, cruda adhuc & compacta, quae mihi Phaniam, cum asperum se & ipse, ut nunc tibi Charinus, temere mihi praeberet, reconciliavit post quatuor integros menses, ubi ille incantationum beneficio ad me jam desperatam rediit. MEL. Quid vero fecit anus, si adhuc meministi? BACCH. Capit mercedem non multam, Melissa, sed drachmam & panem. Et appositos esse oportet cum salibus etiam septem obolos & odores sacros, & facem. Haec quoque anus sibi aufert. Et poculum temperatum esse oportet, eamque solam illud ebibere. Oportet autem ipsius viri praesto esse aliquid, velut vestes, aut soleas, aut pilos paucos, aut quid ex eo genere. MEL. Habeo illius soleas. BACCH. Has de clavo suspensas suffitu ex odoribus facto imbuit, de sale etiam aliquid in ignem conjicit, pronuncians simul nomina utriusque, & ipsius, & tuum. Tum prolatum de sinu rhombum intorquet, carmen simul volubili lingua dicens, barbarica horribiliaque nomina. Haec tum fecerat, cum non ita multo post Phanias, sodalibus licet illum reprehendentibus, & multum rogante, quicum adhuc fuerat, Phoebide, ad me venit ab illo maxime incantamento adductus. Insuper vero illud mihi valde odii contra Phoebidem excitandi remedium commendavit, ut observatum illius vestigium, cum primum illud reliquisset, ipsa delerem, ita ut sinistro illius meus dexter *pes*, sinister autem contra dextro *vestigio* insisteret, dice-

a Ὅτε] Recte *F.* *B1.* Ὅτι *H.* Ὅ, τι *P.* b Πολὺν] Πολὺν *F.* male. c Θεῖον] Restitui ex *Fl.* & *Barthio.* Θύον cett. male. d Μόνου] Μόνον *F.* & *V2.* Cett. in vulgato consentiunt. e Θείῳ] Sic *Fl.* Θύῳ cett. f Τὸν] Τὸ *Fl.* male.

52. Ὅ, τι χρησίμη] Ita distincte ex praecepto Grammaticorum scribere jubemur. Phrasis est cum superlativo tritissima, cum positivo rarissima. *M. du S.*

53. Ὠμὴ ἔτι] Vide notam nostram ad Μισθ. c. 21. *M. du S.*

61. Ἐπικειῆσθαι] Forsan ὑποκειῆσθαι. *F. G.*

62. Θεῖον] Sic *Fl.* uti *Barthius* emendare jubet Adversar. p. 316. laudato loco, qui occurrit in Φιλοψ. c. 12. In reliquis libris Θύον. *M. du S.*

Θεῖον] Conf. supra *Philops.* c. 12. & infra f. hujus Dial. *J. F. B.*

78. Αἰτούσης] Αἰτιώσης legendum videtur. *F. G.*

Αἰτούσης] Mendose, ni fallor, in omnibus legitur hic αἰτούσης, aut certe aliqua vox excidit; nam πολλὰ αἰ-

ceremque, *conscendi te, & superior sum!* ac feci quod praeceperat. MEL. Noli, noli cunctari, Bacchis. Voca mihi jam Syram. Tu vero, Acis, panem & odores, & reliqua omnia ad incantationem compara.

λιν, ϗ λέγειν, Ἐπιβέβηκά σοι, ϗ ὑφ-
ἅνω εἰμὶ, ϗ ἐποίησα ὡς προσέταξε. ΜΕΛ.
Μὴ μέλλε, μὴ μέλλε, ὦ Βακχὶ, κάλει
ἤδη τ Σύραν, σὺ δὲ, ὦ Ἀκὶ, τ ἄρτον ϗ
τὸ f θεῖον, ϗ τὰ ἄλλα πάντα πρὸς τ
ἐπῳδὴν εὐτρέπιζε.

V.

CLONARIUM ET LEAENA.

ΚΛΩΝΑΡΙΟΝ ΚΑΙ ΛΕΑΙΝΑ.

CLON.

NOva de te, Leaena, audimus, Lesbiam Megillam, divitem, tui ut virum amore incensam, & coire vos, nescio quid inter vos peragentes. Quid hoc? erubuisti? verum dic an vera sint ista? LEA. Vera, Clonarion, sed pudet me: est enim absurdum quiddam. CLON. Per matrem Liberae, quid negotii est, aut quid sibi vult mulier? Quid vero facitis, cum una estis. Vides? non amas me: neque enim talia celares. LEA. Amo equidem, si quam aliam. Illa vero mulier vehementer mascula est. CLON. Nondum quid dicas intelligo, nisi forte quaedam mascula amica est. Tales enim Lesbi esse ajunt mulieres, quae viros quidem pati recusent, ipsae vero mulieribus fruantur ut viri. LEA. Tale quid est. CLON. Ergo, mea Leaena, illud ipsum quoque narra, quomodo tentaverit primum, quomodo ti-

ΚΛΩΝ.

ΚΑινὰ περὶ σοῦ ἀκούομεν, ὦ Λέαινα, τ
Λεσβίαν Μέγιλλαν τ πλουσίαν,
ἐρᾶν σοῦ ὥσπερ ἄνδρα, ϗ συνεῖναι g ὑμᾶς
σὺκ οἶδ' ὅ, τι ποιοῦσας μετ' ἀλλήλων. τί
τοῦτο; ἠρυθρίασας; ἀλλ' εἰπὲ εἰ ἀληθῆ
ταῦτά ἐστιν. ΛΕΑΙ. Ἀληθῆ, ὦ Κλωνάριον·
αἰσχύνομαι δὲ, ἀλλόκοτόν γ τί ἐστι. ΚΛΩΝ.
Πρὸς τ κυροτρόφου τί τὸ πρᾶγμα, ἢ τί
βούλεται ἡ γυνή; τί δὲ ϗ πράττετε ὅταν συν-
ῆτε; ὁρᾶς; ἆ Φιλεῖς με, ἆ γ ἂν ἀπεκρύ-
πτου τὰ τοιαῦτα. ΛΕΑΙ. Φιλῶ μὲν, εἰ ϗ
τινα ἄλλην· ἡ γυνὴ δὲ δεινῶς ἀνδρική ἐστιν.
ΚΛΩΝ. Οὐ μανθάνω ὅ, τι ϗ λέγεις, εἰ
μή τις ἑταιρίστρια τυγχάνει ἔσα· τοιαύτας
γὰρ ἐν Λέσβῳ λέγουσι γυναῖκας, τὰ ἀν-
δρῶν μὲν σὺκ ἐθελούσας αὐτὸ πάσχειν, γυναι-
ξὶ δὲ αὐτὰς πλησιαζούσας, ὥσπερ ἄνδρας.
ΛΕΑΙ. Τοιοῦτό τι. ΚΛΩΝ. Οὐκοῦν, ὦ
Λέαινα, τοῦτο αὐτὸ ϗ διήγησαι, ὅπως μὲν
ἐπείρα τὸ πρῶτον, ὅπως δὲ ϗ συνεπείσθης,
ϗ

f Θεῖον] Rursus ex *Fl.* pro vulg. θύον. g Ὑμᾶς] Recte *Fr. Fl. P.* Ἡμᾶς *J.*

αἰτούσης est Graece *magna petere*, cum dicere debuerit, *enixe, ut apud se maneret, orante.* *M. du S.*

80. Μίτυθρον] Aliud odii poculum est apud *Origenem* lib. 7. contra Celsum. De utroque a me dictum alibi. *J. B.*

87. Τὸν ἄρτον, ϗ τὸ θύον] *Casp. Barthius* putat legendum esse θεῖον, & *sulphur* capiendum quod in lustrationibus & incantationibus prorsus usitatissimum erat veteribus, &c. vid. c. III. L. VII. Adversar. *Almel.*

88. Θεῖον] *Fl.* &c. *M. du S.*

97. Πρὸς τ κυροτρόφου] *Per Cererem. Hesych.* in κυροτρόφῳ· ὑφ' ἑτέρων δὲ ἡ Δημήτηρ. *AE. M.*

4. Ἑταιρίστρια] *Hesych.* Ἑταιρίστραι, τριῶδες. *F. G.* Idem etiam habebat *AE. M.*

Ἑταιρίστρια] Vid. *Suid.* *M. du S.*

καὶ τὰ [a] μὴ ταῦτα. ΛΕΑΙ. Πότων τινὰ συγκροτῆσα αὐτὴ, ἡ Δημώναξα ἡ Κορινθία, πλουσία δὲ ἡ αὐτὴ, καὶ ὁμότεχνος τῇ Μεγίλλῃ, παρειλήφασί με κιθαρίζειν αὐταῖς· ἐπεὶ δὲ ἐκιθάρισα, καὶ ἀωρὶ ἦν, καὶ ἔδει καθεύδειν, καὶ ἐμέθυον, Ἄγε δὴ, ἔφη, ὦ Λέαινα, ἡ Μέγιλλα, κοιμᾶσθαι γὰρ ἤδη καλὸν, ἐνταῦθα κάθευδε μεθ' ἡμῶν μέση ἀμφοτέρων. ΚΛΩΝ. Ἐκάθευδες; τὸ μὴ [b] ταῦτα τί ἐγένετο; ΛΕΑΙ. Ἐφίλει με τὸ πρῶτον ὥσπερ οἱ ἄνδρες, οὐκ αὐτὰ μόνον προσαρμόζουσαι τὰ χείλη, ἀλλ' ὑπανοίγουσαι τὸ στόμα, καὶ προσέβαλλον, καὶ τοὺς μαστοὺς ἔθλιβον· ἡ Δημώναξα δὲ καὶ ἔδακνε μέλαξυ καλαφιλοῦσα· ἐγὼ δὲ οὐκ εἶχον εἰκάσαι ὅ, τι τὸ πρᾶγμα εἴη. χρόνῳ δὲ ἡ Μέγιλλα ὑποθερμος ἤδη οὖσα, ἧτ μὴ [c] πηνίκην ἀφείλετο τῆς κεφαλῆς, ἐπέκειτο δὲ πάνυ ὁμοία, καὶ προσφυὴς, καὶ ἐν χρῷ ὤφθη αὐτὴ, καθάπερ οἱ σφόδρα ἀνδρώδεις τῶν ἀθλητῶν ἀπηκριβωμένη· καὶ ἐγὼ ἐταράχθην ἰδοῦσα. ἡ δὲ, Ὦ Λέαινά, φησιν, εἑώρακας ἤδη οὕτω καλὸν νεανίσκον; ἀλλ' οὐχ ὁρῶ, ἔφην,

bi persuasum sit, & quae sequuntur. LEA. Convivium instituerat cum Corinthia Demonassa, divite & ipsa, atque eandem artem quam Megilla exercente: adsumserant autem me, quae cithara ipsas oblectarem. Cum autem ceciniſſem, & serum esset, atque tempus eundi cubitum, essentque bene potae, *Age sane, mea Leaena*, inquit Megilla, *dormiendi jam tempus est, hic apud nos cuba utrarumque media*. CLON. Accubuisti ergo: deinde quid actum est? LEA. Osculabantur me primum ut viri, non ipsa modo applicantes labia, sed os etiam aliquantum aperientes: amplexabantur, opprimebant papillas: Demonassa autem inter osculandum etiam mordere. Ego vero, quid res sibi vellet nondum conjicere. Tandem Megilla, quae jam incaluisset ficticiam de capite comam aufert: impositam autem habebat valde similem & bene applicitam: atque apparet accurate ad ipsamque cutem, ut viriliores athletae, detonsa; ut ego ipso adspectu perturbarer. At illa, *Mea Leaena*, inquit, *vidistine jam pulchrum adeo juvenem? Ego vero*, inquam, *non video hic*

a Μετὰ ταῦτα] Sic *Fr. S. H. Fl.* &c. Μετὰ τοῦτο *P.* Μὴ ταῦτα *J.* b Ταῦτα] Abest in *J.* Adest in cett. c Πηνίκην] Recte *Fl. P. Fr. H. S.* Πηνίκιον male *Ven.* utraque. Alibi πηνίκιον.

11. Πότων] Πότος ὁ, *compotatio.* ποτὸς *potulentus, potabilis.* ποτὸν, τὸ, πόμα *potus.* F.G.

Πότων — συγκροτοῦσα] Supra T. 2. *Gall.* c. 12. Ὁ πότος συνεκροτεῖτο, ubi & de differentia nonnihil dictum. J.F.R.

20. Ἐφίλει με τὸ πρῶτον] Haec & cætera hujus Dialogi interpretata sunt ad *Petronium* ad haec verba: *commovebat vulgiter labra.* J.B.

23. Μαστοὺς ἔθλιβον] *Plaut.* Pseud.

Teneris labellis molles morsiuncula
Papillarum horridularum oppressiuncula.

Ovid. 1. Amor.

Forma papillarum quae fuit apta premi.

J.B.

24. Καὶ ἔδακνε] *Plaut.* loc. cit. J.B.

27. Τὴν μὲν πηνίκην ἀφείλετο τῆς κεφαλῆς· Ἐπέκειτο δὲ πάνυ ὁμοία καὶ προσφυὴς· καὶ ἐν χρῷ ὤφθη αὐτὴ, καθάπερ οἱ σφόδρα ἀνδρώδεις τῶν ἀθλητῶν ἀπηκριβωμένη] Auctoris mentem minime percepit interpres in his verbis: quae sic Latina fecit: *galericulum quidem a capite removit, ipsa autem incumbebat similis & aequiparanda athleta alicui vehementer virili & robusto, & cute ad vivum detonsa.* deceptus fuit verbis: ἐπέκειτο δὲ πάνυ ὁμοία καὶ προσφυὴς. quae de ipsa muliere intellexit, quum tamen de ejus coma adscititia fiat intelligenda, & parentheſi potius includenda, hoc sensu: capiti demsit comam adscititiam, quam impositam habebat valde similem & aptam: *atque ipsa visa est instar robustissimorum athletarum ad vivam usque cutem detonsa.* L.BOS.

Ibid. Πηνίκιον] De comis adscititiis copiose dixi alibi, junge Cl. *Alexand.* Paed. lib. 2. c. 11, *Artemid.* lib. 1. *Firmic.* Astro. c. 1. lib. 1. vide *Herald.* ad *Martial.* J.B.

Πηνίκιον] Πηνίκιον *La perruque.* F.G.

Πηνίκιον] Ut *Sunt.* πηνίκιον, ita Lexicogr. vicissim etiam adferunt πηνίκη hoc sensu; sed & πηνίκη infra *Dial. Mer.* XII. ad fin. in plurimis & recte, ut credo, scribitur. Et sic ap. *Poll.* bis sine varietate reperio. J.F.R.

28. Ὁμοία] Ἡ πηνίκη scilicet. F.G.

41. Τὸ ἀνδρεῖον] *Catullus: Et quaerendum unde, unde*

hic juvenem, Megilla. Noli me, inquit, *facere feminam. Megillus enim vocor, & olim duxi hanc Demonaſſam, & mea uxor eſt.* Riſi ego hoc, Clonarium, &, *Tu igitur, Megille*, inquam, *quum vir ſis, imprudentibus nobis, ſicut de Achille dicunt, inter virgines delituiſti? & illud habes quo viri cenſentur, & Demonaſſae facis, quod viri? Illud equidem*, inquit, *Leaena, non habeo: ſed neque omnino illo indigeo: ſed proprio quodam modo & multum jucundiore coëuntem me videbis. Ego, Numquid ergo*, inquam, *Hermaphroditus es, quales multi eſſe dicuntur, habens utraque?* Nempe adhuc, mea Clonarium, quid rei eſſet, ignorabam. *Non*, inquit, *ſed omnino vir ſum.* Hic ego: *Audivi*, inquam, *Boeotiam tibicinam, Ismenodoram, res patriae ſuae narrantem, cum diceret, fuiſſe quendam Thebis ex femina virum: fuiſſe eundem etiam vatem optimum: puto Tireſiam nomen illi fuiſſe. Numquid ergo tibi ſimile quid uſu venit? Nemiquam*, ait, *mea Leaena: ſed ita nata ſum ut vos reliquae: ſed animus, & libido, & reliqua*

ἐνταῦθα νεανίσκον, ὦ Μέγιλλα. Μὴ καλαθήλυνέ με, ἔφη, Μέγιλλος γὰρ ἐγὼ λέγομαι, καὶ γεγάμηκα πρόπαλαι ταύτῃ Δημώνασσαν, καὶ ἔστιν ἐμὴ γυνή. ἐγέλασα, ὦ Κλωνάριον, ὅτι τοῦτο, καὶ ἔφην, Οὐκοῦν σὺ, ὦ Μέγιλλε, ἀνήρ τις ὢν ἐλελήθεις ἡμᾶς, καθάπερ τὸν Ἀχιλλέα φασὶ [d] κρυπτόμενον ἐν ταῖς παρθένοις· καὶ τὸ ἀνδρεῖον ἐκεῖνο ἔχεις, καὶ ποιεῖς τὴν Δημώνασσαν ὥσπερ οἱ ἄνδρες. Ἐκεῖνο μέν, ἔφη, ὦ Λέαινα, οὐκ ἔχω· [e] δέομαι δὲ οὐδὲ πάνυ αὐτοῦ. ἴδιόν τινα τρόπον ἡδίω συγγενόμενον ὁμιλοῦντα ὄψει με. ἀλλὰ μὴ Ἑρμαφρόδιτος εἶ, ἔφην, οἷοι πολλοὶ εἶναι λέγονται ἀμφότερα ἔχοντες; ἔτι γὰρ ἠγνόουν, ὦ Κλωνάριον, τὸ πρᾶγμα. Οὔ, φησιν, ἀλλὰ τὸ πᾶν ἀνήρ εἰμι. Ἤκουσα, ἔφην ἐγὼ, τὴν Βοιωτίας αὐλητρίδα Ἰσμηνοδώρας, διηγουμένης τὰ [f] Ἐφέστρια πρὸς αὐτοὺς, ὡς γένοιτό τις ἐν Θήβαις ἐκ γυναικὸς ἀνήρ· ὁ δ' αὐτὸς καὶ μάντις ἄριστος, οἶμαι, Τειρεσίας τὄνομα. μὴ δὴ τι καὶ σὺ τοιοῦτο πέπονθας; ἔχειν, ὦ Λέαινα, ἔφη, ἀλλὰ ἐγεννήθην μὲ ὁμοία ταῖς ἄλλαις ὑμῖν· ἡ γνώμη δὲ, καὶ ἡ ἐπιθυμία, καὶ τἄλλα

d Κρυπτόμενον] Κρυπτόμενον *Geſn.* *e* Δέομαι] Δέομαι *F.* male. *f* Ἐφέστρια] Nihil variant Edd. Ἡφαίστια *Palm.*

de foret nervoſius illud. AE.M. Idem habet *Gujet.* ex quo omnia ſurripuiſſe *Menagium* video. *F.F.R.*

51. Ἐφέστρια] Quid intellexerit per τὰ ἐφέστρια, non facile eſt divinare, ea vox alibi non legitur. Nihil igitur certi a me exſpectes, conjecturas nudas tibi proponam. Si bene ſe habet ea lectio, videtur ab ἐφεστρὶς ea vox deduci debere: eſt autem veſtis quaedam ſpecies, quae ſuperinduebatur. *Suidas* μανδύαν & βίρρον interpretatur, & ὕφασμα ἐξ αἰγείων τριχῶν, alii χλαμύδα, alii χλανὶς vertunt. Quidquid tamen fuerit, quoniam ab eo genere veſtis τὰ ἐφέστρια dicuntur, ſuſpicor eas veſtes texi ſolitas a mulieribus ſimul adunatis, quae texendo fabulas lepidas ad vices narrabant, ut fallerent tempus, & laborem, quae ob id ἐφέστρια διηγήματα dicebantur. Sic Noſtrates dicunt *les contes du veilleri*: at forte mendoſa eſt ea vox, & legendum vel ἐφ' ἑστίᾳ, i. e. *ad lares, ad focum*, vel Ἡφαίστια ob eandem rationem, i. e. quae ad ignem hyeme narrantur, nam (ut notum eſt) Ἥφαιστος ſaepe pro igne ſumitur, & erant Ἡφαίστια fabulae, quae ad Vulcanum ſeu ignem aſſidentes foeminae nendo vel texendo narrabant in Vulcani feſto, quod Athenis Ἡφαίστια, ut ex Andocide patet in ſermone de myſteriis. Haec ego tentabundus ut in tenebris. Tu forte meliora, Lector, cogitabis, utinam & nobis impertiaris. *J.P.a G.*

Ἐφέστρια] Vide an feſtum notet. *M.du S.*

Ἐφέστρια] Feſta fortaſſe. *F.G.* Marg. *Pariſ.* „ *Ephe-* „ *ſtris* veſtimenti genus militaris eſt, unde Epheſtria „ derivari videntur. Utrum autem poëma, aut can- „ ticum, aut etiam feſtum aliquod apud Thebanos „ fuerit, dubitari poteſt. *F.F.R.*

Ibid. Τὰ Ἐφέστρια παρ' αὐτοῖς] Cum illud παρ' αὐτοῖς vix poſſit aliorſum referri, quam ad Boeotos in Βοιωτίᾳ comprehenſos; idque ipſum παρ' αὐτοῖς ad ἐφέστρια adjunctum ſit proxime, neque trahi ad aliud poſſit: putavi nihil eſſe commodius, dum quid melius adferatur, quam legere τὰ ἐφέστρια, & intelligere *domeſtica, patria, memorabilia & ſingularia patriae ſuae.* Ἐφέστιον eſſe, qui eandem nobiſcum Veſtam colat, eosdem lares, penates &c. habeat, notum *J.M.G.*

λα πάντα, ἀνδρός ἐστί μοι, καὶ ἱκανὴ γῆν σοι, ἔφην, ἐπιθυμία. πάρεχε γῆν, ὦ Λέαινα, εἰ ἀπιστεῖς, ἔφη, καὶ γνώσῃ οὐδὲν ἐνδέουσάν με τῶν ἀνδρῶν. ἔχω γάρ τι ἀντὶ τοῦ ἀνδρείου, ἀλλὰ πάρεχε, ὄψει γάρ. παρέσχον, ὦ Κλωνάριον, ἱκετεύσης πολλὰ, καὶ ὄρμον τινά μοι δόσης τῶν πολυτελῶν, καὶ ὀθόνας τῶν λεπτῶν. εἶτα ἐγὼ μέν, ὥσπερ ἄνδρα [a] περιελάμβανον· ἡ δὲ ἐποίει τε, καὶ ἐφίλει, καὶ ἥδετο, καὶ ἐδόκει μοι ἐς ὑπερβολὴν ἥδεσθαι. ΚΛΩΝ. Τί ἐποίει, ὦ Λέαινα; ἢ τίνα τρόπον; τοῦτο γὰρ μάλιστα εἰπέ. ΛΕΑΙ. Μὴ ἀνάκρινε ἀκριβῶς, αἰσχρὰ γάρ· ὡς μὰ τὴν Οὐρανίαν, οὐκ ἂν εἴποιμι.

omnia in me viri ſunt. Igitur ſatis tibi eſt, inquam, libido? Quin tu praebe, inquit, Leaena, ſi fidem mihi non habes, &, nihil me inferiorem eſſe viris, intelliges. Habeo enim pro illo virili aliquid: ſed praebe: videbis enim. Praebui, Clonarium, multum ſupplicanti, & monile mihi donanti pretioſum, atque lintea tenuiſſima. Tum ego illam uti virum complexa ſum: illa fecit, baſiavit, anhelavit, atque ſupra modum delectari mihi viſa eſt. CLON. Quid ergo fecit, aut quomodo? Hoc enim dic maxime. LEA. Noli curioſe exquirere: turpicula enim. Quare, ita me Caeleſtis Venus, non dixerim.

VI.

ΚΡΩΒΥΛΗ ΚΑΙ ΚΟΡΙΝΝΑ.

CROBYLE ET CORINNA.

ΚΡΩΒ.

Ω Κόριννα, ὡς μὲ ὑπὸ πάνυ δεινὸν ἦν [b] ὃ ἐνόμιζες, τὸ γυναῖκα γενέσθαι ἐκ παρθένου, μεμάθηκας ἤδη, μιᾶς μειρακίου μὲ ὡραίου γενομένην, μνᾶν δὲ τὸ πρῶτον μίσθωμα κομισαμένη, [c] ἐξ ἧς ὅρμον αὐτίκα ὠνήσομαί σοι. ΚΟΡ. Ναὶ [d] μαννάριον. ἐχέτω δὲ καὶ ψήφους τινὰς πυραυγεῖς, οἵου ὁ Φιλαίνιδός ἐστιν. ΚΡΩΒ. Ἔστι τοιοῦτον· ἄκουε δὲ καὶ τἆλλα παρ' ἐμοῦ, ἃ σε χρὴ ποιεῖν, καὶ ὅπως προσφέρεσθαι τοῖς ἀνδράσιν. ἄλλη μὲν

CROB.

IGitur, mea Corinna, quam non valde formidandum fuerit, quod putabas, mulierem fieri ex virgine, jam didiciſti: quae cum pulchro adoleſcentulo fueris, & minam mercedem primam abſtuleris, de qua monile jam ſtatim tibi emam. COR. Ita ſane mea matercula. Habeat vero etiam lapillos aliquot ignei coloris, quale eſt Philaenidis. CROB. Erit tale. Audi vero ex me, quae facienda tibi ſunt reliqua, & quomodo viri tractandi ſint. Nec alia enim no-

a Περιελάμβανον] Περιελάμβανον *f.* male. b Ὃ] Conſtans lectio. c Ἔξ] Ἑς male *f.* ſola. d Μαννάριον] Μυνάριον marg. *A*1.

62. Πάρεχε] *Ariſtoph.* Καλῶς παρέξω, καὶ ἐγὼ προσποιήσομαι. *AE.M.*

71. Οὐρανίαν] Subaudi Ἀφροδίτην. Infra (*Dial.* VII. init.) Θύσαι μὲ τῇ Πανδήμῳ δύσει λευκὴν μηκάδα· τῇ Οὐρανίᾳ δὲ οἰ κήποις δύμελαν. *F.G.*

Οὐρανίαν] Venerem. V. notam ad *Dial.* VII. *M.du S.*

72. Ὡς ἐνόμιζες] In omnibus libris noſtris legebatur hic ὃ, quod neceſſario ſic mutandum fuit. *M.du S.*

Ὃ ἐνόμιζες] Ὡς ἐνόμ. edi voluit *Solan.* me non obtemperante, neque Codd. addicentibus. *quod putaſſi* enim aeque rectum ac *eum putaſſi*, eoque magis rectum, quum tam prope ὡς praecedat. *F.F.R.*

77. Μαννάριον] Ἁ μάννα, i. e. μάμμη, ut videtur, ductum eſt μαννάριον. Τὸ μάννα autem cognatum videtur τοῖς νάννας, νάννη, ἀννὶς, *Heſych.* Νάννας, τὸ τῆς μητρὸς ἢ τῆς πατρὸς ἀδελφόν. οἱ δὲ τὸν τούτων ἀδελφόν. Νάννη μητρὸς ἀδελφή. Ἀννὶς μητρὸς ἢ πατρὸς μήτηρ. Νάννη & ἀννὶς κυρίως *matrem* notare videtur, & νάννας *patrem*, ut & νάννᾳ, unde Italicum *Nonno*. *F.G.*

Μαννάριον] Sic iterum *Dial.* VII. uſurpat. *M.du S.*

82. Ἀποστροφὴν] Ex utraque *Ven.* Reliqui libri impreſſi

nobis est, filia, vitae tolerandae ratio. Sed hos jam duos annos, ex quo pater tuus, jam felix, obiit, non nosti quam tenuiter ac misere vixerimus? cum autem ille vive-
5 ret, omnium rerum nobis erat copia: aeram enim officinam exercebat, magnumque ipsius erat in Piraeeo nomen: estque audire dejerantes omnes, non futurum post Philinum fabrum alium. At post mortem
10 illius, primo quidem forcipes & incudem, & malleum duabus minis vendidi, de quibus viximus. Deinde nunc texendo, nunc deducendo subtemen, aut stamen nendo, aegre paravi nobis cibaria. Te autem, filia
15 mea, alui, spem expectans. COR. De mina dicis? CROB. Non. Sed ita rationes subducebam, te ubi ad hanc aetatulam perveniisses, me quidem alituram esse, te ipsam vero exornaturam facile, & futuram
20 divitem, & vestimenta habituram purpurea, atque ancillas. COR. Quomodo dicebas mater? aut quid tibi vis? CROB. Si cum adolescentulis una sis, & bibas cum illis, & mercede concumbas. COR. Ut
25 Lyra illa, filia Daphnidis? CROB. Ita sane. COR. At illa meretrix est. CROB. Nihil istoc mali. Nam tu quoque dives eris ut ista, & multos amatores habebis. Quid ploras, Corinna? Non vides, quot,
30 & quanto in honore sint meretrices, & quas opes accipiant? Daphnidem enim ego novi, o bona Adrastea! pannis ante vesti-

ἡμῖν [e] ἀποστροφὴ τῦ βίυ οὐκ ἔστιν, ὦ θύγατερ, ἀλλὰ δύο ἔτη ταῦτα ἐξ ὃ τέθνηκεν ὁ μακαρίτης σὺ πατὴρ, οὐκ οἶδα ὅπως ἀπεζήσαμεν; ὅτε δὲ ἐκεῖνος ἔζη, πάντα ἦν ἡμῖν ἱκανά. ἐχάλκευε γάρ, καὶ μέγα ἦν ὄνομα αὐτῦ ἐν Πειραιεῖ, καὶ πάντων ὄσιν ἀκῦσαι διομνυμένων, ἢ μὴν μὰ Φιλῖνον μηκέτι ἔσεσθαι ἄλλον χαλκέα. μὰ δὲ τὸ τελευτιῶ τὸ μὲ πρῶτον ἀποδομένη τὰς πυράγρας, καὶ τὰ ἄκμονα, καὶ σφῦραν δύο μνῶν, ἀπὸ τύτων διετράφημεν. εἶτα νῦν μὲ ὑφαίνυσα, νῦν δὲ κρόκην κατάγυσα, ἢ στήμονα κλώθυσα, ἐπορίζομην τὰ σιτία μόλις, ἔδοσκον δέ σε, ὦ θύγατερ, τὰ ἐλπίδα θρεμμένη. ΚΟΡ. Τὴν μνᾶν λέγεις; ΚΡΩΒ. Οὐκ· ἀλλὰ ἐλογιζόμην ὡς τηλικαύτη γενομένη, θρέψεις μὲ ἐμὲ, σεαυτιὼ δὲ καλλωπίσεις ῥᾳδίως, καὶ πλυτήσεις, καὶ ἐσθῆτας ἕξεις ἁλυργεῖς, καὶ θεραπαίνας. ΚΟΡ. Πῶς, ἔφης, μῆτερ, ἢ τί λέγεις; ΚΡΩΒ. Συνῆσα μὲ τοῖς νεανίσκοις, καὶ συμπίνυσα μετ' αὐτῶν, καὶ συγκαθεύδυσα ὅτῳ ἐμισθῷ. ΚΟΡ. Καθάπερ ἡ Δάφνιδος θυγάτηρ Λύρα; ΚΡΩΒ. Ναί. ΚΟΡ. Ἀλλὰ ἐκείνη ἑταῖρά ὄστιν. ΚΡΩΒ. Οὐδὲν τῦτο δεινόν. καὶ σὺ γὰρ πλυτήσεις ὡς ἐκείνη, καὶ πολλὺς ἐραστὰς ἕξεις. τί ἐδάκρυσας, ὦ Κόρινν᾽; οὐχ ὁρᾷς ὁπόσαι, καὶ ὡς θεσπέσιαι [f] αἱ ἑταῖραι, καὶ ὅσα χρήματα λαμβάνυσι; τὴν Δάφνιδα γὰρ ἐγὼ οἶδα, ὦ φίλη Ἀδράστεια, ῥάκη, πρὶν αὐτιὼ ἀκμάσαι

e Ἀποστροφὴ] Recepi ex *J.* & *Pz.* Ἀποστροφὴ cett. *f* Αἱ ἑταῖραι] In *J.* αἱ ταῖραι.

pressi corrupte ἀποτροφὴ. Sic *Dem.* Phil. I. 104. C. *M. du S.*

91. Σφῦραν] Σφῦρας forte. *F. G.*

93. Κρόκην κατάγυσα] *Lanam trahens*, unde *tractum* τολύπη. *Gl. Ph.* *F. G.*

95. Ἐλπίδα θρεμμένη] Hanc phrasin probaturus *L. Bos* in Ep. ad *Hebr.* 2. 13. & haec Luciani adferens, παραμυθίαν ἐλπίδα, scribit, errante calamo; nam θρεμμένη ego in omnibus reperio, & si θρεμμένην legi voluisset, id indicasset. Sed de θρέμμειν movendo ne cogitare quidem debuit aut potuit. *J. F. B.*

96. Τὴν μνᾶν] Τὸ πρῶτον μίσθωμα. *F. G.*

12. Δάφνιδα] Δαφνίδα scribendum videtur. *F. G.* Quare? quia ὁ Δάφνις viri nomen, ac differentiae caussa femineum nomen ἡ Δαφνὶς vult formari, uti ἡ δαφνὶς, *laurea*, vel *bacca lauri*; quod probo; licet ob consensum Edd. nil mutarim. Alias Δάφνη Nymphae nomen ubique obvium, Δαφνὶς minus frequentatum: sed solent illa mulierum in κ. esse oxytona, ut Θρυαλλὶς, Θαῒς, Βαυχὶς. Vid. *Alciphr.* I. Ep. 39. quare *Gujeto* omnino adsentior, ut res sit parvi. *J. F. B.*

σαι τ' ὥραν, προβεβλημένην, ἀλλὰ νῦν ὁρᾷς οἷα πρόεισι, χρυσὸς, καὶ ἐσθῆτες εὐανθεῖς, καὶ θεράπαιναι τέσσαρες. ΚΟΡ. Πῶς δὲ ταῦτα ἐκτήσαλο ἡ Αὔρα; ΚΡΩΒ. Τὸ μὲν πρῶτον καλλωπισαμένη ἑαυτὴν εὐπρεπῶς, καὶ εὐθαλὴς οὖσα, καὶ φαιδρὰ πρὸς ἅπαντας, οὐκ ἄχρι τοῦ καγχάζειν ῥᾳδίως, καθάπερ σὺ εἴωθας, ἀλλὰ μειδιῶσα ἡδὺ καὶ ἐπαγωγὸν, εἶτα προσομιλοῦσα δεξιῶς, καὶ μήτε φενακίζουσα εἴ τις προσέλθοι ἢ προπέμψειε, μήτε αὐτὴ ἐπιλαμβανομένη τῶν ἀνδρῶν. ἢν δέ ποτε καὶ ἀπέλθῃ ὅπου δεῖπνον λαβοῦσα μίσθωμα, ὅτε μεθύσκει (καταγέλαστον γὰρ, καὶ μισοῦσιν οἱ ἄνδρες τὰς τοιαύτας) ὅτε ὑπερεμφορεῖται τῷ ὄψῳ ἀπαροκάλως, ἀλλὰ προσάπτει μὲν ἄκροις τοῖς δακτύλοις, σιωπῇ δὲ τὰς ἐνθέσεις οὐκ ἐπ' ἀμφοτέρας παραβύει τὰς γνάθους, πίνει δὲ ἠρέμα, οὐ χανδὸν ἀλλ' ἀναπαυομένη. ΚΟΡ. Καὶ εἰ διψῶσα, ὦ μῆτερ, τύχοι; ΚΡΩΒ. Τότε μάλιστα, ὦ Κόρινν, καὶ ὅτε πλέον τοῦ δέοντος φθέγξεται, ὅτε ἀποσκώπτει ἑς τινα τῶν παρόντων, ἐς μόνον δὲ τὸν μισθωσάμενον βλέπει· καὶ λέγει τοῦτο ἐκεῖνοι φιλοῦσιν αὐτήν. καὶ ἐπειδὰν κοιμᾶσθαι δέοι, ἀσελγὲς οὐδὲν, οὐδὲ ἀμελὲς ἐκείνη ἂν τι ἐργάσαιτο, ἀλλὰ ἐξ ἅπαντος ἓν τοῦτο θηρᾶται, ὡς ὑπαγάγοιτο, καὶ ἐραστὴν ποιήσειεν ἐκεῖνον· ταῦτα γὰρ αὐτὴν ἅπαντες ἐπαινοῦσιν. εἰ δὴ καὶ σὺ ταῦτα ἐκμάθοις, μακάριαι καὶ ἡμεῖς ἐσόμεθα. ἐπεὶ τά γε ἄλλα πολὺ αὐτῆς.

tam, quam ad maturam viris aetatem perveniſſet. Sed nunc vides, qualis prodeat; aurum, veſtis florida, ancillae quatuor. COR. Quomodo vero illa ſibi Lyra paravit? CROB. Primo quidem decenter ſe ornavit, bene compoſita, & jucunda ad omnes, non eo usque ut in cachinnos facile ſolveretur, quod tu ſoles, ſed ſuave quiddam & illecebroſum ſubridens: deinde dextre verſata eſt *cum hominibus*, ut nec illuderet plane, ſi quis adiret ipſam vel deduceret, nec vero ipſa viros invaderet. Si quando autem mercede conducta eat in convivium, nec inebriatur (deriſui enim illud opportunum, & oderunt viri ſi qua talis ſit) neque cibis, tanquam inſueta bonarum rerum, ſe ingurgitat; ſed extremis modo digitis attingit, ac ſilentio *ſumit* bucceas, non in utramque malam infercit: bibit autem placide, non uno hauſtu, ſed interquieſcens. COR. Etiam ſi forte ſitiat, mater? CROB. Tum vel maxime, mea Corinna. Neque plus quam opus eſt loquitur, neque in praeſentium quemquam dicta jacit, ſed ſolum illum qui ſe conduxit, adſpicit. Et ob haec illi amant ipſam. Et cum cubitum eundum eſt, nihil illa laſcivum, nihil indecens egerit, ſed unum illud venatur undique, ut in poteſtatem illum redigat, & ſuum faciat amatorem. Propter haec enim omnes illam laudant. Si ergo tu etiam iſta diſcas, beatae nos quoque erimus: quandoquidem quod ad reliqua, multum

23. Προπέμψειε] Μεταπέμψει fors. F.G.
24. Ἐπιλαμβ.] An prenſans? F.G.
41. Ταῦτα γὰρ] Subaudi λέξω. F.G.
44. Παραπολὺ αὐτῆς. ἀλλ' ἤδη] Aposiopesis eſt. Volebat laudare pulchritudinem filiae ſuae, qua multum Daphnidem ſuperet. Sed in mentem venit Adraſtea, Nemeſis, Rhamnuſia, invida laudibus. Itaque abrumpit orationem. Eodem pertinere puto, ut non legamus ἄλλο, ſed ἀλλ' id eſt ἀλλά. Sed non multum refert. J.M.G.

Παραπολὺ αὐτῆς] I. e. πλέον αὐτῆς, ſ. πλείονα ἔχεις ἢ αὐτή. F.G. Immo πολλῷ ſupplendum, quod ſtudio ſupprimit mater: & ab comparativo illo pendet genitivus, alioqui πολὺ ſimpliciter cum genitivo junctum ſignificare fere contrarium, ut πολὺ τὸ ἐλάττον, *ſpe minus*, vid. *Viger.* de Idiotiſm. p. 520. vel potius *Budd.* Comm. p. 129. J. F.R.

64. Ἀν' ὅτι τοιοῦτον] Totus hic Dialogus plane ſimilis epiſtolae 36. L. I. *Alciphronis*, quod non fugit doctiſſ. *Berglerum*, qui poteſt conſuli p. 160. ſeqq. J.F.R.

66. Τῇ Παυδήμῳ] Cognomenta Veneris, Pandemus & Uranía. ἀμφοτέρας πόρναι, ἡ μὲ Πάνδημος, ἡ δὲ Οὐρανία. ἡ τοι Οὐρανία τετίμηκε τὸν κίπριν, αὐτὴν δὲ Παυδήμῳ, ἀφ' τοῦ ζῶν συνεπαγωγόν τι ἐς ἔρωτα τὰ Ἀφροδίσια ἀκρατές. δέρεσλιν δὲ τῇ Οὐρανίᾳ, ἀφ' τὸ σωφρονίστερον, καὶ ὅτι ὑπὸ ζυγὸν ἄγονται τὸ ζῶον ἐς ὃν ἄφετον, ὁ τὸν ὁμιλοῦντα τῇ γαμῇ ὑπομένοντες συζεύγνυ. ὁ πλουτοδότειρα

N

tum tu iſta .... Verum nihil, cara Adraſtea! dico: vivas ſolum! COR. Dic mihi, mater, qui nos conducunt, omnesne tales ſunt, qualis Eucritus, quicum heri cubui? CROB. Non omnes, ſed alii quidem meliores, alii vero jam viriles; alii forma non ſatis a natura felici. COR. Etiam cum his cubare oportebit? CROB. Ac maxime, filia; hi quidem plura etiam largiuntur. Formoſi vero ſolum illud, formoſi volunt eſſe. Tibi vero ſemper ſit cura majoris lucri, ſi vis brevi tempore mulieres omnes dicere digito te monſtrata, *Nonne vides Crobyles Corinnam filiam? Quam ſupra fidem dives eſt, ut ter beatam matrem praeſtitit.* Quid ais? facies iſta? facies, novi ego; & facile principatum tenebis omnium. Nunc vero lotum abi, ſi forte hodie quoque venerit adoleſcentulus, Eucritus: certe promiſit.

ἄλλο ϑέλει, ὦ Φίλη Ἀδράστεια, φημι, ζῴης μόνον. ΚΟΡ. Εἰπέ μοι, ὦ μῆτερ, οἱ μισθούμενοι πάντες τοιοῦτοί εἰσιν, οἷος ὁ Εὔκριτος, μεθ' ἧς χθὲς ἐκάθευδον; ΚΡΩΒ. Οὐ πάντες, ἀλλ' ἔνιοι μὲν ἀμείνους, οἱ δὲ καὶ ἤδη ἀνδρώδεις. οἱ δὲ καὶ ϑ' πάνυ μορφῆς εὐφυοῦς ἔχοντες. ΚΟΡ. Καὶ τούτοις συγκαθεύδειν δέῃ; ΚΡΩΒ. Μάλιστα, ὦ θύγατερ· ἔτοι μὴν τοῖ καὶ πλείονα διδόασιν· οἱ καλοὶ δὲ αὐτὸ μόνον καλοὶ ϑέλουσιν εἶναι. σοὶ δὲ μελέτω ἀεὶ τὸ πλεῖον, εἰ ϑέλεις ἐν βραχεῖ λέγειν ἁπάσας, ἐνδειξάσα σε τῷ δακτύλῳ, οὐχ ὁρᾷς τὴν Κόρινναν τὴν τῆς Κρωβύλης θυγατέρα, ὡς ὑπερπλουτεῖ, καὶ τρισευδαίμονα πεποίηκε τὴν μητέρα; τί φῄς; ποιήσεις ταῦτα; ποιήσεις, οἶδα ἐγὼ, καὶ [a] προέξεις ἁπασῶν ῥᾳδίως· νῦν δ' ἄπιϑι [b] λουσομένη, εἰ ἀφίκοιτο καὶ τήμερον τὸ μειράκιον ὁ Εὔκριτος, ὑπισχνεῖτο γάρ.

VII.

MATER ET MUSARIUM.

ΜΗΤΗΡ ΚΑΙ ΜΟΥΣΑΡΙΟΝ.

M A T.

SI talem adhuc unum amatorem inveniamus, Muſarium, qualis eſt Chaereas, immolare oportebit Populari *Veneri* albam capellam, Caeleſti vero & Hortenſi buculam unicuique, & coronare divitiarum do-

Μ Η Τ.

ΑΝ [c] ἔτι τοιοῦτον ἐραστὴν εὕρωμεν, ὦ Μουσάριον, οἷος ὁ Χαιρέας ἦν, ϑῦσαι μὲν τῇ Πανδήμῳ δέησε λευκὴν μηκάδα, τῇ Οὐρανίᾳ δὲ, καὶ τῇ ἐν κήποις δάμαλιν ἑκατέρᾳ, στεφανῶσαι δὲ καὶ τὴν πλουτοδότειραν,

a Προέξεις ἁπασῶν] Πράξεις ἄπαυλα *Coll.* b Λουσομένη] Λουσομένη *Fl.* c Ἔτι] Δ' ἴτι *Fl.* recte, credo, ut init. Dial. ſeq. & XIII.

45. Ἀδράστεια] Ἀδράστειαν λέγουσι δαίμονα εἶναι τῶν πάνυ μεγάλα ἠγανακτηκότων ἁπαιμισῆσαι. *V.*

61. Πράξεις ἄπαυλα ῥᾳδίως.] *G.*

68. Πλουτοδότειραν] Γῆν. *G.*

ἤδη ἰσὶν. Sic ad oram Mſ. Regii, quam notam ſequitur Cod. Memmian. dum dicit μηκάδα eſſe ſacrificium τῆ Παυδήμου, ἀλλὰ τὸ πρὸς συνουσίαν καλλιφυὲς, καὶ δάμαλιν τῆ Οὐρανίας, ἀλλὰ τὸ ὑπὸ ζυγὸν τετάχθαι. *J. B.*

Ibid. Παυδήμῳ] Vide notam noſtram ad Διαφορ. c. 11. & Δημ. c. 13. *M. du S.*

67. Οὐρανίᾳ] Itane? Uraniae etiam faciebant meretrices? Atqui caſtior illa Venus perhibebatur. V. ſupra finem Dial. V. de utraque Ven. *Pauſanias* p. 203. 34. *M. du S.*

Ibid. Τῇ ἐν κήποις] Veneri, de qua dictum eſt ſupra ad Eix. c. 4. & 6. *M. du S.*

68. Πλουτοδότειραν] An Aphroditen? F. G. Immo *Cererem.* Vid. Cl. *Hemſterh.* T. I. *Tim.* c. 21. No. 58. ubi

ραν, καὶ ὅλως μαχάριοι καὶ τρισευδαίμονες ἐσόμεθα. νῦν ὁρᾷς γῆν ἀπὸ τοῦ νεανίσκου ἡλίκα λαμβάνομεν, ὃς ὀβολὸν μὲ ἐδεπώποτέ σοι δέδωκεν, οὐκ ἐσθῆτα, οὐχ ὑποδήματα, οὐ μῦρον ἀλλὰ προφάσεις ἀεὶ, καὶ ὑποχέσεις, καὶ μακραὶ ἐλπίδες, καὶ πολὺ τὸ ἐὰν ὁ πατὴρ, καὶ εἰ κύριος γένοιμαι τῶν πατρῴων, καὶ πάντα σά. σὺ δὲ καὶ ὀμωμοκέναι αὐτὸν φῂς, ὅτι νόμῳ [a] σε γαμετὴν ποιήσει. ΜΟΥΣ. Ὤμοσε γὰρ, ὦ μῆτερ, τὰς θεάς, καὶ τὴν [b] Πολιάδα. ΜΗΤ. Καὶ πιστεύεις δηλαδή; καὶ μέντοι τοῦτο πρώην οὐκ ἔχοντί σοι καλαθεῖναι συμβολὴν, τὸ δακτύλιον δέδωκας ἀγνοοῦσα ἐμοῦ· ὁ δὲ ἀποδόμενος κατέπιε, καὶ πάλιν τὰ δύο περιδέραια τὰ Ἰωνικὰ, ἕλκοντα ἑκάτερον δύο Δαρεικούς, ἃ σοι [c] ὁ Χῖος Πραξίας ὁ ναύκληρος ἐκόμισε [d] ποιησάμενος ἐν Ἐφέσῳ. ἐδεῖτο γὰρ Χαιρέας ἔρανον σὺν ἑφήβοις ἀπενεγκεῖν. ὀθόνας γὰρ καὶ χιλωνίσκους, τί ἂν λέγοιμι; καὶ ὅλως Ἑρμαιόν τι ἡμῖν, καὶ μέγα ὄφελος συμπέπλωκεν ἔτος. ΜΟΥΣ. Ἀλλὰ καλὸς, καὶ ἀγένειος, καὶ φησὶν ἐρᾶν, καὶ δακρύει, καὶ Δεινομάχης καὶ Λάχητος υἱὸς ὢν τοῦ [e] Ἀρεοπαγίτου, καὶ φησὶν ἡμᾶς γαμήσειν, καὶ μεγάλας ἐλπίδας ἔχομεν

natricem *Junonem* : atque in universum obeatae ac ter felices erimus. Nunc enim vides quantum accipiamus ab hoc juvene, qui obolum nondum unum tibi dederit, non vestem, non calceos, non unguentum; sed *apud illum* excusationes semper, & promissiones, & longae spes, & multum illud *Si pater*, & *Si dominus paternorum fuero!* & , *Tua erunt omnia!* Tu vero etiam juraſſe illum tibi dicis, ſe legitimam ſibi uxorem te ducturum. MUS. Juravit enim, Mater, per Liberas & Cuſtodem urbis. MAT. Tu credis nimirum! & propterea nuper ſymbolam quam daret non habenti anulum imprudente me dediſti? quem ille venditum abliguriit; & rurſus duo illa monilia Ionica Daricos unumquodque duo pendentia, quae tibi Chius ille Praxias nauclerus attulerat, cum fieri ea Epheſi curaſſet: oportebat enim Chaeream eranum conferre cum ſodalibus. Vela enim & tunicas quid dicam? Sane miſſus a Mercurio theſaurus, & magnum lucrum hic nobis homo oblatus eſt. MUS. Sed pulcher eſt, & imberbis, & amare ſe dicit, & lacrimatur, & Dinomaches Lachetisque Areopagitae filius eſt: & ſe ducturum nos promittit, & magnas ab eo ſpes habemus, modo ſenex

a Σε] Neglexit *Fl.* *b* Πολιάδα] Sic *Fl. J. P. B1.* &c, Πολιάδος *Ba.* *c* Ὁ Χῖος] Omiſit O. *d* Ποιησάμενος] An πριάμενος; *Poll.* *e* Ἀρεοπαγ.] Ἀρειπαγ. hic Edd. omnes, quae alias o praeferunt.

81. Συμβολὴν] Ὁ ἔρανος. *V.*

ubi id ex *Orphei* H. 39. addito & hoc Luciani, probat. *J.F.R.*

75. Ἐὰν ὁ πατὴρ] Subaudi θάνοι, θάνῃ. *F.G.*

79. Κατὰ τὰς θεάς] Ad oram Mſ. Regii ſcriptum erat χώρη ἡ Δήμητρα καὶ Θεὰ, ἡ δὲ Ἀθηνᾶ ἡ Πολιὰς, ὅρκος δὲ τοῦτο Ἀθηναίων ἂς ἡ Λακεδαιμονίων αἱ Διόσκουροι αἱ ἡ ὁμώνυμοι, ἢ τὼ Σιὼ. *J.B.*

Κατὰ ταὶν θεαῖν] Cererem & Proſerpinam intelligi, idque mulierum non virorum jusjurandum fuiſſe, docet *Spanh.* ad Callim. p. 658. f. & ſeq. Sic ἐ μὰ τὼ Θιὼ. *Non, per Cererem & Proſerpinam*, Chorus mulierum ap. *Ariſtoph.* in Theſm. vſ. 725. *J.F.R.*

Ibid. Ταῖν θεαῖν] Vide *Spanh.* ad Callim. 655. *M. du S.*

Ibid. Πολιάδα] An meretriciam etiam Deam cum Scholiaſte Minervam faciemus? V. 16. *Spanh.* Ego mallem Καλιάδα. Vide tamen Συμπ. c. 32. neque meretriciam Deam ſtatuere neceſſe eſt. *M. du S.*

Πολιάδα] Sic recte etiam infra *Conviv.* c. 32. *J.F.R.*

81. Καλαθεῖναι συμβολὴν] Hac de re copioſe vir Clar. *Iſaacus Caſaubonus* ad Athen. *J.B.*

83. Καὶ πάλιν τὰ δύο] Subaudi δίδυμας, καὶ ποιητοῦ. *F.G.*

85. Ὁ Χῖος] Deeſt a Mſſ. *J.B.*

86. Ποιησάμενος] Πριάμενος legit Interpres. *F.G.*

87. Ἐδεῖτο γὰρ Χαιρέας] Interpres legit, ἔδει γὰρ Χαιρέαν. *F.G.* Scilicet *debebat coenam — dependere*, dederat *Micyl.* Sed non abit inde Cl. *Geſn.* Neque video quin ἐδεῖτο hic eodem redeat. Si enim *indigebat* (ſcil. his donis) *ad coenam* reddideris, vel, ſimpliciter, *indi-*

nex *moriens* conniveat. MAT. Ergo, Musarium, cum opus erit soleis, & postulabit sutor didrachmum, dicemus illi, *Pecuniam quidem non habemus, habe tibi vero aliquantum spei a nobis:* & ad pistorem eadem: & cum mercedem habitationis exigemur, *Expecta*, dicemus, *dum Laches Colyttea* (tribu) *moriatur: solvemus enim tibi post nuptias.* Nonne te pudet, quae sola meretricum nec inaurem, nec monile, nec Tarentinulam habeas? MUS. Quid ergo, Mater, num illae feliciores me aut pulchriores sunt? MAT. Non: sed prudentiores, & norunt artem meretriciam: neque verbulis credunt & adolescentulis, in extremis labris jusjurandum habentibus. Tu vero fidelis es, & viri amans, neque admittis quemquam, solum praeter Chaerean: & nuper ille ex Acarnania rusticus cum veniret, imberbis & ipse, minas ferens duas (vini enim pretium patris missu acceperat) tu illum quidem superbe rejecisti, cubas autem cum tuo Chaerea Adonide. MUS. Quid ergo? oportebat relicto Chaerea recipere operarium istum, hircum olentem? Laevis mi-

95 πας' αὐτῆ, ἢν ὁ γέρων μόνον καλαμύσῃ. ΜΗΤ. Οὐκοῦν, ὦ Μυσάριον, ἐὰν ὑποδήσασθαι δέῃ, ᾖ ὁ σκυτοτόμος αἰτῇ τὸ δίδραχμον, ἐροῦμεν πρὸς αὐτόν, Ἀργύριον μὲν οὐκ ἔχομεν, σὺ δὲ τῶν ἐλπίδων [f] ὀλίγας παρ' ἡμῶν λάβε· ᾖ πρὸς τὴν ἀλφιτοπώλην τὰ αὐτά· ᾖ ἢν τὸ ἐνοίκιον αἰτῶμεθα, Περίμεινον, φήσομεν, ἕως ἂν Λάχης ὁ Κολυττεὺς ἀποθάνῃ· ἀποδώσομεν γάρ σοι μετὰ τοὺς γάμους. Οὐκ αἰσχύνῃ μόνη τῶν ἑταιρῶν οὐκ ἐλλόβιον, οὐχ ὅρμον, οὐ Ταραντινίδιον ἔχουσα; ΜΟΥΣ. Τί οὖν, ὦ μῆτερ, ἐκεῖναι εὐτυχέστεραί μου, ᾖ καλλίους εἰσίν; ΜΗΤ. Οὐκ, ἀλλὰ συνετώτεραι, ᾖ ἴσασιν ἑταιρίζειν. οὐδὲ πιστεύουσι ῥηματίοις, ᾖ νεανίσκοις ἐπ' ἄκρῳ τῷ χείλει τοὺς ὅρκους ἔχουσι· σὺ δὲ εἷς πιστὴ, ᾖ φίλανδρος, οὐδὲ προσίῃ ἄλλον τινὰ, ὅτι μὴ μόνον Χαιρέαν· ᾖ πρώην ὅτε ὁ γεωργὸς ὁ [g] Ἀκαρνανεὺς ἦκε δύο μνᾶς κομίζων, ἀγένειος ᾖ αὐτὸς (οἶνον δὲ τιμὴν ἀπειλήφει τοῦ πατρὸς πέμψαντος) σὺ δὲ ἐκεῖνον μὲν [h] ἀπεμύκτισας, καθεύδεις δὲ μετὰ τοῦ Ἀδώνιδος Χαιρέου. ΜΟΥΣ. Τί οὖν; ἐχρῆν Χαιρέαν καλαλείψασαν ὑποδέξασθαι τὸν ἐργάτην ἐκεῖνον κινάδρας ὀσφραίνοντα; λεῖός μοι, φασὶ, Χαι-

f Ὀλίγας] Omisit O. *g* Ἀκαρνανεὺς] Sic *Fl Ald. H. P.* Ἀχαρνανεὺς *J.* & *V2.* Ἀκαρνεὺς marg. *A1.* Ἀχαρνὼν *Gujet.* & *Menag.* *h* Ἀπεμύκτισας] Ἀπεμυκτήρισας *Pell.*

digebat conferre, i. e. opus ei erat symbolam conferre, quid interesset? Et si ἴδει legas, idne impersonale cum nominativo consistere potest? *J.F.R.*

88. Ὀθόνας γάρ] Subaudi ὡς δίδωκας, ut supra. *F.G.* Ὀθόνας γὰρ] Malim δὲ pro γὰρ, quia eodem spiritu jam dixit γὰρ. Sed esto muliebris sermo, per me licet. At alibi satis eleganter Nostro loquuntur mulieres. *J.F.R.*

97. Δίδραχμον] Vide *Dial.* XIV. Ubi bis pretium idem notatur. *M. du S.*

99. Ὀλίγας] Deest in Mss. *J.B.*

6. Ταραντινίδιον] Vid. rursus, si operae existimas, *Bergl.* ad *Alciphr.* I. p. 160. *J.F.R.*

13. Προσίῃ] Pro προσίοιτο Attice. *F.G.*

14. Ἀκαρνανεὺς] Ἀχαρνεὺς omnino leg. videtur. *F.G.* & *A E. M.* Quare? An quia syllaba abundat, aut Ἀκαρνάνια adspirate scribendum Ἀχαρνάνια? minime. Nam Ἀκαρνάνας vocatos ἀφ' τὸ ἀκουρεῖν φυλάττειν τὰς κεφαλὰς, quod caput non tonderent, tradit *Strabo* X. p. 465. (714.) quid ergo? Ἀχαρνεὺς volunt hunc vocari ab Atticae δήμου vel oppido Ἀχαρναὶ dicto, unde certe Ἀχαρνεὺς formandum, vid. *Cellar.* Geogr. Ant. p. 937. Quod ut recte judicant *Gujet.* & ejus compilator *Menagius*, ita sine Codd. ope mihi nihil mutare licet. *J.F.R.*

17. Ἀπεμύκτισας] Nondum, puto, alias observatum verbum. Suspicatur Cl. *Jensius* legendum esse ἀπεμυχθίσας· cum μυχθίζω sit apud *Hesychium*, μυκτίζω nusquam compareat. Ita ἰχθῦσι ταῖς ἰκτῖσι substitutum ivimus supra in Διψαδ. c. 3. Sed quidquid sit de forma verbi: cognatum esse τῷ μυκτῆρι & τῷ ἀπομύττειν, non dubito, & significare *superbe & cum strepitu quodam inflatarum explosarumque narium aliquem rejicere.* *J.M.G.*

21. Κινάδρας] *Hesych.* κινάδρας, δυσωδίαν τῆς τράγου. *F.G.* *Ibid.*

Χαιρέας, καὶ χοιρίσκος [a] Ἀχαρνάνιος. ΜΗΤ. Ἔστω. ἐκεῖνος ἀγροῖκος, καὶ πονηρὸν ὀσφραίνεται· τί καὶ Ἀντιφῶντα τὸν Μενεκράτους μνᾶν ὑπισχνούμενον, οὐδὲ τοῦτον ἐδέξω, οὐ καλὸς ἦν, καὶ ἀστεῖος ἡλικιώτης Χαιρέου; ΜΟΥΣ. Ἀλλ' ἠπείλησε Χαιρέας ἀποσφάξειν ἀμφοτέρους, εἰ λάβοι με ποτὲ μετ' αὐτοῦ. ΜΗΤ. Πόσοι δὲ καὶ ἄλλοι ταῦτα ἀπειλοῦσιν; οὐκοῦν ἀνέρασται σὺ μενεῖς διὰ τοῦτο, καὶ [b] σωφρονήσης, καθάπερ οὐκ ἑταίρα, ἡ δὲ Θεσμοφόρου ἱερειά τις οὖσα; ἐῶ τἄλλα, σήμερον Ἀλῶα ἄγει· τί δέ σοι δέδωκεν ἐς τὴν ἑορτήν; ΜΟΥΣ. Οὐκ ἔχει, ὦ μαινκάριον. ΜΗΤ. Μόνος οὗτος οὐ τέχνην εὗρηκεν ἐπὶ τὸν πατέρα, οὐκ οἰκέτην καθῆκεν ἐξαπατήσοντα, οὐκ ἀπὸ τοῦ μητρὸς ᾔτησεν ἀπειλήσας ἀποπλευσεῖσθαι στρατευσόμενος, εἰ μὴ λάβοι; ἀλλὰ κάθηται ἡμᾶς ὀπτρίβων, μήτε αὐτὸς διδοὺς, μήτε παρὰ τῶν διδόντων ἐῶν λαμβάνειν; σὺ δὲ οἴει, ὦ Μουσάριον, ὀκτωκαίδεκα ἔτη αἰεὶ ἔσεσθαι; ἢ τὰ αὐτὰ φρονήσειν Χαιρέαν, ὅταν πλουτῇ μὲν αὐτὸς, ἡ δὲ μήτηρ γάμον πολυτάλαντον ἐξεύρῃ αὐτῷ; μνησθήσεται [c] οἴει τότε τῶν δακρύων, ἢ τῶν φιλημάτων, ἢ τῶν ὅρκων, ὅτε ἴσως τάλαντα προικὸς βλέπων; ΜΟΥΣ. Μνησθήσεται ἐκεῖνος· δεῖγμα δὲ, ὡς οὐδὲ νῦν γεγάμηκεν, [d] ἀλλὰ καλαναγκαζόμενος καὶ βιαζόμενος ἠρνήσατο. ΜΗΤ. Γένοιτο μὴ ψεύδεσθαι, ἀναμνήσω δέ σε, ὦ Μουσάριον, τότε.

hi Chaereas, & porcellus, quod est in proverbio, Acarnanius. MAT. Esto. Agrestis iste, & male olet. Cur etiam Antiphontem Menecratis F. qui minam pollicebatur, neque hunc recepisti? non pulcher erat, & urbanus, aequalis Chaereae? MUS. At minatus erat Chaereas, se interfecturum utrumque, si quando me cum illo deprehendisset. MAT. Quot vero alii minantur eadem? Num igitur tu amatorum expers manebis propterea, & pudica eris, quasi non meretrix esses, sed legiferae *Cereris* sacerdos. Mitto reliqua: sunt arealia hodie: quid vero dedit tibi diei festi caussa? MUS. Non habet, *quod det*, Matercula. MAT. Solus ille non invenit aliquam ad patrem machinam? non servum immisit deceptorem? non a matre petiit minatus se militatum enavigaturum, nisi accipiat? Sed desidet, nos atterit, neque dans ipse quidquam, neque accipere ab his, qui offerunt, patiens. Tu vero putas, Musarium, duodeviginti annorum te semper futuram? aut eundem animum fore Chaereae, cum dives ipse erit, mater autem multorum illi talentorum nuptias inveniet? Memor erit tum, putas, lacrumarum, & basiorum, jurisjurandi, quinque forte dotis talenta ubi viderit? MUS. Memor sane erit. Argumentum ejus rei hoc est, quod nondum duxit uxorem, sed urgentibus, vim quasi parantibus, negavit. MAT. Utinam non mentiatur. Sed tum te, Musarium, admonebo.

AM-

a Ἀχαρνάνιος] Et sic *Fl.* notante *Solan.* b Σωφρονήσῃς] Sic *P. S.* aliaeque. Σωφονήσῃς *H.* Σοφρονήσῃς *J.* & *Fr.* Σωφρονῇς *Fl.* Σωφρονήσεις *Pell.* c Οἴει] Ἔτι οἴει O. d Ἀλλὰ] Ὅσα marg. *A1.*

33. Σήμερον Ἀλῶα ἐστὶ] Ἀλῶα, ἑορτή ἐστιν Ἀθήνησιν, μυστηρίοις παρείκασα, * Δήμητρος καὶ Κόρης καὶ Διονύσου, ἐπὶ τῇ τομῇ τῆς ἀμπέλου, καὶ τῇ γεύσει τοῦ οἴνου, καὶ τῶν ἄλλων καρπῶν. Φιλόχορος δέ φησιν ὀνομασθῆναι ἀπὸ τοῦ τότε τοὺς ἀνθρώπους τὰς ἁλωτρίβας περὶ τὰς ἅλως ποιεῖσθαι. *V.*

* Δήμητρος] Emendante *Solano*, Δήμητρες Edita. Idem τὰς ante ἀνθρώπους interuit, & verbum ultimum ποιεῖσθαι restituit, quod ποιεῖσθαι male legebatur.

Ibid. Λεῖος μοι] De hoc Proverb. *Erasm.* *J. B.*
Λεῖος — Χαιρέας] Vid. Diction. *Baylii* T. I. p. 41. col. 1. *M. V. La Croze.*
22. Ἀχαρνάνιος] Ἀχαρνεὺς forte. *F. G.*
24. Ἀποπεῖ] Ἀποπείτω legendum. *F. G.*
32. Θεσμοφόρου ἱερεία] I. e. quia Cereris sacerdotes caste vivere debebant, vid. Illustr. *Spanh.* ad Callim. p. 652. *J. F. R.*
33. Ἀλῶα]

VIII.

AMPELIS ET CHRYSIS. ΑΜΠΕΛΙΣ ΚΑΙ ΧΡΥΣΙΣ.

A M P.

SI quis vero, mea Chryſis, neque zelotypus eſt, neque iraſcitur, neque alapam inflixit unquam, aut comam abſcidit, aut diſcidit veſtem; illene adhuc amator eſt? CHRYS. Numquid ergo, Ampelis, haec ſola amantis argumenta? AMP. Sane quam calidi viri haec *ſunt*. Nam reliqua, oſcula & lacrimae, & jusjurandum frequens, & adventus creber, incipientis amoris ſignum & adhuc naſcentis: at ignis totus a zelotypia eſt. Itaque ſi te quoque, ut ais, colaphis mulcat Gorgias, & zelotypus eſt, bona ſpera, & ſemper eadem facere illum, opta. CHRYS. Eadem? Quid ais? ſemper eum mihi dare alapas? AMP. Non iſtuc: ſed indigne eum ferre, niſi ad ipſum ſolum reſpicias. Quandoquidem ſi non amaret, quid tandem, alium te amatorem habente, iraſceretur? CHRYS. Sed neque habeo equidem alium. At ille temere ſuſpicatus eſt, amari me a divite, eo quod caſu quodam illius aliquando mentionem injeci. AMP. Etiam hoc jucundum, ſi a divitibus coli te ſuſpicetur: ita enim magis etiam aegre feret, & honorem ſuum in eo putabit agi, ne rivales ipſum ſuperent. CHRYS. Verum enim vero hic ſolum iraſcitur, & infligit alapas, caeterum dat nihil. AMP. At dabit. Zelotypis enim vel maxime dolet. CHRYS. Neſcio

Α Μ Π.

[e] Εἰ τις δὲ, ὦ Χρυσὶ, μήτε ζηλοῦπεῖ, μήτε ὀργίζεῖ, μήτε ἐρράπισέ ποτε, ἢ ἐπιθείκειρεν ἢ τὰ ἱμάτια ἐθέρισεν, ἔτι ἐραστὴς ἐκεῖνός ἐστιν; ΧΡΥΣ. Οὐκοῦν ταῦτα μόνα ἐρῶντος, ὦ Ἀμπελὶ, δείγματα; ΑΜΠ. Ναὶ, ταῦτ' ἀνδρὸς θερμοῦ. ἐπεὶ τἄλλα, φιλήματα, καὶ δάκρυα, καὶ ὅρκοι, καὶ τὸ πολλάκις ἥκειν, ἀρχομένου ἔρωτος σημεῖον, καὶ φυομένου ἔτι· τὸ δὲ πῦρ ὅλον ἐκ τῆς ζηλοτυπίας ἐστίν. ὥστε εἰ καὶ σὲ, ὡς φῂς, ὁ Γοργίας ῥαπίζει, καὶ ζηλοτυπεῖ, χρηστὰ ἔλπιζε, καὶ εὔχου ἀεὶ τὰ αὐτὰ ποιεῖν. ΧΡΥΣ. Τὰ αὐτά; τί λέγεις ἀεὶ ῥαπίζειν με; ΑΜΠ. Οὐχὶ, ἀλλ' ἀνιᾶσθαι, εἰ μὴ πρὸς μόνον αὐτὸν βλέποις. ἐπεὶ εἰ μὴ ἐρᾷ γε, τί ἂν ἔτι ὀργίζοιτο, εἰ σύ τινα ἕτερον ἐραστὴν ἔχοις; ΧΡΥΣ. Ἀλλ' οὐδὲ ἔχω ἔγωγε. ὁ δὲ ματῖλλυ ὑπέλαβε τῶν πλουσίων μου ἐρᾶν, διότι ἄλλως ἐμνημόνευσά ποτε αὐτοῦ. ΑΜΠ. Καὶ τοῦτο ἡδὺ τὸ, ὑπὸ πλουσίων οἴεσθαι σπουδάζεσθαί σε. οὕτω γὰρ ἀνιάσεται μᾶλλον, καὶ φιλοτιμήσεται, ὡς μὴ ὑπερβαλοίντο αὐτὸν οἱ ἀντερασταί. ΧΡΥΣ. Καὶ μὴν οὗτός γε μόνον ὀργίζεται, καὶ ῥαπίζει· δίδωσι δὲ οὐδέν. ΑΜΠ. Ἀλλὰ δώσει· ζηλότυποι γὰρ καὶ μάλιστα [f] λυπηθήσονται. ΧΡΥΣ. Οὐκ οἶδ' ὅπως

[e] Εἰ τις] Ὅς τις *Fl.* [f] Λυπηθήσονται] Sic legi in omnibus, addit *Solan.*

33. Ἀλλᾶ] Conf. ſupra *Dial. Meretr.* I. pr. *J. F. R.*
34. Μανιάριον] Leg. fort. ναινίαριον, ut ſupr. (*Dial.* VI.) An μαναίαριον eſt a μάω, μάνω, μάπω, quod idem eſt τῷ μαμμῶνα. *F. G.*
41. Οἰὰ] In Mſſ. ἔτι. *J. B.*
55. Περιέκειρεν] Vid. Cl. *Hemſterh.* ad T. I. *Tim.* §. 4. p. 107. *J. F. R.*
68. Ἐρᾷ γε] Ἔρα γε legend. videtur. *F. G.*
71. Πλούσιον] Aut nomen ipſum hoc ſtatuendum, aut excidit aliud nomen ante πλούσιον. *M. du S.*
73. Ὑπὸ πλουσίων — σπουδάζεσθαι] Pluribus hanc phraſin probat Doctiſſ. *Bergl.* ad *Alciphr.* I. Ep. 29. p. 120. perſuadetque & illic σπουδασθῆναι ὑπὸ σοῦ, non ut vulgo, ὑπὲρ σοῦ legendum. Habuimus idem ſupra, *Rhet. Praec.* c. 23. ὑπὸ τῶν γυναικῶν σπουδάζεσθαι. *J. F. R.*
78. Ζηλότυποι] Corrupta haec verba cenſeo. *M. du S.*

ὅπως ῥαπίσματα λαμβάνειν βούλει με, ὦ Ἀμπελίδιον. ΑΜΠ. Οὐκ, ἀλλ', ὡς οἶμαι, μεγάλοι ἔρωτες γίγνονται, ἢν εἰ [a] πύθοιτο ἀμελεῖας· εἰ δὲ πιστεῦσαι μόνον ἔχειν, ὑπομαραίνεταί πως ἡ ἐπιθυμία. ταῦτα λέγω πρὸς σέ, εἴκοσιν ὅλοις ἔτεσιν [b] ἑταιρίσασα· σὺ δὲ [c] ὀκτωκαιδεκαέτης, οἶμαι, ἢ ἔλαττον, ὅσα τυγχάνεις. εἰ βούλει δὲ, καὶ διηγήσομαί σοι ἃ ἔπαθόν ποτε, οὐ πάνυ πρὸ πολλῶν ἐτῶν. ἦρα μου Δημόφαντος ὁ δανειστὴς, ὁ κατόπιν οἰκῶν τῆς Ποικίλης. οὗτος οὐδὲ πώποτε πλέον πέντε δραχμῶν δέδωκε, καὶ ἠξίου δεσπότης εἶναι. [d] ἦρα δὲ, ὦ Χρυσὶ, ὀπιπόλαιόν τινα ἔρωτα, οὔτε ὑποστένων, οὔτε δακρύων, οὔτε ἀωρὶ παραγιγνόμενον ὀπὶ τὰς θύρας, ἀλλ' αὐτὸ μόνον συνεκάθευδέ μοι ἐνίοτε, καὶ τοῦτο ἀφ' μακροῦ. ἐπειδὴ δὲ ἐλθόντα ποτὲ ἀπέκλεισα (Καλλιάδης γὰρ ὁ γραφεὺς ἔνδον ἦν, δέκα δραχμὰς πεπομφὼς) τὸ μὲ πρῶτον ἀπῆλθέ μοι λοιδορησάμενον. ἐπεὶ δὲ πολλαὶ μὲ διῆλθον ἡμέραι, ἐγὼ δὲ οὐ προσέπεμπον, ὁ Καλλιάδης δὲ ἔνδον ἦν [e] αὖθις, ὑποθερμαινόμενον ἤδη τότε ὁ Δημόφαντος, καὶ αὐτὸς ἀναφλέγει εἰς τὸ πρᾶγμα, καὶ ὀπιτὰς ποτε, ἀνεῳγμένην τηρήσας τὴν θύραν, ἔκλαυσε, ἔτυπτεν, ἀπέκτειλε φονεύσειν, διέρρηξε τὴν ἐσθῆτα, ἅπαντα ἐποίει, καὶ τέλος τάλαντον δοὺς, μόνον εἶχεν ὀκτὼ ὅλους μῆνας· ἡ γυνὴ δὲ αὐτοῦ

cur alapas accipere me velis, mea Ampelidium. AMP. Non. Sed ut arbitror magni amores etiam sic fiunt, si se putet *amator* negligi. Si vero solus potiri se credat, marcescit quodam modo cupiditas. Haec ad te dico, quae viginti totos annos meretriciam vitam colui, tu vero duodeviginti annos, aut minus etiam vixisti. Si vis, narrabo tibi quae quondam mihi ante annos non ita multos acciderunt. Amabat me Demophantus danista, qui post Poecilen habitat. Hic neque unquam plus quinque drachmis dederat, & herus esse postulabat. Amabat autem, Chrysis, amorem quendam in summo tantum innatantem, nec ingemiscens, neque lacrimans, neque intempesta nocte veniens ad fores; sed solum hoc agebat, ut interdum mecum cubaret, idque sat longis intervallis. Cum vero adventem aliquando excluſissem, Calliades enim pictor intus erat, qui drachmas decem miserat, primo quidem conviciatus mihi abiit. Cum vero multis interjectis diebus non mitterem ego; Calliades autem intus esset rursus: tum demum incalescens Demophantus & ipse ad eam rem inflammatur: & cum adstans aliquando apertam observasset januam, ploravit, pulsavit, interfecturum se minatus est, vestem discidit, fecit omnia: ac tandem talento dato, solus me habuit octo integros menses. Uxor autem ipsius di-

a Πύθοιτο] Πείθοιτο *Fl.* sola. b Ἑταιρίσασα] Ἑτερίσασα *Fl.* c Ὀκτωκαιδεκαέτης] Nil mut. Edd. d Ἦρα δὲ] Ἦρα μου marg. *Ald.* e Αὖθις] Omittit *Fl.*

82. Μεγάλοι] Corruptum etiam hunc locum censeo. *Fl.* quidem πείθοιτο habet, sed neque sic sana erant omnia. *M. du S.*

86. Σὺ δὲ ὀκτωκαιδεκαέτης, οἶμαι, ἢ ἔλαττον ὅσα τυγχάνεις] Perspicue legendum ὀκτωκαιδεκαέτις. Fit sermo ad meretricem. *J. J.*

Ὀκτωκαιδεκαέτης] Recte monuit Cl. *Jensius*, hanc vocem emaculandam, quod nos sedulo fecimus. *M. du S.*

93. Ἦρα δὲ] Ἦρα μου esse in *Fl.* additum erat in marg. *Ald.* Falso; nam *Fl.* ἦρα δὲ differre habet cum aliis. Ergo aliunde illam varietatem accepit, aut aberravit, verba ex versu praeced. huc festinanti oculo referens. At mutato nihil opus esse patet ex jam praemisso ἦρα μου Δημόφ. Cui μου iterato subjicere minus hic elegans quam δὲ. *J. F. R.*

98. Ἀπέκλεισα] *Olear.* ad *Philostr.* I. p. 20. n. 20. *J. F. R.*

Ibid. Καλλιάδης] Quanquam ficta fere haec nomina sunt, Callinum petere videri potest, de quo Ἀπατ. c. 2. *M. du S.*

5. Ἀναφλέγεται] Sic excludendo & aemulatione languidum adolescentis amorem resuscitat meretrix ap. *Alciphr.* I. 37. p. 168. ubi de hoc artificio plura *Bergl.*

dictare omnibus, me venenis in furorem illum egiſſe : nempe venenum illud zelotypia fuit. Itaque tu etiam, Chryſis, utere eodem in Gorgiam veneno ; dives enim erit adoleſcentulus, ſi quid patri illius acciderit.

πρὸς ἅπαντας ἔλεγεν, ὡς ὑπὸ Φαρμάκων ἐκμήναιμι αὐτόν. τὸ δὲ ἦν ἄρα ζηλοτυπία, τὸ φάρμακον. ὥστε, ὦ Χρυσί, καὶ σὺ χρῶ ὅπῃ τῇ Γοργίαν τῷ αὐτῷ φαρμάκῳ. πλούσιος δὲ ὁ νεανίσκος ἔσται, ἤν τι ὁ πατὴρ αὐτοῦ πάθῃ.

IX.

DORCAS, PANNYCHIS, PHILOSTRATUS, POLEMO.

ΔΟΡΚΑΣ, ΠΑΝΝΥΧΙΣ, ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ, ΠΟΛΕΜΩΝ.

D O R C.

PEriimus, hera, periimus! E bello rediit Polemo, dives, ut ajunt. Vidi autem illum ipſa quoque: ſagum purpura praetextum fibula confixum habet, & pediſſequos ſimul multos. Et amici ut viderunt, ſalutandi cauſſa ad ipſum concurrere: interea famulum conſpicata a tergo ſequentem, qui cum illo peregre abfuerat, interrogavi, & cum ſalutaſſem prius, *Dic mihi*, inquam, *Parmeno, ut egiſtis nobis, & utrum dignum quidpiam bellis habentes reverſi eſtis?* PAN. Non oportebat hoc ſtatim: ſed iſta, *Cum ſalvi rediiſtis, multas gratias agimus Diis, & hoſpitali praeſertim Jovi, & Minervae bellicae. Hera autem ſemper in-*

Δ O P K.

Ἀπολώλαμεν, ὦ κεκλημένη, ἀπολώλαμεν, ὁ Πολέμων ἀπὸ [f] τῆς στρατείας ἀνέστρεψε πλουτῶν, ὡς φασιν· ἑώρακα δὲ κἀγὼ αὐτόν, φερεστρίδα περιπόρφυρον ἐμπεπορπημένον, καὶ ἀκολούθους ἅμα πολλούς. καὶ οἱ φίλοι, ὡς εἶδον, συνέθεον ἐπ' αὐτὸν ἀσπασόμενοι. ἐν τοσούτῳ δὲ ἡ θεράπαινα ἰδοῦσα κατόπιν ἑπόμενον, ὃς συναποδεδημήκει μετ' αὐτῆς, ἠρόμην, [g] καί, εἰπέ μοι, ἔφην, ὦ Παρμένων, ἀσπασαμένη πρότερον αὐτόν, πῶς ἡμῖν ἐπράξατε, καὶ εἴτι ἄξιον τῶν πολέμων ἔχοντες [h] ἐπανεληλύθατε; ΠΑΝ. Οὐκ ἔδει τοῦτο εὐθύς, ἀλλ' ἐκεῖνα, Ὅτι σῷ ἐσώθητε, πολλὴ χάρις τοῖς θεοῖς, καὶ μάλιστα τῷ ξενίῳ Διΐ, καὶ Ἀθηνᾷ [i] στρατείᾳ· ἡ δέσποινα δὲ ἐπυνθάνετο ἀεί, τί πρᾶτ-

ΔΟΡΚΑΣ] Bene *B. Fl. P. S.* &c. ΔΟΡΙΣ ΠΑΝ. ΔΟΡΚΑΣ &c. *F. Fr.* & *H.* *f* Τῆς στρατείας] Στρατιᾶς *Fl.* & ſine artic. *g* Καί] Abeſt a *Fl.* *h* Ἐπανεληλύθατε] Ἐπανεληλύθατε *Fl.* *i* Στρατείᾳ] Στρατίᾳ *Fl.*

Bergl. *F. F. R.*

9. Ἄπρακτα ἐπράξει] De irrito conatu, ut apud Martialem, *omnia cum fecit.* *F. B.*

ΔΟΡΚΑΣ] Cum quatuor tantum illas quas exhibemus perſonas habeant Edd. optimae, & in ipſo Dialogo non adpareat, duas ancillas ΔΟΡΙΔΑ & ΔΟΡΚΑΔΑ adeſſe, priorem in inſcriptione omiſi. *F. F. R.*

27. Πῶς ἡμῖν ἐπράξατε] Lege ὑμῖν. *F. G.* Tu nihil mutabis Lector, ſi illud μοὶ & ἡμῖν ferme πλεονάζον, ſed tamen familiaritatis ſignum, & creberrime occurrens attenderis. Ceterum ſi cui πράττειν pro degere, vivere, non ſatis notum, adeat praeter *Eud.* Comm. & *Kuſt.* ad *Ariſtoph.* Plut. 341. etiam *F. Elſn.* ad Epiſt. ad *Eph.* VI. 21. *F. F. R.*

Ibid. Τῶν πολέμων] Conjiceres forte πολεμίων; ut ſit: *num quid ab hoſtibus reportaſtis ſpoliorum?* At nihil eſt mutandum; nam ἄξιον cum πολέμων recte cohaeret; aegre jungeretur cum πολεμίων. *F. F. R.*

31. Ἀθηνᾷ στρατείᾳ] Huius cognominis *Pauſanias*, qui ultra triginta alia paſſim affert; nusquam, quod quidem ſciam, meminit. *M. du S.*

πράξοιτε; καὶ ἔνθα εἴητε; εἰ δὲ καὶ τοῦτο προσέθηκας, ὡς καὶ ἐδάκρυε, καὶ ἀεὶ ἐμέμνητο Πολέμωνος, ἄμεινον ἦν πολλοῦ. ΔΟΡΚ. Προεῖπον εὐθὺς ἐν ἀρχῇ ἅπαντα· πρὸς δέ σε οὐκ ἂν εἶπον, ἀλλὰ ἃ ἤκουσα, ἐβουλόμην εἰπεῖν. ἐπεὶ πρός γε [a] Παρμένωνα οὕτως ἠρξάμην. Ἦ που, ὦ Παρμένων, ἐβόμβει τὰ ὦτα ὑμῖν; ἀεὶ γὰρ ἐμεμνῆτο ἡ κεκλημένη μοι δακρύων, καὶ μάλιστα εἴ τις ἐληλύθει ἐκ τῆς μάχης, καὶ πολλοὶ τεθνάναι ἐλέγοντο, ἐσπάραττε τότε τὰς κόμας, καὶ τὰ στέρνα ἐτύπτετο, καὶ ἐπέκλα πρὸς τὴν ἀγγελίαν ἑκάστην. ΠΑΝ. Εὖγε, ὦ Δορκὰς, οὕτως ἐχρῆν. ΔΟΡΚ. Εἶτα ἐξῆς μετ' οὐ πολὺ ἠρόμην ἐκεῖνα. ὁ δὲ πάνυ λαμπρῶς, Φησίν, ἀνεστρέψαμεν. ΠΑΝ. Οὕτω καὶ ἐκεῖνος οὐδὲν προειπών, ὡς ἐμέμνητό μου ὁ Πολέμων, ἢ ἐπόθει, ἢ ηὔχετο ζῶσαν καταλαβεῖν; ΔΟΡΚ. Καὶ μάλα πολλὰ τοιαῦτα ἔλεγε. τὸ γοῦν κεφάλαιον ἐξήγγειλε, πλοῦτον πολὺν, χρυσὸν, ἐσθῆτα, ἀκολουθους, ἐλέφαντα. τὸ μὲν γὰρ ἀργύριον μηδὲ ἀριθμῷ ἄγειν αὐτὸν, ἀλλὰ μεδίμνῳ, ἀπομεμέτρηται πολλοὺς μεδίμνους. εἶχε δὲ καὶ αὐτὸς Παρμένων δακτύλιον ἐν τῷ μικρῷ δακτύλῳ, μέγιστον, πολύγωνον, καὶ ψῆφος ἐνεβέβλητο τῶν τριχρώμων, ἐρυθρά τε ἦν ὑπέρυθρος. εἴασα δ' οὖν αὐτὸν ἐθέλοντά μοι διηγεῖσθαι ὡς τὸν Ἅλυν διέβησαν, καὶ ὡς ἀπέκτειναν [b] Τηριδάταν τινὰ, καὶ ὡς διέτριψεν ὁ Πολέμων ἐν τῇ πρὸς Πισίδας μάχῃ· καὶ ἀπέδραμόν σοι ταῦτα προσαγγελοῦσα, ὡς καὶ τῶν [c] πάντων σκέψαιο. εἰ γὰρ ἐλθὼν ὁ

terrogavit, *ut ageretis? & ubi essetis?* Si vero illud etiam addidisses, *Lacrimavit etiam, & semper memoriam usurpavit Polemonis*, multo fuerat melius. DOR. Praedixi initio statim haec omnia: apud te vero nolebam *iterum* dicere, sed ea solum quae audivi. Nempe apud Parmenonem sic inceperam, *Numquid, Parmeno, tinniebat vobis auris? Semper enim cum lacrimis hera mea meminerat, & maxime si quis rediisset e praelio, ubi caesi esse multi dicerentur, tum illa comas lacerare, & pectus plangere, & ad unumquemque nuncium lugere.* PAN. Euge, Dorcas, ita oportebat. DOR. Tum deinde non ita multo post ista rogavi. At ille, *Magnifice omnino*, inquit, *rediimus.* PAN. Itane ille quoque sine prooemio, quam meminisset mei Polemo, aut desiderasset, aut vivam invenire optasset? DOR. Omnino multa id genus dixit. Verum caput rei hoc mihi renunciavit, divitias multas, aurum, vestem, pedissequos, ebur; argentum enim nec numero illum advehere, sed dimensum modio, modios multos. Habebat autem ipse quoque Parmeno anulum parvo in digito maximum, multiangulum, & gemma in eo de tricoloribus illis, suprema quidem facies rubicunda. Passa ergo sum volentem mihi enarrare, ut Halye trajecto Teridatem quendam interfecerint, & ut in praelio contra Pisidas se gesserit Polemo, & haec tibi nunciatura transcucurri, uti de omnibus deliberes. Si enim adveniens Polemo, (omni-

[a] Παρμένωνα] Sic *Jens.* correxit. Παρμενόνα Edd. hac priores. [b] Τηριδάταν] Sic omnes praeter *J. Ald.* & *Va.* quae Τηριδάτην. [c] Πάντων] Παρόντων melius *Fl.*

38. Πρός γε Παρμένωνα, &c.] Sed scribendum Παρμένοντα, ut recte pag. 730. nec aliter usus & Grammaticus canon postulat. *J. J.* Bene emendat, sed Πολέμωνα altero illo loco legas, non Παρμένωνα. *J. F. R.*

Ibid Παρμένωνα] Cl. *Jensius* sic recte scribere jussit, cum in libris omnibus esset Παρμένοντα. *M. du S.*

40. Ἐβόμβει τὰ ὦτα] Vides quam vetustus ille error, qui nostra etiam aetate multorum mentes infidet. *M. du S.*

54. Ἀργύριον μηδὲ ἀριθμῷ] Specie Proverbii pro immensis divitiis, sic in Epistol. *Saturnal. Xenoph. Hellenic.* lib. 3. *Suid.* μεδίμνῳ τ' ἀργύριον ἀπομετρεῖν. *Horatii* & *Petronii* Interpretes. *J. B.*

61. Ὡς τὸν Ἅλυν διέβησαν] Hoc etiam specie proverbii, patet apud *Herodot.* & *Diodor. Sic.* *J. B.*

65. Πάντων] Florentinum παρόντων placet, ex cujus com-

(omnino equidem dimotis familiaribus veniet;) resciverit, & intus apud nos esse Philostratum invenerit; quid facturum esse existimas? PAN. Inveniamus, Dorcas, e re praesenti auxilium. Neque enim dimittere hunc honestum est, qui nuper admodum talentum dederit, mercatorem alioquin & multa pollicitum: neque utile non recipere redeuntem hunc Polemonem. Insuper zelotypus est, qui cum egeret adhuc, plane erat intolerabilis. Jam vero quid non iste audeat? DOR. Sed accedit. PAN. Deficio animi, Dorcas, prae consilii inopia & tremo. DOR. Verum etiam accedit Philostratus. Quid me fiet? Quid si terra mihi dehiscat! PHIL. Cur non potamus, mea Pannychis. PAN. Perdidisti me, homo. Tu vero salve, Polemo. Tarde advenis! POL. Iste ergo quis est qui ad vos accessit? Taces? Euge! periisti Pannychis! At ego quinto die e Pylis huc advolavi ad talem festinans mulierem. Verum merito hoc mihi accidit. Et gratiam tibi habeo: nec enim amplius a te dispoliabor. PHIL. Tu vero quis es, mi homo? POL. Polemo Stirienfis, tribu Pandionia, audin? qui primum mille armatos duxi, jam quinquies mille hominum agmen ago, amator Pannychidis, cum putarem illam adhuc humanum sapere. PHIL. Sed ut nunc habet, Dux mercenariorum, mea est Pannychis, & talentum accepit; accipiet autem jam etiam alterum, cum sarcinas dispofuerimus.

Πολέμων (ἥξει γὰρ πάντως ἀποσεισάμενος τοὺς γνωρίμους) ἀναπυθόμενος, εὕροι τ' Φιλόστρατον ἔνδον παρ' ἡμῖν, τί οἴει ποιήσειν αὐτόν; ΠΑΝ. [d] Ἐξευρίσκωμεν, ὦ Δορκάς, ἐκ τῶν παρόντων σωτήριον· ὅτε γὰρ τοῦτον ἀποπέμψαι καλὸν, τάλαντον ἔναγχος δεδωκότα, καὶ τἄλλα ἔμπορον ὄντα, καὶ πολλὰ ὑπισχνούμενον· ὅτε Πολέμωνα τοιοῦτον ἐπανήκοντα, χρήσιμον μὴ προσδέχεσθαι. προσέτι γὰρ καὶ ζηλότυπός ἐστιν, ὃς καὶ πενόμενος ἔτι, πολὺ ἀφόρητος ἦν· νῦν δὲ τί οὐκ ἂν ἐκεῖνος ποιήσειεν; ΔΟΡΚ. Ἀλλὰ καὶ προσέρχεται. ΠΑΝ. Ἐκλύομαι, ὦ Δορκάς, ὑπὸ τῆς ἀπορίας, καὶ τρέμω. ΔΟΡΚ. Ἀλλὰ καὶ Φιλόστρατος προσέρχεται. [e] ΠΑΝ. Τίς γένωμαι; πῶς ἄν με ἡ γῆ καταπίοι; ΦΙΛ. Τί δ' οὐ πίνομεν, ὦ Παννυχί; ΠΑΝ. Ἄνθρωπε, ἀπολώλεκάς με. σὺ δὲ χαῖρε Πολέμων, χρόνιος φανείς. ΠΟΛ. Οὗτος ἂν τίς ἐστιν ὁ προσιὼν [f] ὑμῖν; σιωπᾷς; εὖγε [g] οἶχε, ὦ Παννυχί· ἐγὼ δὲ πεμπταῖος ἐκ Πυλῶν διέπτην, ἐπειγόμενος ὅτι τοιαύτῃ γυναῖκα. καὶ δίκαια μὴτοι πέπονθα, καί σοι χάριν ἔχω, ὅτι οὐκ ἔτι γὰρ ἁρπαθήσομαι ὑπὸ σοῦ. ΦΙΛ. Σὺ δὲ τίς εἶ, ὦ βέλτιστε; ΠΟΛ. Ὅτι Πολέμων ὁ Στειριεὺς, Πανδίονος φυλῆς ἀκούεις, χιλιαρχήσας τὸ πρῶτον, νῦν δὲ ἐξανασήσας πενταχιλίαν ἀσπίδα, ἐραστὴς Παννυχίδος, ὅτε ᾠμην ἔτι ἀνθρώπινα φρονεῖν αὐτήν. ΦΙΛ. Ἀλλὰ τὰ νῦν, ὦ ξεναγὲ, Παννυχὶς ἐμή ἐστι, καὶ τάλαντον εἴληφε, λήψεται δὲ ἤδη καὶ ἕτερον, ἐπειδὰν τὰ φορτία ἁμα-

[d] Ἐξευρίσκωμεν] Ἐξευρίσκω *Fl.* [e] ΠΑΝ.] Omiss. in *B. P. H.* Adest in marg. *A1. J. S.* In *Fl.* uno Π. duae diversae personae signantur. [f] Ὑμῖν] Ἴσως ἡμῖν L. Idque recipiend. credo. [g] Οἶχε] Non habet *Fl.*

compendio forsan πάντων est natum. Neque mihi quisquam *de summa rerum* vertendo, defendat vulgatum; nam id huc non convenit, & περὶ τῶν ὅλων tum potius dixisset. Sed de *praesenti rerum statu* deliberandum erat. Interim nondum recepi παρόντων, quia aliis vulgatum satis sanum videbitur. Responsum vero Pannychidos ἐκ τῶν παρόντων ad id ipsum videtur alludere; ideo eo magis velim παρόντων etiam priore loco legi. *J. F. R.*

67. Φιλόστρατον] Hic Philostratus, si *Joh. Jensio* credas, (de Script. Hist. Philos. I. III. c. 13. p. 279. & 283.) celebris est scriptor vitarum sophistarum, quae extant. Ridiculum! *M. du S.*

78. Ἐκλύομαι] Idem quod ἀθυμῶ, leg. *Aristaen.* Epist. 28. lib. 1. *J. B.*

3. ΠΑΝ.]

ἀγαθώμεθα. καὶ νῦν ἀκολούθει μοι, ὦ Πανυχί. τοῦτον δὲ πᾶς Ὀδρύσαις χιλιαρχεῖν ἔα. ΔΟΡΚ. Ἐλευθέρα μὲν ὅστις, καὶ ἀκολουθήσει, ἢν ἐθέλῃ. [a]ΠΑΝ. Τί ποιῶ, Δορκάς; ΔΟΡΚ. Ἐσιέναι ἄμεινον, ὀργιζομένῳ ἐκ οἷόν τε παρεῖναι Πολέμωνι, καὶ μᾶλλον ἐπιταθήσεται ζηλοτυπῶν. ΠΑΝ. Εἰ θέλεις, εἰσίωμεν. ΠΟΛ. Ἀλλὰ προλέγω ὑμῖν, ὅτι τὸ ὕστατον πίεσθε τήμερον, ἢ μάτην ἐγὼ τοσούτοις φόνοις ἐγγεγυμνασμένῳ πάρειμι, τὺς Θρᾷκας, ὦ Παρμένων. [b]ΠΑΡ. Ὡπλισμένοι [c]ἦκον, ἐμφράξαντες τὸ γενόπον τῇ φάλαγγι· ὅπλα μετώπου μὲν τὸ ὁπλιτικόν, πᾶς ἑκάτερα δὲ οἱ σφενδονῆται, καὶ τοξόται, οἱ δὲ ἄλλοι κατόπιν. ΦΙΛ. Ὡς βρεφυλλίοις ταῦτα, ὦ [d]μισθοφόρε, ἡμῖν λέγεις, καὶ μορμολύττεις· σὺ γὰρ ἀλεκτρυόνα πώποτε ἀπέκτεινας, ἢ πόλεμον εἶδες; ἐρυμάτιον ἐφρύρεις, τάχα δημοιρίτης ὤν, ἵνα καὶ τοῦτο προσχαρίσωμαί σοι. ΠΟΛ. Καὶ μὴν εἴσῃ μετ' ὀλίγον, ἐπειδὰν προσιόντας ἡμᾶς ὄψῃ δόρυ θεάσῃ, φιλονίκους τοὺς ὅπλοις. ΦΙΛ. Ἥκετε μόνον συσκευασάμενοι. ἐγὼ δὲ, καὶ [e]Τίβιος οὗτος (μόνος γὰρ οὗτος ἕπεταί μοι) βάλλοντες ὑμᾶς λίθοις τε, καὶ ὀστράκοις, οὕτω διασκεδάσομεν, ὡς μηδὲ ὅποι οἴχοισθε, ἔχοιτε εἰδέναι.

Et jam sequere me, Pannychis: hunc vero mille hominibus praeesse apud Odrysas jube. DOR. Libera quidem est, & sequetur, si voluerit. PAN. Quid agam, Dorcas? DOR. Intrasse melius erit. Irato enim adesse Polemoni non convenit: & magis ipsa zelotypia intendetur. PAN. (*ad Philostratum*) Si vis, intremus. POL. Sed praedico vobis, vos ultimum hodie potaturos, aut frustra ego tot caedibus exercitatus adsum. Heus Parmeno, Thraces *adduc*. PAR. Armati venerunt, phalange obsepsere angiportum: in fronte gravis armatura, in utroque cornu funditores & sagittarii, reliqui in ultima acie. PHIL. Tanquam parvis infantibus ista, mercenarie, dicis? & larva quasi terrere nos postulas? Tu enim gallum gallinaceum an interfeceris unquam? aut bellum vidisti? castellum forte insedisti, dimidii dux manipuli, ut etiam hoc tibi largiar. POL. Quin scies paullo post, ubi accedentes nos protensis hastis videbis, armis fulgentibus. PHIL. Venite modo instructi. Ego autem & Tibys iste (solus enim hic me sequitur) lapidibus vos ac testis ita dispergemus, ut neque, quorsum effugiendum sit, reperiatis.

CHE-

a ΠΑΝ.] Recepi ex *V2. B1.* & 2. & *S.* Nam ΠΟ. in *P. H. J.* erat, Π. tant. in *Fl.* b ΠΑΡ.] Ex emendat. *Solan.* ΠΑΝ. Edd. priores. In *Fl.* omissa persona. c Ἦκον] Ἥκετωσαν *Pell.* d Μισθοφόρε] Recte sic pleraeque Μισθωφόρι *J.* e Τίβιος] Emendavi ex *Fl.* & aliis Luciani locis. Nam Τίβιος hic habebant Edd. cett.

18. * Δημοιρίτης ὤν] Δημοιρίτης, † τοῦτο ἐνίοτε τὸ τριβολεῖν ἀποδιδόασιν, ἐπειδὴ τοῦτο δίμοιρον ἐστὶ τῆς δραχμῆς. ὁ δὲ τοῦτο λαμβάνων στρατιώτης δημοιρίτης ἐλέγετο. ἔστι δέ τις ‡ στρατιωτικὴ ἀρχὴ ὁ λοχαγὸς, ἀφ' οὗ παρ' ἕκαστος στρατιώτας δύο μοίρας λαμβάνειν. οἱ δὲ δημοιρίαν καὶ §ἡμιλοχίαν ¶ ταὐτὸ φασι. καὶ δημοιρίτης καὶ ἡμιλοχίτης, ὁ ἄρχων τῆς δημοιρίας, καὶ ἡμιλοχίας. *V.*

* Δημοιρίτης] Δημοιρίτης male edita.
† Τοῦτο] Τῶτο V.
‡ Ὁ λοχαγὸς] Ὡς ὁ λοχ— edita. Sed ὡς duce V. delevit *M. du S.*
§ Ἡμιλοχίαν] Ita scripsit *Solan.* ἡμιλοχίαν edita.
¶ Ταὐτὸ] Αὐτὸ V. quod in Impressis sic mutatum est. *M. du S.*

3. ΠΑΝ.] Pro *Panychide* inepte in quibusdam legebatur antea Polemon. *M. du S.*

10. Τοὺς Θρᾷκας] Subaudi ἄγε, aut quid simile, an ᾠδὶ, i. e. huc age, adduc. *ἰτέχω. F. G.* Parum interest quid suppleas, est ille accusativus subito imperantis, poscentis, ubi varia verba subaudiri, pro re nata, queunt. Quin ergo vel κάλει intelligas, licet; nam illico advenerunt. Nec tamen improbarem, si pro ὦ Παρμ. invenirem ᾠδὶ. Verum quo brevior locutio, eo imperiosior. Sed quum vel ipsum ὦ sic abesse possit, non jam, cum adsit, peccaverit, qui ᾠδὶ pro eo legat. *J. F. R.*

Ibid. ΠΑΡ.] Quamvis in titulo non compareat Parmenonis persona; necessario hic requiritur, neque enim

X.

CHELIDONIUM ET DROSE.

CHEL.

NOn amplius ad te ventitat, mea Drose, adoleſcentulus ille Clinias? Diu enim eſt, cum illum apud vos non vidi. DROS. Non amplius, mea Chelidonium: Magiſter enim interdixit, ne amplius ad me accedat. CHEL. Quis eſt iſte? Diotimum ne dicis ludi gymnici magiſtrum? nam ille quidem mihi amicus. DROS. Non: ſed *eſt* perditiſſimus ille Philoſopho-rum Ariſtaenetus. CHEL. Triſtem illum dicis, hirſutum, barba prolixa, qui cum adoleſcentibus inambulare ſolet in Poecile? DROS. Illum dico impoſtorem, quem utinam videam peſſime perire, barba tractum a carnifice. CHEL. Sed quid in mentem illi venit, quod iſtuc perſuaſit Cliniae? DROS. Neſcio, Chelidonium. Sed qui nondum a me abnoctaverit, a quo tempore uſum habere mulieris coepit (primum autem fuit mecum) tribus hiſce deinceps

ΧΕΛΙΔΟΝΙΟΝ ΚΑΙ ΔΡΟΣΗ.

ΧΕΛ.

Οὐκ ἔτι φοιτᾷ πρὸς σὲ, ὦ Δροσὴ, τὸ μειράκιον ὁ Κλεινίας; εἰ γὰρ ἑώρακα, [f] πολὺς ἤδη χρόνος, αὐτὸν παρ' ὑμῖν. ΔΡΟΣ. Οὐκ ἔτι, ὦ Χελιδόνιον. ὁ γὰρ διδάσκαλος αὐτὸν εἶρξε μηκέτι μοι προσιέναι. ΧΕΛ. Τίς ἔστος; μή τι τὸν παιδοτρίβην Διότιμον λέγεις; ἐπεὶ ἐκεῖνός γε φίλος μοι. ΔΡΟΣ. Οὐκ· ἀλλ' ὁ κάκιστα φιλοσόφων ἀπολούμενος Ἀρισταίνετος. ΧΕΛ. Τὸν σκυθρωπὸν λέγεις; τὸν δασύν; τὸν βαθυπώγωνα; ὃς εἴωθε μετὰ τῶν μειρακίων περιπατεῖν ἐν τῇ Ποικίλῃ; ΔΡΟΣ. Ἐκεῖνόν φημι τὸν ἀλαζόνα, ὃν κάκιστα ὀλέσθαι ἀπολούμενον, ἑλκόμενον τῶν ὠγωνος ὑπὸ δημίου. ΧΕΛ. Τί παθὼν δὲ ἐκεῖνος, τοιαῦτα ἔπεισε τὸν Κλεινίαν; ΔΡΟΣ. Οὐκ οἶδα, ὦ Χελιδόνιον, ἀλλὰ μηδέποτε ἀπόκοιτός μοι γενόμενος, ἀφ' οὗ γυναικὶ ὁμιλεῖν ἤρξατο, (πρῶτον δὲ [g] ὡμίλησέ μοι) [h] τριῶν τούτων ἓξ ἡμερῶν,

[f] Πολὺς ἤδη χρόνος] Conſtans lectio, niſi quod commata tant. addidi. [g] Ὡμίλησε] Recte plurimae. Ὡμίλησεν *F.* & *V2.* [h] Τριῶν] Τριῶν *F.*

nim ut cum plerisque libris Pannychidi haec tribuas committendum eſt. *Fl.* novam perſonam non inducit. *P.* & *S.* Quod mireris, Parmenoni quidem in verſione tribuunt, in Graeco textu Pannychidi. *M. du S.*

18. Διμοιρίτης] Sic *Chronoſ.* c. 15. ita vocatur οἱ διπλοῦν μισθὸν λαμβάνων, dicitur & διμοιρίτης ὁ διμοιρεῖος. *F. B.*

Διμοιρίτης] Nauticum eſt vocabulum, ſed ideo adhibet, quia nautam loquentem inducit cui ſua ſola nota. *M. du S.*

Διμοιρίτης] In marg. Pariſ. additum: διμοιρίτης a διμοιρία, quam eandem & ἡμιλοχίαν *Suidas* vocat. *Gujetus* autem ſic: ſubaudi στρατιώτης, i. e. cui duplex annona datur, διπλῆ μοίρα. *F. F. R.*

21. Ἐπὶ δόρυ] Verti, protenſis haſtis, ut haſtas ſuas quaſi ſequantur milites, parati ad praelium. Non ignoro ἐπὶ δόρυ illud, quod eſt inter παραγγέλματα ſ. imperia militaria V. G. apud *Arrian.* Tact. p. 71. ſeq. ubi ἐπὶ δόρυ *in dextram!* ἐπ' ἀσπίδα *in ſiniſtram!* ſignificat. Sed huc convenire non arbitror. *F. M. G.*

23. Τίους] Cognatum videtur eſſe τῷ τίφυς. a. τίβυς, τίβυρ. *Tibur Argeo poſitum colono.* *F. G.*

Τίους] Sic *Fl.* optime. In reliquis Τίνους. Vide de eo nomine quid ad Τιμ. c. 14. dictum ſit; quae nota loca innumera profert, ubi ita ſcribitur. *M. du S.*

29. Πολὺς] Alibi fere πολὺν χρόνον. *M. du S.*

Πολὺς ἤδη χρόνος] Nihil analogiae repugnat, nam ἐστὶ intelligendum. Rarius tamen Noſter ita loquitur; ſed videtur eſſe locutio communi vitae familiarior, quali mulieres uti ſolent. Ἐστὶ autem additur deinde *Dial.* XI. ante med. πολὺς δὲ χρόνος ἔστι σοι ἰδόντι. *F. F. R.*

ρῶν, οὐδὲ προσῆλθε τῷ γυμνῷ· ἐπεὶ δὲ ἠνιώμην (οὐκ οἶδα δὲ ὅπως τί ἔπαθον ἐπ' αὐτῷ) ἔπεμψα τὴν [a] Νεβρίδα περισκεψομένην αὐτὸν, ἢ ἐν ἀγορᾷ διατρίβοντα, ἢ ἐν [b] ποικίλῃ· ἡ δὲ περιπατοῦντα ἔφη ἰδοῦσα μετὰ τοῦ Ἀρισταινέτου, νεῦσαι πόρρω, ἐκεῖνον δὲ ἐρυθριάσαντα κάτω ὁρᾶν, καὶ μηκέτι παρενεγκεῖν τὸ ὀφθαλμόν. εἶτ' ἐβάδιζον ἅμα εἰς τὸ [c] πόλιν· ἡ δὲ ἄχρι τοῦ Διπύλου ἀκολουθήσασα, ἐπεὶ μηδ' [d] ὅλως ἐπεστράφη, ἐπανῆκεν, οὐδὲν σαφὲς ἀπαγγεῖλαι ἔχουσα. πῶς με οἴει διαγεῖν τὸ μετ' ταῦτα, οὐκ ἔχουσαν εἰκάσαι [e] ὅ, τι μοι πέπονθεν ὁ μειρακίσκος; ἀλλὰ μὴ [f] ἐλύπησά τι αὐτὸν ἔλεγον, ἢ τινὸς ἄλλης ἠράσθη, μισήσας ἐμέ; ἀλλ' ὁ πατὴρ διεκώλυσεν αὐτόν; πολλὰ τοιαῦτα ἔστρεφον. ἤδη δὲ περὶ δείλην ὀψίαν ἦκεν ὁ Δρόμων, τὸ γραμμάτιον τουτὶ παρ' αὐτοῦ κομίζων. ἀνάγνωθι λαβὼν σα, ὦ Χελιδόνιον, οἶσθα γὰρ δήπου γράμματα. ΧΕΛ. Φέρ', ἴδωμεν τὰ γράμματα· ἀτὰρ οὐ πάνυ σαφῆ, ἀλλ' [g] ἐπισεσυρμένα, δηλοῦντα ἔπειξίν τινα τοῦ γεγραφότος. λέγε δὲ, Πῶς μ' ἐφίλησά σε, ὦ Δροσὴ, τοὺς θεοὺς ποιοῦμαι μάρτυρας. ΔΡΟΣ. Αἰ αἰ τάλαν, οὐδὲ τὸ χαίρειν προσέγραψε. ΧΕΛ. Καὶ νῦν δὲ οὐ χ' μῖσος, ἀλλὰ χ' ἀνάγκην ἀφίσταμαί σου. ὁ πατὴρ γὰρ Ἀρισταινέτῳ παρέδωκέ με φιλοσοφεῖν αὐτῷ. καλός τε κἀγαθὸς (ἔμαθε γὰρ τὰ καθ' ἡμᾶς ἅπαντα) πάνυ πολλὰ ἐπετίμησέ μοι, ἀπρεπὲς εἶναι

diebus neque acceſſit ad angiportum. Cum vero aegre ferrem, (neſcio vero quid de illo mihi praeſagiebat animus,) miſi Nebridem quae circumſpiceret illum in foro verſantem, vel in porticu. Illa vero inambulantem ait ſe vidiſſe cum Ariſtaeneto, & innuiſſe ei e longinquo. Ipſum vero cum rubore dejeciſſe vultum, nec amplius eo oculum adjeciſſe. Illa ad portam usque geminam proſecuta, cum nec omnino ſe converteret, rediit nihil certi habens, quod renunciaret. Quid animi mihi putas ab eo inde tempore fuiſſe, quae conjectare non poſſem, quid factum eſſet adoleſcentulo? Sed, *numquid aliqua in re ipſum offendi? dicebam: an alterius amore captus me odit? At pater prohibuit?* Multa talia verſabam in animo. Jam vero ſero veſpere venit Drosmo, hanc ab illo epiſtolam ferens. Sume, lege, Chelidonium: noſti enim ſane literas. CHEL. Age videamus literas, non valde diſertas, ſed ſibi implicitas, feſtinationem quandam ſcribentis indicantes. Dicunt autem, *Quam te amaverim, mea Droſe, Deos facio teſtes.* DROS. Hei, hei, miſer ne ſalutem quidem adſcripſit. CHEL. *Et nunc non odio, ſed neceſſitate diſcidium a te facio. Pater enim Ariſtaeneto me commendavit, apud quem philoſophiae dem operam. Et ille (comperit enim noſtra omnia) multum ſane me increpuit, indignum eſſe dicens, cum me-*

a Νεβρίδα] Sic marg. *A1.* cum *Fl.* ut *Menag.* voluit. Νευρίδα cett. male. b Ποικίλῃ] Hic ſequor Ed. *Amſt.* Nam cett. παιδικῇ male. Ποικίλῃ ἴσως L. c Πόλιν] Al. Ἀκαδημίαν *Coll.* Nil variat *Fl.* d Ὅλως] Sic *P.* aliaeque. Ὅλως *J.* e Ὅ, τι] Sequentia a μοι ad τι omiſit O. f Ἐλύπησα] Ἐλύπησε *Fl.* quod & adſcivit marg. *A1.* g Ἐπισεσυρμένα] Περισεσυρμένα O.

55. Τὴν Ἀκαδημίαν] Γραυ. τὴν πόλιν. *G.*

49. Νευρίδα] Νεβρίδα ſcribendum videtur. *F.G.* & *AE. M.*

51. Ποικίλῃ] In *Par.* quae *palaeſtra* converterat, haec gloſſa *Micylli* addita: alias *porticu*, παιδικῇ enim Graece habetur, quod ut corruptum puto, ſic rurſum ποικίλῃ vel παλαίστρᾳ legendum puto. Cumque *Solan.* in marg. quoque indicarit ſe ποικίλῃ edi velle, nihil haeſitavi quin veritati parerem. *J.F.R.*

52. Ἀριστοινέτου] Occurrit hoc nomen ſaepius apud Noſtrum, vide *Dial.* II. & Συμπ. c. 1. *M. du S.*

58. Οὐκ ἔχουσαν εἰκάσαι] Deerant in Mſſ. *J.B.*

63. Ἔφριφον] Subaudi κατὰ νοῦν. *Animo verſabam. F. G.* & *AE. M.* Habuimus idem ſupra *Alex.* §. 8. *J.F.R.*

68. Ἐπι-

meretrice me vivere Architelis & Eraſicleae filium: multo enim melius eſſe virtutem praeferre voluptati. DROS. Male pereat nugator ille, qui talia doceat adoleſcentulum. CHEL. *Itaque neceſſe eſt illi parere. Accurate enim me ſequitur & cuſtodit: nec adſpicere licet quidquam, praeter ipſum. Si vero modeſtus ſim, & per omnia ſibi obſequar; pollicetur, beatum me futurum, & virtutis compotem, laboribus ante exercitum. Haec aegre tibi ut ſcriberem me ſubduxi. Tu vero felix mihi eſto, ac memento Cliniae.* DROS. Quid tibi videtur haec epiſtola, Chelidonium? CHEL. Caetera *velut* Scytharum dictio: at illud, *Memento Cliniae!* habet ſpei aliquid reliquum. DROS. Etiam mihi ita videbatur. Pereo igitur prae amore. Verum dixit mihi Dromo, paedicohem eſſe Ariſtaenetum, & diſciplinae obtentu rem habere cum formoſiſſimis adoleſcentulis, & privatim ſermones habere cum Clinia, promiſſa quaedam illi pollicentem, quaſi Dis parem facturus ſit. Verum etiam legit cum illo amatorios quosdam antiquorum Philoſophorum ſuis cum diſcipulis ſermones, & totus eſt in hoc adoleſcentulo. Minatus autem eſt *Dromo*, ſe patri Cliniae denunciaturum iſta. CHEL. Oportebat, Droſe, cibo corruptum impellere Dromonai λέγων ἑταίρᾳ συνεῖναι, Ἀρχιτέλους τ᾽ Ἐρασικλείας υἱὸν ὄντα· πολὺ γὰρ ἄμεινον εἶναι τὴν ἀρετὴν προίμασθαι τῆς ἡδονῆς. ΔΡΟΣ. Μὴ ὥραισιν ἴκοιλο ὁ λῆρος ἐκεῖνος, τοιαῦτα παιδεύων τὸ μειράκιον. ΧΕΛ. Ὥστε ἀνάγκη πείθεσθαι αὐτῷ· παρακολουθεῖ γὰρ ἀκριβῶς παραφυλάττων, καὶ ὅλως οὐδὲ προσβλέπειν ἄλλῳ οὐδενὶ ἔξεστιν, ὅτι μὴ ἐκείνῳ· εἰ δὲ [h] σωφρονοῖμι, καὶ πάντα πειθήσειν αὐτῷ, ὑπισχνεῖται πάνυ εὐδαίμονα ἔσεσθαί με, καὶ ἐναρέτου καλήσεσθαι, τοῖς πόνοις προγεγυμνασμένον. ταῦτά σοι μόλις ἔγραψα, ἀποκλέψας ἐμαυτόν. σὺ δέ μοι εὐτύχει, καὶ μέμνησο Κλειτίου. ΔΡΟΣ. [i] Τί σοι δοκεῖ ἡ ἐπιστολή, ὦ Χελιδόνιον; ΧΕΛ. Τὰ μὲν ἄλλα ἡ ἀπὸ Σκυθῶν ῥῆσις, τὸ δὲ μέμνησο Κλειτίου, ἔχει τινὰ ὑπόλοιπον ἐλπίδα. ΔΡΟΣ. Καμοὶ οὕτως ἐδόκει· ἀπόλλυμαι δ᾽ ὑπὸ τοῦ ἔρωτος. ὁ μὲν οὖν Δρόμων ἔφασκε παιδεραστήν τινα εἶναι τὸν Ἀριστάνετον, καὶ ὅτι προφάσει μαθημάτων, συνεῖναι τοῖς ὡραιοτάτοις τῶν νέων, καὶ ἰδίᾳ λογοποιεῖσθαι πρὸς τὸν Κλειτίαν ὑποκρίσεις τινὰς ὑπισχνούμενον, ὡς ἰσόθεον ἀποφανεῖ αὐτόν. ἀλλὰ καὶ ἀναγιγνώσκει μετ᾽ αὐτοῦ ἐρωτικούς τινας λόγους τῶν παλαιῶν φιλοσόφων πρὸς τοὺς μαθητάς, καὶ [k] ὅλως περὶ τὸ μειράκιόν ἐστιν· ἠπείλει δὲ καὶ τῷ πατρὶ τοῦ Κλειτίου καλεῖν ταῦτα. ΧΕΛ. Ἐχρῆν, ὦ Δροσὶ, γαστρίσαι τὸν Δρόμωνα.

ΔΡΟΣ.

b Σωφρονοῖμι] Recte *H. Fl. P.* &c. Σοφρονοῖμι *J.* *i* Τί σοι δ.] Omiſit O. *k* Ὅλως] Nil mut. *J. Er. El. P.*

9. Γαστρίσαι] Ἀμπρότερον τρίψαι. *G.*

68. Ἐπισεσυρμένα] Mſ. ἐφεσ. *J. B.*

82. Μὴ ὥραισιν ἴκοιλο] Proverb. Atticum de quo antea *Caſaub.* ad Athen. *J. B.*

Μὴ ὥραισιν] Proverb. de quo nos pluribus ad *Diog. Laërt.* in Anacharſi, p. 37. *AE. M.*

Μὴ ὥραισιν ἴκοιλο] Conf. ſupra ad *Dial. Deor.* VI. f. cum nota Cl. *Hemſterh.* Ac *de Sale.* c. 5. f. *J. F. R.*

93. Τί σοι] Usque ap ἴχνι aberant a Mſſ. *J. B.*

94. Ἀπὸ Σκυθῶν ῥῆσις] Conf. AG. X. Praef. p. 14. & *Athen.* 524. B. Quia crudeles in captivos. aliam hujus proverbii rationem indicat *Diog. Laërt.* p. 26. E.

6. Ὅλως] Forſan ἅλως. Sed non tanti refert. Sacpiſſime enim eodem redire, aut certe ſaepe a Librariis permutari, vid. nos ad *Herc. Gall.* §. 1. *Jenſ.* ad *Hermot.* c. 2. Cum ἐπὶ tamen ἅλως frequentius. *Alciphr.* I. 13. p. 54. ἅλως εἰμὶ τῷ πάθει. Item III. XI. pr. ἅλως εἶ τοῦ ἄστεως. Ib. Ep. 12. ὅλως τοῦ μίλητος ἐγένοσθε. Sed quando περὶ additur, ut hic, alia res eſt. Nam ſine περὶ vix aliter poteſt quam adjective enunciari. *J. F. R.*

9. Γαστρίσαι] Γαστρίζειν *explere ventrem*, *ſuburare* vero

ΔΡΟΣ. Ἐγάςρισα, καὶ ἄνευ δὲ τούτου ἐμός ἐςι. κέκνισται γὰρ καὶ κνᾶν τὴν [a] Νεβρίδα. ΧΕΛ. Θάρρει, πάντα ἔσται καλῶς. ἐγὼ δὲ καὶ ἐπιγράψειν μοι δοκῶ ἐπὶ τοῦ τοίχου ἐν Κεραμεικῷ, ἔνθα ὁ Ἀρχιτέλης εἴωθε περιπατεῖν, Ἀριςαίνετον ἀμαθεῖ Κλεινίαν, ὥςε καὶ ἐκ τούτου [b] τι συνδραμεῖν τῇ πρὸς τὸν Δρόμωνα διαβολῇ. ΔΡΟΣ. Πῶς δ' ἂν λάθοις ἐπιγράψασα; ΧΕΛ. Τῆς νυκτός, ὦ Δροσὴ, ἄνθρακα πρόθεν λαβοῦσα. ΔΡΟΣ. Εὖγε. συςράτευε μόνον, ὦ Χελιδόνιον, κατὰ τοῦ ἀλαζόνος Ἀριςαινέτου.

nem. DROS. Feci: & praeterea meus est, prurit enim & ille in Nebridem. Bono animo esto. Bene succedent omnia. Ego vero etiam inscribere cogito in pariete in Ceramico, ubi inambulare solet Architeles, *Aristaenetus corrumpit Cliniam!* ut etiam ex hac parte adjuvem Dromonis delationem. DROS. Quomodo vero satis occulte poteris scribere? CHEL. Noctu, Drose, sumto alicunde carbone. DROS. Euge, juva modo, Chelidonium, pugnam adversus impostorem Aristaenetum.

XI.

ΤΡΥΦΑΙΝΑ ΚΑΙ ΧΑΡΜΙΔΗΣ. TRYPHAENA ET CHARMIDES.

Τ Ρ Υ Φ. T R Y P H.

Ἑταῖραν δέ τις πολλαχοῦ, πέντε δραχμὰς τὸ μίσθωμα δοὺς, καθεύδει ἀποτραφείς, δακρύων καὶ στένων; ἀλλ' ἔτε πέπωκας ἡδέως, οἶμαι, ἔτε δεῖπνησαι μόνος ἠθέλησας, ἔκλαες δὲ καὶ πολὺ τὸ δεῖπνον, ἑώρων γάρ. καὶ νῦν δὲ ὑ παιδάριον ὀλολύζων, ὥσπερ βρέφος. ταῦτα οὖν, ὦ Χαρμίδη, τίνος ἕνεκα ποιεῖς; μὴ ἀποκρύψῃ με, ὡς ἂν καὶ τοῦτο ἀπολαύσω σὺν νυκτὸς ἀγρυπνήσασα μεθ' σοῦ. ΧΑΡΜ. Ἔρως με ἀπόλλυσιν, ὦ Τρύφαινα, καὶ οὐκέτ' ἀντέχω πρὸς τὸ δεινόν. ΤΡΥΦ. Ἀλλ' ὅτι μὲν οὐκ ἐμοῦ ἐρᾷς, δῆλον. ὑ γὰρ ἂν ἔχων με ἠμέλεις, καὶ [c] ἀπωθοῦ με [d] περιπλέκεσθαι θέλουσαν, καὶ τέλος διετείχιζες τὸ μέσον τοῦ ἱματίου, δεδιὼς μὴ ψαύσαιμί σου. τίς δὲ ὅμως ἐκείνη ἐστὶν, εἰπέ. τάχα γὰρ ἄν τι καὶ

MEretricem autem aliquis quinque drachmarum mercede conductam ubi habet, aversus deinde jacet lacrimans & ingemiscens? Sed neque bibisti puto jucunde, neque coenare solus voluisti. Plorasti autem in coena etiam, vidi enim: & nunc non desinis pueruli instar ejulare. Ista ergo, Charmides, cur facis? Noli apud me celare, ut hunc certe fructum vigilatae tecum noctis capiam. CHARM. Perdit me, Tryphaena, amor, nec amplius durare ad vim illius possum. TRYPH. Sed me non esse, quam amas, illud quidem satis appareret: nec enim, quam habes, negligeres, & amplexari te volentem repelleres, & tandem quasi murum inter nos quendam veste interposita fecisses, metu, ne forte te attingam. Quae tamen est illa? dic mihi. Forte

a Νεβρίδα] Ex *Pell.* admisi. Νεφρίδα Edd. b Τι] Omittit *Fl.* c Ἀπωθοῦ] Sic scripsi cum *J. Fl. H. S. Ald. Fr.* Ἀπώθει P. B1. & 2. d Περιπλ. θέλουσαν] Περιπλέκουσαν *Fl.*

ventrem saturare. Exponitur & laute accipere. Sed hic τὸ *saturare* placet. *F. G.*

Γαςρίσαι] Pro *saginare*, *Alciphr.* III. p. 374. Sed & pro *ventrem percutio* interdum accipi, vid. *Gesn.* ad *Rhet. Praec.* c. 24. *J. F. R.*

11. Κέκνισται] In margine Mss. Codd. κέκνισαι, ἀντὶ ἰρωλικῶς ἔχει, εἰώθασιν γὰρ οἱ ἐρῶντες ὑπὸ τῶν ἐρωμένων λογισμῶν κάμνοντες καθαπτεσθαι. *J. B. Ibid.*

te enim aliquid illum tibi amorem adjuvero : certe ut miniſtranda ſint talia, novi. CHARM. Quin noſti illam, & accurate quidem, & illa te. Nec enim obſcura eſt meretrix. TRYPH. Dic nomen, Charmides. CHARM. Philematium ? mea Tryphaena. TRYPH. Utram dicis ? Duae enim ſunt : illam ex Piraeo, quae nuper demum devirginata eſt, quam Damyllus amat, ejus, qui nunc Praetor eſt, filius : an illam alteram, cui Pagidis (*Laquei*) nomen eſt. CHARM. Hanc ipſam. Equidem captus ab illa atque irretitus ſum. TRYPH. Propter hanc ergo ploraſti ? CHARM. Omnino. TRYPH. Multumne tempus eſt ex quo amas, an nuper demum initiatus es ? CHARM. Non nuper initiatus : ſed menſes fere ſeptem ſunt a Bachanalibus inde, cum primum illam vidi. TRYPH. Verum vidiſtine totam accurate ; an facies ſola *eſt*, & partes corporis apertae, quae vidiſti in Philematio, ut nempe conveniebat mulieri quinque & quadraginta annos jam natae. CHARM. At illa dejerat duo & viginti ſe Februario proximo annos impleturam. TRYPH. Tu vero utri credendum putas, illine dejeranti an tuis oculis ? Accurate enim adverte oculos conſiderandis illius temporibus, ubi ſolum ſuos ipſius capillos habet, reliqua omnis coma prolixa adſcititia. Circa tempora autem, ubi medicamentum defecit quo tingitur, multum cana eſt. Quamquam quid hoc eſt ? Urge aliquando ut nudam videas ? CHARM. Nunquam eo usque mihi indulſit. TRYPH. Merito illa quidem. Sciebat enim nauſeaturum te illius vitiligines. Tota autem a cervice inde ad genua pardali ſimilis eſt. Sed tu lacrimatus es, quod cum hac tibi eſſe non licuit ?

συλελέσαιμι πρὸς τ' ἔρωτα. οἶδα γὰρ ὡς χρὴ τὰ τοιαῦτα. ΔΑΜΟΞΕΝΟΣ. ΧΑΡΜ. Καὶ μὴν οἶδά γ' πάνυ ἀκριβῶς αὐτὴν, ΔΑΜΟΞΕΝΟΣ εἰ σέ. ὃ γὰρ ἀφανὴς ἑταίρα ἐστίν. ΤΡΥΦ. Εἰπὲ τοίνυν, ὦ Χαρμίδη. ΧΑΡΜ. Φιλημάτιον, ὦ Τρύφαινα. ΤΡΥΦ. Ὁποτέραν λέγεις ; δύο γάρ εἰσι· τὴν ἐκ Πειραιῶς, τὴν ἄρτι ΔΑΜΟΞΕΝΟΣ παρθενευθεῖσαν, ἧς ἐρᾷ Δάμυλλος ὁ τοῦ νῦν στρατηγοῦντος υἱός ; ἢ τὴν ἑτέραν, ἣν Παγίδα καλοῦσιν ; ΧΑΡΜ. Ἐκείνην γὰρ ἑάλωκα ὁ κακοδαίμων, καὶ συνείλημμαι πρὸς αὐτῆς. ΤΡΥΦ. Οὐκοῦν δι' ἐκείνην ἔκλαες ; ΧΑΡΜ. Καὶ μάλα. ΤΡΥΦ. Πολὺς δὲ χρόνος ἐστί σοι ἐρῶντι, ἢ νεοτελής τις εἶ ; ΧΑΡΜ. Οὐ νεοτελής, ἀλλὰ μῆνες ἑπτὰ σχεδὸν ἀπὸ Διονυσίων, ὅτε πρῶτον εἶδον αὐτήν. ΤΡΥΦ. Εἶδες δὲ ὅλην ἀκριβῶς, ἢ τὸ πρόσωπον μόνον, καὶ ὅσα τοῦ σώματος φανερά, ἃ εἶδες, Φιλήματίῳ, καὶ ὡς ἐχρὴν γυναῖκα πέντε καὶ τεσσαράκοντα ἔτη γεγονυῖαν ἤδη ; ΧΑΡΜ. Καὶ μὴν ἐπόμνυ δύο καὶ εἴκοσιν εἰς τὸ ἐσόμενον Ἐλαφηβολιῶνα τελέσειν. ΤΡΥΦ. Σὺ δὲ ποτέροις πιστεύσειας ἄν, τοῖς ἐκείνης ὄρχοις, ἢ τοῖς σεαυτοῦ ὀφθαλμοῖς ; ἐπίσκεψαι γὰρ ἀκριβῶς, περιβλέψας ποτὲ τὰς κροτάφους αὐτῆς, ἔνθα μόνον τὰς αὐτῆς τρίχας ἔχει· τὰ δὲ ἄλλα φενάκη βαθεῖα· ἐπεὶ δὲ τὰς κροτάφους ὁπόταν ἀφέληται τὸ φάρμακον, ᾧ βάπτει, περιλευκαίνεται τὰ πολλά· καίτοι τί τοῦτο βιάσαι ποτὲ καὶ γυμνὴν ἰδεῖν ; ΧΑΡΜ. Οὐδὲ πώποτέ μοι πρὸς τοῦτο ἐνέδωκεν. ΤΡΥΦ. Εἰκότως· ἠπίσταλο γὰρ μυσαχθησόμενόν σε τὰς αὐτῆς λευκάς· ὅλη δὲ ἀπὸ τοῦ αὐχένος ἐς τὰ γόνατα παρδάλει ἔοικεν· ἀλλὰ σὺ ἐδάκρυες, τοιαύτῃ

e Ἑταίρων] Scripſi cum *S.* Ἑταίραν *J. P. H. B*1. *Ald. Fr.* Ἑταίραν accentu acuto *Fl.* f Ἀ εἶδες] Ἀ εἰ εἶδες *Fl.* g Ἐχρὴν] Χρὴν *Fl.*

Ibid. Ναυφάγον] Quia id ſupra hoc *Dial.* recepi, etiam hic admittendum fuit. *J. F. R.*

14. Κεραμεικῷ] Intra urbem. V. *Meurſ.* AG. IV. 999. *M. du S.*

57. Ἀ εἶδες Φιληματίῳ] Inſititia videntur & ineptа. *F. G.*

74. Παρδάλει ἔοικεν] Maculis diſtincta eſt, i. e. τοῖς ἀλφοῖς, inferius. *F. G.*

τη μὴ συνών; ἦπου τάχα καὶ ἐλύπησέ σε, καὶ καταφρονήσασα; ΧΑΡΜ. Ναὶ, ὦ Τρύφαινα, καίτοι τοσαῦτα παρ' ἐμοῦ λαμβάνουσα. καὶ νῦν ἐπειδὴ χιλίας αἰτήσῃ οὐκ εἶχον διδόναι ῥᾳδίως, ἅτε τῷ παιδὶ Φειδομένῳ τρεφόμενον, Μοσχίωνα ἐσδεξαμένη, ἀπέκλει-σέ με, ἀνθ' ὧν λυπῆσαι καὶ αὐτὸς θέλων αὐτῷ, σὲ παρείληφα. ΤΡΥΦ. Μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐκ ἂν ἦκον, εἴ μοι προεῖπέ τις, ὡς ὑπὸ τούτοις ἐμοὶ λαμβανούσην [a] λυπῆσαι ἄλλην, καὶ ταῦτα Φιλληματίου τοῦ σοροῦ. ἀλλ' ἄπειμι, καὶ γὰρ ἤδη τρίτον τοῦτο ἦσεν ἀλεκτρυών. ΧΑΡΜ. Μὴ σύγε οὕτω ταχέως, ὦ Τρύφαινα. εἰ γὰρ ἀληθῆ ἐστιν ἃ φῂς σοὶ Φιλληματίου, τὴν [b] Φενάκην, καὶ ὅτι βάπτεται, καὶ τὸ τῆς ἀλφῶ, οὐδὲ προσβλέψειν ἂν ἔτι δυναίμην αὐτῇ. ΤΡΥΦ. Ἐρῶ τὴν μητέρα, εἴ πως λέλουται μετ' αὐτῆς· εἰ γὰρ τὴν ἐτῶν καὶ ὁ πάππος διηγήσεταί σοι, εἴγε ζῇ ἔτι. ΧΑΡΜ. Οὐκοῦν ἐπειδὴ τοιαύτη ἐκείνη, ἀφιρήσθω μὲ ἤδη τὸ μυστείχισμα, περιβάλλωμεν δὲ ἀλλήλους, καὶ φιλῶμεν, καὶ ἀληθῶς συνῶμεν· Φιλημάτιον δὲ πολλὰ χαιρέτω.

Numquid fortaſſe etiam male te tractavit; & contemtim habuit? CHARM. Ita ſane, mea Tryphaena, licet tantum a me acceperit. Et nunc, quando mille poſcenti non facile unde darem inveniebam, quem parcus pater alat; Moſchione recepto me excluſit; pro quo dolorem ipſi ut regeram, te adſumſi! TRYPH. Ita me Venus, non veniſſem, ſi quis mihi praedixiſſet, ideo me arceſſi, uti aegre alii fieret: idque Philematio illi capulari. Sed diſcedo. Jam enim tertium hoc gallus cecinit. CHARM. Ne ita celeriter, mea Tryphaena. Si enim vera ſunt, quae narras de Philematio, de coma adſcita, & quod tingitur, & illud de vitiliginibus: nec adſpicere illam poſſim amplius. TRYPH. Matrem interroga, ſi quando cum illa laverit: de annis enim vel tuus tibi avus narrabit, ſi adhuc vivit. CHARM. Cum igitur illa talis ſit: auferatur jam murus, complectamur nos invicem, & amemus, & bona fide una ſimus: longum vero valeat Philematium!

XII.

ΙΟΕΣΣΑ, ΠΥΘΙΑΣ ΚΑΙ ΛΥΣΙΑΣ.

IOESSA, PYTHIAS ET LYSIAS.

ΙΟΕΣ.

Θρύπτῃ, ὦ Λυσία, πρὸς ἐμέ; καὶ καλῶς, ὅτι μήτε ἀργύριον πώποτέ σε ἠτησά, μήτ' ἀπέκλεισα ἐλθόντα, ἔνδον ἑτέρου, εἰπῶσα· μήτε παρελογισάμην τὴν

IOES.

DElicatus es, Lyſia, adverſus me? & jure quidem, quae neque argentum unquam te popoſcerim, neque excluſerim venientem dicens, *intus jam alius!* neque te ſubegerim, quod faciunt aliae, ut

a Λυπῆσαι] Ἵνα λυπήσῃς Fl. b Φενάκην] Πηνέλοπ marg. Ar. In vulgato vero conſentiunt Fl. Fr. J. Ald. P. &c. ΠΥΘ.] ΚΑΙ ΠΥΘ. J. V2. Fr. H. P. S. ſine καὶ Fl. B1. & 2. melius.

85. Τὸν σορὸν] *Capularem ſenem.* F.G.
99. Θρύπτῃ] Ex eo *Ariſten.* Epiſtol. 16. lib. 2. J.B. Θρύπτῃ &c.] *Alciphron*, a quo Lucianum ſua mutuatum ſuſpicatur Doctiſſ. *Bergl.* fere eadem habet I. Ep. 36. p. 162. J.F.R.
13. Τὸν Φέσπιν] Nimirum in proverbium emendatiſſi-

ut patre circumſcripto, aut ſpoliata clanculum matre, mihi ferres aliquid; ſed ſtatim ab initio ſine mercede te, ſine ſymbola receperim. Noſti, quot amatores rejecerim, Ethoclen, qui nunc in magiſtratu eſt, & Paſſionem nauclerum, & aequalem tuum Meliſſum, licet mortuo ipſius nuper patre, ſuarum rerum poteſtatem ipſe adeptus ſit. At ego te mihi Phaonem ſolum habui, nec adſpiciens quemquam, neque admittens praeter te: putabam enim demens ego, vera eſſe quae jurabas, atque ideo tibi dedita, velut Penelope frugi eram, increpante matre, & apud amicas me accuſante. Tu vero ubi ſenſiſti, me tibi obnoxiam, tibi intabeſcere; modo Lycaenae alludebas, me vidente, ut aegre mihi faceres; modo apud me jacens laudabas Pſaltriam Magidium. Ego autem ob iſta ploro, & contumelia me affici intelligo. Nuper autem cum una biberetis Thraſo, tu, & Diphilus, aderant quoque Cymbalium tibicina, & Pyralis mihi inimica. Tu vero haec cum ſcires, Cymbalium quidem quod quinquies oſculatus es, non vehementer curavi, tibi enim feciſti hac oſculanda contumeliam: Pyrallidi vero quoties innuebas? & cum biberes illi occulte monſtrabas poculum, tradens autem ſervulo, ad aurem illi imperabas, niſi Pyrallis poſtularet, alii ne infunderet. Tandem vero pomum a te demorſum, obſervato, Diphilum aliud agere, qui cum Thraſone loqueretur, antrorſum inclinatus, accurateque collineans in ipſius ſinum conjiciebas, ita ut ne ſtuderes quidem meum

πατέρα, ἢ ὑφελόμενον τ μήτηρος, ἠνάγκασα ἐμοί τι κομίσαι, ὁποῖα αἱ ἄλλαι ποιοῦσιν, ἀλλ' εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἄμισθον, ἀξύμβολον εἰσεδεξάμην. οἶσθα ὅσους ἐραστὰς παρεπεμψάμην; Ἠθοκλέα τ πρυτανεύοντα νῦν, κ Πασίωνα τ ναύκληρον, κ τ συνέφηβόν σε Μέλισσον, καίτοι ἀναγκ ἀποθανόντ αὐτῷ τοῦ πατρὸς, κ κύριον αὐτὸν ὄντα τ οὐσίας· ἐγὼ δὲ σὲ τ Φάωνα μόνον εἶχον, οὔτε τινα προσβλέπουσα ἕτερον, οὔτε προσιεμένη, ὅτι μὴ σέ· ὤμην γὰρ ἡ ἀνόητ ἀληθῆ εἶναι ἃ ὤμνυες, καὶ διὰ τοῦτό σοι προσέχουσα, ὥσπερ ἡ Πηνελόπη, ἐσωφρόνουν, ὀπιθοομένης τ μητρὸς, κ πρὸς τὰς [c] φίλας ἐγκαλούσης· σὺ δὲ ἐπείπερ ἔμαθες ὑποχείριον ἔχων με τηλικοῦτον ὄπι σοι, ἄρτι μὲ Λυκαίνῃ προσέπαιζες, ἐμοῦ ὁρώσης, ὡς λυποίης ἐμὲ, ἄρτι δὲ σὺν ἐμοὶ καλακείμενον, ἐπήνεις Μαγίδιον τ ψάλτριαν· ἐγὼ δ' ὄπι τούτοις δακρύω, κ συνίημι ὑβριζομένη. πρώην δὲ ὁπότε συνεπίνεσε, Θράσων, κ σὺ κ Δίφιλ, παρῆσαν κ ἡ αὐλητρὶς Κυμβάλιον, κ Πυραλλὶς, ἐχθρὰ ὄσα ἐμοί. σὺ δὲ τοῦτ' εἰδὼς, τ Κυμβάλιον μὲ ὅ μοι πάνυ ἐμέλησεν ὅτι πεντάκις ἐφίλησας, σεαυτὸν γὰρ ὑβριζες τοιούτῳ φιλῶν· Πυραλλίδα δὲ ὅσον [d] ἔνευες, κ πιὼν ἂν ἐκείνῃ μὲ [e] ὑπέδειξας τὸ ποτήριον, ἀποδιδοὺς δὲ τῷ παιδὶ πρὸς τὸ οὗς ἐκέλευες, εἰ [f] μὴ Πυραλλὶς αἰτήσειε, μὴ [g] ἄν ἄλλῳ ἐγχέαι· τέλ δὲ τοῦ μήλου ἀποδακὼν, ὁπότε τ Δίφιλον εἶδες ἀσχολούμενον (ἐλάλει γὰρ Θράσωνι) προκύψας πως, εὐτόχως προσνεύσας ἐς τ κόλπον αὐτῆς, οὐδὲ λαθεῖν γε πειρώμενος ἐμέ.

[c] Φίλας] Φιλίας male *Fl.* [d] Ἔνευες] Ἐνίσσεις *Fl.* & marg. *A1.* [e] Ὑπέδειξας] Ἀπέδωκας *Fl.* & marg. *A1.* [f] Μὴ] Deeſt in *Fl.* [g] Ἄν] Omittit *Fl.*

tiſſimae formae abiit ille Sapphûs amaſius, de quo nihil opus eſt dicere, poſt ea, quae ingenioſa Cl. *Wolfii* diligentia conducta ſunt ad Sapph. n. 124. ſeq. *J.M.G.*

35. Μήλου ἀποδακών] Conf. ſupra T. 2. *Tox.* c. 13. Sed & malis puellas petere amatorium fuiſſe, ter quater indicatur a *Diog. Laërt.* L. III. vit. Plat. S. 32. p. 283. ſeq. *Long. Paſt.* I. p. 19. *J.F.R.*

39. Τοῦ

ἐμέ. ἡ δὲ Φιλήσασα μελαξῦ τῶν μαστῶν ὑπὸ τῷ ἀποδέσμῳ παρεβύσαλο. ταῦτα οὖν τίνος ἕνεκα ποιεῖς; τί σε ἢ μέγα ἢ μικρὸν ἠδίκησα; ἢ λελύπηκα ἐγώ; τίνα ἕτερον εἶδον; ἢ πρὸς μόνον σε ζῶ; ἢ μέγα, ὦ Λυσία, τοῦτο ποιεῖς, γύναιον ἄθλιον λυπῶν, μεμηνὸς ὅτι σοί; ἔστι τίς θεὸς ἡ Ἀδράστεια, καὶ τὰ τοιαῦτα ὁρᾷ· σὺ [a] δὲ πόλε λυπήσῃ, τάχα ἂν ἀκούσῃς τί σοι ἐμοῦ κειμένην με, ἢ τοι βρόχῳ ἐμαυτὴν ἀποπνίξασαν, ἢ ἐς τὸ φρέαρ ὅτι κεφαλὴν ἐμπεσοῦσαν· ἢ ἕνα γέ τινα τρόπον εὑρήσω θανάτου, ὡς μηκέτ' ἐνοχλοίην βλεπομένη. πομπεύσεις τότε, ὡς μέγα καὶ λαμπρὸν ἔργον ἐργασάμενος. τί με ὑποβλέπεις, καὶ πρίῃ τοὺς ὀδόντας; εἰ γάρ τι ἐγκαλεῖς, εἰπέ, Πυθιὰς ἡμῖν αὕτη δικασάτω. τί τοῦτο οὐδὲ ἀποκρινάμενος ἀπέρχῃ καταλιπών με; ὁρᾷς, ὦ Πυθιάς, οἷα πάσχω ὑπὸ Λυσίου; ΠΥΘ. Ὢ σὺ ἀγριότητος, τὸ δὲ μὴ ὅτι κλαῦσαι δακρύσης, λίθος οὐκ ἄνθρωπός ἐστι· πλὴν ἀλλ' εἴγε χρὴ τἀληθῆ εἰπεῖν, σύ, ὦ Ἰόεσσα, διέφθειρας αὐτὸν ὑφαγαπῶσα, καὶ τοῦτο ἐμφαίνουσα. ἐχρῆν δὲ μὴ πάνυ αὐτὸν ζηλοῦν, ὑφρόπαι γὰρ αἰθανόμενοι γίγνονται. παύου, ὦ τάλαινα δακρύσα, καὶ ἴσθι μοι πείθῃ, ἅπαξ ἢ

consPectum effugere; quod illa oſculata intra papillas ſub ſtrophio abſcondidit. Haec igitur qua cauſſa facis? qua vel parva ego te vel magna injuria affeci? quem tibi objeci dolorem? Quem adſpexi alium? nonne ſoli tibi vivo? Non magnum eſt, quod facis, Lyſia; miſeram mulierculam dolore cum afficis, inſano tui amore flagrantem. Eſt aliqua ultrix Dea, & videt talia. Forte audies de me aliquid, jacere me, vel laqueo gula eliſa, aut praecipitem deſiliiſſe in puteum, aut unam certe mortis viam inveniſſe, ne meo tibi conſpectu amplius moleſta ſim. Triumphabis nempe tum tanquam magno claroque patrato facinore. Quid furtim ad me reſpicis & dentibus infrendes? ſi quid enim me accuſas, dicito. Pythias haec nobis litem judicabit. Quid hoc? ne reſpondens quidem me relicta diſcedis? Vides, Pythias, quomodo tractet me Lyſias? PYTH. Hem feritatem! Ne lacrimis quidem illum fractum eſſe? Lapis, non homo eſt. Verum, ſi quod res eſt dicendum eſt, tute ipſum, Ioëſſa, corrupiſti, quae nimis illum amaris, idque ipſum oſtenderis. Oportebat vero non nimis illum ſtudioſe colere. Superbi enim, eo animadverſo, fiunt. Deſine plorare, miſella, & ſi me audis, ſemel aut bis venientem exclu-

[a] Δί ποτε] Δὶ τότε *Fl.*

39. Τῶν μαστῶν] Quin μαστοὶ de feminis dicatur, nemini eſt dubium. *Eurip.* Androm. 223. Καὶ μαστὸν — τόθοισι σοῖς ἔπεχον. Et lic idem perpetuo, vid. ib. vſ. 511. & 629. *Hecub.* 424. *Oreſt.* 842. *Phoeniſſ.* 313. &c. At ſupra *Amor.* c. 41. μαζῶν etiam de mammis muliebribus; quod nonnemo mutabat in μαστῶν, quia μαζοὶ virorum, μαστοὶ mulierum eſſent. Quumque ibi promiſerim, me hic de illa differentia acturum, en pauca: *Ammonius*, Μαστὸς μαζοῦ διαφέρει. Μαστὸς μὲν γάρ ἐστιν ὁ γυναικεῖος. — Μαζὸς δὲ ὁ ἀνδρεῖος. Idque ex *Hom.* Il. Δ. 123. probari putat, ubi μαζῷ πίλασεν de viro dicitur. Poſſem & alia ſimilia *Homeri* addere, ut Il. Θ. 121. ubi Eniopeus vulneratur ὦμον μαζόν. Item ib. 318. Ac Δ. 490. & 537. &c. Eandem differentiam ſtatuunt *Thom. Mag.* & *Suid.* Sed ex iſtis *Homeri* nihil probatur, quia inde non ſequitur, etiam μαζοὺς ideo de feminis non dici (contrarium patet in *Amazonum* vocabulo, quod veteres a privatione mamillae derivant; licet falſo; tamen videmus eos ab ſignificatus ratione non abhorruiſſe.) Immo *Long.* in *Paſt.* θηλὴ ſemper adhibet de ubere caprae ovisque, an hinc ſtatim ſequitur, non etiam θηλὴ de mulieribus quoque dici? Sed μαζοὺς, quod agimus, & feminis tribui, vid. bis ap. *Ach. Tat.* I. p. 4. qui de Virgine Europa, μαζοὶ δὲ πέφυκεν ἤδη πρωϊπτοῦσις· ἡ συνάγουσα, ζώνη τοὺς μαζοὺς — ἔκλεισεν. Rurſus p. 15. generaliter de omnibus recens natis: τὰ ἀρτίτοκα τῶν βρεφῶν — οἶδεν ἐν τοῖς μαζοῖς ὄντα τὴν τράπεζαν. *Callim.* Hymn. in Del. 274. De Apolline nutricis mammam ſugente, — ὁ δὲ γλυκὺν ἵσπασε μαζόν. Item in *Dian.* 214. de Nympha — ἧ γυμνὸς ἀεὶ παρεφαίνετο μαζός. *Aelian.* XII. 1. med. de Cyro Aſpaſiam amante: ἐπεὶ ἐκ τῶν μαζῶν προσήψατο. Ne plura congeram. Verum & viciſſim μαστοὺς de puero, Noſter ſupra, *Amor.* c. 53. f. adeo ut vana ſit Grammaticorum diſtinctio; niſi, quod ſuſpicor, de paucis tantum ſcriptoribus intel-

clude. Videbis enim illum plane accendi, & mutatis vicibus in te furere. IOES. Tu vero ne quid *tale* dicas : apage : ego Lysiam excludam? utinam ne ille prior discessionem faciat. PYTH. Sed redit iterum. IOES. Perdidisti nos Pythias : audivit forte, de exclusione cum diceres. LYS. Non propter istam redii, Pythias, quam nec adspicere amplius, talem *mulierem*, digner : sed propter te, ne me condemnes, aut dicas, nimium iracundus homo est Lysias. PYTH. Quin hoc ipsum modo dicebam, Lysia. LYS. Ferre igitur me jubes, Pythias, istam plorantem modo Ioëssam, qui juxta adstiterim aliquando ipsi dormienti cum adolescentulo, me deserenti? PYTH. Lysia, ut in summa dicam, meretrix est! quando vero illos una cubantes deprehendisti? LYS. Sextus fere hic dies est. Recte, sextus ipse, secundo mensis die: hodie autem est septimus. Pater cum sciret, me olim amore bonae istius captum, me incluserat, & ne aperiret, janitori interdixerat. Ego vero, qui ferre non possem, nisi cum illa essem, Dromonem jussi ad conseptum aulae, qua parte humillimum est, acclinatum adstare, meque recipere tergo, qua ratione facile transcendere mihi

δὶς ἀπόκλεισον ἐλθόντα. ὄψει γὰρ ἀναισχυμένον αὐτὸν πάνυ, καὶ ἀντιμεμηνότα ἀληθῶς. ΙΟΕΣ. Ἀλλὰ μηδ' εἴπῃς, ἄπαγε· ἀποκλείσω Λυσίαν; εἴθε μὴ αὐτὸς ἀποσταίη φθάσας. ΠΥΘ. Ἀλλ' ἐπανέρχεται αὖθις. ΙΟΕΣ. Ἀπολώλεκας ἡμᾶς, ὦ Πυθιὰς, ἠκρόαταί σε ἴσως, ἀπόκλεισον, λεγούσης. ΛΥΣ. Οὐχὶ ταύτης ἕνεκεν, ὦ Πυθιὰς, ἐπανελήλυθα, ἣν οὐδὲ προσβλέψαιμι ἔτι τοιαύτην οὖσαν, ἀλλὰ σοῦ ἕνεκα, ὡς μὴ [b] καλαγιγνώσκῃς ἐμοὶ, καὶ λέγῃς ὡς [c] ἄτεγκτός ἐστιν ὁ Λυσίας. ΠΥΘ. Ἀμέλει καὶ ἔλεγον, ὦ Λυσία. ΛΥΣ. Φέρειν οὖν ἐθέλεις, ὦ Πυθιὰς, Ἰόεσσαν τὴν νῦν δακρύουσαν, αὐτὸν ὅτῳ πάντα αὐτῇ πόλε μὴ νεανίσκῳ [d] καθευδούσῃ, ἐμοῦ ἀποστάσῃ; ΠΥΘ. Λυσία, τὸ μὴ ὅλον ἑταίρά ἐστι. [e] πότε δ' ἂν κατέλαβες αὐτὼς συγκαθευδούσας; ΛΥΣ. Ἕκτῳ σχεδὸν ταύτῃ ἡμέραν, νὴ Δί', ἕκτῳ γε, δευτέρᾳ ἱσταμένου· τὸ τήμερον δὲ ἑβδόμη ἐστίν. ὁ πατὴρ εἰδὼς ὡς πάλαι ἐρῴην ταυτησὶ τῆς χρηστῆς, ἐνέκλεισέ με, προσηγείλας τῷ θυρωρῷ μὴ ἀνοίγειν· ἐγὼ δὲ, οὐ γὰρ ἔφερον μὴ οὐχὶ συνεῖναι αὐτῇ, τὸν Δρόμωνα ἐκέλευσα προσακύψαντα [f] τῷ θριγκῷ τῆς αὐλῆς, ᾗ ταπεινότατον ἦν ἀναδέξασθαί με ὅτι τῶν ὤτων· [g] ῥᾷον γὰρ ἔτως ἀναβήσεσθαι ἔμελλον.

τί

b Καλαγιγνώσκῃς] Καλαγιγνώσκεις male Edd. priores. *c* Ἄτεγκτος] Sic *J.* ut supra *Alex.* c. 25. omnes habent. Ἔγκοτος hic Edd. cett. Ἄτεγκτος marg. *Al.* *d* Καθευδούσῃ] Καθευδούσης, ἐμοῦ ἀποστάσης *Fl.* *e* Πότε] *Al.* πῶς, *Coll.* *f* Τῷ θριγκῷ] Παρὰ τὸν θριγκὸν *Fl.* *g* Ῥᾷον] Ὁρᾷον male *J.*

82. Πότε δ' ἂν κατέλαβες αὐτούς] Γραῦς πῶς. *G.*

90. Τῷ θριγκῷ] Θριγκοὶ λέγονται οἱ ἐπικείμενοι ταῖς τῶν οἴκων ἐξοχαῖς λίθοι. τὰ αὐτὰ καὶ γῶνια. *G.*

* Θρίγκου] Θρίγκος ἐπικείμενος λίθος ταῖς ἐξοχαῖς τῶν οἴκων. *V.*

* Θρήκου] Θρήκος & θρήκες ediderat *Cler.* cum Cod. V. Restituit orthographiam *M. du S.* accentu diverso servato.

telligenda sit. *J. F. R.*

40. Ἀποδέσμου] (Intellige vinculum mammillarum.) *Kuß.* Vid. omnino Ἔρωτ. c. 41. *M. du S.*

46. Ἔστι τις θεὸς ἡ Ἀδράστεια] *Catull.* *J. B.*

59. Λίθος σὺκ ἄνθρωπος] Proverb. *J. B.*

Λίθος] Sic *Aristophanem* in Nub. vulgus stupidum vocare — ὅστις λίθος, *Terentiumque* in Heaut. V. 1. *Quid? tuas lapis?* addito & hoc Luciani loco, notat Cl. *L. Bos* in Obs. Crit. p. 75. 76. Sed res nimis nota. *J. F. R.*

76. Καλαγιγνώσκῃς] Emaculavi mendum omnium impressorum, qui hic καλαγιγνώσκεις habent. *M. du S.*

Ibid. Ἄτεγκτος] Sic sola *J.* Ed. optime. Reliquae ἔγκοτος *V2.* quae *J.* fere κατὰ πόδα sequitur, venustatem hujus scripturae non assequuta, neglexit. Lege Ἀλεξ. c. 25. & plaude. *M. du S.*

87. Τῆς χρηστῆς] Εἰρωνικῶς. *F. G.*

τί ἂν μακρὰ λέγοιμι; ὑπῆλθον, ἦκον, ἥψατο αὐλίου εὗρον ἀποκεκλεισμένην ὀθνείως· μέσαι γὰρ νύκτες ἦσαν. Οὐκ ἔκοψα δ' οὖν, ἀλλ' ἐπάρας ἠρέμα τὴν θύραν, ἤδη δὲ καὶ ἄλλοθί ἐπεποιήκειν αὐτὸ, παρεγαγὼν τὴν τροφέα παρῆλθον ἀψοφητί, ἐκάθευδον δὲ πάντες, εἶτα ἐπαφώμενος τοῦ τοίχου, ἐφίσταμαι τῇ κλίνῃ. ΙΟΕΣ. Τί ἐρεῖς, ὦ Δάματερ; ἀγωνιῶ γάρ. ΛΥΣ. [a] Ἐπειδὴ δὲ [b] οὐχ ἑώρων τὸ ἄθυμα ἔν, τὸ μὲν πρῶτον ᾠήμην τὴν Λυδὴν [c] αὐτῇ συγκαθεύδειν, τόδ' οὐκ ἦν, ὦ Πυθιάς· ἀλλ' ἐφαψάμενος εὗρον ἀγένειόν τινα πάνυ ἁπαλὸν, ἐν χρῷ κεκαρμένον μύρων τε καὶ αὐτὸν ἀποπνέοντα· τοῦτο ἰδὼν, εἰ μὴ τὸ ξίφος ἔχων ἦλθον, οὐκ ἂν ἔμεινα, εὖ ἴστε. τί γελᾶτε, ὦ Πυθιάς; γέλωτος ἄξια δοκῶ σοι διηγεῖσθαι; ΙΟΕΣ. Τοῦτό σε, ὦ Λυσία, λελύπηκεν; ἡ Πυθιὰς αὕτη μοι συνεκάθευδε; ΠΥΘ. Μὴ λέγε, ὦ Ἰόεσσα, πρὸς αὐτόν. ΙΟΕΣ. Τί μὴ λέγω; Πυθιὰς ἦν, φίλταλε, μελαχληθεῖσα ὑπ' ἐμοῦ, ὡς ἅμα καθεύδοιμεν. ἐλυπεῖμην γὰρ σὲ μὴ ἔχουσα. ΛΥΣ. Πυθιὰς, ὁ ἐν χρῷ κεκαρμένος; εἶτα δι' ἕκτης ἡμέρας ἀνεκόμησε τοσαύτῃ κόμῃ; ΙΟΕΣ. Ἀπὸ τοῦ νόσου ἐξυρήσατο, ὦ Λυσία· ὑπέρρεον γὰρ αὐτῇ αἱ τρίχες, νῦν δὲ καὶ τὴν [d] πτήκην ἀπέθετο. Δεῖξον, ὦ Πυθιὰς, δεῖξον ὅστις ἦν, πεῖσον αὐτόν. ἰδοὺ τὸ μειράκιον ὁ μοιχὸς, ὃν ἐζηλοτύπεις. ΛΥΣ. Οὐκ ἐχρῆν ἦν, ὦ Ἰόεσσα, καὶ ταῦτα ἐρῶντα, ἐφαψάμενον αὐτόν; ΙΟΕΣ. Οὐκοῦν σὺ μὲν ἤδη πέ-

licebat. Quid multa dicam? Transcendi, veni: januam atrii cum cum clausam reperi: media enim nox erat. Non pulsavi igitur, sed sublata silentio janua, quod alias jam feceram, supra cardinem, intravi sine strepitu. Dormiebant omnes: tum palpando murum ad lectum adsto. IOES. Quid dices, Sancta Ceres! vehementer enim laboro! LYS. Cum autem simplicem spiritum non duci sentirem: primo putabam equidem, dormire cum ista Lyden. At hoc non erat, Pythias. Sed palpando deprehendi imberbem quendam, molliculum, ad cutem detonsum, unguenta redolentem & ipsum. Hoc videns, si quidem cum gladio veniissem, non cunctatus essem; ... jam scitis ... Quid ridetis, Pythias? Ridiculane tibi narrare videor? IOES. Hoc igitur te, Lysia, male habuit? Haec ipsa mecum dormiebat Pythias. PYTH. Noli hoc illi, Ioëssa, dicere. IOES. Quidni dicam? Pythias erat, carissime, vocata a me, ut una dormiremus. Tristis enim eram, quae te non haberem. LYS. Pythias, ille ad cutem detonsus? tum deinde intra sex dies tanta illi coma renata est? IOES. Ob morbum radi se curavit, mi Lysia: defluebant enim illi comae. Jam vero etiam capillamentum imposuit. Ostende, Pythias, ostende, rem ita se habere: fidem fac viro: en tibi adolescentulum, moechum illum, propter quem eras zelotypus! LYS. Nonne vero oportebat, Ioëssa, idque amantem, qui *suis ipse manibus* illum palpasset? IOES. Ergo tibi quidem jam satisfactum est. ... Visne autem,

a Ἐπειδὴ] Ἐπειδὲν P. b Οὐχ ἑώρων] Sic Fl. Fr. V2. P. S. &c. Οὐκ ἰώρων male J. Forf. οὐχ ἰῶρον. c Αὐτῇ] Αὐτὸν male Fl. Id tamen & adscript. marg. Ac. d Πτήκην] Sic Ald. Fl. J. Fr. H. S. & Schol. Πτήλην B. P.

20. Τὴν πτήκην] Πτήκη, τὸ κιφαλοδέσμιον C ἡ *πτήβιτος κόμη † ἀπατῶσα τοὺς πολλούς. V.

* Πτήβιτος] Sic esse in C. notabat Salm. quare id recepit pro vulgato ὑπήρθητος. In V. ὑπηρθητος. J. F. R.

† Ἀπατῶσα] Ἀπατῶσα edita. Ἀπατῶν C. recte. M. de S.

93. Τὸν αὐλιον] Sic Edd. non hic modo, sed & infra Dial. XV. sive Meretr. ultimo, in med. ἡ ἐν αὐλιῳ ἱράσιλο. Conf. & supra T. 2. Tox. c. 17. Nam aliis αὐλιῳ vulgo scribitur. J. F. R.

3. Οὐκ ἰώρων] Mallem οὐχ ἰῶρον. M. de S.

6. Ἐν χρῷ κεκαρμένον] Paulo post quid hoc sit docet, cum ait morbo defluente coma, *caput* eam *rasse*. Disce etiam hic morem fuisse, ut juvenes ἐν χρῷ

tem; ut viciſſim ego tibi dolorem objiciam, juſte ipſa viciſſim tibi iraſcens. LYS. Minime vero; ſed bibamus jam, & nobiscum Pythias, aequum enim eſt, illam noſtro federi intereſſe. IOES. Aderit. Quid ego propter te perpeſſa ſum, generoſiſſime juvenum, Pythias? PYTH. Verum etiam idem ego vos conciliavi. Itaque noli mihi irata eſſe. Verum illud ... vide, Lyſia, ne cui dicas, illud de coma!

πεισαι, βέλει δὲ ἀντιλυπήσω σε ἡ αὐτὴ ὀργιζομένη δικαίως ἐν τῷ μέρει; ΛΥΣ. Μηδαμῶς, ἀλλὰ πίνωμεν ἤδη, ἡ Πυθιὰς μεθ' ἡμῶν. ἄξιον γὰρ αὐτὴν παρεῖναι ταῖς σπονδαῖς. ΙΟΕΣ. Παρέσται. οἷα πέπονθα δι' σὲ, ὦ γενναιότατε νεανίσκων Πυθίας. ΠΥΘ. Ἀλλὰ ἡ διήλλαξα ὑμᾶς ὁ αὐτός. ὥστε μή μοι χαλέπαινε πλὴν τὸ δεῖνα ὅρα, ὦ Λυσία, μή τινι εἴπῃς τὸ περὶ τ κόμης.

XIII.

LEONTICHUS, CHENIDAS ET HYMNIS.

ΛΕΟΝΤΙΧΟΣ, ΧΗΝΙΔΑΣ ΚΑΙ ΥΜΝΙΣ.

LEONT.

IN pugna vero contra Gallograecos dic, Chenida, quomodo ante reliquos equites eruperim in equo albo, & quomodo Gallograeci, fortes licet, ſtatim ad meum conſpectum pertimuerint, & nemo amplius reſtiterit. Tum igitur ego emiſſa haſta ducem equitatus illorum ipſo cum equo trajeci. In reliquos autem, qui conſtiterant adhuc (erant enim quidam qui manerent, ſoluta quidem phalange, ſed contracti in quadratum oblongum) in hos igitur ſtricto gladio animoſe invadens, ipſa equi impreſſione ſeptem duces everto; tum gladio im-

ΛΕΟΝΤ.

ΕΝ δὲ τῇ πρὸς τὺς Γαλάτας μάχῃ εἰπὲ, ὦ Χηνίδα, ὅπως μὲ προεξήλασα τ ἄλλων ἱππέων ὀπὶ τῷ ἵππῳ τῷ λευκῷ, ὅπως δὲ οἱ Γαλάται, καίτοι ἄλκιμοι ὄντες, ἔτρεσαν εὐθὺς ὡς εἶδόν με, ἡ ἑστηκὼς ἔτι ὑπέσχη. τότε τοίνυν ἐγὼ, τ μὲ λόγχην ἀκοντίσας, διέπειρα τ ἵππαρχον αὐτῶν, ἡ τ ἵππον, ὀπὶ δὲ τὸ συνεστηκὸς ἔτι αὐτῶν (ἦσαν γάρ τινες, οἳ ἔμενον ἀλλύσαντες μὲ τ φάλαγγα, ἐς πλαίσιον δὲ συναγαγόντες αὐτὺς) ὀπὶ τύτυς ἐγὼ σπασάμενος τ σπάθην, ἅπαντι τῷ θυμῷ ἐπελάσας, ἀνατρέπω μὲ ὅσον ἑπτὰ τὺς προεστῶτας αὐτῶν τῇ ἐμβολῇ τῦ ἵππυ· τῷ ξίφει δὲ καθεγκὼν, διέτεμον τ λοχαγῶν ἑνὸς

e Οὐθεὶς] Nil varietatis invenio.

χρῶ καταφρόνει eſſent, cum juvenem eſſe erediderit, quem ita habere palpando ſentiebat. *M. du S.*

20. Πυθίαν] Conf. ſupra *Dial. Mer.* V. med. ubi cum πυθίαν dederim, & hic ita ſcribendum erat. Πυθίαν vult *Guj.* cum Lexicograph. *J. F. R.*

33. Τὸ δεῖνα] Τὸ δεινὸν ſcribendum videtur. *F. G.*

35. Ἐν δὲ] Illud δὲ initio Dialogi, ſine adparente relatione vid. etiam *Dial.* VII. & VIII. pr. *J. F. R.*

40. Οὐθεὶς] Etſi frequentius οὐδεὶς ſcriptum invenio ap. Noſtrum, nihil tamen obſtat, quin & οὐθεὶς hic ſervem, quia & promiſcue ap. alios, ut ſatis dictum ad T. 2. *Paraſ.* c. 3. p. 840. *J. F. R.*

41. Διέπειρα] Conf. *Alciphr.* III. Ep. 36. p. 352. Item p. 350. & 351. *J. F. R.*

44. Ἐς πλαίσιον] Hanc vocem interpretatur Codex Memmianus πλαίσιον, παράταξις ἐν τετράπλευρῳ τῷ σχήματι, ταύτην δὲ ἐκτάσσουσιν ἐκ τῶν ὀλίγων πρὸς πλείους ἀγωνιζόμενοι. Hanc habent interpretationem *Pollux*, *Heſych.* *J. B.*

ἑνὸς ἐς δύο τ̓ κεφαλὴν αὐτῷ κράνει· ὑμεῖς δὲ, ὦ Χηνίδα, μετ' ὀλίγον ἐπέστητε ἤδη φευγόντων. ΧΗΝ. Ὅτε γὰρ, ὦ Λεόντιχε, τοῦ Παφλαγονίαν ἐμονομάχησας τῷ Σατράπῃ, ἢ μεγάλα ἐπεδείξω καὶ τότε; ΛΕΟΝΤ. Καλῶς ὑπέμνησας οὐκ ἀγεννῆς ἐν ἐκείνῃ τ̓ πράξεως. ὁ γὰρ Σατράπης μέγιστος ὢν, ὁπλομάχων ἄριστος δοκῶν εἶναι, καλαφρονήσας τῆ Ἑλληνικῆ, προπηδήσας ἐς τὸ μέσον, προὐκαλεῖτο εἴ τις ἐθέλοι αὐτῷ μονομαχῆσαι. οἱ μὲν ἂν ἄλλοι [a] καλεπεπλήγεσαν, οἱ λοχαγοὶ καὶ οἱ ταξίαρχοι, καὶ ὁ ἡγεμὼν αὐτὸς, καίτοι οὐκ ἀγεννὴς ἄνθρωπος ὤν. Ἀρίσταιχμος γὰρ ἡγεμὼν ἡγεῖτο Αἰτωλὸς, ἀκοντιστὴς ἄριστος, ἐγὼ δὲ ἐχιλιάρχουν ἔτι, τολμήσας δ' ὅμως, καὶ τοὺς ἑταίρους ὑπολαμβανομένους ὑποστησάμενος, ἐδεδοίκεσαν γὰρ ὑπὲρ ἐμοῦ ἐρῶντες ὑποτίλβοντα μὲν τὸ βάρβαρον ὑπὸ χρύσοις τοῖς ὅπλοις, μέγαν τε, καὶ φοβερὸν ὄντα τ̓ λόφον, καὶ κραδαίνοντα τ̓ λόγχην. ΧΗΝ. Κἀγὼ ἐδεισα τότε, ὦ Λεόντιχε, καὶ οἶδα ὡς εἰχόμην σου δεόμενος, μὴ προκινδυνεύειν, ἀβίωτα γὰρ ἦν μοι σοῦ ὑποθανόντος. ΛΕΟΝΤ. Ἀλλ' ἐγὼ τολμήσας, παρῆλθον ἐς τὸ μέσον, ἢ χεῖρον τοῦ Παφλαγόνος [b] ὡπλισμένος, ἀλλὰ πάγχρυσος καὶ αὐτός. ὥστε βοὴ εὐθὺς ἐγένετο καὶ παρ' ἡμῶν, καὶ παρὰ τ̓ βαρβάρων ἐγνώρισάν με γὰρ κἀκεῖνοι ἰδόντες ἀπὸ τ̓ πέλτης μάλιστα, καὶ τ̓ φαλάρων, καὶ τοῦ λόφου. εἰπὲ, ὦ Χηνίδα, τίνι με πάντες τότε εἴκαζον; ΧΗΝ. Τίνι δὲ ἄλλῳ, ἢ Ἀχιλλεῖ, νὴ Δία, τῷ Θέτιδος καὶ Πηλέως; ὅτως ἔπρεπε

pacto unius decurionis cum ipso cranio caput dissecui: vos autem, Chenida, paullo post aderatis, illis jam fugientibus. CHEN. Cum autem, Leontiche, apud Paphlagoniam solitaria pugna depugnares cum Satrapa, nonne magnifica tum quoque opera edidisti? LEONT. Bene admones me actionis & ipsius non ignavae. Satrapa enim, vir maximus, qui armatorum videretur esse praestantissimus, Graeci nominis contemtor, in medium progressus provocabat si quis pugnare secum vellet. Reliqui ergo perturbari, decuriones, & ductores ordinum, & ipse adeo imperator, quamquam vir minime ignavus. Aristaechmus enim ducebat Imperator Aetolus, jáculator optimus, ego tum tribunatu adhuc fungebar: audacia tamen sumta, dimotis, qui me retinere vellent, sodalibus: timebant mihi nimirum, videntes fulgentem aureis in armis barbarum, magnum, cristaque & vibrata hasta terribilem . . . CHEN. Ego quoque tum, Leontiche, timebam, & nosti, quam retinuerim te, rogans, ne periculum pro aliis subires: neque enim, te mortuo, vivendum mihi putabam. LEONT. Sed ego audacia sumta in medium progredior, non deterius Paphlagone armatus, sed totus ipse etiam aureus. Itaque clamor statim elatus a nostris pariter atque a barbaris. Nam hi quoque ad primum me conspectum noverant a pelta maxime & phaleris, & crista. Dic, Chenida, cui me omnes tum assimilabant? CHEN. Cui vero alii, quam Achilli, per Jovem, Thetidis illi atque Pelei filio? ad-

60

a Καλεπεπλήγεσαν] Καλεπεπήγεσαν *Fl.* b Ὡπλισμένος] Sic *P.* sola cum marg. *A1.* Ὁπλισμ. *Ald. J. Fl. H. Fr. B S.*

89. Σαφίσῃ] Ita scribenda haec vox N. A. XXVII. Quae tamen hic & duobus sequentibus in locis simplici sigma in omnibus Impressis scripta est. *M. du S.*

Σαφίσῃ] *Bergl.* ad *Alciphr.* III. p. 351. recte quoque adfirmat, ubitatius gemino σ. scribi, sed quia mox ter quater se obfert uno σ exaratum in omnibus, ego nihil mutare volebam. Cum & in *Poll.* L. I. & X. σάφιστα recte quidem editum; sed *Jungerm.* ad I. S. 138. testetur in Mf. σάφισαν legi. Quin vel σισάφας ap. *Alciphr.* l. d. edi passus est *Bergl.* quod sic scriptum invenerit, etsi σαφίσας legendum, vidit. Verum quum in *Dial. Mort.* XXVII. §. 3. σάφισαν & §. 4. σαφίσῃ Edd. constanter habere recognovi, nil amplius haesitavi & hic ita edere. *J. F. R.*

91. Ἀτι-

eo decebat te galea, adeo floridum colorem ſpargebat paludamentum, adeo pelta ſplendebat. LEONT. Cum vero congreſſi eſſemus, leviter primo vulnerat me barbarus, aliquantum haſta perſtringens paullum ſupra genu. Ego vero clypeo illius ſariſſa mea perfoſſo, mediam pectoris compagem trajeci, tum accurrens facile caput gladio amputavi: ſic cum armis viri redeo, caput ſimul ſariſſa fixum gerens, caede illius madidus. HYMN. Apage, Leontiche, foeda iſtaec & terribilia de te narras, nec te ulla amplius adſpicere ſuſtineat, adeo gaudentem cruore, nedum ut bibat una aut cubet: equidem hinc diſcedo. LEONT. Duplam tibi mercedem habe. HYMN. Non ſuſtineo ego jacere cum homicida. LEONT. Noli, mea Hymnis, metuere. Inter Paphlagones iſta acta ſunt: jam quidem pacem ago. HYMN. At impiatus tamen homo es, ſtillavitque in te ſanguis de capite barbari, quod ferebas in ſariſſa. Deinde talem ego hominem complectar, & oſculer? Abſit hoc, o Gratiae! Nihil enim hic homo carnifice melior. LEONT. Quin ſi in armis me videres, bene novi me amares. HYMN. Cum audierim modo, Leontiche, nauſeo, & horreo, & umbras mihi videre videor ac ſpectra interfectorum, & miſeri praeſertim decurionis, cui in duas partes caput a te diſſectum eſt: quid putas, ipſum opus & ſanguinem ſi viderem, & jacentes mortuos? moritura enim mihi

πε μὴν σοι ἡ κόρυς, ἡ Φοινικὶς δὲ ἐπήνθει, καὶ ἡ πέλτη ἐμάρμαιρεν; ΛΕΟΝΤ. Ἐπεὶ δὲ συέσημεν, ὁ βάρβαρος [c] πρότερος τιτρώσκει με, ὀλίγον ἔσον ἐπιψαύσας τῷ δόρατι, μικρὸν ὑπὲρ τὸ γόνυ· ἐγὼ δὲ διελάσας τὴν ἀσπίδα τῇ [d] σαρίσσῃ, παίσας ἁμπάξ εἰς τὸ στέρνον, εἶτ' ἐπιδραμὼν [e] ἀπεδειροτόμησα τῇ σπάθῃ ῥᾳδίως, καὶ τὰ ὅπλα ἔχων ἐπανῆλθον, ἅμα καὶ τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τῇ σαρίσσῃ περπηγυῖαν κομίζων, λελουμένῳ τῷ φόνῳ. ΥΜΝ. Ἄπαγε, ὦ Λεόντιχε, μιαρὰ ταῦτα καὶ φοβερὰ περὶ σαυτοῦ διηγῇ, καὶ οὐκ ἂν ἔτι σε ὑδὲ προσβλέψειέ τις, ὕτω χαίροντα τῷ λύθρῳ, [f] ὑχ ὅπως συμπίοι, ἢ [g] συγκοιμηθοίη. ἔγωγε οὖν ἄπειμι. ΛΕΟΝΤ. Διπλάσιον ἀπόλαβε τὸ μίσθωμα. ΥΜΝ. Οὐκ ἂν ὑπομείναιμι ἀνδροφόνῳ συγκαθεύδειν. ΛΕΟΝΤ. Μὴ δέδιθι, ὦ Ὑμνί· ἐν Παφλαγόσιν ἐκεῖνα πέπραχται, νῦν δὲ εἰρήνην ἄγω. ΥΜΝ. Ἀλλ' ἀναγνὴς ἄνθρωπος εἶ, καὶ τὸ αἷμα κατέσταζέ σου ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τοῦ βαρβάρου, ἣν ἔφερες ἐπὶ τῇ [h] σαρίσσῃ, εἶτ' ἐγὼ τοιοῦτον ἄνδρα περιβαλῶ, καὶ φιλήσω; μὴ, ὦ Χάριτες, γένοιτο. ὐδὲν γὰρ ἔστιν ἀμείνων τοῦ [i] δημίου. ΛΕΟΝΤ. Καὶ μὴν εἴ με εἶδες ἐν τοῖς ὅπλοις, εὖ οἶδα, ἠράσθης ἄν. ΥΜΝ. Ἀκούσασα μόνον, ὦ Λεόντιχε, ναυτιῶ, καὶ φρίττω, καὶ τὰς σκιάς μοι [i] δοκῶ ὁρᾶν, καὶ τὰ εἴδωλα τῶν πεφονευμένων, καὶ μάλιστα τοῦ ἀθλίου λοχαγοῦ, ἐς δύο τὴν κεφαλὴν διηρημένην· τί οἴει τὸ ἔργον αὐτὸ καὶ τὸ αἷμα εἰ θεασαίμην, καὶ νεμομένους τοὺς νεκρούς; ἐκθανεῖν

[c] Πρότερος] Hoc praeferunt *Fl. P.* aliaeque. Πρότερον *F.* [d] Σαρίσσῃ] Σαρίσῃ Edd. omnes, ut mox quoque σαρίσσης. [e] Ἀπεδειροτόμησα.] Reſcripſi ex *V2. S.* & marg. *A1.* Ἀποδειροτόμ. cett. male. [f] Οὐκ] Οὐκ *F.* [g] Συγκοιμηθοίη] Συγκοιμηθείη marg. *A1.* [h] Σαρίσσῃ] Σαρίσῃ rurſus Edd. [i] Δοκῶ] Bene ſic *Fl. P.* &c. Δοκῶ *F.*

91. Ἀποδειροτόμησα] Ita ſcribendum cum *Ba.* & *S.* ut apud *Heſiod. Theog.* non ut in plerisque ſcribitur ἀποδειροτόμησα. *M. du S.*

15. Ἐς δύο] De hac phraſi Germanis Belgisque familiari, vid. Fratris G. O. *Reizii* Belg. Graeciſſ. p. 459. Et ſupra *Tax.* c. 54. ac Rev. *J. Elſner.* ad Div. *Marc.* XV. 38. qui & alia Luciani loca indicat. *J. F. R.*

17. Κειμένους] Laudatus modo *Elſn.* ad *Evang. Luc.* XXIII. 53. τοὺς κειμένους interdum ſimpliciter de mortuis dici, ex *Ariſtoph.* Neb. 550. *Eur.* Rhes. 670. Et *Heliod.* II. p. 66. Sed a Luciano hoc loco conjungi, quod poſterius tamen nihil mirum, & in enarrationes ejusmodi vix aliter fieri debebat. *J. F. R.*

νεῖν γάρ μοι δοκῶ, εἰ δ' ἀλεκτρυόνα πώποτε φονευόμενον εἶδον. ΛΕΟΝΤ. Οὕτως ἀγεννὴς, ὦ Ὑμνί, καὶ μικρόψυχος εἶ; ἐγὼ δὲ ὤμην ἡδήσεσθαί σε ἀκούσας. ΥΜΝ. Ἀλλὰ τέρπε τοῖς διηγήμασι τούτοις, εἴ τινας [a] Λημνιάδας ἢ Δαναΐδας εὕροις· ἐγὼ δ' ἀποτρέχω πρὸς τὴν μητέρα, ἕως ἔτι ἡμέρα ἐστίν, ἕπου καὶ σύ, ὦ Γραμμή· σὺ δὲ ἔρρωσο, χιλιάρχων ἄριστε, καὶ [b] φονεῦ, [c] ὁπόσων ἂν ἐθέλῃς. ΛΕΟΝΤ. Μεῖνον, ὦ Ὑμνί, μεῖνον. ἀπελήλυθε. ΧΗΝ. Σὺ γάρ, ὦ Λεόντιχε, ἀφελῆ παιδίσκην [d] καλεφόβησας, ἐπισείων λόφους, καὶ ἀπιθάνους δεισιδαίμονας διεξιών· ἐγὼ δὲ ἑώρων εὐθὺς ὅπως χλωρὰ ἐγένετο, ἔτι σου τὰ τελευταῖα ἐκεῖνα διηγουμένου, καὶ συνέστειλε τὸ πρόσωπον, καὶ ὑπέφριξεν, ἐπεὶ καὶ ἀφικόμην ἤδη κεφαλὴν ἔφης. ΛΕΟΝΤ. Ὤμην ἐρασμιώτερον αὐτὴν [e] φανεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ σύ με [f] προσαπολώλεκας, ὦ Χηνίδα, τὸ μονομάχιον ὑποβαλών. ΧΗΝ. Οὐκ ἔδει γὰρ συνεπιψεύδεσθαί σοι, ὁρῶντα τὴν αἰτίαν καὶ [g] ἀλαζονείας; σὺ δὲ πολὺ φοβερὸν αὐτὸ ἐποίησας. ἔστω γάρ· ἀπέτεμες τῷ κακοδαίμονι Παφλαγόνι τὴν κεφαλήν, τί καὶ κατέπηξας αὐτῷ ἐπὶ τὸ [h] σαρίσσης, ὥστε σε καλαρρεῖν τὸ αἷμα; ΛΕΟΝΤ. Τοῦτο μαρὸν, ὡς ἀληθῶς, ὦ Χηνίδα, [i] ἐπεὶ τά γε ἄλλα εὖ κακῶς συνεπέπλαστο. ἄπιθι δ' οὖν, καὶ πεῖσον αὐτῷ συγκαθευδήσουσαν. ΧΗΝ. Λέγω οὖν ὡς ἐψεύσω ἅπαντα, γενναῖον αὐτὴν δόξαι βουλόμενον; ΛΕΟΝΤ. Αἰσχρὸν,

videor, quae neque gallinaceum gallum necari viderim. LEONT. Adeo ignava, Hymnis, & pusilli es animi? Ego autem auditu te delectatum iri sperabam. HYMN. At tu oblecta illis tuis narrationibus, si quas Lemniadas inveneris aut Danaidas. Ego autem ad matrem decurro, dum adhuc dies est. Sequere tu quoque, Gramme. Tu vero vale tribunorum fortissime, & interfector, quotcumque hominum volueris. LEONT. Mane, Hymnis, mane . . . Discessit. CHEN. Tu enim, Leontiche, puellam simplicem perterruisti, quatienda crista, & incredibilibus facinoribus enarrandis. Ego vero statim videbam quomodo expallesceret, te adhuc illa de decurione narrante, & vultum mutaret, & perhorresceret, cum diffidisse te caput diceres. LEONT. Putabam me amabiliorem illi visum iri. At tu insuper me, Chenida, perdidisti, subjicienda mihi illa pugna solitaria. CHEN. Nonne igitur oportebat tua adjuvare mendacia cum tuae illius gloriationis causssam viderem? Tu vero ita terribile illud fecisti. Esto enim. Abscideristi caput misero Paphlagoni, quid etiam opus fuit hasta illud figere, ut sanguis in te defluere? LEONT. Hoc re vera foedum, Chenida, nam reliqua non male erant conficta. Abi ergo, & illi persuade, mecum ut cubet. CHEN. Dicam ergo, te mentitum esse omnia, cum fortis ipsi velles videri? LEONT. Turpe hoc, Chenida.

a Λημνιάδας] Λημνιάδας *J.* & *Va.* non reliquae. b Φονεῦ] Nil variet. invenio. Φονεύς emendat *Solan.* Sed φόνευε voluit. c Ὁπόσων] Ὁπόσον *Fl.* d Καλεφόβησας] Καλεφόβισας *J.* e Φανεῖσθαι] Φανῆναι male *Fl.* f Προσαπόλεκας] Ἀπολόλεκας *Fl.* g Ἀλαζονείας] Ἀλαζονίας *Fl.* h Σαρίσσης] Σαρίσης Edd. i Ἐπεὶ] Recte plurimae. Ἐπὶ male *J.* & *Va.*

23. Λημνιάδας] De his dictum est ad Ἔρωτ. c. 2. *M. du S.*

26. Φονεῦ] Mallem φονεύε, si per sequentia liceret: certe in *Fl* ὁπόσον est. *M. du S.*

Φονεῦ] Si olim φόνευ scriptum fuisset, ultima per compendium exarata, id, accentu omisso, facilius migrare potuit in φονεῦ, quam ut ε imperativi omitteretur. Sed cod. redit φόνευ a φονεύω, an φόνδα a φονεύω eligas, modo tum ὁπόσον cum *Fl.* legas. At neutrum plane egebit mutatione; cum φονεῦ vocativus sit ab substantivo φονεύς, & ὁπόσων genitivus inde pendens. Sed vide notam seq. *J. F. R.*

Ibid. Ὁπόσων] Florentina lectio magis placet; modo φόνδα tum simul legas; nam etsi vocativus φονεῦ cum

da. CHEN. Verum aliter non venerit. Elige ergo alterutrum, ut aut odio illi sis cum viri fortis opinione, aut cum Hymnide cubes, mentitum te fassus. LEONT. Ambo quidem difficilia. Praeopto tamen Hymnidem. Abi ergo, & me mentitum esse, Chenida, dicito, non tamen omnia.

ὦ Χηνίδα. ΧΗΝ. Καὶ μὴν οὐκ ἄλλως ἀφίκοιο. ἐλοῦ τοίνυν θάτερον, ἢ μισεῖσθαι ἀρίστου δοκοῦσαν εἶναι, ἢ καθεύδειν μετὰ Ὑμνίδος, ἐψευσμένη ὁμολογοῦσα. ΛΕΟΝΤ. Χαλεπὰ μὲν ἄμφω· αἱροῦμαι δ' ὅμως τὴν Ὑμνίδα. ἄπιθι οὖν, καὶ λέγε, ὦ Χηνίδα, ἐψεῦσθαί μὲ, μὴ πάντα δέ.

XIV.

DORIO ET MYRTALE.

ΔΩΡΙΩΝ ΚΑΙ ΜΥΡΤΑΛΗ.

DOR.

NUnc me excludis, Myrtale, nunc, postquam pauper per te factus sum? Cum vero tot tibi res adferrem, amasius, vir, dominus, omnia ego fui. Postquam vero ego jam plane exhaustus; tu vero amatorem Bithynum illum mercatorem inveniſti; ego excludor, & ad fores sto lacrimans: ille vero noctibus amatur, & solus intus est, & pervigilia agit, & ex illo ferre te dicis uterum. MYRT. Ista me, Dorio, enecant, & maxime cum multa te dediſſe, dicis & pauperem propter me factum esse. Computa enim ab initio inde omnia, quaecumque mihi attuliſti. DOR. Recte, Myrtale, computemus. Calceos e Sicyone primum duarum drachmarum. Pone drachmas duas. MYRT. Sed cubuiſti *apud me* noctes duas. DOR. Et cum venirem ex Syria, unguenti alabaſtrum e

ΔΩΡ.

ΝΥν με ἀποκλείεις, ὦ Μυρτάλη; νῦν ὅτε πένης ἐγενόμην διὰ σέ; ὅτε δέ σοι τὰ τοσαῦτα ἐκόμιζον, ἐρώμενος, ἀνήρ, δεσπότης, πάντ' ἦν ἐγώ. ᵏ ἐπεὶ δ' ἐγὼ μὲν αὖος ἤδη ἀκριβῶς, σὺ δὲ τὸν Βιθυνὸν ἔμπορον εὕρηκας ἐραστὴν, ἀποκλείομαι μὲν ἐγὼ, καὶ πρὸ τῶν θυρῶν ἕστηκα δακρύων, ὁ δὲ τὸν νυκτὸς φιλεῖται, καὶ μόνος ἔνδον ἔστι, καὶ παννυχίζει, καὶ κυεῖν φὴς ἀπ' αὐτοῦ. ΜΥΡΤ. Ταῦτά με ἀποπνίγει, Δωρίων, καὶ μάλιστα ὁπόταν λέγῃς ὡς πολλὰ ἔδωκας, καὶ πένης γεγένησαι δι' ἐμέ. λόγισαι γὰρ ἄπαντα ἐξ ἀρχῆς, ὁπόσα μοι ἐκόμισας. ΔΩΡ. Εὖγε, ὦ Μυρτάλη, λογισώμεθα· ὑποδήματα ἐκ Σικυῶνος [1] τὸ πρῶτον δύο δραχμῶν τίθει δύο δραχμάς. ΜΥΡΤ. Ἀλλ' ἐκοιμήθης νύκτας δύο. ΔΩΡ. Καὶ ὁπότε ἦκον ἐκ Συρίας, ἀλάβαστρον μύ-

k Ἐπεὶ] Ἐπὶ male *J.* l Τὸ πρῶτον] Sic P. Τοπρῶτον *J.* aliaeque.

cum ἄριστα convenit; melius quadrat imperativus cum ἄριστον jungendus. *J.F.R.*

61. Βιθυνὸν ἔμπορον] *Thyna merce beatum.* Hor. *F.G.* & *AE.M.*

71. Ὑποδήματα ἐκ Σικυῶνος] Γυναικεῖα haec ὑποδήματα, ut vult *Hesych.* De his *Cic.* 1. de Orat. *Ut si mihi calceos Sicyonios attuliſſes, non uterer, quamvis eſſent habiles & apti ad pedem, quia non eſſent viriles.* In Memmiano Cod. erat Σικυωνικὰ ὑποδήματα ἀφροδίσια δὲ ἄλλων ἦσαν, ὡς καὶ ἰφικρατίδες, διὸ τῶν Ἰφικράτους πολλὰ παρὰ τοῦτο φιλοκαλίᾳ ἐπιδεδιωρθώσω, dicuntur hi calcei etiam ἰφικρατῖδες. *J.B.*

Ὑποδήματα ἐκ Σικυῶνος] *Hesych.* Σικυώνια ὑποδήματα, γυναικεῖα, καὶ ψίλια. *Cic.* L. I. de Or. *Ut ſi mihi calceos Sicyonios attuliſſes, non uterer, quamvis eſſent habiles & apti ad pedem: ſed non viriles.* *AE.M.*

74. Ἀλάβαστρον] Hinc lux Hiſtoriae Euangelii. *M.du S.*

Ἀλάβαστρον μύρου] *Evang. Matth.* XXVI. 7. γυνὴ ἀλάβαστρον μύρου ἔχουσα. *Luc.* VII. 37. &c. *J.F.R.*

8a. Παρ'

μύρτε ἐκ Φοινίκης, δύο ϗ τῆτο δραχμῶν, 75 νὴ τ Ποσειδῶ. ΜΥΡΤ. Ἐγὼ δέ σοι ἐκπλέοντι τὸ μικρὸν ἐκεῖνο χιτώνιον, τὸ μέχρι τῶν μηρῶν, ὡς ἔχοις ἐρέττων, Ἐπίκυρε τῦ πρωρέως [a] ἐκλαθομένῳ αὐτὸ παρ' ἡμῖν, ὁπότε ἐκάθευδε παρ' ἐμοί. . . . ΔΩΡ. 80 Ἀπέλαβεν αὐτὸ γνωρίσας ὁ Ἐπίκυρος πρώην ἐν Σάμῳ μετὰ πολλῆς γε, ὦ θεοί, τ μάχης. κρόμμυα δὲ ἐκ Κύπρε, ϗ σαπέρδας πέντε, ϗ πέρκας τέτταρας ὁπότε καλεπλεύσαμεν ἐκ Βοσπόρε, ἐκόμισά σοι. 85 τι ἦν; ϗ ἄρτυς ὀκτὼ ναυλικὰς ἐν γυργάθῳ ξηράς, ϗ ἰχάδων βίκον ἐκ Καρίας, ϗ ὕστερον ἐκ Πατάρων σανδάλια ὀπίχρυσα, ὦ ἀχάριστε. ϗ τυρόν πολὺ μέμνημαι τ μέγαν [b] ἐκ Γυθίε. ΜΥΡΤ. Πέντε ἴσως δραχμῶν, 90 ὦ Δωρίων, ταῦτα πάντα. ΔΩΡ. Ὦ Μυρτάλη, ὅσα ναύτης ἄνθρωπος ἐδυνάμην, μισθῷ ἐπιπλέων· νῦν γὲ ἤδη τοίχε ἄρχω τῦ δεξιῦ, ϗ σὺ ἡμᾶς ὑποφορᾶς; πρώην δὲ ὁπότε Ἀφροδίσια ἦν, ἐχὶ δραχμὴν ἔθηκα 95 πρὸς τοῖν ποδοῖν Ἀφροδίτης σῦ ἕνεκεν ἀργυρᾶν, ϗ πάλιν τῇ μητρὶ εἰς ὑποδήματα δύο δραχμὰς, ϗ Λυδῇ ταύτῃ πολλάκις εἰς τ χεῖρα νῦν μὲ δύο, νῦν δὲ τέτταρας ὀβολύς; ταῦτα πάντα συλλεθέντα, ὐσία ναύτε ἀνδρὸς ἦν. ΜΥΡΤ. Τὰ κρόμμυα,

Phoenice, duarum & hunc ita me Neptunus, drachmarum. MYRT. At ego tibi naviganti parvum illud amiculum ad femora modo pertinens, ut dum remigas haberes, quod oblitus fuerat apud me Epiurus proreta, cum mecum cubuisset. DOR. Abstulit illud agnitum Epiurus nuper in Samo, post multam, o Dii, rixam. Cepas autem ex Cypro & saperdas quinque, & percas quatuor, cum e Bosporo appellere-mus, tibi attuli. Quid ergo? & panes octo nauticos, in reticulo siccos, & ficuum orcam e Caria, & nuper e Pataris inaurata sandalia, ingrata *mulier*. Casei tandem recordor magni e Gythio. MYRT. Quinque forte drachmarum ista, Dorio, omnia. DOR. Quantum nempe, Myrtale, vir nauta potui, mercede conductus navigans. Nunc enim demum lateri *remigum* dextro praefectus sum: & tu nos contemnis? Nuper vero Aphrodisiis, nonne drachmam posui tua caussa ad pedes Veneris argenteam? & iterum matri tuae ad calceos drachmas duas: & huic Lydae saepe in manum nunc duo, nunc autem tres obolos. Haec omnia in summam collecta substantia nautae erat. MYRT. Cepae

&

a Ἐκλαθομένῳ] Ἐκλανθομένῳ male *Fl.* b Ἐκ Γυθίε] *Luc. Holst. Γύθιε.* Nil mut. Edd. vett. recentioresque.

81. Ἐπίκυρος] Proprium nomen. *G.*

80. Παρ' ἐμοὶ] Spatium vacuum *J.* hic reliquit, ἀποσιωπήσεως notam, quam imitati sumus. *J.F.R.*

83. Σαπέρδας] Quid saperdae, notum ex Interprete *Aristophanis*, *Polluce*, *Suid.* *Hesych.* & Interpretib. Persii. In Cod. Memmiano saperdae sunt ἀφύαι τίλαριχευμέναι διαφέρουσαι παλάμῃ, ἃ νῦν τεμάχη τίλαριχευμένα. *J.B.*

84. Καὶ πέρκας] In eod. Memmii Cod. πέρκαι εἶδος ἰχθύος τίλαριχευμένου. *J.B.*

87. Βίκον] *Hesych.* Βίκος· σάμος· ὅτι ἴχνη. *AE.M.*

89. Τυρὸν] Casei ex Cythera meminit Epicurus apud *Diog. Laërt.* p. 269. E. F. Vid. Men. not. p. 263. *M. du S.*

Τυρὸν — ἐκ Γυθίε] Non ausim mutare quidquam ea sola caussa, quod κύθνιος τυρὸς celebratur a *Stephano Byzantino*, in primis cum ter idem nomen repetatur; nec varietatis quidquam adnotatum videam. Γύθιον & Γύθιον urbs Laconicae maritima, navale celeberrimum, unde certissimus in Cretam cursus &c. quidni potuerint etiam inde casei celebres advehi ad alios? *J.M.G.*

Τυρὸν — ἐκ Γυθίε] Vide nos ad *Laërtii* Epicurum. *AE.M.* *Luc. Holsten.* in nott. ad *Stephanum* de Urb. in voce Γύθιον emendat hunc Luciani locum, docetque hoc & mox in seq. binis locis legendum esse Γύθιν. *Almelov.* Conf. mox ad Γυθιακόν. *J.F.R.*

93. Τοίχε ἄρχω τῦ δεξιοῦ] *Turnebus* XXVIII. 43. de nautis intelligit. *Potterus* de Remigibus. Videndus etiam *Pollux*, qui τοιχάρχων appellat. *Baif.* 118, 1. Meminit Noster etiam Z. τρ. c. 49. sed idem quem

nau-

& saperdae, Dorio? DOR. Omnino: nec enim plura, quae adferrem, habui: nempe nec navigarem, si dives essem. Matri vero neque caput allii unquam attuli. Lubenter autem sciam, quaenam tibi a Bithyno munera *venerint*. MYRT. Hanc primum vides tunicam? Ille emit, & monile hoc crassius. DOR. Ille? Quin olim te habuisse, novi. MYRT. Quin, quod tu vidisti, multo erat tenuius, & Smaragdos non habuit: tum *emit* inaures hasce, & tapetem: & nuper minas duas, & domus mercedem solvit pro nobis; non sandalia de Pataris, & caseum Gythiacum, & *id genus* nugas. DOR. Sed illud non dicis, quali cum homine cubes? uxorem duxit: supra quinquaginta omnino natus est, recalvaster, & colore instar scarabei. Neque dentes illius vides? Nam gratiae, boni Dioscuri! illius multae, praesertim cum canit & bellus esse vult, asinus ad lyram, ajunt. Sed fruaris illo; digna quidem es: & nascatur vobis puer patri similis. Ego vero & ipse inveniam Delphidem, aut Cymbalium quandam, mei ordinis *mulierculam*, aut vicinam nostram tibicinam, aut aliquam omnino. Tapetes vero, & monilia, & binarum minarum mercedes, non omnes habe-

καὶ σαπέρδαι, ὦ Δωρίων; ΔΩΡ. Ναὶ, ὡ γὼ εἶχον πλείω κομίζειν, ὡ γὼ ἂν ἤρετλον, εἴγε πλουτῷ ἐτύγχανον· τῇ μήτηρι δὲ οὐδὲ κεφαλίδα μίαν σκορόδου ἐκόμισα πώποτε· ἡδέως δ' ἂν ἔμαθον ἃ τινά σοι πρὸς τοῦ Βιθυνοῦ τὰ δῶρα. ΜΥΡΤ. Τουτὶ πρῶτον ὁρᾷς τὸ χιτώνιον; ἐκεῖνος ἐπρίατο, καὶ τὸ ὅρμον τὸ παχύτερον. ΔΩΡ. [c] Ἐκεῖνος; ἤδειν γάρ σε πάλαι ἔχουσαν. ΜΥΡΤ. [d] Ἀλλ' οὐκ ἤδεις, πολὺ λεπτότερος ἦν, καὶ σμαράγδους οὐκ εἶχε. καὶ ἑλλόβια ταυτὶ, καὶ δάπιδα· καὶ πρώην δύο μνᾶς· καὶ τὸ ἐνοίκιον κατέβαλεν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σάνδαλα Παταρικὰ, καὶ τυρὸν [f] Γυθιακὸν, καὶ φλεναφυς. ΔΩΡ. Ἀλλὰ ἐκεῖνο ἃ λέγεις, οἵῳ ὄντι συγκαθεύδεις αὐτῷ; [g] ἔτη μὲν ὑπὲρ τὰ πεντήκοντα πάντως ἀναφαλαντίας, καὶ χροιὰν οἷος κάραβος· ἀδὲ τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ ὁρᾷς; αἱ μὲν γὼ χάριτες, ὦ Διοσκόρω, πολλαὶ, καὶ μάλιστα ὁπόταν ᾄδῃ, καὶ ἁβρὸς εἶναι θέλῃ, ὃν αὐτολυρίζων φασίν. ἀλλὰ ὅμως αὐτοῦ, ἀξία γε ἔσα, καὶ γένοιτο ὑμῖν παιδίον ὅμοιον τῷ πατρὶ, ἐγὼ δὲ καὶ αὐτὸς εὑρήσω Δελφίδα, ἢ Κυμβάλιόν τινα τῶν κατ' ἐμὲ, ἢ τὴν γείτονα [h] ἡμῶν τὴν αὐλητρίδα, ἢ πάντως τινά. δάπιδας δὲ, καὶ ὅρμους, καὶ διμναῖα μισθώματα, ἃ πάντες ἔχο-

c Ἐκεῖνος] Omittit *Fl.* d Ἀλλ' οὐ] Ἄλλου *Fl.* e Κατέβαλεν] Κατελάβεν *Fl.* f Γυθιακὸν] Γυθιακὸν *Holst.* g Ἔτη μὲ] Ἔγημεν Edd. priores male. Ἔτη recepi ex L. Ἔτη μὲ bene marg. *A1.* h Ἡμῶν] Nihil mut. Edd.

21. Ὦ Διοσκούρω] Ὡς ἑαυτὴς τοὺς Διοσκούρους καλεῖ. Ἴσως δὲ σωτῆρας ἐλέγοντο τοῖς πλέουσι. *V.*

28. Δάπιδες] Τάπητες. πρὸς τὸ οὐ δαπίδῳ τρώγεσθαι. *V.*

nautam hic vocat, *remigare* ait. *M. du S.*

94. Ἡμῶν ὑπηρετᾶς] Sic antea ὑπηρέτηται γὰρ ἀεὶ θαυμάσιόν τι γίνεται. Sic apud *Petronium*, *postquam amari se sensit, supercilium altius tulit.* *J. B.*

95. Ἀφροδίσια] Nautarum celebritate maxima, agebantur. Vid. *Plut.* 1406. 2. *M. du S.*

96. Πρὸς τοῦ ποδὸς] Πρὸ— F.G. Sed habuimus etiam ἐκεῖνο ὀφθαλμοῦ πρὸς τοῦ ποδὸς, supra hoc Tom. *Philopf.* c. 20. quam lectionem constanter utroque loco retinent libri; quare nihil corrigere ausim, cum ποδὸς dativi casus sit, cui πρὸς adjunctum significare *apud*, *ad*, nihil opus erit exemplis docere. Non spernerem πρὸ, sed non ita necessarium ducerem, ut vulgata sit movenda. *J. F. R.*

14. Τὸ ἐνοίκιον] Sic in *Cronosol. Plutarch. Theophrast.* Dico cætera ad *Pausan.* *J. B.*

16. Γυθιακὸν] In Exemplari *Aldino* haec omnia cum *Peregrini morte* amputata esse, adscriptit *Solan.* At in mea Ed. *Ald.* 1. qua beneficio Cl. nostri *P. Wesselingi* utor, nihil amputatum est, legiturque Γυθιακὸν, tam hic, quam ὦ Γυθίς paullo supra, & rursus infra versu hujus Dial. ultimo, aeque ac in ceteris. Sed Γυθιακὸν vult etiam *Almelov.* *J. F. R.*

18. Ἔγημεν] Lege ἔτη μὲ. *M. du S.*

21. Διοσκόρω] Sic Libri omnes nostri, uti & Ἀλ. c. 20. Videntur sic observasse, ut in exclamatione sic effer-

ἔχομεν. ΜΥΡΤ. Ὦ μακαρία ἐκείνη, ἥ τις ἐραστήν σε, ὦ Δωρίων, ἕξει. κρόμμυα γὰρ αὐτῇ οἴσεις ἐκ Κύπρου, καὶ τυρόν, ὅταν ἐκ [a] Γυθίου καλαπλέῃς.

omus. MYRT. Beatam illam, quae amatorem te habebit, Dorio! Cepas enim illi adferes ex Cypro, & caseum, cum redibis e Gythio.

XV.

ΚΟΧΛΙΣ ΚΑΙ ΠΑΡΘΕΝΙΣ.

COCHLIS ET PARTHENIS.

ΚΟΧΛ.

ΤΙ δακρύεις, ὦ Παρθενί, ἢ πόθεν καλεαγότας τὰς αὐλὰς φέρεις; ΠΑΡΘ. Ὁ στραλιώτης ὁ Αἰτωλὸς ὁ μέγας, ὁ Κροκάλης ἐρῶν, ἐρράπισέ με, [b] αὐλήσασαν εὑρὼν παρὰ τῇ Κροκάλῃ, ὑπὸ τοῦ ἀντεραστοῦ αὐτοῦ Γόργου μεμισθωμένην, καὶ τάς τε αὐλὰς μου συνέτριψε, καὶ τὴν τράπεζαν μεληξὺ δειπνούντων ἀνέτρεψε, καὶ τὸν κρατῆρα ἐξέχεεν [c] ἐπεισπαίσας· καὶ τὸν μὲν ἀγροῖκον ἐκεῖνον τὸν Γόργον ἀπὸ τοῦ συμποσίου καλασπάσας τῶν τριχῶν, ἔπαιον οἱ στρατιῶται αὐτός τε ὁ στραλιώτης (Δεινόμαχος, οἶμαι, καλεῖται) καὶ ὁ συστραλιώτης αὐτοῦ. ὥστε οὐκ οἶδα εἰ βιώσεται ὁ ἄνθρωπος, ὦ Κοχλί, αἱμά τε καὶ ἔρρυπα πολὺν ἀπὸ τῶν ῥινῶν, καὶ τὸ

COCHL.

QUid ploras Parthenis, aut unde fractas fers tibias? PARTH. Miles Aetolus, ille magnus amator Crocalae pulsavit me, quum deprehendisset tibiis canentem apud Crocalen, conductam a rivali ipsius Gorgo, & tibias mihi fregit, & mensam inter coenandum evertit, & craterem irruens effudit. Et rusticum illum Gorgon de convivio detractum crinibus, pulsarunt circumstantes tum ipse miles, Dinomachus puto vocatur, tum illius commilito, ut nesciam vivere ne homo possit, mea Cochlis. Nam copiosus de naribus pro-

a Γυθίου] Sic omnes. Γύθιον *Holst.* emendat. b Αὐλήσασαν] Αὐλοῦσαν marg. *Ald.* non male. c Ἐπεισπαίσας] Ita recte Edd. & constanter. Sed *Coll.* al. ἐπεισπεσὼν, al. ἐπεισπάσας, male. *Pell.* ἐπεισπάσας.

42. Ἐπεισπεσὼν] Γρ. ἐπεισπάσας. G. Lege ἐπεισπαίσας. Hoc addiderat *Solan.* continuo, adeoque dubie, num a se, an id in G. invenerit.

efferretur, quamvis Διόσκυροι aliter vulgo audirent; ut Εὐχ. c. 9. & Καλ. c. 6. *M. du S.*

Διοσκόρω] Constans Edd. Lect. ut supra *Gall.* c. 20. pr. ubi *Coll.* tamen Διοσκούρω, quod utitatius, ut illic indicatum. Sic Διοσκούρων. *Navig.* c. 9. Διοσκούροις pro *Merced.* c. 1. &c. Sed quia & alias utrumque invenitur, nihil muto. *J. F. R.*

33. Γυθίου] Lege Γυθίου, *Gythio.* *Almelov.*

42. Ἐπεισπαίσας] Sic Libri omnes nostri. *Coll.* tamen monent ab aliis ἐπεισπεσὼν, ab aliis rursus ἐπεισπάσας legi. *M. du S.*

47. Ὦ Κοχλί] De his meretricum nominibus, & quam aliquando recte personis conveniant, dictum alibi a me: lege interim doctissimum Interpretem *Aristaeti*, nam *Aristaenetus* Epistolarum suarum nomina mutuatus est a Luciano, quod *Alciphro*, aliique plurimi amatorii scriptores fecere. *J. B.*

62. Ὑπόμικόν τι τῶν Αὐδίων] De tonis dictum antea, dixit autem ὑπόμικον, ἀντὶ τῆς χορδῆς διεψηλάφων, ἀναβιβαζομένην τὴν Λυδίαν ἁρμονίαν, ἥτις ἐδόκει τῶν ἄλλων καὶ πάνυ πρόσφορωτάτη. κρίκα metaphora ducta a lanificio, ut apud *Sapphon.* γλυκεῖα μάτερ ἐ δύναμαι κρίκοισιν τὸν ἰστὸν. *J. B.*

Ibid. Λυδίων] Gravissimus hic, ni fallor, omnium modus; qui fit ergo, ut ad eum tam lascive hic saltetur? *M. du S.*

66. Ἡ αὐλιῳδὸς] Ἡ αὐλιῳδὸς dicitur, vel ἡ αὐλιῳδὸς θύρα. Τὸ αὐλιῳδὸς non placet. *F. G.*

Ἡ αὐλιῳδὸς] Sic & supra *Dial.* XII. post med. *Solanus* addit: „ Desunt haec (praeter *Aldinam*, de qua „ su-

profluxit ſanguis & facies illius tota intumuit, & livida eſt. COCHL. Furit ne homo an ebrietas erat & vinolenta inſania? PARTH. Zelotypia quaedam, Cochlis, & amor immoderatus. Crocale autem duo, puto, talenta cum poſtulaſſet, ſi ſolus habere ipſam vellet, non dante Dinomacho, illum excluſit venientem, impacta, uti dicebatur, illi janua. Gorgum vero, Oenoënſem quendam ruſticum divitem, ſuum olim amatorem, & bonum virum, admiſit, quî cum biberet, me quoque ad canendum adhibita. Jam vero proceſſerat compotatio; ego Lydium quoddam ſonabam; ſaltandi cauſſa jam ſurgere parabat, plaudente Crocale, ruſticus; laeta erant omnia: cum tibi ſubito exauditur tumultus & clamor, & aulae porta effringitur. Et paullo poſt irruunt octo juvenes ſane robuſti, & inter illos iſte Megarenſis. Statim ergo everſa omnia, Gorgos ipſe, uti dixi, pulſatus, & humi jacens conculcatus eſt. Crocale, neſcio quomodo, fuga ſe ad vicinam Theſpiadem ſubduxerat. Me vero colaphis caeſam Dinomachus jubet in malam

προσωπον ὅλον ἐξώδηκεν αὐτῆ, καὶ πελιδνόν ὄ6στιν. ΚΟΧΛ. Ἐμάνη ὁ ἄνθρωπος, ἢ μέθη τίς ἦν καὶ παροινία τὸ πρᾶγμα; ΠΑΡΘ. Ζηλοτυπία τις, ὦ Κοχλὶ, καὶ ἔρως ἔκτοπος· ἡ Κροκάλη δὲ, οἶμαι, δύο τάλαντα αἰτήσασα, εἰ βούλοι μόνος ἔχειν αὐτήν· ἐπεὶ μὴ ἐδίδου ὁ Δεινόμαχος, ἐκεῖνον μὲ ἀπέκλεισεν ἥκοντα, προσαράξασά γε αὐτῷ τὰς θύρας, ὡς ἐλέγετο· τὸν Γόργον δὲ Οἰνοέα τινὰ γεωργὸν εὔπορον ἐκ πολλῆ ἐρῶντα, καὶ χρηστὸν ἄνθρωπον προσιεμένην, ἔπινε μετ' αὐτῆ, κἀμὲ παρέλαβεν αὐλήσουσαν παρ' αὐτοῖς. ἤδη δὲ προχωρούντος τοῦ πότου, ἐγὼ μὲ ὑπέκρεκόν τι τῶν Λυδίων, ὁ γεωργὸς δὲ ἤδη [d] ἀνίσταλο ὀρχησόμενος· ἡ Κροκάλη δὲ ἐκρότει, καὶ πάντα ἦν ἡδέα· ἐν τοσούτῳ δὲ κτύπος ἠκούετο, καὶ βοὴ, καὶ ἡ αὐλιὸς ἠράσσετο, καὶ μικρὸν [e] ἐπεισέπαισαν ὅσον ὀκτὼ νεανίσκοι μάλα καρτεροί· καὶ ὁ Μεγαρεὺς ἐν αὐτοῖς· εὐθὺς οὖν ἀνετέτραπτο πάντα, καὶ ὁ [f] Γόργος, ὥσπερ ἔφην, ἐπαίετο, καὶ ἐπατεῖτο χαμαὶ κείμενος. ἡ Κροκάλη δὲ, οὐκ οἶδ' ὅπως, ἔφθη ὑπεκφυγοῦσα πρός τὸ γείτονα Θεσπιάδα. ἐμὲ δὲ ῥαπίσας ὁ Δεινόμαχος, Ἐκφθείρου, φη-

d Ἀνίσταλο] Ἀνίστατο marg. *A1.* *e* Ἐπεισέπαισαν] Ex emend. *Kuſteri.* Ἐπεισέπεσον Edd. priores. *f* Γόργος] Γεωργος marg. *A1.*

„ ſupra) etiam in exemplari *Venetae ſecundae*; in eo „ enim *mors Peregrini* ab Inquiſitoribus aut ſuperſti„ tioſis hominibus reſciſſa eſt". In mea *Aldina* 1. nihil deeſſe, jam dixi ad *Dial.* XIV. *J.F.R.*

Ibid. Ἐπεισέπαισαν] (Ab ἐπεισπαίω. Vid. pag. praeced. ubi ἐπεισπαίσας. Confer etiam infra p. 638. (Ed. A.) *Kuſt.*) In omnibus noſtris libris ἐπεισέπεσον legebatur, ſed Cl. *Kuſteri* emendatio placuit. *M. du S.*

Ἐπεισέπαισαν] Dedi hoc *Solano* atque *Kuſtero*, ut reciperem, quia ſic paullo ſupra bene legebatur, & nil facilius quam αι, η & ε inter dictantem & excipientem confunditur; & ſupra T. 2. *Tox.* c. 61. διεπαίσας in plerisque recte, ubi tamen quaedam etiam διεπέσας. vid. ib. No. 99. Poſſet quidem pro vulgato adferri εἰσέπιπτον tamen & pro *irruere* dici, ut apud *Diog. Laert.* invenio, L. I. S. 46. σεφανσάμενος εἰσέπεσεν εἰς τὴν ἀγορὰν. Et ap. *Herodian.* IV. 4. 12. ἐπέπεσον εἰς τὸ θρατόν. Sed haec aliquanto minus violentam irruptionem ſignificant, & non male ibi verſum: *caſtra attigit.* Conf. & infra *Sympoſ.* c. 12. ubi forſan ſimiliter ἐπεισέπαισεν dabimus pro vulg. ἐπεισέπεσεν, quum εἰσπαίω & ἐπεισπαίω aptiſſimum, Lucianoque proprium, *Ariſtophani* aliisque hoc ſenſu uſitatum ſit; Vid. tamen παρεισπεσεῖν probatum ad *Ep. Satur.* c. 23. *J.F.R.*

68. Ὁ Μεγαρεὺς] Aetolum ſupra dixerat. Megaram Aetoliae nemo, puto, novit. Quid ſi fuit Μεσσαπεύς; certe in literis majuſculis quam facile confundantur ΜΕΓΑΡΕΥΣ & ΜΕΤΑΠΕΥΣ, dextro crure literae πΙ, ut ſolenne eſt correpto; cuivis apparet. Porro οἱ Μεγαρεῖς ſunt ſine dubio notiores, quam οἱ Μεταπεῖς. Sed nec hi plane ignoti, *Polybii* opera & *Stephani*: quamquam hic in Acarnania non recte collocat, ut jam obſervatum *Berkelio.* *J.M.G.*

73. Ἐκφθείρου] *Faceſſe hinc, abi in malam rem.* Vid. *Bergl.* ad *Alciphr.* I. p. 57. 62. 66. & 142. ubi & προσφθείρεται, *abit ad* — in mal. partem. Conf. Noſtrum ſupra *Aſin.* c. 56. *J.F.R.*

Φησὶ, κατεαγότας μοι τὲς αὐλὲς προσρίψας. καὶ νῦν ἀποτρέχω Φράσεσα ταῦτα τῷ δεσπότῃ· ἀπέρχεται δὲ καὶ ὁ γεωργὸς ὀψόμενός τινας Φίλες τῶν ἀστικῶν, οἳ παραδώσεσι τοῖς πρυτανεῦσι τὸν Μεγαρέα. ΚΟΧΛ. Ταῦτ' ἐστὶν ἀπολαῦσαι τῶν στρατιωτικῶν τέτων ἐρώτων, πληγὰς καὶ δίκας· τὰ δὲ ἄλλα ἡγεμόνες εἶναι καὶ χιλίαρχοι λέγοντες, ἤν τι δῦναι δέῃ, Περίμεινον, Φασὶ, τὴν σύνταξιν, [a] ἔστ' ἂν [b] ἀπολαύω τῆς μισθοφορᾶς, καὶ ποιήσω πάντα. ἐπιτριβεῖεν δ' ἔν ἀλαζόνες ὄντες· ἔγωγ' ἔν εὖ ποιῶ, μὴ προσιεμένη αὐτὲς τὸ παράπαν· ἁλιεύς τις ἐμοὶ γένοιτο, ἢ ναύτης, ἢ γεωργὸς ἰσότιμος, κα-

rem abire, & cum dicto impingit mihi fractas tibias: & nunc aufugio, nunciatura haec meo hero. Abit vero etiam rusticus, urbanos quosdam amicos visurus, qui tradant Megarensem magistratibus. COCHL. Isti fructus amorum istorum militarium, plagae & lites. Caeterum duces se ac tribunos cum dicant, si quid dandum sit, *Expecta*, ajunt, *collectionem tributi militaris, dum stipendium percipiam, & faciam omnia.* Male pereant igitur superbi impostores. Recte sane ego istos omnino non admitto. Piscator mihi aliquis obtingat, aut nauta, aut rusticus, aequus homo, parum

a Ἔστ' ἂν] Ὁπόταν *Fl.* b Ἀπολαύω τῆς μισθοφορᾶς] Ἀπολάβω τὴν μισθοφορὰν *Fl.*

82. Τὴν σύνταξιν] Quid ſit σύνταξις eod. ore interpretantur Grammatici, ſc. eſt εἰσφορὰ ἣν τοῖς στρατιώταις δίδοσιμον· περίμεινον τὴν σύνταξιν, Gallis, *Je vous payerai à la monſtre.* *J.B.*

Ibid. Σύνταξιν] *La Monſtre.* *F.G.*

90. Ψόφοι] *Alciphr.* 2. 3. p. 236. συμβιοῦν Πτολεμαίῳ καὶ Σατράπαις καὶ τοιούτοις ψόφοις, quod Cl. *Bergl.* convertit: *Satrapas & ejusmodi inania nomina*, & hoc Luciani, alterumque ex *Athen.* exemplum adfert. Sed forſan hic ψόφες praeferret aliquis, ut referatur ad verba illa glorioſa, quae ſunt inanes ſonitus; at poteſt ſtare ψόφοι relatum ad ἔτοι, ut ipſi thraſones dicantur ψόφοι eſſe, veluti & ap. *Alciphr.* de perſonis dicitur. *J.F.R.*

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΕΡΕΓΡ. ΤΕΛ.] *Athenagoras* Apologia pro Chriſtianis. *A. Gellius* cap. XI. L. XII. *Ammian. Marcellin.* L. XXIX. *Th.M.*

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΕΡΕΓΡ. ΤΕΛ.] Peregrinus, cognomento Proteus, cujus inſignem λιμοδοξίαν tam facete exagitat Lucianus, Philoſophus Cynicus fuit (ſi tamen hujusmodi palliata mendicabula tanto nomine debent cohoneſtari) imperante *M. Antonino* deſiit vivere. De quo viro diverſa prorſus fuere veterum judicia; nam *laudatur ab his, culpatur ab illis.* Hujus meminerunt *A. Gellius*, *Athenagoras*, *Tertullianus*, & *Ammianus Marcellinus.* At Lucianus noſter, vir, ſi quis alius, in deprehendendis hominum moribus ſagax, illum graphice depinxit, quippe quem penitiſſime noverat. Navem enim cum eo, ex Troade ſolvens, conſcenderat, ibique γυναῖς Περεγρίνε maſculas nuptias ſubodoratus eſt; illum mortis formidine expalleſcentem vidit; illum oborta noctu tempeſtate muliebriter exclamantem audiit. Qui Stoïcum faciunt, unde id conjecerint, non poſſum expiſcari. Quid enim? Quia tunc in aula multum dignationis habebant Stoïci (id quippe conſtat) non auſus fuerit Lucianus Stoïcum appellitare, qui eſſet tamen? Quaſi non alibi paſſim totam illam familiam acri aceto perfuderit. Itaque meræ nugæ; neque id vero dixeris, ubi a te libellus hic perlectus fuerit. Ceterum non hic tantum Peregrini meminit Lucianus, ſed & in libello πρὸς ἀπαίδευτον c. 14. ubi ſimpliciter Proteum Cynicum vocat. Meminit quoque illius in vita *Demonactis* c. 21. ubi hæc leguntur. Περεγρίνε τῦ Πρωτέως ἐπιτιμῶντος αὐτῷ, &c. Ubi interpres, *Peregrino autem Protei filio ipſum objurgante*; ſed ibi, ut ſexcentis aliis locis lapſus eſt. Peregrinus enim & Proteus, idem. Itaque fuerat aliter vertendum. *T.F.*

ΠΕΡΙ ΤΗΣ] (Invenio apud *Reginonem* in Chron. ad ann. Ch. 125. inter Martyres *Peregrinum* quendam; ſub M. Antonino vero; cujus tempora optime huc quadrarent; ſi ampliori teſtimonio, & circumſtantia fata ejus conſignata fuiſſent) *Vindingius* ann. 1682. *Suid.* εἰς τὸν Περεγρίνε βίον καθάπτεται τῦ χριστιανισμοῦ. Cave, autem, Lector, credas *T. Fabro*, hic aſſerenti non integrum ad nos perveniſſe hoc opuſculum; erraſſe enim eum oſtendam ad c. 11. ultima verba. Repertus eſt, qui ſuſpicaretur hoc nominis a Luciano ei inditum, ut Chriſtianam Religionem, *Peregrinam*, ſcilicet & a ſacris Graecorum alienam, deridendam proponeret. (vide *Pauli Vindingii* &c. p. 3.) abſurde. V. *A. Gell.* VIII. 3. & XII. 11. Natus erat in oppido Helleſponti Pario; ut ex noſtro liquet. Meminerunt honorifice tum *Gellius* l. c. tum *Maximus Tyrius* Diſſ. III. V. & *Tertull.* ad Martyr. c. 8. *Euſeb.* in Chron. Ol. CCXXXVI. *Tatian.* ſerm. ad Graec. Ad hunc Proteum reſpexiſſe Pollucem apud *Philoſtratum* p. 593. Vix dubito, Peregrinum quendam inter Martyres ſub M. Antonino Vero recenſeri in Reginonis Chronico teſtatur *Vindingius* p. 4. vid. apud *Xiph.* in Adr. 206. C. Euphratem Philoſophum veneno ultro hauſto vitam finientem. *M. du S.*

ΠΕ-

rum adulandi gnarus, & multum adferens. At iſti qui ſuas criſtas quatiunt, & enarrant pugnas, *inanis ſunt*, Parthenis mea, ſtrepitus.

λακεύειν εἰδὼς μικρὰ, ϗ νομίζων πολλά· οἱ δὲ τὰς λόφας ἐπισείοντες ὗτοι, ϗ μάχας διηγούμενοι, [c] ψόφοι, ὦ Παρθενί.

DE MORTE PEREGRINI.

LUCIANUS CRONIO SALUTEM.

INfelix ille Peregrinus, aut, ut ipſe nominare ſe gaudebat, Proteus, ipſum

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΕΡΕΓΡΙΝΟΥ ΤΕΛΕΥΤΗΣ.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ ΚΡΟΝΙΩι ΕΥ ΠΡΑΤΤΕΙΝ.

Ο Κακοδαίμων Περεγρῖν[Ω], ἢ (ὡς αὐτὸς ἔχαιρεν ὀνομάζων ἑαυτὸν) Πρωτεὺς,

[c] Ψόφοι] Nihil mut. Edd.

ΠΕΡΕΓΡ.] Peregrini meminit in *Demonactis vita*, & in ſequenti ſermone. In hoc Dialogo Chriſtianum nomen taxatur, quemadmodum etiam in *Philopatris*. Sed ille ſermo alterius quam Luciani eſſe videtur. *Peregrinum* Gellius ſe Athenis vidiſſe ait, qui poſtea cognominatus eſt *Proteus*. L. XII. c. 11. virum *gravem & conſtantem* vocat. Immo meminit & *Ammianus Marcellinus* L. XXIX. de qua ejus morte ait, eum Olympiis quinquennali ſpectaculo, pyra, quam ſibi ſubſtruxerat, incenſa, interiiſſe. Vocat ter *Protea*. *G.*

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΕΡ.] *Stephano Le Moyne* in Proleg. ad Var. Sacra fol. 10. videtur Lucianus *illudere voluiſſe* hoc libello *martyrio Polycarpi*, hoc ipſo forte anno cremati; atque *eo tantum fine & conſilio traducendum ſuſcepiſſe* Peregrinum, *ut Chriſtianos eodem argumento traduceret, qui ad martyrium ſponte ruere videbantur, & qui de martyrum ſuorum*, Polycarpi praeſertim, *fortitudine gloriabantur & triumphabant*. Hunc Peregrinum non minus quam Simonem Magum, Apollonium Tyanenſem, Satanae artibus ſuſcitatum, qui invidiam Chriſtianis faceret &c. Neſcio quantum tribui debeat conjecturae viri ingenioſiſſimi. Certe hoc video, non per cuniculos aggredi nos ſolere Lucianum. Dicamus deinde aliquid de *vulture Peregrini* cum *Polycarpi columba* comparato. *J. M. G.*

ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ ΚΡΟΝΙΩ &c.] Hinc cuivis apparet Epiſtolam eſſe πραγματείαν hanc. In Mſ. tamen λόγ[Ω] dicitur, id eſt hiſtoria ſive narratio, quemadmodum *Herodotus* libros ſuos λόγους vocat. lib. V. ὡς δεδήλωταί μοι ἐν πρώτῳ λόγῳ. Ita & lib. VI. *Hecataeum* citans. Ita & alii paſſim. Ceterum in plerisque Mſſ. hanc ſive hiſtoriam ſive narrationem fruſtra quaeſieris. Qua cauſa id factum, ſi lubet ſcire, audi, quaeſo, quod in uno ex Mſſ. reg. adſcriptum eſt: Ἐνταῦθα παρεῖθη ἐκοντὶ ὅπερ ἐστὶ Περεγρίνου τελευτῆς λόγος, ἀφ' οὗ τὸ ἐν τούτῳ ἀποσκάπτειν εἰς τ Χριστιανισμόν. Conſulto ſcilicet omiſſum fuiſſe huncce tractatum, quod in eo Lucianus derideat Chriſtianiſmum. Sed Muſis Gratis & bonarum literarum Genio lubet gratulari, quod non omnes majores noſtri fatui & muliebriter pii fuerint, neque tam inconſultam pietatem coluerint. Oſtendam tamen infra (ad c. 11.) non plane ad nos integrum perveniſſe hunc libellum. *T. F.*

ΚΡΟΝΙΩ] Graecus hic, Epicureus, Luciano familiaris, de quo alibi non legitur. *M. du S.*

ΚΡΟΝΙΩ] Si hic idem ſit Cronius Philoſophus, quem Numenii ἑταῖρον, & allegoriarum Homeri interpretem, laudat *Porphyrius* de antro Nymph. p. 119. *Barneſ.* poterit ex hac ipſa inſcriptione aetas utriusque paullo accuratius definiri. *J. M. G.*

1. Περεγρῖν[Ω]] De hoc impoſtore multi Chriſtiani & profani ſcripſerunt. *J. B.*

Περεγρῖν[Ω]] In marg. *A*1. adſcriptum: meminit Peregrini hujus *Tertullian.* in libello ad martyres. *J. F. R.*

2. Πρωτεὺς] Apollonius etiam Tyaneus, *Proteus* haberi voluerat. Vid. *Philoſtrat.* I. p. 6. De hoc *A. Gellius* XII. 11. Proteus audit apud *Philoſtrat.* p. 563. τὰ πρὸς τ κύνα Πρωτέα λεχθέντα. Deinde addit & ejus mortem. Inter *Philoſtrati* primi opera apud *Suidam* legitur Πρωτέα. Κύνα ἢ σοφιστήν; legi vero, ut unicus ſit liber, Πρωτέα κύνα, ἢ σοφιστήν. uti mox a *Meurſio* in Νίρωνα θεατὴν feliciter factum eſt, prave antea disjunctis. unde novum orietur de aetate illius ſcriptoris argumentum, quo ſententia Cl. *Olearii* juvabitur, eliminantis illud γεγονὼς ἐπὶ Νίρωνος. Vid. Praef. ad *Philoſtr.* p. 11. *M. du S.*

τεὺς, αὐτὸ δὴ ἐκεῖνο τὸ τῦ Ὁμηρικῦ Πρωτέως ἔπαθεν· ἅπαντα γὰρ δόξης ἕνεκα γενόμενος, καὶ μυρίας τροπὰς τραπόμενος, τὰ τελευταῖα ταῦτα καὶ πῦρ ἐγένετο· τοσούτῳ ἄρα τῷ ἔρωτι τῆς δόξης εἶχετο. καὶ νῦν ἐκεῖνος ἀπηνθράκωταί σοι ὁ βέλτιστος τὴν Ἐμπεδοκλέα, πλὴν ὅσον ὁ μὲν καλὸν ἀγαθεῖν ἐπειράθη ἐμβαλὼν ἑαυτὸν εἰς τὸς κρατῆρας· ὁ δὲ γενναδας ὅτος τὴ πολυανθρωποτάτῃ τῶν Ἑλληνικῶν πανηγύρεων τηρήσας, πυρὰν ὅτι μεγίστην νήσας ἐνεπήδησεν, ὅπι τοσούτων μαρτύρων, καὶ λόγυς τινὰς ὑπὲρ τύτυ εἰπὼν πρὸς τὸς Ἕλληνας, ὀλίγῳ πρὸ πολλῶν ἡμερῶν τῦ τολμήματος.

illud Homerici Protei factum subiit; gloriae enim causſa cum fuiſſet omnia, & in mille ſe formas vertiſſet, denique etiam in ignem abiit: tanto nempe gloriae amore tenebatur. Jamque in carbones tibi vir optimus verſus eſt Empedoclis exemplo, niſi quod ille effugere hominum oculos voluit, cum in crateras ipſe ſe injiceret; at hic generoſus homo, obſervata celebritatum Graecarum frequentiſſima, rogo exſtructo maximo, tot teſtibus inſiliit, cum rationem conſilii ſui non multis ante ipſum factum diebus apud Graecos reddidiſſet.

Πολλὰ τοίνυν δοκῶ μοι ὁρᾶν σε γελῶντα ὅπι τῇ κορύζῃ τῦ γέροντος· μᾶλλον δὲ καὶ ἀκύω βοῶντος, οἷά σε εἰκὸς βοᾶν, ὦ τῆς ἀβελτηρίας, ὦ τῆς δοξοκοπίας, ὦ τῶν ἄλλων

2. Quare te videre mihi videor multum ridentem obeſas viri ſenis nares: vel potius audire clamantem, vah ineptias! vah aerumnoſam gloriae cupiditatem! vah reliqua, quae

13. Νήσας] Σωρεύσας. G.

3. Ὁμηρικοῦ Πρωτέως] Eos verſus reſpicit qui leguntur Od. Δ.

Πάντα δὲ γινόμενον πειρήσεται, ὅσσ' ἐπὶ γαῖαν
Ἕρπετὰ γίνονται, καὶ ὑδωρ καὶ θηρσὶ δεινὰς πῦρ.

Fabulam explicat *Diodorus* ſane ἰσφυῶς, ut & Lucianus in libello *de ſaltatione* (c. 19.) neque ſane infeliciter *Euſtathius*, qui illum cenſet θαυματοποιὸν fuiſſe, quales olim accepimus Calliſthenem Phliaſium, Scymnum Tarentinum, Xenophontem quemdam, Philiſpidem, atque alios, quorum meminit *Athenaeus* lib. I. *T.F.*

4. Ἅπαντα — γινόμενον] Diceres traduci verba Apoſtoli I. *Cor.* IX. 22. τοῖς πᾶσι γέγονα τὰ πάντα. Sed locutio eadem, res alia. *J.F.R.*

6. Καὶ πῦρ ἐγένετο] V. Ἐν Δ. ΙΝ. Tempus vide infra ad cap. 35. Et *Hom.* Od. Δ. 418. *M.du S.*

9. Ἐμπεδοκλέα] Quod ait hoc loco Lucianus, Empedoclem ſe in Ætnæ flammas dediſſe præcipitem, ab aliis item & Græci & Latini nominis ſcriptoribus aſſeritur; verum more ſuo faciunt, dum aliquid circa ſummos viros τραγωδοῦσι; illum & ſua ſapientia & Lucretii præſtantiſſimi Philoſophi & Poëtæ teſtimonium facile tutantur, cum præſertim ſcripſerit olim Timæus eum in Peloponneſo diem ſuum obiiſſe, & Neanthes Cyzicenus auctor fuerit, eum e curru prolapſum crus ſibi perfregiſſe, contractoque ex eo caſu morbo, periiſſe. Quorſum igitur & crateres Ætnæ, & crepidarum altera? γυμνάσθω λήρων. De Pythagora quot præſtigias ubique legas? de Ariſtotele autem & Euripo Bœotiæ, quid? Ea certe refellere nemo quisquam poſſit, niſi & otio ſuo abutatur, & τὸ εὐ παιδείας ὀψιμαθὲς prodat. *T.F.*

Ibid. Πλὴν ὅσον] *Niſi quod*, verte: *praeterquam quod.* *F.G.*

11. Κρατῆρας] Ita vocabant Ætnæ montis ἀναχεάς. *T.F.*

15. Οὐ πρὸ πολλῶν] Quam Peregrini orationem reſpiciat, c. 32. videbis. *M.du S.*

18. Κορύζῃ] Malim verti *dementiam* & *ſtolidiſatem*, quam *arrogantiam*. Ita εὐ νικηφοῖς (D. XX. c. 3.) dixit: κενοδοξίᾳ καὶ τύφῳ καὶ πολλῇ κόμυζα. Et in *Pſeudomanti* (c. 20.) ἰδιώτης καὶ κορύζης μεστὸς τὴν ῥῖνα. *T.F.*

Κορύζῃ] Quid proprie ſignificet, diſce ex v. Δ. VI. Translatum quid valeat optime te docebit Scholium novum. vide Dial. XX. c. 3. & Ἁλιξ. c. 20. locis a *T. Fabro* allatis; quibus adde Συγρ. c. 31. ubi πόλιν κορύζης συγγραφικῆς γέμουσαν pronuntia urbem ab inſulſo hiſtorico conditam, & Ἀπαιδ. c. 21. ἔπαυεν αὐτὸν τῆς κορύζης. *M.du S.*

23. Παρὰ τὸ πῦρ] Vid. infra c. 37. Sed ubi oratio illa Luciani praecedens? ea nempe quam ſe non nominato habitam a quodam refert capite 7. & ſequentibus. *M.du S.*

31. Τῷ πράγματος ἀγωνιεῖ] Corrig. δράματος. Metaphora enim perpetua a theatris, & artificibus ſcenicis, ducta utitur; quippe ſubjungit, τὸ μὲ πεσεῖν οἶδα, & mox, ἐτραγῳδει ὑπὲρ Σοφοκλέα, & inferius paulo, καὶ γὰρ τοῦτο πρὸς τὴν τραγῳδίαν ἦν, ἡ μεσημβρία, & ſub finem libelli (c. 37.) αὖθις ὁρῶ γελῶντά σε, ὦ καλὲ Κρόνιε, τὴν κατάρρυσιν τῦ δράματος. Itaque adeo

quae dicere de talibus solemus. Ac tu quidem e longinquo ista & multo securius: at ego apud ipsum ignem, & prius adhuc in magna audientium multitudine ista dixi, graviter ferentibus quibusdam, quotquot amentiam senis admirarentur. Erant autem, qui & ipsi illum riderent. Sed parum abfuit, quin discerptus tibi fuissem a Cynicis, ut a canibus Actaeon, aut ipsius Pentheus consobrinus a Maenadibus.

3. Totus autem actionis apparatus hic fuit. Ipsum auctorem fabulae nosti, qualis fuerit, quasque tota vita dederit Tragoedias, supra Sophoclem & Aeschylum. Ego vero cum primum veni in Elidem, statim audiebam per Gymnasium illorum Cynicum quendam, magna atque aspera voce, consueta illa, & istam de trivio vir-

ἃ λέγειν εἰώθαμεν περὶ αὐτοῦ. σὺ μὲν ἴσως πόρρω ταῦτα, καὶ μακρῷ ἀσφαλέστερον. ἐγὼ δὲ παρὰ τὸ πῦρ αὐτὸ, καὶ ἔτι πρότερον ἐν πολλῷ πλήθει τοῦ ἀκροατοῦ εἶπον ταῦτά· ἐνίων μὲν ἀχθομένων, ὅσοι ἐθαύμαζον τὴν ἀπόνοιαν τοῦ γέροντος. ἦσαν δέ τινες, οἱ καὶ αὐτοὶ ἐγέλων ἐπ' αὐτῷ, ἀλλ' ὀλίγου δεῖν, ὑπὸ τῶν Κυνικῶν ἐγώ σοι διεσπάσθην, ὥσπερ ὁ Ἀκταίων ὑπὸ τῶν κυνῶν, ἢ ὁ ἀνεψιὸς αὐτοῦ ὁ Πενθεὺς ὑπὸ τῶν Μαινάδων.

Ἡ δὲ πᾶσα τοῦ [a] δράματος παρασκευὴ, τοιάδε ἦν· τὸν μὲν ποιητὴν οἶδα οἷος γε ἦν, καὶ ἡλίκα ἐτραγῴδει πᾶς ὅλον τὸν βίον, ὑπὲρ τὸν Σοφοκλέα, καὶ τὸν Αἰσχύλον. ἐγὼ δ' ἐπεὶ τάχιστα εἰς τὴν Ἦλιν ἀφικόμην, παρὰ τοῦ γυμνασίου αὐτοῦ ἐπήκουον ἅμα Κυνικοῦ τινος, μεγάλῃ καὶ τραχείᾳ τῇ φωνῇ τὰ συνήθη ταῦτα, καὶ [b] ἐκ τριόδου τὴν ἀρετὴν ὀπι-

βοω-

a Δράματος] Πράγματος Edd. haec priores. b Ἐκ τριόδου τὴν ἀρετὴν] Τὴν ἐκ τρ. ἀρ. *T. Fabr.* Nihil juvant libri.

32. Τὸν μὲν ποιητὴν οἶδα] Οὐχ ὅτι ποιητὴς ἦν Περεγρῖνος, παρὰ τοῦτο ποιητὴν οὐκ αὐτὸν καλεῖ. ἀλλ' ἐπειδὴ τραγικόν τι πρᾶγμα διήργασαι μεγάλης συμφορᾶς αἴτιον ἑαυτῷ, καὶ οἷα οἱ τραγῳδοποιοὶ γράφουσι· παρὰ τοῦτο ὁ παρασκευὰς ἰμυημόνευσε σκηνικοῦ πράγματος, καὶ αὐτὸν ποιητὴν εἶπεν, ὡς τοιαύτης τραγῳδίας εἰσαγωγέα. *V.*

adeo non est quod quis de emendatione nostra possit dubitare. *T. F.*

Ibid. Δράματος] Hanc *T. Fabri* emendationem in textum, invitis libris nostris omnibus recepimus, in quibus est πράγματος vid. c. 37. *M. du S.*

35. Διὰ τῆς γυμνασίου αὐτῶν] Διὰ τοῦ γυμνασιάρχου αὐτοῦ. Αὐτῆς pro ἐκεῖ. Sic inferius p. 741. Ἀσκήσειν ὀψόμενος τοὺς ἀθλητάς. *Th. M.*

Διὰ τῆς γυμνασίου αὐτῶν] *Illorum gymnasio illectus*, ait interpolator veteris interpretis, doctus, Jupiter, τὴν τῶν ἀραιπόδων. Sed fallitur μανικὸν ὅσον. Non vidit, Lucianum, dum Olympiam venit, *per Eleorum gymnasium transisse*. Pausanias in Eliacis (p. 201. 44.) inter ea quae ἄξια μνήμης putat, hujus gymnasii, quod ipse vetus gymnasium vocari ait, mentionem facit, additque, καὶ ὅσα ἐς τοὺς ἀθλητὰς πρὶν ἢ ἐς Ὀλυμπίασιν ἀφικνεῖσθαι, ἐν τούτῳ σφίσι τῷ γυμνασίῳ δρᾶν πεφύκασιν. *T. F.*

Διὰ τῆς γυμνασίου αὐτῶν] Suspecta videntur. Scribendum erat alioquin παρὰ τὸ γυμνάσιον αὐτῶν, seu potius παρὰ τὰ γυμνάσια αὐτῶν. *F. G.*

Διὰ τῆς γυμν. &c.] Pag. ad quam *Marcil.* remittit, aut male est expressa, aut ex Edit. desumta, quam nos non possidemus; sed invenitur haec Dissert. c. 31. *J. E. R.*

38. Ἐκ τριόδου τὴν ἀρετὴν] Emenda, τὴν ἐκ τριόδου ἀρετὴν, longe enim aliud est, ἐπιδοᾶσθαι τὴν ἀρετὴν ἐκ τριόδου, & τὴν ἐκ τριόδου ἀρετὴν ἐπιδοᾶσθαι. Prius illud nihil ad hunc locum facit. Vocat autem Lucianus τὴν ἐκ τριόδου ἀρετὴν, quia nil nisi de virtute loquebantur istaec ἑκτρέμματα σοφίας. Inde est quod in *Timone* (c. 9. f.) Jupiter perquam facetissime dicit, ὥστε ἢ ἐπιουσάμενον χρὴ τὰ ὦτα καθῆσθαι, ἢ ἐπιτρέπειν πρὸς αὐτῶν (φιλοσόφων) ΑΡΕΤΗΝ ΤΙΝΑ, καὶ ἀσάμενα, καὶ λήρους μεγάλῃ φωνῇ ξυνιέντων. Quo loco vocula haec ΤΙΝΑ innuit tritum quid & tralatitium. Ita & in *Gallo* (c. 11.) Micyllus de Philosopho nescio quo loquens ait: καὶ ΑΡΕΤΗΝ ΤΙΝΑ πρὸς μὲ διεξιὼν ἐδιδάσκων, &c. Nisi quod non lubet ἐν ᾧ δήποτε σοφίζεσθαι, locum illustrissimum *Plauti*, qui a nemine hactenus intellectus est, possem emendare:

—— conferunt sermones inter sese drapeta,
Obstant, obsistunt, incedunt cum suis sententiis;

Verum id alibi a me praestitum est. Quippe legendum demonstravi,

—— conferunt sermones inter sese de arete.

T. F.

Ibid.

βοωμένῳ, καὶ ἅπασιν ἁπλῶς λοιδορουμένῳ, εἶτα κατέληξεν αὐτῷ ἡ βοὴ ἐς τὸν Πρωτέα· καὶ ὡς ἂν οἷός τε ὦ, πειράσομαί σοι αὐτὰ ἐκεῖνα ἀπομνημονεῦσαι, ὡς ἐλέγετο. σὺ δὲ γνωριεῖς δηλαδή, πολλάκις αὐτοῖς παρατὰς βοῶσι.

tutem inclamantem, maledicentemque simpliciter omnibus. Tum exibat illi clamor in Proteum: & quantum potero, ſtudebo ipſa tibi illa, uti prolata ſunt, referre. Tu vero agnoſces nimirum, qui ſaepe clamantibus adſtiteris.

Πρωτέα γάρ τις, ἔφη, κενόδοξον τολμᾷ λέγειν, ὦ γῆ, καὶ ἥλιε, καὶ ποταμοί, καὶ θάλαττα, καὶ παῖ Ἡράκλεις; Πρωτέα, τὸν ἐν Συρίᾳ δεθέντα, τὸν τῇ πατρίδι ἀνέντα πεντακισχίλια τάλαντα, τὸν ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων πόλεως ἐκβληθέντα, τὸν τῶν Ἡλίου ὀπισθομότερον, τὸν ἀνταγωνισάμενον καὶ αὐτῷ τῷ Ὀλυμπίῳ δυνάμενον. ἀλλ' ὅτι μὰ πυρὸς ἐξάγειν τοῦ βίου διέγνωκεν ἑαυτόν, εἰς κενοδοξίαν τινὲς τοῦτο ἀναφέρουσιν. ὁ γὰρ Ἡρα-

4. *Proteum ergo*, inquit, *vanae cupidum gloriae dicere quisquam audet? o terra, & ſol, & flumina, & mare, & familiaris Hercules! Proteum illum vinctum in Syria, illum condonantem patriae ſuae quinquies mille talenta? illum Romanorum urbe ejectum, ſole illum inſigniorem, illum qui cum ipſo certare poſſit Olympio. Sed quod per ignem educere ſe de vita decrevit; ad vanam gloriam nonnulli hoc referunt. Nonne enim ſic Hercu-*

Ibid. Ἀρετὴν] Adde locis a *T. Fabro* allatis, Δικ. c. 11. ἀκούω γε αὐτῶν ἀεὶ κεκραγότων, καὶ ἀρετήν τινα, καὶ ἰδίας, καὶ φύσιν, καὶ ἀσαμαΐα διεξιόντων, ἄγνωστα ἐμοὶ καὶ ξένα ὀνόματα. Pan autem loquitur. *M. du S.*

43. Σὺ δὲ γνωριεῖς] Interpres, *Tu vero hac plane ita ſe habere cognoſces.* Atqui non ita eſt, ſed uti dicam. Metuit Lucianus ne ſibi a quoquam oratio Cynici adſcribatur; id quo ne fiat, ait, ὡς ἐλέγετο, additque, *Quam orationem facile agnoſces, qui hujusmodi canes ſaepe latrantes audieris.* Quae ſententia longe alia eſt. *T. F.*

46. Ὦ γῆ καὶ ἥλιε] Ridet Lucianus, τὴν ἐγκηρύκου φλυαρίαν τοῦ ἐπιφωνήματος. *T. F.*

47. Πατρῴαν Ἡράκλειαν] Videlicet Herculem quaſi πατριάρχην, ſeu familiae ſuae principem haberi volebant Cynici, ſeque veluti Ἡρακλείσκους τινὰς jactitabant. *T. F.*

48. Δεθέντα] Ob Chriſtianiſmum. vid. c. 11. & 12. *M. du S.*

Ibid. Τῇ πατρίδι] Vide c. 15. & veram ſummam c. 14. Haec autem Cynici ſumma efficit fere integrum quem vocant *millionem* librarum Anglicanarum, id eſt, decies centena millia. *M. du S.*

49. Πεντακισχίλια τάλαντα] Ἐπιτραγῳδεῖ Theagenes. Peregrini enim facultates, ut οὐκ ἐν τῷ μὴ ταῦτα conſtabit, XV. talenta non exſuperabant. *T. F.*

Πεπλακισχίλια] Ὑπερβολικῶς. Inferius Lucianus c. 14. πεπλεκαίδεκα τάλαντα dixit. *F. G.*

Ibid. Ἀπὸ — ἐκβλ.] Vide cap. 18. *M. du S.*

51. Τῷ Ὀλυμπίῳ] Subaudi Διΐ. *F. G.*

54. Οὐ γὰρ Ἡρακλῆς ἦτας;] Igne mori multi glorioſum putarunt, inter quos etiam fuit Calanus, qui ſe ultro incendio obtulit, cum jam mori decreviſſet. *Nicolaus Damaſcenus* & Philoſophus & Hiſtoricus ſcribit a ſe viſum Zarmanochegam Indum, qui ſatis fortunatus Athenis ſe cremavit, quod abunde vixiſſet, in cujus tumulo ita inſcriptum fuit. Ζαρμανοχηγὰς Ἰνδὸς ἀπὸ Βαργόσης κατὰ τὰ πάτρια Ἰνδῶν, αὐτὸν ἀπαθανατίσας κεῖται. *G. C.*

55. Διόνυσον] Unde Antipater Sidonius de Hercule & Baccho,

— οἱ δ' ἀπὸ γαίης
Ἦλθον εἰς ἀθανάτους οὐ πυρὸς ἀμφιτροι.

T. F.

Διόνυσον] De Aeſculapio vid. Θ. Δ. XIII. De Baccho quid adferat *T. Faber* legiſti. Ego alibi de eo me legere nihil memini, praeter combuſtam fulmine matrem ſervatumque a Jove infantem; nec ad aliud alludi exiſtimo. *M. du S.*

58. Θεαγένης] Philoſophus Cynicus. *T. F.*

Ibid. Τοῦτο γὰρ — ἐκαλεῖτο] Sic & *Long. Paſt.* 2. p. 74. Ed. *Jung.* & IV. 112. Ed. *Moll.* Item *Alciphr.* III. p. 406. *J. F. B.*

64. Πῶς] Haud facile crediderim Lucianum tam curioſum & jam Philoſophorum acrem ſpectatorem, ignoraſſe quae Olympiade proxime antecedente a Peregrino deſignata eſſent & promiſſa, etiamſi ludis ipſe non interfuiſſet, quod tamen haud temere ſtatuendum eſt ob rationes deinde adducendas. Quid ergo? Nempe, ut ſcenae ſerviat haec nunc quaerit, ut res tota melius & plenius ob oculos Lectorum mox ponatur. Quod & adhibito mox larvato oratore, ſub quo ipſe latere voluit, abunde praeſtitum leges. *M. du S.*

66. Ἐπήκουον δὲ τὰ λοιπὰ] Verba haec plane amittunt elegantiam, ſi reddantur cum interprete *verum audiebam reliqua cum verba funderet, ac mirificis laudibus Proteum extolleret.* Narrat hic Lucianus, ſe audiviſſe quendam Theagenem φωνῇ μεγάλῃ καὶ τραχείᾳ in trivio virtutes latrantem, & deinde de Proteo ſeu Peregrino dixiſſe, ſane qui clamat voce magna & aſpera, gravate verba, & non niſi magno cum labore niſuque pronuntiat; *fundere verba* ii dicuntur qui prompta, facili, atque plena oratione utuntur; ſic *fluentia* ver-

eules? Non enim Aeſculapius ac Bacchus ſul-
mine? Non enim ultima aetate in crateras
Empedocles?

5. Cum vero dixiſſet iſta Theagenes, hoc enim clamoſo illi nomen erat, interrogo adſtantium aliquem, *Quid vellet ſibi illud de igne, aut quid ad Proteum Hercules atque Empedocles?* Ille, *Non ita multo poſt*, inquit, *cremabit ſe ipſe Proteus Olympiis. Quomodo*, inquam, *aut, qua de cauſſa?* Tum ille reſpondere parabat; clamabat autem Cynicus, ut alium exaudire non poſſes. Audivi igitur profundentem reliqua, & admirabiles quosdam dicendi exceſſus de Proteo proferentem. Nam Sinopenſem il-

λῆς ἔτως; ὁ γὰρ Ἀσκληπιὸς καὶ Διόνυσος κεραυνῷ; ὁ δὲ τὰ τελευταῖα Ἐμπεδοκλῆς εἰς τοὺς κρατῆρας;

Ὡς δὲ ταῦτα εἶπεν ὁ Θεαγένης (τοῦτο γὰρ ὁ κεκραγὼς ἐκεῖνος ἐκαλεῖτο) ἠρόμην τινὰ τῶν παρεστώτων, τί βούλεται τὸ περὶ τοῦ πυρὸς, ἢ τί Ἡρακλῆς καὶ Ἐμπεδοκλῆς πρὸς τὸν Πρωτέα; ὁ δὲ, Οὐκ εἰς μακρὰν, ἔφη, καύσει ἑαυτὸν ὁ Πρωτεὺς Ὀλυμπιάσι. Πῶς, ἔφην, ἢ τίνος ἕνεκα; εἶτα ὁ μὲ ἐπειρᾶτο λέγειν· ἐβόα δὲ ὁ Κυνικὸς, ὥστε ἀμήχανον ἦν ἄλλου ἀκούειν. ἐπήκουον οὖν τὰ λοιπὰ, ἐπαντλοῦντος αὐτοῦ, καὶ θαυμαστάς τινας ὑπερβολὰς διεξιόντος καὶ τοῦ Πρωτέως· τὸν μὲν γὰρ Σινωπέα, ἢ τὸν διδάσκαλον

verba apud Auctorem carminis ad Piſon. Et *fluens cantus* apud *Valer. Flacc.* lib. 3. Argonaut. v. 158. ῥῦμα λόγων apud *Ælian.* lib. 8. c. 12. ποικ. occurrunt. vix habent Latini, quo elegantiam illam, quæ in verbis Luciani eſt, exprimant; niſi circumlocutione utantur, ut, exaudiebam *cum magno conatu reliqua dicentem.* Quo reſpiciunt etiam illa quæ ſequuntur: ταῦτα ἓν πολλῷ ἰδρῶτι διεξελθὼν ἐδάκρυσι γελοίως. Et p. 43. ἐγὼ δ' ἀφεὶς αὐτὸν ἀῤῥηγνύμην. *ego relinquens illum, qui ſe vociferatione rumpebat.* Adde quod ἐξαντλεῖν ſemper de re moleſta & gravi dicatur. *Euripid.* Med. v. 79.

Ἀπωλόμεθ' ἄρ' εἰ κακὸν προσοίσομεν
Νέον παλαιῷ, πρὶν τὸ δ' ἐξαντληθέν.

Priſquam illud malum exhauſtum ſit. Et *Alceſt.* v. 354.

— ἀλλ' ὅμως βάρος ψυχῆς ἀπαντλοῖεν ἄν.

Quomodo *exhaurire dolorem* & alia apud Latinos paſſim leguntur. *Gisb. Cuperus* Obſerv. l. 3 c. 2. *Almel.*

Ἐπήκουον οὖν τὰ λοιπὰ, ἐπαντλοῦντος αὐτοῦ καὶ θαυμαστάς τινας ὑπερβολὰς διεξιόντος κατὰ Πρωτέως.] Clariſſimus quidam & Ampliſſimus Vir, ut patet ex ejus nota *Amſt.* editioni pag. 562. allita, videtur in Luciano legiſſe ἐξαντλοῦντος, cujus cauſſam nullam video. Et tamen tota Viri Cl. animadverſio in ἐξαντλεῖν eſt poſita. At ἐξαντλεῖν & ἐπαντλεῖν ſunt diverſiſſima; illud eſt *exhaurio*, hoc *infundo*. Id quod patet ex triſſimo proverbio, εἰς Δαναΐδων πίθον ἐπαντλεῖν. quo & utitur Noſter; apud quem etiam in *Timone* c. 18. ait Plutus, ὥστε εἰς τὸν Δαναΐδων πίθον ὑφοφορήσειν μοι δοκῶ, καὶ μάτην ἐπαντλήσειν, τοῦ κύτους μὴ τηροῦντος. *Quare in Danaidum dolium aquam ingeſturus mihi videor, & incaſſum infuſurus, fundo non continente.* Male quoque culpatur hic Interpres, qui ἐπαντλοῦντος αὐτοῦ vertit, *quum verba funderet.* Interpretem ſatis defenderit *Budæus*, ex *Syneſio* proferens ἐπαντλεῖν τὸν λόγον, idque cum Cicerone *fundere*; cum Plauto *funditare verba* interpretans. Caeterum nimis crebro haec loquendi forma, ἐπαντλεῖν λόγους, *verba fundere, copioſe de re quapiam dicere*, ab ipſo Luciano noſtro eſt uſurpata, quam ut ea ignorari, multo minus damnari debuerit. In *Jove Tragoedo* c. 50. Τιμοκλῆς τὰ κοινὰ ταῦτα καὶ καθ' ἡμέραν ἄλλα ἐπ' ἄλλοις ὑπερίτριπτα πάντα ἐπαντλεῖ. *Timocles vulgaria haec & quotidiana, alia ſuper alia, omnia refutatu nentiquam difficilia, ingerit.* Sic Charon ſermoni ſuo multos immiſcens verſus Homeri, dicitur πολλὸν τὸν Ὁμηρον ἐπαντλεῖν, in *Contemplantibus* c. 23. Pro ἐπαντλεῖν eodem uſu poſuerunt Graeci & καταντλεῖν. in *Demoſthenis Encomio* c. 16. ἢ πού γε λιγυρῇ καλαχεῖ μου τὸν ὦτον, ὥσπερ βαλανεὺς καταντλήσας τὸν λοιπὸν λόγον; *Num in animum inducis implere mihi aures, inſtar balneatoris, reliquum ſermonem exhauſtum in me fundens?* In *Lexiphane* c. 17. τοσοῦτον βόρβορον συνωρμίσας, κατήντλησάς μου μηδὲν σε δεινὸν εἰργασμένου. (male in Salmurienſi hic εἰργασμένον excuſum.) *Tantum coeni undiquaque corraſum in me, qui nullam tibi intuli injuriam, effudiſti* Paullo ante pro eo dixerat καταχεάσας· ait enim illic, Καὶ ἢν μὴ τάχιστα ἐξεμέσω ταῦτα πάντα, ἐπόσα διεξελήλυθας, ὦ ὦτι, καταβαντιάσειν μοι δοκῶ, ἐξεσομοῦμαι, ἐφ' οἷς κατεχέας μου ὀνομάτων. *Ac niſi quamprimum omnia illa, quae recitaſti, evomuero, certo ſcias, videor mihi mox inſomnia fore correptus, circumſtrepentibus me illis nominibus, quae in me modo effudiſti.* Sic in *Eunucho* c. 2. ὅλας ἀμάξας βλασφημιῶν κατεσκέδασαν ἀλλήλων. *Integra convitiorum plauſtra invicem in ſe effuderunt.* Caeterum τὸ ἐπαντλεῖν verbum reſtituendum eſt Scholiaſtae anonymo *Homeri*: apud quem quum ad Il. A. vſ. 176. ἀφύξειν exponitur per ἀπαντλήσειν, lege ἐπαντλήσειν. idque congruens eſt cum verbo ſequenti προσσωρεύσειν. *accumulaturum eſſe*, quod ab Scholiaſta expoſitionis cauſa additur. *J. J.*

67. Ἐπαντλοῦντος] Ἐπαντλεῖν contrarium eſt τῷ ἐξαντλεῖν. Alibi εἰς Δαναΐδων πίθον ἐπαντλεῖν. *F. G.*

69. Σινωπέα] Diogenem. *M. du S.*

λον αὐτῷ Ἀντισθένη, οὐδὲ παραβάλλειν ἠξίου αὐτῷ, ἀλλ' οὐδὲ τὸν Σωκράτη αὐτόν· ἐκάλει δὲ τὸν Δία ὅπλῳ τὸ ἄμιλλαν. εἶτα μέντοι ἔδοξεν αὐτῷ ἴσως πως φυλάξαι αὐτοὺς, καὶ οὕτω κατέπαυσε τὸν λόγον.

lum, aut illius magistrum Antisthenem, ne comparare quidem illi dignabatur, sed nec ipsum Socratem: Jovem potius ad certamen illud provocabat. Deinde tamen visum illi est aequo aliquatenus fastigio utrumque servare, atque ita orationem finiit:

Δύο γὰρ ταῦτα, ἔφη, ὁ βίος ἄριστα θηάσατο μισγήμαλα ἐθεάσαλο, τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον, καὶ Πρωτέα· πλάσαι δὲ καὶ τεχνῖται, τὸν μὲ Φειδίας, τὸν δὲ ἡ Φύσις· ἀλλὰ νῦν ἐξ ἀνθρώπων εἰς θεοὺς τὸ ἄγαλμα τοῦτο οἰχήσεται, ὀχούμενον ὅπλῳ τοῦ πυρὸς, ὀρφανοὺς ἡμᾶς καλαλιπόν. ταῦτα ξὺν πολλῷ ἱδρῶτι διεξελθὼν, ἐδάκρυε μάλα γελοίως, καὶ τὰς τρίχας ἐτίλλετο, ὑποφειδόμενος μὴ πάνυ ἕλκειν, καὶ τέλος ἀπῆγον αὐτὸν λύζοντα μέλαξυ τῶν Κυνικῶν τινες, παραμυθούμενοι.

6. *Haec nempe duo*, inquit, *opera praestantissima spectavit orbis, Olympium Jovem & Proteum. Fictores & artifices alterius Phidias, alterius vero natura. At nunc de hominibus ad Deos hoc simulacrum abibit, invectum igni, nobis relictis orphanis.* Ista multo cum sudore ubi pronunciasset, ploravit ridicule, & crines sibi vellit, *aliquantum* tamen parcens, ne nimis traheret. Tandem gannientem adhuc Cynicum quidam velut consolantes abducunt.

Μετὰ δὲ τοῦτον ἄλλος εὐθὺς ἀναβαίνει, ὃ παμείνας ἁλαλυθῆναι τὸ πλῆθος, ἀλλὰ ἐπ' αἰθομένοις τοῖς προτέροις ἱερείοις ἐπέχει τὰ σπονδῶν. καὶ τὸ μὲ πρῶτον ὅπλῳ πολὺ ἐγέλα, καὶ δῆλος ἦν νειόθεν αὐτὸ ἁρᾶν· εἶτα ἤρξαλο ἁδέ πως· ἐπεὶ ὁ κατά-

7. Post hunc vero alius statim escendit, dilabi multitudinem non passus, sed ardentibus adhuc prioribus extis infundens libamina. Ac primo quidem multum risit, quod ex imis illum praecordiis facere, appareret. Tum ita fere exorsus est: *Quando-*

71. Σωκράτη] Nihil variare Edd. addiderat *Solan.* An quia Σωκράτης quaesivit? Ut supra *Paras.* c. 19. (ubi tamen *Fl.* etiam Σωκράτη) sed utramque terminationem probam esse ostendimus l. d. *J. F. R.*

76. Δία τὸν Ὀλύμπιον] Opus Phidiae, ex ebore & auro. Describitur a Pausania. *T. F.*

79. Τὸ ἄγαλμα τοῦτο] Nota duriorem metaphoram, sed Cynico convenientem. Peregrinum enim intelligit, quem cum Jovis Olympii simulacro comparavit. Ita & mox. *T. F.*

80. Ὀρφανοὺς ἡμᾶς καλαλιπ.] Respondent haec verbis *Evang. Joan.* XIV. 18. Οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρφανούς: ad quae Rev. *Elsner.* ὀρφανοὺς tam parentes quam liberos *orbos* dici probat. *J. F. R.*

83. Τὰς τρίχας ἐτίλλετο] *Th. Mag.* v. τίλλω. *M. du S.*

87. Μετὰ δὲ τοῦτον ἄλλος] Hic anonymus, quo velut ὑποκριτῇ utitur Lucianus, ὁ τῇ δημώδει διδασκαλίᾳ, Peregrinum suis coloribus depinget. *T. F.*

88. Ἀλλ' ἐπ' αἰθομένοις] Metaphora a sacris ducta: non poterat χαριέστερον hic noster. *T. F.*

89. Ἐπ' αἰθομένοις] Μεταφορικῶς. *F. G.*

Ἐπ' αἰθομένοις] Non damnaverim repetitionem Praepositionis, ἐπ' αἰθομένοις ἐπίσχει. sed sine fraude etiam fuerit, quod interpretatus sum, ac si legeretur mutatione tenuissima ἔτι αἰθομένοις. *J. M. G.*

90. Ἐπὶ πολὺ] Delerat *Solan.* ἐπὶ. Ego nondum, nisi auctoritas accesserit; etsi ἐπὶ πολὺ, *diu*, hic revera minus placet, quam simplex πολὺ, multum, i. e. *effuse* risit. *J. F. R.*

91. Νειόθεν] Homericum. *J. B.*

Νειόθεν] Poëtica vox est. Videlicet alludit ad locum *Homeri*, primulo initio Iliad. K.

Νειόθεν οὐ πρόσθεν — *T. F.*

Νειόθεν] *Homer.* Il. K. 10. *M. du S.*

94. Τὰ Ἡρακλείτου δάκρυα] *Juvenalis* X. de Democrito & Heraclito,

Jamne igitur laudas, quod de sapientibus alter
Ridebat, quoties de limine moverat unum
Protuleratque pedem; flebat contrarius alter?

T. F.

5. Οἷόν τι τὸ ἄγαλμα] Iterum ridet φαλακρὸν illam metaphoram Theagenis. Eodem mox spectat, cum de Canone Polycleti loquitur. *T. F.*

11. Ὁ τῷ Πολυκλείτου κανόνι· Ἐπεὶ] Ὁ τῷ Πολυκλείτου κανόνι, ἐπεὶ. *Th. M.*

Ὁ τῷ Πολυκλείτου κανόνι] *Plinius* XXIV. *Idem* (Polycletus) *Doryphorum viriliter puerum fecit, & quem Canona artifices vocant, lineamenta artis ex eo petentes, velut a lege quadam.* Hujus Canonis meminit quo-

doquidem execrabilis ille iſte Theagenes ſimem impuriſſimae orationis ſuae Heracliti fecit lacrimas; ego e contrario a Democriti riſu incipiam, & denuo riſit tantum, ut etiam noſtrum plures ad riſus ſocietatem pertraheret.

8. Dein ſe convertens, *Aut quid enim aliud*, inquit, *viri, faciendum eſt, ubi audimus dictiones adeo ridiculas, videmus autem viros ſenes deſpuendae cujusdam gloriolae cauſſa tantum non ſaltare in caput in publico. Ut autem ſciatis, quale ſimulacrum ſit jam comburendum, me audite, qui diligenter obſervavi illius animum, & vitam exploravi: quaedam vero de civibus iſtius exquirendo cognovi, iisque, qui neceſſitate quadam recte iſtum noſſe debebant.*

9. *Hoc enim fictum naturae manibus ſimulacrum, hic Polycleti canon, cum ad virilem aetatem perveniſſet, in Armenia deprehenſus in adulterio plagas accepit ſane multas, ac tandem ſaltu de tegulis effugit, obturatum raphano podicem auferens. Deinde adoleſcen-*

ϛατ⊙ Θεαγένης τέλ⊙ τ̃ μιαρωτάτων αὐτ̃ λόγων τὰ Ἡρακλείτ̃ δάκρυα ἐποιήσαλο, ἐγὼ χτ᾽ τὸ ἐναντίον ἀπὸ τ̃ Δημοκρίτ̃ γέλωτ⊙ ἄρξομαι· καὶ αὖθις ἐγέλα [a] ὅπιπολὺ, ὥϛε ϗ ἡμᾶϛ τὺς πολλὺς ὅπὶ τὸ ὅμοιον ἐπεσπάσαλο.

Εἶτα ὅπιϛρέψας ἑαυτὸν, Ἢ τί γ᾽ ἄλλο, ἔφη, ὦ ἄνδρες, χρὴ ποιεῖν ἀκούονταϛ μὲ ὅτω γελοίων ῥήσεων, ὁρῶνταϛ δὲ ἄνδραϛ γέροντας δοξαρίω καλαπτύϛ̃ ἕνεκα, μονουχὶ κυδιϛῶνταϛ ἐν τῷ μέσῳ; ὡϛ δὲ εἰδῆϛτε οἷόν τι τὸ ἄγαλμά ὅϛι τὸ καυθησόμενον, ἀκούσατέ μου, ἐξαρχῆϛ ϖ̃ϛ ἐφυλάξαντ⊙ τ̃ γνώμην αὐτ̃, ϗ τ̃ βίον ὅπιτηρήσαντ⊙· ἕνια δὲ ϖ̃ϛ τ̃ πολιτ̃ αὐτ̃ ἐπυνθανόμην, ϗ οἷϛ ἀνάγκη ἦν ἀκριβῶϛ εἰδέναι αὐτόν.

Τὸ γ᾽ τ̃ Φύσεως τ̃το πλάσμα ϗ δημιούργημα, ὁ τ̃ Πολυκλείτ̃ κανὼν, [b] ἐπεὶ εἰϛ ἄνδραϛ τελεῖν ἤρξαλο, ἐν Ἀρμενίᾳ μαιχεύων ἁλὺς, μάλα πολλὰϛ πληγὰϛ ἔλαβε, ϗ τέλ⊙ χτ᾽ τ̃ τέγους [c] ἁλόμεν⊙ ἐλιέφυγε, ῥαφανίδι τ̃ πυγὴν βεβυσμέν⊙ εἰ-

a Ἐπιπολὺ] Jam & ſic P. cum ante divideret. b Ἐπεὶ] Recte B. S. Alibi Ἐπεὶ, quaſi nova periodus inciperet. c Ἁλόμεν⊙] Sic omnes. Malim ἀναλόμεν⊙.

4. Κυδιῶντας] Κυδιόντας. G. Lege κολυμβῶντας.
15. Διέφυγε, ῥαφανίδι] Τοὺς μοιχοὺς γὰρ τοιούτοις λόγοις τοῖς παλαιοῖς ἐθ⊙ ποιῶ. ἐπὶ γὰρ ἁλὼν μοιχὸν * πολλὰς τὰς † ἄλλας, τιλάτ̃ντας, ῥαφανίδι τῇ πυγῇ τὸ μοιχεῖον πόνον ἀφιᾶν ἔφυσαν. V.

* Πολλὰς] Lege πολλὰ. J. Gron. Sed ſi ita legas, poſt ἄλλας reponito. M. du S.

† Ἄλλας] Ἄλλας αἰόλας Voſſ. ut Camill. p. 42. ubi non intellexit τοιαύτ̃ντας. J. Gron.

quoque in lib. *de Saltatione* (c. 75.) Lucianus. τὸ δὲ σῶμα κατὰ τ̃ Πολυκλείτ̃ Κανόνα πᾶν ἐπιδείξω μοι δοκῶ. T. F.

15. Ῥαφανίδι τὴν πυγὴν βεβυσμέν⊙] Supplicium deprehenſorum in adulterio. τοὺς μοιχοὺς ταῖς ῥαφανίσιν ἔλαυνον κατὰ τὰϛ ἑόρας. *Heſych.* huic ſupplicio inſuper addit depilationem & cineris calidi aſperſionem Scholiaſt. *Ariſtophan.* ad nubes. J. B.

Ῥαφανίδι τὴν πυγὴν βεβυσμέν⊙] Catullus:

At tum te miſerum, malique fati,
Quem attractis pedibus, patente porta

(hoc loco idem eſt ac πρηνὴς)

Percurrent raphanique mugilesque.

Sed rem omnem optime deſcribit *Ariſtophanis* Schol. in πρίλαις ad hunc verſum,

τί δ᾽ ἂν ῥαφανιδωθῇ γε πυελόμβολός σου, τίφρα τε τιλθῇς

ἕτω γὰρ, ait ἕτ⊙, &c. Neque enim vacat tranſcribere. Ceterum mihi obiter monendus eſt lector, verſum illum corruptum eſſe. Qui pote, inquies, cum ita planus ſit; ita facilis ſit? Atqui ita eſt. Nonne unâ ſyllabâ modulum ſui generis excedit? Lege itaque,

τί δ᾽ ἂν ῥαφανιδωθῇ γε πυελόμβολός σου, τίφρα τε τιλθῇς T. F.

εἶτα μειράκιόν τι ὡραῖον ἁφθείρας, τριχιλίων ἐξωνήσαλο τὴν γονέων τῶ παιδὸς, πενήτων ὄντων, μὴ ὅπι τ ἁρμοςὴν ἀπαχθῆναι τ Ἀσίας.

tulum formoſum cum corrupiſſet, tribus millibus redemit ſe a parentibus pueri pauperculis, ne ad Praeſidem Aſiae deduceretur.

Ταῦτα χ τὰ τοιαῦτα ἐάσειν μοι δοκῶ· πηλὸς γ ἔτι ἄπλας ἦν, χ ἐδέπω ἐντελὲς ἄγαλμα ἡμῖν ἐδεδημιούργηλο. ἃ δὲ τ πατέρα ἔδρασε, χ πάνυ ἀκῦσαι ἄξιον, χήτοι πάντες ἴςε, χ ἀκριβάλε ὡς ἀπέπνιξε τ γερονλα, ὃν ἀναχόμενο αὐτὸν ὑπὲρ ἑξήκονλα ἔτη ἤδη γηρῶντα. εἶτα ἐπειδὴ τὸ πρᾶγμα διεβεβόητο, φυγὴν ἑαυτῶ

10. *Haec, & quae ſunt in hoc genere, placet omittere: argilla enim adhuc erat informis, nondum inde perfectum nobis ſimulacrum efficium fuerat. Quae autem patri fecerit, audire omnino operae pretium eſt. Quamquam noſtis omnes & audiiſtis, ut ſenem ſuffocaverit, non paſſus illum ultra ſexaginta annos jam ſeneſcere. Deinde cum pervulgatum eſſet facinus, exilio*

16. Τριχιλίων] Subaudi δραχμῶν. *F.G.*

Τριχιλίων ἐξωνήσαλο] Vertunt *tribus nummorum millibus redemit*, in quibus vocem ſecundam ſubducta linea notavit Pater, qui haud dubie voluit intelligi τριχιλίων δηναρίων. Et merito. Quum manifeſte ſic intelligere appareat ipſum Lucianum ex *D. Meretr.* XI. ubi Charmides ait, καί τοι τοσαῦτα παρ' ἐμοῦ λαμβάνουσα, χ τῶν ἑπτὰ χιλίας αὐτούσης σὺν εἶχον δοῦναι, ubi interpres ſimpliciter *mille petenti*, quum intelligat δραχμὰς, quomodo vertit in *Pſeudologiſta* cap. 30. πεντήκονλα ἑπλακοσίας ἑβδόμας *ſeptingentas & quinquaginta drachmas:* & ex Aſini loco manifeſtiore, χ πεπράκασι μοι πέντε ἑπλακοσίοις Ἀτλικῶν, ubi idcirco vertere etiam potuerunt *quinque & viginti drachmis Atticis.* Sic ergo debuerunt quoque cap. 8. in *Saturnalibus*, περὶ πολλάντων γε ἑπλακοσίων, ubi vertunt *talentis & decem nummum millibus.* *F.G.*

18. Ἐπὶ τ ἁρμοςὴν ἀπαχθῆναι τ Ἀσίας] Vox ἁρμοςὴς olim nomen fuit magiſtratus apud Spartiatas, qui mittebatur praefectus alicujus urbis aut regionis. At tempore Luciani pridem deſierat uſus ejus magiſtratus & vocis, nam ἀνθύπατο a Graecis, *Proconſul* a Latinis vocabatur magiſtratus, qui Roma miſſus Aſiam regebat. Nec video, quare hanc vocem a tanta antiquitate revocaverit Lucianus, ut deſignaret Romanum proconſulem, penes quem erat jus gladii ad punienda crimina. *Palm.* Intelligit Proconſulem. *Diodorus Siculus* lib. 13. exiſtimavit vocem eſſe Laconicam, vel Laconibus peculiarem. ὁ δ' ἐν τῇ πάλει καλεῖτάμιο ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἀγομὸν (ὃν οἱ Λάκωνες ἁρμοςὴν ἐκάλεν) &c. At ego de Laconibus dici ἁπλῶς non puto. *Xenophon* enim de Thebanis lib. VII. Ἑλληνικῶν uſurpavit, ut & *Plutarchus* in vita Demetrii, ubi Hieronymum hiſtoricum ait ἐπιμελητὴν ἐ ἁρμοςὴν Thebarum ab eo fuiſſe conſtitutum. Harmoſtae aliter dicebantur ἁρμοςῆρες. *Xenoph.* lib. IV. alibi autem ἁρμόζονλες, quemadmodum ὁ πειράζων pro πειρασὴς, & ſexcenta alia. *T.F.*

21. Πηλὸς] Legend. *Caſaub.* ad illud Perſii, *udum & molle lutum es.* *F.B.*

28. Ἄλλο ἄλλοτε ἀμείβων] Id aliter Graeci dicunt, γῆν παρὰ γῆς ἐλαύνειν. *T.F.*

30. Θαυμαςὴν σοφίαν τ Χριςιανῶν ἐξέμαθε] Athenagoras Apologia. *Th. M.* Εἰρωνικῶς. *T.F.*

Θαυμαςὴν σοφίαν τ Χριςιαν.] Ironice hoc dici, non eſt, quod moneam. ſed vel ſic ſanctitatem Chriſtianae Religionis huic ſcurrae agnitam ſatis patet, qui neque hic neque in ſequentibus ullius eam ſceleris cum ignaro illius aetatis vulgo ream arguat. Non, ut *Tacitus*, *per flagitia invisos, & odio humani generis noviſſima meritos*, dicit, (Ann. XV. 44.) aut *exitiabilem ſuperſtitionem.* Ipſi poſtea Chriſtiani ſuam religionem *Philoſophiae* nomine ſaepe appellarunt, uti apud Chryſoſtomum paſſim, aliosque Patres, videre eſt. *M. du S.*

32. Ἱερεῦσι ἐ γραμ.] Chriſtianorum Doctores Judaeorum titulis, vir apud priores minime verſatus ornat; quorum poſteriorem Aegyptiis etiam alibi tribuit *B. πρ.* c. 14. *Φιλοψ.* 34. & *Μακρ.* c. 4. Γραμματεῦς nullos apud noſtros illa aetate invenimus. Apud Chriſtianos illius temporis *Presbyteri*, vel *Epiſcopi* tantum audiebant. *M. du S.*

33. Καὶ τί γὰρ] Non vidit Interpres harum vocularum venuſtatem. *T.F.*

Ibid. Παῖδας αὐτοὺς ἀπέφηνε] Ita *Xenophon* in luculentiſſima illa de Ageſilao rege oratione, παῖδα ἀπέδειξε τ Τισαφέρνη τῇ ἀπάτῃ. *T.F.*

34. Προφ. χ διδασκάλους, χ ξενογ.] Et hi, excepto ſecundo, a Judaeis petiti tituli. De quibus ſingulis haec paucis accipe. Duplex apud Chriſtianos *Prophetarum* genus fuit; priores quibus a Spiritu ſancto actis futura praedicere dabatur. Ceſſaſſe hi cum Apoſtolis videntur. Poſteriores, doctores tantum, nullis extraordinariis ſpiritus donis inſtructi, quibus illi priores. Utrumque genus hoc prophetandi agnoſcunt, non perfunctorie legenti, ſacrae novi Teſtamenti ſcripturae. Quosnam, cum ſecundo loco διδασκάλους dicitur, indicare voluerit, incertum; vox enim a ſacris Ethnicorum deſumpta, in quod Chriſtianum munus quadret, non ſatis conſtat. Cum tamen ipſi Chriſtiani nomen διδασκ de ſuis conventiculis non reſpuerint, *principem Eccleſiae*, ſive *Epiſcopum* voluiſſe, vero abſimile non eſt. Συναγωγὴν idem ferme ei ſub alio nomine deſignat. *M. du S.*

35. Πάν-

exilio a ſe damnatus oberravit aliam alia terra permutans.

καὶ ἀδικάσας ἐπλανᾶτο, ἄλλην ἄλλοσε ἀμείβων.

11. *Quo quidem tempore etiam admirabilem Chriſtianorum ſapientiam edidicit, in Palaeſtina cum ſacerdotibus illorum & ſcribis verſatus. Et, quid multa? Brevi tempore, ut pueri juxta ſe viderentur omnes, effecit, Propheta ipſe, & chori illorum praeſul, & concionator, & ſolus omnia. Ac librorum alios interpretatus eſt, ac declaravit, multos ipſe conſcripſit: itaque Dei inſtar ipſum habebant, & utebantur legiſlatore, & ſuum ſcribebant antiſtitem. Nempe magnum illum ad-*

Ὅτε δὴ καὶ τὴν θαυμαστὴν σοφίαν τῶν Χριστιανῶν ἐξέμαθε, περὶ τὴν Παλαιστίνην τοῖς ἱερεῦσι καὶ γραμματεῦσιν αὐτῶν ξυγγενόμενος. καὶ τί γάρ; ἐν βραχεῖ παῖδας αὐτοὺς ἀπέφηνε, προφήτης, καὶ διδάσκαλος, καὶ συναγωγεύς, καὶ πάντα μόνος αὐτὸς ὤν. καὶ τῶν βίβλων τὰς μὲν ἐξηγεῖτο, καὶ διεσάφει, πολλὰς δὲ αὐτὸς καὶ συνέγραφε, καὶ ὡς θεὸν αὐτὸν ἐκεῖνοι [a] ἡγοῦντο, καὶ νομοθέτῃ ἐχρῶντο, καὶ προστάτῃ ἐπέγραφον. τὸ μέγαν γοῦν

a Ἡγοῦντο] Sic Mſ. RG. Ἐδηγοῦντο Edd. male.

30. Θαυμαστὴν σοφίαν τῶν Χριστιανῶν] Θαυμαστὴ μὲν ἦν, ὦ μακαρὶ, καὶ πάντως * ἐπίκτησα θαύματος· εἰ δὲ σοὶ τοσοῦτον ἀλλοῖόν τι ἐδόκει τὸ κάλλος αὐτῆς ἀνεπίσκεπτον καὶ ἀθέατον. *V.*

* Ἐπίκτησα] Scripſit, credo, ἐπιτηδ. *M. du S.*

35. Πάντα μόνος] Dixerunt ad *Petron.* Apparet ex hoc Dialogo, fruſtra eos eſſe qui Lucianum noſtrum contendunt olim fuiſſe Chriſtianum. *J. B.*

Πάντα μόνος αὐτὸς ὤν] *Alciphr.* II. 3. p. 236. ἐγὼ γὰρ αὐτῆς εἰμι πάντα. Ubi *Bergl.* plura ſimilia. Sed habuimus etiam ap. Noſtrum in *Tyrannicid.* c. 4. *J. F. R.*

36. Τῶν βίβλων] Hinc diſce quanta veneratione ſacros tum proſequerentur Libros; quibus explicandis tam inſignem ſui cultus partem, ut vel alienis res innoteſceret, tribuerent. De *ſacris* enim *cum veteris tum novi Teſtamenti libris* hoc intelligendum minime dubium videri debet. At, inquies, nullo diſcrimine libros Peregrini ipſius mox his annumerat, cum addit, *& ab eo multos ſcriptos.* Quid mirum ſi vir ab his ſacris prorſus alienus diſcrimen illud ignorarit? Nec tamen eodem loco a Chriſtianis habitos diſerte ait: aut, ſi diceret, tam imperito harum rerum facile credendum fuit. Libros a ſe conſcriptos Peregrinus, hoc palam auctore, ut ſuos edidit; nec, ſi pro ſacris obtrudere voluiſſet, tam oſcitanter circa has res verſabantur Chriſtiani, quin mox fraudem & ſenſuri fuiſſent, &, ut par erat, reſpuituri. Nam quod liber unus aut alter ad tempus eis pro ſacro obtruſus eſt, paulo poſt, re rite ad examen revocata, rejectos ſcimus; nec quemquam in Canonem admiſſum, de quo non abunde Divinum eſſe conſtaret. *M. du S.*

37. Καὶ ὡς θεὸν αὐτ. ἐκ. ἡγοῦντο] Ultima vox ex Mſ. R. G. eſt; omnes enim impreſſi ἐδηγοῦντο corrupte. Genuinam eſſe quam ſequimur ſcripturam, ex ſequentibus patet. Putavit enim levis homuncio, Chriſtianae fidei prorſus ignarus, omnes a Chriſtianis pro Diis cultos, qui Religionis ſuae ſtrenuos ſe gererent aſſertores; quia conditorem ejus Chriſtum adorari ab iis compertum erat. Qua in re ratio eum & conjectura mirum quantum fefellit. *M. du S.*

38. Ἐκεῖνοι ἐδηγοῦντο] Reſtitue ad fidem Mſ. R. ἡγοῦντο. Res per ſe patet. *T. F.*

39. Προστάτην ἐπέγραφον] Veri hic aliquid dictum puto. Sed cum Chriſtianis fere ignota ſit vox προστάτης, deceptum credo Lucianum προστάτην audiviſſe, quem illi πρεσβύτερα dixerant; quo titulo inſignitos ſcimus illius aetatis Epiſcopos. Retinenda itaque vulgata ſcriptura, ſi genuinam Luciani ſcripturam velis; ſed de iis quos dixi, praeter uſum, intelligenda mens ſcribentis. Occurrit quidem προστάτις *Rom.* XVI. 2. & apud *Cyrillum* Cat. 6. Petrus & Paulus, τῆς Ἐκκλησίας προστάται, dicuntur. *M. du S.*

Ibid. Τὸν μέγαν γοῦν] Iſtæc vocula γοῦν, & ſenſus repente abruptus ſatis indicant, multa hic a Luciano adverſus Chriſtum ſcripta fuiſſe; quæ a majoribus noſtris, hominibus nimium püs, ſublata fuere. Hinc itaque eſt quod dixerat *Suidas*, Lucianum καθάπτεσθαι τῆς χριστιανισμοῦ, καὶ αὐτὸν βλασφημεῖν τὸν Χριστὸν ἐν τῷ τοῦ Περιγρίνου βίῳ, (melius dixiſſet ἐν τῇ τοῦ Περιγρίνου τελευτῇ) hinc factum, ut in plerisque Mſſ. Codd. non amplius extet Peregrinus. Bene tamen, quod hic non itidem fecere, ut apud Joſephum, quem (quod mirere) Origenes duobus tribusve locis aſſerit contra Chriſtum ſcripſiſſe, & tamen hodie laudat. Quî factum? Nil enim facilius. In locum καταγωγίας ſufficere ἐγκώμιον. O timidam pietatem! *T. F.*

Τὸν μέγαν γοῦν] Lege γὰρ. *F. G.*

Τὸν μέγαν γοῦν] De hujus loci integritate dubitat vir inter Criticos nobilis, cujus notam praemiſimus, eo praecipue inductus quod vocula γοῦν, nexum orationis indicare ſolita, nihil quo referatur habere ei viſa eſt. Non ego is ſum qui de rebus leviusculis ultro con-

γῶν ἐκεῖνον ἔτι σέβουσιν ἄνθρωπον, ἢ ἐν τῇ Παλαιστίνῃ ἀνασκολοπισθέντα, ὅτι καινὴν ταύτην τελετὴν εἰσήγαγεν ἐς τὸν βίον.

Τότε δὴ ὁ συλληφθεὶς ὅτι τοῦτο ὁ Πρωτεὺς, ἐνέπεσεν εἰς τὸ δεσμωτήριον. ὅθεν ὁ αὐτὸς ὁ μικρὸν αὐτῷ ἀξίωμα περιποίησε πρὸς τὸν ἔξης βίον, καὶ τὴν τερατείαν, καὶ δοξοκοπίαν, ὧν ἐρῶν ἐτύγχανεν. ἐπεὶ δ' ἐν δεσμοῖς ἦν, οἱ Χριστιανοὶ συμφορὰν ποιούμενοι τὸ πρᾶγμα, πάντα ἐκίνουν, ἐξαρπάσαι πειρώμενοι αὐτόν. εἶτ' ἐπεὶ τοῦτο μὴν ἀδύνα-

huc venerantur hominem, illum cruci in Palaestina, ob introducta in vitam haec mysteria, affixum.

12. *Tum quidem deprehensus eo in crimine Proteus in vincula conjectus est: quae ipsa res non parvam illi futurae vitae dignitatem conciliavit, & praestigiarum gloriaeque studium, quae jam ante amabat. Cum igitur in vinculis esset, communem eam calamitatem rati Christiani, nihil intentatum relinquunt, ut illum eripiant. Deinde ubi hoc fieri non poterat, mi-*

40. Σέβουσι ἢ ἄνθρωπον] Τὸν ἀληθῆ θεὸν, καὶ τέλειον ἄνθρωπον, ἢ τὸν παντὸς, ὦ λῷστε, ποιητήν. *V.*

controversiam movere amem: sed in re praesenti, ne cui fraudi sit Viri Docti auctoritas, in sententiamque non veram de hocce Luciani loco abripiantur, cavere hisce visum est. Duo ferme praestat, pro loco, vocula γοῦν. Aut enim dictum novo exemplo argumentove confirmat; aut artificiose rem quasi in medio relinquens, partem aliquam causae suo sibi jure vendicat. Utrumlibet delige; quadrabit hic. Nam sive argumentum inde peti velis; quia Christum colunt Christiani, vero simile fiet cultum etiam ab eisdem Peregrinum: quamvis enim dispar sit, longe dispar! causa, nescivere id Ethnici, similemque ab omni parte putarunt. Sive rem quasi in medio relinquens, id saltem de Christianis asserere, in alio factitatum, voluerit; & sic etiam optime sibi constat oratio. Duplicem autem hunc vocis γοῦν usum, apud nostrum, ne longius abeam, facile in iis locis deprehendes quae numeri sequentes indicabunt (Θωῦ. c. 1. ἁλ. c. 14. & Κρον. c. 4. & alibi passim.) Nihil ergo a nexu cum praecedentibus laborat hic locus. An & sequentia apte cohaereant, restat ut expendamus. Negotium autem facessere videtur, quod mox ab exemplo Christi a suis culti ad historiam Peregrini rediens sic infit; τότε δὴ ὁ συλληφθεὶς ἐπὶ τούτῳ &c. Quae verba qui festinantius legunt, mox aliquid desiderant, ad quod illud ἐπὶ τούτῳ referatur; quasi de Peregrino facinus aliquod insigne narrasset, quod simul cum aliis nonnullis (de Christo, ut ille suspicatur) e medio sit a superstitiose piis hominibus sublatum. Verum ut non abnuo, in aliis scriptoribus talia ab iis, quos dixi, male feriatis hominibus designata, quorum opera prorsus e medio sustulerunt, aut manca, imo & quaedam dolo malo subfarcinata, reliquerunt; ita hic sane nihil tale patratum pertendo. Nam quod illud ἐπὶ τούτῳ, ad scelus aliquod Peregrini, quod nunc exciderit, referri volunt, mox diluemus. Quaestionibus de Christianis habendis uno opus erat hoc crimine, si *Christiani* deferrentur; seu quod adeo invaluissent calumniae, quibus nefanda vulgo perhibebantur inter se scelera patrare; seu quod religionum ubique receptarum subversio, & adeo atheismus falso iis affictus, omnia exsuperans scelera, nefas habebatur. Consule, si lubet, de calumnia quam dixi, *Min. Felicem.* De quaestionibus vero, Plinii *epistolas.* Ἐπὶ τούτῳ, ergo & hic id solum designat quod supra dixit, nempe quod Christianus & Christianorum doctor maximi nominis: quod per se jam liquidum, ex abundanti tamen lubet confirmare ex sequentibus; dimissus enim a Syriae Praefecto Peregrinus dicitur, quippe cui nihil aliud, quam quod Christianus esset, crimini tunc datum est. *M. du S.*

Τὸν μέγαν γοῦν] Non apparet mihi hic lacunae indicium. Particula γοῦν commode lectorem revocat a Peregrino ad ea, quae de Christianis dicere Lucianus voluit. Et quid poterant eradere homines magis contumelioſum his, quae adhuc legimus? Caeterum viderint, qui possunt, an non μέγαν hic dederit Lucianus, sed μώγων, pervulgatum crimen, a Judaeis ortum, ut alia. *J. M. G.*

48. Οἱ Χριστιανοὶ συμφορὰν ποιούμενοι τὸ πρ.] Quam observantes fuerint praecepti, quod Apostol. I. ad *Hebr.* XIII. 3. verbis, μιμνήσκεσθε τῶν δεσμίων, ὡς συνδεδεμένοι, dedit, luculentissimo hic Lucianum declarate testimonio, monet Rev. *J. Elsn.* in Obs. Philol. ad h. l. N. T. Conf. & c. 16. hujus Narrationis. *J. F. R.*

49. Πάντα ἐκίνουν] Subaudi λίθον. *F. G.* Nam πάντα λίθον & πάντων κίνει esse Proverb. a Graecis ortum, vid. in *Erasmi* Chiliad. p. 120. Sed & κινεῖν pro moliri, tentare, in aliis locutionibus usitatum, ut κινεῖν τέχνην, *artem adhibere*, *Aphthon.* Fab. 4. pro *admonere* Noster *Asin.* c. 48. Κινεῖν παιδεύειν. *Magistrum urgueo*, *Liban.* Ep. 18. *J. F. R.*

54. Γραῖδια, χήρας τινὰς] Duplex hic, & utrumque sane insigne, Christianae tum fortitudinis tum charitatis, documentum ex ipso inimicorum ore audis. Haud exiguum enim erat periculum, cui se sic offerebant Christiani, cum Christianum esse vulgo capitale esset. Immemores tamen periculi accedebant, pars audituri docentem, alii consolaturi, aut necessaria praebituri. Ut nisi superstitio mentes excaecasset, laudaturi fuissent vel ipsi Ethnici Religionem Christianam, quae quod ipsi in perquam paucis, iisque eximiis

ministerium omne reliquum non obiter, sed summo studio peragebatur. Et mane quidem statim videres praesto esse ad carcerem vetulas, viduas quasdam & orphanos. Qui vero honoratiores illorum, ii etiam corruptis carceris custodibus intra apud istum pernoctabant. Deinde coenae inferebantur collaticiae, & sacri illorum libri recitabantur, & praeclarus ille Peregrinus (hoc enim adhuc tum nomine censebatur) novus ab illis dicebatur Socrates.

τον, ἦγε ἄλλη θεραπεία πᾶσα ὑ παρέργως ἀλλὰ ξὺν σπουδῇ ἐγίγνετο· ϗ ἔωθεν μὲν αὐθις ἦν ὁρᾶν πρὸ τῷ δεσμωτηρίῳ πρεσβύτιδας γραΐδια, χήρας τινὰς, ϗ παιδία ὀρφανά· οἱ δὲ ἐν τέλει αὐτῶν ϗ συνεκάθευδον ἔνδον μετ' αὐτῶν, διαφθείροντες τὺς δεσμοφύλακας· εἶτα δεῖπνα ποικίλα εἰσεκομίζετο, ϗ λόγοι ἱεροὶ αὐτῶν ἐλέγοντο, ϗ ὁ βέλτιστος Περεγρῖνος (ἔτι γὰρ τοῦτο ἐκαλεῖτο) χαμὸς Σωκράτης ὑπ' αὐτῶν ὠνομάζετο.

Καὶ

miis amicis, mirati sunt, vilissimorum in speciem hominum mentibus Fortitudinem tantam, tantamque amicitiam ingeneraverit. Vide quantis ipse Lucianus officia ejusmodi amicis praestita in suo *Toxari* laudibus extulerit! Qui fit, ut quae in aliis admirantur, in aliis rursus rideant & exsibilent? Summique heroes videantur qui amico in carcere adsint malorum participes, Christiani, eadem aut majora praestantes, dementes habeantur? His autem lectis, quis vecordiam nuperorum quorundam hominum satis mirari possit, qui inter alias multas ejusdem farinae Calumnias, hanc Operi suo inseruerunt, *Quod Christiana Religio nullibi ad Amicitiam hortetur?* Vetulae autem, quas memorat, *Diaconissae* videntur fuisse, de quibus consule *G. Cavum* in libro quem *de primis Christianis* scripsit, quique omnium manibus merito teritur p. 246. Adde *Orig.* c. Celf. II. p. 141. & 144. *M. du S.*

57. Δεῖπνα ποικίλα] Quas coenas vocat varias? an dapsiles, opiparas, & quas Terentianus parasitus, &, post illum, *Horatius*, dubias appellat? Nil tale. δεῖπνα ποικίλα nil aliud sunt, quam quod primi Christiani ἀγάπας vocitabant; *coenas sacras* recte, opinor, dixeris. Cur autem sit ita intelligendus hic locus, perquam facile potest demonstrari vel hoc uno argumento, quod mox subjungit, ϗ ἱεροὶ λόγοι αὐτῶν ἐλέγοντο, *Sacras ibi conciones habitas fuisse*. Notandus hic locus ab iis fuerat, qui de nascentis Ecclesiae temporibus scripsere. Ridicule vero *Baronius*, qui, dum de Peregrino ageret, vertit, *omnis generis coenas dubias*. *T. F.*

Δεῖπνα ποικίλα] De Christianorum Agapis haec vulgo intelliguntur: merito; si simul observetur, oratorem illum Lucianeum seu Lucianum ipsum sub larva illa, in malam id trahere partem, quippe cui non satis perspecta Christianorum instituta essent. Arrepta ergo *epularum* occasione, in *comessationes* mox, qui carpendi erat animus, verterit; & nimis laute habitum ab iis Peregrinum palam narrat. Quod a *Baronio* rite observatum qui carpunt, nae illi in clara luce caecutire censendi sunt. Frugi, omnino, sobrii, minimeque luxui dediti primaevi illi Christiani fuere; quis dubitet? At hic, quisquis est, nimis lautos fuisse etsi falso asserat, ut non asseruerit, nemo efficiet. Non secus ac si castam aliquis, homo nequam, stupri infimulaverit; probam, pudicamque esse evincas, mendacii arguas hominem: non ideo efficies, ut ille pudicam castamque dixerit. *Tertullianus* (ad Martyr. c. 1.) alimenta memorat a fidelibus ad eos missa. Quin *Julianus* ipse Apostata (apud *Sozom.* V. 16.) Epistola ad Arsacium Sacerdotem Galatiae αἰσχρὸν γὰρ, εἰ τὰ μὲν Ἰουδαίων ἀθλία μισαίτιᾳ, τρίφυσι δὲ αἱ δυσσεβεῖς Γαλιλαῖοι πρὸς τοῖς ἑαυτῶν ϵ τοὺς ἡμετέρους. (Cit. *Vinding.* p. 12.) *M. du S.*

Δεῖπνα ποικίλα] Agapas', adferente unoquoque aliquid, quod una consumerent: hinc ποικίλα, non a luxu. *J. M. G.*

58. Λόγοι ἱεροὶ αὐτῶν] Latius haec verba patent; nec sermonem tantum aut inter familiares solitas confabulationes notant, sed cultum religiosum Luciano alibi etiam designant. (V. *de Dea Syr.* c. 11. ubi *mysteriosum*.) De Christianis itaque hoc loco dicta, sermones primo connotent necesse est, quibus spem vitae melioris alunt, patientiam, fortitudinemque iis dignam, quos Deus suos agnoscat, ingenerent. Deinde preces, hymnos, verbi Divini meditationes, caeteraque quibus, orationis ope, cultus continetur divinus. His solabantur scilicet Christi causa vinctos; his taedium carceris fallebant. Quo quid praestantius aut laudabilius excogitari potuit? Quid insignius Socratis habuit carcer, Paganismi totius admiratio? Quod ergo huic unico Philosopho eximium fuit, id a Christianis vulgo factitatum videmus; tantoque praestantius, quanto quae hi de immortalitate animae, beatitudineque futura afferebant, certiora iis & majora, quae ille in hanc rem differebat, fuerunt. At eodem loco habet ridetque Epicureus & Socratem & Christianos. Adde quod Peregrinus iste impostor erat insignis. Sed cur hoc Christianis crimini detur, nulla ratio est. Quasi vero nunquam alias bonis verba dederint callidi & sceleste homines? Nec diu tamen eos, ut ex sequentibus patebit, fefellit. *M. du S.*

59. Ἔτι γὰρ τοῦτο ἐκαλεῖτο] Postea enim Proteus pro Peregrino dici coeptus, & adoptivo cognomine venerabilior factus, & quodammodo θειότερος. *T. F.*

60. Καινὸς Σωκράτης] Vix quisquam factum credet, qui Christianos illius aetatis norit, qui suos martyres, confessoresve longe Philosophis praestantiores ducebant.

Καὶ μὴν ϗ τ ἐν Ἀσίᾳ πόλεων ὄντων, ὧν ἦκόν τινες τ Χριστιανῶν ἀγελόντων ἀπὸ τοῦ κοινοῦ, βοηθήσοντες, καὶ ξυναγορεύσοντες, ϗ παραμυθησόμενοι τ ἄνδρα. ἀμήχανον δέ τι65 τὸ τάχος ἐπιδείκνυνται, ἐπειδάν τι τοιοῦτον γένηται, δημόσιον. ἐν βραχεῖ γὰρ, ἀφειδοῦσι πάντων. ϗ δὴ ϗ τῷ Περεγρίνῳ πολλὰ τότε ἦκε χρήματα παρ' αὐτῶν ὅτι προφάσει τῶν δεσμῶν, ϗ πρόσοδον οὐ μικρὰν70 ταύτῃ [a] ἐποιήσατο. πεπείκασι γὰρ αὐτοὺς

13. *Quin etiam ex Aſiaticis quibusdam urbibus, Chriſtianorum miſſu publico, venere quidam, adjuturi virum, & advocati ejus futuri, conſolaturique. Incredibilem enim alacritatem oſtendunt, ſi quid tale fiat publice. Ut enim breviter dicam, nulli rei parcunt. Itaque etiam Peregrino tum multae ab illis venere vinculorum cauſſa pecuniae, eumque reditum habuit ſibi non mediocrem. Perſua-ſe-*

a Ἐποιήσατο] Ἐποιήσαντο Edd. male.

bant. Sed viro alioquin erudito & eloquenti in mentem non potuit hic non venire Socrates; cujus comparatione apud Ethnicos homines haud magno conatu riſum erat in Peregrinum conflaturus. *M. du S.*

62. Τῶν ἐν Ἀσίᾳ πόλεων] In Syria erat Peregrinus in vincula conjectus, ut liquido patet ex c. 4. & 11. & mox a Syriae Praefecto omiſſum audies: quod ideo obſervo, ne quem itineris ab eis ea cauſa ſuſcepti fugiat magnitudo, utque, quae deinde de Chriſtianorum celeritate & in univerſum cura adduntur, melius intelligantur. *M. du S.*

63. Ἀπὸ τοῦ κοινοῦ βοηθ.] Nihil ſane magnificentius de Chriſtianorum charitate praedicari potuit, cujus cura ac ſolicitudo non corpori tantum, etſi corporeis etiam neceſſitatibus ſubvenit, ſed animo potiſſimum conſulit; quem ratione & conſolationibus adverſus mala inſtruit & armat. Quin, quod majus eſt, ex ore hoc audis hominis id ipſum agentis, ut cum Peregrino Chriſtianos ludum jocumque habeat. Pauſanias in *vita Ariſtomenis* eadem ferme verba uſurpat p. 236. Ed. Ox. *Corn. Nep.* cui ea vita ſubjuncta eſt. *ἄνδρας δὲ τ ἐν τέλει πέμψαντι Δημοθοῦς Μεσσηνίους.* &c. *Praemiſſis civitatum Principibus, qui ſocios conſolarentur.* *M. du S.*

65. Ἀμήχανον] Hoc propter ſuſceptum ab iis iter tam longum nunc addit; ut facilitatem Chriſtianorum, ad ſuam hiſtoriam magnopere facientem, oſtendat. Qua in re, dum prae ſtudio detrectandi, ut ſit, res in medio poſitas male interpretando corrumpere enixiſſime conatur, eximium imprudens Chriſtianorum decus praedicat; & *ut ſapere videatur, coelum ipſum*, ut ait ille, *vituperat.* *M. du S.*

67. Γίνεται, δημόσιον] Commate haec diſtinxit *Solan.* quod aberat ab Edd. *J. F. R.*

Ibid. Ἐν βραχεῖ γὰρ ἀφειδοῦσι πάντων] *Illico enim nulli rei parcunt.* Interp. Male. Vertendum enim fuerat: *Nam, ut paucis abſolvam, nulli rei parcunt.* Id παιδιᾶν ὕπερα monemus, niſi tamen ipſi per ſe viderent. *T. F.* Ego commate poſt γὰρ addito ſenſui conſului. *J. F. R.*

70. Πρόσοδον οὐ μικρὰν ταύτῃ ἐποιήσατο] Corruptus locus, ſed qui facile poteſt emendari. Legi quippe debet, ἐποιήσαντο, referrique ad Peregrinum, qui ex Chriſtianorum caritate *lucrum uberrimum fecit*; cujus cauſam mox affert, πεπείκασι γὰρ, &c. Cum haec ſcripſiſſem, animadverti, non aliter fuiſſe in codice veteris interpretis: vertit enim, *nec vulgarem rerum proventum lucrifaciebat.* Viden' tu interpolatio quid faciat? *T. F.*

71. Ἐποιήσατο] Corrige ἐποιήσαλο. *F. G.*

Ἐποιήσαλο] Emendationem *T. Fabri* ut neceſſariam in textum admiſimus. Quid enim eſt, quod omnes Libri noſtri praeferunt ἐποιήσαντο? *M. du S.*

Ibid. Πεπείκασι γὰρ &c.] Chriſtianorum dogma. *F. G.*

Πεπείκασι] Chriſtianos hucusque levi quaſi armatura adortus, totis jam viribus comminus aggreditur; quippe quos primo dementes ac furioſos; mox callido & nequiſſimo cuique ad fraudem patentes facit. Incipit jam hinc totius Antiquitatis Ethnicae graviſſima in ſpeciem Chriſtianorum inſectatio, re ipſa praeſtantiſſimum teſtimonium. Quae enim duo ut dementiae ſtultitiaeque ſumma proponit argumenta, ea ipſa, rem recte putantibus, ſumma laus & eximia videbuntur merito ſapientia. Prius enim illud de Fide Chriſtianorum quantum ſit vide; quos ait *mortem ideo contempſiſſe.* Non id agam ſane nunc, ut Fidei noſtrae ſanctiſſimae certiſſimaeque fundamenta, quam ſolide jacta ſint, oſtendam: majoris id quam harumce notarum eſt molis, neque hujus inſtituti; id modo mecum obſerves velim, nihil a noſtris magnificentius de Fide, Patientia, ac Fortitudine ſuorum unquam dici aut praedicari potuiſſe, quam ea ſunt quae huic veritatis extorſit vis, cum dicit *adeo mente captos, ut mortem immortalitatis ſpe contemnerent, eique ultro ferre ſeſe offerrent.* (Hujus Conſtantiae meminit & *Plinius* ad Trajanum X. & Antoninus etiam Imp. apud *Euſeb.* IV. 13. Noſtros enim hic non allegabimus.) *Vinding.* p. 13. *M. du S.*

74. Ἑκόντες ἑαυτοὺς ἀποδιδόασιν] Martyres noſtros deſignat, quos Epictetus vel Arrianus ajebat id facere ὑπὸ μανίας ἢ ὑπὸ ἕθους; quos enim ibi Galilaeos vocat, nullus dubito quin ſint Chriſtiani, lib. IV. c. VII. *T. F.*

Ἑκόντες] Non itaque verbis tantum, ut vani Sophiſtae, & ipſi graviores Philoſophi, contemptum mortis prae ſe ferebant; quorum pauci cum in rem praeſentem ventum eſt, erectum illum atque imper-

ter-

ſerunt enim ſibi miſeri in univerſum quidem ſe futuros eſſe immortales, & perpetuo tempore victuros: unde etiam contemnunt mortem vulgo, ſuaque ſe ſponte occidendos praebent. Deinde vero primus illis legiſlator perſuaſit, omnes eſſe invicem fratres, poſtquam ſemel transgreſſi, Graecos Deos abnegaverint, adoraverint autem affixum illum cruci ſuum Sophiſtam, atque ex ipſius legibus vivant.

οἱ κακοδαίμονες, τὸ μὲν ὅλον ἀθάνατοι ἔσεσθαι, καὶ βιώσεσθαι τὸν ἀεὶ χρόνον. ὅθεν καὶ καταφρονοῦσι τοῦ θανάτου, καὶ ἑκόντες [b] αὐτὸν ἐπιδιδόασιν οἱ πολλοί. ἔπειτα δὲ ὁ νομοθέτης ὁ πρῶτος ἔπεισεν αὐτοὺς, ὡς ἀδελφοὶ πάντες εἶεν ἀλλήλων· ἐπειδὰν ἅπαξ παραβάντες, θεοὺς μὲν τοὺς Ἑλληνικοὺς ἀπαρνήσωνται, τὸν δὲ ἀνεσκολοπισμένον ἐκεῖνον σοφιστὴν αὐτοῦ προσκυνῶσι, καὶ κατὰ τοὺς ἐκεῖ-

[b] Αὐτοὺς] Ἑαυτοὺς *Fab.* Αὐτοὺς Edd.

78. Τοὺς Ἑλληνικοὺς ἀπαρνήσωνται] Μιαρὰ κεφαλὴ, ἧς πρὸ βραχέος αὐτοὺς ἐταύρους * καὶ χρυσοῦς θυσιῶν ἕνεκα ὁρμωμένους ἀξίους, καὶ μὲν δὴ καὶ ἄλλον οὐ κατίχσας λῆρον περὶ τοὺς † Ἑλληνικοὺς θεοὺς, νῦν τοὺς τοιούτους οὐκ ἀξίους φῆς παραβάσεως. *V.*

79. Τὸν δὲ ἀνεσκολοπισμένον] Οἷα λῃρεῖς, ὦ κατάρατε, κατὰ τοῦ σωτῆρος Χριστοῦ; ὃς ‡ σε ἕνεκα τούτου ἔτικτεν, § ἀθανάτῳ ‖ διδάσκει κολάσει, ὡς ¶ διδάσκαλον, καὶ τὰς ἡμίτερας ἀμφισβητεῖ. ὦ τῆς ἀπειράτου συγχύσεως καὶ βδελυρίας πάσης γεμούσης εὐτραπελίας, μιαρὰ, καὶ ἀκάθαρτε, φλότριε τοῦ ζωῆς, καὶ μέτοχε τοῦ αἰωνίου κολάσεως. *V.*

* Καὶ χρυσοῦς θυσ.] Haec corrupta cenſeo. Reſpicit autem inprimis c. 5. θυσ. *M. du S.*

† Ἑλληνικοὺς Ἑλλήνων. V.

‡ Ὃς σε] Sic huc inſeruit *Solan.* cum id ante editum legeretur poſt ἀθανάτῳ.

§ Ἀθανάτῳ — κολάσει] Ἀθανάτου - κολάσεως V.

¶ Παραβάντα &c.] Παραβάτη - διασύρῃ V. Sed emendationem primi Editoris ſecutus ſum. *M. du S.*

territum obtinuerunt animum. Non ita, inquam, Chriſtiani; apud quos mortis contemptus ex ipſa morte conſpiciebatur, non ex ſermonibus orationibusve ad pompam fere & a periculo procul habitis: quibus ſcilicet inimicorum inſana & impotenti prorſus rabie, ſupplicia omnisque generis tormenta imminebant. His non delati ſolum ac deprehenſi cervices alacriter ſubdebant; facile, ſi libuiſſet, abnegando Chriſtum ſubtracturi; verum reperti etiam qui ſeſe morti ultro, ut hic vere ait, offerrent. Cujus rei exempla apud Chriſtianos qui illius aetatis hiſtoriam proximi ipſi ſcripſere, invenias non pauca; unum tamen in his eximium, ad quod reſpexiſſe hunc noſtrum putem, narrat in *Apologia priore*, (anno uno aut altero ante hoc opus edita) *Juſtinus Martyr*, quem vide. De eodem argumento conſule etiam *M. Aurelium Anton.* XI. 3. & in eum locum *Gataker*i notas, qui ex *Clemente Alex.* allato loco probare nititur, hoc ab iis factitatum quos Eccleſia ut temerarios reſpuebat. Sed caute hic, ſi usquam alibi, judicandum cenſeo: ut enim temeritatis culpa abſolvi non poſſe arbitror, qui ſe ultro, nulla cogente neceſſitate, morti offerant: ita, ut heroicam quorumdam non poſſum quin ſuſpiciam fidem, qui ſe palam Chriſtianos, nullo cogente, profeſſi ad ſupplicia mox rapti ſunt. *M. du S.*

75. Ἔπειτα] Quemnam voluerit *primum Chriſtianorum Legiſlatorem* eſſe, qui verba hic facit, aut ſub ejus perſona Lucianus, haud multum ſane noſtra intereſt; cum utrique parum nota fuerit Chriſtianorum diſciplina. Sive enim *Moſem* ſive *Chriſtum* innuere voluerit, quos ſolos Legiſlatores agnovere unquam Chriſtiani, aut imperitum ſe prodiderit, aut ſibi non ſatis conſtabit. **Moſes enim *pro fratribus habendos* eos ſolos ſancivit, qui ex eodem genere oriundi, aut, per circumciſionem aliosque Chriſtianis jam abrogatos ritus, inſititii eſſent: Chriſtus autem hujus dogmatis *verus Auctor*, idem ille eſt qui adorandus Chriſtianis proponitur; cum ille diverſos faciat. Unde & nonnullis Paulum deſignare viſus eſt. Sed fruſtra laborant qui quod neſcivit qui dicebat, facere volunt ut ſciverit. Sed pergamus. Chriſtianorum eam fuiſſe dicit diſciplinam, ut ſe pro fratribus mutuo haberent, idque legiſlatoris ſui, quisquis demum ille fuerit, charitatis mutuae jactum fundamentum. Hoc qui ait fando inaudierat; ut fors tulit, veriſſime. Quid dixerit vides: quid veri ſubſit minime monendus, quisquis Chriſtianus haec legis.** *M. du S.*

Ibid. Ὁ νομοθέτης ὁ πρῶτος] Quis hic primus legislator Chriſtianorum? ipſemet Chriſtus, inquies. At non ita ſentit Lucianus. Quippe legiſlatorem hunc alium eſſe vult ab ἀνεσκολοπισμένου ἀνδρὸς, quod ſane in primis conſiderandum videtur. Paulum Apoſtolum deſignari exiſtimo, rationibus iis adductus, quae neminem latent, hac etiam non leviter commotus, quod toties apud Paulum fratrum appellatio, qua de hic agitur, occurrit. Aliud ſi intelligat Lucianus, fortaſſe alluſerit ad aliquod Pſeudo-Euangelium, ex eorum numero, quorum nomina, & aliquando teſtimonia, memini me apud Epiphanium legere. *T. F.*

78. Παραβάντες] Quid facias homini ſibi tam turpiter obloquenti? En tibi Lucianum illum, tam acrem Deorum ſuorum in omnibus opuſculis inſectatorem, nunc ſub neſcio cujus perſona Chriſtianos in invidiam ſummam idem ob factum adducentem? *M. du S.*

79. Ἀνεσκολοπ. — σοφιστὴν] Duplex his verbis crimen continetur; quod *Sophiſta*, quod *ut maleficus crucifixus*. Ad prius quod attinet; toto coelo, quod ajunt,

ἐκείνῳ νόμῳ βιῶσι. καταφρονῶσιν οὖν ἁπάντων ἐξίσης, καὶ [a] κοινὰ ἡγοῦνται, ἄνευ τινὸς ἀκριβοῦς πίστεως τὰ τοιαῦτα παραδεξάμενοι. ἢν τοίνυν παρέλθῃ τις εἰς αὐτοὺς γόης, καὶ τεχνίτης ἄνθρωπος, καὶ πράγμασι χρῆσθαι δυνάμενος, αὐτίκα μάλα πλουσίως ἐν βραχεῖ ἐγένετο, ἰδιώταις ἀνθρώποις ἐγχαινών.

Quare omnia reliqua aeque contemnunt, & arbitrantur communia, quae quidem nullo idoneo argumento receperunt. Si quis ergo ad illos veniat impostor, & callidus homo, & uti rebus qui sciat, ilicet brevi statim tempore dives factus homines imperitos albis dentibus deridet.

Πλὴν ἀλλ' ὁ Περεγρῖνος ἀφείθη ὑπὸ τοῦ τότε τῆς Συρίας ἄρχοντος, ἀνδρὸς φιλοσοφίᾳ χαίροντος, ὃς συνεὶς τὴν ἀπόνοιαν αὐτοῦ, καὶ ὅτι δέξαιτ' ἂν ἀποθανεῖν, ὡς δόξαν ὅτι τούτῳ ἀπολίποι, ἀφῆκεν αὐτὸν,

14. *Verum Peregrinus ab eo, qui tum praesidebat Syriae, dimissus est, viro, qui Philosophiam amaret, quique intellecta istius amentia, eumque mortem optaturum, uti famam eo nomine relinqueret, hominem, ne di-*

[a] Κοινὰ] Sic & *Fl.* cum cett. Κενὰ *T. Fab.* male.

ajunt, errat Orator iste, qui *Sophistae* titulum Christo affingat, ab iis artibus alienissimo, quibus Sophistarum natio hominibus imponit: nec doctus, nec eruditus humanave facundia spectandus noster Jesus fuit, ut in invidiam hac de causa adducatur. At id cum ignorarent isti, simulque Christianis orbem jam plenum conspicerent, nec qua ratione tot hominibus persuaderi doctrina, a recepta immane quantum abhorrens, intelligerent, ad id quod promptum erat decucurrere, ut dicerent Auctorem illius doctrinae *Sophistam insignem*. Quibus si notior paulo fuisset, miracula potius, quibus fere suam invexit religionem, carpenda fuissent: carpendae prophetiae, quantum implemento se Messiam esse, tot ante seculis humano generi a Deo promissum, demonstravit: carpenda praeceptorum sanctitas, quae, lenociniis verborum procul, mentes hominum suo splendore illustrat & trahit. Haec Celsus aliique, sed frustra, tentarunt, a Christianis doctoribus solidissime, & a rebus ipsis refutati. *M. du S.*

82. Κοινὰ ἡγοῦνται] Etsi verti potest, eo significatu accipiendo κοινὸς, quo locis aliquot novi fœderis usurpatur, mihi tamen ipse probat emendatio, nempe κενὰ ἡγοῦνται, *vana & futilia esse existimant*. Neque enim Græci, quod quidem commeminerim, ita usurpant κοινός. *T. F.*

Κοινὰ ἡγοῦνται] Hujus loci sensum, scripturaeque hujus veritatem jam pridem in dissertatiuncula asserui, quam *de stylo novi Testamenti* in Academia Franequerana editam, aliis ejusdem argumenti adsuere dignatus est Cl. *Jac. Rhenferdius* in eo *syntagmate*, quod ejus opera an. 1701. prodiit. Quo cum amandare lectorem possem, ne tamen hac in parte operam nostram desideret, in pauca conferam quae fusius illic a me sunt jam dudum observata. De emendatione, ut vides, cogitavit *Tan. Faber*; quibus inductus rationibus, vix satis adsequor; nihil enim huic loco voce κοινὸς convenientius. Missso namque priore illo accusationis capite, ad posterius se jam accingens, a legislatore monet edoctos Christianos, sese mutuo *pro fratribus* habere. *IDCIRCO*, inquit jam, *omnia contemnunt*, (sua bona, scilicet, suas facultates) & eadem illa omnia *COMMUNIA habent* vel *ducunt* (ut inter *fratres* decet.) Egregium sane encomium primis illis Ecclesiae temporibus debitum, & ab infensissimis Christianae Religionis hostibus vi veritatis extortum. Agnoscis jam germanam eorum progeniem, quos in *Act. Apost.* II. 44. *omnia habuisse communia* legis. (Inter Ethnicos primus Pythagoras κοινὰ τὰ τῶν φίλων esse pronuntiavit, & reapse inter suos comprobavit. Vide *Porphyr.* No. 33.) At in sequiorem id mox partem insectator trahit noster, cum continuo ait; *si itaque transeat ad ipsos impostor, callidus, versutus, quique foro sciat uti & suis consulere rebus, repente dives fiet, usus hominibus facilibus, largis, & simplicibus*. Quae cum ita sint, & omnia usque adeo liquida & aperta, quid emendatione opus fuit, qua depravatur textus, non juvatur? Fuit etiam repertus qui vocem κοινὸς hoc in loco de *impuritate* contenderet intelligendam. Quo quid absurdius aut inscitius excogitari possit, non video. In G. tamen Pasoris codice qui forte ad manus pervenit meas, notatum video, κοινὰ *impura*. Hujus discipulus *Pfochenius* arripuit. Sed his missis de re ipsa vide *Just. mart.* dial. cum Tryph. 308. *M. du S.*

Κοινὰ ἡγοῦνται] Propter spem immortalitatis, propter amorem mutuum, *contemnunt reliqua*, opes, divitias, & *communia putant*, ut aquam, ut aërem. Nimis nota est vetus illa bonorum communio, nimis aperte eodem referuntur sequentia, quam ut vel de illa Helleniſtica notione τῶ κοινοῦ h. e. *profani*, vel de emendatione in κενὰ, in mentem venire nobis debeat. *J. M. G.*

Ibid. Ἀνὰ τινὸς ἀκρ. πίστ.] Christianorum tam effusam in suos beneficentiam cum elevare aliter non posset, stultam fuisse ex eo ostendere conatur, quod quae-

dignum quidem poena ratus, dimisit. At ille in patriam reversus deprehendit flagrantem adhuc illam de patre interfecto famam, & multos accusationem intentantes. Verum etiam pleraeque ipsius opes per illam peregrinationem direptae fuerant, solis relictis agris quindecim circiter talentorum. Tota enim, quam reliquerat senex, substantia triginta forte talentorum fuerit; non quinquies mille, ut ridiculus iste dixit Theagenes. Tanti enim nec universa Parianorum urbs, si vicinas sibi quinque alias assumat, forte vendatur, ipsis cum

ὑδὲ τ κολάσεως ἐπολαβὼν ἄξιον. ὁ δὲ εἰς 95 τ b οἰκείαν ἐπανελθὼν, καλαλαμβάνῃ τὸ περὶ τῦ πατρῴυ φόνυ ἔτι φλεγμαῖνον, καὶ πολλὺς τὺς ἐπαναλεινομένυς τ καληγορίαν. διήρπαστο δὲ τὰ πλεῖστα τ τῦ κτημάτων πρὸ τ ἀποδημίαν αὐτῦ, καὶ μόνοι ὑπελείποντο οἱ ἀγροὶ ὅσον εἰς πενταικαίδεκα τάλαντα· ἦν γὰ ἡ πᾶσα ὐσία τριάκοντά που ταλάντων ἀξία, ἣν ὁ γέρων κατέλιπεν, ὐχ ὥσπρ ὁ παγγέλοιος Θεαγένης ἔλεγε, μυριαχιχιλίων. τοσύτυ γὰ ὐδὲ ἡ πᾶσα τ Παριανῶν πόλις, πέντε σὺν αὐτῇ τὰς γειτνιώσας προλαβῦσα, πραθείη ἄν, αὐτοῖς ἀν-

b Οἰκείαν] Sic Mſ. RG. Οἰκίαν Edd.

6. Τῶν Παριανῶν πόλις] Παριανὸς ὡς ἴσικεν Περιηγητ, λὴ Πάμφ τ νέου. V.

quaeſtoribus aerarii ſui temere pecuniam publicam committant, nec ſatis ſibi ab eorum fraude caveant. Qua in re quamquam a Chriſtianis peccatum fuiſſe nullibi lego, caviſſe tamen videntur Apoſtoli ne committerent ut huic crimini unquam ipſi paterent, cum menſarum a ſe ablegata cura, verbi ſibi ſolius miniſterium reſervarunt; Eccleſiiſque, ut ſibi viros quam probatiſſimos in eam rem quaeque praeficerent, auctores fuerunt. V. *Act.* VI. V. *Celſ.* ap. *Orig.* I. 8. & *Cav. Praef.* a 3. *M. du S.*

86. Αὐτίκα μάλα ὐ βραχεῖ] Nemo non videt iſtud ὐ βραχεῖ poſſe eſſe gloſſema τῦ, αὐτίκα μάλα: ſed ut Graeci dicunt οὔ πάλαι & βάσκ' ἴθι, &c. ita hoc quoque ſtare poteſt. *T. F.*

87. Ἰδιώταις ἀνθρώποις ἐγχανὼν] *Simplicibus hominibus inhians*, ait Interpolator, ſed plane ſimpliciter. Vertere enim debuerat, *Simplices homines illudens.* Ita *Ariſtophanes* ὐ Νεφέλαις.

Μάτλυ ἰμοὶ κεκλαύσεσθ', ὐ γὰ σ' ἐγχανὼν τεθνήξει.

quo loco quia, ſi ſatis memini, nil Graecus Scholiaſtes dixerat, turpiter vero ſe dedit *Nicodemus Friſchlinus*, *tum neque a me flebitur, tu vero morieris ore hianti.* bis peccat. Verte. *Fruſtra ego tum flevero, tu enim me illuſo morieris.* Locum ipſum adire operae pretium erit. Eum ſi legiſſet *H. Stephanus*, non credidiſſet lexicographis quibusdam male conciliatis, imo eos refutaſſet. Ceterum non hic tantum ea vox eſt ab *Ariſtophane* uſurpata, ſed in Ἱππεῦσι quoque tribus ante act. v. verſibus,

— ἐγχανεῖται τῇ πόλει.
— *urbem illuſerit.*

ubi Schol. ἐνυβρίσει. Iterum ὐ Σφηξὶ.

Κ' ὐκ ἐγχανεῖται —

Scholiaſtes ἐγελάσει. Ita enim uſurpaſſe τὸ ἐγχάσκειν arbitror. Locus non ſuccurrit. Ceterum interpretem depravavit interpolator; ille enim ſenſum viderat. *Quippe qui*, ait, *hominum idiotarum ſimplicitate abuti queat.* Eat nunc juventus & ſpecioſae librorum fronti credat. *T. F.*

Ibid. Ἐγχανὼν] Credebam olim eodem ſenſu hic uſurpaſſe, quo N. Δ. VI. ἀλλοτρίοις ἐπιχαίνειν dixit, & hic ἐπιχανὼν ſcribendum eſſe; ſed emendatione opus non eſt, vide quid ex *Ariſtophane* ad eam rem attulerit *T. Faber*, & confer Μισ. c. 14. ἄπιστί σοι πλατὺ ἐγχανὼν, emuncta ſc. pecunia. *M. du S.*

94. Οὐδὲ τ κολάσεως] Humanitati Praeſidis tribuit, quod fortaſſe reſcripto imperatoris referri debuit. Conſule *Euſeb.* IV. 13. qui mihi ad manum nunc non eſt. *M. du S.*

95. Οἰκίαν] In Mſ. Cod. Bibl. Reg. legitur planiſſime, οἰκείαν, *patriam*, ſcil. γῆν. *T. F.*

Οἰκείαν] Ex Mſ. Reg. G. In Impreſſis enim omnibus erat οἰκίαν. Vid. c. 30. *M. du S.*

6. Παριανῶν πόλις] Στέφανος. Πάριον, πόλις ὐ Ἑλλησπόντυ &c. τὸ ἐθνικὸν Πάριος. ὁ πολίτης Παριανός. *F. G.*

Παριανῶν πόλις] Peregrini haec itaque patria, quod & *Athenagoras* confirmat, quem vid. p. 72. & 73. & *Scaligeri* notas, ad *Euſeb.* Chron. p. 220. & 221. Ubi erat vir ſummus, dum oblatam eam Apologiam *M. Aurelio* & L. Vero adſtruere conatur; eo ipſo quo ſe Peregrinus combuſſit anno. Vid. Ἀλεξ. c. 2. Optime autem hic ridet magnitudinem ſummae a Theagene dictae, quae, ut ſupra monitum eſt, ad decies ferme centena millia librarum Anglicanarum redibat: cum verus ejus Cenſus octo ad ſummum millia efficeret. *M. du S.*

ἀνθρώποις, καὶ βοσκήμασι, καὶ τῇ λοιπῇ σκευῇ.

Ἀλλ' ἔτι γε ἡ καὶ ηγορία καὶ τὸ ἔγκλημα θερμὸν ἦν, καὶ ἐῴκει οὐκ εἰς μακρὰν ἐπαναστήσεσθαί τις αὐτῷ. καὶ μάλιστα ὁ δῆμος αὐτὸς ἠγανάκτει, χρηστὸν, ὡς ἔφασαν οἱ ἰδόντες, γέροντα σενθέντες, ὅτως ἀσεβῶς ἀπολωλότα. ὁ δὲ σοφὸς ὅτος Πρωτεὺς πρὸς ἅπαντα ταῦτα σκέψασθε οἷόν τι ἐξεῦρε, καὶ ὅπως τὸν κίνδυνον διέφυγε. παρελθὼν γὰρ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶν Παριανῶν (κόμα δὲ ἤδη, καὶ τρίβωνα πιναρὸν ἠμπείχετο, καὶ πήραν παρήρτητο, καὶ τὸ ξύλον ἐν τῇ χειρὶ ἦν, καὶ ὅλως μάλα τραγικῶς ἐσκεύαστο.) τοιοῦτος ὢν ἐπιφανεὶς αὐτοῖς, ἀφεῖναι ἔφη τὴν οὐσίαν, ἣν ὁ μακαρίτης πατὴρ αὐτῷ κατέλιπε, δημοσίαν εἶναι πᾶσαν. τοῦτο ὡς ἤκουσεν ὁ δῆμος, πένητες ἄνθρωποι, καὶ πρὸς εὐνομίας κεχηνότες, ἀνέκραγον εὐθὺς ἕνα φιλόσοφον, ἕνα φιλόπαλριν, ἕνα Διογένους καὶ Κράτητος ζηλωτήν. οἱ δὲ ἐχθροὶ ἐπεφίμωντο. κἂν εἴ τις

hominibus, & pecudibus, & apparatu reliquo.

15. *Verum tamen accusatio illa & crimen adhuc calebat, videbaturque futurum, ut non ita multo post aliquis contra illum consurgeret. Et maxime ipse indigne ferebat populus, bonum senem, uti dicebant, qui viderant, impie adeo periisse lugentes. At sapiens iste Proteus ad haec omnia videte quid invenerit, & qua ratione effugerit periculum. Progressus nempe in Parianorum concionem (jam autem comam aluerat, & pallium induerat sordidum, & suspenderat peram, & in manu fustis erat, & tragicum omnino habitum sumserat.) Sic ergo in conspectum illorum prodiens, permittere se ait, ut universa patris sui felicis memoriae substantia sit publica. Hoc ut populus audivit, homines pauperes & inhiantes largitionibus, statim exclamant,* Unum Sapientiae, unum patriae amatorem! unum Diogenis & Cratetis aemulum! *Inimicis autem os jam obturatum erat, & si quis caedis*

18. Παριανῶν] Πάριον urbs in Hellesponto. vid. *Steph.* περὶ πόλεων. *M.V. La Croze.*

19. Κόμα δὲ ἤδη] Corrupta esse haec verba existimo. Reliqua enim omnia Cynicum sapiunt, sola illa *coma* abhorret a reliquo cultu. In descriptione autem caetera huic simili ἐν χρῷ κυρίας diserte dicitur, Δραπ. c. 27. cui statim additur ἐν γενείῳ βαθεῖ. Mox ibidem cap. 28. additur κόμα δὲ καὶ τὸ γένειον ἐτίλλετο, sed ego levi mutatione scrupulum illum sustuli, dum, ut illic ostendam, doceo legendum esse κόμα δὲ τὸ γένειον, καὶ ἐτίλλετο. Certe apud nullum scriptorem κομᾶν simpliciter prolatum de barba, quod hic oportuit, dictum invenietur. Apud *Xenoph.* quidem, quod huc apprime facere mihi videtur, haec verba extant p. Ed. *Steph.* 516. l. 15. περὶ ὧν τὸ γένειον τῇ κεφαλῇ ὁμοίως κομήσῃς. Et hic itaque de barba aliquid additum oportuit, quod sine Mss. ope ut conjicere non adeo difficile est, ita cum aliqua audacia conjunctum, si frequenter id fiat, videri possit. De locis ex *Cynico* ad hanc rem spectantibus vide nos ad illius opusculi cap. 1. *M. du S.*

23. Ἀφεῖναι — τὴν οὐσίαν] Gymnosophistas aliosque, ut liberius philosopharentur, itidem interdum relinquere suas opes solitos, quod & discipuli Christi fecerunt, ad *Evang. Matth.* XIX. 27. compluribus exemplis, non omisso hoc Luciani, probat Rever. *J. Elsner.* l. d. p. 90. 91. *J.F.R.*

24. Εἶναι] Ἀφεῖναι εἶναι. Hunc pleonasmum verbi εἶναι vide etiam supra *de Calum.* c. 20. & 16. Et *Pseudol.* c. 6. & 25. *Necyom.* §. 16. *Eustath.* ad *Hom.* Il. A. 20. *Hemst.* ad Judic. vocal. fin. *Diog. Laërt.* vit. *Plat.* p. 168. φάναι — ἰατροὺς εἶναι. *J.F.R.*

33. Ἐφόδια τοὺς Χρις. ἔχων] Quam memores Christiani fuerint hospitalitatis, ex acerbissimorum hostium *Juliani* & Luciani testimoniis adparere, tradit Rev. *J. Elsner.* in Ep. ad *Hebr.* XIII. 2. *J.F.R.*

34. Διαφορούμενος] Ut *Nigr.* c. 14. & N. Δ. VI. sic etiam usus est *Philostratus* V. Soph. p. 582. in *Aristid.* *M. du S.*

Ibid. Ἐν ἅπασιν ἀφθόνοις ἦν] Optime. Sed hinc emendandus locus qui in *Fugitivis* (c. 17.) occurrit, ἐν ἅπασιν ἀφθόνως βιοῦντας. leg. ἀφθόνοις. *T.F.*

Ἐν ἅπασιν ἀφθόνοις ἦν] Conf. infra *Saturn.* c. 19. ἐν οἷς εἶην. *J.F.R.*

35. Εἶτα βδελυρόμισας τι ἐς ἐκείνους (ὤφθη γάρ του, ὡς οἶμαι, ἰδιόν τι ἀπόῤῥητον αὐτοῖς)] Impius Lucianus & qui Christianos saepe suggillat, licet eos & eorum legem sanctissimam non noverit. Hoc loco manifeste confundit Judaicos ritus cum Christianorum lege. Judaei enim erant ii, qui offendebantur quodam ciborum genere, at Christianis (ut Petrus Apostolus docet) cibi nulli polluti existimabantur. *J.P. a G.*

Ibid. Παρεκρούσας] Tandem ergo vanum hunc & scelestum hominem deprehenderunt Christiani. *M. du S.*

36. Ὤφθη

dis injicere mentionem conaretur, lapidibus statim petebatur.

16. *Iterum ergo in aliud exilium atque errorem egressus est, satis luculenti viatici instar habens Christianos, quorum satellitio instructus copiis omnibus abundabat. Atque aliquamdiu ita alebatur. Deinde migratis etiam illorum legibus, visus enim, puto, fuerat prohibito illis cibo uti; cum non amplius eum admitterent, ad indigentiam redactus aequum censebat, retractata donatione, a civitate repetere bona sua: datoque libello recipere illa Imperatoris jussu postulabat. Deinde, missis contra ipsum a civitate Legatis, frustra fuit, jussusque in his, quae nemine cogente constituisset, manere.*

17. *Post haec tertia ab illo suscepta in Aegyptum peregrinatio ad Agathobulum, ubi admirabilem illam exercitationem suscepit, ut rasa dimidia capitis parte, oblita luto facie, in multo circumstantium populo, fricando pudendo, illud quod indifferens ab istis vocatur,*

ἐπιχειρήσειε μεμνῆσθαι τῆς φόνου, λίθοις εὐθὺς ἐβάλλετο.

Ἐξῆλθεν οὖν τὸ δεύτερον πλανησόμενος, ἱκανὰ ἐφόδια τοὺς Χριστιανοὺς ἔχων, ὑφ' ὧν διαφερόμενος, ἐν ἅπασιν ἀφθόνοις ἦν. καί χρόνον μέν τινα οὕτως ἐβιώσκετο. εἶτα πλημμελήσας τι καὶ ἐς ἐκείνους (ὤφθη γάρ τι, ὡς οἶμαι, ἐθίων τῶν ἀπορρήτων αὐτοῖς) οὐκ ἔτι προσιεμένων αὐτὸν ἀπορούμενος, ἐκ περιουσίας ἡγεῖτο δεῖν ἀπαιτεῖν πάλιν τὰ τῆς πόλεως τὰ κτήματα, καὶ γραμματεῖον ἐπιδοὺς, ἠξίου ταῦτα κομίσασθαι, κελεύσαντος βασιλέως. εἶτα τῆς πόλεως ἀντιπρεσβευσαμένης, οὐδὲν ἐπράχθη, ἀλλ' ἐμμένειν ἐκελεύθη, οἷς ἅπαξ διέγνω, μηδενὸς κατ-ἀναγκάσαντος.

Τρίτην ὅτι τούτοις ἀποδημίαν εἰς Αἴγυπτον ποιεῖται τὸν Ἀγαθόβουλον, ἵνα καὶ τὴν θαυμαστὴν ἄσκησιν διήσκησε, ξυρόμενος μὲν τὸ ἥμισυ τῆς κεφαλῆς τὸ ἥμισυ, χριόμενος δὲ πηλῷ τὸ πρόσωπον, ἐν πολλῷ δὲ τῷ περιεστώτων δήμῳ ἀναφλῶν τὸ αἰδοῖον, καὶ [a] τὸ ἀδιάφορον δὴ τῶν-

[a] Τὸ ἀδιάφορον] Sic Edd. omnes. Τῶν ἀδιαφόρων — καλυμμένων *Tan. Fab.* Ἀδιάφθορον Mſ. RG. male.

42. Εἶτα τῆς πόλεως ἀντιπρεσβευσαμένης] Καὶ πῶς, εἰ πατραλοίας Περιγρῖνος, οὐκ ἀντεκλήθη ὑπὸ τῶν Παριανῶν ἐπὶ παιδοκτονίας, ἀπαιτημένων τὸν ὑπὲρ τὴν παιδοκτονίαν, ὡς ἔφης, ἀφειμένον τούτοις ἀγῶνα; ἀλλ' εἰς πάντας συκοφαντεῖς, πάσης ἀρετῆς σκῶπτε, καὶ ὑβρίζολεῦ. *V.*

51. Ἀναφλῶν] Ἀναφλᾶν λέγεται μαλάττειν τὸ αἰδοῖον, καὶ ὑποσύρειν τὸ καλύπτον τὴν βάλανον δέρμα. i. e. masturbari. *G.*

* Τῆς πατρῴτονίας] Τὴν πατρωτονίαν. V.

36. Ὤφθη γάρ τι, ὡς οἶμαι, ἐθίων τῶν ἀπορρήτων αὐτοῖς] Accusat hic *Tanaq. Faber* Auctorem, quod Christianorum legem non noverit, & confuderit Judaicos ritus cum Christianorum lege. Verum ego quidem illud heic non video: quoniam per illa ἀπόῤῥητα τοῖς Χριστιανοῖς, quæ ederit Peregrinus ille, intelligi possunt εἰδωλόθυτα, aut αἷμα, aut πνικτόν: quæ primis Christianis ex decreto Apostolorum erant ἀπόῤῥητα. Et ab illis diligentissime sese abstinuisse Christianos primævos, docent Patres veteres. Certe *Justinus*, *Minutius Felix*, *Tertullianus* aliique ab εἰδωλοθύτοις sedulo sibi caviſſe Christianos, tradunt. *L. Bos.*

42. Βασιλέως] Imperatorem Romanum intellige, non regem aliquem, quod quidam facit. *T. F.*

47. Ἀγαθόβουλον] Eundem esse existimo, cujus in *Demonactis* vita meminit cap. 3. vid. Chron. *Euseb.* A. C. 122. *M. du S.*

48. Ξυρόμενος] *Plut.* 627. f. *M. du S.*

49. Χριόμενος δὲ πηλῷ τὸ πρόσωπον] Sic de Crescente Cynico *Tatianus* orat. ad Græcos: ὑφὲ πηλίνης ὄψεως δεικνῦντα. Sordidi enim erant Cynici. *L. Bos.*

Χριόμενος δὲ πηλῷ] Meminit & *Tatianus* πηλίνης ὄψεως de crescente Cynico loquens, p. 81. Quo vero consilio id egerint Cynici, non satis assequor, non enim *sordes* tantum notant. *M. du S.*

51. Ἀναφλῶν τὸ αἰδοῖον] Qui id faciunt, Cynicam Venerem exercere dicuntur, ii videlicet, *qui pellice læva utuntur*, ut ait hominum omnium impudentissimus *Martialis*. Allusio facta ad Ἀναφλᾶν locum dedit joco *Aristophanis* ὁ Ἐκκλησιαζούσαις,

Ἀναφλύσιον ζητῶν τιν' ἄνθρωπον. ——

quem optime animadvertit Græcus Interpres; ait enim, Ἀναφλύσιον, παρὰ τὸ, ἀναφλᾶν, πα. ζη. Quod equidem non video cur *Meursio* displicuerit. *T. F.* *Ibid.*

τοῦτο καλούμενον ἐπιδεικνύμενος. εἶτα παίων, καὶ παιόμενος νάρθηκι εἰς τὰς πυγάς, καὶ ἄλλα πολλὰ νεανικώτερα θαυμαλοποιῶν.

in se ostenderet; deinde vel pulsaret ipse, vel pulsandas ferula nates aliis praeberet, aliaque vehementiora etiam spectacula ederet.

55

Ἐκεῖθεν δὲ οὕτω παρεσκευασμένος, ὅπως Ἰταλίαν ἔπλευσε, καὶ ἀποβὰς τῆς νεὼς, εὐθὺς ἐλοιδορεῖτο πᾶσι, καὶ μάλιστα τῷ βασιλεῖ, πραότατον αὐτὸν καὶ ἡμερώτατον εἰδώς· ὥστε ἀσφαλῶς ἐτόλμα. ἐκεῖνος γὰρ, ὡς εἰκὸς, ὀλίγον ἔμελε τῶν βλασφημιῶν, καὶ οὐκ ἠξίου φιλοσοφίαν ὑποδυόμενόν τινα κολάζειν ὀπὶ ῥήμασι, καὶ μάλιστα τέχνην τινὰ τὸ λοιδορεῖσθαι ποιούμενον. τούτῳ δὲ καὶ ἀπὸ τούτων τὰ τῆς δόξης αὐξάνετο· πᾶσι γὰρ τοῖς ἰδιώταις καὶ θεόληπτος ἦν ὀπὶ τῇ ἀνοίᾳ, μέχρι δὴ ὁ τὴν πόλιν ὑπατεύων ἀνὴρ σοφὸς ἀπέπεμψεν αὐτὸν ἀμέτρως ἐντρυφῶντα τῷ πράγματι, εἰπὼν μὴ δεῖσθαι τὴν πόλιν τοιούτου φιλοσόφου.

18. *Hinc autem sic instructus navigavit in Italiam, & egressus navi maledicere statim coepit omnibus, Imperatori maxime, quem mitissimum sciret, mansuetissimumque: quo majori confidentia ausus est. Parum enim ille, ut par erat, curabat maledicta, neque dignum se censebat, hominem philosophiae larvam indutum propter verba punire, eum praesertim, qui sibi artem ipsum illud maledicere fecisset. Isti vero etiam inde fama crevit. Apud imperitos enim propter ipsam hanc amentiam erat conspicuus, donec Praefectus urbis, vir sapiens, nimis se petulanter ea in ore gerentem ejecit, praefatus, non indigere urbem*

58. Καὶ μάλιστα τῷ βασιλεῖ] Βῆρον ἢ Μάρκον Ἀντωνῖνον, οἶμαι, λέγει. *V.*

Ibid. Καὶ τὸ ἀδιάφορον δὴ τοῦτο καλούμενον ἐπιδεικνύμενος] Corrigendus Interpres, sed Graeca prius. Legendum enim καὶ τὸ ἀδιάφορον δὴ τοῦτο καλούμενον ἐπιδεικνύμενος, *oratione habita probans* (id enim est ἐπιδεικνύμενος) *hoc esse ex eorum numero quae ἀδιάφορα, seu indifferentia apud Philosophos vocitantur.* Quod autem in Mſ. Regio legitur ἀδιάφθορον, neminem sanae mentis morari debet. *T.F.*

Καὶ τὸ ἀδιάφορον] An scribendum καὶ τὸ ἀδιάφορον δὴ τοῦτο καλούμενον ἐπιδεικνύμενος; *F.G.*

Ibid. Τὸ ἀδιάφορον] Cynicum illud ἀδιάφορον ea sententia accipiendum, qua *Sext. Empir.* Pyrrh. I, 152. Καὶ παρ' ἡμῖν μὲ τὸ μοιχεύειν ἀπείρηται, ὥσθ' ἡ Μασσαγέταις ἀδιαφορίας ἴδιον παραδίδοται. Caeterum foediſſimum illud ἀναφλᾶν ipſi habitum esse ἀδιάφορον, diſertius quam vellem oſtendit Dio ille hac parte κακόστομος, non *Chryſoſtomus*, Orat. VI, ſ. de Tyrannide p. 96. *J.M.G.*

53. Νάρθηκι] *Hieronymus* in Marcellae viduae Epitaphio; *nec mirum ſi in plateis & in foro rerum venalium fictus ariolus ſtultorum verberet nates.* &c. ſed hoc prorſus diverſum. *M. du S.*

54. Νεανικώτερα] Dedi *vehementiora.* Haec ſaepe verbi vis eſt, illuſtrata a Gevartio ad *Statii Sylv.* I, 4, 51. ſ. Papin. lectt. I, 32. itemque a *Joh. Andr. Boſſo* Diſſ. ad 2. *Tim.* II, 22. ſ. νεανικὰς ἐπιθυμίας. *J.M.G.*

Ibid. Θαυμαλοποιῶν] Adi *Caſaub.* ad Athenaeum & *Theophr.* Id vocat Θαυματουργίαν Xenophon ὁ Συρακόσιος. *T.F.*

58. Βασιλεῖ, πραότατον] Temporis ratio de *M. Aurelio* ut intelligatur, non ſinit, cui haec alioquin optime conveniant; nam octo utique anni interceſſerint oportet, cum duas ante hanc Olympiades memoret praeter tempus, quod Romae ab eo actum incertum eſt. Antoninum ergo Pium deſignat, in quem etiam optime quadrant. *M. du S.*

59. Πραότατον] Deſignat imperatorem Marcum. Alii Veſpaſianum eſſe volunt. Mihi non placet. *T.F.*

62. Φιλοσοφίαν ὑποδυόμενον] I. e. induentem, ſuſcipientem philoſophiam. *F.G.*

63. Τέχνην] Cynicorum enim ars erat conviciari. De Phraſi vide Μισθ. c. 30. Ὀρχ. 9. & 21. *M. du S.*

67. Ἀνοίᾳ] *Aſtutiam* Interp. peſſime, alioqui eſſet ἀβουλία. *T.F.*

Ibid. Ὁ τὴν πόλιν ὑπατεύων] *Reipublicae Procurator.* Interpr. ſed ridicule. Quippe vertendum fuit, *Praefectus urbis.* Si ſub Veſpaſiano factum hoc intelligas, de Muciano loquitur. Sed mihi ſecus videtur. *T.F.*

Ibid. Τὴν πόλιν] Romanam rempubl. fortaſſe. Nam τὴν πόλιν ὑπατεύοντα, *urbis praefectus.* *F.G.*

Τὴν πόλιν ὑπατ.] Quis ille ex Hiſtoria, mihi non conſtat. *M. du S.*

74. Καὶ προσήλαυνε κατὰ τοῦτο τῷ Μουσωνίῳ] *Et tunc temporis profectus eſt ad Muſonium*, &c. Interp. Sed longe a vero abit. Videlicet ignoratio τοῦ προσελαύνω homini impoſuit. Sic autem intelligendus eſt locus: κατὰ τοῦτο (ſcilicet τῆς πόλεως ἐξελήλυθεν, id eſt, exilium,

bem tali Philoſopho. Verum enim vero hoc ipſum celebriorem reddidit, cum in ore eſſet omnium Philoſophus propter dicendi fiduciam & nimiam libertatem urbe exactus: idque ipſum admovit hominem ad Muſonium, & Dionem, & Epictetum, & ſi quis alius ſimili conditione fuit.

19. *Ita certe in Graeciam cum veniſſet, jam Elienſibus maledicebat: jam ſuadebat Graecis, uti arma contra Romanos caperent: jam virum doctrina pariter & dignitate eminentem, quod praeter caetera hoc beneficium Graecide praeſtiterat, ut aquam perduceret Olympiam, & prohiberet ne porro ſibi perirent ſpectatores, maledictis inceſſebat, velut qui effeminaret Graecos; cum deceret ſitim ferre ſpectatores Olympiorum, quin, ita me Jupiter, perire multos, illorum a morbis vehementibus, qui tum propter regionis ſiccitatem, in*

πλὴν ἀλλὰ καὶ τοῦτο κλεινὸν αὐτῷ, καὶ μᾶλλον ὄνομα ἦν ἅπασιν, ὁ φιλόσοφος μᾶλλον διὰ τὴν παῤῥησίαν, καὶ τὴν ἄγαν ἐλευθερίαν ἐξελαθείς. καὶ προσήλαυνε τοῦτο[a] τῷ Μουσωνίῳ, καὶ Δίωνι, καὶ Ἐπικτήτῳ, καὶ εἴ τις ἄλλος ἐν τοιαύτῃ τοιαύτη ἐγένετο.

Οὕτω δὴ ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἐλθὼν, ἄρτι μὲν Ἠλείοις ἐλοιδορεῖτο, ἄρτι δὲ τοὺς Ἕλληνας ἔπειθεν ἀντάρασθαι ὅπλα Ῥωμαίοις, ἄρτι δὲ ἄνδρα παιδείᾳ καὶ ἀξιώματι πρέποντα, διότι καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις εὖ ἐποίησε τὴν Ἑλλάδα, καὶ ὕδωρ ἐπήγαγε τῇ Ὀλυμπίᾳ, καὶ ἔπαυσε διψῇ ἀπολλυμένους τοὺς πανηγυριστὰς, κακῶς ἠγόρευεν ὡς καταθηλύναντα τοὺς Ἕλληνας, δέον τοὺς θεατὰς τῶν Ὀλυμπίων ἀμεταμελήτως διψῶντας, καὶ μὴ Δία γε καὶ ἀποθνήσκειν πολλοὺς αὐτῷ ὑπὸ σφοδρῶν τῶν νόσων, αἰ τέως ἀπὸ τοῦ ξηροῦ τοῦ χω-

[a] Τοῦτο] Τούτῳ *Schol.* Ταὐτὸ *Guj.* melius.

74. Τούτῳ τῷ Μουσωνίῳ] Κυνικοὶ ἐστοι, ἢ καὶ ἄλλως φιλόσοφοι ἐλέγχειν ἔργον πεποιημένοι. Ἐπίκτητον μὲν ὃν Στωϊκὸν οἶδα, Δίωνα δὲ τὸν Πρυσαέα, ᾧ ἐπώνυμον ὁ Χρυσόστομος, ὃς ἐν λόγοις ἐκδίδωκε ἰκανοὺς, σπουδαίους τῷ ὄντι ἐν πανταχοῦ ἀφιλαίους μισοῦς. *V.*

* Ἐπώνυμος] Hoc recepi ex V. cum *Solano*; nam ἐπώνυμον male Edit. *Clar.* eſt enim ᾧ καὶ ἐπώνυμον, *cui etiam cognomentum erat.* *J. F. R.*

† Ἱκανοὺς) Et hoc recepi ex V. pro edito ἱκανῶς. *J. F. R.*

ilium, de quo loquitur) προσήλαυνε τῷ Μουσωνίῳ, &c. *hac re fiebat ut ad gloriam Muſonii* (qui ſub Nerone pulſus in exilium fuerat) *acceſſiſſet aut perveniſſe videretur*, vel, ſi ita mavis, *Hac re adaquabat Muſonios, Dionas*, &c. Ne quis autem dubitandi locus ſit, conſtat ea tempeſtate Muſonium exulem non fuiſſe. Teſtem ſi vis, *Xiphilinum* dabo, qui nominatim Muſonium excipit, Καὶ πάντας αὐτίκα τοὺς φιλοσόφους ὁ Οὐεσπασιανὸς, πλὴν τοῦ Μουσωνίου, ἐκ τῆς πόλεως ἐξέβαλεν. *T. F.*

Ibid. Κατὰ τοῦτο] Ταὐτὸ ſcribend. videtur, i. e. & eodem tranſibat quo Muſonius, Dio, Epictetusque & ſi quis alius, &c. *eodem*, i. e. in eundem ſtatum veniebat. *F. G.*

Ibid. Μουσωνίῳ] Apollonio Tyaneo hic coxtaneus. Vid. infra Νεκρ. c. 1. & *Philoſtr.* p. 125. cum notis, & 187. *M. du S.* Muſonius Rufus Epicteti praeceptor fuit, de quo multa *Tacit. Arrian. Stob.* *J. J. Wetſt.*

75. Δίωνι] Sub Domitiano etiam hic notus, exul, quamvis ſponte exulaſſe dicatur a *Philoſtr.* p. 488. *M. du S.*

Ibid. Ἐπικτήτῳ] Cujus etiamnum ſcripta ſuperſunt. *M. du S.*

77. Ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἐλθὼν] Poſt iter in Italiam in Graecia quae mox ſequuntur geſta ſunt, VIII. annis ante ultimam illam qua ſe combuſſit Olympiadem, unde conficitur de *Antonino Pio* intelligenda ſuperiora. *M. du S.*

80. Ἄνδρα] Herodem Atticum deſignat. Adi omnino *Philoſtratum* vit. Soph. p. 551. ubi inter alia ejus opera magnifica ait Ἀνέθηκε δὲ καὶ τῷ Πυθίῳ τὸ Πυθοῖ ᾠδεῖον. καὶ τῷ Διὶ τὸ ἐν Ὀλυμπίᾳ ὕδωρ. unde huc loco lux magna affulget. Ex *Aeliano* etiam diſcas, quam gravis Olympiae ſpectantibus fuerit ſol; apud quem herus ſervo cum minari graviſſima vult, ſpectatum ſe Olympiam miſſurum dicit; V. H. XIV. 18. Idem *Philoſtratus* diſertis verbis ait, ἐπικολούει δὲ τῷ Ἡρώδῃ πολλῶς ἀγοραίων αὐτὸν ἐμπιδαρδάρῳ γλώττῃ p. 563. *M. du S.*

Ἄνδρα — παιδείᾳ] Herodes Atticus. Vid. *Philoſtr.* vit. Sophiſt. L. 2. §. 5. p. 551. 13. it. ibid. §. 13. p. 563. Vide notas *Olearii*. *M. V. La Croze.*

82. Ὕδωρ ἐπήγαγε τῇ Ὀλυμπίᾳ] Qui vertunt, *Adduxit aquam in Olympiam*, poterant illi eadem ratione dicere, *venit in Romam, in Athenas ivit.* Delicias & lautitias hominum! *T. F.*

95. Τοι-

χωρίς, ἐν πολλῷ τῷ πλήθει ἐπεπόλαζον· καὶ ταῦτα ἔλεγε, πίνων τὸ αὐτὸ ὕδατος. ὡς δὲ μικρὸν κατέλευσαν αὐτὸν, ὀπιδραμόντες ἅπαντες, τότε μὲν ὑπὸ τὸν Δία καταφυγὼν ὁ γενναῖος, εὗρε τὸ μὴ ἀποθανεῖν.

magna multitudine frequentes erant. Et haec dicebat bibens ipse de eadem aqua. Cum vero parum abessent, quin lapidibus illum, concursu omnium facto, obruerent: tum ad Jovem confugiens vir fortis, mortem evitavit.

Ἐς δὲ τὴν ἑξῆς Ὀλυμπιάδα, λόγον τινὰ μετὰ τεττάρων ἐτῶν συνθεὶς τὰ μέσα, ἐξήνεγκε πρὸς τοὺς Ἕλληνας ἔπαινον ὑπὲρ τοῦ τὸ ὕδωρ ἐπαγαγόντος, καὶ ἀπολογίαν ὑπὲρ τοῦ τότε φυγῆς. ἤδη δὲ ἀμελούμενος ὑφ' ἁπάντων, καὶ μηκέθ' ὁμοίως θαυμαζόμενος ὤν, ἕωλα γὰρ ἦν ἅπαντα, καὶ οὐδὲν ἔτι καινουργεῖν ἐδύνατο, ἐφ' ὅτῳ ἐκπλήξει τοὺς ἐντυγχάνοντας, καὶ θαυμάζειν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀποβλέπειν ποιήσει, ἅτε ἐξ ἀρχῆς ἀριμύν τινα ἔρωτα ἐρῶν ἐτύγχανε, τὸ τελευταῖον τοῦτο τόλμημα ἐβουλεύσατο περὶ τὴν πυρᾶν, καὶ διέδωκε λόγον ἐς τοὺς Ἕλληνας εὐθὺς ἀπ' Ὀλυμπίων τὰ ἔμπροσθεν, ὡς ἐς τὸπιὸν καύσων ἑαυτόν.

20. *Olympiade proxima, orationem quatuor interjectis annis a se compositam ad Graecos attulit, laudem ejus qui aquam perduxit, & fugae superioris excusationem. Sed cum jam negligeretur ab omnibus, nec amplius ita conspicuus esset; obsoleta quippe erant omnia, nec novum quidquam poterat proferre, quo percelleret audientes, atque admirandum se conspiciendumque praeberet, cujus rei ab initio inde vehementer cupidus fuerat: ultimum hoc de rogo facinus meditari coepit: sparsitque famam inter Graecos a superioribus statim Olympiis, se futuro tempore se crematurum.*

Καὶ νῦν αὐτὰ ταῦτα θαυματοποιεῖ, ὥς φασι, βόθρον ὀρύττων, καὶ ξύλα συγκομίζων, καὶ δεινήν τινα τὴν καρτερίαν [b] ὑπιχνέομαι. ἐχρῆν δὲ, οἶμαι, μάλιστα μὲν θεῖναι τὸν θάνατον, καὶ μὴ δραπετεύειν ἐκ τοῦ βίου. εἰ δὲ καὶ πάντως διέγνωστό οἱ ἀπαλλάττεσθαι,

21. *Et nunc eadem portenta agitat, fodienda, ut ajunt, fossa, comportandis lignis, & mirifica quadam fortitudine pollicenda. Oportebat autem, arbitror, primum quidem expectare mortem, non aufugere de vita: Sin vero omnino mori illi decretum sit; non igne uti,*

a Τῷ τὸ] Divisimus monente *Fabro*, & *Guj.* Τοῦτο Edd. priores male. b Ὑπιχνέομαι] Ἐπιδικνύομαι *Tan. Fab.* Nihil mut. Edd.

95. Τεττάρων ἐτῶν] Bene, neque enim plurium annorum est Olympias. Inde illud Agidis dictum de Eleis apud *Plutarchum* in apoph. τί δὲ ποιοῦσι θαυμαστὸν, εἰ δι' ἐτῶν τεττάρων μιᾷ ἡμέρᾳ, &c. Alibi autem hoc ipsum dictum referens, καὶ τί μέγα, inquit, ἢ θαυμαστὸν ποιοῦσιν, εἰ ἐν ἔτεσι πᾶσι μιᾷ μόνον ἡμέρᾳ δικαιοσύνῃ χρῶνται; ita & *Pindarus* Olympia vocavit πενταετῆρα ἑορτὴν, quae tu facile conciliabis, si *Scaligerum* in opere magno legeris. Ceterum qui Olympiadem & lustrum confundunt, peccant. *T.F.*

97. Τοῦτο ὕδωρ ἐπαγαγόντος] Leg. τῷ τὸ ὕδωρ, &c. *T.F.*

Τοῦτο ὕδωρ] Lege τῷ, τὸ. *F.G.*

Τῷ τὸ] Emendationem *T. Fabri* sequuti sumus. In Impressis omnibus τοῦτο antea erat. *M. du S.*

12. Δεινήν τινα καρτηρίαν ὑπιχνέομαι] Legendum est, ἐπιδικνύομαι, quod probari non est necesse. *T.F.*

Ibid. Ὑπιχνέομαι] Hic quidem *T. Fabro* obsecuti non sumus, quia ratio mutationis etsi aliqua sit, non est tamen necessaria. Ferri enim vulgata potest, cum nondum in rem ipsam ventum sit. Si autem omnia sic levibus de causis apud veteres scriptores ex ingenio mutentur, quid tandem reliqui erit, quod ab iis vere profectum sit? *M. du S.*

22. Φιλοκτήτου] Res ex fabulis nota est. *T.F.*

24. Μόνων οὖν ἐπὶ σκηνῆς ὀπτήσει ἑαυτὸν] *Solum non in tabernaculo torrebit seipsum.* Interp. Sed vertendum fuit, *Quodammodo se* (vel *fere se*) *in theatro cremabit.* Arguit Φιλοδοξίαν ventosi hominis, qui frequentem adeo panegyrin elegerat, in qua finem vitae imponeret. Cur non in solitudine potius, & in remoto aliquo saltu, ut infra dicet Lucianus? Quid enim aliud facit Peregrinus, quam qui theatrum conscendit ut ab omnibus videatur? *T.F.*

28. Καὶ κατὰ τοῦτο] *Hoc modo.* Interp. nescit quid sit. Gallice diceres, *& en cette qualité il devoit être bru-*

uti, neque tragico illo apparatu, ſed alio mortis genere, cum ſexcenta ſint, delecto, diſcedere. Si vero ignem etiam ut Herculeum quiddam amat, quid tandem non ſilentio eligens ſilvoſum montem, in illo ſe cremat ſolus, uno quodam Philoctete, verbi cauſſa hoc Theagene, aſſumto? At ille Olympiae, plena celebritate, tantum non in ſcena ſe aſſabit, non indignus Mehercule! ſiquidem patricidas atque atheos poenas dare facinorum fas eſt, & hoc quidem reſpectu tarde ſane illud facere videtur, quem olim oportebat Phalaridis tauro incluſum digna dediſſe ſupplicia, non ſemel hauſta ore flamma, momento uno mori. Nam rurſus hoc quoque multi mihi dicunt, non eſſe aliud celerius igni genus mortis. Licet enim os aperire, & ſtatim mori.

22. *Verum ideo, puto, hoc excogitat ſpectaculum, quaſi magnificum ſit homo in loco ſacro combuſtus, ubi neque ſepelire alios mortuos per religionem licet. Sed noſtis, puto, etiam olim aliquem, qui nobilis cuperet fieri,*

μὴ πυρὶ, μηδὲ τοῖς ἀπὸ τ τραγῳδίας τούτοις χρῆσθαι, ἀλλ' ἑτερόν τινα θανάτου τρόπον, μυρίων ὄντων, ἑλόμενον ἀπελθεῖν. εἰ δὲ καὶ τὸ πῦρ ὡς Ἡράκλειόν τι ἀσπάζεται, τί δήποτε οὐχὶ κατὰ σιγὴν ἑλόμενος ὄρος εὔδενδρον, ἐν ἐκείνῳ ἑαυτὸν ἐνέπρησε μόνος, ἕνα τινὰ οἷον Θεαγένη τοῦτον, Φιλοκτήτῃ τῷ Μηλαβόῃ; ὁ δὲ ἐν Ὀλυμπίᾳ, τ πανηγύρεως πληθούσης, μόνον οὐκ ἐπὶ σκηνῆς ὀπτήσας ἑαυτὸν, οὐκ ἀνάξιος ὢν, μὰ τ Ἡρακλέα, εἴγε χρὴ καὶ τοὺς φαλαλοίας, καὶ τοὺς ἀθέους, δίκας διδόναι τ τολμημάτων· καὶ κατὰ τοῦτο φανῆναι ὀψὲ δρᾶν αὐτὸ ἔοικεν, ὃν ἐχρῆν πάλαι ἐς τ τοῦ Φαλάριδος ταῦρον ἐμπεσόντα τ ἀξίαν ἀποτετικέναι, ἀλλὰ μὴ ἅπαξ [c] χανόντα πρὸς τ φλόγα, ἐν ἀκαρεῖ τεθνάναι. καὶ γὰρ αὖ καὶ τόδε οἱ πολλοί μοι λέγουσιν, ὡς εἰδεῖς [d] ὀξύτερος ἄλλος θανάτου τρόπος τοῦ πυρός· ἀνοῖξαι γὰρ δεῖ μόνον τὸ στόμα, καὶ αὐτίκα τεθνάναι.

Τὸ μὴν τοιοῦτον θέαμα ἐπαινοῦσιν, οἶμαι, ὡς σεμνὸν, ἐν ἱερῷ χωρίῳ καμόμενον ἄνθρωπον, ἔνθα μηδὲ θάπτειν ὅσιον τοὺς ἄλλους ἀποθνήσκοντας. ἀκηκόατε δὲ, οἶμαι, ὡς καὶ πάλαι θέλων τις ἔνδοξος γενέσθαι, ἐπεὶ κατ' ἄλλον

[c] Χανόντα] Al. χανώντα *Coll.* Nihil mut. *Fl.* [d] Ὀξύτερος] Sic Edd. Forſ. ὠκύτερος, adſcripſit *Solan.*

31. Ἅπαξ χανόντα] Γρ. χανόντα. *G.*

brulé il y a long tems. Senſus eſt; Cremari debuiſſe Peregrinum non ſponte & ultro in flammas inſilientem, falſa quadam Philoſophicæ mortis imitatione, ſed unco trahi in ignem, ut impium in Deos & in parentem. *T. F.*

31. Χανόντα] *Hom.* Odyſſ. M. 350. *M. du S.*

34. Ὀξύτερος] Corruptam vocem opinor; forſan ſcripſerit ταχύτερος, vide Δραπ. c. 22. Nam ὀξὺς quidem uſurpant *de Tempore*, ὀξὺς vero raro aut nunquam probi ſcriptores. Vide tamen Νιφ. c. 5. ſed & quid ὀξέως ἰδεῖν ſibi velit Ἔρωτ. c. 25. memento. *M. du S.*

Ὀξύτερος] Non opus erit ὠκύτερος emendare; quandoquidem ὀξὺς celeritatem ſacpiſſime notare novimus omnes. *Hippocr.* Aphor. I. 1. ὁ δὲ καιρὸς ὀξύς. Noſter *Amor.* c. 25. ὀξέως γὰρ ἰδεῖν ἔστιν ἅπαντα φθάνει πρὶν ἢ γνωσθῆναι, πτερωτὸν. Ne plura, in re, cujus exempla ἔστι κόνις nobis obvia. At forſan quia & dolor ὀξὺς *acutus* Graecis dicitur, i.e. *vehemens*, ideo ὠκὺς hic praetulerit aliquis, ut ambiguum vitetur. Sed nihil opus eſt, quum ſeqq. ſatis declarent de celeritate ſermonem eſſe. *J. F. R.*

39. Ἔνθα μηδὲ θάπτειν ὅσιον] Itidem olim apud Delum factum accepimus. *Thucydides* lib. III. *T. F.*

Ἔνθα μηδὲ θάπτειν] Duo hic ſedulo obſervanda; agrum Olympicum ſacrum fuiſſe; vid. *Pauſan.* 202, 5. ubi nominatim ibi locus quidam ἱερὸς dicitur; 2. non licuiſſe illic quemquam ſepelire, *Clem. Alexandrinus* p. 18. C. pluribus oſtendit multa templa ſepulchra fuiſſe virorum inſignium. *M. du S.*

40. Πάλαι] Hiſtoria nota; tempus etiam notum; eo enim ipſo die, quo Alexander Magnus natus eſt, conflagraſſe hoc orbis miraculum traditur. *M. du S.*

41. Τὶς ἔνδοξος γενέσθαι] Heroſtratum innuit, cujus nomen oblivione fuiſſet obrutum, niſi Theopompus

λον τρόπον οὐκ εἶχεν ὅπιτυχεῖν τούτου, ἐνέπρησε τὴν Ἐφεσίαν Ἀρτέμιδος τὸν νεών. τοιοῦτόν τι καὶ αὐτὸς ἐπινοεῖ, τοσοῦτος ἔρως τῆς δόξης ἐντέτηκεν αὐτῷ.

Καίτοι, φησὶν, ὅτι ὑπὲρ τῶν ἀνθρώπων αὐτὸ δρᾷ, ὡς διδάξειεν αὐτοὺς θανάτου καταφρονεῖν, καὶ ἐγκαρτερεῖν τοῖς δεινοῖς. ἐγὼ δὲ ἡδέως ἂν ἐροίμην οὐκ ἐκεῖνον, ἀλλ' ὑμᾶς, εἰ καὶ τοὺς κακούργους βούλοισθε ἂν μαθητὰς αὐτοῦ γενέσθαι τῆς καρτερίας ταύτης, καὶ καταφρονεῖν θανάτου, καὶ [a] καύσεως, καὶ τῶν τοιούτων δεινῶν. ἀλλ' οὐκ ἂν εὖ οἶδ', ὅτι βουληθείητε. πῶς οὖν ὁ Πρωτεὺς τοῦτο διακρίνει, καὶ τοὺς μὲν χρηστοὺς ὠφελήσῃ, τοὺς δὲ πονηροὺς οὐ φιλοκινδυνοτέρους καὶ τολμηροτέρους ἀποφανεῖ;

Καίτοι δυνατὸν ἔγωγε εἰς τοῦτο μόνους ἀπαντήσεσθαι τοὺς πρὸς τὸ ὠφέλιμον ὀφομένους τὸ πρᾶγμα· ὑμᾶς δ' ἂν αὖθις ἐρήσομαι, [b] δέξασθ' ἂν ὑμῶν τοὺς παῖδας ζη-

cum aliam ejus rei consequendae rationem non haberet, Ephesiae Dianae aedem incendisse. Tale quid & iste excogitat: tantus illi famae amor insedit.

23. *Quamquam dicit, se hominum gratia hoc facere, ut mortem contemnere illos doceat, & terribilia sustinere. Ego vero lubens interrogaverim non illum, sed vos,* Num maleficos etiam velitis imitatores illius fortitudinis fieri, & mortis contemnendae, & vivicomburii, & terrorum similium? *Verum non vos, bene novi, hoc velitis. Quomodo ergo discernit illud Proteus, ut bonos juvet, malos non amantiores periculorum & audaciores faciat?*

24. *Quamquam ponamus fieri posse, huc ut soli veniant, qui cum publica utilitate rem visuri sint. At ego vos rursus interrogabo,* Velitisne vestros liberos imitatores hujusmo-

[a] Καύσεως] Receptum ex Mss. RG. καυσώσεως Edd. recta, & nova quasi periodo. *Εὐξαισθε Kusterus.*

[b] Δέξασθ'] Ita recte B2. Δέξασθ' cett. oratione directa, & nova quasi periodo. *Εὐξαισθε Kusterus.*

in historias suas illud retulisset. *Strabo. Plin. Agell. T.F.*

44. Τοσοῦτος ἔρως τῆς δόξης ἐντέτηκεν αὐτῷ] *Adeo inexpiabili amore gloriae tenebatur.* Interpolator pessime. Retulit enim ad Herostratum, quod de Peregrino dixerat Lucianus. Dein, quod *inexpiabili amore* dixit, fugit illum ratio; debuit enim *inexplebili* dicere. Verum imperitis lexicographis credidit, & interpretem corrupit. Verte: *Tantus ei gloriae amor inest.* Loquitur enim ille anonymus de Peregrino etiamnum vivente. *T.F.*

51. Καὶ καταφρονεῖν θανάτου καὶ καύσεως] Interpolator. *Et mortis contemptum & arumnam, & id genus metus non horrere discretis;* plane contra mentem scriptoris; neque enim istaec ad patres & dominos sunt referenda, verum ad liberos & servulos eorum qui ibi aderant. Sententia est: *Vos ego, Viri Graeci, lubens perconter, non παιμμίαρον illum Peregrinum, velitisne sceleratos homines, qui usquam sint, hujuscemodi praeceptori tradi? Ah! Cavete istuc dicatis; ita enim fieret, ut in jugulum vestrum involarent, nullo metu impendentis mortis à tanto scelere deterriti. Quid autem? an & ii, qui in hoc coetu patres sunt, liberos suos in disciplinam vellent tradere hujuscemodi magistro?* &c. Ceterum interpolator depravavit interpretem. *Numquid etiam,* ait, *maleficas & facinorosos, ejus disciplinae fieri cupiatis in ejusmodi tolerantia perdiscenda & morte contemnenda?* Paene omiseram legi in MS. R. καύσεως, non καυσώσεως, quod in primis observandum. *T.F.*

52. Καύσεως] Ita Ms. R.G. quod arripio, quia nullibi καύσωσις, quae vox in omnibus Impressis erat, eo sensu a probatis scriptoribus adhibitam reperio. *M. du S.*

Καύσεως] Etsi καυσώσεως per se commodum sensum exhibere videtur; tamen quia sic supervacuum fere foret τῶν δεινῶν addere; meliorem lectionem inventam recipere non haesitavi. *J.F.R.*

60. Τὸ πρᾶγμα] Τῶν καύσεων *F.G.*

61. Δέξασθ'] An δέξαισθ'; placet. *F.G.*

Δέξασθ' ἄν] Εὐξαισθ' ἄν. *Kust.* Nihil emendatione opus est, quam hic offert Vir Doctissimus. Hoc tantum a me hic praestitum, quod cum in plerisque Impressis legeretur δέξασθ'. Ego B2. secutus δέξαισθε restitui, quod elegantius visum est. *M. du S.*

Δέξασθ' ἄν] In mentem veniebat aliquando emendare hunc locum, & legere εὔξασθ' s. εὔξαισθε. Blandiebatur maxima similitudo, quae inter compendia literarum δ & υ in Mss. intercedit. Sed cum δέχεσθαι verbum eo intellectu saepius occurrat, qui commode ad hunc locum accidit, quod in vulgaribus quoque Lexicis adnotatum, & exemplis probatum est: retineamus primam syllabam; sed in altera diphthongum admittamus optativi indicem δέξαισθε, ut modo βούλοισθε. *J.M.G.*

modi actionis fieri? *Non ſane dixeritis. Et quid ſic interrogavi, cum neque diſcipulorum ipſius quisquam hoc imitaturus ſit? Ac Theagenem iſtum merito quis accuſet, quod caetera viri imitatus, non ſequitur hac parte magiſtrum, & ad Herculem, ut ait, abeunti ſe adjungit comitem, cum poſſit brevi tempore beatus undique fieri, modo praeceps in ignem ſe dejiciat. Neque enim in pera & baculo, & pallio aemulatio ineſt; ſecura iſta, facilia, & uniuscujusque fuerint. At finem & caput aemulari oportet, & rogo e ficulneis codicibus quantum poteſt viridibus compoſito, ſuffocandum ſe fumo praebere. Nam ignis ipſe non Herculis modo eſt & Aeſculapii, ſed ſacrilegorum etiam & homicidarum, quos videre licet judicio damnatos iſtuc pati. Quare fumo melius eſt: proprium enim veſtrum fuerit.*

25. *Alioquin ipſe Hercules, ſiquidem tale*

λωτὰς τῶ τοιούτω γενέσθαι; Οὐκ ἂν εἴποις. καὶ τί τοῦτο ἠρόμην, ὅπως μηδ' αὐτοῦ τις τῶν μαθητῶν αὐτῶ ζηλώσειεν ἄν; τί δὴ Θεαγένη τοῦτο μάλιστα αἰτιάσαιτο ἄν τις, ὅτι τἄλλα ζηλῶν τἀνδρὸς, οὐκ ἕπεται τῷ διδασκάλῳ, καὶ συνοδεύει μὲν τὸν Ἡρακλέα, ὡς φησιν, ἀπιόντι, δυνάμενος ἐν βραχεῖ πανευδαίμων γενέσθαι, [c] συμπεσὼν ὅτι κεφαλῆς ἐς τὸ πῦρ. εἰ γὰρ ἐν πήρᾳ, καὶ βακτηρίᾳ, καὶ τρίβωνι ὁ ζῆλος, ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἀσφαλῆ καὶ ῥᾴδια, καὶ παντὸς ἂν εἴη· τὸ τέλος δὲ, καὶ τὸ κεφάλαιον χρὴ ζηλοῦν, καὶ πυρὰν συνθέντα κορμοῖς [d] συκίνοις, ὡς ἐμμάλιστα χλωρῶν, ἐναποπνιγῆναι τῷ καπνῷ. τὸ πῦρ γὰρ αὐτὸ οὐ μόνον Ἡρακλέους, καὶ Ἀσκληπιοῦ, ἀλλὰ καὶ τῶν ἱεροσύλων, καὶ ἀνδροφόνων, οὓς ὁρᾶν ἔστιν ἐκ καταδίκης αὐτοῦ πάσχοντας. ὥστε ἄμεινον τὸ ἀπὸ τοῦ καπνοῦ. οἰκεῖον γὰρ καὶ [e] ὑμῶν μόνων ἂν γένοιτο.

Ἄλλως τε ὁ μὲν Ἡρακλῆς, εἴπερ ἄρα καὶ ἐτόλ-

c Συμπεσὼν] Καὶ συμπεσὼν Edd. Abeſt καὶ a Mſ. RG. quod hoc duce delevit *Salm.* d Συκίνοις] Bene ſic B1. & 2. Σικύοις perverſe cett. e Ὑμῶν] Ἡμῶν male *J.* Forſan κυνῶν, adſcriptum ejus margini.

67. Παρὰ τὸν Ἡρακλέα, ὡς φησιν, ἀπιόντι] In tribus verbulis bis peccat interpolator: *Ad Herculem, ut ajunt, profecto.* Peſſime. Vertendum enim fuit, *ut ipſe ait, proficiſcenti. Ipſe*, inquam, non, *illi ajunt.* Praeterea *proficiſcenti*, non *profecto*; quippe ea narrat quae nondum evenerant. Neque enim quisquam eſt omnium, qui iſtuc ἀπιόντι ad ſignificationem elapſi temporis hoc loco traduci poſtulet. Ceterum & ratio & MS. Regii auctoritas me admonent, ut ex his verbis πανδαίμων ἐκ συμπεσὼν ἐπὶ κεφαλῆς, ejiciam iſtud καὶ, & emendem verſionem, *poſſet brevi* feliciſſimus evadere, ſe in ignem cum ipſo praecipitem mittens. *T. F.*

69. Συμπεσὼν] Dele καὶ, ante συμπεσόν.) *M. du S.*

74. Σικύοις] Corrige συκίνοις. *F. G.*

Συκίνοις] Corrupte antea legebatur σικύοις, non in uno aut altero, ſed in omnibus, excepta ſola B2. Ἀλεξ. c. 47. & tranſlate Ἀκαιδ. c. 6. Apud *Ariſtophanem* Veſp. 146...p. 291, 1. δημόσιος κάπνος dicitur. *M. du S.*

80. Ἴδιον γὰρ ὑμῶν μόνων ἂν γένοιτο] Locus eſt corruptiſſimus. Quid enim? Dicit hoc loco rhetor anonymus aſtantes omnes dignos eſſe qui fumo pereant. ridiculum. itaque adeo miror reperiri potuiſſe & interpretes & lectores, quibus haec placerent. Legendum eſt non ὑμῶν, ſed κυνῶν, id eſt κυνικῶν φιλοσόφων. Lucianus Philoſophos Cynicos, in quibus eſt Peregrinus, dignos deputat qui fumo pereant. κύνες enim paſſim ſunt κυνικοί. Sed, (ut ſemper doctus eſt Lucianus, &, quod de illo ait *Eunapius Sardianus*, ἀεὶ σπουδαίου εἰς τὸ γελοιοῦσθαι,) hoc loco facetiſſime dicit Cynicos dignos eſſe qui ἀπὸ καπνοῦ pereant; videlicet Attici τοὺς ἀλαζόνας καὶ ἀδημοσίους, quales hic deſcribuntur Cynici, καπνοὺς vocabant. Id docebit Scholiaſtes *Ariſtophanis* ad Σφῆκας, & *Suidas* in καπνὸς, inde *Æſchines* cognomento Capnus. Vide, ſi te amas, *Ariſtophanem*. *T. F.*

Ibid. Ὑμῶν μόνων] An fumivendulos Cynicos eſſe ſignificat? Videtur autem ſcribendum ἴδιον γὰρ καὶ κυνῶν μόνων ἂν γ. *F. G.*

Καὶ κυνῶν] *T. Fabri* emendationem in textum recepimus; quamvis in omnibus libris noſtris ὑμῶν aut ἡμῶν, pro κυνῶν extet. *M. du S.*

Ὑμῶν μόνων] Quod κυνῶν legi vult *Faber*, audirem, ſi relatio quaedam eſſet inter fumum, & Canes vel proprie dictos, vel metaphoricos ſ. philoſophos Cynicos. Quidni per apoſtrophen quandam hic dirigatur ſermo ad Theagenem & Protea? Caeterum forte ad hunc locum aliquid facit, quod de Theagene aliquo habet *Suidas*, ἐπαλεῖτο δὲ καπνὸς, ὅτι πολλὰ ὑπεραγωνιῶντος ἐδὲν ἐτέλει. Quod ſi hic *Suidae* Theagenes antiquior fuit Lucianico, ratio foret in promtu, cur ei ſuadeatur, ut fumo ſe potius quam igne interimat. *J. M. G.*

ἐτόλμησέ τι τοιοῦτον, ὑπὸ νόσου αὐτὸ ἔδρασεν, ὑπὸ τῆ Κενταυρίᾳ αἵματος, ὥς φησιν ἡ τραγῳδία, καλεσθιόμενος. ὅτῳ δὲ, τίνος αἰτίας ἕνεκεν ἐμβάλλῃ φέρων ἑαυτὸν εἰς τὸ πῦρ; νὴ Δί', ὅπως τὴν καρτερίαν ἐπιδείξηται, καθάπερ οἱ Βραχμᾶνες. ἐκείνοις γὰρ [a] αὐτὸν ἠξίου Θεαγένης εἰκάζειν, ὡσπερ οὐκ ἐνὸν ἢ ἐν Ἰνδοῖς εἶναί τινας μωρὺς καὶ κενοδόξους ἀνθρώπους. ὅμως δ' ἂν καὶ ἐκείνους μιμείσθω. ἐκεῖνοι γὰρ οὐκ ἐμπηδῶσιν εἰς τὸ πῦρ, ὡς Ὀνησίκριτος ὁ Ἀλεξάνδρου κυβερνήτης, ἰδὼν Κάλανον καόμενον, φησιν, ἀλλ' ἐπειδὰν νήσωσι, πλησίον περιστάν-

quiddam ausus est, a morbo impulsus fecit; cum a Centauri sanguine, ut ait tragoedia, exederetur. At hic cujus rei causſa in ignem se conjicit? Per Jovem! ut patientiam ſuam oſtendat, ſicuti Brachmanes: illis comparandum Theagenes judicavit, quaſi non poſſent in India etiam eſſe ſtulti quidam & inanis gloriae cupidi homines. Attamen vel hoſce aemuletur. Illi enim non inſiliunt in ignem, ut Oneſicritus narrat Alexandri gubernator, qui ardentem vidit Calanum, ſed rogo exſtructo prope adſtantes immoti uſtulari ſe patiuntur: tum

[a] Αὐτὸν] Ex emend. *Fabri* & *Guj.* Ἑαυτὸν Edd. priores.

83. Κενταυρίᾳ αἵματος] Intelligit cruorem Neſſi Centauri. *T. F.*

85. Ἐμβάλλει φέρων] De hac locutione confer quae dixi ad T. I. *Merced. Cond.* c. 24. Vel potius, (quod illic nondum reſciveram) *Hemſterh.* ad *Dial. Mort.* VI. §. 3. p. 349. *J. F. R.*

87. Καθάπερ οἱ Βραχμᾶνες — Κάλανον καόμενον] Cic. Tuſc. D. V. c. 27. *Quae barbaria India vaſtior aut agreſtior? In ea tamen gente primum ei, qui ſapientes habebantur, nudi aetatem agunt, & Caucaſi nives hiemalemque vim perferunt ſine dolore; cumque ad flammam ſe adplicaverunt, ſine gemitu aduruntur.* Conſule ibi *Davis.* p. 360. qui & *Valer. Max.* III. 3. 6. Ext. Et Luciani hunc locum, item *de Fugit.* c. 6. ac *Plutarch.* T. 2. p. 499. cum *Philone* p. 680. aliosque ſimilia confirmantes adducit. *J. F. R.*

87. Βραχμᾶνες] De Calano vide quid *Cicero* ſcripſerit Tuſc. II. 21. & Cl. *Davisii* not. & de Brachmanis c. 27. Adde & Δραπ. c. 7. Magi autem, ut id obiter moneam, cum Brachmanis minime ſentiebant. Vid. *Jambl.* No. 154. & *Diog. Laërt.* 2. D. *M. du S.*

88. Ἐκείνοις γὰρ ἑαυτὸν ἠξίου Θεαγένης εἰκάζειν] Falſum eſt. Neque enim ſe Theagenes cum Hercule & Æſculapio comparavit, ſed Peregrinum, quod ex ſuperioribus patet. Emenda ἐκείνοις γὰρ αὐτόν. Interpolator non viderat, interpretemque corruperat, a quo hic locus ita fuerat converſus, *illis enim praeceptorem ſuum aſſimilare contendit.* *T. F.*

Ibid. Ἑαυτὸν ἠξίου] Αὐτὸν ſcribendum videtur, i. e. *Peregrinum.* *F. G.*

92. Ὀνησίκριτος] Is eſt quem in hac narratione ſequutus eſt *Plutarchus* & *Strabo* in XV. Quae enim ab illo in vita Alexandri de Calano Indo ſcripta fuere, his plane ἀδελφὰ ſunt. Erit itaque operae pretium locum ipſum apponere. Ταῦτα δὲ εἰπὼν, καλαχλιβεὶς, καὶ συγκαλυψάμενος, οὐκ ἐκινήθη τῷ πυρὸς πλησιάσαντος, ἀλλ' ὡς ἐκαλαχλίβη χήμαλλι, τοῦτο λῆστηρῶν, &c. Id eſt, *Ita cum eſſet loquutus, decubuit, ſeque operuit, neque, appropinquante igne, ſeſe movit, ſed eum ſervans habitum quo decubuerat*, &c. quem *Plutarchi* locum ſi quis diligenter conſiderabit, facile ei fuerit intelligere, quid ſibi hoc Luciani velit, κατὰ χῆνα καίονται, quod ignoravit Interpolator, cum ſcripſit, *deinde ordine dignitatis ingreſſi uruntur.* At non ita vertendum fuerat, ſed, *cremantur immoti & corporis habitu ſervato*; quod *Plutarch.* dixit de Calano, ὡς ἐκαλαχλίβη χήμαλλι, τοῦτο λῆστηρῶν. Sed ne quis dubitet, adſcribam Luciani ipſius locum ex libello ſequenti, ubi de his ipſis Brachmanibus agit, ἀκούω δὲ, inquit, (c. 7.) τά τε ἄλλα περὶ αὐτῶν, καὶ ὅτι ἐπὶ πυρὰν μεγίστην ἀναβάντες, ἀνίσχουσι κειόμενοι, ὡδὶ τῷ χήματι ὑπὸ τῶν καθίδρας ἐκτρίπτοντες. *T. F.*

Ibid. Ὡς Ὀνησίκριτος ὁ Ἀλεξάνδρου κυβερνήτης ἰδὼν Κάλανον καόμενόν φησιν] Egregias hic agnoſce interpretationes. Opſopoeus: *veluti Oneſicritus claſſis Alexandrina gubernator ait, cum Indum ardentem, ſicut fama eſt, conſpexiſſet.* Benedictus: *at Oneſicritus Alexandri gubernator, cum Calanum, ut ajunt, conflagrantem vidiſſet.* Vidit ergo *Benedictus*, Opſopoeum largiorem eſſe, quam patiuntur Graeca, & verbum φησὶν notare non niſi alterutrum poſſe, vel *ait*, vel *ſicut fama eſt.* Quid decrevit ergo is ipſe? nempe accepit pro *ut ajunt*, pravo ſane judicio. Non enim magis ajunt Calanum conflagraſſe, quam Oneſicritum id vidiſſe. Sed & vide, unde comparativa loquutio pendeat. Scribit Benedictus: *Illi enim non inſiliunt in ignem ut Oneſicritus Alexandri gubernator*, quaſi vero & Oneſicritus inſiluiſſet. Quin immo Lucianus Oneſicritum unum auctorem hujus hiſtoriae citat, & ideo non poteſt imperfecta multitudinis ac rumoris citatio locum habere, & plane ſufficere debet, ſi vertas, *ut Oneſicritus Alexandri gubernator viſo Calano ardente refert.* Maxime miror *Benedicti* iſtam verſionem placuiſſe *Tan. Fabro*, tam minute ſingula haec quondam recognoſcenti. *J. G.*

93. Φησὶν] Hanc vocem vir Doctiſſimus dum oſcitans

tum conſcenſo rogo, ſervato eodem habitu cremantur, ne paullum quidem immutantes de ſuo decubitu. Iſte vero, quid magnum, ſi injectus ſtatim moriatur, ubi correptus ab igne fuerit? Nec illud non licet ſperare, futurum, ut reſiliat vel ſemiuſtulatus, niſi illud machinetur, quod facere illum ajunt, ut profundus fiat atque in foſſa rogus.

26. *Sunt autem qui dicant, illum mutare velle ſententiam, & ſomnia enarrare quaedam, quaſi non ſinat Jupiter locum ſacrum pollui. Sed bono poteſt eſſe animo ad hoc quidem quod attinet. Ego enim ſacramentum dare paratus ſum, Deorum indignaturum eſſe*

95τες ἀκίνητοι, ἀνέχον᾽ παροπτώμενοι, εἶτ᾽ ἐπιβάντες χτ᾽ ὀχῆμα, χαίρουσι, ὡδ᾽ ὅσον ὀλίγον [b] ἐκτρέψαντες τ᾽ καλαχλίσεως. ὅτ῾ δὲ τί μέγα, εἰ ἐμπεσὼν τεθνήξε᾽ συναρπασθεὶς ὑπὸ τῦ πυρός; οὐκ ἀπ᾽ ἐλπίδ῾ [c] μὴ ἀναπηδήσεα᾽ αὐτὸν, καὶ ἡμίφλεκτον, εἰ μὴ ὅπερ φασί, μηχανήσε᾽ βαθεῖαν γενέα᾽ καὶ ἐν βόθρῳ τ᾽ πυράν.

Εἰσί δ᾽ οἱ καὶ μεταβάλλεσθαί φασιν αὐτὸν, καί τινα ὀνείρατα διηγεῖα᾽, ὡς τῦ Διὸς οὐκ ἐῶντ῾ μιαίνειν ἱερὸν χωρίον. ἀλλὰ θαῤῥείτω τύτῳ γε ἕνεκα. ἐγὼ γ᾽ δμοσαίμην ἄν, ἢ μὴν μηδένα τ᾽ θεῶν ἀγαναχτήσειν, εἰ Περε-

b Ἐκτρέψαντες] Ex emend. *Fabri.* Ἐντρέψαντες Edd. *c* Μὴ ἀναπηδήσ.] Nihil mut. Edd. Mſſ. *anap.* vult *Gron.*

tans legere omittit, mortis genus Oneſicriti doceri hic affirmat not. ad *Diog. Laërt.* p. 151. B. *M. du S.*

94. Ἐπισδὰν πίσωσι] Ἐπισδὰν πυρὰν πίσωσι ut ſupra legend. videtur. τὸ πίσωσι ſolitarium non placet. *F.G.*

95. Εἶτ᾽ ἐπιβάντες κατὰ χῆμα, καίονται] Aliena videntur & inſititia, ut ex praecedentibus & ſeqq. videre eſt. *F.G.*

97. Ἐντρέψαντες] Ex iis quae modo attulimus legendum ἐκτρέψαντες. *T.F.*

Ἐντρέψαντες] I. e. immutantes. An ἐκτρέψαντες legendum. Infra *Fugitiv.* c. 7. de iisdem: ὑδὲν τῷ χήματ῾, ἢ τ᾽ καθύφας ἐκτρέποντες. Vide locum. *F.G.*

Ἐντρέψαντες] Ego cum *Tan. Fabro* malim ἐκτρέψαντες, ut Δραπ. c. 7. in omnibus recte ſcribitur. *M. du S.*

Ἐκτρέψαντες] Ita quoque correctum inveni in marg. B1. Sed & firmatur emendatio, quod Dial. ſeq. *Fugit.* c. 7. ὑδὲν τῷ χήματ῾ ἐκτρέποντες, conſtanter legitur. *J. F. R.*

Ibid. Οὕτ῾ δὲ τί μέγα] Locus miré depravatus videtur. An ſic reſcribendus? Οὕτ῾ δὲ τί μέγα ποιεῖ; εἰ ἐμπεσὼν ὑ τεθνήξεται, συναρπασθεὶς ὑπὸ τῦ πυρὸς· οὐκ ἀπ᾽ ἐλπίδ῾ ἂν ἀναπηδήσα᾽ αὐτὸς ἡμίφλικτ῾. *F.G.*

98. Τί μέγα] Commate adpoſito ſenſum adjuvi, ut intelligatur, *quid magni* ſcil. *eſt*, veluti τί θαῦμα; *quid mirum?* Tumque non opus erit cum *Guj.* ποιεῖ infercire. Sed nec in reliqua ejus emendatione adquieſco; nec *Gronovianum* μεταναπηδήσα᾽ ſatisfacit, niſi auctoritate verbum firmetur. Tamen verum eſt, *ſpem exſiliendi* requiri, & negationem abundare; niſi μὴ hic valeat *numquid*, ut in interrogandi formulis ſolet, vel pro *quin* valere poſſit, i. e. *non deſperabat quin exſilire poſſit.* Quod pluribus indagare temporis anguſtia prohibet. *J. F. R.*

99. Οὐκ ἀπ᾽ ἐλπίδ῾ μὴ ἀναπηδήσα᾽ αὐτὸν ἡμίφλικτον] *Non a ſpe non reſilituram ipſum & ſemiuſtum.* Interpol. Hoc quid ſit, intelligere arbitror hominem natum neminem. Interpretandum fuerat, *cum extra ſpem non ſit, quin ſemiuſtus quoque* (aut, *quin vel ſemiuſtus*) *ex igne ſit reſiliturus.* Mihi tamen Graeca oratio magis facta magisque elegans videretur, ſi legeres μὴ οὐκ ἀναπηδήσα᾽. *T.F.*

Οὐκ ἀπ᾽ ἐλπίδ῾ μὴ ἀναπηδήσα᾽ αὐτὸν] Certe *Benedictus*, etſi in priorum ſententia aberrarit, in poſterioribus voces, prout ſunt, expreſſit, quod *Tan. Faber* prorſus non facit, cujus verſio plane par foret Graecis ita conceptis οὐκ ἀπ᾽ ἐλπίδος ἀναπηδήσεσθαι αὐτὸν, cum extra ſpem non ſit, quin ex igne ſit reſiliturus. Nedum ut admitti poſſit, quod tentat, gemina negatio ante verbum ἀναπηδήσα᾽. Sed ut habeas expedita omnia, apparet errorem ſcripturae corrigendum eſſe, & pro μὴ ἀναπηδήσα᾽, reponendum μεταναπηδήσα᾽. Nam in ſententia verbi μεταβάλλεσθαι idem *Faber* toto cœlo errat, quum rectiſſime *Benedictus* reddiderit. *J. G.*

1. Μὴ ἀναπηδήσα᾽] Δὴ ἀναπηδήσα᾽. *F.G.*

Μὴ ἀναπηδήσα᾽] Phraſin apud Noſtrum huic ſimilem fruſtra quaeſivi. Vid. *Mod.* c. 33. οὐκ ἀνέλπισεν ὡς ἂν τὸ ἄλλο ταυτὸν συμβαίη. *M. du S.*

4. Μεταβάλλεσθαι] *Mutatum iri.* Interpolat. male. Vertendum fuit, *Mutare ſententiam.* De re praeſenti loquitur: jam enim tergiverſabatur Peregrinus. *T.F.*

5. Διηγεῖα᾽] An ſcribendum διηγοῦνται; *F.G.* Placet conjectura. *J. F. R.*

8. Ἦ μὴν] Lege ἡμὴν. *F.G.* Nihil muto: nam disjunctim apud Noſtrum aliosque ſcribi amat, licet parum intereſſe putem, utro more ſcribas (Vid. ſupra T. 2. *Toxar.* c. 50. No. 14.) Et pro lubitu ſcribas modo ἤ μὴν, modo junctim ἠμὴν dediſſe; quare vulgatum ſervandum; ſed ne ἐξυτόνως quidem, ut *Gujetus* voluit, apud Noſtrum alibi reperio. Cl. *Periz.* ad *Aelian.* 2. 7. ridet eos qui jungunt & ab Hebraeo ἀμὴν derivant, exemplaque τῷ ἦ μὴν in jurandi formulis uſitati, quaedam adfert. Apud *Hom.* Il. I. 57. Ἦ μὴν νῷ νόῳ ἐσὶ, recte Edd. licet *Seber.* ἠμὴν indicet. *J. F. R.*

ξεγρῖν & κακῶς [a] ἀποθάνοι. ὃ μὴν οὐδὲ ῥᾴδιον αὐτῷ ἔτ' ἀναδῦναι. οἱ γὰρ συνόντες κύνες παρορμῶσι, καὶ συνωθοῦσιν ἐς τὸ πῦρ, καὶ ὑπεκκαίουσι τὴν γνώμην, οὐκ ἐῶντες ἀποδειλιᾶν· ὧν εἰ δύο συγκαλασπάσας ἐμπέσοι εἰς τὴν πυρὰν, τοῦτο μόνον χάριεν ἐργάσαιτο.

Ἤκουον δὲ ὡς οὐδὲ Πρωτεὺς ἔτι καλεῖσθαι ἀξιοῖ, ἀλλὰ Φοίνικα μετωνόμασεν ἑαυτὸν, ὅτι καὶ Φοῖνιξ τὸ Ἰνδικὸν ὄρνεον ἐπιβαίνειν πυρᾶς λέγεται, πορρωτάτω γήρως προβεβηκώς. ἀλλὰ καὶ λογοποιεῖ, καὶ χρησμούς τινας διέξεισι παλαιοὺς δή, ὡς χρεὼν εἶναι δαίμονα νυκτοφύλακα γενέσθαι αὐτόν. καὶ δῆλός ἐστι βωμοῦ ἤδη ἐπιθυμῶν, καὶ χρυσοῦς ἀνασήσεσθαι ἐλπίζων.

Καὶ, μὰ Δία, οὐδὲν ἀπεικὸς ἐν τοῖς πολλοῖς τοῖς ἀνοήτοις εὑρεθήσεσθαί τινας τοὺς καὶ τεταρταίων ἀπηλλάχθαι δι' αὐτοῦ φήσοντας, καὶ νύκτωρ ἐντετυχηκέναι τῷ δαίμονι τῷ νυκτοφύλακι· οἱ κατάρατοι δὲ οὗτοι μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ χρηστήριον, οἶμαι, καὶ ἄδυτον ἐπὶ τῇ πυρᾷ μηχανήσονται. διότι καὶ

neminem, si mala morte Peregrinus moriatur. Quin nec facile est illi retractare. Nam qui cum illo sunt canes, incitant hominem, & una in ignem contrudunt, & animum illius subinde incendunt, nec metu resilire illum patiuntur. Quorum si duobus secum detractis in ignem incidat, hoc solum lepidum opus fecerit.

27. *Audio vero illum nec Protea vocari velle amplius, sed Phoenicis nomen pro suo sibi adscivisse, quod etiam Phoenix, Indica avis, ingredi rogum dicitur, ubi ad extremam senectutem provecta est. Verum etiam rumores spargit, & oracula quaedam vetusta refert, in fatis esse ut noctis custos genius ipse evadat: ac manifestum est, altaria illum concupiscere, & futurum sperare, uti stet aureus.*

28. *Neque vero, per Jovem, abhorret in magna dementium multitudine inventum iri, qui quartana se per ipsum liberatos dicant, & noctu sibi occurrisse noctis illum custodem genium. Execrabiles autem isti illius discipuli, etiam oraculum, puto, & adytum in rogo illius machinabuntur, propterea quod Pro-*

a Ἀποθάνοι] Sic *B1. F. P. S.* &c. Ἀποθάνοι *H.* In qua nonnemo emendarat ἤν — ἀπολάνῃ, quod jam non opus.

9. Ἀποθάνοι], Sic plerique Impressi *H.* & *P.* ἀπολάνοι prave. *M. du S.*

10. Ἀναδῦναι] *Emergere.* Interpol. non potuit pejus: hoc enim loco ἀναδῦναι est *subterfugere, tergiversari*, ut ii faciunt, quos promissi pœnitet. Quod vel *Homerus* docuisse potuit Iliad. H.

ἀλλ' ἴομεν ἔτι εἶχον ὑποτρόπαι, ἠδ' ἀναδῦναι
ἆψ λαῶν ἐς ὁμιλον —

Ita in Odyss. ἁπλῶς.

μή τις μοι ἀναδὺς —

Itaque dixit *Eustathius*, τὸ, ἀναδῦναι, ἐν ἴσῳ εἶναι τῷ, ἀναπεδῆσαι, εἴτουν, ὑποχωρῆσαι, *idem esse atque* ἀναπεδῆσαι *seu* ὑποχωρῆσαι. *Hesychius* autem vertit μεταβουλεύειν, *consilium mutare.* Ceterum Interpolator corrupit interpretem, qui sic verterat: *Neque promptum jam illi est à proposito regredi.* Eat itaque corrector quo dignus est. *T. F.*

Ibid. Συνόντες κύνες] Cynici, quod supra dicebam. *T. F.*

21. Παλαιοὺς δή] Τὸ γέλοιον est in hac particula δή, innuit enim non esse antiqua illa oracula, sed ὑφυπνῶς. *T. F.*

22. Δαίμονα νυκτοφύλακα] Haud dubie adversus terrores nocturnos, lemures, larvas, spectra, &c. Est quidem apud *Plautum* Deus Nocturnus in Amphitruone, & passim apud veteres Nox Dea; sed nil ad hanc rem. *T. F.*

23. Βωμῶν — χρυσοῦς] Ex Athenagora patet statuas ei erectas; cujus locum infra adduximus ad c. 41. *M. du S.*

Ibid. Χρυσοῦς ἀνασήσεσθαι ἐλπίζων] *Et aureas sibi erectum iri.* Interpolator. Ridicule. Existimavit videlicet, χρυσοῦς esse casus quarti, quod ὑθέως est. *Sperat Peregrinus fore ut aureus stet*, id est, ut aurea statua sibi ponatur. Quod ita tritum est, & tralatitium, ut pæne pudeat exempla proferre. Sed a Luciano ipso non abibo. (in *Tim.* circa med.) δεδόχθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ χρυσοῦν ἀνασῆσαι τὸν Τίμωνα, *Senatui populoque placuit aureum Timonem statuere*, id est auream Timoni statuam ponere. *Virgil.*

Nos

Proteus ille Jovis filius primus hujus nominis auctor vates fuit. Testor autem sacerdotes etiam illius constitutum iri, flagrorum, aut ustulationum, aut prodigiosarum id genus actionum: vel, per Jovem, mysteria quaedam institutum iri nocturna, & facum gestationem circa rogum.

Πρωτεὺς ἐκεῖνος ὁ Διὸς, ὁ προπάτωρ τῷ ὀνόματος, μαντικὸς ἦν. μαρτύρομαι δὲ, ἢ μὴν καὶ ἱερέας αὐτῷ ἀποδειχθήσεσθαι, μαστίγων, ἢ καυτηρίων, ἢ τινος τοιαύτης τερατουργίας, ἢ καὶ, νὴ Δία, τελετήν τινα ἐπ' αὐτῷ σήσεσθαι νυκτέριον, καὶ δαδουχίαν ὑπὲρ τῆς πυρᾶς.

29. *Theagenes autem nuper, ut renunciavit mihi aliquis sodalium, etiam Sibyllam dixit de hisce rebus aliquid praedixisse. Nempe versus recitavit illos:*

Θεαγένης δὲ ἔναγχος, ὡς μοί τις τῶν ἑταίρων ἀπήγγειλε, καὶ [b] Σιβύλλαν ἔφη προειρηκέναι καὶ τούτων. καὶ τὰ ἔπη γὰρ ἀπεμνημόνευεν·

Aſt ubi jam Proteus, Cynicorum maximus unus,
Ad Jovis altitoni ſuccenſis ignibus aedem
In flammam inſiliens, altum conſcendet Olympum;
Tunc una, quotquot veſcuntur munere terrae,
Noctivagum jubeo venerari Heroa, Potentem,
Herculeoque, tuoque throno, Vulcane, ſedentem.

Ἀλλ' ὁπόταν Πρωτεὺς Κυνικῶν ὄχ' ἄριστος ἁπάντων,
Ζηνὸς ἐριγδούπου τέμενος καὶ πῦρ ἀνακαύσας,
Ἐς φλόγα πηδήσας, ἔλθῃ ἐς μακρὸν Ὄλυμπον,
Δὴ τότε πάντας ὁμῶς, οἱ ζείδωρος καρπὸν ἔδουσι,
Νυκλιπόλον τιμᾶν κέλομαι ἥρωα μέγιστον,
Σύνθρονον Ἡφαίστῳ καὶ Ἡρακλῆι ἄνακτι.

30. *Haec a Sibylla se accepisse ait Theage-*

Ταῦτα μὲν Θεαγένης Σιβύλλης ἀκηκοέναι φη-

b Σιβύλλαν] Σιβύλλας *Coll.*

40. Καὶ Σιβύλλας] G.

Nos te marmoreum pro tempore fecimus.

Et *Horat.*

Albanos prope, te, lacus
Ponet marmoream.

qui autem χρυσοῦν legi debere dicat, næ is ſuam peritiam aperuerit. *T.F.*

32. Προπάτωρ τῷ ὀνόματος] Scio quidem ὄνομα ſumi quandoque pro perſona; ſed nihil hic tale. Ingenioſa Luciani facetia eſt. Debuerat dicere, Proteus ille Deus προπάτωρ fuit noſtri Protei; ſed quia ille Sophiſtes κυρίως vocabatur Peregrinus, non Proteus, maluit dicere προπάτωρ τῷ ὀνόματος, *nominis progenitor*, vel *nominis primus auctor*. Nam quid ſit *propater*, ignorare me fateor. *T.F.*

34. Μαστίγων] Ut Cybeles galli. καυτηρίων autem quod additur, videri poteſt favere ſententiae eorum, qui inuſtam haederae folii figuram ſtatuunt a Ptolemaeo Judaeis. Qua de re vide noſtram notulam ad viri Cl. *Humphredi Prideaux* Gallicam verſionem T. III. p. 178. & ſeq. meminerint qui hinc, ad confirmandam ſuam hac de re ſententiam, argumentum petere volent, Lucianum *aliquid novi cruciatusque talis herois ſacerdotibus dignos* comminiſci; & aliunde firmiora proferant, quibus vero ſaltem ſimilis fiat ea, quam tuentur opinio, a *Palmerio* ſi non everſa, certe concuſſa graviter & ruinam minata. *M. du S.*

37. Δαδουχίαν] Quae de futuro oraculo jam dicta ſunt, Alexandri Abonotichitae oraculum reſpicere mihi videbantur: nunc cum Δαδουχίαν etiam memoret, res certa eſt. Hincque liquido conficitur, ante annum Chr. CLXV. Inſtitutum hoc ſolenne. Vide Ἀλεξ. c. 38. *M. du S.*

40. Σιβύλλαν] Sibyllina oracula vides jam obtrudi coepta, quae pro re nata ex ſua jam obſcuritate a callidis hominibus eruebantur, aut potius fingebantur, quae quantum ipſis Chriſtianis fraudi fuerint, non noſtrum nunc eſt inquirere; & a Viris jam Doctiſſimis abunde praeſtitum eſt; quamvis non deſint inter Chriſtianos, qui eis aequam cum ſacris ipſis voluminibus fidem, incauti ſane & ſuperſtitioſi homines, adhibeant. Conſule Eruditiſſimi *H. Prideaux*, quae poſt haec ſcripta prodiit, *Hiſtoriam* toto jam Chriſtiano orbe notiſſimam. *M. du S.*

54. Βά-

Φησίν. ἐγὼ δὲ Βάκιδι αὐτῷ χρησμὸν ὑπὲρ τούτων ἐρῶ. Φησὶ δὲ ὁ Βάκις οὕτω σφόδρα εὖ ἐπειπών,

'Αλλ' ὁπόταν Κυνικὸς πολυώνυμος ἐς φλόγα πολλὴν
Πηδήσῃ δόξης ὑπ' ἐριννύϊ θυμὸν ὀρινθείς,
Δὴ τότε τὰς ἄλλας κυναλώπεκας, οἱ οἰόν ἕπονται,
Μιμεῖται χρὴ πότμον ὑποιχομένοιο λύκοιο.
Ὅς δέ κε δειλὸς ἐὼν, φεύγῃ μένος Ἡφαίστοιο,
Λάεσσι [a] βαλέειν τοῦτον τάχα πάντας Ἀχαιοὺς,
Ὡς μὴ ψυχρὸς ἐὼν, θερμηγορέειν ἐπιχειρῇ,
Χρυσῷ σαξάμενος πήρην, μάλα πολλὰ δανείζων,
Ἐν καλαῖς Πάτραισιν ἔχων τρὶς πέντε τάλαντα.

Τί ὑμῖν δοκεῖ ἄνδρες; ἆρα φαυλότερος χρησμολόγος ὁ Βάκις τῆς Σιβύλλης εἶναι; ὥστε ὥρα τοῖς θαυμαστοῖς τούτοις ὁμιλητοῖς

nes. *At ego Bacidis illi de hisce rebus oraculum dicam. Ait autem Bacis ita praeclare adjiciens caeteris:*

Aſt ubi jam vario Cynicus cum nomine flammam
Inſiliet, furiis agitatus pectore Famae:
Tunc tunc vulpicanes, turba hunc imitata magiſtrum,
Fata lupi, edico, jam diſcedentis obibunt.
Sed quicumque metu Vulcani fugerit aeſtus,
Jactis confeſtim hunc ſaxis petat omnis Achivus,
Dicere ne calidum conetur frigidus ipſe,
Diſtendens auro peram de foenore capto,
Patris condita habens pulchris ter quinque talenta.

Quid vobis videtur, auditores? Numquid deterior Sibylla vates eſſe Bacis? Itaque auctor ſim admirabilibus illis Protei ſodalibus, ut

[a] Βαλέειν] Bene *S. Amſt.* Βαλλέειν male cett.

54. Βάκιδι] Tres Bacides fuiſſe docet *Ælianus* V. H. XII. 35. Hinc autem colligere eſt, totam hanc Anonymi orationem, a Luciano aut prorſus fictam eſſe, aut, ſi quae fuit, recuſam; talia enim ex tempore fundi carmina veriſimile non eſt. Quamquam cum dies aliquot interceſſerint inter prolatum a Cynico Sibyllae Oraculum, & hanc orationem, potuit etiam hoc Bacidis oraculum interea factum jam tum expromi. *M. du S.*

55. Ὁ Βάκις] Hujus χρησμολόγου meminit aliquoties *Ariſtophanes*, ut ὁ ὄρνισιν & ἱππεῦσιν. Scholiaſtes tres ejus nominis commemorat, ut & *Suidas*, qui Scholiaſtae locum in ſeſe tranſtulit. Ejusmodi hominem ætas patrum noſtrorum vidit, Noſtradamum. Ceterum duas aut tres ex ejus prædictionibus apud *Herodotum* legas in VIII. Sed multo plures apud *Pauſaniam*. *T. F.*

60. Κυνικὸς] Convicium Ariſtophanicum. Intelligit Lucianus impoſtores. *T. F.*

70. Ἐν καλαῖς Πάτραισιν] Intelligit Theagenem Cynicum, quem infra (c. 36.) deſignat, ὁ γυναῖκας, ὁ ἐκ Πατρῶν. inde enim domo erat. *T. F.*

77. Ταῦτ' εἰκότως] Hucusque anonymi continuata oratio eſt. Cetera Lucianus veluti ex ſeſe. *T. F.*

79. Κατίδῃ] Ut ſupra de eodem concionem habituro dixerat ἀνίδῃ, c. 7. *M. du S.*

Ibid. Νέστορα δ' οὐκ ἴλαθεν ἰαχὴ] Locus ex *Homero* ad Theagenem tranſlatus. Eſt autem primus verſus τῆς ῥαψῳδίας. Hujus loci venuſtas ei non apparet, qui verſum integrum non legit, propter ἀκροτελεύτιον, quod mirifice ad ridiculum facit. Sic autem ſe habet;

Νέστορα δ' οὐκ ἴλαθεν ἰαχὴ πίνοντά περ ἴμπης,

id eſt, etiam ſi biberet Neſtor, eum tamen clamor non latuit. *T. F.*

Νέστορα] *Homer.* Il. Ξ. 1. *M. du S.*

83. Οὐ γὰρ οἶδα] Miror ſane rem hujusmodi curioſitatem Luciani effugiſſe; quin potius ipſe Lucianus ſub ejus perſona latere voluiſſe cenſendus eſt. *M. du S.*

86. Ἡλ. — Ὀλυμπ.] Conſulendus hic *Pauſanias* in Eliacis, ut Topographiam hujus Dramatis recte aſſequens. *M. du S.*

87. Πλιθρίῳ] *Circo.* Interp. retinendum fuit, *in Plethrio*; locus erat in Gymnaſio Eleorum. *Pauſanias.* (202. 6.) ἔστι δὲ ὁ γυμνασίῳ τὸ καλούμενον Πλίθριον. ὁ δ' αὐτῷ συμβάλλουσιν οἱ Ἠλειοδίκαι τοὺς, &c. *T. F.*

Ibid. Ταῦτα μὲν σοι] Leg. ταῦτα μέντοι. *T. F.*

Ταῦτα μὲν σοι] Vulgatam contra *Faber*um multis exemplis, ubi σοι ſic abundat, defendit Cl. *Jenſ.* in Lectt. Lucian. p. 62. occaſione verborum in *Timone* T. I. c. 52. No. 53. Τοῦτό μὲ δὴ σοι. Ac vix mihi perſuadeo, vulgatiſſimum illum pleonaſmum latuiſſe *Faber*um; ſed τοι hic elegantius ei viſum, ac melius reſpon-

ut ipſi quoque circumſpiciant locum, ubi in aëra ſe diſſolvant, iſto enim verbo combuſtionem vocant.

31. Haec illo dicente exclamabant qui circumſtabant omnes, *Jam comburantur digni igne!* Atque hic quidem cum riſu deſcendit. *Sed non fugerunt Neſtora voces*, Theagenem puto: verum audito clamore venit ſtatim, eſcendensque clamavit, & ſexcenta mala protulit contra eum, qui deſcenderat; nec enim novi, quomodo vir ille optimus vocatus ſit. Ego vero relinquens hominem dirumpentem ſe abii viſurus athletas. Jam enim eſſe dicebantur in Plethrio judices certaminum. Haec tibi Elide.

32. Ipſam vero Olympiam cum veniſſemus, plenum erat poſticum templi vel accuſantium Protea, vel propoſitum illius laudantium: adeo ut etiam ad manus multi illorum venirent, donec ipſe progreſſus innumerabili comitante multitudine Proteus, poſt praeconum agonem verba fecit de ſe, de τῶ Πρωτέως, θεισκοπεῖν ἔνθα ἑαυτὼς ἐξαερώσωσι· τῦτο γὰρ τ καῦσιν καλῶσι.

Ταῦτ' εἰπόντ@, ἀνεβόησαν οἱ θεισκοπῶντες ἅπαντες, Ἤδη χμέαθωσαν, ἄξιοι τῶ πυρός. ὁ δὲ μὲ κατέβη γελῶν, Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχὴ τ Θεαγένη· ἀλλ' ὡς ἤκυσε τ βοῆς, ἦκεν εὐθὺς, καὶ ἀναβὰς, ἐκεκράγη, καὶ μυρία κακὰ διεξῆει θεὶ τῶ καλαβεβηκότ@· ὁ γὰρ οἶδα ὅστις ὁ βέλτιστ@ ἐκεῖν@ ἐκαλεῖτο. ἐγὼ δὲ ἀφεὶς αὐτὸν διαῤῥηγνύμενον, ἀπῆειν ὀψόμεν@ τὺς ἄθλητάς· ἤδη γὰρ οἱ Ἑλλανοδίκαι ἐλέγοντο εἶναι ἐν τῷ πλεθρίῳ. ταῦτα μὲν [b] σοι τὰ ἐν Ἤλιδι.

Ἐπεὶ δὲ εἰς τ Ὀλυμπίαν ἀφικόμεθα, μεστὸς ἦν ὁ ὀπισθόδομ@ τ καλῃγορύντων Πρωτέως, ἢ ἐπαινύντων τ προαίρεσιν αὐτῦ, ὥστε καὶ εἰς χεῖρας αὐτῷ ἦλθον οἱ πολλοὶ, ἄχρι δὴ παρελθὼν αὐτὸς ὁ Πρωτεὺς μυρίῳ τῷ πλήθει περιπεμπόμεν@, κατόπιν τῦ τ κηρύκων ἀγῶν@, λόγυς τινὰς διε-

[b] Σοι] Τοι *Fab.* Nihil mut. Edd. [c] Τῦ τ κηρύκων ἀγῶν@] Sic Edd. omnes. Nec quidquam Libri variant.

ſpondere ſequentibus, in quo me non habebit adverſantem, ut primum auctoritas Codd. acceſſerit; ſed dum & vulgatum probum eſt, quod recte contendit *Jonſius*, nihil movendum. *J.F.R.*

90. Ὀπισθόδομ@] Credibile eſt fuiſſe magnum aliquod atrium, aut quid tale, Jovis templo annexum. Eodem in loco Herodotus olim ſuas recitavit hiſtorias, ut auctor eſt Lucianus alibi. (Ἡρ. c. 1.) Ceterum ὀπισθόδομ@ & προνα@ opponuntur. *Diodorus* XIV. ὃ μόνον γὰρ τὸ τῆς προνα@ καὶ τὸ ὀπισθόδομον τ ἱερῶν, &c. Legendus autem tibi omnino Lucianus in *Fugitivis*, (c. 7.) ubi hiſtoriam hanc ἐκωμῳδῆ. Ibi de Cynicis dicitur: καὶ βοῆς τ ὀπισθόδομον ἐμπλήσωσιν ὀλακτοῦντες. *T. F.*

Ibid. Ὁ ὀπισθόδομ@] I. e. poſterior pars templi Jovis Olympici. *F.G.*

94. Κατόπιν τῦ τ κηρύκων ἀγῶν@] Qui ſint κήρυκες & Εὐμολπίδαι norunt omnes praeter illum qui Luciani *Pſeudomantim* (c. 39.) convertit. Cum enim ſimpliciter interpretandum eſſet. *Ceryces & Eumolpida* (quemadmodum paſſim, praecipue autem apud *Æmil. Probum* in Alcibiade) homo meus *praecones & egregios cantores* eſſe maluit. Hoc autem loco nil nobis cum ejusmodi κήρυξιν. Non eſſe autem hunc locum de iis intelligendum qui ἐν κύκλοις κηρύττουσιν, ludam, opinor, operam, ſi probem. Nec etiam de praeconibus ludorum placet accipi. Deinde quid ſit *retro praeconum certamen?* Verum quidem eſt ἀγὼν ſignificare non *certamen* tantum, ſed & *locum certaminis*, apud *Homerum*, notante *Euſtathio*: quemadmodum οἶν@ vinum & locum in quo venditur. ἔλαιον oleum & locum in quo venundatur, ex *Polluce*, & χοὸς apud *Homerum* in Od. Θ. pro loco τ χοϊτίας, ita δῆγμα duplicem ſignificationem habebat notante *Schol.* in orat. contra Polyclem; ſed quid fiet τῷ, κηρύκων? Sane locus hic a doctis examinari debuerat, quod quia nondum fecere, dicam quod mihi videtur. Legendum hic puto non κατόπιν τῦ τ κηρύκων ἀγῶν@, ſed κατόπιν τ Κερυκείων ἀγυιᾶς. Audi quaeſo *Pauſaniam* in Eliacis. τῇ τοῦ δὲ, ἔνθα οἱ Ἑλλανοδίκαι δημοσιύουσιν, ἐστὶν ἐγγὺς ἀπὸ τοῦ, τὸ μέλαθρον αὐτῶν, ἀγυιὰ μία. ταύτην ὀνομάζουσι Κερυκείαν οἱ Ἠλεῖοι. Nemo non videt quam recte huic Luciani loco conveniant, quae a *Pauſania* dicuntur. In hujusmodi autem locorum appellationibus, vicorum, platearum, &c. quam ſaepe peccent exſcriptores librorum, nimis multa exempla probant. Haec noſtra eſt de hoc loco ſententia, donec aliquis meliora protulerit. *T.F.*

Ibid. Κατόπιν τῦ τ &c.] Hunc locum ſollicitavit vir doctus, & contendit legendum eſſe κατόπιν τ Κερυκεί-

διεξῆλθε σοὶ [a] αὐτῷ, τ' βίον τε [b] ὡς ἐβίω, κ τὰς κινδύνους, ὃς ἐκινδύνευσε διηγούμενος, κ ὅσα πράγματα φιλοσοφίας ἕνεκα ὑπέμεινε. τὰ μὲν οὖν εἰρημένα πολλὰ ἦν. ἐγὼ δὲ ὀλίγων ἤκουσα διὰ τὸν πλήθους τ' παρεστώτων. εἶτα φοβηθεὶς μὴ συνπριβείην ἐν τοσαύτῃ τύρβῃ, ἐπεὶ κ πολλοὺς τοῦτο πάσχοντας ἑώρων, ἀπῆλθον, [c] μακρὰ χαίρειν φράσας θανατιῶντι σοφιστῇ, τ' ἐπιτάφιον ἑαυτῷ πρὸ τελευτῆς διεξιόντι.

Πλὴν [d] τότε τοσοῦτον ἐπήκουσα· ἔφη γὰρ βούλεσθαι χρυσοῦ βίου χρυσῆν κορώνην ἐπιθεῖναι· χρῆναι γὰρ τ' Ἡρακλείους βεβιωκότα, Ἡρακλείως ἀποθανεῖν, κ ἀναμιχθῆναι τῷ αἰθέρι. κ ὠφελῆσαι, ἔφη, βούλομαι τοὺς ἀνθρώπους, δείξας αὐτοῖς ὃν χρὴ τρόπον θανάτου καταφρονεῖν. πάντας οὖν δεῖ μοι τοὺς

quam vitam vixerit, pericula quae subierit enarrans, & quas philosophiae causſa sustinuerit molestias. Multa quidem fuere, quae dixit: ego vero, prae circumstantium multitudine, pauca audivi. Deinde ne tanta in turba eliderer metuens, quod accidere videbam pluribus, abii, longum valere jusſo affectante mortem Sophista, ipso sibi ante mortem parentante.

33. Illud tamen audivi, cum diceret, *Velle se auream vitae aureae coronidem imponere: oportere enim, qui Herculeo more vixerit, eum mori quoque more Herculeo, & remisceri aetheri. Ac prodesse*, inquit, *volo hominibus, ostendendo illis, quem ad modum mortem oporteat contemnere. Itaque Philoctetas*

a Αὐτοῦ] Αὐτοῦ Edd. b Ὡς] Ὅν Anonym. c Μακρὰ] Recepi ex *Pell.* Μακρὰν Edd. d Τότε] Τόγε emend. *Grot.* Nihil variant Edd.

κης ἀγωνίας. Ignoscat, si non possum accedere suae sententiae: locus enim Lucilani sanus est, nec minimam recipit mendi suspicionem. Κηρύκων ἀγὼν locus erat, ubi praecones de artis excellentia & vocis contentione certabant. Testis *Diodorus* lib. 18. ubi de epistola regis Alexandri, quam miserat, ut in Olympica celebritate recitaretur, sic ait: ταύτην δὲ προσέταξεν ἐν τῇ πανηγύρει λεχθῆναι τοῦ νικήσαντος κήρυκος ἀναγνωσθῆναι, id est, *eam autem jussit in publico coetu legi a praeone, qui victoriam obtinuisset.* *Julius Pollux* lib. IV. cap. 12. πρότερον δ' Ὀλυμπίασι τὰ ἱεροκηρύκων πρωτεῖα, οἱ ταῖς ἱερουργίαις ἐκαθιστανοῦντο, πρῶτος τ' ξένων ἠγωνίσατο τὰ Ὀλύμπια Ἀρχίας Ὑβλαῖος κ τρεῖς ἐφεξῆς Ὀλυμπιάδας ἐνίκα, κ Πυθοῖ δὲ ἐνίκα, κ εἰκὼν τις ἐν αὐτῷ Πυθικῷ. κ ἐπίγραμμα

Ὑβλαίῳ κήρυκι τόδ' Ἀρχίᾳ Εὐκλέος υἱῷ
Δεῖξαι ἄγαλμ' εὔφρων Φοῖβ' ἐπ' ἀτιμοσύνῃ
Ὃς τρὶς ἐκήρυξεν τ' Ὀλυμπίας αὐτὸς ἀγῶνα
Οὐθ' ὑπὸ σαλπίγγων, ἀτ' ἀναδήγματ' ἔχων.

Id est, *Primum autem Olympia, cum soli ejus regionis praecones, qui in sacris ministrabant, admitterentur, Primus exterorum certavit Archias Hyblaus, qui tres continue Olympiadas vicit, & Delphis etiam Pythia vicit, & extat ejus quadam imago Pythica:*

Hyblaï praeconis hanc Archia Euclei filii
Accipe statuam lubens, Phoebe, ob ejus incolumitatem,
Qui ter ipse certavit praeconio in agone Olympico,
Nec tubulum in ore habens nec circa collum ligacula.

Ex his patet praecones etiam de voce certasse, & inde sequitur fuisse illi certamini locum assignatum, de quo hoc loco fit mentio apud Lucianum. Videndus *Georgius Syncellus* pag. 208. post Olympiadem 88. ubi inveniuntur haec verba ex Africano: σαλπικτῶν & κηρύκων ἀγὼν πρωτεῖα ἐν Ὀλυμπίᾳ, id est, *Tubicinum & praeconum certamen aliis certaminibus additum est Olympia.* Videsis *Josephi Scaligeri* epistolam numero 448. Caeterum de interpretatione vocum ὑποσαλπίγγων & ἀναδήγματα non contendam, si quis certiora docuerit, nam ex sola nostra conjectura eas interpretatus sum sine auctoritate, nisi quod *Hesychius* habet ἀναδήγματα ἰσίας περὶ τραχήλους, quod satis firmat nostram interpretationem, scilicet collum fasciis comprimebant, ne rumperentur nimia contentione arteriae, & ut sonus vocis elatior fieret. De voce ὑποσαλπίγγων, quam ex sola conjectura interpretatus sum, expecto, qui me doceat: alibi enim non reperitur. *Hesychius* in voce Σάλπιγξ haec habet: σιγμοσάλπιγξ αὐτὶ τῆ κήρυξ. Unde conjeci, praecones usos fuisse quodam tubulo argenteo vel aereo tamquam tuba, ut eorum vox major & clarior audiretur. *J. P. a G.*

Κατόπιν τοῦ τ' κηρύκων ἀγῶνος] Notavit pater quoque hic conjecturam liberam & indoctam *T. Fabri*, & ut ab ea caveretur, jussit inspici *Ciceronis* epistolam ad Luccejum. In schedis notavit videndum *Scaligerum* in Graeca *Eusebii* pag. 420. *Fabrum* priorem in Agonistico pag. 293. & 294. Et sane quomodo latuerunt illa in extremo *Demonacte*, αὐτὸν πρὸς τοὺς παρόντας τ' ἀγωνίων τ' κηρύκων ᾠδὴ, Λαγγει μ' ἀγὼν τ' παλαίστων ἄθλων Ταμίας, Καιρὸς δὲ καλεῖ μακίτι μέλλειν? *J. G.*

Κατόπιν τοῦ τ' κηρύκων ἀγῶνος] Ὀνειδίσθημεν Jovis Olym-

tas mihi fieri omnes homines, aequum est. Qui ergo ſtupidiores erant hominum lacrimari & clamare; *Serva te Graecis!* Qui autem fortiores, ii clamarunt; *decreta perage!* a quibus non mediocriter perturbatus eſt ſenex, qui ſperaſſet futurum, uti omnes retinerent ſe, neque igni permitterent, ſed invitum in vita manere cogerent. Quum ergo plane praeter opinionem illi accideret, ut decreta perficienda eſſent, ea res magis etiam expalleſcere illum fecit, (quamquam cadaveroſo jam ante colore eſſet) & tremere etiam, medius fidius! Itaque orationem finiit.

ἀνθρώπους Φιλοκτήτας γενέσθαι. οἱ μὲν οὖν ἀνοητότεροι τῶν ἀνθρώπων, ἐδάκρυον, καὶ ἐβόων, Σῴζου τοῖς Ἕλλησιν· οἱ δὲ ἀνδρωδέστεροι ἐκεκράγεισαν, Τέλει τὰ δεδογμένα· ὑφ' ὧν ὁ πρεσβύτης ἐς μέσους ἐθορυβήθη, ἐλπίζων πάντας ἕξειν αὐτῷ, καὶ μὴ προήσεσθαι τῷ πυρὶ, ἀλλὰ ἄκοντα δὴ καθέξειν ἐν τῷ βίῳ. τὸ δὴ τελεῖν τὰ δεδογμένα, [e] πάνυ ἀδόκητον αὐτῷ προσπεσὸν, ὠχριᾶν [f] ἔτι μᾶλλον ἐποίησε, καίτοι ἤδη νεκρικῶς τὴν χροιὰν ἔχοντι, καὶ, νὴ Δία καὶ ὑποτρέμειν, ὥστε κατέπαυσε τὸν λόγον.

34. Ego vero quam riſerim, puto, conjicis. Neque enim miſericordia dignus erat homo, ita invenuſtus ſupra omnes, qui iisdem furiis aguntur, amator gloriae. Deducebatur tamen a multis, & ingurgitabat

Ἐγὼ δὲ εἰκάζεις, οἶμαι, πῶς ἐγέλων· οὐδὲ γὰρ ἐλεεῖν ἄξιον ἦν, οὕτω δυσέρωτα τῆς δόξης ἄνθρωπον ὑπὲρ ἅπαντας, ὅσοι τῇ αὐτῇ νοσῳ ἐλαύνονται. παρεπέμπετο δὲ ὅμως ὑπὸ πολλῶν, καὶ ἐνεφορεῖτο τῆς δόξης, ἀποβλέπων

[e] Πάνυ] Inſerui ex R. Aberat ab Edd. [f] Ἔτι] Recepi ex RG. non habebant Edd.

Olympii fuiſſe auditorium, vel ex *Herodoti* Lucianei principio itemque *Fugit.* c. 7. ſatis apparet. Nec ergo dubium, praeconum ibi etiam certamina potuiſſe inſtitui. Ἀγὼν etiam ὁ τόπος, καὶ τὸ πλῆθος τῶν θεατῶν apud antiquos Lexicographos. Porro κατέπαυσε tum ad locum tum ad tempus poſſe referri, tralaticium eſt. Itaque *poſt agonem praeconum* ſignificat, vel, poſtquam certarunt praecones; vel, poſt ſ. pone eum locum, ubi certare ſolent. Utrum hic verius, difficile dictu eſt, & parum ad ſententiam refert. *J. M. G.*

Ibid. Κρίνων ἀγῶνα] Non ſatis firma & liquida *T. Fabri* mihi videtur emendatio, ut recepta ſcriptura ideo mutetur; quamvis corrupta eſſe poſſit. Integram itaque rem aliis relinquo; id tantum moniturus, in inſcriptione a *Palmerio* ex *Polluce* allata legendum videri ἀναδήμαλα, quod longe ad rem aptius quam ἀναδίγμαλα. De certamine Praeconum vid. noſtrum *Dipsad.* c. 65. *M. du S.*

Ibid. Ἀγῶνα] Τόπου τινός. *F. G.*

4. Μακρὰ χαίρειν] Cur hoc praeferam, vid. ad *Navig.* c. 2. *Rhet. Praec.* c. 10. *Bis Accuſ.* c. 21. *Gall.* c. 23. *J. F. R.*

7. Πλὴν τότε τοσοῦτον ἐπήκουσα] *Tunc magnum hoc audivi.* Interpol. quod ridiculum ἐς τὸ ἄκρον. Neque enim hoc loco τοσοῦτο *magnum hoc* ſignificat, & qui ita exiſtimant, næ illi haud dum etiam multa Græce legerunt. Quid cum Græci dicunt, τοσαῦτα εἶπὼν ἐπαύσατο, &c., καὶ ταῦτα εἰπὼν ἔπαυσε, & τοσαῦτα ὁ Κόμμοδος εἰπὼν εἰς τὴν αὐλὴν ἐπανῆλθεν, & *Joſeph.* in 11. ἀρχαιολογ. Ϛ τοσούτου διηγόμεθα, &c. ſub finem cap. 111. quomodo verteres? Videſis, hæc una vocula ſenſum perverſit. Nimirum non animadverterat Interpolator τοσοῦτο nil eſſe aliud in hujusmodi loquendi generibus, quam τοῦτο. Cujus rei pudet citare teſtes; tamen ſi vacat, adi *Suidam* & *Stephanum.* Interpretem corrupit Interpolator. *T. F.*

Πλὴν τότε τοσοῦτον ἐπήκουσα] Plane non neceſſaria temporis illa definitio, & opinor ſcripſit πλὴν τόγε τοσοῦτον. Sic alibi. *J. G.*

8. Χρυσῷ β.ῳ] Ita *Pindarus* χρυσοῦς ἴππους vocavit eximios. ita Catullus *aureolos pedes* puellæ, & alia ὅσα κάλλιστα. Sed non modo χρυσοῦς pro pulchro, verum & ἀργυροῦς. Ita plerumque exponit Interpres *Homeri*, quem ineruditum vulgus *Didymum* vocat. *T. F.*

10. Ἀναμιχθῆναι τῷ αἰθέρι] Quod ſupra dixerat ἐξαφανισθῆναι. *T. F.*

19. Προήσεσθαι τῷ πυρὶ] *Nec eum in ignem mitterent.* Interpolat. falſo. Non metuebat Peregrinus ne in ignem ab aſtantibus mitteretur, (nil quidquam tale in toto libello) ſed non arbitrabatur permiſſuros unquam, ut ſe ſe in ignem ſponte & ultro conjiceret; qui ſenſus longe alius eſt. Interpretem ſequi noluit corrector. *T. F.*

21. Δεδογμένα, ἀδόκητον] Reſtitue ut in MS. R. δεδογμένα, πάνυ ἀδόκητον αὐτῷ, &c. *T. F.*

22. Ὠχριᾶν μᾶλλον] Rectius & elegantius in Cod. MS. Bibl. Reg. ὠχριᾶν ἔτι μᾶλλον ἐποίησε. *T. F.*

28. Τῇ αὐτῇ νοσῳ ἐλαύνονται] *Hac pœna exagitantur.* Interp. Sed vertendum fuit, *hac Furia exagitantur*; Νοσῳ enim hoc loco Furia eſt; res notior quam ut probari debeat. Inde ſupra dixit Lucianus (c. 30.) δεξῆς ἐμανίου. *T. F.*

πων ἐς τὸ πλῆθος τῶν θαυμαζόντων, οὐκ εἰδὼς ὁ ἄθλιος ὅτι καὶ τοῖς ὑπὲρ τὸν σταυρὸν ἀπαγομένοις, ἢ ἐπὶ τῶν δημίων ἐχομένοις, πολλῷ πλείους ἕπονται.

se gloria, dum ad multitudinem eorum, qui se admirarentur, respiceret, ignarus miser, etiam hos, qui ad crucem ducuntur, aut trahuntur a carnifice, multo plures sequi.

Καὶ δὴ τὰ μὲν Ὀλύμπια τέλος εἶχε, κάλλιστα Ὀλυμπίων γενόμενα, ὧν ἐγὼ εἶδον, τέτρακις ἤδη ὁρῶν. ἐγὼ δὲ, εἰ μή τι ἦν εὐπορῆσαι ὀχήματος ἅμα πολλῶν ἐξιόντων, ἄκων ὑπελιπόμην. ὁ δὲ ἀεὶ ἀναβαλλόμενος, νύκτα τὸ τελευταῖον προειρήκει ἐπιδείξασθαι τὴν καῦσιν· καί με τῶν ἑταίρων τινὸς παραλαβόντος περὶ μέσας νύκτας, ἐξαναστὰς, ἀπῆειν εὐθὺ τῆς Ἁρπίνης, ἔνθα ἦν ἡ πυρά. στάδιοι πάντες ἔτοι εἴκοσιν ἀπὸ τῆς Ὀλυμπίας κατὰ τὸ ἱππόδρομον ἀπιόντων πρὸς ἑω· καὶ ἐπεὶ τάχιστα ἀφικόμεθα, καλαλαμβάνομεν πυρὰν νενησμένην ἐν βάθει, ὅσον ἐς ὀργυιὰν τὸ βάθος. δᾷδες ἦσαν τὰ πολλὰ, καὶ παρεβέβυστο τῶν φρυγάνων, ὡς ἀναφθείη τάχιστα.

35. Interim Olympia finem habuere, pulcherrima, quae ego vidi Olympiorum, qui quater jam viderim. Ego vero, neque enim vehiculi copia erat multis simul discedentibus, invitus ibi relictus sum. At iste subinde differens, tandem praedicit noctem, qua spectaculum sui cremandi editurus esset. Ac me cum sodalium aliquis adsumsisset, surgens circa mediam noctem recta Harpinam petii, ubi rogus erat. Stadia haec sunt viginti Olympia juxta Hippodromum orientem versus euntibus. Cum primum eo venissemus, rogum deprehendimus in fossa ad passus unius profunditatem structum. Faces multae aderant & sarmenta ubique interposita ignem celerrime uti conciperet.

Καὶ ἐπειδὴ ἡ σελήνη ἀνέτειλεν (εἶδε γὰρ κἀκείνην θεάσασθαι τὸ κάλλιστον τοῦτο ἔρ-

36. Exoriente luna, oportebat enim hanc quoque videre pulcherrimum facinus, proce-

37. Τετράκις] Olympias, qua se Peregrinus vivum cremavit, incidit in annum aerae Christianae CLXV. Vid. *Euseb.* Chron. cum *Scaligeri* notis. Quartam eandem viderat Lucianus. si continuas spectasse ponas, in Graeciam appulerit, post annum Chr. CL. si quando vero peregre fuisse cum celebraretur, quod vero propius abest, malis; paucis ante CL^um annis in Graeciam primum venerit. Juniorem autem, necdum clarum, venisse constat ex Δικ. c. 27. Ex quibus omnibus anno circiter CXX. natum colligo; Rhetoricae CLX. valedixisse; hunc denique librum ante quinquagesimum aetatis annum scripsisse. *M. du S.*

40. Νύκτα — προειρήκει] *Noctu praemonuit.* Interpolator. male. νύκτα enim hoc loco non est pro νυκτὸς, seu νύκτωρ, sed προειρήκει νύκτα dixit Lucianus, quemadmodum *Juvenalis*, de Statio, opinor, *promisitque diem.* Apud *Ciceronem* est, & apud *Varronem* & *Livium*, *prodixit* seu *praedixit diem.* Interpres proxime ad verum, *noctem ei rei destinavit.* *T. F.*

43. Ἁρπίνης] Quid sit Harpina seu Harpinna, docebit *Pausanias* in Eliacis. *T. F.*

Ibid. Τῆς Ἁρπίνης] *Pausaniae* locus est Eliac. 2. p. 200, 18. *Hechel.* Ἔστι δὲ καὶ ἄλλο Ἁρπινάτης καλούμενον ποτάμιον· καὶ ὁ πολὺ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ πόλεως Ἁρπίνης ἄλλα τε ἰρήϊα, καὶ μάλιστα οἱ βωμοί. Οἰκίσαι τε Οἰνόμαον τὴν πόλιν καὶ θῆσθαι τὸ ὄνομα ἀπὸ τῆς μητρὸς λέγουσιν Ἁρπίνης. Eadem *Stephanus*, qui v. Ὀλυμπία eandem urbem facit Pisam, Arpinam, Olympiam. Nempe in eadem proxima vicinia fuere, ut tamen distincta & Pisae & Arpinae rudera possent illa adhuc aetate ostendi. Fluctuant libri inter Ἁρπίνα & Ἁρπίνη. Etiam *Strabonì* esse restituendam pro Ἔπιτα, videre *Casaubonus*, & *Berkelius* ad *Steph.* *J. M. G.*

48. Ἐς ὀργυιὰν τὸ βάθος] Βάθος de altitudine, s. dimensione a solo ad auras adsurgente, (ut Οὖρος. convertit) aeque dici ac de profunditate, nihil quidem est novi; sic βάθος αἰθέρος, de summo coelo, quique ibi opponitur tartaro, *Eurip.* Med. vs. 1297. Sed unius orgyae altitudo non est tanta, ut alta inde praedicetur pyra; nec repetitio illa ἐν βάθει, τὸ βάθος valde adridet. Interim βάθος de latitudine, s. densitate hic accipi potest, ut βαθὺ λήϊον *Homer.* Il. B. 147. atque alibi passim, de segete densa, & βαθεῖαι ὕλαι. Il. E. 555. Et *Aelian.* V. H. XIII. 1. Χόρτοι δὲ θάμνοι βαθεῖαι, *gramina ac frutices profundae* convertit in *Diod. Sic. Rhodom.* L. 2. c. 49. satis ad verbum, cum *densae* potuisset; licet & *Virgil. nemus profundum* eodem significatu dixerit, ut notavi in *Ambiguis.* Sic de densitate phalangis, sive latitudine, *Arrian.* Exp. Al. I. p. 7. ac *Thucyd.* frequenter. *J. F. R.*

Ibid. Δᾷδες ἦσαν τὰ πολλὰ] Interpres sic vertit, longe certe ab auctoris mente, qui pyrae formam & materiam describit. Putavit interpres δᾷδες non aliud significare quam *fax.* Sed est arboris species, quae Lati-

cedit iſte quotidiano more indutus, & cum illo Cynicorum principes, praeſertim generoſus ille Patrenſis, facem geſtans, non malus ſecundarum partium certator. Facem geſtabat vero etiam Proteus. Accedentes autem alter ab altera parte ignem incenderunt maximum, quippe a facibus ac ſarmentis. Iſte vero, & jam mihi diligenter attende, depoſita pera, pallio, & Herculea illa clava, adſtabat in linteo plane ſordido. Tum tus petiit, quod in ignem injiceret, datumque ab aliquo, injecit, dixitque converſus ad meridiem (nam hoc quoque ad tragoediam pertinet, meridies) *Materni paternique Daemones, volentes propitii me recipite!* Haec ubi dixiſſet, in ignem inſiliit. Verum non videbatur, circumfuſus a multa, quae ſurgebat, flamma.

37. Iterum video te ridentem, pulcher Cronie, fabulae converſionem. Equidem maternos daemonas invocantem non valde,

γον) πρόεισιν ἐκεῖνος ἐσκευασμένος ἐς τὸ αἰεὶ τρόπον, καὶ ξὺν αὐτῷ τὰ τέλη τῶν κυνῶν. 55 μάλιστα ὁ γεννάδας ὁ ἐκ Πατρῶν, δᾷδα ἔχων, ὁ Φαῦλος δευτεραγωνιστής. ἐδᾳδοφόρει δὲ καὶ ὁ Πρωτεύς· καὶ προσελθόντες, ἄλλος ἀλλαχόθεν ἀνῆψαν τὸ πῦρ μέγιστον, ἅτε ἀπὸ δᾴδων, καὶ φρυγάνων· ὁ δὲ, 60 καί μοι πάνυ ἤδη πρόσεχε τὸν νοῦν, ἀποθέμενος τὴν πήραν, καὶ τὸ τριβώνιον, καὶ τὸ Ἡρακλειον ἐκεῖνο ῥόπαλον, ἕστη ἐν ὀθόνῃ ῥυπώσῃ ἀκριβῶς. εἶτα ἤτει λιβανωτὸν ὡς ἐπιβάλοι ὅπου τὸ πῦρ· καὶ ἀναδόντος τινὸς, ἐπέ- 65 βαλέ τε, καὶ εἶπεν, ἐς τὴν μεσημβρίαν ἀποβλέπων (καὶ γὰρ καὶ τοῦτο πρὸς τὴν τραγῳδίαν ἦν ἡ μεσημβρία) Δαίμονες μητρῷοι καὶ πατρῷοι δέξασθέ με εὐμενεῖς. ταῦτα εἰπὼν, ἐπήδησεν εἰς τὸ πῦρ, καὶ μὴν ἐωρᾶτό γε, ἀλ- 70 λὰ [a] περιεχέσθη ὑπὸ τοῦ φλογὸς, πολλῆς ἁρμυρίδος.

Αὖθις ὁρῶ γελῶντά σε, ὦ καλὲ Κρόνιε, τὴν καταστροφὴν τοῦ δράματος. ἐγὼ δὲ τοὺς μητρῴους δαίμονας ἐπιβοώμενον, μὰ τὸν Δί',

[a] Περιεχέσθη] Sic omnes praeter *S.* & *A.* quae περιεχύθη.

55. Ὁ ἐκ Πατρῶν δᾷδα ἔχων] Τὸν Θεαγένη λέγει. ἐκ Πατρῶν δὲ τὴν Πελοποννήσου. *V.*

tinis *tada* dicitur, de qua *Plinius* paſſim, & ideo vertendum erat, *e tada ut plurimum conſtabat*. *J. P. à G.*

Δᾷδις ἦσαν τὰς πομπὰς] An δᾷδες ἐστήσαντο πομπαί; ſic certe mallem: nam etſi vulgatum probe Graecum, minus tamen huc conveniens videtur, prae altero illo. *J. F. R.*

51. Ἡ σελήνη ἀνέτη.] Media de nocte profectum audiſti: Lunam nunc demum ortam legis: extremus hic celebritatis dies; ergo aut poſt XI^um^ lunaris menſis diem coeptae erant Olympiae; aut ultra dies quinque ei ſolennitati concedas neceſſe eſt: quorum neutrum a viris doctis facile impetrabis, quos Cl. *Potterus* ſequutus eſt. *M. du S.*

55. Ὁ ἐκ Πατρῶν] *Ille Patranus*. Interp. *Stephanus*, ſeu Hermolaus ἐν τοῖς ἰδιωτικοῖς agnoſcit Πατρεῖς, at Πατρανεῖς non agnoſcit. Itaque dicendum fuerat *Patrenſis*, ut uſurpavit *Cicero*. Ceterum locus hic de Theagene eſt intelligendus. *T. F.*

62. Ῥόπαλον] Alibi docet quanti poſtea vaenierit Ἀπατ. c. 14. quem locum, ſi non memineris, omnino adi. *M. du S.*

Ibid. Ἔστη ἐν ὀθόνῃ] Pontius in paſſione Cypriani. *M. V. La Croze.*

67. Ἡ μεσημβρία] Verſus meridiem nempe Zodiacus, ſolis & Planetarum via, templum peculiare deorum. Item meridie quieſcunt daemones, facile, ſi turbentur irritandi. Vid. *Theocr.* Idyll. 1, 15. & illa μεσαμβρινὰ ἀσυχία apud *Callim.* in Lau. Pall. 72. Huc forte pertinet τὸ μεσημβρινὸν δαιμόνιον, quod dederunt οἱ ὁ, ψ. 91, 6. *J. M. G.*

Ibid. Δαίμονες μητρῷοι & πατρῷοι] Deme Tragicam magnificentiam, & erunt, quos invocat, Daemones, ipſi Manes animae felices majorum. *Hierocles* ad A. C. 3. p. 38. *Needh.* Τὰς ἀνθρωπίνας ψυχὰς ἀληθείᾳ καὶ ἀρετῇ κοσμηθείσας Δαίμονας καλεῖ, ὡς θείους καὶ ἐπιστήμονας κ. τ. λ. Sed ipſum hoc indicant, quae ſtatim ſequuntur. *J. M. G.*

68. Δίξασθέ μοι] Sic apud *Sophoclem* Oreſtes in Electra p. 66. ἀλλ' ὦ παῖ πρόσω γῆ θεὸς τ' ἐγχώριοι

Δίξασθέ μ' εὐτυχοῦντα ταῖς δὲ ταῖς ἐδοῦς
Σύ τ' ὦ πατρῷον δῶμα. *M. du S.*

70. Περιεχέσθη] Περιεχέσθη a σθείχομαι, ut ἰχέσθω ab ἴχομαι ſine litera ſerpentina in medio, uſitatius quam ἰχθέσθω, quod tamen quum ab χάθω poſſit eſſe formatum, expungere non uſtinui, contra Edd. optimas. *J. F. R.*

Δί', ὡς σφόδρα ἠτιώμην. ὅτε δὲ καὶ τοὺς πατρῴους ἐπεκαλέσατο, ἀναμνησθεὶς τ' αὖ τῶν [a] Φθόνου εἰρημένων, οὐδὲ κατέχειν ἠδυνάμην τ' γέλωτα. οἱ Κυνικοὶ δὲ περιστάντες τ' πυρὰν, οὐκ ἐδάκρυον μὲν, σιωπῇ δὲ ἐνεδείκνυντο λύπην τινὰ, εἰς τὸ πῦρ ὁρῶντες, ἄχρι δὴ ἀποπνιγεὶς ἐπ' αὐτοῖς, Ἀπίωμεν, φημὶ, ὦ μάταιοι. ὡς γὰρ ἡδὺ τὸ θέαμα ὠπτημένου γέροντα ὁρᾶν, χίονος ἀναπιμπλαμένους σοπρᾶς. ἢ περιμένετε ἕως ἂν γραφεύς τις ἐπελθὼν, ἀπεικάσῃ ὑμᾶς, οἵους τοὺς ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ ἑταίρους τῷ Σωκράτει ἐνεγράψατο; ἐκεῖνοι μὲν οὖν ἠγανάκτουν, καὶ ἐλοιδοροῦντό μοι, ἔνιοι δὲ καὶ ὑπὸ τὰς βακτηρίας [b] ἦξαν. εἶτα ἐπειδὴ ἠπείλησα ξυναρπάσας τινὰς ἐμβαλεῖν εἰς τὸ πῦρ, ὡς ἂν ἔποιντο τῷ διδασκάλῳ, ἐπαύσαντο, καὶ εἰρήνην ἦγον.

Ἐγὼ δὲ ἐπανιὼν, ποικίλως, ἑταῖρε, πρὸς ἐμαυτὸν ἐνενόουν τὸ φιλόδοξον οἷόν τί

ita me Jupiter, reprehendi: ſed cum paternos etiam advocaret, recordatus eorum, quae de caede *illius* dicta ſunt, neque riſum tenere tum poteram. Cynici autem rogum circumſtantes non illi quidem flebant, ſed ſilentio ignem adſpicientes moeſtitiam quandam prae ſe ferebant: donec ego, quem ea res pene enecaret, *Abeamus*, dicerem, *vani homines! Neque enim jucundum ſpectaculum, ſenem aſſari videre, & malo nidore epleri. An expectatis dum pictor aliquis ſuperveniens depingat vos, uti ſodales in carcere appingunt Socrati?* Illi ergo indignari & male mihi dicere, quidam vero ruere etiam ad baculos. Deinde cum interminatus eſſem, ome quosdam illorum correptos in ignem eſſe detruſurum, magiſtrum uti ſequerentur, quietem pacemque egere.

38. In reditu autem, varie mecum, mi ſodalis, cogitabam de cupiditate gloriae, vim

a Φθόνου] Φόνου legendum fortaſſis, bene marg. *Alw.* cto ſubſcripto. Cett. ἦξαν.

b Ἦξαν] Quod *Faber* voluit, in *J.* eſt; excepto pun-

81. Ἀποπνιγεὶς ἐπ' αὐτοῖς] *Odore malo affectus.* Interp. ſed nil tale. Ubi enim, quaeſo, odor ille malus in ἀποπνίγομαι? Quid autem? αὐτοῖς ad quid refertur niſi ad Cynicos περιστάντας τὴν πυρὰν, ut a Luciano deſcribuntur? Sed ignoravit interpres quid ſit ἀποπνίγομαι ἐπ' ἀνθράκων aut quid tale, praeſertim vero apud Atticos, quos hic noſter ſtudioſiſſime imitatur. Exempla ſunt paſſim apud *Ariſtophanem*, & *Demoſthenem*, & (quis Interp. indiligentiam non miretur?) apud ipſummet Lucianum in dialogis ἰατρικοῖς. Eſt autem ἀποπνίγομαι ἐκὶ τούτῳ πράγματι quod Latini dicunt, *Ea res me urit, me enecat*, Terent. *Vro hominem.* Horat. *Vror ſeu tibi candidos*, &c. *Ariſtophanes* κάομαι. Sed in re ita perſpicua ſit φωνῶν τ' παραδειγμάτων ἀφ' τὸ πλῆθος. T.F.

Ἀποπνιγεὶς ἐπ' αὐτοῖς] Quae de vi verbi ἀποπνίγομαι hic *Faber* diſputat, dubitatione carent: & tamen malim hic dixiſſe Lucianum cauſſam aliquam Phyſicam ſui diſceſſus. Ridere ſe horum hominum ſtultitiam profitetur; vix ergo eſt, ut eodem ſpiritu dicat, ſe ab illis ſ. propter illos ἀποπνιγῆναι, prae indignitate pene ſuffocatum. Itaque opto in aliquo libro bono inveniri ὑπ' αὐχμοῦ vel ὑπ' ἀτμοῦ, ut dicat, cum moleſtus ſibi eſſet ſuffocans ille vapor vel fumus, diſceſſionem ſe paraſſe. Interpretationem dedi, quae utrique ſenſui ſic ſatis convenire videtur: nam *ea res* poteſt eſſe affectata illa Cynicorum triſtitia, poteſt eſſe fumus & nidor uſtulati Protei. *J.M.G.*

Ἀποπνιγεὶς] Sic diſtinguendum. ἀποπνιγεὶς, ἐπ' αὐτοῖς ἀπίωμεν φ. ω. μ. i. e. *poſt haec, his peractis.* F.G. Non inepta videtur *Gujeti* diſtinctio, eamque amplecterer, donec melius quid ſuppeditent libri. Ἀποπνιγεὶς autem ſine effectu recte intelligitur, pro *paene ſuffocatus ſum*, ut in fab. *Æſop.* 41. μόρμυξ ὑπὸ τῦ ῥύματος ἀπεπνίγετο, mox addito ἐσάθη. Sic *moriens* pro morti proximo, qui tamen ſanatur. *Phalar.* Epiſt. 21. ἔτι ἐ θνήσκοντά μοι — ἔσωσεν. Iterum Ep. 52. Ὅτι πρότερον τρὶς ὑμᾶς ἀποθνήσκοντας ἐν σιτοδείᾳ ἔσωσα. *Cic.* 2. de Divin. c. 66. *quum — telo venenato ictus eſſet, eoque vulnere* MORERETUR; eumdem tamen ſanatum eſſe eodem capite narrat. Plura dedi in libro *de Ambig.* Tit. *FACIO.* Addo *Died. Sic.* IV. c. 63. p. 307. m. ubi μετέπιτα ait de Theſeo aliter ſuadere conanti, at ſine ſucceſſu. *J.F.R.*

88. Ἐπὶ τὰς βακτηρίας ἦξαν] *Ad fuſtes venerunt.* Interpol. iſtud verbum non ita vertendum fuit, quia aliter ſcribendum, ſcilicet ἦξαν *irruerunt, involarunt*, &c. Eſtque Attica ſyncope ab ἄϊσσω, ut apud *Ariſtophanem* ſinguae Atticae canonem legitur, ὁ Πλοῦτος

Ἐξηξάτην ἂν δύο δράκοντ' ἐκ τοῦ νεὼ,
Exiluerunt e templo dracones duo.

ita alibi *Ariſtophanes*, & ei ſynchronos *Euripides*, atque

vim illius perpendens, ut ſolam hanc cupiditatem effugere nequeant illi etiam, qui alioquin admiratione videantur digniſſimi, nedum ut ille vir, qui etiam alias furioſe dementerque, & ut igne dignus eſſet, vixiſſet.

39. Tum incidi in multos ad ſpectaculum abeuntes ipſos quoque, qui putarent nempe ſe vivum adhuc deprehenſuros. Nimirum illud quoque pridie ejus diei divulgatum fuerat, illum ita ut exorientem ſolem ſalutaret, quod ſcilicet Brachmanas facere dictitant, rogum conſcenſcurum eſſe. Multos igitur illorum averti, cum jam perfectum eſſe opus, dicerem, quibus quidem non id ipſum curae eſſet, etiam locum inſpicere, & aliquid de igni reliquum ſecum auferre. Hic ſane, mi ſodalis, ſexcenta negotia habui, dum omnibus enarro interrogantibus, & accurate ſingula exquirentibus. Si quem igitur viderem politum doctrina hominem, nuda illi acta, velut tibi

95 Ὅσιν ἀναλογιζόμενος, ὡς μόνος ὅτος ὁ ἔρως ἄφυκτος, καὶ τοῖς πάνυ θαυμαστοῖς εἶναι δοκοῦσιν, οὐχ ὅπως ἐκείνῳ τἀνδρὶ, καὶ τἄλλα ἐμπλήκτως, καὶ ἀπονενοημένως βεβιακότι, καὶ ὄντι ἀναξίως τοῦ πυρός.

1 Εἶτα ἐντεύγχανον πολλοῖς ἀπιοῦσιν, ὡς θεασομένοις καὶ αὐτοί. φοῖνιξ γὰρ ἔτι καλαλήψεσθαι ζῶντα αὐτόν. καὶ γὰρ καὶ τόδε τῇ προτεραίᾳ διεδέδοτο, ὡς πρὸς ἀνίσχοντα τὸν ἥλιον ἀσπασάμενος (ὥσπερ ἀμέλει καὶ τοὺς Βραχμᾶνας φασὶ ποιεῖν) [c] ἐπιβήσεσθαι τῆς πυρᾶς. ἀπέτρεφον δ' ἔγωγε τοὺς πολλοὺς αὐτῶν, λέγων ἤδη τελελέσθαι τὸ ἔργον, οἷς μὴ καὶ τοῦτ' αὐτὸ περισπούδαστον ἦν, καὶ αὐτὸν ἰδεῖν 10 τὸν τόπον, καί τι λείψανον καλαλαμβάνειν τοῦ πυρός. ἔνθα δὴ, ὦ ἑταῖρε, μυρία πράγματα εἶχον, ἅπασι διηγούμενος καὶ ἀνακρίνουσι, καὶ ἀκριβῶς ἐκπυνθανομένοις. εἰ μὲ ἦν ἴδοιμι τίνα χαρίεντα, φιλὰ ἂν, ὥσπερ σοί,

[c] Ἐπιβήσεσθαι] Ἐπιβήσεται *Pell.* non male.

que ita legiſſe interpretem, fidem fecerit ejus verſio, ſic enim habet, *A nonnullis quoque eorum ad fuſtes concurſum eſt.* Vides lector, quantum Interpolatori debeat Interpres. Quid ſi libellum aliquem absque ullo duce interpretandum ſuſcepiſſet? *T. F.*

Ἐπὶ τὰς βακτηρίας ἦξεν] Sic edidi ex *J.* & *Fabr.* Nam eſt ab ἀΐσσω. Conf. ſupra *Bis Accuſ.* c. 6. ἐπὶ τὸν πυῤῥον ἀΐξαντες. nam etſi vulgatum ἦκεν, quod verterant, *ad fuſtes concurſum eſt*, omnino defendi poteſt, & *venire ad manus, tela*, Latinis ac Graecis uſitatum fateor: tamen quia aoriſt. ἦξα ab ἥκω mihi quoque ſuſpectus, eo magis alterum adripui: ἥκω & praeterit. ἧκα frequentiſſimo quidem in uſu, at ἦξα nondum notavi. Taceo quod majorem impetum atque iracundiam ſignificet ἀΐσσω, quam ἥκω, adeoque hic aptius. Eandem ob cauſſam Cl. *Perizon.* ad *Ælian.* V. H. III. c. 42. f. Ἐπὶ τὰς ἐξ ἀρχῆς ἦξεν recte praetulit ex Mſ. cum alii quoque ἦξεν ab ἥκω haberent. Confer infra *Fugit.* c. 6. ſupra *Demon.* c. 4. pr. ἀνίπτοις γε ποσὶ πρὸς ταῦτα ἦξεν, ubi certe ἦξεν locum vix haberet. Sed punctum ſubſcript. & illic operae male omiſere, quod in talibus addendo lectionem emendare, non meretur nomen mutationis; adeoque nihil criminabuntur vulgatae patroni. *J. F. R.*

89. Ἦξεν] *T. Fabri* emendationem lubens amplector, mendoſe in *Amſt.* Ed. impreſſam; cum enim in omnibus ſuis Luciani impreſſis ἦξεν inveniret, ἦξεν reſtituit ab ἀΐσσω; quod in *J.* Ed. niſi me oculi fallunt, etiam extat. Vid. apud noſtrum ipſum Δισ. c. 6. ἐπὶ τὸν πύρον ἀΐξαντες. & Νεκρ. c. 3. quin Δραπ. 6. Ita etiam in *V2.* legitur; ubi vide notam noſtram. *M. du S.*

4. Πρὸς ἀνίσχοντα τὸν ἥλιον ἀσπασάμενος] Legendum eſt voce unica προσανίσχοντα, id enim poſtulat τὸ ἀσπάζεσθαι. προσανίσχω & προσανίσχω, *orior.* Prius illud apud *Suidam*, qui προσανίσχοντι, vertit per ἐξίσχοντι, qui locus a Porto male intellectus eſt. Vertendum enim fuerat προσανίσχοντι *id eſt orienti*, ut ἔξεχ ὦ φίλ' ἥλιε. Apud eundem *Suidam* linea ſequenti lego unica voce προσανίσχοντα ἥλιον, ἀνατέλλοντα. Quem locum eſſe Luciani puto, hunc ipſum, inquam, qui nunc nobis in manibus eſt. *T. F.*

Πρὸς ἀνίσχοντα] Jubebat *Solan.* conferre *Menip.* c. 7. ubi quidem lego, — ἴωθεν πρὸς ἀνατέλλοντα τὸν ἥλιον ῥῶσιν τινὰ μακρὰν ἐπιλέγων, videoque Edd. nonnullas προσανατέλλοντα conjungere; ſed male profecto. Utrum vero hic προσανίσχοντα cum *Fabro* connectendum ſit, dubito. Non ſaltem illico id facio; etſi phraſis hic paullo alia, & ἀσπάσασθαι πρὸς ἥλιον ſine ſubjecto quod quis adorat, ſalutatve, inſolentior videtur; tamen προσανίσχων aeque hic incommodum videtur ac προσανατέλλων, dum ratio duplicis compoſitionis nulla apparet; alioqui id admitterem, ubi auctoritas accederet; quia ἀσπάζεσθαι πρός τινα minus Graecum videtur, quam verbum compoſitum, cujus exempla non habeo; ſed analoga προσανατίθεσθαι & ſimilia obvia. *J. F. R.*

14. Χαρίεντα] *Gratum.* Interp. Satis prodit neſcire ſe quid ſit χαρίεις. Eſt enim praeter ſignificationes vulga-

σοὶ, τὰ πραχθέντα διηγούμην. πρὸς δὲ τοὺς βλάκας, καὶ πρὸς τὴν ἀκρόασιν κεχηνότας, ἐτραγῴδουν τί παρ' ἐμαυτοῦ, ὡς ἐπειδὴ ἀνήφθη μὲν ἡ πυρὰ, ἐνέβαλε δὲ φέρων ἑαυτὸν ὁ Πρωτεὺς, σεισμοῦ πρότερον μεγάλου γενομένου, σὺν μυκηθμῷ τῆς γῆς, γὺψ ἀναπτάμενος ἐκ μέσης τῆς φλογὸς, οἴχοιτο εἰς τὸν οὐρανὸν, ἀνθρωπίνῃ μεγάλῃ τῇ φωνῇ λέγων, Ἔλιπον γᾶν, βαίνω δ' ἐς Ὄλυμπον. ἐκεῖνοι μὲν οὖν ἐτεθήπεσαν, καὶ προσεκύνουν, ἐπεροφρίττοντες, καὶ ἀνέκρινόν με λέγοντες πότερον πρὸς ἕω, ἢ πρὸς δυσμὰς ἐνεχθείη ὁ γύψ; ἐγὼ δὲ τὸ ἐπελθὸν ἀπεκρινάμην αὐτοῖς.

modo, enarrabam. Apud ſtipites vero, & inhiantes narrationi, tragicae quiddam gravitatis de meo adjiciebam, ut hoc, Cum accenſus eſſet rogus, & jam injeciſſet ſe Proteus, motu telluris magno cum mugitu ante facto, evolantem media de flamma vulturem, caelum verſus abiiſſe, humana magna voce clamantem; *Reliqui terram, abeo in Olympum!* Hi ergo obſtupeſcentes cum horrore quodam adorare, & ex me quaerere, *Utrum verſus orientem an ad occidentem volaſſet vultur?* quibus ego, quidquid in buccam veniret, reſpondi.

Ἀπελθὼν δὲ εἰς τὴν πανήγυριν, ἐπέστην τινὶ πολιῷ ἀνδρὶ, καὶ, νὴ τὸν Δί', ἀξιοπίστῳ τὸ πρόσωπον ὅπερ τῷ πώγωνι, καὶ τῇ λαι-

40. Tum in concionem delatus adſtiti cano cuidam viro, & fide digno, medius fidius, ſi vultum ſpectares cum barba & gra-

gares *doctus*, *peritus*, *eruditus*. Id fuſe oſtendit *Caſaubonus* in commentariis ad Athenaeum, *doctis*, *Jupiter*, & *Laberioſis*. Sed ne ἀσύμβολον abeam, addam loca aliquot. Lucianus in libello cui titulus eſt, πῶς δεῖ ἱστορίαν συγγράφειν, ita ſcribit (c. 16.) πλὴν ἀλλὰ ῥητορικήν γε ὁ ἰδιώτης ἔτυχεν ἔχων, αὐτὸς μὲ αὐτίκα δηλονότι οἶδεν, ἄλλῳ δέ τινι χαρίσεται ἐς δυνησομένῳ ἱστορίαν φιλαχυρίσαι πεπονημένην. Vide τὸν χαρίεντα & τὸν ἰδιώτην inter ſe opponi. Sed is locus Luciani peſſime converſus eſt. Apud *Plutarchum* cum Periander quidam, medicinae arte clarus, laudaretur, verum mala poëmata ſcriberet, ei Archidamus, τί δή ποτε, inquit, ὦ Περίανδρε, οὐκὶ χαρίεντι ἰατρῷ κακὸς ποιητὴς καλῶς ἐπιδημεῖς; Ubi iterum videre eſt, κακὸν ποιητὴν opponi χαρίεντι ἰατρῷ. Hunc male intellexit *Raphaël Regius*. *T.F.*

Χαρίεντα] Conf. ſupra. *Jov. Trag.* c. 48. & *Quom. Hiſt.* c. 16. quaeque utroque loco notata. Adde hic, non ſemper tamen viros *literatos* intelligendos; ſed generaliter omnes *honeſtiores* & *gratioſos*, quo ſenſu ap. *Diod Sic.* frequens, ut L. XI. c. 86. f. χαριέστατοι τῶν πολιτῶν, atque alibi non ſemel. *J.F.R.*

Ibid. Φιλεῖ ἂν ὅστις σοὶ τὰ πραχθέντα διηγούμην] *Eorum quae geſta erant vel tenuiſſima, quemadmodum tibi exponebam.* Interpolator. Ubi, quis riſum vel indignationem teneat? Hiſce ne licere hominibus bonos ſcriptores attingere? & quae optime ab interprete erant converſa, depravare? Sic enim plane & diſerte interpres. *Illi rem omnem nude & ſimpliciter, ut acta erat, quemadmodum tibi, commemorabam.* *T.F.*

16. Βλάκας] Hos Dial. *Alex.* & *Pſeudom.* vocabat ἀκέχους. *J.B.*

20. Γὺψ ἀναπτάμενος] Non opus eſt, ut cum Lemonio proleg. ad Var. Sac. fol. 11. ſuſpicemur, rideri hic Chriſtianorum, de columba e Polycarpi rogo evolante, fabellam; aut in totum adeo Polycarpum eadem opera perſtringi, qui ignis ſupplicium appetierit. Satis, quod vel ex hoc libello apparet, audacter & petulanter inſultat Chriſtianis: nec cauſſa, cur nomini parceret a ſe contemtiſſimo. Quid erat porro vulgatius, quam aquilam emitti in conſecratione Romana? Vultur *canis* inſtar inter aves, ut inter homines *Cynici*. Facile ergo haec in mentem venire ſcurrae noſtro poterant. Et quid ſi fabella ipſa Chriſtiana eſt recentior? ſ. gratis conficta, ſ. ex corruptione actorum martyrii orta, quae ipſe emendare conatur Lemonius? *J.M.G.*

23. Ἔλιπον γᾶν] Ex tragicorum aliquo. Sed cur opus fuit dicere γᾶν potius quam γῆν? Facit ea res πρὸς τὸ σεμνὸν, novaeque apotheoſi magis convenit. Somnium, inquies. At audi *Euſtathium* ad Iliad. Quo loco ait Athenienſes praetuliſſe τὸ, ὦ Δάματερ Doricum τᾷ, ὦ Δάματες, quod commune erat & Atticum etiam. Locum ipſum praeſtat apponere. Ἀθηναῖοι δὲ προελόμενοι τὸ, ὦ Δάματερ, κοινοῦ ὄντος καὶ Ἀττικοῦ, τὸ, ὦ Δάματερ, Δωρικὸν, ὅτε τι θαυμαστικῶς λέγουσι, μαρτυροῦσι καὶ αὐτοὶ σεμνὸν τὴν φωνὴν τὸ Ἄλφα. Poſſem addere *Hermogenis* locum lib. 1. περὶ ἰδεῶν, cap. VI. ubi agit περὶ τοῦ σεμνοτέρου; ſed non vacat tranſcribere. *T.F.*

36. Ἐκταφὼν Στοᾷ] *Pauſanias* in Eliacis auctor eſt, dictam quoque fuiſſe ποικίλην, (cave cum Attica eandem eſſe putes) & a nonnullis Ἠχοῦς Στοὰν appellatam. Rationem addit; βούκαιλι δὲ ἀνδρὶ, ἐπτάκις ὑπὸ τοῦ ἠχοῦς ἡ φωνὴ ἐπὶ τάδε καὶ ἐπὶ πλέον ἔτι ἀναδίδοται. p. 170. Editionis Sylburgianae. *T.F.*

Ibid. Κοτίνου] Videlicet corona Olympiaca. *T.F.*

39. Ὃν ἐγὼ μικρὸν ὕμπροσθεν ἀφῆκα πέτεσθαι] *Quem ego paulo ante volare omiſi.* Interpol. quo quid poteſt eſſe deterius? Luciani facetiſſimum dictum aperiam. Di-

gravitate reliqua ; cum & reliqua narraret de Proteo , & ut vidiſſet ipſum paullo ante , poſt combuſtionem , in veſte candida , & modo inambulantem laetum atque hilarem in ſeptem vocum porticu reliquiſſet , coronatum olea. Deinde poſt omnia etiam vulturem illum adjecit , juratus , ipſum ſe vidiſſe de rogo evolantem , quem ego paullo ante dimiſeram , ut ridiculos faceret amentes homines & moribus ſtupidos.

41. Caeterum cogita , quae in illo poſtea futura eſſe credibile ſit : quas non apes in illo loco conventuras ? quas non congregaturas ſe cicadas ? quas non cornices involaturas , ut in ſepulcrum Heſiodi : & id genus alia ? Statuas quidem cum apud ipſos

πῇ σεμνότητι , τάτε ἄλλα διηγεμένῳ περὶ τῦ Πρωτέως , καὶ ὡς μὴ τὸ καυθῆναι , θεάσαιτο αὐτὸν ἐν λευκῇ ἐσθῆτι μικρὸν ἔμπροσθεν , καὶ νῦν περιπατοῦντα φαιδρὸν ἐν τῇ ἑπταφώνῳ στοᾷ , κοτίνῳ τε ἐστεμμένον· εἶτ' ὀμνύναι πᾶσι προσέθηκε τὸ γύπα , διωμνύμενον ἢ μὴν αὐτὸς ἑωρακέναι ἀναπτάμενον ἐκ τῦ πυρᾶς. ὃν ἐγὼ μικρὸν ἔμπροσθεν ἀφῆκα πέτεσθαι , καταγελῶν τὰ τῶν ἀνοήτων καὶ βλακικῶν τὸν τρόπον.

Ἐννόει τὸ λοιπὸν οἷα εἰκὸς ἐπ' αὐτῷ γενήσεσθαι , ποίας μὲν μελίττας ὀπιπήσεσθαι ὀπὶ τὸν τόπον , τίνας δὲ τέττιγας ὐκ ἐπαγαγέσθαι , τίνας δὲ κορώνας ὐκ ὀπιπτήσεσθαι , καθάπερ ὀπὶ τὸν Ἡσιόδυ τάφον· καὶ τὰ τοιαῦτα ; εἰκόνας μὲν γὰρ δή τε Ἠλείων

a Καταγελῶν τὰ] Καὶαγελῶντα male Edd. priores.

Dixerat ſupra χαμείσατο ſcriptor , ſe , dum Peregrini mortem fatuis quibusdam & κεχηνόσιν ἀνθρωπαρίοις narrat , paucula quaedam ἰπιτραγῳδῆσαι : inter cetera autem evolaſſe vulturem e rogo , &c. Quae res cito in plures ſparſa eſt , ut eſt *humanum genus avidum auricularum* , ait *Lucretius*. Itaque adeo hic ſenex , credulus & religioſe mendax , vidiſſe ſe dicit vulturem illum ; & tamen , ait Lucianus , memor eris , optime Croni , me auctorem fuiſſe illius fabellae , neque τῷ ὄντι quidquam tale factum fuiſſe ; nam , neſciens ne ſis , vulturem ego illum ἀφῆκα πέτεσθαι , illum e ſinu emiſeram , id eſt , mendaciolum illud deridendis iſtis fungis aſperſeram , &c. Interpres corruptus ab Interpolatore ſcripſerat : *Quem ego paulo ante volantem dimiſeram.* *T.F.*

40. Καταγελῶντα τὸν] Lego καταγελῶν τὸν , alioqui ὃν χάμαι dictus fuerit vultur καταγελῶν τὸν ἀνοήτων. *T.F.*

Καὶαγελῶντα] Καὶαγελῶν. *F.G.*

Καταγελῶν τὰ] Καταγελῶν neceſſario cum *Fab.* legendum duxi ; ſed ne periret ſyllaba (riſum teneatis amici) καταγελῶν τὰ meliore jure mihi conjicere licere , dein cogitabam ; quumque conjecturam meam a *Fl.* adjuvari deinde cognoſcerem , quae καταγελῶν τα diſpeſcuit , etſi accentu in τὰ omiſſo , (quod ſeqq. Edd. occaſionem praebuit ea connectendi) nil dubitavi ſic edere. Nam licet non abſurdum ſit καταγελῶντα ad vulturem referre , qui fin. c. 39. etiam humana voce loquens inducitur , id tamen non amplius hic agitur ; ſed manifeſtum eſt , riſum eſſe hominis. Non videtur intellexiſſe *Solan.* qui adjecerat Flor. lect. malam eſſe , & *Fabro* ſemel obſequutus forſan obnubilata mente invenire non potuit , qui τὰ τῦ τρόπου cohaererent. Sed non opus iſta connectere , quum τὰ τῶν ἀνοήτων ſcil. ἀνθρώπων πράγματα , καὶ βλακικῶν (κατὰ) τὸν τρόπον , optime procedant. *J.F.R.*

45. Τίνας δὲ κορώνας ὐκ] *Æ. Menagius* in animadverſionibus ad *Diogen. Laërtium* (p. 148.) multis ſcriptorum teſtimoniis confirmat legendum eſſe τίνας χελιδόνας , quae veriſſima & maxime congruens lectio eſt. *Alm.* Nihil mutandum eſſe , monet *Kuhnius* ad *Pauſan.* p. 787. quem vide. *M. du S.*

Τίνας δὲ κορώνας] Si *Menagius* ad *Laërt.* 6, 78. ex libro , quod non indicat tamen , protulit χελιδόνας , audiendus forte fuerit. Caeterum non dicit , quis praeterea hirundines ad ſepulcrum Heſiodi congregarit : ac videtur totum hoc ἄπαξ λεγόμενον. Itaque temerarium fuerit mutare aliquid , idque tanto magis , cum κορώνη , Apollinea avis , Prophetam proinde decens , longaevitatis porro & famae loquacis ſymbolum eſſe poſſit. Quid ſi etiam luſit hic Lucianus , & rapaces volucres voluit Cynici ſepulcro addere ? quid ſi ad νυκτοφύλακα retulit ? noctuis certe noctem turbantibus & terrentibus , infeſtae cornices. Quidquid ejus ſit ; nihil profecto nos cogit , ut dicamus , Heſiodi ſepulcro certum genus avium ab Luciano hic adſignatum. Hoc tantum cogitur ex illius verbis , ſimilem olim de Heſiodi tumulo fabellam percrebuiſſe : quod genus avium eum celebraverit , neſcio an alias , hic certe non refertur. *J.M.G.*

46. Τὸν Ἡσιόδυ τάφον] De loco vide *Thucyd.* III. 96. Vid. *Men.* ad *Diog. Laërt.* p. 148. *F.* qui pro κορώνας , χελιδόνας reponit. *M. du S.*

47. Εἰκόνας] Luciani conjecturam eventus comprobavit. Athenagoram audi , p. 72. D. E. τῦ Ἀλεξάνδρυ ἴτι ἐπὶ τὰ ἀγορᾶς καὶ ὁ τάφος ἐν ἦ εἰκών. Deinde parentatum ei docet hoc titulo , ἐπικόῳ Θεῷ p. 73. Τὸ δὲ Πάριον Ἀλεξάνδρυ ἐν Πρωτέως (Τρῳὰς) Νεμεσίτυ εἰκό-

Ἠλείων αὐτῷ, καὶ τε τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, οἷς καὶ ἐπεσταλκέναι [a] ἔλεγον. αὐτίκα μάλα οἶδα πολλὰς ἀναστησομένας. Φασὶ δὲ πᾶσαις σχεδὸν ταῖς ἐνδόξοις πόλεσιν ἐπιστολὰς ἀφεπέμψαι αὐτόν, ἀφορμὰς τινὰς, καὶ παραινέσεις, καὶ νόμους. καί τινας ἐπὶ [b] τούτῳ πρεσβευτὰς τῶν ἑταίρων ἐχειροτόνησε, νεκραγγέλους καὶ νεκροδρόμους προσαγορεύσας.

Elienſes, tum apud Graecos reliquos, quibus etiam ſcripſiſſe dicebant, ſtatim multas ſtaturas ei novi. Ajunt vero, nobilibus oppidis fere omnibus miſſas ab eo epiſtolas in praeceptionibus, & adhortationibus, atque legibus. Etiam ſodalium nonnullos ejus rei cauſſa legatos conſtituerat, quos mortis nuncios & inferorum curſores appellabat.

Τοῦτο τέλος τοῦ κακοδαίμονος Πρωτέως ἐγένετο ἀνδρὸς, ὡς βραχεῖ λόγῳ περιλαβεῖν, πρὸς ἀλήθειαν μὲν οὐδεπώποτε ἀποβλέψαντος, ἐπὶ δόξῃ δὲ, καὶ [c] τῷ καλῷ τῶν πολλῶν ἐπαίνῳ, ἅπαντα εἰπόντος ἀεὶ, καὶ πράξαντος, ὡς καὶ εἰς πῦρ [d] ἁλιάσθαι, ὅτε μηδ' ἀπολαύειν τῶν ἐπαίνων ἔμελλεν, ἀναισθήτου αὐτῷ γενόμενος.

42. Hic finis fuit infelicis Protei, viri, qui, ut brevi ſermone complectar, ad verum quidem reſpexerat nunquam, gloriae autem & laudis popularis cauſſa dixerat ſemper feceratque omnia, adeo ut in ignem etiam inſiliret, cum neque frui jam poſſet laudibus, quippe quarum ſenſus pervenire ad ipſum non poſſet.

Ἓν ἔτι σοι προσδιηγήσομαι παύσομαι, ὡς ἔχῃς ὅπως πολὺ γελᾶν. ἐκεῖνα μὲν γὰρ πάλαι οἶδα εὐθὺς ἀκούσας μου, ὅτε [e] ἦκον ἀπὸ Συρίας διηγουμένου, ὡς ἀπὸ

43. Deſinam, cum unum adhuc tibi narravero, ut ridere poſſis amplius. Illa enim olim noſti, quae ſtatim ex me, cum e Syria venirem, audieris, ut e Troade cum ipſo

a Ἔλεγον] Ἔλεγεν Edd. priores. b Τούτῳ] Recepi ex Mſ. RG. Τούτων Edd. c Τῷ] Sic *Pell.* recte. Τὸ Edd. peſſime. d Ἁλιάσθαι] Sic Edd. omn. e Ἦκον] Secutus ſum ſcripturam S. Ἦκεν cet. male.

57. Τοῦ κακοδαίμονος Πρωτέως ἐγένετο] Πρωτεὺς μὲν τάχα ⊖ συγγνωστός, *εἰ ⊖ ψυχρὰ τῇ συγγραφῇ, ὅτῳ † βίου ἀπολιπὼν· εἰ δέ τις τὸ τρόπον † ἀγάσεται, λόγου μὲν ἁμαρτάνοι ἂν ἔχοις, ὡς ἀνὴρ τῶν καθ' ἡμᾶς. An & alibi habuerit, incertum. *M. du S.*

Εἰκότως μὲν] Recte conjecit Lucianus. *Athenagoras* Legat. p. 107. *Dechair.* Ἀνδρὶς τῷ Πρωτέως, τοῦτον δὲ σὺν ἀγνοεῖτε alloquitur M. Philoſophum, ejusque L. Verum fratrem; ῥίψαντα ἑαυτὸν εἰς τὸ πῦρ περὶ τὴν Ὀλυμπιάδα, καὶ αὐτὸς λέγει χρηματίζειν. *J. M. G.*

49. Οἷς ⊖ ἐπεσταλκέναι] Hoc ad *S. Ignatii* imitationem factum putat *Pearſonus* Vindic. Ignat. P. I. c. 2. p. 261. Ed. *Cler.* Temporis certe illius morem fuiſſe, cyclicas quaſi epiſtolas dimittere, ſatis conſtat. Huc etiam referendi, quos appellaſſe ait Lucianus Protea ſuum νεκραγγέλους ⊖ νεκροδρόμους, quos cum Θεοδρόμοις illis Ignatianis recte vir ſummus comparabat. Exſtat erudita commentatio *Erdm. Rud. Fiſcheri* edita Coburgi 1718. de Θεοδρόμοις veteris eccleſiae legatis, ubi nec hujus loci mentio omittitur, p. 119. *J. M. G.*

Ibid. Ἔλεγον] In Impreſſis omnibus Ἔλεγεν. Sed quis? lege ἔλεγον, ut referatur ad ſequentia. *M. du S.*

52. Διαθήκας τινὰς] *Teſtamenta.* Interp. ἀφορμὰς καὶ παραινέσεις, verte, *praecepta & admoniones.* Alludit ad Pythagoraeos, a quibus ſua praecepta ita vocitabantur. At fortaſſe, dixerit quiſpiam, alluſerit ad καινὴν διαθήκην Chriſtianorum Lucianus, ut eſt ſemper deriſor. Et ſi id concederem, non tamen inde ſequeretur, vocem hanc verti per *teſtamentum* debere. Nam ἡ καινὴ διαθήκη ſignificat novum fœdus, quemadmodum ἡ παλαιὰ διαθήκη vetus fœdus. Quis enim ibi mortuus eſt, cujus ea lex dici queat teſtamentum? *T. F.*

53. Καί τινας ἐπὶ τούτῳ πρεσβευτὰς] Legendum eſt ἐπὶ τούτοις· finem enim & προαίρεσιν deſignat iſtuc ἐπί. Cum hæc ad oram libelli adſcripſiſſem, animadverti in Cod. Reg. legi ἐπὶ τούτῳ. Cujus lectionis ſententia

* Εἰ καὶ ψυχρὰ τῇ συγγράμματι] Quid hoc ſit ignoro. *M. du S.* Recepi ἅτῳ, quia ſit eſſe in C. notat *Solanus.* *J. F. R.*
† Ἀγάσεται] Ἀγασθεὶς Edita. Muravit *M. du S.*
‡ Οὕτω] Sic dent iuem; nam ἅτῳ Edita prave. § τοῖς] Τισὶ, V.

ipso navigaverim, & cum reliquum hominis in illa navigatione luxum, tum formosum illum adolescentulum, quem ad caninam illam vitam traduxerat, ut haberet nimirum ipse quoque aliquem Alcibiadem, & ut perturbatus fuerit, noctu, medio in Aegeo, descendente turbine & fluctum excitante maximum, ploraveritque cum mulierculis vir admirabilis, & qui superior mortis metu esse videretur.

Τροφὸς συμπλεύσαιμι αὐτῷ, ἢ τιμὴ τε ἄλλη τ' ἐν τῷ πλῷ τρυφὴν, ἢ τὸ μειράκιον τὸ ὡραῖον, ὃ ἔπεισε κυνίζειν, ὡς ἔχοι ἢ αὐτός τινα Ἀλκιβιάδην· ἢ ὡς ἐπιταραχθείη μὲ τ νυκτὸς, ἐν μέσῳ τῷ Αἰγαίῳ γνόφῳ καλαβάντ, ἢ κῦμα τραμμέγεθες ἐγείραντ, ἐκώκυε μὲ τ γυναικῶν ὁ θαυμαστὸς, ἢ θανάτῳ κρείττων εἶναι δοκῶν.

44. Verum paullo ante mortem, novem circiter diebus ante, cum plus quam oportebat, puto, ingurgitasset, & vomuit noctu, & febri correptus est satis vehementi. Haec vero Alexander mihi medicus narravit, qui vocatus erat, ut illum inviseret. Ajebat ergo se invenisse hominem humi se volutantem, impatientemque aestus, & amatoriis velut blanditiis petentem frigidam: se autem non dedisse: verum illud dixisse, *Si omnino morte opus haberet, ipsam sponte jam venire ad januam, itaque bene facere, si*

Ἀλλὰ μικρὸν πρὸ τ τελευτῆς, πρὸ ἐννέα ἀγχοῦ πως ἡμερῶν, πλεῖον, οἶμαι, τῆ ἰκανῆ ἐμφαγὼν, ἤμεσέ τε τ νυκτὸς, καὶ εἰάλω πυρετῷ μάλα σφοδρῷ. ταῦτα δέ μοι Ἀλέξανδρ ὁ ἰατρὸς διηγήσατο, μελαχληθεὶς ὡς ἐπισκοπήσειεν αὐτόν· ἔφη δὲ καλαλαβεῖν αὐτὸν χαμαὶ κυλιόμενον, ἢ τ φλογμὸν ἀ φέρουσα, καὶ ψυχρὸν αἰτοῦντα πάνυ ἐρωτικῶς, ἑαυτὸν δὲ μὴ δοῦναι. καίτοι εἰπεῖν ἔφη, πρὸς αὐτὸν, ὡς εἰ πάντως θανάτου δέοιτο, ἥκειν αὐτὸν ὅτι τὰς θύρας αὐτόματον. ὥστε καλῶς ἔχει· ἔπειτ, μηδὲν

tia eadem plane est. T. F.

54. Τούτῳ] Sic Mss. R. & G. In Impressis omnibus τούτων. M. du S.

68. Ἦκον] Si de reditu Peregrini ex Aegypto intelligas, incidet necessario in primum Luciani in Graeciam adventum; cum XV. aut XX. fere interceserint anni. De voce ἦκον monendus es, nostram esse J. Edit. emendationem; in reliquis enim libris est ἥκειν. M. du S.

72. Τοὺς Ἀλκιβιάδου] Amores & παιδικὰ Socratis, ut vulgus scriptorum existimat; sed quam ab hac foeditate remotus fuerit Socrates, omnium, quotquot unquam fuere, hominum optimus & sanctissimus, satis superque ostendunt divina illa *Xenophontis* Ἀπομνημονεύματα; tum praeterea ipsius vita nuper a viro doctissimo, & linguae Graecae peritissimo *D. Carpentario* conscripta. Hoc itaque ausim asserere;

Si quis morte obita sensus tellure sub ima est,
Socratici gaudent Manes, & grandior Umbra
Ambulat Elysium, tanti scriptoris honore.

T. F.

74. Γνόφῳ καλαβάντ ἢ κῦμα τραμμέγεθες ἐγείραντ] *Caligine oborta & fluctum ingentem excitante.* Interpol. pessime. γνόφῳ enim hoc loco *turbo* est. Idque satis ostendit nomen appositum καταιβάς. Deinde, qui quaeso fieri possit, ut *caligo attollat mare*, quod diceret Lucianus, ἢ κῦμα τραμμέγεθες ἐγείραντ? Rem vero terribilem, Caliginem noctu fuisse. Videlicet sunt haec aegri somnia. Intelligit enim Lucianus turbinem illum qui vulgo dicitur ἐκπυφόρας, de quo *Apulejus*, in libello de Mundo, & alii. *Eustathius* enim vocem hanc (γνόφ) deducit a νέφ. Plerisque omnibus dici videtur νόφ quasi παρὰ τὸ δοκεῖν τὰ νέφη. Quae tu passim reperies: neque juvat transcribere. T. F.

76. Θανάτου κρείττων] *Morte potior.* Interp. Quid sit ἀνὴρ θανάτου κρείττων, omnes, opinor, norunt; quid sit *Vir morte potior*, non item. Vertendum itaque fuerat, *Vir morte superior, quem mortis metus non deprimit, non frangit*, ut e contra ἀνὴρ θανάτου ἥττων is est, qui mortis pavore debilitatur, prosternitur & plane abjicitur. T. F.

Θανάτου κρείττων] *Fortior, robustior* ipsa morte, s. *victor mortis*, vel qui eam contemnit. Ita χρημάτων κρείττων habuimus supra T. I. *de Merced. Cond.* §. 19. s. θυμοῦ κρείττων, *Hermot.* c. 12. s. Et φόβου κρείττων, ibid. c. 76. &c. J. F. R.

84. Ψυχρὸν] Subaudi ὕδωρ, ut πικρὸν, pro πικρὸν ὕδωρ. ἔλλειψις *Etymol.* in πικρὸν. a πικρὸν est Nipò Graecorhomaicum. F. G.

Ibid. Καὶ ψυχρὸν αἰτοῦντα] Supple ὕδωρ: ellipsi. Ut πικρὸν, pro πικρὸν ὕδωρ. Vide Etymologicum Magnum in πικρὸν. A πικρὸν, est Graecorhomaicum νηφό. AE. M.

85. Καίτοι] Forsan καί γε. M. du S.

δεῖ τῆ πυρὸς δεόμενον· τόνδ' αὖ φάναι· Ἀλλ' οὐχ ὁμοίως ἔνδοξον ὁ τρόπον γένοιτ' ἂν, πᾶσι κοινὸς ὤν.

Ταῦτα μὲ ὁ Ἀλέξανδρος. ἐγὼ δὲ οὐδ' αὐτὸς πρὸ πολλῶν ἡμερῶν εἶδον [a] αὐτὸν ἐγκεχρισμένον, ὡς ἀποδακρύσειε τῷ δριμεῖ Φαρμάκῳ. ὁρᾷς; ὃ πάνυ τοὺς ἀμβλυωποῦντας ὁ Αἰακὸς ἀποδέχεται; ὅμοιον ὡς εἴ τις ὀπὶ σταυρὸν ἀναβήσεσθαι μέλλων, [b] τὸ ἐν τῷ δακτύλῳ πρόσπλασμα θεραπεύοι. τί σοι δοκεῖ ὁ Δημόκριτος, εἰ ταῦτα εἶδε; κατ' ἀξίαν γελάσαι ἂν ὀπὶ τῷ ἀνδρί. καίτοι πόθεν εἶχεν ἐκεῖνος τοσοῦτον γέλωτα; σύ δ' ἦν, ὦ Φιλότης, γέλα καὶ αὐτὸς, καὶ μάλιστα ὁπόταν τὰ ἄλλων ἀκούσῃς θαυμαζόντων αὐτόν.

illam sequeretur, nec ignem expeteret. Istum contra dixisse: *At non aeque gloriosum futurum mortis genus, quod omnibus commune esset.*

45. Haec Alexander. Ego vero, & ipse non multis ante mortem diebus inunctum vidi, ut lacrimis motis oculos purgaret acerbo medicamento. Vides? Non sane recipit, qui hebetes oculos habent, Aeacus. Simile hoc est, ut si quis in crucem mox agendus digiti offensionem curet. Quid tibi videtur *facturus fuisse*, si vidisset ista, Democritus? Risisset ne, prout dignum est, virum? Quamquam unde tantum illi risus suppetiisset? Tu ergo, amice, ride ipse quoque, & maxime cum alios admirari sistum audieris!

FU-

a Αὐτὸν] Αὐτὸν αὐτὸν P. male. b Τὸ ἐν τῷ] Τῷ ἐν τῷ male F.

92. Ἐγὼ δὲ οὐδ' αὐτὸς πρὸ πολλ. ἡμ.] Ordo: Ἐγὼ αὐτὸς οὐδὲ πρὸ πολλῶν ἡμερῶν. Sed forte sic legendum: Ἐγὼ δ', αὐτὸς, οὐδὲ πρὸ π. ἡ. &c. F.G.

Ἐγὼ δὲ οὐδ' αὐτὸς πρὸ πολλῶν ἡμερῶν εἶδον] Quae versio haec est, quam nobis offert *Benedictus* & sequitur *Faber*? *caeterum ego neque ipse ante pauces dies vidi.* Ergo aut nunquam vidit, aut ante valde multos dies vidit. Quod quid est? aut quomodo ad Graeca? multo melius & rectius Opsopoeus *caeterum ego quoque illum non ita multos ante dies conspexi.* F.G.

Ἐγὼ δὲ οὐδ' αὐτὸς &c.] Emendationem *Gujeti* non rejicerem, si auctoritas accederet; nam quamquam exempla haud pauca constructionis immutatae vidimus, ut *de Calumn.* c. 19. ἐκπλαγὲν ἐπὶ τοῖς ἄπαξ τυχοῦσι γέγονται. Item *Philops.* c. 22. *Parasit.* c. 16. & 2. *Bis Accus.* c. 34. *Rhet. Praec.* c. 18. *de Imag.* c. 11. Sic tamen pro lubitu transponere negandi particulam, periculosum est; verum & infra *Tragopod.* vs. 313. Οὐκ ἐρίσας ἐχάρη Φοίβῳ Σάτυρος Μαρσύας. Et *Homer.* Il. E. 150. Τοῖς οὐκ ἐρχομένοις ὁ γῦπας ἐκρίνατ' ὀνείρους, ubi οὐκ ad ἐκρίνατο pertinet, non ad ἐρχομένοις, & Scholiast. atque *Eustath.* amphibolian pronuntiant. *Clarkius* vertens, *quibus non, ad bellum proficiscentibus, senex interpretatus est somnia*, sive, *Quibus nequidquam, cum ad bellum proficiscerentur, interpretatus est somnia.* Eoque minus, cum & in *Dial. Meretr.* XII. p. huj. Ed. 314. ὃ sic transponitur, quando ait: οὐκ ἰδόντα τὸ ἄνθρωπον ὄν. ubi οὐκ omnino pertinet ad ὄν, nam non negat se vidisse, sensisse, sed non unum fuisse adfirmat. Propter talia jam nihil mutarem. Conf. & infra *Sat.* c. 8. pr. F.F.R.

98. Τῷ δακτύλῳ] Τῷ ποδός. F.G.

99. Τί σοι δοκεῖ ὁ Δημόκριτος] Hujus loci venustatem corrupit Interpolator. *Quid tibi*, inquit, *videtur facturus fuisse Democritus, si haec vidisset? merito virum irrisisset.* Interpres autem, antequam interpolatus fuisset, quanto melius? *Quid tibi*, inquit, *facturus fuisse videtur Democritus, si horum spectator constitisset? numquid pro dignitate virum derisisset?* Sensus est. Cum tanta in Peregrino gloriae sitis fuerit, censen' tu, Croni, satis unquam & κατ' ἀξίαν δεκάμενα τῷ ἀνθρωπίσκῳ derisurum fuisse Democritum? Dii boni! unde illi tantus risus suppetere potuisset? Haud dubie prius ei fuisset emoriendum, quam hominem pro virtutibus, ut diceret *Terentius*, exagitare potuisset. T.F.

2. Πόθεν εἶχεν ἐκεῖνος τοσοῦτον γέλωτα] Quod de risu Democriti dixit Lucianus, idem de lacrymis Heracliti scripserat *Juvenalis*;

Mirandum est unde illo oculis suffecerit humor.

T.F.

APA-

FUGITIVI.

APOLLO, JUPITER, PHILOSOPHIA, HERCULES, MERCURIUS, VIRI, DOMINUS, ORPHEUS, FUGITIVUS, HOSPES.

APOL.

VErane narrant iſta, Pater, fuiſſe, qui in ignem ſe conjiceret in celebritate Olympiorum, jam ſenem hominem, nec ignavum ad talia portentorum artificem? Luna enim nobis narravit, quae ardentem ſe vidiſſe diceret. JUP. Vera omnino ſunt, Apollo, quae utinam facta nunquam eſſent! APOL. Adeone bonus erat ſenex, atque indignus, qui igni periret? JUP. Etiam illud forte *ita ſe habuerit!* At ego multam me tum perferre injucunditatem memini a malo illo nidore, qualem ſurſum ferri naturale eſt ab aſſatis corporibus humanis. Niſi enim in Arabiam ſtatim, ut habebam, abiiſſem, perieram, bene noris, a fumo teterrimo. Et tamen in tanta ſuaveolentia, & copia aromatum, in ture adeo

ΔΡΑΠΕΤΑΙ.

ΑΠΟΛΛΩΝ, ΖΕΥΣ, ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ, ΗΡΑΚΛΗΣ, ΕΡΜΗΣ, ΑΝΔΡΕΣ, ΔΕΣΠΟΤΗΣ, ΟΡΦΕΥΣ, ΔΡΑΠΕΤΗΣ, ΚΑΙ ΥΠΟΔΙΚΟΣ.

ΑΠΟΛ.

1 ΑΛηθῆ ταῦτά, φασι, πάτερ, ὡς ἐμβάλοι τίς αὐτὸν φέρων εἰς τὸ πῦρ, κατέναντι Ὀλυμπίων, ἤδη πρεσβύτης ἄνθρωπος, οὐκ ἀγεννὴς θαυμαλοποιὸς γὰρ τοιαῦτα; ἡ Σελήνη γὰρ ἡμῖν διηγεῖτο αὐτὴ ἑωρακέναι χαμόμενον λέγουσα. ΖΕΥΣ. Καὶ πάνυ ἀληθῆ, ὦ Ἄπολλον, ὡς μήποτε γενέσθαι ἄφελεν. ΑΠΟΛ. Οὕτω χρηστὸς ὁ γέρων ἦν, καὶ ἀνάξιος ἐν πυρὶ ἀπολωλέναι; ΖΕΥΣ. Καὶ τοῦτο μὲν ἴσως· ἀλλ' ἐγὼ πολλὴν μὲν τὴν ἀηδίαν μέμνημαι ἀναχόμενος τότε ἐκεῖθεν τῆς πονηρᾶς, οἵαν εἰκὸς [a] ἀποφέρεσθαι [b] ὀπτωμένων ἀνθρωπίνων σωμάτων. εἰ γὰρ μὴ εἰς τὴν Ἀραβίαν ὡς εἶχον εὐθὺς ἀπιὼν ᾤχόμην, ἀπολώλειν ἄν, εὖ ἴσθι, ἀτοπίᾳ τῇ καπνῷ· καίτοι ὅμως ἐν τοσαύτῃ εὐωδίᾳ, καὶ ἀφθονίᾳ τῶν ἀρωμάτων, καὶ ἐν λιβανωτῷ παμπόλλῳ, μόλις αἱ ῥῖνες ὑπε-

[a] Ἀποφερ.] Ἀναφερ. malit *Geſn.* [b] Ὀπτωμένων] Sic *V2.* & *Jenſius.* Ὀπτομένων vulgo male.

5. Ἡ Σελήνη] Bene Apollo inducitur non vidiſſe ſpectaculum hoc, quia Sol eſt Apollo: & hoc circiter noctem mediam [ἡ σελήνη γὰρ ἡμῖν] Nam in praecedenti ſermone eſt, (c. 36.) καὶ ἐπειδὴ ἡ σελήνη ἀνίστατο. ἴδοι γὰρ κἀκείνη θεάσασθαι. *G.*

ΔΡΑΠΕΤΑΙ] Dixi antea hunc Dialogum non eſſe Luciani. *J.B.*

ΔΡΑΠ.] Non videtur eſſe Luciani. *Th.M.*

ΔΡΑΠΕΤΑΙ] *Lucianeum non videtur.* Nihil eſt in hoc Dialogo Luciano indignum; ſive ſtylum ſive rem ipſam ſpectes. Quare miror, cur *Bourdelotius* & *Marſilius* dubitent eum eſſe Luciani. *L.K.*

ΑΠΟΛΛΩΝ] Perſonarum colloquentium nomina Graeca addidi ex *B1.* quae Ἀπόλλων, Ζεὺς &c Latina adſcivi ex *P.* Inſcriptio enim illarum tam Graeca quam Latina aberat ab cett. etſi in medio Dial. inſerta perſonarum dimidiata nomina. *J.F.R.*

13. Ὀπτομένων ἀνθρωπίνων σωμάτων] Corrige ὀπτωμένων. eſt enim ab ὀπτάω *aſſo.* Recte id obſervatum in *Epiſt. Saturnalib.* c. 23. καὶ τ' ἄλφιτα, καὶ τὰ δίλφακα μιλαξὺ ὀπτωμένων, &c. In *Necyomant.* T. I. c. 14. εἰμωγὴ τῶν ἐπὶ τῷ πυρὶ ὀπτωμένων. *J.J.*

Ὀπτωμένων] Sic recte ſcribitur in ſola *V2.* ut *Mer.* c. 14. Ἰφ. B. c. 29. Κρον. N. 23. & 35. In reliquis enim prave eſt ὀπτομένων. *M. du S.*

ἐπιλαθέσθαι μοι καὶ ἀπομαθεῖν ἤθελον τὴν κηλῖδα ἐκείνην τῆς ὀσμῆς, ἀλλὰ καὶ νῦν ὀλίγου δέουσι ναυτιᾶν, ὑπομνησθεὶς αὐτῆς.

multo, vix mihi obliviſci nares ac dediſcere voluerunt illam odoris labem. Sed nunc etiam parum abeſt quin nauſeem ad illius memoriam.

ΑΠΟΛ. Τί δὲ βουλόμενος, ὦ Ζεῦ, τοιαῦτα εἴργασται ἑαυτόν; ἢ τί τὸ ἀγαθὸν, ἀπανθρακωθῆναι [a] ἐμπεσὼν εἰς τὴν πυράν; ΖΕΥΣ. Τοῦτο μὲν οὐκ ἂν, ὦ παῖ, φθάνοις καὶ Ἐμπεδοκλεῖ πρὸ αὐτοῦ ἐγκαλῶν, ὃς ἐς τὸν κρατῆρας [b] ἥλατο καὶ αὐτὸς ἐν Σικελίᾳ. ΑΠΟΛ. Μελαγχολίαν τινὰ δεινὴν λέγεις. αὐτὰρ ὅτου γε τίνα ποτὲ ἄρα τὴν αἰτίαν ἔσχε τῆς ἐπιθυμίας; ΖΕΥΣ. Αὐτοῦ σοι λόγον ἐρῶ, ὃν ἔλεξε πρὸς τὴν πανήγυριν, ἀπολογούμενος πρὸς αὐτοὺς ὑπὲρ τῆς τελευτῆς. ἔφη γάρ, εἴγε μέμνημαι.

2. APOL. Quid vero voluit, Jupiter, quod haec in ſe deſignavit? aut quid boni in eo ineſt, ſi quis in rogum deſiliens mutetur in carbones? JUP. Hac in re evitare non potes, quin ante ipſum Empedocli crimen intentes, qui in crateras ipſe quoque in Sicilia deſiliit. APOL. Terribilem mihi melancholiam narras. Verum hic quam tandem illius cupiditatis cauſſam habuit? JUP. Ipſius tibi orationem referam, quam in conventu habuit, cum cauſſam apud illos mortis ſuae diceret. Dixit enim ſi bene memini . . .

Ἀλλὰ τίς αὕτη σπουδῇ πρόσεισι τεθαλαγμένη καὶ δακρύουσα, πάνυ [c] ἀδικουμένῃ ἐοικυῖα; μᾶλλον δὲ Φιλοσοφία ἐστὶ, καὶ τὸν ἐμὸν ἐπιβοᾶται κεκλαυσμένα. Τί ὦ θύγατερ δακρύεις; ἢ τί ἀπολιποῦσα τὸν βίον ἐλήλυθας; ἆρα μὴ οἱ ἰδιῶται αὖθις ἐπιβεβουλεύκασί σοι ὡς τὸ πρόσθεν, ὅτε τὸν Σωκράτη ἀπέκτειναν κατὰ Ἄνυτον καταγορεύσαντα, εἶτα φεύγεις διὰ τοῦτο αὐτούς;

3. Sed quaenam iſta contente ad nos accedens perturbata & lacrimans, injuriam magnam paſſae ſimilis? Quin Philoſophia eſt, & nomen meum miſerabili voce inclamat. Quid, mea filia, ploras? aut quid relicto ſaeculo huc veniſti? Numquid denuo contra te machinati aliquid ſunt imperiti, ut olim cum accuſatum ab Anyto Socratem interfecere? tum tu propterea illos fu-

a Ἐμπεσὼν] Sic Edd. omnes. Ἐμπεσόντα *Graev.* b Ἥλατο] Adſpirate *P. S. Amſt.* ἅλατο ſpir. leni *J. Fl. B. H. Fr.* c Ἀδικουμένῃ] Sic bene *Fl. P.* aliaeque Ἀδικουμένη ſine puncto male *J. V2.*

19. Τὴν κηλῖδα] *Foeditatem.* F. G.

Ibid. Κηλῖδα] Quis ante aut poſt hunc *odoris* ſibi *maculam* finxit? M. du S.

23. Ἢ τί τὸ ἀγαθὸν] Scribendum vel puer videat, etſi Mſ. ſileret, ἢ τί τὸ ἀγαθὸν ἀπανθρακωθῆναι ἐμπεσόντα εἰς τὴν πυράν; *Quid prodeſt in pyram inſilientem conflagrare?* In vulgatis eſt contra τὸν γραμματικῶν canones ἐμπεσὼν. J. G. G.

24. Ἐμπεσὼν] An ἐμπεσόντ' εἰς, &c. F. G.

Ἐμπεσὼν] Ἐμπεσόντα legendum vel puerum videre ait Cl. *Graev.* Fateor ad Grammaticam uſitatius ita dici, ut ſupra, *Jov. Conf.* c. 7. f. ἢ γὰρ ἀπέχρησε αὐτοῖς τὸ ἀθανάτους εἶναι. *Gall.* c. 26. ἐμοὶ — ἀμαξαι ἐντεμόντα. Ibid. c. 4. ἐστόμωσαι φαγόντα. *Rhet. Praec.* c. 1. ὡς ἄμαχον εἶναι ſcil. σε. Et *Evang. D. Marc.* IX. 47. δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός. *Herodian.* L. 2. c. 8. f. (Νίγρος) ἠμέλει — δίον ἐπιφοιτῆσαι τὸν ταχίστου, καὶ φθάσαι εἰκασσάμενον αὐτά. Verum & ſimilia vulgatae alibi occurrunt, ut non velim quidquam immutare. Nemo quidem dubitat, quin infinitiv. cum nominandi caſu in alia conſtructione ſit uſitatiſſimus, idque Grammatici ſatis tradidere, & exemplorum occurrunt myriades; ſed nominativo perſonae praemiſſo, vel intellecto, tantum locum habere alterum illum nominativum, volunt. At in quibusd. modo nominativo, modo accuſat. utitur Noſter, ut, μόνῳ τῷ δεσπότῃ εἶναι δοκεῖν, in *Bis Accuſ.* c. 2. f. Contra vero, δοκεῖ σοι εἶναι πολυπραγμοσύνη. In *Paraſit.* c. 5. Nominativo *Polyb.* (notante Cl. *Jenſio* in marg. Lect. Lucian.) p. 655. Ed. *Amſt.* ἐπισφαλὴς εἶχον, ἀφ' ὧν γεγονοὶ κινδυνεύειν. Et ſic p. 1434. nec non p. 963. ἑτοίμως εἶχον πρὸς τὸ μὴ τοῖς ἐχθροῖς ὑποχείριοι γενηθῆναι. At in his *Polybii*, nominat. perſonae praecedit, ad quem etiam referri dicetur aliquo modo nominativus ſequens. Vitioſum autem eſſe vulgatum Ἀλλὰ κακοῦργοί τινες φῆς εἶναι, — καὶ μοιχεύσει, docuit Cl. *Jenſ.* in *Prometh.* T. I. c. 16. pr. (qui multa de infinitivi ſtructura, in Lect. Lucian. p. 72.—83.) adſentiente Cl. *Hemſterhuſio*, nec tamen omnia, ob nimiam copiam, inferente, & fruſtra improbante Cl.

fugis? PHIL. Nihil tale, Pater. Sed illi quidem, vulgus promiscuum, laudarunt & in honore me cum veneratione atque admiratione habuerunt, ac tantum non adorarunt, etsi non valde, quae dicerem, intelligerent. Verum isti, quomodo illos vocem? qui se familiares meos & amicos esse ajunt, & nominis mei larvam induunt, illi ergo pessime me tractarunt.

ΦΙΛ. Οὐδὲν τοιοῦτον, ὦ πάτερ, ἀλλ' ἐκεῖνοι μέ, ὁ πολὺς λεὼς, ἐπήνουν, καὶ σὺν τιμῆς ἦγον αἰδούμενοι, καὶ θαυμάζοντες με, καὶ μονονουχὶ προσκυνοῦντες, εἰ καὶ μὴ σφόδρα ξυνίεσαν ὧν λέγοιμι. οἱ δὲ, πῶς ἂν εἴποιμι; οἱ ξυνήθεις καὶ φίλοι φάσκοντες εἶναι, καὶ τὸνομα τὸμὸν ὑποδυόμενοι, ἐκεῖνοί με τὰ δεινότατα εἰργάσαντο.

4. JUP. Philosophi igitur contra te aliquid machinati sunt? PHIL. Non, Pater. Hi enim & ipsi injuria mecum affecti sunt. JUP. A quibus ergo injuriam accepisti, si neque indoctos accusas, neque philosophos? PHIL. Sunt quidam, Jupiter, interjecti, velut inter utramque aciem, inter vulgus & philosophos, habitu, oculorum conjectu, incessu, nobis similes, & eadem ratione compositi. Postulant enim meis in castris militare, & nostrum sibi nomen inscribunt, discipulos se, & familiares, & sodales nostros dicunt: at vita illorum impurissima, inscitia, audacia, libidine, plena: quae non parva est in nos contumelia. Ab hisce, Pater, laesa profugi.

ΖΕΥΣ. Οἱ φιλόσοφοι ἐπιβουλήν τινα ἐπιβεβουλεύκασί σοι; ΦΙΛ. Οὐδαμῶς, ὦ πάτερ, οἵγε ξυνηδίκηνταί μοι καὶ αὐτοί. ΖΕΥΣ. Πρὸς τίνων οὖν ἠδίκησαι, εἰ μήτε τοὺς ἰδιώτας, μήτε τοὺς φιλοσόφους αἰτιᾷ; ΦΙΛ. Εἰσί τινες, ὦ Ζεῦ, ἐν μεταιχμίῳ τῆ τε πολλῶν, καὶ τῶν φιλοσοφούντων, τὸ μὲν σχῆμα, καὶ βλέμμα, καὶ βάδισμα, ἡμῖν ὁμοιοι, καὶ κατὰ ταὐτὰ ἐσταλμένοι· ἀξιοῦσι γοῦν ὑπ' ἐμοὶ τάττεσθαι, καὶ τὸνομα τὸ ἡμέτερον ἐπιγράφονται, μαθηταί, καὶ ὁμιληταί, καὶ θιασῶται ἡμῶν εἶναι λέγουσι· ὁ βίος δὲ αὐτῶν πανμίαρος, ἀμαθίας, καὶ θράσους, καὶ ἀσελγείας ἀνάπλεως, ὕβρις ἐς μὲ πολλὴ καθ' ἡμῶν ἐκ τούτων, ὦ πάτερ, ἐδικήθην· ἐκ τούτων ἔφευγα.

ΖΕΥΣ.

Cl. *Gesnero* ad *Philopatr.* nam non modo κακοῦργοί τινες improbarat *Jensius*, per se; sed εἰσὶ pro εἶναι requiri, bene monuerat, propter illico adjunctum καὶ μοιχεύσαι, καὶ πολεμοῦσι, &c. Sed *Homeri* locus Il. B. 350. quem *Gesn.* adfert, ubi φημὶ κελεύσαι — Κρονίωνα Ἀστράπτειν &c. huic nostro *Fugitivor.* probando convenit, aeque ac infra *Philopatr.* c. 4. ἀλλ' ὑποδείγματός καλοῦ. At quod *Gesn.* etiam adfert ex *Dial. Marin.* IX. σῶσαι δήσαι χαρισάμενος, id jam nihil probat; nam χαρισαμένους ex Codd. ibi restituit *Hemsterhusius*. Verum addi posset *Dion. Halic.* VII. p. 473. 10. quem jam adduxi ad *Rhet. Praec.* c. 24. δι' αἰσχύνης λαβεῖν, ἅπερ αὐτουργὸς ἢ γήρων — ὀνείδεσι ἐκφέρειν. Et *Xenoph.* p. 458. εἴρηται δεῖν φρόνιμον μέτρου φαίνεσθαι, aliaque quae adferuntur a Cl. *Maittaire* de Dial. p. 82. quae cum *Polybianis* modo adductis pro vulgata facere nonnullis videbuntur; sed quia & in iis ad nominativum personae respicitur, illa huc detorquere nolim; magis enim huc facit, quod nominativum & accusat. simul infinito adjunctum alibi jam dedimus, ex Ep. ad *Ephes.* IV. 1. & 2. ubi Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς — ἀξιοπαθῆσαι ἀξίως — ἀνεχόμενοι ἀλλήλων, ubi & *Elsner.* duo alia addidit. Notumque vel ex Grammaticis vulgaribus, illud *Xenophontis*, πρὸς τὸ ἀγαθοὶ φαίνεσθαι; & ex eodem, Ὁ δὲ Ἀστύρης — ἐγὼ μὲ οἶμαι ἱππέας μὴ ἄξειν, pro τὸν δὲ Ἀστύρην. Addo rursus *Aret. Capp.* vers. fin. L. I. p. m. 92. καὶ τόδε μέντοι προυκρινήσας — πρίασθαι, pro προυκρινησαμένα δεῖ πρίασθαι. quum tamen ἀποχάσασθαι — ἀφαιρεῖσθαι ibid. paullo ante dixerit. Iterum L. 2. c. 4. p. 104. ἐπὶ γὰρ ἵππους — ὡς ἡνιόχους χυθεὶς ἱππάσασθαι, pro χυθέντα; in quo posteriore exemplo tamen ad nominat. praemiss. potest esse relatio, aeque ac in hoc *Herodiani* I. 10. 8. φθὰς δεῖν μέγα τι δράσας καθορᾶσθαι. Sed Luciani vulgatae propius accedit hoc *Diod. Sic.* XII. c. 25. f. ἐὰν δὲ οἱ δημαρχοι μὴ συμφωνῶσι πρὸς ἀλλήλους κύριοι εἶναι τὸν ἀνὰ μέσον καιρόν; ubi κύριοι pro κυρίως. Sed *Gronovii* in *Polyb.* exempla ad L. V. p. notar. 430. paullo aliam habent rationem, pertinentque ad nominativum illum utitatissimum, de quo prius diximus. Sed satis est ostendisse, vulgatum Luciani non temere movendum, etsi nec dissimulandum, saepe a scribis peccatum esse in pervertendis verborum modis, ut vid. in *Dial. Meret.* XII. p. hujus Tom. 313. N°. 76. Plura ad *Fugit.* c. 2. *J. F. R.*

27. Ἥλατο] Adspirate ἅλατο in fab. *Æsop.* CXV. & *Homer. Batrach.* 248. Cumque ἅλλομαι certe adspiretur, ut paret ex compositis ἐφάλλομαι, καθάλλομαι, adspirationem contra Edd. vett. adsumsi. *J. F. R.*

74. Ἐκ-

ΖΕΥΣ. Δεινὰ ταῦτα, ὦ θύγατερ, ἀλλὰ τί μάλιστα ἠδικήκασί σε; ΦΙΛ. Σκόπει, ὦ πάτερ, εἰ μικρά. σὺ γὰρ καλιδὼν τὸν βίον ἀδικίας καὶ ἀθυμίας μεστὸν, ὅτε ἀμαθίᾳ καὶ ὕβρει ξυνόντα, καὶ ταραττόμενον ὑπ' αὐτῶν, καλέσας τὸ ἀνθρώπινον γένος ἐκ τῆς ἀγνοίας ἐλαυνόμενον, ἐμὲ κατέπεμψας, ἐντειλάμενος ἐπιμεληθῆναι, ὡς παύσαιμι μὲν ἀδικοῦντας ἀλλήλους, καὶ βιαζομένους, καὶ ὅμοια τοῖς θηρίοις βιοῦντας· ἀναβλέψαντες δὲ πρὸς τὴν ἀλήθειαν, εἰρηνικώτερον ξυμπολιτεύοιντο. ἔφης γὰρ πρὸς μὲ καλαπέμπων, ἃ μὲν πράττουσιν ἄνθρωποι, καὶ ὡς πάσχειν ὑπὸ τῆς ἀμαθίας, ὦ θύγατερ, καὶ αὐτὴ ὁρᾷς· ἐγὼ δὲ, ἐλεῶ γὰρ αὐτοὺς, σὲ, ἣν μόνην ἰάσασθαι ἂν τὰ γιγνόμενα οἶμαι, προκρίνας ἐξ ἁπάντων ἡμῶν, πέμπω ἰασομένην.

5. JUP. Dura haec sane, Filia. Sed qua in re maxime te laeserunt? PHIL. Vide, Pater, parvane sint? Tu enim cum videres saeculum injustitia & iniquitate plenum, quod cum insciția & contumelia versaretur, & ab iis perturbaretur; miseratus humanum genus, ab ignorantia agitatum, me demisisti, cui praeceperas uti curam agerem, quo desinerent mutuis se injuriis afficere, & vim facere, & simílem feris bestiis vitam agere; sed oculis ad verum conversis, magis pacatam inter se civitatem haberent. Dicebas enim, me cum demitteres, *Quae agant homines, & quomodo ab insciția affecti sint, ipsa vides, mea filia! Ego autem, qui illorum misericordia tangar, te, quam solam mederi posse his, quae fiunt, arbitrer, ex omni nostro numero delectam demitto ut sanes.*

ΖΕΥΣ. Οἶδα πολλὰ καὶ τοιαῦτα εἰπὼν τότε· σὺ δὲ τὰ μὴ ταῦτα ἤδη λέγε, ὅπως μὴ ὑπεδέξαντό σε καλαπταμένην τὸ πρῶτον, ἅ τινα δὲ νῦν ὑπ' αὐτῶν πάσχοις. ΦΙΛ. [a] Ἧξα μὲν, ὦ πάτερ, οὐκ ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας εὐθὺς, ἀλλ' ὅπερ ἐδόκει μοι χαλεπώτερον τοῦ ἔργου εἶναι, τὸ βαρβάρους παιδεύειν, καὶ διδάσκειν, τοῦτο πρῶτον ἠξίουν [b] ἐργάσασθαι· τὸ Ἑλληνικὸν δὲ

6. JUP. Scio multa me & talia tum dixisse. Tu jam dic, quomodo te receperint primum advolantem, & quae nunc ab illis patiaris. PHIL. Properabam, Pater, non statim ad Graecos; sed, quae videbatur mihi difficilior operis *pars* esse, instituere ac docere barbaros, illam primum volebam perficere. Omissis *ergo interim* Grae-

a Ἧξα] Ἦξα *V2.* ἦξα cett. b Ἐργάσασθαι] Ex emendatione *Jensii.* Εἰργάσασθαι Edd. male.

74. Ἐντειλάμενος ἐπιμεληθῆναι] Verto *dato negotio, ut eos curarem* vel *sanarem*. Verbum enim ἐπιμελεῖσθαι, κατ' ἐξοχὴν de Medicis usurpatur, qui saucios curant & sanant. Auctor mox pro eo bis utitur verbo ἰάσασθαι. Sic etiam in *Symposio* cap. 47. Διόνικον ἐπιμελεῖτο. de quo paulo ante dixerat, ἀκεσαμένῳ τὸ τραῦμα. Hinc ἐπιμέλεια & ἴασις ut synonymae ponuntur *Proverb.* III. 8. Τότε ἴασις ἔσται τῷ σώματί σου, καὶ ἐπιμέλεια τοῖς ὀστέοις σου. & vers. 22. ἔσται δὲ ἴασις ταῖς σαρξί σου, καὶ ἐπιμέλεια τοῖς σοῖς ὀστέοις. *L. Bos.*

82. Ἰάσασθαι] Vid. supra dicta ad *Gall.* c. 28. N°. 10. *J.F.R.*

89. Ἧξα] Sic *V2.* nisi quod jota non erat subscriptum. Recte; non ut in reliquis, ἦξα. Confer Δαμ. c. 4. *M. du S.*

Ἧξα] Conf. paullo supra *Mort. Peregr.* c. 37. f. Nec dubitabis & ita hic scribendum. Quum de volante sit sermo; sic & mox ὁρμήσασα utitur. *J.F.R.*

93. Ἐργάσασθαι] Ἐργάσασθαι hic legendum, non, ut Edd. εἰργάσασθαι, alia occasione monet Cl. *Jens.* scilicet ad *Hermot.* c. 71. pr. ubi e contrario vulgatum ἐργάσω in εἰργάσω recte mutat, & Codd. addicebant. Sed eorum fidem hic exspectasse nihil etiam opus; adeo res est manifesta; neque enim significatio τοῦ εἴργω *prohibeo*, hic locum habet, neque si haberet, εἴργάσασθαι, sed εἴρξασθαι in aoristo dicendum foret. *J.F.R.*

96. Τῷ ζυγῷ] Αἴρειν ζυγὸν pro doctrina mandatisque observandis poni tradit Rev. *J. Elsner.* in *Evang. Matth.* XI. 29. ubi & haec Luciani eodem modo exponit. *J.F.R.*

Ibid. Ὁρμήσασα εἰς Ἰνδοὺς] Erudita & verissima haec Philosophiae historia est. *M. du S.*

97. Ἐν τῷ βίῳ] I. e. *in mundo.* F.G.

Ee

Graecis, quos faciles ad ſubigendum putabam, & celerrime recepturos frena, & jugo ſubmittendos: ad Indos primum excurri, maximam orbis gentem, nec difficulter iis perſuaſi, ut deſcendentes ſuis ab elephantis mecum verſarentur: adeo ut beata illa gens Brachmanes, qui in Nechraeorum & Oxydracarum confiniis colunt, omnes jam mihi militent, & meis ex praeceptis vivant, qua de cauſſa magno in honore ſunt apud omnes vicinos. Hi miro quodam mortis genere moriuntur.

7. JUP. Gymnoſophiſtas dicis. Audio enim & reliqua de illis, & hoc quoque, maximo illos rogo conſcenſo, urendos ſe praebere, neque quidquam de habitu aut poſitu *membrorum* mutare. Sed nihil hoc magnum: nuper enim Olympiae ſimile quid fieri ego vidi: credibile autem te quoque adfuiſſe tum, cum ſenex arderet. PHIL. Neque acceſſi, pater, Olympiam, metu ſacerrimorum hominum, quos dixi, quod multos illorum viderem eo ire, uti maledicerent ibi congregatis, clamoſoque ſuo latratu poſticum templi implerent: igitur neque vidi illum, quomodo ſit mortuus.

8. Poſt Brachmanes ergo ſtatim in Aethiopiam

εἶον ὡς ῥᾷστον ὑποβαλέσθαι, καὶ τάχιστα, ὡς γε ὤμην, ἐνδεξόμενον τὸ χαλινὸν οἷόν τε, καὶ ὑπαχθησόμενον τῷ ζυγῷ, ὁρμήσασα εἰς Ἰνδοὺς τὸ πρῶτον, ἔθνος μέγιστον τῶν ἐν τῷ βίῳ, καὶ χαλεπῶς ἔπεισα καταβάντας ἀπὸ τῶν ἐλεφάντων ἐμοὶ συνεῖναι· ὥστε καὶ γένος ὅλβιον οἱ Βραχμᾶνες τοῖς Νεχραίοις καὶ Ὀξυδράκαις ὅμοροι, ἅπαντες ὑπ' ἐμοὶ τάττονται, καὶ βιῶσί γε κατὰ τὰ ἡμῖν δοκοῦντα, τιμώμενοι πρὸς τῶν ἁπανταχοῦ, καὶ ἀποθνήσκουσι πως ἔνδοξόν τινα τοῦ θανάτου τρόπον.

ΖΕΥΣ. Τοὺς γυμνοσοφιστὰς λέγεις. ἀκούω γοῦν τάτε ἄλλα περὶ αὐτῶν, καὶ ὅτι ἐπὶ πυρὰν μεγίστην ἀναβάντες, ἀνέχονται καιόμενοι, οὐδὲν τοῦ σχήματος ἢ τῶν καθέδρας ἐκτρέποντες. ἀλλ' οὐ μέγα τοῦτο· ἐναγχος γοῦν καὶ Ὀλυμπιάσι τὸ ὅμοιον ἐγὼ εἶδον γενόμενον, εἰκὸς δέ σε καὶ παρεῖναι, χρομοῦντα τότε τοῦ γέροντος. ΦΙΛ. Οὐδὲ ἀνῆλθον, ὦ πάτερ, εἰς Ὀλυμπίαν, δέει τῶν καταράτων ἐκείνων, οὓς ἔφην, ὅτι πολλοὺς αὐτῶν ἑώρων ἀπιόντας, ὡς λοιδορήσαιντο τοῖς ξυνελληλυθόσι, καὶ βοῆς τὸ ὀπισθόδομον ἐμπλήσωσιν ὑλακτοῦντες, ὥστε οὐδὲ εἶδον ἐκεῖνον ὅπως ἀπέθανε.

Μετὰ γοῦν τοὺς Βραχμᾶνας, εἰς Αἰθιοπίαν

18. Τὸν ὀπισθόδομον] Ὀπισθόδομος * μέρος τοῦ ἀκροπόλεως τῶν Ἀθηναίων, ἔνθα ἦν τὸ ταμεῖον ὄπισθεν τοῦ τοῦ Ἀθηνᾶς ναοῦ, ἐν ᾧ ἀπετίθεντο τὰ χρήματα. V.

* Μέρος τῆς ἀκρ.] Non vidit Scholiaſtes de Opiſthodomo Olympico hic agi. Quam ſupine! M. du S.

Ἐν τῷ βίῳ] Conf. ſupra *Tim.* §. 25. *Amor.* c. 20. pr. & c. 33. *Gall.* c. 5. Et *Geſn.* ad *Icarom.* f. *Berglerumque* ad *Alciphr.* I. p. 120. J.F.R.

1. Οἱ Βραχμᾶνες] *Steph.* περὶ πόλεων. F.G.

Ibid. Βραχμᾶνες — πυρὰν μεγίστην ἀναβάντες] Confer ſupra notata ad *Mort. Peregr.* c. 25. J.F.R.

Ibid. Νεχραίοις] Quaenam iſta gens? Quid ſi Arachoſios reponas? M. du S.

10. Ἢ τὸ καθέδρας] Καθέδρα hic ipſe ſedentis habitus atque ſitus, ut κατάκλισις ſupra *de morte Peregr.* c. 25. f. ὃν ὀλίγον ὑπερβάντες τὴν κάλαμον. Etiam alias καθέδρα non ipſam ſedem ſ. id, in quo ſedetur, notat, ſed ſeſſionem, moram deſidendi &c. V. G. *Thucyd.* II, 18. ἐν τοιούτῳ ἐργῷ ὁ στρατὸς τὴν Ἀρχίδαμον τὸ τῇ καθέδρᾳ ἴσχυε, *propter moram.* Oſtendit ibi *Waſſius* ſynonymon eſſe καθέδραν ἐπιμονῆς, ἐπιχύσεως, ἕδρας, ἀγωγῆς, ἀναβολῆς, μονῆς κ. τ. λ. Neque obliviſcitur loci *Plutarchi*, Camillo p. 260. *H. Steph.* ὅτι πρὸς τὸ Καπετωλίῳ καθέδρα ἡ χολὴ γνωμένη χρώς. J.M.G.

18. Τὸν ὀπισθόδομον] Ne cui forte Scholiaſtae auctoritas imponat, non eſt hic ſermo de illo Palladis in arce Athenarum opiſthodomo, ſed de poſtico templi Jovis Olympii, quod auditorium fuiſſe praeconibus, philoſophis, & qui agere cum multitudine vellent, ad ſuperiorem *de morte Peregrini* libellum ſatis oſtenſum eſt. Vid. ad c. 32. J.M.G.

21. Αἰθιοπίαν] Quinam ibi Philoſophi memorantur? M. du S.

πίαν εὐθὺς, εἶτα εἰς Αἴγυπτον κατέβην, κ) ξυγγενομένη τοῖς ἱερεῦσι, κ) προφήταις αὐτῶν, κ) τὰ θεῖα παιδεύσασα, ἐς Βαβυλῶνα ἀπῆρα, Χαλδαίους κ) μάγους μυήσουσα, εἶτα ἐς Σκυθίαν ἐκεῖθεν, εἶτα ἐς Θρᾴκην, ἔνθα μοι Εὔμολπός τε κ) Ὀρφεὺς συνεγενέσθην, ὃς κ) προαποστείλασα ἐς τ' Ἑλλάδα, τ' μὲν, ὡς τελέσειεν αὐτὸς, τ' Εὔμολπον (ἐμεμαθήκει γὰρ τὰ θεῖα παρ' ἐμοῦ ἅπαντα) τ' δὲ, ὡς ἐπᾴδων προσιάζοι τῇ μουσικῇ, κτ' ᾠδας εὐθὺς εἰπόμην.

thiopiam, ac deinde in Aegyptum descendi, & versata ibi cum sacerdotibus illorum ac Prophetis, cum divina eos docuissem, Babylonem perrexi, ut Chaldaeos & Magos initiarem: tum inde in Scythiam; deinde in Thracen, ubi Eumolpus & Orpheus mecum fuere. Quos etiam praemissos in Graeciam, alterum ut illos initiaret, Eumolpum, didicerat enim a me divina omnia; alterum ut canendo musices ope vim adferret *animis*, e vestigio statim consecuta sum.

Καὶ τὸ μὲν πρῶτον εὐθὺς ἐλθοῦσαν, οὔτε ὤνυ ἠσπάσαντο οἱ Ἕλληνες, οὔτε ὅλως ἀπέκλεισαν· κατ' ὀλίγον δὲ προσομιλοῦσα, ἑπτὰ ἐκ τ' ἁπάντων ἑταίρους κ) μαθητὰς προσηγαγόμην, καὶ ἄλλον ἐκ Σάμου, καὶ ἄλλον ἐξ Ἐφέσου, καὶ Ἀβδηρόθεν ἄλλον, ὀλίγους παντάπασι.

9. Ac primum quidem advenientem neque vehementer amplexi sunt Graeci, neque plane excluserunt. Paullatim vero alloquio meo septem ex omnibus sodales ac discipulos mihi conciliavi, & ex Samo alium, & alium Epheso, & Abdera alium, paucos omnino.

Μεθ' οὓς τὸ σοφιστῶν φῦλον οὐκ οἶδ' ὅπως μοι παρενεφύετο, οὔτε ζηλοῦν τἀμὰ ἐς βάθος, οὔτε κομιδῇ ἀπᾴδον, ἀλλ' οἷον τὸ Ἱπποκενταύρων γένος, σύνθετόν τι κ) μικτὸν ἐν μέσῳ ἀλαζονείας καὶ φιλοσοφίας πλαζόμενον, οὔτε τῇ ἀγνοίᾳ τέλεον προσεχόμενον, οὔτε ἡμᾶς ἀτενέσι τοῖς ὀφθαλμοῖς καθορᾶν δυνάμενον, ἀλλ' οἷον λημῶντες ὑπὸ τοῦ ἀμβλυώττειν ἀσαφές τι, κ) ἀμυδρὸν ἡμῶν εἴδωλον, ἢ σκιὰν ἐνίοτε ἰδόντες ἄν. οἱ δὲ ᾤοντο ἀκριβῶς πάντα καλανενοηκέναι. ὅθεν παρ' αὐτοῖς ἡ ἀχρεία ἐκείνη,

10. Post quos Sophistarum mihi populus nescio quomodo adhaesit, neque aemulatus profunde mea placita, neque omnino ab iis abhorrens; sed, velut Hippocentaurorum genus, compositum quiddam & mistum, inter imposturam & philosophiam medium oberrans, neque ignorantiae plane adhaerens, neque in nos defigere intentos oculos ausum; sed velut lippientes, prae hebetudine visus obscurum quoddam & evanidum nostri simulacrum aut umbram forte nonnunquam videntes. At isti accurate omnia se nosse arbitrabantur. Unde apud illos inutilis illa ac superflua sapientia, &

36. Ἑπτὰ ἐκ τ' ἁπάντων] Τοὺς ἑπτὰ λεγομένους σοφοὺς, Πιττακὸν, Βίαντα, Θάλητα, Πεισίανδρον, Κλεόβουλον, Χίωνα, Σόλωνα. *V.* In altero *Vossiano* majore idem Scholion sic: Οἱ ἑπτὰ ἐκεῖνοι, Πιττακὸς, Βίας, Θαλῆς, Πεισίανδρος, Κλεόβουλος, Χίλων, Σόλων.

37. Καὶ ἄλλον ἐκ Σάμου] Ἐκ Σάμου, Πυθαγόραν τὸν Μνησάρχου. ἐξ Ἐφέσου Ἡράκλειτον. ἐξ Ἀβδήρων Δημόκριτον.

* Ἐξ Ἀβδήρων] Hic omissum Δημόκριτον. *J. Cler.* quod in C. reperitur. Sed non vidit Editor deesse hic Ἀβδηρόθεν, cujus Scholium est ἐξ Ἀβδήρων. *M. du S.*

36. Ἑταίρους ἐ *mss.*] Honestiores discipulos ἑταίρους vocari, vid. ap. Rev. *J. Elsn.* ad *Evang. Matth.* XXVI. 50. ubi & Judae ait Servator: ἑταῖρε ἐφ' ᾧ πάρει; sed hoc in vulgus notum. *J. K. R.*

37. Καὶ ἄλλον] Ephesius ille Heraclitus est, Abderitanus Democritus, quem & Milesium quidam tradidere. V. *Diog. Laërt.* In Scholiis impressis perturbatissima haec antea erant omnia. *M. du S.*

50. Ἀν-

& ut ipſi putabant, invicta, accendebatur comtulae illae, & dubitabiles, & inexpectatae reſponſiones, & exitum non habentes labyrinthisque ſimiles reſponſiones.

11. Deinde prohibiti ac reprehenſi a meis ſodalibus, indigne ferre & adverſus illos coire, ac tandem in jus cogere, & eo dare, ubi cicutam biberent. Oportebat forte tum ſtatim fugere, nec amplius illorum ferre conſuetudinem. Jam vero Antiſthenes & Diogenes, & paullo poſt Crates, & Menippus, hi, inquam, mihi perſuaſere ut paullum adhuc morae quaſi corollarium adjicerem: quod utinam non feciſſem! Neque enim tot deinde mala ſubiiſſem.

12. JUP. Nondum mihi dicis, Philoſophia, quam injuriam paſſa ſis, ſed indignaris tantum. PHIL. Quin tu audi, Jupiter, quid ſit. Impurum enim quoddam genus hominum, & plerumque ſervile atque mercenarium, non otioſe nobiſcum a pueritia inde verſatum: ſervitutem enim ſerviit, aut mercede opus fecit, aut artes alias, quales cadunt in tales, didicit, cerdoniam, fabrilem, fulloniam, quae in lanis carpendis verſatur, ut facilius deinde eae tractentur a feminis, ſintque ad nendum & deducendum commodiores, quoties vel tramam illae torquere, vel nere licium volunt. Haec ergo iſti puerili aetate meditati, neque nomen noſtrum noverant. Cum vero ad virilem aetatem perveniſſent, animadverſa, quae meis ſodalibus a multitudine ha-

καὶ φειττὴ σοφία, ᾗ, ὡς αὐτοὶ ᾤοντο, ἀπρόσμαχ@ ἀνεφλέγελο, αἱ κομψαὶ, ᾗ ἄποροι, ᾗ ἄτοποι ἀποκρίσεις, καὶ δυσέξοδοι, ᾗ λαβυρινθώδεις ἐρωτήσεις.

Εἶτα κωλυόμενοι, καὶ ἐλεγχόμενοι πρὸς τῶ ἑταίρων τῶ ἐμῶν, ἠγανάκτεν, καὶ συνίσανλο ἐπ' αὐτὲς, καὶ τέλ@, δικαστηρίοις ὑπῆγον, ᾗ παρεδίδοσαν πιομένυς τῦ κωνείυ. ἐχρῆν μὲ ἂν ἴσως τότε φυγεῖν εὐθὺς, ᾗ μηκέτι ἀνέχεσθ τ συνεσίαν αὐτῶν· νῦν δὲ Ἀντισθένης με, ᾗ Διογένης, ᾗ μὲ μικρὸν Κράτης, ᾗ Μένιππ@, ὗτοι ἔπεισαν ὀλίγον ἐπιμεῖρῆσαι τ μονῆς· ὡς μή πο[a]ὲ ἄφελον· εἰ γ ἂν τοσαῦτα ἐπεπόνθειν ὕστερον.

ΖΕΥΣ. Οὐδέπω μοι λέγεις, ὦ Φιλοσοφία, τίνα ἠδίκησαι, ἀλλὰ ἀγαναχτεῖς μόνον. ΦΙΛ. Καὶ μὴν ἄκυε, ὦ Ζεῦ, ἡλίκα ἐξί· μιαρὸν γὰρ τι φῦλον ἀνθρώπων, ᾗ ὡς ὄτο πολὺ δυλικὸν, ᾗ θητικὸν, ὃ ξυγγενόμενον ἡμῖν ἐκ παίδων ὑπ' ἀσχολίας· ἐδούλευε γ, ἢ ἐθήτευεν, ἢ ἄλλας τέχνας, οἵας εἰκὸς τὺς τοιύτυς, ἐμάνθανε, σκυτεύειν, ἢ τεκταίνειν, ἢ πρὸς πλυνὺς ἔχειν, ἢ ἔρια ξαίνειν, ὡς εὐεργὰ εἴη ταῖς γυναιξὶ, ᾗ εὐμήρυλα, ᾗ καλαγάγοιλο εὐμαρῶς, ὁπότε ἢ χρόκην ἐκεῖναι τρέφοιεν, ἢ μίτον κλώθοιεν. τοιαῦτα τοίνυν ἐν παισὶ μελετῶντες, οὐδὲ ὄνομα τὸ ἡμέτερον ἤδεσαν. ἐπεὶ δὲ εἰς ἄνδρας τελεῖν ἤρξανλο, ᾗ κατεῖδον τ αἰδῶ, ὅση πρὸς τῶν πολλῶν ἐξὶ τοῖς ἑταίροις τοῖς ἐμοῖς,

a Ὤφελον] Sic eſſe in omnib. Edd. addit *Solan.*

53. Ἀπρόσμαχ@] Ἀκαλαγάνις@. *V.*

70. Ἀν. οἱ δὲ] Sic forte legendum: ἢ σπάνιον ἰδεῖν ἀνθρώπες, ὅσοι ἂν ἀκριβῶς. &c. vid. Codd. vett. *F.G.*

Ἀν. οἱ δὲ] Nihil varietatis in vett. libris invenio, nec deſidero. οἱ δὲ enim non ſemel ſic πλεονάζει vel ἐπαινόδῳ inſervit. Vid. T. 2. *Aſin.* c. 30. ſub init. ὁ δὲ ἐδὶ κατῆλθεν. Et *Hermot.* c. 28. vſ. 72. ὃς δέον — καθαπτοξέσσαι, ὁ δὲ τὴν μάρυθον ἔτιμα. *Herodian.* 2. c. 8. f. (Νίγρ@) ἠμίλει τοῖς τε Ἰλλυριικῆς στρατεύμασι δέον ἐπιφοιτῆσαι — ὁ δὲ ἐδὶ τῶν πρωτοθρόνων τι αὐτοῦ ἐδίδυ. *J.F.R.*

64. Ὤφελον] Ὄφελον *Th. Mag.* Noſterque ὡς ὄφελον *Amor.* c. 41. Et alii ubivis, item *Homer.* frequentiſſime, prima correpta, ſive poteſtate interjectionis, ſive augmento verbi ὀφείλω abjecto dicas, perinde erit; ſed quia re vera eſt *aor.* 2. verbi ὀφείλω, nihil prohibet ὤφελον etiam ſcribere, & ita *Stephan.* T. 2. p. 1560. ex *Demoſth.* πολύστων, ἃ μή ποτ' ὤφελον, aliaque ita ſcripta exhibet. Quare in vulgato Luciani nihil mutaſſim. *J.F.R.*

77. Ἐκεῖναι τρέφοιεν] *Filer de la trame aux roüet. F.G.*

ἐμοῖς, καὶ ὡς ἀνέχονται οἱ ἄνθρωποι τὴν παῤῥησίαν τὴν αὐτῶν, καὶ χαίρουσι θεραπευόμενοι, καὶ συμβουλεύουσι πείθονται, καὶ ἐπιτιμώντων ὑποπτήσσουσι, ταῦτα πάντα τυραννίδα ὑμῖν μικρὰν ἡγοῦντο εἶναι.

Τὸ μὲν δὴ μανθάνειν ὅσα τῇ τοιαύτῃ προαιρέσει πρόσφορα, μακρὸν ἂν εἴη· μᾶλλον δὲ χομιδῇ ἀδύναλον. αἱ τέχναι δὲ γλίχραι, καὶ σὺν πόνῳ, καὶ μόγις ἱκανὰ παρέχειν ἐδύναντο. ἐνίοις δὲ καὶ ἡ δουλεία βαρὺ, καὶ ὥσπερ ἔστιν, ἀφόρητον ἐφαίνετο. ἔδοξεν οὖν σκοπουμένοις, τὴν ὑστάτην ἀγκύραν, ἣν ἱερὰν οἱ ναυτιλλόμενοι φασὶ, καθιέναι· καὶ ὅπη τὴν βελτίστην ὑπόνοιαν [a] ὁρμίσαντες, ἔτι τε καὶ τόλμαν, καὶ ἀμαθίαν, καὶ ἀναισχυντίαν προσκαλέσαντες, αἵπερ αὐτοῖς μάλιστα συναγωνίζονται, καὶ λοιδορίας καινὰς ἐκμελετήσαντες, ὡς πρόχειροι εἶεν, καὶ ἀνὰ στόμα ταύτας μόνας ξυμβολὰς ἔχοντες. ὁρᾷς ὁποῖα πρὸς Φιλοσοφίαν ἐφόδια; κεχηματίζυσι, καὶ μελαχροσμῦσιν [b] αὐτὸς εὖ μάλα εἰκότως, καὶ πρὸς ἐμὲ οἷόν τι ἀμέλει ὁ Αἴσωπός φησι ποιῆσαι τὸν ἐν τῇ Κύμῃ ὄνον, ὃς λεοντῆν περιβαλλόμενος, καὶ τραχὺ ὀγκώμενος, ἠξίου λέων καὶ αὐτὸς εἶναι, καί τινες ἦσαν ἴσως οἱ πιστεύοντες αὐτῷ.

Τὰ δ' ἡμέτερα πάνυ ῥᾷστα, ὡς οἶσθα, καὶ ἐς μίμησιν πρόχειρα (τὰ προφανῆ λέγω) καὶ ὑπὸ πολλῆς τῆς παραμελείας δεῖ τριβώνιον περιβαλέσθαι, καὶ πήραν ἐξαρτήσασθαι, καὶ ξύλον ἐν τῇ χειρὶ ἔχειν, καὶ βοᾶν, μᾶλλον δὲ ὀγκᾶσθαι, ἢ ὑλακτεῖν, καὶ λοιδορεῖσθαι ἅπασι. τὴν ἀσφάλειαν δὲ αὐτοῖς τοῦ μηδὲν ὑπὸ τούτῳ παθεῖν, ἢ πρὸς τὸ σχῆμα αἰδὼς

betur, reverentia, & ut sustinent homines illorum in dicendo fiduciam, & curari se gaudent, & consulentibus obsequuntur, & reprehendentibus timide concedunt, regnum non parvum arbitrabantur esse haec omnia.

13. Ac discere quaecumque huic instituto vitae conveniunt, longum fuerit, aut potius plane illis negatum est. Artes parcae, & cum labore, & vix tamen vel sic praestare quod satis esset, poterant. Quibusdam etiam grave servitutis onus, &, ut est, intolerabile visum. Considerantibus ergo placuit ultimam ancoram, quam sacram appellant nautae, demittere: firmantesque *navim* in praeclara illa amentia; advocatis insuper audacia, inscitia, atque impudentia, quae maxime hoc illis certamen adjuvant; novisque excogitatis conviciis, ut praesto statim & in ore sint: has ergo symbolas solas cum habeant, (viden' qualia ad philosophiam viatica?) figuram sumunt ornatumque decentem, mihique quam simillimum: nimirum quale quid fecisse ait Aesopus illum Cumis asinum, qui leonina circumposita asperum rudens, leo & ipse esse postulabat. Ac forte erant alicubi, qui fidem illi haberent.

14. Nostra vero facilia omnino, ut nosti, & ad imitandum expedita; de manifestis illis dico: nec multum negotii est palliolo amiciri, & peram gestare suspensam, & clavam in manu habere, & clamare, vel rudere potius aut latrare, & maledicere omnibus. Quippe securitatem illis nihil ob eam rem patiendi ipsa habitus praestitura vi-

a Ὁρμίσαντες] Ex emendatione *Gesneri*. Ὁρμήσαντες vulgo. b Αὐτὸς] Αὐτοὺς Edd. priores.

88. Πρόσφορα] Πρόσφατα, χρήσιμα, οἰκεῖα, ἁρμόδια, ἐπιτήδεια. *V.*

Πρόσφορα] Πρόφορα bis Edita, emendavit *Solan* non addens anne idem error in V.

89. Γλίχρα] Ταπεινά. *V.*

89. Τέχναι δὲ γλίχραι] l. c. *tenues, jejunae, egenae.* *F.G.*

93. Ἀγκύραν ἱερὰν] Proverb. de quo in *Jove Tragoedo.* *J.B.*

96. Ἀμα-

videbatur reverentia : porro in promtu eſt invito etiam domino libertas, qui ſi aſſerere audeat, fuſti percutiatur. Cibus autem non jam tenuis, neque ut ante nuda puls; opſonium non ſalſamentum aut thymus; ſed carnes omnis generis, & vinum quodque ſuaviſſimum; & aurum a quocumque voluerint. Nempe tributum quoddam crebro acceſſu ſuo colligunt; vel, ut ipſi loquuntur, tondent oviculas, daturosque ſperant plures, vel habitus pudore, vel metu ne male audiant.

παρέξειν ἔμελλεν. ἡ ἐλευθερία δὲ προχειρος, [c] ἄκοντος τοῦ δεσπότου, κἂν εἰ βάλοιτο ἀπάγειν, παλαχθησομένη τῷ ξύλῳ. ἡ τὰ ἄλφιτα οὐκ ἔτ' ὀλίγα, οὐδὲ ὡς πρὸ τοῦ μάζα ψιλή. τὸ δὲ ὀψώνιον, οὐ τάριχος, ἢ σῦμον, ἀλλὰ κρέα παντοδαπὰ, καὶ οἶνος, οἷος ἥδιστος, καὶ χρυσίον παρ' ὅτου ἂν ἐθέλωσι· δασμολογοῦσι γὰρ ὀλίγοι τινὲς, ἢ, ὡς αὐτοί φασιν, ἐπιχειροῦσι τὰ πρόβατα, δώσειν τε πολλοὺς οἴονται, ἢ αἰδοῖ τοῦ σχήματος, ἢ δέει τοῦ μὴ ἀκοῦσαι κακῶς.

15. Nam illud quoque obſervarunt, opinor, ſe aequo faſtigio ſtaturos cum his, qui recte philoſophantur. Neque enim quisquam erit, qui judicet iſta vel diſcernat, modo externa ſint ſimilia. Neque enim omnino illud probationis genus admittunt, ſi quis illos ſic placide & ſenſim interroget: ſed clamant ſtatim, & ad arcem ſuam, convicia, confugiunt, & expediunt fuſtem: ac, ſi opera illorum requiras, multa *in ore eſt* doctrina; ſin ex doctrina illos judicare velis, vitam te conſiderare poſtulant.

Καὶ γὰρ αὖ κἀκεῖνο ἐώρων, οἶμαι, ὡς ἐξίσου καλαστήσονται τοῖς ὀρθῶς φιλοσοφοῦσιν. οὐδέ τις ὁ δικάσων, καὶ διακρινῶν τὰ τοιαῦτα, ἔσται, ἢν μόνον τὰ ἔξω ἢ ὅμοια. οὐ γὰρ οὐδὲ τὸ ἔλεγχον δέχονται, ἢν ἔρηταί τις αὐτοὺς κοσμίως, καὶ κατὰ βραχύ, ἀλλ' εὐθὺς βοῶσι, καὶ ἐπὶ τὴν ἀκρόπολιν τὸ ἑαυτῶν ἀναφεύγουσι τὴν λοιδορίαν, καὶ πρόχειρον τὸ ξύλον. καὶ ἢν μὲν τὰ ἔργα ζητῇς, οἱ λόγοι πολλοί· ἢν δὲ ἀπὸ τῶν λόγων κρίνειν ἐθέλοις, τὸν βίον ἀξιοῦσι σκοπεῖν.

16. Itaque plena fraudibus iſtis civitas, illorum praeſertim, qui Diogeni ſe & Antiſtheni, & Crateti adſcriptos, ſub Canis illius ſignis militare ajunt: qui quod utile ineſt in natura canum, ut cautionem illam, illam domus cuſtodiam, dominorum illum amorem, memoriam, nullo modo imitantur; latratum vero, & ligurritionem, & rapacitatem, & Venerem crebram, & adu-

Τοιγαροῦν ἐμπέπληται πᾶσα ἡ πόλις τοιαύτης ῥαδιουργίας, καὶ μάλιστα τῶν Διογένη, καὶ Ἀντισθένη, καὶ Κράτητα ἐπιγραφομένων, καὶ [d] οἱ τὸ μὲν χρήσιμον ὁπόσον ἔνεστι τῇ φύσει τῶν κυνῶν, [e] οἷον τὸ φυλακτικὸν, ἢ τὸ οἰκουρικὸν, ἢ τὸ φιλοδέσποτον, ἢ μνημονικὸν, οὐδαμῶς ἐζηλώκασιν· ὑλακὴν δὲ καὶ [f] λιχνείαν, καὶ ἁρπαγὴν, καὶ Ἀφροδίσια συχνὰ, καὶ

[e] Ἄκοντος] Et ſic *Fl.* cum cett. [d] Οἱ] Recte L. *S. Amſt.* Ceterae ἡ male. [e] Οἷον] Recepi ex *Fl. S.* & *Amſt.* pro οἱ quod in *P. H. Ald.* &c. erat. In L. ἡ. [f] Λιχνείαν] Ita dedit *Solan.* Λιχνίαν Edd. hac priores.

96. Ἀμαθίαν] Vid. ſupra Ῥητ. c. 15. *L. K.*

3. Αὐτοὺς τῷ ὑάλα] Lege αὐτούς. *F. G.*

4. Καὶ πρὸς ἰμὰς] Intellige ποιοῦσι. *F. G.*

5. Τὸν ὑ τῇ Κύμῃ ὄνον] Vid. ſupra Ἀναξ. c. 32. ubi eandem fabulam tangit, uti & Ἀποφρ. c. 3. *M. du S.*

40. Ἐμπέπλησται — ῥαδιουργ.] *Th Ma.* v. Ῥαδιουργὸς haec adferens, πᾶσα omittit, (ſaltem in Ed. *Blandardi*) qui hinc emendandus, ſi quid opus. *J. F. R.*

44. Οἱ — οἷον] L. οἱ illud habet, quod recte a *S.* erat pro vulgato ἡ reſtitutum. Οἷον quod ſequitur, ex *Fl.* eſt, quod etiam recte habet *S* cum ante eam editionem omnes, excepta *Fl* οἱ haberent. *M. du S.*

47. Λιχνείαν] Sic ſcribi ſatius eſt, quam in omnibus impreſſis antea erat, λιχνίαν. *M. du S.*

καὶ κολακείαν, καὶ τὸ σαίνειν τὰ διδόντα, καὶ τραπέζας ἔχειν, ταῦτα ἀκριβῶς ἐκπεπονήκασιν.

Ὄψει τοίνυν μικρὸν οἷα ἔσται. οἱ γὰρ ἐκ τῶν ἐργαστηρίων ἅπαντες ἀναπηδήσαντες, ἐρήμους τὰς τέχνας ἐάσουσιν, ὅταν ὁρῶσιν σφᾶς μὲν πονοῦντας, καὶ κάμνοντας, ἕωθεν εἰς ἑσπέραν ὀπισθοφόρους τοῖς ἔργοις, καὶ μόγις ἀπὸ ζῶντας ἐκ τοιαύτης μισθαρνίας· ἔργον δὲ καὶ γόητας ἀνθρώπους, ἐν ἅπασιν [a] ἀφθόνοις βιοῦντας, αἰτοῦντας μὲν τυραννικῶς, λαμβάνοντας δὲ προχείρως, ἀγαπτοῦντας δὲ, εἰ μὴ λάβοιεν, οὐκ ἐπαινοῦντας δὲ, κἂν εἰ λάβοιεν. ταῦτα ὁ ἐπὶ Κρόνου βίος δοκεῖ αὐτοῖς, καὶ ἀτεχνῶς τὸ μέλι αὐτὸ ἐς τὰ στόματα ἐσρεῖν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ.

Καὶ ἦλθον ἂν δεινὸν τὸ πρᾶγμα ἦν, εἰ τοιοῦτοι ὄντες, μηδὲν ἐς ἡμᾶς ἄλλο ἐξύβριζον. οἱ δὲ μάλα σεμνοὶ καὶ [b] σκυθρωποὶ τὰ ἔξω, καὶ τὰ δημόσια φαινόμενοι, ἢν παιδὸς ὡραίου ἢ γυναικὸς λάθωσι καλῆς, ἢ ἐλπίσωσι σιωπᾶν ἄξιον, οἷα ποιοῦσιν. ἔνιοι δὲ καὶ ξένων τῶν σφετέρων γυναῖκας ἀπάγουσι μοιχεύσοντες, καὶ τὴν Ἰλιέα ἐκεῖνον νεανίσκον, ὡς φιλοσοφοίεν δὴ καὶ αὐταί. εἶτα κοινὰς ταύτας ἅπασι τοῖς ξυνοῦσι προθέμενοι, Πλάτωνός τι δόγμα οἷον ποιεῖν, οὐκ εἰδότες ὅπως ὁ ἱερὸς ἐκεῖνος ἠξίου κοινὰς ἡγεῖσθαι τὰς γυναῖκας.

Ἃ μὲν γὰρ ἐν τοῖς συμπασίοις δρῶσι, καὶ ἃ μεθύσκοντες, μακρὸν ἂν εἴη λέγειν. καὶ ταῦτα ποιοῦσι, πῶς οἴει καταγορεύοντες αὐτοὶ

lationem, & illa versus dantem blandimenta, & mensarum assectationem, haec omnia ad unguem exprimere laborant.

17. Videbis ergo paullo post quid futurum sit. Exilientes enim de officinis universi desertas relinquent artes, ubi videbunt, se quidem, opus cum faciant & laborent a mane inde ad vesperam, operibus intenti suis, vix tamen sibi victum ex illa mercenaria ratione parare: otiosos autem homines atque impostores in omnium rerum affluentia vivere, cum petant quasi tyranni essent, promte accipiant, si nihil ferant, indignentur, non laudent, etiamsi acceperint. Haec vita, qualis sub Saturno fuit, illis videtur, & caelitus in ora mel influere.

18. Ac minus in ea re mali esset, si tales cum sint, nulla nos alia contumelia afficerent. At isti, vehementer graves & tristes quantum ad externa & publica qui videantur, si puerum formosum, aut mulierem pulchram vel nanciscantur, vel sperent, quid faciant, silere melius est. Quidam etiam suorum hospitum mulieres abducunt corrumpendas adulterio, ut Trojanus ille juvenis, nimirum ut ipsae etiam philosophentur: tum communes illas omnibus suis familiaribus prostituunt, Platonis quoddam se placitum perficere rati, ignari quo sensu divinus ille communes esse mulieres voluerit.

19. Quae quidem faciant in conviviis, & quomodo per ebrietatem se gerant, commemorare longum fuerit. Et haec faciunt, quid putas? accusantes ipsi ebrietatem, & adul-

a Ἀφθόνοις] Ex emend. *Fab.* & *Solan.* Ἀφθόνως Edd. b Σκυθρωποὶ] Σκυθρωποὶ *F.* male.

72. Ἐκεῖνον νεανίσκον] Τὸν Πάριδα. *G.*

59. Ἀφθόνοις] Sic jam emendare jusserat ad Περ. c. 16. *T. Faber* quod in omnibus hic reperitur ἀφθόνως. *M. du S.*

Ἀφθόνοις] *Peregr.* c. 16. οὐ ἅπασιν ἀφθόνοις ἦν. *F. R.*

63. Τὸ μέλι αὐτὸ ἐς τὰ στόματα ἐσρεῖν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ] A Christiano Judaeove scriptum dicas, qui de Manna cogitaverit. *Mellis* quidem *rivos fontesve* apud hunc (ut Κρον. N°. 7.) & alios legimus; sed hisce similia nullibi. *M. du S.*

75. Πλάτωνός τι δόγμα] *Plat.* Πολ. V. p. 459. E. *M. du S.*

85. Γναθωνίδου — Σπουδίου] Insignium assentatorum nomina. *F. G.*

1. Χρυσίου μὲν &c.] Μίμησις. *F. G.*

5. Οἷον

adulterium ; & laſciviam , & avaritiam. Nihil enim ita adverſum alteri alterum invenies , ut ſunt ſermones illorum & facta. Verbi gratia adulationi ſe inimicos ajunt, cum adulationis cauſſa Gnathonidem , aut Struthiam ſuperare poſſint : veracitatem commendantes aliis , nec movere linguam queant ipſi ſine mendacio. Voluptas inimica omnibus in ſermone , hoſtis Epicurus : re vera autem faciunt propter illam omnia. Acuta bilis, querelae de rebus minutis, proclivitas ad iraſcendum, ſupra parvulos infantes. Quare riſum praebent non mediocrem ſpectantibus , cum a quacumque cauſſa exarſit illis bilis , luridus pallor apparet in facie , cum torvum quiddam & furioſum vident , & ſpuma , vel veneno potius plenum os habent.

20. Nolis tu ibi eſſe, cum impurum illud coenum effunditur! *Aurum*, inquiunt, *aut argentum* , *Mehercules*, *nec poſſidere dignor; obulus mihi ſufficit, unde lupinos emam; potum enim fons praebebit aut fluvius.* Paullo poſt non obulos petunt , aut drachmas paucas, ſed totas divitias. Quis ergo mercator tantum a navium commeatu affluat divitiis , quantum hiſce ad quaeſtum Philoſophia confert ? Deinde ubi quantum ſatis eſt collegerint , & viaticum ſibi paraverint , abjecto illo infelici palliolo, agros interdum & veſtimenta mollia emunt , & pueros comatos , & totos vicos , longum

μέθης, ϗ μοιχείας, ϗ λαγνείας, ϗ φιλαργυρίας; ὐδὲν γὰρ ἕτως εὕροις ἄλλο ἄλλῳ ἐναντίον, ὡς τὺς λόγυς αὐτῶν ϗ τὰ ἔργα. οἷον , κολακείαν μισεῖν φασι , κολακείας ἕνεκα τ Γναθωνίδην ἢ τ Στρυθίαν ὑπερβαλέσθαι δυνάμενοι. ἀληθεύειν τὺς ἄλλυς προτρέποντες· ϗκ ἂν ὐδὲ κινῆσαι τ γλῶτταν μὴ μὴ ϗ τῦ ψεύσασθαι δύναιντο. ἡδονὴν πᾶσιν ἐχθρὸν τῷ λόγῳ, ϗ ὁ Ἐπίκυρος πολέμιον , ἕργῳ δὲ διὰ ταύτην ἅπαντα πράττυσι. τὸ δ' ὀξύχολον, ϗ μικραίτιον, ϗ πρὸς ὀργὴν ῥᾴδιον, ὑπὲρ τὰ βρεφύλλια τὰ νεογνά. γέλωτα γὰρ ὐ μικρὸν παρέχυσι τοῖς θεωμένοις, ὁπόταν ἐπὶ τ τυχύσης αἰτίας ὀπίζεσθαι μὲν αὐτοῖς ἡ χολὴ, πελιδνοὶ δὲ τ χροιὰν βλέπωσι, ϗταμόν τι ϗ παράφορον δεδορκότες, ϗ ἀφρῷ , μᾶλλον δὲ ἰῷ μεστὸν αὐτοῖς ἢ τὸ στόμα.

Μὴ σύ γε ἐκεῖθι τύχοις, ὅτε ὁ μιαρὸς ἐκεῖνος ἐκχεῖται βόρβορος. χρυσίον μὲ, ἢ ἀργύριον, Ἡράκλεις, ὐδὲ κεκτῆσθαι ἀξιῶ, ὀβολὸς ἱκανὸς, ὡς Ἑρμυ πριαίμην. ποτὸν μὲν, ἡ κρήνη ἢ ποτάμιος παρέξει. [c] ϗ μετ' ὀλίγον αἰτῦσιν ϗκ ὀβολὺς, ὐδὲ δραχμὰς ὀλίγας , ἀλλὰ πλύτυς ὅλυς. ὥστε τις ἔμπορος τοσῦτον ἀπὸ τῦ φόρτυ [d] πλήσειεν ἂν, ὅσον τύτοις φιλοσοφία ἐς χρηματισμὸν συντελεῖ; εἶτ' ἐπειδὰν ἱκανῶς συλλέξωνται, ϗ ὑποστίσωνται , ἀποῤῥίψαντες ἐκεῖνο τὸ δύστηνον τριβώνιον, ἀγρὺς ἐνίοτε ϗ ἐσθῆτας τ μαλακὰς ἐπρίαντο, ϗ παῖδας κομήτας, ϗ συνοικίας ὅλας, μακρὰ χαίρειν

[c] Καὶ] Omiſſum in *Ald. F. H. Fr. B1. S.* Adeſt in *Fl. P.* [d] Πλήσειεν] Πλυτήσειεν *Pell.*

85. Τὸν Γναθωνίδην] Κολάκων οἱ ἀξιοφανέστατοι ὗτοι. *V.*
96. Ἰσαμὲν] Ἀναίσχυντον. *V.*

8. Ἐς χρηματισμὸν] Ἐς τὸν τ χρημάτων συλλογήν. χρηματίζεσθαι, χρήματα συλλέγειν. *V.*

5. Οὐκ ὀβολὺς — ἀλλὰ πλούτυς] Sic apud *Heliod.* lib. 2. ϗ ἡμεῖς δικαίτε τοιοῖδε ὄντες οὐκ ἀπόλυς, ἀλλ' ἄρρητά τι ἐκ λίθυ τας αἰτήσυμεν. *F.B.*

6. Ἀλλὰ πλούτυς] Plurale πλοῦτοι frequentius occurrit, quam initio putaram ad *Hermot.* c. 9. Sed conf. ad *Icarom.* c. 4. ubi plura dedi. Adde *Diod. Sic.* V. c. 20. πλούτυς μεγάλυς ἡρωϊσιν. *F.F.R.*

7. Πλήσειεν] Corrupta vox , pro qua forte reponendum πλυτεῖν , vel pro τοσῦτον , legendum τὸν .. ναῦν. *M.du S.*

Πλήσειεν ἂν] Πλυτήσειεν legend. videtur. *F.G.* Parùm abeſt quin ſic edam. Sed quia & Scholiaſt. vulgatum habet, & aliquis ineſt ſenſus, contextum immutare non ſuſtinui. *F.F.R.*

13. Συνοικίας] *Vicos.* *F.G.*

20. Πολ-

ξειν Φράσαλλες τῇ πήρᾳ τῇ Κράτητος, καὶ τῷ τρίβωνι τοῦ Ἀντισθένους, καὶ τῷ πίθῳ τοῦ Διογένους.

valere jussa Cratetis pera; & Antisthenis pallio, dolioque Diogenis.

Οἱ ἰδιῶται δὲ ταῦτα ὁρῶντες, καταπτύουσιν ἤδη φιλοσοφίας, καὶ ἅπαντας εἶναι τοιούτους οἴονται, κἀμὲ τῆς διδασκαλίας αἰτιῶνται. ὥστε πολλοῦ ἤδη τοῦ χρόνου, ἀδύνατόν μοι γεγένηται καὶν ἕνα τινὰ προσαγαγέσθαι αὐτῇ. ἀλλὰ τὸ τῆς Πηνελόπης ἐκεῖνο πάσχω. ὁπόσον γοῦν δὴ ἐγὼ ἐξυφήνω, [a] τοῦτο ἐν ἀκαρεῖ αὖθις ἀναλύει. ἡ Ἀμαθία δὲ, καὶ ἡ Ἀδικία, ἐπιγελῶσιν, ὁρῶσαι ἀνεξέργαστον ἡμῖν τὸ ἔργον, καὶ ἀνήνυτον πόνον.

21. Vulgus vero ista cum videt, despuunt jam Philosophiam, & omnes ex eo genere esse arbitrantur, & me disciplinae istius nomine accusant. Igitur diu jam est, cum ne unum quidem istorum potui allicere, sed illud mihi Penelopes *consilium* usu venit. Quantumcumque ego texo, illud momento temporis rursum resolvitur, ridentibus Inscitia atque Iniquitate, cum videant, opus nostrum non procedere, nihil proficere laborem.

ΖΕΥΣ. Οἷα, ὦ θεοὶ, πέπονθεν ἡμῖν ἡ Φιλοσοφία πρὸς τῶν καλαράτων ἐκείνων; ὥστε ὥρα σκοπεῖν ὅ, τι καὶ πρακτέον, ἢ ὅπως αὐτοὺς [b] μελετευστέον. ὁ μὲν γοῦν κεραυνὸς ἀπάγει μιᾷ πληγῇ, καὶ ὁ θάνατος ταχύς. ΑΠΟΛ. Ἐγώ τοι, ὦ πάτερ, ὑποθήσομαι, μισῶ γοῦν καὶ αὐτὸς ἤδη τοὺς ἀλαζόνας, ἀμούσους ὄντας, ὑπὲρ τῶν Μουσῶν ἀγανακτῶ. κεραυνῷ μὲν γοῦν, ἢ τῆς σῆς δεξιᾶς, οὐδαμῶς ἐκεῖνοι ἄξιοι· τὸν Ἑρμῆν δὲ, εἰ δοκεῖ, αὐτοκράτορα τῆς κολάσεως καθαπέμψωμεν ἐπ' αὐτούς. ὃς ἅτε δὴ καὶ λόγους ἔχων καὶ αὐτὸς, τάχιστα εἴσεται τούς τε ὀρθῶς φιλοσοφοῦντας, καὶ τοὺς μή. εἶτα τοὺς μὲν ἐπαινέσεται, ὡς τὸ εἰκός· οἱ δὲ κολασθήσονται, ὅπως ἂν ἐκείνῳ φαίνηται τοῦ χρόνου δοκεῖ.

22. JUP. Quantum, o Dii, malorum perpessa nobis est a sacerrimis illis mortalibus Philosophia! Itaque videndum, quid facto sit opus, aut quomodo isti tractandi sint. Fulmen enim uno ictu educit *e vita*, mors ista celeris. APOL. Ego tibi, Pater, subjiciam. Odi enim & ipse jam istos impostores, Musarum vicem indignatus, a quibus aversi sunt. Fulmine aut tua dextra minime digni sunt. Sed Mercurium, si placet, arbitrum poenae in illos demittamus, qui ut in doctrinae studiis ipse quoque versatus, celerrime tum recte philosophantes agnoscet, tum minus: deinde illos quidem prout merentur, laudabit; hi vero, ut pro temporis ratione illi videbitur, punientur.

ΖΕΥΣ. Εὖ λέγεις, ὦ Ἀπολλον, ἀλλὰ καὶ σὺ, ὦ Ἡράκλεις, ἅμα καὶ τὴν φιλοσοφίαν αὐτῷ ἔχοντες, ἄπιτε ὡς τάχιστα εἰς τὸν βίον. τρισκαιδέκατον γὰρ ἆθλον ῥᾴδιον

23. JUP. Bene mones, Apollo. Sed tu quoque, Hercules, assumta ipsa Philosophia, quam celerrime ad homines abite: tertium enim decimum te puta hunc laborem

a Τοῦτο] Et sic esse in *Fl.* adlevit *Solan.* b Μελετευστέον] Et hoc ita *Fl. Fr.* &c.

30. a Μουσικοῦ] *G.* Κολαστέον. Τιμωρητέον. *V.* 37. Αὐτοκράτορα] Βασιλέα. *V.*

a Μουσικοῦν] Ita ex *G.* restituit *Solan.* cum in *V.* esset Κολαστέον] quasi sic foret in Luciano.

20. Παλλοῦ] Subaudi ἀγῶνα. *F.G.* ἀναλύεται] Opinor Lucianum scripsisse ἀναλύεται. ratio
22. Τὸ τῆς Πην.] *Homer.* Od. B. 94. *M.du S.* clara est. *J.J.*
23. Ὁπόσον γοῦν δὴ ἐγὼ ἐξυφήνω, τοῦτο ἐν ἀκαρεῖ αὖθις 42. Παρὰ — δοκεῖ] Displicet utrumque; nam &

rem perfecturum, exſtirpandis impuris adeo atque impudentibus beſtiis. HERC. Sane malim ego, Pater, Augiae fimum expurgare denuo, quam hiſce implicari. Abeamus tamen. PHIL. Invita equidem *eo*: ſequendum tamen, prout Parenti noſtro viſum eſt.

τῆτον ἢ μικρὸν ἐκτελέσειν, ἢν ἐκκόψῃς μιαρὰ ἤτω ϗ ἀναίσχυντα θηρία. ΗΡΑΚ. Καὶ μὴν ἄμεινον ἦν, ὦ πάτερ, τ' κόπρον ἐκκαθάραι αὖθις τῇ Αὐγείᾳ, ἢ τούτοις συμπλέκεσθαι. ἀπίωμεν δ' ὅμως. ΦΙΛ. Ἄκουσα μέν, ἀκολουθητέον δὲ ϗ τὰ δόξαντα τῷ πατρί.

24. MERC. Deſcendamus, ut paucos certe obteramus hodie. Quo vero eundum eſt, Philoſophia? Tu enim, ubi ſint, noſti. Aut potius, in Graecia illos eſſe, manifeſtum eſt. PHIL. Nequaquam: aut oppido paucos, qui recte philoſophantur, Mercuri. Iſti vero, *quas quaerimus*, nihil Attica paupertate opus habent, ſed ubi auri multum & argenti effoditur, ibi nobis quaerendi ſunt. MERC. Recta igitur pergendum in Thraciam. HERC. Bene mones, & viae ego dux vobis ero. Novi enim Thracum omnia, qui ſaepe *eam regionem* obierim: & hac jam ingrediamur. MERC. Qua dicis?

ΕΡΜ. Κατίωμεν, [c] ὡς καὶν ὀλίγους αὐτῶν ὀπτρίψωμεν σήμερον. ποίαν δὲ χρὴ τραπέσθαι, ὦ Φιλοσοφία; σὺ γὰρ οἶσθα ὅπου εἰσὶν, ἢ πρόδηλον ὅτι ἐν τῇ Ἑλλάδι. ΦΙΛ. Οὐδαμῶς. ἢ πάνυ ὀλίγοι, ὅσοι ὀρθῶς φιλοσοφοῦσιν, ὦ Ἑρμῆ. ὅτοι δὲ οὐδὲν Ἀττικῆς πενίας δέονται, ἀλλ' ἔνθα πολὺς χρυσὸς, ἢ ἄργυρος ὀρύττεται, ἐκεῖ πω ζητητέοι εἰσὶν ἡμῖν. ΕΡΜ. Οὐκοῦν εὐθὺ τ' Θρᾴκης ἀπιτέον. ΗΡΑΚ. Εὖ λέγεις, ϗ ἡγήσομαί γε ὑμῖν τ' ὁδοῦ· οἶδα γὰρ τὰ Θρᾳκῶν ἅπαντα, συχνάκις ἐπελθών. χαῖρε μοι τοῦ δὲ ἤδη τραπώμεθα. ΕΡΜ. Ποίαν λέγεις;

25. HERC. Videtis, Hercules & Philoſophia, duos montes maximos omnium montium & pulcherrimos? (Haemus eſt major, alter ex adverſo eſt Rhodope) camposque infra patentes fertiliſſimos, a radicibus utrinque incipientes: & colles aliquot, tres quidem pulcherrimos, aſſurgentes, non deformes aſperitate, tanquam plures ſubjectae urbis arces. Et jam ipſa urbs apparet. MERC. Maxima per Jovem, mi Hercules, & pulcherrima omnium. E longinquo igitur jam pulchritudo illius exſplendeſcit. Et fluvius aliquis praeterfluit maximus, plane moenibus illius alludens. (Gr. *in cute eam tangens.*) HERC. Hebrus hic eſt:

ΗΡΑΚ. Ὁρᾶτε, ὦ Ἑρμῆ ϗ Φιλοσοφία, δύο μὲν ὄρη μέγιστα ϗ κάλλιστα ὁρῶν ἁπάντων; Αἶμός ἐστι τὸ μεῖζον, ἡ καλαύλιξ δὲ Ῥοδόπη, πεδίον δὲ [d] ὑποπεπαμένον, πάμφορον, ἀπὸ τ' προπόδων ἑκατέρων εὐθὺς ἐξάμενον· ϗ τινας λόφους τρεῖς πάνυ καλοὺς ἀνεστηκότας, οὐκ ἀμόρφους τ' τραχύτητα, οἷον ἀκροπόλεις πολλὰς τ' ὑποκειμένης πόλεως. ϗ ἡ πόλις γὰρ ἤδη φαίνεται. ΕΡΜ. Νὴ Δί', ὦ Ἡράκλεις, μεγίστη, ϗ καλλίστη ἁπασῶν. πόρρωθεν ἐν ὑπολάμπει τὸ κάλλος. ϗ τις ποταμὸς μέγιστος παραμείβεται, πάνυ ἐν χρῷ ψαύων αὐτῆς. ΗΡΑΚ. Ἕβρος μὲν ὅτος· ἡ δὲ πό-

c Ὡς καὶν] Ὡς ἐ καὶν *Fl.* male. Ὡς οὐκ ἂν marg. *AiW.* d Ὑποπεπαμένον] Sic Edd. omnes.

καιρὸν alienum ab ejus mente eſt, & δόξει dictum oportuit. In libris noſtris nihil eſt ſubſidii: *M. du S.*

71. Ὑποπεπαμένον] Ita ſolet praeteritum πίπαμαι pro πεπέταμαι formari *Homero*, vid. Il. Φ. 531. ubi πιπταμένας πύλας Scholiaſt. interpretatur ἀνεῳγμένας, & ſaepe alibi ap. eumdem. *J. F. R.*

81. Ἕβρος μὲ ὅτος &c.] Cum paulo ſupra dixerit de eadem hac urbe: καί τινας λόφους τρεῖς πάνυ καλοὺς ἀνεστηκότας, non eſt difficile divinare, de qua urbe loquatur: nimirum de Philippopoli, quae & Trimontium, & antea Poneropolis & Pulpudena & Eumolpias, ſita ad Hebrum inter Hæmum & Rhodopen, quae Trimontium vocata eſt eo, quod tres montes ſuorum murorum ambitu complectebatur. *J. P. a G.*

πόλις, ἔργον Φιλίππου ἐκείνου. καὶ ἡμεῖς ἤδη πρόσγειοι, καὶ ὑπονέφελοι· ὥστε ἐπιβαίνωμεν ἀγαθῇ τύχῃ.

ΕΡΜ. Οὕτω γιγνέσθω. τί δ' ἂν χρὴ ποιεῖν, ὅπως τὰ θηρία ἐξιχνευτέον; ΗΡΑΚ. Τοῦτο μὲν σὸν ἤδη ἔργον, ὦ Ἑρμῆ, κῆρυξ γὰρ εἶ, ὥστε οὐκ ἂν φθάνοις κηρύττων. [a] ΕΡΜ. Οὐδὲν τοῦτο χαλεπόν. ἀλλὰ τά γε ὀνόματα οὐκ ὀπίσαμαι αὐτῶν. σὺ δέ, ὦ Φιλοσοφία, λέγε, ὅς τινας ὀνομαστέον, καὶ τὰ σημεῖα προσέτι. ΦΙΛ. Οὐδὲ αὐτὴ μὲν οἶδα τὸ σαφὲς, οἵ τινες ὀνομάζονται, ἀφ' οὗ τὸ μὴ ξυγγενέσι αὐτοῖς· ἀπὸ δ' ὧν ἡ ἐπιθυμίας ἦν ἔχουσιν εἰς τὰ κτήματα, οὐκ ἂν ἁμάρτοις προσκαλῶν Κτήσωνας, ἢ Κτησίππους, ἢ Κτησικλέας, ἢ Εὐκτήμονας, ἢ Πολυκτήτους.

ΕΡΜ. Εὖ λέγεις. ἀλλὰ τίνες ἔτοι εἰσὶν

urbs autem Philippi illius opus: & nos jam terrae vicini, atque infra nubes, inscendamus ergo, quod felix faustumque sit.

26. MERC. Sic fiat! Quid vero jam faciendum? quomodo vestigandae sunt illae bestiae? HERC. Illae tuae jam, Mercuri, partes sunt. Praeco es, praeconium tibi faciendum est. MERC. Hic nihil difficultatis. Verum nomina illorum non novi. Tu igitur, Philosophia, dic qui nominandi sint, & signa insuper. PHIL. Ne ego quidem satis certo, quomodo nominentur, scio, quod cum illis minime versata sum. Sed ob *habendi* eorum libidinem non peccaveris si Ctesones (*Habeones*) & Ctesippos, (*Habiequos*) aut Ctesicles (*Habiglorios*), aut Euctemonas (*Bonihabios*), aut Polyctetos (*Multihabios*) advoces.

27. MERC. Bene mones. Verum qui sunt

[a] ΕΡΜ. Οὐδὲν τοῦτο] Τοῦτο Ἑρμ. ἐδὲν *Fl.* male.

88. Ὥστε οὐκ ἂν φθάνοις κηρύττων] An legendum: ὥστε τί οὐκ ἂν φθάνοις κηρύττων; *F.G.* Non eget locus emendatione, & recte ceperunt Interpretes. Vid. supra T. I. ad *Vit. Auct.* c. 26. Et T. III. *Gron.* ad *Diss. cum Hes.* c. 8. Infra *Conviv.* c. 2. ὥστε οὐκ ἂν φθάνοις ἐξιὼν ἡμᾶς. Sed cum & ipse *Gujetus* lectionem prioris istius loci isthic probarit, non videtur ignorasse phrasin, sed hic tantum interrogative voluit addito τί legi; cujus nullam necessitatem video. Verum & alibi etiam a se dissentit *Gujetus*, vid. mox ad c. 29. *J.F.R.*

96. Κτήσωνας] Potidonios . . . aut posiifundos *Gron.* AG. X. 220. E. *M.du S.*

5. Καί τινα γυναῖκα σὺ χρῇ κεκαρμένῳ εἰς τὸ Λακ.] Expositi hunc locum *Meursius* Miscellan. L. I. c. 16. *Almel.*

Ibid. Ἐν χρῇ κεκ.] Vid. *Meurs.* in Misc. Lac. I. 16. p. 76. [Respexit ad Laconum morem, quo & virgines matrimonium initurae, ut amiculo virili a pronuba induebantur, ita quoque ad cutem *usque sicut viri radebantur*. *Plut.* in Lyc. vid. not. ad B. πρ. 20. & Ἐτ. δ. XII.] *M.du S.*

6. Εἰς τὸ Λακωνικὸν] Σχῆμα subaudi, aut simile quid. *F.G.* Ἐθῶ commode intelligitur. Phrasin eandem habuimus *Navig.* c. 30. εἰς τὸ Περσικόν. *J.F.R.*

8. Πῶς τὰ ὑμέτερα. δραπέται γὰρ] ΑΝ. Πῶς τὰ ὑμέτερα; ΦΙΛ. Δραπέται γὰρ. *Th.M.*

9. ΦΙΛ. Δραπ.] Perturbata hic erant omnia; & ut puto, corrupta; nam nec Mercurio praeconium, nec caeteris suae cuique satis recte partes assignantur. Medicinam aliquam fecit *Marcilius*, dum ΦΙΛ. ponit ante Δραπέται, quod in reliquis deerat, quod exemplum sequi S. editorem decuerat. *M.du S.*

Πῶς τὰ ὑμέτερα &c.] Quum illud ΦΙΛ. abesset in omnibus, praeter *Par.* admittere nolui. Et sane contra quam *Marcilius* sentio. Melius enim cohaeret, eosdem sua investigantes rationem addere, cur alii nullum jus in suos sit fugitivos; quam alium haec subjicere; idque ex addito γὰρ patet. quin ita vel ΦΙΛ. ejiciendum suaderem, si adesset in aliis. Et licet in Graecis adesset, in Latinis tamen etiam praetermisit *Birkheimer*. *J.F.R.*

11. Εἰσὶν δὲ καθότι] Obscuriusculus ab hoc inde loco libellus ob eam, puto, rationem quod personae non satis diligenter appositae sunt: quod ut intelligatur, scopus & oeconomia totius libelli inspicienda est. Videtur Lucianus aliquem de Peregrini s. Protei grege Cynicum odio publico voluisse exponere. Exordium petitur ab ipsa Protei morte, de qua contemtim Jupiter loquitur. Supervenit Philosophia, ac de Pseudo-philosophorum injuriis queritur, eorum praesertim, qui humili opificio, vel servili adeo conditione deserta ad pallium & philosophiae professionem confugiant, eamque sua humilitate atque flagitiis suis infament. Demittitur cum Mercurio atque Hercule, ad perquirenda illa dehonestamenta sui nominis, atque ulciscenda. Ut ea inveniantur, in Thraciam auriferam, nominatim Philippos Macedoniae urbem ire comites suos jubet Philosophia, & praeconio citare aliquem qui a κτήσει vel κτήμασι nomen habeat. (Substituimus *habendi* nomen in conversione nostra.) Credibile est igitur, *Ctesiam*, *Ctesonem*, *Ctesiclem*, *Ctesibium*, *Ctesippum*, *Philoctetum*, *Polycletum*, *Euctemo-*

ſunt iſti? aut quid ipſi quoque circumſpiciunt? Quin accedunt etiam, & interrogare aliquid volunt. VIR. Num quid nobis, viri, dicere poteſtis, aut tu, optima, ſi quos praeſtigiatores tres una vidiſtis, & mulierem ad cutem Laconico more detonſam, virili vultu & plane viraginem. PHIL. Hem! Eadem quae nos iſti quaerunt. VIR. Quomodo eadem quae vos? Fugitivi enim iſti omnes. Nos vero mulierem maxime perſequimur, plagio ab iſtis abductam. MERC. Scietis, cur illos quaeramus: jam vero ſimul faciamus praeconium: *Si quis mancipium Paphlagonicum, de Sinopenſibus Barbaris, nomine tali, quod ab habendo ductum eſt, ſuppallidum, ad cutem detonſum, barba prolixa, peram ſuſpenſam gerens, & palliolo indutum, iracundum,*

ἴσιν, ἢ τί καὶ θεάσονται καὶ αὐτοί; μᾶλλον δὲ καὶ προσίασι, καί τι καὶ ἐρεῖν θέλουσιν. ΑΝΔ. Ἆρ' ἂν ἔχοιτε ἡμῖν, ὦ ἄνδρες, εἰπεῖν, ἢ σὺ, ὦ βελτίστη, εἴ τινας τρεῖς γνώτας ἅμα εἴδετε, καί τινα γυναῖκα ἐπὶ χρῷ κεκαρμένην εἰς τὸ Λακωνικὸν, ἀρρενωπὴν, καὶ κομιδῇ ἀνδρικήν; ΦΙΛ. Παταῖ, τὰ [b] ἡμέτερα [c] ἅττοι ζητοῦσι. ΑΝΔ. Πῶς τὰ ὑμέτερα; [d] Δραπέται γὰρ ἐκεῖνοι ἅπαντες. ἡμεῖς δὲ τὴν γυναῖκα μάλιστα μέτιμεν, ἀνδραποδισμένην πρὸς αὐτῆς. ΕΡΜ. Εἴσεσθε δὲ καθότι καὶ ζητοῦμεν αὐτούς. τοῦτον δὲ ἅμα κηρύττωμεν· εἴ τις ἀνδράποδον Παφλαγονικὸν, τῶν ἀπὸ Σινώπης βαρβάρων, ὄνομα τοιοῦτον, οἷον ἀπὸ κτημάτων, ὕπωχρον, ἐν χρῷ κυρίαν, ἐν γενείῳ βαθεῖ, πήραν ἐξημμένον, καὶ τριβώνιον ἀμπεχόμενον, ὀρ-

b Ἡμέτερα] Sic *Fl. Ald. J. H. B1.* &c. Ὑμέτερα *P.* ſola. c Οὗτοι] Omittit *Fl.* d Δραπέται] ΦΙΛ. perſonam praemittit *P.* ſola.

10. Μέτιμεν] Ζητοῦμεν. *V.*

mona, aut ſimili nomine fuiſſe, quem perſtringit Lucianus: nam de *Epicteto* illo nobili vix cogitare fas eſt; licet conditio ſervilis una cum nomine in ipſum conveniat; licet magnam vitae partem in Thraciae exegerit Nicopoli; licet ſub Antoninis adhuc illum vixiſſe, *Themiſtius* Orat. 5. pr. ſ. p. 63. D. & *Suidas*, tradiderint: qui tamen magnis argumentis refutantur ab *H. Dodwello* diſſ. 5. ad Geogr. minores *Hudſoni* §. 9. ſeqq. Quare illud forte non abſurdum fuerit conjicere, fuiſſe tum, & hic peti, Epictetum alium juniorem, ſimiam forte illius majoris, ſervilis conditionis hominem & ipſum, ſed principum virorum amiciiis opes conſecutum majores, certe maledicentia terribiliorem, quam ut nimis aperte illum tangere vellet Lucianus. Hunc forte poſteri miſcuerunt cum archetypo illo Epicteto: qui (ut hoc addamus *Dodwelli* argumentis) ſi ad Antoninum Philoſophum ſupervixiſſet, omitti non poterat in Macrobiis noſtri. Sed haec obiter. Pergamus ad emendandum locum, quem tractamus. Delati Philippos Hercules, Mercurius, Philoſophia, incidunt in viros quosdam, qui ſuos aliquot fugitivos quaerunt, & ita deſcribunt, ut agnoſcat Philoſophia, eſſe in iis etiam illum ſuum, quem interea Epictetum vocabimus. Itaque *Vah*, inquit, *hi quaerunt noſtra*, h. e. eundem hominem, quem nos quoque. Mirantur illi, & ſuos eſſe confirmant. Hic opportune Mercurius (vel ipſa adeo Philoſophia) εἴσεσθε δή (non δέ) inquit: *Statim ſcietis*, *na-*

θότι quo reſpectu, *quo nomine* & nos *illos quaeramus*, noſtrosque eſſe dixerimus. *Jam modo faciamus praeconium!* Facit deinde praeconium Mercurius. Quo facto fugitivi Epicteti (ſic enim licet interim dicere) Dominus, qui eſt inter illos Viros, negat ſe ex hoc praeconio intelligere, ſuum Servum peti, & longe illum aliter deſcribit. Nempe legendum puto ΔΕΣΠ. Οὐ τοῦ, ἔτφ, ὁ κηρύττεις: ſed reducitur in viam a Philoſophia, quae eundem eſſe hominem, illum docet. Exclamat herus, & miratur Canthari ſui audaciam. Sed reliqui viri, ipſius comites bonum ſucceſſum ſuae inquiſitioni inde pollicentur, quod Philoſophia negotium hoc intelligat. Itaque ante verba, ἀμείλιε ἀκαιρίης ἀνευρήσομεν, perſonam ΑΝΔΡῶν ponendam, arbitror. Hanc ſententiam noſtram interpretationi intexere non dubitavimus, non quo libellum ita interpolare audeamus, ſine auctoritate codicum: ſed quod ita melius intelligi eum putamus. Qui Graeca poſſunt conferre, illis fraudi non erit haec noſtra licentia: quam pudenter ſumtam, uti demonſtremus, ſupereſt. Nempe prima duo elementa nominis Ἑρμῆς, ΕΡΜ. coaluiſſe poſſunt cum literis ει, a quibus incipit εἴσεσθε. Ut ſaepiſſime literae bis ponendae ſemel omittuntur: de reliquis ſuo loco. *J. M. G.*

16. Ἐν χρῷ κυρίαν] Emendavimus antea interpretationem hujus loci. *J. B.*

Ἐν χρῷ κυρίαν] A nominativo ἐν χρῷ κυρίας. *F. G.* Occurrit tam frequenter ap. Noſtrum, ut hoc, ne

ὀργίλον, ἄμουσον, τραχύφωνον, λοίδορον, μηνύειν ὅτι ῥητῷ [a] αὐτονόμῳ.

indoctum, aspera voce, maledicum, indicare conditione, quam ipse dixerit, voluerit; accedat!

ΔΕΣΠ. Νοῶ, [b] ὦ ὗτος, [c] ὃν κηρύττεις. ὡς ἐκείνῳ γε ὄνομα ἦν παρ' ἐμοὶ, Κάνθαρος. καὶ κόμα δὲ, καὶ τὸ γένειον ἐτίλλετο, καὶ τέχνην τὴν ἐμὴν ἠπίστατο. ἀπέκειρε γοῦν ἐν τῷ γναφείῳ καθήμενος, ὁπόσον ἐκκρέμαται τῶν ἱματίων τὰ χροκίδων ἐπανθεῖ. ΦΙΛ. Ἐκεῖνος αὐτός ἐστιν ὁ οἰκέτης ὁ σός. ἀλλὰ νῦν φιλοσόφῳ ἔοικεν, ἀκριβῶς ἑαυτὸν ἐπιγνάψας. ΔΕΣΠ. Ὦ τὸ τόλμης, ὁ Κάνθαρος φιλοσοφεῖν, φησιν, ἡμῶν δὲ οὐδεὶς λόγος. ἀμέλει ἅπαντας ἀνευρήσομεν, ξυνίησι γοῦν, ὡς φησιν, αὕτη.

28. DOM. Non intelligo equidem, mi homo, quid sibi velit tuum praeconium. Nam isti nomen apud me fuit Cantharo, & comam alebat, & vellebat mentum, meamque artem sciebat, qui desidens in fullonia officina detonderet, quidquid superfluorum floccorum eminet in vestibus. PHIL. Ille ipse tuus est servus: at nunc Philosopho similis, cum ipse fullonia se arte concinnaverit. DOM. Vah audaciam! Cantharus philosophari se ait! nostri autem nulla habetur ratio. VIR. Noli curare, inveniemus omnes: intelligit enim ista, quantum dicit.

ΦΙΛ. Τίς δ' ὅστος ἄλλος ὁ προσιὼν ἐστιν, ὦ Ἡρακλες, ὁ καλὸς, ὁ τὴν κιθάραν; ΗΡΑΚ. Ὀρφεύς ἐστι, σύμπλους ὅτε τὴν Ἀργῶ ἐμὸς, ἥδιστος κελευστῶν ἁπάντων. πρὸς γῦν τὴν ᾠδὴν αὐτοῦ ἥκιστα ἐκάμνομεν ἐρέτουντες. χαῖρε, ὦ ἄριστε καὶ μουσικώτατε Ὀρφεῦ, οὐκ ἐπιλέλησαι γάρ που Ἡρακλέους. ΟΡΦ. Νὴ καὶ ὑμεῖς γε, ὦ φιλοσο-

29. PHIL. Sed quis est, Hercules, ille alter accedens, pulcher ille cum lyra? HERC. Orpheus est, qui mecum navigavit in Argo, hortator omnium optimus; ad cujus cantum omnium minime fatigabamur remigio. Salve, Orpheu optime & cantus peritissime; nempe non oblitus es Herculis. ORPH. Sane vos quoque, Philo-

a Αὐτονόμῳ] Μηνύτρῳ adscripsi. Solan. At nihil variant Edd. b Ὦ ὗτος] Admisi ὦ ex B1. & 2. quod aberat ab cett. c Ὅν] Recepi ex Fl. Ὃ cett.

dum plura addere pigeat. J.F.R.

18. Λοίδορον] Τὸ αὐτόνομον post τὸ λοίδορον subjungendum videtur. Interpres ita legisse videtur. F.G.

19. Μηνύειν ἐπὶ ῥητῷ αὐτονόμῳ] Primo notandus infinitivus, pro imperativo poni alias etiam solitus. Vid. Lexiph. princ. in herilibus ad servum imperiis cap. 2. seq. it. c. 3. extr. Deinde verborum ἐπὶ ῥητῷ αὐτονόμῳ hanc puto sententiam, quam indicat versio: promittitur generatim, accepturum indicem quidquid ipse stipulatus sibi fuerit: ῥητὸν, de quo dictum vel conditum est potius: αὐτόνομον, quod in potestate vel sub lege quasi nostra est. Probat hanc interpretationem eventus in Orpheo. J.M.G.

Ibid. Ἐπὶ ῥητῷ αὐτονόμῳ] Pro αὐτονόμῳ legendum μηνύτρῳ. Aliter, qui fit ut mox Ὀρφεὺς, quasi dictum arripiat? Deinde nihil hic αὐτόνομον, nisi forte legere malis τοῦ τῶ νόμου. M.du S.

20. ΔΕΣΠ. Οὐ νοῶ] Quomodo excidere potuerit negatio Οὐ, sic imaginabar. Cum scriptum esset, Δεσπ. ὃ νοῶ legit librarius Δεσπ. νοῶ. De appellatione Cantbari s. scarabaei vid. supra ad Ἀποφρ. cap. 3. Et quid si ad eandem rem ac turpitudinem respicitur? J.M.G.

Ibid. Νοῶ ὗτος] Νοῶ, ὦ ὗτος. F.G. Idque admisi, cum invenirem in Bas. Sed negationem sine auctoritate nondum addo, quia nimia videtur licentia; addendam tamen, Cl. Gesnero maxime concedo. J.F.R.

Ibid. Ὃν κηρύττεις] Etsi ὃ ad praemissum ἀνδράποδον, vel per se, recte habet; melius tamen ὃν, quia nova haec persona eum nomine masculo incipit adpellare, ut vides ex Κάνθαρος & καθήμενος &c. J.F.R.

22. Ἔκομα] Vid. B. πρ. c. 20. ubi Cynicus Philosophus οἱ χρῶ κυρίως dicitur, & quae illic annotata sunt. Hic vero & supra Παρ. c. 15. κομῶν cum iidem Cynici dicantur, de barba intelligendum est, & aliquid excidisse videtur, quo illud designabatur, vel potius levi mutatione sanandus hic locus, legendumque Ἔκομα δὲ τὸ γένειον ἐτίλλετο, quod iis optime conveniet, quae infra de eo dicentur, cap. ult. Mirabitur forsan aliquis, qui factum sit, ut qui barbam radere nollent, comam alere recusarint, dicam: in contraria omnia ituros certum est, quibus morosa ista ratio placebat. M.du S.

24. Περιττὸν τοῖς ἱματίοις] Legend. Casaub. ad Theophrast. cap. de adulat. J.B.

26. Ἐκεῖ-

losophia ; & Hercules , & Mercuri. Sed debetis mihi indicium , quippe praeclare ego , quem quaeritis , novi. MERC. Ergo oſtende nobis , fili Calliopes , ubi ſit : auro enim puto nihil opus habes , qui ſis vir ſapiens. ORPH. Recte iſtuc dicis. At ego domum quidem vobis , ubi habitat , oſtendero ; non ipſum , ne male ab illo audiam : impurus enim ultra modum eſt , & in hoc ſolum ſe exercuit. MERC. Oſtende modo. ORPH. Haec proxima ! Verum ego e veſtigio abeo , ut illum nec videam.

30. MERC. Attende ! nonne mulieris haec vox eſt , Homeri verſiculos recitantis ? PHIL. Sic eſt , per Jovem. Sed audiamus , quid dicat :

FUG. *Hoſtis enim ille mihi velut atri limina Ditis ,*
Pectore quisquis amat nummos , ſed idem negat ore.

MERC. Ergo Cantharum odiſſe debes ,
Cui hoſpes laeſus , qui ſe praeſtabat amicum.

HOSP. De me hic verſus , cujus muliere

Φία , ἢ [d] Ἡρακλες , ἢ Ἑρμῆ. ἀλλὰ χαρίζεσθαι ἀποδιδόναι τὰ μήνυτρα , ὡς ἔγωγε πάντα σαφῶς , ὃν ζητεῖτε , οἶδα. ΕΡΜ. Οὐκοῦν δεῖξον , ὦ παῖ Καλλιόπης , ἔνθα ἐστί , χρυσίῳ γὰρ οὐδὲν , οἶμαι , δέῃ , σοφὸς ὤν. ΟΡΦ. Εὖ ἔφης , ἐγὼ δὲ τὴν μὲν οἰκίαν δείξαιμ' ἂν ὑμῖν , ἔνθα οἰκεῖ , αὐτὸν δὲ οὐκ ἄν , ὡς μὴ κακῶς ἀκούσαιμι πρὸς αὐτοῦ , μιαρὸς γὰρ εἰς ὑπερβολήν , καὶ μόνον τοῦτο ἐκμεμελέτηκε. ΕΡΜ. Δεῖξον μόνον. ΟΡΦ. Αὕτη πλησίον. ἐγὼ δὲ ἄπειμι ὑμῖν ἐκποδών , ὡς μηδ' ἰδοίμι αὐτόν.

ΕΡΜ. Ἐπίσχες. ὦ γυναικός ἐστι φωνή , ῥαψῳδούσης τί τῶν Ὁμήρου ; ΦΙΛ. Νὴ Δία. ἀλλ' ἀκούσωμεν ὅ , τι καὶ λέγει.

ΔΡΑΠ. Ἐχθρός γάρ μοι κεῖνος [ἀνὴρ]
ὅμως ἀίδαο πύλῃσιν ,
Ὅς χρυσὸν φιλέει μὲν ἐνὶ φρεσίν , ἄλλο δὲ εἴπῃ.

ΕΡΜ. Οὐκοῦν τὸν Κάνθαρόν σοι [e] μισητέον , ὃς ξεινοδόκον κακὰ ῥέξεν , ὅτε φιλότητα παρέσχε.

ΥΠΟΔ. Περὶ ἐμοῦ τοῦτο τὸ ἔπος , ἢ τὴν γυναῖκα

Ὠιχε-

[d] Ἡρακλες] Et ſic *Fl.* cum *Fr. J. P.* &c. [e] Μισητέον] Μισητέον male *P.*

26. Ἐκεῖνος αὐτὸς] Hoc interrogative pronuntiandum fortaſſe. ἐκεῖνος αὐτός ἐστιν ὁ οἰκέτης ὁ σός ; an legendum : ἐκεῖνος αὐτὸς ἦν ὁ οἰκέτης ὁ σός. talis erat ſervus tuus antea , ſed nunc &c. ſine interrogatione. *F.G.*

30. Ἀμείλει ἄπαιδας] Literae ἀν. quae Ἀνδρες notare debebant , miſtae cum primis verbi ἀμείλει , & ſic omiſſae , ut paullo ante ἰρ. ante εἰ. *J.M.G.*

Ibid. Ἄπαιδας ἀνδρίσομεν] An ἄπαιδας ἂν ὑρήσομεν , & ſubaudito τοὺς ἁρπάσαντας. *F.G.*

Ibid. Ξωνῆσαι γὰρ ὡς φησιν αὕτη] An ξωνοῦσι , i. e. ſimul ſunt ? Locus obſcurus nec integer videtur. Sed inſititia & ſpuria videntur. *F.G.*

33. Ὁ τὴν κιθάραν ;] Subaudi ἔχων. Sed τὸ ἔχων librario excidit fortaſſe. Vid. libb. vett. *F.G.*

Ὁ τὴν κιθάραν ;] O *Gujete !* Credatne quis te Lucianum perlegiſſe. Perlegiſti tamen , & probaſti alibi ellipſin , nec meminiſti perpetuo ἔχων in hiſce omitti , aeque ac ap. alios. Vid. ſupra T. I. notata ad *Mort. Dial.* X. §. 4. Et *Gall.* c. 14. ὁ τὰ πινακία , *Bis accuſ.* c. 9. ὁ τὴν σύριγγα. Ibid. c. 20. ἡ τὰ ποικίλα. Et iis locis plura ex aliis adlegata. *J.F.R.*

50. Ἐκποδών] Bl. habere ἐκ ποδῶν adpinxit *Salmo.* male. Nam & illa aeque ac *Fl.* & aliae , habet ἐκποδών. Et licet ἐκ ποδῶν malim ; tamen quia ſic fere ubique adverbii more jungitur in vett. Edd. earum ſcripturam ſervo. Ac nihil intereſſe , quidquid differentiae ſtatuant alii , vid. ſupra T. 2. ad c. 29. *pro Imag.* Adde *Jov. Trag.* c. 24. ubi ἐκποδὼν ποιήσασθαι *e medio tollere.* Et *Xenoph.* Cyr. p. m. 146. m. ἐκποδὼν ἐβούλοντο ὁ ἕτερος τὸν ἕτερον γενέσθαι. Sed & ἢ ἐκ ποδῶν forſan legendum , ejecto ὑμῶν , adjecerat Idem. At quae neceſſitas quaeſo ? *J.F.R.*

53. Τῶν Ὁμήρου] Iliad. I. 312. Od. Ξ. 156. *M. du S.*

55. Ἐχθρὸς] Ex Iliad. 9. Cætera ſunt ex Il. 1. 2. & 5. *J.B.*

Ibid. Ἀνὴρ] Τὸ ἀνὴρ ejiciendum , ut verſus ſtet. *F.G.*

59. Κάνθαρόν σοι μισητέον] Ταῦτα πρὸς τὴν γυναῖκα τὴν ῥαψῳδοῦσαν ὁ Ἑρμῆς λέγει. *F.G.*

60. Ξεινοδόκον] Il. Γ. 354. *M. du S.*

62. ΥΠΟΔ.] *Maritum* vocarunt hanc perſonam interpretes : non male. Eſt enim ὑποδεξάμενος ſ. hoſpes Philoſophorum , cui uxorem boni viri abduxere. *J.M.G.*

ΥΠΟΔ.] I. e. ὑποδεχώς. *F.G.* Immo ὑπόδεκτος , ſi

Ὤχεο ἀπάγων, διότι αὐτὸν ὑπεδεξάμην.

ΔΡΑΠ. Οἰνοβαρὲς, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο,
Οὔτ' [a] εἰνὶ πτολέμῳ ἐναρίθμιος, οὔτ' ἐνὶ βουλῇ,
Θερσίτ' ἀκριτόμυθε, κακῶν πανάριστε κολοιῶν
Μάψ, ἀτὰρ ὑ χ' κόσμον ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν.

ΔΕΣΠ. Εἰκότως τῇ καλαράτᾳ τὰ ἔπη.

ΔΡΑΠ. Πρόσθε κύων, [b] ὄπιθεν δὲ λέων, [c] μέσση δὲ χίμαιρα,
Δεινὸν ἀποπνείουσα, τρίτη κυνὸς ἀγρίης [d] ὁρμήν.

[e] ΥΠΟΔ. Οἴμοι γύναι, ὅσα πέπονθας ὑπὸ κυνῶν τοσούτων. φασί δ' αὐτίκα ἡ κύειν ἀπ' αὐτῶν. ΕΡΜ. Θάρρει, Κέρβερόν τινα τέξεταί σοι, ἢ Γηρυόνην, ὡς ἔχοι ὁ Ἡρακλῆς ὅτῳ αὖθις πόνον. ἀλλὰ καὶ προσίασιν, ὥστε ἤδη δεῖ κόπτειν τὴν θύραν.

ΔΕΣΠ. Ἔχω σε, ὦ Κάνθαρε, νῦν σιωπᾷς; φέρε ἴδωμεν ἃ τινά σοι ἡ πήρα ἔχει, θέρμους ἴσως, ἢ ἄρτου τρύφημα; ΕΡΜ. Οὐ,

abducta fugit, quod ipsum *domum meam* receperam.

FUG. *Vah vinose, canisque oculos, & pectora cerve,*
Expers consilii, numeri nullius in armis.
Thersites nugax, in pravis optima pica,
Regibus infestus temere sine more modoque.

DOM. Verisimiliter execrandi hominis versus *cadunt*.

FUG. *Prima canis, media at capra, atque in fine leaena,*
Horridum olens, triplicisque canis silvestris odorem.

31. HOSP. Hei mihi, mulier, quantum a tot canibus perpessa es! Ajunt illam etiam uterum ab istis ferre. MERC. Bono animo esto. Cerberum tibi quendam pariet vel Geryonem, novum ut laborem rursus habeat hic Hercules. Verum accedunt etiam, itaque nihil opus est ut pulsetur janua. DOM. Teneo te, Canthare! Nunc taces? Age videamus, quid habeat tibi pera? lupinos forte aut panis fruslum? MERC. Non,

a Εἰνὶ] Sic P. Ἐνὶ cett. b Ὄπιθεν] Recte P. & *Hom.* Ὄπισθεν male cett. c Μέσση] Sic *Hom.* Μέσσῃ P. B1. ac 2. Μέσῃ male reliquae. d Ὁρμὴν] Ὀδμὴν. *Gesn.* benu. e ΥΠΟΔ.] Ὑποδεξάμενος adscript. marg. *J.* Sed ὑποδέκτου personam intelligi patet ex titulo, nisi & is ex conjectura factus.

Inscriptio Dialogi vera. *J.F.R.*

65. Οἰνοβαρὲς] *Homer.* Il. A. 225. Cetera sunt ex Il. B. 202. 246. & 214. *M. du S.*

67. Εἰνὶ] Quia hic metrum constat, servavi lectionem *Parisinae*. Sed posses apostropho neglecta legere: Οὔτε ἐνὶ. Sed in *Hom.* B. 202. legitur Οὔτε πώ τ' ἐν πολέμῳ. *J.F.R.*

69. Πανάριστε] Πανάριστε ἐριζέμεναι. *F.G.* Bene. Itaque ut haec jungenda adpareat, punctum post κολοιῶν sustuli. *J.F.R.*

73. Εἰκότως τῇ καλαρ. τὰ ἔπη] Puto hanc esse verborum heri indignabundi sententiam, commode cadunt in ipsum hunc fugitivum nebulonem versus, quos cantillat, Homerici. Nempe introducit Lucianus ῥαψῳδοῦντα, & convicia Homerica meditantem Fugitivum Cynicum, quasi usurum illis in concionibus: sed talia quae in ipsum quoque convenirent; & quae proinde in hunc suum inimicum ipse revera jaculatur Lucianus. *J.M.G.*

74. Πρόσθε κύων, ὄπιθεν δὲ λέων, μέσση δὲ χίμαιρα, &c.] Versus hic ita legendus,

Πρόσθη κύων, ὄπιθεν δὲ λέων, μέσση δὲ χίμαιρα. *J.J.*

Πρόσθε] Depravate antea in omnibus praeter P. legebatur ὀπίσθε pro ὄπιθεν, & Μέσῃ. Extant etiam hi versus apud *Hesiod.* Θ. 323. quos, ut quid mutarit perspicias, exhibebo:

Πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα
Δεινὸν ἀποπνείουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο.

M. du S.

Πρόσθε κύων, ὄπιθεν &c.] *Homer.* Il. Z. 181. paullo aliter, scil. Πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα. Sed studio ab Luciano mutatum est, ut philosophos Cynicos tangeret. *J.F.R.*

76. Τρίτη κυνὸς] An τριπλοῦ, i. e. τῆ Κερβέρᾳ. τὸ τρίτη hic non placet. *F.G.*

78. ΥΠΟΔΕΞΑΜΕΝΟΣ] Sic integre scribenda haec vox. non ut in aliis fit contracte ΥΠΟΔ. *M. du S.*

90. Τοιγαροῦν — μιαρὸς ὤν] Frigida sunt ista, & suspecta videntur. *F.G.*

Τοιγαροῦν Κλ.] Nullum jocum video in voce Κλαύθμων, nec ullam allusionem ad vocem κρεμνοσύλου. Ideo su-

Non ? ita me Jupiter : ſed zonam auri. HERC. Noli admirari. Cynicum enim ante ſe ferebat in Graecia, hic vero Chryſippeus (*auri famelicus*) ex aſſe eſt. Itaque Cleanthen non ita multo poſt videbis. Pendebit enim a barba homo ita impurus.

32. DOM. Tu vero, peſſime, nonne Lecythio es, meus fugitivus ? Non ſane alius. Hem riſum ! Quid poſtea non fiet ? etiam philoſophatur Lecythio ? MERC. At tertius ille dominum non habet. DOM. Minime vero : ſed ego dominus lubens illum manu, ut pereat, emitto. MERC. Quid ſic ? DOM. Quia de genere plane ſuppurato eſt. Nomen autem ipſi dixeramus Myropnum (*Unguentolens*). MERC. Depulſor malorum Hercules, audin' ? Deinde pera *ſumta*, & baculus ! Tu quoque tuam tibi uxorem recipe. HOSP. Minime vero ! Non ſane receperim, quae librum mihi de antiquis unum ferre utero videatur. MERC. Quomodo librum ? HOSP. Eſt liber aliquis, optime Mercuri, Tricaranus (*Triceps*). MERC. Non eſt mirum, cum etiam Triphales ſit comicorum *libellorum* unus.

μὰ Δία, ἀλλὰ ζώνην χρυσίν. ΗΡΑΚ. Μὴ θαυμάσῃς. Κυνικὸς γὰρ ἔφασκεν εἶναι τὸ πρόσθεν ὅτε ἐν Ἑλλάδι, ἐνταῦθα δὲ Χρυσίππειος ἀκριβῶς ὄφι. τοιγαροῦν [f] Κλεάνθην οὐκ εἰς μακρὰν αὐτὸν ὄψει. κρεμήσεται γὰρ ἀπὸ τοῦ πώγωνος, οὕτω μιαρὸς ὤν.

ΔΕΣΠ. Σὺ δέ, ὦ κακὲ, ὁ Ληκυθίων ἡμῶν δραπέτης τυγχάνεις ὤν ; ἥμενον ἀλλ', ὦ τᾶ γέλωτος. εἶτα τί οὐκ ἀν γένοιτο ; καὶ Ληκυθίων φιλοσοφεῖ ; ΕΡΜ. Ὁ τρίτος δὲ ὅτος ἀδέσποτος ὑμῖν ὄφιν ; ΔΕΣΠ. Οὐδαμῶς, ἀλλ' ὁ δεσπότης ἐγὼ, ἐκὼν ἀφίημι αὐτὸν ἀπολωλέναι. ΕΡΜ. Ὅτι τί ; ΔΕΣΠ. Ὅτι δεινῶς τ' ὑποσάθρων ὄφι. τὸ δ' ὄνομα, Μυρόπνουν αὐτὸν ἐκαλέσαμεν. ΕΡΜ. Ἡράκλες ἀλεξίκακε, ἀκούεις ; ἔπειτα πήρα, καὶ βάκτρον, καὶ αὐτὸς ἀπόλαβε τὴν γυναῖκα [g] σύ. ΥΠΟΔ. Μηδαμῶς, οὐκ ἀν ἀπολάβοιμι βιβλίον μοι τῶν παλαιῶν κύσαν. ΕΡΜ. Πῶς βιβλίον ; ΥΠΟΔ. Ἔστι τί, ὦ γαθὲ, τρικάρανος βιβλίον. ΕΡΜ. Οὐδὲν ἄτοπον, ἐπεὶ καὶ [h] Τριφάλης τῶν κωμικῶν εἷς.

ΔΡΑΠ.

f Κλεάνθ(ν)] Nihil mut. Edd. Χρεμήτα *Palm.* Κρεμάνθ(ν) *Pet.* *g* Σύ] Σοῦ ἴσως L. Nihil a vulgato abit *Fl.* *h* Τριφάλης] Sic *Fl.* Τριφάλλης cett.

ſuſpicor non ita ſcripſiſſe Lucianum, & forte Χρίμητα ſcripſerat, ad quod alludebat κρεμήσεται, ut paulo ſupra, eo quod multum auri habebat in pera, ἀπὸ τᾶ χρυσοῦ Χρυσίππειον eum vocavit. *J. P. a G.*

Ibid. Κλεάνθ(ν)] Clarus hic Stoicus. At in eo errare auctor hujus opuſculi videtur, quod ſuſpenſum innuat, cum inedia vitam finiiſſe ab aliis tradatur. Vid. Μακρ. c. 19. *M. du S.*

1. Ὑποσάθρων] I. e. vetulus, ſenex, vetuſtate putridus, marcidus. *F. G.*

3. ΕΡΜ. Ἡράκλες —— τὸ μὴ τοῦτο] Haec omnia inepta & obſcura ſunt; nec Luciani eſſe videntur. *F. G.* At ſi hoc non eſt urere & ſecare, quidvis licet amputare. Et ſi ſic graſſari velimus in ſcriptoribus vett. quid tandem ſani relinquetur ? *J. F. R.*

8. Τρικάρανος] Hujus nominis drama fecerat *Varro*, in quo Julius, Craſſus, Pompejus. *J. B.*

Τρικάρανος βιβλίον] Niſi librum intelligat ab altero horumce nebulonum eo titulo conſcriptum, quo tendat non aſſequor. Vid. Ἀποφρ. c. 29. *M. du S.*

Τρικάρανος βιβλίον] Eſt inter Theopompi Comoedias deperditas Τρικάρανος. Ac hominis vix dubito, quin *Varro*, cujus inter titulos *Tricipitina* eſt, ad hanc Graecam appellationem reſpexerit. *J. M. G.*

10. Τριφάλης τῶν κωμικῶν εἷς] Si haec verba bene habent, ſequitur Triphallem fuiſſe Comicum. Sed nusquam comparet hoc nomen: nec hominis hic nomen requiritur, ſed libri. Porro τριφάλης, ητος fabulae *Ariſtophanicae* nomen celebre, ſaepius laudatum *Athenaeo*, *Polluci* aliis. Τριφάλης inquam, non τριφάλλης, quod hic pariter & in quibusdam Pollucis libris vitioſum puto : ſive capitis, aut coni adeo in galea, notionem tribuas themati, ut propius ad τρικάρανον accedat : ſive cum *phallo* cognatum putes, qui etiam φάλης eſt. Sic Schol. *Ariſtoph.* Lyſiſtr. 772. itemque *Euſtath.* ad Od. A. p. 50, 52. τὰ φάλητα interpretantur αἰδοῖον ἀνδρός. Quo ſenſu Τριφάλητα acceperit *Ariſtophanes*, e fragmentis fabulae vix eſt ut colligas. Titulus Satirae *Varronianae*, ab ipſo forte *Ariſtophane* acceptus, ad poſteriorem rationem magis videtur accedere: eſt enim apud *Non. Marc.* p. 131, 29. (*Goth.* 2, 484.) duplex titulus h. m., *Varro Tripallo*, (Goth. *Triphalo*) περὶ ἀφροδισίων. Hinc etiam laſcivo carmini reddere volunt Scal. in Priap. p. 211. & Scioppius.

Hoc

[a] ΔΡΑΠ. Σὸν, ὦ Ἑρμῆ, δικάζειν τὸ μὴ τοῦτο. ΕΡΜ. Οὕτω μοι δοκεῖ. ταύτην μὲν ἵνα μηδὲν τέρας, μηδὲ πολυκέφαλον τέκῃ, οἴχεσθαι πάλιν τὴν ἄνδρα ὀπίσω εἰς τὴν Ἑλλάδα· τὼ δύο δὲ τούτω τὼ δραπετίσκω, πάλιν δοθέντε τοῖν δεσπόταιν μανθάνειν ἃ [b] πρὸ τοῦ· [c] τὴν μὲν ἀποπλύνειν τὰς ῥυπώσας τῶν ὀθονῶν, τὸν Ληκυθίωνα· [d] τὴν Μυρόπνουν δὲ αὖθις ἀκεῖσθαι τῶν ἱματίων τὰ διερρωγότα, μαλάχῃ γε πρότερον μαστιγωθέντα· ἔπειτα κἀκεῖνον πάλιν δοθῆναι τοῖς πιπωταῖς, ὡς ἀπόλοιτο πάλιν τιλλόμενος [e] τὰ πρῶτα, ῥυπώσῃ πρόσθετι κἀκείνῃ γυναικείᾳ τῇ πίττῃ, εἶτα ἐς τὸν Αἷμον ἀναχθέντα γυμνὸν, ὅπως τὸν χιόνα μένειν συμπεπεδημένον τὼ πόδε. ΔΡΑΠ. Φεῦ τῶν κακῶν, ὀτοτοῖ, παπαιπαίαξ. ΔΕΣΠ. Τί τοῦτο παρεντίθης τῶν τραγικῶν σὺ ἀλλόγων; ἀλλ' ἀκολούθει πάλιν τὰς πιπωτὰς ἤδη, ἀποδυσάμενος πρότερόν γε τὴν λεοντῆν, ὡς γνωσθῇς ὂν ὤν.

33. FUG. Tuum *est*, Mercuri, judicare quod supereſt. MERC. Sic mihi placet, Iſtam, ne quod prodigium aut multiceps pariat, abire retro ad virum in Graeciam. Duos autem hoſce minutos fugitivos dominis ſuis redditos, diſcere quae olim, alterum ſordida lintea eluere, Lecythionem; Myropnum vero, malva prius verberatum, ſarcire rurſus veſtes laceras; deinde iſtum quoque tradi depilatoribus, ut pereat primum vellendus, inſuper vero pice ſordida ac feminea: tum nudus abducatur in Haemum, ibique conſtrictis pedibus maneat in nive. FUG. Hei malorum, vae, vae, hei, hei, oh, oh, oh! DOM. Quid? hoc ne interponis de Tragicis tuis ſermonibus? ſed ſequere jam ad depilatores, leonina prius pelle detracta, ut pro aſino agnoſcaris.

SA-

a ΔΡΑΠ.] Forſ. ΦΙΛ. vel ΗΡΑΚ. In *Fl. Δ.* tantum. *b* Πρὸ τοῦ] Sic *B1. Fl.* & *P.* Προτοῦ *J. Ald. H. Fr. S.* *c* Τὸν μὲν ἀποπλ.] Τὸν μὲν κάνθαρον ἀποπλ. adſcriptum marg. *J.* *d* Τὸν Μυρόπνουν] Articulum hunc delet marg. *J.* *e* Τὰ πρῶτα] Τὸν πρωκτὸν legendum notat marg. *J.* Τὰ πρῶτα ſejungunt *Fl. P. B1.* Ταπρῶτα connectunt *J. H. Ald. Fr. S.*

30. Λεοντῆν] Τριβώνιον λέγει. *V.*

Hoc manet, Τριφάλλης ſ. Τριφάλης potius, non eſt τῶν Κωμικῶν ὡς. Supereſt ut aut intelligamus τῶν Κωμικῶν λόγων εἷς λόγος, aut pro εἷς legamus ἐστὶ, eadem ſententia. Prius in interpretando ſum ſecutus. *J. M. G.*

11. ΗΡΑΚ.] Nomen Herculis repoſui pro Δραπ. quod in omnibus libris noſtris reperio. *M. du S.*

18. Τὸν Ληκυθίωνα] Atqui fullonis mercenarius aut ſervus Cantharus c. 28. ergo cum Gallico interprete, viro acutiſſimo legendum τὴν μὲν Κάνθαρον ἀποπλύνειν τ. ῥ. τ. ὀ. τὴν Λ. δὲ αὖθις ἀ. τ. ἱ. τ. δ. &c. nec opus eſt ut Myropnus nominetur, niſi codices meliores praeeant; ſatis enim per κἀκεῖνον intelligetur. *M. du S.*

21. Καὶ τοῦτον] Τὸν κάνθαρον. *F. G.*

Ibid. Παραδοθῆναι τοῖς πιπωταῖς] Attigi hanc poenam ſupra ad *Mort. Peregr.* c. 9. ex Interp. *Ariſtoph.* ad nubes. Conjunxit haec omnia *Lapith.* c. 32. κἀκεῖ καλαφθεὶς τὰ αἰσχιστα ἔπαθεν. *J. B.*

22. Παρατιλλόμενον τὰ πρῶτα] Παρατιλλόμενον τὸν πρωκτὸν admitterem, ſi quis liber praeiret. (Sed quia ſubſequuntur) προσίτι & εἶτα, quibus τὰ πρῶτα bene reſpondet, nihil immuto. Ceterum res ipſa ſatis nota. Conf. c. 9. *de morte Peregr.* atque de adulterorum hac poena *Voſſ.* ad Catull. p. 41. *J. F. R.*

23. Τὰ πρῶτα] Male haec ſcriptura habet, ſuſpicor ſcriptum fuiſſe τὸν πρωκτόν. De ὠδὶ τιλλομαι dictum eſt ad *Mισθ.* c. 33. *M. du S.*

Ibid. Γυναικείᾳ τῇ πίττῃ] Nondum inveni πίττας γυναικείας, quae forte deterior pix fuerit, ut *tus maſculum* eſt praeſtantius, neque apud Dioſcoridem, neque apud *Plinium*, aliumve. Itaque forte eam intelligemus, quae jam adhibita eſt ad turpes uſus in femina. *J. M. G.*

28. Τῶν τραγικῶν σὺ ἀλλόγων] Videtur ad librum & locum ejus, quem traducit, reſpicere, tragicis ejusmodi lamentationibus ridiculum. *J. M. G.*

SATURNALIA.

SACERDOS ET SATURNUS.

SACERD.

QUandoquidem, Saturne, imperium tenere nunc videris, ſacrificatumque tibi a nobis ac litatum eſt; quidnam potiſſimum inter ſacra petitum abs te licet conſequi? SAT. Illud quidem te ipſum probe deliberatum habere oportebat, quid optandum tibi ſit, niſi ſimul divinatorem eſſe vis eum qui imperat, ut ſciat, quid petere tibi collibeat. Ego vero quae quidem poſſunt fieri, tuo voto non negabo. SAC. Quin olim deliberavi. Rogo enim communia iſta & promta, divitias, & aurum multum, & virorum eſſe dominum, & mancipia habere multa, & veſtem floridam atque mollem, & argentum, & ebur, & reliqua quaecumque pretioſa ſunt. Horum ergo, Saturne optime, fac mihi copiam, ut ipſe quoque fructum aliquem tui

ΤΑ ΠΡΟΣ ΚΡΟΝΟΝ.

ΙΕΡΕΥΣ ΚΑΙ ΚΡΟΝΟΣ.

ΙΕΡΕΥΣ.

Ω Κρόνε, σὺ γὰρ ἔοικας ἄρχων τό γε νῦν εἶναι, ἢ σοὶ τέθυται, ἢ κεκαλλιέρηται ἡμῖν, τί ἂν μάλιστα ὑπὲρ τῶν ἱερῶν αἰτήσας λάβοιμι παρὰ σοῦ; ΚΡΟΝ. Τοῦτο μὲν αὐτόν σε καλῶς ἔχει ἐσκέφθαι ὅ, τι σοι εὐκτέον, εἰ μὴ ἢ μάντιν ἅμα ἐθέλοις εἶναι τὴν ἀρχοῦσα, εἰδέναι τί σοι ἥδιον αἰτεῖν, ἐγὼ δὲ τά γε δυνατὰ οὐκ ἂν ἀνανεύσαιμι πρὸς τὴν εὐχήν. ΙΕΡ. Ἀλλὰ πάλαι ἐσκεμόμαι, ἐρῶ γὰρ τὰ κοινὰ ταυτί, καὶ πρόχειρα, πλοῦτον, ἢ χρυσὸν πολύν, ἢ ἀνδρῶν δεσπότην εἶναι, ἢ ἀνδράποδα πολλὰ κεκτῆσθαι, ἢ ἐσθῆτας εὐανθεῖς, ἢ μαλακάς, ἢ ἄργυρον, ἢ ἐλέφαντα, ἢ τἆλλα, ὁπόσα τίμια. τούτων οὖν, ὦ ἄριστε Κρόνε, δίδου μοι, ὡς τι ἢ αὐτὸν ἀπολαῦσαι τῆς ἐξ-

ΙΕΡ.] Perſonar. nomina aderant in *F. Bl. Fl. Ald. H. S.* Omiſſa in *P.* a Αὐτὸν] Recepi ex *Fl. F. V2.* & *L.* Αὐτῶν *Ald. P.* &c. male.

1. Ὦ Κρόνε — σοὶ τέθυται] Saturno ſacra fiebant, de quibus in primis *Macrob* L. I. c. 8. & 10. & *L. Gerald.* de annis & menſibus; haec κρόνια dicebantur a Grǽcis, & primo uno die tantum. i. e. 14. cal. Januarias celebrari ſolita, ſed poſt in triduum propagata, primum ex adjectis a Cæſare huic menſi diebus, deinde ex edicto Auguſti, quo trium dierum ferias Saturnalibus addixit, a 16. igitur coepta in 23. deſinebant, quo ſolo fieri ante conſueverant. *G.C.*

Ibid. Τό γε νῦν ἔοικας] Sic ſupra *Adv. Indoct.* c. ult. f. *F.F.R.*

7. Εἰδέναι] Καὶ εἰδέναι fortaſſis. *F.G.* Et ego ita malim, quamquam exempla multa notata habeo ellipſeos τῆς, ὡς, ὡς vel ἀφ' ante infinita, quae hic tamen durior videtur, nec juvat illud *Alciphronis* I. Ep. 9. f. οἱ — καρδιώσσω ἐμφορῶσιν ὕβρεως, *qui, UT lucrum faciant, injurias inferunt. Lyſias* or. pro oliva, p. Ed. *Lond.* 145. ὅθ' ἡλικίαν ἔχων εἰδέναι περὶ τῶν τοιούτων, prope accedit; nec tamen adeo gemina eſt locutio, ut μάντιν εἶναι εἰδέναι ſimiliter ab Luciano dictum adfirmem. Nec *Ariſtophaneum* Pl. 556. κατελείψει μηδὲ ταφῆναι, pro ὡς τὸ ταφῆναι, aliaque permulta ſatis mihi faciunt ad ſtabiliendum Luciani vulgatum; inhibent tamen, ne quid ſine gravi cauſſa innovem. *F.F.R.*

16. Ὥς τι ἢ αὐτὸν — αὐτῶν] Permutata in pleriſque libris pronomina: priori loco αὐτὸν ponendum & *Aldinae* meae auctoritate, &, quod certius etiam, jubente ſententia; quae ipſa quoque altero loco αὐτῶν poſtulat. Nec aliter vertit *Eraſmus.* *F.M.G.*

Ibid. Αὐτὸν — αὐτῶν] In L. *Fl.* & *Ven.* 2. recte prius habet; poſterius in omnibus αὐτὸν, prave. In aliis inverſo haec verba ordine minus concinne leguntur. *M.du S.*

Αὐτὸν ἀπολαῦσαι] Lubens αὐτὸν praetuli prae αὐτῶν; abſurdus enim duplex ille genitivus αὐτῶν — τῆς ἀρχῆς. Sed αὐτὸν pro ἐμὸν omnino probum. Nam ita αὐτὸς pro ἐγὼ, non modo in Proverb. *Amicus alter ego*, quod Grǽce *Euſtath.* de Iſmen. I. p. 14. Κρατιθένης — ἄλλος αὐτός. Sed & frequenter in aliis locutionibus, huic Noſtri ſimilibus. Supra *Philopſ.* c. 40. pr. Καὶ αὐτὸς — τοιοῦτόν τι ἀπέλαυσα τῆς διηγήσεως. Ap. *Æſop.* Fab. IV. vulpes de ſe ipſa ait: ἀναβαμοῦσα ἀφ' ὧν αὐτὴ νέων ἢ κρέατων — σὺ ἀναπάσω. Fab. CIV. αὐτὴ ἐξελεύσομαι. Sic αὐτὸς nos, *Hom.* Il. H. 332.

ἀρχῆς, μηδὲ ἄμοιρον εἶναι μόνον [a] αὐτῷ ἀφ' ἁπάντων τῶν βίου.

KPON. Ὁρᾷς; ὃ κατ' ἐμὲ τοῦτο ἤτησας· ὃ γὰρ ἐμὸν ἀφανέμειν τὰ τοιαῦτα· ὥστε μὴ ἄχθου, εἰ ἀτυχήσεις αὐτοῦ, ἀλλ' αἴτει παρὰ τοῦ Διός, ὁπόταν εἰς ἐκεῖνον ἡ ἀρχὴ περιέλθῃ μετ' ὀλίγον. ἐγὼ δ' ὅπερ ῥητοῖς παραλαμβάνω τὴν δυναστείαν. [b] ἑπτὰ μὲν ἡμερῶν ἡ πᾶσα βασιλεία. ἐν ἣν ἐκπρόθεσμος τούτων γένωμαι, ἰδιώτης εὐθὺς εἰμί, καὶ πρὸ τοῦ πολλοῦ δήμου εἶς. ἐν αὐταῖς δὲ ταῖς ἑπτὰ σπουδαῖον μὲν οὐδὲ ἀγοραῖον διοικήσασθαί μοι συγκεχώρηται, πίνειν δὲ, καὶ μεθύειν, καὶ βοᾶν, καὶ παίζειν, καὶ κυβεύειν, καὶ ἄρχοντας καθίστασθαι, καὶ τοὺς οἰκέτας εὐωχεῖν, καὶ γυμνὸν ᾄδειν, καὶ κροτεῖν ὑποτρέμοντα· ἐνίοτε δὲ καὶ ἐς ὕδωρ ψυχρὸν ὅπερ κεφαλὴν ὠθεῖσθαι, ἀσβόλῳ κεχρισμένον τὸ πρόσωπον. ταῦτα ἐφεῖταί μοι ποιεῖν. τὰ μεγάλα δὲ ἐκεῖνα τὸ πλοῦτον, καὶ τὸ χρυσίον, ὁ Ζεὺς διαδίδωσιν οἷς ἂν ἐθέλῃ.

IEP. Ἀλλ' ὅδ' ἐκεῖνος, ὦ Κρόνε, ῥᾳδίως καὶ προχείρως. ἔγωγ' ἂν ἤδη ἀπηγόρευκα, αἴτῳ μεγάλῃ τῇ φωνῇ· ὁ δ' οὐκ ἐπαΐει τὸ παράπαν, ἀλλὰ τὴν αἰγίδα ὀπισείων, καὶ τὸν κεραυνὸν ἐπαναλεινόμενος, δρι-

imperii consequar, nec solus tota vita rerum illarum expers maneam.

2. SAT. Vides? non petiisti quod in mea potestate sit, nec enim tribuere talia meum est. Itaque noli graviter ferre, si ea non consequaris: verum a Jove pete, cum ad illum paullo post transierit imperium. Ego vero conditionibus quibusdam capio potestatem. Septem enim diebus totum mihi regnum finitur; hunc terminum egressus continuo sum privatus, & de promiscua multitudine unus. Illis ipsis vero septem *diebus* serium quidem nihil, neque publicum negotium agere mihi licet: sed bibere, & inebriari, & clamare, & jocari, & alea ludere, & reges *vini* constituere, & servos excipere convivio, & nudum canere, & tremulos plausus edere; interdum etiam in aquam frigidam praecipitem detrudi, fuligine picto vultu, haec inquam facere mihi permissum est. Verum majora illa, divitias, & aurum, Jupiter, quibus visum est, distribuit.

3. SAC. Sed neque ille, Saturne, facile & promte. Equidem jam fatigatus sum magna voce petendo: at ille omnino non audit, sed aegide quassata, atque intentato fulmine, torvum videns, qui sibi molesti sunt

a Αὐτῶν] Ex emend. *Solan.* αὐτὸν Edd. b Ἑπτὰ] Τῶν ἑπτὰ *Coll.* male.

23. Ἐπὶ ῥητοῖς] Ὡρισμένοις. *G.*

24. Τῶν ἑπτὰ μ. ἡμ.] Saturnalia, quae septem diebus absolvebantur, & hieme celebrabantur. *G.*

Τῷ σὺ χρὴ παῦσαι — Αὐτοὶ δ' ἀγερώμεθα κοπλήσομεν ἰνδάδι νεκρούς. Et ubi non? *J.F.R.*

17. Μᾶλον αὐτῶν] Hic vero αὐτῶν praetuli, tum ne bis sine ulla necessitate repetatur αὐτὸν, tum ne ἄμοιρον sine casu transiret, qui recte pr. *Epist. Sat.* legitur additus, μόνον ἄμοιρον τ' ἑορτῆς. *J.F.R.*

24. Ἑπτὰ] Traditionis veteris vestigium, quo veritas creationis adumbratur, qualis a Mose descripta est. *M. du S.*

28. Σπουδαῖον μὲ ὐδὲ] *Marcilii* additamento non est opus. Vid. Ic. B. c. 30. οὐδὲν δὲ ὐδὲ ὕδωρ ἰνῆν. *M. du S.*

Σπουδαῖον μὲ ὐδὲ] Non dubito quin dederit auctor, σπουδαῖον μὲ ὐδὲ, ὐδὲ ἀγοραῖον. Repetitio ejusdem vocis, ut sexcenties, omittendae occasionem dedit. *J.M.G.*

Ibid. Οὐδὲ ἀγοραῖον διοικήσαρ] Οὐδὲ ἀγοραῖον ὐδὲν διοικ. legendum. Οὐδὲν hic omnino deesse videtur. *F.G.*

Οὐδὲ ἀγοραῖον διοικήσασθαί μοι συγκεχώρηται, πίνειν] Οὐδὲ ἀγορ. δ. μ. συγκεχώρηται ὐδὲν, πίνειν δὲ. *Th. M.* Cui adsentior; sed nullo libro adjuvante nihil in contextu immuto. Nam supra quoque 2. *Ver. Hist.* c. 30. Δύο δὲ ὐδὲ ὕδωρ ἰνῆν. Verum infra, *Chronos.* c. 17. πρὸς χάριν μηδενὶ μηδὲν. *J.F.R.*

32. Κροτεῖν ὑποτρεμ.] Haec ad imperium ejus, cui sors id muneris dabat, fiebant. Vid. *Plut.* 1004. 1. *M. du S.*

52. Ὡς πρὸς τὴν δύναμιν ἐξετάζοις τ' συμπάσης ἀρχῆς] Interp. *si quis universi imperii vim expendat.* illud potius vertendum erat, *si comparentur cum totius imperii potentia.* *H.V.*

56. Πολλοὶ γοῦν ἐς κόρον λὸ τοιούτου ἐπεσιτίσαντο, ὡς ὕλιγοι ἐ φορὸς ὁ χῦρος ἐπιωύσει] Certissimum est men-

ſunt perterret. Si quando etiam annuat alicui, divitemque illum reddat; hic vero indiſcreti multum, relictisque bonis ac prudentibus viris, ille peſſimos ac ſenſu pene communi carentes circumfundit divitiis, verberones plerumque & effeminatos homines. Sed quae tu potes, ſcire velim, qualia ſint.

μὺ ἐνορῶν, ἐκπλήττει τὺς ἐνοχλῦντας. ἢν δέ ποτε ϗ ἐπινεύσῃ τινὶ, ϗ πλούσιον ποιήσῃ, πολὺ τὸ ἄκριτον ἐνταῦθα, ϗ τὺς ἀγαθὺς ἐνίοτε ϗ συνετὺς ἀφείς, ὁ δὲ πάμπονήροις τε ϗ ἀνοήτοις ἀνδράσι ῥᾳδίως ἔχει τὸ πλῦτον, μαστιγίαις ἢ ἀνδρογύνοις τοῖς πλείστοις αὐτῷ. πλὴν τά γε σοι δυνατὰ ἐθέλω εἰδέναι, τίνα ταῦτά ἐστιν;

4. SAT. Non omnino parva illa quidem, neque plane contemnenda, ſi ad vim exigantur totius imperii: niſi forte parvum tibi videtur vincere alea, & provoluta reliquis in unionem teſſera, ſenionem in ſummo tibi ſemper apparere. Multi enim ad ſatietatem usque inde ſibi pararunt viaticum, quibus propitia ſecundaque teſſera annuerit: alii contra enatarunt nudi, fracto ipſis ad exiguum adeo ſcopulum, teſſeram, navigio. Verum etiam bibere jucundiſſime, & ſimul aliis canendi peritiorem videri in convivio, & miniſtrantium alios incidere in aquam, (hoc enim miniſterii parum dextri praemium eſt) te vero & honeſtum victorem praedicari, & praemia auferre victo, vides quantum ſit bonum? Porro regem ſolum fieri omnium, talorum victoria,

KPON. Οὐ μικρὰ ὅλως, οὐδὲ πανταπασιν εὐκαταφρόνητα, ὡς πρὸς τὴν δύναμιν ἐξετάζεσθαι τὸ συμπᾶσης ἀρχῆς, εἰ μή σοι γε μικρὸν δοκεῖ τὸ νικᾶν κυβεύοντα, ϗ τοῖς ἄλλοις ἐς τὴν μονάδα κυλιομένῳ τῷ κύβῳ, σοὶ τὴ ἑξάδα [c] ἐφάνω ἀεὶ φαίνεσθαι. πολλοὶ γὰρ ἐς κόρον ἀπὸ τοῦ τοιούτου ἐπεσιτίσαντο, οἷς ἴλεως ϗ Φορὸς ὁ κύβος [d] ἐπινεύσῃ. οἱ δὲ ἔμπαλιν γυμνοὶ ἐξενήξαντο, συντριβέντος αὐτοῖς τοῦ σκάφους, ἐπὶ ὕτου μικρῷ ἔρμαλι τῷ κύβῳ. καὶ μὴν ϗ πιεῖν ἐς τὸ ἥδιστον, ϗ ᾠδικώτερον ἄλλου δόξαι [e] ἅμα ἐν τῷ συμποσίῳ, ϗ ἀφκονομούντων τὺς μὲν ἄλλους ἐς τὸ ὕδωρ ἐμπεσεῖν (τοῦτο γὰρ τιμίμιον τῆς ἀδεξίου ἀφκονίας) σὲ δὲ, καὶ ἀνακηρυχθῆναι καλλίνικον, ϗ τἆθλ' ἁφαιρεῖσθαι τὰ ἀλόντα. ὁρᾷς ἡλίκον τὸ ἀγαθὸν, ἔτι ϗ βασιλέα μόνον ἐφ' ἁπάντων γενέσθαι, τῷ

e Σοὶ] Sic L. *H. P. S. Amſt.* Σὺ *Fl. J. Ald. Va. Fr.* Et hoc omnes obſident. ἅσσαι marg. *J.* conjicit.

d Ἐπινεύσει] Sic in omnibus. Ἐπινεύσῃ *Jenſ.* e Ἅμα]

66. Καλλίνικον] Τὸν νικήσαντα. *G.*

mendum in ἐπινεύσει. Legendum omnino ἐπινεύσῃ: neque enim de futuro, ſed praeterito intelligendum. *J. J.*

58. Καὶ Φορὸς] Φορὸς ἄνεμος. *F. G.*

Ibid. Ὁ κύβος] Teſſera lateribus conſtabat ſex, quibus inter ludendum utebantur tribus. *Suet.* Auguſto. *G. C.*

Ibid. Ἐπινεύσει] Mutare *Jenſius* jubet in ἐπινεύσῃ. ſed innumera etiam alia refingenda forent, ſi rationem eam ſequeremur. *M. du S.*

Ἐπινεύσει] Nihil opus eſſe cum Cl. *Jenſio* vulgatum immutare, exemplis ex *Xenoph. Aelian.* aliisque Luciani, bene probat Rev. *Th. Wopkens* in Lect. Tull. L. III. c. 13. p. 305. Adde ſupra T. I. not. *Solani* ad *Dial. Mort.* VI. §. 5. ubi μηδὲ προτιμόν γε σὺ λαθάνοις, ἢ προτίμψεις πάντας τοὺς κόλακας; ubi cum tantum ad *Tim.* c. 19. remittat, ſecundum ſuam diviſionem, quam Cl. *Hemſt.* immutavit, tu jam vide ſis *Timonis* §. 33. ubi ἔστω δὲ τάχα εἰσιται, οἷαν μὲ ἔσαν ἀπολείψει multis defendit idem *Solanus.* *J. F. R.*

62. Ἅμα] Aliter ſcripſerat, ni fallor, Lucianus; nempe ἅσσαι, vel ἅσμα, quod propius ad hanc accedit ſcripturam, ἅμα certe ferri non poteſt. Vid. locum *Arriani* infra laudatum ad hoc ipſum caput. *M. du S.*

68. Ἔτι ϗ βασιλέα] *La royauté de la febue.* Horat. *Non regna vini ſortiere talis.* *F. G.* Verſus *Horatii* ſatis notus eſt I. Od. 4. f. Noſter iterum infra c. 9. poſt med. καὶ βασιλίας χειροτονῶμεν. *J. F. R.*

τῷ ἀστραγάλῳ κρατήσαντα, ὡς μήτε ὑπὸ ταχθείης γελοῖα ἐπιτάγματα, καὶ αὐτὸς ἐπιτάττειν ἔχοις, τῷ μὲ αἰσχρόν τι περὶ αὐτὸν ἀναβοῆσαι, τῷ δὲ γυμνὸν ὀρχήσασθαι, καὶ σκάμμονα τὴν αὐλητρίδα, τρὶς τὴν οἰκίαν περιελθεῖν; πῶς οὐχὶ καὶ ταῦτα δείγματα μεγαλοδωρίας τὰ ἐμῆς; εἰ δὲ τὸ μὴ ἀληθῆ μηδὲ βέβαιον γίγνεσθαι τὴν τοιαύτην βασιλείαν αἰτιάσῃ, ἄγνωμον ποιήσεις, ὁρῶν αὐτὸν ἐμὲ τὰ ταῦτα δυνάμενα ὀλιγοχρόνιον τὴν ἀρχὴν ἔχοντα. τούτων δ' ὧν ἄ μοι δυνατὰ δοῦναι, τὰ πεπταμένα, τῷ ἄρχειν, τῷ ᾄδειν, καὶ ἃ καὶ ἠριθμησάμην, θαρρῶν αἴτει, ὡς ἐμοῦ πρὸς οὐδὲν δεδιξομένου σε τὴν αἰγίδι, καὶ τῷ κεραυνῷ.

ΙΕΡ. Ἀλλ', ὦ Τιτάνων ἄριστε, τὰ μὲ τοιούτων οὐ δέομαι, σὺ δὲ ἀλλ' ἐκεῖνό μοι ὑπόκρινας, ὃ μάλιστα ἐπόθουν εἰδέναι· καί μοι ἦν εἴπῃς αὐτό, ἱκανὴν ἔσῃ τὰ ἀμοιβὴν ὑποδεδωκὼς ἀντὶ τὰ θυσίας, καὶ πρὸς τὰ λοιπὸν ἀφίημί σοι τὰ χρέα. ΚΡΟΝ. Ἐρώτα μόνον, ὑποκρινοῦμαι γάρ, ἢν εἰδὼς τύχω. ΙΕΡ. Τὸ μὲ πρῶτον ἐκεῖνο, εἰ ἀληθῆ ταῦτ' ἔστιν, ἃ περὶ σοῦ ἀκούομεν, ὡς κατήσθιες τὰ γεννώμενα ὑπὸ τὰ Ῥέας, ἐκείνη δὲ ὑφελομένη τὸν Δία, λίθον [a] ὑποβαλλομένη ἀντὶ τοῦ βρέφους, ἔδωκέ σοι καταπιεῖν· ὁ δὲ εἰς ἡλικίαν ἀφικόμενος, ἐξήλασέ σε τὰ ἀρχῆς, πολέμῳ κρατήσας, εἶτα εἰς τὸν Τάρταρον φέρων ἐνέβαλε, πεδήσας αὐτόν σε, καὶ τὸ συμμαχικὸν ἅπαν, ὁπόσον μὲ σοῦ παρετάξατο. ΚΡΟΝ. Εἰ μὴ ἑορτὴν, ὦ ἑταῖρε, ἤγομεν, καὶ μεθύειν ἐφίετο, καὶ

ut neque ridicula tibi injungantur imperia, & imperare ipſe poſſis, huic quidem, ut turpe quiddam de ſe ipſe proclamet; alii ut nudus ſaltet, & ſuccollata tibicina ter domum circumeat; nonne haec etiam magnificentiae meae ſpecimina? Si vero cauſſeris, non verum eſſe, neque firmum hoc regnum, importune feceris, qui videas, me ipſum, qui tribuo talia, parvi temporis habere imperium. De his igitur, quae dare in poteſtate mea eſt, de talis, de regno, canendi, & quaecumque enumeravi, audacter pete, qui nunquam aegide te vel fulmine perterrebo.

ſ. SAC. Sed talibus mihi, Titanum optime, nihil opus eſt. Quin tu illud mihi reſponde, quod ſcire maxime vellem, idque mihi ſi dixeris, ſatis magnum mihi pretium pro ſacrificio retuleris, reliquaque tibi debita remittam. SAT. Interroga modo: reſpondebo enim ſi ſciam. SAC. Primo illud, vera ne ſint iſta, quae de te audimus, devorare te ſolitum, quae naſcerentur e Rhea, illam vero ſubducto furtim Jove, lapidem ſubjectum pro puero devorandum tibi dediſſe: illum vero, adultus cum eſſet, bello te victum regno expuliſſe, tum vinctum te tuaque omnia auxilia quae tibi ſe adjunxerant, dejeciſſe in tartarum. ISAT. Heus tu, niſi feſtum diem ageremus, & inebriari licitum eſſet, atque maledi-

a Ὑποβαλλομένη] Ὑποβαλλομένῃ Fl.

30. Τῶν πεπτῶν] Pauci τὸ πεπλίον. G.

70. Γελοῖα ἐπιτάγματα] Conſule de hoc ludicro *Taciti*. A. XIII. 15. & *Arrianum* ad Epict. I. 25. οἷα Σατορναλίοις λέγουσι βασιλεῖς, ἵνα ἐξῇ τοῖς παιδίοις, προστάσσει, σὺ πίε, σὺ πάιζον, σὺ ἄπιθι, σὺ ἔπαιρε, σὺ ἔλθε, ἀναπήδα, ἵνα μὴ παρ' ἡμῖν λύπται οἱ παιδιά. *M. du S.*

89. Ἀφίημί σοι τὰ χρέα] Phraſin hanc pluribus firmat *L. Bos* ad *Evang. Matth.* VI. 12. ubi ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, addito *Aeliano*, *Diog. Laërt.* & hoc Luciani. *J. F. R.*

94. Ὑποβαλλομένη] Licet λίθος communis ſit generis, ut *Euſtath.* de Iſm. I. p. 10. οἷα Τιτιλαῖς λίθοις, ſed p. 13. λίθος ὁ Τιτιλαῖς. *Ariſtoph.* Nub. 764. λίθοις τοιούτοις — παλαι. &c. Noſter *Imag.* c. 1. f. ὁ λίθος Ἡ-

ρα-

dicere prout libitum dominis, discères sane, irasci mihi permissum, talia qui rogaris nihil reveritus canum adeo & senem Deum.

SAC. Atqui ego ista, Saturne, non mea sponte interrogo: sed Hesiodus & Homerus, nolo enim dicere reliquos homines prope universos, haec de te credunt.

6. SAT. Putas enim pastorem illum, jactabundum impostorem, sani quidquam de me scire? Considera autem hoc modo. Estne ut homo, neque enim dicam Deum, sustineat sua sponte suos ipse devorare liberos, nisi quis forte Thyestes, in fratrem impium incidens, edit? Et hoc si forte fuerit: quomodo imprudens lapidem edere pro puero possit, nisi forte sensus omnis expertes dentes habeat. Sed neque bellum gessimus, neque vi imperium mihi ademit Jupiter, sed mea cum sponte ego traderem illi, & imperio cederem. Me quidem compeditum non esse, neque in tartaro, ipse quoque vides, arbitror, nisi caecus es ut Homerus.

7. SAC. Qua igitur caussa, Saturne, motus reliquisti imperium? SAT. Ego tibi dicam. In universum senex cum jam essem, & ipsa aetate podager, unde etiam compeditum me conjiciebat vulgus; neque enim sufficere poteram ad multam adeo hominum, qui nunc sunt, injustitiam; sed currendum semper erat sursum deorsum, fulmine intentato, quo perjuros aut sacrilegos, aut violentos comburerem, eratque res valde laboriosa & juvenis vires poscens:

λοιδορείας τοῖς δεσπόταις ἐπ' ἐξουσίας, ἔγνως ἂν, ὡς ὀργίζεας γῦν ἐφεῖταί μοι, τοιαῦτα ἐρωτήσας, οὐκ αἰδεσθεὶς πολιὸν ὕτω καὶ πρεσβύτην θεόν. IEP. Κἀγὼ ταῦτα, ὦ Κρόνε, οὐ παρ' ἐμαυτῦ φημι, ἀλλ' Ἡσίοδος καὶ Ὅμηρος· οὐκοῦν δὴ εἰπεῖν ὅτι καὶ ἄλλοι ἅπαντες ἄνθρωποι σχεδὸν ταῦτα περὶ σοῦ πεπιστεύκασι.

KPON. Οἶει [b] γάρ τι τὸ ποιμένα ἐκεῖνον, τὸ ἀλαζόνα, ὑγιές τι περὶ ἐμοῦ εἰδέναι; σκόπει δὲ ὅτως, ἐπ' ὅτις ἄνθρωπος (οὐ γὰρ θεὸν ἐρῶ) ὑπομείνειεν ἂν ἐκὼν αὐτὸς καταφαγεῖν τὰ τέκνα, εἰ μή τις Θυέστης ἦν, καὶ ἀσεβεῖ ἀδελφῷ περιπεσών, πάθοι; καὶ τοῦτο γ' ἂν εἴη πῶς ἀγνοήσειε λίθον ἀντὶ βρέφους ἐδίων, εἰ μὴ ἀνάλγητος εἴη τοὺς ὀδόντας; ἀλλ' οὔτε ἐπολεμήσαμεν, οὔτε ὁ Ζεὺς βίᾳ τὴν ἀρχὴν [c] ἀφείλετο, ἑκόντος δέ μου παραδόντος αὐτῷ, καὶ ὑπεκστάντος ἄρχειν. ὅτι μὲν γοῦν οὔτε πεπέδημαι, οὔτε ἐν τῷ Ταρτάρῳ εἰμὶ, καὶ αὐτὸς ὁρᾷς, οἶμαι, εἰ μὴ τυφλὸς, ὥσπερ Ὅμηρος, εἶ.

IEP. Τί παθὼν δὲ, ὦ Κρόνε, ἀφῆκας τὴν ἀρχήν; KPON. Ἐγώ σοι φράσω. τὸ μὲν ὅλον, γέρων ἤδη καὶ ποδαγρὸς ὢν τὸν χρόνον ὢν (διὸ καὶ περιεδήσαί με οἱ πολλοὶ εἴκασαν) οὐ γὰρ ἠδυνάμην ἀλαλκεῖν πρὸς ὕτω πολλὴν ἀδικίαν τὴν νῦν, ἀλλ' ἀεὶ ἀναθεῖν ἔδει ἄνω καὶ κάτω, τὸ κεραυνὸν διπρμθόν, τὸν ἐπιόρκους, ἢ ἱεροσύλους, ἢ βιαίους καλαφλέγοντα, καὶ τὸ πρᾶγμα πάνυ ἐργῶδες ἦν,

[b] Γάρ τι] Sic omnes. [c] Ἀφείλετο] Male omissum in *Bl.*

4. Ἔγνως ἂν ὡς ὀργίζεας] Τὸ ἐξῆς ἔγνως ἂν ἐρωτήσας ὡς ὀργίζεας γῦν ἐφεῖτό μοι. *V.*

16. Ἀνάλγητος] Ἀναίσθητος, ἀπαθής. *G.*

ρεπλασθ. Sed & de gemmis masc. gen. ibid. c. 11. idque usitatius; non placet tamen Florentinum ὑποβαλλομένην. Amant enim participia nominandi casu sic jungi sine copula. Vid. supra *Alex.* c. 19. *Tox.* c. 2. *Asin.* c. 37. Ac T. I. *Tim.* c. 45. f. ὁ ὀφίας — ἐμπαικτής. *Act. Apost.* XXV. 13. Et XXVII. 13. *Æsop.* V. XVIII. ὁ δὲ ἀναπὰς — τεσσάρας βοῦς ἑκατὸν πλάσας ἐπὶ τῷ βωμῷ θεὸς ὁλοκαύτωσεν. *J.F.R.*

8. Ἡσίοδος] *Hesiod. Theog.* 459. &c. *M. du S.*

11. Γάρ τι] Γάρ τι — ὑγιές τι. Alterutrum τι delendum videtur; licet & *Diod. Sic.* XI. c. 45. ἄλλο μὲ μηδὲν τι — πρᾶξαί τι; modo proba & ibi sit lectio. *J.F.R.*

ἦν, ᾗ νεανικόν· ᾗ ἐξέστην ἂν [a] εὖ ποιῶν τῷ Διΐ. ᾗ ἄλλως δὲ καλῶς ἔχειν ἐδόκει μοι μεγαλοφρονεῖσθαι τοῖς παισὶν ὅσι τὴν ἀρχήν, αὐτὸν εὐωχεῖσθαι τὰ πολλὰ ἐφ' ἡσυχίας, ὅτε τοῖς εὐχομένοις χρηματίζοιτο, ὅτε ὑπὲρ τῶν τἀναντία αἰτούντων ἐνοχλοίμην, ὅτε βροντῶντα, ἢ ἀστραπτοῦσα, ἢ χάλαζαν ἐνίοτε βάλλειν ἀναγκαζόμενον· ἀλλὰ πρεσβυτικόν τινα τοῦτον ἥδιστον βίον ἀφήγω, ζωρότερον πίνων τὸ νέκταρ, τῷ Ἰαπετῷ, ᾗ τοῖς ἄλλοις ἡλικιώταις προσμυθολογῶν. ὁ δὲ ἄρχει, μυρία ἔχων πράγματα· πλὴν ὀλίγας ταύτας ἡμέρας, ἐφ' οἷς εἶπον, ὑπεξελέσθαι μοι ἔδοξε, ᾗ ἀναλαμβάνω τὴν ἀρχήν, ὡς ὑπομνήσαιμι τοὺς ἀνθρώπους [b] οἷόν ἦν ὁ ἐπ' ἐμοῦ βίος, ὁπότε ἄσπορα ᾗ ἀνήροτα πάντα ἐφύετο αὐτοῖς, καὶ τάχυες, ἀλλ' ἕτοιμος ἄρτος, ᾗ κρέα ἐσκευασμένα, ᾗ ὁ οἶνος ἔρρει πολαμηδόν, ᾗ πηγαὶ μέλιτος, ᾗ γάλακτος. ἀγαθοὶ γὰρ ἦσαν ᾗ χρυσοῖ ἅπαντες. αὕτη μοι ἡ αἰτία τῆς ὀλιγοχρονίου ταύτης δυναστείας, ᾗ ἀφ' τοῦτο ἅπαντάχοῦ κρότος, ᾗ ᾠδή, ᾗ παιδιά, ᾗ ἰσοτιμία πᾶσι, καὶ δούλοις, καὶ ἐλευθέροις. οὐδεὶς γὰρ ἐπ' ἐμοῦ δοῦλος ἦν.

ΙΕΡ. Ἐγὼ δὲ, ὦ Κρόνε, ᾗ τοῦτο εἰκαζον εἰς τοὺς δούλους ᾗ [c] παιδοτρίβας φιλάνθρωπον ἐκ τοῦ μύθου ἐκείνου ποιεῖν σε τιμῶντας τοὺς τὰ ὅμοια πράττοντας, ἅτε ᾗ αὐτὸν

itaque Jovi, quod nondum poenitet, cessi imperium. Et alioquin decens mihi videbatur, diviso filiis imperio ipsum me frequenter & quiete epulari, ut neque operam darem precantibus, neque molestias ab his, qui contraria peterent, perferrem, neque tonarem, aut fulgurarem, aut grandinem dejicere interdum cogerer: sed vitam hanc agerem senilem jucundissimamque, meracius nectar bibens, fabulans cum Japeto & aliis aequalibus. At ille imperat inter mille molestias: nisi quod paucos dies, ea qua dixi lege excipere mihi visum est, ut admoneam homines qualis fuerit me imperante vita, cum serente nullo aut arante nascerentur illis omnia, nec spicae, sed paratus jam panis, & carnes curatae, fluebat amnium instar vinum, & fontes mellis atque lactis. Boni enim erant tum omnes atque aurei. Haec mihi causa brevis illius potestatis. Et ob id ipsum plausus ubique & cantus, & lusus, & aequalitas inter servos pariter ac liberos: neque enim me rerum potiente servus quisquam erat.

8. SAC. Ego vero, Saturne, conjiciebam, illam te in servos & compedum tritores humanitatem ex ista fabula exercere, qui honorem habeas sortis tuae hominibus, tan-

a Εὖ ποιῶν] Sic *Fl. B*1. & 2. Εὐποιῶν junctim cett. *B*1. & 2. b Οἷόν] Bene L. *Fl. V*2. *P. S.* Οἷς male *Ald. J. Fr.* c Παιδοτρίβας] *Erasmus* legit, adscriptum marg. *AiW.* Et sic *H*1. Παιδοτρίβας cett. male.

60. Παιδοτρίβας] Ἀλείπτας, γυμναστάς. *G.*

34. Εὖ ποιῶν] Sic recte disjunctim *Fl.* & *B*2. ut N°. 28. In reliquis prave εὐποιῶν. vid. etiam N°. 31. *M. du S.*

48. Οἷόν] L. *Fl. V*2. *P.* & sequentes impressi. In reliquis prave οἷς. *M. du S.*

49. Ἄσπορα ᾗ ἀνήροτα] *Homer.* Od. I. 109. *M. du S.* Nisi quod ἄσπαρτα ap. *Hom.* Sed ἄσπορα Lucian. etiam supra T. III. *Rhet. Praec.* c. 8. f. Et alibi bis, ter, ut infra c. 20. &c. *J. F. R.*

54. Χρυσοῖ.] Alludit non ad auream tantum aetatem, sed ad locum *Hesiod.* Ἔργ. 109. Vid. *Cler.* Art. Crit. p. 223. *M. du S.*

59. Ἐγὼ δὲ, ὦ Κρόνε, ᾗ τοῦτο εἰκαζον εἰς τοὺς δούλους, ᾗ παιδοτρίβας φιλάνθρωπον σε ἐκ τοῦ μύθου ἐκείνου ποιεῖν σε] Vertitur: *At ego, Saturne, conjecturam hanc ad servos & ludimagistros referebam, quasi ideo tibi fabula tribueret erga hos humanitatem.* Equidem sic vertendum existimo: *At ego, Saturne, e fabula ista conjiciebam, hoc te facere cum humanitate in servos & ludimagistros.* *H. V.*

60. Παιδοτρίβας] Vox rarior fecit, ut usitatiorem substituerint quidam librarii. Retinuit tamen παιδοτρί-

tanquam ipse quoque serviens & memor compedis. SAT. Non desinis nempe nugari talia? SAC. Bene mones, & desinam. Verum hoc adhuc mihi responde. Alea ludere an consuetum erat etiam his, qui sub te vivebant? SAT. Omnino: sed non de talentis & denis drachmarum millibus, ut apud vos; sed summum de nucibus; ne doleret victo, nec ploraret, & solus semper cibo se abstineret. SAC. Bene illi quidem, de qua enim re luderent, qui toti ipsi essent aurei? Itaque ego etiam, dum tu dicis, tale quiddam cogitavi: si quis unum de istis ex solido auro viris, in nostram hanc vitam productum vulgo ostenderet, quid miser ab illis passurus esset? Incursione facta illum, novi ego, discerperent, ut Pentheum Maenades, & Orpheum Thraciae, aut Actaeonem canes, certamine inter illos constituto, quis majorem inde partem auferat: qui quidem ne festis quidem diebus celebrandis extra lucri cupiditatem sint, sed in quaestu sibi illos habeant. Deinde hi quidem latrocinatum eunt in convivio ab amicis: alteri vero & tibi maledicunt praeter fas, & talos conterunt, innoxios illorum, quae sponte ipsi sua faciunt.

δηλεύουσα, μεμνημένον τ᾽ πέδης. ΚΡΟΝ. Οὐ παύσῃ γ᾽ τὰ τοιαῦτα ληρῶν; ΙΕΡ. Εὖ λέγεις, καὶ παύσομαι· πλὴν ἔτι μοι τοῦτο ἀπόκριναι, τὸ πεπλεύειν σύνηθες ἦν καὶ τοῖς ὑπὸ σοῦ ἀνθρώποις; ΚΡΟΝ. Καὶ μάλα, ἀλλ᾽ μὲν περὶ ταλάντων γε, καὶ μυριάδων, ὥσπερ ὑμῖν, ἀλλὰ περὶ καρύων τὸ μέγιστον, ὡς μὴ ἀνιᾶσθαι ἡττηθέντα, μηδὲ δακρύειν ἀεὶ ἄσιτον ἐόντα μόνον τῶν ἄλλων. ΙΕΡ. Εὖγε ἐκεῖνοι ποιοῦντες. ὑπὲρ τίνων γὰρ ἂν καὶ ἐπέπλευον, αὐτοὶ ὁλόχρυσοι ὄντες; ὡς ἔγωγε καὶ μελαξὺ λέγοντός σου, τοιόν δέ τι ἐνενόησα· εἴ τις ἕνα τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῶν χρυσηλάτων, ἐς τὸν ἡμέτερον τοῦτον βίον ἀγαγὼν, ἔδειξε τοῖς πολλοῖς, οἷα ἔπαθεν ἂν ἄθλιος ὑπ᾽ αὐτῶν; διεσπάσαντο γὰρ αὐτὸν εὖ οἶδ᾽· ὅτι ὑποδραμόντες, ὥσπερ τὴν Πενθέα αἱ Μαινάδες, καὶ αἱ Θρᾷτται τὸν Ὀρφέα, ἢ τὸν Ἀκταίονα αἱ κύνες, περὶ τοῦ μείζονος ἀπενέγκασθαι τὸ μέρος, πρὸς ἀλλήλους ἕκαστος ἀμιλλώμενοι. οἵ γε δὴ καὶ ἑορτάζοντες ἔξω τοῦ φιλοκερδοῦς εἰσιν, ἀλλὰ πρόσοδον οἱ πολλοὶ ποιούμενοι τὴν ἑορτήν. εἶτα οἱ μὲν ἀπέρχονται ληστεύοντες ἐν τῷ συμποσίῳ τοὺς φίλους· οἱ δέ σοί τε λοιδοροῦνται, δεῖν δέον, καὶ τοὺς κύβους συντρίβουσιν, ἀναιτίους ὄντας αὐτοῖς ὧν ἐχόντων ποιοῦσιν.

9. Verum etiam illud mihi dicito, quid tandem, Deus adeo delicatus cum sis & se-

Ἀτὰρ εἰπέ μοι καὶ τόδε, τί δήποτε ἀβρὸς οὕτω θεὸς ὢν, καὶ γέρων ὀπλεξάμενος τὸ

76. Ἐς τὴν ἡμ. τ. βίον] Βάλλ᾽ ἐς κόραξας. *G.*

80. Αἱ Θρᾷτται] Threissae. *G.*

τρίσας *Hagen.* 1526. 8. *Erasmus* etiam hanc lectionem probavit, cum vertit *qui bojas terunt*; nisi quod *bojae* ad collum potius, quam ad pedes pertinent. *Plautus* rectius Pers. 3, 3, 15. *Compedum tritor*, quasi hoc ex Graeco vertisset. *J. M. G.*

Ibid. Φιλάνθρωπον] Φιλάνθρωπον. ὃν τοῦ μύθου ἐκεῖνο. ποιοῦντες &c. Ita distinctionem *Solanus* mutarat. Et sic trajectio constructionis foret, de qua paullo supra, *Mort. Peregr.* c. 45. pr. Nec displicet; quia tamen & sic Cl. *Gesneri* versio aliquantum foret immutanda, quae sensum haud incommodum exhibet, nec satis certa est res, manum abstinui. *J. F. R.*

68. Περὶ ταλάντων] Non igitur propria haec aetatis nostrae dementia. At rari olim aleatores; nunc omnes ferme eodem morbo laboramus; eoque res tandem devenit, ut aleatoris consiliis Regno uno decepto, in alias etiam nationes pestis ista grassata, multos exitio, omnes damno affecerit. Rem tango posteris vix credibilem, historicumque poscentem *Thucydidi* parem, ut qua ille peritia pestem Athenienssium descripsit; hic furorem Epidemicum, qui in Europae praecipuas ingenio opibusque gentes nuper tantis cum cladibus per aliquot menses incubuit, mentesque lucri cupiditate ita occaecavit, ut dum singuli divitias summas ex nihilo prodituras expectant, id quod erat opum misere perdiderunt, ab Aleatore, similibusque ejus perditis hominibus miserum in modum emuncti, imo exenterati, ob oculos legentium, apud quos vix fidem inveniet, ponat. *M. du S.*

τὸ ἀτερπέσταλον, ὁπότε ἡ χιὼν ἐπέχει τὰ πάντα, καὶ ὁ Βορέας πολὺς, καὶ οὐδὲν ἔτι [a] ὃ οὐ πέπηγεν ὑπὸ τοῦ κρύους, καὶ τὰ δένδρα ξηρὰ, καὶ γυμνὰ, καὶ ἄφυλλα, καὶ οἱ λειμῶνες ἄμορφοι, καὶ ἀπηνθηκότες, καὶ οἱ ἄνθρωποι ὑπικεκυφότες, ὥσπερ οἱ πάνυ γεγηρακότες, ἀμφὶ τὴν κάμινον οἱ πολλοὶ, τηνικαῦτα ἑορτάζεις; ἢ γὰρ πρεσβυλικός γε ὁ χαρὸς, οὐδὲ ὑπιδεῖν τρυφῶσαι.

ΚΡΟΝ. Πολλά με ἀναχρίνεις, ὦ ἑταῖρε, ἤδη πίνειν δέον. παρήρησαι γάρ μοι χρόνον τῆς ἑορτῆς οὐκ ὀλίγον, καὶ πάνυ ἀναγκαῖά μοι ταῦτα προσφιλοφοφῶν. ὥστε νῦν μὲ ἄφες αὐτὰ, εὐωχώμεθα δὲ ἤδη, καὶ χροτῶμεν, καὶ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἤδη ζῶμεν. εἶτα πεττεύωμεν ἐς τὸ ἀρχαῖον ὑπὲρ καρύων, καὶ βασιλέας χειροτονῶμεν, καὶ πειθαρχῶμεν αὐτοῖς. οὕτω γὰρ ἂν τὴν παροιμίαν ἐπαληθεύσαιμι, ἣν φησι, [b] παλίμπαιδας τοὺς γέροντας γίγνεσθαι. ΙΕΡ. Ἀλλὰ μὴ δύναιο διψῶν πιεῖν, ὦ Κρόνε, ὅτῳ μὴ ταῦτα ἃ λέγεις ἡδέα. ὥστε πίνωμεν· ἱκανὰ γὰρ ὑπεκέκρισαι καὶ τὰ πρῶτα· καί μοι δοκῶ γραψάμενος εἰς βιβλίον ταύτην ἡμῖν τὴν συνουσίαν, ἅτε αὐτὸς ἠρώτησα, καὶ σὺ πρὸς ταῦτα ἴλεως ἀπεκρίνω, παρέξειν ἀναγνῶναι [c] τοῖς φίλοις, ὅσοι γ' ἐπαινοῦσι τῶν λόγων ἄξιοι.

nex, electa injucundiſſima *anni parte*; cum nix tenet omnia, & Boreas multus, & nihil non concrevit glacie, & arbores ſiccae ac nudae, deſtitutaeque foliis, & prata informia, ac ſine floribus, & contracti homines inſtar valde ſenum, ad focum plerique ſunt, tum feſtos dies agis? Nec enim vel ſenibus illud tempus vel delicate viventibus commodum. SAT. Multa, mi homo, me interrogas, cum jam bibendum eſſet. Exemiſti enim mihi tempus feſti hujus diei non parvum, iſta non neceſſaria mecum philoſophando. Itaque jam iſta omitte: epulemur nunc & plaudamus, & libertate jam fruamur, deinde ludamus alea de nucibus more veteri, & reges conſtituamus, illisque obſequamur: ſic enim fidem firmavero proverbii, quod bis pueros ſenes ait fieri. SAC. Sed utinam ſitiens bibere non poſſit! ſi cui jucunda non ſunt, quae dicis. Bibamus ergo. Satis enim ad prima illa reſpondiſti. Et placet mihi deſcriptum in libro hunc noſtrum ſermonem, cum quae interrogavi ego, tum quae tu propitius reſpondiſti, legendum offerre, quotquot amicorum noſtrorum percipere tuos ſermones merentur.

CRO-

a Ὃ οὐ] Ita *Fl. F.* Sed ὃ male omiſere *Fr. Bs. Ald. H. P. S. Amſt.* b Παλίμπαιδας] Καλλίπαιδας male *H.* c Τῶν φίλων] Nihil varietatis invenio.

92. Ὁπότε ἡ χιὼν ἐπέχει] Χειμῶνος γὰρ τὰ Κρόνια ἤγετο. *V.*

3. Παρήρησαι] Ἀφήρησαι. *G.*

92. Τὸ ἀτερπέσταλον] Τῶ ἔτους hic deeſſe videtur. *F.G.*

93. Καὶ οὐδὲν ἔτι ὃ πέπηγεν ὑπὸ τοῦ κρύους] Nemo non politior magis probabit editionis Florentinae ſcripturam: καὶ οὐδὲν ἔτι ὃ οὐ πέπηγεν ὑπὸ τοῦ κρύους. *& nihil eſt, quod non concrevit gelu.* ſed pro ἔτι mallem ἐτὶ. *F.G.G.*

8. Βασιλέας χειροτονῶμεν] *Rois de la febue.* Supra c. 4. *F.G.*

18. Τῶν φίλων] Durior hic ſtylus. Ego τοῖς excidiſſe opinor. Similia tamen apud hunc credo repertum iri, quae mihi nunc nec memoria nec obſervatio ſuppeditant. *M. du S.*

Τῶν φίλων] Παρέξειν τοῖς φίλοις requiritur. Sed poteſt ſtare vulgatum, modo recte acceptum, παρέξειν nempe ſine caſu ponitur, (intellecto pronomine τινὶ vel τούτοις) & ὅσοι τῶν φίλων ἄξιοι conſtruendum. Immo ſic nihil de mutatione cogitandum. Habuimus hujusmodi conſtructionem & ellipſin non ſemel, licet haud eodem cum verbo atque hic. At ſi infra c. 21. χρυσίῳ χοίνικά γε ἡμῶν πάντων κατασκάψαι recte habet, hoc tanto facilius ſe tuetur. *F.F.R.*

23. Ἔκπυστα] Sic aliquoties *miſſere* apud *Livium* uſurpatur, quod *Gronovii* diligentiam non effugit. *M. du S.*

33. Οὐκ ὄναρ ἐπιστὰς] Deos ac daemones mortalibus adparentes frequenter dici ἐφιστάναι, exemplis docet Rev. *J. Elſs.* ad *Act. Apoſt.* XXIII. 11. De vulgatiſſima

CRONOSOLON ſ. LEGISLATOR SATURNALIUM (q. d. Saturniſolon.)

ΚΡΟΝΟΣΟΛΩΝ.

10. HAec edicit Cronoſolon, Sacerdos Saturni & Propheta, atque legum, quae ad feſtos ipſius dies pertinent, legislator. Quae pauperibus facienda ſint, ea in alio deſcripta libro ad illos jam miſi: ac praeclare novi, aut illos quoque meis obtemperaturos legibus, aut ſtatim futuros poenis obnoxios, quae contra inobſequentes magnae ſane ſtatutae ſunt. Vos autem, divites, videte, ne legem violetis, neque negligenter haec imperia audiatis. Nam quicumque ita non fecerit, ille norit, non me legiſlatorem a ſe ſpretum iri, ſed Saturnum ipſum, qui me ad leges celebritati ferendas delegit, non ille per quietem adſtans, ſed nuperrime videnti vigilantique praeſens oblatus. Erat autem non compeditus, neque ſqualore oppletus, qualem pictores a nugacibus poëtis acceptum oſtendunt; ſed falcem habebat acutiſſimam, reliqua hilaris erat & validus, & paratu regio. Talis igitur formam mihi viſus eſt. Quae vero dixit, plane divina, eadem proferre apud vos juſtum eſt.

11. Nempe videns me ſevero vultu & cogitabundum inambulare, cognovit ſtatim, quod decebat Deum, triſtitiae meae cauſſam, & graviter a me paupertatem ferri, ſtima autem ellipſi ὄναρ pro κατ' ὄναρ, vid. ſupra T. 2. *Gall.* c. 1. f. & *Macrob.* c. 1. &c. *J. F. R.*

20 Τάδε λέγει Κρονοσόλων, ἱερεὺς καὶ προφήτης τοῦ Κρόνου, καὶ νομοθέτης τῶν ἀμφὶ τὴν ἑορτήν. ἃ μὲν τοὺς πένητας χρὴ ποιεῖν, αὐτοῖς ἐκείνοις ἐπέμψα, ἄλλο βιβλίον ἐγγράψας· καὶ εὖ οἶδ' ὅτι ἐμμενοῦσε κἀκεῖνοι τοῖς νόμοις, ἢ αὐτίκα ἕνοχοι ἔσονται τοῖς ὀπτιμίοις, ἃ κεῖ τοῖς ἀπειθούντων μεγάλα ὥρισται. ὑμεῖς δέ, ὦ πλούσιοι, ὁράτε ὅπως μὴ παρανομήσητε, μηδὲ παρακούσαντε τῶνδε τῶν προσταγμάτων. ὡς ὅστις ἂν οὕτω μὴ ποιήσῃ, ἴστω ὅτι, οὐκ ἐμοῦ νομοθέτου ἀμελήσων, ἀλλ' εἰς τὸν Κρόνον αὐτὸν, ὃς με προείλετο νομοθετῆσαι εἰς τὴν ἑορτήν, οὐκ ὄναρ ἐπιστάς, ἀλλὰ πρώην ἐγρηγορότι ἐναργὴς συγγενόμενος. ἦν δὲ οὐ πεδητὸς, οὐδὲ αὐχμοῦ πλέως, οἷον αὐτὸν οἱ ζωγράφοι παρὰ τῶν ληρούντων ποιητῶν παραδεξάμενοι ἐπιδείκνυνται, ἀλλὰ τὴν μὲν ἅρπην εἶχε πάνυ τεθηγμένην· τάλλα δὲ φαιδρός τε ἦν, καὶ [a] καρτερὸς, καὶ βασιλικῶς ἐνεσκεύαστο. μορφὴν μὲν τοιόσδε ὤφθη μοι· ἃ δὲ εἶπε, πάνυ θεσπέσια, καὶ ταῦτα [b] προϊρηκὼς ὑμῖν ἄξια.

Ἰδὼν γάρ με σκυθρωπὸν, ὅτι συννοίας βαθείας, ὥσπερ εἰκὸς ἦν θεὸν, ἔγνω αὐτίκα τὴν αἰτίαν τῆς λύπης τίς ἐστί μοι, καὶ ὡς

a Καρτερὸς] Καρτερῶς male *Fl.* b Προειρηκὼς] Sic dedi ex *Fl. Vr. Ald. Bl. S.* Προειρηκὼς *J. H. Fr.*

11. Nempe videns me ſevero vultu & cogitabundum inambulare, cognovit ſtatim, quod decebat Deum, triſtitiae meae cauſſam, & graviter a me paupertatem ferri, ſtima autem ellipſi ὄναρ pro κατ' ὄναρ, vid. ſupra T. 2. *Gall.* c. 1. f. & *Macrob.* c. 1. &c. *J. F. R.*

45. Ἐστί] Obſequerer *Solano* εἶη reſcribenti, propter adjunctum καὶ δυχεραίνοιμι, ſi auctoritas accederet. Verum quia ſeparatim aeque dicitur, ἔγνω τίς ἐστι, quam ἔγνω τί δυχεραίνοιμι, nec exempla deſunt diſſimilium modorum, & caſuum, in ejusmodi duplici regimine, nondum immutare quidquam audeo. Infin. & Imperat. ſic jungit *Hom.* Il. Z. 273—4. Θοὶς — καὶ ὑποσχεῖν. Mox c. 13. ap. Noſtr. μηδὲ γυμνασίῳ, μηδὲ ἀσκεῖν, & in ſeqq. D. *Paul.* ad *Rom.* XII. 14. 15. εὐλογεῖτε καὶ μὴ καταρᾶσθε. χαίρειν μετὰ χαιρόντων. &c. quamvis ibi altero membro δεῖ intelligatur; ſed habemus alia. Subjunct. & Opt. per καὶ copulata vid. T. I. *Hermot.* c. 24. & 57. *Aſin.* c. 39. med. Subjunctiv. & imperativ. μήτε ἀπόθησθε, μήτε — δῶς σεαυτόν. Indicativ. & particip. *Diod. Sic.* XI. p. 438. ὃς μὲν ἀνεῖλεν, ὃς δ' ἐκβαλὼν ἠλευθέρωσε τὴν πόλιν. Indicativ. & optativ. ut hic, *Ptolem. Hephaeſt.* L. IV. pr. ὡς Ἑλένη πρώτη ἐπενόησε, — καὶ ἐνίκησε· καὶ ὡς Ἀφροδίτης εἶη θυγάτηρ· καὶ ὡς — παῖς γένοιτο. Quod ſi ergo & in Luciano pro commate poſt ἐστί μοι, punctum minus velis collocare, ut καὶ non ita arcte cohaereat cum ſeqq. per me licet, etſi id

τὴν πενίαν δυσχεραίνοιμι, οὐ κατὰ τὴν ὥραν [a] μονοχίτων· καὶ γὰρ [b] κρύος, καὶ Βορρᾶς πολὺς, καὶ κρύσταλλοι, καὶ χιών· ἐγὼ δὲ ἥκιστα ἐπεφράγμην πρὸς αὐτά. ἀλλ' ὅτι καὶ τῆς ἑορτῆς πάνυ πλησιαζούσης, ἑώρων τοὺς μὲν ἄλλους παρασκευαζομένους, ὅπως θύσωσι, καὶ εὐωχήσωνται, ἐμαυτῷ δὲ οὐ πάνυ ἑορτάσιμα ὄντα. καὶ δὴ προσελθὼν ὄπισθεν, καὶ τοῦ ὠτός μου λαβόμενος, καὶ διασείσας, ὥσπερ μοι [c] προσεικάζειν εἴωθε, Τί ταῦτα, ἔφη, ὦ Κρονοσόλων, ἀνιωμένῳ ἔοικας; Οὐ γὰρ ἄξιον, ἔφην, ὦ δέσποτα, ὅταν καταράτους μὲν καὶ μιαροὺς ἀνθρώπους ὑπερπλουτοῦντας, καὶ μόνους τρυφῶντας ὁρῶ, αὐτὸς δὲ καὶ ἄλλοι συχνοὶ τῶν πεπαιδευμένων, ἀπορίᾳ καὶ ἀμηχανίᾳ σύνεσμεν; ἀλλ' οὐδὲ σὺ, ὦ δέσποτα, θέλεις παῦσαι ταῦτα, καὶ μετακοσμῆσαι πρὸς τὸ ἰσόμοιρον. τὰ μὲν ἄλλα, ἔφη, οὐ ῥᾴδιον ἀλλάττειν, ὁπόσα ἐκ Κλω-

qui praeter tempestatis rationem una tantum tunica uterer. Erat quippe frigus & Boreas multus, & glacies atque nix: ego vero minime ad ista munitus. Sed ideo etiam quod appropinquante celebritate videbam alios comparare se uti sacrificarent atque epularentur, mihi autem rem non valde festivam esse. Accedens igitur a tergo, & aure prehensum concutiens, ut apparere mihi solet, *Quid hoc*, inquit, *Cronosolon, videris affligari? Non enim merito*, inquam, *cum sacerrimos, & impuros homines abundare divitiis, & solos delicate vivere videam; ego vero, & alii eruditorum multi, in penuria & rerum omnium desperatione versemur? Sed neque tu, Domine, finem vis istis imponere, & reducere ea ad aequalitatem. Reliqua*, inquit, *mutare non est facile, quae a* *Clo-*

a Μονοχίτων] Sic *V2.* Μονοχιτιῶν cett. b Κρύος] Abest a *Fl.* c Προσεικάζειν] Sic omnes. Forf. προσπελάζειν. marg. *J.* etiam πλησιάζειν adscripsit.

id parvi referre puto. nam rurs. *Ptol. Heph.* l. d. sine majore distinctione, καὶ ὡς ἐρᾷ τούτου Ζεὺς, καὶ ἀποτυχὼν κεραυνοῖ. Mox ibid. praemissos optativos excipit indicativus, ὡς λάβοι μὲν αὐτὴν ἡ Ἥρα —— δοίη δ' Ἑλένη, κλέψοι δ' αὐτὸν — ἀφίλοι δ' —— Ὡς Ἡλίου θυγάτηρ ἐκ Λήδας Ἑλένη, ἐκαλεῖτο δὲ Λεοντή. Imperativ. & subjunct. Lucian. *Abdicat.* c. 26. f. ubi ἀνάχωθι —— καὶ μοι ἐγήσηθι. Dissimiles casus *Pausan.* Vit. Aristom. ipso princip. Ἀνηκέσαν (sic enim lego pro ἀνηκάσαν) κακῶν τοὺς Μεσσηνίους κατειληφότων, καὶ ἅμα ἐς τὰ μέλλοντα οὐδὲν ἐνορῶντες —— ἐγίγνωσκον. Adde *Gronov.* ad Arr. VII. c. 6. N°. 27. ubi κατ' ἀξίωσιν καὶ κάλλει aliis exemplis Graecis ac Latinis defenditur. Ac *Duker.* ad *Liv.* II. c. 23. 11. *Cort.* ad Sallust. Catil. 21. 4. *Wessel.* ad *Diod. Sic.* IV. c. 41. 12. Et *Elsner.* ad *Apoc.* I. 4. 5. 6. qui & p. 435. nonnulla prorsus huc facientia ex *Thucyd.* & *Pausan.* protulit. *J. F. R.*

46. Μονοχιτιῶν] Μονοχίτων ὤν. An μονοχίτων ὢν scribendum pro μονοχιτιῶν. *F. G.*

Μονοχίτων] Sic recte una *V2.* reliquae Edd. Μονοχιτιῶν. Non puto tamen cum *Baifio* p. 211. ita necessario intelligendum, ut unica sit amictus tunica, qui μονοχίτων dicitur; superinductas tantum tunicae vestes respuit ea vox, pallium Graecorum, Romanorum togam Οἰοχίτων Od. Ξ. 489. legitur. *M. du S.*

51. Παρασκευαζομένους] Hoc verbum frequens esse de adparatu convivii & sacrificii, vid. si operae est, ap. Rev. *Jac. Elsn.* ad *Act. Apost.* X. 10. *J. F. R.*

55. Προσεικάζειν] An προσπελάζειν legendum? *F. G.*

Προσεικάζειν] Legendum προσπελάζειν, vel potius πλησιάζειν, ut N°. 20. & Ἑρμ. c. 82. *M. du S.*

Προσεικάζειν] Fateor *assimilandi* notionem a me conciliari cum hoc loco non posse. Itaque fuit cum cogitarem, legendum προσπαίζειν *alludere.* Sed mox damnavi, cum nec literae satis congruant, neque significatio. Magis jam placet προσπελάζειν *accedere*, praesentem se demonstrare, apparere: idque interpretando expressi. *J. M. G.*

62. Μετακοσμῆσαι] Infra N°. 21. μετακοσμεῖν ἐς τὸ ἰσοδίαιτον. *L. K.*

75. Μάτην] Legendum est μὴ μάτην &c. *M. du S.*

79. Ὡς ἀγείρειν τῇ μητρί] An hi dies adhuc patiuntur, ut liceat Græcas istas voces sic Latine versas conspici, *ut Cybela matri sese adjungant?* quum jam cap. 48. in *Syria Dea*, καὶ πολλοὶ μηνὸς ἐν τούτῳ τοῦ ἱεροῦ τῷ ἀλεκτρυόνι ἀγείρονται recte, ut vides, & aliter verterint: quum apud *Maximum Tyr.* dissert. tertia μηδὲν τῶν ἐν τοῖς κύκλοις ἀγειρόντων διαφέροντα, οἳ δυοῖν ὀβολοῖν τῷ προστυχόντι ἀποθεσπίζουσι, verterit Cl. *Heinsius*, *similem mendicis illis, qui in triviis stipem colligunt, & duobus obolis obvio cuique ventura praedicunt.* At jam in *Pseudomanti* has voces ὥσπερ οἱ τῇ μητρὶ ἀγείροντές τε καὶ ἐνθεάζοντες verterant, *eorum more qui a Cybele Deorum matre afflati conveniunt.* Cur non servant eundem tenorem? Certum est, ubi ἀγείρειν habet additum casum tertium, illic agi de collectione pecuniaria & captu-

Clothone & Parcis aliis vobis eveniunt, quod vero ad festos dies attinet, pampertari vestrae medebor. Medicina autem erit ista. Abi, Cronosolon, inquit, *& leges mihi quasdam scribe, quae facienda sint per solennitatem, ne pro se tantum festos dies agant divites, sed bona vobis sua impertiant. Sed non novi,* inquam ego.

12. *Ego vero,* inquit, *te docebo*; deinde initio statim facto docuit. Deinde cum omnia jam scirem, *Etiam dic illis,* inquit, *Si hoc non fecerint; tum frustra ego falcem hanc acutam circumfero, aut ridiculus fuero, qui patrem Coelum exsecuerim, hosce divites autem quotquot leges violaverint non castrem, aut* tanquam *Galli stipem* Magnae *Matri colligant cum tibiis & cymbalis!* Haec minatus est. Itaque optimum vobis fuerit leges non violasse!

Θεὸς, ἢ δ' ὅς, ἄλλων Μοιρῶν πάρεδρός ἐστι· τὰ δὲ ἐπὶ τῆς ἑορτῆς, ἐπανορθώσομαι ὑμῖν τὴν πενίαν. ἡ δὲ ἐπανόρθωσις ἥδε ἔσται. Ἴθι, ὦ Κρονοσόλων, καὶ γράψον μοι νόμους τινὰς, οὓς χρὴ πράττειν ἐν τῇ ἑορτῇ, ὡς μὴ καθ' αὑτοὺς οἱ πλούσιοι ἑορτάζοιεν, κοινωνοῖεν δὲ ὑμῖν τῶν ἀγαθῶν. ἀλλ' οὐκ οἶδα, ἔφην.

Ἐγὼ, ἦδ' ὅς, διδάξομαί σε· κἄτα ὀξέα δρέπανον ἐδίδασκεν. εἶτα ἐπειδὴ πάντα ἠπιστάμην, καὶ εἶπέ μοι αὐτοῖς, ἔφη, ὅτι ἢν μὴ τοῦτο ποιῶσι, μάτην ἐγὼ τὸ ἅρπη ταύτην ὀξεῖαν περιφέρω, ἢ γελοῖος ἂν εἴην, τὸν μὲ πατέρα ἐκτομίαν πεποιηκὼς, τὸν Οὐρανὸν, τοὺς δὲ πλουσίους μὴ εὐνουχίζων; ὁπόσοι ἂν παρανομήσωσιν, ὡς ἀγείροιεν τῇ Μητρὶ σὺν αὐλοῖς καὶ κυμβάλοις, βάκηλοι γενόμενοι. ταῦτα ἠπείλησεν. ὥστε καλῶς ἔχει ὑμῖν μὴ παραβαίνειν τοὺς δεσμούς.

NO-

d Καὶ] Non habet *J.* Habent *El. H. P. B1.* &c.

e Μάτην] Leg. *ἐ μάτην.*

f Κυμβάλοις] Τυμπάνοις *Graev.*

72. Ἢ δ' ὅς] Εἶπεν * αὐτός. *V.*
Ibid. Ἅρπη] Δρεπάνῳ. *V.*
77. Ἐκτομίαν] Εὐνοῦχον. *V.*

80. † Βάκηλοι] Βάκηλος μόνος ἦν, ἀσιστὸς δὲ ὁ γυναικώδης. εὐνοῦχος. ἀπόπαις. *V.*

* Αὐτός] Αὖτος edita misere. Forsan ἕτερος in V. Sed quia nihil varietatis notavit *Solan.* accentum potius quam literam mutare sustinui. *J. F. R.*

† Βάκηλοι] Βάκηλος edita. Sed quis non videt, id ad Luciani textum adcommodandum? *J. F. R.*

pturis: sin, esse congregationem hominum, & huc potius censeo referendum locum *Maximi Tyrii*, quum ἀγυρτικὸς proprie dicantur tales circulatores in variis rebus, ut ostendit *Lud. Cresollius* in theatro Sophistarum libro III. Praecipue vero nugantur, quum legem Saturni mox sequentem *λογισμοὺς ἀνθρώπων τῶν ἐπιμελουμένων Κρονίων λαμβάνειν μηδὲ τοῦτο ἄξιον* intelligunt *rationem exigere ab iis qui res curant Saturnalitias, ne id quidem fas esse.* Quid enim? an putant Lucianum construere verbum ἐπιμελοῦμαι cum casu tertio? Cur igitur mox apud eum Saturnus scribit cap. 25. *Ὁ Ζεὺς δὲ μάλιστα τῶν τοιούτων ἐπιμελεῖται*? Immo sic quoque omnis Graecia; quae interdum & quarto casui id verbum adjungit, nunquam tertio. Omnino verte, *rationem exigere ab dispensatoribus per Saturnalia*, vel tempore Saturnalium. *J. G.*

80. Σὺν αὐλοῖς καὶ κυμβάλοις βάκηλοι γενόμενοι] Non moverem huic scripturae controversiam, nisi pro κυμβάλοις scribendum moneret Mf. τυμπάνοις. Nam quamvis & cymbalis usi fuerint Galli, tympana tamen propria erant Cybelae, & ejus sacerdotibus. Hinc & ipsa Dea & illius Prophetae semper cum tympanis conspiciuntur in antiquorum monumentis. Nota haec sunt omnia. *J. G. G.*

Ibid. Κυμβάλοις] *Horat.* I. Od. XVIII. 13. *Sacra tene cum Berecyntio Cornu TYMPANA*, atque passim ap. alios tympanorum in sacris Cybeles fieri mentionem quis nescit? atque inde Τυμπάνους & hic cum Cl. *Graev.* recipiendum credat. Non tam festine; nam & cymbalis in iisdem usum fuisse, vid. *Min. Fel.* Oct. p. 172. Et ex *Nonno* id docentem Rev. *F. A. Lampe* de Cymbalis vett. L. I. cap. 15. p. 91. & III. c. 17. qui L. I. p. 134. eos reprehendit qui cymbalum ac tympanum idem instrumentum fuisse putarunt. Cymbalum enim definierat in f. cap. 1. *instrumentum musicum, semi rotundum, cavum, binum, & conflictu motum*, tympani autem figuram ex frequentissimis numis matris Deum notam esse: quod cum ita sit, plura addere supersedeo. *J. F. R.*

ΝΟΜΟΙ ΠΡΩΤΟΙ.

Μηδένα μηδὲν μήτε ἀγοραῖον, μήτε ἴδιον πράτ-
τειν ἐντὸς τ ἑορτῆς, ἢ ὅσα ἐς παι-
διὰν, καὶ τρυφὴν, καὶ θυμηδίαν. ὀψοποιοὶ
μόνοι καὶ πεμμαλεργοὶ, ἐνεργοὶ ἔστωσαν. ἰσο-
τιμία πᾶσιν ἔστω, καὶ δούλοις, καὶ ἐλευθέροις,
καὶ πένησι, καὶ πλουσίοις. ὀργίζεσθαι ἢ ἀγα-
νακτεῖν ἢ ἀπειλεῖν μηδενὶ ἐξέστω. λογισμὸς
πᾶσι τ ἐπιμελουμένων Κρονίοις λαμβάνειν,
μηδὲ τοῦτο ἐξέστω. μηδεὶς τ ἄργυρον ἢ τ
ἐσθῆτα ἐξεταζέτω· μηδὲ ἀναγραφέτω ἐν
τῇ [a] ἑορτῇ, μηδὲ γυμναζέσθω Κρονίοις,
μηδὲ λόγους ἀσκεῖν, ἢ ἐπιδείκνυσθαι, πλὴν
εἴ τινες ἀστεῖοι, καὶ φαιδροὶ, σκῶμμα καὶ
παιδιὰν ἐμφαίνοντες.

ΝΟΜΟΙ ΔΕΥΤΕΡΟΙ.

Πρὸ πολλοῦ τ ἑορτῆς, οἱ πλούσιοι γρα-
φόντων εἰς πινάκιον ἑκάστου τ φίλων τὸ
νομα, ἐχόντων δὲ καὶ ἀργύριον ἕτοιμον, ὅσον
τ κατ' ἔτος προσιόντων τὸ δέκαλον, καὶ
ἐσθῆτα τ ὅσης τ βελτίω, καὶ ὅση πα-
χυτέρα ἢ κατ' αὐτοὺς καλασκευή· καὶ τ ἀρ-
γύρων οὐκ ὀλίγα. ταῦτα μὲν πρόχειρα
ἔστω· τῇ δὲ πρὸ τ ἑορτῆς, καθάρσιον μού
τι περιφερέσθω, καὶ ὑπ' αὐτοῦ ἐξελαυνέσθω

LEGUM CAPUT PRIMUM.

13. Ne quis neque forense quidquam ne-
que privatum negotium intra festos dies
agito, nisi quae ad ludum, & delicias &
voluptatem pertinent: coqui soli & dulcia-
rii operosi sunto. Aequali jure omnes sun-
to & servi & liberi, & pauperes & divites:
irasci, aut indignari, aut comminari nemi-
ni liceat. Rationes rerum curae alicujus
creditarum exigere Saturnalibus, neque hoc
liceat. Nemo argentum aut vestem dinu-
merato, neque scribito per dies festos. Ne
quis exerceto se Saturnalibus, aut oratio-
nem meditator vel habeat, nisi urbanam
forte aut hilarem, quae ludum & jocum
prae se ferat.

LEGUM CAPUT ALTERUM.

14. Diu ante solenne in tabella scribent
nomen uniuscujusque amicorum divites:
habebunt vero etiam pecuniam in promtu,
decimam circiter annui reditus partem; &
quod supereſt ipsis vestimentorum; &
quidquid est in reliquo apparatu pingulus
quam pro fortunis illorum, sordidiusque;
de argenteis quoque non pauca. Ista qui-
dem in promtu sunto. Pridie vero sacri,
circumlatis quibusdam purgaminibus, do-
mo

a Ἑορτῇ] Ἑορτῇ γενέσθω Fl.

86. Θυμηδίαν] Τρυφὴν, εὐφροσύνην, τέρψιν. V.

83. Νόμοι πρῶτοι] (Distinguendae hae leges, seorsimque singulae imprimendae) scripserat etiam *Aristoteles* νόμους συμποτικοὺς, teste Athenaeo 186. B. Quamquam in Catalogo ejus operum non extet, nisi admittatur emendatio, quam illic in *Menagii* notis habes. *M. du S.*

11. Ἐξεταζέτω, μηδὲ ἀναγραφέτω &c. μηδὲ ἀσκεῖν ἢ ἐπιδείκνυσθαι] In marg. *Ald. Wess.* adscriptum erat ἐξετάζων & ἀναγράφειν, quod nescio num varia sit lectio, an suos in usus haec verba tantum adnotare voluerit scriba (quod & alias factitavit) posterius tamen suspicor, quia γυμναζέσθω intactum reliquit. At imperativos & infinitivos sic jungi nihil monstri esse, vid. ad c. XI. notatum. *J. F. R.*

93. Γραφόντων — ἐχόντων] Recte, pro γραφέτωσαν, ἐχέτωσαν. Vid. similiter ἀποτριχόντων, ἀπαιτούντων c. 15. Conf. notam Cl. *Hemsterh.* ad *Dial. Mort.* X. 2. ad verb. ἀπερίφθων pro ἀπερίφθωσαν, & *Solani* ad Βαιακ.

f. *Contempl.* c. 14. (non 26. ut ad *Dial. Mort.* non mea culpa, adlegatur) ubi videbis ἀπαιρίσθων pro ἀπαιρίσθωσαν fruſtra sollicitatum a viris doctis. Item nos ad *Zeux.* c. 5. N°. 6. Adde *Alciphr.* 2. 1. f. ἀλλ' αὐτοὶ μὲ χαιρόντων. Ac III. 30. f. φθονούντων δὲ οἱ πατρικοὶ τ γειτόνων. Ibid. ep. 52. pr. ποιούντων ὅσα ἐ βούλονται. Lucianum rursus *Jov. Trag.* c. 12. f. & alibi. *J. F. R.*

3. Καὶ ἰσθῆτα τ ὅσης τὴν βελτίω] Divitiores solitos tenuioribus munera vestesque mittere Saturnalibus, tangit etiam *Alciphr.* III. Ep. 57. Structura vero τὴν βελτίω τ ὅσης scil. ἰσθῆτα, non ablimilis est *Aristophaneae*, Plut. 694. τ ἀθάρας πολλὴν, ubi *Kuſt.* alia similia dedit. Nec multum abeunt illa *Diodor. Sic.* τ χάρας πολλὴν, ubi alia etiam addidit Clar. *Wesseling.* docuitque modo τὴν πολλὴν, modo πολλὴν sine articulo in hisce dici. Vid. eumd. III. 240. IV. c. 28. *J. F. R.*

7. Τῇ δὲ πρὸ τ ἑορτῆς] *Caterum ante solennitatem.* Non sufficit: nam & quum statim in praecedentibus di-

mo ejiciuntor ſordes, & avaritia, & lucri cupiditas & quae ſunt reliqua plerisque illorum familiaria. Cum vero munditias fecerint, ſacrificanto divitiarum datori Jovi, & largitori Mercurio, & magnifico Apollini. Deinde ſero veſpere legatur ipſis amicorum illud breviarium.

15. Diſtributione autem ex dignitate cujusque inſtituta ante ſolem occaſum amicis mittant. Qui vero deferunt, ne plures ſint tribus aut quatuor, & quidem fidiſſimi ſervorum jam ſenes. Inſcribatur autem in tabellam, quid ſit quod mittatur, & quantum, ne ambo ſuſpectos habeant eos, qui perferunt. Servi porro, uno quisque calice epoto recurrant: plus ne poſtulent. Eruditis dupla mittuntor omnia: aequum enim, illos eſſe duplicarios. Quae ſimul cum donis nunciantur, quam moderatiſſima ſunto & pauciſſima: odioſum autem nemo quidquam eadem mittito, nec quae mittuntur laudato. Diviti dives ne quid mittito, nec convivio ſui ordinis hominem dives excipito. Quae ad mittendum de-

ἐκ τ᾽ οἰκίας μικρολογία, καὶ φιλαργυρία, καὶ φιλοκερδία, καὶ ὅσα τοιαῦτα ἄλλα σύνοικα τοῖς πλείστοις αὐτῶν. ἐπειδὰν δὲ καθαρὰν τ᾽ οἰκίαν ἐξεργάσωνται, θυόντων Διὶ πλουδότῃ, καὶ Ἑρμῇ δώτορι καὶ Ἀπόλλωνι μεγαλοδώρῳ. εἶτα πρὸς δείλην ὀψίαν, ἀναγιγνωσκέσθω μὴ σφίσι τὸ φιλικὸν ἐκεῖνο πινάκιον.

Καλανείμασιν δὲ αὐτοὶ κατ᾽ ἀξίαν ἑκάστῳ πρὶν ἥλιον δῦναι, πεμπόντων τοῖς φίλοις. οἱ δὲ ἀποκομίζοντες, μὴ πλείους τριῶν ἢ τεττάρων, οἱ πιστότατοι τ᾽ οἰκετῶν, ἤδη πρεσβύται. ἐγγραφάσθω δὲ ἐς γραμμάτιον ὅ, τι τὸ πεμπόμενον, καὶ ὅσον, ὡς μὴ ἀμφότεροι ὑποπτεύοιεν τοὺς ἀποκομίζοντας. αὐτοὶ δὲ οἱ οἰκέται, μίαν κύλικα ἕκαστος πιόντες, ἀποτρεχόντων· ἀπαιτούντων δὲ μηδὲν πλέον. τοῖς πεπαιδευμένοις διπλάσια πάντα πεμπέσθω· ἄξιον γὰρ δικοιρίτας εἶναι. τὰ ὑπὸ τοῖς δώροις λεγόμενα, ὡς μειριώτατα, καὶ ὀλίγιστα ἔστω. [b] ἐπαχθὲς δὲ μηδεὶς [c] μηδὲν συνεπιστελλέτω, μηδὲ ἐπαινείτω τὰ πεμπόμενα. πλουσίῳ πλουσίῳ μηδὲν πεμπέτω, μηδὲ ἑστιάτω Κρονίοις ὁ πλουσίῳ τ᾽ ἰσότιμον. τ᾽ εἰς τὸ πεμφθῆναι προ-

5 Ἐπαχθὲς] Bene *Fl. B2.* & 2. *P.* Ἀπαχθὲς male *Ald. J. H. V2. Fr. S.* c Μηδὲν] Μηδὲ male *Fl.*

dixit πρὸ πολλοῦ τ᾽ ἑορτῆς, etiam notavit tempus ante ſollennitatem. Verte *caeterum die ante Soll.* Nam clare diſtinguit inter longinquius & magis propinquum tempus. *J.G.*

25. Ἀποτρεχόντων] *Recurrunto*, ad domicilium ſcil. F.G.

27. Δικοιρίτας] Ἀπὸ τ᾽ δικοιριτῶν τραπεζιτῶν ἡ μεταφορά. F.G.

Δικοιρίτας] *Brod.* Miſcell. T. 2. p. 484. ad hunc Luciani locum haec commentatur: „ *Ammian. Marcell.* „ L. 27. — *adhibitis ſemiermibus paucis, quos Diocmitas appellant*; milites vero δικοιρίται *nuncupati.* „ *dupla ſtipendia merent*, ut docent nonnulli: *Aeliano* „ δικοιρίτης ὁ ἡμιολοχίτης ὁ ἄρχων τῶν ἡμιλόχων ὁ τ᾽ „ μοίρας. Lucianus: ἡμιμάτιον ἱφρύξεις δικοιρίτης ὤν. „ Rurſus in *Chronoſol.* — ἄξιον γὰρ δικοιρίτας εἶναι. *Ar*„ *rianus*: καὶ ἐπὶ τούτοις δικοιρίτῶν Μακεδόνα, καὶ δικατά„ στερον, ἔτους ὀνομαζομένου ἀπὸ τ᾽ μισθοφοράς, ἢν τινα „ μείονα ἢ τῶν δικοιρίτων, πλείονα δὲ τ᾽ ὁπλιτικοῦ στρατεύ„ μάτων ἔφερεν. *Curtius* L. V. Itaque delectis equitum „ 6. millibus, trecentos, quos Dimichas appellant, „ adjungit. Dorſo hi graviora arma portabant: ce„ terum equis vehebantur; cum res locusque poſce„ ret, pedeſtris acies erat. Neſcio an hic Dimoiritas, „ aut Diocmitas legere audeamus: tametſi *Ammianus* „ hos nullis pene armis inſtructos fuiſſe, literis man„ det". Sed in *Curtio* recte jam *Dimachas* editum, qui & ἄωπλοι Graecis dicuntur, aliique ſunt quam hic δικοιρίται. In *Ammiano* vero priore loco Diogmitae legendum, ex *Salmaſio* monuit *Freinshem.* ad *Curt.* V. c. 13. §. 8. Habuimus δικοιρίτας ap. Lucian. ter, quater, & *Suid.* ac Scholaſt. quoque exponunt, quem vid. ad *Dial. Meretr.* IX. verſus fin. ita ut rem nimis notam putem, quam ut multa addam. Origo eſt a δικοιρία. Ita δικοιρίας λαμβάνειν, *duas praedae partes accipere*, *Dionyſ. Halic.* VIII. p. m. 544. fin. *J.F.R.*

29. Ἐπαχθὲς] Sic recte ſcribitur in *Fl. B2.* & *P.* In reliquis prave ἀπαχθὲς. *M. du S.*

προχειριζέντων, φυλαττέσθω μηδὲν, μηδὲ μετάνοια εἰσίτω ὅτι τῇ δωρεᾷ· εἴ τις ὑπέρυσιν ἀποδημῶν, δι' αὐτὸ ἄμοιρος κατέστη, ἀπολαμβανέτω κἀκεῖνα. Ἀφλυόντων δὲ οἱ πλούσιοι καὶ χρέα ὑπὲρ τῶν φίλων τῶν πενήτων, καὶ τὸ ἐνοίκιον, οἵτινες ἂν καὶ τοῦτο ὀφείλοντες, καταβαλεῖν μὴ ἔχωσι· καὶ ὅλως, πρὸ πολλοῦ μελέτω αὐτοῖς εἰδέναι ὅτου μάλιστα δέονται.

Ἀπέστω δὲ καὶ τῶν λαμβανόντων μεμψιμοιρία, καὶ τὸ παρφθὲν ὁποῖον ἂν ᾖ, μέγα δοκείτω. οἶνος ἀμφορεὺς, ἢ λαγὼς, ἢ ὄρνις παχεῖα, Κρονίων δῶρον μὴ δοκείτω· μηδὲ τὰς Κρονικὰς δωρεὰς εἰς γέλωτα φερέτωσαν. ἀντιπεμπέτω δὲ ὁ πένης τῷ πλουσίῳ, ὁ μὴ πεπαιδευμένος, βιβλίον τῶν παλαιῶν, εἴ τι εὔφημον, καὶ συμποτικὸν [a] ᾖ, ἢ αὐτῷ σύγγραμμα, ὁποῖον ἂν δύνηται, καὶ τοῦτο λαμβανέτω ὁ πλούσιος πάνυ φαιδρῷ τῷ προσώπῳ, καὶ λαβὼν, ἀναγιγνωσκέτω εὐθύς· ἢν δὲ ἀποθῇ, ἢ ἀπορρίψῃ, ἴσω τῇ ἅρπης ἀπειλῇ ἔνοχος ὢν, κἂν πέμψῃ

promta fuerint, eorum nihil ſervator; neque poenitentia muneris ſubeat. Si quis ſuperiore anno abſens ea re expers liberalitatis fuerit, etiam iſta accipito. Aes etiam alienum divites pro amicis pauperibus ſolvunto, atque habitationis mercedem, ſi qui eorum hanc etiam debitam ſolvere non poſſint. Atque in univerſum diu ante hoc ipſis curae ſit, uti ſciant, qua re maxime indigeant.

16. Abeſto autem ab accipientibus etiam ingrata querela, & quidquid fuerit quod miſſum erit, magnum videatur. Vini amphora, aut lepus, aut gallina pinguis, Saturnalicium munus ne habetor. Neque munera Saturnalicia in riſum vertunto. Diviti viciſſim mittat pauper eruditus librum antiquum, ſi quis ſit boni ominis, aut convivio aptus; aut ſuum ipſius ſcriptum, qualecumque potuerit: idque accipiat dives hilari omnino vultu, & acceptum ſtatim legat; quod ſi repoſuerit aut abjecerit, ſciat falcis ſe minis obnoxium, etiamſi quantum opor-

[a] ᾖ, ἢ] Deeſt poſterius ἢ in *Fl.* Adeſt recte in cett. In αὐτοῦ autem conſpirant omnes.

50. Αὐτοῦ] In omnibus noſtris libris erat αὐτοῦ, quod ſedulo ſic mutavimus. *M. du S.*

66. Τὸ σκιχῶν ἑξάπουν] Vid. & Aeξ. c. 4. & Ἀλ. c. 9. Haec ratio temporis obſervandi ante horas inventas, qua de re eruditiſſimam, ſed prolixiorem, quam ut hic inſeratur, *Salmaſii* diſſertationem vid. in *Plin.* Ex. a. p. 445. ad 463. Hanc autem temporis indicationem reſpondere putat Romanorum V. vel VI. hoc eſt undecimae noſtrae, vel ipſi meridiei; qua hora convivia tempeſtiva agitari ſolita, ut moris erat diebus feſtis ac ſolemnibus, *Juvenal.*

— *Quamvis ſolida hora ſuperſit*
Ad ſextam.

Tertullianus. in Apol. *Saturnalibus non lavet diluculo, ſed honeſta & ſalubri hora.* Putat tamen nullam horam diei menſe Decembri, quo Saturnalia celebrabantur, ſex pedes habuiſſe; & παχυμερῶς ad rationem Atticam tempus illud a Luciano hic accommodatum. 457. a. A. Variae autem erant caenae horae; ea vulgata fuiſſe videtur, quae decem pedum ſigno notabatur. V. *Poll.* VI. 8. Haec ergo ſolita maturior, ut in feſto lautitiis deliciisque Sacro. Ut contra cum XX. pedum in fabula Eubuli apud Athen. mentio eſt, ab avaro dictum puta; conſule, ſi lubet, *Caſaub.* ad Ath. 425. *M. du S.*

Τὸ σκιχῶν ἑξάπουν] Quid ſit σκιχῶν *Pollucis* verbis dicamus 6, 44. Τῇ σκιᾷ δ' ἐπεκμαίροντο καιρὸν ἐπὶ τὸ δεῖπνον ὁδοῦ, ἣν ἓξ σκιχῶν ἐκάλουν. Itaque non gnomon, ſed ipſa gnomonis, quidquid ſit, quod vice gnomonis fungitur, umbra, σκιχῶν eſt. Quae ad hunc ipſum locum *Kuhnius*; quae ad Athenae. 6, 10. *Caſaubonus*, ex Schol. ad *Ariſtoph.* Ἐκκλησ. 647. & comicorum apud Athenaeum fragmentis; quae *Salmaſ.* Exerc. Plin. p. 446. ſeqq. de umbrarum illa dimenſione diſputant, ſi bene perpenderis, ad haec duo quaſi capita referri poſſunt: I. antiquiſſimis temporibus ſuae cujusque umbrae dimenſio fuiſſe illi videtur pro temporis indicio: qua in re, ne de climatum diverſitate dicamus, ad anni etiam tempeſtatem reſpiciendum fuiſſe, quis non videt? cum hibernae umbrae meridianae ad aeſtivas per Italiam Graeciamque in gnomone Palladii ſe habeant ut IX. ad 11; initium autem & finis diei in iisdem regionibus eodemque gnomone, hiberni, umbram habeat pedum XXIX, aeſtivi modo XXII. Vagam admodum hanc computandi rationem fuiſſe, haec ipſa res, & ſtaturae i. e. gnomonis, ac pedum cujusque i. e. menſurae diverſitas, ſatis oſtendit: ubi tamen illud non negligendum, longioris hominis longio-

oportebat miserit. Alii vero corollas, aut turis micas mittunto. Si vero pauper vestem, aut argentum, aut aurum ultra facultates miserit diviti, quod missum erit publicum esto, venditumque thesauro Saturni infertor: pauper vero postridie ejus diei plagas a divite accipito ferula in manus impacta, non pauciores quam quinquaginta supra ducentas.

ὅσα ἐχρῆν. οἱ δὲ ἄλλοι, οἱ μὲ στεφάνους, οἱ δὲ λιβανωτῦ κόνδρους πεμπόντων. ἢν δὲ πένης ἐσθῆτα, ἢ ἄργυρον, ἢ χρυσὸν πρὸς τὴ δύναμιν πέμψῃ πλουσίῳ, τὸ μὲ πεμφθὲν ἔστω δημόσιον, ϗ καλαπραθὲν ἐμβαλέσθω εἰς τ θησαυρὸν τῦ Κρόνυ· ὁ δὲ πένης ἐς τ ὑστεραίαν πληγὰς πρὸς τῦ πλουσίυ λαμβανέτω τῷ ῥάβδῳ εἰς τὰς χεῖρας, οὐκ ἐλάττυς διακοσίων ϗ πεντήκοντα.

LEGES CONVIVALES. 65

17. Lavandi tempus, cum sex pedum umbra fuerit. Ante balneum nuces sunto & tali. Quo quisque forte delatus fuerit, ibi accumbito. Dignitas vel genus vel divitiae parum ad jus prius capiendi cibi conferunto. De vino eodem omnes bibunto: nec obtentui esto diviti vel ventriculi vel capitis dolor, ut solus ea caussa de meliori bibat. Carnium distributio aequaliter fiat per omnes: ministri ad gratiam nihil cuiquam faciunto: sed neque cunctantor, neque, quoad ipsis videtur, praetermittant

NOMOI ΣΥΜΠΟΤΙΚΟΙ.

Λύεσθω μὲ ὁπόταν τὸ στοιχεῖον ἑξάπυν ᾖ. τὰ δὲ πρὸ τῦ λυτρῦ, κάρυα, ϗ θεοὶ ἔστωσαν. καλακείσθω ὅπυ ἂν τύχοι ἕκαστος, ἀξίωμα, ἢ γένος, ἢ πλῦτος, ὀλίγον συντελείτω εἰς [b] προνομὴν. οἴνυ τῦ αὐτῦ πίνειν ἅπασας. μηδ' ἔστω πρόφασις τῷ πλουσίῳ, ἢ στομάχυ ἢ κεφαλῆς ὀδύνη, ὡς μόνος δι' αὐτὸ πίνειν τῦ κρείττονος. μοῖρα κρεῶν, ϗ ἴσον ἅπασιν· οἱ διάκονοι πρὸς χάριν μηδενὶ μηδέν. ἀλλὰ μηδὲ βραδυνέτωσαν, μηδὲ [c] παρεμπεπέτωσαν, ἕως ἂν

[b] Προνομὴν] Προνομίαν Pell. [c] Παρεπιμπέτωσαν] Παρεπιμπίσθωσαν Fl.

66. Ὁπόταν τὸ στοιχεῖον ἑξάπυν ᾖ] Τὴν λύσιν τ ἀκτῖνος τῦ ἡλίυ τ σωμάτων διαγραφομένην λέγει σκιάν, ὕτω δὲ αὐτὴν στοιχεῖον ἐκάλει. V.

giores pleramque esse pedes &c. II. Inventis solariis paullo operosioribus, de quorum aetate in primis copiosus est *Salmasius*, etiam illa pedum ratio fuit expeditior, & lineis quibusdam atque signis in ipsa machinatione sciotherica designata. Qualis in usu fuerit Palladii aetate, sub singulis mensibus operis sui ipse adnotavit; ac diserte admodum explicavit *Aldus* in praefatione ad scriptores R. R., quae in nostra editione locum octavum occupat. Haec qui cogitabit, non mirabitur, tempus coenae in locis comicorum, quibus a pedibus umbrae illam designant, fluctuare intra pedes VI. & XX. Quod si horis responderent pedes, sequeretur quod oppido absurdum est, alios quatuordecim horis maturius, vel serius aliis coenasse. Sed tempestatum anni, ipsorum praesertim gnomonum, diversitas, pedum discrimen vel majus admittit. Add. supra Ὀνομ. c. 9. *J.M.G.*

70. Προνομὴν] I. e. προπόσεως. Vett. Codd. consulendi. *F.G.*

Προνομὴν] Mallem προνομίαν *praerogativam*, cum *Pell.* quam προνομὴν, *praedam*, *pabulationem*. *J.F.R.*

74. Μοῖρα] Videtur hic aliqua vox excidisse. *M. duS.*

76. Παρεπιμπέτωσαν] Προπιμπέτωσαν legisse videtur Interpres. Sed τὸ παρεπιμπέτωσαν rectum est. Infra c. 22. ϗ μὴ τ ἐμφορεῖσθαι τ ὄψων. &c. *F.G.*

Παρεπιμπέτωσαν] Locus difficilior est. De ferculis est sermo, quae a servo circumferebantur, quo suam quisque ordine partem sumerent, in eo duplex, si dolo malo ageretur, fraus fieri poterat; una, si serius ad pauperem devenirent, altera, si ab eo festinantius sese proriperent. Utrique caveatur hac lege oportet. sed quo pacto efficies ut id ex verbis quae libri nostri hic exhibent, elicias? Si vulgatam scripturam sequaris, μὴ παρεπιμπέτωσαν, idem ferme erit, quod jam expressum est per μὴ βραδυνέτωσαν. Et sic quidem cavetur ne cuiquam nimis diu faventes famuli fercula circumferentes adstent, quo fieret ut eis major quam caeteris aut portio aut delectus saltem esset. Eumque sensum verba sequentia admittunt, cum additur, ἕως ἂν αὐτοῖς δοκῇ, ἐπόσα χρὴ ἀποφέρειν. Hoc enim valet, παρέπεμπε, *comitor*, *adsto*, &c. Vid. Ἑρμ. c. 72. Ἀγνατέντα δὲ ἀξιῶ πράξιν τι τ ἀναγκαίων, ϗ ὁ σὸς παρεπίμψει εἰς τὸ λοιπὸν τῦ βίυ. Adde Εὐχ. c. 1. παρεπίμψει χειραγωγῶν. & Δικ. c. 1. ubi ventus dicitur παρεπίμπειν τὸ πλοῖον. Rursus si *Fl.* Editionis scripturam perpendas, alia prorsus ratio ineunda tibi erit.

ἀν αὐτοῖς δοκῇ, ὁπόσα χρὴ ἀποφέρειν. μηδὲ τῷ μὲ μεγάλα, τῷ δὲ κομιδῇ μικρὰ προτιθέσθω· μηδὲ τῷ μὲ ὁ μηρὸς, τῷ δὲ ἡ γνάθος συὸς, ἀλλ' ἰσότης ὅπι πᾶσιν. Οἰνοχόος ὀξὺ δεδορκέτω ἐκ θεωπῆς ἐς ἕκαστον, καὶ ἔλαθον ἐς τ δεσπότιν, καὶ ἐπ' ὀξύτερον ἐπακουέτω. καὶ κύλικες παντοῖαι, καὶ ἐξέστω παρέχειν ἤν τις ἐθέλῃ, φιλοθησίαν. [a] πάντες πᾶσι προπινέτωσαν, ἢν ἐθέλωσι, προπιόντες τῷ πλουσίῳ. μηδὲ ἐπάναγκες ἔστω πίνειν, ἤν τις μὴ δύνηται. εἰς τὸ [b] συμποσιον μήτε ὀρχηστὴν, μήτε κιθαριστὴν αὐτὸς ἄγειν ἄρτι μανθάνοντα [c] ἐξέστω. ἤν τις ἐθέλῃ, σκώμματος, [d] καὶ μέτρον ἔστω τὸ ἄλυπον ὅπι πᾶσι. [e] πεπαυέτωσαν [f] ὅπι καρύων· ἤν τις ἐπ' ἀργυρίῳ πεπαύσῃ, ἄσιτος ἐς τ ὑστεραίαν ἔστω. καὶ μενέτω καὶ ἀπίτω ἕκαστος, ὁπόταν βούληται. ἐπὰν δὲ τὸς οἰκέτας ὁ πλούσιος εὐωχῇ, ἀφικνουέντων καὶ οἱ φίλοι σὺν αὐτῷ. τὸς νόμους τούτους ἕκαστον τ πλουσίων ἐγγράψαντα ἐς χαλκῆν στήλην, ἔχειν ἐν μεσαιτάτῳ τ αὐλῆς, καὶ ἀναγιγνώσκειν. καὶ εἰδέναι δεῖ ὅτι ἔστ' ἂν αὕτη ἡ στήλη μένῃ, ἤτε λιμὸς, [g] ἤτε λοιμὸς, ἤτε πυρκαϊὰ, ἤτε ἄλλο χαλεπὸν

ac differant quae ferenda ſunt. Neque huic magna, alii vero oppido parva apponuntor, neque uni femur, alteri vero maxilla ſuis: ſed aequalitas eſto in omnibus.

18. Pincerna acutum cernito *velut* de ſpecula in unumquemque, & minus in dominum: & acutius etiam audito. Sunto varii generis calices. Jus eſto propinare ſi quis velit, amicitiae poculum. Propinanto omnes omnibus ſi voluerint, etiam ante divitem. Neque neceſſe ſit bibere, ſi quis non poſſit. Saltatorem aut citharistam tironem in convivium ne adducito. Dicti jocoſi ſi quis velit jus eſto: modus, quod nemini doleat. Super omnia alea de nucibus ludunto: ſi quis pecuniam luſerit, poſtridie eſurito. Maneat unusquisque & abeat quando lubitum ei fuerit. Si vero ſervos convivio excipiet dominus, etiam amici cum illo miniſtranto. Haſce leges unusquisque dives inſcriptas in pila aerea, in media aula habeto, atque legito. Sciendum eſt, quam diu ea pila manſerit, neque famem, neque peſtilentiam, neque incendium, neque aliud quidquam mali in eam

a Πάντες] Sic Edd. omnes. Πίνητες *Gron.* b Συμπόσιον] *Fl.* punctum ponit poſt *συμπ.* c Ἐξέστω &c.] Varie haec & ſeqq. interpunguntur. Vid. nott. d Καὶ] Omittit *Fl.* e Πεπαυέτωσαν] Πεπαυσάσθωσαν *Fl.* f Ἐπὶ καρύων] An καρύοις; ut mox ἐπ' ἀργυρίῳ; vid. addenda. g Οὔτε λιμὸς] Omiſſa haec duo in *Fl.*

98. Μεσαιτάτῳ] Μέσῃ ᾗ ὑψηλῇ. *G.*

προπίμπομαι enim non eſt *comitor*, &c. ſed *rejicio*, *amando* &c. Vide locum ea de re apud Noſtrum luculentum Ἐτ. Δ. XII. ubi meretrix amaſio inter alia amoris ſui ſigna hoc profert; οἵσθα ὅσας ἱκεσίας παρεπιμψάμωλω, &c. Μηδὲ προπιμπέτωσαν itaque erit, *neve tam cito praetereunto*, & ſic opponitur τῷ, μηδὲ βραδυνέτωσαν, non ut idem ſignificans adjungatur. Tibi, Lector, rem in medio relinquo. Ego poſteriori ſententiae magis faveo. Confer autem locum hunc omnino cum iis quae N°. 22. invenies, & N°. 32. De ὁπόσα χρὴ ἀποφέρειν vid. Συμπ. c. 38. *M. du S.*

82. Καὶ ἐπ' ὀξύτερον] Legend. videtur, καὶ ἔτι ὀξύτερον ἀκουέτω· τὸ ἐπ' ὀξύτερον non placet. *F.G.*

85. Πάντες πᾶσι προπινέτωσαν, ἢν ἐθέλωσι, προπιόντες τῷ πλουσίῳ.] An non ſcripſit auctor, πίνητες πᾶσι? Nam illud confuſionem inducit. Sed videtur velle dare pauperibus privilegium, ut ſi velint, primi invadere poſſint calices, ſed & remittere id poſſint. Utique πάντες non opponuntur πλουσίῳ, quod huc requiri videtur. *J.G.*

Πίνητες] Cl. *Gronovii* conjecturam in textum recipere viſum eſt, quamvis omnes libri Noſtri πάντες habeant. *M. du S.*

Πάντες] *Gronovianum* πίνητες *Solan.* recepit. Nihil contra nitor; ſine auctoritate tamen non audeo contextum immutare. *J.F.R.*

86. Προπιόντες] *Eraſmus* videtur legiſſe προπιόντος, dum vertit: *ubi praebiberit dives.* Sed vix poteſt locum habere; nam ſi vel pauperibus, vel omnibus ſine diſcrimine licet bibendo praeire, quomodo jam eodem ſpiritu addi poterit, divites praebibere debere? *J.F.R.*

Ibid. Ἐπάναγκες] Sic ſolent Graeci. Sic etiam uſurpatur haec vox *Act.* XV. 28. *M. du S.*

89. Ἐξέ-

eam domum illis ingreſſurum. Sed ſiquando (quod quidem abſit) deſtruatur, quid illis eventurum ſit, abominamur.

ὐδὲν εἴσεισιν εἰς τ οἰκίαν αὐτοῖς. ἢν δέ ποτε (ὅσῳ μὴ γένοιτο) καθαιρεθῇ, ἀποτρόπαιον ἡγοῦμαι πεῖσον.

EPISTOLAE SATURNALES. ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΡΟΝΙΚΑΙ.

EGO SATURNO SALUTEM. ΕΓΩ ΚΡΟΝΩι ΧΑΙΡΕΙΝ.

19. EQuidem jam prius tibi literis demonſtravi, quo loco eſſem, & ut prae paupertate in periculo verſarer, ne ſolus ſim expers ejus quam denunciaſti ſolennitatis: adjeceram etiam, probe commemini, vehementer eſſe rationi adverſum, alios noſtrum opibus deliciisque adfluere, neque quidquam de his quae habent impertiri tenuioribus; alios autem enecari fame: idque inſtantibus Saturnalibus. Quando quidem vero nihil mihi tum reſcripſiſti; faciendum putavi, ut iterum de iisdem rebus te admonerem. Decebat enim te, Saturne optime, ſublata *prius* illa inaequalitate, bonis in medio omnium poſitis, deinde imperare dies feſtos. Ut vero nunc habemus, formica *aliquis eſt*, aut came-

Ἐγεγράφειν μὲ ἤδη σοι ϗ πρότερον, δηλῶν ἐν οἷς εἴην, ϗ ὡς ὑπὸ πενίας κινδυνεύοιμι μόνῳ ἄμοιρῳ εἶναι τ ἑορτῆς, ἢν ἐπήγγελκας, ἔτι ϗ τοῦτο προσθεὶς (μέμνημαι γάρ) ἀλογώτατον εἶναι, τοὺς μὲ ἡμᾶς ὑπερπλουτεῖν, ϗ τρυφᾶν, τοὺς δὲ κοινωνοῦντας ὧν ἔχουσι τοῖς πένησι, τοὺς δὲ λιμῷ ἀφθείρεσθ· ϗ ταῦτα, Κρονίων ἐνεστώτων. ἐπεὶ δέ μοι τότε οὐδὲν ἀντεπέστειλας, ἡγησάμην δεῖν αὖθις ἀναμνῆσαί σε τ αὐτῶν. ἐχρῆν γάρ σε, ὦ ἄριστε Κρόνε, τὸ ἄνισον τοῦτο ἀφελόντα, ϗ τὰ ἀγαθὰ ἐς τὸ μέσον ἅπασιν καταθέντα, ἔπειτα κελεύειν ἑορτάζειν. [a] ὡς δὲ νῦν ἔχομεν, μύρμηξ [b] ἢ κάμη-

[a] Ὡς δὲ] Sic *Fl. Ald. J. H. B1. P.* Ὡς ϗ *S.* [b] Ἢ] Ita, ut *Jenſius* voluit, eſt in *Fl. L.* & *Coll.* at reliquae ἡ habebant.

19. [*] Μύρμηξ ἢ κάμηλος] Ἐπὶ τῶν μικροῖς μεγαλαυχουμένων ἡ παροιμία. *V.*

[*] Μύρμηξ ἢ] In Edit. haec ad verba ὡς δὲ νῦν ἔχομεν relata legebantur, quod tamen & ſic in V. fuiſſe ſuſpicor, quum varietatem non adnotarit Noſter. *J. F. R.*

89. Ἐξέτω] An ſic legend. σκάπτειν ἐξέτω, ἢν τις ἐθέλῃ, ϗ σκώμματος μέτρον ἔτω τὸ ἄλυπον. *F. G.*

Ἐξέτω] *Fl.* ſic dividit: Μήτε ὀρύττειν μήτε κιθαρίζειν αὐτοὺς ἄγειν. ἄρτι μανθάνοιτε ἐξέτω, ἢν τις ἐθέλῃ, σκώμματος μέτρον ἔτω. τὸ ἄλυπον ἐπὶ πᾶσι πιστευέσθωσαν &c. *B1.* vero: εἰς τὸ συμπόσιον μήτε ὀρύττειν μήτε κιθαρίζειν αὐτοὺς ἄγειν ἄρτι μανθάνοιτε ἐξέτω, ἢν τις ἐθέλῃ, σκώμματος ϗ μέτρον ἔτω, τὸ ἄλυπον. ἐπὶ πᾶσι πιστευέσθωσαν &c. *Junt.* autem ſic: εἰς τὸ συμπόσιον. μήτε ὀρύττειν, μήτε κιθαρίζειν αὐτοὺς ἄγειν ἄρτι μανθάνοιτε. ἐξέτω, ἢν τις ἐθέλῃ, σκώμματος μέτρον ἔτω τὸ ἄλυπον, cum qua *Par.* fere conſentit. *Solanus* diſtinctionem *Junſinae* mutavit. *Geſnerus* aliter: hunc igitur quantum poſſumus ſequemur, ut Latinis Graeca reſpondeant. *J. F. R.*

1. Οὔτε λοιμὸς] Obverſabatur menti ſcribentis haec Luciani Amuletum Alexandri, de quo legiſti illic c. 36. *M. du S.*

7. Ἐν ᾧ εἶν] Recte vertitur: *in quo ſtatu eſſem.* *Diod. Sicul.* XIV. c. 48. f. Καὶ τὰ μὲ περὶ Διονύσιον τὸ τούτοις ἦν. Iterum ib. c. 71. f. ac frequenter alibi. Et ita in *Epiſt. ad Philip.* IV. 11. ἐμαυτὸν, τὸ οἷς εἰμι αὐτάρκης εἶναι. Ubi *L. Bos* & haec Luciani verba addit. Noſter ſupra *Peregr.* c. 16. τὸ ἄκρατον ἀφθόνως ἦν. *J. F. R.*

16. Τὸ ἴσον τοῦτο ἀφελ.] Spectavit hanc æquationem Plato, & ante eum Lycurgus inſtituit. *Cic.* L. III. offic. *G. C.*

19. Ὡς δ' νῦν] Legendum forſ. ὡς ϗ νῦν. Edit. *Baſil.* ὡς δὲ habet. *F. G.* Adſentirer, ſi libri addicerent.

μηλος, ὡς ἡ παροιμία φησί. μᾶλλον δὲ τραγικὸν ὑποκριτὴν ἐννόησον, θατέρῳ μὲν τοῖν ποδοῖν ἐφ' ὑψηλῆς βεβηκότα, [a] οἷόν εἰσιν οἱ τραγικοὶ ἐμβάται· ὁ δ' ἕτερος ἀνυπόδετος ἑστω. εἰ τοίνυν βαδίζοι οὕτως ἔχων, ὁρᾷς ὅτι ἀναγκαῖον αὐτῷ, ἄρτι μὲν ὑψηλῷ, ἄρτι δὲ ταπεινῷ γενέσθαι, καθ' ὁπότερον ἂν ποδὰ προβαίνῃ; τοσοῦτον καὶ τῷ βίῳ ἡμῶν τὸ ἄνισον. καὶ οἱ μὲν ὑποδησάμενοι [b] ἐμβάτας, τῇ τύχης χορηγίσης, ἐντραγῳδοῦσιν ἡμῖν· οἱ πολλοὶ δὲ πεζῇ καὶ χαμαὶ βαδίζομεν, δυνάμενοι ἂν, εὖ ἴσθι, μὴ χεῖρον αὐτῶν ὑποκρίνεσθαι, καὶ ἀμβαίνειν, εἴ τις καὶ ἡμᾶς ἐνεσκεύασε παραπλησίως ἐκείνοις.

olus, ut est in proverbio. Quin tu tragicum mihi actorem cogita, altero quidem pede alte calceatum, quales sunt cothurni tragici: alter vero *ejus* pes discalceatus sit. Si jam eo habitu ingrediatur, vides necesse illi esse, ut modo excelsus sit, modo humilis, prout hoc vel illo pede procedat. Tanta etiam est in vita nostra inaequalitas. Alii induti cothurnis a fortuna suppeditatis, tragico nos fastu conculcant. Nos autem vulgus pedibus & humi ingredimur, qui possemus, bene noris, non deterius illis agere, & gradum grandire, si quis nos etiam similiter atque illos instruat.

Καίτοι ἀκήκοα τῶν ποιητῶν λεγόντων, ὡς τὸ παλαιὸν, οὐ τοιαῦτα ἦν τοῖς ἀνθρώποις τὰ πράγματα, σῦ ἔτι μοναρχοῦντος. ἀλλ' ἡ μὲν γῆ ἄσπορος καὶ ἀνήροτος ἔφερεν αὐτοῖς τὰ ἀγαθὰ, δεῖπνον ἕτοιμον ἑκάστῳ εἰς χόρον· πόλαμοι δὲ, οἱ μὲν οἶνον, οἱ δὲ γάλα, εἰσὶ δὲ οἳ καὶ μέλι ἔρρεον. τὸ δὲ μέγιστον,

20. Quamquam audio poëtas dicere, olim non sic fuisse res hominum, te adhuc rerum potiente: sed tellurem sine semine atque aratro genuisse ipsis bona, paratas unicuique ad satietatem usque epulas. Fluvios autem vino partim, partim lacte fluxisse: fuisse etiam, qui melle. Quod vero ma-

a Οἷον] Sic *Fl. Ald. Fr. B1. & 2. H. P. S.* Οἷοί εἰσιν *J. & V2.* b Ἐμβάτας] Edd. comma ante h. v. habent quod sustulit *Solan.* Sed innumera & ego sustuli, quod ubique monere, supervacuum.

23. Ἐμβάται] Τὰ ξύλα ἃ ὑποδέδεται ὑπὸ τοὺς πόδας, ἵνα φανῶσι μακρότεροι. *V.*

Potest tamen vel sine iis ita legi, quia perfacilis est in hisce & solemnis permutatio, & sine necessitate etiam mox bis δὲ rursum consequitur; verumtamen, cum usitatissimum sit Nostro, in narrando sic δὲ connectere, nil audeo mutare. Sic infra c. 23. ἑστὼν δὲ, εἰ δὲ — ἡμεῖς δὲ. Deinde ibid. τὸ νῦν δὲ — τὸ τῶν δὲ — μᾶλλον δὲ. Et singulis fere Dialogis. *J.F.R.*

Ὡς ὁ μὲν ἔχαμαι, μύρμηξ ἢ κάμηλος, ὡς ἡ παροιμία φησί. &c.] Queritur hic Pauper, quod tam male divisa sint inter homines bona, ut, dum alii opibus affluunt, alii omnino careant: rem autem hanc ita esse comparatam, ac si quis altero pede cothurnatus, altero plane non calceatus, nunc valde procerus, nunc humillimus videatur. Ad id utitur proverbio μύρμηξ ἢ κάμηλος. sic namque in omnibus editionibus legitur, nec aliter ab paroemiographis adduci istud video, & quidem ex hoc Luciani loco. Ego vero nullus dubito, quin proverbium genuinum sit, Μύρμηξ ἢ κάμηλος, atque ita demum recte potest proverbialiter adhiberi de rebus maxime inaequalibus. Quae enim ἀνισότερα, quam formica & camelus? Id ergo Lucianus noster, sive Pauper, ait, Si universum humanum genus respicias, & in eo pauperes ac divites, videre te vel μύρμηκας, vel καμήλους, putes: tanta est inter universos conditionis & fortunarum inaequalitas. *J.J.*

Ibid. Μύρμηξ ἢ κάμηλος] Dicitur hoc proverbium de vehementer inaequalibus. *G.C.*

Ibid. Ἡ] Cl. *Jensii* emendationem confirmant L. *Coll.* & *Flo* In reliquis impressis prave legitur ἢ. *M. du S.*

Μύρμηξ ἢ κάμηλος] Plus certe salis inest, si jam cum Cl. *Jensio* ἢ legis. Immo quum comparatio instituitur inter inaequalia; ἢ requiritur, ut sensus sit, *modo formica, modo camelus*; & sic plane respondebit sequenti, *modo excelsus, modo humilis*. Quare ἢ vel invitis Codd. & Edd. recepissem. Sed quum tres libros habeamus ita exhibentes, tanto magis certissimae *Jensii* conjecturae obsecundandum; quae eo melior, si nullam vidit Edd. sic habere; nam *Fl.* omnino habet illud ἢ, quam non videtur inspexisse, quum tamen alibi consuluerit. *J.F.R.*

22. Οἷοί] Sic recte *Ven.* 2. ut N°. 24. ne te longius amandem. In reliquis Impressis οἷον. *M. du S.*

Οἷον εἰσιν οἱ τραγικοὶ ἐμβάται] Nondum recipio

Ve-

maximum, illos ipsos homines ajunt fuisse aureos, paupertatem vero nec omnino ad illos accessisse. At nos contra ea ipsi quidem vix plumbum videamur merito, aut si quid illo vilius: victus autem cum labore plerisque contingit: caeterum paupertas, & consilii inopia, & desperatio, & illud *hei mihi!* &, *unde nanciscar?* &, *heu fortunam!* talia apud nos quidem pauperes plurima. Ac minus ea indigne, bene noris, ferremus, nisi divites in tanta esse felicitate videremus: qui tantum cum aurum atque argentum incluserint, vestes autem quot? habeant, mancipiaque & currus, & vicos totos, & agros, & magnam quidem vim singulorum possideant; tantum abest ut eorum quidquam nobis impertiant, ut neque adspicere de plebe homines dignentur.

21. Ista nos praesertim, Saturne, angunt, & intolerabile arbitramur; istum quidem jacentem in purpura tot in bonis

αὐτοὺς ἐκείνους φασὶ τοὺς ἀνθρώπους χρυσοῦς εἶναι, πενίαν δὲ μηδὲ τὸ παράπαν αὐτοῖς πλησιάζειν. ἡμεῖς δὲ αὐτοὶ μὴ ὅτι μόλιβδον ἂν εἰκότως δοκοίημεν, ἀλλ' εἴτι καὶ [c] τούτου ἀτιμότερον· ἡ τροφὴ δὲ μὴ πόνων τοῖς πλείστοις, ἡ πενία δὲ, καὶ ἀπορία, καὶ ἀμηχανία, καὶ τὸ, οἴμοι, καὶ τὸ, πόθεν ἂν μοι γένοιτο, καὶ, ὦ τῆς τύχης, πολλὰ τοιαῦτα παρ' [d] ἡμῖν τοῖς πένησι, καὶ ἥκιστα ἂν, εὖ ἴσθι, ἀνιώμεθα ἂν ἐπ' αὐτοῖς, εἰ μὴ τοὺς πλουσίους ἑωρῶμεν τοσαύτῃ εὐδαιμονίᾳ συνόντας, οἳ τοσοῦτον μὲν χρυσὸν, τοσοῦτον δὲ ἄργυρον ἐγκλείσαντες, ἐσθῆτας δὲ ὅσας ἔχουσι, ἀνδράποδα δὲ, καὶ ζεύγη, καὶ οἰκίας, καὶ ἀγροὺς πάμπολλα δὲ ταῦτα ἕκαστα κεκτημένοι, οὐχ ὅπως [e] οὐ μεταδόσαν ἡμῖν πώποτε αὐτῶν, ἀλλ' οὐδὲ προσβλέπειν τοὺς πολλοὺς ἀξιοῦσι.

Ταῦτα ἡμᾶς μάλιστα ἀποπνίγει, ὦ Κρόνε, καὶ ἀφόρητον ἡγούμεθα τὸ πρᾶγμα· τὸν μὲν ἐφ' ἁλουργίδων κατακείμενον, τοσούτοις ἀγαθοῖς

e Τούτου] Τούτων P. At prius recte Fl. f. ac cett. Omittit negationem Fl.

d Γοῦν] Nihil variet. invenire addidit Solan. e Οὐ]

62. Ἐφ' ἁλουργίδων] Πορφυρᾶν χλαμύδων, V.

Venetarum οἷαί εἰσιν, licet τραγικοὶ sequatur. Supra Jov. Conf. c. 18. med. οἷον ἀνδροφόνους. Sed nemo dubitat, quin adverbii vice saepissime fungatur. Verum quia infra c. 24. οἷαί εἰσιν omnes praeferunt, possit & hic ita legi. Solan. ἰμβάδες corrigit: ego nondum; nam & mox rursus ὑποδησάμενοι ἰμβάτας. Conf. supra Adv. Indoct. c. 6. f. Et Jov. Trag. c. 41. ubi tamen male in textu operae dedere τοὺς ἰμβάδας pro ἰμβάτας, & ibid. in nota ad Schol. male οἱ ἰμβάται, pro οἱ. F.R.

24. Ἀνυπόδητος] Sic hic omnes libri Nostri. Vid. Or. c. 16. M. du S. Sed ἀνυπόδητος Lyss. p. m. 511. F.R.

36. Οὐ τοιαῦτα &c.] Hesiod. Ἔργ. 116. M. du S.

38. Ἄστρα &c.] Hom. Od. I. 109. M. du S. Sed alia & ibi constructione Homerus, nempe ἄστρα ἃ ἀνέρες πάντα φύονται. At solere Nostrum haec mutare, vid. supra ad c. 7. Et φύω ita recte transitive construitur. Long. Past. III. p. 103. Ed. Moll. τοῦτο τὸ μῆλον ἔφυσαν ἄρα. Noster supra Icarom. c. 28. φύει πώγωνα, alit barbam. Et ipse Hom. Odyss. H. 119. Ζεφύρῳ πνέοντα τὰ μὲ φύει, Zephyrus spirans haec crescere facit. F.F.R.

42. Χρυσοῦς εἶναι] Hesiod. Ἔργ. 109. Primo observa εἶναι de praeterito hic usurpari. Deinde memento, quid ad cap. 7. notatum sit. M. du S.

46. Τούτου] Ed. P. mutavit hanc vocem fecitque τούτων. M. du S.

50. Παρὰ γοῦν] Forsan γε maluit Solan. Sed satis potest vulgatum stare, pro *certe quidem* acceptum, quo sensu frequenter, poni satis docuit Budd. in Comment. p. 475. Conf. mox c. seq. ἄρτων γοῦν. F.R.R.

54. Ὅσας ἔχουσι] An τόσας; pro τοσαύτας. Vett. Codd. inspiciendi. F.G. Nil varietatis invenio. Nec desidero; nam ὅσας interrogative acceptum belle se habet, sive exclamantis more malis, parum refert, prorsus ut in Dial. Mort. II. fin. ὅσα μὲ ἐγὼ χρυσοῦ Σ. ὅσης δ' ἐγὼ τρυφῆς. Neque ὅσας hic nectendum cum praemisso τοσούτων, quasi *tantum, quantum* significaret, ut saepe solet; idque Gujetum in errorem induxit, quod minus mirarer, si ὅσων legeretur; at quum ipse casus ac numerus diversus separationem indicaret, facilis erat distinctio. F.F.R.

55. Σωροὺς ἐσθῆτος] *Insulas.* F.G. Bene. At supra, *vicos* voluit Idem. Me ibi non refragante, quod illic parum interfit. F.F.R.

θοῖς ἐντρυφᾶν ἐρυγγάνοντα, καὶ ὑπὸ τῶν συνόντων εὐδαιμονιζόμενον, ἀεὶ ἑορτάζοντα. ἐμὲ δὲ, καὶ τοὺς ὁμοίους, ὀνειροπολεῖν, εἰ ποθεν ὁβολοὶ τέσσαρες γένοιντο, ὡς ἔχοιμεν ἄρτων γοῦν ἢ ἀλφίτων ἐμπεπλησμένοι καθεύδειν, κάρδαμον, ἢ θύμον, ἢ κρόμμυον ὀπιτρώγοντες. ἢ τοίνυν ταῦτα, ὦ Κρόνε, ἀλλάττειν, καὶ μεταποιεῖν ἐς τὸ ἰσοδιαίτον, ἢ τὸ ὕστατον, αὐτός γε ἐκείνους κελεύειν τοὺς πλουσίους, μὴ μόνους ἀπολαύειν τῶν ἀγαθῶν, ἀλλὰ ἀπὸ μεδίμνων τοσούτων, χρυσίου χοίνικά γε [a] ἡμῖν πάντων καλασκεδάσαι. ἀπὸ δὲ ἱματίων, ὅσα καὶν ὑπὸ σητῶν ἀφανισθέντα, ὄχ ἂν αὐτοὺς ἀπάσειε· ταῦτα γοῦν πάντως ἀπολλύμενα, καὶ ὑπὸ τοῦ χρόνου ἀφθαρησόμενα, ἡμῖν δοῦναι προσαλεῖ μᾶλλον, ἢ ἐν ταῖς κοιτίσι, καὶ κίστοις, εὐρῶτι πολλῷ καλασαπῆναι.

Καὶ μὴν καὶ δειπνίζειν ἔκαστον, ἄρτι μὲν τέσσαρας, ἄρτι δὲ πέντε τῶν πενήτων παραλαμβάνοντας· μὴ μόνοι ἐς τὸν τρόπον τοῦ δείπνου, ἀλλ' ἐς τὸ δημοτικώτερον, ὡς ὀλίσης μετέχειν ἅπαντας, καὶ μὴ τὸ μὲν ἐμφορεῖσθαι τῶν ὄψων, καὶ τὸ οἰκέτην προσμένειν ἑστῶτα, ἕως ἂν ἀπαγορεύσῃ ἐσθίων· ἐφ' ἡμᾶς δὲ ἐλθόντα, ἔτι παρασκευαζόμενον

delicias agere ructantem, & beatum praedicari a familiaribus, perpetuosque dies festos agere: me vero ac mei similes hoc ipsum per quietem etiam & in somnis curare, unde quatuor confiant oboli, ut pane certe aut pulte oppleti, adhibito nasturtii aut porri aut cepae obsonio, ire cubitum quearamus. Aut igitur haec immuta, Saturne, & reduc ad aequalitatem, aut, quod extremum est, ipsis illis divitibus impera, ne soli fruantur bonis illis, sed de tot modiis auri choenicem certe in nos omnes spargant: de vestibus autem tantum, quantum a tineis si corrodatur, aegre non ferant; haec ergo omnino peritura, & corrumpenda a tempore, nobis uti dent induenda potius, quam in arcis ac cistis multo situ compulrescant.

22. Verum etiam coena excipere illos *jube* assumtos modo quatuor, modo quinque pauperum, non tamen praesenti modo coenarum, sed populari magis ratione, ut ex aequo participes sint universi; nec alter quidem obsoniis se ingurgitet, manente servo atque adstante, donec ille edere non amplius possit; ad nos vero cum venerit *idem*

a Ἡμῖν πάντων] Sic omnes.

73. (1) Κοίνικα] Ἐδω. μέτρα. V.
75. Σητῶν] Σκωλήκων. V.
79. Κοιτίσι καὶ κίστοις] Κίστη καὶ κίστις, θύμη, ἀγγεῖον τὸ (2) ἢ ἱμάτια τινά. τὸ τ' ἀντὶ τοῦ Θ. κίστη γὰρ . . . οἱ δὲ τὴν παγώνιος κίστας ἐστεκτημένοι πρὸς (3) ἀνδρῶν ὑποδοχήν. V.

(1) Κοίνικα] Σχοῖνον edita ridicule.
(2) Ἢ] Emendatio *Solani* pro vulgato *καὶ*, quam secutus sum, etsi non addit unde habeat. *J. F. R.*
(3) Ἀνδρῶν] Sic etiam V.

68. Θύμον] *Cepam agrestem, bulbum.* F. G.
Ibid. Ἐπιτρώγοντες] Ἐπιτρώγοντες forsan. F. G. Non capio cur derivatum a τρώγω *comedo*, *adrodo* hic fit mutandum. *J. F. R.*
74. Ἡμῶν πάντων] Ἡμῖν πᾶσι requireretur. Sed hoc longius a scriptura abit, nec verosimile est in structura tam vulgari omnes pariter aberrasse. Quare ἡμῶν πάντων absolute accipiendum. Vid. supra c. 9. vers. ult. *J. F. R.*
79. Ἐν ταῖς κοιτίσι, καὶ κίστοις] Cave vertas *κοιτίσι*, *cubilibus*: sunt enim *arculae*, in quibus mundus muliebris, corporis ornamenta, vestesque pretiosiores recondi solebant. *Hesych.* Κιστὶς, ἡ μικροτέρα κίστη, ἐν ᾗ γυναικεῖον κόσμον ἀποτίθεται. Adde etiam *Pollucem* X. 31. *L. BOS.*
97. Ἡμῶν] L. & *Fl.* recte. In reliquis impressis ὑμῶν. quamvis in versione sit *nostrum*. quam supine! *M. du S.*
13. Τὸ παρὰ τὴν φακὴν] Non minus enim hoc absurdum, quam τὸ ἐπὶ τῇ φακῇ μύρον, quo proverbio usum *Varronem* in Satira docet *Gellius* 13, 28. & usus est *Cicero* ad Att. I, 19. de rerum hominumque copulatione absurda. In ἀναιδύντου charactere apud *Theophrastum* est φακῶν ὄψον δὶς ἅλα εἰς τὸν χύτραν ἐμβάλλων ἕψειν

idem ſervus, adhuc parantibus nobis manum injicere, praetereat, oſtenſa modo patina, aut quantum eſt placentae reliquum; neque ut illato porco carptor hero quidem apponat dimidium ipſum cum capite, reliquis vero involuta oſſa offerat. Praecipere porro *illos jube* pocillatoribus, ne expectent dum ſepties bibere unusquisque noſtrum poſtulaverit; ſed cum ſemel juſſerit, infundere ſtatim, & tradere, non minus quam hero, magnum plenumque calicem. Vinum vero ipſum convivis omnibus unum idemque eſſe *impera*; ubi enim ſcriptam eſſe illam legem, ut alter vino odorato inebrietur, mihi autem a muſto rumpatur venter?

23. Haec ſi correxeris, Saturne, tum demum ut vita vita ſit, & feſti dies ſint feſti, effeceris. Sin minus, feſtos illi dies obeant: nos vero ſedebimus vota facientes, ut, cum e balneo redeant, puer everſam illis fregerit amphoram; coquus autem nidore jus corruperit, & aliud agens piſculentam muriam infuderit lenticulae; ut irrepens canis totum farcimen, occupatis alia

ὡς [b] ὀπιθάλοιμεν τ χεῖρα, πρόσθεν μείσεα, δείξαντα μόνον τ λοπάδα, ἢ ὅσον ὀξὶ τῷ πλακοῦντι τὸ λοιπόν: μηδὲ ἐσχομιδέντος συὸς, ἀφαιρεμένα, τῷ μὲ δεσπότῃ προτιθέναι τὸ ἡμίτομον ὅλον σὺν τῇ κεφαλῇ, τοῖς δὲ ἄλλοις ὀστᾶ φέρειν ἐγκεκαλυμμένα. προειπεῖν δὲ τοῖς οἰνοχόοις μὴ περιμένειν, ἕως ἂν ἑπτάκις αἰτήσῃ πιεῖν [c] ἡμᾶς ἕκαστος, ἀλλὰ ἓν ἅπαξ κελεύσῃ, αὐτίκα ἐγχέαι, καὶ ἀναδοῦναι μεγάλην κύλικα ἐμπλησαμένους, ὥσπερ τῷ δεσπότῃ. καὶ τ οἶνον δὲ αὐτὸν πᾶσι τοῖς συμπόταις ἕνα καὶ τ αὐτὸν εἶναι· ἢ που γὰρ γεγράφθαι τοῦτον τ νόμον, τ μὲ ἀνθοσμίᾳ μεθύσκεσθαι, ἐμοὶ δὲ [d] ἀπὸ τοῦ γλεύκους ἀφρήγνυσθαι τ γαστέρα;

Ἢν ταῦτα ἐπανορθώσῃς, καὶ μεταχοσμήσῃς, ὦ Κρόνε, βίον μὲ τ βίον, ἑορτὴν δὲ τ ἑορτὴν ἴσην ποιήσεις· εἰ δὲ μὴ, ἐκεῖνοι μὲ ἑορταζόντων· ἡμεῖς δὲ καθεδούμεθα, εὐχόμενοι, ἐπειδὰν λουσάμενοι ἥκωσι, τ παῖδα μὲ αὐτοῖς ἀνατρέψαντα τ ἀμφορέα, κατάξαι· τ μάγειρον δὲ τ ζωμὸν κνισῶσαι, καὶ ὀπταθόμενον, τὸ τάριχος μὲ ἐς τ φακὴν ἐμβαλεῖν τῶν ἰχθύων· τ κύνα δὲ παρεισπεσοῦσαν τόν τε [f] ἀλλᾶντα ὅλον καλα-

[b] Ἐπιβάλοιμεν] Ἐπιβάλωμεν *Schol.* At vulgatum tenet *Fl. Fr. J. P.* & *Coll.* cum cett. [c] Ἡμῶν] Recte ſic *Fl. P.* & L. Ὑμῶν male *J. H. Ald. V2. Fr. B1. S.* [d] Ὑπὸ] Recte Edd. Ἀπὸ *Schol.* [e] Παρεισπεσοῦσαν] Sic & *Fl.* cum *J. P.* &c. [f] Ἀλλᾶντα] Lege ἀλλᾶντα. *Schol.* ἄλλαντα.

89. (4) Παραμείσεσθαι] Γράφεται (5) ἐπιβάλωμεν, τῇ λοπάδι ἐγγενέσθαι, ἢ τῷ πίνακι. *V.*
3. Ἀνθοσμίᾳ] Εὐόσμῳ οἴνῳ, (6) καὶ ἡδεῖ. *V.*
4. Ἀπὸ τοῦ γλεύκους ἀφρήγνυσθαι] Ἀποσάλαγμα τ σαφηνὲς πρὸ πατρός. *V.*
15. Τὸν δὲ ἄλλαντα] Ἄλλας δὲ (7) ἐντὸς ἐσπουσμένον καὶ ἀλλαντοπάλης ὁ ταῦτα πωλῶν. *V.*

(4) Παραμείσεσθαι] Τῇ λοπάδι παραμείσεσθαι editum ante. Delevit priora *M. du S.*
(5) Ἐπιβάλοιμεν] Ita dedit *Solan.* (pro vulgato ἐπιβάλωμεν) adſcripſitque: ſic etiam C. Locus eſt ex aliquo Scriptore deſumptus.
(6) Καὶ ἡδεῖ] Haec verba in Edd. omiſſa, inſerta ex V.
(7) Ἐντὸς] Reſtitutum ex Cod. Vulgatum ἐντὸς ἐσπουσμένον, miſere. *J. F. R.*

ἄβρωτον ποιῆσαι. Communis ergo valde cibus lenticula. *J. M. G.*
14. Τῶν ἰχθύων] Hoc gloſſema videtur. *F. G.*
15. Παρεισπεσοῦσαν] Hic certe nolim παρεισπαίσασαν reponere, quod alii vellent, qui ἐπεισπίπτας ubique in ἐπεισπαίσας mutant. Vid. ſupra *Dial. Meretr.* XV. N°. 66. Adde *Died. Sic.* IV. p. 256. παρεισπεσὼν ἐντὸς τ πυλῶν. Eumdem XII. c. 43. a. m. παρεισπέσειν εἰς τὸ χωρίον. Et XIV. c. 51. p. 683. παρεισπεσόντες γὰρ ἐντὸς τῶν τείχων, καὶ δεκαοκτὼ ἤδη κυρίους. Item c. 53. παρεισπεσεῖν εἰς τὴν πόλιν. Ac perſaepe alibi. Quin & alia compoſita a πίπτω *invadendi, irruendi* poteſtate invenias iis in temporibus collocata, quae a πίπτω corrupta dici nequeant, ut ap. *Herodian.* III. 4. 9. παρ-

καλαφαγεῖν, ὥσπερ τ' ἄλλα τῶν ὀψοποιῶν ἐχόντων, καὶ τῶν πλακοῦντος τὸ ἥμισυ. τὰ δὲ ἔλαφον, καὶ τὰ δελφάκια μελαξὺ ὀπτώμενα, τὸ ὅμοιον ποιεῖν, ὅπερ Ὅμηρος περὶ τῶν ἡλίου βοῶν φησι· μᾶλλον δὲ μὴ ἕρπειν μόνον, ἀλλ' ἀναπηδήσαντα φεύγειν εἰς τὸ ὄρος αὐτοῖς ὀβελοῖς· καὶ τὰς ὄρνις δὲ τὰς πάχειας, καίτοι ἀπτέρους ἤδη οὔσας, καὶ ἐσκευασμένας, [a] ἀναπταμένας οἴχεσθαι καὶ [b] ταύτας, ὡς μὴ μόνοι ἀπολαύοιεν αὐτῶν.

Ὃ δὴ μάλιστα αὐτοὺς ἀνιάσειε, τὰ μὲν χρυσίον μύρμηκάς τινας, οἵους τοὺς Ἰνδικοὺς, ἀνορύττοντας ἐκ τῶν θησαυρῶν, ἐκφέρειν νύκτωρ ἐς τὸ δημόσιον. τὰ ἐσθῆτα δέ οἱ ὀλιγωρίᾳ τῶν ὀπτμελητῶν κοσκινηδὸν διατέρυπᾶσθαι ὑπὸ τῶν βελτίστων μυῶν, ὡς σαγήνης θυννευτικῆς μηδὲν διαφέρειν. παῖδας δὲ αὐτῶν τοὺς ὡραίους, καὶ κομήτας, οὓς Ὑακίνθους, ἢ Ἀχιλλέας, ἢ Ναρκίσσους ὀνομάζουσι, μελαξὺ ὀρέγοντας σφίσι τὸ ἔκπωμα, φαλακροὺς γίγνεσθαι, [c] ὑπορρεούσης τὴν κόμης, καὶ πώγωνα φύειν ὀξύν, [d] οἷοί εἰσιν ἐν ταῖς κωμῳδίαις οἱ σφηνοπώγωνες, καὶ πᾶσι τοῖς κροτάφοις πάνυ λάσιον, καὶ χάρτα [e] ἐκ-

in re coquis, dimidiamque placentam devoraverit. Aper vero atque cervus, & porcelli, dum assantur, simile uti faciant ei, quod de Solis bubus narrat Homerus: quin non repant modo, sed exsilientes in montem ipsis cum verubus aufugiant: gallinae autem saginatae, licet vulsis jam pennis apparatae, evolantes ipsae quoque discedant, ne soli illis fruantur.

24. Quod vero in primis molestum iis fuerit, ut formicae, quales sunt illae Indicae, effossos thesauros noctu in publicum efferant: atque ut vestis eis ob negligentiam curatorum cribri instar perforata sit ab optimis muribus, ne quid a reti thunnis capiendis differant: atque ut pueri illorum pulchri & comati, quos Hyacinthos vel Achilles, vel Narcissos appellant, dum poculum illis porrigunt, coma defluente calvescant, & barba crescat iis acuta, quales sunt in comoediis illi cuneobarbi, atque in ipsis temporibus plane hirsuta, vehementerque

a Ἀναπταμένας] Ἀνπταμένας *Fl.* b Ταύτας] Bene *P. H. Fl. J.* &c. Ταύταις male *S.* c Ὑπορρεούσης] Ex emend. *Solani.* Ἐπιῤῥεούσης Edd. hac priores. d Οἷοι] Sic jam omnes. Quum ante c. 19. οἵων ὡσὶν haberent. e Ἐκκιντοῦν] Ἐκκινταῦντα *Fl.*

18. Τὰ δελφάκια] Μικροὺς χοίρους. *G.*

39. Οἱ σφηνοπώγωνες] Σφηνοπώγωνες τὸ κωμῳδίας δύο εἰσὶν, ὁ μὲν ἐλεύθερος ἀναφαλαντίας ὀφρῦς ἀνεστραμμένος, ὀξυγένειος· ὁ δὲ οἰκέτης ἀκμάζει τῷ ὄγκον ἔχει ὑψηλὸν & πλατὺν κοιλαινόμενον τὸ ἐπιφορᾷ, ξανθὸς, τραχὺς, ἐρυθρὸς, πρίκων ἀγγείλαι. *V.*

παρορμώντων ἑκατέρωθεν τῶν τραλληγῶν προθυμίᾳ δὲ πάσῃ ἐνέπιπτον, ὡς — τελούσης ἐκείνης μάχης. *Ælian.* V. H. XII. 23. f. ὅπλα λαμβάνοντας ἐμπίπτουσι τοῖς κύμασι. *irruunt, insiliunt in fluctus*, armisque contra eos pugnant. Ne repetam quae ex *Diog. Laërt.* & *Herod.* dedi ad *Merestr.* l. d. Unde & intactum maneat Nostri *Tim.* c. 33. ὁ δὲ ἐμπίσων ἀθρόος ἐς ἐμὲ. *ille irruens.* &c. ne plura ex eodem congeram. Cum & *Long. Past.* 2. 78. λύκος ἐμπίσων *lupus in oves irruens* dicatur, ut jam notavi ad *Tox.* c. 28. Etsi frequentius in mitiorem partem, de fortuito casu, ut *Asin.* c. 20. ἐμπεσοῦσά σοι τὰ ῥάδια, aliaque quae obiter ibid. indicavi, quia obvium. Addo *Diod. Sic.* XII. c. 24. f. μὴ τὸ ὅπλον νυκτὸς εἰς τὴν Ῥώμην εἰσπέσοι. Ubi rursus pro hostili invasione. *J. F. R.*

19. Ὅμηρος — φησι] Od. M. 395. *M. du S.*

20. Περὶ τῶν ἡλίου βοῶν] Interfectorum a sociis Ulyssis Solis boum Ὀδυσσ. M, 395.

Εἶρπον μὲν ῥοιαὶ, κρέα δ' ἀμφ' ὀβελοῖς ἐπεμύκει,
Ὀπταλέα τε & ἀμὼν βοῶν δ' ὡς γίνετο φωνή.

J. M. G.

25. Οἴχεσθαι & ταύτας] Ex praecedentibus, & editionibus antiquis legendum ταύτας. *J. J.*

30. Τῶν ἐσθῆτα δὲ οἱ] Illud οἱ non satis hic commode locum habere videtur, cum plurium numerum postulet orationis series. Coeperat enim, ἐπειδὴ λευκόφθαλμοι εἰσι, τὰ παιδία μὲ αὐτῶν κ. τ. λ. Patet tamen ab

que pungens ; interjectis partibus levibus atque nudis. Haec , & his plura vota faciemus, si noluerint , relicto illo nimio sui ipsorum amore , in commune esse divites, & mediocria nobis impertiri.

κεντῶν· τὸ μέλαξυ δὲ λεῖον καὶ γυμνὸν εἶναι. ταῦτα καὶ πλείω τούτων εὐξαίμεθ' ἂν, ἢν μὴ θέλωσι τὸ ἄγαν φίλαυτον τοῦτο ἀφέντες, εἰς τὸ κοινὸν πλουτεῖν, καὶ μεταδιδόναι ἡμῖν τῶν μερίων.

SATURNUS MIHI SUO CARISSIMO SAL.

25. QUid sic deliras, o noster, qui de praesentibus rebus ad me scribas, & bonorum divisionem me jubeas instituere? At illud alterius *opus* fuerit , ejus qui nunc rerum potitur. Miror enim, si solus omnium ignoras, me qui olim rex fui, distributo filiis imperio , unum esse desisse: ad Jovis autem curam maxime pertinere talia: hoc autem nostrum *regnum* intra talos, & plausus , cantumque & ebrietatem *fere contineri* , idque septem non amplius diebus. Itaque de majoribus illis , quae dicis , de auferenda inaequalitate , ut ex aequo aut pauperes sint omnes aut divites; Jupiter vobis respondeat. Si quis vero in iis quae ad solennitatem pertinent , per injuriam aut avaritiam aliquid designet, meum fuerit judicium. Ac scribo ad divites epi-

ΚΡΟΝΟΣ ΕΜΟΙ ΤΩι ΤΙΜΙΩΤΑΤΩι ΧΑΙΡΕΙΝ.

ΤΙ ταῦτα ληρεῖς, ὦ ἥτ⟨ος⟩, ἐμοὶ περὶ τῶν παρόντων ἐπιστέλλων, καὶ ἀναδασμὸν τῶν ἀγαθῶν ποιεῖν κελεύων; τὸ δὲ ἑτέρου ἂν εἴη, τῷ νῦν ἄρχοντ⟨ι⟩. θαυμάζω γάρ σε, εἰ μόν⟨ος⟩ τῶν ἁπάντων ἀγνοεῖς, ὡς ἐγὼ μὲν πάλαι βασιλεὺς ὢν, πέπαυμαι [f εἰς ὢν] τοῖς παισὶ διανείμας τὴν ἀρχήν· ὁ Ζεὺς δὲ μάλιστα τῶν τοιούτων ἐπιμελεῖται. τὰ δὲ ἡμέτερα ταῦτα, μέχρι πεττῶν, καὶ κότου, καὶ ᾠδῆς, καὶ μέθης, καὶ τοῦτο οὐ πλέον ἡμερῶν ἑπτά. ὥστε περὶ τῶν μειζόνων σὺ φῂς, ἀφελεῖν τὸ ἄνισον, καὶ ἐκ τῶν ὁμοίας ἢ πένεσθαι, ἢ πλουτεῖν ἅπαντας, ὁ Ζεὺς ἀποχρηματίσειεν ὑμῖν. εἰ δέ τι τῶν ἐκ τῆς ἑορτῆς ἀδικοῖτό τις, ἢ πλεονεκτοῖτο, ἐμὸν ἂν εἴη δικάζειν. καὶ ἐπιστέλλω δὲ τοῖς πλουσίοις περὶ

f Εἰς ὢν] Non adgnoscit *Fl.* g Ἀ φῆς] Ἀφεὶς *Fl.*

43. Φίλαυτον] Φίλαυτ⟨ος⟩ ὁ κενόδοξ⟨ος⟩, ὁ ἑαυτὸν δῆθεν φιλῶν & πάντα πράττων ἑαυτοῦ χάριν. *V.*

ab ipso Luciano esse haec vel negligentia, vel figura, ut οἱ ponatur pro σφίσι vel αὐτοῖς, per distributionem. *J.M.G.*

Ibid. Δέ οἱ] Edd. δέ οἱ. Ego enclitice scripsi, ut οἱ sit dativus, ab ὅ pro αὐτῷ , quod probatione non indiget. *J.F.R.*

37. Ἐπιῤῥεούσης τὸ κόμης] Ἀποῤῥεούσης τ. κ. *Th.M.*

Ἀποῤῥεούσης] In libris nostris omnibus legebatur ἐπιῤῥεούσης, quod cum hic ferri non possit , mutavimus. Vide ne te morer , Ἑτ. Δο XII. versus finem , ubi recte in omnibus scriptum est , ὑπόῤῥιον γὰρ αὐτῇ αἱ τρίχες. *M. du S.*

44. Ἐς τὸ κοινὸν πλουτεῖν] *In utilitatem publicam divitias habere.* Sic *Philostr.* IV. Vit. Apoll. c. 8. p. 146. ὁ δὲ θαυμασθήσ⟨εται⟩ ἀπὸ τοῦ ἐς τὸ κοινὸν πλουτεῖν. *J.F.R.*

ΤΩ ΤΙΜΙΩΤΑΤΩ] Non nimium sibi arrogat, cum fingit se vocari a Saturno τιμιώτατον. Ille apud *Theophrastum* ἀναίσχυντ⟨ος⟩ ad ἀκόλουθον , servum pedisequum, εὐωχοῦ, inquit, τίμιε. *J.M.G.*

51. Πέπαυμαι τοῖς] Inter has voces in omnibus fere mendum Impressis εἰς ὢν legitur , quod , quid sit , nemo intelligit. Unde & τις pro εἰς legendum arbitrabar. Sed *Fl.* cum non agnoscit , lubentes exulare & nos jussimus. *M. du S.*

52. Εἰς ὢν] Delenda videntur. *F.G.*

Εἰς ὢν] Merito *Fl.* haec omittit , misere enim ὢν repetitur unico tantum verbo interposito. possem quidem conjicere πέπαυμαι εἰς αἰῶνα. *in perpetuum desiti*, scil. *regnare*. Sed non satis certo, ideo uncis illa suspecta verba secluси , ut simul eo facilius adpareat, quo *Gujeti* verba pertineant. *J.F.R.*

57. Ἀφελεῖν] Scil. περὶ τοῦ ἀφελεῖν. *F.G.*

Ibid. Ἐκ τῶν ὁμοίας] Subaudi μοίρας , μερίδ⟨ος⟩ , λήξεως. *F.G.*

περὶ [a]τῶν δείπνων, καὶ τῆς χοίνικος τοῦ χρυσίου, καὶ τῶν ἐσθήτων, ὡς καὶ ὑμῖν πέμποιεν εἰς τὴν ἑορτήν. δίκαια γὰρ ταῦτα, καὶ ἄξια αὐτοὺς ποιεῖν, ὡς φατέ, εἰ μή τι εὔλογον ἐκεῖνοι πρὸς ταῦτα [b]ἔχουσι λέγειν.

Τὸ δὲ ὅλον, ἴστε οἱ πένητες ὑμεῖς ἐξηπατημένοι, καὶ οὐκ ὀρθῶς δοξάζοντες περὶ τῶν πλουσίων, εἴ γε πανευδαίμονας αὐτοὺς οἴεσθε εἶναι, καὶ μόνους ἡδύν τινα βίον τὸν βίον, ὅτι δειπνεῖν τε πολυτελῶς ἔξεστιν αὐτοῖς, καὶ μεθύσκεσθαι οἴνῳ ἡδεῖ, καὶ παισὶν ὡραίοις, καὶ γυναιξὶν ὁμιλεῖν, καὶ ἐσθῆσι μαλακαῖς χρῆσθαι. τὸ δὲ πάνυ ἀγνοεῖτε ὁποῖόν ἐστιν. αἱ τε γὰρ φροντίδες αἱ περὶ τούτων οὐ μικραί. ἀλλ' ἀνάγκη ἐπαγρυπνεῖν ἑκάστοις, μή τι ὁ οἰκονόμος βλακεύσας, ἢ ὑφελόμενος λάθῃ, μὴ ὁ οἶνος ὀξυνθῇ, μὴ ὁ σῖτος [c]φθειρίζηται, ἢ ὁ λῃστὴς ὑφέληται τὰ ἐκπώματα, μὴ πιστεύσῃ τοῖς συκοφάνταις ὁ δῆμος, λέγουσι τυραννεῖν αὐτὸν ἐθέλειν. ταῦτα δὲ πάντα οὐδὲ τὸ πολλοστὸν ἂν εἴη μέρος τῶν ἀνιώντων αὐτούς. εἰ γὰρ ἠπίστασθε τοὺς φόβους, καὶ τὰς μερίμνας, ἃς ἔχουσι, πάνυ ἂν ὑμῖν φευκτέον ὁ πλοῦτος ἔδοξεν.

[d]Ἐπεῖτοι οἴει με αὐτὸν οὕτως ἂν πολὺ χορυβαντιάσαι, ὡς εἰ καλὸν ἦν τὸ πλουτεῖν, καὶ βασιλεύειν, ἀφέντα ἂν [e]αὐτὰ, καὶ παραχωρήσαντα ἄλλοις, καθῆσθαι ἰδιωτεύοντα, καὶ ἀνέχεσθαι ὑπ' ἄλλῳ τεταγμένον.

stolam de coenis, de choenice auri, & de veſtibus, ut vobis etiam ſolennis cauſſa aliquid mittant, juſta enim iſta, & digna quae faciant, uti dicitis, niſi quid habent illi, quod cum ratione contra dicant.

26. In univerſum autem ſcitote, pauperes, falli vos, neque recte de divitibus ſentire, ſi undique beatos illos putatis, & ſuavem vitam ſolos vivere, quod ſumtuoſe coenare illis licet, & dulci vino inebriari, & cum pueris formoſis atque mulieribus eſſe, & veſtimentis uti mollibus. Omnino autem, quale id ſit, neſcitis. Curae etenim de hiſce non parvae. Sed opus eſt invigilare ſingulis, ne quid ipſis imprudentibus diſpenſator vel ſtupore perdat, vel fraude ſubducat, ne aceſcat vinum, ne curculionem creet frumentum, aut pocula latro auferat, ne delatoribus credat populus, tyrannidem ab ipſo affectari, dicentibus. Haec vero omnia vix una de multis particula moleſtiarum, quae illos premunt, fuerit. Si enim timores ſciatis quos habent, & curas, fugiendae omnino vobis videantur divitiae.

27. Alioqui putas ipſum me ita inſanire unquam, ut, ſi quid praeclarum adeo eſſent divitiae, & imperium, relicta illa concedam aliis, deſideam ipſe privatus, & ſub alterius imperio vivam. Sed cum ſcirem mul-

a Τῶν δείπνων] Τῷ δείπνῳ Fl. b Ἔχουσι λέγειν] Ἔχειν λέγουσιν Fl. c Φθειρίζηται] Nihil mut. Edd. Φθειρὶ ζέσῃ. Cod. Graev. d Ἐπεῖτοι] Ἐπεί τί Fl. e Αὐτὰ] Αὐτὸν Fl.

77. Βλακεύσας] Μαλακισθεὶς. V.

87. Χορυβαντιάσαι] Μανῆναι. V.

78. Μὴ ὁ σῖτος φθειρίζηται] Benedictus: *ne frumentum vermibus corrumpatur.* Nulla eſt vox apud Graecos φθειρίζω. ſed eſt diſpeſcenda, ut in Mſ. φθειρὶ ζέσῃ, hoc eſt *verme ſcateat.* ſed tamen puto legendum φθειρῶν ζέσῃ, ut alibi dixit Lucianus σκωλήκων ζέσας, *vermibus plenus.* quamvis & φθειρὶ poſſit ferri. *J.G.G.*

79. Φθειρίζηται] Φθειρίζῃ an φθειρίζει; F.G. Alibi hoc verbum non invenio, φθειρίζω quidem ap. *Steph.* in Append. Sed ideo vulgatum Luciani non rejicio, nec tamen dicere habeo num a ζέω *vivo*, adeoque quod vermibus quaſi vivat: an a ζέω *ferveo* ſit derivandum, utrumque enim aptum. Verum quia tum φθειρίζῃ potius formaret, & ſupra etiam σκωλήκων ζέσας *vermibus ſcatens*, habuimus, ita & hic forſan φθειρίζῃ ſcribendum. *J.F.R.*

85. Φευκτέον] Ἐκκλιτέος pro φευκτέον πρώγματα. F.G.

1. Ἴσως] Hic pro *ſaltem* uſurpari videtur. Omnes autem Libri noſtri agnoſcunt. *M. du S.*

Ibid. Ἐκάστῳ] Σοὶ ἕκαστον πλακοῦντες. F.G.

Ibid. Ὡς δὲ μὴ ταῦτα] Leg. fort. τὰ δὲ μὴ ταῦτα. F.G.

6. Τούτων δὲ] Καρυβαρίας καὶ ἰρυγμοῦ ſcil. F.G.

8. Ὁ

multa illa, quae adesse divitibus atque imperantibus necesse est, dimisi, nec poenitet, imperium.

28. Quae autem modo apud me conquestus es, illos apris ingurgitare se & placentis, vos nasturtium, aut porrum, aut cepam, per dies festos arrodere; quale sit, vide. In praesens enim suave utrumque, & minime forte molestum. Quantum vero ad ea, quae sequuntur, in contrariam partem res vertitur. Deinde *enim* vos neque gravato, ut istis, per ebrietatem capite postridie surgatis, neque ventre nimis referto tetrum vaporem eructetis. At illi, cum istum *divitiarum* fructum habeant, tum majorem noctis partem cum pueris aut mulieribus, aut prout mala libido imperaverit, volutati, tabem, vel pulmonis inflammationem, vel aquam intercutem non difficulter ex multa illa luxuria colligunt. Aut quem illorum ostendere facile possis, qui non plane sit pallidus, non multum cadaveri similis? Quem autem, si ad senectutem omnino pervenit, suis ipsum *utentem* pedibus, non quatuor hominum humeris invectum? aureum illum quidem quod ad externa, intus vero consutilem, quales sunt tragicae vestes, de pannis plane vilibus consarcinatae. Vos autem pisces ne gustatis quidem, nedum ut iis vescamini; podagrae autem & pulmonum morbi nonne videtis ipsorum quoque vos expertes esse? aut si

ἀλλὰ τὰ πολλὰ ταῦτα εἰδὼς, ἃ τοῖς πλουσίοις καὶ ἄρχουσι προσεῖναι ἀνάγκη, ἀφῆκα τὴν ἀρχὴν, [f] εὖ ποιῶν.

95 Καὶ γὰρ ἃ νῦν ἐστενιῶ πρὸς μὲ, ὡς τὰς μὲ συῶν ἢ πλακούντων ἐμφορυμένους, ὑμᾶς δὲ κάρδαμον, ἢ θύμον, ἢ χρόμμυον ὀπιτρώγοντας ἐν τῇ ἑορτῇ, σκέψαι ὁποῖά ὀστι. πρὸς μὲ γὰρ τὸ παρὸν, ἡδὺ καὶ οὐκ ἀνιαρὸν
15 [g] ἴσως ἑκάτερον αὐτῶν· ὡς δὲ μὴ ταῦτα, ἔμπαλιν ἀναστρέφεται τὸ πρᾶγμα. εἶτα ὑμεῖς μὲ ὅτε καρηβαρῆντες ἀνασταίντ' ἂν ἐς τὴν ὑστεραίαν, ὥσπερ ἐκεῖνοι ὑπὸ τὸ μέθης, 5 ὅτε ὑπὸ τὸ ἄγαν πλησμονῆς, δυσῳδές τι καὶ καπνωδέστερον ἐρευγγάνοντες· οἱ δὲ τούτων τε ἀπολαύσοντι, καὶ τὸ πολὺ τῆς νυκτὸς, ἢ παισὶν, ἢ γυναιξὶν, ἢ ὅπως ἂν ὁ τράγος κελεύῃ συναναφυρέντες, ἢ φθόην, ἢ πλευρίτιν, ἢ πνευμονίαν, ἢ ὕδερον, ἢ χαλεπῶς [h] συνεξελέξαντο ἐκ τῆς πολλῆς τρυφῆς. ἢ τίνα ἂν αὐτῶν ῥᾳδίως δεῖξαι δύναιο, μὴ πάντως ὠχρὸν ὄντα, πολὺ τὸ νεκρῶδες ἐπιφαίνοντα; τίνα δὲ ἐς γῆρας ἀφικόμενον, τοῖς αὐτοῦ ποσὶν, ἀλλὰ μὴ φοράδην ὑπὸ τεττάρων ὀχούμενον, ὁλόχρυσον μὲ τὰ ἔξω, κατάῤῥαφον δὲ τὰ ἔνδον; ὥσπερ αἱ τραγικαὶ ἐσθῆτες ἐκ ῥακῶν πάνυ εὐτελῶν· [i] συγκεκαττυμμέναι; ὑμεῖς δὲ ἰχθύων μὲ ἄγευστοι, καὶ ὄσπρια· ποδάγρας δὲ, ἢ πλευριτικοὺς πνευμονίας, οὐχ ὁρᾶθ' ὅτι καὶ τούτων ἄπειροί ἐστε; ἢ εἴ τι κατ'

f Εὖ ποιῶν] Sic jam discretim omnes. *g* Ἴσως] Ita habere omnes, adscripsi. *Solan.* *h* Συνεξελέξαντο] Συνεξειλλέξαντο Edd. priores male. *i* Συγκεκαττυμμέναι] Ex emend. *Solani.* Nam *συγκεκομμέναι* omnes antea male.

95. * Ἐστενιῶ] Ποτνιῶμαι, ὠδύρομαι μετ' οἰμωγῆς, ἐπικαλῶ τοὺς θεοὺς, δυσφορῶ, ἀνιῶμαι. *V.*

* Ἐστενιῶ] Ποτνιῶ Edita. Mutavit *M. du S.*

8. Ὁ τράγος] *Libido*, quod Nota. F.G. Nota hic τράγος pro libidine *AE.M.* Non adscripsissem, nisi ut pateret, qui *Menagius* vix quidquam umquam notat quam quod *Gujetus*, quem totum compilavit. *J.F.R.*

10. Συνεξελέξαντο] In omnibus antea scribebatur συνεξελλέξαντο. *M. du S.*

11. Συγκεκομμέναι] Συγκεκριμέναι legendum videtur. Τὸ συγκεκομμέναι hic non placet. F.G.

Συγκεκαττυμμέναι] Quid vulgatum συγκεκομμέναι sit, nemo credo edisserat: idcirco rejecimus, & hanc vocem Luciano alibi usurpatam, peropportunam, & rejectae satis similem, ut errorem indiligenti scribae faceret, substituimus. Vide Συγσ. c. 23. ὀκ ῥακῶν π. ἢ ὀκ ἱματίων σκαρῶν συγκεκαττυμένων. *M. du S.*

3. Καρηβαροῦντες] Τὸν κεφαλὸν βαρούμενοι ἀπὸ μέθης εἶνε. *V.*

κατ' ἄλλην τινὰ αἰτίαν συμβαίνοι. καίτοι ὐδ' αὐτοῖς ἐκείνοις ἔτι ἡδύ ἐστιν αὐτὸ, καθ' ἡμέραν, καὶ πέρα τῆς κόρου ἐσθίειν τούτων· ἀλλ' ἴδοις ἂν αὐτοὺς οὕτω λαχάνου καὶ θύμου ὀρεγομένους ἐνίοτε, ὥσπερ σὺ τῶν λαγῶν, καὶ συῶν.

Ἐω λέγειν ὅσα ἄλλα λυπεῖ αὐτοὺς, ἢ υἱὸς ἀκόλαστος, ἡ γυνὴ, τῶν οἰκέτων ἐρασα, ἢ ἐρώμενος, πρὸς ἀνάγκην μᾶλλον, ἢ πρὸς ἡδονὴν συνών· καὶ ὅλως, πολλά ἐστιν ἅπερ ὑμεῖς ἀγνοοῦντες, τὸ χρυσὸν ὁρᾶτε αὐτῶν μόνον, καὶ τὴν πορφύραν, καὶ ἢν ἰδητέ ποτε ἐξελαύνοντας ὑπὸ λευκῶν ζεύγους, κεχηνατε, καὶ προσκυνεῖτε. εἰ δὲ ὑπερεωρᾶτε αὐτῶν, καὶ καταφρονεῖτε, καὶ μήτε ἐπιστρέφεσθε πρὸς τὴν ἀργυρᾶν ἁρμάμαξαν, μήτε μέλαξυ ἀναλεγομένων, εἰς τὸν ἐν τῷ δακτυλιδίῳ σμάραγδον ἀφεωρᾶτε, καὶ τὴν ἱματίων ἁπτόμενοι, τὸ μαλακὸν ἐθαυμάζετε, ἀλλ' εἰᾶτε καθ' ἑαυτοὺς πλουτεῖν, εὖ ἴστε, αὐτοὶ ἐφ' [a] ὑμᾶς ἰόντες ἐδέοντο συνδειπνεῖν, ὡς ὑποδείξαιντο ὑμῖν τὰς κλίνας, καὶ τὰς τραπέζας, καὶ τὰ ἐκπώματα, ὧν οὐδὲν ὄφελος εἰ ἀμάρτυρος ἡ κτῆσις εἴη.

Τά γέ τοι πλεῖστα εὑροῖτε ἂν, αὐτοὺς ὑμῶν ἕνεκα κτωμένους, οὐχ ὅπως αὐτοὶ [b] χρήσωνται, ἀλλ' ὅπως ὑμεῖς θαυμάζοιτε. ταῦτα ὑμᾶς παραμυθοῦμαι, εἰδὼς τὸν βίον ἑκάτερον, καὶ [c] ἄξιον ἑορτάζειν, ἐνθυμούμενος ὅτι μετ' ὀλίγον ἅπαντας δεήσει ἀπιέναι ἐκ τοῦ βίου, κἀκείνους τὸν πλοῦτον, καὶ ὑμᾶς τὴν πενίαν ἀφέντας. πλὴν ὅπως ἐλῶ γε αὐ-

quid *tale simili* alia cauſſa accidat. Quamquam ne ipſis quidem ſuave jam eſt ipſum illud quotidie, & ultra quam ſatis eſt, de his edere. Verum videas illos adeo oleris ac porri nonnunquam cupidos; ut neque tu ita leporum aut aprorum.

29. Mitto dicere, quae illos alia excruciant, aut filius corruptus, aut uxor amans oſervum, aut puer neceſſitate potius praebens quam amore. Multa ſunt in univerſum, quorum vos ignavi aurum modo illorum ſpectatis & purpuram. Et ſi videas illos aliquando albis equis vectos, hiatis *admiratione*, & adoratis. Si vero deſpiceretis ea & contemneretis; nec adverteret vos argenteum carpentum; nec inter agendum cum illis ad zmaragdum in anulo reſpiceretis, & cum ſtupore quodam mollitiem veſtium admiraremini; ſi pro ſe divites illos eſſe pateremini; ipſi ad vos, bene noritis, veniant, ut ſecum coenetis rogent, uti ſuos vobis lectos, & menſas, & pocula oſtendant, quorum uſus nullus eſt, ſi teſtibus careat poſſeſſio.

30. Certe pleraque veſtra illos cauſſa poſſidere videatis, non quo utantur ipſi, verum vos ut admiremini. Haec conſolandi vos cauſſa ſcribo, qui utrumque vitae genus norim. Et *vel hoc nomine* ſolenne hoc a vobis celebrari dignum eſt, ſi cogitetis, abeundum eſſe paullo poſt de vita omnibus, relicta illis bonorum copia, vobis paupertate. Verum etiam ſcribam illis, ut

a Ὑμᾶς] Bene Fl. ut Jenſ. voluit. Cett. ἡμᾶς. b Χρήσωνται] Sic Fl. Fr. P. &c. Χρήσονται J. c Ἄξιον] Edd. Ἀξιῶν Solan.

23. Ἔστιν αὐτὸ] Ἤδὺ legit Interpres. F.G.

Ibid. Ἔτι ἔστιν αὐτὸ] Non intelligi haec a me, fateor: intelligerem, ſi pro ἔτι legeretur ἡδύ. Sic enim oritur ſententia, quam dedi, quamque *Eraſmo* etiam placuiſſe obſervo. J.M.G.

41. Εὖ ἴστε, αὐτοὶ ἐφ' ὑμᾶς ἰόντες ἐδέοντο συνδειπνεῖν] Emendandum ὑμᾶς, idque recte obſervavit Interpres. Immo ſic clare dederunt Florentini. Si, inquit Saturnus pauperibus, vos contemneretis divites, nec lautas menſas, nec ſplendidas veſtes eorum mirati; certi eſtote, eos ad vos ſponte venturos fore, & ad coenam vocaturos. Simillimo modo de divitibus loquitur Philoſophus in *Nigrino* T. I. c. 23. Οὐκ ἂν οὖν τηνικαῦτα αὐτοὺς ἰλθεῖν ἐπὶ τὰς θύρας τῶν πτωχῶν δομένους τοὺς πλουσίους, μὴ ἀθίκτους αὐτῶν, μηδ' ἀμάρτυρον τὴν ὐδαιμονίαν καλαλιπεῖν, μηδ' ἀνόητόν τι ἄχρηστον τῆς τραπεζῶν τὸ κάλλος, καὶ τὸν οἶκον τὸ μέγεθος· ἃ γὰρ ἔστω τοῖς πλουσίοις ἡδέα, ὡς ἀληθῶς τοῖς πλουσίοις ὐδαιμονίζεσθαι. Annon

ut promiſeram ; & novi meas ab illis literas non neglectum iri.

τοῖς ὥσωρ ὑπεχόμην· καὶ οἶδ' ὅτι οὐκ ὀλ-
55γωρήσουσι τ ἐμῶν γραμμάτων.

SATURNUS DIVITIBUS SALUTEM.

31. LIteras mihi nuper miſerunt pauperes, quibus vos accuſant, qui de veſtris opibus nihil ſibi impertiatis. Atque in univerſum illud petiere, ut communia omnibus bona facerem, quorum *aequam* unusquisque partem haberet. Par enim eſſe ut inſtituatur aequalitas, nec plus alius *quam opus eſt*, alius vero plane nihil ſuavitatis habeat. Reſpondi ego, de his Jovis potius inſpectionem eſſe. De praeſentibus autem, & iis injuriis, quibus ſe per feſtos hoſce dies affici a vobis putabant, ad me pertinere videbam judicium, & ſcripturum me vobis recepi. Sunt autem ea, quae a vobis poſtulant, ut mihi quidem videbatur, moderata. *Quomodo enim*, ajunt, *rigentes tanto gelu, & fame preſſi feſtos inſuper dies agamus?* Si igitur vellem ipſos quoque in partem celebrationis venire, voluerunt uti vos cogerem, cum de veſtimentis, quae habetis, ſibi impertiri aliquid, ſi qua eſſent ſuperflua, aut, quam vos deceat, craſſiora; tum aliquantum auri ipſis inſtillare. Haec ſi faciatis, negant ſe de bonis litem vobis apud Jovem moturos amplius: ſin minus, ad diviſionem ſe provocaturos minantur, ubi primum Jupiter judicium propoſuerit. Haec ſunt non admodum difficilia vobis, de tantis, quas me non inviden-
60te habetis, opibus.

ΚΡΟΝΟΣ ΤΟΙΣ ΠΛΟΥΣΙΟΙΣ ΧΑΙΡΕΙΝ.

Οἱ πένητες ἔναγχος ἐπεστάλκασί μοι, αἰτιώμενοι ὑμᾶς, μὴ μεταδιδόναι σφίσιν ὧν ἔχετε· καὶ τὸ μὲ ὅλον, ἠξίουν με κοινὰ πᾶσι ποιεῖν τἀγαθὰ, καὶ τὸ μέρος, ἕκαστον αὐτῶ ἔχειν· δίκαιον γὰ εἶναι ἰσομοίαν καθεστηκέναι, καὶ μὴ τῶ μὲ πλέον, τῶ δὲ [d] μηδ' ὅλως μετεῖναι τ ἡδέων. ἐγὼ δὲ περὶ μὲ τούτων ἔφην ἄμεινον σκέψασθαι τ Δία· περὶ δὲ τ παρόντων, καὶ ὧν ἀδικεῖσθαι
65φοντο κατ τ ἑορτὼ, ἑώρων ἐπ' ἐμὲ καθήκουσαν τ κρίσιν, καὶ ὑπεχόμην γράψειν πρὸς ὑμᾶς. ἔστι δὲ ἅπερ ἀξιοῦσι ταῦτα μέτρια, ὡς ἐμοὶ ἔδοξε. πῶς γὰρ, φασι, ῥιγοῦντες τοσούτω κρύει, καὶ λιμῶ ἐχόμενοι, προσέτι
70ἑορτάζοιμεν ἄν; εἰ τοίνυν ἐθέλοιμι καχείνους μετέχειν τ ἑορτῆς, ἐκέλευόν με ἀναγκάσαι ὑμᾶς ἑαθήτων τε, ὧν ἔχετε, μεταδοῦναι αὐτοῖς, εἴ τινες περιπαὶ, καὶ παχύτεραι ἢ καθ' ὑμᾶς· καὶ τῶ χρυσίω ὀλίγον ἐπιστάλά-
75ξαι αὐτοῖς. εἰ γὰ ταῦτα, φασὶ, ποιήσετε, μήτε ἀμφισβητεῖν ὑμῖν ἔτι τ ἀγαθῶν ἐπὶ τῶ Διός. εἰ δὲ μὴ, ἀπειλοῦσι προσκαλέσασθαι ἐπὶ τ ἀναδασμὸν, ἐπειδὰν τὸ πρῶτον δίκας ὁ Ζεὺς προθῆ. ταῦτά ἐστιν ὑ πάνυ
80χαλεπὰ ὑμῖν ἀπὸ τοσούτων, ἃ καλῶς ποιοῦντες ἔχετε.

Νὴ

ΤΟΙΣ] Omiſit *Fl.* d Μηδ' ὅλως] Sic *P. S.* Μηδόλως *J. Ald. Fl. Fr. H. B.*

56. Ἐναγχο-] Πρὸ ὀλίγου. *V.*

non putas e diverſo, divites ipſos ad pauperum fores eſſe venturos, rogantes ne ignobilem & ſine teſte ſuam felicitatem relinquant, neve inutilem & ab omni uſu remotam menſarum pulchritudinem & domorum magnitudinem perire ſinant? Neque enim tantum ipſas divitias amant, quantum propter eas ſe felices praedicari. *J. J.*

50. Ἀξιῶν] Antea in omnibus legebatur ἄξιον. Sed probabunt, ſat ſcio, elegantes homines noſtram emendationem. *M. du S.*

77. Προσκαλέσασθαι] Subaudi ἡμᾶς. *F. G.*

Νὴ Δία ἢ τῶν δείπνων περί, ὡς συνδειπνοῖεν ὑμῖν, ἢ τοῦτο προσθεῖναι ἠξίουν τῇ ἐπιστολῇ, ὡς νῦν γε μόνους ὑμᾶς τρυφᾷν, ἐπικλείσαντας τὰς θύρας· εἰ δέ ποτε καὶ κείνων τινὰς ἐστιᾷν μετὰ μακρὸν ἐθελήσητε, πλέον τοῦ εὐφραίνοντος ἐνεῖναι τὸ ἀνιαρὸν τῷ δείπνῳ· ἢ τὰ πολλὰ ἐφ' ὕβρει αὐτοῖς γίγνεσθαι· οἷον ἐκεῖνο, τὸ μὴ τοῦ αὐτοῦ οἴνου συμπίνειν, Ἡράκλεις, ὡς ἀνελεύθερον, καὶ καταγιγνώσκειν αὐτοῖς ἐκείνων ἄξιον, ὅτι μὴ μελάξῃ ἀναστάντες οἴχονται, ὅλον ὑμῖν τὸ συμπόσιον καταλιπόντες. ἀλλ' ἰδὲ ἐς χόρον ὅμως φασὶ πίνειν· τοὺς μὲν οἰνοχόους ὑμῶν, ὥσπερ τοὺς Ὀδυσσέως ἑταίρους, κηρῷ βεβυσμένα τὰ ὦτα. τὰ μὲν γὰρ ἄλλα αἴσχρά ἐστιν, ὥστε οὐκ ἂν λέγειν ἃ περὶ τὴν τομὴν τῶν κρεῶν αἰτιῶνται, ἢ τὴν μαγκόνην, ὑμῖν μὲν παρεστώτων, ἐς δὲν ἐβρεμφορήθητε, ἐκείνους δὲ παροθεόντων· ἢ ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα μικροπρεπῆ, ἢ ἥκιστα ἐλευθέροις πρέποντα. τὸ γοῦν ἥδιστον, ἢ συμποτικώτερον, ἡ ἰσοτιμία ἐστί. ἢ ὁ [a] ἰσοδαίτης τούτου ἕνεκα ἡγεῖται ὑμῖν τὸ συμπόσιον, ὡς τὸ ἴσον ἅπασιν ἔχοιεν.

Ὁρᾶτε δὴ ὅπως μηκέτι ὑμᾶς αἰτιάσωνται, ἀλλὰ [b] τιμήσωσι, ἢ φιλήσωσι, τὸν

32. Sane etiam de coenis, ut illas vobiscum capiant, etiam hoc epistolae addendum putarunt, vos nunc solos, clausis januis, delicate vivere: si vero quandoque etiam illorum quosdam convivio excipere post longum intervallum velletis, plus molestiarum quam hilaritatis coenae inesse, & pleraque ibi contumeliose in se fieri, ut illud, quod non de eodem vino bibant: Hercules! quam est hoc illiberale! atque reprehensione ipsi digni, qui non inter haec surgant, & discedentes vestrum vobis vos convivium habere jubeant. Sed ne vel sic quidem ad saturitatem se bibere ajunt. Vestros enim pocillatores, ut illos Ulyssis socios cera obturatas habere aures. Reliqua adeo sunt turpia, uti dicere ea dubitem, quae de carnium divisione & ministris dicunt, qui vobis adstent, dum ultra modum vos ingurgitetis, illos autem praetercurrant, & alia in hoc genere multa, jejuna illa quidem, & minime digna liberis. Suavissimum enim & maxime convivale est illa aequalitas: & praeest hanc ob caussam conviviis vestris aequus ille dapium divisor *Bacchus*, ut aequum omnes habeant.

33. Curate igitur, ut non amplius vos accusent, sed honorent potius amentque, minutorum istorum participes, quorum

vos

a Ἰσοδαίτης] Sic Edd. Ἰσοδαιστὴς *Solan.* Ἰσοδαίτης *Gesn.* b Τιμήσωσι] Τιμήσουσι & φιλήσουσι *Fl.*

91. Καταγιγνώσκειν] Καταγνῶσ. *V.*

82. Δείπνων περί] Subaudi e superioribus, ἢ ὀκνεῖν γράψειν πρὸς ὑμᾶς περὶ δείπνων. *J. F. R.*

95. Ὀδυσσέως ἑταίρους] *Hom.* Od. *M.* 173. *M. du S.*

4. Ἰσοδαίτης] Sic omnes Libri nostri. De Baccho usurpat *Plutarchus* hanc vocem, p. m. 692. AB. Puto tamen veram & genuinam vocem esse *ἰσοδαιστής*. Lege omnino Numeri 36. ultima verba; unde satis, ni fallor, emendationis hujus ratio patebit. *M. du S.*

Ibid. Ὁ ἰσοδαίτης] Difficile forte fuerit dicere, quis sit ille *ἰσοδαίτης*, ὁ ἡγούμενος τῶν συμποσίων. A δαίτα δαιτύος descendat ὁ ἰσοδαιτητής, ut mox c. 36. habebimus *συνδαιτητὴν*, sed hic quoque nusquam est. Fallor, an est *ἰσοδαίτης*, quod Bacchi epitheton esse docet *Plutarchus* de EI p. 692. ante med. *H. Steph.* Διόνυσον δὲ & Ζαγρέα & Νυκτίλιον & Ἰσοδαίτην αὐτὸν ὀνομάζουσι. Ortum hoc ei cognomen puto ἀπὸ τῆς δαιτὸς ἴσης, *Homero* familiaris, de qua Comment. ad Il. A. 468. it. *Athenaeus* I, 10. Laetitiae dator Bacchus aequum amat hodie; idem apud Graecos, qui συμπόσιον, *combibium* dixere, non *convivium*, merito ἡγούμενον τῶν συμποσίων est. In eundem convenit, quod est apud *Harpocrationem* & *Suidam*, Ἰσοδαίτης ξυνὸς τοῖς δαίμοσι, ἢ τὰ δημώδη γένεια & μὴ πάνυ σπουδαῖα ἱτίλλει. Laudat *Harpocration* hic Hyperidem pro Phryne. Notum quam libenter Dionysia agitet hoc genus. Idem nomen est, quod apud *Hesych.* legitur *ἰσοδίτης*, ὑπ' ἴσων ὁ πλούτων· ὑπὸ δὲ ἄλλων ὁ Πλούτωνος υἱός. Certe id jam adnotatum video in *Schreveliana* editione, ubi etiam laudatur *Meurs.* Att. lectt. p. 50. Luciano quidem restituendum τὸν ἰσοδαίτην, mihi indubium est. *J. M. G.*

17. Πολλοί, nisi] Οἱ πολλοὶ legisse videtur Interpres.

vos ſumtum non ſentiatis; quae tamen, ut munus, opportuno adeo ad uſum tempore datum, perpetua ipſi memoria proſequantur. Et alioquin ne habitare quidem urbes poſſitis, niſi & pauperes in civitate habeatis, qui innumerabilia vobis ad felicitatem conferant: nec habeatis qui divitias admirentur veſtras, ſi ſoli & privatim, & in tenebris ſitis divites. Videat igitur vulgus, & admiretur argentum veſtrum, & menſas, & amicitiae póculum *ſibi invicem* propinent; atque inter bibendum conſiderent poculum, cujus pondus ipſi manu librando explorent, & argumentum quam accurate expreſſum ſit? & quantum auri in illo artificio niteat? Praeterquam enim, quod manſueti & humani audietis, etiam invidiam illorum evitaveritis. Quis enim invideat ei, qui impertiat ſibi quod aequum eſt, atque donet? Quis vero non optet, quam longiſſime illum extendere aevum & bonis frui? Ut vero nunc habetis, teſte caret veſtra felicitas, invidiae opportunae ſunt veſtrae divitiae, ſuavitatis vita veſtra expers.

34. Neque enim aeque jucundum, puto eſt, impleri ſolum, quod de leonibus ajunt & de genere luporum ſolivago: atque in convictu hominum dextrorum, & gratiam inire omnibus in rebus ſtudentium:

ὀλίγων τούτων μεταλαμβάνοντες· ὧν ὑμῖν μὲν ἡ δαπάνη ἀνεπαίσθητος, ἐκείνοις δὲ ἐν καιρῷ τῆς χρείας ἡ δόσις ἀείμνηστος. ἄλλως τε, εἰ δ' ἐν οἰκεῖν δύνασθε τὰς πόλεις, μὴ ἐχὶ καὶ πενήτων συμπολιτευομένων, καὶ μυρίας πρὸς τὴν εὐδαιμονίαν ὑμῖν συντελούντων. εἰ δ' ἐν ἔχοιτε τοὺς θαυμάζοντας ὑμῶν τὸν πλοῦτον, ἢν μόνοι καὶ ἰδίᾳ καὶ ὑπὸ σκότῳ πλουτοῦντε. ἰδέτωσαν ἐν πολλοὶ, καὶ θαυμασάτωσαν ὑμῶν τὸν ἄργυρον, καὶ τὰς τραπέζας, καὶ προπινόντων φιλοφησίας, μεταξὺ πίνοντες θεασκοπείτωσαν τὸ ἔκπωμα, καὶ τὸ βάρος ἴστωσαν αὐτοὶ [c] διαβασάσαντες, καὶ τὴν ἱστορίας τὸ ἀκριβὲς, τὸν χρυσὸν ὅσος, ὃς ἐπανθεῖ τῇ τέχνῃ. πρὸς γὰρ τῷ χρηστοὺς καὶ φιλανθρώπους ἀκούειν, καὶ τοῦ φθονεῖσθαι ὑπ' αὐτῶν ἔξω γένησθε· τίς γὰρ ἂν φθονήσειε τῷ κοινωνοῦντι, καὶ διδόντι τὰ μέρια; τίς δ' οὐκ ἂν εὔξαιτο εἰς τὸ μήκιστον διαβιῶναι αὐτὸν, ἀπολαύοντα τῶν ἀγαθῶν; ὡς δὲ νῦν ἔχετε, ἀμάρτυρος μὲν ἡ εὐδαιμονία, ἐπίφθονος δὲ ὁ πλοῦτος, ἀηδὴς δὲ ὁ βίος.

Οὐδὲ γὰρ ἥδε ὁμοίως ἡδὺ, οἶμαι, μόνον ἐμπίπλασθαι, ὥσπερ τοὺς λέοντάς φασι, καὶ τοὺς μονιοὺς τῶν λύκων, καὶ συνόντας δεξιοῖς ἀνδράσι, καὶ πάντα χαρίζεσθαι πειρωμένους,

[c] Διαβασάσαντες] Bene ſic *Fl. F. S.* Διαβασάντες male *J. Ald. H.* &c.

19. Φιλοτησίας] Φιλικὰς δεξιώσεις. *V.*

pres. *F.G.* Scil. quia vertit, *vulgus.* *J.F.R.*

21. Ἴστωσαν] *Diſcant.* *F.G.*

Ibid. Αὐτοὶ διαβασάντες] Αὐτοὶ διαβασάντες. *Th.M.*

Ibid. Καὶ τὴν ἱστορίας] Sic forte legendum: τὴν ἱστορίας τὸ ἀκριβὲς, καὶ τὸν χρυσὸν ὅσος, &c. *F.G.*

22. Τὸν χρυσὸν ὅσον, ὃς] Sic Libri omnes noſtri. *M. du S.*

Ibid. Ὃς ἐπανθεῖ] Ὃς delendum videtur. *F.G.* Probo, & pro non ſcripto habeo. *J.F.R.*

31. Λέοντας] (Vid. *Bourdelot.* not. additam) de Leonibus quod hic tradi fertur, confirmatur ab *Ælliano*, de animalib. IV. 3. De Lupis contrarium uſu ſatis notum eſt; conſpiciuntur enim frequenter gregatim ad praedam prodeuntes. Vid. quae ſupra ad Τιμ. c. 27. annotata ſunt. *M. du S.*

32. Καὶ τοὺς μονιοὺς τῶν λύκων] Cenſebat vir Clariſſimus *Godofredus Malleynus* legendum eſſe μονιοὺς τῶν σῶν. atque movebatur ea ratione quod lupi ſoleant bini incedere, at apri μονιοὶ dicantur, ut apud *Lycophr.* ὑὸς μονίης, quod confirmat *Ælian.* lib. 15. cap. 3. loquens de Thynnis καὶ οἱ μὲ αὐτῶν κατὰ τοὺς σῦς εἰσὶ μονιοὶ, οἱ δὲ συνδυαζόμενοι ἐς εἰς τὸν κατὰ τοὺς λύκους σύνοδον. Sed pace tanti viri dixerim, loquitur *Ælianus* de lupis, quatenus bini ad raptum prodeunt, at hic ſermo eſt de victu ſolitario lupi, lupus ſolus comedit. Itaque *Timon* Lucianeus (poſt med.) ſtatuit ſibi μονίῳ τὸν βίοτον καθάπερ τοῖς λύκοις. Imo etiam μονιὸς proprium videtur eſſe lupi adjunctum. Sic *Antipater* lib. 3. Anthol.

Μονιὸς ὃν θάμνοισι θοὴν λύκος ἄσκοπον ἕνδρις
Ἔκτανεν.

Hinc etiam apud *Suid.* μονιὸς eſt μονόλυκος. pro priori parte ſtat *Heſych.* Contra omnes Mſſ. Codd. nihil mutare auſus ſum. *J.B.*

οἱ πρῶτα μὲ ὃ κωφὸν καὶ ἄφωνον τὸ συμπόσιον ἐάσουσι εἶναι, ἀλλ' ἐν μύθοις συμποτικοῖς, καὶ σκώμμασιν ἀνεπαχθέσι, καὶ φιλοφροσύναις ποικίλαις συνέσονται, οἷαι ἥδιστα ἁρμόττουσι, φίλαι μὲν Διονύσῳ, καὶ Ἀφροδίτῃ, φίλαι δὲ Χάρισιν. ἔπειτα δὲ πρὸς ἅπαντας ἐς τὴν ὑστεραίαν διηγήσονται, ὑμῖν τὴν δεξιότητα φιλείᾳ παρασκευάζουσι. ταῦτα πολλοῦ πρίασθαι καλῶς εἶχεν.

Ἐπεὶ ἐρήσομαι ὑμᾶς, εἰ μύοντες οἱ πένητες βαδίζοιεν (ὑποθώμεθα γὰρ οὕτως) οὐκ ἂν ὑμᾶς ἤνιασεν οὐκ ἔχοντας οἷς [a] ἐπιδείξασθε τὰς ἀργυρᾶς ἐσθῆτας, καὶ τὴν ἀκολουθοῦσαν τὸ πλῆθος, ἢ τὴν δακτυλίων τὸ μέγεθος; ἐῶ λέγειν ὡς καὶ ἐπιβουλὰς, καὶ μίσος παρὰ τῶν πενήτων ἀναγκαῖον ἐγγίνεσθαι πρὸς ὑμᾶς, ἢν μόνοι τρυφᾶν ἐθέλητε. ἃ μὲν γὰρ εὔξεσθαι κατ' ὑμῶν ἀπειλοῦσιν, ἀποτρόπαια, [b] μὴ δὲ [c] γένοιτο εἰς ἀνάγκην αὐτοὺς καταστῆναι τοῦ εὐχῆς· ἐπεὶ ὅτε ἀλλάντων γεύσεσθε, ὅτε πλακοῦντος, ἢ εἴτι λείψανον τοῦ κυνός· ἡ φακῆ δὲ ὑμῖν σαπέρδην ἐντελήκοτα ἕξει. ὑς δὲ καὶ ἔλαφος

qui primo non patientur convivium esse mutum & vocis expers, sed in fabulis convivalibus, & joçis non molestis, & vario genere comitatis una versabuntur: quod genus suavissimae consuetudinis Baccho amicum & Veneri, amicum Gratiis. Tum vero postridie narranda apud omnes dexteritate vestra amorem *vobis* conciliabunt. Haec vero vel magno redimere bonum fuerit.

35. Namque interrogabo vos, si clausis oculis incederent pauperes, ponamus enim hoc; nonne vobis id molestum esset? non habentibus, quibus ostenderetis vestes purpureas, & pedissequorum turbam, aut speciem anulorum. Omitto dicere, fieri non posse, quin insidiae & odia contra vos concipiant pauperes, si vivere in deliciis soli velitis. Quae enim se vota contra vos facturos minantur, abominanda sunt; & absit, ut in necessitatem eorum votorum deveniant. Nam neque farcimen gustabitis, neque placentam, nisi si quid forte canis reliquerit: lenticula vobis saperdae tabem habebit: aper & cervus dum assantur, fugam

a Ἐπιδείξασθε] Ἐπιδείξητε *Fl.* b Μὴ δὲ] Ita Edd. vett. Μηδὲ recentiores. c Γένοιτο] Γένηται *Fl.*

36. Φιλοφροσύναις] Δεξιώσεσιν ἢ περιποιήσεις. *V.*

43. Εἰ μύοντες] Καμμύοντες, τυφλοὺς ὀφθαλμοὺς πλείοντες. *V.*

55. Σαπέρδην] Ὅτι αἱ ἀφύαι καλέμενοι ἁλισπαρμένοι ἢ τηγανιζόμεναι σαπέρδαι λέγονται· ἢ τὰ θεῖα τιμώχη ἢ γόνδης * Παφλαγόνες φασί. *V.*

* Γόνδης] Ita clare legebatur in Scholiaste nostro. Etymologici magni Auctor habet Ἰόνδης. *J. Chr.*

41. Παρασκιάζουσι] Vel contra omnes libros legendum arbitror, παρασκιάσουσι, ne abhorreat ab ἐάσουσι & σωίσονται. *J.M.G.*

43. Εἰ μύοντες οἱ πένητες βαδίζοιεν, ὑποθώμεθα γὰρ οὕτως, οὐκ ἂν ὑμᾶς ἤνιασεν οὐκ ἔχοντας οἷς ἐπιδείξασθε τὰς ἀργυρᾶς ἐσθῆτας, &c.] Ait Saturnus divitibus, *Si pauperiores taciti irent (fingamus enim ita) nonne id maxime vos uteret, non habentes, quibus purpureas ostenderetis vestes?* Sed τὸ, ἐπιδείξασθε hic nihili est. Scribe ἐπιδείξαισθε, vel quemadmodum habet Florentina, ἐπιδείξητε. *J.F.*

Εἰ μύοντες — βαδίζοιεν] Perperam vertitur: *Si pauperes abirent taciti.* Nam μύοντες βαδίζειν dicuntur, qui clausis oculis incedunt. Μύειν hic est *claudere oculos*, quod aliter καθαμύειν & καμμύειν dicitur. Recte itaque *Schol.* hic μύοντες, καμμύοντες, τυφλοὺς ὀφθαλμοὺς πλείοντες. atque ita optime cohaerent sequentia: *Nonne id vos uteret, quum sic non haberetis quibus purpureas vestras vestes ostentaretis.* Nam licet pauperes taciti incederent per plateas, nihilominus videre poterant divitum vestes pretiosas, si vero clausis oculis, eas non videbant. *L.BOS.*

45. Ἐπιδείξητε] *Fl.* vid. *Jens.* In reliquis ἐπιδείξασθε. *M. du S.*

Ἐπιδείξασθε] Forte blandior medicina, & magis Graecismum olens fuerit, si legamus οἷς ἐπιδείξασθαι. *J.M.G.*

Ἐπιδείξασθε] Ἐπιδείξαισθε legendum videtur. *F.G.* Idem conjicit Cl. *Jens.* nec improbem; sed quia Florentinum ἐπιδείξητε longius recedit, ac defendi potest ex iis quae ad c. 4. v. ἐπινεύσει, pro ἐπινεύσῃ sunt indicata, vulgatum immutare non sustinui. *J.F.R.*

57. Ὀστέμφει μάλιξ] Mallem ὀστέμφει. *F.G.*

58. Τύτλαι] Lego ψύττα, i. e. ταχέως. Sic supra *Lex.*

gam de culina meditabuntur in ſaltum : & gallinae, ilicet ! contentis *alis* etiam impluмes ad ipſos pauperes avolabunt : quod vero maximum, pincernarum formoſiſſimi, calvi vobis uno momento fient, idque fracta inſuper amphora. Ad haec quae tum dies feſtos deceant, tum vobis ſint tutiſſima, ſtatuite, & multam illis paupertatem levate, quos parva penſione *interpoſita* amicos habebitis minime contemnendos.

d ὀπτώμενοι μέλαξυ δρασμὸν βυλεύσουσιν ἐκ τῦ ὀπλανείυ ἐς τὸ ὄρ· ϗ ὄρνις e ψύτταν καλατείνασαι, ἅπεροι ϗ αὗται, παρ' αὐτὺς τὺς πένητας ἐκπετήσονται. τὸ δὲ μέγιστον, οἱ ὡραιόταλοι τ οἰνοχόων Φαλακροὶ ἐν ἀκαρεῖ τῦ χρόνυ ὑμῖν γενήσονται, ὅτι καλεαγότι ϗ ταῦτα τῷ ἀμφορεῖ. πρὸς τάδε βυλεύεσθε, ἃ ϗ τῇ ἑορτῇ πρέπονθ' γένοιτ' ἄν, ϗ ὑμῖν ἀσφαλέστατα, καὶ ἐπικυφίζετε πολλὴν πενίαν αὐτοῖς, ἀπ' ὀλίγυ τελέσματος φίλυς ἑ μεμπτὺς ἕξονται.

DIVITES SATURNO SALUTEM.

36. NImirum ad te ſolum ſcripta eſſe a pauperibus iſta, Saturne, exiiſtimas ? Nonne etiam Jupiter diu eſt cum ab iſtis obtunditur clamantibus, & diviſionem fieri poſtulantibus, & fatum accuſantibus, quod inaequalem illam diviſionem fecerit, & nos, qui nihil impertiri illis dignemur ? Verum novit ille, ut qui ſit Ju-

ΟΙ ΠΛΟΥΣΙΟΙ ΤΩι ΚΡΟΝΩι ΧΑΙΡΕΙΝ.

ΠΡὸς γάρ σε οἴει μόνον ταῦτ' τ πενήτων ταῦτα γεγράφθαι, ὦ Κρόνε, ϗχὶ δὲ ϗχ ὁ Ζεὺς ἤδη ἐκκεκώφωται πρὸς αὐτῶν ἀναβοώντων ϗ αὐτὰ δὴ ταῦτα τ ἀναδασμὸν ἀξιούντων γενέσθαι, ϗ αἰτιωμένων τὸν τε εἱμαρμένην ὡς ἄνισον τ νομὴν πεποιημένην, ϗ ἡμᾶς ὅτι μηδενὸς αὐτοῖς μεταδιδόναι ἀξιῦμεν; ἀλλ' οἶδεν ἐκεῖνος ἅτε Ζεὺς ὤν, παρ' οἷς

d Ὀπτώμενοι] Bene *J. P.* Ὀπτόμενοι *H.* male. e ψύτταν] ψύτται *Ald. H. Fr. P.* &c. ψύττας *J.* & *V2.* ψύττα *Fl.* & *Schol.*

58. † ψύττα καταπύγασα] ψύττα ἐπὶ τῦ ταχέως ἀποδραμεῖν τάσσεται. *V.*

† ψύττα] Sic edita & V.

Lexiph. c. 3. ψύττα καταπύγας legendum pro ψύτταν, quod depravatum eſt. *F.G.*

ψύτταν] Mea haec emendatio eſt, cum enim in omnibus legeretur ψίττας vel ψύττας, in *Fl.* & Schol. ψύττα voces palam depravatae. Ex *Lexiph.* c. 3. malui hanc reponere, quum illic recte uſurpatam videbam. Add. de ψίττα *Anach.* c. 49. & confer *Ic. A.* c. 35. Una poteſt controverſia moveri, rectene ſic ſcribatur, an ut apud *Heſychium* eſt, ψήττα, quem conſule etiam in ψιττάζω & ψίττα. Rem ego in medio relinquo. Confer autem cum hoc loco, quae N°. 23. leguntur. *M. du S.*

ψύττα καταπύγασα] ψῆτται habet *Aldina* poſterior, quaſi de anatibus ſermo eſſet. Verum ſupra in ipſa pauperum epiſtola, ὀρνίθων modo ſit mentio παχειῶν, id eſt *gallinarum pinguium*, quando nihil eſt, quod a nobiliſſima nos ſignificatione depellat. Nimirum ψύττα legendum, atque interpretandum ex *Heſychio*, qui ψύττα, inquit, ἐπὶ τῦ ταχέως ἀποδραμεῖν λέγεται. Eſt igitur ἀνοματοποιημένον, illi σίττα apud *Theocritum* ſimile : quod ad ludicras haſce minas, & actionem quandam, vitamque illis conciliandam oppido convenit : licet in ſeria oratione damnatum idem ψύττα καταπύγας putem *Lexiph.* c. 3, 79. *J. M. G.*

ψύτταν] Obſecundavi *Solano*, quia ſic ſupra in *Lexiph.* c. 3. (ubi vide notas N°. 79.) Et ψύττας manifeſto falſum eſt ; ſed vel ψύττα cum *Fl.* vel ψύτταν ſcribendum ; quod cum utrovis more reperiam apud varios, non magni feci utrum reciperem, quin & ψύττας φύγῃ *Alciphr.* III. Ep. 24. f. ubi tamen *Bergl.* ψύτταν etiam malit. *J. F. R.*

68. Πρὸς γάρ σε &c.] Sciagraphia totius hujus dialogi eſt epiſtola 53. L. III. *Alciphronis*, vid. notam 2. *Bergleri* ad *Alciphr.* l. d. *J. F. R.*

83. Ἰσω-

οἷς τισιν ἡ αἰτία, ἢ ἀφ' τοῦτο παρακύει αὐτοῦ τὰ πολλά· σοὶ δὲ ὅμως ἀπολογησόμεθα, ἐπείπερ ἄρχεις γε νῦν ἡμῶν. ἡμεῖς γὰρ ἅπαντα πρὸ ὀφθαλμῶν λαβόντες, ἃ γέγραφας, ὡς καλὸν ὑπηκοεῖν ἀπὸ πολλῶν τοῖς δεομένοις, καὶ ὡς ἥδιον συνεῖναι, καὶ συνευωχεῖσθαι τοῖς πένησιν, ἀεὶ διελεγόμεθα οὕτω ποιοῦντες, [a] ἰσοδιαιτητὰς καθεζόμενοι, ὡς ἂν μηδὲ τὸν [b] συνδιαιτητὴν [c] αὐτοῦ αἰτιάσασθαί τι.

Οἱ δὲ ὀλίγων ἐν ἀρχῇ δεῖσθαι φάσκοντες, ἐπειδήπερ ἅπαξ αὐτοῖς ἀνεπετάσαμεν τὰς θύρας, οὐκ ἀνίεσαν ἄλλα ἐπ' ἄλλοις αἰτοῦντες. εἰ δὲ μὴ πάντα εὐθύς, μηδὲ πρὸς ἑπόμενον λαμβάνοιεν, ὀργὴ, καὶ μῖσος, καὶ πρόχειροι αἱ βλασφημίαι· κἂν εἴτι ὑπεύδοιλο ἡμῖν, ἀλλ' οἵ γε ἀκούοντες ὑπέτρεπον ἂν, ὡς ἀκριβῶς εἰδόσιν ἐκ τοῦ συγγεγονέναι. ὥστε δυοῖν θάτερον, ἢ μὴ διδόντα ἐχθρὸν εἶναι πάντως ἔδει, ἢ πάντα προϊεμένους, αὐτίκα μάλα πένεσθαι, καὶ τῶν αἰτούντων καὶ αὐτὸν εἶναι.

Καὶ τὰ μὲν ἄλλα μέτρια· ἐν δὲ τοῖς δείπνοις αὐτοῖς, ἀμελήσαντες τοῦ ἐμπίπλασθαι, καὶ γαστρίζεσθαι, καὶ αὐτοὶ ἐπειδὰν

piter, penes utros culpa ſit, & ob id ipſum preces illorum ſurda fere aure transmittit. Interim tamen cauſſam apud te, qui nunc certe nobis imperes, dicemus. Nos enim, quibus, quae ſcripſiſti, ante oculos verſarentur omnia, tanquam pulchrum eſſet auxilium ferre de ſua copia indigentibus; & ſuavius, verſari cum pauperibus atque epulari, ſemper faciebamus ita, aequo ipſi victu utentes, adeo ut neque convictor eorum, quod accuſaret, haberet.

37. At iſti, qui paucis initio opus ſe habere dixerant, cum ſemel fores iis aperuiſſemus, alia ſuper alia petere non deſierunt. Si vero non omnia ſtatim neque in ipſo verbo acciperent; ira, & odium, & maledicta in promtu. Ac ſi quid mendacio nobis affingerent, credebant tamen, qui audirent, velut accurate ipſo ex convictu ſcientibus. Itaque alterum de duobus, aut, ſi nihil dares, inimicum omnino eſſe oportebat; aut, ſi omnia illis *diripienda* permitteres, ipſum fieri ſtatim pauperem, & unum eorum, qui ab aliis peterent.

38. Ac reliqua tolerabilia: in ipſis vero coenis non ſatis habentes impleri, & ingurgitare ſe; etiam ipſi, ubi plus quam ſa-

a Ἰσοδιαιτητὰς] Ex emend. *Solani*. Ἰσοδιαίτῳ G. Ἰσοδίαιτοι Edd. omnes. b Συνδιαιτητὴν] Sic jam bene *Amſt. S.* G. Συνδιαίτῳ cett. c Αὐτῶν] Sic *P. H. B1. Fr.* Αὐτὸν *J. Fl. Ald. S.* d Αὐτὸν] Αὐτῶν *V2.* ſola.

89. * Πάντα εὐθύς] Ἤτοι παρευθὺς, ἢ ὅσα ἤτησαν. *V.*

1. Γαστρίζεσθαι] Γαστρίζεσθαι, † λαυρότερον τρέφεσθαι, ἢ ὅπερ τὸν χοίρων, γαστριμαργεῖν. *V.*

r * Πάντα εὐθύς] Recte huc retulit hoc Schol. *Solanus*, cum ante ad Ὀργὴν καὶ μῖσος referretur. *J. F. R.*

† Λαυρότερον] Λαμπρότερον C. ut Schol. 14. Ἕταιρ. Δ. *M. du S.* Scribe λαβρότερον. *J. J. Weiſſ.*

83. Ἰσοδίαιτοι καθιζῶντες] Syntaxis quartum caſum poſtulat. Rectius itaque Mſ. *ἰσοδιαίτῳ καθιζῶντες, ὡς ἂν μηδὲ τὸ συνδιαιτητὴν αὐτὸν αἰτιάσασθαί τι. eodem cibo illum excipientes, ut convictor nihil poſſit accuſare. J. G. G.*

Ἰσοδιαιτητὰς — συνδιαιτητὴν] In impreſſis omnibus legebatur *ἰσοδίαιτοι*. Mſ. *Graevii ἰσοδιαίτῳ* quod ad veram ſcripturam manu ducit, quam nos in textum recepimus. Munus Saturnaliorum proprium fuiſſe exiſtimo. Vide nos ad ultima verba N°. 32. Monendus autem Lector hic eſt, me, dum novum videor ſenſum voci *συνδιαιτητὴς* affingere, verum tantum antiquumque ei aſſerere. Ubi enim usquam oſtendas Διαιτητὴν de alio dictum quam de *Arbitro*? Quod miror fugiſſe hactenus & Lexicographos & virum ſummum *Graevium*, qui hic cum vulgo erravit. Ultima vox in G. *S.* & *A.* exſtat; in reliquis *συνδιαίτῳ* prave legitur. *M. du S.*

94. Ὥστε δυοῖν θάτερον, ἢ μὴ διδόντα ἐχθρὸν εἶναι πάντως ἔδει, ἢ πάντα προϊεμένους, αὐτίκα μάλα πένεσθαι, καὶ τῶν αἰτούντων καὶ αὐτὸν εἶναι] Vitioſiſſima oratio. Emenda ocyus προϊέμενον, quod fere ne indicio quidem, nedum probatione apud intelligentes indiget. Querunturque divites de pauperum inſolentia, & animo nullis, quan-

satis esset bibissent, vel formosi pueri, dum poculum praebet, manum stringebant, vel pellicem aut conjugem adeo tentare audebant. Deinde ubi vomitu opplevere triclinium, postridie maledictis nos perstringunt; quam sitierint, quam famis convictores fuerint, enarrant. Et si haec mentiri contra eos videamur, vestri illius parasiti recordare, Ixionis, qui communi dignatus mensa, dignationem aequalem vobis habens, ebrius cum esset, Junonis pudorem tentavit vir fortis.

39. Haec sunt & talia, quibus inducti decrevimus in posterum nostrae securitatis caussa, non amplius accessum illis in nostras domus praebere. Si vero te arbitro ac vindice spondeant, moderata se, uti nunc ajunt, petituros, neque contumeliosum quidquam admissuros in conviviis, in communionem veniunto, quod bene vertat, nobiscum epulantor. Etiam de vestibus, ut imperas, mittemus, ac de auro etiam, quantum aequum fuerit, insuper impendemus. Atque in universum nulla in parte deficiemus. Verum ipsi quoque ex arte nobiscum agere desinunto, pro adulatoribus & parasitis amici sunto. Nos quidem, si & isti facere officium voluerint, nulla in re accusabis.

πλείω τῆ ἱκανῆ τίωσιν, ἢ παιδὸς ὡραίυ, μελαξὺ ἀναδόντος τὸ ἔκπωμα, ἔνυξαν ἢ χεῖρα, ἢ παλλακῆ, ἢ γαμετῆ γυναικὶ ἐπεχείρησαν· εἶτα καλεμέσαντες τῆ συμποσίυ, ἐς ἢ ὑςεραίαν λοιδορῆν ἡμῖν κατελθόντες, ὡς ἐδίψησαν, καὶ ὡς λιμῷ συνῆσαν διηγύμθοι. καὶ εἴ σοι ταῦτα καλαψεύδεα αὐτῶν δοκῆμεν, ἢ ὑμέτερον ἄσιλον ἀναμνήσθηθι, ἢ Ἰξίονα· ὃς ἀξιωθεὶς κοινῆς τραπέζης, ἀξίωμα ἴσον ἔχων ὑμῖν, τῆ Ἥρᾳ μεθυσθεὶς ἐπεχείρει ὁ γενναῖος.

Ταῦτά θοι καὶ τὰ τοιαῦτα, ὑφ' ὧν ἡμεῖς ἐβελευσάμεθα πρὸς τὸ λοιπὸν, ἀσφαλείας ἕνεκεν ἢ ἡμετέρας, μηκέτι ὀπίθαλον ποιεῖν αὐτοῖς ἢ οἰκίαν. εἰ δὲ ὅπι σῆ συνθοῖντο, μέτριον δέησεσθαι, ὥσπερ νῦν φασι, μηδὲν δὲ ὑβριστικὸν ἐν τοῖς συμποσίοις ἐργάσεσθαι, κοινωνούντων ἡμῖν καὶ συνδειπνούντων τύχη τῆ ἀγαθῆ. καὶ ἢ ἱματίων, ὡς σὺ κελεύεις, πέμψομεν, καὶ τῆ χρυσίυ ὁπόσον οἷόν τε, καὶ προσδαπανήσομεν, καὶ ὅλως ὐδὲν ἐλλείψομεν· καὶ αὐτοὶ δὲ ἀφέμθοι τῆ κῆ τέχνη ὁμιλεῖν ἡμῖν, φίλοι ἀντὶ κολάκων καὶ παρασίτων ἔσωσαν, ὡς ἡμᾶς γε ὐδὲν ἂν αἰτιάσαιο, κἀκείνων τὰ δέοντα ποιεῖν ἐθελόντων.

e Συνθοῖντο] Συνθοῦντο *Fl.* f Ἐργάσεσθαι] Sic *Fl.* Ἐργάσασθαι cett.

quantiscumque beneficiis & donis contento. *Adeo*, inquiunt, *ut alterutrum fieri necesse sit, vel ut non dans omnino sit inimicus, vel ut omnia largiens*, sive *profundens, brevi plane pauper sit, & ipse unus mendicantium.* *J.F.*

6. Κατελθόντες] Rarior vocis usus, nondum puto satis observatus Lexicis. Ponitur hic quidem, puto etiam alias, ut καθικνῆσθαι, ut κατατρέχω, ut Latinum *invehi*, &c. *J.M.G.*

Κατελθόντες] Καταλέγοντες legendum videtur. *F.G.*

Non video mutandi necessitatem. *J.F.R.*

13. Ὑφ' ὧν] Ἐφ' οἷς forsan. *F.G.*

18. Ἐργάσασθαι] Scribe ἐργάσεσθαι. *F.G.*

ΣΥΜΠΟΣΙΟΝ, Η ΛΑΠΙΘΑΙ.

CONVIVIUM, SEU LAPITHAE.

ΦΙΛΩΝ ΚΑΙ ΛΥΚΙΝΟΣ.

PHILON ET LUCIANUS.

Φ Ι Λ.

P H I L.

ΠΟικίλην, ὦ Λυκῖνε, ἀγατριβὴν φασὶ γεγενῆσθαι ὑμῖν χθὲς ἐν Ἀριστ αἰνέτου τῷ δείπνῳ, καί τινας [a] φιλοσόφους λόγους εἰρῆσθαι, καὶ ἔριν οὐ [b] σμικρὰν συστῆναι ἐπ' αὐτοῖς· εἰ δὲ μὴ ἐψεύδετο Χαρῖνος, καὶ ἄχρι [c] τραυμάτων προχωρῆσαι τὸ πρᾶγμα, καὶ τέλος αἵματι διαλυθῆναι τὴν συνουσίαν. ΛΥΚ. Καὶ πόθεν, ὦ Φίλων, ἠπίστατο Χαρῖνος ταῦτα; οὐ γὰρ συνεδείπνει μεθ' ἡμῶν. ΦΙΛ. Διονίκου, ἔφη, τοῦ ἰατροῦ ἀκοῦσαι. Διόνικος δὲ, καὶ αὐτὸς, οἶμαι, τῶν συνδείπνων ἦν. ΛΥΚ. Καὶ μάλα. οὐ μὴν ἐξ ἀρχῆς γε οὐδ' αὐτὸς ἅπασι παρεγένετο, ἀλλὰ ὀψὲ μεσούσης [d] ἤδη τῆς μάχης, ἐπέστη ὀλίγον πρὸ τῶν τραυμάτων. ὥστε

1 VAria vos ratione tempus fefelliſſe ajunt heri in coena apud Ariſtaenetum, & philoſophos quosdam ſermones habitos, & contentionem non parvam ſuper 5iis ortam, ac, ſi non mentitus eſt Charinus, ad vulnera usque rem proceſſiſſe, ac ſanguine diſſolutam diſputationem. LYC. Et unde, mi Philo, ſciebat iſta Charinus? neque enim nobiſcum coenavit. PHIL. E Dionico ſe dicebat audiſſe Medico. Fuit autem, puto, ipſe inter convivas Dionicus. LYC. Omnino; neque tamen ab initio inde omnibus ipſe quoque interfuit; ſed ſero, media fere jam pugna, paullo an- 15te vulnera ipſe ſupervenit. Itaque miror, ſi

a Φιλοσόφους λόγους] Λόγους φιλοσόφους B. Cod. ſive O. b Σμικρὰν] Sic Edd. Μικρὰν B. c Τραυμάτων] Πραγμάτων male B. d Ἤδη] Deeſt in B.

ΣΥΜΠ. Η ΑΑΠ.] Συμπόσιον ἢ Λαπίθαι ἐπιγέγραπται. * ἀφωμοίωται γὰρ τοῖς ἐν τῷ γάμῳ τῶ Πειριθόου † τετιλισμένοις· κἀκεῖ γὰρ οἱ Κένταυροι μισθωθέντες, εἶτα ταῖς τῶν Λαπιθῶν γυναιξὶν ὑβριστικῶς ἐπιθέμενοι, μέχρι τραυμάτων καὶ φόνων προέκρησαν, ἀφ' οὗ καὶ εἰς πόλεμον προύπεσαν ἄσπονδον. τῶν Λαπιθῶν γάρ τις γάμους ἐπιτελῶν, ἐκάλεσέ τινας τῶν Λαπιθῶν, καί τινας τῶν Κενταύρων· ὡς δὲ τῶν Κενταύρων ὁ Εὐρυτίων μεθυσθείς, τὴν νύμφην ἐβουλήθη βιάσασθαι. κρατήσαντες δὲ αὐτὸν οἱ Λαπίθαι, ἀπέτιμον αὐτοῦ τὴν ῥῦπα, καὶ τὰ ὦτα, καὶ ὃν τρόπον συνεκροτήθη Λαπίθαις ‡ κατὰ τῶν Κενταύρων ὁ πόλεμος. V. (Maro in Georg. C.)

* Ἀφωμοίωται] Ita C. recte, ex quo & ſequentia reſtituta; quum in V. legeretur male, ἐφ' ὁμοίῳ γὰρ τῷ πολέμῳ τοῖς ἐπὶ τῷ γάμῳ. J. F. R.

† Τετιλισμένοις] Γεγυμνίτοις. C.

‡ Κατὰ] Καὶ Κενταύροις, omiſſo πόλεμος Edita, quibus Solanus ita adſcripſerat: Deeſt in Impr. πόλεμος. Poſterior hujus Scholii pars in C. non exſtat ſuo loco; ſed in fine reperitur: unde & ex V. ultima in Impreſſo manca reſtituimus.

ΣΥΜΠΟΣ.] Cave, Lector, ne ſequaris *Eraſmum* hujus Dialogi Latinum Interpretem, ſæpe enim alienus eſt ab autoris mente. J. B.

ΣΥΜΠΟΣΙΟΝ] Bene *Bergl.* ad *Alciphr.* III. Ep. 55. N°. 1. „ Eadem eſt oeconomia & inventionis ratio „ in hac Epiſtola, quae in Luciani Sympoſio. dum „ utrobique occaſione convivii Philoſophi tamquam „ indecenter ſe gerentes perſtringuntur, convenien- „ tiam eandem habent haec duo nomina *Alciphronis* „ [ΑΥΤΟΚΛΗΤΟΣ ΕΤΟΙΜΑΡΙΣΤΩ] quorum primum „ denotat eum *qui ſe ipſum vocat*, alterum *qui pran-* „ *dio eſt paratus*: Et Lucianeus Ἑτοιμοκλῆς, (quem „ videbis c. 21.) per alluſionem a κλητὸς dictus, cum „ alias talia ſint a κλίνω, quaſi *paratus*, *ſi vocetur*, „ ut ſatis oſtendit eod. c. 21. in epiſtola objurgatoria, „ quam ſane miſere ſcriptam miſit in convivio co- „ ram omnibus legendam, quod a Convivatore prae- „ teritus fuiſſet. *Alciphronis* autem haec Epiſtola to- „ ta quaſi ſciagraphia eſt Lucianei Sympoſii, ubi o- „ mnia quae hic intra modum conſiſtunt, dilatantur

u &

si quid satis certum dicere potuit, qui non interfuerit iis, a quibus coepta contentio in sanguinem illis exiit.

2. PHIL. Itaque, Lycine, ipse quoque Charinus, si vera audire, & ut acta sint singula, vellemus, ad te nos ire jussit: Dionicum enim ipsum dixisse, se non interfuisse omnibus; te vero, quidquid actum sit, accurate scire, & ipsos sermones memoria complexum, quippe qui non obiter talia, sed studiose audire soleas. Itaque non effugies, quin epulo nos jucundissimo excipias, mihi quidem certe nullum eo jucundius: idque eo magis, quod sobrii in pace & sine sanguine, extra teli jactum epulabimur, sive senes vinolento furore turbarint convivium, sive juvenes, inducti nempe a mero & dicere, quae minime opus erat, & facere.

3. LYC. Nimis tu, Philo, acriter a nobis petis, ut in vulgus efferamus ista & persequamur, narrandis quae per vinum at-

θαυμάζω, εἴ τι σαφὲς εἰπεῖν ἐδύνατο, μὴ παρακολουθήσας ἐκείνοις, ἀφ' ὧν ἐξεμάνη ἐς τὸ αἷμα ἐτελεύτησεν αὐτοῖς ἡ Φιλονεικία.

ΦΙΛ. Τοιγαροῦν, ὦ Λυκῖνε, καὶ ὁ Χαρῖνος αὐτὸς, εἰ βουλοίμεθα τἀληθῆ ἀκοῦσαι, καὶ ὅπως ἐπράχθη ἕκαστα, παρὰ σὲ ἡμᾶς ἧκειν ἐκέλευε· καὶ τὸ Διόνικον γὰρ αὐτὸν εἰπεῖν, ὡς αὐτὸς μὲν οὐ [c] παρεγένοιτο ἅπασι, σὲ δὲ ἀκριβῶς εἰδέναι τὰ γεγενημένα, καὶ τοὺς λόγους αὐτοὺς ἀπομνημονεῦσαι, ἅτε μὴ παρτὰ ἔργως τὰ τοιαῦτα, ἀλλ' ἐν σπουδῇ ἀκροώμενον. ὥστε οὐκ ἂν [f] φθάνοις ἑστιῶν ἡμᾶς ἡδίστην ταύτην ἑστίασιν, ἧς οὐκ οἶδ' ἄν τις ἡδίων ἔμοιγε καὶ μάλιστα ὅσῳ νήφοντες ἐν εἰρήνῃ, καὶ ἀναιμωτὶ ἔξω βέλους ἑστιασόμεθα· εἴτε γέροντες [g] ἐμπαροῴνησάν τι καὶ τὸ δεῖπνον, εἴτε νέοι, εἰπεῖν τε ὅσα ἥκιστα ἐχρῆν ὑπὸ τοῦ ἀκράτου προαχθέντες, καὶ πρᾶξαι.

ΛΥΚ. Νεανικώτερα ἡμᾶς, ὦ φίλων, ἀξιοῖς ἐκφέρειν ταῦτα πρὸς τοὺς πολλοὺς, καὶ ἐπεξιέναι [h] διηγουμένους πράγματα, ἐν οἷ-

e Παραγένοιτο] Παρεγένετο B. f Φθάνοις] Φθάνοις B. B. h Διηγουμένους] Διηγουμένοις marg. A1.

g Ἐμπαροίνησαν] Sic dedit *Solan.* Ἐπαρόνησαν Edd. & B.

30. Ἔξω βέλους] Διεξιόντα μὲν ἔχρην τοῦτο, ἀπὸ τῶν πολέμων ἐπὶ τὴν προκειμένην ὑποθέσιν μεταβαλόντα. ἐπὶ μὲν γὰρ τῶν πολέμων ἔξω φασὶ βέλους τοὺς ἀποτόμως τυγχάνοντας βολῆς. ἐνταῦθα δὲ, ἐστιᾶσθαι κέχρηται τούτῳ, ἀπὸ τῶν πολέμων ἐπὶ τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν μεταβαλών. ἐπὶ μὲν γὰρ τῶν πολέμων ἔξω βέλους τοὺς ἀποτόμως τυγχάνοντας βολῆς. ἐνταῦθα δὲ, ἐστιᾶσθαι τὸ ἐστιάσεσθαι πολεμοῦντων σωτηρίαν ἔχει, εἶτα τάχει γεγενημένα διηγεῖται καθ' ἱστορίαν πρέπειν, παίζων φησὶ, ὅτι διηγοῦ ἡμῖν προθύμως ὥστ' ὀδύνας ἅτε διοχλούμενος τῶν πεπραγμένων. ἔξω δὲ τυγχάνομεν ὄντες τοῦ χειμῶνος πολέμου καὶ τῆς ἐκεῖ παροικίας. *V.*

§ Ἐστιάσει] Ἐστιάσεσθαι male Edita, & mox διηγῶν, pro quo διηγοῦ ex V. dedit *M. du S.*

„ & valde exaggerantur, plerumque supra fidem. *J.F.R.*

ΦΙΛΩΝ] Idem haud dubie cui suum *de Hist. Conscr.* librum inscripserat. Vide & hujus libelli finem, ubi eodem modo quo illic, compellat. *M. du S.*

2. Ἀριστανίτου] Hujus Dialogi personae omnes verae. De hoc vide c. 5. Qui autem in Ἐτ. Δ. X. & II. memorantur Aristaeneti, fictitii esse videntur. *M. du S.*

Ibid. Ἐν Ἀριστανίτου] Scil. οἴκῳ, ut supra *Philopf.* c. 38. τὸ Ἀμφιλόχου, & alibi frequenter. *J.F.R.*

9. Χαρῖνος] De hoc, cum persona Dialogi non sit, non opus est ut solliciti simus. *M. du S.*

10. Διονίκου] Vid. c. 20. *M. du S.*

23. Παραγένοιτο] B. παρεγένετο. Sed nihil mutandum. *M. du S.*

27. Οὐκ ἂν φθάνοις] I. e. *non effugies nos convivio excipere*, s. *quin convivio nos excipias.* F.G. Conf. supra *Fugit.* c. 26. *J.F.R.*

Ibid. Φθάνοις] Hic apprime notandum in B. seu Ox. Codice legi φθάνοις, quod hic quidem quadrare potest. Sed tritum adeo & elegans simul illud οὐκ ἂν φθάνοις, ut loco moveri minime debeat. Quamquam si infinitis aliis in locis, ubi occurrit, φθάνοις, ut hic quadraret, fateor, eo inclinaret animus, ut φθάνοις in ejus locum sufficeretur. Ratio enim nulla aut remotissima assignari potest, cur verbum φθάνω solum *necessitatem* importet, quam in ea phrasi semper designat. *M. du S.*

31. Ἐμπαροίνησαν] Ni viderem ejusmodi maculas tot editiones insidere, morari lectorem hisce puderet. In omnibus legebatur ἐπαρο— in Mf. etiam B. *M. du S.*

35. Νεανικώτερα ἐκφέρειν] *Strenue efferre in vulgus.* F.G.

37. Ἐπεξιέναι] *Stylo persequi.* F.G.

οἶνῳ καὶ μέθῃ γενόμενα, δέον λήθην ποιήσασθαι αὐτῶν, καὶ νομίζειν ἐκεῖνα πάντα θεῶν ἔργα τῶν Διονύσου εἶναι, ὃς οὐκ οἶδα εἴ τινα τῶν αὐτῷ ὀργίων ἀτέλεστον καὶ ἀβάκχευτον ἀφεῖδεν. ὅρα οὖν μὴ κακοήθων τινῶν ἀνθρώπων ἦ τὸ ἀκριβῶς τὰ τοιαῦτα ἐξετάζειν, ἃ καλῶς [a] ἔχει ἐν τῷ συμποσίῳ καταλιπόντας ἀπαλλάττεσθαι. μισῶ γάρ, φησὶ καὶ ὁ ποιητικὸς λόγος, μνάμονα συμπόταν. καὶ οὐδὲ ὁ Διόνικος ὀρθῶς ἐποίησε πρὸς τὸν Χαρῖνον, αὐτὰ ἐξαγορεύσας, καὶ πολλὴν [b] τὴν εὐκολοκρασίαν καταισχεδάσας ἀνδρῶν φιλοσόφων· ἐγὼ δὲ, ἄπαγε, οὐκ ἄν τι τοιοῦτον εἴποιμι.

que ebrietatem facta sunt; cum oblivioni mandanda potius, & Dei, Bacchi, opera putanda sint omnia: qui nescio an quemquam suis orgiis non initiatum, neque operatum Bacchicis sacris, praetermittat. Vide igitur ne malignorum hominum sit accurate exquirere talia, quibus in ipso convivio relictis decet discedere. Namque *Odi*, ut habet poëticum illud verbum, *convivam memorem*. Nec bene Dionicus, quod apud Charinum ista elocutus est, & hesternae coenae reliquiis perfudit viros philosophos. Ego vero, absit ne quid dicam ejusmodi.

ΦΙΛ. Θρύπτῃ ταῦτα, ὦ Λυκῖνε. ἀλλ' ἔτι γε πρὸς ἐμὲ ἔστω ποιεῖν ἐχρῆν, [c] ἀκριβῶς [d] γιγνώσκων πολὺ πλέον ἐπιθυμοῦντά σε εἰπεῖν, ἢ ἐμὲ ἀκοῦσαι· καί μοι δοκεῖς εἰς ἀπορήσειας τῶν ἀκουσομένων, κἂν πρὸς κίονά

4. PHIL. Delicias facis, Lycine. Sed apud me certe hoc agere non conveniebat, qui certo sciam, te multo malle narrare hoc mihi, quam me audire: ac videris mihi, si non habeas, qui audire velint, vel ad co-

a Ἔχει] Ἔχειν B. b Τὴν] Omittit B. c Ἀκριβῶς] Ὃς ἀκριβῶς οἶδε B. d Γιγνώσκων] Sic B. *F.* B1. *Ald. M. Fr. S.* Γινώσκων *Fl.* Γιγνώσκοντα P. B2.

48. Καὶ πολλὴν τὴν εὐκολοκρασίαν] Ἡνίκα συνέστησαν [*] ἀλλήλοις παρ' Ἀθηναίοις οἱ νέοι, ἐπὶ ἑκάστῳ κρατῆρι οἶνον ἐτίθεντο· καί εἴ τις ἐκαθεύδησε μὴ πιὼν τὸν ἴδιον κρατῆρα, πρωὶ κατὰ τὸ αὐτοῦ κεφαλῆς ἐξεχέετο, καὶ ἐκαλεῖτο τοῦτο εὐκολοκρασία. ἄλλοι δὲ τὸ χθιζινόν. εἴρηται δὲ ἐντεῦθεν μεταφορικῶς, ἀντὶ τοῦ ὕβριν. *V.*

* Ἀλλήλοις] Non adgnoscunt C.

45. Μισῶ — μν. σ.] Vid. *Plut.* 1087. f. *M. du S.*

48. Καὶ πολλὴν τὴν εὐκολοκρασίαν καταισχεδάσας ἀνδρῶν φιλοσόφων] Malim Latine dicere: *& multa contumelia aspersit philosophos.* Quam cum interprete: *& pridianam hominum temulentiam divulgavit.* Vide Scholia ad hunc locum. *H.V.*

Ibid. Πολλὴν τὴν] Articulus retinendus. Amat enim Noster post adjectiva eum addere. In *Tox.* c. 4. πολλοὺς τοὺς ἐμπόρους. Pro *Imag.* c. 16. πολλὴν τὴν εὐμένειαν. *Asin.* c. 42. f. μακρῶν τῶν λόγων. *Alciphr.* III. 390. πολλὴν τὴν φιλανθρωπίαν. *F.F.R.*

Ibid. Εὐκολοκρασίαν] Sic *Demosth.* 152. A. *M. du S.*

53. Ἀκριβῶς γιγνώσκων] Ὑποσόλοικον Luciani styli properantis. *Th. M.*

Ὃς ἀκριβῶς οἶδε] Scripturam Mss. Ox. in textum recepimus; vulgatam enim ἀκριβῶς γιγνώσκων palam corruptam esse nemo non videt; pro qua B2. & P. reposuerunt ἀκριβῶς γιγνώσκοιμι, quod si per Codd. liceret, probarem. Quid autem *Marcilio* in mentem venerit, cur mox ἐπιθυμοῦν τὰ δὲ legeret, nemo, credo, expiscetur; neque credo quidquam mutatum voluisse, sed tantum prave exscripsisse. *M. du S.*

Ἀκριβῶς γιγνώσκων] Illud ὃς ἀκρ. οἶδε, quod *Solan.* in textum receperat, mihi glossa videtur, quae τὸ γιγνώσκων expositum per ὃς οἶδε, ut re vera exponendum est; ac, si quid mutandum, γιγνώσκοιμι potius ex P. ac B2. reciperem; sed & has ex conjectura sic dedisse suspicor. Cl. *Jens.* ad *Reviv.* c. 13. f. soloecismum id vocat, exempla tamen similis constructionis adfert, atque eadem omnia, nimis severe, damnat. Nam adeo frequens est nominativi usus pro obliquo, ut id linguae genio tribuendum potius quam corrigendum sit. Et mihi hic perinde erit, absolutumne nominativum cum Grammaticis voces, an participium exponas per periphrasin, *qui scio. Diad. Sic.* 2. c. 35. pr. Ἡ τοίνυν Ἰνδικὴ τετράπλευρός ἐστι τὸ σχῆμα, — ἡ μεγάλη θαλάττα, i.e. *Quantum ad Indiam* &c. Idem ib. c. 48. οἱ δὲ, ἐπισταμένους — οἳ μὲ ἀπόλλυνται. Ad priorem locum Cl. *Wessel.* duo similia addit, & ad Commentt. *Ael.* 2. 11. & *Gronov.* ad *Herodot.* 2. 66. provocans, recte ait, rem esse vulgarem; quare ex immensa copia quaedam tantum de nostro subjungemus. si forte vincatur, nihil hic in Luciano mutandum. Confer igitur praeter duo similia ὁμῶς — ἐπι-

columinam ſtatuamve cupide acceſſurus effufurusque uno ſpiritu connexa inter ſe omnia. Si proinde nunc diſcedere velim, non ſinas me, nondum auditis illis abire; ſed venias, perſequaris, roges. Hic ego viciſſim faciam me delicatum apud te. Et, ſi videtur, abeamus percontatum iſta ex aliis. At tu noli dicere. LYC. Bona verba! Narrabo enim, quando ita cupidus es; ſed ne multis dicas. PHIL. Niſi plane ego Lycini ingenium oblitus ſum, ipſe tu hoc melius feceris, & occupabis dicere omnibus, ne mea opera opus ſit.

5. Sed illud mihi dic prius, Filione ſuo Zenoni Ariſtaenetus uxorem cum daret, convivio vos excepit? LYC. Non: ſed filiam ipſe Cleanthidem Eucriti foeneratoris filio collocavit, philoſophanti,

τινα, ἢ πρὸς ἀνδριάντα ἡδέως ἂν προσελθὼν, ἐχχέαι, πάντα συνείρων ἀμυςί. εἰ γὰρ ἐθελήσω ἀπαλλάτ[illegible]εσθαί νῦν, οὐκ ἐάσεις με ἀνήκοον ἀπελθεῖν, ἀλλ' [e] ἔξεις, ἢ προκοληθήσεις, καὶ δέήσῃ. κἀγὼ θρύψομαι πρὸς σὲ ἐν τῷ μέρει· ἢ εἴ γε δοκεῖ, ἀπίωμεν ἄλλη αὐτὰ πευσόμενοι, σὺ δὲ μὴ λέγε. ΛΥΚ. Μηδὲν πρὸς ὀργὴν, διηγήσομαι γάρ, ἐπεὶπερ ὕτω προθυμῇ, ἀλλ' ὅπως μὴ πρὸς πολλοὺς ἐρεῖς. ΦΙΛ. Εἰ μὴ παντάπασιν ἐγὼ ἐπιλέλησμαι Λυκίνε, αὐτὸς σὺ ἄμεινον ποιήσεις αὐτὸ, ἢ [f] φθάσεις εἰπὼν ἅπασιν, ὥστε ὐδὲν ἐμοῦ [g] δέήσῃ.

Ἀλλ' ἐκεῖνό μοι πρῶτον εἰπὲ, τῷ παιδὶ τῷ Ζήνωνι ὁ Ἀριστάινετος ἀγόμενος γυναῖκα, εἰστία ὑμᾶς; ΛΥΚ. Οὐκ, ἀλλὰ τὴν θυγατέρα ἐξεδίδου αὐτὸς τὴν Κλεανθίδα τῷ Εὐκρίτου τοῦ δανειστικοῦ τῷ φιλοσοφοῦντι

ΦΙΛ.

e Ἔξεις] Reſtitui ex *Fl.* pro ἥξεις quod erat in cett. & B. f Φθάσεις] Φθάσῃ *Fl.* g Δεήσῃ] Et ſic cett. cum *Fl.*

58. Ἀμυςί] Ἅτερ τοῦ μῦσαι, καὶ κλῆσαι τὸ στόμα. *V.* 64. Μηδὲν πρὸς ὀργὴν] Τὸ μηδὲν πρὸς ὀργὴν, καὶ τὸ ἀλλ' ὅπως μὴ πρὸς πολλοὺς ἐρεῖς. τὰ δύο κῶλα ἐλλείπουσι τὸ αὐτοτελῶν ῥημάτων κατ' ἰθ[illegible] Ἀττικόν. τὸ μὲν πρῶτον, τὸ † σχοίνς ἐλλείπει. τὸ δὲ τὸ σιώπει. *V.* (ὡς πολλάκις παρεθέμεθα addunt C.)

† Σχοίνς] Σχοίνς V. neutrum recte: nam debuit dicere σχοινῖ. *M. du S.*

— ἀντιχόμβοι, & Κρονίαπα Ἀςράπτων ad *Fugit.* c. 2. jam adlegata, (licet alia nominativi ſtructura occaſionem ibi praebente) etiam Cl. *Geſnerum* ad *Philopatr.* c. 23. Et ex Novo Foed. *Act. Apoſt.* XX. 3. Ποιήσας τε μῆνας τρεῖς — ἐγένετο γνώμη. *Apocal.* III. 12. Ὁ νικῶν, ποιήσω αὐτὸν. Et vſ. 21. Ὁ νικῶν, δώσω αὐτῷ. *Lyſ.* Or. de *Ariſtoph.* bon. p. 348. Ed. *Lond.* ἀκήκοα γὰρ ἔγωγε — ὅτι πολλῶν ἐφιέσθαι τὰ ὑπάρχοντα καὶ (vel οἱ) ζῶντες μὲν πλουτεῖν ἐθέλουσι, ἀποθανόντες δὲ, πολὺ πλείω τὴν δόξαν τὴν ὑμετέραν ἐφάνη. Ibid. p. 349. Καλλίας τοίνυν ὁ Ἱππονίκου — τότε τούτου τοίνυν τίμημα· ἐδὲ δυοῖν ταλάντοιν ἦν. Duoque alia in Indice *Taylorianο.* v. *Nominativi pendentis.* Adde *Kuſt.* ad *Ariſtoph.* Plut. v. 277. ubi λαχὼν τὸ γράμμα, pro λαχόντ[illegible] bene multis exemplis probat, Atticisque proprium docet; nec non *Spanh.* ad eumd. verſ. ac *Thucyd.* I. 2. p. 3: cum nota *Hudſon.* Et Cl. *Duker.* in Indice, tit. *Nominat. abſol. Maittairium* de Dialect. p. 82. *Gronov.* ad Arr. Exp. Alex. I. p. 58. *Clark.* ad *Hom.* Il. B. 681. & Z. 510. Et Schol. ad *Æſchyl.* Perſ. vſ. 123. quem cum *Salmaſio* de modo Uſur. p. 715. adlegat Doctiſſ. *Abreſch*, in Animadv. ad *Æſchyl.* p. 170. Videbisque in poëtis certe locum non eſſe mutationi, nec adeo in aliis, propter copiam. *J. F. R.*

54. Πολὺ πλείον ἐπιθυμοῦντά σε ἰέναι, ἢ ἐμὲ ἀκούσαι] Πολὺ πλείον ἐπιθυμεῖν τὰ σὲ ἰέναι ἢ ἐγ. ἀκ. *Terentius* Hecyra. *Quaſi non tu multo malis narrare hoc mihi, quam ego, qua percontor, ſcire*, &c. *Th. M.* Si explicatio eſt, bene: Si emendatio, male; nam particip. hic idem quod infinitiv. *Solan.* adſcripſ. *Marcil.* legere ἐπιθυμῶν τὰ δὲ. quod unde habeat, neſcio. *J. F. R.*

60. Ἔξεις] Sic ut conjeceram, *Fl.* In reliquis eſt ἥξεις, & in O. Mſ. *M. du S.*

Ἔξεις] Quid eſt vulgatum ἥξεις, *venies?* quare lubens Florentinum ἔξεις adripui, & *retinebis* in verſione repoſui. *J. F. R.*

65. Ἀλλ' ὅπως] Pro ἀλλ' ὅρα ὅπως, &c. *F. G.* Habuimus tam crebro, ut neque explicatione, neque probatione indigeat. *J. F. R.*

69. Δεήσῃ] Vides jam nihil peccatum eſſe ſupra ſic edendo, T. 2. *Icar.* c. 14. *J. F. R.*

70. Τῷ παιδὶ τοῦ Ζήνωνι ὁ Ἀριστάινετος ἀγόμενος γυναῖκα] H. e. *filio Zenoni uxorem deſpondens*, non vero, *uxorem ducens*, uti habet verſio; ſignificat enim ἄγεσθαι ὑιῷ γυναῖκα. *Uxorem deſpondere filio.* Exempla paſſim occurrunt. *H. V.*

74. Τῷ Εὐκρίτου] Τῷ Χαιρίᾳ infra. *F. G.*

ΦΙΛ. Παγκάλω, νὴ Δία, μειρακίῳ, ἀπαλῷ γε μὴν ἔτι, καὶ ὃ πάνυ καθ' ὥραν γάμων. ΛΥΚ. Ἀλλ' οὐκ εἶχεν ἄλλον ἐπιτηδειότερον, οἶμαι. τοῦτον οὖν κόσμιόν τε εἶναι δοκοῦντα, καὶ πρὸς Φιλοσοφίαν ὡρμημένον, ἔτι δὲ μόνον ὄντα [a] πλουσίῳ τῷ Εὐκρίτῳ, προείλετο νυμφίον ἐξ ἁπάντων. ΦΙΛ. Οὐ μικρὰν λέγεις αἰτίαν [b] τὸ πλουτεῖν τὸν Εὔκριτον. ἀτὰρ, [c] ὦ Λυκῖνε, τίνες οἱ δειπνοῦντες ἦσαν;

ΛΥΚ. Τοὺς μὲν ἄλλους τί ἄν σοι λέγοιμι; οἱ δὲ ἀπὸ Φιλοσοφίας, καὶ λόγων, ὅσους ἐθέλεις, οἶμαι, ἀκοῦσαι μάλιστα, Ζηνόθεμις ἦν ὁ πρεσβύτης, [d] ὁ ἀπὸ τῆς στοᾶς, καὶ ξὺν αὐτῷ Διφίλος ὁ Λαβύρινθος Ἀντίχλην, διδάσκαλος ὢν ὅτος [e] τοῦ Ἀρισταινέτου υἱέος, τοῦ Ζήνωνος· τὸν δὲ ἀπὸ τοῦ περιπάτου Κλεόδημον, οἶσθα τὸν στωμύλον, τὸν ἐλεγχλικόν; ξίφος αὐτὸν οἱ μαθηταὶ καὶ κοπίδα καλοῦσιν. ἀλλὰ καὶ ὁ Ἐπικούρειος Ἕρμων παρῆν, καὶ εἰσελθόντα γε αὐτὸν, εὐθὺς ὑπεβλέποντο οἱ Στωϊκοὶ,

PHIL. Pulcherrimo ita me Jupiter! adolescentulo, sed tenero adhuc & nondum nuptiis maturo. LYC. Sed non habuit, puto, alium magis idoneum. Hunc igitur, qui & honestus esse videretur, & animum applicuisse ad Philosophiam, insuper vero unicum in domo Eucriti divitis; sponsum praeoptavit ex omnibus. PHIL. Non parvam mihi narras caussam, Eucriti divitias. Sed convivae quinam erant, Lycine?

6. LYC. Reliquos quid tibi dicam? de philosophis autem atque eruditis, quos, puto, audire cupis maxime, erat Zenothemis ille de porticu, & cum illo Diphilus cognomine Labyrinthus, Zenonis, Aristaeneti filii, magister? De Peripateticis autem Cleodemus. Nosti argutum illum & redarguendi peritum? Gladium & Falcem appellant discipuli. Verum Epicureus quoque Hermon aderat: quem statim, cum ingrederetur, torvum intuebantur Stoici atque

a Πλουσίῳ τῷ] Πλουσίου τε τῷ B. b Τὸ πλουτεῖν] Τοῦ πλουτεῖν B. sed vulgatum verum est. c Ὦ] Οὖν ὦ Fl. d Ὁ ἀπὸ] Artic. omittit B. e Τοῦ] Omittit B.

89. Ὁ Λαβύρινθος] Λαβύρινθος ἦν οἰκημα * σκολιώτατον. καὶ ἐπειδὴ σκολιὸς ἦν σὺ ταῖς ζητήσεσι, ἀφ' οὗτος † ἐπεκλήθη λαβύρινθος. V.

94. Καὶ ‡ κοπίδα καλοῦσιν] Μάχαιραν. V.

* Σκολιώτατος] Ita Solan. correxit, pro vulgato σκολιώτερον. obtemperavi, quia est melius, & mutatio exigua; licet haud addat, unde id hauserit. J.F.R.

† Ἐπεκλήθη] Ita V. recte. Ἐπεκλήθον male Edita. M. du S.

‡ Κοπίδα] Πολίδα ante editum prave.

87. Ζηνόθεμις] Eundem esse cum eo quem in *Hermotimo* non nominatum exagitavit, facile evincent utriusque avaritia & gula usquequaque similes. Confer quae c. 11. & f. 32. occurrunt cum Ἕρμ. c. 11. & 80. M. du S.

Ζηνόθεμις ἦν ὁ πρεσβύτης] *Alciphron* etiam Ep. 54. III. Senem Stoicum primo loco nominat: πατρῶν ἦν σὺ τούτοις Εὐοκλῆς ὁ Στωϊκὸς, ὅτος ὁ πρεσβύτης. J.F.R.

89. Διφίλος] Hic alibi non memoratur. M. du S.

90. Διδάσκαλος] Ordo: διδάσκαλος ὢν τοῦ Ζήνωνος υἱέως τοῦ Ἀριστοαινέτου. F.G.

Διδάσκαλος ὢν ὅτος τοῦ Ἀριστοαινέτου, υἱέως τοῦ Ζήνωνος] Ita per suas distinctiones inepte discerpunt editores in Graecis ea quae conjungenda sunt. Ergo & Benedictus *Aristaneti Zenonis filii praeceptor*. Quo quid obscurius? & quis aliter haec adspiciat, quam faciens Aristaenetum filium ac discipulum, Zenonem vero patrem? At plane haec sunt inversa. Et quanto praeclarior Erasmus, *quod esset Zenoni Aristaneti filio praeceptor?* Id retine, & tolle ex Graecis importunum comma. J.G.

91. Ἀπὸ τοῦ περιπάτου] *Alciphr.* l. d. ὁ ὢν τοῦ περιπάτου. J.F.R.

92. Κλεόδημος] Vid. Φιλοψ. c. 6. M. du S.

94. Κοπίδα] *Plut.* 1899, 2. docet hoc quasi cognomen jam ante de Chrysippo usurpatum, cujus statuae ab Aristocreonte inscriptus hic titulus:

Τὸν δὲ τὰν Χρύσιππον Ἀριστόκρων ἀνέθηκε,
Τῶν Ἀκαδημαικῶν τραγελαφιδᾶν κοπίδα.

Vide & in *Phocione* de Ulysse primus, ni fallor, usurpavit *Eur.* Hec. 134. Vide etiam nostrum Φιλοψ. c. 29. M. du S.

95. Ἕρμων] Hunc alibi non reperio. M. du S.

a. Ἰσιαῖος] Obscurus homo. M. du S.

Ibid.

que averſabantur, manifeſte velut parricidam & impiatum hominem abominati. Hi Ariſtaeneti ipſius amici & familiares invitati ad coenam fuerant, & cum illis Grammaticus Hiſtiaeus & Dionyſodorus Rhetor.

7. Propter ſponſum vero Chaeream Platonicus Ion una coenabat, illius magiſter, venerabilis adſpectu atque auguſtus, ipſo qui vultu multum prae ſe ferret honeſtatis: quare Canonem illum vocant vulgo, ad mentem viri ſemper rectam reſpicientes. Advenienti igitur aſſurgere omnes, & illum, tanquam Deum aliquem, ſalutare: & omnino Dei alicujus inter homines peregrinatio videbatur admirabilis illius Ionis praeſentia.

8. Cum vero jam accumbendum eſſet, praeſentibus fere omnibus, ad dextram intrantium totum illum lectum mulieres occupabant, quae non paucae aderant; & inter eas ſponſa, accurate velata, circumdata mulieribus: in lecto vero januae oppoſito

καὶ ἀπεστρέφοντο, καὶ δῆλοι ἦσαν ὥσπερ τινὰ παλαλοίαν καὶ ἐναγῆ μυσαττόμενοι. ἦσαν δὲ τοῖς Ἀριστοναίνετος αὐτῷ φίλοι, καὶ συνήθεις ὄντες, [f] παρεκέκλητο ὅτι δεῖπνον, καὶ ξὺν αὐτοῖς ὁ γραμματικὸς Ἱστιαῖος, καὶ ὁ ῥήτωρ Διονυσόδωρος.

Διὰ δὲ τὴν νυμφίον τὴν Χαιρέαν, Ἴων ὁ Πλατωνικὸς [g] συνεστιᾶτο, διδάσκαλος αὐτῷ ὢν, σεμνός τις ἰδεῖν, καὶ θεοπρεπὴς, καὶ πολὺ τὸ κόσμιον ἐπιφαίνων τῷ προσώπῳ. κανόνα γὰρ οἱ πολλοὶ ὀνομάζουσιν αὐτὸν, εἰς τὴν ὀρθότητα τῆς γνώμης ἀποβλέποντες. καὶ ἐπεὶ παρῆλθεν, ὑπεξανίσταντο πάντες αὐτῷ, καὶ ἐδέχοντο ὥς τινα τῶν κρειττόνων· καὶ ὅλως, θεῶν ἐπιδημία τὸ πρᾶγμα ἦν, Ἴων ὁ θαυμαστὸς συμπαρών.

Δέον δὲ ἤδη κατακλίνεσθαι, ἁπάντων σχεδὸν παρόντων, ἐν δεξιᾷ μὲν εἰσιόντων αἱ γυναῖκες ὅλον τὸν κλιντῆρα ἐκεῖνον ἐπέλαβον, οὐκ ὀλίγαι οὖσαι, καὶ ἐν αὐταῖς ἡ νύμφη, πάνυ ἀκριβῶς ἐγκεκαλυμμένη, ὑπὸ τῶν γυναικῶν περιεχομένη· ἐς δὲ [h] τὸ ἀντίθυ-

ρον

[f] Παρεκέκλητο] Παρακέκλητο male B. [g] Συνεστιᾶτο] Συνεστιᾶτο male B. [h] Τὸ ἀντίθυρον] Sic B. Cod. Τὸν ἀντίθυρον Edd.

98. Ἐναγῆ] Ἀκάθαρτον, μιαρόν. G.

15. Αἱ γυναῖκες] Σημειοῦ ὅτι ἐπὶ τῶν γάμων οἱ παλαιοὶ τὰς γυναῖκας ἐπὶ μιᾶς τραπέζης τοῖς ἀνδράσι συνεστίων, καὶ ἀντιπροσώπους αὐτὰς ἐκάθιζον τῶν ἀνδρῶν, ὅπερ ὁ σεμνὸς οἶμαι. V.

§ Οἶμαι] Hoc οἶμαι adjecit M. du S. non addens unde.

Ibid. Διονυσόδωρος] Hujus nomen in hoc ſolo opuſculo video. M. du S.

10. Καὶ ἐδέξαντο ὡς τινα τῶν κρειττόνων] Et ut *Deorum aliquem exceperunt*, non vero, ut ille verterat, *ut quemquam ex praeſtantioribus ſalutarunt*. Οἱ κρείττονες ſunt οἱ θεοὶ, ut recte *Heſych.* ſic paſſim Graeci auctores & Lucianus noſter in *Charidemo* c. 12. πῶς οἱ κρείττονες ἔχουσι περὶ τούτου. ubi itidem perperam, *qui potiores habentur*. Sequitur ibi mox ὅτου δὲ ἀξιοπρεπέστερον τοῖς θεοῖς. Item in *Charidemo* 6. 15. 23. & in *Demonact.* c. 11. L. BOS.

12. Ἴων] Φιλοψ. c. 6. M. du S.

16. Τὸν κλιντῆρα] *Heſych.* Κλιντῆρες. δίφροι, κλῖναι. AE. M. Idem jam habebat F. G.

19. Ἐς δὲ τὸ ἀντίθυρον] Ἀντίθυρον, ellipſis pro ἀντίθυρος τοῖχος. Ipſe Lucian. ſupra *de Domo* (c. 26.) κατὰ δὲ τὸ μέσον τοῖχον, ἔνθα τὸ ἀντίθυρον: ſed ubi legendum videtur, ἔνθα τὸ ἀντιθύρου: aut potius τῷ ἀντιθύρῳ. AE. M.

Ibid. Τὸ ἀντίθυρον] Cod. Ox. uti emendare ſtatueram. In impreſſis omnibus τὸν ἀντ. Vid. Ἀλεξ. c. 16. M. du S.

Τὸ ἀντίθυρον] Supra Οἰκ c. 26. diximus variari in genere, dubiumque eſſe, τὸ ἀντίθυρον, an ὁ vel ἡ ἀντίθυρος voluerit Auctor. Et cum plerumque gignendi accuſandique caſu ap. alios occurrat, nihil inde conficias; nam e. c. quando *Hom.* Od. Π. 159. ait: Στῇ δὲ κατ' ἀντίθυρον κλισίης — cujus ibi generis eſt? *Pollux* plane omiſit. Verum tamen de partibus domus agens, p. m. 49. habet analogum ἀμφίθυρος, ἢν ὁ Ὅμηρος ὀρσοθύρῃ καλεῖ, ac femin. facit, ni ἣν ad ὀρσοθύρῃ referas; & cum paullo poſt ὑπέρθυρον & ὑπερθύριον neutro gen. etiam dicat, videtur adjectivum eſſe, ut recte etiam ſtatuit *L. Bos* de ellipſi, p. 161. Sed nondum ſequitur inde, neceſſario τοῖχον intelligi, & maſc. eſſe; uti enim femi-

γον ἡ ἄλλη πληθὺς, ὡς ἕκαστος ἀξίας εἶχε.

Κατ' ἀντικρὺ δὲ τῶν γυναικῶν, πρῶτος ὁ Εὔκριτος, εἶτα ὁ Ἀρισταίνετος. εἶτα ἐνεδιάζετο, πότερον χρὴ πρότερον Ζηνόθεμιν τὸν Στωϊκὸν, ἄτε γέροντα, ἢ Ἕρμωνα τὸν Ἐπικούρειον, ἱερεὺς γὰρ ἦν τοῖν ἀνάκοιν, καὶ γένους τοῦ πρώτου ἐν τῇ πόλει· ἀλλὰ ὁ Ζηνόθεμις τὴν ἀπορίαν ἔλυσεν· εἰ γάρ με, φησὶν, ὦ Ἀρισταίνετε, δεύτερον ἄξεις Ἕρμωνος, τοῦτο τοῦ ἀνδρὸς, ἵνα μηδὲν ἄλλο κακὸν εἴπω, Ἐπικούρειε, ἄπειμι, ὅλον [a] σοι τὸ συμπόσιον καταλιπών, καὶ ἅμα τὸν παῖδα ἐκάλει, καὶ ἐξιόντι ἐῴκει. καὶ ὁ Ἕρμων, Ἔχε μὲν ὦ Ζηνόθεμι τὰ πρῶτα, ἔφη, ἀτὰρ εἰ καὶ μηδέν τι ἕτερον, [b] ἱερεῖ γε ὄντι ὑπεξίστασθαι καλῶς εἶχεν, εἰ καὶ τῷ Ἐπικούρῳ [c] πάνυ καταπεφρόνηκας. ἐγέλασα, ἦδ' ὃς ὁ Ζηνόθεμις, Ἐπικούρειον ἱερέα· καὶ ἅμα λέγων κατελκύσθη, καὶ μετ' αὐτὸν ὅμως ὁ Ἕρμων, εἶτα Κλεόδημος ὁ Περιπατητικὸς, εἶτα ὁ Ἴων, καὶ ὑπ' ἐκεῖνον ὁ συμφίλος, εἶτ' ἐγὼ, καὶ παρ' ἐμὲ ὁ Δίφιλος, καὶ ὑπ' αὐτῷ [d] ὁ Ζήνων ὁ μαθητὴς, εἶτα ὁ ῥήτωρ Διονυσόδωρος, καὶ ὁ γραμματικὸς Ἱστιαῖος.

ΦΙΛ. Βαβαὶ, ὦ Λυκῖνε, μυσεῖόν τι τὸ

alia multitudo, pro ſua quisque dignitate; *accubuit.*

9. E regione denique mulierum primus Eucritus, deinde Ariſtaenetus: deinde dubium erat, utrum prius deceret, Zenothemin Stoicum quippe ſenem, an Hermonem Epicureum? Sacerdos enim erat Caſtorum, & primi in civitate generis. Sed ſolvit dubitationem Zenothemis. Etenim, *Si me*, inquit, *poſt Hermonem duces, virum iſtum, ne quid aliud ſiniſtri dicam, Epicureum, diſcedo, ſolidum tibi relinquo convivium:* & cum dicto puerum vocat, exiturum ſe ſimulat. Et Hermon, *Habe tibi*, inquit, *locum primum Zenothemi. Verum, ſi nihil aliud, ſacerdoti certe decebat concedere, licet Epicurum omnino contemneres. Ridere lubet*, inquit Zenothemis, *ſacerdotem Epicureum!* & cum dicto accumbit, & poſt ipſum tamen Hermon; tum Cleodemus Peripateticus, deinde Ion, & ſub illo ſponſus; tum ego & juxta me Diphilus, & ſub illo Zeno diſcipulus; poſtea Dionyſodorus Rhetor, & Hiſtiaeus Grammaticus.

10. PHIL. Vah, Lycine, Muſeum quod-

a Σοι] Deeſt in Fl. b Ἱερεῖ γε ὄντι] Deſunt in B. c Πάνυ] Et hoc omiſit B. d Ὁ Ζήνων] Jam artic. habet B. quem Edd. omiſerant.

24. Ἐνεδιάζετο] Ἠμφισβητεῖτο. V.

26. Τῶν Ἀνάκοιν] Τῶν Διοσκούρων. Ἄνακας γὰρ ἔλεγον αὐτοὺς, καὶ Ἀνάκειον τὸ ἱερὸν αὐτῶν. V.

minimum eſt, quando januam januae oppoſitam ſignificat, ita quando de loco januae oppoſito uſurpatur, neutrum fit, & μύρμηξ forte intelligitur, aut τοῖχος, ut *Solan.* vult: cumque ſupra in *Alex.* c. 16. neutro gen. etiam habuerimus, nihil prohibet & hic ita dediſſe; cumque ſupra l. d. dixerim uſitatius maſculinum eſſe, id jam dictum nollem, etſi inveniri quoque maſc. gen. non nego, ut hic in vulgato; & ſicubi forte τοῖς intelligatur, ut *Geſn.* exiſtimat. Neque ὁ ἀντίθυρος quod Scholiaſt. ſupra notavit, improbo; verum tum acc. foret τὸν ἀντίθυρον. Neutrum genus certe in aliis compoſitis uſitatum, ut ἀξίθυρον, ὑπόθυρον, πρόθυρον, *Stephanus* indicat, de ἀντίθυρος nihil fere habet. Nec ego alia praeter jam indicata obſervavi, unde maſc. gen. confirmetur. *J.F.R.*

20. Ὡς — ἀξίας εἶχε] De πρωτοκλισίᾳ vid. *Bulenger.* & *Stukkii* antiqq. conviv. atque *Olear.* ad *Philoſtr.* III. c. 27. p. 118. N°. 9. Ceterum ἀξίας genitivum eſſe uſitatum in hac phraſi, non indiget probatione. Vid. tamen ſupra *Jov. Trag.* c. 7. N°. 43. *J.F.R.*

26. Τῶν ἀνάκοιν] *Mauſacus* (in Harpocrat.) & *Gronovius* (ſupra ad Tim. c. 10.) volunt hos a Caſtore & Polluce diſtingui; ſed vid. c. 32. Unde liquere puto, eosdem hic intelligi; niſi etiam Διόσκουροι alii a Caſtore & Polluce ſtatuendi ſint. *M. du S.*

36. Τῷ Ἐπικούρῳ πάνυ] Lege Ἐπικούρου πάνυ. *M. V. Le*

quoddam mihi pro convivio narras, ſapientium plerorumque virorum. Laudo equidem Ariſtaenetum, qui in celebritate omnium exoptatiſſima, ſapientiſſimos accipere prae reliquis voluerit, delectis, qui uniuscujusque ſectae flos ſunt, non hinc quibusdam, reliquis non item, ſed indiſcretim omnibus. LYC. Eſt enim, ſodalis, non de vulgo divitum, ſed eruditionis amans, & majorem vitae partem verſatur cum talibus.

συμπόσιον διηγῇ σοφῶν [e] τῶν πλείστων ἀνδρῶν, ᾠ ἔγωγε τὸν Ἀριστάενετον ἐπαινῶ, ὅτι τὴν εὐκταιοτάτην ἑορτὴν ἄγων, τοὺς σοφωτάτους ἑαυτῷ πρὸ τῶν ἄλλων ἡξίωσεν, ὅτιπερ τὸ κεφάλαιον ἐξ ἑκάστης αἱρέσεως ἀπανθισάμενος, οὐχὶ τοὺς μὲν, τοὺσδὲ δὲ, ἀλλ' ἀναμὶξ ἅπασιν. ΛΥΚ. Ἔστι γὰρ, ὦ ἑταῖρε, οὐχὶ τῶν πολλῶν τούτων πλουσίων, ἀλλὰ καὶ παιδείας μέλει αὐτῷ, καὶ τὸ πλεῖστον τοῦ βίου τοῖς τοιούτοις ξύνεστιν.

11. Epulabamur ergo primum placide: parata fuerant varia. Sed non opus eſt, arbitror, ea recenſeri, juſcula & panificia & condimenta: copioſe enim *aderant* omnia. Inter haec vero Cleodemus ad Ionem ſe inclinans, *Viden'*, inquit, *ſenem* (Zenothemin deſignabat; audiebam enim) *ut ingurgitat ſe palmentariis, quam oppleta jure illius veſtis, & quantum ſtanti poſt ſe puero porrigat! dum non videri ſe putat a reliquis, immemor illorum, qui poſt ſunt? Oſtende ergo iſta etiam Lycino, ut ſit teſtis.* Ego vero nihil opus habebam oſtenſuro mihi Ione, qui multo prius illa tanquam e ſpecula videram.

Εἰστιώμεθα οὖν ἐν ἡσυχίᾳ τὸ πρῶτον, καὶ παρεσκεύαστο ποικίλα. πλὴν οὐδὲν οἶμαι χρὴ καὶ ταῦτα καταριθμεῖσθαι, χυμοὺς, καὶ πέμματα, καὶ καρυκείας· ἅπαντα γὰρ ἄφθονα. ἐν τούτῳ δὲ ὁ Κλεόδημος ἐπικύψας εἰς τὸν Ἴωνα, Ὁρᾷς, ἔφη, τὸν γέροντα (Ζηνόθεμιν λέγων, ἐπῄνουν γὰρ) ὅπως ἐμφορεῖται τῶν ὄψων, καὶ ἀναπέπλησται ζωμοῦ τὸ ἱμάτιον, καὶ ὅσα τῷ παιδὶ κατόπιν ἑστῶτι ὀρέγει, λανθάνειν οἰόμενος τοὺς ἄλλους, καὶ μεμνημένος [f] μεθ' αὑτόν; δεῖξον οὖν καὶ Λυκίνῳ ταῦτα, ὡς μάρτυς εἴη. ἐγὼ δὲ οὐδὲν ἐδεόμην δείξοντός μοι τοῦ Ἴωνος, πολὺ πρότερον αὐτὰ ἐκ σκοπιᾶς ἑωρακὼς.

12. Adhuc dicebat iſta Cleodemus, cum invocatus irruit Cynicus Alcidamas, commu-

Ἅμα δὲ ταῦτα ὁ Κλεόδημος εἰρήκει, καὶ [g] ἐπεισέπεσεν ὁ Κυνικὸς Ἀλκιδάμας ἄκλητος,

[e] Τῶν πλείστων ἀνδρῶν] Ἀνδρῶν τῶν πλείστων B. [f] Αὐτόν] Ἑαυτόν B. [g] Ἐπεισέπεσεν] Sic omnes.

59. Χυμοὺς] Ζωμούς. *V.*
Ibid. Καὶ πέμματα] Πλακοῦντας. *V.* (πλακούντια. C.)
60. Καὶ καρυκείας] Ἀρτύματα. *V.*

70. Ἐκ σκοπιᾶς] Ἀπὸ ὑψηλοτέρου τόπου. *V.* (à ſpecula. C.)

V. La Croze. Lubens ita ederem, ſi in ullo libro reperirem. *J.F.R.*

42. Εἶτ' ἐγὼ] Philoſophorum uni & Rhetori anteponitur Lucianus. *M. du S.*

62. Γέροντα Ζηνόθεμιν] Similia habet *Alciphr.* III. p. 410. ubi *Bergl.* ad verba ὁ Στωϊκὸς ὑπὸ πλησμονῆς ἐρυγχάνων, haec inter ſe comparat. *J.F.R.*

72. Ἐπεισέπεσεν] Malim ἐπεισέπεσεν. Vide *Suid.* v. ἐπεισπέπαικα & paroemiogr. in *Μυκηνίῳ δίκῃ.* Vide etiam ſupra Ἐτ. Δ. ultimo. *L.K.*

Ἐπεισέπεσεν] In omnibus libris noſtris erat ἐπεισέπεσεν; Cl. *Kuſteri* emendationem in textum recepimus. *M. du S.*

Ἐπεισέπεσεν] Cl. *Bergl.* ad *Alciphr.* III. p. 408. corrigit ἐπεισέπεσεν, quod ap. *Ariſtoph.* Pluto v. 804. recte legatur: Εἰς τὴν οἰκίαν ἐπεισπέπεσεν. Conf. omnino ſupra *Dial. Meretr.* XV. bis, nempe init. ubi ἐπεισπαίσας, & med. ubi ἐπεισέπεσεν dedimus; licet Edd. ἐπεισέπεσεν, & vid. ibi notata. Unde & hic *Berglero* ac *Solano* rurſus obtemperandum fuerat; quia perfacilis in his eſt lapſus amanuenſium, ſed propter nimia exempla quae pro —σεσα a πίπτω, faciunt, ſiſto gradum, & jam fere malim nihil ſupra mutaſſe, quamquam nihil adeo peccatum, quum ἐπεισέπεσεν ſit aptiſſimum. At vid. *Epiſt. Sat.* c. 23. med. ubi & παρεισπεσοῦσα legitur, quod ex *Diod. Sic.* ibi firmo, aliaque a πίπτω compoſita, *irruendi* poteſtate ſumta, adfero. *J.F.R.*

Ibid. Ἀλκιδάμας] De hoc alibi nulla mentio fit. *M. du S.*

τος, ἐκεῖνο τὸ [a] κοινὸν ἐπιχαριεντισάμενος, τὸ Μενέλαον αὐτόμολον ἥκουσα. τοῖς μὲν πολλοῖς ἀναίσχυντα ἐδόκει πεποιηκέναι, καὶ ὑπέκρουον τὰ προχειρόταλα· ὁ μὲν τὸ, Ἀφραίνεις Μενέλαε· ὁ δ',

Ἀλλ' οὐκ Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι ἥνδανε θυμῷ,

καὶ ἄλλα πρὸς τὸ καιρὸν εὔστοχα, καὶ χαρίεντα ὑποτονθορύζοντες. ἐς μοῦτον τὸ φανερὸν οὐδεὶς ἐτόλμα λέγειν· [b] ἐδεδοίκεσαν γὰρ τὸν Ἀλκιδάμαντα, βόην [c] ἀτεχνῶς ὄντα, καὶ κραυγικώταλον [d] Κυνικῶν ἁπάντων, ὃς καὶ ἀμείνων ἐδόκει, καὶ φοβερώτατος ἦν ἅπασιν.

Ὁ δὲ Ἀριστάινετος ἐπαινέσας αὐτὸν ἐκέλευε θρόνιον τινὰ λαβόντα [e] καθίζεσθαι [f] παρὰ Ἰσιαῖόν τε καὶ Διονυσόδωρον. ὁ δέ, ἄπαγε, φησί, γυναικεῖον λέγεις, καὶ μαλθακόν, ὅτι θρόνῳ καθίζεσθαι ἢ σκίμποδι, ὥσπερ [g] ὑμεῖς ὅτι μαλακῆς ταύτης εὐνῆς

ni illo venuste proverbio usus, *sponte venire Menelaum*. Plerisque ergo impudenter videbatur facere, itaque quae in promtu erant maxime mussitantes subjiciebant, alius illud, *Heus Menelae, furis!* alius,

Verum Agamemnoniae menti non ista placebant,

& alia tempori illi opportuna & venusta immurmurantes. Verum aperte dicere nemo audebat: metuebant enim Alcidamantem, clamosum plane hominem & Cynicorum omnium vocalissimum: quam ob causam etiam videbatur superior caeteris, formidabilis quidem omnibus.

13. At collaudatum Aristaenetus jussit sella capta assidere ad Histiaeum atque Dionysodorum. Ille vero, *Apage*, inquit, *muliebre quiddam jubes ac molle, in sella assidere, aut lecto, ut vos qui molli isto cubili tan-*

a Κοινὸν] Κωικὸν B. b Ἐδεδοίκεσαν] Ita O. & *Fl.* Ἐδεδοίκεισαν Edd. cett. c Ἀτεχνῶς] Nihil mut. *Fl. F. P.* &c. Forsf. ἀγαθὸν. marg. *F.* Sed nihil est opus. d Κυνικῶν] Κυνῶν B. e Καθίζεσθαι] Καθιζεσθαι B. hic & mox iterum. f Παρὰ] Παρ' B. g Ὑμῖς] Bene B. *Fl. Fr. P. H.* Ἡμεῖς *F.*

73. Ἐπιχαριεντισάμενος] Εὐτραπελευόμενος, σκώπτων. *G.*

74. Αὐτόμολον] Ἀλκιδάμας αὐτόμολος ἦλθεν. αὐτόκλητος. οἱ γὰρ οἰκεῖοι ἐγίνοντο. ἦν δέ τις μὴ τοιοῦτος παρεισέφρησε σε τῷ συμποσίῳ διεβάλλετο. καθ' ὃ δηλοῖ Ἄλεξις ἐν τῷ, Ἄνθρωπος εἶναι μὴ δοκεῖς Κυρήναιος. καλεῖ γάρ τις ἂν ἐπὶ δεῖπνον ἵνα καλεῖ, παρεισῳκτωκαίδεκα ἄκλητοι ἐδέχθ' ἅρματα ἐσυνωρίδες δικαπέντε. τούτοις δὴ δῆτα τ' ἀπιτηδεια ἐμβαλεῖν. ἀλλ' ἦν κράτιστον μηδένα καλέσαι. 1148. παρ' Ὁμηρ. *Eustath.* Vide & reliqua illic. At . . . . . *G.* (Hos *Alexidis* versus emendatos a Casaubono, & suis numeris restitutos invenies ad Athen. p. 199. *M. du S.*)

77. Ἀφραίνεις] Μωραίνεις, ὦ δεδραφρενεῖς, ὦ δεδρομεῖς. *G.*

81. Ὑποτονθορύζοντες] † Ὑπογογγύζοντες. *V.*

82. Τὸν Ἀλκιδάμαντα βόλον] Ὁ ποιητὴς ἐπὶ Μενελάου βοὴν τὴν μάχιμον εἶπεν. ὁ Λυκιακὸς δὲ παράδηγμα αὐτὸ εὐπρεπῶς ἐπὶ τοῦ Ἀλκιδάμαντος, λέγων βοὴν τὴν κραυγήν. οὐ βοὴν δὲ ἐνταῦθα, ἀλλὰ βόλον, ὅ ἐστι ‡ κραυλικὸν ἢ θορυβώδη. § ὃ ἢ ἀπὸ τῶν ἐπομένων παρίστησιν κραυλικὸν ἐπιτήδευμα. *V.*

91. Σκίμποδος] Κραββάτου, σκάμματος. *G.*

* Παρισέφρησε σε] Lege παρισέφρησε. *M. du S.*

† Ὑπογογγύζοντες] Misere antea edebatur ὑπογογγίζοντες.

‡ Κραυτικὸν] Sic edita recte. Κραυτικὴ V.

§ Ὃ] Ὃν antea lectum. Mutavit *M. du S.*

74. Μενέλαον] Αὐτόμολος δ' ἀγαθός. &c. *F. G.*

Μενέλαον αὐτομ.] *Hom.* Il. B. 408. *M. du S.*

76. Ὑπέκρουον] Ὑποκρούω, i.e. citharam pulso, citharam respondeo. epigr. hic ὑπέκρουον est ἀντήχουν, ἀντεφώνουν. a cithara metaphora. *F. G.*

Ὑπέκρουον] I. e. ἀντεφθέγγοντο, ἀντέλεγον. Schol. *Aristoph.* *L. K.*

Ὑπέκρουον] Singularis est in hoc verbo suavitas, quam declarabimus e *Longino* s. 40. Reprehendit ibi rhetor acutissimus numeros in oratione nimis molles & canticorum numeris similes, unde hoc dicit consequi apud auditores, ὡς ἐνίοτε προεισδύτας τὰς ἐφιλομβρίας καλαληξεις αὐτοὺς ὑποκρούειν τοῖς λέγουσι, καὶ φθάνοντας, ὡς ἐν χορῷ τινι προαποδόσθαι τὴν βάσιν. *Quas jam animo praecipiunt consuetas oratori clausulas, eas ipsi submissa voce quasi subjiciant ac praecant dicentibus*, &c. Sumtum credo a citharoedis, cantus formulam leni fidium pulsu subindicantibus. Ita cum *Homericam* formulam praetexuisset impudentiae suae Cynicus; convivae alii alios inter se memorare inceperunt, submissa tamen vo-

tantum non ſupini accumbentes epulamini, ſubjecta veſte purpurea. At ego vel erecto corpore coenaverim, inambulans ſimul in coenatione; feſſus autem humi ſubjecto palliolo cubito nixus jacebo, qualem pingunt Herculem. Sic fiat, inquit Ariſtaenetus, *ſiquidem ita mavis.* Ab eo tempore per orbem circumiens Alcidamas coenabat, caſtra ſubinde, ut Scythae ſolent, ad copioſiorem paſtum transferens, & circumferentes opſonia miniſtros proſequens.

14. Verum dum paſcitur, operoſus tamen erat, qui de virtute & vitio interim diſputaret, & aurum atque argentum ſibi haberet deriſui. Interrogabat enim Ariſtaenetum, quid ſibi vellent tot ac tanti calices, cum figlinorum idem uſus eſſet? Sed eum, quum jam moleſtus eſſe inciperet, ad quietem in praeſentia redegit Ariſtaenetus,

μικρῷ δεῖν [h] ὕπτιοι καλαχείμενοι, [i] ἑστιᾶσθε, πορφυρίδας ὑποβεβλημένοι. ἐγὼ δὲ κἂν ὀρθοστάδην δειπνήσαιμι, ἐμπεριπατῶν ἅμα τῷ συμποσίῳ· εἰ δὲ καὶ [k] κάμοιμι, καμαὶ ὑπὸ τὸ τρίβωνα ὑποβαλλόμενος, κείσομαι ἐπ' ἀγκῶνος, οἷον τὸν Ἡρακλέα γράφουσιν. ὕτως, ἔφη, γιγνέσθω, ὁ Ἀρισταίνετος, εἴ σοι ἥδιον. καὶ τὸ ἀπὸ τούτου, ἐν κύκλῳ περιὼν ὁ Ἀλκιδάμας, ἐδείπνει, ὥσπερ οἱ Σκύθαι πρὸς τὴν ἀφθονωτέραν νομὴν μεταξαιτάμενος, καὶ τοῖς φερέσιτα τὰ ὄψα συμπερινοστῶν.

Καὶ μὴν καὶ σιτέμενος ἐνεργὸς ἦν, ἀρετῆς περὶ καὶ κακίας μεταξὺ διεξιών, καὶ ἐς τὸν χρυσὸν καὶ τὸν ἄργυρον ἀποσκώπτων. ἠρώτα γοῦν τὸν Ἀριστάινετον, τί βούλονται αὐτῷ αἱ τοσαῦται καὶ τηλικαῦται κύλικες, πρὸς χεραμεῶν [l] ἴσα δυναμένων; ἀλλ' ἐκεῖνον μὲν ἤδη διενοχλοῦντα ἔπαυσεν ἐς τὸ παρὸν Ἀριστάινετος,

h Ὕπτιοι] Deeſt in *Fl.* *i* Ἑστιᾶσθε] Bene ſic *Fl. Fr. P.* &c. Ἑστιᾶζ male *J.* & *V2.* *k* Κάμοιμι] Γάμοιμι male B. *l* Ἴσα] Ἴσων B. male.

voce, verſiculos, ad retundendam illius impudentiam aptos. Non erat opus, inter homines eruditos, integris uti verſibus: ſufficiebat initia indicaſſe &c. Vid. quae de vi τοῦ ὑπὸ in compoſitis diximus ad Ὀρχ. c. 16. *J. M. G.*

77. Ἀφροίνης] *Hom.* Il. H. 109. *M. du S.*

78. Ἀλλ' σὺ — Ἀγαμ.] Iliad. A. 24. *M. du S.*

82. Ἐδιδοίκεσαν] Mſ. Ox. & *Fl.* recte. In reliquis ἰδιδοίκεσαν. *M. du S.*

Ἐδιδοίκεσαν] *Solan.* jota deleto ἰδιδοίκεσαν fecerat pro vulgato ἰδιδοίκεσαν. Recte; ita enim formari ſolet. Et ſic *Herodian.* VIII. 1. f. ἥλπιζον δὲ ἐ ἰδιδοίκεσαν. Et *Diod. Sic.* L. XIV. Et *Herodot.* VII. ſub initium ſimiliter ἀνατεθείκεσαν. Ita διεῤῥώγεσαν *App. Al.* p. 325. 1. Et quia Grammatici quos conſului, nihil de hac terminatione plusquamperfecti, juvat addere Noſtrum ſupra *Dial. Meretr.* XIII. p. 316. hujus Ed. καθεσπαλήγεσαν, & paullo poſt ἰδιδοίκεσαν. Non tamen in omnibus verbis id imitarer. Sed variatur & infra, c. 28. inter ἥδεσαν & ἥδεσαν. *J. F. R.*

Ibid. Τὸν Ἀλκιδάμαντα] Iliad. B. 408. *M. du S.*

83. Βίῳ ἀτυχοῦς ὄντα] Sic Impr. omnes & O. Mſ. Ego Βίου ἀγαθὸν ὄντα profectum a Luciani manu minime dubito; & ſi Mſſ. Codd. copia eſſet, ita in optimis repertum iri confido. *M. du S.*

84. Κωνῶν] Ita Mſ. O. In Impr. Κυνικῶν. *M. du S.*

88. Θρόνον τινὰ λαβόντα] Oportet imaginari rationem triclinii veteris, quae hic pulchre deſcripta fuit. Tres magni lecti, tres κλινῆρες, tribus coenationis lateribus paralleli illi quidem, ſed non applicati, ut a tergo liber acceſſus eſſet. Vacat plane quartum latus, in quo medio janua eſt. Sic convivae omnes & ſe invicem contueri poſſunt, & januam proſpicere: & liber eſt in illo ſpatio acceſſus miniſtratoribus, & acroamatis. Hic jam impleti ſunt tres lecti. Jubetur adferri ſella alta Cynico, qua e regione Hiſtiaei & Dionyſodori poſita, qui in tertio lecto ultimi accumbebant, ipſe quoque exaequari quodammodo convivis poſſet, & meniae ſi non accumbere uti caeteri, tamen aſſidere. *J. M. G.*

Ibid. Καθίζεσθ] Non opus eſt καθίζεσθ cum B. legere. *J. F. R.*

93. Ἑστιᾶσθε] In *Ven.* utraque mendoſe hic legitur ἑστιᾶσθαι. *M. du S.*

98. Οἷον τὸν Ἡρακλέα γράφουσιν] Adleverat Cl. *Hemſterh.* Ariſtid. I. p. 63. ubi hunc locum notat *Febb.* Igitur evolvi, & vidi Ariſtidis verba, p. 63. Edit. antiq. (p. 35. novae) eſſe; ὃ τοίνυν ἐπὶ πράξεσι μόνον ἐν ἀγῶσιν, ἔχοι τις Ἡρακλέους μνημονεύειν, ἀλλὰ καὶ ταῖς ἐνθυμήσεις τοῦ βίου πολλοῦ τινος ἄξιος. δηλοῖ δὲ ἐ τὰ ἀγαλμάτων αὐτοῦ τὰ σύνολα. Ad quae *Febb.* „ Qualia fuerint haec ſimulachra, diſcere eſt ex iis quae ſcribit Lucian. in *Sympoſ.* (h l.) De ſcyphis Herculanis „ conf. *Dempſterum* in Antiqq. Rom. *J. F. R.*

νετ@, τῷ παιδὶ νεύσας εὐμεγέθη σκύφον [a] ἀναδῦναι αὐτῷ, ζωρότερον ἐγχέαντα. ἡδέως ἤδη ἄριστα ὑπενοηκέναι, οὐκ εἰδὼς ὅσων κακῶν ἀρχὴν ὁ σκύφος ἐκεῖνος ἐνεδεδώκει. λαβὼν δὲ ἅμα ὁ Ἀλκιδάμας ἐσίγησε μικρὸν, καὶ ἐς τὸ ἔδαφος καταβαλὼν ἑαυτὸν ἔκειτο ἡμίγυμνος, ὥσπερ ὑπτιάσας, πήξας τὸν ἀγκῶνα ὀρθὸν, ἔχων ἅμα τὸ σκύφον ἐν τῇ δεξιᾷ, οἷος ὁ παρὰ τῷ Φόλῳ Ἡρακλῆς [b] ὑπὸ τῶν γραφέων δείκνυται.

Ἤδη δὲ καὶ ἐς τοὺς ἄλλους συνεχῶς [c] παρεισεῖσοδεῖτο ἡ κύλιξ, καὶ φιλοτησίαι, καὶ ὁμιλίαι, καὶ φῶτα [d] εἰσεκεκόμιστο. ἐν τοσούτῳ δ' ἐγὼ τὸν παρεστῶτα τῷ Κλεοδήμῳ παῖδα, οἰνοχόον ὄντα ὡραῖον, ἰδὼν ὑπομειδιῶντα (χρὴ γὰρ, οἶμαι, καὶ ὅσα πάρεργα τῆς ἑστιάσεως εἰπεῖν, καὶ μάλιστα εἴτι πρὸς τὸ [e] γλαφυρώτερον ἐπράχθη) μάλα ἤδη παρεφύλαττον, [f] ὅ, τι καὶ μειδιάσειε, καὶ μὴ μικρὸν ὁ μὴ προσῆλθεν, ὡς ἐπολυφόρμῳ τῷ Κλεοδήμου τὴν φιάλην· ὁ δὲ τόν τε δάκτυλον ἀπέθλιψεν αὐτοῦ, καὶ

quod innueret puero, uti ſcyphum illi daret bene magnum, infunderetque meracius. Ac videbatur ſibi pulchrum quiddam excogitaſſe, neſciens quantorum ſcyphus iſte malorum initium dediſſet. Caeterum ſumto illo tacuit paullulum Alcidamas, atque humi abjectus jacuit feminudus, ut minatus fuerat, erecto nixus cubito, tenens dextra ſcyphum, qualis ille apud Pholum Herculeſ a pictoribus oſtenditur.

15. Jam vero ad alios etiam frequenter commeare calix, jam amicitiae pocula, & confabulationes, jam inferri lumina. Inter haec ego adſtantem Cleodemo puerum, pocillatorem formoſum, ſubridere videns, (oportet enim, puto, etiam, ſi qua praeter ipſam quaſi ſubſtantiam convivii acciderunt, ea dicere, in primis ſi quid actum eſt venuſtius) diligenter jam obſervabam, quid demum rideret? Neque ita multo poſt ille quidem acceſſit velut recepturus a Cleodemo phialam. Hic vero & digitum il-

a Ἀναδῦναι] Reſtitui ex B. & *Coll.* Δοῦναι Edd. b Ὑπὸ] Ἀπὸ B. fruſtra. c Παρεισεδεῖτο] Παρεισεδεῖτο *Th. Mag.* in ὑποσοβῶ. Ἐπισοβεῖτο *Coll.* In vulgato conſpirant Edd. & B. d Εἰσεκεκόμιστο] Ἐσκεκόμιστο B. e Γλαφυρώτερον] Γλαφυρώτερον B. & *Coll.* f Ὅ, τι] Ὅτι Edd. male.

13. Σκύφον ἀναδῦναι αὐτῷ ζωρ. ἐγχ.] *G.*
21. Τῷ Φόλῳ] Φόλῳ ἐγένετο τοῦ Κενταύρου υἱὸς, παρ' ᾧ ξενοδοχήθη Ἡρακλῆς. *V.*
23. Περιεσοβεῖτο ἡ κύλιξ] Ἐκινεῖτο, περιέφερετο. *V.* (Προιέφερετο C. prave.)
24. Φιλοτησίαι] Φιλίαι, φιλικαὶ δεξιώσεις. *G.*

13. Εὐμεγέθη σκύφον] Εὐμεγέθη κύλικα *Alciphr.* III. p. 353. ubi *Bergl.* & cetera cum Lucianeis comparat. *J. F. R.*
14. Ἀναδῦναι] Ita Cod. Mſ. Ox. & *Coll.* recte; nam proprium eſt in ea re vocabulum. Θ. Δ. IV. *M. du S.*
21. Ὁ παρὰ τῷ Φόλῳ Ἡρακλῆς] Fieri nequit, ut ſi quis *Benedicti* verſionem intuens *Herculem Pholenſem*, ullo modo concipere poſſit ea Latina facta eſſe ex his Graecis, qui ita eximium illum Leonardum Auguſtinum deduxit, ut monuimus in praefatione ejus gemmis praefixa, quod tamen tunc non advertebamus. Sola Gallia eſt hujus putidi commenti origo. Nam doctior *Eraſmus* noſter rectiſſime dederat, *Herculem apud Pholum*. *J. G.*

25. Ἐν τοσούτῳ] Ἀντὶ τοῦ μεταξὺ. ὑπὸ τούτων, ἢ ἀντὶ τοῦ ὡς ὅτι ταῦτα ἐγένετο. *V.* (ὡς ἐν ταῦτα ἐγένετο. C.)
30. Γλαφυρώτερον] Ἥδιον. *G.*
31. Ὅ, τι] Οὐκ αἰτιολογικὸς σύνδεσμος τὸ ὅτι, ἀλλ' ἀναφορικὸν ἄρθρον. τὸ ὅ. τὸ τί παρέλκον ἀφίεσι Ἀττικοῦ. *V.*

* Τούτων] Omiſſum in Editis. Addidi ex Vi. C. & *G.* *M. du S.*

Ibid. Παρὰ τῷ Φόλῳ] Recte Scholiaſtes quis fuerit docet. Fabulam exhibet *Apollodorus* II. 46. B. Adde *Polyaen.* Strat. I. p. 10. quem omnino lege. *M. du S.*
22. Δείκνυται] Δείκνυμι pictorum eſſe, vid. Cl. *Hemſterh.* T. I. Somn. ſive Luciani vita c. 8. *J. F. R.*
23. Περιεσοβεῖτο] Hoc verum eſſe, adeoque *Th. Mag.* emendandum, vid. ſupra. *Alciphr.* III. Ep. 55. p. 408. καὶ τὰ φιλοτησίας συνεχῶς παρεισεδεῖτο, ubi *Bergl.* haec Luciani quoque contulit. *J. F. R.*
31. Ὅτι ἐμειδίασεν] Iterum ὅ, τι ſcribendum, id quod requirit ſenſus. Recte Interpres, *quid rideret.* *J. J.*
49. Παραστῆναι] *Praeſto eſſe: adparere.* Ita in *Evang. Matth.* XXVI. 53. παραστῆναί μοι πλείους ἢ δώδεκα λε-

γεῶν

illius ſtrinxit, & drachmas puto duas dedit una cum phiala. Puer ad digitum quidem ſtrictum ridere denuo, ſed pecuniam, puto, non obſervavit. Illo itaque non ſumente, ſtrepitum cadentes duae drachmae dederunt, utrisque, quod aperte obſervares, erubeſcentibus. Dubitabant proximi, utrius eſſent nummi, negante puero ſibi excidiſſe, Cleodemo autem apud quem fuerat ſtrepitus, a ſe abjectos diſſimulante. Neglectum itaque hoc & praetermiſſum, quod non multi vidiſſent, praeter ſolum, ut mihi videbatur, Ariſtaenetum. Tranſtulit enim puerum paullo poſt, quem nemine ſentiente exire juberet, & Cleodemo adſtare nutu imperavit aliquem de exoletis jam & robuſtis, mulionem quendam aut equiſonem. Et hoc quidem ſic abiit magnae ſane ignominiae Cleodemo futurum, ſi prius inter omnes percrebuiſſet, neque exſtinctum ſtatim fuiſſet, dextre Ariſtaeneto vinolentam libidinem accipiente.

35 δραχμὰς δύο, οἶμαι, [g] συνανέδωκε μετὰ τῆς φιάλης· ὁ παῖς δὲ πρὸς μὲν τὸ δάκτυλον [h] θλιβόμενον αὖθις ἐμειδίασεν, ὑπὲρ μὲν συνοῖδεν, οἶμαι, τὸ νόμισμα, ὥστε μὴ δεξαμένου φόφον αἱ δύο δραχμαὶ παρέσχον ἐκπεσοῦσαι, καὶ ἠρυθρίασαν ἄμφω μάλα σαφῶς. ἠπόρουν δὲ οἱ πλησίον, ὅ τινα εἴη τὰ νομίσματα, τοῦ μὲν παιδὸς ἀρνουμένου μὴ ἀποβεβληκέναι, τοῦ δὲ Κλεοδήμου καθ' οὗ ὁ ψόφος ἐγένετο, μὴ προσποιουμένου τὴν ἀπόρριψιν. ἠμελήθη δ' οὖν, καὶ παρῴφθη τοῦτο, ὑπὸ πάνυ πολλῶν ἰδόντων, πλὴν μόνου, ὡς ἐμοὶ ἔδοξε, τοῦ Ἀριστοαινέτου· μετέστησε γοῦν τὸν παῖδα μικρὸν ὕστερον ἀφανῶς ὑπεξαγαγών, καὶ τῷ Κλεοδήμῳ τινὰ ὠδὶ στῆναι διένευσε τῶν ἐξώρων ἤδη, καὶ καρτερῶν, [i] ὀρεωκόμον τινὰ, ἢ ἱπποκόμον· καὶ τοῦτο μὲν ὧδέ πως ἐκεχωρήκει, μεγάλης αἰσχύνης αἴτιον τῷ Κλεοδήμῳ γενόμενον, εἰ ἔφθη [k] διαφοιτῆσαν εἰς ἅπαντας, [l] ἀλλὰ μὴ κατέσβη αὐτίκα, δεξιῶς πάνυ τοῦ Ἀριστοαινέτου τὴν παροινίαν ἐνεγκαντος.

Ὁ

g Συνανέδωκε] Συνέδωκε B. h Θλιβόμενον] Θλιβόμενος B. i Ὀρεωκόμον — ἱπποκόμον] Ὀρεωκόμων — ἱπποκόμων B. k Διαφοιτῆσαν] Ita Edd. omnes, & ſic B. etiam, teſte *Solan.* Διαφοιτῆσαι P. l. Ἀλλὰ μὴ] Ἀλλὰ μὲν P. ſola.

50. Ὀρεωκόμον] Τὸν ἐπιμελούμενον τῶν ἡμιόνων. V.

γωῖας ἀγγείλαν. Ubi Rev. *J. Elſn.* hoc Luciani aliaque addentem vide. Adde Noſtrum ſupra *Deor. Dial.* XXIV. ubi Mercurius dicitur παρεσκευάσθαι τῷ Διΐ. *J.F.R.*

50. Ὀρεωκόμον] Lege ὀρεοκόμον. *F.G.* Et ſic quoque, media brevi, *Pollux.* Alii promiſcue. *Suidas* utrumque habet; ſed ſtatuit differentiam, ὀρεοκόμον montium, & ὀρεωκόμον mulorum cuſtodem faciens, ut *Steph.* quoque notavit, quod ſi verum, vulgata Luciani ſcriptura non erit ſollicitanda. *J.F.R.*

53. Διαφοιτῆσαν] Cave cum P. quicquam hic mutaſſis; recte enim omnia habent, quod ſexcentis ejuſmodi locis, ſi liberet, confirmare poſſem. *M. du S.*

Διαφοιτῆσαν] Etſi φοιτᾶν fere perpetuo cum participio conſtruitur, ut *Liban.* Ep. 224. p. 208. ἔφη συμμίξας. Noſter *Vit. Auct.* c. 26. *Tox.* 2. *Diſſ. cum Heſ.* 8. *Fugit.* 27. tamen & cum infinito *Alciphr.* III. 39 f. & ep. 41. p. 362. Sed recte *Solanus* ait, lectionem P. non audiendam. *J.F.R.*

54. Ἀλλὰ μὴ κατέσβη αὐτίκα] Ἀλλὰ μὲν κ.τ.λ. *Th.M.*

Ἀλλὰ μὴ κατέσβη αὐτίκα] Illud μὴ non mutandum cenſeo in μὲν, uti voluit *Marcilius*: nec κατέσβη vertendum active, ut fecit Interpres; ſed paſſive, ita enim ſæpe apud optimos quosque auctores. Verto igitur & hæc, ut præcedentia: *Si prius ad omnes permanaſſet ea res, & non ſtatim fuiſſet exſtincta. L. BOS.*

Ἀλλὰ μὴ κατέσβη &c.] Servavi μὴ quod longe plurimae habebant, ſed puncto ante ἀλλὰ in comma mutando, ut nexus eſſet, *pudori fuiſſet, niſi.* At ſi punctum ſerves ante ἀλλὰ, quod in plerisque erat, μὲν commodius foret. *J.F.R.*

55. Δεξιῶς πάνυ τοῦ Ἀριστοαίνετου τὴν παροινίαν ἐνεγκαντος] Interpretantur *inducta dextre admodum temulentia.* Deſideratur alius, qui illud *inducta* interpretetur. Quid enim id ſibi vult? At Luciani ſcopus eſt, *tolerante Ariſtaneto admodum dextre temulentiam*, non exaſperato ad hoc factum in pueri ſui tentatione. *Herodianus* libro 1. Ταῦτα χαριστήρια ὕβρεως τε καὶ παροινίας τῆς σῆς, ἃς ἐτῶν τοσούτων ἀνεχόμην. *J.G.*

Ὁ Κυνικὸς δὲ Ἀλκιδάμας, [a] ἐπεπώκει γὰρ ἤδη, πυθόμενος εἴ τις ἡ γαμουμένη παῖς καλοῖτο, σιωπὴν ποιήσας μεγάλῃ τῇ φωνῇ, ἀποβλέψας εἰς τὰς γυναῖκας, Προπίνω σοι, ἔφη, ὦ Κλεανθὶ, Ἡρακλέους ἀρχηγέτου. ὡς δ' ἐγέλασαν ἐπὶ τούτῳ ἅπαντες, Ἐγελάσατε, εἶπεν, ὦ καθάρματα, εἰ τῇ νύμφῃ [b] πρόπινον [c] ἐπὶ τῷ ἡμετέρου θεοῦ τοῦ Ἡρακλέους; καὶ μὴν εὖ εἰδέναι χρὴ, ὡς [d] ἦν μὴ λάβῃ παρ' ἐμοῦ τὸ σκύφον, οὐποτε τοιοῦτος ἂν υἱὸς αὐτῇ γένοιτο, οἷος ἐγὼ, [e] ἄτρεπτος μὲν ἀλκὴν, ἐλεύθερος δὲ τὸν γνώμην, τὸ σῶμα δὲ οὕτω καρτερός· καὶ ἅμα παρεγύμνου ἑαυτὸν μᾶλλον, ἄχρι πρὸς τὸ αἰσχιστον. αὖθις ἐπὶ τούτοις ἐγέλασαν οἱ συμπόται, καὶ ὁ ἀγανακτήσας ἐπανίστατο, δριμὺ καὶ φοβερὸν βλέπων, καὶ δῆλος ἦν οὐκέτι εἰρήνην ἄξων. τάχα δ' ἄν τινος καθίκετο τῇ βακτηρίᾳ, εἰ μὴ τις χαρὸν [f] εἰσεκεκόμιστο πλακοῦν εὐμεγέθης· πρὸς ὃν ἀποβλέψας ἡμερώτερος ἐγένετο, καὶ ἔληξε τοῦ θυμοῦ, καὶ ἐνεφορεῖτο συμποσιῶν.

16. Cynicus autem Alcidamas, qui jam abbibiſſet, percunctatus quomodo ſponſa vocaretur, imperatoque ſilentio, magna voce, directis in mulieres oculis, *Propino tibi*, inquit, *Cleanthi*, *Herculis ducis atque principis poculum!* Ridentibus autem ea de cauſſa omnibus, *Riſiſtis*, inquit, *purgamenta*, *quod ſponſae propinavi*, *advocato Deo noſtro Hercule?* *Quin bene noritis*, *niſi capiat a me ſcyphum*, *nunquam illi talis naſcatur filius*, *qualis ego*, *invictus viribus*, *liber animo*, *corpore autem ita robuſtus!* hic magis ſe, ad ſummam usque turpitudinem, denudabat. Rurſus propter haec ridere convivae, & ille indignabundus ſurgere, atrox quiddam & furioſum cernens, ut manifeſtum eſſet, illum quietem non amplius facturum. Forte alicui impacturus erat clavam, niſi tempeſtive illata eſſet placenta bene magna: conjectis in hanc oculis fiebat manſuetior, ac, dimiſſa ira, proſequens illam ſe ingurgitabat.

Καὶ οἱ πλεῖστοι ἐμέθυον ἤδη, καὶ βοῆς με-

17. Et jam plerique ebrii, jam clamore ple-

a Ἐπεπώκει] Ἐπεπτώκει B. b Πρόπινον] Πρόπιον *Fl.* c Ἐπὶ] Ἀπὸ B. d Ἦν μὴ λάβῃ] Εἰ μὴ λάβοι B. e Ἄτρεπτος] Ἄτρης B. f Εἰσεκεκόμιστο] Ἐσεκεκόμιστο B.

59. Παῖς ἐκαλεῖτο] Γράφεται ἐκαλεῖτο. *V.*

61. Προπίνω σοι] Σκόπει τὴν σύνταξιν, προπίνω σοι Ἡρακλέους ἀρχηγέτου. ὁ οὖν ἀγροικικῶς φαμεν εἰς τὴν πρεσβείαν * τοῦδε, ἢ τὴν ὑγίειαν. δεῖ δὲ λέγειν, προπίνω σοι τῆς ὑγιείας. ἢ προπίνω βασιλέως † μεγάλου, ἢ προπίνω σοι Μαρίας τῆς Θεοτόκου, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως. *V.*

* Τοῦδε] Reliqua non erant in Scholio C. Sed in Exc. & V. habentur. *M. du S.*

† Μεγάλου] Inſerui ex V. & G. *J. F. R.*

57. Ἐπεπώκει] Nondum biberat, certe poculum non exhauſerat, utpote qui mox propinaturus deſcribitur. Quin & ſupra c. 14. Poculo illi malorum omnium cauſa tribuitur: in Ox. eſt ἐπεπτώκει. Sed nihili hoc, quid ſtatuam, neſcio. Tamdiu enim jacuiſſe hanc belluam, nec quidquam interea bibiſſe, verosimile non fit. *M. du S.*

61. Προπίνω —— Ἡρακλέους] Sic apud *Philoſtr.* p. 54. Διὸς, ἔφη, σωτῆρος ἥδε σου. Legi autem, ſi usquam, meretur Scholium quod ad haec verba monachus haud dubie vinoſus adſcripſit, unde diſces ab iis *ſanitatem Beatae virginis ſtrenue potari ſolitam*. Quid non Ebrietas deſignat? quot bibendi incitamenta quaeruntur! ſalus praeſentium, abſentium amicorum, amicarum, patronorum, & apud nos Anglos Regum, eccleſiaeque ipſius. *Pudet haec opprobria nobis*, &c. Hoc Scholium cum olim Praeſuli venerando, & eruditione omnibusque probis artibus Illuſtri Loidio Vigornienſi Epiſcopo oſtenderem. Nos ergo, inquit, non primi eam inſaniam inſanimus! & imprudentes exempla ſequimur hominum, ſeculorumque viliſſimorum! *M. du S.*

Προπίνω σοι] Olear. ad *Philoſtr.* II. 7. N°. 1. b. *J. F. R.*

Ibid. Ἡρακλέους ἀρχηγέτου] Subaudi κύλικα. *F. G.*

68. Ἄτρεπτος] Mſ. Ox. rectius, mea quidem ſententia, ἄτρης, Luciano alibi etiam uſurpatum Μυῖῳ. c. 5. ſed & vulgata ferri poteſt; quam ideo loco movere noluimus. *M. du S.*

82. Αὖ-

plenum convivium. Dionyſodorus enim rhetor ibi dictiones quasdam per vices recitabat, laudantibus ipſum, qui a tergo adſtabant, ſervis. At qui poſt ipſum accumbebat Hiſtiaeus Grammaticus, conſuebat verſiculos, collatis in unum Pindari & Heſiodi & Anacreontis quibusdam, ut unum ex omnibus illis carmen oppido ridiculum conficeretur. In primis autem illa, quaſi futura praediceret:

Contulerunt clupeos: &,

Hic vero gemitusque fuit clamorque virorum.

Zenothemis legebat captum a puero libellum, minutiſſimis ſcriptum literis.

18. Intermittentibus vero paullum pro more, qui opſonia inferebant, curaverat Ariſtaenetus, ne illud quoque delectationis expers tempus eſſet, aut vacuum, juſſo introire ridiculario ſcurra, dicereque aut facere quiddam ridiculum, ut magis etiam convivae exhilararentur. Ac prodit deformis homuncio raſo capite, paucis in capite relictis erectisque pilis. Hic ſaltat fracto

τὸν ἦν τὸ συμπόσιον. ὁ μὲ γὰ Διονυσόδωρ ὁ ῥήτωρ [g] αὐτῦ ῥήσεις τινὰς ἐν μέρ ἐξῆμ, ἡ ἐπηνεῖτο ὑπὸ τ κατόπιν ἑφεστώτων οἰκετῶν· ὁ δὲ Ἱστιαῖ ὁ γραμματικὸς ῥαψῴδει, ὕστερ καλακείμν, ἡ συνέφερεν ἐς τὸ αὐτὸ τὰ Πινδάρ, ἡ Ἡσιόδ, ἡ Ἀνακρέοντ, ὡς ἐξ ἁπάντων μίαν ᾠδὴν παγγέλοιον ἀποτελεῖ· μάλιστα δ' ἐκεῖνα ὥσπ προμαντευόμν τὰ μέλλοντα,

Σὺν δ' ἔβαλον ῥινούς. ἡ,

Ἔνθα δ' ἄρ' οἰμωγή τε, ἡ εὐχωλὴ τέλεν ἀνδρῶν.

ὁ Ζηνόθεμις δ' ἀνεγίγνωσκε, πρὸς τῦ παῖδός λαβὼν λεπτόγραμμόν τι βιβλίον.

Διαλιπόντων δὲ ὀλίγον, ὥσπερ εἰώθασι, τ προσκομιζόντων τὰ ὄψα, μηχανώμνος Ἀριστάνετ μηδ' ἐκεῖνον ἀτερπῆ τ χρόνον εἶναι, μηδὲ κενόν, ἐκέλευσε τ γελωποιὸν εἰσελθόντα [h] γε εἰπεῖν τι, ἢ πρᾶξαι γελοῖον, ὡς ἔτι μᾶλλον οἱ συμπόται ἀφχυθείεν. ἡ παρῆλθεν ἄμορφός [i] τις ἐξυρημμ τ κεφαλήν, ὀλίγας ὑπὲ τῇ κεφαλῇ στρίχας ὀρθὰς ἔχων· ὅτ ἀρχήσατό τε καλα-

g Αὐτοῦ] Nil mut. Edd. nec B. h Γε] Non habet B. i Τις ἐξυρημέν] Τις φέρων ἐξυρημέν B.

91. Σὺν θ' ἕβαλλον ῥ.] Καὶ μὴν Ὁμήρ ταῦτα, ἀλλ' ὁ Πινδάρ ἢ Ἡσιόδ ἢ Ἀνακρέοντ. *G.*

1. Οὕτ ἀρχήσατό τε καλακ.] Κοινῶς μὲ τὰ ἐν ταῖς παρεδάσεσι τ χορῶν ᾄσμαλα· ἰδίως δὲ τῷ ῥυθμῷ . . . . λύσις χορεῦ σκηνικεῦ τε κυκλικεῦ χήματ, ἡ ‡ κατὰ παράλληλον θέσιν ςάσις τ χορευόντων, ὅπως ἂν ἐς πὸ θέατρον ἀποβλέποιεν οἱ χορευταὶ ἕλιγον τινά. *V.*

‡ Καταπαράλληλον θέσιν] Καταπαράλληλ θέσις Edita. Correxit *M. du S.*

82. Αὐτοῦ — ἐν μέρει] Quid hiſce duabus ultimis vocibus intelligendum ſit, fateor me neſcire. vid. *Συγγρ.* c. 1. Ubi in quibusdam Codd. ita etiam legitur, pro vulgato ἐν μέλει. *M. du S.*

81. Πινδάρ] *Homerum* non nominat, quia in voce ῥαψῴδει ſatis intelligitur. *M. du S.*

91. Σὺν θ' ἕβαλον] *Hom.* Il. Δ. 447. & 450. *M. du S.*

97. Τὰ ὄψα] Hinc diſcas proprie de iis uſurpari, quae in ſecundis menſis apponebantur. *M. du S.*

3. Ἐξυρημέν τὴν κεφαλήν] Calvi erant mimi, ut apud *Artemid.* c. 23. L. I. ξυρᾶς δὲ δοκεῖν τὴν κεφαλὴν ὅλην πλὴν Αἰγυπτίων θεῶν ἱερεῦσι ἐ γελωτοποιοῖς. &c. ſic in *Anthol.* 3. μωρὸν ὁρᾷς φαλακρόν. *J. B.*

Ἐξυρημέν τὴν κεφ.] *Caſp. Barth.* adv. L. VII. c. V. haec verba (ἐξυρημέν τὴν κεφαλὴν) tanquam gloſſam ejicit. vide ipſum. *Almel.*

Ἐξυρημέν τὴν κεφ.] Depravatum eſſe hunc locum, manifeſtius eſt, quam ut de eo monendum ſit. ſed in libris nihil eſt ſubſidii; (nam quod O. φέρων pro ἔχων habet, nihil juvat;) nec quidquam ſuccurrit, quod ad emendationem viam aperiat. Vid. *Μωμ.* c. 27. ubi de hujusmodi ſaltatore ſermo eſt. *M. du S.*

Ἐξυρημέν τὴν κεφαλὴν] Nihil cauſſae attulit *Barthius*, cur gloſſam putaret haec verba: nec, puto, habuit idoneam. Vid. ad *Philopatr.* c. 21. & *Marcil.* ad *Pſeudom.* c. 15. *J. M. G.*

Ἐξυρημέν τὴν κεφ.] Plura Cl. *Geſn.* ad *Philopatr.* c. 26. κεκαρμένοι τὴν γνάθον. Conſulendum Pignor. de ſervis p. 189. addiderat *La Croze.* In mea Pignorii Edit. eſt p. 256. ubi docet, fugitivos omnino raſos fuiſſe

καλαχλῶν ἑαυτὸν, ἢ ἀλλοτρέφων, ὡς γελοιότερος φανείη· καὶ ἀνάπαιστα συγκροτῶν διεξήλθεν, αἰγυπτιάζων τῇ φωνῇ, καὶ τέλος ἐπέσκωπτεν ἐς τοὺς παρόντας.

distortoque corpore, ut magis videatur ridiculus, & anapaestos cum varia gesticulatione, voce Aegyptium quid sonante, pronunciat. Tandem etiam quaedam dicta jacit in praesentes.

Οἱ μὲν ἄλλοι ἐγέλων, ὁπότε σκωφθεῖεν· ἐπεὶ δὲ καὶ εἰς τὸν Ἀλκιδάμαντα ὅμοιόν τι ἀπέρριψε, Μελιταῖον κυνίδιον προσειπὼν αὐτὸν, ἀγαναχτήσας ἐκεῖνος, καὶ πάλαι δῆλος ἦν φθονῶν αὐτῷ [a] εὐδοκιμοῦντι, καὶ κατέχοντι τὸ συμπόσιον, ἀποῤῥίψας τὴν τρίβωνα, προὐκαλεῖτο οἱ παγκρατιάζειν. εἰ δὲ μὴ, κατοίσειν αὐτῷ, ἔφη, τὴν βακτηρίαν. οὕτω δὴ ὁ κακοδαίμων [b] Σατυρίων (τοῦτο γὰρ ὁ γελωτοποιὸς ἐκαλεῖτο) συστὰς, ἐπαγκρατίαζε. καὶ τὸ πρᾶγμα ἡδύτατον ἦν, φιλόσοφος ἀνὴρ γελωτοποιῷ ἀνταιρόμενος, καὶ παίων, καὶ παιόμενος ἐν τῷ μέρει, οἱ παρόντες δὲ, οἱ μὲν ᾐδοῦντο, οἱ δὲ ἐγέλων, ἄχρι ἀπηγόρευσε παιόμενος ὁ Ἀλκιδάμας, ὑπὸ συγκεκροῦσθαι ἀνθρωπίνως καλαγωνιάσεις. γέλως οὖν πολὺς ἐξεχύθη ἐπ' αὐτοῖς.

19. Atque alii, quum peterentur, rident. Cum vero in Alcidamantem etiam simile quid jactassset, quod Melitensem vocaret catellum: indignatus ille, & olim apparebat illum invidere *scurrae*, quod probaretur atque teneret convivium, pallio abjecto istum ad pancratii certamen provocat, si negaret, clavam se illi impacturum minatus. Ita ergo miser Satyrion, (id enim scurrae nominis erat) consistit, certat pancratio. Erat res jucundissima, philosophus vir compositus cum ridiculario, feriens, verbera vicissim excipiens. Qui vero praesentes erant, partim pudere, partim ridere, donec plagis fatigatus cederet Alcidamas, a compacto atque exercitato homuncione victus. In risum ergo homines illorum caussa effusi.

Ἐνταῦθα Διόνικος ἐπεισῆλθεν ὁ ἰατρὸς, μετὰ πολὺ κατόπιν τοῦ ἀγῶνος· ἐβεβραδύκει

20. Hic Dionicus supervenit medicus; paullo post illud certamen: retardatus fuerat,

a Εὐδοκιμοῦντι] Εὐδοκιμοῦντι B. b Σατυρίων] Ὁ Σατυρίων B.

7. Ἀνάπαιστα] Ἀνακόλουθα. G.
Ibid. Συγκροτῶν] Διὰ τῶν κροτεῖν τὰς χεῖρας εὐρυθμίας ποιῶν. G.

12. Μελιταῖον] Τὸ ὰπ' Μελίτης, ἔστι δὲ τροφῶν καὶ μεγέθει, καὶ λεῖον, οἷα παρ' ἡμῖν τὰ * ναυάδη. V.

* Ναυάδη] Addidi ex C. Lacuna enim erat in V. *M. du S.*

fuisse, pistrinarios & ustores semiraros. *J.F.R.*

7. Καὶ ἀνάπαιστα συγκ.] Ut cinaedus *Petronii*. *J.B.*
Ibid. Συγκροτῶν] Συγκροτῶν χορὸν. *Et pedibus plaudunt choreas, & carmina dicunt.* F.G. Constructio illa transitiva in utraque lingua est notissima; quare plura non addo, praeter *Herodot.* L. 2. p. 126. D. καὶ τὰς χεῖρας κροτέουσι. Ita συγκροτεῖν συμπόσιον *Long. Past.* IV. 127. (al. 135.) & παιηγόρεις *Herodian.* V. 6. 14. ac *Diod. Sic.* IV. versus fin. *Alciphr.* III. p. 368. eadem aliis verbis, καὶ ἀνάπαιστα ὑπολέγουσι, σκαμμάτων ἀλυκῶν & αὐτοχαρίτων Ἀττικῶν αἱμυλίας γέμουσα. Misere igitur errat *Budaeus* in Lexico minore, κροτεῖν esse neutrum absolutum scribens. *J.F.R.*

15. Κατέχοντι τὸ συμπόσιον] Ut Συγῆρ. c. 38. κατέχειν τὸ βῆμα & Ἑτ. Δ. III. τυραννῶν τὸ συμπόσιον. *Barth.* Adversf. 319. *M. du S.*

25. Συγκεκροτημένου] Ab homuncione compacto. *ramassé.* F.G.

43. Καὶ τὸ ξιφίδιον ἐπιῤῥίψαι τάχιστα ἀφ' ἑαυτοῦ φυγαγοῦ εἰς τὸ ὕπαιθρον τῆς αὐλῆς] *Gladium autem extemplo per fenestras in aream projecisse.* ἐπιῤῥίπτειν hic non potest locum habere. legendum ἀποῤῥίψαι, quod & Mf. prae se fert. *J.G.G.*

47. Ἐπικαλεῖσθαι τοὺς γείτονας, ὑφ' ὧν ἀνασπᾶσθαι τὸ θηρίον, σωθῆναι αὐτόν] *Benedicti* interpretatio haec est: *vicinos advocasse, a quibus revulsa fera fuit servatus.* Quid Graecis sit ἀνασπᾶν τὸ θηρίον & Latinis *revellere feram*, nec ego, nec quisquam norit, dixeritve. ne dicam ἀνασπᾶν nusquam esse revellere. Notat quidem *Bourdelotius* ad hunc locum, ut apud *Petronium*, *tanquam*

rat, quod ipse dicebat, dum curat correptum phrenitide Polyprepontem tibicinem. Ac ridiculum quiddam de eo narrabat: ingressum se nempe ad illum, cum nesciret jam morbo illum teneri. Hunc vero surrexisse statim, & clausa janua, strictoque pugione, tibias sibi porrexisse, jussisse canere. Deinde cum non posset, pulsasse scutica manus sibi supinas. Denique in tanto se periculo tale quid excogitasse: ad certamen se illum, constituto plagarum numero, provocasse: ac primo quidem ipsum se male ceciniisse: tum vero traditis illi tibiis, corium ab illo accepisse & lorum, pugionemque quam celerrime per fenestram dejecisse in impluvium; & ab hoc inde tempore jam tutius cum illo colluctatum vicinos advocasse, a quibus effracta janua ipse servatus sit. Ostendebat autem vestigia quaedam plagarum & unguium in facie. Ac Dionicus qui non minorem narrationis plausum, quam scurra, tulerat, juxta Hiatiaeum se inferciens, coenabat de reliquiis, non sine divino ille nutu nobis ad-

δὲ, ὡς ἔφασκε, Φρενίτιδι ἁλωκότα θεραπεύων Πολυπρέποντα τ αὐλητήν. καί τι καὶ γελοῖον διηγήσατο. ἔφη μὲν γὰρ εἰσελθεῖν πρὸς αὐτὸν, οὐκ εἰδὼς ἐχόμενον ἤδη τῷ πάθει· τ δὲ ταχέως ἀναστάντα, ἐπικλεῖσαί τε τ θύραν, καὶ ξιφίδιον σπασάμενον, ἀναδόντα αὐτῷ τὰς αὐλὰς, κελεύειν αὐλεῖν. εἶτα, ἐπεὶ μὴ δύναιτο, παίειν, σκύτει ἔχοντα, ἐς ὑπτίας τὰς χεῖρας. τέλος δὲ ἐν τοσούτῳ κινδύνῳ ἐπινοῆσαι τοιόνδε· ἐς ἀγῶνα γὰρ προκαλέσασθαι αὐτὸν ἐπὶ ῥητῷ πληγῶν ἀριθμῷ· καὶ πρῶτον μὲν αὐτὸς αὐλῆσαι πονήρως· μετὰ δὲ, λαβόντα τὰς αὐλὰς ἐκείνῳ, δέξασθαι πρὸς αὐτοῦ τὸ σκύτος, καὶ τὸ ξιφίδιον [c] ἐπιρρίψαι τάχιστα διὰ τ θωλαγωγοῦ ἐς τὸ ὑπαίθριον τ αὐλῆς· καὶ τὸ ἀπὸ τούτου, [d] ἀσφαλέστερον ἤδη προσπαλαίων αὐτῷ, ἐπικαλεῖσθαι τοὺς γειτνιῶντας, ὑφ' ὧν ἀνασπασάντων τὸ [e] θυρίον, σωθῆναι αὐτόν. ἐδείκνυε δὲ καὶ σημεῖα τ πληγῶν, καὶ ἀμυχάς τινας ἐπὶ τοῦ προσώπου. καὶ ὁ μὲν Διόνικος, ὡς μεῖον εὐδοκιμήσας τοῖς γελωτοποιοῖς ἐπὶ τῇ διηγήσει, πλησίον τοῦ Ἱστιαίου ἐνδυσάμενος ἑαυτὸν, ἐδείπνει ὅσα λοιπὰ, οὐκ ἄνευ θεοῦ τινος ἡμῖν ἐπιπαρὼν,

e Ἐπιῤῥίψαι] Sic Edd. & B. Ἀποῤῥίψαι *Graev.* d Ἀσφαλέστερον] Ἀσφαλέστερος B. e Θυρίον] Ex *Fl.* & L. recepi, Θηρίον cett.

50. Ἀμυχὰς] Ἀμυχὴ ἐπιτόλμιον ἕλκος. Cicatrix, puta, est. *G.*

53. Παρασύσας ἑαυτὸν] † Μετὰ συνώσεως καταπλήσας. βῦσαι γὰρ τὸ φράξαι. *V.*

† Μετὰ συνώσεως] Ita recte C. Μεταξύνοσι καταπλήσας Exc. *G.* Μεταστώσας, καταπλήσας ex V. dederat *Cler.*

quam cupientis exire belluae, loquitur de Poëta Eumolpo, ut hic de tibicine. Sed haec sunt ἀπροσδιόνυσα, & ad Lucianum illustrandum nihil plane faciunt. In Ms. nihil est praesidii, in quo legitur quoque Θηρίον, sed veram lectionem servavit nobis editio Florentina, in qua verissime legitur *ἀνασπασάντων τὸ θυρίον*, revulsis, effractis foribus, quas tibicen ille insanus occluserat, ut paullo ante Lucianus ostendit: *τ δὲ ταχέως ἀναστάντα ἐπικλεῖσαί τε τὰς θύρας. At illum statim surrexisse, & fores clausisse.* Hae fuerant a vicinis effringendae, ut posset Dionicus ex illius furiosi manibus & aedibus elabi. *J.G.G.*

48. Ἀνασπασάντων τὸ θηρίον] Ut apud *Petronium tanquam cupientis exire belluae*, loquitur de Poëta Eumolpo, ut hic de tibicine. *J.B.*

Ibid. Τὸ θυρίον] Lectionem hanc Ed. *Fl.* tuetur etiam Mss. Ox. & L. auctoritas. In reliquis Edd. θυρίον legitur. Ἀναστάω, quid hic notet, optime te docebit c. 57. Toξ. *M. du S.*

Ibid. Θηρίον] Lege θυρίον. *M.V. La Croze.* Optime; quare, accedente etiam Librorum auctoritate, id recepi. *J.F.R.*

54. Οὐκ ἄνευ θεοῦ τινος ἡμῖν ἐπιπαρὼν, ἀλλὰ καὶ πάνυ χρήσιμος τοῖς μετὰ ταῦτα γεγενημένοις] Interpres legit γεγενημένους, ut qui vertat, *imo prorsum usui futurus ad ea, quae postea contigerunt.* & forte id γήσιον Luciani est. Possumus tamen vulgatam scripturam retinentes, commode exponere, *Non sine Deo aliquo ad nos accedens, sed & prorsus utilis factus ad sequentia.* Loquitur de Donico Medico, quem opportune dicit

ρῶν, ἀλλὰ καὶ πάνυ χρήσιμος τοῖς μέλλουσι ταῦτα [a] γεγενημένοις.

Παρελθών γάρ τις ἐς τὸ μέσον οἰκέτης, ἅμα Ἑτοιμοκλεῖ ἥκειν λέγων τὸ Στωϊκόν, γραμματίδιόν τι ἔχων, κελεῦσαι οἱ ἔφη τὸ δεσπότου, ἐν τῷ κοινῷ ἀναγνόντα εἰς [b] ἐπήκοον ἅπασιν, ὀπίσω αὖθις ἀπαλλάττεσθαι. ἐφέντος οὖν τοῦ Ἀριστοαίνετου, προσελθὼν πρὸς τὸν λύχνον, [c] ἀνεγίγνωσκεν. ΦΙΛ. Ἦ που, ὦ Λυκῖνε, τὸ νύμφης ἐγκώμιον, ἢ ἐπιθαλάμιον, οἷα πολλὰ ποιοῦσιν; ΛΥΚ. Ἀμέλει καὶ ἡμεῖς [d] τοιοῦτόν τι ᾠήθημεν· ἀλλ' οὐδ' ἐγγὺς ἦν τούτου· ἐνεγέγραπτο γάρ.

ΕΤΟΙΜΟΚΛΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΣ, ΑΡΙΣΤΑΙΝΕΤΩι.

Ὅπως μὲν ἔχω πρὸς δεῖπνα, ὁ παρελθὼν μοι βίος ἅπας μαρτύριον ἂν γένοιτο· ὅς γε ἐσημέραι πολλῶν ἐνοχλούντων, πολλοῦ σοῦ πλουσιωτέρων, ὅμως [e] οὐδέ ποτε φέρων ἐμαυτὸν, ἐπέδωκα, εἰδὼς τοὺς ἐπὶ τοῖς συμποσίοις θορύβους, καὶ παροινίας. ἐπὶ σοῦ δὲ μόνου εἰκότως ἀγανακτῆσαί μοι δοκῶ, ὃς τοσοῦτον χρόνον ὑπ' ἐμοῦ λιπαρῶς τεθεραπευμένος, οὐκ ἠξίωσας ἐναριθμῆσαι

veniens, sed opportunus plane his, quae postea facta sunt.

21. Ingressus enim aliquis in medium servus, ab Hetoemocle se Stoico venire dicens, cum libello, imperatum sibi ait, illum palam, unde exaudiri ab omnibus posset, recitare, eoque facto rursus discedere. Cum permisisset Aristaenetus, accedens ad candelabrum recitavit.... PHIL. Numquid, Lycine, sponsae laudationem, aut nuptiale carmen, qualia multi faciunt? LYC. Scilicet nos etiam tale quid putaveramus. Sed neque affine quidquam horum fuit. Scriptum enim ita:

22. *HETOEMOCLES PHILOSOPHUS ARISTAENETO.*

De coenis quomodo affectus sim, superior omnis vita mea perhibeat testimonium, qui multis quotidie flagitantibus multum te ditioribus, nunquam tamen illis me dederim, qui norim tumultus ejusmodi conviviorum & vinolentos furores. De solo autem te indigne merito ferre mihi videor, qui tanto tempore assiduo a me cultus, in aliis me amicis tuis con-

a Γεγενημένοις] Sic *Fr.* Γεγενημένοις cett. b Ἐπήκοον] Ἐπήκοος B. c Ἀνεγίγνωσκεν] Ἀνεγίνωσκεν B. d Τοιοῦτον] Τοιοῦτο B. Sed vulgatum Ἀτλικούτου, saepe vidimus. e Οὐδὲ πώποτε] Οὐδέποτε B.

in id convivium venisse, quum, ubi convivium istud in tristem desineret exitum, multique vulnerarentur, inter eos autem sponsus gravissime, vulneribus obligandis tempestivus adesset. *J. J.*

56. Γεγενημένοις] *Fr.* & Cod. *Bar.* In reliquis γενομένοις. *M. du S.*

Γεγενημένοις] Cl. *Jens.* vulgatum defendit. Sed si ad χρήσιμος pertinet, potius γενόμενος dixisset. *J. F. R.*

58. Ἑτοιμοκλεῖ] Scripturam hanc constanter tuentur ubique Libri omnes nostri. Ego tamen suspicor eundem esse cum eo, cui suum de *Mercede conductis* &c. Libellum scribit, quamvis Timocles illic dicatur, non ut hic Ἑτοιμόπλης, vid. *Mod.* c. 2. &c. *M. du S.*

Ἑτοιμοκλεῖ] I. e. quasi *paratus*, *si vocetur*, ut supra dictum c. 1. N°. 1. *Alciphroni* III. Ep. 55. sub init. Εὐσκλῆς ὁ Στωϊκὸς fingitur, qui a *Bergler.* Ἑτοιμοκλῆς vel Ἑτοιμοκλῆς refingitur, quod vix credo opus esse. Sed quid demum refert? *J. F. R.*

81. Ἐν γυτόνοις] Adleverat Cl. *Hemsterh.* videndum *Kust.* ad *Aristoph.* Eccles. v. 420. Ibi invenio, ad verba *Aristophanis* ἐς τὸ συλλογίζῶν, commentatum, ἐλκεν intelligi, & post alia similia etiam hoc Luciani ἐν γυτόνοις prolatum, non vero de hac posteriore locutione sedulo actum; sed vid. si quid opus, eumd. *Kust.* ad Pluti v. 435. ubi ἐν & ἐν γυτόνοις nonnullis exemplis profert; & Nostrum supra *Icar.* c. 8. & 16. *Bis Acc.* c. 10. pr. & 31. f. Ac *Philops.* c. 25. Doctiss. *F. L. Abreesch.* in Animadv. ad *Aeschyl.* p. 174. suspicatur, ne ellipsi quidem τῷ αἰχμῇ, τόξῳ aut similibus opus esse in his; quum & alias ἐν genitivo jungatur, ut ap. *Aristid.* Or. Eleus. extr. σὺν — ἴστι — ἐν ὑμῶν αὐτῶν ἔστω, item T. II. p. 402. γένοιτο ἐν ὑμῶν αὐτῶν, & p. 347. μόνοι ἐν ὑμῶν αὐτῶν. At cum in usitatissimis illis & numero longe potioribus, ἐν & εἰς Ἀριστοαίνετος, ἐν Ἀμφιλόχῳ, (quae vide *Symp.* c. 1. & *Philops.* c. 38. ac plus centies alibi) nemo negaverit ellipsin esse; quid prohibet quaeso, eamdem analogiam hic statuisse? Et quum omnes fateri cogantur, in Latinorum phrasi, ad

communerare non sis dignatus. Sed solus ego apud te exsors, idque habitans in vicinia. Magis igitur tua causſa aegre fero, qui ingratum adeo te jam demonstres. Mihi enim non in apri portione, aut leporis, aut placentarum ineſt felicitas, quibus copioſiſſime fruor ab aliis officii non ignaris. Alioqui vel hodie apud Pammenem diſcipulum coenare cum liceret coenam, ut ajunt, ſumtuoſam, non animi, multum licet ſupplicanti, tibi me ſervans homo inconſideratus.

23. *At tu relictis nobis alios accipis: Neque id mirum; nondum enim ſatis tibi animus valet ad comprehendendas veras rerum imagines. Verum unde haec mihi veniant, intelligo: ab admirabilibus illis tuis philoſophis Zenothemide ac Labyrintho: quorum ego, (abſit dicto invidia) ſyllogiſmo uno ora obturare quam celerrime mihi poſſe videor. Aut dicat illorum aliquis,* quid ſit Philoſophia? *aut prima iſta,* quid differat habitudo ab habitu? *Ne quid de difficilibus illis dicam,* Cornutam, *aut* illam de Acervo, *aut* Metentem ratiocinationem. *Sed tu illis fruaris licet. Ego, qui ſolum, quod honeſtum*

ὀχλῶμὲ τοῖς ἄλλοις φίλοις, ἀλλὰ [f] μόνῳ ἐγώ σοι ἄμοιρος, καὶ ταῦτα, [g] ἐν γειτόνων οἰκῶν. ἀνιῶμαι οὖν ὅτι σοὶ τὸ πλέον, εἴπως ἀχαρίστῳ φανέντι· ἐμοὶ γὰρ ἡ εὐδαιμονία οὐκ ἐν ὑὸς ἀγρίου μοίρᾳ, ἢ λαγωοῦ, ἢ πλακούντων, [h] ἃ παρ' ἄλλοις ἀφθόνως ἀπολαύω τὰ καθήκοντα εἰδόσιν, ἐπεὶ καὶ τὴμερον παρὰ τῷ μαθητῇ Παμμένει δειπνῆσαι παρελήλυθα, ὡς φασι, δεῖπνον δυνάμενος, οὐκ ἐπένευσα ἱκετεύοντι, σοὶ δ' ἀνόητος ἐμαυτὸν φυλάξων.

Σὺ δὲ ἡμᾶς ἀπολιπὼν, ἄλλους θηρᾷς, εἰκότως· ἔτι γὰρ δύνασαι ἀκριβῶς τὸ βέλτιον, οὐδὲ τὴν καλλιπλοκὴν φαντασίαν ἔχεις. ἀλλὰ οἶδα ὅθεν μοι ταῦτα, παρὰ τῶν θαυμασίων σου Φιλοσόφων, Ζηνοθεμίδου καὶ Λαβυρίνθου, ὧν (ἀπεὶη δὲ [i] καὶ ἡ Ἀδράστεια) συλλογισμῷ ἑνὶ ἀποφράξαι ἄν μοι τάχιστα δοκῶ τὰ στόμαλα. ἢ εἰπάτω τίς αὐτῶν, τί ἐστι Φιλοσοφία; ἢ τὰ πρῶτα ταῦτα, τί διαφέρει ἕξεως ἕξις; ἵνα μὴ τὰ ὀπίσω [k] εἴπω τί, κερατίναν, ἢ σωρείτην, ἢ θερίζουσα λόγον. ἀλλὰ σὺ μὲν ὅραιος αὐτῶν. ἐγὼ δὲ ὡς ἂν μόνον τὸ καλὸν ἀγαθὸν

f Μόνῳ] Μόνον Fl. g Ἐν γειτόνων] Ἐγγειτόνων B. h Ἃ παρ' ἄλλοις ἀφθόνως ἀπολαύω] Sic omnes Edd. & Cod. B. i Καὶ] Non adeſt καὶ in B. k Εἶπω τί, κερ.] Edd. priores Εἶπω, τί κερ.

96. Ἡ Ἀδράστεια] Ἀδράστειαν δαίμονά τινα λέγουσι τοῖς μέγα κεκτημένοις ἐπισκήπτειν. *V.*

2. Ὁ μύτης σωρείτης σοφιστικός ἐστι λόγος ἐκ τῶν κατὰ μικρὸν, ὡς φασιν, ἐρωτήσεως ἐπάγων, κατὰ τὴν ἔκλυσιν τῆς φαντασίας, ἐπ' ἄδηλον ἢ ψευδῆ προφανῆς. ἐρωτᾶσι γὰρ, πότερον ἡ πρώτη μνᾶς ἕδρασό τι εἰς τὸν πύθμενα, ἢ οὔ. εἰ μὲν οὖν ἕδρασε, πῶς οὐχ ὁρατὸν τὸ πάθος; εἰ δὲ μή, οὐδὲ ἡ δευτέρα, οὐδὲ ἡ τρίτη, πῶς ἡ κοίλοτης ἐγένετο τῷ πύθμενι; *G.*

3. Ὅπισθεν αὐτῶν] Ἀποδιώσειας. *V.*

ad Dianae, ad Cereris, ac ſimilibus, *aedem* intelligi, nec quisquam dixerit praepoſ. *ad* ibi genitivum regere, cur idem non adgnoſceremus in Graecis? quando eadem eſt ratio. *J. F. R.*

85. [A] παρ'] Sic omnes impreſſi & Cod. Ox. ſuſpectus mihi & hic locus eſt. *M. du S.*

2. Εἶπω τι,] Pone comma poſt τι. *L. K.*

Εἶπω, τί κερατίναν] Scribe, εἶπω τι, κερ. *F. G.* Bene. Et ſic malam vulgatae interpunctionem jam correxeram. *J. F. R.*

Ibid. Κερατίναν] *Quint.* I. *Ceratinae.* Stoici in his multi erant. *Diog. Laërt.* p. 60. A. 174. E. meminit *Sen.* V. Ep. & *A. Gell.* Noſter etiam ſaepe tangit. Vid. N. Δ. I. cum notis. Chryſippus in ore frequens habuit, incertum an auctor; nam alii alios memorant, Theſ. Crit. II. De ſophiſmatis *Lil. Gyrald.* 392. *Brod.* 471. & *Creſſ.* AG. X. 73. Noſter etiam plura memorat B. πρ. c. 22. *M. du S.*

Ibid. Σωρείτην] Satis commode enarrat Scholiaſt. De hoc vid. *Dieg. Laërt.* L. cit. *M. du S.*

3. Θερίζουσα] *Plut.* 1019, 1. ἀργοὶ δὲ θερίζουσες λόγοι καὶ ὁ παρὰ τὴν εἱμαρμένην ὀνομαζόμενος λόγος, σοφίσματα ὡς ἀληθῶς, &c. Habet quoque ἀργὸν λόγον. *M. Tullius* de fato. *Diog. Laërt.* l. c. vid. ſupra B. πρ. c. 22. *M. du S.*

Ibid. Ὅπισθε] Leg. *Mercer.* ad *Ariſtanet.* Epiſt. 6. lib. 2. *J. B.*

θὸν ἡγεμόνα εἶναι, οἵσω ῥᾳδίως τ' ἀτιμίαν.

Καίτοι ὅπως μὴ ἐς ἐκείνην ἔχῃς καταφεύγειν τ' ἀπολογίαν [a] ὕστερον, ὅτι λαθεᾶν λέγων ἐν τοσούτῳ θορύβῳ, καὶ [b] πράγμασι, δίς σε τὴμερον [c] προσηγόρευκα, καὶ ἑωθεν [d] ἐπὶ τ' οἰκίας, καὶ ἐν τῷ ἀνακείῳ θύοντα ὕστερον. ταῦτα ἐγὼ τοῖς παροῦσιν ἀπολελόγημαι.

Εἰ δὲ δεῖπνου ἕνεκα ὀργίζεσθαί σοι δοκῶ, [e] τὸ κατ' τ' Οἰνέα ἐννόησον. ὄψει γὰρ καὶ τ' [f] Ἄρτεμιν ἀγανακτοῦσαν, ὅτι μόνην αὐτὴν οὐ [f] παρέλαβεν ἐκεῖνος ἐπὶ τ' θυσίαν, τοὺς ἄλλους θεοὺς ἑστιῶν. φησὶ δὲ περὶ αὐτῆς [g] Ὅμηρος ὧδέ πως·

[h] Ἡ λάθετ', ἢ οὐκ ἐνόησεν, ἀάσατο δὲ μέγα θυμῷ.

καὶ Εὐριπίδης·

Καλυδὼν μὲν ἥδε γαῖα, [i] Πελοπίης χθονὸς [k] Ἐν ἀντιπόρθμοις, πεδί' ἔχουσα εὐδαίμονα.

καὶ Σοφοκλῆς·

5 *est, bonum ducam, facile feram ignominiam.*

24. *Tamen ne deinde ad illam confugere excusationem possis, uti dicas, in tanto te tumultu & occupatione oblitum esse: bis te hodie salutavi, & mane domi, & deinde in Castorum, cum rem sacram faceres. Hanc ego apud praesentes causſam dixi.*

25. *Si vero ob coenam iratus tibi videar, illud de Oeneo cogitabis. Videbis enim iratam Dianam, quod se solam non invitasset ille ad sacrificium, cum Deos reliquos epulis acciperet. Dicit autem sic fere de illa Homerus:*

Immemor, imprudens; multum sibi mente nocebat.

Et Euripides,

Calydonis ista terra, Pelopii soli.
Objecta fretis, arva habens felicia.

Et Sophocles,

Apri

[a] Ὕστερον] Omittit B. [b] Πράγμασι] Sic Edd. Πράγμασι *Solan.* in marg. *F.* corrigit; nam πραγμ. per compendium B. [c] Προσηγόρδυκα] Προσηγόρδυσα B. [d] Ἐπὶ τ' οἰκίας] Ἐπὶ τῇ οἰκίᾳ B. [e] Τὸ] Recte *Fr. P. H.* &c. Τῷ male *F.* Καὶ τῷ non melius *V2.* [f] Παρέλαβεν] Παρεκ^α. per compend. B. [g] Πελοπίης] Sic Edd. Πελοπίας B. & *Schol.* Aristoph. [h] Ἐν ἀντιπόρθμοις] Ἐναντι πορθμοῖς B.

11. Ἐν τῷ Ἀνακείῳ] Ἱερὸν τ' Διοσκούρων. ἔστω δὲ λέγεται Ἀνάκειον προπαροξυτόνως, ὅσα ἀπὸ κτητικῶν συμπέπτωκεν, ἢ ἐπιθετικῶν ἐχόντων τὴν εἰ δίφθογγον. καὶ ἐκεῖνα προπαροξυτόνως, [*] οἷον Ἡράκλειον, ὃ γὰρ Ἡράκλειος ἄλλος. Χαρώνειον, Ἀτάκτειον, Ἀνακτόριον, Βασίλειον, καὶ Μαυσώλειον ἔργον. *V.*

21. Εὐριπίδης] Quae hoc loco Lucianus ex *Meleagro Euripidis* adducit, *Aristoteles* III. (Ed. Ald. 559.) *Rhetoricorum* quibusdam visus est sub Sophoclis nomine adducere. Vide tamen *Victor.* locum defendentem; item apud Aristophanis Interpretem in *Ranis*, ex Euripidis Meleagro haec & alia. *G.*

22. Πελοπίης χθονός] Τῆς Πελοποννήσου λέγει· αὕτη δὲ ἐστὶ Καλυδὼν, ἣν τοῖς ἀντικρὺ πορθμοῖς τ' Πελοποννήσου, πεδιάδας καλλίστας ἔχουσα. *V.*

[*] Οἷον Ἡράκλεον ὄ] Sic V. Quid sibi velit nescio. *M. du S.*

9. Πράγμασι] Sic uti conjeceram, habet Mſ. Ox. Nisi me abbreviationes ejus fallunt, reliqui libri πράγματι. *M. du S.*

10. Ἐπὶ τ' οἰκίας] An B. rectius ἐπὶ τῇ οἰκίᾳ; *F. F. R.*

11. Ταῦτα ἐγὼ τοῖς παροῦσιν ἀπολελόγημαι] Interpr. *atque his quidem de rebus haec responderem.* Sed putem ego, τοῖς παροῦσιν non posse reddi, *de his rebus*; quoniam hoc non est neutr. sed masc. & subaud. ἀνθρώποις vel συμπόταις. Jusserat enim Etoemocles, ut haec sua epistola palam, & praesentibus omnibus convivis recitaretur, ut cap. 21. habetur. Hinc c. 28. ὁρῶν τοὺς παρόντας γελῶντας ἐφ' ἑκάστῳ. Praeterea *de rebus praesentibus*, Graece non dicitur τοῖς παροῦσι, sed περὶ τ' παρόντων. Quare verba ita reddenda sunt: *Haec ego praesentibus* (convivis) *pro defensione dixi.* *L BOS.*

18. Ὅμηρος] Il. I, 533. Euripidis pariter ac Sophoclis laudantur Tragoediae *Meleagri*, e quibus sumtos esse versiculos hosce suspicari fas est: & Euripideos quidem e principio fabulae, in quibus ille locorum facere mentionem solerat. Sed fuit etiam Euripidis Oeneus. Fugit, si recte attendi, *Barnesii* diligentiam hoc fragmentum. De ipsis illis Dianae iris τραγῳδῶ Noster etiam Π. Θυσ. c. 1. *F. M. G.*

19. Ἡ λάθετ'] *Hom.* Il. I. 533. ubi δὴ *Ed.* Ox. Al. δὲ. *F. F. R.*

22. Καλυδὼν μὲν ἥδε γαῖα Πελοπίης χθονὸς, ἐν ἀντιπόρθμοις

Apri per agros Oenei vim maximam
Immisit arcubus potens Latonia.

26. *Haec tibi pauca de multis apposui, uti discas quo viro neglecto Diphilum accipias, & tradideris illi filium: Recte illud quidem. Suavis enim est adolescentulo & gratiam illius suа consuetudine aucupatur. Si turpe non esset, me dicere talia, aliquid praeterea adjicerem, quod verum esse, e Zopyro paedagogo illius poteris cognoscere. Verum nuptias turbare non decet, neque accusare alios, praesertim de turpibus adco caussis. Etsi enim Diphilus dignus est, qui duos jam a me discipulos abduxerit; at ego philosophiae caussa tacebo.*

27. *Imperavi autem huic puero, si dare ei velis aut apri partem, aut cervi, aut e sesamo placentae, mihi adferendam, ut ea sit coe-*

25 Συὸς μέγιστον χρῆμ' ἐπ' Οἰνέως [1] γύαις,
Ἀνῆκε Λητῦς παῖς ἐκηβόλος θεά.

Ταῦτά σοι ἀπὸ πολλῶν ὀλίγα παρεθέμην, ὅπως μάθῃς οἷον ἄνδρα παραλιπών, Δίφιλον ἑτοίμως, καὶ τὸν υἱὸν αὐτῷ παραδέδωκας, εἰκότως. ἡδὺς γάρ ἐστι τῷ μειρακίῳ, καὶ πρὸς χάριν αὐτῷ σύνεστιν. εἰ δὲ μὴ αἰσχρὸν ἦν ἐμὲ λέγειν τὰ τοιαῦτα, καὶ ἄν τι προσέθηκα, ὅσα σὺ, εἰ θέλεις, παρὰ Ζωπύρου τοῦ [k] παιδαγωγοῦ [l] αὐτοῦ μάθοις ἄν, ἀληθὲς ὄν. ἀλλ' οὐ χρὴ ταράττειν ἐν γάμοις, οὐδὲ διαβάλλειν ἄλλους, καὶ μάλιστα ἐφ' ὅτοις αἰσχραῖς αἰτίαις. καὶ γὰρ εἰ Δίφιλος ἄξιος, δύο ἤδη μαθητὰς μου [m] ἀποσπάσας, ἀλλ' ἔγωγε φιλοσοφίας οὐτῆς ἕνεκα σιωπήσομαι.

Προσέταξα δὲ τῷ οἰκέτῃ τούτῳ, ἣν δι-δῶς αὐτῷ μοῖράν τινα ἢ συὸς, ἢ ἐλάφου, ἢ σησαμοῦντος, ὡς ἐμοὶ διακομίσειε, καὶ ἀντὶ

i Γύαις] Sic plurimae cum B. recte. Γυίαις P. k Παιδαγωγοῦ] Recte pleraeque. Παιδαγογοῦ J. male. l Αὐτοῦ] Omittit B. m Ἀποσπάσας] Περισπάσας Coll. & B.

37. †Αἰσχραῖς αἰτίαις] Ἢ καλαισχύνας, ἢ ἀποτερήσας. V. 39. Περισπάσας] Ἢ καλαισχύνας, ἢ ἀποτερήσας. G.

† Αἰσχραῖς αἰτ.] Vide Schol. sequens, ubi C. melius referunt ad ἀποσπάσας. M. du S.

mois πεδ.] Ubi mens fuit vel editorum vel interpretum, equidem nescio: longe eam ab ipsis abfuisse, quum hunc locum tractarent, facile colligas. Ut enim in Graecis distinguunt, sic in Latinis Benedictus: *Haec terra Calydon Pelopii est soli, fretum qua est parte, campos divites pingues habens*, Erasmus *Calydon quidem hac Pelopii regio soli, Qua parte saevum spectat adversa fretum.* Atque ita Calydon ope illorum ex Ætolia transmittitur in Peloponnesum, satis ridicule. Distingue & verte, Καλυδὼν μὲν ἥδε γαῖα, Πελοπίης χθονὸς Ἐν ἀντιπόρθμοις, πεδί' ἔχουσα εὐδαίμονα. *Hac terra* est *Calydon, Pelopia terra in transmarinis*, objacens Peloponneso trans fretum, *habens campos uberes.* Res ipsa clamat. *J.G.*

Καλυδὼν] *Eurip.* Meleagr. *M. du S.*

23. Ἐν ἀντιπόρθμοις] Calydonium fretum apud *Heliod.* Lib. 5. *F.G.*

30. Ἡδὺς γάρ ἐστι τῷ μειρακίῳ, καὶ πρὸς χάριν αὐτῷ σύνεστιν] *Benedictus* vertit: *jucundus enim est adolescenti, & cum ipso ad gratiam versatur.* inepte. verte *ad obsequium.* Sic enim Latinis dicitur per εὐφημισμὸν illud obsequium turpe, quo quis corporis sui copiam facit alii, ut Graecis χάρις. *Plutarchus* in Erotico: χάρις γὰρ, ὦ Πρωτογένης, ἡ τῇ θήλει ὑπείξις τῷ ἄρρενι πρὸς τὸ παλαιὸν κέκληται. *Mi Protogenes, χάρις ab antiquis dicitur mulieris obsequium erga virum.* Sic & χαρίζεσθαί τινι est *consuescere cum aliquo.* Hesych. χαρίσασθαι, συγγενέσθαι. λέγουσι γὰρ αἱ γυναῖκες χαρίζεσθαι αἱ ὑπὲρ σωτηρίας ἑαυτὰς ἐκδιδοῦσαι. χαρίσασθαι est *dare. Dicuntur enim mulieres χαρίζεσθαι, quae ad concubitum sui copiam faciunt.* Hinc puella ἄχαρις, cujus flos virginitatis nondum est delibatus. *J.G.G.*

31. Πρὸς χάριν] Quod a *Graevio* hic observatum est, laudo; sed scias etiam velim, probo quandoque sensu usurpari, ut apud *Plut.* in Pyrrho 728. 1. & *Isocr.* π. Νικ. πρὸς χάριν ὁμιλοῦσιν. Unde melius patebit veteratoris occulta calumnia. sic πρὸς ἡδονὴς ὁμιλεῖν apud *Diog. Laërt.* p. 192. AB. *M. du S.*

33. Ζωπύρου τοῦ παιδαγωγοῦ] *Alciphron* eumdem paedagogum inducit. III. Ep. 57. pr. scribens: ἰσχνοψάμμου τ τροφίμ τ νεανίσκ Ζώπυρον. ubi malim τῶ νεανίσκω pro τὸν. *J.F.R.*

39. Ἀποσπάσας] Si probatione indigeret vulgatum, ἀποστᾶς τοὺς μαθητὰς ex *Act. Apost.* XX. 30. & quae Rev. *J. Elsner.* ibi ex Josepho atque Aeliano protulit, adderem. *J.F.R.*

τὶ τῦ δείπνυ ἀπολογία γένοιτο, μὴ λαβεῖν, μὴ ϗ [a] δόξωμεν ὅτι τύτῳ πεπομφέναι.

Τύτων, ὦ ἑταῖρε, ἀναγινωσκομένων μεταξὺ, ἱδρώς τέ μοι διεχεῖτο ὑπ' αἰδῦς· ϗ τῦτο δὴ τὸ τῦ λόγυ, χανεῖν μοι τ' γῆν ηὐχόμην, ὁρῶν τὺς παρόντας γελῶντας ἐφ' ἑκάστῳ, ϗ μάλιστα ὅσοι [b] ἤδεισαν τ' Ἑτοιμοκλέα, πολιὸν ἄνθρωπον, ϗ σεμνὸν εἶναι δοκῦντα. ἐθαύμαζον ὃν οἷος ὢν ἀγαλάθοι αὐτὺς, ἐξαπαλωμένυς τῷ πώγωνι, ϗ τῇ τῦ πρυσώπυ ἐντάσει. ὁ γῦν Ἀριστάινετος ἐδόκει μοι ὐκ ἀμελείᾳ παριδεῖν αὐτὸν, ἀλλ' ὅποτ' ἂν ἐλπίσας κληθέντα ὑπνεῦσαι, ϗδ' ἂν ἐμπαραχεῖν ἑαυτὸν τοιύτῳ τινί· ὥστε ϗδὲ τ' ἀρχὴν πειρᾶσθ ἠξίυ.

Ἐπεὶ δ' ὖν ἐπαύσατό πυ ὁ οἰκέτης [c] ἀναγιγνώσκων, τὸ μὲ συμπόσιον ἅπαν εἰς τὺς ἀμφὶ τ Ζήνωνα ϗ Δίφιλον ἀπέβλεπε, δεδοικότας, ϗ ὠχριῶντας, ϗ τῇ ἀπορίᾳ τῦ πρυσώπων ἐπαληθεύοντας τὰ ὑπὸ τῦ Ἑτοιμοκλέυς καθηγορηθέντα· ὁ Ἀριστάινετος δὲ ἐτετάραχτο, ϗ θορύβυ μεστὸς ἦν. ἐκέλευε δ' ὅμως πίνειν ἡμᾶς, ϗ ἐπειρᾶτο εὖ διατίθεσθ τὸ γεγονὸς, ὑπομειδιῶν ἅμα, ϗ τ οἰκέτιν ἀπέπεμψεν, εἰπὼν ὅτι ἐπιμελήσε τύτων. μετ' ὀλίγον

nae excusatio; ne accipiat, ne videamur hac illum causa misisse.

28. Haec dum legerentur, amice, & sudore diffluebam prae pudore, &, quod est in proverbio, hiscere optabam mihi terram, cum viderem ridentes ad unumquodque *verbum*, qui aderant, praesertim quotquot eorum norant Hetoemoclem, canum hominem, quique vir gravis videretur. Mirabantur ergo, qualem virum adhuc parum cognovissent, barba ista atque vultus contentione decepti. Itaque mihi videbatur non negligentia illum quadam praetermisisse Aristaenetus, sed, quod non speraret futurum, ut vocatus sibi conduceret, non voluisse in eum se casum committere: atque adeo ne tentare quidem sustinuit.

29. Cum ergo legere tandem servus desiisset, convivium totum in Zenonem atque Diphilum conjecit oculos, metuentes, pallentes, vultus inconstantia fidem criminibus Hetoemoclis ipsi facientes. Aristaenetus perturbatus ipse quoque & commotior, jubet tamen nos bibere, & subridens bene vertere quae facta erant studet. Ac servum quidem remittit, his verbis usus, *sibi curae fore.* Paullo post surgit clanculum Ze-

a Δόξωμεν] Δοξῶ per compend. B. b Ἤδεισαν] Ex B. recepi pro vulgato ᾔδεισαν. c Ἀναγιγνώσκων] Ἀναγνῶσκων B. & *Fl.*

50. Ἤδεισαν] Sic Mſ. O. In reliquis ᾔδεισαν. *M. du S.*

Ἤδεισαν] Saepe in ultima in εισαν an ισαν terminanda fluctuant auctorum editiones. Grammatica postulat ισαν in temporibus plusquamperf. Licet εἰδείκεισαν, non ισαν frequentius in auctoribus reperias. Vid. supra c. 12. Ita Scholiast. *Aristoph.* alio loco Euripidem ᾖσαν pro ᾔδεισαν dixisse ait, alio loco id esse pro ᾔδεισαν scribit, modo bene descripserit *Maitt.* de Dial. p. 52. Ego codici B. cum *Solano* parui, quia sic terminari solet, ab ᾔδειν. Ut *Genes.* XLII. 23. Αὐτοὶ δὲ οὐκ ἤδεισαν, ὅτι ἀκούει Ἰωσήφ. Iterum *Exod.* XVI. 15. Et *Esai.* LV. 5. ac bis ter deinceps: item in Nov. Foed. *Marc.* XIV. 40. &c. Ap. *Herodian.* vero I. 13. 11. ᾔδεσαν, quod nec improbare ausim, quia, ut in aliis, utraque terminatio locum habere potest, sive plusquamp. dicas, sive ab antiquo aoristo ᾔδεσα, qui certe formaret ᾔδεσαν, quem tamen in usu esse non credo. *J. F. R.*

76. Διερρήγνυτο] I. e. propemodum disrumpebatur. Sic solent ejusmodi verba sine effectu, ut vulgo dicimus, poni. Conf. omnino supra dicta de *Mort. Per.* ad c. 37. ἀποπνιγεὶς ἐπ' αὐτοῖς, Ἀπώμνυ, ἔφη. Adde *Evang. Luc.* V. 6. Διερρήγνυτο δὲ τὸ δίκτυον αὐτῶν, & quae *Elsn.* ibi notat. *J. F. R.*

83. Αἱ ἐπιστολαὶ ὁρᾶτε ὡς πρεσβυτικαί] Verterat Erasmus *videtis, quam & ipsa epistolae graves sint ac seniles. Benedictus* volens esse brevis, amputat postrema, relinquens *quam graves sint epistolae*, contra prorsus quam oportuit. Non enim graves esse demonstrat, sed seniles, hoc est, frigidas, nullarum virium, insuper scriptas, plane qualis est appendix Ob-

Zeno, discedere ipsum, patris imperio, jubente paedagogo.

30. Cleodemus autem, qui olim requirebat occasionem; (volebat enim manus conferere cum Stoicis, & rumpebatur, quod rationabile exordium ejus rei non haberet) praebente tum initium epistola, *Talia*, inquit, *praeclarus ille Chrysippus efficit, & Zeno admirabilis, & Cleanthes, voculas quasdam jejunas, & interrogationes solum, atque habitus Philosophorum: caeterum plerique Hetoemocles; & epistolae videte quam seniles! ac tandem Oeneus est Aristaenetus, Hetoemocles autem Diana. Quam boni ominis omnia, Hercules! & solenni decora.*

31. *Sic per Jovem*, ait, qui super illum cubabat, Hermon; *audierat enim, puto, aprum paratum Aristaeneto ad coenam: itaque non intempestivum ratus est Calydonii illius meminisse, sed per Vestam, Aristaenete, mitte quam celerrime de primitiis, ne ante tibi fame senex pereat, Meleagri illius instar contabescens. Quamquam nihil ipsi vehementer malum sic accidat! Indifferentia enim talia esse putabat Chrysippus.*

δὲ [d] καὶ ὁ Ζήνων ὑπεξανέστη ἀφανῶς, τῷ παιδαγωγῷ νεύσαντος ἀπαλλάττεσθαι, ὡς κελεύσαντος τοῦ πατρός.

Ὁ Κλεόδημος δὲ, καὶ πάλαι τινὸς ἀφορμῆς δεόμενος (ἐβούλετο γὰρ συμπλακῆναι τοῖς Στωϊκοῖς, καὶ διερρήγνυτο, οὐκ ἔχων ἀρχὴν εὔλογον) τότε οὖν τὴν ἐνδόσιμον παραχύσης τῆς ἐπιστολῆς, Τοιαῦτα, ἔφη, ἐξεργάζεται ὁ καλὸς Χρύσιππος, καὶ Ζήνων ὁ θαυμαστὸς, καὶ Κλεάνθης, ῥήματία δύστηνα, καὶ ἐρωτήσεις μόνον, καὶ σχήματα φιλοσόφων, τὰ δ' ἄλλα, Ἑτοιμοκλεῖς οἱ [c] πολλοί· καὶ [f] αἱ ἐπιστολαὶ ὁρᾶτε ὅπως [g] πρεσβυτικαὶ, καὶ τὸ τελευταῖον, Οἰνεὺς μὲν Ἀρισταίνετος, [h] Ἑτοιμοκλῆς δὲ Ἄρτεμις. Ἡράκλεις, εὔφημα πάντα, καὶ ἑορτῆ πρέποντα.

Νὴ Δί', εἶπεν ὁ Ἕρμων ὑποκαλακείμενος· [i] ἠκηκόει γὰρ, οἶμαι, οὗν τινα ἐσκευάσθαι Ἀρισταίνετῳ ἐς τὸ δεῖπνον, ὥστε οὐκ ἄκαιρον ᾠήθη μεμνῆσθαι τῆς [k] Καλυδωνίας· ἀλλὰ πρὸς ἑστίας, ὦ Ἀρισταίνετε, πέμπε ὡς τάχιστα τὰ ἀπαρχῶν, μὴ καὶ φθάσῃ ὁ πρεσβύτης ὑπὸ λιμοῦ, ὥσπερ ὁ Μελέαγρος, ὑπομαραινθείς· καίτοι οὐδὲν ἂν πάθοι δεινόν· ἀδιάφορα γὰρ ὁ Χρύσιππος τὰ τοιαῦτα [l] ἡγεῖτο εἶναι.

Χρυ-

[d] Καὶ] Omittit O. [e] Πλεῖστοι] Πλοῦτοι male *J.* [f] Αἱ] Sine artic. O. [g] Πρεσβυτικαὶ] Πρεσβευτικαὶ *Fl.* & marg. *Alw.* [h] Ἑτοιμοκλῆς] Bene Edd. & B. Ἑτοιμοκλεῖς *J.* [i] Ἠκηκόει] Ἀκηκόει *Fl.* [k] Καλυδωνίας] Bene *J. P. S.* alineque cum B. Καλυδώνιος media brevi *H. Fr.* [l] Ἡγεῖτο] Ἡγοῦνται B.

77. Ἐνδόσιμον] Τὸ πρὸ τῆς ᾠδῆς κιθαρισμα. καὶ ἔνδοσις τὸ αὐτό. G.

84. Οἰνεὺς] Ὁ γὰρ Οἰνεὺς ἐπὶ τὴν θυσίαν τὴν Ἀρτέμιδος οὐκ ἐκάλεσε, ὥσπερ ἐδὲ ὁ Ἀριστέας τὸν Τιμοκλέα ἐπὶ τὸ δεῖπνον. ὡς ἂν εἰρωνείας ὂν ταῦτα λέγει ὁ *Ἕρμων. V.

94. Ὁ Μελέαγρος] Σωσισθείσης γὰρ τῆς λαμπάδος παρὰ τῆς μητρὸς, κατὰ μικρὸν αὐτὸς ἐμαραίνετο. τῷ Μελεάγρῳ γὰρ συνεγεννήθη λαμπὰς, περὶ ἧς ἐλέχθη, ὅτι ἐφ' ὅσον ἄπτεται, ζῇ ὁ Μελέαγρος. ὅτε οὖν, χώρων τὴν Ἀταλάντην σύμμαχον, καὶ τοὺς ἀδελφοὺς τῆς ἰδίας μητρὸς, ἐφόνευσε τὸν Καλυδώνιον κάπρον, ἐρᾷ τῆς Ἀταλάντης, ἔδωκεν αὐτῇ τὰ πρωτεῖα. † ὠργίσθησαν ἐπὶ τούτῳ οἱ ‡ Θεῖοι, καὶ γενομένης μάχης, ἀνεῖλεν αὐτούς. ἐπὶ τούτῳ ἐλυπήθη ἡ Μελεάγρου μήτηρ Ἀλθαία κατ' αὐτοῦ, ὡς ὑπὲρ ἀδελφοὺς, καὶ ἀπολλυμένου ἔσβεσε τὴν λαμπάδα. ὧν δὲ ὁ Μελέαγρος υἱὸς τοῦ Οἰνέως. V.

* Ἕρμῶν] Lege Κλεόδημος, is enim haec loquitur apud Lucianum. In C. est Ἕρμων. *M. du S.*

† Ὠργίσθησαν] Edita ὀργίσθησαν. Emendarat *M. du S.*

‡ Θεῖοι] Θοῖ V. Sed in Impress. recte mutatum est. *M. du S.* At in iis Θοῖ legebatur; ego accentu ad usum adcommodato jam Θοῶν reposui. *J. F. R.*

Observationum ad *Melam*, Londini nuper impressa. *J. G.*

91. Καλυδωνίου] Sic plerique impressi & O. In *Fr. H.* & *P.* καλυδωνίου. *M. du S.*

Χρυσίππου μὲν μέμνησθε ὑμεῖς (ἔφη ὁ Ζηνόθεμις, ἐπεγείρας ἑαυτὸν, καὶ φθεγξάμενος μεμέγεθες) ἢ ἀφ' ἑνὸς ἀνδρὸς οὐκ ἐννόμως φιλοσοφοῦντος Ἑτοιμοκλέους τοῦ γόητος, μετρεῖτε τὴν Κλεάνθην, καὶ Ζήνωνα, σοφοὺς ἄνδρας; οἵ τινες δὲ καὶ ὄντες, ὑμεῖς ἐρεῖτε ταῦτα; ἢ σὺ μὲν τῶν Διοσκούρων ἤδη, ὦ Ἕρμων, τοὺς πλοκάμους περικεκαρκας, χρυσοῦς ὄντας; καὶ [a] δώσεις δίκην, πωληθεὶς τῷ [b] δημίῳ; σὺ δὲ τὴν Σωστράτου γυναῖκα [c] τοῦ μαθητοῦ ἐμοίχευες, ὦ Κλεόδημε, καὶ ἁλοὺς τὰ αἴσχιστα ἔπαθες; οὐσιωπήσεσθε οὖν [d] τοιαῦτα συνεπιστάμενοι [e] αὐτοῖς; ἀλλ' ἐμαρτυρόμην ἐγὼ τὴν ἐμαυτοῦ γυναικὸς, ἦδ' ὃς ὁ Κλεόδημος, ὥσπερ σύ· οὐδὲ τοῦ ξένου μαθητοῦ λαβὼν τὸ φόδιον παρακαταθήκας, ἔπειτα ὤμοσα κατὰ τοῦ Πολιάδος μὴ εἰληφέναι, οὐδ' ὅτι τέτταρσι δραχμαῖς δανείζω, οὐδὲ ἄγχω τοὺς μαθητὰς, ἢν μὴ κατὰ καιρὸν ἀποδῶσι τοὺς μισθούς. Ἀλλ' ἐκεῖνο, ἔφη ὁ Ζηνόθεμις, οὐκ ἂν ἔξαρνος [f] γένοιο μὴ οὐχὶ Φάρμακον [g] ἀποδοὺς [h] Κρίτωνι ὅτι τὸν πατέρα.

Καὶ ἅμα, ἔτυχε [i] γὰρ οἴνου, [k] ὁπόσον ἔτι λοιπὸν ἐν τῇ κύλικι περὶ ἥμισυ κυάθου, καθεσκέδασεν αὐτοῦ. ἀπέλαυσε δὲ καὶ ὁ Ἴων τοῦ γειτονήσεως, οὐκ [l] ἀναξίως ὤν.

32. *Nempe Chryſippi mentionem vos audentis facere*, inquit Zenothemis, erectus, & magna voce uſus, *& ab uno viro non legitime philoſophante Hetoemocle, impoſtore, Cleanthen metimini & Zenonem, viros ſapientes? Quales vero viri ipſi iſta dicitis? Nonne tu quidem Caſtorum capillos, Hermon, detondiſti aureos, poenas daturus tradendusque carnifici? Tu vero Soſtrati uxorem auditoris tui adulterio, Cleodeme, corrupiſti, ac deprehenſus poenam ſtibiiſti foediſſimam. Non ergo tacebitis, talium vobis conſcii? Verum non meae ipſe uxoris leno ſum*, Cleodemus inquit, *quemadmodum tu: neque peregrini auditoris viaticum apud me depoſitum, interpoſito per Urbis cuſtodem perjurio, accepiſſe me negavi: neque quaternarum* (in menſem) *drachmarum foenus exerceo, neque collum obtorqueo diſcipulis, niſi ad tempus ſolvant mercedem. Verum illud non negabis*, ait Zenothemis, *venenum patri propinandum Critoni te vendidiſſe.*

33. Commodum bibebat: ergo quod reliquum erat in poculo, dimidium fere, illis offundit: cujus rei aliquis fructus etiam ad Ionem ob viciniam pervenit, non ſane in-

a Δώσεις] Δόσεις B. b Δημίῳ] Δή B. Sed ſupra poſita compendii nota quam typothetae deſcribere nequeunt. c Τῆ μαθητοῦ] Καὶ τῆ μαθ. B. d Τοιαῦτα] Τὰ τοιαῦτα B. e Αὐτοῖς] Nil mutare Edd. & B. addit Solan. Sed varietatem non deſidero. f Γένοιο] Γενοίμην male B. g Ἀποδοὺς] Ἀποδοὺς B. & Fl. h Κρίτωνι] Κρίτων male B. i Γὰρ] Inſerui ex Ox. aberat in Edd. k Ὁπόσον] Καὶ ὁπόσον Edd. priores. l Ἀναξίως] Sic omnes editi & B. Leg. ἂν ἀξίως, vel ἀξίως.

99. Φθεγξάμενος] Πίνδαρος, Θαρσαλίου ἀνδρὸς κριτοῦ φωνὰ γίνεται. G.

15. Πολιάδος] Ἀθηνᾶς. G.

24. Καθεσκέδασεν] Ἐπέχυσεν. V.

1. Ἀφ' ἑνὸς] Sic *Tacit.* Ann. XII. 49. *ne ceteri quoque ex Peligno conjecturam facerent. Terent.* Heaut. III. 3. *Ego de me conjecturam facio.* ſic Noſter Ἀπ. Μισθ. c. 11. & Ἑρμ. c. 61. *M. du S.*

5. Διοσκούρων] Hic locus cum eo, (qui c. 9. extat, ubi ἱερεὺς τῶν ἀνάκτων dicitur) collatus, evincit eosdem, qui ibi ἄνακτες dicuntur, hic Διοσκούρους audire. Non audiendus ergo Mauſacus, qui ad *Harpocrationem* negat Caſtorem & Pollucem intelligi, cum Ἄνακτες nominantur, vid. etiam *Ælian.* V. H. IV. 5. *M. du S.*

12. Μαρτυρόμην] Vid. ſupra *Amor.* c. 16. *M. du S.*

16. Ἐπὶ τετρ. δραχ. δαν.] Menſtrua haec uſura erat, unde liquet atrocitas illius foeneratoris, qui quotannis pro centum, uti nos loquimur, 48. foeneris loco exigebat. *M. du S.*

17. Οὐδὲ ἄγχω] Vid. Ἑρμ. c. 80. & 81. *M. du S.*

22. Ἔτυχε γὰρ οἴνου] Ita Mſ. Ox. optime pro eo quod in reliquis eſt οἴνου. καὶ. *M. du S.*

25. Οὐκ ἀναξίως ὤν] Legend. videtur, οὐκ ἂν ἀξίως ὤν. *Demoſth.* καὶ τὰ μὲ ἄλλα σιωπῶ, πολλ' ἂν ἔχων εἰπεῖν. *F. G.*

Ibid. Ἀναξίως] Nihil hactenus ab Ione admiſſum le-

indignum. Hermon igitur detergebat de capite proclinato merum, praesentes testificatus, quam accepisset injuriam. Cleodemus autem, qui poculum non haberet, conversus conspuit Zenothemin, & prehensa sinistra manu illius barba, pugnum malae illius incussurus erat. Atque interfecisset senem, nisi retinuisset manum Aristaenetus, & transgressus super Zenothemin, medium se inter illos collocasset, ut separarentur, & se tanquam muro interposito quietem agerent.

34. Haec dum fierent, multa, mi Philo, ego apud animum meum cogitabam, illud *praesertim*, quod cuivis in mentem venire necesse est, *Quam parum ergo prodest scire literas, nisi quis etiam vitam componat in melius.* Illos enim principes in literis videbam risum debere in ipsis actionibus. Deinde in mentem venit, verum ne esset, quod vulgo dicitur, a recta ratione doctrinam abducere homines eos, qui ad solos libros, & quae illis continentur curas, perpetuo respiciunt. Tot enim praesentibus Philosophis, neque forte quadam vacantem culpa unum erat videre, aliis facientibus turpiter, aliis turpius etiam dicentibus. Neque enim vino jam, quae fiebant, im-

ὁ μὲν οὖν Ἕρμων, [m] ἀπεξύετο ἐκ τ κεφαλῆς τ ἄκρατον, προνενευκὼς, καὶ τοὺς παρόντας ἐμαρτύρετο, οἷα ἐπεπόνθει. ὁ Κλεόδημος δὲ (οὐ γὰρ εἶχε κύλικα) ὀπισθαφεὶς, προσέπτυσέ τε τ Ζηνόθεμιν, καὶ [n] τῇ ἀριστερᾷ τοῦ πώγωνος λαβόμενος, ἔμελλε παίσειν κτλ κόρρης· καὶ ἀπέκτεινεν ἂν τ γέροντα, εἰ μὴ Ἀρισταίνετος ἐπέσχε τ χεῖρα, καὶ ὑποβὰς τ Ζηνόθεμιν, εἰς τὸ μέσον αὐτοῖν παρελέχθη, ὡς [o] διαστῆσαι, καὶ διαστήσας εἰρήνην ἄγοντες.

Ἐν ὅσῳ δὲ [p] ταῦτα ἐγίνετο, ποικίλα, ὦ Φίλων, ἐγὼ [q] κατ' ἐμαυτὸν ἐνενόουν, τὸ προχειρον ἐκεῖνο, ὡς ὠδὲν ὄφελος ἦν ἄρα ὀπίσω τὰ μαθήματα, εἰ μή τις [r] ἄρα καὶ τ βίον ῥυθμίζει πρὸς τὸ βέλτιον. ἐκείνους γοῦν θεωρῶ τοὺς ὄντας ἐν τοῖς λόγοις, ἑώρων γέλωτα ὀπὶ τ πραγμάτων ὀφλισκάνοντας· ἔπειτα δὲ εἰσῆει με, μὴ ἄρα τὸ κατὰ τὴν πολλῶν λεγόμενον ἀληθὲς ᾖ, καὶ τὸ παιδεύειν [s] ἀπάγειν τ ὀρθῶν λογισμῶν τοὺς ἐς μόνα τὰ βιβλία, καὶ τὰς ἐν ἐκείνοις φροντίδας [t] συνεχὲς ἀφορῶντας. τοσούτων γοῦν φιλοσόφων παρόντων, ὠδὲ κατὰ τύχην ἕνα ὁτιοῦν ἔξω ἁμαρτήματος ἦν ἰδεῖν· ἀλλ' οἱ μὲν ἐποίουν αἰσχρὰ, οἷα ἔλεγον αἰσχίω. ὠδὲ ἦν εἰς τ οἶνον ἔτι ἀναφέρειν εἶχον τὰ γιγνόμενα

m. Ἀπεξύετο] Admissum ex *Fl.* Ὑπεξύετο cett. n Τῇ ἀριστερᾷ] Τοῦ ἀριστεροῦ B. o Διαστῆσαι] Διαστάσιον *Fl.* & marg. *AiW.* p Ταῦτα ἐγίνετο] Ταῦτ' ἐγίνετο B. q Κατ'] Πρὸς B. & *Fl.* r Ἄρα] Abest a *Fl.* Non immerito, quia jam praecesserat. s Ἀπάγη] Ἀπάγει B. t Συνεχὲς] Ἀτενὲς B.

35. Ὡς διαστῆσαι] Γράφεται διαστάσιον. *V.*

40. Τὰ μαθήματα] Οὐ πάντων τοῦτο τ μανθανόντων ἐστὶν, ἀλλὰ τ μὴ κακρίμενως ἔ προσιόντως φιλοσοφούντων· περὶ ὧν ὁ Ἀριστοτέλης φησὶν, ὅτι τ μὲ θύραθεν τοῦν προσεκτήσαντο, τ δὲ ἴδιον ἀπώλεσαν. *V.*

48. Ἀτενὲς] Συνεχές. *V.*

* Ἀτενὲς] Invertendum hoc Schol. *Solanus* bene monet. Sed & praeterea συνεχθὲς male editum ante, quod facile emendavi. *J. F. R.*

lectum est, quapropter hoc sit meritus. Lege ergo ἀναίτιος, vel ἄξιος, vel denique, quod propius est, divisim ἂν αἴτιος; aut, ἂν ἄξιος. Alias ad sequentia respexisse putandus est, quod haud temere admiserim. *M. du S.*

26. Ἀπεξύετο] Sic *Fl.* In reliquis ὑπεξύετο, minus apte. *M. du S.*

39. Ὡς ὠδὲν ὄφελος] Accedit huc sententia Menandri canentis; ὡς ὠδὲν ἡ μάθησις ἂν μὴ τοῦς παρῇ. Sed longe ulterius spectat sententia Luciani, sapientissime hic monentis, inutilem esse omnem scientiam qua mores & vita humana non fiunt emendatiores, & jucundiores, nihilque absurdius esse quam virtutem, addo & religionem, profiteri ac docere, dum is ipse, qui profitetur & docet, nihil eorum praestat, quae laudat & praecipit. *M. du S.*

μενα, λογιζόμενος οἷα ὁ Ἑτοιμοκλῆς ἄσιτος ἔτι καὶ ἄποτος [a] ἐγεγράφει.

putare poteram, cogitans, quae Hetoemocles impransus impotusque scripserat.

Ἀνέστραπτο δ' ἦν τὸ πρᾶγμα. καὶ οἱ μὲν ἰδιῶται κοσμίως πάνυ [b] ἐστιώμενοι, ὅτε παροινοῦντες, ὅτε ἀκρατοῦντες ἐφαίνοντο, ἀλλ' ἐγέλων μόνον, καὶ καταγίγνωσκον αὐτῶν, οἶμαι, ὅσον ἐθαύμαζον, οἰόμενοί τινας [c] εἶναι ἀπὸ τῶν ἀκμάτων· οἱ σοφοὶ δὲ ὑπεσκέλαινον, καὶ ἐλοιδοροῦντο, καὶ ὑπερενεπίμπλαντο, καὶ ἐκεκράγεσαν, καὶ εἰς χεῖρας ἦσαν. ὁ θαυμάσιος δὲ Ἀλκιδάμας, καὶ ἐνούρει ἐν τῷ μέσῳ, οὐκ αἰδούμενος τὰς γυναῖκας. καὶ ἐμοὶ ἐδόκει ὡς ἂν ἄριστά τις [d] εἰκάσειεν, ὁμοιότατα εἶναι τὰ ἐν [e] τῷ συμποσίῳ, οἷς περὶ τὴν Ἔριδος οἱ ποιηταὶ λέγουσιν. ἐπὶ γὰρ κληθεῖσαν αὐτὴν ἐς τοὺς Πηλέως τὸν γάμον, ῥῖψαι τὸ μῆλον εἰς τὸ [f] σύνδειπνον, ἀφ' οὗ τοσοῦτον πόλεμον [g] ἐπ' Ἰλίῳ γεγενῆσθαι. καὶ ὁ Ἑτοιμοκλῆς τοίνυν ἐδόκει μοι τὴν ὀπισθόλην ἐμβαλὼν εἰς τὸ μέσον, ὥσπερ τι μῆλον, ἐπὶ μείζω τὴν Ἰλιάδα κακὰ [h] ἐξεργάσασθαι.

55. Καὶ οἱ μὲν ἰδιῶται] Mitius haec paullo exagitat *Alciphron* III. Ep. 55. p. 408. Οἱ μὲν ἐν ἄστει, ait, ἀπ' ἀρχῆς εἰς τέλος παραπλησίαν τινὰ καὶ τὴν αὐτὴν εἶχον τὴν ἐστίασιν τὴν ἀκολασίαν· οἱ φιλόσοφοι δὲ, προϊόντος τοῦ συμποσίου, καὶ τῆς φιλοσοφίας σωφρόνως ἐπισοβεμένης, ἀλλος ἄλλῳ τρόπῳ ἐπαιδιξαντο. Quo loco *Bergl.* observat, Lucianum haec & reliqua multo acerbius tractare. *J. F. R.*

63. Ὁ θαυμάσιος δὲ Ἀλκιδάμας καὶ ἐνούρει] Eadem fere rursus *Alciphr.* Ep. saepe adlegata L. III. p. 412. Nempe: ὁ Κύων δὲ πρῶτα μὲν κατὰ τὴν κωμικὴν ἀδιαφορίαν εἰς σίφωνα χαλάσας καθεὶς τὸ τριβώνιον &c. Ubi Cl. *Bergl.*

35. Conversa igitur res erat. Indoctos homines decenter epulari videres, neque per ebrietatem quidquam, neque quod alioquin parum decorum esset, designantes: sed ridebant modo, & damnabant illos, puto, quos admirati ante fuerant, cum ex habitu aliquid illos esse putarent. Sapientes vero lasciviebant, conviciabantur, supra modum se implebant, clamabant, ad manus veniebant. Admirabilis ille Alcidamas etiam in medio *convivio* mingebat, nihil mulieres reveritus. Ac mihi videbatur optime ille assimilare, si quis dicat, simillima esse istius acta convivii iis, quae de Eride poëtae narrant: nempe non vocatam illam ad Pelei nuptias pomum illud in convivium projecisse, e quo tantum ad Ilium bellum exortum sit. Et videbatur sane mihi Hetoemocles, epistola illa, tamquam pomo, in medium projecta, non minorum Iliade malorum auctor exstitisse.

Οὐ γὰρ ἐπαύσαντο οἱ ἀμφὶ τὸν Ζηνόθεμιν καὶ Κλεόδημον φιλονεικοῦντες, ἐπεὶ μέσος [i] αὐτοῖς ὁ Ἀρισταίνετος ἐγένετο. Ἀλλὰ νῦν μέν, ἔφη ὁ Κλεόδημος, ἱκανὸν, [k] εἰ ἐληλέγχεσθε ἀμαθεῖς ὄντες· αὔριον δὲ ἀμυνοῦμαι ὑμᾶς ὅντινα καὶ χρὴ τρόπον. Ἀπόκριναί μοι [l] οὖν, ὦ Ζηνόθεμι, ἢ σὺ, ἢ ὁ κοσμιώτατος Δίφι-

36. Neque enim desinebant rixari Zenothemis ac Cleodemus, cum medius inter illos esset Aristaenetus: Sed, *Modo*, inquit Cleodemus, *satis fuerit, si ruditatis convincamini; cras vero vos, uti par est, ultiscar. Responde mihi, Zenothemi, aut tu, ornatissime Diphile, qua ratione, cum indiffe-*

68. Ἐς τὸν Πηλέως] Ἐν τῷ γάμῳ τοῦ Πηλέως ἡ τῆς Θέτιδος, ἡ Ἔρις μὴ κληθεῖσα, ἐρρίψε μῆλον ἐν τῷ ἀρίστῳ, ἐν ᾧ ἐγράφη, ΤΗ ΚΑΛΗ ΤΟ ΜΗΛΟΝ. Ἡμφισβητησαν περὶ τούτου Ἀφροδίτη, Ἥρα, καὶ Ἀθηνᾶ. καὶ ἐκρίθησαν ὑπὸ τοῦ Πάριδι. Προκριθεῖσα ἡ Ἀφροδίτη ἐχαρίσατο τῷ Πάριδι ἀντὶ τούτου τὴν Ἑλένην δι' ἧς ὁ Τρωϊκὸς γέγονε πόλεμος. *V.*

a Ἐγεγράφει] Recte Cod. B. *Fl. Fr. P.* &c. Ἐγιγράφη male *J.* b Ἐστιώμενοι] Sic *Fr. P. H. S.* Ἐστιόμενοι male *J.* Ἐστιάμενοι B. c Εἶναι] Deest in B. d Εἰκάσειεν] Θαυμάσειεν B. e Τῷ συμποσίῳ] Articulum ex O. inserui. Deerat in Edd. f Σύνδειπνον] Δεῖπνον *Fl.* g Ἐπ' Ἰλίῳ] Sic esse in Edd. & B. addit *Solan.* h Ἐξεργάσασθαι] Ἐξειργάσεσθαι male B. i Αὐτῶν] Bene sic *B2. Fr. H. P. S.* Αὐτὸν male *Fl.* & *J.* k Εἰ] Omisit *Fl.* l Οὖν] Addidi ex Ox. Deerat in Edd.

ferentem esse dicatis pecuniarum possessionem, nihil aliud quam hoc unum spectetis ex omnibus, uti quamplurima possideatis, & hanc ob caussam circa divites semper versemini, & foenori detis pecuniam, & usurarum exsculpatis usuras, & mercede doceatis. Rursus odio cum habeatis voluptatem, & Epicureos hoc nomine damnetis, ipsi voluptatis caussa turpissima quaeque faciatis ac patiamini, indigne ferentes, si quis ad coenam vos non invitaverit. Si vero vocemini, tantum edatis, tantum servis detis . . . Haec cum diceret, eripere mappulam tentabat, quam habebat puer Zenothemidis, plenam omnis generis carnium, soluta illa projecturus in solum omnia. Sed non dimisit puer, firmiter eam retinens.

37. Et Hermon, *Euge*, inquit Cleodeme, *dicant cujus rei caussa voluptatem accusent, in voluptate esse ipsi supra reliquos cum postulent. Non*, inquit Zenothemis; *sed tu dic, Cleodeme, qua ratione non indifferentes esse ducas divitias. Non sane, sed tu.* Et diu talia erant, *quae utrinque dicerent*, donec Ion proferens se manifestius, *Desinite*, ait, *ego enim, si videtur, materiem ponam in medio disputationis hac solennitate dignae. Vos autem sine contentione dicite & audite invi-*

λῶ, καθ' ὅ, τι ἀδιάφορον εἶναι λέγουσιν τῶν χρημάτων τὴν κτῆσιν, ὑδὲν ἀλλ' ἢ τοῦτο ἐξ ἁπάντων σκοπεῖτε, ὡς πλείω [m] κτήσησθε, καὶ διὰ τοῦτο ἀμφὶ τὰς [n] πλουσίας ἀεὶ ἔχετε, καὶ δανείζετε, καὶ τοκογλυφεῖτε, καὶ ἐπὶ μισθῷ παιδεύετε. πάλιν [o] αὖ τὴν ἡδονὴν μισοῦντες, καὶ τὸν Ἐπικούρειον καλῃγοροῦντες, αὐτοὶ τὰ αἴσχιστα ἡδονῆς ἕνεκα ποιεῖτε, καὶ πάσχετε, ἀγαναχτοῦντες εἴ τις μὴ καλέσειεν ἐπὶ δεῖπνον· εἰ δὲ καὶ κληθείητε, τοσαῦτα μὲ [p] ἐσθίοντες, τοσαῦτα δὲ τοῖς οἰκέταις ἐπιδιδόντες. καὶ ἅμα λέγων, τὴν ὀθόνην [q] ἐσπᾶν ἐπεχείρει, ἣν ὁ παῖς εἶχε τῶν Ζηνοθέμιδος, μεστὴν ὄσων ποικίλων ἀπορρίπτειν αὐτὰ ἐς τὸ ἔδαφος, ἀλλ' ὁ παῖς οὐκ ἀνῆκε, καρτερῶς ἀντεχόμενος.

Καὶ ὁ Ἕρμων, Εὖγε, ἔφη, ὦ Κλεόδημε, εἰπάτωσαν δ' τινος ἕνεκα ἡδονῆς καλῃγοροῦσιν, αὐτοὶ ἥδεται ὑπὲρ τοὺς ἄλλους ἀξιοῦντες. Οὐκ, ἀλλὰ σὺ, φ' ὃς ὁ Ζηνόθεμις, εἰπὲ, ὦ Κλεόδημε, καθ' ὅ, τι οὐκ ἀδιάφορον ἡγῇ τὸν πλοῦτον. Οὔμενοῦν, ἀλλὰ σύ. καὶ ἐπὶ πολὺ τὸ [r] τοιοῦτον ἦν, ἄχρι δὴ ὁ Ἴων προκύψας ἐς τὸ ἐμφανέστερον, Παύσασθε, ἔφη· ἐγὼ γὰρ, εἰ δοκεῖ, λόγων ἀφορμὰς ὑμῖν ἀξίων τῆς παρούσης ἑορτῆς [s] καταθήσω εἰς τὸ μέσον· ὑμεῖς δὲ ἀφιλονείκως ἐρεῖτε, καὶ ἀκούσεσθε ὥσπερ ἀμέλει καὶ

m Κτήσησθε] Servavi scripturam *J. H. P. S.* &c. Κτήσεσθε *Fl.* & B. *n* Πλουσίας] Πλούτους B. prave. *o* Αὖ] Τε αὖ B. *p* Ἐσθίοντες] Ἐσθίοντες φυσιοῦσθε Edd. Exc. *Fl.* quae φυσιοῦσθε delet, cum Cod. Ox. *q* Ἀποῤῥίπτειν] Αὐτὴν μὲ ἀποῤῥίπτειν vulgo. Sed Ox. & *Fl.* ducibus αὐτὴν μὲ ejeci. *r* Τὸ] Abest a B. *s* Καταθήσω] Καθήσω *Fl.*

Bergl. haec Luciani conferens, Ὁ δὲ θαυμάσιος mutato ordine dedit (studione an incuria nescio, nec quidquam refert) additque: „ Hoc loco praecipue „ quasi monstrare Lucianus videtur, quem imitatus „ fuerit. siquidem Alcidamas & *Alciphron* idem ex „ parte nomen habent. quod si hoc accipias ut *Horatianum* illud I. *Sat.* X. v. 36. *Turgidus Alpinus jugulat dum Memnona.* Perinde erit ac si dixisset „ Lucianus: *Admirandus ille Alciphron etiam mejentem in convivio introduxit Cynicum.* *J. F. R.*

66. Τῷ συμποσίῳ] Ex Mss. Ox. est hic articulus. Deest enim in omnibus impressis. *M. du S.*

69. Τὸ μῆλον] *Discordiae malum.* F. G. Non adderem pueris notam hanc notam, nisi studio *malum* pro *pomo* videretur dixisse *Gujetus*, ut luderet in ambiguo. *J. F. R.*

80. Ἀκουσ. ὃν μοι] Ex Mss. Ox. est illud ὃν, quamquam ibi post μοι reperitur. *M. du S.*

92. Ἐσθίοντες, τοσαῦτα] Φυσιοῦσθε, quod hic Impressi omnes habent, non agnoscit Mss. Ox. nec *Fl.* Ed. & omnino abesse sine sententiae detrimento potest. *M. du S.*

96. Λύσας ἀποῤῥίπτειν] Absunt hic & ista a Mss. Ox. αὐτὴν μὲ, quae in reliquis impress. extant. *M. du S.*

ωδὶ τῷ ἡμετέρῳ Πλάτωνι ἐν λόγοις ἡ πλείστη διατριβὴ ἐγένετο. πάντες ἐπῄνεσαν οἱ παρόντες, καὶ μάλιστα οἱ ἀμφὶ τὸν Ἀρισταίνετόν τε καὶ Εὔκριτον, [a] ἀπαλλάξαι τὴν ἀηδίας οὕτω γὼν ἐλπίσαντες. καὶ μετῆλθέ τε ὁ Ἀρισταίνετος ὅπι τὸν αὐτοῦ τόπον, εἰρήνην γεγενημένην ἐλπίσας.

Καὶ ἅμα [b] εἰσεκεκόμιστο ἡμῖν τὸ ἐντελὲς ὀνομαζόμενον δεῖπνον, μία ὄρνις ἑκάστῳ, καὶ [c] κρέας ὑὸς, καὶ λαγῶα, καὶ ἰχθὺς ἐκ [d] ταγήνου, καὶ σησαμοῦντες, [e] καὶ ὅσα ἐντραγεῖν, καὶ ἐξὸν ἀποφέρεσθαι ταῦτα. προὔκειτο δὲ οὐχ ἓν ἑκάστῳ σινάκιον, ἀλλ' Ἀρισταινέτῳ μὲ καὶ Εὐκρίτῳ ὅπι μιᾶς τραπέζης κοινὸν, καὶ τὰ παρ' [f] αὐτῷ ἑκάτερον ἐχρῆν λαβεῖν· Ζηνοθέμιδι δὲ [g] τῷ Στωϊκῷ καὶ Ἑρμωνι τῷ Ἐπικουρείῳ, ὁμοίως κοινὸν καὶ τούτοις· εἶτα ἐξῆς Κλεοδήμῳ, καὶ Ἴωνι· μεθ' οὓς τῷ συμφίῳ, καὶ ἐμοί· τῷ Διφίλῳ δὲ τὰ ἀμφοῖν, ὁ γὼ Ζήνων ἀπελήλυθει. [h] καὶ μέμνησό μοι τούτων, ὦ Φίλων, διότι δή ὅτι καὶ ἐν αὐτοῖς χρήσιμον [i] εἰς τὸν λόγον. ΦΙΛ. Μεμνήσομαι δή.

cem, ut nimirum apud Platonem noſtrum; major pars otii in diſputatione conſumta eſt. Laudare qui aderant omnes hoc conſilium, Ariſtaenetus praeſertim atque Eucritus, qui ſic liberari ab illa ſe injucunditate poſſe ſperarent: tranſitque in locum ſuum Ariſtaenetus, pacem ſic factam arbitratus.

38. Et ſimul infertur nobis ea, quae *abſoluta coena* vocatur, gallina unicuique una, & offa aprugna, & leporina; & piſcis de ſartagine, & placentae e ſeſamo, & bellaria, licebatque ea domum ferre. Neque vero ſua unicuique lanx proponebatur, ſed Ariſtaeneto & Eucrito in menſa una communiter, oportebatque unumquemque, quod ſibi proximum eſſet, ſumere. Zenothemidi autem Stoico, & Epicureo Hermoni ſimiliter in commune ipſis quoque *offerebatur:* deinde Cleodemo, & qui juxta erat Ioni; poſt quos ſponſo & mihi; Diphilo autem, quod Zeno diſceſſerat, utriusque *admota portio.* Et memento mihi horum, Philo; eſt enim in his quoque aliquid narrationi noſtrae utile. PHIL. Meminèro ſane.

ΛΥΚ. Ὁ τοίνυν Ἴων, Πρῶτος οὖν ἄρ- 39. LYC. Ion igitur, *Primus ergo*, in-

a Ἀπαλλάξασθαι] Ἀπαλλάξισθαι B. b Εἰσεκεκόμιστο] Ἐπεκεκόμιστο B. c Κρεας] Κρέα B. d Ταγήνου] Sic Edd. & B. Sed ead. manu emendatum Τηγάνου. Coll. plane τηγάνου. e Καὶ ὅσα — ταῦτα] Septem illa ſic eſſe in omnibus & B. addit Solan. f Αὐτῷ] Αὐτῶν Fl. g Τῷ] Omittit B. h Καὶ μεμν.] Abeſt καὶ ab O. i Εἰς] Ἐς B.

22. Τηγάνου] Ταγήνου. G.

Ibid. Σησαμοῦντες] Εἶδος πλακοῦντος. G.

15. Ἀπαλλάξαι] Mſ. Ox. in Impr. ἀπαλλάξασθαι. M. du S.

19. Τὸ ἐντελὲς — δεῖπνον] Ultimus, credo, miſſus, (δεῖπνον alias etiam partem coenae eſſe, oſtendit Caſaubon. ad Athenae. 4, 20. extr.) ſicciores cibos habens, & quos auferre non incommodum. Hanc puto eſſe Ματτύην, quam ἐπιδόρπισιμον Atticis, aliis Graecis ἐπίδυπτα dictam, tradit Athenaeus libro XIV. extremo. Certe hoc ſuadent iſta Athenaei verba: Ματτύλλ ἐπίλαδσιν εἰσφέρειν Λάκαινά τις· καὶ εὐθέως ἐφέρετο παρδίκια ὀλίγα, καὶ χηνία ὀπτα, καὶ τρυφὴ πλακούντων. Vides hic in Mattya perdices, anſerculos aſſos, placentas, apud Lucianum haec paullo auctiora, ut in ſolemnitate nuptiarum. Caeterum quod legitur apud *Athenaeum* τρυφὴ πλακούντων, & convertitur *placentarum lauticiae*, non videbatur mihi usquequaque accuratum, legendumque putabam τρύφη πλακούντων, *fruſta placentarum.* J. M. G.

21. Ἰχθὺς ἐκ ταγήνου] Inſigne exemplum, ut error ſoleat augeri & quotidie invaleſcere. Verterat Eraſmus *piſcis Tagenicus*, Id eodem modo retinuit *Benedictus*: Sed ne quid deeſſet, nunc video in hac editione Graecam vocem poſtremam quoque incipere ab majusculo T. Habeant hoc & fruantur, quibus placet: nos cenſemus interpretandum *piſcis ex ſartagine*, quod non modo probant multa antiquorum fragmenta, ſed hodieque etiam placet. J. G.

22. Ταγήνου] Sic in Impr. & in textu Cod. Ox. Sed ab eadem manu reſcriptum eſt τηγάνου, quod in *Coll.* etiam legitur. Vid. Aſſ. c. 6. M. du S.

Ibid. Καὶ ὅσα ἐντραγεῖν] Bellaria hiſce connotat. Quod addit *licuiſſe etiam auferre*, confirmant ex eodem loco ſequentia Κρεον. N°. 17. M. du S.

Καὶ ὅσα ἐντραγεῖν] Haecne periphraſis τῶν τραγημάτων,

inquit, *si videatur*, *incipio*. Et paullum moratus, *Oportebat forte*, ait, *in talium praesentia virorum de ideis & incorporeis dicere, ac de immortalitate animae. Ne vero contra me dicant, qui non eadem in philosophia sequuntur, de nuptiis ea, quae convenire videntur, discam. Atque optimum quidem erat plane nuptiis opus non habere, sed Platoni obsequentes, & Socrati amare pueros: soli enim, qui hoc fecerint, perfectam virtutem adipiscantur: Si vero etiam muliebribus nuptiis opus est; ex Platonis placitis, uxores illorum* (philosophorum) *esse communes, uti extra Zelum simus.*

40. Super his risus exortus est, ut quae minime opportune dicerentur. Dionysodorus autem, *Non desines*, inquit, *Barbarica nobis nomina cantare? Ubi enim inveniamus Zelum de hac re, & apud quem? Nempe tu quoque vocem mittis, purgamentum!* ille ait. Et, puto, Dionysodorus quoque vicissim, quae solent, maledicturus erat. Sed Histiaeus Grammaticus, bellus homo, *Desinite*, inquit. *Ego enim epithalamium vobis recitabo;* & recitare incepit.

41. Erant vero elegeia, si quidem memini, ista:

χομαι, ἔφη, εἰ δοκεῖ· ἀ μικρὸν ἐπιοχὼν, Ἐχρῆν μὲ ἴσως, ἔφη, τοιούτων ἀνδρῶν παρόντων περὶ ἰδεῶν τε καὶ ἀσωμάτων εἰπεῖν, καὶ ψυχῆς ἀθανασίας· ἵνα δὲ μὴ ἀντιλέγωσί μοι, ὁπόσοι μὴ κατὰ [k] ταυτὰ φιλοσοφοῦσι, περὶ γάμων ἐρῶ τὰ εἰκότα. τὸ μὲν οὖν ἄριστον ἦν, μὴ δεῖσθαι γάμων, ἀλλὰ πειθομένους Πλάτωνι καὶ Σωκράτει, παιδερασταῖν. μόνοι γὰρ οἱ τοιοῦτοι ἀποτελεσθείεν ἂν πρὸς ἀρετήν· εἰ δὲ δεῖ καὶ γυναικείᾳ γάμῳ, κατὰ τὰ Πλάτωνι δοκοῦντα κοινὰς εἶναι ἐκείνων τὰς γυναῖκας, ὡς ἔξω ζήλου εἴημεν.

Γέλως ὅπὶ τούτοις ἐγένετο, ὡς οὐκ ἐν καιρῷ λεγομένοις. Διονυσόδωρος δὲ, Οὐ παύσῃ, ἔφη, βαρβαρικὰ ἡμῖν ᾄδων; ποῦ γὰρ [m] ἂν εὑρίσκοιμεν τὸ ζῆλον ὅπὶ τούτῳ, καὶ παρὰ τίνι; καὶ σὺ γὰρ φθέγγῃ κάθαρμα; εἶπεν. οἶμαι, καὶ ὁ Διονυσόδωρος ἀντελοιδορεῖτο τὰ εἰκότα· ἀλλ' ὁ γραμματικὸς Ἱσταιεὺς ὁ βέλτιστος, Παύσασθε, ἔφη· ἐγὼ [n] γὰρ ὑμῖν ἐπιθαλάμιον ἀναγνώσομαι, καὶ ἐξάμωρον [o] ἀνεγίγνωσκεν.

Ἦν γὰρ ταῦτα, εἴγε μέμνημαι, τὰ ἐλεγεῖα,

Ἡ

k Ταυτὰ] Sic *F. P.* aliaeque recte. Ταῦτα B. & *Fl.* Omisit B. *o* Ἀνεγίγνωσκεν] Ἀνεγίνωσκεν B.

l Παύσῃ] Παῦσαι B. *m* Ἂν] Neglexit B. *n* Γὰρ] Neglexit B.

51. Τὸν ζῆλον] Ποῦ κεῖται ὁ ζῆλος ἐπὶ τῇ γυναικὸς ἐρᾷν; ἐζήτησεν ὁ Διονυσόδωρος. * λέγουσι γὰρ τίθεσθαι τὴν λέξιν ἐπὶ τῷ μακαρίζειν & ἐπὶ τῷ φθονεῖν. † ὅτου δ' ἐπὶ τῷ ζηλοτυπεῖν, τυτίσι περὶ γυναῖκας μαίνεσθαι, Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Παντολέοντος. *V.*

* Λέγουσι γὰρ &c.] Potuit adjicere, poni & ἀντὶ τοῦ μισεῖν, ut ex Aeschine observarunt *Harpocration* & *Suidas*. *J. Cler.*

† Οὗτος δ'] Εἴρηται δὲ καὶ, & mox τῆς γυναικὸς C.

‡ Τὰ ἰλιγγιᾶ] Ἡ ἰλιγγιᾶ] Ὅλα, cum esset in editis, *Solanus* ā in τὰ mutato adscripsit, haec verba deesse in V.

§ Καὶ λοιδορίαν] Haec & reliqua ad finem Scholii deficiebant in Editis. Addidit ex Cod. *M. du S.*

58. ‡Τὰ ἰλιγγιᾶ] Ὅλα τὰ ἰλιγγιᾶ χωλὰ. καὶ τούτῳ χάριν εἶπεν ἐπ' αὐτοῖς κινηθῆναι γέλωτα. ἐξεπίτηδες & τοῦτο Λεκιανοῦ ποιήσαντος εἰς πλείονα ὕβριν τῆς Συμποσίου, § καὶ λοιδορίαν & κωμῳδίαν τῶν ἐσκωμμένων. ὡς ὁ λόγος διδάσκει ἐκ τῶν παρ' αὐτῶν λεχθέντων & πραχθέντων. *V.*

ten, s. bellariorum? Sic puto, & sic interpretatus sum. Hoc suadere videtur orationis series, qua haec verba junguntur superioribus, & ab sequentibus separantur. Si hoc voluisset Lucianus, quod *Erasmus* dedit, *quaecumque liberum est, seu velis in alvum condere, seu domum asportare malis*, ita videtur informaturus Graecam orationem fuisse, καὶ ὅσα ἰντραγιῶ ἐξὸν ἢ & ἀποφέρεσθαι· illud autem ταῦτα plane omissurus. Verbi ἰντραγιῶ hanc vim esse, etiam ex *Hesychio* conjicias, apud quem sunt ista ἰντραγεῖ, ἰντυφᾷ. Ἐντραγεῖν, ψωμίσαι, ψωμίσασθαι. Vidit hoc etiam *Kuhnius* ad Pollue. 6, 40. τὸ ἰντραγιῶ *saepius usurpatum de tragematibus, & id genus aliis scitamentis.* *J. M. Gr.*

26. Καὶ τὰ παρ' αὐτῷ] Quae juxta se erant. *F. G.*

42. Μὴ δεῖσθαι γάμων] Ἀκεσίμης hujus meminit in Char. *Theophrast.* p. 39. B. *M. du S.*

46. Ἐκεῖνον] Depravata haud dubie vox, & nihilit prorsus. Lege ἐχρῆν, vel πάντων. *M. du S.*

58. Ἦν γὰρ ταῦτα — τὰ ἰλιγγιᾶ] Cl. *Bergl.* ad *Alciphr.* III. p. 410. haec ait ridiculo modo ex diversis

[a] Ἡ οἵη ποτ' ἄρ' ἦγε Ἀρισταινέτῳ ἐν μεγάροις,
Δῖα Κλεανθὶς ἄναασ' ἐτρέφετ' ἐνδυκέως,
Πρῴχυσα πασάων ἀλλάων παρθενικάων,
Κρέασιν ἠδ Κυθέρῃς, ἠδ' αὖ ἠδ Σελήνης.
Νυμφίε, ἦ σὺ δὲ χαῖρε, [b] κραίρεσιν κράτιστε ἐφήβων,
Κρέασιν [c] Νηρῆϊ, ἦ Θέτιδος παϊδός.
[d] Ἄμμες δ' αὖθ' ὑμῖν τῦτον θαλαμήϊον ὕμνον
Ξυνὸν ἐπ' ἀμφοτέροις πολλάκις ἀσόμεθα.

Unica tandem qualis Ariſtaeneti in domibus
Diva Cleanthis hera ſollicite eſt alita!
Omnium excellens aliarum Virginearum,
Et Venere melior, ſive adeo Luna.
Salve tu quoque, ſponſe, bonorum optime juvenum,
Nereo praeſtans ac Thetidis nato.
Nos vero hunc vobis rurſus thalameium hymnum,
Communem ambobus ſaepe canemus olim.

Γέλωτος δὴν ὀπὶ τούτοις, ὡς τὸ εἰκὸς, γενομένου, [e] ἐρέται ἤδη τὰ [f] παρακείμενα ἔδει, καὶ ἀνείλοντο οἱ ἀμφὶ τὸν Ἀριστάινετον, καὶ Εὔκριτον, τὰ πρὸ αὐτῶν ἑκάτερος, κἀγὼ τἀμὰ, καὶ ὁ Χαιρέας, ὅσα ἐκείνῳ ἔκειτο, καὶ Ἴων ὁμοίως, καὶ ὁ Κλεόδημος. ὁ δὲ Δίφιλος ἠξίου καὶ τὰ τῷ Ζήνωνι [g] ἤδη ἀπιόντι [h] παρατεθέντα φέρεται, καὶ [i] ἔλεγε μόνῳ παρατεθῆναι οἱ αὐτὰ, καὶ πρὸς τὰς ἁρπόνας ἐμάχετο, καὶ ἀντέσπων, τὸν ὄρνιθος [k] ἀντεπειλημμένοι, ὥστε τὸν Πατρόκλου νεκρὸν ἀνθέλκουσιν, καὶ τέλος, ἐνικήθη, καὶ ἀφῆκε, πολὺν γέλωτα παρασχὼν τοῖς συμπόταις, καὶ μάλιστα ἐπεὶ ἠγανάκτει μὴ τῦτο, ὡς [l] ἂν τὰ μέγιστα ἠδικημένος.

42. Riſu ſuper his, qualem credere par eſt, exorto, auferendi appoſita jam tempus erat; auferuntque Ariſtaenetus & Eucritus quisque quod ante ſe erat: & ego mea, & Chaerea quae ipſi erant poſita, atque Ion ſimiliter & Cleodemus. At Diphilus ea quoque auferre poſtulabat, quae egreſſo jam Zenoni fuerant poſita, ac ſibi ſoli poſita eſſe dicebat, pugnabatque cum miniſtris: tendebantque adeo in diverſa, gallina utrinque comprehenſa, & huc illuc, ut Patrocli illius cadaver, tracta. Ac victus tandem dimiſit, riſu multo convivis praebito, praeſertim cum poſt iſta indignaretur, velut injuria maxima affectus eſſet.

43. Her-

[a] Ἡ οἵη] Sic omnes, excepta *Fl.* quae ἠοίη. At B. Cod. Καὶ οἵη. [b] Κρατιρῶν] Receptum ex *Fl.* & ſchedis Cl. *La Croze.* Καρτερῶν cett. [c] Νηρῆϊ] Νιρῆϊ B. Et ſic *Guj.* voluit. [d] Ἀσόμεθα] Ἀσιτσόμεθα Edd. Ἀσιτσόμεθα B. [e] Ἀρίσθαι] Sic *Fl. J. P.* &c. Αἰρῖσθαι B2. Ἀναλίσθαι *Coll.* [f] Παρακείμενα] Προκείμενα B. [g] Ἤδη] Δὴ Ox. [h] Παρατεθέντα] Παραδεδόντα O. & *Fl.* [i] Ἔλεγε μόνῳ &c.] Λέγων μοῦνος οἱ παρατεθῆναι αὐτά. O. [k] Ἀντιπεπλεγμένοι] Ἐπειλημμένοι O. [l] Ἂν] Omittit O.

62. Ἐνδυκέως] Ἐπιμελῶς. *G.*
72. Ἀρίσθαι] Γρ. ἀνελίσθαι. *G.*
77. Ἀπιόντι] Γράφεται ἀπέντι. *V.*

81. Τὸν Πατρόκλου νεκρὸν] Ὁ γὰρ Ὅμηρος μεγάλῳ λόγῳ κεκῆδεται μάχῃ μιᾶς Ἑλλήνων καὶ Τρώων, ἐπὶ τῷ τοῦ Πατρόκλου σώματος. *V.*

Poëtis, *Pindaro*, *Heſiodo*, & *Anacreonte* conſarcinata. Bene, quantum ad materiam; ſed ad metrum tamen redacta Elegiacum, ut Lucian. profitetur; quapropter ad id emendatio inſtituenda. *J. F. R.*

60. Ἡ οἵη ποτ'] Monitus jam ab ipſo Luciano de hujus carminis abſurditate, curam ſolicitudinemque omnem deponito, ſi ſapis: id unum ego monebo, ἡ οἵη ſcribendum eſſe, ad quod proxime accedit *Fl.* ἠοίη; idque *Heſiodi* imitatione factum, qui carmen ſatis prolixum ſcripſerat, quod Ἠοίας & Ἠοίας μεγάλας vocabant; cujus etiam aliquot fragmenta in *Graevii*-*na* Heſiodi editione extant. *M. du S.*

Ἡ οἵη ποτ' ἄρ'] Mali poëtae peſſimos verſiculos nimis bona interpretatione donaverat *Eraſmus.* Quam hic damus, meliorem putamus ea ipſa cauſſa, quod mala eſt, iisdem nempe vitiis inquinata fere, quae ridiculum faciebant ipſum auctoris carmen. *J. M. G.*

Ἡ οἵη ποτ'] Ἡ οἵη ποτ' ἄρ' ἦγ' ὃν Ἀριστοίνετ' μεγαίρειν. An ἡ οἵη dixit alludens ad ἠοίας *Heſiodi*? vid. *Caſaub. F. G.* Nihil obloquor. Sed quod praemittit οἵη, quaſi ſic legeretur in Edd. Luciani, neſcio unde habeat, quum illae tamen οἵη levigent. Sed vide not. ſe-

43. Hermon & Zenothemis juxta, ut ſupra dictum eſt, accumbebant: ſupra Zenothemis, alter infra. Appoſita illis erant reliqua omnia aequalia, auferebantque iſta pacate. Sed gallina ante Hermonem pinguior, forte id quidem fortuna, arbitror. Oportebat autem has etiam, & ſuam quemque tollere. Hic Zenothemis, & adverte mihi, Philo, animum; jam enim in ipſo capite quaſi rei geſtae verſamur. Zenothemis ergo, ſua relicta, illam pinguiorem, ut modo dicebam, quae ante Hermonem erat, aufert. At hic ab altera parte prehendit, nec patitur iſtum plus juſto ſibi arrogare. Hinc clamor, & irruentes in ſe invicem, ipſas ſibi gallinas in faciem impingunt, prehenſisque invicem barbis auxiliaturos advocant. Cleodemum Hermon, Zenothemis autem Alcidamantem & Diphilum, coëuntque adeo hi ad hunc, ad alterum alteri, ſolo excepto Ione; hic enim ſe ſervabat medium.

Οἱ δὲ ἀμφὶ τὸν Ἕρμωνα καὶ Ζηνόθεμιν, ἅμα κατέκειντο, ὥσπερ εἴρηται, ὁ μὲν ὑπέρανω, ὁ Ζηνόθεμις, ὁ δ' ὑπ' αὐτόν. παρέκειτο δ' αὐτοῖς τὰ μὲν ἄλλα πάντα ἴσα· καὶ ἀνείλοντο εἰρηνικῶς· ἡ δὲ ὄρνις [m] ἡ πρὸ τοῦ Ἕρμωνος, πιμελεστέρα, (ἔτως, οἶμαι, τυχόν) ἔδει [n] δὲ καὶ ταύτας ἀναιρεῖσθαι, τὸν ἑαυτοῦ ἑκάτερον. ἐν τούτῳ τοίνυν ὁ Ζηνόθεμις (καί μοι, ὦ Φίλων, πάνυ πρόσεχε τὸν νοῦν, ὁμοῦ γὰρ ἐσμεν [o] ἤδη τῷ κεφαλαίῳ τῶν πραχθέντων) ὁ [p] δὴ Ζηνόθεμις, φημὶ, τὴν παρ' αὐτὸν ἀφεὶς, τὴν πρὸ τοῦ Ἕρμωνος [q] ἀνείλετο, πιοτέραν, ὡς ἔφην, οὖσαν. ὁδὶ [r] ἀντεπελάβετο, καὶ οὐκ εἴα πλεονεκτεῖν. βοὴ τὸ ὅπὶ τούτοις, καὶ συμπεσόντες ἔπαιον ἀλλήλους ταῖς ὄρνισιν αὐταῖς [s] εἰς τὰ πρόσωπα· καὶ τῶν παρόντων ἐπειλημμένοι, ἐπεκαλοῦντο βοηθεῖν· ὁ μὲν τὸν Κλεόδημον ὁ Ἕρμων· ὁ δὲ Ζηνόθεμις Ἀλκιδάμαντα καὶ Δίφιλον. καὶ συνίσταντο οἱ μὲν ὡς τοῦτον, οἱ [t] δὲ ὡς ἐκεῖνον, πλὴν μόνου τοῦ Ἴωνος· ἐκεῖνον δὲ μέσον ἑαυτὸν ἐφύλαττεν.

44. At illi conſertis manibus pugnant. Zenothemis ſublatum de menſa ſcyphum

Οἵδ' ἐμάχοντο συμπλακέντες, καὶ ὁ μὲν Ζηνόθεμις, σκύφον χρέμψαν ἀπὸ τῆς τρα-

m Ἡ πρὸ τοῦ Ἕρμωνος] Neglecta in O. *n* Δεῖ] Abeſt ab O. *o* Ἤδη] Non comparet in O. *p* Δὴ] Δεῖ O. *q* Ἀνείλετο] Ἀφείλετο O. *r* Ἀντεπελάβετο] Ἀντελάβετο O. *s* Εἰς] Ἐς O. *t* Δεῖ ὡς] Δ' ὡς O.

91. Πιοτέραν] Λιπαροτέραν. *V.*

sequent. *J.F.R.*

Ibid. Μεγάροισιν] Lege μεγάροισιν, & ἦγε pro ἦγες, ſi verſum velis hexametrum: ac totum potius ſic refinge cum *Salmaſ.* in Lamprid. Alex. Sev. 38. p. 956. (quod Cl. *La Croze* etiam admonuit) Ἦ οἵη πόσ' ἀρ' ἦγε Ἀριστωνίτ' ἐς μεγάροισι. Et vid. Cl. *L. Bos* Obſ. Crit. p. 114. ſeq. *Gujetianum* οἵη *matutina*, rejicientem, ac nobiſcum ἡ οἵη probantem, i.e. μία, μόνη, *ſola*, *praecipua*, licet metrum in ceteris non ſanet, quod *Solan.* & *Geſn.* etiam vitioſum volunt manere. *J.F.R.*

63. Πρὔχυσα] Πρὔχυσ' ἀλλάων πασάων παρ. *F.G.* Optime; nam ſic verſus conſtabit, qui jam claudicat, quum media in πρὔχυσα corripitur. *J.F.R.*

64. Ἠδ' αὖ τὴν Σελήνης] Corrige ἠδ' ἄμα τὴν Ἑλένης. Placet. *F.G.* Ἑλένης etiam legi juſſit Cl. *La Croze*. At non placebit, quibus ita decreſcere videbitur oratio, ſi dicas: *potior Venere*, *immo* vel *Helena*; immo ſic pejor erit illa correctio, quam vulgata, in qua licet non creſcat oratio, nec praeſtantius nomen poſtponatur, quum Venus vulgo formoſior credatur quam Diana, tamen comparatio a Dea ad Deam rectius procedit. Poteſt tamen *Gujeti* emendatio locum habere, ſi vertas, *potior Venere*, *aut certe Helena*. Ac ſi verſus requiritur pentameter, melior erit *Gujetiana* lectio, & ſenſus eo melior, quia magis ridiculus. *J.F.R.*

65. Καρτιρῶν] Καλῶν. *F.G.* Non video quare; nam prima in καλὸς etiam longa eſt. Ac ſi verſum velis formare hexametrum, pro κρατερῶν lege κρατῶν, a κρατὺς. Tumque ſubſequentem habebis pentametrum, ſi mox παιδὸς reſolvas, ut fiat triſyllabum παϊδὸς. Quod ſic edi curavi, cum neglectum eſſet in Edd. prioribus. *J.F.R.*

69. Ποκάκις ἀεισόμεσθα] Lege ἀείσομεσθα, vel ποκάκ' ἀεισόμεσθα, quod pl. eſt ap. *Plut.* ex Sapphone. *F.G.*

81. Πατρόκλω] *Hom.* Il. Π. & P. 389. & Σ. 155. *M. du S.*

14. Κρί-

πέζης, κείμδμον πρὸ τῦ Ἀρισταινέτυ, ῥιπτεῖ ὅπι τ' Ἕρμωνα.

Κἀκείνυ μὲ [a] ἅμαρτε, παραὶ δὲ οἱ ἐτράπετ' ἄλλη·

διεῖλε δὲ τῦ νυμφίυ τὸ κρανίον ἐς δύο, χρηστῷ μάλα καὶ βαθεῖ τραύματι. βοὴ ἓν ὦδε τ' γυναικῶν ἐγένετο, καὶ [b] καλεπήδησαν ἐς τὸ μεταίχμιον αἱ πολλαὶ, καὶ μάλιστα ἡ μήτης τῦ μειρακίυ, ἐπεὶ τὸ αἷμα εἶδε· καὶ ἡ νύμφη δὲ ἀνεπήδησε, φοδηθεῖσα πρὸς [c] αὐτῦ. ἐν τοσύτῳ δὲ ὁ Ἀλκιδάμας [d] ἠρίστευε, τῷ Ζηνοθέμιδι συμμαχῶν. καὶ πατάξας τῇ βακτηρίᾳ, τῦ Κλεοδήμυ μὲ τὸ κρανίον, τῦ Ἕρμωνος δὲ τ' σιαγόνα ἐπέτριψε, καὶ τ' οἰκετῶν ἐνίυς βοηθεῖν αὐτοῖς ὁπλισαμένυς, κατέτρωσεν· ὑ μὴν ἀπετράποντο ἐκεῖνοι. ἀλλ' ὁ μὲ Κλεόδημος, ὀρθῷ τῷ δακτύλῳ τ' ὀφθαλμὸν τῦ Ζηνοθέμιδος ἐξώρυξε, καὶ τ' ῥῖνα προσφὺς, ἀπέτραγεν. ὁ δὲ Ἕρμων τ' Δίφιλον, ὅπι ξυμμαχίαν ἦκε τῷ Ζηνοθέμιδι, ἀφῆκεν ὅπι κεφαλὴν [e] ἀπὸ τῦ κλιντῆρος.

Ἐτρώθη δὲ καὶ Ἱστιαῖος ὁ γραμματικὸς, διαλύειν αὐτὺς ἐπιχειρῶν, λάξ, οἶμαι, εἰς τὺς ὀδόντας ὑπὸ τῦ Κλεοδήμυ, Δίφιλον εἶναι οἰηθέντος. ἔκειτο ὖν ὁ ἄθλιος κατ' τ αὐτῦ Ὅμηρον, αἷμ' ἐμέων. πλὴν παραχῆς γε καὶ δακρύων μετὰ ἦν πάντα. καὶ αἱ μὲ γυναῖκες ἐκώκυον, τῷ Χαιρέᾳ περιχυθεῖσαι· οἱ δὲ ἄλλοι κατέπαυον. μέγιστον δὲ ἦν

qui ante Ariſtaenetum ſtabat; in Hermonem conjicit.

Ille ſed inde alio temere converſus abernat;

Sponſique frontem luculento ſane ac profundo vulnere diffindit. Clamor igitur oritur a mulieribus, proſiliunt inter utramque aciem pleraeque, mater praeſertim ſponſi, cum videret ſanguinem; exſilit etiam, quod illi metueret, ſponſa. Interim praeclare rem gerit Alcidamas, auxiliator Zenothemidis, & clavae ictu Cleodemi cranium & malam Hermonis obterit, ſervorumque quosdam qui auxilii ferendi cauſſa accurrerant, vulnerat. Nondum tamen hi cedunt, ſed Cleodemus erecto digito oculum Zenothemidi effodit, & morſu naſum aufert. Hermon vero auxilio venientem Zenothemidi Diphilum in caput de lecto dat praecipitem.

45. Vulneratur etiam Hiſtiaeus Grammaticus, dum conatur illos dirimere, calcibus dentes illius, ut arbitror, petente Cleodemo, quod putaret eſſe Diphilum. Jacuit ergo miſer, *vomuitque*, Homeri ſui verbo, *cruorem*. Caeterum tumultus & lacrimarum plena omnia. Plorant circumfuſae circa Chaeream mulieres, reliqui ſedare tumultum ſtudent. Maximum malorum omnium

a Ἅμαρτε παραὶ] Ἥμαρτε παρ' Edd. priores. Ἥμαρτε ὦδε O. b Κατεπήδησαν] Verſus integer hic deficit in O. c Αὐτοῦ] Αὐτῷ *Fl.* d Ἠρίστευε] Ἠρίστευσε O. e Ἀπὸ] Ἐπὶ male O.

16. Χρηστῷ μάλα] Ἀγαθῷ, *μεγάλῳ. *V.*

* Μεγάλῳ] Ἀντὶ μεγάλῳ edebatur ante. Delevit ἀντὶ *M. du S.*

14. Κἀκείνυ μὲ ἅμαρτε] Il. Λ. 233. & E. 187. *M. du S.*

Κἀκείνυ μὲ] Manifeſte nimis παρωδεῖ ad illud Il. Λ, 233. Ἀτρείδης μὲν ἅμαρτε, παραὶ δὲ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος. Quare hic etiam ἥμαρτε & πὰρ, quod habent editi, immutandum cenſeo. *J. M. G.*

Ibid. Παραὶ] Cod. Ox. ὦδε. Impreſſi omnes παρ'. *Homerus* παραὶ, ut edi curavimus, & hic & ſupra Ἀποφρ. c. 27. *M. du S.*

Ibid. Ἅμαρτε παραὶ] Illud παραὶ pro vulgato παρ' *Solanus* ex *Homero* reſtitui juſſit, oblitus tamen τὸ ἥμαρτε quod ego eadem metri neceſſitate in ἅμαρτε mutavi. *J. F. R.*

16. Ἐς δύο] Supra *Dial. Meretr.* XIII. med. Et *Tox.* c. 54. med. *J. F. R.*

23. Τῇ βακτηρίᾳ] Aeneis clavis confixum baculum ei tribuit *Alciphr.* III. p. 408. *J. F. R.*

38. Αἷμ'

mnium fuit Alcidamas, qui cum semel oppositam sibi aciem fugasset, pulsaret in quoscumque incidisset. Et multi, bene noris, perierant, nisi ille fregisset clavam. Ego vero ad parietem stans erectus, videbam singula, non immiscens me, monitus nempe Histiaei exemplo, quam periculosum esset talia dirimere. Quae cum ita essent, Lapithas videres Centaurosque, everti mensas, sanguinem effundi, volare scyphos.

ἁπάντων κακῶν ὁ Ἀλκιδάμας, ἐπεὶ ἅπαξ τὸ καθ' ἑαυτὸν ἐτρέψατο, πάντα τ' προστυχόντα· καὶ πολλοὶ ἂν, εὖ ἴσθι, ἔπεσον, εἰ μὴ κατέαξε τ' βακτηρίαν. ἐγὼ δὲ [f] πρὸς τ' τοῖχον ὀρθὸς ἐφεστὼς, ἑώρων ἕκαστα, οὐκ ἀναμιγνὺς ἐμαυτὸν, ὑπὸ τῆ Ἱστιαίᾳ διδαχθεὶς, ὡς ἔστιν ἐπισφαλὲς ἀφαιρεῖσθαι τὰ τοιαῦτα. Λαπίθας ἦν καὶ Κενταύρους εἶδες ἀν, τραπέζας [g] ἀνατετραμμένας, καὶ αἷμα ἐκκεχυμένον, καὶ σκύφους [h] ῥιπτουμένους.

46. Tandem Alcidamas candelabro eversо tenebras facit magnas. Ac res in multo jam periculosiorem adducta locum erat. Nec enim facile luminis alterius copia fieri poterat. In hisce tenebris multa, eaque turpia, perpetrata, & cum adesset tandem, qui lumen inferret, deprehensa sunt. Alcidamas tibicinae sublata veste vim inferre studens; Dionysodorus autem in ridiculo alio facinore oppressus. Scyphus enim de sinu surgentis excidit. Deinde excusandi caussa Ionem dixit in turba sibi, ne periret, dedisse, Ion autem providentia quadam hoc a se factum confirmavit.

Τέλος δὲ, ὁ Ἀλκιδάμας ἀνατρέψας [i] τὸ λυχνίον, σκότος μέγα ἐποίησε· καὶ τὸ πρᾶγμα, ὡς τὸ εἰκὸς, μακρῷ χαλεπώτερον ἐγεγένητο· καὶ γὰρ οὐ ῥᾳδίως [k] εὐπόρησαν φωτὸς ἄλλου, ἀλλὰ πολλὰ ἐπράχθη, καὶ δεινὰ ἐν τῷ σκότῳ. καὶ ἐπεί πού τις λύχνον [l] ποτὲ κομίζων, κατελήφθη Ἀλκιδάμας μὲ τ' αὐλητρίδα ἀπογυμνῶν, καὶ πρὸς βίαν συνεσχῆναι αὐτῇ σπουδάζων. Διονυσόδωρος δὲ ἄλλο τι γελοῖον ἐφωράθη πεποιηκώς· σκύφος γὰρ ἐξέπεσεν ἐκ τοῦ κόλπου, ἐξαναστὰς αὐτοῦ· εἶτ' ἀπολογούμενος, Ἴωνα, ἔφη, ἀνελόμενον ἐν τῇ ταραχῇ, δοῦναι αὐτῷ, ὅπως μὴ ἀπόλοιτο· καὶ ὁ Ἴων κηδεμονικῶς ἔλεγε τοῦτο πεποιηκέναι.

47. Sic dissolutum convivium, quod post lacrimas in risum rursus exiit de Alcidamante, & Dionysodoro, atque Ione.

Ἐπὶ τούτοις διελύθη τὸ συμπόσιον, τελευτήσαν ἐκ τῶν δακρύων αὖθις εἰς γέλωτα ὅτι τῷ Ἀλκιδάμαντι, καὶ τῷ Διονυσοδώρῳ, καὶ

[f] Παρὰ] Πρὸς O. [g] Ἀνατετραμμένας] Sic O. Ἀνατρεπομένας Edd. [h] Ῥιπτουμένους] Ῥιπτομένους O. [i] Τὸ λυχνίον] Τὸν λύχνον O. [k] Εὐπόρησαν] Et sic *Fl.* cum cett. [l] Ποτὲ] Τότε male O.

65. †Ὅπως μὴ ἀπόλοιτο] Κηδόμενος ἐφρόντιζεν ἵνα μὴ ἀπόληται. *V.*

† Ὅπως μὴ] Hoc Schol. ad verba αὖτ' ἀπολογούμενος relatum, & bis eadem pagina repositum, sic restituit *M. du S.*

38. Αἷμ' ἐμόων] *Hom.* Il. O. 11. *M. du S.*

50. Ἀνατετραμμένας] Ex Cod. Ox. In Impress. ἀνατρεπομένας. *M. du S.*

51. Ῥιπτουμένους] Quum ῥιπτέω aeque dicatur ac ῥίπτω, non auscultandum duxi Codici Ox. *Herodian.* VII. 7. 6. ἐπιφέρεται συφορὰς — ἐξέπεσόντος. *J. F. R.*

55. Εὐπόρησαν] Forsan φύπόρησαν, quod magis Atticum foret, quaesivit *Solan.* Bene tamen quod nihil immutarit; frequentius enim οὐ quam μὴ in hujusmodi compositis habuimus. Vid. *Alex.* c. 22. Pro *Imag.* c. 19. f. *Amor.* c. 6. pr. *Jov. Trag.* c. 16. *J. F. R.*

59. Ἀλκιδάμας μὲ τὴν αὐλητρίδα] Idem facientem Cynicum inducit *Alciphr.* III. Ep. 55. fin. Non vero extincto ante lumine, sed palam in omnium conspectu, dicentem principium generationis esse naturam. *J. F. R.*

60. Συνεσχῆναι] An σωθῆναι; placet. *F. G.* Quidni ergo συμμιχθῆναι; *J. F. R.*

καὶ Ἴωνι. καὶ οἱ τε τραυματίαι, Φοράδην [a] ἐξεκομίζοντο, πονήρως ἔχοντες· καὶ μάλιστα ὁ πρεσβύτης Ζηνόθεμις ἀμφοτέραις, τῇ μὲν ῥινὸς, τῇ δὲ τοῦ ὀφθαλμοῦ [b] ἐπειλημμένῳ, βοῶν ἀπόλλυμαι ὑπ' ἀλγηδόνων· ὥστε καὶ τὸν Ἑρμωνα, καίπερ ἐν κακοῖς ὄντα (δύο γὰρ ὀδόντας ἐξεκέκοπτο) ἀντιμαρτύρεσθαι λέγοντα, Μέμνησο μόνον, ὦ Ζηνόθεμι, ὡς οὐκ ἀδιάφορον ἡγῇ τὸν πόνον. καὶ ὁ νυμφίος δὲ, ἀχεσαμένου τὸ τραῦμα τοῦ Διονίκου, ἀπήγετο εἰς τὴν οἰκίαν, ταινίαις [c] καλειλημμένος τὴν κεφαλὴν, ὅπερ τὸ ζεῦγος ἀνατεθεὶς, ἐφ' ᾧ τὴν γύμφην ἀπάξειν [d] ἔμελλε, πικρὸς [e] ὁ ἄθλιος τοὺς γάμους ἑορτάσας. καὶ τῶν ἄλλων δὲ ὁ Διόνικος ἐπεμελεῖτο δὴ τὰ δυνατά· καὶ [f] καθευδήσαντες ἀπήγοντο, ἐμοῦντες οἱ πολλοὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς. ὁ μόνοι Ἀλκιδάμας, αὐτοῦ ἔμεινεν. οὐ γὰρ ἐδυνήθησαν ἐκβαλεῖν τὸν ἄνδρα, ἐπεὶ ἅπαξ καλαβαλὼν ἑαυτὸν ὅπερ τὴν κλίνης, πλαγίως ἐκάθευδε.

Vulnerati jacentes exportabantur, ita male ſe habebant: ſenex in primis Zenothemis utraque manu, altera naſum tenens, altera oculum, perire ſe doloribus clamitans: adeo ut etiam Hermon, licet ipſe quoque malo affectus, duobus quippe excuſſis dentibus, anteſtaretur dicens, *Memento tamen, Zenothemi, te indifferentem jam non putare dolorem!* Sponſus vero, alligato Dionici opera vulnere, domum abductus eſt, taeniis obvoluto capite, in currum impoſitus, quo vecturi ſponſam fuerant, acerbis miſer celebratis nuptiis. Reliquos etiam curabat, quantum poterat, Diocles. Hi ſomno ſopiti abducebantur, vomentes plerique in via. Verum manſit ibi Alcidamas. Neque enim ejicere virum poterant, cum ſemel in lecto, in quem obliquo ſe corpore abjecerat, dormire occepiſſet.

48. Hic

a Ἐξεκομίζοντο] Ἐκομίζοντο Fl. b Ἐπειλημμένῳ] Sic P. Bt. S. Amſt. & O. niſi quod ἐπειλημμένος male. Ἐπιλημμένῳ prave J. Fl. Fr. Vz. Ald. H. c Καλειλημένῳ] Κατειλημμένῳ Edd. priores. d Ἔμελλε] Reſcripſi ex O. & Fl. Ἔμελλον Edd. reliqq. e Ὁ] Abeſt ab Ox. f Καθευδήσαντες] Sic Edd. omnes & O. male. Lege καταδεθέντες.

72. * Πονήρως] Ἀντὶ τοῦ βαρέως. V.

81. Ταινίαις] Στιφάνοις ἤτοι φασκίαις. V.

* Πονήρως] Et haec ita refinxit Solan. cum ante ederetur: Ποιήρως] Ἀντὶ βαρέως.

73. Ζηνόθεμις ἀμφοτέραις, τῇ μὲν τοῦ ῥινὸς, τῇ δὲ τοῦ ὀφθαλμοῦ ἐπειλημμένῳ] Haec olim conversa: *Zenothemis, pariter tum oculo tum nare mutilatus, Solanus* ita emendarat: *Zenothemis manibus hoc oculum, illa naſum tenens*, ſed & Cl. *Geſn.* errorem priſtinae verſionis correxit ſponte. Poſt ἀμφοτέραις autem, χερσὶ intelligi qui neſcit, adeat *L. Bos* de Ellipſi p. 185. J. F. R.

74. Ἐπειλημμένῳ] Ox. P. J. & A. In reliquis ἐπιλημμ. prave. M. du S.

83. Ἔμελλε] Videtur & *Eraſmus* ſic legiſſe, qui verterat: *quo ſponſam fuerat abductaurus.* J. F. R.

86. Καθευδήσαντες] In omnibus legitur καθευδήσαντες, haud dubie corrupte; nemo enim praeter Polydamanta illic pernoctavit. Puto ego reſcribendum καταδεθέντες, quod menti ſcriptoris optime convenit; nec a ſcriptura vulgatae multum abhorret. M. du S.

92. Ἢ] Ex Mſ. Ox. & Fl. In *Ven.* vero utraque ἤ. in reliquis ἡ, corrupte. verſus autem ſequentes in fine quarundam tragoediarum *Euripidis* leguntur. In *Med. Alc. Androm. Bacch. & Hel.* M. du S.

94. Πολλαὶ μορφαὶ] Tres verſiculos totidem verbis habet Euripides in fine Alceſtidis, Andromaches, Baccharum & Helenae, quibus ſubjiciuntur iſti, Τῶν ἀδοκήτων πόροι εὗρε θεός. Τοῦτον οἰ' ἀπίστου τόδε πρᾶγμα. J. M. G.

98. Ἐκεῖνό τε] Legendum puto leviſſima mutatione Ἐκεῖνό γε, & ſic verti. J. M. G.

99. Ἀπράγμονα ὄντα συνουσιαζεῖν — φιλοσόφοις] Addam, quod Cl. *Hemſt.* in marg. *Graev.* monuit, *L. Bos* Obſ. Crit. p. 79. qui verſionem Eraſmi: *Non eſſe tutum, cui non ſit opus, cum ejusmodi philoſophis agitare convivium*, reprehendit, dicens: „ Imperite ad„ modum vocem ἀπράγμονα vertit, *cui non ſit opus.* „ Ἀπράγμων Atticis Scriptoribus dicitur qui lites fu„ gitat, litium amans non eſt; πράγματα enim ſunt „ lites, ut alibi pluribus oſtendam. atque ita Lucia„ nus heic etiam uſus eſt vocabulo ἀπράγμων. Verte „ igitur locum, *non eſſe tutum ei qui litium amans* „ *non ſit, convivium* agitare cum hujusmodi philoſo„ phis. Depinxerat enim hoc Dialogo philoſophorum „ mores pravos, utpote qui in conviviis ſaepe, poſt„ quam

48. Hic tibi finis, pulchet Philo, fuit convivii : quo melius eſt Tragicum illud dicere,

Multas habet fortuna vices:
Multa Dii inſperata patrant:
Certa fides aſt irrita manſit.

Praeter opinionem enim re vera iſta etiam evenere. Equidem illud jam didici, minime tutum eſſe, qui negotiis implicari nolit, cum ejusmodi philoſophis agitare convivium.

Τοῦτό σοι τέλος, ὦ καλὲ Φίλων, ἐγένετο τῆς συμποσίης, ἢ ἄμεινον τὸ τραγικὸν ἐκεῖνο εἰπεῖν, τὸ,

Πολλαὶ μορφαὶ τῶν δαιμονίων·
Πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοί·
Καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη.

Ἀπροσδόκητα γὰρ ὡς ἀληθῶς ἀπέβη καὶ ταῦτα. ἐκεῖνό [h] γε μεμάθηκα ἤδη, ὡς οὐκ ἀσφαλὲς, [i] ἀπράγμονα ὄντα, συνεστιᾶσθαι τοιούτοις [k] φιλοσόφοις.

DE DEA SYRIA.

EST in Syria urbs non procul ab Euphrate fluvio : vocatur ea Hierapolis (*urbs ſancta*) & eſt ſacra Junoni Aſſyriae. Porro illud nomen non ſtatim fuit, ut mihi videtur, urbi, ex quo primum habitari coepit; ſed antiquum fuit aliud : poſtea vero cum magna ibi ſacra fierent, id

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΥΡΙΗΣ ΘΕΟΥ.

1 ΕΣτιν ἐν Συρίῃ πόλις, ὐ πολλὸν ἀπὸ τοῦ Εὐφρήτεω πόλαμοῦ, καλέεται δὲ Ἱρὴ, καὶ ἔστιν ἱρὴ τῆς Ἥρης τῆς Ἀσσυρίης. [l] δοκέειν δέ μοι, τόδε [m] τὸ ὄνομα οὐκ ἅμα τῇ πόλι οἰκεομένῃ ἐγένετο, ἀλλὰ τὸ μὲν ἀρχαῖον ἄλλο ἦν· μετὰ δὲ σφισι τὰ ἱρὰ μεγάλα ἐν

[g] Ἡ] Sic emendavit *Solan.* Ἡ *F.* & *V2.* Ceterae ἡ. [h] Γε] Sic O. Τε Edd. [i] Ἀπράγμονα] Ἄπρακτον O. *Fl.* & *Coll.* Ceteri & ceterae vulgatum ſervant. [k] Φιλοσόφοις] Φίλοις *Coll.* Sed & alterum additum. [l] Δοκέειν] Recte ſic *Solan.* Δοκέει Edd. antea male. [m] Τὸ ὄνομα] Τὸ ὔνομα vult *Solan.*

92. Τὸ τραγικὸν] Εὐριπίδης τοῦτο ἐν τῷ τῆς Ἑλένης δράματι, κατὰ τὸ τέλος. *G.*

95. Ἀέλπτως κραίνουσι] Ἀπλήστως τελοῦσι. *G.*

„ quam mero incaluerant, pro ſua quisque ſecta inter ſe verbis primo contenderent, mox ad manus „ & vulnera quoque pervenerint, adeo ut ſaucii ac „ mutilati nonnulli e conviviis ablati fuerint". Haec ille : πράγματα vero lites eſſe, ita in vulgus notum, ut neſciam, numquid opus ſit exempla addere. Vid. modo *Ariſtoph.* Plut. ſub init. ἀλλά σοι παρέξω πράγματα. *Menandri* fragm. 31. *In Peregrinos.* Ζεὺς ἂν ἀπράγμων ὦσι, καὶ πράξεις καλῶς. *F.F.R.*

1. Ἔστιν δὲ Συρίη] Lucianus hic de Dea Syria varias recenſet opiniones, ſeu illa Atergatis, ſeu Aſtarte, ſeu quaecunque alia illa fuerit, quae in Hierapoli urbe colebatur, addit & ſacra & eorum ritus, quae ridenda potius quam referenda erant. *Cic.* L. III. de Natur. Deor. *G.C.*

3. Ἱρὴ] Quae apud *Xiph.* Ἱεράπολις τῆς Ἀσίας audit, 252. C. Olim Bambyce a Seleuco *Hierapolis* nuncupata. *Aelian.* de anim. XII. 2. Quod & noſter mox innuit. *M. du S.*

Ibid. Δοκέειν] Saepiſſime hac in voce erratur. Hic in omnibus erat δοκέει, etiam in M. Cod. V. & c. 38. &c. rectius c. 10. *Herodoto* autem frequens hoc ἐμοὶ δοκέειν. *M. du S.*

Δοκέειν] Δοκέει ἐγένετο vix quidem ſenſum habet. Aliud enim eſt infra c. 8. f. ubi bene habet ἐμοὶ μὲν δοκέει κάρτα θεῖη. male δοκέει rurſus c. 29. Sed c. 10. viciſſim vulgatum ἐμοὶ δοκέειν male habet, ubi δοκέει W. recte. Illud autem abſolutum μοὶ δοκέειν, pro ὡς μοι δοκεῖ, non ſolum *Herodoto*, ſed & Noſtro aliisque familiare, ut ſupra indicatum, *de Luct.* §. 5. Adde *Philopſ.* c. 25. ubi obiter notamus, interdum eodem redire, δοκεῖ an δοκεῖν dicas, & *Herodot.* VI. p. 390. E. ὁ δὲ εὐθὺς ἐν ἔπαθλα κακὸν εἶδε, δοκέων ἐμοί. *F.F.R.*

4. Οὔνομα] Sic ſcribi jubet Dialectus hujus opuſculi, quod hic in Impreſſ. omnibus neglectum, alibi recte ſcribitur. *M. du S.*

Ibid. Τὸ ὄνομα] Immo τὸ ὔνομα Ionice, ſine apoſtropho, quamvis Edd. *Hippocr.* & *Herod.* variant in his, ut vid. ad c. 2. *F.F.R.*

5. Πόλιν] Lege πόλει, & vid. notam ad c. ult. hujus Dial. *F.F.R.*

λων γιγνομένων, ἐς τόδε ἡ ἐπωνυμίη [a]ἀπίκετο. περὶ ταύτης ὧν τῆς πόλιος ἔρχομαι ἐρέων, ὁκόσα ἐν αὐτῇ ἐστί. ἐρέω δὲ καὶ νόμους τοῖσι ἐς τὰ ἱρὰ [b]χρέωνται, καὶ πανηγύριας τὰς ἄγουσι, καὶ θυσίας τὰς ἐπιτελέουσι. ἐρέω [c]δὲ ὁκόσα καὶ περὶ τοῦ ἱροῦ [d]εἰσαμένων μυθολογέουσι, καὶ τὸν νηὸν, ὅκως ἐγένετο. γράφω δὲ Ἀσσυρίοις ἐών· καὶ τὰ μὲν αὐτοψίη μαθών· τὰ δὲ παρὰ τῶν ἱρέων ἐδάην, ὁκόσα ἐόντα ἐμοῦ πρεσβύτερα, ἐγὼ ἱστορέω.

Πρῶτοι μὲν ὧν ἀνθρώπων, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, Αἰγύπτιοι λέγονται θεῶν τε ἔννοιαν λαβεῖν, καὶ ἱρὰ [e]εἰσασθαι, καὶ τεμένεα, καὶ πανηγύριας [f]ἀποδέξαι· πρῶτοι δὲ καὶ [g]ὀνόματα ἱρὰ ἔγνωσαν, καὶ λόγους ἱροὺς ἔλεξαν. μετὰ δὲ ὁ πολλοστῷ χρόνῳ παρ' Αἰγυπτίων λόγον Ἀσσύριοι ἐς θεοὺς ἤκουσαν, καὶ ἱρὰ καὶ νηοὺς ἤγειραν, ἐν τοῖσι καὶ ἀγάλματα ἔθεντο, καὶ ξόανα ἐστήσαντο.

Τὸ δὲ παλαιὸν, καὶ παρ' Αἰγυπτίοισι ξόανοι ἦσαν. καὶ ἔστι ἱρὰ καὶ ἐν Συρίῃ, ὁ

cognominis adepta est. De hac igitur urbe jam dicam, quae in ea sint: dicam vero leges etiam, quibus ad sacra sua utuntur, & celebritates quas agunt, & sacrificia quae faciunt. Dicam vero etiam quidquid de conditoribus sacri illius fabulantur, & templum quomodo exstructum sit. Scribo ipse Assyrius, qui ea, quae narro, partim ipse viderim; partim vero a sacerdotibus sim edoctus, quae, aetatem meam antecedentia, hic refero.

2. Jam primi hominum, quos nos novimus, Aegyptii dicuntur Deorum cognitionem cepisse, & condidisse templa atque delubra, & coetus *sacrorum caussa* instituisse. Primi etiam nomina novere sacra, & narrationes sacras tradiderunt. Non ita multo post autem ab Aegyptiis Assyrii illam de Dis doctrinam audierunt, & templa atque aedes excitarunt, in quibus simulacra quoque ponerent, & signa statuerent.

3. Antiquitus vero apud Aegyptios sine sculpta imagine erant templa. Et sunt in Sy-

a Ἀπίκετο] Ἀπίκατο W. Sed mutatum deinde. b Χρέωνται] Χρέωνται Fl. & W. male. c Δὲ] Δὲ καὶ W. d Εἰσαμένων] Εἰσαγομένων Fl. Sed vulgatum M. e Εἰσασθαι] Ἱσασθαι marg. AIW. & Fl. hic & c. 9. & 12. ac 14. f Ἀποδέξαι] Sic Fr. J.H.P.B1. M. Sed a recentiore manu. Ἀποδίξαι Fl. S. & marg. AIW. g Ὀνόματα] Οὐνόματα W.

7. Γιγνομένων] Lege Ionice *γινομένων*. Ita enim *Herodot.* ubique, singulis fere paginis. Item *Hippocr.* vid. modo L.IV. de morb. pr. ubi quinquies una pag. Sed in *Aret.* γίγνεται ubique editum; at in aphorismis *Hippocr.* promiscue. Cumque mox hic bis c. 7. γίγνεται habeant omnes, & fere semper deinde, in re tam parvi momenti nihil muto. J.F.R.

8. Ἔρχομαι ἰών] *Herodoto* frequens. Sic Ἔρχομαι φράσων II. 105. C. Ἔρχομαι λέξων ibid. D. Ἔρχομαι ἰών, I. p. 3. B. J.F.R.

9. Ἐρέω] Ita amat Idem efferre futura secunda, ut σημανέω *indicabo* II. 103. E. ὑπομενέουσι 272. A. ὑπομενέουσι *permanebunt*. IV. init. Adde mox ἱστορέω. & similia. J.F.R.

12. Εἰσαμένων] *Εἰσαμένων* ab ἵζομαι *statuo*, *instituo*. F.G.

14. Ἀσσυρίοις ἐών]. *Syrium* vertas necesse est, ut & c. 17. M.du S.

15. Μαθὼν] Ἐμαθον legendum videtur. F.G.

16. Ὁκόσα ἐόντα ἐμοῦ πρεσβύτερα, ἐγὼ ἱστορέω] Uter hic interpretum laudandus, *Benedictus* interpretans, *Quaecunque antiquiora me sunt, ab iis narrationem incipio*, an *Micyllus*, quem postremus fere expressit, *Quaecunque igitur antiquiora me sunt, ab iis narrationem incipiam?* Sic uterque particularem ex his facit periodum, sic uterque ἱστορέω putat verti posse *incipio narrationem*. Quae sunt utraque ab vero alieniissima. Distingue Τὰ μὲν αὐτοψίη μαθὼν, τὰ δὲ παρὰ τῶν ἱρέων ἐδάην, ὁκόσα ἐόντα ἐμοῦ πρεσβύτερα ἐγὼ ἱστορέω, ac verte & ex iis refero, *alia quidem cognoscens quae ipse vidi; alia ab sacerdotibus edoctus sum*, ea nempe, *quae meis annis antiquiora commemoro*. J.G.

18. Πρῶτοι μὲν ὧν ἀνθρώπων — Αἰγύπτιοι &c.] Concinit *Diod. Sic.* I. c. XI. pr. ubi & hoc Luciani, & *Ammian.* XXII. 16. adfert Cl. *P. Wesseling.* J.F.R.

Ibid. Ἡμεῖς] Quidni ἡμεῖς Ionice? Verum utrumque est in *Herod.* Ἡμεῖς VI. 387. E. Ἡμέας II. 102. D. Ita & ὑμεῖς IX. 588. B. ὑμέας VI. 384. C. Et creberrime utrovis more. J.F.R.

21. Ἀποδέξαι] Quum varietates marg. *AIW.* hic & Dial. seqq. fere omnes ex *Fl* sint desumtae, quas jam ex eadem excerpseram, easdem non bis addam. Sed ἀποδίξαι praetuli prae ἀποδέξαι, quia vere Ionicum. *Herodot.* pr. L.I. ἱστορίης ἀποδίξις ἧδε. Ibid. p. 7. D. Ed.

Syria quoque templa, Aegyptiis illis non multum aetate inferiora, quorum ego plura vidi: ut Herculis Tyrii, non illius, quem Graeci canunt, Herculis. Sed quem ego dico multum antiquior, & Tyrius heros est.

ἐμπολὺ τοῖς Αἰγυπτίοισι ἰσοχρονέοντα, τῶν ἐγὼ πλεῖστα ὅπωπα. τό γε τοῦ Ἡρακλέος τὸ ἐν Τύρῳ, ὃ τούτου τοῦ Ἡρακλέος, τὸ Ἕλληνες ἀείδουσι, ἀλλὰ τὸ ἐγὼ λέγω πολλὸν ἀρχαιότερον, καὶ Τύριος ἥρως ἐστί.

4. Est vero aliud quoque in Phoenice templum magnum, quod habent Sidonii. Prout ipsi dicunt Astartae est. Astarten autem puto ego Lunam esse. Ut vero sacerdotum mihi aliquis narravit, Europae est, sororis Cadmi. Hanc vero Agenoris regis filiam, cum discessisset ex oculis, templo honorarunt Phoenices, & historiam de ea sacram tradidere, eam, pulchra cum esset, a Jove amatam, qui mutatus in tauri speciem eam rapuerit, & in Cretam detulerit. Haec etiam ex Phoenicibus aliis audivi, & nummus, quo utuntur Sidonii, Europam habet tauro insidentem, Jovi. Templum autem Europae esse, non consentiunt.

Ἔτι δὲ καὶ ἄλλο ἱρὸν ἐν Φοινίκῃ μέγα, τὸ Σιδώνιοι ἔχουσι, ὡς αὐτοὶ λέγουσι, Ἀστάρτης ἐστί. Ἀστάρτην δ' ἐγὼ δοκέω Σελήνην εἶμεναι. ὡς δέ μοί τις τῶν ἱρέων ἀπηγέετο, Εὐρώπης ἐστὶ τῆς Κάδμου ἀδελφεῆς. ταύτην δὲ εὗσαν Ἀγήνορος τοῦ βασιλῆος θυγατέρα, ἐπειδή τε ἀφανὴς ἐγεγόνεε, οἱ Φοίνικες τῷ θεῷ ἐτιμήσαντο, καὶ λόγον ἱρὸν ἐπ' αὐτῇ ἔλεξαν, ὅτι εὖσαν καλὴν Ζεὺς ἐπόθεε, καὶ τὸ εἶδος ἐς ταῦρον ἀμείψαντα, ἅρπασε· καί μιν ἐς Κρήτην φέρων, ἀπίκετο. τάδε μὲ καὶ τῶν ἄλλων Φοινίκων ἤκουον, καὶ τὸ νόμισμα τῷ Σιδώνιοι χρέονται, τῆς Εὐρώπης ἐφεζομένην ἔχει τῷ ταύρῳ τῷ Διΐ· τὸ δὲ νηὸν οὐκ ὁμολογέουσι Εὐρώπης ἔμμεμαι.

Ἔχω-

h Τούτου] A τούτου ad ἥρως hic nihil variare Edd. & M. studiose notat *Solan.* *i* Βασιλῆος] Βασιλέως W. & *Fl.* *k* Ἐς] Εἰς W. & *Fl.*

30. Ἡρακλέος] Ἐξ Ἡροδότου τοῦτο λαβὼν ἔχει. M.

37. Ἀστάρτης] Ἡ παρὰ Σιδωνίοις Ἀστάρτη ὑ αὐτὴ ἐστὶ τῇ σελήνῃ. Σιδώνιοι δὲ Εὐρώπῃ φασὶν ἀρχαιοτάτην μὲ γενέσθαι Διὸς, τὸ δὲ ἀφανισθῆναι αὐτὴν εἰς Θεὸν καταφήμισαν. M.

47. Τὸ νόμισμα] Τὸ νόμισμα Σιδωνίων βοῦν ἐπίστημον ἔχει τὴν Εὐρώπην καθαπερεὶ νεμομένην. M.

Ed. *Steph.* ἀπικέσθαι δ' ἔργα. quamquam & προσδιεξῆλθε editum in eod. IV. p. 258. B. Conf. infra c. 19. *J. F. R.*

Ibid. Οὐνόματα ἰῶν] Prioris vocis scriptura ex W. est. In Impr. ὀνόματα legitur. *M. du S.*

Ὀνόματα] Οὐνόματα *Solan.* in contextum receperat. Non male. Nam hoc proprium Ionibus. *Maitt.* de Dial. p. 365. C. Ex *Plutarch.* de Dial. *Homeri.* Ἰώνων ἰδίον — τὸ λέγειν ὄνομα & νοῦσον τὸ ὄνομα & τὴν νόσον. &c. Noster infra c. 14. μητρὶ — ὄνομα. c. 19. ὄνομα ἦν Κομβάβῳ. *Herodot.* I. p. F. C. & 2. A. &c. Sed quia & modo τὸ ὄνομα omnes, & Ionismo nihil repugnat ὄνομα, non statim id immuto. Apud *Hippocr.* ter quater una pag. ὄνομα. E. c. S. I. de Art. p. 3. τὰ ὀνόματα αὐτῆς — λύει τὰ ὀνομάτων τὰ ἰδίαν — τὰ μὲν γὰρ ὀνόματα φύσιν τοιουτοτρόπως ἔχει. &c. nisi haec omnia ex negligentia nata dicas. Sed quia hic studiose adfectat Ionicam dialect. & *Herodot.* imitari studet, id ubique praeferendum, quod a communi Attica plurimum abit. Οὔνομα & τοὔνομα autem *Herod.* ubique, ut p. 256. A. 271. A. & B. ter, 330. C. 338. C. 587. B. ac millies alibi: licet pag. 271. τῷ ὀνόματι quoque editum. *J. F. R.*

23. Λόγον Ἀσσυρίοι] Λόγων legendum videtur. *F. G.*

27. Τὸ δὲ παλαιὸν] Observandum hoc imprimis est, antiquissimos religionis ei auctores nulla in templis suis simulacra numinis habuisse. Adde *Diog. Laërt.* in Prooem. 2. D. *M. du S.*

30. Ὅπωπα] In marg. *Basil.* adscriptum: *Hoc itaque non minus Ionum est quam Atticorum.* Conf. c. 29. ubi rursus bis occurrit. *J. F. R.*

36. Ἀστάρτης] Leg. *Scaliger* ad *Varron.* 4. Ling. Latin. *Achill. Tat.* l. 1. *Tertullian.* Apolog. cap. 24. *unicuique etiam provinciae & civitati suus Deus est, ut Syriae Astartes. Xiphilin.* Quidam Junonem esse contendunt, alii Venerem. *J. B.*

Ἀστάρτης] V. *Cass.* ad Athen. VIII. 8. p. 602. *Cogn.* 737. *M. du S.*

44. Ἐς] Minime auscultandum lectioni *Fl.* ἐς enim *Herodot.* & *Hippocr.* singulis paginis. *J. F. R.*

Ἔχουσι δὲ καὶ ἄλλο Φοίνικες ἱρὸν, οὐκ Ἀσσύριον, ἀλλ' Αἰγύπτιον, τὸ ἐξ Ἡλίου πόλιος ἐς τὴν Φοινίκην ἀπίκετο. ἐγὼ μὲν μιν οὐκ ὄπωπα, μέγα δὲ καὶ τόδε καὶ ἀρχαῖόν ἐστι.

Εἶδον δὲ καὶ ἐν Βύβλῳ μέγα ἱρὸν Ἀφροδίτης Βυβλίης, ἐν τῷ καὶ τὰ ὄργια ἐς Ἄδωνιν ἐπιτελέουσι. ἐδάην δὲ καὶ τὰ ὄργια. λέγουσι γὰρ δὴ ὧν τὸ ἔργον τὸ ἐς Ἄδωνιν ὑπὸ τοῦ συὸς, ἐν τῇ χώρῃ τῇ σφετέρῃ γενέσθαι, καὶ μνήμην τοῦ πάθεος τύπτονταί τε ἑκάστου ἔτεος, καὶ θρηνέουσι, καὶ τὰ ὄργια ἐπιτελέουσι, καὶ σφισι μεγάλα πένθεα ἀνὰ τὴν χώρην ἵστασθαι. ἐπεὰν δὲ ἀποτύψωνταί τε, καὶ ἀποκλαύσωνται, πρῶτα μὲν καταγίζουσι τῷ Ἀδώνιδι, ὡς ἐόντι νέκυι· μετὰ δὲ τὴν ἑτέρην ἡμέρην, ζώειν τέ μιν μυθολογέουσι, [a] καὶ ἐς τὸν ἠέρα πέμπουσι, καὶ τὰς κεφαλὰς [b] ξυρέονται, ὡς Αἰγύπτιοι, ἀποθανόντος Ἄπιος. γυναικῶν δὲ ὁκόσαι οὐκ ἐθέλουσι [c] ξυρέσθαι, τοιήνδε ζημίην ἐκτελέουσι. ἐν μιῇ ἡμέρῃ, ὅτε πρῆσις τῶν ὡρέων ἵσταται, ἡ δὲ ἀγορὴ μυρίοισι ξείνοισι πλήθεται, καὶ ὁ μισθὸς ἐς τὴν Ἀφροδίτην θυσίη γίγνεται.

Εἰσὶ δὲ ἔνιοι Βυβλίων, οἳ λέγουσι πολλὸν σφίσι τεθάφθαι τὸν Ὄσιριν τὸν Αἰγύπτιον, καὶ

5. Habent autem aliud etiam ſacrum Phoenices, non Aſſyrium illud, ſed Aegyptium, quod Heliopoli in Phoenicem venit. Equidem illud non vidi: magnum vero ipſum quoque & antiquum eſt.

6. Vidi etiam Bybli magnum templum Bybliae Veneris, in quo etiam Adonidis orgia peragunt: didici illa orgia. Dicunt nempe illud de Adonide ac de apro in ſua regione factum, & in memoriam illius calamitatis plangunt ſingulis annis & plorant, & peragunt orgia, magno per regionem inſtituto luctu. Cum vero ſatis planctus & lacrimarum eſt, primo inferias Adonidi, tanquam mortuo, mittunt: poſt vero, alio die vivere illum narrant, & caelo *illius imaginem* exponunt. Etiam capita tondent inſtar Aegyptiorum, cum mortuus eſt *his ſuus* Apis. Mulierum vero quotquot tonderi nolunt, multam ſolvunt ejusmodi. Uno die venales ſtant, forma quaeſtum facturae. Forum autem ſolis patet peregrinis; ex mercede ſacrificium conſit Veneri.

7. Sunt autem Bybliorum quidam, qui ſepultum apud ſe dicunt Oſirin Aegyptium,

a Καὶ ἐς τὸν ἠέρα π.] Sic Edd. & M. b Ξυρέονται] Ξύονται W. at *Fl.* vulgatum tuetur. c Ξυρέσθαι] Sic *Fl.* &c. Ξύεσθαι W.

61. Μήμλῳ] Ἀντὶ, κατὰ μήμλῳ, ἢ εἰς μήμλῳ. M.

59. Ἄδωνιν ὑπὸ τοῦ συὸς] Vid. *Bionis* ea de re Idyllium. *M. du S.*

61. Τύπτονται] Mos Aegyptiorum. Vid. *Herodot. M. V. La Croze.* Vid. ejus *Exterp.* ſ. L. 2. p. 127. Ed. *Steph.* *J. F. R.*

73. Παραπλέονται] Alias παραπλέεται in ſingulari. Ut ἀφικνέονται & προσκέονται ibid. 134. D. & κέονται *Herod.* 2. 170. f. Et hic c. 7. ἀπικνέονται bis recte, item c. 10. &c. & c. 29. ἐπικνέονται. Sed quia collectivum ἀγορὴ recte verbum plurale adſciſcit, poſſet haberi pro plurali, de qua terminatione deinde; at quum & mox c. 8. ἄνομα ἐπικέκληται, & c. 27. ἀνακέονται αἰτίῃ, & c. 34. κέονται θρόνοι & alibi, quae deinde videbis, nil mutandum. *J. F. R.*

74. Γίγνεται] Magis Herodoteum eſſet γίνεται. Sic γινώσκειν, non γιγνώσκειν ap. *Hippocr.* I. de morb. p. 5. fin. intra duodecim verſus legas octies. *J. F. R.*

79. Κεφαλὴν ἐκείρεται] Id ipſum quoque docet *Cyrillus* lib. II. Tom. II. in Eſaiam, & *Procopius* in eundem Prophetam ad cap. 18. quippe cujus rei meminit Propheta in initio dicti capitis, qui quod Lucianus vocat caput papyraceum, ajunt ollam fuiſſe papyraceam, cui Alexandrini injecerint epiſtolam ſcriptam ad mulieres Byblinas, qua ſignificetur inventum eſſe Adonidem. Deinde obſignatam eam immiſiſſe in mare, quibusdam ſacris ritibus adhibitis, &, affirmare illos qui mittant, iſtam ollam ſponte deferri per mare Byblum, & finem luctus indicere mulieribus Bybliis. Has vero eſſe mulieres quas dicat *Ezechiel* VIII, 15. lugere *Thamuz* qui ſit Adonis, uti obſervavit eruditiſſimus *Seldenus* de Diis Syris lib. II. cap. undecimo. vide & *Bocharti* Phaleg. IV, 2. Tom. I. *J. G. G.*

Ki-

ptium, & luctus illos & orgia non in Adonin, ſed in Oſirin peragi omnia. Dicam vero, unde iſta quoque fide digna videantur. Caput ſingulis annis ex Aegypto Byblum pervenit, natans interjectum ſpacium quod ſeptem diebus navigatur. Ac ferunt illud divina quadam navigatione venti; declinat autem nusquam, ſed ſolam Byblum pervenit. Eſtque univerſum hoc miraculum: idque annis ſingulis contingit, quod me etiam praeſente Bybli factum eſt, ac vidi caput papyraceum.

8. Eſt vero aliud quoque in Bybliorum regione miraculum. Flumen e Libano monte *ortum* exoneratur in mare: impoſitum nomen flumini Adonis. Illud flumen ſingulis annis cruentatur, ſuoque amiſſo colore in mare effunditur, & magnam maris partem inficiens, ſuos Bybliis luctus indicit. Fabulantur autem hiſce ipſis diebus in Libano vulnerari Adonin, delatoque in aquam illius ſanguine immutari flumen, atque cognomen illi dare. Haec vulgus. Mihi vero Byblius homo, qui vera videbatur dicere, aliam narravit mutationis illius

τὰ πένθεα, καὶ τὰ ὄργια, μὴ ἐς τὸν Ἄδωνιν, ἀλλ' ἐς τὸν Ὄσιριν πάντα πρήσσεσθαι. ἐρέω δὲ καὶ τάδε πιστὰ δοκέουσι. κεφαλὴ ἑκάστου ἔτεος ἐξ Αἰγύπτου ἐς Βύβλον ἀπικνέεται, πλώουσα τὸν μεταξὺ πλόον ἑπτὰ ἡμερέων. καὶ μιν οἱ ἄνεμοι Φορέουσι θείῃ ναυτιλίῃ. τρέπεται δὲ οὐδαμᾷ, ἀλλ' ἐς μούνην τὴν Βύβλον ἀπικνέεται. καὶ ἔστι τὸ σύμπαν, θωῦμα. καὶ τοῦτο ἑκάστου ἔτεος γίγνεται, τὸ καὶ ἐμεῦ παρεόντος ἐν Βύβλῳ ἐγένετο· καὶ τὴν κεφαλὴν ἐθηησάμην Βυβλίνην.

Ἔστι δὲ καὶ ἄλλο θωῦμα ἐν τῇ χώρῃ τῇ Βυβλίῃ, ποταμὸς ἐκ τοῦ Λιβάνου τοῦ ὄρεος, ἐς τὴν ἅλα ἐκδιδοῖ· οὔνομα τῷ ποταμῷ Ἄδωνις ἐπικέαται. ὁ δὲ ποταμὸς ἑκάστου ἔτεος αἱμάσσεται, καὶ τὴν χροιὴν ὀλέσας, ἐσπίπτει ἐς τὴν θάλασσαν, καὶ φοινίσσει τὸ πολλὸν τοῦ πελάγεος, καὶ σημαίνει τοῖς Βυβλίοις τὰ πένθεα. μυθέονται δὲ ὅτι ταυτῃσὶ τῇσι ἡμέρῃσι, ὁ Ἄδωνις ἀνὰ τὸν Λίβανον τιτρώσκεται, καὶ τὸ αἷμα ἐς τὸ ὕδωρ ἐρχόμενον ἀλλάσσει τὸν ποταμὸν, καὶ τῷ ῥόῳ τὸ ἐπώνυμίην δίδοι. ταῦτα μὲν οἱ πολλοὶ λέγουσι. Ἐμοὶ δέ τις ἀνὴρ Βύβλιος, ἀληθέα δοκέων λέγειν, ἑτέρην ἀπηγέετο τοῦ πάθεος αἰτίην. Ἔλε-

d Φαρίουσι] Φάρουσι W. *e* Καὶ τοῦτο ἑκάστου ἔτεος γ.] Deerant in W. ſed lacunae, quae aderat, inſcriptae. *f* Ἐθηησάμην] Ἐθηησάμην *Fl.* & M. *g* Οὔριος] Sic M. *Fl. Ald. Bl. P. H. S.* Οὔριος *J.* *h* Χροιὴν] Χροιὰν W. male.

79. Κεφαλὴ] Τοῦτο καὶ ὁ ἡμέτερος θεῖος προφήτης Ἡσαΐας ἐπικεκρυμμένῃ ἐστὶ τινὶ [σὺν] τῷ κατὰ Δαμασκοῦ ῥήματι, ἐν ὧν φησι (XVIII. 1.) Οὐαὶ γῆς πλοίων πτέρυγες, ἐπέκεινα ποταμῶν Αἰθιοπίας. ὁ ἀπεσταλκὼς * πρὸς πάντα τὰ ἔθνη ἔμπορα εἰ θαλάσσης, καὶ ἐπιστολὰς † βυβλίνας, ἐπάνω τοῦ ὕδατος. ἐπιστολὰς βυβλίνας τὴν ἐπιστολὴν τὴν παρούσης κεφαλῆς πομπὴν ἐπιστελλομένου ὑπὸ τῶν πλανωμένων δαιμόνων. ὡς καὶ τῷ εἰ ἁγίοις Κυρίῳ δοκεῖ εἰ τοῖς εἰς τὸν ἅγιον Ἡσαΐαν ὑπομνήμασιν αὐτοῦ. M.

* Πρὸς πάντα τὰ ἔθνη] Haec verba in textu Eſaiae non reperiuntur. *M. du S.*

† Βυβλίνας] In Ed. βιβλίνας, bis. *M. du S.*

Κεφαλὴ] Byblos autem Syriae, non Aegypti urbs eſt; ne erres. *M. du S.*

81. Ἑπτὰ ἡμερῶν] Subaudi λέγει. *F.G.*

89. Οὔριος] Cur οὔριος non aeque Ionicum eſſet atque ἔτεος, πάθεος, modo praemiſſa, & πελάγεος, quod ſequitur? Immo magis Ionicum quam per *ω*, in fin. *J.F.R.*

93. Θάλασσαν] Et hoc *Herodot.* atque *Hippocr.* praeferunt, non θάλατταν. Et ita in ceteris, ubi Attici vel τ̃ uſurpant, vel promiſcue ſcribunt, hi ſemper σσ, in ταράσσω, ἀπαλλάσσω, Θεσσαλων, τάσσεσθαι, κρίσσων, ἐλάσσων, πράσσειν, πίσσινος, ἀπόφασσειν &c. *J.F.R.*

96. Τῇσι ἡμείῃσι] In vet. Ed. *Hippocr.* jota in his non ſubſcribitur. In Herodoti Ed. *Steph.* vero ſubjicitur, ut p. 22. τῇσι λόγχῃσι &c. *J.F.R.*

98. Ἀλλάσσει] Sic decebat, vid. paullo ante θάλασσα. *J.F.R.*

3. Εἰ-

ἔλεγε δὲ ὧδε· Ὁ Ἄδωνις ὁ ποταμὸς, ὦ ξεῖνε, ἀφ' ἡμῶν ἔρχεται· ὁ δὲ Λίβανος χάρτα ξανθόγεως ἔχει· ἄνεμοι οὖν τρηχέες ἐκείνῃσι [a] τῇσι ἡμέρῃσι ἱστάμενοι τὴν γῆν τῷ ποταμῷ [b] ἐπιφέρουσι, ἐοῦσαν ἐς τὰ μάλιστα μιλτώδεα· ἡ δὲ γῆ μιν αἱμώδεα τίθησι· καὶ τῶνδε τοῦ πάθεος οὐ τὸ αἷμα, τὸ λέγουσι, ἀλλ' ἡ χώρη αἰτίη. ὁ μὲν μοι Βύβλιος τοσαῦτα ἀπηγέετο. εἰ δὲ ἀτρεκέως ταῦτα ἔλεγε, ἐμοὶ μὲν δοκέει χάρτα θείη καὶ τοῦ ἀνέμου ἡ συντυχίη.

caussam. Dicebat autem ita: *Adonis flumen, hospes, venit per Libanum. At Libanus multum rubicundae terrae habet. Venti ergo vehementes, qui statos illis diebus flatus habent, terram flumini inferunt minio valde similem. Haec illud terra reddit sanguineum: hujusque mutationis non sanguis, quem dicunt, sed regio ipsa caussam sustinet.* Haec mihi narrabat Byblius. Si vero vera dixit, mihi tamen divina valde illa ipsa venti opportunitas videtur.

Ἀνέβην δὲ καὶ ἐς τὸν Λίβανον ἐκ Βύβλου, ὁδὸν ἡμέρης, θυθόμην αὐτόθι δεχαῖον ἱρὸν Ἀφροδίτης ἐμμεμαώς, τὸ Κινύρης [c] εἵσατο· καὶ [d] εἶδον τὸ ἱρὸν, καὶ δεχαῖον ἦν. τάδε μὲν δὴ τὰ ἐν τῇ Συρίῃ δεχαῖα καὶ μεγάλα ἱρά.

9. Ascendi vero etiam e Byblo Libanum, diei unius itinere, cum audirem, antiquum ibi Veneris fanum esse constitutum a Cinyra. Ac vidi templum, sane antiquum. Atque haec illa vetera & magna per Syriam templa.

Τοσούτων δὲ ἐόντων, ἐμοὶ [e] δοκέει, οὐδὲν τοῦ ἐν τῇ ἱρῇ πόλει μεῖζον ἐμμεμαώς, οὐδὲ νηὸς ἄλλος ἁγιώτερος, οὐδὲ χώρη ἄλλη ἱροτέρη. ἔνι δὲ καὶ ἔργα ἐν αὐτῷ πολυτελέα, καὶ δεχαῖα ἀναθήματα, καὶ πολλὰ θωύματα, καὶ ξόανα θεοπρεπέα, καὶ θεοὶ δὲ χάρτα αὐτοῖσι

10. Tot autem cum sint, nullum mihi videtur Hierapolitanis illis majus esse, nec aedes alia augustior, neque sanctior regio. Sunt autem etiam opera in eo sumtuosa, & donaria antiqua, & spectanda multa, & signa augusta, praesentesque valde iis Dii. Su-

a Τῇσι] Adscivi ex W. quod *Jens.* recte viderat. Τῆς Edd. b Ἐπιφέρουσι] Ἐπιφύρουσι *Fl.* Vulgatum probat M. c Εἵσατο] Ἵσατο *Fl.* & M. d Εἶδος] Ἴδον W. Vulgato favet *Fl.* e Δοκέει] Ex W. est. Δοκείειν Edd.

8. Μιλτώδεα] Μίλτῳ εἰδῷ χρώματος ἐρυθροῦ. *G.*

13. Συντυχίη] Συντυχία ἢ ἕνωσις καὶ ἡ αἰφνίδιος μεταβολὴ τῶν πραγμάτων. *G.*

3. Ξεῖνε] Bene, non ξένε. Conf. c. 12. & *Herodot.* IX. 588. C. bis, ac saepe. *J.F.R.*

6. Ἐκείνῃσι τοῖ ἡμείρῃσι] Scribe τῇσι, ut recte observatum initio hujus paginae, ταύτῃσι τῇσι ἡμείρῃσι. Libellus hic Ionica scriptus est dialecto. *J.F.*

Ibid. Τῇσι] W. solus; in impress. enim τοῖ. *M.du S.*

15. Ὁδὸν] Si adfectatio Ionismi ἀκριβῶς sectanda, ὁδὸν scribendum cum *Herodot.* 2. 103. A. quamquam & ὁδῷ ibid. paullo ante legimus, & ὁδὸν ob praemissum ν euphoniae caussa hic melius; atque in talibus variatur tam crebro, ut suspicio sit, utrumque usitatum fuisse; (ubi tamen aliquid centies aliter exaratum invenio, ac bis, ter ab eo recessum, ibi Scribarum vel Editorum negligentia forsan in culpa est, veluti plus centies ἱρὸν in *Herod.* bis, ter tamen ἱρὸν.) Ita fere aeque frequenter ἱρὸν & ἱρὸν ap. *Herod.* Prius vid. 2. 102. D. & 103. B. ac C. bis. Alterum 2. 103. D. bis. Item 104. A. & IV. sub init. ne plura. Misera enim haec est diligentia in his, quae inanis tantum sunt sonus, ad intellectum nihil faciunt. *J.F.R.*

16. Ἱρὸν Ἀφροδίτης] Libanitidis puto, s. Aphacitidos, de qua ad libellum περὶ Ἀσσυρίης c. 3. Add. *Selden.* de Dis Syr. 2, 4. pr. Aphaca inter Byblum & Heliopolin sita, satis constat. Hoc etiam cum hujus auctoris itinere pulchre convenit, qui Byblo venit in Libanum ad hoc templum, hinc Heliopolin. *J.M.G.*

Ibid. Κινύρης] Quis ille Cinyras? Myrrhae ne pater, Rex Cyprius? Vid. Ῥηγ. c. 11. *M.du S.*

20. Δοκέει] Ita recte W. In reliquis δοκέειν. *M.du S.*

Ibid. Ἐμοὶ δοκέει] Conf. supra ad c. 1. Et si quid probatione indiget, vid. *Herodot.* IV. sub init. μοὶ δοκέει τάδε μετεῖναι. *J.F.R.*

21. Μεῖζον] Immo μεῖζον cum *Herod.* 2. 105. A. & crebro alibi, ut indicabit *Maitt.* de Dial. p. 113. Et Noster ipse c. 32. & 19. f. *J.F.R.*

26. Ἱρῶν γὰρ] De his imaginum sudoribus *Joseph. Scaliger* ad Tibull. lib. 2. & *Dan. Heins.* ad *Sil. Ital.* *J.B.*

Ἱρέων

Sudant enim apud illos ſimulacra, & moventur, atque edunt oracula. Clamor etiam ſaepe in aede multis exaudientibus ortus, cum clauſum eſſet templum. Verum etiam divitiarum cauſſa eorum, quae ego novi, primum eſt. Multae enim ad illos opes veniunt ex Arabia, & a Phoenicibus & Babyloniis, & aliae e Cappadocia. Quaedam vero etiam Cilices adferunt, quaedam Aſſyrii. Vidi ego quae in templo occultis locis repoſita ſunt, veſtem multam, & alia, quae in aurum & argentum diſcreta ſunt. Feſtorum dierum quidem celebrationes & conventus nullis aliis hominibus tot ac tanti in uſum recepti ſunt.

τοῖσι ἐμφανέες. ἱδρώει γὰρ δὴ ὧν τὰ ξόανα, καὶ κινέεται καὶ χρησμηγορέει· ἡ βοὴ δὲ πολλάκις ἐγένετο ἐν τῷ νηῷ, κλειστέντος τοῦ ἱροῦ, καὶ πολλοὶ ἤκουσαν. ναὶ μὴν καὶ ὅλβου περὶ, ἐν τοῖσι ἐγὼ οἶδα, πρῶτόν ἐστι. πολλὰ γὰρ αὐτοῖσι ἀπικνέεται χρήματα, ἔκ τε Ἀραβίης, καὶ Φοινίκων, καὶ Βαβυλωνίων, καὶ ἄλλα ἐκ Καππαδοκίης, τὰ δὲ καὶ Κίλικες [f] φέρουσι, τὰ δὲ Ἀσσύριοι. εἶδον δὲ ἐγὼ καὶ τὰ ἐν τῷ νηῷ λάθρη ἀποκείμενα, ἐσθῆτα πολλὴν, καὶ ἄλλα, ὁκόσα ἐς ἄργυρον ἢ ἐς χρυσὸν [g] ἀποκέκριται· ἑορταὶ μὲν γὰρ καὶ πανηγύριες οὐδαμοῖσι ἄλλοισι ἀνθρώπων τοσαίδε ἀποδέδεχαται.

11. Percontanti autem mihi de annis, quot eſſent illi ſacro? & quam ipſi Deam illam putarent? multae narrationes dictae ſunt ſacrae aliae, aliae publicae; quaedam oppido fabuloſae; aliae barbarae, aliae Graecis conſentientes, quas ego dicam omnes, neutiquam vero recipio.

Ἱστορέοντι δέ μοι ἐτέων περὶ, ὁκόσα τῷ ἱρῷ ἐστι, καὶ τὴν θεὸν αὐτοὶ ἥν τινα δοκέουσι, πολλοὶ λόγοι ἐλέγοντο, τὰ μὲν βάρβαροι, οἱ δὲ ἐμφανέες, οἱ δὲ χάρτα μυθώδεες· καὶ ἄλλοι βάρβαροι, οἱ μὲν τοῖσι Ἕλλησι ὁμολογέοντες, τοὺς ἐγὼ πάντας μὲν ἐρέω, δέκομαι δὲ οὐδαμᾷ.

12. Vulgus igitur Deucalionem eſſe, Scy-

Οἱ μὲν οὖν πολλοὶ, Δευκαλίωνα τὸν Σκύ-

Θεα

f Φέρουσι] Nihil mutat *Fl.* An *φορέουσι*, ut ſupra, & infra non ſemel. g Ἀποκέκριται] Sic Edd. & M.

Ἱδρώει — τὰ ξόανα] Alias inter prodigia ingentis calamitatis habitum fuiſſe, ſi Deorum ſimulacra ſudarent, vid. pluribus indicatum ab Rev. *J. Elſn.* ad *Euang. Luc.* XXII. 44. quod tamen cauſſis naturalibus vel tribuat *Cic.* de Divin. 2. c. 27. Adde, & fraudibus ſacerdotum, veluti ſtatuas beatae Virginis lacrymantes efficere norunt Pontificii. *J. F. R.*

29. Ναὶ μὴν καὶ ὅλβου περὶ, οὐ τοῖσι ἐγὼ οἶδα, πρῶτόν ἐστι] Non acu rem tetigit interpres, qui habet: *Quin etiam in iis, quae novi, praecipue ſunt opes.* Cum ſenſus ſit. *Quin immo, quod ad divitias attinet, inter ea, quae ego novi, primum* vel *praecipuum eſt* (hoc templum.) *H. V.*

34. Φέρουσι] Φορέουσι ſuſpicor; verum nihil muto, quia *φέρω* deinde frequenter omnes, etſi & *φορέω* eadem hac hiſtoria in verbis compoſit. Φέρω & *φορέω* *Hippocr.* etiam in aphor. frequenter; nimirum pro *perferre, pati.* At *φορέω* pro *adferre, portare, unde φορὺς bajulus*, uſitatius Ionibus. Neque tamen perpetuum hoc eſt: & ſane in *Herodoto φέρω* tam frequenter invenio, portandi notione, ut nihil certi ſtatuere liceat. Vid. eum IV. 331. E. VI. 382. B. IX. 585. B. & 587. C. &c. Conf. infra c. 13. 15. 16. 31. & 27. &c. *J. F. R.*

37. Ἀποκέκριται] Sic Impr. omnes, & M. ipſe. *M. du S.*

38. Ἑορταὶ] Forſan *ἱρηΐαι*, ut deinde c. 49. Et *Herodot.* IV. 256. E. *J. F. R.*

39. Ἀποδέδεχται] Pro *ἀποδεδεγμέναι εἰσὶ*, i. e. admiſſae, receptae. An ab *ἀποδείκνυμαι*, ſeu *ἀποδείκνυμαι*? *Deſignatae, conſtitutae. F. G.* Eſt ab *ἀποδέκομαι*, ſ. *ἀποδείκνυμαι.* Conf. infra c. 42. *J. F. R.*

45. Δέκομαι] Bene; ſic & *δοκέω* *Herod.* VI. 382. C. *διαμάθω* IX. 586. E. praeter illa quae *Maitt.* habet, de Dial. p. 98. Sed in *Hippocr.* adſpiratio ſervata. Nam *ἐνδέχεται* I. Aph. 5. *ἐνδέχεται* I. aph. 7. *προσδέχεσθαι* III. aph. 5. ib. C. & 7. &c. *J. F. R.*

47. Δευκαλίωνα τὸν Σκύθεα] Scytham cur faciat, neſcio, cum Theſſalum alii tradant: ſunt & qui eum ex Aegypto oriundum ſtatuant. Vid. *Marm. Ox.* 106. *M. du S.*

Ibid. Σκύθεα] Pro *Σκύθλα*. F. G. Sed bene; nam & ſic deinde c. 15. f. Ἄττεα pro Ἄττλα. c. 25. a. m. *διεκπόρια* pro *διεκπόρλα*, quod & *Herodoto* ſic ſcribi, veluti & *Καμβύσεα*, vide ap. *Maitt.* de Dial. p. 106. qui & Ἀριστογόρεα & Ἀριστογόρλα in *Areiaeo* reperiri notat. Ita & alios nomina propria eadem diverſae declinationis facere, ut Ἀριστεὺς & Ἀριστέας, Βορεὺς & Βορέας &c. vide indicatum in nota Cl. *Hemſterh.* T. I. *Dial. Mort.* XI. c. 1. f. *J. F. R.*

θεα [a] τὸ ἱρὸν [b] εἴσαντ λέγουσι· τοῦτον Δευκαλίωνα, ὅτι τοῦ τὸ πολλὸν ὕδωρ ἐγένετο. Δευκαλίωνος δὲ περὶ λόγον ἐν Ἕλλησι ἤκουσα, τὸν Ἕλληνες ἐπ' [c] αὐτῷ λέγουσι. ὁ δὲ μῦθος ὧδε ἔχει· ἥδε ἡ γενεὴ, οἱ νῦν ἄνθρωποι, οὐ πρῶτοι ἐγένοντο, ἀλλ' ἐκείνη μὲν ἡ γενεὴ, πάντες [d] ὤλοντο. οὗτοι δὲ γένεος τοῦ δευτέρου εἰσὶ· τὸ αὖθις ἐκ Δευκαλίωνος ἐς πληθὺν ἀπίκετο. ἐκείνων δὲ περὶ τῶν ἀνθρώπων τάδε μυθέονται· ὑβρισταὶ κάρτα ἐόντες, ἀθέμιτα ἔργα ἔπρασσον· οὔτε γὰρ ὅρκια ἐφύλασσον, οὔτε ξείνους ἐδέκοντο, οὔτε ἱκετέων οὐκ ἐφείδοντο· ἀντ' ὧν σφίσι ἡ μεγάλη συμφορὴ ἀπίκετο. αὐτίκα ἡ γῆ πολλὸν ὕδωρ ἐκδιδοῖ, καὶ ὄμβροι μεγάλοι ἐγένοντο, καὶ οἱ ποταμοὶ κατέβησαν μέζονες, καὶ ἡ θάλασσα ὅτι πολλὸν ἀνέβη, [e] ἕστε ὁ πάντα ὕδωρ ἐγένετο, καὶ πάντες [f] ὤλοντο· Δευκαλίων δὲ μοῦνος ἀνθρώπων ἐλίπετο ἐς γενεὴν δευτέρην, εὐσεβείης τε καὶ τῆς εὐσεβέος εἵνεκα. ἡ δὲ οἱ σωτηρίη ἥδε ἐγένετο· λάρνακα μεγάλην, τὴν αὐτὸς [g] ἔχε, ἐς ταύτην ἐσβιβάσας [h] παῖδάς τε καὶ γυναῖκας ἑωυτοῦ, ἐσέβη. ἐσβαίνοντι δὲ οἱ ἀπίκοντο σύες, καὶ ἵπποι, καὶ λεόντων γένεα, καὶ ὄφιες, καὶ ἄλλα, ὁκόσα ἐν γῇ νέμονται, πάντα ἐς ζεύγεα. ὁ δὲ πάντα ἐδέκετο· καὶ μιν οὐκ ἐσίνοντο, ἀλλά σφισι μεγάλη διόθεν φιλίη ἐγένετο. καὶ ἐν μιῇ λάρνακι πάντες ἔπλευ-

tham, ajunt, qui templum condiderit; eum, inquam, Deucalionem, sub quo multa illa aqua fuerit. Jam de Deucalione narrationem inter Graecos audivi equidem, quam Graeci nempe de eo habent. Fabula autem ita habet. Hoc saeculum, qui nunc sunt homines, non illi primi fuere: sed illud saeculum periere omnes. At hi alterius sunt generis, quod rursus a Deucalione inde in hanc multitudinem auctum est. De istis vero *prioribus* hominibus haec narrant, *Contumelioſi valde cum eſſent, nefaria multa faciebant. Neque enim juris jurandi religionem ſervabant, neque recipiebant hoſpites, neque ſupplicibus parcebant. Pro quibus rebus magna illis venit calamitas. Statim multum aquae terra effundere, & pluviae fieri magnae, & amnes majores deſcendere, mare autem multum aſcendere, dum aqua fierent omnia, perirentque univerſi. Deucalion ſolus alteri ſaeculo reſervatus prudentiae & pietatis cauſſa. Servari autem hoc ipſi modo contigit. In arcam, quam habebat magnam, liberos ſuos & uxores impoſuit, & ipſe quoque ingreſſus eſt. Cum autem ingrederetur, venerunt apri, & equi, & leonum genera, & ſerpentes, & reliqua, quae in terra paſcuntur, bina. Recipit ille omnia. Nec illi nocent: ſed magna inter ipſos amicitia, a Jove immiſſa, intercedit. Sic in una omnes*

a Τὸ] Bene ſic M. *Ald. Fl. H. P. S.* Τὸν *F.* b Εἴσαντ] Ἴσαντ *Fl.* Vulgatum probat M. c Αὐτῷ] Αὐτὸν *Fl.* d Ὤλοντο] Sic Edd. & M. e Ἕστε] *Solan.* quamquam ἐς ὁ Edd. & M. f Ὤλοντο] Sic M. ut modo. Ὄλοντο Edd. g Ἔχε] Sic omnes praeter *Fl.* & W. quae εἶχεν. h Παῖδας] Παῖδα *El.* Vulgatum firmat M.

54. Ἐκείνη μὲν ἡ γενεὴ] Τῶν πρώτων ἀνθρώπων ſcil. *F. G.*

64. Πολλὸν] Satis jam audivi ποσοὶ & ποσὸν. An ergo & in hoc verbo numquam ionizabit? Πολὺ enim & πολοὶ aliquando dicendum fuerat. Ita πολὸν *Hippocr.* I. de morb. p. 10. vſ. 15. Πολλὰ ibid. initio libri bis, & p. 7. f. πολλοὶ p. ſeq. Πολοὶ uno λ. p. 5. Ἐπιτετολὺ III. aph. 7. Verum & πολλῶν I. de morb. ſub init. Πολλοὶ p. 5. πολλὴν p. 9. 43. & πολλὸν quoque p. 10. Idque *Herodoto* frequentius; quare vulgatae controverſiam non moveo; miror tamen cur alterum non tangat. *J. F. B.*

Ibid. Ἔστε ὁ πάντα — ὄλοντο] Antea legebatur ἐς ὁ — ὄλοντο, & ultimam quidem vocem M. recte, uti emendaveramus, habet; primam corrupte cum reliquis. vid. finem hujus ipſius capitis. *M. du S.*

69. Λάρνακα] Vid. etiam Ὀρχ. c. 39. *M. du S.*

Ibid. Ἔχε] Ita *Homerus* fere perpetuo; ſed poëtice. At cum & Iones quoque augmenta ſaepe negligant, nihil quidem muto; licet ſuſpicer ἴσχε forſan ſcribendum. *Herod.* IV. 269. C. τὸ ἥλιον ἴσχω ἐς τὰ δεξιά. At quia εἶχε ex bonis libris eſt, nec *Herodotus* reſpuit, ſi fides editionibus, ut VII. pag. altera ab initio. D. &

P.

omnes arca navigant, quamdiu aqua obtinuit. Haec de Deucalione narrant Graeci.

13. Hinc vero narratio exſtat Hierapolitanorum admiratione ſane digna: in ipſorum regione hiatum factum eſſe magnum, qui aquam omnem receperit. Deucalionem vero, cum haec facta eſſent, altaria conſtituiſſe, & ſacram Junoni aedem ad hiatum collocaſſe. Equidem hiatum vidi: & eſt ſub templo ſane parvus. An vero ex majore olim tantillus jam factus ſit, non novi: quem quidem ego vidi, ille parvus eſt. Signum hujus narrationis *eſt*, *quod* hoc faciunt. Bis unoquoque anno de mari aqua in templum venit. Ferunt eam non ſacerdotes ſolum; ſed Syria omnis & Arabia, & trans-Euphrataei multi homines ad mare accedunt, & aquam ferunt omnes, quam primum in templo effundunt: deinde vero in hiatum ea deſcendit, capitque ille hiatus, parvus licet, aquae vim maximam. Haec dum faciunt, a Deucalione hanc in eo templo legem latam eſſe dicunt, ut illud eſſet calamitatis pariter ac beneficii monimentum. Antiqua ergo de templo iſta illis narratio eſt.

14. Alii vero a Babylonia Semiramide, cujus multa per Aſiam opera exſtant, ab

σαι, ἔστε τὸ ὕδωρ ἐπεκράτεε. τὰ μὲ Δευκαλίωνα περὶ Ἕλληνες ἱστορέουσι.

[i] Τὰ δὲ ἀπὸ τούτου, λέγεται λόγον τὸν ἐν τῇ ἱρῇ πολλῷ μεγάλως ἄξιον θωυμάσαι, ὅτι ἐν τῇ σφετέρῃ χώρῃ, χάσμα μέγα ἐγένετο, καὶ τὸ σύμπαν ὕδωρ καταδέξατο. Δευκαλίων δὲ, ἐπεὶ τάδε ἐγένετο, βωμούς τε ἔθετο, καὶ νηὸν ὅπι τῷ χάσματι Ἥρης ἅγιον ἐδείμαλο. ἐγὼ δὲ καὶ τὸ χάσμα εἶδον, καὶ ἔστι κατὰ τὸν νηὸν κάρτα μικρόν. εἰ μὲν γὰρ πάλαι καὶ μέγα ἦν, νῦν τοιόνδε ἐγένετο, οὐκ οἶδα, τὸ δὲ ἐγὼ εἶδον, μικρόν ἐστι. σῆμα δὲ τῆς ἱστορίης τόδε ποιέσι· δὶς ἑκάστου ἔτεος ἐκ θαλάσσης ὕδωρ ἐς τὸν νηὸν ἀπικνέεται. [k] Φέρουσι δὲ οὐκ ἱρέες μοῦνον, ἀλλὰ πᾶσα Συρίη, καὶ Ἀραβίη, καὶ πέρηθεν τοῦ Εὐφρήτεω, πολλοὶ ἄνθρωποι ἐς θάλασσαν ἔρχονται, καὶ πάντες [l] φέρουσι· τὸ πρῶτα μὲν ἐν τῷ νηῷ ἐκχέουσι, μετὰ δὲ ἐς τὸ χάσμα κατέρχεται, καὶ δέκεται τὸ χάσμα, μικρὸν ἐὸν, ὕδατος χρῆμα πολλόν. τὰ δὲ ποιέοντες, Δευκαλίωνα ἐν τῷ ἱρῷ τόνδε νόμον θέσθαι λέγουσι, συμφορῆς τε καὶ εὐεργεσίης μνῆμα ἔμμεναι. ὁ μὲν οὖν ἀρχαῖος [m] αὐτοῖσι λόγος περὶ τοῦ ἱροῦ, τοιόσδε ἐστί.

14. Ἄλλοι δὲ Σεμίραμιν τὴν Βαβυλωνίην, ἡ πολλὰ ἔργα ἐν τῇ Ἀσίῃ ἐστί. ταύτῃ καὶ

i Τὰ] Τὸ W. & *Fl.* k Φέρουσι] Sic *Fl.* & M. cum cett. Φορέουσι vult *Solan.* l Φέρουσι] Sic rurſus omnes. m Αὐτοῖσι] Ex W. Αὐτοῖς Edd.

p. 437. iterum εἶχετο. &c. neque illud improbum. At conf. c. 17. f. ubi iterum ἔχετο, item ἄρξατο, & c. 24. ubi & ἔχει vulgo: in W. & *Fl.* tamen rurſus εἶχε. At c. 17. rurſus ἔχει, & ſic ter, quater, deinde. Quis igitur haec incerta certa reddet? Plura de augmento neglecto ad c. 17. adjiciemus. *J.F.R.*

82. Χάσμα μέγα ἐγένετο] Similis narratio de tali voragine in templo Jovis Olympii Athenis, ut vulgo credebatur, a Deucalione extructo, in quam omnem diluvii aquam defluxiſſe narrabant, & in quam quotannis placentam e melle & farina projectam fuiſſe, eſt apud *Pauſaniam* in Atticis, & ex illo Octavius Falconerius, vir, natalibus, doctrina & dignitate conſpicuus, mihique cum in vivis eſſet, peramicus, in nummi Apamenſis explicatione, ubi plura de hoc diluvio habet, idque Noachicum fuiſſe oſtendit, cui adſtipulor, etſi de explicatione illius nummi aliter ſentiam, de quo alias plura. *J.G.G.*

Χάσμα] Adde *Xiph.* 252. C. *M.du S.*

91. Φορέουσι] Hic & permultis in locis hoc in opuſculo prave antea legebatur *φέρουσι*. Vid. c. 15. 16. & 31. *M.du S.*

Φέρουσι] Reciperem *Φορέουσι*, niſi nimis frequens eſſet *φέρουσι*, tum hac diſſertatione, tum ap. alios, ut indicatum ad c. 10. *J.F.R.*

2. Αὐτοῖσι] Sic W. recte. In impreſſis αὐτοῖς. *M.du S.*

ἡ τόδε τὸ ἕδος [a] εἴσαος νομίζουσι, οὐκ Ἥρη δὲ εἴσαος, ἀλλὰ μήτηρ ἑωυτῆς, ἡ Δερκετὼ ὄνομα. Δερκετοῦς δὲ εἶδος ἐν Φοινίκῃ [b] ἐθηησάμην, θέημα ξένον· ἡμισέη μὲν γυνή· τὸ δὲ ὀκόσον ἐκ μηρῶν ἐς ἄκρους πόδας, ἰχθύος οὐρὴ ἀποτείνεται. ἡ δὲ ἐν τῇ ἱρῇ πόλι πᾶσα γυνή ἐστι. πίστιες δὲ τοῦ λόγου αὐτοῖσι [c] οἱ χάρται ἐμφανέες. ἰχθύας χρῆμα ἱρὸν νομίζουσι, καὶ ἔνιοι ἰχθύων ψαύουσι, καὶ ὄρνιθας τοὺς μὲν ἄλλους σιτέονται, τούτους δὲ μούνους οὐ σιτέονται, ἀλλὰ σφίσι ἱροί εἰσι. τὰ δὲ γιγνόμενα δοκέει αὐτοῖς ποιέεσθαι Δερκετοῦς καὶ Σεμιράμιος εἵνεκα· τὸ μέν, ὅτι Δερκετὼ μορφὴν ἰχθύος ἔχει· τὸ δὲ, ὅτι τὸ Σεμιράμιος τέλος ἐς τοιαύτην ἀπίκετο· ἀλλ' ἔγωγε καὶ τόδε μοι δοκέω, ὅτι Σεμιράμιος ἔργον ἐστὶ, τάχα κου [d] δέξομαι· Δερκετοῦς δὲ τὸ ἱρὸν ἔμμεναι, οὐδαμῇ πείθομαι, ἐπεὶ καὶ πᾶς [e] Αἰγυπτίοισιν

hac ergo Semiramide hanc quoque ſedem conſtitutam eſſe arbitrantur: nec vero Junoni conſtituiſſe, ſed ſuae matri, cujus nomen Derceto. Dercetus porro ſpeciem vidi in Phoenice, mirum ſpectaculum. Dimidia eſt mulier: quod eſt autem a feminibus inde ad extremos pedes, piſcis cauda extenditur. Sed Hierapolitana illa tota eſt mulier. Argumenta illis hujus relationis non valde aperta. Piſces rem ſacram arbitrantur, & nunquam piſces attingunt. Aves reliquas in cibo habent, columba ſola non veſcuntur, ſed eſt ea illis ſacra. Quae hic fiunt, videntur ab iis fieri Dercetus & Semiramidis cauſſa: alterum, quod piſcis formam habet Derceto; alterum quod Semiramidis finis in columbam exiit. At ego aedem quidem illam Semiramidis opus eſſe, forte receperim, Dercetus autem eſſe delubrum, nequaquam vero mihi fit ſimile, quandoquidem etiam apud Aegyptios ſunt, qui

a Εἴσαος] Ἴσαος *Fl.* hic & ſtatim iterum, invitis cett. & M. b Ἐθηησάμην] Ἐθεησάμην W. & *Fl.* c Οἱ] Deeſt in *Fl.* d Δέξομαι] Sic W. & *Fl.* Δίκομαι cett. Δέκομαι *P.* e Αἰγυπτίοισιν] Ex emend. *Solan.* Αἰγυπτίων Edd. priores.

7. Τῆς Δερκετὼ] Leg. *Scal.* ad *Varr.* locum cit. *J.B.*

8. Δερκετὼ] Vid. *Spanh.* 253. qui ſimilem ex nummis formam exhibet. *M.du S.*

Ibid. Δερκετοῦς δὲ εἶδος &c.] Vid. Cl. *P. Weſſeling.* ad *Diod. Sic.* II. c. 4. N°. 33. *J.F.R.*

9. Ξένον] Malim. ξυῶν. Vid. c. 8. & 12. ubi recte. Item c. 27. ξυὴ γυνή. *J.F.R.*

Ibid. Ἡμισέη μὲν γυνὴ] Haec culta fuit in urbe Phoenices Joppe, alia ab Dea Syria, quae numen fuit Hierapolitanorum, mulieris formam prae ſe ferens, nihil piſcis habens. Vide magnum *Salmaſium* in *Plinianis* exercitationibus. *J.G.G.*

Ἡμισέη] *Salm.* Plin. exerc. 405. a. A. Joppe. vid. *Ovid.* Met. IV. 44. De Atergati vid. *Strab.* XVI. *M.du S.*

13. Ἰχθύας χρῆμα ἱρὸν νομίζουσι] Et hac de cauſa piſcator *Heliodorus* cum fruſtra multoties rete jeciſſet, huic Deae ſuſpendit lib. 6. *Anth.*

Δαίμονι τῇ Συρίῃ μάστλα τρίβων Ἡλιόδωρος
Δίκτυον, εὐ ποιῶν τὸ πρόσθεν, ἵστατο προθύρους.

J.B.

Ἰχθύας] Vid. *Xen. Steph.* 150. 36. & *Ælian.* de anim. XII. 2. & 30. *Porphyr.* de abſtin. IV. 15. ubi inſigne in eam rem Menandri fragmentum adducit, quod hic legere operae pretium eſt:

Ὦ δείδυγμα τοὺς Σύρους λέγω.
Ὅταν φάγωσιν ἰχθὺν ἐκτὸς ἁλὸς τινὰ
Αὐτῶν ἀκριβείας, τοὺς πόδας ἓ γαστέρα
Οἰδοῦσιν· ἵστατ' σαπρὸν ἕλκος, εἰς δ' ἐδὴ
Ἐκάθισαν αὐτοὶ ἐπὶ κύρτε, καὶ τὸν θεὸν
Ἐξιλάσαντο τῷ τοιούτῳ σφόδρα.

Add. *Plut.* de ſuperſt. T. II. p. 170. Τὸν δὲ Συρίων θεὸν οἱ δυσιδαίμονες νομίζουσιν, ὃν μυθεύουσί τινες ἓ ἀφύας φάγῃ, τὰ ἀστικὰ ψώρια διεδέσθαι, ἕλκεσι τὸ σῶμα πιμπλάναι, συντήκειν τὸ ἧπαρ. *M.du S.*

Ἰχθύας χρῆμα ἱρὸν νομίζουσι, καὶ ἔνιοι ἰχθύων ψαύουσι] *Artemid.* On. I. 9. ἰχθύας πάντες ἐσθίουσι πλὴν Σύρων τινῶν ἓ τὴν Ἀτάργατιν σεβομένων. Quod mox de Ægyptiis dicit, apud eos eſſe nonnullos, οἳ ἰχθύας ἱροὺς σιτέονται, id *Herodotus* de ſacerdotibus Ægyptiis tradidit L. II. c. 37. ἰχθύων δὲ οἱ σφι ἔξεστι πάσασθαι. *Plutarch.* Sympoſ. quaeſt. L. VIII. Quaeſt. 8. de iisdem loquens ἰχθύων δὲ, inquit, καὶ τοὺς ἱερεῖς ὁρῶμεν ἔτι τῶν ἀπεχομένους. Addit hic Lucianus, ſacerdotes illos hoc non facere in gratiam Dercetus. καὶ τάδε δ' Δικταῖος χαρίζονται. Cauſam vero, ob quam a piſcibus abſtineant illi ſacerdotes, docet *Plutarch.* loco dicto, eſſe, τὸ πρὸς τὴν θάλατταν ἔχθος, ὡς ἀσύμφυλον ὑμῶν ἓ ἀλλότριον, μᾶλλον δὲ ὅλως πολέμιον τῇ φύσει τοῦ ἀνθρώπου στοιχεῖον, &c. idem *de Iſid. & Oſir.* p. 363. Διὸ τὴν τε θάλασσαν οἱ ἱερεῖς ἀφοσιοῦνται, καὶ τ' ἅλα τυφῶνος ἀφρὸν καλοῦσι, καὶ ἓ ἀπαγορευομένων ἔνιοις αὐτοῖς ἐπὶ τραπέζης ἅλα μὴ προσρίπτειν, καὶ νυστιμίτας ἓ προσαγορεύουσιν, ὅτι χρῶνται θαλάσσῃ

qui piſcibus in cibo non utántur, neque illud Dercetus gratia faciant.

15. Eſt vero alia etiam ſacra narratio, quam a ſapienti viro accepi, Deam illam Rheam eſſe, delubrum vero opus Attis. Attes porro genere Lydus fuit, primusque orgia Rheae docuit. Ac, quae Phryges & Lydi, & Samothraces peragunt, ea ab Atte didicerunt omnia. A quo enim tempore caſtravit illum Rhea, virilem victum deſiit, ſpecieque permutavit feminea, & veſtem induit muliebrem, & terras omnes pererrans, orgiaque peregit, & enarravit, quae paſſus eſſet, & Rheam cecinit. Inter haec pervenit etiam in Syriam. Cum autem Trans-Euphrataei neque ipſum reciperent, neque orgia, illo ipſo loco hoc ſibi delubrum fecit. Signis vero multis haec Dea ad Rheam accedit. Leones enim

25 [f] ἔνιοί εἰσι, οἱ ἰχθύας ἐ σιτέονται), ἢ τάδε ἐ Δερκετοῖ χαρίζονται).

Ἔστι δὲ ἡ ἄλλος λόγος ἱρὸς, ὃν ἐγὼ σοφῆ ἀνδρὸς ἤκουσα· ὅτι ἡ μὲ Θεὴ Ῥέη ἐστὶ· τὸ δὲ ἱρὸν Ἄτλεω ποίημα. [g] Ἄτλης τὸ [h] γένος Λυδὸς μὲ ἦν, πρῶτος δὲ τὰ ὄργια τὰ ἐς Ῥέην ἐδιδάξατο. καὶ τὰ Φρύγες, ἢ Λυδοὶ, ἢ Σαμόθρακες ἐπιτελέυσι, Ἄτλεω πάντα ἔμαθον. ὡς γὰρ μιν ἡ Ῥέη ἔτεμε, βίου μὲ ἀνδρηίου ἀπεπαύσατο, μορφὴν δὲ θηλέην ἠμείψατο, ἢ ἐσθῆτα γυναικηίην ἐνεδύσατο, ἢ ἐς πᾶσαν γῆν Φοιτέουσα, ὄργιά τε ἐπετέλεε, καὶ τὰ ἔπαθε, ἀπηγέετο, καὶ Ῥέην ὑμνέε. ἐν τοῖσι ἢ ἐς Συρίην ἀπίκετο. ὡς δὲ οἱ περην Εὐφρήτεω ἄνθρωποι οὔτε αὐτὸν, οὔτε ὄργια ἐδέκοντο, ἐν τῷ δὲ τῷ χώρῳ τὸ ἱρὸν ἐποιήσατο. σημήια δὲ ἡ Θεὸς τὰ πολλὰ ἐς Ῥέην [i] ἀπικέεται. λέοντες γὰρ

μιν

[f] Ἔνιοί εἰσι, οἱ ἰχθύας] Ἐνίοισιν ἰχθύας Fl. & W. Ἐνίοισιν, οἱ ἰχθ. M. [g] Ἄτλης] Edd. & M. Lege Ἄττις. [h] Γένος] Γένος μὲ W. [i] Ἀπικέεται] Ἐπικέεται M. Fl. & V2. Cett. quod edidimus.

λάττῃ, ἢ τ βίον λαὸ τ θαλάττης ἔχουσιν. οἰχ ἥκιστα δὲ ἐ τ ἰχθῦν λαὸ ταύτης προβάλλονται τ αἰτίας, ἢ τὸ μυσῶν ἰχθύι γράφουσιν. L. Bos. Adde Cl. *Weſſel.* ad *Diod. Sic.* L. II. c. 4. docentem, alios cauſſam ſuperſtitionis aliunde derivare, ut *Hygin.* II. Poët. Aſtr. 30. Cum Luciano vero conſentire *Menandr.* in Porphyr. IV. A. A. 15. Athen. VIII. 8. &c. *J.F.R.*

14. Οὔτοι ἰχθῦν ψαύουσι] Illuſtravit ex hoc etiam loco *Caſaubonus* in Athen. 8, 5. illos Timoclis in Hyperidem oratorem, eundemque piſcium ligurritorem verſiculos:

Τοὺς ἰχθυοπώλας ἔστ' ἐμῶν πλουτισῖ
Ὑπερείδης δ' οὐκ ἐᾷ τοὺς λάρους εἶναι Σύρους.

Ultimorum verborum hanc ſimpliciſſimam puto ſententiam, Lari, inſidiatrices piſcium aves, ſi cum Hyperide comparentur, Syri ſunt, adeo ille multo eos appetit avidius. Ita neque illa nimis monſtroſa hyperbole opus eſt, quaſi piſcibus ita exhauſturus ſit mare Hyperides, ut lari cogantur eſſe Syri, h. e. abſtinere a piſcibus: nec ut Laros dicamus hic intelligi luxurioſos alios. *J.M.G.*

20. Τὸ Σεμιράμιδος τέλος ἐς αἰσχίστην ἀπίκετο] De eadem Semiramide hoc narrat *Diod. Sic.* II. c. 20. Sed originem fabulae indicans his verbis: ταχέως ἀφάνισεν ἑαυτὴν οἱ δὲ μυθολογοῦντες φασὶν αὐτὴν γενέσθαι περιστεράν, καὶ πολλῶν ὀρνίθων εἰς τὴν οἰκίαν καταπτησασθῶσαν, μετ' ἐκείνου καταπτασθῆναι. Ubi adi Cl. *Weſſeling.* *J.F.R.*

22. Δέξονται] Sic W. & *Fl.* recte. In *P.* δέκονται, In reliquis δέχονται. *M. du S.*

24. Παρ' Αἰγυπτίων] Forſan Αἰγυπτίους. *F.G.*

Παρ' Αἰγυπτίοισιν ἄνοιοι εἰσὶ] Prave antea in omnibus impreſſis legebatur hic παρ' Αἰγυπτίων &c. In M. & *Fl.* melius παρ' Αἰγυπτίων ἰκέοισιν fine εἰ. Sed ſic ſatius viſum locum refingere; ex utrisque aliquid decerpendo; quo facto nitet jam ſententia. Abſurda enim & σελοικίζουσα ſcriptura impreſſorum, ſi a *Fl.* abeas: & ipſa *Fl.* non ſatis commoda. Quod facile ſentient, qui Graece ſciunt, & elegantiarum iſtarum non ſunt expertes. *M. du S.*

29. Ἄττης δὲ γένος Λυδὸς] Vulgatius Ἄττις dicitur Luciano quoque in aliis locis. *Heſychius* notat Ἄττις a Lacedaemoniis vocari Ἄττης, ἢ Ἄττιν φασὶ Λάκωνες. *Pauſaniae* in Achaicis etiam Ἄτλης dicitur. *J.G.G.*

Ἄτλης] Vid. *Heſych.* quem hic emendandum cenſeo. *M. du S.*

41. Σημήια δὲ ἡ Θεὸς τὰ πολλὰ ἐς Ῥέην ἀπικέεται] A Belgiciſmo non abludens locutio, *pervenit ad illam*, pro ſimilis eſt. Sed ut Latini *prope accedit*, pro fere ſimile eſt, ita & Graeci verbo ἥκω utuntur. *Liban.* Epiſt. XVI. ἐγγὺς ἥκει. *Ariſtid.* in Panath. (referente Fratre Conſultiſſ. G.O. *Reitzio*, in Belg. Graec. p. 482.) ἄνδρας κρατίστους ἐ τ γιγνομένης ἀρετῆς ἐπὶ πλεῖστον ἥκοντας ἤνεγκεν. Cumque frequentiſſimum ſit ἀπιέναι ἐς τινα, & ἀπελθεῖν εἰς, ut etiam c. ſeq. ἐς Συρίην ἀπίκηται, non movi vulgatum ἀπικέεται, etſi hic forte ἐπικέεται melius. *J.F.R.*

μιν [a] Φέρουσι, καὶ τύμπανον ἔχει, καὶ ὅπὶ τῇ κεφαλῇ πυργοφορέει, οἰκοίην Ῥέην Λυδοὶ ποιέυσι. ἔλεγε δὲ καὶ Γάλλων περὶ, οἳ εἰσὶ ἐν τῷ ἱρῷ, ὅτι Γάλλοι Ἥρῃ μὲ ὠδαμᾶ, Ῥέῃ δὲ τέμνον, καὶ Ἄτεα μιμέονται. τὰ δέ μοι εὐπρεπέα μὲ δοκέει ἔμμεναι, ἀληθέα δὲ οὔ. ἐπεὶ καὶ τὴν τομὴς ἄλλην αἰτίην ἤκουσα πολλὸν πιστοτέρην.

illam vehunt, & tympanum habet, & turrim gerit in capite, qualem Rheam Lydi faciunt. Dicebat idem de Gallis, qui in templo sunt, Gallos Junoni nusquam, sed Rheae castrari, & imitari Atten. Haec speciosa quidem mihi videntur esse, vera non item: quandoquidem etiam castrationis illius causſam aliam audivi, multum fide digniorem.

Ἀνδάνει δέ μοι τὰ λέγουσι τῷ ἱρῷ περὶ, τοῖσι Ἕλλησι τὰ πολλὰ ὁμολογέοντες, τὴν μὲ Θεὸν Ἥρην δοκέοντες, τὸ δ' ἔργον Διονύσου τοῦ Σεμέλης ποίημα. καὶ γὰρ δὴ Διόνυσος ἐς Συρίην ἀπίκετο, κείνην ὁδὸν τὴν ἦλθε [b] ἐπ' Αἰθιοπίην. καὶ ἔστι πολλὰ ἐν τῷ ἱρῷ Διονύσου ποιητέω σήματα· ἐν τοῖσι καὶ ἐσθῆτες βάρβαροι, καὶ λίθοι Ἰνδοὶ, καὶ ἐλεφάντων

16. Placent vero mihi, quae de templo dicunt ii, qui Graecis majorem partem consentiunt, qui *nempe* Deam Junonem putant esse, opus vero a Bacchо Semeles Filio factum. Nempe Bacchus in Syriam venit ea via, qua rediit ab Aethiopia. Ac sunt multa in templo Bacchi auctoris indicia: in his & vestes Barbarae, & gemmae Indicae, & Elephantorum cornua, quae ex

a Φέρουσι] Sic Edd. & M. Forsan *Φορέουσι*. b Ἐπ'] Recte L. *Fl. J. P.* &c. Ἀπ' male *Ald.* & *Ha.*

43. Φορέυσι] Hic iterum peccant omnes impressi, & ipse M. *Φερουσι* legentes. *M. du S.*
Φέρουσι] Conf. supra ad c. 13. *J. F. R.*
47. Ἄττια] Pro Ἄτεα. Conf. supra c. 12. Σκύθια pro Σκύθαι, ibique notata. *J. F. R.*
53. Ἥρῃ] Marmor Oxonienſe primum *Veneris Stratonices* meminit, vid. etiam not. p. 23. & *Plut.* Crass. 1011, c. ὧν οἱ μὲ Ἀφροδίτῃ, οἱδὲ Ἥρᾳ, οἱδὲ τὴν ἀρχὴν καὶ σπέρμα &c. Vid. etiam *Tacit.* III. 63. *M. du S.*
55. Κείνην] Pro ἐκείνην, recte, ut rursus infra §. 60. Ita κείνης *Herodot.* VI. 385. B. Κείνων IX. p. 584. E. ac non semel alibi. Cur igitur supra ter quater ap. Nostrum ἐκεῖσε reliquimus? quia & hoc frequentatur *Herodoto*; nam ἐκείνη L. 2. sub init. ἐκεῖνος, etiam praecedente vocali, 2. 102. C. ἐκεῖνον IV. 256. C. ἐκεῖνοι rursus IX. p. 588. *J. F. R.*
56. Ἐπ' Αἰθιοπίην] *Ald. Bas. Hag.* ἀπ' Αἰθιοπίην, quo loco uti possint forte recentiores Graeci ad suam circa praepositiones μιξοβαρβαρίαν defendendam, ut usus est illo ἀπὸ τὴ Ταϋγετον *Dial. Deor.* XIV, 2. p. 236, 1. non Scholiastes modo, sed etiam *Alex. Helladius*, tum in sua Grammatica p. 438. tum *Stat.* praef. Eccl. Gr. p. 95. quibus quantum tribuendum sit, hic non disputo: sed, si quid in ista lectione veteri peccatum sit, non in praepositione peccatum, sed in casu arbitror, legendumque ἀπ' Αἰθιοπίης· nam in reditu suo hic fuisse Bacchum, ea probant, quae sequuntur, illud praesertim, τὰ Διόνυσος ἐξ Αἰθιόπων ἤνεικε. *J. M. G.*
58. Καὶ ἐλεφάντων κέρατα] *Et elephantum cornua.* Vulgo *elephantum dentes* dicuntur, nimirum ebur. Id vero cornu esse non dentem, contendit *Pausanias* in Eliacorum primo, & *Aelian.* IV. Hist. anim. 31. & XIV, 5. sic & in sacris litteris *Apoc.* XVIII, 12. cornu tribuitur elephanti, & *Martialis* lib. 1. ep. 19. de elephante taurum interficiente:

Qui modo per totam, flammis stimulatus, arenam
Sustulerat raptas taurus in astra pilas:
Occubuit tandem cornu potiore petitus,
Dum facilem tolli sic elephanta putat.

Sic istud epigramma legendum, vulgo sine sensu legitur, *cornuto ardore petitus.* Mss. *cornuto dore*, hinc facile videre licet scribendum esse *cornu potiore*, hoc est fortiore, meliore cornu sc. elephantis, quam est cornu bovis. *J. G. G.*
59. Κέρατα] Elephantorum dentes prominentes Graecis vocari cornua, vid. ap. *Diod. Sic.* aliquoties. Et Romani eas belluas primum videntes *Boves Lucas* vocasse, in vulgus notum. *J. F. R.*
Ibid. Ἤνεικε] Recte, pro ἤνεγκε, ab antiq. ἐνίκω pro φέρω. Sic ἀνήνικαν *Herod.* VI. 391. A. Ἀνήνικαν VI 390. A. Alia dabit Cl. *Muitt.* de Dial. p. 124. ubi tamen male editum ea esse ab ἐνίκω, nescio mea an operarum negligentia. Certe ἐνίκων Auctorem dare voluisse, ex illico adjecto Scholio patet, ubi *Corinth.* ait: τὸ ἐνίκων ἀφαιρεῖται τὸ γ, καὶ — ἐκτιθέται τὸ ι, ἐνεικαν. &c. *J. F. R.*
60. Φαλλοὶ] Tangit haec verba Schol. *Aristoph.* vid. infra c. 22. De horum origine vide *Clem. Alex.* 15. B. *M. du S.*
66. Φαλλοὺς &c.] Scholiast. *Aristoph.* ad Nub. vs. 71. ubi habemus αἴγας ὃν τῷ Φιλλίῳ, ait. Τότ' ἄτω καλούμεν ὃν Ἀτθικῇ. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ περὶ τὸν Διόνυσον ἐστί τις ἑορτὴ τοῖς Ἀθηναίοις Φάλλα καλουμένη, ἥτις τῶν Διονυσίων ἄρχεται. Λυκιανὸς δὲ ἐν τῷ περὶ τῆς Συρίης Θεοῦ Φαλ-

ex Aethiopibus Bacchus attulit ; & ſtant phalli in veſtibulo duo maximi, in quibus talis eſt inſcriptio ,

HOSCE PHALLOS BACCHUS JUNONI NOVERCAE POSUI.

Mihi quidem etiam haec ſatis ſunt. Dicam vero etiam aliud, quod eſt in templo Bacchi ſacrum. Phallos Graeci Baccho erigunt , in quibus etiam tale quid uſurpant : virunculos parvos e ligno factos , pudenda magna habentes ; vocantur autem haec neurospaſta (*q. d. nervis tracta*). Eſt hoc etiam in delubro. In dextra templi poſitus eſt vir parvus , cum magno veretro.

[c] κέραα, τὰ Διόνυσ@ ἐξ Αἰθιόπων ἤνεικε, καὶ Φαλλοὶ δὲ ἑστᾶσιν ἐν τοῖσι [d] προπυλαίοισι δύο κάρτα μεγάλοι. ἐπὶ τ' ἐπίγραμμα τοιόνδε ἐπιγέγραπται,

ΤΟΥΣΔΕ ΦΑΛΛΟΥΣ ΔΙΟΝΥΣΟΣ ΗΡΗι ΜΗΤΡΥΙΗι ΑΝΕΘΗΚΑ.

[c] Ἐμοὶ μὲ ὦν καὶ τάδε ἐχέει. ἐρέω δὲ καὶ ἄλλο, τί ἐστι ἐν τῷ νηῷ Διονύσου ὄργιον. Φαλλὸς Ἕλληνες Διονύσῳ [f] ἐγείρουσι· ἐπὶ τ' καὶ τοιόνδέ τι [g] φέρουσι, ἄνδρας μικροὺς ἐκ ξύλου [h] πεποιημένους, μεγάλα αἰδοῖα ἐχοντας. [i] καλέονται δὲ τάδε [k] νευρόσπαστα. ἔστι δὲ καὶ τόδε ἐν τῷ ἱρῷ, ἐν δεξιᾷ τοῦ νηοῦ κάθηται [l] σμικρὸς ἀνὴρ χάλκεος, ἔχων αἰδοῖον μέγα.

To-

[c] Κέραα] Ita *Fl. H. P. S.* &c. Κέρια *F.* [d] Προπυλαίοισι] Προπυλίοισι W. [e] Ἐμοὶ μὲν ὦν] Τὸ ἐμοὶ μὲν τῶν *Fl.* & W. [f] Ἐγείρουσι] Ἐγείρουσιν *Schol.* Ariſtoph. Vid. nott. [g] Φέρουσι] Sic rurſus M. cum Edd. *Φορέουσι Sol.* [h] Πεποιημένους] Bene M. *Fl. Ald. P.* &c. Πεποιημένους male *F.* & *V*2. [i] Καλέονται] Καλέεται Schol. *Ariſtoph.* [k] Νευρόσπαστα] Νευρόπαστα *Fl.* At vulgato adſentitur M. [l] Σμικρὸς] Μικρὸς W.

66. Τῷ Διονύσῳ] Τῷ Διονύσῳ ἑορτὴν ἄγουσι οἱ Ἕλληνες, φαλλοῖς ἐτίμων αὐτόν. Φαλλὸς δὲ ἐστὶν οὐκ ἄρρεν@ ἱρὸν ἀνθρ. καὶ τοῦτο ἀφανίθεν ἑαυτοῖς, καὶ οὐ τοῖς τραχήλοις, καὶ οὐ τοῖς μέσοις μηροῖς, καὶ ἐξαρχοῦντο τιμῶντες οὐ τοῦτο τ' Διόνυσον. τὸν δὲ τιμῶν ταύτην ἔχον τῷ Διονύσῳ λόγ. τοιαύτην αἰτίαν. οὐ Σεμέλης τ' Κάδμου θυγατρὸς γαμᾶται ὁ Διόνυσ@. αὐτὴ δὲ κραυσθεῖσα ἐζητεῖτο ὑπὸ τῶ Διονύσ. ἀφικομένῳ δὲ τούτῳ ἐς ζητοῦντι Πολύυμν@ πρὸς ὅτα λεγόμ@ ἀφίκετο τῷ Διονύσῳ, καὶ ὑπέχετο δείξειν αὐτῷ τὴν μητέρα ἢ παιδραστήσῃ αὐτόν. ὁ δὲ Διόνυσ@ ὑπέχετο τοῦτο. λέγει αὐτῷ ὁ Πολύυμν@, ὅτι οὐ Λέρνῃ ἐστὶν ἡ Σεμέλη· εἶτα εἰσῆλθεν ὁ Διόνυσ@ οὐ τῇ θαλάσσῃ, ἵνα πείσῃ * οὐ τῇ Λέρνῃ. συνηκολούθησεν αὐτῷ καὶ ὁ Πολύυμν@, καὶ τίθηκε, λυπηθεὶς δὲ ὁ Διόνυσ@, ὅτε ὁ ἁφὴς αὐτοῦ ἴθησε, αἰδοῖον ξύλινον οὐ συκίνῃ ξύλου † πελεκήσας, κατέιχεν ἐπὶ πρὸς μνήμην τῷ Πολύυμνου. ἀφ' ταύτην τὴν αἰτίαν τοῖς Φαλλοῖς τιμῶσιν τ' Διόνυσον. Φαλλοὶ δ' εἰσὶν ὅτοι πάντες. ἰθύφαλλοι δὲ εἰς τοὺς μηροὺς ἐπ' εὐθέαν ἐπιδεδισμούμενοι. *V.*

* Ἐν τῇ Λέρνῃ] Corrupte. Sic tamen etiam C. *M. du S.* † Πελεκήσας] Πελεκίσας C.

Φαλλούς, φησιν, Ἕλλην. Διονύσῳ ἐγείρουσι. ἐπὶ &c. ut hic. dein vero pro καλέονται δὲ τάδε, habet καλέεται, non male. Cumque in φέρουσι conſentiat , id in φορέουσι contra omnem auctoritatem convertere non ſuſtinui, quum & in *Herodoto* promiſcue legas, etſi φορέω potius eidem ſit portare , φέρειν ſufferre , pati, & ſuſpicio quaedam reſideat , ubi contra confuſum adparet, a Librariis neglectum. *J. F. R.*

68. Φερέουσι] Locum citat Schol. *Ariſtoph.* p. 127. B. cum eodem in hac voce, quo omnes hic impreſſi laborabant, mendo. *M. du S.*

Ibid. Ἄνδρας μικροὺς] Phalli ſive Priapi pingebantur nanorum ſpecie, ut monui ad *Petron.* ſequitur mox, μεγάλα αἰδοῖα ἔχοντας, & paulo poſt ἔχων αἰδοῖον μέγα. Sic apud *Heſych.* νάν@ ἐπὶ τ' μικρῶν , ὡς νάνον ἐ αἰδοῖον ἔχοντα μέγα, οἱ γοῦν νάνοι μεγάλα ἔχουσιν αἰδοῖα. Talis erat pictura Dei hortorum cujus meminit Tzetzes ad *Lycophronem* vocans eum ἀνεικὸν καὶ βαθυαίδοιον, lege βατυαίδοιον. *J. B.*

Ἄνδρας μικροὺς] Diſertius longe *Herodotus* 2, 48. de Aegyptiis , ἀντὶ φαλλῶν ἄλλα σφὶ ἐστὶ ἐξευρημένα, ὅσον τε πηχυαῖα ἀγάλματα νευρόσπαστα, τὰ περιφορέουσι κατὰ κώμας γυναῖκες, νεῦον τὸ αἰδοῖον· πολλῷ τῶν ἄλλων σώματ@. προηγέεται δὲ αὐλός. αἱ δὲ ἕπονται ἀείδουσαι τ' Διόνυσον. διότι δὲ μεῖζον ἔχει τὸ αἰδοῖον, καὶ κινέει μοῦνον τῷ σώματ@ κ. τ. λ. haec ultima verba, ut & illa, νεῦον τὸ αἰδοῖον, ſatis indicant, cur νευρόσπαστα fuerint, & dicta fuerint iſta ſimulacra : ſolum illud membrum, quo cenſebatur, nervis moveri nimirum poterat. *J. M. G.*

70. Νευρόσπαστα] Priapos. Conf. *Diod. Sic.* I. c. 88. pr. *J. F. R.*

72. Σμικρὸς] Ut in aliis Dialogis μικρὸς & σμικρὸς promiſcue ſcribitur , ita hic σμικρὸς Ionice omnino requiritur. Nam ſic *Hippocr.* & *Herodot.* adeo frequenter , ut exempla addere pudeat , ac ſi bis vel ter aliter legas , id euphoniae cauſſa forſan factum ſuſpicere, ubi aliud σμ & σφ. praecedit. *J. F. R.*

77. Τὸν

Τοσάδε [a] μὲν ἀμφὶ τ̃ οἰκιστέων τ̃ῆ ἱρ̃ῆ μυθολογέυσι. ἤδη δὲ ἐρέω κ̀ τ̃ῆ νηῒ πέρι, Θέσιός τε ὅκως ἐγένετο, κ̀ ὅστις μιν ἐποιήσατο. λέγυσι τ̃ὴν τ̃ [b] νῦν ἐόντα [c] μὴ ἔμμεναι τ̃ τ̃ ἀρχὴν γεγενημένην, ἀλλ' ἐκείνην μ̀ κατενεχθῆναι χρόνῳ ὕστερον· τ̃ δὲ νῦν ἐόντα Στρατονίκης ἔμμεναι ποίημα, γυναικὸς τ̃ῆ Ἀσσυρίων [d] βασιλῆος. δοκέει δέ μοι ἡ Στρατονίκη ἐκείνη ἔμμεναι, τ̃ ὁ πρόγονος [e] ἠράσατο, τ̃ ἤλεγξε τ̃ῆ ἰητρ̃ῆ Ἐπινοίη. ὡς γὰρ μιν ἡ συμφορὴ κατέλαβε, ἀμηχανέων τ̃ῷ κακ̃ῷ, [f] αἰσχρ̃ῷ δοκέοντι, κατ' ἡσυχίην ἐνόσεε. ἔκειτο δὲ ἀλγέων οὐδέν· κ̀ οἱ ἥτε χροιὴ πάμπαν ἐτρέπετο, κ̀ τὸ σ̃ῶμα δι' ἡμέρης ἐμαραίνετο. ὁ δὲ ἰητρὸς, ὡς εἶδέ μιν ἐς οὐδὲν ἐμφανὲς [g] ἀρρωστέοντα, ἔγνω τ̃ νόσον ἔρωτα ἔμμεναι. ἔρωτ̃ δὲ ἀφανέϊ πολλὰ σημήια, ὀφθαλμοί τε ἀσθενέες, κ̀ φωνὴ, κ̀ χροιὴ, κ̀ δάκρυα. μαθὼν δὲ, ταῦτα ἐποίεε, χειρὶ μ̀ τ̃ῇ δεξιῇ ἔχε τ̃ῆ νεηνίσκυ τ̃ καρδίην. ἐκάλεε δὲ τ̀ς ἀπὸ τ̃ οἰκίην πάντας· ὁ δὲ τ̃ μ̀ ἄλλων εἰσιόντων πάντων, ἐν ἡρεμίῃ μεγάλῃ ἦν. ὡς δὲ ἡ μητρυιὴ ἀπίκετο, τ̃ῷ τε χροιὴν ἠλλάξατο, κ̀ ἱδρώειν [h] ἄρξατο, κ̀ τρόμῳ [i] ἔχετο, κ̀ ἡ καρδίη ἀνεπάλλετο. τὰ δὲ γιγνόμενα,

17. Ista de conditoribus sacri narrant. Jam vero de ipsa aede dicam, & illius positione, quomodo sit facta, & quis eam aedificaverit. Ajunt, aedem quae *nunc* sit, non esse illam ab initio statim structam, sed istam temporis injuria collapsam: quae vero nunc sit, eam Stratonices opus esse, quae uxor Assyriorum regis fuerit. Videtur autem mihi illa fuisse Stratonice, quam privignus suus amavit, quem medici deprehendit ingenium. Cum enim ille ipsum morbus invasisset, consilii expers in malo, quod turpe videretur, aegrotabat silentio. Jacebat autem sine dolore, sic tamen ut colorem plane mutaret, & corpus in dies magis illi marcesceret. At medicus, cum videret, illum manifesto nullo morbo laborare, amorem esse ipsius morbum, cognovit. Occultati enim amoris signa multa, oculi languidi, & vox, & color, & lacrimae. Hoc cognito, ita se instituit. Dextra manu cordi adolescentis imposita, domesticos vocabat omnes. Ille aliis omnibus intrantibus tranquillus admodum erat: adveniente autem noverca, & colorem mutabat, & incipiebat sudare, & tremore corripiebatur, & cor ei palpitabat. Ista cum fierent,

a Μὲν] Recepi ex *Pell.* pro μεν, quod erat in Edd. & quinque seq. omissa in W. sed lacuna conspicitur. *b* Νῦν] Restitui ex L. & W. Πρὶν Edd. *c* Μὴ] Hoc *Fl.* *d* Βασιλῆος] Bene pleraeque. Βασιλῆος W. Βασιλέως *e* Ἠράσατο] Ἠράατο *Fl.* Nil mut. M. *f* Αἰσχρῷ] Αἰσχρὸν *Fl.* *g* Ἀρρωστέοντα] Sic M. cum Edd. plurimis Ἀρρωστέοντα *Fl.* male. *h* Ἄρξατο] Nihil mutant Edd. nec M. *i* Ἔχετο] Εἶχετο *Fl.* ἶχτο M. Forsan ἴχτο, ut mox.

77. Τὸν πρὶν ἐόντα] Legendum videtur τ̃ νῦν ἐόντα. F. G. Optime. Et quia Codd. addicunt, sine mora recepi. *J.F.R.*

Ibid. Νῦν] Omnes impressi πρὶν, corrupte, lege νῦν. Quod jam & in W. & L. reperiri comperio. *M. du S.*

81. Βασιλῆος] Seleuci Nicatoris Regis Syriae post Alexandrum primi. Vid. *Aeliani* locum ad initium hujus libri a me laudatum. *M. du S.*

Βασιλῆος] Non audienda Exemplaria, quae aliter legunt, βασιλῆος enim Herodoteum & Hippocraticum est. Vide saltem *Herod.* IX. p. 585. bis. Et VI. pr. ter. Βασιλῆα V. 330. C. & 389. B. bis. Βασιλῆϊς V. 331. C. & IV. 256. D. Contra vero, quod mirere, dativ. βασ. λεῖ semper penultima brevi. Vid. V. 330. C. VI. sub init. & p. 384. D. ac 390. E. *J.F.R.*

82. Στρατονίκη ἰοῦσα] Seleuci uxor, noverca Antiochi: Medicus autem Erasistratus, si recte narrat *Plutarchus* in Demetr. p. 1660. seq. *H. Steph.* *J.M.G.*

83. Ἰητροῦ] Erasistrati. Vid. *Plut.* Demetr. 1660. *M. du S.*

92. Μαθὼν δὲ] Legebatur ante, μαθὼν δὲ ταῦτα, ἐποίεε. Ego distinctionem mutavi. *J.F.R.*

93. Ἔχε] Quia sic supra bis ter, jam eo minus ἶχε rescriberem. Vid. ad c. 12. *J.F.R.*

98. Ἄρξατο] Quia ἠλλάξατο suum habet augment. etiam ἤρξατο dicas scribendum; at quando illico quoque sequitur ἴχετο dubium an εἴχετο, & ἄρχετο iterum c. 21. scribitur, ubi plura simila commonstramus: ac tam crebro in hac Differt. augmenta adduntur, omit-

rent, manifesto morbum medico prodidere. Atque ita illum sanavit.

18. Vocato patre adolescentis vehementer anxio, *Iste morbus*, inquit, *non morbus est, sed injuria. Nihil enim ipsi dolet; sed amor illum tenet atque amentia. Concupiscit enim quae nunquam consequetur: meam quippe uxorem amat, quam ego neutiquam dimittam.* Haec ille astu quodam commentus est. At pater statim supplicare, *Per*, inquit, *tuam sapientiam & medicinae peritiam, noli pati perire mihi filium: nec enim volens hoc tenetur malo, sed involuntarius ei morbus est: noli ergo tua zelotypia luctum excitare regno universo; neque medicus cum sis, mortis hujus infamiam conciliare medicinae.* Sic ille imprudens orabat. At ita respondit medicus: *Nefarium est, quod studiose adeo petis, matrimonium mihi meum auferre, vim adhibere parans viro medico. Tu vero quid ipse facias, si tuae uxoris desiderio teneretur, qui me ista deprecaris?* Ad haec ille, neque se uxori unquam parsurum, neque invisurum filio salutem, etiam si suam is novercam amaret; non enim aequalem esse calamitatem, conjugem amittere, & filium. Haec ubi audierat medicus, *Quid ergo*, inquit,

1 ἐμφανέα τῷ ἰητρῷ τ' ἔρωτα ἐποίεε. καὶ μιν
ὧδε ἰήσατο.

Καλέσας τὸν γενήσιον τ' πατέρα, κάρτα ὀρρωδέοντα, ἤδε ἡ νοῦσος, ἔφη, [k] τ' ἐ
5 παῖς ὧδε ἀρρωστέει, οὐ νοῦσός ἐστι, ἀλλὰ ἀδικίη· ἔδεε γάρτοι ἀλγέει μὲν οὐδέν, ἔρως δέ μιν καὶ [l] Φρενοβλαβείη ἔχει. ἐπιθυμέει δὲ, τὴν ἀδαμᾶ τεύξεται, Φιλέων γυναῖκα ἐμὴν, τ' ἐγὼ οὐ μετήσομαι. ὁ μὲν οὖν [m] τοιῇδε σο-
10 φίῃ ἐψεύδετο, ὁ δὲ αὐτίκα ἐλίσσετο, πρός τε σοφίης, καὶ ἰητρικῆς, μή μοι παῖδα ὀλέσῃς· οὐ γὰρ ἐθέλων ταύτῃ συμφορῇ [n] ἔοικε, ἀλλά οἱ ἡ νοῦσος ἀεκουσίη. τῷ σὺ μηδαμῇ ζηλοτυπέων, πέπον ὁ ἔγειρε πᾶσαν βα-
15 σιληίην, μηδὲ ἰητρὸς ἐὼν, [p] Φόνον [q] προξενέεις ἰητρικῇ. ὁ μὲν ὧδε ἀγνὼς ἐὼν, ἐδέετο, ὁ δέ μιν αὖθις ἀμείβετο, Ἀνόσια σπεύδεις, γάμον ἐμὸν ἀπαιρεόμενον, ἤδε ἰητρὸν ἄνδρα βιώμενον. σὺ δὲ, κῶς ἂν αὐτὸς ἔπρη-
20 ξας, εἴ τοι σὴν γυναῖκα ἐπόθεε, ἐμεῦ τάδε δεόμενον; ὁ δὲ πρὸς τάδε ἔλεγε, ὡς οὐδ' αὐτὸς ἂν κοίη γυναικὸς ἐφείσαιο, οὐδὲ παιδὶ σωτηρίης ἐφθόνεε, εἰ καίτοι μητρυιῆς ἐπεθύμεε· οὐ γὰρ ὁμοίην συμφορὴν ἔμμεναι, γαμετὴν,
25 ἢ παῖδα ὀλέσαι. ὡς δὲ τάδε ὁ ἰητρὸς ἤκουσε, Τί τοι, ἔφη, ἐμὲ λίσσεαι; οὐ γάρ τοι σὴν

k Τὸν] Ἡ Fl. & M. l Φρενοβλαβείη] Φρενοβλαβίη W. m Τοιῇδε] Sic Edd. & M. Forsan τοιῇδε. n Ἔοικε] Sic jam & Fl. o Ἔγειρε] Ἐγείρει W. & Fl. p Φόνον] Φόνου Pell. q Προξενέεις] Lacuna in W.

omittuntur, quis certam rationem inierit, quid scribae sibi indulserint, quidve Lucianus Ionismi caussa dederit? nec res est tanti. Conf. tamen supra ad c. 12. in ἴχε an εἶχε dicta. ac lege ut volueris; nostrum est in re non satis certa servare vulgatum, ubi id pluribus firmatur. Augmenta, praecipue syllabica, Ionibus extra carmen plerumque addi, singulae Auctorum paginae docent. Temporalia vero saepius quam Atticis negligi, vide ex his speciminibus: μάτεσκον *Herodot.* IV. p. m. 269. B. φώγεσκον 270. B. ἔκτεσαν IX. 586. f. ἐργάζοντο p. seq. B. & 592. B. ἀπαλλάσσετο 588. E. οἴκεον. VI. 387. D. κατοίκεον ibid. aliaque duodecim, ut ἀμείβετο, ἄφθη &c. vid. ap. *Maitt.* p. 124. plurimum vero addita iisdem verbis augmenta, ut ἤκουσε p. 588. E. ἤκουον, 590. ἠπίστευσε 588. C. ἦγε 589. &c. λοιπὸν infra c. 22. Plura mitto enumerare Grammaticaster. *J. F. R.*

4. Τὸν] Artic. praepositivo pro postpositivo Iones

uti, nihilque opus esse ἂν recipere, juniorum tantum caussa moneo. Vid. *Hippocr. Arest.* & *Herodot.* singulis paginis. *J. F. R.*

7. Φρενοβλαβείη] Si φρενοβλαβίη legas, vulgatum cum W. conciliaveris. *J. F. R.*

15. Προξενέεις] Προξένεε legendum videtur, ut τῷ ἔγειρε conveniat. *F. G.*

Προξενέεις] Etsi προξένεε magis regulare hic videtur, ut jungatur imperativo ἔγειρε, cave tamen mutes quidquam; quia μὴ recte futuro tempori jungitur, ut modo aoristo junctum fuit in μή μοι παῖδα ὀλέσῃς, & προξενέεις pro futuro quasi secundo habendum, ut ἐρέω *dicam.* c. 37. pr. & crebro deinde. Perinde enim est utri Grammaticorum parti accedas, quorum hi ajunt, verba in ἐω carere futuro secundo, illi praesens in talibus usurpari pro futuro 2. vel futurum 2. idem sonare quod praesens contractum. *J. F. R.*

σὴν γυναῖκα σοθέει· τὰ δὲ ἔλεγον ἐγὼ, πάντα ἦν ψεύδεα. πείθε͂ι μὲ τυτέοισι, ἢ τῷ μὲ παιδὶ λείπει καὶ γυναῖκα ἢ βασιληίην· αὐτὸς δὲ ἐς τ' Βαβυλωνίην χώρην ἀπίκελο, ἢ πόλιν ὄπι τῷ [a] Εὐφρήτῃ ἐπώνυμον ἑωυτῦ ἐποιήσαλο, ἔνθα οἱ ἢ ἡ τελευτὴ ἐγένελο. ὧδε μὲ ὁ ἰητρὸς ἔρωλα ἔγνω τε ἢ ἴησαλο.

me rogas? Tuam nempe uxorem amat. Quae vero modo dicebam, conficta erant omnia. His ille obsecutus, & uxorem & regnum reliquit filio, ipse autem in Babyloniae regionem discedit, & urbem sibi cognominem ad Euphraten condit: ubi etiam mortuus est. Sic ille medicus & deprehendit amorem & sanavit.

Ἦδὲ δὴ ὧν ἡ Στρατονίκη ἔτι τῷ πρωτέρῳ ἀνδρὶ συνοικέουσα, ὅναρ τοίονδε ἐθηήσαλο, ὡς μιν ἡ Ἥρη ἐκέλευε ἐγειραί οἱ τ' ἐν τῇ ἱρῇ πόλῃ νηόν· εἰ δὲ ἀπειθέοι, πολλὰ οἱ καὶ κακὰ ἀπείλεε. ἡ δὲ τὰ μὲ πρῶτα, ἀδεμίην [b] ὄρην ἐποιέετο· μετὰ δὲ, ὡς μιν μεγάλη νῦσος ἔλαβε, τῷ τε ἀνδρὶ τ' ὄψιν ἀπηγήσατο, ἢ τ' Ἥρην ἱλάσκελο, ἢ στῆσαι τ' νηὸν ὑπεδέξατο. ἢ αὐτίκα ὑγιέα γενομένη ὁ ἀνὴρ ἐς τ' ἱρὴν πόλιν ἔπεμπε, σὺν δέ οἱ ἢ χρήματα, ἢ στρατιὴν πολλὴν, τὺς μὲ οἰκοδομέειν, τὺς δὲ ἢ τῦ ἀσφαλέος εἵνεκα. καλέσας δέ τινα τ' ἑωυτῦ φίλων, νεηνίην κάρτα καλὸν, τῷ ὄνομα ἦν Κομβάβος, Ἐγώ τοι, ἔφη, ὦ Κομβάβε, ἐθλὸν ἐόντα, φιλέω τε μάλιστα φίλων ἐμῶν, ἢ πάμπαν ἐπαινέω σοφίης τε ἢ εὐνοίης τ' ἐς ἡμέας, [c] τ' δὴ [d] ἐπεδέξαο· νῦν δέ μοι χρειὼ μεγάλης πίστιος, τῷ σε θέλω γυ-

19. Haec ergo Stratonice, cum in prioris adhuc viri matrimonio esset, somnium vidit ejusmodi, quasi imperaret sibi Juno, uti templum Hierapoli sibi excitaret, si non pareret, multa illi & mala interminans. Illa initio quidem nullam ejus rationem habuit. At postea, cum magnus illam morbus invaderet, & viro enarravit visum, & Junonem placavit, & statuere aedem recepit. Cumque statim convaluisset, misit illam vir suus Hierapolin, & cum illa magnam vim pecuniae, & magnum exercitum, partim qui aedificarent, partim securitatis caussa. Advocatum vero quendam amicorum suorum juvenem pulcherrimum, Combabo nomen erat, *Ego*, inquit, *Combabe, te tanquam bonum virum, amicorum meorum maxime amo, & vehementer te laudo sapientiae pariter & benevolentiae in nos caussa, quam ostendisti. Jam vero magna mihi fide opus est: ideoque volo te, uxorem comi-*

a Εὐφρήτῃ] Sic *Ald. F. B1. H. Fr. S. Amst.* Εὐφράτῃ *P. & Fl.* b Ὥρην] Sic *B1.* & 2. *Cett.* ὥρην cum M. c Τῶν] Ἧν *Fl.* & M. frustra. Vid. ad c. 18. d Ἐπεδέξαο] Sic longe plurimae. Ἐπιδέξαο *Fl.* Ἀπεδέξαο M.

29. Γυναῖκα & βασιληίην] Diserte asserit etiam *Plut.* Demetr. 1661. & M. 607, 2. *M. du S.*

31. Καὶ πόλιν] Seleuciam, quam Bagdad hodiernam esse existimant magni nominis Geographi. Verum Bagdad cum ad Tigridis ripam sinistram seu Orientalem, sita sit, Seleucia non est, sed in adversa ripa nova urbs; qua de re vid. omnino Cl. *Humphr. Prideaux* P. I. L. VIII. versus finem libri. *M. du S.*

Ibid. Εὐφρήτῃ] Seleuciae situm a Luciano fuisse ignoratum, quis credat? Atqui audis hic asserentem in Euphratis ripa sitam eam urbem; quam *Strabo* XI. 522. D. XVI. p. 738. D. & 743. C. diserte in *Tigridis ripa*, cum caeteris geographis Historicisque, ponit. Quid ergo? mutabimusne, absque Mss. Codd. auctoritate? non placet. Nec nobis in veterum libris tantum licere existimo. Ita enim fiet, ut si quid humani passi sint, sic sciri numquam possit. Interim tamen caveri etiam decet, ne librorum auctoritate decepti falsa pro veris a legentibus accipiantur. Cum hic itaque in libris nostris nihil subsidii sit. Textui quidem Lucianeo *Euphratem* relinquam; sed monebo *errorem* esse aut Luciani ipsius aut ejus Exscriptorum. *Tigridem* enim non *Euphratem* aut scripsit aut scribere debuit. Adi eundem *Prideaux.* l c. qui *Plinium* etiam adducit ejusdem rei testem VI. 26. *M. du S.*

Εὐφρήτῃ] Cum in *Junt.* esset Εὐφρήτῃ, *Solan.* adjunxerat nihil variare Edd. Frustra; nam eas excutiens aliter rem habere vidi. Εὐφρήτῃ tamen verum esse, vide sic sexies exaratum in *Herodoti* L. I. pag. 82. 84. 85. *J. F. R.*

32. Ἔνθα — τελευτὴ ἐγ.] Errat iterum hic, quisquis est, Auctor hujus libelli; non enim Seleuciae diem

mitatum meam, opus mihi perficere, & sacra facere, & exercitui cum imperio praeesse. Caeterum tibi reduci magnus a nobis honor habebitur. Ad haec Combabus ſtatim ſupplicare, & multum rogare ne ſe mitteret, neque commendaret ſibi res multum ſe majores, pecunias, uxorem, opus ſacrum. Partim vero metuebat, ne quando illi poſtea zelotypia de Stratonice oreretur, quam ſolus abducturus erat.

20. Cum vero perſuaderi ſibi rex non pateretur, ad novam ille ſupplicationem converſus, ſeptem ſibi dierum tempus dari petit: poſt ea ſe mitteret, ubi perfeciſſet, quod maxime facto opus eſſet. Hoc facile cum impetraſſet, domum ſuam abit, & humi procumbens, ita ſuam ſortem deplorat: *Miſerum me, quorſum iſta mihi fides? quid mihi iter, cujus jam finem proſpicio? Juvenis ego, pulchram comitabor mulierem. Hoc vero magnae mihi erit calamitati, niſi omnem ego mali cauſſam atque obtentum removero. Itaque magnum mihi perficiendum opus eſt, quod omnem mihi metum ſanet.* Haec ubi dixit, ipſe ſe mutilat, & reſecta pudenda in vaſculo parvo recondit cum myrrha & melle, & aromatis aliis, ac deinde ſuo quem geſtabat anulo obſignat. Tum

ναικὶ ἐμῇ ἐσπόμενον, ἔργον τέ μοι ὁπιτελέσαι, καὶ ἱρὰ τελέσαι, καὶ στρατιῆς ὑπικρατέειν· σοὶ δὲ ἀπικομένῳ ἐξ ἡμέων τιμὴ μεγάλη ἔσεται. πρὸς [e] δὲ τάδε ὁ Κομβάβος αὐτίκα [f] λίαστο, πολλὰ λιπαρέων μή μιν ἐκπέμπειν, μηδὲ πιστεύειν οἱ τὰ πολλὸν ἑωυτῦ μέζονα χρήματα, καὶ γυναῖκα, καὶ ἔργον ἱρόν. τὰ δὲ ὀρρώδεε, μή κοτέ οἱ ζηλοτυπίη χρόνῳ ὑστέρῳ ἐς τ' Στρατονίκην γένοιτο, τ' μὲν ἀπάξειν ἔμελλε.

Ὡς δὲ ὐδαμᾷ [g] ἐπείθετο, ὁ δὲ ἱκεσίης δευτέρης ἅπτεται, δῦναί οἱ χρόνον ἑπτὰ ἡμερέων· μὴ δὲ ἀποστεῖλαί μιν, τελέσαντά τι τ' μάλιστα ἐδέετο. τυχὼν δὲ ῥηιδίως, ἐς τ' ἑωυτῦ οἶκον ἀπικνέεται, καὶ πεσὼν χαμάζε, τοιάδε [h] ὠδύρετο· Ὦ δείλαιος, τί μοι ταύτης τ' πίστιος; τί δέ μοι ὀδῷ, τ' τέλος ἤδη δέρκομαι; νέος μὲν ἐγὼ, καὶ γυναικὶ καλῇ ἕψομαι. τὸ δέ μοι μεγάλη συμφορὴ ἔσεται, εἰ μὴ ἔγωγε πᾶσαν αἰτίην κακῦ ἀποθήσομαι. τῷ με χρὴν μέγα ἔργον ἀποτελέσαι, τό μοι πάντα φόβον ἐνσεῖαι. τάδε εἰπὼν ἀτελέα ἑωυτὸν ἐποίεε, καὶ ταμὼν τὰ αἰδοῖα, ἐς ἀγγήιον μικρὸν κατέθετο, σμύρνῃ τε ἅμα, καὶ μέλιτι, καὶ ἄλλοισι θυώμασι, καὶ ἔπειτα, σφρηγίδι τ' ἐφορέῃ σημηνάμενος, τὸ [i] τρῶυμα ἴητο. μὲν

[e] Δὲ] Non adgnoſcit W. [f] Λίαστο] Ἐλίαστο W. recte. [g] Ἐπείθετο] Ἐπίθετο Fl. [h] Ὠδύρετο] Ὀδύρετο Fl. [i] Τρωῦμα] Sic pleraeque. Τραῦμα Fl. Τρῶμα M.

diem obiit Seleucus, ſed in Europa Macedoniam invaſurus a Ptolemaeo Cerauno pugione percuſſus. Vid. *Prideaux* P. II. L. I. anno ante C. 280. & ſcriptoribus ab eo laudatis adde *Strab.* XIII. p. 623. D. ſed hic regionem non nominat in qua percuſſus eſt. *M. du S.*

36. Ἐθήσατο] Et ſic ſupra, c. 14. vſ. 9. *J. F. R.*

40. Ὥρλω] Sic ſpiritu tenui *B.* in reliquis cum aſpero ſcribitur, vid. & Ἀσφ. c. 27. *M. du S.*

Ibid. Οὐδαμοῖσι ἄρην ἐποιεῦτο] Sic *Herodot.* I. p. 2. D. Et laevigato in Ed. *Steph.* ſpiritu, μηδεμίην ὥρην ἔχων ἀρχαιοτρόπων. *Nullam raptarum curam habere.* Adde Noſtrum ſupra *de Aſtrol.* c. 27. *J. F. R.*

52. Ἐπεδείξατο] Ἐπιδείξασθαι pro ἐπιδείξασθαι Ionicum eſſe, v. ad c. 1. *J. F. R.*

58. Λίαστο] Ἐλίαστο, ut ſupra. *F. G.*

Λίαστο] Etſi in talibus amant etiam Iones augmentum, nihil tamen mutavi, quia & ſic c. 22. med. λίαστό τε ἐ γοῦν &c. Poſſis tamen conjicere augmentum a ſcribente omiſſum, quia ab dictante ob vocalem praecedentem abſorptum erat; nam quum c. 18. pr. plane legas αὐτίκα ἐλίαστο, credibile eſt & hic ita dediſſe Auctorem. Sed quum & mox χρὴν pro ἐχρῆν, recte & uſitate, nihil ſatis certi ſtatuas. *J. F. R.*

70. Ταύτης τ'] Subaudiendum videtur ὁδοῦ. *F. G.*

74. Χρὴν] Pro ἐχρῆν recte. *Herod.* VII. 440. C. Ne plura; nam urguent operae; itaque properandum eſt. *J. F. R.*

80. Τρωῦμα] Ego τρῶμα verum credo. Sic τρώματα *Herodot.* I. p. 8. A. Ed. *Steph.* Et *Hippocr.* de morb. I. p. m. 3. & 4. ter, ac ſaepe deinde. τρώμασι *Aret. Capp.* p. 113. m. τρώματι p. 85. A. & ubique. Sed quum & alibi αυ eidem ſit ω, ut θωύματα p. 1. & ſexcenta ſimilia, vulgatum non tetigi. *J. F. R.*

μὴ δὲ ὡς μὲν ὁδοιπορεῖν ἐδόκει, ἀπικόμενος ἐς τὴν [a] Βασιλῆα, πολλῶν παρεόντων, δίδοῖ τε ἅμα τὸ ἀγγήϊον, καὶ λέγει ὧδε· Ὦ δέσποτα, τόδε μοι μέγα κειμήλιον ἐν τοῖσι [b] οἰκίοισι ἀπεκέατο, τὸ ἐγὼ κάρτα ἐπόθεον. νῦν δὲ, ἐπεὶ μεγάλην ὁδὸν ἔρχομαι, ὄφρα σοὶ τόδε θήσομαι· σὺ δέ μοι ἀσφαλέως ἔχειν. τόδε γάρ μοι χρυσοῦ βέλτερον, τόδε μοι ψυχῆς ἐμῆς ἀντάξιον. εὖτ' ἂν δὲ ἀπίκωμαι, σῶον [c] αὖτις ἀποίσομαι. ὁ δὲ δεξάμενος [d] ἑτέρῃ σφρηγίδι ἐσημαίνετο, καὶ τοῖσι ταμίῃσι Φρυσέειν ἐνετείλατο.

Κομβάβος μὲν [e] ὧν τὸ ἀπὸ τοῦδε ἀσφαλέα ὁδὸν ἦγε· ἀπικόμενοι δὲ ἐς τὴν ἱρὴν πόλιν, σπεδὴ τὸν νηὸν οἰκοδόμεον, καὶ σφισὶ τρία ἔτεα ἐν τῷ ἔργῳ ἐξεγένετο. ἐν τοῖσι ἀπέβαινε τά περ ὁ Κομβάβος [f] ὀρρώδεε. ἡ Στρατονίκη γὰρ χρόνον ὀπὶ πολλὸν συνόντα μιν ποθέειν [g] ἄρχετο· μὴ δὲ οἱ καὶ κάρτα ἐπεμήνατο. καὶ λέγουσι οἱ ἐν τῇ ἱρῇ πόλι τὴν [h] Ἥρην τυτέων αἰτίην ἐθέλουσαν γενέσθαι, Κομβάβου ἐόντα λαθέειν μηδαμᾷ· Στρατονίκην δὲ τίσασθαι, ὅτι οἱ ῥηϊδίως τὸν [i] νηὸν ὑπέσχετο.

Ἡ δὲ τὰ μὲν πρῶτα ἐσωφρόνεε, καὶ τὸν νεῶ-

curat vulnus, & cum iter facere posse sibi videretur, accedens ad regem multis praesentibus, cum vasculum porrigit, tum ita loquitur: *Hoc mihi, Domine, pretiosissimum pignus domi fuerat repositum, valde mihi carum. Jam vero cum magnam viam ingredior, apud te illud deponam. Tu vero tutum mihi praesta: est enim auro mihi carius; & non minus quam vita pretiosum. Cum redi-*90 *ero, salvum rursus recipiam.* Ille acceptum, alioque obsignatum anulo, quaestoribus suis asservandum tradit.

21. Combabus igitur ab eo inde tempore securum iter peregit. Delati Hierapolin diligenter aedem aedificant, tresque ipsis annis in hoc negotio effluxere. Interea acciderunt, quae Combabus metuerat. Stratonice enim illum, qui longo tempore secum versaretur, amare coepit: qui amor postea in furorem, & magnum quidem exiit. Dicunt Hierapolitani, Junonem harum rerum causssam volentem fuisse: non fugisse illam, virum bonum esse Combabum; Stratonicen autem ulcisci voluisse, quod non facile templum aedificandum suscepisset.

22. Ac primo quidem modesta est, morbum

a Βασιλῆα] Βασιλέα W. & Fl. male. b Οἰκίοισι] Οἰκείοισι W. At Fl. cum vulgata facit. c Αὖτις] Bene Bl. & Fl. Αὖθις cett. male. d Ἑτέρῃ] Ἑταίρῃ male W. e Ὧν] Νῦν W. male. f Ὀρρώδεε] Ὀρρώδεον Fl. g Ἄρχετο] Nihil mut. Edd. nec M. notante Solan. h Νηὸν] Νεὼν W.

82. Βασιλῆα] Hoc verum esse, vid. ap. *Herodot.* I. p. 1. C. p. 2. A. & B. & sexcenties deinde. *J.F.R.*

85. Ἀπεκέατο] Etsi ἀπεκείατο supra frequens, & recte, in hoc tamen verbo terminatio ατο proba. Sic Ἀθηναῖοι ἱκετεύατο *Herodot.* IX. 592. f. Sed nec in altero verbo improba; nam & ἀπεκέατο αὐτοῦ IX. 590. f. & VI. 386. C. Περιεκαθέατο VI. 388. C. Περιεβαλλέατο 389. C. *J.F.R.*

88. Ἔχειν] Infinit. ille pro imperativo, ut Atticis non inusitatus, (vide modo supra plus decies *Chronol.* a c. 13. ad 20.) ita Ionibus perfamiliaris. Vide etiam plus decies ita scribentem *Hippocr.* I. Aphor. 19. 20. 21. 22. 23. 24. *J.F.R.*

90. Αὖτις] Recepi ex *Herodoti* more, quamquam & αὖθις editum in *Hippocr.* I. de morb. 9. pr. & infra c. 26. & 27. *J.F.R.*

93. Ὧν] Pro ἐν millies apud quosvis Iones & Nostrum supra *de Astrolog.* aliquoties. Adde mox c. 22. ἐπιγενόμενος ὧν, & supra non semel. Nec obstat, quod in *Hippocr.* saepe ἐὼν legamus, ut I. de *Morb.* p. 9. vs. 8. Item I. aph. 3. bis. Ibid. aph. 5. ac 10. Non dicerem, nisi varietas moneret, vulgatum hic probare. *J.F.R.*

99. Ἄρχετο] Vid. supra c. 17. f. ἄρξατο, & mox ἀνοδόμησεν c. 22. αὐλίζετο, λίσσετο, ἄπτετο &c. itidem sine augmento. & c. 24. ἄρχετο rursum. *J.F.R.*

5. Νηὸν] Non ausculto Codici W. νεὼν scribenti. Νηὸς *Herod.* 2. 170. D. & paullo post ib. quater. Et ita bene Noster infra c. 26. &c. *J.F.R.*

10. Ἥν] Jam contracte; at supra Ἑων. c. 18. post med. quod quidem magis Ionicum. Sed & contracte tam crebro *Hippocr.* & *Herod.* ut nihil mutem. Ὅταν ἦν ap. illum I. *de morb.* p. 11. pr. ἢ. I. *aph.* 3. plura hujus farinae addere taedet. Nisi quod itidem varietur in Ἢ III. *aph.* 9. cum ἢ ibid. 11. & 12. Sed ἢν eodem *aph.* & ἢν aph. 20. ejusd. Sect. *J.F.R.*

20. Ἐν δίκτυ] Proba phrasis *Leop.* 127. *M. du S.*

21. Αἰσ-

bum occultat. Cum autem quietem non amplius illi malum indulgeret, manifeste afflictabat se, toto die plorabat, Combabum revocabat, omnia illi Combabus. Tandem impotens illius mali, decentem supplicandi *Combabo* occasionem quaerit. Atque alii quidem fateri amorem cavet, ipsa autem rem aggredi pudore prohibetur. Excogitat ergo illud, ut vino inebriata cum illo agat. Quippe una cum vino audacia etiam ingreditur, nec admodum turpis repulsa, sed quidquid egeris, in ignorantiam confertur. Ut vero visum erat, sic agit: ac post coenam veniens in cubiculum, ubi commorabatur Combabus, supplicat illi, genua contingit, fatetur amorem. Ille averso animo sermonem illum accipit, rem recusat, ebrietatem illi objicit. Cum autem illa minaretur, magnum se sibi malum illaturam, pertimescit, totam illi rationem suam indicat, quidquid sibi accidisset enarrat, rem ipsam aperte demonstrat. Ubi conspexit, quae nunquam speraverat, Stratonice, furor ille quidem constitit: amoris autem neutiquam

σον ἔκρυπτε· ὡς δέ οἱ τὸ κακὸν μέζω ἠσυχίης ἐγένετο, ἐς ἐμφανὲς ἐτρύχετο, κλαίεσκέ τε δι' ἡμέρης, καὶ Κομβάβον ἀνεκαλέετο, καὶ οἱ πάντα Κομβάβος ἦν. τέλος δὲ, ἀμηχανέουσα τῇ συμφορῇ, εὐπρεπέα ἱκεσίην [i] ἐδίζετο. ἄλλῳ μὲν ὦν τ' ἔρωτα ὁμολογέειν ἐφυλάσσετο, αὐτὴ δὲ ἐπιχειρέειν [k] ἠδέετο. ὀπινοέει ὦν τοιάδε· οἴνῳ ἑωυτὴν συμθύσασα, ἐς λόγους οἱ ἐλθεῖν· ἅμα δὲ οἴνῳ ἐσιόντι παῤῥησίη τε ἐσέρχεται, καὶ ἡ ἀποτυχίη ἐ κάρτα αἰσχρὴ, ἀλλὰ τῶν πρηγματομένων ἕκαστα ἐς ἀγνοίην ἀναχωρέει. ὡς δὲ οἱ ἐδόκεε, καὶ ἐποίεε ταῦτα. καὶ ἐπεὶ δεῖπνα ἐγένετο, [l] ἀπικνεομένη ἐς τὰ οἰκήια, ἐν τοῖσι Κομβάβου αὐλίζετο, λίσσετό τε, καὶ [m] γούνων ἅπτετο, καὶ τ' ἔρωτα [n] ὁμολόγεε. ὁ δὲ τόν τε λόγον ἀπηνέως ἀπεδέκετο, καὶ τὸ ἔργον ἀναίνετο, καί οἱ τ' μέθην [o] ἐνεκάλεε. ἀπειλέουσης δὲ μέγα τι κακὸν ἑωυτῷ ἐργάσασθαι, δείσας, πάντα οἱ λόγον [p] ἐξέφηνε, καὶ πᾶσαν τ' ἑωυτῆς πάθην ἀπηγήσατο, καὶ τὸ ἔργον ἐς ἐμφανὲς [q] ἤνεικε. ἰδοῦσα δὲ ἡ Στρατονίκη τὰ [r] ὑπολε ἔλπετο, μανίης μὲ [s] οὔτω ἐκείνης ἔχετο, ἔρωτος

[i] Ἐδίζετο] Ἐλίζετο W. [k] Ἠδέετο] Ἐδίσετο male *Fl.* [l] Ἀπικνεομένη] Ἀπικομένη W. Nihil a vulgato abit *Fl.* [m] Γούνων] Γούνου male *F.* [n] Ὁμολόγεε] Ὁμολόγεεν *Fl.* Vulgato favet M. [o] Ἐνεκάλεε] Ἀνεκάλεεν *Fl.* Ἐπεκάλει W. [p] Ἐξέφηνε] Ἐνέφηνε *Fl.* Ἔφηνεν W. [q] Ἤνεικε] Sic W. Ἤνεικεν Edd. [r] Οὔτε] Οὔτε *Fl.* Lege ἔκετο, etsi ἔσχετο M. cum Editionum vulgo. [s] Οὔτω] Omisit W. & *Fl.* rectius.

21. *Λίσσετο*] Et sic supra c. 19. cumque & ἅπτετο adjungatur, non ἥπτετο, nihil muto. *F.F.R.*

28. *Ἤνεικε*] Ita scribo, v. ad c. 16. *F.F.R.*

29. *Τὰ ἔπρηξε ἔλαττε, μανίης μὲ ἔτω ἔχετο, ἔρωτος δὲ ἀλόγου ἐλήθετο*] Haud dubie legendum *ἀπέχετο*. Interpres quoque *destitit* reddidit. Nimirum Stratonice, quum frustra Combabum in amorem sui pellicere omnibus viribus contendisset, Combabus tandem ostendit se *μεγάλοις μυστηρίοις* non esse aptum; quippe qui id sibi exsecuisset, quo virum potuisset agere. *Illa itaque visis, quae numquam speraverat, sic quidem a furore illo destitit, numquam tamen amoris oblita est.* Pro eo c. 39. dicitur *μανίης μὲ ἐκείνης ἀπεπαύσατο*. Forte & ἔσχετο, non ἔπρηξε, scripsit *ionice*, ut supra c. 14. med. ἔσχετο ἰχθύων ψαύσιος. *F.F.*

Ibid. Οὔτε] Certe ἔκετο leg. etsi ὁκότε quoque in *Herod.* VI. 387. C. pro ὁκότε, quod mihi pariter suspectum, quia sexcenties aliter habet. *F.F.R.*

30. *Μανίης — ἔχετο*] Ad verbum, *tenuit se, constitit furoris*, vel, *quantum ad furorem. Homerica* dicendi ratio, id est optima. Il. P, 696. & aliquoties alias, Θαλίη δ' οἱ ἔχετο φωνὴ, *vox faucibus haesit.* Od. P, 238. φρεσὶ δ' ἔχετο ut Germani, Er hielt an ſich. Hymn. XXVII, 12. ἔχετο δ' ἅλμη *constitit mare.* Il. X, 416. it. Od. B, 70. Σχέθε φίλοι, ut nostri, Halt! *continete vos.* Et cum genitivo Od. Δ, 422. χάσσαι βίης, & Il. N, 747. μάχης χάσσαο οἷο. Servemus itaque erudito scriptori suam elegantiam, a qua nec *Herodotus*, neque *Plutarchus* alieni sunt. Alioqui facile esset legere, unica literula paullum immutata, *μανίης μὲ ἔτω ἐκείνης ἔχετο, non amplius tenebatur illa insania.* Sed melius est nihil tetigisse. *J.M.G.*

Ibid. Ἔχετο] Vid. *Fens.* in omnibus impressis & M. ἔχετο. sed idem Mss. Cod. & Ed. *Fl* ἔτω non agnoscunt. *M du S.*

Ἔχετο] *Solan.* diserte ἴχετο scripserat. At si hoc sensus patitur, possis & ἴχετο legere. Verum non *servandi, perseverandi*, sed *desinendi, cohibendi* sensus re-

τῷ δὲ ὐδαμᾷ ἐλήθετο, ἀλλὰ πάντα οἱ συνεῦσα, ταύτῃ πᾳμυθίην ἐποιέετο ἔρωτος ἀπρήκτοιο. ἔστι ὁ ἔρως οὗτος ἐν τῇ ἱρῇ πόλει, καὶ ἔτι νῦν γίγνεται. γυναῖκες Γάλλων ἐπιθυμέουσι, καὶ γυναιξὶ Γάλλοι ἐπιμαίνονται, ζηλοτυπέει δὲ ὐδείς, ἀλλά σφισι τὸ χρῆμα κάρτα ἱρὸν νομίζεται.

Τά δ' ὧν ἐν τῇ ἱρῇ πόλει, ἀμφὶ τῇ Στρατονίκην, ὐδαμᾷ τὸν βασιλῆα λέληθε, ἀλλὰ πολλοὶ ἀπικνεόμενοι καὶηγόρεον, καὶ τὰ γιγνόμενα ἀπηγέοντο. ἐπὶ τοῖσι θεραπόντων, ἐξ ἀτελέος τοῦ ἔργου Κομβάβον μελεχάλεε. ἄλλοι δὲ λέγουσι λόγον οὐτι ἀληθέα, τὴν Στρατονίκην, ἐπειδὴ ἀπέτυχε τῶν ἐδέετο, αὐτῇ γράψασαν ἐς τὸν ἄνδρα, τοῦ Κομβάβου καὶηγορέειν, πείρην οἱ ἐπικαλέουσαν. καὶ τὸ Ἕλληνες Σθενεβοίης περὶ λέγουσι, καὶ Φαίδρης τὸν Κνωσίης, ταυτὶ καὶ Ἀσσύριοι ἐς Στρατονίκην μυθολογέουσι. ἐγὼ μὲν [a] οὖν ὐδὲ Σθενεβοίῃ πείθομαι, ὐδὲ Φαίδρην τοιάδε ἐπιτελέσαι, εἰ τὸν Ἱππόλυτον ἀτρεκέως ἐπόθεε Φαίδρη. ἀλλὰ τὰ μὲν ἐχέτω ὅκως καὶ ἐγένετο.

Ὡς δὲ ἡ ἀγγελίη ἐς τὴν ἱρὴν πόλιν ἀπίκετο, ἔγνω τε ὁ Κομβάβος τὴν αἰτίην, θαρσέων τε [b] ἧιε, ὅτι οἱ ἡ ἀπολογίη οἴκοι ἐλίπετο. καὶ [c] μιν ἐλθόντα ὁ βασιλεὺς αὐτίκα μὲν ἔδησέ τε καὶ ἐν φρουρῇ [d] ἔχε. μετὰ δὲ παρεόντων οἱ τῶν φίλων, [e] τοὶ καὶ τότε παρεγένοντο, πομπῇ τῷ Κομβάβῳ παρεγενόντο,

obliviscitur, sed semper cum illo versata hoc habet irriti amoris solatium. Viget ejusmodi amor Hierapoli, & nunc adhuc ita fit. Amant feminae Gallos, furunt Galli in feminas, zelotypus nemo est, sed res ea valde sancta apud illos putatur.

23. Quae igitur Hierapoli agebantur de Stratonice, ea neutiquam fugiebant regem, multis, qui inde venirent, deferentibus, & quid fieret narrantibus. His commotus rex, imperfecto adhuc opere, Combabum arcessit. Alii hic narrant rem minime veram; Stratonicen, cum repulsae essent illius preces, ipsam scripsisse marito, accusasse Combabum, tentatae ab illo pudicitiae suae reum fecisse. Et quod de Sthenoboea sua Graeci dicunt, & Phaedra Gnossia, idem de Stratonice fabulantur Assyrii. Equidem neque Sthenoboeam credo, neque Phaedram fecisse talia, si vere amavit Phaedra Hippolytum. Verum ea ita se, uti facta sunt, habeant.

24. Ubi vero Hierapolin nuncius venit, caussamque cognovit Combabus, cum fiducia abiit, quod domi relicta sibi esset defensio. Venientem rex statim in vincula conjectum tradit custodibus. Deinde praesentibus amicis, qui etiam tum, cum dimitteretur Combabus, aderant, productum in

a Ὧν] Νῦν W. male. b Ἧιε] Bene Fr. P. &c. Fl. Ἦν. M. εἶν, quod verum credo. c Μιν] Μὲν male J. d Ἐχε] Εἶχεν W. Εἶχε Fl. e Τοὶ] Οἱ male Fl. & W.

35. Γάλλοι] Οἱ πάντα ἀπίσσοντα τὰ αἰδοῖα, ἃς τῶν παρτζιρούς καλοῦσιν. M.

requiritur, unde Jens. recte quidem ἀπίχετο diceret, quod scil. magis perspicuum esset. At cum verba cohibendi, desinendi, genitivum ament, ut notissimum ex Aur. carm. Pyth. vs. 9. κρατεῖν — γαστρὸς — ὕπνου, — θυμοῦ, ita & κωλύω hac potestate invenitur crebro ap. Homer. cujus exempla a Cl. Gesnero occupata non repeto. Hoc tantum addo, tenere fugam, cursum utrovis more Latinis dici, modo pro sistere, modo pro pergere, obtinere, ut monstro in libro de Ambigg. p. 604.-5. Et sic ὡς εἶχεν ὀργῆς, qua ira percitus erat, etiam contrarium fere τῷ ἴσχετο μανίης significat. Vid. Steph. Thes. T. I. p. 1317. Addo εἴχετο τοῦ ἔργου, opus strenue adgrediebatur, vel proprie: gnaviter urgebat coepta, apud Diod. Sic. XI. c. 43. atque non semel deinde. Quae opposita verbi ἴσχειν vel κώλυειν notio in dubium impulit viros eruditos, ut non crederent vulgatum hic stare posse, quod tamen omnino sanum esse, Gesn. satis docet. J. F. R.

45. Ἐς τὸν ἄνδρα] Conf. supra c. 20. ἀπικόμενος ἐς τὸν βασιλῆα. Ne plura in re nota. J. F. R.

47. Σθε-

in medium accuſare occipit, & adulterium illi atque malam libidinem objicit: graviterque commotus fidem & amicitiam memorat, triplici ſe ſcelere obſtringere Combabum affirmans, qui & adulter eſſet, & in fidem ſibi habitam contumelioſus, & in Deam impius, cujus in opere commiſiſſet talia. Multi adſtantes *eum* convincunt, quod aperte amplexantes vidiſſent. Tandem placet omnibus mori ſtatim Combabum, qui morte digna perpetraſſet.

25. At ille huc usque ſteterat nihil dicens. Cum vero ad ſupplicium jam ducendus eſſet, loquitur, pignus ſuum repoſcit, interfici ſe dicens non contumeliae *regi illatae* aut matrimonii *illius violati* cauſſa, ſed quod illorum cupiditate *rex* teneretur, quae diſcedens ipſi commendaſſet. Ad haec vocato quaeſtore rex adferri jubet, quae cuſtodienda illi tradiderat. Cum attuliſſet, detracto Combabus ſigno quae inerant demonſtrat, ſeque ipſum adeo, quomodo affectus eſſet, dixitque, *Haec ipſa, Rex, ego metuens, cum hoc mihi iter mandares, & ivi invitus, & cum magna abs te mihi neceſſitas impoſita eſſet, hoc feci, commodum illud quidem domino, mihi vero minime ſecundum. Talis tamen cum ſim, facinoris, quod non niſi vir committere poteſt, reus ſum.* At ille obſtupefactus ad haec, complexus illum cum lacrimis dixit, *Quod tibi tantum, Combabe, malum intuliſti? Quod in*

γαγὼν ἐς μέσον, καλῆγορέειν ἄρχετο, καὶ οἱ μοιχίην τε, καὶ ἀκολασίην προφέρει· χάρτα δὲ δεινοπαθέων, πίστιν τε καὶ φιλίην ἀνεκαλέετο, λέγων τριστὰ Κομβάβον ἀδικέειν, μοιχόν τε ἐόντα, καὶ ἐς πίστιν ὑβρίσαντα, καὶ ἐς θεὸν ἀσεβέοντα, τὰ ἐν τῷ ἔργῳ τοιάδε ἔπρηξε. πολλοὶ δὲ παρεστεῶτες ἤλεγχον, ὅτι ἀναφανδὸν σφέας ἀλλήλοισι συνεόντας εἶδον. πᾶσι δὲ τέλος ἐδόκεε αὐτίκα θυήσκειν Κομβάβον, θανάτου ἄξια [f] ἐργασμένον.

Ὁ δὲ τέως μὲν ἐστήκεε, λέγων οὐδέν. ἐπεὶ δὲ ἤδη ἐς τὸν φόνον ἤγετο, φθέγξατό τε, καὶ τὸ κειμήλιον [g] ἤτεε, λέγων, ὡς ἀναιρέει μιν οὐχ ὕβρις οὐδὲ γάμων [h] εἵνεκα, ἀλλὰ ἐκείνων ἐπιθυμέων, τά οἱ ἀπιὼν παρεθήκατο. πρὸς τάδε ὁ βασιλεὺς καλέσας τὸν ταμίην, ἐκέλευε [i] ἐνεῖκαι τὰ οἱ Φρυγέειν ἔδωκε. ὡς δὲ [k] ἔνεικε, λύσας τὸν σφρηγῖδα ὁ Κομβάβου, τά τε ἐνεόντα [l] ἐπέδειξε, καὶ ἑωυτὸν ὁποῖα ἐπεπόνθεε· ἔλεξέ τε, Ὦ βασιλεῦ, τάδε τοι ἐγὼ ὀρρωδέων, οὔτέ με ταύτῃ ὁδὸν ἔπεμπες, ἄεκων [m] ἤιον. καὶ ἐπεί με ἀναγκαίη μεγάλη ἐκ σέο κατέλαβε, τοιάδε ἐπετέλεσα, ἐσθλὰ μὲν ἐς δεσπότεα, ἐμοὶ δὲ οὐκ εὐτυχέα· τοῖός δὲ μύτοι ἐὼν, ἀνδρὸς ἐπ' ἀδικίην ἐγκαλέομαι. ὁ δὲ πρὸς τάδε θαμβώσας, προσέβαλέ τέ μιν, καὶ δακρύων ἅμα ἔλεγε, Ὦ Κομβάβε, τί μέγα κακὸν [n] εἰργάσαο; τί δὲ

[f] Ἐργασμένον] Sic & M. cum *F. Fl. Fr. P.* &c. At paullo infra cum augmento. [g] Ἤιτεε] Αὖτις W. [h] Εἵνεκα] Ἕνεκα W. [i] Ἐνεῖκαι] Ita *Fl. Fr. Bl. H. P.* Ἐνῆκαι *F.* Ἐνεῖκε M. a manu rec. [k] Ἔνεικε] Ἤνεικαν W. ſolus. [l] Ἐπέδειξε] Nil varietatis invenio. [m] Ἤιον] *Fl.* ἦον. M. ἦιον. [n] Εἰργάσαο] Sic jam *Fl. Fr. F. P.* &c. cum M.

47. Σδενιδάης] Quae Anteia etiam dicitur; vid. Il. Z. 155. & ſeqq. *M. du S.*

56. Ἧιν] Sic M. In plerisque Impreſſ. ἦις. Sola *Fl.* ἦν. *M. du S.*

58. Ἔχε] Conf. ſupra ad c. 12. *F. F. R.*

75. Εἵνεκα] Non audiendus W. εἵνεκα & εἵνεκεν vere Ionica ſunt, vid. *Herodot.* & *Hippocr.* ubivis. VI. 390. E. IX. 585. B. & 589. A. εἵνεκεν ſeq. vocali 2. 102. bis. Nec in eorum Edd. obſervatur diſcrimen, quin & εἵνεκα ſequente vocali, & εἵνεκεν ſequente conſona edatur contra euphoniam, ut in aph. *Hipp.* I. 3. τούτων ἕν εἵνεκεν τῶν αὐτέων. Sed quum etiam ament hiatus Iones, talia non curemus, alioqui εἵνεκεν hic reſcriberemus. *F. F. R.*

80. Ἐπέδειξε] Lege Ion. ἐπέδειξε. V. c. 19. med. Sed & ap. *Herod.* IV. p. 250. B. editum προσδέξαντα non προσέδεξαντα. *F. F. R.*

85. Δισπότεα] Pro δεσπότην. *F. G.* Conf. ſupra c. 12. Σκύθεα pro Σκύθην, ibique notata. *F. F. R.*

2. Ἐσαγ-

δὲ σεαυτὸν [a] οὕτω ἀπελέγιον ἔργον μῶν ἀνδρῶν ἔπρηξας; τὰ μὲν πάμπαν ἐπαινέω, ὦ χέτλιε, ὃς τοιαδὲ ἔτλης, οἷα μήτε σὲ παθέειν, μήτε ἐμὲ ἰδέαι· [b] ὤφελε· μὲν γάρ μοι ταύτης ἀπολογίης ἔδεε. ἀλλ' ἐπεὶ δαίμων τοιαδὲ ἤθελε, πρῶτα μέν σοι τίσις ἐξ ἡμέων ἔσεται, αὐτέων συκοφαντέων ὁ θάνατος, μετὰ δὲ μεγάλη δωρεὴ ἀπίξεαι, χρυσός τε πολλὸς, καὶ ἄργυρος ἄπλετος, καὶ ἐσθῆτες Ἀσσύριαι; καὶ ἵπποι βασιλήιοι. ἀπίξεαι δὲ πρὸς ἡμέας ἄνευ εἰσαγγελέος, οὐδέ τις ἀπέρξει σε ἡμετέρης ὄψιος, οὐδ' ἢν γυναικὶ ἅμα εὐνάζωμαι. τάδε εἰπέ τε ἅμα, καὶ ἐποίεε. καὶ οἱ μὲν αὐτίκα ἐς φόνον ἤγοντο· τῷ δὲ τὰ δῶρα ἐδέδοτο, καὶ ἡ φιλίη μέζων ἐγεγόνεε. ἐδόκεε δὲ οὐδεὶς ἔτι Ἀσσυρίων Κομβάβῳ σοφίην καὶ εὐδαιμονίην εἴκελος.

Μετὰ δὲ, αἰτησάμενος ἐκτελέσαι τὰ λείποντα τῷ νηῷ (ἀτελέα γάρ μιν [c] ἀπολέλοιπε) αὖθις ἐπέμπετο, καὶ τόν τε νηὸν ἐξετέλεσε, καὶ τὸ λοιπὸν αὐτῆ ἔμεινε. ἔδωκε δέ οἱ ὁ βασιλεὺς ἀρετῆς τε καὶ εὐεργεσίης [d] εἵνεκα, ἐν τῷ ἱρῷ ἑστάναι χάλκεον· καὶ ἔστη ἐς τιμὴν ἐν τῷ ἱρῷ Κομβάβος χάλκεος, Ἑρμοκλέους τοῦ Ῥοδίου ποίημα, μορφὴν μὲν ἐοικὼς γυνὴ, ἐσθῆτα δὲ ἀνδρηίην ἔχει. λέγεται δὲ τῶν φίλων τοὺς μάλιστά οἱ εὐνοέοντας, ἐς θεραπηίην τοῦ πάθεος, κοινωνίην ἐλέαι τῆς συμφορῆς. ἕτεμον γὰρ ἑωυτοὺς, καὶ δίαιταν τὴν αὐτὴν ἐκείνῳ ἀμφιτέοντο. ἄλλοι δὲ [e] ἱρολογέουσι ὅτι τῷ πρήγματι, λέγοντες, ὡς ἡ Ἥρη φιλέουσα Κομβάβον, πολ-

te tam incredibile facinus ſolus virorum deſignaſti? Non omnino laudo iſta, miſer, qui ea ſuſtinueris, quae utinam neque tu paſſus eſſes, neque ego vidiſſem! Hac enim defenſione mihi opus non erat. Sed quandoquidem haec fortuna voluit, primo quidem hoc tibi a me ultionis cauſſa dabitur, mors delatorum: poſtea donum veniet magnum, aurumque multum, & argentum immenſum, & veſtimenta Aſſyria, & equi regii. Intrabis ad nos, nemine intro nuntiante; neque quisquam a noſtro te conſpectu arcebit, neque ſi cum uxore jaceam. Haec dixit ſimul & fecit. Illi ſtatim ducuntur ad ſupplicium; huic munera tribuuntur, & major fit amicitia. Neque videtur Aſſyriorum quisquam ſapientia par Combabo aut felicitate.

26. Poſtea cum petiiſſet, *ut liceret ſibi* quae deerant templo perficere (imperfectum enim reliquerat) denuo dimittitur, perficit templum, & reliquo tempore ibi manet. Tribuit ipſi hoc etiam rex virtutis & bene factorum cauſſa, uti aeneus in templo ſtaret. Stabat, *inquam*, honoris cauſſa in templo Combabus aeneus, Hermoclis Rhodii opus, forma qualis mulier, veſtitum autem habet virilem. Dicitur porro amicorum benivolentiſſimos, conſolandi illius caſus gratia, in communionem jacturae illius veniſſe. Exſecuerunt nempe ſe ipſi, & eandem quam ille vivendi rationem elegerunt. Alii Deos admiſcent negotio, ac dicunt, adamatum a Junone Combabum: hanc

a Οὕτω &c.] Hoc ad ἀνδρῶν usque aliena manus implevit in W. ubi lacuna erat. b Ὤφελε] Ὤφελλεν W. Ὤφελλεν Fl. c Ἀπολέλοιπε] Ἀπ——πεν W. Ἀ——ν Fl. d Εἵνεκα] Ἕνεκα Edd. & M. male. e Ἱρολογέουσι] Recte M. Ἱερολογ—— Edd.

2. Ἐσαγγελέος] Ab ἐσαγγελεύς. F.G. Quis vero hoc neſcit? J.F.R.

12. Αὖθις] Scribe αὖτις. Quod vid. ap. *Maitt.* p. 133. ut κατότι ap. *Herodot.* VII. ſub init. & alibi. Ita αὐτις recte deinde c. 20. 30. & 57. hac Diſſert. Sed cum & alibi hoc Dial. αὖθις editum, ſine varietate Codd. ut ante vidimus, & c. 27. videbimus, non mutavi vulgatum. J.F.R.

33. Ἔργα γυναικῶν] *Plaut.* Aſin. *Opto annum hunc perpetuum mihi hujus operas.* Barth. M. du S.

42. Ἐνεδύσατο] M. uti emendarat. In omnibus enim ante impreſſis legebatur ἐνεδύσατο. M. du S.

57. Ἀποκείρεται] Sic M. & Impr. omnes (excepta J. quae ἀποκείρεται.) Niſi quod Fl. prave ἀποκέ-

κρεται

hanc multis illam castrandi se mentem injecisse, ne solus ademtam sibi viritatem graviter ferret.

27. Interim ille mos, postquam semel susceptus est, etiam manet, multique singulis annis in templo exsecant se & effeminant, sive Combabi consolandi caussa, sive gratum Junoni ut faciant. Exsecant certe. Verum hi vestitum non amplius virilem habent, sed & vestimenta gestant muliebria, & opera mulierum faciunt. Quantum audivi, etiam horum origo ad Combabum refertur. Nam usu illi venerunt & ista. Peregrina mulier in conventum *sacrum* quae venisset, conspecto homine ita pulchro & vestito viriliter, magno illius amore exarsit: post cum comperisset mutilum esse, ipsa se interemit. Ob haec graviter ferens Combabus, sibi infeliciter adeo succedere Venerem, muliebrem vestem sumsit, ne alia amplius mulier ea ratione deciperetur. Haec caussa Gallis vestitus feminei. Ac de Combabo ista mihi dicta sunto. Gallorum autem deinde procedente sermone mentionem faciam, & castrationis illorum, *hoc est* quomodo castrentur, & sepulturae qua sepeliantur, & cujus rei caussa in templum non ingrediantur. Prius autem cogito de positione templi & magnitudine dicere: & jam dico.

28. Locus ipse, in quo sacrum constitutum est, collis est. Jacet autem in media urbe, & duplici muro est circumdatus. Murorum alter antiquus est, alter non multum aetate nostra superior. Vestibulum templi in Boream ventum porrectum est, centum circiter passuum magnitudine. In

25 λοῖσι ἢ τομὴν ὅτι νόον ἔκαλλε, ὅκως μὴ μῦν ὅτι τῇ ἀνανδρηίῃ λυπέοιτο.

Τὸ δὲ ἔθος τοῦτο ἐπειδὴ ἅπαξ ἐγένετο, ἔτι νῦν μένει, καὶ πολλοὶ ἑκάστου ἔτεος ἐν τῷ ἱρῷ τάμνονται καὶ θηλύνονται, εἴτε Κομ-
30 βάβου [f] παραμυθέμενοι, εἴτε καὶ Ἥρῃ [g] χαριζόμενοι. τάμνονται δ' ὧν, ἐσθῆτα δὲ [h] οἵδε οὐκ ἔτι ἀνδρηίην ἔχουσι, ἀλλὰ [i] καὶ εἵματά τε γυναικήια φορέουσι, καὶ ἔργα γυναικῶν ἐπιτελέουσι. ὡς δὲ ἐγὼ ἤκουον, ἀνα-
35 κέαται καὶ τετέων ἐς Κομβάβου ἡ αἰτίη. συνενείχθη γὰρ οἱ καὶ τάδε. ξείνη γυνὴ ἐς πανήγυριν ἀπικομένη, ἰδοῦσα καλόν τε ὄντα, καὶ ἐσθῆτα ἔτι ἀνδρηίην ἔχοντα, ἔρωτι μεγάλῳ ἔσχε. μὴ δὲ μαθοῦσα ἀτελέα ἐόντα, ἑωυ-
40 τὴν διεργάσατο. ὅθεν τοῖσι Κομβάβου ἀθυμέουσι, ὅτι οἱ ἀτυχέως τὰ ἐς Ἀφροδίτην ἔχει, ἐσθῆτα γυναικηίην [k] ἐνεδύσατο, ὅκως μηκέτι ἑτέρη γυνὴ ἴσα ἐξαπατέοιτο. ἥδε αἰτίη Γάλλοισι στολῆς θηλείης. Κομβάβῳ
45 [l] μὲν μοι [m] περὶ τοσάδε εἰρήσθω. Γάλλων δὲ αὖθις ἐγὼ λόγῳ ὑστέρῳ μεμνήσομαι, τοκμῆς τε αὐτέων, ὅκως τάμνονται, καὶ ταφῆς, ὁκοίην θάπτουσι, καὶ ὅτευ εἵνεκα ἐς τὸ ἱρὸν οὐκ ἐσέρχονται. πρότερον δέ μοι θυμὸς εἰ-
50 πεῖν θέσιός τε περὶ τοῦ νηοῦ, καὶ μεγάθεος, καὶ δὴ τὰ ἐρέω.

Ὁ μὲν χῶρος αὐτὸς, ἐν τῷ τὸ ἱρὸν ἵδρυται, λόφος ἐστὶ, κέαται δὲ κατὰ μέσον μάλιστα τὴν πόλιν· καὶ οἱ τείχεα διὰ
55 πολλὰ [n] ἀμφὶς ἐλήλαται. τῶν δὲ τειχέων τὸ μὲν ἀρχαῖον, τὸ δὲ ὀλίγον ἡμέων πρεσβύτερον. τὰ δὲ προπύλαια τοῦ ἱροῦ, ἐς ἄνεμον Βορέην [n] ἀποκέκριται, μέγαθος ὅσον τε ἑκατὸν ὀργυιέων. ἐν

[f] Παραμυθέμενοι] Παραμυθ. male *J.* [g] Χαριζόμενοι] Χαρίζονται W. Lege χαριζόμενοι. [h] Οἵδε] Sic Edd. & M. [i] Καὶ] Non adgnoscit W. [k] Ἐνεδύσατο] Restitui ex M. & *S.* Ἐνεδύσαντο cett. male. [l] Μὲν μοι] Μέντοι *Fl.* male. Vulgatum firmat M. [m] Περὶ] Omittit W. & *Fl.* [n] Ἀποκέκριται] Sic M. *Fl. V2. P. H.* &c. Ἀποκέκριται *J.* & marg. *A1.*

κρανται. *M. du S.*

Ἀποκέκριται] *Juntinae* Lectio forsan vera. Quia tamen non perpetuum verbum singulare cum neutro plur. nihil mutavi. *J. F. R.*

58. Μέγαθος] Haud quaquam credibile est tantae altitudinis fuisse templum. Corruptum esse hunc locum etiam inde patet, quod mox ejusdem altitudinis fuisse Phallos additurus, trecentorum cubitorum fuisse ait.

ἐν τούτοισι τοῖσι προσκυλαίοισι ᾗ οἱ Φαλλοὶ ἑστᾶσι, τοὺς Διόνυσος ἐστήσατο, ἑλικῶν[a] ᾗ ὀδοὺς οἵδε τριηκοσίων ὀργυιέων. ἐς τετέων τὸν ἕνα Φαλλὸν ἀνὴρ ἑκάστῳ ἔτεϊ εἷς ἀνέρχεται, οἰκέει τε ἐν ἄκρῳ τῷ Φαλλῷ χρόνον ἑπτὰ ἡμερέων. αἰτίην δὲ οἱ τὴν ἀνόδου ἥνδε λέγεται· οἱ μὲν πολλοὶ νομίζουσι ὅτι ὑψοῦ τοῖσι θεοῖσι ὁμιλέει, καὶ[b] ἀγαθὰ πάσῃ Συρίῃ αἰτέει· οἱ δὲ τῷ[c] εὐχωλέων ἀγχόθεν ἐπαΐουσι. ἄλλοισι δὲ δοκέει καὶ τάδε Δευκαλίωνος εἶναι πρόφασις, ἐκείνης ξυμφορῆς μνήμαλα, ὁκότε οἱ ἄνθρωποι ἐς τὰ ὄρεα καὶ ἐς τὰ ψηλότατα δενδρέων[d] ἥεισαν, τὸ πολλὸν ὕδωρ ὀρρωδέοντες. ἐμοὶ μὲν[e] ὧν καὶ τάδε ἀπίθανα. δοκέω γε μὲν Διονύσῳ σφέας καὶ τάδε ποιέειν. συμβάλλομαι δὲ τετέοισι. Φαλλοὺς ὅσοι Διονύσῳ[f] ἐγείρουσι, ἐν τοῖσι Φαλλοῖσι καὶ ἄνδρας ξυλίνους[g] κατίζουσι· ὅτευ μὲν εἵνεκα, ἐγὼ οὐκ ἐρέω.

hoc vestibulo etiam stant phalli, quos Bacchus statuit, iique altitudine trecenorum passuum. In horum unum phallum vir singulis annis bis ascendit, moraturque in summo phallo tempus septem dierum. Causa illi hujus ascensionis ista memoratur. Vulgus putat in alto illum versari cum Diis, & bona petere toti Syriae, eosque sic e propinquo audire preces. Alii haec etiam Deucalionis causa fieri autumant, in memoriam illius calamitatis, cum homines in montes & arborum altissimas aquarum multarum metu ascenderunt. Mihi quidem ista quoque parum probabilia, ac puto illos haec etiam Baccho facere. Conjicio autem inde. Phallos quotquot Baccho erigunt, iidem ligneos in phallis viros collocant: cujus rei causa, non dixerim equidem. Vi-

a Καὶ οὕτω] Et sic M. cum Edd. ὁ Ἀγαθὸς] τὸν Fl. omisso ἀγαθὰ. W. vero ἀγ. ἐν τῷ ἱερῷ. c Εὐχωλέων] Rene S. & Amst. Εὐχολέων cett. & M. prave. d Ἥεισαν] Ἦισαν W. e Ὧν] Νῦν W. male. f Ἐγείρουσι] Ἀγείρουσι W. perperam. g Κατίζουσι] Recte J. H. Fl. Fr. cum W. Καθίζουσι male Rt. P. S.

76. Οὐκ ἐρέω] Οὐδὲ ἐρῶ ἔγωγε, εἶμαι, τὸν αἰτίαν ἐρέω, παιδιάν Διονύσου κατάγαρον. παρ' ἕκαστον δὲ ὁ φαλλὸς τὸ πεπορδυλιόν. Καρδίαν Διόνυσον ὑπόμνημα, μυθὸν τοῦτον αὐτῷ Διόνυσον ἐπιτετιθότα, Σεμέλης τε μητρὸς μόνυτρα. M.

* Κατάγαρον] Confer cum Scholio 8. Legendum autem videtur καταγωγίον. M. du S.

sit. Nodum solvant alii. In M. nihil subsidii. M. du S.

60. Ἑλικῶν δὲ οἵδε τριηκοσίων ὀργυιέων] Numerus hic excedit fidem, & est justo major. Interpres ita vertit: *etiam hi statura trecentenum ulnarum.* Nescio quare; nam ὀργυιὰ est τετράπηχυς vel ἑξάπους: at quatuor cubiti vel sex pedes multum excedunt unius passus mensuram. Pro τριηκοσίων credo legendum esse τριάκοντα (immo τρίκοντα, *Palmeri*, Ionice) & sic debere legi, evincunt ea, quae inferius ait de catena, qua homo in summitate Phalli positus, ea quae sunt ad victum & alios usus necessaria, vestes, vasa & alimenta attrahebat. Nam nullius hominis, nedum hominum quatuor, aut plurium sunt tantae vires, ut possint catenam pedum mille & octingentorum trahere, & in tantam altitudinem attrahere. J. P. a G.

61. Τριηκοστῶν] Τριάκοντα forsan. F. G.

66. Ἀγαθὰ πάσῃ] Ex variatione Fl. & W. facile colligitur, ἀγαθὰ ξυμπάσῃ legendum. Sed quia & vulgatum probum, non refert. J. F. R.

74. Φαλλοὺς] Conf. supra c. 16. J. F. R.

79. Σειρῇ μακρῇ — ἢ τὸ λίγνον, ἀλλὰ τὸ λίγνον] Hic locus apprime facit ad locum *Plinii* intelligendum, quem sollicitavit, sed infeliciter, summus vir Cl. *Salmasius*, in suis ad Solinum exercitationibus p. 1329. Ut igitur emendetur ille Plinii locus, & illustretur hoc loco Lucianus, *Plinii* verba hic apponam, extant in c. 4. lib. 13. ubi de palmis loquitur: *Reliquae teretes atque procerae densi gradatisque corticum pollicibus auctioribus, faciles se ad scandendum Orientis populis praebent, utilem sibi arborisque induviis circulum mira pernicitate cum homine subeunte.* Pollices auctiores vocat Plinius amputatorum vel decidentium ramorum reliquias eminentes & ex cortice protuberantes, ut pollex exertus ex manu. Id Gallice dicimus *chicots*. Hinc *Plinii* locum sane salebrosum & mendosum ita debere legi contendit Salmasius, *utilem sibi arboriique inductis circulum*. Quae lectio mihi videtur aliquid habere absurditatis, qua enim utilitate affici potest arbor tali circulo? Ego igitur pridem in margine nostri *Plinii* codicis emendaveram, *utilem sibi arboriique indutis circulum*, & ita censueram legi debere doctus quodam nobili navarcho de modo, quo incolae Palmiferae regionis in Africa celeriter cum suo circulo scandunt excelsas palmarum arbores: scilicet induunt se una cum arbore ipsa circulo e vitili ligno facto, & pedibus in arboris pollicibus illis nitentes, & lumbis circulo innixi, manibus vero ambabus circulum gradatim & subsultim attollentes, celerrime usque ad

detur ergo mihi illius lignei viri imitatione hic ascendere.

29. Porro ascensus est ejusmodi. Catena longa se pariter ac phallum circumdat. Postea inscendit ligna phallo affixa, ea magnitudine, quae extremum pedem recipiat. Quantum vero ascendit, tantum utrinque, aurigantis gestu, catenam in altum rejicit. Si quis vero hoc non vidit, vidit autem illos, qui palmas conscendunt in Arabia, aut in Aegypto, aut alio quocunque loco, idem quod dico intelligit. Cum autem ad finem viae pervenit, fune demisso alio quem secum habet, longo illo quidem, sursum trahit quae vult, ligna, & vestes, & vasa: e quibus sede colligata, quasi nido quodam, ibi desidet, manetque tempore dierum, quos dixi. Advenientes autem multi aurum & argentum, quidam vero aes adferunt: deinde in conspectu illius posita relinquunt, indicato suo quisque nomine. Adstans vero alius sursum nuntiat; ille vero accepto nomine preces pro unoquoque

δοκέει δ' ἂν μοι καὶ ὅδε ἐς ἐκείνων μίμησιν τοῦ ξυλίνου ἀνδρὸς [h] ἀνέρχεσθαι.

Ἡ δέ οἱ ἄνοδος τοιήδε. σειρῇ μακρῇ ἑαυτόν τε ἅμα, καὶ τὸν φαλλὸν περιβάλλεται· μετὰ δὲ ἐπιβαίνει ξύλων προσφυέων τῷ φαλλῷ, ὁκόσον ἐς χώρην ἄκρου ποδός· ἀνιὼν δὲ ἅμα ἀναβάλλεται τὴν σειρὴν ἀμφοτέρωθεν, ὅκωσπερ ἡνιοχέων. εἰ δέ τις τάδε μὲν οὐκ ὄπωπε, ὄπωπε δὲ φοινικοβατέοντας, ἢ ἐν Ἀραβίῃ, ἢ ἐν Αἰγύπτῳ, ἢ [i] ἄλλοθί κου, οἶδε τὸ λέγω. ἐπεὰν δὲ ἐς τέλος ἵκηται τῆς ὁδοῦ, σειρὴν ἑτέρην ἀφεὶς, τὴν αὐτὸς ἔχει, μακρὴν ταύτην, ἀνέλκεται τῶν οἱ θυμὸς, ξύλα, καὶ εἵματα, καὶ σκεύεα· ἀπὸ τῶν ἕδρην συνδέων, ὁκοίην καλιὴν, ἵζάνει. μίμνει τε χρόνον, [k] τῶν εἶπον ἡμερέων. πολλοὶ δὲ ἀπικνεόμενοι, χρυσόν τε καὶ ἄργυρον, οἱ δὲ χαλκὸν [l] κομίζουσι· εἶτ' ἀφέντες ἐκείνου πρόσθε κείμενα, ἀπιᾶσι, λέγοντες τὰ οὐνόματα ἕκαστος. παρεστεὼς δὲ ἄλλος, ἄνω ἀγγέλλει· ὁ δὲ δεξάμενος τοὔνομα, εὐχωλὴν ἐς ἕκαστον

[h] Ἀνέρχεσθαι] Ἀνέρχεται M. Vulgatum probat Fl. [i] Ἄλλοθί κου] Et sic Fl. cum J. P. &c. [k] Τῶν] Restitui ex W. Τὸν Edd. & M. male. [l] Κομίζουσι] Τὰ κομίζουσιν εἰς ἐκείνου πρόσθε κείμενα κατιᾶσι W. & Fl.

arboris summum, ubi sunt rami & fructus, scandunt. Id saepe facientes, ut lagenas suas ramis succisis appendeant, vel eas plenas vino palmeo reportent. Quod ut facilius intelligas, figuram hic apposui homi-

nis ita cum circulo suo scandentis. Quae emendatio mea firmatur omnino ex hoc Luciani loco, unde non mediocriter gavisus sum. Expende rem accuratius, lector candide, & confer cum nostra emendatione, & ut spero, non solum eam approbabis, sed plausum dabis. *J. P. a G.*

Σειρῇ μακρῇ] Lege μακρῇ. vid. sequentia verba, ubi catenae alterius & abhac diversae (quae sc. esset uti *Jensius* emendare jusserat; & ex W. restituimus, μακρὴν) mentio fit. *L. K.*

91. *Μίμνει τε χρόνον, τῶν εἶπον ἡμερέων*] Puto Lucianum scripsisse τῶν, Ionice pro ὧν, ut passim in hoc libello (quamvis & τὸ pro ὃ scriptum sit). *Et manet tempus eorum, quos dixi, dierum.* Nempe dies septem (ut c. 28. med. dictum) quotannis homo aliquis in aliquo Phallorum, qui in προπυλαίοις templi Syriae Deae sunt erecti, persistit. *J. J.*

Ibid. Τῶν εἶπον ἡμερέων] Egregie *Jensius* hoc viderat; idque accedente jam codice, omnino recipiendum duxi. *J. F. R.*

93. Κομίζουσι — ἀπιᾶσι] W. & Fl. aliter, nempe; τὰ κομίζουσιν εἰς ἐκεῖνον πρόσθε κείμενα κατιᾶσι. *M. du S.*

σον ποιεῖ). ἅμα δὲ εὐχόμῳ, κροτεῖ ποίημα χάλκεον, τὸ ἀείδει μέγα καὶ τρηχὺ, κινεόμμον, εὖδει δὲ ἀδαμᾷ. ἢν γὰρ μιν ὕπνος ἕλῃ [a] ποτὲ, σκορπίος ἀνιὼν ἀνεγείρῃ τε, καὶ ἀεικέα ἐργάζεται, καὶ οἱ ὅδε ἡ ζημίη τοῦ ὕπνου [b] ἐπικεῖται. τὰ μὲν ὧν ἐς τὸ σκορπίον μυθέονται, ἱρά τε καὶ θεοπρεπέα· εἰ δὲ ἀτρεκέα ἐστὶ, οὐκ ἔχω ἐρέειν. [c] δοκέειν δέ μοι, [d] μέγα ἐς ἀγρυπνίην συμβάλλεται καὶ, καὶ τὸ πτώσιος ἡ ὀρρωδίη. φαλλοβατέων μὲν δὴ πέρι [e] τοσαῦτα ἐχέτω. ὁ δὲ νηὸς ὁρέει μὲν ἐς Ἥλιον ἀνιόντα.

nuncupat: inter precandum ſonum edit inſtrumento aeneo, quod, ubi movetur, magnum quiddam canit & aſperum. Dormit neutiquam. Si enim ſomnus illi aliquando obrepat, ſcorpius aſcendens & excitat illum, & magno malo afficit: haec ei poena ſomni propoſita eſt. Quae igitur de ſcorpio narrant, ea ſacra ſunt & religioſa: utrum ſint vera, dicere non habeo. Ut mihi videtur, multum etiam ad vigilandum confert ille metus cadendi. De illis phallorum conſcenſoribus haec ſufficiant. Templum ſpectat in Solem orientem.

Εἶδος δὲ, [f] καὶ ἐργασίην ἔστι, οἷοίπερ νηοὶ ἐν Ἰωνίῃ ποιέονται. ἕδρη μεγάλη ἀνέχει [g] ἐκ γῆς μεγάθεος ὀργυιέων δυοῖν, ἔστι τὸ νηὸς [h] ἐπικέεται. ἄνοδος ἐς [i] αὐτὸν λίθου πεποίηται, ἐκ κάρτα μακρή. ἀνελθόντι δὲ θῶυμα μὲν καὶ ὁ πρόναος μέγα παρέχεται, θύρησί [k] τε ἥσκηται [l] χρυσέῃσιν· ἔνδοθε δὲ ὁ νηὸς χρυσοῦ τε πολλοῦ ἀπολάμπει, καὶ ἡ

30. Specie eſt atque opere illo, qualia in Ionia templa aedificant. Eminet e ſolo crepido magna, paſſuum duorum altitudine, in qua aedes impoſita eſt. Aſcenſus in illam e lapide factus non ſane latus. Aſcendenti ſpectaculum magnum etiam atrium templi praebet: & valvis aureis excultum eſt. Intus autem aedes auroque multo re-

lu-

a Ποτὲ] Nil mut. Edd. & M. b Ἐπικέεται] Sic M. & Fl. Ἐπικέεται cett. c Δοκέειν] Δοκέει Edd. & M. male. d Μέγα ἐς] Ἐς μέγα W. male. e Τοσαῦτα] Τοσάδε W. f Καὶ] Omittunt W. & Fl. g Ἐκ γῆς] Recepi ex L. Ἐκ τῆς Edd. & M. h Ἐπικέεται] Ita Solan. Ἐπικέεται F. B1. S. &c. Ἀποκέεται H. P. pejus. i Αὐτὸν] Recepi ex W. & Fl. Αὐτῷ cett. male. k Τε] Sic Edd. & M. Lege γὰρ. l Χρυσέῃσι] Reſtitut. ex W. Χρυσείοισι Edd. priores.

4. Ἐπικέεται] Sic M. & Fl. In reliquis ἐπικέεται. M. du S.

Ἐπικέεται]: Etſi vulgatum non damnabile, (ut vid. ad c. 6.) tamen quia optimae notae libri —εται hic habent, idque optimum, facile hoc dedi Solano, ut hic reciperem, etſi deinde non facio idem, quia ob utriusque frequentiam probabile eſt utrovis more dedita opera ſcriptum. Conf. c. 32. N°. 52. J. F. R.

6. Δοκέειν] Sic ſcripſimus, ut ſupra c. 1. In omnibus Impr. & ipſo M. erat δοκέει. M. du S.

12. Ἕδρη μεγάλη ἀνέχει ἐκ τ'] Leg. videtur ἕδρη μεγάλη ἀνέχει ἐκτὸς, μέγαθος &c. F. G.

Ibid. Ἐκ γῆς μέγαθος] Ita Cod. L. In omnibus Impr. ἐκ τῆς, quod unde ſit, facile perſpicis. M. du S.

Ibid. Ἀνέχει ἐκ τῆς] Non dubito quin ſcripſerit auctor ἐκ γῆς. Quam facile Γ in Τ, tum majuſculae hujus formae, tum minuſculae antiquioris, quae in Aldinis adhuc libris frequens eſt, permutentur, intuenti conſtat. Quam conveniat γῆς ſententiae, ex verſione noſtra apparet: quam nihili ſit ἐκ τῆς, inde colligas, quod omiſerunt plane interpretes. J. M. G.

14. Ἐπικέεται] Sic etiam hic ſcribi oportet. Fl. tamen cum reliquis hic errat. M. du S.

Ibid. Αὐτὸν] Sic W. & Fl. ut ad Templum referatur, melius quam in reliquis αὐτῷ. M. du S.

16. Ὁ πρόναος] Quidquid ſit de uſu aliorum ſcriptorum, qui neſcio an hic ſatis inter ſe conveniant; hic certe auctor partibus templi ſic utitur, ut *propylaeum*, τὰ προπύλαια, *veſtibulum*, ſit locus ſubdivalis, magnus, centum paſſuum, non ipſi modo portae, orientem ſpectanti, objectus, unde nomen habet; ſed ad latus boreale, (non item ad auſtrale, nec ergo aequabiliter) multum excurrens, in quo phalli poſiti. Ex hoc *propylaeo* demum per gradus aſcenditur in crepidinem duos paſſus altam, cui templum ſ. aedes impoſita eſt. Hic *pronaus* eſt, atrium templi, aedes anterior, aperta undique, columnis ſubnixa, tectum commune ipſius *pronai*, & *aedis* proprie dictae, τῷ ναῷ ſuſtinentibus. Hic *pronaus* (*porticum templi* etiam dixeris) ἥσκηται θύρησι χρυσείοισι, *excultus eſt valvis aureis*, non quaſi ipſe ſit clauſus; ſed valvae, quibus apertis in ναὸν intratur, exteriore ornatu ſuo, *argumentis*, in quibus deſcribendis multi ſunt poëtae & antiquarii, porticum illam, illum *pronaon*, exhilarat. Per has igitur valvas in ναὸν itur, *aedem* proprie dictam, quae *cella* ſaepe Latinis eſt, ejus magnitudinis, ut aliquot centum armatos ceperit *cella Concordiae* Cic. Philipp. 3, 12. & in *cella Jovis Capitolini*

lucet, & lacunar totum est aureum. Sentitur autem hic divinus odor, qualis dicitur regionis Arabiae, qui e longinquo ascendenti spiritum inhalat optimum; & si inde discesseris, non deserit; quin & vestimenta tua diu servant odorem; & ipsi tibi semper obversabitur.

ὀροφὴ πᾶσα χρυσέη. Ἀπόζει δὲ αὐτῇ ὀδμὴ ἀμβροσίη, οἵη λέγε τὴν χώρης τὴν Ἀραβίης. καί σοι τηλόθεν ἀνιόντι, προσβάλλῃ πνοιὴν κάρτα ἀγαθήν· καὶ ἢν [m] αὖτις ἀπίῃς, ὐδαμᾷ λείπει, ἀλλά σευ τά τε εἵματα ἐς πολλὸν ἔχει τὴν πνοιὴν, καὶ σὺ ἐς [n] πάμπαν αὐτῆς μνήσεαι.

31. Intus vero aedes non simplex est, sed thalamus in ea factus alius. Ascensus etiam in hunc parvus. Valvis non est ornatus, sed totus ex adverso *venientibus* apertus. In magnum ergo templum ingrediuntur omnes; in thalamum vero soli sacerdotes, ac ne sacerdotes quidem omnes; sed ii, qui proximi censentur Diis, & quibus omnis administratio sacrorum curae est. In hoc collocata sunt signa, tum Juno, tum quem, Jupiter cum sit, alio ipsi nomine appellant. Ambo aurei, ambo sedent. Ve-

Ἔνδοθεν δὲ ὁ νηὸς [o] οὐκ ἁπλόος ἐστί, ἀλλὰ ἐν αὐτῷ θάλαμος ἄλλος πεποίηται. ἄνοδος καὶ ἐς τοῦτον ὀλίγη. Θύρησι δὲ οὐκ ἠσκηται, ἀλλ' ἐς ἀντίον ἅπας ἀναπέπταται. ἐς μὲ [p] ὦν τὸν μέγαν νηὸν πάντες [q] ἐσέρχονται· ἐς δὲ τὸν θάλαμον οἱ ἱρέες [r] μοῦνοι. οὐ μὴν τοί πάντες ἱρέες, ἀλλά [s] τοι μάλιστα ἀγχίθεοί τέ εἰσι, καὶ τρῖσι πᾶσα ἐς τὸ ἱρὸν μέλει θεραπείη. [t] ἐν δὲ τῷδε εἵαται τὰ ἕδεα, ἥτε Ἥρη, καὶ τὴν αὐτοὶ Δία ἐόντα ἑτέρῳ ὀνόματι καλέουσι. ἄμφω δὲ χρύσεοί τέ εἰσι, καὶ ἄμφω ἕζον· ἀλ-

[m] τις Αὖτις] Αὖθις *P.* [n] Πάμπαν] Nil mut. *Fl.* & M. &c. [o] Οὐκ] Margo *B1.* frustra. [p] Ὧν] Recte W. ut semper in hoc libello. Οὖν Edd. except. *B1.* 2. quae ὄν. [q] Ἐσέρχονται] Recte sic emendatum in M. Εἰσέρχονται Edd. male. [r] Μοῦνοι] Omisit *Fl.* Adest in cett. & M. [s] Τοι] Οἱ *Fl.* & M. ac mox Οἵσι, frustra. [t] Ἐν δὲ τῷδε] Bene *Fl.* M. *P.* Ἐν δὲ δὴ τῷ *F.*

lini cremare Caesaris cum lecto cadaver quidam voluerint. Ab hac *cella* diversus hic & minor est θάλαμος, interior & sanctior recessus, cum choro templorum nostrorum comparari qui possit. Alius est in Cnidiae Veneris templo ille νηὸς ἀμφίθυρος, augustior, quaedam aedicula, cui inclusa imago, de qua diximus ad illum locum Ἐρωτ. c. XI. Ὀπισθόδομος, posticum templi, plane separatus & bene munitus ad thesauros asservandos &c. *F. M. G.*

17. Θόρηι τι] Lege γὰρ pro τι. *M. du S.*

Ibid. Ἠσκῆσθαι] *Elaborata est, instructa. F. G.* Habuimus crebro supra, ut *Amor.* c. 3. ἠσκημένη κόμη. Ibid. c. 10. εὐμόρφοις ποιεῖν ἐξήσκηκε. Rursus ibid. 33. *Imag.* XI. post m. λίθοις τοῖς πολυτελέσιν ἠσκημένον. *Plutarch.* T. 2. p. 1162. κάτοπτρον χρύσεον εἰς πρόσοψιν ἀνθρώπου ἠσκημένον. *Diod. Sic.* IV. c. 77. στέφανος θαυμασίως ἠσκημένος. *F. F. R.*

Ibid. Χρυσίῳ τῷ] W. recte. In Impr. omnibus χρυσίοισι. *M. du S.*

26. Ἔνδοθεν] Τὰ ἔνδοθεν hic pro ἔνδοθι, ut & supra. *F. G.*

Ἔνδοθεν] Verum est ἔνδοθι proprie esse *intus*, ut *Hom.* Il. A. 243. — τὸ δ' ἔνδοθι θυμὸν ἀμύξας. Sed & ἔνδοθεν eidem familiare eodem sensu, ut Z. 247. — ἔνδοθεν αὐλῆς Δάδου' ἴσαν &c. Exemplorum satis habet *Seberus.* *F. F. R.*

Ibid. Οὐκ ἁπλόος] Nihil opus est emendatione. Adspirationem enim sic negligere Iones, nimis notum. Ita οὐκ ἰμοῖος, & οὐκ ὡς vide ex *Herodoto* adferentem *Maitt.* de Dial. p. 133. & satis patet in compositis ἀπικνέομαι & similibus. Ita ἀπ' ὧ *Herod.* IV. Et ἀπ' ἑσπέρης IV. 272. B. Licet in *Hippocr.* adspirata plerumque adscita, ut ἀφ' ἑκοίων I. *de Morb.* pr. & ἀφ' ἑκάστης, ib. ἀφ' ὧν ib. ἀφ' ἑωυτοῦ p. 8. contra, ἀπὸ ἑωυτοῦ ib. 9. 15. cum illico tamen rursus ἀφ' ἑωυτοῦ, & ἀφ' ἑωυτῶν, ib. 9. f. Item ἀφ' ἧς p. 8. f. Sed desino nugarum. *F. F. R.*

30. Ὧν] Sic W. & *B2.* recte. Sic enim postulat haec Dialectus. Nec unquam in eo Ms. ea in voce peccatur. Reliqui Impr. ἂν. *M. du S.*

31. Ἐσέρχονται] Sic in M. Ex manu tamen recentiore. Omnes Impr. prave εἰσέρχονται. *M. du S.*

35. Ἥτε Ἥρη, ἣν τὴν αὐτοὶ Δία ἐόντα] Interpretandus hic locus est de Jove Dolicheno, auctore *Luca Holstenio* in notis ad *Stephanum* de urbibus, in ΔΟΛΙΧΗ. *Almel.*

37. Ἄμφω δὲ χρύσεοι] Adscripsit Cl. *La Croze* vid. *Blond.* de Sibyllis L. I. c. 13. p. 65. Non vero satis designaverat ad quae verba haec pertineant, cumque librum illum non possideam, locum investigare nequeo. *F. F. R.*

ἀλλὰ τὴ μὲν Ἥρην λέοντες [a] Φορέουσι· ὁ δὲ [b] ταύροισιν ἐφέζεται. καὶ δῆτα τὸ μὲν τοῦ Διὸς ἄγαλμα, ἐς Δία πάντα ὁρᾷ, καὶ κεφαλὴν, καὶ [c] εἵματα, καὶ ἕδρην· καὶ μὴν εἰ θέλοις ἄλλως εἰκάσειας.

rum Junonem leones ferunt: alter tauris insidet. Nempe Jovis simulacrum Jovem refert per omnia, capite, vestibus, throno, nec etiamsi velis alii ipsum assimules.

Ἡ δὲ Ἥρη σκοπέοντί τοι πολυειδέα μορφὴν ἐφανέει. καὶ τὰ μὲν ξύμπαντα ἀτρεκέως λόγῳ Ἥρη ἐστί· ἔχει δέ τι καὶ Ἀθηναίης, καὶ Ἀφροδίτης, καὶ Σεληναίης, καὶ Ῥέης, καὶ Ἀρτέμιδος, καὶ Νεμέσιος, καὶ Μοιρέων. χειρὶ δὲ τῇ μὲν ἑτέρῃ σκῆπτρον ἔχει, τῇ ἑτέρῃ δὲ ἄτρακτον. καὶ ὑπὲρ τῆ κεφαλῆ ἀκτῖνάς τε Φορέει, καὶ πύργον, καὶ κεστὸν, τῷπερ μούνῃ τὴ Οὐρανίῃ κοσμέεσι. ἔκτοσθε δέ οἱ χρυσός τε ἄλλος [d] ἐλέληται, καὶ λίθοι κάρτα πολυτελέες, τῶν οἱ μὲν λευκοὶ, οἱ δὲ [e] ὑδατώδεες, πολλοὶ δὲ πυῤῥώδεες. ἔτι δὲ ὄνυχες οἱ Σαρδῶοι πολλοὶ, καὶ ὑάκινθοι, καὶ σμάραγδοι, τὰ [f] Φορέουσι Αἰγύπτιοι, καὶ Ἰνδοὶ, καὶ Αἰθίοπες, καὶ Μῆδοι, καὶ Ἀρμένιοι, καὶ Βαβυλώνιοι. τὸ δὲ δὴ μέζον λόγου ἄξιον, τοῦτο ἀπηγήσομαι· λίθον ὑπὲρ τῆ κεφαλῆ Φορέει, λυχνὶς καλέεται, ὄνομα δέ οἱ τοῦ [g] ἔργου ἡ συντυχίη. ἀπὸ τούτου ἐν νυκτὶ σέλας πολλὸν ἀπολάμπει, ὥστε δέ οἱ καὶ ὁ νηὸς ἅπας, οἷον ὑπὸ λύχνοισι

32. Verum Juno multiplicem contemplanti formam offert. Universim, ut vere dicam, Juno est. Sed habet aliquid etiam Minervae & Veneris, & Lunae, & Rheae, & Dianae, & Nemesis, & Parcarum. Manu altera sceptrum tenet, colum altera: & in capite gerit radios & turrim; & cestum habet, quo solam Caelestem *Venerem* ornant. Extra vero & aliud aurum circumpositum est, & gemmae valde pretiosae, quarum aliae albae, aquei coloris aliae, multae etiam ignei. Insuper vero Sardae onyches multae, & Hyacinthi & Smaragdi, quas Aegyptii ferunt, & Indi, & Aethiopes, & Medi, & Armenii, & Babylonii. Quod autem magis commemoratu dignum est, illud enarrabo. Gemmam in capite fert, quae Lychnis vocatur: nomen illi res ipsa dedit. Ab hac noctu splendor multus refulget, ut ab ea tanquam a lucernis aedes to-

a Φορέουσι] Recte plurimae. Φέρουσι Fl. & M. b Ταύροισιν] Ex Fl. Ταῦροισι male J. Ταύροις cett. c Εἵματα] Sic W. Ὁμματα Edd. d Περικέαται] Et sic jam Fl. cum cett. e Ὑδατώδεις] Vid. nott. f Φορέουσι] Φέρουσι Edd. priores. g Ἔργου] Ὄρους W. Sed in marg. est ἔργου.

38. Φορέουσι] Recte hic habent plerique impressi. M. & Fl. φέρουσι, prave. *M. du S.*

Ibid. Ὁ δὲ ταύροισιν ἐφέζεται] Vid. *Spanh.* ad *Callim.* 255. & *Holst.* ad *Steph. Byzant.* fine v. in omnibus Impr. Excepta Fl. scriptum erat ταύροιοι. *M. du S.*

41. Εἴματα] Scriptura haec ex W. est, quam nos libenter arripuimus, utpote praestantiorem vulgata ἱμάτια. *M. du S.*

Εἵματα] Potius ἱμάτια scripsi, ut habuimus non longe ante, ac bis deinceps, & c. 51. etsi ἱμάτια haeserit *Solan.* ex W. Forsan imprudens, ut interdum in accusativis & spir. manus ejus erravit. At recte adspirari, ut sexcenties ap. *Homer.* & in *Herodoto* L. 2. 134. B. constat. *J. F. R.*

43. Ἡ δὲ Ἥρη — τοι] Non placet illud τοι, quod omnes libri Nostri exhibent. Mallem σοι. *M. du S.*

44. Ξύμπαντα] At *Herodot.* σύμπαντα semper. *J. F. R.*

49. Ἐπὶ τῇ κεφαλῇ ἀκτῖνάς τε φορέει.] Bene monuit Cl. *Hemst.* adeundum *Kust.* ad *Aristoph.* Av. vs. 1214. Ibi is docet, recte *Camerarium* ex illo *Aristoph.* loco observare, statuarum capitibus ap. vett. lunulas addi solitas fuisse, ne avium stercore inquinarentur. Sed refutato eumdem opinantem inde Christianis manasse morem sanctos suos cum ejusmodi orbibus in capite pingendi; quum & Veterum Deorum Dearumque imagines ap. vett. Graecos circulo radiato honoris gratia ornari solerent, ut ex hoc Luciani non modo pateret, sed & ex ejusd. *Ther.* c. 51. ubi cum Cl. *Mendorp.* jam plura dederit, eo Lectorem remitto. *J. F. R.*

50. Κεστὸν] Vestem fuisse opinatur Eruditissimus auctor notarum ad marmor. Oxon. p. 24. a. Vide tu *Mem.* H. Z. 314. *M. du S.*

52. Ὑπολάμπει] Cur jam non etiam ἐξάπτει emendat *Solan.*? An quia sensit & saepiuscule sic deinde legi,

tors relucear: interdiu splendor ille imbecillior, caeterum speciem habet valde igneam. Etiam aliud est in illo simulacro admirabile. Si stans contra intueare, te respicit, transeuntem obtutus ille persequitur: & si ab alia parte alius hoc experiatur, idem in illum perficit.

33. Inter utrumque stat imago ex auro, alia nulla parte aliis imaginibus similis. Suum hoc formam non habet, gerit autem aliorum Deorum species: signum vocatur ab ipsis Assyriis, nec nomen illi proprium posuere: sed neque de ortu illius aut forma dicunt: sed alii ad Bacchum, alii ad Deucalionem, ad Semiramidem alii referunt. Etenim in vertice illius stat columba aurea, quam ob caussam Semiramidis esse simulacrum illud fabulantur. Abit (*defertur*) vero bis quotannis ad adferendam, quam dixi, aquam.

34. In ipsa porro aede ad sinistram introitum Solis primum thronus positus est: ipsius vero simulacrum non inest. Solius enim Solis ac Lunae simulacra non ostendunt. Cujus autem rei caussa hoc instituerint, ut c. 34. κάστας — ἱρέους. & ibid. iterum &c. Et ἀνιάστας c. 51. Vid. nos ad c. 6. Sed κάστας plurale est *Herodoto*, L. IX. 587. C. ubi ἀναπεπτάστας *patefactae sunt*. Atque in praeteritis etiam sic solere pluralem, vid. supra c. 10. f. & c. 42. Haec itaque nihil officiunt. *J.F.R.*

54. Ὑδατώδεις] Florentina tribus verbis ditior, sic habet: οἱ δὲ ὑδατώδεις· πολλοὶ δὲ οἰνώδεις· πολλοὶ δὲ πυρρώδεις. Sed nescio anne illud οἰνώδεις lepidus quidam joci caussa adjecerit, quasi a Luciano praetermissum. Licet vini color pro nigricante purpura possit accipi. Οἰνώδεις etiam in W. esse, sed ante πολλοὶ, adleverat *Solan.* quod si verum, recipi posset. *J.F.R.*

56. Φρίσσει.] Peccant hic iterum omnes Impr. & ipse M. *M. du S.*

66. Θρυλλούσι] De tabula picta minime hoc mirum foret, sed de signo dictum, non mirum solum, sed impossibile etiam, nisi quis intus latens oculorum aciem in omnes pro lubitu partes direxerit. *M. du S.*

69. Ἰσορῇ] Mallem ἱστορῇ, ut supra. Nihil tamen hic invitis libris mutare ausus sum. *M. du S.*

Ἰσορῇ] Cum ἱστορεῖν sit etiam spectaculi & curiositatis caussa aliquid contemplari, explorare, inquirere, *experiri*, ut reddidi: ferri forte potest haec lectio. Sed cogitandum tamen, an non praestet ἱστορῇ. *J.M.G.*

75. Σημήϊον] Confer c. 36. *L.K.*

80. Ἐπὶ τῇ κορυφῇ] Etiam apud Graecos talia. *Aristoph. Ορν.* 514.

— ὁ Ζεὺς γὰρ ὁ τῶν βασιλέων
Αὐτὸν ἔσχε· ὄρνιν ἴσχων ἐπὶ σ' κιφαλῆς βασιλεὺς ἦν.
Ἡ δ' αὐτῷ θυγάτηρ γλαυξ· ὁ δ' Ἀπόλλων, ὥσπερ θεράπων ἥρμοκε. *J.M.G.*

85. Ἐσιόντων &c.] Interpunctionem immutavi, quae antea haec fuit: Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ νηῷ εἰσιόντων. ἐν ἀρ-

ἐν ἡμέρῃ δὲ τὸ μὲν φέγγος ἀοτεμφές. ἰδεῖν δὲ ἔχει [h] κάρτα [i] πυρώδεα. καὶ ἄλλως θαυμαστόν ὅσα ἐν τῷ ξοάνῳ. ἢν [k] ἐς σὲ ἀντίος ἐσορέῃς, ἐς σὲ ἀρῇ καὶ μεταβαίνοντι τὸ βλέμμα ἀκολουθέει, καὶ ἢν ἄλλος ἑτέρωθι [l] ἰσορέῃ, ἴσα καὶ ἐς ἐκεῖνον ἐκτελέει.

Ἐν μέσῳ δὲ ἀμφοτέρων, ἕστηκε ξόανον ἄλλο χρύσεον, εἰδαμῶς τοῖσι ἄλλοισι ξοάνοισι ἐοικέλον. τὸ δὲ μορφὴν [m] μὲν ἰδέην οὐκ ἔχει, φορέει δὲ τ' ἄλλων θεῶν εἴδεα. καλέονται δὲ σημήϊον καὶ ὑπ' αὐτῶν Ἀσσυρίων. οὐδέ τι ὄνομα ἴδιον αὐτῷ ἔθεντο, ἀλλ' οὐδὲ γενέσιος αὐτοῦ [n] πέρι καὶ εἴδεος λέγουσι. καὶ μιν οἱ μὲν ἐς Διόνυσον, ἄλλοι δὲ ἐς Δευκαλίωνα, οἱ δὲ ἐς Σεμίραμιν ἄγουσι. καὶ μὲν δὴ ὧν ἐπὶ τῇ κορυφῇ αὐτοῦ, [o] περιστερὴ χρυσέη ἐφέστηκε. τεύχεα δὴ μυθέουσι Σεμιραμίδος εἶμεναι τόδε σημήϊον. ἀναδήμασι δὲ δὶς ἑκάστου ἔτεος ἐς θάλασσαν, ἐς χοαὶ ἐστὶν τοῦ εἴπον ὕδατος.

Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ νηῷ, ἐσιόντων ἐν δεξιῇ, [p] κέαται πρῶτα μὲν θρόνος ἡλίου· αὐτοῦ δὲ εἰδέος οὐκ ἔνι, μοῦνος γὰρ Ἥλιος οὐ Σελήναίης ξοάνα ἐστὶ δεικνύουσι. ὅτευ δὲ εἵνεκα ἐστὶ

[h] Κάρτα] M. *Fl.* aliaeque recte. Κάρτα *F.* male. [i] Πυρώδεα] Sic & *Fl.* cum cett. Πυῤῥώδεα W. [k] Ἐστὶς] Ἐσῇς *B1.* Sed *B2.* cum *Fl. P.* &c. vulgatum servat. [l] Ἰσορέῃ] Nil mutare Edd. & M. addit *Solan.* Ἐσορέῃ forsan. [m] Μὲν] Ex W. est. Non erat in Edd. [n] Περὶ] Deest in W. [o] Περιστερὴ] Περιστερὴν W. non adsentiente *Fl.* [p] Κέαται] Et sic jam *Fl.*

ὧδε νομίζουσι ἐγὼ καὶ τόδε ἔμαθον· λέγουσι τοῖσι μὲν ἄλλοισι θεοῖσι ὅσιον ἐμμῦναι ξόανα ποιέεσθαι, εἰ γὰρ σφέων ἐμφανέα [a] πάντεσι τὰ εἴδεα· Ἡλίῳ δὲ, καὶ Σελήνῃ, πάμπαν ἐναργέες, καὶ σφέας πάντες ὁρέουσι. κοίη ὦν αἰτίη ξοανουργίης, τοῖσι ἐν τῷ ἠέρι φαινομένοισι;

Μετὰ δὲ τὸν θρόνον τοῦτον [b] κέαται ξόανον Ἀπόλλωνος, οὐκ οἷον ἐώθεε ποιέεσθαι· οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι πάντες, Ἀπόλλωνα νέον τε ἥγνυν, καὶ [c] πρωθήβην ποιέουσι. μοῦνοι δὲ οὗτοι Ἀπόλλωνος γενείητεω ξόανον δεικνύουσι· καὶ τάδε ποιεύντες, ἑωυτοὺς μὲν ἐπαινέουσι, Ἑλλήνων δὲ καταγορέουσι, καὶ ἄλλων, ὁκόσοι Ἀπόλλωνα παῖδα θέμενοι ἱλάσκονται, αἰτίη δὲ [d] ἥδε δοκέει αὐτέοισι, ἀσοφίη μεγάλη ἐμμῦναι, ἀτελέα ποιέεσθαι τοῖσι θεοῖσι τὰ εἴδεα. τὸ δὲ νέον ἀτελὲς ἔτι νομίζουσι. [e] ἐν δὲ [f] καὶ ἄλλο τῷ σφετέρῳ Ἀπόλλωνι καταγινώσκουσι. μοῦνοι Ἀπόλλωνα [g] εἵματα κοσμέουσι.

Ἔργων δὲ αὐτῶν περὶ, πολλὰ μὲν ἔχω εἰπεῖν. ἐρέω δὲ τὸ μάλιστα θωυμάζειν ἄξιον. πρῶτα δὲ τῆς μαντηίης μνησθήσομαι. μαντήια πολλὰ μὲν παρ' Ἕλλησι, πολλὰ δὲ καὶ παρ' Αἰγυπτίοισι. τὰ δὲ καὶ ἐν τῇ Λιβύῃ, καὶ [h] ἐν τῇδε Ἀσίῃ πολλά ἐστι. ἀλλὰ τὰ μὲν ἔστε ἱρέων ἄνευ ἔστε προφητέων

rint, id ipsum quoque didici. Ajunt, reliquis Diis simulacra facere fas esse: illorum enim species non esse notas omnibus. At Sol & Luna plane conspicui, & vident illos universi. Quae igitur caussa simulacrorum illis faciendorum, qui in aethere se conspiciendos praebeant?

35. Post illum thronum Apollinis signum positum est, non quale fieri consuevit. Nam reliqui omnes juvenem putant Apollinem, & prima florentem pubertate faciunt. Hi soli vero barbati Apollinis signum ostendunt. Haec dum faciunt, sibi placent, reprehendunt Graecos aliosque, qui Apollinem placant, quem ponunt puerum. Caussa haec illis videtur, quod magna sit insipientia, imperfectas Dis formas tribuere: adolescentiam autem adhuc imperfectam existimant. Verum unum etiam in alio suo Apolline novant. Soli vestibus ornant Apollinem.

36. De operibus ipsius multa habeo dicere. Dicam vero, quod maxime admiratione dignum est. Primo autem oraculi mentionem faciam. Oracula apud Graecos multa, multa apud Aegyptios. Verum etiam in Libya & in Asia multa sunt. Sed alia non sine sacerdotibus vel prophetis respon-

a Πάντεσι] Παντέσι W. Nil mut. *Fl.* b Κέαται] Κέεται *Fl.* Sed prius M. cum Edd. vulgo. c Πρωθήβην] Recte sic *F. Fl. Fr. S. P.* M. d Ἥδε] Inserui ex *Fl.* & W. aberat vulgo. e Ἐν] Restitut. ex M. Nam in Edd. male. f Καὶ ἄλλο] Καὶ ἄλλῳ male W. solus. g Εἵματα] Εἵμασι *Fl.* Vulgato favet M. h Ἐν] Sic & W. cum *Fl.* &c.

ἱερωσύνῃ κέαται. &c. *F. F. R.*

99. Ποιέεσθαι] Mirum ni semel ποιεῦσι & ποιεῦντες dixerit, quod Ionibus usitatissimum, licet & alterum persaepe invenias. *F. F. R.*

1. Ἀπόλλωνος γενείητεω] De barbato Apolline *Macrob.* Sat. I, 17. & 18. Plane πολιὸς, *canus*, est apud *Pausaniam* Boeot. 9. p. 559, 34. &c. *F. M. G.*

Ibid. Γενείητεω] In nullo nummo barbatum unquam conspici docet vir harum rerum indagator sagacissimus *Ez. Spanhemius*, quem adi ad *Callim.* p. 68. *M. du S.*

8. Ἐν] Ita emendandum esse videram, nondum conspecto Cod. M. in quo ἐν uti edidi, non ut in impressis est ἐν. Idem tamen codex mox prave ἄλλῳ, pro ἄλλο, quod in omnibus impressis recte habet. *M. du S.*

Ἐν δὲ καὶ] An sic legendum: ἐν δὲ ἐν ἄλλο, τὸ σφετέρῳ. *F. G.* Nihil opus est mutare interpunctionem, si ἐν pro ἐν legas, quod facimus. De locutione autem ἐν δὲ, vid. ad c. 39. *F. F. R.*

17. Οὔτε ἱρέων] Pro οὐδ' ἱρέων, observante Cl. *Dukero* ad *Thucyd.* II. p. 143. N°. 61. ad imitationem *Herodoti* Thucydidem etiam dixisse οὔτε ὑμῶν (ubi operae tamen male dedere ἡμῶν.) Sed apostrophum negligi, si in *Thucyd.* rarius, apud *Herodot.* & hic eo est frequentius, exempla singulis pagg. occurrentia non adferam, nisi

ſpondent : at hic movetur ipſe, & divinationem ad finem usque ſolus perducit. Modus hic eſt. Cum vult reddere oraculum, in ſede primum ſua movetur. Sacerdotes vero ipſum continuo tollunt. Si vero non tollant, ille ſudat, & verſus medium adhuc movetur. Cum vero ſubeuntes onus ipſum ferunt, agit illos usque quaque in orbem, & in alium ex alio tranſilit. Tandem obſiſtens ſacerdotum princeps interrogat illum de rebus omnibus. Isque ſi nolit fieri, retrocedit; ſi vero probet, antrorſum agit ſuos bajulos, tanquam habenis auriga. Ita colligunt oracula, & neque ſacram rem ullam neque privatam ſine hoc faciunt. Praedicit etiam de anno, omnibusque illius tempeſtatibus, & quando non futurae ſint: item praedicit de Signo, quando eam, quam dicebam *modo*, profectionem ſuſcipiat.

37. Narrabo etiam aliud, quod me praeſente egit. Sacerdotes ſublatum ferebant. At ipſe illos humi reliquit, ſublimis ipſe ſolus ferebatur.

38. Poſt Apollinem Atlantis ſignum eſt, poſt Mercurii, & Ilithyiae.

39. Interiora igitur aedis ſic ornata ſunt. Extra vero altare poſitum magnum ex aere: adſunt & alia ſigna ſexcenta aenea regum &

φθέγγον. [i] ὅδε δὲ αὐτός τε κινέεται, καὶ ἡ μαντηίην ἐς τέλος αὐτουργέει. τρόπος δὲ αὐτῆς τοιόσδε. εὖτ' ἂν [k] ἐθέλησι χρησμηγορέειν, ἐν τῇ ἕδρῃ πρῶτα κινέεται. οἱ δέ μιν ἱρέες αὐτίκα ἀείρουσι. ἢν δὲ μὴ ἀείρωσι, ὁ δὲ ἱδρώει, καὶ ἐς μέσον ἔτι κινέεται. εὖτ' ἂν δὲ ὑποδύντες φέρωσι, ἄγει σφέας, πάντη τοὺς ὑποδυτέων, καὶ ἐς ἄλλον ἐξ ἑτέρου μεταπηδέων. τέλος ὁ [l] ἀρχιρεὺς ἀντιάσας, [m] ἐπερέεται μιν περὶ ἁπάντων πρηγμάτων· ὁ δὲ ἢν τι μὴ [n] θέλῃ ποιέειν, ὀπίσω ἀναχωρέει. ἢν δέ τι ἐπαινέῃ, ἄγει ἐς τὸ πρόσω τοὺς [o] προσφέροντας, ὁκόσῳπερ ἡνιοχέων. οὕτω μὲν συναγείρουσι τὰ θέσφατα, καὶ οὔτε ἱρὸν πρῆγμα οὐδὲν, οὔτε ἴδιον τούτου ἄνευ ποιέουσι. λέγει δὲ καὶ τοῦ ἔτεος περὶ, καὶ τῶν ὡρέων αὐτοῦ πασέων, καὶ ὁκότε οὐκ ἔσονται. λέγει δὲ καὶ τοῦ σημηίου περὶ, κότε χρὴ μιν ἀποδημέειν, τὸ εἶπον ἀποδημίην.

Ἐρέω δὲ καὶ ἄλλο, τὸ ἐμοῦ παρεόντος ἔπρηξε. οἱ μὲν μιν ἱρέες ἀείροντες ἔφερον, ὁ δὲ τοὺς μὲν ἐν γῇ κάτω ἔλιπε, αὐτὸς δὲ ἐν ὀτῷ ἠέρι μοῦνος ἐφορέετο.

Μετὰ δὲ τὸν Ἀπόλλωνα, ξόανόν ἐστιν Ἄτλαντος, μετὰ δὲ Ἑρμέω καὶ Εἰλειθυίης.

Τὰ μὲν ὦν ἐντὸς τοῦ νηοῦ, ὧδε κεκοσμέαται· ἔξω δὲ βωμός τε [p] κέαται μέγας, χάλκεος πᾶς· ἐν δὲ καὶ ἄλλα ξόανα μυρία χάλκεα, βα-

i Ὅδε] Ὧδε *Fl.* k Ἐθέλησι] Ἐθέλῃ W. l Ἀρχιρεὺς] Sic *B1.* & emendat M. recte. Ἀρχιρεὺς Edd. vulgo. m Ἐπερέεται] Ἐπαιρέεται *Fl.* Vulgatum probat M. n Θέλῃ] Ἐθέλῃ M. & *Fl.* o Προσφέροντας] Sic & M. cum *Fl. Fr. J. P.* &c. p Κέαται] Κίσται *Fl.* & ſic emendat. in M. in quo κίαται a prima manu.

niſi varietas Codd. teſtibus, optioneque indigeat. Vide modo ſtatim iterum ὅτε ἱρὸν πρῆγμα — οὐδὲ ἴδιον &c. Sed Scribas pro arbitrio modo apoſtrophos addidiſſe modo neglexiſſe in Attica etiam & communi dialecto, notavimus alias. *J.F.R.*

Ibid. Προφητῶν] Sacerdotes a Prophetis diſtinguit. *M.du S.*

18. Ὅδε δὲ] Ἀπόλλων. *F.G.*

26. Ἀρχιρεὺς] M. a ſecunda manu. Recte omnino. Sic enim poſtulat dialectus. In omnibus Impr. ἀρχιερεύς. *M.du S.*

30. Προσφέροντας] Ὑποφέροντας forſan. Supra, οὓτ' ἂν δὲ ὑποδύντες φέρωσι. *F.G.*

Προσφέροντας] De bajulatoribus utique intelligendum, non de iis, qui dona afferunt; qui fere hujus vocis ſenſus eſt. Vide an non ſatius ſit πρόφ. legere. *M.du S.*

31. Συναγείρουσι] An σωτηροῦσι; τὸ συναγείρουσι locum hic habere non videtur. *F.G.*

34. Οὐκ ἔσονται] Excidit hic, ni fallor, aliqua vox. Sed in libris noſtris nihil ſubſidii invenio. Omnes enim conſentiunt. *M.du S.*

37. Ἐρέω δὲ καὶ ἄλλο] Ψεύδεται. *Anonymus. M.V. La Croze.*

38. Οἱ μὲν μιν — ἐφορέετο] Credat Judaeus Apella Luciano. *F.G.*

44. Κέαται] Taedet hoc rurſum tangere, ſed quia *Solan.* ait emendatum eſſe, vid. c. 6. & videbis nihil intereſſe. *J.F.R.*

45. Ἐν δὲ καὶ] I. e. ἔνεσι. *F.G.* Ἔστι ſubaudiri quis non

βασιλέων τε καὶ ἱρέων. καταλέξω δὲ τὰ μάλιστα ἄξιον μνήσασθαι. ἐν δεξιστερῇ τοῦ νεὼ [a] Σεμιράμιος ξόανον ἕστηκε, ἐν δεξιῇ τὴν [b] ἐπιδεικνυούσης. ἀνέστη δὲ δι' αἰτίην τοιήνδε. ἀνθρώποισι, ὁκόσοι Συρίην οἰκέουσι, νόμον ἐποιέετο, ἑωυτοῦ μὲν ὄπως θεὸν ἱλάσκεσθαι, θεῶν δὲ τὰ ἄλλων, καὶ αὐτῆς Ἥρης ἀλογέειν· καὶ ὧδε ἐποίεον. μετὰ δὲ ὡς οἱ θεὸθεν [c] ἀπίκοιτο νοῦσοί τε καὶ [d] συμφορὴ, καὶ ἄλγεα, μανίης μὲν ἐκείνης ἀπεπαύσατο, καὶ θνητοῦ ἑωυτοῦ [e] ὁμολόγεε, καὶ τοῖσι ὑπηκόοισι αὖθις ἐκέλευεν ἐς Ἥρην τρέπεσθαι. τέως μὲν δὴ ἔτι τοιήδε ἀνέστηκε, τοῖσι ἀπικνεομένοισι τὴν Ἥρην ἱλάσκεσθαι δεικνύουσα, καὶ θεὸν οὐκ ἔτι ἑωυτοῦ, ἀλλ' ἐκείνην ὁμολογέουσα.

Εἶδον δὲ καὶ Ἑλένης αὐτόθι ἄγαλμα, καὶ Ἑκάβης, καὶ Ἀνδρομάχης, καὶ Πάριδος, καὶ Ἕκτορος, καὶ Ἀχιλλέως. εἶδον δὲ καὶ Νηρέως εἰδος τοῦ Ἀγλαΐης, καὶ Φιλομήλην, καὶ Πρόκνην, ἔτι γυναῖκας, καὶ αὐτὸν Τηρέα ὄρνιθα, καὶ ἄλλο ἄγαλμα Σεμιράμιος, καὶ Κομβάβου, τὸ κατέλεξα, καὶ Στρατονίκης, κάρτα καλὸν, καὶ Ἀλεξάνδρου, αὐτῷ ἐκείνῳ εἰκελον. καὶ δέ οἱ [f] Σαρδανάπαλος ἕστηκε, ἄλλῃ μορφῇ, καὶ ἄλλῃ στολῇ.

Ἐν δὲ τῇ αὐλῇ ἄφετοι νέμονται βόες με-

sacerdotum: recenſebo autem, quae memoratu prae caeteris digna ſunt. Ad ſiniſtram aedis ſignum ſtat Semiramidis, dextra aedem oſtendentis. Stat per cauſſam ejusmodi. Hominibus, qui Syriam habitant, legem tulerat, ſe pro Dea placarent, Deos autem reliquos, ipſamque adeo Junonem, negligerent: idque illi fecere. Poſtea vero cum divinitus illi immitterentur morbi, & calamitas, & dolores: a furore illo reſipuit, & mortalem ſe confeſſa eſt, & ſuis civibus, ut ad Junonem iterum ſe converterent, imperavit. Hanc ob cauſſam hoc adhuc habitu adſtat, advenientibus placandam Junonem demonſtrans, & Deam non jam ſe, ſed illam confeſſa.

40. Vidi etiam Helenae ibi ſignum, & Hecubae, & Andromachae, & Paridis, & Hectoris, & Achillis. Vidi etiam Nirei & ſimulacrum, Aglaiae F. & Philomelam, & Procnen adhuc mulieres, & ipſum Tereum volucrem: & aliud ſignum Semiramidis, & Combabi illud quod memoravi, & Stratonicae valde pulchrum, & Alexandri ipſi illi ſimile. Adſtat illi Sardanapalus, forma alia & veſtitu.

41. In aula ſoluti paſcuntur boves magni

& magnitudine

a Σεμιράμιος] Σεμιράμεως W. b Ἐπιδεικνυούσης] Ἐπιδεικνύουσα M. & Fl. c Ἀπίκοιτο] Ἀφίκοιτο Edd. antea male. d Συμφορὴ] Ita Edd. & M. Συμφοραὶ marg. J. melius. e Ὁμολόγεε] Recepi ex W. Ὁμολόγει Edd. f Σαρδανάπαλος] Σαρδαναπάλλος W.

non videt? Locutio alias in enumerandis adcurate minutiis uſitata, vide *Heſiodi ſcut.* Herc. a. vſ. 154. ad 157. ubi quinquies ita ἐν δὲ repetitur. Ita *Homer.* ἐπὶ δὲ ſaepiſſime. Et οὐκ δὲ Il. A. 436. ſeqq. ubi *Clarkium* vide. Alia ex *Herodot.* & *Callim.* vid. ap. Rev. *Horreum* Obſ. ad *Herod.* p. 26. qui ſaepe αὐτοῦς, ſaepe aliud nomen praemiſſum intelligi docet. *J.F.R.*

47. Νεὼ] At hoc potius Atticum eſt; quare malem νηὸς, ut jam plus ſexies ſupra, & infra c. 50. f. *J.F.R.*

50. Τοιήνδε] Sic reſcripſi, cum invenirem τοίην δε. *J.F.R.*

54. Ἀπίκοιτο] Audacter ita dedi contra Edd. quia cum *Herodoto* ita adhuc ſemper ſcripſit. Nec me movet, quod in *Hippocr.* I. de morb. p. 8. 20. ἀφίκηται editum, & ἀφ.γμένοι I. Aph. 4. bis. Nam alia res in praeterito, quod ἀφιγμένοι etiam *Herodoto* centies. *J.F.R.*

Ibid. Συμφορὴ] Mallem συμφοραὶ. ἀπίκοντο autem, quod Dialectus Ionica poſcebat, ego pro ἀφ. repoſui. *M. du S.*

56. Ὁμολόγεε] W. *M. du S.*

75. Χειροήθεις] In omnibus Impr. χειροήθεις. *M. du S.*

76. Αὐτοῖσι] An τοῖς ἱερατολίταις; *F.G.*

Ibid. Ἀποδιδέχαται] An pro ἀποδιδιγμένοι εἰσὶ, ſupra p. 881. (Ed. *Bened.*) ab ἀποδέχομαι ductum eſt juxta Interpretis expoſitionem: ἀποδιδιγμένοι, i. e. creati, conſtituti. *F.G.*

Ἀποδιδέχαται] Sic M. & Impr. omnes. *M. du S.*

Ἀποδιδέχαται] Supra c. 10. f. ἀποδιδέχα) aeque ac hic,

& equi, & aquilae, & urſi & leones, qui nequaquam nocent hominibus, ſed ſacri omnes ſunt & manſueti.

γάλοι, ϗ ἵπποι, ϗ ἄετοὶ, ϗ ἄρκτοι, ϗ λέοντες, ϗ ἀνθρώπους ἀδαμᾷ σίνονται, ἀλλὰ πάντες ἱροί τέ εἰσι, ϗ [g] χειροήθεες.

42. Sacerdotes autem illis multi recepti ſunt, quorum alii mactant hoſtias, alii ferunt libamina, igniferi vocantur alii, & alii altarium aſſeclae. Me quidem praeſente trecentis plures ad ſacrificandum accedebant. Veſtimenta illis omnia candida; pileum geſtant in capite: ſacerdos ſummus ſingulis annis novus ſuccedit: purpura hic ſolus indutus eſt, tiara redimitus aurea.

Ἱρέες δὲ αὐτοῖσι πολλοὶ [h] ἀποδεδέχαται· τῶν οἱ μὲ τὰ ἱρήια σφάζυσι, οἱ δὲ [i] σπονδὴν φορέυσι, ἄλλοι δὲ πυρφόροι καλέονται, ϗ ἄλλοι πυραίθωμοι. ἐπ' ἐμεῦ δὲ πλείονες ϗ τριηκοσίων ἐς τὴν θυσίην ἀπικνέοντο. ἐσθὴς δὲ αὐτέοισι [k] πᾶσι λευκή· ϗ πῖλον ὀπὶ τῇ κεφαλῇ ἔχυσι. [l] ἀρχιερεὺς δὲ ἄλλος ἑκάστυ ἔτεος ἐπιγίνεται. πορφυρέην [m] δὲ μοῦνος ὅτος φορέει, ϗ τιάρῃ χρυσέῃ ἀναδέεται.

43. Eſt autem alia quoque multitudo ſanctorum hominum, tibicinum, fiſtulatorum, Gallorum; & mulieres furioſae ac fanaticae.

Ἔστι δὲ ϗ ἄλλο πλῆθος ἀνθρώπων ἱρῶν, αὐλητέων τε, ϗ συριστέων, ϗ Γάλλων, ϗ γυναῖκες ὀτιμανέες τε, ϗ φρενοβλαβέες.

44. Sacrificium bis unoquoque die peragitur, ad quod omnes veniunt. Jovi quidem ſilentio ſacrificant, neque ſua voce canentes, neque tibiis. Cum vero Junoni immolant, cantant, tibiis canunt, crotalis crepitant. Ac de iſto nihil mihi certi dicere poterant.

Θυσίη δὲ δὶς ἑκάστης ἡμέρης ὀπιτελέεται, ἐς τὴν πάντες ἀπικνέονται. Διὶ μὲ ὦν [n] κατ' ἡσυχίην θύυσι, ὔτε ἀείδοντες, ὔτε αὐλέοντες. εὖτ' ἂν δὲ τῇ Ἥρῃ [o] κατάρχωνται, ἀείδυσί τε, ϗ αὐλέυσι, ϗ κρόταλα ἐπικροτέυσι. ϗ μοι τύτυ πέρι, σαφὲς οὐδὲν εἰπεῖν ἐδύναντο.

45. Eſt etiam lacus ibidem non procul a templo, in quo piſces ſacri nutriuntur multi, & varia ſpecie. Fiunt quidam illorum

Ἔστι δὲ ϗ λίμνη αὐτόθι, ὐ πολλὸν ἐκὰς τῦ ἱρῦ, ἐν τῇ ἰχθύες [p] ἱροὶ τρέφονται πολλοὶ, ϗ πολυειδέες. [q] γίγνονται δὲ αὐτέων ἕνιοι

[g] Χειροήθεις] Admiſi ex W. Χειρόηθεις Edd. [h] Ἀποδεδέχαται Sic M. cum Edd. recte. [i] Σπονδὴν φορέυσι] Σποδηφορέυσι M. & Fl. [k] Πᾶσι] Ita Fl. M. Πᾶσα Edd. vulgo. [l] Ἀρχιερεὺς] Sic bene emendatum in M. Vulgo ἀρχιερεύς. [m] Διὶ] Τῷ W. ſolus. [n] Κατ'] Recte P. S. H. Fl. Καθ' male B1. [o] Κατάρχωνται] Sic B1. J. H. P. S. &c. & M. Κατάρχονται Fl. [p] Ἱροὶ] Omiſit Fl. [q] Γίγνονται] Et ſic Fl. cum cett.

hic; ibi vero idem ab ἀποδείκω deductum ſuſpicatus eſt Gujet. quod & hic ratione ſignificatus non malum; ſed quia formatio potius eſt ab ἀποδέχομαι, nec illud ſenſum abſurdum fundit, ei adhaereo. Terminatio autem illa praeter. paſſivi Ionibus frequens; ita γεγράφαται, τετρίφαται &c. *Herod.* & *Aret.* Vid. *Maitt.* p. 129. *J. F. R.*

77. Σπονδηφορέυσι] M. & *Fl.* In reliquis Impreſſis σπονδὴν φορ. *M. du S.*

79. Πλείονες Ϲ τρ.] Καὶ pro ἢ poſitum eſt. Sed ſic libri omnes noſtri. *M. du S.*

81. Αὐτέυσι] An τοῖς ἱερατολίταις; *F. G.*

Ibid. Πᾶσι] M. & *Fl.* In reliquis πᾶσα. *M. du S.*

82. Ἀρχιερεὺς] Sic M. ſed a poſteriore manu, uti & ſupra omnes Impreſſi ἀρχιρεύς. *M. du S.*

84. Τιάρῃ] Vid. *Spanh.* 467. *M. du S.*

91. Κατ'] Hoc praefero, ut magis Ionicum, licet ἀφ' ὧν, ἀφ' ὅτων in *Hippocr.* frequentiſſime editum. *J. F. R.*

99. Γίγνονται] Sic & paullo ante ἐπιγίγνεται. Et mox γίγνεται c. 50. f. & γίγνονται c. 51. &c. at γίνονται *Herodot.* praefert cum *Hippocr.* qui & γινώσκω, non γίγνωσκω, quater quinquies p. 5. L. I. de morbis, & millies alibi. Sic γίνεται aliquoties vid. ib. p. 6. &c. At initio Aphoriſmorum γίγνεται fere ſemper editum, deinde vero promiſcue. Et quid demum refert? *J. F. R.*

ἔνιοι κάρτα μεγάλοι· ἔτοι δὲ καὶ ἀνόμαλα ἔχουσι, καὶ ἔρχονται καλεόμενοι· ἐπ' ἐμεῦ δέ τις εἶην ἐν αὐτοῖσι χρυσοφορέων· ἐν τῇ πτέρυγι [a] δὲ ποίημα χρύσεον [b] αὐτέων· [c] ἀνεκέατο. καί μιν ἐγὼ πολλάκις [d] ἐθηησάμην, καὶ [e] ἔχε τὸ ποίημα.

oppido magni. Hi & nomina habent, & vocati accedunt. Me ſpectante erat inter eos etiam aliquis ornatus auro, in cujus pinna aureum opus florum ſuſpenſum erat. Illum ego ſaepe vidi, cum illud opus haberet.

Βάθος δὲ τῆς λίμνης πολλὸν ἐγὼ μὲν οὐκ ἐπειρήθην· λέγουσι δ' ὧν καὶ διηκοσίων ὀργυιέων πλέον ἔμμεναι. κατὰ μέσον δὲ αὐτῆς βωμὸς λίθου ἀνέστηκε. δοκέοις ἂν ἄφνω ἰδὼν, πλώειν τέ μιν, καὶ τῷ ὕδατι ἐποχέεσθαι, καὶ πολλοὶ ὧδε νομίζουσι· ἐμοὶ δὲ δοκέει στύλος ἐφεστεὼς μέγας, ἀνέχειν τὸν βωμόν. ἔστεπται δὲ ἀεὶ, καὶ [f] θυώμαλα ἔχει. πολλοὶ δὲ καὶ ἑκάστης ἡμέρης [g] κατ' εὐχὴν ἐς αὐτὸν νηχόμενοι, στεφανηφορέουσι.

46. Profunditas lacus magna. Equidem non ſum expertus: dicunt vero ducentorum amplius paſſuum eſſe. In medio ſtat altare lapideum. Putes ad primum conſpectum, natare illud, & in aqua fluitare. ac multi ita eſſe arbitrantur. Mihi vero videtur columna ſubjecta ingens ſuſtinere altare. Vittis illud ſemper ornatum eſt, & ſuffitum habet. Multi quotidie precandi cauſſa eo natant coronati.

Γίγνονται δὲ αὐτόθι καὶ πανηγύριές τε μέγιστοι καλέονται δὲ ἐς τὴν λίμνην καταβάσιες, ὅτι ἐν αὐτῇσι ἐς τὴν λίμνην τὰ ἱρὰ πάντα κατέρχεται· ἐν τοῖσι ἡ Ἥρη πρώτη ἀπικνέεται τοῦ ἰχθύων εἵνεκα, μὴ σφέας ὁ Ζεὺς πρῶτος ἴδηται. ἢν γὰρ τόδε γένηται, λέγουσι ὅτι πάντες ἀπόλλυνται. καὶ δῆτα ὁ μὲν ἔρχεται ὀψόμενος, ἡ δὲ πρόσω ἱσταμένη ἀπείργει τέ μιν, καὶ πολλὰ λιπαρέουσα ἀποπέμπει.

47. Fiunt ibi conventus maximi, vocanturque deſcenſiones in lacum, quoniam illis numina omnia ad lacum deſcendunt, inter quae Juno prima advenit piſcium cauſſa, ne primus illos Jupiter conſpiciat. Hoc enim ſi fiat, perire ajunt univerſos. Ac venit ille quidem viſurus: at illa adverſum conſiſtens illum arcet, & multum ſupplicans remittit.

48. Sed

a Δὲ] Abeſt ab M. & *Fl.* b Αὐτέων] Αὐτῶν *Fl.* & M. c Ἀνεκέατο] Ἀνακέατο *Fl.* & M. d Ἐθηησάμην] Ἐθησαμίμην *Fl.* & W. e Ἔχε] Εἶχε *Fl.* Εἶχεν M. f Θυώμαλα] Bene M. *B1. Ald. Fr. H. P. Y2. S.* Θωῦμαλα male *J.* & *Fl.* Id tamen etiam adſcriptum marg. *A1.* g Κατ'] Abeſt ab M. & *Fl.*

2. Ἔρχονται καλεόμενοι] Horum meminere etiam *Plinius*, *Varro* & *Martialis*, a *Caſaubono* laudati ad Athen. VIII. 1. p. 577. *M. du S.*

3. Ἐν τῇ πτέρυγι] In M. & *Fl.* haec paulo aliter leguntur, nempe ἐν τῇ πτέρυγι ποίημα χρύσεον αὐτέων ἀνακέατο. Ego quocumque demum pacto legas, ἀνεκέατο reſcribendum exiſtimo. *M. du S.*

4. Ποίημα χρύσεον αὐτέων] Non habet αὐτέων in vicinia, ad quod referatur. *Hagenoae* 1535. ubi raro admodum peccatur, excuſum eſt ἀυτέων. Vix dubito, verum id eſſe, & Ionicum, pro ἀυτῶν, ut κολοκύντη, ut apud noſtrum αὔτις &c. Florum quorundam effigies, corolla, ornamentum piſci datum. Ita certe interpretatum eſſe, fraudi non fuerit. *J. M. G.*

6. Εἶχεν] Ita M. in *Fl.* ἔχε. In reliquis ἔχε. *M. du S.* Ἔχε] Conf. ſupra c. 12. & 24. *J. F. R.*

13. Ἐφεστεὼς] Legendum arbitror ἐφεστεὼς, certe ſic tranſtuli. *J. M. G.*

35. Ἀλεκτρυὼν] I. e. homo ita dictus, ſed quare? *F. G.*

Ἀλεκτρυὼν ἱρὸς] Mirum eſt profecto, ἀλεκτρυὼν de homine dici, at ſupra pluries, ubi de gallis Cybeles ſacerdotibus caſtratis mentionem fecit, ſemper eos Γάλλους, non ἀλεκτρυόνας vocat. Ea vox, ut puto, ex verſione in textum irrepſit. Quidam ſciolus putavit γάλλον non eſſe vocem Græcam, & *gallum* Latine dictum debere dici ἀλεκτρυόνα, & mutavit in eam vocem quæ nunc in Græco legitur: vel forte ſcripſerat Lucianus, ἀλέκτωρ, quæ vox etiam de caſtrato poteſt uſurpari, qui eſt ſine lecto conjugali. Nam ut Ἡλέκτρα dicta eſt ſecundum Scholiaſten *Euripidis* in Oreſte, a privativa α, & λέκτρον, διὰ τὸ πολὺν χρόνον ἄλεκτρον μεῖναι χόλῳ Κλυτημνηστρας. Sic & ἀλέκτωρ poteſt dici caſtratus, ab eodem etymo, quod videlicet coe-

48. Sed maximae illis celebritates habentur, quae inſtituuntur ad mare. Verum de his nihil certi quod dicam habeo. Neque enim ipſe acceſſi, neque illam profectionem expertus ſum. Quae autem in reditu faciunt, ea vidi, & jam enarrabo. Vas aqua plenum pro ſe quisque adferunt: illa obſignata ſunt cera: nec vero ipſi eam ſolvunt, & aquam deinde effundunt. Sed eſt ſacer quidam Gallus, qui ad lacum habitat. Hic ubi illorum vaſa recepit, ſigillumque inſpexit, accepta ejus rei mercede, ſolvit vinculum, ceram aufert: ac minae multae hoc ex opere ad Gallum redeunt. Hinc in templum ipſi illatam aquam fundunt, & ſacrificio facto retro abeunt.

49. Dierum feſtorum quos novi omnium maximum ineunte vere celebrant. Pyram h. e. rogum vocant alii; alii Lampadem. Sacrificium eo peragunt ejusmodi. Arbores exciſas ingentes in aula ſtatuunt: tum adductas capras, & oves, & pecora alia, viventia ex arboribus ſuſpendunt: addunt aves, veſtes, aurea & argentea opera. Perfectis jam omnibus, circumlatis circa arbo-

Μέγιστα δὲ αὐτοῖσι πανηγύρια, [h] ταὶ ἐς θάλασσαν νομίζουσι. ἀλλ' ἐγὼ τουτέων περὶ σαφὲς οὐδὲν ἔχω [i] εἰπεῖν· οὐ γὰρ ἦλθον αὐτὸς, οὐδὲ ἐπειρήθην ταύτης τῆς ὁδοιπορίης. τὰ δὲ ἐλθόντες ποιέουσι, εἶδον, καὶ ἀπηγήσομαι. ἀγγήιον ἕκαστος ὕδατι πεπλεωμένον [k] φέρουσι· κηρῷ δὲ τάδε σεσήμανται· καὶ μιν οὐκ αὐτοὶ λυσάμενοι χέουσι, ἀλλ' ἔστι [l] ἀλεκτρυὼν ἱρὸς, οἰκέει δὲ ὅπῃ τῇ λίμνῃ, ὃς ἐπεὶ σφέων [m] δέξηται τὰ ἀγγήια, τῷ τε σφρηγῖδα ὁρᾷ, καὶ μισθὸν ξενύμενος, ἀνά τε λύει τὸ δεσμὸν, καὶ τὸ κηρὸν ἀπαιτέεται, καὶ πολλαὶ μνέες ἐκ τουτέου τοῦ ἔργου τῷ [n] ἀλεκτρυόνι ἀγείρονται. ἔνθεν δὲ ἐς τὸν νηὸν αὐτοὶ [o] ἐνείκαντες, [p] σπένδουσί τε, καὶ θύσαντες, ὀπίσω ἀπονοστέουσι.

[q] Ἑορτέων δὲ πασέων, τὰς οἶδα, μεγίστην τοῦδε εἴαρος ἀγομένου ἐπιτελέουσι. καὶ μιν οἱ μὲν πυρὴν, οἱ δὲ λαμπάδα καλέουσι. θυσίην δὲ ἐν αὐτῇ τοιήνδε ποιέουσι. δένδρεα μεγάλα ἐκκόψαντες, ἐν τῇ αὐλῇ ἑστᾶσι, μετὰ δὲ ἀγινέοντες αἰγάς τε, καὶ ὄιας, καὶ ἄλλα κτήνεα [r] ζωὰ, ἐκ τῶν δενδρέων ἀπαρτέουσι· ἐν δὲ καὶ ὄρνιθες, καὶ εἵματα, καὶ χρύσεα, καὶ ἀργύρεα ποιήματα. ἐπεὰν δὲ ἐντελέα πάντα ποιήσωνται, περιενείκαντες τὰ ἱρὰ περὶ τὰ

h Ταὶ] Sic *J. H. Br. S.* &c. Τὰ *P. A² Fl.* & M. *i* Εἶπαι] Ita plurimae. Εἰπεῖν *Fl.* & W. *k* Φέρουσι] Nil mut. Edd. & M. Forſ. *Φορέουσι*. *l* Ἀλεκτρυὼν] Et ſic M. cum Edd. *m* Δέξηται] Δέξεται *Fl. n* Ἀλεκτρυόνι] Et hoc probat M. cum *Fl.* &c. *o* Ἐνεικάντες] Ἀνείκαντες male *Fl.* nec probante M. *p* Σπένδουσι] Bene M. *Fl. Fr. P.* &c. Σπενδήσι male *J. q* Ἑορτέων] Ὁρτέων W. & *Fl.* & quidem ſpiritu tenui. *r* Ζωὰ] Ζῳὰ W. cum puncto ſubſcripto. Nihil mut. *Fl.*

35. Ἀλεκτρυὼν] * Πότερον ὄρνις ἢ ἀνὴρ ὕστω καλούμενος; ὄρνιθι γὰρ τί σωτηλάσει μισθὸς καὶ τοσοῦτος; ἢ πᾶς ἐν τῇ λίμνῃ, καὶ πᾶσα μηχανὴ ὄρνις οὐκ ἀμφίσβητος οἰκήσει; *V.*

* Vide notam *Palmerii* ad h. l. *J. Clar.*

coelebs maneat. Ejus vocis in ea ſignificatione reperiuntur exempla, ſed duntaxat in foeminino, forte & in maſculino Lucianus uſurpavit, ut ſit ὁ ἢ ἀλέκτωρ. *J. P. a G.*

38. Ἀπαιτέεται] Ἀφαιρεῖται dediſſe arbitror auctorem. *J. M. G.*

43. Ἑορτέων] An ὀρτέων ſ vel an ex W. ὀρτέων, mutato tantum ſpiritu, quod malim, quia ſic ſtatim iterum in eodem, ὀρτήν; & quia hoc magis Ionicum, v. *Herod.* IV. 256. E. *J. F. R.*

45. Πυρὴν] Legendum videtur πῦρ ἱεῖσι. *F. G.* At quomodo tum καλέουσι cohaereret? Quare nihil mutes potius. *J. F. R.*

52. Τὰ ἱρὰ] Ἱρὰ ſunt ſigna ipſa, antiqua religione ſacrata, Dii quaſi ipſi, ut modo habuimus τὰ ἱρὰ, *numina*: σημήια horum ſignorum imitatione expreſſae imagines. Ut lucidior eſſet interpretatio τὰ ἱρὰ *Deus* reddidi. Poteram etiam *Sacra*. *Ovid.* Met. 10, 696. *Sacra retorſerunt oculos*, de ſimulacris. *Juſtin.* 36, 2, 13. de Moſe, *ſacra Aegyptiorum furto abſtulit*. *J. M. G.*

τὰ δένδρεα, πυρὴν ἐνιᾶσι, τὰ δὲ αὐτίκα φάντα καίονται. ἐς ταύτην [a] ἑορτὴν πολλοὶ ἄνθρωποι ἀπικνέονται ἔκ τε Συρίης καὶ τῶν περιξ χωρέων πασέων· [b] φέρουσί τε τὰ ἑωυτῶν ἱρὰ ἕκαστοι, καὶ τὰ σημήια ἕκαστοι ἔχουσι ἐς τάδε μεμιμημένα.

res Diis, ignem subjiciunt: illa vero subito ardent omnia. Ad hoc solenne multi homines conveniunt e Syria, & regionibus circa omnibus, feruntque suos omnes Deos, & quae signa habent ab illis expressa.

Ἐν ῥητῇσι δὲ ἡμέρῃσι τὸ μὲν πλῆθος ἐς τὸ ἱρὸν ἀγείρονται· Γάλλοι δὲ πολλοί, καὶ τοὺς ἔλεξα, οἱ ἱροὶ ἄνθρωποι τελέουσι τὰ ὄργια, τάμνονταί τε τοὺς πήχεας, καὶ τοῖσι μὲν πρὸς ἀλλήλους τύπτονται· πολλοὶ δὲ σφισι παρεστεῶτες, ἐπαυλέουσι, πολλοὶ δὲ τύμπανα παλαγέουσι, ἄλλοι δὲ ἀείδουσι ἔνθεα καὶ ἱρὰ ἄσματα. τὸ δὲ ἔργον ἐκτὸς τοῦ νηοῦ τόδε γίγνεται. ἐσδὲ ἐσέρχονται ἐς τὸν νηόν, οὐκόσοι τάδε ποιέουσι.

50. Statis diebus in templum confluit multitudo. Galli multi, & sacri, quos dixi, homines, cerimonias obeunt, vulnerant sibi brachia, & terga invicem caedenda praebent. Multi adstantes tibiis accinunt, multi perstrepunt tympanis, canunt alii divina & sacra cantica. Hoc vero opus extra aedem peragitur, neque illam intrant, quicumque faciunt talia.

Ἐν ταύτῃσι τῇσι ἡμέρῃσι, καὶ Γάλλοι γίγνονται. ἐπεὰν γὰρ οἱ ἄλλοι [c] αὐλέωσί τε καὶ [d] ὄργια ποιέωνται, ἐς πολλοὺς ἤδη ἡ μανίη ἀπικνέεται, καὶ πολλοὶ οἱ ἐς θέην ἀπικόμενοι, μοῦνοι δὲ τοιάδε ἔπρηξαν. καλαλέξω δὲ καὶ τὰ ποιέουσι. ὁ νεηνίης, ὅτῳ τάδε [e] ἐπικέαται, ῥίψας τὰ εἵματα, μεγάλῃ βοῇ ἐς μέσον ἔρχεται, καὶ ξίφος ἀναιρέεται, [f] τὰ δὲ πολλὰ [g] ἕτεα ἐμοὶ δοκέει, [h] ἀφ' τοῦτο ἔστηκε, λαβὼν δὲ αὐτίκα [i] τάμνει ἑωυτὸν, θέει τε διὰ [k] πόλιος, καὶ τῇσι χερσὶ φέρει τὰ ἔταμε. ἐς ὁκοίην δὲ οἰκίην

51. Per hosce dies fiunt etiam Galli. Reliqui enim dum tibiis concinunt, & celebrant orgia; ad plures jam pervasit furor, multique qui spectatum modo venerant, postea perpetrarunt talia. Enarrabo autem quid agant. Qui ista de se statuit juvenis, vestibus abjectis magno clamore in medium prodit, tollit gladium, quales a multis inde annis, ob id ipsum puto, praesto sunt. Hoc igitur accepto statim se castrat, ac per urbem currit, manibus ferens quae abscidit. In

a Ἑορτὴν] Sic *Fl.* P. Ὀρτὴν *J.* W. verius. b Φέρουσι] Nihil variant. Edd. Sed & M. ac *Fl.* vulgatum servant. c Αὐλέωσι] Ἀλέωσι marg. *A1.* cum *Fl.* d Ὄργια] Ex emend. *Solan.* Ὄρκια Edd. & M. male. e Ἀπικνέεται] Nihil mut. *Fl.* f Τὰ] Ἴσως τὸ L. Vulgatum tenet *Fl.* M. &c. g Ἕτεα] Ἔτη M. ἴσι marg. *A1.* h Διὰ] Καὶ M. & *Fl.* i Τάμνει] Bene plurimae. Τέμνει *Fl.* & M.

53. Πυρὴν ἐνιᾶσι] Accuratius dici puto πῦρ ἐνίεναι. Sic certe est apud *Suidam* πῦρ ἐνίεσαν, ἐνέβαλον. Forte πυρὴν fecit aliquis, qui paullo ante legerat, πυρὴν vocari totum hoc solenne. Si ἐνίεναι simpliciter esset *incendere*: stare posset πυρὴν, ut vocaret hoc nomine totam illam arborum succendendarum multitudinem. *J.M.G.*

55. Πολλοὶ] Miror iterum, numquam πολλοὶ legi. An igitur Noster hoc oblitus? an librarii hanc Ionicam scilicet elegantiam nescivere? *J.F.R.*

56. Φορέουσι — ἱρὰ] *Sacra.* De φορέουσι, saepius supra monui. *M.du S.*

Φέρουσι] *Solan.* φορέουσι emendarat, sine auctoritate. Licet recte forsan, tamen quia id c. 48. & bis 52. &c. non tantum reliquit, sed alibi quoque in hac Differt. plus decies ita occurrit, nihil ego contra libros ausim. Tum ne verum quidem est φορέειν semper Ionibus dici, ut supra satis indicatum. *J.F.R.*

71. Ὄργια] In omnibus Impressis & Mss. M. legitur ὄρκια. Sed hic necessario mutandum. Vid. supra c. praeced. & 15. Unde ratio emendationis satis patebit. *M.du S.*

Ὄρκια] Quid sibi ὄρκια hic velint, non intelligo. Ὄργια postulari arbitror, & interpretatus sum. *J.M.G.*

74. Ποιέουσι] Quare non ποιεῦσι ut *Herodot.* Sed utrumque Ionicum est, & ποιέουσι etiam deinde in hoc opusculo. *J.F.R.*

75. Ἀπικέαται] Vid. ad c. 32. *J.F.R.*

77. Τὰ

In quamcumque vero domum ista abjecerit, ex ea vestem muliebrem & mundum accipit. Haec in castrationibus agunt.

52. Mortui vero Galli non simili aliis sepultura sepeliuntur: sed ubi mortuus est Gallus, sodales illum sublatum ferunt in suburbia: depositum una cum feretro, quo portaverant, obruunt lapidibus, eoque facto domum retro abeunt. Servato deinde septem dierum numero, sic in templum intrant. Ante hos si intrent, piaculum committunt.

53. Legibus ad haec utuntur hisce. Si quis illorum mortuum viderit, illo die non venit in templum: postridie autem, ubi lustravit se, intrat. Sed qui domestici fuere mortui, triginta dierum observato numero singuli, & rasis capitibus, intrant: ante vero quam istuc fecerint, intrare illis nefas.

54. Sacrificant boves mares pariter ac feminas, & capras, & oves. Porcos solos, quos abominantur, neque immolant neque iis vescuntur. Alii non abominabiles putant, sed sacros. Inter aves columba res illis sanctissima videtur, nec attingere eas

τάδε [k] ἀποῤῥίψει, ἐκ ταύτης ἐσθῆτά τε θηλέην, καὶ κόσμον τ' γυναικήϊον λαμβάνει. τάδε μὲν ἐν τῆσι τομῆσι ποιέυσι.

Ἀποθανόντες δὲ Γάλλοι οὐκ ὁμοίην ταφὴν τοῖσι ἄλλοισι θάπτονται, ἀλλ' ἐὰν ἀποθάνῃ Γάλλος, οἱ ἑταῖροι μιν ἀείρουσες, ἐς τὰ προάστεια [l] φέρουσι. θέμενοι δὲ αὐτὸν ἐν τῷ [m] φερέτρῳ, [n] τῷ ἐκόμισαν, ὑπερθε λίθοις βάλλουσι, καὶ τάδε ποιήσαντες, ὀπίσω ἀποστρέφουσι. Φυλάξαντες δὲ [o] ἑπτὰ ἡμερέων ἀριθμὸν, ὕτω ἐς τὸ ἱρὸν ἐσέρχονται. [p] πρὸ δὲ τουτέων, ἢν ἐσέλθωσι, οὐκ ὅσια ποιέυσι.

Νόμοισι δὲ ἐς ταῦτα χρέωνται τουτέοισι· ἤν μού τις αὐτέων νέκυν ἴδηται, ἐκείνην μὲν ἡμέρην ἐς τὸ ἱρὸν οὐκ ἀπικνέεται· τῇ ἑτέρῃ δὲ, καθήρας ἑωυτὸν, ἐσέρχεται. [q] αὐτέων δὲ τ' οἰκηίων τῷ νέκυϊ ἕκαστοι φυλάξαντες ἀριθμὸν ἡμερέων τριήκοντα, καὶ τὰς κεφαλὰς ξυράμενοι, ἐσέρχονται. πρὶν δὲ τάδε ποιῆσαι, οὐ σφίσι ἐστιέναι ὅσιον.

Θύουσι δὲ βόας ἄρσενάς τε, καὶ θηλέας, καὶ αἶγας, καὶ ὄϊας. σῦς δὲ μοῦνον [r] ἐναγέας νομίζουσες, οὔτε θύουσι, οὔτε σιτέονται. ἄλλοι δ' οὐ σφέας ἐναγέας, ἀλλὰ ἱρὺς νομίζουσι. ὀρνίθων τε αὐτέοισι ταύτῃσι δοκέει χρῆμα [s] ἱρώτατον, καὶ οὐδὲ ψαύειν αὐτέων δι-

k Ἀποῤῥίψει] Ἀποῤῥίψῃ W. l Φέρουσι] Nihil mut. Fl. J. Fr. H. B. P. &c. & M. m Φέρετρον] Ita P. Fr. S. Φέρτρον M. J. Fl. H. Bi. Ald. n Τῷ ἐκόμισαν] Sic M. cum Edd. plerisque. τὸ ἐκόσμησαν J. & marg. Al. o Ἑπτὰ] Ἐννέα Graev. Nil mut. M. & Edd. p Πρὸ] Πρὸς Fl. & marg. Al. Vulgato adstipulatur M. q Αὐτέων] Αὐτῶν Edd. & M. r Ἐναγέας] Ἐνάγεις Fl. s Ἱρώταλον] Bene Fl. J. P. S. Ἱρότατον W.

77. Τὰ δὲ] In eos enim asservantur usus; ego τὸ δὲ reponendum censueram, quod & margini L. ab aliquo vetere grammatico observatum esse video; qui scripsit ἐστι, τὸ. M. du S.

78. Τάμνει] Hoc Herodot. amat, vid. L. IV. J. F. R.

88. Ὑπερθε] Anne ὑπερβὰς ut Herodot. L. IV. Sed quia τε ambiguum foret, an pro θ' valeat, nihil muto. J. F. R.

90. Φυλάξαντες δὲ ἑπτὰ ἡμερέων ἀριθμὸν] Observato septem dierum numero, Ms. ἐννέα ἡμερέων ἀριθμὸν. novem dierum numero. J. G. G.

Φυλάξαντες δὲ ἑπτὰ &c.] Primo ἑπτὰ praestare credo τῷ ἐννέα, ob sacrum numerum septenarium. Dein tirones notare velim, ut φυλάττειν τινὰ, etsi savere alii quem significat, ut fugias, veluti φυλάττεσθαι τὸ δίκαιον Aelian. l. 5. & φυλάττεσθαι ἄκοσμα XIV. 19. vitare indecora, & Aesop. fab. 23. τούτους φεύγειν καὶ φυλάττεσθαι χρή. Et fab. 86. f. Et Act. Apost XXI. 25. Item φυλάττεσθαι ἁμαρτίας Plutarch. Cat. Maj. p. 341. B. ita φυλάσσειν ἡμέραν esse observare, exspectare, ut obeas eum. Long. Past. III. 98. Ed. Jungerm. τ' προβατινικῶν ἀμνάδων φυλάξας, & observata, captata pastorum incuria. Et L. IV. p. 109. Ed. Moll. νύκτα δὴ φυλάξας, quod & Lib. I. p. 5. Ed. Jung. habetur. Alciphr. similiter 2. Ep. 1. fin. σὺ δὲ ἐμοὶ μέμνησο φυλάξαι τὴν ἡμέραν τῆς δίκης. J. F. R.

97. Αὐτέων] Ita emendandum fuit, ut Dialectus postulat, & recte c. 45. legitur. M. du S.

9. Δι-

[a] δικαιεῦσι· ϗ ἢν ἀέκοντες ἅψωνται, ἐναγέες ἐκείνην τ' ἡμέρην εἰσί. τέκνα [b] δὴ αὐτέοισι σύννομοί τε εἰσι, ϗ ἐς τὰ οἰκήια ἐσέρχονται, ϗ τὰ πολλὰ ἐν γῇ νέμονται.

fas putant : & si inviti attigerint, impiati sunt illo die. Itaque cum illis habitant, cubicula ingrediuntur, & plerumque pascuntur humi.

Λέξω δὲ ϗ τὰ [c] πανηγυριστέων πέρι, τὰ [d] ἐκεῖνοι ποιέουσι. ἀνὴρ εὖτ' ἂν ἐς τὴν ἱρὴν πόλιν πρῶτον ἀπικνέεται, κεφαλὴν μὲν ὅδε ϗ ὀφρύας ἐξύραλο· μετὰ δὲ ἱρεύσας ὄϊν, τὰ μὲν ἄλλα κρεωργέει τε· ϗ εὐωχέεται, τὸ δὲ νάκος χαμαὶ θέμενος, ὅπι τύτυ ἐς γόνυ ἕζεται, πόδας δὲ ϗ κεφαλὴν τῦ κτήνεος ὅπι τ' ἑωυτῦ κεφαλὴν ἀναλαμβάνει· ἅμα δὲ εὐχόμενος αἰτέει, τὴν μὲν παρεῦσαν θυσίην δέκεσθαι· μέζω δὲ ἐσαῦθις ὑπιοχέεται. τελέσας δὲ ταῦτα, τὴν κεφαλὴν [e] αὐτῦ τε φέρει, ϗ τῶν ἄλλων, ὁκόσοι τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἀπικνέονται. ἅρας δὲ [f] ἀπὸ τ' ἑωυτῦ ὁδοιπορέει, ὕδασί τε ψυχροῖσι [g] χρεώμενος, λυτρῶντε ϗ πόσιος εἵνεκα, ϗ ἐς πάμπαν [h] χαμοκοιτέων. ἐκ γὰρ οἱ εὐνῆς ὅπιθεν ἦναι ὅσιον, πρὶν τὸν τε ὁδὸν ἐκτελέσαι, ϗ ἐς τὸν ἑωυτῦ [i] αὖτις ἀπικέσθαι.

55. Dicam autem de his etiam, qui ad conventus hoſce veniunt. Vir ubi Hierapolin primum venit, caput radit ac supercilia. Poſt ſacrificata ove, reliquas carnes conciſas epulatur. Pelle autem humi ſtrata, genu in ea ponit, pedes & caput pecudis ſuo capite ſuſcipit : ſimul autem precibus petit, praeſentem victimam recipiant, majorem pollicetur in poſterum. His perfectis, & ſuum caput coronat & reliquorum, qui eandem profectionem ſuſcepere. Tum ablata iterum ſuo de capite, in viam ſe dat, uſus ad balnea pariter & potum aqua frigida, humi ſemper decumbens : nec enim lectum ante conſcendere illi fas eſt, quam ubi perfecto itinere domum rediit.

Ἐν δὲ τῇ ἱρῇ πόλι ἐκδέκεταί μιν ἀνὴρ

56. In ipſa Hierapoli excipit illum publi-

[a] Δικαιεῦσι] Ita longe plurimae & M. ſed a recentiore manu. Δικαίουσι *F.* & *V2.* [b] Δὴ] Δὲ male M. & *Fl.* [c] Πανηγ.] Omiſſum πέρι poſt πανηγ. in Edd. addidit *Solan.* [d] Ἐκεῖνοι] Ἕκαστοι M. [e] Αὐτοῦ] An ἑωυτοῦ. [f] Ἀπὸ] Ἐπὶ, ἴσως L. male. [g] Χρεώμενος] Χρεόμενος M. & *Fl.* [h] Χαμοκοιτέων] Χαμαικοιτέων *Fl.* Sed vulgatum tuetur M. [i] Αὖτις] Recte *B1. 2. Fl.* & M. Αὖθις *F. Ald. V2. Fr. H. P. S.* male.

9. Δικαιεῦσι] Sic *V2.* M. & reliquae δικαιοῦσι. *M. du S.*

Δικαιεῦσι] Hoc verum, etſi nec alterum improbum. Vid. ſatis teſtimoniorum ex *Herodoto* adferentem *Maitt.* de Dial. p. 212. *F. F. R.*

13. Πέρι] Ego hanc voculam, quae in omnibus deerat, cum ſententia poſtularet, inſerui. *M. du S.*

26. Ὕδασί τε ψυχροῖσι χρ. λυτρῶντε ϗ π.] Cl. *Haverk.* ad Joſeph. T. 2. p. 162. pr. ubi legimus : ὕτως ἀπολοῦνται τὸ σῶμα ψυχροῖς ὕδασι, haec Luciani conferri juſſit. Sed non ſolum locutio convenit; verum & ritus quidam Eſſeniae ſectae, ceterorumque Judaeorum eo libro ab Joſepho deſcribuntur, quos & Lucianus tangit, & quorum veſtigia quaedam vel in templo illo Syriaco invenit, vel finxit. *F. F. R.*

Ibid. Χρεώμενος] In M. χρεόμενος, ſed a recentiore manu eſt littera χ, unde conſtat primo ſcriptum fuiſſe ρεόμενος. *M. du S.*

28. Χαμοκοιτέων] Florentinae lectionem veram ſuſpicor, & licet in aliis compoſitis ſaepe α in ο migret, & viciſſim, tamen hic diphthongum αι ſervandam arbitror, quia in ceteris compoſitis manet, ut χαμαιεύνατος, χαμαιγενὴς, χαμαικλινὴς & pluribus aliis, unde merito dubitat *Steph.* num in *Heſychio*, qui χαμοίκοιτος cum ο ſcribit, non etiam χαμαίκοιτος ſit ſcribendum. *F. F. R.*

30. Αὖτις] Ita recte M. *Fl.* & *B2.* Nam *Fr.* hic cum reliquis aberrat. *M. du S.*

33. Καὶ τόδε πατρόθεν οἶκοι δίκοντας] Mirifice interpretes, quorum prior & *quod ex patria cujusque venit, id denuo apud ſe recipit*, citerior *atque hoc e patria domi recipiunt.* Imo *atque id ab patribus*, majoribus, *in domibus* & familiis ſuis *retinent.* Teſſera illa & conjunctio hoſpitalis ab patre propagatur in filium & ab hoc exercetur conſervaturque. Neque ſane mox dicerem *ſumptis libamentis* ἐπισπάσας, ſed datis & fuſis libamentis. *F. G.*

Καὶ τόδε πατρόθεν οἶκοι δίκοντας] Non perſuadet mihi *Gronovius*, οἶκοι δίκοντας ſignificare *in familia ſua retinere.* Eſt ſine dubio οἶκοι δίκαιος opus hoſpitis, qui domum

blicus hoſpes ignotum ; certi enim uniuscujusque civitatis ibi ſunt hoſpites, & pro patria quemque ſua domi recipiunt. Vocantur hi ab Aſſyriis Doctores, quod omnia illos *ſolennia* docent.

57. Mactant vero non in ipſo templo, ſed cum ſtatuit ad altare victimam, ac libavit, viventem reducit domum, atque apud ſe mactat, ac preces fundit.

58. Eſt autem alius quoque ſacrificii modus, *nimirum* iſte : Vittatas hoſtias vivas de veſtibulo praecipitant, quae dejectae ipſo caſu moriuntur. Quidam ſuos ipſorum liberos inde dejiciunt, non ſimiliter ut pecudes, ſed intruſos in culeum manu deturbant, ſimul maledicta in eos ingerunt, cum dicant, non ſuos eſſe liberos, ſed boves.

59. Puncturis ſe notant omnes, alii in manibus, in cervicibus alii, atque hinc eſt, quod Aſſyrii omnes ferunt ſtigmata.

60. Faciunt etiam aliud quiddam, ſolis inter Graecos conſentientes hac parte Troezeniis. Quid autem illi faciant, explicabo. Troezenii virginibus adoleſcentibusque le-

ξεινοδόκοι ἀγνοέουσα. ῥητοὶ γὰρ δὴ ὧν ἑκάστης πόλιος αὐτόθι ξεινοδόκοι εἰσί· καὶ [k] τόδε πατρόθεν οἶκοι δέχονται. καλέουσι δὲ ἔξω Ἀσσυρίων οἵδε διδάσκαλοι, ὅτι σφίσι πάντα ὑπηγέονται.

Θύουσι δὲ οὐκ ἐν αὐτῷ τῷ ἱρῷ· ἀλλ' ἐπεὰν προσφάσῃ τῷ βωμῷ τὸ ἱρήιον, ὀπισπείσας, [l] αὖτις ἄγει [m] ζωὸν ἐς τὰ οἰκήια· ἐλθὼν δὲ κατ' ἑωυτὸν θύει τε, καὶ εὔχεται.

Ἔστι δὲ καὶ ἄλλης θυσίης τρόπος τοιόσδε· [n] στέψαντες τὰ ἱρήια ζωὰ, ἐκ τῶν προπυλαίων ἀπιᾶσι, τὰ δὲ [o] καταπεσόντα [p] θνήσκουσι· ἔνιοι δὲ καὶ παῖδας ἑωυτῶν ἐντεῦθεν ἀπιᾶσι, οὐκ ὁμοίως τοῖς κτήνεσι, ἀλλ' [q] ἐς πῆρην ἐνθέμενοι, χειρὶ κατάγουσι, ἅμα δὲ αὐτέοισι ἐπικερτομέουσι, λέγουσι ὅτι οὐ παῖδες ἀλλὰ βόες εἰσί.

Στίζονται δὲ πάντες οἱ μὴ ἐς καρπὸν, οἱ δὲ ἐς αὐχένας. καὶ ἀπὸ τοῦδε ἄπαντες Ἀσσύριοι στιγμαληφορέουσι.

Ποιέουσι δὲ καὶ ἄλλο, μούνοισι Ἑλλήνων Τροιζηνίοισι ὁμολογέοντες. λέξω δὲ καὶ τὰ [r] κεῖνοι ποιέουσι. Τροιζήνιοι τῆσι παρθένοισι, καὶ

[k] Τόδε] Sic Edd. & M. Τόνδε L. [l] Αὖτις] Bene B1. 2. & M. Αὖθις male *Fl.* cum reliquis. [m] Ζωὸν] Ζῳὸν cum puncto ſubſcr. W. Et mox ζῳὰ eod. mod. [n] Στέψαντες] Στρέψαντες *Fl.* Vulgatum probat M. [o] Καταπεσόντα] Et ſic *Fl.* cum cett. [p] Θνήσκουσι] Πίπτοντα θνήσκουσι Edd. vulgo praeter *Fl.* quae πίπτοντα cum Cod. W. omittit. [q] Ἐς πῆρην] Hoc recte exhibent B1. *Fr.P. S.* & M. Ἐσπήρην junctim *Ald. F. H.* Ἐς πήρην *Fl.* male. [r] Κεῖνοι] Ita *Ald. Fl. P. H. S.* Niſi quod τὰ, κεῖνοι pleraeque. Ἐκεῖνοι minus recte *F. V2.* M.

mum ſuam aliquem recipit. Itaque τόδε πατρόθεν ſignificare puto, *quidquid eſt ex illa patria, quae ipſis aſſignata eſt.* *F. M. G.*

49. Στίζονται] Imo etiamnum mos ille ridiculus in illis regionibus obtinet. Omnes enim, qui terram ſanctam inviſunt Chriſtiani, ſtigmata referunt, hic ſervatoris in cruce pendentis, ille ſepulchri, alius alterius alicujus rei itidem ſacrae. Quae ſuperſtitio non ridicula tantum, ſed cum ſummo dolore conjuncta, quandoque etiam non ſine ipſius vitae periculo eſt. In balneis itaque aliquando videas, quorum corpora tota ſacris illis figuris cooperta ſunt; quoque plura ſtigmata gerunt, tanto ſanctiores habentur : ſancto enim titulo omnes decorant qui vel tantillum ridiculo iſto ſacro initiati ſunt ; ſed longe facilius corpori notae inuruntur, quam, quae vera ſanctitas eſt, animi maculae abſterguntur. *M. du S.*

Στίζονται] Ut ii qui hodie Hieroſolymam eunt. *M. V. La Croze.*

Ibid. Καρπὸν] De *carpis*, manuum partibus hic ſermonem eſſe, perſpicuum eſt ; ſed quia καρπὸς etiam *fructus*, deceptus eſt *Auguſtinus*, verba *Pſalmi* 128. 2. τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου φάγεσαι, reddens: *Labores fructuum tuorum manducabis*, quum ſit: *Labore manuum tuarum veſcitur*, bene obſervante *Gatakero*, in Cinn. p. m. 245. *J. F. R.*

54. Κεῖνοι] Bene, pro ἐκεῖνοι, v. ſupra, c. 16. *J. F. R.*

Ibid. Τῇσι παρθένοισι] Leg. *Jul. Pollux.* libr. 3. Demoſthenis Encomium quod ſequitur non eſſe Luciani, jam monui praefat. ad Lectorem: ſatis prodit ſtylus, attamen *Thomas Magiſter* ἐν ταῖς ἐκλογαῖς Ἀττίδος, in dictione ἐκτίλλομαι citat locum hujus encomii, ut Lucianeum. atque etiam quidam dubitarunt an tractatus de Dea Syria eſſet Luciani. *J. B.*

Τῇσι παρθένοισι, καὶ τοῖσι ἠιθέοισι] Si ridere Ioniſmos in animo habuiſſet frequenter repetendo ingratas illas in σι terminationes, ſive perpetuos σι, σι, σι, ſibilos, potuiſſet & in hoc imitari *Herodotum* ſepties ita jun-

καὶ τοῖσι ἠιθέοισι νόμον ἐποιήσαντο, μὴ [a] μιν gem posuere, ne aliter contrahant nuptias, ἄλλως γάμον ἰέναι, πρὶν Ἱππολύτῳ κόμας κείραντ᾽ καὶ ὧδε ποιέουσι τοῦτο καὶ ἐν τῇ ἠπείρῳ πολλὰ γίγνεται. οἱ μὲν νεηνίαι τὰ γενείων ἀπάρχονται· τοῖσι δὲ νέοισι πλοκάμους ἱροὺς ἐκ γενετῆς ἀπιᾶσι· τοὺς ἐπεὰν ἐν τῷ ἱρῷ γένωνται, τάμνουσί τε, καὶ ἐς ἄγγεα καταθέντες, οἱ μὲν ἀργύρεα, πολλοὶ δὲ χρύσεα ἐν τῷ νηῷ, προσηλώσαντες ἀπίασι, ἐπιγράψαντες ἕκαστοι τὰ ὀνόματα. τοῦτο καὶ ἐγὼ ἔτι νέος ὢν, ἐπετέλεσα. καὶ ἔτι μοῦ ἐν τῷ ἱρῷ καὶ ὁ πλόκαμος, καὶ [b] τὸ ὄνομα.

quam comas Hippolyto posuerint. Idque ita faciunt. Hoc etiam fit Hierapoli. Juvenes mentorum ibi primitias ponunt. Submittunt autem adolescentibus sacros a nativitate inde cincinnos: quos in templo ipso defectos in vasculis deponunt alii quidem argenteis, multi vero aureis, iisque in templo fixis, inscripto suo quisque nomine, discedunt. Hoc ego etiam adolescens feci, estque adhuc in templo cincinnus pariter meus atque nomen.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΕΓΚΩΜΙΟΝ.

DEMOSTHENIS LAUDATIO.

ΛΥΚΙΝΟΣ ΚΑΙ ΘΕΡΣΑΓΟΡΑΣ.

LYCINUS ET THERSAGORAS.

ΒΑδίζοντί μοι κατὰ τὴν στοὰν, [c] τὴν ἐντεῦθεν ἐξιόντων ἐν δεξιᾷ, τὴν ἕκτης ὅπη

I *Nambulanti mihi in porticu, in sinistra exeuntium inde latere, sexto decimo, paullo an-*

[a] Μιν] Μὴν Pell. [b] Τὸ ὄνομα] Ita Ionice W. Τοὔνομα Edd. Τ᾽ ὄνομα Fl. [c] Τὴν] Τῶν adscript. marg. B1.

ΔΗΜ.] Οὗτος ὁ λόγος ἐνδεῖ τῆς τῶ Λυκινοῦ ἰδίας καὶ ἀγχινοίας. G.

jungentem p. 262. D. τούτοισι ἐν τοῖσι αὐτοῖσι τόποισι καθοικημένοισι εἰσὶ τοῖσι. Et p. 264. f. &c. *J. F. R.*

56. Γάμον ἰέναι] Pro πρὸς vel εἰς γάμον. ut ἰλθόντας τὸ ἱερὸν, *Pausan.* p. 259. 9. Ed. *Fr.* referente *Maittair.* p. 74. Sic ἔρχεσθαι κλισίην, *Homero* familiare, recte observante *L. Bos* de Ell. p. 268. quod tamen in verbo ἰέναι ei nondum concedo; nam cum ὃν μὲ ἰέναι *Homerus* ait, & ἰέναι *invado* significat, potest *quemcumque invadam* etiam sine ulla ellipsi exponi. *J. F. R.*

58. Πόλει] Qui delicias Ionicas amat, πόλι scribebat; ita enim ablat. sive dativ. formatur *Herodot.* Vid. L. VI. 383. A. (Ed. *Steph.*) item 389. A. & IX. 589. B. &c. aut saltem πόλιϊ corrigeret. Sed quia πόλει perpetuo in hoc Dial. ut c. 1. 10. 13. 21. ac 22. &c. nihil mutavi, etsi scribarum vitium puto. *J. F. R.*

59. Τοῖσι δὲ νέοισι] Mallem αἱ δὲ παρθένοι, vel quod ad scripturam magis accedit, τῆσι δὲ παρθένοισι, nam de *Virginibus* antea dixerat; nisi mox a se id praestitum narraret. Vid. *Theophr.* Char. 21. *M. du S.*

ΔΗΜΟΣΘΕΝ. ΕΓΚ.] Stylus hujus libelli a Luciani lepore, gratia & perspicuitate longe abest; Sophistamque potius olere videtur. *Kust.* Luciani si genuinus foetus censendus hic libellus, a juniore scriptum esse, & ante XXX. aetatis annum crediderim. Sed suppositicius est. Vid. notas ad c. 24. *NB.* Edidit cum notis in suo Demosthene *Wolfius.* *M. du S.*

ΔΗΜ. ΕΓΚ.] Esse non videtur Luciani, sed alicujus Lucianum κακοζηλοῦντος. *Th. M.*

ΔΗΜ. ΕΓΚ.] Si Lucianus auctor est hujus libelli, quod in neutram partem facile confici posse arbitror; prior pars Satirica esse videtur, in laudatores ineptos, magno conatu magnas nugas vel poëticas vel solutae orationis agentes. Altera pars autem, quae ex Macedonicis depromta commentariis fingitur, digna Luciano, & maximo quovis ingenio. Hinc tumidum illud & plus fere quam Sophisticum dicendi genus, quod movit *Marcilium*, ut Luciani esse negaret, itemque quod *Aristotelis*, *Xenocratis*, *Theophrasti*, condiscipulorum forte suorum, auditor fuisse dicitur Demosthenes; haec, inquam, non imputanda sunt auctori, non magis, quam quae in aliis id genus libellis ex alia persona dicuntur. Quin veniam etiam ab aequis lectoribus spero, si interpretatio nostra quibusdam locis parum candida & facilis videatur, quippe quae, quantum ejus fieri potest, etiam dictionem & formam exempli sui referre debeat. *J. M. G.*

ΔΗΜ. ΕΓΚ.] Διατριβῆς indigna Luciano, scripta Alexandriae. Vid. c. 8. 9. 24. 25. &c. Ad stilum *Plutarchi* mihi valde accedere videtur. *M. P. La Croze.*

ΔΗΜ. ΕΓΚ.] Communi doctorum consensu non

ante meridiem, obviam fit Therſagoras. Forte quidam veſtrûm hominem noverint. Parvus eſt, vulturino naſo, ſubalbidus, habitu virili. Igitur accedentem adhuc conſpicatus, Heus, *inquam*, Therſagora Poëta, quorſum ergo, & unde? THERS. Domo, inquit, huc. LYC. Utrum, *inquam*, ambulaturus? THERS. Scilicet, *inquit*, & illo opus habeo. Cum enim intempeſta nocte furrexiſſem, viſum eſt natalem Homeri poëtices quibusdam primitiis honorare. LYC. Praeclare tu quidem, *inquam*, qui iſta educationis nutritionisque illi praemia ſolvas. THERS. Inde igitur, *inquit*, cum incepiſſem, imprudens ad hoc meridiei usque delapſus ſum. Quod ergo dixi, opus mihi eſt ambulato.

δέκα, σμικρὸν πρὸ μεσημβρίας, Θερσαγόρας τις ἐντυγχάνει. τάχα τινὲς αὐτὸν ὑμῶν ἔγνωκαν. σμικρός τίς ἐστι, γρυπὸς, ὑπόλευκος, ἀνδρικὸς τὴν φύσιν. ἰδὼν οὖν αὐτὸν ἔτι προσιόντα, Θερσαγόρας, ἔφην, ὁ ποιητὴς, ποῖ δὴ, καὶ πόθεν; ΘΕΡΣ. Οἴκοθεν, ἦ δ' ὅς, ἐνταῦθα. ΛΥΚ. Πότερον δ' ἦν δ' ἐγὼ, ἀμβαδίσων; ΘΕΡΣ. Ἀμέλει μὰ, ἔφη, καὶ τοῦτο δεόμενος· ἀορὶ γὰρ τοῦ τὴν νυκτὸς ἐξαναστὰς, ἔδοξέ μοι χρῆναι τοῖς Ὁμήρου γενεθλίοις τὴν ποιητικὴν ἀπάρξασθαι. ΛΥΚ. Καλῶς γε σὺ ποιῶν, ἔφην, καὶ τὰ τροφεῖα τὴν παιδεύσεως ἐκείνῳ τίνων. ΘΕΡΣ. Ἐκεῖθεν οὖν ἀρξάμενος, ἦ δ' ὅς, ἔλαθον ἐμαυτὸν, εἰς τοῦτο τὸ μεσημβρίας ἐκπεσών. ὅσῳ οὖν, ἔφην, δεῖ μοὶ καὶ τοῦ περιπάτου.

2. Verum multo prius, ait, precibus adoraturus iſtum venio, *manu autem monſtrabat Homerum: nempe noſtis illum ad dex-*

Πολὺ μέντοι πρότερον, ἔφη, προσευξόμενος τουτονὶ δεόμενος ἦκω, τῇ χειρὶ τὸν Ὅμηρον ὑποδείξας. ἴστε δήπου τὸν ἐν δεξιᾷ [f] τοῦ τοῦ Πτο-

[d] Γάρ του] Omittit γάρ του *Th. Mag. V.* ἀορί. [e] Ἔδοξε] Ἔδοξα marg. *B1.* male. [f] Τοῦ τοῦ Πτολεμαίου] Τούτου Πτολεμαίου *Graev.* Cod.

10. Ἀμέλει μὰ] Ἀντὶ τοῦ πάντως. *V.*

20. Πολὺ μέντοι πρότερον] Ἡ πλεονάζουσα φράσις μέντοι συνήθης Ἀττικοῖς, καὶ ποτὲ μὲ, ὡς λίαν πρώτως προσάπτουσα δραματικῶς, ποτὲ δὲ, ὡς λίαν τρίτως ἀφηγηματικῶς, ἅτερ πολλῷ τῷ Πλάτωνι τῷ φιλοσόφῳ ἐτὸν ὠρῶν. *V.*

creditur ab Luciano compoſitum; & revera ſtylus adfectatione plenus & rudis valde differens a Luciani charactere juſtam dat ſuſpicionis cauſſam &c. Vid. Miſc. Obſ. Maji & Jun. 1733. p. 368. Nomina perſonar. Graecis addidi, quae *Geſn.* verſioni inſeruerat. *J. F. R.*

1. Βαδίζοντί μοι] Luciani non videtur. *F. G.*

2. Ἕκτῃ ἐπὶ δέκα] Eo die menſis Pyanepſionis obiiſſe Demoſthenem, auctor eſt *Plut.* ſub fin. ejus vitae p. 1576, 2. V. *Dem.* 164, 1. *M. du S.*

Ibid. Τῇ ἕκτῃ ἐπὶ δέκα] Cum menſem non nominet, nihil inde de natali die vel *Homeri* vel Demoſthenis colligas. Et luſit, credo, auctor in hoc etiam, quod natalem inducit celebrantes poëtae & oratoris maximi, cum de neutro aliquid conſtaret. *J. M. G.*

3. Θερσαγόρας] Quis hic ſit neſcio. Poëtam fuiſſe mox audies. Ad nos aliunde ejus fama non pervenit. *M. du S.*

7. Θερσαγόρας] Adjecerat Cl. *Hemſt.* videndum *L. Bos* ad *Euang. Luc.* XVIII. 13. ubi cum itidem nominativus legatur, ὁ θεὸς, ἱλάσθητί μοι, poſt exempla alia etiam hoc Luciani adfert, addens: „ Neque tamen Atticiſmum hunc animadvertit Luciani Interpres h. l. quando reddidit: *Hic Therſagoras poëta eſt.* „ Debebat: *Therſagora poëta, quenam, & unde?* At Cl. *Geſn.* vel ſine hac admonitione priſtinum errorem jam correxit. Conf. *Bis Accuſ.* c. 20. f. & 33. pr. Adde, ſi vis, *Aeſop.* F. 129. f. τὸ ἱλάσθητί μοι, φιλῶ; *J. F. R.*

13. Ὁμήρου γενεθλίοις] A quo oraculo edocti natalitia *Homeri*, & quando celebrari coepta ſint, alii doceant. *M. du S.*

18. Ὅπως ἂν ἴφλω. δεῖ μὲν μοι ἐκ τοῦ περιπάτου] *Salmurienſis* interpres accipit, ac ſi mutetur perſona, & quum antea loquutus fuerit Therſagoras, nunc incipiat Lucianus: unde voculam καὶ hic praecipue efficacem omittit in verſione, quam vides eſſe: *Ego vero, ut dixi, deambulatione opus habeo.* Hanc ſententiam admiſit ab *Melanchthone*, qui prorſus eodem modo *Tum ego: Et mihi opus eſt deambulatione.* Sed profecto non ita eſt, & continuatur perſona Therſagorae, qui quum ante jam dixerat de ambulando καὶ τοῦτο δέομαι, id nunc repetit dicens, *Quod igitur dicebam, etiam deambulatione quidem opus habeo; multo autem prius, ajebat, venio hunc ſalutare optans.* *J. G.*

22. Ἴστε δήπου τὸν] Vid. *Plut.* 1557, 1. Erat etiam in

Πτολεμαίων νεὼ, τ καθειμένον τὰς κόμας. προσερῶν τε ἐν αὐτὸν ἀφικόμην, ἔφη, καὶ προσευξόμενος ἀφθόνων μελαδιδόναι τ ἐπῶν. ΛΥΚ. Εἰ γὰρ, ἔφην, ἐν εὐχαῖς τὰ πράγματα εἴη. πάλαι γάρ τοι καὶ αὐτὸς ἐνοχλεῖν μοι δοκῶ τ [a] Δημοσθένην, ὀπισυρῆσαί τι πρὸς τ αὐτῶ γενέθλιον. εἰ ἦν ἡμῖν ἐπαρκέσοι τὸ εὐχεσθαι, συμβολοίμην ἂν σοι. κοινὸν γὰρ ἡμῖν τὸ Ἑρμαιον. ΘΕΡΣ. Ἐγὼ μὲν, ἔφη, καὶ τῶν νύκτως τε καὶ τήμερον πεποιημένων, δοκῶ μοι τ [b] εὐροίας τ Ὁμήρου ἐπιγράψασθαι. θείως γάρ πως καὶ μανικῶς εἰς τ ποίησιν ἐξεβακχεύθην· κρινεῖς δ' αὐτός. ὀπίτηδες γάρ τοι τυτὶ τὸ [c] γραμματεῖον ἐνεγόμην, εἰ ἄρα τῳ σχολὴν ἄγοντι τ ἑταίρων ἐντύχοιμι. δοκεῖς οὖν μοι ἐν καλῷ σὺ τ σχολῆς εἶναι.

tram aedis Ptolemaeorum, illum demissis comis. Hunc ergo adoraturus veni, *inquit*, & rogaturus, ut copiosa mihi carmina impertiat. LYC. Si quidem, *inquam*, in precibus ipsae res inessent, olim sane Demostheni negotium facessiturus mihi videor, ut ad suum mihi natalem *obeundum* opis aliquid conferat. Quare si precari satis esset, socium me tibi adjungerem: commune nobis munus *contingeret*. THERS. Equidem, *inquit*, eorum, quae vel nocte vel interdiu feci, adfluentem facile ubertatem ad Homerum auctorem jure referre mihi videor. Divinitus enim quodammodo, & vatis instar velut Bacchico instinctu ad carmen incitatus sum. Judicabis ipse. Consulto enim hunc libellum mecum detuli, si forte in sodalium aliquem otiosum inciderem. Videris ergo mihi pulchre otium habere.

ΛΥΚ. Μακάριος γὰρ εἶ, ἦν δ' ἐγὼ, καὶ 3. LYC. Nempe tu beatus es, *inquam*, idem-

a Δημοσθένην] Nihil variare Edd. notat *Solan.* *b* Εὐροίας] Sic *Fl.* & ex ea marg. *A1.* Εὐρροίας *Ald. 2.* Εὐνοίας cett. quod rejecimus. *c* Γραμματεῖον] Γραμματίον *Fl.*

31. Ἑρμαιον] Ἑρμαιον λέγεται τὸ εὕρημα. παράγεται δὲ ἀπὸ τῦ Ἑρμῆς, Ἑρμαῖος ὁ Ἑρμαιον. οἱ γὰρ παλαιοὶ τ Ἑρμῆν ὡς ἴφορον τ ὁδῶν ᾠήθησαν τὰς ὁδοὺς ἐγράφον. ὅτι καὶ εἴ τι εὑρισκόν τινες ἐν ταῖς ὁδοῖς τὰς αἰτίας (1) τῷ Ἑρμῇ ἀνετίθεσαν, καὶ ἀπὸ τῦ Ἑρμοῦ (2) παρωνόμαζον Ἑρμαῖον καὶ Ἑρμαιον. *V.*

(1) Τῷ Ἑρμῇ] Ex C. hoc insertum. Aberat ab V.

(2) Παρωνόμαζον] Παρωνομάζοντ Edita. Emendavit *M. du S.*

Ceramico statua intra urbem, quam a Polyeucto factam tradit *Plut.* in ejus vita. *Meurs.* Ath. Att. 23. AG. IV. 974. *M. du S.*

Ibid. Τὸν ἐν δεξιᾷ τῦ τ Πτολεμαίων νεὼ] *Hunc in templo Ptolemaei ad dextram collocatum esse.* Mss. τοῦτον Πτολεμαίῳ νεώ. lego. Τὸν ἐν δεξιᾷ τῷ Πτολεμαίῳ νεὼ, ut & legisse videntur interpretes. Ptolemaeus autem Philopator Homero templum dedicavit, ut auctor est *Aelianus* Var. Hist. XIII, 22. *J. G. G.*

Ibid. Τῦ τ Πτολεμαίων νεὼ] Templi Homero a Philopatore Ptolemaeo structi mentio est apud *Aelian.* V. H. 13, 22. quod Alexandreae collocat, nescio quam bene, *Marshamus* in Can. Chron. p. 441. An illud idem templum hic signari dicemus, & scenam dialogi esse in Aegypti Alexandrea? Nolim sane hoc solo argumento: cum praesertim *Ptolemaei Gymnasium* in ipsis Athenis Atticis inveniam. *Pausan.* l. I. p. 29, 31. *J. M. G.*

Ibid. Τῶν Πτολεμαίων νεὼν, τ καθειμένον τὰς κόμας] Homerus comatus. *F. G.*

28. Δημοσθένην] *Solanus* non semel dubitasse videtur Δημοσθένη an Δημοσθένην rectius ederet. In paradigmatibus quidem grammaticis accusativus formatur Δημοσθένη. Sed saepius apud Nostrum Δημοσθένην: ut supra bis ter vidimus, ac mox rursus. Et sic ap. *Aeschin.* frequentius accusat. in ν terminatur quam in ν. Vid. ejus Orat. contra Ctesiphontem p. 420. D. Edit. *Paris.* Et 437. A. & D. Item 436. B. & E. 438. A. &c. Et ipsum *Demosth. de Corona* p. 481. D. Δημοσθένη tamen ibid. p. 451. B. & 467. B. Conf. quae Tom. I. ad Scholiast. dixi. Item T. II. p. 280. v. Ἄρη. Rursus quae ad Scholiast. Eunuch. Schol. 5. ubi Ἀριστοτέλην quoque *Laërtio* usitatius esse quam Ἀριστοτέλη, notavi, etsi Διογένη, Σωκράτη & similia occurrunt ibidem. Ἀριστοφάνην vero *Bis Accus.* c. 33. ubi *Fl.* tamen Ἀριστοφάνη. Sed quid tricamur in iis quae utrovis more formantur? Notavimus tamen, ut alii editores deinde non nimis solliciti sint in hoc nominum genere. *J. F. R.*

30. Συμβολοίμην ἂν σοι] Legendum puto συμβαλοίμην. Certe hoc interpretatus sum. *J. M. G.*

33. Τῆς εὐροίας τ Ὁμήρου ἐπιγρ.] Sic omnino legendum ex *Aldina* editione, quamquam vitiose ibi εὐρροίας. Homero se debere ait, quod sponte sua carmen numeros veniisset ad aptos, & flumen quasi bonorum versuum licuisset effundere. *J. M. G.*

37. Εἰ

idemque tibi usu venit, quod ei qui curriculo vicerat, qui jam pulvere abluto, & reliquo se spectaculo oblectans, fabellas habere cum palaestrita cogitabat, quo tempore jam jam vocandi *ad certamen* luctatores videbantur: at ille, *Verum*, inquit, *in carceribus non haberes fabulas.* Sic tu mihi videris poëtici curriculi victor, illudere homini fortunam arenae vehementer extimescenti. THERS. Iste ridens, Nempe, *inquit*, tanquam difficile quiddam acturo.

4. LYC. Forte enim, *inquam*, minoris tibi Demosthenes, quam ut comparari cum Homero possit, esse orationis *argumentum* videtur. Itaque multum tibi places Homero laudato: mihi vero Demosthenes *laudandus* parvum quiddam & nihil est. THERS. Calumniaris, *inquit:* nolim ego in contentionem vocare heroas, etsi magis

πέπονθας τὸ τῆ τὸν δόλιχον νενικηκότα, ὡς ἤδη λελυμένῳ τὸν κόνιν, καὶ τὸ λοιπὸν τὰς θέας ψυχαγωγοῦμεν μυθολογεῖν πρὸς τὸν παλαιστὴν διενοεῖτο, [d] ἐπίδοξον κληθήσεσθαι τῆς πάλης ὄσης. Ὁ δ', Ἀλλ' ἐπὶ δ βαλβίδος οὐκ ἂν ἐμυθολόγεις, ἔφη· ἀ σὺ δή μοι δοκεῖς νενικηκὼς τὸν δόλιχον τῶν ἐπῶν, ἐντρυφᾶν ἀνδρὶ μάλα δὴ κατορρωδοῦντι τὸν τῆς θαδίδι τύχην. ΘΕΡΣ. Καὶ ὃς γελάσας, Ὡς δή [e] σοι τί πρὸς ἀπόρων εἶπεν ἐργασόμενος.

ΛΥΚ. Ἴσως γε, ἔφην, ὁ Δημοσθένης ἐλάττων ἢ καθ' Ὅμηρον εἶναί σοι λόγῳ καλαφαίνεται· ἀ σὺ μὲ μέγα φρονεῖς, Ὁμήρου ἔπαινέσας· ἐμοὶ δὲ ὁ Δημοσθένης σμικρὸν, ἀ τὸ μηδέν; ΘΕΡΣ. Συκοφαντεῖς, ἔφη. Ἀφιστασιάσαιμι δ' οὐκ ἂν τὼς ἥρως, εἰ

d Ἐπίδοξον] Restitutum ex L. Ἐπιδόξου Edd. e Σοι] Σὺ L. & *Fl.* Vulgatum tenent cett.

41. Τῆ τὸν δόλιχον] Δόκησαι ἀ, τῆ τὸν δόλιχον νενικηκότα, (3) ἀ τὸ τὸν δόλιχον νενικηκότα. ἀλλ' ἐπεὶ τὴν αὐτὴν τάξιν τῶν ἀρθρων ὑποτέλλεις εἰώθασιν Ἀτθικοὶ, ἢν τῶ δὸς ἀνάγκη παρελθεῖν, συνυπακούεται γὰρ τὸ λοιπὸν. εἰ μὲ γὰρ τὸ τῆ εἴη, λείπει τὸ τὸν, ἀ ἔστι ἄτως, ἀ πέπονθας τὸ τῆ νενικηκότα (4) τὸν δόλιχον, συνυπακούεται γὰρ τὸ τὸ, ὃ ἀ φανερώτερον. εἰ (5) δὲ τὸ τὸν δόλιχον εἴη, (6) ἐλλείψει τὸ τὸν γενικῆς ἄρθρου συνυπακούμενον ὄντως, ἀ πέπονθας τὸ (7) τῆ νενικηκότα τὸν δόλιχον. ἐγκριτώτερον δὲ ἔστι τοῦτο τῆ πρότερον, καθότι φίλον Ἀθηναίοις τὰ ἄρθρων ἐλλιπισμὰς τὰς πτώσεις προφέρεσθαι, αὐτοὶ γὰρ ἀφικόμενοι φασὶ πρὸς βασιλέα, ἀ προσῆλθε βασιλεῖ. *V.*

Ibid. Δόλιχον] Δόλιχος ὄνομα δρόμου ὅσπερ ἐστὶν (8) ὀκτὼ στάδια. (9) ἐνταῦθ' Ὁμήρῳ συγκρίνει Δημοσθένην. ἀ διέκρυσιν μεγίστην εἰς (10) ῥήτορα χάριν, ἀ τὸν βίον δὲ σεμνύνει Δημοσθένης, ὡ ἀφελέτω τοὺς ἐπαίνους ἰσόφιλον. *V.*

43. Ψυχαγωγοῦμεν] Παραμυθούμεθα, τέρπομεν. *V.*

48. Κατορρωδοῦντι] Φοβουμένῳ. *V.*

(3) Καὶ τὸ τὸν δόλιχον νενικηκότα] Quinque haec absunt in C.

(4) Τὸν δόλ.] Δὲ τὸν δόλιχον V. Absunt hic δὲ τὸν in C. Sed eadem mox post εἰ recte inserunt δὲ τὸ, quod in V. ibi deerat. *M. du S.*

(5) Δὲ τὸ] Admisi ex C. cum abesset in V. *J. F. R.*

(6) Ἐλλείψει] Ἐλλείπει Edita. Emendavit *M. du S.*

(7) Τὸ τῆ] Τὸ αὐτὸ τῆ C.

(8) Ὀκτὼ] C. κ'. quod ad verum propius accedit. *M. du S.*

(9) Ἐνταῦθ' Ὁμήρῳ] Confusa haec in V. ad vera sua verba retulimus. Carmine autem, ut & alibi factitavit, argumentum Libelli exequitur. *M. du S.* Id est ad sequentia capitis quinti verba, καὶ χαίρω retulit, ubi igitur eadem repetii. *J. F. R.*

(10) Ῥήτορα] Ῥήτορας edita, & mox male σεμνύνει. Mutavit *M. du S.*

37. Εἰ ἄρα τῳ] Ἐγκλίσεως & Attice τῳ pro τινὶ, ut infinita magis sit oratio. *J. M. G.*

40. Καὶ πέπονθας τὸ τῆ τὸν δόλιχον νενικηκότα] Vertitur: *cui idem accidit ac illi, qui dolicho victoriam est adeptus.* Cur non? *cui idem accidit ac illi, qui in stadio vicit.* Sic enim Latini loquuntur, qui ignorant vocem *dolichum.* Sic & statim ἀ σὺ δή μοι δοκεῖς νενικηκὼς τὸν δόλιχον τῶν ἐπῶν, inepte vertitur, *& tu certe mihi videris verborum dolicho devictus*, cum sit vertendum, *& tu mihi videris in carminum stadio vicisse.* *J. G. G.*

44. Ἐπίδοξον κληθ.] Barbare prorsus antea legebatur ἐπιδέξιον. L. Codex hanc scripturam suppeditavit, ex qua sensus jam aliquis erui potest, ex vulgata nullus. *M. du S.*

50. Ὡς δή σοι] Δή τοι forsan. *F. G.*

Ὡς δή σοι] Haec etiam impeditiora. L. quidem & *Fl.* σὺ, sed ne sic quidem satis explicita. *M. du S.*

Ὡς δή σοι — ἐργασαμένῳ] Sic legendum arbitror, ut pendeat ab κατορρωδοῦντι. *J. M. G.*

55. Σμικρὸν] Euphoniae causa legerem μικρόν. *J. F. R.*

εἰ χ᾽ [a] πλείων εἰμὶ τ᾽ γνώμην πρὸς Ὁμήρου τετάχθαι. ΛΥΚ. Εὖγε, εἶπον, ἐμὲ δ᾽ οὐκ ἂν [b] νομίζοις πρὸς τῦ Δημοσθένους;

Ἀλλ᾽ ἐπεί γε μὴ ταύτην τ᾽ λόγον ἀτιμάζεις χτ᾽ τ᾽ ὑποθεσιν, δῆλον ὡς τ᾽ ποιητικὴν ἔργον ἡγῇ μόνον, τὰς δὲ ῥητορικὰς λόγους καταφρονεῖς ἀτεχνῶς, οἷον ἱππεῖς παρὰ πεζὸς ἐλαύνων. ΘΕΡΣ. Μὴ μανείην, ἔφη, ταῦτά γε, καὶ εἰ πολλῆς δεῖ ἡ μανίας ὅτι τὰς ποιητικὰς ἴσοι θύρας. ΛΥΚ. Δεῖ γάρ τοι χ᾽ τοῖς καταλογάδην, ἔφην, ἐνθέου τινὸς ἐπιπνοίας, εἰ μέλλουσι μὴ ταπεινοὶ φανεῖσθ᾽, καὶ φαύλης φροντίδος. ΘΕΡΣ. Οἶδά τοι, ἔφη, ὦ ἑταῖρε, καὶ χαίρω πολλάκις, ἄλλων τε δὴ λογοποιῶν, χ᾽ τὰ Δημοσθένους ἐγγὺς τ᾽ Ὁμήρου τιθείς. οἷον λέγω τ᾽ σφοδρότητα, χ᾽ ποικρίαν, χ᾽ τ᾽ ἐνθουσιασμόν. χ᾽ τὸ μὴ οἰνοβαρὲς, πρὸς τὰς

fert animus ab Homero ſtare. LYC. Euge, inquam: me vero non putas *ſtare male* a Demoſthene?

5. Sed quando non hac parte orationem noſtram ſpernis, ob argumentum; apparet nimirum, ſolam te poëticen opus putare, oratoria vero opera contemnere ſimpliciter, equitis inſtar pedites praetervehentis. THERS. Abſit ut eo usque, *inquit*, inſaniam, licet multo ſane furore opus eſt ad poëticas fores accedentibus. LYC. Quippe ſolutae etiam orationis ſcriptoribus, *inquam*, divino quodam afflatu opus eſt, ſi velint non humiles videri, & cura exili. THERS. Novi ſane, *inquit*, & ſaepe juvat cum ſcriptorum ſolutae orationis aliorum tum Demoſthenis, vehementiam verbi cauſſa, amaritudinem, & divinum illum inſtinctum, cum *iisdem* Homeri *virtutibus* contendere; & illud *Vitte mero*.. conferre cum *ebrietatibus*

a Πλείων] Πλέον *Fl.* b Νομίζοις] Νομίζεις *Fl.*

58. Πρὸς Ὁμήρου] Πρὸς pro ὑπὲρ Antiqui utuntur. Exempla ex Demoſthene addita in Urbano. Πρὸς Ὁμήρου. πρὸς τῦ Δημοσθένους τετάχθαι. *G.*

71. Καὶ χαίρω] Ἐνταῦθ᾽ Ὁμήρῳ συγκρίνει Δημοσθένην, χ᾽ διάνοιαν μεγίστῳ εἰς ῥήτορα χάριν, χ᾽ τ᾽ βίον δὲ σεμνύει Δημοσθένους, ὡς ἀξιάξει τοὺς ἐπαίνους αὐτοῦ. *V.*

75. Ἐνθουσιασμὸν] Ἐνθουσιασμὸς λέγεται, ὅταν ἡ ψυχὴ ἐλλάμπῃ ὑπὸ τῦ θεῦ. *V.*

58. Πλείων εἰμὶ] Ut ſupra ſaepe vidimus ἄλλος εἰμὶ, *totus ſum in eo*; ita hic *potior ſum*, pro, *magis eo inclino*, uſurpat. *J.F.R.*

Ibid. Πρὸς Ὁμήρου] Πρὸς pro ὑπὲρ ait Scholiaſtes recentior, (ut qui etiam Urbanum Grammaticum adlegat) quod non plane falſum; nempe quantum ὑπὲρ tum valet *pro*, quo ſenſu Oratoribus eſt frequens. Conf. ſupra T. I. *Deor. Dial.* XX. §. 3. τοῦτο μὲ ἄπαν ἀγαθὸν ἐ πρὸς ἐμοῦ λέγεις, quod adcuratius Cl. *Hemſterh.* reddit, *e re mea narras*, ac Scholiaſten *Ariſtoph.* leviter reprehendit. Quia πρὸς τινὸς λέγειν proprie eſt, *ab aliquo dicere*, ut *ab aliquo ſtare*, i. e. *a partibus* alicujus. Ita & hic τετάχθαι γνώμην πρὸς Ὁμήρου, erit: ſententiam meam adjungere partibus Homeri: metaphorice, copias meas adſcribam ordinibus Homeri. *J.F.R.*

60. Πρὸς τῦ Δημοσθένους] Subaudi τετάχθαι. *F.G.*

61. Ἐπεί γε μὴ] An μὴν; *F.G.*

62. Κατὰ] Forſan χ᾽; *F.G.*

75. Οἰνοβαρὲς] *Hom.* Il. A. 225. *M. du S.*

76. Φιλίππου μέθας] *Demoſth.* Ol. II. p. m. 16. C. εἰ δέ τις σώφρων ἢ δίκαιος ἄνθρωπος, τὴν καθ᾽ ἡμέραν ἀκρασίαν τῦ βίου, χ᾽ μέθην, χ᾽ καρδιασμοὺς ἢ λιποθυμίας φέρων, παραφρῶν χ᾽ ὑπ᾽ ἀδίνος ἴδιος μόρου τ᾽ τοιῦτον. *M. du S.*

Φιλίππου μέθας] Reſpicit ad Olynth. 2. p. 23. E. (edit. *Wolf.* 1604. f.) ubi τὴν καθ᾽ ἡμέραν ἀκρασίαν τῦ βίου χ᾽ μέθην, χ᾽ καρδιασμοὺς conjungit. Ibi *Ulpian.* Καρδιασμοὺς ἐστὶ εἶδος ὀρχήσεως αἰσχρᾶς χ᾽ ἀπρεποῦς. *J.M.G.*

77. Εἷς οἰωνὸς ἄριστος] *Hom.* Il. M. 243. Εἷς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης. Idem Od. 496. — εἷ οἰωνὸς ἀμυνόμενον περὶ πάτρης Τηλεμάχου. *M. du S.*

78. Δεῖ γὰρ τοὺς] Locus exſtat in Or. *pro Cor.* p. m. 162. A. quem ob praeſtantiam mox integrum exhibebimus ad πίρας μὲ &c. *M. du S.*

Δεῖ δὴ τοὺς ἀγαθοὺς] Pro Coron. c. 28. Δεῖ δὴ τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας ἐγχειρεῖν μὲ ἅπασιν εἰς τοῖς καλοῖς, τὴν ἀγαθὴν προσδοκωμένους ἐλπίδα φέρειν δ᾽, ἢ, τι ἂν ὁ Θεὸς διδῷ γενέσθαι. *J.M.G.*

80. Ἦκε μέν] *Hom.* Il. H. 125. *M. du S.*

82. Πηλίκον] Perlectis *Ol. Phil.* que & aliis multis, haec verba apud *Demoſth.* nondum reperire valeo. *Liv.* XXI. 53. *Quantum ingemiſcant, inquit Sempronius, patres noſtri, circa moenia Carthaginis bellare ſoliti, ſi videant nos, progeniem ſuam, duos conſules, conſulareſque exercitus, in media Italia paventes intra caſtra?* *M. du S.*

Πηλίκον ποτὲ ἀνάξ.] Orat. contra *Ariſtocr.* p. 759. med. Πηλίκον ποτὲ στράτευμα ἂν οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι, οἱ ὑπὲρ δίκης ἐ ἐλευθερίας τελευτήσαντες, χ᾽ πολλῶν ἐ καλῶν ἔργων ἐκπεμπόμενοι καταλείποντες, εἰ ἄρα αἰσθοιντο, ὅτι νῦν ἡ πόλις μὲ ὑστερεῖτε χήμων ἐ τάξει προελήλυθε. *J.M.G.*

84. Ῥίπτε Πάτροκλε] *Dem.* Or. pro cor. c. 43. p. m. 172.

bas Philippi & saltationibus & lascivia: istud vero, *Auspicium felix unum . . .* cum illo, *Oportet enim bonos viros spe bona subnixos . . .* & illud:

Heu multum ploret Peleus, agitator equorum, cum isto:

Quantos tandem gemitus edant illi viri, qui pro gloria & libertate mortem oppetivere? Confero autem etiam profluentem illum Pythonem, cum Ulyssis verborum nivibus: atque illud:

Si liceat, senio procul, immortalibus esse, ad illud:

Extremum enim omnibus hominibus vitae mors est, etiam si in cavea quis conclusum servet: & sexcenties illis contigit, ut in eadem cogitata incurrerent.

Φιλίππου μέθας, καὶ κορδακισμούς, καὶ τὴν ἀσέλγειαν· τὸ δ', Εἰς οἰωνὸς ἄριστος, περὶ τοῦ, Δεῖ γὰρ τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας, τὰς ἀγαθὰς ἐλπίδας ὑποθεμένους· καὶ τὸ·

Ἦκε μέγ' οἰμώξειε γέρων ἱππηλάτα Πηλεύς, πρὸς τὸ·

Πηλίκον ποτὲ στενάξαιεν [a] ἂν οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι, οἱ ὑπὲρ δόξης καὶ ἐλευθερίας τελευτήσαντες. παραβάλλω δὲ καὶ τὸν ῥέοντα Πύθωνα, πρὸς τὰς Ὀδυσσέως νιφάδας τῶν λόγων, καὶ τὸ·

Εἰ μὲν μέλλομεν ἀγήρω' ἀθανάτω τε [b] ἔσεσθαι, πρὸς τὸ·

Πέρας μὲν γὰρ ἅπασιν ἀνθρώποις τοῦ βίου θάνατος, κἂν ἐν οἰκίσκῳ τις αὐτὸν καθείρξας τηρῇ. καὶ [c] μυρίαι γεγόνασιν αὖθις αὐτοῖς ὑπὲρ ταὐτὸν ἡ ἀμφοίας ὁπίδρομαί.

Ἥδε-

[a] Ἂν] Deest in *Fl.* [b] Ἔσεσθαι] Ex *Hom.* l. d. rescripsi ac divisi, pro ἴσεσθαι, quod eod. versu jungebant Edd. [c] Μυρίαι] Bene *J. Fl. Fr. P.* &c. Κυρίαι male *Th. Mag.* v. ἐπιδρομὴ.

76. Κορδακισμοὺς] Κορδακισμοὺς ὁ αἰσχρὸς τοῦ * μίμου Ἡλιόδωρος. *V.*

* Μίμου] Sic Scripsi, erat enim μίμων nullo sensu, cum Hesychius nos doceat Κορδακισμὸς esse τὸ τῶν μίμων γελοῖον καὶ παίγνιον. *J. Cler.* Scripsisse videtur μίμων. *M. du S.* Quidni ergo μιμῶν? *J. F. R.*

172. A. ἐγὼ μὲν τῷ Πύθωνι θαυμαζομένῳ καὶ πολλῷ ῥέοντι παρ' ὑμῖν οὐκ οἶδα εἰ δυνήσομαι. Quem locum respicit & *Philostr.* p. 482. Ubi a Doctissimo interprete alio amandamur; unde factum etiam, ut phrasin mutatam voluerit, minus commode. *M. du S.*

Ῥέοντα Πύθωνα] De hoc Philippi oratore *Dem.* pro Cor. c. 84. Τότε ἐγὼ μὲν τῷ Πύθωνι, θαυμαζομένῳ καὶ πολλῷ ῥέοντι παρ' ὑμῖν, οὐκ εἶχον, οὐδ' ὑπεχώρουν. *J. M. G.*

85. Ὀδυσ. νιφάδας] *Hom.* Il. Γ. 222. Cetera vid. Il. *M.* 323. *M. du S.* Ex quo Lucianum etiam emendavi. *J. F. R.*

89. Πέρας μὲν] Πέρας μὲν γὰρ ἅπασιν ἀνθρώποις (ὅτι) τοῦ βίου [ὁ] θάνατος. κἂν ἐν οἰκίσκῳ τις αὐτὸν καθείρξας τηρῇ· δεῖ [δὲ] τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας ἐσθλὰς ἐλπίδας ὑποθεμένους μετὰ πάσης ἀνδρείας τοῖς καλοῖς τῶν ἀγαθῶν προσβαλλομένους ἐλπίδα. φέρειν δ' ὅτι ἂν ὁ θεὸς διδῷ γενναίως. Omnibus enim hominibus vitae terminus est mors. Etiamsi quis in cellula conclusum se tenuerit. Viros vero fortes honesta semper aggredi oportet, bona interim spe munitos: quidquid vero Dii voluerint, generoso animo perferre. *M. du S.*

Πέρας μὲν] *Demosth.* pro Coron. c. 28. Πέρας μὲν γὰρ ἅπασιν — τηρῇ. Deinde statim illa quae modo dedimus, Δεῖ δὲ τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας κ. τ. λ. Caeterum de οἰκίσκῳ *Ulpiani* observationem adscribere placet, φασὶ δ' ὅρειον οἶκον ὕτω καλεῖσθαι παρ' Ἀττικοῖς. Λέγει δή, ὅτι πᾶς μεταβάλλῃ τις τὴν διάνοιαν, πῶς ὄψεις εἶναι νομίζεται, ἀλλ' ὕτω κρυπτόμενος. Itaque *caveam* vertimus. *J. M. G.*

Ibid. Θάνατος] *Demosth.* de Cor. 28. qui ὁ θάνατος. *M. du S.*

90. Κἂν ἐν οἰκίσκῳ] Utitur & *Alciphron* totidem verbis I. Ep. 25. nisi quod αὐτὸν tantum postponat, scribens: κἂν ἐν οἰκίσκῳ τις καθείρξας αὐτὸν τηρῇ, ubi *Bergl.* bene „ Sunt Demosthenis verba ex Orat. de Corona, „ quae crebra allusione Auctorum quasi in proverbium abierunt. Mutuatus autem est hanc sententiam ex Homero Demosthenes, ut annotant *Plutarch.* de Poësi Homerica — *Lucian.* in Enc. Demosthen. Et *Clem. Alex.* VI. Strom. ubi parallela „ colligit ex antiquis, & posterioribus scriptoribus. „ Locus *Homeri* quem adumbravit Demosth. est Il. M. „ 322. cujus summa: *Si post hoc bellum essemus immortales futuri, dissuaderem pugnam; sed quia mille modis instat mors, pugnemus gloriose*". Sed non satis constat argumentum, si *post bellum* reddas Homeri sententiam; nam *post bellum*, esset *bello patrato*, quae minime dictant verba Poëtae contrarium dicentis, nempe, — εἰ δὲ πόλεμον περὶ τόνδε φυγόντες Αἰεὶ δὴ μέλλοιμεν ἀγήρω' ἀθανάτω τε ἔσεσθαι. Id est: *quod si bello hoc evitato senii mortisque expertes essemus.* &c. *J. F. R.*

91. Μυρίαι] Locum laudat *Thomas Mag.* V. ἐπιδρομὴ.

Ἥδομαι δὲ καὶ πάθη, καὶ ἀφθέσεις, καὶ τροπὰς λέξεως [a] καλαμανθάνων, καὶ τὰς ἀφαιρούσας τὸ κόρον μεταβολὰς, καὶ τὰς ἐκ τῶν ὠδῶν τροπῶν ἐπανόδους, καὶ τὰς τῶν ὠδῶν βολῶν σὺν τῷ χαρῷ γλαφυρότητας, καὶ τὸ τῆς τρόπου μισοβάρβαρον παλαχῆ.

Καί μοι πολλάκις ἔδοξεν (εἰ γὰρ ἀν ταληθὲς ἀποκρυψαίμην) εὐπρεπέστερον μὲ ῥαθυμίας Ἀττικῆς καθάπτεσθαι Δημοσθένης, ὁ τὴν παῤῥησίαν, ὡς φασιν, ἀνειμένως, τῶν τις Ἀχαιὸς Ἀχαΐδας προσειπόντως. Ἀφθονεστέρῳ δὲ τόνῳ πνεύματος τὰς Ἑλληνικὰς ἀποπληροῦν τραγῳδίας, τῷ μέλλειν τὴν ἀκμαιοτάτης μάχης ἀφθόγγως ἀναπλάττοντος, καὶ [b] μύθοις τὴν φορὰν σκεδαννύντος.

Πολλάκις δὲ μὴν τῶν Δημοσθένους καὶ μέτρα κώλων, καὶ ῥυθμοὶ καὶ βάσεις, οὐκ ἔξω τῆς ποιητικῆς ἡδονῆς ἐμβιβάζουσιν, ὥσπερ οὐδ' Ὁμήρου ἐλλιπὴς ἀντιθέσεων, ἢ παρισώσεων, ἢ σχημάτων τραχύτητος, ἢ καθαρότητος. ἀλλ' ἔοικε φύσει πως ὑπάρχειν, ταῖς δυνάμεσι τὰς ἕξεις ὑπεπλέχθαι. πόθεν γὰρ δὴ [c] φιλοφρονοίην

6. Delector vero etiam cum affectiones, & figuras, & immutationes dictionis obſervo, & illas ſatietati medentes variationes, & illos e diverticulis reditus, & ſuavitates illas comparationum ad vim earum penetrabilem adjunctas: & illud in moribus ubique *elucens* barbariei odium.

7. Et mihi ſaepe viſus eſt (neque enim verum diſſimulaverim) decentius reprehendere ſocordiam Atticam Demoſthenes ille, qui frena, ut ajunt, dicendi libertati laxaverat, quam is, qui Achaïdum nomine Achaeos compellavit: ac pleniore ſpiritu Graecas explere tragoedias eo, qui in ſummo pugnae diſcrimine colloquia fingit, fabulisque diſpergit *pugnantium* impetum.

8. Saepe vero cum Demoſthene etiam dimenſiones membrorum, & numeri ac pedes, non absque poëtica ſuavitate ingrediuntur, quemadmodum neque Homero ſua deſunt Antitheta, aut exaequationes, aut aſperitas figurarum, aut mundities. Sed videtur natura quodammodo ita comparatum, ut *ſuae utrique* facultati virtutes velut *mutuo* implexae ſint. Unde igitur tuam

a Καλαμανθάνων] Omiſit *Fl.* b Μύθοις] Bene ſic *Fl. J. B. S.* Λίθοις *H1.* Λίθοις *P.* c Περιφρονοίην] Nil mutare Edd. addit *Solan.*

3. Ἀνιμένῳ] Ἐκλελυμένῳ, παρειμένῳ. *V.*
5. Διαρκεστέρῳ δὲ τόνῳ] Ὅτι κατὰ τοῦτο κρείττων Ὁμήρου Δημοσθένης. *V.*
6. Τῶν μειλιχῶν] † Ὅμηρος γὰρ πεποίηκε τὸν Διομήδην τῷ Γλαύκῳ, ἀγγύσης ἤδη τὴν μάχης διεξοδικώτερον ἀπαγγαριζόμενον τῷ λόγῳ. *V.*

* Ὁμήρου Δημοσθένης] In V. & Editis erat Ὅμηρος Δημοσθένης. Sed cum hac in parte potiores Demoſtheni apud Lucianum hic laudes tribui manifeſtiſſimum eſſet, ego mutavi. Et ita recte eſt in C. *M. du S.*

† Ὅμηρος γάρ] Ita refinxit *Solan.* Edita enim, Οἷον πεποίηκε. Mox διεξοδικώτερον dedit Idem, pro vulgato διεξοδικῶς.

μὴν, ubi corrupte legitur κυρίως, & deeſt vox αὖθις. *M. du S.*

97. Σὺν τῷ καιρῷ] Verius puto καιρῷ, ut intelligatur vis illa, qua animum feriunt. Quae ſit καιρὸς vel καιρία πληγὴ, nemo temere ignorat. *J. M. G.*

Ibid. Τὸ τῆς τρόπου] I. e. orationis moratae. *F. G.*

3. Παῤῥησίαν — ἀνειμένῳ] Petita Phraſis videtur ex Il. I. 372. ἀναίδειαν ἰτειμένῳ. Ἀνειμένη ψυχὴ, aliud eſt. Vid. *Philoſtr.* p. 767. libera mens (curis). Ad Ἀχαΐδας vid. Il. B. 235. H. 96. *M. du S.*

17. Περιφρονοίην] *Wolf.* ὑπερφ. Sed omnes libri noſtri conſentiunt; nec mutare opus eſt. *M. du S.*

18. Τὴν σὺν] Lege σὺν. *F. G.*

22. Δημοσθένην] Vid. ad c. 2. *J. F. R.*

24. Τέμνων] Scilicet ἀγώνισμα. *F. G.*

28. Οὐκ ἦν] *Eurip.* Phoen. 503. ubi tamen quidam Codd. *Eurip.* hoc male. *si πᾶσι ταὐτὸ καλὸν ἦφυ σοφὸν θ' ἅμα, σὸν ἦν ἂν ἀμφίλεκτον ἀνθρώποις ἔρις.* Quod mendoſe in *Canteri* Ed. ſine ἂν legitur. *M. du S.*

31. Σμύρναν] Sic *H. Baſ.* utraque, *Gr.* & *Fr.* Reliquae Στυπτίαν, & quod mireris. *P.* & *S.* quae Στυπτίαν retinent, *Smyrnam* vertunt. *Stephanum Byz.* fruſtra conſului. *M. du S.*

Σμύρναν] Interpretes *Melanchton* & *Bened.* Smyrnam etiam dederant, etſi Στυπτίαν in Graecis edidere uterque. *J. F. R.*

Ibid Θήβας τὰς Αἰγυπτίας] De Homero vel Aegyptio vel Ind. adeo, V. quos laudat *Caſaub.* ad Athen.

4.

tuam ego Calliopen contemnam, talem qui norim?

9. Sed nihilo secius illud opus, in quo mihi decertandum est, laudum Homeri, altero tanto majus tuis in Demosthenem praeconiis pono, non quod carmina sunt, sed ob argumentum, ajo: quoniam meum opus non habet firmam, quae subjici laudibus possit, crepidinem, extra ipsam poëticen: reliqua universa obscura partim, ut patria, genus, tempus *quo floruit*. Quod si enim certum quidquam horum esset, certamen anceps haud foret mortalibus, patriam assignantibus illi Ionicam Colophonem, aut Cumas, aut Chium, aut Smyrnam, aut Aegyptias Thebas, aut sexcentas alias; patrem vero Maeonem Lydum, aut fluvium adeo, & matrem Melanopen ajunt, aut Nympham ex Dryadum genere, hominum defectu scilicet. Tempus *porro* vel Heroicum *ei assignant*, vel Ionicum. Ac tantum abest uti clare sciant, qua comparatione aetatis ad Hesiodum fuerit, *priorne an aequalis*, *an posterior*; ut etiam nomen noto illi praeferant, Melesigenem. Fortunam denique *ei tribuunt* paupertatis aut caecitatis. Sed nonne melius fuerit & haec pati in obscuro jacere? Ergo in an-

ἀν [d] τ̃ σὴν Καλλιόπην, [e] ταύτῃ δὲ γιγνώσκων;

Ἀλλ' ὐδὲν ἧττον τιμὸν ἀγώνισμα τ̃ εἰς Ὅμηρον ἐγκωμίων διπλάσιον ἔργον, ἢ τὺς σὺς εἰς Δημοσθένην ἐπαίνυς τίθημι, ὐ τοῖς μέτροις, ἀλλὰ τ̃ῃ ὑποθέσῃ, φημὶ· [f] τ̃ῷ τιμὸν μ̃ ὸὐκ ἔχειν ἑδραίαν τινὰ κρηπῖδα ὑποβαλέσθ τ̃ ἐπαίνων, πλήν γε τ̃ ποιητικ̃ης αὐτ̃ης· τὰ δ' ἄλλα, τὰ μ̃ ἀσαφῆ, πατ̃ρὶς, καὶ γένος, ὐ χρόνος. εἰ γ̃ὰρ τι σαφὲς αὐτ̃ῷ ἦν, ὸὐκ ἂν ἀμφίλεκτος ἀνθρώποις ἔρις. πατ̃ρίδα μ̃ διδόντων αὐτ̃ῷ, [g] Ἰωνικὴν Κολοφῶνα, ἢ Κύμην, ἢ Χίον, ἢ [h] Σμύρναν, ἢ Θήβας τὰς Αἰγυπτίας, ἢ μυρίας ἄλλας· πατέρα δὲ Μαίονα τ̃ Λυδὸν, ἢ πόλαμὸν, ὐ μητέρα [i] Μελανώπην, φασὶν, ἢ νύμφην τ̃ Δρυάδων, ἀνθρωπίνυς γένυς ἀπορίᾳ· χρόνον δὲ, τ̃ ἡρωϊκὸν ἢ τ̃ Ἰωνικὸν. ὐ μηδ' ὅπως πρὸς τ̃ Ἡσίοδον εἶχεν ἡλικίας σαφῶς εἰδέναι, ὅπου γε ὐ τ̃ὸ γενόμενα πρὸ τ̃ῦ γνωρίμυ, τὸ [k] Μελησιγενῆ προκρίνυσι· τύχην δὲ, [l] πενίαν, ἢ πάθος ὀμμάτων, ἀλλὰ [m] μὴν βέλτιον εἴη ὐ ταῦτα ἐᾶν ἐν ἀσαφεῖ κείμενα. [n] δεινὸν δή μοι

[d] Τὴν σὴν Καλλιόπην] Τὴν καλὴν καλλιόπην. *Fl.* & puncto periodum ibi claudit. Σὴν pro σὴν male *S.* [e] Ταύτην δὲ] Ταυτὶ δὲ *Fl.* Ταυτὶ δὲ *S.* Ταυτί γε non modo marg. *A*1. adscripsit, sed & recipi jussit, quod non improbem. Τοιαύτῃ γε non male etiam conjecerat *Gesn.* Ταυτῃ L. Ταύτην δὴ marg. *B*1. Quod edidi, est in *J. Ald. P. H. B*1. [f] Τ̃ῷ] Τὸ *Fl.* [g] Ἰωνικὴν] Ἴον ἢ *Fl.* [h] Σμύρναν] Sic bene *B*1. 2. *Fr.* Στυππίαν *Fl. J. Ald. H. P. S.* [i] Μελανώπην] Μελανώπου *Fl.* Μελαινώπην marg. *A*1. [k] Μελησιγενῆ] Μελισγενης *Fl.* [l] Πενίαν] Sic *J.* & marg. *B*1. Πενίας cett. [m] Μὴν] Adscitum ex L. Μὴν *J.* aliaeque Edd. [n] Περιστενὸν] Περὶ στενὸν Edd. priores.

29. Πατρίδα] Lege *Gellium* (III. 11.) *Septem urbes certarunt de patria insignis Homeri; Smyrna, Rhodos, Colophon, Salamin, Ios, Argos, Athenae.* G. Graece sic: Ἑπτὰ πόλεις διερίζουσι περὶ ῥίζαν Ὁμήρου, Σμύρνα, Ῥόδος, Κολοφών, Σαλαμίς, ‡ Ἴος, Ἄργος, Ἀθῆναι.

‡ Ἴος] Alias Χίος legitur; & sic alibi dedimus ex Anthol. Sed Ἴος ap. *Gell.* III. XI. f. edidit *Gronov.* Sed & ibi Χίος quasdam Edd. habere, addit; verum utrumque recte, confirmat Idem. *J. F. R.*

4, 14. Aegyptium etiam vocat Calasiris apud *Heliodor.* Aethiop. l. 3. p. 148. *J. M. G.*

35. Ἢ τ̃ Ἰωνικὸν] Forte *Ionicum* hoc *tempus* pertinet ad migrationem illam Ionicam, quae facta est Attico anno 536. id est post Trojam captam annis 163. Sane Arundellianum marmor posteriorem facit Homerum Trojano bello annis 168. V. *Marsham* Ca. Chron. p. 352. & 360. seq. *J. M. G.*

37. Ὅπου γε] Aut haec loco mota sunt, aut valde absurdus scriptor censendus est; nam quod *Melanchthon* vertit, *Quidam* &c. ex ingenio isthaec mutavit. *M. du S.*

39. Πενίας] Πενίαν fortasse. *F. G.*

40. Ἀλλὰ μὴν] Corrige μὴν. *F. G.* Idem habet *Menag. Ibid.* Μὴν] Ego μοι conjiciebam pro μὴ, quod in Impr. est nunc μὴν quod *Menagio* placuerat, in L. reperiri cum videam, in textum etiam recepi. *M. du S.*

41. Περὶ στενὸν] Ego unica voce περίστενον scribi de-

μοι κομιδῇ τὸ ἐγκώμιον, ποίησιν ἄπρακτον ἐπαινέσαι, καὶ σοφίαν ἐκ τῶν ἐπῶν εἰκαζομένην συλλέγειν.

Τὸ δὲ σὸν, ἔφη, χὤτι χειρὸς, ὀπίδρομόν τε, καὶ λεῖον, ἐφ' ὡρισμένοις τε καὶ γνωρίμοις μόνον ὀνομάτων, οἷον ὄψον ἕτοιμον ἡδυσμάτων καὶ σοῦ δεόμενον. τί γὰρ ἂν μέγα, καὶ λαμπρὸν ἡ τύχη τῷ Δημοσθένει προσῆψε; τί δ' ἂν γνώριμον; οὐκ Ἀθῆναι μὲν αὐτῷ πατρὶς, αἱ λιπαραὶ, καὶ ἀοίδιμοι, καὶ τῆς Ἑλλάδος ἔρεισμα; καίτοι λαβόμενος ἂν ἐγὼ τῶν Ἀθηνῶν, ὅτι τῆς ποιητικῆς ἐξουσίας ἐπεισῆγον ἂν ἔρωτας θεῶν, καὶ κρίσεις, καὶ καλοικήσεις, καὶ δωρεὰς, καὶ τὴν Ἐλευσῖνα. νόμων δὲ, καὶ δικαστηρίων, καὶ πανηγύρεων, καὶ Πειραιῶς, καὶ ἀποικιῶν, καὶ τροπαίων θαλαττίων τε καὶ χερσαίων ἐπεισηγμένων, οὐδ' ἂν εἷς [a] ἐπ' ἴσης ἀξίας ἐφικέσθαι δύναιτο τῷ

guſto ſane mihi *verſatur* praedicatio, in laudanda poëſi ab actu rerum abhorrente, & ſapientia quam verſibus expreſſit, colligenda.

10. Tuum autem *opus*, *ita* pergebat, ad manum, percurſu facile, & laeve, intra nomina ſolum definita & cognita, tanquam paratum quoddam pulmentarium, condimentis modo a te *adjiciendis* indigens. Quid enim non magnum & clarum adjunxit fortuna Demoſtheni? Quid non celebre? Non Athenae illi patria, nitidae illae & tot celebratae carminibus, columen illud Graeciae? Ego ſane Athenas nactus pro poëtica illa licentia inducerem amores Deorum & judicia, & inhabitationes, & munera, & Eleuſinem. Si vero inſuper leges, judicia, conventus ſolemnes, Pireeus, coloniae, & *reportata* terra marique tropaea, inducantur; ne unus quidem pro dignitate aſſequi oratione poſſit, ut

a Ἐπ' ἴσης ἀξίας] Ex emendatione *Geſn.* Ἐπίσης ἀξίως vulgo.

bere cenſeo. *M. du S.*

51. *Αἱ λιπαραὶ*] *Pind.* Iſthm. II. §. 4. Λιπαραῖς ἐν Ἀθήναις l. c. Ἑλλάδος ἔρεισμα Ἀθῆναι etiam *Pindaricum* eſt, teſte *Plut.* 414. 2. Ed. *Steph.* quem vide & 623. De reliquis verbis accipe *Philoſtrati* locum p. 829. & 830. *αἱ δὲ εἶσω μίλιτται συνεργάζονται τὸ παιδίον, Pindarum, ἐπιβάλλουσαι τὸ μιλί. . . . ἐξ Ὑμηττοῦ τάχα ἥκουσι, καὶ ἀπὸ τῶν λιπαρῶν καὶ ἀοιδίμων Ἀθηνῶν. καὶ γὰρ τοῦτο οἶμαι αὐτὰς ἐργάζεσθαι Πινδάρου.* Vox Ἀθηνῶν quae hoc in loco a Morello inſerta eſt, nupero *Philoſtrati* enarratori non placet. Neſcivit ſcilicet vir doctiſſimus φῆσιν eſſe *Pindaricam*; neceſſarioque aut requiri vocem, aut intelligi, quod vel ſequentia verba etiamſi diſerti in eam rem deeſſent auctores, ſatis evincunt. Imo ipſe *Graevius*, qui caetera recte interpretatur, dum locum hunc *Philoſtrati* ad Συγγρ. c. 15. profert, hoc ignoraſſe videtur, cum putat voce τοῦτο *mel Hymettium* intelligi; cum palam ſit, *Elogium* hoc ipſum intelligi debere, non *mel Atticum*. Vid. *Eur. Tp.* p. 503. A. *M. du S.*

Αἱ λιπαραὶ] *Pindaricum* hoc Athenarum elogium agnoſcit Schol. *Ariſtoph.* Νεφ. 298. cujus Lyrici loca pluſcula laudat *Spanh.* ad l. c. qui non *pingues* intelligi vult Athenas, cum λιπτόγειον ſit ſolum Atticae, ſed *ſplendidas*. Videtur tamen neque altera illa exſulare ſignificatio debere, quod olearum ferax fuit Attica, vel ob id ipſum, quod λιπτόγειον. *Florentinus Geopon.* 9, 4. extr. de oleis Ἡ δὲ λιπτόγειος ἐπιτηδεία, καὶ μαρτυρεῖ ἡ Ἀττική. Add. *Cerda* ad Virg. Ge. 2, 179. ſeq. Deinde niſi λιπαραὶ Ἀθῆναι ſint pingues, vix intelligitur jocus *Ariſtophanis* Acharn. 640. ubi ridet eos, qui hoc epitheto Athenarum ita delectentur, cum eodem plane modo laudentur aquae. Εἰ δὲ τις ὑμᾶς ὑποβοπτύσας λιπαρὰς καλέσειεν Ἀθήνας. Εὖρι τὸ πᾶν ἂν λίβα τὰς λιπαρὰς, ἀφύων τιμὴν ἀφελών. Vid. *Caſaub.* ad Athen. 5, 3. Interim *nitidas* dicere in verſione placuit, quia *nitere* dicuntur, qui bene habiti ſunt, inprimis ab oleo &c. *J. M. G.*

Ibid. Τῆς Ἑλλάδος ἔρεισμα] Sic ſupra T. I. *Tim.* §. 50. pr. ὦ Τίμων, τὸ μέγα ὄφελος τῆς γένυος, τὸ ἔρεισμα τῶν Ἀθηναίων, ubi plura Cl. *Hemſterh.* N°. 18. Adde *Gatak.* Cinn. c. 20. p. 392. Edit. min. Majoris 384. Ac *Drelincourt.* Homeric. Achil. p. 53. qui plurima auctorum teſtimonia collegit, a quibus Achilles aliique Heroes patriae vocantur *munimentum*, *turris*, *murus*, *columen*. Sed parum habet utilitatis talia hic collegiſſe. *J. F. R.*

53. Ἐπὶ τῆς] An ὑπὸ; *F. G.*

54. Ἔρωτας θεῶν] Vid. Ὀρχ. c. 39. *M. du S.*

Ibid. Κρίσεις] Neptuni & Minervae lis nota, quam tangit etiam Ὀρχ. c. 39. *M. du S.*

Ibid. Καὶ κρίσεις] Hoc argumentum ipſe tractat Demoſthenes contra *Ariſtocr.* p. 735. fin. ubi tum quinque celebria Atticae judicia recenſet, tum Areopagum eo nomine commendat, Ἐν μόνῳ τούτῳ τῷ δικαστηρίῳ θεοὶ δίκας φόνου ἔδοσαν καὶ λαβεῖν ἐξέστησαν, καὶ δικασταὶ γενέσθαι διενεχθεῖσιν ἀλλήλοις, ὡς λόγος. Λαβεῖν μὲ Ποσειδῶν ὑπὲρ Ἀλιρρόθιον τοῦ υἱοῦ παρὰ Ἄρεως, δικάσασθαι δὲ Εὐμενίσι ἐν Ὀρέσῃ οἱ δώδεκα θεοί. Eſt & apud *Liban.* Or. XXII. & XXIII. conficta Neptuni actio, & defenſio Martis. Καλοικήσεις intelligo praeter ipſam Miner-

ut ait Demoſthenes. Maxima igitur omni-
no mihi eſſet dicendorum copia. Neque
vero ſic ſeponere laudationem mihi videar,
cum in lege & *formula* laudandi ſit illud
ipſum, a patriis ornare quos praedicandos
ſumimus. Iſocrates autem corollarium *lau-*
dum Helenae inſeruit Theſea. Ac Poëta-
rum quidem natio libera. Sed tu fortaſſe
metuis, ne illum e proverbio jocum con-
tra proportionem violatam tibi arceſſas, ma-
joremque ipſo ſacco tabellam atque inſcri-
ptionem dicaris appoſuiſſe.

11. Dimiſſis Athenis orationem excipit
Trierarchus pater, *aurea*, ut Pindari verbo
utar, *crepido*. Nec enim ordo ac cenſus
major tum Athenis Trierarchico. Si vero
is, Demoſthene adhuc puero admodum,
ſatis functus eſt, non calamitas putanda illa

λόγῳ, φησὶν, ὁ Δημοσθένης. ἀφθονία μὲν
ἦν ἄν μοι τῶν λεκτέων. [b] τὸ δ' [c] ἐγκώ-
μιον οὐκ ἂν ἀπαρτᾶν ἐνομιζόμην, ἐν νόμῳ
τοῖς ἐπαίνοις ὄν, ἐκ τῶν πατρίδων ὀφκοσμεῖν
τοὺς ἐπαινουμένους. Ἰσοκράτης δὲ παρεμ-
πόρευμα τῶν Ἑλένης Φέρων ἐνέθηκε τῷ Θησέα.
τὸ μὲν δὴ ποιητικὸν φῦλον, ἐλεύθερον· σοὶ δ'
ἴσως εὐλάβεια τὸ τῆς παροιμίας [d] σκῶμμα
ὀπὶ τῇ ἀσυμμετρίᾳ ἐπαγαγέσθαι, μή σε
μεῖζον προσκέοιτο [b] τὸ πίγραμμα τῷ θυ-
λάκῳ.

Παρέντι δὴ τὰς Ἀθήνας, ἐκδέχεται τὸν λό-
γον πατὴρ τριήραρχος, χρυσέα κρηπὶς,
κατὰ Πίνδαρον. ὑπῆρχε γὰρ ἐν Ἀθήνησι λαμπρότε-
ρον τιμήματος τριηραρχικοῦ. εἰ δὲ τῷ Δη-
μοσθένει ἔτι κομιδῇ παιδὸς ὄντος, ἐτε-
λεύτα, τὴν ὀρφανίαν καὶ συμφορὰν ὑπολη-
πτέον

[b] Τὸ δ'] Τόδ' Edd. priores. [c] Ἐγκώμιον] Punctum erat poſt h. v. Id ſuſtulit *Solan.* & ante πάντως collocavit. In quibusd. etiam comma male ante ὃν erat. *B*2. vero ſequens οὐκ cum τόδε conjungit, & comma ante ὃν delet. [d] Σκῶμμα ἐπὶ τῇ ἀσυμ.] Ἐπισκώμμαλε τὴν ἀσυμμετρίας *Fl.* [e] Τὸ πίγραμμα] Τὸ πίσαγμα emendat *Eraſm.* Chil. IV. 2. 69. At in vulgato noſtri conſpirant.

nervae in arce commorationem, illam Panis infra Pelasgicum de qua Lucian. *Bis Accuſ.* p. 219. pr. *J.M.G.*

55. Δωρεὰς] Olivam, equum, frumentum. *M. du S.*

58. Οὐδ' ἂν εἷς] Reſpicit ad formulas Demoſthenis, V. g. pro *Coron.* c. 2. extr. οὐδ' ἂν εἷς ταῦτα φήσειε. c. 39. Οὐδ' ἂν εἷς εἴποι περὶ αὐτοῦ τοιοῦτον οὐδέν. *J.M.G.*

60. Φησὶν ὁ Δημ.] Verba haec apud *Demoſth.* π. τ. συμπρ. non invenio, ſed iis proxima ſunt, ad eaque reſpicit haud dubie, quae de Athenienſibus habet, qui contra Perſas fortiter pugnando urbe ſua relicta, gloriam erant aſſecuti immortalem. *Phil.* II. (144. A.) ἀξίως δ' εἰπεῖν οὐδεὶς δυνήσεται . . . ἢ τὸ μεῖζον τὰ ἐκείνων ἔργα ἢ ὡς τῷ λόγῳ τις ἂν εἴποι. *M. du S.*

Ibid. Ἀφθονία μὲν ἦν ἄν μοι τῶν λεκτέων τόδ' ἐγκώμιον. οὐκ ἂν ἀπαρτᾶν ἐνομιζόμην] Turpis macula ex *Salmurienſi* editione in hanc propagatur, dum ſic editur, quum voces illae τόδ' ἐγκώμιον pertineant ad ſequentia, ad quae retulit etiam interpres, ſed infeliciſſime vertens, *idque encomium non diſtrahendum putarem:* neque enim ἀναρτᾶν eſt diſtrahere, ſed ſuſpendere. Certe melius Melanchthon, *idque encomium non exiſtimarem praetermittendum eſſe.* Sic ex eadem *Salmurienſi* paulo ante video editum monſtroſe Στυπείαν pro Σμύρναν. *J.G.*

61. Τὸ δ' ἐγκώμιον —— ὄν] Sic interpungendus hic locus quod in ſola *B.* praeſtitum eſt. In varia reliquae abierunt, & abſurda. *M. du S.*

62. Ἀπαρτᾶν] Verte *adnectere.* *F.G.*

Ἀπαρτᾶν ἐνομιζόμην] Etiam haec Demoſthenica formula, pro *Coron.* c. 18. extr. Καί μοι μηδεὶς ὑπολάβοι ἀπαρτᾶν τὸν λόγον τῆς γραφῆς, ἐὰν εἰς τὰς Ἑλληνικὰς πράξεις καὶ λόγους ἐμπέσω. Ne quis me putet a cauſſa & accuſatione aberrare. *J.M.G.*

64. Ἰσοκράτης — τὸν Ἑλ.] Vide *Iſocr.* Ἑλεν. ἐγκ. hodieque extans. *M. du S.*

69. Τὸ πίσαγμα] *Eraſmi* emendationem in textum recipiendam duximus, *Chil.* IV. 2. 69. Quid enim hic ἐπίγραμμα, quod in omnibus noſtris libris legitur? *M. du S.*

Τὸ πίγραμμα] Placuerat mihi quoque illud ἐπίσαγμα *Eraſmi* & *Wolfii:* ſed reduxit me in viam Doctiſſimus *Hemſterhuſius*, cum illud ambitioſe factum a mercatoribus moneret, ut pittacia, tabellas, inſcriptiones ſ. titulos affigerent ſaccis. *J.M.G.*

72. Πατὴρ] De quo jam ad Ἐνεπ. c. 7. dictum eſt. *M. du S.*

Ibid. Χρυσέα κρηπὶς] *Plut.* 623. f. de Herod. mal. *Pindaro* tribuit. ἐπ' Ἀρτεμισίῳ παῖδες Ἀθηναίων ἐθάλοντο Φασιανὴν κρηπῖδα ἐλευθερίας. & 1593. Vide etiam apud eundem 979. f. & 1, 2. & in *Themiſtocle* 210. f. Periit hoc *Pindari* opuſculum. *M. du S.*

Χρυσέα κρηπὶς κατὰ Πίνδαρον] *Pythior.* 7. pr. patriam & genus Megaclis tanquam crepidinem aut fundamentum laudibus ejus ſubſterni ſcribit. Jam reſpexerat ad hunc locum paullo ante, ubi negat ejusmodi ἰδραίαν κρηπῖδα laudum Homeri eſſe. *J.M.G.*

πτέον ἀλλὰ δόξης ὑποθεσιν, τὸ τῆ φύσεως γενναῖον ἀποκαλυπτούσης.

Ὁμήρῳ μὲν οὖν οὔτε παίδευσιν, οὔτ' ἄσκησιν μνήμη καθ' ἱστορίαν παρειλήφαμεν, ἀλλ' εὐθὺς ἀνάγκη τῆ ἐπαίνων ἅπτεσθαι τῶν ὑπ' αὐτοῦ δεδημιουργημένων, ὕλην ἐκ τροφῆς, καὶ μελέτης, καὶ διδασκαλίας οὐκ ἔχοντα· [a] μηδ' ἂν ὅπως τὴν Ἡσιόδου δάφνην καλαφυγόντα, τὴν [b] ῥαθύμως καὶ τοῖς ποιμέσι τὰ ἐπῶν ὑπεπνεύσαν. σοὶ δὲ ἐνταῦθα δήπου πολὺς μὲν ὁ Καλλίστρατος, λαμπρὸς δ' ὁ κατάλογος, Ἀλκιδάμας, Ἰσοκράτης, Ἰσαῖος, Εὐβουλίδης· μυρίων μὲν ἐφελκομένων Ἀθήνησι τὴν ἡδονὴν καὶ τὰς παίρονομίας ἀνάγκαις ὑποκειμένους, ταχείας δ' οὔσης τοῖς μειρακίοις τὰς [c] ἡλικίας εἰς τὰς τέρψεις [d] ἀπολιθαίνειν, παρὸν δ' αὐτῷ κατ' ἐξουσίαν [e] κομᾶν, ἐκ τῶν ἐπιτρόπων ὀλιγωρίας, [f] ὁ τῆς φιλοσοφίας καὶ τῆς πολιτικῆς ἀρετῆς κατεῖχε πόθος, ὃς αὐτὸν ἤγεν οὐκ ἐπὶ τὰς Φρύνης, ἀλλ' ἐπὶ τὰς Ἀριστοτέλους, καὶ Θεοφράστου, καὶ Ξενοκράτους, καὶ Πλάτωνος θύρας.

Καὶνταῦθα, ὦ βέλτιστε, [g] φιλοσοφοίης τῷ λόγῳ, διττὰς [h] ἐπ' ἀνθρώποις ἐρώτων

orbitas est, sed gloriae argumentum, cum generosam illam naturam aperiret.

12. At Homeri neque institutionem neque exercitationem historiarum monumentis accepimus: sed statim necesse est illas attingere laudes, quas ipse sibi architectatus est, cum ex educatione, & exercitatione, atque disciplina materiae nihil habeas, neque ad illam Hesiodi laurum liceat confugere, quae nulla opera pastoribus etiam carmina adspiret. Tibi vero, quando ad hunc locum ventum est, multus est Callistratus, & splendidorum nominum Catalogus, Alcidamas, Isocrates, Isaeus, Eubulides. Cum vero sexcentae in Athenarum urbe voluptates illos etiam alliciant, qui patriae potestatis necessitati subjecti sunt; facilisque sit illi adolescentulorum aetati ad voluptates prolapsio; liceret autem illi per tutorum negligentiam suo arbitrio luxuriari: philosophiae tamen civilisque virtutis amor praevaluit, qui illum non ad Phrynae, sed ad Aristotelis & Theophrasti, & Xenocratis, & Platonis fores egit.

13. In hac orationis parte Philosophari quoque, vir optime, possis, duplices esse amo-

a Μηδ' ἂν] Sic *Fl. Bt. H. Fr.* Μηδ' ἂν P. Μὴ δὲ γοῦν *J.* & marg. *A1.* b Ῥαθύμως] Ῥᾳδίως marg. *A1.* c Ἡλικίας] Ἡληκίας male *J.* d Ἀπολιθαίνειν] Ἀπολιθάνειν *Fl.* e Κομᾶν] Κομᾶν prima longa Edd. vulgo. Recte Schol. f Ὁ τῆς φιλ. ἕ τῆς] Καὶ φιλοσοφίας ὁ τῆς *Fl.* inverse. g Φιλοσοφοίης] Φιλοσοφεῖς *Fl.* h Ἐπ'] Ita Edd. Leg. ἐν marg. *J.* recte.

94. Κομᾶν] Κόμην τρίφυσ. *V.*

97. Φρύνης] Πόρνου. *V.* An πόρνῳ, vel πόρνης; *J.F.R.*

84. Ἡσιόδου δάφνην] Vid. *Theogon.* 30. *M.du S.*

87. Καλλίστρατος] Hunc oratorem cum audiisset Demosthenes, eloquentiae tanto amore incensus est, ut statim relicto Platone Callistratum sectari coeperit, & eloquentiae studio totus incubuerit, qua de re legendus *A. Gell.* III. 13. meminit & *Plut.* *M.du S.*

Ibid. Ὁ Καλλίστρατος] *Gell.* 3. 13. narrat ex Hermippo, ut Demosthenes *motus, demultus & captus* oratione Callistrati Demagogi *nobilem illam* τὴν περὶ Ὠρωποῦ δίκην *dicentis, ut eum inde sectari coeperit, Academiam cum Platone reliquerit.* *J.M.G.*

88. Ὁ κατάλογος] Oratorum scil. i. e. eloquentiae exempla. *F.G.*

Ibid. Ἀλκιδάμας] Is est, quem *Cic.* Tusc. I. *Nobilem Rhetorem* appellat; nisi quod ibi prave legitur *Alcidamus. Plutarchus* Alcidamantem, ut Lucianus, vocat. *M.du S.*

89. Ἰσαῖος] Chalcidiensem fuisse tradit *Plut.* 1543. *M.du S.*

Ibid. Εὐβουλίδης] Philosophus is Milesius. vid. *Plut.* 1553. *M.du S.*

93. Ἀπολιθαίνειν] Potest verum esse quod *Fl.* refert, quae & alibi sic scribit. Sed quia vulgatum frequentius occurrit, nihil propter hanc solam immutem, nec refert: *De Dom.* c. 12. f. διολισθαίνουσαν etiam legimus, ubi *Schol.* διολισθάνουσαν; idque crebro permutari, ibi obiter diximus. *J.F.R.*

94. Κομᾶν] I. e. τρυφᾶν, luxuriari. *F.G.* Immo κομᾶν prima brevi, ut invitis Edd. dedi. *J.F.R.*

97. Φρύνης] Duae hujus nominis fuere meretrices. Haec

amorum in hominibus agendi rationes, alteram marini cujusdam amoris vagam, feram, & fluctus in mente excitantem, popularis Veneris procellam, aestuante adolescentium impetu revera marinam: alteram autem caelestis aureae cujusdam catenae tractionem, quae non igne aut sagittis insanabiles vulnerum morbos infligat, sed ad non marcescentem ipsius pulchritudinis puramque formam contendat, sano quodam illarum mentium furore, quae *Jovis propinquae, & proximi comites Deûm* Tragici verbo dicuntur.

14. Amori nempe pervia sunt omnia: tonsura, specus, speculum, gladius, articulare linguam, jam provecta aetate, actioni dare operam, memoriam acuere, contemnere tumultum, noctes continuare diebus laboriosis: e quibus omnibus quis ignorat, *inquit*, qualis tibi Demosthenes in dicendi facultate exstiterit, sententiis & verbis cum densaret orationem, tum moribus atque affectionibus animorum exprimendis probabilitatem pararet, magnitudine splendidus, contentione ac spiritu vehemens, idemque verborum pariter ac sententiarum moderatione saluberrimus, & maxime varius in permutatione figurarum? Solus ille quidem Oratorum, ut dicere ausus est Leo-

ἀγωγὰς, τ῀ μὴ θαλαττίᾳ τινὸς ἔρωτος διαφορόν τε, καὶ ἀγρίαν, καὶ κυμαίνουσαν ἐν ψυχῇ, Ἀφροδίτης πανδήμου κλύδωνα, φλεγμαινούσαις νέων ὁρμαῖς, αὐτόχρημα θαλάττιον, τ῀ δ' ἑραγίᾳ χρυσῆς τινος σειρᾶς ἕλξιν, ἐ πυρὶ καὶ τόξοις ἐντιθεῖσαν δυσαλθεῖς νόσους τραυμάτων, ἀλλ' ὅπι τ῀ αὐτῆς ὁτῆ κάλλους ἄχραντόν τε καὶ καθαρὰν ἰδέαν ἐξορμῶσαν, [k] μανίᾳ σώφρονι τ῀ς ψυχῶν, ὅσαι Διὸς ἐγγὺς, καὶ θεῶν ἀγχίσποροι, φησὶν ὁ τραγικός.

Ἔρωτι δὴ πάντα πόριμα, κυρὰ, σπήλαιον, κάτοπτρον, ξίφος, γλῶτταν ἀμφιθρῶσαι, μετελθεῖν ὀψὲ τ῀ ἡλικίας ὑπόκρισιν, μνήμην ἀκριβῶσαι, θορύβου καταφρονῆσαι, συνάψαι νύκτας ἡμέραις ὀπιπόνοις. ἐξ ὧν τίς οὐκ οἶδεν ὁποῖος ὁ Δημοσθένης, ἔφη, σοι τ῀ ῥητορικὴν ἐγένετο, ταῖς μὲ ἐννοίαις, καὶ τοῖς ὀνόμασι, καταπυκνῶν τ῀ λόγον, ταῖς δὲ ἀμαθέσιν ἐξακριβῶν τὰς πιθανότητας; λαμπρὸς μὲ τῷ μεγέθει, σφοδρὸς δὲ τῷ πνεύματι, σωφρονέστατος δὲ τ῀ τ῀ ὀνομάτων καὶ νοημάτων ἐγκράτειαν, ποικιλώτατος δ' ἐναλλαγαῖς σχημάτων. μόνος γέ τοι τ῀ ῥητόρων, ὡς ὁ Λεωσθένης ἐτόλ-

i Ἕλξιν] Bene *P. H.* &c. Ἕλξιν male *S.* k Μανίᾳ] Μίαν *Fl.*

16. Μετελθεῖν] Ἀσκεῖν. *V.*

Haec est quam Fontenellus de gloria cum Alexandro in Dialogis venustissimis facit contendentem. *M. du S.*

Ibid. Ἀριστείλας] Vid. quae ad ipsum principium hujus libelli observavimus. *J. M. G.*

2. Ἐν ἀνθρώποις] In omnibus libris legitur ἐπ'. Tragicum videtur. Vide & Ἐρωτ. c. 37. & confer haec cum Ἀποφθ. c. 11. & Ἐτ. Δ. VII. *M. du S.*

8. Ἕλξιν] Ἕλξιν. *F. G.*

12. Ὅσαι Διὸς] Unde habeat nescio. *M. du S.*

14. Πάντα πόριμα] Quae de studio hoc Demosthenis dicuntur, ea copiose enarrata habemus a *Plutarcho* in utraque vita, a *Libanio* in vita, ut *Ciceronem* de Orat. I, 61. reliquosque taceam. *J. M. G.*

Ibid. Κυρά] Haec omnia *Plutarchus* enucleabit in vit. Rhetor. & Dem. *Libanius* etiam vit. *Dem.* *M. du S.*

27. Μόνος γέ τοι τ῀ ῥητόρων, ὡς ὁ Λεωσθένης ἐτόλμησεν πᾶσιν, ἔμψυχον, καὶ σφυρήλατον παρεῖχε τ῀ λόγον] Benedictus: *Ac utique solus oratorum, ut Leosthenes dixere non dubitavit, animatam, non malleo fabricatam orationem protulit.* Quae sit *malleo fabricata oratio* doceant fabrorum filii: nobis, qui Musis operamur, ignota est utique. Σφυρήλατος λόγος laudatur, non vituperatur. *Plutarchus* de oraculis Pythiae: ὥστε ταυτὶ μὲ τὰ προγεγραμμένα τ῀ σοφῶν, τὸ γνῶθι σαυτὸν, καὶ τὸ, μηδὲν ἄγαν ἀποδέχεσθαι, καὶ θαυμάζειν οὐκ ἤκιστα δὲ τὴν βραχυλογίαν, ὡς πυκνὸν & σφυρήλατον οὖν ὀλίγῳ περιέχουσαν ὄγκῳ, & quae sequuntur. *Sicuti praecepta sapientum quae proscribuntur, noscete ipsum, & illud, ne quid nimis, probamus & admiramur valde ob brevitatem, quod sapientem & solidam complectantur sententiam in paucis verbis, sive sine verborum tumore.* Legendum itaque in Luciano, ut est in Mſ. ἔμψυχον καὶ σφυρήλατον παρεῖχε τ῀ λόγον. *Vivam & solidam oratio-*

ἐτόλμησεν εἰπεῖν, ἔμψυχον, [a] ὃ σφυρήλατον παρεῖχε τὸν λόγον.

Οὐ γὰρ ὡς τὸν Αἰσχύλον ὁ Καλλισθένης ἔφη που λέγων, τὰς τραγῳδίας ἐν οἴνῳ γράφειν, ἐξορμῶντα, ᾗ ἀναθερμαίνοιτο τὴν ψυχήν, οὐχ οὕτως ὁ Δημοσθένης συνετίθει πρὸς μέθην τοὺς λόγους, ἀλλ' ὕδωρ πίνων· ἢ ᾗ τὸν Δημάδην παίζαί φασιν εἰς ταύτην αὐτοῦ τὴν ὑδροποσίαν, ὡς οἱ μὲν ἄλλοι πρὸς ὕδωρ λέγοιεν, [b] τὸν Δημοσθένην δὲ πρὸς ὕδωρ γράφειν. Πυθέᾳ δὲ ὁ κρότων τῶν Δημοσθενικῶν λόγων ὀπόζειν ἐφαίνετο τῇ νυκτερινῇ λύχνῳ· καὶ τοῦτο μέν, ἔφη, σοι τὸ χωρίον τοῦ λόγου, κοινὸν πρὸς τὴν ἐμὴν ὠδήν· ὁ γὰρ [c] τοι μείων ὁ περὶ τὸν Ὁμήρου ποίησιν ὑπῆρχε καὶ μοὶ λόγος.

Ἀλλ' εἰ [d] μετείοις ὅπου τὰς φιλανθρωπίας, ᾗ τὴν ἐν τοῖς χρήμασι φιλοτιμίαν, ᾗ τὴν τῆς πολιτείας τὴν ὅλην λαμπρότητα. ᾗ ὁ μὲν ἤει συνείρων, ὡς τὰ λοιπὰ προθήσων· ἐγὼ

sthenes, vivam ac ſpirantem, conſolidatamque orationem protulit.

15. Non enim, ut de Aeſchylo Calliſthenes narrat, alicubi memorans tragoedias ab illo in vino ſcriptas, quo inſtigaret incenderetque animum; eodem modo per ebrietatem compoſuit orationem Demoſthenes, ſed aquam interim potans: unde etiam luſiſſe dicitur in hanc ipſius aquae bibendae conſuetudinem Demades, alios dicere ad aquam, Demoſthenem autem ad aquam ſcribere. Pytheae vero lucernam nocturnam olere videbatur illa Demoſthenicarum orationum concinnitas. Et iſte quidem locus, *inquit*, cum meo tibi argumento communis eſt: neque enim minor de Homeri poëſi mihi quoque oratio ſuppeditat.

16. Sed ſi ad humaniſſima illius opera venias, & honeſtiſſimum pecuniarum uſum, & illum in republica adminiſtranda ſplendorem . . . *Atque ille ſic continuans orationem incedebat, tanquam additurus reliqua. Ego ve-*

a Οὐ] Καὶ Gr. Sed ſolus. b Τὸν Δημ. δὲ πρὸς] Δημοσθένην δὲ πρὸς ὕδωρ γράφειν Fl. c Τοι] Τι Fl. d Μετείοις] Μετιόντι Fl. male. Μετίοις correxit Geſn.

47. Συνείρων] Συμπλέκων. V.

tionem edidit. Utraque vox qua laudat orationem Demoſthenis, eſt tranſlata a ſtatuariorum arte. Signa enim vivere dicuntur & ſpirare, cum ſingulari artificis ingenio ſic ficta ſunt, ut videantur non ſtatuae eſſe, ſed viva animantia. *Claudianus* IV. Conſul. Honorii, quamvis ibi loquatur de veſtibus acu pictis:

Vivit opus, multaque ornatur jaſpide cultus,
Et variis ſpirat Nereïa bacca figuris.

Σφυρήλατα, quae & dicuntur ὀλόσφυρα & ὁλοσφύρατα, ſunt ſolida, compacta, plena, non conflata. *Plin.* Hiſt. Nat. XXXIII. c. 4. *Aurea ſtatua prima omnium nulla inanitate, & antequam ex aere aliqua illo modo fieret, quam vocant holoſphyratam, in templo Anaitidis poſita dicitur.* Eſt igitur σφυρήλατος oratio, ſolida, plena graviſſimis ſententiis, in qua nullus eſt inanis verborum ſtrepitus: cui opponitur *oratorum inanis ſententiis verborum volubilitas*, uti vocatur ab Auguſto. *J.G.G.*

Ibid. Λαυσθένης] Vid. not. ad Πρ. λ. c. 2. *M. du S.*

28. Καὶ σφυρήλατον] Obſequamur *Graevio*, id eſt libris antiquis, de ᾗ pro ὃ ponendo. Alioquin mihi videbatur pulchre etiam dici ἔμψυχος ὃ σφυρήλατος *viva & ſpirans, non rigida ac dura, ut quae malleo ducuntur. J.M.G.* Et ob hanc rationem ego in vulgato nihil mutavi. *J.F.R.*

30. Καλλισθένης] Idem de Aeſchylo dictum narrat *Plut.* Symp. VII. 10. ſed Calliſthenem auctorem non laudat. *M. du S.*

34. Ἀλλ' ὕδωρ πίνων] *Bred.* Miſc. part. 2. p. 525. „ Servius Demoſthenem *abſtemium fuiſſe refert, ob id-*
„ *que acrioris naturae.* Valer. Maximus, *ejus patrem*
„ *cultellos vendidiſſe.* Quae minime mihi probantur:
„ nec enim Demoſthenes a vino abſtinebat, niſi ſi
„ quando philoſophiae ſtudiis vacaret, orationes ſcri-
„ beret, cauſſam orare vellet. *Athenaeus*, χρόνοις τι-
„ νὰ ὕδωρ μόνον πεπωκέναι oſtendit: Et Lucianus in e-
„ jus encomio. *Libanius*, ᾗ μὲν ὅτι τὸ ὕδωρ ἐπιτήδευε
„ πρῶτον ἵνα ἐγρηγορυῖαν μᾶλλον παρέχηται τὴν λέξιν,
„ ἅπασιν ὁμολογῶ. Nec ejus pater cultellos unquam
„ vendidit: fuit enim καλῶν κἀγαθῶν ἀνδρῶν (auctore
„ apud *Plutarch.* Theopompo) &c, ut temporibus il-
„ lis copioſus plane & coluples. Indicat ipſius De-
„ moſthenis πατ' ἀφίδα oratio: ὁ γὰρ πατὴρ (inquit)
„ κατέλιπε δύο ἐργαστήρια τίχης ὁ μικρᾶς, ἑκάτερον μα-
„ χαι-

vero ridens? LYC. Numquid, *inquam*, perfundere aures meas cogitas, ut balneator aliquis, exhausturus orationem reliquam? THERS. Sic est per Jovem, *inquit*, Epulas illas publicas, & voluntarias ludorum erogationes, & trierarchias, & moenia, & fossam, & captivorum liberationes, & elocationes virginum, quae optima gerendae reipublicae ratio est: & obitas legationes, & leges perlatas. Ac quoties illa rerum publice gestarum magnitudo in mentem venit, ridere subit hominem contrahentem supercilia, ne oratio se de factis Demosthenis deficiat.

δὲ γελάσας; ΛΥΚ. Ἦ πού γε, ἔφην, ἀφανῆ καλαχεῖν με τῶν ὤτων, ὥσπερ βαλανεὺς καλαντλήσας τὸ λοιπὸν λόγον; ΘΕΡΣ. Νὴ Δία γε, εἶπε, δημοθοινίας τε, καὶ χορηγίας ἐθελουσίους, καὶ τριηραρχίας, καὶ τείχη, καὶ τάφρον, καὶ λύσεις αἰχμαλώτων, καὶ παρθένων ἐκδόσεις, χάριν ποσλιτείαν, καὶ πρέσβεις, καὶ νομοθεσίας, καὶ μέγεθος πολίευμάτων ἐμπεσὸν, γελᾶν ἔπεισί μοι, τὸ τὰς ὀφρῦς συνάγοντος, καὶ δεδιότος μὴ λόγοι τοῦ Δημοσθένους αὐτὸν ε ἔργων ὑπολίποιεν.

17. LYC. Namque tu forte putas, *inquam*, solum me eorum, qui in oratoria arte aetatem contrivimus, non habere aures frequentatas Demosthenis actionibus? THERS. Si quidem, *inquit*, auxilio quodam ad illam orationem, ut tu ais, opus habeamus: nisi forte contra ea illud tibi accidit, ut veluti splendore quodam circumfulgente, defigere obtutum in claro adeo De-

ΛΥΚ. Ἴσως γὰ, ἔφην, ὦ γαθὲ, νομίζεις, ἐμὲ δὴ μόνον τῶν ἐν ῥητορικῇ βεβιωκότων, μὴ ἀφτεθρυλλῆδ τὰ ὦτα ταῖς Δημοσθένους πράξεσιν; ΘΕΡΣ. Εἴγε, ἔφη, περὶ τὸν λόγον ἐπιχειρίας τινὸς, ὡς σὺ φῂς, δεόμεθα· πλὴν εἰ μή σε τὐναντίον κατέχει πάθος, οἷον αὐγῆς περιλαμπύσης, οὐκ ἔχοις πρὸς λαμπρὰν τὴν Δημοσθέ-

e Ἔργων] Ἔργον prave *V2*.

„ χαιροποιοὺς μὲν τριάκοντα καὶ δύο, quibus (non enim „ hoc curabat ipse) aut ex libertis ejus quispiam, aut „ atrienſis praeesset. Idcirco tamen ab *Æschine* per „ contumeliam & probrum, μαχαιροποιοῦ υἱὸς, voca„ tus est, cui Satyra adstipulatur *Juvenalis*. Idem „ κατὰ Μειδίου: εἰσφέρων οὐκ ἀπὸ ὑπαρχούσης οὐσίας, ὥσπερ „ γὰρ ἐπιτρόπων ἀπεσιώπηκεν, ἀλλ' ἀπὸ τῆς δόξης, ὧν ὁ πατὴρ μου κατέλιπε. &c. *J. Br.*

Ibid. Ὕδωρ πίνων] *Demosth.* Phil. II. *M. du S.*

35. Δημάδου] Dicacitate hic notus quem ex nauta repente Oratorem factum tradunt veteres. Ad illud ipsum Demadis dictum alludit palam *Demosth.* Ph. II. (152. C.) λέγουσι, ὡς ἐγὼ μὲν ὕδωρ πίνων εἰκότως δύσκολός ἐστι καὶ δύσροπος εἰμί τις ἄνθρωπος. Philocrates etiam, teste ipso *Demosthene*, p. m. 217. C. idem risit. *M. du S.*

37. Δημοσθένη δὲ πρὸς ὕδωρ γράφειν] *Hemsterhusius* notarat, videndum *Davis.* ad *Cic.* Tusc. D. p. 164. i. e. ad L. 2. c. postremum, plane in fin. ubi is de more ad clepsydram dicendi adlegat Scholiasten *Aristoph.* in Acharn. vs. 693. & *Suidam*, tum & hunc Luciani locum, *Plinium*, *Synesium* aliosque, unde haec adlusio ad aquam scribendi satis intelligitur. Sed his nimium notis non immorabimur. *J. F. R.*

38. Πυθέα] Vid. *Plut.* in Demosth. & *Ciceronis* comparatione, ubi hoc ipsum Pytheae dictum tangit his verbis; ὁ μὲν γὰ Δημοσθενικὸς (λόγος) ἔξω παντὸς ἀφαιρεῖται σμοῦ καὶ παιδιᾶς εἰς δεινότητα καὶ σπουδὴν σωφρονικῶς, οὐκ ἐλλυχνίων ὄδωδεν, ὥσπερ ὁ Πυθέας ἔσκωπτεν, ἀλλ' ὑδροποσίας καὶ φροντίδων, καὶ τῆς λιγομβρήνης πικρίας τοῦ τρόπου καὶ συγνότητος. p. 1624. Ed. *Steph.* & *Libanium* in vit. Dem. *M. du S.*

Ibid. Κρότος] Sic infra c. 32. κρότῳ καὶ τόνῳ τῆς λέξεων. *L. K.*

44. Μετείοις] An μετίοις? *F. G.*

50. Καλαντλήσας τὸν λοιπὸν λόγον] Puto hic servandam suam vim verbi ex etymologia quam expressimus, & ab eo pendere accusativos qui sequuntur χορηγίας, τριηραρχίας, reliquos. Nec tamen ignoro, quam pulchre ex Medicorum disciplina hoc verbum apud *Longinum* c. 12. extr. interpretetur *Tollius*, *fovere, & amabili ac jucunda verborum sententiarumque copia rigare, animorumque ulcera emollire atque lenire.* Caeterum ipsa haec Demosthenis καταρθώματα repetiisse videtur auctor ex illius oratione *pro Corona* v. g. c. 93. ubi τειχισμοὺς καὶ ταφρείαν commemorat, c. 81. εἴ τινες οὖν τῶν πολιτικῶν ἐλυσάμην, εἴ τισι θυγατέρας συνεξέδωκα. κ. τ. λ. *J. M. G.*

55. Πρέσβεις] Πρεσβείας correxerat Cl. *Gesn.* Optime. Et *legationes* etiam Interprete *Melanchtone* Parisina, quamvis πρέσβεις reliquerit in Graecis. In quo Edd. cett. consentiunt, sed vellem dissentirent, & πρεσβείας eligerem. Sed & iterum πρέσβεις c. 18. f. *J. F. R.*

77. Σοὶ

Δένυς δόξαν τ' ὄψιν ἀπερεῖσαι. κ' γὰρ αὐτός τι τοιοῦτον ἐφ' Ὁμήρῳ κ' τὰς ἀρχὰς πέπονθα. κατέβαλον γὰρ μικρᾶ δεῖν, ὡς οὐκ ἀντιβλεπτέον ὂν μοι πρὸς τ' ὑποθέσιν· εἶτ' ἐγὼ μὲ, οὐκ οἶδ' ὅπως, ἀνήνεγκα, δοκῶ μοι κ' σμικρὸν προσεθιζόμενος ἀντίον ὁρᾶν. κ' μηδ' ἀποτρέπων, ὥσπερ ἡλίυ τὰς ὄψεις, νόθος τῆς τ' Ὁμηριδῶν γένυς ἐλέγχεται.

[a] Σοὶ δέ [b] μοι φαίνετ' κ' τοῦτο, ἔφη, πολὺ ῥᾷον, [c] ἢ κατ' ἐμὲ εἶναι. τ' μὲ γὰρ Ὁμήρυ δόξης, οἷον ὅτι μιᾶς [d] ὁρμώσης τ' ποιητικῆς δυνάμεως, ἀθρόως ἐξ ἀνάγκης ἦν ἁπάσης λαβέσθαι· σὺ δ' εἰ μὲ ὅτι τ' Δημοσθένην ὅλον ἐφάπαξ τῇ γνώμῃ τράποιο, κ' μάλα ἂν ἀπορίης πρὸς τ' λόγον ἄπων, οὐκ ἔχων ὅτυ πρώτυ τ' γνώμην λάβοις, καθάπερ οἱ λίχνοι πάχυσι πρὸς τὰς [e] Συρακυσίυς τραπέζας, ἢ οἱ φιλήκοοι, κ' φιλοθεάμονες, εἰς μυρίας ἀκυσμάτων καὶ θεαμάτων ἡδονὰς ἐμπέσοντες· οὐκ ἔχυσι [f] γὰρ ἐφ' ἣν ἔλθωσιν, ἀεὶ τ' ἐπιθυμίαν μέλατιθέντες. οἶμαι δὲ κ' σὲ μέλαπηδᾶν, ἐκ ἔχοντα ἐφ' ὅ, τι ταίης, ἐν κύκλῳ σε περιελκόντων, φύσεως μεγαλοπρεπῆς, ὁρμῆς ἀγαπύρυ, βίυ σώφρονος, λόγυ δεινότητος, τ' ἐν ταῖς πράξεσιν [g] ἀνδρίας, λημοσθένης fulgore nequeas. Etenim ipſi mihi ſimile quiddam in Homero ab initio uſu venit. Parum enim abfuit, quin abjicerem, quod obtutum defigere in argumento mihi non poſſe viderer. Deinde neſcio quomodo me recepi, ac videor mihi paullatim ad contra intuendum aſſuefactus eſſe, nec amplius avertendis velut a Sole oculis, nothus & *inſuticius* Homeridarum generis deprehendi.

18. Tibi vero etiam hoc multo eſſe facilius, mihi videtur, quam meum *mihi negotium*. Etenim Homeri gloria, ad unam poëticam facultatem cum referatur, confertim neceſſario tota arripienda fuit. Tu vero ſi ad totum ſimul Demoſthenem advertas animum, omnino dubites trepidans circa orationem, nec habens, quid primum cogitatione arripias; quale quid guloſis accidit ad Syracuſanas menſas, aut cupidis audiendi videndique hominibus, ſi in ſexcentas auditionum ſpectaculorumque voluptates incidant; nec enim quo ſe vertant habent, transferentes perpetuo cupiditatem. Puto autem te quoque huc illuc ſalire, nec habere ubi conſiſtas, orbe quodam te huc illuc trahentibus ingenio magnifico, inflammato impetu, vita temperanti, ut dicendi, for-

a Σοὶ] Conſtans, at mala lectio. Σὸν *Fenſ.* b Μοι] Sic *Fl. H. Bl. S.* &c. Μὴν *P.* c Ἢ κατ'] Ἢ τὸ κατ' malit *Geſn.* d Ὁρμώσης] Ὁρμούσης marg. *Aldi W.* ex *Fl.* e Συρακυσίυς] Συρακυσίας *Fl.* Sed nil opus eſt. f Γὰρ] Omittit *Fl.* g Ἀνδρίας] Ἀνδρείας *Fl.*

77. Σοὶ δέ μοι φαίνεται] Scribendum σόν. *Tuum opus*, laudatio Homeri ſcilicet, quae comparatur cum laudatione Demoſthenis, utra majoris difficultatis res ſit. *J.J.*

Σοὶ] Rectius omnino eſt Cl. *Jenſii* σόν. ſed ſcripturam veterem repraeſentare ſatius duxi. *M. du S.*

Σοὶ δέ μοι] Parum abeſt quin invitis omnibus Cl. *Jenſii* emendationem recipiam. Ita enim non modo ſenſus poſtulat, ſed & ſupra σὸν δὲ τοῦτο Noſter etiam dixit. At quia & σοῦ poſſit legi, & *Solan.* vulgatum exhibuit, ſcribam cum vulgo, ſentiam hic cum *Jenſio*. *J.F.R.*

83. Περὶ τ' λόγον ἄττων] Gloſſema videtur. *F.G.*

94. Ἀνδρίας] Etſi Florentinae ἀνδρείας forſan praeferendum, nolui tamen hic ei obſecundare, quia ἀνδρία frequentius ap. Noſtrum occurrit, vid. ſupra ad *Macrob.* c. 8. *J.F.R.*

8. Ἰσμηνὸν — ὑμνήσομεν] *Pindari* locus. *F.G.*

Ἴσμηνον] Inter *Pindari* opera, quae hodie ſuperſunt, non reperio. *M. du S.*

13. Ὑμνήσομεν] De variis hymnorum ſic notis nominibus vid. *Ill. Spanhem.* ad *Callim.* vſ. 1. *J.F.R.*

21. Ἰκανὰ γοῦν σοι ἡ Περικλέους. ἐκείνυ μὲν γὰρ τὰς αὐτὰς ἀστραπὰς, κ' βροντὰς, κ' πταιθοῦς, τι κέντρον δῆξη παραλαβόντες, ἀκ' αὐτὸν γε κ' ἐχ ἑωρῶμεν, δῆλον ὡς ὑπὲρ τὴν φαντασίαν ὠδῖν ἔμμετρον ἔχοντες, ὠδ' οἷον ἐξαρκέσαι πρὸς τὴν τῦ χρόνυ βάσανον & κρίσιν.] In hoc loco nihil ſani, ſi attendas animum. Vertit Benedictus: *Hic ſatis erit eum cum Pericle conferre. Illius quidem fulgura, tonitrua, & ſuadelae quoddam calcar accepimus famae, ſed orationem ipſam non videmus. Unde conſtat ejus nihil praeter opinionem ſtetiſſe, nec temporis probationem &*

ja-

fortitudine in rebus gerendis, multorum magnorumque quaestuum contemtu, justitia, humanitate, fide, sensu, prudentia, unoquoque de multis illis & magnis facinoribus reip. causa susceptis. Fortasse igitur videns hinc decreta, legationes, conciones, leges, hinc classes, Euboeam, Megara, Boeotiam, Chion, Rhodum, Hellespontum, Byzantium, non habes quo mentem deflectas, quem *tot* praeclara *velut* auferant.

19. Quem ad modum ergo Pindarus, ad multa animum circumferens, ita fere dubitat,

Ismenon utrum, aureo an Melian colo,
Cadmumne, spartos an genus inclytum,
An caerula flammea Thebes,
Vimne conantem omnia Herculeam,
Bacchine patris laetos canemus honores?
Candidae connubiane Harmonies?

Ita tu quoque simili ratione videris ambigere, Orationemne an vitam, oratoriam an philosophiam, populi regendi artem an mortem viri, praedicare oporteat.

20. Nullo vero labore, *inquit*, oberrationem effugeris: sed quamcumque partem arripiens, aut eloquentiam per se *spectatam*, in eam hanc orationem conferto. Apta ti-

95 μάτων πολλῶν καὶ μεγάλων ὑπεροψίας, δικαιοσύνης, φιλανθρωπίας, πίστεως, φρονήματος, συνέσεως, ἑκάστου τ πολλῶν καὶ μεγάλων πολιτευμάτων. ἴσως οὖν ὁρῶν ἔνθεν μὲν ψηφίσματα, h πρέσβεις, δημηγορίας, 1 νόμους. ἐκεῖθεν ἀποστόλους, Εὔβοιαν, Μέγαρα, τ Βοιωτίαν, Χίον, Ῥόδον, τ Ἑλλήσποντον, Βυζάντιον, οὐκ ἔχεις ὅποι τ γνώμην ἀποκλίνῃς, συμπεριφερόμενος τοῖς 5 πολεοεκτήμασιν.

Ὥσπερ οὖν ὁ Πίνδαρος, ὅτι πολλὰ τῷ νῷ τραπόμενος, οὕτω πως ἠπόρηκεν,

Ἰσμηνὸν, ἢ i χρυσηλάκατον Μελίαν,
Ἢ Κάδμου ἢ σπαρτῶν ἱερὸν γένος,
Ἢ τὰν κυανάμπυκα Θήβαν,
Ἢ τὸ πάντολμον θέν[ος] k Ἡρακλέος,
Ἢ τὰν Διονύσου πολυγαθέα τιμὰν,
Ἢ γάμον λευκωλένου Ἁρμονίας ὑμνήσομεν;

1 Οὕτωσὶ δὲ καὶ σύγε ταὐτὸν ἔοικας ἀποβλέπειν, λόγον, ἢ βίον, ἢ ῥητορικὴν, ἢ φιλοσοφίαν, ἢ δημαγωγίαν, ἢ τ θάνατον τἀνδρὸς ὑμνητέον.

Ἔστι δ' οὐδὲν ἔργον ἐκφυγεῖν, ἔφη, τ πλάνην, ἀλλ' ἑνὸς ὅτου δὴ λαβόμενος, ἢ ῥητορικῆς καθ' αὑτὴν, εἰς ταύτην m κατάθου τοῦτον τ λόγον. ἱκανὴ n γ' ἂν σοι

h Πρέσβεις] Forf. πρεσβείας. i Χρυσηλάκατον] Χρυσηλάκ. male *J.* k Ἡρακλέος] Ἡρακλείας *Fl.* l Οὕτωσὶ δὲ καὶ σύγε] Οὕτως εἶδον. καὶ σὺ *Coll.* m Κατάθου] Καθοῦ *Fl.* n Γ' ἂν σοι οὐδ'] Sic *J.* & *Va.* Γοῦν σοι ἢ ἡ cett. Μὴ *Fl.*

8. Ἰσμηνὸν ἐ χρυσάλακα] * Ἀρχαὶ ταῦτα τ Πινδάρε τῶ μελοποιῶ ὕμνων. *V.*

14. Οὕτωσὶ δὲ ἐ σύγε] Γρ. ἔτως εἶδον. καὶ σὺ ταυτὸν ἔοικας ἀσκεῖν. *G.*

* Ἀρχαὶ] Unum est initium, non plura. Sic tamen etiam est in C. *M. du S.* At sic saltem ἀρχαὶ scribendum fuisset. Forsan ἄρχεται dedit Scholiast. idque per compendium, ἀρχ^αι pinxerat. *J. F. R.*

judicium Justinere potuisse. Quam multa hic sunt in Latinis infarta, ut sententia nascatur, quae in Graecis non habentur! quam multa male sunt versa! Primum ἡ Περικλέους, num est Pericles? Ἀπὸ κοινοῦ ex praecedentibus repetendum est ῥητορικὴ. *Sufficiat tibi Periclis* sc. eloquentia, si conferatur cum Demosthenis. Dein, πολεμικῶς κέντρον non recte vertitur *calcar eloquentiae*, sed *aculeus*, quem infigebat animis auditorum ut recte Melanchthon. Mox, ἀλλ' αὐτὸν γε οὐχ ὁρῶμεν, *sed ipsum non videmus?* quemnam? Periclem? non mirum ante tot secula placida compostum quiete; sed nec de Pericle locutus erat; sed de τῇ τοῦ Περικλέους, de eloquentia Periclis; itaque recte Mss. & editio Florentina nec non *Basileensis*: ἀλλ' αὐτὴν γε οὐχ ὁρῶμεν. *ipsam non videmus*, sc. eloquentiam. Nulla enim oratio ejus posteris est prodita. Verba quae sequuntur, obscurius vertuntur: δῆλον ὡς ὑπὲρ τὴν φαντασίας ὑδὲν ὑμῶν ἔχοντες. Salmuriensis: *Unde constat ejus nihil praeter opinionem stetisse.* Pejus Melanchthon: *Quare constat eas praeter actionem, nullam habuisse solidam ac durabilem laudem*, sc. orationes. Et sic Latinus quoque Interpres videtur legisse. Num φαντασία

σαι οὐδ' ἡ Περικλέους. ἐκείνης μὲν γε τὰς ἀστραπὰς, καὶ βροντὰς, καὶ τι πειθοῦς κέντρον δόξῃ τοῖς Ἕλλησι δοκοῦντες, ἀλλ' [a] αὐτοῦ γε οὐχ ὁρῶμεν, [b] δῆλον ὡς ὑπὲρ τὴν φαντασίαν, οὐδὲν ἔμμονον [c] ἔχουσαν, οὐδ' [d] οἵαν ἐξαρκέσαι πρὸς τὸν τοῦ χρόνου βάσανον, καὶ κρίσιν. τὰ δὲ τοῦ Δημοσθένους [e] ἄλλα σοὶ καὶ λελεῖφθω λέγειν, εἰ ταύτης τράποιο.

Πρόσγε μὲν τὰς τῆς ψυχῆς ἀρετὰς, καὶ τὰς πολιτείας αὐτοῦ τραπομένῳ, καλὸν μίαν ἀντιναῦν ἐπιτέμνεσθαι τὴν ἀφορμὴν· εἰ δὲ βούλοιο [f] δαψιλῶς, δύο καὶ σύντροις ἑλόμενον, ἔχειν ἱκανὴν ὑποχρῶσαν λόγων καὶ [g] ὑποβολήν. πολλὴ γὰρ ἐν ἅπασιν ἡ [h] λαμπρότης. εἰ δ' οὐκ ἐκ τοῦ παντὸς, ἀλλ' ἐκ μέρους ἐπαινεσόμεθα· νόμος μὲν [i] γὰρ Ὁμηρικὸς, ἡρώων ἐπαίνους ἐκ μερῶν ἁρμόττεσθαι, ποδῶν, ἢ κεφαλῆς, ἢ κόμης, ἤδη δὲ καὶ τῆς φορημάτων, ἢ ἀσπίδων, μεμπτὸν δ' οὐδὲ τοῖς θεοῖς ἐγένετο, ὑμνεῖσθαι [k] πρὸς τοῦ ποιητοῦ, ἐξ ἠλακάτης, ἢ τόξων, ἢ τῆς αἰγίδος, μήτι γε δὴ μέρους σώματος, ἢ τῆς ψυχῆς· τὴν εὐεργεσιῶν δὲ οὐδὲ δυνατὸν ἁπάσας ἐλθεῖν. ἔχων οὐδ' ὁ Δημοσθένης αἰτιάσεται, καθ' ἓν τῶν αὐτοῦ καλῶν ἐπαινούμενος

bi *hic* fuerit *eloquentia* Periclis. Illius nos quidem fulgura ac tonitrua, ac Suadae illum aculeum, fama accepimus; sed ipsam non videmus *eloquentiam*: scilicet praeter formam qualemcumque animo conceptam stabile & solidum nihil habentem, neque quod temporis illud examen judiciumque possit sustinere. . . . Reliqua vero Demosthenis praetermittenda tibi, huc si verteris, fuerint.

21. Ad animi autem virtutes aut praeclare in republica facta conversō decens fuerit, quodcumque inde decerpere dicendi argumentum, aut si largiter facere volueris, duobus, summum tribus dilectis, habere satis materiae ad dicendum subjectae, tantum est claritatis in singulis. Si vero non in universum, sed ex parte laudare velimus, praesto quidem Homerica lex est, Heroum laudes instituere e partibus, pedibus, aut capite, aut coma; jam vero etiam ex gestaminibus, aut scutis, cum indignum Dis non fuerit cantari a Poëtis ob colum, aut sagittas, aut aegidem, nedum ob corporis partem aut mentis adeo; per beneficia autem ire singula nemini datum sit. Ergo neque aegre feret Demosthenes, se ab uno eorum quae pulchra in ipso sunt laudari: quan-

a Αὐτήν γε] Sic *Fl. Fr. B1.* & 2. Αὐτόν γε *H. P. S. Ald.* b Δῆλον ὡς ὑπὲρ] Δῆλον. ὡς οὐδὲν ἐκοῖον ὑπὲρ *Fl.* c Ἔχουσαν] Receptum ex *Fl.* & *Graev.* Ἔχοντες Edd. vulgo. d Οἵαν] Ex *El.* recepi. Οἷόν cett. e Ἄλλα] Ex emend. *Geſn.* Ἀλλὰ Edd. vulgo. f Δαψιλῶς] Sic pleraeque. Δαψιλὲς *F.* δαψιλὴς *Fl.* g Ὑποβολὴν] Ex *Fr.* recepi. Ὑποβαλὴν *H2.* Ὑπερβολὴν *P. F.* &c. omnes male. h Λαμπρότης] Λαμπρότης male *H1.2.* i Γὰρ] Omittit *Fl.* k Πρὸς] Ὑπὸ marg. *A1.*

σία est *actio*, quod Melanchthoni placuit? Pro ἔχοντες Mſ. ὡς ὑπὲρ τὴν φαντασίαν οὐδὲν ἔμμονον ἔχουσαν, οὐδ' οἵαν ἐξαρκέσαι. *Quae praeter imaginationem nihil quod duret habet, quippe quae non potuit ſuſtinere temporis examen & judicium*, quamvis ἔχοντες aeque ferri poſſit, ac ἔχουσαν, hoc eſt, ex qua Periclis eloquentia nihil ad poſteros eſt transmiſſum, nihilque ſupereſt quam illa imaginatio, illa ſpecies, quam animo informamus ac concipimus, de ejus fulguribus & tonitribus quibus miſcuiſſe Graeciam audimus, non legimus, non videmus, ut in Demoſthene: φαντασία hic non eſt illa Oratorum, ὅταν ἃ λέγεις ὑπ' ἐνθουσιασμοῦ & πάθους βλέπειν δοκῇς, καὶ ὑπ' ὄψιν τιθῇς τοῖς ἀκούουσιν. *Cum ſcilicet ea, quae dicis, quaſi enthuſiaſmo & vehementi motu correptus, videris cernere, eademque auditoribus ob oculos ponere.* ut eam definit *Longinus* de ſublimi dicendi gen. c. 14. ſed illa, qua rem auditam cogitatione informamus, οἵαν autem non pertinet ad φαντασίαν, ſed ad ῥητορικήν. *J.G.G.*

Ibid. Γ' ἂν σοι οὐδ' ἡ] Sic recte *Ven.* utraque. In pleriſque impreſſis γοῦν σοι ἡ ἡ. *Fl.* vero μὴ &c. *M. du S.*

22. Σοι ἡ ἡ] Lege αὖ. *F.G.*

Ibid. Περικλέους] *Plutarchus* docet, nihil ejus praeter decreta ſupereſſe, ejus tamen aliqua ferri *Cicero* in Bruto auctor eſt n. 7. teſte *Quinctiliano* III. 1. p. 126. A. qui haec verba addit: *equidem non reperio quidquam tanta eloquentiae fama dignum. Ideoque minus miror eſſe, qui nihil ab eo ſcriptum putent: haec autem quae ferantur, ab aliis eſſe compoſita.* De Orat. tamen II. 22. *Conſtare ſcripta* Periclis ait: niſi forſan ea tantum in-

quandoquidem universitati suarum laudum ne ipse quidem par esse videatur.

ἐπεὶ τό γε σύμπαν ὑφ' αὐτὸς ἂν αὐτὸν ἐξαρκέσειεν ἐπαινέσαι.

22. *Haec ita percurrente Thersagora,* LYC. Puto ego, *inquam*, te, cum illud unum demonstratum mihi cuperes, non solum poëtam te bonum esse, illud quasi corollarium fecisse Demosthenem, soluta oratione adjuncta carminibus. THERS. *Ille*, Facilitatem tibi, *inquit*, negotii tui ob oculos positurus eo provectus sum, orationem ut percurrerem, & *levia tibi illius vestigia signarem*, si quid de cura tua remittens, operam dare mihi recitanti velles. LYC. Noris, *inquam*, nihil te quidquam profeciſſe. Ac vide ne illud alterum (*illa difficultas quae me angit*) etiam auctum sit. THERS. Praeclaram, *inquit*, mihi medicinam narras. LYC. Nempe, *inquam*, difficultatem praesentem ignoras, deinde medici instar laborantem partem ignorantis, aliam curas. THERS. Quid ita? LYC. Tu quidem iis, quae turbare forte cum queant, si quis primum ad ejusmodi orationem aggrediatur, mederi conatus es: at illa olim consumta sunt antiquis annorum anfractibus. Igitur difficultatis hujus obsoletae sunt tuae medicinae. THERS. Haec ipsa ergo, *inquit*, Medicina tibi *suppeditat.* Nempe velut viam, tutissimam oportet esse eam, quae tritissima est.

Ταῦτα τῷ Θερσαγόρᾳ διελθόντι, ΛΥΚ. Οἶμαί σε, ἔφην, ἐν ὑπιδεδεῖχθαί μοι βουλόμενον, τὸ μὴ μόνον ποιητὴν ἀγαθὸν εἶναι, [1] τὸν λόγων παρεμπόρευμα ποιησάμενον τὸν Δημοσθένην, τὰ πρὸς τοῖς ἐμμέτροις προστιθέντα. ΘΕΡΣ. Σοὶ μὲν οὖν, ἔφη, τὴν ῥᾳστώνην ὑποτιθεὶς, προὐχώρουν ἐπιδραμεῖν τὸν λόγον, εἴ τι τῆς φροντίδος ἀνεῖς, ἀκροατὴς ἦσθα γένοιο. ΛΥΚ. Πρόοιο τοίνυν, ἔφην, σοι γέγονεν ὑδέν, εὖ ἴσθι. σκόπει δὲ μὴ τὸ πλέον ἢ γεγονὸς θάτερον. ΘΕΡΣ. Καλὸν ἂν λέγοις, ἔφη, τὸ ἴαμα. ΛΥΚ. Σὺ γὰρ, ἔφην, ἀγνοεῖς, οἶμαι, τὸ παρὸν ἄπορον, εἶτα ἰατρῷ δίκην τὸ τῦ νοσοῦντος σαθρὸν ἀγνοήσαντος ἄλλο θεραπεύεις; ΘΕΡΣ. Ὅτι τί δή; ΛΥΚ. Σὺ μὲν, ἃ [m] παράξειεν ἂν τὸν πρῶτον ἰόντα πρὸς τὸν λόγον, ἐπεχείρησας ἰᾶσθαι, τὰ δὲ ἤδη [n] καλαιώθη [o] παλαιαῖς ἐν βιβλίοις. ὥστε [p] ταύτης τῆς ἀπορίας ἴσως σοὶ τὰ ἰάματα. ΘΕΡΣ. Τοῦτο δ' ἦν, ἔφη, σοι τόγε ἴαμα. χρὴ μέντοι καθάπερ ὁδὸν, θαρραλεωτάτην εἶναι τὴν συντομωτάτην.

ΛΥΚ.

1 Τῶν λόγων] Τῷ δόρυ *Fl.* m Παράξειεν] Παράξειν *F.* prave. n Καλαιώθησαι] Καλαιώθη *Fl.* o Παλαιαῖς] Παλλαιῆς *Fl.* p Ταύτης τῆς ἀπορίας] Ταύτης ταῖς ἀπορίαις *Fl.*

58. Πρόοιο] Προίοιο πλέον. Ἰσοκράτης φησὶ, ἵνα πρόοιον τοι γένηται, ἀντὶ τῦ πλέον. *V.*

intelligit, quae apud Thucydidem extant: *Ab Aristophane Poëta fulgere, tonare, permiscere Graeciam dictus est.* Cic. Or. 9. Vide autem Nigr. c. 4. ubi versus Eupolidis legitur in quo κίντρον illud Periclis memoratur. *M. du S.*

23. Τι κίντρον] Τὸ κίντρον legi jubet Cl. *Hemsterh.* ad *Nigrin.* §. 7. f. p. 46. T. I. ubi ὡς ἀληθῶς ἐγκατέλιπε τι κίντρον τοῖς ἀκούσι, etiam minus apte legitur. *F.F.R.*

26. Ἔχουσιν] Sic praeter G. *Fl.* & in prima quidem voce *Fr.* & *B2.* quae in postrema cum reliquis aberrant, in quibus legitur αὐτὸν .... ἔχοντας inter ὡς & ὑπὲρ *Fl.* inserit ὑδὲν ἀτοπον, quod in reliquis non extat. Illud monendum restat, pro οἷαν quod mox sequitur, in *Fl.* legi οἷον, quod respondet suo ὁποῖον. *M. du S.*

Ibid. Οὐδ' οἷαν] Lege οἷον. *F.G.* Bene divinavit, cumque & *Fl.* confirmet, recepi. *F.F.R.*

27. Βέλτιον δ' ἀφεῖναι] Hic arbitror abrumpi orationem. Thersagoras satis habet viam quasi monstrasse dicendorum in comparatione Periclis cum Demosthene; reliqua ingenio amici permittit. *F.M.G.*

42. Πρὸς τῦ ποιητοῦ] Glossam esse τὸ ὑπὸ, est apertum: nam πρὸς cum genitivo, & verbo passivo, pro ὑπὸ, habuimus adeo frequenter, ut operae haud sit repetere. Vid. tamen *Isae.* c. 15. §. 1. f. *Bis Accus.* c. 17. f. *Rhet. Praec.* c. 1. *Adv. Indoct.* 28. & *Bergl. ad Alciphr.* p. 180. *F.F.R.*

45. Ἐφ' ἅπαξ ἰλιγγιῶν] Ἐλιγγιᾶν τὴν ὑφηγησιῶν an significare possit *enarrare beneficia*, vehementer dubito. Suspicor post *Wolfium*, legendum ἐφ' ἑκάστοις ἰλιγγιᾶν, idque tanto magis, cum compendium syllabae σις in

ΛΥΚ. Τὴν ἐναντίαν γὰρ, εἶπον, προὔθέμην, [a] ἣ φασὶν Ἀννίκεριν τὸ Κυρηναῖον φιλοτιμηθῆναι πρὸς Πλάτωνά τε, καὶ τοὺς ἑταίρους. τὸ μὲν γὰρ Κυρηναῖον ἁρματηλασίαν ἐπιδεικνῦντα, πολλοὺς δὲ τὸ Ἀκαδημίαν ἐξελαύνειν δρόμους, ὅπῃ τὰ αὐτῆς ἁρματοδρομίας ἅπασας, μηδὲν [b] παραβάντα, ὥσθ' ἑνὸς δρόμου σημεῖα καὶ τὰ γῆς ὑπολείπεσθαι τοῦ αὐτοῦ· δὲ γε, τἀναντίον σπεύδει, τὰς ἁρματοδρομίας ἀλείπειν· ὃ μάλα ῥᾴδιον δ', εἶμαι, καινουργεῖν ὁδοὺς, τὰ τετριμμένων ἐκτρεπόμενον. ΘΕΡΣ. Ἀλλά τοι τὸ [c] Παύσωνος, ἔφη, σοφὸν; ΛΥΚ. Ποῖον; ἔφην, ὃ γὰρ ἀκήκοα.

ΘΕΡΣ. Παύσωνι τῷ ζωγράφῳ φασὶν ἐκδοθῆναι γράψαι ἵππον [d] καλινδούμενον· τὸ δὲ γράψαι τρέχοντα, καὶ πολὺν κονιορτὸν περὶ τὸν ἵππον· ὡς δ' ἔτι γράφοντος, ὅπως ἥκειν τὸν ἐκδόντα, μέμφεσθαι, μὴ γὰρ τοῦτο προστάξαι· τὸν δὲ Παύσωνα τῷ πίνακος τὰ μετέωρα κάτω περιαγαγόντα, τῷ παιδὶ τὴν γραφὴν ἐπιδεῖξαι κελεῦσαι, καὶ τὸν ἵππον ἔμπαλιν [e] κείμενον ὀφθῆναι καλινδούμενον. ΛΥΚ. Ἡδύς εἶ, ἔφην, Θερσαγόρα, ἂν μίαν οἴῃ με τροφὴν μεμηχανῆσθαι τοσούτων ἐτῶν, ἀλλ' οὐχὶ πάσας τροφὰς, καὶ περιαγωγὰς ἐναλλάττοντα, καὶ μεταστρέφοντα,

23. LYC. *Male narras.* Nam contrariam, *inquam*, ego mihi proposui illi, in qua gloriam appetiisse dicitur Cyrenaeus Anniceris apud Platonem ejusque sodales. Cyrenaeum enim ajunt, eum aurigandi peritiam ostentaret, multa circum Academiam egisse curricula, per eandem omnia orbitam, quam nusquam egrederetur, ita out curriculi non nisi unius in solo vestigia relinquerentur. Mea vero contraria scilicet est ratio, qui evitare orbitam studeam. Non nimis autem facile arbitror, novas comminisci vias, declinatis his quae tritae sunt. THERS. Verum enim vero sapiens, *inquit*, Pausonis commentum est. LYC. Quodnam? *inquam:* nec enim audivi.

24. THERS. Pausoni pictori pingendum locatum ajunt equum volutantem se: at illum pinxisse currentem, multumque circa equum sublatum pulverem. Pingenti superveniisse qui locaverat, questumque: neque enim hoc se jussisse. Pausonem itaque imperasse puero, ut summis tabulae versus ima conversis, picturam ostenderet, sicque equum inversum volutari visum esse. LYC. Suavis homo es, *inquam*, Thersagora, si putas unam me, tot annorum *hominum* conversionem machinari, non potius conversiones omnes & circumductiones mutare, ac transponere, ac sic quoque metuere,

a Ἣ] Bene *Ald. Fr. B1. 2. P. S. H.* Ἣ adspirate *J. V2. Fl.* b Παραβάντα] Παραβάντας *Fl.* c Παύσωνος] Recepi ex *Fl.* & *Graev.* & hic, & deinde bis. Nam Πάσωνος & mox Πάσωνι ac Πάσωνα male reliquae omnes. d Καλινδούμενον] Ἀλινδούμενον male *Fl.* e Κείμενον] Omisit *Fl.*

literam ξ transire facile potuerit. *J. M. G.*

73. Τὴν ἐναντίαν γὰρ, εἶπον] Quod in interpretatione huic responsioni verba praemisi *Male narras;* lucis inferendae causa factum est. Nempe sic abrupte loquuntur Graeci & Latini, cum concedunt quidem, quod alter dixit, sed ad se nihil pertinere ostendunt. Aliquoties ita noster in *Hermotimo.* De Latinis diximus ad *Quintil.* 2, 7. extr. Caeterum hanc de Anniceri narrationem habet etiam *Aelian.* H. V. 2, 27. *J. M. G.*

74. Ἀννίκερις] Ille ipse qui Platonem, cum jussu Dionysii veniret, redemerat. *Diog. Laërt.* 74. E. & 54. C. ubi tamen alium Anicerim esse contendit *Menagius*, quem vide p. 70. D. ubi plura de eo testimonia congessit. Idem de eo narrat & *Aelianus* V. H. II. 27. teste Men. & *Lactantius* III. 25. ubi & pretium addit *octo sestertia.* Pro ἣ male *Fl.* & *V2.* ἤ. In *J.* autem ἤ, nisi quod mendose *J.* Illud enim haud dubie Editor volebat, ut c. 15. ἢ ἐν τῇ Δημάδου &c. quod sane minime spernendum, immo verum puto. *M. du S.*

75. Πρὸς Πλάτωνα] *Aelian.* Var. Hist. II. 27. *F. G.*

81. Ἁρματροχίας ἀλείπειν] *Hom.* dixit, ἁρματροχίας ἀλείσειν, quod diversum est. *F. G.*

84. Παύσωνος] *Menagius* ita emendandum esse viderat & Mss. Gr. & *Fl.* Ed. confirmant. In reliquis enim prave ubique legitur Πάσωνος &c. vid. *Plut.* 705. f. *Aelian.* Var. H. XIV. 15. De hoc Pausone judicium *Aristotelis* vide de Poët. c. 2. pr. (Non viderat forte *Menagius*, sed *Gujetus*, ut solet, surripuit.) *M. du S.*

Πάσωνος] Pauson pictor. Pausonem dicitur *Aeliano* Var. Hist. 14. 15. & *Plutarcho* de Pythiae oraculis, & aliis,

re, ne idem mihi denique quod Proteo usu veniat. THERS. Quid illud est, *inquit?* LYC. Ne fiam, *inquam*, quod ille factus est, cum humanam speciem studeret effugere: quando consumtis formis omnibus animantium, plantarum, elementorum, rursus denique adsciticiae formae inopia, Proteus factus est.

25. THERS. Tu quidem supra illum Protea, *inquit*, meae recitationis effugiendae rationes comminisceris. LYC. Non hoc, *inquam*, vir optime. Dabo enim tibi hanc audiendi operam omissa parumper quae incumbit mihi cura. Forte enim parte curarum de tuo foetu liberatus, etiam meae parturitionis curam una suscipies. *Cum igitur ita illi quoque videretur, in proximo aggere assidentes, audiebam ego, ipse recitabat generosa sane carmina. Inter recitandum vero fanatico velut impetu correptus, complicatis tabellis suis*, THERS. Cape tibi, *inquit*, auditionis tuae mercedem, ut Athenis concionis obitae aut judicii. Sed ut gratiam mihi. *inquit*, habeas. LYC. Habebo equidem, *inquam*, prius etiam, quam, quid sit quod dicis, norim.

26. Sed quid est, de quo dicis? THERS. In Macedonicos, *inquit*, regiae domus commentarios incidi, ac tum mirifice delectare; ne idem mihi denique quod Proteo usu veniat. ΘΕΡΣ. Ποῖον, ἔφη, πάθω; ΛΥΚ. Τὸ γενόμενον, [f] ὃ φασιν αὐτὸν γενέσθαι, δρασμὸν ἐξευρίσκοντα τῆς ἀνθρωπίνης ὄψεως, ἐπεὶ [g] καταναλώκει πάσας ἰδέας ἀν θηρίων, καὶ φυτῶν, καὶ στοιχείων, αὖθις αὖ πενίᾳ μορφῆς ἐπεισάκτου, Πρωτέα γενέσθαι.

ΘΕΡΣ. Σὺ μὲν, εἶπεν, ὑπὲρ τοῦ Πρωτέα μηχανᾶ τὴν ἐμὴν ἀκρόασιν ἀποδιδράσκειν. ΛΥΚ. Οὔκ, ὦ γαθὲ, ἔφην, τοῦτο. παρέξω γὰρ ἐμαυτὸν ἀκροατὴν, παρεὶς τὴν ἐπηρτημένην φροντίδα. τάχα γὰρ [h] ἄν τι καὶ τῆς σῆς [i] κυήματος [k] ἄφρονος γενόμενος, καὶ τῆς ἐμῆς ὠδῖνος συμφροντίσαις. ὡς οὖν ἐδόκει ταῦτα αὐτῷ, καθίσαντες ὅτι τὸ πλησίον χρηπῖδος, ἐγὼ μὲν ἀκροώμην, ὁ δ' ἀνελέγετο μάλα γενναῖα ποιήματα. μέλαξὺ δ' ὥσπερ ἔνθους γενόμενος, ἐκπτύξας τὸ [l] γραμματεῖον, ΘΕΡΣ. Κομίζου τὴν ἀκροατικὸν, ἔφη, μισθὸν, καθάπερ Ἀθήνησιν ἐκκλησιαστικὸν, ἢ δικαστικόν· ἀλλ' ὅπως εἴσῃ μοι χάριν. ΛΥΚ. Χάριν μὲν, ἔφην, εἴσομαι, καὶ πρὶν ὅ, τι καὶ λέγεις εἰδέναι.

Τί δ' ἐστὶν ὅ, τι καὶ λέγεις; ΘΕΡΣ. Μακεδονικοῖς, εἶπεν, ἐντυχὼν τῆς βασιλικῆς οἰκίας ὑπομνήμασι, καὶ τότε ὑπερηδεὶς,

f Ὃ] Ἃ marg. *A1*. *g* Κατηναλώκει] Κατανηλώκει *Fl*. *h* Ἄν τι] Bene *V2*. *P*. Aliae quaedam ἄντι male. *i* Κυήματος] Recte plurimae. Κύηματος *H1*. & *2*. *k* Ἄφροντις] Ἄφρων τις male *P*. sola. *l* Γραμματεῖον] Γραμματίον *Fl*.

aliis, ex quibus hic legendum Παύσωνος. *F.G.* Eadem ad verbum habet *Menag.* in Ed. *Graev.* qui cum ubique eadem dederit quae ille, plagii omnino reus esto. *J.F.R.*

87. Πάσωνι τῷ ζωγράφῳ] Verissime ingeniosissimus & amicissimus *Menagius* emendat Παύσωνι. Ejus emendationem, ne quid dubii supersit, firmat Mss. & editio Florentina. *J.G.G.*

91. Μίμφεως] Καὶ μίμφως. *F.G.* Bene, & parum abest, quin invitis Edd. inferam. *J.F.R.*

97. Τοσούτων ἐτῶν] Si Luciani sit opus, a sene conscriptum hinc & ex c. 22. statuendum est: unde subit suspicari suppositititium, cum nec elegantia solita insit, ne orationis quidem perspicuitas. Juvenile opus est (vide & not. ad tit.) sed cujus nescio. *M. du S.*

5. Κατηναλώκει] Forsan recte *Fl.* sine augmento, quod & *Herodot.* negligit; ut L. VII. p. 437. C. ἀναβεβήκεσαν pro ἀνέβ—. Conf. c. 41. ubi eadem rursus καταναλωκότα. Sed & exempla ex aliis tam crebro indicavimus, ut pluribus hic non opus sit; vulgatum tamen hic praestat servasse. *J.F.R.*

12. Παρεὶς τὴν ἐπηρτημένην φροντίδα] Vertitur: *Dimissa ex animo impendente cogitatione*: malim, *Demissa, suspensa illa cogitatione*. *H.V.*

Ibid. Ἐπηρτημένην φροντίδα] V. *Dem. Phil.* I. p. 108. A. ubi ἀπηρτημένοι ἐν ταῖς παρασκευαῖς, καὶ ταῖς γνώμαις. *M. du S.*

20. Γραμματεῖον] Sic variat scriptura etiam supra *Tox.* c. 13. 14. 16. & ante, in hac Dissert. & mox c. 27. *J.F.R.*

22. Ἀλλ' ὅπως] Subaudi ὄψα, σκόπει. *F.G.*

27. Ὑπομνήμασι] A M. Æmilio captos Regum Ma-

πεδεὶς, τὸ βιβλίον ὡς ἐπὶ πάρεργον ἐκτησάμην· καὶ νῦν ὑπεμνήσθην ἔχων οἰκαδε. γέγραπται δ' ἄλλα τε τῷ Ἀντιπάτρῳ πραχθέντων ὅτε ἡ οἰκίας, καὶ περὶ Δημοσθένους· ἃ μοι δοκεῖς οὐκ ἂν παρέργως ἀκοῦσαι. ΛΥΚ. Καὶ μὴν, εἶπον, ἤδη γέ σοι τῆς εὐαγγελίων χάρις, καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἐπῶν. ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ ἀπολείψομαί σου πρὶν ἢ τὰ ὑποσχέσιν ἔργον σοι γενέσθαι· σὺ δ' εἰστίασας μὲν με λαμπρῶς ἐπ' Ὁμήρῳ γενέθλιον, ἔοικας δ' ἑστιάσειν αὐτὸς καὶ τῷ Δημοσθένει.

Ὡς οὖν ἀνέγνω τὰ λοιπὰ τοῦ [a] γραμματείου, ἀφετρίψαντες ὀλίγον, ὅσον ἀποδοῦναι τῷ ποιήματι τὸς δικαίους ἐπαίνους, ἤειμεν εἰς τοῦ Θερσαγόρου. καὶ μόλις μὲν, ἐπιτυγχάνει δὲ τῷ βιβλίῳ, καίγε λαβὼν τότε μὲν ἀπηλλαττόμην. ἐντυχὼν δ' ὕστερον γνώμην διετέθην, ὡς οὐδέν τι [b] παρετρέψας ἀλλ' ἐπ' αὐτοῖς ὀνομάτων [c] τε καὶ ῥημάτων ὑμῖν ἀναλέξομαι. οὐδὲ γὰρ τῷ Ἀσκληπιῷ μεῖόν τι γίγνεται τῆς τιμῆς, εἰ, μὴ τοῖς προσιοῦσιν αὐτῷ ποιησάντων ᾄσματα, τὰ Ἀλκισθένους τοῦ Τροιζηνίου, καὶ Σοφοκλέους, ᾄδεται, καὶ τῷ Διονύσῳ, τὸ μὲ [d] ποίησιν καινὴν ποιεῖν, κωμῳδίας, ἢ τραγῳδίας, ἐκλέλειπται· τὰ δ' [e] ἑτέροις συντεθέντα,

tus, non perfunctorie libellum emi. Et modo domi me habere recordatus sum. Scripta ibi sunt cum alia de rebus ab Antipatro domi gestis, tum de Demosthene, quae mihi non obiter auditurus esse videris. LYC. Et nunc, *inquam*, pro isthoc nuncio eam tibi gratiam persolvo, ut reliquos etiam versus tuos audiam: neque vero te relinquam ante, quam fides promissis tuis constiterit. Magnificis tu me epulis Homeri natalitiis accepisti, ac Demosthenis quoque similibus videris acceptarus.

27. *Cum igitur reliqua ex tabellis recitasset, commorati paullum, dum dignae poëmati laudes tribuerentur, Thersagorae domum ivimus, & vix quidem, sed invenit tamen libellum. Quo ego accepto tum discedebam. Lecto autem in eam veni sententiam, ut nihil immutatum, sed ipsis eosdem nominibus & verbis illum vobis praelegam. Neque enim minus honoris habetur Aesculapio, si, cum neme salutantium fecit cantica, Alisodemi Troezenii & Sophoclis carmina canuntur; & Baccho novum carmen scribere, Comoedias, Tragoediasve, desitum est: sed quae ab aliis*

a Γραμματείου] Γραμματίου *Fl.* b Παρετρέψας] Παρατρέψας emendat *Gesn.* c Τε] Omittit *Fl.* d Ποίησιν καινὴν] Utrumque deest in *Fl.* e Ἑτέροις] Ἑταίροις *Fl.* prave.

cedoniae commentarios legimus in ejus vita a *Plut.* conscripta; sed ab hoc visos &c. non credo. *M. du S.*

Ὑπομνήμασι] Vid. Misc. Obs. Brit. Maj. & Jun. 1733. p. 368. *J.F.R.*

29. Οἰκαδὶ] Pro οἴκοι positum. *F.G.* Ita vicissim οἴκοθεν fere pro οἴκοι *Herodian.* 2. 7. 3. ὅτε γὰρ οἴκοθεν ἦν αὐτῷ τοσαῦτα χρήματα, ὅσα ἀλκυονεύσαλο. Sed potest vulgaris significatio & ibi salva manere; ut sit *domo*, vel *de suo* non suppetebant opes. Sed pro οἴκαδὶ forsan hic οἴκαδε scribendum. *J.F.R.*

34. Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἐπῶν] Aliquid excidisse videtur; petit enim, quod sequentia indicant, ut reliquum poëma sibi peragat. *M. du S.*

Ibid. Τῶν ἐπῶν] Ἀκούσομαι legisse videtur Interpres. *F.G.*

50. Ἀλκισθένους] Hunc Poëtam ab aliis laudatum non memini. *M. du S.*

Ibid. Σοφοκλέους] Scripserat ergo & Sophocles hymnos. *M. du S.*

53. Ἐκλέλειπται] Hujus ergo aetate neque tragoediae neque comoediae novae Athenis scribebantur. *M. du S.*

59. Δρᾶμα τοῦ βιβλίου] Sic legendum videtur, τὸ προσῆκον ἡμῖν μέρος· τὸ δὲ φησὶν Ἀντιπάτρῳ &c. τὸ δρᾶμα τοῦ βιβλίου insititium videtur. *F.G.*

Δρᾶμα] (Quid in his veri sit ex *Plutarcho* intelligis in vita Dem. p. 1574.) Plutarchus, excepto Antipatri colloquio, eadem ferme habet. *M. du S.*

Ibid. Τόδε δρᾶμα &c.] Legebatur, τὸ δὲ δρᾶμα τοῦ βιβλίου praemisso etiam puncto ante τὸ δὲ. Sed parenthesi addita, distinctioneque mutata, & pro τοῦ βιβλίου, rescribendo βιβλίον *Gesnerus* vulgatum emendavit, cui obsecundavi, quod vulgatum sensu carebat, nec aliter ex Codd. restitui poterat. *J.F.R.*

63. Καλαυρίας] Saepius in hac voce apud *Plut.* peccatur hac in historia; pro Calauria enim ubique Calabriam

compositia sunt, ea hos, qui in medium opportune proferunt, non minus commendant, quod sic honorem habuisse Diis videntur.

τοῖς νῦν εἰς μέσον ἐν καιρῷ κομίζουσι χάριν οὐκ ἐλάττω φέρει, τῷ τ' θεὸν δοκεῖν τετιμηκέναι.

28. *Liber itaque hic (est autem commentariorum* Macedonicorum *ea pars, quae ad nostram rem pertinet, colloquium) liber ergo refert, Antipatro indicatum esse, adesse Archiam. Porro hic Archias, si quis juniorum forte ignorat, comprehendendis exsulibus fuerat praefectus, ac mandata acceperat, Demosthenem persuasionibus potius quam vi eo adducendi, ut a Calauria veniret ad Antipatrum. Ac fuerat spe ista suspensus Antipater, in dies exspectans Demosthenem. Cum igitur audisset e Calauria venire Archiam, statim, ut erat, intro eum jussit vocari.*

Τὸ μὲν οὖν βιβλίον, τοῦτο. (ἔστι δὲ τῶν ὑπομνημάτων τὸ προσῆκον ἡμῖν μέρος [f] τόδε δρᾶμα) τὸ βιβλίον φησὶν, Ἀντιπάτρῳ μεμηνύσθαι παρόντα τὸν Ἀρχίαν. ὁ δ' Ἀρχίας, εἴ τις ἄρα τῶν νεωτέρων ἀγνοεῖ, τοὺς φυγάδας ἐτέταχτο συλλαμβάνειν. ἐπέσταλτο δ' αὐτῷ καὶ Δημοσθένην ἀπὸ τῆς Καλαυρίας πεῖσαι μᾶλλον, ἢ βίᾳ πρὸς Ἀντίπατρον ἄγειν. καὶ δὴ καὶ μετέωρος ὁ Ἀντίπατρος ἐπὶ ταύτης ἦν τῆς ἐλπίδος, τὸν Δημοσθένην ἀεὶ προσδοκῶν. ὡς οὖν ἤκουσεν ἀπὸ τῆς Καλαυρίας ἥκοντα τὸν Ἀρχίαν, εὐθὺς ὡς εἶχεν ἐκέλευσεν εἴσω καλεῖν.

29. *Ingressus ille, ... Sed ipse libellus dicet reliqua.* ARCH. Salve Antipater. ANT. Quidni salvus sim, si adduxisti Demosthenem? ARCH. Adduxi, ut potui. Urnam enim reliquiarum Demosthenis adfero. ANT. A spe dejeciisti me, Archia. Quo enim mihi offa & urna, Demosthenem ipsum non habenti? ARCH. Nempe per vim, o Rex, retineri anima viri non poterat. ANT. Cur vero vivum non com-

Ἐπεὶ δ' εἰσῆλθεν, αὐτὸ φράσει τὰ λοιπὰ τὸ βιβλίον. ΑΡΧ. Χαῖρε, ὦ [g] Ἀντίπατρε. ΑΝΤ. Τί δ' οὐ μέλλω χαίρειν, εἰ Δημοσθένην ἤγαγες; ΑΡΧ. Ἤγαγον ὡς ἠδυνάμην· ὑδρίαν γὰρ κομίζω τοῦ Δημοσθένους. ΑΝΤ. Ἀπ' ἐλπίδος γε μὴν ἔσφηλας, ὦ Ἀρχία· τί γὰρ τοῦτων, ἢ τοῦ ὑδρίας, Δημοσθένην οὐκ ἔχοντι; ΑΡΧ. Τὴν γὰρ ψυχὴν αὐτοῦ, ὦ βασιλεῦ, πρὸς βίαν κατέχειν [h] ἀδύνατον. ΑΝΤ. Τί δ' οὐ ζῶντα

[f] Τόδε δρᾶμα) τὸ βιβλίον] Ita *Gesn.* dedit, pro vulgat. τὰ δὲ δράματα τοῦ βιβλίου. [g] Ἀντίπατρε] Ἀρχίου La. male. [h] Ἀδύνατον] Omittit M.

briam libri impressi habent. V. 615. C. in Dem. *M. du S.*

65. Μετέωρος ὁ Ἀντ.] Conf. supr. T. 2. *Jov. Trag.* c. 4. N°. 73. *J.F.R.*

70. Εἰσῆλθεν] Ὁ Ἀρχίας. *F.G.*

71. Χαῖρε ὦ Ἀντίπατρε] Hic incipit monumentum antiquum & lectu dignum, cetera non sunt magni pretii. *M.V. La Croze.*

Χαῖρε, ὦ Ἀντίπατ.] Hic incipit quasi novus dialogus. Vid. Misc. Ob. supra laudat. p. 368. f. & 369. *J.F.R.*

76. Τί γὰρ τοῦτων] Subaudi δεῖ. *F.G.*

78. Πρὸς βίαν κατέχειν ἀδύνατον. ΑΝΤ. Τί δ' ὃ ζῶντα κατειλήφατε;] In omn. Edd. haec ita habebantur confusa: πρὸς βίαν κατέχειν ἀδύνατον. ὃ Βοιωτίας, ἀφ' ἵππου τι παρ' ἐμοῦ λαβόντες &c. a c. 34. fere ad fin. 37. huc infarta, quae transpositione sananda etiam monet Anonym. in Misc. Obs. Britan. Maji & Jun. 1733. p. 370. Aliquid deesse viderat & *Wolf.* initio operum *Demosth.* Transpositione etiam sanaverat *Solan.* exceptis duobus versib. quos aliter constituit. At nos *Gesneriana* sequimur. Differentia cuique ex collatione alius Editionis patebit. *J.F.R.*

79. Κατέχειν ἀδύνατον. ★ ΑΝΤ. Τί δ' ὃ] Potuitne, Lector, melius continuari oratio? Quam male vero in libris omnibus tum editis, tum, quantum mihi constare potuit Mss. ab hoc inde loco partes commentariorum, ut fingitur, Macedonicorum inter se cohaeserint, vel distractae fuerint potius, facile intelliget, si quis conferre cum hac editione quamcumque aliam voluerit: (ne opus sit ad alium librum decurrere, rogavi Doctiss. *Reitzium*, ut subjici ad finem libelli totum locum, quomodo antea editus fuit, curet.) Igitur putabam me vidisse aliquid, cum ante hos viginti annos observarem, translocato in libro, unde reliqui, qui exstant, omnes derivati sunt, duo folia aequalia, vel paginas adeo ejusdem folii (versuum in *Aldina* editione 37. & 40. in *Basileensi* 71. & 75.) quibus

τα καλειλήφατε; ΑΡΧ. [a] Καλειλήφαμεν. ΑΝΤ. Κατὰ τὴν ὁδὸν οὖν τέθνηκεν; ΑΡΧ. Οὐκ, ἀλλ' οὗπερ ἦν, ἐν Καλαυρίᾳ. ΑΝΤ. Τάχα σὴ ὑμετέρας γέγονεν ἔργον ὀλιγωρίας, ὑ θεραπευόντων τὸν ἄνθρωπον; ΑΡΧ. Ἀλλ' οὐδ' [b] ἐφ' ἡμῖν ἐγένετο. ΑΝΤ. Τί φῄς; αἰνίγματα λέγεις, ὦ Ἀρχία, ζῶντα λαβόντες οὐκ ἔχετε.

ΑΡΧ. Οὐ γὰρ ἐκέλευες τῷ τε πρώτῳ μὴ βιάζεσθαι; καίτοι πλέον ἂν οὐδὲ βιασαμένοις οὐδὲν ἦν· ἢ γὰρ ἂν ἐμελήσαμεν. ΑΝΤ. Οὐκ εὖγε ὑμεῖς οὐδὲ μελήσαντες· ἴσως ἂν ἐκ σὴ ὑμετέρας τέθνηκε βίας. ΑΡΧ. Ἡμεῖς μὲν αὐτὸν οὐκ ἀπεκτείναμεν, βιάζεσθαι δὲ αὐτὸν μὴ πείθουσιν ἀναγκαῖον ἦν. σοὶ δ', ὦ βασιλεῦ, τί τὸ πλέον, εἰ ζῶν ἀφίκετο; πάντως οὐδὲν ἂν αὐτὸν, ἢ ἀπέκτεινας.

ΑΝΤ. Εὐφήμει, ὦ Ἀρχία· δοκεῖς μοι μὴ συννενοηκέναι, μήθ' ὅστις ὁ Δημοσθένης, μήτε τὴν ἐμὴν γνώμην· ἀλλὰ νομίζειν ὅμοιον εἶναι Δημοσθένην εὑρεῖν, καὶ τούτους ζητεῖν τοὺς κακῶς ἀπολωλότας, Ἱμεραῖον τὸν Φαληρέα, καὶ τὸν Μαραθώνιον Ἀριστόνικον, καὶ τὸν ἐκ Πειραιῶς Εὐκράτη, τῶν ῥαγδαίων ῥευμάτων οὐδὲν διαφέροντας, ἀνθρώπους τα-

prehendiſtis? ARCH. Comprehendimus. ANT. Ergo in via periit? ARCH. Non, ſed ubi erat, in Calauria. ANT. Forte veſtrae negligentiae culpa fuit, qui non ſatis hominem curaveritis. ARCH. Sed neque hoc in noſtra poteſtate fuit. ANT. Quid ais? Aenigmata loqueris, Archia. Vivum cepiſtis, & non habetis.

30. ARCH. Nonne enim juſſeras, primo vim illi non adhiberi? Quamquam neque profecturi quidquam eramus vi admota, etenim jam parabamus. ANT. Neque illud bene, quod parabatis: forte enim a veſtra injuria mortuus eſt. ARCH. Nos quidem non interfecimus illum, ſed vim admovere, cum perſuadere non poſſemus, neceſſe erat. Tibi vero, Rex, quid lucri acceſſiſſet, ſi vivus adveniſſet? Neque enim ſane aliud, quam interfecturus illum eras.

31. ANT. Bona verba, Archia. Videris mihi non cogitare, neque quis fuerit Demoſthenes, neque meum conſilium, ſed putare ſimile *& ejusdem felicitatis* eſſe, inveniſſe Demoſthenem, & illos conquirere homines male perditos, Himeraeum Phalereum, & Marathonium Ariſtonicum, & illum ex Piraeeo Eucraten, torrentibus rivis nihil diſſimiles, humiles homunciones, tu-

[a] Καπιλήφαμεν] Καπηλεύφαμεν perverſe *Junt.* [b] Ἐφ'] Ὑφ' Edd. priores.

bus repoſitis hic libellus, qui tribus locis vitium antea prodebat, ſanus, integer, & optime continuatus appareat. Ad hoc intelligendum nihil opus eſt, quam ut attendat lector ubique, quis loquens inducatur, & de qua re agatur. Probata eſt jam tum illa curatio doctiſſimo viro, quem mihi nunc collegam & vicinum eſſe impenſe gaudeo, *C. A. Heumanno*, ad quem illam perſcripſeram: probata eſt doctiſſimo itidem viro *Tib. Hemſterhuſio*, cui ſpecimen mearum in hunc libellum obſervationum miſeram. Is, ſibi quoque eam in mentem veniſſe, mihi reſpondit, & a *Moſe du Soul* etiam ſibi plures ante annos demonſtratam, docuit. Poſtea illam publicavi An. 1731. in libello tertium jam *Lipſiae* edito, Chreſtomathia Graeca: unde in Actis Eruditorum quoque facta eſt illius mentio. Denique in Miſcellaneis obſervationibus eruditorum Britannorum, edit. Belg. Vol. 2. Tom. III. p. 368. ſeq. viri docti mihi incogniti obſervatio vulgata eſt, quae ab illa noſtra vix quidquam differt. Cum itaque ita manifeſta ſit haec emendatio, ut magis mirandum ſit, tot editores Luciani atque interpretes illam fugiſſe, quam intra exiguum tempus aliquot hominibus eruditis eam in mentem veniſſe; & a nemine plane, quod ego ſciam, quidquam contra monitum ſit: credo ego moroſae cujusdam ſuperſtitionis potius nos poſtulari potuiſſe, ſi non admiſiſſemus eam medicinam in ipſum corpus hujus libelli, quam audaciae, quod admiſimus. *J. M. G.*

91. *Οὐκ εὖγε ὑμεῖς οὐδὲ μελήσαντες*] Additicium videtur. *F. G.*

2. *Ἱμεραῖον*] Vid. *Plut.* Dem. qui omnes eosdem recenſet, niſi quod pro Eucrate Hyperidem habet. & 1555, 1. *M. du S.*

Ἱμεραῖον τὸν Φαληρέα] De Himeraeo Phalereo, Demetrii fratre, & Ariſtonico Marathonio, atque Hyperide *Plut.* in V. Demoſth. ſub fin. p. 859. C. narrat, eos Aegi-

tumultuum temporariorum occasionibus *velut* innatantes, & ad parvam spem turbarum ferociter exsurgentes, deinde paullo post, ventorum vespertinorum more residentes; & infidelem illum Hyperidem, alienum ab amicitia adulatorem populi, qui turpe non duxerit adulatione plebis calumniari Demosthenem, seque ad ea praebere ministrum, quorum mox illos ipsos, quibus gratificatus fuerat, poenituit: quandoquidem non multo post illam calumniam splendidiorem viro, quam olim Alcibiadi, reditum *ab exilio* contigisse accepimus. Verum hic (*Hyperides*) pensi nihil habuit, neque puduit ipsum contra eos, qui olim fuerant amicissimi, lingua uti, quam oportebat nempe improbitatis illius caussa exscindi.

πεινὺς, ἀφορμὴ πρὸς καίρων θορύβων ὀλιγοπολάσανλας, καὶ πρὸς μικρὰν ταραχῆς ἐλπίδα θρασέως ἐξαναστάντας, εἶτα πτήξανλας ὑπ' εἰς μακρὰν, δίκην τῶν δειλινῶν πνευμάτων· καὶ τ' ἄπιστον Ὑπερίδην, καὶ τ' ἄφιλον [c] δημοκόλακα, τ' ὀδὲν αἰσχρὸν νομίσανλα κολακίᾳ τῶ πλήθους συκοφαντῆσαι Δημοσθένην, ὑφ' αὐτὸν εἰς ταῦτα παραχεῖν ἀναγκάσαν, ἐφ' οἷς αὐτοὶ μετενόησαν, οἷς ἐχαρίζετο. μετ' ὀ πολὺ γὰρ τ' συκοφαντίας λαμπροτέραν ἢ κατ' Ἀλκιβιάδην αὐτῷ τ' κάθοδον ἀκηκόαμεν γενέσθ. τῷ δὲ ὐκ ἔμελεν, ὑφ' ἑπηρχύνετο καὶ τ' πρότε φιλτάτων τῇ γλώττῃ χρώμενον, ἣν ἐχρῆν ὀδήπε τ' ἀγνωμοσύνης ἐκτεμεῖν.

32. ARCH. Quid vero? nonne inter inimicos nostros inimicissimus Demosthenes? ANT. Non sane, si quis moris ac fidei rationem habeat, amicumque sibi, quidquid est in moribus incorruptum ac stabile, judicet. Nam honesta profecto apud hostes etiam honesta sunt: virtus, ubicumque fuerit, pretiosa est. Neque Xerxe deterior ego, qui Bulin Sperchinque Lacedaemonios admiratus, cum interficiendorum potestas esset, dimisit. Verum si quem unquam omnium, etiam Demo-

ΑΡΧ. Τί δ' ὐκ ἐχθρῶν ἡμῖν ἔχθισ ὁ Δημοσθένης; ΑΝΤ. Οὐχ ὅτῳ μέλοι τρόπε πίσεως, φίλον σῶν ἄδολον, καὶ βέβαιον ἦθ ἡγεμόνῳ· τὰ γάρ τοι καλὰ, καὶ παρ' ἐχθροῖς καλὰ, καὶ τὸ τ' ἀρετῆς, πανταχῆ τίμιον. ὐδὲ κακίων ἐγὼ Ξέρξε, τῆ Βῆλιν καὶ Σπέρχιν τὸς Λακεδαιμονίες θαυμάσαν τ, καὶ κτεῖναι παρὸν ἀφέν τ. ἀλλ' εἰ δή τινα πάντων, καὶ Δημοσθένην, αὐ-

c Δημοκόλακα] Recte P. *J.* aliaeque. Δημόλακα male *H. S.* & *Ald.* Sed correctum in marg.

29. Ἀλλ' εἰ δή τινα πάντων] Ἀλλ' εἰ δή τινα θαυμάσας Δημοσθένην εἶχον. λάθ κενοῦ γὰρ τὸ θαυμάσας. *V.*

Aeginae ab Archia ex Ajacis monumento detractos, Cleonas missos ad Antipatrum, & ibi periisse. *J. M. G.*

5. Ταπεινοὺς — ἐπικολάσανλας] Τὰς, ταπεινοὺς, ἐπικολάσανλας, ἀντίθετα. *F. G.*

9. Δίκλω τ' δειλινῶν πνευμάτων] Hanc observationem, ventos quosdam vespertinos mox ponere, firmat *Aristoteles* Probl. 26, 35. Διὰ τί ὁ ζέφυρ πρὸς τὴν δείλην πνεῖ, πρωῒ δ' ὄ; *J. M. G.*

10. Ὑπερίδην] Hic enim amicum professus Demosthenem accusavit. Vid. *Plut.* in X. Rhet. 1559. & jam reconciliato alteram accusationem parabat. 1560. & 1561. vehemens hic & acerbus; ἠξίε σκοπεῖν Ἀθηναίους μὴ μόνον εἰ πικρός ἐςιν, ἀλλ' εἰ ἐ προῖκα πικρός. *Plut.* 116. 1. *M. du S.*

Ibid. Τὸν ἄφιλον δημόλακα] Sic vitiose *Salmuriensis*: pejus Amstelodamensis δημόλακα. Scribe δημοκόλακα, sic recte editiones priores. *J. J.*

11. Δημόλακα] Δημοκόλακα. An Δημοκόλακα κύριον? *F. G.*

16. Λαμπροτέραν ἢ κατ' Ἀλκιβ.] Magnes Demetrius apud *Plut* Dem. p. 158. F. refert, in illo suo reditu Demosthenem ἀνατείναλα τὰς χεῖρας μακαρίσαι τ' ἡμέρας ἐκείνης αὐτὸν, ὡς βέλτιον Ἀλκιβιάδ κατιόνλα. πτπεισμένος γὰρ ὑ βιβιασμένως ὑπ' αὐτοῦ δήχιν τὸς πολίτας. *J. M. G.*

19. Ἣν ἐχρῆν δήπε] Hoc ut recte intelligatur, meminisse oportet linguam Hyperidi ab Antipatro praecisam (*Plut.* 1560.) & a priore accusatione Demosthenem reconciliatum novam deinceps parasse. *M. du S.*

Ἣν ἐχρῆν — ἐκτεμεῖν] Excisam illi linguam quidam tradidere apud *Plut.* V. Demosth. p. 859. C. Alii praemordisse sibi linguam, ne conscios proderet: idem in Hyperide. *J. M. G.*

27. Βοῦλιν] Vide *Herod.* 8. 269. ubi Σπερχίης dicitur,

αὐτός τε δὶς Ἀθήνησιν, εἰ καὶ μὴ πολλὴν σχολὴν συγγενόμενος, καὶ παρ' ἄλλων ἀναπυνθανόμενος, ἔκ τε τῶν πολιτευμάτων αὐτοῦ εἴχον θαυμάσας, οὐχ ὡς ἂν νομίσειέ τις τῶν λόγων δεινότητος· εἰ καὶ μηδὲν πρὸς αὐτὸν, οἱ δ' Ἀττικοὶ ῥήτορες [a] παιδιὰ, παραβάλλειν τῷ τότε κρότῳ, καὶ τόνῳ, καὶ λέξεων εὐρυθμίᾳ, καὶ ταῖς τῶν ἀφανῶν περιγραφαῖς, καὶ συνεχείαις ἀποδείξεων, καὶ τῷ [b] συναγωγικῷ γε, καὶ πρακτικῷ. μεμενοῦμεν γοῦν ὅτε τοὺς Ἕλληνας Ἀθήναζε συνηγάγομεν, ὡς ἐλέγξοντες Ἀθηναίους, Πύθωνι, καὶ τοῖς Πύθωνος ἐπαγγέλμασι πεπιστευκότες, εἶτα Δημοσθένει, καὶ τοῖς Δημοσθένους ἐλέγχοις περιπεσόντες. ἀλλ' ἡμῖν ἀπρόσιτος ἡ δύναμις [c] αὐτῷ τῷ λόγῳ.

Ἐγὼ δὲ ταύτῃ μὲν δευτέραν ἔταττον, ἐν χώρᾳ τιθεὶς ὀργάνου· Δημοσθένην δ' αὐτὸν ὑπηγάμην τῷ τε φρονήματος, καὶ τοῦ

sthenem, quem bis Athenis, quamquam non satis otiose, convenerim, & ab aliis requirendo pariter atque ex ipsis in republica factis, cognoverim, in admiratione habui, non, ut existimare aliquis posset, ex dicendi viribus: etsi nihil ad illum Python. Attici autem oratores ludus sunt, comparati ad hujus clamores, & contentionem, & verborum compositionem, & circumscriptam sententiarum concinnitatem, & demonstrationum continuationem, & illam cogendi pariter atque impellendi vehementiam. Itaque poenituit nos convocasse Graecos Athenas, cum refutare Athenienses vellemus, a Pythone & promissis Pythonis inducti, ac deinde in Demosthenem & argumenta Demosthenis incurreremus: in illo autem esset vis dicendi, quae nullum nobis aditum praeberet.

33. Verum hanc ipsam secundam numerabam, quam in instrumenti loco ponerem. Ipsum quidem Demosthenem admirabar super omnia sensus illius caussa & prudentiae, qua

a Παιδιὰ] Nihil var. Edd. Παιδία *Marcil.* recte. b Συναγωγικῷ] Συνεκτικῷ *Fl.* c Αὐτῷ] Ita omnes.

qui hic Σκήχις. *M. du S.*

Βοῦλει Σκίχιν] Historia est *Herod.* 7, 134. quamquam Σκιρρὰς ibi vocatur. *J. M. G.*

35. Ὁ Πύθων] Orator Byzantinus eloquentissimus, cujus Demosthenes & Aeschines in oratt. meminerunt. *F. G.*

Ibid. Οἱ δὲ Ἀττικοὶ ῥήτορες παιδιὰ παραβάλλειν] Οἱ δὲ Ἀττ. ῥητ. παιδιὰ παραβάλλειν. *Th. M.* Recte. Vid. Addenda.

36. Παραβάλλειν] Subaudi αὐτὸ, πρὸς τὸ παραβάλλειν. *F. G.*

39. Ἀποδείξεων] Quidni artiore Ionismo ἀποδίξεων. Conf. supra ad *Dear. Syr.* c. 1. *J. F. R.*

45. Αὐτῷ τῷ λόγῳ] Lege αὐτοῦ. *F. G.* Non credo, tum quia stilus solito est intricatior in hoc Dial. tum quia facile unus vel alter liber exhibuisset αὐτοῦ; nam in re tam facili solent potius obvia, & quae cuique obiter legenti in mentem venirent, obtrudere, quam difficiliora pro facilibus. Quare modo ita construxeris, ἀλλ' ἡ δύναμις τῷ λόγῳ, αὐτῷ (sc. ὄντι) ἀπρόσιτος ἡμῖν, videbis nihil opus esse αὐτοῦ. *J. F. R.*

50. Ἀναλῶ] Confer cap. 43. *L. K.*

Ibid. Ἐπ' ὀρθῆς] Int. γραμμῆς, linea, s. via, in qua mentem suam tanquam navim tenuit. Respicitur ad Rhodium illum gubernatorem, ὃς ἔφη, ut est ap. *Aristidem* Rhod. p. 542. Jebb. Χειμαζομένης αὐτῷ τῆς νεὼς, καὶ κελευόντων προσδοκᾶν, τοῦτο δὴ τὸ συμβουλεύμενον ἀλλ', ὦ Πότιδαν, ἐστὶ τοῦτο ἐρᾶν τὴν ναῦν κελεύειν. *Dum clavum rectum teneam*, ut est in *Quintil.* II. 17, 24. ubi reliqua dedimus. Sed, fractum animo fuisse in exilio illo Demosthen. similemque Ciceroni, monet Plutarchus. *J. M. G.*

58. Ἔφη] Magni Demosthenem faciebat Philippus. Vid. *Plut.* Demosth. *M. du S.*

62. Καίτοι μᾶλλον] Hic inseri vult *J. Pellet.* locum mox a me commodius inferendum. Ac *Pelletus* solus a me huc usque, qui lacunam hic observasset, visus est. Innotuisse tamen & Viro docto in Germania, ex Cl. *Hemsterhusio* audio an. 1723. *M. du S.*

65. Χρυσίου] Subaudi τὸ, κατὰ. *F. G.*

66. Οὐ Βοιωτίας] Sic legisse videtur Interpres: οὐκ ἐπὶ Βοιωτίας, ἀλλ' ὕθλα τι παρ' ἡμοῦ λαβόντας. *F. G.*

Οὐ Βοιωτίας, ἀλλ' ὕθλα τι παρ' ἡμοῦ λαβόντες] Haec verba in *Salmuriensi* versione sic prioribus annectuntur, ac si Archiae essent, cum sint Antipatri, quod recte vidit *Philippus Melanchthon*. Sed animanda sunt interrogationis nota. *Nos in Boeotia, non hic a me auro accepto?* eum scil. potuistis capere vivum. *J. G. G.*

Ibid. Βοιωτίας] Si sana haec, mirum quid Antipatro in animo fuerit; neque enim de pecunia, ut Archias accipit, cogitabat; utpote qui Demosthenem hac parte inexpugnabilem compertum haberet. Vid. c. 36. ubi corrumpi posse Demosthenem negat Philippus. *M. du S.*

Οὐ Βοιωτίας, ἀλλ' ὕθλα τι] Haec ita apparet arcte cohae-

qua animum recto velut clavo in decumanis fortunae fluctibus nusquam declinantem ſervaret, & malo nulli concederet. Ac Philippo eandem quam mihi de viro ſententiam fuiſſe noram. Ille quidem nunciata aliquando Athenis concione qua iſte in Philippum invectus fuerat, & indignante Parmenione, atque joci etiam aliquid in Demoſthenem adjiciente, „ Jure ſuo, *inquit*, „ o Parmenio, libertatem dicendi ſibi ſu„ mit Demoſthenes. Solus certe ille orato„ rum Graeciae nusquam expenſarum mea„ rum rationibus inſcriptus eſt, cum ta„ men mallem ipſi, quam ſcribis trire„ mium, me committere. Jam vero illo„ rum unicuique aurum, ligna, reditus „ annuos, armenta, praedia, partim Boeo„ tiae, partim etiam hic quiddam, expen„ ſa a me lata video. At celerius machi„ nis capiamus Byzantiorum moenia, quam „ auro Demoſthenem.

ἀσωτίας, ἀκλινῆ τ ψυχὴν [d] ἐπ' ὀρθῆς ἐν ἁπάσαις φιλάτοπλα τριχυμίαις τ τύχης, ἢ πρὸς μηδὲν τ δεινῶν ἐνδιδόντα. ἢ Φίλιππον δὲ τ ἐμὴν γνώμην ἔχοντα περὶ τἀνδρὸς ἀπιστάμην. ἔτ μὴν γε δημηγορίας ἐξαγγελθείσης Ἀθήνηθεν πρὸς [e] τῷ Φιλίππῳ, ἢ Παρμενίωνος ἠγανακτηκότος, καί τι ἢ σκωπτικὸν εἰς τ Δημοσθένην ἐκπεπτάντος, Ὦ Παρμενίων, ἔφη, δίκαιος ὁ Δημοσθένης παῤῥησίας τυγχάνειν· μόνος γέτοι τ [f] ἀπὸ τ Ἑλλάδος δημαγωγῶν ἐδαμοῦ τοῖς ἀπολογισμοῖς ἐγγέγραπται τῆς ἐμῆς ἀναλωμάτων. καίτοι μᾶλλον [g] ἠβουλόμην, ἢ γραμματεῦσι τριηρίταις ἐμαυτὸν περιγενέσθαι. νῦν δ' ἐκείνων μὲν ἕκαστος ἀπογέγραπται, χρυσίον, ξύλα, πόρους, θρέμματα, γῆν ἢ Βοιωτίας, ἢ δ' ἔνθα τι παρ' ἐμοῦ λαβόντες. ἡμεῖς δὲ θᾶττον ἂν τὸ Βυζαντίων τεῖχος ἕλοιμεν μηχαναῖς, ἢ Δημοσθένην χρυσίῳ.

Ἐγὼ

[d] Ἐπ'] Ἐφ' *Fl.* male. [e] Τῷ Φιλίππῳ] Αὐτῷ *Fl.* cum lacuna. [f] Ἀπὸ] Ἐπὶ *Fl.* [g] Ἠβουλόμην] Ἐβουλόμην *Fl.* quod verum credo. quia alterum magis Atticum.

66. Οἱ Βοιωτίας] Scilicet, τὴν ψυχήν. Vel Βοιωτίας accuſativi caſus; ſunt enim duae. Lege *Stephanum*. Sed illud ἀδιάλειπτον, non eſt in Cod. D. Marci. *G.*

69. * Μηχαναῖς] Κριοὺς ἢ καταπέλτας, arietes, vel χειροβαλλίστρας ὄργανα. *G.*

* Haec iſthuc referre, cum commodius non poſſem, ſatius viſum eſt, quam prorſus omittere. *M. du S.*

haerere, ut ſine injuria & internecione ſententiae divelli non poſſint: & tamen longe erant diſtracta. Scrupulum quidem injiciunt verba, quae poſuimus, in quibus multa varie tentata per hoſce XX. annos cum ab aliis, tum a nobis quoque & noſtris amicis. Ponam illud, in quo non διετέλεις, ſed διετέλουν minimum φρονοῦσιν acquieſcere mihi viſus ſum. Primo igitur ajo, cum ἅπας δημηγορῶν pulchre cohaerere participium παρ' ἐμοῦ λαβόντες, plurali ad diſtributivum nomen relato. Deinde Boeotiam Atticae illam conterminam, & Demagogis Atticis commodam, in poteſtate Philippi bis fuiſſe conſtat, in tantum certe, ut inde ligna, reditus ſ. vectigalia, pecora, praedia dare & aſſignare ſuis illis amicis mercenariis poſſet, ſemel in bello ſacro, & deinde poſt pugnam Chaeronenſem. Igitur legendum videtur: Νῦν δ' ἐκείνων μὲν ἕκαστος δημηγορῶν, χρυσίον, ξύλα, πόρους, θρέμματα, γῆν ὁς Βοιωτίας, ὁς δ' ἔνθα τι παρ' ἐμοῦ λαβόντες, ea ſententia, quam interpretando expreſſi, ſeu magis ad verbum placeat, *Nunc illorum unusquisque ſcriptus eſt aurum — alius Boeotiae, alius hic aliquid eorum, a me accepiſſe.* Ita ſanari poteſt locus difficillimus, nulla litera immutata, niſi illa negatione, quae orta videtur ex ſtudio conglutinandi, quae tamen cohaerere nullo modo poſſunt. Niſi poëticum eſſet, (certe non ſatis attendi, an etiam in ſoluta oratione adhibeatur) poteramus etiam ſuſpicari, οὐκ ἐ. ὁ ὃν Βοιωτίας, ὁ δ' ἔνθα τι λαβόντες, ſententia plane eadem. *J. M. G.*

68. Βυζαντίων τεῖχος] A qua urbe capienda depulſus Demoſthenis conſiliis fuerat Philippus. V. *Orat. de Coron.* c. 27. Μαχάλλῳ τ Ἑλλάδος vocat apud Athenaeum 8, 10. Stratonicus, quod ſcilicet uti homo ala, ita Graecia Byzantio capi poſſit. Vid. *Caſaub.* p. 384. *J. M. G.*

69. Χρυσίῳ. τί δ' ἃ ζῶντα κ.] Perturbatiſſima haec erant antea in omnibus editionibus: nec quisquam ante me repertus, qui ſaltem conqueſtus ſit, abrumpi ſubito in iis Antipatri & Archiae colloquium, ut neſcio cujus, minime enim ex iis patet, quis loquatur,

Ἐγὼ δὲ, ὦ Παρμενίων, ἔφη, εἴ μού τις Ἀθηναῖος ὢν ἐν Ἀθήναις λέγων, ἐμὲ τῆς πατρίδος προτιμᾷ, [a] τούτῳ ἀργύριον μὲν [b] προείμην ἄν, φιλίαν δ' οὐκ ἄν· εἰ δέ τις ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἐμὲ μισεῖ, τούτῳ προσπολεμῶ μὲν, ὡς ἀκροπόλει καὶ τείχει καὶ νεωρίοις καὶ τάφρῳ, θαυμάζω δὲ τὴν ἀρετὴν, καὶ μακαρίζω γε τῇ κτήματος τὴν πόλιν· καὶ τοὺς μὲν, ἔξω τῆς χρείας γενόμενος, ἤδη τ' ἂν προσαπολέσαιμι· τὸν δὲ βελόμην ἂν ἐνταυθοῖ παρ' ἡμῖν τυχεῖν γενόμενον μᾶλλον, ἢ τὴν Ἰλλυριῶν ἵππον, καὶ Τριβαλλῶν, καὶ πᾶν τὸ μισθοφορικὸν, τῆς ὅπλων βίας τε τῷ λόγῳ πείθω, καὶ τὸ τῆς γνώμης ἐμβριθὲς ὀλαμῇ τιθεὶς δεύτερον.

Πρὸς Παρμενίωνα μὲν ταῦτα. τοιούτους δέ τινας καὶ πρὸς ἐμὲ λόγους ἐποιήσατο. ἦν γὰρ μοι Διοπείθους Ἀθήνηθεν ἀπεσταλμένων, ἐγὼ μὲ εἶχον ἀφορτίδος, ὅθ' εὖ μάλα γελάσας, ἔφη· Σὺ δ' Ἀττικὸν τραγηγὸν, ἢ στρατιώτιν δέδοικας ἡμῖν; αἱ μὲν τριήρεις, καὶ ὁ Πειραιεὺς, καὶ τὰ νεώρια, λῆρός ἐμοί γε, καὶ φλήναφος. τίδ' ἂν ἄνθρωποι πράξαιεν διονυσιάζοντες, ἐν κρεανομίαις καλαζῶντες καὶ χοροῖς; εἰ δὲ μὴ Δη-

34. „ Atque ego, *inquit*, Parmenio, si „ quis Athenienſis Athenis dicens patriae „ me ſuae praefert, huic argentum quidem „ objecerim, non autem amicitiam. Si „ quis autem patriae cauſſa odio me habeat, „ hunc ego oppugno non ſecus atque ar- „ cem, & moenia, & navalia, & foſſam: „ ſed virtutem ejus admiror, beatam civi- „ tatem tali poſſeſſione praedico. Atque „ iſtos quidem extra uſum conſtitutus lu- „ bens una, *cum ipſis hoſtibus*, perdam: „ hunc autem malim hic apud nos eſſe, „ quam Illyriorum equitatum, & Tribal- „ lorum, & quidquid eſt militis mercena- „ rii: qui armorum viribus vim oratione „ perſuadendi, & conſilii gravitatem poſſ- „ ponam minime.

35. Haec ad Parmenionem. Tales vero etiam apud me ſermones habuit. „ Miſſo „ enim Athenis Diopithe cum ſuis, ſoli- „ citudinem ea mihi res adferebat. Ille ve- „ ro in riſum ſolutus dicebat: tu autem „ ducem Atticum aut militem nobis me- „ tuis? Triremes quidem, & Piraeus, & „ navalia, nugae mihi & ludibria: ecquid „ vero homines faciant bacchanalia cele- „ brantes, vivenies in viſcerationibus, & „ cha-

a Τούτῳ] Τούτοις male *Fl.* *b* Προείμην] Προήμην *Fl.*

ut, inquam, neſcio, cujus ſubito verba Parmenioni dicta, & alia multa inferciantur, antequam Antipater tandem roget, an mortuum ergo invenerit? Quatuor ergo integris capitibus hinc remotis, ſuoque loco redditis, (nempe trigeſimo quarto, quinto, ſexto & ſeptimo) nunc tandem addicentibus avibus procedet Antipatri cum Archia colloquium; & quae hinc ejecimus, locum ſuum tandem obtinebunt; resque ipſa reſtitutionem hanc abunde confirmabit, quam ante annos viginti a me repertam non meis tantum libris adſcripſeram, ſed in Codice viri Doctiſſ. *Joh. Laughton* Bibliothecae Cantabrigienſi Praefecti, amicitiae cauſa: non tanto poſt intervallo in lucem proditurum mea opera Lucianum putans, annotaveram his verbis: [*Reliqua pagina & pars magna ſequentis alterius loci ſunt, quem infra pag.* 1090. *B. indicabimus, quae ſi nunc miſſa feceris, & in alio illo loco inſeras, quae nunc mire perturbata in omnibus editionibus leguntur, plana tandem & facilia fient. M. S.*] (Quibus literis *Moſem Solanum* intellige, quo Latino nomine hic etiam diſcas me *Diſſertationem de ſtylo Novi Teſtamenti* edidiſſe, quae in Cl. *Rhenferdii* ſyntagmate conſpicitur) & iterum pag. 1088. (erat enim Ed. *Par.* ante τί δ' ἃ ζῶντα &c. linea 29.) [Haec miſſis ad tempus intermediis cum iis conjungito quae in pag. praeced. ante uncinulis ſunt.] Tandem pag. 1090. ante Τοιαῦτα &c. linea 16. [Hic inſerenda ſunt ea quae ſupra notavimus (p. 1087.) loco ſuo fuiſſe mota. M. D. S.] Hinc autem liquido patet, hunc libellum ex uno codice Mſ. deſcriptum, in quo folium unum, dum compingebatur, loco ſuo motum errori huic anſam dedit, qui tamdiu indeprehenſus evaſit. *M. du S.*

73. Προείμην ἄν] Objecerim, ut canibus, ut latronibus ad incommoda majora effugienda. *Herodotus* I. 24. de Arione inter nautas latrones conſtituto, Τὸν δὲ σωιέντα τοῦτο λίστας, χρήματα προϊέντα σφι, ψυχὴν δὲ παραιτεόμενον. *J.M.G.*

86. Τῶν μὲν Διοπείθους] Pro quo ſcripta exſtat oratio Demoſthenis de Cherſonneſo, ex qua Diopithes in Philippi regnum excurrerat. *J.M.G.*

6. Τό γέ τοι κατ' αὐτὸν τὸν Ἀμφίπολιν εἴλομεν, οὐκ Ὄλυνθον, ἢ Φωκέας, ἢ Πύλον ἔχομεν] Manifeſtiſſimum men-

choris. Si unus Demoſthenes Athenis non eſſet, facilius urbem haberemus, quam Thebanos & Theſſalos fraude, vi, occupando, emendo. Nunc unus ille vigilat, temporibus omnibus imminet, & noſtros impetus ſubſequitur, ad noſtra ſe imperatoria conſilia velut in acie opponit. Illum non fugimus cum machinamur aliquid, cum conamur, cum deliberamus: uno verbo, ille nobis homo impedimentum eſt & propugnaculum, quo minus una omnia impreſſione habeamus. Certe per illum *ſi ſteriſſet* non Amphipolin cepiſſemus, non Olynthum, non Phocenſes haberemus & Pylas, nec Cherſonneſum, & quorum circa Helleſpontum potiti ſumus.

Σμοδένης εἷς ἐν Ἀθηναίοις ἐγένετο, ῥᾷον ἂν εἴχομεν τὴν πόλιν, ἢ Θηβαίους καὶ Θεσσαλοὺς ἀπατῶντες, βιαζόμενοι, φθάνοντες, ὠνούμενοι· νῦν δὲ εἷς ἐκείνῳ ἐγρήγορε, καὶ πᾶσι τοῖς καιροῖς ἐφέστηκε, καὶ ταῖς ἡμετέραις ὁρμαῖς ἐπακολουθεῖ, καὶ τοῖς στρατηγήμασιν ἀντιπαρατάττεται. λανθάνομεν δὲ αὐτὸν ἢ τεχνάζοντες, ἢ ἐπιχειροῦντες, ἢ βουλευόμενοι, καὶ [c] καθάπαξ κώλυμά τι, καὶ πρόσκολλον ἡμῖν ἄνθρωπός ἐστι, μὴ πάντ' ἔχειν ἐξ ὁπιδρομῆς. τὸ γέ τοι κατ' αὐτὸν, εἰ Ἀμφίπολιν εἴλομεν, εἰ Ὄλυνθον, ἢ Φωκέας, καὶ [d] Πύλας ἔσχομεν· εἰ δὲ Χερρόνησον, καὶ τὴν περὶ τὸν Ἑλλήσποντον κεκρατήκαμεν.

36. „ Sed ille invitos etiam cives ſuos, „ & velut a mandragora dormientes excitat, libertate dicendi velut urens & ſecans illorum ſocordiam, parum, quid „ jucundum illis ſit, ſolicitus. Transfert „ idem pecuniae reditus a theatris ad exercitus, trierarchicis legibus conſtituit rem „ nauticam perturbatione rerum tantum „ non plane corruptam. Abjectam ſatis „ longo jam tempore ad drachmam & trio-

Ἀλλ' ἀνίστησι μὲ ἄκοντας, οἷον ἐκ μανδραγόρου καθεύδοντας τοὺς αὐτοῦ πολίτας, ὥσπερ τομή τινι καὶ καύσει τὴν ῥαθυμίαν τῆς παῤῥησίας χρώμενος, ὀλίγον τοῦ πρὸς ἡδονὴν [e] φροντίσας. μεταθέτει δὲ τὰ χρήματα τοὺς πόρους ἀπὸ τῶν θεάτρων ἐπὶ τὰ στρατόπεδα, συντίθησι δὲ τὸ ναυτικὸν νόμοις τριπαρχικοῖς, ὑπὸ τῆς ἀταξίας μονονοὺ τελέως διεφθαρμένον, ἐγείρει δ' ἐῤῥιμμένον ἤδη χρόνῳ πρὸς τὴν δραχμὴν καὶ τὸ τριώ-

c Καθάπαξ] Καθάπερ marg. *Ar.* *d* Πύλας] Ita *Fl.* ut *Palm.* voluit. Πύλον cett. & *Graev.* *e* Φροντίσας] Φροντίζων *Fl.*

mendum non vidit doctiſſimus Interpres *Phil. Melanchton.* Nam quid de Pylo hic loquitur? quem numquam habuit Philippus, & qui in ultima Laconia vel Meſſenia ſitus, remotiſſimus fuit ab Antipatri ditione & Macedonum negotiis. Emenda igitur & repone meo periculo Πύλας. Eam emendationem firmat Demoſthenes ipſe in oratione de Cherſonneſo: κύριον δὲ Πυλῶν ἢ τὴν ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας παρόδων. Et in oratione de falſa legatione: τίς γὰρ οὐκ οἶδεν ὑμῶν, ὅτι τῶν Φωκίων πολέμων ἢ τῶν κυρίως εἶναι Πυλῶν Φωκίς, ἢ τι τὰ πρὸ Θηβαίων ἄδεια ὑπῆρχεν ὑμῖν. Et rurſus ibidem: περὶ δὲ τὴν ἐγγὺς ἢ τὴν μείζονα, λέγω δὲ Φωκίαν καὶ Πυλῶν. Is locus qui Θερμοπύλας, & ſæpius Πύλας dicebatur, erat Græciæ porta & aditus, & numquam potuiſſet Philippus Phocenſes evertere, niſi potitus fuiſſet illis anguſtiis. Ideo ſæpiſſime Demoſthenes in ſuis Philippicis de iis facit mentionem, ad quod reſpicit hoc loco Antipater, quem loquentem inducit Lucianus. *J. P. a G.*

7. Οὐ Φωκέας, καὶ Πύλον ἔχομεν] Sic quidem etiam Mſ. Sed *Palmerius* vidit ſcribendum eſſe Πύλας, veriſſime. Sic clare Florentina, ut nihil dubii impoſterum ſit relictum editoribus ad veram lectionem reſtituendam. *J. G. G.*

8. Πύλας] Ita Ed. *Fl.* uti *Palmerius* emendare juſſerat; in reliquis enim Πύλον legitur. Quod autem *Palmerius* in erudita illa nota ait, haec ab Antipatro dici, inde eſt, quod exemplaria ſua ſecutus non vidit a Philippo dici: cum tamen vel ipſa orationis ſeries oſtendat, haec ab Antipatro, ut ſibi ab aliquo dicta. Ut mirer viro ſagaciſſimo nihil hic ſuboluiſſe, unde verum erueret. *M. du S.*

16. Ἀπὸ τῶν θεάτρων] Longe aliter de eo Cl. *Potterus* p. 154. *M. du S.*

20. Χρόνῳ] Subaudi λείῳ. *F. G.*

Ibid. Πρὸς τὴν δραχμὴν] Drachma, τὸ συνηγορικὸν h. e. pretium oratori ſolutum, quoties vel in privata cauſa vel in publica adeſſet. Triobolum τὸ δικανικὸν ſ. merces judicis. Vid. *Spanh.* ad *Ariſtoph.* Plut. v. 329. *J. M. G.*

τριώβολον τὸ τῶν πόλεως ἀξίωμα, πάλαι „ bolum civitatis dignitatem excitat: hos-
ἃ τούτους καλοκαγαθίας εἰς τοὺς προγόνους ἐπανάγων, καὶ τὸ ζῆλον τῶν Μαραθῶνι καὶ „ que olim inclinatos ad majores ſuos re-
Σαλαμῖνι καλῶς πραχθέντων, συνίστησι δ' ὅτι „ vocat, atque ad aemulationem eorum
συμμαχίας, καὶ συντάξεις Ἑλληνικὰς „ quae Marathone ac Salamine geſta ſunt:
τοῦτον ὁ λαθεῖν ἔδει, ὁ φεναπίσαι, ὁ πρίασθαι δ' ὁ μᾶλλον, ἢ τὸν Ἀριστείδην ἐκεῖνον „ mutuique auxilii foedera, & conventio-
ὁ Περσῶν βασιλεὺς ἐπρίατο. „ nes inter Graecos conſtituit. Hunc ce-
„ lare non eſt, non decipere, non emere,
„ non magis quam Ariſtidem illum Perſa-
„ rum rex emere potuit.

Τοῦτον οὖν, ὦ Ἀντίπατρε, χρὴ δεδιέναι μᾶλλον, ἢ πάσας τριήρεις, καὶ πάντας „ 37. Hunc ergo, Antipater, magis eſt
ἀποστόλους. ὁ γὰρ Ἀθηναίοις τοῖς πάλαι Θεμιστοκλῆς, καὶ Περικλῆς ἐγένετο, [b] τοῦτο „ quod timeamus, quam triremes omnes
τοῖς νῦν ὁ Δημοσθένης, ἐφαμιλλᾶσθαι Θεμιστοκλεῖ μὲν τὴν σύνεσιν, Περικλεῖ δὲ τὸ φρόνημα. ἐκτήσατο γοῦν αὐτοῖς ἀκόντων, Εὔβοιαν, Μέγαρα, τὰ περὶ τὸν Ἑλλήσποντον, τὴν Βοιωτίαν. Καὶ καλῶς γε, ἔφη, ποιοῦσιν Ἀθηναῖοι, Χάρητα μὲν καὶ Διοπείθην, καὶ Πρόξενον, καὶ τοιούτους τινὰς ἀποδεικνύντες στρατηγεῖν, Δημοσθένην δὲ εἴσω κατέχοντες ὅπλων τοῦ βήματος. ὡς εἰ τοῦτον τὸν ἄνθρωπον ὅπλων ἀπέφηναν καὶ νεῶν, καὶ στρατοπέδων, καὶ χρημάτων, καὶ χρημάτων κύριον, ὀκνῶ, μὴ πρὸς τὴν Μακεδονίας ἀν κατέσησί μοι τὸν λόγον, ὃς καὶ νῦν ἀπὸ ψηφισμάτων ἀπαγωνιζόμενος ἡμῖν, παλαιᾷ συμπεριτρέχει, καλαλαμβάνει, πόρους εὑρίσκει, δύναμιν „ bolum civitatis dignitatem excitat: hos-
„ que olim inclinatos ad majores ſuos re-
„ vocat, atque ad aemulationem eorum
„ quae Marathone ac Salamine geſta ſunt:
„ mutuique auxilii foedera, & conventio-
„ nes inter Graecos conſtituit. Hunc ce-
„ lare non eſt, non decipere, non emere,
„ non magis quam Ariſtidem illum Perſa-
„ rum rex emere potuit.

37. „ Hunc ergo, Antipater, magis eſt
„ quod timeamus, quam triremes omnes
„ & claſſes. Quod enim antiquis illis A-
„ thenienſibus Themiſtocles fuerunt & Pe-
„ ricles, his nunc Demoſthenes eſt pru-
„ dentiae nomine comparandus cum The-
„ miſtocle, cum Pericle autem ob ſenſum
„ in republica. Dicto igitur audientes il-
„ lis praeſtitit Euboeam, Megara, quae
„ circa Helleſpontum ſunt, Boeotiam. Et
„ praeclare *e re mea* faciunt Athenienſes,
„ cum Chareta & Diopithen, & Proxe-
„ num, & horum ſimiles quosdam impe-
„ ratores conſtituunt, Demoſthenem vero
„ domi in tribunali retinent. Quod ſi hunc
„ hominem armorum faciant & navium,
„ & exercituum, & temporum, & pecu-
„ niarum dominum; vereor, ne de ipſa me
„ Macedonia in diſceptationem vocet: qui
„ vel ſic ſuis me decretis oppugnet, cir-
„ cumquaque concurrat, deprehendat, re-
„ ditus

a Τούτους] Τούτοις *Fl.* b Τοῦτο τοῖς] Ex emendatione *Solan.* & *Senſii.* Τούτοις Edd. antea male.

Ibid. Δραχμὰν ἓ τὸ τριώβολον] An τοὺς δικαστικοὺς μισθούς; *F.G.* Quidni? De triobolo autem judicum mercede jam ter quater alibi meatio facta. Vide modo *Bis Accuſ.* c. 15. *J.F.R.*

22. Τούτους καλοκαγ.] Τοὺς Ἀθηναίους πολίτας. *F.G.*

23. Τῶν Μαραθῶνι] Ἐν Μαραθῶνι. *F.G.* Si τὸ tantum ſubaudiri voluit, bene. ſi addi, fruſtra. Quando quidem μάχη, vel aliud ſubſtantivum additur, dubium non eſt, quin τὸ adjungatur, ut *Thucyd.* I. 18. ἡ τὸ Μαραθῶνι μάχη. Et 2. 34. Τοὺς τὸ Μαραθῶνι. *Aeſchin.* contra Cteſiph. p. m. 301. A. ἡ τὸ Μαραθῶνι μάχη γέγραπται. *Demoſth.* de Claſſ. p. m. 76. A. οἱ τὸ Μαραθῶνι τῶν προγόνων. Noſter c. ult. f. hujus Dial. τῶν τὸ Μαραθῶνι στρατευσάντων. Ibid. paullo ante, τοὺς τὸ Μαραθ. νικῆσ. At quando abeſt ejusmodi ſubſtant. omitti etiam poteſt praepoſitio, *Lyſ.* Orat. de *Ariſtoph.* bonis, fin. ἐπέχειν ἰδιωτῶν τῶν Νεμέᾳ. *L. Bas* de Ellipſ. p. m. 281. ex *Ariſtoph.* Acharn. Μαραθῶνι ἔμεν. Adderem *Homer.* Il. E. 137. ubi ἀγορῇ quoque pro ἐν ἀγορῇ, alinque quae in promptu habeo, ſi neceſſitas poſtularet. *J.F.R.*

Ibid. Μαραθῶνι ἓ Σαλαμῖνι] Tum alias, tum nusquam fortius, quam eo loco, quem etiam *Longinus* laudat ſ. 16. nempe *de Corona* c. 60. ubi jurat, Οὐ μὰ τοὺς τὸ Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας τῶν προγόνων, τοὺς τὸ Πλαταιικὴν διαταξαμένους, τοὺς τὸ Σαλαμῖνι ναυμαχήσαντας, τοὺς ἐπ' Ἀρτεμισίῳ, καὶ πολλοὺς ἑτέρους τοὺς ἐν τοῖς δημοσίοις μνήμασι κειμένους ἀγαθοὺς ἄνδρας κ. τ. λ. *J.M.G.*

31. Ἀποστόλους] I. e. duces claſſis. *F.G.*

Ibid. Ὁ γὰρ Ἀθηναίοις τοῖς πάλαι Θεμιστοκλῆς, καὶ Περικλῆς ἐγένετο, τούτοις νῦν ὁ Δημοσθένης, ἐφαμιλλᾶσθαι Θεμιστοκλεῖ μὲν τὴν σύνεσιν, Περικλεῖ δὲ τὸ φρόνημα] Perſpicuum eſt, legendum τοῦτο. *Quod priſcis Athenienſibus Themi-*

„ dius inveniat, copias contrahat, * amplissimas classes diminuat, copias in aciem „ mittat, huc illuc transiens obsistat.

38. Talia & tum & saepe alias ad me Philippus de viro dicebat, inter fortunae munera illud referens, quod exercitum non duceret Demosthenes: cujus quidem etiam conciones, tamquam arietes quidam & catapultae ab Athenis inde ruentes sua convellerent disturbarentque consilia. Nam de Chaeronea neque post victoriam commemorare apud nos desiit, in quantum nos periculum vir ille adduxisset. „ Etsi enim „ praeter spem & vitio ducum, & militum immodestia, & nec opinata fortunae „ inclinatione, quae in multis saepe perficiendis nos adjuvit, vicimus; tamen „ uno illo die & imperii & vitae adeo in „ periculo me constituit, conductis in „ unum praestantissimis civitatibus, Graecis copiis omnibus collectis; Atheniensibus simul & Thebanis Boeotisque reliquis, & Corinthiis Euboënsibusque, „ & Megarensibus, & praestantissimis „ Graeciae, in periculi societatem coactis, „ meque ad interiora Atticae penetrare „ prohibito.

39. Tales habebat ille perpetuo de Demosthene sermones: & his qui dicerent,

συλλέγει. [c] ὁ δὲ Ἀπιμήκεις τόλυς ἀπεμπέμπει, συντάττει δυσκόλους, ἀντιφοιτᾷ τοῖς πολλοῖς.

Ταῦτα καὶ τότε καὶ πολλάκις πρός με Φίλιππος περὶ τοιούτου ἔλεγεν, ἐν τοῖς πατρῴοις τύχης χρηστῶν τιθέμενος, τὸ μὴ στρατηγεῖν Δημοσθένην. ὅτε καὶ τοὺς λόγους ὥσπερ κριοὺς ἢ καταπέλτας Ἀθήνηθεν ἁρμοζομένους, ἀφανίζειν αὐτῷ καὶ καταράπτειν τὰ βουλεύματα. περὶ μὲν γὰρ Χαιρωνείας, οὐδὲ μέχρι τῆς νίκης ἐπαύετο πρὸς ἡμᾶς λέγων, εἰς ὅσον ἄνθρωπος ἡμᾶς κινδύνου κατέστησε. μὴ γὰρ εἰ παρ' ἐλπίδα, καὶ καιρίαν στρατηγῶν, καὶ στρατιωτῶν ἀταξίαν, καὶ τῆς εὐδοξούσης τύχης, τῇ πολλὰ πολλάκις ἡμῖν συνεργασαμένῃ, κεκρατήκαμεν, ἀλλ' ὅτι μιᾶς γε ταύτης ἡμέρας, καὶ περὶ τοῦ ζῆν καὶ τῆς ψυχῆς κίνδυνον ἐπέστησέ μοι; τοὺς ἀρίστας πόλεις εἰς ἓν συναγαγών, καὶ πᾶσαν τὴν Ἑλληνικὴν δύναμιν ἀθροίσας, [d] Ἀθηναίους ἅμα καὶ Θηβαίους, Βοιωτούς τε τοὺς ἄλλους, καὶ Κορινθίους, Εὐβοέας τε, καὶ Μεγαρέας, καὶ τοὺς κράτιστα τῆς Ἑλλάδος ἀγωνιζομένους καταναγκάσας, καὶ μηδ' εἴσω με τῆς Ἀττικῆς ὑπερβῆναι κωλύσας.

Ταῦτοί τινες ἦσαν αὐτῷ συνεχεῖς περὶ Δημοσθένους οἱ λόγοι. καὶ πρόσχετε τοὺς λόγους

[a] Ὁ δὲ] Ὡδὶ legit. *J. J. Wolfius.* Pro ὁ δὲ lacuna, & pro ἀπιμήκεις est ἀπισμοῦς in *Fl.* [d] Ἀθηναίους] Πρὸς Ἀθηναίους *Fl.*

miſtocles & Pericles fuit, id nunc eſt Demoſthenes, par Themiſtocli quidem prudentia, Pericli autem animo. Idque recte conſideravit Interpres. *J. J.*

32. Τοῦτο τοῖς νῦν] Impr. omnes τούτοις νῦν. Cl. *Jenſius* τοῦτο νῦν. Ego ſic integre edendum cenſeo, & ita interpungendum, ut ἐφάμιλλον ad ſequentia referatur, non ut ante fiebat, ad τούτοις. *M. du S.*

35. Ἀκούειν] Pro ὑπακούειν. *F. G.*

44. Περὶ τῆς Μακεδονίας ἂν κατέστησέ μοι τὸν λόγον] An, *de Macedonia ipſa rationem a me exegiſſet.* *F. G.*

47. Δύναμιν συλλέγει, * ἀπιμήκεις τόλυς] Sentisne, lector, haec olim miserum in modum distracta, ita jam commissa inter se & tam firma compage cohaerere, ut divelli nullo modo possint? Si haec non est certa emendatio, ilicet de tota arte actum est: exsequias eamus criticis. *J. M. G.*

49. Ἀθηναίους τε καὶ Θηβαίους] Hic jam incipiunt quatuor illa capita loco suo in omnibus editionibus mota, a me vero suo loco reddita, ne vocula quidem mutata. *M. du S.*

57. Περὶ μὲν γὰρ Χαιρωνείας] Post praelium ad Charoneam, quo Athenienſium, quin Graeciae liberae, opes proſtratae ſunt, Philippus initio quidem ſe geſſit inſolentius; poſt autem, periculo licet defunctus, ἔφριξε τὸν δυνάστην ὁ τῆς δύναμιν τῷ ῥήτορι, οὐ μάχῃ μικρᾷ μιᾶς ἡμέρας τὸ ἴσον ἡγεμονίας ὁ τῷ σώματι ἀναῤῥίψας κίνδυνον ἀναγκασθεὶς ὑπ' αὐτοῦ Plut. in V. *Demoſth.* p. 1567. *H. Steph.* *J. M. G.*

59. Καὶ γὰρ εἰ παρ' ἐλπίδα] Sic legendum etiam ego puto, niſi velimus ellipſin ſatis difficilem ſtatuere, *An enim ideo minus magnum periculum* &c. Blandius forte ſic corrigas, Μὴ γὰρ ἢ παρ' ἐλπίδα, *Neque enim niſi praeter ſpem vicimus.* Sed primum illud, quod etiam *Wolfio* placuit, probo unice. *J. M. G.*

94. Ἀμ-

γοῦλας, ὡς μέγαν ἔχοι τ' Ἀθηναίων δῆμον ἀνταγωνιστὴν, Ἐμοὶ Δημοσθένης μόνος, εἶπεν, ἀνταγωνιστής, Ἀθηναῖοι δὲ, Δημοσθένη οὐκ ἔχοῦλες, Αἰνιᾶνές εἰσι, καὶ Θετταλοί. καὶ πρέσβεις ὁπότε πρὸς τὰς πόλεις πέμποι, τὸν μὲ ἄλλων ῥητόρων εἴ τινας ἡ τῶν Ἀθηναίων πόλις ἀνταποστέλλοι, τῇ πρεσβείᾳ [a] ῥᾷστα ἦν κεχαλικώς· τῷ Δημοσθένους δ' ὁπισθάντος, Μάτην, εἶπεν, ἂν ἐπρεσβεύσαμεν.

Οὐ γὰρ ὅτι κατὰ τὸν Δημοσθένους λόγον ἐγεῖραι τρόπαιον. ταῦτα ὁ Φίλιππος. καὶ μὴν τοι καὶ πάντως ἔλαττον ἂν ἔχοῦλες, [b] εἰ λάβοιμεν [c] τοιοῦτον ἄνδρα, πρὸς Διὸς, Ἀρχία, [d] τί πολε νομίζεις; βοῦν ἂν ὅτι σφαγὴν ἤγομεν, ἢ πολὺ μᾶλλον ἂν σύμβουλον περὶ τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων, καὶ τὰ ἐκ τῆς πάσης ἐποιούμεθα; φύσει μὲ γὰρ αὐτῷ, καὶ κατ' ἐκεῖνα προσεπεπόνθειν ἐξ αὐτῶν τῶν πολιτευμάτων· ἔτι δὲ μᾶλλον Ἀριστοτέλει μάρτυρι. πρός τ' ἦν τὸν Ἀλέξανδρον, καὶ πρὸς ἡμᾶς γε [e] λέγων, εὖ δὲν ἐπαύετο· τοσούτων ὄντων [f] αὐτῷ τῶν προσπεφοιτηκότων, μηδένα ἕτω πώποτε θαυμάσαι, μεγέθους τε φύσεως, καὶ τὰ περὶ τὴν ἄσκησιν ἐγκρατείας, καὶ βάρους, καὶ τάχους, καὶ παῤῥησίας, καὶ καλλιρίας.

Ὑμεῖς δὲ, ἔφη, ἀγνοεῖτε ὡς ὑπὲρ Εὐβούλου, καὶ Φρύνωνος, καὶ Φιλοκράτους, καὶ πειρᾶτε δώροις καὶ τοῦτον ἀναπείθειν ἄνθρωπον

gravem ipsi esse adversarium populum Athenienſem, respondebat, „ Mihi adversarius „ solus Demosthenes: Athenienses vero „ Demosthene destituti, Aenianes sunt & „ Thessali". Et si quando legatos ad civitates mitteret, atque aliorum oratorum quosdam contra ipsum civitas Athenienſium ablegaret, legatione facile ipse vicerat. Quoties vero instaret Demosthenes, „ Frustra, *inquit*, legationem misimus. 40. „ Neque enim contra Demosthenis „ orationes tropaeum licet erigere". Haec Philippus. Et profecto omnibus modis inferiores (*nos Philippo*) talem virum si cepiſsemus; per Jovem, Archia, quid tandem putas? bovemne ad macellum acturi eramus, an consiliarium potius de rebus Graecis, totoque imperio *nostro* adhibituri? Natura enim illi me etiam ab initio conciliari sentiebam ex ipsis in rep. gestis, magis vero testimonio Aristotelis. Is enim cum apud Alexandrum & nos ageret, ac tot haberet, qui suam domum audiendi causſa frequentaverant, nunquam desiit praeter omnes hunc admirari ob magnitudinem ingenii, & illam circa exercitationes continentiam, & gravitatem, & celeritatem, & libertatem dicendi, & constantiam.

41. „ Vos autem, *inquit*, de illo cogi„ tatis ut de Eubulo *quodam*, & Phryno„ ne, & Philocrate, & hunc donis cona„ mini in partes traducere hominem, qui „ pa-

a Ῥᾷστα ἦν] Ἦν ῥᾷστα ἂν *Fl.* b Εἰ] Deest in *Fl.* c Τοιοῦτον ἄνδρα] Τοιοῦτον ἦν ἄνδρα *Fl.* d Τί] Ἔτι *Fl.* e Λέγων] Sic dedi ex *J. Vs.* & *Fl.* Ἄγων cett. Λέγων etiam marg. *Aldi.* f Αὐτῷ τῶν] Τῶν αὐτῷ *Fl.*

94. Ἀριστοτέλει μάρτυρι] Προσεπεπόνθειν scil. *F.G.*

95. Πρὸς γοῦν τ' Ἀλεξ.] Sic omnino legendum, cum αἰτιολογικὴν particulam series orationis postulet. Et quam facile est Γ in Τ mutari? *J.M.G.*

96. Λέγων] Ita recte *Fl.* & *Veneta* utraque, in reliquis ἄγων. *M. du S.*

97. Προσπεφοιτηκότων] Malit *Wolfius* συμπεφοιτηκότων, ut notentur condiscipuli: & est illud sane temporum rationibus magis accommodatum. Sed meminerimus jam supra ab auctore libelli non *Aristotelem* tantum, sed hujus etiam *Theophrastum* auditorem inter Praeceptores Demosthenis relatum. *J.M.G.*

98. Θαυμάσαι] Subaudi ἴλεγε. *F.G.*

99. Ἐγκρατείας] Si abstinentiam reddas, quid fiet voce ἄσκησις? *M. du S.*

4. Εὐβούλου] Inimicus hic Demosthenis summus. vid. *Dem.* Mid. *M. du S.*

Εὐβούλου, καὶ Φρύνωνος, καὶ Φιλοκράτους] Hos patriae suae Athenarum proditores nosse datur ex oratione Demosthenis de falsa legatione. *J.M.G.*

Ibid. Φιλοκράτους] Et hic Demosthenis inimicus, quem proditorem Patriae alicubi vocat. *M. du S.*

31. Ἀλλὰ πῶς ἀπίθανον; ΑΡΧ. Ἔοικας ἔτι μᾶλλον, ὦ βασιλεῦ, θαυμάσειν, καὶ γὰρ ἡμεῖς οἱ τεθαμμένοι, διαφέρομεν

„ patrimonium quoque in Athenienſes, „ privatim in egentes, publice in civitatem „ impenderit ; & ubi hac ſpe excidiſtis, „ terrere illum vos poſſe arbitramini , cui „ olim deliberatum ſit animam ſubjicere in- „ certis patriae fortunis ? & in facta illo „ veſtra invehente, indignamini ? qui nec „ populo Athenienſium ſe ſubmittat. Ne- „ ſcitis, *inquit*, patriae illum amore tracta- „ re rempublicam , ſibi autem eam philo- „ ſophiae gymnaſium conſtituiſſe.

42. Talia , Archia , ſupra modum cupiebam conſuetudine illius utens ex illo audire , & quae ipſius de rebus praeſentibus eſſet ſententia : atque, quoties opus eſſet, relictis qui ſemper in nos irruunt adulatoribus , ſimplicem e libera mente orationem percipere , & veracis conſilii copiam nanciſci. Etiam fas putarem illum admonere, pro quam ingratis Athenienſibus vitam omnem in diſcrimen dediſſet , cum liceret gratos magis & firmiores amicos habere. ARCH. Reliqua , Rex, forte conſecutus eſſes : ſed iſta fruſtra fuiſſes dicturus , adeo ad furorem usque ille amabat Athenas. ANT. Ita res habet, Archia, quid enim dicamus? Sed quomodo mortuus eſt?

43. ARCH. Videris magis etiam, Rex, admiraturus eſſe. Etenim nos qui vidimus non minus obſtupeſcebamus & fidem negabamus oculis , quam qui non viderunt. Videbatur enim olim deliberatum de ultimo

πον, ϗ τ πατρῴαν οὐσίαν εἰς Ἀθηναίους, ἰδίᾳ τε τοῖς δεηθεῖσι, ϗ δημοσίᾳ τῇ πόλει καλῶς καταναλώκοτα. Ἀλλ' ἁμαρτάνοντες δὲ, φοβήσειν οἴεσθε, πάλαι βεβουλευμένον τ ψυχὴν ὑποθεῖναι ταῖς τ πατρίδος ἀδήλοις τύχαις· ϗ καθαπτομένῳ τῶν πραττομένων ὑμῖν, ἀγανακτεῖτε. Ὃς δ' οὐδὲ τ Ἀθηναίων δῆμον ὑπώπτευε. Λέληθεν ὑμᾶς, ἔφη, τῇ μ τ πατρίδος εὐνοίᾳ πολιτευόμενος, αὐτῷ δὲ τ πολιτείαν [h] γυμνάσιον φιλοσοφίας προβέβλημαι.

[i] Τὰ τοιαῦτα, ὦ Ἀρχία, ὑπερπεθύμουν αὐτῷ συγγενόμενος, τῶν τε γνώμην, ἣν [k] ἔχει περὶ τ παρόντων, ἀκοῦσαι λέγοντος, ϗ τ ἀεὶ περιπεπτωκότων ἡμῖν κολάκων, εἰ ἐδεόμην, ἁπλοῦν τινος ἐξ ἐλευθέρας γνώμης ἀκοῦσαι λόγον, ϗ φιλαλήθους συμβουλῆς μεταλαβεῖν· ϗ τι ϗ νουθετῆσαι δίκαιον, ὑπὲρ οἵων ὄντων Ἀθηναίων τ ἀχαριστίαν, πάντα προβαλόμενον τ αὐτοῦ βίον, ἐξὸν εὐγνωμονεστέροις ϗ βεβαιοτέροις κεχρῆσθαι φίλοις; ΑΡΧ. Ὦ βασιλεῦ, τ μ ἄλλων ἴσως ἂν ἔτυχες· ταυτὶ δὲ μάτην ἂν ἔλεγες· οὕτω μανικῶς φιλοῦσθαι ἦν. ANT. Ταῦτα, ὦ Ἀρχία, τί γ' ἂν λέγοιμεν; ἀλλὰ πῶς ἀπέθανεν;

ΑΡΧ. Ἔοικας ἔτι μᾶλλον, ὦ βασιλεῦ, θαυμάσειν, ϗ γ' ἡμεῖς οἱ τεθεαμένοι [l] διεφέρομεν οὐδὲν ἐκπλήξει τε ϗ ἀπιστίᾳ τῶν ὁρώντων. ἔοικε γ' δὴ πάλαι ὢν ὧδε βε-

g Καὶ ναλ.] Καταναλ. *Fl.* h Γυμνάσιον] Sic plurimae. Γυμνάσιον *J. V2. Fl.* i Τὰ τοιαῦτα] Deſunt in *Fl.* k Ἔχει] Ἔσχε *Fl.* l Διεφέρομεν — ὁρώντων] Nil varietatis inveniri addit *Solan.*

31. Πῶς ἀπέθανεν;] De Demoſthenis interitu *Pauſanias* in Corinth. *G.*

μεν οὐδὲν ἐκπλήξει τε ϗ ἀπιστίᾳ τ ὁρώντων. Mira oratio. An illi, qui viderunt, non aliter ac qui viderent, obſtupuerunt ? Quae haec dicendi ratio? Suſpicor ὁρώντων corruptum ex ἀκροώντων. *Ita ſcilicet ſtupenda iſta maximi hujus viri mors , ut etiam nos , qui vidimus eam , non minus ſtupuerimus , & ipſis noſtrum oculis diffiſi fuerimus , ac illi , qui audiunt , percelluntur , ac relationi fidem non habent.* An potius unius literulae mutatione defungentes, legimus διεφέρομεν ? *Et nos, qui vidimus hanc mortem , ſtupore & ἀπιστίᾳ ne nunc quidem minus correpti ſumus , quam ubi eam conſpiciebamus.* Studioſus Lector arbitretur. Nam vulgata ſtare poſſe, non puto cuipiam fore perſuaſum. *J. J.*

33. Διεφέρομεν] Locus conclamatus , niſi legas μὴ ὁρώντων quod etiam *Lamb. Bos* placere video. Aut cum hoc vellet , *nos ipſi qui vidimus , ſtuporem rei praeſentis nondum excutere valemus* , parum feliciter expreſſit, etiamſi cum Cl. *Jenſio* διαφέρομεν legas , videtamen Eiκ. c. 10. *M. duS.*

34. Καὶ ἀπιστίᾳ τ ὁρώντων] Forſan legendum , τ μὴ ὁρώ-

βυλευμένῳ· ὡς ἡ ὑστάτης ἡμέρας· δηλοῖ δὲ ἡ ὡδὶ σκευή. καθῆσο μὲν γὰρ ἔνδον ἐν τῷ νεῷ, μάτην δὲ τὸ πρόσθεν ἡμερῶν λόγους ἤμεν ἀναλωκότες. ANT. Τίνες γὰρ ἦσαν οἱ παρ' ὑμῶν λόγοι; ΑΡΧ. Πολλὰ μὲν φιλάνθρωπα πρὸς σὲ [a] καθυπισχνούμενοι, εἰ μάλα μὲν προσδοκῶν· εἰ γὰρ ἠπιστάμην; ἀλλὰ σὲ ᾤμην δι' ὀργῆς ἔχειν τὸν ἄνθρωπον, χρήσιμον δ' ἂν πρὸς τὸ πείθειν νομίζων. ANT. Ὁ δὲ πῶς προσίετο τοὺς λόγους; καί με μηδὲν ἀποκρύψῃ· μάλιστα μὲν γὰρ αὐτήκοος ἂν ἐβουλόμην παρὼν εἶναι νῦν. ἀλλὰ σύγε μὴ παραλίπῃς μηδέν· εἰ γάρ τοι σμικρὸν ἔργον, ἦθος ἀνδρὸς γενναίου πρὸς αὐτῷ τῷ τέλει τοῦ βίου καταμαθεῖν, πότερον ἄτονος ἢ καθαρὸς ἦν, ἢ παντάπασιν ἀκλινὲς τὸ τῆς ψυχῆς ὄρθιον ἐφύλαττεν.

ΑΡΧ. Οὐδὲν ὑπέστειλεν ἐκεῖνός γε. πῶς γάρ; ὃς ἡδὺ γελάσας, καίπερ δὴ σκώπτων εἰς τὸν πρότερον βίον, Ἀπίθανον, ἔφη, με ὑποκριτὴν εἶναι τῶν σῶν ψευσμάτων. ANT. Ἀπιστήσας ἄρα τοῖς ἐπαγγέλμασι, προεῖτο τὴν ψυχήν; ΑΡΧ. Οὐκ· εἴγε τὰ λοιπῶν ἀκούσαις, εἰ δόξει σοι μόνον ἀπιστεῖν, ἀλλ' ἐπεὶ κελεύεις, ὦ βασιλεῦ, λέγω, Μακεδόσι μέν, εἶπεν, εὖδεν ἀπώμοτον,

die habuisse, id quod apparatus indicat. Confederat nimirum intus in templo. Frustra superiorum dierum sermones consumseramus. ANT. Quinam erant vestri sermones? ARCH. Multa de tua humanitate illi ostendebam, misericordiam a te pollicitus, non valde quidem *illam ipse* expectans, neque enim sciebam, sed iratum te viro putabam: verum quod putarem id ipsum utile esse ad persuadendum. ANT. Ille vero quomodo accipiebat istos sermones? Et noli me celare quidquam. Vellem enim vel maxime adfuisse & meis auribus accepisse singula. Sed tu ne quid praetermiseris. Neque enim sane parvum quid est, ingenium viri generosi sub ipsum vitae finem cognoscere. Utrum languidus erat & ignavus, an nusquam inclinatam illam mentis altitudinem servavit?

44. ARCH. Nihil ille sane remisit. Qui enim? qui suaviter ridens, & in superiorem vitam meam ludens, improbabilem me mendaciorum tuorum histrionem diceret. ANT. Ergo quod diffideret promissis, ideo vitam abjecit? ARCH. Non: si quidem audire reliqua volueris, non videbitur tibi solum diffisus esse. Sed, quando jubes, rex, dicere, „ de Macedoni„ bus, *inquit*, nihil non sceleris credibile „ est:

[a] Καθυπισχνούμενοι] Καθυπισχνεῖσθαι Fl.

48. Παρὼν εἶναι νῦν] Παρίλκει τὸ εἶναι, ἐπισκοπτέον δὲ μὴ ὅμοιον τῷ ἐκὼν εἶναι, ἐκεῖ μὲν γὰρ ἀπαγορεύσεως τάττει, εἴποτ' ἂν ἐγὼ ἐκὼν εἶναι πεισθείην. V.

ἀρώντων. L. BOS.

Ibid. Τῶν ὁρώντων] Sententia postulat, ut aut negationem omissam dicamus οὐχ, vel μηδὲν, aut cum *Jensio* suspicemur, fuisse in autographo τῶν ἀπορώντων, vel ἀκινήτων, quorum hoc inter describendum, illud inter dictandum facilius potuit permutari. Sed quoties ipsis scriptoribus talia humanitatis indicia excidunt? *J. M. G.*

37. Καθῆσο] Ut supplex, de quo genere hoc verbum velut solenne est. Vid. v. g. *Thucyd.* I, 24. & 136. Cui ἀνάστασις opponitur, ibid. 133. Demosthenem autem salutis servandae caussa huc confugisse, satis ultima illius verba, quae mox referentur, indicant. *J. M. G.*

53. Ἐφύλαττεν] *Jens.* διεφύλαττεν; sed nihil varietatis invenio. Et cum sic quoque legatur c. 33. nihil muto. *J. F. R.*

56. Ἐς τὸν πρότερον βίον] Histrioniam fecisse Archiam, multi auctores sunt: qua de re consule *Plut.* in vita Dem. & ipsum *Dem.* p. mihi 17, 1. *M. du S.*

58. Ἀπιστήσας ἄρα] Antipatri verba interrogative pronuntianda. *F. G.* Id jam curaverat *P.* additis etiam in versione personis, quae *S.* omisit, quia in Graeco non comparebant. *J. F. R.*

59. Οὐκ·] Archiae responsum. *F. G.*

71. Αὐτὸν παρ'] Τὸ δόξῃ hic desiderari videtur, μᾶλλον ψυχὴν αὐτὸν δόξῃ παρ' Ἀντιπάτρου διαφθαρῆναι. *F. G.*

72. Μηδ' ἂν ἑαυτοῦ ἵστα, τάξω λιτὰν &c.] Posset quis suspicari excidisse hic praepositionem εἰς, legendumque εἰς ἂν ἑαυτοῦ ἵστα τάξω λιτάν. Ita certe *Epi-*

„ est: neque mirum fuerit, si Demosthe-
„ nem ita capiunt, ut Amphipolin, ut
„ Olynthum, ut Oropum". Talia dixit multa. Etenim notarios constitui, ut dicta tibi servarentur: „ Tametsi ego, *inquit*, „ tormentorum aut mortis metu in conspe-
„ ctum venire Antipatri nolo: sed si vere
„ ista praedicatis, multo magis etiam mihi
„ cavendum est, ne vita ipsa ab Antipatro
„ mihi donata corrumpar, neque relicta
„ acie, in qua ipse me locavi, Graecanica,
„ in Macedonicam me conjiciam.

45. „ Praeclarum enim esset, Archia, si
„ vitam mihi Piraeeus ipse praestaret, &
„ triremis quam dedi, & moenia & fossa
„ meis impensis effecta, & Pandionis tri-
„ bus, in qua mea sponte sumtus in pom-
„ pam sacrorum feci, & Solon, & Dra-
„ con, & illa tribunalis fiducia, & liber
„ populus, & militaria decreta, & leges
„ trierarchicae, & majorum virtutes, &
„ tropaea, & benivolentia civium, qui
„ saepe me coronarunt, & Graecorum po-
„ tentia, qui huc usque a me servati sunt.
„ Si vero etiam misericordia aliena viven-
„ dum, humile id quidem est, sed tolera-
„ bilis tamen misericordia a necessariis,

ὁδὲ ῥᾳδίδοξον, εἰ Δημοσθένην ὅτῳ [b] λαμ-
βάνουσιν, ὡς Ἀμφίπολιν, ὡς Ὄλυνθον, ὡς
Ὠρωπόν. τοιαῦτα πολλὰ ἔλεγε· ἐγὼ γὰρ ἂν
ὑπογραφέας παρεστησάμην, ἵνα σοι τὰ
λεχθέντα σώζοιτο. Ἐγὼ μὲν γάρ τοι, ἔφη, ὦ
Ἀρχία, βασάνων, ἢ θανάτου φόβῳ κατ'
ὄψιν οὐκ ἂν Ἀντιπάτρῳ γενοίμην. ἀλλ' εἰ
ταῦτ' ἀληθεύετε, πολύ μοι μᾶλλον ἔτι
φυλακτέον, μὴ τὴν ψυχὴν αὐτὴν παρ' Ἀν-
τιπάτρου δεδωροδοκηκέναι, μηδ' ἣν ἐμαυτὸν
ἔταξα, τάξιν λιπὼν τὴν Ἑλληνικὴν, εἰς τὴν
Μακεδονικὴν μεταβαλέσθαι.

Καλὸν γάρ, ὦ Ἀρχία, εἰ τὸ ζῆν ἐμοὶ
Πειραιεὺς αὐτὸς παρέχοι, καὶ τριήρης, ἣν
ὠπεδέδωκα, καὶ τεῖχος, καὶ τάφρος τοῖς
ἐμοῖς τέλεσιν ἐξειργασμένα, καὶ φυλὴ Πανδιωνὶς, [c] εἰς ἣν ἐθελοντὴς [d] ἐχορήγουν ἐγὼ,
καὶ Σόλων, καὶ Δράκων, καὶ παρρησία βήμα-
τος, καὶ δῆμος ἐλεύθερος, καὶ ψηφίσματα
στρατιωτικὰ, καὶ νόμοι τριηραρχικοὶ, καὶ προ-
γόνων ἀρεταὶ, καὶ τρόπαια, καὶ πολιτῶν
εὔνοια, τὰ ἐμὲ πολλάκις ἐστεφανωκότων, καὶ
δύναμις Ἑλλήνων, τὰ ὑπ' ἐμοῦ μέχρι νῦν
σεσωσμένων· εἰ δὲ καὶ βιωτὸν ἐλεηθέντι, τα-
πεινὸν μέν, ἀνεκτὸς δ' ἂν ὁ ἔλεος [e] παρὰ
τοῖς οἰκείοις, ὧν ἐλυσάμην [f] αἰχμαλώτους,

[b] Λαμβάνουσιν] Λαμβανούσην *B1.* Correxit *B2.* [c] Εἰς ἣν] Ἧς omisso εἰς *Fl.* [d] Ἐχορήγουν] Bene *S.* & *Amst.* Ἐχορήγουν male *H1. 2. P. B. F. Med. Fl.* [e] Παρὰ] Rescripsi ex *Fl. F.* & *V2.* Περὶ male cett. [f] Αἰχμαλώτους] Αἰχμαλώτων *Fl.*

pictetus cap. 29. Τῶν δὲ βελτίσων σοι φαινομένων ἄτως ἴσχε, ὡς ὑπὸ τοῦ θεοῦ τεταγμένου εἰς ταυτὶν τὴν τάξιν. Qui tamen in hoc Demosthenis encomii loco praepositionem κατ' ἔλλειψιν omissam esse velit, huic non magnopere contenderim. Ex Epicteto ergo discimus, quemadmodum istiusmodi ellipsis sit supplenda. *F. F.*

Ibid. Ἣν ἐμαυτὸν ἔτ.] Sic absque εἰς usurpat Ἀποσπ. c. ult. Aliter *Xen. Ed. Bas.* 373. & a Cl. *Jensio* laudatus *Epict.* 29. *M. du S.*

Μηδ' ἣν ἐμαυτὸν ἔταξα, τάξιν λιπὼν] Non opus esse addita praepositi. εἰς ἣν cum Cl. *Jensio* scribere, praeter locum ab *Solano* indicatum etiam probant verba *Aeschinis* in Orat. contr. Ctesiph. p. m. 275. B. sive non ita longe ab init. orationis: αἰχμάλωτα ἐκλιπεῖν τὴν τάξιν, ἣν τέτακχθε ὑπὸ τῶν νόμων. *F. F. R.*

79. Ἐχορήγουν ἐγὼ] Χορηγὸς, id est *praebitor* fuerat Demosthenes Liberalibus, *cf.* Διονυσίοις δὲ ἄσει. quo in munere quomodo se gesserit, apparet ex argumento & narratione orationis Midianae. *F. M. G.*

84. Πολλάκις ἐστεφανωκότων] Vid. Dem. Or. *de Coron.* c. 64. in primis c. 78. Ἐπειδὴ πρὸς τὰ ποινὰ προσῆλθον, ἐνθένδε μοι τοιαῦτα πολιτεύματα ἐλίαζε, ὅτε ἐ ὑπὸ τῆς πατρίδος, καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων πολλάκις ἐστεφανώθην. *F. M. G.*

87. Περὶ τοῖς] Lege τοῖς. *F. G.*

Παρὰ τοῖς οἰκείοις] *Fl.* & *V.* utraque. Reliquae περὶ mendose. *M. du S.*

88. Ἐλυσάμην αἰχμαλώτους] Nobile hujus magnificentiae exemplum praebet argumentum orationis *de falsa legatione*: cum ea in primis causa legationem Macedonicam a se testetur fuscepta, uti captivos, quibus id promiserat, liberare posset. *F. M. G.*

ἢ τοῖς πατράσιν, ὧν συνεξέδωκα τὰς θυγατέρας, ἢ οἷς τοὺς ἐράνους συνδιελυσάμην. 90

Εἰ δέ με μὴ σώζοι νήσων ἀρχὴ, ἡ θάλαττα, ὡδάγε τοιγὰρ Ποσειδῶνι αἰτῶ τὸ σώζεσθαι, καὶ τῷδε τῷ βωμῷ, καὶ τῶν ἱερῶν νόμων. εἰ δὲ Ποσειδῶν, ἔφη, μὴ δύναται φυλάττειν τὴν ἀσυλίαν τῷ νεῷ, μηδ' ἐπαισχύνεται προδοῦναι Δημοσθένην Ἀρχίᾳ, τεθνάναι, μᾶλλον δὲ Ἀντίπατρον ἡμῖν ἀντὶ τοῦ θεοῦ κολακευτέον. ἐξῆν μοι φιλτέρους ἔχειν Ἀθηναίων Μακεδόνας, καὶ νῦν μετέχειν τῆς ὑμετέρας τύχης, εἰ μὴ Καλλιμέδοντι, καὶ Πυθέᾳ, καὶ Δημάδῃ συνελαττόμην. ἐξῆν γὰρ καὶ ὀψὲ [a] τῆς ψυχῆς μεθαρμόσασθαι, εἰ μὴ τὰς Ἐρεχθέως θυγατέρας καὶ τὸν Κόδρον ἐπῃσχυνόμην· ἔχων ἡρέμην αὐτομολοῦντι τῷ δαίμονι συμμεταβάλλεσθαι. καλὸν γὰρ χρησφύγετον [b] θάνατον ἐν ἀκινδύνῳ παντὸς αἰσχροῦ γενέσθαι. καὶ νῦν, Ἀρχία, τὸ κατ' ἐμαυτὸν ἐκ παλαιοχυνῶ τὰς Ἀθήνας ἑκὼν δουλείαν ἑλόμενος, ἐντάφιον δὲ τὸ κάλλιστον τὴν ἐλευθερίαν προέμενος.

„ quorum redemi captivos, aut patribus, „ quorum una elocavi filias, aut quos in „ dissolvendis eranis adjuvi.

46. „ Si vero servare me non potest insularum imperium & mare, at certe ab „ hoc Neptuno salutem peto, & ab hoc „ altari, & sanctis legibus. Si vero nec „ Neptunus, *inquit*, praestare potest templo suo sanctitatem, neque pudet illum „ Archiae prodere Demosthenem, moriar „ potius, neque Antipatro nos pro Deo „ adulemur. Licebat mihi amiciores Athenienſibus habere Macedonas, & nunc in „ fortunae vestrae partem venire, si cum „ Callimedonte, & Pythea, & Demade „ conjungere me voluissem. Licebat enim „ vel sero aliter instituere animum, nisi „ Erechthei filias vererer & Codrum. Non „ igitur velim cum fortuna transfuga & „ ipse mutare castra. Honestum enim perfugium mors est, ut ab omnis turpitudinis periculo simus liberi. Et nunc, Archia, quantum in me est, non afficiam „ turpitudine Athenas, servitute ultro eligenda, abjiciendaque libertate, pulcherrimo ferali amiculo.

47. „ Ve-

a Τῆς ψυχῆς] Nihil mut. Edd. Τυχῆς L. b Θάνατον] Emendatio *Gesneri* necessaria. Θάνατον Edd. priores.

90. Ἢ οἷς τοὺς ἐράνους συνδιελυσάμην] *Phil. Melanchthon* verterat: *aut quibus donavi pecunias. Benedict.* vero: *aut quos dandis contributionibus juvi.* Sed vereor ut recte, ait Cl. *Jac. du Port* in praelect. ad *Theophr.* Charact. p. 192. Edit. *Cantabrig.* Vult enim ibi Demosthenes, se eos adjuvisse in dissolvendis debitis *erani* nomine, quem collegerant, contractis. Ἐράνους συνδιαλύειν, concise & eleganter dictum, pro *debita dissolvere erani nomine conflata.* Vertendum igitur esset: *Quorum ego dissolvi debita, erani nomine, quem ab amicis collegerant, contracta.* Tantae molis est alicubi Graeca Latinis exprimere; adeo Graecanicam volubilitatem Romana lingua sequitur non passibus aequis. Contra apud Romanos *ἔρανος* numquam fuisse restituendum, docet ibid. p. seq. velut p. 191. tradiderat: *ἔρανος* fuisse genus mutui gratuiti, apud Graecos frequentati. Ubi enim quis aere alieno premeretur, aut etiam alias in inopiam incidisset, nec haberet unde viveret, ad amicos erat paratum refugium, qui quod poterant, unusquisque *ἀνδρακτὸς pro sua virili* conferebant. Aliaque de *eranis* vid. ibid. Sed & coenam collatis symbolis fuisse *ἔρανον*, satis notum est. Vid. Doctiss. *Casaub.* ad *Theophr.* Char. περὶ ἀσωτίας. c. 15. ad verba καὶ φίλῳ δὲ ἔρανον καλούσαντι εἰσενεγκεῖν, εἰπὼν ὅτι σὺν ἂν δώῃ &c. Item *Feith.* Antiq. *Homer.* III. c. 4. *Longolium* ac *Buchner.* ad *Plin.* L. X. epist. 93. qui *Livium* aeque ac *Plin.* etiam Latine *eranum* dixisse indicant. *J. F. R.*

Ibid. Συνδιελυσάμην] *Simul solvo.* *F. G.*

92. Τυτοῖ Ποσ.] Clarum enim Calauriae Neptuni ad quod confugerat templum. *M. du S.*

2. Πυθέᾳ] Inter Demosthenis accusatores recens apud *Plut.* 1555, 1. Ubi Πυθέᾳ, legendum, non Πυθαῖ, ut fit. *M. du S.*

Ibid. Δημάδῃ] Pro Philippo hic Athenis faciebat. *M. du S.*

3. Τῆς ψυχῆς μεθαρμόσ.] Corrige τὴν ψυχήν. *F. G.* *Menagius* sic: Nota hoc verbum cum genitivo. Sed scripserat forte Lucianus τὴν ψυχήν. Dicerem idem utrique in mentem venisse, nisi *Menagii* mos mihi notus esset. *J. F. R.*

Τῆς ψυχῆς] An τῇ ζωῇς; ut jungatur ὀψὲ τῇ ζωῇς, i. e. *etiam sera aetate mores mutare*, quae sententia & constructio melior; nam ut ψυχὴ alibi saepe pro ζωῇ accipitur, ita hic non potest. Sed vide anne vulgatae structura sic defendi queat: ut media forma μεθαρμόσασθαι

47. „ Verum, *inquit*, fas enim est Tragoediarum apud te meminisse, nonne „ praeclarum est illud dictum:

„ *At illa dum moritur tamen*

„ *Multa cavet cura, decenter ut cadat.*

„ Haec puella: & Demosthenes honesta „ morte vitam turpem potiorem habebit, „ Xenocratis & Platonis de immortalitate „ librorum oblitus"? Et provectus ultra amarius quaedam dixit in eos qui a fortuna insolescunt. Sed quid ea nunc dicere opus est? Tandem vero me preces partim, partim minas adhibente, & mollem musam illa rigida miscente, „ Moverer, *inquit*, hisce, Archias si essem. Quandoquidem vero sum „ Demosthenes, ignosce mihi, o noster, „ quem natura non fingit ad ignaviam.

48. Tum sane tum vi illum detrahere *ab altari* cogitabam. At ille cum sentiret, aperte ridebat, & Deum adspiciens, „ Videtur, *inquit*, putare Archias, arma sola & triremes, & moenia, & exercitus, „ copias esse, & refugia humanis animis; „ meum autem apparatum contemnere: „ quem tamen non redarguant Illyrii &

Ἀλλὰ δίκαιον γ', ἔφη, σοι τῶν τραγῳδιῶν μνημονεύειν, ὃ σεμνὸν τὸ λεχθὲν,

Ἡ δὲ γ' ἀπέθανε' ὅμως

Πολλὴν πρόνοιαν εἶχεν [c] εὐχήμως θεσεῖν· χόρη γ' ταῦτα· Δημοσθένης δὲ εὐχήμονος θανάτου βίον προκρινεῖ ἀχήμονα, τῶν Ξενοκράτους γ' Πλάτωνος ὑπὲρ ἀθανασίας λόγων ἐκλαθόμενος; καί τινα πικρότερον ἔλεγε, προαχθεὶς εἰς τοὺς ταῖς τύχαις ἐξυβρίζοντας. ἀλλὰ τί δεῖ λέγειν νῦν ἐμέ; τέλος δ' ἐμοῦ, τὰ μὲν δεομένου, τὰ δ' ἀπειλοῦντος, ἀπαλὴν μὲν σαρρᾶ κεραννύντος. Ἐπείθην ἄν, ἔφη, τούτοις Ἀρχίας ἄν· ἐπεὶ δὲ Δημοσθένης εἰμὶ, συγγίγνωσκέ μοι, ὦ δαιμόνιε, μὴ φευκότι κακῷ γενέσθαι.

Τότε δὴ τότε πρὸς βίαν αὐτὸν ἀποσπᾶν διενοούμην· ὅθ' ὡς ἤσθετο, δῆλος ἦν καταγελῶν, καὶ τὸν θεὸν προσβλέψας, Ἔοικεν Ἀρχίας, εἶπεν, ὅπλα μόνα, καὶ τριήρεις, καὶ τείχη, καὶ στρατόπεδα, δυνάμεις εἶναι καὶ χρησφύγετα ταῖς ἀνθρωπίναις ψυχαῖς ὑπολαμβάνειν· τὸ δ' ἐμὸν σκεῦος καταφρονεῖν, ἢν οὐκ ἂν [d] ἐλέγξειαν Ἰλλυριοὶ, καὶ Τριβαλ-

[c] Εὐχήμως] Audacter recepi ex *Eurip.* Εὐχημόως Edd. priores male. [d] Ἐλέγξειαν] Bene *J. H.* &c. Ἐλεγξαν male *P.*

13. Λεχθὲν] Εὐριπίδου τοῦτο περὶ Πολυξένης. *G.*

ναῶς τ' ψ. valeat μεθαρμόζειν ἑαυτὸν ἀξῶ τ' ψυχῆς. Etsi enim vulgo accusativum adsciscit μεθαρμόζειν, ut *Aelian.* XIV. 7. ἐὰν μὴ τὸν βίον — τοῦ λοιποῦ μεθαρμόσηται. neque exempla mihi suppetunt, ubi genitivo jungatur; tamen non videtur repugnare analogiae, si forte Auctor cum genit. construxerit, quoeum & alia ex μετὰ composita interdum construuntur, ut μεθίεσθαί τινος, *dimittere aliquem*, vel μεταδιδόναι τούτου, ut *Herodian.* Item μεθίεμαι, in *Euang. Luc.* XVI. 4. ὅταν μεταστῶ τῆς οἰκονομίας. Nec non μεταπεσεῖν τῆς ξυνόδου ap. *Thucyd.* I. c. 140. aut denique ut καταλλαχθῆ χόλου, *Sophocl.* Aj. telle *Stephano*. Sive regatur genitivus ratione praepos. quae in compositio ineſt, ut in ἀπαλλάττειν νόσου, ἐκπεσεῖν ἥρωατος, & similibus solet: quod tamen in μεθαρμόζειν nondum definio. Ideoque ψυχὴν, quod *Gesn.* quoque adscripserat, praefero, donec certioribus exemplis de genitivo constet. *J. F. R.*

4. Ἐμοχθίσω θυγ.] Vid. *Hyg.* Fab. 238. & *Apollod.* III. p. 102. A. *M. du S.*

11. Προίμιον] Vid. *Plut.* 25, 2. & 290. *M. du S.*

14. Ἡ δὲ &c. θυ.] De Polyxene. *F. G.* Idem & adscripsit *Menag.*

Ἡ δὲ &c.] *Eurip.* Hecub. 568. De Polyxena mactata sermo est. *M. du S.*

15. Εὐχήμως] Nihil veritus sum consulere metro, quia versus totus est ex *Eurip.* Med. 568. ubi recte εὐχήμως. Mox malim χόρη ταῦτα κόρη monente Cl. *Wetsten.* *J. F. R.*

17. Ξενοκράτους] *Diogenes Laërtius* 4, 12. & 13. memorat Xenocratis de Morte & de Anima libros, in quorum utroque de immortalitate animorum potuit disputare. *J. M. G.*

24. Ἐπείσθην ἄν, ἔφη, τούτοις Ἀρχίας ἄν] Ex Alexandri dictis sumptum. *F. G.* Eadem rursus ad verbum plagiarius *Menagius*. Alexandri autem dictum quale est? An quod Diogeni Cynico respondit: *Nisi Alexander essem, Diogenes esse mallem*, quod ex *Plut.* & *Pausan.* narrat *Freinshem.* in Suppl. *Curt.* L. I. c. XI. §. 11. Non. Sed alterum quod Parmenioni. Vid. *Curt.* IV. XI. §. 11. qui quum oblatam pro reddendis captivis ingentem pecuniam accipere suaderet, responsum hoc tulit: *& ego pecuniam quam gloriam mal-*

βαλλοὶ, καὶ [a] Μακεδόνες, ὀχυρωτέραν ἢ ξύλινόν ποτε τεῖχος ἡμῖν, ὃ θεὸς ἀνεῖλεν ἀπόρθητον εἶναι· μεθ' ἧς ἐγὼ τῆς προνοίας, ἀδεῶς μὲ ἐπολιτευσάμην, ἀδεὴς δέ μοι τὸ καθ' Μακεδόνων θάρσος. ἐμέλησε δ' οὐδὲν οὐκ [b] Εὐκτήμονος, οὐκ Ἀριστογείτονος, οὐ Πυθέου, οὐ Καλλιμέδοντος, οὐ Φιλίππου τότε, οὐ τὰ νῦν Ἀρχίου.

Ταῦτ' εἰπὼν, μὴ προσάγαγέ μοι τὴν χεῖρα, ἔφη· τὸ κατ' ἐμὲ γὰρ, οὐδὲν ἀθέμιτον ὁ νεὼς πείσεται· τὸν δὲ θεὸν προσειπὼν, ἕπεσθαι ἕψομαι. κἀγὼ μὲν ἦν ὅτι τὴν ἐλπίδα ταύτης καὶ τὴν χεῖρα τῷ στόματι προσαγαγόντος, οὐδὲν ἄλλ' ἢ προσκυνεῖν ὑπελάμβανον. ΑΝΤ. Τὸ δὲ τί [c] δὴ ποτε ἦν; ΑΡΧ. Ὕστερον βασάνοις θεραπαίνης ἐφωράσαμεν, πάλαι φάρμακον [d] αὐτῷ τελαμιεῦσαι, λύσαι ψυχῆς ἀπὸ σώματος ἐλευθερίαν κτώμενον. οὐ γὰρ ἂν ἔφθασεν ὑπερβὰς τὴν οὐδὸν τοῦ νεὼ καὶ πρὸς ἐμὲ βλέψας, Ἄγε δὴ τοῦτον, ἔφη, πρὸς Ἀντίπατρον· Δημοσθένην δὲ οὐκ [e] ἄξεις, οὐ, μὰ τούς. . . . καί μοι ἐφαίνετο προσθήσειν τοὺς ἐν Μαραθῶνι πεπτωκότας.

Ὁ δὲ χαίρειν εἰπὼν, ἀπέπτη. τοῦτό σοι

Triballi, & Macedones, ipſo illo muro ligneo firmiorem, quem reſpondit quondam Deus vaſtari non poſſe; qua quidem providentia ſine metu verſatus ſum in republica; metusque omnis expers mihi fuit contra Macedonas audacia; neque movit me Euctemon, neque Ariſtogiton, nec Pytheas & Callimedon, nec Philippus tum, neque nunc Archias.

49. Haec ubi dixerat, „ Noli, *inquit*, „ manum mihi injicere; quantum enim in me eſt, nulla fiet huic ſacro injuria: ſed „ Deo adorato ſponte ſequar". Atque ego in ſpe hac eram, illoque manum ori admovente nihil aliud quam adorare virum putabam. ANT. Quid ergo illud erat? ARCH. Poſtea tormentis ab ancilla expreſſimus, olim repoſitum illi fuiſſe venenum, quod abſolvenda a corpore anima libertatem ipſi pararet. Vix enim limen templi egreſſus fuerat, cum „ Duc ſane hoc, *inquit*, ad Antipatrum; Demoſthenem vero non duces. Per ego illos". . . . Et videbatur mihi adjecturus, „ qui Marathone ceciderunt.

50. At „ Valete"! cum dixiſſet, evo-

la-

[a] *Μακεδόνες*] *Μακεδόναις Ald.* Sed vulgatum ejus margini adſcriptum. [b] *Εὐκτήμονος*] Bene *Fl. J. Fr. P.* &c. *Εὐτήμονος* male *J.* [c] *Δή*] Omittit *Fl.* [d] *Αὐτῷ*] *Αὐτὸν* L. [e] *Ἄξεις*] *Ἄξῃ Fl.*

mallem, ſi Parmenio eſſem: nunc Alexander — fortunam meam non vendo. *J. F. R.*

40. *Εὐκτήμονος, οὐκ Ἀριστογ. οὐ Πυθ. καὶ Καλλιμ.*] De Euctemone ſatis conſtat ex oratione contra Midiam. Ariſtogitonem oppugnavit Demoſthenes duabus contra illum ſcriptis orationibus. Pytheas & Callimedon tum alias ex *Plutarcho* noti, tum conjunguntur in *Vita Demoſth.* p. 858. C. D. *Πυθέας ὁ ῥήτωρ, καὶ Καλλιμέδων ὁ Κάραβος ἐξ Ἀθηνῶν φεύγειν, Ἀντιπάτρου προστεγόντος, καὶ μὴ τοῦ ἐκείνου φίλων ἐθελόντες εἶναι τῶν ἀφίστασθαι τοὺς Ἕλληνας, οὐδὲ προσέχειν τοῖς Ἀθηναίοις· Δημοσθένης δὲ τοῖς ἐξ ἄστεος πρεσβεύουσι προσμίξας ἑαυτὸν ἠγωνίζετο ἐπὶ σωτηρίᾳ, ἕως αἱ πόλεις σωφρονίσονται τοῖς Μακεδόσι, καὶ συγκαλέσειν αὐτοὺς τὴν Ἑλλάδα.* Narrat deinde pluſcula acute dicta, quibus ſe invicem Pytheas & Demoſthenes impetierint. Conf. ipſe *Demoſth.* Epiſt. 3. *J. M. G.*

Ibid. Ἀριστογείτονος] Errat *Leidius* de hoc diſſertens. *M. du S.*

44. *Οὐδὲν παράνομον*] Aſylum enim erat, vid. *Strab.* VIII. *M. du S.*

49. *Δή ποτε*] Etſi cum *Fl. δή* omitti queat, cum jam ſatis particularum adſit; tamen quia & *Herodot.* non ſemel *δὲ δή* jungit, nihil mutavi. ut L. VII. p. 442. D. *ὁ δὲ δὴ ἀπιών.* & alibi. *J. F. R.*

51. *Φάρμακον — τελαμιεῦσαι*] Caute noſter loquitur. Quantus enim diſſenſus inter auctores de hoc veneno olim fuerit, ſatis indicavit *Plutarchus* in Vita. Qui enim veneno ſponte ſumto periſſe dicunt, (nam ne in hoc quidem conveniunt omnes) ii vel nihil addunt amplius, quo in numero eſt etiam *Pauſan.* Att. p. 7, 21. *Wech.* vel ex calamo ſcriptorio volunt ſuxiſſe, quod *Plutarchus* probare videtur, vel, quod idem ex Eratoſthene refert, ex annulo armillari excavato, (*Φάρμακα ἐνδραχίονιον* illi fuiſſe *τὸν κρίκον*) quem *Plinius* 33, 1. ſ. 6. in annulum digitalem gemma ornatum

Pli-

lavit. Hunc tibi, Rex, finem obsessi expugnatique Demosthenis possum referre. ANT. Demosthenis & ista, Archia. Hem invictam animam & beatam! quam forte viri propositum, quam civilis providentia, in manu *semper* pignus certissimum libertatis habere. At ille quidem discessit, vitam habiturus in beatorum insulis, quae Heroum dicitur, vel vias quae putantur animarum in caelum, sectator Daemon Liberatoris Jovis. Corpus vero nos Athenas mittemus, donarium regioni illi, iis ipsis, qui ad Marathonem cecidere, praestantius.

τοῦτο τέλος, ὦ βασιλεῦ, ὁ Δημοσθένους πολιορκίας χαμίζειν ἔχω. ANT. Δημοσθένους γε ἡ ταῦτα, ὦ Ἀρχία, βαβαὶ τὴν ἀηττήτου ψυχῆς, ἢ μακαρίας, ὡς ἀνδρεῖον μὲν αὐτῇ τὸ [f] λῆμα, πολιτικὴ δὲ πρόνοια, μὴ χεῖρα τὸ πιστὸν ἡ ἐλευθερίας ἔχειν· ἀλλ' ὁ μὲν οἴχεται, βίον ἕξων τὸν ἐν Μακάρων νήσοις ἡρώων λεγόμενον, [g] ἢ τὰς εἰς οὐρανὸν [h] ψυχῶν νομιζομένας ὁδούς, ὀπαδός τις δαίμων ἑσόμενος Ἐλευθερίου Διός· τὸ σῶμα δ' ἡμεῖς εἰς [i] Ἀθήνας ἀποπέμψομεν, κάλλιον ἀνάθημα τῇ γῇ τῶν ἐν Μαραθῶνι πεσόντων.*

DEORUM COMITIA.

JUPITER, MERCURIUS, ET MOMUS.

JUP.

NOlite amplius mussare, Dii, neque collecti in angulos ad aurem alter alterius miscere sermones, & aegre ferre,

ΘΕΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ.

ΖΗΝ, ΕΡΜΗΣ, ΚΑΙ ΜΩΜΟΣ.

ΖΕΥΣ.

ΜΗκέτι [k] τονθορίζετε, ὦ θεοί, μηδὲ κατ' γωνίας συστρεφόμενοι, πρὸς ἓς ἀλλήλους κοινολογεῖσθε, ἀγανακτοῦντες, εἰ πολ-

f Λῆμα] Θύμημα marg. *A1*. *g* Ἢ] Εἰ *H1*. & 2. *h* Ψυχῶν] Ψυχαῖς *Fl*. ΖΕΥΣ &c.] Nomina personar. ex *B1*. addo, quae Ζηνὸς, Ἑρμοῦ & Μώμου inscripsit. Cett. omiserunt. ΖΕΥΣ *Fl. H. Ald. Fr.* *i* Εἰς] Omisit *H2*. *k* Τονθορίζετε] Τονθορύζεται Schol.

72. *Ναίομεν] Ἀρχίας. *V.*

1. *Μηκέτι τονθορύζετε] Ἀντὶ τοῦ ὑπ' ὀδόντας γογγύζετε, τονθορίζειν γὰρ τὸ γογγύζειν. *V.*

* Hoc Scholium, quod ultimum in MS. Cod. in fol. legitur, nec quo referam satis scio; nec, si ad quem locum referatur certo sciri possit, ullius videtur esse momenti. *M. du S.*

parum probabiliter transformat. Quantilla enim veneni portio in ejusmodi annulo contineri queat? *J.M.G.*

57. *Τοὺς ὑπὲρ Μαραθ. πεσ.*] Clarum hoc Demosthenis jusjurandum, quod & apud ipsum vide *pro Coron.* c. 60. & apud *Longinum*, ἐνθ' quod ei inest, rite enarrantem. *M. du S.*

59. *Χαίρων*] Ridicule sane. Famae Demosthenis aliquanto melius consulunt, qui epistolam scribentem faciunt, in qua Δημοσθένης Ἀντιπάτρῳ solum adscriptum. Vid. *Plut.* 1556. & in fine vitae *Demosth.* *sup.* 60. *M. du S.*

61. *Δημοσθένους γε*] Antipater. *F.G.*

68. *Ὀπαδός τις δαίμων*] Vide *Herodian.* I. in Commodi Oratione. *ὁ μὲν γὰρ πατὴρ εἰς οὐρανὸν ἀναπτὰς ὀπαδὸς ὕδη & συνεδρὸς ἐστι Θεῶν.* Hes. c. 29. *M. du S.*

69. *Ἐλευθερίου Διὸς*] Qui colebatur praeter caeteros apud Plataeenses, post liberatam praelio ibi facto Graeciam. Auctor *Pausan.* Bocot. p. 283, 33. *J.M.G.*

1. *Τονθορίζετε*] Τονθορίζω & τονθορύζω utrumque usitatum. *F.G.*

2. *Συστρεφόμενοι*] *Conglobati.* *L.K.*

9. *Ἀκουε*,

πολλοὶ ἀνάξιοι μετέχουσιν ἡμῖν τῦ συμποσίυ. ἀλλ' ἐπείπερ ἀποδέδοται καὶ τύτων ἐκκλησία, λεγέτω ἕκαστος εἰς τὸ φανερὸν τὰ δοκῦντά οἱ, καὶ καληγορείτω. σὺ δὲ κήρυττε, ὦ Ἑρμῆ, τὸ κήρυγμα τὸ ἐκ τῦ νόμυ. ΕΡΜ. Ἄκυε, σίγα, τίς ἀγορεύειν βύλεται τῶν τελείων θεῶν, οἷς ἔξεστιν; ἡ δὲ σκέψις καὶ τῶν μετοίκων καὶ ξένων. ΜΩΜ. Ἐγὼ [a] ὁ Μῶμος, ὦ Ζεῦ, εἴ μοι ἐπιτρέψειας εἰπεῖν. ΖΕΥΣ. Τὸ κήρυγμα ἤδη ἐφίησιν· ὥστε ἐδὲν ἐμῦ δέησις.

si indigni multi convivio noſtro interſunt: ſed quandoquidem concio de his data eſt, aperte dicat unusquisque quid ſibi videatur, & accuſet. Tu vero, Mercuri, legitimum praeconium peragito. MERC. Audi: Tace: Quis vult concionari claſſicorum Deorum, quibus jus eſt? Quaeſtio de Inquilinis & Peregrinis. MOM. Ego, Momus, ſi mihi permiſeris, Jupiter, volo dicere. JUP. Praeconium tibi hoc jam permittit, itaque me (*meo permiſſu*) nihil opus habebis.

ΜΩΜ. Φημὶ τοίνυν δεινὰ ποιεῖν ἐνίυς ἡμῶν, οἷς οὐκ ἀπόχρη θεὺς ἐξ ἀνθρώπων αὐτὺς γεγενῆσθαι, ἀλλ', εἰ μὴ καὶ τὺς ἀκολύθυς, καὶ θεράποντας αὐτῶν ἰσοτίμυς ἡμῖν ἀποφανῦσιν, ἐδὲν μέγα, ἐδὲ νεανικὸν οἴονται εἰργάσασθαι. ἀξιῶ δὲ, ὦ Ζεῦ, μὴ παρρησίας μοι δῦναι εἰπεῖν· ἐδὲ γὰρ ἂν ἄλλως δυναίμην· ἀλλὰ πάντες με ἴσασιν ὡς ἐλεύθερός εἰμι τὴν γλῶτταν, καὶ ἐδὲν ἂν καλασιωπήσαιμι τῶν μὴ καλῶς γιγνομένων. διελέγχω γὰρ ἅπαντα, καὶ λέγω τὰ δοκῦντά μοι εἰς τὸ φανερὸν, ὅτε δεδιώς τινα, ὅτε ὑπ' αἰδῦς ἀπικαλύπτων τὴν γνώμην· ὥστε καὶ ἐπαχθὴς δοκῶ τοῖς πολλοῖς, καὶ συκοφαντικὸς τὴν φύσιν, δημόσιός τις κατήγορος ὑπ' αὐτῶν ἐπονομαζόμενος. πλὴν ἀλλ' ἐπείπερ ἔξεστι, καὶ κεκήρυκται, καὶ σὺ, ὦ Ζεῦ, δίδως μετ' ἐξυσίας εἰπεῖν, ἐδὲν ὑποστειλάμενος ἐρῶ.

2. MOM. Ajo igitur intolerabiliter ſe gerere quosdam noſtrum, quibus non ſatis eſt Deos ex hominibus ipſos eſſe factos: ſed niſi ſuos etiam pediſſequos atque famulos in aequo nobiſcum faſtigio conſtituerint, nihil ſibi magnifice, nihil fortiter feciſſe videntur. Peto autem a te, Jupiter, ut libere mihi dicere per te liceat. Neque enim alia lege poſſim, cum ſciant omnes quam liber ſim lingua, quam nihil eorum, quae contra quam decet fiunt, reticere ſoleam. Redarguo enim omnia, quaeque mihi videntur aperte profero, neque metuens quemquam, neque meam prae pudore ſententiam occultans, adeo quidem, ut etiam moleſtus plerisque videar, & calumniatorio ingenio; publicus quidam accuſator ab iis *propterea* dictus. Verum tamen, quandoquidem licet, & praeconio editum eſt, & tu das, Jupiter, orandi cum auctoritate facultatem, ſine metu dicam.

3. Mul-

a Ὁ] Abeſt artic. in *J.* adeſt in *Fl. P. H.* &c.

10. Οἷς ἔξεστιν] Τὸ, οἷς ἐφῶσιν, ἀφ' τὰς θηλείας καὶ τ' ἄρρενα. ὁ γὰρ ἐξὸν θηλείας δημηγορῶν. *V.*

9. Ἄκυε, σίγα] Legitima verba etiam apud *Ariſtoph. Θεσμοφ.* 379. Ἄκυε πᾶς. Ἔδοξε τῇ βυλῇ τάδε. — τίς ἀγορεύειν βούλεται; Et vſ. 389. Σίγα, σιώπα, πρόσεχε τὸν νοῦν. Add. *Kuſter.* ad Ἐκκλησ. vſ. 130. it. Ἀχαρν. 45. Ipſe Demoſthenes *de Coron.* c. 53. Ἤρώτα μὲ ὁ κήρυξ, τίς ἀγορεύειν βούλεται; κ.τ.λ. *J.M.G.*

10. Τῶν τελείων θεῶν] Vid. *Spanh.* ad *Callim.* H. in Pall. vſ. 131, & 135. ubi *perfectos Deos* eſſe τελείους docet. Sed mihi hic videbatur ad perfectionem civilem & plenum jus civitatis potiſſimum referri, ut ſint οἱ ἐν τέλει, qui etiam τὰ τέλη vocantur (Vid. *Duker.* ad *Thucyd.* I, 58. & ipſe noſter τὰ τέλη τῶν πόλεων vocat de *Morte Peregr.* c. 36.) principes civitatis, quibus magiſtratus, quem gerunt, aut dignitas concionis habendae jus tribuit. *Claſſicos* vocavi, ex moribus Romanis, quaſi primae claſſis cives, qui primi ad ſuffragia vocantur, & rem fere conficiunt. De μετοίκοις vid. *Flor. Chriſt.* ad *Ariſtoph.* Lyſiſtr. 580. *J.M.G.*

20. Μετὰ παῤῥησίας — εἰπεῖν] Adde ſupra *Jov. Conf.* c. 19. pr. Et *Elſner.* ad *Act. Apoſt.* IV. 29. ubi ſimiliter: καὶ δὸς τοῖς δούλοις σου μετὰ παῤῥησίας πάσης λαλεῖν. *J.F.R.*

40. Ni-

3. Multi nimirum, *inquam*, non contenti, noſtri ſe conſeſſus factos eſſe participes, & aequo nobiscum jure epulari, idque cum ex altera parte mortales ſint, ſuos inſuper miniſtros & ſui chori ſodales eduxere in caelum, & furtim in album retulerunt, qui nunc aequaliter & de viſcerationibus partem & de ſacrificiis accipiunt, ne tributum quidem incolatus nobis ſolventes. JUP. Noli quidquam obſcura ſignificatione, Mome, dicere: ſed diſerte, & verbis propriis eloquere, adjecto etiam nomine. Nunc enim in medium tibi projecta oratio eſt, ut conjiciant multi, & alias alium tuis dictis accommodent. Oportet autem te, qui libertatem in dicendo profiteari, nihil dubitare dicere.

4. MOM. Praeclare ſane, Jupiter, *facis*, cum ad dicendi me libertatem incitas, regie iſtuc profecto facis & magno animo. Itaque nomen etiam dicam. Nempe praeclarus ille Bacchus, ſemihomo, ne Graecus quidem materno genere, ſed vectoris Syrophoenicis, Cadmi; ex filia nepos, poſtquam immortalitate dignatus eſt, qualis ipſe ſit, non dico, neque ob mitram, neque ebrietatis cauſſa, neque ob inceſſum. Omnes enim, puto, videtis, quam muliebris ſit & effeminatus natura, ſemifurioſus, merum a ſummo inde mane redolens. At ille tota nos tribu auxit, & ſuum ſecum chorum adducens adeſt, Deosque fecit Pana & Silenum, & Satyros, ruſticos & ca-

Πολλοὶ γὰρ, φημὶ, οὐκ ἀγαπῶντες ὅτι αὐτοὶ μετέχουσι τῆς αὐτῶν ἡμῖν ξυνεδρίων, καὶ εὐωχοῦνται ὁπόσης, καὶ ταῦτα θνητοὶ ἐξ ἡμισείας ὄντες· ἔτι καὶ τοὺς ὑπηρέτας, καὶ θιασώτας τοὺς αὑτῶν ἀνήγαγον ἐς τὸν οὐρανὸν, καὶ παρενέγραψαν. καὶ νῦν ὁπόσης ἀγορομάς τε νέμονται, καὶ θυσιῶν μετέχουσιν, οὐδὲ καλαβαλόντες ἡμῖν τὸ μετοίκιον. ΖΕΥΣ. Μηδὲν αἰνιγματωδῶς, ὦ Μῶμε, ἀλλὰ σαφῶς καὶ ἀπαρρήδην λέγε, προστιθεὶς καὶ τὸνομα. νῦν γὰρ ἐς τὸ μέσον ἀπέρριπταί σοι ὁ λόγος, ὡς πολλοὺς εἰκάζειν καὶ ἐφαρμόζειν ἄλλοτε ἄλλον τοῖς λεγομένοις. χρὴ δὲ παρρησιαστὴν ὄντα, μηδὲν ὀκνεῖν λέγειν.

ΜΩΜ. Εὖγε, ὦ Ζεῦ, ὅτι καὶ παροτρύνεις με πρὸς τὴν παρρησίαν, ποιεῖς γὰρ τοῦτο βασιλικὸν, ὡς ἀληθῶς, καὶ μεγαλόφρον, ὥστε ἐρῶ καὶ τὸνομα. ὁ γοῦν γενναιότατος Διόνυσος, ἡμιάνθρωπος ὢν, οὐδὲ Ἕλλην μητρόθεν, ἀλλὰ Συροφοίνικός τινος ἐμπόρου, τοῦ Κάδμου, θυγατριδοῦς, ἐπειδὴ ἠξιώθη τῆς ἀθανασίας, οἷος μὲν αὐτός ἐστιν, οὐ λέγω, ἔτε τὴν μίτραν, ἔτε τὴν μέθην, ἔτε τὸ βάδισμα. πάντες γὰρ, οἶμαι, ὁρᾶτε ὡς θῆλυς καὶ γυναικεῖος τὴν φύσιν, ἡμιμανὴς, ἀκράτου ἔωθεν ἀποπνέων. ὁ δὲ καὶ ὅλην [b] φρατρίαν [c] εἰσεποίησεν ἡμῖν, καὶ τὸν χορὸν ἐπαγόμενος πάρεστι, καὶ θεοὺς ἀπέφηνε, τὸν Πᾶνα, καὶ τὸν [d] Σειληνὸν, καὶ Σατύρους, ἀγροί-

b Φρατρίαν] Φατρίαν male *J.* *c* Εἰσεποίησεν] Ἐποίησεν *Fl.* *d* Σειληνὸν] Σιληνὸν Edd. quas vidi omnes.

56. Οὔτε τὴν μίτραν] Μίτρα ὁ γυναικεῖος τῆς κεφαλῆς ἀναδεσμός· λέγεται δὲ μίτρα καὶ προγαστρίδιός τις ἁπλοῦς ἀλυσιδωτὸν, ἢ πρὸ τοῦ ἤτρου φυλακή τις ἢ ἀσφάλεια. *V.*

40. Νέμονται] *Participant, poſſident.* F.G.

53. Ἐμπόρου τοῦ Κάδμου] Puto hic ἔμπορον *Homeri* intellectu, Deorum lingua, dici, cum ex vi originis ſuae eum notat, qui mare trajicit, ſpeciatim aliena navi, quem ἐπιβάτην poſtea dixere, cum ἔμπορον mercatorem, negotiatorem ſignificare coepiſſet, quod teſtantur *Euſtathius* pariter & minor Scholiaſtes ad Odyſſ. B, 319. Huc reſpicit, arbitror, etiam *Pollux* I, 95. Εἰ δ' ἦν ἐμπλεόντων καὶ ἔμπορος. Itaque *vectorem* interpretatus ſum. Neque enim puto *mercatorem* ab ullo veterum eſſe vocatum. Sed nave perveniſſe in Graeciam inter omnes conſtat. *J.M.G.*

56. Μίτραν] Hinc ſupra θηλύμιτρις, quod vide Δίον. C. 3. *M. du S.*

59. Φρατρίαν] Sic *Ven.* 2. *B*2. & *P*. In reliquis prave φατρίαν. Vide Ἑρμ. c. 24. & noram. *M. du S.*

62. Σειληνὸν] Omnes Impreſſi hic prave Σιληνὸν habebant. Vide ſupra Δίον. ubi frequenter occurrit & recte ſcribitur. *M. du S.*

Σειληνὸν] Non dubitavi & hic ita reſcribere; invitis

ἀγροίκους τινὰς, καὶ αἰπόλους τοὺς πολλούς, σκιρτητικοὺς ἀνθρώπους, καὶ τὰς μορφὰς ἀλλοκότους· ὧν ὁ μὲν κέρατα ἔχων, καὶ ὅσον ἐξ ἡμισείας ἐς τὸ κάτω αἰγὶ ἐοικὼς, καὶ γένειον βαθὺ καθειμένος, ὀλίγον τράγου διαφέρων ἐστίν· ὁ δὲ φαλακρὸς γέρων, σιμὸς τὴν ῥῖνα, ὄνῳ τὰ πολλὰ ὀχούμενος, Λυδός ἐστι· οἱ δὲ Σάτυροι, ὀξεῖς τὰ ὦτα, καὶ αὐτοὶ φαλακροὶ, κεράστται, οἷα τοῖς ἄρτι γεγνηθεῖσιν ἐρίφοις τὰ κέρατα ἐκφύεται, Φρύγες τινὲς ὄντες. ἔχουσι δὲ καὶ οὐρὰς ἅπαντες. ὁρᾶτε οἵους ἡμῖν θεοὺς ποιεῖ ὁ γεννάδας;

Εἶτα θαυμάζομεν, εἰ καταφρονοῦσιν ἡμῶν οἱ ἄνθρωποι, ὁρῶντες οὕτω γελοίους θεοὺς καὶ τερατίους; ἐῶ γὰρ λέγειν, ὅτι καὶ δύω γυναῖκας ἀνήγαγε, τὴν μὲν ἐρωμένην οὖσαν αὐτῷ, τὴν Ἀριάδνην, ἧς καὶ τὸ στέφανον ἐγκατέλεξε τῷ τῶν ἀστέρων χορῷ· τὴν δὲ Ἰκαρίου τοῦ γεωργοῦ θυγατέρα. καὶ ὁ πάντων γελοιότατον, ὦ θεοὶ, καὶ τὸν κύνα τὸν Ἠριγόνης, καὶ τοῦτον ἀνήγαγεν, ὡς μὴ ἀνιῶτο ἡ παῖς, εἰ μὴ ἔξει ἐν τῷ οὐρανῷ τὸ ξύνηθες ἐκεῖνο, καὶ ὅθεν ἠγάπα κυνίδιον. ταῦτα οὐχ ὕβρις [a] ὑμῖν δοκεῖ, καὶ παροινία, καὶ γέλως; ἀκούσατε δ' ἤδη καὶ ἄλλους.

ΖΕΥΣ. Μηδὲν, ὦ Μῶμε, εἴπῃς, μήτε περὶ Ἀσκληπιοῦ, μήτε περὶ Ἡρακλέους·

prarios plerosque, lascivos, aliena figura, homines: quorum unus corniger, & ex dimidia inferiori parte capro similis, barbam demittens longam, parum a capro differt: alter calvus senex, simis naribus, asino plerumque vectus: iste Lydus est. Satyri autem acutis auribus, calvi ipsi quoque, cornibus praediti qualia haedis recens natis subnascuntur: hi Phryges. Caudas habent universi. Vide quales nobis praeclarus iste Deos faciat?

5. Deinde admiramur, si contemnunt nos homines, cum videant ridiculos adeo Deos ac portentosos. Mitto dicere, quod duas etiam mulieres huc eduxit, amasiam alteram suam Ariadnen, cujus etiam coronam siderum choro inseruit, alteram Icarii rustici filiam: & quod omnium maxime, Dii, ridiculum est, etiam canem hujus Erigones ipsum huc eduxit, ne desiderio maceretur puella, si non habeat in caelo, familiarem sibi illam dilectamque caniculam. Haec nonne contumelia vobis videtur, & ebriosa insania, & risus? Audite vero etiam alios.

6. JUP. Ne quid dixeris, Mome, neque de Aesculapio, neque de Hercule; video

[a] Ὑμῖν] Bene pleraeque. Ἡμῖν male F.

68. Ὁ δὲ φαλακρὸς] Τὸν Σιληνὸν λέγει. V.

80. Τὴν δὲ Ἰκαρίου τοῦ γεωργοῦ] Ὁ Ἰκάριος ἦν Ἀθηναῖος ἐγγόνοις γεωργὸς· τούτῳ φασὶν τὸν Διόνυσον δοῦναι τὸ κλῆμα πρῶτον, ἐφ' ᾧ ἱκαρίᾳ ἡ πρώτη ἄμπελος ἀνομάσθη, καὶ ἡ χώρα ἡ ἐνεγκοῦσα τὸ φυτόν. ἦν δὲ ὁ Ἰκάριος ἥδιστα ποιμέσι τοῖς καρποῦ πιεῖν Ἀττικοῖς, ἃ (1) πίοντες νομίσαντας τοὺς λοιποὺς, ὅτι τεθνήκοιεν οἱ βαθεῖ τῷ ὕπνῳ ἀφ' ὧν οἰνοποσίαν καλαχθέντες, ἀποκτεῖναι τὸν Ἰκάριον, νομίσαντας θανάσιμον φάρμακον δεδωκέναι· μόνον τοῖς καθεύδουσιν, ἀλλὰ δὴ καὶ τοῖς ἐγρηγορόσι καὶ τῇ μέθῃ βακχεύουσι μανίας ἐμποιητικόν· ὅτω μὲν οὖν τὸν Ἰκάριον ἀπέθανεν. ἐπεὶ δὲ κατέστησαν ἀπὸ τῆς μέθης, τὸν Διόνυσον χόλον αὐτοῖς ἐμβαλεῖν τοιόνδε. ἐλθὼν γὰρ πρὸς αὐτοὺς σὺν χήματι ἀραίου παιδὸς, ἐξέμηνεν αὐτοὺς πρὸς ὁρμὴν μίξεως. καὶ δὴ ἐπιβουλεύειν αὐτὸν ἀφθεῖραι. ἀπὸ δὲ μὴ εὐθὺς ἀφανὴς ἐγεγόνει, οἱ δὲ, ἅτε δὴ ἐκείνῳ ὑποχρεῶν τὸ καθ' ὁρμὴν αὐτοῖς ἐᾶν ἐκτελέσαι, ὁρμήσαντες ἄχρι κινήσεως. καὶ δὴ μεμηνήκεσαν ἤδη σὺν τῇ ὀργῇ Διονύσου, ἀκατάπαυστον τὴν ὀργὴν ἔχοντες. ἐφ' (2) οἷς ἐξιλασάμενοι τὸν θεὸν, τοιαῦτα κατὰ (3) χρησμὸν ποιοῦσιν πήλινα χήματα, καὶ ἀνθ' ἑαυτῶν ἀναθέντες ἐπαύσαντο τῆς μανίας. V.

(1) Πίοντες] Πίοντας V. Sed in Impressis mutatum est. M. du S. Deest tamen aliquid. J. F. R.

(2) Οἷς] Ὧι erat in Impress. Οὓς Exc. G. & V. Lege οἷς, ut in C. est. M. du S.

(3) Χρησμὸν] Χρησμῷ C.

Edd. quia sic Bacch. c. 4. item c. 6. & alibi aliquoties recte legitur. J. F. R.

68. Φαλακρὸς γέρων] De Sileni figura ex diversis monumentis, deque illius a Satyris differentia, plura Perizon.

deo enim quorsum ferat te orationis impetus. Hi etenim, alter sanat, & ex morbis excitat, complureſque unus dignitate exaequat: Hic vero meus filius Hercules laboribus non paucis immortalitatem ſibi paravit. Hos igitur accuſare noli. MOM. Tua, Jupiter, cauſſa tacebo, multa dicere cum habeam. Certe ſi nihil aliud, ignis adhuc habent veſtigia. Si vero liceat adverſus ipſum te libere loqui, multa ſunt, quae dicam. JUP. Quin adverſus me vel maxime licet: num igitur me quoque peregrinitatis poſtulas? MOM. In Creta quidem non hoc ſolum audire eſt, ſed aliud etiam quiddam de te dicunt, & ſepulcrum oſtendunt. Ego vero neque illis fidem habeo, neque Achivis Aegienſibus, ſuppoſiticium te dicentibus.

7. Caeterum quae maxime arguenda arbitror, ea dicam. Etenim principium violatarum hoc modo legum, & cauſſam, quod tot ſpurios hic noſter confeſſus habet, tute, Jupiter, praebuiſti, mortalibus te feminis miſcens, atque ad illas nunc hac nunc alia forma deſcendens, adeo ut metueremus, ne quis te comprehenſum taurus cum eſſes, mactaret, aut auri flatorum aliquis cum eſſes aurum, elaboraret, & pro Jove aut monile nobis, aut armilla aut in-

90 ὁρῶ γὰρ οἱ Φέρῃ τῷ λόγῳ. ὅταν μὲν, ὁ μὲν αὐτὸς ἰᾶται, καὶ ἀνίστησιν ἐκ τῶν νόσων, καὶ ἔστι πολλῶν ἀντάξιος ἄλλων· ὁδ' Ἡρακλῆς, υἱὸς ὢν ἐμὸς, οὐκ ὀλίγων πόνων ἐπρίατο τὴν ἀθανασίαν, ὥστε μὴ καλῆγάρει 95 αὐτός. ΜΩΜ. Σιωπήσομαι δή σε, ὦ Ζεῦ, πολλὰ εἰπεῖν ἔχων. καίτοι εἰ μηδὲν ἄλλο, ἔτι τὰ σημεῖα ἔχουσι τοῦ πυρός. εἰ δὲ ἐξὴν καὶ πρὸς αὐτόν σε τὴν παῤῥησίᾳ χρῆσθαι, πολλὰ ἂν εἶχον εἰπεῖν. ΖΕΥΣ. Καὶ μὴν πρὸς ἐμὲ ἔξεστι μάλιστα. πῶς δ' οὐ καὶμὲ ξενίας διώκεις; ΜΩΜ. Ἐν Κρήτῃ μὲ οὐ μόνον τοῦτο ἀκοῦσαί ἐστιν, ἀλλὰ καὶ ἄλλο τι σοῦ λέγουσι, καὶ τάφον ὑπο- 5 δεικνύουσιν· ἐγὼ δὲ οὔτε ἐκείνοις πείθομαι, οὔτε Ἀχαιῶν Αἰγιεῦσιν, ὑποβολιμαῖόν σε εἶναι φάσκουσιν.

Ἃ δὲ μάλιστα ἐλεγχθῆναι δεῖν ἡγοῦμαι, ταῦτα ἐρῶ. τὴν μὲν οὖν ἀρχὴν τῶν τοιούτων 10 ἀδικημάτων, καὶ τὴν αἰτίαν τοῦ νοθευθῆναι ἡμῶν τὸ ξυνέδριον, σὺ, ὦ Ζεῦ, παρέσχες, θνηταῖς ὀπιμιγνύμενος, καὶ κατιὼν παρ' αὐτὰς, ἐν ἄλλοτε ἄλλῳ σχήματι· ὥστε ἡμᾶς δεδιέναι, μή σε καταθύσῃ τις ξυλλα- 15 βών, ὁπότ' ἂν ταῦρος ᾖς, ἢ τὸν χρυσοχόων τις καταεργάσηται χρυσὸν ὄντα, καὶ ἀντὶ Διὸς, ἢ ὅρμον, ἢ ψέλλιον, ἢ ἑλλόβιον ἡμῖν γένῃ.

5. Οὔτε Ἀχαιῶν Αἰγιεῦσιν] Αἴγιον καὶ (4) Ἑλίκη καὶ Βοῦρα καὶ (5) Ῥύπαι καὶ Πάτραι πόλεις εἰσὶ Πελοποννήσου. Πάτραι μὲν μικρὸν πρὸ τῆς Κρισαίᾳ κόλπῳ καταντικρὺ τῶν Ἐχινάδων νήσων, ἃς πρὸς τὴν ἠϊόν. αἱ δὲ λοιπαὶ ὑποθαλάσσιοι, τῶν ἐπὶ Κόρινθον φερούσης. Ἑλίκης δὲ καὶ τὰ ἱερὰ ἐστιν ἐν ἰδίῳ ὑποδοχῇ τῆς αἰγιαλοῦ· αὕτη δὲ πᾶσα ἡ πόλις ὑποδρύχιός ἐστι τῇ θαλάσσῃ, σεισμῷ πάλαι τοῦτο παθοῦσα. (6) V.

17. Ἢ ἑλλόβιον ἡμῖν γένῃ] Ἑλλόβιον, τὸ ἐνώτιον ὑποδοχὴ τοῦ ἐνώτου τοῖς τῶν λοβοῖς. V.

(4) Ἑλίκη] Ἑλίκαν V.
(5) Ῥύπαι] Ῥύται C.

(6) Eadem ferme habet Scholium *Coll.* ex quo nonnulla emaculavimus. *M. du S.*

rizon. ad *Aelian.* Hiſt. 3, 18. ubi Lucianum in primis illuſtrat. *J. M. G.*

71. Κερᾶσαι, οἷα] Οἷα ad κερᾶσαι ſimul & κέρατα referri vid. ſupra dictum *Bacch.* ſub init. *J. F. R.*

80. Ἰκαρίᾳ] Vid. *Hygin.* 224. *M. du S.*

81. Θυγατέρα] Τὴν Ἠριγόνην. *F. G.*

82. Τὸν κύνα τῆς Ἠριγόνης] *Tatian.* p. 37. Et *Apollod.* III. 100. A. *M. du S.*

84. Τὸ ξύστρον ἐκεῖνο ἐφ' ὅπερ ἐγ. κεν.] *Th. Mag.* v. κνηστῆρ. *M. du S.*

92. Πολλῶν ἀντάξιος] *Hom.* Il. A. 514. *M. du S.*

4. Τάφον] Vide not. ad Tim. c. 4. *M. du S.*

6. Αἰγιεῦσιν] In marg. *AIW.* adſcriptum: Αἴγιον urbs Achajae, hinc Αἰγιεῖς *Steph.* *J. F. R.*

Ibid. Ὑποβολιμαῖον] Unde habeat, mihi non conſtat. Sed facile nothum crediderim, qui clam patre educatus, &c. *M. du S.*

17. Ψέλλιον] *Th. Mag.* v. ψάλλιον, quod a ψέλλιον differre docet. *J. F. R.*

νη. πλὴν ἀλλὰ ἐμπέπληκάς γε τ' οὐρανὸν τῶν ἡμιθέων τούτων· ὃ γὰρ ἂν ἄλλως εἴποιμι, καὶ τὸ πρᾶγμα γελοιότατόν ἐστιν, ὁπότ' ἄν τις ἄφνω ἀκούσῃ ὅτι ὁ Ἡρακλῆς μὲν θεὸς ἀπεδείχθη· ὁ δὲ Εὐρυσθεὺς, ὃς ἐπέταττεν αὐτῷ, τέθνηκε, καὶ πλησίον Ἡρακλέους νεὼς, οἰκέτου ὄντος, καὶ Εὐρυσθέως τάφος, τοῦ δεσπότου αὐτοῦ. καὶ πάλιν ἐν Θήβαις Διόνυσος μὲν θεός· οἱ δ' ἀνεψιοὶ αὐτοῦ, ὁ Πενθεὺς, καὶ ὁ Ἀκταίων, καὶ ὁ Λέαρχος, ἀνθρώπων ἁπάντων κακοδαιμονέστατοι.

Ἀφ' οὗ δὲ ἅπαξ σὺ, ὦ Ζεῦ, ἀνέῳξας τοῖς τοιούτοις τὰς θύρας, καὶ ὅπι τὰς θνητὰς ἐτράπου, ἅπαντες μεμίμηνταί σε· καὶ οὐχὶ ἄρρενες μόνον, ἀλλ', ὅπερ αἴσχιστον, καὶ αἱ [a] θήλειαι θεαί. τίς γὰρ οὐκ οἶδε τ' Ἀγχίσην, καὶ τ' Τιθωνὸν, καὶ τ' Ἐνδυμίωνα, καὶ τ' [b] Ἰασίωνα, καὶ τοὺς ἄλλους; ὥστε ταῦτα μὲν ἐάσειν μοι δοκῶ· μακρὸν γὰρ ἂν τὸ διελέγχειν γένοιτο. ΖΕΥΣ. Μηδὲν σοὶ τοῦ Γανυμήδους, ὦ Μῶμε, εἴπῃς, χαλεπανῶ γάρ, εἰ λυπήσεις τὸ μειράκιον, ὀνειδίσας εἰς τὸ γένος. ΜΩΜ. Οὐκοῦν μηδὲ σοὶ τοῦ ἀετοῦ εἴπω, ὅτι καὶ αὐτὸς ἐν τῷ οὐρανῷ ἐστιν, ὅπι τοῦ βασιλείου σκήπτρου καθεζόμενος, καὶ μονονουχὶ ὅπι τὴν κεφαλὴν σου νεοττεύων, θεὸς εἶναι δοκῶν;

auris fieres. Insuper vero caelum nobis semideis istis oppleviſti: neque enim aliter possum dicere. Et ridicula res est, si quis subito audiat, Herculem Deum esse factum; Eurysthea vero, qui sub imperio illum habuit, esse mortuum: & propinqua sibi esse aedem Herculis, qui servus fuerat, & Eurysthei sepulcrum, qui fuerat illius dominus. Et rursus Thebis Bacchus Deus est: at consobrini illius Pentheus, & Actaeon, & Learchus, hominum omnium infelicissimi.

8. Ex quo vero tempore semel tu, Jupiter, fores aperuisti talibus, conversus ad mortales feminas, imitati te sunt universi, idque non mares solum, sed, quod turpissimum est, etiam Deae feminae. Quis enim ignorat Anchisen, & Tithonum, & Endymionem, & Jasionem, & reliquos? Itaque haec missurus mihi videor, longum enim fuerit *omnia* reprehendere. JUP. Ne quid de Ganymede dicas, Mome; irate enim feram, si dolore adolescentulum affeceris in genus illius aliquid dicens. MOM. Ergo neque de aquila dicam, quod & ipsa in caelo est in regio sceptro sedens, & tantum non tuo in capite nidum sibi faciens, ut Deus videatur:

9. An

a Θήλειαι] Abest a *Fl.* b Ἰασίωνα] Ita emendarunt *Gujet. Palm. Solan. Gesn.* Ἰάσωνα Edd. septem Ἰάσονα *Fl.* Ἰξίονα L.

27. Λέαρχος] De hoc ejusque cum Baccho cognatione, vid. *Loyd.* Lex. & iterum in vit. Athamas. *M. du S.*

33. Τίς γὰρ οὐκ οἶδε τ' Ἀγχίσην, καὶ τ' Τιθωνὸν, — καὶ τ' Ἰάσωνα;] Sic legit Interpres, & licet obvium sit emendare, Iasonem iis accenset qui Dearum concubitu potiti sunt, & Medeae ἀπόθεωσιν parat. Lege Ἰασίωνα, qui ob Cereris amores a Jove zelotypo fulminatus est. *Homer.* Odyss. E. 125.

Ὡς δ' ὅτε' Ἰασίωνι ἰσόθεος ἐμάχοντο Δημήτηρ
Ὃς θύμῳ εἴξασα μίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ,
Νείῳ ἐνὶ Τριπόλῳ, οὐδὲ δὴν ἦεν ἄπυστος
Ζεύς, ὃς μιν κατέπεφνε βαλὼν ἀργῆτι κεραυνῷ.
J. P. a G.

35. Τὸν Ἰάσωνα] Ἰασίωνα legendum videtur. Jasion Jovis & Electrae filius a Cerere adamatus est. *F. G.*

Ibid. Ἰασίωνα] Secuti sumus *Palmerii* emendationem certissimam vid. LL. & *Aelian.* V. H. XIII. 1. Atalantae Pater. At L. Ἰξίονα. *Fl.* vero Ἰάσονα. Reliqui impressi Ἰάσωνα prave. *M. du S.*

Τὸν Ἰασίωνα] Ἰάσωνα tertiam habebat longam, cum brevis ut Graecis Latinisque poëtis. Ἰάσιος etiam & Ἰάσων in prosa recte *Ptol. Hephaest.* L. 2. med. *Jasionem* vero vid. ap. *Apollod.* L. III. c. XI. ubi in nonnullis Edd. Ἰασίων quoque o brevi; sed quia & *Aelian.* cum *Homero* Ἰασίωνα per ω scribunt, hoc praeferendum. *J. F. R.*

46. Ὁ Κορύβας] Jasonis, seu potius Jasionis & Cybeles filius, teste *Diodoro Siculo.* F. G.

47. Σαβάζιος] Per se Deum, ut vides, facit. E nostris quidam unum cum Baccho statuunt. vid. *Pott.* 396. *M. du S.*

Ibid. Ἐπιστεκυλίθ.] Sic *Fl.* Ed. optime; ut Φιλοψ.

c.

9. An hanc etiam Ganymedis cauſſa miſſam faciemus? Verum Attis ſane, Jupiter, & Corybas, & Sabazius, unde hi nobis intro vocati ſunt, aut Medus ille Mithres cum Candye & tiara, qui neque ſonare Graeca poſſit: ita neque ſi quis illi propinet, intelligit. Proinde Scythae ac Getae haec illorum videntes, longum nobis valere juſſis, immortalitate ipſi donant, & Deos quoscumque voluerint, ſuis ſuffragiis conſtituunt, eodem modo quo Zamolxis etiam, ſervus cum eſſet, in album neſcio quomodo delitescens irrepſit.

10. Quamquam, Dii, modica ſunt iſta omnia. Tu vero iſte cum canino roſtro, involute findonibus Aegyptie, quis es, vir bone, aut quomodo, latrator, Deus eſſe poſtulas? Quid vero ſibi vult Memphiticus iſte taurus, ille maculoſus, quod adoratur, & oracula fundit, & habet Prophetas? Pudet vero ibides & ſimias dicere, & capros, & alia magis etiam ridicula, in caelum neſcio quomodo intruſa ex Aegypto, quae quomodo, Dii, ſuſtinetis, cum aequaliter, vel magis etiam quam vos coli videatis? Aut tu quemadmodum fers, Jupiter, cum arietis tibi cornua producunt?

Ἢ καὶ τοῦτον τὸν Γανυμήδους ἕνεκα ἐάσομεν. ἀλλ' ὁ Ἄττις γε, ὦ Ζεῦ, καὶ ὁ Κορύβας, καὶ ὁ Σαβάζιος, πόθεν ἡμῖν ἐπεισεκυκλήθησαν ἔτοι, ἢ ὁ Μίθρης ἐκεῖνος ὁ Μῆδος, ὁ τὴν κάνδυν, καὶ τὴν τιάραν, οὐδὲ Ἑλληνίζων τῇ φωνῇ· ὥστε οὐδ' ἢν προπίῃ τις, ξυνίησι; τοιγαροῦν οἱ Σκύθαι καὶ οἱ Γέται ταῦτα ὁρῶντες αὐτοῖς, μακρὰ ἡμῖν χαίρειν εἰπόντες, αὐτοὶ ἀπαθανατίζουσι, καὶ θεοὺς χειροτονοῦσιν, οὓς ἂν ἐθελήσωσι, τὸν αὐτὸν τρόπον, ὃν καὶ Ζάμολξις, δοῦλος ὤν, παρενεγράφη, οὐκ οἶδ' ὅπως λαθών.

Καίτοι ταῦτα πάντα, ὦ θεοὶ, μέτρια· σὺ δὲ, ὦ κυνοπρόσωπε, καὶ σινδόσιν ἐναλλόμενε Αἰγύπτιε, τίς εἶ, ὦ βέλτιστε, ἢ πῶς ἀξιοῖς θεὸς εἶναι ὑλακτῶν; τί δὲ βούλεται καὶ ὁ Μεμφίτης οὗτος ταῦρος, ὁ ποικίλος, προσκυνεῖται, καὶ χρᾷ, καὶ προφήτας ἔχει; αἰσχύνομαι δὲ ἴβιδας καὶ πιθήκους εἰπεῖν, καὶ τράγους, καὶ ἄλλα πολλῷ γελοιότερα, οὐκ οἶδ' ὅπως ἐξ Αἰγύπτου παρεισφθέντα εἰς τὸν οὐρανόν, ἃ ὑμεῖς, ὦ θεοὶ, πῶς ἀνέχεσθε ὁρῶντες ὁπόσης, ἢ καὶ μᾶλλον ὑμῶν προσκυνήματα; ἢ σὺ, ὦ Ζεῦ, πῶς φέρεις, ἐπειδὰν κριοῦ κέρατα φύωσί σοι;

ΖΕΥΣ.

c Ἐπεισεκυκλήθησαν] Reſtitui ex *Fl.* Ἐπεισεκεκλ. cett. male. *d* Μακρὰ] Sic omnes recte, praeter *Fl.* quae μακρὰν.

c. 29. a Cl. *Kuſtero* recte emendatum eſt. Ibi enim, uti & hic, non reliqui tantum impreſſi, ſed ipſa *Fl.* corrupta eſt. In reliquis hic legitur *ἐπεισεκυκλήθησαν*. *M. du S.*

49. Ὁ τὴν κάνδυν, καὶ τὴν τιάραν] Habitus ille Mithrae in ſimulacris pluribus hodie ſupereſt, quae videre licet tum alias, tum ſtudioſe collecta, comparata inter ſe, & explicata apud *Philippum a Turre* in monumentis veteris Antii P. 2. p. 157. ſeq. & *Monfauc.* Antiq. Expl. 1, 4, 3. qui etiam 2, 2, 6. ex hoc ipſo loco cum imaginibus antiquis collato conficit, candyem eſſe brevem chlamyda, tiaram autem pileum antrorſum reflexum. *J. M. G.*

52. Ὁρῶντες αὐτῶν] Τῶν ἡμιθέων ſcil. *F. G.*

Ibid. Μακρὰ] *Fl.* fere ubique in hac phraſi μακρὰν legit. Vid. c. 2. *Navig.* ſed cur prius praeferamus, vide ad *Rhet. Praec.* c. 10. atque *Jov. Conf.* c. 32. atque alibi. *J. F. R.*

62. Ποικίλος] Reſcribitur ab Eruditiſſimo *Humphr. Prideaux.* P. I. L. III. ex *Herod.* III. *Plin.* VIII. 46. *Solino* XXXV. & *Ammiano Marcell.* c. 22. Unde illud tantum decerpam, quod ad rem praeſentem facit. nempe nigrum totum fuiſſe, niſi quod in fronte macula alba quadrata fuerit, & in tergo aquilae, aut, ut alii tradunt, creſcentis lunae figura. Quod autem de Scarabeo ſub lingua ex Plinio monet, Plinii verba ſic habent: *Nodus ſub lingua quem Cantharum appellant.* *M. du S.*

65. Ἄλλα πολλῷ γελ.] Sic *Crocodilum* adorabant Ombitae. Vid. *Ælian.* de anim. X. 21. & Noſtr. Z. Tr. c. 42. *Felem* alii. *Athenag.* p. 50. C. add. *Clem. Alex.* p. m. 66. A. *M. du S.*

ΖΕΥΣ. Αἰσχρὰ ὡς ἀληθῶς ταῦτα φὴς τὰ περὶ τῶν Αἰγυπτίων· ὅμως δ' ἴσθι, ὦ Μῶμε, τὰ πολλὰ αὐτῶν αἰνίγματά ἐστι, καὶ οὐ πάνυ χρὴ καταγελᾶν ἀμύητον ὄντα. ΜΩΜ. Πάνυ γοῦν μυστηρίων, ὦ Ζεῦ, δεῖ ἡμῖν, ὡς εἰδέναι θεοὺς μὲν τοὺς θεούς· κυνοκεφάλους δὲ τοὺς κυνοκεφάλους. ΖΕΥΣ. Ἔα, φημί, τὰ περὶ τῶν Αἰγυπτίων· ἄλλοσε γὰρ περὶ τούτων ὑποσκεψόμεθα ὅπως σχολῆς. σὺ δὲ τοὺς ἄλλους λέγε.

ΜΩΜ. Τὸν Τροφώνιον, ὦ Ζεῦ, καὶ ὃν μάλιστά με ἀποπνίγει τὸν Ἀμφίλοχον, ὃς ἐναγοῦς ἀνθρώπου καὶ [a] μητραλοίου υἱὸς ὢν, θεοπροπεῖ ὁ γενναῖος ἐν Κιλικίᾳ, ψευδόμενος τὰ πολλὰ, καὶ γοητεύων τοῖν δυοῖν ὀβολοῖν ἕνεκα. τοιγαροῦν οὐκ ἔτι σὺ, ὦ Ἄπολλον, εὐδοκιμεῖς, ἀλλὰ ἤδη πᾶς λίθος καὶ πᾶς βωμὸς χρησμῳδεῖ, ὃς ἂν ἐλαίῳ περιχυθῇ, καὶ στέφανος ἔχῃ, καὶ γόητος ἀνδρὸς εὐπορήσῃ, οἷοι πολλοί εἰσιν. ἤδη καὶ ὁ Πολυδάμαντος τῷ ἀθλητῇ ἀνδριὰς ἰᾶται τοὺς πυρέττοντας ἐν Ὀλυμπίᾳ, καὶ ὁ Θεαγένους ἐν Θάσῳ, καὶ Ἕκτορι θύουσιν ἐν Ἰλίῳ, καὶ Πρωτεσιλάῳ [b] καλαντικρὺ ἐν Χερρονήσῳ. ἀφ' ὧν δ' ἡμεῖς τοσοῦτοι γεγόναμεν, ὁπόθεν μᾶλλον ἡ ἐπιορκία,

11. JUP. Turpiſſima ſane iſta nobis narras de Aegyptiis. Attamen pleraque illorum, Mome, ſunt aenigmata, neque omnino deridenda a non initiato. MOM. Omnino ergo myſteriis nobis, Jupiter, opus eſt, ut ſciamus, Deos eſſe qui Dii ſunt, qui autem canicipites ſunt, illos eſſe canicipites. JUP. Mitte, inquam, de Aegyptiis dicere. Alias enim de his conſiderabimus otioſe. Nunc dic alios.

12. MOM. Trophonium, Jupiter, & quod maxime angit me, Amphilochum, qui, ſacerrimi hominis & matricidae filius, oracula fundit beatus ille in Cilicia, mentiens plerumque, & praeſtigiis duorum obolorum cauſſa fallens. Itaque non amplius tu celebraris, Apollo, ſed lapis omnis, & altare quodque edit oracula, quicumque *lapis* oleo perfuſus fuerit, & coronas habeat, & praeſtigiatorem hominem, quod genus multi ſunt, nactus fuerit. Jam etiam Polydamantis athletae ſtatua febricitantes ſanat Olympiae, & Theagenis in Thaſo; & Hectori ſacrificant in Ilio, & Proteſilao e regione in Cherſonneſo. Ex quo igitur tot numero facti ſumus, magis perjuria in-

va-

a Μητραλοίου] Sic *J. Fr. P.* &c. Μητρολόου *Th. Mag.* v. Πατρ. male. Μητρολοίου *Fl.* b Καλαντικρὺ] Deeſt in *Fl.*

84. Καὶ (1) μητρολοίου οἷος ὤν] (2) Ἀλκμαίωνος γὰρ ἦν υἱὸς τοῦ Ἀμφιαράου, ὃς Ἀλκμαίωνα τὴν μητέρα (3) ἀπεκτονὼς ἐπλανᾶτο κατὰ πᾶσαν γῆν, μηδένος αὐτὸν δεχομένου τὸ ἄγος τῆς μητρὸς καταδιχόμενον. Χρήσαντος δὲ αὐτῷ Ἀπόλλωνος ζητεῖν γῆν εἰς κατοίκησιν, ἥτις ἔτι ἦν, τῆς μητρὸς ὑπ' αὐτοῦ κτεινομένης, σκέψασθαι μὴ ἂν ἀλλαχοῦ εὑρεθῆναι, (4) ἦλθε πρὸς τοὺς ἐκβολοὺς τοῦ Ἀχελῴου. Θελγρὸς γὰρ ἔστιν αὐτοῦ ῥεῖθρον, καὶ ταῖς Ἐχινάσιν νήσοις εἰς θάλασσαν ἐκδιδοὺς, ὑπωκτίσθη αὐτοῦ πρόχωσιν (5) ἔστιν οὖν τοσοῦτον ἐργάσασθαι, καὶ γῆν ἀναδῆσαι, ἥτις ἱκανὴ σῶμα ἀνθρώπου ὑποδέξασθαι, μὴ πρότερον ἔσα (6) τοῦ τῆς μητρὸς φόνου. καὶ δὴ πεφευσθῆναί (7) φασι, καὶ κατοικῆσαι τὴν Κατοιναίδα γῆν. (8) Καὶ ἐξ ἐνὸς τοῦ υἱοῦ Ἀκαρνᾶνος, Ἀκαρνανίαν τὸν τόπον ὀνομάσαι. V.

(1) Μητραλοίου] Sic editum inveni, nec quidquam varietatis notatum reperio, cum tamen in Luciano recte μητραλοίου. *J. F. R.*

(2) Ἀλκμαίωνος] Sic in V. recte legitur. In Impreſſo prave editum eſt Ἀλκμαίων. In C. vero ſcriptum: Ὁ Ἀμφιλοχος filius fuit Alcmaeonis Amphiarai. *M. du S.*

(3) Ἀπεκτονὼς] Ita dedit Idem, pro vulgato ἀπεκτονώς.

(4) Ἦλθε] *Quam* C. Ergo legit ἦ, recte *M. du S.*

(5) Οὕτος] Οὕτω edita. Mutavit Idem, neſcio unde; nec ſatis adridet illud ἥτος θελγρὸς — ἥτος. *J. F. R.*

(6) Τοῦ τῆς μητρὸς] Τῆς τοῦ μητρὸς edita ridicule.

(7) Φασι] Omiſſum erat in editis.

(8) Hic aliquid deeſt, quod ſuppleri poterit ex Pauſaniae Arcadicis, ubi hanc Alcmaeonis habet hiſtoriam p. 492. Ed. *Sylburgii.* Caeteroqui Κατοιναίδος γῆς non meminit. *J. Cler.* Sed ſic etiam C. *M. du S.*

84. Μητραλοίου υἱὸς] Cum Alcmaeone confundit, a quo mater occiſa. *Ovid.* Met. IX. 407. *Natus erat facto pius & ſceleratus eodem.* Vid. p. 255, 1. & 266. Quidam tamen una matrem occidiſſe tradunt (vid. *Apollod.* III. p. m. 81. pen.) & ita pater juſſerat (p. 77. C.) *M. du S.*

Me-

valuere & sacrilegia, & plane nos contemnunt: nec injuria.

13. Atque haec de spuriis & fraude relatis in tabulas censorias. Ego vero etiam nova nomina jam multa audiens rerum, quae neque sunt inter nos, neque omnino possunt consistere, haec etiam, Jupiter, bona fide rideo. Aut ubinam sunt trita illa omnium ore nomina *Virtus*, & *Natura*, & *Fatum*, & *Fortuna*, pugnantia sibi & cassa rerum nomina, a stupidis hominibus Philosophis excogitata? Et tamen, licet temere ficta, sic imprudentes ceperunt, ut nemo nobis sacrificare jam velit, cum norit, si vel decies mille hecatombas offerat, perfecturam tamen esse Fortunam, quae in fatis sunt, & quae ab initio inde unicuique *Parcarum* filis sunt destinata. Lubens ergo ex te quaeram, Jupiter, viderisne unquam Virtutem, aut Naturam, aut Fatum? Nam te quoque audire *ista nomina* in Philosophorum disputationibus, novi, nisi adeo surdus es, ut neque clamantes illos exaudias. Cum habeam multa adhuc quae dicam, desinam orationem. Video enim, gravari plerosque dictis meis, & exsibilare illa, eos praesertim, quos tetigit mea in dicendo libertas.

14. In fine ergo si vis, Jupiter, Decretum quoddam de his recitabo, quod scriptum jam habeo. JUP. Recita; non omnia enim absurde reprehendisti: & oportet multa illorum inhibere, ne nimium quantum excrescant.

Καὶ ταῦτα μὲν δὴ τὰ νόθων, καὶ παρεγγράπτων. ἐγὼ δὲ καὶ ξένα ὀνόματα πολλὰ ἤδη ἀκούων, ἔστε ὄντων τινῶν παρ' ἡμῖν, ἔστε συστῆναι ὅλως δυναμένων, πάνυ, ὦ Ζεῦ, καὶ ὅτι τούτοις γελῶ. ἢ γὰρ ὄψιν ἡ πολυθρύλλητος ἀρετὴ, καὶ Φύσις, καὶ εἱμαρμένη, καὶ τύχη, ἀνυπόστατα, καὶ κεναὶ πραγμάτων ὀνόματα, ὑπὸ βλαχῶν ἀνθρώπων τῶν φιλοσόφων ἐπινοηθέντα; καὶ ὅμως αὐτοχέδια ὄντα, οὕτω τοὺς ἀνοήτους πέπεικεν, ὥστε οὐδεὶς ἡμῖν οὐδὲ θύειν βούλεται, εἰδὼς ὅτι κἂν μυρίας ἑκατόμβας πρόσηται, ὅμως τὴν τύχην πράξουσαν τὰ μεμοιραμένα, καὶ ἃ ἐξ ἀρχῆς ἑκάστῳ ἐπεκλώσθη. ἡδέως ἂν οὖν ἐροίμην σε, ὦ Ζεῦ, εἴ που εἶδες ἢ ἀρετὴν, ἢ Φύσιν, ἢ εἱμαρμένην; ὅτι μὲν γὰρ καὶ σὺ ἀκούεις ἐν ταῖς τῶν φιλοσόφων διατριβαῖς, οἶδα, εἰ μὴ καὶ κωφός τις εἶ, ὡς βοώντων αὐτῶν, μὴ ἐπαίειν. πολλὰ ἔτι ἔχων εἰπεῖν, καταπαύσω τὸν λόγον. ὁρῶ γοῦν τοὺς πολλοὺς ἀχθομένους μοι λέγοντι, καὶ συρίττοντας· ἐκείνους μάλιστα, ὧν καθήψατο ἡ παρρησία τοῦ λόγου.

Πέρας γοῦν εἰ ἐθέλεις, ὦ Ζεῦ, ψήφισμά τι περὶ τούτων ἀναγνώσομαι ἤδη ξυγγεγραμμένον. ΖΕΥΣ. Ἀνάγνωθι· ἐπαινῶ γὰρ ἅπαντα ἀλόγως ἠτιάσω· καὶ δεῖ τὰ πολλὰ αὐτοῦ ἐπισχεῖν, ὡς μὴ ὅπι πλεῖον ἀνθ' ἡμῶν γίγνηται.

ΨΗ-

c Ἡμῶν] Ὑμῶν male *Fl.*

Μητραλοίου υἱὸς] Utrum auctorem secutus, an memoria lapsus, filium facit, qui frater erat ejus Alcmaeonis, qui Amphiarai patris ulciscendi caussa matrem Eriphylen interemit? *J.M.G.*

86. Δυοῖν ὀβολοῖν] Confer omnino Ἀλιξ. c. 19. a me hinc praecipue nitori suo redditum. *M. du S.*

92. Πολυδάμαντος] De hoc dictum est ad Ἡσιόδ. c. ult. Vide etiam Athenagoram. *M. du S.*

Πολυδάμαντος] Hujus Polydamantis Scotussaei, athletae cum Dario Notho viventis, facinora, mortis genus, statuam quoque Olympicam commemorat *Pausanias* Eliac. 2. p. 182. seq. sed de vi illa febrifuga nihil. *J.M.G.*

94. Θεαγένης] De eo vid. Συγρ. c. 35. & notas. *M. du S.*

Ibid. Ὁ Θεαγένης] De hoc omnia *Pausanias* Eliac. 2. p. 188. seq. qui etiam hoc addit, Θάσιοι δὲ — νομίζουσιν ἄπτε θεῷ θύειν. Πολλαχοῦ δὲ τῆς ἐπίρρωθεν ἔν τε Ἕλλησιν οἶδα τῶν παρὰ βαρβάροις ἀγάλματα ἱδρυμένα Θεαγένους, καὶ νοσήματά τε αὐτῶν ἰώμενον, καὶ ἔχοντα τοῦδε τὴν ἐπιχωρίων τιμάς. *J.M.G.*

ΑΓΑ-

ΨΗΦΙΣΜΑ.

DECRETUM.

ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ.

BONA FORTUNA.

ΕΚκλησίας ἐννόμου ἀγομένης, ἑβδόμῃ ἱσταμένου, ὁ Ζεὺς ἐπρυτάνευε, καὶ πρόεδρευε Ποσειδῶν, ἐπεστάτει Ἀπόλλων, ἐγραμμάτευε Μῶμος [a] ὁ νυκτὸς, καὶ ὁ Ὕπνος τὴν γνώμην εἶπεν. Ἐπειδὴ πολλοὶ τῶν ξένων, οὐ μόνον Ἕλληνες, ἀλλὰ καὶ βάρβαροι, οὐδαμῶς ἄξιοι ὄντες κοινωνεῖν ἡμῖν τῆς πολιτείας παρεγγραφέντες, οὐκ οἶδ' ὅπως, καὶ θεοὶ δόξαντες, ἐμπεπλήκασι μὲν τὸν οὐρανὸν, ὡς μετὸν εἶναι τὸ συμπόσιον ὄχλῳ ταραχώδους, πολυγλώσσων τινῶν καὶ ξυγκλύδων· ἐπιλέλοιπε δὲ ἡ ἀμβροσία, καὶ τὸ νέκταρ, ὥστε μνᾶς ἤδη τὴν κοτύλην εἶναι, διὰ τὸ πλῆθος τῶν πινόντων· οἱ δὲ καὶ αὐθαδείας παρωσάμενοι τοὺς παλαιοὺς τε καὶ ἀληθεῖς θεοὺς, προεδρίας ἠξιώκασιν [b] ἑαυτοὺς διὰ πάντα τὰ πάτρια, καὶ ἐν τῇ γῇ προλιμᾶν θέλουσι.

Δεδόχθω τῇ βουλῇ, καὶ τῷ δήμῳ ξυλλεγῆναι μὲν ἐκκλησίαν ἐν τῷ Ὀλύμπῳ περὶ τροπὰς χειμερινὰς, ἑλέσθαι δὲ ἐπιγνώμονας τελείους θεοὺς ἑπτὰ, τρεῖς μὲν ἐκ τοῦ πα-

QUod felix fauſtumque ſit! Comitiis legitime habitis, ſeptimo die ineuntis *menſis*, Comitia Jupiter habuit, retulit Neptunus, in ſuffragia miſit Apollo, ſcribae munere functus eſt nocte Momus, ſententiam Somnus dixit. Quod peregrinorum multi non Graeci modo ſed etiam Barbari, nequaquam digni, qui civitate noſtra nobiscum fruantur, in cenſuales tabulas neſcio quomodo clam relati, & Deorum opinionem adepti, caelum impleverunt, adeo ut plenum turbulenta multitudine ſit convivium, diverſarum linguarum & colluviei cujusdam hominum, deficiatque ambroſia & nectar, ita ut mina jam illius hemina conſtet propter bibentium multitudinem: ipſique contumaci quadam ſuperbia depulſis veteribus & veris Diis, priorem ſibi accubitum praeter patrium morem arrogent, & in terra quoque honore praeferri illis velint:

15. *Earum rerum cauſſa* placeat Senatui & populo, haberi comitia in Olympo circa brumam, & eligi Quaeſitores de claſſicorum Deorum numero ſeptem, tres de ma-

ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ] Ita *J. Bt. Fl. S.* Ἀγαθῇ τύχῃ, nominandi caſu *H. P. Fr. Ald.* [a] Τῆς] Sine artic. *Fl.* [b] Ἑαυτοὺς] Αὐτοὺς *Fl.*

ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ] Praeſcriptio ſolennis in omnibus fere monumentis Graecis. Vid. quos laudat *Hudſ.* ad *Thuc.* 4, 118. ubi etiam in principio decreti eſt, nempe ſic: Ἔδοξε τῷ δήμῳ. Ἀκάμαντις ἐπρυτάνευε, Φαίνιππος ἐγραμμάτευε, Νικιάδης ἐπεστάτει, Λάχης εἶπε, Τύχῃ ἀγαθῇ τῇ Ἀθηναίων κ. τ. λ. *J.M.G.*

31. Ὁ Ζεὺς ἐπρυτάνευε] Proprie tribus πρυτανεύειν dicitur, id eſt, quinquaginta ex illa viri, decima pars magni Senatus quingentorum. Sic ordinarie in ejusmodi decretis v. g. apud *Thucyd.* l. c. & pluſculis in *Demoſthenis* oratione pro Corona. Sed hic Jovi hoc tribuit Lucianus, nempe qui hoc egerit, quod refert *Pollux* 8, 95. οἱ Πρυτάνεις τὴν βουλὴν συνάγουσι, καὶ προγράφουσι πρὸ τοῦ βουλῆς καὶ τοῦ Ἐκκλησίας, ὑπὲρ ὧν δεῖ χρηματίζειν. Caeterum lubet hic indicare, quod proeſſe poſſit illa de πρυτανευούσῃ φυλῇ obſervatio *Andocidi* in oratione de myſteriis p. 13. *Ald.* ubi legitur, Ἔδοξε τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, ἐὰν τις ἐπρυτάνευε, Κλεογένης ἐγραμμάτευε, Βοηθὸς ἐπεστάτει. Quod ſummus vir *Ezech. Spanh.* Diſſ. XI. p. 715. ita convertit, *Si quis Prytanin agebat* &c. Legendum abſque haeſitatione videtur Αἰαντὶς (φυλῆς hoc nomen eſt apud *Suidam*) ἐπρυτάνευε. Dicam quomodo Αἰαντὶς mihi ita facile in mentem venire potuerit. Occupatus paullo ante in laudatione *Demoſthenis*, orationem pro Corona perlegeram, & in ea ψηφίσματα. Horum vero unum c. 55. factum eſt, φυλῆς πρυτανευούσης Αἰαντίδος. Satis credo eſt. *J.M.G.*

32. Προέδρευε Ποσειδῶν] Neptuni mentio nulla praeceſſit. Sed puto quod clamoſus eſt admodum ille Deus, & plus quam ſtentorea voce, ideo προεδρίαν hic illi tribui. *Ulpian.* ad Demoſth. contra Midiam, quem

majorum gentium ſenatu ſub Saturno, quatuor vero de duodecim, & in his Jovem. Quaeſitores autem illos ſedere juratos priùs legitimum jusjurandum, Stygem. Mercurium porro praeconio cogere omnes, qui concilio Deorum intereſſe poſtulant: hos porro venire adductis juratis teſtibus, & generis ſui argumentis. Deinceps hi ſingulatim prodeant in medium; Quaeſitores vero re explorata, vel Deos eſſe pronunciabunt, vel ad ſua ſepulcra & monumenta majorum illos demittent. Si quis vero reprobatorum, & ſemel ejectorum a Quaeſitoribus, deprehendatur caelum ingreſſus, hic praecipitetur in Tartarum.

λαιᾶς βελῆς τ' ὀπὶ Κρόνῳ, τέτταρας δὲ ἐκ τ' δώδεκα, ϗ ἐν αὐτοῖς τ' Δία. τούτους δὲ τοὺς ἐπιγνώμονας αὐτοὺς μὲ καθέζεσθ ὀμόσαντας τ' νόμιμον ὅρκον, τ' Στύγα· τ' Ἑρμῆν δὲ κηρύξαντα ξυναγαγεῖν ἅπαντας, ὅσοι ἀξιοῦσι ξυντελεῖν εἰς τὸ συνέδριον· τοὺς δὲ ἥκειν μάρτυρας ἐπαγομένους ἐνωμότους, ϗ ἀποδείξεις τοῦ γένους. τοὺντεῦθεν δὲ οἱ μὲ παρίτωσαν καθ' ἕνα, οἱ δὲ ἐπιγνώμονες ἐξετάζοντες, ἢ θεοὺς εἶναι ἀποφανοῦνται, ἢ καταπέμψουσιν ὀπὶ τὰ σφέτερα ἡρία, ϗ τὰς [c] θήκας τὰς προγονικάς. ἢν δέ τις ἁλῷ τ' ἀδοκίμων, ϗ ἅπαξ ἐκπεσὼν τ' ἐπιγνωμόνων ἐκκριθέντων, ἐπιβαίνων τοῦ οὐρανοῦ, ἐς τ' Τάρταρον ἐμπεσεῖν τοῦτον.

16. Porro *placeat* ſuum quemque Deorum opus facere, & neque morbos curare Minervam, neque Aeſculapium oracula edere, neque tot res unum agere Apollinem, ſed electo uno, aut vatem, aut citharoedum eſſe, aut medicum.

Ἐργάζεσθ δὲ τὰ αὐτοῦ ἕκαστον. ϗ μήτε τ' Ἀθηνᾶν ἰᾶσθ, μήτε τ' Ἀσκληπιὸν χρησμῳδεῖν, μήτε τ' Ἀπόλλω τοσαῦτα μόνον ποιεῖν, ἀλλ' ἕν τι ἐπιλεξάμενον, μάντιν, ἢ κιθαρῳδὸν, ἢ ἰατρὸν εἶναι.

17. Philoſophis porro edicendum, ne nova fingere nomina velint, neque nugas agere de his, quae ignorant.

Τοῖς δὲ φιλοσόφοις προειπεῖν, μὴ ἀναπλάττειν [d] καινὰ ὀνόματα, μηδὲ ληρεῖν περὶ ὧν οὐκ ἴσασιν.

18. Quotquot autem *reprobatorum* jam templis aut altaribus ſunt culti, illorum ſublatis ſimulacris, imponi *placeat* aut Jovis *ſignum*, aut Junonis, aut Apollinis, aut

Ὁπόσοι δὲ ἤδη ναῶν ϗ θυσιῶν ἠξιώθησαν, ἐκείνων μὲ καθαιρεθῆναι τὰ ἀγάλματα, ἑστεθῆναι δὲ ἢ Διὸς, ἢ [e] Ἥρας, ἢ Ἀπόλλω-

[c] Θήκας τὰς] Omiſit *Hz.* ſola. [d] Καινὰ] Et ſic *Fl.* cum cett.

quem laudat etiam *Kuhn.* ad *Poll.* 8, 96. Οἱ πρόεδροι ἦσαν οἱ ἀφ' τῆς Κηρυκῶν λάγους τῷ δήμῳ· δοκεῖ ἡμῖν περὶ τούτου βουλεύσασθ. *J.M.G.*

Ibid. Ἐπισάτει Ἀπόλλων] Ἐπισάτης erat mittere populum in ſuffragia, quod ἐπιψηφίζειν eſt, ut luculenter oſtendit doctiſſimus *Ernestus* ad *Xenoph.* Memor. Socr. 4, 4, 3. Quam congrue autem ἐπισάτῳ faciat Apollinem, indicat *Pollux* 8, 96. ubi de ἐπισάτῃ, ἔχει δ' τὰς κλεῖς τ' ἱερῶν, ὧν οἷς τὰ χρήματα, ϗ τὰ γράμματα. Apollo praeſes literarum &c. Ab hoc munere incipit decretum apud *Ariſtoph.* Theſmoph. 379. Τιμοκλεὶ ἐπισάτει· Λύσιμ' ἐγραμματέυσιν· Εἶτα Σωσράτη. *J.M.G.*

33. Ἐγραμματέυσιν Μάμ] Etiam *Hz.* Γραμματεῦς ap. *Poll.* 8, 98. inter alia ἀναγιγνώσκει τῷδε τῷ δήμῳ ϵ τῇ βουλῇ, quod facile plurimis oratorum locis firmari poſſet, ſi hoc ageremus. Nam quae de *Prytanum*, *Proëdrorum*, *Epiſtatarum*, *Scribarum* munere diximus, eo modo allata ſunt, ut converſionis noſtrae ratio etiam his, qui non ſatis exercitati ſunt, appareat. *J.M.G.*

49. Περὶ τροπὰς χειμερ.] Cum longae noctes benignam dormiendi & ſomniandi adeo, occaſionem praebent. Dicit enim ſententiam Somnus. *J.M.G.*

51. Τελείους θεοὺς] Supra T. II. *Jov. Tr.* c. 18. *J.F.R.*

55. Ὅρκον, τὴν Στύγα] *Hom.* Od. E. 185. *M. du S.*

62. Ἡρία] Humilium volunt hac voce deſignari ſepulchra. *M. du S.*

Ἡρία] Vid. ſupr. T. I. *Contempl.* c. 22. pr. *J.F.F.*

68. Ἀθηνᾶν ἰᾶσθαι] Erat Athenis ſignum Ἀθηνᾶς Ὑγιείας, teſte *Pauſan.* Att. p. 21, 17. & Ara, ibid. p. 31, 3. *Wechel.* De Aeſculapii oraculis vel ſolus noſtri Pſeudomantis ſatis teſtatur: ad quem fallor an referenda eſt tabula aenea apud *Gruterum* p. 81. *J.M.G.*

Ibid. Ἀσκληπιὸν χρ.] Alexandri Abonoteichitae oraculum petere hiſce videtur. *M. du S.*

τῶν, ἢ τῶν ἄλλων τινός· ἐκείνοις δὲ τάφον χῶσαι τὴν πόλιν, καὶ [a] στήλην ἐπιστῆσαι ἀντὶ βωμοῦ. ἢν δέ τις τῶν ἀκούσῃ τοῦ κηρύγματος, καὶ μὴ ἐθελήσῃ ὑπὸ τοὺς ἐπιγώμονας ἐλθεῖν, ἐρήμην αὐτῷ καταδικάσαντων.

[b] Τοῦτο μὲν ἡμῖν τὸ ψήφισμα. ΖΕΥΣ. Δικαιόταλον, ὦ Μῶμε, καὶ ὅτῳ δοκεῖ, ἀνατεινάτω τὴν χεῖρα· μᾶλλον δὲ ὅτω γιγνέσθω. πολείους γὰρ οἶδ' ὅτι ἔσονται οἱ μὴ χειροτονήσοντες. ἀλλὰ νῦν μὲν ἄπιτε· ὁπόταν δὲ κηρύξῃ ὁ Ἑρμῆς, ἥκετε, κομίζοντες ἕκαστος ἐναργῆ τὰ γνωρίσματα, καὶ σαφεῖς τὰς ἀποδείξεις, παιρὸς ὄνομα, καὶ μητρὸς, καὶ ὅθεν καὶ ὅπως θεὸς ἐγένετο, καὶ φυλὴν, καὶ φράτορας. ὡς ὅστις ἂν μὴ παράσχῃ, οὐδὲν μελήσει τοῖς ἐπιγνώμοσιν, εἰ νεών τις μέγαν ὑπὸ γῆς ἔχει, καὶ [c] εἰ οἱ ἄνθρωποι θεὸν αὐτὸν εἶναι νομίζωσιν. *

ceterorum alicujus: istis vero tumulum strui a civitate, & cippum poni pro altari. Si quis vero praeconio non obediat, & ad Quaesitores adire recuset, eum deserta lite damnanto *etiam inauditum*.

19. Hoc nobis decretum *est*. JUP. Aequissimum, o Mome, & cui ita videtur, manum protendat. Vel potius, sic fiat! Plures enim, novi, erunt, qui manum non protendant. Sed nunc discedite. Cum vero praeconium faciet Mercurius, venite, manifesta quisque argumenta adferentes, patris nomen, & matris, & unde *sit*, & quomodo Deus sit factus; & tribum, & curiales. Quisquis enim haec non exhibebit, non curabunt Quaesitores, si magnum quis in terra templum habeat, & homines Deum illum esse arbitrentur.

CY-

a Στήλην] Θύλην male *B.* ait *Solan.* Sed errat si *B1.* vel 2. vult. Nam utraque recte στήλην, cum aliis. b Τοῦτο] ΖΕΥΣ. τοῦτο Edd. Transposuit personam *Solan.* c Εἰ] Omittit *Fl.*

78. Ἐκείνοις δὲ τάφον — καὶ θύλην ἐπιστῆσαι] Pro θύλην, quae vox est nihili, manifestum est debere legi στήλην. Sed Interpres, qui statuam vertit, neicio quomodo legerit: nam licet στήλη ab ἵστημι derivari videatur, ἵστημι vero sit *statuo*, tamen statua Latinis dicitur Graece ἄγαλμα, ἀνδριάς, βρέτας, non vero στήλη, quae hoc loco *cippus* debebat verti. *J. P. a G.*

83. ΖΕΥΣ.] Delevi supra Jovis nomen, quod in omnibus libris nostris ante τοῦτο reperiebatur; & hic suo loco reposui ante Δικαιότατον. Decretum autem Momus legerat, quod observare omiseram. Isque adeo recitato jam decreto ait: τοῦτο μὲν ἡμῖν τὸ ψήφισμα. *M. du S.*

95. * Sequebantur in Ed. *Junt. Ald. Fl. Fr. H.* & *B1.* ac 2. (Non in *P. S.* & *Amst.*) duo Dialogi inscripti: ΖΕΥΣ ΚΑΙ ΗΛΙΟΣ. Alter ΑΠΟΛΛΩΝ ΚΑΙ ΕΡΜΗΣ. Iis tamen additum in iisdem: Οἱ ἐφεξῆς δύο διάλογοι τῶν διαλόγων εἰσὶ τῶν Θείων. quo indicarent, hos binos Dialogos pertinere ad Dialogos Deorum. Sed uterque jam suo loco insertus est Tom. I. N°. XXV. & XXVI. *J. F. R.*

ΚΥΝΙΚΟΣ] D. *Joan. Chrysostomus* vir plane sanctus & incomparabilis non veritus est ejus partem in homiliam quandam, quam in Johannis evangelium commentatus est, inserere. *Cogn.* Suppositium credo, gravior enim est, nec ludentis Luciani. *M. du S.*

1. Κόμαν] Diserte hic *Coma* tribuitur Cynico; quam apte, viderint alii. Ego certe contra optimorum scriptorum morem id factum censeo; apud quos οἱ χρῆ κιναιδόους, quales Cynicos fuisse certissimum est, numquam credo invenientur κόμαν ἔχειν dici. In hoc tamen libello iterum c. 13. idem diserte dicuntur, aut innuuntur κομᾶν. c. 16. & 20. Nihil igitur restat, nisi ut moneam, opus esse suppositititium, de quo non multum laborandum est. De aliis Luciani ipsius locis quid dixerim, vide ad *Pisc.* c. 15. *M. du S.*

Ibid. Χιτῶνα] Sic *Ælian.* V. H. VII. 13. ἀνυπόδητος πολλάκις καὶ ἀχίτων προέρχει. Philosophi enim omnes, exceptis Cynicis, & tunicam interulam & superiariam (verbis utor *Salmasii* ad Tertull. de pallio p. 70.) habere consueverant. Cynici solam interulam, inquit, unde ἀχίτωνες. Vid. fin. hujus Dial. ubi plerique Dii ἀχίτωνες pingi dicuntur. „ Non semper veteres Graeci calceati erant, inquit *Casaubonus* (ad *Theophr.* Char. p. 240.) ut hodie nos sumus; multus enim fuit τῆς ἀνυποδησίας usus. Spartanos quidem etiam lex Lycurgi coëgit esse discalceatos: ut refert *Xenophon* in eorum Politia. Athenienses quoque, paulo qui essent in ratione vitae adstrictiores aut severiores, non nisi necessario tempore, ad vitandum scilicet frigus aut itinerum asperitates, calceis utebantur. Vide *Plut.* in Phocione: &, ait *idem auctor* in vita Lycurgi, eum ταῖς ἀναγκαίαις tantum ὑποδέσεσι calceos induisse. *Oppianus* etiam in venatoris institutione, jubet eum nudis pedibus ad venationem ire,

γυμνοῖσι δὲ ποσσὶν ὀδεύειν
Κύνας τοῖσιν ἔχῃ μέλεται, δυσθηρίαν θηρᾶν.

Clem. Alex. Paedag. III. Libro II. ἀνδρὶ δὲ τῷ μάλα ἁρμόδιον ἀνυποδησία· πάλιν εἰ μὴ στρατεύοιτο. καὶ γὰρ

„ πως

CYNICUS.

ΚΥΝΙΚΟΣ.

CYNICUS ET LYCINUS.

ΚΥΝΙΚΟΣ ΚΑΙ ΛΥΚΙΝΟΣ.

L Y C.

HEus tu, quid tandem barbam alis & comam, tunicam vero non habes, & nuda cute incedis, & ſine ſoleis, vagam & immanem vitam atque belluinam ſecutus, & contrariis ſemper rebus tuum corpus, non ut caeteri, tractans, huc illuc oberras, in dura humo cubans, ut multum inde ſordium habeat iſtud palliolum, nec ipſum tenue, neque molle, neque floridum? CYN. Neque enim opus habeo: tale vero, quod & facillime paretur, & poſſeſſori quam minimum faceſſat moleſtiae, tale, inquam, mihi ſatis eſt.

Λ Υ Κ.

1 Τί ποτε, ὦ οὗτος, πώγωνα μὲν ἔχεις καὶ κόμην, χιτῶνα δὲ οὐκ ἔχεις, καὶ [a] γυμνοδερχὴ, καὶ [b] ἀνυποδητεῖς τε ἀλήτλυ, καὶ ἀπάνθρωπον βίον, [c] καὶ θηριώδη ὀπλεξάμενος, καὶ ἀεὶ τοῖς ἐναντίοις τὸ σῶμα δέμας οὐχ ὡς οἱ πολλοὶ ἀφχρησάμενος, ἀλλοῖα ἄλλοσε ἀλλαχῇ, καὶ [d] εὐναζόμενος ὅπῃ ξηρᾷ δαπέδῳ, ὡς [e] ἄσην [f] πάμπολλον τουτὶ τὸ τριβώνιον φέρειν· καὶ μῶτα 10 καὶ [g] τοῦτο λεπτὸν, οὐδὲ μαλακὸν, οὐδὲ ἀνθηρόν; [h] ΚΥΝ. Οὐδὲ γὰρ δέομαι· τοιοῦτον δὲ ὁποῖον ἂν πορισθείη ῥᾷστα, [i] καὶ τῷ κεκτημένῳ πράγματα ὡς ἐλάχιστα [k] παρέχον· τοιοῦτον γὰρ ἔχει μοι.

Σὺ

ΚΥΝΙΚΟΣ] Titulus hic aderat in *B*1. 2. *P.* & *Fl.* Omiſſ. in cett. ΚΥΝ. ΚΑΙ ΛΥΚ.] Haec jam aderant perſon. nomina ſupra ſcripta in *P. H. J.* aeque ac in *B.* &c. aberant a *Fl.* quae tantum. ΚΥΝΙΚΟΣ. Λυκῶν. ΚΥΝΙΚΟΣ. Κυνικοῦ & Λυκοῦ *B*1. & 2. *a* Γυμνοδερχὴ] Nil mut. Edd. *b* Ἀνυποδητεῖς] Sic *Fl. Ald. Fr. B*1. *P.* &c. Ἀνυποδητὶς *J.* *c* Καὶ θηριώδη] Omiſit *Fl.* *d* Εὐναζόμενος] Εὐνηστόμενος *Fl.* *e* Ἄσην] Ἄτλω *J.* ſola, & marg. *Atlω.* *f* Πάμπολλον] Παμπόλλω *Pell.* *g* Τοῦτο λεπτὸν] Τὸ τριβώνιον λάνιον. *Fl.* *h* ΚΥΝ.] Κωνι. *Fl.* mox Κωνικὸς plene dein bis, ter K. & A. tantum. Poſtea vero toto Dial. perſonas omittit, ſpatio tantum relicto. *i* Καὶ] Omiſit *Fl.* *k* Παρίχον] Forſ. παρίχα, adſcripſ. *Geſn.*

ΚΥΝΙΚΟΣ] Titulus hic fuit in C. G. Πῶς δῆ Κυνικὸν εἶναι φιλόσοφον. (Deinde) Κωδωνίου οὗτος ὁ λόγος ἄλλως τε νομισθῆναι, καὶ ὑπ' Αυκιανοῦ. *G.*

9. Τριβώνιον] Τὸ τριβώνιον ἐνταῦθα τὸ παλαιὸν & διεφθαρμένον ἱμάτιον. τρίβων δὲ τρίβωνος τὸ τὸν φιλοσόφων ἔνδυμα εἰώθασι. Erat autem usque ad pedes, & χειρίδας ἔχων πλατείας & κεκολπωμένας. *G.*

„ πως ἐγγὺς τὸ ὑποδεδιέναι τῷ δεδιέναι. Nota eſt & Romani Catonis ἀνυποδησία: item Neronis; vide *Suet.* „ c. 51." Haec & plura *Caſaubonus. Xen.* ἀπομν. 1.— τε & ἀχίτων ἀφατελείς *Ariſtoph.* apud *Diog. Laërt.* p. 40. C. ἀνυποδητεῖς. in *Nub.* tamen eſt ἀνυπόδητος. *M. du S.*

3. Γυμνοδερχὴ] An γυμνοδερμῆ a γυμνοδερμοῦμαι. i. e. cute nuda ſum? *F.G.* Idem rurſus ad verbum *Menag.*

Ibid. Καὶ γυμνοδερχὴ] Nihil dum probabilius video conjectura *Menagii:* hanc itaque interpretando ſecutus ſum. *J.M.G.*

Ibid. Ἀνυποδητεῖς] Infra c. 16. f. ἀνυποδητεῖν iterum ſic ſcribitur in omnibus, penult. longa. Item ἀνυπόδητος c. 13. ac ſaepe T. 2. Licet & interdum ἀνυπόδητος. *J.F.R.*

5. Τοῖς ἐναντίοις] Locus mendoſus videtur, vett. Codd. inſpiciendi. *F.G.*

Τοῖς ἐναντίοις] Nihil varietatis invenio, neque deſidero; nam recte ἀφχρίσασθαι cum accuſat. conſtruitur vid. *Herodian.* plurib. locis, atque *interficio* ſignificat. Verte igitur: *tu corpus contrariis rebus enecas*, i. e. *cruciας duriter habendo*, non vero ut vulgo homines ſolent. *J.F.R.*

8. Ἄσην] I. e. ἀσρώτυ, *ſine ſtrato.* *F.G.*

Ibid. Ἄτλω] Ἄσιν. *F.G.* Fruſtra. Nam vulgatum praeſtat, nec *luto* etiam conſperſum requiritur pallium, ſed ἄσιν *faſtidium*, hic *ſqualorem* luctui proprium ſignificat, & ad vocabula luctus bene refertur a *Polluce* III. 98. *J.F.R.*

Ibid. Πάμπολλον] An παμπόλλω. *F.G.* Ne credas Lector, qui ſcis compoſita Atticis communia. *Aelian.* IV. 8. παμπόλλας μυριάδας. *J.F.R.*

13. Παρίχον] Forſ. παρίχα adjecerat *Geſn.* Idem

Σὺ δὲ πρὸς θεῶν, εἰπέ μοι, τῇ πολυτελείᾳ οὐ νομίζεις κακίαν προσεῖναι; ΛΥΚ. Καὶ μάλα. ΚΥΝ. Τῇ δ' εὐτελείᾳ ἀρετὴν; ΛΥΚ. Καὶ μάλα. ΚΥΝ. Τί οὖν, ὃν ὁρῶν ἐμὲ τῶν πολλῶν εὐτελέστερον ἀφιτώμενον, τοὺς δὲ πολυτελέστερον, ἐμὲ αἰτιᾷ, οὐκ ἐκείνους; ΛΥΚ. Ὅτι οὐκ εὐτελέστερόν μοι, μὰ Δία, τῶν πολλῶν ἀφιτᾶσθαι δοκεῖς, ἀλλ' ἐνδεέστερον, μᾶλλον δὲ τελέως ἐνδεῶς, οὐ πόρρω. ἀφαφέρεις γὰρ οὐδὲν σὺ τῶν πτωχῶν, οἱ τῶν ἐφήμερον τροφὴν μεταιτοῦσι.

ΚΥΝ. Βούλει οὖν εἰδῶμεν, ἐπεὶ προελήλυθεν ἐνταῦθα ὁ λόγος, τί τὸ ἐνδεές, οὐ τί τὸ ἱκανόν ἐστιν; [a] ΛΥΚ. Εἴ σοι δοκεῖ. ΚΥΝ. Ἆρ' οὖν ἱκανὸν μὲν ἑκάστῳ, ὅσῳ ἂν ἐξικνῆται πρὸς τὴν ἐκείνου χρείαν, ἢ ἄλλο τι λέγεις; ΛΥΚ. Ἐγὼ τοῦτο. ΚΥΝ. Ἐνδεὲς δέ, ὅσῳ ἂν ἐνδεέστερον ᾖ τῆς χρείας, οὐ μὴ ἐξικνῆται πρὸς τὸ δέον; ΛΥΚ. Ναί. ΚΥΝ. Οὐδὲν ἄρα τῶν ἐμοὶ ἐνδεές ἐστιν. οὐδὲν γὰρ αὐτοῖς ὅ, τι οὐ τὴν χρείαν [b] ἐκπληροῖ τὴν ἐμήν.

ΛΥΚ. Πῶς τοῦτο λέγεις; ΚΥΝ. Ἐὰν σκοπῇς πρὸς ὅ, τι γέγονεν ἕκαστον, ὧν δεόμεθα, οἷον οἰκία, ἆρ' οὐχὶ σκέπης; ΛΥΚ. Ναί. ΚΥΝ. Τί δὲ ἐσθῆς, τοῦ χάριν; [c] ἆρα οὐχὶ [d] καὶ αὕτη τῆς σκέπης; ΛΥΚ. Ναί. ΚΥΝ. Τῆς δὲ σκέπης αὐτῆς πρὸς θεῶν, τίνος ἐδεήθημεν εἵνεκα, οὐκ ὅπως ἄμεινον

2. Tu vero, per Deos, mihi dic, sumtuosae vitae vitium ineſſe non arbitraris? LYC. Omnino. CYN. Parſimoniae autem virtutem? LYC. Ita fane eſt. CYN. Quare ergo cum vides me viliori quam plerosque victu & cultu utentem, illos vero sumtuoſo magis; me accuſas, non illos? LYC. Quod non viliori, per Jovem, cultu victuque quam vulgus videris uti, ſed indigentiori, aut potius in ſumma vivere indigentia atque inopia. Neque enim quidquam a mendicis differs cibum in diem rogantibus.

3. CYN. Vis ne ergo diſpiciamus, quando huc ſermo nobis progreſſus eſt, quid ſit quod deficiat, quid ſit ſatis? LYC. Si ita tibi videtur. CYN. Numquid igitur ſatis unicuique illud eſſe dicis, quod aeque late atque uſus & *neceſſitas* illius pateat; an aliud quid dicis? LYC. Sit iſtud. CYN. Deficere autem illud, quod in uſu deficiat, & non aeque late, atque opus erat, patet? LYC. Nempe. CYN. Nihil ergo mihi deficit: nihil enim eſt mearum rerum quod non uſum meum expleat.

4. LYC. Quomodo hoc intelligis? CYN. Si conſideres, ad quid factum ſit unumquodque illorum, quibus opus habemus, verbi cauſſa, domus, nonne ut tecti ſimus? LYC. Sane. CYN. Quid vero? veſtis? cujus rei gratia? Nonne etiam haec ut tecti ſimus? LYC. Nempe. CYN. Ipſum vero illud, ut tecti eſſemus, per Deos, cujus rei cauſſa opus fuit, nonne ut

a ΛΥΚ.] Deſunt & hic & in ſeqq. perſonarum nomina, in *Fl.* Niſi quod ſpatiis, ut ſaepe alibi, diſtinguuntur. b Ἐκπληροῖ] Ἐκτελεῖ *Fl.* c Ἆρα] Ἄρα *Fl.* d Καὶ αὕτη] Sic *J.* Αὐτὴ ſine ᾗ *H. P. B1. Fr. Ald. S.* Αὐτῆς *Fl.* ſimiliter ſpreto ᾗ.

habet *Gujet* in nott. Mſſ. quas ille non vidit. Tanto veriſimilius ſit utrumque recte conjicere. *J.F.R.*

27. Τί τὸ ἐνδὲς] Non aſſequitur Latinus ſermo, certe in quantum nobis hic paruit, plenam vim hujus loci. Ἐνδὲς apud Graecos & hominis Epitheton eſt, cui aliquid deeſt, quo aegre caret, & rei, quae ſic deeſt. Objicitur Cynico, vivere illum in *defectu* h. e. in ſumma inopia: ille rogat, quid eſt igitur *deficiens* &c. *J.M.G.*

39. Οὐχὶ σκέπης] Σκέπη legend. videtur. *F.G.* Minime; nam connectendum cum ſeq. χάριν & εἵνεκα, quod ab eadem perſona ſtatim additur. *J.F.R.*

43. Εἵνεκα] Non itaque poëticum eſt εἵνεκα. Habuimus id crebro ap. Noſtrum, *de Dom.* c. 8. *Amor.* c. 49. *Navig.* c. 20. &c. Quamvis Ionibus potius perpetuum τὸ εἵνεκα. *J.F.R.*

47. Μάθοις τί ποθ. ἴσ' ἔργον;] Sic omnino interpungendum fuit, non ut in plerisque fit, ſine interrogatione, aut poſt μάθοις mora. Solae *B2.* & *P.* hoc obſervarunt, quamvis recte verterit *Thom. Morus. M. du S.*

51. Οὐ-

ut melius habeat id ipsum quod tegitur? LYC. Mihi ita videtur. CYN. Utrum igitur *hi mei* pedes pejus habere tibi videntur *aliorum pedibus calceatorum*? LYC. Non novi. CYN. Sed ita discas. Quod opus est pedum? LYC. Incedere. CYN. Pejus ergo tibi incedere mei pedes videntur, quam caeterorum? LYC. Hoc fortasse non ita est. CYN. Neque ergo pejus habent, si non deterius opus suum peragunt. LYC. Fortasse. CYN. Ergo pedes quidem *quod attinet*, non videor deteriore quam plerique conditione esse. LYC. Non videris. CYN. Quid vero? Meumne corpus reliquorum *corporibus* deterius est? si enim deterius, etiam infirmius. Virtus enim corporis robur est. Numquid ergo meum infirmius? LYC. Non apparet. CYN. Ergo neque pedes meos, neque reliquum corpus defici tegumento apparet. Si enim deficerentur, male haberent. Defectus enim & indigentia semper malum, & facit ut deteriore conditione sint ea, quibus adest. Sed neque deterius ali corpus meum apparet, quia vulgaribus cibis alitur. LYC. Nempe manifestum est. CYN. Neque validum esset, si male aleretur: vitiantur enim a malis alimoniis corpora. LYC. Sunt ista.

5. CYN. Quomodo igitur, dic mihi, haec cum ita se habeant, reprehendis me, & vitae meae rationem nimis contemnis, & miseram esse confirmas. LYC. Ideo

ἔχειν [e] τὰ σκεπόμενον; ΛΥΚ. Δοκεῖ μοι. ΚΥΝ. [f] Πότερ' οὖν, τὼ ποδὲ κάκιον ἔχειν δοκεῖ σοι; ΛΥΚ. Οὐκ οἶδα. ΚΥΝ. Ἀλλ' ὅτως ἂν [g] μάθοις· τί ποδῶν ἔστ' ἔργον; ΛΥΚ. Πορεύεσθαι. ΚΥΝ. Κάκιον οὖν ποπορεύεσθαί σοι δοκοῦσιν οἱ ἐμοὶ πόδες, ἢ οἱ τῶν πολλῶν; ΛΥΚ. Τοῦτο μὰ Δία οὐκ ἴσως. ΚΥΝ. Οὐ τοίνυν [h] οὐδὲν χεῖρον ἔχουσιν, [i] ἢ μὴ χεῖρον τὸ ἑαυτῶν ἔργον ἀποδιδόασιν; ΛΥΚ. Ἴσως. ΚΥΝ. Τοὺς μὲν δὴ πόδας οὐδὲν φαίνομαι χεῖρον ἀφικείμενος τῶν πολλῶν [k] ἔχειν; ΛΥΚ. Οὐκ ἔοικας. ΚΥΝ. Τί δὲ; τὸμὸν σῶμα [l] τῶν λοιπῶν ἆρα κάκιον; εἰ γὰρ κάκιον, καὶ ἀσθενέστερον· χρεὼν γὰρ σώματος ἰσχύς. ἆρ' οὖν τὸ ἐμὸν ἀσθενέστερον; ΛΥΚ. Οὐ φαίνεται. ΚΥΝ. Οὐ τοίνυν οὐθ' οἱ πόδες φαίνονταί μοι σκέπης ἐνδεεῖς ἔχειν, οὔτε τὸ λοιπὸν σῶμα. εἰ γὰρ ἐνδεῶς εἶχον, κακῶς ἂν εἶχον. ἡ γὰρ ἔνδεια πανταχῇ κακὸν καὶ χεῖρον ἔχειν ποιεῖ ταῦτα, οἷς ἂν προσῇ. ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τρέφεσθαί γε φαίνεται χεῖρον τὸ σῶμα τὸμὸν, ὅτι ἀπὸ τῶν τυχόντων τρέφεται. ΛΥΚ. Δῆλον γάρ. [m] ΚΥΝ. Οὐδὲ εὔρωστον, [n] εἰ κακῶς ἐτρέφετο. λυμαίνονται γὰρ αἱ πονηραὶ τροφαὶ τὰ σώματα. ΛΥΚ. Ἔστι ταῦτα.

ΚΥΝ. Πῶς οὖν, εἰπέ μοι, τούτων ὅτως ἐχόντων, αἰτιᾷ μου καὶ φαυλίζεις τὸν βίον, καὶ φῂς ἄθλιον; [o] ΛΥΚ. Ὅτι, νὴ Δία, τὸ φύ-

[e] Τὸν σκεπ.] Τὸ σκεπόμενον marg. *AIW.* [f] Πότερ'] Ita *Fl. Fr. J. P.* &c. [g] Μάθοις] Nihil distinctionis post μάθοις erat in plerisque. In *P.* comma tantum. [h] Οὐδὲν χεῖρον] Οὐδ' εἰ χεῖρον Edd. Οὐδὲν L. Οὐδὲν *Fl.* [i] Ἢ] Ἢν L. [k] Ἔχειν] Deest in *Fl.* [l] Τῶν λοιπῶν] Τὸ λοιπὸν *Fl.* [m] ΚΥΝ.] Addidi ex *J. Bl. H.* &c. Aberat in *P.* [n] Εἰ κακῶς] Εἰὴ εἰ κ. *Jensii.* Nil mut. Edd. [o] ΛΥΚ.] Personam ΚΥΝ. hic male *H*1. 2.

51. Οὐδὲν χεῖρον] Vulgatum εἰ χεῖρον nihili esse, bene etiam senserat Cl. *Gesn.* qui pro οὐδ' εἰ rescripserat οὐδὲ. At quum L. & *Fl.* οὐδὲν habeant, quod verissimum; quodque mox repetitur, in οὐδὲν φαίνομαι χεῖρον, omnium nostrorum librorum consensu, nihil haesitavi in hoc recipiendo. Cumque *Fl.* οὐδ' cum spiritu exhibeat, adparet vulgatum ceterarum οὐδ' εἰ hinc natum esse. *J. F. R.*

64. Οὐδὲ τρέφεσθαί γε φαίνεται χεῖρον τὸ σῶμα τὸμὸν, ὅτι ἀπὸ τῶν τυχόντων τρέφεται. ΛΥΚ. Δῆλον γάρ. ΚΥΝ. Οὐδὲ εὔρωστον, εἰ κακῶς ἐτρέφετο] Hiulca sunt haec ultima; sed facile patet, quid interciderit; nimirum εἰη, idque proclive fuit ob affinissimam sequentem voculam. Lege igitur, Οὐδὲ εὔρωστον εἴη, εἰ κακῶς ἐτρέφετο. Id ait Cynicus, *Sed nec propterea corpus meum videtur pejus nutriri, quod nutritur ab rebus vilibus.* (Id vero manifestum esse, respondet Lucianus) *Neque bene firmum foret, si male nutriretur.* *J. J.*

66. Οὐδὲ εὔρωστον] *Gesn.* etiam adleverat; supple εἴη. Lubens id adderem, sicubi invenirem. Jam poterit subaudiri, donec id inveniamus. At quidni aeque intelligeretur, ac paullo supra hoc capite, εἰ γὰρ κάκιον,

φύσεως, ἣν σὺ τιμᾷς, καὶ τὴν θεῶν γῆν ἐν μέσῳ καλατεθεικότων, ἐκ δ' αὐτῆς ἀναδεδωκότων πολλὰ καὶ ἀγαθὰ, ὡς ἔχειν ἡμᾶς πάντα ἄφθονα, μὴ πρὸς τὴν χρείαν [a] μόνον, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἡδονὴν, σὺ πάντων τούτων ἢ τῶν γε πλείστων ἄμοιρος εἶ, καὶ ἀδενὸς μετέχεις αὐτῶν, οὐδὲν μᾶλλον ἢ τὰ θηρία· πίνεις μὲν γὰρ ὕδωρ, ὅσπερ καὶ τὰ θηρία, σιτῇ δὲ ὅτῳ ἂν εὑρίσκῃς, ὥσπερ οἱ κύνες, εὐνὴν δὲ οὐδὲν χρείττω τῶν κυνῶν ἔχεις. χόρτος γὰρ [b] πάρεστί σοι, καθάπερ ἐκείνοις. ἔτι δὲ ἱμάτιον φορεῖς, οὐδὲν ὀπτικέστερον ἀκλήρου. καίτοι εἰ σὺ τούτοις ἀρκούμενος ὀρθῶς φρονήσεις, ὁ θεὸς οὐκ ὀρθῶς ἐποίησε, τοῦτο μὲν πρόβατα ποιήσας ἔμμαλλα· τοῦτο δ' ἀμπέλους ἡδυοίνους, τοῦτο δὲ τὴν ἄλλην παρασκευὴν θαυμαστῶς ποικίλην, καὶ ἔλαιον, καὶ μέλι, καὶ τὰ ἄλλα, ὡς ἔχειν μὲν ἡμᾶς σιτία παντοδαπὰ, ἔχειν δὲ ποτὸν ἡδὺ, ἔχειν δὲ χρήματα, ἔχειν δ' εὐνὴν μαλακὴν, ἔχειν δὲ οἰκίας καλὰς, καὶ τὰ ἄλλα πάντα θαυμαστῶς καλασκευασμένα. καὶ γὰρ αὖ τὰ τῶν τεχνῶν ἔργα, δῶρα τῶν θεῶν ἐστι. τὸ δὲ πάντων τούτων ζῆν ἀπεστερημένον, ἄθλιον μὲν, εἰ καὶ ὑπ' ἄλλου τινὸς ἀπεστέρητο, καθάπερ οἱ ἐν τοῖς δεσμωτηρίοις· πολὺ δὲ ἀθλιώτερον, εἴ τις αὐτὸς ἑαυτὸν ἀποστεροίη πάντων τῶν καλῶν. μανία τε ἤδη τοῦτό γε σαφής.

ΚΥΝ. Ἀλλ' ἴσως ὀρθῶς λέγεις. ἐκεῖνο δέ μοι εἰπὲ, εἴ τις ἀνδρὸς πλουσίου προθύμως καὶ φιλανθρώπως, ἔτι τε φιλοφρόνως ἑστιῶντος, καὶ ξενίζοντος πολλοὺς ἅμα καὶ παντοδαπούς, τοὺς μὲν ἀδενεῖς, τοὺς δὲ ἐρρωμένους, κάπειτα παρατιθέντος πολλὰ καὶ παντοδαπὰ, πάντα ἁρπάζοι, καὶ πάντα

equidem, quod cum natura, quam tu magni facis, & Dii tellurem hanc in medio posuerint, & ex illa bona exoriantur multa, ut omnium rerum habeamus beatam copiam, non ad necessitatem modo, sed etiam ad voluptatem: tu horum omnium aut plerorumque certe expers es, nec ullo illorum magis quam bestiae. Aquam enim bibis, quam etiam bestiae: edis quidquid inveneris, uti canes: neque cubile canibus habes melius, foenum cum tibi sicut illis sufficiat: porro pallium gestas nihilo tolerabilius plane inopi. Atqui si tu his rebus contentus recte sapis, non recte Deus, qui hinc oves illis velleribus instruxerit, hinc suavi vino vites: reliquumque apparatum admirabiliter varium produxerit, & oleum, & mel, & reliqua: ut cibum habeamus omnigenum, & potum suavem habeamus, habeamusque pecunias, & cubile habeamus molle, & habeamus domus pulchras, & instructa admirabiliter reliqua omnia. Etenim opera artium quoque Deorum munera sunt. Hisce autem omnibus privatum vivere miserum est, etsi ab alio quis privetur, ut ii, qui tenentur in vinculis; multo autem miserius, si quis ipse bonis se omnibus abjudicet, ac professus jam furor.

6. ΚΥΝ. At tu fortasse recte *istoc*. Verum illud mihi dic, si quis, viro divite prolixe, & humaniter, & benigne adeo accipiente epulis & hospitio multos simul & omni ex genere homines, infirmos partim, partim robustos, ac multa deinde omnigena-

a Μόνον] Μόνῳ *Fl.* Sed perinde est. b Παρεστί] Ἀρεῖ *Fl.*

καὶ ἀσθενέστερον, pro εἰ καὶ ἀσθενέστερον. *J. F. R.*

13. Ὀλίγων δὲ ὡς τραφῆναι δύνασθαι, ἐπὶ τῶν πολλῶν ἐπιτριβήσεσθαι μέλλων] Benedictus *paucisque ut nutriatur opus habeat, diutius tamen quam alii multi immoretur.* in qua interpretatione sequutus est auctorem *Thomam Morum*, dubito an Graeca rite consideranten. Certe res ipsa non patitur, ut in his sit justa oppositio; nec si vir valens diutius quam aegroti multi, immoretur convivio, propterea sic culpari potest, ut hic postea culpatur ab colloquentibus. Erra-

runt

naque apponente; omnia ipse rapiat, voret omnia, non quae prope sint solum, sed etiam remota, parata infirmis ipse robustus, idque unam ipse alvum qui habeat, paucisque quibus alatur indigeat, a multis illis perdendus ipse: ille vir qualis tibi videatur? numquid prudens? LYC. Non ille mihi. CYN. Quid vero? numquid sanus? LYC. Neque hoc.

7. CYN. Quid vero? si quis eidem huic mensae adhibitus, multa illa atque varia negligat, unum vero eorum, quae proxime appositа sunt, sibi delectum, idque suae necessitati sufficiens, decenter edat, & hoc utatur solo, reliqua ne quidem adspiciat, hunc nonne judicas saniorem, & meliorem isto virum? LYC. Equidem. CYN. Utrum ergo intelligis, an me oportet dicere? LYC. Quid? CYN. Deus illi praeclaro hospitio excipienti similis est, apponens multa, & varia, & omnigena, ut quod cuique convenit habeant, quaedam valentibus, alia aegrotantibus, & quaedam robustis, imbecillis alia, non ut omnes utamur omnibus, sed ut iis quisque, quae sibi proxima sunt, & inter haec, quo ipse tum maxime indigeat.

8. Vos vero illi per inexplebilem intemperantiam rapienti omnia maxime similes estis, uti postulantes omnibus, & quae usquam sunt, non iis modo, quae prope vos sunt; non terram, non mare vestrum sufficere vobis arbitrati, sed ab extremis inde terrarum oris mercati voluptates, & peregrina semper praeferentes domesticis, & pretiosa vilibus, & quae difficillime parantur iis, quorum facilis copia est: qui in-

ὁ ἐσθίοι, μὴ τὰ πλησίον μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰ πόρρω, τὰ τοῖς ἀσθενοῦσι παρεσκευασμένα, ὑγιαίνων αὐτὸς, καὶ ταῦτα μίαν μὲν κοιλίαν ἔχων, ὀλίγων δὲ ὥστε τραφῆναι δεόμενος, ὑπὸ τῶν πολλῶν ὀπτριβήσεσθαι μέλλων· ἔτι ὁ ἀνὴρ, ποῖός τις δοκεῖ σοι εἶναι; ἆρά γε φρόνιμος; ΛΥΚ. Οὐκ ἔμοιγε. ΚΥΝ. Τί δὲ σώφρων; ΛΥΚ. Οὐδὲ τοῦτο.

ΚΥΝ. Τί δὲ, εἴ τις μετέχων τῆς αὐτῆς ταύτης τραπέζης, τῶν μὲν πολλῶν καὶ ποικίλων ἀμελεῖ, ἓν δὲ τῶν ἐγγὺς κειμένων ὀπτὸν λεξάμενος, ἱκανῶς ἔχων πρὸς τὴν ἑαυτοῦ χρείαν, τοῦτο ἐσθίοι κοσμίως, καὶ τούτῳ μόνῳ χρῷτο, τοῖς δὲ ἄλλοις μηδὲ προσβλέποι, τοῦτον οὐχ ἡγῇ σωφρονέστερον, καὶ ἀμείνω ἀνδρα ἐκείνου; ΛΥΚ. Ἔγωγε. ΚΥΝ. Πότερον οὖν, συνίης, ἢ ἐμὲ δεῖ λέγειν; ΛΥΚ. Τὸ ποῖον; ΚΥΝ. Ὅτι ὁ μὲν θεὸς τῷ ξενίζοντι καλῶς ἐκείνῳ ἔοικε, παρατιθεὶς πολλὰ, καὶ ποικίλα, καὶ παντοδαπὰ, ὅπως ἔχωσιν ἁρμόζοντα· τὰ μὲν ὑγιαίνουσι, τὰ δὲ νοσοῦσι· καὶ τὰ μὲν ἰσχυροῖς, τὰ δὲ ἀσθενοῦσιν· οὐχ ἵνα χρώμεθα ἅπασι πάντες, ἀλλ' ἵνα τοῖς καθ' ἑαυτὸν ἕκαστος, καὶ τῶν καθ' ἑαυτὸν, ὅτου ἂν τύχοι μάλιστα δεόμενος.

Ὑμεῖς δὲ τῇ δι' ἀπληστίαν τε καὶ ἀκρασίαν ἁρπάζοντι πάντα τούτῳ μάλιστα ἐοίκατε, πᾶσι χρῆσθαι ἀξιοῦντες, καὶ τοῖς ἁπανταχοῦ, μὴ τοῖς παρ' ὑμῖν μόνον, οὐ γῆν, οὐ θάλασσαν τὴν καθ' αὑτοὺς αὐτάρκη νομίζοντες, ἀλλ' ἀπὸ περάτων γῆς ἐμποροῦμενοι τὰς ἡδονὰς, καὶ τὰ ξενικὰ τῶν ἐπιχωρίων ἀεὶ προτιμῶντες, καὶ τὰ πολυτελῆ τῶν εὐτελῶν, καὶ τὰ δυσπόριστα τῶν εὐπορίστων· καθόλου δὲ πράγματα, καὶ κακὰ ἔχειν

---

c Δι] Δια Fl. d Οὐδὲ τοῦτο] Pro his duobus ὐ tantum Fl. e Ἔχων] Forf. ἴσχυν Geſn. f Κακὰ] Κατὰ male H2. cum tamen H1. recte.

runt certe, quum τῶν πολλῶν putarunt dici maſculine; ſunt enim neutra. Et utique illud *diutius* nullibi in Graecis. Verte, *paucisque ut nutriatur opus habeat, quum a multis, ſi multa deglutierit, futurum ſit ut enecetur.* J.G.

64. Ἐρ-

ἔχειν μᾶλλον ἐθέλοντες, ἢ δίχα πραγμάτων ζῆν. τὰ γὰρ δὴ πολλὰ, καὶ τίμια, καὶ εὐδαιμονικὰ παρασκευάσματα, ἐφ' οἷς ἀγάλλεσθε, μετὰ πολλῆς ὑμῖν ταῦτα κακοδαιμονίας καὶ ταλαιπωρίας παραγίγνεται. σκόπει γὰρ, εἰ βούλει, τὸ πολύευκτον χρυσὸν, καὶ τὸ ἄργυρον, σκόπει τὰς οἰκίας τὰς πολυτελεῖς, σκόπει τὰς ἐσθῆτας τὰς ἐσπευδασμένας, σκόπει τὰ τούτοις ἀκόλουθα πάντα· πόσων πραγμάτων ἄξιά ἐστιν ὠνία, πόσων πόνων, πόσων κινδύνων, μᾶλλον δὲ αἱμάτων, καὶ θανάτου, καὶ μεταφορᾶς ἀνθρώπων πόσης; καὶ μόνον ὅτι πολέμους ἀπόλλυσι μετὰ ταῦτα πολλοὶ, καὶ ζητοῦντες καὶ δημιουργοῦντες δεινὰ πάσχουσιν· ἀλλ' ὅτι καὶ πολυμάχητά ἐστι, καὶ ἐπιβουλεύονται ἀλλήλοις μετὰ ταῦτα φίλοις φίλοι, καὶ πατράσι παῖδες, καὶ γυναῖκες ἀνδράσιν. ἔτως οἶμαι καὶ τὴν Ἐριφύλην, μετὰ τοῦ χρυσοῦ προδοῦναι τὸν ἄνδρα.

Καὶ ταῦτα μὲν πάντα γίγνεται, τῶν μὲν ποικίλων ἱματίων οὐδέν τι μᾶλλον θάλπειν δυναμένων· τῶν δὲ χρυσοφόρων οἰκιῶν οὐδέν τι μᾶλλον σκεπουσῶν· τῶν δὲ ἐκπωμάτων τῶν ἀργυρῶν οὐκ ὠφελούντων πότου, οὐδὲ τῶν χρυσῶν, οὐδὲ τῶν ἐλεφαντίνων αὖ κλινῶν τὸν ὕπνον ἡδίω παρεχομένων· ἀλλ' ὄψει πολλάκις ἐπὶ μὲν ἐλεφαντίνης κλίνης, καὶ τῶν πολυτελῶν στρωμάτων, τοὺς εὐδαίμονας ὕπνου λαχεῖν οὐ δυναμένους. ἔτι δὲ καὶ αἱ παντοδαπαὶ περὶ τὰ βρώματα πραγματεῖαι, τρέφουσι μὲν οὐδὲν μᾶλλον, [a] λυμαίνονται δὲ τὰ σώματα, καὶ τοῖς σώμασι νόσους ἐμποιοῦσι.

Τί δὲ δεῖ λέγειν ὅσα τῶν ἀφροδισίων ἕνεκα πράγματα ποιοῦσί τε καὶ πάσχουσιν οἱ ἄνθρωποι; καίτοι ῥᾴδιον θεραπεύειν ταύτῃ τὴν

universum moleſtias & mala habere; quam ſine iis aetatem agere malitis. Multi enim illi & pretioſi & beati apparatus, quibus gaudetis, per multam demum vobis miſeriam aerumnamque contingunt. Conſidera enim, ſis, optabile illud aurum, & argentum, domus ſumtuoſas conſidera, veſtes conſidera ſumma induſtria factas, conſidera quae iſtaec conſequuntur omnia, quot ſint venalia negotiis, quot laboribus, quot periculis, quin ſanguine potius, & morte, & quanta ſtrage mortalium? non modo quod navigantes propter iſta multi pereunt, & dum quaerunt, dum aedificant, mala multa patiuntur: ſed quod toties de illis pugnatur, quod inſidias ſibi propter iſta ſtruunt amicis amici, & liberi parentibus, & maritis ſuis conjuges. Ita puto auri cauſſa proditum ab Eriphyle virum.

9. Atque iſta fiunt omnia, cum tamen pictae veſtes nihilo magis foveant, & faſtigii aurei domus nihilo tegant magis, & potum nihil juvent nec argentea pocula neque aurea, neque ſomnum ſuaviorem eburnei lecti praebeant: ſed ſaepe videas eburneo ſuper lecto, & pretioſis in ſtragulis, beatos illos ſomnum capere non poſſe. Porro omnigeni illi circa cibum labores, nihilo magis illi quidem alunt, ſed corrumpunt corpora, & morbos illis inferunt.

10. Quid vero dicam, quot negotia Veneris cauſſa homines & faceſſant aliis, & ipſi ſuſtineant? cum ita facile ſit illam curare

a Λυμαίνονται δὲ] Ἢ λυμαίνονται Fl.

64. Ἐριφύλῃ] Amphiarai uxorem. M. du S.

82. Καίτοι ῥᾴδιον θεραπεύειν ταύτῃ τὴν ἐπιθ.] Latet hic Cynicum ulcus, de quo Dio illa parte minime Chryſoſtomus in Diog. ſed e tyrannide p. 90. J. M. G.

84. Εἰς ταύτῃ] Subaudi ὁδῷ. F. G.

98. Μὴ] Edd. pleraeque καὶ μὴ. Delendum illud καὶ jam olim videram, nondum inſpecta Fl. Ed. in qua non reperitur. M. du S.

rare cupiditatem, niſi quis delicatus nimis eſſe velit: neque in illam ipſam furor ſuus & corruptela ſufficere hominibus videtur. Sed jam etiam uſum rerum pervertunt, utentes unaquaque, ad quod natura ſua apta non eſt, ut ſi quis plauſtri loco uti tanquam plauſtro velit lectulo. LYC. Et quis eſt ille? CYN. Vos, qui hominibus utimini pro jumentis, jubetisque illos velut plauſtra ſic lecticas agere cervicibus. Ipſi vero ſupra jacetis delicati, & inde velut aſinos habenis regitis homines, hac non illac vertere ſe juſſos. Quique haec maxime facitis, ii maxime felices praedicamini.

11. Tum illi, qui carnibus non tantum in cibo utuntur, ſed tincturas machinantur per illas, quales ſunt qui purpuram inficiunt: nonne hi quoque praeter naturam his, quae paravit Deus, utuntur? LYC. Recte ſane. Poteſt enim inficere, non edi modo caro purpurae. CYN. Sed non ad hoc nata eſt. Alioqui etiam cratere poſſit aliquis per vim pro olla uti: ſed ad hoc factus non eſt. Verum enim vero quomodo poſſit aliquis omnem horum enarrare miſeriam? tanta eſt. Tu vero me, quod in partem illius venire nolim, eo nomine accuſas? Caeterum vivo ut ille, *quem ante deſcribebam*, modeſtus, epulor illa quae ante me poſita ſunt, &, quae minimo parari poſſunt, illis utor, varia illa & omnigena ne quidem deſiderans.

12. Deinde beſtiarum vitam, qui minutis rebus indigeam, & paucis utar, vivere tibi videor? Secundum tuam quidem rationem etiam deteriores beſtiis Dii fuerint. Nulla enim re indigent. Ut vero accurate cupiditatem, niſi quis delicatus nimis eſſe velit: neque in illam ipſam furor ſuus & corruptela ſufficere hominibus videtur. Sed jam etiam uſum rerum pervertunt, utentes unaquaque, ad quod natura ſua apta non eſt, ut ſi quis plauſtri loco uti tanquam plauſtro velit lectulo. LYC. Et quis eſt ille? CYN. Vos, qui hominibus utimini pro jumentis, jubetisque illos velut plauſtra ſic lecticas agere cervicibus. Ipſi vero ſupra jacetis delicati, & inde velut aſinos habenis regitis homines, hac non illac vertere ſe juſſos. Quique haec maxime facitis, ii maxime felices praedicamini.

11. Tum illi, qui carnibus non tantum in cibo utuntur, ſed tincturas machinantur per illas, quales ſunt qui purpuram inficiunt: nonne hi quoque praeter naturam his, quae paravit Deus, utuntur? LYC. Recte ſane. Poteſt enim inficere, non edi modo caro purpurae. CYN. Sed non ad hoc nata eſt. Alioqui etiam cratere poſſit aliquis per vim pro olla uti: ſed ad hoc factus non eſt. Verum enim vero quomodo poſſit aliquis omnem horum enarrare miſeriam? tanta eſt. Tu vero me, quod in partem illius venire nolim, eo nomine accuſas? Caeterum vivo ut ille, *quem ante deſcribebam*, modeſtus, epulor illa quae ante me poſita ſunt, &, quae minimo parari poſſunt, illis utor, varia illa & omnigena ne quidem deſiderans.

12. Deinde beſtiarum vitam, qui minutis rebus indigeam, & paucis utar, vivere tibi videor? Secundum tuam quidem rationem etiam deteriores beſtiis Dii fuerint. Nulla enim re indigent. Ut vero accura-

ἐπιθυμίαν, εἰ μή τις ἐθέλοι τρυφᾶν. καὶ οὐδ' εἰς ταύτην ἡ μανία καὶ διαφθορὰ φαίνεται τοῖς ἀνθρώποις ἐκτεῖναι, ἀλλ' ἤδη καὶ τῶν ὄντων τὴν χρῆσιν ἀναστρέφουσιν, ἑκάστῳ χρώμενοι, πρὸς ὃ μὴ πέφυκεν, ὥσπερ εἴ τις ἀνθ' ἁμάξης ἐθέλοι τῇ κλίνῃ χρήσασθαι, καθάπερ ἁμάξῃ. ΛΥΚ. Καὶ τίς ἔστιν; ΚΥΝ. Ὑμεῖς οἱ τοῖς ἀνθρώποις ἅτε κτήνεσιν ζυγίοις χρῆσθε, κελεύετε δὲ αὐτοὺς, ὥσπερ ἁμάξας, τὰς κλίνας τοῖς τραχήλοις ἄγειν, αὐτοὶ δ' ἄνω κατάκεισθε τρυφῶντες, καὶ ἐκεῖθεν ὥσπερ ὄνους ἡνιοχεῖτε τοὺς ἀνθρώπους, ταύτῃ ἀλλὰ μὴ ταύτῃ τρέπεσθαι κελεύοντες. καὶ οἱ ταῦτα μάλιστα ποιοῦντες, μάλιστα μακαρίζεσθε.

Οἱ δὲ τοῖς κρέασι, μὴ τροφῇ χρώμενοι μόνον, ἀλλὰ καὶ βαφαῖς μηχανώμενοι δι' αὐτῶν, οἷοί γε εἰσὶν οἱ τὴν πορφύραν βάπτοντες, οὐχὶ καὶ αὐτοὶ παρὰ φύσιν χρῶνται τοῖς τοῦ θεοῦ κατασκευάσμασι; ΛΥΚ. Νὴ Δία. δύναται γὰρ βάπτειν, οὐκ ἐδέσθαι μόνον τὰ πορφύρας κρέας. ΚΥΝ. Ἀλλ' οὐ πρὸς τοῦτο γέγονεν· ἐπεὶ καὶ τῷ κρατῆρι δύναιτ' ἄν τις βιαζόμενος ὥσπερ χύτρᾳ χρήσασθαι, πλὴν οὐ πρὸς τοῦτο γέγονεν. ἀλλὰ γὰρ πῶς ἅπασαν τούτων τὴν κακοδαιμονίαν διελθεῖν δύναιτ' ἄν; τοσαύτη τις ἐστί. σὺ δέ μοι, διότι μὴ βούλομαι ταύτης μετέχειν, ἐγκαλεῖς· ζῶ δὲ καθάπερ ὁ κόσμος ἐκεῖνος, εὐωχούμενος τοῖς κατ' ἐμαυτὸν, καὶ τοῖς εὐτελεστάτοις χρώμενος, καὶ τὰ μὲν ποικίλων καὶ παντοδαπῶν οὐκ ἐφιέμενος.

Καὶτοι καὶ θηρίων βίον, βραχέων δεόμενον, καὶ ὀλίγοις χρώμενον, δοκῶ σοι ζῆν, κινδυνεύουσιν οἱ θεοὶ καὶ τῶν θηρίων εἶναι χείρονες, κατά γε τὸν λόγον, εὐδενὸς γὰρ δέονται. ἵνα δὲ καλαμάθης ἀκριβέστερον τὸ, τε ὀλί-

b Χρῆσθε] Χρῆσθαι male *Fl.* c Μὴ] Sequimur *Fl.* quae καὶ ignoravit: nam καὶ μὴ poſteriores. Οὐκ ἐπὶ adſcripſerat *Geſn.* Bene; ſed jam non opus. d Θηρίων] Ἐν θηρίοις *Fl.* e Θηρίων] Θηρίοις male *Hz.*

3. Νὴ Δία] Concedentis eſt νὴ Δία, non negantis. Hic autem non concedit Lucianus, ſed negat. Scribendum ergo μὰ Δία. *M. de S.* Νὴ tamen & negationi addit *Ariſtid.* T. 2. p. 116. Ed. Jebb. Sed *Solano* adſentior hic mutandum; aut ſaltem negative vertendum. *J. F. R.*

ὀλίγων ἢ τὸ πολλῶν δεῖσθαι, ποῖόν τι ἑκάτερόν ἐστιν, ἐννόησον· ὅτι δέονται πλειόνων οἱ μὲν παῖδες τῶν τελείων, αἱ δὲ γυναῖκες τῶν ἀνδρῶν, οἱ δὲ νοσοῦντες τῶν ὑγιαινόντων· καθόλου δὲ πανταχοῦ τὸ χεῖρον τοῦ κρείττονος πλειόνων δεῖται. Διὰ τοῦτο θεοὶ μὲν οὐδενός, οἱ δ' ἔγγιστα θεῶν ἐλαχίστων δέονται.

Ἢ νομίζεις τὸν Ἡρακλέα, τὸν τῶν ἀνθρώπων ἄριστον, θεῖον δὲ ἄνδρα, καὶ θεὸν ὀρθῶς νομισθέντα, διὰ κακοδαιμονίαν γυμνητεύειν, δέρμα μόνον ἔχοντα, καὶ μηδενὸς τῶν αὐτῷ ὑμῖν δεόμενον; ἀλλ' εἰ κακοδαίμων ἦν ἐκεῖνος, ὃς καὶ τῶν ἄλλων ἀπήμυνε τὰ κακά· οὐδ' αὖ πένης, ὃς γῆς καὶ θαλάττης ἦρχεν, ἐφ' ὅ, τι μὲν ὁρμήσειεν, ἅπαντα χωροῦντα ἐκράτει, καὶ οὐδενὶ τότε ἐνέτυχεν ὁμοίῳ, οὐδὲ κρείττονι ἑαυτῷ, μέχρι πρὸς ἐξ ἀνθρώπων ἀπῆλθεν. ἢ σὺ δοκεῖς στρωμάτων καὶ ὑποδημάτων ἀπόρως ἔχειν, καὶ διὰ τοῦτο προσῆκεν τοιοῦτον; Οὐκ ἔγωγε εἴποιμι, ἀλλ' ἐγκρατὴς, καὶ καρτερικὸς ἦν, καὶ κρατεῖν ἤθελε, καὶ τρυφᾶν οὐκ ἐβούλετο. ὁ δὲ Θησεὺς ὁ τούτου μαθητὴς, οὐ βασιλεὺς μὲν ἦν πάντων Ἀθηναίων, υἱὸς δὲ Ποσειδῶνος, ὡς φασιν, ἄριστος δὲ τῶν καθ' αὑτόν;

Ἀλλ' ὅμως καλεῖσθαι ἤθελεν ἀνυπόδητος εἶναι, καὶ γυμνὸς βαδίζειν, καὶ πώγωνα καὶ κόμην ἔχειν πρέπειν αὐτῷ, καὶ οὐκ ἐκείνῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς πα-

tius comprehendas, quale utrumque sit; tum paucis indigere, tum multis, cogita pluribus indigere pueros quam adultos, mulieres quam viros, aegrotos quam sanos: in universum vero quod ubique deterius est, illud pluribus indigere eo, quod est praestantius. Propterea Dii quidem re nulla, qui autem proxime ad Deos accedunt, indigent pauciſſimis.

13. Aut putasne, Herculem, illum hominum omnium fortiſſimum, divinum virorum, & pro Deo recte habitum, propter infelicitatem oberraſſe nudum, pelle ſola inſtructum, nullaque earum rerum, quibus vos, indigentem? Verum infelix ille non fuit, qui & aliorum defenderet mala, neque pauper, qui terrae & maris haberet imperium. Quocumque enim illum raperet impetus, ubique vincebat omnes, in neminem illius aetatis vel ſimilem ſe vel meliorem incidit, donec ab hominibus diſceſſit. An tu putas ſtragula illum veſte & calceis indiguiſſe, & propterea ſic oberraſſe? Non eſt, quod illud dicamus. Sed continens erat & tolerans; & volebat vincere, & deliciis frangi nolebat. Illius vero Theſeus diſcipulus nonne rex erat Athenienſium omnium, filius vero Neptuni, ut ajunt, vir ſuae aetatis omnium fortiſſimus?

14. Sed tamen is quoque voluit fine calceis eſſe, & incedere nudus, & barbam & comam alere ipſi placuit: & non ipſi ſolum, ſed antiquis placuit omnibus. Nempe

a Τὸν πάντων] Τῶν Edd. priores. b Τοιοῦτον] Fl. praecunte dedi. Τοιοῦτοι cett. c Καὶ κρατεῖν] Et ſic Fl. cum reliquis. d Ἀνυπόδητος] Ita jam omnes. Alias & ἀνυπόδητος. Ut *Philopatr.* c. 21. &c. e Μόνον] Μόνα Fl.

28. Τὸν Ἡρακλέα] Meminerimus, Herculem peculiariter numen eſſe Cynicorum, quem ſibi imitandum Herculiſci novi ſumſerint. Pluſcula ſunt in Proteo Luciani. Clava etiam illum imitabantur, cujus rei imago eſt in *Sexto Empir.* Fabric. p. 39. De regno illo Herculis, cujus ſtatim fit mentio, ſplendidiſſime *Dio* Or. de Regno. p. 12. D. Ἐκεῖνος δὴ ὁ μόνος τῶν Ἑλλήνων βασιλεύς, ἀλλ' ἀπ' αἰσχυντῆρος ὑλακτῶν μάχαι δημώδεις, πάσης ἦρχε γῆς, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἁπάντων, παρ' οὓς ἱκέτης ἦλθεν Ἡρακλῆς κ.τ.λ. *J. M. G.*

Ibid. Τῶν πάντων] In mutatione tam exigua, errore orto a ſcribendi compendio in articulis pingendis uſitato, contra Edd. *Geſneri* emendationem recepi. Etſi enim vulgatum ſatis intelligi queat, friget tamen prae altero, quod Luciano aliisque proprium eſſe, teſtimoniis haud eget. *J. F. R.*

38. Ἢ σὺ δοκεῖς στρωμάτων καὶ ὑποδημάτων ἀπόρως ἔχειν, καὶ διὰ τοῦτο προσῆκεν τοιοῦτον;] Cynicus contendens, labores, moleſtias, pericula, non reddere pejus ſe aliquem miſerum & egentem, utitur exemplo Herculis,

pe vobis meliores erant: nec magis illorum quisquam tonderi se passus esset, quam leonum. Mollitiem enim & laevitatem carnis feminis putabant decoram: at ipsi, ut erant viri, ita etiam volebant videri: & decus viri barbam putabant, ut equorum jubam, & barbam leonum, quibus *animantibus* pulchritudinis & ornatus caussa Deus quaedam addidit. Ita vero etiam barbam apposuit viris. Illos ego antiquos aemulor, illos imitari cupio. Qui vero nunc sunt, illis non equidem invideo admirabili felicitate, qua fruuntur circa mensas & vestimenta, laevigantes, depilantes unamquamque partem corporis, neque occultorum quodquam *membrorum* ita uti natum est relinquentes.

15. At ego opto, pedes mihi equinis ungulis nihil differre, ut Chironis ajunt; me autem stragulis non indigere, velut leones; nec cibo magis pretioso opus habere, quam canes. Contingat vero mihi terram quidem pro cubili habere sufficiente, domum autem putare hoc universum, & cibum capere, qui facillime suppeditari mihi possit. Auro autem atque argento optis habeam neque ego, neque amicorum meorum quisquam: quandoquidem mala omnia hominibus ex horum cupiditate nascuntur: & seditiones, & bella, & insidiae, & caedes. Haec omnia fontem habent plus habendi

λειοῖς ἤρεσκεν. ἀμείνους γὰρ ἦσαν ὑμῶν· καὶ οὐκ ἂν ὑπέμειναν οὐδὲ εἷς [f] αὐτῶν οὐδὲν μᾶλλον, ἢ τὸ λεόντων τίς, ξυρώμενος. ὑγρότητα γὰρ, καὶ λειότητα σαρκὸς, γυναιξὶ πρέπειν ἡγοῦντο· αὐτοὶ δ' ὥσπερ ἦσαν, καὶ φαίνεσθαι ἄνδρες ἤθελον, καὶ τὸ πώγωνα κόσμον ἀνδρὸς ἐνόμιζον, ὥσπερ καὶ [g] ἵππων χαίτην, καὶ λεόντων γένεια, οἷς ὁ θεὸς ἀγλαΐας καὶ κόσμου χάριν προσέθηκέ τινα· οὕτω δὲ καὶ τοῖς ἀνδράσι τὸ πώγωνα προσέθηκεν. ἐκείνους οὖν ἐγὼ ζηλῶ τοὺς παλαιούς, καὶ ἐκείνους μιμοῦμαι βούλομαι, τοὺς δὲ νῦν οὐ ζηλῶ τὴν θαυμαστὴν ταύτην εὐδαιμονίαν, ἣν ἔχουσι, καὶ περὶ τραπέζας, καὶ ἐσθῆτας, καὶ λειότητα σώματος μέρους, καὶ μηδὲ τῶν ἀπορρήτων οὐδὲν, ἢ πέφυκεν, ἔχειν ἐάντες.

Εὔχομαι δέ μοι τοὺς μὲν πόδας ὁπλῶν ἱππείων οὐδὲν διαφέρειν, ὥσπερ φασὶ [h] Χείρωνος· αὐτὸς δὲ μὴ δεῖσθαι στρωμάτων, ὥσπερ οἱ λέοντες· ὥστε τροφῆς δεῖσθαι πολυτελοῦς μᾶλλον ἢ οἱ κύνες. εἴη δέ μοι γῆν μὲν ὅπασαν εὐρεῖαν αὐτάρκη ἔχειν, οἶκον δὲ τὸν κόσμον νομίζειν, τροφὴν δὲ αἰρεῖσθαι τὴν ῥᾳστην προσφέρεσθαι. χρυσοῦ δὲ καὶ ἀργύρου μὴ δεηθείην μήτ' ἐν ἐμοὶ, μήτε τῶν ἐμοῦ φίλων μηδείς. πάντα γὰρ τὰ κακὰ τοῖς ἀνθρώποις ἐκ τούτων ἐπιθυμίας φύονται, καὶ στάσεις, καὶ πόλεμοι, καὶ ἐπιβουλαὶ, καὶ σφαγαί. ταυτὶ πάντα πηγὴν ἔχει τὴν ἐπιθυμίαν

lis, qui nudus, pellem modo indutus, peragrarit terrarum orbem; monstra domuerit; omnibusque superior fuerit. *At*, inquit Cynicus, *non id Hercules prae paupertate fecit, quippe qui mari & terrae imperavit; non propterea fuit miser, quippe qui alios miseria liberavit. An vero*, pergit, *tu putas, eum, qui talis erat, equisse stratis & calceis, ac ob illud circumetrasse?* Sed Graeca sunt soloecismo inquinata; τὸν δοκεῖς ἐκεῖνα τοιοῦτον; nam illud τοιοῦτον pertinet ad Herculem. Possemus legere σοὶ δοκεῖ. Possemus minori mutatione, τοιοῦτον· nec dubito quin ita scripserit Lucianus. (immo, ut video, dubitandum non est; nam clare τοιοῦτον habet Florentina.) Quis enim tam turpem sermonem ab terssimo scriptore speret? *J. J.*

40. Πεῖσαι τοιοῦτον] Etsi ἐκεῖνα τοιοῦτον alio sensu recte dicitur, & nominativum cum infinito alibi recte stare demonstravimus: hic tamen minime tolerabile erat τοιοῦτον, quia sic ad praemissum τὸ pertineret, a quo cum necessario divellendum ac distinguendum sit, non haesitavi Florentinae ac *Jensio* obsecundare. *J. F. R.*

Ibid. Τοιοῦτον] Secutus sum *Fl.* in reliquis τοιοῦτον est. *M. du S.*

77. Πάντα γὰρ τὰ κακὰ] Quanta ex auri argentique cupiditate mala oriantur, hoc aliisque testimoniis enarrat *L. Bos* ad I. Ep. *Timoth.* VI. 10. ubi ῥίζα γὰρ πάντων τῶν κακῶν ἐστιν ἡ φιλαργυρία, habemus. *J. F. R.*

μίαν τῆς πλείονος· ἀλλ' ἡμῖν αὕτη ἀπείη, καὶ πλεονεξίας μήποτε ὀρεχθείην· μειονεκτῆν δ' ἀνέχεσθαι δυναίμην.

Τοιαῦτά σοι τάγε ἡμέτερα, πολὺ δήπου διάφωνα τοῖς τῶν πολλῶν βουλήμασι. καὶ θαυμαστὸν οὐδέν, εἰ τῷ σχήματι διαφέρομεν αὐτῶν, ὁπότε καὶ τῇ προαιρέσει τοσοῦτον διαφέρομεν. θαυμάζω δέ σε, πῶς ποτε κιθαρῳδῷ μὲν τινα νομίζεις πολλὴν, καὶ σχῆμα, καὶ αὐλητῇ, νὴ Δία, σχῆμα, καὶ τραγῳδῷ πολλὴν τραγῳδῷ, ἀνδρὸς δὲ ἀγαθοῦ σχῆμα καὶ στολὴν οὐκ ἔτι νομίζεις, ἀλλὰ τὴν αὐτὴν αὐτὸν οἴει δεῖν ἔχειν τοῖς πολλοῖς, καὶ ταῦτα τῶν πολλῶν κακῶν ὄντων. εἰ μὲ δεῖ ἑνὸς ἑκάστου σχήματος τοῖς ἀγαθοῖς, τί πρέποι ἂν μᾶλλον, ἢ τοῦθ', ὅσῳ ἀναιδέστατον[a] μᾶλλον τοῖς ἀκολάστοις ἐστί, καὶ ὅσῳ[b] ἀπεύξαιτ' ἂν οὗτοι μάλιστα, ἔχειν;

Οὐκοῦν τό γε ἐμὸν σχῆμα τοιοῦτόν ἐστιν, αὐχμηρὸν εἶναι, λάσιον εἶναι, τρίβωνα ἔχειν, κομᾶν, ἀνυποδητεῖν· τὸ δ' ὑμέτερον ὅμοιον τῷ τῆς κιναίδου, καὶ διακρίνειν οὐδὲ εἷς ἂν ἔχοι, οὐ τῇ χροιᾷ τῶν ἱματίων, οὐ τῇ μαλακότητι, οὐ τῷ πλήθει τῶν χιτωνίσκων, οὐ τοῖς ἀμφιάσμασιν, οὐχ ὑποδήμασιν, οὐ

cupidinem. At a nobis illa abſit, & plus *aequo* habere nunquam ego concupiſcam, minus contra me habere poſſim tolerare!

16. Habes rationem noſtram, multum ſane diverſam a vulgi voluntatibus: nec mirum, ſi habitu ab illis differimus, qui tam diverſo ſimus inſtituto. Te porro miror, quomodo tandem citharoedi quendam veſtitum putes & habitum eſſe, & tibicinis habitum, & longam veſtem Tragoedi: viri autem boni habitum & veſtem non jam putes, ſed eundem illum habere arbitreris oportere, quem vulgus, idque cum vulgus malum ſit? Si quidem unus & ſuus habitus bonis convenit, quis magis deceat, quam ille, qui minime omnium delectet luxuriosos homines, quemque habere hi maxime deteſtentur?

17. Jam vero is eſt meus habitus, quod ſqualidus ſum, quod hirſutus, quod detritam geſto penulam, quod comatus, quod ſine calceis. Veſter autem ille cinaedico ſimilis eſt, quem diſcernere nemo poſſit, nec colore veſtimentorum, neque mollitie, neque tunicarum multitudine, neque amiculis, neque calceis, neque capillorum paratu,

a Μᾶλλον] Nihil variant Edd. b Ἀπεύξαιτ'] Lacuna hic in *Pl.*

96. Ἀναιδέστατον] Vox haec, ſi recte habet, ſenſu plane novo ſumitur. Non enim *inverecundum*, ut aſſolet, ſed *quod pudorem incutere valet*. hic neceſſario ſignificat, ſed ſanum eſſe locum, dubito. *M. du S.*

Ibid. Ὅσῳ ἀναιδέστατον. μᾶλλον] Neſcio quid ſibi velit ἀναιδέστατος, quod *impudentiſſimum* notat; neque quid interpres, qui *pudendum* vertit. Puto corruptum eſſe inter dictantem & excipientem vocabulum, legendumque ἀναιδέσταλον ſuperlativo quaſi gradus quarti ex ἀναιδής. Atque ſic interpretatus ſum interea. Niſi tamen potius audienda vetera Lexica, in quibus ἀναίδης eſt ἄμοιρος, ἄτιμος quae ſi ſequamur, σχῆμα ἀναιδέστατον τοῖς ἀκολάστοις fuerit habitus, cujus minime participes eſſe velint homines luxurioſi. *J. M. G.*

Ibid. Ἀναιδέστατον] Forte ἀναίδεστον vel ἀναίδεσταλον. *J. J. Weſſt.*

2. Κομᾶν] Dixi jam ſupra ad cap. 1. & ad Pſp. c. 15. *M. du S.*

9. Τί ἂν δήπου τις ἀνδρὸς τὴν αὐτὴν τοῖς κιναίδοις ἰδέαν ἔχοντος] Imperite verſum: *& quidem quid facies*, *cum vir eundem cum cinaedis odorem habeat?* Debuit: *Quid daret quis pro viro*, (quanti aeſtimaret virum) *qui eundem cum cinaedis oleat odorem?* Vide quae dixi in Ellipſi praepoſ. ἀντί. *L. BOS.*

Τί ἂν δήπου] Vid. *Lamb. Bos* de Ellipſi praep. ἀντί. *M. du S.*

29. Ἡμῶν δέ] Al. ἡμῖν δέ. *F. G.* Sed vulgatum praeſtat, quod *J. P. S.* &c. exhibent. *J. F. R.*

30. Καίτοιγε δὲ ἡμᾶς μαίνεσθαι, καὶ ἐκπεφοβῆσθαι τὰ ἡμέτερα ἀλλήλοις ἐπιτιμῶμεν, κακῶς βουλευομένους πολλάκις περὶ ὧν πράττουσι, αὐτοὶ ἀσκεπτότατοι ὄντες περὶ τῶν ἰδίων, &c.] Non ſemel haec verba inſpexi, & congruentem rei, qua de agitur, ſenſum in iis perſpicere conatus ſum. Sed fruſtra. Interpres vertit, *Atque haec ita cum ſint, jam nos in vitam veſtram traducere aequum cenſetis, noſtramque corrumpere, quum ſaepe male conſulta ſint, quae facitis, ipſique veſtris in negotiis minime circumſpecti ſitis.* Satis patet, Interpretem non ſecutum eſſe vulgatam lectionem; idque me de alia lectione, alibi forte exſtante, cogitare fecit. Et, ecce, ſic dederunt

ratu, nec odore. Etenim idem quoque jam oletis quod isti, vos, qui beatissimi estis, maxime. Quanti vero quis emat virum idem, quod Cinaedi, olentem? Itaque labores non magis quam isti sustinetis, voluptatibus vero servitis non minus: & iisdem rebus alimini, & somnum similiter capitis, & inceditis; quin incedere non vultis, sed onerum instar gestamini ab hominibus partim, partim a jumentis. At me pedes ferunt, quocumque opus est. Idem ego & frigus ferre possum & sustinere aestum, & Deorum his operibus non offendi, quia aerumnosus sum: vos vero vestram propter felicitatem nulla re earum quae fiunt contenti estis, & reprehenditis omnia, & praesentia ferre recusatis, absentia autem concupiscitis; hieme optatis aestatem, aestate hiemem; in aestu frigus, in frigore aestum, aegrorum instar nauseabundi, & vestra de sorte queruli: caussa vero istis morbus, vobis vestri mores.

18. Ac deinde nos retractare & corrigere nostram rationem postulatis, ut qui male καλασκευῇ τριχῶν, οὐκ ὀδμῇ. καὶ γὰρ ἀπόζετε ἤδη παραπλήσιον ἐκείνοις, οἱ εὐδαιμονέστατοι ὄντες μάλιστα. χαίτοι τί ἂν δόῃ τὶς ἀνδρὸς τὰ αὐτὰ τοῖς κιναίδοις ὀδμὴν ἔχοντος; ταγαρῆν τὰς μὲν πόνους ἡδέως ἐκείνων μᾶλλον ἀνέχεσθε, τὰς δὲ ἡδονὰς ἡδέως ἐκείνων ἤθλον. καὶ τρέφεσθε τοῖς αὐτοῖς, καὶ καίμασθε ὁμοίως, καὶ βαδίζετε· μᾶλλον δὲ βαδίζειν οὐκ ἐθέλετε, φέρεσθε δὲ ὥσπερ τὰ φορτία, οἱ μὲν ὑπ' ἀνθρώπων, οἱ δὲ ὑπὸ κτηνῶν, ἐμὲ δὲ αἱ πόδες φέρουσιν ὅποι περ ἂν δέωμαι. κἀγὼ μὲν ἱκανὸς καὶ ῥίγος ἀνέχεσθαι, καὶ θάλπος φέρειν, καὶ τοῖς τῶν θεῶν ἔργοις μὴ δυσχεραίνειν, διότι ἄθλιός εἰμι· ὑμεῖς δὲ διὰ τὴν εὐδαιμονίαν ἡδέως τῶν παρόντων ἀπέχεσθε, καὶ πάντα μέμφεσθε, καὶ τὰ μὲν παρόντα φέρειν οὐκ ἐθέλετε, τὰ δὲ ἀπόντων [c] ἐφίεσθε· χειμῶνος μὲν εὐχόμενοι θέρος, θέρους δὲ χειμῶνα, καὶ καύματος μὲν ῥίγος, ῥίγους δὲ καῦμα, καθάπερ οἱ νοσοῦντες δυσάρεστοι, καὶ μεμψίμοιροι ὄντες· αἰτία δὲ ἐκείνοις μὲν ἡ νόσος, [d] ἡμῖν δὲ ὁ τρόπος.

Καὶ πεῖσαι δὲ ἡμᾶς μεταθέσθαι καὶ [e] ἐπανορθῶσαι τὰ ἡμέτερα ἀλλήλοις [f] ἐπιτιμῶμεν, καὶ

[c] Ἐφίεσθε] Ἀφίεσθε *F.* male: Prius cett: [d] Ἡμῖν δὲ] Ἡμῶν *H1.* & 2. malo. [e] Ἐπανορθοῦν] Bene *Fl. P. S. Amst.* Ἀπανορθοῦν *F. V2. Fl. H. B.* male. [f] Ἐπιτιμῶμεν] Ἐπιθυμῶμεν L. vel Exc. Ἀλλήλοις & ἐπιτιμ. abest a *Fl.*

runt Florentini, Καίτοι τὰ ἡμῶν μεταθέσθαι καὶ ἐπανορθοῦν τὰ ἡμέτερα ἀξιοῦτε κακῶς βουλευομένων πολλάκις περὶ ὧν πράττομεν αὐτοὶ ἄσκεπτοι ὄντες περὶ τῶν ἰδίων. Unde tanta scripturae diversitas nata sit, non divino. Alium haud dubie *Aldus* (quem secuti sunt editores reliqui) quam Florentini, expressit codicem. Sed nec Florentina scriptura vitii expers, quantum ego video: legendum nimirum βουλευόμενα. Id vult Cynicus, *Vosne, qui luxu estis perditi, multisque morbi ac infirmitatis generibus saepe affecti, aequum censetis, nos Cynicos componere nos ad vestram vivendi rationem; vos, inquam, qui saepe de iis, quae nos agimus, secus cogitatis, rerum vestrarum conditionem ipsi non habentes perspectam & exploratam?* Nam & per interrogationem haec prolata esse, nullus dubito. *J. J.*

31. Τὰ ἡμέτερα ἀξιοῦτε κακῶς βουλεύομαι πολλάκις περὶ ὧν πράττομεν] Sic *Fl.* nisi quod L. & *Jensii* conjecturam βουλευόμεθα pro βουλευομένων scribere jubentium secutus sum. Grammaticus enim aliquis marginis Cod. L. adscripsit ἴσως, βουλεύομαι. Reliqui Libri omnes haec verba sic exhibent. τὰ ἡμέτερα ἀλλήλους ἐπιτιμᾶμεν, κακῶς βουλευομένους πολλάκις περὶ ὧν πράττουσιν. *M. du S.*

Τὰ ἡμέτερα — βουλευομένων] Florentinam lectionem interpretatus sum, quae sola sententiam conveniente huic loco efficiat: in qua etiam participium βουλευομένων servandum est, quod ad ἡμῶν refertur in τὰ ἡμέτερα delitescens. Μεταθέσθαι autem media, id est, reciproca significatione accipio, de his qui sua acta retractant, ut *Xenoph.* Memor. Socr. 4, 2, 19. Μεταθέμενα τὰ εἰρημένα εἰς ἕτερα ἔργα, & 4, 4, 14. Νόμους, ὅταν πολλάκις αὐτοὶ οἱ θεμένοι ἀποδοκιμάσαντες μεταθῶνται. *Plutarchus* de discr. Amic. p. 58. C. Καὶ λέγω κατέρχεσθαι τὸ συνάδοις ἐ συνιδρίοις, εἶτα ἀναχωροῦντας ὡς κρείττοσι, καὶ μεταθεμένους ῥᾴσα πρὸς τοὐναντίον. Lucian. Jov. Conf. c. 10. εἰ μὴ μεταμέλει σοι εἰπόντι, καὶ μεταθέσθαι αὖθις τὰ εἰρημένα. (conf. *Galat.* I. 6.) *J. M. G.*

κακῶς [a] βουλευομένοις. πολλάκις δὲ ὧν πράττουσι, αὐτοὶ ἄσκεπτοι ὄντες περὶ τῶν ἰδίων, καὶ μηδὲν αὐτῶν κρίσει καὶ λογισμῷ ποιοῦντες, ἀλλ' ἔθει, καὶ ἐπιθυμίᾳ. τοιγαροῦν οὐδὲν ὑμεῖς διαφέρετε τῶν ὑπὸ χειμάρρου φερομένων. ἐκεῖνοί τε γάρ, ὅπῃ ἂν ἴοι τὸ ῥεῦμα, ἐκεῖ φέρονται, καὶ ὑμεῖς, ὅπῃ ἂν αἱ ἐπιθυμίαι. πάσχετε δὲ ὃ καὶ πλησίόν τι, ὡς φασι παθεῖν τινα ἐφ' ἵππου ἀναβάντα μαινόμενον· ἁρπάσας γὰρ αὐτὸν ἔφερεν ἄρα ὁ ἵππος· οὐδ' ὅλως ἔτι καταβῆναι, τῷ ἵππῳ θέοντι ἐδύνατο. καί τις ἀπαντήσας ἠρώτησεν αὐτὸν, ποίαν ἄπεισιν; [b] ὁ δὲ εἶπεν, ὅπῃ ἂν τούτῳ δοκεῖ, δείκνυς τὸν ἵππον. καὶ ὑμᾶς ἄν τις ἐροῖτο νῦν φέρεσθε; τἀληθῆ ἐθέλοντες λέγειν, εἴποιτε ἁπλῶς μὲν, ὅπῃπερ ἂν ταῖς ἐπιθυμίαις δοκῇ· χρῆ μέρος δὲ, ὅπῃπερ ἂν τῇ ἡδονῇ· ποτὲ δὲ, ὅπῃ τῇ δόξῃ· ποτὲ δὲ αὖ, τῇ φιλοχρηματίᾳ· ποτὲ δὲ ὁ θυμὸς, ποτὲ δὲ ὁ φόβος, ποτὲ δὲ ἄλλο τι τοιοῦτον ὑμᾶς ἐκφέρειν [c] φαίνεται. οὐ γὰρ ἑνὸς, ἀλλ' ὅτι πολλῶν ὑμεῖς γε ἵππων βεβηκότες, ἄλλοτε [d] ἄλλων, καὶ μαινομένων πάντων, φέρεσθε. ταιγαροῦν ἐκφέρουσιν ὑμᾶς εἰς βάραθρα, καὶ κρημνούς. ἵνα δ' ἁδαμῶς πρὶν πεσεῖν, ὅτι [e] πεσεῖσθε μέλλετε.

Ὁ δὲ τρίβων οὗτος, ὃν καταγελᾶτε, καὶ ἡ κόμη, καὶ τὸ σχῆμα τοῦτο, τηλικαύτην ἔχει δύναμιν, ὥστε παρέχειν μοι ζῆν ἐφ' ἡσυχίας, καὶ πράττοντι ὅ, τι βούλομαι, καὶ συνόντι οἷς βούλομαι. οὔτε γὰρ ἀμαθῶν ἀνθρώπων, καὶ ἀπαιδεύτων, οὐδεὶς ἂν ἐθέλοι μοι προσιέναι διὰ τὸ σχῆμα. οἱ δὲ μαλακοὶ καὶ πάνυ πόρρωθεν ἐκτρέπονται. προσίασι δὲ

saepius de actionibus noſtris conſulamus: cum ipſi veſtris in rebus inconſiderati ſitis, neque quidquam illarum judicio & ratione adminiſtretis, ſed conſuetudine *omnia* & cupiditate. Itaque nihil diverſi eſtis ab his, qui a torrente auferuntur. Nam cum illi, quocumque fluctus ierit, eo ferantur, tum vos, quo cupiditates. Idem autem vobis accidit, quod eveniſſe ajunt cuidam, cum equum conſcendiſſet furioſum: nempe raptum auferebat equus. Ille, qui non jam deſcendere ab equo currente poſſet, interrogatus ab eo, qui obviam forte fuerat, *Quorſum abiret?* reſpondit, *Quorſum huic*, equum monſtrabat, *viſum fuerit.* Sic vos interroganti, *Quorſum feramini?* ſi quidem verum reſpondere velitis, dicatis ſimpliciter quidem, *Quorſumcumque lubebit cupiditatibus:* per partes autem, *Quocumque lubuerit voluptati;* interdum, *Quo gloriae ſtudio;* interdum, *Quo lucri cupiditati.* Interdum vero iracundia, interdum metus, interdum aliud quiddam ex eo genere auferre vos videtur. Non enim uno vos, verum pluribus conſcenſis equis, alias aliis, furentibus quidem univerſis, abripimini. Igitur in barathra vos & praecipitia auferunt: adeo ante factum, quid ſitis facturi, nequaquam ſcitis.

19. At iſtaec detrita, quam ridetis, penula, & coma, & habitus ille meus, eam vim habet, ut quiete vivendi copiam mihi praeſtet, & faciendi quod volo, & cum his verſandi quibuscum volo. Inſcitorum enim hominum indoctorumque nemo quisquam accedere ad me ob iſtum habitum voluerit: molles autem vel e longinquo devitant: accedunt commodiſſimi homines,

a Βουλευομένοις] Βουλευόμενοι, ἴσως L. Ἀξιοῦτε ποιεῖν βουλευομένων πολλάκις περὶ ὧν πράττετε Fl. In vulgato conſpirant cett. b Ὁ δὲ] Ὧ δὲ male J. & Va. c Φαίνεται] Δύνασθαι G. d Ἄλλοτε] Ἄλλας Fl. e Πεσεῖσθε] Πάσεσθε Fl. Πάσεσθε marg. A1.

32. Βουλευομένοις] An βουλευόμενοι; F.G.

52. Ποτὲ δὲ ἄλλο τι τοιοῦτον ὑμᾶς ἐκφέρειν φαίνεται] *Interdum aliud quidpiam hujusmodi vos auferre videtur.* Mſ. non male ἐκφέρειν δύνασθαι. *vos auferre poteſt.* Sed illud etiam tolerari póteſt. J.G.G.

53. Πολλῶν ὑμεῖς γε] Cum P. haberet πολλῶν γε ὑμεῖς γε, adii ceteras, & geminatum γε in omnibus inveni, excepta B2. quae prius γε rectè omiſit; hanc er-

nes, & aequissimi, & virtutis cupidi. Hi maxime ad me accedunt, cum his enim versari maxime ego gaudeo. Januas vero illorum qui homines vocantur non colo equidem. Aureas coronas, & purpuram fumum arbitror, hominesque derideo.

οἱ κομψόταλοι, ϗ ἐπιεικέσταλοι, ϗ ἀρετῆς ἐπιθυμοῦντες. οὗτοι μάλιστά μοι προσίασι. τοῖς γοῦν τοιούτοις ἐγὼ χαίρω συνών. θύρας δὲ τῶν καλυμμένων ἀνθρώπων [f] οὐ θεραπεύω, τὰς δὲ χρυσᾶς στεφάνους, ϗ τὴν πορφύραν, τύφον νομίζω, ϗ τῶν ἀνθρώπων καταγελῶ.

20. Ut autem de habitu discas, quam illum non viros modo bonos, sed ipsos etiam Deos decentem, tu deinde derideas, simulacra Deorum adspice, utris similiora videantur, vobisne, an mihi? Neque Graecorum modo, sed barbarorum etiam templa circumiens inspice, utrum capillati sint Dii & barbati velut ego, an sicut vos tonsi fingantur pinganturque. Verum etiam sine tunicis plerosque, uti me, videbis. Quid igitur adhuc de hoc habitu, tanquam contemtibili, dicere audeas, quum ipsos illum Deos decere, appareat?

Ἵνα δὲ μάθῃς περὶ τοῦ σχήματος, ὡς οὐκ ἀνδράσι μόνοις ἀγαθοῖς, ἀλλὰ ϗ θεοῖς πρέποντος, ἔπειτα καταγελᾷς αὐτοῦ, σκέψαι τὰ ἀγάλματα τῶν θεῶν, πότερά σοι δοκοῦσιν ὁμοίως ἔχειν ὑμῖν, ἢ ἐμοί; καὶ μὴ μόνον γε τῶν Ἑλλήνων, ἀλλὰ ϗ τῶν βαρβάρων τοὺς ναοὺς [g] ἐπισκόπει περιών, πότερον [h] αὐτοὶ οἱ θεοὶ κομῶσι, καὶ γενειῶσιν, ὡς ἐγὼ, ἢ καθάπερ ὑμεῖς, ἐξυρημένοι πλάττονται, ϗ γράφονται; ϗ μὴν ϗ ἀχίτωνας ὄψει τοὺς πολλούς, ὥσπερ ἐμέ. τί ἂν οὖν ἔτι τολμῴης περὶ τούτου τοῦ σχήματος λέγειν ὡς φαύλου, ὁπότε ϗ θεοῖς φαίνεται πρέπον;

[f] Οὐ] Omisit *Va.* [g] Ἐπισκόπει] Ἐπισκόπει male *Ha.*. [h] Αὐτοὶ] Nihil mutare *Pl.* addit *Salm.*

ergo expressi. *J.F.R.*

69. Θύρας δὲ τῶν καλυμμένων ἀνθρώπων] Corruptus haberi debet hic locus. Nam quod in *Va.* abest οὐ nihil juvat. *M. du S.*

70. Ἀνθρώπων] Vel ἰδιωτῶν omissum videtur, ut bene admonuit Cl. *J. J. Wetst.* vel id pro ἀνθρώπων substituendum est. *J.F.R.*

ΨΕΥΔΟΣΟΦΙΣΤΗΣ, Η ΣΟΛΟΙΚΙΣΤΗΣ.

PSEUDOSOPHISTA, SEU SOLOECISTA.

ΛΥΚΙΝΟΥ ΚΑΙ ΣΟΛΟΙΚΙΣΤΟΥ.

LUCIANI ET SOLOECISTAE.

ΑΥΚ.

LYC.

Ἄρά γε ὁ γνῶναι † σολοικίζοντα δεινὸς, ὅτῳ καὶ φυλάξασθαι μὴ σολοικίζειν δυνατός; ΣΟΛ. Ἐμοὶ μὲν δοκεῖ. ΛΥΚ. Ὁδὲ γε μὴ φυλάξασθαι, οὐδὲ γνῶναι †

NUmquid, si quis deprehendere perverse jungentem voces possit, idem etiam sibi cavere, ne male jungat, potest? SOL. Mihi quidem videtur. LYC. Et qui cavere nequeat, ille neque deprehendere

ΨΕΥΔΟΣΟΦΙΣΤΗΣ] Sic *Fl. J. Ald. Bt. H. P.* &c. ψευδοσολοικιστὴς *Th. Mag.* male in v. τυπτόντων. Sed recte ψευδοσοφιστὴς idem v. ἀ. ΑΥΚ. ΚΑΙ ΣΟΛ.] Ita *Bt. P.* Reliquae omittunt in fronte. In ipso vero Dial. modo ΣΟΛ. modo ΣΟ. & ΛΥΚ. addunt. At *Fl.* modo ΣΟΛΟΙΚΙΣΤΗΣ integre, modo Σ. & Λ. tantum.

1. Ἄρά γε] * Βελόμεθ' ἂν πεῖσαι εἰδέναι τὰ σόλοικα. ὁ δὲ Λουκιανὸς βελόμενος † — εἰσήγαγε σολοικίζοντα, τῷ λόγῳ τοῦτο ψευδοσοφιστὴν αὐτὸν ἀνόμασεν. εἰκότως δὲ ὁ Λουκιανὸς σολοικίζων, ὅτε δεῖξαι † σοφιστὴν μὴ δυνάμενον ἐλέγξαι † σολοικίζοντα. *V.*

* Βελόμενος] Lacuna hic est in V. Deest nempe ἐλέγχαι, aut simile quid. *M. du S.*

† Hoc fuit initium MS. in 4. in quo videtur linea aut aliquid amplius deesse. *J. Cler.*

ΨΕΥΔ. Η ΣΟΛ.] Negarunt multi hunc Dialogum esse Luciani, quoniam, inquiunt, nihil habeat salis: sed longe mihi videntur falli, nec attente hunc Dialogum explorasse. Est enim mire fabricatus propter varias texturæ significationes. De quibus copiose Ammonius qui Dialogi hujus sufficiens Interpres esse poterit. Dialogi sequentes nullo modo Luciani thymum Atticum redolent, atque ipse Lucianus hoc testatum voluit, dum his verbis huic tractatui finem facit τῶν δὲ ἀφελώμεθα † ἀφέλογον. *J. B.*

ΨΕΥΔΟΣΟΦ.] Luciani non videtur. *F. G.* In eadem sententia est & Cl. *La Croze*, vid. ejus not. ad c. 7. v. λέλογχα. Ego sane non ausim adfirmare Luciani esse. Nimis enim, nimis frequenter iisdem alibi utitur, quae hic Soloecismi damnantur. Immo dimidia saltem pars eorum falso Soloecismi accusantur, quippe quae & alii probati Auctores, Atticismi non rudes adhibuere quod recte etiam sensit Cl. *Duker.* quem adlego ad c. 7. v. τυπτόμενος, quodque pluribus post Cl. *Graevium* ostenderem; nisi notarum jam esset tantum, ut copioso esse non liceat. Si tamen Lucianus auctor est, jocari hic maximam partem credendus erit, ut qui alibi non sollicite ἀτταικίζειν necesse duxerit. *J. F. R.*

ΣΟΛΟΙΚΙΣΤΗΣ] Hic Dialogus inter eos est, quos nulla lingua alia expresserit, cum lepos omnis sit in quadam verborum imparilitate, perturbatione & miscela, quam, sententia verborum salva, raro licet transfetre in sermonem alium. Quo itaque magis studeas exprimere omnia, tanto magis insulsus fatuusque his, qui comparare Graeca non possunt, evadas necesse est. Haec itaque, quam non sine molestia & pudore quodam damus, interpretatio non potest juvare nisi eos, qui de singulorum verborum sensu cerrus quam ex Lexico edoceri cupiunt, & per haec ad indagandos Soloecismos deduci. Ne quis Graece qui plane nesciat, legere interpretationem velit, deprecor, cum metus sit ne Lucianum & interpretem, illum plane innoxium, hunc sola commodandi quibusdam voluntate peccantem, ineptiarum difficilium condemnet. Expressi autem in illis, quae stribligi nem habent locutionibus, naturalem singulorum verborum significationem, sive eam contextus admittat, quo facto Soloecismus non apparet Latine tantum scientibus, sive minus, ubi deinde laborat sententia, quam utcumque positis in Parenthesi verbis explicare studui. *J. M. G.*

1. Σολοικίζοντα] Σολοικισμὸς ab antiquis Latinis vocabatur *stribligo*. *A. Gell.* XX. 5. vocem improbat I. 7. tamen usurpat; *Plutarchus* saepius. Deducitur autem a Σόλοικοι, qui cum Attici essent, & habitarent *Solis* Ciliciae urbe, τὴν οἰκείαν παρακέκραγεν Ἀττικῶν γλῶτταν καὶ ἐξηγριώθησαν ἀφ' ἧς ἐν Σόλοις οἰκισμός. Ut *Eustathius* loquitur in *Dionys.* de situ orbis. *E. L.*

12. Ἄρτι δὲ σολοικιῶ] Hoc est, *modo solœciſſabo*. Quæ locutio jam solœcismo foedatur. Ἄρτι enim non cum futuro jungebant Attici, sed aut cum praesenti, aut praeterito. Ἄρτι ἥξω, inquit *Thomas Magister*, ὅτε μέ-

ρης

re ſic habentem? (*loquentem*) SOL. Vera dicis. LYC. Tu vero ipſe ſtribligine te labi negas, aut quid de te dicimus? SOL. Nempe indoctus valde fuerim, ſi a ſtribligine hoc aetatis cavere nequeam. LYC. Igitur alterum quoque deprehendere hoc agentem poſſis, & negantem convincere? SOL. Omnino equidem. LYC. Age ergo me deprehendito ſtribligine utentem. Modo autem utar. SOL. Dic ergo. LYC. Quin jam terribile illud opus, te non obſervante, peregi. SOL. Ludis tu homo. LYC. Non, ita me Dii ament. Quandoquidem ſoloeciſmo prolato te effugi, qui illum non intelligeres. Rurſus vero conſi-

ἕξεις ἔχοιμι; ΣΟΛ. Ἀληθῆ λέγεις. ΛΥΚ. Σὺ δὲ αὐτὸς φὴς ἀ σολοικίζειν, ἢ πῶς λέγομεν περὶ σοῦ; ΣΟΛ. Ἀπαίδευτος γὰρ ἂν εἴην, εἰ σολοικίζοιμι τηλικοῦτος ὤν. ΛΥΚ. Οὐκοῦν καὶ ἕτερον φαράσαι δυνήσῃ τοῦτο δρῶντα, καὶ ἐλέγξαι τὸν ἐγκαλούμενον; ΣΟΛ. Παντάπασί γε. ΛΥΚ. Ἴθι νῦν, ἐμοῦ λαβοῦ σολοικίζοντος, ἄρτι δὲ σολοικιῶ. ΣΟΛ. Οὐκοῦν εἰπέ. ΛΥΚ. Ἀλλ' ἔγωγε ἤδη τὸ δεινὸν εἴργασμαι, σὺ δὲ οὐκ ἐπέγνως. ΣΟΛ. Παίζεις [a] ἔχων. ΛΥΚ. Μὰ τοὺς θεούς. ἐπεὶ σολοικίσας, ἔλαθόν σε ὡς οὐκ [b] ἐπιτάμνων. αὖθις δὲ σκόπει, ἃ γάρ σέ φη-

a Ἔχων] Nihil variare Edd. addit *Solan.* b Ἐπιτάμνων] Bene *Fl. B2. P.* Ἐπιτάμνων male *J. H. B1. Ald. Fr. S.*

12. Ἄρτι δὴ σολοικιῶ] Τὸ ἄρτι μέλλοντι ἢ συμπάττεται. οὐκ ἄρα λέγομεν ἄρτι σολοικιῶ. *V.*

σης ἀλλ' ἄρτι ἥξομαι ἢ ἀφικόμην. Et *Phrynichus* in Eclogis dictionum Atticarum: ἄρτι ἥξω μηδέποτε εἰπῇς ἐπὶ μέλλοντος, ἀλλ' ἐπὶ σοῦ ἐνεστῶτος ἢ παρῳχημένου, ἄρτι ἦκω, καὶ ἄρτι ἀφικόμην. Ubi male doctiſſimus interpres *Joannes Nunneſius.* Ἄρτι ἥξω *nuper veniam*, cum vertendum, *nunc veniam.* Et ἄρτι ἀφικόμην *modo veni.* Quibus ſignificant ἄρτι particulam futuro junctam non carere ſoloeciſmo, cæterum praeterito & praeſenti recte jungi. Fallitur interpres, qui vertit: *Jampridem enim ſoloeciſſare geſtio.* quippe qui putarit σολοικιῶ hic deſiderantis vim habere, & eſſe praeſentis temporis, cum a themate σολοικίζω ſit futurum Atticum. Secundam hujus futuri σολοικιῶς infra videbis, dum in verbo διάφορας referemus Moſchopuli verba. Idem male credidit ἄρτι non poſſe jungi praeſenti, quod tamen contendit ex Gaza probare. Is quidem ἄρτι παροίχηκα ſcribit dicendum, non negat tamen τὸ ἄρτι etiam praeſenti jungi. Alioqui parum Attice dixiſſet *Plato* in Critone ἄρτι δὲ ἦκεις ἢ πάλαι; Paria his *Pollux* & *Suidas*, quorum hic ἄρτι dicit ἐξ ὑστεροῦς ſignificare, hoc eſt, modo, nuper, dicique de praeterito, ut αὐτίκα de futuro. Ille ἄρτι, inquit, ὅ ἐστι πρὸ μικροῦ, καὶ νῦν δὴ ὅ ἐστι ταυτόν. Quod igitur hic praecipimus de ἄρτι, idem infra repetemus in νῦν δή. Proinde αὐτίκα μάλα σολοικιῶ dicendum. Sic & *modo* futuro junctum invenies. *Terent.* Andria: *Modo ibo, ut apparetur dicam, atque huc renuncio.* Utriusque exemplum habes apud *Ariſtophanem.* In avibus: οὐκ ἄρτι δύο τὼ δικαίτω ταύτὼ ἐγὼ καὶ τὸν ὁμοῖον ὥσπερ παιδίον νῦν δὴ ἐθέμην. Idem in *pace:* Ἴθι νῦν ἄκουσον οἷον ἄρτι μ' ἤρετο. *Euſtathius* ad Iliad. A. p. 75. male putavit ἤδη δὲ σολοικιῶ hic legi. Τὸ δὲ ἤδη, inquit, κατὰ τοὺς παλαιοὺς τοῖς τρισὶ χρόνοις συνεπιμερίζεται, τῷ παρῳχημένῳ, ὡς ἐνταῦθα· ὁ τῷ ἤδη γάρ ποτε ἐγὼ καὶ τῷ δι' ἤδη δύο γεναῖ ἔφθασε. τῷ ἐνεστῶτι, ὡς τὸ ἤδη γάρ μοι εἰ-

κοσὶν ἔτη ἐστί. καὶ τῷ μέλλοντι, αἱ δὲ δυσὶ ὁ Λυκιανὸς τὰς τοῦτο ἀπαρίσκοις, ὡς τὸ ἤδη λοίγια ἔργα τάδ' ἔσεσθαι. εἰ δέ τινες τοῦτο ἄλλως γράφουσιν, ἢ δὴ λοίγια ἔργα ἔσαι ἀντὶ τοῦ, ὄντως δή. Idem alio loco: Καὶ τοῦτο ἰδοὺ, ποῦ λοιπὸν δήσομεν τὸν Λυκιάνειον σολοικισμόν, τὸ λίγοσθαι ἤδη σολοικιῶ. qui locus etiam a *Suida* refertur, ſed ab interprete Latino male ille *Suidae* locus verſus eſt & intellectus. Recte *Matthaeus* IX, 18. Ἄρτι ἐτελεύτησε, modo defuncta eſt, jam obiit. Sic III, 15. XXVI, 53. *Joh.* IX, 19, 25. XIII, 38. XVI, 12. Ἄρτι apud Latinos eleganter exprimitur per *tantum quod*, & *commodum*, quae & ipſa futurum reſpuunt. *Sueton.* Auguſt. cap. 94. *Juliam primum Marcello Octaviae ſororis ſuae filio tantum quod pueritiam egreſſo, deinde ut is obiit M. Agrippae nuptum dedit.* Idem 94. *Vectores nautaeque de navi Alexandrina, qua tantum quod appulerat.* In Ner. cap. 6. *Nero natus eſt Antii* &c. XVIII. *Kalendas Januarias, tantum quod exoriente ſole.* Veſpaſ. c. 4. *Cic.* XV. ad Atticum ep. 13. *Haec cum ſcriberem, tantum quod exiſtimabam ad te orationem eſſe perlatam.* *J. G. G.*

Ἄρτι δὴ σολοικιῶ] *Leopard.* 37. *M. du S.*

Ἄρτι δὴ σολοικιῶ] Vid. *Euſtath.* p. 75. vel p. 100. Ed. Rom. *M. V. La Croze.* l. c. ad Iliad. A. 260. ubi docet ἤδη tribus temporibus jungi, quamquam id improbare videatur Lucianus. At Lucianus non hic de ἤδη, ſed de ἄρτι agit, adeoque lapſus memoria *Euſtath.* *J. F. R.*

15. Παίζεις ἔχων] Nihil varietatis deſidero; eſt enim pleonaſmus uſitatus. Vid. *Bud.* Commentt. p. 211. Et ſupra ad *Aſin.* c. 20. *J. F. R.*

16. Ὡς οὐκ ἐπιτάμνων] Sic *Fl.* & *B2.* ut oportuit. In reliquis ἐπιτάμνων. *M. du S.*

17. Ἐπιτάμνων] Ἐπιτάμνων legend. videtur. *F. G.* Id jam correximus. *J. F. R.*

φημι δύνασθαι καλαναῦσαι· ἐπεὶ ἃ μὲν οἶδ', ἃ δ' οὐκ οἶδα. ΣΟ. Εἰπὲ μόνον. ΛΥΚ. Ἀλλὰ καὶ νῦν σεσολοίκισταί μοι, σὺ δ' οὐκ ἔγνως. ΣΟ. Πῶς γάρ, σοῦ μηδὲν λέγοντος; ΛΥΚ. Ἐγὼ μὲν λέγω, καὶ σολοικίζω, σὺ δ' οὐχ ἕπῃ τοῦτο δρῶντι· ἐπεὶ ὄφελον καὶ νῦν ἀκολουθῆσαι δυνήσῃ.

dera. Nego enim te posse intelligere. Quandoquidem (sunt) quae scis, (sunt) quae nescis. SOL. Dic modo. LYC. Sed nunc quoque perverse voces junxi, tu vero non agnovisti. SOL. Quomodo enim agnoscerem, te nihil dicente? LYC. At ego dico & soloecismos facio: tu autem facientem non persequeris. Alioqui utinam vel nunc persequi possis!

ΣΟ. Θαυμαστὰ λέγεις, εἰ μὴ δυνήσομαι καλαμαθεῖν σολοικισμόν. ΛΥΚ. Καὶ πῶς ἂν δύναιο τὰ ἕνα μαθεῖν, τοὺς τρεῖς ἀγνοήσας; ΣΟΦ. Τίνας τρεῖς; ΛΥΚ. Ὅλους νεοτιγενείους. ΣΟΦ. Ἐγὼ μὲν σε παίζειν δοκῶ. ΛΥΚ. [a] Ἐγὼ δέ σε ἀγνοεῖν

2. SOL. Mira narras, si soloecismum ego observare non potero. LYC. Et qui possis unum observare, qui tres ipsos ignoraveris? SOPH. Quosnam tres? LYC. Universos prima lanugine florentes. SOPH. Ludere te puto equidem. LYC. At ego te igno-

a Ἐγὼ δὲ] Ἐγὼ δή σε *B2.* & *Amst.* Non habent σε ceteras.

18. Ἃ μὲν οἶδ', ἃ δ' οὐ] Ἐχρῆν εἰπεῖν τὰ μέν, τὰ δὲ. *V.*

23. Ὄφελον] Τὸ ὄφελον εὐθέτοις μέλλουσι συντάττεται * ἀπαρεμφάτῳ, ἢ ὑποστατικῷ, ἀπ' ἐνεστῶτος ὁριστικῶ, ἢ ἀπαρεμφάτῳ ἢ εὐκτικῷ, ὁσαύτως δὲ παρῳχημένῳ. εἴδει δὲν εἰπεῖν, ὄφελον ἀκολουθῆσαι δυνηθῆναι, καὶ μάλιστα ὅτι ἐπὶ τοῦ νῦν προσκειται, ὁ εὐθέτοις εὐθὺ αὐτὸ μέλλουσι συντάττεται. Διττῶς δὲν εἰ τῷ ἐπὶ σεσολοίκισται. διὸ δὲ λέγει ὅτι τρὶς σεσολοίκισαι. *V.*

* Ἀπαρεμφ.] Videtur ἀπαρεμφάτου hic abundare. Vid. not. Cl. *Graev.* *J. Cler.*

18. Ἃ μὲν οἶδα, ἃ δὲ οὐκ οἶδα] Hunc locum exponit *Thomas Magister*: Ἃ μὲν ἃ δὲ, μὴ εἴπῃς, ἀλλὰ τινα μὲν, τινὰ δὲ, εἰ δὲ Λουκιανὸς λέγει, οὐκ οἶδα εἴτε παίζων, εἴτε σπουδάζων. λέγει γὰρ οὐ τῶν ῥητόρων διδάσκαλον. Ἔπειτα δὲ αὐτὸς ἃ μὲν πρώτοις ἐπιδείκνυς κατὰ τὴν ὁδὸν, ἃ δὲ καὶ ὕστερον καὶ πάλιν οὐ Τίμωνι. Διδοὺς ἅπασι τοῖς διαλόγοις, ᾧ μὲν πέντε δραχμὰς, ᾧ δὲ μνᾶν, ᾧ δὲ ἡμιτάλαντον. ὁ δὲ αὐτὸς ἔτερον ἐξελέγχει τοῦτο οὐ ψευδοσοφιστῇ αὐτοῦ. Male legitur in editis ψευδολογιστῇ qui alterius dialogi index est. Hic vero *Thomas* duobus productis locis altero ex Rhetorum magistro, altero ex Timone, docet Lucianum eo ipso usum, quod in Pseudosophista suo damnat. Nec respuunt alii. *Herodianus* in tertio, ὧν μὲν ἐπεσολίκεις οἷς δὲ δῶρα ἐνεδίζων. Idem in v; ὃς μὲν ἀπέκτεινεν, ὃς δὲ ἐφυγάδευσεν. & in octavo: ἃ μὲν ἐκφοβήσαιλας, ἃ δὲ καλαπρήσαιλας. Ibidem in eodem: δύνθρα πάντα ἐξέκοπτον, ἃ δὲ ἐνεπίμπρασαν. *Josephus*: ὃς μὲν πατρῴαν φιλίαν προσῆγεν, ὃς δὲ τὸ αὐτοῦ κλέπτων. *Polybius* in primo, ὃς μὲν ἐξέβαλλον τῶν πολιτῶν, ὃς δὲ ἀπέσφαξαν. Et in decimo sexto: ὃς μὲν ἐτίτρωσκον, ὃς δὲ παρέλυον αἰσί τι πρὸς τὴν χρείαν ἀναγκαίων. Apostolus ad *Romanos* IX. ὁ μὲν εἰς τιμὴν σκεῦος, ὁ δὲ εἰς ἀτιμίαν. Et ad *Timoth.* καὶ ἃ μὲν εἰς τιμὴν, ἃ δὲ εἰς ἀτιμίαν. *Ælianus*: Οὓς δὲ ἀπέδοντο, ὃς δὲ ἀπέκτεινον. *J.G.G.*

Ἃ μὲν οἶδα] Verum est τὰ μὲν, τὰ δὲ dici, ut *D. Sic.* XIV. c. 50. τὰ μὲν σωτήριψι, τὰ δ' ἔκαυσεν, ne plura in re nota. Sed & alterum usurpari, ad *Rhet. Præc.* c. 15. demonstravi. *J.F.R.*

23. Ὄφελον δυνήσῃ] Hic rursus *Thomas*: Ὄφελον ἀντὶ τοῦ εἴθε ὅπερ ἀεὶ εὐκτικῷ μὲν σωτάσσεται, ἢ παρελληλυθότι. ὡς τὸ, ὄφελον κατόρθωσαν αἱ ὁδοί μου. Παρελληλυθότι δὲ ὡς τὸ Θεολόγῳ· ὄφελόν γε μηδὲ ἦν προσδοκία. καὶ ἀπαρεμφάτῳ δὲ ὅτε ἀντὶ τοῦ εἴθε ἔμελλον τίθεται. Ἡρόδοτος οὐ τῇ πρώτῃ, μήτε ἰδεῖν ὄφελον. quo significat ὄφελον semper cum optativo jungi, quando significet utinam, & ponatur pro εἴθε, aut cum præterito, aut cum infinitivo, præsertim cum pro εἴθε ἔμελλον accipiatur. vide & *Moschopulum* in collectione vocum Atticarum, qui pluribus hoc exemplis declarat. Vides igitur in ὄφελον δυνήσῃ solœcismum; hic enim conjunctivo conjungitur. *J.G.G.*

Ὄφελον δυνήσῃ] In Epist. ad *Gal.* V. vs. 12. ὄφελον ἀποκόψονται, & sic in N. F. cum indicativo plerumque, ut I. *Corinth* IV. 8. &c. Et ap. LXX. *Job.* XIV. 13. εἰ γὰρ ὄφελον σὺ ἄδῃ με ἐφύλαξας. Sed & cum optativo *Psalm.* CXVIII. 5. Apud *Aristoph.* ac *Demosth.* vero ὤφελον, ὄφελες, verbi figura potius usitatum, & variis modis, ac plerumque temporibus præteritis junctum. Ὡς ὄφελον *Homerus* jungit, & cum præs. infin. construit. Vid. Odyss. A. 217. Δ. 97. &c. *J.F.R.*

28. ΣΟΛ. Τίνας τρεῖς] Cur Cl. *Gesn.* hic & deinceps personam *Soph.* quae in Edd. non comparet, loquentem inducat, rationem non addidit. Jure quidem id suo videtur feciſse; quod inscriptio *Pseudosophistæ* id suadeat, & Editores priscos pro arbitrio quoque *Soloec.* personam ubique inseruisse credas, quum Lucianus forte una tantum litera eas designarit; vel in Codd. spatia tantum vacua relicta sint. Ego vero nomina

ignorare ſi quis peccet in dicendo. SOPH. Et quomodo quis percipiat, ſi nihil *ejusmodi* dictum ſit. LYC. Dictum & ſtriligine peccatum quadruplici: tu vero non intellexiſti. Magnum praemium (*certamen*) ergo confeceras, ſi intellexiſſes. SOPH. Non magnum illud quidem, ſed *mihi jam* profeſſo neceſſarium. LYC. Sed ne nunc quidem intellexiſti. SOPH. Quando nunc? LYC. Cum praemium te dicebam confeciſſe. SOPH. Quid dicas neſcio. LYC. Recte iſtuc dicis. Neſcis enim. Et praecede ſaltem ad anteriora: neque enim ſequi vis. Intellexero enim, ſi quidem volueris.

3. SOPH. Sed volo ego. At tu nihil

τ' ἁμαρτάνοντα ἐν τοῖς λόγοις. ΣΟΦ. Καὶ πῶς ἄν τις μάθοι, μηδενὸς εἰρημένου; ΛΥΚ. Ἐλελεγξαι, καὶ σεσολοίκισαι [b] τέτραπλῆ, σὺ δ' οὐκ ἔγνως. μέγα ἦν ἆθλον κατέπραξας ἄν, εἰ σοφὸς ἔγνως. ΣΟΦ. Οὐ μέγα μέν, ἀναγκαῖον δὲ τῷ ὁμολογήσαντι. ΛΥΚ. Ἀλλ' οὐδὲ νῦν ἔγνως. ΣΟΦ. Πότε νῦν; ΛΥΚ. Ὅτε τὸ ἆθλον ἔφην σε καλαπρᾶξαι. ΣΟΦ. Οὐκ οἶδα ὅ, τι λέγεις. ΛΥΚ. Ὀρθῶς ἔφης. οὐ γὰρ οἶσθα. καὶ πρόιθί γε ἐς τὸ ἔμπροσθεν· οὐ γὰρ ἐθέλεις ἕπεσθαι. [c] συνήσω ἄν, εἴπερ θελήσειας.

ΣΟΦ. Ἀλλ' ἐγὼ βούλομαι· σὺ δὲ οὐδὲν εἰ-

[b] Τετραπλῆ] Ita *J. H. P. B1.* &c. Τριπλῆ *Bl.* [c] Συνήσω] Συνήσων *Fl.*

34. Μέγα ἦν ἆθλον] Ἐπὶ τῷ ἀγῶνι· οὐ λέγεται τὸ ἆθλον. *V.*

40. Καὶ πρόιθί γε ἐς τὸ ἔμπροσθεν] Κακῶς τὸ εἰς τὸ ἔμπροσθεν πρόσιθι κεν. οὐ γὰρ λέγεται τῷ προβαίνοντι· τι ἔμπροσθεν ἄλλο. κακῶς ἂν ἐς εἰς τὸ ἔμπροσθεν, ἐπεὶ πρόιθι φησί. *V.*

mina in Graecis ſervaram, qualia inveni in P. Nam in *J.* ΣΟ. tantum ubique. in aliis ΣΟΛ. & interdum Σολοικισὴς integre. Vid. Lectt. var. ad init. Sed operae ſponte ΣΟΦ. dedere, quod jam non doleo, quia & *Geſn.* ſic voluit. *J.F.R.*

29. Ὅλως ἀρτιγενεῖους] Id eſt, *omnes pubeſcentes*, cum ἀρτιγενήτους *nuper natos*, *ſive recentes* dicere debuerit. quemadmodum ea voce utitur in *Alexandro*, φάρων, inquit, ὥσπερ ἐκ τῆς ἀρτιγένητον Ἀσκληπιόν. Idem in Deorum dialogis: αὐτὴν τε ἐκ τὸ βρέφος αὐτῆς ἀρτιγένητον. pro quo alibi νεογνὸν, & ἀρτίτοκον dicit, de furto Mercurii adhuc infantis agens, qui cum id ætatis eſſet, fertur etiam teſtudinem, id eſt chelyn, fabricatus in cunis, de qua Aratus:

Καὶ χέλυς ἠτ' ὀλίγη, τήν ῥ' ἀρ' ἔτι ἐκ σπαργάνοις λίπεν
Ἑρμείας ἐτόρησεν.

Ubi recte vertit *Cicero*:

Inde fides leviter poſita & connexa videtur,
Mercurius parvis manibus quam dicitur olim
In cunis fabricatus.

Sic enim legendum. vulgo ἀπροσδυνούσας *in ſimis fabricatus*. *Appianus* in Libyca hiſtoria: διέπλευσαν ἐς Σικελίαν ἔχων ἀμφ' ἑαυτὸν ἀρτιγενείους ἐπιλέκτους τριακοσίους. ubi ἀρτιγενήτους non potuiſſet dicere. *J.G.G.*

Ibid. Ἀρτιγενείους] *Adultos.* qui nuper barbam emiſerunt. *F.G.*

30. Ἐγὼ δέ σε] Ex *B2.* & *A.* eſt illud σε in reliquis deeſt. *M. du S.*

34. Μέγα ἦν ἆθλον κατέπραξας ἄν] Hic μέγαν ἆθλον dicendum fuit, maſculino genere. Proprie igitur Lucianus, ἆθλον τῶν τοῦτον τῷ βασιλεῖ ἐπιτελῶν. Idem in *Fugitivis*: Τρισκαιδεκάθλου γοῦν ἆθλου αὐτοῦτον ὄντος μικρὸν ἐπτελέσειν. Et in *Deorum judicio*: τῷ δὲ ἀγῶνι· τὸ ἆθλον ὧδε ἀναγκαῖος τὸ μῆλον. Ubi legendum: τὸ ἆθλον, ut praemium ſignificet. Idem in *Gymnaſiis* recte τὸν ἆθλα δύναιτο ἀναιρεῖσθαι. Et in *Saturnalibus*: ἢ ἆθλα ἀναιρεῖσθαι τὸν ἀλόντα. Quod autem Lucianus ἆθλα ἀναιρεῖσθαι dixit, id *Plato* in ſecundo de legibus φέρειν νικητήρια, accipere praemia. Ἆθλα, βραβεῖα, ἀριστεῖα, γέρα, ἐπίχειρα, ἄεθλα & νικητήρια idem ſignificant propemodum. *Demoſthenes* in epiſtola ad Athenienſes de Lycurgi liberis: ἢ μὴ γήρας ἐκ φυγὴν ἐπίχειρα τῆς ὑπὲρ ὑμῶν πεπονημένων ἔχων. *Ammonius*: ἆθλον, inquit, & ἄεθλον διαφέρει. ἀριστεῖον μὲν γὰρ τὸ ἀγῶνα δηλοῖ, ἆθλον δὲ τὸ ἔπαθλον. Paria his ſcribunt *Moſchopulus* & *Thucydidis* interpres ἀνάπαλιν. ἆθλον, inquit *Moſchopulus*, τὸ βραβεῖον, ἆθλον ὁ ἀγών. *J.G.G.*

41. Συνήσω ἂν εἴπερ θελήσειας] *Intellexiſſes utique, ſiquidem voluiſſes.* Sic interpretare. Ut συνήσω dictum inuſitate, pro quo Atticus dixiſſet συνῆκας ἄν. Medius ſcilicet aoriſtus pro activo. *Micyllus* tamen συνήσω putavit eſſe futuri activi primam perſonam, & in εἴπερ θελήσειας verbo optandi modo junctio ſoloeciſmum eſſe. forte non male. Nam εἴπερ indicativo junctum omnino uſitatius eſt. *J.G.G.*

Συνήσω ἂν εἴπερ ἐθελήσειας] *Micylli* rationem interpretando ſecutus ſum. Excitat Lycinus Soloeciſten, ut, quandoquidem male ſequatur praeeuntem, id eſt Soloeciſmos a ſe commiſſos non ſentiat; ipſe permutatis vicibus jam praecedere velit, hoc eſt vitioſe aliquid dicere, a ſe, Lycino, deprehendendum. Et in hoc ipſo fallit per illud εἴπερ ἐθελήσειας, pro εἴπερ ἤθελες. Quin etiam συνήσω ἂν ſoloecum pronuntiat Scholiaſtes, qui ipſe quoque de futuro intelligit. *J.M.G.*

εἶπας ὧν ἄνθρωποι σολοικίζοντες λέγουσι. ΛΥΚ. Τὸ γὰρ νῦν ῥηθὲν, μικρόν τί σοι φαίνεται [a] κακὸν εἶναι; ὅμως δὲ ἀκολούθησον αὖθις, ἐπεὶ οὐκ ἔμαθες ἐκδραμόντα. ΣΟ. Μὰ τοὺς θεοὺς, οὐκ ἔγωγε. ΛΥΚ. Ἀλλὰ μὴν μεθῆκα θεῖν λαγὼ ταχέως, ἆρα

eorum dixisti, quae dicere soloeci homines solent. LYC. Nempe quod modo dictum est, minutum tibi malum videtur? Verumtamen sequere rursus, quia excurrentem non observasti. SOL. Per omnes Deos nihil equidem. LYC. Verum dimisi currere leporem celeriter. Num quid praeteriisti? sed

a Κακὸν] Sic Fl. & P. Κακῶν reliqq.

49. Μεθῆκα θεῖν λαγὼ] Καὶ τοῦτο σόλοικον γενικῇ χρῆσθαι ἀντὶ αἰτιατικῆς, ὁ λαγὼς, τοῦ λαγὼ ἡ γυνὴ, ἡ δ' αἰτιατικὴ τὸ λαγὼν μὴ τοῦ * νῦ, ἀλλ' ὁ χωρὶς τοῦ νῦ. V.

* Νῦ] Νῦν prave editum ante, & erat νῦν hic male in V. Sed mox v. tantum habet, etsi in Impr. νῦν utrobique editum sit. M. du S.

46. Κακῶν] Κακὸν. F G. Bene; nam etsi κακῶν redolet Graecismum usitatissimum, facile alibi defendendum, hic tamen κακὸν praeferrem, eoque magis, quia auctoritas accedit. J.F.R.

48. Ἀλλὰ μὴν μεθῆκα θεῖν λαγὼ] De hoc accusativo *Athenaeus* lib. IX. p. 400. Τρύφων δέ φησι, τὸ λαγὼν ἐπὶ αἰτιατικῆς τὸ Δαναΐσιν Ἀριστοφάνης ἐξυτόνως, τῷ μὴ τοῦ ν. λέγει. Λύσας ἴσως ἂν τὸ λαγὼν σωφρόνησιν ἡμῶν τὸ τὸ Δαιταλεῦσιν. ἀπόλαλα τίλλων τὸ λαγὼν ὀφθήσομαι. Ἐτοιμοῦν δ' τὸ Κυνηγετικῷ χαρὶς τοῦ ν. λαγὼ τὸ ἀφεστηκότως, ἐπεὶ τὸ καθ' ἡμᾶς ἐστι λαγός. Ὥσπερ γὰρ ναὸν λιγόντων ἡμῶν ἐκεῖνοί φασι νεών, τὸ λαὸν λεών, οὕτω λαγὸν ὀνομαζόντων ἐκεῖνος λαγὼν ἐροῦσι. τῇ δὲ τὸ λαγὼν ἐνικῇ αἰτιατικῇ ἀκόλουθός ἐστιν ἡ τοῦ Σοφοκλέους τὸ Ἀμυκλαῖ Σατυρικῷ πλειονάκις ὀνομαστικῇ·

Γῆρυες, κορῶναι, γλαῦκες, ἴκτινοι, λαγοί.

Τῇ δὲ λαγὼν ἡ αἰολὶς τοῦ ω. Θεόκριτος προσαγορευομένην, λαγὼ παρ' Εὐπόλιδι τὸ Κόλακσιν, ἴσα μὴ παρὰ μὲ βατίδες τὸ λαγὼ, τὸ γυναῖκες αἰλίποδες. ὡσί δ' αἱ τοῦτ' ἀλόγως κατὰ τὴν τελευτῶσαν συλλαβὴν σωφρονούσας προφέρονται. δεῖ δὲ ἐξυτονεῖν τὴν λέξιν. ἐπειδὴ τὰς εἰς ΩΝ λήγουσα τὸ ὀνομάτων ὀρθοτονεῖ ἐστι, καὶ μεταληφθεῖσα εἰς τὸ ω. παρ' Ἀττικοῖς, ναὸς, κάλως, νεὼς, κάλως. οὕτως δ' ἐχρήσατο τῷ ὀνόματι καὶ Ἐπίχαρμος, καὶ Ἡρόδοτος, καὶ ὁ τοὺς Εἴλωτας ποιήσας, ἔστι ἐστὶ τὸ μὲ Ἰωνικὸν λαγός.

Λαγὼν ταμόντας πεῖσαι τὸ θαλάσσιον.

Τὸ δὲ λαγὼς Ἀττικόν. λέγουσι δὲ καὶ Ἀττικοὶ λαγὼς, ὡς Σοφοκλῆς·

Γῆρυες, κορῶναι, γλαῦκες, ἴκτινοι, λαγοί.

Τὸ μὲν σου ἡ πτῶσα λαγὼν, μ' μὲν ἐστιν Ἰωνικὸν, πλεονάζει τὸ ω. εἰ δὲ Ἀττικὸν τὸ ο. *Typhon inquit: Aristophanes in Danaidibus* τὸ λαγὼν *accusandi casu acuto notavit accentu, addita* ν *littera. Sic pedicis solutum fortassis leporem nobiscum ille rapiet. Idem in Epulonibus: perii, dum leporem vello, me quisquam adspiciet. Xenophon libro de venatione* λαγῶ *dixit absque* ν, *accentu circumflexo. Nos enim* λαγὸς *nominandi casu dicimus, & accusandi casu* λαγὸν, *veluti* ναὸν, λαὸν, *quod Athenienses* λαγὼν, νεὼν, λεὼν, *cum* ω. *Accusativo singulari* λαγὼν *respondet apud Sophoclem in Amyclo Satyrico nominativus pluralis* λαγοί· *Grues, cornices, noctuae, milvi, lepores. Accusativo vero singulari* λαγὼν *pluralis nominativus* λαγὼ *scriptus per* ω *apud Eupolidem in Assentatoribus: ubi aderant rajae, lepores & foemina inflexis pedibus incedentes. Quidam praeter rationem horum ultimam syllabam cum accentu circumflexo proferunt. Nam cum accentu acuto dictio pronuntianda est, quandoquidem quae vocabula in* ΩΝ *finiunt, etiamsi ab Atticis in* ω *mutentur, retinent tamen eundem accentum, ut* ναὸς, καλὸς, νεὼς, κάλως. *Sic Herodotus videlicet usus est hoc nomine, sic Epicharmus, & qui Eilotas composuit. Ionicum est* λαγός. *Ut* λαγὸν, *id est, leporem turbatum ferit. Et* λαγὼν (*h. e. leporem*) *marinum edit.* λαγὼς *quidem cum* ω *Atticum est, quamvis & interdum Attici* λαγὸς *per* ο *dicunt, ut Sophocles: Grues, cornices, milvi,* λαγοί. *Quod vero dicunt* πτῶσα λαγὼν, *id est, timidum leporem, si Ionicum est, redundat* ω, *sin Atticum, redundas* ο. Ex quo loco discimus Atticos dixisse λαγὼν in quarto casu, non λαγὼ, ut hic Lucianus, qui & *de Domo* sua: εἶχον τὸ λαγὼν. *Herodotus* λαγὼν μηχανησάμενος. Ibid. ἀδόντα τὸ λαγὼν κύριε. Idem in *Polyhymnia*: ἔπειτα δὲ ἔτεινε τὸ λαγὼν. *Herodotus* in Thalia etiam λαγὼς dixit, & in Melpomene λαγὼν in accusativo. Quod autem *Athenaeus* recte observavit Xenophontem τὸ λαγῶ dixisse, docent loca subjecta ex venatione: ἔταν δὲ περὶ αὐτὸν ὦσι τὸ λαγώ. Ibidem ἐφ' ἑκάστῳ τοῦ ἐφέπειν τὸ λαγῶ ἄγειν τοὺς κύνας. Et in primo institutionis Cyri: Πρὸς δ' αὐτὸν λαγώ. Et in secundo: Αὐτὸς δὲ ἐκπατάσσων αὐτὸν ὡς αὐτοῦδι τὸ λαγώ. Quae omnia loca circumflectenda erunt contra fidem exemplarium, si Athenaeo credimus. Videtur etiam Lucianus in θεῖν pro θέειν ὑπερσολοικίζειν. *Libanius* certe in ἀντιφητικῷ, Ἀγαμέμνονα, inquit, ἐφεῖτον ἄνω τὸ κάτω. Et *Gregorius* Theologus in priore in Julianum invectiva, ἀλλὰ τὰ ἀγροῖς θέειν βοῶντες τὸ λέγοιεν Χριστιανοί. Cæterum pro ἆρα παρῆκε; lege ex MS. Codice, cujus excerpta in meas manus pervenerunt postquam hæ notæ typis fuerunt descriptæ: ἆρα παρῆκεν. *Sane praeteriit.* J.G.G.

Ἀλλὰ μὴν μεθῆκα θεῖν λαγὼ ταχέως] Eruditissimo ami-

sed nunc etiam videre licet leporem. Si vero minus, multiplicati lepores clam te in stribligine jacebunt. SOL. Non clam me. LYC. Quin jam factum est. SOL. Mira narras. LYC. Tu vero prae nimia eruditio-

ὁ Παρῆξεν] Adoptavi ex *J. Va.* & G. Παρῆξαι cett.

ΣΟ. Παρῆξεν; ἀλλὰ ϗ νῦν ἔξεστιν ἰδεῖν τ' λαγώ· εἰ δὲ μὴ, πολλοὶ γενόμενοι λαγὼ λήσουσί σε ἐν σολοικισμῷ πεσόντες. ΣΟ. Οὐ λήσουσι. ΛΥΚ. Καὶ μὴν ἔλαθόν γε. ΣΟ. Θαυμαστὰ λέγεις. ΛΥΚ. Σὺ δὲ ὦγαθ' ἄγαν

amico meo *J. Georg. Graevio*, (qui hunc Luciani libellum, haud cuiquam, nisi Atticae dictionis & elegantiae gnarissimo, intellectu facilem, atque adeo imperitioribus ac praecipue tironibus obscurum, ea politarum animadversionum luce perfudit, ut eruditus orbis cum gaudeat, se multas Atticae locutionis Veneres beneficio Vir Cl. doceri, tum summo desiderio exspectet similes, quorum salivam movit Vir Cl. ingenii ac eruditionis, foetus in alios Luciani libellos, pari ratione Oedipo indigentes, doleatque se praedensissimis iisque gravioribus Viri Cl. occupationibus, adhuc iisdem carere) videtur Lucianus etiam in θεῖν pro θεᾶν, ὑποσολοικίζειν. Saepe tamen idem Noster hoc verbo tam simplici, quam composito, ita utitur. Sic in *Quom. Hist.* c. 57. Καί τοι ποιητὴς ὢν (Ομηρος) ἐποίησε τ' Τάνταλον. Ibid. c. 45. Ἀμείνων ἐν ἰφ' ἵππε ὀχεμένη τότε τῇ γνώμῃ τὴν ἱππικὴν ἀτρῆ συμπαραθεῖν. In *Amoribus* c. 41. Καὶ εἰφάνη μὲ ὁ κύκλος τὴν κεφαλὴν ἐμβεβῶς. In *de Merced. Cond.* c. 24. post med. Συμπεριθεῖς ἄνω ϗ κάτω. *Demosthenes* I. contra Philipp. συμπαραλεῖτε ἄνω ϗ κάτω. nisi quis malit (ita certe ego suspicor) & hic συμπεριθεῖτε legere. Supra quidem apud Lucianum τὸ, συμπαραθεῖν habuimus; at illud notat (nec aliter ibi sumitur) *pone sequi*, *comitari*: apud Demosthenem vero, quemadmodum & in adducto ex Luciano de *Merc. Cond.* loco, requiritur sensus τοῦ, *una circumferri*, *circumagi*, *circumcurrere*. Ita enim ad Athenienses suos Orator, *Vos si Philippum audieritis agere in Chersoneso, illuc decernite auxilia; si in Pylis, illuc; sicubi alibi, una cum eo circumferamini sursum, deorsum.* Porro & ἀναθεῖν habet Lucianus in *Saturnalib.* c. 7. Ἀλλ' ἀεὶ ἀναθεῖν ἴδει ἄνω. Ita & ἀλφεῖν idem in *Amoribus* c. 53. post med. Τὰ τ' ἀπολαύσεως, ὡς ἅπαν ἀλφεῖν τὸ σῶμα. At ne quis ipsum θεῖν, per contractionem etiam ab Atticis usurpatum, desideret; ipse Lucianus in *Pseudomanti* c. 14. pr. Εἶτ' ἴθαι δρόμῳ ἐπὶ τ' ἱσόμορον πεύ. In *Lexiphane* c. 15. Σὺ μὲ οἰ βούλει, πλεῖν, ϗ πεῖ, ϗ θεῖν κατὰ τὸ πλοῖον. In *Icaromenippo* c. 19. θεῖν φέρων. in *Bis Accusato* c. 1. med. εἰς Κολοφῶνα θεῖν. Sed & *Aristophanes* ita in Vespis pag. 458. edit. Genev.

Ἀλλὰ θοιμάτια λαβόντες ὡς τάχιστα παιδία
Θεῖτε, ϗ βοᾶτε, ϗ Κλέωνι ταῦτ' ἀγγέλλατε.

In veteri proverbio apud Comici hujus *Scholiastem* in Εκκλησ. vs. 109. Ὅτω ἀργύριον ἥ, πάντα θεῖ καλαύτῃ). Sic enim emendatius hoc proverbium legi jubet illic Bizetus. Non tamen haec a me prolata sunt exempla, ubi θεῖν, ejusque composita per contractionem usurpantur; quasi contendere velim, tantum per contractionem usurpata haec reperiri; sed ut pateat, promiscuum haec verba apud Graecos, eosque Atticos, habere usum. Certe *Xenophon* in una eademque periodo duplicem hujus verbi usum ponit; Ἐνταῦθα κατέμειναν, ait de Assyriorum rege I. Κυροπαιδ. pag. m. 14. in fine, ὡς μὴ βοηθοῖεν οἱ φίλοι τ' Μήδων ἐπὶ τοὺς καλαθέοντας τοὺς δ' ἐπιτηδείως ἀφῖκτο κατὰ φυλὰς ἄλλος ἄλλοσε καλαθῶν. *J. F.*

Ibid. Μοῦσα] Dictionis hujus in eo pravitas sita est, quod cum μοῦσα dixisset θεῶ, addit, quod sensum perturbat, & alio pervertit; est enim μοῦσα λαγὼ, non ut vulgo vertitur, *leporem sivi*, aut *permisi*, quod sane optime θεῖν admittit; *sed leporem e manibus elabi sivi*, quod additamentum θεῖν respuit. Ita autem rem habere in exemplorum magna copia, unico ero contentus. *Soph.* in Ajace (apud Constantinum) χερὶ μὲν μοῦσα τοὺς ἀλάστορας. Apud veterem poëtam tamen scriptum est, εἰ μὲν νῦν σε μοῦσα θεεῖν. *Grot.* p. 59. *Flor.* *M. du S.*

51. Πολλοὶ γενόμενοι λαγώ] Hic λαγοὶ dixisset *Sophocles*, ut vidimus supra. Licet *Pausanias* λαγὼν δὲ ἔ ἔλαφον, & οἱ λαγὼ ὦσι λαγοί. & *Xenophon* etiam λαγὼ dixit in primo institutionis Cyri: Καὶ πρὸς οἷα χαρίζεσθαι φεύγουσι αἰροῦνται οἱ λαγὼ ὁ τούτοις τὰ δίκτυα δυσέρεια ἐπιτείνοντες ἵνα ὁ τῷ σφόδρα φεύγειν αὐτὸς ἑαυτὸν ἐμπίπτων ἐνέδυ. Quae male sic vertunt: *In quas venatoribus capiuntur. Hic casses visu difficiles tetendisse, quo in vehementi cursu ipse seipsum incidens convinceret.* Sed quis haec intelligit? Verte: *Quaque ad loca lepores fugere institerint, in eis latentia retia intendebas, ut rapido cursu ipse se in retia induret.* Dicimus enim φεύγειν αἱροῦμαι pro fugam adorno, meditor. *J. G. G.*

54. Σὺ δὲ ὑπὸ τ' ἄγαν παιδιᾶς διέφθορας] *Corruptus es vel periisti.* passive. cum tamen hoc verbum proprie perdidisti significet. Sic sane docuit *Moschopulus*: διέφθορ- ἦθ- τὸ ἀλφθεῖρον, ἐ τὸ ἀλφθαμένον. Ἀριστοφάνης ὁ Κέραις· διέφθορ- τ' ὄρνιν. Μένανδ- Ἀδελφοῖς. εἰ δ' ἴσι τιν κόρῃν διεφθαμένην. Ὅμηρ- Φρένας ἠλὲ διέφθεμες, (id est, διέφθαρας τὰς σεαυτοῦ φρένας) ὅθεν εἰ διέφθορὸς αἷμ' ἐπῖτις ἀτιχοὺς σολοικισῖς. *Phrynichus*: Διεφθορὸς αἷμα τ' ἀναιμῶν τινες ἰατρῶν ὕτω σολοικίζουσις. δέον λέγειν διεφθαρμένον αἷμα. Τὸ γὰρ διέφθορε, διέφθαρε. *Ammonius* ferme eadem omnia. Non satis igitur Attice *Plutarchus* in praeceptis Politicis: Ἀφιλῶν πολὺ τῦ διεφθορότ- αἵματ-. Idem in praeceptis valetudinis: Τοῖς μὴ πεχειροτοῦσι μηδὲ διεφθορόσι φλέγμα ἔ χολὴ τινῖ. Idem in libello εἰ πρεσβυτέρῳ πολιτευτέον. Διεφθορόσι τελείως ὑπὸ ἀργίας. Etiam in *Phocione*: Ἡ Κάτων- ἀργοπρεπὴς ἐπιγενομένη βίοις διεφθορόσι. *Josephus* V. Orig.

ἄγαν παιδείας διέφθορας, ὥστε μηδ' αὐτὸ τοῦτο [a] σολοικίζοντας καλανοῆσαι. ἢ μᾶλλον πρόσεστιν αὐτῷ τὸ τινά.

ne corrupisti (*corruptus es*) ut neque in hoc ipso (*verbo corrupisti*) male loquentes deprehendas.

ΣΟ. Ταῦτα μὲν οὐκ οἶδα πῶς λέγεις· ἐγὼ δὲ πολλῶν ἤδη σολοικίζοντας καλεύρηκα. ΛΥΚ. Καὶμὲ τοίνυν εἶσῃ τότε, ὅταν τι τῶν παιδίων γένῃ, τὰς τίτθας θηλα-

4. SOL. Quomodo ista dicas, non intelligo equidem. Verum imparilitates multorum jam deprehendi. LYC. Igitur me quoque tunc deprehendes, cum puerulorum aliquis fies eorum, qui nutrices suas lactant (*la-*

[a] Σολοικίζοντας] Σολοικίζοντ Φ. *Fl.* omisso καλανοῆσαι.

56. Οὐ γὰρ πρόσεστιν] Ἐπειδὴ φησὶ μὴ πρόσεστι τῷ σολοικισμῷ εἰς τινα ἰσολοίκισα. τοῦτο χάριν οὖν ἔγνως τὸ σολοικίζοντα. *V.*

61. Τῶν τὰς τίτθας θηλαζόντων] Ἡ τίτθη θηλάζει, ὁ δὲ ἀντιτρέψας ἴφη, τὰ παιδία θηλάζει. *V.*

γάλα δίδωσι διεφθορὸς ἤδη. *Corruptum lac. Syncsius:* Ἢν μὴ κρίνωσιν αἱ διεφθορότες τὴν κρίσιν. *nisi judicent qui corruptis sunt judiciis.* Audiamus nunc *Thomam Magistrum*, qui in diversa est sententia: Διέφθορεν, inquit, ἀντὶ τοῦ διεφθάρη. Λεκιανὸς δὲ τῷ Ἡρακλείᾳ ἐν Ἀσκληπιοῦ λογῳ· Ὑπ' ἀμφοῖν διεφθορὼς τὸ σῶμα. ἄπαξ δὲ ἀντὶ τοῦ ἔφθειρε. Σοφοκλῆς δὲ Ἠλέκτρᾳ· τὰς ἔσας τί μοι μὴ τὰς ἀπούσας ἐλπίδας διέφθορεν. ἴσε δὲ ἐν ὁ παρακείμενον δὲ χρῆσει. Ἀριστείδης ἐν Πειραικῷ· Ἢ πῶς τοὺς Ἀθηναίους εἶη διεφθαρμένος. *Josephus.* ἦν δὲ αὐτῶν ἐν τῷ διεφθορέναι τοὺς ὀφθαλμοὺς συνωμοσμένων. id est, captus oculis. *Cleomedes* lib. 2. Κυκλικῆς Θεωρίας· τὰ κατὰ τὴν ἐμμετρίαν αὐτῶν διεφθορότα passive. Utraque significatione utitur *Philostratus.* In Critia: Ὑπὸ Θετταλίας μὴ τὸ ἰσχὺν ὁμιλίας διεφθορέναι αὐτόν. id est, corruptum esse. Idem in *Scopeliano*: ἐκέλευσε τούτους λίθοις βάλλειν ὡς διεφθορότας αὐτῷ τὸν υἱόν. *Jussit Rhetorum imagines lapidibus peti, propterea quod sibi filium perdidissent.* Idem in *Polemone*: Φοράδην δὲ ἐσιφῶτα διεφθόραν ἤδη αὐτῷ τὸ ἄρθρον. Et in eodem: Ὅτομα δὲ τῷ μειρακίῳ Οὔηρ, διεφθορὸς ὑπὸ τοῦ κολάκων. Lucianus in *Nigrino*: ἀκούων διεφθορότων ἐσμάτων. quod active & passive potest accipi *audiens corruptas cantilenas, aut corrumpentes. J.G.G.*

56. Οὐ γὰρ πρόσεστι αὐτῷ τὸ τινά] Eundem habet intellectum quem his verbis expressit *Ammonius*: διέφθαρται μὲ γὰρ ὑφ' ἑτέρου, διέφθορε δὲ τὸ ἕτερον, ut τὸ τινα & τὸ ἕτερον idem significet. Nimirum διέφθορε cum activum proprie sit, exigere post se accusativum. Interpres τὸ τινα putat referendum ad λαγώ. *J.G.G.*

Οὐ γὰρ πρόσεστι αὐτῷ τὸ τινά] Haec verba non interpretatus sum, quod e scholio irrepsisse arbitror, quibus aliquis indicare voluit, in quo insit stribligo, nempe in hoc, quod διέφθορας intransitive positum sit, absque casu accusativo, contra usum Atticorum. Parum obtemperatum hic esse Grammaticis, *Graeviana* annotatio, & quae ad *Phrynichum* adferuntur, satis ostendunt. *J.M.G.*

60. Ὅταν τι τῶν παιδίων γένῃ, τὰς τίτθας θηλαζόντων] Hoc est, *nutrices lactentium* ut solœcismo solœcismum explicemus. Audiamus nunc *Thomam* & *Moschopulum*, quorum haec sunt verba: Θηλάζει τὸ θῆλυ μαλακτικῶς ἀ ἕτερα, ἢ θηλάζουσι τὰ τιτθίοντα ἀφειδεῖ-

τας. *Lactat mulier quos peperit, & lactent nati absolute.* Attice igitur *Aelianus* XIII, 1. Ἡδεῖσα τῷ βρέφει ἐθήλασεν αὐτό. *Delectata infante ubera ei praebuit.* Et *Philostratus* Sophista in imaginibus, λέγεται δὲ περὶ τὸ θηλεῖν θηλάζειν τε αὐτὸν ἃ ἔτικε. Et *Lysias*: Ἐπειδὴ παιδίον ἐγένετο ἡμῖν, ἡ μήτηρ αὐτὸ ἐθήλαζεν. Recte habet & illud in *hymnis Davidis*: ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων. *Ex ore infantium & lactentium.* Nec illud male in sacris codicibus: Οὐαὶ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις, καὶ ταῖς θηλαζούσαις. Cum illo μακάριαι αἱ στεῖραι, καὶ κοιλίαι αἱ οὐκ ἐγνωκυῖαι, καὶ μαστοὶ οἱ οὐκ ἐθήλασαν. Contra illud Luciani praeceptum vero facit: Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε καὶ μαστοὶ οὓς ἐθήλασας. Dic igitur τὰς οὐ τὰ τίτθας θηλαζόντων, non autem τὰς τίτθας, auctoritatem secutus *Luciani* in Antiocho: Τὸ δὲ ἕτερον, inquit, οὐ τὰ ἵππα θηλάζει ὡς τὰ πωλικὰ τρόκων. De Hippocentauro agens pullorum instar fugente. Male *Plutarchus* in Romulo matrem aut nutricem θηλαζομένην vocat, & pueri θηλάζοντες ὤφθησαν τὸ θήριον. *Galenus* ὑγιεινῶν primo: Ἀφροδισίων τε παντάπασιν ἀπέχεσθαι καλεῖν τὰς θηλαζούσας παιδία γυναῖκας. Idem eodem in loco: ἔγωγε συμβουλεύσαιμι ἂν εἰ κύοισιν ἡ θηλάζουσα τὸ παιδίον. *Suidas* de hac voce paulo aliter: Θηλάζων ἐναργηλικῶς ἡμεῖς ἀντιλαμβανόμεθα τῷ ῥήματος ἐπὶ τῶν παιδίων τῶν θηλαζόντων. Λυσίας δὲ παθητικῶς ἐπὶ γυναικὸς παρεχούσης γάλα. Attice igitur *Lysias* in supra posito exemplo. Interpres hic a vero longissime aberravit. *J.G.G.*

63. Οὐδὲ αὐξάνοιτα παιδία σολοικισμὸν ποιήσει] Carpit hic eos Lucianus, qui verbo αὐξάνω utuntur pro αὐξάνομαι, vel αὔξομαι. Et sane apud idoneos auctores, Aristotelem, Theophrastum, Platonem, Demosthenem, Isocratem, Xenophontem, Thucydidem, Philostratum, Lucianum, verbum αὐξάνω in notione passiva, ut loquuntur, nusquam invenitur. Active vero nonnunquam. *Plato* in Timaeo: Σπείρας δὲ ἐπαρξάμενος ἐγὼ παραδώσω. Τὸ δὲ λοιπὸν ὑμεῖς ἀθανάτῳ θνητὸν προσυφαντοντες ἀπεργάζεσθε ζῶα καὶ γεννᾶτε, τροφὴν τε διδόντες αὐξάνετε, καὶ φθίνοντα πάλιν δέχεσθε. *Cicero* elegantissime vertit in libro de universo, ut omnia: *Quorum vobis initium statusque traditur. Vos autem ad id quod eris immortale, partem attexitote mortalem. Ita orien-*

(*laſſent*). Aut ſi ne nunc quidem me ſtribligine turbare orationem intelligis, neque augentes (*creſcentes*) pueri ſoloeciſmum facient apud non intelligentem. SOL. Verum dicis. LYC. Atqui haec ſi ignorabimus, nihil intelligemus noſtrorum, quando etiam hoc male junctum te effugit. Noli ergo amplius dicere, te aptum eſſe ad

ζόντων. [b] ἢ εἰ ὁ τῶν ἔγγυς σολοικίζοντά με, ὁδὲ αὐξάνοντα [c] παιδία σολοικισμὸν ποιήσει τῷ μηδὲν εἰδότι. ΣΟ. Ἀληθῆ λέγεις. 65 ΛΥΚ. Καὶ μὴν εἰ ταῦτα ἀγνοήσομεν, οὐδὲν γνωσόμεθα τῶν ἑαυτῶν, ἐπεὶ καὶ τόδε σολοικισθὲν ἀπέφυγέ σε. μὴ τοίνυν ἔτι λέγειν, ὡς

[b] Ἢ] Πιούσας *Fl.* omiſſo ἢ. [c] Παιδία] Παιδία *Fl.* male.

63. Οὐδὲ αὐξάνοντα παιδία] Αὐξανόμενα γὰρ ἤδει εἰπεῖν παθητικῶς, ἀλλ' οὐκ ἐνεργητικῶς. *V.*

65. Οὐδὲν γνωσόμεθα] Ὠφελεῖ δὲ καὶ τὸ δυνητικὸν * προσθῆναι σύνδεσμον τὸ ἄν. οἷον εἰ ταῦτα ἀγνοήσομεν, οὐδὲν ἂν γνῶμεν οὐδὲ γνωσόμεθα. τῶν δὲ διπλῆ συνολοικίσαι, καὶ τῇ ἐλλείψει τοῦ ἂν, καὶ τῇ τοῦ μέλλοντος χρήσει, τοῦ γνωσόμεθα· εἴθισται γὰρ τοῖς δυνητικοῖς μέλλοντες συντάττειν. *V.*

In altero *Voſſiano* ſic: [ἂν] ἰσέον ὅτι μέλλοντες οὐδέποτε μὴ τοῦ ἂν ἐκφέρουσι. ἐὰν γάρ τινες ἔχωσιν ἄν, καὶ ἐρῶ ἄν. Διὰ τοῦτο γὰρ τὸ ἂν ἐν τοῖς ἑξῆς τοῦ ἐγχειρήματος, ἵνα μέλλοντα δηλώσομεν. μέλλοντος δὲ ὄντος, τίς χρεία τοῦ ἂν; ἢ σολοικισμὸς τὸ μὴ ὄνομα ἐνικὸν, τὸ δὲ ῥῆμα πληθυντικόν. *V.*

* Προσθῆναι] Lege προσθεῖναι. Et confer Schol. ſequens, in quo refelluntur quae hic prave obſervata erant. *J. F. R.*

† Σολοικισμὸς] Novum incipere hoc ſcholium exiſtimo. Sed quo referam non habeo. *M. du S.*

orientur animantes, quos & vivos alatis, & conſumptos ſinus recipiatis. Sed pro *ſtatus* in hoc loco legendum eſt *ſatus*. Nec enim rationem & conditionem harum rerum tradit, ſed originem & cauſas originum. Et ſic legendum eſſe, ex Graeco fatis conſtat, ubi σπερμάτων legitur, quod Cicero *ſatus* vertit. Hac voce vero *Cicero* & alibi utitur. In eodem fragmento, & eodem cap. II. paulo ante: *Sic igitur, ut ab his traditum eſt, horum Deorum ortus habeatur, atque dicatur, ut Oceanum ſalaciamque Cœli ſatu, Terraeque conceptu generatos editosque memoremus.* Ibid. *Haec vos qui Deorum ſatu orti eſtis, attendite. Tuſcul.* quaeſt. lib. II. *Cultura animi Philoſophia eſt, quae extrahit vitia radicitus & praeparat animos ad ſatus accipiendos.* Idem de ſenectute: *Quid ego vitium ortus, ſatus, incrementa commemorem?* Sed redeamus in orbitam. Scriptor incertus apud *Stobaeum*: αὐξάνεται δ' ὀλίγος. Nam illud *Euripidis* apud *Stobaeum*: καὶ τοὺς πονηροὺς μήποτ' αὐξάνειν πόλει, alibi apud eundem legitur caſtigatius, αὔξειν ἐν πόλει. Eſt tamen alius locus *Euripidis*, in quo active capitur. In Supplicibus: πολέμους τ' αὐξάνουσ' ἄνευ δίκης. Et in illo *Zoroaſtri*: μὴ σύγε αὔξαις τὸν ἀμαρμάτου. *Syneſius* περὶ φαλάκρας paſſive dixit: ὅτι τριχὸς καὶ τοῖς ζῶσιν ἐγγίνονται, ἀλλ' ὅτι τεθνεώτων αὔξουσι, id eſt, creſcunt. Active autem, ὅτου μὲν οὖν καὶ αὐξήσειεν ἡμῖν ἐν τῇ πόλει τὸ τῶν ἐξηλεγμένων κατάλογον. *Syneſius* idem περὶ προνοίας· αὔξειν δὲ ὅταν ἀνάγκη τὸ τιμώμενον, καὶ ἔρρειν ἀνάγκη τὸ ἀμελούμενον. Ratione autem caret quod illud *Sophoclis* in Traginiis. Τὸν Καδμογενῆ τρίφυε, τόδ' αὔξει βίοτον πολύπονον. Id eſt, *Herculem alit & auget induſtria*, Interpres Graecus ita interpretatur, αὔξει ἀντὶ τοῦ αὔξεται. Condonandum autem eſt reverentiae ſacrae ſcripturae, quae his ſuperſtitioſis Grammaticorum & Atticorum legibus ſemper ſoluta fuit. Magnus *Eraſmus* in illud Apoſtoli ſcribens quarti ad Epheſios: Αὐξήσωμεν εἰς αὐτὸν τὰ πάντα, negat verbum αὐξάνω aliam habere ſignificationem quam neutralem. Sed praeter ſuperius a me adducta, hic producam unum locum, ubi citra controverſiam bis capitur active. Is eſt in prioris ad *Corinthios* capite tertio: Ἀπολλὼς ἐπότισεν, ἀλλ' ὁ Θεὸς ηὔξανεν, ὥστε οὔτε ὁ φυτεύων ἐστί τι, οὔτε ὁ ποτίζων, ἀλλὰ ὁ αὐξάνων Θεός. In iis vero omnibus, quae ſubjiciemus exemplis, paſſive capitur. *Matth.* VI, 28. *Luc.* I, 80. & XIII, 19. *Act.* VI, 7. VII, 17. XII, 20. *Joh.* III, 30. *Coloſſ.* II, 19. II. *Theſſ.* I, 3. *Petrus* II. ep. cap. ult. αὐξάνετε δὲ χάριτι καὶ γνώσει τοῦ Κυρίου. *Joſephus* in quarto antiquitatum: Πολλῶν μᾶλλον αὔξειν καὶ φύειν. *Thomas Magiſter* ſentiens cum Eccleſiaſticis ſcriptoribus diſſentit a Luciano, quem operae pretium eſt audire. Τὸ αὔξειν, inquit, ἐπὶ ἐνεργείας οὐ, οἷον αὔξει ὁ Ἥλιος, καὶ ὁ ὑγρὸς τὰ φυτά. Δημοσθένης δὲ τοῦ περὶ στεφάνου· Τὰς εὐδοξίας τοῦ πλήθους θεραπεύειν, ταύτας αὔξειν, μὴ τούτων εἶναι. Καὶ αὔξει ἀντὶ τοῦ αὔξεται, Ἀριστείδης δὲ τῶν εἰς Ῥόδιλλα· Ἀλλὰ καὶ εἰκότως ηὔξησεν ἡ ἀρχή. αὐξάνει ἐπὶ παθητικῆς σημασίας, καὶ αὐξάνει τὰ φυτὰ, οἷον αὔξησιν δέχεται. Καὶ αὐξάνομαι ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σημαινομένου, ὁ αὐτὸς Δημοσθένης δὲ τοῦ αὐτοῦ λόγου· Οὕτως ἐπύγη καὶ ἡ πατρὶς ηὐξάνετο. Hic docet αὔξειν eſſe augere, facere ut aliquid creſcat; interdum tamen accipi pro creſcere, quod unico ex *Ariſtide* exemplo probat; Αὐξάνειν vero accipi paſſive pro creſcere, quamvis etiam in illa notione legatur αὐξάνομαι. Haec quidem *Thomae* ſententia. Tu vero, quisquis Atticus eſſe voles, active dicas αὔξω, & αὐξάνω, paſſive vero αὔξομαι & αὐξάνομαι, tametſi elegantiſſimus ſcriptor *Joſephus* in ſecundo ἀρχαιολογίας paſſive dixerit, καὶ αὔξονται τῷ πάθει. Et eodem capite active: τὴν οἰκείαν αὔξουσιν εὐδαιμονίαν. Et in Octavo Ἀλώσεως rurſus paſſive: φιλία ἀπὸ τούτων ηὐξήσει. paſſive. Nec nobis obſtare debet unius *Ariſtidis* exemplum a *Thoma* adductum. *J. G. G.*

67. Μὴ τοίνυν ἔτι λέγειν] Pro μὴ λέγε. Lucianus in *Amo-*

ὡς ἱκανὸς εἶ κατιδεῖν τ̀ σολοικίζοντα, ϗ αὐτὸς μὴ σολοικίζειν. κἀγὼ μὲν ἔτω.

Σωκράτης δὲ ὁ ἀπὸ Μόψου, ᾧ συνεγενόμην ἐν Αἰγύπτῳ, τὰ τοιαῦτα ἔλεγεν ἀνεπαχθῶς, ϗ οὐκ ἤλεγχε τ̀ ἁμαρτάνοντα.

deprehendentem ſoloecum, ipſumque te ſoloecum negare. Atque ego ita *tibi conſulo.*

5. Socrates autem ille a Mopſo quicum fui in Aegypto, talia dicebat ſine aſperitate & moleſtia, nec peccantem redarguebat: ve-

71. Τὰ τοιαῦτα ἔλεγεν] * Πόσους παῖδας ἴτακις. *V.*

* Πόσους] Abſurdiſſima haec; incorrupta tamen; reſpicit enim non τὰ τοιαῦτα ἔλεγεν, ſed vocem συνεγενόμην, ea qua frigidum hunc jocum captat. *M. du S.*

Amoribus: Σὺ δ' ἡμῖν τὰ πάλαι καλὰ τ̀ ἐρωτικῆς παραίνεσιν. pro πάνυ. Poëtis hoc & legum latoribus familiare, haut ſcio an barbarum in proſa. *J.G.G.*

70. Σωκράτης δὲ ὁ ἀπὸ Μόψου] Quis hic Socrates, quis ille Mopſus? forte difficile dictu eſt. Socrates Grammaticus laudatur in Etymologico M. An a *Mopſo* patriam ſignat Mopſueſtiam aut Mopſopiam? *J.M.G.*

Ibid. Ὁ ἀπὸ Μόψου] Grammatici hujusce nominis meminit auctor Etym. v. Εὔδοις. Hinc autem liquet, ſcriptum hunc Dialogum a Luciano, ſi genuinus ſit, poſt reditum ex Ægypto. Quaere apud *Jonſium* l. I. de Hiſt. Phil. c. 2. *M. du S.*

73. Πηνίκα ἔξεισι] Hic ſoloeciſmus in hoc vertitur, quod πηνίκα poſuerit, pro *quando* vel *quo tempore*, cum Atticis ſignificet tantum *qua hora?* Docet *Suidas:* Πηνίκα ἐστὶν ὥρα (leg. ὥρα, vid. *Kuſteri Suidam*, & *Ariſtoph.* Av. p. 610.) τ̀ ἡμέρας, ἀντὶ τοῦ ποία ὥρα ἐστὶ τ̀ ἡμέρας. ὥρας γὰρ ἐξήταζον ἐκ καιρούς. Πηνίκα δὲ ἐξέφηνε τ̀ νυκτός; Τὸ δὲ ἀνταποδοτικὸν, πηνίκα; μικρόν τι μ̀ τὴν μεσημβρίαν. Τὸ δὲ Πηνίκα ἄστ' ἀπώλετο, σὺν Ἀττικὸν ὄδὲ ἀρχαϊκὸν, ὄδὲ ἀκριβές. ἔστι δὲ ἀντὶ τοῦ πότε δῆτα, παρέλκει γὰρ τὸ ἄττα. ἐπεὶ ὅτε τὸ τινὰ σημαίνει, ὅτι τὸ ἄττα. οὐδὲν γὰρ τούτων ἁρμόζει τῷ πηνίκα. Sic hic locus legendus ex Scholiaſte *Ariſtophanis*, cujus haec ſunt verba: ποία ἐστὶν ὥρα τ̀ ἡμέρας. τοῦτο δὲ ἐπὶ ὥρας ἐξήταζον ἐκ καιροῦ. Sic enim legendum ex *Suida*, non ἐκκαίρως. Apud *Suidam* vero male legitur ἐζήτουν, pro ἐξήταζον. Sed alia quoque in hoc loco reſtituta ſunt. Interpres vero *Suidae* hic nihil vidit, & varie hallucinatur. Sic autem hic locus eſt vertendus: *Πηνίκα ἐστὶν ὥρα τ̀ ἡμέρας*, dicitur pro *ποία ὥρα ἐστὶ τ̀ ἡμέρας*; (h. e. *quota eſt hora diei?*) *Horas enim ſic explorabant non tempora. Quota vero noctis hora egreſſus eſt? Quod vero huic reſpondet, eſt πηνίκα.* (id eſt, *illa hora.*) *paullo poſt meridiem. Illud vero:* Πηνίκα ἄττα ἀπώλετο, (*quando periit?*) *neque Atticum eſt, neque obſoletum, neque rectum. Eſt vero dictum pro πότε δῆτα, quando. Abundat autem illud ἄττα. Quia neque τινὰ ſignificat, neque ὅ τινα. Nihil enim horum quadrat ad vocem πηνίκα.* In eadem ſententia eſt *Thomas Magiſter:* Πηνίκα, inquit, μὴ εἴπῃς ἐπὶ χρόνου. Ἔστι γὰρ ὥρας δηλωτικὸν· οἷον εἰπόντ@ τινός· πηνίκα ἀποδημήσεις; ἐὰν εἴπῃς ἄνθεν ἢ περὶ μεσημβρίαν ὀρθῶς ἐρεῖς. Male vir doctiſſimus *Joannes Nunneſius* ὥρας exponit hic *horas anni*, & per eas quatuor anni tempora intelligit. cum de partibus diei, ut & ex *Suida*, & ex ſubjecta reſponſione apud *Phrynichum* apparet, ſint capienda. Recte igitur *Philoſtratus* Atticorum canon in vita Polemonis: Ἤρετο ὁ παιδοκράτωρ τ̀ ὑποκριτὴν, πηνίκα εἰη ὅτε τ̀ σκηνῆς ἠλάθη, τοῦ δὲ εἰπόντ@, ὡς μεσημβρίας τυγχάνει ὥτα. Attice etiam dixit Lucianus in *Gallo*: Καὶ πηνίκα ἤδη λελοῦσθαι δέοι. Et *Ariſtophanes* in Avibus: Πηνίκα ἐστὶν ὥρα τ̀ ἡμέρας; ὀπηνίκα. μικρόν τι μ̀ μεσημβρίαν. *Quota eſt hora diei? Ea, paulo poſt meridiem.* Pro πότε dixit Lucianus in *Electro* πηνίκα· Ἀλλ' οἶγε κύκνοι πηνίκα ἡμῖν τὸ λιγυρὸν ἐκεῖνο ᾄδουσιν. Et in *Timone*, ac *Ariſtophanes* ibidem in loco ſupra allato. *J.G.G.*

Πηνίκα ἔξεισι] Eleganter idem Vir Cl. hic diſputat de uſu τοῦ, πηνίκα apud Atticos; nimirum id certam ſpectare horam; ut ſi quis interroget, πηνίκα ἔξεισι; ſit *qua hora exibit?* & ſic recte Noſtrum dixiſſe in Gallo, πηνίκα ἤδη λελοῦσθαι δέοι. Minus ergo Attice idem in eodem Gallo, Σὺ δὲ πηνίκα, ὦ Πυθαγόρα, διηγήσῃ τὰ περὶ τ̀ μιλησιολῶν; Hic πηνίκα eſt ſimpliciter *quando*, πότε. Similem ex Electro locum producit ibi Vir Cl. Addas licet id quod *Timon* apud Noſtrum T. I. c. 4. f. rogat Jovem, Ταῦτα τοίνυν, ὦ θαυμάσιε, πηνίκα παύσῃ ἔτως ἀμιλλῶν παροράμενα; *Quando tandem erit*, inquit, *ut non amplius negligantur & contemnantur fulminis tui, quas jactas, vires?* Hic πηνίκα incertum aliquod tempus denotat. Sed in *de Merc. Cond.* [Ἀκροῶνται δὲ αὐτῶν πηνίκα γιλοῖον γὰρ ἐ τοῦτο, ἤτοι μιτακὺ κοσμοῦμενα, ϗ τὰς κόμας ἀναπλεκόμενα, ἢ παρὰ τὸ δεῖπνον.] πηνίκα exponerem *qua diei hora?* licet verba videantur ἀνακόλουθα, neglecta nimirum ea, quae neceſſaria eſt, diſtinctione. Sermo fit de potentibus feminis, quae in convictu ſuo habeant oſtentationis cauſſa homines Philoſophos; *eos*, ait, *audiunt quidem illae; ſed quando?* jam quaſi ipſe ſibi reſpondet, *vel dum comuntur & adornantur, vel ſuper menſam.* Graeca ergo ita diſponeres, Ἀκροῶνται δὲ αὐτῶν· πηνίκα; γιλοῖον γὰρ ἐ τοῦτο, ἤτοι μιτακὺ κοσμοῦ-

με-

verum interroganti, *Qua hora* (quando) *exiret? Quis enim*, inquit, *responderet tibi de hodierno die, quasi exiturus?* Alio autem dicente, *Luculentum habeo patrimonium;*

πρὸς μὴν τοι γε τ' ἐρωτήσαντα πηνίκα ἔξεισι, Τίς γὰρ ἂν, ἔφη, ἀποκριθῇ σοι περὶ τ' σήμερον ὡς ἐξιών; ἑτέρου δὲ φήσαντος, ἱκανὰ ἔχω τὰ πατρῷα, πῶς φῄς, εἶπε τέθνη-

73. Πηνίκα ἔξεισι] Τὸ ἔξεισι δηλοῖ τὸ †ἥμαρον, ἐοικότως γάρ. τί ἂν φησι ἐρωτᾷς τὸ πότε ἄρχεται; ἢ αὐτόθεν; *V.*

76. Τὰ πατρῷα] ‡Πατρικὰ ὅταν εἴπωμεν, τὰ τῆ πατρὸς λέγομεν, ζῶντος τῆ πατρός. ὅταν δὲ τὰ πατρῷα τεθνηκότος. *V.*

†Ἥμαρον] Lege σήμερον. Sed abſurdum eſt Scholium. Idem mendum eſt in exc. *G.* in quibus reliqua hujus Scholii pars non comparet. *M. du S.*

‡ Πατρικὰ] Scholium melius habet in Exc *G.* Πατρικὰ ὅταν λέγωμεν, τὰ τῆ πατρὸς ζῶντος· ὅταν δὲ τὰ πατρῷα, τεθνηκότος. *M. du S.*

μεναι, &c. *J. J.*

Πηνίκα] Breve horarum ſpatium indicat πηνίκα, & ultra diem ipſum nunquam exſpatiatur: moras etiam aegre ferentis eſt. *M. du S.*

76. Ἱκανὰ ἔχω τὰ πατρῷα] Hoc eſt, *Acquieſco patriis legibus & conſuetudinibus.* Cum proprie & Attice haec verba ſignificent, *habeo ſatis amplum patrimonium.* Πατρῷα, inquit *Thomas*, τὰ ὑπὸ πατέρων εἰς υἱοὺς χωροῦντα, ἢ πατρῶοι φίλοι. Πάτρια δὲ τὰ τ' πόλεως ἤθη. Divus *Baſilius* contra foeneratores: Ἴσως δ' τ πατρῴαν ἐστίαν, poſtmodum etiam aedes & everteris patrimonio. *Laërtius* in Solone: Ὁ τὰ πατρῷα κατεδηδοκώς. Idem in *Anaxagora*: Ὃς γε τὰ πατρῷα παρεχώρησε τοῖς οἰκείοις. Lucianus in *Dial. Meretric.* Εἰ κύριος γένοιμι τ πατρῴων. *Ammonius* eadem omnia, niſi quod πατρικοὶ φίλοι & ξένοι cenſet dicendum, non πατρῷοι ut *Thomas.* Pro *Ammonio* facit illud *Ariſtophanis* in Avibus: Ὦ ἱροὶ πατρικὸς φίλους. Pro *Thoma* facit Lucianus in *Timone*: πατρῷον, inquit, φίλον ὄντα. Et *Herodianus* in primo: Τιμῶν πᾶσαν ἀπόνοιαν τοῖς πατρῴοις φίλοις. Et non longe poſt, τοὺς τε πατρῴους φίλους πρῶτος ἀμφάλλειν ἤρξατο. Et *Baſilius* contra foeneratores: Καὶ πῶς ἐ πατρῴους ἀπιμήσῃ φιλίας. *Moſchopulus*: πάτρια ἤθη τὰ τ' πόλεως, πατρικὸς φίλους ἢ πατρῷους κλῆρους. Operae pretium eſt & *Pollucem*, qui inter haec nullum facit diſcrimen, audire lib. II. cap. 11. Ἡ διὰ πατέρων κτῆσις πατρῷα, πατρικὰ, πάτρια, προγονικὰ, ἢ ἱερὰ πατρῷα, ἢ πάτρια, ἢ πατρικὰ, ἢ προγονικά. *Suidas* vero *Thomae* & *Moſchopulo* conſentit. vide verba pag. 465. Quia autem πάτρια ἤθη ſcribendum eſſe dicunt, notandum eſt τὰ πάτρια, vel κατὰ τὰ πάτρια frequentia eſſe eo ſenſu apud auctores idoneos, praeſertim apud *Heliodorum Epiſcopum.* Si quis igitur ἱκανὰ ἔχω τὰ πατρῷα dixerit, pro ἱκανὰ ἔχω τὰ πάτρια, ut dixit *Joſephus*, ἐξέβαινε τ πατρῴων ἐθῶν pro πατρίων ut alibi dixit, vel ſi quis vivo adhuc patre dixerit, ſe ſatis amplum habere patrimonium, non effugiet ſolœciſmum. Si apud Lucianum in Dialogo *Alexandri* & *Annibalis* recte legitur λήξεις τ πατρῴων προσκυνοῦσ ἤδη, ἢ δικαίως τὸν Μηδικὸν μετεδιήτησεν ἑαυτὸν, abuſus eſt pro πατρίων. Sicut & *Dion* in XXIV. libro de C. Caeſare: Ἀλλὰ ζῶντά τινα τ ὑπατείας ἐ μὴ ἀναγκαιότατα, μήτε ὑπὸ πατρώων, μήτε ὑπὸ ἐπιγορίας τινὸς, ἐκεῖναι. *Ac ipſe vivus, & neque legibus patriis, neque ob aliquam culpam eo ſc. conſulatu ſe abdicavit.* Ubi male πατρῴων pro πατρίων dixit. Recte *Suidas* in vita Chriſtodori Coptitae: ἔγραψεν, inquit, πάτρια Κωνσταντίνου πόλεως ἐπικῶς βιβλία ιϛ'. πάτρια Θεσσαλονίκης βίβλια ια' &c. *De moribus urbis Conſtantinopoleos, Theſſalonicae* &c. *Eumolpidarum* πάτρια. *Cic.* ad Atticum. *J. G. G.*

Ibid. Τὰ πατρῷα] Quemadmodum πατρῷος & πάτριος diſtinguantur ab elegantioribus Graecis, cum ex Grammaticis, tum ex ipſis Auctoribus docet Cl. *Graevius.* Πατρῷον nimirum id dici, quod quis a patre relictum habeat: Πάτριον, quod ad univerſam Patriam ſpectet. Sic dici πάτρια ἤθη. Eſſe tamen, ubi diſcrimen illud non obſervetur, oſtendit Vir Eruditiſſimus exemplo *Joſephi*, *Luciani* ipſius, & *Dionis.* His addo alios locos, ubi Lucianus pro πάτριος uſurpavit πατρῷος. In *Scytha* c. 4. T. I. ait Anacharſis, Ἀλλὰ πρὸς Ἀνανάχου ἐ Ζαμόλξιδος, τ πατρῴων ἡμῶν θεῶν. In *Patriae Encomio* §. 4. Εἰ δὲ θεοῖς τίμιον τὸ τ πατρίδος ὄνομα, πῶς οὐκ ἀνθρώποις πολύ γε μᾶλλον; ἢ γὰρ εἶδε τ ἥλιον πρῶτον ἕκαστος ἀπὸ τ πατρίδος, ὡς ἐ τοῦτον τ θεὸν, εἰ μὴ κοινὸς ἦν, ἀλλ' ὑπάρχῳ νομίζεσθαι πατρῷον, διὰ τὴν πρώτην ἀπὸ τοῦ τόπου θέαν. Locum integrum adſcripſi, ut eadem opera eum vindicem ab inficetiſſima vulgati Interpretis verſione. Verto, *Si vero apud Deos nomen Patriae valeat, quid non multo magis apud homines? Namque unusquisque primum ex Patria ſolem videt; adeo ut Deus ille* (Sol) *& ſi communis eſt, tamen unicuique exiſtimetur patrius, propterea, quia eum primum ex illo loco vidit.* Patet clariſſime, πατρῴους θεοὺς, hic eſſe πατρίους, ſive πατρικούς. Iterum Noſter in *Eunucho* c. 3. Ὑπὲρ πατρίδος κινδυνεύσῃς, ἢ ἱερῶν πατρῴων, ἢ τάφων προγονικῶν ἀγωνίζεσθαι. Sed & apud *Aelianum* VII. Ποικιλ. 19. πατρῴων ἠθῶν pro more patriae, non patris. *J. J.*

Τὰ πατρῷα] *Plut* 306. 1. *M. du S.*

Τὰ πατρῷα] Conf. *Died. Sicul.* III. c. 71. verſ. fin. τὰ πατρῷα βασίλεια, ubi Cl. *Weſſ.* N°. 81. πατρικὰς φίλους praefert. Ita πατρικὸς ξένος, φίλος, quando non ad patrem ſolum reſpicitur, vid. Cl. *Duker.* ad *Thucyd.* VIII. c. 6. Sed πατρίους νόμους potius quam πατρῴους, idem ib. c. 76. N°. 49. Nec repugno; nam πατρῴους νόμους *leges paternas*, i. e. a patre ſuo latas, *Aelian.* VI. 10. f. non *patrias*, ſ. ab univerſa patria. Licet ab Latinis confundatur, in *patria poteſtas*, quae ad ſolum parentem ſpectat. Verum πατρῷοι φίλοι He-

τέθνηκε γὰρ ὁ πατήρ [a] σου; ἄλλου δὲ αὖθις λέγοντος, συμπαλιώτης ἐστί μοι ἐλάνθανες ἄρα ἡμᾶς, ἔφη, βάρβαρος ὤν. ἄλλου δὲ εἰπόντος, ὁ δεινὰ ὄζει μεθύσης, μη-

Quid ais? inquit, *Pater ergo tuus mortuus est?* Alio rursus dicente, *Concivis meus est: Nesciebamus ergo*, inquit, *te barbarum esse.* Alio dicente, *Iste est ebriosus*; (ebriosus) *Ma-*

a Σου] Σοι *Fl.*

78. Πατριώτης] Ὁμοήθης γὰρ ἴδιόν ἐστιν· ὁμόγλωσσος, ὁμόφυλος. τὸ δὲ πατριώτης, ἐπὶ βαρβάρων· οἱ βάρβαροι γὰρ ἅπαντες ἀλλήλους φασὶ, ἀντὶ τοῦ πολίτης· καὶ ἴσως ὅτι μὴ κατὰ πόλεις οἰκοῦσι. Πλάτων μέντοι καὶ ἐπὶ Ἑλλήνων ἐν τοῖς νόμοις, * τὸ πατρίῳ ἐχρήσατο. *V.*

In altero *Voss.* Cod. sic: † Ὥστε Σικελὸς ὁ αὐτόχθων Σικελιώτης δὲ ὁ ἐν Σικελίᾳ οἰκῶν ξένος. ἔστω πάτριος, καὶ παλιώτης.

80. Μεθύσης] Μέθυος γάρ, ἀλλ' ὁ μεθύσης. *V.*

* Τὸ πατρίῳ] Lege τῷ πατριώτης. Ex mendosa scriptura ortum hoc Scholium; non enim πατριώτης vituperatur; sed συμπ—. *M. de S.*

† Ὥστε] Hic videtur deesse vox πατριώτης, licet nullum lacunae vestigium appareat in apographo. *J. Cler.*

rodian. III. 15. 13. de patris defuncti amicis. Eod. sensu γνώμη πατρῴων φίλων. ib. I. 6. pr. Tamen & L. I. c. 9. pr. ὅσοι πατρῷαν αὐτῷ ὠφειλον ἐπιδίκησιν. ubi paternus adfectus non adeo qualis *patris defuncti*, sed qualis *patris* esse solet, generaliter lignificatur. *J. F. R.*

78. Συμπαλιώτης ἐστί μοι] Pro civis meus est, cum dicendum sit πολίτης ἐστί μοι vel μου. Ut hic locus intelligatur, adscripsimus *Pollucis*, *Hesychii*, *Moschopuli*, & *Ammonii* verba. *Pollux*: οἱ βάρβαροι ἀλλήλους οὐ πολίτας, ἀλλὰ πατριώτας λέγουσιν. Ἀρχιππος δὲ ὁ συμπατριώτας ἔφη. Πλάτων μὲν τοι τὸ τοῖς νόμοις ὁ ἐπὶ τῶν Ἑλλήνων τὸ πατριώτας εἴρηκε. Locus *Platonis* est in sexto de legibus: δύο δὲ λοιπὼ ὄντε μόνα μηχανᾶσθαι, μήτε πατριώτας ἀλλήλων εἶναι τοὺς μάλιστα ῥᾴδιον διαλυσιν ἀσυμφωνοῦσιν εἰς δύναμιν ὅτι μάλιστα. *Hesychius*: πατριώτης παρ' Ἀθηναίοις ὁ βάρβαρος ὁ πολίτης. *Moschopulus*: Πατριώτης, inquit, πατριώτης Ἀττικόν ἐστιν. ὡς γὰρ φαμεν πολίτην τὸν συμπολίτην, καὶ ἡλικιώτην τὸν συνηλικιώτην, ἔτω καὶ πατριώτην τὸν συμπατριώτην. Καὶ ἐπὶ ξηλοῦ· ἡ πατριώτης σοὶ ἡ κατὰ τὰ πάτρια γινομένη. Sic Lucianus in *Scytha*: Ἡ σοὶ αὐτὸν ἐπισκήπτετο πατριώτης ὤσα. *Xenophon* etiam πατριώτην ἵππον dixit. *Ammonius*: Πολίτης, inquit, ὁ ἐκ τῆς αὐτῆς χώρας δοῦλος δούλῳ. *Thomas*: Πολίτης, inquit, δημότης, φυλέτης, ἀπὸ τοῦ σὺν λέγων Ἀττικῶς ἐρεῖς. Nimirum antiqui magistri docent ita inter se differre πολίτης & πατριώτης, ut πολῖται inter se dicantur Græci, eique ingenui, πατριῶται barbari & servi. neque dicendum esse συμπολίτης, συμπατριώτης, συνηλικιώτης, συνδημότης, συμφυλέτης, sed πολίτης, πατριώτης, ἡλικιώτης, δημότης, φυλέτης. Saue nec apud Latinos recte dicitur, *concivis*, *coaequalis*, *contribulis*. Haec barbara sunt, pro quibus melioris ætatis scriptores dicunt *civis*, *aequalis*, *tribulis*. Insignis igitur error est *L. Vallæ*, qui existimavit *concivis* esse vocabulum Latinum. Notavit autem *Pollux* Archippum Comicum συμπατριώτας dixisse. Scribit idem *Euripidem* dixisse συμπολίτην in Theseo & Heraclidis. quod & *Aristoph.* Scholiast. annotavit, ad haec verba in Pace 909. Ἡ χρησὸς ἀνὴρ πολίτης ἐστὶν ἅπασιν. In quem locum scribens interpres: Οὔτε συμπολίτην, οὔτε συνδημότην λέγουσιν. Ὁ μὲν τοι Εὐριπίδης πως λέγει ἐν ξυμπολίταις τῆσδε βουκόλοις χθονὶ ἐν τῇ τικούσῃ νῦν τῶν ἀρίστων χρεών. Hic est locus ex *Heraclidis*. Theseus intercidit. Legitur & haec vox apud *Josephum* lib. XIX. Ἀρχαιολογίας· Οὐ μόνοι οἷς τοὺς συμπολίτας, ἀλλὰ καὶ οἷς συγγενεῖς ἐφίλησε. Et *Aelianum* III, 24. Νικοστράτου τοῦ εἰς Δελφοὺς ἀφικόμενου θεωροῦ συμπολίτου παλαίοντος συμπαιστυγχάνουσιν. Apud eundem legitur etiam συνήλικας Λυσιᾶς ἐξέπεσεν μὲν τῶν συνηλίκων βαθὺ γενειάσκων ἔτι ὁ Δράκων, καὶ τοὺς μὲν διεκόπτουσιν, ὃς δὲ ἀπέκτεινε. Quae vox & apud *Empolin* legitur teste Polluce. Sicut apud *Isocratem* in Panathenaico συμφυλέτας· Τοὺς δὲ πραγμάτας ὑπὸ τῶν συμφυλετῶν ἢ τῶν δημοτῶν. Quare mirum mirandum de Apostolo, qui ad *Ephesios* capite secundo dicit συμπολῖται τῶν ἁγίων. Idem in primo capite epistolae *ad Galatas*: Καὶ προέκοπτον ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολλοὺς συνηλικιώτας ἐν τῷ γένει μου. & epistolae ad *Thessalonicenses*: Ὑπὸ τῶν ἰδίων συμφυλετῶν. *Sophocles* in Oedipo Tyranno montem Cytheronem vocat πατριώτην Oedipi: Ἀπείραν ὃ Κιθαίρων οὐκ ἔσχε τὸν αὔριον πατρίδ' ἐμοὶ σὸν ἐγὼ ἐν πατριώταν Οἰδίπου ἐν τροφὸν, καὶ μητρὸς αὔξειν ἐν χορεύσεσθαι. *Dies crastinus haud abibit, quin te ut civem Oedipi & nutricem & matrem magnanimi & celebremus, in teque choreas ducamus. Athenaeus* Nicostrati Comici fabulam adducit nomine πατριώτης. Apud Latinos *conterraneus*, qua voce in hoc Luciani loco utitur *Micyllus*, æque vitiosa est ac Græca συμπατριώτης. quamvis non ignorem a *Plinio* eam usurpatam. Pro hac elegantiores dicunt *popularis*, *civis*, *municeps*. Sed de his nimis fortasse multa. *J. G. G.*

Συμπατριώτης] Quae Cl. *Graev.* ad probandum vocab. συμπολίτης adfert, iis adde auctoritates *Polybii* ac *Dinarch.* ap. *Raphel.* & *Elsn.* ad *Ephes.* II. 19. *J. F. R.*

80. Ὁ δεινὰ ἐστι μεθύσης] Solœcismus in eo versatur quod dicat ὁ μεθύσης. Attici enim dicunt ὁ μέθυος vel ἡ μεθύση, τοῦ μεθύσης. Barbari vero de viro etiam utuntur μεθύσης. *Thomas Magister*: Μεθύση γυνὴ, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις· Γραῦν μεθύσην, τὸ κέρδος ἔνια. Θεόπομπος ὁ Κωμικός. Πρισθύτης φίλοις μεθύσης. Μέθυος δὲ ἐπὶ τῶν ἀρσένων ὀθνείς τῶν δημίων λέγει. ἐπὶ δὲ ξηλωτοῦ Λιβύων ἐν τῇ περὶ τῶν λάλων μιλήτῃ· Οὐκ ἔστι ἡ γυνή μου μέθυος. Σὺ τοίνυν Ἀττικῶς ἐπόμβρος ἐπὶ μὲν ἀρσενικῶν μεθύων λέγε ἐπὶ μεθυσικῶς. Ὡς Φιλόστρατος ἐν τῷ Ἡρώδῃ βίῳ· Ἔνθα δὲ αὐτὸν ἐπὶ μεθυσικῶν ἐπὶ ἀνάτους ἐρῶν-

Mitris, inquit, *aut quomodo intelligis?* Alio ἐκλελοχότας dicente, *Duplicas*, inquit, ἐξιλοχότας. Dicente quodam, Λῆμμα (*Accepio*) *in illo eſt*, per geminum μμ (*cum vellet* λῆμα, *generoſum impetum.*) *Ergo*, in-θ ἴφη, [f] λήψῃ, εἰ λῆμμα αὐτῷ πάρεστιν.

τρὸς εἶπεν, ἢ πῶς λέγεις; ἑτέρου δὲ [b] ἐκλελοχότας, διπλασιάζεις, ἔφη, τὸν ἐξιλοχότας. [c] ἐξιλοχότας. εἰπόντος δέ τινος λῆμμα [d] πάρεστιν αὐτῷ, ἀντὶ τοῦ [e] δύο μμ. ἐκείνου, ἐτέ-

[b] Ἐκλελοχότας] Ex G. & marg. A1. recepi. Λέοντας Edd. [c] Ἐξιλοχότας] Sic G. Λέοντας Edd. [d] Πάρεστιν] Παρῆν Fl. [e] Δύο] β Fl. [f] Λήψεται] Bene ſic Fl. Fr. P. &c. Λήψεσθ male f. cum Va.

Βγ. Λῆμμα πάρεστιν] Λῆμμα γὰρ ἡ ἀνδρεία λέγεται. M. V. Λῆμμα δὲ ἐνθυμήματα. Idem Schol. in altero V. [Λῆμμα] Διὰ δύο μ. τὸ λαμ-

ται. Ἐπὶ τοῦ θηλυκοῦ. μαθόντα & μαθοῦσα. Illud legitur apud *Eccleſiaſten* cap. XXVI. ἀρχὴ γυναικὸς γυνὴ μαθοῦσα. Idem tamen XLIX. πᾶς γὰρ μάθων & παροικῶν ἀτενιεῖ. *Pollux* Menandrum etiam de viro μάθων dixiſſe auctor eſt. Non raret igitur exemplo quod Apoſtolus dixit in prioris ad *Corinthios* cap. V. Ἡ λοίδορος ἢ μέθυσος ἢ ἅρπαξ. Et VI. Οὔτε μέθυσοι ἔτε λοίδοροι. Nam Lucianus etiam in Timone de viro μάθων τε καὶ πόρνων dixit, quanquam & *Rhynichus* ſcribat: Μεθυσθῶ ἀνὴρ σὺν ἑταίραις, ἀλλὰ μεθυσικὸς γυναῖκας δὲ ἑτέρας μὴ θιγεῖν ἢ μεθύσαι. Barbari igitur, ut ſupra dixi, etiam de viro μεθύσης dicunt. quare μεθύσης per ſolœciſmum eſt nominativus, & per Atticiſmum genitivus. Alexis tamen in fragmento apud *Athenæum* lib. XV. Ἐξ ὧν ἐγὼ ἑνὸς ἢ δυοῖν ἢ μεθύσαι Ἀλέξις. Ubi recte *Caſaubonus* notavit male non neminem emendare μέθυσος. Et apud *Arrianum* lib. IV. cap. 2. ubi tamen pro ὑστέρου μεθύσης εἶναι Ἡδίας, legendum μεθύσης. In his quæ ſimilia apud Lucianum ſequuntur, δυοῖν δὲ λόντας, διπλασιάζεις, ἔφη, τοὺς λόντας, nemo unquam deprehendet ſolœciſmum. Locum eſſe corruptum dudum vidi. ſed quomodo emendandus eſſet, nec ego, nec facile quivis alius me longe doctior potuiſſet ſubodorari. Abſque excerptis illis vetuſti codicis, quæ modo laudavi, adhuc in mendo cubaret. Illa ſcribunt: ἑτέρου δὲ ἐκλελοχότας, διπλασιάζεις, ἔφη, τοὺς ἐξιλοχότας. Attici enim reſpuunt ἐκλελοχὼς. vide quæ ſupra notavi de λέλογχα & infra c. 7. *J.G.G.*

81. Ἐκλελοχότας] Nimis ineptum erat vulgatum λόντας, ideo haud cunctanter ejeci. *J.F.R.*

82. Διπλασιάζεις] Tolerabiliorem puto *Graevianam* lectionem, eamque interpretari utcumque conatus ſum: nempe ut illud *duplicare* referatur ad primam literam præſentis in augmento præteriti geminatum præter Atticorum conſuetudinem, qui pro λι & μι ponunt ει. *J.M.G.*

85. Λῆμμα πάρεστιν αὐτῷ] *Lucrum adeſt illi*, cum λῆμμα πάρεστιν αὐτῷ, id eſt, fiducia animique præſentia vel obſtinatio adeſt illi, dicere debuerit. Λῆμμα & λῆμμα auctore *Ammonio* διαφέρει. Λῆμμα μὲν γὰρ δι' ἑνὸς μ. τὸ ὠφέλημα τῆς ψυχῆς (ſic enim legendum eſt, non τόκος, ut habent edita exemplaria) λῆμμα δὲ διὰ δύο μμ. hoc eſt, λῆμμα *animi præſentiam ſignificat*, λῆμμα *quidquid accipitur.* Si *Heliodori* Epiſcopi codex emendatus eſt λῆμμα ab illo dictum eſt pro λῆμα. Λῆμμα,

inquit, ἀσθενέστερον in ſecundo libro. Idem in decimo: ἀνδρείᾳ δὲ λήμματι. *Joſephus* VII. ἀλόντας καὶ πολλοῦ λήμματος πλήρης γενόμενος. pro quo Lucianus in *Demoſthen. Encom.* Ὡς ἀνδρεῖον μὲ αὐτοῦ τὸ λῆμα. In *Neophrone* quoque λῆμμα legitur pro λῆμα in quibuſdam libris. Κατέχε, inquit, λῆμμα τῆς σῆς θυμοσοφίας. *compeſce ferociam & vim.* Ipſum carmen legitur in *Stobæo*. Quin & in *Philoſtrati* Heroicis λῆμμα impreſſum eſt pro λῆμα. Τὸ δὲ λῆμμα, inquit, τῆ Ἀχιλλέως ἀληθῶς ἐφάνη. In *Dion. Halicar.* libro VI. eadem menda eſt. Ὑπὸ λήμματος ἐπροθυμίας ἀσάλπιγος. Apud *Plutarch.* in Cæſare quoque male legitur τοιαῦτα λήμματα ὁ Καῖσαρ ἀνθρίψας. pro λήματα. *Heliodor.* tamen in ſexto recte dicit: γυμνὰ μὲν τὸ λῆμα, σύντεθ τὸ φρόνημα. *Euripides* in Oreſte: Μυρίλλης πεῦσαι λῆμ' ἔχων τιθηγμένον. Idem in Iphigenia: Ὦ λῆμ' ἄριστον ὡς ἀπ' εὐγενοῦς φύζης πέφυκας. Et in Heraclidis: Ἀλλ' οἶδ' ἐγὼ τὸ τῶνδε λῆμα ἐκ φύσεως. Id eſt, τὸ φρόνημα, τὴν ὁρμὴν, τὴν ἀνδρίαν, τὸ ψυχῆς εὔθυμον, τὴν προθυμίαν. *Joſeph.* III. Ἀλλὰ. Δεῖ δὲ πόνῳ πρὸς τὰ τάχιστα ἐκ λήματος. Παράθημα ψυχῆς autem, ut emendandum cenſuimus apud *Ammonium*, ſæpiſſime pro φρόνημα accipitur. *Diodorus* de rebus Alexandri: Οἱ δὲ Θηβαῖοι τῷ εὐθυμήματι τῆς ψυχῆς ἐπαρθέντες τοῖς ὅπλοις. *Joſephus* in VI. Ἀλλὰ. Κακῶς ἐπάνω τῷ εὐθυμήματι τῆς ψυχῆς Ἰουδαίοις. *Polyb.* Ῥωμαῖοι δὲ ἀλκὴν σώματος ἐκ εὐθυμήματος ψυχῆς ὀλίγου δεῖν τῆς οἰκουμένης ἐκράτησαν. Sed ut revertamur ad λῆμμα. *Ariſtophanes* in Nebulis: Λῆμμα μὲν πάρεστιν τῷ δὴ σὺν ἄτολμον. Idem in Ranis: καθ' Ἡρακλέα τὸ χρῆμα ἐκ τὸ λῆμ' ἔχον. *Simonides*: ἐντόλμῳ ψυχῆς λήματι πειθόμενοι. *Spiritibus freti*, id eſt, intrepidi pectoris. Ponitur autem hæc vox fere cum adjectivo laudis vel vituperationis. *Euripides* in Iphigenia: Ὦ λῆμα ἄριστον. Idem in Alceſtide: Κακὸν τὸ λῆμα κἀκ σὺ ἀνδράσι τὸ σόν. Idem in Medea: Ἥκω τέμνων λῆμ' ἔφυ τυραννικόν. *Ariſtophanes* in Equitibus: Νῦν δὴ τι πάντα δὴ κάλων ἔχόμενα ἐκ λῆμα θούριον φορεῖ. Ubi perperam *Eraſmus* legit λῆμμα, & interpretatur *& lemma ferre vehemens*, quod dudum *Rob. Stephanus* notavit. *Sophocles* in Oedipo Coloneo: Ὦ ἀναιδὲς λῆμα. *Herodotus* tamen ſine laudatione λῆμα poſuit pro præſentia & præſtantia in Polymnia: Ἀπὸ λήματος, inquit, τῆς ἀνδρείης ἐγρατύνετο εὐθυμίης ἐούσης ἀσάγκης. Et in Calliope: Λήματι μὲν νῦν τῷ ῥάμῃ σὺκ ἔσσοσες ἔσαν οἱ Πέρσαι. quo utroque in loco perperam μμ impreſſum

ἑτέρῳ δὲ εἰπόντι, προσεῖναι ὁ μείραξ ὑμῖν φίλος, ἔπειτα, ἔφη, λοιδορεῖς φίλον ὄντα; πρὸς δὲ τὸν εἰπόντα, δεδίττομαι τὸν ἄνδρα, καὶ φεύγω· σὺ, ἔφη, καὶ ὅταν τινὰ εὐλαβηθῇς, διώξῃ. ἄλλῳ δὲ εἰπόντι, τὸν θεὸν perſequeris. Alio dicente, *Amicorum ſum-*

quit, *accipiet*. Alio dicente, *Accedit ille adoleſcentula* (*adoleſcentulus*) *amicus meus*; *Tum tu*, inquit, *maledicis amico?* Ad eum qui dixerat, *Terreo* (*Timeo*) *virum & fugio*; *Tu*, inquit, *etiam cum timebis aliquem, illum*

86. Ὁ μείραξ] Τὸ μείραξ οὐ φασὶν ἐπὶ ἀνδρὸς * λέγεσθαι, ἀλλ' ἐπὶ γυναικὸς ἡβώσης· ἐπὶ δὲ ἀνδρὸς μειράκιον λέγουσιν. *V.*

88. Δεδίττομαι] Τοῦτο ἐνίοτε οὐ πάνυ σημαίνει. *V.*

* Λέγεσθαι] Λέγεται edita, correxerat *M. du S.* ex Cod. credo, quia eodem verſu. vulgatum φασὶ ex Cod. V. in φασὶ ſe mutaſſe notarat. Sed quia λέγεσθαι vel fine codice legendum adparet, facile obſecundavi. *J. F. R.*

eſt. Nam λῆμμα duplici μμ lucrum, capturam, quaeſtumque ſignificat, & ſyllogiſmi partem, quam *Ariſtoteles* πρότασιν, Cicero *ſumtionem* vocat. Hinc componitur dilemma & monolemma. Lemma etiam *Plinio* & *Martiali* argumentum ſignificat. *Catanaeus* male λῆμμα unico μ dici vult pro lucro, contra omnium exemplarium auctorumque fidem. Lucianus *Demoſthen. Encom.* Λημμάτων πολλῶν καὶ μεγάλων ὑπερορᾶν, id eſt, *contemtus magnorum & multorum emolumentorum*. *Joſephus* in I. Ἀλλὰ· Ὡς μὴ καταφορον τὸ λῆμμα ποιήσαι. Idem in XIV. ἀρχαιολογίας: Ἵνα δὲ μὴ καταφορον γένῃ τὸ λῆμμα. *Ne tamen quantum pecuniae extorſerit, cognoſceretur*. Ubi exemplaria τολμήματα habent. & male *Gelenius* vertit: *Ne tamen fraus deprehenderetur*. *Demoſthenes*: Τὰ σφῶν αὐτῶν μικροῦ λήμματος πωλοῦντες. *Sophocles* in Antigone:

Οὐκ ἐξ ἁπάντων δεῖ τὸ κερδαίνειν φιλεῖν.
Ἐκ τῶν γὰρ αἰσχρῶν λημμάτων τοὺς πλείονας
Ἀτιμοῦντας ἰδοὶς ἂν᾽ ἢ σεσωσμένους.

J. G. G.

86. Πρόσεισιν ὁ μείραξ ὑμῖν φίλος] Hunc convitiari amico ſuo ideo dicit Socrates quod viro muliebrem dederit appellationem. Nam qui Attice ſunt locuti ὁ μείραξ dixerunt, non ὁ μείραξ vel μειρακίσκος, niſi cum mollem & pathicum vellent intelligi. Ita illud intelligendum in *Vita Demonactis*: Ἦκεν οὖν τις μειρακίσκος ὡραῖος, αὐτὸς ἀπολωλεκὼς λέγων. *Venit igitur quispiam effoeminatus adoleſcentulus egregia forma*. Ibidem in *Votis*: Καὶ μὴν οὐ πάνυ καλὸς ὁ μειρακίσκος ἐδόκει μοι. Sed praeſtat haec ita ſeſe habere ut teſtimoniis evincamus. Primus itaque & maxime idoneus teſtis eſt *Thomas Magiſter*: Μείραξ, inquit, καὶ μειρακίσκος ἐπὶ ἀρσενικοῦ ἀδοκίμως· μειράκιον δὲ ἑκάτερα πάντες οἱ ῥήτορες λέγουσιν. Μεῖραξ μέν τοι ἐπὶ θηλυκοῦ, καὶ μειρακίσκη μόνον· Ἀριστοφάνης τε Πλούτῳ· Σὺ δ᾽ ἄττιθι χαίρων συλλαβὼν τὴν μειρακα. Καὶ πάλιν· Ὦ μειρακίσκη πανυθάνη γὰρ ὡρικῶς. Σὺ δὲ μειράκιον ἐπὶ θηλυ λέγει. Lucianus in *Gallo* de Danaë agens: Ὅς ποτε ἠράσθη τῆς Ἀργολικῆς ἐκείνης μείρακος. Idem in Νεκρικοῖς· Δύο ἤδη ὁ μειρακίσκος κύλικας ἑτοίμους εἶχεν. *Ariſtophanes* in ἐκκλησιαζούσαις· Ἄγειν σε ἐς ταῦτας μετὰ σοῦ τὰς μείρακας. Idem in *Pluto.*: Ἀλλ᾽ ὦ νεανίσκε σὺν ἐμοὶ τὴν μείρακα μετιὼν σε ταυτί. Et in Ranis: Καὶ γὰρ ὠραιολέγης τε μειρακίσκης. Lucianus in *Merced. Conduct.* Τιμώμενος μειρακίσκος, id eſt, maſculum ſcortum. Parum igitur Attice *Parthenius* in Eroticis: Μειρακίσκος τις τῶν πάνυ δοκίμων Ἀντίοχος ἠράσθη. *Ammonius* quoque hanc notavit differentiam: Μείραξ ἐπὶ μειράκιον καὶ μειρακίσκος διαφέρει. Μειράκιον μὲν ἐπὶ μειρακίσκου ὁ ἄρσην· Μείραξ δὲ ἡ θήλεια. Haec Ammonii ſententia de μειρακίσκος intelligenda non de omnibus maſculis, ſed impudicis, pathicis. Poſtremo *Phrynichus* id confirmat: Μείρακες καὶ μείρακας· ἡ μὲ κωμῳδία παίζει τὰ τοιαῦτα. Τὸ μὲν μεῖραξ ἐπὶ μειρακίου ἐστὶ θηλειῶν τάττουσι· Τὸ δὲ μειρακίσκος καὶ μειράκιον ἐπὶ μειρακύλλιον ἐπὶ ἀνδρῶν. Ubi perperam *Nunneſius* vertit: Μείρακες ἐπὶ μεῖραξ *adoleſcentuli & adoleſcentulus*. cum ſit *puella & puella*, ut ex ſequentibus verbis apparet & exemplis, quae attulit. Sic & Etymologici magni auctor, quem vide. Et *Aelius Dionyſius* apud *Euſtath.* Atticos hoc ſemper obſervaſſe ait. Attice igitur dixit Lucianus in *Aſino*: Τῇ μείρακι συνωναζόμην. Et *Heliodorus* in primo: Ὑποδύχη αὐτὸν ἡ μείραξ. Idem tamen male in quarto ait: Θεαγένης ἦν ἐπὶ τοῖς σὺν αὐτῷ μείραξι. Et in X. Τὸν μείρακα ὑπεραλλάττων, *excedens ex ephebis*, vel ἄρτι ἐκ τῶν ἐφήβων ὑπεραλλάξας, quemadmodum in ſecundo eleganter dixit. *Ariſtophanes* etiam in Ἐκκλησιαζούσαις de maſculo dixit μείραξ, ſed impudico: Ἦ μείραξ· ἰδὲν ἐπιθυμήσῃ ἐς βουλῆ τοῦτον σκαλαθύραι. Id eſt, γυμνάσαι, ut Scholiaſtes inquit. *Si adoleſcentulum videns cupies & volet hunc ſubagitare*. Ubi Scholiaſtes: Μείρακα δ᾽ ἐντεῦθεν δηοῦ ἀρτιγενεῖς ἡβηκόνων. Deinde productis *Ammonii* verbis, quae ſuperius retulimus, ſubjicit: ἢ πρὸς τὸ γυναικῶδες τὴν κωμῳδὸν ſcilicet reſpexit. quod verum eſt. Non enim alio ſenſu μείραξ Atticis de maſculis dicitur quam Latinum *nubere*. *Micyllus* ingenue fatetur ſe ſoloecismum hic deprehendere non poſſe. *J. G. G.*

Ibid. Μείραξ] Verum eſt Atticos plerumque femininum facere, *Ariſtoph.* Eccl. vſ. 692. & alibi. Cl. *Hemſterh.* in Ed. min. Dial. Luciani, pag. notarum 9. Lucianum in *Dial. Mort.* IX. commiſiſſe contra nitidiorem Atticiſmum, notat, qui ibi μειρακίσκος maſc. gen. dicat, quam notam Editioni majori non inſeruit. At ſi videris *pincernam* & ibi ſignificari, adeoque & *mollem* poſſe deſignari, quales & hoc nomine venire Cl. *Graev.* recte docet, nihil illic a ſe diſſenſerit Lucianus. Sed & eſt ὁ μειρακίσκος ap. *Alciphr.* I. Ep. 2. p. 12. ubi ſuſpicio de effeminato ſermonem eſſe, non eſt certa. Utuntur & alii de non ſuſpectis, quos tamen ſatis in eo ἀκριβίζειν non dixerim. *J. F. R.*

88. Δει-

ſummiſſimus ; Lepidum , inquit , *ſummo facere aliquid altius.* Dicente quodam , *Expello* ; (*Exire volo*) *Quem* , inquit , *expellis?* Dicente quodam , *Exſuperne* (*ſuperne*) *Ex*

φίλων ὁ κορυφαιότατος, χάριέν γε, ἔφη, τὸ τὸ κορυφῆς ποιεῖν τι ἐπάνω. καὶ ἐξορμῶ δέ τινος εἰπόντος, κἀ τίς ἐστιν, εἶπεν, ὃν ἐξορμᾷς; ἐξεπιπολῆς δέ τινος εἰπόντος,

ἐκ

91. Κορυφαιότατος] Κορυφὴ ἡ κεφαλὴ. τὸ δὲ κορυφαῖον ἢ ὄγκος) ὑπερβατικὸν τὸ κορυφαιότατον. *V.*

92. Ἐξορμῶ] Σημαίνει τὸ ὀξυνόν ἕτερον δὲ ὁρμηθῆναι ποιῶ· ὁρμῶμαι δὲ ἐγὼ αὐτός. *V.*

88. Διδίττομαι τὸ ἄνδρα, καὶ φεύγω] Soloecismus hic in eo eſt quod διδίττομαι poſuit pro metuo, cum ſit terreo. *Thom. Mag.* Διδίττομαι τὸ δεινὰ ἄγειν ἐκφοβῶ, καὶ ὀξυνόμενος ποιητικῶς ἐν λογογράφοις. Ἀττὶ δὲ τῷ ἐκφοβοῦμαι ὀξυνόμενος ποιητικῶς μόνως. Ὅμηρος· οὐ Β. Ἰλιαδ. Δαιμόνι᾽ οὔ τι ἔοικε κακὸν ὡς διδίσσεσθαι. *Ariſtoph.* Scholiaſt. ad Plutum notat διδίσκα poni pro metuo, διδίττω autem eſſe terreo. Δίδισκα μὲν ἐγὼ ἀφαιτακῶτως, διδίττω δὲ ἕτερον πρὸς αἰτιατικὴν συντασσόμενον. Attice igitur dixit Lucianus *de Luctu* : Κύων τῷ χάσματι διδιττόμενος. *canis riſu ſive oris hiatu terrens.* Idem in *Philopſ.* Καὶ διδίττεσθαι παιρὸ ἐλπίζων. Et in *Bis Accuſat.* Καὶ μὴν ὕστ᾽ μοι, ὦ Ζεῦ, διδίττου). terreat. *Ariſtophanes* pro metuo videtur uſurpaſſe in pace : Εὐλαβοῦσθ᾽ ἐκεῖνον τὸν Κήρβερον καὶ διδίττεσθαι. *Juſtinus Martyr* in epiſtola ad Zenam & Serenum : Μηδὲ διδιττόμενον τοὺς χειμῶνας, ubi aliter διδόντα metuentem legitur. *J.G.G.*

91. Φίλων ὁ κορυφαιότατος] *Amicorum ſummiſſimus*, ut Graecum ſoloeciſmum Latino exprimam. De hac voce *Thomas* : Τελευταῖον μὲν λέγε Τελευταιότατον δὲ ἀδόκιμον, ὡς ἐν κορυφαιότατον. Idem alibi: Οὐ κορυφαιότατον δεῖ λέγειν, εἰ γὰρ πρὸς τὴν ὑπερβάσει καὶ ὑπεροχὴν ὑπέρθεσιν δεῖ ἐπάγειν. εἰ δὲ ὁ Λουκιανὸς παίζων λέγει. Locus Luciani, quem innuit, eſt in libello *quom. Hiſt. ſit Conſcrib.* Δύο μὲν ταῦτα κορυφαιότατα εἰκόνες ἔχουσιν. Negat hic *Thomas* ſuperlativo addendum ſuperlativum. D. *Joannes Theologus* tamen a comparativo formavit alterum comparativum in tertia Canonica: Μᾶζον τούτων οὐκ ἔχω χαρὰν. *Phrynichus* ſummopere improbat hanc vocem : Κορυφαιότατον, inquit, ἐπεκαλυψάμην τοιῶν παρὰ Φαβωρίνῳ. λέγε ὃν κορυφαῖον. *Suppuduit me cum κορυφαιότατον reperi apud Phavorinum. Tu dic igitur κορυφαῖον.* Simile huic eſt ἐχατότατον a *Thoma* merito improbatum, & κεφαλαιωδέστατον quod in *Polemone Sophiſta* notat *Phrynichus*. Parum igitur Attice *Plutarchus* πρὸς Κολοτην· Περικατηλικῶν ὁ κορυφαιότατος Στράτων. Idem in Pompejo : Ὦ Περκίνας ὁ κορυφαιότατος. Idem ibidem : Κορυφαιότατοι γὰρ ἦσαν οὐ καλοκαγαθίᾳ ἐν τισιοῖς ὕστι σύμβουλοι. Nec *Dion. Halicarn.* lib. VI. Ἀππίῳ δὲ ἦν γνώμη τῶν κορυφαιοτάτων τὸν πρεσβυτάτων τε ἀριστοκρατίας αὐξησιν ἐν αὐθάδης. Nec *Joſeph.* συνελόντων δὲ οἱ κορυφαιότατοι. Idem in VIII. Ἀλλὰ συνελθόντων ἐξ τὸν κορυφαιοτάτων. Utitur & alibi hac voce, ut & *Laërtius* in Socrate & Ariſtippo, *Juſtin. Martyr* in ὁρθωσεῖσι ad gentiles, & *Herodian.* in fine libri ſecundi : τὰ κορυφαιότατα τοίνυν καὶ συντέλειαν ἔχοντα τὸν κατὰ μέρος πεπραγμένων Σεβῆρον οὐ τοῖς ἐφεξῆς. Et *Clem. Alexandr.* Pædagog. lib. I. c. 13. Καὶ μὴν τὸ κορυφαιότατον. quod eſt ſupremum omnium. *J.G.G.*

Ibid. Ὁ κορυφαιότατος] Errat *Thomas Magiſter*, cum a ludente Luciano ait alibi uſurpatam hanc vocem. Vide Ζυγὸν c. 34. Serio enim, & ut probam adhibet. Nec ſolus, ut ex Cl. *Graev.* nota videre potes, id fecit. *M. du S.*

92. Καὶ ἐξορμῶ δὲ] Ἐξορμῶ abſolute uſurpatur pro exeo & proficiſcor, ſive erumpo. cum proprie apud Atticos activum ſit ſignificans, incito, urgeo, impello. *Moſchopulus* : Ὁρμῶμαι ὁρμῶ, inquit, τὸ παρὰ τοῦμαι ἐγὼ, ἐξορμῶ δὲ ἄλλος. *Philoſtrat.* certe Atticos imitatus ſemper illo active utitur in Heroicis : Ἐξορμᾷ τοῦτον τὸν κύνα καίτοι χρησὸν ὡς ὁρᾷς ὄντα. Et in eodem opere : τῷ Τελαμῶνι ἐξορμῶντος τὸν Αἴαντα. *Euripid.* in Iphigenia Aulid. 130. eodem loco utramque ſignificationem conjunxiſſe videtur, activam & paſſivam: Κλῆθρον ἐξόρμα· ἢν γὰρ τιν πομπαῖς ἀστίσεις, πάλιν ἐξορμάσεις τοὺς χαλινούς. Improprie igitur, ſi Luciano credimus: *Heliodor.* in ſecundo. Καὶ μοί τις ἀπήγγειλεν ὡς ἐξόρμησεν. Idem in IV. ὁ δὲ τὰς μὲ κόρας ἔφασκεν ἐξορμᾶσθαι. Et ſic ſaepius ille ſcriptor, ut & *Dio* lib. XLII. Αὐτὸς δὲ πρὸς τοὺς ἐμπείρους ἐξόρμησεν, & ſic idem frequenter, ut & *Joſephus*, quin & *Xenophon* & plures alii, ut egregie oſtendit incomparabilis *Budaeus* in Commentariis utriusque linguae. Sed ipſe etiam Lucianus hujus praecepti ſui oblitus dicit in Dialogo Diogenis & Antiſthenis : Πολὺ τοῦ ἄλλους προεξορμήσας. *ante alios erumpens.* Idem in Dialogo Alexandri & Annibalis: Ἐγὼ γοῦν μικρὸν ὀλίγον ἐξορμήσας εἰς τὴν Ἰσπανίαν. Quis tamen Atticos voluerit imitari, cum *Thucydide* dicat : Παρέχειν τε τοὺς Λακεδαιμονίους ἐς ἐξόρμησιν. *J.G.G.*

Ἐξ ἐπιπολῆς δέ τινος εἰπόντος] *Cum quidam dixiſſet* ἐξ ἐπιπολῆς, addita praepoſitione ἐξ, pro quo doctiſſimus quisque ἐπιπολῆς, omiſſa praepoſitione. *Pauſan.* in Corinthiacis : Ἐπὶ θαλάσσῃ τελματώδει καὶ ἐπιπολῆς μᾶλλον. *Ariſtophan.* in Pluto: Ταῖς μὲν ἄλλαις καὶ χύτραις ἔπεσι ἀκριτόστομα γραῦς, ἡ ταύτης δὲ τῆς γραὸς ἐπιπολῆς ἔνεσιν αἱ χύτραι. Idem in Concionantibus: Ἄνωθεν ἐπιπολῆς τῆς σάμυστος. *Herodot.* Ἐπιπολῆς δὲ ἔπεσι αὐτὸ τὸ ἐλλύχνιον. id eſt, *ſuperne ineſt ipſum ellychnium.* Valla hic labitur legens ἐπὶ πολλοῦ ἐλλυχνίου. id eſt, *cum multo lychno.* Locus extat in Euterpe. Idem in alio loco : Τάφον ἑαυτῷ καλὸν κατεσκευάσατο ἐπιπολῆς τοῦ πυλέων. *Theophraſt.* in primo de cauſis : Εἰ καὶ τινας εἰς βάθος καθιᾶσιν, ἀλλ᾽ ἐνίας ἐπιπολῆς. *Plutarch.* in eo libello cui titulus πότερα τῶν ζώων φρονιμώτερα· ὀλιγιστόμβατοι ψαύουσι τοῖς πτίλοις ἐπιπολῆς. Et in libello περὶ κοινῶν ἐννοιῶν· οὐκ ἐπιπολῆς ψαύουσα τῆς ἐπιφανείας, ἀλλὰ πάντη βάθος εἰς πλάτος ὁμοῦ. Sic Attice Plutarchus, qui tamen minus Attice dixit in Dione : Εὐθὺς ἐξ ἐπιπολῆς μᾶλλον ἢ καταφορᾶς: quod etiam apud Dioſco-

ἐκ δ' ὀπιπολῆς εἶπεν, ὡς ἐκ δ' σιβάκχης. 95 *superne*, inquit, *tanquam ex dolio? Dicente* quodam, *Conjunxit (Injunxit) mihi; Etiam manipulum*, inquit, *Xenophon.* Alio dicente, *Circumsteti (subterfugi) illum ut delitescerem; Mirum*, inquit, *si unus ipse unum circumstetisti.* Alio dicente, *Commiscebatur* 1 *(Comparabatur) illi; Omnino etiam separabatur*, inquit.

6. So-

96. Συνετάξατό μοι] Ἐπὶ ῥητορικῆς γὰρ τοῦτο λέγεται. *V.*

98. Περιέστη αὐτὸν] Ὑπηγαγόμην γὰρ ὧδε εἰπών, ἢ μετῆλθον αὐτόν. τὸ γὰρ ἔστησαι ἐπὶ τῶ κόπλῳ λέγεται τινα ἔχειν. *V.*

Idem Schol. in *Voſſiano* majore ita habet: Περιέστη] Τὸ ἔστης δηλοῖ τὸ περιῆλθε αὐτόν. πῶς δὲ ἢ ὡς ἂν περιῆλθε αὐτὸν ἔστησε;

1. Συνεκρίνετο αὐτῷ] Συνεδικάζετο γὰρ ὧδε αὐτῷ, ἢ ἀμφισβήτει, ἀλλ' ἐ συνεκρίνετο. τὸ γὰρ συγκρίνομαι, ἐπὶ τῶ κυκηθῆναι ἡ δοκίμη χρῆσις τῶν Ἑλλήνων εἴδεν. *V.*

In *Voſſ.* majore ſic: Σύγκρισις καὶ διάκρισιν φασὶν οἱ φιλόσοφοι τὴν ἕνωσιν καὶ λύσιν, ὡς φασὶν ἐν τῇ συνηθείᾳ τὴν ἀντίταξιν. * ἦν συνεδικάζετο ὧδε αὐτῶ, ἢ ἀμφισβήτει.

* Οὖν] Excidit hic aliqua vox, aut συν - ὢν legendum. *M. du S.*

ridem cum in capite de papavere tum alibi, uti & paſſim apud Graecos interpretes occurrit. *Phrynichus* haec, quae diximus, confirmat. Ἐξ ὀπιπολῆς λέγουσί τινες αὐθάδους ὁμοίως οἷονεὶ τῇ ἀξιόπιστος. οἷον ἐκ ὀπιπολῆς ἰξαίφνης, ἀτόπως. Οἱ δ' ἀρχαῖοι ἄνευ τοῦ ἐκ προθέσεως ὀπιπολῆς. *Thomas* eſt in eadem ſententia: Οὐδεὶς δὲ δυνάμενον ἐξ ὀπιπολῆς εἶπεν. ἀλλὰ πάντες χωρὶς τοῦ ἐκ προθέσεως ὀπιπολῆς. Ἀριστείδης δὲ τῷ Λάγυνος· Ἔστωδι σοι λόγ βραχέων ἐ ὀπιπολῆς ἀπεκινύμενον. Θουκυδίδης ἔκτῃ. λόγ τὸ ὀπιπολῆς τῶ ἄλλω εἶναι, de Epipolis agens Syracuſanorum loco, cuſtodiis frequenti, ut loquitur *Livius.* Lucianus tamen hic non cavit quod aliis vitio dat. Dicit enim in ſecundo verarum narrationum: οὐκ ἐξ ὀπιπολῆς μόνον ἀλλὰ καὶ ἐς βάθος. *J. G. G.*

96. Συνετάξατό μοι] *Juſſit mihi.* Sic interpretor, non ut Micyllus, *compoſuit.* In hoc enim videtur ſoloeciſmus eſſe, quod συντάσσειν dixerit pro κελεύειν, cum συντάσσειν proprie ſit ordines inſtruere, componere. Pro jubere tamen utitur *Heliodor.* in ſecundo: Ἐπὶ δὲ τοῖς τοῦ Ἰσιδώρου ὕπνος συνετέτακτό μοι πρὸς τὸ ξένον ἄφνω. Idem in eodem: Ἐπὶ τὸν χάρακα τὸν κάμπου ἐ τῇ Θετταλίᾳ συνετέτακτο ἵστασθαι. *Diodor.* ſaepe συνέταττε pro juſſit, & συντέτακτο pro juſſus erat, utitur. Qui igitur Atticos imitari volent, συντάσσειν utentur de ordinibus inſtruendis, ut *Xenophon.* Apud *Joſephum* ἐνεδρὰς τε καὶ λόχους συντάσσοντες dixit, id eſt, *inſidias ponentes.* Lucianus alio ſenſu in *Aſino* dixit: συντέτακτο δ' ἔργον. *Accingebantur operi.* & *Plutarchus* συντέτακτο πρὸς τὸν πρᾶξιν. *ad negotium componebatur.* Eodem pertinet illud Periclis ἐκ ἐπὶ τοσοῦτον εἰμι, *imparatus ſum.* illudque *Plutarch.* de Solone: συντεταγμένον ὑποβάλλων τοῦτον, *parvum ſubjicere nomen.* Demoſthenes δ' συντέτακται *non ſum parvus, meditatus, inſtructus.* *J. G. G.*

Συνετάξατό μοι] Ἐπιτάξατο volebat ille Soloecus. *J. M. G.*

98. Περιέστη αὐτὸν] *Circumſtiti ipſum.* Manifeſtus ſoloeciſmus, ut docet *Thomas*: Μὴ εἶπῃς ἔστημαι τὸν δεῖνα. Πῶς γὰρ ὁ ἕστηκα τινα ἔστησα; ἀλλὰ περιέστησα. Λουκιανὸς δὲ ἐπιτολῇ καὶ ἔστησάμενος τὰς ἐπιτολάς. *Lucianus* in Menedemo parum Attice dixit ἔστησάμενός αὐτὸν ποτε Κράτητος. Περίστημαι etiam fugio, vito ſignificat. Lucianus in fine *Hermot.* Οὔτως ἐκπεπληγμένοι καὶ ἔστησάμενοι, ὥσπερ τοὺς λυττῶντας ἔστι κύνας. *Nam ſecus ac rabioſos canes fugiam*, & *vitabo. Joſeph.* Ἀρχαιολογίας libri primi capite ſecundo: πρόσωπον ἰδόμενον τῇ πρὸς ὀργὴν ἀμαλίᾳ τὸν φόνον τοῦτον ἔ ἔστησαν. Idem Ἀρχαιολογίας lib. IV. cap. 6. Περίστασιν γὰρ μὴ πολλοὶ τοῦ λόγου ἀσυλογίας αὐτὸν μορφαὶ γενέσθαι παρέξουσι τὸ πλῆθος. id eſt *verebatur.* Idem locus & a *Suida* refertur cum eo qui ſequitur: Τὸν ὄχλον δὲ ἐκπλῆσαι ἐ τοὺς θορύβους ἔστησατο μάλιστα. Idem *Suidas* ἀλυκτάζειν, ἔστησας, ἐκπλῆσαι, φεύγειν, *cavere, declinare.* in qua notione etiam legitur II. ad *Timoth.* II, 16. & ad *Tit.* III, 9. vide & *Caſaubon.* ad Athen. Animadverſ. lib. XV, 5. & *Andream Dunaeum* ad *Polum*, *Chryſoſtom.* in epiſtolam ad Titum orationem ſextam. *J. G. G.*

1. Ἐτέρῳ δὲ λέγοντος συνεκρίνετο αὐτῷ] *Judicio experiebatur*, vel *contendebat*, aut etiam *cum eo comparabatur.* Sic barbari loquuntur. Attice vero συνεκρίνετο αὐτῷ ſignificat, una orjebatur, naſcebatur, ſive gignebatur, quemadmodum διακρίνεται αὐτῷ ſignificat, una interibat, atque diſſolvebatur. Διακρίνειν tamen pro *judicio experiri* dixit Demoſthenes: Εἰ μὲν οὖν οἱ τῆ Ῥοδίων διακρίνειν διακρίνοιτο. Sed de συγκρίνειν audimus *Thomam*: Ἐπὶ διαφορᾶς συνεδικάζετο καὶ λόγων, ἢ συνεκρίνετο. Συνεκρίνετο δ' οὖν τῷ ἑτέρῳ, ὡς ἔχει καὶ ἡ παρὰ φιλοσόφοις σύγκρισις, ἧς τὸ ἐναντίον διάλυσις. Ἐπεὶ δ' φασὶν οἱ τῆ συνηθείᾳ συγκρίνει, ἀντὶ τοῦ πρὸς τὸ διάκριτόν τι περιζητεῖσθαι, ἐχ εὕρηται παρὰ τοῖς διαφανεστάτοις τῶν Ἀττικῶν· Ἀλλὰ ἀντὶ τούτου παραβάλλειν, καὶ παρεξετάζειν, καὶ παρανιβάσθαι. Pro quo & dicunt ἐπιζήτειν, ὡς Δημοσθένης. Attice igitur dixit Epicharmus: συνεκρίθη δ' ἀνεμέθη, καὶ ὑπῆλθεν ὄθεν ἦλθεν, πάλιν γῆ μὲ ἐς γῆν, πνεῦμα δ' ἐς ἄερα, τί τῶνδε χαλεπόν; Attice etiam *Chryſoſt.* in comparatione monachi & Regis: Καὶ διαφέρουσιν οἱ ἀλλήλους τούτοις ἀπεριβλήτως ὅσῳ πολλοῖς, τούτοις ὅσῳ πολλῷ τοῦ χρυ-

6. Solebat vero etiam illis, qui Attico more ſoloeci eſſent, lepide illudere. Ad dicentem enim, *Nos (nobis) hoc videtur; Tu*, inquit, *etiam Nos (nobis) dices, nos peccare.* Alio ſerio narrante rerum patriarum quiddam, ac dicente, *Illa vero Herculi miſta; Non igitur*, inquit, *miſtus illi Hercules?* Quodam dicente, *Se tondendum eſſe; Quid*

Εἰώθει δὲ καὶ πρὸς τοὺς σολοικίζοντας Ἀττικῶς, παίζειν ἀπταίστως. πρός τινα γοῦν τῶν ἡμαρτηκότα, τοῖς τοῦτο δοκεῖ, σὺ, ἔφη, καὶ τοῖν ἐρεῖς, ὡς ἁμαρτάνομεν. ἑτέρου δὲ σπουδῇ διηγουμένου τί τῶν Ὁπλοχωρίων, καὶ ἱππότου, ἡ δὲ τῷ Ἡρακλεῖ μιχθεῖσα, οὐκ ἄρα, ἔφη, ὁ Ἡρακλῆς ἐμίχθη αὐτῇ. χαρῆναί δέ τι-

5. Νῶϊ τοῦτο δοκεῖ] Τὸ γὰρ νῶϊ † εὐθεῖα καὶ αἰτιατική. ἀλλ' ὅτι καὶ δοτική ‡ τὸ δὲ δοκεῖ δοτικὴν ἀπαιτεῖ. καλῶς § ἂν παίζων αὐτὸν εἴρηκεν· ὡς σὺ καὶ νῶϊ ἐρεῖς ὡς ἁμαρτάνομεν, ἴδιον γὰρ αἰτεῖν καὶ νῶϊ ἁμαρτάνομεν ἐρεῖς, τουτέστιν ἡμᾶς, ἀλλ' οὐχ ἡμῖν. *V.*

† Εὐθεῖα] Εὐθεῖα καὶ αἰτιατικὴ editum ante; ac deinceps quoque dativus ubique expreſſus. Sed adſcripſit *Solanus*: nominativum in his omnibus pro dativo qui in V. & Impr. erat, reposui. Huic igitur parui. *J. F. R.*

‡ Τὸ δὲ δοκεῖ δοτικὴν] In V. & Impr. τὸ δὲ δοτικὴ ἀπαιτεῖ ablunde, quod vero jam editum ex G. & ingenio ſe refinxiſſe teſtatur. *M. du S.*

§ Οὖν] Ita ex V. reſtituit Idem, in editis erat τῇ ſine ſenſu.

8. Μιχθεῖσα] Ἐμίχθη γὰρ ἀνὴρ § φασὶν γυναικὶ, οὐχὶ γυνὴ ἀνδρί. *V.*

¶ Φασὶν] Φασὶ editum ante. In V. per compendium exaratum hoc verbum editoribus prioribus impoſuit. *J. F. R.*

9. Καρῆναι] Τὸ κείρασθαι ἐπὶ τῇ ** κοσμίᾳ· τὸ δὲ καρῆναι ἐπὶ τῇ ἀτίμῳ, καὶ μὴ ὑβρίει. *V.*

** Κοσμίᾳ] Κοσμιᾷ Exc. *G.*

γράψαντα σπουδῇ. Et Lucianus in imaginibus: Καὶ τοὺς Μιμάδων διαὶ πανηγύρεως ἐθαύμαζεν. Ibid. ἐγὼ δὲ σε οὐδ' ἐκεῖνα οἶμαι τοῖς Ἡρώδαις παραβαλεῖν μοι. Et paulo poſt: Οὐκ ἂν παραβάλλαιμι αἰσχύνῃ θεῶν γυναῖκα φαυλράν. Ibid. Ἀλλ' ἐμοὶ μὲν αὐτὸς αὐλάζου δοκῶ· τὸ εὔρυθμός τε καὶ ὄρθιον. Quare minus Attice dixit Athenaeus: Τὸ δὲ Διονυσίῳ χορηγοῦν πανταλᾶς ἂν ὑστεραῖός τις φαυλὴ πρὸς ἑαυτὸν συγκρινόμενον. Confudit etiam hanc differentiam ipſemet Lucianus in *Pseudol.* Ἄξιον, inquit, συγκρίνασι θεῷ θνητὸν καὶ σώματα. & Philo: Ὅτι οὐκ ἀγενείας εἶδος ἀνθρώπου σύγκριτον, *nobilitate cum nemine mortalium comparandus.* Quare minus mirum de Apoſtolo, qui II. ad *Corinth.* cap. 10. inquit: Οὐ γὰρ τολμῶμεν ἐγκρῖναι ἢ συγκρῖναι ἑαυτούς τισι τῶν ἑαυτοὺς συνιστώντων. In eadem ſententia *Phrynich.* Σύγκρισις. Πλούταρχος ἐπίγραφή συγγράμματός τινος τοῦ αὐτοῦ, σύγκρισις Ἀριστοφάνους καὶ Μενάνδρου. Καὶ διαιρεῖ τοῦτο φιλοσοφίας ἐν ἄλλοις ἀφηγούμενος, τὸ σαφῶς εἰδέναι, ὅ, τι ποτὲ ἐστὶν ἡ σύγκρισις, ἐχρήσατο δὲ τούτῳ φησίν. Ὁμοίως δὲ καὶ τὸ συγκρίνειν τινὰ τῷ δεῖ, τὸ συνιέναι, ἁμαρτεῖν. Καὶ ἐν ἀντιθέτοις, τὸ διαβάλλειν λέγειν. *Cicero* recte I. de Natura Deorum σύγκρισιν vertit *concretionem. Theophanes Cerameus*, ſuprà ſui ſaeculi captum ſcriptor elegans, Hom. LVI. in feſto S. Procopii, hoc ſenſu poſuit σύγκρισιν· Κόσμος λέγεται τὸ ἐξ οὐρανοῦ καὶ γῆς, καὶ τὰ ἐν μέσῳ σύστημα καὶ σύγκριμα. Vertit *Franciſcus Scorſus*: *Mundus dicitur, quod ex cœlo terraque, & his quae in medio ſunt interjectis, conſtitutum atque compactum eſt.* Male vero *Plutarcho* σύγκρισις ponitur pro comparatione. *J. G. G.*

5. Νῶϊ τοῦτο δοκεῖ] Ut ſoloeciſmo ſoloeciſmum explicemus: *Nos hoc videtur.* Ubi νῶϊ *nobis* dicendum fuit. quemadmodum *Plato* loquitur in VI. de legibus: Θαυμαστὸν τόγε ἐκεῖσαι νῶϊ πάντας ξυνδοκεῖ. Idem in *Sympoſ.* Πρόξομαι ὁ ἂν φαίνῃ νῶϊν. *J. G. G.*

Ibid. Σὺ, ἔφη, καὶ νῶϊν ἐρεῖς, ὡς ἁμαρτάνομεν] *Tu etiam nobis peccamus dices pro* νῶϊ ἁμαρτάνομεν, id eſt, *nos peccamus.* Utrumque hoc non videtur animadvertiſſe interpres, ut ejus verſionem legenti conſtabit. (nam dedit: *Tu*, inquit, *etiam nobis dices, nos peccamus.*) *J. G. G.*

8. Ἡ δὲ τῷ Ἡρακλεῖ μιχθεῖσα] Haec Luciani verba ex ſequentibus *Thom. Magiſt.* erunt intellectu facillima: Μίγνυται, inquit, ὁ ἀνὴρ τῇ γυναικί, οὐχ ἡ γυνὴ τῷ ἀνδρί. Nimirum μίγνυσθαι recte dici de viro cum muliere conſueſcente, male vero de muliere, quae cum viro rem habet. Hanc differentiam tamen non eſſe perpetuam argumento eſt illud Parthenii in Eroticis: Τὰς αὐτῶν μιχθείσας τῷ ξένῳ. *Herodot.* in Clio: Δεῖ δὲ πᾶσαν γυναῖκα ἐπιχωρίῳ ἐξομιλῆσαι ἐς ἱρὸν Ἀφροδίτης ἅπαξ ἐν τῇ ζωῇ μιχθῆναι ἀνδρὶ ξείνῳ. Attice igitur D. *Joh. Chryſoſt.* de Babyla martyre: Παῖον δὲ ὀφελὸς μίγνυσθαι μητράσιν ἢ ἀδελφαῖς ὅπερ ὁ τῶν τοιούτων φιλόσοφος ἐποιεῖτο, de Zenone agens. Sic apud *Heſiod.* μιχθεὶς ἐν φιλότητι, frequentiſſime. *Homer.* hymno in Lunam: Τῇ ῥά ποτε Κρονίδης ἐυείνῃ φιλότητι ἐ εὐνῇ. Quin & *Eſdrae* IX. Hebraei dicuntur miſcuiſſe ſemen ſanctum cum populis peregrinis, qui gentilium filias duxerant uxores. *J. G. G.*

Ibid. Μιχθεῖσα] Falſa eſt Scholiaſtae obſervatio; nam de feminis aeque frequenter dicitur. *Ariſtoph.* Ran. vſ. 1112. Καὶ ταυτόσημα τὰ τοῖς ἱεροῖς, Καὶ μεμυημένας τοῖσιν ἀδελφοῖς. *Aelian.* V. H. I. 15. αἱ Θήλειαι — ὅταν ἐ ἄρρενι μείξωσιν ἀνυχόνσαι. *Homer.* Odyſſ. Δ. 72. Φέρνη Συγάτηρ — Ποσειδάωνι μιγεῖσα. Et Λ. 267. De *Alcmena* — τὸ ἀγκοίνῃσι Διὸς μεγάλοιο μιγεῖσα. *Heſiod.* Theog. vſ. 53. — πατρὶ μιγεῖσα Μνημοσύνῃ. Ne plures addam. *J. F. R.*

9. Καρῆναι δέ τινος ἐκόντος] Cum quidam pro κείρασθαι tonderi, dixiſſet καρῆναι, quod erat ignominioſum verbum. Differentiam pulchre docet *Thomas*: Καρῆναι ἐ ἐπάρτι κυρίως οἱ Ἀττικοὶ λέγουσιν ἐπ' ἀνθρώπων μόνων

τινα εἰπόντα ὡς δέοιτο, τί γάρ, ἔφη, σοι δεινὸν εἴργασται, καὶ ἄξιον ἀτιμίας; καὶ ζυγομαχεῖν δέ τινα λέγοντα, πρὸς τὸν ἐχθρόν, [a] εἶπε, ζυγομαχεῖς; ἕτερον δὲ εἰπόντα βασανίζεσθαι τὸν παῖδα αὐτῷ νοσοῦντα καὶ κειρομένων. Τὸ δὲ κείρασθαι οὐκ ἐπ' ἀτιμίᾳ. Λεβάνιος οὐ ἐπισολῇ τῇ· Οἶμαι δὲ δικαιοσύνῃ ὑπὸ σοῦ τετιμῆσθαι Καισάριον. τὴν μὲν γὰρ πόλιν ἡ δημοσίᾳ κείρασθαι νομίζω. τίθεται δὲ ἐπὶ προβάτων. *Philostrat.* in Heroicis: Τὴν κόμην ἦν ἐκείρατο ἐπὶ τῷ Πατρόκλῳ. *Lysias* in Epitaphio: Ἄξιον ἦν ἐπὶ τῷδε τῷ τάφῳ τότε κείρασθαι τὴν Ἑλλάδα καὶ πενθῆσαι τοὺς ἐνθάδε κειμένους. *Phrynich.* adſentitur Luciano & Thomæ: Καρῆναι enim tradit dici de infami tonſura, κείρασθαι autem de hominibus. Et *Moſchopul.* Ἐκάρη, ὁ αἰσὶ τούτῳ) ἐπὶ ἀτίμου κεφῆς. Nimirum καρῆναι dicebatur de infami illa raſura, qua utebantur in morionum & ſtupidorum, & γελοίστων, qui ad ciendos riſus inducebantur, capitibus tadendis. Illi enim ad cutem radebantur, cum alii tonderentur. quo alludit *Tertullian.* de ſpectaculis: *Eos infideles erga faciem ſuam eſſe, quam novaculis mutabant, & inſuper contumeliis alaparum objiciebant: ita de domini praecepto ludentes. Docere ſcilicet & diabolum maxillam verberandam patienter offerre.* Nam illi moriones raſo capite alapis offerebant malas percutiendas. Sed de hoc ritu dudum viri docti plura. *J.G.G.*

12. Ζυγομαχῶν δὲ τινα εἰπόντα] Cum quidam dixiſſet ζυγομαχῶν pro contendere cum familiaribus. Cum hoc verbum proprie ſignificet apud optimos quosque auctores tantum cum hoſtibus contendere. Probat hoc quod dixi *Thomas*. Οὐ δεῖ λέγειν περὶ τῶν φίλων, ὡς πρὸς τοὺς πολεμίους περὶ τοῦ δίκαιου ἐζυγομάχησαν· ἀλλ' ἀμφισβητεῖν, ἐρίζειν, ἐφιλονείκησαν. Τὸ γὰρ ἐζυγομάχησε ἐπὶ ἐχθροῦ λαμβάνεται), ἑαυτοὺς καὶ τὸ ἰδιωτεύομαι. Οἷον ἰδιωτεύομαι τῷ δίκῃ, περὶ τοῦδε. *Heſych.* in diverſa eſt ſententia, qui ait hoc verbum ſignificare τὸ τοῖς οἰκείοις ἀμφισβητεῖν, *cum familiaribus contendere.* quo ſenſu accipi debent *Plutarch.* loca a *Budæo* in commentariis collecta. Proverbium tamen quod affert *Ariſtot.* III. Rhetoricorum, φιλέμων ζυγομαχῶν τῷ κρίνειν pro *Thomæ* & noſtra facit ſententia, ut & Demoſthenes apud quem ζυγομαχῶν cum hoſte contendere eſt. *J.G.G.*

14. Βασανίζοντα τὸν παῖδα αὐτῷ νοσοῦντα] Reprehendit hic Socrates eos qui βασανίζειν, quod eſt probare, explorare, quaeſtionem exercere, quaeſtioni ſubjicere, torquere, ut vulgo loquuntur, abutebantur & uſurpabant de homine qui morbo vexabatur. Eosdem & *Thom.* redarguit inſcitiae: Τὸ βασανίζειν, inquit, ἐπὶ δειλοπαίδας λαμβάνεται), καὶ τὸ ἀληθὲς λέγειν, καὶ τὸ διὰ τιμωρητῶν ἐργάνων. μὴ λέγε ὅτι βεβασανίσαι ὑπὸ νόσου, ἀλλὰ ἐξήτασαι. *Suid.* paulo aliter: βασανίζειν ἐστὶ τὸ αἰκίζεσθαι καὶ τιμωρεῖσθαι καὶ μαστιγοῦν σημαίνει παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, ἀλλὰ τὸ χωρὶς πληγῶν ἀνακρίνειν, καὶ ἐλέγχειν τἀληθὲς διὰ λόγων. Adducit tamen idem *Ariſtophan.* locum hunc contra ſe: Πῶς βασανίζω. πάντα τρόπον οὐ πίναξ δῆτα, περιράσας ὀστρακίδι μαστιγῶν, δέρων, σμύλαις, ἕως ἀ' εἰς τὰς ῥῖνας ὀξὺς ἀγχίσι, πλίνθῳ ἐκπτίσῃς. Quae profecta omnia ſunt τιμωρητικὰ ὄργανα. locus eſt in Ranis. Contra hoc praeceptum facit illud *S. Matthaei* capite octavo: Κύριε, inquit, ὁ παῖς μου βέβλη) οὐ τῇ οἰκίᾳ βασανιστικὸς δεινῶς βασανιζόμενος. Adſtipulatur Luciano & *Thomae*, *Harpocration*, & oſtendit ex Dinarcho βασανίσας eſſe δειλιάσας, idque eſſe ex voce βάσανος, quae lapidem ſignificat, in quo aurum exploratur. *J.G.G.*

Βασανίζοντα] Etiam Atticis de iis dici, qui tormentis tenſi verberantur, ſi non ſatis notum, vid. Rev. *J. Elſn.* ad *Evang. Marc.* V. 7. ubi & *Suidam* refutat, qui negavit βασανίζειν de quaeſtione per tormenta Atticis dici, ſed ſolis verbis in veritatem inquirere, quia metaphora ſit deſumta a βάσανος lapis aurum explorans. Sed recte Scholiaſt. hic utrumque adgnoſcit, nec de iis qui per quaeſtionem torquentur, unice uſurpatur. Ita ut carpendi ſtudium fingens riſumque captans talia reprehendat Lucianus, ſi is auctor: non enim omnes ſunt mere ſoloeciſmi quos in hoc libello arguit ſcurra Noſter. De male adfectis vero adhibetur in N. F. aliquoties, quod notum. quo ſenſu tamen Atticis uſurpatum ignoro. *J.F.R.*

16. Προκόπτει δὲ τινα αὐτῶν οὐ τοῖς μαθήμασι] Quod hic Socrates ait ἐπιδιδόναι, non προκόπτειν dicendum eſſe, in eo forte illi aſſentitur *Plato*, *Iſocrates*, & *Philoſtrat.* pro προκόπτειν, ἐπίδοσιν λαβεῖν & ἐπιδιδόναι dicentes, *progreſſiones facere*, *procedere*, ut loquitur *Cicero*. Diſſentiunt ab eo Thomas, Phrynichus, Suidas, Thucydides, Euripides, denique ipſe etiam Lucianus, qui ait in *Hermot.* Ἐγὼ μὲ προκόπτων οὐ τοῖς μαθήμασιν. Et in *Paraſit.* Ἐν ἐκείναις ταῖς τέχναις προκόπτομαι. Idem in *Amor.* Ἐγὼ δὲ ἐνόμιζον ἄχρι παιδίας ἐλαφρὰν τὴν ὄρεξιν ἡμῶν προκόψαι. *Ariſtid.* Ὅσον γὰρ ἂν προκόψωσι τῆς σοφίας, τοσοῦτον ἀνταφαιροῦσι μεγάλα φρονοῦντες. *Phrynich.* Προκόπτειν, inquit, λέγουσι. Τὸ δὲ ὅλημα προκοπὴ ἀδήμιον. *Suid.* ἐπίδοσις, inquit, προκοπὴ, προσθήκη, αὔξησις. Ἐπίδοσιν μὲ οἱ Ἀθηναῖοι λέγουσι, ἡ δὲ προκοπὴ παρ' ἑδνὶ τῷ Ἐπιχάρει. *Heſych.* in verbo ὑποβασανίζειν, προκόπτειν dicit ſignificare hanc vocem, quod Co-

a Εἶπε] Οὖν *Fl.*

degrotantem; *Quam ob rem*, inquit, *aut quid quaerit, qui torquet?* Cum diceret aliquis, *Proficit in disciplinis*; Ille, *Plato*, inquit, *hoc vocat progressiones facere.* Interrogante aliquo, *Num declamabis (declamabit) iste?* *Quamodo igitur*, inquit,

ἐρωτῶντα, Ἐπὶ τῷ, ἔφη, ἢ τί βελομένῳ τῆς βασανίζοντος; προκόπτει δέ τινος εἰπόντος ἐν τοῖς μαθήμασιν, ὁ δὲ Πλάτων, ἔφη, τοῦτο ἐπιδιδόναι καλεῖ. ἐρομένῳ δέ τινος εἰ μελετήσῃ ὁ δεῖνα, πῶς ἔν, ἔφη, ἐμὲ

19. Εἰ μελετήσει] Οὐ γὰρ ἀξιοῦσιν Ἀττικοὶ ἐπὶ * τῷ ῥήματος τούτῳ ἐπιεργητικῆς ἐκφέρειν, ἀλλὰ παθητικῆς τὴν μέλλοντα. ἢ γάρ φασι μελετήσω, ἀλλὰ μελετήσομαι. V.

* Τῷ ῥήματος] Τῶν edita male.

Cœlius interpretatur *praecidere*, vel *praecastrare vinum*, quod tum fit, cum vini vires sacco franguntur, ut *Plin.* ait. tale vinum *Theophrast.* VI. de causis plant. c. 24. διάνιον, quod male vertit Gaza *morale vini genus*, cum fit saccatum, colatum ἀπὸ τῆς ἰθύσεως ut pulchre docuit Vir summus *Thom. Reinesius* magno eruditorum cum dolore nuperius extinctus, lib. III. Var. Lect. cum quo ipsae litterae in illa plaga videntur elatae esse. In *Hesych.* pro προπόντιον legitur προσκόπτειν. quare lexicographi ἐποσκαπίζειν impingere interpretantur? Cum tamen in eodem *Hesych.* recte legatur ἐποσκάπτειν ἐπὶ τῷ σκαπῷ ἢ προκόπτειν, *siceo colabat*, aut *praecidebat.* Apud *Eustath.* ad Iliad. V. Καὶ ὑποσκαπίζων τὸ ἰδιῶν τὸ προπόντιον ἐστὶ ὑφαιρῶν. Τοῦτο δὲ ἴσως ἐστὶ λάθρᾳ τῷ κατὰ μικρὸν ἐκκενοῦν σάκκον. Ὑποσκαπίζειν est etiam furari in itinere. nimirum προπόντιον dicitur de iis qui saccos & marsupia praecidunt, qui nobis dicuntur Beutelschneider. Sed ut redeamus ad priorem notionem τῶν προπόντων, quam culpat Lucianus. In ea legitur apud *Euripid.* in Hecuba: Προπόντος' ἰδὼν οὐ προθύμων κακῶν. *quibus nihil proficimus ad levanda mala quae summus passi, nihil facientia ad priora mala mitiganda. Herodot.* lib. I. voce passiva: Οὐδὲν τῶν πραγμάτων προποτεμένων, *nihil rebus procedentibus.* Idem in Thalia: Ἐς τὸ πρόσω τι ἰδὼν προπόντος τῶν πραγμάτων. *Thucyd.* in IV. Καὶ τῶν ἀρχῆς ἅμα προποπτόντων. Id est, *nobis augentibus illorum imperium.* Προαυξανόντων, αὐξανιζόντων, ἤγουν προκοπτόντων & ἐπιδιδόντων τοιούτων. Haec *Thucyd.* interpres. Eodem sensu Lucianus in *Saltation.* verbo ἐπιδιδόναι utitur. Οὐ πάλαι, inquit, ἀρξαμένη ἐς τοσοῦτο κάλλος ἐπιδιδόναι, ἀλλὰ κατὰ τὸν Σεβαστὸν μάλιστα. *Non olim initio facto tanti incrementi in eam pulchritudinem, sed circiter Augusti maxime tempora. Plutarch.* cuidam libellorum suorum titulum fecit πῶς ἄν τις αὐθροτο ἑαυτοῦ προκόπτοντος ἐν ἀρετῇ, saepe utens in eo opere verbis προκόπτειν & ἐπιδιδόναι, & non abstinens interim a nomine προκοπή. Εἰδὼ μηδεμίαν, inquit, αἱ προκοπαὶ ποιοῦσιν ἄμεινον. Lucianus quoque in Alexandro, ἐπιδὺς ἐς προκοπὰς ἀνεβάλλετο. *Epictetus* in Enchiridio: Παρὰ μίαν ἕκλεισ ἐς ἐδοκίμασε ἢ διέλλυται ἡ προκοπή, ἢ ἐς σώζεται. *Joseph.* etiam utroque utitur vocabulo: Καὶ γὰρ, inquit, εἰ ἂν ἦν πόλις, οἱ πρῶτοι τὸ τεῖχος ἐς ὕψος. *Neque enim urbs ullis vinculis capi potuisset, si murus processisset ut cooperat.* Idem: Ἐς μεγάλων πραγμάτων ἐπίδοσιν. Et in I. Ἀλλὰ γίνεται τοῦ βασιλέως Ἀντιόχου μείζονος προκοπῆς αἰτίου. Idem in X. Antiquitatum: Τῶν γραμμάτων ἐς σοφίας οὐ προκοπῆ γνωμόνως εἶχεν ἐν τιμῇ ἐς τέχνην διετέλει. *Diod. Sicul.* de Dione, ἀνὴρ ἐν φιλοσοφίᾳ μεγάλῳ ἦχεν προκοπήν. *Cicer.* XV. ad Attic. ep. XVI. *Sed mehercule litterae mutatae scriptae, quod ipsum προκοπὴν aliquam significaret.* Non caret itaque exemplo quod dixit Apostol. I. ad *Corinth* 4. Ἵνα ᾖ ἡ προκοπὴ φανερὰ ᾖ. Et Epistolae ad *Philip.* cap. I. Εἰς προκοπὴν τοῦ εὐαγγελίου ἐλήλυθεν. Utitur eadem voce etiam *Heliod.* in VII. Πολλὰ κῷ παρ' ἑαυτῆς εἰς προκοπὴν τῶν φανομένων λυσιτελῆ προσιθῶσα. Videtur autem hic auctor in plerisque non satis accurate locutus, quippe qui saepe peccet in id, quod hic aliisque in libris reprehendit Lucianus. Improbat iste in Nefasto θάτερος pro ἄτερος vel ὁ ἕτερος, θάτερον pro τὸ ἕτερον, & ἄτερον pro θάτερον. quae omnia invenias in *Heliod.* Is in secundo: Θάτερον, inquit, τῶν παίδων τὸ μισοῦντερον pro τὸ ἕτερον. Idem in VI. Θάτερος ἐπιχλινάσας θατέρου, ubi dicendum fuit ἄτερος, pro ὁ ἕτερος. Et in VIII. Ἐκ δὲ τῶν ἑαυτῶν ἄτερον τῶν εἰς Δελφοὺς θεωρίαν τὸν πρότερον ὑπὸ τῶν Ἀρκάδων τοὺς νεὼς διορθώσαν pro θάτερον. Sed de hoc minus miror quam de *Plutarcho*, qui in libello de lectione poëtarum, δυοῖν ὄντοιν ἄτερον τὸ ταὐτὸ ποιοῦν θάτερον dicit pro θάτερον. vide & *Thom. Magistrum.* *J. G. G.*

Προπόντες] Προκοπὴ, pro progressu in literis, *Ciceroni* adhibitum in Epist. ad Att. XV. 16. aeque ac in N. Foedere I. ad *Tim.* IV. 15. ubi Rev. *Elsn.* & *Polybii*, & *Arriani* auctoritates *Graevianis* addit. *J. F. R.*

19. Εἰ μελετήσει ὁ δεῖνα] Vitium est in μελετήσει quod apud Atticos est secundae personae, pro *declamabis.* Barbaris vero est tertiae personae vocis activae ut loquuntur γραμματικῶν παίδες, pro *declamabit.* Meminisse hic debet studiosus lector verbum μελετᾶν, tametsi futurum medium usitatius habeat quam activum apud Attice loquentes, utendum tamen esse aoristo activo, non medio. Testantur hoc Philostratus & Lucianus. *Philostrat.* in Marco Sophista: Καὶ προβαλοῦμαι ἔφη κῷ μελετήσομαι. Idem in eodem: Μελετήσας δὲ κῷ μελετῶντος ἀκροασάμενος, κῷ θαυμάσθη ἐθαύμασεν. Lucian. in *Merc. Cond.* Οὐδὲ δ' ἐγὼ κῷ ῥήτορα ἐκ καρχάρου ἐπὶ τῷ δίκην πελεκυθίσκα μελετησάμενος μὴ ἐκ δὲν εἶν ἀναιδύσαι. Et in *Demonact.* Ῥήτορι δέ τινι πάνυ μελετῶντι. Proinde dicendum: μελετᾶ, μελετήσομαι, ἐμελέτησα, μελετήσας, ut ab ἐπαινῶ, ἐπαινέσομαι, ἐπῄνεσα, ἐπαινέσας, ab ἀκούω, ἀκούσομαι, ἤκου-

ἀτεὲ ἐρωτᾷς εἰ μελετήσομαι, λέγεις ὅτι δεινά;

me interrogans, declamaturusne sim, dicis iste?

Ἀτθιζόντων δέ τινων, ἢ τεθνήξει εἰπόντος ὅτι τῇ τρίτῃ, Βέλτιον, ἔφη, ἦν ἐνταῦθα μὴ Ἀττικίζειν [a] καταρώμενον καὶ πρὸς τὸν εἰπόντα δὲ, στοχάζομαι αὐτῷ, ὅτι τῇ Φείδομαι αὐτῷ, μή τι, ἔφη, δίκαια, ἀκούσας. *J.G.G.*

7. Atticorum imitatione dicente quodam de tertio, *Mox morieris*; (*morietur*) *Melius*, inquit, *erat etiam hic non affectare sermonem Atticum & male ominari.* Ad eum qui dixerat, *collineo in illum*, pro *parco illi*; *Numquid*, ait, *jaculando aberrasti?* Cum ἀφι-

a Καταρώμενον] Καθαρώμενον male *J.* & *V2.*

22. Τεθνήξει] Τεθνήξεται γὰρ ἐχρῆν λέγειν ἐπὶ τῆ τρίτῃ, ἀλλ' ἢ * τεθνήξη ἐπὶ ὀυτέρᾳ. *V.*

* Τεθνήξη] Nihil varietatis notatum invenio. Sed aut hic legendum τεθνήξει, aut in Luciano etiam τεθνήξη: oportet enim hæc sibi respondere. Alioqui perinde esse quodnam eligas, ut βέλτι per βέλτιον aliaque secundam personam in ει formantia, satis sæpe vidimus. Sed τεθνήξει Lucian. dedisse, certum. *J.F.R.*

† Ἀκριβῶν τάττεται] Sic dedit *Solan.* pro vulgato ἀκριβῶς τάττεσθαι; non tamen addens unde. Quare, cui vulgatum rectius videtur, poterit id revocare. *J.F.R.*

22. Ἀτθιζόντων δέ τινων ἢ τεθνήξει εἰπόντος ἐπὶ τρίτῃ] Cum quidam *Atticorum aemulus dixisset in tertia persona* τεθνήξει, quod apud Germanos Atticos est secundae personae: quare sequitur βέλτιον ἦν ἐνταῦθα μὴ Ἀτθικίζειν καταρώμενον. Hoc est: *praestaret vel hic te non Atticissare mortem imprecantem mihi, dicis enim: mihi morieris. Aristophan.* in Nebulis: Σὺ δ' ἐγχανὼν τεθνήξει. *tu morieris.* Hoc quod diximus declarant etiam *Thomæ* verba ideo a nobis non omissa: Τεθνήξεται, inquit, ἐπὶ μιτ' ὀλίγου μέλλοντος λέγει. Πλάτων δὲ ὁ Γοργίᾳ ἐπὶ μέλλοντος ἐνεργητικῶς λέγει. Τεθνήξει ὅτος ὃν ἂν δέξῃ. καὶ Λιβάνιος· Εἰ μή τις ἄρτι μεταδοίη, τεθνήξει. ἔστι δὲ Λυκιανὸς ὁ τῷ Σολοικισμῷ ἀπαγορεύει. Graeca tamen Platonis exemplaria, quæ ego quidem viderim, τεθνήξῃ habent, non τεθνήξει, ut placet Thomæ. Proinde vitandae amphibologiae causa dices cum Luciano in Dialogo Terpsionis & Plutonis. πότε δὲ τεθνήξεται ὁ γεράτων ἡμᾶς; *Micyllus* hic perperam vertit ἐπὶ τρίτῃ *in diem tertium*, cum vertere debuerit *in tertia persona*, subintelligitur enim πρόσωπῳ. Alioqui εἰς τρίτην, ut Attice subintelligatur ἡμέραν, *in diem tertium*, vel *perendie* significat. *Synes.* Εἰς τρίτην ἦκεν ἐκήγγελε. *Aristid.* Καὶ ἦκεν εἰς τρίτην. *Thom.* Οὐ λέγουσιν, inquit, οἱ Ἀττικοὶ εἰς τρίτην ἡμέραν, ἀλλ' εἰς τρίτην μόνον. *Heliod.* εἰς τρίτην ἐξώρμησαν. Addit tamen *Aristophan.* ἡμέραν in Lysistrate: ἀλλ' ἐς τὴν τρίτην γ' ἢν ἡμέραν. *J.G.G.*

25. Στοχάζομαι αὐτοῦ] Hic omnes Graeci Magistri tacent. Apud unum *Lascarem Constantinum* legitur, στοχάζομαι, φείδομαι significat, ἀκριβολογοῦμαι & ἐλεῶ, praeparcum esse & misereri, quod an hic locum habeat nescio. Ea certe significatione videtur verbum στοχάζομαι positum esse secundi *Maccabaeorum* cap. 14. Καὶ τὸ ἴδιον πολιτῶν στοχάζόμενος. Id est, *parcens*, vel *misertus*, vel *consulens*, ut vertit interpres illic. *J.G.G.*

27. Ἀφιεῖς δὲ τινος εἰπόντος] Negat hic Lucianus recte dici ἀφιεῖς & ἀφιέναι, pro eo enim dicendum ἀφιέναι. *Thomas.* Ἰέναι, οὐκ ἰέναι. Non imitandus igitur *Heliod.* ἀντίφωνον ἀντιλάμβανον, quemadmodum nec illud *Basil.* in epistola πρὸς τοὺς ὑφ' ἑαυτοῦ ἀσκητάς. ὅτι καὶ πρὸς τὸ ἴδιον συμφέρον βλάπτουσι ἢ ἀμβάλλειν τινὰς ἢ σωτηρίαν ἐπιχειροῦσι. Sic τὰ ὁμοιμαθίαν legitur in sacris litteris pro μισθιάναι. *Diod. Sic.* libro ιδ. Τούτοις μὲ πολλῶν ἀκμόντων ἐπετίμησεν ὡς διὰ φθόνου τὴν φιλίαν. Et in eodem libro: Ταῖς δὲ πόλεσι λυπαθείσαις τὴν ἐλευθερίαν. Idem tamen eodem libro recte dicit: Τὸ μὲ πρῶτον ἐπιχείρησεν ἀφιέναι τὴ Πολυπέρχοντα φ' Ἀντιγόνου φιλίας. *Polyb.* Ἐπὶ δὲ πᾶσι τούτοις σωτήριαν τὴν σωτηρολυθήσασαν εὕνοιάν σφισιν. Quo verbo identidem ita utitur Apostolus. *J.G.G.*

29. Πλὴν εἰ μὴ] Ideo a Socrate reprehenditur haec locutio, quod qui paulo accuratius locuti sunt πλὴν εἰ tantum dixerunt, vel εἰ μὴν solum, auctor est *Phrynichus*. Caeterum *Thom.* est in diversa sententia, cujus haec sunt verba: Ἀμφότερα λέγε τὸ χωρὶς εἰ μὴ τόδε, τὸ χωρὶς εἰ τόδε, εἰ τὸ φρύνιχος ἀδόκιμον εἶναι λέγει τοῦτο μὲ τῷ μή. Ὥσπερ γάρ φαμεν πλὴν εἰ τόδε τὸ πλὴν εἰ μὴ τόδε, τὸ ἐκτὸς εἰ τόδε, τὸ ἐκτὸς εἰ μὴ τόδε, οὕτω ὁ χωρὶς εἰ τόδε τὸ χωρὶς εἰ μὴ τόδε. Λυκιανὸς δὲ τῷ βίον πρᾶσις πλὴν εἰ μὴ σκαπανέως ὁ ὑδροφόρος αὐτὸν ἐπεδείκνυεν. Κρεῖττον μήν τι εἰ χωρὶς τῷ μὴ λέγοιτο. Lucianus hanc praeceptionem suam saepe non servavit. Dicit enim in dialogo Diogenis & Mausoli: Πλὴν εἰ μὴ τοῦτό φησ ὅτι μᾶλλον ἡμῶν ἀχθοφορεῖς. Idem in *Merc. Cond.* Πλὴν εἰ μὴ κἀκεῖνόν τις; moxque πλὴν εἰ μὴ ἐπιχρῇ σοι. Idem in ratione *Censor. Hist.* Ἐκτὸς εἰ μὴ τοῦτο ἐπολέμουν τις.

ἀφιεῖν aliquis diceret, & alter ἀφιέναι; (*pro* ἀφιέναι *ſolicitare ad defectionem*) *Ambo quidem*, inquit, *non novi*. Ad eum, qui dixerat, *Praeterquam niſi*, *Haec geminata*, inquit, *nobis largiris* (*gratis & fruſtra adeo ponis*) Et χρᾶσθαι (*pro* χρῆσθαι, *uti*) dicente quodam, *Verbum*, inquit, *Pſeudatticum*. Dicenti *ex tunc*, †*Pulchrum*, inquit, *dice-*

μαρίας βαλών; ἀφιστᾶν δέ τινα εἰπόντα, τὸ ἑτέρᾳ [b] ἀφιστάνειν, ἄμφω μέ, ἔφη, οὐκ οἶδα. πρὸς δὲ τὸ λέγοντα, πλὴν εἰ μὴ ταῦτα, ἔφη, διπλᾶ [c] χαρίζοι. καὶ χρᾶσθαι δέ τινα εἰπόντα, ψευδάττικον, ἔφη, τὸ ῥῆμα. τῷ δὲ λέγοντι ἔκτοσε, καλόν, ἔφη, τὸ

[b] Ἀφιστάνειν] Lacuna eſt in *Fl.* ante ἀφιστάνειν, & ἄμφω omiſſum.. [c] Χαριζοι] Χαριζῃ *Fl.* & *S.* At prius in reliquis. Χαρίζει emendat *Geſn.* recte.

30. Χρᾶσθαι] ‡ Χρῆσθαι γὰρ λέγουσιν Ἀθηναῖοι. *V.*

32. Ἔκτοσι] Ἐξότε γὰρ τὸ δίκαιον. *V.*

‡ Χρῆσθαι] Recte. Sic *Lyſ.* p. m. 182. ταυτὶ τύχη χρῆσθαι. Item *Thucyd.* VII. c. 85. Χρᾶσθαι vero *Herodot.* VI. 388. A. &c. Quamquam apud alios promiſcue. *J.F.R.*

τις. Ibidem: Ἐκτὸς εἰ μὴ εὐξαῖς δίον. Idem in *Imag.* Ἐκτὸς εἰ μὴ σὺ τοῦτο εἶναι τὴν Ἀθηνᾶν ὑπείληφας. Et paulo poſt: Ἐκτὸς εἰ μή τινα γοητείας ἀκροάσεως εὐθύνην εἶναι. Idem in *Piſcat.* Ἐκτὸς εἰ μὴ κατὰ τὸ δαιμονίν ἢ τὸ Εὔρυτον εἶη τὴν φόσιν, ὡς ταῖς Μούσαις αὐτάδην. *Demoſthenes* περὶ τοῦ ἐν Χερρονήσῳ. πλὴν εἰ μὴ τοῦτο λέγουσιν. Idem in IV. Philippica: Πλὴν εἰ μὴ τῇ περὶ τὸ τύχης βοηθείᾳ γεγονέναι. Sic & *Heliod.* in VIII. Πλὴν εἰ μή τις θαυμαλογεῖν ἐγὼ δαίμονος. *Plutarch.* in Coriolano, πλὴν εἰ μή τις θέλοι τὸ Ἀλκιβιάδου ἀπαφύσιον τιλιότερον γραπτήν. Idem in *Demoſth.* Ἐκτὸς εἰ μὴ τὴ δίκη πρὸς τὸν ὑπὲρ ἀλοπήκου λόγον ὁ Ἀντιφάνης τοῦτο πέπαικεν. Apoſtolus I. ad *Timoth.* V. Ἐκτὸς εἰ μὴ διαμαρτυρίᾳ. Et cap. XV. Ἐκτὸς εἰ μὴ εἷς ἐπιστεύσατε. *J.G.G.*

30. Διπλᾶ χαρίζοι] *Haec*, inquit, *gemina gratificaris*, vel *largiris*. Micyllus *gratificatur* vertit, cum tamen χαρίζω activa voce dixerit nemo, quod & *Salmurienſis* editor, *Joannes Benedictus*, vidit. *J.G.G.*

Ibid. Χρᾶσθαι δέ τινα εἰπόντα] *Cum quidam dixiſſet* χρᾶσθαι *pro* χρῆσθαι, *uti* vel *oraculum conſulere*. *Philoſtr.* in Heroicis: Χρῆσθαι μὲν γὰρ καὶ τοῖς οἴκοι μαντείοις Ἀχαιούς. *Herodot.* tamen χρᾶν & χρᾶσθαι dixit in Terpſichore: Καὶ ἔτι αὐτούς τι ἔξειν χρήμασι χρᾶσθαι. Ibidem: Ἡ δὲ συβίη οἱ χρᾶ αἰρήσειν. *reſpondet*. Idem in Clio: Τοὺς προφυγόντας αὐτὸν διεχρᾶσθαι. id eſt, *occidere*. *Pauſanias* Achaicis: Ἐχρᾶτο ὑπὲρ τῆ πόσει. Caeterum de χρᾶσθαι & χρῆσθαι *Moſchop.* Οὐ χρᾶται, inquit, ἀλλὰ χρῆται, καὶ οὐ χρᾶσθαι, ἀλλὰ χρῆσθαι. *Homer.* Ψυχῇ χρησόμενον Θηβαίου Τειρεσίαο. *conſulturus*. *Liban.* in Antirrhetico: Τῷ Θεῷ χρησόμενον. *Deum conſulturus*. Latini in eadem notione utuntur *adhibere*. *Cicer.* IX. ad fam. *Cum adhibuiſſet domi meae Lupus me, & Libonem & Servium conſobrinum tuum, qua mea fuerit ſententia, cognoſcere te ex Cn. Seio arbitror*. id eſt, *Cum me & Libonem & Servium, quos in aedes meas arceſſierat, conſuluiſſet*. Id III. de Offic. *Gratidianus cum praetor eſſet, collegiumque praetorum tribuni plebis adhibuiſſent*. id eſt, *in conſilium vocaſſent*. *Sueton.* Claud. *Adhibitis principibus*. *Florus* l. 1. *Gemini erant, uter auſpicaretur & regeret, adhibere placuit Deos*. Id eſt, *Deorum ſententiam per auſpicia explorare, conſulere Deos per aves*, χρῆσθαι θεοῖς. Sic hic locus ex Jornande & antiquis *Flori* editionibus legendus. [At non ſic habere Edd. vett. teſtatur *Duker.*] ut praeclare vidit *Gronov.* ὁ πᾶν. vulgo male *adhibuere oracula*. *Cic.* IV. ad fam. 7. *A tuis reliquis non adhibemur*, hoc eſt *conſulimur*. Sed de hac iſtius vocis notione pluribus egit vir doctiſſimus & ingenii elegantiſſimi ac ſollertiſſimi *Joannes Schultingius*, qui non ita pridem in ipſo flore aetatis, cum magna & praeclara minaretur, extinctus eſt, flebilis omnibus, iis praecipue quibus litterarum interiorum ſalus curae, candor autem & morum ſanctitas amori ſunt, in notis in *Senecae* declamationes propediem bono publico edendis. *J.G.G.*

32. Τῷ δὲ λέγοντι ἔκτοσε] De eo *Phrynich.* Ἔκτοσι κατὰ μηδένα τρόπον εἴρηκε, ἀλλ' ἐξ ἐκείνου. Idem inferius: Ἀπὸ τότε οὐκ ἔκτοσι μὴ λέγε. ἀλλ' ἐξ ἐκείνου, καθόλου δὲ τοῖς χρονικοῖς ἐπιῤῥήμασιν ὡς σωτάτοισι τὰς προθέσεις. Et *Thom.* eadem fere, qui & alibi negat praepoſitionem recte componi cum adverbio. Quare ἔκπαλαι, ἔκτοσε, ἀνωπίρυσιν, ἐκπίφυσιν, & ἀπὸ τότε non ſunt recepta Atticis, qui pro eis dicunt ἐξ ἐκείνου, ἀπ' ἐκείνου, οὐ παλαιοῦ, οὐ τούτου. *Herodian.* in IV. Καὶ ἐξ ἐκείνου μὲν οἱ λοιπῶν Θεῶν θρησκεύουσι. Et paulo poſt: ἐξ ἐκείνου δὲ ἐφασίαζον πρὸς ἀλλήλους. *Xenoph.* in tertio Inſtitutionis Cyri: Ἐκ δὲ τούτου ὁ Κῦρος ἐκπεπλέυσας τὸ φροῦριον. Idem in eodem: Ἐκ τούτου εἴποτό τε πάντες οἱ ἄλιγον. Sic tamen ſacri ſcriptores, *Matth.* cap. XVI. Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς δεικνύειν, pro quo Lucianus in *Demonact.* Καὶ τοιαυτεινοῦ ἀρξάμενος τιμᾶν οἱ αἰδεῖσθαι. Idem in Dialogo Cyclopis & Neptuni: Καὶ ἀπ' ἐκείνου τυφλὸς ἐμοί σοι, ὦ Πόσειδον. Invenies apud *Matthaeum* etiam ἀπάρτι, cap. 23. & 26. & apud *Joannem* cap. 13. In II. ad *Corinth.* 8, 9. legitur ἀπὸ πέρυσι. *Pollux* in primo πρεπέρυσι, inquit, τρίτον ἔτος τουτί. Lucianus omiſſa praepoſitione in *Hermot.* Μακρῷ τινι ἄμεινον εἶχε πέρυσι. *Demoſthen.* in III. Philippica: Οὐδὲ αἱ πέρυσι πρεσβεῖαι. *Xenoph.* in III. Ἑλληνικῶν· ἡμεῖς μὲν αἱ αὐτοὶ νῦν δὲ οἱ πέρυσι. *Plato* in Euthydemo πέρυσι δὲ ἢ πρεπέρυσι ἐδόκει ἥκειν σοφός. male πρεπέρυσι impreſſum eſt.

τὸ εἰπεῖν ἐκπέρυσιν, ὁ γὰρ Πλάτων εἰς τότε λέγει. τῷ δὲ ἰδὲ, ὅτι τῦ ἴδε χρωμένων τινὸς, ἕτερα ἀνθ' ἑτέρων, ἔφη, σημαίνεις. ἀντιλαμβάνομαι δὲ, ὅτι τῦ συνίημι λέγοντός τινος, θαυμάζειν, ἔφη, ὥσπερ ἀντιποιεμένου τῦ λέγοντος, φησὶν ἀντιre ex ſuperiori anno; *Plato enim* in tunc *ait* †. Ei, qui *Ecte* pro *vide* utebatur, *Alia*, inquit, *pro aliis ſignificas*. Dicente quodam *Accipio* pro *intelligo*, *mirari ſe* dicebat, *quomodo* † *qui vindicet ſibi dicendi partes*, *dicat ſe vindicare* ‡. Βράδιον dicente ali-

a Ἔστιν] Ἔσθ' *F.*

36. Ἀντιλαμβάνομαι] Τὸ ἀντιλαμβάνεσθαι Ἀττικοὶ ἐπὶ τῦ κωλύειν ἢ ἀντέχεσθαι τιθέασι. μᾶλλον ὁ Πλάτων. *V.*

Meliores ſcriptores ſemper opinor ſine praepoſitione utuntur πέρυσι. quare in eo quod ſequitur, εἰρωνίαν eſſe cenſeo. Καλὸν, ἔφη, τὸ εἰπεῖν ἐκπέρυσιν. Invenies tamen προπέρυσιν etiam in epiſtola quadam *Liban.* ἀναμνησκόμενος, inquit, ὅτι, ὅπως ἤλγεις προπέρυσιν. Ἐκπαλαι legitur II. *Petr.* c. 2. & 3. Sed de hoc minus mirandum quam de *Arriano*, qui in primo inquit: ἐς λογισμὸν τῦ ἔκπαλαι. Utuntur etiam D. *Baſilius* & *Plutarch.* Ille quidem ad Athanaſium ſcribens: ἦν, inquit, ἔκπαλαι περὶ τ σῆς τιμιότητος ὑπόληψιν ἔχομεν. Hic vero in Themiſtocle, ὡς δεξιωτικὸς ἔκπαλαι πεισθείς. Et περὶ βραδέως τιμωρεμένων· ἔκπαλαι δὲ ἠγανάκτουν. Idem tamen Attice dixit in Timoleonte: ὄπλων τεθησαυρισμένων οὐ παλαιῦ. Et *Philoſtrat.* in Heroicis Dialogis: ΦΟΙΝΙΞ ἢ οὐ παλαιῦ ἄρα εὐδοκιμόν τε ἢ σοφὸν ἦν ἡ ποίησις; ΑΜΠΕΛΟΥΡΓΟΣ. οὐ παλαιῦ, ξένε. *Herodot.* Ἐπιγε ἀπεκρίθη οὐ παλαιοτέρου. Idem in eodem primo libro: Ἦν γὰρ αὐτόθι μαντεῖον οὐ παλαιοῦ ἱδρύμενον. Idem in Urania: ἥκειν ἡμιτέρη τι ἔτι οὐ παλαιοῦ. *Pollux* in primo: Πάλαι, inquit, πρόπαλαι, τρίπαλαι. *Ariſtoph.* in Equitibus: Τρίπαλαι κάθημαι βουλόμενος σ' ὠφελεῖν. Ἀλλ. Ἐγὼ δὲ δικάπαλαί γε κ διαδικάπαλαι, κ χιλιόπαλαι, κ πρόπαλαι πάλαι πάλαι. Jam vero de illo ἔκτοτε quid mirum a ſcriptoribus ſacris uſurpari, cum ne ipſe quidem Lucianus ab eo prorſus abſtinuerit? Ἔκτοτε, inquit in *Aſin.* ſuo, ἐξ ἐμοῦ πρώτου ἦλθεν εἰς ἀνθρώπους ὁ λόγος ἔκτος, ἐξ ὅτου τῷ δεκυΐνι. *Athen.* in Dipnoſophiſtis: κ ἔκτοτε οἱ πρότερον καλούμενοι Διονυσιοκόλακες, Ἀλεξανδροκόλακες ἐκλήθησαν. *Arrian.* I. ἀναβάσ. κ ἔκτοτε οἱ Σιδῆται ἐβαρβάριζον. *Joſeph.* Ἔκτοτε μετ' ἀδείας ὁ Ἀχαΐνης αὐτὸς ἐλαμβάνειν. *F.G.G.*

Τῷ δὲ λέγοντι οὐ τότε] Nusquam fere magis quam hic interpretationis me poenituit. Aut corrupta hic ſunt quaedam, aut mihi certe ignorabilia. Quid facerem igitur? Graeca reponerem, ut ſuperior interpres? Hoc promtiſſimum erat. Sed antiqui interpretis ratio tolerabilior, quia tum interpretationes non cum Graecis edebantur. Quis nos feret, ſi juxta ſe Graeca & Graeca ponantur? Quid ergo? hoc agam. Permutabo utcumque Latinis Graeca: ſed monebo lectorem, me non ſatis intelligere, quae crucibus incluſa ſunt, & gratias habiturum, qui ſenſum & cohaerentiam ſermonis aperiat. *F.M.G.*

Ibid. Ἔκτοτε] Ἐκ τότε ſcribit *Gron.* in Arr. Exp. Al. p. 54. ſive I. c. 27. quod *Gronov.* mutat in οὐ τοῦτο. Sed ἐν τῷ τότε Idem p. 59. & alibi, ut vid. in nott. viri Cl. Item ἐς τὸ τότε, & εἰς τότε. Immo & οὐ τότε ex *Apollon.* 4. Argon. Quae incautis excidere credit Idem. Verum & ἀντιπέρας ita componit *Thucyd.* I. c. 66. κεῖται ἀντιπέρας Ἡλιδος. *F.F.R.*

34. Τῷ δὲ ἰδὺ, ἐπὶ τῦ ἴδε] *Cum quidam* ἰδὺ pro ἴδε *uteretur.* Haut ſcio an velit Lucianus ἰδὺ adverbium poni ſine accuſativo poſt ſe. Nam ita video plerosque omnes eo uſos, ἴδε vero verbo addi accuſativum. Nam quod ἰδὺ Attice dici pro ἴδε ſcribit *Thomas*, id nobis non obſtat. Nam ἰδοῦ de quo Thomas agit, verbum eſt imperativi modi, ſcriburque tono circumflexo. Ἰδοῦ, inquit *Thomas*, Ἀττικοὶ λέγουσιν, οὐκ ἴδι. Εὐριπίδης Ἐπεύξῃ. Ἰδοῦ μοι κἀνθάρισος εἶα ἔχων κακά. *F.G.G.*

36. Ἀντιλαμβάνομαι δὲ, ἐπὶ τῦ συνίημι] Cum quidam diceret ἀντιλαμβάνομαι *affirmo* pro συνίημι *intelligo.* Sic tamen *Joſeph.* VI. Ἀλώσ. Πρῶτον μὲ κωφότης ἀντιλαβέσθαι ἔφασαν κ κτύπου. id eſt, *ſe ſenſiſſe*, *audiſſe*, *intellexiſſe*. *Suidas* dictione κογχύλη, κύτος τ ὀσμῶν ἀντιλαμβάνον). Scholiaſtes *Sophocl.* in illud in Ajace Maſtigophoro: Καὶ ξυναρπάζω φρενὶ, ἤτοι, inquit, σῴζω συνίημι κ ἀντιλαμβάνομαι. *Suidas* Σηλάζειν ἐναργῶς ἐνορᾶν ἡμεῖς ἀντιλαμβανόμεθα, id eſt, *accipimus*, *intelligimus.* Vide etiam *Budaeum*, qui duobus Alexandri Aphrodiſei locis oſtendit ἀντιλαμβάνεσθαι eſſe ſenſu percipere, & ex *Baſil.* ἀντίληψιν perceptionem. *F.G.G.*

39. Βράδιον δὲ τινος εἰπόντος] *Cum quidam dixiſſet* βράδιον pro βραδύτερον. Βραδύτερον, inquit *Thomas*, ὁ βράδιον ποιητικὸν γάρ, κ Ἡσίοδος οὐ Ἡμέρας βράδιον δὲ παρ' Ἕλλησιν φασίν. ἐκεῖνο δὲ μάρτυς Λυδὸς οὐ ἐπιστολῆ. καί σε εἰ κ βραδύτερον ἀπὸ κ σμικρότερον ὄψομαι. Attice igitur Lucianus in *Mort. Dial.* Εἰ ὀλίγῳ βραδύτερος ἦν. Et *Diod. Sicul.* Καὶ ταῦτα μὲ πολὺ βραδύτερον καὶ αφῶς). Audiendus & *Phrynich.* βράδιον, inquit, τοῦτο Ἡσίοδος μὲ ἔλεγεν· βράδιόν τε παρ' Ἕλλησι φασίν. Πλάτων δὲ ὁ Θουκυδίδης κ οἱ δεκιμώτατοι βραδύτερον. *Thucydid.* in II. Τὸ ὕδωρ τὸ γενόμενον ἐκ τοῦ νότου ἐποίησε βραδύτερον αὐτοὺς ἐλθεῖν. *Plato* in Timaeo. Θᾶττον μὲ τὰ τ ἐλάττω, τὰ δὲ τ μείζονα βραδύτερα προϊόντα, τῇ δὲ ταυτοῦ φορᾷ τὰ τάχιστα φερόμενα ὑπὸ τ βραδύτερον ὄντων ἐφαίνετο καλλαμβανόμενα καλλαμβάνοντα. πάντας γὰρ τοὺς κύκλους αὐτῶν ἑλίττων ἀλλ' τὸ δεξιᾷ κατὰ τὰ ἐναντία ἅμα προϊέναι τὰ βραδύτατα ἀπὸ ἀφ' αὐτῆς ὥσπερ ταχίστης ἐγγυτάτω ἀπέφαινεν. Haec *Platonis* verba *Cicero* elegantiſſime vertit: *Cum alia majorem luſtrarent orbem, alia minorem tardius quam ma-*

jo-

aliquo; *Nonne eſt*, inquit, *ſimile* (*aeque viroſum*) alteri, τάχιον; Βαρεῖν (*gravare*) cum dixiſſet aliquis; *Non eſt*, inquit, *βαρύνειν qua putaſti* (*ita inſolitum, ac putaſti.*) Cum λέλογχα aliquis, quod eſt εἴληχα (*ſortitus ſum*) dixiſſet, † *Parum*, inquit, *etiam apud quos peccatur* †.[a] Cum multi ἵπτασθαι pro πέτεσθαι ποιεῖᾳ. Βράδιον δέ τιν@ εἰπόντ@, οὐκ ἔστιν, ἔφη, ὅμοιον τῷ τάχιον. Βαρεῖν δέ τιν@ εἰπόντ@, οὐκ [a] ἔστιν, ἔφη, τὸ βαρύνειν, ἢ νενόμικας. λέλογχα δὲ, τὸ εἴληχα λέγοντ@, ὀλίγον, ἔφη, ᾗ παρ' οἷς ἁμαρτάνε@. ἵπτα@ δὲ ὅτι τῦ [b] πέτεσθαι

jorem, celerius quae minorem, motu unius ejusdemque naturae, quae velociſſime movebantur, ea celeritate vinci a tardioribus, & cum ſuperarent, ſuperari videbantur. Omnes enim orbes eorum quaſi helicis inflexione vertebat, quia bifariam contrarie ſimul procedentia efficiebat, ut quod eſſet tardiſſimum id proximum fieret celerrimo. Parum igitur Attice *Plutarch.* in Daemonio Socratis: Κελεύειν, inquit, ἀνοίγειν ᾗ ἀγωνακτεῖν βράδιον ἀκουόντων. Sic & loquitur in Pompejo, in Catone majore, in libello περὶ ἀφροδισίων, *Heliod.* in III. & initio libri VI. *Joſeph.* in IV. Orig. βράδιον γὰρ ἀπέλθων οἱ γονεῖς τὸν θυγατέρα. Notandum porro in *Plat.* loco Attice dictum eſſe θᾶττον, pro quo minus elegantur τάχιον, & Ἰωνικῶς ταχύτερον diceretur. *Heliod.* in IV. Εἰ μὴ θᾶττον ἤξομεν. Idem ἀκούσῃς μὲν δὴ ἓ λόγου θᾶττον, melius dixit, quam in primo ᾗ λόγου ταχίων ἀναδυσχθεῖσα. *Thomas*: Θᾶττον, inquit, Ἀττικοὶ, τάχιον Ἕλληνες. Idem *Phrynich.* quare ea verba quae ſequuntur apud Lucianum, omnino per ironiam vel cum interrogatione ſunt legenda (I.) οὐχ ὅμοιον τῷ τάχιον; *an non eſt ſimile?* vel *ſcilicet non eſt ſimile. Philoſtrat.* in Heliodoro: Εἰσπαλούμθ@ δὲ θᾶττον ἢ ᾤετο εἰς τ τοσοῦτον ἀνεβάλλετο. Lucianus in ratione *Conſcrib. Hiſtor.* Θᾶττον ἂν ἓ ἀμαρτήσειεν. Idem in *Toxari* θᾶττον γοῦν τὸν ὁμοῦ ἅπαν@ αὐτῶν ἐπιλάθοιτο, & mox, ᾗ θᾶττον ἐπιδώσω. Non dicit tamen ſine exemplo Apoſtolus I. ad *Timoth.* ἐλπίζων ἐλθεῖν πρός σε τάχιον. Et ad *Hebraeos*: μικρὸν ὅσον ὅσον τάχιον ὁ ἐρχόμενος, ibid. ἵνα τάχιον ἀποκατασταθῶ ὑμῖν. *Plutarch.* enim in connubialibus praeceptis, σῴζονται δὲ τάχιον ἂν μὴ τὴν@ ἑτέρᾳ διωκομένην φεύγειν ἅμα ἓ τρέφειν ἐπιλάθῃ@. *Joſeph.* IV. ἀρχαιολογίας. Ἀναλισκομένων τε τ ἐπιτηδείων τάχιον ὑπ' αὐτῆς. Idem in ſecundo *Originum*: Ἀλλὰ τάχιον ἐλθοῦσιν ἐπὶ τὴν ἄγυρων τῦ σίτου. Idem: τάχιον ἐξῆλθον ἀλύοντες. qui tamen alibi fere θᾶττον dixit. *Dion. Halic.* lib. VI. ἀγωνιεῖ ταχίονς ἢ Φρυνιμώτερον. *Herod.* in Melpomene: τάχιον συμμίσγεσθαι ἂν ἐς μάχην ὁμοῖ. *Diod. Siculus.* in XX. Καὶ τάχιον μὲ ἔφασαν οἱ δ' βαρβάρων. Idem in eodem: Τάχιον τ προσδοκίας ἀπάντων ἐπιτελεσθέν. Id eſt, *expectatione celerius. Arrian.* in Periplo: Οὐδὲν δὲ κωλύει ἓ τάχιον. Idem in VIII. expeditionis Alexandri, qui liber ſolus Ionice ſcriptus eſt, ταχύτερον, dicit, ἢς ᾗ τότε γῆρας τοσῶδε ταχύτερον ἐπῆκτ@. Et paulo poſt: Καὶ γὰρ τοὺς πεπειὼς ὁ τοσόνδε τῇ χάρᾳ πεποιήκασθαί τε ταχύτερον μὲ ἢ ἔλπιδες αὐτὸς ἐπ@ Μακεδόνας ἀνέγραψεν ἓ φθόνου ταχύτερον. Sed hoc facit hic imitatione *Herod.* qui in Thalia, ἐποίησε, inquit, ταχύτερα ἢ σοφώτερα. quod & *Diodor. Sicul.* imitatus eſt in XX. libro ſuae bibliothecae: Ταχύτερον ἐκινδύνευον αὐτανδρα τὰ σκάφη συγκλυσθῆναι. *J.G.G.*

40. Βαρεῖν δέ τιν@ εἰπόντ@] Idem *Thomas* docet: Βαρύνειν, inquit, χρίσιμον, βαρεῖν δὲ ἔχρησεν ὡδὶ τοῖς δοκιμωτάτοις τ παλαιῶν. πλὴν ἐπὶ ὠδῖνας μόνον ἡ βεβάρηκα λέγεσθαι, ἀλλὰ βεβάρηκα εἰς παθητικὴν σημασίαν. Ἀριστείδης ὁ τετάρτῳ τ ἱερῶν Οἱ δὲ ἦκον αὖθις βεβαρημένοι οἱ ταῦτα. *Plato* tamen in Sympoſio hoc ipſum paſſiva voce dixit. Βεβαρημένοι@, inquit, ὁ πόρ@ μεθυσθεὶς τῷ νέκταρ@ (οὔπω γὰρ ἦν) εἰς τ τῦ Διὸς κῆπον εἰσεληλύθει βεβαρημέν@ ὕπνῳ. *Suidas* in eandem ſententiam, quam *Thomas* probavit, dixit: Ἐβαρύνετο κυριώτερον, ἢ γὰρ δεῖ λέγειν ἐβαρεῖτο, ἢ βαροῦμαι, ἢ βαρούμθ@. Οὐδὲ ἀλλήν τινα κλίσιν ποιεῖσθαι, ἀλλὰ βαρύνομαι, ᾗ βαρυνόμενο@. Παλιν@ Ὁ δὲ Ἡρωνικὸς πρῶγε, τὰ μὲ ὑπὸ ἓ ἀβρώστειας, τὰ δὲ ὑπὸ τ ἡλικίας βαρυνόμθ@. εἶχε γὰρ ὁδοιπορικὸν ἔτ@, ᾗ αὖθις· ὁρῶ δὲ τοῦτο βαρυνομένην τὴν σύγκλητον. Improprie igitur Lucianus in Aëtione: ὁπότε δοκὼν φέροντας βαροῦτο. *J.G.G.*

42. Λέλογχα δὲ τὸ εἴληχα λέγοντ@] *Cum quidam pro εἴληχα dixiſſet λέλογχα.* Ἐξείληχεν, inquit *Thom.* οὐκ ἐλέλογχεν. Lucianus tamen ſui obliti dicit in *Amoribus*. Καριτωλῆς ἐλελόγχει. Tametſi idem in eodem libello Attice dixit, ἀνδράσι σύγκλητον εἴληχα τάξιν. *J.G.G.*

Λέλογχα] Cum Cl. *Graev.* Lucianum in *Amoribus*. tamen ita locutum dicat, *La Croze* adſcripſit: at hic liber non eſt Luciani. I. e. hunc Soloeciſtam Luciano non tribuit, vid. ſupra notata ad c. 1. *J.F.R.*

44. Ἵπτασθαι δὲ ἐπὶ τῦ πέτεσθαι πολλῶν λεγόντων] *Cum multi dicerent ἵπτασθαι pro πέτεσθαι.* Sic legitur, ſed perperam, uti apparet ex Thoma & Luciano in Nefaſto: Εἶ, inquit iſte, τὰ ἀρχαῖα τ τριῶν μηνῶν, ᾗ τὸ ἀπηρμένα, ᾗ τὸ πέτεσθαι, ᾗ τὸ ἱκνεῖσθαι. *Thomas* vero: πέτεσθαι ἀθλὶς τ Ῥητόρων εἶπεν, ἀλλὰ πέτεσθαι. Quare hic pro πέτεσθαι omnino legendum πέτεσθαι. Sed ut ad ἵπταμαι redeamus, reprehenditur ἵπταλο a Luciano in *Lexiphane*. Locus infra referetur. De πέτομαι vero & ἵπταμαι *Thomas*. Πέτομαι, inquit, ἐχ ἵπταμαι. Καὶ Λιβάνιος ὁ τῇ, Οἶδα ὅτι σε ἐνφραίνει σκάμμα ἐμὸν ἐπιστολὴ· σὺ γὰρ ἐκεῖν@ ὁ πετόμθ@ μὲ ὅπως ἂν ὑμῶν ἀκούσας, πετόμθ@ δὲ αὖθις ὑπὸ τ λόγων ὧν τῶν

b Πέτεσθαι] G. duce eum *Geſn.* dedi. Πίτασθαι Edd.

39. Βράδιον] Παρὰ ποιηταῖς. βραδύτερον παρ' Ἕλλησι. *V.*

42. Τὸ λέλογχα] Τὸ λέλογχα Ἀττικοὶ εἴληχα φασὶ, ᾗ τὸ λέλειφα, ἔλιπα. *V.*

ϑαι πολλῶν λεγόντων, ὅτι μὴ ἀπὸ τ πτήσεως τὸ ὄνομα, σαφῶς ἴσμεν. περιττερὸν δέ τινα εἰπόντα, ὡς δὴ Ἀττικὸν, καὶ τ φάττον ἐρῶμεν, ἔφη. φακὸν δέ τινα εἰπόντα ἐδηδοκέναι· καὶ πῶς ἂν, ἔφη, φακόν τις φάγῃ; ταῦτα μὲν τὰ Σωκράτεια.

(volare) dicerent; *verbum hoc esse a* πτῆσις (volatus) *plane scimus. Columbum* (*pro columba*) dicente quodam, tanquam Atticum, *Etiam hunc anatem vocabimus*, inquit. Cum diceret aliquis, *Lentiginem* (*pro lente*) *se edisse: Quomodo tandem, Lentiginem quis edat?* inquit. Atque ista Socratea sunto.

Ἐπανίωμεν δὲ, εἰ δοκεῖ, ὅπῃ τ ἄμιλλαν τ πρότερον λόγων. κἀγὼ μὲν καλῶ τοὺς βελτίστους εἶναι ὅλους, σὺ δὲ γνώρισον. οἶμαι γάρ σε καὶ νῦν δυήσεσθαι, τοσοῦτον γε ἐπακηκοέναι τ ἑξῆς λεγομένων. ΣΟΛ. Ἴσως δεινὸς προφέρεσθαι ἀκούσεσθαι.

8. Redeamus jam, si videtur ad certamen priorum sermonum. Et ego quidem citabo optimos, ut sint universi: tu autem *qui sint* agnoscito, indicato. Puto enim futurum, ut nunc certe *illud* possis, qui tot deinceps proferri audieris. SOL. Forte ne nunc

48. Φακὸν] Ὁ γὰρ φακὸς ἐπὶ ἑνὸς εἴρηται ϑ ὀμοῦ, ἐπὶ δὲ τῶ ἑψητοῦ φακὴ λέγεται. *V.*

54. Δυήσεσθαι] Βούλεται τὸ νῦν μέλλον * τιμήσασθαι.

ἐπὶ ἓν τὸ δυνήσεσθαι μέλλοντα, ἐπιλαμβάνῃ αὐτοῦ, ὡς μὴ συνίεντα σολοικίσασθαι. *V.*

* Τιμήσασθαι] Quid hic faciat nescio. ἐπεὶ autem legendum existimo. *M. du S.* Forte, μέλλοντι μὲ συντάσσεσθαι. *J. J. Wets.*

συλλόγου. *Phrynich.* ἴστασθαι ϑορυβεῖσθαι, οἱ ϑ ἅπαξ εἰπόντα κινῆσαι, ἢ δὶς πίπτεσθαι δὲ λέγε. Utitur Lucianus utroque vicissim, frequentius tamen τῷ πίπτομαι. In Dialogo Tritonis & Nereidum: Ἤδη πρόσχημα πιπτόμενον. Et in *Musca Encom.* ἀλλὰ μετ' ὀλίγον πίπτεσθαι. Idem in libello de ratione *Conscr. Hist.* Καὶ τῷ Περσῶν ἔτι σὺν τῇ Μαδύῃ τὴν ἰκάριν γνώμην ἐκπεπτωκυῖαν. Idem tamen in *Amor.* dixit, ἠλάττονι ῥοίζῳ διϊπτάμενα. Et in *Deor. Judic.* ἐξ ἀφανοῦς καθιπτάμενοι. Ibidem: ὅπερ τε ἤδη σὺν τῷ ἀετῷ ἦν, συμπαρεπτάμην αὐτῷ. *Heliodor.* initio V. Μετανοεῖ διϊπταμένην τὴν ὀλκάδα παρηκολούθουν. *Gregorius Theologus* Basilio: Τούς τε ἀδικοῦς ὄρνιθας ἀδόντας μὲ ἀλλὰ τ λιμὸν, καὶ παρεπταμένους μὲ ἄλλα τὴν ἰρημίαν. *J. G. G.*

Ἴσταμαι] *Plato* Θεαίτητ — πίπτεται. Ed. *Basil.* 113. f. *M. du S.*

45. Ἀπὸ τ πτήσεως τὸ ὄνομα] Jocatur Grammaticus, Quantum, inquit, ex usu populari verbi hujus intelligo, a πτήσει derivant ἵστασθαι, indicare volunt usu verbi, se intelligere, haec duo cognata esse: sunt boni Etymologi. Quod ὄνομα si nomen est in Graeco, ego *verbum* dixi; quia generaliter accipi apparet ὄνομα, pro omni parte orationis, ut a rhetoribus, cum περὶ ἐκλογῆς, περὶ συνθέσεως ὀνομάτων disputant. *J. M. G.*

46. Περιττερὸν δέ τινα εἰπόντα] Adversatur Luciano recta *Athenaeus* Dipnosophist. IX. Ἀττικοὶ δὲ ἀρσενικῶς πετεινὸν καλοῦσιν. Ἄλεξις Συντρέχουσιν· Ὁ λευκὸς Ἀφροδίτης εἰμὶ γὰρ πετεινός. Φερεκράτης ἐν Γραφιδοῖ φησὶν ἀποπεμψον ἀγγέλλοντα τ πετεινόν. *J. G. G.*

48. Φακὸν δέ τινα εἰπόντα ἐδηδοκέναι] *Cum quidam dixisset se edisse φακὸν*, id est, vasculum olearium cum φακὴν *lenticulam* dicere debuerit singulariter, vel φακοὺς pluraliter, φακὸν pro vasculo olearo legitur IV. *Reg.* 9. Λάβε τ φακὸν τῦ ἐλαίυ, moxque λήψῃ τ φακὸν. Latinis dicitur *lenticula*, *Plinio* auctore, ut egregie *Casaubon.* ad Athenaeum observavit. *Plutarchus* in discrimine adulatoris & amici, φακοὺς dixit pro lenticine morbo, ὡσπερ οἱ φακοὺς τ ζωγράφων, τ καλὸν ἰφικνεῖσθαι μὴ δυνάμενοι δὲ ἀσθένειαν, ὑπὸ ῥυτίδι ϑ φακοῖς τ ἑλαῖς τὰς ὁμοιότητας ἀναφήσουσι. *Rugis, lenticinibus & cicatricibus similitudines referunt.* Quid praeterea φακὸς significet, pete ex *Hesychio.* Nunc *Ammonium*, si placet, audiamus: φακοὺς, inquit, φακῆς διαφέρειν φασίν. φακοὶ οἱ ἔτι ὁμοῖ ἰχ' ἑνιαῦς· φακὴ δὲ ἡ ἑψηθεῖσα. τετήρηται δὲ καὶ τοῖς παλαιοῖς ἡ διαφορά. Vitandae igitur amphibologiae causa φακὴ dicendum unius numero pro legumine cocto, & φακοὶ numero multitudinis pro cruda lenticula, pro vasculo autem φακὸν dicendum in numero unitatis. Illi certe auctores quos *Athenaeus* adducit, modo φακοὺς modo φακὸν dicunt pro legumine. Lucianus quoque in *Saturn. Epistolis*, ἡ φακὴ δὲ ὑμῶν σαπρόν ἐντεῦθεν ἕξει. Et in *Hermot.* καὶ οἱ φακοὶ εὐτακτῶς. *Theophrastus*, *Dioscorides*, *Paulus Aegineta* etiam de legumine φακὸν dicunt, quod hic improbat Lucianus. *J. G. G.*

Φακὸν] Scio ego φακὸν non esse *lentiginem*; & discere poteram significationem hujus nominis ex adnotatione *Graevii.* Sed volebam in simili voce simile Soloecismum dare. *Lentigo* enim vicina *lenti* vel *lenticulae* non minus quam φακῇ est φακός. *J. M. G.*

52. Τοὺς βελτίστους] Ut aliquid significent haec verba, intelligere licebit Soloecismos, de quibus tanquam de personis loquitur. Cur autem ὅλους dicat, non comminiscor: nisi forte toto hoc libello Antisophistae cujusdam librum s. orationem exagitandam sibi sumsit, & hic indicat, se reliqua non jam sub Socratis persona, sed sub priori schemate risui expositurum. *J. M. G.*

57. Ἡ γὰρ ϑύρα κλεῖδον ἀνέῳγέ σοι] Ἀνέῳγε male dicitur pro ἀνέῳκται. *Phrynich.* Ἀνέῳγε ἡ ϑύρα, σολοικισμὸς, χρὴ ϑ λέγειν ἀνέῳκται. Contra tamen hoc praeceptum

nunc quidem, te dicente, potero. Sed dic tamen. LYC. Et quomodo te posse negas? Jam enim prope tibi se cognoscendorum illorum aperuit. SOL. Ergo dic. LYC. Dixi equidem. SOL. Nihil certe, quod ego assequerer. LYC. Non ergo illud *aperuit se* assecutus es? SOL. Non. LYC. Quid igitur nobis fiet, si ne nunc quidem quae dicuntur assequeris. Atqui *respiciens* ad ea, quae initio abs te dicta sunt, putabam *Equites* me in campum vocare. Tu vero (*in Graeca voce*) *Equites* (*soloecismum est*

ἢ οὐδὲ νῦν δυήσομαί σε λέγοντος· ὅμως εἰπέ. ΛΥΚ. Καὶ πῶς φὴς οὐ δυήσεσθαι; ἡ γὰρ θύρα σχεδὸν ἀνέῳγέ σοι τῶν γνωρίσεως αὐτῶν. ΣΟΛ. Εἰπὲ τοίνυν. ΛΥΚ. Ἀλλ' εἶπον. ΣΟΛ. Οὐδέν γε, ὥστε ἐμὲ μαθεῖν. ΛΥΚ. Οὐ γὰρ ἔμαθες τὸ ἀνέῳγεν; ΣΟΛ. Οὐκ ἔμαθον. ΛΥΚ. Τί οὖν πεισόμεθα, εἰ μηδὲ νῦν ἀκολουθήσεις τοῖς λεγομένοις; καίτοι πρόσεχε τὰ κατ' ἀρχὰς ῥηθέντα ὑπὸ σοῦ, ἐγὼ μὲ ᾤμην ἵππεις εἰς πεδίον καλεῖν, σὺ

58. Τὸ ἀνέῳγε] Βούλονται μὴ λαμβάνεσθαι ἐπὶ παθητικῆς διαθέσεως, ἀλλ' ἐπὶ ἀκριβῶς τοῦτο. χρῆται γὰρ μὴ ἐ ἄλλαι πολλῶν ὁ Πλάτων παθητικῶς ἐν Φαίδωνι. † ἀνεώγε-

† Ἀνῴγετο] Lege omnino ἀνῷγε. *M. du S.*

σο λέγων ἡ θύρα σε πάνυ πρωΐ. *V.*

65. Ἵππεῖς εἰς πεδίον καλεῖν] Καὶ τοῦτο παρὰ συνήθειαν, ἵππους γὰρ εἰς πεδίον φαμὲν καλεῖν, ἀλλ' οὐχ ἱππεῖς. *V.*

ceptum ἀνέῳγε passive posuerunt *Herodianus* IV. Πυλίδας ἴσχον ἐ θύρας ἀνεῳγυίας. Lucianus περὶ Γυμνασίων, ἢ ἀνεῳγόσι τοῖς σώμασιν ἐμπιπτόντων. Idem in *Votis*: ἢν πως ἀνεῳγυῖαν ἴδῃ τὴν παλαίστραν καλλαβόμενον. *Plutarch.* in vita Pyrrhi: Τῷδε Πύῤῥῳ πολλὰς ἐδοὺς ἀνεῳγμένας πρὸς θάνατον. Sic in vita *Martii Coriolani*, & *Sozomen.* V. Histor. Ecclesiast. οἱ ναοὶ ἀνεῴγησαν. *Joseph.* in III. Originum: Εἰκοσι μὲ πήχεις ἀνεῴγησαν κατὰ πύλας. Apostolus I. ad *Corinth.* 16. Θύρα γάρ μοι ἀνέῳγε μεγάλη. Passive tamen dixit Lucianus in *Gallo*, ἀνέῳκται αὕτη ἡμῖν ἡ θύρα. *Thomas Magister* hic dissentit a *Phrynicho*: Ἀνέῳγε ἐπὶ μὲ τοῦ παθητικοῦ ἀντὶ τοῦ ἠνοίγη. Ἀφροδισίδης δὲ τῷ Παναθηναϊκῷ· Ἱερά τε γὰρ πάντα ἀνέῳγε, καὶ τὰ ἔρημα γῆν σωθῆναι, καὶ διεπρεσβεύετο πρὸς τοὺς θεοὺς ἐ ἀρχαῖον τρόπον. καὶ Δημοσθένης· ἡ γραμμαῖα ἐκλάπτειν ἢ ὑπανέῳγεν. Ἀπὸ γὰρ τοῦ ἀνοίγω, ἀνέῳγον, ἀνέῳγες, ἀνέῳγεν. Ἐπὶ δὲ μέσου ἐποιήσαμεν τὸ ἀνέῳγεν ἀντὶ τοῦ ἠνεῴχθη. Ἀνοίγω γὰρ ἀνοίξω, ἀνέῳγα, ἀνέῳγας, ἀνέῳγε. Σωσιθεὸς δὲ ἐπιστολῇ τῇ, Ἀγαθὸν πεποιθέναι ἐπὶ κύριον· τίνες οὐκέτι τοῖς λαγαῖς ἀνεῴγασιν. Λυκισκὸς δὲ τῷ Μενελλῷ· ἢ Ἀλεκτρυὼν καὶ ἐνδιατρίβοι ἀνεῳγόσι τοῖς ὀφθαλμοῖς. &c. pag. 11. *Suidas* Comicos citat Pherecratem in Crapatallis & Amipsiam in Mœchis, qui ἀνέῳγε active dixerunt. Sic & *Homer.* Iliad. Π. Χηλοῦ σ' ἀπὸ πῶμ' ἀνέῳγε. Et *Herodot.* in Clio: Εἰ μὴ ἄπληστός τε εἴης χρημάτων ἐ αἰσχροκερδής, οὐκ ἂν τοιαῦτα θήκας ἀνέῳγες. Apostolus passive dixit: Τὸ στόμα ὑμῶν ἀνέῳγε πρὸς ὑμᾶς, ὦ Κορίνθιοι. *J. G. G.*

65. Ἵππεῖς εἰς πεδίον καλεῖν] Nomina in υς apud medios inter Atticorum veterum & Sophistarum ætatem, Diodorum Siculum, Polybium, Laërtium & ejusdem notæ scriptores fere εῖς contractum habent in accusativo plurali: apud veteres Atticos Aristophanem, Demosthenem, Aristotelem, Theophrastum, Isocratem, Platonem, Lysiam, Thucydidem, Xenophontem, & ejus imitatorem Arrianum, tum apud Sophistas, Pausaniam, Heliodorum, Libanium, Aristidem, Lucianum, alios ejus ætatis scriptores Dionem, Appianum, Herodianum, & ex nostris Chrysostomum, Basilium, Gregorium Theologum, Synesium fine contractione fere in ας, quod & notavit vir summe eruditus P. Leopardus in Miscellaneis. *Thom. Magist.* Ἑρμηνέας, βασιλέας, ἱερέας, ἢ ὅσα τοιαῦτα Ἀττικοί, τὸ δὲ σωτηρδίους ταῦτα λέγειν οὐκ ἔστιν Ἑλλήνων. *Plato* in Theæteto, unde hic Luciani sumtus est: Ἱππέας εἰς πεδίον προκαλεῖς Σωκράτη εἰς λόγους. Luce igitur clarius est, in ἱππεῖς esse soloecismum, ut recte *Thomas* observavit contra omnium Grammaticorum præceptiones. *Plutarch.* & *Joseph.* modo ους modo ας dicunt, nisi illud quoque typographis aut intempestivis emendatoribus debemus. Plethon certe Gemistus *Plutarch.* & *Diod. Sicul.* verba transcribens pro ἱππεῖς accusativo semper ἱππέας habet. *Plutarchus* in Timoleonte: Οἱ Κορίνθιοι πέμπουσιν αὐτῷ διχιλίους ὁπλίτας ἐ ἑξακοσίους ἱππεῖς. pro quo Plethon: Κορίνθιοι Τιμολέοντι πέμπουσι διχιλίους μὲ ὁπλίτας, ἱππέας δὲ ἑξακοσίους. *Diod. Sic.* Θηβαῖοι δ' ἀπέστειλαν πεζοὺς μὲ τετρακισχιλίους ἱππεῖς· δὲ φ. *Gemistus* autem: Θηβαῖοι δ' ἀπέστειλαν πεζοὺς μὲ τετρακισχιλίους, ἱππέας δὲ πεντακοσίους. Sic & alibi. Illud Luciani quod mox sequitur, τὸ δὲ τοὺς ἱππεῖς κατενόησας; ita vertendum fuit: *An tu vocem* ἱππεῖς *notasti vel animadvertisti?* Pro quo interpres, *tu vero equites cogitasti.* *Aristoph.* in equitibus: Μήτ' ἐν γῇ μήτ' ἐν θαλάττῃ ἑξαφυγὼν τὰς ἱππέας. Idem in Acharnensibus: Ταῦτ' ὠγαθὼ ἐ φυλῶ τοὺς ἱππέας. *Plato* in VI. de legibus: Χωρὶς δὲ τοὺς ἱππέας. *Xenophon* in primo Institutionis Cyri: Πολλοὶ δὲ ἐξ αὐτοὺς ἦσαν ἡμῖν ἱππέας ἐ πεζούς. Et in eadem pagella: καὶ τοὺς ἱππέας ἰσυχίαν ἄγοντας. Sic idem in sexto, & septimo libro. *Thucydides* in sexto: Ἐψηφίσαντο τήν τε τροφὴν πέμπειν τῇ στρατιᾷ ἐ τοὺς ἱππέας. Et in eadem pagella: Καλαμβάνουσι τούς τε ἱππέας ἡκοντας ἐκ τῶν Ἀθηνῶν. *Demosth.* I. Philipp. Μετὰ τούτων ἱππέας ἑξακοσίους. Idem in III. Philipp. φίλους, ἱππέας, τοξότας, ξένους. Ibidem: ἢ πότερον τοὺς ἱππέας προύδοσαν. Sic & *Philostrat.* in Heroicis, *Heliod.* in VIII. *Lucianus* in Votis, & in

To-

σὺ δὲ τὰς ἱππέας καλεσόμενος; ἀλλὰ ἔοικας ὑ φροντίζειν τ λόγων, μάλιστα ὃς νῦν χ σφᾶς αὐτὰς διήλθομεν. ΣΟ. Ἐγὼ μ φροντίζω· σὺ δὲ ἀδήλως αὐτὰς διεξέρχῃ.

ΛΥΚ. Πάνυ γᾶν ἄδηλόν ὅστι, τὸ χ 70 σφᾶς αὐτὰς ἐφ' ἡμῖν λεγόμενον; ἀλλὰ τοῦτο μ δῆλον· σὲ δὲ οὐδεὶς ἂν θεῶν ἀγνοίᾳ παύσειε, πλὴν γε ὁ Ἀπόλλων. μαντεύ)

se) agnoviſti? . . . Sed videris non curare literas, maxime quas modo *inter ſe (nos) ipſos* agitabamus. SOL. Equidem hoc ago: tu vero obſcure nimis tractas.

9. LYC. Nempe valde obſcurum eſt illud *inter ſe ipſos*, de *nobis* dictum. Sed hoc quidem apertum: at te Deorum nemo ab ignorantia illa liberaverit, praeterquam Apollo. *Deliberat* (*reſpondet*) enim ille conſu-

73. *Μαντεύεται γοῦν*] Χρᾷ μ ὁ Ἀπόλλων, μαντεύεται δὲ ὁ προσών. V.

Toxari, *Arrian.* in VI. expeditionis Alexandri, *Joſephus* in fine VII. Ἀλώσεως, *Pauſanias* in Atticis, *Plutarch.* in Alcibiade, *Chryſoſtom.* in comparatione monachi & regis: ϗ σκότους, ϗ ἱππέας, ϗ τραπεζοῦς. Sic uſi ſunt jam dicti auctores ſemper, praeter *Plutarch.* & *Joſephum.* Nam quod apud *Platonem* XI. de legibus legitur ἱππεῖς & ἱππέας in accuſativo, eodem loco, typographis adſcribendum eſt, ἱππέας, inquit, εἰς τοὺς ἱππεῖς. Quare viderint Grammatici, qui hos accuſativos docent contrahi. Eodem modo etiam veteres dicebant τομέας, βασιλέας, φονέας, σφαγέας, τροφέας, γονέας, τοκέας, σέας, κυρέας, κλαφέας, ἱερέας, ἀρχιερέας, ἱρομνέας, ἀμφορέας. Sic gentilia Ἐρετριέας, Ἀχαιριέας, Φωκιέας, Μαντινέας, Χαλκιδέας, Δαμιέας, Πλαταιέας, Μεγαρέας &c. Apud *Herodianum* ſemper βασιλέας leges, nunquam βασιλεῖς in accuſativo. Ergo ſcribis debetur quod illic ἱππῆς, τροφῆς, φονῆς legitur pro ἱππέας, τροφέας, φονέας. Apud eundem etiam & *Joſeph.* recte invenitur ἀμφορέας. Sic & *Alciphron:* Ἐς Δαναΐδων τοὺς ἀμφορέας ἐκχέαντα πίθους. Librariis etiam debet acceptum referri quod *Iſocrates* in oratione ad Philippum habet, βασιλεῖς μεγάλους προσαγορευομένους, cum in aliis locis ſemper ſcribat βασιλέας, praeſertim in ad Nicoclem Δημόνικον, ſive hic ipſe Iſocrates illius orationis ſit auctor, ſive alius. Simili forte errore legitur apud *Demoſthenem* in ea oratione qua reſpondetur Philippi literis, γονεῖς pro γονέας. Τίνα, inquit, γονεῖς, γυμῆται. Certe in quarta Philippica recte habet: Οὕτω συμπάσης τ πόλεως κακοὺς δὴ γονέας τοὺς ξυμπάσης ὑγιοῦς. Sic τομέας apud *Herodot.* Clio cap. 194. & aliis locis ponitur, *coſtas* navium ſignificans, non *paſtores:* ut Valla vertit, ſicut viri eruditiſſimi *Brodeus* & *Leopardus* hoc pridem notarunt. De his coſtis vide quae docuit Vir Clariſſimus & pereruditus *Johannes Schefferus* de re militari Navali lib. I. cap. 6. Non diſſimilis locus eſt Lucian. in *Votis:* Ὥσπερ οἱ βασιλεῖς ὑποκομίζοντι τριηρικὰ, pro quo alibi ſemper βασιλέας dixit. In *Longaevis:* εἰς σωκύψω & τοὺς λευκοὺς βασιλέας. Ibidem: ϗ ἐπιτροπεύσας παιδὸς Μακεδόνων βασιλέας. Et paulo poſt: τοσούτους ἐδυνάμην βασιλέας ἀφορίσαι. *J.G.G.*

Ἱππῆς ἐς πεδίον] Ἀναξ. c. 9. Singulari numero in hoc proverbio effertur. Vid. *Plat.* Ed. *Baſ.* 85, 1. ἱππέας εἰς πεδίον προάγειν, Σαμράκου εἰς λέγειν προπαλαίειν. *Leopard.* 37. *M.du S.*

66. Κατανόησας; ἀλλὰ] Videtur poſt κατανόησας inſiſtere paululum, & reſponſum expectare Lycinus, deinde pergere, quod punctis illis exprimere ſtudui. *J.M.G.*

67. Κατὰ σφᾶς αὐτοὺς διήλθομεν] Luculentus ſolœciſmus, ut ſi dicam *inter eos ipſos narravimus*, cum de nobis ipſis loquimur. Dicendum igitur cum *Plat.* in Gorgia. ἀδικοῦσι σφᾶς αὐτούς. *Eos injuriis afficiunt.* Et *Thucyd.* Καὶ παρέδοσαν οἱ πάντες σφᾶς αὐτούς. Omnes enim σφᾶς αὐτοὺς tertiae perſonae pronomen Junxerunt verbo tertiae perſonae. Male igitur *Clemens Alexandrinus* Pædagog. II, 1. ἐναργοῦς ὑπόδειγμα ἀρετῆς σφᾶς αὐτοὺς παρεσάντας. Evidens virtutis exemplar nos ipſos exhibentes. Et cap. 21. σφᾶς αὐτοὺς πρὸς τὸ ἄμεινον μετατίζειν. Nos ipſos ad meliorem vitam componere. *J.G.G.*

73. *Μαντεύ*) γοῦν ἐκεῖνον πᾶσι τοῖς ἐρωτῶσιν] Recte notavit *Micyllus* μαντεύεσθαι dici proprie de conſulentibus. *Æſchines:* οἱ ἄλλοι ἀμφικτύονες μαντεύονται ἐμαντεύσατο τῷ Θεῷ, τίνι χρὴ τιμωρίᾳ τοὺς ἀδικοῦντας τοὺς μετειλεῖν. *Herodot.* Μαντικὴν δὲ τὴν ἔτερον μαντεύσασθαι ὁ Κροῖσος. *Plato* in Apologia Socratis: Χαιρεφῶν ἐπόλμησε τοῦτο μαντεύσασθαι. *Xenoph.* in initio commentariorum: Εἰδέναι τὰ συμφέροντα τοῖς μαντευομένοις. *Moſchopul.* hoc paulo aliter: Χρὴ, inquit, ἀντὶ τοῦ πρέπει βαρύνει). Χρὴ δὲ ἀδιαστρόφως ἀντὶ τοῦ χρηστηρίοις δίδοσι, ϗ χρᾶν ἀπαρέμφατον. Χρᾷ γὰρ ἐστι & τραπὲν τὸ α εἰς η χρῆ· ϗ ὁ μ Θεὸς χρῇ, ὁ δὲ Θεὸν μαντεύῃ). Hanc *Moſchopuli* ſententiam de χρῆ adeo non probo, ut contra cenſeam omnino χρᾷ dicendum, non χρῇ, fretus maxime auctoritate *Heradoti*, qui licet Ionica lingua ſit uſus, cui peculiare eſt η, identidem tamen χρᾷ uſurpavit. Ὁ Ἀκαρνὰν, inquit, χρησμολόγος ἀνὴρ, ᾧς οἱ προσιὼν χρᾷ τὸ ἐξαμέτρου τόπου. Et paulo poſt: Ὁ μ δὴ οἱ ἐνθεάζων χρᾷ τάδε. Moxque: Ἡ δὲ Πυθίη σφι χρᾷ τὸ τριμέτρου τόπου. Lucianus in Dialogo Menippi & Trophon. Χρᾷ, ὦ Μένιππε, τὸ βαυτίῳ. Sed & *Moſchopulo* ſtat *Euſtath.* ad Iliad. 1. p. 625. Ἴσως δὲ ἐξηγοῦνται πρὸς ἀλήθειαν τῷ χρὴ, ὅ ἐστι μαντεύεται. εἶον χρῆ μοι τοιοῦτο ὁ φαῦλος. Sed ut ad μαντεύεσθαι revertamur, non ſemper obſervatur illud Luciani de hac voce praeceptum, ſed ab accuratiſſimis & Ἀτticiſtarum ſcriptoribus μαντεύεσθαι etiam dicitur de Diis & hominibus reſpondentibus. *Demoſthenes* περὶ στεφάνου Καὶ τ Ἀπόλλω τ Πύθιον μαντευόμενον. Lucianus in *Demonakt.* Καὶ μάντις δ' πο-

71

ſulentibus univerſis. Tu vero neque *illud deliberatum* intellexiſti? SOL. Non, per omnes Deos: neque enim percepi. LYC. An ergo *ad unus* (*ad unum*) fugit te oberrans *Soloeciſmus*? SOL. Videntur certe. LYC. Sed illud *ad unus* quomodo te praeteriit? SOL. Neque hoc percepi. LYC. Sed noſtine aliquem *ſibi conciliantem* nuptias?

γῶν ἐκεῖνο πᾶσι τοῖς ἐρωτῶσι, σὺ δὲ 75 οὐδὲ τὸ μαντευόμενον καλενόησας. ΣΟ. Μὰ τοὺς θεούς, οὐ γὰρ ἔμαθον. ΛΥΚ. Εἰ ἄρα [a] καθ' εἷς λανθάνει σε περιών; ΣΟ. Ἐοίκασί γε. ΛΥΚ. Ὁ δὲ καθ' εἷς, πῶς παρῆλθεν; ΣΟ. Οὐδὲ τοῦτο ἔμαθον. ΛΥΚ. Οἶδα δέ τινα μνηστευόμενον αὐτῷ γάμον; 80 ΣΟ.

[a] Καθ' εἷς] Καθεὶς omnes, excepta *Fl.* quae καθ' εἷς cum L. hic & ſtatim iterum, recte.

76. Εἰ ἄρα καθ' εἷς] Οὐ γὰρ καθ' εἷς, ἀλλὰ καθ' ἕκαστον δεῖ λέγειν. *V.*

80. Τὸν μνηστευόμενον αὐτῷ] Ἐπὶ γυναικὸς τὸ μνηστεύεσθαι· ἐπὶ δὲ * ἀνδρῶν τὸ μνᾶσθαι. μνᾶται μὲ γὰρ ἀνὴρ γυναῖκα, μνηστεύεται δὲ γυνή. *V.*

* Ἀνδρῶν] Exc. *G.* ἀνδρὸς.

τι ἰδίων δημοσίᾳ ἐπὶ μισθῷ μαντευόμενον. Idem in Alexandro: Κοσκίνῳ τὸ τῦ λόγυ μαντευόμενον. Pauloque poſt: Προλέγει πᾶσι τοῖς ἀφικομένοις ὡς μαντεύεται ὁ Θεός. Sic & loquitur in Dialogo Menippi & Tireſiae, & Dialogo Menippi & Trophonii, ut & Apollinis & Mercurii: in hoc Apollo dicit: Πλὴν ἀλλὰ ὥσπερ ἐγὼ μαντεύομαι. Malunt tamen optimi quique pro hoc dicere χρᾶν & ἀναιρεῖν. *Iſocrates* in Archidamo: Ὃ δὲ Θεὸς περὶ ὧν μὲ ἐπηρώτησαν οὐκ ἀνεῖλεν. *Liban.* in Antirrhetico: Ὃ δὲ ἀνεῖλε παρὰ τῷ τρόσαντι & τὴν ἴασιν ζητεῖν. *Herodot.* in II. ἦν μὲ δὴ ἀνέλῃ μιν βασιλέα ἄλλος. *Chryſoſt.* in Babyla martyre: ἐπέκειτο σφοδρῶς τ δαίμονα χρησμὸν ἀπαιτῶν & ἀξιῶν ἀναιρεῖν περὶ τ κατὰ γάμυλα αὐτῷ. *Urgebat*, inquit, *daemonem ab oraculis repoſcens poſtulansque ſibi ut ille reſponſum daret iis de rebus quas animo verſabat.* *J.G.G.*

Μαντεύεται] *Ariſtoph.* Av. 594. & 597. de conſulentibus adhibet. Sed alii tam frequenter de reſpondente, quod Cl. *Graev.* jam indicavit, ut pluribus haud opus ſit. *J.F.R.*

76. Εἰ ἄρα καθ' εἷς λανθάνει σε περιών] *Nam ſinguli ſolœciſmi tibi latent circumeuntes.* Sic legendus hic locus & vertendus. ſenſus eſt: ſinguli qui circa te oberrant, a me tibi objiciuntur ſolœciſmi, te fugiunt, a te non animadvertuntur. Soloeciſmus verſatur in καθ' εἷς. Attice enim dicendum fuiſſet καθ' ἕνα, Micyllus hic putavit καθεὶς eſſe participium, fecitque locum ſuſpectum de mendo, cum nihil ſit ſcrupuli. Occurrit vero iſta locutio quam hic reprehendit Lucianus, ſaepe in ſacris ſcriptoribus. In epiſtola ad *Roman.* cap. 12. Ὁ δὲ καθ' εἷς ἀλλήλων μέλη. *Maccab.* libro III. Ὁ καθ' εἷς δὲ τ φίλων σκυθρωπῶς ὑπεκρινόν. *Marc.* XIV. Οἱ δὲ ἤρξαντο λυπεῖσθαι καὶ λέγειν αὐτῷ εἷς καθ' εἷς, μή τις ἐγώ. Et *Johan.* VIII. ἐξήρχοντο εἷς καθ' εἷς. *exibant ſinguli.* Ubi *Beza* καθ' εἷς putat poſitum pro καὶ εἶτα εἷς, inde & in quibusdam editionibus ſcribitur κἀθ' εἷς, in nonnullis καθ' εἷς, in aliis καθεὶς perperam. καθ' εἷς enim per Hebraicam enallagen dicitur pro καθ' ἕνα, quo Attici ſcriptores utuntur. *Philoſtrat.* in Heroicis: καὶ καθ' ἕνα τοὺς ἥρως. *ſingulos heroas.* dicit idem in eodem opere εἰς ἕνα, καινῇ δὲ, inquit, καὶ εἰς ἕνα. *publice & privatim.*

Idem in vita Herodis: Τῷ τ Ἀθηναίων δήμῳ καθ' ἕκαστον ἔτος μνᾶς καθ' ἕνα. *ſingulas minas.* *Plutarchus* in praeceptis Politicis: καθ' ἕνα & κοινῇ. *Heliodor.* II. καθ' ἕνα συλλαγόντες ποτέ. *Aelian.* 21. Εἰ τ καθ' ἕνα. Lucianus Dialogo Martis & Mercur. Ἐγὼ δὲ ὅτι μὲν καθ' ἕνα πάντων ἀμείνων. Ubi male legitur: καθὼν ἁπάντων. Idem in Harmonide, & Dialogo Plutonis & Mercur. Μετιλεύσομαι γάρ σοι ἤδη αὐτοὺς καθ' ἕνα ἐξῆς. *Baſilius* Libanio: αἰχύνομαι καθ' ἕνα σοι προσάγων τοὺς Καππάδοκας. Et ſic Apoſtolus quoque more Atticorum in epiſtola ad *Epheſ.* cap. V. Πλὴν & ὑμεῖς οἱ καθ' ἕνα. Et I. *Corinth.* XIV, 31. Δύνασθε γὰρ καθ' ἕνα πάντες προφητεύειν. *Demoſthen.* in III. Philippica ἕκαστον addit: καθ' ἕνα ἕκαστον αὐτῶν σκοπεῖν. Idem ἄνδρα addit in Corona: καὶ ὅσον καθ' ἕνα ἄνδρα. *Thom. Magiſt.* ἀ καθ' εἷς, ἀλλὰ καθ' ἕκαστον δεῖ λέγειν. Sed nec καθ' ἕκαστον recte dicitur; ſed pro eo dicendum καθ' ἕκαστον. vide *Budaei* commentaria utriusque linguae. Et ſic puto apud *Thomam* legendum eſſe. Scriptores tamen Eccleſiaſtici ſacrorum librorum auctoritatem ſequuntur. *Socrates* Eccleſiaſticae hiſtoriae lib. XVI, 13. Ἐπειδὴ γὰρ ἄλλον ἄλλος δόγματος ὁ καθ' εἷς ἐπελάμβανον. *Euſebius* hiſtoriae Eccleſiaſticae X. Καὶ μὴ μόνον γε ὁ καθ' εἷς, ἀλλὰ καὶ οἱ πάντες ἁθρόως ἀνευφημοῦμεν. Ad eandem formam factum ἀνὰ εἷς pro ἀν' ἕνα. *Joannes Theologus* Apocalyps. XXI. Καὶ αἱ δώδεκα πυλῶναι, δώδεκα μαργαρίται, ἀνὰ εἷς ἕκαστος τ πυλώνων ἦν ἐξ ἑνὸς μαργαρίτυ. Attici dicerent ἀν' ἕνα ἕκαστον. *ſingulae portae*, aut potius καθ' ἕνα ἕκαστον. Porro notandum quoque eſt καθ' εἷς Lucianum dixiſſe cum ſingulari λανθάνει, at Solœciſtam conjunxiſſe cum plurali ἐοίκασι, quemadmodum & *Marcus* & *Joannes*, ut duplex forte hic ſit ſolœciſmus. *J.G.G.*

Εἰ ἄρα καθ' εἷς] Sic L. & *Fl. Leopard.* εἷς ἄρα κ. . . 37. Plerique Libri εἰ ἄρα καθεὶς. *M. du S.*

80. Μνηστευόμενον αὐτῷ γάμον] In hunc locum *Thomas*: ἐπ' ἀνδρὸς, inquit, τὸ μνᾶται, οἷον μνᾶται γυναῖκα, ἐπὶ δὲ γυναικὸς τὸ μνηστεύεται ἀνδρί. *Moſchopulus* in eadem eſt ſententia: Μνᾶται ὁ ἀνὴρ τὴν γυναῖκα, ἐπὶ δὲ γυναικὸς, μνηστεύει ἡ γυνή. Nimirum magiſtri docent, μνᾶσθαι proprie eſſe *ambire* puellam; ſive foeminam,

ΣΟ. Τί ὖν τοῦτο; ΛΥΚ. Ὅτι σολοικίζων ἀνάγκη τ᾽ [a] μνηστευόμενον αὐτῷ. ΣΟ. Τί οὖν πρὸς τὸμὸν πρᾶγμα, εἰ σολοικίζει τις μνηστευόμενος; ΛΥΚ. Ὅτι ἀγνοεῖ ὁ Φάσκων εἰδέναι, ᾗ τοῦτο ᾗ ὕτως ἔχει. εἰ δέ τις λέγει σοι παρελθὼν, ὡς ἀπολείποι τ᾽ γυναῖκα, ἆρ᾽ ἂν ἐπιτρέποις αὐτῷ; ΣΟ. Τί γὰρ οὐκ ἂν ἐπιτρέποιμι, εἰ Φαίνοιτο ἀδικούμενος; ΛΥΚ. Εἰ δὲ σολοικίζων Φαίνοιτο, ἐπιτρέποις ἂν αὐτῷ τοῦτο; ΣΟ. Οὐκ ἔγωγε. ΛΥΚ. Ὀρθῶς γὰρ λέγεις· ὐ γὰρ ἐπι-

SOL. Quid ergo istuc? LYC. Soloecismum committat necesse est, qui *sibi conciliet* nuptias. SOL. Quid ergo ad meam rem, si quis *nubens* Soloecismum faciat? LYC. Illud, quod ignorat is, qui se scire dixerat. Et hoc quidem ita se habet. Sed si quis in transitu tibi dicat, *se discedere ab uxore*; num illi permittas? SOL. Quidni vero permittam, si is injuria affectus videatur? LYC. Si vero pareat, soloecismum ab illo committi, num hoc ei permittas? SOL. Non equidem. LYC. Recte sane dicis. Non enim indulgendum ami-

[a] *Μνηστευόμενον αὐτῷ*] Haec male neglexit *Fl.*

86. *Ἀπολείπει τὴν γυναῖκα*] *Ἀπολείπει γὰρ γυνὴ τ᾽ ἄνδρα ἰρεῖ. ἀνὴρ δὲ γυναῖκα οὔπ, ἀλλ᾽ ἐκβάλλει. V.*

& dici de viris Attice, *μνηστεύεσθαι* vero de puellis & foeminis quæ despondentur & nubunt. Attice igitur Evangelium: *Μνηστευθείσης γὰρ τ᾽ μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας τῷ Ἰωσὴφ.* Proprie etiam Lucianus in Nefasto: *Πρώην γοῦν ἐπειδὴ γάμον ὁ Κυζικῆ μνᾶσθαι ἐτόλμησας.* Et *Plutarchus* in amatoriis narrationibus: *Ταύτῃ μνῶνται Στράτων Ὀρχομένιος καὶ Καλλιδίνης Ἀλιάρτιος. Herodot.* quoque in Clio: *ταύτῃ πέμπων ὁ Κῦρος ἐμνᾶτο τῇ λόγῳ, θέλων γυναῖκα ἢν ἔχειν· ἡ δὲ Τόμυρις συνεῖσα οὐκ αὐτὴν μιν μνᾶσθαι.* *Plutarchus* in Erotico etiam usus est eo verbo de muliere vidua nobili & praedivite, ultro ambiente nuptias adolescentuli cujusdam, quemadmodum *Martial.* dixit: *Uxori nubere nolo meæ.* Οὐ γὰρ λαπίζασα δέξας, inquit, καὶ γὰρ τελικαῦτα καὶ πλοῦτ᾽ ἐμνᾶτο μειράκιον οὐ χλαμύδος ἔτι παιδαγωγεῖσθαι διάφορον. Improprie igitur Lucianus in *Toxari: Καὶ ἅπερ ὑμεῖς οἱ τοῖς γάμοις ἐπιπολὺ μνηστεύόμενοι.* Ibidem: *Δεῖ δὲ τ᾽ μνηστῆρα ἅπαντα προσαγαγεῖλαθαι ἑαυτὸν διότι μνηστεύόμενος ἥκει.* Et paulo post: *Μνηστεύεσθαι τὴν παῖδα πολλὰ ἐπαινοῦντα ἑαυτόν.* Parum igitur Attice *Plutarchus* in narrationibus amatoriis, *ἐμνηστεύετο αὐτὴν τριάκοντα ναυσὶ.* Moxque in iisdem: *μὴ μνηστεύεσθαί τινας τὰς κόρας.* Sic & *Pausanias* in Laconicis, *Heliodor.* in V. *Laërtius* in Hipparchia, *Joseph.* Orig. Judaicarum lib. V. & XIII. Activa tamen voce *μνηστεύω γάμον* legitur apud vetustissimum quemque. Dicit enim *Plato* in sexto de legibus: *μνηστεύειν γάμον αὐτῷ.* Apud *Euripid.* in Iphigenia Aulidensi Achilles dicit: *Ἀλλ᾽ ἢ πέπυσθε δῆτα μνηστεύων γάμους οὓς ὕστας. Isocrat. βεληθὼς αὐτοῦ μνηστεῦσαι κόρην. Diodor.* XX. *Ἀξιολογώτατοι τ᾽ ἡγεμόνων ταύτῃ ἐμνήστευον.* Sic plures alii. *Nubere* quoque dicitur semper, si proprie accipiatur, de puellis & foeminis, ut *ducere* de viris, apud auctores Latinae linguae locupletes. Nam de *Tertulliano*, *Hildeberto* & *Fulgentio*, quos & de viris *nubere* dixisse honeste *C. Barthius* docet Adversf. VI. c. 14. non contenderim. Nam & multa alia apud illos leguntur scriptores, quæ a melioris aetatis usu longe absunt. Sed haec inter eruditos jam decisa sunt, ut risum debeant qui aliter sentiant. *J.G.G.*

86. *Ἀπολείπει τὴν γυναῖκα*] Et hunc Soloecismum *Thomas* aperit: *Ἀπολείπει ἡ γυνὴ τ᾽ ἄνδρα. Ἀριστοφάνης δὲ Νεφέλαις· Ἀπολιποῦσα γὰρ αὐτὸν ᾤχετο. ἐκβάλλει δὲ ὁ ἀνὴρ τὴν γυναῖκα. Δεῖται δὲ τοῦ Μιλήτῳ τ᾽ λάλαι ἐκβαλλε τὸ γύναιον.* Nimirum uxor cum a viro divortit, nuptium remittit, dicitur Graecis *ἀπολείπειν ἄνδρα*, Latinis *divortere*, *discedere a viro*. vir vero cum repudiat uxorem, *ἐκβάλλειν γυναῖκα*. Latinis *exigere*. Cic. *Mimam exegit*. Eleganter igitur *Josephus*, *ἵνα δὲ τ᾽ ἄνδρα παλαλιποῦσαν αὐτῷ γήμασθαι.* Attice idem dixit in undecimo *Ἀρχαιολογίας* de Esdra: *λογιζόμενος δὲ ὅτι ἂν ἐκβαλεῖν αὐτοὺς τὰς γυναῖκας προσέῃ.* pro quo eodem in loco etiam dicit *ἀποπέμψασθαι*. Quare minus Attice ipse Lucian. in I. Dialog. Junonis & Jovis: *Ἀπολιπὼν ἐμὲ τὸν νόμῳ γαμετήν.* Ibidem in *Bis Accusato*: *Τὸν νόμῳ γαμετὸν ἄνευ αἰτίας ἀπολείπει. Plutarch.* in Stoicis controversiis confundit etiam hanc differentiam, *ὥσπερεί τις τὴν γαμετὴν ἀπολιπὼν ἑταίραν δὲ συζῶν.* Attice dixit idem in *Romulo*: *Νόμῳ μὲν δίδοὺς γυναικὶ ἀπολιπεῖν τ᾽ ἄνδρα, δίδοὺς δὲ ἐκβαλεῖν γυναῖκα ἐπὶ φαρμακείᾳ τέκνων.* Ibidem: *ἀπεπέμψαθε γυναῖκα.* Hermogenes Sophista: *ἔξεστι γαμεῖν, ὅταν βούληταί τις, καὶ ἀπολελύσθαι τὴν ὅταν γυναῖκα.* *J.G.G.*

93. *Εἴ τις γε τὴν θύραν ἐκρούσατο, καὶ ἔξω πέπτωκε*] Haec verba bene vertit interpres per *concrepuit ostium* & *pulsavit*. Nam quod apud Latinos discrimen est inter *ostium crepat* & *pulsatur*, eadem est apud Graecos inter *κόπτειν* & *ψοφεῖν*. Exiturus cum fores ferit & percutit, ut illo strepitu admonerentur qui foris erant cavere sibi, atque absistere, ne laederentur, apud Atticos enim fores non introrsum trahendo, sed in viam publicam peliendo aperiebantur, ut dudum docuerunt viri doctissimi *Turnebus*, *Cujacius*, *Muretus*; exiturus itaque hoc crepitu signum eum dat, dicuntur Latinis *fores crepare*, Graecis *ψοφεῖν*: cum vero introiturus fores percutit ut aperiantur, dicuntur La-

amico ſtribligine peccanti : ſed docendus eſt, ne hoc illi accidat. Et ſi quis nunc *crepare faciat* oſtium intrans, aut exiens *pulſet*, quid tibi animi fuiſſe dicemus? SOL. De me nihil : ſed illum intrare voluiſſe vel exire. LYC. Te vero, qui vel *pulſantem* vel *crepitum excitantem* ignores, plane nihil ſenſiſſe putabimus, indoctum adeo hominem? SOL. Contumelioſus es. LYC. Quid ais? *modo* ego contumelioſus *fiam*, dum tecum diſputo? Videtur autem male

τρεπτέον σολοικίζοντι τῷ φίλῳ, ἀλλὰ διδακτέον, ὅπως τοῦτο μὴ [b] ποιήσει. καὶ εἴ τις γε νῦν ψοφοίη τὴν θύραν εἰσιὼν, ἢ ἐξιὼν κρούοιτο, τί φήσομέν σε πεπονθέναι; ΣΟΛ. Ἐμὲ μὲ οὐδὲν, ἐκεῖνον δὲ ἐπεισελθεῖν βούλεσθαι, ἢ ἐξιέναι. ΛΥΚ. Σὲ δὲ ἀγνοοῦντα κόπτοντα, ἢ τὴν ψοφοῦντα, οὐδὲν ὅλως πεπονθέναι δόξομεν ἀπαίδευτον ὄντα; ΣΟΛ. Ὑβριστὴς εἶ. ΛΥΚ. Τί λέγεις; ὑβριστὴς ἐγὼ νῦν δὴ γενήσομαί σοι διαλεγόμενος; ἔοι-

[b] Πάσεται] Ex *Fl.* reſcripſit *Solan.* Πάσηται *J. Bl. H. P. S.* &c.

94. Νῦν ψοφεῖ τὴν θύραν] Κόπτει μὲν γὰρ τὴν θύραν ἕκαστος, ψοφεῖ δὲ ὁ ἔσω. *V.*

2. Νῦν δή] Πλατωνικὸν, σημαῖνον τὸ ἀρτίως. οὕτως οὖν τὸ ἄρτι λέγει τὸ ἀκαριαῖον ἢ σημαντέον τῷ ὑποστῶτι, μάλλον δὲ τὸ νῦν δὴ εἰς τὸ γενησόμενον ἀναπέμπειν, ἵνα μὴ σολοικίζῃ ὁ χρώμενος ὕστερος. *V.*

* Ἀνπίδωτον] In Impr. eſt καὶ τῇ ἀνπιδωτῷ. Sed in V. tantum erat ἀνπίδωτον, unde palam eſt, legendum eſſe, ἀντιπίδωτον συμποσίας, ὕστερ ἐ τὸ νῦν δὴ εἰς τὸ γενησόμενον ἀναπέμπειν, ἵνα μὴ σολοικίζοι ὁ χρώμενος ὕστερος. *V.* *M. du S.*

Latinis *fores pulſari*, & *pulſari*, Græcis κόπτεσθαι; ut docent *Suidas*, *Thomas*, *Ammonius*, *Phrynichus*, *Moſchopulus*. Attice igitur dixiſſet κόπτει τὴν θύραν αὐτὸν ἢ ψοφοῖ ἔξω. Lucianus in *Philopſ.* Ἐπὶν κόπτωσι τὴν θύραν ἐκεῖνοι. Idem in *Fugitiv.* Ὅτε οὖν δὴ κόπτουσι τὴν θύραν. *Ariſtoph.* in Ranis: Ἄγε δή τινα τρόπον τὴν θύραν κόψω. Moxque: Οὐ μὴ προσβήσῃ, ἀλλὰ γοῦσαι τὴν θύραν. Et in *Nubibus*: Γοῦσαι τὴν θύραν. *Lyſias* in Apologia de Eratoſthenis adulteri caede: Ἑρμῆν δὲ μοι, τί αἱ θύραι νύκτωρ ψοφοῦσιν. *Heliodorus* in l. Τὰς τῶν θυρῶν ὅτι πλεῖστον ἠχοφορεῖν. *Phrynich.* addit male quoque κρούσαι τὴν θύραν pro κόπτειν poni. Sed contra hunc facit illud *Xenoph.* in Sympoſio: Φίλιππε δὲ ὁ γελωτοποιὸς κρούσας τὴν θύραν εἶπε τῷ ὑπακούσαντι. Et Euangeliſta: Μὴ ἀρχηθὲν ἔξω ἱστάναι ἐ προύπτων τὴν θύραν. *J. G. G.*

94. Ψοφεῖ τὴν θύραν] Vid. *Spanh.* ad *Ariſtoph.* Plut. 1098. Et ſupra *Icar.* c. 22. Quod ad κρούσαι θύραν, de quo *Phryn.* vid. *Elſn.* ad *Apocalyſ.* III. 20. *J. F. R.*

Ibid. Θύραν] De forium aperiendarum ratione, conſule locum *Plut.* in Publ. Hort. 909. *M. du S.*

2. Νῦν δὴ γενήσομαι] Soloeciſmus eſt hic, quod νῦν δὴ cum futuro conjungatur, cum debeat cum præſenti jungi. Attice enim dicendum erat νῦν δὴ γίνομαι. *Pollux*: Ἄρτι, ὅ ἐστι πρὸ μικροῦ, καὶ νῦν δὴ, ὅ ἐστι ταυτόν. *Suidas*: Νῦν δὴ, ἀλίγου ἔμπροσθεν, ἀρτίως. Πλάτων νόμων γ. Νῦν δὴ ἀλίγου ἔμπροσθεν τούτοις ἐντυγχάντες τοῖς λόγοις, ὅτε ταῦτα ἐτίθεμεν, νῦν δ' ἐπιλελήσμεθα. Καὶ αὖθις οὐ πρότερον νόμων. Πλάτων ἀλαλαμβάνει εἰρήνη ἐπὶ τῷ παρόντι χρόνῳ, τὸ δὲ δὴ ἐπὶ σωζόμενον· ὃς δὴ πάντων τῶν παλαιῶν καλλιστάτους ἔφαμεν ἡμεῖς νῦν δὴ. καὶ Εὐριπίδης ἐν Ἱππολύτῳ· Νῦν δή με ὄρος ὑπὸ βύσσου ἐπὶ θήρας, πόθεν ἐστέλλου. Νῦν δή· ἐν ψαμάθοις ἐπ' ἀκυμάντοις. καὶ οὐ Μελιτέργου· Ὁρᾷς σὺ νῦν δὴ μ' ὡς ἐπράϋνας τύχῃ. *Homer.* Νῦν γὰρ δὴ γόνῳ ἐστί. Idem: Νῦν δὲ ἐξαπόλωλε δόμων ἐκμήλια πολλά. *Euſtath.* Νῦν δὴ, ἀντὶ τοῦ ἀρτίως οὐ λέγω τόνῳ, ὃ καὶ φασι μόνῳ παρηχημένῳ συντάσσεσθαι. *Euripid.* Phoeniſſis: Ἔσωσε δὲ νῦν δὴ θεσφάτων ἐμῶν ἐδών. Ibidem: Ἄναξ δὴ νῦν ἐς τὰ πρὸς τούτῳ κακά. *Plato* in Gorgia: ἀφ' ὧν ἐς ἃ νῦν δὴ λόγομεν ἰατρική. & ſic frequentiſſime cum in illo Dialogo tum in aliis ejus libris. In his autem, quae attuli, exemplis τὸ νῦν δὴ nusquam junctum invenitur futuro. Proin ſi quis dixerit νῦν δὴ γενήσομαι, is ſoloeciſmum commiſerit. Nec eſt ſoloeciſmus in ſimplici voce γενήσομαι, quod putavit interpres, ſed in νῦν δὴ futuro γενήσομαι hic junctо, ut dixi. Huic ſimile eſt ἄρτι σολικιῶ de quo in initio harum notarum diſputavi. *Plato* enim pro eodem dixit νῦν δὴ, ἄρτι, πρόσθεν, ἔμπροσθεν, τὰ νῦν, πρὸ ὀλίγου, ὀλίγῳ πρότερον, πρότερον & προτοῦ. Cum futuro autem αὐτίκα, ῥᾴδιον, αὖθις, εἰσαῦθις, ὅσον οὔπω, ὅτι τάχιστα, σὺν τοῖς μακρᾷ. Occurrunt tamen etiam loca quaedam, ubi νῦν δὴ futuro jungitur, contra hanc Luciani & magiſtrorum praeceptionem. *Homer.* Iliad. H. Νῦν μὲ δὴ τῷ πατρὸς ἀεικέα τίσιτε λάθρῃ. Et alio loco: Νῦν δὲ δὴ Αἰνείαο βίη Τρώεσσιν ἀνάξει. & ſaepius aliis in locis. Νῦν δὴ, inquit *Plato*, de legibus libro III. μᾶλλον βεβαιώσομεθα. Idem in fine ultimi de legibus: Νῦν δὴ μεθησόμεθα ὅτι θαυμαστὸν ὑδέν. Idem in Phaedone: Ὦ Σώκρατες, ὕστατον δή σε προσερῶσι νῦν οἱ ἑταῖροι. *Xenoph.* IV. inſtitut. Cyri: Νῦν δὴ σὺ δηλώσεις. *Thucyd.* VI. Καὶ ἀσφάλεια νῦν δὴ ἐ πολλὴ ἔσεσθαι. *Thomas* ait etiam νῦν aliquando futuro junctum ſoloeciſmum eſſe. Εἰ ὠφέλησεν, inquit, δηλοῦσι, τότε τὸ νῦν τυφλὸν σολοικισμὸν ποιεῖ, ὡς τὸ νῦν σοφὸς γενήσομαι. διὸτι γὰρ ἡ σοφία χρόνου. Sed nihil videtur tam firmum eſſe quod non alicubi labefactetur, ut ſuperius poſita exempla oſtendunt. *J. G. G.*

Νῦν δὴ γενήσομαι] *Leopard.* 37. *M. du S.*

ἔοικε δὲ σολοικίσαι τὸ νῦν δὴ γενήσομαι, σὺ δ' οὐκ ἔγνως.

ΣΟΛ. Παῦσαι, πρὸς τῆς Ἀθηνᾶς· ἀλλ' εἰπέ τί τοιοῦτον, ὥστε κἀμὲ μαθεῖν. ΛΥΚ. Καὶ πῶς ἂν [a] μάθῃς; ΣΟ. Εἴ μοι πάντα ἐπέλθοις, ὅσα φῂς σολοικίσας, ἐμὲ λαθεῖν, καὶ πᾶς' ὅ, τι ἕκαστον σεσολοίκισται. ΛΥΚ. Μηδαμῶς, ὦ ἄριστε· μακρὸν γὰρ ἂν ποιήσαιμεν τὸν λόγον. ἀλλὰ σοὶ μὲν ἐκ τούτων ἔξεστί σοι καθ' ἕκαστον αὐτῶν συνθάνεσθαι· νῦν δ' ἕτερ' ἄττα ἐπέλθωμεν, εἰ δοκεῖ, καὶ πρῶτόν γε αὐτὸ τοῦτο τὸ ἄττα μὴ δασέως, ἀλλὰ ψιλῶς ἐξενεγκεῖν, [ὀρθῶς Φαίνῃ] ῥηθὲν μὴ τῷ ἕτερα συντιθέμενον.] μὴ γὰρ ἂν οὕτως ἄλογον ἦν ἄν. ἔπειτα τὸ τῆς ὕβρεως, ἣν με φῂς ὑβρίσαι, εἰ μὴ οὕτω λέγοιμι, ἀλλ' εἰς σέ, φαίην ἴδιον. [b] ΣΟ. Ἐγὼ μὲν οὐκ ἔχω εἰπεῖν. ΛΥΚ. Ὅτι τὸ μὲ σὲ ὑβρίζειν, τὸ σῶμά 'στι τὸ σὸν, ἤτοι πληγαῖς, ἢ δεσμοῖς, ἢ καὶ ἄλλῳ τρόπῳ. τὸ δὲ εἰς σέ, ὅταν εἴς τι τῶν σῶν γίγνηται ἡ ὕβρις. καὶ

junctum illud *modo fiam*, quod tu non agnoviſti.

10. SOL. Deſine, per Minervam, & dic ejuſmodi quiddam, quod ego quoque poſſim aſſequi. LYC. Et quomodo aſſequaris? SOL. Si percurras omnia, in quibus ſtribligine ſermonis me non obſervante te ais ultro peccaſſe, & in quo quidque peccatum ſit, *doceas*. LYC. Nequaquam, bone vir, ſic enim longum nimis faceremus hoc colloquium. Sed de his ſingulis me interrogare *ſi velis*, integrum tibi facio. Jam vero alia *quaedam* (ἄττα) ſi videtur, percurramus. Ac primo ipſum illud ἄττα non denſo ſpiritu, ſed leni efferre *oportet*. [Recte dictum apparet poſt nomen ἕτερα compoſitum.] Sic enim minus abſurdum fuerit. Deinde illud de contumelia videamus, qua te affectum a me dicis. Si non ita dicerem, ſed *in te contumelioſus fuiſſe*; proprie loquerer. SOL. Ego non habeo dicere. LYC. Nam te contumelioſe tractare ſignificat corpus tuum aut plagis, aut vinculis, aut alio modo *male mulcare*. Sed *in te* contumelioſum eſſe dicitur, cum in tuorum aliquid exercetur contumelia. Etenim

a Μάθῃς] Sic omnes. b ΣΟ.] Perſonam hanc, & mox ΛΥΚ. inſeruit *Ceſ.*

14. Ἄττα] Τὸ ἄττα δασυνόμενον δηλοῖ τὸ ἄτινα, ψιλούμενον δὲ τὸ τινά. λεγόμενον δὲ μὴ τῷ ἕτερα ψιλοῦται, ἵνα δηλοῖ τὸ τινά. *V.*

13. Νῦν δ' ἕτερ' ἄττα &c.] Non accuratus ſatis Interpres fuit in his verbis vertendis. lucem huic Luciani loco foenerarentur, quae habet *Thom. Mag.* in voce ἄττα, ſed ſic legenda: Τὸ ἄττα, ἀντὶ τοῦ ἄτινα, ἐν ἀρχῇ κώλου μόνον εὑρηται, προϋπάρχοντος τοῦ ὀνόματος ἐν τῷ πρὸ αὐτοῦ κώλῳ, ἐφ' ᾧ ἀνόμαζε τοῦτο ἐπιφέροιεν, οἷον, πάντα ποιῶ, ἄττα ἂν βούλομαι. τὸ δὲ ἄττα ἀντὶ τοῦ τινὰ, καὶ πρηγεῖται τοῦ ὀνόματος ἄκρας ἐν τῷ αὐτῷ κώλῳ, καὶ ἕπεται ἀεὶ ἕπεται μὲν, ὡς τὸ ἕτερ' ἄττα, καὶ πόσ' ἄττα πρηγεῖται δὲ, ὡς ἔχει τὸ τοῦ Πλάτωνος ἐν Φαίδωνι· ἦν γὰρ δὴ ἄττα τοιάδε, ἀντὶ τοῦ, τοιαῦτά τινα. *L. BOS.*

15. Ὀρθῶς —— συντιθέμενον] Hoc lectoris eruditi vel Scholiaſtae judicium, in margine poſitum, malum pedem in ipſam Luciani orationem videtur intuliſſe. Sic vera ſunt, & cum *Thomae Magiſt.* obſervatione conveniunt, ſed ſententiam & connexionem turbant. *J. M. G.*

18. Ἢν με φῂς ὑβρίσαι] Puto excidiſſe ob ſoni affinitatem σὲ poſt ὑβρίσαι. Aperte enim indicare vult differentiam inter ὑβρίσαι σε, & ὑβρίσαι εἰς σέ. Sic certe interpretatus ſum. Deinde verba Ἐγὼ μὲν οὐκ ἔχω εἰπεῖν ſunt Soloeciſtae, ita diſtinguenda, niſi fallor, ut in interpretatione noſtra factum eſt. *J. M. G.*

20. Σὲ ὑβρίζειν ἢ εἰς σὲ] Ὑβρίζω σε ſcilicet eſt contumelia te afficio, ὑβρίζω εἰς σε, eſt cum in tuos amicos, aut quicquid ad te pertinet, contumelioſus & injurius ſum, *Moſchopulus* eadem docet: Ὑβρίζω σε καὶ ἀντὶ τοῦ κατὰ πάντα τρόπον ἀτιμάζω σε. δηλονότι δὲ ὕβρεως ἢ πληγῶν, καὶ ἄλλης τινὸς ἐπηρείας. Ὑβρίζω εἰς σε ἀντὶ τοῦ ὑβριστικά τινα εἰς φίλον σὸν, ἢ εἰς τὰ περί σε ἐνδιάτριμμα, ὡς ἀναφέρεσθαι τὴν ὕβριν ἐπί σε. Attice igitur *Plato* in VI. de legibus: Μήτε τινὰ ὕβριν ὑβρίζειν εἰς τοὺς οἰκέτας. Quod vero Lucianus ſubjicit, ἐπεὶ τὸ εἰς πράγματα ὑβρίζειν λέγεται, οἷον εἰς τὴν παροιμίαν, ὡς ὁ Πλάτων φησὶν ἐν τῷ συμποσίῳ. *Platonis* verba ſic ſe habent: Ὅμως μὲν οὐδενὸς ἥκιστα μόνον ἁμφισβητεῖται, ἀλλὰ καὶ ὑβρίσαι εἰς τὴν παροιμίαν. Lucianus in *Bis Accuſato*: Ὑβρίζεις εἰς τὸν ἄλογον. *J. G. G.*

Σε ὑβρίζειν] Illam differentiam inter ὑβρίζειν τινὰ & εἰς τινὰ, non obſervari perpetuo ab Atticis, vid. *Kuſt.* ad

enim qui uxorem tuam contumelioſe tractat, ille in te contumelioſus eſt; & qui filium tuum, & amicum, & qui ſervum; quin etiam de rebus ita tibi res habet. Nam etiam *in rem contumelioſus* aliquis eſſe dictus eſt, verbi gratia *in proverbium*, ut Plato ait in Sympoſio. SOL. Comprehendo differentiam. LYC. Numquid ergo hoc etiam comprehendis, qui *permutet* iſta, illi ſtribliginem orationis objici? SOL. Certe nunc (*a te monitus*) ſciam. LYC. Sed ipſum *immutare*? SOL. Idem mihi dicere videtur. LYC. Sed quomodo idem ſit *permutare* & *immutare*, cum hoc ſit (*poſitio*) unius pro altero, vitioſi pro recto; illud vero ejus quod plane non eſt pro eo quod eſt (*falſi pro vero*). SOL. Jam aſſequor: *permutare* eſt improprium dicere pro proprio: *immutare*, interdum proprio uti, interdum improprio. LYC. Habent iſta quoque contemplationem non injucundam: *Studioſe appetere* aliquem, propriam appe-

ὃς ὅτις γυναῖκα ὑβρίζει τὴν σὴν, εἰς σὲ ὑβρίζει, καὶ ὅστις παῖδα, καὶ φίλον, καὶ ὅστις γε οἰκέτην· ἀλλὰ [c] γὰρ δὴ τὰ πραγμάτων ὅπως ἔχει σοι· ἐπεὶ τὸ εἰς πρᾶγμα ὑβρίζειν λέλεκται, οἷον εἰς τὴν παροιμίαν, ὡς ὁ Πλάτων φησὶν ἐν τῷ συμποσίῳ. ΣΟΛ. Κατανοῶ τὸ διάφορον. ΛΥΚ. Ἀρ' οὖν καὶ τοῦτο καταγνοεῖς, ὅτι τὰ ταὐτὰ ὑπαλλάττειν, σολοικίζειν καλοῦσιν; [d] ΣΟ. Ἀλλὰ νῦν εἴσομαι. ΛΥΚ. Αὐτὸ δὲ τὸ [e] ὑπαλλάττειν; ΣΟΛ. Ἐμοὶ μὲ ταὐτὸν λέγειν [f] δόξει. ΛΥΚ. Καὶ πῶς ἂν [g] εἰ ταὐτὸν τῷ ὑπαλλάττειν τὸ ἐναλλάττειν, εἴπερ τὸ μὲ ἕτερα πρὸς ἕτερον γίνεται, τὸ μὴ ὀρθῶς πρὸς τὸ ὀρθόν, τὸ δὲ τὸ μὴ ὄντως πρὸς τὸ ὄν; ΣΟ. Κατέμαθον ὅτι τὸ μὲ ὑπαλλάττειν, τὸ μὴ κύριον ἀντὶ τοῦ κυρίου [h] λέγειν δόξει. τόδ' ἐναλλάττειν, ποτὲ μὲ τῷ κυρίῳ, ποτὲ δὲ τῷ μὴ κυρίῳ χρῆσθαι. ΛΥΚ. Ἔχει τινὰ καὶ ταῦτα καλανόησιν οὐκ ἄχαριν. τὸ δὲ σπουδάζειν πρός τινα, τὴν οἰκείαν

c Γὰρ] Γε *Fl.* *d* ΣΟ.] Omiſit *J.* Adeſt in *P. Fr. Fl.* &c. *e* Ὑπαλλάττειν] Sic *Graev.* ἐναλλάττειν Edd. *f* Δόξει] Forſ. δοκεῖ *Geſn.* *g* Εἰ] Forſ. εἰη. *h* Λέγειν] Sic *H, P, J. B1. Fl.* Λέγων *S.*

ad *Ariſtoph.* Plut. vſ. 900. ubi id ex eo *Ariſtoph.* verſu, item ex *Eurip.* Phoen. 623. & Lucian. Dial. *Vener.* & *Cupid.* probat, in quibus εἰς μὲ ὑβρ. adhibetur pro *me ipſo*, non *in meos*. Adde *Ariſtoph.* Nub. 1507. — ὑβρίζειν εἰς τοὺς θεούς. Ac Noſtrum *de Salt.* c. 24. Et *Aeſchin.* de falſ. leg. pag. altera ἀφαιτείλατε γὰρ εἰς ἡμᾶς ὑβρίζειν. ubi quidem poſſit ad eos qui cum *Aeſchine* faciunt, trahi; ſed ſtatim ſubjicit, eum & λοιδορεῖσθαι aliis. *J. F. R.*

28. Ὁ Πλάτων] *Plato* Συμπ. p. 315. G. *M. du S.*

31. Ταῦτα ὑπαλλάττειν] *Moſchopul.* videtur nonnihil a Luciano diſſentire: Ἐναλλάττειν, inquit, τὸ μεθίστασθαι τὴν τάξιν ἀντιστρόφως, καὶ ἐναλλὰξ ἐπὶ τῶν τοιούτων ἐναντία λέγεται. Ὑπαλλάττειν τὸ μὲν κύριον ἀντὶ τοῦ κυρίου λέγειν, καὶ ἁπλῶς τὸ ἕτερον ἀνθ' ἑτέρου ἐκφέρειν. Sic hic locus legendus. Nec eſt in Luciano: *quod ſi dicam* ταῦτα ὑπαλλάττειν *ſoloeciſmum vocant*, ut vertit *Micyllus:* ſed ὅτι τὰ ταῦτα ὑπαλλάττειν σολοικίζειν καλοῦσιν, hoc eſt, *enarrando vel per hypallagen hiſce abuti dicunt ſoloeciſmum committere.* Sic ἐναλλάττειν eſt his aburi per ἐναλλαγήν. In iis quæ ſequuntur in Luciano, αὐτὸ δὲ τὸ ἐναλλάττειν, lacuna eſt, ſic ex vetere codice, uti patet ex excerptis, ſupplenda: αὐτὸ δὲ τὸ ὑπαλλάττειν εἴ τις ἐναλλάττειν λέγει, ἴσως δόξειν λέγειν. Nihil certius. *J. G. G.*

33. Νῦν εἴσομαι] Si ſuperiores de ἄρτι & τῶν futuro non jungendis obſervationes bene habent: hic etiam Soloeciſta ſui nominis menſuram implet. *J. M. G.*

Ibid. Αὐτὸ δὲ τὸ ὑπαλλάττειν εἴ τις ἐναλλάττειν λέγει, ἴσως δόξειν λέγειν] Sic Mſ. *Graev.* Forſan legendum ἴσως ἂν δόξει λ. *M. du S.*

37. Ἕτερα πρὸς ἕτερον] Nomina a verbis ὑπαλλάττειν & ἐναλλάττειν derivata rem declarare aliquo modo poſſunt. Nempe *Enallage* eſt, cum pars pro parte, caſus pro caſu, non immutata ſententia ponitur; *Hypallage* cum duo nomina vices ſuas *permutant*, & *mutuo* alterum pro altero ponitur. Itaque *Enallage* pro eo, quod ponere debebat, ſed non ponit, ſubſtituit aliud: *Hypallage* duo ponenda ratione conſtructionis inter ſe permutat. Sed non ſemper definitiones accuratas ponunt Grammatici; non ſemper bonas definitiones recte applicant. Etiam hic Soloeciſta non bene cepit, quod ſe dicit aſſecutum. Supplementum illud *Graevianum* ex ſcholio potius corruptum arbitror. *J. M. G.*

40. Λέγων ἐσὶ] Λέγειν Interpres legiſſe videtur. *F. G.* Certe ſic legit; nam & λέγειν expreſſit *P.* aliaeque plurimae. *J. F. R.*

44. Σπουδάζειν πρὸς —— περὶ τινα] De his non convenit Moſchopulo cum Luciano. Σπουδάζω, inquit

κείαν ὠφέλειαν τῷ σπουδάζοντι· ἐμφαίνει δὲ τὸ μὲν τοῦ τινα, τὸ δὲ τοῦ τινα, τὸ ἐκείνου τοῦ [a] ὃν σπουδάζει. καὶ ταῦτα ἴσως μὲν συγχέχυται, ἴσως δὲ καὶ ἀκριβῶς τισὶ· βέλτιον δὲ τὸ ἀκριβοῦν ἑκάστῳ. ΣΟΛ. Ὀρθῶς γὰρ λέγεις.

ΛΥΚ. Τόγε μὴν [b] καθέζεσθαι, τῷ [c] καθίζειν, καὶ τὸ [d] κάθισον, τῷ κάθησο, ἆρ' οἶσθ' ὅτι διαφέρει; ΣΟ. Οὐκ οἶδα, τὸ καθέσθητι ἥκιστά σε λέγοντα, ὡς ἔστω ἄκφυλον. ΛΥΚ. Καὶ ὀρθῶς γε ἤκουσας, ἀλλὰ τὸ [e] κάθισον, τῷ κάθησο διαφέρειν φημί. ΣΟ. Καὶ τῷ ποτ' ἂν εἴη διαφέρον; ΛΥΚ. Τῷ, τὸ μὲν πρὸς ἑστῶτα λέγεσθαι, τὸ κάθισον· τὸ δὲ πρὸς τὸν καθεζόμενον.

Ἥσο ξεῖν', ἡμεῖς δὲ καὶ ἄλλοθι δήομεν ἕδρην.
ἀντὶ τοῦ μᾶλλον καθεζόμενον. πάλιν δὲ εἰρήσθω ὅτι τὸ ταῦτα διαλλάττειν, ἁμαρτάνειν ἐστί· τὸ δὲ καθίζω, τῷ καθέζομαι

tentis utilitatem significat: *studere alicui*, utilitatem ejus cui studemus. Et haec fortasse aliquantum miscentur, fortasse autem accurate quibusdam observantur. Melior autem unicuique accurata observatio. SOL. Nempe.

11. LYC. Verum *considere* & *sedere*, itemque *assidere* & *sedere*, numquid nosti quid differant? SOL. Non novi, sed hoc dicere te audivi, *considere* esse peregrinum. LYC. Recte tu quidem audisti. Sed ego *assidere* & *sedere* differre ajo. SOL. Et quid tandem differrent? LYC. Quod ad stantem dicitur *Assidere*? alterum autem ad sedentem. V. G. *Quin*, *peregrine*, *sedes*, *sedem inveniemus & ipsi*: *sedes*, pro *manes sedens*. Quare iterum dictum sit, mutare talia, peccare est. *Colloco* autem a *Sedeo* numquid par-

a Ὅν] Ὃ male Fl. b Καθίζεσθαι] Καθίζεσθαι Fl. c Καθίζειν] Amst. bene. Καθίσειν Edd. cett. d Κάθισον] Sic Gesn. ex Amst. Κάθιζε cett. Κάθησο J. Καθίζου B1. e Κάθισον] Sic jam omnes.

Moschopulus, πρός σε ὅταν σι ἀξιῶ ἐπιμελεῖας τῷ σόματι, σπουδάζω περί σε, ὅταν ἐπιμελῶμαι τῶν περί σε πραγμάτων. J.G.G.

49. Ἑκάστῳ] An ἕκαστος; F.G.

52. Καθίσου] Sic legendum videtur: *καθίζω*, τὸ *κάθισον*, τῷ *κάθησο*. F.G.

56. Ἀλλὰ τὸ κάθισον, τῷ κάθησο διαφέρειν φημί] Nihil aliud vult Lucianus, quam *κάθισον* dici ad stantem, quem jubemus sessum capere, *κάθησο* vero ad eum, qui jam sedet, quemque rogamus, ne surgat. *Thomas* eadem tradidit quae Lucianus: Ἄλλο, inquit, *κάθισον*, καὶ ἄλλο *κάθησο*. Τὸ μὲν δὴ *κάθισον* πρός τινα ἑστῶτα λέγεται ἵνα καθίσῃ. τὸ δὲ *κάθησο* πρὸς τὸν *καθήμενον* ἵνα *κάθηται*, καὶ μὴ ἐγκαταστῇ, ὡς τὸ παρ' Ὁμήρῳ Ἧσο ξεῖν' ἡμεῖς δὲ καὶ ἄλλοθι δήομεν ἕδρην. Sic lege hunc locum in edito libro satis mendosum. quod vero paulo antecedit, τὸ *καθέσθητι* ἥκιστά σε λέγοντα· ὡς ἴσω ἄκφυλον. *audivi te dicentem imperativum καθέσθητι*, *sede*, *vocem esse peregrinam vel barbaram*, Luciani forte respicit verba quae in *Lexiphane* suo posuit: Τὸ ἵστατο, καὶ ἀκατάστατος, καὶ τὸ *καθιστεῖς* δὲ μετοικικὸν τοῦ Ἀθηναίου φωνῆς. *Micyllus* ex superioribus Luciani verbis colligit hic aliquid desiderari. cui equidem non invitus assensero vel propter haec verba quae infra habentur. Οὐκ οἶσθα οἷον ἐστὶ συγγραφεὺς ἀνήρ. Σολ. Πάνυ οἶδα νὴ γά σε ἀκούσας ταῦτα λέγοντα. Nam Lucianus de proprietate vocabuli συγγραφεὺς nusquam in hoc libello locutus est. Nunc vicissim *Thomam* & *Phrynichum* audimus. Ἐκαθέσθην, inquit *Thomas*, *καθεστεῖς*, *καθεστήσομαι*, *καθεστῶτος*, καὶ ὅτου δὲ τούτων, βάρβαρα. λέγει δὲ *καθίζομαι*, ἐκαθιζόμην, *καθεδοῦμαι*, κατεδόμην, καθεδοῦται, καὶ ὅτου δὲ τούτων. *Phrynichus* inscribit, *καθεστεῖς*, *καθεστῶτος* ἐπὶ πλαθυντικῶν *καθεστῶτες*), ὑφυλα. Parum igitur Attice *Heliador.* in IV. *Καθεστεῖς* δὲ πλησίον θάσσει, δυγάτηρ, ἄλογον. Et *Basilius* in epistola: Ταῦτα λογιζόμενος πολὺν χρόνον ἐκαθεσάμην. Lucianus in priore verarum narrationum: Ὀστοφύσαν δὲ ἐκαθεζόμεθα ἄντρῳ δή περί τράπεζαν. *Herodian.* in V. Συγκαθεστεῖς αὐτῷ οἱ τοῦ βασιλικοῦ φορείου. *Josephus*, Ἀρχαιολογίας libro II. *Καθεστεῖς* ἐπί τινος θρόνου. Idem libro VIII. *Καθεστεῖσα* δ' ἡ Βαθσαβέη. & pluribus aliis in locis. De *καθίζω*, & *καθίζομαι* *Thomas Magister*: *Καθίζω* ἐγὼ, καὶ *καθίζομαι*, καὶ *καθίζω* ὅταμαι. *Pollux* scribit *Xenophontem καθίζειν* usurpasse pro *καθίσαι ποιεῖν*. Locus est in II. ἀναβάσεως. Καὶ ἀπαγαλλόμενα δὲ Ἀρμήν, ἐν ἐνδάπι ἴλῃ ἢ θρόνοι ἢ βασίλειοι *καθιεῖν collocaturos esse*. Sic *καθίζειν* ἐλαύνειν apud Demosthenem & Galenum. *Moschopul.* *Καθίζω* ἔστιν, μεταβατικῶς, καὶ *καθίζω* ἐμαυτόν, ἀμεταβάτως. *Κάθημαι* δὲ ἐγὼ, ἀντὶ μετοῦσιου, &c. Τὸ *καθεστῶτος*, καὶ *καθέστηκα* βάρβαρα. Alibi *Thomas*: Τὸ *καθίζω* δὲ μόνον τίθεται αὐτὸ τοῦ ἄνωθεν ποιῶ *καθίζειν*, ἀλλὰ ἐπὶ ἐμαυτόν. Lucianus in *Nigrino*: Καὶ *καθίσας* ἐμαυτὸν ἄντικρυ ἐν θρόνῳ. J.G.G.

57. Εἴη διαφέρον] V. *Th. Mag.* v. *κάθισον*. M. du S.

61. Ἥσο

parvo tibi discrimine abesse videtur? cum alterum faciamus in aliis, *collocare* dico, alterum vero in nobis solis, *sedere*.

12. SOL. Haec etiam satis enarrasti: & dic sane *altera*: ita enim oportet te docendo praeire. LYC. Nempe aliter dicente me, non intelligis. Non nosti, quid sit *vir scriptor*? SOL. Omnino novi nunc quidem, postquam te ista dicentem audivi. LYC. Quandoquidem etiam *καταδουλοῦν* tu forte idem quod *καταδουλοῦσθαι* putasti. Ego vero differentiam ea non parvam habere, novi. SOL. Quam? LYC. Quod alterum significat alterius potestati subjicere; *καταδουλοῦν* vero sibi. SOL. Recte dicis. LYC. Supersunt alia quoque multa tibi discenda: nisi tamen ipse scire tibi videris, cum nescias. SOL. Non videri possum. LYC. Ergo in aliam occasionem differamus reliqua, nunc autem solvamus collocutionem.

65 ἆρά σοι δοκεῖ μικρῷ τινι διαφέρειν; εἴ τε τὸ μὲν [f] ἕτερον δρῶμεν, τὸ καθίζειν [g] λέγωμεν τὸ δὲ μόνους ἡμᾶς αὐτοὺς, τὸ καθέζεσθαι.

ΣΟ. Καὶ ταῦτα [h] ἱκανῶς διελήλυθας, ὦ δή λέγε, ἔτω· [i] γὰρ σε δεῖ προδιδάσκειν. ΛΥΚ. Ἑτέρως γὰρ λέγοντος σὺ κατανοεῖς. οὐκ οἶδα οἷόν ἐστι ξυγγραφεὺς ἀνήρ; ΣΟ. Πάνυ οἶδα νῦν γέ σου ἀκούσας ταῦτα λέγοντος. ΛΥΚ. Ἐπεὶ ὦ τὸ καθεδεῖσθαι σὺ μὲν ἴσως ταυτὸν τῷ καθεδεῖσθαι νενόμικας, ἐγὼ δὲ οἶδα διαφορὰν οὐκ ὀλίγην ἔχον. ΣΟ. Τίνα ταύτην; ΛΥΚ. Ὅτι τὸ μὲν ἑτέρῳ, τὸ καθεδεῖσθαι δ' ἑαυτῷ γίγνεται. ΣΟ. Καλῶς λέγεις. ΛΥΚ. Καὶ ἄλλα δέ σοι πολλὰ ὑπάρχει μαθήσεως, εἰ μὴ [k] μοι αὐτὸς εἰδέναι οὐκ εἰδὼς δόξεις. ΣΟ. Οὐκ ἂν δόξαιμι. ΛΥΚ. Οὐκοῦν τὰ λοιπὰ εἰσαῦθις ἀναβαλώμεθα· νῦν δὲ διαλύσωμεν τὸν διάλογον.

ΦΙΛ

[f] Ἕτερον] Καὶ ἕτερον *Fl.* [g] Λέγω] Ex *Fl.* recepi. Λέγειν cett. [h] Ἱκανῶς] Rescripsi ex *M. J. V2.* Ἱκανὸς cett. [i] Γάρ σε δεῖ προδιδάσκειν] *Ms* προδιδάσκειν *Fl.* omisso ὦ ac δεῖ. [k] Μοι] Μὴ legit *Gesn.*

74. Καταδουλοῦσθαι] Ἰσοκράτης ἐν τῷ Εὐαγόρᾳ· ἢ τὸν ἥκιστον ἄλλῳ βασιλεῖ τῷ μεγάλῳ καταδούλωσιν. εἶτα διαφέρειν ἐν τὸ τοῦ Λυκιανοῦ. *V.*

61. Ἥνο ξώ'] *Hom.* Od. Π. 44. *M. du S.*

Ἥνο ξώ'] Apud *Homerum* Od. Π. 44. editur Ἧσ', ἕ ξώ'. Notavit *Barnesius* forte ipsius hujus loci auctoritate Ἥνο. Caeterum apud *Homerum* manifesto Ἥνο significat, *sede*, hoc est, sedem quam occupasti retine: nam praecessit τεῦ δ' ἕδρης ἐπέβην πατρὸς ὑπείξας Ὀδυσῆος. Τηλέμαχος δ' ἐπιφθὰς ἀρέσατο, φάσκων τε. Caeterum apparet, me in interpretatione *sede* posuisse, pro *sedem tuam retine*; *asside* autem pro *sessum abi*: quod a bonis auctoribus ita dictum, facile demonstrari potest; non ausim dicere, numquam positum aliter. *J. M. G.*

66. Τὸ καθίζειν λέγειν] Si quis intelligat hanc lectionem, ab illo etiam edoceri cupio. Caeterum hoc videre mihi videor, λέγειν huic loco optime convenire, & sic interpretatus sum. *J. M. G.*

71. Ξυγγραφεὺς ἀνήρ] Ξυγγραφεὺς, inquit *Thomas*, ὁ μόνον ὁ συγγραψάμενός τινα, ἤτοι ἄλλο ἐφ' ἑαυτῷ γενόμενον, οἷον ἐν Θουκυδίδῃ, ἀλλὰ καὶ γράφοντας ψηφίσματα ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον συγγράφεις ἐκάλουν. Θουκυδίδης· Καὶ ὑπήκουσαν οἱ ξυγγραφεῖς ἄλλο τι ἢ ὀδύν. *Ammonius* quoque paene eadem habet: Ἰσοκράτης μὲν γὰρ ἐφη ὁ τὰ πρὸ ἑαυτοῦ γιγνόμενα συγγραψάμενος, ὡς Ἡρόδοτος. Συγγραφεὺς δὲ ἐστὶ τὰ ἐφ' ἑαυτοῦ γιγνόμενα, ὡς Θουκυδίδης. Itaque secundum horum sententiam ξυγγραφεὺς dicitur non solum de scriptore & auctore librorum, sed & de scriba senatus, aut alius collegii. *J. G. G.*

72. Πάνυ οἶδα — λέγοντος] At nihil dixit, quod ad declarandum hoc nomen pertineret. Itaque est, ut excidisse descriptionem τῶ συγγραφεῖ putemus, facile illam quidem aliunde resarciendam. *J. M. G.*

73. Τὸ καταδεδουλῶν] Τὸ μὲν καθεδεδουλῶσθαι ἑτέρῳ, τὸ δὲ καταδεδουλῶν ἑαυτῷ. *Moschopul.* paulo aliter: δουλῶ ἐμαυτὸν, καταδουλοῦμαι τὴν Ἑλλάδα. Pro Luciano facit illud *Thucyd.* Τοὺς μὲν ξυγκαταδεδουλῶν ἐν σφίσιν αὐτοῖς τὸ θαλάττης μέρος. Ex *Moschopuli* sententia dixit idem in III. Τοὺς μὲν καταδεδουλωμένους τὴν Ἑλλάδα. *J. G. G.*

82. Νῦν δὲ διαλύσωμεν τὸν διάλογον] Nihil argumenti in his verbis video pro eo, quod Lucianus hunc Dialogum, Soloecistam, tamquam coronidem imposuisset omnibus, quos ante scripsisset, dialogis; (quae est sententia *Bourdelotii*) quum simpliciter innuatur finis hujus dialogi. Ex verbis proxime praecedentibus liquet, non alienum fuisse ab Luciani instituto, scribere post hunc & alios dialogos, quibus ulterius de soloecismis esset acturus. Ait enim, ἀκοῦν τὰ λοιπὰ εἰσαῦθις ἀναβαλώμεθα· νῦν δὲ διαλύσωμεν τὸν διάλογον. Fateor, non sequi post hunc alios super hoc argumen-

ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ, Η ΔΙΔΑΣΚΟΜΕΝΟΣ.

ΤΡΙΕΦΩΝ, ΚΡΙΤΙΑΣ, ΚΑΙ ΚΛΕΟΛΑΟΣ.

ΤΡΙΕΦ.

Τί τοῦτο, ὦ Κριτία; ὅλον σεαυτὸν ἠλλοίωσας, καὶ τὰς ὀφρῦς κάτω [a] συνένευκας, μύχιον δὲ [b] βυσσοδομεύεις, ἄνω καὶ κάτω περιπολῶν, κερδαλεόφρονι ἐοικὼς, κατὰ τὸ ποιητικὸν, ὠχρός τέ σευ εἶλε παρ-

PHILOPATRIS, SEU QUI DOCETUR.

TRIEPHON, CRITIAS, ET CLEOLAUS.

TRIEPH.

QUid hoc rei est, Critia? totum te mutasti. Superciliis deorsum contractis profundas volvis sub pectore curas, sursumque & deorsum vagatus *animos sub vulpe latentes*, ut est in Poëta, videris circumferre, *oraque pallor occupat*. Num Cerbe-

ΤΡΙΕΦ.] Sic *P.* Τριφῶντος &c. *Bt.* ac 2. In cett. omissa. *a* Συνένευκας] Συνώνυκας Edd. priores. *b* Βυσσοδομεύεις] Βυσσοδομοῦν C. Nil mut. *Fl.*

ΦΙΛΟΠ.] Καὶ ἔστω ὁ λόγος ἄλλου τινὸς, καὶ οὐ Λουκιανοῦ δοκεῖ εἶναι, καὶ τὰ λοιπὰ οὐ δεῖ ἐπιφέρειν. *V.*

3. Βυσσοδομεύεις] *Ex βάθυς σκέπτη. V.*

* Ἐκ] Aberat propositio ab editis. Addidit *M. du S.*

to dialogos; satis tamen manifestum puto, illud τῶν δὲ ἀφελόντων τὸ ἀφύλογον, tantum de hoc dialogo capiendum esse. *J. J.*

Ibid. Διαλύσωμεν τὸ ἀφύλ.] Non audiendus est *Bourdelotius*, cum ex his verbis argumentatur, hunc esse ultimum dialogorum ipsius Luciani, reliquos suppositicios. Vera esse potest ipsa propositio, sed argumentum lubricum. Sic paullo ante dixit, μακρὸν γὰρ ἂν ποιήσαιμεν τὸ διάλογον. *J. M. G.*

ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ] Non est hujusce Luciani. Sed antiquioris alicujus. Multa id arguunt, primumque ineptiae styli, cum aliae omnibus paginis, tum illae φυ. φυ. &c. Deinde ratio temporis. Nam Syrus noster Lucianus pervixit ad tempus belli Marcomanici, anno Christ. 171. ut patet in *Pseudomante*: at hic nebulo se baptizatum significat a D. Paulo. Paulus vero martyrii palmam accepit imperantis Neronis anno 13. Falliturque *Baronius* Neronis anno 12. verba illa hujusce Dialogi, Γαλιλαῖος ἀναφαλαντίας, ἐπίρρινος, ἐς τρίτον ὑραῖον ἀσεβοκτήσας δὲ ὕδατος ἡμᾶς ἀνεκαίνισεν, adscribens huic Luciano. Nam qui potuit Lucianus hic a Neronis anno 12. & Christi 68. ad annum servatoris 171. pervivere, sive annis 103. Atqui etiam post bellum Marcomanicum, quin Lucianus hic aliqua commentatus sit, negari non potest. Saperdae autem prorsus illi sunt, qui propter ea, quae in extremo Dialogo isto, de Babyloniis, Aegyptiis, Persis, Scythis verba fiunt, hujusce distortissimi foetus parentem ad tempora imperatoris Trajani referunt, cum ea magis in Neronis aut etiam Claudii pertinere posse, quivis facile lolio non victitans perviderit. Plane quidem qui tam belli pueri pater est, Neronis principatu eum suscepit. *Th. M.*

ΦΙΛΟΠ.] Spurium *Spanhemius* aliique multi; genuinum videntur existimare *Cave* 129. & Theologi nonnulli; sed palam est, esse spurium. *M. du S.*

ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ] De nomine Φιλόπατρις inter elogia honorum ac laudum posito. V. *Perizon.* ad *Aelian.* 3, 26. collatis addendis, ubi neque hujus inscriptionis oblivisci tur, neque quod in *Peregrino* .... plebs illum impostorem vocat ἵνα φιλόσοφον, ἵνα φιλόπατριν. Metellus est Consul Φιλόπατρις *Ciceroni* ad Att. 2, 1. *J. M. G.*

ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ] Ab Inquisitoribus & hic libellus in exemplari *Aldino*, quo utor, rescissus est. *M. du S.* In meo exemplari, quo Cl. *Wesselingi* beneficio utor, adest; sed nihil varietatis in margine notatum. *J. F. R.*

ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ] Hunc Dialogum Luciani non esse mihi certissimum est, ex stilo & ingenio hominis Lucianeo multum inferiore. Adfectata autem est Lucianeae locutionis imitatio quae ab ipso proficisci nequivit, quia sua ipse non excerpsit; Auctorem vero aetate posteriorem esse, satis demonstravit Cl. *Gesner.* in singulari Dissert. quam calci hujus tomi adjungemus; ibique statuit scriptum Constantinopoli, tempore Juliani, ab Luciano quodam Sophista Imperatoris illius amico, ad quem hodienum exstat scripta a Juliano epistola. Ita vero studiose hunc Dial. pertractavit *Gesn.*

ut

berum vidisti, aut Hecaten ex inferis ascendentem, an consilio cum Deorum aliquo una fuisti? Neque enim adeo te affici par, puto, erat, si vel mundum, ut quondam sub Deucalione, eluvie totum periturum audivisses. Tecum loquor, o pulcher Critia, non audis multum tibi inclamantem, & prope jam te consistentem? Irasne aliquas adversum nos geris? obmutuisti? an expectas dum injecta te manu impellam? CRIT. O mi Triepho! audivi orationem magnam atque difficilem, & multis implexam implicitamque nodis: jamque mecum retracto nugas, & aures obturo, ne si forut vix mihi quod addam, relictum sit. Summis laudibus has ejus lucubrationes effert Cl. *Heumann.* in Poecil. p. 248. seqq. Sed p. 250. miratur ejusdem timiditatem, quod nihil in codicum inopia corrigere ausus fuerit. (Sed de hac opinione forsan in praefat. agemus) Bis ejus versionem, bis, ter Graeca emendat, quod suo loco obiter indicamus. *J.F.R.*

ειάς. μή πω τριπάρηνον τεθέασαι; ἢ Ἑκάτλω ἐξ ᾅδου ἐληλυθυῖαν; ἢ χαί τινι θεῶν ἐκ προνοίας συνήλθηκας; ἐδέπω γάρ σε τοιαῦτα εἰκὸς παθεῖν, εἰ καὶ αὐτὸν ἠκηκόεις, οἷμαι, τ' κόσμον κλυσθῆναι, ὅσπερ ἐπὶ τῦ Δευκαλίωνος. σοὶ λέγω, ὦ καλὲ Κριτία, ἐκ ἀΐεις ἐμῦ ἐπιβοωμένυ τὰ πολλὰ, καὶ ἐς βραχὺ γεγηπάσαντος; δυσχεραίνεις καθ' ἡμῶν, ἢ ἐκπεκώφωσαι, ἢ καὶ τ χειρὸς παλαιῆς ἡσυῖα ἐπιμένεις; ΚΡΙΤ. Ὦ Τριεφῶν, μέγαν τινὰ καὶ ἠπορημένον λόγον ἀκήκοα, καὶ πολλαῖς ὁδοῖς διειλημμένον, καὶ ἔτι ἀναπεμπάζω τὸς ὕθλυς, καὶ τὰς ἀκοὰς ἀποφράττω, μή πω ἔτι ἀκύσαιμι ταῦτα, καὶ

6. Τριπάρηνον] Κέρβερον. *V.*

TPIEΦ.] Nothus. An Τρύφων vel Τρίφων, τὸ Τριφῶν non placet. *F.G.* At Τριφῶν integre & crebro in ipso Dial. occurrit. Quare nihil mutandum. *J.F.R.*

2. Σωϊνύνυκας] Lege σωνίνυκας. *F.G.*

3. Βυσσοδομεύεις] Βυσσοδομεύειν quid sit, explicat Scholiast. minor *Homer.* ad Od. Θ. 273. βυσσοδομεύων, κατὰ βάθους τ' λογισμὸς βυλευόμενος, quasi dicas in profundo aedificantem. Add. Od. I. 316. Lucian. *de Dolat.* c. 24. βυσσοδομεύει τὴν ὀργήν. *J.M.G.*

Βυσσοδομεύεις] Vid. de hoc verbo *Toll.* & *Solan.* ad *Calum.* c. 24. Adde *Hom.* Od. Δ. 676. *J.F.R.*

5. Κατὰ τ ποιητήν] Il. A. 149. ubi Schol. κερδαλεόφρον, πανοῦργε τὸ φρόνημα, καὶ ἀφεκτικὸν τ νοῦν ἔχων, τῦτ' ἴσι, κερδαίνειν φρονῶν. Sed ad Il. Δ. 339. eadem Schol. κερδαλεόφρον, πανοῦργε, καὶ φιλοκερδέστατε. Ἤγουν, ἀπατηλὲ, δολερὲ, ἀλωπεκώδες. κερδαλὴ γὰρ ἀλώπηξ. & ad Il. K. 44. βυλὴς κερδαλέης, σωστικῆς, ὠφελίμυ, ἢ πανούργυ παρὰ τὴν κερδὼ, ἤγουν τὴν ἀλώπεκα. A vulpina igitur astutia hoc nominis deductum est, quod proinde non adeo inepte reddi videtur *Horat.* phrasi ex arte Poët. vers. 437. *J.M.G.*

Ibid. Ὠχρῷ τέ σε] *Hom.* Il. Γ. 35. *M. du S.*

Ὠχρός τε] Iliad. Γ. 35. Lucian. *Jove Tragoedo* init. *J.M.G.*

6. Ἑκάτλω] Hecates, cum ex inferorum regione in terram nostram venatum egreditur, quam terribilis sit adspectus, & ad mentem sano etiam excutiendam comparatus, graphice descripsit Lucian. in *Philopseude* c. 24. seqq. *J.M.G.*

7. Τίνι θεῶν — συνῆλθ.] Mirum non est insolito aliquo visu turbatis, cum ipsa mente, spiritibus quos vocant animalibus, corpus etiam ad languorem dari, totumque ejus immutari habitum; cujus rei nec in sacris nulla sunt vestigia. Vide mihi *Dan.* 9, 27. *Jud.* 13, 22. *Athenagoras in Legatione pro Christianis* c. 15. p. 63. Ed. Oxon. Dechair. ex *Homer.* Il. Υ. 131. Χαλεποὶ δὲ θεοὶ, inquit, φαίνεσθαι ἐναργεῖς. Add. *Spanh.* ad *Callim.* H. in Pall. 54. p. 592. & 610. & viri docti ad *Petron.* c. 17. p. 58. Nota sunt de antro Trophonii quae dicuntur. *J.M.G.*

8. Ἐκ προνοίας] I. e. ex Dei providentia. *F.G.*

Ἐκ προνοίας] Miserrima affectatio. *Spanh.* ad *Callim.* 610. *Consulto* vertit, quamvis idem *inopinatum conspectum* dixisset. Vid. *pro Lapsi.* c. 14. *M. du S.*

11. Ὦ καλὲ Κριτία] Προσφώνημα hanc, utut Latinis paullo videatur insolentior, non putavi refugiendam, scilicet ipsum secutus *Ciceronem*, qui, cum ex Graeco vertendum esset, προπίνω τῷ καλῷ Κριτίᾳ, dixit *Tuscul.* I. c. 40. *propino hoc pulchro Critiae.* Quanquam nec illud ignoro, Critiam illum Socraticum a corporis pulchritudine celebrari. *J.M.G.*

13. Δυσχεραίνεις] Lucianus in *votis* sive *navi* c. 10. ἢ δυσχεραίνει καθ' ἡμῶν, ἢ ἐκπεκώφωται. *J.M.G.*

14. Ἡ Θ τ χειρὸς] An ἢ Θ ἀπ τ χειρός; *F.G.*

17. Διειλημμένον] Omittunt hoc verbum Lexica, Sed tamen quid sit ἐλλαμβάνεσθαι, tradunt ex *Dioscoride*, nimirum amplecti, circumplecti, cum de capreolis vitium, vel claviculis sermo est, quarum illae arcto complexu ad palos arboresque sese applicant. Erit igitur διειλημμένος λόγος, intricatus, implexus, difficilis. *J.M.G.*

18. Ἀναπεμπάζω] Lucianus in *Gallo* c. 5. ἀναπεμπάζω τ ὄνειρον. *J.M.G.*

19. Ταῦτα, καὶ] Lege ταυτά. *F.G.*

καὶ [a] ἀποψύξω ἐκμανεὶς, καὶ μῦθος τοῖς ποιηταῖς γενήσομαι, ὡς ἡ Νιόβη τὸ πρίν. ἀλλὰ τί χρημνὸν ὠθεῖσάν με ἐπὶ κεφαλῆς σκοτοδινήσας, εἰ μὴ ἐπέκραξάς μοι, ὦ τᾶν, ἡ τὸ τῦ Κλεομβρότυ πήδημα τῦ Ἀμβρακιώτυ ἐμυθεύθη ἐπ' ἐμοί.

ΤΡΙΕΦ. Ἡράκλεις, τ' θαυμασίων ἐκείνων φασμάτων, ἢ ἀκουσμάτων, ἅπερ Κρετίαν ἐξέπληξαν. πόσοι γὰρ ἐμβρόντητοι ποιηταὶ, καὶ τερατολογίαι Φιλοσόφων, οὐκ ἐξέπληξάν σε τ' διάνοιαν, ἀλλὰ λῆρος πάντα γέγονεν ὅπῃ σοί; ΚΡΙΤ. Πέπαυσο ἐς μικρὸν, καὶ μηκέτι παρενοχλήσῃς, ὦ Τριεφῶν· ἐ γὰρ παροπτέος ἢ ἀμελητέος γενήσῃ παρ' ἐμοῦ. ΤΡΙΕΦ. Οἶδ' ὅτι ἐ μικρὸν ἐδὲ εὐκαταφρόνητον πρᾶγμα ἀνακυκλεῖς, ἀλλὰ καὶ λίαν τ' ἀπορρήτων. ὁ γὰρ χρὼς, καὶ τὸ ταυρηδὸν ὑπεβλέπειν, καὶ τὸ ἄτακτον τ' βάσεως, τὸ ἄνω τε καὶ κάτω φερόμενον

2 ote iterum illae audiendae ſint, dirigeam pra furore, ut illa olim Niobe, & fabula Poëtis fiam. Sed profecto, niſi tu mihi jam inclamaſſes, de praecipiti loco in caput vertigo me impuliſſet, & Cleombroti de me ſaltus, Ambracioten illum dico, narrari quam ſcitiſſime potuiſſet.

2. TRIEPH. Mirabilia, Hercle, viſa vel audita, quae quidem Critian adeo potuere percellere. Quot enim attoniti poëtae, quot Philoſophorum portenioſi ſermones, tantum abeſt ut tuam dimovere mentem potuerint, ut potius merae nugae fuerint. CRIT. Quieſce paullum Triepho, & noli moleſtus eſſe amplius. Neque enim a me inſuper habendus es, aut negligendus. TRIEPH. Novi te haud parvam rem, neque ſpernendam facile, quin valde etiam abſtruſam, volutare animo. Color enim ille tuus, illa in vultu torvitas, in ingreſſu illa inconſtantia, illa ſurſum deorſumque con-

a Ἀποψύξω] Bene omnes, demta *F.* quae ἀπψύξω

20. Ἀποψύξω] Ἀποθανοῦμαι, ξηραθήσομαι. *V.*

20. Ἀποψύξω] Gloſſ. Graecol. ἀπψύχω dirigeo. *F.G.* Idem habet *AE. M.*

23. Σκοτοδινήσας] Lucian. in *Philopſeud.* c. 24. ὡς μὴ σκοτοδινιάσας ἐμπίσοιμι ἐπὶ κεφαλήν. *F.M.G.*

24. Κλεομβρότυ] Hic lecto *Platonis* de animae immortalitate libro, praecipitem ſe de ſaxo dedit. *M. du S.*

Κλεομβρότυ] Notiſſimum eſt *Callimachi* in eum Epigramma, ſed nimis pulchrum ut non hic adſcribatur. Eſt autem in Antholog. Graeca l. 3. ultimum,

Εἶπας, ἥλιε χαῖρε, Κλεόμβροτος Ἀμβρακιώτης,
Ἦλτ' ἀφ' ὑψίζυ τείχεος εἰς Ἄϊδαν,
Ἄξιον οὐδὲν ἰδὼν θανάτυ κακὸν, ἀλλὰ Πλάτωνος
Ἓν περὶ τ' ψυχῆς γράμμ' ἀναλεξάμενος.

F.M.G.

28. Ἐμβρόντητοι] Ἐμβροντήτους Poëtas etiam Lucian. vocat *Timon.* init. *F.M.G.*

Ἐμβρόντητοι] Cur hoc epitheton poëtis tribuatur, vid. ſupra *Hemſterh.* T. I. *Tim.* §. 1. *F.F.R.*

33. Οὐ γὰρ παροπτέος] Solebant ita fere loqui, cum aliquid aut narrari oſtendive ſibi cuperent, aut ipſi narrare aggrederentur. Prioris generis exemplum eſt apud Lucian. in *Scyth.* c. 4. ubi Anacharſis ad Toxarin: μὴ φείδῃς ἀθέατον αὐτῶν ἀναστρόφου. *Necyom.* c. 21. ἀλλ' εἰπέ, καὶ μὴ φείδῃς μοι κ. τ. λ. *Contempl* c. 1. φείσῃ δ' μοι κ. τ. λ. & *Icarom.* c. 3. μὴ δὲ πρὸς φιλίαν μοι φείδῃς. Huc refero obſcuriorem paullo in *Nigrin.* locum c. 6. ἐγὼ δὲ βουλομένῳ ἂν, εἴ τινι καὶ ἄλλῳ τῶν ἀκούειν τ' λόγων. ὑδὲ γὰρ ὑδὲ καλαφρονεῖν ΑΥΤΩΝ οἶμαι θέμις, ἄλλως τε εἰ φίλος ἐ περὶ τὰ ὅμοια ἱστυδαίως ὁ βουλόμενος ἀκούειν ᾖ. Illud ΑΥΤΩΝ non ad λόγων refero, quod praeceſſerat, ita enim nimis inepte cum iis quae ſequuntur cohaereret: ſed auctorem, parum ad verborum ordinem attentum, quae dicturus erat praecepiſſe quaſi, idemque ſibi voluiſſe exiſtimo, ac ſi dixiſſet, ὑδὲ γὰρ καλαφρονεῖν ΤΩΝ ΒΟΥΛΟΜΕΝΩΝ ΑΚΟΥΕΙΝ οἶμαι θέμις κ. τ. λ. neque omnino inſolens eſſe arbitror, ut ex iis, quae ſequuntur, ſuperior expleri oratio debeat. Licet nunc magis fere Cl. *Hemſterhuſii* emendatio mihi placeat. Caeterum propius ad locum qui prae manibus eſt, quadrat, quod eſt apud Comicum in *Ranis* vſ. 512. ubi muliercula Pſeudo Herculi aliquid, quod e re illius eſſet, narratura ita προοιμιάζει, Οὐ μὴ σ' ἐγὼ φείσομαι ἀπειθοῦντα. De aliis precibus paſſim Lucianus, quod index docebit. Jam *Herodot.* I, 24. ἐπειδὴ σφι ἤτεε δοῦναι φεῖδόν αὐτόν. *Julian.* Or. v. quae eſt in Deum matrem, gratias eidem ſe habere ait, ὅτι μὴ φεῖσθαι ἔφησεν ὧν ἐγὼ τυγχάνω πλανώμενον, ſed edocuerit rationem myſteriorum &c. *F.M.G.*

Οὐ γὰρ παροπτέος] Sed verba illa ex *Nigrin.* c. 6. ab *Geſner.* adlegata aliter exponit *Hemſterh.* quem vide. (ſed video ipſum hoc jam notaſſe.) *F.F.R.*

34. Οὐ μικρὸν] Lucian. in *Navig.* c. 12. ἐ μικρὸν ἐδ' ὑπ-

converſio, valde te conſpiciendum atque notabilem faciunt. Sed reſpira ab illo malo, & nugas evome, ne quid inde morbi nanciſcaris. CRIT. Sed heus tu, Triepho, quantum eſt unum jugerum, curriculo te hinc aufer, ne ſpiritu in ſublime ſublatus, ſpectaculum multitudini fias, & delapſus alicubi, ut quondam Icarus, Triephonteum pelagus nomine tuo ſignes. Inſigniter enim, quae hodie ex ſacerrimis ſophiſtis audivi, ventrem mihi inflarunt. TRIEPH. Ego vero, quantum voles, retro curram. Igitur reſpira a malo. CRIT. Phy, phy, phy, phy, nugas illas! hem, hem, hem, hem, nefanda conſilia! heu, heu, heu, heu, ſpes vaniſſimas!

3. TRIEPH. Deum immortalem! quantus erat ille flatus, quam nubes ipſas convertit! Cum enim antea vehementi Zephyrus flatu in undas impingeret, Boream jam ſuper Propontide excitaſti, adeo ut funibus

πολεῖν, ξείνωτόν σε καθίστην. ἀλλ' ἄμπνευσον τῦ δεινῦ, ἐξέμεσον τὰς ὕθλας, μή τι κακὸν παθήῃς. ΚΡΙΤ. Σὺ μὲν, ὦ Τριεφῶν, ὅσον πέλεθρον ἀνάδραμε ἀπ' ἐμῦ, ἵνα μὴ τὸ πνεῦμα ἐξάρῃ σε, καὶ πεδάρσιον τοῖς πολλοῖς ἀναφανῇς· καί πω καλαπεσῶν, Τριεφώντειον πέλαγον [b] καλονομάσῃς, ὡς καὶ Ἴκαρον τὸ πρίν. ἀ γὰρ ἀκήκοα σήμερον παρὰ τῶν τρισκαλαράτων ἐκείνων σοφιστῶν, μεγάλως ἐξώγκωσέ με τὴν ὀδύν. ΤΡΙΕΦ. Ἐγὼ μὲν ἀναδραμοῦμαι ὁπόσον καὶ βούλει, σὺ δὲ ἄμπνευσον τῦ δεινῦ. ΚΡΙΤ. Φὺ, φὺ, φὺ, φὺ, τῶν ὕθλων ἐκείνων. ἰὺ, ἰὺ, ἰὺ, ἰὺ, τῶν δεινῶν βουλευμάτων. αἰ, αἰ, αἰ, αἰ, τῶν κενῶν ἐλπίδων.

ΤΡΙΕΦ. Βαβαὶ τῦ ἀναφυσήματος, ὡς τὰς νεφέλας διέτρεψε. ζεφύρου γὰρ ὀλιγηστοῦντος λάβρου, καὶ τοῖς κύμασιν ἐπωθίζοντος, Βορέην ἄρτι ἀνὰ τὴν Προποντίδα κεκίνηκας, ὡς

[b] Καλοναμάσῃς] Καλωνομάσῃς *J. Fr. H.* Ceterae recte quod edidimus.

39. Ἀρίγνωτον] Εὐδιάγνωστον. *V.*

ἀκαλαφρόητον πρᾶγμα ὡς δεινῆς ἀνακυκλῶν. *J.M.G.*

40. Μή τι κακὸν παθήῃς] Hemiſtichion veteris poëtae videtur. An Homeri? *F.G.*

44. Καί πω καλαπεσῶν] Lucian. in *Icarom.* c. 3. μὴ καὶ σύ πω τὴν θαλάσσης καλαπεσῶν Μυήπτιόν τι πέλαγος ὑμῶν ἀπτηρ ὁ Ἰκάριον ἀποδύξῃς ἐπὶ τῷ σιαυτοῦ ὀνόματι. *J.M.G. Heuman.* in Poecil. p. 249. Verti vult *ſpiritu meo*, ne quis intelligat ſubſtantiam ſpiritualem; ſed *Geſn.* videtur ambiguum ſtudio ſervaſſe. *J.F.R.*

47. Σοφιστῶν] Chriſtianos notari τὸν σοφιστῶν voce, infra apparebit. Caeterum Luciauus *de Mort. Peregr.* c. 13. Chriſtum ipſum σοφιστὴν appellavit: & apud *Prudentium Periſtephan.* 10, 40. Chriſtianis Aſclepiades Syriae Praefectus hoc nominis tribuit: *Quis hos Sophiſtas error induxit novus?* *J.M.G.*

48. Ἐξώγκωσε] Etiam hic Lucianum imitatus eſt noſter, niſi quod paullo modeſtius ille hyperbola utitur, in *Philopſ.* c. 39. ταυτὶ ἀκούσας ἐγὼ, ὥσπερ οἱ τῦ γλαύκας πίοντες, ἐμπεφυσημένος τὴν γαστέρα, ἐμοῦσα δόμους κ.τ.λ. Simili fere metaphora, ſed alio inſtituto, utitur *Elihu*, *Job* XXII, 18. ſeq. *J.M.G.*

46. Φὺ, φὺ, φὺ] Τὸ φὺ hic pro φεῦ admiraris videtur. *F.G.*

Φὺ — ἰὺ — αἰ] Praeterquam quod pueriles valde exclamationes iſtae; ne Graecum quidem illud φύ. Forſan legendum φεῦ. *M.duS.*

54. Ὡς τὰς νεφέλας — φυσήματος] Horum verborum omiſſa eſt interpretatio a *Micyllo* ex editione Pariſ. 1615. f. & *Baſil.* 1619. 8. quem ſequuntur Gallus Ablancurtius, & Drakius Britannus. Fingitur autem ructibus Critiae excitatus in Propontide Boreas, quo adverſum tenente, ingredi Euxinum Pontum naves niſi funibus de litore adjutae non potuerint. Nam εἰσπλεῦσαι πάντοτε (frequenti praepoſitionis εἰς ellipſi) hic valere ingredi, nemo negabit, niſi ſi quis putet, ſecundo Borea intrari e Propontide Pontum, id eſt, verſus ſeptentrionem navigari poſſe. Sed etiam illud hinc apparet, Critiam, ut excitare halitu Boream poſſet, debuiſſe conſtitutum eſſe eo circiter loco, ubi eſt Conſtantinopolis. Quod quorſum valeat, in diſputatione dictum eſt. §. 26. *J.M.G.*

56. Λάβρου] *Homer.* vox Il. B, 148. Odyſſ. O, 293. *J.M.G.*

57. Προποντίδα] De alia abſurditate non dicam; ſed id rogo; ubinam gentium ſtantes hos facit, ut a flatu alterius Boreas Propontida perfiet? Ego ut quod ſentio dicam, Conſtantinopoli hoc ſcriptum puto. Alioqui cur de Propontide ſcriptor cogitarit, non video. Addo votum ejusdem de compeſcendis Scytharum excurſionibus in fine Dialogi; unde ſatis liquet in ea regione habitaſſe, quae iis gentibus vicina eſſet. Vide etiam *Nig.* c. 6. unde conjicio tres hoſce libellos ab eodem viro ſcriptos, qui Lemni habitaret. *M.duS.*

ὡς ἀφ' κάλων αἱ ὁλκάδες τ Εὔξεινον πόντον οἰχήσον), τ κυμάτων ὑπὸ πνευμάτων ἐκ τῦ Φυσήματος. ὅσον οἴδημα τοῖς ἐγκάτοις ἐνέκειτο. πόσος κορκορυγμὸς, ἡ κλόνος τ γαστέρα σε συνετάραττε· πολύωλον σεαυτὸν ἀναπέφηνας, τοσαῦτα ἀκηκοώς. ὡς ἡ, τ τὸ τερατῶδες, ἡ ἀφ' τ ὀνύχων ἠκηκόεις. ΚΡΙΤ. Οὐ παράδοξόν τι, ὦ Τριεφῶν, ἀκηκοέναι ἡ ἐξ ὀνύχων· ἡ γὰ κνήμην γαστέρα τεθέασαι, ἡ κεφαλὴν κύησαν, ἡ ἀνδρείαν Φύσιν ἐς γυναικείαν ἐνεργοβατῦσαν, ἡ ἐκ γυναικῶν ὄρνεα μεταβαλλόμενα· ἡ ὅλως τερατώδης ὁ βίος, εἰ βέλει πιστεύειν τοῖς ποιηταῖς. ἀλλ' ἐπεί σε πρῶτον κιχάνω τῷ δ' ἐνὶ χώρῳ, ἀπίωμεν ἔνθα αἱ πλάτανοι τ ἥλιον εἴργουσιν, ἀηδόνες [a] δὲ ἡ χελιδόνες εὐηχα κελαδῦσιν, ἵν' ἡ μελῳδία τ ὀρνέων τὰς ἀκοὰς ἐνδύνουσα, τό, τε

naves ingredi Euxinum Pontum cogantur; fluctibus ex tuo ſpiritu magna ſe vi volventibus. Hem quantus tumor tuis ineſſe debuit inteſtinis, quantus ſtrepitus, quae conquaſſatio ventrem tibi conturbavit! auritiſſimum te eſſe demonſtraſti, qui tot ac tanta audieris, adeo ut, ingenti portento, unguibus etiam audiſſe videaris. CRIT. Sed non debebat tibi paradoxum videri, Triepho, ſi quis etiam unguibus audiat; ſiquidem femur uterum vidiſti, & caput praegnans, maris vero naturam in feminam divina vi transeuntem, mutatasque in aves feminas. Et tota adeo vita, ſi Poëtis credas, portentorum plena eſt. Sed cum te primum his poſſum complectier oris, age abeamus eo, ubi ſolem platani arcent, luſciniaeque & hirundines dulciſonis aethera cantibus implent, ut avium aures permulcens

[a] Αἱ] Sic noſtrae, Tres Geſn. Edit.

58. Κάλων] A κάλῳ χοινίσ, pro κάλως. F.G.

Ibid. Τὸν Εὔξεινον] Τὸ εἰς excidiſſe videtur Librario. F G. Sed ſaepe omittitur cum verbis veniendi, maxime *Homero* ut Il. E. 773. Τρώων ἴξον. Plura ex cod. L. *Bos* de Elipſ. p. m. 268. Adde Noſtrum ſupra *Dea Syr.* c. ult. γάμων ἴσαι, & *Theogn.* vſ. 1172. — ἄλυθες ἀθανάτες. Quare nihil inſerto εἰς opus erit. *J.F.R.*

61. Πόσος κορκορυγμὸς] Locus videtur expreſſus ex illo *Ariſtoph in Neb.* vſ. 38. ſeq. εἶτ' ἰταμόχθης τ γαστέρα ἐ κλόνος ἐξαίφνης αὐτὴν διαπορεύσησιν. Ubi κλόνος ſecundum Scholiaſten eſt τροφὸς τις ἐ εἴλιξ· διαπορεύσησι autem ponitur ἀντὶ τῦ ἤχησι — ἢ ἐμιμήσατο τὴ φωνὴ (ὁ ποιητὴς, ut interpretor) τ ἰσχὺν τ ἤχου. *J.M.G.*

62. Πολύωτον] Forte, ut famam finxere. *Virg.* Aen. IV. 181. ſeq.

— *Cui quot ſunt corpore plumae,*
Tot vigiles oculi ſubter, — tot ſubrigit aures.
J.M.G.

Πολύωτον] Ut regibus multas aures tribuit *Xenoph.* quod indico ad Schol. de *Calumn.* c. 5. *J.F.R.*

64. Τερατῶδες] Τὸν τερατώδη παροιμίαν, τὸ τερατῶδες ἴσως. F.G.

Ibid. Τῶν ὀνύχων] Non reperio apud paroemiographos, quid ſit δι' ὀνύχων vel ἐξ ὀνύχων ἀκούειν. *Jo. Alb. Fabricius* in literis ad *Reimarum*, ἀφ' τ ὀνύχων ἀκούειν, inquit, *dictum de homine qui totus auris, perinde ut Argus oculus totus; qui ἀφ' ὀνύχων videbat.* Quae ſi vera eſt ratio, & quid ni vera ſit? comparandus cum h. l. eſt ille apud Lucian. in *Dear. Judic.* c. 8. ubi optat Paris ἄστρῳ Ἄργος ὅλῳ βλέπειν τῷ σώματι. Item *Catullian.* illud 13. ult.

Quod (unguentum) *tu cum olfacies, Deos rogabis,*
Totum ut te faciant, Fabulle, naſum.

Denique illud apud *Ariſtaenetum* epiſt. 1. p. 5. ἐκδιδυμένη μὲ ὑπροσωπωτάτην ἐκδῦσα δὲ ὅλη πρόσωπον φαίνεται. Sed ſunt hoc genus infinita. Simillimum illud *Plauti Sticho* 5, 5, 20. Ubi perpruriſcamus usque ex unguiculis. *J.M.G.*

66. Κνήμῃ] De Baccho, alludit ad γαστροκνήμιον. F.G.

Κνήμῃ γαστρὶ] Jupiter Bacchum ex ſe conceptum, conflagrantisque Semeles utero ereptum, femori ſuo inſeruit, & exacto legitimo geſtationis tempore edidit. Vid. Lucian. Θ. Δ. IX. Quod autem κνήμῃ ſuram, vocat, non μηρὸν, alludit, credo, ad γαστροκνημίας nomen, in quo laſcivit etiam Lucianus V. H. 1, c. 22. Latinus ſermo illum luſum vix admittit. *J.M.G.*

67. Κεφαλὴν κύουσαν] De Minerva. F.G.

Κεφαλὴν κύουσαν] Pallas in cerebro Jovis concepta, quam periculoſo edita partu fuerit, ſuo more deſcribit Lucian. Θ. Δ. VIII. *J.M.G.*

68. Ἀνδρείαν φύσιν] De Salmacide, Scythone, Tireſia, Coeneo, Iphide nota omnia ex *Ovid.* Metamorphoſeon libris: ut & de feminis Alcyone, Philomela & Progne, Pieridibus, Nyctimene, Scylla, &c. in aves mutatis. *J.M.G.*

71. Ἀλλ' ἐπεί σε] *Hom.* Od. N. 228. *M. du S.*

Ἀλλ' ἐπεί] Ex Od. O, 260. Ὦ φίλ', ἐπεί σε πάντα κιχάνω τῷ δ' ἐνὶ χώρῳ. *J.M.G.*

80. Ὕπερον] Vulgo nominandi caſus in Lexicis, ab ipſo etiam *Stephano*, poſt quem errare nemo ſibi turpe putat, effertur ὑπερος, genere maſculino, ſed *Wolfg. Sebonus* ad *Pollux.* 7, 107. neutro genere rectius ad-

cens cantus, & aqua leni decurrens susurro, animam ipsam tranquillet.

4. TRIEPH. Eamus sane, Critia, sed timeo, ne forte incantatio sit, quod tu audivisti, & pistillum aut januam ex me sciat mirabilis illa tua perculsio. CRIT. Per ego aetherium tibi Jovem juro, non ita futurum. TRIEPH. Amplius etiam terres; cum Jovem dejeraſti. Quam enim ille jurisjurandi religionem violanti poenam infligere possit! novi enim te non ignorare, ut tui Jovis res se habeant. CRIT. Ain tu? non posse autem Jovem in tartarum aliquem mittere? nescisne tu homo, ut Deos omnes de caelesti illo pavimento dejecerit, ut Salmonea contra tonantem fulmine olim prostraverit, & hodienum prout quisque est petulantissimus prosternat: inde est, quod apud Poëtas ut Titanum victor, de-

ὕδωρ ἠρέμα κελαρύζον, τὰς ψυχὰς καλαθέλξει.

ΤΡΙΕΦ. Ἴωμεν, ὦ Κριτία· ἀλλὰ δέδια μή σε ἐπῳδὴ τὸ ἠχεσμῴδον ὄβι, καὶ ὄμε ὕπερον, ἢ θύρετρον, ἢ ἄλλο τι τῶν ἀψύχων [b] ἀπεργάσεται ἡ θαυμασία σε αὕτη [c] κατάπληξις. ΚΡΙΤ. Νὴ τὸν Δία τὸν αἰθέριον, ὡς τοῦτο γενήσεται ὅπως σοί. ΤΡΙΕΦ. Ἔτι με ἐξεφόβησας, τὸν Δία ἐπομοσάμενος. τί γὰρ ἂν δυνήσαιτο ἀμυνέμεναί σε, εἰ ὡδὶ βαίης τὸν ὅρκον; οἶδα γὰρ καὶ σὲ μὴ ἀγνοεῖν ὡς ἔχει τὰ τοῦ Διός σου. ΚΡΙΤ. Τί λέγεις; ὡς δυνήσεται ὁ Ζεὺς εἰς Τάρταρον ἀποπέμψαι; ἢ ἀγνοεῖς ὡς τοὺς θεοὺς πάντας ἀπέρριψεν ἀπὸ τοῦ θεσπεσίου βηλοῦ, καὶ τὸν Σαλμωνέα ἀντιβροντῶντα πρώην καλεκεραύνωσε, καὶ τοὺς ἀσελγεστάτους ἔτι καὶ νῦν· ὡδὶ δὲ ὁ ποιητὴς Τιτανοκράτως καὶ Γιγαντολέτης ἀνυ-

b Ἀπεργάσεται] Hoc praetuli ex *J. Ald. B1. Fr. S.* Ἀπεργάζεται *P. H.* c Κατάπληξις] Κατάλεξις dederat *Solan.* bene. Sed sine libris hic nihil audeo.

adhiberi docet, quo usus etiam est Lucian. in *Philops.* c. 35. ex quo loco illud simul discimus, non injuria hic metuere Triephontem: fieri enim, si DIs placet, posse, ut ex pistillo fiat homo, eo loco docemur: quidni contra pistillus ex homine? *J. M. G.*

Ibid. Θύρετρον] Θύρετρον, Θύρωμα *Hesychio* & *Suidae.* An januae munimentum? *la barre de l'huis.* *F. G.*

Θύρετρον] *Hesychius*, & ex ipso forte *Varinus*, distinguunt ab invicem θύρετρα id est θύραι, & θύρετρα, hoc est θυρώματα, quae tamen & ipsa vox interdum januam seu fores ipsos significat; quanquam etiam *cardines* interdum verti debeat, ut apud τοὺς ὁ 3. *Reg.* VII, 50. Ego crediderim, quidquid etiam de hac distinctione, suspecta certe *Stephano* sit, auctorem prae oculis habuisse locum e *Philopseude* Lucian. jam laudatum, ubi etiam ὁ μόχλος τὸ θύρας mutatus in hominem dicitur. *J. M. G.*

81. Ἀπεργάσεται — κατάπληξις] Ultimam hanc vocem pro κατάπληξις, substitui. Rationem emendationis ultimis verbis Triephontis & c. 9. Φιλοψ. lectis, facile intelliges; ex eo enim libello haec omnia palam petita, confer omnia haec cum illius c. 34. 35. & 36. Retineri tamen potest vulgata scriptura, quia nihil adeo absurdum est, quin ab hoc scriptore dici potuisse videatur. *M. du S.*

82. Κατάπληξις] Ἀπὸ ἀκούσματος καλαπληκτικοῦ ut apud *Lucret.* 4, 1157. *Magna atque immanis* (amasia) κατάπληξις *plenaque honoris* a saucio amatore vocatur. *J. M. G.*

84. Ἔτι με ἐξεφόβησας] Qui per tale Numen jurat, a quo vindicari perjurium non potest, ille non verebitur perjurium committere, si nimirum de illius impotentia constet. Triepho autem putat, adeo constare de Jovis aetherii futilitate Critiae suo, ut non dubitaturus sit, illius stramineo numine ad perjurium abuti. Quanto autem rectius hic noster, quam *Cicero*, qui tanquam e Porticu unus ita disputat, *Offic.* 3, 29. ut in jurejurando non ad metum Deorum aut iram respici debere, dicat. Sed *de ira DEI Lactantius* viderit; nos jam non philosophamur. *J. M. G.*

85. Ἀμνήμωναι] Verbum *Homerice* praeter rationem ac necessitatem inflexum, ut ante ἀμνήνασθαι &c. *J. M. G.*

89. Θεοὺς πάντας] Unde hoc fit? Vulcanum enim solum in terram praecipitatum fuisse *Homerus* tradit. *F. G.*

90. Θεσπεσίου βηλοῦ] *Hom.* Il. A. 591. & O. 23. *M. du S.* Cetera *Homeri* idem *Solanus* ubique adduxerat, quae & *Gesn.* Quare ea deinde nobis addemus. *J. F. R.*

Ibid. Βηλοῦ] Quid sit βηλὸς cum de coelo sermo est, disputatur in *Scholiis min.* ad Il. A, 591. Noster hic respexisse imprimis videtur ad Il. O, 23. Hyperbolam enim puto, nec, ubi omnes Deos Jupiter deturbaverit, reperio. Caeterum etiam Lucianus historiae meminit *Contempl.* c. 1. *J. M. G.*

Ibid. Σαλμωνέα] Salmonei historiam praeter alios habet *Apollodor.* Biblioth. I, 9, 7. *Virgil.* Aen. VI, 590. *J. M. G.*

93. Τιτανοκράτως] Rem ipsam apud *Homerum* invenies; nomina haec non item. *J. M. G.*

ἀπομνεῖται, ὡς ᾠδαῖς Ὁμήρου; ΤΡΙΕΦ. Σὺ μέν, ὦ Κριτία, πάντα παρέδραμες τὰ τοῦ Διὸς, ἀλλ', εἴ σοι φίλον, ἄκουε. οὐχὶ κύκνος ἦτος ἐγένετο, ἡ σάτυρος δι' ἀσέλγειαν, ἀλλὰ καὶ ταῦρος; καὶ εἰ μὴ τὸ σαρδινίδιον ἐκεῖνος ταχέως [a] ἐπωμίσατο, καὶ διέφυγε μόλις τὴν σελάγυς, τάχ' ἂν ἠροτρία, ἐντυχὼν γεωπόνῳ, ὁ βρονταῖος, καὶ κεραυνοβόλος σου Ζεὺς, καὶ ἀντὶ τοῦ κεραυνοβολεῖν, τῇ βυσσινῇ καλεκεντάυλῳ. τὸ δὲ καὶ Αἰθίοψι συνευωχεῖσθαι, ἀνδράσι μελαντέροις, καὶ τὴν ὄψιν ἐσοφωμένοις, καὶ ἐς δώδεκ' ἡλίους μὴ ἀφίστασθαι, ἀλλ' ὑποβεβρεγμένος bellatorque gigantum, imprimis apud Homerum decantatur. TRIEPH. Omnia tu quidem, Critia, Jovis percurristi, sed, nisi grave est, invicem audi. Nonne idem cygnus factus est satyrusque libidinis causa, quin taurus etiam? & nisi celeriter fuscepto in humeros scortillo per pelagus aufugisset, forte jam, ab agricola aliquo interceptus araret tuus ille tonitruum effector, fulminumque jaculator Jupiter, & pro eo, quod fulmina dicitur jacere, stimulos sentiret & scuticam. Illud vero non rubore dignum censes, egregie barbatum senem cum Aethiopibus epulas celebrare, *Nigra viris facie & vultibus obtenebratis*, & duodecim totis so-

[a] Ἐπωμίσατο] Ex emendatione *Kusteri*. Ἐπωμόσαλο Edd. priores.

94. Παρ' Ὁμήρῳ] Atqui apud Homerum nullibi hae voces reperiuntur. *M. du S.*

97. Κύκνος] Notum Epigramma:

Ζεὺς κύκνος, ταῦρος, σάτυρος, χρυσὸς, δι' ἕρωτα
Λήδης, Εὐρώπης, Ἀντιόπης, Δανάης. *J. M. G.*

99. Ἐκεῖνος] Ego mallem ἐκεῖνο, ut ad Europam referretur. *M. du S.*

Ἐκεῖνος] Verti quasi legeretur ἐκεῖνο, quod est multo concinnius, quanquam non statim, si reliquas auctoris ineptias spectes, verius. *J. M. G.*

Ibid. Ἐπωμόσαλο] Ab ἐπωμόω, vel ἐπωμόζω Interpres. Scribo ἐπωμώσαλο ab ἐπωμόω. *F. G.*

Ἐπωμίσατο] (Secundum Interpret. Lat. legendum erat ἐπωμίσατο ab ἐπωμίζω quamvis hanc vocem in Thes. *Steph.* non reperiam.) *Kust.* Quamvis absurdissima sint in hoc libello omnia; sic ut emendare jubet Cl. *Kusterus*, scripsisse auctorem, dubium nullum esse potest; ideoque invitis libris nostris in textum recepimus. Omnes enim ἐπωμόσαλο habent. *M. du S.*

Ἐπωμόσαλο] Fictum, ut videtur, ad hanc rem ab auctore nostro, vel alio verbum; Lexicographis certe ignotum. Simile apud *Plinium* succollare. *J. M. G.*

Ἐπωμόσαλο] Etsi ter quater ἐπομνυόμενα & ἐπομόσομαι deinde in hoc Dial. sequuntur; jurandi significatione, & ο brevi; hic tamen ipsum factum loquitur, id hic locum non habere; quare *Kusterο* ac *Solano* auscultavi: nec enim ratio adparet, cur verbum ab analogia recedens hic fingere libuerit. Nam ἐπωμὶς est superior humeri pars. Vid. *Foës.* *J. F. R.*

1. Ἠροτρία] Ita apud Lucian. *Conc. Deor.* c. 7. seq. Momus ad Jovem, timui, inquit, μή σε καλεύσῃ τις ξυλλαβὼν, ὁπότ' ἂν ταῦρος ᾖς, ἢ χρυσοχόον τινὰ πατρογάστορα χρυσὸν ὄντα, καὶ ἀντὶ Διὸς, ἢ ἅρμα, ἢ ἀλλόσιον ἀμὸν γόνυ. *J. M. G.*

4. Κατεσκευάσατο] Forte καλεσκευάσατο & καλεκεντήσαμεν. *F. G.*

Ibid. Αἰθίοψι] Vix pejus de Jove suo meritus est *Homerus* aliquo in loco, quam Il. A. 423. ubi Jupiter ad Aethiopas profectus XII. dierum convivia cum illis celebrat, post quorum demum finem Thetidi precaturae ad eum aditus conceditur. Vix enim in adulteria Jovis saepius invehuntur, aliaque ejus facinora, gentiles & Christiani, quam istas XII. dierum epulas bono viro invident. Vid. Lucian. *de Sacrif.* c. 2. *Jup. Trag.* c. 37. *Arnob.* contra gentes l. 6. p. 192. Versum hexametrum ἔμμετρον rependisse alio claudicante, sine fraude fuerit. *J. M. G.*

Αἰθίοψι σωσυωχ.] Vid. si operae videtur, *L. Bos* Obs. Crit. p. 129. *J. F. R.*

6. Ἡλίους] Pluralis ille etiam legitur apud *Thucyd.* VII. c. ult. pro aestu radiisve solis, οἱ δὲ ἥλιοι ait, — καὶ τὸ πνίγος ἔτι ἰλύσι. Ubi Cl. *Duker.* alia exempla addit, in quibus & pro radiis, & pro diebus pluralis ἥλιοι ponatur. Sed & alia Graeci interdum in plurali adhibent, quae videntur plur. carere, ut αἰμάτων ap. *Lycophr.* 804. & 1249. Ἀίμων *Diod. Sic.* III. c. 34. ter. Κυναῖς φήμαις. Idem XI. 40. Πίστις ἐνόρκους. Ibid. c. 58. Ταῖς ἀληθείαις *Phal.* Ep. 41. Φυγαὶ ib. Ep. 19. Θανάτους ἢ φυγαῖς *Dion. Hal.* VII. 472. 10. Ἐν ταῖς ὑφαναῖς *Diod. Sic.* II. c. 41. Προσώπους de facie unius virginis *Achil. Tat.* I. p. 8. Ὑπνους vulgatissimum *Dion. Hal.* VII. 473. pr. & apud quosvis. Ἐλπίδων quod & Latinis usitatum, *Diod. Sic.* p. 297. vs. 7. Ed. *Bas.* & passim. Θελήμασι *Psalm* CX. 2. *Act.* XIII. 22. *Eph.* II. 3. Sic πλούτους supra *Icarom.* c. 4. Et *Fugit.* c. 20. *J. F. R.*

7. Ὑποσιδηρογαμβρῷ] Non ausim damnare Nominativum. Ne quid de locis Luciani dicam in hac ipsa editione emendatis, statim Ἐνυπν. c. 1. Τοῖς πλούτοις ἐν ἴδοις — τὸ μὲ πρῶτον εὐθὺς ἂν αὐτὸς ἴσχειν τὰ ἀμαύτου παρὰ τ' τίχης. Nempe in optimis quibusque talia invenias. *Herodot.* I, 28. Νησιῶτας δὲ τί δικαίως ἰσχειν ἄλλο, ἢ — λαβὼν ἀφαίρηται Λυδὸς ἐν Θαλάσσῃ. *Aelian.* V. H. 9, 26. Ἤδη τι αὐτὸν προστάξει, ὁμοῦ μὴ ἀπηχέσαι αὐτόσε. Ipse canon *Homer.* Il. Β, 353.

Ου-

solibus apud eos, vino madentem desidere? Illa enim de aquila & de Ida, & quod impraegnari per totum corpus solet, dicere etiam pudor est.

5. CRIT. Numquid igitur, o bone, per Apollinem jurabimus, medicum pariter atque vatem optimum? TRIEPH. Mendacem illum Prophetam dicis, qui nuper Croesum, & post illum Salaminios, aliosque sexcentos, vaticiniorum ambiguitate pessundedit?

6. CRIT. Quid si per Neptunum, qui trifidum manibus sceptrum tenens, penetrabili voce terribilique tantum in bello clamat, quantum vix novem decemve virorum millia? qui praeterea terrae quassator,

καθεδῆσθαι παρ' αὐτοῖς, πώγωνα τηλικοῦτον ἔχων, οὐκ αἰσχύνης ἄξια; τὰ δὲ τῆς ἀετοῦ, καὶ τῆς Ἴδης, καὶ τὸ κυοφορεῖν καθ' ὅλου τοῦ σώματος, αἰσχύνομαι καὶ λέγειν.

KPIT. Μῶν τὸν Ἀπόλλωνά γ' ἐπομοσόμενα, ὃς προφήτης ἄριστος, καὶ [b] ἰητρὸς, ὦ γαθέ; TRIEΦ. Τὸν ψευδόμαντιν λέγεις; τὸν Κροῖσον πρώην διολωλεκότα, καὶ μετ' αὐτὸν Σαλαμινίους, καὶ ἑτέρους μυρίους, ἀμφίλοξα πᾶσι μαντευόμενον;

KPIT. Τὸν Ποσειδῶνα δὲ τί; ὃς τρίαιναν ἐν ταῖν χεροῖν κρατῶν, καὶ ἀλάστορόν τι, καὶ καταπληκτικὸν βοᾷ ἐν τῷ πολέμῳ, [c] ὅσον ἐννεάχιλοι ἄνδρες, ἢ δεκάχιλοι, ἀλλὰ καὶ σύ-

[b] Ἰητρὸς] Sic Edd. lege ἰατρὸς. [c] Ὅσον] Nihil variant Edd. Ὅσσον *Homer.*

Φημὶ γὰρ οὐ κεῖνόν γε τερπικέραυνον Κρονίωνα —— Ἀγράντου ἐπιδέξι' ἐπίσσυτα στρατὸν φαίνειν.

Ubi *Eustathius* ἀνακόλουθον quidem & σολοικοφανίζειν agnoscit, sed studio quaesitum ad vim orationi addendam & speciem novitatis. Ἰταλοεργυμένον Lucianeum esse, Index docebit. Est autem diminutivum, ut *pistillare*. Sic *Plaut.* Aul. 3, 6, 36. *Ego te reddam madidum probe.* *J.M.G.*

Ἰταλοεργυμ. καθεδῆσθαι] At locus ex *Prometh.* §. 16. ab *Gesn.* in Ed. Philop. adlegatus, merito etiam *Hemsterhusio* est suspectus. Vid. quae ad *Fugit.* c. 2. notavi. *J.F.R.*

8. Πώγωνα τηλικ.] Barbam etiam promissam Jovi suo objicit Juno, apud Lucian. Dial. *Jovis & Junonis*, quod nihilo secius astragalis cum Ganymede luderet. *J.M.G.*

10. Ἀετῷ — Ἴδης] In aquilam transformatus Jupiter ab Ida monte Ganymedem rapuit. In Idae item montis vertice lascive cum Junone concubuit: quod paullo post iterum tangit noster. *J.M.G.*

Ibid. Κυοφορεῖν καθ' ὅλου τοῦ σώμ.] Τῆς περιφλῆς ἐς τὸ μετρεῖν. *F.G.*

Κυοφορεῖν] In Dial. *Neptuni & Mercurii*, ille ἰοὺ, inquit, ὡς ὅλῳ ἡμῖν κυοφορεῖ ὁ γιγαντικὸς, καὶ παλλαχόθι τοῦ σώματος. Jam dictum, in femore Bacchum, in cerebro Palladem a Jove gestatam. *J.M.G.*

13. Προφήτης] Ita etiam *Aristoph.* Plut. vs. 11. ἰατρὸς ὢν ἐξ μαντις, ὡς φασὶν, σοφός. Paullo ante λοξίαν vocarat Comicus, unde est ἀμφίλοξος, quod hic apud nostrum statim sequitur. Comparanda quae de λοξὸς (quasi obliquum dicas) doctissimi Interpretes, ad *Aristoph.* l. c. & quae *Macrob.* Saturnal. I, 17. Lucian. Dial. *Junonis & Latonae* Ἀπόλλων προσποιοῦνται μὲ πάντα εἰδέναι, καὶ τοξεύειν, καὶ κιθαρίζειν, καὶ ἰατρὸς εἶναι, καὶ μαντεύεσθαι, & in *Decret. Deorum*, quod ipsorum *Comitiis* subjungit p. 716. cavetur, ne tam multa solus faciat Apollo, sed unum aliquid eligens, aut vatem, aut citharoedum, aut medicum denique agat. *J.M.G.*

Ibid. Ἰητρὸς] Cur a vulgari lingua hic omnes recedant libri, ego sane non intelligo; servavi tamen. *M.du S.*

14. Ψευδόμαντιν] Lucian. & haec vox est, qui dialogo, quo *Alexandri praestigias* detexit, id nominis fecit. *J.M.G.*

15. Τὸν Κροῖσον διολωλεκότα] Adscripserat *M.V.Le Croze*, Vid. acta Achatii episcopi in actis martyr. sel. p. 140. Non vero satis distincte, ad quae verba id pertineat, quod illo libro destitutus indagare nequeo. *J.F.R.*

Ibid. Κροῖσον] Utrumque oraculum profert Lucian. *Jov. Trag.* c. 20. De Croeso quidem pervulgatum illud, Κροῖσος Ἅλυν διαβὰς μεγάλην ἀρχὴν καταλύσει, ubi hostiumne foret imperium, an Croesi, incertum: de Salaminiis autem, ὦ θεία Σαλαμὶς, δισσοὺς δὲ σὺ τέκνα γυναικῶν, ubi nota Lucianum adjicere, καὶ Πέρσαι γὰρ εἶμαι, καὶ Ἕλληνες, γυναικῶν τέκνα ὄντες; ut adeo haud obscure applicet ad cladem Salaminiam, qua Persae navali praelio victi sunt: ex *Herodot.* vero 7, 141. seq. *Plut.* in *Themist.* p. m. 212. & omnium copiosissime ex *Onomno Cynico* apud *Euseb.* Praepar. Evang 5, 24. de tota historia satis constat. Quid igitur noster sibi vult, cum Salaminios hoc oraculo periisse dicit? Scilicet, superficiariam valde hominis fuisse doctrinam, judicium fere nullum, ex tota commentatione apparet, & nos in dissertatione nostra monuimus. *J.M.G.*

20. Ὅσον..] *Homerus* ὅσσον, metri causa, quod & servari debuit. *M. du S.*

21. Ἐννεάχιλοι] *Hom.* Il. E. 869. & Ξ. 148. *M.du S.*

Ἐννεάχιλοι] Nescio an hic quoque memoria ipsius sit Auctor, cum tantum Neptuno clamorem tribuit. De Marte enim *Homer.* Il. E, 860.

ὁσσον δ' ἔπορε χάλκεος Ἄρης

Ὅσ-

σεισίχθων, ὦ Τριεφῶν, ἐπονομάζεται; ΤΡΙΕΦ. Τὸν μοιχὸν λέγεις; ὃς τὴν τῦ Σαλμωνέως παῖδα, τὴν Τυρὼ, πρώην διέφθειρε, καὶ ἔτι ἐπιμοιχεύει, καὶ ῥύστης καὶ δημαγωγὸς τοιούτων ἐστί; τὴν γοῦν Ἄρην λύσω τῦ δεσμῦ πιεζόμενον, καὶ δεσμοῖς ἀλύτοις μετὰ τῆς Ἀφροδίτης ξυνόμνυον, πάντων τε τῶν θεῶν αἰσχύνην τὴν [a] μοιχίαν ὑπ' αἰσχύνης σιωπώντων, ὁ ἵππειος Ποσειδῶν [b] ἔκλαυσε δακρυῤῥοῶν, ὥσπερ τὰ βρεφύλλια, τὺς διδασκάλυς δεδιότα, ἢ ὥσπερ αἱ γραῦς, κόρας ἐξαπατῶσαι. ἐπέκειτο δὲ τῷ Ἡφαίστῳ λῦσαι τὸν Ἄρεα· τὸ δὲ ἀμφίχωλον τῦτο δαιμόνιον, οἰκτεῖραν τὸν πρεσβύτην θεὸν, τὸν Ἄρη ἀπηλευθέρωσεν· ὥστε καὶ μοιχός ἐστιν, ὡς μοιχὸς ἀφεσώζων.

ΚΡΙΤ. Ἑρμείαν δὲ τί; ΤΡΙΕΦ. Μή μοι τὸν κακόδηλον, τῦ ἀσελγεστάτυ Διὸς, καὶ τὸν ἀσελγομανῦντα ἐπὶ τοῖς μοιχικοῖς.

ΚΡΙΤ. Ἄρεα δὲ καὶ Ἀφροδίτην οἶδα μὴ οὐδὲ δεχέσθαί σε, ἀφ' ὃ τὸ προδιαβληθῆναι πρώην ὑφ' σῦ. ὥστε ἐάσωμεν τύτυς. τὴν Ἀθηνᾶς ἔτι ἐπιμνησθήσομαι, τὴν παρθέ-

o Triepho, appellatur. TRIEPH. Scilicet per moechum illum, qui Tyro, Salmonei filiam, olim corrupit, & insuper adulteria committit, taliumque, *& sibi similium* liberator ac patronus est. Martem enim reti captum, & vinculis cum Venere sua indissolubilibus constrictum, omnibus Diis prae pudore tacentibus, equestris ille Neptunus, lacrumis, quales puerorum sunt magistros timentium, aut vetularum puellas decipientium, effusis, deflevit. Instabat autem Vulcano, ut Martem solveret; claudumque illud daemonium misericordia senis Dei Martem dimisit. Moechus itaque ipse est, ut qui saluti moechis fuit.

7. CRIT. Quid si per Mercurium? TRIEPH. Apage vero pessimum illum libidinosissimi Jovis administrum, ipsumque stuprorum cupiditate ac pruritu insanientem.

8. CRIT. Martem Veneremque te non accepturum jam praevideo, cum modo eos contumelia affeceris. Igitur mittamus hos. Sed Minervae adhuc mentionem faciam, vir-

a Μοιχίαν] Hoc praeferunt Edd. vett. *Μοιχέαν S.* & *Amst.* b Ἔκλαυσε] Bene correxit *Solan.* Ἔκλαυσε Edd. priores.

Ὅσσον τ' ἐνοσίχθων ἐκίαχε καὶ ἀνέσχεθε πόντον.

Quid igitur ad hunc Stentor? Il. E, 786.

Ὃς τόσσον αὐδήσας' ὅσον ἄλλοι πεντήκοντα.

Caeterum ἐνοσίγαιος, & ἐνοσίχθων saepius apud Homerum: ita autem appellarunt veteres Graeci Neptunum, quod terrae motus, aquarum subter in terrae cavis undantium fluctibus accidere putarent, quorsum vid. *Gell.* N. A. II, 28. *J.M.G.*

22. Σεισίχθων] Non est *Homerica* vox, sed vere tamen. Homero passim ἐνοσίχθων & ἐνοσίγαιος. *M. du S.*

24. Τὴν Τυρὼ] Vide Lucian. Dial. *Neptuni* & *Enipei*. *J.M.G.*

25. Δημαγωγὸς] An προαγωγός? *F.G.*

Δημαγωγὸς] Demagogi enim non tantum vi injusta oppressis auxilio erant, sed saepe, ut major esset apud populum gratia, etiam qui malo digni essent, poenae subtrahebant, quale etiam in Romana rep. improbos Tribunos plebis, aliosque, qui populares videri vellent, videmus interdum molitos. Et pridem ex *Budaeo* observavit *H. Stephan.* de verbo δημαγωγεῖν, latius patere ejus significationem, & simpliciter pro *concilio*, seu *allicio*, sive *emereor gratiam*, poni. Fabula ipsa est apud *Homer.* Od. Θ, 268. Lucian. Θ. Δ. 17. *Ovid.* Art. Am. 2, 561. seq. Amores Neptuni recensentur *Clem. Alex.* Protr. p. 20. Quam inepte cohaereat narrationis hujus filum in disputatione jam indicatum §. 25. *J.M.G.*

30. Ἔκλαυσε] Antea in omnibus legebatur ἔκλαυσε, quod palam corruptum rejecimus. Sententia lecta emendationis rationem satis aperiet. *M. du S.*

Ἔκλαυσε] Alludit ad mare quod terram inundat. *F.G.* Nexus non admittit hanc adlusionem. Sed *Solani* conjectura vera est: neque quisquam dubitabit κλαίειν τινὰ recte dici, qui legerit *Homer.* Il. Ω. 511. — κλαῖεν ἑὸν πατέρ' — αὐτὸς Πάτροκλον. Et *Aelian.* V. H. VI. 1. νεκροὺς κλαίειν. Ignoscet ergo Cl. *Gesner.* quod versionem hic mutaverim. *J.F.R.*

33. Ἐκέκειτο δὲ τῷ Ἡφ.] Odyss. Θ. 354. *M. du S.*

35. Πρεσβύτην θεὸν] Πρεσβύτατον θεῶν vocat ipse Jupiter Od,

virginis armatae, terribilisque Deae, quae Gorgonis caput pectori praefixum gerit, Gigantesque olim confecit. Contra hanc enim dicere nihil habes. TRIEPH. Quin contra hanc etiam non nihil dicam, si respondere voles. CRIT. Cedo, quidquid placuerit. TRIEPH. Dic mihi igitur, Critia, quae est Gorgonis utilitas, & cui bono pectus ea munit Pallas? CRIT. Ut terribili quodam spectaculo, malisque averruncandis apto. Quin terret etiam hostes, victoriamque ut lubitum fuerit ab una parte inclinat ad alteram. TRIEPH. Num hac etiam causa invicta est Pallas? CRIT. Utique. TRIEPH. Cur autem non iis qui servare possunt potius, quam qui ipsi servantur, taurorum cremamus aut caprarum femora, ut nos etiam invictos, quemadmodum Pallada, praestent. CRIT. Sed non habet Gorgo vim illam eminus adjuvandi, quam habent Dii, sed si quis eam praeferat, tum vero prodest.

9. TRIEPH. Sed quid tandem rei est Gorgo? vellem enim ex te audire, qui inveniſti talia & exquisitissime pertractasti: ego vero praeter nomen omnia ejus ignoro.

45 ἐστιν, ἡ ἐνόπλιε, καὶ καλλιπλοκίδος θεᾶς, ἣν καὶ ἡ δὴ Γοργόνος κεφαλὴν ἐν τῷ στήθει θεὶς ἄπτει, [c] τὴν Γιγαντολέτιν θεόν. εἰ δ' ἔχεις τί λέγειν περὶ αὐτῆς. ΤΡΙΕΦ. Ἐρῶ σοι καὶ περὶ ταύτης, ἢν μοι ἀποκρίνῃ. ΚΡΙΤ. Λέγε ὅ, τι [d] γε βούλει. ΤΡΙΕΦ. Εἰπέ μοι, ὦ Κριτία, τί τὸ χρήσιμον τῆς Γοργόνος, καὶ τί τῷ στήθει τοῦτο ἡ θεὰ ὑπαφέρει; ΚΡΙΤ. Ὡς φοβερόν τι θέαμα, καὶ ἀποτρεπτικὸν τῶν δεινῶν. ἀλλὰ καὶ καλλύνει τὰς πολεμίους, καὶ ἑτεραλκέα τὴν νίκην ποιεῖ ὅπῃ γε βούλεται. ΤΡΙΕΦ. Μῶν καὶ διὰ τοῦτο ἡ Γλαυκῶπις ἀκαλαμάχητος; ΚΡΙΤ. Καὶ μάλα. ΤΡΙΕΦ. Καὶ διὰ τί δὲ τοῖς σώζειν δυναμένοις, ἀλλὰ τοῖς σωζομένοις, [e] μηρία καίομεν ταύρων, ἠδ' αἰγῶν, ὡς ἡμᾶς ἀκαταμαχήτους ἐργάσωνται, ὥσπερ τὴν Ἀθηνᾶν; ΚΡΙΤ. Ἀλλ' εἰ οἱ δύναμίς γε πόρρωθεν ἐπιβοηθεῖν, ὥσπερ τοῖς θεοῖς, ἀλλ' εἴ τις αὐτῷ ἐπιφέροι.

ΤΡΙΕΦ. Καὶ τί τόδ' ἐστίν; ἐθέλω γὰρ [f] παρὰ σοῦ εἰδέναι, ὃς ἐξευρημένα τὰ τοιαῦτα, καὶ ἐς μάλιστα καλλωπισμένα. ἀγνοῶ γὰρ πάντα τὰ κατ' αὐτῷ, πλὴν γε τοῦ ὀνό-

c Τὴν Γιγαντολέτιν] Sic omnes. d Γε βούλει] Καὶ βούλῃ Ed. Geſn. e Μηρία] Μηρὰ male J. & V2. non cett. f Παρὰ] Bene J. S. &c. Περὶ P. H.

Od. N, 142. Vid. *Spanh.* ad *Ariſtoph.* Plut. 1051. ubi προσωτικοὶ θεοί. J. M. G.

38. *Μή μοι*] Ellipſis τοῦ λέγε vel ſimilis; ita fere *chorus* apud *Sophoclem*, *Ajac. Flagellif.* 192. μὴ, μή μ' ἄναξ κ. τ. λ. ubi Scholiaſta: τὸ πλῆρες, μὴ, μή μοι. *Ariſtoph.* Equit. 19. μή μοι γε, μή μοι, μὴ δῆτα παλλακίσῃς. Sed reſpexiſſe proprie videtur auctor *Ariſtoph.* Νεφ. 83. ſeq. ΦΕΙ. Νὴ τὸν Ποσειδῶ ταυτονὶ τὸν Ἵππιον. ΣΤΡ. Μή μοι γε τοῦτον μαθαμῶς τὸν Ἵππιον. J. M. G.

39. *Καλόδουλον*] Lepide miſeram ſervitutis ſuae conditionem, apud matrem deplorat Mercurius in Dial. *Majae* & *Mercurii*. J. M. G.

40. *Ἀσιλογομαν.*] Specimen ejus ἀσιλογομανίας habes Od. Θ, 335. ſeq. Lucian. Dial. *Apoll.* & *Mercur.* J. M. G.

42. *Προδιαβληθῆναι*] Cum in *Thucyd.* VI. c. 75. f. edatur προσδιαβαλεῖν, ubi Codd. omnes rectius προδιαβαλεῖν, & πρὸ non πρὸς in hoc compoſito uſitatum, addito hoc Philopatridos teſtimonio fateatur Cl. *Duker.* miror quare hoc iſthic in textum non fuerit admiſſum. Interim προσδιαβάλλομαι adfert *Steph. ex Plut.* Pericl. quod ſuo loco non ſpernerem. Τῷ προδιαβάλλω utitur & *Herodian.* II. 1. 7. aliique. J. F. R.

47. *Τὴν Γιγαντολέτιν*] Τῆς Γιγαντολέτιδος θεοῦ dicere debuit, nam τὴν τῆς Γοργόνος κεφαλὴν γιγαντολέτιν vocari, non placet. F G. Gorgonis caput vocare Deam gigantum interfectricem, non placet. AE. M.

52. *Τοῦτο*] Non habet hoc τοῦτο quo referatur, niſi forte τὸ τῆς Γοργόνος χρῆμα velis intelligere. J. M. G.

Τοῦτο] Nihil difficultatis video, ſi χρῆμα intelligas, vel quaſi demonſtrative, ut apud *Aelian.* X. 10. τοῦτο βοῦς, ἐκεῖνο ἵππος. J. F. R.

55. *Ἑτεραλκέα*] Schol. ad Il. H, 26. ἑτεραλκὲς ἡ νίκη καλεῖται, ὅταν οἱ νικῶντες νικῶνται, ἢ ἀνάπαλιν οἱ ἥττους τοῖς ἑτέροις τὴν ἀλκὴν καὶ δύναμιν παρέχωσιν. & ad Il. Θ. 171. ἑτεραλκέα, ἑτεροκλινῆ, τὴν τοῖς ἐναντίοις ἀλκὴν καὶ δύναμιν ἀφαιρουμένην. conſentit etiam *Heſychius*. Recte igitur, puto, ſenſus hujus loci in verſione eſt a me expreſſus. J. M. G.

59. *Μηρία*] Μηρία imprimis ſeu μηρία ἱερὰ Diis grata putabant, & in ſacrificiis adhibebant, vid. Il. A, 40, 41. quem locum falſe παραφράζει Lucianus *de Sacrif.* c. 3. J. M. G.

ὀνόματος. ΚΡΙΤ. Αὕτη κόρη ἐγένετο εὐπρεπὴς, καὶ ἐπέρασε· Περσέως δὲ ταύτην δόλῳ ἀποδειροτομήσαντος, ἀνδρὸς γενναίου, καὶ ἐς μαγικὴν εὐφημισμένου, ἐπαοιδίαις ταύτῃ χρησαμένου, ἄλλας δὲ θεοὶ ταύτῃ ἐχάρισαν. [a] ΤΡΙΕΦ. Τοιγάρ μ' ἐλάνθανέ πω τὸ καλὸν, ὡς ἀνθρώποις θεοὶ ἐνδεεῖς εἰσι. Ζώσης δὲ τί τὸ χρήσιμον; προσηλαρίζετο ἐς παιδοχεῖον, ἢ κρυφίως συνεφθείρετο, καὶ κόρην αὐτὴν ἐπωνόμαζε; ΚΡΙΤ. Νὴ τὸν Ἄγνωστον ἐν Ἀθήναις, παρθένος διέμεινε μέχρι τῆς ἀποτομῆς. ΤΡΙΕΦ. Καὶ εἴ τις παρθένον καραλομήσαι, ταὐτὸ γένοιτο φόβητρον τοῖς πολλοῖς; οἶδα γὰρ μυ-

CRIT. Virgo igitur erat decenti forma & amabilis: ſed poſtquam Perſeus, vir fortis, & ob magicae artis peritiam celebris, incantationibus victae caput abſtuliſſet, praeſidii cauſſa Dii eam habuere. TRIEPH. Fugit me igitur tam egregia res, quod hominibus Dii opus habent: ſed cum viveret, quam utilitatem praeſtitit? numquid in ſtabulis meretricem fecit, an vero clam imminui ſe paſſa eſt, ac virginem tamen ſe ſe nominavit? CRIT. Per ignotum, qui colitur Athenis, Deum, virgo usque ad capitis percuſſionem permanſit. TRIEPH. Et, ſi quis caput virgini abſcindat, fietne tum terriculamentum ejusmodi etiam ex vulgo cuilibet? Novi enim vel decies mil-

a ΤΡΙΕΦ.] Bene L. *Fr.* B1. 2. *H. P.* ΚΡΙΤ. male *fl. f. Ald. V2. S. Amſt.*

77. Προσηλαρίζετο] Ἑταίρας προσίλαεν. *V.*

69. Αὕτη κόρη] Gorgonum hiſtoriam praeter reliquos diligenter recitavit Scholiaſt. *Pindar.* ad Pyth. XII. p. m. 253. b. ἀποδειροτομῶν *Heſiodi* verbum eſt in Θεογον. verſ. 280. ubi ſimiliter hanc hiſtoriam narrat, cujus ſi phylicas explicationes deſideres, affatim tibi nugarum Scholiaſtae ad eum locum dabunt. Doctiora ſunt & veriora, quae copioſe de iis diſputat *H. Dodwellus* in diſſ. *de vero Peripli Hannonis tempore* Tom. 1. Geographorum *Hudſon.* §. 2. ad 7. ubi totam rem ab *Heſiodo* confictam docet. De narrationis hujus ineptiis dixi in diſſ. §. 25. ἀξιωθῇ dubito, an apud alium veterem legatur. προσταιρίζεσθαι honeſtum alias vocabulum. *J. M. G.*

72. Ἐπαοιδαῖς] An ἐπαοιδαῖς? *F. G.* Ἐπαοιδὴ *Homericum* quidem Od. T. 455. Sed & Ἐπαοιδὰ *Heſychio* φαρμακὰ, γοητεία. Quare nihil mutaverim. *J. F. R.*

74. ΤΡΙΕΦ.] L. *Fr. H.* & B2. recte. In reliquis Κριτ. mendoſe. *M. du S.*

79. Νὴ τὸν Ἄγνωστον] Ignotus ille Athenienſium Deus, ſi a Chriſtianis abeas, vix cuiquam memoratus reperietur. Sed hic homo incaute admodum ſuas fraudes obtrudit. *M. du S.*

82. Μυρίας . .] Hic quisquis eſt, larvatus Lucianus palam jam ad *undecim millium virginum decantatam fabulam* alluditi; nam quod Cretam nominat huc minime facientem, ob verſum ex *Homero* concinnatum hoc factum eſt; nec adeo ſolliciti ſunt mendaces de ſuarum fabularum circumſtantiis. Fabula enim narrat Urſulam ex Britannia Coloniam Agrippinam vectam ibi cum undecim millibus virginibus ab Hunnis trucidatam. Haec autem fabula ſeculo demum XII. ſaltem quod ad undecim millia illarum virginum, quas hic ſpectamus, attinet, in orbe Chriſtiano narrari coepit; quamvis res geſta ponatur circa IV. ſeculi finem. Rem hanc ulterius proſequi nec vacat, nec lubet; ſed vel hinc mihi ſatis conſtare videtur, Auctorem inſeeti hujus libelli mille ad minimum poſt Lucianum annos vixiſſe; donec vir aliquis doctus aut in Creta Inſula, aut ubi gentium volet, *decem nobis millia virginum trucidatarum* eruat. *M. du S.*

83. Νὴ τὸν] *Hom.* Od. A. 50. *M. du S.*

84. Κρήτῃ] Neque *Joh. Meurſius* in Creta, neque quisquam alius, quidquam, quod ſciam, protulit, unde lux certa inferri huic loco poſſit. Suſpicabatur *Maturinus Veyſſiere La Croze*, hoc acciditſe *Aureliani* Imperatoris anno tertio, quo Gothi Europam & Aſiam caedibus & incendiis vaſtarunt. Utitur teſtimonio Zoſimi, cujus I, 46. haec ſunt, Πρώτοι δὲ τῶν Σκυθῶν ἁλασάντων, καὶ Ῥωμαίων αὐτοῖς ἐκπολεμωθέντων, οἱ Κρῆτες & Ῥόδιοι ἐξεστράτευσαν βάρβαροι, πράξαντες ἀδικήματος ἄξια, ἀπεχάρησαν. Conjecturam damnare plane non auſim: characterem autem temporis hinc peti non patiar (vid. diſſ. §. 26.) ſed cum omnino ſit conjecturis agendum, ſatis quoque probabiles afferri a me poſſe arbitror. Cretam cum Palaeſtina ſaepe confundi, notatum *Huetii*, Dem. Euang. 4. 8, 9. Ipſa Gaza Minoa dicta teſte *Stephano Byzant.* h. n. ut prope illam Minois. De magna Cretenſium & Gazaeorum cognatione *Bochart.* Canaan. I, 15. & *Lakemach.* Obſervatt. 2, 2, 6. ſeq. qui colonos Cretenſium Gazaeos & ceteros, qui כרתי in Scriptura S. appellantur, autumat. Porro cum Imperator Julianus aperte ad gentilem ſuperſtitionem relapſus eſſet, pluribus in locis Imperii Romani, magna licentia gentiles adverſum Chriſtianos inſurrexere, impune ſcilicet, quidquid auſi forent, ſub tali Imperatore laturi. Cujus rei tum alia ſunt exempla a noſtris, qui tum vixere, ſcriptoribus relata, tum haud parum ad rem no-

le virgines membratim omnes dissectas in insula, *quam Cretam dixere, ambit circumfluus humor.* Hoc ego si noviſſem, quot tibi Gorgonas attuliſſem ex Creta? quamque invictum ex te imperatorem feciſſem? Poëtae autem & Rhetores me, tanquam plurimarum inventorem Gorgonum, longe Perſeo ſuperiorem judicaſſent.

10. Sed quoniam in Cretenſes incidimus, memini adhuc illos mihi oſtendere ſepulcrum tui illius Jovis, & quae ipſius matrem ſuſtentarunt obliqua vallium, lucosque perpetuam conſervantes viriditatem. CRIT. Sed ignorabas tu quidem incantationem & ceremonias. TRIEPH. Si haec poſſent, mi Critia, incantationibus peragi,

ξίας διαμελεῖς τ' τμηθείσας Νήσῳ ἐν ἀμφιτρύτῃ, Κρήτῃ δ' τέ μιν καλέουσι, ὑπὸ περὶ τοῦτο ἐγίνωσκον, ὦ καλὲ Κριτία, πόσας Γοργόνας σοι ἀνήγαγον ἐκ Κρήτης; καί σε τροπηγέτην ἀχαλαμάχητον ἀπεκάτεστησα· ποιηταὶ δὲ, καὶ ῥήτορες, καὶ πολύ με Περσέως ὑπέρφιαν, ὡς πλείονας Γοργόνας εὑρηκότα.

Ἀλλ' ἔτι ἀμνήσθην τὰ τ' Κρητῶν, οἱ τάφον ἐπεδείκνυντό μοι τοῦ Διός σου, καὶ τὰ τῆς μητέρα θρέψαντα [c] λόχμια, ὡς ἀειθαλεῖς αἱ λόχμαι αὗται διαμένουσι. ΚΡΙΤ. Ἀλλ' οὐκ ἐγίνωσκες τ' ἐπῳδὴν, καὶ τὰ ὄργια. ΤΡΙΕΦ. Εἰ ταῦτα, ὦ Κριτία, ἐξ ἐπῳ-

[b] Δί τί μοι] Omiſſ. τι in Edd. priorib. [c] Λόχμια] Ex emendatione *Solan.* & *Gujet.* Δόχμια Edd. priores.

noſtram facere videtur, quod *Georgius Nazianzenus* habet oratione γηλιτιδικῇ prima p. 87. ubi de Arethuſiorum, Gazaeorumque in Chriſtianos ſaevitia hoc inter alia refert: ἔνιοι λέγουσι, ΠΑΡΘΕΝΟΥΣ ΑΓΝΑΣ καὶ ἀκηράτους, ἀψαύστους μικροῦ τ' ὀφθαλμοῦ ἀρρένων, εἰς μέσον προαγαγόντες τ' τὸ ἐδώπου γυμνώσαντες, ἵνα τῇ θέᾳ πρότερον ἐπέρασσον, εἶτ' ἀκαιρίαις τ' ΔΙΧΑΣΑΝΤΕΣ — οἱ μὲ ἰδίοις ὀδοῦσι κατεσθίουσι — οἱ δὲ σπαίρουσι ἔτι τοῖς σκλάγχοις συάδη τροφὴν ἐπιστρώσαντες, κ. τ. λ. Tradunt eadem *Sozomenus* 5, 9. & *Theodoritus* 3, 6. Ad eadem tempora pertinet, quod in Martyrologio Ro. ad VIII. Sept. refertur: *Gazae in Palaeſtina ſanctorum Martyrum Euſebii, Neſtabi, & Zenonis, fratrum, qui tempore Juliani Apoſtatae, irruente in eos turba gentilium diſcerpti atque necati ſunt.* Habemus ergo apud Cretenſes Palaeſtinas virgines caſtas membratim diſſectas ſub Juliano. Haec quidem magis ad h. l. facere mihi videntur, quam illa quae è Zoſimo vidimus. Quod obſcure ita Gazam ſignat auctor, vel eruditionis oſtentandae cauſſa feciſſe poteſt, vel ſtudio obſcurare factum, quod invidiae adhuc multum haberet, voluit. Neque vehementer contra dixerim, ſi quis in ipſa Creta inſula tale quid tum contigiſſe putet. Nam quod μικροῦ dicit, nihil nos debet morari, qui infanas hominis hyperbolas plures in exigua commentatione deprehendamus. *J.M.G.*

Κρήτῃ δ' μοι] Κρήτῃ δὲ τί μοι. F.G. Optime. Et ſic jam verſus reſtituerat. *J.F.K.*

92. Τάφου] De ſepulchro Jovis agit *Joh. Meurſius*, in Creta 3, 4. Add. *Spanh.* ad Callim. H. in Jov. vſ. 8. Cave autem putes, aliunde de Jovis ſepulchro conſtare noſtro, quam ex Luciano, quem ſemper prae oculis habuit, quique ejus meminit, tum alias, tum in *Jov. Trag.* c. 45. *J.M.G.*

93. Λόχμια] Hanc vocem emaculavimus; antea enim in omnibus δόχ— legebatur. *M. du S.*

Δόχμιοι] Δόχμιον πλάγιον ſeu obliquum ſignificare, Lexicographi dicunt, quorſum equidem in verſione reſpexi, *vallas*, quas Interpres etiam adhibet, ex rei natura adjeci; antrum enim eſſe, communiter traditur. Si quis tamen λόχμια legere velit, Λ in Δ vel λ in Δ mutato, ut eſt facilis harum literarum confuſio, non repugnaverim; tum enim lucos virentes ſignificaret, quorſum ſequens λόχμαι pertinet. *Platonis* L. I. *de Legibus* principio commodiſſimam & amoeniſſimam ad hoc antrum (Idaeum, in quo educatus Jupiter, ab altero Dictaeo, in quo natus eſt, diſtinguendum) a Gnoſſo adeuntibus viam laudat. *J.M.G.*

Δόχμια] An λόχμια; F.G. Bene, & hoc recepi. *J.F.R.*

95. Τὰ ὄργια] Adſcribam verba *Servii* ad *Virg.* Aen. 4, 302. valde huic loco opportuna, cum non adeo obvia ſit, quae hic requiritur *orgiorum* ſignificatio. ORGIA *apud Graecos* OMNIA SUNT SACRA, *ut apud Latinos* CERIMONIAE. *Sed jam abuſive ſacra Liberi orgia vocant, vel* λὸ τ' ὀργᾶν, *a furore, vel* λὸ τοῦ ὄρους *a monte.* In qua quidem etymi ratione allegoria, ſi modo ipſe illam approbat, videtur tollere, quod paullo ante poſuerat: utraque enim ratio ad Bachica ſacra reſpicit. Melius igitur, qui λὸ τῶ εἴργειν, ab arcendo, vocem natam volunt: occultabantur enim cerimoniae arcebanturque ab illis curioſorum tum aures tum oculi. Caeterum hoc vult Critias, ignorato illo carmine & cerimoniis ex Creteuſium Virginum capitibus non poſſe Gorgonas fieri, Palladaque eximium aliquid ſibi retinere. *J.M.G.*

ἐπῳδῆς ἐγίνετο, τάχ' ἂν καὶ ἐκ νεκάδων ἐξήνεγκεν ἄν, καὶ ἐς τὸ γλυκύτατον φάος ἀνήγαγεν· ἀλλὰ λῆρος, παίγνιά τε καὶ μῦθοι, καὶ τῶν ποιητῶν τερατολογήματα. ὥστε ἔασον καὶ ταύτην.

KPIT. Ἥραν δὲ τὴν Διὸς γαμετὴν, καὶ κασίγνητον, οὐ προσδέχῃ; ΤΡΙΕΦ. Σίγα τὴν ἀσελγεστάτης ἕνεκα μίξεως, καὶ τὴν ἐκ τοδοῦν καὶ χεροῖν ἐκτέλαμψιν, πρόσβαμε.

KPIT. Καὶ τίνα [a] ἐπομόσομαί γε;

ΤΡΙΕΦ. Ὑψιμέδοντα θεὸν, μέγαν, [b] ἄμβροτον, οὐρανίωνα,

Υἱὸν πατρὸς, πνεῦμα ἐκ πατρὸς ἐκπορευόμενον,

Ἓν ἐκ τριῶν, καὶ ἐξ ἑνὸς τρία,

possent illae forte etiam ex inferis ereptos in dulcissimam hanc lucem reducere. Sed nugae sunt scilicet naeniaeque & fabulae a Poëtis portentose confictae. Itaque & hanc omitte.

11. CRIT. Junonem autem, Jovis uxorem pariter ac sororem non accipies. TRIEPH. Tace ob lasciviss imum illum concubitum, manibusque ac pedibus extensam ocius praetercurre.

12. CRIT. Per quem igitur tandem tibi vis ut jurem?

TRIEPH. *Per magnum Regem, caelestia regna tenentem,*

Morte carentem omni, natum patris, inde profectum

Ex patre flamen, tria de uno, atque ex tribus unum.

Ju-

a Ἐπομόσομαι] Sic Edd. *Amst.* ἐπομόσωμαι. *Gesn.* ἐπομόσομαι, quem sequor. b Ἄμβροτον] Ἀμβρότην prave *J.*

97. Ἐκ νεκάδων] Νεκρῶν. *V.*

5. Ἀσελγ. — μίξεως] Resp icitne ad Il. 2, 197. seq. ubi Juno meretriciis artibus Jovem ad concubitum, medio die, in Idae montis vertice, impulit. Jam objecerat hoc *Homero Minucius Felix* 22, 4. quod narret, *Jovem coelo Veneris inlectum, flagrantius, quam in adulteras solent, cum Junone uxore concumbere.* Et σύγχρονος noster *Gregor. Nazianz.* Orat. τελιτ. I. p. 104. τίς δὲ ἡ θαυμασία μίξις τὰ τηνικαῦτα, καὶ τὸ σεμνὸν Ἥρας, ἵνα ἀσχημονεῖν αὐτὸν ἀναπείθει μισούσης ἡμέρας. Interpres Gallus ad incestas cum fratre sororis nuptias refert. Sed fere est, ut turpius etiam quiddam suspicer, quod hic Junoni objicitur, de quo Theophilus Antiochenus 3. 3. Τὴν τε Ἥραν ἰδίαν ἀδελφὴν μὴ μόνον τοῦ Διὸς γαμετὴν, ἀλλὰ καὶ σώματος ἀνάγκῃ ἐμπεποιῆσθαι. Et 3, 6. Χρύσιππος δὲ πῶς οὐκ ἐνέπεσεν, εἰπεῖν, τὴν Ἥραν σώματι μιαρῷ συγγίνεσθαι τῷ Διΐ; Haec profecto ἀσελγεστάτη μίξις, quam etiam in Samo depictam, & a Chrysippo interpretatione physica excusatam memorat Origenes contra Celsum l. 4. p. 196. *J.M.G.*

Ibid. Καὶ τὴν ποδὸς — ἐκτεταμμένον] An leg. καὶ τοῦ ποδὸς καὶ χειροῦν ἐκτεταμμένοιν. I. e, manibus pedibusque fuge, τὸ χεῖρε παρασύσας. *Theophr.* Char. *F.G.*

Ibid. Ἐκ ποδοῦν καὶ χειροῦν] Jupiter Junoni suae, quod natum ex se & Alcmena Herculem quovis modo persequeretur, & novissime naviganti boream immisisset, iratus, manibus illius aureo vinculo ad caelum alligatis, a pedibus incudes duos, uxoremque adeo in aethere & nubibus suspendit, fere ut solent, de quibus per carnificem quaestio habetur. Fabula est Il. 0, 18. seqq. Allegoria, quam proferunt Scholiasta ad eum locum, & *Phornutus*, non nimis videtur inepta, quibus Ἥρα ἀὴρ est, sive aër, ut alias: vincula aurea, stellae; incudes duo, terra ac mare. Tetigit fabulam etiam *Seneca* in Ἀποκολοκ. p. m. 404. *J.M.G.*

7. Ἐπομόσομαί] Ignotum Grammaticis futurum, qui ὁμόσω taptum & ὁμοῦμαι agnoscunt. *J.M.G.*

8. Ὑψιμέδοντα] Quo Luciani personam melius agere videretur, parodias etiam in rebus gravissimis nebulo inferendas duxit. *M. du S.*

10. Πνεῦμα ἐκ πατρὸς ἐκπορ.] Haec, ni vehementer fallor, aetatem auctoris certius quam quae de Parthorum cladibus habet, dabunt. Sed ista iis relinquimus discutienda, qui historiam Dogmatum in ecclesia Christiana curiose perscrutantur: quippe qui aliunde argumentum hisce longe validius ad c. 9. protulerim, quo res haec mihi plane confici videtur. *M. du S.*

Πνεῦμα ἐκ πατρὸς ἐκπορ.] Ex formula solenni, qua Spiritus S. ex Patre dicitur procedere, quod eo deinde ab Orientalium plerisque tractum est, ut negarent utique a filio etiam progredi. Sed hoc Theologis relinquimus, ut illud etiam, quod hic particula ἐκ & ἓξ, ad unitatem essentiae, personarumque distinctionem indicandam, adhibetur. *J.M.G.*

12. Ἓν ἐκ τριῶν] Conf. I. Epist. *Joan.* V. 7. ubi haec sententia. *J.F.R.*

Ibid. Ἐξ ἑνὸς τρία] Distinxi prout sensus postulat, & prout legitur hoc *Euripidis* carmen apud Lucianum in

Jov.

Jupiter haec tibi sint, solum hoc pro numine habeto.

Ταῦτα νόμιζε Ζῆνα, τόνδ' ἡγοῦ θεόν.

CRIT. Computare tu quidem me doces, & jusjurandum tibi est arithmetica. Computas enim ut Nicomachus Gerasenus. Nescio enim quid tibi velis, unum tria, tria unum. Numquid de quaternario dicis Pythagorae, aut octonario aut tricenario? TRIEPH. Quin tu taces terrena, digna silentio. Non hic agitur de dimetiendis publicum vestigiis. Ego enim te docebo, quid sit hoc universum, & quis sit ante omnia, & quae universi sit combinatio atque constructio. Antea enim mihi quae jam tibi usu venerunt. Sed postquam in Galilaeum incidi, recalvastrum, nasonem, qui per aëra incedens, in tertium usque caelum se penetraverat, resque omnium pulcherrimas

ΚΡΙΤ. Ἀριθμέειν με διδάσκεις, καὶ ὅρκον ἡ ἀριθμητική. καὶ γὰρ ἀριθμέεις ὡς Νικόμαχος ὁ Γερασηνός. οὐκ οἶδα γὰρ τί λέγεις, ἓν τρία, τρία ἕν. μὴ τὰ τέτρακτὺν φὴς τὰ Πυθαγόρου, ἢ τὰ ὀγδοάδα, καὶ τριακάδα; ΤΡΙΕΦ. Σίγα τὰ νέρθε, καὶ τὰ σιγῆς ἄξια, οὐκ ἐπ' ὤδε μέτρειν τὰ ψυλλῶν ἴχνη. ἐγὼ γάρ σε διδάξω τί τὸ πᾶν, καὶ τίς ὁ πρώην πάντων, καὶ τί τὸ σύστημα τοῦ παντός. καὶ γὰρ πρώην κἀγὼ ταῦτα ἔπαχον, ἄχρι οὗ ἡνίκα δέ μοι Γαλιλαῖος ἐνέτυχεν, ἀναφαλαντίας, ὄπιρρινος, ἐς τρίτον οὐρανὸν ἀεροβατήσας, καὶ τὰ κάλλιστα ἐκμεμαθηκὼς, δι'

24. Ἀναφαλαντίας] Φαλακρός. *V.*

Jov. Trag. c. 41. ubi habes reliquos. Add. *Stob.* Ecl. Phys. 1, 3. *Heracl. Pont.* de Alleg. Hom. p. 441. *J. M. G.*

13. Ταῦτα νόμιζε Ζῆνα] *Euripidis* fragmentum notissimum, quod in incertis exstat. vs. 3. *M. du S.*

14. Ἀριθμέειν με διδάσκεις] *Moliere* hoc imitatus est in fabula: *Le festin de Pierre* Act. III. Sc. 1. Vid. *Theophr. Raynaud* de bonis & malis libris part. I. Erotem. 1. §. 331. pag. 195. *M. V. La Croze.*

15. Νικόμαχος] Hujus de Arithmetica libri extant hodieque duo. Vid. etiam *Phot.* 187. *M. du S.*

Νικόμαχος] De *Nicomacho* hoc, ejusque *arithmeticis* vid. *Fabricius* Bibl. Gr. 4, 2, 1. Quando vixerit, nostra nihil interest, nisi quod ex iis, quae cel. *Fabricius* disputat, apparet, ab eo qui Trajano victoriam gratularetur, (quod Philopatridis auctorem hoc schediasmate fecisse, quidam volunt) laudari Nicomachum vix ac ne vix quidem potuisse. *J. M. G.*

17. Τετρακτὺν] De *tetracty* Pythagorica plena omnia. De octonario *Macrobius* in Somn. Scip. I. 5. qui reliquorum etiam numerorum pandit mysteria. Ὀκτάδα frequentius dici putat, quam ὀγδοάδα *Sa. Tennulius* ad *Jambl.* in Nicom. Geras. p. m. 115. Caeterum inter Valentinianorum somnia fuere tetractys, ogdoas & triacas. Vid. *J. Fr. Buddeus* de haeresi Valent. §. 5. p. 424. & reliqui, qui de hac haeresi egere. *J. M. G.*

Τετρακτὺν] De tetracty Pythagorica vid. supra T. I. *Vit. Auct.* c. 4. & pluribus ad Dial. *pro Lapsi.* c. 5. *J. F. R.*

18. Σίγα] Senarium esse adscripsere *Guj.* & *Menag.*

Σίγα τὰ νέρθε] Christianorum formulae formulis gentilium longe notiores huic exstiterunt. Unde hanc habeat, incertum; ex *Euripide* tamen videtur desumpta. Vide Z. tr. c. 3. *M. du S.*

20. Τὰ ψυλλῶν ἴχνη] Respicitur procul dubio ad *Aristophan.* Nεφ. 143. seqq. ubi quanta arte, quibusque machinamentis, culicum vestigia & saltus demensus fuerit Socrates, multo cum sale enarratur. quod ipsum forte in proverbium deinde abiit. *J. M. G.*

24. Γαλιλ. — ἐς τρίτον οὐρανὸν ἀερ.] Quis ille *Galilaeus in tertium Caelum raptus?* Priora ad JESUM CHRISTUM; posteriora ad Paulum spectant. Cujus caput & faciem describit? nonne Pauli? certe non Christi, cui soli sequentia tribui par fuit. *M. du S.*

Γαλιλαῖος — ἀναφαλ.] De appellatione Galilaei expositum in dissert. §. 37. Hic illud monere satis fuerit, neque Paullum, neque ipsum JESUM CHRISTUM hic intelligi videri, sed quemcumque doctorem, cui derisor hic descriptionem, quam ipse ridiculam credit, accommodat. *J. M. G.*

Γαλιλαῖος] Sic Christianos & Celsus & Julianus Apostata vocabant, vid. *Dodw.* diss. Cypr. XII. Quae Paulo objiciebant Ethnici, vid. acta Phileae & Philoromi in *act. martyr.* sel. p. 549. *M. V. La Croze.*

Ibid. Ἐνέτυχεν] Vid. acta Theclae in *Spicilegio Grabii* T. I. p. 95. in ima pag. & p. 120. it. p. 334. med. *M. V. La Croze.*

Ibid. Ἀναφαλαντίας] *Reburrus, recalvaster.* Conf. T. I. *Tim.* §. 47. ibique *Hemsterh.* *J. F. R.*

25. Ἐπίρρινος] Vix credo alias hanc vocem occurrere, cum *Pollux* pariter atque *Camerarius*, ubi de naso tractant ex instituto, ille 2, 72. hic p. 110. seq. Comment. utriusque linguae, nullam ejus mentionem faciant. Nec *Coelius Rhodiginus* cum Antiqq. Lect. 3, 30. de naso agit, quid hoc sit vocabuli explicat. Sed Gloss. Gr. Lat. Vulcan. ἐπίρρινος Nasutus. *J. M. G.*

Ibid. Ἐς τρίτον οὐρανὸν] Manifeste videt Paulli ἁρπαγὴν, quam phrasi *Aristoph.* ex Νεφ. 225. exprimit. Ibi enim

δι' ὕδατος ἡμᾶς ἀνεκαίνισεν, ἐς τὰ τῶ μακάρων ἴχνια παρεισώδευσε, καὶ ἐκ τῶ ἀσεβῶν χώρων ἡμᾶς ἐλυτρώσαλο. καί σε ποιήσω ἢν μοι ἀκούῃς, ἐπ' ἀληθείας ἄνθρωπον.

ibi didicerat; is per aquam nos renovavit, impiorumque ereptos regionibus in beatarum animarum vestigiis collocavit. Etiam ex te faciam, si auscultare mihi velis, vere hominem.

ΚΡΙΤ. Λέγε, ὦ πολυμαθέσαλε Τριεφῶν, ἀλλὰ φόβου γὰρ [a] ἔρχομαι. ΤΡΙΕΦ. Ἀνέγνωκάς πόλε τὰ τῦ Ἀριστοφάνους τῦ δραμαλοποιῦ ὄρνιθας ποιημάτια; ΚΡΙΤ. Καὶ μάλα. ΤΡΙΕΦ. Ἐγκεχάραχ) πας' αὐτῦ τοιονδε·

13. CRIT. Cedo, peritissime Triepho, horror enim me incessit. TRIEPH. Legistine unquam Aristophanis Comici poëmatia quae ille aves inscripsit? CRIT. Legi utique. TRIEPH. In illis ita ab eo scriptum est:

Χάος ἦν, καὶ νὺξ, ἐρεβός τε μέλαν πρῶτον, καὶ Τάρταρος εὐρύς.
Γῆ δ', οὐδ' ἀὴρ, οὐδ' οὐρανὸς ἦν.

Chaos olim & nox erebusque fuit nigrum, tum Tartarus ingens
Non terra, aër nec olympus erat.

ΚΡΙΤ. Εὖ λέγεις. εἶτα τί ἦν; ΤΡΙΕΦ. Ἦν φῶς ἄφθιτον, ἀόρατον, ἀκαλανόητον, ὃ λύει τὸ σκότος, καὶ τ' ἀκοσμίαν ταύτην ἀπήλασε, λόγῳ μόνῳ ῥηθέντι ὑπ' αὐτῦ, ὡς ὁ βραδύγλωσσος ἀπεγράψαλο· γῆν ἔπηξεν ἐφ' ὕδασιν, οὐρανὸν ἐτάνυσεν, ἀσέ-

CRIT. Praeclare ista, sed quid tum? TRIEPH. Lux erat incorrupta, invisa, incomprehensa, *quae solvit tenebras, squallorem numine abegit.* Verbo tantum a se prolato, ut tardilinguis ille scriptum reliquit, terram aquis impositam condensavit, caelum expandit, stellas formavit fixas, cur-

a Ἔρχομαι] Εὔχομαι V2. Leg. ἴχομαι.

41. Φῶς] Θεὸς. V.

44. Ὁ βραδύγλωσσος] Μωσῆς. V.

Socrates caelestium rerum contemplationi intentus, & quid rei ageret, interrogatus, ἀεροβατῶ, inquit, καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον. *J.M.G.*

27. Δι' ὕδατος] Neque hic obscurum est, baptismum rideri. *J.M.G.*

28. Ἴχνια] Forte ante oculos habuit Auctor illud, quod inter *aurea*, quae vocantur, *Pythagorae carmina* relatum est:

Ταῦτά σε τὰ θεῖα ἀρετῆς ὁδὸς ἴχνια θήσει.

Quanquam si sensum magis, quam verba sequamur, in nostris libris etiam *Luc.* II, 79. scriptum est: τῦ πατεσθύναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης, pro eo, quod alias conversionem vocant Theologi. *J.M.G.*

Ibid. Παρεισώδευσε] Praepositiones, quibus junctum est hoc verbum, clandestinum quid, & fraudulentum alias significant, ut in παρεισάγειν & παράσαλοι, παρεισσάλλειν, παρεισδύειν, παρεισέρχεσθαι, παρεισπίπτειν, παρεισρεῖν, apparet. Forte id sibi vult Triepho, magistrum illum suum, suo jure caelum ingredi, discipulos magistro adhaerentes una clam irrepere. *J.M.G.*

Ibid. Ἀσεβῶν χώρων] Possis quidem ad coetum seu communionem impiorum referre, quam πανηγύριν εἰδώλων κ.τ.λ. nostri vocant; sed tamen secutus mihi videtur Auctor Lucianum suum, qui & *de Luctu* c. 8. & *Ver. Hist.* T. II. c. 17. & alias forte, de inferis, ubi mali puniantur, hac *phrasi* usus est. *J.M.G.*

30. Ἐπ' ἀληθείας] Quid ἀλήθεια apud sacros scriptores sit, nemini ignotum est paullum θεολογίσαντι. Sed forte illud sibi voluit Triepho, pro homine habendum non esse, qui humiliter adeo & abjecte de Diis sentiret, per disciplinam autem, quam ipse professeretur, ab belluino ingenio ad humanum cultum posse traduci, qui non repugnarent. Quod quidem philosophi fere pollicebantur universi. *J.M.G.*

Ἐπ' ἀληθείας] Nescio an aliud mysterium lateat, quam ut vulgo accipitur pro *re vera*, uti ap. *Demosth.* de cor. p. m. 520. f. vel ἐπ' ἀληθείᾳ ap. *Aristoph.* Plut. 892. *J.F.R.*

32. Διὰ φόβου γὰρ ἔρχομαι] Verba sunt *Euripidis* in Or. vs. 757. *M.du S.*

34. Ὄρνιθας ποιημάτια] Quanquam drama unum est, idque satis longum, quod ὄρνιθες seu aves vocatur, haud immerito tamen τῦ ποιηματίων nomine insignitur, ob crebras per choros, systemata, odas, epirrhemata &c. conciliones, quae bonam partem sententiam etiam per se absolvunt. Locus qui prae manu est, habetur vs. 696. seqq. *J.M.G.*

35. Ἐγκεχάραχται] Utitur voce &. noster infra c. 17. & Lucian. in Καλαπλ. *seu Tyranno* c. 4. *J.M.G.*

37. Χάος] Extant etiamnum carmina ista apud *Ari-*

curſumque illis conſtituit, quas tu pro Dis venerare. Terram autem floribus exornavit, homines ex illis quae plane non erant, ut eſſent produxit. Jamque obſervat de caelo juſtos pariter atque injuſtos, in librisque ſingulorum actiones deſcribit, omnibus autem, qua praefinivit die, juſta retribuet.

14. CRIT. Quae vero Parcae glomerarunt omnibus, num & ea deſcribuntur? TRIEPH. Quid ais? CRIT. De fato loquor. TRIEPH. Quin tu dicis, o pulcher Critia, de Parcis, ego vero diſcendi cupidus auſcultabo. CRIT. Nonne Homerus, celebris Poëta dixit:

Fatum equidem nullum dico effugiſſe virorum.

De magno autem Hercule ita:

Nec potuit fugiſſe Atropon vis Herculis atram,
Qui Jove natus erat, patri cariſſimus idem:

ἔμορφωσεν ἀπλανεῖς, δρόμον διετάξατο, ὃς σὺ σέβῃ θεὸς, γῆν δὲ τοῖς ἄνθεσιν ἐκαλλώπισεν, ἄνθρωπον ἐκ μὴ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παρήγαγε· καὶ ἔστιν ἐν οὐρανῷ βλέπων δικαίους τε καὶ ἀδίκους, καὶ ἐν βίβλοις τὰς πράξεις ἀπογραφόμενος· ἀνταποδώσει δὲ πᾶσιν ἣν ἡμέραν αὐτὸς ἐνετείλατο.

ΚΡΙΤ. Τὰ δὲ τῶν Μοιρῶν ἐπινενεμμένα εἰς ἅπαντας, ἐγκαράττεσί γε καὶ ταῦτα;

ΤΡΙΕΦ. Τὰ ποῖα; ΚΡΙΤ. Τὰ τῆς εἱμαρμένης. ΤΡΙΕΦ. Λέγε, ὦ καλὲ Κριτία, περὶ τῶν Μοιρῶν, ἐγὼ δὲ μαθητικὸν ἀκούσομαι περὶ σοῦ. ΚΡΙΤ. Οὐχ Ὅμηρος ὁ ἀοίδιμος ποιητὴς εἴρηκε,

Μοῖραν δ' ἔ τινά φημι πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν.

Ὅτι δὲ τοῦ μεγάλου Ἡρακλέους,

Οὐδὲ γὰρ ὃς βίη ᵇ Ἡρακληείη φύγε κῆρα,
Ὅσπερ φίλτατος ἦεν Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι,
Ἀλ-

ᵇ Ἡρακληείη] Ἡρακλῆος *Hom.*

58. Ἀοίδιμος] Ἔνδοξος *V.*

ριſtophan. av. p. 573. Ed. *B.* quod miror fugiſſe eruditiſſimum *Grotium* qui not. 5. ad L. I. de ver: Rel. Chriſt. c. 16. ait a Luciano & *Suida* conſervata, cum ipſe in *avibus* eſſe dixiſſet, quam fabulam *Ariſtophanis* extare adhuc, eum latere non poterat. Vid. *Gall.* ad *Lactant.* p. 22. *M. du S.*

44. Βραδύγλωσσος] Moſem haec non dubia nobis nota indicat. *M. du S.*

Ὁ βραδύγλωσσος] Moſes *Exod.* IV, 10. כבד לשון eſſe ipſe vocat, quod οἱ transtulere βραδύγλωσσος, & ab his noſter ad inſultandum Divino vati mutuatus eſt. *J. M. G.*

Ibid. Γῆν ἵστησε] *Pſ.* XXIV, 2. Deinde ex *Jeſ.* XLIV, 24. ἐξέτεινα τὸν οὐρανὸν μόνος, καὶ ἐστερέωσα τὴν γῆν. Caeterum obſervarunt pridem viri doctiſſimi, vel ideo etiam ſiderum in hexaëmero creatorum mentionem a Moſe fieri, ut eo magis hominum animos ab eorum cultu, id eſt, antiquiſſimo pariter & abſurdiſſimo idololatrias genere averteret. Si enim creata ſunt a Deo ſidera, quidni, relicto architecto, honorem opificio deferre, extremae foret ſtultitiae? *J. M. G.*

46. Δρόμον] Τοῦτον hinc forte excidit negligentia librarii. *F. G.*

48. Ἐκ μὴ ὄντων] *Hebr.* XI, 3. dicitur ἐκ μὴ φαινομένων. Nota eſt *Exucontiorum* haereſis, quod nominis in eam Arianorum ſectam dicebatur, qui affirmabant, Chriſti Servatoris divinam etiam naturam ἐξ οὐκ ὄντων a Deo eſſe productam. Unde ſatis conſtat, Chriſtianos illorum temporum de Creatione ita, ut hic noſter, loqui ſolitos. *J. M. G.*

50. Ἐν βίβλοις] Haec ſumta ex *Apoc.* XX, 12. 2. *Theſſ.* I, 6. *Act.* XVII, 31. quivis videt. *J. M. G.*

52. Ἣν ἡμέραν] Subaudi κατ' ἣν ἡμ. *F. G.*

53. Τὰ δὲ τῶν Μοιρῶν] Cum de Providentia Dei loquentem audit Triephontem Critias, haud immerito in mentem illi venit abſurdi iſtius Parcarum commenti. Caeterum quod plurium numero dicitur ἐγχαράττω, illud abſolute & quaſi impersonaliter poſitum arbitror, fere ut Ebraei, cum de Deo etiam loquuntur, pluralem numerum ſaepe adhibent, cui tamen phraſi aliquid arcani ſenſus, & umbram ſaltem Trinitatis ineſſe, non eſt cur negemus. Fieri etiam poteſt, ut reſpexerit Critias ad expreſſam trium in divinitate hypoſtaſeων mentionem. Caeterum poſtea & hoc idem verbum plurium numero recurrit, & exemtae actionis verba, quae vocant Grammaticorum filii, eodem numero efferuntur: ἐκτίνυψσι, ἐπιστρωνύουσι, κατάξουσι κ. τ. λ. *J. M. G.*

57. Μαθητικὸν] *Ariſtoph.* verbum Νεφ. 183. *J. M. G.*

60. Μοῖραν] *Hom.* Il. Z, 488. allegat etiam Lucian. Apol. pro *Marc. Cond.* c. 8. & *Diogenianus Peripateticus* apud *Euſeb.* Praep. Evang. 6. 8. p. 263. *J. M. G.*

63. Οὐδὲ γὰρ] *Hom.* Il. Σ, 117. ſeq. *J. M. G.*

66. Ἥρης]

Ἀλλά ἑ [a] Μοῖρ' ἐδάμασσε, καὶ ἀργα-
λέος χόλος Ἥρης.

Sed fors dira virum, Junonisque ira subegit.

Ἀλλὰ καὶ ὅλον τὸν βίον καθειμάρθαι, καὶ τὰς ἐν τούτῳ μεταβολάς·

Quin vitam omnem, omnesque in illa mutationes fato esse constituras atque ordinatas, idem docet,

——— ἔνθα δ' ἔπειτα
Πείσεσθαι ἄσσα οἱ αἶσα κατακλῶθές τε βαρεῖαι
[b] Γιγνομένῳ νήσαντο λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.

—— *Hinc ordine cuncta*
Suscipiet, quae vis fati Parcaeque verendae
Nascenti nevere, utero cum prodiit infans.

καὶ τὰς ἐν ξένῃ ἐποχὰς ἀπ' ἐκείνης γενέσθαι.
Ἦδη ὡς Αἴολον ἰκόμεθ', ὅς με φρόφρων ὑπεδέξατο,
Καὶ πέμπτῃ, οὐδέπω αἶσα φίλην ἐς πατρίδ' ἱκέσθαι.

Moras etiam, quae in peregrino solo sunt sufferendae, a fato constitui, illa monent:

Aeolus, & placide venientem excepit, eumtemque
In patriam juvit. Sed nondum fata finebant.

Ὥστε πάντα ταῦτα τῶν Μοιρῶν γίνεσθαι ὁ ποιητὴς μεμαρτύρηκε. τὸν δὲ Δία μὴ θελῆσαι τὸν υἱὸν

Ut adeo omnia a Parcis fieri Poëtae testimonio constet. Jovem ipsum non velle a gnato

—— θανάτοιο δυσηχέος ἐξαναλῦσαι,
ἀλλὰ μᾶλλον
Αἱμαλοέσσας [c] δὲ φιάδας κατέχευεν ἔραζε.
Παίδα φίλον τιμῶν, τὸν οἱ Πάτροκλος ἔμελλε
Φθίσειν ἐν Τροίῃ.

—— *diram defendere mortem*,
qui potius
Sanguinis in terram guttas demisit Olympo
Deplorans gnatum, qui mox mucrone Patrocli
Ad Trojam perituras erat.

Ὥστε, ὦ Τριεφῶν, μηδὲν τοῦτο προσθεῖναι θέλῃς τῶν Μοιρῶν ἐθελήσῃς, εἰ καὶ τάχα παιδάριον ἐγεγόνεις μετὰ τοῦ διδασκάλου, καὶ τὰ ἀπόῤῥητα ἐμυήθης.

Quae cum ita sint, verbum de Parcis addere unum non voles, quamvis forte cum illo magistro tuo sublimis in caelum raptus, arcanisque initiatus esses.

15. TRIEPH.

a Μοῖρ' ἐδάμασσε] Μοῖρα δαμ. *Hom.* b Γιγνομένῳ] Γινομένῳ Schol. male. c Δὲ] Ex *Hom.* inserui. Aberat ab Edd.

65. Ἑ] Αὐτόν. *V.*
72. Γινομένῳ] Ἀνῤῥάπτῳ. *V.*
81. Τὸν υἱὸν] Σαρπηδόνα. *V.*

65. Ἥρης] Quae tanquam Jovis sui ex pellice spurium, mulierebribus odiis eum & plus quam novercalibus prosequeretur. *J.M.G.*

69. Ἔνθα δ'] *Hom.* Il. Υ. 128. & Od. Η. 196. seqq. *M. du S.*

Ἔνθα δ' ἔπειτα] Od. Η, 196. seq. Lucian. Apol. pro *Merc. Cond.* c. 8. Utroque autem loco pro γιγνομένῳ, quod noster habet, est γινομένῳ. Et ita etiam *Diogenianus* apud *Eusseb.* Praep. Evang. 6, 8. p. 263. Caeterum paullo aliter eandem sententiam Poëta effert Il. Υ, 127. Ἴσασιν αὖτε τὰ πεῖσθαι ἄσσά οἱ αἶσα Γινομένῳ ἐπέκλωσε λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ. *J. M. G.*

70. Κατακλῶθες] Scholia parva ad Od. Η, 197. & inde *Suidas* ita explicant: αἱ κατακλώθουσαι δὲ κατάμαζοῦσαι ἐκάστῳ τὸ εἱμαρμένον, id est ipsae Parcae: paullo aliter atque est in Lexico Basileensi, ubi per *accumulationes staminum vox* explicatur, quanquam ipsa *Suidae* verba modo adducta Graecae subjuncta sint. *J.M.G.*

75. Ἦ δ' ὡς Αἰολον] Ex Od. Φ. 314. sed immutata. *M. du S.*

Ἦ δ' ὡς] Od. Κ, 1. seq. historia ipsa narratur, sed quos noster adducit versus, mutata persona leguntur Od. Φ, 314. seq.

Ἦδη ὡς αἰολον ἵκεθ', ὃ μιν φρόφρων ὑπέδεκτο, κ. τ. λ. *J.M.G.*

81. Τὸν

15. TRIEPH. Sed quid illud sibi vult, quod idem Poëta duplex nobis comminiscitur ancepsque fatum? ita ut istud quidem facientem certus rerum exitus maneat; sed si aliud agat, alium etiam finem res nanciscatur, ut de Achille, qui de se dicit:

Bina Thetis mihi fata tulit, mortemque biformem:
Si maneam, Teucrorumque adversus moenia pugnem,
Non redeo in patriam, sed erit mihi fama superstes:
Sin patriam placeat, carosque videre penates,
Fama perit, sed longa venit sine laude senectus

Sed & de Euchenore ita:

Qui fati gnarus, naves classemque petebat.
Saepe etenim, Polyide senex, haec fata canebas:
Aut morbo in patria periturum, aut inter Achivum
Nigras Trojano casurum vulnere naves.

16. Negabisne haec ab Homero scripta? aut ambiguam potius, & utrinque praeruptam fraudem agnoscis? Sed Jovis etiam,

ΤΡΙΕΦ. Καὶ πῶς ὁ αὐτὸς ποιητὴς, ὦ καλὲ Κριτία, διττὼ ἐπιλέγει ἡ εἱμαρμένην, ἢ ἀμφίβολον; ὡς τόδε μὲν τι πράξαντι, τοιῶδε τέλει συγκῦρσαι· τοῖον δὲ ποιήσαντι, ἑτέρῳ τέλει ἐντυχεῖν; ὡς ἐπ' Ἀχιλλέως,

Δίχθαδίας κῆρας φερέμεν θανάτοιο τέλοσδε,
Εἰ μὲν κ' αὖθι μένων Τρώων πόλιν ἀμφιμάχωμαι,
Ὤλεσε μέν μοι νόστος, ἀτὰρ κλέος ἄφθιτον ἔσται.
Εἰ δέκεν οἶκαδ' ἵκωμαι,
Ὤλετό μοι κλέος ἐσθλόν, ὅπ' δηρὸν δέ μοι [d] αἰὼν
Ἔσσεται.

Ἀλλὰ ἢ ὅπ' Εὐχήνορος,

Ὃς ῥ' εὖ εἰδὼς κῆρ' ὀλοὴν, ὅπ' νηὸς ἔβαινε.
Πολλάκι γὰρ οἱ ἔειπε γέρων ἀγαθὸς Πολυΐδος,
Νόσῳ ὑπ' δεξαλέῃ φθίσθαι οἷς ἐν μεγάροισιν,
Ἢ μετ' Ἀχαιῶν νηυσὶν ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι.

Οὐχὶ παρ' Ὁμήρῳ ταῦτα γέγραπται; ἢ ἀμφίβολος αὕτη, ἢ ἀμφίκρημνος ἀπάτη; εἰ δὲ βέλει, ἢ τῦ Διὸς ἐπιθήσω σοι τὸ λό-

[d] Αἰὼν] Aberat in *S.* & *Amst.* aderat in *P. B1. F.* &c.

81. Τὸν υἱὸν] Τὸν Σαρπήδονα. *F.G.*

82. Θανάτοιο] Il. Π, 442. & mox vs. 459. seq. ubi versus suppletur vocula δὲ post αἱματοέσσας inserta. *F.M.G.*

88. Διὰ τοῦτο] Id est, evidenter adeo doctrinam de Parcarum numine ex *Homero* tibi probatam dedi, ut cum omni tua sapientia non habeas, quod contra dicere possis. *F.M.G.*

90. Τῦ διδασκάλυ] Χρισοῦ scilicet. *F.G.*

95. Συγκῦρσαι] Epenthesis Aeolica in hoc verbo frequens. Dicitur enim ita pro συγκῦραι. Infra tamen c. 23. συγκυρῆσαι eodem sensu a συγκυρέω formatum reperio. Cogitare aliquis poterat, legendum forte esse quarto casu, πραξαντα, ποιησαντα, ut paullo post pro ἐπιβαλλομένῳ, ἐπιβαλλόρθμον, certe structurae id ratio exigebat. Sed potest intelligi μοῖραν vel εἱμαρμένον ὕμνα, vel potest pendere ab ἐπιλέγει. *F.M.G.*

Ibid. Ποιήσαντι] Nondum certum mihi est an πράξαντι & ποιήσαντι culpa Librarii scriptum, pro πράξαντα, ποιήσαντα, cum ellipsis possit esse τῦ εἶναι, vel ἀνάγκη. Sed c. seq. ἐπιβαλλομένῳ aliud est. *F.F.R.*

98. Δίχθαδίας] Il. I, 410. seq. *F.M.G.*

5. Ἵκωμαι] Additur apud *Hom.* φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν. *F.M.G.*

7. Αἰὼν] *Benedictus* in hoc versu Homerico intercidere passus est αἰὼν, quod servant antiquiores. *F.F.*

10. Ὅς ῥ' εὖ] Il. N, 665. seq. *F.M.G.*

11. Πολυΐδ] Τὸν Πολυΐδα μαντικὸν inter ea quae saltatorem nosse deceat, & saltando oporteat exprimere, refert Lucian. *de Saltat.* c. 49. Meminit etiam Dial. ad *Hesiod.* p. 487. pr. Mirabilis de Polyido historia est apud *Apollod.* Biblioth. 3, 3. quam credibiliorem explicando facit *Palaephatus* περὶ ἀπίστων c. 17. Add. *Hygin.* fab. 186. Caeterum Πολυΐδ forte dictus ἀφ' τὸ μάντιν ὄντα πολλὰ εἰδέναι. *F.M.G.*

λόγον. [a] ἐχὶ τῷ Αἰγίσθῳ εἴρηκεν ὡς ἀπο-
χωμένῳ μὲ τ μοιχείας, ἢ τ Ἀγαμέμνονος
ἐπιβουλῆς, ζῆν καθείμαρτ πολὺν χρόνον;
ἐπιβαλλομένῳ δὲ ταῦτα πράττειν, ἢ κα-
θυστερεῖν θανάτου; τοῦτο κἀγὼ πολλάκις
προμαντευσάμην· ἐὰν κτάνῃς τ πλησίον,
θανατωθήσῃ πρὸς τ δίκης· εἰ δέ γε μὴ
τοῦτο πράξῃς, βιώσῃ καλῶς,

Οὐδέ σ' ὦκα θέμις τέλος θανάτοιο κιχεῖν.

ἐχ ὁρᾷς ὡς ἀδιόρθωτα τὰ τ ποιητῶν, ἢ
ἀμφίλοξα, ἢ μηδέπω ἠδραιωμένα; ὥστε
ἔασον ἄπαντα, ὡς ἢ σὲ ἐν ταῖς ἐπουρανίοις
βίβλοις τ ἀγαθῶν ἀπογράψωνται.

KPIT. Εὖ πάντα ἀνακυκλεῖς, ὦ Τριε-
φῶν, ἀλλά μοι τόδε εἰπέ, εἰ ἢ τὰ τ Σκυ-

si vis, orationem adjiciam. Nonne Aegistho dixit, si vellet se abstinere ab adulterio, insidiisque Agamemnoni struendis, ut diu viveret, esse in fatis? sin ista facere aggrederetur, acceleratam mortem non effugiturum. Ad eum modum & ego vaticinatus saepe sum, si occideris alium, ab ipsa Nemesi mortem expecta: si hoc non feceris, bene vives,

Nec tibi fas subito fatum finemque venire.

Non vides, quam sint minime castigata, quae Poëtae fingunt, quam ambigua, nullisque subnixa fundamentis? Omnia igitur, si sapis, omitte, ut te etiam in caelestibus bonorum libris inscribant.

17. CRIT. Bene revolveris ad id, unde discesseramus. Sed illud mihi dic, Scytharumne

[a] Οὐχὶ τῷ] Nil variant Edd. ἢ μοιχῷ vult *Palm.*

20. Οὐχὶ τῷ Αἰγ.] Lego, ἢ μοιχῷ Αἰγίσθῳ. *J. P. a G.*
Οὐχὶ τῷ Αἰγίσθῳ] Od. A, 35. seq. *Palmerius* legit, ἢ μοιχῷ Αἰγ. *J. M. G.*

23. Ἐπιβαλλομένῳ] Pendet hoc verbum a καθείμαρται. *J. M. G.*
Ἐπιβαλλομένῳ] Non video rectius dici ἐπιβαλλόμενον, ut Vir Cl. N°. 95. vult; nam dativus ille cohaeret cum praemisso εἵρηκεν & καθείμαρται. Et licet accusativus, praecedente etiam dativo, recte sequatur (vide supra ad *Electr.* c. 3.) tamen id perpetuum non esse, quin vel minus frequens, quam eumdem casum continuari, facile patet; sed jam ipse hoc adgnovit. *J. F. R.*

25. Τὸν πλησίον] Ut in sacris, pro quovis homine, qua notione aliquoties etiam a Luciano adhibetur, e. g. *Necyom.* c. 16. & *Tyran.* c. 15. *J. M. G.*
Τὸν πλησίον] Adde Nostrum de *Calum.* c. 7. & 10. Et *Long. Past.* I. 15. ubi recte τ πλησίον Ed. princeps. πλησίων recentior; licet vicini ibi intelligantur. *J. F. R.*

26. Παρὰ τ Δίκης] Compara *Act. Apostol.* XXVIII, 4. prorsus enim eadem res utrobique agitur. Neque hodie multo aliter nostri homines. Videtur autem quasi προσωποποιΐαν hoc loco δίκη, ut saepe a multis, & a Luciano in *Bis Accusat.* factum, ubi loquentem & jus dicentem introduxit. Add. *Clemens* Protrept. pag. 16. *Hesiod.* intra octo versus huic vocabulo quatuor diversas potestates subjecisse observat *J. Cleric.* Ar. Crit. P. II. s. 1. c. VI. §. 15. ubi provocat etiam ad *Silv. philol.* c. 5. *J. M. G.*

28. Οὐδέ σ' ὦκα θέμις] Locum *Homeri* qui inspexerit, facile illud θέμις expungendum esse, mecum sentiet; quod unde aut cur invectum sit, miror. *M. du S.*
Οὐδέ σ' ὦκα] Versus distortus ex Il. I, 416 ita posset restitui οὐδέ κε σ' ὦκα θέμις τόλος θανάτοιο κιχεῖν, qua ratione sensui etiam consultum foret melius. Vix enim, nominativum θέμις posse adverbii vicem sustinere, arbitror. *J. M. G.*

33. Βίβλοις τ ἀγαθ.] Liber vitae ex nostra disciplina vocatur. Vid. *Phil.* IV, 3. *Apoc.* XX, 16. &c. *J. M. G.*

34. Ἀνακυκλεῖς] Supra c. 2. noster, & Lucian. *Nigrino* c. 6. eo sensu hoc verbum adhibent, ut significet recolere memoriam rei, eamque quasi ruminare, quae solennis etiam est significatio (an enim distinguant veteres duo verba ἀνακυκλέω & ἀνακυκλόω, non habeo certi quid dicere;) sed est aliquid apud *Longinum* περὶ ὕψους. Sect. 22. quod huic loco & rei melius videtur convenire. Nimirum de hyperbato agens, εἶτ' αὖθις, inquit, ἐπὶ τὰ πρῶτα ἀνακυκλοῦντες, ad institutum rursus sermonem reversi. Hanc proinde rationem in interpretatione secutus sum. *J. M. G.*

35. Τὰ τ Σκυθῶν] Forte cum respectu ad *Coloss.* III, 11. *J. M. G.*
Τὰ τ Σκυθῶν] Vid. nott. *Gaulmini* in vitam Moïs. p. 313. *M. V. La Croze.*

37. Χρηστὸς] De hac voce disputatum in dissert. §. 21. *J. M. G.*
Χρηστὸς] Vid. *Huet.* Dem. Evang. p. 61. Et *Lactant.* L. IV. c. 7. *M. V. La Croze.* Ac Dissert. Cl. *Rossal* de Christo in Chrestum mutato. *J. F. R.*
Ibid. Ἐν ἔθνεσι] Vel hinc manifesto Christianum arguere licet. Sed errant mea quidem sententia omnes, qui vocem χρηστὸς a vulgari & trito sensu aliorsum trahere conantur. *M. du S.*
Ἐν ἔθνεσι] Vox sacris fere scriptoribus propria, eos, qui extra Ecclesiam sunt, significat. Qua ratione novum sententiae nostrae, de χρηστῷ neque Christo neque Christiano, argumentum accederet. Si enim ἔθνη seu gentes sunt, qui non sunt Christiani, qui dicere po-

rumne etiam res in caelo describuntur? TRIEPH. Et omnes quidem, si modo bonum aliquem esse inter gentes contingat. CRIT. Multos in caelo scribas esse dicis, qui quidem describant omnia. TRIEPH. Bona verba, ne quid in sapientem Deum dicas petulantius. Sed tanquam unus catechumenus mihi ausculta, si modo vivere aeternum desideras. Si enim ut pellem explicavit caelum, terramque super aquis constabilivit, & stellas formavit, tum hominem, cum nihil ejus ante adesset, produxit; quid adeo mirum est, omnium etiam describi actiones? Te vero, cum forte domuncula aliqua exstructa, servulos ancillasque eo conduxisti, ne vilissima eorum actio fugiat: Deus autem, qui omnia fecit, non multo magis percurrat omnia facile, omnesque

Θεῶν ἐκ τῶν ἐθνῶν ἐγχαράττουσι; ΤΡΙΕΦ. Πάντα, εἰ [b] τύχοι γε χρηστὸς ἢ ἐν ἔθνεσι. ΚΡΙΤ. Πολλοὺς γε γραφέας φὴς ἐν τῷ οὐρανῷ, ὡς ἅπαντα ἀπογράφεσθαι. ΤΡΙΕΦ. Εὐστόμει, καὶ μηδὲν εἴπῃς [c] φλαῦρον θεῷ δεξιῷ, ἀλλὰ καληχούμενος, πείθου μοι, εἴπερ ζῆν χρήζεις εἰς τὸν αἰῶνα. εἰ γὰρ τὸν ὡς δέρριν ἐξέπλωσε, γῆν δὲ ἐφ' ὕδατος ἔπηξεν, ἀστέρας ἐμόρφωσεν, ἄνθρωπον δὲ μὴ ὄντος παρήγαγε, τί θαυμάσιον, εἰ τὰς πράξεις πάντων ἐναπογράφεται; καὶ γὰρ σοὶ οἰκίδιον καλασκευάσαντι, οἰκέτιδας δὲ καὶ οἰκέτας ἐπ' αὐτῷ συναγαγόντι, οὐδέποτέ σε διέλαθε τούτων πρᾶξις ἀπόλητος· τόσῳ μᾶλλον τὰ πάντα ποιοῦντα θεὸν οὐκ ἄπαντα ἐν εὐκολίᾳ διαθρεῖν ἑκάστου πρᾶ-

b Τύχοι] Τύχῃ *Fl.* *c* Φλαῦρον] Φλαῦρα *Fl.* male.

40. Φλαῦρον] Φαῦλον ἢ κοῦφον, κακόν. Διαφέρει γὰρ φλαῦρον τοῦ φαῦλον. φλαῦρον μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ μικρὸν κακὸν, φαῦλον δὲ τὸ μέγα. ἢ φλαῦρον ἀπλῶς, δύσφημον, λοιδορόν. *V.*

43. Δέρριν] Δέρμα. *V.*

potest Triephon, illos ex gentibus scribi in libro vitae, qui sint Christiani? Bonos autem viros esse inter gentiles, quis neget? & notum est, Christianorum etiam multos iis gentilium, qui honeste viverent, salutem aeternam denegare non ausos. *J. M. G.*

40. Εὐστόμει] Ex *Aristoph.* Νεφ. 831. seq. ubi legitur εὐστόμει, καὶ μηδὲν εἴπῃς φλαῦρον ἀνδρὸς δεξιοῦ. Unde suspiceris & hic legendum θεὸν δεξιόν. Syntaxeos certe ratio id exigebat: nisi dura satis ellipsi τὸν κατὰ omissam dicamus. Caeterum nomen δεξιὸς, Dei epitheton, illustravit *Spanhem.* ad Callim. H. in Cerer. vs. 32. *J. M. G.*

41. Κατηχούμενος] Proprium Christianorum verbum. Res notior est quam ut ei diutius immorari opus sit: observo tamen in *Asino* de animali usurpari, cum docetur; & in Z. τρ. quod opusculum certe Lucianeum est, de pueris c. 39. qui locus probe observari meretur. *M. du S.*

Κατηχούμενος] Manifeste ad Christianorum Catecheses alludit, & Catechumenos. *J. M. G.*

43. Ὡς δέρριν] Ex scriptura sacra petita haec imago. Vid. *Ps.* CII. 25. CIV. *Hebr.* I. & *Es.* XXXIV. 4. Quamquam aliis paulo verbis res eadem repraesentatur. *Clem. Alex.* p. 30. C. *M. du S.*

Ὡς δέρριν] Ita οἱ ὁ *Ps.* CIV, 2. ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν. *J. M. G.*

47. Σοὶ οἰκίδιον καλασκευάσαντι] Dativi absolute positi ut alias genitivi. Vid. *Er. Schmidius* ad *Maeth.* VIII, 1. Ita Lucian. *Prometh.* c. 6. ἐπιτρεπόντι σοι μαφάσαι τὰ κρία. Vix enim est, ut ad sequens mox σεαυτῷ

referas, cum nescio quid inconcinni pariat, & redundans, atque a facilitate Luciani alienum. Caeterum argumentatio ipsa nimium quantum vacillat. Quam multa servorum fugiant Dominos, qui ex vita quotidiana nondum didicit, discat ex Comicis quotquot sunt omnibus. *J. M. G.*

Ibid. Κατασκευάσαντι — σοὶ διέλαθεν] Ut ἀναπόλυτον in his cum Cl. *Gesn.* adgnosco, ita in illis *Prometh.* 6. non opus credo idem statuere: nam cum ἐγὼ ἐπιτρέπομαι τοῦτο amet construi, adeoque & σοὶ τοῦτο ἐπιτραπέντι regulariter dicetur, quando aliud verbum dativ. postulans accedit. Itaque ibi nexus erit: ὅτι ἐφύλαττες σεαυτῷ ἐπιτραπέντι σοι μαφάσαι τὰ κρία; adeoque abundantia pronominis fuerit potius, quam ἀναπόλυτον. Si cui tamen secus videtur, ei non magno opere contenderim. *J. F. R.*

51. Διαθρεῖν] Frequenter veteres Deo illum percurrendi omnia actum tribuunt; quidam etiam θεὸν λόγῳ τῶν ὅλων dictum volunt. *Plato* in *Phaedro*, atque ex illo *Athenagoras Legat. pro Christ.* p. 94. ed. *Dechair.* ὁ μέγας ἡγεμὼν ὁ ἁπανταχοῦ ζῶν, ἐλαύνων πτηνὸν ἅρμα, κ. τ. λ. in quam ejus ῥῆσιν ἀποσκάπτει Lucianus *Reviviscentes* c. 22. Forte ita si non sentiendi, certe loquendi occasionem dedere vetustissimi idololatrarum, qui in sole, unico aut summo Numine, cursus imprimis velocitatem incredibilem, omniumque rerum curatissimam quasi inspectionem mirabantur, (Il. Γ, 277. Ἥλιος θ' ὃς πάντ' ἐφορᾷς καὶ πάντ' ἐπακούεις) unde illa etiam πάντα θεὸς βλέπει, θεῶν ὄμμα, & similia forte orta sunt. Plura habet in hanc sententiam *Macrobius Saturn.*

πρᾶξιν, ἢ ἔννοιαν; οἱ γὰρ σε θεοὶ κότταβος τοῖς εὖ φρονοῦσιν ἐγένοντο.

omnium & actiones & cogitationes! Tui enim Dii cottabus illis, qui rectum ſapiunt, olim facti ſunt.

ΚΡΙΤ. Πάνυ εὖ λέγεις, καί με ἀντιτρόφως τὸ Νιόβης παθεῖν· ἐκ πέτρας γὰρ ἄνθρωπος ἀναπέφηνα. ὥστε τοῦτον τὸν θεὸν προστιθῶ σοι, μὴ κακόν τι παθεῖν παρ' ἐμοῦ. ΤΡΙΕΦ. Εἴπερ ἐκ καρδίας μ' ὄντως φιλεῖς, μὴ [a] ἑτερεῖόν τι ποιήσῃς ἐν ἐμοί,

18. CRIT. Rectiſſime dicis, facisque, ut quemadmodum ex homine lapis Niobe, ita converſa ratione ego ex lapide homo jam factus ſim. Hunc igitur Deum jurijurando adjicio, te nihil a me mali accepturum. TRIEPH. Si quidem ex animo atque vere me diligis, cave committas in me fraudem aliquam,

Καὶ ἕτερον λεύσῃς μὲν ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ εἴπῃς.

Atque aliud dicas, aliudque in pectore celes.

ἀλλ' ἄγε δὴ τὸ θαυμάσιον ἐκεῖνο ἀκουσμάτιον ἄεισον, ὅπως κἀγὼ καἰωχριάσω, καὶ ὅλως ἀλλοιωθῶ, καὶ οὐχ ὡς ἡ Νιόβη ἀπανδήσω, ἀλλ' ὡς ἀηδὼν ὄρνεον γενήσομαι, καὶ

Sed agedum mirabilem illam auditiunculam mihi occine, ut & ego palleſcam, immuterque penitus. Nolim tamen ut quondam Niobe enecari penitus: ſed avicula, ut Philomela *olim*, fiam, & per viridantia prata tuam

a Ἐμοῦ] Ἐκείνως, ἴσως L. b Ἑτερεῖον] Et ſic *Fl.* cum cett.

52. Κότταβος] Παιδιὰ. *V.*

64. Ἀπανδήσω] Ἀπαγορεύσω. * Ἀπολέγομαι. *V.*

* Ἀπολέγομαι] Non agnoſcunt C.

turnal. I, 17. ſeq. imprimis c. 24. & *Julianus laudatione in Solem.* Minime autem haec eo a me diſputantur, ut providentiae Divinae vel ex rerum creatarum conſideratione, vel ex traditione, notitiam gentiles habuiſſe, negem. Taceo quod per metaphoram haud inſolentem locus, qui prae manibus eſt, aliique id genus explicari commode poſſunt, quemadmodum de mente humana *Thales* apud *Diog. Laërt.* I, 35. τάχιστον νοῦς, ἁπάντων γὰρ τρέχει. Unde nec ſacrae literae Deo currum tribuere dubitant. *J.M.G.*

52. Κότταβος] An τῷ μάνυε ἀνθρωπίσκῳ ſimiles. *Tzetzes.* F.G.

Κότταβος] Converti *cottabus*, auctore *Plauto*, quanquam ille facetiarum magiſter ad aliam rem vocabulum detorquet. Locus eſt in *Trinum.* 4, 3, 4. *Caveſis tibi, ne bubuli in te cottabi crebri crepent.* Scilicet ludi genus eſt, cum vini reliquiis de poculo ad ſolum vel pelvim ſubjectam elidendis, ſonus certa arte excitatur. Res vel ex Lexicis & *Plauti* Commentatoribus nota. Id igitur vult Triepho: Dii tui, ô Critia, adeo contemtui ſunt & deridiculo ſapientioribus, ut inde, quod illi rerum omnium ſunt ignari, progredi ad negandam veri Numinis providentiam minime fas ſit; ea ratione, ut illi, qui a muribus negat domum magnificam poſſe exſtrui, mirum non videri debet, ſi id poſſunt homines. *J.M.G.*

54. Καί μοι —— παθεῖν] Ἀναπόλυθον eſt, vel ellipſis ſatis dura verbi ἐκπέμψας, qua ratione etiam locutus videtur magiſter noſtri, Lucian. in *Contemplant.* c. 2. ὅτι δὲ αὐτὸν καλύσει, (τὸ πρᾶγμα vel ἡ ἀληθεῖα) ἐπιγνῶθι τὸν τοῦ θεμένου ἔργα ἐκ τῶν πλούτων· ἀρχὴν ζημιοῦν (πειθήσει) Si enim λύει τῷ κοινῷ verbum καλύσει ſubaudias, contrarius dicentis ſcopo ſenſus emerget. Aliter tamen vir. doctiſſ. *Senſius* in Lect. Lucian. p. 132. qui ὡς poſt ἔργα putat excidiſſe: quod magis probarem, ſi legeretur ζημιοῦσ᾽. *J.M.G.*

55. Παθεῖν] Sed vid. *Hemſterh.* ad *Contempl.* §. 2. N°. 52. *J.F.R.*

Ibid. Ἄνθρωπος ἀναπέφηνα] Refertur ad id, quod ſupra Critiae promiſerat Triepho, καὶ σὲ ποιήσω ἐκ' ἀληθείας ἄνθρωπον. *J.M.G.*

56. Ὥστε τοῦτον τὸν θεὸν] Jam demum igitur poſt longiſſimam quaſi digreſſionem ad propoſitum ſermonem reditur. Cum enim per Jovem jurare vellet Critias, id, quod narraturus eſſet Triephonti, non eſſe magicum aliquod carmen, locum ille nactus totum Deorum concilium caelo exturbat, Parcisque ſua eripit cum ipſo fuſo ſtamina, doctrinam denique de Deo & providentia veriorem profert, quibus ita transactis, redit denique Critias ad jusjurandum, dicitque hunc a Triephonte ſibi indicatum Deum ſe adjicere tentato ſuperius aliquoties jurijurando, ut ſcilicet firmum tandem aliquando fiat. *J.M.G.*

58. Εἴπερ σὲ κ.] V. *Ariſtoph.* Νεφ. p. 45. *M. du S.*

Εἴπερ σὲ καρδίας] *Ariſtoph.* Νεφ. 86. Ἀλλ' εἴπερ σὲ τῆ καρδίας μ' ὄντως φιλεῖς. *J.M.G.*

Ibid. Ἐκ καρδίας] Locutio ſcriptoribus ſacris familiaris, vid. *Evang. Joan.* VIII. 37. *Rom.* VI. 17. &c. *J.F.R.*

59. Ἑτερεῖόν τι] Fr. ἑτεροῖόν τι. F.G.

Ἑτερεῖον] Alias ἑτεροῖον ſcribi ſolet, neque altera forma usquam, quod ſciam, apparet. Cum tamen quos vi-

tuam illam obſtupeſcendam conſternationem triſti vocula referam. CRIT. Ita me filius, qui ex Patre eſt, amet, ut iſtuc non fiet. TRIEPH. Dic igitur, accepta a ſpiritu ſermonis virtute. Ego vero hic conſidebo, *Cantare, expectans, donec ceſſarit Achilles.*

19. CRIT. In publicam viam neceſſaria quaedam emturus prodieram: tum video ibi ingentem multitudinem, qui in aures alter alteri inſuſurrabant, adeo quidem ut labia haererent auribus. Ibi ego omnes circumſpiciens, manuque incurva ſuperciliis circumpoſita, quam poſſum acutiſſime cernens exploro, ſicubi amicorum aliquem videre poſſim. Video autem Cratonem Po-

ἢ θαυμασίαν σὺ ἐκπλῆξιν κατ' ἀνθρώπου λειμῶνα ἐκτραγῳδήσω. KPIT. Νὴ ἢ υἱὸν ἢ ἐκ πάλιρρόος, ὃ τοῦτο γενήσεται. TPIEΦ. Λέγε, τῷδε τῷ πνεύματος δύναμιν τῆς λόγου λαβών. ἐγὼ δὲ καθεδοῦμαι,

Δέγμενος Ἀιακίδην ὁπότε λήξειεν ἀείδων.

KPIT. Ἀπῆειν ὅτι ἢ λεωφόρον, ὠνησόμενός γε τὰ χρειωδέστατα, καὶ δὴ ὁρῶ πλῆθος πάμπολυ ἐς τὸ οὖς ψιθυρίζοντας, ὅτε δὲ τῇ ἀκοῇ ἐφύοντο τοῖς χείλεσιν· ἐγὼ δὲ παπτήνας ἐς ἅπαντας, καὶ ἢ χεῖρα τοῖς βλεφάροις περιλάμψας, [c] ἐσκοπίαζον ὀξυδερκέστατα, εἴ πού γέ τινα τῶν φίλων θεάσωμαι. ὁρῶ δὲ Κράτωνα τὸν πολιτικὸν, παιδό-

[c] Ἐσκοπίαζον] Nihil hic variare Edd. adpinxit *Solan.* hic & plus decies deinde, quod ubique repetere ſupervacuum erit.

76. Παπτήνας] Σκοπήσας. *V.*

videre licuit editi eam ſervent, mutare nolui, licet ſaepe in ſphalmata eadem conſentiri deprehenderim. De re ipſa quod eſt, videtur hic auctor argutari voce ἕτερον, quae ſequitur, ut ſupra fecerat verbo ἀπωμόσατο. *J.M.G.*

60. Ἕτερον] *Homericum* c. g. Il. I, 313. Ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθει ἐνὶ φρεσὶν ἄλλο δὲ βάζει. Lucian. Apol. pro *Merc. Cond.* c. 6. Ἕτερα μὲν κεύθων ἐνὶ φρεσὶν ἄλλα δὲ λέγων. *J.M.G.*

Ibid. Κεύσῃς μὲ] Μὴ κεύσῃς Ed. *Geſneri*; forſ. errore operarum; nam in al. Edd. recte κεύσῃ μὲ ad verſum. In *Amſt.* μὲ κεύσῃ, quod ad verſum etiam bonum. In *Hom.* l.d. eſt: Ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθει — Et Lucian. pro *Merced. Cond.* c. 6. ἕτερα μὲν κεύθων ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλα δὲ λέγων. Sed & ego μὲν ante κεύσῃ collocatum malim; modo in media forma locum haberet. *J.F.R.*

63. Κατωχριάσω] Pertinet ad illud, quod ab initio Critiae dixerat Triepho, ὄχρος τί σου εἶλε παρειάς. Sed quae haec eſt inſania: prius caveri jurejurando ſibi jubet, ne malum ex auditione nanciſcatur, jam eadem omnia vult ipſe in ſe experiri, quae ante Critias. *J.M.G.*

64. Ἀλδαινοῦ] Supra ὅλον σεαυτὸν ἀλδαίνεις. *J.M.G.*

Ibid. Ἀπαυδήσω] Peculiarem apud Graecos vim habent dicendi verba, ſi cum ἀπὸ conjungantur. Praeter enim abnuendi vel negandi ſignificationem, quae prima eſt & naturalis, defectionem aliquam virium notare videntur, ut aliquis cogatur *renuere* laborem, vel longiorem etiam vivendi moram. In praeſentia tantum ex Luciano quaedam in hanc rem adferemus. Igitur hoc ipſo ἀπαυδᾷν qua diximus ratione uſus eſt *de Merc. Cond.* c. 39. πρὸς τὴν θυμηδίαν σκάζοντα καὶ ἀπαυδῶντα, *de Luctu* ſub fin. ſ. c. 24. ὑπὸ λιμοῦ τριῶν ἢ τεττάρων ἡμερῶν ἀπαυδήσαντας. Ἀπαγορεύειν autem idem auctor ita adhibuit: *in Cataplo ſ. Tyranno* c. 18. ἐγὼ δὲ δίδυμα μὲν ἀπαγορεύοντας ὁπλίζω, *de Gymnaſiis* c. 24. πρὸς πρῶτον ἀπαγορεύειν, ita in *Icaromen.* c. 20. Luna conqueritur: ἀπείρημα πολλὰ ἐμοὶ δεῖν τοῦδε τοῦ φιλοσόφου ἀκούσασα. Vid. *Pe. Fab.* Agoniſt. I, 8. *J.M.G.*

65. Ἀλλ' ὡς] Senarius. *F.G.*

66. Ἐκπλῆξω] Ut ſupra c. 6. κατάπληξις, pro ſermonibus ἐκπληκτικοῖς. *J.M.G.*

69. Παρὰ τῷ πνεύματος] Mirum, niſi reſpicitur ad *Act.* I, 8. λήψεσθε δύναμιν ἐπελθόντος τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς. *J.M.G.*

Ibid. Τῷ πνεύματος] Conf. *J. Elſner.* ad *Evang. Matth.* X. 20. *J.F.R.*

71. Δέγμενος] Il. I, 191. de Patroclo Achilli lyram tractanti auſcultante. Lucianus etiam utitur in *Amoribus* fin. *J.M.G.*

75. Ἐφύοντο] Lucianus *Hermot.* c. 9. f. πρόσφυς ἂν ἀπέτραγε τὴν ῥῖνα. Et ita in *Lapithis* c. 44. Adeo igitur auribus ora admovebant, de quibus noſter loquitur, ut viderentur eos morſu ſibi decerpere invicem voluiſſe. *J.M.G.*

76. Τὼ χεῖρε τοῖς βλεφ.] *Athenaeus* 14, 7. inter ſaltationum genera, Ἡ δὲ ὁ σκὼψ τὸ ἀπεσκοπεύοντα τὰ χεῖρα ἄκρα τὴν χεῖρα ὑπὲρ τῶν μετώπων κατιστάντα. *J.M.G.*

79. Πολιτικὸν] *Politicum* vocat, quod tanquam Peraequator ſeu ἰξιστὴς aliquam τῆς πολιτείας partem adminiſtraret. *Gregor. Nazianz.* epiſtola 197. ſcripta eſt ad τοὺς πολιτευομένους, quos objurgat, quod Theotecno ex arte, quam profiteretur, ζημίαν, ut odioſe vocat, hoc eſt tributum imponerent. Ita oratione 9. p. 155. eidem Epiſcopo τῆς πολιτείας ἐπώνυμος, & p.

δόθεν φίλον ὄντα, ἢ συμπολίτην. ΤΡΙΕΦ. Δοκῶ ἐνόμαι τοῦτον τὸν ἐξισωτὴν ἢ εἰρηκας· εἶτα τί; ΚΡΙΤ. Καὶ δὴ πολλὰς ὠλέγχαντι ἀπέμβας ἦκον ἐς τὰ πρόσω, καὶ τὸ ἑωθινὸν, χαῖρε, εἰπὼν, ἀχώρουν ὡς αὐτόν.

politicum, a pueris amicum atque compotorem. TRIEPH. Sentio quem dicas. Nempe peraequatorem illum. Sed quid inde? CRIT. Multis igitur cubito amotis ad anteriora perveni, & ave, matutino dicto, ad hominem acceſſi.

Ἀνθρωπίσκον δέ τις, τοὔνομα Χαρίκλειον, σεσημμένον γερόντιον, ῥέγχον τῇ ρι-

20. Homuncio autem aliquis Charicenus nomine, putridus ſeniculus, inter ingentes ron-

156. οἱ ὦ πολιταὶ, ſunt ἐξισωταὶ, ſeu Peraequatores. *F.M.G.*

81. Ἐξισωτὴν] Vid. *Suid.* & not. & *Plut.* V. 1464, 1. *M.du S.*

Ἐξισωτὴν] Recentiores Lexicographi hanc vocem, ceu labentis, puto, Graecitatis, omittunt: *Suidas* & *Heſychius* per ἐπίκτητος ſimpliciter explicant. *Vossius* addit ἀναγραφεὺς, cum quo conveniunt Gloſſae MSS. apud *Cangium in gloſſario*, qui caeteroquin ex adductis auctorum locis vim vocabuli ſatis explicat. Antiquiorem non laudari *Euſebio*, in diſputatione jam dictum §. 28. Inſcriptio etiam quam ad *Euſebii* l. c. ex *Grutero* 361, 1. profert *Valeſius*, Conſtantini M. aevo non poteſt eſſe antiquior. Siquidem *L. Aradius Valerius Proculus*, cui poſita eſt, Conſul fuit A. D. CCCXXXX. Collega *Acindyno*, quod probavit *Th. Reineſius* claſſe VI. Inſcript. 122. p. 459. Rem ipſam diligenter expoſuit *Jac. Gothofredus* ad tit. 11, 13. *Codicis Theodoſiani de cenſitoribus, Peraequatoribus & Inſpectoribus.* Eo autem ſumma redit: Peraequatores, Gr. ἐξισωταὶ, fuere qui quantitatem ſeu modum cenſus, aequarent, ut aequabilitas inter tributarios ſervaretur. Erant igitur quaſi retractatores cenſus, unde ἐπανάφυσιν illis tribuit *Gregor. Nazianz.* Ep. 198. cujus extat etiam peculiaris oratio, nona ſcilicet, quam, ut titulus habet, εἰς τοὺς λόγους, καὶ εἰς τὸν ἐξισωτὴν Ἰσλαιον, amicum ſuum habuit, quem rogat ut ſe aliis aequum ſe praebeat, & ſpeciatim τῆς τῶν ἱερῶν χορῆς, qui nihil pro Caeſare haberent, omnia pro Deo, parcat. Caeterum in ipſa oratione ἐξισωτὴν eum non vocat, ſed γραφέα. In notis monetur, alios ἀπογραφέα legere, φόρων γραφέα alios, quo confirmantur, quae paullo ante de nomine diximus. Huc facit etiam illud, quod epiſt. 166. eundem *Julianum* rogat *Nazianzenus*, ut aliquot *Clericos* λύσῃ τῆς γραφῆς liberet. Ex epiſtola autem 168. apparet *Julianum* voluiſſe, κοινωνὸν ſibi eſſe *Gregorium* καὶ κατὰ τὴν ἐπανάφυσιν σύμμαχον, quod ille tum renuit, eumque hortatur, ut, ſi quid male ante conſtitutum ſit, id corrigat. Ex his ſatis puto conſtare qui fuerint illo tempore ἐξισωταὶ, & quam parum accurate *Jac. Gutherius* de Offic. domus Aug. 3, 27. ſcripſerit ſimpliciter ita: *Peraequator eſt, qui deſertos agros patrimoniales aliis in emphyteuſin dat, Cenſitor alibi dictus.* *F.M.G.*

82. Παραγκωνισάμβῳ] Lucian. *Jov. Trag.* c. 16. καὶ δὴ παραγκωνισάμβῳ τοὺς πολλούς. *F.M.G.*

Παραγκωνισάμβῳ] De hoc verbo vid. ſi quid opus *Hemſterh.* ad *Timon.* Ed. min. p. 115. quae majori non inſeruit. *F.F.*

85. Χαρίκλειον] Manifeſto jam Chriſtianos irridet. Quae repentina haec mutatio eſt? Dicam. Ab homine gentili non crederetur ſcriptus Dialogus, niſi aliquid in eos inclementer dictum foret. *M.du S.*

87. Ἐπισεσυρμένον] *Tractim & languide.* *F.G.*

Ἐπισεσυρμένον] *Navigio* ſ. *voti* p. 492. de Aegyptio puero: ἐφθέγξατο ἐπισεσυρμένον τι. Interpres: *diſſolutum & incompoſitum quiddam.* Quam recte, non diſputo. Hic autem de ſcreante ſermo eſt: non abſurde igitur a me verſum eſſe arbitror. In *Gallo* c. 10. ὑπόπτην, καὶ ἐπεχρέμπτετο μύχιόν τι. *F.M.G.*

89. Ἐπιφθέγξεται] Forſan ὑποφθέγξεται. *F.G.*

90. Οὕτω καὶ προεῖπον] Obſcuriſſimus hic locus &, ut noſtri verbo utar, διπλημμένον. Videbo tamen, an clarior opera mea poſſit fieri, veniam praefatus, ſi non ubique rem acu tetigiſſe viſus fuero. Videtur igitur hoc velle Critias: convenerant Chriſtiani aliquot, Monachi forte & Aſcetae, de injuriis Juliani Apoſtatae in Chriſtianum nomen, *Clericos* inprimis, conquerentes, & ſpe meliorum temporum praeſentia mala levantes, ſeu meliorem Juliano cui interitum vovebant, ſucceſſorem ſpopondierint, & jam animo deſtinarint, cujus eos inſimulat Critias; ſeu, quod probabilius videtur, Chriſti ſervatoris opem, quam verbis, ad rem, de qua conqueſti fuerant, accommodatis, exprimunt, certa ſpe praeceperint. Horum, vel unius ex his, verba quaedam a ſe, ut ſolent qui alterum exagitant, interpolata & calumnioſe detorta profert jam Critias, quae accuratius erunt conſideranda. *F.M.G.*

91. Καταλείπει ἀλαπισμοὺς] Forſan καλαλέγει. Et ἀλλαπισμοὺς ab ἀλλακτέον, quod eſt ab ἀλλάττω. *F.G.*

Καταλείπει ἀλαπισμοὺς] A poſteriore vocabulo videtur pendere ſenſus verbi prioris. *H. Stephanus: ἀλαπισμοὺς dicitur legi alicubi apud Lucianum, ſed perperam, ideoque Laſcaris pro eo reponendum cenſuit ἀλλαπισμοὺς velliquiae. Alii ἀλλιπισμοὺς, faginatio, à λοπάω.* Ego putaverim ſimilem vim habere apud noſtrum ἀλαπισμοὺς, ei quam habet conjugata vox ἀλαλύσμενοι, qua utuntur Graeci ſcriptores, cum dicere volunt id, quod Latine ſunt *Reliqua*, quomodo appellantur ea, quae fiſco ex praeterito debentur, ut fuſe docuit *Jac. Gothofredus* ad L. I. Cod. *Theod. de indulgentiis debitorum.* Add. *Spanh.* de Uſu & Praeſt. Num. diſſ. 13. p. 552. ſeq. ubi inter alia obſervat, quod ad rem noſtram facit, ἀλείφεσθαι eſſe Conſtantinei aevi, Juliani, Themiſtii &c. reliquos λοιπὰς & λοιπάδας dicere. Dico ſimilem; non plane vim eandem. Ἀλλαπισμοὺς, puto, eſt conniventia circa ἀλ-

ronchos, tussimque imis ductam pulmonibus, enixe screat. Erat vero sputum ipsa morte lividius. Tum exili voce ita infit: *Hic, quemadmodum ante dicebam, Peraequatorum indulgebit omissa, debitaque* reddet creditoribus, privatasque impensas aeque ac publicas solvet. Recipiet etiam vanos fu-

νὶ, ὑπέσχητε μύχιον, ἐχρέμπτετο ἐπισφυρᾶδον· ὁ δὲ πτύελος χλωρώτερος θανάτου· εἶτα ἤρξατο ἐπιφθέγγεσθαι καὶ λιγυρὸν ὅτι, ὡς πρόειπον, τοὺς τῶν ἐξισωτῶν καταλείπει ἐλειπασμούς, καὶ τὰ χρέα τοῖς δανειταῖς ἀποδώσει, καὶ τὰ τε ἐνοίκια πάντα, καὶ τὰ δημόσια. καὶ τὰς εἰραμάγας δὲ-

ἐλλείμματα, cum patitur Peraequator, quosdam nihil dare, & immunitatem illis indulget, in describendo & peraequando censu. Haec de Peraequatoris sententia, & spe eorum, quibus ille indulget, plane non debentur in posterum. Alii, quibus iniquum id videtur, vocant *reliquationes*, ἐλλείμματα, & Peraequatoris factum ἐλλειπασμόν. Constat caeteroquin, parce satis Julianum indulsisse reliqua, quod Ep. 47. de se testatur. Et *Ammian. Marc.* 16, 5. *Denique id cum ad usque imperii finem & vitae scimus utiliter observasse, ne per indulgentias, quas appellant, tributariae rei concederet* RELIQUA. *Norat enim hoc facto se aliquid locupletibus additurum*, &c. Inprimis autem *Clericis* durum valde & iniquum eum fuisse, non ignotum, cujus rei insignia aliquot specimina profert *Jac. Gothofredus* ad l. 4. *Cod. Theodos. de lustrali collatione*, & locis ad quae ibi lectores remittit: cum tamen quasi suo quodam jure immunitatem a publicis oneribus sibi dari postulaverint, quod praeter plurimas *Codicis* tum *Justinianei* tum *Theodosiani* leges, testantur aliquot *Nazianzeni* loca modo a nobis adducta, in ἐξισωτῶν declaratione, quibus petit a Peraequatoribus, ut Monachis atque Sacerdotibus velint parcere, qui pro Caesare nihil, omnia pro Deo haberent. Ad has igitur quasi praeteritiones τῶν ἐξισωτῶν ubi incensos praetermittebant *Clericos*, τοὺς ἐλλειπασμοὺς refero, & τὸ καταλιπεῖν explico de non novanda, sed in statu suo relinquenda, ista praeteritione. Hoc quidem proprie significat καταλείπειν. Quod praesens posuit auctor pro futuro, rem certam forte indicare voluit: aut dedit futuro secundo καταλιπεῖ. Καταλύσει *Heumannianum*, aut quod alias suspicabar, καταλείψει a verbo καταλιφῶ ad *abolitionem reliquorum* pulchre conveniunt: sed non ita bene ad ἐλλειπασμοὺς τῶν ἐξισωτῶν, quales descripsimus: quos quidem legibus posteriorum Imperatorum relictos, quin confirmatos & auctos, immunitate ecclesiis & bonis ecclesiasticis concessa, satis constat. *J. M. G.*

Καταλείπει] Καταλύσει legit *Heuman.* Poec. p. 252. *J. F. R.*

Ibid. Τὰ χρέα τοῖς δανειταῖς] Studiose, puto, hic cavillatur', cum Christiani non de novis tabulis, dissolvendoque per unam epistolam aere alieno, locuti sint, sed de *debitis*, quorum in dominica oratione mentio est. *J. M. G.*

92. Ἀποδώσει] Lege ἀποδίδωσι. *F. G.*

Ibid. Καὶ τὰ τί] Hocce καὶ delendum monet Cl. *Heumann.* Poec. p. 252. f. *J. F. R.*

Ibid. Ἐνοίκια] Proprie conductarum aedium mercedes, quam dissolvere & privatae & publicae liberalitatis genus fuisse, docet V. G. Lucian. *Cronosol.* p. 617. Vid. *Casaub.* ad *Sueton.* Jul. c. 38. *Grom.* de Pec. Vet. 1, 2. p. 57. *J. M. G.*

93. Εἰραμάγας] Et hoc conclamatum est, nisi forte in glossariis recentioribus aliquid restet subsidii. Barbariem harum vocum miratur mecum Cl. *Kusterus.* Vid. Λεξ. c. 4. κατόπιν τῶν Καμμάντων, & an huc pertineat. *M. du S.*

Ibid. Τὰς εἰραμάγας] Varia in mentem venere viris doctis de emendanda hac voce. Ac τοὺς non τὰς omnes volunt: pro εἰραμάγας autem ἱερομοάχους Cel. *Heumannus*, ingeniose, ut solet; sed vereor ne Juliani etiam aevo sit illud nomen recentius. Εἰρηνιτὰς Neuburii, viri & ipsius ingeniosissimi ferrem, si de Socraticis philosophis sermo esset. Ὀνειρομάντεις huic loco apti, sed quis capite diminuit & prima illos syllaba truncavit? Εἰρηνάρχαι aliquamdiu mihi placebant, nec sine caussa, quod praemium Sophistis dari solitum εἰρηναρχία, ut ex Aristidis vita constat. Vid. *Masson.* ad A. 169. n. 13. Et generatim *Jac. Gothofredus* ad C. Theod. de Irenarchis. Putabam ergo, promittere sibi Sophistas, qui hic inducuntur, Christianos a successore Juliani Irenarchias. Sed post annos xxv. redeunti ad prima nostra cogitata, visum est, nihil adhuc illis prolatum esse vel a me vel ab aliis melius. Non fieri hoc solius φιλαυτίας vitio, inde conjicio, quia recentior cerebri nostri foetus sunt εἰρηνάρχαι. Reponantur itaque φροντίδες πρῶται jam τρίται atque adeo ὑστέραι forte σοφώτεραι. Compositum nempe arbitror nomen ex εἶρα & μάγγανον vel μαγγανεύειν. Ac posterioris quidem haud obscura est significatio; de praestigiis enim faciendis, aliisque dolis aut machinamentis adhiberi solet. Εἶρα vel ἴρα autem concionem significat, locum ubi conciones fiunt, forum &c. apud *Homer.* e. g. Il. Σ, 531. ἡέων προπάροιθε κ. τ. λ. & *Hesiod.* Theog. 804. Esset igitur εἰρημάγης concionum integrarum deceptor, praestigiator. Sed magis fere mihi arridet, quod *Eustath.* ad *Homer.* l. c. p. 1218, 15. *Basil.* non ἐκκλησίαν tantum, sed μαντείαν etiam τὰ εἶρα ex quorundam mente ait significare, ut adeo εἰραμάγης dicatur, qui vaticinia crepat, iisque tum se, tum alios decipit, quod quidem auctoris consilio apprime convenit, qui divinationes & mala omina Christianorum de republica dedita velut opera deridenda sibi sumserit. *J. M. G.*

Εἰραμάγας] Vid. *Senec.* Ep. 95. p. 474. Et *Greg. Turon.* hist. Franc. L. V. §. 29. Lege καὶ τοὺς χειροτάκτας. *M. V. La Croze.*

δέξεται, μὴ ἐξετάζων τ τέχνης, ἡ καὶ φλυάρει ἔτι πικρότερα. οἱ περὶ αὐτὸν δὲ ἥδοντο τοῖς λόγοις, καὶ τῷ χαίνῳ τ ἀκουσμάτων προσέκειντο.

turi conjectores, non aestimans illos ex arte. Quin amariora etiam homo nugabatur. Qui autem circa erant, delectabantur sermonibus, novisque audiendis rebus attendebant.

21. Ἕτερος δὲ τένομα Χλευόχαρμος, τριβώνιον ἔχων πολύσαθρον, [a] ἀνυπόδετός τε, καὶ ἄσκεπος, μετέειπε, τοῖς ὀδοῦσιν ἐπικροτῶν, ὡς ἐπεδείξατό μοί τις κακοείμων, ἐξ ὀρέων προσγενόμενος, κεχαρμένος τ

21. Alius vero, Chlevocharmo nomen erat, lacinia, quam caries consumserat, indutus, excalceatus praeterea, & aperto capite, dentibus simul concrepans ita interlocutus est: *Ostendit mihi male vestitus aliquis, e montibus huc adveniens, co-*

a Ἀνυπόδετος] Hic nil variare Edd. notatu dignum, quod ante ἀνυπόδετος plurimum scribant. Conf. *Asin.* c. 16. Et *Cyn.* c. 13.

2. Κακοείμων] Καὶ * τὰ εἵματα ἔχων. *V.*

* Τὰ] *Kai* male in Editis. Emendavit *M. du S.*

94. Μὴ ἐξετάζων τ τέχνης] Intelligo per ellipsin praepositionis λὰ vel ἐκ. Plene Philo, vel quisquis auctor est libri de mundo in fine, p. 1172. A. Παντελῶς εἰκότως τὸ γένος τ ἀνθρώπων λὰ τ τεχνῶν ἐξετάζοις, *aestimare antiquitatem generis humani ex artibus.* Ad locum nostrum hoc pertinet: ad artem, quam quis exerceret, respiciebant in censu constituendo οἱ ἐξετασταί. *Nazianzenus* Epistola 197. ad τοὺς πολιτευομένους, quos eosdem esse ac Peraequatores, antea dictum est, lepide illos incusat, quod neque a Diogenis pera sibi temperaturi essent, sed & illi manum injecturi, τέχνην ἐπικαλοῦντες αὐτῷ τ τριβωνα, καὶ τὴν βακτηρίαν, καὶ αὐτὸ τὸ κιχηλᾶς μηδὲν ὂν τ φιλοσοφίας. Ille igitur quem Charicenus expectat, quisquis etiam sit, tantum abest, ut propter artem tributis quemquam vexaturus sit, ut ne de arte quidem sit interrogaturus, sed promiscue omnes (etiam praviſſimos impostores) in beneficiorum communionem & ad vacationes munerum recepturus. *J. M. G.*

Ibid. Τῆς τέχνης] Τὰς τέχνας emendat *Heum.* Poec. p. 254. artesque liberales, praecipue Rhetoricam τέχνας vocatas probat. *J. F. R.*

98. Χλευόχαρμος] Utrique Prophetarum ab inanitate hinc gratiae, hinc gaudii, quod futurum annunciarent, nomen facit: respicitque ad κενὰς ἐλπίδας, quas supra c. 4. iis exprobrarat. Χαρίσιος qui κενὰς χάριτας pollicetur, χλευόχαρμος cujus nugax & illusorium est gaudium. *J. M. G.*

Ibid. Τριβώνιον] Habitus Ascetae, quem etiam describi puto verbis, quae sequuntur: κακοείμων, ἐξ ὀρέων προσγενόμενος, κεχαρμένος τὸν κόμωνα. De tonsura post erit agendi occasio. *J. M. G.*

2. Ὡς ἐπεδείξατο] Ὡς hic, & inferius c. 23. ὡς εἰ τινα λυγρὰν ἀγγελίαν ἀγάγοιμεν accipitur ἀντὶ τοῦ ὅτι ἀφυγημελικοῦ, cum obliquam orationem in rectam commutamus. De utroque agit *Devarius.* Quod ad rem ipsam attinet, crediderim respici ad caelestem aureamque Hierosolymam, ut in Apocalypsi divinitus est Johanni repraesentata; sub quo schemate felicia sibi tempora promittunt Christiani. *J. M. G.*

4. Ἀναγεγραμμ. ὄνομα] Τὸ ἔχων hic desiderari videtur. *F. G.* Non desideratur, si ἐπιδέξατό μοι ὄνομα conjunxeris. *J. F. R.*

7. Ἀριστάνδρου & Ἀρτεμιδώρου] Posterioris liber ad nostram usque aetatem pervenit: de priori *Plin.* XVII. 25. videndus, unde de prodigiis scripsisse discimus; meminit & *Aelian.* V. H. XII. 64. Huic Alexander credulitatem addixerat, ut ait *Curtius*, qui ejus passim meminit; ut & *Plut.* Alex. sed ab eo de divinatione scriptum aliquid nullibi reperio. Vid. etiam *Post.* 294. 1. & *Rigaltium* ad Artemidorum I. 33. Telmissensibus inventionem artis tribuit *Clem. Alex.* p. 111. B. qua somnia conjectabant. Respicit nempe hunc Aristandrum, cui ea patria c. seq. & *Plut.* l. c. Lycius dicitur apud *Philostr.* 350. ubi id notae expediunt. *M. du S.*

Ἀριστάνδρου] *Aristander* Alexandro magno in itineribus & bellis comes. Meminit ejus *Clem. Alex.* Strom. 1. p. 334. d. *Curtius* 1, 11, 14. *Arrian.* Ἀναβάσ. 3, 2. *Artemidorus Onirocrit.* 1, 26. p. 217. ed. *Rigalt. J. M. G.*

Ibid. Ἀρτεμιδώρου] *Artemidorum* quando scripsisse putemus, in dissert. nostra §. 10. dictum. Respicit autem forte noster ad *Onirocrit.* 2, 5. ubi aurum mali esse ominis dicitur, non propter se quidem, sed propter quantitatem; si nimium appareat, aut supra dignitatem somniantis. Eod. libro c. 63. p. 149. τὰ πολλὰ, inquit, χρήματα & νομίσματα ἔχειν φροντίδας καὶ λύπας σημαίνει & c. 64. p. ead. ὁ πολυχρήματος θησαυρὸς λύπας & μερίμνας σημαίνει, καὶ θάνατον προαγορεύει. *J. M. G.*

9. Τὰ χρέα πληθυούσης] Ita non somniorum tantum conjectores, *Artemidorus* ll. cc. & *Astrampsychus* p. 144. *Mantissae Meursii* ad lib. *de Luxu Romanorum* χρυσὸν κρατῶν, ἔσπρακτος ἂν θέλοις εἶναι· sed etiam, tanquam in vulgus nota res in proverbium abiit. Lucian. *Gallo* c. 1. σὺ δὲ ὄφα, ὅπως μὴ ὄναρ πλουτῶν, λιμώττῃς ἀνα-

cuncta detexisse, inscalptum in theatro hieroglyphicis literis illius nomen; hunc auro viam inundaturum. Tum ego, *secundum Aristandri*, inquam, *Artemidorique praeceptiones, non bene haec vestra vobis somnia evenient: Sed tibi quidem augebuntur debita, pro portione qua solutionem somniasti: hic vero vel obolo, quem habet, privabitur, prout multo abundavit auro. Videmini autem mihi super alba rupe, somnio-*

κόμην, ἐν τῷ θεάτρῳ ἀναγεγραμμένον ὄνομα ἱερογλυφικοῖς γράμμασιν, ὡς ὕστερον τῷ χρυσῷ ἐπικλύσῃ τὸ λευφάρον. ἦν δ' ἐγὼ, κατὰ μὲν τὰ Ἀριστάνδρου καὶ Ἀρτεμιδώρου, οὐ καλῶς ἀποβήσονται ταῦτά γε τὰ ἐνύπνια ὑμῖν· ἀλλὰ σοὶ μὲν τὰ χρέα πληθυνθήσεται ἀναλόγως τῇ ἀποδόσει· ὕστερον δὲ ἐπιπολὺ τῆς ὀβολῆς γε στερηθήσεται, ὡς πολλῆς χρυσίου ἐπορηκώς. καὶ ἔμοιγε δοκεῖτε ὀπὶ λευκάδα πέτρην, καὶ δῆμον ὀνείρων καλαδαρ-

θέν-

ἀναγράμμα. *Theocritus* Idyll. 22. ſ. *Piſcatores* ita claudit: μὴ σὺ θάνῃς λιμῷ, καὶ τοι χρυσοῦν ὀνείρους. Alias, qui magnas opes dicere volebat, tantas eſſe dicebat, quantae in inſomniis apparere ſoleant: *Theocrit.* iterum Idyll. 9, 16.

—— ἔχω δέ τοι, ὅσσ' ἐν ὀνείροις
Φαίνῃ, πολλὰς μὲν ὄϊς, πολλὰς δὲ χιμαίρας.

Schol. ad h. l. ὁστὰ ἴλεγε οἰκουσίαν ἄφθονον, τοιαῦτας δὲ αἱ ὀνειρατικαὶ φαντασίαι. καὶ Ὅμηρος,

Οὐδ' ἂν μοι τόσα δαίν, ὅσα ψευδὴς ὄνειρος.

J. M. G.

10. Ἀναλόγως τῇ ἀποδόσει.] Niſi ſcriptor hic alias parum accuratus eſſet, ſuſpicarer illum dediſſe ἀντὶ λόγου, cum praeſertim notae quibus ου & ως exprimitur, tenui diſcrimine diſtent. Sententia aperta: quo quis plus reddidiſſe & diſſolviſſe aeris alieni ſomniat, tanto profundius aere alieno mergetur. *J. M. G.*

13. Λευκάδα πέτρην] *Eur.* (p. 568. B.) *M. du S.*

Λευκάδα πέτρην] *Homer.* Od. Ω, 11. de animabus procorum Penelopes ad inferos euntibus:

Πὰρ δ' ἴσαν ὀκνιεῦ τε ῥοὰς καὶ λευκάδα πέτρην
Ἠδὴ παρ' ἠελίου πύλας καὶ δῆμον ὀνείρων.

Euſtath. p. 821, 4. *Baſil.* ἰσέον ὅτι λευκάδα μὲν πέτραν ὁ μῦθος πρὸς τῷ ἄδῃ πλάττει, ἢ κατ' ἀντίφρασιν. μέλας γὰρ ἐκεῖ σκότος· ἢ καὶ ἀφ' τοὺς ἰχθύας τὸ ἐκεῖ γῆς τόπος, ἃς εἰκὸς τὸ ἥλιον ἴσχειν λευκαίνειν δύνασθαι. *Ariſtarchus* νεκυίαν univerſam, i. e. τὸν ὁ ῥαψῳδίαν Odyſſ. obelo confixerat, & hoc inter alia argumento fuerat uſus: ἀλλ' οὐδὲ ἔοικεν ἡ ἄδῃ λευκὴν εἶναι πέτραν; huic reſpondet Scholiaſta minor ſub initium ῥαψῳδίας, τὰ πρὸς τὴν ὑπόθεσιν ἐγραμμένα αὐτῆς λευκαίνειν. Audiamus etiam *Heſychium*, qui, quae hac de re habet, ex *Homer.* Schol. antiquis deſcripſiſſe videtur. Ita autem ille: λευκάδα πέτρην. ἀφ' ταύτης λέγει τὰς πέτρας τὰ ὀκνιεῦ φάραγγας. ἢ ἀλληγορικῶς τὸ σῶμα ἡμῶν τῶν ἀνθρώπων. ἀφ' τὸ τοὺς ἐθέντας λευκοὺς εἶναι. αἱ γὰρ ψυχαὶ τῶν τελευτάντων ἀφ' τοῦ σώματος ἀναχώρουσι. Haec λευκὰς πέτρας forte eſt *Manalis lapis* de quo Feſtus, *Manalem lapidem putabant eſſe oſtium Orci, per quod animae inferorum ad ſuperos manarent, qui dicuntur Manes.* Hanc λευκάδα πέτραν *Albion Inſulam* ſ. Britanniam ſuam interpretatur Doctiſſ. *Barneſius* ad locum *Homeri*, & ad *Eurip.* Helenam 1692. ubi in primis Tzetzen, *Lycophronis* Scholiaſten, ſuffragatorem citat. Certe hoc illum juvare poteſt, quod δῆμον ὀνείρων ſubinde beata illa inſula & bonarum rerum feraciſſima emittit, e quo populo forte ipſum hoc eſt, quod de *Albio* nobis narrat *Barneſius*. *J. M. G.*

Ibid. Δῆμον ὀνείρων] *Orpheus* Argonaut. v. 1140. Ἀρήκτους αἰόλου πύλας & δῆμον ὀνείρων conjungit. *Euſtath.* l. c. τὸ δὲ δῆμον ὀνείρων ὡς ἐπὶ ἐμψύχων & σωματοειδῶν εἶπε, νύκτωρ ἐμοῦ ἐκείθεν δῆθεν ἐκφοιτώντων. Schol. min. τὴν νύκτα οὐ γὰρ φαίνει, οἱ ὀνείροι. *Porphyr.* de antro nympharum p. 121. *Barneſ.* δῆμον δὲ ὀνείρων κατὰ Πυθαγόραν αἱ ψυχαί, ἃς συνάγεσθαι φησιν ἐκ τοῦ γαλαξίου, ἅτε προσαγορευθέντος ἀπὸ τοῦ γάλακτος τροφομένων κ. τ. λ. quocum conſentit *Diog. Laert.* in Pythag. 8, 32. εἶναί τε (φησὶν ὁ Πυθαγόρας) πάντα τὰ ἀέρα ψυχῶν ἐμπλεων, καὶ τούτους δαίμονας & ἥρωας νομίζεσθαι· καὶ ὑπὸ τούτων πέμπεσθαι ἀνθρώποις τούς τε ὀνείρους, καὶ τὰ σημεῖα τῶν τε νόσων καὶ ὑγιείας κ. τ. λ. Ego crediderim, de tantis myſteriis ne per ſomnium quidem cogitaſſe bonum *Homerum*, ſed per ὀνείρους ſimpliciter intellexiſſe defunctorum animas, quas εἴδωλα, voce de ſomniis adhiberi ſolita, vocat. e. g. Od. Λ, 212, 601. Od. Υ, 355. Adde *Virg.* Aen. 4, 654. &, qui locus vel maxime huc facit, Aen. 6, 696. ſeq. ubi umbram Anchiſae patris complecti vult Aeneas, ſed

Ter fruſtra comprenſa manus effugit imago.
Par levibus ventis, volucrique ſimillima ſomno.

Quod expreſſum eſt ex Od. Λ, 306.

Τρὶς δέ μοι ἐκ χειρῶν σκιὴ ἴκελον ἢ καὶ ΟΝΕΙΡΩ.
Ἔπτατο, κ. τ. λ. —— Verſu 221.
τυχὴ δ' αὖτ' ΟΝΕΙΡΟΣ λάπτα μάλα πικρότερος.

Populum, δῆμον, de quavis multitudine dixere. *Ovid.* Met. 11, 634.

At pater (Somnus) *e* POPULO *natorum mille ſuorum.*

Sed ut tandem ad noſtrum revertamur, cum ſomnia eſſe dixiſſet Chariceni & Cleuocharmi vaticinia, ad illud exaggerandum ait, illos in rupe forte alba, ubi ingens eſſet ſomniorum populus, indormiſſe, ut bre-

ἄντες, τοσαῦτα ὀνειροπολεῖν ἐν ἀκαρεῖ τῆς νυκτὸς ἄσης.

Οἱ δὲ ἀνεκάγχασαν ἅπαντες, ὡς ὑπερηγέντες ὑπὸ τοῦ γέλωτος, καὶ ἐμαθόμην μου καταγινώσκοντες. ἦν δ' ἐγὼ πρὸς Κράτωνα, Μὴ κακῶς πάντα ἐξεύρισκα, ἵν' εἴπω τι κωμικευσάμενος, καὶ οὐ κατ' Ἀρίσταινδρον τὸν Τελμισέα, οὐδ' Ἀρτεμιδώρου τοῦ Ἐφεσίου, ἐξίχνευσα τοῖς ὀνείρασιν; ἦ δ' ὅς, Σίγα, ὦ Κριτία, εἰ ἐκφεύξεις, μυσταγωγήσω σε τὰ κάλλιστα, καὶ τὰ νῦν γενησόμενα. οὐ γὰρ ὄνειροι ταῦτ' εἰσὶν, ἀλλ' ἀληθῆ ἐκβήσονται δὲ εἰς μῆνα Μεσορί. ταῦτα ἀκηκοὼς τοῦ Κράτωνος, καὶ τὸ ἁλιθηγὲς τῆς ἀμαθίας αὐτῶν καταγνούς, ἠρυθρίων ὑπὲρ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, ὅτι τοσούτοις κακοῖς ἐνέχεται.

22. Hi vero immanibus cachinnis, adeo ut praefocari illos prae nimio risu metus esset, imperitiam meam condemnant. Tum ad Cratonem, *Malene omnia olfeci*, inquam, *aut ex comoedia loquar, neque secundum Aristandrum Telmessium, Ephesiumque Artemidorum, probe investigavi ista somnia?* Ille vero, *Tace*, inquit, *Critia, si enim potis es mileas, pulcherrima te mysteria edocebo, atque jam jam eventura. Cave enim somnia illa putes; verissima sunt, & intra Mesori mensem habitura exitum.* Haec cum ex Cratone audissem, damnata ipsorum animi levitate erubui,

a Μεσορί] Ex emend. *Solani*. Edd. & Schol. Μεσορή.

22. Ἦ δ' ὅς] Ἔφη Iun. V.

26. Μεσορί] Αὐγούστ. V.

vi adeo nocte, tantum somniaverint. *J.M.G.*

14. Ἐν ἀκαρεῖ τῆς νυκτὸς ἄσης] Lucian. *Scytha* p. 595. extr. ἐν ἀκαρεῖ de temporis brevissimo & quasi insecabili articulo dixit. Vid. *Menandri* reliq. p. 283. Hic itaque miratur Critias tam longa somnia tam brevibus noctibus. Contra Lucian. *Ερωτ.* c. 17. de longo somnio χειμερινὸς ὄνειρος, ὅτι μάκισται εἰσὶν αἱ νύκτες. *J.M.G.*

18. Καταγίνωσκον] Lucianus *Philopf.* c. 8. ἐγέλασαν ἐπὶ τῷ λόγῳ μου, καὶ δῆλοι ἦσαν καταγινώσκοντες μου πολλὴν τὴν ἄνοιαν. ita etiam c. 32. eod. Noster paullo post τὸ ἁλιθηγὲς τῆς ἀμαθίας αὐτῶν καταγνούς. *J.M.G.*

19. Ἐξεῤῥίνισα] *H. Stephanus in thesauro: ἐκνιζω ex Luciano affertur, pro naso suspendo, subsanno, μυκτηρίζω.* & ita *Scapula* & *Basileenses*; veteres *Pollux*, *Hesychius*, *Suidas*, *Varinus* nihil habent, tacent *Camerarius* & *Rhodiginus*. Putaverim venatorium verbum esse ab odora canum vi traductum, investigandique adeo seu indagandi significationem habere, quae huic loco apprime convenit: idem ergo est ἐξεῤῥίνισα, quod ἐξίχνευσα, de quo verbo illud tantum notari moretur, frequentius alias cum accusandi casu jungi, ut etiam a nostro factum c. 21. *J.M.G.*

20. Ἀρίσταινδρον] De hoc vide *Rigaltium* ad Artemidor. I. 33. *L. BOS.*

21. Τελμισέα] Lege Τελμισσέα. Vid. *Plut.* IV. 6. 14. N. *M. du S.*

22. Ἦ δ' ὅς] Saepius ita Platonizat Lucian. in *Philopseude*, etiam cum expressa personae mentio adjicitur, ut, ἦ δ' ὅς ὁ Καλλίμαχος κ.τ.λ. *J.M.G.*

23. Ἐκφεύξῃ] Ex Pythagorica disciplina vocabulum. *J.M.G.*

26. Μεσορί] Nota scenam dialogi Alexandriae esse. *F.G.*

Μεσορί] De hoc Aegyptiorum mense vid. *Scalig.* de emend. Temp. 198. Emenda autem *Plutarch.* 678. f. Ubi Μεσορὴ legitur. Legebatur etiam hic in omnibus Impr. μεσορὶ, per ι. prave. *M. du S.*

Μεσορί] Aegyptii mensis nomen, quem recte cum Augusto comparat Scholiasta, & hodie quoque Copti eo loco ponunt, ut ostendit in Menologio *Fabricius*. Aegyptiorum ab antiquissimis inde temporibus propriae erant divinatoriae artes & disciplina somniorum. Mirum igitur non est, Aegyptio nomine hac in re nostrum uti. Minime vero ex hoc solo loco colligere licet, in Aegypto scriptum Philopatrin, cujus velut theatrum ad Pontum Euxinum esse, satis ostendimus. Caeterum si quis de auctore atque aetate hujus dialogi mecum putet, ille non nimium falsos deprehendet Christianos, si quid de imperii conversione atque Imperatoris interitu praesagierunt; (praesagisse autem probabile fecimus in dissert. §. 34. 35.) Siquidem V. Kal. Julii extinctus est Julianus, ut adeo mense Μεσορὶ pacata iterum omnia atque tranquilla, Imperatore Joviano, Christianis essent. Illud etiam notari obiter potest, non male paucis ante verbibus dictum οὐ ἀκαρεῖ τῆς νυκτὸς ἄσης. Nuncius enim de victoriis Juliani paucis procul dubio ante obitum ejus diebus Constantinopolin allatus, hunc dialogum scribendi occasionem auctori dedit. Incidit ergo colloquium Critiae cum Christianis in viciniam solstitii, ubi brevissimam sol noctem efficit. *J.M.G.*

Μεσορί] Mensis Aegyptiacus; sed qui etiam inter Syros usurpari potuit. Vid. *Noris.* Epoch. Syromac. Diss. V. c. 11. *M.V. La Croze.*

30. Δημὸν ἐν τιτανῶδει] Lucian. *Icaromen.* c. 23. ὁ Ζεὺς μάλα φοβερῶς δημόν τι ἐν τιτανώδει ὑπὸ ἰσχνὸν ἀπὸ

bus, vultuque triſtitiam præferens & multis Cratonem increpans, abii. Sed me aliquis torvum & tanquam Titanicum intuens, lacinia prehenſum retraxit, a vetuſto illo dæmonio hominis, ut audientem ſibi concionem præberet, inductus inſtigatusque.

23. Sermone autem longius producto perſuadet tandem mihi, ut ad præſtigiatores homines accederem, & in infauſtum, quod ajunt, diem inciderem: dixerat enim, omnia myſteria ab illis ſe eſſe edoctum. Tranſimus igitur *portasque ferreas*, *pavimentaque ænea*, multisque per orbem ſuperatis ſcalis, in aurea tecta aſcendimus, qualia Menelai quondam fuiſſe, Homero credimus. Ibi ego oculis luſtro

θρίασα, ἢ συνθρασύζων ἐπερεύμην, πολλὰ τὸν Κράτωνα ἐπιμεμφόμενος. εἷς δέ τις ἐμοὶ ἢ Τιτανώδης ἰδεῖν, δραξάμενός μου τῆς λαφύρου, ἐπέσπασε, ῥήτορι ποιήσας προσομιλεῖν τε, ἢ ἐξαναστήσεσθαι τοῦ παλαιωμένου ἐκείνου δαιμονίου.

Εἰς λόγους δὲ ταῦτα παρεκτείναντες, πείθει με τὸν κακοδαίμονα εἰς γόητας ἀνθρώπους ἐλθεῖν, ἢ ἀποφράδι τῇ δὴ λεγομένῃ ἡμέρᾳ, συγκυρῆσαι. ἔφασκε γὰρ πάντα ἐξ αὐτῶν μυσταγωγηθῆναι. ἢ δὴ διήλθομεν σιδηρέας τε πύλας, καὶ χαλκέους ὐδούς. ἀναβάθρας δὲ πλείστας θεικυκλωσάμενοι, ἐς χρυσόροφον οἶκον ἀνήλθομεν; οἷον Ὅμηρος Μενελάου φησί. ἢ δὴ ἅπαντα ἐσκοπίαζον

ὁ Λόπης] Λοπὸς Schol. Vulgatum tenent *Fl. J. Fr. B. P. H.* ε Ἐσπάρασε] Sic *Fl. J. P.* &c. Ἐσπάρμενος *Bl. a.* ἀ Ἐπιπαίζειν] Lege ἐσκοπίαζον ut c. 19. Etſi hic ω eſt in Edd.

32. Λοπὸς] Ἐκδίκαστος. *V.*

Ibid. Ῥήτορι] Ῥήτορι, συνθήκας, λόγοις, ῥάβδοις, ἀρετῇ, ψυχαγωγίᾳ, ψυχαγωγίαις, συγγράμμασι. *V.*

ω Ῥάβδοις] Τάφοις legitur antea. *Mutavit* *M. & S.*

J. M. G.

α. τ. λ.

31. Δραξάμενος] Conf. ſupr. *Aſin.* c. 25. *J. F. R.*

32. Ῥήτορι ποιήσας] Ῥήτορα *eloquium* videtur eſſe, atque antiquitus adhibitum de oraculis. Docet hoc *Plutarchus* Lycurgo p. 66. *H. Steph.* ubi de legibus Lycurgi, Τὰ μὲ ἐν τοιαῦτα νομοθετήματα ῥήτρας ἀνόμαζεν, ὡς παρὰ τῷ θεῷ νομιζόμενα, ἢ χρησμοὺς ὄντα. Et p. 78. ὅτου δὲ περὶ ταύτην ἱστορούσης τὴν ἀρχὴν ὁ Λυκοῦργος, ὡς μαντείαν ἐκ Δελφῶν κομίσας περὶ αὐτῆς, ἣν ῥήτραν καλοῦσιν. Add. p. 79. Sed haec ſignificatio parum ad rem noſtram. Neque multum illa, qua utitur *Aelian.* V. H. 10, 18. ubi ſynonyma videntur συνθήκας δὲ ἐποιοῦντο, ἃς εἶχον ἐπὶ τούτων ῥήτρας πρὸς ἀλλήλους. Verum ῥήτρα etiam eſt facultas dicendi, vel vices. In decreto Byzantiorum apud Demoſthenem *de Corona* c. 27. Δαμογέρων — ἔλεξεν, ὅτι τὰς βουλὰς λαβὼν ῥήτρας, *facta ſibi a Senatu dicendi poteſtate.* Lucian. Ἀπολ. τ. Ἀστ. μισθ. c. 3. ῥήτρας λαβὼν *ſumtis dicendi partibus.* Id. *Toxari* c. 35. Δοὺς τὴν ῥήτραν Δημάρατος. Hoc itaque vult Critias, quod in verſione hujus loci ante hos xxv. annos conjectura magis ductus, quam obſervato poſt demum uſu nominis, expreſſi. Charicenus, illud σεσημασμένον γεγόητοι, ut vocat c. 16. inſtigaverat eum, de quo his ſermo eſt, ut ſibi auditores pararet & audientiam &c. *J. M. G.*

35. Παρεκτείναντες] Παρεκτείνας forſan. *F. G.*

Παρεκτείναντες] Non eſt penitus inauditum nominativos poni pro genitivis abſolutis. *Homer.* Il. Γ, 211.

ὕπνῳ δ' ἐξαπίνης γεγαώτε· ἦν Ὀδυσσεύς. *Ambobus ſedentibus* &c. praeceſſerat: τώτων μὲν Μενέλαος ἐσσύμενος ἔκιχανε φίλος ἀμφώ. Addo *Ariſtoph. Lyſiſtrata* verſu 13. Εἰρηνίου δὲ αὐτοῖς — ὐδοῦ, *cum praedictum ſit. Plato* Cratylo p. 236. E. Laemar. de Heroibus, Πάντες δὴ γεγόνασιν ἡμίθεοι ἢ θεῖς θνητῇ ἢ θνητὸς θεᾶς. *Aelian.* V. H. 10, 18. Βασιλῆι δὲ ἐκεῖνα τῷ Σαμίλλῃ ὁ Δέφις, ἡμίθεῳ αὐτοῦ Νύμφη μία, ubi plura dedit ejuſdem *Perizonius.* *J. M. G.*

37. Ἀποφράδι] Lucian. in *Pſeudologiſta*, quem ἀποφράδα inſcribunt, totus in eo eſt, ut probet, hominem etiam, quod ipſe fecerat, per ſcomma ita poſſe appellari. *J. M. G.*

40. Σιδηρέας] Verſus Scazon ſ. choriambus ex Il. Θ, 15. ubi in deſcriptione Inferorum: Ἔνθα σιδήρειαί τε πύλαι ἢ χάλκεος ὐδός. quem laudat etiam Lucianus *Amor.* c. 32. de re ipſa vid. §. 27. diſſ. noſtrae. *J. M. G.*

42. Χρυσόροφον] *Homer.* Od. Δ. 71. Hinc, quod factum nollem, vir multis nominibus reverendus, quaſi ſerio dicta forent & ab auctore fide digno, quae veteribus Chriſtianis Eccleſiarum forma fuerit, adſtruere conatur. *Cave* 129. 142. *M. & S.*

Ibid. Ὅμηρος] Od. Δ. initio, inprimis v. 121. Etiam Lucian. *de Domo* c. 3. & in *Scytha* c. 9. ἐν ὑπαίθρῳ μοιχείᾳ meminit. Telemachum eſſe Ulyſſis filium ex Ithaca inſula ex *Homero* apparet. Scholiaſtes, qui Proteſilaum nominat, memoria eſt lapſus. *J. M. G.*

πίαζον, ὅσα ὁ νησιώτης ἐκεῖνος νεανίσκος. ὁρῶ δὲ οὐχ Ἑλένην, μὰ Δί', ἀλλ' ἄνδρας ὠχροὺς καὶ καταπεπτωκότας, καὶ καλῶς χρωμένους· οἱ δὲ ἰδόντες, γήθησαν, καὶ ἐξεπλάγησαν παρεγένοντο· ἔφασκον γάρ, ὡς εἴ τινα λυγρὰν ἀγγελίαν ἀγάγοιμεν. ἐφαίνοντο γὰρ ὅτι ἐκ τὰ κάκιστα εὐχόμενοι, καὶ ἔχαιρον ὅπερ τοῖς λυγροῖς, ὥσπερ αἱ φαινοπτοιδες ὅτι θέατρα, τὰς κεφαλὰς δ' ἄγχι ἀλλήλων ἐκτείναντες, ἐψιθύριζον. μετὰ δὲ τὰ πρῶτά με,

Τίς, πόθεν εἰς ἀνδρῶν, πόθι τοι πόλις, ἠδὲ τοκῆες;

Χρηστὸς γὰρ ἂν εἶναι, ἐπόγε τῷ σχήματι, ὃν δ' ἐγὼ, Ὀλίγοιγε χρηστοὶ, ὥσπερ βλέπω πανταχοῦ· Κριτίας δὲ τὸ ὄνομα, πόλις δέ μοι ἔνθεν, ὅθεν καὶ ὑμῖν.

Ὡς δ' ἀεροβατοῦντες ἐπυνθάνοντο, πῶς τὰ μὲν πόλεως, καὶ τὰ τοῦ κόσμου; ἦν δ' ἐγὼ, Χαίρουσί γε πάντες, καὶ ἔτι γε μᾶλλον χαιρήσουσιν οἱ δὲ ἀνένευον ταῖς ὀφρύσιν. Οὐκ ἔτι· δυστυχεῖ γὰρ ἡ πόλις. ἦν δ' ἐγὼ κἀγὼ αὐτὸς γνώμην· ὑμεῖς μεταρσίοις ὄντες, καὶ ὡς ἀπὸ ὑψηλῆς ἄπαντα καθορῶντες, ἀξυνέρ-

omnia, quae ille ex insula juvenis; video autem non Helenam ego quidem, sed homines vultibus in terram pronis pallidisque. Illi vero, cum nos viderent, gaudere, obviamque procedere: dicebant enim, numquid forte tristis nuncii ferremus? quippe qui manifesto pessima quaeque optarent, atque, ut in theatris solent furiae, luctuosis rebus gauderent. Tum vero capita invicem conferentes in aures quaedam insusurrant, ac denique me interrogant:

Tu quis es, unde venis, quaeque urbs tibi, quique parentes?

Videris enim, quantum quidem habitus tuus indicat, homo minime malus. At ego, *Pauci quidem*, inquam, *ubique gentium, quantum video, boni sunt: nomen mihi est Critiae: urbs eadem quae vestra.*

24. Ut vero inaniter elati homines interrogarunt, *Quid rerum in urbe atque adeo in mundo ageretur?* egoque, *gaudent, gaudebuntque amplius*, respondi: illi, superciliorum gestu abnuentes, *Minime vero ita est*, inquiunt, *cladem enim perniciemque civitas parturit.* Tunc ego ex ipsorum sententia, *Nimirum vos*, inquam, *cum supra humum sublati, tanquam de specula omnia prospicia-tis,*

a Ἐπὶ θέατρα] Ἐπὶ τὰ θέατρα Ed. Gesn. Abest artic. ab aliis. b Χαιρήσουσι] Χαρήσονται B1. 2.

44. Ὁ νησιώτης] Πρωτεσίλαος. V.

Πρωτεσίλαος] Errat: de Telemacho enim sermo est. V. Hom. l. c. In Exc. G. Τηλέμαχος. M. du F.

46. Οἱ δὲ ἰδόντες γήθησαν] *Homerica* formula ex Il. Ω, 329. & Od. O, 165. J.M.G.

48. Ὡς εἴ τινα] Ὡς ἀφηγημάτιον, de quo ad c. 16. J.M.G.

51. Ποινοπτοιδες] Ignota Lexicographis vox, furias tamen intelligi haud obscurum est. J.M.G.

Ibid. Ἐπὶ τὰ θέατρα] Pro ἐπὶ τοῖς θεάτροις. Ita etiam *Hesiod.* Theogon. 531. ἐπὶ χθόνα πολυδότειραν Herculis gloriam esse dicit, qui *in Operibus* versu 156. ἐπὶ χθόνα πολυβοτείρην ordinaria construendi ratione dixerat. Tale forte est illud *Matth.* VIII, 9. ὑπὸ ἐξουσίαν ἄνθρωπός εἰμι. J.M.G.

53. Μετὰ δὲ τὰ] Pro ταῦτα Poët. J.M.G.

54. Τίς, πόθεν] Versus ab *Homero* aliquoties repetitus ut Od. K, 325. O, 318. T, 105. Ω, 297. &c. Luciano etiam usurpatus *Icaromen.* c. 23. item *Senecae ludo in Claudium.* J.M.G.

56. Χρηστὸς γὰρ] Vid. diss. nostra §. 20. J.M.G.

62. Χαίρουσί γε] Quorsum hoc pertineat dictum vid. §. 36. dissertationis. J.M.G.

64. Δυστυχεῖ] Ex *Aristoph.* Ran. 1470. ἡ πόλις γὰρ δυστυχεῖ. Schol. δυστυχεῖ λέγει ἀντὶ τοῦ ἀγανακτεῖ καὶ κακῶς πάσχει, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν δυστυχούντων γυναικῶν. Ἢ δυστυχεῖ λέγει ἀντὶ τοῦ κακὰ γεννήματα προάγει. Posterius magis placet, inprimis si, ut tunc ab Alcibiade Athenienses metuebant, Christianos ab Juliano metuisse dicamus. J.M.G.

68. Ἡ δὲ σελήνη] Tanquam distinctum phaenomenon allegatur, quod prioris est caussa, nisi simpliciter de plenilunio velis intelligere, ad quod quidem πανσελήνῳ & ad diem modo praedicendum, non magna opus est Astronomiae peritia. Caeterum Christianis ex eo, quod de interitu mundi, de Antichristo &c. disputarent, objecta Astrologica vanitas *Minuc. Fel.* 12, 7. Definite caeli plagas & mundi fata & secreta rimari: satis est pro pedibus adspicere. J.M.G.

69. Ὁ

ris, etiam ista quam acutissime olim perspexistis. Sed in aethere quid agitur? num eclipsin Sol patietur, Luna ad perpendiculum ipsi subjecta? num Mars ex quadrante Jovem respiciet, Saturnus autem ex diametro opponetur Soli? Venusne cum Mercurio congredietur? novosque adeo edolabunt nobis Hermaphroditos, quibus vos delectamini? Nunquid impetuosos imbres demittent super? an copiosa nive terram consternent, grandinemque aut rubiginem devolvent, pestemne ac famem immittent? An fulminatrix cistula plena est, tonitruumque conceptaculum repletum?

25. Illi vero, quasi re praeclare gesta, de suis illis nugabantur deliciis, fore scilicet, ut rerum facies mutetur, atque turbae colluviesque civitatem invadant, tum exercitus ab hostibus vincantur. Hic ego vehementer commotus, atque ardentis instar ilicis intumescens, contentissime exclamavi: *Nolite miseri homines, nimis loqui magnifice, Stringentes dentes in vivos corde leones Spi-*

κέρατα ἢ τάδε νεοήκαστα. πῶς δὲ τὰ τῆς αἰθέρος; μὴ ἐκλείψει ὁ ἥλιος, ἡ δὲ σελήνη κατὰ κάθετον γενήσεται; ὁ Ἄρης εἰ τετραγωνήσει τὸν Δία, ὁ δὲ Κρόνος ἀφεμετρήσει τὸν ἥλιον; ἡ Ἀφροδίτη εἰ μὴ τῷ Ἑρμῇ συνοδεύσει, ἢ Ἑρμαφροδίτους ἀποκυήσουσιν, ἐφ' οἷς ὑμεῖς ἥδεσθε; εἰ ῥαγδαίους ὑετοὺς ἐκπέμψουσιν; εἰ νιφετὸν [c] πολὺν ἐπιστρωννύουσι τῇ γῇ, χάλαζαν δὲ ἢ ἐρυσίβην εἰ κατάξουσι, λοιμὸν ἢ [d] λιμὸν εἰ ἐπιπέμψουσιν, εἰ τὸ κεραυνοβόλον ἀγγεῖον ἀπεγεμίσθη, ἢ τὸ βροντοποιὸν δοχεῖον ἀνεμεστώθη;

Οἱ δὲ ὡς ἄπαντα καλῶς ἔχοντες, καὶ ἐφλυάρουν τὰ αὐτῷ ἐράσμια, ὡς μεταλλαγῶσι τὰ πράγματα, ἀταξίαι δὲ ἢ ταραχαὶ τὴν πόλιν καταλήψονται, τὰ στρατόπεδα ἥττονα τῶν ἐναντίων γενήσονται. τοῦτο ἐκταραχθείς, ἢ ὥσπερ πρὶν καόμενος οἰσθείς, ἀγάστορον ἀνεβόησα, Ὦ δαιμόνιοι ἀνδρῶν, μὴ μεγάλα λίαν λέγετε, θηγοντες ὀδόντας κατ' ἀνδρῶν θυμολεόντων, πνεόντων

[c] Πολὺν] Bene *Fl. Fr. H. P.* &c. Πολὺν prave *J.* [d] Λιμὸν] Λιμὸν. αὐχμὸν *Fl.* puncto post λιμὸν collocato.

69. Ὁ Ἄρης κ' τετραγωνήσει] Hermes Trism. de infirmior. decubitu p. 12. *Hoesch.* Ἢν ἀφεμετρῶσιν ἢ τετραγωνίζωσιν ἢ συνάντωσι τῇ ☾. *J. M. G.*

73. Ἐφ' οἷς ὑμεῖς ἥδεσθε] Tristis enim prodigii loco habebatur androgynos, & in mare deportabatur, quod ex *Gell.* IX, 4. constat. Memorabilis etiam est *Livii* locus 31, 12. ubi *inter plura prodigia, ante omnia abominati semimares, jussique in mare deportari.* Similia habet idem 27, 13. & 39. it. 29, 22. Add. *Juven.* 13, 64. seq. *J. M. G.*

76. Κατάξουσι] Καταράξουσι forsan. *F. G.* Nil opus emendatione; nam *κατάγειν* aeque a *κάτω ἄγειν* quam *κατὰ* & *ἄγειν* formari potest, ut ex *Plut.* docet *Steph.* Et pro *deorsum ducere, mittere*, ut *κατάγειν εἰς ᾅδου* ap. LXX. frequentissimum, quin & *κατάγειν δάκρυα Jerem.* IX. 17. ac ter deinceps. Item *κατάγειν ἢ ἐρανοῦ Amos* III. 11. Cumque hic Dialog. ad ejusmodi stilum fit compositus, sufficerent illa testimonia, si vel apud alios non invenirentur. Et cur non aeque descendendi significatus huic verbo inesset, quam in *καταῤῥίπτω*, dejicio; etsi *κατάγειν* longe plurimum pro *deducere, perducere quem ad locum* usurpatur apud antiquos & sequioris aevi scriptt. *J. F. R.*

78. Τὸ βροντοποιὸν δοχεῖον] Forte respicit ad τὸ κατὰ λοιδορίαν ἐχεῖτο, ὃν ὁ κυνὸς (cum Scholiaste *Aristophan.* loquor ad Νεφ. 291.) χειμαζόμενα εἰς βροντῆς ἀπαχθείσιν. ὅτι δὲ ὁ ἐν τῇ σκηνῇ μαχόμενός τι, ὁ καλέσας βροντεῖον, ἀμφορεὺς μοστὸς ψηφίδων ἀντιβαλλομένων εἰς χαλκοῦν λέβητα. Quamquam si *P. Victorium* audiamus Var. Lect. 20, 7. alia prorsus fuit τοῦ ἠχείου ratio, ad augendam nimirum quamcumque vocem comparata, de quo hic non est disputandi locus. Qualia igitur in scena fuere vasa, talia ad risum captandum coelo affingit Critias, quibus impletis erumpant fulmina cum tonitribus. *J. M. G.*

81. Ὡς μεταλλαγῶσι] Vid. §. 34. dissert. *J. M. G.*

85. Πρὶν] Apud *Aristoph.* Ran. 883. ait ad *Aeschylum* Bacchus, σὺ δ', εἰθὺς ὥσπερ πρὶν ἐμπρησθεὶς βοᾷς, ad quem locum *Bisetus*: ὅτι ἡ πρὶν καιομένη ψόφου ποιεῖ. *J. M. G.*

86. Ἀγάστορον] Lucian. *Gallo* init. de Galli cantu ἀγάστορόν τι ἀνεβόησας. *J. M. G.*

87. Θηγοντες ὀδόντας] Formula *Aristophan. Batr.* 829. Θυμολέων Homericum Herculis epitheton. Πνέοντας δῆριν & λάγχας & λευκολόφους τριφαλάκας *Aristoph. Batr.* 1048. *J. M. G.*

88. Κατ' ἀνδρῶν θυμ.] Parodia *Homer.* Od. Λ. 266. *M. du S.*

των δόρυ ϗ λόγχας, ϗ λευκολόφους τριφαλείας· ἀλλὰ ταῦθ' ὑμῖν ὀλὶ κεφαλὴν καταδήσει, ὡς ἡ παλρίδα ὑμᾶς [a] καλατρύχελε. ἐ γὰρ αἰθεροβατοῦντες, ταῦτα [b] ἠκηκόητε, ἐ τὴν πολυάχολον μαθηματικὴν κατωρθώκαλε. εἰ δέ γε μαντεῖαι ϗ γοητεῖαι ὑμᾶς παρέπεισαν, διπλῆν τὸ ἦ ἀμαθίας. γυναικῶν γὰρ εὑρέματα ταῦτα γραιδίων, ϗ παίγνια. ἐπιπολὺ γὰρ τὰ τοιαῦτα αἱ τῶν γυναικῶν ὀθόνιοι μετέρχονται.

ΤΡΙΕΦ. Τί δὲ πρὸς ταῦτα ἔφησαν, ὦ καλὲ Κριτία, οἱ κεκαρμένοι τὴν γνώμην, ϗ τὰ ἀμάνοιαν; ΚΡΙΤ. Ἁπαλὰ ταῦτα παρέδραμον, εἰς ὀθόνιον τελεχνασμένην καλαπεφευγότες. ἔλεγον γὰρ ἡλίκας δέκα ἄσιτοι ἀγαμενοῦμεν, ϗ ὀλὶ πανύχιες ὑμνῳδίας ἐπαγρυπνοῦντες, ὀνειρώττομεν τὰ τοιαῦτα. ΤΡΙΕΦ. Σὺ δὲ τί πρὸς αὐτὰς εἶπκας; μέγα γὰρ ἔφησαν, ϗ διπορημένον. ΚΡΙΤ.

cula spirantes, crista nitentes galeas triplicique. *Verum ista in vos ipsos vestraque capita expetent, qui patriae vestrae male adeo ominamini. Neque enim aut conscenso aethere ista audivistis, aut male sedulam mathematicorum artem edidicistis. Si autem vaticinia & praestigiae in hanc vos fraudem impulerunt, duplo major vestra est stupiditas. Quandoquidem vetulorum ista mulierum sunt commenta atque ludibria. Siquidem muliebria fere ingenia ejusmodi consectari solent naenias.*

26. TRIEPH. Quid vero ad ista, o Ipulcher Critia, detonsis mentibus animisque homines? CRIT. Nimirum his omnibus praetermissis, ad commentum oppido elegans confugientes dixerunt, *Post decem dierum jejunia, quibus pervigiles canibus noctes ducimus, talia somniamus.* TRIEPH. Sed tu quid ad illa? magnum enim quiddam dixerunt, quodque multam quaestionem

a Καλατρύχελε] Sic pleraeque. Καλατρίχελε *F.* b Ἠκηκόητε] Sic Nostrae, Ἠκροάσατε *Gesn.* melius. An ἐπιστᾶτε.

89. Τριφαλείας] Lege τρυφαλείας. *F.G.* Et hoc malim. Sed cum prius etiam reperiatur alibi, nihil mutem. Et licet τρυφ— ap. *Homer.* perpetuo scribatur, tamen Scholiast. ad Il. Γ. 372. Τρυφαλείης exponit — τρεῖς φάλους ἔχούσης. adeoque τριφαλείας ad originem propius accedens eo minus mutandum. *F.F.R.*

91. Ὡς] Lege οἱ. *F.G.*

Ibid. Καλατρύχελε] Proprie *vexare* est, *atterere*. Sed ipse deinde explicat per ἐκπεπλῆχθαι τῇ πατρίδι. *F.M.G.*

93. Μαθηματικὴν] Astrologiam judiciariam, quae vocatur, *Mathesis*, & qui eam profiterentur, *Mathematicos* appellatos esse, non opus est ut hic moneatur. Hanc artem *tractare* non negat Christianos, sed *non exercuisse velle tractasse, edidicisse*. Verum fuit saltem primis temporibus ista laus Christianorum, quod a conjectoribus, ariolis, vatibus, mathematicis, & id genus hominibus abhorrerent, infensis propterea odiis ab illis excepti. Vid. inter alios *Arnob. contra gentes* p. 13. it. *Tertullianus* Apol. c. 43. Laudanda & hic est incomparabilis viri *Joh. Alb. Fabricii* industria, qui Bibl. Graec. 3, 20. p. 518. seq. concinnavit catalogum selectum scriptorum, qui astrologiam apotelesmaticam oppugnarunt, quos inter primo loco Christianos veteres collocavit. Qui ergo factum dicemus, ut ea tamen per posticum quasi accepta ita olim in Christiano etiam orbe viguerit? *F.M.G.*

96. Γραιδίων] Etiam hodiernum edamulas potius mulierculae, quam viri, magiae & incantationum criminae traducuntur. Sollicet judicii virumque imbecillitas, quae sexui, cum avaritia, quae aetati quodam modo naturalis est, conjuncta, superstitionum foecunda mater esse solet. *F.M.G.*

1. Κεκαρμένοι τὴν γνώμην] Mirabilis loquendi forma, *detonsis mente sive sensu*. Sed lucem hic etiam affundit Lucianus, qui Paphlagonas, in *Pseudomante* c. 15. vocat τοὺς ἠκροφάλους ἢ τοὺς παρδοὺς περικεκομμένους, id est, ut interpreror, ovium instar lanigerarum, tonderique solitarum, stupido hebetique ingenio praeditos: statim enim subjicit οὐδὲν ἐοικότας, fuisse illos κιτροφάγους ἀνθρώπους, ἀλλὰ μόνῃ τῇ μορφῇ μὴ ἀ πρόβατα εἶναι ἀμφιβόλους. Etiam c. 6. dixerat, τοὺς πολλοὺς ἀκεκαμένους i. e. ἀκειρετῆντας. Nostri Germani non modo tondere, scheren ponunt pro ludibrio habere; sed quidam etiam kahlkuren dicunt i. e. barbam radere, pro Plautino *auro emungere*. Ita οἱ ὁ, quod in *Cant.* IV, 2. est עֵדֶר הַקְּצוּבוֹת, simili ellipsi reddidere ἀγέλαι τῶν κεκαρμένων. In ipsa autem calvitie & ipso capite videtur aliquid olim fuisse contemtui obnoxium. Unde graviter adeo irascitur Elisa pueris calvitiem sibi exprobrantibus. *Nonius* verbum *calvere deductum* putavit *a mimis calvis, qui omnibus essent frustratui*, quo loco utitur *Elmenhorstius*, ad illustrandum illud, quod est apud *Arnobium contra gentes* l. 2. p. 239. *delectantur Dii stupidorum* (de mimis loquitur) *rasis capitibus*. Quaedam etiam in hanc sententiam annotata sunt ad Lucian. *Lapsib.* c. 18. a doctissimo viro *Almeloveenio*. Add. *Jurain.* 5, 171. *Casaub.* ad Pers. p. 100. *Graev.* ad Lucian. *Solocc.* p. 744. Ne quid ta-

gem habeat. CRIT. Bono es animo: nihil ignavum dixi, sed pulcherrime equidem causam ita peregi: *Etenim* vera sunt, *quae urbani homines saepe de vobis dicunt, somniantibus vobis talia obrepunt.* Illi vero canino rictu subridentes, *Extra tamen lectulum*, inquiunt, *nobis obveniunt.* Tum ego, *Sint verae*, inquam, *ista, o sublimes animae; nunquam tamen tuto quae futura sunt investigaveritis, sed vestris ipsi somniis inducti, quae neque sunt, neque futura unquam sunt, nugabimini. Nescio vero quomodo somniis fidem habentes istu deblateretis, honestissima quae sunt aversemini, malis autem delectemini, idque cum nullum ex tam detestabili facinore bonum consequamini. Omittite igitur absurda illa emotae mentis ludibria, malaque consilia ac praedictiones, ne quando Deus, eo quod pessime Patriae precamini, fallacesque vestros strumoues ad ipsum refertis auctorem, in malum rem vos projiciat.*

Φάρμ, οὐκ ἀγαθὸς, ἀλλ' ἄριστον γὰρ τὰ καλλίστα. τὰ γὰρ ὑφ' ὑμῶν τῶν ἀστικῶν θρυλλούμενα, ἔφη, ἔξω ὑμῖν, ὁπόταν ὀνειροπολεῖτε, τὰ τοιαῦτά σου παρεισάγουσι. οἱ δὲ σεσηρὸς ὑποκαχλάζοντες, ἔξω σου παρέρχονται τῆς κλινίδος. ἐγὼ δ' ἔφην, εἰ ἄλλοις τισὶ ταῦτα, ὦ αἰθέριοι, οὐκ ἂν πάλαι ἀσφαλῶς τὰ μέλλοντα ἐξιχνεύσητε· ἀλλὰ καταπειθόμενοι ὑπ' αὐτῶν, ληρήσετε τὰ μὴ ὄντα, μηδὲ γενησόμενα. ἀλλὰ ταῦτα μὲν οὐκ οἶδ' ὅπως ληρεῖτε, ὀνείρους πιστεύοντες, καὶ τὰ κάλλιστα βδελύττεσθε, τοῖς δὲ πονηροῖς ἥδεσθε, μηδὲν [b] ὀνήσιμον τῇ βδελύγματος. ὅτε ἐάσετε τὰς ἀλλοκότους ταύτας φαντασίας, καὶ τὰ παρὰ βουλήματα, καὶ παντεύματα, μή που θεὸς ὑμᾶς ἐς κόραξ βάλῃ, ἅτε τὸ τῇ πατρίδι ἐπαρᾶσθαι καὶ λόγους κακοὺς ἀποφημίζειν.

Οὐ-

[b] Ὀνήσιμον] An ἀνάρσιον? Petl.

tamen dissimulem, videtur mihi Triephon ad clericorum tonsuram respicere, cujus & paullo ante facta mentio clarior, ubi κακοσίμων τις, ἐξ ἱερῶν ὠδηγημένων, κατηρρώνων τὸν κόμην memoratur. *Gregorii* enim *Nazianzeni* aetate tonsuram in usu fuisse, non improbabili conjectura ex *Maximi Cynici* constitutione elicitur, de qua loquens *Nicephorus* H. E. 12, 11. p. 240. ἡ τὰς ἱερὰς, inquit, κουρὰς τρίχας ἀφαιλεῖν κ. τ. λ. & ne mugari suo more putemus *Nicephorum*, praesto est *Theodoritus* qui H. E. 4, 8. Τιμόθεον, inquit, ὁ τῆς Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας — ἀντὶ τῆς θεωρουμένης Γρηγορίῳ (Nazianzeni puta) Μάξιμον τὸν κακοσμούμενον κουρὰν, οὐδὲν αὐτῆς κινούσης ἀκριβείας τρίχας. Nec parvi momenti sunt, quae *Jac. Gothofredus* ex festibus monuit ad l. 38. Codicis Theod. de Episcopis, ubi ob ἐγκαίρους γυμνοὺς *coronatos* appellatos esse clericos, & clericalis reverentiae nomen *Coronam* fuisse jam circa haecce tempora, luculenter probavit. Sed de his aliter *Salmas.* de coma p. 158. Viderint, qui dedita opera hujus antiquitatem ritus tractant. *J. M. G.*

4. Ἄσσους] In ipsa Scriptura S. aliquosum mentio fit, qui jejuniis & cibi abstinentia ad visiones apparitionesque sese praepararunt. Et cacozelia quadam rerum sacrarum factum est, ut apud gentiles etiam quidam, Pythagorici imprimis atque Platonici, variis καθαρμοῖς, lustrationibus, jejuniis, animas suas ad commercium cum Deo spiritibusque aptas reddere vellent. Jam apud *Herodotum* 2, 40. περιστιόντες τῇ ἴρῃ. Ex recentioribus sufficiat in praesentia laudare *Jamblichum* 3, 11. p. 74. edit. Oxon. ubi inter praeparationes ad vaticinandum reliquas, τριῶν ὅλων ἡμερῶν ἀσιτίαν refert. De Christianis omnium fere temporum nota res est, imprimis si in censum veniant, quae in *Vitis Sanctorum Patrum*, & *Actis Sanctorum*, large manu afferuntur. Sed non sunt praetermittenda *Gregorii Nazianzeni* verba, quibus mirifice totus hic locus illustratur. Vocabantur a Juliano Christiani, ait vir ἀγχιστ., p. 132. seq. Orat. 11. in *Julian.* οἱ τοῖς πρώτοις συγκαταζόμενοι & συμψάλλοντες, οἱ ταῖς μακραῖς παννυχίαις ἐπιτερπόμενοι, καὶ ἀριθμητοὶ, οἱ μάτην ἀγρυπνοῦντες, καὶ ταῖς πανηχίοις τόποις ὠδηγημένοι. *J. M. G.*

13. Συσσεῖς] De iratorum canum rictibus adhiberi solitum verbum: *Aristoph.* Pace v. 635. ἐγκεκυφότες ὑπ' ἀλλήλοιν & συσσείοντες. Schol. ἀπὸ τῶν κυνῶν ὁ μάλιστα θυμοῦται καὶ ἀγριζόμενος συσσείει ἀλλήλους. Possis forte convertere *sarcastice subridentes*; συσσείζειν enim & συμπαίζειν ἀπὸ τῶν σκίρων, unde & σάτυρος. *J. M. G.*

Ibid. Ἔξω — τῆς κλινίδος] Id est, non ut alia somnia e somno & in lectulo ducunt originem, sed aliunde & extra lectulum nobis obtingunt. Ita *Jamblichus de mysteriis* 13, 23. probare conatur, a principio aliquo extra hominem constituto provenire Divina illa & futuri praesaga somnia. *J. M. G.*

26. Ἐπιφημίζειν] Uti nos vertimus, *avertere* subaudiendum, ut scilicet ad Deum referatur. Non negaverim tamen, posse aliter etiam accipi, ut tantum *divulgare* vel *differre rumoribus* significet: ita nulla opus fuerit ellipsi. *J. M. G.*

27. Ἐπα-

Οὗτοι δὲ ἅπαντες ἕνα θυμὸν ἔχουσες, ἐμοὶ πολλὰ καλεμέμφοντο. καὶ εἰ βούλει, καὶ τά γε προτιθῶ σοι, ἅτινά με ὡς στήλην ἄναυδον ἔθηκαν, μέχρις ἂν ἡ χρηστή σου λαλιὰ λιθάδμονα ἀνέλυσε, καὶ ἄνθρωπον ἀπεκατέστησε. ΤΡΙΕΦ. Σίγα, ὦ Κριτία, καὶ μὴ ὑπερεκτείνης τὰς ὕβλεις. ὁρᾷς γὰρ ὡς ἐξώγκωταί με ἡ νηδύς, καὶ ὥσπερ κυοφορῶ· ἐδήχθην γὰρ τοῖς σοῖς λόγοις, ὡς ὑπὸ κυνὸς λυττῶντος. καὶ εἰ μὴ φάρμακον λήθεδανὸν ἔμπιον ἠρεμήσω, αὕτη ἡ μνήμη οἰκήσασα ἐν ἐμοὶ, μέγα κακὸν ἐργάσεται. ὥστε ἔασον τούτους, καὶ εὐχὴν ἀπὸ παλροὺς ἐξάμβους, καὶ πολυώνυμον ᾠδὴν ἐς τέλος ἐπιθείς.

Ἀλλὰ τί τοῦτο; οὐχὶ Κλεόλαος οὗτός ἐστιν, ὁ τοῖς σοσὶ μακρὰ βιβὰς, σπουδῇ δὲ ἥκει καὶ κατέρχεται; μῶν ἐπιφωνήσομεν αὐτῷ; ΚΡΙΤ. Καὶ μάλα. ΤΡΙΕΦ. Κλεόλαε, μή τι παραδράμῃς γε σοσὶ, μηδὲ παρέλθῃς, ἀλλ' ἐλθὲ χαίρων, εἴγε σου μῦθον φέρεις. ΚΛΕΟΛ. Χαίρετ' ἄμφω, ὦ καλὴ ξυνωρίς. ΤΡΙΕΦ. Τίς ἡ σπουδή;

27. Hic vero uno ominēs animo multis me objurgare, &, si vis, jam ea adjiciam, quae quasi columnam elinguem me fecere, donec salutaris illa tua allocutio jam saxea membra resolvit, hominique me restituit. TRIEPH. Quin tace, Critia, neque nugas extende amplius. Vides enim ut mihi venter intumuerit, & tanquam uterum gestem. Tuis quippe sermonibus ut a rabido cane morsus sum. Atque nisi sumta procurandae oblivioni medicina conquiescam, ipsa rei recordatio in me permanens, metuo ne magnum mihi malum conciliet. Hos igitur omitte, precationemque a patre inciens, multisque refertum nominibus carmen ad finem superaddens.

28. Sed quid istuc? Non iste Cleolaus est, qui magnis adeo citatisque gressibus huc descendit? Inclamabimusne hominem, Critia. CRIT. Omnino. TRIEPH. Cleolae,

Ne praetercurras pedibus nos, praetereasve: Accede, salve, si quid apportas novi.

CLEOL. Vos vero salvete ambo, nobile amicorum par. TRIEPH. Quaenam est ista

27. Ἕνα θυμὸν ἔχουσες] *Hom.* Il. N. 487. *M. du S.*

Ἕνα θυμὸν ἔχουσες] Suspicabatur Cel. *Heumannus*, ἅπαντα θυμὸν ἔχουσες. Supereſt, ut addicant libri, ſine quibus intolerabili ſententia nihil mutem. *J. M. G.*

Ibid. Θυμὸν] *Iram* volebat verti *Heum.* Poec. 249. bene, ſi ἔχουσες legas, minus recte ſi vulgatum ſerves. *J. F. R.*

32. Σίγα, ὦ Κριτία] Poteratne autem aliquid in dramatico genere eſſe abſurdius, quam poſt magna prooemia & ingentiſſimarum promiſſionum hiatus; denique, cum ad ipſam rem perventum eſt, fruſtrari lectores, & dimittere longe quam fuerant inoertiores, quid nam tantis dignum hyperbolis cothurnisque fuerit. Κενὰς quidem ἐλπίδας, & ὕβλεις forte vidimus, ſed ubi δεινὰ βλασφήματα, quorum aeque mentio facta c. 4. Si quid tamen licet conjicere, ipſam forte mortem Juliano portendi dixerunt Sophiſtae, quos noſter appellat, quo referenda ſunt, quae §. 35. diſſ. noſtrae diximus. Hoc itaque ut nimis mali ominis & blaſphemum plane reticet. Inde forte eſt quod Critias deinde vitam longam ſpondet Imperatori, quanquam id alia etiam de cauſſa poterat fieri. *J. M. G.*

33. Ὡς ἐξώγκωται] Nimirum quod ante in Critia effecerant nugae Sophiſtarum, id jam in Triephonte producunt. Illud de morſu canis rabidi eſt etiam in fine *Nigrini*, item *Philopſeudis*, ubi etiam de ventre auditis nugis inflato ita Lucian. p. 353. τοιαῦτα ἀκούσας, ἅτε ἡ Δία, ὥσπερ οἱ τῶ γλεύκους πιόντες, ἐφυσημένος τὴν γαστέρα, ἐμύτυ διόλου, ἰδίως δ' ὦ πρὸς ἐπὶ πολλῷ ἐφιέμενον ληδεδανόν τι φάρμακον, ὃν ἔπιον, ὡς μή τι κακὸν ἐργάσηταί με ἡ μνήμη αὐτῶν ἐνοικοῦσα. Quod eſt de ultimo verbo, conf. *Abdicat.* c. 6. ἐγὼ γὰρ ἁπλοῦν, οὐδ' ἐπιτόλμων τὸ μανίας τὸ εἶδος, ἀλλά τι παλαιὸν ἐνεπεπρῶν ἐν τῇ ψυχῇ κακὸν ἀπέφηνε. κ. τ. λ. *J. M. G.*

39. Τὴν εὐχὴν ἀπὸ πατρὸς] *Nic. Rigaltius* ad *Tertull.* de Oratione non procul ab initio, *notam etiam*, inquit, *Luciano fuiſſe dominicae orationis formulam, declarant iſtu Triephontis ad Critiam*; & deinde haec verba ſubjungit. Cui merito aſſentitur Cel. *Fabric.* Bibl. Gr. 4. 16. p. 504. *J. M. G.*

40. Πολυώνυμον ᾠδὴν] Vid. *Th. Smith.* de hymno matutino Graecorum, in miſcel. p. 139. *M. V. La Croze.*

Πολυώνυμον ᾠδὴν] Per hanc intelligit *Joh. Gregorius* clauſulam Orationis dominicae: *quia tuum eſt regnum* &c. Obſervationum Sacrarum c. 38. quem tamen fallì, praeclare notavit *J. Alb. Fabricius* l. c. & mavult intelligi δοξολογίαν aliquam veterem, ut eſt v. g. *Clementis Alexandrini.* Deinde in *Bibliographia antiquaria* c. XI. p. 368 ubi de Chriſtianorum hymnis exponit, *Ode Polyonymos*, inquit, *cujus meminit Lucianus, ſive quisquis auctor, in Philopatride, nihil aliud eſt*

quam

ista tua festinatio, multum enim anhelas! Ecquid forte novi factum est? CLEOL.

Cecidit supercilium celebre Persicum:
Cadetque Susa mox, urbs inclyta:
Arabumque tellus tota mox cadet
Valida manu victoris atque robore.

29. CRIT. Hoc est illud,

Nunquam bonos piosque negligit Deus,
Sed auget, ornat, in bonisque collocat.

Nos vero, Triepho, in optima incidimus tempora. Angebar enim, quid, cum moriendum esset, liberis meis testamento relinquerem. (Nosti enim mendicitatem meam, ut ego tua.) Jam vero hoc satis est liberis, vita Imperatoris: ita enim nec divitiae nobis deerunt, neque gens ulla ad terrorem nobis incutiendum valebit. TRIEPH. Et ego, Critia, haec relinquo liberis, ut videant Babylona perditam, Aegyptum sub jugum redactam,

Persarum gnatos servili pondere pressos,

excursiones Scytharum repressas, utinam omnino praecisas. Nos vero ignotum qui est Athenis Deum a nobis inventum ado-

ἀλλ' ἀμαίνεις γὰρ ὀλιγωρῶν. μῶν τι καινὸν πέπραχε; ΚΛΕΟΛ.

Πέπτωκεν ὀφρὺς ἡ πάλαι βοωμένη Περσῶν
Καὶ Σοῦσα κλεινὸν ἄστυ.
Πέσῃ δ' ἔτι γε πᾶσα χθὼν Ἀραβίας,
Χειρὶ κρατοῦντος εὐθενωτάτῳ κράτει.

ΚΡΙΤ. Τοῦτ' ἐκεῖνο, ὡς
Ἀεὶ τὸ θεῖον οὐκ ἀμελεῖ τ' ἀγαθῶν,
Ἀλλ' αὔξει, ἄγον ἐπὶ τὰ κρείττονα.
ἡμεῖς δέ, ὦ Τριεφῶν, τὰ κάλλιστα εὑρηκότες ἐσμέν. ἐδυσχέραινον γὰρ ἐν τῇ ἀποδιώσει τί τοῖς τέκνοις καταλιπεῖν ἐπὶ ταῖς ἀγαθήκαις. οἶδας γὰρ τὴν ἐμὴν πενίαν, ὡς ἐγὼ τὰ σά. τοῦτο ἔχει τοῖς παισίν, αἱ ἡμέραι τοῦ αὐτοκράτορος· πλοῦτος γὰρ ἡμᾶς οὐκ [a] ἐκλείψει, οὐδ' ἔθνος ἡμᾶς ὑποπτοήσει. ΤΡΙΕΦ. Κἀγὼ, ὦ Κριτία, ταῦτα καταλείπω τοῖς τέκνοις, ὡς ἴδωσι Βαβυλῶνα ὀλλυμένην, Αἴγυπτον δεδεμένην, τὰ τῶν Περσῶν τέκνα δέλεαρ ἡμῶν ἄγοντα, τὰς ἐκδρομὰς τῶν Σκυθῶν παυομένας, [b] εἴτ' οὖν οὐ ἀνακοπομένας. ἡμεῖς δὲ τὸν ἐν Ἀθήναις Ἄγνωστον ἐφευρόντες, καὶ προσκυνήσαντες, χεῖ-

a Ἐκλείψει] Restitui ex *Pell.* & *Bl.* 2. Ἐκλίψει male *El. J. Ald. Fr. H. S.* Ἐκλίψει *Amst.* b Εἴτ'] Sic vett. Εἴθ' *S.* & *Amst.* Εἴτ' *El.* discretim.

quam doxologia &c. Ita πολυώνυμον ᾠδὴν vocaveris τὴν μεγάλην δοξολογίαν, ut vocatur, quae tum alias, tum accurate imprimis, & cum variantium lectionum notatione, edita est a *Th. Smith*, in calce libri Anglice editi, *an account of the Greek Church*, ubi statim ab initio canit Ecclesia: Αἰνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σε, κ. τ. λ. Ἐπῳδὴς πολυωνύμου meminit Lucian. *Philopf.* c. 17. magicum carmen intelligens. *J. M. G.*

42. Ἀλλὰ] Fingitur interventu Cleolai sermo interrumpi. *J. M. G.*

46. Μή τι ὠδαμάμης] Vid. §. 21. dissert. Studui hic quidem, nequid in interpretatione hujus versus inepto Poëtae concederem. *J. M. G.*

Ibid. Μηδὲ παρέλθῃς] Ex Tragico aliquo, ut mihi videtur; nisi forsan, uti & sequentia, hujus ipsius, quisquis demum est, & haec sint. *M. du S.*

49. Καλὴ ξυναρμός] V. diss. §. 28. *J. M. G.*

52. Πέπτωκεν ὀφρῦς] Iterum Jambi, sed interrupti. De re ipsa vid. omnino §. 33. & 34. dissert. Non puto autem opus esse, ut ὀφρῦν peculiariter de urbe quacumque capiamus, ut Palmyram intelligebat Grozius, Vid. diss. §. 24. Ὀφρῦς, *supercilium*, est superbia e rebus gestis & felicitate superioris temporis contracta. *J. M. G.*

53. Σοῦσα] Quia sub Trajano a Cassio Seleucia & Ctesiphon captae sunt & incensae, sunt qui eo tempore scriptum hunc dialogum putent; sed illi ad sexcenta recentiora non attenderunt. *M. du S.*

Ibid. Ἄστυ] Τὸ Περσικὸν hic deesse videtur. *F. G.*

54. Ἀραβίας] Τὸ A in Ἀραβίᾳ anceps. *Propert. Aut si qua Arabiae lucet bombyce puella.* F. G.

64. Πλοῦτος γὰρ ἡμᾶς οὐκ ἐκλείψει] Sic recentiores. Scribe cum prioribus ἐκλίψει. *J. J.*

65. Ἐκλείψει] Plerique libri ἐκλίψει; quod sic ego mutavi. *M. du S.*

67. Βαβυλ. ὀλλ. Αἴγ. δεδ.] Stabat adhuc Luciani aetate Babylon antiqua. Vid. Ἔρωτ. c. 23. & Ἐνύπν. c. 34. Audi tamen, quid *Bochartus* ex *Plin.* VI. 26. & *Strabone* XVI. proferat, quo Seleuciam intelligi probet, cum ea aetate & deinceps Babylon nominatur. *M. du S.*

69. Δούλειον ἦμαρ] Il. Z, 463. — ἀμφὶς δ' ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπούρας. & ante 455. ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπούρας. *J. M. G.*

72. Ἐφευρόντες] Quo jure autem dicit Triepho, modo repertum ab ipsis esse *ignotum Athenis Deum*, cum

χεῖρας εἰς ὑρανὸν ἐκτείναντες, τύτῳ εὐχαριςήσομεν, ὡς καλαξιωθέντες τοιύτυ κράτυς ὑπήκοοι γενέσθ· τὺς δὲ λοιπὺς, ληρεῖν ἐάσωμεν, ἀρκεθέντες ὑπὲρ αὐτῶν εἰπεῖν, τὸ, Οὐ φροντὶς Ἱπποκλείδῃ, χ' ἡ παροιμία.

[a Οὗτος ὁ λόγος ἔμοι δοκεῖ εἶναι τῦ Λυκιανῦ.]

rantes, manibus in caelum sublatis eidem gratias agemus cum tam excellenti potestati ut subjecti essemus, digni sumus ab ipso habiti. Reliquos autem nugari sinamus, satisque habeamus illud de iis dicere, quod est in proverbio: non est curae Hippoclidi.

ΧΑΡΙΔΗΜΟΣ, Η ΠΕΡΙ ΚΑΛΛΟΥΣ.

CHARIDEMUS, SIVE DE PULCHRITUDINE.

ΕΡΜΙΠΠΟΥ ΚΑΙ ΧΑΡΙΔΗΜΟΥ.

HERMIPPI ET CHARIDEMI.

Ε Ρ Μ.

H E R M.

Περιπάτυς ἔτυχον χθὲς, ὦ Χαρίδημε, ποιύμενος ἐν τῷ προαστείῳ, ἅμα μὲν ὑγιᾶ τὸ σῶμα τῶν ἀγρῶν χάριν ῥαστώνης, ἅμα δὲ (ἔτυχον γάρ τι μελετῶν,) ἡδόμενος ἡσυχίας. ἐντυγχάνω δὴ Προξένῳ τῷ Ἐπικράτυς. προσιὼν δὲ ὥσπερ εἰώθειν, ἠρώτων ὅθεν τε πορεύοιτο, καὶ ὅποι βαδίζοι, ὁ δὲ ἥκειν μὲ ἔφη καὶ αὐτὸς ἐκεῖ τῶν μυθίας χάριν, ἣν εἰώθει πρὸς τὴν ὥραν γίνεσθ τῶν ἀγρῶν, ἀπολαύσων δὲ καὶ τῦτυς ἐπιπνεύσης εὐκράτυ καὶ κύφης αὔρας, ἀπὸ συμποσίυ μάλιστα καλλίςυ γεγονότος ἐν Πειραιεῖ, ὃν Ἀνδροκλέυς τῦ Ἐπιχάρυς, τὰ ἐπινίκια τεθυκότος Ἑρμῇ· ὅτι δὲ βιβλίον ἀναγνὺς ἐνίκησεν ἐν Διασίοις.

1 FOrte evenit heri, Charideme, ut inambularem in suburbano, partim animi in agro reficiendi causa, partim quod quietis (commentabar enim aliquid) indigerem. Incido autem in Proxenum Epicratis F. eumque pro more salutatum interrogo, unde veniat? quorsum eat? Ille venire se ait ipsum quoque voluptatis causa, quae ad agrorum conspectum solet existere, fruique velle temperata illa levique, quae illis adspiret aura, venire autem e convivio praeclarissimo, quod celebratum dicebat in Piraeeo, apud Androclem Epicharis F. qui rem sacram fecerit Mercurio victoriae causa, quam libro praelegendo Jovialibus ludis retulerit.

2. Hic

a Οὗτος &c.] Haec verba exhibet *Fl.* At *J. Ald. H. S. B. Fr.* Οὗτος ὁ λόγος τυγχάνει τῦ Λυκιανῦ. ΧΑΡ. Η ΠΕΡΙ ΚΑΛ.] Sic & *Coll.* cum *Fl. B. Ald. Fr. P. S.* ΕΡΜΙΠ. ΚΑΙ ΧΑΡ.] Ita *B* 1, 2. Omittunt cett. *P.*

jam supra c. 18. per eundem juraverit Critias, idque eo tempore, cum quaereretur numen, per quod jurari valide posset; quod tamen, tanquam obiter dictum, silentio transmittebat Triepho. An ex hodierno Gallorum idiomate sensus est: *allons trouver le Dieu inconnu d'Athènes?* *J. M. G.*

73. Βιχαριςήσομεν] (Est vox minime Lucianea, i. e. Attica) *Kust.* Apud idoneum Auctorem nusquam reperiri pronunciat *Thomas Magister*, v. χάριν οἰδά σοι. quod aliquatenus verum est; extat tamen in *Arriani* ad Epict. comment. p. 64. B. 77. C. ut & Εὐχάριςος. p. 64. B. C. *M. du S.*

74. Τοιύτυ κράτυς] Pro Imperatore ipso ponitur κράτος. Ita etiam *Nazianzenus* Epist. 183. p. 893. τῦ παρόντι κράτει, id est Imperatori, τὰ τῦ κράτυς, quae sunt Imperatoris, praestari jubet. *J. M. G.*

77. Οὐ φροντὶς Ἱπποκλ.] Eodem adagio, quod est ab *Erasmo* explicatum, *Apologiam pro Mercede Conduc-*

tis

2. Hic dicebat tum alia multa urbane facta esse & venuste, tum *illud*, *quod* pulchritudinis laudes a viris dictae sint: eas se referre non posse, quum senectutis vitio oblitus esset, qui praesertim non diu sermonibus illis interfuerit, te vero relaturum facile, qui & ipse dixisses laudationem, & toto convivio animum aliis attendisses. CHAR. Facta sunt ista, Hermippe. Verum nec mihi facile est persequi accurate omnia. Neque enim audire licebat omnia, quod strepitus ingens esset a ministris pariter atque a convivis; cum alioquin inter res sit difficillimas meminisse sermonum in convivio habitorum: scis enim quam oblivioſos *ea res* faciat illos etiam qui praestantissima memoria sunt praediti. Verumtamen tua causſa, ut potero, narrare conabor, nihil omissurus eorum, quae in mentem mihi venerint.

3. HERM. Equidem jam horum causſa, *quae promittis*, gratiam tibi habeo. Sed si totam mihi ab initio inde rationem reddas, quis liber fuerit, quem recitavit Androcles, quem vicerit, qui fueritis, quos ad coenam vocavit; sic demum solidam me gratiam inieris. CHAR. Liber fuit laudatio Herculis, insomnii monitu, ut dicebat, ab illo scripta. Vicit Diotimum Megarensem, qui cum illo de adorea vel de gloria potius contendit. HERM. Quid ille recitavit? CHAR. Castorum laudationem: dicebat autem se quoque magnis ipso-

Ἔφασκε δὴ ἄλλα τε πολλὰ γεγωνᾶς ἀστεῖα, καὶ χαρίεντα, καὶ δὴ καὶ κάλλιστα ἐγκώμια εἰρηκὼς τοῖς ἀνδράσιν, ἃ ἐκεῖνον μὲν μὴ δύνασθαι εἰπεῖν ὑπό τε γήρως ἐπιλελησμόνον, ἄλλως τε δὲ, καὶ οὐκ ἐπικαλῶς λόγων μέλεσχηκότα· σὲ δ' ἂν ῥᾳδίως εἰπεῖν, ἅ τε καὶ αὐτὸν ἐγκεκωμιακότα, καὶ τοῖς ἄλλοις πᾶσι παρ' ὅλον τὸ συμπόσιον προσεσχηκότα τὸν νοῦν. ΧΑΡ. Γέγονε ταῦτα, ὦ Ἑρμιππε. καὶ μὴν οὐδ' ἐμοὶ ῥᾴδιον ἐπ' ἀκριβείας ἅπαντα διεξιέναι. οὐ γὰρ οἷόν τε ἦν πάντων ἀκούειν, θορύβου πολλοῦ γινομένου, τῶν τε διακονουμένων, καὶ τῶν ἐστιωμένων, ἄλλως τε καὶ τῶν δυσχερεστέρων ὂν μεμνῆσθαι λόγους ἐν συμποσίῳ γενομένους. οἶσθα γὰρ ὡς ἐπιλησμονας ποιεῖ καὶ τοὺς λίαν μνημονικωτάτους. πλὴν ἀλλὰ σὴν χάριν, ὡς ἂν οἷός τε ὦ, τὴν διήγησιν πειράσομαι ποιεῖσθαι, μηδὲν παραλείπων ὧν ἂν ἐνθυμηθῶ.

ΕΡΜ. Τούτων μὲν δὴ ἕνεκα, οἶδά σοι χάριν. ἀλλ' εἴ μοι τὰ πάντα λόγον ἐξ ἀρχῆς ἀποδοίης, ὅ, τι τε ἦν ὅπερ ἀνέγνω βιβλίον Ἀνδροκλῆς, τίνα τε νενίκηκε, καὶ τίνας ὑμᾶς εἰς τὸ συμπόσιον κέκληκεν, οὕτως ἂν ἱκανὴν καλλαθοῦ τὴν χάριν. ΧΑΡ. Τὸ μὲν δὴ βιβλίον ἦν ἐγκώμιον Ἡρακλέους ἐκ τινος ὀνείρατος, ὡς ἔλεγε, πεπαυμένου αὐτῷ, νενίκηκε δὲ Διότιμον τὸν Μεγαρόθεν, ἀνταγωνισάμενον αὐτῷ περὶ τῶν ἀσταχύων, μᾶλλον δὲ περὶ τῆς δόξης. ΕΡΜ. Τί δ' ἦν ὃ ἐκεῖνος ἀνέγνω βιβλίον; ΧΑΡ. Ἐγκώμιον τῶν Διοσκούρων. ἔφασκε δὲ καὶ αὐτὸς ἐκ μεγάλων κινδύνων ὑπ'

ctis Lucianus concluſit. *J.M.G.*

78. Οὗτος] Rejecit hanc notam Ed. P. in quibusdam ita adſcribitur, ut an ad praecedentem libellum an ad ſequentem referri voluerint, neſcias. Mos receptus ad ſequentem referre jubet. ſed vide notam noſtram ad ſimile Scholium fini ſequentis opuſculi additam; unde patebit & hoc ad praecedentem Dialogum referri debere. *M. du S.*

ΧΑΡΙΔΗΜΟΣ] Non eſſe hunc libellum Luciani, auſim contendere, ſed Scholaſticam alicujus declamationem prope puerilem, cujus rei documenta quaedam e ſtilo petita mox dabimus, nempe inſignia, ne quis ſola putet. *J.M.G.*

15. Ἐν Διασίοις] Vid. *Bourd.* not. & Scholia ad *Τιμ.* c. 5. & *Ἰκαρ.* c. 24. *M. du S.*

Ἐν Διασίοις] In marg. P. additum: feſta Jovis fuere Athenis Dialia, ἀπὸ διαφυγῆς αὐτοὺς αὐχμοῦς τινος ἄσαι, ut *Suidas* ait, appellata: & hanc forſ. *Bourdelotii* notam intelligit *Solanus*; nam aliam ejusdem hic non invenio. Sed ſupra T. I. *Tim.* c. 7. N°. 18. aliquid de Διασίοις dixit, ubi & Cl. *Hemſterh.* conſulas. *J.F.B.*

44. Περὶ τῶν ἀσταχύων] Quales ludi in Provincia Gallica fatis antiqui, *Florales* dicti, quibus de carminum laude certatur, praemiumque eſt flos aureus. *M. du S.*

ὑπ' ἐκείνων σεσωσμένῳ, ταύτῃ αὐτοῖς καλαθεῖναι τ χάριν· ἄλλως τε κ ὑπ' ἐκείνων ἀναχεχλημένῳ, ἐπ' ἄκροις ἰσχίοις ἐν τοῖς ἐσχάτοις κινδύνοις φανέντων.

rum beneficio periculis liberatum, hanc ipsis gratiam referre: invitatum praesertim ab ipsis, cum in fastigio malorum extremo periculo apparerent.

Παρῆσαν μὲν τοίνυν τῷ συμποσίῳ κ ἄλλοι πολλοί, οἱ μὲ συγγενεῖς αὐτῷ, οἱ δὲ κ ἄλλως συνήθεις· οἱ δὲ λόγου τε ἄξιοι, τό, τε συμπόσιον ὅλον κεκοσμηκότες, κ κάλλους ἐγκώμια διελθόντες, Φίλων τε ἦν ὁ Δεινίου, κ Ἀριστιππος ὁ Ἀγαθένους, κ τρίτος αὐτός· συγκατέλεκτο δὲ ἡμῖν κ Κλεώνυμος ὁ καλός, ὁ τοῦ Ἀνδροκλέους ἀδελφιδοῦς, μειράκιον ἁπαλόν τε κ τεθρυμμένον· νῦν μέντοι γε ἐδόκει ἔχειν. πάνυ γὰ προθύμως ἠκροᾶτο τ λόγων. πρῶτος δὲ ὁ Φίλων περὶ τοῦ κάλλους ἤρξατο λέγειν, προοιμιασάμενος ὅτω. ΕΡΜ. Μηδαμῶς, ὦ ἑταῖρε, μὴ πρὶν τ ἐγκωμίων ἄρξῃ, πρὶν ἂν μοι κ τ αἰτίαν ἀποδῷς, ὑφ' ἧς εἰς τοῦτους προήχθητε τοὺς λόγους. ΧΑΡ. Εἰκῇ διατρίβεις ἡμᾶς, ὦ γαθὲ, πάλαι δυναμένους τ ἅπαντα λόγον διελθόντας ἀπαλλαγῆναι. πλὴν ἀλλὰ τί τίς ἂν χρήσαιτο, ὁπότε φίλος τις ὢν βιάζοιτο; ἀνάγκη γὰ ὑφίστασθαι πᾶν ὁτιοῦν.

There were present at the entertainment also many others, some of his relations, others of his acquaintance: and those worthy of regard, who had adorned the feast, and celebrated the beauty of the youth, were Philo Diniae F. Aristippus Agasthenis, and myself the third. Cleonymus the handsome, the nephew of Androclides, was also admitted to our company, a delicate youth, but who seemed to have some sense. He was very desirous to hear the discourse. Philo began first to speak of beauty, and premised a preface. HERM. Do not, my friend, begin your encomiums, before you have given me the reason, which induced you to enter upon these discourses. CHAR. Why do you detain us, my good friend, who might have gone through the whole discourse, and have been dismissed long ago? But what can one do, when a friend presses? One must undergo any thing.

Ἦν δὲ ζητεῖς αἰτίαν τ λόγων, αὐτὸς ἦν Κλεώνυμος ὁ καλός. καθημένῳ γὰ αὐτῷ μέλαξυ ἐμοῦ τε, κ Ἀνδροκλέους τοῦ θείου, πολὺς ἐγίνετο λόγος τοῖς ἰδιώταις περὶ αὐτοῦ, ἀποβλέποντές τε εἰς αὐτὸν, κ ὑπερεκπεπληγμένοις τὸ κάλλος. ἀεδὸν οὖν πάντων ὀλιγωρήσαντες, κάθηντο διεξιόντες ἐγκώμια τοῦ μειρακίου. ἀγασθέντες δὲ ἡμεῖς τ ἀνδρῶν τ φιλοκαλίαν, κ ἅμα ἐπαινέσαντες αὐτοὺς, ἀργίας τε πολλῆς εἶναι ὑπολαβόντες, λόγοις ἀπολείπεσθαι τ ἰδιωτῶν περὶ τ καλλίστων, ᾧ μόνῳ τούτων οἰόμεθα

Cum inter me & Androclem patruum assideret, multus de illo fermo inter indoctos homines, adspicientes adolescentulum, & forma ipsius supra modum perculsi. Igitur obliti fere reliquorum omnium assidebant laudes illius enarrantes: quorum nos *judicium atque* amorem pulchri cum probaremus laudaremusque, ignaviae multae esse rati, si de pulcherrimis rebus indocti homines dicendo nos superarent, quo solo illis nos prae-

56. Φίλων] De Philone Luciani amico vide Συγκρ. & Συμπ. Quamquam hoc quidem opus Lucianeum non esse suspicor. *M. du S.*

6. Ἦ πάντα τἀλλὰ παρέντας] Haec male conjuncta vix cohaerere videntur, nisi interponas articulum τῷ. Πῶς ἂν τὸ καλὸν σώζοιτο, ἢ τῷ λέγειν; ita certe interpretatus sum. Verbum σώζειν hic significat *tueri, adesse, ostendere*. Simili fere ratione *Plutarchus* de facie in Orbe Lunae p. 1701. *H. Steph.* de Cleanthe Samio, Φαινόμενα σώζειν ἐπιχεῖρει μόνον τ ὑρανὸν ὑποτιθέμενον. τ. λ. ubi etiam ad demonstrationem, & conciliationem assensus refertur. *J. M. G.*

18. Διό-

praestare putaremus, dicere de pulchritudine ipsi quoque aggressi sumus. Decrevimus ergo non nominatim laudes dicere pueri; quippe quod parum consultum sit, cum magis illum frangat deliciis: sed neque ita sine ordine, ut isti, quidquid in buccam cuique venerit proferre; verum singulatim dicere unumquemque, quae de argumento proposito memoria subjiceret.

6. Atque primas sibi dicendi partes sumens Philo sic verba fecit: *Quam indignum est, si, quidquid agimus quotidie, in eo sic tanquam de rebus pulchris laboremus; pulchritudinis autem ipsius nullam habeamus rationem, sed ita silentio desideamus, quasi vereamur, ne forte imprudentes dicamus illud, pro quo omni tempore laboramus. Atqui ubi tandem prout decet oratione utatur aliquis, si in tanto circa res nihili studio de eo, quod omnium rerum pulcherrimum est, taceat? Aut quomodo, quod in oratione pulchrum est, pulchrius servetur, quam si relictis aliis omnibus, de ipso illo fine eorum quae agimus omnium dicatur? Verum ne videar dicere quidem posse, quomodo affecti circa illam esse debeamus, de re ipsa autem dicere nescire; quam potest pauca ea de re conabor exponere. Pulchritudinis nimirum participes fieri omnes concupiscunt, digni autem illa habiti sunt omnino pauci. Quicumque autem munus hocce sunt consecuti, beatissimi omnium facti videntur, honore quo par est a Diis pariter atque hominibus affecti. Argumentum hujus rei hoc esto. In numero enim Deorum, qui ex Heroibus facti sunt, Hercules est Jovis filius, & Castores, & Helena; quorum iste virtutis ergo illum dicitur honorem esse consecutus. Helena autem pulchritudinis gratia, cum ipsa se in Deam mutasse, tum fratribus suis ejus*

προέχειν, ἢ δὴ ἡπτόμεθα τῆ περὶ καλλους λόγων. ἔδοξεν οὖν ἡμῖν, οὐκ ὀνομαστὶ λέγειν τὰ ἔπαινον τοῦ παιδὸς (εὖ γὰρ ἂν ἔχειν καλῶς, ἐμβαλεῖν γὰρ ἂν αὐτὸν εἰς πολέω τρυφὴν) ἀλλ' οὐδὲ μὴν ὥσπερ ἐκεῖνος ὕτως ἀτάκτως, ὅπερ ἕκαστον τύχοι, λέγειν, ἀλλ' ἕκαστον εἰπεῖν ἰδία, ὅσ' ἂν ἀπομνημονεύοι περὶ τοῦ προκειμένου.

Καὶ δὴ λέξάμενος ὁ Φίλων πρῶτος, ὕτωσὶ τὸν λόγον ἐποιεῖτο, Ὡς ἔστι δεινὸν, εἰ πάνθ' ὅσα πράττομεν ἑκάστης ἡμέρας, ὡς περὶ καλῶν ποιούμεθα τὴν σπουδὴν, αὐτῆς δὲ τῆς κάλλους οὐδένα ποιησόμεθα λόγον, ἀλλ' ὕτω καθεδούμεθα σιγῇ, ὥσπερ δεδοικότες, μὴ λάθωμεν ἡμᾶς αὐτοὺς, ὑπὲρ ὃ σπουδάζομεν τὰ ἅπαντα χρόνον, εἰπόντες. καίτοι πῶς τις ἂν χρήσαιτο πρεπόντως τοῖς λόγοις, εἰ περὶ τοῦ μηδενὸς ἀξίων σπουδάζων, περὶ τῆς καλλίστης σιγῴη τῶν ὄντων; ἢ πῶς ἂν τὸ μὲν λόγοις καλὸν σώζοιτο κάλλιον μᾶλλον, ἢ πάντα τἄλλα παρέντας περὶ αὐτῆς λέγειν τοῦ τέλους ἡμᾶς τῶν ἑκάστοτε πραττομένων; ἀλλ' ἵνα μὴ δόξω λέγειν μὲ ὡς χρὴ περὶ τοῦτο λέγεσθαι εἰδέναι, εἰπεῖν δὲ μηδὲν ὀκνεῖσθαι περὶ αὐτῆς, ὡς οἷόν τε βραχέα περὶ τούτου πειράσομαι διελθεῖν. κάλλους μὲν δὴ πάντες μὲ ἐπεθύμησαν τυχεῖν πάντων δ' ἠξιώθησαν ὀλίγοι τινές. οἱ δὲ ταύτης ἔτυχον τῶν δωρεᾶς, εὐδαιμονέστατοι πάντων ἔδοξαν γεγενῆσθαι, καὶ πρὸς θεῶν, καὶ πρὸς ἀνθρώπων τὰ εἰκότα τετιμημένοι. τεκμήριον δὲ τῶν γὰρ θεῶν ἐξ ἡρώων γενομένων, Ἡρακλῆς τέ ἐστιν ὁ Διὸς, καὶ [a] Διόσκουροι, καὶ Ἑλένη, ὧν ὁ μὲν ἀνδρίας ἕνεκα, ταύτης λέγεται τυχεῖν τῆς τιμῆς, Ἑλένη δὲ τοῦ κάλλους χάριν, [b] αὐτῷ τε μεγαλυνθῆναι εἰς θεὰν, καὶ τοῖς Διοσκούροις αἰτία γενέσθαι πρὶν

[a] Διόσκουροι] Ita hic & mox constanter. [b] Αὐτὸν] Αὐτῇ Fl.

18. Διόσκουροι] Ita & Navig. c. 9. ut alibi plerumque. Sed interdum & Διόσκορος ap. Nostrum. V. Dial. Meretr. 14. J. F. B.

22. Αἰτία γενέσθαι] Hic aliquid deesse videtur. An τῆς ἀθανασίας αἰτία γ. &c. F. G. Facile subaudias ejusdem rei auctorem Helenam fratribus fuisse quam ipsa fecit; no-

πρὶν αὐτὸν εἰς οὐρανὸν ἀνελθεῖν τοῖς ἔνδον γῆν συνεξητασμένοις.

Ἀλλὰ μὴν ὅστις ἀνθρώπων ἠξίωθη τοῖς θεοῖς ὁμιλεῖν, οὐκ ἔστιν εὑρεῖν, πλὴν ὅσοι μετεσχήκασι κάλλους. Πέλοψ τε γοῦν τούτου χάριν τοῖς θεοῖς ἀμβροσίας μετέσχε, καὶ Γανυμήδης ὁ τοῦ Δαρδάνου οὕτω κεκράληκέναι λέγεται τοῦ πάντων ὑπάτου θεῶν, ὥστ' αὐτὸν οὐκ ἀνασχέσθαι συμμεσαχεῖν αὐτῷ τινὰ τῶν ἄλλων θεῶν τῶν [a] θήρας τῶν παιδικῶν, ἀλλ' αὐτῷ μόνῳ πρέπουσαν ἡγεμόνον εἶναι, εἰς Γάργαρον καταπτάντα τὸν Ἴδης, ἀναγαγεῖν ἐκεῖσε τὰ παιδικά, ὅπου συνέσεσθαι τὸν ἅπαντα ἔμελλε χρόνον. τοσαύτῃ δ' ἐπιμέλειαν ἀεὶ ποιεῖται τῶν καλῶν, ὥστ' ἐκ μόνου αὐτοὺς ἠξίωσε τοῦ οὐρανίων ἀναγαγὼν ἐκεῖσε, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁπόθι γῆς ἔῃ, τι τύχοι γινόμενος, συνῆν ἑκάστοτε τοῖς ἐρωμένοις. καὶ τοῦτο μὲν γενόμενος κύκνος, συνεγένετο [b] Λήδᾳ, τοῦτο δ' ἐν εἴδει ταύρου τὴν Εὐρώπην ἁρπάζει· εἰκασθεὶς δ' [c] Ἀμφιτρύωνι, γεννᾷ τὸν Ἡρακλέα. καὶ πολλά τις ἂν ἔχοι λέγειν τεχνάσματα τοῦ Διός, ὅπως ἂν οἷς ἐπεθύμει συγγένοιτο, μηχανωμένου.

Τὸ δὲ δὴ μέγιστον, καὶ οἷον ἄν τις θαυμάσαι, ὁμιλῶν γοῦν τοῖς θεοῖς (οὐ γὰρ ἀνθρώπων γε ἐδέσθαι, πλὴν εἰ μὴ τοῖς καλοῖς) ἐν δ' ἐν τούτοις δημηγορῶν, οὕτω ποιητὴς καὶ βαρὺς τῷ κοινῷ τῶν Ἑλλήνων ποιητὴς καὶ

rei causſa fuiſſe, qui ante illius in caelum aſcenſum, mortuis annumerati fuerant.

7. *Verum etiam qui homo dignus ſit conſuetudine Deorum habitus, non eſt invenire, praeterquam qui pulchri eſſent. Certe enim Pelops hujus gratia Ambroſiae Deorum particeps factus eſt; & Ganymedes Dardani filius ſic viciſſe ſummum Deorum dicitur, ut pati non poſſet, quemquam aliorum Deorum ſecum ad venandum amaſium venire, ſed ſibi ſoli decorum eſſe duceret, devolare in Gargarum Idae verticem, & eo puerum educere, ubi toto deinde tempore ſecum eſſet futurus. Tanti vero ſemper fecit pulchros, non tantum ut caeleſti illos ſede eo deductos dignatus ſit, ſed ipſe quoque quoties in terra eſſet, ſuis ſemper cum amoribus verſatus, nunc in Cycnum verſus cum Lede luſerit, nunc tauri ſpecie rapuerit Europam, nunc Amphitruonis ſumta forma Herculem genuerit. Ac multa commemorare aliquis poſſit Jovis commenta, ut quibuscum cuperet una eſſet machinantis.*

8. *Qua in re illud maximum eſt, & quod merito miretur aliquis, quod agens inter Deos (neque enim ad alios ſe homines praeterquam ad pulchros applicare ſolet) inter Deos igitur dum concionatur, adeo turbidus a communi Graecorum poëta, & audax terribilisque indu*

[a] Θήρας] Ita plurimae bene. Θήρας *F*, *V*2. [b] Λήδᾳ] Sic *Fl.* aliaeque recte Λήδα *F*. [c] Ἀμφιτρύωνι] Ἀμφιτρίωνι male *F*. & *Fl.*

neque aliquid excidiſſe credo, ſi ſtilum hujus Dialogi reſpicias. Et ſi καὶ modo vertas *etiam*, ſatis procedit ſermo, *ea ipſa hoc fecit, fratribus* etiam *ſuaſit*, ſive *effecit*. *F.F.R.*

23. Πρὶν αὐτὸν — συνεξητασμένοις] Ita videtur conciliare velle *Homeri* dicta diverſa. Il. Γ, 243. cum Helena de fratribus ſuis tanquam vivis dixiſſet, ſubjicit,

Ὡς φάτο· τοὺς δ' ἤδη κατέχει φυσίζοος αἶα
Ἐν Λακεδαίμονι κ. τ. λ.

Sed aliquamdiu poſt Od. Δ, 299. videt apud inferos Ulyſſes

Κάστορα δ' Ἱππόδαμον Φ' ἠϋκόμοιό τε Πολυδεύκεα
Τοὺς ἅμφω ζώους κατέχει φυσίζοος αἶα·
Οἳ Φ' ἔμπεδον γῆς τιμὴν πρὸς Ζηνὸς ἔχοντες
Ἄλλοθι μὲν ζώουσ' ἑτερήμεροι, ἄλλοτε δ' αὖ τε
Τεθνᾶσιν τιμὴν δὲ λελόγχασ' ἶσα θεοῖσιν.

De Apotheoſi autem Helenae vid. *Spanh.* ad *Callim.* in Dia. vſ. 232. & *Dechair.* ad Athenag. apol. pr. p. 3. ubi pro Nemeſi ſ. Rhamnuſia Dea cultum oſtenditur. *J.M.G.*

27. Πέλοψ] Vid. & c. 19. *Hyginus* filii formam praedicat; 271. De Pelopis ipſius forma nihil habet. ſed meminit *Clem. Alex.* p. 14. C. & *Philoſtr.* p. 788. A.

ducitur, ut in prima concione Junonem, quae quidem olim exprobrare illi soleret omnia, ipsam tamen adeo perterruerit, ut satis haberet nihil aliud sibi evenire, sed intra verba Jovis iram consistere: in posteriori autem concione in non minore Deos omnes terrore constituerit, terram se ipsis cum hominibus suspensurum & mare minatus. Cum vero ad pulchros accedit, ita sit mitis, & mansuetus, & aequus omnibus, ut super reliqua omnia, ipsa Jovis persona deposita, ne insuavis amoribus suis videatur, formam sumat alterius, eamque pulcherrimam, quae illicere adspicientem possit: tantum reverentiae & honoris habet pulchritudini!

9. *Neque vero solus ita Jupiter pulchritudine captus est, reliquorum autem Deorum nullus, ut potius ista criminose in Jovem, quam pro pulchritudine dicta videri possint. Sed si quis curate rem velit considerare, Deos omnes eodem modo affectos invenerit, Neptunum verbi caussa Pelopis forma victum, Hyacinthi Apollinem, Mercurium Cadmi.*

10. *Neque Deas aperte illi succubuisse, pudet, sed velut honoris aemulatione de se praedicari amant, cum hoc vel illo fuisse formose,*

Θρασὺς, καὶ καταπληκτικὸς, ὡς ἐν μὲν τῇ πρωτέρᾳ δημηγορίᾳ τὴν Ἥραν, καίτοι πρότερον πάντ' εἰωθυῖαν ὀνειδίζειν αὐτῷ, ὅμως δ' αὖτις οὕτως ἐφόβησεν, ὡς ἠρκεσεν αὐτῇ τὸ μηδὲν παθεῖν, ἀλλὰ μέχρι λόγων ζῆναι τὴν ὀργὴν τοῦ Διός· τοὺς δ' ἄπαντας θεοὺς ἐν τῇ ὑστέρᾳ πάλιν οὐχ ἧττον κατέζησε φοβηθῆναι, γῆν ἀναστάσειν αὐτοῖς ἀνδράσι καὶ θάλασσαν ἀπειλήσας. μέλλων δὲ συνέσεσθαι καλοῖς, οἷος γίγνεται πρᾶος, καὶ ἥμερος, καὶ τοῖς πᾶσιν ὀφθεὶς, ὥστε πρὸς ἅπασι τοῖς ἄλλοις, καὶ αὐτὸ τὸ Ζεὺς εἶναι καλὸν ἀπολιπών, ὅπως μὴ φαίνοιτο τοῖς παιδικοῖς ἀηδὴς, ἑτέρου τινὸς ὑποκρίνεται σχῆμα, καὶ τοῦτο καλλίστου, καὶ οἷον τὰ ὁρῶντα προσαγαγέσθαι· τοσοῦτον αἰδοῦς καὶ τιμῆς παρέχεται τῷ κάλλει.

Καὶ οὐχ ὁ μὲν Ζεὺς οὕτω μόνος ἑάλω τῷ κάλλει, τῶν δ' ἄλλων οὐδεὶς θεῶν, ἵνα μᾶλλον ἔχειν δοκῇ ταῦτα καλήγοριαν Διὸς, οὐχ ὑπὲρ τὸ κάλλος εἰρῆσθαι· ἀλλ' εἴ τις ἀκριβῶς ἐθελήσοι σκοπεῖν, πάντας ἂν εὕροι θεοὺς ταυτὰ πεπονθότας [d] δὴ, οἷον τὸν μὲν Ποσειδῶνα τὸν Πέλοπος ἠττημένον, Ὑακίνθου δὲ τὸν Ἀπόλλω, τὸν Ἑρμῆν δὲ τὸν Κάδμου.

Καὶ θεαὶ δ' ἐλάττους οὐκ αἰσχύνονται φαινόμεναι τοῦτο· ἀλλ' ὥσπερ φιλοτιμίαν αὐταῖς ἔχειν δοκεῖ, τὸ τῷ δεινὶ συγγενόμενον κα-

[d] Δὴ] Δὲ Fl. melius.

A. Neptuno amatus currum ab eo accipit, vid. c. 9. & 19. *M. du S.*

Πέλοψ] Conf. infrà c. 19. f. *J. F. R.*

28. Γανυμήδης ὁ τοῦ Δαρδάνου] Adpinxit Cl. *Hemsterh.* Vid. *Davis.* ad *Cic.* T. D. I. p. 65. Ed. 3. Sed mihi est p. 56. sive c. 26. ubi *Cic.* Laomedontem facit Ganymedis patrem; *Davis.* vero magnas de eodem auctorum discrepantias indicat, quas repetisse aut conciliasse tanti non habeo. *J. F. R.*

32. Θήρας] Atqui adfuit Mercurius rapienti &c. vide *D. rep. c. 3.* *M. du S.*

34. Γάνυμηδον] Vid. T. I. p. 256. *Dear. Judic.* T. I. c. 5. *J. F. R.*

38. Ἐκεῖνον] Εἰς τὸ ἄρρεν scilicet. *F. G.*

41. Τοῦτο μὲν γυναικὸς πάσχων —— τοῦτο δὲ αὖ τὸ ἀνδρεῖον] Pessime Interpr. τοῦτο μὲν & τοῦτο δὲ, reddidit *ob eam rem*, & *ob eandem*. notat enim, *cum, tum: modo, modo*. Volult igitur Lucian. *modo in cygnum conversus, modo in tauri specie*. Exempla videri possunt apud Vigerum & alios. *L. BOS.*

51. Ἑλκήσαν ποιητὴ] *Hom.* Il. Δ. 39. *M. du S.*

57. Ἅπασας θεοὺς &c.] Il. Θ. 18. *M. du S.*

66. Καὶ οἷς τὰ ὁρῶντα προσαγαγέσθαι] Interp. & *quia maxime putat intuentem allici posse*. Parum accurate; non enim οἷς est *quia putat*, sed *quae potest, apta est*. Δυνατοῦ, ἰσχυροῦ alias dicitur. *H. V.*

75. Τὸν Πέλοπος ἠττημένον] Vide c. 7. & notam nostram. *M. du S.*

81. Παρι-

καλῷ διηγεῖας, παρεχῆς τοῖς ἀνθρώποις. ἔτι δὲ τ μὲ ἄλλων ἁπάντων, [a] ἑκάστη προστάτις ὖσα, οὐχ [b] ἑτέρ' ἀμφισβητεῖ, ἐπὶ ὧν ἄρχει, ἀλλ' Ἀθηνᾶ μὲ τοῖς ἀνθρώποις ἡγεμένη τὰ ἐς πολέμους, πρὸς Ἄρτεμιν δ' ἁγαμάχεῖ ἐπὶ θήρας· ὡς δ' αὐτως Ἀθηνᾶ κἀκείνη ἐπιχωρεῖ τ πολεμικῶν· τ δὲ γάμων, Ἥρ' Ἀφροδίτη, δ' αὐτὴ πρὸς αὐτῆς ἐνοχλυμένη ἐπὶ ὧν ἐπιτρεύει· ἑκάστη δ' ὅπι κάλλει τοσοῦτον φρονεῖ, καὶ πάσας ὑπερβάλλειας δοκεῖ, ὥστε καὶ ἡ Ἔρις αὐτὰς ἀλλήλαις ἐκπολεμῶσαι βουλομένη, δὲν ἄλλο προβαλεν αὐταῖς ἢ κάλλος, ὕτως οἰομένη ῥαδίως, ὅπερ ἤθελε, καταστήσειν· ὀρθῶς καὶ φρονίμως τοῦτο λογιζομένη. σκέψαιο δ' ἄν τις ἐντεῦθεν τ τοῦ κάλλους ἐπουσίαν· ὡς γ' ἐλάβομεν τοῦ μήλου, καὶ τ ἐπιγραφὴν ἀνελέξαμεν, ἑκάστης αὐτῆς ὑπολαβούσης εἶναι τὸ μῆλον, μηδεμιᾶς δὲ τολμώσης τ ψῆφον καθ' αὐτῆς ἐνεγκεῖν, ὡς ἆρ' αἰσχροτέρα ἢ ἑτέρας εἴη τ ὄψιν, ἀνέρχονται ἐπὶ τ τ μὲ πατέρα, ἢ δ' ἀδελφόν τε καὶ σύνοικον, Δία, ἐπιτρέψασαι τ δίκην αὐτῷ. ἔχων δὲ καὶ αὐτὸς ἥ τίς ἐστιν ἀποφήναις καλλίστη· καὶ πολλῶν ἀνδρείων ὄντων, καὶ σοφῶν, καὶ φρονίμων ἔν τε Ἑλλάδι καὶ τῇ βαρβάρῳ, ὅτ' ἐπιτρέπει τ κρίσιν Πάριδι τῷ Πριάμου, ψῆφον ἐναργῆ καὶ καθαρὰν ἐξενεγκών, ὅτι καὶ φρονήσεως, καὶ σοφίας, καὶ ῥώμης ὑπερέχει τὸ κάλλος.

Τοσαύτην δ' ἐπιμέλειαν ἀεὶ ποιοῦνται, καὶ σπουδὴν, ἀκούειν εἶναι καλαί, ὥστε καὶ τ ἡρώων τε κοσμήτορα, καὶ θεῶν ποιητὴν, οὐκ ἀλλοθέν ποθεν, ἢ ἀπὸ τοῦ κάλλους πείκασιν ὀνομάζειν. ἥδιον δ' ἂν ἣν ἀκοῦσαι λευκώλενος ἡ Ἥρα, ἢ πρέσβα θεὰ, δυγάτηρ

honominibusque praebuisse. Ad haec cum aliarum rerum omnium unaquaeque praesidium susceperit, non movet altera controversiam alteri, quibus imperet; sed Minerva, quae praeest quoad bellica hominibus, non contendit cum Diana de venatu, similiterque Minervae haec concedit de bellicis, de nuptiis autem Juno Veneri, neque ipsa turbatur ab illa in his, quorum curam gerit: de pulchritudine autem sua adeo magnifice sentiunt, & superare illa universas sibi videntur singulae, ut Lis Dea, quae mutuis illas viribus superare vellet, nihil iis aliud, quam pulchritudinem objiceret, sic nempe rata facillime se quod voluisset effecturam: recte illa quidem & prudenter subductis rationibus. Caeterum excellentiam pulchritudinis inde mihi aliquis perspiciat. Accepto enim pomo lectoque illius titulo, cum unaquaeque suum illud esse putaret, sustineret autem nulla contra se ipsam ferre suffragium, quasi deteriori altera esset facie, accedunt ad patrem reliquarum, unius autem fratrem, eundemque maritum, Jovem, arbitrium illi permittentes. Cum autem ipse potestatem haberet pronuntiandi, quae esset formosissima, essentque fortes multi, & sapientes prudentesque viri in Graecia pariter & apud barbaros: arbitrium ipse Paridi permittit Priami F. eaque re luculentum tulit liquidumque suffragium, prudentia & sapientia, & fortitudine majorem esse pulchritudinem.

12. *Tantam porro curam, studium adhibuere tantum, ut pulchrae audirent, ut illi Heroum laudatori Deorumque Poëtae persuaderint, ne alionde se quam a pulchritudine nominaret. Jucundius ergo audiat Juno* candida brachia *sua celebrari, quam dici* Veneranem.

a Ἑκάστη] Ἑκάστη θεῶν ἱκάστη Fl. b Ἑτέρ' ἀμφ.] Consentit Fl.

81. Παρεχῆς] I. e. χαρίσαις, *dare*. Vis dare, nec dare vis. F. G.

96. Τοῦ κάλλους ὑπεροχὴν] Potius verterem *pulchritudinis excellentiam*, *praestantiam*, quam cum Interprete *potestatem*. Comicus eleganter dixit: *virtutem formae*. H. V.

8. Ἐπιτρέπει τὴν κρίσιν] Ita argumentatur: Si voluisset vincere Jupiter Junonem suam, arbitrum dedisset factiosum & imperii cupidum; similiter, si Minervam, Philosophum aut pugnacem: sed dat voluptua-

randa Dea, aut ingentis nata Saturni. *Minerva nolit* Tritogenia *potius quam* Caesia *vocari. Venus autem quantivis aestimat appellari aurea, quae quidem ad pulchritudinem tendunt omnia.*

12. *Atque haec non illud modo ostendunt, quid Dii de illâ sentiant, sed testimonium sunt minime fallax, reliquis illam rebus omnibus esse praestantiorem. Igitur Pallas fortitudine simul & prudentia potiorem esse decernit, cujus utriusque rei praeses est: Juno autem imperio omni & potestati praeferendam pronuntiat, suffragatorem sibi nacta Jovem. Si vero ita divinum, ita augustum quiddam pulchritudo est, de quo tanto studio ipsi Dii laborent, quomodo nos deceat non ipsos quoque Deorum imitatione, opere pariter & verbis, quidquid habemus, pulchritudini patrocinari?*

13. Haec Philo de pulchritudine: qui illud in fine adjecit, se plura hisce dicturum fuisse, nisi sciret non convenire convivio longam orationem. Post illum statim dicere coepit Aristippus, multum incitatus ante ab Androcle. Nolebat enim dicere, dicere post Philonem veritus. Ita vero exorsus est:

14. *Multi saepe mortales, dimissa de rebus optimis nobisque utilibus dicendi materia, ad alia se contulere argumenta, quibus sibi quidem conciliare gloriam videntur, sed verba interim faciunt nihil profutura auditoribus: atque imprudentes partim de iisdem rebus* (eadem cum dicant) *inter se contendunt, partim quae nusquam sunt, ea enarrant; par-*

της μεγάλης Κρόνου· Ἀθηνᾶ δ' οὐκ ἂν βουληθείη Τριτογένεια πρὸ τῆς Γλαυκῶπις καλεῖσθαι· Ἀφροδίτη τε τιμήσαιτ' ἂν τῆς παντὸς καλείσθαι χρυσῆ. ἄρα ἅπαντ' εἰς κάλλος τείνει.

Καίτοι ταῦτ' οὐ μόνον ἀπόδειξιν ἔχει ὡς οἱ κρείττους ἔχουσι περὶ τούτου, ἀλλὰ καὶ μαρτύριόν ἐστιν ἀψευδές, τοῦ κρεῖττον εἶναι πάντων τῶν ἄλλων. ὅταν Ἀθηνᾶ μὲν ἀνδρίας ἅμα καὶ φρονήσεως προέχειν ἐπιψηφίζει, ἀμφοτέρων δὲ προΐσταλο τούτων· Ἥρα δ' ἁπάσης ἀρχῆς καὶ δυναστείας αἱρετώτερον ἀποφαίνει, συνηγοροῦντ' αὐτῇ καὶ τὸν Δία φθεγλαβοῦσα. εἰ τοίνυν οὕτω μέγα θεῖον καὶ σεμνόν τὸ κάλλος ἐστίν, οὕτω δὲ σπουδαστὸν τοῖς θεοῖς· πῶς ἂν ἡμῖν ἔχοι καλῶς, μὴ καὶ αὐτοὺς μιμούμενοι τοὺς θεούς, ἔργῳ τε καὶ λόγῳ πᾶν ὅ, τι ἔχομεν συναίρεσθαι τῷ κάλλει;

Ταῦτα μὲν ὁ Φίλων περὶ τοῦ κάλλους εἶπεν, ἐπιθεὶς τούτῳ τῇ τελευτῇ, ὡς καὶ πλείω δ' ἂν τούτων εἰρήκει, εἰ μὴ τὸ μακρολογεῖν προΐσταλο τῶν ἀδοκίμων ἐν συμποσίῳ. μετ' ἐκεῖνον δ' εὐθὺς Ἀρίστιππος ἥπτελο τῶν λόγων, πολλὰ πρότερον φθακληθεὶς ὑπ' Ἀνδροκλέους· οὐ γὰρ ἐβούλελο λέγειν, τὸ μὴ [c] Φίλωνα εὐλαβούμενος λέγειν. ἤρξαλο δὲ ἐντεῦθεν.

Πολλοὶ πολλάκις ἄνθρωποι τὸ περὶ τῶν βελτίστων, καὶ ἡμῖν συμφερόντων, ἀφέντες λέγειν, ἐφ' ἑτέρας τινὰς ὥρμησαν ὑποθέσεις, ἀφ' ὧν αὐτοῖς μὲν δοκοῦσι δόξαν προσάγειν· τοῖς δ' ἀκροαταῖς τὸν λόγον οὐδὲν λυσιτελοῦντας ποιοῦνται. καὶ διελήλυθασιν οἱ μὲν περὶ τῶν αὐτῶν ἐρίζοντες ἀλλήλοις, οἱ δὲ διηγούμενοι τὰ οὐκ ὄντα· ἕτεροι δὲ περὶ τῶν

c Φίλωνα] Φίλων' Edd. priores. Φίλον L.

ptuarium spectatorem formarum: vult ergo primas deferri formae. *J.M.G.*

16. Ἀτυκάλου καὶ Ἥρας] *Hom.* Il. E. 721. Haec & sequentia apud *Homerum* frequentissime occurrere, vel pueris notum est. *M. du S.*

44. Φίλωνα] Sic rectius legitur, quam elisо A. quanquam in M. Codd. frequenter ita eliduntur vocales; quod in hoc praesertim libello factitatum esse, facile observes. In L. φίλον, prave. *M. du S.*

τῶν ὑδαμῶς ἀναγκαίων λογοποιοῦντες, ἐᾶς ἐχρῆν ταῦτα πάντα καταλιπόντας, ὅπως τί βέλτιον τύχωσιν ἐπόντες σκοπεῖν· ὃς νῦν ἐγὼ περὶ τ' ὄντων οὐδὲν ὑγιὲς ἐγνωκέναι νομίζων, ἄλλως τε, καὶ τὸ τινῶν ἀγνοίας τ' βελτίστων καθηγορεῖντα τοῖς αὐτοῖς θαυμάζειν, τ' εὐηθεστέρων οἰόμενος εἶναι πάντη, τ' αὐτῷ λυσιτελεστάτῳ καὶ καλλίστην τοῖς ἀκούουσιν ὑποθέσιν ποιήσομαι τ' λόγων, καὶ ἣν πᾶς ὁστισοῦν ἂν φαίη κάλλιστ' ἂν ἔχειν ἀκούειν καλλίστην.

Εἰ μὲν οὖν περὶ τινὸς ἑτέρου τῶν λόγων ἐποιούμεθα νῦν, ἀλλὰ μὴ περὶ κάλλους, ἤρκεσεν ἂν ἡμῖν, ἀκούσασιν ἑνὸς εἰτόντος, ἀπηλλάχθαι περὶ αὐτοῦ· τοῦτο δ' ἄρα τοσαύτην ἀφθονίαν παρέχει τοῖς βουλομένοις ἄπειρα τ' περὶ τούτου λόγων, ὥστ' οὐκ εἰ μὴ κατ' ἀξίαν τις ἐφίκοιτο τῷ λόγῳ, νομίζειν δυστυχεῖν, ἀλλ' ἢν πρὸς πολλοῖς ἄλλοις καὶκεῖνός τι δυνηθῇ συμβαλέσθαι πρὸς τοὺς ἐπαίνους, τὸ ἀμείνονος οἷά τε πειρᾶσθαι τύχης. τὸ μὲν οὕτω μὴ σαφῶς ὑπὸ τ' κρειττόνων τετιμημένον, οὕτω δὲ τοῖς ἀνθρώποις θεῖον, καὶ σεμνοπρεπὲς πᾶσι δὲ τοῖς ὧσιν οἰκειότατον κόσμου, καὶ οἷς μὲν ἂν πανταχοῦ πρόσεστι πάντων σπουδαζομένων, ὧν δ' ἀφίσταται μισουμένων, καὶ οὐδὲ προσβλέπειν ἀξιουμένων, τίς ἂν εἴη τοσοῦτον λόγων μελέτης, ὥστ' ἐπαινέσαι πρὸς ἀξίαν δεχέσθαι; ὁ μὲν ἀλλ' ἐπειδήπερ οὕτω πολλῶν

rum. *de rebus minime neceſſariis verba facientes. Quos oportebat his relictis omnibus, ut melius quidquam dicere poſſent, videre. Quos jam ego de rebus nihil ſani ſtatuiſſe ratus, & alioquin ſtupidiorum omnino eſſe putans, poſt acculatas querundam optimarum rerum ignorantias in eadem vitia incidere; eandem utiliſſimam auditoribus & pulcherrimam dicendi materiem mihi ſumam, quamque unusquisque optime ſe habere dicat, vocari pulcherrimam.*

15. *Si quidem igitur de alia quacumque re verba nunc faceremus, non de pulchritudine, ſufficeret nobis, uno qui diceret de illa audito, diſcedere: haec vero tantam dicendi copiam ſubminiſtrat attingere volentibus, non ut infelix ſit putandus, ſi quis non pro dignitate oratione aſſequatur; verum ſi ad multa alia ipſe quoque conferre quidquam ad laudes illius poſſit, optima fortuna uti ſit exiſtimandus. Quae enim res manifeſte adeo a Diis honorata eſt, ita vero apud homines divina & ſtudio omni digna; omnibus porro, quae ubique ſunt, familiariſſimum decus eſt, adeo ut quibus ea adſit illi colantur ab omnibus, a quibus vero abſit, illi exoſi & ne adſpectu quidem digni cenſeantur; quis fuerit ita diſertus, ut eam rem laudare pro dignitate poſſit? Verum enim vero quum multis adeo ei rei*

lan-

64. Ἀκούειν καλλίστην] Supra jam verbo ἀκούειν ita uſus eſt auctor, ut paſſim Latini ſuo *audire*, ut nempe *dici*, *nominari* lignificet. Charitatis cauſſa tamen verbo illo in interpretatione abſtinui, &, quod nihil ambiguitatis habeat, poſui. Alioqui, ne alia dicamus, haec certe Ariſtippi oratio vel a Luciano non eſt, vel ſtudioſe conficta ad charactera inepti hominis oſtendendum. Hoc quidem profecto indignum Luciano, *pulcherrime ſe habet pulchritudinem audire pulcherrimam*, pro eo quod eſt, *pulchrum eſt laudari pulchritudinem*. Ita mox junguntur, ὕτω — ὥστε (ὥστε —) ἀλλ' ἐν ὕτῳ — ὥστε — ὕτω ὥστε — Et ſtatim τοσαύτην — ὥστ' ὕτως — ὥστε. Emolliri talia interpretando poſſunt, diſſimulari plane non debent, ſi hoc praeſtare debet interpretatio, ut quantum fieri poteſt orationem, & velut ſpeculum animi auctoris, repraeſentet. *J.M.G.*

68. Περὶ αὐτοῦ] Gloſſema videtur. *F.G.*

89. Ὅσα θεοῖ] Pro καθ' ὅσα. *F.G.*

93. Ὡς' ἔτι τ' ἡλικίας ὅσαν ἐντὸς] Legend. videtur, οὐκέτι τ' ἡλικίας ὅσαν ἐντὸς. Οὐκέτι *nondum. Heſych.* οὐκέτι οὐχί, ἢ οὔ. *F.G.* Quia mox diſerte aſt, μήπω ἡλικίας ἐμμῶν, ideo & hic forſan negationem addi voluit *Gujet.* Sed male; nam ἐντὸς *intra* aetatem, hic loci negationis eſt ſatis; quod emendandi libido accepit pro ἐν. Sed ἐντὸς ita de tempore, nondum exacto dici, praeter *Steph.* qui ex *Plat.* ἐντὸς τριάκοντα ἐτῶν γεγονώς, i. e. qui triginta annos nondum vixit, nondum implevit, habet etiam *Thucyd.* IV. c. 28. ἐντὸς ἡμερῶν εἴκοσιν, aliique. Et qui intra metam verſatur, eam nondum attigit. *J.F.R.*

95. Οὕτω τ' ἄμας ἰδεῖν ἠγάσθη, ὥστ', &c.] Puto legendum

laudatoribus opus sit, ut vel sic suam vix dignitatem consequatur, non absurdum fuerit etiam nos conari aliquid de ea dicere, licet post Philonem verba sint facienda. Adeo vero augustissima & maximo divina rerum est, ut - - - (praetermitto enim quantum & quoties pulchros Dii honoraverint:)

16. *Verum ut superioribus temporibus nata Jove Helena tantae apud omnes homines admirationi fuerit, ut intra maturae aetatis tempus constitutam, negotii alicujus caussa agens in Peloponneso Theseus, ita ad conspectum formae illius exarserit, ut in regna sirmissima, & gloria non vulgari, tamen non vivendum sibi putaret, haec si carendum esset; felicitate se praeteriro universas, si haec sibi unica contingeret. Haec cum animo agitaret, nec spem haberet illius a patre impetrandae, nec enim elocaturum sperabat, quae justam aetatem nondum attigisset; contemto illius imperio ac neglecto, parvi faciens quidquid in Peloponneso formidandum erat, assumto rapinae adjutore Pirithoo, vi a patre abductam Aphidnam Atticae oppidum asportavit: tantamque illi habuit hujus auxilii nomine gratiam, ut ita illum reliquo tempore amaverit, exemplum posteris uti esset Thesei & Pirithoi amicitia. Cum autem ille cogeretur ad inferos descendere, ad nuptias ambiendas Liberae*

αὐτῷ δεῖ τ' ἐπαινεσόντων, ὥς τε μόλις ἂν τ' ἀξίας τυχεῖν, εἰδὼν ἀπεικὸς καὶ ἡμᾶς ἐγχειρεῖν τι λέγειν περὶ αὐτῆς, μέλλοντάς γε μὴ φίλωνα ποιεῖν τοὺς λόγους. οὕτω δὴ σεμνότατον καὶ θειότατον τ' ὄντων ἐστὶν, ὅσα ἴσμεν ὅσα θεοὶ καλῶς τετιμήκασι, παρεῖναι λείπω.

Ἀλλ' ἦν ἐν τοῖς ἄνω χρόνοις ἐκ Διὸς Ἑλένη γενομένη, οὕτως ἐθαυμάσθη παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις, ὥστ' ἔτι τ' ἡλικίας ἦσαι ἐντὸς, κατά τινα χρείαν ἐν Πελοποννήσῳ γενόμενον ὁ Θησεὺς, οὕτω τ' ὥρας ἰδὼν [a] ἠγάσθη, ὥστ' ἴσης αὐτῷ καὶ βασιλείας ἀσφαλεστάτης, καὶ δόξης ἐ τ' τυχούσης, ὅμως οὐκ ἤρετο βιωτὸν αὐτῷ, ταύτης ἐστερημένῳ, παρελθεῖν δὲ πάντας εὐδαιμονίᾳ, εἰ ταύτῃ αὐτῷ γένοιτο συνοικεῖν. οὕτω δὲ μνηστευθεὶς, τὸ μὲν παρὰ τοῦ πατρὸς λαβεῖν ἀπέτυχεν, μὴ γὰρ ἂν αὐτὴν ἐκδοῦναι πώποτε ἡλικίας ἡμεμένην, τ' δ' ἐχὴν ὑφεῖσθαι ἐκείνου, καὶ παριδὼν, ὀλιγωρήσας δὲ καὶ τ' ἐν Πελοποννήσῳ πάντων δεινῶν, κοινωνὸν αὐτῷ τ' ἁρπαγῆς καὶ Πειρίθων παραλαβὼν, βίᾳ λαβὼν αὐτὴν τοῦ πατρὸς, εἰς Ἀφίδναν ἐκόμισε τ' Ἀττικῆς· καὶ τοσαύτην ἔσχε χάριν αὐτῷ τ' συμμαχίας ταύτης, ὥστ' ὕστερον ἐφίλησε τ' ἅπαντα χρόνον, ὥστε καὶ τοῖς ὑστερογενομένοις παράδειγμα γενέσθαι τ' Θησέως καὶ Πειρίθου φιλίαν. ἐπειδὴ δὲ ἔδει καὶ εἰς τὸν ἐν Ἅιδου γενέσθαι, τ' Δημήτρου μυηστευ-

[a] Ἠγάσθη] Constantem esse lect. ait marg. *J.*

dum ἠράσθη. Nam si ἠγάσθη vere scriptum sit, oportuit & τὴν ὥραν. ut infra c. 25. ὃ δὲ Θουκυδίδης οὐκ ἠγάσθη λέγεται τούτους, &c. *J. F.*

Ibid. Τῆς ὥρας — ἠγάσθη] V. *Jens.* sed nihil tamen muta; intelligitur enim αὐτῆς. sic plane apud *Philostratum* legitur p. 789. αὐτὸν ἠγάσθη τ' ὥρας. *M. du S.*

96. Ἠγάσθη] Non recusarem ἠράσθη, si qui libri exhiberent, propter sequentia, amori propria; sed quia & ἄγαμαι de veneranda admiratione satis tritum, ut ap. *Phalar.* Ep. 28. τὸ μὲν γὰρ εὐτυχεῖν καὶ συμπαθῶς ἔχειν ἄγαμαι. & passiva illa terminatio pro ἠγάσθαι, non sit improba, nihil jam immutem. *Aelian.* V. H. V. 6. pr. Ἄξιον ἐπαινέσαι — καὶ ἀγασθῆναι, unde & patet id plus esse quam *laudare*; nam gradatio est, quando ait: Ἄξιον δὲ καὶ τὸ Καλλίστου τοῦ ἰκέτου τέλος ἐπαινέσαι, ἔλλως δ' ἂν εἴποι, ὅτι ἐ θαυμασθῆναι. Si quis tamen id passive velit exponere, quia ἀγασάμην est frequentius, is meminerit *Eustathium* tradere (quod *Steph.* jam notavit) ipsum ἄγαμαι praeterit. esse passivum, aeque ac ἤραμαι, ideoque nil mirum, si & aliis in temporibus passive formetur, ut idem ex *Plat.* Pol. I. Καὶ ἐγὼ ἀγαμαι αὐτοῦ κἀκεῖνο. *J. F. R.*

98. Οὐκ ἦνε βασιλ.] Subaudi τ' βίου, quod saepius additur: sed & interdum omitti, idem *Steph.* satis jam docuit. *J. F. R.*

στευσόμενον κόρην, ἐπειδὴ πολλὰ προσηνῶν, οὐκ ἠδυνήθη ταύτης αὐτὸν τῆς πείρας ἀποχέσθαι καλαπεῖσαι, συνηκολούθησεν αὐτῷ, ταύτῃ πρέπουσαν οἰόμενον αὐτῷ καλαθήσειν τὴν χάριν, εἰ τὴν ψυχὴν ὑπὲρ αὐτοῦ κινδυνεύσαι.

Ἐπανελθοῦσαν δ' εἰς Ἄργος, αὖθις ἀποδημοῦντος αὐτοῦ, ἐπειδὴ καθ' ὥραν ἦν γάμων, καίτοιγε ἐχούσης καλάς τε καὶ εὖ γεγονυίας ἐκ τῆς Ἑλλάδος σφίσιν αὐτοῖς ἄγεσθαι γυναῖκας οἱ τῆς Ἑλλάδος βασιλεῖς, οἱ δὲ συνελθόντες, ἐμνηστεύοντο ταύτῃ, τὰς ἄλλας ἁπάσας ὑπεριδόντες ὡς φαυλοτέρας. γνόντες δ' ὅτι πολεμάχητος ἔσται, καὶ δείσαντες μὴ πόλεμος γένηται τῇ Ἑλλάδι, μαχομένων πρὸς ἀλλήλους, ὁμωμόκασιν ὅρκον τοιονδὶ ψήφῳ κοινῇ, ἢ μὴν ἐπιχειρήσειν τῷ ταύτης ἀξιωθέντι, μηδ' ἐπιτρέψειν ἄν τις ἀδικεῖν ἐγχειρῇ, ἕκαστος οἰόμενος ταύτῃ αὐτῷ τὴν συμμαχίαν προσκευάζειν. τὸ μὲν οὖν ἰδίας γνώμης ἀπέτυχον πάντες, πλὴν Μενελάου, τὸ κοινῆς δ' ἐπειράθησαν αὐτίκα. ὁ πολλῷ γὰρ ὕστερον ἔριδος γενομένης ταῖς θεαῖς περὶ κάλλους, ἐπιτρέπουσι τὴν κρίσιν Πάριδι τῷ Πριάμου· ὁ δὲ τῶν μὲν σωμάτων τὴν θεὸν ἡττηθεὶς, τὴν δωρεῶν δ' ἀναγκασθεὶς γενέσθαι κριτὴς, καὶ διδούσης Ἥρας μὲν τὴν τῆς Ἀσίας ἀρχὴν, τόδ' ἐν πολέμοις Ἀθηνᾶς κράτος, Ἀφροδίτης δὲ τὴν τῆς Ἑλένης γάμου· καὶ φαύλοις μὲν ἀνθρώποις γενέσθαι ἂν πολὺ νομίσας οὐκ ἐλάττω βασιλείαν, Ἑλένης δ' ὁδένα τῶν ἐπιγιγνομένων ἀξιωθῆναι, προείλετο ταύτης γάμου.

Γενομένης δὲ τῆς ὑμνομένης ἐκείνης στρατείας κατὰ Τρώων, καὶ τῆς Εὐρώπης τότε πρῶτον κατὰ τῆς Ἀσίας ἐλθούσης, ἔχοντες οἱ τε Τρῶες, ἀποδόντες τὴν Ἑλένην, ἀδεῶς οἰκ-

Cereris, postquam multa hortatus non potuit illi persuadere, ut ab eo conatu se abstineret; illum comitatus est, hanc decentem ab illo gratiam initurus, ut vitae pro illo periculum subiret.

17. *Reversam vero Argos, (rursus peregre absente Theseo) cum jam matura esset nuptiis, licet haberent pulchras & generosas mulieres, quas e Graecia sibi ducerent, reges Graeciae; at illi convenientes hanc sibi expetebant, contemtis tanquam deterioribus reliquis omnibus. Cum autem viderent de ipsa certatum iri, metuentes, ne bellum in Graecia exoriretur illis inter se depugnantibus, communi suffragio jusjurandum dedere ejusmodi*, se adjutores fore ei, qui ipsa dignus esset habitus, neque permissuros, si quis injuriam vellet facere, *cum nempe putaret unusquisque se hoc sibi parare auxilium. Ac privata quidem illa uniuscujusque sententia fefellit omnes praeter Menelaum: communem autem illam veram esse, statim experti sunt. Cum enim non ita multo post lis inter Deas de forma exorta esset, arbitrium permittunt Paridi Priami F. Hic corporibus Dearum & forma victus, munerumque esse coactus arbiter, offerente Junone imperium Asiae, bellicam victoriam Pallade, Venere autem Helenae nuptias: etiam vilibus hominibus contingere interdum putans non minus imperium, Helena autem potiri posse posterorum neminem, hujus nuptias praeoptavit.*

18. *Cum autem decantata illa contra Trojam expeditio fieret, & Europa tunc primum veniret contra Asiam, licereique Trojanis reddita Helena sine metu suam incolere patriam, Grae-*

31. Ἢ μὴν ἐπιχειρήσειν τῷ ταύτης ἀξιωθέντι] Perperam redditur τῷ ταύτης ἀξιωθέντι. *qui hanc dicere dignatus fuisset.* debebat: *qui hac dignus esset judicatus.* *H.V.*

52. Αὐτοὺς ἐσωσάτης] Αὐτοῖ. F.G. Male credo; nam αὐτοὺς pertinet ad Trojanos, adeoque recte habet. *J.F.R.*

59. Οὐκ ἀπέτρεψεν μᾶλλον] Rectius legatur ἀλλὰ ante μᾶλλον. *M. du S.*

60. Εἰς τοῦτο] An τοῦτον? F.G. Frustra rursus, ut arbitror; nam εἰς τοῦτο spectat ad εἰδότες ἀπλημόνας, idque confirmat sequens διόπερ· ait igitur *ad hoc ipsum*, sive ob hanc ipsam causam, ut perirent, mis-

Graecis vero hac illis permissa, difficultatibus belli atque expeditionis liberari: neutri voluere, qui putarent nunquam se belli causſam, pro qua morerentur, habituros justiorem: ipsique Dii suos filios, quos aperte scirent in illo bello perituros, non potius prohibuere, sed induxerunt, non minori ipsis gloriae futurum arbitrati, pugnando mori pro Helena, quam quod Deorum filii essent. Et quid dico filios suos? Ipsi inter se majus & terribilius iniere bellum eo, quod adversus gigantas ab illis gestum est. Etenim in illo conjuncti pugnabant, hic vero contra se invicem: quo ecquod majus esse potest documentum, quantum humanis rebus omnibus praestet immortalium Deorum judiciis pulchritudo? Quando enim de aliarum in universum rerum nulla nunquam omnino dissedisse illos constat, pro pulchritudine autem non filios tantum suos dedidisse, sed jam contra se invicem pugnasse, quidam etiam vulnerati esse: quomodo, non sententiis omnibus, rebus omnibus pulchritudinem praeponunt?

19. *Ne vero videamur inopia eorum, quae de ipsa pulchritudine dici possunt, circa ista semper morari, ad aliud transibo nullo modo inferius ad demonstrandam pulchritudinis dignitatem his, quae prius dicta sunt, ad Hippodamiam nempe Arcadis Oenomai F. Quot juvenes, hujus forma captos, apparuit, mori praeoptare, quam ab hac disclusos hanc lucem intueri? Cum enim maturitatem attigisset puella, videretque illam pater non mediocri*

χειν τ αὐτῷ, οἵθ' Ἕλληνες ταύτῃ αὐτὸς ἐάσαντες ἔχειν, ἀπαλλάττεσθαι τῶν ἐκ πολέμου καὶ στρατείας δυσχερῶν, οἱ δ' οὐκ ἠβουλήθησαν ἀμφότεροι, οὐκ ἄν ποτε νομίσαντες εὑρεῖν ἀφορμὴν καλλίω πολέμου, ἐφ' ἧς ἀποθανοῦνται. καὶ θεοὶ δὲ τοὺς [a] αὐτῶν παῖδας σαφῶς εἰδότες ἀπολουμένους ἐν τῷ πολέμῳ, [b] οὐκ ἀπέτρεψαν μᾶλλον, ἀλλ' ἐνήγαγον εἰς τοῦτο, οὐκ ἐλάττω δόξαν αὐτοῖς οἰόμενοι φέρειν, τῶν θεῶν παῖδας γενέσθαι, τὸ μαχομένους ὑπὲρ Ἑλένης ἀποθανεῖν. καὶ τί λέγω τοὺς [c] αὐτῶν παῖδας; αὐτοὶ πρὸς [d] αὐτοὺς μείζω καὶ δεινότερον ἐνέστησαν τοῦ πρὸς Γίγαντας αὐτοῖς γενομένου πολέμου. ἐν ἐκείνῳ μὲν γὰρ μετ' ἀλλήλων· ἐνταῦθα δὲ ἐμάχοντο πρὸς ἀλλήλους. ὃ τί γένοιτ' ἂν ἐναργέστερον δεῖγμα, ὅσῳ τῶν ἀνθρωπίνων ἁπάντων ὑπερέχει τὸ κάλλος παρὰ θεοῖς; ὅταν γὰρ ὑπὲρ μὲν τῶν ἄλλων ἀδενὸς ἁπάντων ἁδαμοῦ τὸ πρόσωπον Φαίνον διενεχθέντες, ὑπὲρ δὲ κάλλους μόνου τοὺς υἱοὺς ἐπιδεδωκότες, ἀλλ' ἤδη καὶ ἀλλήλοις ἐναντία πεπολεμηκότες, ἔνιοι δὲ καὶ τρωθέντες, πῶς οὐχ ἁπάσαις ψήφοις προλιμῶσιν ἁπάντων τὸ κάλλος;

Ἀλλ' ἵνα μὴ δόξωμεν ἀπορίᾳ τοῦ περὶ κάλλους λόγων περὶ ταῦτα διατρίβειν ἀεί, ἐφ' ἕτερον βέλομαι μεταβῆναι, ἁδαμῶς ἔλαττον ὄν, ὥστε δεῖξαι τὴν τοῦ κάλλους ἀξίαν, τὸ πρότερον εἰρημένων, τὴν Ἀρκάδος Ἱπποδάμειαν Οἰνομάου ὅσους τοῦ ταύτης κάλλους ἁλόντας, μᾶλλον αἱρεμένους ἀπέφηνεν ἀποθνήσκειν, ἢ ταύτης [e] διωκισμένους, τὸ ἥλιον προσοράν. ὡς γὰρ ἐλάβετο ἡ ἡλικίας ἡ παῖς, καὶ τὰς ἄλλας ὁ πατὴρ ὁ πολλῷ τῷ μέσῳ παρεστεγκυῖαν ἑώρα,

a Αὐτῶν] Ita P. aliaeque. Αὐτῶν Fl. *b* Οὐκ ἀπέτρ. μᾶλλον] Ita Edd. omnes. *c* Αὐτῶν] Cum spir. tenui J. Fl. P. Αὐτῶν H. S. aliaeque. *d* Αὐτοὺς] Adspirate Fl. H. P. S. Αὐτοὺς J. *e* Διωκισμένους] Sic & Fl. cum J. Fr. P. &c.

missos. J. F. R.

78. Περὶ ταῦτα] An τανῦτα? F. G. Hoc probem, & parum abest, quin invitis libris ita edam. J. F. R.

82. Ἱπποδάμειαν] Vid. *Philostrati* Imag. p. 788. M. duS.

87. Παρεστεγκυῖαν] I. e. ὑπερεστεγκυῖαν. *Aristid.* Pa-

τὴν ὥρας αὐτῆς ἀλλὰ τροφὸν αὐτῇ
θεῖναι, ὥστε καὶ τὸν [a] γεγεννηκότα ὑπαγάγεσθαι
παρὰ φύσιν,) καὶ ἀφ' οὗ τοῦτ' ἀξιῶν αὐτὸν
ἔχειν παρ' ἑαυτῷ, βέλεσι δ' ἐκδιδόναι
πλαττόμενος αὐτὸν τῷ ταύτης ἀζίῳ,
τὰς παρ' ἀνθρώπων φεύγων αἰτίας, μηχανήν τινα μηχανᾶται τὴν ὀπιθυμίας ἀδικωτέραν, καὶ ἣν ᾤετο ῥᾳδίως, ὅπου ἐβούλετο,
καλάσαι. τὸν γὰρ ἅρμαλλι, ὡς οἷόν τε
μάλιστα ἦν εἰς τάχος τὸν τέχνης ἐξειργασμένῳ, τοὺς ἐν Ἀρκαδίᾳ ζεύξας ἐν τῷ
τότε ταχίστους ἵππους, ἠμίλλατο πρὸς
τοὺς μνηστῆρας τὴν κόρης, ἆθλον τὴν νίκης παρελθόντας αὐτοῖς αὐτὸν προλιθεῖς, ἢ τέρεα
τὴν κεφαλῆς ἡπηθέντας. καὶ ἠξίου δ' αὐτὸν
αὐτοῖς συναναβαίνειν τὸ ἅρμα, ὅπως ἀπαχολούμενοι περὶ ταύτῃ, ἀμελοῖεν τὴν ἱππικῆς. οἱ δ', ἀποτυχόντος τῆς πρώτως ἁψαμένης τῆς δρόμου, καὶ τὴν κόρης ἐκπεσόντος μὲν
τῆς ζυγοῦ, τὸ μὲν ἀποκνῆσαι πρὸς τὸν ἀγῶνα,
ἢ μεταθεῖναί τι τῶν βεβουλευμένων, μειρακιῶδες εἶναι νομίσαντες, τὸν δ' ὠμότητα μι-
σήσαντες Οἰνομάου, ἄλλος [b] ἄλλον ἔφθανεν ἀποθνήσκων, ὥσπερ δεδοικὼς μὴ τῆς τεθνάναι πρὶν τὴν κόρης ἁμάρτῃ. καὶ προῆλθέ γε
μέχρι τρισκαίδεκα νέων ὁ φόνος. θεοὶ δ'
ἐκείνου τὴν πονηρίας μισήσαντες ταυτησὶ, τούς
τε τεθνεῶτας ἅμα, καὶ τὴν κόρην ἐλεῆσαντες·
τοὺς μὲν ὅτι κτήματος ἀπεστέρηνται τούτου·
τὴν κόρην δ' ὅτι τὴν ὥρας ἐν χρόνῳ ἀπολαύσει κηδόμενοί τε τῆς νέας, ὅστις ἔμελλε

intervallo alias relinquere, forma illius captus (cujus nimirum tantam illa vim haberet, ipsum ut parentem praeter naturam subigeret) eamque ob causſam secum illam habere cupiens, fingens interim ſuſpicionis vitandae cauſſa, elocare ſe ipſam velle ei, qui dignus ipſa eſſet, commentum comminiſcitur ipſa cupiditate injuſtius, quod putabat facile ſibi quod vellet confecturum. Currum enim quanta maxima arte poteſt ad celeritatem elaborato, equos cum junxiſſet, qui tum erant in Arcadia, velociſſimos, certabat cum procis puellae, praetereuntibus propoſito praemio ipſa puella, devictis poena capitis: poſtulabatque ipſam currum cum illis conſcendere, ut in illa occupati & deſixi, equeſtris rei curam omitterent. Illi, cum fortuna adverſa uſus fuiſſet, qui primus curſum ingreſſus fuerat, & virgine una cum vita excidiſſet, detrectare certamen, aut mutare conſilium puerile arbitrati, crudelitatemque Oenomai exoſi, alius alium morte praevenerunt, quaſi metuentes, ne morte pro puella excideret. Ac progreſſa eſt caedes ad adoleſcentes tredecim. Dii autem pravitatem hanc iſtius exoſi, mortuosque ſimul & virginem miſerati, illos, qui tali poſſeſſione privati eſſent; hanc, quod forma illa atque aetate non frueretur, cura adoleſcentis ſuſcepta, qui erat decertaturus, (hic Pe-

lops

a Γεγεννηκότα] Recte ſic *P.* ut *Jenſ.* voluit. Γεγεννηκόθ male *J. H. S. Fl. Fr. B.* b Ἄλλον] Ita *Fl. H. Br. P. S.* Ἄλλο *J.*

nathen. ὁ δὲ πάντας βασιλέας παρεσυγκάλει ταῖς ἐπιτιμίαις. *F.G.* Eadem ſibi adſcripſerat *AE.M.*

89. Τὸν γεγεννηκόθ' ὑπηγάγετο παρὰ φύσιν] Emendandum γεγεννηκότ'. Sermo eſt de Hippodameia, cujus tanta venuſtas fuerit, ut & ipſum patrem praeter naturam in amorem ſui pellexerit. *J.J.*

97. Ἦν εἰς] Τὸ ἦν ejiciendum videtur. *F.G.*

1. Ἆθλον τὴν νίκης παρελθόντας] Laborat locus intemperanti verborum transpoſitione: παρελθόντας refertur ad μνηστῆρας & ἡμιλλᾶτο. Sic deinde ἡπηθέντας, ad quod intelligendum & revocandum eſt προτιθείς. *J.M.G.*

Ibid. Παρελθόντας] Παρελθοῦσιν forſan. *F.G.* Et ego ſic mallem. Verum quia ſtatim etiam ſubjicitur ἡπηθέντας (licet hoc ab infin. τέρεα pendeat) nihil potius mutaſſim, ſed παρελθόντας ante ἆθλον collocando intricatae ſtructurae mederer. Licet & ſic pro accuſativo abſoluto poſſit haberi, i. e. *ſi praeverterint*, de quo egimus alibi, & Clar. *Weſſel.* ad *Diod. Sic.* III. 10. N°. 64. quem & vid. ad XI. c. 8. Et Cl. *Hemſterh.* ad T. I. Lucian. *Halc.* c. 8. N°. 21. *J.F.R.*

14. Μέχρι τρισκαίδεκα] Non concordat *Pauſanias* de numero procorum ab Oenomao interfectorum, ſex-

de-

lops fuit) & currum illi donant pulchrius ab arte elaboratum, equosque immortales, quorum opera virgine potiretur. Et portus est, interfecto in metis victoriae socero.

20. *Adeo pulchritudo divina res hominibus visa est, & honorata inter omnes, & Dis saepe magno studio expetita. Propterea neque nobis est quod quis jure succenseat, qui operae pretium putaverimus ista de pulchritudine enarrare.* Sic & Aristippus orationem suam absolvit.

21. HERM. Tu superes, Charideme, qui velut coronidem eorum, quae in pulchritudine pulchra sunt, imponas, *tuam* orationem. CHAR. Ne, per ego te Deos rogo, ultra progredi me coge. Satis enim fuerint ad declarandam disputationem etiam declarasse, quae modo dicta sunt, qui praesertim non quaecumque dixi depromere ex memoria possim. Quippe facilius aliquis retineat dicta ab aliis, quam sua. HERM. Quin haec sunt, quorum ab initio cupiebamus fieri compotes. Neque enim tantum illas audire orationes curabimus, quam tuam. Itaque hac si nos privaveris, scito, etiam in illis frustra te elaborasse. Verum per Mercurium, universam orationem, quemadmodum ab initio promiseras, nobis redde. CHAR. Melius fuerat, te istis contentum difficultatem mihi remittere. Quandoquidem vero ita cupidus es orationis meae audiendae, eaque in re tibi oportet obsequi: hunc in modum ergo ipse quoque verba feci:

(Πέλοψ δ' ἦν ὅτ@) ἀγωνιεῖτο, ἅρμα τε χαρίζοντο τούτῳ κάλλιον τέχνης πεποιημένον, ἵππους τε ἀθανάτους, δι' ὧν ἔμελλε τῆς κόρης κύριος εἶναι. καὶ γέγονέ γε τοῦ κινδύνου τέρμασι τῆς νίκης ἀπεκλονώς.

Οὕτω τὸ τοῦ κάλλους χρῆμα ἀνθρώποις τε θεῖον εἶναι δοκεῖ, καὶ τιμώμενον ὑπὸ πάντων, καὶ θεοῖς ἐσπουδάσθαι πολλαχόσε. διὸ δὴ καὶ ἡμῖν οὐκ ἂν ἔχοι τις μέμφεσθαι δικαίως, πρᾶγμα λογισαμένοις τὸ ταῦτα περὶ κάλλους διεξελθεῖν. οὕτω μὲ δὴ καὶ Ἀρίστιππος διῆλθε τὸν λόγον.

ΕΡΜ. Σὺ δὲ λοιπὸς εἶ, Χαρίδημε, ὅπως δ' ὥσπερ κορωνίδα τοῦ κάλλους καλῶν ἐπιθήσῃ τὸν λόγον. ΧΑΡ. Μηδαμῶς, ὦ πρὸς θεῶν, περαιτέρω προελθεῖν με βιάσῃ. ἱκανὰ γὰρ δηλῶσαι τὴν συνουσίαν καὶ τὰ νῦν εἰρημένα· ἄλλως τ' οὐδ' ὅσα περ εἶπον ἀπομνημονεύοντα. ῥᾷον γὰρ ἄν τις μνημονεύοι τὰ ἑτέροις εἰρημένα, ἢ τὰ αὐτῷ. ΕΡΜ. Ταῦτα μὲν δή ἐστιν, ὧν ἐξ ἀρχῆς ἐπεθυμοῦμεν ἐπιτυχεῖν. οὐ γὰρ δὴ τοσοῦτον ἡμῖν τῶν λόγων ἐκείνων, ὅσον ἐμέλησε τῶν σῶν ἀκοῦσαι. ὥστ', ἂν τούτων ἀποστερήσῃς, καὶ ἐκεῖνα μάτην ἴσῃ πεποιηκώς. ἀλλὰ, πρὸς Ἑρμοῦ, τὴν ἅπασαν λόγον ὥσπερ ὑπέστης ἐξ ἀρχῆς, ἀπόδος. ΧΑΡ. Βέλτιον μὲν ἦν τούτοις ἀπαλλάττειν με τοὺς δυχερῶν ἀγαπῶντα· ἐπεὶ δ' οὕτω προθυμῇ καὶ τὴν ἡμετέρων ἀκοῦσαι λόγων, καὶ τοῦθ' ὑπηρετεῖν ἀνάγκη, ὧδε τοίνυν καὶ αὐτὸς ἐποιησάμην τὸν λόγον.

Εἰ

[a] Αὐτῷ] Sic *Fl.* & pleraeque. Αὐτῇ *J.*

decim enim ponit, quorum nomina vide sis apud auctorem Heliacorum 2. *J.P.* a *G.*

Ibid. Τρισκαίδεκα] *Philostratus* etiam ἐπὶ τρισὶ καὶ δέκα ἥδη νίκαις p. 789. imag. *M. du S.*

20. Πέλοψ] De hac fabula vid. *Tzetz.* ad Lycophr. vs. 153. aliosque quos adlegat *Davis.* ad *Cic.* Tusc. D. 2. c. ult. quem conferendum in marg. monuerat *T. Hemst.* *J.F.R.*

Ibid. Ἅρμα] Neptunus forma ejus captus, dum in Sipylo vinum Diis ministrat, *Philostr.* l. c. *Cic.* Tusc. II. ult. *Equi Pelopis illi Neptuni, qui per undas currus suspensos rapuisse dicuntur.* *M. du S.*

26. Τῶν πάντων] Pro τῶν forsan τοῦτο legendum. *F.G.*

27. Πολλαχόσε] Hic pro πολλαχοῦ sive πολλαχῶ positum videtur. *F.G.*

33. Ὅπως δή] Subaudi φαι, σκέψει. *F.G.*

46. Τούτοις ἀπαλλάττειν με] Scholasticus auctor saepe nimia transpositione tenebras legentibus objicit. Construenda ita est oratio, Βέλτιον ἦν τούτοις ἀγαπῶντα ἀπαλλάττειν με τοὺς δυχερῶν. Conabar cum primum legerem

Εἰ μὲ πρῶτος αὐτὸς ἦρχον περὶ τῦ κάλλυς λέγειν, προοιμίων ἂν ἐδεόμην συχνῶν· ἐπεὶ δ' ὅτι πολλοῖς ἔρχομαι τοῖς πρότερον εἰρηκόσιν ἐρῶν, οὐδὲν ἀπεικὸς τοῖς ἐκείνων κεχρημένον ὡς προοιμίοις ἐπιφέρειν ἐξῆς τ λόγον· ἄλλως τ' οὐδ' ἑτέρωσε τῶν λόγων γινομένων, ἀλλ' ἐνταῦθα γε τ αὐτῆς ἡμέρας, ὥστ' ἐκεῖναι χρὴ τὰς [a] παρόντας λαθεῖν, ὡς ἄρ' οὐχ ἕκαστος ἰδίᾳ λογοποιῶσιν, ἀλλὰ τ αὐτὸν ἕκαστος ὅτι μέρος διεξέρχοντ λόγον. ἑτέρῳ μὲ οὖν ἦρκει γ' ἂν εἰς εὐφημίαν, ἅπερ ὑμῶν ἕκαστος ἔτυχεν εἰπὼν περὶ τῦ κάλλυς ἰδίᾳ. τοῦτῳ δὲ τοσῦτον [b] δεῖσιν, ὥστε γε τοῖς ἐπιγιγνομένοις, ἔξω τ νῦν εἰρημένων, ὃ δεῖν ἐπαίνων τ εἰς αὐτό. πλεῖστα γὰρ πολλαχόθεν αὐτὰ πρῶτα δεῖν λέγειν ἕκαστα δόξαν παρίστησιν, ὥσπερ ἀνθέων εὐτυχῦντι λειμῶνι, ἀεὶ τ φαινομένων ἄρτι προσαγομένων τὰς δρεπομένυς. ἐγὼ δ' ἐκ πάντων ἐκλέξας, ὅσα μοι δοκῶ μὴ βέλτιον εἶναι παραλιπεῖν, λέξω μὰ βραχέων, ὅπως τῷ τε κάλλει τὰ γιγνόμενα ἀποδῶσω, ὑμῖν τε τὸ μακρολογεῖν παραλιπὼν, δράσω κεχαρισμένα.

Τοῖς μὲ οὖν ἢ δι' ἀνδρίαν ἢ καθ' ἑτέραν τινὰ τ ἀρετ ἡμῖν προέχειν δοκοῦσιν, ἢν μὴ, τῷ καθ' ἡμέραν ποιεῖν εὖ, ἀναγκάζωσιν ἡμᾶς εὖ αὐτοῖς ἔχειν, βασκαίνομεν μᾶλλον, ἐξ ὧν τ' ἂν [c] ὑ καλῶς αὐτοῖς τὰ πράγματα [d] πραττόμενα χοίη. καλὸς δ' ὑ μόνον ὑ φθονῦμεν τ ὥρας, ἀλλ' εὐθύς τε ἰδόντες ἁλισκόμεθα, καὶ θαυμαπῶμέν τε, οὐδ' ἀποκνῦμεν ὥσπερ χρείττοσιν,

22. *Si primus ego de pulchritudine dicere inciperem, multis opus haberem exordiis: quando autem post plures, qui ante me dixerunt, oraturus venio; haud absurdum fuerit, illorum me orationibus pro exordiis usum, ipsam statim meam orationem adjungere: cum praesertim non alias habitae sint illae orationes, sed hic & eodem die, ut possit etiam praesentibus fucus fieri, quasi non suam sibi quisque orationem habeat, sed unam eandemque pro parte quisque sua exsequatur. Atque alii rei satis essent ad colligendam famam, quae unusquisque vestrum singulatim pro pulchritudine dixit. Huic vero tantum superest, ut etiam his qui post futuri sunt, praeter ea quae jam sunt dicta, non defuturae sint ejusdem laudes. Plurima enim pluribus ex locis praebet, quorum unumquodque primum dicendum esse videatur, velut floribus in felici prato semper his, qui jam conspiciuntur, decerpentes allicientibus. Ego vero deligens ex omnibus, quaecumque non recte omitti putabo, paucis dicam, ut & pulchritudini justa tribuam, & vobis, omissa longiori oratione, gratificer.*

23. *Igitur qui vel fortitudine, vel quacumque virtute alia excellere nobis videntur, illis, nisi per quotidiana beneficia nos, ut bene erga illos affecti simus, veluti cogant, potius invidemus, unde non bene illis res succesſerit. Pulchris vero non tantum non invidemus formam, sed ad primum conspectum capimur, supra modum illos amamus, neque fatigamur illis tanquam Diis quibusdam, quan-*

[a] Παρόντας] Παριόντας prave *Fl.* [b] Δεῖσιν] Περὶ ἐσιν *J. V2. Fr.* [c] Οὐ] — ἴσως L. Id est, ὑ forsan delendum esse. Sed male ὑ omitteretur. [d] Πραττόμενα] Πραττόμενον, χοίη Edd. antea male.

rem hoc opusculum, emendare talia: sed mox sensi, ea ab auctore affectata esse. *J.M.G.*

56. Ἑτέρωσε] Pro ἑτέρωθι ut supra πολλαχόσε pro πολλαχοῦ. *F.G.*

63. Τοῦτῳ δὲ] Τῷ κάλλει. *F.G.*

67. Λέγων ἕκαστα δόξαν] Scio, δόξαν posse absolute intelligi, *cum videatur.* Scio, non hic solum tenebricolum esse prae ornandi studio auctorem. Et tamen verisimilis mihi videtur antiqua conjectura mea, legendum esse δόξαντα. Certe sic facilius fluere orationem, qui Graece sciunt, sentient: certe sine fraude fuerit Latinam interpretationem eo accommodasse. Ne-

quantum nobis licuerit, ſerviendo. Ergo ju-
cundius aliquis paruerit formae felicis homini,
quam non tali imperaverit, & gratiam ha-
buerit majorem injungenti multa, quam ni-
hil praecipienti.

85 ὅσον ἂν ἡμῖν ἐξῇ δουλεύοντες αὐτοῖς. ἥδιον ἂν
ᾖν [e] ὑπακούσαι τις ὥρας εὐτυχηκότι, ἢ
προστάξειε τῷ μὴ τοιούτῳ, καὶ πλείω χά-
ριν ἂν εἰδείη τῷ πολλὰ προστάττοντι μᾶλ-
λον, ἢ τῷ μηδ' ὁτιοῦν ἐπαγγέλλοντι.

24. *Et reliqua bona, quorum indigemus,*
non ultra appetimus, cum ſumus conſecuti;
pulchritudinis autem nulla unquam eſt ſatie-
tas: verum ſi & illum Aglaiae filium qui
cum Achivis venit contra Ilium, ſique Hya-
cinthum illum pulchrum, aut Lacedaemo-
nium Narciſſum vincamus pulchritudine; non
putamus ſatis nobis eſſe, ſed metuimus, ne
ignari a poſteris forte ſuperemur.

90 Καὶ τὰ μὲν ἄλλων ἀγαθῶν, ὧν ἂν ἐνδεεῖς
ὦμεν, οὐ περαιτέρω σπουδάζομεν τοῦ τυ-
χεῖν· κάλλους δ' ἡμῖν οὐδεὶς οὐδὲ πώποτε γέ-
γονε κόρος. ἀλλ' ἐάν τε τὸν Ἀγλαΐης, τὸν
εἰς Ἴλιον ποτὲ συναναβάντα τοῖς Ἀχαιοῖς,
95 ἐάν θ' Ὑάκινθον τὸν καλὸν, ἢ τὸν Λακεδαιμό-
νιον Νάρκισσον κάλλει νικῶμεν, οὐκ ἀρκεῖν
ἡμῖν δοκοῦμεν, ἀλλὰ δεδοίκαμεν μὴ λάθω-
μεν τοῖς ὀπιγιγνομένοις ὰν καλαλιπόντες
ὑστεροληήν.

25. *Fere omnibus autem, ut ita dicam, re-*
bus humanis commune quaſi, ad quod compo-
nantur, exemplum pulchritudo eſt: & neque
imperatores non curant ad pulchritudinem
ſtruere aciem; neque oratores componere ora-
tionem; neque pictores imagines ſuas pinxiſſe.
Sed quid haec dico, quorum pulchritudo finis
eſt? Quorum ad uſum neceſſitate quadam ve-
nimus, in his nihil ſtudii intermittimus, quo
ea, quam poteſt, paremus pulcherrima. Neque
enim Menelaus tam curabat uſum aedium,
quam ut ingredientes admiratione percelleret:
atque ea cauſa & ſumtuoſiſſimas ſimul para-
vit & pulcherrimas. Neque aberravit ab ſuo
conſilio: Ulyſſis enim filius ita illas admiratus
eſſe dicitur, requirendi patris cauſſa in eas
cum perveniſſet, ut Piſiſtrati diceret Neſtoris
filio,

Talis num fuerit Jovis aula introrſus
Olympi?

1 Σχεδὸν δ', ὡς εἰπεῖν, πάντων τὰ ἐν ἀν-
θρώποις πραγμάτων ὥσπερ κοινὸν ὑποδείγ-
μα τὸ κάλλος ἐστὶ· καὶ ὅτε γραληγοὶς εἰς
κάλλος ἠμέλη τὰ στρατεύματα συντάσ-
σοιεν, ὅτε ῥήτορσι τοὺς λόγους συντιθέναι, ὅτε
μὴν [f] γραφεῦσι τὰς εἰκόνας γεγραφέναι.
ἀλλὰ τί ταῦτα λέγω; ὧν τὸ κάλλος
τέλος ἐστίν· ὧν δὲ εἰς χρείαν ἤκομεν ἀναγ-
καίως, οὐκ ἐλλείπομεν οὐδὲν σπουδῆς εἰς
10 ὅσον ἔξεστι κάλλιστα καλασκευάζειν. τῷ τε
γὰρ Μενέλεῳ οὐ τοσοῦτον ἐμέλησε τῆς χρείας
τῆς οἴκων, ἢ ὅσον τοὺς εἰσερχομένους ἐκπλήτ-
τειν· καὶ ἀφ' τοῦτο' ὅτω πολυτελεστάτους
ἅμα καλεσκεύασε, καὶ καλλίστους, καὶ τῆς
15 ἀγνώμης οὐχ ἥμαρτεν· ὁ γὰρ Ὀδυσσέως ὅτως
ἀγαθὸν ἦναι λέγει τοῦτος, ὅτι πύστιν τοῦ
παιρὸς εἰς αὐτὸν ἀφιγμένον, ὡς εἰπεῖν
Πεισιστράτῳ τῷ Νεστορίδῃ,

Ζηνός που τοιήδε' Ὀλυμπίου ἔνδοθεν αὐλή.

Au-

e Ὑπακούσαι] Ὑπακοῦσαι Edd. male. Ὑπακούσαιτο, ἴσως L. f Γραφεῦσι] Sic plurimae cum *Fl.* Γραφοῦσι *J.*

Neque turbare nos debet illud δεῖν λέγειν pro λέγεσθαι. Sic enim auctor etiam ſupra c. 15. m. μισουμένων ἐστὶ προσελθεῖν ἀξιουμένων, ubi paſſivo non minus opus erat. *J.M.G.*

81. Πράττοιμεν, χοίη] Lege πραττόμενα χοίη. F.G. Idque omnino neceſſarium credidi. *J.F.R.*

Πραττόμενα χοίη] Sic legendum eſſe facile, credo, quisque videt, & viderunt, puto, ſuperiores interpretes. Τὰ πράγματα ἔχει εὖ πραττόμενα ſignificat εὖ πράττεται. *J.M.G.*

93. Τὸν Ἀγλαΐης] Nireus. *Hom.* Il. B. 672. Νιρεὺς Ἀγλαΐης θ' υἱὸς χαρόπου τ' ἄνακτος Νιρεὺς ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε. *M.du S.*

19. Ζηνός που] *Hom.* Od. Δ. 74. *M.du S.*

Ibid. Ἔνδοθεν] I. e. ἔνδοθι. F.G. Sic & ſupra de *Dea Syr.* c. 31. *J.F.R.*

Αὐτὸς δ' ὁ τῦ μειρακίυ πατὴρ οὐκ ἄλ-
λυ τυ χάριν μιλτοπαρήυς ἦγε τὰς ναῦς,
συστρατευόμενος τοῖς Ἕλλησιν ἐπὶ Τροίαν,
ἢ ὅπως τὺς ὁρῶντας ἐκπλήξειν ἔχῃ. καὶ
σχεδὸν εἴ τις ἑκάστην ἐξετάζειν βούλοι τῶν
τεχνῶν, εὑρήσει πάσας ἐς τὸ κάλλος ὁρώ-
σας, καὶ τύτυ τυγχάνειν [a] τῦ πάντος τὴν
Θεμψίας.

Τοσῦτον δὲ τὸ κάλλος τῶν ἄλλων ἁπάν-
των ὑπερέχειν δοκεῖ, ὥστε τῶν μὲν ἢ δικαιο-
σύνης, ἢ σοφίας, ἢ [b] ἀνδρείας μετεχόντων,
πολλά τις ἂν εὕροι τιμώμενα μᾶλλον· τῶν
δὲ ταύτης τῆς ἰδέας κεκοινωνηκότων βέλτιόν
ἐστιν εὑρεῖν οὐδέν, ὥσπερ [c] δὴ καὶ τῶν μὴ μετε-
σχηκότων ἀτιμότερον οὐδέν. μόνυς γοῦν τὺς
μὴ καλὺς ὀνομάζομεν αἰσχρύς, ὡς οὐδὲν ὂν,
εἴ τι τις ἔχων τύχοι πλεονέκτημα τῶν
ἄλλων, κάλλυς ἐρημῶν.

Τὺς μὲν δὴ τὰ κοινὰ διοικῦντας, ἢ τυράννοις ὑποτελαγμένυς, τὺς μὲν δημαγωγύς, τὺς δὲ κόλακας καλῦμεν· μόνυς δὲ τὺς ὑπὸ ταύτῃ τῇ δυνάμει γενομένυς θαυμάζομέν τε, φιλοπόνυς τε καὶ φιλοκάλυς ὀνομάζομεν, καὶ κοινὺς νομίζομεν εὐεργέτας τῶν καλῶν ἐπιμελητάς. ὅτε τοίνυν οὕτω μὲν σεμνὸν τὸ κάλλος ἐστὶν, οὕτω δὲ τοῖς πᾶσιν ἐν εὐχῆς μέρει τυχεῖν, κέρδος τε νομίζυσι τὸ τύτυ τι μοχθήσαι δυνηθῆναι, πῶς ἡμᾶς εἰκότως οὐκ ἄν τις ἐμέμψαιτο, εἰ τοσῦτον ἔχοντες κέρδος κερδαίνειν, ἔπειθ' ἑκόντες προϊέμεθα, μηδ' αὐτὸ τῦτο αἰσθόμενοι δυνηθέντες, ὅτι ζημιύμεθα;

Ipse autem pater adolescentuli (Telemachi) *non alia causſa ſplendentes minio naves Graecorum expeditionem juvans ad Trojam duxit, quam ut haberet, quo videntes percelleret. Et artes prope omnes ſe examinare aliquis velit, inveniet ad pulchritudinem eas collineare, & in illa conſequenda ponere omnia.*

26. *Tantum vero eminere in reliquis omnibus pulchritudo* (honeſtas) *videtur, ut multa obſervare liceat iis, quae vel juſtitiam, vel ſapientiam, vel fortitudinem ſibi adjunctam habent, honoratiora: his vero, quae hujus qualitatis partem habent, melius invenire nihil eſt: quemadmodum nimirum iſtis, qui nihil ejus habent, nihil contemtius. Quippe ſolos, qui pulchri non ſunt, turpes vocamus: quaſi nihil ſit, ſi quis aliquam cauerarum praerogativarum habeat pulchritudine idem privatus.*

27. *Atque illos, qui vel in populari imperio rem publicam adminiſtrant, vel tyrannis ſubjecti ſunt, demagogos illos, hos adulatores vocamus: ſolos, qui ſub hac* Pulchri & Honeſti *poteſtate ſunt, admiramur, laborisque & honeſtatis amantes vocamus, & communes benefactores habemus illos, qui pulchrorum* (honeſtorum) *curam ſuſcipiunt. Cum igitur adeo auguſtum quiddam ſit pulchritudo, adeoque in parte votorum ſit omnibus illam conſequi, ut in lucro ponant, illi ſi qua ſervire poſſint: quomodo non merito nos vituperaverit aliquis, ſi tantum, cum liceat lucrum facere, ultro deinde illud abjiciamus, ac ne hoc ipſum quidem ſentire queamus, damnum nos facere?*

28. Tan-

a Τῦ πάντος vid.] Ita omn. Edd. habere adjecit *Solan.* habeant, ut c. 23. &c. c Δὴ] Δεῖ male *Fl.* b Ἀνδρείας] Sic jam Edd. omn. cum alias & ἀνδρίας

20. Πάντος] Ulyſſes. *F. G.*
21. Μιλτοπαρήυς] *Hom.* Catal. 144. *M. du S.*
30. Ἀνδρίας] Mendoſe in omnibus legitur ἀνδρίας. *M. du S.*

Ἀνδρίας] Cur mendi hoc inſimulat *Solan?* An quia in emendationibus Auctorum codicibus ἀνδρίας potius invenias, teſte *Stephano*, qui tamen promiſcue inveniri fatetur. An quia ſic melius diſtinguitur ab adjectivo ἀνδρικὸς, ἀνδρία? vel etiam ab ἀνδρία, *virilis aetas*, tradente *Schol.* Demoſthenis ad Cherſoneſianae fin. p. m. 272. C. Tom. poſtremi. Verum in Edd. tam crebro confunditur, ut nihil mutare auſim; ἀνδρίας hoc Dial. ſaepius, item ſupra *Patr. Enc.* c. 8. & *Muſc.* c. 5. ubi contrariam Rhodomanni opinionem addidimus.

Ἀν-

28. Tantum & ego verborum feci, multis, quae in promtu mihi erat de pulchritudine dicere, abscissis, cum longius extrahi colloquium viderem. HERM. Felices vos quidem, qui tali colloquio fruiti sitis. Sed tuo beneficio fere non deteriori ego quoque conditione fui.

Τοσοῦτον μὲν δὴ κἀγὼ τὸν λόγον ἐποιησάμην, πολλὰ τῶν ἐνόντων μοι περὶ κάλλους εἰπεῖν ἀφελών, ἐπειδὴ τὴν συνουσίαν ὀλιγολόγητον ἑώρων. ΕΡΜ. Εὐδαίμονές γε, οἱ τοιαύτης ἀπολελαύκατε τῆς συνουσίας· ἧττον δ' ἤδη κἀγὼ ἀδὲν ἔλαττον ὑμῶν ἔσχηκα λέγε σέ.

[d Οὐδ' ἔτῳ δοκεῖ τῇ Λυκιανῇ]

d Οὐδ' &c.] Non habet haec Graeca P. Habent *Fl. J. H. B. S.* &c.

Ἀνδρίας ἐπιμελοῦ *Epict.* Sent. 78. p. 128. f. σοφίᾳ ἢ ἀνδρίᾳ *Aelian.* VIII. 16. f. aliique aequales & posteriores, ὅσα κόσμος. *J. F R.*

32. Τῆς ἰδίας κεχοσμημένων] Ἰδία *species*, est *forma qualitas*, *notio*: commune quiddam & universale, quod partes plures, *individua* certe, complectitur. Τῆς ἰδίας τοῦ κάλλους κεχοσμένοις vel κεχοσμένοις, qui sub notione & nomine, sub specie pulchrorum comprehenduntur. *Speciem* aut *formam* nolui ponere in interpretatione, ne quis pro ipsa pulchritudine ea nomina poni existimaret: idque tanto magis, cum auctor felici illa ad mores puerorum & adolescentulorum formandos linguae Graecae confusione, eodem nomine tum pulchrum, quod in corpora cadit, tum generosum illud in animis honestum complectatur. *J. M. G.*

60. Οὐδ' ἔτῳ δ.] Hoc Scholium ita haud dubie ad praecedentem Dialogum pertinet; cum titulo sequentis additum sit εἰ γνήσιον. Unde clare efficitur, Scholium praecedens ad *Philopatridem* pertinere. *M. du S.*

[Οὐδ' ἔτῳ δοκεῖ τῇ Λυκιανῇ] Quum *Junt.* haec verba superscripta haberet Dialogo sequenti, *Solanus* adjecerat, ea pertinere ad Dial. praecedentem; cumque in *Fl.* in qua hic *Charidemus* ultimo omnium loco collocatur, diserte ante τὸ ΤΕΛΟΣ ponat, ea eodem posui. In cett. ita inter utrumque Dialogum medio erant posita loco, ut non distinguas ad priorem, an ad seq. spectent. *J. F. R.*

ΝΕΡΩΝ, Η ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΟΡΥΧΗΣ ΤΟΥ ΙΣΘΜΟΥ, εἰ γνήσιος.

NERO, SIVE DE ISTHMO PERFODIENDO.

ΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΜΟΥΣΩΝΙΟΥ.

MENECRATIS ET MUSONII.

ΜΕΝ.

Ἡ Ὀρυχὴ τῷ Ἰσθμῷ ᾗ σοὶ, Μυσώνιε, ἀλλὰ χειρὸς, ὡς φασι, γεγονυῖα τῷ τυράννῳ, νῶν εἶχεν Ἕλληνα. ΜΟΥΣ. Ἴσθι, ὦ Μενέκρατες, ᾗ βελτίω ἐντεθυμῆσθαι Νέρωνα. τὰς γὰρ περιβολὰς τῆς Πελοποννήσου, τὰς ὑπὲρ Μαλέαν, [a] ξυνήρει τοῖς θαλαττευομένοις, εἴκοσι σταδίων τῷ Ἰσθμῷ ῥήγματι. MEN. Τοῦτο δ' ἂν ᾗ τὰς ἐμπορίας ὤνησε, καὶ τὰς ὅλας θαλάττῃ πόλεις, ᾗ τὰς ἐν τῇ μεσογείᾳ. καὶ γὰρ δὴ [b] καὶ κἀκείναις ἀποχρῶν ὁ οἴκοι καρπὸς, ἢν τὰ ἐπιθαλάττια εὖ πράττῃ. ταῦτα δὴ διέξελθε, Μυσώνιε, βουλομένοις ἡμῖν ἀκροάσασθαι.

AT Isthmum certe perfodere, Musoni, quod prae manu, ut ajunt, habuit tyrannus, Graeci res consilii tui etiam judicio fuit. MUS. Scito, Menecrates, etiam meliora in animo habuisse Neronem. Circuitus enim illos Peloponnesi supra Maleam navigantibus compendifaciebat, perrumpendo viginti stadiorum Isthmo. MEN. Hoc vero & commerciis utile fuisset, & maritimis urbibus pariter atque mediterraneis. Nam his quoque fructus domestici sufficiant, si res maritima bene habeat. Haec ergo, Musoni, enarra nobis.

Εἰ γνήσιος] Sola *B2.* haec duo verba omittit. ΕΙΓΝΗΣΙΟΣ *Ald.* & *H1.* ΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΜΟΥΣ.] Ita *B1. 2. P.* Aliae omittunt inscript. person. *a* Ξυνήρει] Ξυνεῖρε *P.* *b* Κἀκείναις] Bene sic *Ald. P. H.* &c. Κἀκείνας male *S.* & *Amst.*

ΝΕΡΩΝ Η ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΟΡ.] Neque hic Luciani dialogus est, quemadmodum facile omnibus vestigiis colligi potest. ac praesertim fine dialogi. Scriptus nempe hic dialogus superstite Nerone, ac Luciano necdum nato, ut patet antedictis ad Philopatrin. *Th M.*

ΝΕΡΩΝ] In *Fl.* Ed. non extat hoc opusculum. *M. du S.*

ΝΕΡΩΝ] Quisquis est hujus libellii auctor (Lucianum quidem non puto scabro adeo ac difficili genere scribendi usum) in eo certe non peccavit, quod supervixisse fingit Neroni Musonium. Pulchre ostendit *Olearius* ad *Philostr.* V. Apollo. 4, 36, 2. *Suidam* qui ἀναιρεθῆναι dicit a Nerone Musonium, non hoc velle, interfectum esse, sed exilio ejectum & velut e medio sublatum. Porro quam commode hic ad Isthmum statuatur Musonius, inde apparet, quod idem *Philostratus* 5, 19. narrat, hunc philosophum inter vinctos illos fuisse, quorum operis fossa illa duceretur. Verba sunt, Demetrius Philosophus Μυσωνίῳ ἔφασκεν ἐντετυχηκέναι περὶ τὸν Ἰσθμὸν, δεδεμένῳ τε, καὶ κελευσαμένῳ ἐμπίπλαν καὶ αὐτῷ μὴ ἀνυφημῆσαι τὰ οἰκεῖα· τὸ δ' ἔχειν τὸ σωμάτιον, καὶ ἐῤῥωμένως τῇ γῇ ἐμβάλλειν, ἀσκαιόψαλτε δὲ λυπῶ σε ἄν, ὦ Δημήτριε, τὸν Ἰσθμὸν ἐρύσιον τῇ Ἑλλάδι; εἰ δὲ καὶ κιθαρῳδοῦντά μοι εἶδες, ὥσπερ Νέρωνα, τί ἂν ἔπαθες; pro illo ἀνυφημῆσαι, quod *lamentari* vertitur, mallem retinuisset *Olearius* vulgatum ante ἀπυφημῆσαι, *detestari.* Caeterum hinc intelligitur, quid sibi velint mox verba, παρεζευγμένων ἱερῶν τῷ Ἰσθμῷ. *J. M. G.*

ΝΕΡΩΝ &c.] In *Fl* totus hic Dialogus non conspicitur, consulto omissus. *J. F. R.*

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΟΡ. ΤΟΥ ΙΣΘΜΟΥ] Vide *Philostr.* in vita Apoll. IV. p. 162. cum notis. *M. du S.*

1. Ἡ ὀρυχὴ τῷ Ἰσθμοῦ &c. Μυσώνιε] Qui potest Musonius haec ista de Isthmi perfossione differere a Nerone interfectus jam olim, ut apud *Suidam* est, atque aliis? Hic autem Musonius sic agit, quasi qui Neroni supervixerit, ut cum de Vindice narrat cap. 5. Mitto jam stili indolem minime Lucianicam, aliaque id genus argumenta. *Th. M.*

Ἡ ὀρυχὴ τῷ &c.] Musonius diu vixit post Neronem. Vid. *Philostr.* & *Orig.* contra Celf. *M. V. La Croze.*

Ibid. Μυσώνιε] A Nerone in exilium missus, non in-

bis audire cupientibus universis, nisi quid aliud serium agere cogitas. MUS. Faciam ac lubens. Nec enim scio, in quo potius gratum facere vobis possim, qui studendi caussa insuave adeo auditorium ingressi sitis.

2. Neronem igitur in Achaiam egerunt carmina, & quod firmiter sibi persuaserat, nec Musas canere suavius. Volebat autem etiam Olympia, certaminum omnium maxime gymnicum, ob cantum coronari. Quantum enim ad Pythia, haec magis ad se pertinere, quam ad Apollinem: qui nec ipse citharam cantumque opponere sibi audeat. Verum Isthmus non inter ea, quae e longinquo cogitaverat: sed cum in naturam loci incidisset, magnificentiae quodam amore correptus, & regem illum Achivorum quondam ad Trojam *profectorum* cogitans, ut is Euboeam a Boeotia abscideret illo circa Chalcida Euripo; atque insuper Darium, ut Bosporo pons contra Scythas ab illo impositus sit; Xerxis autem *opera* forte ante haec ipsa cogitavit, magnificorum operum maxima. Ad haec videri sibi poterat, se permiscendis tam parvo inter-

σαλ πᾶσιν, εἰ μή τι σπουδάσαι ἄμεινον ἕτερον. ΜΟΥΣ. Δίειμι βουλομένοις. εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι χαριζοίμην ἂν μᾶλλον τοῖς γε ἀφιγμένοις ἐς ἀηδὲς ὕτω φροντιστήριον ὅτι τῷ σπουδάζειν.

Νέρωνα τοίνυν ἐς Ἀχαΐαν ᾠδαὶ ἦγον, καὶ τὸ σφόδρα αὐτὸν πεπεικέναι, μηδ' ἂν τὰς Μούσας ἀναβάλλεσθαι ἥδιον. ἐβούλετο δὲ καὶ τὰ Ὀλύμπια (τὸ γυμνικώτατον τῶν ἀγώνων) στεφανοῦσθαι ᾀδων. τὰ γὰρ Πύθια, τούτων μὲν ἑαυτῷ μετεῖναι μᾶλλον, ἢ τῷ Ἀπόλλωνι. μὴ γὰρ ἂν μηδ' ἐκεῖνον ἐναντίαν αὐτῷ κιθάραν τε καὶ ᾠδὴν θέσθαι. ὁ δὲ Ἰσθμὸς, ὑπ' αὐτοῦ βεβουλευμένων· ἀλλ' ἐντυχὼν τῇ φύσει τοῦ τόπου, μεγαλουργίας ἠράσθη, τόν τε βασιλέα τὸν ἐπὶ τὴν Τροίαν ποτὲ Ἀχαιῶν ἐνθυμηθεὶς, ὡς τὴν Εὔβοιαν ἀπὸ Βοιωτίας ἀπέτεμεν Εὐρίπῳ τῷ περὶ τὴν Χαλκίδα· ἔτι γε μὴν καὶ τὸν Δαρεῖον, ὡς ὁ Βόσπορος ἐγεφυρώθη αὐτῷ ἐπὶ τοὺς Σκύθας· τὰ δὲ Ξέρξου καὶ πρὸ τούτων ἴσως ἐνόησε, μέγιστα τῶν μεγαλουργιῶν ὄντα· καὶ πρὸς τούτοις, τὸ δὶ ὀλίγου ἀλλήλοις ἐπιμίξαι

interfectus est: vid. supra Παρ. c. 18. *Tac.* ann. XV. C. 71. H. III. f. *Philostr.* in vita Apoll. IV. p. 175. cum not. & 187. Deest hic Dialogus in *Fl.* neque Lucianeus censendus est. Neronem quidem ea molitum fuisse, quae hic narrantur, verum est. Quod & in votis post eum Herodes Atticus ὁ πάνυ habuisse traditur a *Philostr.* in ejus vita p. 278. De Neronis in Graeciam itinere & agonibus ibi susceptis, videndi *Suet.* in Ner. c. 22. 24. *Dio* L. LXIII. p. 719. *Plut.* in Flamin. *Dio Chrys.* in Rhodiaca, & *Philostr.* in Apoll. IV. 24. & V. 7. *M. du S.*

10. Καὶ γὰρ δὴ κἀκείνας ἀπόχρων ὁ οἶκος καιρὸς, ἢν τὰ ἐπιθαλάττια εὖ πράττῃ] Corrige ex *Aldina* κἀκείναις. πόλισι scilicet εὖ τῇ μισογυίᾳ, quibus abunde ait esse proventuum, si floreat res maritima. *J. J.*

11. Κἀκείνας ἀπόχρων] An κἀκείναις ἀπόχρῶ; *Bas.* edit. κἀκείναις ἀπόχρων ferri potest. *F. G.*

15. Εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι χαριζοίμην] Haec sententiam sanam ut habere possint vereor. Legendum puto, tenui admodum in Mss. discrimine, Οὐ γὰρ οἶδ' ὅ, τι κ. τ. λ. & sic interpretatus sum. *J. M. G.*

17. Ἐς ἀηδὲς ὕτω φροντιστήριον] Videtur fingere auctor, Musonium in carcere vel vinculis certe scholam hic habere, circa ipsum forte opus paullo ante relictum a Nerone. *J. M. G.*

22. Τὰ Ὀλύμπια] Vid. *Philostr.* p. 192. *M. du S.*

23. Τὰ γὰρ Πύθια] Absolute, ut Lucian. *Prom.* §. 7. Τὸ γὰρ τῆς πλησμονῆς. *J. M. G.*

29. Τὸν τοῦ βασιλέα τὸν ἐπὶ τὴν Τροίαν] Rex Achivorum Trojam oppugnantium, qui Euboeam abscideret Boeotiae, nescio an usquam memoretur. Certe nihil Homerus, nihil Geographi. Contra a natura abscissam omnes affirmant. Suspicari licet aliquid hic excidisse: nempe dixit forte auctor de illa *Homerica* fossa Il. H. Nestoris suaui facta; deinde Neptunum commemoravit, qui Libyam Hesperia, id est Hispania, circa Gades disjunxerit, Siciliam abruperit ab Italia, a Boeotia Euboeam. Omissis quae interjecta fuerant, male jam Agamemnoni tribuitur opus Neptuni, hoc est, ipsius naturae. Haec suspicari fas fuerit, ne nimis incredibile aliquid hic dicatur ex persona Musonii. Caeterum qui perfossionem Isthmi Corinthiaci tentarint vid. *Plin.* H. N. 4, 4. s. 5. Neronis conatum describit, admixtis superstitionis quibusdam credulitatis certe vestigiis, *Xiphilinus* e Dionis l. 63, p. 722. *J. M. G.*

36. Καὶ πρὸς τούτοις τὸ δ' ὀλίγου ἀλλήλοις ἐπιμίξαι πάντας εἰσαεὶ τὴν Ἑλλάδα λαμπρῶς εἰσᾶσθ τοῖς ἔπειτα] Perobscure dictum ac neutiquam Lucianice. Accessit non notatus interductus post πάντας. Nam esse debuit

μίξαι πάντας, εἴσαιτο τὴν Ἑλλάδα λαμπρᾶς ἐτιᾶς [a] τοῖς ἔξωθεν· αἱ γὰρ τύραννοι φύσεις μεθύουσι μέν, ψαύουσι δέ ποτε καὶ ἀκοῦσαι τοῦτο φθέγμα.

Προελθὼν δὲ ὁ σκηνῆς ὕμνον μὲν Ἀμφιτρίτης τε καὶ Ποσειδῶνος ᾖσε, καὶ ᾆσμα οὐ μέγα Μελικέρτῃ δὲ καὶ Λευκοθέᾳ. ὀρέξαντος δ' αὐτῷ χρυσῆν δίκελλαν [b] τοῦ τῆς Ἑλλάδος ἐπιτροπεύσαντος, ὅτι τὴν ὀρυχὴν ἦξε, κροτέμενός τε καὶ ᾠδόμενος, καὶ καθηκόμενος τῆς γῆς, τρὶς, οἶμαι· τοῖς τε τὴν [c] ἐργασίαν περιεστεμμένοις κελεύσαντος ξυμπόνως ἅπτεσθαι τοῦ ἔργου, ἀνῆκε εἰς τὸν Κόρινθον, τὰ Ἡρακλέους δοκοῦντα ἐκβεβλῆσθαι πάντα. οἱ μὲν δὴ ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου, τὰ πέτρωδη τε καὶ δύσεργα ἐξιπόνουν, ἡ στρατιὰ δὲ τὰ γεώδη τε καὶ ὀπίπεδα.

[d] Ἑβδόμην δέ που καὶ πέμπτην ἡμέραν προσεζευγμένων ἡμῶν τῷ Ἰσθμῷ, κατέβη τις ἐκ Κορίνθου λόγος οὔτω σαφὴς, ὡς δὴ τοῦ Νέρωνος μεταγνόντος τὴν τομήν. ἔφατο

vallo omnibus, splendido Graeciam munere & velut epulis excipere. Ingenia enim tyrannorum, ebria illa quidem, tamen interdum etiam ejusmodi vocem audire gestiunt.

3. Progressus autem de tentorio, hymnum canebat Amphitrites ac Neptuni, & carmen non magnum Melicertae & Leucotheae. Cum vero rastellum illi aureum porrexisset praeses Graeciae, ad fossam accessit inter plausus atque cantus, humoque ter, puto, percussa, hortatusque eos quibus cura operis permissa erat, ut studiose illud aggrederentur, Corinthum rediit, omnes eos Herculis superatos labores, existimans. Atque ergastulorum vincti saxosa & difficilia elaborabant, terrena autem ac plana exercitus.

4. Septimo vel quinto adeo die, cum Isthmo velut affixi haereremus, ingruit aliquis e Corintho nondum tamen certus rumor, de mutato a Nerone abscindendi consilio.

a Τοῖς] Bene sic vett. Τὼν male S. & Amst. b Τοῦ] Sic P. ut Marcil. voluit. Καὶ Edd. cett. c Ἀρχὼν] Legi etiam potest ἀρχῶν Pell. d Ἑβδόμην — καὶ πέμπτην] Sic esse in Edd. omnib. notat Solan.

buit καὶ πρὸς τούτοις τὸ δ' ὀλίγα ἐπιμίξαι πάντας, εἴσαιτο τὴν Ἑλλάδα λαμπρᾶς ἐτιᾶς τοῖς ἔξωθεν. *Praeter haec* cogitavit, *etiam, quod si omnes* Graecos *compendio isto sic inter se permiscuisses, videretur extraneis Graeciam splendido quasi epulo accepisse.* Nunc pretium adverte, quemadmodum *Jac. Micyllus* interpres, qui de non pessimis est, rem gesserit. *Supra omnia autem haec*, inquit, *etiam illud putabat: Graeciam per hoc, quod brevi adeo omnes inter se misceri possent, contra exteros splendide adeo stabilitum iri.* Proh Apollo & Musae Pseudolucianicae! Ita? *ἐνθάδε est stabilitum iri?* Haud vidi magis: miserum Lucianum, qui sub tam lentis maxillis, & hunc Pseudolucianum, qui sic sub Luciani pelle vapulat. Ἐνθάδε autem Ἑλλάδα hic Pseudolucianus dixit ad Olympiorum celebritatem cogitatione se referens. *Th. M.*

Ibid. Τὸ δ' ὀλίγα] An sic legendum videtur: τὸ δ' ὀλίγα ἀλλήλοις ἐπιμίξαι πάντας τοὺς Ἕλληνας ἐν τῇ Ἑλλάδι λαμπρᾶς ἐτιᾶς ὑπὸ τοῦ ἔξωθεν. *F. G.*

Τὸ δ' ὀλίγα ἀλλήλοις ἐπιμίξαι] Legendum arbitror τῷ, quod quale sit, ex interpretatione intelligitur. Illud εἴσαιτο per *videri poterat* interpretatus sum auctoritate *Hesychii*, apud quem est εἴσαιτο, δόξειεν. *Permiscere* ἐπιμίξαι est commerciorum societate inter se devincire. Τὰ ἔξωθεν sunt merces facilius jam importandae. *J. M. G.*

39. Ἀκούσαι τοῦτο φθέγμα] Notari debuit asteriscus hic locus, & proclamari: hic fossa est ingens! *Th. M.*

41. Ὑμνον μὲν Ἀμφιτ.] *Olear.* ad *Philostr.* p. 159. 7. *J. F. R.*

42. Καὶ ᾆσμα] An τῷ ἀ. ἐ μ. Μελικέρτῃ τι ἐ λ. Placet. *F. G.*

43. Ὀρέξαντος δ' αὐτῷ χρυσῆν δίκελλαν ἐ τὴν Ἑλλάδα ἐπιτροπεύσαντος] Relege ὀρέξαντος δὲ αὐτῷ χρυσῆν δίκελλαν τῆς τὴν Ἑλλάδα ἐπιτρ. Intelligi vult Procos. Achajae. Non dixit ἐπιτροπεύοντος, sed ἐπιτροπεύσαντος quia principis adventu finitum Procos. imperium. De ritu autem hoc isto principum in operibus novis, ad Caji *Suet.* Vespasian. narravi c. VIII. Ridere autem qui volet, videre illi tempus genium interpretis. *Cum autem aureum ipsi ligonem porrexissent, Graeciamque tamquam in tutelam commendassent.* &c. Quid pote capitalius? *Th. M.*

54. Ἑβδόμην — καὶ πέμπτην] Hoc ea aetate scriptum sit necesse est, qua per septimanas numerari jam coeptum esset. Imo vero ἑβδομηκοστὴν ἐ π. legere jubent viri docti apud *Olearium* ad *Philostr.* p. 163. a. 13. Sed quo codice auctore? quaeve haec licentia? *M. du S.*

57. Νέρωνος μεταγνόντος τὴν τομήν.] In marg. *Ald. Wolf.*

filio. Dicebant autem Aegyptios, dimenſo utriusque maris faſtigio, non ejusdem illa libramenti deprehendiſſe, ſed altius arbitrari illud, quod ex Lechaeo *ſinu allabitur*, atque Aeginae proinde metuere, ne tanto mari ad inſulam illam appellente, plane ſubmerſa Aegina auferatur. Verum Neronem quidem a ſecando Iſthmo neque Thales ille ſapientiſſimus, & conſultiſſimus naturae demoviſſet: magis enim ſecare illum jam cupiebat, quam *ipſum* publice canere.

5. At Occidentis populorum motus, & acerrimus ille *vir*, qui rempublicam ibi capeſſiverat, nomen ei Vindex, a Graecia & Iſthmo abduxit Neronem, frigida quaedam de Geometria cauſſantem: maria enim pari undique faſtigio librata novi. Ajunt autem illi etiam ipſas ſuburbanas regiones jam labare, & cedere. Hoc ipſi quoque heri audiſtis e tribuno, qui huc appulit.

6. MEN. Sed vox, o Muſoni, propter quam ita furioſe Muſicus eſt, & Olympiadum Pythiadumque amore flagrat, quomodo habet tyranno? eorum enim,

σαν δὲ τὸν Αἰγυπτίους γεωμετρήσαντας τὸ ἑκατέρας θαλάττης τὰς φύσεις, οὐκ ἰσοπέδους αὐταῖς συντυχεῖν, ἀλλ' ὑψηλοτέραν ἡγεμένους τὴν ἐκ τοῦ Λεχαίου τὴν Αἰγίνης δεδοικέναι. πελάγους γὰρ τοσούτου νῆσον ὀλιχυθέντος, καὶ ὑποδρύχιον ἀπενεχθῆναι τὴν Αἴγιναν. Νέρωνα δὲ τὸ μὲν τοῦ Ἰσθμοῦ τομῆς οὐδ' ἂν ὁ Θαλῆς μετέγνω ὁ σοφώτατός τε καὶ φυσικώτατος. τοῦ γὰρ τεμεῖν αὐτὸν ἦρα μᾶλλον, ἢ τοῦ δημοσίᾳ ᾄδειν.

Ἡ δὲ τῶν Ἑσπερίων ἐθνῶν κίνησις, καὶ ὀξύτατος, ὡς τῆς ἐκείνης νῦν ἀπτόμενος, ὄνομα δὲ αὐτῷ Βίνδαξ, ἀπήγαγεν Ἑλλάδος τε καὶ Ἰσθμοῦ Νέρωνα, ψυχρῶς γεωμετρήσαντα. τὰς γὰρ θαλάσσας ἰσογαίους τε καὶ ἰσοπέδους οἶδα. φασὶ δ' αὐτῷ καὶ τὰ ὑπὸ τῆς Ῥώμης ὀλισθαίνειν ἤδη, καὶ ὑποδίδόναι. τοῦτ' καὶ αὐτοὶ χθὲς ἠκούσατε τοῦ προπλαίσαντος χιλιάρχου.

MEN. Ἡ φωνὴ δὲ, Μυσώνιε, δι' ἣν μαίνεται, καὶ τῶν Ὀλυμπιάδων τε καὶ Πυθιάδων ἐρᾷ, πῶς ἔχει τῷ τυράννῳ; τῶν γὰρ Λή-

ο Θαλῆς] Θαλλῆς Edd. hac priores. *f* Ὡς τῆς ἐκείνης] Nihil varietatis invenio.

Weſſ. adſcriptum, vid. *Cael.* L. II. §. 3. Sed nihil ibi invenio. Quare adi *Cael. Rhodig.* L. XXI. c. 19. ubi enarrat quinam Iſthmum perfodere praeter Neronem conati ſint. *J.F.R.*

58. Αἰγυπτίους] Idem apud *Philoſtratum* narratur p. 163. *M. du S.*

64. Νέρωνα — Ἰσθμοῦ] *Olear.* ad *Philoſtr.* p. 162. a. 7. & 8. Item p. 192. ubi idem fere. *J.F.R.*

65. Θαλῆς] Corrupte antea in omnibus legebatur Θαλλῆς. V. Ἰαπ. c. 2. ad quem locum haud dubie hic Auctor reſpicit. *M. du S.*

68. Καὶ ἐξύτατος ὡς] Locus corruptus, arbitror, quem ita forte emendare liceat, καὶ ὁ ἐξύτατος, (int. ὢν) ὡς τῆς ἐκείνης ἦν ἀπτόμενος, eo ſenſu, quem expreſſi. Nomen viri eſt non Βίνδαξ, ſed Βίνδιξ, *Vindex*. De ἐξύτατος non diſſimulo, mihi in mentem veniſſe legere, ἐξύπατος vel ὁ ἐξύπατος Exconſul. ſ. Exconſule, quae ſatis blanda fuerit mutatio. Regebat tum Galliam pro praetore Vindex, *Sueton.* Ner. c. 40. & poteſt fieri, ut conſulatu ante functus fuerit, quo reſpectu ſit ἐξύπατος. Docet enim *Dio* l. 53. p. 504. ab Auguſto inſtitutum, quos ipſe in ſuas provincias mitteret, Legatos & Propraetores vocari, licet Conſulares eſſent, προβουλεύειν ἀντιστρατήγους τε ὀνομάζεσθαι, καὶ ὡς τῶν ὑπατευκότων ὄντας. Hactenus itaque mirifice blandiebatur mihi conjectura. ſed refrigeravit iſtum amorem ex aliqua parte illud, quod inferioris aevi, & vel tum rariſſima vox ἐξύπατος itaque in medio interim relinquenda res videtur: ac ne in verſionem quidem recipere Vindicem Exconſulem auſus ſum. Interim nec illud diſſimulo, libellum mihi ſatis recentem videri, quem ἐξύπατος non dedeceat: ſed non aliis adhuc, quam ſtili argumentis. *J. M.G.*

69. Ὡς τῆς ἐκείνης τῶν ἀπτόμενος] Melius ὁ τῆς ἐκείνης τῶν ἀπτόμενος. *Th. M.*

Ὡς τῆς ἐκείνης &c.] Malim ὁ τῆς ἐκεῖ τῶν. Vett. Codd. inſpiciendi. *F.G.*

74. Ἰσὸ τῆς] Lege ἀπὸ. *F.G.* Non opus eſt, ſi loca Urbi proxima cum *Gefnero* intelligas, quamquam qui hoc hiſtoriae reſpondeat, non plane dijudico. In ipſa enim Urbe multi favebant Vindici, vid. *Suet.* Ner. c. 40. Sed cum, teſte etiam *Tacito*, a Galliis incepit motus Vindicis, omnia jam inde ei ad Urbem usque parere, poſſet hic narrari. *J.F.R.*

Ibid. Ὑποδιδόναι] *Subſidere, fondre ſous lui.* *F.G.*

76. Προπλαίσαντος] Scripſerat haud dubie προστλάσαντος, qua voce ſtatim utitur. *M. du S.*

79. Τῶν γὰρ Λήμνου προπλάσεων] Fingitur igitur, nisi

Λήμνῳ προσπλεόντων οἱ μὲ ἐθαύμαζον, οἱ δὲ καλεγέλων. ΜΟΥΣ. Ἀλλ' ἐκεῖνός γε, ὦ Μενέκρατες, ὅτε θαυμασίως ἔχει τῷ φθέγματι, ὅτ' οὖ γελοίως· ἡ μὲν γὰρ φύσις αὐτὸν ἀμέμπτως τε καὶ μέσως ἥρμωκε. φθέγγεται δὲ κοῖλον [a] μὲν φύσει, καὶ βαρύ, ἐγκειμένης αὐτῷ τῆς φάρυγγος· μέλη δ' ὅτῳ καλεσκευασμένα βομβεῖ πως. οἱ δέ γε τόνοι τῆ φθόγγων [b] ὑπολείπουσι τοῦτον, ἐπεὶ μὴ θαῤῥεῖ [c] αὐτῷ· χρωμάτων δὲ φιλανθρωπίᾳ, καὶ μελοποιΐᾳ, εὐαγώγῳ μὲν δὴ, καὶ κιθαρῳδίᾳ εὐχαλεῖ, καὶ ᾠδῇ χαρὶς βαδίσαι, καὶ στῆναι, καὶ μεταστῆναι, καὶ τὸ νεῦμα ἐξομοιῶσαι τοῖς μέλεσιν, αἰσχύνην ἔχοντι μόνῳ τῷ βασιλέα δοκεῖν ἀκριβῶς ταῦτα.

Εἰ δὲ μιμοῖτο τοὺς χρείττονας, φεῦ γέλωτος, ὡς πολὺς τῶν θεωμένων ἐκπίπτοι, καίτοι μυρίων φόβων ἐπηρτημένων, εἴ τις ἐπ' αὐτῷ γελῶν εἴη. νεύει μὲν δὴ, τῷ μετρίως πλέον ξυνάγων τὸ πνεῦμα, ἐπ' ἄκρων δὲ τῶν ποδῶν ἀνακλώμενος, ὥσπερ

80 qui Lemnum appulerunt admirati quidam sunt, alii derisere. MUS. Verum iste, Menecrates, neque admirabilis est quantum ad vocem, neque ridiculus. Natura enim illum sine reprehensione & mediocriter instruxit. Cavum autem quiddam & grave praeter naturam sonat, depresso ad interiora gutture. Cantica vero ita paratus quodammodo stridit ac strepit. Interim toni vocum musicarum mitigant illum, *tolerabiliorem que faciunt*, cum sibi non confidit, colorum musicorum humanitate, & modulatione flexibili sane, & bene composito ad citharam cantu, & quod ubi tempus est ingreditur, & stat, & transfert se, & quod nutum accommodat cantibus: qua in re illud solum turpitudinem habet, quod Imperator videtur studiose ac subtiliter ista tractare.

7. Quoties vero imitatur superos, vah risum! quam multus excidit spectatoribus licet sexcenti terrores impendeant, si quis illum derideat. Nutat enim supra modum collecto spiritu, summis pedum divaricatorum digitis insistit, retrorsum inflexus, ut qui

a Μὲν] Μὴ Edd. Μὲν (ἴσως) L. b Τοῦτον] Nihil mut. Edd. c Αὐτῷ] Αὐτῷ Edd. priores.

nisi hic etiam aliquid corruptum est, Menecratem hunc Lemnium fuisse, neque insula illa ante haec egressum. *J.M.G.*

80. Λήμνῳ] Ubi scriptor hujus Dialogi, quod & ad Φιλοπ. c. 3. monuimus. *M. du S.*

85. Φθέγγεται δὲ κοῖλον μὲν] De voce Neronis *fusca*, *Suet.* Ner. 20. *Dio* . . . & *Philostr.* IV. c. 44. V. 7. In omnibus Impr. μὴ pro μὲν erat, quod ut conjecturam tantum exhibet L. *M. du S.*

Φθέγγεται δὲ κοῖλον μὴ φύσει] De voce Neronis *Xiphil.* e Dione l. 61. p. 699. A. βραχὺ & μέλαν φώνημα ἴσχων. *Sueton.* Ner. c. 20. *Exiguae vocis & fuscae.* Κοῖλον igitur illud s. *cavum* in voce erat ab affectatione, cum majorem & graviorem, quam a natura habebat, vellet efficere, quod depresso & introrsum adacto gutture hodie etiam conantur interdum adolescentuli. *J.M.G.*

Ibid Κοῖλον μὲν] Ita legendum animadverterat etiam *La Croze*. Cumque & in L. idem adscriptum, sensusque videatur postulare, non dubitavi sic edere. Interim versionem ad μὴ aptatam non attigi. *J.F.R.*

86. Ἐγκειμένης] An ἐγκεχρισμένης; *F.G.*

Ibid. Μέλη δὲ ὅτῳ κατεσκευασμένα] Nihil praecessit de praeparatis carminibus; sed de voce praeter naturam amplificata. Malim ergo legere κατεσκευασμένῳ. Ita certe interea converti, dum meliora edocear. Statim sequitur βομβεῖ πως — ὑπολείπουσι. Horum verborum interpunctionem pariter atque interpretationem juvat locus *Epiphanii* e libro de mens. & ponder. mox a principio, quem observavi indicio *Casauboni* ad *Suet.* Neron. c. 20. Ita autem de septuaginta interpretibus loquitur, ἀντὶ τοῦ ὡς δύο τόπους κινῆσαι τὸ ὄνομα τὸ ἴτυς, ἵνα τόπῳ χρησάμενος, τὴν δεκοῦσαν ὑπὸ βόμβησιν, ὡς λειότητα μετενέγκαι κ. τ. λ. Βόμβησις est ingratus ex repetitione sonus; hunc mollierunt voce, quam repetit Ebraeus sermo, semel tantum ponenda? Hoc certe discimus, βόμβος est sonus asperior, qui dicitur junctura λεπίσασθαι. Hoc ad nostram rem satis est. Nam βόμβος esse *obscurum* & *raucum murmur*, ut apum & id genus animalculorum, satis constat; quod cum *fusca* Neronis voce pulchre convenit. *J.M.G.*

88. Τόνοι τῆ φθόγγων] Nempe huic etiam loco lucem adfert illa inter φωνὴν & φθόγγον distinctio, quam docet *Arrian.* Epict. 3, 6. Κοιν; τις ἀκοὴ λέγοιτ' ἂν ἡ μόνον φωνῶν ἀφαιρετική, ἡ δὲ τῶν φθόγγων ἔτι καὶ τοιη, ἀλλὰ τεχνική. *J.M.G.*

Ibid. Ἐπιλείπουσι τοῦτον, ἐπεὶ μὴ θαῤῥεῖ] Melius ἐπιλ. τοῦ-

qui rotae *alligati sunt*. Cumque natura sit rubicundus, magis etiam incensa illi facie rubescit. Spiritus illi exilis, neque usquam sane sufficiens.

8. MEN. Qui vero contra illum certant, quomodo se submittunt, Musoni? Nempe arti hoc forte gratificantur? MUS. Arti illi quidem, ut qui in lucta concedunt. Sed tu cogita, Menecrates, tragicum actorem, qui in Isthmo periit. Aequalia enim pericula etiam circa artes, si intendant *se* artifices. MEN. Et quid hoc, Musoni? plane enim nihil ea de re audivi. MUS. Audi igitur rem incredibilem illam quidem, sed in oculis Graeciae factam.

9. Cum lex esset ludis Isthmiis, ne Comoedia certaretur, neque Tragoedia: visum est Neroni, Tragoedos vincere, cumque venirent ad illud certamen plures alii, tum Epirotes, voce optima praeditus, qui eo nomine in fama atque admiratione hominum esset, clariùs etiam quam solebat alias, fingebat se & coronae amore captum, neque concessurum prius, quam decem sibi talenta Nero pro victoria dedisset. At hic

οἱ ὑπὸ τῇ τροχῇ. Φύσει δ' ἐρυθρὸς ὢν, ἐρευθεῖ μᾶλλον, ἐμπιπραμένῳ αὐτῷ τῷ προσώπῳ· τὸ δὲ πνεῦμα ὀλίγον, καὶ οὐκ ἀπὸ σχρῶν που δή.

MEN. Οἱ δ' ἐν ἀγῶνι πρὸς αὐτὸν πῶς ὑφίενται, ὦ Μουσώνιε; τέχνῃ γάρ που χαρίζονται. ΜΟΥΣ. Τέχνῃ μέν, ὥσπερ οἱ ὑποπαλαίοντες, ἀλλ' ἐνθυμήθητι, ὦ Μενέκρατες, τὸν τραγῳδίας ὑποκριτὴν, ὡς Ἰσθμοῖ ἀπέθανεν. ἴσοι γὰρ κίνδυνοι καὶ περὶ τὰς τέχνας, ἢν ἐπιτείνωσιν οἱ τεχνάζοντες. MEN. Καὶ τί τοῦτο, Μουσώνιε; σφόδρα γὰρ ἀήκοον τὸν λόγον. ΜΟΥΣ. Ἄκουε δὴ λόγου ἀτόπου μέν, ἐν ὀφθαλμοῖς δὲ Ἑλλήνων πεπραγμένου.

Ἰσθμοῖ γὰρ νόμου κειμένου, μήτε κωμῳδίαν ἀγωνίζεσθαι, μήτε τραγῳδίαν, ἐδόκει Νέρωνι τραγῳδὸν νικᾶν. καὶ παρῆλθον εἰς τὸν ἀγῶνα ταύτην, πλείους μὲν ὁδ' Ἠπειρώτης, ἄριστα φωνὴν ἔχων, εὐδοκιμῶν δ' ἐπ' [d] αὐτῇ, καὶ θαυμαζόμενος, λαμπρότερα τῇ εἰωθότι ἐπλάττετο καὶ τὴν φθάνειν ἐρᾶν, καὶ μηδ' ἀνήσειν πρότερον ἢ δέκα τάλαντα δοῦναι οἱ Νέρωνα ὑπὲρ τῆς νίκης.

[d] Αὐτῇ] Sic *Pell.* Αὐτὸν Edd. vulgo.

τοῦτο, ἐπεὶ μὴ θ. τοῦτο. Nempe τὸ βομβεῖν. Alia erant, & quidem ψαμμακοσιογάργαρα, quae in Luciano & Pseudolucianis notarentur; sed operae non est. Haec autem qualiacumque illa, ex paginis libri mei fimbriatis olim stylo aetatis meae verno, nunc παρὰ τὴν ὀδυπορίαν exscripsi. *Th.M.*

94. Μόνῳ τῷ] Lege μόνον τῷ. *F.G.* Non displicet, etsi & vulgatum defendi potest. *J.F.R.*

95. Μιμοῖτο τοὺς κριθίωνας] Apollinem videri voluisse Neronem loquuntur historiae, & numismata. *J.M.G.*

8. Ὥσπερ οἱ ὑποπαλαίοντες] Quid sit ὑποπαλαίειν docet *Plutarchi* Periphrasis de discr. Amici p. 58. F. οἱ δὲ κόλακες τὸν πλούσιον — ἀποφαίνουσι φαυλότερον, ὑποπίπτοντες ὡς τῷ παλαίειν. Et — κολακεύει — ὁ προσπαλαίων ὑποκαταλυόμενος. *J.M.G.*

10. Τὸν τ' τραγ. ὑπ. ὡς Ἰσθμοῖ] Vid. *Plut.* in Flaminio. *M.du S.*

17. Ἰσθμοῖ γὰρ νόμου κειμ.] Musicos agonas ex Isthmiis ante Neronem exulasse hinc observarat *Casaubonus* (ad *Suet.*) *Spanhemius* vir Amplissimus de Comicis Tragicisque ludis concedit, de musicis, quae non nominantur, non item (Ep. ad *Morell.* I. p. 41.) Adducitque, ut suam sententiam fulciat, *Philostratum* vit. Apoll. Im. IV. 24. Cui loco Doctissimus interpres addi jubet & VIII. 18. Julianique ad Argivos epistolam, quorum locorum primus & tertius *Casauboni* sententiam non tangunt; quippe qui de temporibus quae Neronem anteceserunt, non de sequentibus, statuat. Secundus *Patrium* Musicum ibi agonem vere facit. *M.du S.*

Ibid. Μήτε κωμῳδίαν ἀγωνίζεσθαι] Moverat forte Isthmiorum judices quod postea Praefides Pythiorum, ubi sua adhuc aetate Tragoedorum certamen fuisse, sed de eo abrogando, propter judicum molestias, actum, memorat *Plut.* Sympos. 5, 2. p. 674. qui ibidem docet, in Sicyonio thesauro dedicatum fuisse χρυσοῦν βιβλίον Ἀριστομάχης ἀναθημάτια — ποιητρίας Ἰσθμια νενικηκυίας. *J.M.G.*

18. Μήτε τραγῳδίαν] *Olear.* ad *Philostr.* 163. a. 12. & 15. *J.F.R.*

22. Ἐπ' αὐτὴν] Lege ἐπ' αὐτῇ. *F.G.* Recte, cumque & *Pell.* ita haberet, non haesitavi ita edere. *J.F.R.*

χης. ὁ δ' ἠγρίαινέ τε, καὶ μανικῶς εἶχε· καὶ γὰρ δὴ καὶ ἠκροᾶτο ὑπὸ τὴν σκηνήν, ἐπ' αὐτῷ δή τ' ἀγῶνι. βοώντων δὲ τῶν Ἑλλήνων ὅπως τῷ Ἠπειρώτῃ, πέμπει γραμματέα, κελεύων ὑφεῖναι αὐτῷ τὸν αὐτὸν· ὁ δὲ ὑπεραίροντος τὸ φθέγμα, καὶ δημοσίως ἐρίζοντος, εἰσπέμπει Νέρων ἐπ' ὀκριβάντων τοὺς ἑαυτοῦ ὑποκριτὰς, οἷον προσήκοντάς τε τῷ πράγματι. καὶ γὰρ δὴ καὶ δέλτους ἐλεφαντίνους καὶ διβύρους προβεβλημένοι αὐτὰς ὥσπερ ἐγχειρίδια, καὶ τὸν Ἠπειρώτην ἀναστήσαντες πρὸς τὸν ἀγχοῦ κίονα, κατέαξαν αὐτοῦ τὸν φάρυγγα, παίοντες ὀρθαῖς ταῖς δέλτοις.

exaſperari & furere. Etenim in tabernaculo etiam audiebatur ſub ipſum tempus certaminis. Clamore autem laudantibus Epiroten Graecis, ſcribam mittit, ſubmittere hunc ſibi vocem jubens. Illo vero magis etiam tollente vocem, & populariter contendente, immittit Nero in pulpita ſuos hiſtriones, tanquam qui negotio huic apti eſſent. Hi ergo qui pugillares eburneos bipatentes pugionum inſtar protendebant, erecti ad proximam columnam Epirotae guttur directis illis tabellis ferentes elidunt.

ΜΕΝ. Τραγῳδίαν δὲ ἐνίκα, Μυσώνιε, μιαρὸν οὕτω πάθος ἐν ὀφθαλμοῖς τοῦ Ἑλλήνων ἐργασάμενος; ΜΟΥΣ. Παιδιὰ ταῦτα νεανία τῷ μητροκτονήσαντι. [a] εἰ δὲ [b] τραγῳδίας ὑποκριτὴν ἀπέκτεινεν ἐκτεμὼν αὐτοῦ τὸ φθέγμα, τί χρὴ θαυμάζειν; καὶ γὰρ δὴ καὶ τὸ Πυθικὸν στόμιον, ὃθεν αἱ ὀμφαὶ ἐνέπνεον, ἀποφράττειν ὥρμησεν, ὡς μηδὲ τῷ Ἀπόλλωνι φωνὴ εἴη· καίτοι τῶν Πυθίᾳ καταλέξαντος αὐτὸν εἰς τοὺς Ὀρέστας τε καὶ Ἀλκμαίωνας, οἷς τὸ μητροκτο-

10. MEN. Tragoediam vero vicit, Muſoni, tam impuro facinore in oculis Graeciae perpetrando? MUS. Luſus iſte juveni interfectori ſuae matris. Si vero Tragicum hiſtrionem, exſtirpanda illius voce, interemit, quid mirandum eſt? Qui etiam Pythicum oſtium, e quo divina adſpirabantur oracula, obturandi impetum ceperit, ut neque ſua Apollini vox *porro* eſſet: Pythio licet annumerante illum inter Oreſtas & Alcmaeones, quibus matrum peracta ab ipſis

a Εἰ δὲ] Perſonam ΜΕΝ. Edd. hic ingerunt, quam delevi cum *Solan.* & *Geſn.* b Τραγῳδίας] Τραγῳδίων Edd. antea male.

33. Τοὺς ἑαυτοῦ ὑποκριτὰς] Forte ex illo plauſorum fuorum numero, quos deſcribit *Sueton.* c. 20. *Adoleſcentulos equeſtris ordinis, & quinque amplius millia e plebe robuſtiſſimae juventutis undique elegit, qui diviſi in factiones plauſuum genera condiſcerent* &c. Hi quidem plauſuum ὑποκριταὶ fuere. *J. M. G.*

43. ΜΕΝ.] Delendum cenſeo. *M. du S.*

44. Τραγῳδίαις] Lege τραγῳδίας. F. G. Idem notarat *La Croze.* Omnino ita corrigendum duxi, quidquid ad excuſandum vulgatum poſſit adferri, quaſi eſſet plur. pro ſing. & ellipſ. τ², cὶ, uti apud *Sophocl.* Oed. Tyr. 19. Ἀγορᾶσθαι ἥδομαι, bene habet. vel ut ſupra cὶ omittitur *Aſin.* c. 24. quod tamen & ibi ſuſpectum dixi. Vel ut ib. c. 52. f. πάντων ὀφθαλμοῖς ἀναβάντες. Ne plura ſimilis ellipſeως alibi adlegata repetam, quibus effici poſſe videatur, ut τραγῳδίαις lit: *in tragoediarum quadam*, uti: *Iſthmiis, quinquatribus; Ludis, munere, Circenſibus*, & ſimilibus ſpectaculis dici amat (vid. *Suet.* Jul. c. 39.) At haec omnia nihil hic ad rem facere mihi viſa; ita ſimplicitate ac veritate ſeſe commendat genitivus τραγῳδίας; nec diſplicebit mediocriter peritis, ſed ignoſcent poſtremae huic & parcius antea uſurpatae audaciae. Sin minus, culpam deprecor, neque in Luciano faciam iterum. *J. F. R.*

49. Εἰς τοὺς Ὀρέστας τε] Verſiculum proſcriptum refert *Sueton.* c. 39. Νῆφε, Ὀρέστης, Ἀλκμαίων, μητροκτόνε. Sed nihil de oraculo. Inimicitias furioſas Neronis contra oraculum deſcribit ex *Dionis* l. 63. *Xiphilinus* p. 721. C. Τὸ δὲ δὴ Ἀπόλλωνος (εἴτ' ἂν ἀγανακτήσας ὅτι λυπηρόν τινα προεῖπεν αὐτῷ, εἴτε καὶ ἄλλως μανείς) τὴν τε χώραν τὴν Κιρραίαν ἀφείλετο, καὶ στρατιώτας ἔδωκε, καὶ τὸ μαντεῖον κατέλυσεν, ἀνθρώπους ἐς τὸ στόμιον, ἐξ οὗ τὸ ἱερὸν πνεῦμα ἀνῄει, συφίξας. Ultima verba ita intelligo, interfectos, & cruentos palpitantesque adhuc homines abjectos in oſtium. Eadem occaſione videtur illas quingentas hominum Deorumve ſtatuas aeneas ſuſtuliſſe, de qua re *Pauſan.* Phoc. p. 620, 31. *J. M. G.*

50. Ἀλκμαίωνας] Vid. Ἀλεξ. c. 19. & Not. Reſpicit iſtud Apollinis ſecundum quosdam:

Νή-

ipsis caedes etiam gloriae quoddam genus peperit, cum patres sic ulciscerentur. At hic cum dicere non posset, quem ultus esset, contumelia se affectum a Deo putabat, cum tamen mitiora veris audiret.

11. Sed dum loquimur, quaenam navis accedit? ut illa bonum quiddam videtur advehere! Coronati enim sunt capitibus, tanquam chorus boni ominis. Atque de prora aliquis protendit manum, bono nos animo esse jubens & gaudere: clamat autem, nisi quid me fallunt aures, periisse Neronem. MEN. Enim vero sic clamat, Musoni, & disertius quo propius terram venit. MUS. Bonum factum, o Dii! MEN. Sed ne quid imprecemur: negant enim hoc decere in defunctis.

νῆσαι, ϗ λόγον τινὰ εὐκλείας ἔδωκεν, ἐπειδὴ παλράσιν ἐτιμώρησαν. [c] ὁ δὲ μηδαμῶς εἰπεῖν ἔχων ὅτῳ ἐτιμώρησεν, ὑβρίζ ὑπὸ τῦ θεῦ ᾤετο, ῥᾳᾴτερα τῶν ἀληθῶν ἀκύων.

Ἀλλὰ μεταξὺ λόγων, τίς ἡ προσιῦσα ναῦς; ὡς ἐπάγειν τί ἀγαθὸν ἔοικεν. ἐστεφάνωνζ ϗ τὰς κεφαλὰς, ὥσπερ χορὸς εὐφημῶ, καί τις ἐκ πρώρας προτείνει τ χεῖρα, παλακελευόμενῳ ἡμῖν θαρρεῖν τε, ϗ χαίρειν, βοᾷ τε, εἰ μὴ παλακύω, Νέρωνα οἴχεαζ. MEN. Βοᾷ γ, Μυσώνιε, ϗ σαφέστερόν γε, ὅσῳ τ γῆς ἄπτεζ. ΜΟΥΣ. Εὖγε, ὦ θεοί. MEN. Ἀλλὰ μὴ ἐπευχώμεθα· ὅπ γ τοῖς νεμψίοις ἃ φασι δεῖν.

TRAGOPODAGRA.

PODAGRICUS, CHORUS, PODAGRA, NUNCIUS, MEDICI, TORTORES.

POD.

HEu triste nomen, invisum nomen Diis,
Podagra lacrimosa, Cocyti genus.

ΤΡΑΓΟΠΟΔΑΓΡΑ.

ΠΟΔΑΓΡΟΣ, ΧΟΡΟΣ, ΠΟΔΑΓΡΑ, ΑΓΓΕΛΟΣ, ΙΑΤΡΟΙ ΚΑΙ ΒΑΣΑΝΟΙ.

ΠΟΔ.

Ω Στυγνὸν ὄνομ', ὦ θεοῖς φυγάμενον,
Ποδάγρα, πολυτέναχτε, κακυτῦ τέκνον,

Ην

c Ὁ δὲ μηδ.] Persona ΜΟΥΣ. his praefixa in Edd. At necessario omittenda, quum praecedens deleta est.

Νέρων, Ὀρέστης. Ἀλκμαίων, μητροκτόνοι. Vid. *Philostr.* p. 481. & *Suet.* Ner. c. 39. *M. du S.*

52. ΜΟΥΣ.] Et hoc nomen delendum. *M. du S.*

57. Ἐστεφάνωνται γ τὰς κεφαλὰς] Vid. *Spanhem.* ad illud *Aristoph.* Plut. 765. Κἄγωγ' ἀναδῆσαι βούλομαι εὐαγγέλια σ' ἐν κριβανωτῶν ὀρμάθῳ, τοιαῦτ' ἀπαγγέλλοντα. *J. M. G.*

ΤΡΑΓΟΠΟΔΑΓΡΑ] Non solus Podagrae encomium scripsit noster. Audi juvenem apud *Philostrat.* in vita Apoll. IV. p. 170. Ποδάγρας ἐγκώμιόν τί μοι ξυντάτακζ ϗ τῦ τυφλόν τινα ἢ κωφὸν εἶναι. Sed an ob hunc lusum *Tragicis* accensen mereatur, viderint, qui post *Fabricium* novum eorum nobis Catalogum contexent: sic *Thersitae laudes quaesivit Favorinus* teste *A. Gellio* XVII. 12. & *febrim quartis diebus recurrentem* laudavit. *M. du S.*

ΤΡΑΓΟΠ.] Moliebar paullo ampliores in hunc libellum annotationes, quibus intexturus eram bonam partem Commentarii in hunc libellum ab *Erasmo Schmidio* Witebergae praelecti 1631. qui beneficio Viri Doctissimi *Julii Caroli Schlaegeri* ad me pervenerat. Sed tempestive monitus contraxi vela, & *Schmidianum* Commentarium, tuae, Doctissime *Reitzi*, fidei commendo, ut quae ferre videbitur numerus chartarum, volumini huic destinatus, inde in usum lectorum decerpas. De interpretatione mea hoc solum praedico, me non praestare bonos versus, sed qui singuli singulis Lucianicis respondeant, & sententiam eorum, quantum potuit a nobis fieri, exprimant. In choris praesertim & metrum, & sententiam singulorum versuum, assequi nobis datum non fuit. Sed neque diu torquere ingenium tanti putabamus. Claudicare igitur in podagra versus quam sententiam malebamus. *J. M. G.*

ΤΡΑΓΟΠ.] Quia variis conjecturis metrum horum versuum emendari potest, potissimas variantt. lectt.

Ἣν ταρτάρου κευθμῶσιν ἐν βαθυκοίλοις,
Μέγαιρ' ἐρινὺς γαστρὸς ἐξεγείνατο,
Μαζοῖσί τ' ἐξέθρεψε, καὶ πικρῷ βρέφει
Εἰς χεῖλος ἔσταλαξεν Ἀληκτὼ γάλα,
Τίς τ' δυσώνυμόν σε δαιμόνων ἄρα
Εἰς φῶς ἀνῆκεν; ἦλθες ἀνθρώποις βλάβος.
Εἰ γὰρ τεθνεῶσιν ἁμπλακημάτων τίσις
[a] Βροτοῖς ὀπηδεῖ, τ' ἔδρασαν ἐν φάει,
Οὐ Τάνταλον τοτοῖσιν, οὐδ' Ἰξίονα
Τροχῷ τροβητὸν, οὐδὲ Σίσυφον πέτρῳ
Ἔδει κολάζειν ἐν δόμοισι Πλουτέως·

Quam Tartari receſſibus in abditis
Megaera Erinnys utero fudit ſuo,
Et ubere aluit, & amarae parvulae
Stillavit in labella Alecto hac *malum*.
Quis ergo te, male ominatam Daemonum
Emiſit in lucem, labem mortalibus?
Si namque poena peccatorum mortuos
Homines manet, quae vivi perpetrant:
Non unda Tantalum *fugiente*, aut Ixionem
Rota torquendum erat, neque ſaxo Siſyphum
Punire oportuit domo in Plutonia,

Omnes

[a] Βροτοῖς] *Fl.* uti *Boiv.* em. Βροτῶν cett.

quidem inſerui, parum tamen in contextu propter Codicum inopiam mutavi, etſi metrum ſaepe adpatet corruptiſſimum. „ Scopus hujus dramatis eſt exponere malignitatem ac pertinaciam podagrae, quae „ medicamentis magis exaſperatur quam ſanatur, ſecundum tritum illud *Ovid.* I. Bont. El. 4. *Tollere* „ *nodoſam neſcit medicina podagram.* Praeterea ludi„ brio habere medicaſtros vana promittentes, aeque ac „ podagricorum mores, eosque ad patientiam horta„ ri. Quod & *Senertus* c. 8. de Arthritide fatetur, „ aitque eum cauſſam tempusque invadendi melius „ expreſſiſſe, quam nonnullos medicos". Haec poſteriora ex Cl. *M. Eraſm. Schmidii* praelectt. Mſſ. a Cl. *Geſn.* mecum communicatis, unde potiſſima quaeque deinceps quoque delibabimus, plurimis Ethicis & medicis ratiociniis omiſſis. *J. F. B.*

3. Ταρτάρου κευθμῶσιν] Materia podagrae eſt ichor, i. humor acris, &, ut Chymici vocant, tartareus. Hunc foetum dicit produci in ταρτάρου κευθμῶσι βαθυκοίλοις. h. eſt in intimis penetralibus corporis, ubi *tartari* non inepte mentionem fecit, quod non tantum *infernum* notet, ſed & materiem calculoſam, tartaream, articulorum juncturis ſe inſinuantem & cruciatus intolerabiles efficientem. Nutricem τὴν Ἀληκτὼ *inam Furiarum facit*, quo notatur mala concupiſcentia & pravus appetitus naturae noxius. ἡ Ἀληκτὼ enim ab α privativo & λήγω *deſino*, nomen habet. Omnino enim huic morbo alimonia ſuppeditatur, quando cauſſae ὐ λήγουσι, *non ceſſant*. Creſcit enim indulgens ſibi, ut dirus hydrops. *Er. Schmid.*

4. Ἐξεγείνατο] Simpliciter pro τίκτειν ſatis notum. At *Heſych.* Ἐξεγένετο exponit, ἐξεπονήσατο. Si legas ἐξεγείνατο, ſignificabit τὸ ἐξεπονήσατο, *aegre ac multo cum labore ſeu dolore peperit*, uno verbo, *enixa eſt*. Quae expoſitio quam apte huic loco conveniat, nemo non videt. Fuerit igitur hoc ominis inſtar futurorum cruciatuum, quibus adulta Podagra homines torqueret. Si cui autem videatur ἐξεγένετο non a capite ſcribendum ap. *Heſych.* ſed cum praecedentibus connectendum hoc pacto: Ἐξέβλαε (l. ἐξέβλασεν) ἐξέτρωσεν, ἐξεγείνατο, ἐξεπονήσατο ſignificatio erit, *partum abegit*,

vel medicamentis; vel alio quocunque modo, cujus deteſtandae conſuetudinis mentio apud vett. paſſim. *Ovid.* Am. 2. El. 14. *Cic.* pr. Clu. c. 32. *Clem. Alex.* Paed. 2. p. 1. 3. Haec doctiſſ. *J. Gavel* in Animadv. ad hunc Dial. vid. Miſc. Obſ. anni 1739. p. 417. Cui de mutatione in *Heſychio* non contradico; ſed poſteriorem expoſitionem de *partu abigendo* ad hunc Tragopodagrae locum non pertinere dico (quod nec ipſe voluit) nam qui partus mox dicitur uberibus matris alitus, is certe abortus non eſt, qualem ſi quae mulieres ſibi procurant, occidunt foetus, non alendi cauſſa id faciunt. *J. F. B.*

5. Πικρῷ βρέφει] *Amarulento infanti*, propter cruciatus quos efficit. Forte leg. πικρὸν βρέφει, ut ad γάλα referatur. Poſſet etiam legi μικρῷ βρέφει, cum initia hujus morbi ſint exilia, iisque facile occurri poſſet, niſi cauſſae eſſent ἄληκτοι, & continuatione pavum hunc foetum alerent. Βρέφος autem modo eſt foetus in alvo latitans, ut ap. *Dioſc.* V. c. 74. Et *Luc.* I. 41. & 44. modo nuper natus. 1. *Petr.* II. 2. modo infans alicujus aetatis, ſed minoris, ut in ἐπιστόλιον III. *Iſthm. Pind.* & Ep. ad *Timoth.* III. &c. *Er. Schmid.*

Πικρῷ] Idem *J. Gavel* editioni Iſingrinianae (id eſt Baſilienſi primae) adſcriptum ait, forte legendum πικρὸν βρέφει. Sed nullam eſſe cauſſam cur a vulgato recedamus, bene exiſtimat. *J. F. B.*

8. Εἰς φῶς] Indignatur Podagram in intimis penetralibus corporis genitam in apertum produci, & in membris externis evidenter ſentiri; cauſſamque ad infelicem Genium refert: innuens cauſſam eſſe occultam. *Er. Schmid.*

9. Τεθνεῶσι] In Edit. Iſingr. adſcriptum: Εἰ τεθνεῶσι δ' ἁμπλ. teſtatur modo laudatus *Gavel.* ſed malle ſe εἰ γὰρ τεθνεῶσι legere, per ſynizeſin. At poteſt id in dimetiendo verſu tamen fieri, etſi vulgatum retinemus, ut in verſu primo Il. *Hom.* — Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος. Et ut θέοισιν ſaepiſſime fit diſyllabum ap. *Theognidem*, ut vſ. 358. &c. Item θεῶς & θεῶν monoſyllabum, ib. vſ. 171. Θεοῖς εὐχὰς, αἷς ἔστι μόγις κράτος ὔστε ἄτερ θεῶν. Iterum vſ. 205. atque alibi. Sic Θεόφιλος triſyllabum vſ. 22. Quin & anapaeſtus hic po-

Omnes ad unum, ſed maleficii reos
Tuis aptare membrifragis cruciatibus.
Ut aridum atque aerumnabile corpus meum
Manibus a ſummis ad pedum veſtigia
Sanie mala atque amaro ſucco felleo
Violento ſpiritu clauſis meatibus
Conſtitit! ut clauſum dolores exacuit!
Quin viſcera per ipſa ignitum currit malum
Vorticibus flammarum carnem populans meam.
Qualis crater Aetneis plenus ignibus.

Ἁπλῶς δὲ πάντας τοὺς κακοὺς δεδρακότας
Τοῖς σοῖς προσάπτειν ξεφρικώδεσιν πόνοις·
Ὡς μοι τὸ λυπρὸν ἠ ταλαίπωρον δέμας,
Χερῶν ἀπ' ἄκρων εἰς ἄκρας ποδῶν βάσεις,
[b] Ἰχῶρι φαύλῳ, ἠ πικρῷ χυμῷ χολῆς
[c] Πνεύματι βιαίῳ [d] τῷδε διασφίγγον πόρους
[e] Ἔσχε, ἠ [f] μεμυκὼς ἐπιτείνει πόνους.
Σπλάγχνων δ' ἐπ' αὐτῶν ἀφόρητον τρέχει κακόν,
Δίναισι φλογμῶν σάρκα πυρπολούμενον,
Ὁποῖα κρητὴς μεστὸς Αἰτναίου πυρός,

[b] Ἰχῶρι &c.] Ἰχὼρ ὁ φαυλὸς ἑ πικρὸς χυμὸς Pell. [c] Πνεύματι] Πνεῦμά τι βίαιον τό δι Pell. [d] Τῷ δι] Τό δι Guj. [e] Ἔσχε] Ἔτηξε, ἠ διδυκὸς Pell. [f] Μεμυκὼς] Μεμυκὸς Fr.

23. Ὁποῖα κρητὴρ] Κρατῆρας appellat ἐν τῷ περὶ τῆ Περιγρίνε τελευτῆς. (c. 4.) G.

poteſt manere in ſecunda ſede; etſi id durius. *J.F.R.*

10. Βροτῶν] Malim *βροτοῖς*. *Boivin.* Ceteras ejus ac *Gujeti* conjecturas in his notis non comparentes, variantibus lectt. inſerui, ne quid omiſſum credas; niſi forte ejusmodi notulas, ubi *Gujet.* unicum verbum Latine reddidit, quod in verſione nunc comparet. Omitto & hic, quia jam nimis eſt notarum, *Jenſii* obſervata in Lectt. Luc. p. 384. ſeq. ubi nimis multis probat, τοῖς τεθνηῶσι βροτῶν vulgarem eſſe Graeciſmum, adeoque non opus eſſe *βροτοῖς*; quod ut concedo, ita *Pl.* lectionem tamen praefero, quae propter praemiſſum *ἀμοιλαχημάτων* magis perſpicua eſt: nam etſi & Latine, aeque dicas *multi mortalium* ac *multi mortales*, accedente tamen novo genitivo, intricatior fieret oratio, ſi dixeris *multos mortalium criminum poena manet*. Etſi duplicem illum genitiv. analogis quoque exemplis probari poſſe ſcio, quid tamen opus eſt obſcuriora ſequi, quando meliora Editio princeps exhibet? *J.F.R.*

Ibid. Ἐν φάει] I.e. in vita, dum fruerentur lumine vitali. *Er. Schmid.*

12. Στροβητὸν] Hanc vocem aliasque ad ſexdecim ex hoc Dial. collectas, Lexicis ignotas vid. in iisdem Miſcell. p. 419. *J.F.R.*

15. Προσάπτειν] Scil. ἴδιε, ἀπὸ κοινοῦ, ex vſ. 13: Nempe τοὺς δικαστὰς Aacum & Rhadamanthum. Alias paſſive dicendum fuiſſet προσάπτεσθαι. Sicut paullo ante etiam pro κολάζειν, κολάζεσθαι locum habuiſſet, ſi ad ſubjectum patiens referatur. *Er. Schmid.*

16. Ὡς μοι τὸ λυπρὸν] *Squallidum, ſqualens.* F.G. Syntaxis eſt: ὡς τὸ δέμας μοι λυπρὸν ἑ ταλαίπωρον χερῶν ἀπ' ἄκρων &c. ἔσχε, ἠ μεμυκὸς ἐπιτείνει πόνους, ἰχῶρι φαύλῳ &c. τόδε διασφίγγον πόρους πνεύματι βιαίῳ ᾧπερ φαύλῳ. i.e. διὰ τὸ ἰχῶρ ᾧ φαύλου. Τόδε διάσφιγγον. i. τοῦτο διασφίγγοντος. Accuſativus abſolutus, cujusmodi paſſim exempla occurrunt. *Ea re poros ſtringente* ob ſpiritus incluſi vim &c. pro τῷδε itaque legendum eſt τόδε cum *Gujeto*, qui tamen non τόδε ſcripſit, ſed τοδὶ, calami puto, ac manus lapſu. *Boiv.*

Ibid. Ταλαίπωρον] Eſt miſere cruciatum, proprie ταλαίπωρος eſt τάλας κατὰ πόρον, miſer circa vel propter ingentes lapides in lapicidinis, ubi laborantes gravi vexabantur labore, & ſegnes flagris caedebantur. Poſtea in genere eſt quocumque modo valde miſer. Τὸ δέμας denique a δέδμαι *ligatus ſum*, ſemper corpus vivum notat, cui anima adhuc colligata eſt; cum τὸ σῶμα non tantum de vivo, ſed & de mortuo corpore dicatur. Vid. *Plutarch.* de Homer. *Er. Schmid.*

20. Ἔσχε] *Diſtentum eſt.* F.G.

Ἔσχε &c.] Variis modis hunc & ſequentem verſum invertendo tentat Doctiſſ. *Gavel* in Miſcell. p. 419. *J.F.R.*

Ibid. Καὶ μεμυκὼς] Poteſt hic legi διδυκὸς, ut vſ. 120. — διδυκὸς ὑπὸ μυχοῖσι γυίων. Longe majorem curam poſcebant Tragopodagra & Ocypus, ſed & majus otium. In nullis Codd. reliquum dramatis Ocypi comparuit. *J.B.*

Ibid. Μεμυκὼς] Τὸ βλάπτεσθαι ὑπὸ πνεύματος dicitur μεμυκὼς, non quod mugitum edat, ſed quod talis ejus materia, ut exitum ſibi per poros quaerat, & partim propter topoſitatem materiae, partim propter ἀφορμὴν τοῦ πόρου ὑπὸ πνεύματος non facile viam inveniat; ideoque cum cute & membranis luctetur, ut vapor intra viſcera terrae concluſus cum terrae parietibus & ſuperficie luctatur, adeo ut in terrae motu ſaepe mugitum edat; unde ſpecies quaedam terrae motus μυκητίας vocatur *Ariſtoteli* de mundo c. 4. Cujusmodi μυκηθμὸν etiam hic edere poſſet materia illa luctans, ſi cutis & membranarum ratio pateretur. *Er. Schmid.*

21. Σπλάγχνων] A cauſſa efficiente, quae eſt mala diſpoſitio τῶν σπλάγχνων, maxime hepatis & lienis; haec enim per σπλάγχνα hic potiſſimum intelliguntur. Sicut & *Plin.* per utrumque viſcus κατ' ἐξοχὴν lienem & hepar intelligit. Pro ἐπ' αὐτῶν legi etiam poſſet ἀπ' αὐ-

Ἡ [a] Σικελὸς αὐλὼν ἁλιπόρῳ ᾀσοφάγῳ,
Ὅπῃ δυσεξέλικτα [b] κυματόμῳ,
[c] Σήραγξι πέλῳν σκολιὸς εἱλεῖται κλύδων.
Ὦ δυσέκμαρτον πᾶσιν ἀνθρώποις τέλος,
Ὡς εἰς μάτην σε πάντες ἀμφιθάλπομεν,
Ἐλπίδι ματαίᾳ μωρὰ βεκολεύμενοι.
ΧΟΡ. Ἀνὰ Δίνδυμον [d] Κυβήβης
Φρύγες ἔνθεον ὀλολυγὴν
Ἀπαλῷ τελεῖσιν [e] Ἄττει.
Καὶ πρὸς μέλος κεραύλου
Φρυγίᾳ κατ' [f] ὄρεα Τμώλου,
Κῶμον βοῶσι Λυδοί.
Παραπλῆγες [g] δ' ἀμφὶ ῥόπτροις
Κελαδοῦσι Κρητὶ ῥυθμῷ
Νόμον [h] εὐὰν Κορύβαντες.

Siculusve canalis foſſae ponto perviae;
Ubi inexplicabilibus modis exaeſtuans
Cava per petrarum tortus fluctus volvitur.
Heu finis (*curatio mali*) nullius conjecturae patens.
Ut fruſtra omnes tibi fomenta apponimus!
Spe vana ſtultis lactati miſere modis.
CHOR. Per Dindymum Cybebes
Sacrum Phryges ululatum
Molli frequentant Atti.
Et ad cantum Ceraulae
Phrygii per ardua Tmoli
Comum Lydi celebrant.
Inſani circum clavis
Numeris Creticis modulantur
Nomon Euan Corybantes.

Clan-

a Σικελὸς] Σικελικὸς *Fl.* b Κυματόμῳ] Πυματ— male *P.* c Σήραγξι] Sic *Guj.* & *B1.* recte. Σήραξι cett. d Κυβήβης] Ex *V2.* receptum. Κυβήλης *P. S. Amſt.* Κυβήσης *J. H. Fl. B. Fr.* pejus. e Ἄττει] Ἄττῃ *Fl.* f Ὄρεα] Ὄρια *Fl.* g Δ'] Delet *Guj.* recte. h Εὐὰν] Ἐὸν *Guj.*

36. Παραπλῆγες] Μανόμενοι, ἔκφρονες. *G.*

αὐτῶν, ab ipſis viſceribus; ab illis enim σπλάγχνοις ipſum prodit malum in exteriorem carnem. *Er. Schm.*

24. Ἡ Σικελὸς] Intelligit fretum Siculum anguſtum vix 7. ſtadia latum juxta *Strab.* l. 2. Unde & hic αὐλὼν nominatur ob longitud. anguſtiorem inſtar fiſtulae. *Er. Schmid.*

Ibid. Αὐλὼν ἁλιπόρῳ] I. e. fretum Siculum Mamertinum, in quo Scylla & Charybdis. *F. G.*

27. Δυσέκμαρτον] Inveſtigatu, cautu & obſervatu difficile, & cujus inſultuum tempora non ſatis praevideri poſſunt. *Er. Schm.*

Ibid. Τέλῳν] I. e. χρῆμα, *res*, podagra ſcil. *F. G.* Τὸ τέλος hic non eſt finis, ſed effectus, ita ut res effecta & ad perfectionem perducta ſit. *Iliad.* T. 107. *Er. Schmid.*

Τέλῳν] Τέλος hic non capiendum eſſe pro πράγματι, uti *Gujetio* viſum, ſed proprie pro *fine*, *exitu*, ſuadent non ſolum adjectivum δυσέκμαρτον, ſed & ſequentia, praecipue vero iſta: ἐλπίδι ματαίᾳ μωρὰ βεκολούμενοι. *J. Gavel.*

30. Κυβήβης] Conf. ſupra Ἀποφρ. c. 11. Recepi autem Κυβήβης, quia Κυβέλης alioqui ſcribendum foret, idque verſus reſpueret. Vidit etiam *J. Gavel*, qui plura de hoc nomine in Miſcell. Obſ. anni 1739. p. 420. *J. F. R.*

34. Φρυγίᾳ κατ' ὄρεα Τμώλου] Omnes alii Lydiae Tmolum montem adjudicant, & jure: fuit enim vicinus Sardibus ad meridiem; Sardes vero fuiſſe Lydiae metropolin inter omnes Geographos & hiſtoricos conſtat. Ut tamen aliquid pro Luciano dicam, uſus eſt Phrygiae nomine latiſſime ſumpto, cujus confinia cum Lydia nunquam fuerunt certa & ſtabiliter conſtituta. Nam ſic *Strabo* L. 13. τὰ δὲ ἐξῆς εἰς τὰ νότια μέρη τοῖς τόποις τούτοις ἐμπλοκὰς ἔχει μείζεις πρὸς τὰ Τμῶλον, ὡς τὰ Φρύγια, καὶ τὰ Λυδία, καὶ τὰ Καρικὰ· ἔστι τὰ τῶν Μύσων δυσδιακριτα εἶναι, ὥστε πίπτουσιν εἰς ἄλληλα. Eum vide, ubi plures rationes reddit talis confuſionis, & patet Lucianum promiſcue Phrygiae & Lydiae nomina ſumpſiſſe, quando ſubjungit in ſequenti verſu κῶμον βοῶσι Λυδοί. *J. P. a G.*

36. Παραπλῆγες] Παραπλήσσειν eſt perperam pulſare inſtrumentum muſicum, inde ὁ παραπλὴξ, cui mentis vel ſenſuum harmonia depravata eſt. Aliud notat *Homero* Od. E. 415. & 440. nempe obliquis fluctibus undarum percuſſa litora. *Er. Schmid.*

Ibid. Δ' ἀμφὶ] Τὸ δ' delendum videtur. ῥόπτροις, *clavis*. ἀμφὶ *circum*, adverbium ſine caſu. *F. G.*

37. Κρητὶ ῥυθμῷ] Pro Κρηστῷ, ut vſ. 53. δικρόοις γόοις pro γοεροῖς, ſimiliumque ex aliis exemplorum copiam vid. ap. modo laudatum *Gavel.* p. 421. Habuimusque in Luciano non ſemel, quare hic non repetam. *J. F. R.*

38. Νόμον εὐὰν Κορύβαντες] Ut verſus conſtet, legendum omnino: Νόμον Κορυβαντες εὐάν. Neque τὸ εὐὰν mutandum exiſtimo, vid. *Clem. Alex.* Admon. ad Gent. p. 7. conf. p. 9. *Baſil.* orat. ad juv. p. 25. Ed. *Port.* ἕτεροι δὲ πρὸς αὐλὸν κορυβαντιῶσι καὶ ἰκρυπαχιάσουσι. Κορυβαντιᾶν habet & Noſter in Tim. *Long.* περὶ ὕψους Sect. IV. p. 19. Vid. *Euſt.* ad Dionyſ. vſ. 524. *J. Gavel.*

39. Βεβῆσα] I. e. *Plena*, *gravida*. *F. G.*

41. Ἄττην] Cur Ἄττην reſcribi velim, & ita interpretatus ſim, non opus eſt multis indicare. Proprium

&

Clangit pleno tuba ore
Marti ſonans Gradivo
Belliſonum fragorem.
At nos tibi, Podagra,
Primas veris per horas
Agimus myſtae querelas,
Quando omne graminoſis
Efflоruit pratum herbis.
Zephyrique a flatibus arbor
Molli folio frondeſcit:
Ac per domos male conjux
Noſtras hirundo ſtridit,
Nocturnaque per ſilvam
Ityn lacrimis frequentat
Atthis lugens aëdon.

Κλάζει δὲ [i] βρίθουσα σάλπιγξ
[j] Ἄρηϊ χρέκουσα θούρῳ
Πολεμηΐαν [k] ἀϋτλήν.
Ἡμεῖς δὲ σοὶ Ποδάγρα,
Πρώταις ἔαρ ἐν ὥραις
Μύσται τελοῦμεν οἴκτους,
[l] Ὅτε πᾶς χλοητόκοισι
Ποίαις τέθηλε λειμών,
Ζεφύρου δὲ [l] δένδρεα [m] πνοαῖς
Ἁπαλοῖς κομᾷ πετήλοις.
[n] Ἀδὲ δύσγαμος κατ' οἴκους
Μερόπων θροεῖ χελιδών,
Καὶ [o] νύκτερος καθ' ὕλαν
Τὸν Ἴτυν γένει δακρύοις
Ἀτθὶς [p] γόοις ἀηδών.

ΠΟΔ.

i Βρίθουσα] An Βριμοῦ *Pell.* *k* Αὐτὴν] Ἄτλῳ Edd. *l* Δένδρεα] Δένδρα *Guj.* *m* Ποοαῖς] Πνοιαῖς corrigit *Gavel.* recte. *n* Ἀδὲ] Ὅτε *Guj.* *o* Νύκτερος] Νυκτέροις *Guj.* *p* Γόοις] Γοῦσ' *Guj.*

& *Homericum* eſt ἀϋτὴ, cum de bellico clamore agitur. Ab ἄϋτλω illo etiam verſus ſit podagricus. *J. M. G.*

45. Χλοητόκοισι] I. e. χλωροτόκοις. *F. G.*

Χλοητόκοισι] Ἡ χλόη non tantum eſt gramen virens, ſed & viriditas, foliaque virentia, unde hic ποίαις χλοητόκοις dicuntur herbæ viriditatem producentes. Caeterum Grammaticorum regula eſt: nomina paroxytona in ώς, quando aſſumunt jota, fieri oxytona, ut tradit Etymologus in ῥοιὰ. Ut ἡ πόα, ῥόα, ψόα, χόα, πτόα. Ita ergo ſic legendum eſſet ποιαῖς. Sed *Hom.* hoc non obſervavit, qui non ποὶ aut ποιὰ pro herba, ſed ποίη ſcripſit. ut Il. Ξ. 347. Od. I. 449. Υ. 367. 369. 371. Et in Hymno Mercur. vſ. 27. & 232. & in Pana 26. & in Terram matrem 15. ſicut etiam *Euſtath.* hujus diſcriminis non meminit. Relinquendum ergo παροξυτόνως, ποίαις. *Sinapius* Epitheton hoc χλοητόκοισι ad λειμὼν retulit, *graminifera prata*, ſenſu quidem per ſe ſatis bono, ſed a textus verbis alieniore, cum non λειμὼν, ſed *ai* ποίαι hic χλοητόκοι dicantur. *Er. Schmid.*

47. Δένδρεα πνοαῖς] Si legas δένδρα cum *Guiet.* legendum etiam erit πνοαῖς, non πνοαῖς. Nam ita poſcit ratio verſus Anacreontici ſeu dimetri cataleƈtici. Sed fortaſſe nihil hic mutandum, ut ſit tribrachys pro jambo pede. *Boiv.*

Ibid. Ζεφύρου δὲ δένδρεα πνοαῖς] Sunt hic verſus Anacreontici. Legit *Guietus* δένδρα. Itaque & πνοαῖς legendum eſſe, ait Clariſſimus *Boivin. Sed fortaſſe nihil eſſe mutandum, ut ſit tribrachys pro jambo.* Imo nihil mutandum, nec ut tribrachys ſit pro jambo, opus eſt. Ultima in δένδρεα ob ſequentis vocis primas conſonas, producitur; & πνοαῖς per συνίζησιν, quales συνιζήσεις poëtis ſunt frequentiſſimae, eſt monoſyllabum. *J. J.*

Δένδρεα πνοαῖς] Quid ſi πνοαῖς legamus, ut δένδρεα trochaeum per ſynecphonelin conſtituit, quemadmodum ὄρεα vſ. 34. ait Doƈt. *J. Gavel* in Obſ. jam laudatis p. 422. ad quae Clariſſ. Editor tamen recte animadvertit, ita prolatas ſyllabas unam ſaltem longam efficere, adeoque hic ſpondeum non trochaeum fore; ego nihil muto, etſi δένδρα πνοίαις magis placet. *J. F. R.*

49. Δύσγαμος] Reſpicit ad fabulam Prognes, quae infeliciter nupta fuit Thereo regi Thraciae, & poſtea in hirundinem mutata fingitur *Ovid.* 6. Met. *Er. Schm.*

51. Καὶ νύκτερος — γόοις] Iterum *Guiet.* pro νύκτερος legit νυκτέροις, & γοῦσ' pro γόοις. Neutrius mutationis cauſſam perſpicio. Nec ſenſus, nec metrum alterutram requirit. Quidni Aëdon poſſet dici νύκτερος, quia nocte quaſi flet, ut νύκτερος μάνη, *Luna nocturna* apud *Aeſchylum*? De nocturnis Aëdonis, ſive Philomelae, queſtibus vid. *Virgil.* IV. Georgic. 515. ſeqq. Deinde τῇ, γόοις mutandi nulla cauſſa. Commodiſſimo epitheto δάκρυα dicuntur γόα. Caeterum obſervo hic Lucianum producere mediam in δακρύοις. ut facere etiam in δακρύων *Moſchum* alibi oſtendi; cui nunc addo *Bionem*, cujus in Idyl. I. hic verſus eſt 34.

Καὶ πηγαὶ τὸ Ἀδώνιν ἐπ' ὄρεσι δακρύοντι.

Dorice pro δακρύουσι. Addo & *Ariſtoph.* in Veſp. v. 973.

Ἀκτᾶς· κἀντεῦθεν λαῖτε κἀ δακρύετε.

Infra quoque in Noſtri *Ocypode* vſ. 132.

Στένων, δακρύεις· ἢ δί σοι φράσαι θέλεις;

Iterum Noſter in epigrammate in Theronem prodigum,

Ἐκτήσω δ' ἐδώκας τὸ θύτερον, οὐκ ἴτι πεῦσις,

Pa-

ΠΟΔ. Ὦμοι πόνων ἀρωγόν, ὦ τρίτης πόδος
Μοῖραν [a] λελογχὸς βάκλαρον, ἐξέρεισέ μοι
Βάσιν τρέμουσαν, ἡ κατίθυνον τρίβον,
Ἴχνος [b] τε βαιὸν ὡς ὑπερήσω πέδῳ.
Ἔγειρε τλῆμον γυῖα δεμνίων ἄπο.
Καὶ [c] λεῖπε μαλάθρων τὴν ὑπώροφον στέγην.
Σκέδασον δ' ἀπ' ὄσσων νύχιον ἀέρος βάθος,
Μολὼν θύραζε, καὶ πρὸς ἡλίου φάος
Ἀθόλωτον αὖραν, πνεύματος φαιδρᾶς σπάσον.
Δέκαιον γὰρ ἤδη τοῦτο πρὸς πέμπτῳ [d] φάει,
Ἐξ οὗ ζόφῳ σύγκλειστος ἡλίου δίχα,
Εὐναῖς ἐν ἀστρώτοισι τείρομαι δέμας.
Ψυχὴ μὲν οὖν μοι, καὶ προθυμία πάρα,
Βάσεις ἀμείβειν ὀρθὰ θύρας ὁρμηθῶ.
Δέμας δὲ νωθρὸν οὐχ ὑπηρετεῖ πόθοις.
Ὅμως δ' ἐπείγου, θυμέ, γιγνώσκων ὅτι
Πτωχὸς ποδαγρῶν, εἰ παλεῖν μὲ ἂν θέλῃ,
Καὶ μὴ δύνηται, τοῦτον ἐν νεκροῖς τίθει.
Ἀλλ' εἶα.
Τίνες γὰρ οἵδε βάκτρα νομῶντες χεροῖν,
Κάρηνα φύλλοις ἀκτέας καλαστρεφεῖς·
[e] Τίνα δαιμόνων ἄγυσι κωμαστὴν χορόν;

POD. Ajutor o laborum, o tertii pedis
Vicem sortite, scipio; mihi fulcias
Gradum trementem, semitamque dirigas.
Vestigium tenax ut infigam solo.
Hem membra suscita, miser, de stragulis
Latebrasque linque nigri tectas culminis.
Oculis deterge nocturnam aëris caliginem,
Foras egressus ad blandum solis jubar
Intemeratam auram spiritus laeti trahe.
Nam decima haec supra quintam lux, *ni fallor*, est,
Ex quo tenebris concluſus & Phoebo carens,
Cubilibus non stratis corpus macero.
Animus mihi quidem & voluntas praesto adest
Conanti gressus alternare ad januas.
Sed corpus ignavum haud servit cupidini.
Tamen urge animum, probe qui noveris,
Podager mendicus ambulare si velit,
Nec possit, esse eum ponendum in mortuis.
Verum eia!
Etenim qui sunt isti baculis fulti manum,
Sambuci frondibus revincti tempora
Cui nam Deorum agunt comissantem chorum?

Num,

a Λελογχὸς] Λελογχὼς male *Pl.* b Τε βαιὸν] Βάσιον *Guj.* & *Pell.* c Λεῖπε] Λίπε *Guj.* d Φάει] Φάει *Guj. jet.* e Τίνα] Τίνι *Pell.*

Patet ergo, non unicum esse istum *Maschi* locum, ubi id sit. *J. J.*

54. Ὦμοι] An ὦ μοι; ait Doctiss. *Gravel.* Probo conjecturam, nam etsi οἴμοι quoque conjicere possis, tamen alterum praestat, quia invocantis hic est, non ejurantis adeo. quod vero addit, sic animal tripes senex dicitur in notissimo Sphingis aenigmate, non repeto. *J. F. R.*

59. Λεῖπε] *Solan.* adleverat, λίπε *Guj.* male. Sed in notis *Gujeti* Mss. invenio: an λίπε; sic versus rotundior. Non igitur adeo male rem hic gerit, licet emendatione non opus sit, ubi vulgatum sanum. *J. F. R.*

Ibid. Ὑπώροφον στέγην] *Inferius conclave.* Podagri enim cubicula amant in infimis contignationibus, cum adscenderé scalas iis difficile sit. *Er. Schmid.*

67. Βάσεις ἀμείβειν] I. e. *pedes alternos ponere.* *F. G.*

69. Ὅμως δ' ἐπείγου] Syntaxis, γιγνώσκων ὅτι ὁ πτωχὸς ποδαγρῶν εἰ παλεῖν θέλῃ, καὶ μὴ δύνηται, τοῦτον τίθει ἐν νεκροῖς. Nota φράσεως insolentiam; τίθει pro δεῖ θεῖναι, ea est vis adverbii ὅτι, quod abundat saepe, ut in *Evang. Joan.* c. 18. ὡς δὲ εἶπεν αὐτοῖς, ὅτι ἐγώ εἰμι &c. pro, ὡς δὲ εἶπεν αὐτοῖς τοῦτο, ἐγώ εἰμι &c. Sic in hoc Luciani loco videtur τὰ γιγνώσκων ὅτι τίθει ἐν νεκροῖς dictum pro γιγνώσκων τοῦτο (suppla τὸ παραμυθούμενον) τίθει ἐν νεκροῖς τὸ ποδαγρῶντα &c. *Boivin.*

73. Τίνες γὰρ οἵδε] Male haec reddidit Interpres, cum ibi ἀκτέα sit ἄκτη, i. e. *sambucus*, cujus foliis podagrici finguntur caput cingere, quia sambuci folia ποδαγρικοῖς βοηθεῖ μάλιστα τυπικῶς, ἢ σημαίνει. Ita *Dioscorides*: nec multo aliter *Plin.* & *Sammonic.* in cap. de podagra pellenda: *parva sambucus item hirsuta colliti sevo. Bochart.* de animal. S. S. part. 2. l. 2. c. 6. *Almel.*

74. Κάρηνα φύλλοις] Optime *Bochart.* animadvertit, hic *sambucum* esse interpretandum; nam praeter adductos ab eo auctores confirmat id *Marcellus* de Medicina c. 36. *Ad podagram frigidam sambucum quoque cum axungia, & brassicae cinis cum axungia impositus plurimum juvat.* Iisdem pene verbis *Scribonius Largus* de compos. medic. c. 41. *de podagra frigida.* *Almel.*

Ibid. Ἀκτέας] Ἡ ἀκτέα, item ὁ ἄκτεος, vel ἀκτεός, vel ἀκτέος etiam *Theophrasto* L. 3. Hist. Plant. c. 6. (nisi forte menda subest) *sambucus* est, frutex gravi foliorum odore, folia ante alios frutices & arbores fere priscus emittens. Ideo hic Podagricis sub veris initium, quo plerumque morbus invadit, numini suo sacra peragentibus corona ex sambuco tribuitur. Adde quod

&

Num, Phoebe Paean, numen hi colunt tuum?
Sed non cinguntur lauri folio Delphicae.
Hymnusne bacchantum commissatum venit?
At non inest insigne hederaceum comis.
Qui tandem nobis accessistis hospites?
Profamini, & veracem vocem emittite.
Quaenam est, quam canitis, amici, dicite.
CHOR. Tu vero quis quorumve, qui nos alloqueris?
Ut enim te baculus atque incessus indicant,
Mystam videmus insuperabilis Deae.
POD. Egone & ipse dignus unus sum Dea?
CHOR. Cypriam Venerem
Guttis delapsam ab aetheris
Enutriit compage decentem
Marinus inter fluctus Nereus.
Oceani ad fontes
Jovis uxorem Olympii
Illam ulnis candidis, lato sinu,
Junonem lactavit Tethys.
De vertice capitis alterni
Peperit virginis imperterritam naturam

Μῶν, Φοῖβε Παιὰν, σὸν [f] γεραίρουσιν σέβας;
Ἀλλ' ἃ τέφον Δελφίδος φύλλῳ δάφνης.
Ἦ μή τις ὕμνος [g] Βακχείων κωμάζει;
Ἀλλ' οὐκ ἔπεστι κισσίνη σφραγὶς κόμαις.
Τίνες ποθ' ἡμῖν, ὦ ξένοι, βεβήκατε;
Αὐδᾶτε, καὶ προέσθε νημερτῆ λόγον.
Τίς δ' ἐστὶν, ἣν ὑμνεῖτε, λέξατ', ὦ φίλοι.
[h] ΧΟΡ. Σὺ δ' ὢν τίς, ἡμᾶς, καὶ τίνων, προσεννέπεις;
Ὡς γὰρ σε βάκτρον, καὶ βάσις μηνύετον,
Μύστην ὁρῶμεν ἀνικήτου θεᾶς.
ΠΟΔ. Εἷς εἰμι κἀγὼ τῆς θεᾶς ἐπάξιος;
ΧΟΡ. Τὴν μὲν Κυπρίαν Ἀφροδίταν
Σταγόνων προπεσοῦσαν [i] ἀπ' αἰθέρος,
Ἀνεθρέψατο κόσμιον ἁρμογὰν
[k] Ἁλίου ἐνὶ κύμασι Νηρεύς.
Τὰν δ' Ὠκεανοῦ πρὸς παγαῖς
Διὸς πρόκοιτον Ὀλυμπίου,
Λευκώλενον εὐρέσι κόλποις
Ἥραν ἐτιθήνατο Τηθύς.
Κορυφαῖσι δὲ κρατὸς ἐν ἀφθίτου
Ἐλόχευσε κόρης ἄτρομον φυὰν

Κρο-

[f] Γεραίρουσιν] Bene *Pell.* Γεραίρυσι Edd. [g] Βακχείων] Βακχῶν *Guj.* Βακχαίῳ *Fl.* Βάκχιον marg. *Ai.* [h] ΧΟΡ.] Omisit *J.* & *V2.* Habent *Fl. P.* aliaeque. [i] Ἄπ'] Ἀπ' Edd. sine accentu. [k] Ἁλίου] Ἁλίοις *Pell.*

& sambuci folia cum sevo taurino & hircino imposita podagram mitigare credantur, ut ait *Dioscor.* IV. c. 168. Et sambuci tenerrima folia, cum pari pondere radicum plantaginis, suillaeque axungiae veteris contrita subactaque podagricos dolores praesentaneo auxilio mulcere scribuntur a *Matthiolo* XIV. c. 168. *Er. Schm.*

Ἀκτίας] Ἀκτία, ἀκτῆ *Sambucus.* Glossae habent ἀκταία male. *J. Gavel.*

75. Τίνα δαιμόνων] Quid si legeretur τίνι δαιμόνων; *Er. Schmid.* Idem observavit *J. Gavel.*

78. Βακχείων] Lege Βακχῶν. *F. G.*

82. Ἦ] Ὂν requiri, si quantitas pateretur, quia nondum resciverat, esseine Deus, an Dea, cujus festum agebant, monet doctiss. *Gavel*, in Obs. Misc. an. 1739. p. 423. Quid si ergo sic, bis addita interrogandi nota, Τίς δ' ἐστιν; ὃν δ' ὑμνεῖτε; *J. F. R.*

86. Εἷς εἰμι κἀγὼ τῆς θεᾶς ἐπάξιος] Interpres vertit,

Unus quidem sum: sed Deam non dedecens.

Dum vult & ipse ποιητίζειν, stultissime perdit sensum. Ego existimo, Podagrum, ubi audiret se vocari mystam Deae inexpugnabilis, & inexorabilis, quasi mirabundum interrogasse, *Egone quoque* (qui tam miser sum) *sum unus Dea dignus?* Necdum enim noverat Podager noster, esse quampiam Deam, cui hos dolores suos deberet, cujusque sacris esset ipse quoque initiatus. Quare & in Graecis signum interrogandi est ponendum. Eumdem in modum rogat idem vs. 125.

Εἷς ἄρα κἀγὼ τῆς καταργιασμῶν
Ἔλαθον ὑπάρχων;
Itane sane & ego unus sum ex initiatis; idque adhuc ipsemet ignoravi?

In priori versu, nempe Εἷς εἰμι κἀγὼ, &c. videtur παρέλκειν τὸ, εἷς, vel sumi pro τίς. *Unus* apud Latinos aliquando eodem modo sumi, docuerunt jam Eruditi. Idem quoque fit apud Graecos, ut ex hoc loco liquet. Sic & apud *Aelianum* X. Ποικιλ. 18. Βυκολῶν δὲ κατὰ τὴν Σικελίαν ὁ Δάφνις, ἠράσθη αὐτοῦ νύμφη μία, καὶ ὡμίλησε καλῷ ὄντι ἑνί. Hic μία valet τίς. *Nympha quaedam.* *J. J.*

88. Ἀπ'] Etsi leve est, monendum hic tamen, quia neglexere priores. Structura est ἀπὸ σταγόνων αἰθέρος, adeoque anastrophe σταγόνων ἄπο scribenda, unde ἀπ' etiam retinebit accentum vulgo omissum. *J. F. R.*

92. Διὸς] Quidni Ζηνὸς legendum, & vs. 99. ἀμετέρων, 110. τὼν δ' αὖγαι? Bene monet *J. Gavel* l. d.

Κρονίδας, μέγ' ἄριστος Ὀλυμπίων,
Τὰν ἐγρεκύδοιμον Ἀθάναν.
Τὰν δ' ἡμετέραν θεὰν ὀλβίαν
Ὁ γέρων λιπαραῖσιν ἐν ἀγκάλαις
Πρώταν ἐλόχευσεν Ὀφίων.
Ὅτ' ἐπαύσαλο [a] φάος σκότιον,
Ἀνέτειλέ τε λαμπέτις ἠὼς,
Καὶ ϖαμφαὲς ἀελίῳ σέλας,
Τότε ϗ Ποδάγρας ἐφάνη κράτος.
Ὅτε γὰρ λαγόνων σε τεκοῦσα
Μοῖρα Κλωθὼ τότ' ἔλυσεν,
[b] Ἐγέλασεν ἅπαν σέλας ὐρανῦ,
Μέγα δ' ἔκτυπεν εὔδιος αἰθὴρ,
Τὴν δ' εὐγλαγέτοις ἐνὶ μαζοῖς,
[c] Εὔολος ἐθρέψατο Πλοῦτος.

Saturnius, supremus coelicum,
Excitatricem belli Minervam.
Nostram vero Deam beatam
Senex in mollibus ulnis
Primam generavit Ophion,
Cum desineret tenebrosum Chaos,
Orereturque fulgida Aurora,
Et lucidum solis jubar:
Tunc Podagrae vis apparuit.
Cum enim ilibus te enixa
Parca Clotho deinde abluit,
Risit omne jubar caeli,
Valdeque insonuit serenus aether.
Eam vero de lactescentibus uberibus
Dives nutrivit Pluto.

POD.

a Φάος] Χάος *Boiv.* b Ἐγέλασεν] Ἐγέλασεν Edd. priores. c Εὔολος] *Gujet. Pell.* & *Schmid.* Ἔολος Edd. male.

98. Ἐγρεκύδοιμον] Ἐγείρεσαν. *G.*

98. Ἐγρεκύδοιμον] Epitheton Minervae, Deae belli, sed prudenter fortiterque gesti, ab ἐγείρω *excito*, & ἐγείρομαι med. pro quo per syncopen ἔγρομαι. ὁ κυδοιμὸς *tumultus*, maxime bellicus. Inde ἐγρεκύδοιμος, tumultum bellicum excitans. *Hesiod.* Theog. 925. Minervam appellat ἀγρεκύδοιμον, quasi agros vastantem, (ut quidam libri habent) sed videtur ἐγρεκύδοιμον praeferendum; quod tamen non satis attendenti videri posset compositum ex ἐγείρω, & κῦδος *gloria*, quasi *gloriae excitatrix* sit Minerva, uti & *Sinapius* reddidit: *Virtute claram Palladem*, quem in verbione hujus dramatis subitanea secutus *gloriae excitatricem* reddidi, cum debuissem *belli* vel *tumultus excitatricem* exponere. Idque vel ex sola quantitate cognoscere licet; nam ὁ κυδοιμὸς *turba* corripit primam, ut passim ex *Hom.* liquet. At κῦδος gloria cum derivatis primam producit. Praeterea diphthongus οι in ἐγρεκύδοιμος, magis ad originem κυδοιμὸς adducit, quam ex ὁ κύδιμος. *Er. Schmid.*

101. Ἐλόχευσεν] *Hesych.* λοχεύει, τίκτει, γεννᾷ. *F. G.*

Ἐλόχευσεν Ὀφίων] Non quod Ὀφίων hic pepererit podagram, ut mater, quam mox nominat Μοῖραν, sed quod ille antiquissimus Ὀφίων ante Saturnum, Jovem, Junonem & Minervam jamdudum podagram habuerit, & in ulnis suis quasi foverit. Commendat ergo Chorus hic podagram ab antiquitate. Ὀφίων autem unus putatur e sociis Cadmi e dentibus Draconis nati, *Ovid* III. Met. accepitque nomen ab ὄφις, *serpente*. Aliis tamen verius hic Ὀφίων unus Titanum putatur, de quibus *Hesiod.* Theog. 207. Hic cum Eurynome Oceani filia ex Thethye, ut habet *Hesiod.* Theog. 358. rerum potitus fingitur ante Saturnum, a quo & a Rhea caeli gubernaculis dejectus dicitur. Meminit hujus rei *Lycophr.* in Cass. vs. 1192. *Er. Schmid.*

107. Μοῖρα] Genitricem podagrae. Supra Podager ex impatientia loquens Μάγειραν pronuntiavit, ob furorem & carnificinam morbi. Hic Chorus non tam ex impatientia quam ex assuetudine loquens matrem facit unam Parcarum, quam in genere nominat Μοῖραν, i. e. *Fatum*. Dein Κλωθὼ in specie, i. e. decretoria vis naturae, a κλώθειν decernere. *Er. Schmid.*

108. Ἐγέλασεν] Haec jocose fingit Poëta, ut ludibria in podagricos ab amicis jacta excuset, cum merito, exorta apud aliquem podagra, ridere videantur amici, quandoquidem ipsum coelum in primo ejus ortu riserit, & cum serenitate, in signum laetitiae, tonuerit. *Er. Schmid.*

Ἐγέλασεν] Lepide sane dictum, ut non immerito pro Dea habeatur Podagra. Solent enim fingere poëtae, nascente Deo aliquo omnia ridere quasi, & laetitia perfundi. *Dionys. Perieg.* vs. 939. seqq. *Theogn.* vs. 5. seqq. *J. Gavel.*

110. Εὐγλαγέτοις] Εὐγλαγέτοις ἐνὶ μαζοῖς foetus bene crescit & pinguescit, sic podagra, alimonia large submini strata, crescit & cito adolescit. Γλάγος poët. pro γάλα, hinc εὔγλαγης, *lacte abundans*. Sed pro εὐγλάγετος, *Lycophr.* Cass. 307. εὔγλαγος. *Hom.* εὐγλαγὴς Il. Π. 642. Ceterum ἐνὶ μαζοῖς pleonasmus Atticis non infrequens, & frustra hebraismi suspectus in *Matth.* III. 11. *Marc.* I. 8. *Joan.* I. 26. & 31. *Eurip.* in Suppl. 593. ξραπλάτησεν κλυτὸς ἐν κλυτῷ ὄρει. *Musaeus* 158. ξαπλάγξας ἐνὶ μύθοις. *Seducens verbis.* Haec *Schmid.* Nec infrequens Luciano: Vid. nos ad *Philops.* c. 33. ad *Herod.* c. 5. & *Hemst.* ad *Dial. Mort.* XXIII.

POD. Quibus at ſuos ſacris ſocios inaugurat?

ΠΟΔ. Τίσι δ' ἐν τελεταῖς ὀργιάζει προστόλους;

CHOR. Non ſanguinem impetuoſum affundimus de acie ferri:

ΧΟΡ. Οὐχ αἷμα [d] λάβρον προχέομεν ἀπὸ τόματος σιδάρου,

Non crinis liberi nodis implectitur cervix:

Οὐ τριχὸς ἀφέτου λυγίζεται τροφαῖσιν αὐχήν,

Nec ſonantibus terga talis concrepant:

Οὐδὲ [c] πολυκρότοις ἀστραγάλοις πέπληγε νῶτα,

Neque crudis, laceris, taurorum carnibus veſcimur:

Οὐδ' ὠμὰ λακιστὰ κρέα [f] σιτούμεθα ταύρων.

Sed quando ulmi vere tener flos abundat,

[g] Ὅτε δὲ πτελέας ἔαρι βρύει τὸ λεπτὸν ἄνθος,

Et arguta cantat in ramis merula:

Καὶ πολυκέλαδος κόσυφος ἐπὶ κλάδοισιν ᾄδει,

Tunc per membra acutum telum haeret myſtis,

[h] Τότε μελέων ὀξὺ βέλος πέπηγε μύσταις,

Obſcurum, latens, ſubiens receſſus artuum,

Ἀφανὲς, κρύφιον, [i] δεδυκὸς ὑπὸ μυχοῖσι γυίων,

Πό-

[d] Λάβρον προχέομεν] Προχέομεν Gujet. [e] Πολυκρότοις] Πολυκρότοισιν Gujet. male. [f] Σιτούμεθα] Σιτούμεθα J. Σιτούμεσθα Guj. Quod edidimus, eſt in Fl. P. &c. [g] Ὅτε] Ὁπότε G. [h] Τότε] Τότε τότε Guj. recte conjicit. [i] Διδυκὸς] Διαδιδυκὸς Gujet.

XXIII. f. Conf. infra ad vſ. 268. ubi rurſus alia ſimilia adferuntur. J. F. R.

111. Πλούτων] Abſurde Pluto nutrix fit. M. du S.

Πλούτων] Minus abſurdam nobis reddit hanc fictionem Cl. *Schmidius*; qui notat: „ Supra Podager nutricem fecit τὴν Ἀλεκτὼ, ad cauſſas internas reſpiciens. Hic autem Chorus ad cauſſas externas adjuvantes & augentes, quas tribuit *Plutoni*, i. e. diviiis ac diaetae lautae, dum pauper à podagra fere immunis degit". Probo antiſtrophen; ſed & fateor durum, tribuere mammas lactantes Plutoni. J. F. R.

112. Τίσι] Hic verſus ſenarius videtur. Ὀργιάζει *initiat.* F. G.

Τίσι δ' ὁ τελεταῖς ὀργιάζει προστόλους;] Claudicat verſus. Non dubito quin exciderit ἥδ', & legendum ſit,

Τίσι δ' ἐν τελεταῖς ἥδ' ὀργιάζει προστόλους;
Quibus vero ſacris illa antiſtites initiat?

ἥδ', *illa*, ſcilicet Dea. Poſſet etiam legi κατοργιάζει. Sed alterum illud magis arridet. J. J.

113. Οὐχ αἷμα] Non videtur illa effuſio ſanguinis in alieno ſubjecto accipienda, ſed in proprio initiandorum, cujusmodi fuit ceremonia Baalitarum, qui cultellis membra lancinare ſolebant, ut ſanguis largiter effluereet, vid. I. *Reg.* VIII. 28. Quae ceremonia Luciano incognita non fuit, cum initio Chriſtianus & verbi divini praeco fuerit. Er. Schmid.

Οὐχ αἷμα] Et ſequentes σπαδικὰ metra. F. G. Idem in nott. Mſſ. aliter tentabat, quam in variantt. notarat *Solan.* nempe: Οὐχ αἷμα προχέομεν λάβρον ἀπὸ σ. &c. Deinde ad verbum προχέομεν adſcripſit, forſan προχέομεν, i. e. non acie gladii ſanguinem profundimus. Ideo aut *Solan.* in excerpendis ſchedis *Gujeti* aberravit, aut alias habuit. Superior illa inverſio magis adrideret; ſed vulgata ſtare poteſt. His ante a me notatis, video jam etiam *Gavellium* fateri, ſenſum *Gujetiana* emendatione aptiorem fieri, ſed metrum impugnari; ideo vulgato verbor. ordine ſervato mallet προχεύομεν. Fortaſſe tamen nihil mutandum eſt, ut ſubaudiatur βωμῷ vel βωμοῖς; ſenſus tunc erit, *aris non adfundimus ſanguinem.* Mox vſ. 140. ipſa Dea Podagra ὅτι χυθὶν αἷμα βωμίοις παρ' ἱμετέροις placare ſe poſſe adfirmat. J. F. R.

Ibid. Ἀπὸ τόμ. σιδ.] Os ferri *acies* eſt, inde μάχαιρα δίστομος *Hebr.* IV. 12. Et *Apoc.* I. 16. &c. ap. *Eurip.* in Suppl. ὀξύστομος μάχαιρα. Er. Schmid.

114. Οὐ τριχὸς ἀφέτου] Sic *Schmid.* Additque non *evulſionem ſetarum* eſſe, ut vertitur, ſed flexum, collectionem, unde λυγόω in nodum colligo, vimine necto. Adeoque contorſiones capillorum ipſorum myſtarum intelligi, non caedendarum victimarum. Probo. J. F. R.

115. Ἀστραγάλοις] Glandes ac tali ſcuticis innecti ſolebant ad vehementiorem ictum. Sic μάστιγες ἀστραγαλωταὶ, vid. *Plut.* adv. Colot. & *Euſtath.* Il. Ζ. & Ψ. qui etiam σκορπίοι. I. *Reg.* XII. 11. & 14. Er. Schmid.

116. Λακιστὰ] *Diſcerpta. Heſych.* λακίζει, ῥηγνύει, ῥήσσει. &c. F. G.

Ibid. Κρέα] Recte hic α. producitur, quia cratis ex κρίατα, κρίαα, κρία. Ap. *Hom.* Od. A. corripitur. Sed ibi λαπαχὴ eſt ex κρίατα. Nam contractum α. ſemper longum; ut γέρα apud *Sophocl.* El. A. I. Sc. 4. Er. Schmid.

120. Διδυκὸς] Nondum video verſum ſanatum, ſi

Πόδα, γόνυ, κοτύλην, ἀστραγάλους, ἰσχία, [a] μηρούς,
Χεῖρας, ὠμοπλάτας, βραχίονας, [b] κόρωνα, καρπούς,
Ἐδῴδει, νέμει, φλέγει, κρατεῖ, πυροῖ, μαλάσσει,
Μέχρις ἂν ἡ θεὸς τὸν πόνον [c] ἀποφυγεῖν κελεύσῃ.
ΠΟΔ. Εἰς [d] ἆρα κἀγὼ τὰ καλλιγενεσυλλίων
Ἐλαθον ὑπάρχων; [e] τοι γὰρ ἡκέτω πρευμενὴς
Δαίμων φανεῖσα, σὺν δ' ἐγὼ μύσταις ὁμοῦ
Ὕμνων κατάρξω, τὸ ποδαγρῶν ᾀδῶν μέλος,
ΧΟΡ. Σίγα [f] μὲ αἰθὴς, ἡ γήνεμος ἔστω,
Καὶ πᾶς ποδαγρῶν εὐφημείτω.
[g] Ἰδὲ πρὸς θυμέλας [h] κλινοχαρὴς
Βαίνει δαίμων, σκίμπωνι βάσιν [i] στηριζομένη.
Χαίροις μακάρων πολυπραοτάτη,
Καὶ σοῖς προπόλοις ἵλαος ἔλθοις,
Ὄμματι φαιδρῷ, δοίης δὲ πόνοις λύσιν ὠκείαν,
Ταῖς δ' εἰαριναῖς ὥραις.

Pedem, genu, acetabulum, talos, coxendices, femora,
Manus, scapulas, brachia, rostra, carpos,
Adedit, depascitur, urit, tenet, inflammat, coquit,
Donec Dea facessere dolorem jusserit.
POD. Unum ergo initiatorum ego memet quoque
Esse ignorabam. Igitur venito propitia
Dea apparens: tuis ego cum mystis simul
Hymnos incipiam, podagrosum carmen canens.
CHOR. Taceto caelum, & tranquillum esto,
Omnis podager linguis faveto.
En ad altaria lecto gaudens
Vadit diva, scipione gradum
Sibi fulciens. Salve divûm
Mitissima tu, famulisque tuis
Placida adesto lumine blando.
Tribuasque dolori finem celerem
His temporibus vernis.

POD.

a Μηρούς] Ἠδὲ μηροὺς *Gujet.* & *Pell.* b Κόρωνα] Κόχωνα *Guj.* c Ἀποφυγεῖν] Ἀντιφυγεῖν vel ὑπεκφ— *Guj.* d Ἆρα] Ἄρα Edd. e Τοι γὰρ ἡκέτω] Ἡκέτω τοι γὰρ *Guj.* & *Pell* invertunt. f Μὲ] Delet *Guj.* g Ἰδὲ] Ἥδε *Guj.* Nil mutat *Fl.* h Κλινοχαρὴς] Ἡ κλιν. *Pell.* i Στηριζομένη] Novum hic versum incipit *Pell.* vid. not.

cum *Gujeto* ἀμφιδυνὸς legas. *J.F.R.*

121. Ἰσχία, μηρούς] Non satis accurate in variis lectt. notavit *Solan.* emendationem *Gujeti*, quae sic habet: loge, ἰσχί' ἠδὲ μηρούς. tumque versus constabit. *J.F.R.*

122. Κόρωνα] Forsit. κόχωνα. *Hesych.* κόχωνα τὰ ἰσχία καὶ τὰ ὀμοια. i. e. τὰ ἄρθρα. F.G. Sed vide, de voce κορωνὰ *Poll.* L. 2. p. 141. *J.Gavel.* Ἡ κορώνη vel τὸ κόρωνον est ossis apophysis sic dicta, quia rostro s. κορώνῃ seu cornicis simillis est: praecipue ἡ κορώνη in cubito est. τὸ κόρωνον vero acuta maxillae inferioris productio, *Hippocr.* de artic. *Er. Schmid.*

123. Ἐδῴδει] Lege ἔδῃ, recte ait *J.Gavel.*

126. Ἐλαθον ὑπάρχων, τοι γὰρ ἡκέτω πρευμενὴς] In hoc versu, qui revera vitiosus est, κατὰ τὸ μέτρον, pro τοι γὰρ ἡκέτω *Gujetus* ἡκέτω τοι rescribit. Si cui haec transpositio, & ejectio τῦ, γὰρ, nimia videtur, potest vel

Ἐλαθον ὑπάρχων; τοὶ γὰρ ἦμα πρευμενὴς, &c.

ut adloquatur Podager Podagram Deam; vel pro πρευμενὴς legere ὁμοιὴς. *J.J.*

Ibid. Ἡκέτω] Quidni ἰκέτω; *J.Gavel.* Recte; & minore negotio quam cum *Gujeto* invertendo, & ἡκετο etiam tempore imperfecto scribendo. *J.F.R.*

Ibid. Πρευμενὴς] Quasi πρευμενὴς, ex πρᾶος & εὐμενὴς. Signif. *mitem, clementem.* Exstat haec vox etiam ap. *Lycophr.* Cass. 537. & 1055. *Er. Schmid.*

129. Σίγα μὲ] Anapaesti. Lege itaque, Σίγ' αἰθὴς &c. F.G. Τὸ σίγα adverbium est. Et tamen phrasis usitata σίγα ἰδια. *Tacitum esse.* Eurip. *Heoub.* Σίγα πᾶς ἔστω λιὼς — *Aristoph* κάθιζε σίγα. *Er. Schmid.*

132. Στηριζομένη] In *Pell.* versus sic distinguuntur:

Στηριζομένη χαίροις μακάρων
Πολυπραοτάτη, καὶ σοῖς προπόλοις
Ἵλαος ἔλθοις ὄμματι φαιδρῷ
Δοίης δὲ πόνοις λύσιν ὠκείαν,

Idem habet *Gujet.* Melius quam vulgo, nondum tamen recipere ausus sum. *J.F.R.*

137. Τίς τὴν] Τίς βροτῶν τ' ἐπὶ χθονὸς &c. F.G. Quibus verbis constructionem tantum indicare voluit. *J.F.R.*

141. Οὐ καὶς ὅλου ἀδιαιρεμὲς ἀγαλμασιν] Hypallage pro, ὅλῳ καὶ ἀδιαιρεμοῦς ἀγαλμασιν, i.e. ἀναθήμασι. Notanda vox ἀδιαιρεμὴς, qua carent Lexica. *Josephi* locus in Archeol. L. XV. c. 11. huic non absimilis, τῦ δὲ ἱεροῦ πανὸς, inquit, ἓν ἐν κύκλῳ πεπηγμένα

POD. Quis insuperabilem dolorum me dominam
Podagram non novit in terra mortalium?
Quam nec vapor turis placare acrem potest,
Nec affusus focis ardentibus cruor.
Non aedes signa divitum suspensa habens.
Quam nec Paean medicamentis superare valet,
Cunctorum Caelitum medicus Deûm licet:
Non filius Phoebi peritus Aesculapius.
Etenim qua primum aetate hominum genus exstitit,
Meam volunt omnes ejicere potentiam
Miscentes semper pharmacorum artificia
Alius enim aliam contra me tentat viam.
Terunt plantaginem, atque apia mihi *terunt*,
Et folia lactucarum, & portulacam feram:
Hi marrubium, sed aquaticam hi plantaginem,
Alii urticas, alii consolidam conterunt:
Alii lentes ferunt natas paludibus,
Pastinacam coctam, folia isti Persici,
Hyoscyamum, papaver, bulbos, malicorium,
Pulicariam, tus, radicem hellebori, nitrum,

ΠΟΔ. Τίς ἦ ἀνίκητόν με δεσπότιν πόνων
Οὐκ οἶδε ποδάγραν, ἢ ἐπὶ χθονὸς βροτῶν;
Ἣν οὔτε λιβάνων [k] ἀτμὶς ἐξιλάσκει),
Οὔτε χυθὲν αἷμα βωμίοις παρ' ἐμπύροις,
Οὐ ναὸς ὅλβιος ποικρεμὴς ἀγάλμασιν.
Ἣν οὔτε Παιὰν φαρμάκοις νικᾶν θέλει,
Πάντων ἰατρὸς τ' ἐν ἀρανῷ θεῶν,
Οὐ παῖς ὁ Φοίβου πολυμαθὴς Ἀσκληπιός.
Ἐξ οὗ γὰ ἐφύη πρῶτον ἀνθρώποις γένος,
Τολμῶσι πάντες τἀμὸν ἐκβαλεῖν θέλος,
Κυκῶντες [l] ἀεὶ φαρμάκων τεχνήματα.
Ἄλλος γὰρ ἄλλην ἐπ' ἐμὲ πειράζει τέχνην·
Τρίβουσιν ἀρνόγλωσσα, καὶ σέλινά μοι,
Καὶ φύλλα θριδάκων, καὶ νομαίαν ἀνδράχνην,
Ἄλλοι πράσιον, οἱ δὲ πολυμογείτονα,
Ἄλλοι κνίδας τρίβουσιν, ἄλλοι σύμφυτον,
Ἄλλοι φακοὺς φέρουσι τοὺς ἐκ τελμάτων,
Σταφυλῖνον [m] ἐφθὸν, οἱ δὲ φύλλα Περσικῶν,
Ὑοσκύαμον, μήκωνα, [n] βολβούς, [o] σίδια,
Ψύλλιον, λίβανον, ῥίζαν ἐλλεβόρου, νίτρον,
Τῆ-

* Ἀτμὶς] Ἀτμὸς *Fl.* *l* Ἀεὶ] Ἀιὰ *Jens.* recte. Nihil mut. *Fl.* *m* Ἐφθὸν] Ἑφθὸν *Junt.* *n* Βολβοὺς] Βόλβους eadem. *o* Σίδια] Σίδους *Guj.*

χρῶνται σκῶλυμι βαρβαρικά. Haec *J. Gavel* in Miscel. Obs. Saepe laudatis p. 425. Sed non satis similis mihi locus *Josephi* videtur, qui vulgari modo ita construi posset, ἐν κύκλῳ πάντες ἱεροῦ, & ad verbum ita accipi, *in orbe*, (i. e. ambitu, peripheria) *totius templi arma barbarica erant fixa, suspensa.* *J. F. R.*

145. Ἐφύη] Ἔφυ conjicit *J. Gavel.* l. d. Frustra, ut bene monet Clar. Miscellan. Obs. Editor. *J. F. R.*

Ἐφύη] Antiquitatem suam Podagra jactitat. Cui ex parte contradicit *Plin.* XXVI. 10. *Podagrae morbus*, inquiens, *rarior solebat esse, non modo patrum avorumque memoria, verum etiam nostra peregrinus & ipse. Nam si Italicae fuisset, antiquitus Latinum nomen invenisset. Er. Schmid.* Verum opponi posset, sic omnes fere morbos Latinis peregrinos, quum omnium fere nomina sint Graeca. Sed causa est in eo, quod Graeci primi & artem Romam invexerint, & *Hippocr.* medicinam primus in artis formam redegerit. Licet res vera videatur, quod Romani vett. milites, rustici, laboriosi ac temperantes a podagra fuerint immunes, idque & hodie locum haberet, nisi ubi malum est hereditarium. *J. F. R.*

149. Ἀρνόγλωσσα] Hanc & seqq. herbas, radices &c. etiam a *Plinio* ac *Dioscoride* laudari ac describi, additis ad singula testimoniis eorum, notarat *Schmidius*; sed ea addere spatium non sinit. *J. F. R.*

151. Πράσιον] Nota mediam hic productam; sed vide mox ad ψύλλιον dicta. *J. F. R.*

153. Φακοὺς — ἐκ τελμ.] Hoc *Schmidii* tamen omittere non possum. Τὸ τέλμα, ait, locus coenosus, aut palustris. οἱ φακοὶ ἐκ τελμάτων sunt lentes palustres per se nascentes in superficie aquae non fluentis, refrigeratoriae naturae, propter quod collectionibus illinuntur, & maxime podagris, & per se, & cum polenta. *Dioscor.* L. 2. c. 100. & IV. c. 83. *Plin.* XXII. c. 25. Haec meliora, quam versio pristina, *Lentes de stercore lectos.* *J. F. R.*

156. Ψύλλιον] Doctiss. *J. Gavel* ait: ψύλλιον in versu stare non potest, cum primam habeat productam. An igitur altera liquida elisa legendum ψυλλιον? (Sed Clar. Observationum Editor animadvertit: licet hoc admittatur, versui pedes non constabunt, nullum remedium video, nisi si legatur ψύλλια, & media producta sit, ut modo in πράσιον.) At quis dicet quid sibi indulserit poëta in tot herbarum nominibus in versum cogendis? *J. F. R.*

Τῆλιν μετ' οἴνου, γυρίνην, κολλάμφακον,
Κυπαρισσίνην [a] κικίδα, γύρις κριθίνην,
Κράμβης [b] ἀπέφθου φύλλα, γύψον ἐκ Γάρου,
Σπυράθους ὀρείας αἰγὸς, ἀνθρώπου κόπρον,
Ἄλευρα κυάμων, ἄνθος Ἀσίου λίθου.
Ἕψουσι φρύνους, μυγαλᾶς, σαύρας, γαλᾶς,
Βατράχους, ὑαίνας, τραγελάφους, ἀλώπεκας.
Ποῖον μέταλλον οὐ πεπείρασι βροτοῖς;
Τίς οὐχὶ χυμός; ποῖον οὐ δένδρου δάκρυ;
Ζώων ἁπάντων [c] ὀστᾶ, νεῦρα, δέρματα,
Στέαρ, αἷμα, μυελὸς, οὖρον, κόπρος, γάλα.
Πίνουσιν οἱ μὲν τὸ ἓξ τεσσάρων ἄχος,
Οἱ δὲ τὸ δι' [d] ὀκτὼ· τὸ δὲ δι' ἑπτὰ πλείονες.

Siliquam cum vino, ranae ſperma, collamphacon.
Cupreſſi folia crudae, garum e liquamine,
Globulos caprae montanae, hominis ſtercus, *terunt*,
Farinam fabarum, lapidis florem Aſſii.
Coquunt rubetas, muſtelas, lacertas & catos,
Ranas, hyaenas, hircocervos & vulpeculas.
Metallum quod non tentatum eſt mortalibus?
Quis non ſuccus? quae non eſt lacrima arboris?
Animalium omnium oſſa, nervi, coria,
Pingue, cruor, ſtercus, medulla, urina, lac.
Bibunt alii quatuor de rebus pharmacum,
Sed octuplex alii, ſeptemplex plurimi.

Alius

a Κικίδα] Κηκίδα *Guj.* *b* Ἀπέφθου] Ὑπέφθου male *Fl.* *c* Ὀστᾶ] Lege ὀστᾶν. *d* Ὀκτώ] Ἑπτὰ τὸ δὲ δι' ὀκτὼ, vult *Guj.* & *Solan.* Etſi mihil mutat *Fl.*

157. Γυρίνην] Sperma ranarum exponit *Er. Schmid.* cujus emplaſtrum refrigerans eſſe, notum. Et γυρῖνοι ſunt informes ranarum foetus. Quod & mihi non improbabile, etſi ι. in γυρῖνοι producitur, hic vero corripitur; niſi alia lectio inveniatur. *J.F.R.*

Ibid. Κολλάμφακον] Quid ſit, plane incertum. *Cognatus* e κόλλα *gluten* & φακὸς *lens*, conflatum putat, pultemque glutinoſum inde confectum. Mihi non videtur. Nam unde illud μ. cum potius dicendum eſſet φακοκόλλα, ut χρυσοκόλλα. Quare depravatum credo. *Er. Schmid.*

159. Κράμβης ἀπέφθου φύλλα] Quidquid ſit de χρυσῷ ἀπέφθῳ, quod aurum ex coctione purgatum volunt, ego non video, quidni ſignificare poſſit etiam aurum nativum, quod ſtatim ante coctionem ſui metalli eſt: ſed quidquid ſtatuas de auro ἀπέφθῳ, braſſicam hic non decoctam, ſed *crudam* intelligere ſuadet Cato R. R. 157, 7. *J.M.G.*

Κράμβης ἀπέφθου] Sinapius *braſſicae crudae*, quaſi eſſet ἀνέφθου. Verte decoctae. *Er. Schmid.* Recte credo; nam & χρυσὸς ἄπεφθος eſt πολλάκις ἐψηθεὶς *Polluci* III. c. XI. ubi vid. *Jungerm.* Sed quia ἀπεψία tamen medicis eſt vitium non concoquentis ventriculi, facile haec confunduntur. *J.F.R.*

161. Ἄνθος Ἀσίου λίθου] Ἄσιον λίθον quod in Aſia inveniatur: alias Ἀστίου λίθου, quod; ut *Plin.* ſcribit L. 2. c. 96. & L. 36. c. 17. ad Aſſum Troadis urbem, quae alias Apollonia dicta fuit, ut idem L. 5. c. 30. habet, multus fiſſili vena ſcinditur; innutritur in eo quiddam guſtu ſalſum, tenuiſſimae farinae ſimile, qualis in piſtrinorum parietibus viſitur. Illud ἄνθος Ἀσίου vel Ἀστίου λίθου vocatur. *Dioſc.* L. V. c. 85. Ex Aſio lapide fit podagris cataplaſma cum fabae lomento. — Ipſe lapis Aſius autem & σαρκοφάγος dicitur, quod demortuorum corpora in eo condita intra 40. dies tota abſumantur, dentibus exceptis; Veſtes autem, calcamenta & ſimilia illata lapidea fieri *Plin.* 36. 17. ſcribit. *Er. Schmid.*

170. Ἱερὰν] Ἡ ἱερὰ generale nomen antiquarum certarum confectionum ſelectiſſimarum, & in arcanis olim habitarum, quas ἱερὰς dixere propter miranda & prope divina effecta, & quia propalandae non erant. Sic ἱερὰ μικρὰ *Galeni*, ἱερὰ μικρὰ *Nicolai*, a Nicolao quodam Medico Alexandrino. &c. Πίνων autem dicit, quia ejusmodi electuaria liquoribus convenientibus diſſolvi & potabiles purgandis propinari ſolent. Etſi vero ἱερὰ ſubſtantive ponitur, intelligitur tamen ἡ ἀντίδοτος. Haec *Er. Schmid.* additque alios μικρὰν propter verſum, intellecto ἱερὰν legi malle. Sed non prorſus opus credo, quia ἱερὰ anapaeſtus tolerari poteſt, primam enim habet communem. Sed ἱερὰν contractum longam. Non ſpernerem μικρὰν, ſi quis Cod. accederet, tumque ἱερὰν ex interpretatione natum dicerem. *J.F.R.*

171. Ἄνθος ἐπ') Ἄνθος usque ad ὁ δὲ nothi. *F.G.*

Ἄνθος ἐπαοιδαῖς] Ἰατρικὴν δ' ἐπῳδὴν vett. quibusdam in uſu fuiſſe, paſſim liquet. Ita de Æſculapio ſcribit *Pindarus* Pyth. Γ. quod aegrotos ſanaverit, τοὺς μὲν μαλακαῖς ἐπαοιδαῖς ἀμφέπων, τοὺς δὲ προσαντέα πίνοισιν ἢ μύθοις θελκτήριον πάντοθεν φάρμακα, τοὺς δὲ τομαῖς. Sic Odyſſ. Τ. 457. Ulyſſis ab apro vulnerati ἐπαοιδῇ δ' αἷμα κελαινὸν ἔσχεθον. Et *Athen.* L. XIV. ſcribit ex *Theophraſto* de Ἐνθουσιασμῷ, iſchiadicos harmoniae muſicae beneficio doloribus ſuis levari. Videatur *Malchus* in vita Pythag. & notae *Rittershuſii* in eundem, & Etymol. in v. ἐπαοιδή. Extat inter ſcripta Galeni hac de re opuſculum; quod tamen nothum multis videtur. Et ſunt adhuc hodie qui ejusmodi ἰατρικὴν exercent. *Er. Schm.*

Ibid.

Alius ſacro epoto purgatur pharmaco.
Carminibus alius impoſtorum luditur.
Judaeus nactus ſtultum excantat alterum.
Alius medicinam capit e nido hirundinis.
Ego vero dico plorare his omnibus,
Facientibusque talia, & me tentantibus,
Conſuevi tanto occurrere iracundior.
Sed qui nihil ſapiunt mihi contrarium,
Animam gero mitem, & fio placabilis.
Myſteriorum namque factus particeps
Primo ſtatim linguae moderari inſtituitur,
Omnes oblectans, & lepidos dicens jocos,
Ab omnibus cum riſu & plauſu cernitur,
Dum defertur geſtatione ad balneas.

170 Ἄλλος δὲ πίνων τ' ἱερὰν, καθαίρεται.
Ἄλλος [a] ἐπ' ἀοιδαῖς ἐπιθετῶν ἐμπαίζεται.
Ἰουδαῖος [f] ἕτερον [g] μῶρον ἐξάδει λαβών.
Ὁ δὲ θεραπείαν [h] ἔλλαβε ἐκ τ' [i] χράνης.
Ἐγὼ δὲ τούτοις πᾶσιν [k] οἰμώζειν λέγω,
175 Καὶ τοῖς ποιοῦσι ταῦτα, κἠμὲ πειρῶσί με,
Εἴωθ' ἁπαντᾶν μᾶλλον ὀργιλωτέρᾳ.
Τοῖς δὲ φρονοῦσι μηδὲν ἀντίξυν ἐμοὶ,
[l] Ἤπιον ἔχω νοῦν, εὐμενής τε γίγνομαι.
Ὁ γὰρ μεταλαβὼν τ' ἐμῆς μυστηρίων,
180 Πρῶτον μὲν εὐθὺς εὐστομεῖν διδάσκεται,
Τέρπων ἅπαντας, εὐτραπέλως λέγων λόγους.
Πᾶσιν δ' ὁρᾶται μετὰ γέλωτος, κ' κρότου,
[l] Ὅτε δὴ λουτρὰ φερόμενος βαστάζεται.

Atlw

a. Ἐπ' ἀοιδαῖς ἐπιθετῶν] An ἐπαοιδαῖς θελκτῶν *Guj.* f Μῶρον] Μωρὸν *Bl.* 2. g Ἔλλαβε] Recepi ex *Guj.* & *Jenſ.* Ἔλαβε Edd. h Κράνης] Κρανείας *G.* male, ſi ἔλλαβε receperis. Ὠράνης *Schmid.* i Οἰμώζειν] Οἰμώζειν *J.* male. k Ἤπιον] Ἥπιον male *P. H.* l Ὅτε] Ὅτῳ *Fl.* ad verſum elegantius. Ὅτ' ἐπὶ τὰ λ. *Guj.*

Ibid. Ἐπ' ἀοιδαῖς] An ἐπαοιδαῖς; i. e. ἐπῳδαῖς. Et pro ἐπιθετῶν θελκτῶν *amuletorum. F.G.* Prius recte. nimis audacter poſterius: atque ſi ſpurii ſunt, quid opus eſt emendatione? ſed ἐπιθέτων ſaltem ſcribendum erat, ſi ab adjectivo ἐπίθετος formatum eſt. At ſi ſubſtantivum ἐπιθέτης in uſu eſt, recte ἐπιθετῶν, & ſcriberetur, & optimus ſenſus prodiret; *alius cantationibus impoſtorum deluditur.* Haec olim adieveram; jam video Doct. *J. Gavel* p. 425. f. Obſ. Miſc. anni 1739. ex Gloſſis adferre ἐπιθέτης *impoſtor*, & verſum eodem modo exponere. Licet haud neget ἐπιθέτων exponi poſſe ξένων τινῶν ἐπ' βαρβάρων ὀνομάτων, quorum praecipuum uſum in incantationibus fuiſſe, exemplis probat. *J.F.R.*

172. Ἰουδαῖος] Erant ergo inter Judaeos plani, qui Chriſtianorum vera miracula imitari tentabant. *M. du S.*

173. Ἔλαβε] Lege ἔλλαβε. Sed verſus ſpurius videtur. An τ' κρανείας; an a *calva.* *Heſych.* κράνη, κεφαλή. *F.G* Κρανείας non patitur verſus. Κρανῆς conjicit *J. Gavel* l. d. p. 426. Exponitque arborem *cornum*, monetque Interpretem de fonte accepiſſe, quaſi eſſet pro κρήνης, quod etſi hic non verum, tamen non eſſe abſurdum, quum & *Xiphil.* in Claud. p. 164. fontis ad podagram ſalubris in Campania meminerit. Clariſſ. Editor *P. d'Orville* adſentitur *Gujeto*, verſus 170. 171. 172. 173. ſpurios eſſe, & abſurdam repetitionem τῶ λαβὼν & ἔλαβε, ac Ἰουδαῖος tribus ſyllabis enuntiatum minus ſincerum, & cum vſ. 173. deberet ex ſententiae nexu ſequi: *Hic vero remedium capit ab aliis praeſtigiis vel impoſtoribus*, tentat an talis ſententia inde exire queat legendo: Ὁ δὲ θεράπειαν ἔλαβε ὠδῆς τ' Κυράνης. I. e. *Hic vero remedium cepit ab Alcorano.* „ Aptiſſime, ait, duae gentes ſuperſtitioſae & fallaces junguntur. notum autem quae magna vis Alcorani Suratis & verſibus & ſingulis ſententiis ab Mahumetanis adſcribatur, qui tamen non ſoli ex ritualibus ſuis libris remedium vel primi quaeſivere: cum id iidem illi Judaei olim, & Graeci Latinique ex Poëtis praeſtare conati fuerint. *Alcoranus* autem Graecis varie effertur. Κυράνιον, κόρραν, κυράνης, & forte ſex aliis modis. & κράνης & κυράνης ſono non adeo diverſa." Ingenioſe. Idque ſi receperis, ἔλαβε non ἔλλαβε revocandum. *J.F.R.*

Ibid. Παρὰ τ' κράνης] Probabilis admodum videtur conjectura *Er. Schmid.* ὠδῆς τ' ὠράνης pro vulgato κράνης, quam proinde interpretando expreſſi. Κυράνη i. e. Alcoranus, quam ſomniavit aliquis in Miſcell. Obſ. Vol. 10. p. 428. aliquot ſaeculis junior eſt Luciano. *J.M.G.* (ſed dum ſpurii habentur, poſſunt ſatis recentes eſſe *J.F.R.*)

Παρὰ τ' κράνης] A *fontibus*, a *thermis* explicatur vulgo; eas vero adhibitas podagris docet *Matthiol.* L. V. c. 14. *Horat.* I. Ep. 15. Sed eſſet ita κράνης Doricum pro κράνης; at ſic laborat verſus; quia prior in κράνης perperam corriperetur, cum α Doricum pro η extra finem longum maneat, licet in fine corripiatur, ut φᾶμα pro φήμη. Sic κρᾶνᾳ pro κρήνη. Adde quod Deriſmo hic locus nullus, quod nusquam alibi eo utatur. Reſtitui itaque ὠδῆς τ' ὠράνης. Eſt autem ἡ ὠράνη, notante *Heſych.* Χελιδόνων ὀροφή, *tectum* vel *nidus hirundinum.* Nam, ut *Ant. Schneberger* de medicam. contr. artic. dolores meminit ex *Alex. Tralliano*, hirundinum ſanguis podagricos dolores mirifice lenit. Et ex *Aëtio*, urticae ſemen & hirundinis nidus cum ſapa trita & illita fere idem praeſtant. *Er. Schmid* Sed ordo videtur praeſtigias, non medicamentum requirere, & Doriſmos habemus vſ. 98. 99. 101. & 194. *J.F.R.*

184. Atlw]

Ἄτλω γάρ, ἣν [a] Ὅμηρος εἶπεν, εἰμ' ἐγὼ,
Βαίνουσ' ἐπ' ἀνδρῶν κρᾶτα, καὶ βάσεις ποδῶν
Ἁπαλὰς ἔχουσα, ὡς δὲ τοῖς πολλοῖς βροτῶν
Ποδάγρα καλοῦμαι, γιγνομένη ποδῶν ἄγρα.
Ἀλλ' εἶα μύσται πάντες ὀργίων ἐμῶν,
Γεραίρεθ' ὕμνοις τὴν ἀνίκητον θεάν.
ΧΟΡ. Ἀδαμάντινον ἦθος ἔχουσα κόρα,
[b] Πελυδενὲς, ὀβριμόθυμε θεὰ,
[c] Κλύε σῶν ἱερῶν μερόπων ἐνοπάς,
Μέγα σὸν κράτος ὀλβιόφρον Ποδάγρα.
Τὰν καὶ Διὸς ὠκὺ πέφρικε βέλος,
Τρομέει δέ σε κύμαθ' ἁλὸς [d] βαθείης,
Τρομέει βασιλεὺς ἐνέρων αἴδας,
Ἐπιδεσμοχαρὲς, καλαχλινοβατὲς,
[e] Κωλυσοδρόμα, βασυναγαγάλα,
Σφυροπρησιπύρα, μογισαλεδάφα,
[f] Δοιδυκοφόβα, γονυκλαυσαγρύπνα,
[g] Περικονδυλοπωροφίλα,
Γονυκαμψεπίκυρτε Ποδάγρα.
ΑΓ. Δέσποινα, χαρίῳ γὰρ ἥντησας ποδὶ,
Ἄκουε, ἔπος γὰρ οὐκ ἐτώσιον φέρω.

Aten etenim quam dixit Homerus; ipsa sum.
Per capita iens virûm, pedum vestigia
Habens tenera: verum vulgo mortalium
Podagra vocor, quasi pedum captura sim.
Verum eia mystae cuncti nostrorum orgiûm
Honorate hymnis insuperabilem Deam.
CHOR. Adamantina pectora habens puera,
Fortis, graviterque animosa Dea,
Audi sanctorum tibi voces hominum.
Tua magna vis est, opum amans, Podagra,
Quam tela Jovis quoque torta timent:
Tremuntque te fluctus profundi maris,
Tremitque tyrannus Pluto inferûm.
Gaudens ligamentis, lectos obiens,
Cursum prohibes, talos crucias,
Malleolos uris, vix tangis humum:
Pistilli timens, genufraga pernox,
Callum articulis inducere amans,
Genua inflectens incurva Podagra.
NUNC. Domina, opportuno enim venis obviam pede,
Audi, sermonem namque non vanum affero.
Sed

a Ὅμηρος εἶπεν] Sic restitui εἶπεν Ὅμ. inverse Edd. Εἰν' ἣν Guj. b Πελυδενὲς] Guj. recte. Πελυδ. Edd. c Κλύε] Sic Guj. & Schmid. Κλῦε Edd. nam prima est brevis. d Βαθείης] Βαθὺς Guj. e Κωλυσοδρόμα] Κωλυσιδρόμα Guj. f Δοιδυκοφόβα] Sic Guj. & Pell. Δοιδυκωφόβα, media longa J. El. H. P. S. &c. Δοιδυσοφόβα Amst. g Περικονδυλ.] Περικοντ. Guj.

184. Ἄτλω] Hom. Il. T. 91. M. du S. Idem notarat J. Gavel, addens etiam Nostrum in Imag. p. 19. Ed. Graev. ubi καὶ μὴν κατὰ τὴν Ὁμήρου Ἄτλω ἰκνίνλω, ἔπ' ἀνδρῶν κράατα βεβηκότα. Si cum Gujeto ponas εἶπ' post Ὅμηρος, scribendum εἶφ' propter spiritum δασὺν, qui sequitur, quod Guj. non animadvertit. Boiv. In Edd. erat — ὣν εἶπεν Ὅμηρος, ἣν' εἰμ' ἐγὼ, cumque Gujetum secutus semel invertissem illud εἶπ. Ὅμ. etiam ἣν' omisi, jamque versus est jambicus purus. J. F. R.

185. Βαίνουσ' ἐπ' ἀνδ. κράτα] Plane ad imitationem Homeri, Il. T. 91.

Πρόσθα Διὸς θυγάτηρ Ἄτη, ἣ πάντας ἀᾶται
Οὐλομένη· τῇ μέν θ' ἁπαλοὶ πέδες, ἣ γε ἐπ' ἄνδρ
Πίλνατοι, ἀλλ' ἔμπη ἔγγι κατ' ἀνδρῶν κράατα βαίνει.
Er. Schmid.

Ibid. Βάσεις — ἁπαλὰς] Quia ἐπ' ἄνδρ ἣ πίλνατοι, non acquirit callum pedum. Exprimit simul mores cum suos, quod opulentis cohabitat: tum suorum mystarum, qui quam mollissime incedunt, &c, ne incessu lapides offendant, maxime cavent. Er. Schmid.

188. Εἶα] Hic est hortandi adverbium. Supra Act. 2. Sc. 1. fuit interjectio dolentis. Infra A. IV. Sc. 2. adverbium concedendi, sed esto. Er Schmid.

190. Ἀδαμάντινον] I. e. mentem invictam, naturam medicamentis inexpugnabilem. Er. Schmid.

Ibid. Κόρα] Blandiendo sic jam eam compellat, cum ipsa se satis annosam professa fuerit. Perinde est, ac si quis vetulam blandiens juvenculam nominat. Er. Schmid.

193. Ὀλβιόφρον] Non quod opulentos faciat Podagra, sed quod opulentis cohabitet. Sic Juven. S. 13. Locuples podagra nominatur. Er. Schmid.

197. Ἐπιδεσμοχαρὲς] Ἐπίδεσμος ligamen, id quo vulnus obligatur. F. G. Ἐπιδεσμοχαρὴς gaudens fasciis obligari. Sinap. minus commode: gaudens nodis. Συναθροισμὸς dictionum Dithyrambicarum πολυτλάκτων, h. e. multiplicium compositionum sine exemplo antiquiorum audacius factarum, joci causa more ebriorum prolatarum: quod Horat. IV. Od. 2. per audaces nova Dithyrambos verba devolvere appellat. Er. Schm.

Ibid. Καταλινοβ.] Humiles lectos conscendens, quales Podagrici praecipue amant. Er. Schmid.

200. Δα-

Sed res aequo paſſu cum verbis ambulat.
Ego nimirum, uti juſſeras, placido pede,
Urbes veſtigans, omnes ſcrutabar domos,
Videre volens, ſi quis tuam vim negligat:
Et reliquorum tranquilla vidi pectora,
Superatorum, regina, tui vi roboris.
Verum duo viri iſti, freti audacia,
Populis dicebant, addito perjurio,
Non eſſe vim tuam venerabilem amplius,
Hominum de vita ſe facturos exſulem.
Adſtrictis ergo fortiter vinclis pedum
Quincto venio die duûm ſtadiûm via.
POD. Agilis volaſti, nunciorum mi celerrime,
Cujus ſed terrae linquens fines aſperos
Venis? dilucide indica, quo mox ſciam.
NUNC. Primo reliqui quinorum ſcalas graduum,
Trabium trementes luxatis compagibus.
Hinc accepit me fuſtibus ſtratum ſolum,
Pulſu talis renitens *aegris* aſpero.
Quod emenſus dolentibus veſtigiis

Ἀλλ' ἔστι πρᾶξις τ' λόγων συνέμπορος.
Ἐγὼ γὰρ, ὡς ἔταξας, ἠρέμῳ ποδὶ,
Πόλεις ἰχνεύων, πάντας ἠρεύνων δόμους,
Μαθεῖν σοθῶν, εἴ τις σὸν ὑ τιμᾷ κράτος·
Καὶ τ' μὲ ἄλλων εἶδον ἥσυχον φρένα,
Νικωμένων, ἄναστα, σαῖν βίᾳ χεροῖν.
Δύω δὲ h τάδε φῶτε τολμηρὼ θράσει,
Ἐφραζέτην λαοῖσι, ψ καλωμυτίῳ,
Ὡς i οὐκ ἔτ' ἔστι σὸν κράτος σεβάσμιον,
Ἀλλ' ἔκβολον βροτοῖς σε θήσουσιν βίου.
Διὸ κραταιῶς k συνοχμάσας δεσμῷ πόδα
Πεμπταῖος ἥκω, στάδια λιγύσας δύο.
ΠΟΔ. Ὡς κραιπνὸς ἔπλης, ἀγγέλων ὠκυστέ μοι.
Τίνος δὲ γῆς ὅρια δυσβάτου λιπὼν
Ἥκεις; σαφῶς μήνυσον, ὡς ἴδω τάχος.
ΑΓ. Πρῶτον μὲ ἔλιπον πέντε βαθμοῖς κλίμακα,
l Ξύλων τρέμουσαν ἁλλύτοισιν ἁρμογαῖς,
m Ὅθεν με δέχε) χορδοκάλλαδες πέδον,
Σκληροῖσι ταρσοῖς ἀντερείδων κρούμασιν.
n Ὅσῳ λιγύσας ἴχνεσιν ἀλγεινοῖς ἐγὼ,
Ἔστρω-

h Τάδε] Omiſit *Fl.* i Οὐκ ἔτ' ἔστι] Ex emendatione *Solani*, οὐκ ἔστι Edd. plurimae. Οὐκ ἔστι *Fl.* at omiſſo ἔστι. Οὐκέτ' *i. Guj.* k Συνοχμώσας] Recte pleraeque. Σονογμ. male *J.* l Ξύλων] Ξύλου *J.*

200. Δειδυκοφθέσα] Quia tinnitus ex piſtilli in mortario collifione podagris permoleſtus. Sinapius *offenſa*, minus recte. *Er. Schmid.*

Ibid. Γονυπλασαγγόντα] Ita omnia quae vidi exempla habent, quaſi a πλαίω, *ploro*, πλαύσω. Sed quid ploratui cum genibus? Lege γονυπλασαγρόντα a πλάω *frango*, quod genua tantum non frangere videatur, & inſomniam faciat ob dolores. Hinc Sinap. bene reddit: *Genufragapernox*. *Er. Schmid.*

201. Περικονδυλ.] An περικονδύλο. &c. Supra σφυροπυρετιτόμα. Πῶρος, humor craſſus in articulis, tophus. *F.G.*

204. Ἄκυε, ἵπος ϕ] Mallem, Ἄκυ' ἵπος γὰρ, bene monet *J. Gavel.*

209. Εἶδον ἥσυχον] Edd. priores inverſe ἥσυχον εἶδον, contra omnem metri rationem; quod cum levi hac tranſpoſitione bene mutarit idem *J. Gavel*, lubens admiſi. *J.F.R.*

211. Τάδε] An Syri medici? de quibus infra. *F.G.*

213. Ὡς οὐκ ἔστι σὸν κράτος σεβάσμιον] *Guietus* recte vidit ἐστὶν' pro οὐκ legendum eſſe. Editio Florentina habet, ὡς οὐκ ἔστι σὸν, &c. Integrum ergo erit, Ὡς οὐκ ἔτ' ἔστι σὸν κράτος σεβάσμιον. *J.J.*

215. Διόπερ] Διαπερῶ. *F.G.*

Ibid. Κραταιῶς] Κραταιῷ conjicit *J. Gavel.* ut jungatur cum δυσμῷ, me non improbante; nam etſi vulgatum non abſurdum, facile tamen ob ſequens σ. errer naſci potuit. Sed quia non tanta mutandi neceſſitas, quanta verſu 209. nihil in contextu mutavi. *J.F.R.*

216. Πεμπταῖος] *Quintanus* (quo vocab. *Plin.* utitur: ſicut τριταῖος πυρετὸς, febris quintana, quae quinto die recurrit) ſic h. l. *quintanus venio*, eſt: quinto die poſt egreſſum redeo. *Er. Schmid.*

222. Κορδοκαλλάδες] Ἡ καρδόλη clava eſt vel fuſtis. Hinc κορδοκαλλάδες πόδες pro κορδολοκαλλάδες, ſolum clavis coactum, pavimentum, a paviendo. i. percutiendo. *Er. Schmid.*

223. Σκληροῖσι] Sic interpunge. Σκληροῖσι, ταρσοῖς ἀντερείδων, κρούμασιν. Ordo πόδες ἀντερείδον τοῖς ταρσοῖς, σκληροῖσι κρούμασι. *F.G.* Σκληροῖσι non ad ταρσοῖς pertinet, ſed ad κρούμασιν. Suntque σκληροῖσι κρούμασι caſus ſexti, *quo*: ταρσοῖς autem dativus, *cui*. Sic *Matth.* V. 39. μὴ ἀντιστῆναι τῷ πονηρῷ, caſus ſextus eſt, non dativus. *Er. Schmid.*

224. Ἴχνεσιν] Ἴχνεσ' conjicit *J. Gavel.* Quod tamen minus neceſſarium credo. Sed quod vſ. 226. ἀλγέσω reſtituit, bene habet; idque ex *Pell.* jam recepe-

Ἐστρωμήν χάλιξιν εἰσέβην ὁδόν,
Καὶ δυσπάτητον [a] ὀξέσιν κέντροις [b] λίθων.
Μεθ' ἣν ὀλισθὼ θεὶς πεσὼν λείας ὁδοῦ,
Ἐσπευδον εἰς τὸ πρόσθε, λᾳγλυτῶ δέ μοι
Ἔσυρεν ὀπίσω πηλὸς ἀσθενῆ σφυρά,
Δι' ἧς περῶντι, νότιος ἐκ μελῶν ἱδρὼς
Ἔρρει, βάσιν μοι σαθρὰν [c] ἐκλυομένῳ.
Ὅθεν με δέχεται πᾶν δέμας κεκμηκότα,
Πλατεῖα μὲν κελευθος, ἀλλ' οὐκ ἀσφαλής.
Τὰ μὲν γὰρ [d] ἔνθεν, τὰ [e] δὲ ἐκεῖθεν ὀχήματα
Ἤπειγεν, ἠνάγκαζεν, [f] ἐσπερχεν τρέχειν.
Ἐγὼ δὲ κωθρὸν ἐλαφρὰ κυφίζων πόδα,
Δόγμιος ἔδαινον [g] εἰσόδου [h] πέζαν τενὼν,
Ἕως ἀπῆνη ῥοιζδράμη τροχήλατος.
Μύστης γὰρ ὢν σὸς, ταχὺ τρέχειν οὐκ ἤδυνον.
ΠΟΔ. Οὐκ εἰς μάτην, βέλτιστε, πρᾶξις ἥδε σοι
Ὀρθῶς πέπραχε, [i] τῇ δὲ σῇ προθυμίᾳ
Ἴσαισι τιμαῖς ἀντισηκώσω χάριν.

Straram silicibus intravi viam,
Stimulisque lapidum acutis incalcabilem.
Post in labem delapsus lubricae viae,
Nitebar antrorsus, solutum sed mihi
Talos retro trahebat infirmos lutum.
Hac transeunti sudor membris humidus
Fluit, per incessum soluto putridum.
Toto fatigatum me corpore excipit
Satis lata illa, sed non tuta nimis via.
Haec hinc, at illinc ista nam vehicula
Urgentque, coguntque, imperantque currere.
Ego vero tardos levans cito pedes
Obliquus arctam semitam vitae peto,
Dum plaustrum praetereat suis actum rotis.
Mystes enim tuus nequibam currere.
POD. Non frustra, amice noster, illa res tibi
Bene administrata est. Verum studio tuo
Dignis honoribus rependam gratiam.

Istuc

a Ὀξέσιν] Restitui ex *Pell.* Ὀξέσι Edd. b Λίθων] Bene *J. B. H. S.* Λίθου *P.* c Ἐκλυομένῳ] Ἐκλελυμ. *J. Gav.* d Ἔνθεν] Ἐνθενδὲ *Guj.* e Δὲ ἐκεῖθεν] Sic *Solan.* cum *Fens. al.* ἐκεῖθεν Edd. Τὰ πάκιθ' *Pell.* f Ἐσπερχεν] Recepi ex *Pell.* pro vulgato ἔσπευχε. g Εἰσόδου] Εἰς ὁδοῦ *Pell.* Εἰς ὁδὸν *Guj.* Vulgato favet *Fl.* h Πέζαν] Et sic *Fl.* cum *J. P.* &c. i Τῇ δὲ] Ita bene *P. B1.* aliaeque vett. Τῆδε aliae minus adcurate.

ram. Sed quod & λίθων eod. versu legendum monet, pro λίθου, id praeque Edd. jam recte habebant. *J. F. R.*

230. Δι' ἧς] Subaudi ὁδοῦ. *P. G.*

231. Ἐκλυομένῳ] Ad emendationem Doct. *Gavelii*, Clar. *D'Orville* notat „ ἐκλυομένῳ aperte in metri le„ gem peccat". ἐκλελυμένῳ abit ab *Homerica* prosodia: sed adfertur ex Athenaei L. IX. c. V. Τὸ δίπνον, ὁρμῆς μυστικῆς, ἐκλελυμένῳ: Adscripsit & *Er. Schmid.* Ἐκλυομένῳ suspectum, cum nec metro satis respondeat, nec praesens hic videatur requiri. Quid si legeretur: ἐκλελυμένῳ? Quare non vererer hoc admittere. *J. F. R.*

234. Τὰ μὲν γὰρ ἔνθεν, τὰδ' ἐκεῖθεν ὀχήματα] *Gujetus in Notis.* Ego omissio iot τὰδ' apostropho, lego, Τὰ μὲν γὰρ ἔνθεν, τὰδ' ἐκεῖθεν ὀχήματα, &c. *J. F.*

Ibid. Ἔνθεν] Si ἔνθενδὲ cum *Gujeto* recipias, bene habebit metrum, nec opus fuerit emendatione *Fensiana*, cui tamen locum dedimus, quia minima mutatione a vulgato abit. *J. Gavel* in Mitcell. Obs. an. 1739. p. 429. sic tentat — ἔνθεν, τ' αὖ τὰ δ' ἐκεῖθεν ὀχήματα, vel ἔνθεν, τὰ δὲ τ' ἐκεῖθεν ὀχ. *J. F. R.*

237. Εἰσόδου πέζαν] Ad viam adjecta angusta semita, forte aliquantum elatior, in quam conferre se potest, qui plaustra in ipsa via vult evitare. Hanc πέζαν dictam puto, ut Germanis Fußſteig. Εἴσοδον hic non intelligebam, sed πέζαν ὁδοῦ. Itaque verti, ac si legeretur εἰς ὁδοῦ πέζαν τενών. *J. M. G.*

Ibid. Πέζαν] Habebant omnia quae vidi exempla, πέρας. Verum cum nullum nomen Graecis sit ὁ πέμα, substituai πέζαν. Est autem ὁ πέζα, *pes, planta pedis*; item *fimbria vestis*: item *extremitas, margo, limen*; ut hoc loco: adscendebam angustum limen introitus. *Er. Schmid.* Qualia exemplaria habuerit nescio; Nostrae Edd. πέζαν exhibent. *J. F. R.*

Ibid. Δόγμιος ἔδαινον εἰσόδου] Εἰς ὁδὸν πέζαν τινὼν fortè. Πέζαν, i. qua pedibus tantum iri potest. *F. G. Gujetus* legit εἰς ὁδοῦ. Atqui sensus sine correctione apertus est. Interim inquit, dum transirent currus, gressus oblique flexi, per angustum solum aditus cujusdam. Nam πέζα est nomen substantivum, quo praeter cetera significatur solum, plaga, regio. Nec vero verbum βαίνειν exigit post se praepositionem: quippe eleganter dicitur βαίνειν ὁδὸν &c. *Boivin.*

242. Ἀντισηκώσω] Ἀντισηκῶσαι est *ad aequilibrium rependere, paria facere.* τὸ σήκωμα aequilibrium, vel potius id quod librae adponitur ad aequilibrium faciendum. *Vitruv.* IX. 3. more Doriensium *Sacoma* nominat. Etsi autem & verbale τὸ σήκωμα in usu est, ut & composita, ἀνασηκῶ, addo ponderi quod deest: ἀξιοσηκῶ, pondus manu aestimo: & hoc ἀντισηκῶ *rependo*: simplex tamen σηκῶ nondum a quoquam, quod sciam, inventum fuit. *Er. Schmid.*

244. Ἐξὸς

Istuc animo placens habe munus tibi,
Abhinc triennio leves dolores senties.
At vos impuri, vos Dis invisissimi,
Quinam? quibus nati parentibus,
Audetis obniti podagrae viribus?
Cujus vicisse vim nescit Saturnius.
Quin dicitis, exsecrabiles! Heroum namque ego
Subegi plurimos. Docti vates sciunt.
Priamus Podarces dictus a vitio pedum.
Periit pede captus Achilles Peleo satus.
Bellerophontes pedum dolores pertulit.
Thebanus Oedipus captus pedibus fuit.
Pelopidas inter Plisthenes podagricus.
Podager classem duxit Paeantis filius.
Alius Podarces Thessalorum dux erat,
Qui, cum cecidisset Protesilaus praelio,
Pede captus & laborans classi praefuit.
Ithacae tyrannum Ulyssem Lartium

[k] Ἔξω δέ σοι δῶρημα θυμῆρες τόδε,
Ἔξης τριετίας πειράσῃ κύφων πόνων.
Ὑμεῖς δὲ μιαροὶ, καὶ θεοῖς ἐχθίσταλοι,
Τίνες ποτ' ὄντες, καὶ τίνων πεφυκότες,
Τολμᾶτε Ποδάγρας ἀνθαμιλλᾶσθαι κράτει;
Τῆς οὐδ' ὁ Κρονίδας οἶδε νικῆσαι βίαν;
Λέγετ', ὦ κάκιστοι, καὶ γὰρ ἡρώων ἐγὼ
Ἐδάμασα πλείστους, καί γ' ὑπέστην σοφοὶ,
Πρίαμος ποδάρκης, ποδαγρὸς ὤν, [l] ἐκλήιζετο.
Ἔθανε δ' Ἀχιλλεὺς ποδαγρὸς ὤν, ὁ Πηλέως.
Ὁ Βελλεροφόντης, ποδαγρὸς ὤν, ἐκαρτέρει.
Θηβῶν δυνάστης Οἰδίπους ποδαγρὸς ἦν.
Ἐκ Πελοπιδῶν ποδαγρὸς ἦν ὁ [m] Πλειοθένης.
Ποίαντος υἱὸς ποδαγρὸς ὤν, ἦρχε τόλυ.
Ἄλλος Ποδάρκης Θεσσαλῶν ἦν ἡγεμών·
Ὃς ἐπεὶ πρὸ ἔπεσε Πρωτεσίλαος ἐν μάχῃ,
Ὅμως ποδαγρὸς ὢν, καὶ πονῶν, ἦρχε τόλυ.
Ἰθάκης ἄνακτα [n] Λαερτιάδην Ὀδυσσέα
Ἐγὼ

[k] Ἔξω] Ἔξω malit *J. Gavel.* [l] Ἐκλήιζετο] Κλήιζετο *Guj.* recte. Nil mut. *Pl.* [m] Πλειοθένης] Πλειοθένης Edd. hac priores. [n] Λαερτιάδην Ὀδ.] Λάρτιον τ' Ὀδυσσέα *Boiv.*

244. Ἔξης τριετίας] Sic τριῶν ἡμιρῶν ἔξης. *F.G.*

251. Πρίαμος ποδάρκης] Hunc Podagra podagricum fuisse contendit alludens ad nomen ποδάρκης pedibus celer (unde ποδαρκεῖν ap. *Pind.* Pyth. 5.) quasi per antiphrasin sic dictus fuisset. Est autem duplex hujus versus explicatio: una, Πρίαμος ποδάρκης, ut sit appositio: κληίζετο ποδαγρὸς ὤν. h. e. Priamus alias Podarces dictus celebratur, quod fuerit podagricus. Ut ita τὸ ποδαγρὸς ὤν sequatur verbum κληίζετο: Ποδάρκης autem idem praecedat. Altera, Πρίαμος ποδαγρὸς ὤν, κληίζετο ποδάρκης, h. e. Priamus, cum podagricus esset, vocatur Podarces, sc. κατ' ἀντίφρασιν, ut dictum. Ut ita τὸ ποδαγρὸς ὤν praecedat verbum κλη— idque sequatur nomen ποδάρκης. Quæ utraque expositio satis commoda; cum κληίζειν non tantum sit *celebrare*, sed & *appellare*. Etsi autem contra priorem excipi possit, Priami nomen demum inditum fuisse, quando a sorore Hesione ἐκρίσατο: ποδάρκης autem a prima pueritia dictus fuerit, antequam adeo ullum podagræ signum in eo apparuerit: & ita podarcæ nomen fuerit prius nomine Priami, non contra: nil tamen obstat: Podagra enim suæ causæ inserviens potius ad nomen ποδάρκης alludit, quam historiæ veritatem respicit. Vix enim dabitur ullus Scriptor qui Priamum Podagricum affirmet. *Er. Schmid.*

Ibid. Ἐκλήιζετο] Vel κλήιζετο, abjecto augmento, vel, quod praetulerim, ἐκλήιζετο scribendum, aut certe per Synecphonesin efferendum. Idem statue de κλήιζεται in *Ocyp.* vs. 134. *J. Gavel.*

252. Ἀχιλλεὺς] Alludit ad fabulam. Achilles Stygis aqua mersus invio abilis undique, nisi qua parte pede prehensum tenuerat mater Thetis. Hic adacta sagitta interfectus a Paride: sic *pede captus.* *J. M. G.*

Ἀχιλ. ποδαγρὸς] An quod vulneratus sit in talo? *F.G.* Sine dubio illuc respicit. *J. F. R.*

253. Βελλεροφ. ποδαγρὸς] An quia a Pegaso excussus, crus fortasse fregit? *Boivin.* Ex hoc casu claudum factum & coecum, vitamque melancholicam miserrime finiisse, addit *Schmid.* videndumque *Hom.* Il. Z. & *Pind* Isth. Z. *J. F. R.*

255. Πελοπιδῶν] Sex Pelopis filii celebrantur a *Pind.* Ol. A. Sed nomina eorum alii aliter produnt, ut ibi indicat Scholiast. *Er. Schmid.*

Ibid. Πλειοθένης] Qui ex Aërope Agamemnonem & Menelaum secundum quosdam suscepit. Vid. *Apollod.* III. p. 68. Prave autem antea scriptum erat πληοθένης. Inter Pelopidas tamen ab Apollodoro non recensetur. *M. du S.*

256. Ποίαντος υἱὸς] Philoctetes. *F.G.*

257. Ἄλλος] Tres hi versus suspecti. *F.G.* Non sunt *Schmidio*, qui ait: fuit hic Podarces alter 40. navium ad Trojam dux, de quo ut & Protesilao *Hom.* Il. B. 695. seqq. *J. F. R.*

260. Ἰθάκης ἄνακτα Λαερτιάδην Ὀδυσσέα] *Metrum non constare, nisi legamus* Λάρτιον τ' Ὀδυσσέα, *aut aliquid simile*, ait Vir Cl. *Boivin.* Sed priores duae in Λαερ-

Ἐγὼ κατέπεφνον, οὐκ ἄκανθα τρυγόνος.
Ὡς οὐ τι χαιρήσοντες, ὦ δυσδαίμονες,
Ἴσην πάθητε κόλασιν οἷς δεδράκατε.
ΙΑΤ. [a] Σύροι μὲν ἐσμεν, ἐκ Δαμασκῷ τῷ γένει,
Λιμῷ δὲ πολλῷ καὶ πενίᾳ κρατούμενοι,
Γῆν καὶ θάλασσαν ἐφέρομεν πλανώμενοι.
Ἔχομεν δὲ χρίσμα παλροδώρητον [b] τόδε,
Ἐφ᾽ ᾧ παρηγορεῖμεν ἀλγύντων πόνους.
ΠΟΔ. Τί δὴ τὸ χρίσμα, καὶ τίς ἡ σκευή; Φράσον.
ΙΑΤ. Μύστης με σιγᾶν ὅρκος, οὐκ ἐᾷ φράσαι,
Καὶ [c] λοίσθια θνήσκοντος ἐντολὴ πατρός.
Ὃς ἔταξε κεύθειν φαρμάκου μέγα σθένος,
Ὃ καὶ σὲ παύειν οἶδεν ἠγριωμένην.
ΠΟΔ. Εἶτ᾽, ὦ κατάρατοι, καὶ κακῶς ὀλούμενοι,
Ἔστιν τις ἐν γῇ φαρμάκου δρᾶσις τόση,
Ὅ χριστὸν οἶδε τὴν ἐμὴν παῦσαι βίαν;
Ἀλλ᾽ εἶα, τῷδε σύμβασιν συνθώμεθα,
Καὶ πειράσωμεν, εἴτε φαρμάκου σθένος
Ὑπέρτερον πέφυκεν, εἴτ᾽ ἐμαὶ φλόγες:
Δεῦτ᾽, ὦ σκυθρωπαὶ, πάντοθεν ποτώμεναι
Βάσανοι, πάρεδροι τ᾽ ἐμοῦ βακχευμάτων,

Peremi ego, non *marini* ſpina turturis.
Nihil ergo gaviſuri, infeliciſſimi,
Aequam ſubite poenam veſtris actibus.
MED. Syri ſumus, Damaſco ducimus genus,
Fame ſubacti, multa victi inopia,
Terram pererramus totam vagi, & mare:
Habemus hoc unguentum acceptum a patribus,
Solamur hoc poenas dolentium *pedes*.
POD. Quod iſtud eſt unguentum? quae paratio?
MED. Jurata fides tacere, non loqui ſinit,
Et ultimum morientis praeceptum patris.
Qui juſſit occultare nos vim pharmaci,
Quod ſaevientem te quoque ſcit compeſcere.
POD. Ergo, exſecrabiles, maleque perditi,
Supereſt in orbe tanta pharmaci potentia,
Quod poſſit inunctum vim meam compeſcere?
Sed eia paciſcamur pactum ejusmodi,
Tentemus, utrum pharmaci potentia
Natura ſit valentior, an meae faces?
Huc, o ſeverae, huc convolantes undique
Poenae, comites meorum bacchanalium,

Pro-

a Σύροι] Ἰατροὶ *Guj.* b Τόδε] Δὲ tantum, *Fl.* male. c Λοίσθια] Λοιπὰ *Guj.*

τιάδλω per σωίζουσιν ſunt una ſyllaba. *J.J.*

Ibid. Λαιρτιάδλω Ὀδυσσέως] Contradicit igitur recentioribus poëtis de morte Ulyſſis, & confirmat, quae Tireſias illi praedicit Odyſſ. A, 135. Γῆρᾳ ὑπαὶ λιπαρῷ morituum. De ſpina turturis marini, ſ. paſtinacae piſcis, qua interfecerit Telegonus patrem Ulyſſem V. Graeci interpretes ad l. c. & laudati *Barneſio*. *J.M.G.*

Λαιρτιάδλω] Metrum non conſtat, niſi legamus Λάρτιον τ᾽ Ὀδυσσέα, aut aliquid ſimile: Λάρτιος dicitur aliquando pro Λαέρτιος. *Sophocl.* in Ajace μαστιγοφ. Ἆει μέ, ὦ παῖ Λαρτίου, δίδυμά σε, &c. *Boivin.*

Λαρτιάδλω] Ita potius lego quam Λαρτιάδλω, ad exemplum *Soph.* in Aj. Ὦ παῖ Λαρτίου. *Er.Schmid.* Parum abeſt quin hoc in textum recipiam. *J.F.R.*

261. Ἄκανθα τρυγόνος] Τρυγὼν *turtur marinus* ob ſimilitudinem alarum expanſarum, quem *Plin.* IX. 48. paſtinacam vocari ait, ob colorem & figuram caudae: eſtque, ut idem IX. c. 24. 20. & 48. habet, piſcis planus & latus, pinnas non habens, ſed latitudine ſua natans, pro ſpina habeas cartilaginem, & ſuper caudam eminentem radium acutum utrimque ſerratum quincuncialem (i. quinque uncias de magnitudine pedis humani habentem) quo nihil eſt inter venena marina usquam execrabilius. Arbores, n. infixus, radicitus necat, armaque ut telum perforat vi ferri & veneni malum. Videatur & *Rondeletius* de piſcibus XII. 1. & 2. Tali radio τρυγόνος Ulyſſem interfectum ſcribunt hiſtorici. Podagra negat, & a ſe vi podagrica interemtum affirmat. *Er.Schmid.*

Ibid. Τρυγόνος] Piſcis. *F.G.*

262. Ὡς οὐ τι χαιρήσοντες] „Formulam loquendi pau„cis verbis egregie expoſuit Vir Doctiſſ. T.S.H.S. „(i.e. *Tiberius Hemſterhuſius*) ad *Xenoph.* Epheſ. Obſ. „Miſc. Vol. VI. T. I. p. 343. Noſter vſ. 313. Οὐκ „ἰρίσας ἰχάρη". aliaque hic non repetenda habet in iisd. Miſc. Vol. X. I. p. 430. *J.Gavel.*

264. ΙΑ.] I. e. ἰατροί. *F.G.*

Ibid. Σύροι μὲν ἐσμεν] Fingit ex Syria oriundos duos illos medicos Damaſcenos: praecipue ut Judaeos perſtringat, quorum multi medicinam temere profiteri jam auctoris tempore fuere ſoliti. *Er.Schmid.*

268. Ἐφ᾽ ᾧ] I. e. ἐπὶ τούτῳ. Nota phraſin. *E.G.* Ἐφ᾽ ᾧ pro

Propius venite. Tu quidem pedum extimas
Soleas adurito digitos ad usque pedum.
Tu malleolos invade. Tuque a femoribus
Ad genua ſtilla amaram in intima ſaniem.
Sed vos manuum digitos, *agite*, conſtringite.
POEN. En omnia, ut juſſiſti, tibi peregimus.
Jacent, voces edunt miſeri miſerabiles,
Per membra torti cuncta noſtro ab impetu.
POD. Agite, hoſpites, diſcamus jam veriſſime,
Inunctum vos veſtrum juvetne pharmacum?
Nam ſi liquido illud eſt mihi contrarium,
Terra relicta abeo telluris in ſinus,
Ignota, inviſa, profunda in ima Tartari.
MED. En eſt inunctum: nec poenae minuit faces.
POD. Hei, hei! Papae! *perii*, conſumor, occidi!
Caeco per omnia membra fixus ſum malo.
Fulminis haud tale telum vibrat Jupiter,
Maris nec ullus tantundem fluctus furit:
Nec torta tanta eſt turbinis vehementia.
Aſper ne me populatur morſus Cerberi?

Πελάζετ' ἄσσον. ἡ σὺ μὲ ποδῶν ἄκρυς
Φλέγμαινε ταρσὺς δακτύλων ποδῶν ἄχρι.
Σὺ δὲ σφυροῖς ἔμβαινε. σὺ δὲ μηρῶν ἄπο
Ἐς γόνατα λεῖβε [d] πικρὸν ἰχῶρα [e] βάθος.
Ὑμεῖς δὲ χειρῶν δακτύλους λυγίζετε.
[f] ΠΟΝ. Ἰδ', ὡς ἔταξας, πάντα σοι δεδράκαμεν,
Κεῖνται βοῶντες οἱ ταλαίπωροι μέγα,
Ἄπαντα γυῖα προσβολῇ στρεβλούμενοι.
ΠΟΔ. Φέρετ', ὦ ξένοι, μάθωμεν ἀτρεκέστατον,
Εἰ χριὸν ὑμᾶς φάρμακον τόδ' ὠφελεῖ.
Εἰ γὰρ σαφῶς τόδ' ἐστὶν ἀντίξυον ἐμοί,
Λιποῦσα γαῖαν, εἰς μυχοὺς εἶμι χθονός,
Ἀϊστός, ἀφανής, τυμάλα Ταρτάρου βαθη.
ΙΑΤ. Ἰδού, κέχριται, κἀ καλὰ φλογμὸν πόνων.
ΠΟΔ. Οἴ μοι, παπαί γε, τείρομαι, διόλλυμαι,
Ἅπαν πέπαρμαι γυῖον ἀσκόπῳ κακῷ·
Οὐ Ζεὺς κεραυνῷ τοῖον αἰωρεῖ βέλος,
Οὐδεὶς θαλάσσης τοῖα μαίνεται κλύδων,
Οὐδὲ στροβητὴ λαίλαπος τόση βία.
Μὴ χάρχαρον πορθεῖ με δῆγμα Κερβέρου;

Μή

[d] Πικρὸν] Recepi ex *Boiv.* Πικρῶν Edd. [e] Βάθος] Πάθος *Guj.* bene, & invitis Edd. recipiendum. [f] ΠΟΝ.] ΠΟ. Edd. male. *Ba. B1. 2.*

δ' ὅ. Phraſis Hebraïca. dicunt enim Hebraei *in*, pro *per*. *Contores eos* in *virga* ferrea. *Pſalm.* 2. *Boivin.* Non tamen eſt phraſis Atticis inſolita, de qua *J. Gavel* l. d. ait: Ἐν ᾧ. Id eſt δι' ὅ. Sic in *Aſin.* p. m. 122. (c. 44.) ψεύδεται, ὡς τοξεύων ἐν ταῖς πλαγαῖς. *Anthol.* l. c. 37. Ep. 14. Κάτθανον — οὐδ' ἐν βίλει, ἀλλ' ἐν σύκῳ. Poëta de virib. herbar. vſ. 66. Ἐκ κεφαλῆς πόνον ἐν παύσῃ τοξεύσασα μιαιφόνους. Ubi forte legendum ἡ κεφαλῆς, ut vſ. 87. Niſi dictum ſit ut in *Oeyp.* vſ. 95. διὰ τοῦ ἐκ ποδῶν παύσεις πόνον. Haec ille. Sed ut ἐν hic bonum, ita ἐκ in altero minime tentandum, quod Medicis proprium. De ἐν vid. ſi opus eſt, ſupra ad vſ. 210. ἐφάψατο ἐν μαζοῖς. Adde *Diod. Sic.* XIII. c. 37. ἐν δ' οἰνωνίᾳ Ε πλούτῳ πρῶτον Ἀθηναίων. Niſi tamen ibi malis ἐν δ' οἰν— legere, ut ſit anaphora, quum paullo ante praeceſſerit, ἐν γὰρ Ε λόγῳ διενεγκάτω. *J. F. R.*

275. Δρᾶτε] Notanda vox, quam ut dubia auctoritate nixam citat *H. Steph.* *J. Gavel.*

283. Πελάζετε] Πελάζω eſt *facio appropinquare*: ergo πελάζετε h. l. facite appropinquare, ſc. vos ipſos. *Er. Schmid.*

285. Πικρὸν ἰχῶρα βάθος] Per πικρὸν ἰχῶρα intelligit eos qui ſunt τῆς ἐξίας χολῆς, ideoque πικρὸν de natura bilis flavae vel acutae. & quem ſupra vocavit πικρὸν χυμὸν χολῆς. Τὸ βάθος h. l. *copia*. Copioſi u. acervi profunditas magna eſſe ſolet. *Er. Schmid.* Nos πικρὸν ob verſum recepimus. *J. F. R.*

287. ΠΟΝ.] Aut ita ſcribendum, ut diſtinguatur a Podagra, cui jam illud ΠΟ, aſſignatum eſt, aut Βάσανοι reponendum, quo nomine eos compellat Podagra. Hoc autem ſola fecit *Ba.* In reliquis enim eſt ΠΟ. *M. du S.*

ΠΟΝ.] Βάσανοι adſcripſerat *Guj.* deleto ΠΟ. Sic legi volens, quod ſupra praemiſſum erat: Δᾶτε — Βάσανοι. Sed cum Πόνοι idem ſit, & minus abeat ab ſcriptura Edd. hoc praetuli. *J. F. R.*

293. Λιποῦσα γαῖαν] Per γαῖαν intelligit converſationem cum hominibus in terra. *Er. Schmid.*

Μή [a] τις ἐχίδνης ἰὸς ἀμφιβόσκει;
Ἢ λεβρεχὴς ἰχῶρι Κενταύρου πέπλος;
Ἐλέαιρ', ἄναστα, φάρμακον γὰρ ἔστ' ἐμόν,
Οὔτ' ἄλλο, δύνασ' σὸν ἀναχαιτίσαι δρόμον,
Ψήφοις δὲ πάσαις πᾶν ἔθνος νικᾷς βροτῶν.
ΠΟΔ. Παύσασθε, βάσανοι, καὶ πόνους μειώσατε
Τῶν μεταθύντων εἰς ἐμὴν ἔριν μολεῖν·
Γιγνωσκέτω δὲ πᾶς τις, ὡς μόνη θεῶν
Ἄτεγκτος ἔσα, φαρμάκοις δ' ἀπείθομαι.
ΧΟΡ. Οὔτε Διὸς βρονταῖς, Σαλμωνέως [b] ἤρισε βίᾳ,
Ἀλλ' ἔθανε φολόεντι δαμεῖσα θεᾶς φρένα βέλει.
Οὐκ ἐρίσας ἐχάρη Φοίβου Σάτυρος Μαρσύας,
Ἀλλὰ λιγὺ [c] ψαίρει κεῖνος περὶ δέρμα [d] πίτυος.
Πένθος ἀείμνηστον δι' ἔριν τοκὰς ἔσχε Νιόβης

Num viperae venenum me depascitur?
Sanie ne Centauri madet mihi pallium?
Miserere, Diva, pharmacum nam nec meum,
Nec ullum, inhibere tuum cursum potest.
Punctisque cunctis omne genus superas hominum.
POD. Cessate, Poenae, & his dolores minuite,
Quos contendisse rixa mecum poenitet.
Cognoscat unusquisque, me solam Deum
Non deliniri pharmacis, non obsequi.
CHOR. Nec Jovis Salmonei contendit vis tonitrui.
Sed periit fumante Dei cor fixa jaculo.
Nec rixa gaudet Phoebi Satyrus Marsyas,
Sed cutis ad pinum suspensa arguta resonat.
Luctum habet aeternum ob lites foecunda Niobe,

La-

a Τις] Sic Edd. male. Τῆς Guj. Τῆς μ' Gavel. b Ἤρισε] Recte Guj. Ἤρισεν Edd. priores prave. c Ψαίρει] Ψάλλει S. & Amst. solae. d Πίτυος] Sic Fl. J. Vr. Asd. Fr. P. B1. 2. H. Πύθιος S. & Amst.

302. Μή τις ἐχ.] Sic *Horat.* in Epod. de allio. *Num viperinus hic cruor?* inde etiam desumpsisse videtur Lucianus, quod de Centauri veste ait. Nam ibidem scripsit *Horat.*

Nec munus humeris efficacis Herculis
Inarsit aestuosius.

Boiv.

Ibid. Τῆς ἐχίδνης] Τῆς pro τις reciperem, monente in schedis *Gujeto*, quia sic versus erit restitutus; primam autem in ἰὸς recte longam fieri, vid. ap. *Hom.* Il. Λ. 377. Sed quum & aliter possit emendari versus, legendo Μή τις μ' ἐχίδνης, vel Ἢ μήτις, ut vs. 78. Ἢ μή τις ὕμνος &c. cum Doctiss. *Gavel*; ideo nihil potius mutavi. Addit Idem, respexisse nostrum ad loc. *Sophocl.* in Trach. Ἐχθρᾶς ἐχίδνης ἰὸς ὡς ἰδιώτου. *J.F.R.*

303. Κενταύρου] Τῆ Νέσσου. *F.G.*

304. Ἐλέαιρ' ἄναστα] Jam ad misericordiam & gratiam confugiunt supplices podagrae, quam jam Reginam suam gratiosissimam agnoscunt. i. e. medicamentis insuperabilem fatentur, ideoque ei se subjiciunt, & ad solam ejus misericordiam confugiunt. *Er. Schmid.*

310. Ἄτεγκτος] Τέγγειν *irrigare* est; hinc ἄτεγκτος non illinendus medicamentis. *Sinapius* reddit illacrymabilem, quae lacrymis non tingatur, s. ad misericordiam non flectatur. Minus bene, cum modo poenitentiam medicorum misericordiam viderimus. *Er. Schmid.*

311. Οὔτε Διὸς] Hexametra μελῳδικά. *F.G.* Bene monet, ne quis tentet posteriorem pedem emendare. *J.F.R.*

Ibid. Βρονταῖς Σαλμ.] De hoc Jovis fulminum imitatore vid. *Strab.* VIII. *Eustath.* ad Od. A. *Serv.* ad *Virg.* VI. Æn. *J.F.R.*

312. Φολόεντι — βέλει] I. fulminis fuliginosi genere, vid. *Aristot.* L. 3. Meteor. 11, quod non incendit, sed atra tantum fuligine inficit. Sed *Homerus* has fulminum distinctiones confundit (Odyss. Γ. 405. non invenio) H. 249. Ψ. 330. *Er. Schmid.*

313. Σάτυρος Μαρσύας] Spondaicus μελῳδικός. *F.G.*

314. Λιγὺ ψαίρει] Stridule agitatur. Ψαίρειν enim inter alia etiam agitari signif. Est autem hypallage: pinus agitatur circa cutem, pro cutis Marsyae suspensa ad pinum agitatur circa eam, nempe in exemplum. *Er. Schmid.*

Ibid. Πίτυος] Τὸ πυ in Πύθιος hic corripitur. *F.G.*

Πίτυος] Parilina, licet πίτυος *pinus*, cum vett. in textu servarit, cujus arboris in fabula Marsyae fit mentio, tamen *Pythius* Latine dedit, & inde *Salmur.* id hausisse, Graecumque immutasse, fit verosimile; sed πίτυι cum *Jensio* in epist. lectt. Lucian. p. 391. inserta, omnino legendum, ubi & ψαίειν *radere* teneat, etsi ψαίρειν non improbat, quem vide. *J.F.R.*

317. Μαιονὶς ὀλ' Ἀράχνη] Quia prima in Ἀράχνη brevis est, non recepi lectionem Scholiastae. Posset itaque vulgato succurri, apostrophum in ὀλ' tollendo & δὲ rescribendo; tumque, si postremum α. in Μαιονὶς pro longo acceperis, quia ortum ex antiquo η (quippe Μαιονὴ Ionice & antiqua Attica dialecto scribitur) sa-

Lamentatur adhuc, lacrimas funditque Sipylo.
Maeonis ausa Arachne contendere Tritonidi:
Perdidit at formam, sua nunc quoque stamina plicat.
Impar est iris superorum audacia hominum,
Ut Jovis, ut Latonae, ut Palladis, ut Pythii.
Mitem sorte crucem, popularis diva, Podagra,
Atque levemque brevemque; acrique dolore careat:
Pauca nocens cesset, tolerabilis, ireque sinat.
Multae formae infortunatorum.
Meditatio poenae & consuetudo
Podagros miseros consolentur.
Unde alacriter, o consortes, deponetis

Ἀλλ' ἔτι μυρομένη, προχέει πολὺ δάκρυ Σιπύλῳ.
Μαιονίς δ'' Ἀράχνη Τριτωνίδος ἤλθεν ἐς ἔριν.
Ἀλλ' ὀλέσασα τύπον, καὶ νῦν ἔτι νήματα πλέκει.
Οὐ γὰρ ἴσον μακάρων ὀργαῖς θράσος ὅστις μερόπων,
Ὡς Διὸς, ὡς Λητοῦς, ὡς Παλλάδος, ὡς Πυθίου.
Ἥπιον, ὦ πάνδημε, φέρουσ ἄλγημα Ποδάγρα,
Κοῦφον, ἀλαφρόν, ἄδριμυ, βραχυθλαβές,
ἀνώδυνον,
Εὔφορον, εὐλυτόν, ὀλιγοδρανές, εὐπερίπατον.
Πολλαὶ μορφαὶ τῶν ἀτυχούντων,
Μελέται δὲ πόνων, καὶ τὸ σύνηθες
Τοὺς ποδαγρῶντας θαρσυνεῖ τάχα.
Ὅθεν εὐθύμως, ὦ συναύλιοι, λήσεσθε
Πόν-

a Μαιονία δ'] Ἀρ. Μαιονὶς ἀφ. Schol. f Ἐς] Restitui cum Guj. Εἰς Edd. pessime. g Φέρουσ] Φέρουσι M. b Ἀνώδυνον] Ἠδ' ἀνωδ. Guj. male, nisi tum ἀνώδυνον scribas. i Εὐλυτόν] Lego εὐλυκτον Er. Schmid. k Μελέται] Μελέτα Bolu. l Συναύλιοι] Σύγκλιοι Guj. & Pell. & λήσεσθε initium faciunt versus sequentis.

317. Μαιονί δ' ἀράχνης] Μαιονίς. Guj.

sanctus] crit versus. Addit Schmid. utraque scriptio ι Μαιονίας & η Μηονίας in usu esse; teste Strab. L. 12. & 13. ac licet in Μηονία sub τῇ η inveniatur jota subscriptum, quia tamen illud jota est, ideoque Latinis etiam per e simplex exprimitur, parumque refert, scribasne Meonia an Maeonia. F.F.R.

319. Ὀργαῖς] Ἡ ὀργὴ non tantum ira est, sed & τρόπος, mos, item propositum, impetus, ut h. l. Er. Schmid.

320. Πυθίου] Spondaeus μυῶν; τὸ ου in Πύθιος hic producitur. F.G.

322. Βραχυθλαβὲς ἀνώδυνον] Lego βραχυθλαβὲς ἦδ' ἀνώδυνον. Ἡ ὠδὶν dolor, inde ὁ ἡ ἀνώδυνος & ἀνώδυνος, ab ὠδὶς immunis. Scriptio utraque in usu: quam & vetus Lexicographon probat, & locus praesens metri vi hanc per o postulat: tametsi Stephanus eam rejicit. Er. Schmid.

Ibid. Ἀνώδυνον] Si ἀνώδυνον secunda brevi scribere licet, quod quidem cum Schmidio credo, non male Guiet conjectura haberet; nunc vero pessime. Sed forsan est oblivio describentium & ipse ἀνώδυνον quoque dedit. At quid opus est spondaeum quinta sede ejicere, quemque ipse adgnovit vs. 113. quique Homero aliisque frequentatur? α privativum autem plurimum esse longum in ὠδὶν & similibus, notissimum. F.F.R.

324. Πολλαὶ] Imitatio fuit Tragoediarum Euripidis multarum. vid. med. M. du S.

Πολλαὶ μορφαὶ] Ἀνάπαιστοι. F.G. Sumtum ex Euripidis Androm. (ait Doctiss. Gavel in Misc. saepe laudatis, p. 431.) ubi sic ille:

Πολλαὶ μορφαὶ τ' δαιμονίων,
Πολλὰ δ' ἐλπτὸς κραίνουσι θεός.
Καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη,
Τῶν δ' ἀδοκήτων πόρον εὗρε θεός.
Τοῖον δ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα.

Vid. etiam Alcest. & Bacch. in fin. Hinc seqq. versus, ejecta voce συναύλιοι, hoc pacto restitui possent:

Τοὺς ποδαγρῶντας θαρσυνεῖ τάχα
Ὅθεν εὐθύμως λήσεσθε πόνων.

Vel si hoc nimis audax, aliter dirimendo septem postremos versus tentatos vid. ibid. F.F.R.

327. Συναύλιοι] Ejusdem navis socii. Metaph. i. e. eidem morbo obnoxii. Er. Schmid.

329. εὖ-

Πάσων, εἰ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη;
Τοῖς δ' ἀδοκήτοις πόρον [a] εὗρεν θεὸς,
Πᾶς ἀνεχέσθω τὼν πασχόντων,
Ἐμπαιζόμενος, καὶ σκωπτόμενος,
Τοιον γὰρ ἔφυ τόδε πρᾶγμα.

Dolores, si sperata non peragantur,
Insperatisque det esse Deus.
Sufferat unusquisque aegrorum
Illudi se & derideri:
Haec est natura negoti.

ΩΚΥΠΟΥΣ.

Ὠκύπους Ποδαλειρίου καὶ Ἀσταsίας υἱὸς ἐγένετο, κάλλει καὶ δυνάμει διαφέρων, γυμνασίων τε καὶ κυνηγεσίων μὴ ἀμελῶν. πολλάκις δὲ θεωρῶν τοὺς ἐχομένους ὑπὸ τῆς ἀτέγκτου Ποδάγρας, καταγέλα, φάσκων, μηδὲν ὅλως εἶναι τὸ πάθος. ἡ θεὸς τοίνυν ἀγανακτεῖ, καὶ διὰ ποδῶν εἰστρέχει. τοῦ δ' εὐτόνως φέροντος, καὶ ἀρνουμένου, ὕπτιον ὅλως τίθησιν ἡ θεός. Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Θήβαις· Ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ ὑπηχωρίων ποδαγρῶν, συνελεγχόντων τὸν Ὠκύπουν· Τὸ δὲ δρᾶμα, πάνυ ἀστεῖον. Τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα, Ποδάγρα, Ὠκύπους, Τροφεὺς, Ἰατρὸς, Πόνος, Ἄγγελος. Προλογίζει δὲ ἡ Ποδάγρα.

OCYPUS, SIVE CELERIPES.

Ocypus Podalirii & Astasiae filius fuit pulchritudine & viribus praestans, qui Gymnasia & venatus non negligeret. Saepe cum videret eos, qui ab implacabili podagra tenerentur, deridebat, dicens, plane nihil esse illum morbum. Indignatur ergo Dea, & per pedes irruit. Illo vero fortiter ferente, ac negante, supinum omnino Dea abjicit. Scena dramatis ponitur esse Thebis. Chorus constat podagris ejus regionis Ocypodem convincentibus. Est autem drama valde lepidorum unum. Personae dramatis Podagra, Ocypus, Educator, Medicus, Dolor, Nuncius. Prologum agit Podagra.

ΠΟΔΑΓΡΑ, ΩΚΥΠΟΥΣ, ΤΡΟΦΕΥΣ, ΙΑΤΡΟΣ, ΠΟΝΟΣ, ΚΑΙ ΑΓΓΕΛΟΣ.

PODAGRA, OCYPUS, EDUCATOR, MEDICUS, DOLOR, ET NUNCIUS.

POD.

a Εὗρεν] Εὕρε *Pell.* Sed & sic versus claudicat, nisi θεὸς monosyllabum fiat.

329. Εὗρεν] Lego εὕρε propter metrum. εὕρε *invenit*, i. e. invenire solet. *Er. Schmid.*

ΩΚΥΠΟΥΣ] Frigidum poëma & Luciano indignum. *F. G.*

ΩΚΥΠ.] Lucianum non agnosco. Inficetum & absurdum totum quantum est. *M. du S.*

ΩΚΥΠ.] Non puto esse Luciani, sed ab aliquo imitatore Tragopodagrae scriptum libellum. Certe Argumentum non magis videtur hic praemisisurus fuisse Lucianus quam in Tragopodagra. *J. M. G.*

1. Δεῦτ'] Vid. *Eurip.* Hipp. 1. & seqq. *M. du S.*

6. Καὶ μὴ λεγ. ἀτρεκῆ] Podagricos initio morbi nolle fateri morbum, sed vel talum distorsisse, vel aliud quid praetexere, donec ambo pedes adfecti confessionem extorqueant, belle etiam testatur *Seneca*, Ep. 53. p. m. 473. Ubi pro (*morbo*) *qui utrosque pedes DEXTROS facit*, Vavassor Obs. p. 36. legit *PEDES AEGROS*. Possis & *deteriores*, quod propius ad literas accedit; sed forsan nihil mutandum; nam quum illico addatur, *necesse est morbum fateri*, pedes dextri poterunt intelligi *sinceri*, non amplius mendaces. *J. F. B.*

9. Προκόψας] Προκόψας legendum omnino, si ratio sensus habeatur. *F. G. Gujetus* sensui medetur, non metro, cum legit προκοψῆς. Quid si legamus ἴνα προκόψας βαίνῃ. *Baiter.*

Προκόψας] Quis cum *Gujeto* προκοψῆς legerit? Id enim esset versum corrumpere, non corrigere; nam προκόψας jambum quarta sede, ut debet, efficit, & licet *alliusum pedem Micyllus* verterit, unde forsan προκοψῆς in mentem venit *Gujeto*, nihilo tamen ad sensum deterius est προκόψας, *promoveris gradum*, modo

POD.

Dira hominibus, & inauſpicati nominis
Podagra vocor, ſaevum mortalibus malum,
Pedesque nerveis conſtringo reſtibus,
Animadvertente nullo incurrens artubus.
Ultra mea percuſſos plaga rideo,
Nec vera de ſuo fateor auſos malo,
Sed vana cauſſari nonnulla exercitos
Ipſum nam quisque ſe lactat mendaciis:
Quaſi convellerit aut offenderit pedem,
Loquitur amicis, veram cauſſam reticet.
Quod enim non dicit, ut latere ſe ratus,
Etiamſi nolit ipſe, tempus indicat.
Ac tum ſubactus, & fatus nomen meum,
Ab amicis omnibus in triumpho ducitur.
Verum dolor mihi malorum adjutor eſt.
Nihil ego namque ſum, ſi ab hoc relicta ſim.
Hoc ergo mordet, hoc animum ſubigit meum,
Dolorem quod malorum originem omnium
Maleficis maledictis haud quisquam ſauciat.
Sed contra me laxant vocem exſecrabilem.
Mea ſperantes evitare vincula.
Quid iſta nugor? nec dico, qua gratia
Adſim, ferendae non par iracundiae.
Dolo generoſus iſte, fortis, Ocypus,
Contra me ſentit, eſſe me nihil ferens.

ΠΟΔ.

Δεινὴ μὲ ἐν βροτοῖσι, κ᾽ δυσώνυμος
Ποδάγρα κέκλημαι, δεινὸν ἀνθρώποις πάθος,
Δεσμῶ δὲ νευρίνοισι τὰς πόδας βρόχοις,
Ἄρθροισιν εἰσδραμοῦσα μὴ νοεμμένη.
Γελῶ δὲ τὰς πληγέντας [a] ὑπ᾽ ἐμοῦ,
Καὶ μὴ λέγοντας [b] ἀτρεκῆ τ᾽ συμφορᾶς,
Ἀλλ᾽ εἰς ματαίαν πρόφασιν ἐξησκημένους.
Ἅπας γὰρ αὐτὸν βιοκολεῖ ψευδος ομῶς,
Ὡς [c] ἐνσεσεικὼς ἢ [d] προκόψας τοι βάσιν,
Λέγει φίλοισι, μὴ φράσας τ᾽ αἰτίαν,
Ὃ μὴ λέγει γὰρ, ὡς δοκῶν λαθεῖν τινας,
Χρόνος δέ γ᾽ ἔρπων μηνύει, κἂν μὴ θέλῃ.
[e] Καὶ τότε δαμασθεὶς, ὀνομάσας μου τὄνομα,
Πᾶσι θρίαμβος ἐμβεβάσται φίλοις.
Πόνος δέ μοι συεργὸς ὄζει τ᾽ κακῶν·
Ἐγὼ γὰρ ὀδὲν [f] εἰμι τούτου δίχα μόνη.
Τοῦτ᾽ ὃν δάκνει με, κ᾽ φρενῶν καθάπτεται,
Ὅτι τ᾽ ἄπασιν αἴτιον πόνου κακῶν,
Οὐδεὶς κακέργοις λοιδορεῖ βλασφημίαις,
Ἀλλὰ κατ᾽ ἐμοῦ πέμπουσι δυσφήμους ἀρὰς,
Ὡς δεσμὸν ἐλπίζοντες ἐκφυγεῖν ἐμόν.
Τί ταῦτα φλυαρῶ, κ᾽ λέγω τίνος χάριν
Πάρειμι, μὴ φέρουσα τ᾽ ἐμὴν χολήν;
Ὁ γὰρ [g] Δόλων γενναῖος, ὁ θρασὺς Ὠκύπους,
Φρονεῖ καθ᾽ ἡμῶν, μηδὲν εἶναί [h] μέ τι λέγων.
Ἐγὼ

[a] Ὑπ᾽ ἐμοῦ] Ἡμιῶν ὑπο *Guj.* [b] Ἀτρεκῆ] Ἀτρεκεῖ *J.* Τ᾽ ἀτρεκῆ *Guj* [c] Ἐνσεσεικὼς ἢ] Ἐνσεσεικὼς, ἢ Edd. ſine ſenſu. Rationem emendationis vid. in notis. [d] Προκόψας] Προσκόψας *Guj.* Ἦγε προσκ. *Boiv.* [e] Καὶ τότε] Καί τοι *Pell.* [f] Εἰμι τούτου] Τοῦ δ᾽ εἶμι *Pell.* [g] Δόλων] Δόλον *Guj.* ut cohaereat δόλον φρονεῖ. [h] Μέ τι] Μ᾽ ἔτι *Guj.* Nihil mut. *Fl. J. Fr. P.* Εἶν᾽ ἡμᾶς *Pell.*

do non ἐνσεσεικὼς, ἢ cum Edd. legas, ſed ἐνσεσεικὼς ἢ junctim, & periphraſi uſitata; cujus poſterioris emendationis me admonuit Doctiſſ. Amitinus *F.L. Abreſch.* eamque ita plane neceſſariam duxi, ut reciperem. *J.F.R.*

14. Θριάμβος ἐμοῦ.] I. quaſi in triumpho geſtatur, deridetur. *F.G.*

15. Τῶν κακῶν] Malorum quae facio. *F.G.*

17. Φρενῶν καθάπτεται] *Haec moleſtia me tantopere urit, ut prae ira mentis vix compos ſim.* Vid. *Foëſ.* in Oecon. *Hippocr.* V. Ἄπτω. Conf. hic vſ. 23. & 26. *J. Gavel.*

24. Δόλων] *Gujet.* legit δόλον. vulgata lectio magis placet. Notum omnibus, Dolonem fuiſſe πόδας ὠκύτατον. *Boivin.*

Δόλων] Recte *Guj.* δόλον, ceu δόλον φρονοῦ γενναῖος, quippe qui egregie erat εἰς προφάσεις ἐξησκημένος, uti ex ſeqq. adparet. Neque enim nota perſona hic in ſcenam producitur, ſed omnino ficta, unde merito Ὠκύπους nominis proprii vicem ſuſtinet. *J. Gavel.*

25. Μέ τι] Hocce τι *Gujeto* forſan ſuſpectum viſum, quod μηδὲν praemiſſum id non admitteret. Fruſtra. *Diod. Sic.* XI. c. 45. ἄλλο μὲ μηδὲν — τι. *Herodian.* 2. 5. 7. Οὐδέν τι κατεπῆχθαι. Sic εἴς τις frequens

Ἐγὼ δ' ὑπ' ὀργῆς, ὡς γυνὴ δεδηγμένη,
Ἀντέδακα τοῦτον ἀθεράπευτον εὐτόχως,
Ὡς ἦν ἔθος μοι κονδύλῳ τοδὸς τυχεῖν.
Ἤδη δ' ὁ δεινὸς πόνος ἔχει λεπτὸν τόπον,
Καὶ τὴ βάσιν νυγμοῖσι τρυπᾷ τὴ κάτω.
Ὁ δ' ὡς δρόμοισιν ἢ πάλῃ πλήξας ἴχνος,
Πλανᾷ γέροντα παιδαγωγὸν ἄθλιον.
Καὶ [a] χλεψίχωλον πόδα τιθεὶς [b] ἰχνευμόνον,
Δύστηνος αὐτὸς ἐκ δόμων [c] προσέρχεται.
ΩΚΥΠ. Πόθεν δ' ὁ δεινὸς χὠ τοδῶν ὅτου πάρῃν,
Ἀτραυμάτιστος, ἕδατος, ἄστατος πόνος;
[d] Τείνει δὲ νεῦρον οἷα τοξότης ἀνὴρ,
Βέλος προπέμπων, χὠ [e] λέγειν βιάζεται.
Τὸ τ' ποινύντων ἔσχατον, σμικρῷ χρόνῳ.
ΤΡΟΦ. Ἔπαιρε σαυτὸν, ὦ τέκνον, χὠ κύφι-
σον,
Μή πως με πίπτων, καλαβάλης σὺ χωλὸς ὤν.

Ego, quam mordet ira, (quidni, feminam?)
Morsu hunc remordi certo & insanabili,
Ut est solenne mihi ferire artum pedis.
Et jam dolor dirus parvum tenet locum,
Soleamque terebrat imam punctionibus.
At ille ut cursu vel lucta laeso pede,
Imponit educatori misero seni.
Furtim claudum pedem, viscu captum meo,
Infelix efferens huc accedit, domo.
OCYP. At unde dirus in pedes hic ingruit,
Sine vulnere, stare, incedere impediens dolori?
Nervumque tendit, vir sagittator velut
Telum emissurus, & subigit me dicere
Quae sunt dolentum extrema, parvo tempore.
EDUC. Ipsum te sustine, mi fili, & aleva,
Ne qua, dum claudicas, cadens me proruas.
OCYP.

a Κλεψίχωλον] Emendavi ex *Guj.* & *Fl* Κλεψίχολον male cett. b Ἰχνευμόνον] Ἰκνευμόνων *Guj.* Ἰζευμόνου *Schmid.* c Προσέρχεται] Προέρχ. *Guj.* d Τείνει] Τείνει *Guj.* Sed & Τείνων legi posset. e Λέγειν] Στένειν *Guj.*

quens Nostro aliisque. Vid. supr. *Alex.* c. 36. &c. Et Doct. *F. L. Abresch.* animadv. ad *Æschyl.* p. 190. *J. F. R.*

23. Ἰχνευμόνον] Ἰκνεύμονα legend. forsi. i. e. *νοσοῦντα. Hesych. ἰκνεῖται, ἔρχεται, νοσεῖ, πάσχει*), &c. *ἰκνούμενον* pro *ἰκνούμονα* Aeolice. i. e. a morbo petitum, tentatum. *F. G.*

Ἰχνευμόνον] Optime hunc versum restituit *Gujetus*, sed pro *ἰκνούμονα* mallem *ἰκνούμενον*, si quidem Doctissimo hic locus nullus est; *J. Gavel.* Bene, sed cur etiam cum *Gujeto* accentu mutato ter scribat Ἰχνεύμονα, &c. quum Edd. *ἰχνευμόνον*, causam non addit. Sed praestat *Er. Schmidii* observationem audisse: hic locus, ait, in plerisque libris depravatus est: Κλεψίχολον πόδα τιθεὶς ἰχνευμόνου, redditurque: & bilioso aegre movens captum pedem: q. esset a *χολὴ bilis*, cum sit ex *χωλὸς claudus*. Tum pro *ἰχ*— leg. *ἰζευμόνου*, *claudicationes celantem*, praecipue sub primos insultus podagrae; eum tamen trahant pedem *ἰζευμόνου*, viscu captum. *ὁ ἶξος viscum*, inde *ἰζεύω viscu capio*, aves proprie: postea quocumque modo aucupor. Hinc *ποῦς ἰζευμένος* est pes viscu captus, h. e. metaphorice, tarde & lente progrediens. Quis hoc non probaret? Cum in ipso podagrae etymo idem insit, a *ποῦς* & *ἄγρα captura* formato, quod pedes ut laqueo captet. *J. F. R.*

37. Τείνει] Praeter *τείνω* nihil cum *Gujeto* mutavesim, punctum ponendum post *βιάζεται*. *J. Gavel.* Illud punctum jam addidi. *J. F. R.*

38. Λέγειν] Στένειν leg. videtur, subaudito *ὁ πόνος*. *F. G.*

39. Τὸ τ' ποινύντων ἔσχατον] Dolores extremi, i. e. acerrimi cum tempore veniunt, s. processu temporis dolores intenduntur. *F. G.*

Ibid. Στοιχεῖ χρόνῳ] Non intelligi a me istum versiculum, fateor. Interpretatus sum ac si legeretur *βραχεῖ χρόνῳ*, quod quidem sententiae convenire, apparet. Alia quaestio est, an ita auctor dederit. *J. M. G.*

45. Γογγύζων] Participium *γογγύζων* metrum aperte vitiat. Num *ὄγκυλος γέρων*, i. e. *σεμνὸς, γαῦρος*, teste *Hesych.* Senex dicitur vs. 120. *Καμηλόφρων τὰ πάντα μαθὴς ἐν σθένει*. An potius *τὸ γογγύζειν* glossema habendum *τῷ ὀγκολογεῖν*, quod hic olim lectum fuerit? Sane *Hesychius*, *ὀγκολογήσας* exponit *γογγύσας*. *J. Gavel.* Sed Cl. Editor observ. Misc. anni 1739. p. 433. adjicit, forte *ἀδύνατα γογγύζων γέρων*, quo quidem versui minore negotio consulitur, sensus tamen mihi melior videtur in *ἀδύνατος*. *J. F. R.*

46. Μή τι] Μὴ σὺ forsan. *F. G.*

48. Ἐν ταῖς] Euripideum esse opinor. *M. du S.*

Ἐν ταῖς ἀνάγκαις] Videtur Interpres non intellexisse hunc versum. Sensus est: *morbo subactus juvenis, instar est senis*. Per *ἀνάγκας* hic intellige *τὰς τοῦ νόσου ἀνάγκας*. *ἀμφιβολίαν* autem sic resolve: *πᾶς νέος γέρων ἐστί*. omnis juvenis instar senis est. est tamen & alius sensus: nempe cogente necessitate, senes fungi juvenum vice. *Boivin.*

Ibid.

OCYP. En teneo te ſine pondere, & tibi obſequor,
Laborantemque pedem pono, & ſuſtento me.
Nam juniori turpe, aequales inter, eſt
Miniſter invalidus, querulus ſemper ſenex.
EDUC. Ne, ne quid horum, ſtulte! aufer convicia.
Ne gloriare aetate: at illud noveris,
Neceſſitatibus juvenis quisque eſt ſenex.
Audi monentem. Denique, ſi me ſubtraham,
Stabo ſenex ego, juvenis jacebis humi.
OCYP. Tu ſi cadas, dolore carens, ſenex cades.
Etenim voluntas promta ſenes ſequitur viros.
Nervis ſed illorum caret omnis actio.
EDUC. Quid argutare? nec dicis mihi, quomodo
Dolor intrarit ſoleam pedis cavam tui?
OCYP. Dum curſu exerceor, levem ut ponam pedem
Currens contraxi, & in dolores incidi.

[f] ΩΚΥΠ. Ἰδὺ κρατῶ σε δίχα βάρεος, καὶ πείθομαι,
Καὶ τὸ ποσοῦντα πόδα τιθῶ, καὶ καρτερῶ.
Νεωτέρῳ γὰρ αἰσχρὸν ἐν [g] παισὶν ἀεί,
Ὑπηρέτης ἀδύνατος γογγύζων γέρων.
ΤΡΟΦ. Μὴ, μή τι ταῦτα, [h] μωρὲ, μή [i] μὲ κερτόμει·
Μή μ' ὡς νέος κόμπαζε, τοῦτ' εἰδὼς, ὅτι
Ἐν ταῖς ἀνάγκαις πᾶς γέρων [k] ὀξὺ νέος.
[l] Πείθου λέγοντι· [m] τὸ πέρας ἂν ὑποσπάσω,
Ὅ Ἕστηκ' ὁ πρέσβυς, σὺ δ' [n] ὁ νέος πίπτεις χαμαί.
ΩΚΥΠ. Σὺ δ' ἂν σφαλῇς, πέπτωκας ἄπορος ὢν γέρων.
Προθυμία γὰρ ἐν γέρουσι παρέπεται·
Πρᾶξις δὲ τούτοις οὐκέτ' ὀξὺν εὐτονος.
ΤΡΟΦ. Τί μοι σοφίζῃ, κοὐ λέγεις οἵῳ τρόπῳ
Πόνος [o] προῆλθε σῇ ποδὸς καίλην βάσιν;
ΩΚΥΠ. Δρόμοισιν ἀσκῶν, κῦφον ὡς τιθῶ πόδα,
Τρέχων [p] ἔστειλα, κ' συνεμίχθην πόνῳ.

ΤΡΟΦ.

[f] ΩΚΥΠ.] In *Fl.* ſpatium eſt. In *J.* omiſſum etiam. Additum in *P. H. B1.* &c. [g] Παισὶν] Παῖς ἐσ' *Guj.* [h] Μωρὲ] Sic *B1. 2. Mῶρε J. Fl. Ald. Fr. H. P. S.* [i] Μὲ] Μοι *Fl.* [k] Ὀξὺν] Recepi ex *Fl.* ὀξὺ cett. [l] Πείθου] Recte ſic *B1. 2. V2. P. S.* Perſonam Ὠκ. male praefigunt *J. Ald. Fr. H.* In *Fl.* ſpatium eſt, quo perſonar. nomina deſignantur. [m] Τὸ πέρας] Τὰς χέρας *Guj.* Τὸ χεῖρ' ἂν *Pell.* Τὸ γῆρας *Boiv.* [n] Ὁ νέος] Ὡς νέος male *Fl.* [o] Προῆλθε] Προσῆλθε *Guj.* & *Pell.* [p] Ἔστειλα] Ἔσφηλα *Guj.* Forſ. ἴστιλα, vel ἴτιλα.

Ibid. Ἐσὶ τὰς] Lege ἰσὶν, recte ait *J. Gavel.* Sed id ex *Fl.* jam receperam. *J. F. R.*

49. Τὸ πέρας ἂν] Legend. videtur: τὰς χέρας ἂν ὑποσπάσω, quid ſi, τὸ χεῖρ' ἂν ὑποσπάσω, vel τὸ χέρα. &c. *F.G.* Τὸ πέρας ferri non poteſt. Addi poſſet *Gujetii* conjecturis, γῆρας ἂν ὑποσπάσω, ſi ſenectutem meam, id eſt, ſenectutis meae opem tibi ſubſtraxero. vel τὸ γήρους' ἂν &c. *Boivin.*

Τὸ πέρας] Omnino cum *Gujet.* legendum exiſtimo τὰς χέρας. ex verſu 170. Δίχωτὸ χεῖρας τὰς ἐμὰς &c. *J. Gavel.*

52. Παρίστηται] Παρίστηται mallet Doctiſſ. *J. Gavel*, vel προθυμία γὰρ γήρως ἀεὶ παρίσται), niſi nimis a vulgato abiret. Sed recte Cl. earum obſervatt. Editor animadvertit: „ Παρίστηται deterius non videtur τῷ παρέ„ στηται, nec tribrachys deterior anapaeſto. Secun„ da emendatio vim verſui videtur illatura, niſi ulti„ mam in προθυμία corripi poſſe oſtendatur". Certe α in προθυμία longum eſt, aeque ac in φιλία ſimilibusque, quia id α ortum ex ᾱ; antiquitus enim erat προθυμίη, φιλίη. *J. F. R.*

57. Ἔστειλα] Ἔσφηλα legendum videtur, pro ἐσφάλην autem uſurpatum. τὸ ἔστειλα hic locum non habet. *F.G.*

Ἔστειλα] Verſus duplici mendo laborat. Prima enim in ἔστειλα contra metrum corripitur, ſecunda vero in συνεμίχθην producitur. Ita dediſſe credo doctiſſimum *J. Gavel*, licet inverſo ordine excuſa in Obſervatt. ſint verba. Additque: *Gujetus* corrigit ἔσφηλα, quod ſenſum quidem expeditiorem facit, ſed eodem tamen vitio laborat. Conjiciebam ἴστιλα, ex vſ. 9. vel, ſi liceret, σίστιλα, ſimplici pro compoſito. Pro συνεμίχθην legendum videtur συνεμοίχθην, ſine augmento. Ad quae Cl. Editor rurſus bene monet: commode pro συνεμοίγνυτο videtur ſubjici decompoſitum συνεμοίγνυτο. Sed cur ſine augm. legeretur, neſcio. συνεμοίχθην pari quartaque ſede tribrachyn legitime efficiet, & ſolemne eſt Librariis Latinis Graecisque ſecundam praepoſitionem negligere. Conſulantur addenda ad *Liban.* Epiſt. DCCCXXVII. p. 864. „ Sed pro ἔστειλα tentat Vir Cl. ἴστιλα, quod & mihi in mentem venerat. Exemplisque id illuſtratum vid. in Obſ. p. 434. At Doctiſſ. *Abreſch.* in animadv. ad *Æſchyl.* p. 1ma. emendat ἴστιλα. Ac νάλλω valere ἀνύω ſai, *Toupii* auctoritatibus probat; quare hoc forſan praeſtat. *J. F. R.*

ΤΡΟΦ. Πάλιν τρέχ' [a] ὅς τις [b] εἶπον, ἢ καθήμεν☉,
Πώγωνα τίλλει κηρέων ὑπ' ὠλέναις.
ΩΚΥΠ. Οὐκοῦν σαλαίων ὡς θέλων παρεμβολὴν
[c] Βαλεῖν, ἐπλήγην. τοῦτο δή πίστευέ μοι.
ΤΡΟΦ. Ποῖ☉ γρατιώτης γέγονας, [d] ἵνα παρεμβολὴν
Βάλλων σὺ πληγῇς; ψεκυκλοῖς [e] ψευδηλογῶν;
Τὸν αὐτὸν ἡμεῖς εἴχομεν λόγον ποτὲ,
Μηδενὶ λέγοντες τ' ἀλήθειαν φίλων.
Νῦν δ' εἰσορᾷς [f] ἅπαντα ἐξ
Ὃ πόν☉ δ' [g] ἐλελίξας ἐμμελῶς ἀγαγρέφει.
ΙΑΤ. Ποῖ ποτ' καθεύρω κλεινὸν Ὠκύπεν
φίλοι,
Τὸν πόδα πονοῦντα, καὶ βάσιν παρειμένον;
Ἰατρὸς [h] γὰρ ὤν, ἔκλυον τοῦ φίλου τινός,
Πάσχοντα δεινὰ τοῦτον ἀγάτῳ πάθει·
Ἀλλ' αὐτὸς ἔστ☉ ἐγγὺς ὀμμάτων ἐμῶν,
Κεῖται κατ' εὐνῆς ὕπτι☉ βεβλημέν☉.
Ἀσπάζομαί σε πρὸς θεῶν, καὶ σὸν,
Τί τοῦτο; λέξον, Ὠκύπου, τάχα,

EDUC. Iterum curre, ut non nemo dixit, qui ſedens
Barbam vellebat, ille ſub alis hiſpidus.
OCYP. Luctatus ergo, dum volo inferto pede
Ferire, ſum percuſſus: illud crede mi.
EDUC. Qualis fuiſti athleta, ut inferto pede
Feriens ferireris? Vagus es mendaciis.
Eosdem nos quondam ſermones habuimus.
Amicorum dicentes vera nemini.
Nunc vero cuncta vides. . . .
Verum volutans ad numeros torquet dolor.
MED. Ubi nobilem invenio, ſodales, Ocypum
Laborantem pede, & ſolutis greſſibus?
Etenim medico mihi ſodalis retulit,
Hunc dira, morbo non conſtante perpeti.
Quin ipſe noſtros ante oculos in proximo
Jacet, ſupinus abjectus in lectulo.
Jubeo ſalvere per Deos te. Sed mali
Quid illud? Ocypu, dic ocius ut ſciam.

Si

a Ὅς τις] Ita *Fr. P. Bt. 2. H.* Ὡς τις *Fl. J. Ald.* b Εἶπον, ἢ] Εἶπεν, ὃς *Pell.* c Βαλεῖν] Βάλλειν *Guj. & Pell.* d Ἵνα] Ἢν *Guj.* e Ψευδηλογῶν] Bene *S. Ald.* cum *Fl. Ψευδολογῶν J. Bt. H. Ψευδολόγων* male ad quantitatem *P.* f Ἅπαντα] Ἅπαντας *Fl.* g Ἐλελίξας] Ἐλίξας *Guj.* h Γὰρ ὤν] Ὢν γὰρ *Guj.*

58. Πάλιν τρέχ'] Proverbiale videtur, quaſi remedium ſit in ſimili malo iterum currere. Vid. *Eraſm. Prov. denuo currere.* F.G.

Πάλιν τρέχ'] Interpretatus ſum hanc lectionem, πάλιν τρέχ', ὡς τις εἶπεν, ὃς καθήμεν☉ πώγωνα τίλλει, κηρῶν ὑπ' ὠλένης. Monet alumnum ſuum de praecepto in tonſtrina illi dato, qui pedem inter currendum luxaverat; auctoremque ridicule ſignat. Hoc autem indicat, ſe tergiverſationem illius ſentire. *J. M. G.*

59. Πώγωνα] De hoc verſu *Muretum* legere operae pretium eſt Var. Lect. XII. 17. qui in editione Proverbiorum Florentiae facta comparere eum ait. *M. du S.*

60. Παρεμβολὴν] *Le croq en jambe*, i.e. pedis interjectus. F.G.

62. Ἵνα] Ἢν legendum. Ordo: Ποῖ☉ γρατιώτης γέγονας, ἢν σὺ πληγῆς βάλλων παρεμβολήν. F.G.

74. Ἀσπάζομαι] Nec diſputo, quid fuerit in autographo, ſed ſic reddidi, quaſi fuiſſet, Ἀσπάζομαί σε πρὸς θεῶν. Καὶ σὸν πόδ☉ τί τοῦτο; λέξον Ὠκύπου τάχ' ὡς μάθω. Ἐγὼ γὰρ τάχιστα μαθὼν κ. τ. λ. *J. M. G.*

Ἀσπάζομαί σε &c.] Quid ſi binos hos verſus hoc pacto legamus & diſtinguamus?

Ἀσπάζομαί σε, πρὸς θεῶν ἐ σὸν πόδ☉
Ποῖόν τι τοῦτο; λέξον Ὠκύπου τάχα.

Vel τί ἐστι τοῦτο, &, λέξον Ὠκύπου σαφῶς, ut id reſpondeat ſequentibus, εἰ γὰρ μάθοιμι, & μαθὼν γὰρ ἀληθῶς. *J. Gavel.*

76. Τυχὸν, ἴσως] Male diſtinctio commatica ponitur inter duo adverbia τυχὸν ἴσως, quae conjungenda ſunt, & πλεοναστικῶς poni ſolent, non ſecus atque ἴσως πάλιν. *J. Gavel.* cui obſecundavi, comma quod poſt τυχὸν erat, ante id collocans. *J. F. R.*

78. Σωτὴρ] V. *Spanhem.* 4.17. De Soteriche Aſita ἐπικῷ legimus apud *Suidam* (v.) qui carmine epico Pantheum laudavit, conſule *Suidam.* *M. du S.*

79. Σάλπιγγ☉] Quaſi τὸ, Σωτήριχ☉, σάλπιγξα notet; ſit σάλπιγγ☉ εἶδ☉. F.G.

Σάλπιγγ☉] Cur hic Soterichos Salpingis, id eſt tubae nomen habere dicatur, divinatu non admodum fa-

Si ſcire contingat, forſan curavero
Dirum dolorem, & illud, quidquid eſt, mali.
OCYP. Vides me, Soter, & rurſus Soteriche,
Cognominis Salpingis, o Soteriche.
Dirus dolor pedis me mordet peſſime,
Timidum pede, non ſimplex, pono veſtigium.
MED. Unde? ecquid paſſus? indica, vel quomodo?
Nam vera ſi medico per omnia dixeris,
Salubrior venit: non doctus labitur.
OCYP. Curſum meditatus & quandam artem gymnicam,
Ab amicis graviter vapulavi aequalibus.
MED. Cur non adeſt ergo gravis inflammatio
Ipſo in loco, nec humidum fomentum habes?
OCYP. Nec enim fero facile lanarum vincula,
Inutile ornamentum, quod multis placet.
MED. Quid ergo tibi placet? Scariphabo pedem?
Nam ſi mihi praebeas, illud bene noveris,
Secando exhauſturum multum me ſanguinis.
OCYP. Fac ergo, ſi quid invenire novi potes,
Quo mox dolores diros e pede exigas.

Εἰ γὰρ μάθοιμι, τυχὸν ἴσως ἰάσομαι
Τὸ δεινὸν ἄλγος, τῶν παθῶν τ' συμφορὰν.
ΩΚΥΠ. Ὁρᾷς με, σωτὴρ, καὶ πάλιν σωτήριχε,
Σάλπιγξ αὐτῆς ἰ ὄνομ' ἔχων σωτήριχε,
Δεινός μ' ὀδὰξ με τῶν ποδῶν δάκνει κακῶς,
Δειλὸν δὲ βῆμα, [k] κοὐκ ἁπλῶν τιθῶ ποδί.
ΙΑΤ. Πάθεν; τί [l] παθών; μήνυσον, ἢ ποίῳ τρόπῳ;
Μαθὼν [m] γὰρ ἀλήθειαν ὁ ἰατρὸς ἀσφαλῶς,
Κρεῖττον προσεισι, σφάλλεται δὲ μὴ μαθών.
ΩΚΥΠ. Δρόμον τιν' ἀσκῶν, καὶ τέχνην γυμναστικὴν,
Δεινῶς ἐπλήγην ὑπὸ φίλων ὁμηλίκων.
ΙΑΤ. Πῶς οὖν ἀηδὴς ὁ πάρεστι φλεγμονὴ
Τόπῳ κατ' αὐτῷ, κοὐκ ἔχεις τίν' ἐμβροχήν;
ΩΚΥΠ. Οὐ γὰρ φέρω τὰ δεσμὰ τ' ἐριδίων,
Εὐμορφίαν ἄχρηστον εἰς πολλοὺς καλήν.
ΙΑΤ. Τί οὖν δοκεῖ σοι; [n] καλαχνήσω σε τ' πόδα;
Ἂν γὰρ προσῇς μοι, γιγνώσκειν σε χρὴ,
Ὡς ταῖς τομαῖσι πλείστον αἷμά σε κενῶ.
ΩΚΥΠ. Ποίησον εἴ τι χαλεπὸν ἐξευρεῖν ἔχεις,
Ἵν' εὐθὺ δεινὸν ἐκ ποδῶν παύσῃς πόνον.

IAT.

i Οὔνομ'] *Ὄνομ' Pell.* melius. *k* Κοὐκ] Bene *Fl. P.* aliaeque. Κοὐκ male *J.* *l* Παθών;] *Μαθών; El.* *m* Γὰρ] Delet *Boiv.* *n* Καταχνήσω] Καταχνίσω corrigit *Gavel.* *o* Μοι] Τοῦτο *Guj.* omiſſo μοι. Μοι τόδε *Pell.*

facile eſt. Mihi in mentem venit Minerva Σάλπιγξ apud *Pauſan.* Corinth. p. 122, 43. Eſt autem Minerva etiam ὑγιὴς ſ. ſoſpita, v.g. *Pauſan.* Att. p. 40, 11. & p. 60, 12. Ὑγιὴς denique eadem quae σώτειρα. Meliora lubens diſcam. Verſionis interea rationem reddidi. *J.M.G.*

Ibid. Σωτήριχε] Sic λίμνῃ σωτήριχε in *Anthol.* L. 2. c. 41. Ep. 4. Σωτήριχος eſt nomen proprium ap. Cinnam L. IV. p. 192. At σάλπιγξ quod eo nomine inſigniatur, referendum fortaſſe ad τὸ ἀνακλητικόν. *Max. Tyr.* Serm. VI. καὶ καλὸν μὲν οὖν διὰξει τὸ ἐγκαλλωπιστικὸν, καλὸν δὲ σὺ φυγῇ τὸ ἀνακλητικόν. *J. Gavel.*

88. Ἐμβροχὴν] Irrigationem partis affectae, quae fit appoſitione lanae aut lini, liquore aliquo medicali tincti. *F.G.*

89. Οὐ γὰρ φέρω] I. ferre non poſſum. *F.G.*

90. Εὐμορφίαν] Ἀμορφίαν legit Interpres, (*deformitatem* reddens) ſed τὸ εὐμορφίαν placet. Ordo, ἃ φέρω τὰ δεσμὰ, εὐμορφίαν ἄχρηστον &c. appoſitive. I. e. ἃ φέρω τὰ δεσμὰ τ' ἐριδίων, ἅ ἐστιν εὐμορφίαν εἰς πολλοὺς καλήν. τὸ μὴ φέρειν ſcil. i. e. τὸ μὴ ἔχειν, ἐστὶν εὐμορφία, καὶ τὸ ἔχειν δεσμὰ ἀμορφία, vulgi opinione. Sed fortaſſe τῶν τροφίων verba ſunt, non Ocypodis aegroti. *F.G.*

Ibid. Εἰς πολλοὺς καλήν] Εἰς πόδας κακὴν conjicit *J. Gavel*, quod faſciis iſtis caput ornare decorum ſit, pedes non item. Haud inepte profecto. *J.F.R.*

92. Γιγνώσκειν σε χρὴ] An γιγνώσκειν τύ σε χρή; *J. Gavel.* Non. Nam longa eſt prima in γιγνώσκω, ut bene animadvertit obſervatt. Editor (nec juvat, ſi γινώσκειν ſubſtituas, quia & hoc primam habet longam) putatque σε ſemel excidiſſe, legendumque: Ἂν γὰρ προσῇς μοί σε, γιγνώσκειν σε χρή. Παρίκειν σε τινὶ obviam locutionem eſſe. Sed confer *Gujeti* & *Pelletii* codicis emendationem in variantt. notatam, & elige. *J.F.R.*

[a] ΙΑΤ. Ἰδὲ σιδηρόχαλκον ὀπιφέρω τομὴν,
Ὀξεῖαν, αἱμόδιψον, ἡμιτρόχυλον.
ΩΚΥΠ. Ἔα, ἔα.
[b] ΤΡΟΦ. Σῶτερ, τί ποιεῖς; μὴ τύχοις σωτηρίας.
Τολμᾷς [c] σιδηρόσπαρτον ὀπιβαλεῖν πόνον;
Μηδὲν καλειδὼς, προσφέρεις κακὸν ποσί.
Ψευδῆς γὰρ ἔκλυες ὧν [d] ἀκήκοας ἔργων.
Οὐ γὰρ πάλαισιν, ἢ δρόμοισιν, ὡς λέγει,
Ἀσκῶν ἐπλήγη. τοῦτο γῦν ἄχθέ μοι.
[e] Ἦλθεν μὲ ἦν τὸ πρῶτον ὑγιὴς ἐν δόμοις,
Φαγὼν δὲ πολλὰ, κἀπιὼν ὁ δυστυχὴς,
[f] Κλίνης ὑπερθε καλαπεσὼν, ὑπνοῖ μόνος·
Ἐπεὶ νυκτὸς διυπνίσας, ἐκραύγασεν,
Ὡς δαίμονι πληγεὶς, κἀ [g] πάντα φόβον λαβεῖν.
Ἔλεξε δ', οἴμοι, πόθεν ἔχω κακὴν τύχην,
Δαίμων τάχα κρατεῖ ἔξω ποδός·
Πρὸς ταῦτα νυκτὸς ἀναχαθήμενος μόνος,
Ὁποῖα κῆρυξ ἐξεθρήνει τ' πόδα.
Ἐπεὶ δ' ἀλέκτωρ ἡμέραν ἐσάλπισεν,
Οὕτως προσῆλθε, χεῖρα θεὶς ἐμοὶ πικρὰν,
Ὀρηνῶν, πυρέσσων, ἐπ' ἐμοὶ [h] βάζων.
[i] Ἀ πρὶν δέ σοι κατεῖπε, πάντ' ἐψεύσατο,
Τὰ δεινὰ κρύπτων τ' νόσου μυστήρια.
ΩΚΥΠ. Γέρων μὲ [i] αἰεὶ τοῖς λόγοις ὁπλίζεται,
Καυχώμενος τὰ πάντα, μηδὲν ὢν ἐνών.
Ὁ γὰρ πονῶν τε, κἀ φίλοις ψευδῆ λέγων,

MED. En jam parata ferri & aeris sectio,
Sitiens cruoris, acuta, & semiteres.
OCYP. Omitte, omitte. . .
EDUC. Soter, quid occipis? Sic te fugiat salus!
Audes quaesitas ferro poenas addere?
Ignarus omnium, malum admoves pedi.
Mendacia tibi dicta, quaeque dicta sunt.
Nec enim luctamve seu cursum, quod indicat,
Exercens ictus est: at hoc mi credito:
Probe quidem valens primo venit domum,
Bene tum saturatus, affatim potus, miser
In lectulo jacens somnum solus capit.
Tum nocte somno excussus exclamat subito
Divinitus velut ictus: & cuncti timent:
Dixitque vae mihi! unde tanta vis mali!
Deusne quis pedem tenens extra *rapit*?
Ad haec, quam longa est, nocte solus residens
Velut praeconis voce deplorat pedem.
Cum vix diem tuba gallus signaverat,
Ad me venit, tristem manum mihi injicit
Plorans, febriensque, meque nixus ambulans.
Sed quae modo dicebat, finxit omnia,
Dum dira morbi dissimulat mysteria.
OCYP. Verbis quidem semper senex armatus est,
Et gloriatur, cum possit nihil, omnia.
Morbo laborans, mentiens sodalibus

Fa-

[a] ΙΑΤ.] Omisit *J.* non *Fr. P. B1.* &c. In *Fl.* spatium est. [b] ΤΡΟΦ.] ΙΑΤ. *B1.* male. At *B2. Tpo.* cum *Fr. J. P. H.* &c. recte. [c] Σιδηρόσπαρτον] Σιδηροκάρδιον *Guj.* [d] Ἀκήκοας ἔργων] Sic *B. P. Fl.* Ἔργων ἀκήκοας *Pell.* aliaeque Edd. [e] Ἦλθεν] Ἤλθε *Fl.* [f] Κλίνης] Ita *Fl.* cum *J. P. H. B1.* &c. Κλίνῃ *Amst.* & *S.* [g] Πάντα φόβον λαβεῖν] Πάντας φόβῳ λαβὼν *Guj.* [h] Βάζων] Βάζων ἀεὶ πῶς *Pell.* [i] Αἰεὶ] Ex emendat *J. Gravii*, Ἀεὶ male Edd. pristinae.

97. Ἡμιτρόχυλον] An semicircularem? *F. G.*
98. Ἔα, ἔα] Interjectio, non verbum, ut Interpres. *F. G.*
102. Ψευδῆς — ἀκήκοας ἔργων] Versus hicce misere est corruptus, omnique sensu destitutus. Ed. *Bas.* princeps & Isingrin. postrema verba ita ordinant: ὧν ἀκήκοας ἔργων, neque dubito quin hic ordo sit verus, adeoque praeferendus. Sed neque ita consultum est metro. Equidem existimo legendum: Ψευδῆς γὰρ ἔκλυες ὧν ἀκήκοας λόγων. Sic versus optime & sensus constat; idem enim est, ac si dixisset, ψεύσθης γὰρ κλύων τ' λόγων, ὧν ἀκήκοας. Vel pro ψευδῆς legend. ψευδεῖς, aut ψευδῆ, si pro λόγων malueris ἐπῶν. *J. Gav.*
109. Καὶ πάντα φόβον λαβεῖν] Conjicit *Gujet.* κἀ πάντας φόβῳ λαβεῖν, quibus subdit *Boivin.* Si metri ratio habeatur, legendum esse πάντα. At ne sic quidem metrum constat, si quidem κἀ corripi nequit, quod Vir Cl. existimasse videtur. Mallem scripsisset *Gujetus*, κἀ φόβῳ πάντας λαβεῖν, vel *Boiv.* πάντα ἐ φόβῳ λαβεῖν. Videndum tamen, possitne retineri φόβον & lec-

Famelico similis mandenti mastichen.
MED. Imponis omnibus diversa adeo loquens.
Aegrotus esse dicis, quo labores, nondum ais.
OCYP. Et quomodo rationes explicem mali?
Male cum sit, nil scio, nisi hoc, male esse mi.
MED. Occasionem praeter si cui pes dolet,
Is quaelibet tum vana comminiscitur,
Haud insscius diri, cui junctus est, mali.
Et nunc modo unus est . . .
At cum pedem dein dolebis alterum,
Gemes cum lacrimis. Unum edico tibi:
Hoc illud est ipsum, seu nolis, seu velis,
OCYP. Quid illud ipsum? dic, quo nomine cluit?
EDUC. Habet malo repletum nomen duplici.
OCYP. Eheu! Quid istuc? dic, o obsecro, senex.
EDUC. Ex quo doles loco, caput habet nominis.
OCYP. Ut dicis, a Pede principium nomen trahit.
EDUC. Huic tu dirum Agrae nomen in fine adjice.
OCYP. Et quî miserum sat insuper *ludos facis?*
EDUC. Est sane dira, namque parcit nemini.

Πειθοῦτ' ἔοικε ματίχην μασσωμένῳ.
ΙΑΤ. Πλανᾷς ἅπαντας, ἄλλα δ' ἐξ ἄλλων λέγεις,
Λέγων, πονεῖν μέ, ὁ δὲ πονεῖς, ὅπερ λέγεις.
ΩΚΥΠ. Πῶς ἂν φράσω σοι τὸ πάθος τὴ συμφοράν;
Πάσχων γάρ, οὐδὲν οἶδα, πλὴν πονῶ μόνον.
ΙΑΤ. Ὅταν ἀφορμῆς δίχα πονῇ τις τὴ πόδα,
Πλάσσει τὸ λοιπὸν ὡς θέλει κενὰς λόγους,
Εἰδὼς τὸ δεινὸν ᾧ συνέζευχ' ἑλκῷ.
Καὶ νῦν μὲ [k] ἀχμὴν [l] εἷς.
Ἐπὰν δὲ χὴ τὸ ἕτερον ἀλγήσῃς πόδα,
Στένων, [m] δακρύσεις, ἐν δέ σοι φράσαι θέλω.
Τοῦτ' ἐς' ἐκεῖνο, κἂν θέλῃς, κἂν μὴ θέλῃς,
ΩΚΥΠ. Τίδ' ἐς' ἐκεῖνό γ', εἰπέ, καὶ τί [n] καλεῖται;
ΤΡΟΦ. Ἔχει μὲν ὄνομα συμφορᾶς γέμον διπλῆς.
ΩΚΥΠ. Οἴμοι. τί τοῦτο; λέξον, ὦ, δέομαι, [o] γέρον.
ΤΡΟΦ. Ἐκ τοῦ τόπου μέ, ὃ πονεῖς, ἀρχὴν ἔχει.
ΩΚΥΠ. Ποδὸς μὲν ἀρχὴν ὄνομ' ἔχει καθὼς λέγεις;
ΤΡΟΦ. Τούτῳ σὺ πρόσθες ὅπερ τέλει δεινὴν ἄγραν.
ΩΚΥΠ. Καὶ πῶς με τὸ δύστηνον ἔτι;
ΤΡΟΦ. Δεινῶς ἔσα, φείδεται γὰρ οὐδενός.
ΩΚΥΠ.

k Ἀχμὴν] Ἀχμὴ *Pell.* l Εἷς] Εἴς, ἴσως L. m Δακρύσεις] *Pell.* ita recte. Δακρύεις Edd. n Καλεῖται] Sic *Guj.* recte. Καλίζεται Edd. ante. o Γέρον] Γέρων *B*1. & 2.

λαβεῖν, ita ut haec pendeat structura a duplici potestate particulae ὡς. *J. Gavel.*

111. Κρατῶν ἴζει] Legere possemus ex notissimo Graecae ling. idiotismo Δαίμων τάχα τις ἴζει κρατῶν ποδὸς μ' ἔχει. Verum haec mera est conjectura. *J. Gavel.*

112. Ἀσκαθύμῳ] Non male legeretur ἀγκαθύμῳ μόνῳ. *J. Gav.* Sed sine necessitate tamen. *J. F. R.*

115. Προσῆλθε] Προῆλθε. *F. G.*

116. Ἐπ' ἰμοῖ] Θρηνῶν, πυρίσσων, εἶτ' ἐπ' ἰμοῖ αὐτὸν βάλειν, tentat *J. Gavel* id tamen meram esse conjecturam professus. Sed Cl. *D'Orville* liberiore conjectura: Θρηνῶν, πυρίσσων [τ' ἀτρεμῆ] βάζων ἰμά. At uni illi pedi posset quidem consuli, pro ἐπ' legendo ἐπὶ. Sed quinque tum modo pedes erunt. Ideoque vox quaedam supplenda. *J. F. R.*

130. Καὶ νῦν &c.] Καὶ νῦν μὲν ἀκμὴν ὡς ποδῶν δισσῶς ἔχει legi posse proponit *J. Gavel.*

132. Δακρύσεις] Ita etiam restitui jusserat *J. Gavel.* cumque *Pell.* id habeat, facile obsecutus sum. *J. F. R.*

136. Ὦ, δέομαι] Ἄττομαι substituit *J. Gavel*, quo verbo etiam usus est vs. 155. Sed nulla urguente necessitate; quum nec tribrachys nec anapaestus hic gnaros legis jamborum offendent, ut Cl. Editor observatt. p. 437. recte monet. *J. F. R.*

145. Εἰς

ΩΚΥΠ. Σωτὴρ, τί λέγεις; τί δέ με;
ΙΑΤ. Ἄφες με μικρὸν, ἠλόγημαι σῦ χάριν.
ΩΚΥΠ. Τί δ' ἔστι δεινὸν, ἢ τί συμβέβηκέ [a] μοι;
ΙΑΤ. Εἰς δεινὸν [b] κ' ἀχώριστον πόνον ἦλθες ποδός.
ΩΚΥΠ. Οὐκοῦν με δεῖ πρόχωλον ἐξαντλεῖν [c] πόνον;
ΙΑΤ. Χωλὸς μὲν ἂν [d] ἦς, οὐδέν ἐστι, μὴ φοβοῦ.
ΩΚΥΠ. Τί δ' ἔστι χεῖρον;
ΙΑΤ. Ἀμφοῖν ποδοῖν σε συμποδισθῆναι μένει.
ΩΚΥΠ. Οἴμοι. πόθεν μοι χαμὸς [e] εἰσῆλθεν πόνος
Ποδὸς δι' ἄλλου, χή [f] μοι συμπάσχει κακῶς;
Ἦ πῶς [g] ὅλος πέπηγα, μεθεῖναι θέλων;
Δειλαίνομαι δὲ πολλὰ μεθεστῶσα πόδα,
Νήπιος, ὁποῖα βρέφος ἄφνω φοβούμενος.

OCYP. Soter, quid ais? quid me . . .
MED. Sine me parum: tua peregrinor gratia.
OCYP. Quid eſt igitur mali? aut mihi quid accidit?
MED. Pedis es nactus dolorem dirum, inſeparabilem.
OCYP. Sic ergo claudicans malum exantlandum erit?
MED. Modo claudus eſſes! Hoc nihil: hunc aufer metum.
OCYP. Quid ergo pejus?
MED. Supereſt utroque te pede impedirier.
OCYP. Heu, heu mihi! novus unde morbus ingruit
Pedem per alterum, qui me vexat male?
Quam fixus haereo, diſcedere cum velim!
Metuoque valde, pes cum transferendus eſt,
Incautus, ut puer ſubito perterritus,

Sed

a Μοι] Reſtitui ex *F.* & *Fl.* Σοι cett. male. *b* Κἀχώριστον π. ἦλθες] Ἦλθες ἀχ— πόνον *Guj.* ἦλθες πόνον ἀχ— *Boiv.* *c* Πόνον] Β'ν *Fl.* ſi β'ον haberet, reciperem. *d* Ἦς] *F.* Ἧς male. Ἢ *Guj.* abjecto ἂν. *e* Εἰσῆλθεν] Εἰσῆλθε *Fl.* non recte. *f* Μοι] Ita correxit *Solan.* Ms Edd. priores. *g* Ὅλος] Sic *P. Fl. H1.* Ὅλως *F. B1. 2. Ald. Fr. S. Amſt.*

145. Εἰς δεινὸν &c.] Εἰς δεινὸν ἦλθες ἀχώριστον πόνον ποδὸς *Gujet.* legit, ut metrum reſtituat. At ne ſic quidem metrum conſtat. Spondeum enim in quarto pede ejusmodi jambi ſtare non patiuntur. legendum itaque:

Εἰς δει|νὸν ἦλ|θες πόνον, | ἀχώ|ριστον | ποδός.

Boivin.

149. Μένει] I. e. manet te τὸ συμποδισθῆναι. *F.G.*

151. Μοι συμπ.] Lege μοι pro μι, quod in libris noſtris erat. *M. du S.*

Ibid. Καί μοι συμπάσχει] An legend. καί μοι συμπαχθῆν κακῶς; (συμπάσχειν voluit, credo) vel ἢ κακῶς μοι συμπαθεῖ, aut tandem, ὡς μοι συμπαχθῆν κακῶς. quo pertinet Amphidis dictum, quod refert *Apoſtolius* Cent. XIV. N°. 74. Ὅταν τις ἀλγεῖ, κεῖσε καὶ τὸν νοῦν ἔχει. ait *F. Gavel.* p. Obſ. ſaepe adlegatar. 438. Verum *Solani* correctionem ſervavi, etſi licentia in μοι corripiendo tum ſtatuenda. *F.F.R.*

151. Πᾶς ὅλως] Lege ὅλος ait *F. Gavel.* An quia πᾶς praeceſſit? Sed aliis non videbitur ſatis gravis cauſſa. Et ὅλος ac ὅλως in Luciano tam crebro promiſcue habuimus, ut pigeat alibi dicta repetere. Interim non male ſenſit; nam ὅλος erat in *Fl.* ac *P. H.* quod ſervavi. *F.F.R.*

156. Εἴπερ τέχνη σὺ δύν.] Criticorum oculos effugit hic verſ. licet laboret defectu ſemipedis, quod δύναμαι primam corripiat, probe monet Cl. Editor Obſerv. Miſc. an. 1739. p. 438. legique poſſe docet, vel Εἴπερ τέχνη ἡ σὴ &c. vel Εἴπερ τι τέχνη, vel εἴπερ τέχνη τι σὴ δύναται. Parum abeſt quin illud τι τέχνη edi curem, ita ſe commendat. *F.F.R.*

163. Ἀφυκλον] Eſt aſyndeton pro πάθος κακὸν καὶ ἄφυκλον. vel lege εἰς πάθος κακόν. *F. Gavel.*

164. Οὐ γὰρ] Ludit in duplici ſignif. vocis ποδάγρα. Sumitur enim, ut notum eſt, vel, quemadmodum hoc verſu, pro pedicula ferrea, quae hodieque maleficis hominibus occulte tendi ſolet, & feris beſtiis. *Suid.* in V. Vel pro morbo articulari, uti verſu ab hoc ſecundo, Δεινὴν δὲ Θ' προφάσιν (alludit iterum hoc vocabulo ad priorem vocis podagra ſignificationem) εἰς πάντας κακὴν, quod nimirum non jam maleficos tantum, ſed omnes ſine ullo diſcrimine corripit. *F. Gavel.*

167. Ἧς οὐκ] Verſus *Euripidis.* V. Oreſt. p. 1. & ſeqq. *M. du S.*

Ἧς οὐκ ἂν] Ex *Eurip.* Or. init. & *Jov. Trag.* ſub init. *F. Gavel.*

169. Πόθεν μοι τρυπᾷ] Τρυπᾷ πόθεν μοι neceſſario cor-

Sed obsecro te per Deos, Soteriche,
Ars si potest quidquam tua, nil mihi invidens
Sanato me: quod si minus, plane occidi.
Occulta enim patior, telis pedes petor.
MED. Verba equidem foecunda fraudis amputans
Medicorum, qui nihil nisi alloqui solent,
Reapse sed salubre nil quidquam sciunt,
Aegro tibi compendio dicam omnia.
Primo in malum incidisti inevitabile.
Nec murices enim induisti ferreos,
Inventum maleficis capiendis decipulam:
Sed diram & abditam crucem omnibus malam,
Cujus natura hominum non sustulerit onus.
OCYP. Hei hei! vae vae! hei hei! vae vae!
Hei unde mi terebrat pedem abditus dolor?
Prehendite, antequam cadam, meas manus!
Satyri ut solent Bacchum fulcire bracchiis.
EDUC. Senex licet, tamen tibi en! obtempero,
Provectus annis te juvenem duco manu.

155 Ἀλλ' ἄντομαί σε πρὸς θεῶν Σωτήριχε,
Εἴ σοι τέχνη σὴ δύναθ', μηδὲν φθονῶν
Θεράπευσον ἡμᾶς, εἰ δὲ μὴ, διοίχομαι.
Πάσχω γὰρ ἀφανῶς, κοὐ προδῶν τοξεύομαι.
ΙΑΤ. Τοὺς μὲν πλανήτας θείων λόγων ἐγὼ,
160 Τοὺς τ' ἰατρῶν τ' ὁμιλητὰς μόνον,
Ἔργῳ δὲ μηδὲν εἰδότων σωτήριον,
Τὰ πάντα σοι πάσχοντι, συντόμως Φράσω.
Ἀφυκτον ἦλθες πρῶτον ἐς πάθος κακόν.
Οὐ γὰρ σιδηρόπλαστον ὑπεδύσω βάσιν,
165 Ὃ τοῖς κακούργοις εὑρέθη τεκμήριον·
Δεινὴν δὲ καὶ κρυφαίαν εἰς πάντας [g] κάκην,
Ἣς οὐκ ἂν ἄρατ' ἄχθος ἀνθρώπων φύσις.
ΩΚΥΠ. [h] Αἴ, αἴ, αἴ, αἴ, οἴμοι, οἴμοι.
Πόθεν μοι τρυπᾷ τ' ποδὰ κρυπτὸς πόνος;
170 Δέξασθε χεῖρας τὰς ἐμὰς πρὸ τοῦ πεσεῖν,
Ὁποῖα Σάτυροι Βακχίου [i] ὑπ' ὠλένας.
ΤΡΟΦ. Γέρων μὲν εἰμι, πλὴν [i] ἰδού σοι
πείθομαι,
Καὶ τ' νέον σε χαραγωγῶ πρέσβυς ὤν.

[g] Κάκλω] Κακὴν Edd. priores. [h] Αἴ, αἴ] Αἲ, αἲ accentu gravi *Fl.* Dubie *H. Ald.* B1. cum acuto *J. P Fr' S.* [i] Ἰδού σοι] Ita *Fl. Fr. H. P. Ald.* Ἰδούσι *J.* Ἰδού, σοι B1. 2. interposito commate.

corrigit *J. Gavel.* Sed mallem mutatione minore & structura faciliore, πόθεν τρυπᾷ μοι &c. Nam prima in τρυπᾷ communis videtur; brevis *Aristophani* in τρύπημα. Eip. 1233. longa *Homero* in τρυπῶ & in τρυπάω, Odyss. I. 384. —5. *J. F. R.*

171. Βακχίους ὑπ' ὠλ.] Βακχείῳ ἐπ' ὠλένας vult doct. *J. Gavel.* Sed Βακχίους in quo Edd. nostrae consentiunt, defendit Cl. *D'Orville* ex *Eurip.* Cycl. 445. item 155. 428. 517. 519. Aliisque etiam Latinis. De ὑπ' autem in ἐπ' mutando ego non contradicerem *Gavellio*, recte ibid. dicenti praepositiones ὑπὸ, ἀπὸ, ἐπὶ perinde ac πρὸς saepissime permutari. Quod autem addit, supra in *Asino* c. 47. idem factum esse, ac pro vulgato κἀγὼ σφόδρα ἠχθόμην ἐπὶ τῇ διοπότῃ, κλέπτης ἅμα καὶ λίχνος ἀλαικὸς, legendum ac distinguendum: κἀγὼ σφόδρα ἠχθόμην, ὑπὸ τῇ διοπότῃ — ἀλαικὸς, disquiram in Addendis. Certe mutata distinctio placet, utrum vero ἐπὶ non aeque valere possit *coram Domino*, ut alibi Luciano aliisque valet, videbimus. At ὑπ' hic stare potest, si novum subeundi verbum intelligas. *J. F. R.*

EPIGRAMMATA LUCIANI.

Λουκιανοῦ εἰς τὸ ἑαυτοῦ βίβλον. I. *Lucianus in ſuum ipſius librum.*

Λουκιανὸς τάδ' ἔγραψε, παλαιά τε μωρά τε εἰδὼς,
Μωρὰ γὰρ ἀνθρώποις καὶ τὰ δοκοῦντα σοφά.
Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι ἀκριδὸν ἔστι νόημα.
Ἀλλ' ὃ σὺ θαυμάζεις, τοῦθ' ἑτέροισι γέλως.

LUcianus ſcripſi haec, antiquaque ſtultaque doctus:
Id quoque enim ſtultum eſt, quod tibi forte ſapit.
Nil homini certum eſt, nec voto vivitur uno:
Sed ridens eadem hic elevat, ille probat.

II.

Εἰς ἀσώτους. *In Theronem prodigum.* Interprete *Grotio*:

Τὸν παλαιὸν πλοῦτον νέος ὢν [a] Θήρων ὁ Μενίππου
Αἰσχρῶς εἰς ἀκρατεῖς ἐξέχεεν δαπάνας.
Ἀλλά μιν Εὐκτήμων παλαιὸς φίλος ὡς ἐνόησεν
Ἤδη καρφαλέην [b] τειρόμενον πενίην.
Καί μιν δακρυχέων ἀνελάμβανε, καὶ πόσιν αὐτὸν
Θῆκε θυγατρὸς ἑῆς, πολλ' ὀπὶ μείλια δούς.

Luxuria marcens juvenili more Menippi
Theron cum patrias dilaniaſſet opes:
Euctemon doluit quondam genitoris amicus,
In miſera juvenem vivere pauperie.
Quin dedit & lacrimas: atque in ſua tecta recepto
Noſter eris, dixit, non ſine dote gener.
Il-

[a] Θήρων] Bene Edd. *Anthol.* & *S.* Ed. Luciani. Τήρων male *P.* [b] Τειρόμενον] Sic *P.* & *Anth.* Τειρόμενον Ed. *S.* Luciani male.

I. Ἔγραψε] Clar. *J. P. D'Orville*, cujus liberali beneficio nonnulla Luciani Epigrammata inedita ſum nactus, quae deinde ſubjiciam, verſionemque *Grotii* ſingulorum (excepto primo & ultimo) quam hic exhibemus; obſervationes etiam quasdam addiderat; quarum haec eſt prima: „ Si Luciani hoc Epigramma, ut veroſimile fit, maluerim ἔγραψα, ut de ſe „ *Theocritus*:

„ Ἄλλος ὁ Χῖος ἐγὼ δὲ Θεόκριτος, ὃς τάδ' ἔγραψα,
„ Εἷς ἀπὸ τᾶς πολλᾶν εἰμὶ Συρακοσίαν.

Varietates Codicis Vaticani & aliorum ab eodem excerptas mecumque communicatas addidi. Ordinem autem Epigrammatum in Edd. Luciani admodum perturbatum, ad *Anthologiae* ſeriem revocavi. *J. F. R.*

3. Ἀκριδὸν ἔστι] Scribendum videtur ἄκριτον a ἄκριτος, unde compoſ. ἀδιάκριτος. A κρίνομαι κριτὸς ſelectus, *Homero* Il. A. ἀκρίνομαι, ἄκριτος & ἀδιάκριτος. *F. G.* Emendatio τοῦ, ἄκριτον etiam adſcribitur *Menagio* in Ed. *Graev.* Verum adverbia interdum pro adjectivis poni, vidimus ſupra *Philoſ.* c. 6. quibus addere poſſem *Diod. Sic.* XI. c. 7. συνάδων δ' ὅσοις, aliaque ſimilia, unde vulgatum ἀκριδὸν defendi queat. Adleverat & Cl. *D'Orville*: *Menagius* ἀκρίτων ſcribendum autumat. ſed ἀκριδὸν recte ſe habet. *J. F. R.*

II. Εἰς ἀσώτους] In Cod. Vaticano & aliis: Λουκιανοῦ Σαμοσατέως τὸ ἐπιπλὸν ἀβίου. *J. P. d'Orv.*

1. Τὸν παλαιὸν] Totum hoc eod. modo legitur in *Anthol.* I. c. 9. p. 28. In *Francof.* ſ. *Wechel.* p. 22. *Steph.* p. 13. exceptis tribus verbis, quae in variantt. notavi. Quae autem *Brodaeus* atque *Obſopoeus* in Ed. *Francofurtana* ad haec epigrammata exponenda adjecere, non ſemper ejus ſunt momenti, ut hic repetantur. E. c. quando addunt „ *Thero*. Menippi filius. ἧς ſuae. „ γαστρὶ. *Plutarch.* de Alexandro loquens: ὧν δὲ καὶ γαστρὸς ἐγκρατέστατος. *Gregor.* ὥστε μὴ χολάζειν γαστρὶ, „ μηδὲ τοῖς ὑπὸ γαστέρα πάθεσιν. Μαργοσύνη. Venereae „ libidini. Πενίης κῦμα. a naufragiis tranſlatum. ἰδίοις. „ bonis. Haec pro ſpecimine. *Brodaei* tamen omnia, „ *Obſopoei* potiſſima deinde addemus. *J. F. R.*

4. Τειρόμενον] Τεινόμενον, Typogr. vitium, pro τειρο-

με-

Ille sed, adspecto quod non speraverat auro,
Ad veteres sumtus notaque damna redit:
Dilapidat census concedens omnia ventri,
Et quae sub ventrem deteriora latent.
Atque ita Theronem miserum mala rursus egestas
Absorpsit reflui gurgitis illuvie:
Jamque flet Euctemon non hunc quem fleverat ante,
Sed dotem & natae flebile conjugium.
Doctus ab exemplo, quam, qui suâ perdidit, illi
Non sit in alterius rebus habenda fides.

Αὐτὰς ἐπεὶ Θήρων πας[a] ἐλπίδας ἦλυθε πλοῦτος,
Αὐτίκα ταῖς αὐταῖς ἐτρέφετ' ἐν δαπάναις,
Γαστρὶ χαριζόμενος πᾶσαν χάριν, ἃ κτλ. κόσμον,
Τῇ δ' ἔπαθ' ἁ μιαρὰν γαστέρα μαργοσύνη.
Οὕτω μὲ Θήρωνα[d] τὸ δεύτερον ἀμφεκάλυψεν
Οὐλομένης πενίης κῦμα παλιρρόθιον.
Εὐκτήμων δ' ἐδάκρυε τὸ δεύτερον, οὐκ ἔτι κεῖνον,
Ἀλλὰ θυγατρὸς ἑῆς πρωϊκά τε θάλαμον.
Ἐγὼ δ' ὃς οὐκ ἔστι κακῶς κεχρημένον ἄνδρα
Τοῖς ἰδίοις, εἶναι πιστὸν ἐν ἀλλοτρίοις.

In sufficientiam. III. Εἰς αὐτάρκειαν.

Mors quasi sit vicina tibi, sic utere rebus:
Et quasi mors longe sit tibi, parce tuis.
Ille vir est sapiens, haec qui duo cogitat, & sic
Sumens & retinens servat utrimque modum.

Ὡς τεθνηξόμενος, τὰ σὰ ἀγαθὰ κτῶ λανε·
Ὡς δὲ βιωσόμενος, φείδεο σῶν κτεάνων.
Ἐσθλὸς δ' ἀνὴρ σοφός ἐστ', ὃς ἄμφω ταῦτα νοήσας,
Φειδοῖ τε δαπάνῃ μέτρον ἐφηρμόσατο.

Εἰς ἀνθρώπινον βίον. IV. *In vitam humanam.*

Omnia mortali mortalia: praetereunt res,

Θνητὰ τὰ τ' θνητοῖς, καὶ πάντα παρέρχεται ἡμᾶς·

*Hy-

a Ἐλπίδας] Sic quatuor Edd. *Anthol.* Ἐλπίδα Edd. Luciani. d Τὸ δεύτερον] Τοδεύτερον *Anthol.* hic & mox.

μιον. Verum cum plura sint, ea non notabimus: satius est, ut non Luciani Editionis, sed *Anthologiae* ex *Stephani* editione ratio habeatur. *J. P. D'Orv.* Ego tres alias *Anthol.* Edd. jam ante contuli, & vitia nonnulla inde emendavi, ut ex adjectis var. lect. adparet; jam tandem *Stephani* Edit. quoque nactus beneficio eruditiss. *C. de Pauw*, ad eam cetera typothetarum vitia castigabo, quae non semper operae est in varianti. meminisse. *J. F. R.*

6. Ἐπιμειλία] Lege ἐπὶ μειλίοις. *F. G.* Et sic *Ald.* Itaque sic edi curavi, probante etiam *Stephano*, in Thes. atque ostendente, *Homeri* imitationem esse, pro ἐπὶ δῶρα μειλία, & desiderari auctoritatem certam, qua ἐπιμειλία junctim scribendum demonstres. *J. F. R.*

7. Παρ' ἐλπίδας] Sic in melioribus Edd. Sed in Cod. Vatic. περὶ φρένας, quod forte ex παρὰ φρένας; sed tutius sequi vulgatam lectionem παρ' ἐλπίδας. *J. P. d'Orv.*

11. Οὕτως] Οὕτως Cod. Vat. In hoc Cod. adjicitur saepe haec & aliae literae, quae secundum canonas abesse solent. *J. P. d'Orv.*

13. Ἐδάκρυε] Sic & *Anthol.* Edd. omnes. Lege ἐδάκρυσε. *J. F. R.*

III. Ὡς τεθνηξόμενος] *Anthol.* I. *Lubin.* p. 33. *Franc.* 26. *Steph.* 15. quatuor hos vers. eod. modo. Ut autem supra, in *Soloec.* §. 7. τεθνήξει improbabatur propter ambiguitatem, qua dubium esset, secundaene sit personae a τεθνήξομαι, Attice formatae pro τεθνήξῃ, an vero tertiae a τεθνήξει, ut bene advertit etiam Doct. *Abresch.* anim. ad *Aeschyl.* p. 382. ita hoc τεθνηξόμενος non tam est paullo post fut. passivum, cui in verbo absoluto locus non est, sed medium, a τεθνήκω. *J. F. R.*

IV. Θνητὰ] In uno Cod. Λυκιλίου, non Λυκιανοῦ esse perhibetur. In alio perhibetur Palladae. & sequens Epigramma

Γῆς ἐπίσω γενόμενος, γενόμης δ' ὑπὸ γαίαν ἅπασιν.
Καὶ τί μάτην μοχθῶ; γυμνὸν ἰδεῖν τὸ τέλος.

Utrumque ego hoc distichon propter in verbis lusum censeo Lucilio vel Pallada dignius quam Luciano. In primo autem ex ὑπὸ γαίαν ἡμᾶς prior vox male omittitur in Vaticano. *J. P. d'Orv.*

Ἢ δὲ μή, ἀλλ' ἡμεῖς αὐτὰ παρερχόμεθα. Aut homo. res vitâ praetereunte fugit.

Εἰς μικρὸν βίον. V. *In breve aevum.*

Τοῖσι μὲν εὖ πράπτουσιν πᾶς ὁ βίος βραχύς ἐστι· Quantum vita patet, brevis eſt felicibus: una
Τοῖς δὲ κακῶς, μία νὺξ ἄπλετός ἐστι χρόνος. Nox miſeris ingens temporis eſt ſpatium.

Εἰς ἔρωτα. VI. *In Amorem.*

Οὐχ ὁ ἔρως ἀδικεῖ μερόπων γένος, ἀλλ' ἀκολάστοις Non Veneris puer eſt, laedit qui corda, ſed illum
Ψυχαῖς ἀνθρώπων ἔνδ' ὁ ἔρως προφάσις. Praeſcribit vitiis mens male ſana ſuis.

Εἰς χάριτας. VII. *In Gratias.*

Ὠκεῖαι χάριτες, γλυκερώτεραι· ἢν δὲ βραδύνῃ, Quae properat, grata eſt ea gratia: ſi qua moratur,
Πᾶσα χάρις κενὴ, μηδὲ [a] λέγοιλο χάρις. Languida, nec tanto nomine digna venit.

Εἰς ἀχαρίστους. VIII. *In Ingratos.*

Φαῦλος ἀνὴρ πίθος ἐστὶ τέτρημμένος, εἰς ὃν ἁπάσας Pertuſus cadus eſt homo non probus: omnis in illum
Ἀντλῶν τὰς χάριτας, εἰς κενὸν ἐξέχεας. Quae collata fuit gratia; vana perit.

Εἰς θεούς. IX. *In Deos.*

Ἄνθρωπους μὲν ἴσως λήσεις ἄτοπόν τι ποιήσας· Turpe aliquid faciens homines fortaſſe latebis:
Οὐ λήσεις δὲ [b] θεούς, οὐδὲ λογιζόμενος. Sed fallunt nec quae mente putâta, Deos.

In

[a] Λέγοιτο] Γένοιτο Cod. alter. [b] Θεοὺς] Θεὸν Vatic. & alii Codd. *Anthol.*

Θνητὰ &c.] Sic & *Anthol.* I. c. 13. Deinde ſequitur eod. lib. p. 44. Ed. *Lubini*, p. 32. Ed. *Francof.* p. 20. *Steph.* aliud incerti, Ἄχρις ἂν ἧς ἄγαμος, Νεμῆνια, — quod Luciani eſſe, viri cujusdam docti manus adpinxit; ſed quum neſciam quo argumento, id hic non addidi. Si tamen interea cognovero, id ex God. eſſe, poſtea etiam adjiciam. *J.F.R.*

V. Τοῖσι μὲν] *Anthol.* I. c. 24. p. 70. *Fr.* 49. *Steph.* 32. *J.F.R.*

Πᾶς] Ita & Cod. Vat. Sed ἅπας correxi in Vanno critica, p. 328. *J.P.d'Orv.*

VI. Οὐχ ὁ ἔρως] *Anthol.* I. c. 26. p. 80. *Fr.* 55. *J.F.R.*

VII. Ὠκεῖαι χάριτες &c.] Dixi in hunc ſenſum in poëmatiis meis Graecis, Epigrammate ad Guillelmum Lamonium, Principem Senatus Pariſienſis:

Ἡ χάρις εὐ καιρῷ μικρὴ χάρις ἐστὶ μιγίστη.
Καὶ ταχίως δοῦναι, ἐστὶ χάρις χάριτος. *AE. M.*

God. modo eſt in exemplari utroque *Anthol.* I. c. 30. p. 84. (al. 58.) *Steph.* 39. niſi quod κενὴ duobus incluſum commatibus, quod imitatus ſum. *J.F.R.*

Ὠκεῖαι &c.] In membrana Vaticana duobus locis hoc epigramma ceu ἄδηλον, ſ. ſine certo auctore exhibetur. In vſ. ſecundo in Cod. quodam μηδὲ γένοιτο χάρις. *J.P.d'Orv.*

VIII. Φαῦλος] *Anth.* I. p. 85. in majore, p. 58. *Steph* 40. *J.F.R.*

IX. Ἄνθρωπους] *Anthol.* p. 117. *Maj.* 79. *Steph.* 55. Ποιήσας] Ποίησας in Cod. Vatic. quod ferri poteſt. Sic paſſim Codd. & vett. Inſcriptt. apud *Muratorium*, p. MCCXXXII. 8. *Gruter.* MLXXXIX. ἐκέσης. *J.P.d'Orv.*

X. Οὐδὲν &c.] *Anthol.* 132. Maj. ſ. *Francof.* 91. *Steph.* 63. *J.F.R.*

XI. Ἀρρήτων &c.] Vid. I. *Anthol.* c. 51. (major. p. 103. *Steph.* 70.) Et *Rittersh.* p. 56. addidit *Solanus* con-

ſu-

In Adulatores. X. Εἰς κόλακας.

Rebus in humanis nihil eſt crudelius illo,
Qui ſub perſona fallit amicitiae.
Nam quia ſecuri nos non ut ab hoſte tuemur,
Bis nocet, atque habitam vertit in arma fidem.

Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι φύσις χαλεπώτερον εὗρεν
Ἀνθρώπου, καθαρὰν ψευδομένου φιλίην.
Οὐ γὰρ ἔθ' ὡς ἐχθρὸν προφυλασσόμεθ', ἀλλ' ἀγαπῶντες
Ὡς φίλον, ἐν τούτῳ [c] πλείονα βλαπτόμεθα.

In Myſterium. XI. Εἰς μυστήριον.

His quae dicta nocent linguam tibi pone ſigillum:
Plus voces, minus eſt res retinere ſuas.

Ἀῤῥήτων ἐπέων γλώσσῃ σφρηγῖδ' ἐπιθείου
Κρείσσων γὰρ [d] μύθων ἢ κτεάνων φυλακή.

In Divitias. XII. Εἰς πλοῦτον.

Divitias animi ſolas hoc nomine dignas
Eſſe puta: cenſus ad bona tanta nihil.
Ille mihi demum locuples divesque vocetur,
Qui ſuperum norit commoditate frui.
At qui perpetuo numerando pallet in aere,
Atque alias aliis ſemper acervat opes,
Talis erit, quales per cerea caſtra laborant,
Sic ut non ipſae melle fruantur apes.

Πλοῦτος ὁ τῆς ψυχῆς, πλοῦτος μόνος ἐστὶν ἀληθὴς,
Τ' ἄλλα δ' ἔχει αὐτὴ πλείονα τῶν κτεάνων.
[e] Τόνδε πολυκτέανον χὠ πλούσιον ἐστὶ δίκαιον
Κλήζειν, ὃς χρῆται τοῖς ἀγαθοῖς δύναται.
Εἰ δέ τις [f] ἐν ψήφοις καλατήκει, ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ
Σωρεύειν [g] αἰεὶ πλοῦτον ἐπειγόμενος·
Οὗτος, ὁποῖα μέλισσα πολυτρήτοις ἐνὶ [h] σίμβλοις
Μοχθήσῃ, ἑτέρων [i] δρεψομένων τὸ μέλι.

Εἰς

c Πλείονα βλαπτόμεθα] Πλείονας βλάπτομεν Cod. Vat. corrupte. *d* Μύθων] Λόγων Codd. quidam ex gloſſa. *e* Τόνδε] Τὸν δὲ *Anthol.* Ed. *Fr.* & *Steph.* *f* Ἐν] Reſcripſi ex *Anthol.* pro ἐὼ quod *P.* Luciani Ed. cum *S.* habet. *g* Αἰὲὶ] Ἀεὶ ante lectum male. Αἰεὶ Cod. *Vat.* recte. *h* Σίμβλοις] Ita repoſui ex *Anthol.* pro σύμβολοις quod Luciani Ed. *P.* & *S.* male occupat. Ἐν pro ἐνὶ male *Vat.* In quo σίμβλοις tamen recte. *i* Δρεψομένων] Δρεπομένων male *Vat.*

ſulendum. *J. F. R.*

Σφρηγῖς ἐπικείσθω] *Theognis:* Κύρνε, σοφιζομένῳ μὲ ἐμοὶ σφρηγῖς ἐπικείσθω Τοῖς ἔπεσι — *Herodot.* Καὶ τὰ Δήμητρος τελετῆς πέρι, τὴν οἱ Ἕλληνες θεσμοφόρια καλέουσι, κῆ ταύτης μοι περὶ εὔστομα κείσθω. εὐφήμους εἰρήσθω. *J. Brod.*

XII. Πλοῦτος —] I. *Anthol.* 67. 1. (Ed. major. p. 131. *Steph.* 89.) Ubi duobus verbis rectius quam hic legebatur; ideoque ſic reſtitui. Verſu 6. autem αἰεὶ aeque vitioſe habebat atque Edd. Luciani, quod emendare nihil ſum veritus. *J. F. R.*

2. Αὐτὴ] Αὐτὴν Vat. & alius Cod. & Edd. quaedam male. Vir doctus volebat Ἄτλω. *J. P. d'Orv.* (Vid. *Rittersh.* in *Porph.* p. 43.)

Εἰς τύχην. XIII. *In Fortunam.*

Ἀγρὸς Ἀχαιμενίδῃ γενόμην ποτὲ, τῦν δὲ Μενίππου·
Καὶ πάλιν ἐξ ἑτέρου βήσομαι εἰς ἕτερον.
Καὶ γὰρ ἐκεῖνος ἔχειν με πόθ' ᾤετο, καὶ πάλιν οὗτος·
Οἴεται, εἰμὶ δ' ὅλως οὐδενὸς, ἀλλὰ τύχης.

Rus quod Achaemenidae fueram, nunc ecce Menippi:
Ex aliis alios mox adipiscar heros.
Credidit ille suum quondam: nunc credit & iste;
Sed sum fortunae res ego, non hominum.

Εἰς εὐτυχεῖς. XIV. *In Felices.*

[a] Μὴ πταίων, φίλος εἶ πᾶσιν, φίλος εἶ μακάρεσσι,
Καὶ [b] σὺ ῥηϊδίως ἕλκυσον εὐξαμένῳ.
[c] Ἢν πταίσῃς, [d] οὐδεὶς ἔτι σοι φίλος, ἀλλ' ἅμα πάντα
Ἐχθρὰ, τύχης [e] τε ῥοπαῖς συμμεταβαλλόμενα.

Donec eris felix, homines tibi semper amicos
Et precibus faciles experiere Deos.
Si secus acciderit, jam nullus amicus, & hostes
Undique: fortunae motus & ista trahit.

Εἰς τύχην. XV. *In Fortunam.*

Πολλὰ τὸ δαιμόνιον δύναται, κἂν ἡ δόξα·
Τοὺς μικροὺς ἀνάγει, τοὺς μεγάλους καταγεί.
Καὶ σοῦ [f] τὴν ὀφρῦν, κἂν τὸν τῦφον καταπαύσει,
Κἂν πολλὰ χρυσῆ νάματά σοι παρέχῃ.

Multa potest necopina Dei suprema potestas:
Deprimit elatos haec, humilesque levat.
In tua rura fluant quamvis Pactolus & Hermus,
Grande supercilium detrahet illa tibi.

Non

a Μὴ πταίων] Εὖ πράττων *Vat.* b Σὺ] Σεῦ *Anthol.* Ed. *Fr.* p. 163. & *Vat.* Cod. melius. c Ἢν] Ἤδη alii, & *Vat.* d Οὐδεὶς] Οὐδ' εἷς. quidam Codd. e Τε] Abest in nonnullis Codd. vid. nott. f Καταπαύσει] Καταπαύει *Vat.* male.

XIII. Εἰς τύχην] In Vat. ἀδέσποτον εἰς τινα ἀγρὸν Ἀχαιμενίδου εἶτ' ἄλλου εἰς ἄλλον μεταρχόμενον. *Bourdel.* ad *Nigrin.* c. 26. dubitabundus Luciano adscribit. *J. P. d'Orv.*

1. Ἀγρὸς] In *Anthol.* I. c. 80. p. 231. *Steph.* 110. Haec quidem eod. ordine leguntur. Sed in fin. ejusd. cap. & hoc eidem tribuitur: Θεοῦ μὲ ἐκτὸς οὐδεὶς σύντυχῶ βροτός. Sed versus non erit, nisi inverse legas οὐδεὶς ἐκτὸς, tumque senarium habebis. In Ed. *Anthol.* majore legas idem p. 165. Ibidemque adjunctum hoc Scholion: sive *Homericum* ex Od. 6. Οὐκ ἀδαὴς ὅδ' ἀνὴρ Ὀδυσῆϊος ἐς δόμον ἵκει. Sed merito videtur in Luciani editt. omissus, quia *Euripidis* est, cum tribus ibi seq. teste Cod. Vaticano, ut video ex schedis Clar. *D'Orville*; qui etiam notarat, *Salmasium* quoque legisse inverse: οὐδεὶς ἐκτὸς, vel ὅστις pro οὐδείς. *J. F. R.*

4. Ὅλως οὐδενὸς] Natura quidem nulli patriam esse, nec domum nec agrum, ostendit *Plutarchus* in commentario de exilio. *J. Brod.*

XIV. Μὴ πταίων] *Anthol.* I. 234. *Fr.* 163. *Steph.* 112.

Μὴ πταίων] Εὖ πράττων pro μὴ πταίων Cod. Vat. Illud praetulerim: si Luciani, non Luciilii sit Epigramma. *J. P. d'Orv.*

4. Τύχης τε] A tribus Codd. inter quos Vaticanus, abest τε ante ῥοπαῖς. Licet autem ῥοπαὶ τύχης recte dicantur, praeferenda tamen lectio quae in unius Codicis contextu, in alterius Codicis margine conspicitur τύχης ῥιπαῖς. *J. P. d'Orv.*

XV. Εἰς τύχην] Et hoc Epigramma Lucillii, non Luciani, ejusdem testimonio codicis. Ab alio nomen Luciani abest. *Idem.*

4. Πολλὰ τὸ] Alio ordine hoc collocatur in *Anthol.* I. c. 80. f. in *Fr.* p. 165. *Steph.* 114. Nempe ante sex praecedentia Epigrammata, sed nihil refert, verba ipsa conveniunt. In *Anth. Francof.* adscriptum hoc Scholion: Μειονέκ δ' ἐπὶ τούτου ἐπ' ἀντολίην τιτα-νό-

Non malvas ſternit Boreas, juncosve paluſtres,
Sed veteris ſilvae robora, ſed platanos.

Οὐ θρύον, ἀ μαλάχην ἄνεμος ποτὲ, τὰς δὲ μεγίστας
Ἣ δρύας ἢ πλατάνους οἵδε χαμαὶ καλάγειν.

In Prudentiam. XVI. Εἰς Φρόνησιν.

Conſilium melius, tarde quod ſumitur: illud
Quod properat, poſt ſe poenituiſſe trahit.

Ἡ βραδύπους βουλὴ, [g] μέγ' ἀμείνων· ἡ δὲ ταχεῖα
Αἰὲν [h] ἐφελκομένην [i] μετάνοιαν ἔχει.

In Vitam. XVII. Εἰς Βίον.

Sex horas habeat, ſatis eſt, labor: ecce quod ultra eſt,
Suggerit in Graeco gnomone, *vive*, tibi.

Ἓξ ὧραι μόχθοις ἱκανώταται, αἱ δὲ μετ' αὐτὰς
Γράμμασι δεικνύμεναι, ζῆθι λέγουσι βροτοῖς.

In Edacem. XVIII. Εἰς Βόρον.

Manducare celer cum ſis, & currere tardus,
Manduca pedibus, curre ſed ore tuo.

Εἰ ταχὺς εἰς τὸ φαγεῖν, καὶ πρὸς δρόμον ἀμβλὺς ὑπάρχεις,
Τοῖς ποσί σε τρῶγε, καὶ τρέχε τῷ στόματι.

In Impoſſibile. XIX. Εἰς ἀδύνατον.

Quid lavis Aethiopem? perituro parce labori;
Οὐ

[g] Μέγ'] Reſtitui ex *Anthol.* I. c. 87. Μετ' P. male cum S. [h] Ἐφελκομένην] Ἐφελκομένη Vat. Ἐφελκομένων alii. [i] Νίπτεις] Νίπτοις Codex unus.

τέσσαι Τμώλῳ ὑπ' ἠμιόντι ἄδην Πακτωλὸς ἀδινὸν Χρυσὸν ὁμοῦ δίνῃσιν ἐφελκόμενος καλαρόζει. Sed pertinent ad verba κἢν ποταμοὺς, quibus *Brod.* etiam adſcripſit: ut Pactolus Croeſo, tametſi auriferi amnes. *J.F.R.*

2. Τοὺς μικ. ἀνάγει] *Heſiod. Ἔργ.* 5. Ῥᾴα δέ τ' ἀμέλει. In hoc occupatum Deum Aeſopus protulit. *J. Brod.*

4. Ποταμοὺς χρυσοῦ] In *Anth. Fr.* l. d. additum hoc *Schol.* Ὥσπερ ὁ τῷ Κροίσῳ ὢν ὑπὸ τῶ Κύρω νικηθεὶς πάντων ἀλεεινότατος γέγονεν.

XVI. Ἐφελκομένην] Ἐφελκομένη in Cod. Vaticano. In alio Cod. ἐφελκομένων. Vulgata ſatis recte ſe habet: quamvis etiam Vaticana poſſet defendi. imo a *Salmaſio* praefertur; nam ἐφέλκεσθαι poſt ſe trahere. Potuiſſet etiam ſcribi ἐφισταμένην τὴν μετάνοιαν ἔχει. *J.P.d'Orv.*

Ἐφελκομένην] Vid. *Anthol. Lub.* 252. *Steph.* 120. At in *Fr.* p. 174. *Brod.* adſcripſit: Ὑφελκομένην, eam ſtatim a tergo ſequentem. Non male; ſed vulgatum ſtare poteſt. *J.F.R.*

XVII. Ἓξ ὧραι] In *Anthol.* L. I. p. 256. Ed. *Jen.* Incerto auctori hoc adſcribitur: ſed quia in Edd. Luciani dudum comparuit, omittere nolui. Adluſio ad literam ζ. ſeptimam quaſi horam indicante, facile intelligitur cuivis: ſed ſatis frigida tamen erit, niſi notaveris literas numerales ſequentes ζ. η. θ. ι. tumque aliquid ſalis habebit. His ſcriptis video & Clar. *D'Orville* de Inſcriptione haec notaſſe: „Ἄδηλον non ſolum modo „ in Edd. verum etiam codicibus: ut neſciam quo jure „ inter Lucianea locum ſibi vindicarit. Videatur Cl. „ *Salmaſ.* in *Plinian.* Exerc. p. 447." Ubi is literas Solarii indicat, ac ζῆθι *vive*, i. e. *genio indulge* exponit, pro more veterum, qui ſex horas usque ad meridiem rebus agendis, reliquas poſt meridiem corpori curando impendebant. *J.F.R.*

XVIII. Εἰ ταχὺς] *Anthol.* L. 2. p. 267. *Fr.* 185. *Steph.* 128.

2. Τοῖς ποσί σε] Τοῖς σοῦ τρῶγε ποσὶν cum *Salmaſio* malim. *J.P. D'Orv.*

XIX. Εἰς ἀδύνατον] In Vaticano Lemma eſt εἰς Ἰνδὸν. A Cod. quodam Luciani nomen abeſt, in quo etiam νίπτεις. *J.P. D'Orv.*

1. Δέμας Ἰνδικὸν] *Anthol.* maj. p. 186. ubi *Brod.* addit: *Indum & Aethiopem lavas vel dealbas*, proverbialiter operam inanem ſignamus. *Eraſmus* in adagio-

Οὐ δύνασαι δνοφερὴν νύκτα καθηλιάσαι. Noctis enim tenebras irradiare nequis.

Εἰς ἀγωνιστάς. XX. *In Pugiles.*

Οἱ συναγωνισταὶ τὸν πυγμάχον ἐνθάδ' ἔθηκαν
Ἄπιν, [a] ἀδήνα γ' πώποτ' ἐτραυμάτισεν.

Heic Apim pugilem pugiles posuere, quibuscum
Certavit, sic ut vulnera nulla daret.

Εἰς τὸ αὐτό. XXI. *In Idem.*

Πᾶσαν [b] ὅσην Ἕλληνες ἀγωνοτεθῆσιν ἄμιλλαν
Πυγμῆς, Ἀνδρόλεως πᾶσαν [c] ἀγωνισάμην.
Εἶχον δ' ἐν [d] Πίσῃ μὲν ὠτίον, ἐν δὲ Πλαταιαῖς,
Ἓν βλέφαρον· Πυθοῖ δ' ἄπνοον ἐκφέρομαι.
Δαμοτέλης δ' ὁ πατὴρ [e] ἐκορύσσετο σὺν πολίταις,
Ἀραί [f] μ' ἐκ παδίων ἢ νεκρὸν ἢ κολοβόν.

Graecia quot validae celebrat certamina luctae,
Androleos horum pars aliquanta fui:
Auriculam mihi Pisa, superciliumque Plataeae
Abstulerant: Delphis efferor exanimis:
Damoteles mihi praeco pater, cum plebe, quiritans,
Ut mutilus, si non mortuus eriperer.

In

a Οὐδένα] Μηδένα emendat *J. P. D'Orv.* b Ὅσην] Ὅσαν *Vat.* aliique. c Ἀγωνισάμην] Ἀγωνισάμαν *Vat.* d Πίσῃ] Πίσῃ. In Cod. *Vat.* & aliis. e Ἐκορύσσετο] Sic & Edd. *Anthol.* Sed lege κηρύσσετο cum Cod. *Vat.* f Μ' ἐκ] Ms, omitto ἐκ, optime *Vat.*

gione: *Aethiopem dealbas.* Idem repetit *Obsop.* Sed haec pueris nota. *J. F. R.*

XX. Οἱ συναγωνισταὶ] De Apide Pygmacho, qui neminem adversariorum unquam vulneravit. V. *Obsop.*

Οἱ συναγωνισταὶ] Hoc Epigramma abjudicat Luciano Cod. Vat. & Lucilio tribuit, me non invito. Vs. 2. cur non scripsit μηδένα; sic saltem versui consuleretur. *J. P. D'Orv.*

2. Ἄπιν] Ex *Anth.* L. 2. *Lub.* 267. *Steph.* 128. *Fr.* 185. ubi hoc Scholion additur: Ἐνταῦθα Ἄπιν αὐτὶ τῦ ἀθλητοῦ ἀςόχως ληπτίον, ϗ μηδένα ποτὶ καίπυγμαχησαῖα, ἅτε δὴ ἀμαθῆ τ' τέχνης ὢ τ' πυγμῆς ὦν· ἦ ἠκοῖα. Ἄλλως δὲ Ἄπις ἐςὶ θεὸς παρ' Αἰγυπτίοις τῇ σελήνῃ ἀνακείμενος. Ἔχω δὲ τοῦτο ἀπίκτιτον. Ad ἔθηκαν autem *Brod.* notarat: *statuam posuerunt.* Et ad ἀδήνα, Imbellem Apim mordet Lucianus. *J. F. R.*

XXI. Πᾶσαν] Nec hoc Lucianum sed Lucilium agnoscit parentem, auctoritate ejusdem membranae Vat. *J. P. D'Orv.* Vid. *Anth.* 267. *Fr.* 185. *Steph.* 128. *J. F. R.*

3. Εἶχον] *Vix retinui.* Ἐν Πίσῃ, Olympiae. *J. Brod.*

Πλαταιαῖς] In *Anthol.* l. d. legas hoc Schol. Μεταξὺ Κυθαιρῶνος ϗ Θηβῶν, ὃν ὁδῷ τῇ εἰς Ἀθήνας ϗ Μέγαρα παραρρεῖ σὶ αὐτὰς Ἀσωπος· ἔνθα Μαρδόνιον ϗ τὰς λ' μυριάδας Ἕλληνες ῥίψαντες ἱδρύσαντο Ἐλευθερίοις Διὸς ἱερὸν· ϗ τοὺς ἐν μάχῃ τελευτήσαντας δημοσίᾳ θάψαντες ἀγῶνα γυμνικὸν ςεφανίτην ἀτίθηκαν τὰ Ἐλευθέρια. Ad idem verbum *Brod.* haec habet: ad Plataeas Boeotiae urbem, quam a Thebanis bello Peloponnesiaco eversam reparavit Alexander, erat certamen gymnicum Eleutheria nuncupatum, quod illic Graecorum Mardonium cum trecentis Persarum millibus ad internecionem delevissent. *Strabo* Lib. 9. *Plutarch.* in Aristide & Pindari Scholiastes in 3. Olymp. hymno. Quae etsi vulgaria, propter auctoritates additas adponere tamen placuit. *J. F. R.*

5. Ἐκορύσσετο] Ad hoc se cum civibus paravit. *J. Br.*

Ἐκορύσσετο] Ἐκηρύσσετο nullum sensum fundit. Legendum ex Cod. Vaticano, καιρύσσετο, per praeconem indicabat, flagitabat. *Hesych.* κάρυξ. κήρυξ ἢ κανλές. κηρύσσουσι. κηρύσσουσι. praecones enim praelio occisos ad sepulturam poscebant: praeconum quoque usus varius in ludis. Planudes mutavit non intelligens Doricum καρύσσετο. Ἐκορύσσετο alii *contentione ferebatur.* alii *se parabat* interpretantur frustra. *J. P. D'Orv.* Tam necessaria mihi videtur haec emendatio, ut in contextum recipienda sit, sed & tum ὅσαν ac Πίσᾳ Dorice quoque reponendum. *J. F. R.*

6. Ἀραί μ' ἐκ παδ.] Ἀῖραί μοι παδίων, bene Cod. Vat. Illud ἐκ frustra adest· ἀῖραι, id est ἆραι. *J. P. d'Oru.*

XXII. Γραμμαλικὴ φυσίζωος] *Anth.* p. 286. *Steph.* 138. In *Fr.* p. 200. additur hoc Scholion: ἡ τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα φύσα. *Brodaeus* etiam ibid: victui hodie omnibus necessaria suppeditans. *Hom.* Il. Φ. γῆ φυσίζοος ἥτε κατὰ κρατερὸν πῆμ' ἔρικεν. *J. F. R.*

2. Φάρμακον] Φάρμακον inopiae. *J. Brod.*

Μῆνιν ἄειδε θεά] *Homeri* praelectionem (i. e. Iliados initium.) *J. Brod.*

3. Ἔχω γὰρ ϗ σὺ] In utroque *Anthol.* Exemplari, L. 2. c. 10. N. 8. hic versus ita legitur: Νῦν ἔχω ϗ σὺ σφε-

In Grammaticos. XXII. Εἰς γραμματικούς.

Grammatica o ſalve, donatrix Muſa ſalutis:
Iram, Diva, refer; nam medicina tua eſt.
Et tibi debuerunt poni fulgentia templa,
Araque perpetuo turis honore calens.
Nam fora plena tui, plenae ſunt aequoris undae,
Et portus, altrix optima Grammatica.

Ἴλαθι γραμματικὴ [g] φυσίζοε, ἵλαθι μῆσα,
Φάρμακον [h] εὐρομύη, μῆνιν ἄειδε θεά.
[i] Ἐχρῆν γὰ χ᾽ σοὶ πᾶσι καλλέα [k] δωρήσασθαι,
Καὶ βωμὸν θυέων μήποτε δευόμενον.
Καὶ γὰ σᾶ μεγαὶ ἦ ὁδοὶ, μεγὴ δὲ θάλασσα,
Καὶ λιμένες, πάντων [l] δέκτρια γραμματική.

In Foetidos. XXIII. Εἰς δυσώδεις.

Excorciſta olidus fugitat dum daemona, verbis
Ejicit haud illum, ſed feritate gulae.

Δαίμονα πολλὰ λαλῶν ὀζοτόμος ἐξορκιστὴς,
Ἐξέβαλ᾽ ἰχθύοκων, ἀλλὰ κόπρων δυνάμει.

In Foetidos. XXIV. Εἰς δυσώδεις.

Non oluit pejus Smyrnaeo nota Chimaera

Οὔτε χίμαιρα τοιοῦτον ἔπνει κακὸν ἢ καθ᾽ Ὅμηρον,

Οὐκ

[g] Φυσιζοε] Bene *Anthol.* Ed. *Steph.* & Codd. Φυσίζωε male Edd. Luciani & quaedam *Anthol.* [h] Εὐρομύη] Εὐρομύνα Cod. *Vat.* [i] Ἐχρῆν] Aliter *Anthol.* vid. nott. [k] Δωρήσασθαι] Δωρήσασθ *Anthol. Ald.* & *Steph.* vid. nott. [l] Δέκτρια] Γράφεται ϵ λέκτρια. marg. *Anthol.*

καλλέα δωρήσασθ. I. e. *templum oportebat & tibi perpulcrum exſtrui.* Eamque lectionem credo meliorem, cui *Obſop.* recte adjecit: precatur Grammaticam, ut ei ſit propitia, dignamque putat, cui templum condatur & ara. Sed quum Luciani Edd. alteram ſervent, nihil mutavi. *J. F. R.*

g. Καὶ γὰ σᾶ μεγαὶ] Haec de Jove in exordio Phaenomenon *Aratus.* *J. Brod.*

Μεγὴ δὲ θάλασσα] *Anthol.* l. d. addit in marg. Παρὰ τὸ Ἀράτου μεγαὶ δὲ Διὸς πᾶσαι μὲ ἀγυιαὶ· πᾶσαι δ᾽ ἀνθρώπων ἀγοφαί. Idem repetit *Obſop.* addens tantum *Virgil.* hoc imitatum in Ecl. *Jovis omnia plena.* *J. F. R.*

6. Δέκτρια] Vatic. & alii Codd. & varia lect. *Wechelianae* Ed. λέκτρια. *Henr.* tamen *Steph.* & in ſuis ad hoc epigramma notis, & in Lexico, in voce λέκτρια, pro δέκτρια ſtat; quam lectionem omnino ſtabilit Archilochi diſtichon in Plangonem, quod exſtat ap. *Athenaeum* L. XIII. p. 594. unde hic locus expreſſus:

Σοὶ πατρὶ πολλὰς βόσκουσα κεφάλας,
Εὐόδης ξείνων δέκτρια Πασιφίλη.

Ubi *H. Stephanus* memoriae vitio laudat πάντων pro ξείνων, in voce δέκτρια. Mox δωρήσασθ vitioſe poſitum pro δωρήσασθαι, quae vera lectio. *J. P. D'Orv.*

Δέκτρια] Omnes ſuſcipiens atque alens. *Archiloch.*

ξείνων δέκτρια πᾶσι φίλη. *J. Brod.* Favet huic lectioni etiam *Vinc. Obſop.* addens: pro λέκτρια, dicax, melius legitur δέκτρια ſuſceptrix; ſic enim in vetuſtis legitur exemplaribus. Sed & *H. Steph.* ait: in al. Edd. legitur λέκτρια pro δέκτρια, poſito λ pro δ, quem errorem frequenter occurrere, in meis in *Xenophontem* annott. docui. *J. F. R.*

XXIII. Δαίμονα &c.] *Anth.* p. 298. Major. 207. *Steph.* 143.

2. Κόπρων δυν.] In *Anthol.* Maj. p. 207. additur hoc Schol. Τῇ γὰ ἀηδίᾳ τ᾽ ὀσμῆς ἐξέφυγεν ὁ δαίμων. *J. F. R.*

XXIV. Εἰς δυσώδεις] Λευκίλλῃ non Λευκιανῷ in Vat. Lib. *J. P. D'Orv.*

1. Οὔτε χίμαιρα] Quum in *Anthol.* L. 2. p. 207. & p. 298. *Ald.* p. 83. hoc epigramma Luciano adſcriberetur, docta manus adjecit, Lucilii eſſe, qua auctoritate, neſcio. Scholion autem in marg. etiam hoc additur: Πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα, Δεινὸν ἀποπνείουσα πυρὸς μένος. (Il. Z. 181.) Idem adlegat *Brod.* additque haec: *Pindarus*, ἡ χίμαιραν τῆς πτέρυσιν. *Plin.* L. 2. *Solin.* c. 42. Chimaeram Amiſodori filiam, quae in Lycia cum leone & dracone filiis latronibus graſſaretur, fuiſſe perhibent nonnulli: diſſentit *Plutarch.* in libello cui titulus γυναικῶν ἀρεταὶ. *Palaephatus* in Bellerophonte, & *Serv.* Æn. 6. *J. F. R.*

Οὐκ ἀγέλη ταύρων (ὡς ὁ λόγος) πυρίπνους,
Οὐ Λῆμνος [a] σύμπασ', οὐχ ἁρπυιῶν τὰ θεῖα,
Οὐδ' ὁ φιλοκτήτης ποὺς ὑποσηπόμενος.
Ὅστις σε θαμψηφεὶ πηδᾷ, Τελέσιλλα, χιμαίρας,
Σηπεδόνας, ταύρους, ὄρνεα, Λημνιάδας.

Carmine, nec flammas qui vomuere boves,
Nec Poeantiadae putre crus, nec foetida Lemni
Ora, nec Harpyiae quas tetigere, dapes.
Judice ſub quovis vincis, Teleſeſſa, Chimaeras,
Et pariter tauros, Lemnidas, ulcus, aves.

In *Anthолog.* L. 2. c. 40. Luciano & hoc adſcriptum. XXV. *Interprete* I. F. REITZIO.

Ποιητὴς ἐλθὼν εἰς Ἴσθμια πρὸς τ' ἀγῶνα,

Iſthmia delatus miſer ad certamina vates

In-

[a] Σύμπασ'] Σύμπας male Edd. Luciani. In Vaticano σύμπασα ἡ, quod cum Cl. *D'Orville* jam praeferrem.

2. Ἀφίλη — πυρίπνους] *Eurip.* in Medea, πεμφθέντα ταύρων πυρπνόων ἐπιζεύκτων. *Pindarus*: ἡ βόας οἱ φλέγ' ἀπὸ ξανθᾶν γενύων πνέον. Hos Jaſon Medeae pharmacis ſub jugum miſit. *Ovid.* Metam. 7. *Diod.* 5. *Valer. Flacc.* 7. Et Apollon. poſt Orpheum Argonaut. 3. *J. Brod.*

3. Σύμπασ'] In utraque *Anthol.* p. 207. & p. 299. recte legas σύμπασ' cum apoſtropho, ac femin. gen. quod in Luciani Edd. male σύμπας, gen. maſculino erat; quare id emendavi, quod vel ſine auctoritate fuiſſet emendandum. *Brodaeus* ib. addit: non Lemniarum oris foetor. Adeat Lector *Zenobium*. *Apollodor.* L. IV. *Euripidis* in Hecuba ſuper hoc verſu, ἡ λῆμνον ἀρδὶν ἀρτίων ἔρημον. *Pindari* hymno Pythiorum 4. & *Apollonii* Argonaut. 1. commentarios. Nam *Eraſmus* in Paroemia: *Lemnium malum*, confitetur ſe hoc anxie non veſtigaſſe. quam enucleavit *Euſtathius* non longe a fine primae Iliados rhapſodiae poſt *Herodotum* in Erato, ex ſuperioribus *Philoſtratus* in Neoptolemo. Hoc Orphei carmen Λήμνῳ σὺ ἰγνυβίᾳ τόδε πῦρ κακὰ ἴργω μεμηλὸς θηλυτέρας. *Calaber* Lib. 9. Λῆμνον ἐς ἀμπελόεσσαν, & *Aeſchylus* in Agamemnone. τὸ δεινὸν οὗ Λημνίοισι πήμασι enarrabantur. *J. P. R.*

Οὐχ ἁρπυιῶν τὰ περ.] *Palaephatus* in Phineo. Harpyae in Phinei mensam involantes cibos partim corripiebant, partim, cum ingluviem ſaginaſſent, foeda contrectatione inquinabant, virulentoque afflatu polluebant. Iſta literis commendavit *Valer. Flac.* Lib. 4. *Apollonius* Argonaut. 2. τὰ θεῖα, λείψανα δαιτὸς vocans. Unde *Oppianus* Cyneg. 2. ἡ γλωσσην μολίσσας δόσιν ἑρμείοιο λιπόντος. *J. Brod.*

4. Φιλοκτήτης ποὺς] *Sophocl.* in Philoctete, *Pauſan.* in Arcad. *Philoſtr.* in Imagg. *Dictys* L. 2. Philocteten ſanatum terra Lemnia ſphragide fama diſſeminavit. Caeterum in velo ea pars quae acutior & inferior ad navis latus religatur, aut potius funis; ſic enim judico; huic veli paſti annexus, qui modo contrahitur modo relaxatur, pes eſt Latinis, Graecis ποῦς. λέγεται δ' (inquit *Euripidis* Interpres) ἕτω τὸ σχοῖνον τὸ κάτωθεν τῆ ἱστίῳ. *Ariſtophanis* ſcholia: πόδας δὲ καλοῦσιν οἱ ναῦται, τοὺς παρ' ἑκατέρα τὰ μέρη κάλως ἐνδεδεμένους τ' ὀθόνης. *Homeri* οἱ πόδες, οἱ κάτωθεν συνέχοντες τὴν ὀθόνην. *Apollonii* οἷς μὲν κατάγεται τὸ ἱστίον, μυσωρίας λέγουσιν, οἷς δὲ ἰχνοποιεῖται ὁ ἱστὸς ἐξ ἑκατέρου μέρους ἐπὶ τὴν πρῷραν πρατόνος, τοὺς δὲ κατὰ τὰς γωνίας, πόδας. fatetur *Euſtathius* Od. E. ϑ. *Calab.* L. 9. ἰσία δ' αἶψ' ἐτίνυσαν ὑπ' ἀμφοτέροισι πόδεσσι. *Seneca* tragoedus: *Nunc praelato pede transverſos captare notos.* *Seneca* philoſophus: quia pedem & noſtrum dicimus, & lecti, & veli, & carminis. *Catull. Sive utrumque Jupiter ſimul ſecundus incidiſſet in pedem*, i. e. in velum, per ſynecdochen. Subit hac parte mirari *Eraſmum* in Adagio: *duobus pedibus fugere*, gubernaculum, navis pedem apellari ſcripſiſſe. eundem in paroemia: *omiſſa hypera pedem inſequeris*, pedem imam partem clavi vocaſſe, eundem ipſum in proverbio: *pervicacia ſtultitiae dat poenas, πόδα clavum* vertiſſe. Ego homo nondum octo & viginti annos natus *Eraſmum* reprehenſum minime velim, cui praeſertim ſubſidio ſunt *Homericae* annotationes hoc in metrum. ἀεὶ γὰρ πόδα τὴν ἑκάτερον. qui a Porphyrio & Simplicio ſublevatur. ἡ πλόος δὲ ϑ' τραπέζης τὸ βαρύζοιλα πόδες καλοῦνται, ἡ δ' ὁσὸς τὸ πηδάλιον. tametſi tribus his in locis pedem funem eſſe quo tenditur velum, exiſtimem. *J. Brod.*

5. Παμψηφεὶ] *Omnibus ſuffragiis.* *J. Brod.*

6. Ὄρνεα] Harpyias. *J. Brod.*

XXV. Ποιητὴς] Vid. *Anthol.* p. 344. *Fr.* p. 239. *Steph.* 165. Quia verſu tertio in verſione omittere coactus ſum πὰν πόλυ ἴδγ, ecce verſionem ſolutam: *Poëta veniens in Iſthmia ad certamen, inveniensque poëtas*, (i. e. bonos poëtas, ſe ſuperiores) *ait, ſauciam tumore pariſthmia dicto ſe laborare. Aditurus vero Pythia, & ubi rurſus inveneris* (antagoniſtas meliores) *non potuit dicere etiam: parapythio morbo laboro.* Illuſtr. *Grotius* ſic verterat, ut ex chartis Cl. *D'Orvilii* didici:

Iſthmia

Iaveniens ſocios dixiſſe *pariſthmia*, fertur, Praecludunt fauces. Ad Pythia devenit idem,
Εὑρὼν ταυτὰς, εἶπε παρίσθμι' [b] ἔχειν.
Μέλλων δ' ἐφορμᾶν εἰς Πύθια· καὶ πάλιν ὦρη,

Dicere non habuit, *parapythia* me malè vexant.
Εἰπεῖν οὐ δύνα, τὴ παραπύθι' ἔχω.

Interprete eodem. XXVI. Ex *Anthol.* L. 2. c. 43.

Quaeſo hoc quaerenti mihi dic, Cyllenie, qualis Lolliadae Stygiam venerit umbra domum?
Εἰπέ μοι εἰρομένῳ, Κυλλήνιε, πῶς κατέβαν Λολλιανῦ ψυχὴ δῶμα τὸ Φερσεφόνης;

Mirum ſi ſiluit, te nil voluitque docere,
Θαῦμα [c] μὲν, εἰ σιγᾶσα· τυχὸν δέ τι καὶ σὲ διδάσκειν

Miror nil, hanc ſi quaelibet umbra fugit.
Ἤθελε· Φεῦ, κείνης καὶ νέκυν ἀντιδοσαι.

Interprete eodem. XXVII. Ex *Anthol.* L. 2. c. 47. 37.

Si cupitis coenae leges cognoſcere noſtrae,
Τὸν τῦ δυπναρίυ νόμον οἴδαλε· σήμερον ὑμᾶς, Αὖ-

[b] Ἔχειν] Forſan ἴχω adſcriptum in marg. *Anthol.* non male, etſi vulgatum tolerabile. [c] Μὲν al] Μόνα *Ald*, male.

Iſthmia conſpexit, ſed habere pariſthmia dixit,
Quando alios illic eſſe poëta videt.
Numquid & hic ſeſe parapythia dicet habere,
Si vates alios Pythia ſacra dabunt,? Adſcripſit Cl. D'Orville. „ Omiſſum ab collectore Epigrammatum „ Luciani: licet ejus nomen praeferat. In Cod. ta„ men *Vat.* non Λυκιανῦ ſed Κυριλίυ, ſive Κυριαλίυ „ potius eſſe perhibetur. cujus Cerealis exſtat aliud „ Epigramma p. 169. In Cod. quodam vſ. 4. pro „ ἴχω ſcribitur ἴχειν. Senſus & acumen horum ver„ ſuum talis videtur. Poëta quidam ineptus cum ad „ certamina Iſthmia acceſſiſſet, una cum aliis poëtis „ certaturus, ſe excuſavit frigido joco, negans ſe „ certare poſſe, ut qui laboraret tonſillis, quae παρ„ ίσθμια vocantur: earumque inflammationes eo„ dem nomine veniunt. Luſit, dico, in vocibus „ ἰσθμια & παρίσθμια, & putida hac ſyllabarum ca„ ptatione tum quidem evaſiſſe ſibi viſus fuit. At „ Lucianus impune hoc non abire ſivit, & rogavit: „ an, ſi ad Pythia certamina acceſſiſſet, & iterum „ excuſationis praetextu indigeret, diceret ſe habere „ παραπύθια; quod negat eum facere poſſe, quia „ Graeca lingua tale vocabulum ignorat, ſimul forte „ reſpiciens ad vocem πύθων, eumque & argutias ta„ les putere innuebat. *J. F. R.*

Ἰσθμια] In *Anthol. Fr.* l. d. additur hoc ſchol. Ἀριστοτέλης παρὰ ζώων α. κεφ. ιϛ. ἐντὸς τῦ αὐχένος ὀ, τε αἰσοφάγος (ἰσοφάγος male legebatur) καλούμενος ἐστὶ τὴν ἀπαυμενίαν, λύει τῦ μύκυς ὁ τὸ ευνόντος. Πολυδ. ἰσθμοῦ δὲ λέγει τὸν ευνότατα τὸ φάρυγγος πληθύσης. τὰ ἐκατέρωθεν εἰκότως παρίσθμια ἐκάλεν. Παρίσθμια νόσος ἐν τῷ φάρυγγι φυομένη. *J. F. R.*

2. Εἴτι παρίσθμι' ἔχειν] Quae Graeci παρίσθμια vel ἀντιάδας, Latini tonſillas vocant, h. e. faucium tumores, qui non facile diſcuti poſſunt: in ſuo glandulae nominantur. *Celſ.* L. VI. c. 10. haec *J. Brod.* & plura, quae omitto, quia nimis multa, & vulgaria. *J. F. R.*

XXVI. Εἰπέ μοι] Ex *Anthol.* L. 2. p. 351. *Fr.* 244. *Steph.* p. 168. Verſio *Grotiana* haec eſt:

Dic mihi quaerenti, Maja ſate, ductus ad orcum
Lollianus tecum quomodo fecit iter?
Mirum ſi tacuit: quin te quid, credo, docere
Geſtiit; o comitem poſt quoque fata malum.

Εἰπέ μοι] Etiam neglectum, licet auctoris noſtri nomen in Edit. & Codd. conſpiciatur. In Cod. *Vat.* vſ. 1. κατίδειν pro κατέβαν. auctoritas membranae omnium vetuſtiſſimae me in illam vocem propendere facit. *J. P. D'Orv.*

Κυλλήνιε] Mercurius Cyllenius appellatur a monte Arcadiae Cyllene altiſſimo, rectius quam ab urbe ubi ei templum conſtructum eſt. Monti nomen impoſuit Cyllenus, aut Nympha Cyllene, quae illic Mercurium educavit, aut ex Jove peperit. Diverſa Feſtus in voce Cyllenius. *J. Br.*

2. Λολλιανοῦ ψυχὴ] *Suidas.* Is eſt fortaſſis, cujus vitam conſcripſit *Philoſtratus.* *J. Br.*

Λολλιανοῦ] Videtur antea lectum Λυκιλλιανῦ, quum *Vinc. Opſop.* adſcripſerit: pro Λυκιλλιανοῦ lege Λυκιλίυ, ſi vis verſum legitimis pedibus currere. Sed Λολλιανοῦ jam verius editum inveniens id ſervo. *J. F. R.*

3. Μύνι σιγῶσα] Unumquemque olim ſugillans. malim tamen, θαῦμα μὲν, εἰ σιγῶσα, non μόνυ. *J. Brod.* Ego μὲν, εἰ jam bene editum inveni, quod ſane recte nunc habet. *J. F. R.*

Καὶ σὲ διδάσκειν] Sic enim docere ſolebat Lollianus, aut tacens, aut alicui maledicens. *J. Br.*

XXVII. Τὸν τῦ δειπναρίυ] Transmiſſum, licet Luciani nomen praeſcriptum, revera tamen in Cod. ſaepe laudato Λυκιλλίυ eſſe perhibetur. Primo verſu male Cod. quidam ὑμᾶς pro ὑμᾶς. *J. P. D'Orv.*

Αὖλέ, καλῶ χθιζοῖς δόγμασι συμποσίῳ.
Οὐ μελοποιὸς ἐρεῖ καλαχείμενος· ὅτε παρέξεις,
Οὔθ' ἕξεις αὐτὸς πράγματα γραμματικά.

Vos hodie invito legibus; Aule, novis.
Non recubans lecto cantabit carmina vates,
Grammaticis nugis nemo molestus erit.

Εἰς βρέφη. XXVIII. *In Infantes.* Interp. *Grotio.*

Παῖδά με πενταέτηρον ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντα
Νηλειὴς αἰδὴς ἥρπασε Καλλίμαχον.
Ἀλλά με μὴ κλαίοις. ἐπὶ βίοτοιο μετέσχον
Παύρου, ἐπὶ παύρων τ' βιότοιο κακῶν.

Me puerum nullis oneratum pectora curis
Quinquennem rapuit mors fera Callimachum.
Ne me flete tamen: fluxit mihi tempore parvo
Vita: sed & vitae sunt mala parva meae.

Εἰς ἄγαλμα Ἠχῦς, ὃς ἦν τοῦ Πανός. XXIX. *In statuam Echûs, tamquam a Pane.*

Ἠχὼ πετρήεσσαν ὁρᾷς, Φίλε, Πανὸς ἑταίρην,
Ἀντίτυπον φθογγὴν ἔμπαλιν ἀσομένην,
Παντοίων τομάτων λάλον εἰκόνα, ποιμέσιν ἡδὺ
Παίγνιον, ὅσσα λέγεις, ταῦτα κλύων, ἄπιθι.

Saxa colens Echo datur hic tibi, Panos amica,
Extremos tantum docta referre sonos.
Gaudia pastorum, cujuslibet oris imago,
Audito quantum voce sonabis, abi.

Εἰς ἄγαλμα Ἀφροδίτης, τὴν ἐν Κνίδῳ. XXX. *In statuam Veneris quae est in Cnido.*

Τὴν Παφίην γυμνὴν εἰδεῖς ἴδεν, εἰ δέ τις εἶδεν,
Οὕτω ὁ τ' γυμνὴν τησάμενον Παφίην.

Nulli nuda Venus visa est, puto. si tamen ulli,
Visa viro nudam qui dedit hanc Venerem.

In

a Πρίπου] Πριάπου Codd. quidam.

Τὸν τῦ διατριβῦ] Interdicit convivis, ne qua grammatica altercatione convivioli suavitatem conturbent, ita inquiens:

Prandioli nostri leges cognoscite, nam vos,
Aule, nova ad coenam conditione voco.
Carminibus nemo nobis velit esse molestus,
Nec turbet nostras ars literata dapes.

V. Obs.

Τὸν τῦ διατριβῦ] Frugalis & tenuis coenae. Id est Grammaticorum. *J. Brod.* Vid. *Anthol. Fr.* p. 262. *Steph.* 179. versio *Grotiana* sic habet:

Si quid nostra placet tibi coenula, vespere nobit,
Sed conviva novis legibus, Aule, veni.
Non volumus recitat qui carmina: nulla movebit
De re Grammatica jurgia, nemo tibi.

Sed quia mea aeque ac superiorum jam erat confecta, eam Graecis subjicere non dubitavi. *J. F. R.*

a. Καινοῖς δόγμασι] Hoc explicat ὁ μελοποιὸς ἐρεῖ. In hunc sensum *Martialis*, Libro XI. *Plus ego polliceor, nil recitabo tibi.* & 5. *Nec crassum dominus leget volumen.* *J. Br.*

XXVIII. Εἰς βρέφη] Inscriptio in Cod. *Vat.* Λεπτινοῦ. εἰς παῖδα Καλλίμαχον πέντε χρόνως ζησαντα. Χρόνοι posteriorum temporum Graecis annos significant. *J. P. D'Orv.*

1. Παῖδα] *Anth.* 460. Major. 321. *Steph.* 221.

XXIX. Ἠχὼ &c.] In *Anthol.* L. IV. p. 677. in altera, p. 460. *Steph.* 321. *Ald.* 189. hoc Epigr. non ita certo tribuitur Luciano, quin inscribatur: ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ, εἰ δὲ, ΑΡΧΙΟΥ. Ego etiam dijudicare non valeo, cujus sit, omittere tamen nolui, quamvis non multum jacturae passura fuisset res literaria, si lucem non adspexisset. *J. F. R.*

Ἠχὼ] Quam incerto adscribatur Luciano, vulgati libri ostendunt. Ego magis Archiae arguto stylo, quam Luciani naso convenire tales lusus censuerim. *J. P. D'Orv.*

2. Ἀσομένην] In quibusdam Edd. legitur ἀδομένην. Sed aptius est sensui futurum, cui etiam potius quam

pras-

In Idem. XXXI. Εἰς τὸ αὐτό.

Alma Venus, tibi sacro tuam sub imagine formam:
Pulcrius hac potuit nil tibi, Diva, dari.

Σοὶ μορφῆς ἀνέθηκα τεῆς θελκαλλὲς ἄγαλμα,
Κύπρι, τεῆς μορφῆς φέρτερον οὐδὲν ἔχων.

Interprete I. F. Reitzio. XXXII. Ex *Anthol.* L. 4. 12. N. 90. Εἰς ἕτερον [a] Πρίηπον.

In cassum Eutychides posuit me ex more Priapum,
Palmitibus siccis invigilare jubens.
Alto sum cinctus barathro. Qui venerit hucce,
Me vigilem abstulerit, praetereaque nihil.

Εἰς τὸ κενόν με τέθεικε νόμῳ χάριν ὧδε Πρίηπον
Εὐτυχίδης, ξηρῶν κληματίδων φύλακα.
Καὶ θεμέθλημαι κρημνὸν βαθύν. ὃς δ' ἂν ἐπέλθῃ,
Οὐδὲν ἔχοι κλέψαι πλὴν ἐμὲ τ' φύλακα.

De Mulieribus. Interp. *Grotio.* XXXIII. Ἀπὸ γυναικῶν.

Quae fera scutiferi devicerat agmina Medi
Laïdi formosae Graecia praeda fuit.
Hanc quoque devicit senium; nunc dat tibi, Cypri,
Judicium hoc, facies quod juvenilis amat.
Quippe suos adeo formidat visere canos,
Ipsa facit, vitro quae datur umbra, metum.

Ἑλλάδα νικήσασαν ὑπέρβιον ἀσπίδα Μήδων,
Λαΐδος ἦκεν ἐῷ κάλλεϊ λῃδίην.
Μίνῳ ἐνικήθη καὶ τῷδε γήραϊ, καὶ τ' ἔλεγχον
Ἄνθετό σοι, Παφίη, τ' νεότητι φίλον.
Ἧς γὰρ ἰδεῖν φυγέει πολιὴν παναληθέα μορφὴν,
[b] Τῆσδε συνεχθαίρει καὶ σκιόεντα τύπον.

Ἀπὸ

[a] Πρίηπον] Ita reposui ex *Anthol.* VI. c. 8. & Ed. S. Luciani. Τῆς δὲ Ed. P. cum *Anthol.* Ed. majore.

praesenti activa significatio dari solet. *H. Steph.*

Ἀφομόλω] Codd. quidam & Edd. quaedam, inter eas prima, ἀδομόνην, quod praetulerim, licet *Stephanus* aliter sentiat. *J. P. D'Orv.*

XXX. Τὴν Παφίην] *Anthol.* L. IV. 683. *Fr.* 463. *Steph.* 323.

2. Οὔτ' Θ] Praxiteles. *J. Bp.* Quia scilicet ejus mentio facta in *Antholog.* epigr. proxime praemisso, quod Veneris imagini quoque adscriptum. *J. F. R.*

XXXI. Σοὶ μορφῆς] *Anthol.* IV. c. 12. *Fr.* p. 463. *Steph.* 323.

Σοὶ μορφῆς] In Cod. *Palat.* & in aliis nullus auctor laudatur. *J. P. D'Orv.*

XXII. Εἰς τὸ κενὸν] *Anth.* IV. 712. *Fr.* 477. *Steph.* 338. Ne frustra versio *Grotiana* mecum communicata sit, ecce illam:

Arida me posuit propter sarmenta Priapum,
Ut meri morem sic gerat Eutychides.
Ambior & fossa; si quis tamen adveniat fur,
Nil sit, custodem me nisi, quod rapiat.

Lector eligat, quod velit. Cl. *D'Orville* adjecerat: Luciani est, Codd. testibus. Duo ultimi versus a codice absunt. In inscriptione vero habetur: εἰς ἕτερον Πριάπου, scil. ἄγαλμα. *J. F. R.*

XXXIII. Ἀπὸ γυναικῶν] Remove illud ἀπὸ γυναικῶν, & repone. ἐπὶ τῷ κατόπτρῳ τ Λαΐδ Θ ἀνατεθέντι τῇ Ἀφροδίτῃ. Licet autem hoc Epigramma sit omnino dignum Luciano, dubitandi ansam praebet, quod in Cod. *Vat.* habeatur τῶ αὐτοῦ. quasi non Λουκιανοῦ, sed Ἰουλιανοῦ esset. *J. P. D'Orv.*

1. Ἑλλάδα &c.] Postremo ferme loco hoc epigr. collocatur in *Anthol.* nempe L. VI. c. 8. Vel p. 556. *Francof. Steph.* 421. Cumque in omnibus Luciano adscribatur, in *Fr.* tamen addit Cl. *Drakenb.* nomen ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ, pro ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ. *J. F. R.*

6. Σκιόεντα] I. e. speculum. *F. G.* Immo umbratilis in speculo effigies. *J. F. R.*

Ἀπὸ ναυηγῶν. XXXIV. *De Naufragis.*

Γλαύκῃ ; τ' [a] Νηρεῖ, τ' Ἰνοῖ, τ' Μελικέρτῃ,
Καὶ βυθίῳ Κρονίδῃ τ' Σαμόθρηξι θεοῖσι,
Σωθεὶς ἐκ πελάγους Λευκίλλιος ὧδε κέκαρμαι
Τὰς τρίχας ἐκ κεφαλῆς· ἄλλο γὰρ οὐδὲν ἔχω.

Glauce, tibi & Nereu, Matutaeque & Melicertae,
Saturnoque, Samothreïciaeque Deis,
Sospes ab insano Lucillius aequore, crines
Tondeor hic : aliud quippe ego nil habeo.

a Νηρεῖ] Νηρεῖ Cod. *Vat.*

XXXIV. Ἀπὸ ναυηγῶν] In *Vaticano* est Λευκιανοῦ ἀνάθημα Λευκιλλίου. Non solum *J. Brodaeus* ad hoc Epigramma putat auctorem esse non Lucianum, verum Lucillium, cujus quam plurima habemus epigrammata in *Anthologia*; sed etiam sic censuit F. Ursinus in *Virgilio* cum Graecis collato, p. 113. Fraudi fuit Viris eruditis, quod Lucillii nomen in ipso Epigrammate occurrit, sed non ut auctoris versuum, sed uti dedicantis. Nomen Λευκίλλιος saepius in Vaticano Λούκιλλος & Λούκυλλος exaratur; sed Λευκίλλιος adseritur ex L. II. c. 13. Ep. 2. Porro primum versum esse Parthenii, constat ex *A. Gellio*. L. XIII. c. 25. Qui observat, *Virgilianum* versiculum ex L. I. Georg. 437. desumtum fuisse ex isto poëta : *Glauco & Panopeae & Inoo Melicertae*. Parthenii autem versus apud Noct. Att. scriptorem sic se habet : Γλαύκῃ τε Νηρεῖ τε σὺν Παλλάδι Μελικέρτῃ. Uti adeo, quemadmodum *Gellius* animadvertit, *Virgilius* pro Νηρεῖ substituerit *Panopeae* : pro σὺν Παλλάδι, *Inoo*. Sane utrumque magno judicio : cum sit *Panopea* longe sonantius vocabulum quam *Nereus* : & elegantius patronymicum a matre repetitum exornet Melicertam. Verum enim vero dubitare licet, utrum mutatio illa secundo loco facta debeatur *Virgilio* : an vero re vera sic ipse dederit Parthenius, quo Magistro in Graecis usus fuit *Virgilius*, & *Gellius* corruptis usus sit codicibus, σὺν Παλλάδι pro Ἰνοῖ exhibentibus; nimirum apud *Macrob.* in Saturn. L. V. c. 17. sic plane legitur : Γλαύκῃ τε Νηρεῖ τε Ἰνοῖ Μελικέρτῃ. Quin etiam hujus tituli nostri auctor sic, vel non multum diverso modo legisse videtur, quam hic exaratum sit : Νηρεῖ τε Ἰνοῖ, τε Μελικέρτῃ. Quam tamen lectionem minime ex tribus probo. scriptum praeterea puto Parthenio & Luciano :

Γλαύκῃ τε Νηρεῖ τε Ἰνοῖ Μελικέρτῃ.

Νηρεῖ dubito an non in codice quodam inveniatur. In Cod. autem Vaticano Νηεῖ conspicitur. Sed Nireo inter marinos Deos nullus locus. Secundo versiculo Σαμόθρηξι membrana Vaticana fistit, quae forma placuit quoque Automedonti, L. 2. *Anthol.* 15. 3. Miror autem *Grotium* τῷ βύθιον Κρονίδῃ reddidisse *Saturnum*, quum sit Marinus Saturnius, sive *Neptunus*. & procul dubio ita in animo scribere habuit virorum maximus.

J. P. D'Orv.

1. Γλαύκῃ &c.] V. *Anth.* 919. *Steph.* 439. In notis *Francof.* L. VI. p. 572. monetur, Λευκιλλίου reponendum pro Λευκιανοῦ. At Cl. *Drakenb.* hujus epigrammatis titulo adposuit, Parthenii esse, videndumque *Abram.* ad *Cic.* pro Coel. N°. 53. Is autem ad verba *Ciceronis*, quae occurrunt c. 14. *ex barbatis illis, non hac barbula*, multa de coma barbaque Diis consecranda, commentatus p. 435. ed. *Cic.* Paris. ait: „ Hos „ versus Luciano vulgo attributos, arbitror esse Par„ thenii, quo Grammatico *Virgilius* usus est. primus „ enim nomine citatur a *Macrobio* L. V. Sat. c. 17.

J. F. R.

2. Βυθίῳ Κρονίδῃ] Neptuno Saturni filio, maris Deo, addunt notae *Francof.* Ed. Et Σαμοθρήξι θεοῖς, exponunt, *Cabiris*. Horum meminit *Herodotus* in Euterpe. *Varro* Libro de L. Lat. IV. *Pausanias* in Boeoticis & Apollonii primo Argonaut. *Scholiastes*. τοὺς τελετὰς λέγει τοὺς ὑπὸ Σαμοθράκῃ ἀγομένους· ἃς εἴ τις μυηθείη, ὑπὸ τῶν κατὰ θάλασσαν χειμώνων ἀβλαβεῖς εἶναι. quae exscribere non sum veritus.

J. F. R.

3. Ὧδε κέκαρμαι τὰς τρίχας] *Artemidorus* Oneirocr. α. ναυαγήσαντες μὲν οἱ ὑπὸ μεγάλης σωθέντες νόσου ξυρῶνται οἱ ἄνθρωποι, legas ibid. (Sed ξυρῶνται a ξυράω *rado*, non ξυρῶντες ibi legendum, res ipsa clamat) Lucian. περὶ δὲ ἐπὶ μισθῷ συνόντων. καθάπερ ναυαγίαν τινὰ, καὶ σωτηρίαν ἀθρόλογον διηγουμένων, οἷόν τινα οἱ περὶ τοῖς ἱεροῖς ξυρημένοι. Idem in *Hermotimo* apertius circa finem. *Juvenal.* Sat. 12. — *ibi vertice raso Garrula securi narrare pericula nautae.*

J. F. R.

Sequebatur in Edd. Luciani *P. S.* & *Amst.* totum primum Eidyllium *Moschi*, Ἁ Κύπρις, &c. quod cum nullo jure huc irrepserit, removimus.

EPI-

EPIGRAMMATA LUCIANI OMISSA,

Ex Anthologia, quae e Codicibus ipsi nunc primum vindicantur.

Ex *Anthol.* L. 2. p. 129. Ed. *Steph.* Ita hoc & sequentia vertit *H. Grotius.*

SObrius in potis dum quaerit Acyndinus esse,
Solus ab his potus cur habeatur, habet.

ΕΝ πᾶσιν μεθύουσιν Ἀχίνδυνος ἤθελε νήφειν,
Τοῦτο χ' μεθύειν αὐτὸς [a] ἤδοξε μόνος.

Ibidem.

Lumen ut extinxit vexatus pulice multo
Morio, jam me non invenietis, ait.

Ἔσβεσε τ' λύχνον μῶρος [b] ψυλλῶν ὑπὸ πολλῶν
Δαχνόμενος, λέξας, οὐκ ἔτι με βλέπετε.

Ibidem.

Si caput absque pilis, humerosque & pectora cernas,
Dicere ne dubites, calvus hic & fatuus.

Ἢν ἐσίδῃς κεφαλὴν μαδαρὰν, χ' στέρνα, χ' ὦμους,
Μηδὲν [c] ἐρωτήσῃς, μωρὸν ὁρᾷς Φαλακρόν.

Anthol. L. 2. p. 135.

Tinge comas, si vis: tingi negat ipsa senectus:

Τὴν κεφαλὴν βάπτεις, [d] γῆρας δὲ σὸν οὐποτε βάψεις,

Οὐ-

[a] Ἔδοξε] Ἤθελε Cod. *Vat.* male. [b] ψυλλῶν] τύλλων *Vat.* [c] Ἐρωτήσῃς] Ἐρωτήσεις Cod. quidam. [d] Γῆρας δὲ σὸν] Codd. & Edd. quaedam male τὸ δὲ γῆρας.

I. Ἐν πᾶσιν] In *Wechel.* additur hoc Schol. Διασύρλαι τοὺς ἐν συμποσίῳ ὑπεκφυομένους, χ' τὴ Ἰσοκράτους ὑπόμνημα παρασαίνοντας, πρὸς δὲ & αὐτοῖς μηδὲν ἔχειν τὸ συμπόσιον ἡδονὴν λέγοντες ἄνευ ὁμιλίας· ὥσπερ & πλοῦτον ἄνευ ἀρετῆς. Οἱ ὖν τοιοῦτοι βουλόμενοι δοκεῖν δίκην δοῦναι χ' σοφοὶ τοῖς συμπότας μόνοι μεθύειν δοκοῦσιν, ὥσπερ & ὁ Ἀχίνδυνος. μέθη δ' ἐστὶν ἀκρασίου χρῆσις σφοδροτάτη. παροιμία δὲ ἡ ἐκ τ' χρήσεως ἀκοσμία γραπτέα δὲ ἡ ἐπὶ τῇ μέθῃ ἀηδία & δυσαρέστησις, λὰ τῦ κάρα πάλλειν ἀνομασμένη. (pro ἀντιθέσεις Cl. *J. J. Wetst.* conjicit leg. Ἀντισθένους)

Ἐν πᾶσιν] Luciano adscrit Cod. *Vat.* in quo vitiose pro ἤδοξε scribitur ἤθελε. *J. P. D'Orv.*

Ἐν πᾶσι μεθύουσιν] Legendum & corrigendum est ἐν πᾶσιν. Praepostera est ejus sapientia & sobrietas, qui caeteris compotationi indulgentibus, solus sobrietatem colit, nec ei in mentem venit veteris proverbii, *aut bibendum, aut abeundum esse.* Itaque merito tales hic damnantur stultitiae. Quod ipsum *Theognis* quoque stultum & ineptum factu judicavit, ita scribens:

Αἰχρὸν τοι μεθύοντα παρ' ἀνδράσι νήφοντα εἶναι,

Αἰχρὸν δ' εἰ νήφων παρ' μεθύουσι μένει. *V. Obsop.*

Ἐν Edd. nostrae jam recte habebant.

In Edd. *Theognidis* legitur vers. 1. νήφουν' cum apostropho; & recte pro νήφουσι. In 2. μοῦν pro μένει. At hoc parvi. Sententia interim Luciani satis declaratur ab *Obsopoeo.* Sed non indiget nostra juventus praecepto *Theognidis* priori, eique ut pentametro ejus potius obsecundet, auctor essem. *J. F. R.*

2. Καὶ μεθύειν] Nec loci nec temporis rationem habens. *J. Brod.*

II. Ἔσβεσε] Eidem imputat Cod. idem. Et pro ψυλλῶν habet ψύλλων, quod eodem redit. *J. P. D'Orv.*

III. Ἢν ἐσίδῃς] Vult omnes calvos esse stultos, & caeteris hebetiores: quod tamen Synesius in encomio calvitii docte & scite refellit. *V. Obsop.*

Ἢν ἐσίδῃς] Eumdem auctorem habet, eodem teste.

Μαδαρὰν] Cujusdam nomini parcit poëta, quem ut opinor Thersitae comparat. *Homer.* Il. B. Τὼ δὲ οἱ ὦμω κυρτὼ, ἐπὶ στῆθος συνοχωκότε. αὐτὰρ ὕπερθε Φοξὸς ἦν κεφαλὴν, ψεδνὴ δ' ἐπενήνοθε λάχνη. *J. Brod.*

IV. Τὴν κεφαλὴν] Luciani est, si fidem Cod. *Vat.* ha-

Οὐδὲ παρειάων [a] ἐκτανύσεις ῥυτίδας.
Μὴ τοίνυν τὸ πρόσωπον ἄπαν ψιμύθῳ κατάπλαττε,
Ὡς προσωπεῖον, κ' οὐχὶ πρόσωπον ἔχειν.
Οὐδὲν γὰρ πλέον ὄψῃ. τί μαίνεαι; ἤποτε φῦκος
Καὶ ψίμυθος τεύξει τ' Ἑκάβην Ἑλένην.

Nec dabitur rugas explicuisse genis.
Parce, precor, vetulum cerussa pingere vultum:
Personam videor cernere, non faciem.
Stulta, labor totus perit hic tibi: fucus, & omne
Hoc genus ex Hecuba non facient Helenam.

Anthol. L. 2. p. 142.

Οὐδέποτ' εἰς πορθμεῖον ὁ κηλήτης [b] ἐμβαίνει,
Μέλλων εἰς τὸ πέραν ἀπιέναι Διοφῶν.
Τῆς κήλης δ' [c] ἐπάνωθι τὰ φορτία [d] πάντα τεθεικὼς,
Καὶ τ' ὄνον, ἁλαπλεῖ σινδόν' ἐπαράμενος.
Ὡς μάτην τρίτωνες ἐν ὕδασι δόξαν ἔχουσιν,
Εἰ μὴ κηλήτης ταὐτὸ [e] ποιεῖν δύναται.

Navi nil opus est Diophanto, ut transeat amnem,
Inplet enim turgens hernia navis opus.
Huic nam sarcinulas ipsumque inponit asellum,
Et sinuosa levans linteа transit aquas.
Frustra se jactant igitur Tritones in undis,
Cum Diophas magno ramice praestet idem.

Ibidem.

Ὁ γρυπὸς [f] Νίκων ὀσφραίνεται οἶνα ἄριστα,
Οὐ δύναται δ' εἰπεῖν οἷος ἂν ᾖ ταχέως.

Olfacit egregie nasatus pocula Nicon,
Sed cito sit vinum dicere quale nequit.

Nam

a Ἐκτανύσεις ῥυτίδας] Edd. vulgo male ῥυτίδας ἐκτανύσεις. b Ἐμβαίνει] In ora *Wech.* Γρ. ἐμβαίνειν Μέλλων εἰς τὸ πέρ' ἀπέναι, adscriptum manu Cl. *Drakenborch.* c Ἐπάνωθι] Ἐπάνωθε *Vat.* d Πάντα] Male omittit *Vat.* e Ποιεῖν] Bene Edd. Πιεῖν alicubi invenerat *Brod.* Sed ποιεῖν legend. monuit. f Νίκων] Sic *Wech.* νικᾶν *Steph.*

habeamus: nec sane eo indignum. In Edd. tribuitur Lucilio. *J. P. D'Orv.*

2. Ἐκτανύσεις ῥυτίδας] Ita inverti; cum ante legeretur ῥυτ. ἐκταν. admonitus a Cl. *D'Orv.* qui adscripserat: in ora Ed. *Wechel.* γράφεται κ, ἐκτανύσεις ῥυτίδας. ita certo reponendum. nam constans usus primam corripit in hoc vocabulo. L. III. p. 232.

Ἂς ἐπὶ ῥυτίδων ὁ γλυκὺς ἵζεται Ἔρως.

Quem versiculum *Athenaeus* L. XIII. p. 589. scribit πικρὸς ἵπτεσθαι Ἔρως. L. VI. 421. Γηραλέον συγγέαι μαρτυρήσαι ῥυτίδων. L. VI. p. 430. Καὶ ῥυτιδόφλοιον σῦκον ἐπομφάλιον. L. VII. p. 468. Καὶ χρὼς ἀῤῥυτίδωτος ἴσ' ἀμβροσίᾳ, ἔτι πιθανώ. Vid. *Aristoph.* Plut. vs. 1052. Epigrammate superiore dixit τοῖς παρειοῖς. Duo Scholia in eadem edit. adposita, manu Arsenii, Monembasiae Archiepiscopi, qui etiam Aristobulus dicitur, exarata vidi. Legendum ibi κίσηρις. τρόφιον. ὀπισθοσφενδόνιον. ἐπισθοκάλυμμα. ex Cod. Mss. Confer *Pollucem* L. VII. c. XXII. § 95. *J. P. D'Orv.*

4. Ὥστε προσωπεῖον] In *Wech.* hoc legas Schol. Πολυδ. 1. κατὰ τὸ Λοκρὸν, ἡ πρόσωπον, ἀλλὰ προσωπεῖον φέρει.

5. Φῦκος] Ὦ καλλωπίζουσι τὴν ὄψιν αἱ γυναῖκες. Καὶ Μένανδρος δὲ ἀλφάλλαν αὐτὰς, φησὶ, νῦν δ' ἀπ' ἄλλων τὴν γυναῖκα τὴν σώφρονα ἐὰν δεῖ τὰς τρίχας ξανθὰς ποιεῖν, κἂν ἐὰν τὰς παρειὰς φυκοῦν, ἐὰν τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπογράφειν. Καὶ Ἀριστοφάνης δὲ ἐν ταῖς δυσμορφιαζούσαις ἐπιτίγνων τὸ γυναικεῖον κόσμον φησί· μίτρας ἀναδήματα, πέπλον δὲ στολήν, καὶ κηρωτρόφιον. ὄπιθεν σφενδόνη, ἐπισθοκάλυμμα, φῦκος ἀλαβάστρια.

V. Οὐδέποτ'] Luciano restituendum, jubente Cod. *Vat.* ex quo malam quoque Planudis manum hic grassatam fuisse constat. primum enim distichum sic legendum:

Οὐδέποτ' εἰς πορθμεῖον ὁ κηλήτης Διόφαντος
Ἐμβαίνει, μέλλων εἰς τὸ πέραν ἀπέναι.

Scilicet non cepit homo vocem ἀπέναι, idemque totum distichon corrupit. *J. P. D'Orv.*

Οὐδέποτ'] Διόφαντος esse hoc Epigr. pro varia Lectione adscriptum in Exemplari *Wechel.* manu Cl. *Drakenborchii.* In Edd. est Incerti. *J. F. R.*

4. Σινδὼν' ἁπαλ.] Velum faciens & pandens. *J. Br.*

5. Τρίτωνες] In *Fr.* p. 206. additur hoc Scholion: Περὶ τῶν χήματος τῶν τριτώνων πολλὰ διηγεῖται Παυσανίας ἐν τοῖς Ἀρκαδικοῖς. μίμνηται δὲ αὐτῶν ὁ Ἀπολλώνιος ἐν τῷ δ. καὶ Πίνδαρος ἐν Πυθιονίκαις ἐν τῇ εἰς Ἀρκεσίλαον ᾠδῇ. Cl. *D'Orville* autem addit: hoc schol. manu Arsenii quoque scriptum in quodam Libro. *J. F. R.*

VI. Ὁ

Nam tribus aestivis vix ipse id percipit horis
Bis centum quoniam nasus it in cubitos.
Egregius nasus, qui si quem forte per amnem
Ducat iter, pisces non semel ipse capit.

Ἐν τρισὶν ὥραις ἢ θερινῆις μόλις αἰσθάνετ' αὐτός,
Ὡς ἂν ἔχων πηχῶν ῥῖνα διακοσίων.
Ὦ μεγάλου μυκτῆρος, ὅτ' ἂν πολλαμοῦ διαβαίνῃ,
Θηρεύει [g] τούτῳ πολλάκις ἰχθύδια.

Anthol. L. 2. p. 146.

Surripis, o pictor, formam: at vox sola recusat
Artificis dextram victa colore sequi.

Ζωγράφε, τὰς μορφὰς κλέπτεις μόνον· ἡ δὲ δύνασαι δὲ
Φωνὴν συλῆσαι χρώματι πειθομένην.

Anthol. L. 2. p. 171.

Miramur Rhetor qui factus sit Bytus, is quem
Communis sensus deficit & ratio.

Θαυμάζειν μοι ἔπεισιν, ὅπως [h] Βύτος ἐστὶ σοφιστὴς,
Μήτε λόγον κοινὸν, μήτε λογισμὸν ἔχων.

Ibidem.

Albus erit corvus prius, & testudo volabit,

Θᾶττον ἔην λευκὸς κόρακας, πτηνάς τε χελώνας

Eu-

[g] Τούτῳ] *Τούτου Vat.* Sed, cum *Salmasio τούτῳ* recte praetulit Cl. *D'Orv.* [h] Βύτος] Βίτος alius Cod.

VI. Ὁ γραπτὸς] De nasuto quodam, qui quidem vinum cito subodorabatur: interrogatus tamen cujusmodi fuisset, cito & promte propter nasi longitudinem respondere non poterat. quod vini odor vix in tribus horis, idque aestivis, ad nares se quibat diffundere. Ultimum versum hic restituere non potuimus. *V. Obsop.*

Ὁ γραπτὸς] Et hoc Epigramma deberi Luciano, si Cod. *Vat.* credimus. Sed misere adhuc truncatum circumferri, at sic supplendum, ut jam fecimus, docuit *J. P. D'Orv.* Nempe tres tantum priores versus comparebant in Edd. *J. F. R.*

2. Ταχίων] Propter nasi longitudinem. *J. Br.*

3. Ὥραις — θερινῆις] Has *Vitruvius* solstitiales vocat in cancri signo & circa solstitium amplissimas, scil. aestivas. *Martial.* L. XII. *Hora nec aestiva est.* Hinc quidam *Virgilium* magnos menses Junium & Julium ibi, *& incipiant magni procedere menses* dixisse existimant. Asconius Pedianus Quintilem & Sextilem, quia nomina de Imperatoribus Julio Caesare & Augusto sumpserunt, magnos nominatos ab eo credit. Idem *Vitruv.* brumales horarum brevitates appellat, & *Plaut.* in Pseudol. hibernam horam pro brevissima, cum angusta lux est, posuit. cum vero aequalia sunt spatia in Ariete & Libra, aequinoctiales vocantur horae. Lege *Manilium* L. Astron. 3. c. 32. At cum horas absque adjectione audio (quomodo loquitur saepe *Galenus* ἰσημερινὰς minime addens, uti cum tradit τριακοῦν ὥρεσιν ἴσοις τὸ δόδεκα ὥραν ποιοῦσι) has ipsas aequinoctiales sumendas reor, id est partem totius diei vigesimam quartam. Porro horarum originem quarum tempus cum luce augeri vel decrescere jam contexuimus, narrat Victorinus in *Ciceronis* rhetor. vol. 1. *J. Brod.* Ἐν τρισὶ μὲν θερινῆις ὥραις cum Cl. *J. J. Wetstenio* malim. *J. F. R.*

VII. Ζωγρ.] Forma pingi, vox pingi non potest. *V. Obs.*

Ζωγράφε] Cod. *Vat.* Lucianum facit auctorem: & exhibet, χρώματι πειθόμενον. bene, *Salmasio* consentiente. *J. P. D'Orv.* Τὸ κλέπτειν & συλῆσαι hic respondent Gallico *attraper*, quo & hi de pictoribus formam probe imitantibus utuntur. *J. F. R.*

VIII. Θαυμάζειν] Luciani esse Cod. *Vat.* indicat. qui exhibet vs. 2. Οὔτε λόγον κοινὸν, οὔτε λογισμόν. Plaudes timuit ultimae syllabae in κοινὸν. *J. P. D'Orv.* In Edd. *Ammiano* tribuitur.

Ὅπως βύτος] Proverbium est *Bythus vbambulat*, ad hoc forte nil pertinens. *J. Brod.*

IX. Θᾶττον ἦν λευκοὺς] Ab impossibili, negat ullum spectatum & laude dignum oratorem Cappadocem unquam reperiri posse. Suffragatur hujus poëtae sententiae & *Philostratus* L. 2. de Sophistis, in vita *Pausaniae*. De cujus pronuntiatione inter caetera haec quoque refert, πολλὰ δὲ ἀναφέρων τῶν Ἡρώδου πλανισκημάτων, ᾗ μάλιστα τὸ αὐτοχειριάζειν ἀπήγγειλα δὲ αὐτὸν παχείᾳ τῇ γλώττῃ, ᾗ ὡς Καππαδόκαις ξύνηθες, ξυγκρούων μὲ τὰ σύμφωνα μὲ τοιχεῖα, συσίλλων δὲ τὰ μακρόμορα, ᾗ μακύνων τὰ βραχέα. ὅθεν ἐκάλουν αὐτὸν οἱ πολλοὶ μάγειρον, πολυτελῆ ὄψα ποιοῦντα ἀρτύοντα. *V. Obs.*

Εὑρεῖν, ἢ δόκιμον ῥήτορα Καππαδόκην. Quam doctum videas rhetora Cappadocem.

Anthol. L. 2. p. 186.

Πολλὰς μυριάδας [a] ψηφίζει Ἀρτεμίδωρος, Artemidorus habet decies quod computet, & nil
Καὶ μηδὲν δαπανῶν, ζῇ βίον ἡμιόνων, Erogat: haud aliter vivere mula ſolet;
Πολλάκις αἱ χρυσῷ τιμαλφέα φόρτον ἔχουσαι Bajula quae multo cum ſudet preſſa ſub auro
Πολλὸν ὑπὲρ νώτου, χόρτον ἔδουσι μόνον. Tam pretioſa gerens pondera, gramen edit.

Anthol. L. 2. p. 188.

Εἰ τὸ τρέφειν πώγωνα [b] δοκεῖ σοφίαν ἀπεργάζειν, Si promiſſa poteſt ſapientem reddere barba,
Καὶ τράγος εὐπώγων, εὖ τόλμος ἔσται Πλάτων. Barbatus poterit jam caper eſſe Plato.

An-

a Ψηφίζει] Ψηφίζειν *Vat.* melius. b Δοκεῖ] Δοκεῖς *Vat.*

Θᾶσσον] Et hoc Luciani eſt, teſte eodem Libro. Alius Mſ. haec duo Epigrammata ſine auctore ſiſtit. *J. P. D'Orv.*

Λιπανὴς πάρεστι] Proverbium eſt de raris inventu. *J. Brod.* At hoc niſi puerile, nihil puerile erit. Addidi tamen, ut rurſus adpareat; male ne fecerim, talia omittens, ubi *Obſop.* ſimilia dedit. *J. F. R.*

2. Ῥήτορα Καππαδόκην] Rhetorem Cappadocem ſugillat Lucillius, Pauſaniam fortaſſe, cujus vitam perſtringit Philoſtratus, vel Baſilium & Gregorium. Sozomenus. Simulque Baſilius & Gregorius Cappadoces illius temporis rhetores Chriſtiani. *J. Br.*

X. Πολλὰς] Luciani eſſe, e Cod. *Vat.* conſtat. in quo bene ψηφίζων pro ψηφίζει. pro *ai* verſu 3. *aî* ſcribendum *quae*, uti in aliis editur. *J. P. D'Orv.* Itaque ſic jam edi curavimus. *Vincentii Obſop.* notam qua verſionem ſolutam exhibet, rurſus omitto; addit tamen & hanc ligatam:

Vivens ut muli, dum ſumptus praecavet omnes,
Supputat innumeras Artemidorus opes.
Auri ſaepe gerunt ingentia pondera dorſo
Muli: ſed ſiccum non niſi gramen edunt.

J. F. R.

XI. Εἰ τὸ τρέφειν] Luciani Epigrammatibus adjungitur in eodem libro; qui non male habet δικαῖς. Sed ridicule pro εὖ τόλμος exhibet αἰκόλμος. Platonis enim nitor in veſtitu usque ad reprehenſionem celebratus eſt. *J. P. D'Orv.*

Εἰ τὸ τρέφειν] Morus:

Si promiſſa facit ſapientem barba, quid obſtat,
Barbatus poſſis quin caper eſſe Plato? *V. Obſ.*

2. Καὶ τράγος] Et hircus barbatus Plato eſſe poterit. *J. Br.*

Εὖ τόλμος] Εὖ τόλμος ornatum ſignificat. *V. Obſ.*

XII. Τῷ πωγωνοφόρῳ] In Cynicum abſtinentem a lupinis & raphanis in convivio, quod virtuti obeſſent, ſed bulbos eſitantem. *V. Obſop.*

Τῷ πωγωνοφόρῳ] Noſtrum quoque parentem habet, ſecundum teſtem ſaepe productum. In Cod. alio ἄλλου vocatur. Vſ. 2. *Vat.* habet εἴδωμον & σοφίαν. Sed illud vitioſum, licet & in alio Codice, hoc leve. *J. P. D'Orv.*

Βακτροπορεμένῳ] Cum baculo mendicantis. *J. Br.*

3. Θέρμων] A lupinis abſtinebat. Γαστρὶ, ventri, gulae. Χοιράδια. album. *J. Br.*

5. Βολβῶν] Bulbum. Venerem ſtimulantem. *J. Br.*

Βολβῶν] Hic & vſ. 8. majoris momenti occurrit varietas, ubi enim nunc legitur (procul dubio interpolatore Planude) βολβῶν, reponendum eſt βόλβων. Vox ex Latinitate in Graeciam translata eſt: apud Romanos enim *ſuilla vulva*, *Volva*, βόλβα. In primis deliciis fuiſſe illud *Horatii* probat Ep. I. 15. 41. *Nil melius turdo, nil vulva pulcrius ampla.* Et ſic emendavit dudum magnus *Salmaſius*, pene puer, ut ait ad Æl. Lamprid. Ant. Heliogabulum cap. 21. ipſum audi. „ Vide Lector, & ride ſimul patientiam eruditorum „ Interpretum, qui hactenus tam bono ſtomacho fue- „ re, ut concoquerent illum βολβῶν, cum adjecto ge- „ neris ſequioris [βολβῶν ῥυφῶν] tanti non erat bul- „ bus, ut omiſſis lupinis & rapulis repente ad illius „ occurſum adſurgeret cynicus ille φρονιμωτίας, & „ repente gulam ſuam proderet. At vulva ſane tan- „ ti, quam in delicatiſſimis cibis poſuere veteres gu- „ lones". Neceſſe autem fuit, cum haec ſcriberet *Salmaſius*, ut ipſi non ad manus fuerit collatio codicis Heidelbergenſis; alioquin enim conjecturam auctoritate membranae hujus ſuffultiſſet, quod inde quoque

Anthol. L. 2. fin. f. p. 189.

Mendici quae sit Cynici sapientia (barba
Quid facit aut baculus,) coena videre dedit.
Caulibus abstinuit primo tenuique lupino:
Nam virtus ventri non famulatur, ait.
At postquam vulvam vidit niveamque bonamque,
Clam vires animi noluit esse sui.
Nam nec opinato petiit, vereque comedit:
Virtuti vulvam posse nocere negans.

Τῦ πωγωνοφόρυ κυνικῦ τῦ βακλροπροσαίτυ
[c] Εἴδομεν ἐν δείπνῳ τ' μεγάλην [d] σοφίην.
Θέρμων γὰ πρῶτον ἀπέχελο καὶ ῥαφανίδων,
Μὴ δεῖν δυλεύειν γαστρὶ λέγων ἀρετῇ.
Εὖτε δ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδεν χιονώδεα
[c] βολβὸν
Στρυφνὴν, [f] ὃ πυυτὸν ἤδη ἔκλεπτε νόον·
Ἥπτησεν κῶλ' προσδοκίαν, καὶ ἔτρωγεν ἀληθῶς,
Κοὐδὲν ἔφη βολβὸν τ' ἀρετῇ ἀδικεῖν.

Ibidem.

Mendicos fugiens, domitrix Dea divitiarum,
Exemplum vitae quae potes esse bonae.
Alterius pedibus nam quamquam incedere gaudes,
Sunt unguenta tuis crinibus, arma manu.
Serta nec, Ausonii nec desit copia Bacchi,

Μισόπλωχε θεὰ, μύστι πλύτυ δαμάτειρα,
Ἡ τὸ καλῶς ζῆσαι πάντοτ' ὀπιταμένη.
[g] Εἰ δὲ καὶ ἀλλοτρίοις ἐπιζομένη ποσὶ χαίρεις,
Ὁπλοφορεῖν [h] τ' οἶδας, καὶ μύρα σοι μέλει.
Τέρπει καὶ στέφανός σε, καὶ Αὐσονίη πάμα Βάκχυ.

Ταῦ-

c Εἴδομεν] Εἴδαμεν male *Vat.* d Σοφίην] Σοφίαν *Vat.* e Βολβὸν] Βόλβαν hic & vs. 8. in *Vatic.* f Οὐ] Abest a *Vat.* aliisque Codd. g Εἰ δὲ] Sic *Vat.* Cod. aliique & Ed. prima. Ἐν δὲ Edd. cett. h T'] Abest a *Vat.* & aliis membranis ac prima Ed. Adest in Ed. *Steph.* & *Fr.*

que sit probabilius, quia scribit: Epigramma est Palladae, ne quis miretur Graecum scriptorem in versu Latinam vocem posuisse. At Luciano idem Heidelbergensis, postea in Vaticanum ablatus, codex vindicat; nec magis incongruum, ut Lucianus voce Latina usus fuerit, quum apud alios Scriptores voces tot Latinae, necessitate & usu cogente, occurrant. In *Hakkiana* autem Aug. Hist. Scriptorum editione male vs. ultimo publicatum βόλβας pro βόλβαν. Quamvis vero haec scriptura omnino se probare possit, nescio qui scrupulus haeret, quod illa βόλβα, illa *vulva* ornetur epitheto στυφνὴ, *austera*, *adstringens*. quod an laudatum sit in *vulva fuilla*, dubito. In bulbis inerat saporis acrimonia. praeterea aliquid hic latere suspicor, quia non solum in Cod. *Vaticano*, verum & in aliis desideretur vocula ἡ post στυφνὴν. Quid quod θέρμων & ῥαφανίδων comes non ineptus sit *bulbus*. quin ita Stoici occulta libido taxari posset videri, quum bulbi ad Venerem incitandam faciant. Sed haec accuratiore indagine indigent. *J. P. D'Orv.*

Βολβὸν] Si *bulbi* nomen retineas, non satisfactum erit difficultati generis, cur femininum scil. fiat, quod hic tamen in στυφνὴν mutare non licet; etsi mox τὸ σὸν in πυυτὸν ob caesuram producitur. Nec στυφνὴ rursus aptum est *vulvae* epitheton, nisi *densam* exponere liceat, quod non credo. Quare ἰσχνὸν. *J. F. R.*

6. Στρυφνὴν] Marg. *Wech.* στερὰν, ἰσχνὴν, αὐστηρὰν, πυκνὴν. Cl. *Drakenborch.* in eod. marg. bene monuerat adeundum *Salmas.* ad Lamprid. Elagab. c. 22. *J. F. R.*

Στρυφνὴν] Στρυφνὴν νόον rigidum, acerbum. *J. Brod.* Vix credo bene typis expressa haec *Brodaei* verba in Ed. *Wech.* Qui enim potuit haec jungere? An ergo non scivit ἡ νοῦν masculinum esse? *J. F. R.*

Στρυφνὴν] Lego στρυφνόν τ'. *Athenaeus* II. p. 64. B. βόλβοι λευκοὶ E. βόλβοι πικροί. *J. J. Wetst.*

Ἔκλεπτε νόον] Occultavit animum: non potuit amplius dissimulare suam hypocrisin. *V. Obs.* Immo οὐκ ἔκλεπτε non occultavit amplius, connectendum. Qui enim, quaeso cohaeret? occultavit, i. e. aperuit s. non dissimulavit. *J. F. R.*

XIII. Μισόπλωχε θεὰ] Podagra. *J. Br.*

Μισόπλωχε] In *Vaticana* membrana auctor Lucianus comparet, qui toto poëmate podagricos defricuit. *J. P. D'Orv.*

3. Ἀλλοτρίοις — ποσὶ] A servis vecta, aut eis ambulando insistens, aut utrinque sustinentibus pendens. *J. Br.*

4. Ὁπλοφορεῖν] Baculos ferunt podagrici, quibus sustentantur. Lucian. *Tragop.* Ὦ τρίτε ποδὸς μοῖραν λελογχὼς βάκτρου. quidam ὁπλοφορεῖν ἀντὶ τῦ ὁπλοφορεῖσθαι enarrant. *J. Br.*

5. Αὐσονίη] Italici. *J. Br.*

Ταῦτα σοὶ πτωχοῖς γίγνεται εὐέπολε.
Τοὔνεκα [a] καὶ φεύγεις πενίης τ' [b] ἀχάλκεον εὐδόν,
Τέρπῃ [c] δ' εἰς πλούτου πρὸς πόδας ἐρχομένῃ.

Mendici praebet qualia nulla domus.
Unde & egestatis furiosum limen abhorres.
Ad dominique venis in lare dite pedes.

Ex Cod. *Vaticano.*

Πολλάκις οἶνον ἔπεμψας ἐμοὶ, καὶ πολλάκις ἔγνων
Σοὶ χάριν, ἡδυπότῳ κεχλαρι τερπόμενος.
Νῦν δ' εἰπὲ με φιλεῖς, μὴ πέμψῃς· εὐ δέομαι γὰρ
Οἴνου τοιούτου, μηκέτ' ἔχων λιβάδας.

Saepe merum mihi misisti, gratesque peregi,
Sparsus nectarei pectora rore meri.
At mihi ne mittas posthac, rogo. quo mihi acetum!
Lactucis & qui caulibus abstineam.

Sic vertit D'ORVILLIUS.

Est etiam aliud Epigramma ineditum Luciano adscriptum; sed quo chartam conspurcari nolim. Sic primum distichon se habet:

Αἱ τρίοχαί τοι ταῦτα τὰ παίγνια δῶκαν ἑταῖραι,
Κύπρι μάχαιρ', ἄλλης ἄλλη ἀπ' ἐργασίης.

a Καὶ] Νῦν *Vat.* b Χάλκεον] Ἀχάλκεον *Vat.* c Δ' εἰς] Δ' ἄν τι *Vat.* Γρ. ἀντὶ, adlèverat Cl. *Drakenb.*

7. Τοὔνεκα κὴ] Sic exaratur Romae: Τοὔνεκα νῦν φεύγεις πενίης τ' ἀχάλκεον εὐδόν. quae scriptura merito arrisit *Salmasio.* ἀχαλκεῖν & ἄχαλκον dicitur de paupertatis: de carentibus aere, numis. eleganter igitur paupertatis limen vocatur ἀχάλκεον. non ex aere factum: quum alioquin aerati postes memorentur aliasque domus partes apud divites hoc ex metallo fieri non insolitum esset. Simul *Homero* saepe celebratus χάλκεος εὐδὸς respicitur. *J. P. D'Orv.*

Πενίης — εὐδὸν] Podagram hodie divitum morbum vulgus quoque nostrum appellat. qua tamen eorum divitiae domantur, cum, quibus abundent, frui nequeunt. *J. Br.*

8. Τέρπῃ δ' εἰς] In Cod. primario τέρπῃ δ' ἄν τι πλούτου. In alio codice γ in τέρπῃ in rasura cubat. εἰς πλούτου corruptum videtur. Sed varia illa lectio parum juvat, nisi quod indicet ulcus. An legendum: Τέρπῃ δ' ὑπλούτου εἰς πόδας ἐρχομένῃ? In collatione quadam habetur. Γρ. πρόποδας. At qui πρόποδας vel sensui vel metro congruant, non perspicio. Sequens Epigramma Εἰς τὸ κενὸν — (quod supra jam exhibuimus) in prima Ed. male cum hoc coaluit. *J. P. D'Orv.*

Εἰς πλούτου] Ἐν τῷ τῦ πλούτου, οἶμαι, subaudi. ἐρχομένῃ πρὸς πόδας ἑκάστου τῦ πλούτου. aut sic: τέρπῃ δ' ὑπερχομένῃ πλούτου (locupletis cujusdam) πρὸς πόδας, quos dolore infestas. *J. Br.* Verum propemodum vidit ille, & simplex expositio τέρπῃ ἐρχομένῃ εἰς πλούτου (scil. οἶκον, quod ita frequenter omitti, non semel in Luciano vidimus) πρὸς πόδας scil. αὐτοῦ, mihi nihil difficultatis relinquere videtur. Πλούτου autem pro πλουσίου lusus est haud inficetus. *Obsop.* Hic multis narrat, quomodo divites podagram commereantur, & ad *Nic. Gerbelli* fabulam de podagra & aranea remittens, ὑπλοφορίᾳ significare putat, quod podagrici semper sint in armis, i. e. rixae & iracundiae pleni, indigne ferentes vel muscam praetervolantem pedibus infidere. Ego ad baculum podagricorum tantum respici crediderim, quo semper utentes, eodem etiam minantur irati. *J. F. R.*

Πρὸς πόδας] In *Wech.* hoc Scholion legas: Ποδάγραν λέγει. οἱ γὰρ πλούσιοι ὑπὸ τρυφῆς ἐ ἀσελγείας ποδαγρῶσι. καὶ Ἀριστοφάνης φησὶν ἐν Πλούτῳ. πωρ' αὐτῷ μὲ γὰρ ποδαγρῶντες ἐ γαστρώδεις, καὶ παχύπημοι, καὶ πίονες αἰεὶ ἀσελγῶς.

PALINURUS.

ARGUMENTUM BOURDELOTII.

Duo hi dialogi sequentes, Luciani non sunt, neque Graece scripti etiam: sed quia a doctis Italiæ cum Lucianicis eodem titulo conjunctos accepimus: ne horum quidem lectione fraudare quenquam voluimus, praesertim cum ad exemplum Lucianicorum aliquo modo efficti & ipsi essent.

PALINURUS, CHARON.

PAL. OBsecro te, ô Charon, sine me ut jam navim conscendam. CHAR. Quis me appellas? PAL. Ego navita quondam illius, quem nuper viventem transvectasti, Aeneæ Trojani. CHAR. Tune ille es, qui apud portus Velinos inhumatus jacebas? PAL. Ille ipse sum. Sed crede coelestium nutu fieri ut transvehar, quorum prodigiis longe lateque actae finitimae gentes, & ossa mea jam expiaverunt, & tumulum mihi, tumuloque insuper solennia statuerunt. Quare te oro, ô justissime Charon, patere tandem ut ingrediar. sic prospera semper sit navigatio tua, sit solida navis tua, atque inconcussa. CHAR. Rem justam petis, Palinure, ingredere ut libet. Vos vero tam confertae umbrae, quid fatigatis me precibus? Quid fatigatis? Quaenam haec vis desiderii? Expectate tantisper, dum trans flumen hunc porto: regrediar quamprimum. PAL. Habeo tibi, Charon, immortales gratias, qui me his tandem eripuisti è malis, qui me dira hac tandem qua detinebar transfretandi cupidine liberasti. CHAR. Amo te equidem, Palinure, tum propter Æneam regem, quem mihi nominasti, qui & super omnes, quos unquam viderim mortales, visus est mihi singulari quadam praeditus pietate: tum propter meum etiam, quod olim commune fuit tibi, magisterium: Par enim sibi quisque parem affectat: delectatque magis, quae inter pares fit vel confabulatio, vel vitae actio. Afficiebar porro non modico dolore, quum videbam jamdudum te in citeriore hac ripa errantem, incertumque sedis tuae. Neque licebat tibi succurrere, propter legem mihi datam, ne quemquam nisi humato prius corpore transportem. Sum enim ego minimus inter infernos habitatores, subjectusque alienae potestati, cui parere non tam pulchrum mihi, quam alias necesse sit. Gaudeo autem nunc & laetor, quod ea aliquando se fors tibi obtulerit, qua & tuum implere desiderium, & meum relevare dolorem salva lege officii mei possum. PAL. Imo ego non minus propter te dolebam, ô Charon, quia perspiciebam tot te graves assiduosque labores perferentem sine ulla relaxatione. Neque enim me latet, quot quantisque vexari malis solent navium gubernatores, qui nihil aliud in vita quam navigationem exercui: atque ita exercui, ut nihil illa gravius, nihil periclitantius contingere mortalibus putem: propter quod credibile magis tibi videri potest, si angebat me utique fatigatio tua, repetentem animo antiquas, quas juvenis etiam sustinebam, nauticas fatigationes meas: quarum experientia jam edoctus sciebam probe, pari malo tuo condolere. CHAR. Frustra propter me dolebas, Palinure: nam nihil molesta mihi est ars mea. PAL. Quid ais? CHAR. Ajo gratam me habere & jucundam artem meam. Vides ut cruda viridisque senectus est mihi? Memini haud unquam ab ipsa, qua jam omnium annos supero, longaeva aetate mea pertaesum me esse laboris mei, qui quotidie insto alacrior atque valentior. Sed intelligo, cur tu aliter tibi persuadeas. Est enim communis hic morbus mortalium, ut sortis suae quemque distaedeat semper, vivatque contentus nemo. studiis suis, laudent vero longe, ac

beatiores exiſtiment omnes, qui diverſas a ſe artes atque actiones ſequuntur: verum falluntur maxime opinione ſua. Nam ſi recte intueri velint, cognoſcent perſpicue, nullum eſſe in vita eorum ſtatum, qui non magnis ſcateat miſeriis, quem non magnae gravesque perturbent undique moleſtiae & vexationes. Et ſi detur aliquando, ut alter in alterius ſtudia transferatur, quam videas tunc ſua cuique levia videri, quae prius prae gravitate accuſabat: contraque ea graviora, quae prius levia videbantur? Itaque ſi bene conſideres, Palinure, non eſt ita gravis mea conditio ut cenſes, neque propterea quod nauclerus ſim, ſum eo miſerabilior. Sed tu (ut video) ſequeris vanos errores mortalium, ego vero integritatem tantum, judiciique veri lucem ſecutus, dego contentus ac laetus ſorte mea, neque adſcribo mihi calamitatem, quod deſudem quotidie navigando, & defatiger. Neque ob hoc arbitror quempiam horum qui mecum ſimul ultimas ſedes colunt, me eſſe beatiorem, non ipſos judices, Minoëm, Rhadamanthum & Æacum, quanquam magna omnes emineant poteſtate: non ipſum Ditem, quamquam ſceptro potens ſit, atque regna iſta moderetur. Sunt namque & illis ſui labores, ſuaeque moleſtiae, & majores forte, quo & majore regiminis ſarcina premuntur. PAL. Potes de te tibi, Charon, perſuadere ut libet: mihi enim de me nunquam perſuadere poteris, quin ars noſtra ſine ulla comparatione caeteras laboribus & periculis excedat: quod liquido tibi probarem, niſi quod vereor ne taedio te afficeret fortaſſe longior narratio noſtra. CHAR. Imo ſumma me afficeret recreatione. Nam & delectat me tecum ſermocinari, & navigantibus etiam magnam animorum refocillationem afferre ſolent hujusmodi confabulationes. PAL. Quando igitur non eſt tibi injucundum, proſequar ſuſcepti ſermonis noſtri rationem, ut intelligamus, non eſſe duriorem ullam, quam nautarum ſortem: quod tibi facile perſuadebo, ſi animadvertas, quos aeſtus & frigora tolerare eos, quos perhorreſcere tonitrus & fulgura, quibus perfundi imbribus, qua ventorum rabie agitari quotidie neceſſe ſit. Si cognoſcas, quoties eos torqueri fame & ſiti; quoties ſqualore etiam teterrimo conſumi contingat: ſi attendas habitationem eorum inſtar carceris, ſupellectilem vel nullam, vel ſordidiſſimam, ſtrata dura, cibaria aſpera, potum immundiſſimum, indumenta ſpurca, incommoditatem rerum omnium, noctes inſomnes, & ſub divo ſemper, & inquietas: taceo perpetuum alioqui quoddam eorum exilium: quos patriae eorum exteros, profugos, vagos, palantes, ignaros quietis, privatos omni (quo nihil eſt in vita dulcius) conjugis ſobolisque fructu ac jucunditate, quis non abjectiſſimos, longeque omnium mortalium miſerrimos eſſe judicabit? Praetereo Scyllam, Charybdim, Syrtes, Symplegades, tot infeſta navigantibus maris pericula. Omitto tempeſtates, quibus nec viſu quicquam eſt triſtius, nec horribilius, quibus & ad ſummum vitae usque diſcrimen quotidie jactantur, quatiuntur, & (quod ſaepe accidit) ſubmerſi tandem obruuntur. In qua re nemo eſt, qui idoneus magis quam ego teſtis adhiberi queat: qui cum multis fuerim quaſſatus tempeſtatibus, tum ea maxime quae me ex Sicilia in Italiam navigantem invaſit, tam ſaeva atque horrens, ut horrori ſit adhuc mihi ejus recordatio. Non poſſum certe, ut par eſſet, explicare tibi acerbitatem illius tempeſtatis; ſed quanta extiterit, ex hoc facile conjecturam facere potes, quod Æneam ducem, cujus ſumma conſtantia & animi fortitudo ubique decantatur, vidi ego contrementem graviter atque ingementem, extentisque ad coelum manibus beatos longe inclamantem eos, quibus ad Trojam oppetere contigiſſet, lamentantemque pari ab eorum morte, ac fortiſſima, a Diomedis gladio ſe ereptum extitiſſe. Crudelem equidem tum illuxiſſe omnibus ultimum, neque ex numero noſtro quenquam putavi evaſurum, non ipſum Æneam, non Ilioneum, non Achatem, non Abantem, grandaevumve Alethem, quorum naves longe diſiectas, ad ſummumque pene exitium adductas, neſcio quae vis illa niſi divina liberavit. CHAR. Non incognita mihi narras: haec ea ipſa die reſcivi. PAL. Quo id mo-

modo? CHAR. Quo id modo, rogas? An acrem illum fidumque Orontem ignoras, ductorem Lyciæ navis? Is quidem tunc submersus conceſſit ad me illico, exponens mihi ex ordine omnia quæ tu diſſeruiſti, implorans deinde opem, rogitansque multum ut ſe ulteriore in ripa ſiſterem: quod nunquam paſſus fui, quum inter fluctus adhuc corpus ſuum ſine ſepulchri honore jactaretur. Nunc agit ſeſe circum haec ſtagna moeſtus atque errabundus: vidiſti illum? PAL. Et tum vidi, & unicum meorum ſolatium habui, dum tantiſper in ripa moratus, pari cum eo detinebar infelicitate. Nec enim falſa de triſti ejus interitu retuliſti, cujus adhuc imago ſubit mihi, dum excuſſum e puppi, contortumque ter eum atque circumactum (horrendum) a fluctu, *rapidus tandem aequore vortex Abſorpſit.* Sane quod ad me pertinet, nihil ediſſeram: qui licet eam evaſerim tempeſtatem, amarum tandem aliquando etiam vitæ meæ finem inveni, excuſſus & ipſe pariter atque jactatus inter undas: quod deerat, inſuper ferro praeterea obtruncatus. Ex quo nec tantum mihi timui, quam Æneæ meo, ne tantis undis ſurgentibus ſpoliata magiſtro navis deficeret. Haeccine eorum deliciæ, opes, tranquillitas? Sic illis vivitur, ſic moritur. Tui nunc & aliorum defende ſtudia & artes, contendeque, ſi libet, majorem eſſe etiam eorum miſeriam & calamitatem, qui patrias incolentes ſuas, uxorumque ac filiorum ſocietate beati, quieſcunt, gaudent, ludunt, hortantur, amicitias colunt, exercentur commode, habitant magnifice, veſtiuntur culte, convivantur laete, cubant molliter, jucundos ſuos ac geniales agunt dies. Adde qui in urbibus optimates & primarii magnam ſibi vendicant auctoritatem, habenturque ſummo in pretio atque honore, qui jus dicunt, qui cauſſas agunt aliorum, qui faſces gerunt, qui ducunt exercitus, qui vel aſſiſtunt principibus, vel principes ipſi magni illuſtresque ſunt: quibus nec optabilius quicquam in vita eſſe video, neque beatius. CHAR. Falleris longe, Palinure: nam quos beatiores eſſe arbitraris, miſeriores illi ſunt ulla ſine dubitatione. Neque enim negaverim ſortem ſubjectam eſſe nautarum magnis malis: ſed ita ſubjectam, ut comparatione aliarum, quæ majoribus etiam gravantur incommodis, minus certe miſera judicanda ſit. Quid enim triſtius, ut ad tuos veniam, qui patrias ſuas colunt, quid miſerabilius, quam domi ſuæ agere, & ita agere, ut jucundiorem aliquando quam vitam mortem optes? Quæ ulla major calamitas, quam circundari urbem hoſtibus, ingruere bellum, volitare tela, ſtringi enſes, perfodi muros, fremere tormentis, ſaxo dirui, domos tremefieri & concuti? Quamque fame ſitique deficere, corrumpi aërem, occupari moenia, ſpoliari templa, diripi patrimonia, publicari bona, incendia parari, malos exultare, bonos torqueri, affici convitiis, expelli domibus, vulnerari, carcerari, relegari, deportari, trucidari filios ante parentum ora, vim pati uxores, ſtuprari gnatas? Videntur an haec tibi mala, Palinure, & an his, quæ tu meminiſti, ulla ex parte comparanda? PAL. Quam vera narras, ô Charon! quam nunc vel audiens iſta perhorreſco! Venit enim mihi in mentem gravis illa & deploranda patriæ meæ deſolatio, Trojæ, inquam, tam praepotentis olim atque praedivitis, cujus everſione nihil credo referri poſſe crudelius aut lacrymabilius: tantaque fuit calamitatis ejus magnitudo, ut longe plura etiam atque triſtiora, quam tu ſupra memoraveris, ſibi contigerint: quæ ſi velis, omnia tibi, ut rem certius agnoſcas, explicabo. CHAR. Haud opus eſt, Palinure, quoniam & tempus non patitur, & ego haec omnia non ſecus ac tu nota atque comperta habeo. Nam & mihi renunciaverunt, ut quaeque adventabant, animæ ex illo bello profectæ. Nihil certe, ut nunc tu dixiſti, pervenit ad aures meas crudelius aut lacrymabilius. PAL. Faxo ut jubeas: ſed advertas, Charon; graviſſima licet haec ſint, rariora tamen contingere, quam ea nautarum, quæ ſupra expoſui. CHAR. Referam ergo alia frequentiora, & ex ipſis quidemmet civitatibus, quarum relatio augebit etiam earum miſeriam. Vade, oro, & per civitatem, plateas porticusque diſcurre: quid aliud offendes, quam oblatrantium maledicta, inſimu-

mulationes peſtilentiſſimas, optimi cujusque dilacerationem, quid non? exploratorum inſidias, invidentiumque venena. Diverte modo greſſum, & artificum mercatorumque tabernas ac conventus pete: quid aliud deprehendes, quam ſermonum nebulas, fucos, mendacia, deceptionesque manifeſtas? Transfer dehinc te in fora publica, ſedesque judiciarias: quid aliud audis quam undique omnia magno ſtrepitu ac clamore miſceri? Quid intelliges aliud, quam caedes, hominum compilationes, furta, graſſationes, conſpirationes, proditiones? Quæ alia occurrent tibi, niſi litigatorum jurgia & contentiones, teſtium perjurationes, cauſidicorum praevaricationes, judicum corruptiones, praeſidum ambitiones ac rapinæ? Quos ibi alios obviam tibi habebis, quam exultantes improbos, lugentes bonos, oppreſſas viduas, proculcatos pupillos, egentes proſtratos? Attolle poſtea altius oculos, & atria principum perſcrutare, quam non videbis ibi aſſentatorum exaltationem, ſpeculatorum acceptionem, militum audaciam, foeneratorum voracitatem, quaeſtorum improbitatem, quam non potentum hominum in tenuiores vim atque inſolentiam? Quas non concuſſiones? quas non populationes? quos non innocentes accuſari, criminari, carcerari, proſcribi? PAL. Gravia haec nimis ac miſerabilia. CHAR. At reſtant alia, quæ non minus tibi graviora & miſerabiliora videbuntur. PAL. Perge. CHAR. Quæ fortaſſis etiam graviora & miſerabiliora judicabis, quoniam domeſtica ac frequens magna eſt eorum peſtis. PAL. Fare. CHAR. Nolo tibi Palinure afferre in medium graves longosque artificum & negotiatorum labores: non eos quibus afficiuntur agrorum cultores, non quibus milites, non quibus cauſidici, caeterarumque diſciplinarum ſectatores, aeſtus, algores, inediam, peregrinationes, anxietates vel pericula, vulnera, caedes, diſtrictas habitationes, infinitaque agendi, cubandi, veſcendi incommoda vel faſtidia, laſſitudines, vigilias, ſolicitudines, odia, & infamationes. Nam ſi complecti cuncta ſermone meo atque exequi voluerim, tot tantaque dicenda ſe offerent, ut præ longitudine malorum ac mole, citius navigatio noſtra quam oratio finem poſſit invenire. Omittam itaque, & commemorabo tantum, quas inter domeſticos parietes, tum ſervorum, tum uxorum ac filiorum moleſtias ac turbationes peſſimas perferre ſolent qui gubernationi praeſunt rei familiaris. Quam ſi ita ut navalem expertus eſſes, facile, quicquid dicturus ſum, me etiam tacente & intelligeres & approbares. Nam ſervorum primo in dominos ſemper prompta maledicta, furta, impoſitiones, fugas, arrogantiam, negligentiam rerum dominorum, temulentiam, edacitatem, ſomnolentiam, tarditatem, ignaviam, nemo eſt qui non videat magnam afferre his qui patiuntur, infelicitatem. Deinde filios, quorum amore nihil dulcius eſſe fertur, quanta animi cum amaritudine aſpiciant parentes vel aegrotare, vel mortem obire, quod frequenter admodum fit, ſatis exiſtimo etiam te intelligere. Quam vero gravem & anxiam credis eſſe eorum vel parturitionem, vel educationem, vel inſtitutionem? Quoties pro eis bonos parentes gemere, ſuſpirare, dolere, torqueri? Quanta etiam putas perturbatione affici, dum quos progenuerunt, immenſaque adeo cura aluerunt, vel parum ſibi audientes, vel rebelles ac infeſtos poſtea habere contingat? Quam dolenter eos ferre, arbitraris dum inſani & vecordes ſunt, dum hebetis & craſſi ingenii, dum effoeminati & molles, dum dilapidant & evertunt patrimonia, dum nulli bono operi & ſtudio intendunt, dum per praecipitia vitiorum omnium vitam ducunt ſuam? Quid de uxoribus loquar, quas dos tumidas, genus inſolentes, forma ſuſpectas, deformitas reddit inviſas? Quarum lingua nihil pernicioſius, quarum audacia nihil prodigioſius, quarum improbitate nihil execrabilius. Quæ jurgiis ſemper & contentionibus obtundunt viros, quæ ſemper conqueruntur, ſemper exprobrant, ſemper inſidiantur. Quibus quum deſint caetera, nunquam tamen lacrymæ, gemitus & ſuſpiria. Quæ caeca ſua (qua tantum ardent) ornamentorum ambitione exhauriunt opes, labefactant domos, cogunt maritos in malos quaeſtus, in dira ſcelera. Non re-

refero turpiſſima adulteria, quibus nec punitur minus, nec peccatur magis quicquam. Ea quanto dolore afficiant bonos conjuges, nemo ſatis unquam meo judicio enarrare poſſet, ſed magnum doloris argumentum praeſtant, & graviſſimas caedes, & ingentia quae ſaepe propter corruptas uxores bella exarſerunt. PAL. Hoc plus quam vellem, ſcio: nam arduum illud quod ego vidi Graecorum & Trojanorum bellum propter Helenae raptum, in eam excrevit rabiem, quam nulla mundi regio ignoravit. CHAR. Quae toti mundo manifeſta ſunt, ea tantum noſti, Palinure: at ſi ſingula, quorum nihil me latet, intelligeres, adducereris in tantum ſtuporem, ut ſtupeſcens etiam prae miſeratione conjugalem vitam lacrymares. PAL. Hui quid narras? CHAR. Narro quae quotidie video & pertracto. PAL. Ergo connubia putas polluta & coinquinata? CHAR. Minime: id nunquam dixerim. PAL. Atqui multas memini me vidiſſe ea praeditas honeſtate, ea religione; ac vitae integritate, ut divinum quiddam magis quam humanum redolere viderentur. CHAR. Et multas utique ejuscemodi eſſe confiteor, ſed eas quidem quae optimis honeſtiſſimisque ortae parentibus, ebiberunt a primis annis ſobrios & caſtos mores: quae ſanctis parentum ſuorum exemplis educatae, vitam inſtituerunt: peccare caſtigatae, ſapienter ad manſuetudinem edoctae, ad pietatem, ad fidem, ad divinum cultum, ad rectum compoſitumque regimen rei familiaris. Quae ſe a thyaſis, ſaltibus, jocis, quae ſe a ſpectaculis, ab immodeſtiore cultu, ab licentiore colloquio abdicarunt. Caeterum quae contra ſanctitatem, quae malis inſtitutis, perverſisque parentum exemplis imbutae, molliter vixerint, aſſuefactae deliciis atque turpi otio, quae nihil niſi ſaltare, canere, fides pulſare didicerunt, quae praeterea oculis ſuis hauſerunt matrum praeſertim obſcoenitates & immunditias: haſce qua fide & integritate eſſe putas erga maritos? Illabuntur ſiquidem tanquam venena tenellis mentibus parentum exempla: inde rarior etiam quam reris, eſt hymenalis honeſtas, quo qui eas vel emendatis inſtituant moribus, vel ſancto invitent exemplo, parentes ſimul rariores habeantur. Prodeunt poſtea in publicum quaeque etiam procaciores, aperta fronte, directo greſſu, quaſi pudicitiam ipſae conſecraſſe videantur. Et quae ſecretum intra cubile probra geſſerunt, cum veſtem induerint, illa contexiſſe atque occultaſſe exiſtimant. Vosque ea, vanum vulgus, ita ut cernitis, vera ducentes eſſe arbitramini. At ego nihil quam quod res habet, de eis judico: nuda enim hic omnia atque aperta ſunt. Non veſte hic teguntur maculae, non pallio obnubuntur ſcelera: exertos omnes ac nudatos, rerumque omnium vacuos prorſus huc ingredi oportet. Quicquid in vita male tentatum, maleque actum eſt, hic fronte coram ipſa demum geſtatur, diſpoliatur, oſtentatur. Quare non mirum tibi videatur, ſi quorumcunque nota habeo crimina, qui quorumcumque etiam nudas, ita ut praedixi, transveho umbras. Quam proinde ingentem video earum turbam, quae cum impudicitiam longe apertam oſtendant ſuam, pudiciſſimae tamen in vita habeantur! Quantas ſecum in maritos fraudes gerunt, quot ſimulationes, quot proditiones, quantam hypocriſim, quot aliorum obſcoenos amores, quot pollutiones, quot ſuppoſititios partus, quot mentitas enutritiones, quot alieni ſeminis ſuſceptas meſſes! At, quod ridiculum magis eſt, lugent poſtea ignari mariti haſce ſibi extinctas uxores. Laudant inter coetus & praedicant quaſi pudicitiae principes: ſtatuunt mauſolea: plurimi quoque epigrammata condi, orationes ſcribi & pronunciari curant in laudem ac memoriam caſtitatis fideique earum ſempiternam. An haec triſtia & amara eſſe cenſes, Palinure? Et an comparationem ullam habere putas cum his nautarum, quae ea ſeveritate & acrimonia recenſuiſti, ut caetera laeta, fauſta, deliciarumque plena (ſi tibi fides daretur) exiſtimanda eſſent? PAL. Haud equidem tanta, in civitatibus privatisque domibus, quanta modo enumeraſti, mala regnare credidiſſem. CHAR. Ita proficit inexpertos ſermonem aliquando inire cum his, qui multarum rerum uſum atque experientiam habent. PAL. Ita fit. CHAR. Quod ſi ani-

animadvertas, labores quos perferunt nautæ, corpori magis quam animo infensos ire, concedes amplius etiam sententiam meam. Nam hujusmodi res duræ assiduo quodam usu & assuefactione mitiores fiunt, & quodammodo domantur: quas vero ego memoravi, cum animum magis affligunt, non ita usus & assuefactio mitigare atque edomare potest. PAL. Consentio tibi jam, gaudeoque in eam lucem te illustrante perveniisse, ut intelligam tam magnam aliorum & majorem etiam quam nautarum miseriam. Sed illud non possum intelligere, quin principes saltem ac magni viri, non dicam nautis, sed caeteris insuper quibuscumque mortalibus beatiores sint. CHAR. Cur? PAL. Quoniam omnibus abundent atque affluant bonis. CHAR. Quibus? PAL. Honore, gloria, opibus, deliciis, amicis, potentatu, imperio. CHAR. Hisce? PAL. Hisce, & multo pluribus. CHAR. Erras. PAL. Errorem hunc optassem in vita mihi. CHAR. Deliras. PAL. Maluissem ita delirare, quam tua cum sententia sapere. CHAR. Quid si nihil illis miserius? PAL. Quid si nihil beatius? CHAR. Haud unquam hoc mihi demonstrabis. PAL. Non tibi ii beati videntur, qui quicquid ad explendas voluptates optari potest, assequuntur? Quibus convivandi, cubandi, ungendi, lavandi, ludendi, venandi, aucupandi, ad omnem nitorem atque lætitiam semper facultas sit? Quibus quotquot velint concubitus foeminarum, quotquot velint arva, equi, canes: quibus tot sunt servi, tot exculta palatia, tot munitæ arces, oppida? Qui tantum possideant auri, gemmarum, vestium, suppellectilis? Quibus audiant omnes, assurgant, inclinent? Quos populi vereantur, timeant, laudent, decantent? Qui leges dicant, mandent, exerceant, proscribant, puniant, extollant amicos, vindicent inimicos, trucident rebelles? CHAR. Non est tam magna ut existimas, Palinure, eorum beatitudo. Nam parit certe fastidium tanta bonorum continuatio, tantaque affluentia, neque sapit tantum, quæ non aliquando intermittitur voluptas. Praeterea quomodo eos tu beatos judicare potes, qui tantis opibus atque deliciis suis nunquam fruuntur cum jucunditate, nunquam cum gaudio? Qui in tanta rerum copia nunquam exhilarent se, nunquam relevent animum, nunquam exultent? Qui tanta licet bonorum ubertate redundantes, tristitia tamen semper obducantur, solicitudine premantur, anxietate torqueantur? Non tibi multo optabilior videtur privatorum conditio, quorum & vita securior, & voluptates etiam, si mentem intendas, majores sunt? Quos summa semper condit hilaritas, mulcet festivitas, explet alacritas? Quantam putas afferre delectationem, quæ communis cum uxoribus & filiis vita exigitur, dum cubant tute, vescuntur laete, jocantur modeste? Quam dulcem esse arbitraris amicorum inter se & aequalium parem vitam, domesticum usum, frequentem conventum? Quid eorum amore suavius, confabulatione gratius, curis melius atque commodius? Quantum credis laetitiæ & exultationis habeant eorum convivia, ludi, cantus, saltationes? Quantum dilatent animos & permulceant? Quantum emanet mellis? Cujus nec stillam principum aliquis degustavit. PAL. Haud intelligo, Charon, hanc quam refers regum tristitiam atque anxietatem, qui inter risus tantum, blanditias jocosque versentur, quibus semper psallatur, canatur, plaudatur: & quicquid ad transigendam hilarem vitam excogitari potest, exhibeatur. CHAR. Etiam, ut video, judicas, Palinure, quæ oculis tantum patent: quo errore decepti mortales, plurimum seduci solent: sed quod certum afferre possunt judicium exteriora corporis, quæ velamenta quaedam magis sunt veritatis? Aut quid certi promittere & ostentare potest frons hominum, quæ plures quam Proteus species mentiri, atque in plures mutari queat? Considerandæ sunt secretæ animi fibræ: perscrutandæ sunt interiores mentis latebræ: quas si pervidere ita ut frontem posses, proh dolor, quantam ibi malorum turbam, quantam formidinum atque strepitationum aciem introspiceres? Quot angores, solicitudines, suspiciones? Quot pestilentes morbos & perturbationes? Quanta asperirentur ulcera, quot plagæ & caedes,

quot

quot insidiæ, quot enses, & telorum infinita genera? Quæ nec somnos eorum quietos, nec cibos placidos, nec opulentiam dulcem, nec imperium jucundum, nec delicias jocosque laetos esse permittant. PAL. Nesciebam adhuc haec eorum qui dominantur mala: sed cur illis contingant tanta, non capio. CHAR. Contingunt tanta propter graves inimicitias, acerbaque odia quæ continue cum finitimis civitatibus, cum subditis sibi populis, cum semet ipsis etiam gerunt: quo fit, ut ingravescentibus odiis, increscentibusque injuriis, quibus quotidie afficiunt quemque, necesse sit illos torqueri & affligi graviter, confidere nemini, suspicari omnia. Possunt extimere muscas etiam (ut ajunt) volantes, gaudere & laetari nunquam, tristitia & moerore detineri semper. PAL. Adducis me facile ut credam suspectas eos habere finitimas civitates, cum quibus & infensa odia confiteor, propter continua quæ exercentur bella, & dominandi libidinem, qua plurimum incenduntur: Cum suis vero quibus imperant populis, nihil accipere possunt nisi amorem, & dulcissimam pacem. Porro si cum finitimis sint inimicitiæ, si oriantur bella, sic demum etiam augentur imperia, subducuntur oppida, profligantur acies, spoliantur & captivantur hostes, populationes magnæ fiunt, trophæis decoratur patria, victoriis celebratur, triumphis extollitur. Ob quæ & principum gloria, & urbium ornatus, & inimicorum timor, & populorum inter se laetitia, atque erga principes fides & amor crescit. CHAR. At tantum narras quæ prospera sunt & laeta, ac quæ frequentius accidunt adversa & tristia praetermittis, quasi semper eos pates debellare hostes, potiri victoria, triumphis exultare, nunquam vero vinci, prosterni, agros suos populari, bona sua diripi, & è suis se oppidis dejici. Sed majora haec praetereamus, de minoribus tantum dicatur. Quippe si conferas quas strages suorum & caedes sustinent, comperies longe majore damno quam lucro partas eorum victorias constare, discussaque ratione decessisse plus illis quam accessisse. His adjicias, ut populorum etiam suorum odia, ne dum finitimorum intelligas, quod ad inferenda bella & persequendos hostes opus illis est ingenti & munito exercitu, multo navigio, longa armorum & machinarum praeparatione: quæ quum magno & inaestimabili constent sumptu, nec proprii suppeditent reditus, necesse est novis vectigalibus vexare populos, novas indicere praestationes, novas angarias: augere tributa, multiplicare onera, exhaurire aes omnium, eradere marsupia, imo viscera pauperum, parvos atque magnos diripere, spoliare, conculcare. Inde fit, ut quum invisos manifeste se cunctis intelligant, suspectum tum sibi incipiant habere quemque: nullius fidei, nullius amicitiæ credere, conjectare omnia in malam partem. Habet enim hoc in se pessimum malefactorum conscientia, ut quos injuria affecit, nunquam revocari in amicitiam, nunquam mitigari, & ad veniam moveri posse putet: proinde magis insurgitur, graviores itur in injurias. Hunc proscribunt, illum carcere includunt: quorundam patrimonia publicant, alios jugulari aut strangulari jubent. Voluntate pro ratione utuntur. Eorum quoque quos tantis laesefunt malis, cognatos, affines, amicos, socios, servos, quasi fidei suæ diffidentes, persequuntur. Tum caeteri qui chariores etiam videbantur, exempla aliorum proponunt sibi, acuuntque ipsi non minus odia. Nam non minus rebus suis ac saluti suæ timent. Ita pedetentim civitas omnis indignatur, obmurmurat, rapitur ira, odiis incenditur, coquit novas cogitationes, nova consilia molitur. Mox eo deveniunt, ut haec intelligentes videant quantæ ruinæ quantoque praecipitio subjaceant, quam tenuissimo quasi quodam filo pendeant imperia sua. Tunc cernas eos pallere, tristari, consumi, expavere omnia, torqueri scelerum suorum conscientia (quæ prima est poenarum omnium) timere hostium insidias, civium conspirationes, domesticorum proditiones, oppressorum vindictas. Tunc securum nihil existimare, nisi quod vi ac ferro tueantur. Propterea non credunt se tuto cuiquam, non ministris, non necessariis, non germanis, quorum majorem etiam quam aliorum auctoritatem magis formidant.

Arcent se ab aspectu & praesentia omnium, cingunt se fossis & aggeribus, claudunt se arcibus, quasi ad perpetuos damnati carceres. Custodibus etiam tanquam ad expeditionem belli paratis, ut obsideri eos putes, circumvallantur. Nihil illis dulce, nihil apertum, nihil jucundum. Dormiunt cum magna inquietudine, cum majore etiam vigilant. Terret illos conventus hominum, angit solitudo: timent colloquia, timent salutationes, timent dona. Suspecti illis aditus, suspectae sellae, suspecti cibus & potus, qui nec etiam nisi praegustati sumuntur. Suspecti pellicum & item uxorum tori: quibus missum est cur sine cujusquam praegustatione congrediantur. Ipsos vero quorum se custodiae commiserunt, non minus extimescunt: quibus quum carere nequeant ob tutelam suam, eo magis augetur eorum timor & miseria, quo armatos pro firmiore illos praesidio esse necesse sit. Quare alienigenas & barbaros homines, atque abjectissimos quosque sibi deligunt, eosque frequentius comitantur. Dejiciunt saepius ac exterminant, quo saluti suae si non alia, at saltem hac via, consulere possint. Quid foedius & ignavius dici queat, quam hominibus immanibus ac flagitiosis se committere: suos vero prudentes, sobrios, justos spernere atque devitare? Quanta ista tyrannorum felicitas, quos continuus & ingens semper angore afficit metus, quo non modo animi graviter excruciantur, sed cuncta insuper dulcia mundi dona fugantur & dissipantur? Quantae istae eorum deliciae, quanta gaudia, qui tranquillitatem nunquam & pacem sibi, ne dicam populis suis aut hostibus concesserint, expertes omnino tam sanctissimi atque omnium dulcissimi boni? Quaenam ubertas ista bonorum, quae distracti aliunde, neque sciant, neque visant, neque pertractent, neque gustent unquam? Quanta ista imperii bona, quae quum ipsi videre & attrectare non possint, committant necesse est aliorum curae & gubernationi? Ignari rerum suarum, nescii omnium ferme quae sub se geruntur, fraudati quotidie & decepti, ab his praesertim, quos prae caeteris auxerunt: quibus tamen quum se credant, quot innocentium criminationes, quot facinorosorum falsas commendationes audiunt? Quoties eorum fidem sequuti, bonos pro malis, malos pro bonis ducunt, atque hos beneficiis, illos poenis afficiunt? Quodque gravius est, quoties ipsis etiam videntibus, hi quos tantum extulerunt, pro sententia sua in foro quosque laedunt, concutiunt, opprimunt, atque dilaniant? Quid mirum si exandescunt postea populorum odia? Si labefactatur postea eorum status atque desolatur? Quanta ista, quamque optanda imperia, cum quibus & servitutem pessimam degant? Subjecti tantis perturbationibus, tantis insidiis: subjecti ipsis etiam quos sibi subjecerunt: constricti quasi quibusdam regni compedibus: clausi intra arces, quasi magni alicujus criminis rei: coarctati instar ferarum: excluſi ab omni quae foris capitur recreatione: privati libertate, quod est tam dulce & omnibus optabile bonum, non hominibus modo, sed caeteris insuper quibuscumque animantibus: cujus privatione quid est quod tristius aut infelicius contingere possit? PAL. Non credis, Charon, bonos aliquos, mitisque & moderatae naturae Tyrannos esse? CHAR. Imo multos credo: sed tanta est dominandi libido, tantus ardor, tanta nescio quae pestis ingenita, ut quos semel invaserint, sint summa quamvis bonitate praestantes, adeo illicite eos, illiciensque depravet, ut vita potius quam imperio, quod jam occupaverunt, carere possint. Vel ad conversandum, vel ad amplificandum contendunt unguibus dentibusque: ac propterea nemo est tam bonus tyrannus, cui non conservationis amplificationisque suae gratia, multis magnas inferre injurias, atque ob eas illatas non plurimum timere, plurimasve pati anxietates contingat. PAL. Miror cur tantis in malis, quae plane ita ut narrasti, vera esse puto, appetant tantopere mortales imperium, nisi id fortasse faciunt cupidine honoris & gloriae: quod nimirum tam praestans atque excellens bonum, tolerabiliores reddit tantas quas modo exposuisti miserias. Dulce quippe est mandare aliis, praeferri omnibus, eminere, praecellere, venerari, timeri, suppliciter exorari, assur-

surgi sibi, via decedi, inclinari cervicem, flecti genua, audire laudes suas, & rerum bene gestarum decantationes. Quæ quum & divina numina plurimum capiant, facile intelligi potest quantum & his quoque mortalium mentes capiantur. CHAR. Quæ tanta capere potest Tyrannos ullos honoris aut gloriæ exhibitio, qui se certo invisos omnibus esse sciunt? A quibus si laudentur, si audiantur, si sibi assurgatur atque incurvetur, intelligunt palam vel assentationis vel timoris causa id fieri? Quare non est ita dulcis, ut putas, hujusmodi honoris & gloriæ extorsio magis quam exhibitio. At vero dulcior is est qui in privatos homines ab amicis & benevolis honor exhibetur propter aliquod eorum egregium facinus, aut excellentem virtutem. Vera ista gloria, verus iste honor, ac dignus quidem quo & divina numina capiantur. PAL. Nullam ergo video causam cur tantopere imperia desiderentur, desideratæque conserventur: nisi quod habendi cupido, qua tantum trahitur humanum genus, in his maxime expletur. Quo enim quisque plus auri, agrorum, aedificiorum, oppidorum, acquirere possit, nulli parcit labori quantumvis magno & intolerabili: neque ullus tam amarus labor, quin propter quaestum & majorem rerum cumulationem dulcescat. Ita quum tyranni super omnes plus possideant, super omnes etiam beatiores videntur, licet caetera eis tristia sint atque peracerba. CHAR. Neque istud quidem affert ullam beatitudinem. Nam in primis non efficit divitem major abundantia, sed minor cupiditas. Qui enim parvo contentus est, id tantum cupit, quod necessitati vitæ sufficiat. Is abunde est locuples, propter honestum, quod facilius implere potest, desiderium: quod quum & impleverit, liberatus est ab omni qua alii rapiuntur habendi anxietate. Qui vero quantumlibet dives plura concupiscit, pluribus indiget, quia perseverante acquirendi insatietate efficitur minus voti compos. Quo enim magis crescit multarum rerum possessio, magis etiam cupiditas: neque finem unquam habet voragó illa cupiditatis. Deinde non est judicandus quisque vel locuples multitudine, vel pauper paucitate divitiarum: sed vel rerum magis implemento, vel necessitate. Nam si multitudinem excedunt sumptus, quomodo potest is credi dives, qui minus habet quam necesse esset? Quare cum necessitatem saepius magnam patiantur qui tantam imperii molem administrant, indigentiores etiam putandi sunt privatis hominibus: quibus licet tenues sint opes, at necessitatibus saltem suis vel pares sunt, vel superiores. Taceamus graves quas quotidie expilationes vel rapinas perferunt a quaestoribus suis, & ab his maxime quorum fidei magis credunt: qui quo majora etiam nacti sunt imperia, eo majora utique furta, majoremque proinde rerum suarum diminutionem patiuntur, a quibus privatos saltem homines liberos esse constat, qui & diligentius patrimonia sua ipsi per se curare, & attentius omnia intueri possunt. Dicamus vero curas & labores quos in administrandis tantis opibus, gubernandoque tanto potentatu tolerare eos oportet, quorum fortitiores quam Herculis humeros esse necesse est ad sustentandam tantam molem: plures etiam quam Argi oculos ad tantam rerum varietatem pervidendam atque distribuendam: plura quoque quam Jani aut Vertumni capita, ad intelligenda examinandaque tot ac tanta cum hostium tum populorum suorum, quæ illis negotia deferuntur. Quæ tanti animi vis, quæ non debilitetur? Quæ tanta soliditas, quæ non concutiatur? Quæ tanta promptitudo, quæ non remittatur? Cujus est tanta valetudo, tantum robur, qui se tam vasto curarum ponderi parem audeat polliceri? Cujus est adeo aequabilis & moderatus animus, adeo perseverans, quin tam multis tamque continuis laboribus non defatigari, non quassari, nunquam quoque confringi possit? Omittamus mortales: de nobis tantum, qui haec ultima loca colimus, loquamur. Utrum putas, Palinure, beatiorem esse, vel me, qui pauperrimus sum omnium, qui nihil praeter hanc quam cernis pusillam lintrem possideo: vel Plutonem, tam lati tamque immensi regni tyrannum? Intelligo, etsi taceas, quale de hoc sis judicium prolaturus. Crede mihi, minime meum cum suo statu commuta-

rem. PAL. Quare? CHAR. Quia laetus ago, & ſumma cum quiete. Non ullius rei ullam gero, niſi transvehendi haſce huc deſcendentes animas, & conſervandi incolumem hunc faſelum meum, ſollicitudinem: in quo dicam tibi quicquid eſt quod me gravet. Cum enim propter vetuſtatem fatiſcat aliquando rimis, curare me oportet ut reſtituatur integritati ſuæ: quare eum conſuo ſaepius, & obſtruo ſi quid rimarum eſt: haec omnis mea cura eſt, hic omnis labor. At Pluto cum tantis divitiis ſuis, ac regno tanto, nunquam laetatur, nunquam quieſcit: tot curis carpitur, quot repletur hic umbris locus. Implicatum ſemper habet ubique animum: hinc fertur, illinc rapitur, omnibus intentus locis, omnibus occupatus miniſtris: huic mandat, illum terret, alios acciri jubet. Metum illi omnia incutiunt: nunc terræ hiatus, nunc motus formidat. Saepe illum trepidare cogit lampas Phoebi, ne ulla ex parte irradiet regno ſuo. Saepe & fulmen magni fratris, ne penetret Averna atque labefactet. Quoties vidi ego illum, dum rebus ſuis timet, invectum ſummo curru peragrare omnem hanc regionem, luſtrare fines, ſcrutari omnia diligenter, aſcendere etiam in ſuperum orbem, circumire terras, perveſtigare quodcumque periculum perferre poſſet, nihil omnino incauti & inexplorati relinquere: quæ cum multis in locis, tum maxime ea ſolet efficere in terris Siciliæ, quæ magis etiam cum terrent, propter magnas reluctationes Typhoei gigantis, quibus totam conquaſſat illam patriam. Nam poſtquam ipſe auſus fuit bella inferre coelo, injecere ſuperi ejus corpori Trinacriam, ſub qua ab omnibus undique montibus preſſus & gravatus, conatur ſaepe ſe attollere, impoſitaque ſibi rejicere: proindeque magnos concitat motus, ac tantos quidem, ut haec loca noſtra concutiat graviter & tremefaciat. Cogita nunc quam laeta & optanda ſit ſors hujus inferni tyranni, cujus tot dividitur animus curis, tot propellitur tumultuationibus: quem tot oporteat praecavere pericula, tot diſpenſare miniſteria, omnia percenſere, omnia corrigere, omnia vel ipſum gubernare, vel aliis gubernanda committere. Attende, rogo, & vel ex uno collige ejus felicitatem. Nam ſi me deficere contingeret hùic navicularío miniſterio, quod ita neceſſarium eſt, ut vides, neceſſe eſſet eum vices meas ſubire: ne alioquin deficiente portitore, regno ſuo male ſuccederet. PAL. Hoc profecto non modo verum eſſe video, ſed manibus etiam ipſis (ut ajunt) tango. Nam ea nocte qua alias ſomno gravatus e puppi in mare excuſſus fui, id continuo ſenſit Æneas meus, qui errantem ſine magiſtro navem intelligens, gubernavit eam tota ipſa nocte, non indignatus quod, quæ ſceptrum geſtare ſolebant, remum etiam manus attrectarent. CHAR. De magno ejus germano nihil loquor: non me latet quantos & ille labores ac curas ſuſtinet: ſed id praecipue ſcio, quum temeritate Phaëthontis totus pene orbis conflagraſſet, quantum tunc regno ſuo timuit, quantum tota coeli moenia circuit, & ne quid labefactatum viribus ignis corrueret, exploravit. Praetereo tertium fratrem, moderatorem undarum, cujus plurimæ etiam ac maximæ curæ non facile explicari poſſent, ſed praeſertim quæ ſub illa quoque Phaëtonthea conflagratione ad ſummum pene usque exitium cum toto regno ſuo eum affecerunt. PAL. De hoc poſſum, quod oculis meis vidi, afferre teſtimonium. Vidi equidem tempore illius, quam ſupra retuli, horrendæ apud Siciliam tempeſtatis, commotum graviter Neptunum & ex alto proſpicientem vocaſſe ad ſe Eurum & Zephyrum, & increpatis acriter eis pro tanta ſuſcitata tempeſtate, placaſſe ocyus omnia, atque tranquilla reddidiſſe. Quod argumentum praeſtat mihi videas plurimarum, ut inquis, ac maximarum, quod omnia in latiſſimo imperio ſuo paria ſint, curarum ſuarum. CHAR. Dic oro, Palinure, putasne jam beatam eſſe tyrannorum vitam? PAL. Minime. CHAR. Optaresne vivens eorum ſortem? PAL. Ut quid optarem, in quo nihil omnino optandum eſſe manifeſte intelligo? CHAR. Ergo certo eos arbitraris miſeros? PAL. Non miſeros modo, ſed omnium etiam miſerrimos. CHAR. Mirum quod modo eos tanta frui beatitudine praedicabas. PAL. Quid mirum, ſi caecus laudet te-

tenebras, quas poſtea luci reſtitutus damnet? CHAR. Vis ut & alia eorum mala tibi referam. PAL. Reſtant item alia? CHAR. Et alia, & graviora. PAL. Quid audio graviora? Haud unquam iſtud credam, poſſe his quæ modo dixiſti, gravius aliquid addi. CHAR. Credes quum audieris. PAL. Dic ergo. CHAR. Vides ut appropinquamus jam ripæ. non poſſum longiora tecum jam facere verba. PAL. Rogo te, mi Charon, ne fallas avidiſſimam expectationem meam. CHAR. An caeterarum umbrarum quas in littore reliqui, avidiſſimam etiam expectationem vis ut fallam? PAL. Non diu moraberis, perge ô mi Charon. CHAR. Imo diutius quam ſoleo, demoratus ſum: ſed lentus etiam navigavi propter te, cujus confabulatione delectabar. PAL. Age ergo, ut facis, lentiorem protrahe navigationem, ut quæ reliqua ſunt dicenda, proſequi poſſis. CHAR. Ea tandem tanta eſt tibi audiendi cupiditas? PAL. Tanta. CHAR. Morem tibi geram: qua in re illud te ſcire velim, quod plurimum miſeram reddit mortalium vitam inſtabilitas ſcilicet, & ruina rerum. Nam certum nihil & permanens in vita quisquam ſibi polliceri queat. Quomodo is beatus cenſebitur, cujus ſummam quantumvis & plenam beatitudinem minima omnis diſturbatio violare & auferre poteſt? Sane quum omnia apud mortales infirma atque mutabilia ſint, nulla tamen infirmior ſors eſt atque mutabilior, quam tyrannorum, quorum etiam quo major ſit exaltatio & ſublimata magis ſtatus altitudo, major eſt proinde, quum mutari eos contingit, caſus & ruina. Inde tantæ tyrannorum proditiones, everſiones, trucidationes, ut nemo eorum fere unquam evaſerit, qui non vel regno depulſus, vel veneno necatus, vel cruenta aliqua & peſſima morte caeſus vel peremptus ſit. Quis talem eorum vitam optarit, quæ pro modici temporis felicitate (ſi tamen illa felicitas appellanda ſit) tam triſti poſtea tamque amaro fine conſumatur? Horret animus dicere. Nam ne credas iis tantum mortales ſubjectos malis eſſe, ſenſimus & horum magnam partem aliquando nos inferi, licet tam valida nobis & munita ſit civitas, tam firma & praepotens, atque omnibus undique præſidiis circumſepta. Non poſſum ſine dolore meminiſſe illius diei, qua Hercules heros ille fortiſſimus haec regna penetravit: perfregit fores, invaſit regem, exterruit reginam, quam & ante ſocii ejus rapere adorti erant, abſtraxit Cerberum, vinctumque eum catenatum magna vi in orbem duxit, concuſſit loca omnia, trepidare omnes umbras atque ipſos judices fecit: me quoque non modicum laeſit, quem erepta cymba conto hoc meo percuſſit, impulſumque graviter in mediam paludem exturbavit. Timui equidem tunc deſolatum iri barathrum totum. Credidi tunc ſupremum Pluroni finem adveniſſe regni ſui: neque minus illum cum conjuge in praedam duci ad ſuperos, quam tartareum canem: ſed paulo humanius cum eo actum eſt, quam opinabar. Nam tandem ſibi ac regno ſuo bene conſultum eſt: neque tamen ita conſultum eſt, quin tricipite cuſtode ſuo, qui tam perneceſſarius erat, ſpoliaretur. Quod ſi opinionem meam, quæ communis erat, fata coaequaſſent: tunc cernere fuiſſet, utrum beatior vel meus, vel Plutonis tanti regis ſtatus eſſet. Ego quidem nihil ambigo, privatus fuiſſem hac navicula. hoc enim habeo tantum quod adimi poſſit. privatus etiam fuiſſem rege meo: ſed quotquot alios voluiſſem reges, procul dubio inveniſſem, qui miniſterio meo indigentes, ſervitium meum perlibenter ſibi delegiſſent: & fortaſſe hoc lucri feciſſem, quod pro vetuſto & attrito, qualem hunc intueris, novum mihi & magis ſolidum lembum acquiſiſſem. At Pluto quantas opes, quantos honores, quantum regnum amiſiſſet: quantam in egeſtatem, quantam in calamitatem decidiſſet? Qui neque par aliud regnum, uti parem ego vel meliorem navim: neque parem alium famulum, uti parem ego vel meliorem dominum, inveniſſet. Excedo jam modum dicendi: ſed ſi tempus ſineret, narrarem, & quibus olim curis vexatus, quantoque timore perculſus propter bella Gigantum fuit ſummus Olympi rector: cujus narratio majorem etiam augeret eorum, quæ ſupra dixi, malorum confirmationem. PAL. Haud opus eſt exemplis mihi. Nam nemo

mor-

mortalium fuit qui majora quam ego unquam viderit eorum malorum exempla. Quid enim extitit his temporibus Trojano rege majus? Quid opibus ſuis cumulatius? Quid operibus munitius & pulchrius? Et quid demum exitu tantorum bonorum triſtius? Quid crudelius? Quid flebilius? Vidit infelix pater tam arduum & longum bellum, tot cruentas mortes natorum ſuorum. Vidit everſam funditus & incenſam urbem. Vidit latrantem conjugem, captivas nurus & filias, populationem tantarum divitiarum: ipſe quoque, quod ultimum reſtabat illi ſenectutis ſuæ ſolatium, Pyrrhi enſe confoſſus, & crudeliſſima morte conſumptus eſt. CHAR. Quis melius me haec novit, qui cunctos hac ſcapha transvexi? A quibus & omnem calamitatem ſuam ſeriatim perdidici. Notus eſt abunde mihi Priamus, cujus cognito acerbo caſu non potui non dolere: notus eſt Troilus: noti Hector & Deiphobus: nota eſt caetera tot filiorum ac nepotum turba: noti innumerabiles qui illo bello perierunt Trojani pariter & Graji duces. Nota eſt infinita quæ tunc occidit populorum manus. Nullo memini tempore longiorem interfectorum multitudinem huc deſcendiſſe, quam illo: quo ita laſſatus fui, ut præ multitudine omnibus transvehendis minime haec cymba ſufficeret plane. Quid opus eſt tibi monitore ad aperiendas eorum miſerias, quas tu ſubjectas oculis tuis habuiſti? Quod ſi pro anguſtia temporis liceret (jam enim video propius nos applicare ripæ) narrarem & millia aliorum tyrannorum, ex quibus creſceret etiam magis tibi opinio eorum calamitatis. Nam illud poſſum, quod certo ſcio, tibi verum confirmare, nullum fere me vidiſſe unquam tyrannorum huc deſcendentium (deſcendunt porro omnes) qui non vel alicujus veneni infectionem vel magnas ulcerum cicatrices, & ſanguinolentæ alicujus mortis horrida ſigna præ ſe ferret. Ita mirum eſt videre tot ac tantos necatos, confoſſos, cruentatos, trucidatos. PAL. Quis nunc ſe tantis in malis tyrannum unquam eſſe optabit? Quis imperia aſſequi quaeret, quæ jam certius certo cognoſco magis fugienda eſſe, quam Meduſaeum caput? CHAR. Audiſti quibus apud ſuperos tyranni malis torquentur: ſed ſi intelligeres quæ hic apud inferos graviora etiam illis parantur, perhorreſceres & longe magis eorum ſortem. PAL. Ergo & alia hic tyrannis parantur? CHAR. Credis, Palinure, ſcelera quæ patrant mortales, hic aliquando impunita eſſe? PAL. Hoc modo animadvertebam. CHAR. Animadvertendum eſt igitur tibi, quodcumque in vita peccatur, pari demum poſt mortem & reſpondente peccatis poena puniri. Nam ut capias quod dico: ſi tu, Palinure, artem tuam navicularíam vivens male exercueris, ſi in dominum tuum mali quicquam vel cogitaveris, vel commiſeris, ſi inaudiens dicto ſuo extiteris: invenies hic tibi praeparatas his, quæ deliqueris, ſimiles poenas. PAL. Nihil profecto, Charon, ſcio quod male egerim, vel in dominum meum peccaverim, niſi ſomnolentam illam dormitationem meam, qua negligentius certe quam debebam, me geſſi. Nam magno in periculo navim ſimul & dominum, quem vehebat, meum reliqui, niſi vigilantior ipſe & cautior melius ſibi conſuluiſſet: ſed poenarum ſatis tum ob hoc craſſum peccatum meum etiam in vita recepi. CHAR. Recipies etiam in morte. Ibis enim quum è navi te dimiſero, ad ſeveros judices noſtros, qui examinant & cenſent delicta omnium. Ducent quoque te in examinationem, ſcrutabunturque crimina tua. Videor vero videre quali te judicabunt poenæ ſubjiciendum. PAL. Quali? CHAR. Parem peccato tuo tibi poenam ſtatuent. Nam quum ſomno peccaveris, aeterno etiam te ſomno damnabunt. PAL. Dormiam ergo in aeternum? CHAR. Ita puto: niſi gravius ſit aliud peccatum tibi. PAL. Sic mites habeam judices, ut non ſit gravius aliud mihi. CHAR. Nullam ergo niſi ſomni poenam patieris. PAL. Non haec gravis poena mihi videtur. CHAR. Neque aſinis etiam & bobus: at magnis & excellenti aliqua virtute praeditis viris graviſſima exiſtimatur. PAL. Quas vero, dic, poenas perferent tyranni? CHAR. Audis tot clamantes & lamentantes voces? Tot horrificos planctus? Tantum ſtridorem ferri? Tot tractus catenarum?

rum? PAL. Delectabat me adeo sermocinatio tua, ut his minime animum intenderem. Sed quid audio tam triste atque horrendum, quod præ horrore poenæ aures meæ sustinere non possunt? CHAR. Sunt haec quæ audis, tormenta tyrannorum. Nam quum illi in vita carcere quemquam incluserint, spoliaverint, flagellaverint, trucidaverint, in summum luctum, in summam egestatem & calamitatem deduxerint, damnati sunt etiam ab incorruptis judicibus ad perferendas pares poenas. Ideo teterrimis quoque carceribus inclusi, spoliati, flagellati, rotati, caesi membratim, ac mille atrocissimis mortibus cruentati, tantos edunt, quantos audis, gemitus, tantum luctum, tot ac tantos reboatus, clamores atque ejulatus. PAL. Dic etiam mihi, Charon, an his poenis plectuntur, qui magni atque primarii tyrannis assistunt? CHAR. Prorsus iisdem: nam suasu & consilio eorum maxime committunt tyranni scelera sua. PAL. An & in vita illi beati? CHAR. Non secus ac tyranni quibus assistunt: nam iisdem quoque malis subjecti sunt. eadem enim sunt in eos populorum odia, majora etiam inter se, eaedem curæ, eadem pericula: & quod miserabilius est, dejiciuntur saepe a tyrannis suis, & vel carcere vel morte aliquando pessima afficiuntur. PAL. Tanta est ergo, tamque generalis omnium calamitas. Ullam vero prorsus esse putas hominum sortem, quæ beata duci possit? CHAR. Imo beatos aliquos non nego fuisse mortales, sed perraros tamen. PAL. Quos perraros? CHAR. Qui amore virtutis & literarum contempserunt caetera mundi bona: qui se innocuos, puros, castos, integros, incorruptos conservantes, extulerunt animum altius ad gustandam divinam excellentiam, humana quasi sordida & abjecta relinquentes. Nam virtus per se tam dulcis tamque jucunda res est, ut incredibiles amatoribus suis afferat voluptates. Tam nobilis & praestans est ejus possessio, ut summa quadam ubertate ditet possessores suos. Quam qui vere est assequutus, nihil praeter literarum studia dulce, nihil praeter dei cognitionem habet amabile. Quæ tantum praedulcia sibi bona stabilia, perpetua, incorrupta praeeligit, custodit, amplectitur. Reliqua vero mundi, supremo tandem gustu amara, infirma, momentanea, corruptibiliora fuco, mendaciora hilo, inaniora hila, jejuniora papis volantibus, fugit, contemnit, abjicit, conculcat: contentusque se ipso, ac honestissimis suavissimisque studiis suis totum nihili mundum ducit, ruentem etiam non formidat. In his recreatur, refocillatur, laetam & jucundam agit vitam, ridet tantas hominum, tamque stultas, & ultro sibi quaesitas anxietates, tot ineptias, tot cassos labores, tot inanes curas. Nemini nocet, nemini molestus est. Laudant eum omnes, praedicant, admirantur, benevolentia complectuntur, favore prosequuntur. Quam vere hic beatus est, qui conscientiæ suæ innocentia & integritate fruitur! Quod primum est dulcius omnibus, bonus securusque sui, nullo timore angitur, nulla angustia torquetur, non timet largas (quibus caret, quasque nihili facit) divitias sibi a potentioribus eripi. Non timet a quocunque se laedi, qui nec quenquam se laesisse certo intelligat. Quam vere hic felix est, qui tot tantisque semotus curis & periculis, tantarum vacuus perturbationum, sibi semper aliisque jucundus, laetetur semper, & omnibus quotquot sunt mundi honestis, & his etiam quæ coelibum communes sunt, perfruatur voluptatibus: qui humanioribus sanctioribusque deditus studiis, contemnat omnia, contemnensque omnia possideat. Nam is possidere omnia videtur, non qui omnibus abundet, sed cui nihil deficiat. Porro illi nihil deficit, qui nihil concupiscit. Concupiscens autem nihil, contemnit omnia: contemnensque ita id assequitur quod desiderat. Desiderio vero suo frui, ea demum vera & sola beatitudo, beatorumque omnium plenitudo est. PAL. Hi ergo cum nihil mali egerint, poenarum etiam nihil patiuntur. CHAR. Nihil prorsus, imo propter transactam bene vitam, meritum magnum assequuntur. PAL. Quod? CHAR. Vel coeli fiunt incolæ, communicantque aeternum illis coelestibus bonis: vel si huc descendunt, mittuntur in Elysium: qui locus est quietis

ac deliciarum, ubi ſedes fortunatæ, campi aperti, laeti, omnium omnino poenarum expertes. PAL. O ſi mihi ad mortales redire aliquando contingeret, inclamarem quam magna poſſem voce, admonerem de ſuo quemque officio & dignitate, accuſarem tantam laborum fruſtrationem, tantam curarum vanitatem, tot corruptas opiniones, perverſaque judicia: ſed quam maxime increparem, qui vel magiſtratu quopiam magno vel imperio caeteros antecedunt: oſtenderem tanta, quæ antea ignorabam, ſed te docente nunc intelligo, mala eorum, graviſſima, dictu horribilia: revocarem omnes a vitiis, ab inferendis injuriis, ad meliorem victum, a ſuperflua agendarum rerum cura: incenderem deſiderio virtutis: laudarem innocentiam, praedicarem frugalitatem, exhortarer cunctos ad bene, graviter, caſtigateque vivendum, ad ſe cognoſcendum, ad contemnendum tot caduca, & ſomni cujusdam vel umbræ magis ſimilia mundi bona: invitarem ad honeſtas artes, ad ingenuas exercitationes, ad ſtudia literarum, ad ſpem ac contemplationem divinæ bonitatis. CHAR. Et recte ſane: ſed vides nos ripam attigiſſe: egredere jam. PAL. Et jam egreſſus ſum. Ad judices eo. Placidam opto tibi ſemper navigationem. Salve, ô Charon, & vale. CHAR. Et ego ad reliquas umbras redeo. Placidos opto tibi ſemper judices. Salve, Palinure, & vale.

VIRTUS DEA.

MERCURIUS, VIRTUS.

MERC. VIrtus Dea per epiſtolas oravit modo, ut ad ſe irem. Eo ut perconter quidnam me velit, illico ad Jovem redibo. VIRT. Salve, Mercuri: ago tibi gratias, quandoquidem tua in me pietas atque benignitas efficit, ut non penitus deſpecta ab omni coetu Deorum ſim. MERC. Expecto quid narres: tu modo perbreves narrationes facito: nam edixit, ut confeſtim ad ſe redirem, Jupiter. VIRT. Etiamne tecum nobis non licebit noſtras aerumnas exponere? Quos igitur habebo ultores injuriarum, ſi non modo apud ipſum maximum Jovem, verum & apud te, quem ſemper in fratris locum habui, colui, obſervavi, condolendi facultas negatur? O me miſeram, ad quos confugiam? Unde auxilium petam? Me quidem, cum ita deſpiciar, malo eſſe truncum aliquem, quam Deam. MERC. Tandem effare, dum praebeo operam. VIRT. Viden' quam ſim nuda & foeda? Hoc ita ut ſim, efficit Fortunæ Deæ impietas atque injuria. At eram ſane ornata apud Elyſios campos inter veteres illos amicos, Platonem ſcilicet, Socratem, Demoſthenem, Ciceronem, Archimedem, Polycratem, Praxitelem, & ejusmodi viros doctos, qui me, dum vitam agebant, piiſſime atque religioſiſſime coluere. Interea loci cum jam non pauci ſalutatum ad nos advolaſſent, è veſtigio Fortuna Dea inſolens, audax, temulenta, procax, maxima armatorum turba conſepta atque ſtipata, properans ad nos, jactabunda, En, inquit, plebeja, tune majoribus Diis adventantibus non ultro cedis? Dolui injuriam nobis immeritis eo pacto fieri: ac nonnihil ira concitata, inquam, Neque tu maxima Dea his verbis me plebejam efficies: neque ſi majoribus cedendum eſt, tibi turpiter cedendum cenſeo. Illa vero illico in convitium ſeſe effert adverſum me. Praetereo hic, quas contumelias in me primum dum haec inter nos geruntur, effuderit: idcirco Plato philoſophus coepit contra eam nonnulla de Deorum officiis diſputare. Illa excandeſcens, Apagite hinc verbaſi,

boſi, inquit. Non enim decet ſervos Deorum cauſſam ſuſcipere. Coeperat & Cicero orator plura velle ſuadere, at ex turba armatorum erupit, Mercuri, Antonius praepotens, latera illa ſua gladiatoria oſtendens, graviſſimumque pugnum in os Ciceronis injecit: hinc caeteri mei amici perculſi metu, fuga ſibi propere conſuluere: neque enim Polycletus peniculo, aut Phidias ſcalpro, aut Archimedes horoſcopo, aut caeteri inermes adverſus audaciſſimos armatos, eosque praedis atque homicidiis ſuetos, bello ad ſeſe tuendos valebant. Ergo me infeliciſſimam, ab ipſis Diis omnibus qui tum aderant, atque hominibus, deſertam, pugnis ac calcibus totam confregere, veſtes meas diripuere, in lutum proſtratam reliquere, demum abiere ovantes. Ego vero ita confecta, cum primum licuit, conſcendi huc, ut Jovem Opt. Max. his de rebus facerem certiorem. Jam quidem mihi ut intromittar expectanti, menſis elapſus eſt: dumque id ut impetrem, omnes Deos exeuntes atque redeuntes precor, novas ſemper aliquas excuſationes audio. Aut enim Deos ajunt vacare ut in tempore cucurbitae floreſcant, aut curare ut papilionibus alae perpulchre pictae adſint. Quid? Igiturne vero aliquid ſemper habebunt negotii, quo nos excluſas teneant ac floccipendant? Tum etiam & villicus ſuſcepit curam dudum, ne cucurbitae ſiti pereant: nos tamen neque Diis neque hominibus cordi ſumus. Has ob res te iterum atque iterum precor obteſtorque, Mercuri, qui ſemper apud Deos ipſos interpres extitiſti, ut cauſſam hanc meam juſtiſſimam atque piiſſimam ſuſcipias. Ad te confugio, te ſupplex oro. In te omnis mea ſita eſt ſpes atque expectatio. Da quaeſo operam, ne dum a vobis excludor, ipſis quoque mortalibus ſim ludibrio. Nam erit quidem dedecus Deorum ordini, ubi homunculi me tametſi infirmam Deam floccipendant. MERC. Audivi, doleo: verum pro vetere noſtra amicitia unum admoneo, duram nimis atque difficilem cauſſam te adverſus Fortunam ſuſcepiſſe. Nam & Jupiter ipſe, ut caeteros omittam Deos, cum ſe ob accepta beneficia nimium Fortunae debere ſentiat, illius vires atque potentiam veretur. Ea enim ad coelum Diis aſcenſum praeſtitit: atque ubi velit, valens ſua armatorum manu ejiciet. Qua de re, ſi ſapis, inter plebejos Deos ignota, quo ad Fortunae odium extinctum ſit, latebis. VIRT. Aeternum latitandum eſt. Ego & nuda & deſpecta abeo.

IO. MATTHIAE GESNERI
DE AETATE ET AUCTORE
DIALOGI LUCIANEI
QUI
PHILOPATRIS
INSCRIBITUR, DISPUTATIO.

(Habita *Jenae* A. 1714. retractata & aucta publiceque disputata *Lipsiae* 1730. retractata iterum & castigata *Gottingae* 1741.)

ARGUMENTUM.

De auctore Philopatridis tres classes sententiarum §. 1. 2. I.) *Qui Luciano tribuunt* 3. 4. II.) *Qui antiquiorem Luciano faciunt* 5. *Examinatur haec posterior sententia* 6. *In primis repugnat laudatus Artemidorus* 9. *Et similitudo sermonis cum sermone Luciani. Obiter de Barathro dictum* 10. II.) *Luciani non esse hunc libellum, ostenditur testimonio antiquae annotationis* 12. *Quia unius tantum Imperatoris in Persica victoria mentio fit* 13. *Respondetur Ge. Bullo* 14. *& Dodwello* 15. *Major est in Philopatride rerum Christianarum notitia, quam quae in Luciano observatur* 16. *Obiter quaedam ad Peregrinum disputantur contra T. Fabrum* 18. 19. *Comparantur notitiae Luciani & auctoris Philopatridis* 20. *An χρηστοὶ sint Christiani? contra Huetium* 21. *Stilus Philopatridis Luciano indignus* 22-26. III.) *Ergo junior Luciano, quod putabat etiam Lacrosius* 26. *Et Moylius* 27. *Scriptus videtur Byzantii, cum ea jam esset Constantinopolis* 28. *Argumento de templorum antiquitate non utimur* 29. *Post Constantinum M. scriptum esse indicant ἐξιστωταί, & voces quaedam illius aevi propriae* 30. *Scriptus videtur ad primum nuncium victoriae Juliani Persicae* 31. *Christiano Imperatori tali libello gratulari non licuisset* 32. *Res gestae Juliani satis magnae* 33. *Et auctae in immensum a laudatoribus* 34. *De Aegypto in servitutem redigenda, Arabibus ac Scythis* 35. *Christiani infensi Juliano. De his agi, contra Basnagium* 36. *Male ominatos Juliano ostenditur* 37. *Status felix imperii Juliano imperante* 38. *Galilaeorum appellatio Juliani temporibus propria* 39. 40. *Licebat apud Julianum etiam Deos gentilium irridere* 41. *Quî in Luciani nomen pervenerit?* 42. 43.

I.

QUo tempore, quove scriptus auctore esset Dialogus, qui Philopatridis nomine, inter Luciani libellos a librariis collocari solet, diu multumque a doctissimis hominibus disputatum est. Me ad quaerendum excitavit illud, quod passim ad hunc libellum in disputationibus de antiquitate fidei Nicaenae, aliisque rebus provocari viderem. Operae itaque pretium esse putabam etiam paullo exquisitioris, si constitui posset aliquid, quod vel usque quaque certum esset, vel eum probabilitatis gradum haberet, quo in tali re acquiescendum sibi viri sapientes putant.

II. Ad

II. Ad tria quasi capita referri possunt, quae adhuc prolatae sunt sententiae. Sunt enim, qui Luciano auctori tribuendum putent; malunt alii antiquiorem Samosatensi credere, quin ad Neronis usque tempora retro ascendentes parentem deformi foetui quaerunt; alii denique juniorem Luciano, quin ipso tertio post C. N. seculo inferiorem ut statuant, adduci se patiuntur. Nos in re non nimis facili ita versabimur, ut primo sententias aliorum proponamus, quam fieri poterit perspicue, adjectis simul cautis, quas vel allegant ipsi, vel quae videntur illos, ut ita sentirent, induxisse; tum quae contra hos ab aliis disputentur, vel dici nostra opinione possint, sine cujusquam insectatione modeste indicemus; denique ut nostram de tota re sententiam & exponamus breviter, & argumentis pro virili parte adstruamus.

III. Igitur qui Luciano tribuunt scelerati partus exclusionem, ab illis ne exigendam quidem esse probationem, videri alicui queat: cum, quod inter reliquas ejus viri commentationes compareat, ex eo ipso satis constet, nisi sit, qui meliori jure eum sibi vindicet, illius esse, cujus per tot annos fuit possessio. Plurima enim esse plurimorum auctorum scripta, quae eorum, quibus tribuantur, esse, nullo alio argumento probentur, quam quod inter reliqua ipsorum scripta referantur. Atque haec cum ita sint, accedere, quod argumentum tale hujus Dialogi sit, quod a dicacitate Luciani & omnia insectandi libidine non abhorreat. Olim enim effeciisse Samosatensem illum scurram, ut, si quid in re gravi ridiculum, in seria ludicrum, in honesta denique contumeliose dictum appareat, id haud male, nec levi conjectura ad ipsum auctorem referatur. Neque Christianis pepercisse, sed in ipsos etiam maledicum strinxisse calamum, vel Protea, seu de morte Peregrini dialogum luculenter admodum testari. Maximam autem omnium fidem huic sententiae facit mira phrasium, sententiarum, earum etiam, quas ex Homero solet depromere, totius denique oeconomiae, quam vocant, & dispositionis convenientia: quae quidem tanta est, ut vix phrasis vel sententia in toto hoc dialogo occurrat, quae non semel, aut saepius etiam in reliquis, quae Luciano nemo abjudicat, deprehendatur; oeconomia autem seu dispositio, dialogi ei, quam in Nigrino ille adhibuit, magis similis sit, quam ovum ovo est simile, de qua quidem convenientia infra adhuc erit dicendi locus.

IV. Jam victoria illa de Persis, cujus sub finem dialogi epinicion quasi quoddam a superveniente Cleolao canitur, nihil vetare dicit celeberrimus FABRICIUS (*a*), quare non sit eadem, de qua Marcus Antoninus & Lucius Verus triumpharunt A. C. 166. Vir doctissimus DAVID BLONDELLUS (*b*), quem laudat FABRICIUS, *Anno Marci quarto*, inquit, *Christi 164. Macrino & Celso Coss. Seleucia cum trecentis hominum millibus, & Ctesiphontis regia Veri nomine per Cassium excisa, prisco vere Persarum supercilio nubem ademit Verus, cui spe falsus inani Susae & Arabiae excidium Scythicarumque excursionum cessationem (in bellum Marcomannicum, dum Parthicum geritur, natum, intentus) spondet Cleolaus. Nihil itaque nos cogit, quae Luciano vivente & spectante confecta sunt, ad alium auctorem referre.* GEORGIUS vero BULLUS (*c*), laudante iterum FABRICIO, praeter victoriam de Persis, Marco Antonino imperante reportatam, quam celebrat Cleolaus, illud insuper monet, quae de malorum praedictionibus dicantur in Philopatride, illa apprime etiam in Divi Marci tempora convenire. Huc enim pertinere, quae SEXTUS AURELIUS VICTOR habet in epitome: *Marcus Antoninus virtutum omnium caelestisque ingenii exstitit, aerumnisque publicis quasi defensor objectus est. Etenim nisi ad illa tempora natus esset, profecto quasi uno lapsu ruissent omnia status Romani. Quippe ab armis nusquam quies erat: perque omnem Orientem, Illyricum, Italiam, Galliamque bella fervebant: terrae motus non sine interitu civitatum, inunda-*

(*a*) Bibl. Gr. L. 4, 16. p. 504.
(*b*) De Episcopis & Presbyteris p. 227.
(*c*) Defens. Fidei Nic. 2, 4, 2. p. 73. seq. ed. Grabii.

dationes fluminum, lues crebrae, locuſtarum ſpecies agris infeſtae, prorſus ut prope nihil, quo ſummis angoribus atteri mortales ſolent, dici ſeu cogitari queat, quod non illo imperante ſaevierit. Nempe haec eſſe illa mala, a ſophiſtis, ut auctor appellat Chriſtianos, praedicta.

V. Qui antiquiorem faciunt Luciano, in diverſa abeunt. Eſt enim qui ita putet Luciano majorem Philopatridos parentem, ut ipſum Neronem aetate credat attigiſſe. Nimirum THEODORUS MARCILIUS, *Saperdae autem prorſus illi ſunt*, inquit, *qui propter ea quae in extremo dialogo iſto de Babyloniis, Aegyptiis, Perſis, Scythis verba fiunt, hujusce diſtortiſſimi foetus parentem ad tempora Imperatoris Trajani referunt, cum ea magis in Neronis aut etiam Claudii pertinere poſſe, quivis facile lolio non victitans perviderit. Plane quidem, quiqui tam belli pueri pater eſt, Neronis Principatu eum ſuſcepit.* Micyllum videtur notare, qui Trajano imperante ſcriptum eſſe Philopatrin putabat. Sed ipſius verba ponere ex argumento dialogi ab ipſo quondam converſi, commodiſſimum fuerit. „ Lucianine ſit Dialogus „ hic, an alterius cujuspiam, dubitari poteſt. Nam quod ad argumentum attinet, non „ abhorret ab illius ingenio & dicacitate. Pariter enim & gentilium Deos, & Chriſtianam „ religionem, ut ſaepe alias, inceſſere videtur. Phraſis autem, & tota adeo compoſitio „ caeteris illius ſcriptis haudquaquam ſimilis eſt. Nam quorſum pertinet excurſus iſte, re- „ liquo prope toto corpore longior? Aut quid adeo grande aut affectuoſum ſequitur, quod „ Tragico iſti exordio reſpondeat? Sed de his doctiores judicent. Caeterum cujuscumque „ ſcriptum hoc fuit, videtur is Trajano Caeſari ob victoriam in Oriente partam potiſſi- „ mum gratulari voluiſſe, contra eos qui per id tempus ſive ipſi urbi, ſive alteri alicui lo- „ co, (nam patriam (*a*) ſolum vocat) pericula & clades praeſagiebant: quos ipſe a princi- „ pio Sophiſtas appellat: ad finem tamen ita deſcribit, ut propemodum Chriſtianos intel- „ ligere videatur. Eo enim pertinet, quod in fine de Perſico ſupercilio, de Suſis, de to- „ ta Arabum regione meminit. Omnia enim illa a Trajano devicta in pop. Romani po- „ teſtatem illis tum temporibus rediere, ut apud Dionem & Eutropium, & caeteros, qui „ ejus aetatis hiſtoriam ſcripſerunt, videre eſt". Habet haec Micylli ſententia praeſidium quoddam in verbis dialogi c. 10. Ἤνθεσα δέ μοι Γαλιλαῖος ἐνέτυχεν, ἀναφαλαντίας, ἐπίῤῥινος, ἐς τρίτον οὐρανὸν ἀεροβατήσας, καὶ τὰ κάλλιστα ἐκμεμαθηκὼς, ὃτ' ὕδατος ἡμᾶς ἀνεπαύσατο, κ. τ. λ. His veriſimile Paullum Divum ſignificari, cujus proinde auditor Triephon: jam vero inter magiſtri mortem, atque hunc ſermonem diſcipuli plus XL. annis ad ſummum intercedere non potuiſſe credibile eſt, niſi decrepitum ſenem Triephontem, cum haec loqueretur, fuiſſe, dicere velis.

VI. Verum enim vero quo antiquiorem aliquis hunc dialogum ſtatuit, eo magis falli neceſſe eſt. Quid enim? Ut hinc incipiamus, Triephontis magiſter laudatur Γαλιλαῖος, ἀναφαλαντίας, ἐπίῤῥινος, ἐς τρίτον οὐρανὸν ἀεροβατήσας; Divus igitur Paullus intelligendus neceſſario eſt? Quid vetat, quemvis alium hac deſcriptione ſignari, recalvaſtrum, naſonem, myſteriorum cognitionem de ſe, ex vero forte, praedicantem, quam comica phraſi, ad raptum illum Apoſtoli nefarie accommodata, noſter περιφράζει. Quid vetat, ſi concedamus etiam, corporis & oris habitum, qualis hic deſcribitur, Paullo fuiſſe, (quod vix tamen probari poſſe puto) imaginem ſummi Doctoris a ſcurra viſam eſſe, eumque deinceps, ut protervius Chriſtianos inſectaretur, hoc ſchemate magiſtrum ſuum deridendum aliis propinaſſe? DAVID BLONDELLUS, quem paullo ante laudavimus, contra eos, *quibus Galilaei, recalvaſtri, naſonis, ad tertium usque caelum rapti, diſcipulum profeſſus Triepho, Paullum innuere videtur*, ita diſputat: *His argumentis*, (quae nimirum allata jam jam a nobis ſunt) *perſuaderi me non poſſe fateor, (ut credam, Philopatrin ante Luciani aetatem ſcriptum.) Ut enim nullum Luciani aetate Paulli auditorem ſuperfuiſſe largior lubens; nec Paullum Tarſi natum Galilaeum dici*

(*a*) Quin urbis κατ' ἐξοχὴν mentio fieri videtur c. 19.

dici debuisse constat : utrumque ad majus Christianarum rerum ludibrium a Luciano effictum, non est quod negemus. Nec difficile fuit Vener. MOSHEMIO (*a*) refellere ARTEMONIUM, id est SAM. CRELLIUM, qui ipsi Christo adscribi raptum in caelum, sententiis Socinianis inserviens nimirum, putabat.

VII. Neronis Principatu non esse scriptum Philopatrin, non equidem probabo ex RUFI FESTI loco, qui *Armenias duas tunc amissas, Romanasque legiones sub jugum a Persis missas, extremo dedecore Romani exercitus sacramenta* ait *foedasse :* Plura siquidem feliciter, ductu Corbulonis, Neronis auspiciis in Armenia contra Parthos gesta, eademque magnifice celebrata, refert TACITUS (*b*) : quin neque post cladem ignominiamque, Paeti negligentia acceptam, *decreta a Senatu, integro adhuc bello, tropaea, dum aspectui consulitur, spreta conscientia, omissa sunt*, ut idem TACITUS (*c*) auctor est. Quidni igitur & vani cujusdam Graeculi Paeana ante victoriam, quin post cladem acceptam, canentis, gratulationem Nero acceperit? Firmiora proinde argumenta deinceps erunt adferenda. *Nec vero Trajano convenit*, verba recito DAVIDIS BLONDELLI l. c. *quod sub dialogi finem oraculum recitat Cleolaus : πέπτωκεν ἰδοὺς ἡ πάλαι βουμένη Πέρσῶν, κ. τ. λ. Nam nec Susam nec Arabiam totam debellavit, nec quos ex Arabibus subegit, post devictos Persas domuit Trajanus, immo inter belli Parthici initia anno imperii quarto Christi CI. Trajano quartum & Paeto coss. per Syriae praesidem Palmam, Petraeam Arabiam sub jugum misit ; eodemque anno, pereunte Decebalo, Dacicum bellum consummavit. Anno vero imperii nono, Christi CVI. Commodo & Cereale Coss. Seleuciam, Babylonem & Ctesiphontem cepit.*

VIII. Sed, ne quid dissimulem, tota illa disputatio nec mihi, nec credo multis aliis, ex omni parte probatur. Prior ipsius ratio est, quod nec Susa nec Arabiam totam debellaverit Trajanus. Sed debellavitne eam Marcus, cui ipse epinicio illo gratulatum fuisse Lucianum putat? Fatetur non debellasse. At paratum est καταφύγιον. SPE FALSUS *inani*, inquit, *Susae & Arabiae excidium, Scythicarumque excursionum cessationem, spondet Cleolaus.* Iniquus autem est BLONDELLUS, si quo ipse effugio utitur, illud eripere velit parti adversae. Ut lubentius concedat, movere eum debet ratio altera, qua adversam sententiam oppugnare sibi videtur, tantum abest, ut ea rem, quam vult, conficiat. Putat enim, quia jam ante Persas, Arabum quosdam subegerit Trajanus, Cleolaus autem ei, qui jam victor esset Persarum, Arabiae subjugationem tanquam futuram spondeat; fieri non posse, ut de Trajano ea gratulatio accipiatur. Quid si autem dicamus, ideo enimvero spondere Cleolaum ut ΠΑΣΑ χθὼν Ἀραβίας, sub potestatem Trajani redigatur, quod parte ejus jam subacta, facilior de reliquis spes esset. Haec, ut mihi quidem videtur, ita sunt manifesta, ut Blondello ipsi, si viveret, assensum extorquerent.

IX. Haecne igitur, dicat forte aliquis, sunt firmissima illa argumenta, quibus Trajani aevo abjudicatur Philopatris? Equidem, ut quod res est fatear, his nunquam mihi persuaderi passus essem, ut non a Paulli quodam discipulo transfuga scriptum putarem. Sed bene res habet. Supereſt argumentum unum, a nemine, quod sciam, adhibitum, sed omni exceptione, uti arbitror, majus. Narrat nimirum Critias, c. 21. se cum interfuisset deliramentis atque vanis praedictionibus Sophistarum, ita sententiam de illis dixisse : *κατὰ μὲν τὰ Ἀριστάνδρου καὶ* ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ, *οὐ καλῶς ἀποβήσονται ταῦτάγε τὰ ἐνύπνια ἐν ὑμῖν*, & reliqua. Quis non videt ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ *ὀνειροκριτικῶν* scriptorem significari? Et ne dubitemus, nec infartum ab interpolatore aliquo Artemidori nomen suspicemur, paullo post interrogat : *οὐ κατὰ Ἀρίστανδρον τὸν Τελμισέα, καὶ* ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΝ *τὸν* ΕΦΕΣΙΟΝ *ἐξέχευσα τοῖς ὀνείρασιν*; De ipsa re, si quis forte requirat ARTEMIDORI, hujus ut & ASTRAMPSYCHI, verba in notis po-

(*a*) Vid. viri magni diss. de raptu Christi in caelum §. 11. seqq.

(*b*) Annal. 13, 7. seq. c. 34. seq. L. 14, 23. seq. L. 15. init.

(*c*) Annal. 15, 18, 1. Its in Persii 5, 4. ad Corbulonis victorias respici ait *Casaubonus*, quas assentatoria in majus extollerent Poëtae & Historici.

posita sunt. Hic illud tenendum, quod hic ARTEMIDORUS EPHESIUS, (qui tamen Daldianum se dici maluit, ut nobilitaret oppidum unde maternum genus trahebat, obscurius absque hoc futurum) testatur ipse, (*a*) se nosse homines, qui vixerint Antonini Pii temporibus, qui successor fuit Hadriani, ante quem Trajanus imperavit. Hujus vero inter victoriam Persicam & Antonini initia XXX. minimum anni intercesserunt. Nemo igitur sub Trajano scriptum Philopatrida potest asserere, nisi qui crediderit, triginta annis ante quam scriptus sit liber, eum posse allegari. Quin, cum nihil aliud colligi queat ex Artemidori verbis, quam notos illi fuisse Athletas, qui interfuerint ludis quinquennalibus illis, quos Antoninus Pius Hadriano, a quo fuerat adoptatus, instituit, (*b*) suspicari licet, post Antonini demum tempora, quin Severi etiam, qui Antonino successor fuit, scripsisse Artemidorum, primum quod ex prooemio apparet, post longissimam cunctationem animum ad scribendum appulisse, h. e. ad edendas observationes longa peregrinatione experientiaque comparatas. Tum quod TERTULLIANUS quem sub Severo Imp. in confiniis seculi II. & III. floruisse satis constat, cum somniorum interpretes enumerat (*c*), nostri nullam facit mentionem: Quae ratiocinatio, si cui aeque ac mihi probabitur, ut paullo dictum laxius accipiet, cum NIC. RIGALTIUS, l. c. atque JO. ALB. FABRICIUS (*d*) Hadriani & Antonini Pii temporibus vixisse Artemidorum perhibent: tum illud etiam colliget, vix esse, ut a Luciano Samosatensi laudatus Artemidorus, adeoque Philopatris scriptus esse potuerit, de quo infra videbimus.

X. Neque vero illud hoc in loco praetermittendum est, summa rerum verborumque cum iis, quae haud dubie Luciani sunt, convenientia, quam, credo, negabit nemo, qui annotationes nostras vel cursim perlustraverit, facile aliquem induci, ut credat, vel ab ipso Luciano, vel ab homine qui eum sibi imitandum proposuerit, esse scriptum. Neque enim magis id casu fieri potuisse existimo, quam, ut ex temeraria formularum typographicarum commissione versus Homeri aliquis, aut Ennii possit existere. Sed pluribus in hac sententia confutanda nos immorari nihil opus esse arbitror, cum quae jam nunc adversus primam illam, quae Lucianum Philopatridis auctorem facit, proferemus, ea magnam partem fortius etiam contra hanc secundam valeant. Neque protulit quidquam doctissimus puer (quo nomine honoris caussa hic utor in eruditissimo quatuordecim annorum homine) BARATERIUS (*e*), quod dimovere nos de sententia debeat. Favebam aetatulae hominis in mea patria nati & ista scribentis, ignoscebam puero *absurditatis* accusanti, quae neque cognovisset satis, neque intelligere dum posset: lubens me discipulum illi in re tali praebuissem. Sed nihil dixit, quod non dictum, quod non refutatum sit. Molliter inter rosas violasque quiescant ossa hominis emendaturi, si licuisset, illa παιδαριώδη παιγνίματα. Nos pergamus.

XI. Quod igitur alterum hujus disputationis caput est, Lucianine sit Philopatris, an junioris alicujus, age, dispiciamus. Qua in re ita versabimur, ut primo contra eorum, qui id affirmant, rationes quaedam in medium proferamus, deinde, cur Luciani non esse putemus, generatim dicamus, denique, ut quibus inducti rationibus, juniorem Luciano auctorem arbitremur, eas rationes, quam fieri poterit breviter & perspicue, proponamus.

XII. Luciano jure tribui Philopatrin, probatum primo inde est, quod is quasi in possessione esset, cum inter ipsius opera jam longo tempore referatur; igitur non nisi validissimis rationibus posse inde exturbari. Verum enim vero, ne jam in locum illum communem de librariorum inertia & fraudibus excurram; ne etiam illud dicam, malae fidei possessorem praescriptione sese tueri non posse: jam Aldina editio CIↃ IↃXXII fol. in fine dialogi haec ha-

(*a*) L. 1. c. 28. p. 26. & c. 64. p. 55. quae loca allegantur a *Nic. Rigaltio* in notis ad inscriptionem.

(*b*) Videndus *Ael. Spartianus Hadriano* c. 27. & Commentt. ad h. l.

(*c*) Lib. de anima c. 36.

(*d*) Bibl. Gr. 4, 13. p. 402.

(*e*) In Anti Artemonio Noribergae 1735. 8. edito cap. 14. §. 2. & 3. p. 84. seqq.

habet: οὗτος ὁ λόγος νοθεύεται τῶν Λουκιανοῦ. Quæ procul dubio ex veteri codice adscripta, & post ab aliis repetita sunt. Argumentum non abhorret, fateor, ab ingenio Luciani, si generatim illud spectes, ut ad irridendam cum superstitione religionem pertinet. Sed quam exiguum huic rationi pondus insit, si dicerem, de Tua, Lector, prudentia dubitare viderer. Quid si vero insuper negem, illam saltem dialogi hujus partem, ubi vanissima spe tot victoriæ, triumphi tot spondentur, quorum nihil vel parum, quamcumque etiam sententiam amplectare, contigit, cato illi Samosatensis naso ex asse convenire? Certe a prudentia non tantum viri, sed a magna ad credendum res etiam satis certas tarditate, oppido id videtur alienum. Ingens porro illa rerum verborumque in hoc dialogo cum iis, quæ indubie sunt Luciani, similitudo, tantum abest ut a me negetur, ut potius paullo ante ea usus sim ad probandum, Trajani aetate non videri scriptum. Sed potuit ea ex alio etiam fonte profluxisse, imitatione nimirum, satis illa quidem inepta, qua de tum ex adnotationibus nostris constare volenti potest, tum infra adhuc aliquid erit dicendum. Nunc reliqua persequemur.

XIII. Victoriam de Persis ingentem reportavit Lucius Verus, ob quam, communicato cum Marco fratre honore, triumphavit. Hanc eam ipsam esse, quam celebrat sub finem Philopatridis Cleolaus, volunt, quos supra laudavi, viri doctissimi, aliique complures. Quibus assentiri ne queam, illud me movet, quod unius tantum αὐτοκράτορος deprehendam in illo epinicio mentionem, id quod secus factum oportebat, si ad hunc triumphum pertineret. Ambos enim fratres aequato jure imperium administrasse, notius est, quam ut dici a me debeat. Nec est quod Lucium Verum solum celebrari dicamus, qui nimirum solus id bellum confecerit, solusque gloriam inde sibi vindicaverit. Praeterquam enim quod per duces omnia sunt gesta, Vero interim Imperatore in Daphnicis Antiochiæ deliciis molliter ventrem, Marco autem Romae rem publicam curante, ut testis est JULIUS CAPITOLINUS (*a*): jam est paullo ante dictum, confirmarique tum aliorum, tum ejusdem CAPITOLINI (*b*) testimonio potest, triumphum pariter utrosque celebrasse. Ita enim ille: *Habuit hanc reverentiam Marco Verus, ut nomina quae sibi delata fuerant, cum fratre communicaret, die triumphi, quem pariter celebrarunt.* Et jam ante c. 7. dixerat: *partum est Vero nomen Armenici, Parthici, Medici, quod etiam Marco Romae agenti delatum est.* Illud forte dici ab adversa parte posset, Imperatorem Verum, cum ista scriberentur a Luciano, jam tum fuisse extinctum, solique adeo Marco hic applaudi. Et sane EUTROPIUS 8, 5. cum triumpho Parthico, Veri obitum conjungit artissime. Sed certum est, interceſſisse aliquot annos inter triumphum istum atque mortem Lucii: nec quae scriptor brevitatis studiosus narratione conjungit, tempore ideo sunt conjuncta putanda. Sed haec cum quaestione careant, apud eos certe, qui aliquam cum historicis illorum temporum familiaritatem habent, lubens dimitto. Illud tamen non possum quin adjiciam, non videri Cleolaum nostrum, qui sui victoria Imperatoris effertur tantopere, Medorum atque Armeniae (ut distinctarum magni imperii partium, suosque sibi regulos habentium) mentionem fuisse omissurum, cum de futuris audacter adeo spondeat, si modo materiem epinicio illi tum praebuissent, quod Marco imperante contigisse modo vidimus. Denique totum hoc argumentum tale esse meminerimus, ut si nihil etiam sit, quo labefactari convellique possit, (quod tamen minime ita se habere, est, puto, luculenter a nobis ostensum) tamen amplius nihil eo efficiatur, quam hanc quidem περίφασιν nihil obstare, quo minus Lucianus pro Philopatridis auctore haberi queat, cujus generis argumenta, plura etiam, ruere statim necesse est, si vel unum quid proferri queat, quod cum reliquis conciliari & redigi in concordiam non possit.

XIV. Quod

(*a*) In *Marco Antonino* c. 8.

(*b*) In L. Vero c. 8.

XIV. Quod vero GEORGIUS BULLUS putat non parum momenti habere, ad asserendum Luciano Philopatridem, temporum sub Marco Antonino iniquitatem, de eo etiam, dissimulare non possum, alia omnia mihi videri. Mala etenim, quae ab AURELIO VICTORE enarrata supra retulimus, quorumque mentionem etiam JULIUS CAPITOLINUS facit (*a*), jam inde ab imperio Antoninorum fratrum, atque adeo ante victoriam Parthicam accidisse, totoque fere perdurasse imperii tempore, iidem auctores sunt. Tantum autem abest, ut, qua tempestate scriptus est Philopatris, calamitates publicae orbem Romanum insigniter vexaverint, ut potius eam ob caussam Christianis acerbe adeo insultasse auctorem appareat, quod temporum felicitatem infaustis praedictionibus, obscenisque ominibus quasi contaminarent. Quod ut appareat, audiamus Critiam, qui, ut videtur, ob patriae, quem profitetur, amorem, nomen dialogo dedit, cujusque sub persona auctorem latere voluisse, existimaverim. Hic igitur Critias in Sophistarum, ut eos appellat, concilium introductus, interrogatusque c. 24. πῶς τὰ τῆς πόλεως καὶ τὰ τοῦ κόσμου; Χαίρουσίγε πάντες, inquit, καὶ ἔτιγε χαρήσονται. Habes gaudium publicum, habes felicitatem temporum. Quid ad haec Sophistae? Non placet illis laetitia effusa gentilium, subjiciunt: δυστυχεῖ γὰρ ἡ πόλις, cujus verbi vim ibi declaravimus. Non negant igitur jam felicia esse tempora, sed mala futura praedicunt. Hos dein proterve ridet Critias, ἐξυβριεῖσατε νοεῖν illos inter alia scommata dicens, qui viderent scilicet, quod nec esset usquam, nec, ut putabat, futurum esset. Tum effunditur in enumeranda varia calamitatum publicarum genera, ita tamen ut ipsa phrasi adrisum composita manifeste indicet, nihil tale tum quidem vulgo homines timuisse, ne putes fuisse expertos. Confirmant ista, quae sub finem dialogi idem Critias commemorat: Ἡμεῖς δὲ, ὦ Τριεφῶν, τὰ κάλλιστα εὑρηκότες ἐσμέν· & paullo post: τοῦτο ἀρκεῖ τοῖς πᾶσιν, εἰ ἡμέραι τοῦ αὐτοκράτορος, πλοῦτος γὰρ ἡμᾶς οὐκ ἐκλείψει, καὶ ἔθνος ἡμᾶς οὐ καταπατήσει. Haec igitur satis, opinor, ostendunt, non eo tempore scriptum Philopatridem, cum calamitates publicae per orbem terrarum grassarentur, sed satis laeto reipublicae statu, secus atque viro doctissimo videbatur.

XV. Magnum nomen HENRICI DODWELLI praesertim in suis cuique libro temporibus assignandis. Ille etiam aliquando Luciano adscripsit Philopatrin: sed contra se disputandi necessitatem nobis remisit, qui sententiam ipse mutarit. Itaque satis prope fuerit diversas viri opiniones referre. In dissertatione de fortitudine Martyrum (quae Cyprianicarum XII. est) §. 24. Luciano & M. Antonini temporibus attribuerat Philopatrin. In dissertatione (*b*) de jure Laicorum sacerdotali p. 284. de eodem dicit, *Quem ego Trajano longe recentiorem fuisse existimo, & ipso fortasse Luciano.* Sed in dissertatione de Isidoro Characeno (*c*) §. 5. p. 63. ait, „ Anno Christi CCII, quo Severus Imperator persecutionem „ in Christianos Alexandreae decreverit, huic persecutioni Philopatride scripto quasi praelusisse Lucianum, praevias persecutioni κωμῳδίας memorante Antiocheno Theophilo". Liceat hic quasi interpellare Dodwellum. Spartianus in Severo c. 17. quem laudat, non Alexandriae sed *in itinere* e Syria versus eam urbem decretam ait persecutionem. *Judaeos*, inquit, *fieri sub gravi poena vetuit. Idem etiam de Christianis sanxit.* Κωμῳδίας illas apud Theophilum non observavi. Sed quid porro Dodwellus? „ In eadem urbe Alexandria „ scriptum Philopatrin argumento esse Alexandrini mensis nomen Mesori (c. 22.) Quod „ autem Arabes hostibus accensentur, (c. 28.) id facere, ne quis alius Princeps, praeter „ Severum, intelligi possit &c. Similia sunt, quae disputat Prael. Camden. 7. p. 307. seq. Quanti ea sint, cum aliunde ex hac dissertatione & adnotationibus ad Philopatrin nostris con-

(*a*) In vita Marci c. 8.

(*b*) Cum *Grotii* diss. de Coenae administratione ubi Patres non sunt, & aliis hujus argumenti edita Lond. 1685.

(*c*) In Geographis *Hudsonia*. T. 2.

conſtare poteſt, tum ipſe indicavit DODWELLUS, qui in literis ad MOYLIUM, quas paullo poſt laudabimus, novam ſententiam defendendam ſuſceperit, ſcriptum nempe libellum A. C. CCCXI. ad recentem nuntium victoriae quam a Perſis Odenathus retulerit. Quae deinde pro noſtra dicemus ſententia, ea huic conjecturae evertendae putamus ſufficere.

XVI. Perduxit nos ordo diſputationis inſtitutus ad ea argumenta, e quibus generatim Luciani non eſſe foetum Philopatrin, colligi poſſe putamus. Nam illa quae juniorem Luciano auctorem ſuadeant, his ſubjuncturos nos eſſe diximus. Ad hanc igitur claſſem, praeter ea, quae modo contra BLONDELLUM atque GEORGIUM BULLUM, viros doctiſſimos, diſputata ſunt, non dubito primo loco referre, quod major in hoc dialogo deprehenditur, quam in Luciani ſcriptis, Chriſtianarum rerum peritia. Quisquis diligentius paullo hujus viri commentationibus legendis attenderit, animadvertet profecto perpetuum fere illius morem, ut in quarum rerum mentionem inciderit, eas res, tanquam per digreſſiones, quas vocant Rhetorum filii, perſpicue, verbisque negotio, de quo agitur, quam aptiſſimis declaret, quo ipſo, quanquam interdum non taedium lectoribus, ſi qui ſunt delicatiores, creare non poteſt; facit tamen, ut, cum minime putes, plurima diſcas, ad omnem hiſtoriam, populorum ritus, clarorum virorum pernoſcendam indolem, linguae etiam proprietatem, totam denique humanitatis diſciplinam nimium quantum profutura. Quin ea ipſa ratio eſt, ut quoddam Ἀμαλθείας κέρας, aut cornu copiae bonae frugis pleniſſimum, opera ejus ſummo poſſint jure vocari. Profluxit iſta ſcribendi ratio partim ex charactere Luciani, qui eſt ἠθικώτατος, & ad comicum in multis accedens proxime, in quibusdam etiam ſuperans: partim, (non eſt enim infitiandum) ex oſtentatione quadam, Polymathianque demonſtrandi ſtudio, quod quidem in Sophiſta, id eſt eo, qui dicendi artem pro genio ſeculi profiteretur, non ferri facilius poterat, ſed laudi erat atque admirationi. Igitur nulla fere ſecta, hominum fere genus nullum eſt, cujus non hiſtoriam, characteres praecipuos, aliaque ἀξιομνημόνευτα conſignata ab eo literis deprehendamus: Philoſophorum autem cujuscunque ſectae, rhetorum, adulatorum, paraſitorum, divitum, pauperum, ſenum, juvenum, ſuperſtitioſorum, atheorum, Romanorum, Athenienſium, Scytharum, impoſtorum, hiſtrionum, lenarum, meretricum, militum, ruſticorum, regum tyrannorum, Deorum, Dearumque, & cujus non? velut imagines quasdam ab eo pictas admiremur.

XVII. Sed quorſum iſta diſputem, quaeret fortaſſe aliquis? Nimirum ita rationem ſubduco: quia Lucianus oſtentandae occaſionem doctrinae nullam ſolet facile praetermittere; quia nullius non hominum generis characteres, mores, ſententias, verbis cuique rei propriis & quaſi ſolennibus deſcribit: probabile non videri, ſi tantam habuiſſet Chriſtianismi peritiam, quantam in Philopatride reperimus, non alias etiam eam præ ſe tuliſſe; atque eo magis, cum occaſio in his ipſis, quæ habemus ab eo ſcripta, non defuerit, tum in bonam, tum in malam etiam partem ampliorem Chriſtianorum mentionem faciendi. In bonam quidem eo imprimis loco, ubi Alexandrum Pſeudomantin illum ab oraculo ſuo Atheos, Epicureos, Chriſtianos omnes removeri procul juſſiſſe tradit. Verba ipſa ſubjeci (a): εἴ τις ἄθεος, ἢ Χριστιανὸς, ἢ Ἐπικούρειος, ἥκει κατάσκοπος τῶν ὀργίων, φευγέτω. Cur Epicureos abeſſe voluerit, declarat, ſed de noſtris tacet, nec rationem ullam cur exeſſe illos ſacris ſuis Alexander voluerit, profert: forte quod laudandi erant, hoc quidem in loco; quod a ſe paganus homo impetrare non poterat? Sed etiam cum ridet Chriſtianos (b), & res illorum dedita opera narrare videri vult, partim verbis ex gentilium diſciplina petitis utitur ad res ipſorum deſignandas, partim, vulgari errore, Judaeorum & Chriſtianorum miſcere negotia videtur, & in univerſum ita loquitur, ut ſatis appareat, neque libros ſacros legiſſe unquam, neque etiam aliunde ſanctiſſimae diſciplinae rationes ſatis habuiſſe cognitas atque per-

(a) In *Pſeudom.* c. 38. (b) *De morte Peregr.* c. 11.

perſpectas. Quoniam id eſt parum ab hac diſputatione alienum, age, quaedam ad hunc Luciani locum annotemus.

XVIII. Ac primum quidem miror, TANAQUILLUM FABRUM, virum ingenioſiſſimum ad illa verba. (*a*) *τὸν μέγαν γοῦν ἐκεῖνον κ. τ. λ. annotaſſe: Iſtaec vocula γοῦν & ſenſus repente abruptus ſatis indicant, multa hic a Luciano adverſus Chriſtum ſcripta fuiſſe; quae a majoribus noſtris, hominibus nimium piis, ſublata fuere. Hinc itaque eſt quod dixerat Suidas, Lucianum καθάπτεσθαι τοῦ χριστιανισμοῦ, καὶ αὐτὸν βλασφημεῖν τὸν Χριστὸν, ἐν τῷ τοῦ Περεγρίνου βίῳ. Hinc factum ut in plerisque Mſſ. Codd. non amplius extet Peregrinus.* Equidem fateor, ſi voculam *γοῦν* interpretere, *itaque*, ut eſt ab eo, qui hunc dialogum convertit, factum, male haec cohaerere cum iis, quae praecedunt. Sed quid vetat, quo minus vertamus *enim*, frequentiſſima nimirum, apud Lucianum etiam, vocis ſignificatione, ut quandam notet parentheſin. Qui enim, quaeſo, concinnius, quam ita loqui potuit Lucianus: Peregrinus noſter in Chriſtianos etiam incidit, & poſtquam illorum edidiciſſet myſteria, ſubito nimium quantum inter illos nomen & gloriam eſt conſecutus. Nam hodienum durat illa quorundam ſtultitia, ut celebrem iſtum in Palaeſtina ſuſpenſum hominem venerentur &c. Pergit deinde, ut videas a parentheſi reverti: *τότε ΔΗ καὶ συλληφθεὶς κ. τ. λ.* Senſus igitur abruptus non magis, quam *γοῦν* particula, deeſſe aliquid oſtendunt. Suidae verbis ſua conſtat veritas quam planiſſime, ſi vel nihil deſit. Quid enim ſunt blaſphemiae in Chriſtum, ſi hae non ſunt, quae hodienum extant in Proteo? Denique, quis iſte foret ſtupor, cum manum ſemel injeceris mutilando ſcripto, illud relinquere, quod ejici vel ſimiliter, vel magis etiam intererat? Duobus potiſſimum modis ulti ſunt Chriſtiani hujus dialogi contumeliam, primum omittendo illo penitus, quod factum facile FABRO credimus, tum acerbe, adletis in margine notulis, refutando, quod ſcholia a Jo. CLERICO edita teſtantur. Omiſiſſe quaedam ex ipſa orationis ſerie, ſaltem FABER. quae attulit argumenta, iis vix perſuadebit.

XIX. Sed, ut pergamus ſtrictim quaedam ad Luciani verba annotare, Judaicum ſapit, quod *ἱερέας* & *γραμματέας* vocat Chriſtianorum Doctores, quanquam non ignorem, de Aegyptiorum etiam ſacerdotibus *τῶν γραμματέων* voce non ſemel uſum (*b*). Ex ethniciſmo eſt quod Alexandrum Chriſtianorum *θιασάρχην* vocat, & *τελετὴν* Chriſtianorum diſciplinam. *Καινὸν Σωκράτην*. Chriſtianos Peregrinum vocaſſe, probabile non eſt: ſi nota Luciano Pauli Apoſtoli hiſtoria fuiſſet, hunc dubio procul ſubſtituiſſet. *Ὁ νομοθέτης ὁ πρῶτος*, qui perſuaſiſſe Chriſtianis dicitur, ut omnes ſe pro fratribus invicem haberent, non video, quin ipſe ſervator noſter eſſe queat. Neque hunc legislatorem *ἀπὸ τοῦ ἀνεσκολοπισμένου ἀνδρὸς* ubi diſtinguat Lucianus, reperio, quod utrumque tamen iterum vult TAN. FABER. Contra ea juſſit Chriſtus Matth. 23, 8. ut omnes diſcipuli ſui fratrum ſe loco invicem haberent: & ſecundum *τοῦ ἀνεσκολοπισμένου νόμους* vivere Chriſtianos, paullo poſt Lucianus dicit (*c*). Ad verba (*d*): *εἶτα παρανομήσας τι εἰς ἐκείνους, ἔδεσθη γάρ τι, ὡς οἶμαι, ἀθύτων τῶν ἀποῤῥήτων αὐτοῖς*, PALMERIUS confundi ait Judaicos ritus cum Chriſtianorum lege. Sed forte idolothytorum eſus, & ſuffocati ac ſanguinis ab Apoſtolis etiam prohibitus, obverti huic reprehenſioni poſſit.

XX. Juvat hic in brevem ſummam colligere omnia, quae de Chriſtianis tradit Lucianus, (tradidiſſe autem, quae ſciret omnia, probabile ſaltem ſupra reddere conatus ſum) tum ſimiliter quaſi in tabulam quandam conjecta cum his comparare, quae in Philopatride de iisdem dicuntur. Lucianus ita Chriſtianos deſcribit: l. c. Sunt homines, qui ſuſpenſum in Pa-

(*a*) c. IV.
(*b*) e. g. de *Sacrif.* p. 369. T. 1. Ed. *Graev.* it. in *Philopſ.* c. 34.
(*c*) Johannem Euang. intelligit *Fabr.* B. G. L. IV. c. XVI. p. 500.
(*d*) p. 579.

Palaestina hominem, novorum auctorem mysteriorum, spretis omnibus Graecorum Diis, colunt & adorant, immortalitatem expectant, atque propterea corporis cruciatus, ipsamque adeo mortem, subire non recusant, ut potius ultro eam deposcant. Praeterea pro fratribus invicem, sic jubente primo illorum Legislatore, se habent, bona fortunae omnia tanquam vilia & vana contemnunt, benigneque iis impertiunt, quos propter superstitionem suam vident aut bonis exturbatos, aut alias male a magistratibus acceptos. Sacros libros habent, quos in conventiculis suis legunt, si qui autem sunt doctiores, etiam interpretantur. Si quem videant leges suas migrantem, eum a communione & coetibus arcent atque excludunt. Haec Lucianus. Audiamus auctorem Philopatridis (a). Christiani credunt in Deum unum, qui caelum & terram creavit & omnia, eumque Patrem magnum, immortalem, caelestem, Filium Patris, Spiritum ex Patre procedentem, unum ex tribus & ex uno tres. Hic Deus, qui est lux incorruptibilis, invisibilis, incomprehensibilis, creavit, (ut didicerunt a Mose tardilingui) cum alta nox abyssо incubaret, lucem, quae tenebras & vastitatem illam omnem abegit: tum terram super aquis stabilivit, caelum expandit, stellas formavit, cursus earum disposuit: terram ornavit floribus; hominemque ex iis, quae non essent, ut esset aliquid, produxit: jamque de caelo intuetur singulos, bonos, malos, actionesque illorum in libris describit, ac retribuet ex justo singulis, qua die ipse constituit. Praeterea per aquas sese renovari, atque ex impiorum coetu in beatorum vestigia collocari credunt; quidam etiam in tertium se caelum raptos, resque omnium pulcherrimas ibi edoctos praedicant, orationem quandam a patre incipientem, multisque nominibus refertos hymnos recitant &c. Haec si quis cum iis, quae ex Proteo Luciani prolata sunt, conferat, simulque illud consideret, verbis propriis & ex Christianorum disciplina, quin ipsa Scriptura S. petitis uti Philopatridos auctorem: illum vero gentili more, nec uti solent nostri homines, loqui, cognoscet profecto, Lucianum ut de re parum sibi cognita, & quam non nisi aliis temere narrantibus audisset; hunc vero, ut qui aut ipse coetibus Christianorum interfuisset, aut satis accurate omnia pervestigasset, de hac secta exposuisse.

XXI. Petrus Daniel Huetius, *Demonstr. Evang.* 3, 20. postquam dixerat, in libello de morte Peregrini, quae in contumeliam Christianorum essent dicta, laudi ipsis esse potius quam dedecori, haec addit: *Clariora etiam reperias in dialogo, qui inscribitur Philopatris, & Luciani nomen prae se fert: Christi quippe & Christianorum nominatim meminit, plurima profert ex Evangelio & Apocalypsi Johannis, ex actis Apostolorum, & ex epistolis Pauli, cujus os & habitum depingit, & evectionem in caelum refert. Christum appellat Chrestum, pro temporum illorum more, quo nomen id a bonitate, non ab unctione ductum credebatur ab Ethnicis.* Quo de more cum quaedam disputasset, concludit: *Ex Christianarum autem rerum peritia, quae major in hoc dialogo, quam in reliquis Luciani scriptis elucet, colligi potest, eum alterius esse auctoris.* Hactenus ille. Quae ideo adscribenda putavi, quod partim hoc argumentum mirifice confirmant, partim vero dubii nonnihil habere videntur. Christi siquidem & Christianorum *nominatim* meminisse dicit auctorem Philopatridis, ita tamen ut *Chrestum* pro *Christo* dixerit. Ego vero fateor, illud me in hoc dialogo non reperire. Procul tamen dubio respicit vir summus ad illd c. 17. ἀλλά μοι τόδε εἰπέ· εἰ καὶ τὰ τῶν Σκυθῶν ἐν οὐρανῷ ἐγκυμόττουσι; Respondet Triepho: πάντα, εἰ τύχοι γε ΧΡΗΣΤΟΣ ὢν καὶ ἐν ἔθνεσι. Interpres quem forte aliis districtus secure nimium secutus est Huetius: *si quidem & inter gentes* Chrestus *fuerit.* Neque vero is ego sum, qui Chrestum & Chrestianos pro Christo & Christianis tam a gentilibus, verum ignorantibus, quam a nostris, omen accipientibus, dictos fuisse negem, sed illud dico, non videri Triephontem Christum vel Christianos verbis, quae modo adducta sunt, significare, tanquam proprio nomine voluisse. Di-

(a) c. 12, 13, 17.

xerat paullo ante hic Triephon : ὥςε ἕκαστον ἅπαντα , ὡς καὶ σὲ ἐν ταῖς ἐπουρανίοις βίβλοις ΤΩΝ ΑΓΑΘΩΝ ἀπογράψονται. Vult nimirum Critiam relictis illis gentilium fabularum nugis, ad Chriſtianorum Deum ac religionem ſeſe convertere, ut *& ipſe inſcribatur in caeleſtibus illis BONORUM libris.* Tum Critias, εὖ πάντα ἀνακυκλεῖς, inquit, ὦ Τριεφῶν , (ſuprà enim jam de libris caeleſtibus , & in iis inſcriptione dixerat Triepho) ἀλλά μοι τόδε , & reliqua quae modo attulimus, ubi interrogat Critias, *an Scytharum etiam curam gerat Deus , & in librum illos BONORUM inſcribat? Quidni inſcribat*, reſpondet Triepho, *ſi modo BONI ſint ?* Cui non apparet, χρηστὸν hic, ut alias apud quosvis ſcriptores, praeſertim eum, quem noſter eſt imitatus, Lucianum, poni ἀντὶ τοῦ ἀγαθοῦ? Ita infra c. 23. χρηστὸς γὰρ ἂν εἶης ἀπόγε τοῦ σχήματος, *Nam frugi eſſe appares utique ex habitu?* Praeterea neſcio, an exemplo probari poſſit , χρηστὸν dictum pro Chriſtiano. Nam Chriſtum quidem ipſum quomodo intelligere quis cum bona bonae mentis venia velit, non video : cum appareat , pro genere hominum, quod plures ſub ſe complectatur, vocem poni, & hanc eſſe verbi τυγχάνειν vim, ut converti debeat : *ſi modo contingat eſſe inter Scythas aliquem &c.* Nec Chriſti igitur , nec Chriſtianorum *nominatim* mentionem in hoc dialogo fieri cenſeo ; quod quorſum pertineat infra videbimus. Hic illud notari velim , quidquid etiam de Chreſto ſit , Lucianum ita non videri ſcripturum fuiſſe, cum Chriſtianorum nomen, quoties opus fuit, adhibuiſſe, ex *Pſeudomanti* pariter atque *Proteo* ſatis conſtet.

XXII. Venio ad argumentum ſatis firmum , ut ego quidem arbitror , ſed quod neque tractari bene, neque intelligi niſi ab eo poteſt, qui ad ingenium his rebus aptum uſum etiam aliquem adjunxerit. Modeſtia hic nos decebat , cum primum ſcriberemus ante hoſce XXV. annos : verſabatur enim in animo illud LONGINI ſ. 6. Ἡ τῶν λόγων ἡρίσις πολλῆς ἐστι πείρας τελευταῖον ἐπιγέννημα. Sed tamen quam familiaris tum nobis Lucianus fuerit , annotationes noſtrae teſtantur : & non exſtabat, cum haec ſcriberemus , index in Lucianum. Ab eo tempore nunquam plane abjecimus illum : & nunc cum tertium tractare iſta oportet, recentes ſumus ab interpretatione. Credet igitur nobis fortaſſe aliquis , agnoſci a nobis poſſe vocem & ſermonem antiqui a triginta pene annis ſodalis , quem nuper demum Latina loqui docuimus. Haec majoris eſſe debent , quam ſi quis dicat , lubricum eſſe quod a ſtilo ſumitur argumentum , & ſimiles huic loquatur ſententias. Sed in rem praeſentem veniamus, & , quantum ejus poteſt fieri, argumentum, quod melius ſentitur & guſtatur quaſi, quam verbis explicatur, declaremus. Olim jam THEODORUS MARCILIUS , non eſſe Luciani Philopatrin contendit, praeter alia id arguentibus ineptiis ſtili , quas paginis omnibus dicit occurrere. Iſtae vero ſtili ineptiae oriri magnam partem videntur ex affectato infeliciter ſublimi ac tragico dicendi genere, quod cum non aſſequeretur , in affine illi vitium ψυχρότητα incidit quam ſaepiſſime. Tanto id quidem magis, quod Poëtarum magnam partem verbis utitur, iisque parum ad rem aptis , qua de cauſſa indutae leonis exuviis ſimiae ſimilem interdum fieri neceſſe eſt. In utroque autem genere incomparabili facultate gaudet Lucianus, ad effingendum ſtilo quidquid libuerit, gravitatem etiam plusquam tragicam, & ad derivandum in ſuos hortulos , non rivos ex Veteribus Poëtis, Homero imprimis, ſed quaſi flumina , adeo quidem , ut cum male quaedam applicaſſe videtur , vel inflexione depravaſſe, tum demum ingenii vis admirabilis eluceat. Unum ex multis exempli cauſſa adferam : eſt Euripidis verſus decantatiſſimus : ἡ γλῶσσ' ὀμώμοχ' ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος. Quam lepide hoc accommodat ad jactatam Cynicorum, ἀναλγησίαν; Ἡ φρὴν , inquit , (a) καὶ ἀλγήσει , ἡ δὲ γλῶσσα ἔσται ἀνάλγητος. Quam feſtive illud Homeri (b):

Ὡς φράτερ φράτερφιν ἀρήγῃ, φῦλά δὲ φύλοις ;

Ad

(a) Vitar. auct. c. 9. (b) Iliad. B. verſ. 363.

Ad Philosophorum certamen traducit (a): ξυνεστήσωμεν ἐπ' αὐτὸν,

Ὡς πήρη πήρηφιν ἀρήγῃ, βάκτρα δὲ βάκτροις.

Sed infinita ejusmodi habet Lucianus, Plutarcho hac parte comparandus, nisi quod hic severior.

XXIII. Noster autem, quisquis etiam fuerit, ut utraque in re peccaverit, jam videamus. Quis negabit, esse nimis παρατράγῳδον illud c. 2. quod MARCILIO jam bilem movit: φῦ, φῦ, φῦ, φῦ, τῶν ὕβλων ἐκείνων, ἰοὺ, ἰοὺ, ἰοὺ, ἰοὺ, τῶν δεινῶν βουλευμάτων, αἰ, αἰ, αἰ, αἰ, τῶν κενῶν ἐλπίδων. Vix in comoedia vel tragoedia ferimus haec talia, ubi tamen actoris gestu efficitur, ut sint aliquantum tolerabiliora & minus φορτικά. Sed bene tamen est, quod cavet auctor, ne ab tam altissimo cothurno statim desiliat. Triepho enim, apud quem haec eructarat Critias, studet ingentissimo mendacio, omnem hanc tragicam supellectilem longissime superare: his enim singultibus Critiam ipsas convertisse nubes, tantumque in Propontide excitasse borean dicit, ut onerariae naves funibus contrahendae sint. Apud nos mentiuntur interdum homines ut trabes inflectantur, quod est in Germanorum nostrorum proverbio; Sed hic, ne caelum ipsum & maria pervertat, timor est. Vix Lucianus cum id agit, ut mentiatur strenue, quemadmodum *in verae historiae Libris duobus*, talia proferre monstra ausus est, ut hic bonus vir serio colloquentibus amicis tribuit. In Poëtica facultate, qua tamen mirifice placuisse sibi videtur, quam parva operae pretia fecerit, ex his, quae jam, ut ordine percurrenti sese offerent, producam, credo, apparebit. Integra Homeri aut aliorum carmina vix inseruit centoni suo, praeterquam quae Lucianus jam olim attulerat; ut appareat, non ipsos illum magnos auctores cognovisse, sed ex viri suae aetati propioris aliquot dialogis pleraque consarcinasse. Ex Aristophanis tamen Nubibus & Ranis quaedam habet, ut & Homerica pauca, quae apud Lucianum nondum observavi. Ut mox ab initio c. 3. ponit, ex Homero Ἀλλ' ἐπεὶ σὲ πρῶτον κιχάνω τῷδ' ἐνὶ χώρῳ, ἀσπάσωμεν κ. τ. λ. Amicus veteranus alteri amico, a quo aliquantum abfuisse, non constat, quicum jam plura locutus est, dicit: *quoniam primum hoc loco te reperio, age illuc abeamus, ubi respirare a malo meo possim.* Inter honoris verba, aulae imprimis incolarum, cum ad epulas aut comissationes perlicere advenas volunt, haec talia esse scimus: apud Homerum pulchre dicitur, ὦ φίλ' ἐπεί σε θύοντα κιχάνω τῷ δ' ἐνὶ χώρῳ. sed in hoc Philopatridis loco sunt prorsus, si quid video, ἀπροσδιόνυσα. Deinde, si carmen esse debet, ut certe apparet, bis in metri leges peccatum est. Primum, cum posterior in ἐπεὶ contra diphthongi naturam, correpta est; Tum quando prima in κιχάνω, brevis apud Homerum & optimos quosque, producta adhibetur. Non defuisse autem apud Graecos malos Poëtas, qui vel in syllabis dimetiendis impingerent, ne hodiernis tantum hominibus hanc laudem relictam putes, vel ex nuptiali elegeio miseri cujusdam Poëtae, quod LUCIANUS *in Lapithis* (b) adfert, constare satis superque possit.

Incipit Ἦ ὄφελ' ποτ' ἄρ' ἦγε Ἀριστανέτου ἐν μεγάροις κ. τ. λ.

Meliorane autem sunt quae sequuntur nostri carmina? Jovem dicit c. 4. συνευωχεῖσθαι Aethiopibus.

Ἀνδράσι μελανστέρνοις, καὶ τὴν ὄψιν ἐξοφωμένοις.

Euge septies peccatum in pedibus sex. Vix versum agnoscas, nisi de morbo hominis, & Politico illo carminum genere paullatim e talibus orto constaret. In ὅρκῳ c. 12. primum hexameter positus est, tum pauca prorsa oratione scripta, mox Jambi sequuntur quinque, & senarius, nisi quod primus pes contra carminis legem trochaeus est. Alibi c. 16. βιώσῃ καλῶς, inquit,

Οὐδὲ σ' ὦκα θέμις τέλος θανάτοιο κιχεῖν.

Hic

(a) Anach. c. 2. (b) c. 41.

Hic bis metri leges migrantur, & praeterea, quid hoc θέμις sibi velit, non apparet: si legas θέμιςι, & sensus concinnior paullum erit, & metrum hac parte constabit melius. Sed an ita voluerit auctor, non dixerim.

Ille c. 18. καὶ ἕτερον μὲν κεύσῃς ἐνὶ Φρεσὶν, ἄλλο δὲ εἴπῃς

Semel tantum claudicat, & potest reponi, si tantum μὲν post κεύσῃς colloces. Septem pedibus incedit, c. 25.

Πνεόντων δόρυ καὶ λόγχας καὶ λευκολόφους τριφαλείας, truncatus ex Anapaestico Aristophanis. Qui hunc proxime antecedit:

Θήγοντες ὀδόντας κατ' ἀνδρῶν θυμολεόντων.

Semel redundat, bis deficit. Claudat agmen deficiens tribus moris (ut ex veteri ratione loquar, qua longae Syllabae duo tempora s. χρόνους, brevi unum tribuebant) c. 28.

Μήτε παραδράμῃς γε ποσὶν μηδὲ παρέλθοις. Si παραδραμέης γε πόδεσσιν legas,

Metro erit consultum; sententia ut non sit inepta & ταυτολόγος, non efficies. Ultimi jambici quam parum exacti, quivis non rudis suavitatis Poëticae videt. Quam absurdum illud sit, quod Poëticis vocabulis flexionibusque, omnibus fere in locis, etiam ubi versus non facit, utitur Auctor, malo ex ipsius lectione dialogi, notationumque nostrarum cognosci, quam ejusmodi quisquiliarum congerie hic nauseam lectoribus, si qui fuerint, creari.

XXIV. Copiosus mirum quantum est Lucianus, & varie unam rem, si saepius recurrat, effert. Hic noster autem, quanquam copiam aliquam affectat, & sub initium statim; tum alias etiam exergasiis utitur: tamen quasi effusa semel omni supellectili, eo subinde inopiae redigitur, ut ad ea, quae inconsulte velut prodegerat, recurrere cum dedecore opus habeat. Ita illud ἄνω καὶ κάτω περιπολεῖν, intra versus non multos c. 1. & 2. bis ponit: ἄμπνευσον τοῦ δεινοῦ vix aliquot interjectis versibus c. 2. repetit. ὡς καὶ Νιόβη τὸ πρὶν c. 1. ὡς καὶ Ἴκαρος τὸ πρὶν c. 2. parum invicem distant: διάτορον βοᾷν bis c. 6. & 25. occurrit: ὥςτε ἐάσωμεν τούτους. ὥςτε ἔασον καὶ ταύτην. ὥςτε ἔασον ἅπαντα. ὥςτε ἐάσατο τὰς φαντασίας. τοὺς δὲ λοιποὺς λήρους ἐάσωμεν, quinquies redire in tam paucis paginis, c. 8. 10. 16. 26. 29. & in dialogo ad ostentationem, ut videtur, τῆς Ῥητορικῆς δυνάμεως composito, quis ferat? Creationis Universi historia bis, c. 13. & 17. iisdem fere verbis, nulla cogente necessitate, narratur.

XXV. Historia porro de Neptuno, precibus lacrymisque, Martis in adulterio deprehensi liberationem impetrante, c. 6. quam quaeso impedita est, quam a Luciani facilitate aliena! Martem enim indissolubilibus cum Venere vinculis constrictum, reliquisque Diis propter adulterium prae pudore silentibus, equestris Neptunus liberavit. Quam illa deinde taedii plena & a muliercularum narrationibus non abhorrens repetitio: ἐπέκειτο δὲ τῷ Ἡφαίςῳ λῦσαι τὸν Ἄρεα. τὸ δὲ ἀμφίγνωλον τοῦτο δαιμόνιον, οἰκτείραν τὸν πρεσβύτην θεὸν, τὸν Ἄρη ἀπηλευθέρωσεν. In illo c. 8. τί τὸ χρήσιμον τῆς Γοργόνος, καὶ τί τῷ φήβει τοῦτο ἡ θεὰ ἐπιφέρεται; vox τοῦτο ad Γοργόνα vel κεφαλὴν erat referenda. Reliqua de Gorgone narratio ineptissima, ut in qua per quatuor versus αὕτην semel, ταύτην ter repetitur, & quae separanda erant, pueriliter miscentur. Quae illa quaeso insania est, quod Triepho introducitur c. 4. jusjurandum exigens, de non nocitura sibi Critiae narratione, & is tamen statim post jusjurandum c. 18. eadem omnia vult experiri, quae in Critia viderat? Quid de illo existimem c. 17. καὶ γὰρ σοὶ οἰκίδιον κατασκευάσαντι — οὐδέποτέ σε διέλαθε κ. τ. λ. dixi ad ipsum locum. Statim sequitur c. 18. πάνυ εὖ λέγεις καί με ἀντισῴζῳς τῆς Νιόβης παθεῖν, ubi ποιεῖς vel simile est omissum. Parum etiam Atticum, hoc est Lucianeum, illud est, quod aliquoties (c. 21. ter, c. 25. ter, c. 26. quater) cum neutris pluralibus, non singulare verbum, sed plurale construitur. Quae hactenus a nobis allata sunt, singula forte in optimae etiam notae, optimi auctoris scripto posse occurrere, longiori praesertim, non nego: possim enim quam plurimis praestantissimorum hominum locis, ubi ipsorum humano errore, (neque vero librariorum semper a talibus culpa abest) aliquid peccatum manifesto deprehendatur, redargui. Illud vero ne-

nego, a castigatissimi sermonis & subacti judicii scriptore Luciano, dialogum inquinati adeo stili, judicio autem aut nullo scriptum aut exiguo, potuisse proficisci. Et gaudeo non Marcilio tantum & mihi ita visum: sed in eadem sententia esse acutissimum virum WALTERUM MOYLE (*a*), qui, *infinitis adeo spatiis*, ait *subsidere infra ingenium, acumen, & elegantiam Luciani, incomparabilis scriptoris, auctorem Philopatridis, ut prope miraculum sit; Ge. Bullo, viro ea doctrina & judicandi vi praedito in mentem potuisse venire, ut ad eum auctorem referret.* Et (p. 292.) *signa omnia barbari aevi inesse ait huic libello, nec virtutem unam, qua commendari possit, cum duabus rebus contineatur, quae possunt esse vel in homine vel in libro, pessimis, stupore atque impietate.* Denique (p. 362.) *plura esse ait in Philopatride, damnata non in Soloecista modo,* (quem Luciani esse negat) *sed in Lexiphane & Rhetorum doctore, qui sine dubio a Samosatensi sint.* Magna cum asseveratione GUIL. WHISTONUS (*b*) de verbis juris jurandi c. 10. *Sermonem*, inquit, *hujus partis dialogi nisi haereticorum veterum alicujus sit, aperte referendum ad quintum, summum ad quartum exiens saeculum.* Et p. 381. *Si quis affirmet haec verba esse primi, aut secundi, aut tertii adeo Ecclesiae saeculi, illum se putare cogi nihil plane familiaritatis habere cum sermone prisci illius aevi, cum ipse contra se rem habere, irrefragabili experientia certus sit.* Sed nempe causae servit vir doctus, & tanto minus nostram rem juvat, quod addit hic etiam, *Nisi tamen ponatur, auctorem incidisse in antiquos quosdam haereticos, eumque ab iis sermonem didicisse* &c. Nempe hoc tantum vult, orthodoxos primorum saeculorum de S. Trinitate non ita locutos; de reliquo sermone libelli non est sollicitus. Nobis contra ea hic non de Christianorum dogmate, sed de stilo Luciani contentio est. De hoc cum Moylio nobis convenire jam indicavimus: illum satisfeciisse etiam credibile est Dodwello, qui scripserat ad Moylium (p. 347.) se non agnoscere barbarismos in Philopatride Luciano indignos. Quod quidem excidisse viro mirarer, nisi illum aliis rebus omnibus, quam λόγων κρίσει operam dedisse, appareret.

XXVI. Igitur neque Luciano antiquior neque ipsius Luciani est Philopatris: sed junioris auctoris, & Samosatensem imitati, quod §. 10. monuimus. Juniorem Luciano suspicatus fuerat etiam Dodwellus, ut vidimus. Suspicatus etiam fuerat vir, dum viveret, doctissimus MATURINUS VEYSSIERE LA CROZE, idque indicaverat in specimine observationum historicarum in Lucianum (*c*): ac postea declaravit, edita jam hac disputatione in literis ad veterem & summum amicum meum C. A. HEUMANNUM (*d*). Ponit nempe characteres historicos, *virgines Cretae caesas*, non satis, puto, feliciter, ut ad c. 13. ostendisse mihi videor, deinde ex fine dialogi *Aegyptum in officio non manentem, Arabium & Susam brevi vincendam, supercilium Persarum* (Palmyram) *dejectum*: quae quidem commode applicari ad Aurelianum posse, certum est. Superest, ut animadvertant lectores, sint ne ea a nobis prolata in his quae sequuntur, quae excludant Aurelianum. Mihi quidem ita videtur.

XXVII. Quanta cum asseveratione juniorem Luciano faciat Philopatrin MOYLIUS, indicatum est. Etiam hoc recte vidit, sub imperatore Christiano non ausurum fuisse quemquam in libello, quo illi adulatum veniret, adeo irrisui habere religionem Christianam. Itaque removit a bona aetate quantum potuit Philopatrin, scriptumque Diocletiano rerum potiente voluit. Hic itaque omnium proxime ab ea sententia abest, quam mox proponemus, ubi, cur in Diocletianum non videatur competere, ostenderimus. Nam si hoc planum fecerimus, nihil nobis obstat, si quaedam sint, quae ad Diocletianum & A. C. CCXCVII, hunc

(*a*) *The works of Walter Moyle Esq. none of which were ever before publish'd, in two Vol. Lond.* 1726. 8. p. 388.

(*b*) In *Primitive Christianity reviv'd* vol. 4. p. 381.

(*c*) Insertum id est Miscellaneis Academiae Berolin. T. I. n. 4. p. 27. seq.

(*d*) Qui illas publici juris fecit in Poecile 1, 3, 7. p. 438.

hunc enim post fluctuationem aliquam ponit, referri possint. Itaque dicto Diocletiani tempori repugnat primo, quod in dialogo nostro unius modo αὐτοκράτορος fit mentio: Diocletianus autem reportatæ victoriæ Persicæ tempore, quemcunque demum illi annum assignes, collegam habuit potestate sibi aequatum, Herculium. Non videtur autem, quod in monumentis publicis tum observabatur, neglectum a Sophista famelico, quod genus plures adulatione complecti solet. Deinde senex illa tempestate fuit Diocletianus, eamque causam allegavit deponendæ mox purpuræ (a): ut alia argumenta (b) taceamus, quibus illud potest confici. In fine Philopatridis autem non sibi tantum, sed liberis suis ad felicitatem sufficere ait Critias dies imperatoris, quod nimis ridiculum est in sene imperatore dicere, qui sibi Caesarem jam assumserat. Sunt caetera in illa parte historiæ, quantum ad annorum rationes, valde impedita, & varie a viris summis disputata. Haec duo tamen quæ diximus, in quantum ad nostram causam pertinent, controversiam, quod sciam, non habent. Sed puto, ipsum Moylium, ut erat vir in summa doctrina candidissimus, si viveret ac legeret, quae jam porro dabimus, sua sententia relicta ad nostram transiturum esse.

XXVIII. Occasio illius nobis fuit, idemque argumentum, ut mihi videtur, minime infirmum, locus, ubi hoc colloquium haberi, scena in qua hac velut fabula agi fingitur. Hunc locum, hanc scenam Constantinopolin, Christianorum μέγαν οἶκον ἀσάκτων, ut ille ait (c), fuisse ita colligo. Sub initium dialogi c. 4. haec Triephontis verba relata sunt βεβαὶ τοῦ ἀναφυσήματος, ὡς τὰς νεφέλας διέσρεψε. ζεφύρου γὰρ ἐπιπνέοντος λάβρου, καὶ τῆς κώμασσο ἐπαθίζοντος, βορέην ἄρτι ἀνὰ τὸν Προποντίδα πεκίνηκας, ὡς διὰ κάλων κὶ ὁλκάδες τὰν Εὔξεινον πόντον ἀνέχόντα, τῶν κυμάτων ἐπικυλινδούντων ἐκ τοῦ φυσήματος. Aguntur itaque haec in littore Propontidos: qui loquuntur a fronte hanc ipsam Propontidem & austrum, a tergo Euxinum Pontum & septentriones habent. Si enim spiritus vehementior ore erumpens boream in Propontide debet excitare, ut haec non ita se habeant, fieri non potest. Igitur ad Bosporum Thracicum res gesta est, seu angustias illas, quæ Propontida ab Euxino Ponto dirimunt, verbo Constantinopoli. Non improbabilis autem conjectura est, hunc dialogum in ea scriptum urbe esse, quæ tum caput rerum & sedes esset imperii. Imperatori enim victoriam gratulatur auctor, quod majori, credo, celebritate in urbe quam in Provinciis solet fieri. Quid quod urbis κατ' ἐξοχὴν dictæ aliquoties meminit, aurata item tecta commemorat, qualia ante Constantini profusum aedificandi & exornandi eam urbem studium, Byzantii fuisse, mihi non sit verosimile, licet moenium robora olim celebrata fiat. Neque Aegyptii mensis nomen, Mesori, ab hac me sententia potest dimovere; quare enim eo utatur Auctor, satis puto, est ad c. 22. indicatum. Si igitur in Constantini urbe scriptus est Philopatris, certe actus esse fingitur; non potest non saltem Constantini aevo esse suppar, Luciano autem sesquisaeculo ad minimum junior.

XXIX. Si corradere omnia & congerere animus esset, quæ in hanc rem dici queant, forte colore aliquo illud posset imbui, ab auctore dialogi imaginem Paulli Apostoli in templo visam (d): jam imagines in templis ante A. C. CCC adhiberi non solitas: consequens igitur esse, ut post id tempus scriptus sit Philopatris. Sed gratis illud a THEOPHILO assumtum, apparet. Illud forte majorem speciem habet, quod jam BARONIUS (e) templum seu basilicam deprehendere sibi visus est in illis dialogi verbis c. 23. καὶ δὴ διήλθομεν σιδηρέας τε πύλας καὶ χαλκέους οὐδοὺς, ἐναβάθρας δὲ πλείστας περικυκλωσάμενοι, ἐς χρυσόροφον οἶκον ἀνήλθομεν κ. τ. λ. Ac il-

(a) *Lactant.* de Mort. Pers. c. 18. qui etiam passim *senem* & *seniorem* circa haec tempora appellat.

(b) V. G. quod apud Vopiscum Numeria. c. 14. miratur Diocletianus jam eo tempore quo Aurelianus adipiscebatur imperium, i. e. A. CCLXX, se post multos a se apros interfectos nondum consecutum esse promissum sibi Druidae Vaticinio imperium &c.

(c) *Dionys. Perieg.* vers. 355.

(d) Quod visum est *Theophilo Raynaudo* Erotemata de libris bonis & malis p. 195.

(e) Ad A. C. 57. §. 101.

illum quidem non esse audiendum, jam BLONDELLUS (*a*) olim demonstravit. Sed melius fortasse procedet, si inverteamus argumentum Baronii, atque ita dicamus: quia basilicæ sumtuosæ meminit auctor dialogi, tales autem basilicæ Constantini demum aetate & post aedificari coeptæ sunt, inde sequi, dialogum nostrum non ante Constantini tempora fuisse scriptum. Verum enim vero ne ita rationes putem, primo illud obstat, quod non usque adeo certum confessumque est, templa & basilicas majores pretiosioresque ante Constantini imperium non extitisse: LACTANTIUS (*b*) certe meminit Ecclesiæ, quam editissimam vocat, a Diocletiano & Maximiano A. C. CCCIIII destructæ, quæ aliquot minimum annis ante, forte jam sub Alexandro Severo fuerat condita. Deinde si certissimum etiam sit, post Constantini ad nostros accessum basilicas aedificari demum coeptas, nolim tamen ex hoc loco quidquam de aetate auctoris inferre, cum probabile non videatur, basilicam, quam ecclesiam aetas illa vocabat, intelligi velle Critiam. Atque ita aliquoties nobis laudatus DAVID BLONDELLUS adversus BARONIUM disputat, *cum nihil occurrere* ait *praeter coenaculum in ipso privatae domus fastigio constitutum, affixo nullo crucis titulo insigne, quoque vix per multiplices scalarum gyros Critiae, maxime ducente alio, evadere licuerit.* Adde, non reperisse Critiam concionem omnis generis hominum, juvenes, mulieres, viros, senes, sed ἄνδρας aliquot ἐκπεπωκότας καὶ κατακορεῖς, qui obviam procedentes sermones cum illo miscuerunt. Nec ex *Persarum* nomine, quo utitur noster c. 29, efficere quidquam conabor. Quanquam enim satis constat, anno demum CCXXX. aut CCXXVI. ut ANTONIO PAGI placet, aerae vulgaris, Artaxerxe duce, Persas pristinum Imperii decus, ademtum Parthis, qui plus CCCC. annis illud tenuerant, recuperasse, minus tamen hac parte sibi constare scriptores, & DODWELLUS monuit (*c*), & infinitis auctorum locis comprobatur. Meliora proinde causae praesidia circumspicienda sentio.

XXX. Succenturiabo igitur aliud, validum, opinor, & quod non ita facile loco se pelli patiatur. Scilicet bis occurrit in Philopatride mentio τῶν ἐξισωτῶν, c. 19. & 20. Qui vero essent ἐξισωταὶ, quod illorum munus, ibi dictum est. Hic illud monere e re mea est, non occurrere antiquiorem, quantum sedulo inquirenti reperire licuit, qui ea voce usus sit, vel ipsius adeo muneris mentionem fecerit, EUSEBIO (*d*) Nicomediensi, qui originem, ni fallor, exposuit. Subjeci ipsa verba, ne fucum facere lectoribus velle videar, Ἐπεὶ δὲ ἕτερα πάλιν τῶν πρότερον κρατούντων τῆς γῆς καταμετρήσεις κατεμέμφοντο, βεβαρῆσθαι αὐτῶν τὴν χώραν καταστενάμενοι· πάλιν καὶ τοῦτο δικαιοσύνης ἄνδρας ἐξισωτὰς κατέπεμψε, τοῖς τὸ ἄζημιον τοῖς δεηθεῖσι παρέξοντας. Apparet, si nihil aliunde adferatur, quod prohibeat, commode verba EUSEBII de prima hujus muneris origine posse intelligi. Occasio mittendi Peraequatores indicatur, justitia in ea re Constantini laudatur, quod non adeo magnam vim haberet, nisi ille primus id beneficii tribuere oppressis instituisset. At ibquitur, tanquam de hominibus olim notis EUSEBIUS. Recte illud quidem. Quo enim tempore haec scribebat, noti fuere. Ante Constantini aetatem potuerunt fuisse incogniti. Eusebium quasi agmine facto deinde sequuntur GREGORIUS NAZIANZENUS, BASILIUS, Imperatores aliquot in codice Theodosiano & Novellis, & reliqui. Haec ipsa causa est, quod Lexicographi communiter hanc vocem omittunt, ad glossaria scilicet lapsae Graecitatis eam relegantes. Idem dicendum de nomine Πολιτικὸς c. 19. in quantum ἐξισωτὴν significat. Atque ista quidem generaliter hic monuisse sufficiat. Ita Galilaeos quod vocat Triepho Christianos, aut recentio-

(*a*) De Episcopis & Presbytt. l. c. Josephus etiam Mede ex hoc loco probare volebat, templa jam Trajani aevo exstrui solita, refutatus ab Ill. Boehemero Dissert. Jur. Eccl. ad *Plinium* & *Tertull.* 2, 13. p. 52. nescio quam bene, cum *aurea* illa *tecta* ironice pro miseris & pauperibus, accipit, quod etiam ab *Ablancurtio* factum video. Nostra in neutram partem aliquid refert.

(*b*) De mortibus persecut. c. XII.

(*c*) Diss. de Isidoro Characeno §. 4. p. 62. Add. *Spanhem.* ad Julian. Or. 1. p. 123. 149.

(*d*) De vita Constantini 4, 3.

tioris multum Luciano scriptoris, aut antiquissimi indicium credimus: cum vero antiquissimum non esse, vel solus Artemidorus in eo laudatus arguat, consequens est ut recentiorem dicamus. Sed & hanc disputationem commodius differemus. Caeterum hoc referre fere audeam, quod πολυάσχολος μαθηματικὴ vocatur, insolito bonis scriptoribus duplicandi seu componendi genere, & nescio quid affectatae fucataeque dictionis sapiente, quae seculo quarto, & deinceps paullatim in Graeciam a pristino candore deflectentem irrepere coepit. ξυνωρὶς apud antiquos, quantum constare mihi potuit, tantum de biga equorum vel mulorum adhibetur; apud nostrum in fine dialogi ὁ καλὸς ξυνωρὶς de amicorum pari dicitur, quomodo etiam apud eum, qui vitam Gregorii Nazianzeni scripsit, ζηλωτὴ ξυνωρὶς de Gregorii & Basilii amicitia, & saepius deinde apud sequiores dictum reperio. Sic κράτος pro Imperatore in ipso fine libelli positum ex Nazianzeno illustravimus. Sed de usu talium vocabulorum, nolim profecto contendere vehementius. Fieri enim facillime in tanta scriptorum Graecorum copia potest, quibus legendis vix aetas sufficeret, nedum memoria comprehendendis, & inopia Lexicorum, ut egregie fallatur aliquis, in primis si non soleat scripto omnia observata sua committere (*a*). Arbitror autem, cum multa concurrunt τεκμήρια, quae singula quidem possent oratione elevari, quaedam etiam ratione rejici, hominis esse impudentis, omnia velle repellere, praesertim si quaedam illorum ad majorem paullo probabilitatis gradum accedant, & nihil caeteroquin sit, quo sententia, quae hoc modo probatur, everti possit.

XXXI. Igitur venio tandem ad ultimum eorum, quae dicere mihi proposueram, caput, idque in tota hac disputatione praecipuum. Nempe sub Juliani τοῦ ἐν ἀθέοις, ut vocant nostri, vel Apostatae imperio, & eo quidem tempore scriptum ajo Philopatridem, cum primum nuncius de felici expeditionis Persicae successu Constantinopolin adferretur. Scriptum autem a gentili homine, forte Luciano, Sophista & ipso, Lucianeo certe more, qui Christianorum ominibus praedictionibusque explosis, Imperatori victoriam Persicam gratulatus, felices porro successus, victoriasque innumerabiles apprecetur. Cum primum ista ante hosce xxv annos proponerem, faciebam, quod aetatem & conditionem meam decebat, uti deprecarer invidiam novitatis apud Theologos, qui fidem Ante-Nicenam solent ex hoc dialogo ostendere. Hoc jam opus esse non puto. Nisi enim actus tot annis docendi & vivendi tenor me purgaverit his, quibus me probari oportet, frustra veniam mellitissimis etiam verbis postulem. Quare statim ad probandum quod suscepi progrediar.

XXXII. Primum autem illud meminisse te, mi Lector, velim, supra probabile admodum factum a nobis esse, in Constantini urbe, quae jam tum ita vocaretur, scriptum esse Philopatridem. Nunc addendum hoc est, nunquam ausurum fuisse gentilem hominem, Christiano Imperatore, acerbe adeo Christianos, & scripturas divinitus nobis traditas traducere, & deridiculo delectamentoque sibi habere, ac fecit hujus dialogi auctor. Licet enim non vi atque suppliciis in gentiles, si quiete alias se gererent, animadverterint sanctam nostram fidem amplexi Imperatores (*b*), vix tamen id videntur fuisse passuri, ut aperte quis illam conviciis proscinderet. Si enim capital esse jusserunt Constantius, Theodosius, Imperatores alii, si quis gentili ritu sacrificaret, aut haruspicinam exerceret (*c*): si capite puniendum censuere Theodosius & Valentinianus (*d*), qui servum seu ingenuum, invitum seu suasione ex cultu Christianae religionis in nefandam sectam ritumve traduxisset: quid putemus illi factum, qui apertam adeo contumeliam inferre Christianis esset ausus? Relinquitur igitur, sub Imperatore Constantinopolitano, qui idem gentilis esset, venenum suum effu-

(*a*) Sic deprehendi apud *Euripidem* Phoeniss. 1092. ξυνωρὶς δὲ τέκνων. Et tamen puto, usum nostri auctoris suo id est quarto senescenti saeculo deberi.

(*b*) Vid. L. 6. Cod. de paganis & sacrificiis.

(*c*) Vid. tit. Cod. de paganis.

(*d*) L. 5. Cod. de Apostatis.

effudisse Philopatridos auctorem, sub quo scilicet non impune solum id laturus erat, sed favorem etiam & forte dona meriturus. Alius autem non occurrit, quam Julianus Apostata, quo Imperatore & licentiam habuit, & proposita praemia, quisquis has nugas procudit.

XXXIII. Deinde victoria de Persis, quae sub finem dialogi celebratur, & occasionem scribendo dedisse videtur, si in quem alium, in Julianum certe convenit. Jam ab initio suscepti imperii magna vi expeditionem Persicam moliebatur, eosque ab initio successus fortunae habuit, qui opinicio utique essent digni. Si nihil aliud, magnum certe erat, desiisse Romanum imperium vinci a Persis, & vincere posse iterum didicisse, postquam infeliciter adeo Constantius rem adversus crudelissimam gentem gesserat. Placet EUTROPII verba 10, 6. quia sunt brevissima, adscribere: *Diversa Constantii fortuna fuit. A Persis enim multa & gravia perpessus, saepe captis oppidis, obsessis urbibus, caesis exercitibus: nullumque ei contra Saporem prosperum praelium fuit: nisi quod apud Singaram, haud dubiam victoriam ferocia militum amisit.* Post has clades utique contemnenda non erant, quae Julianus brevi adeo tempore feliciter gessit. Facilis labor esset, sed nimium lectoribus longus, parum autem, ad hanc quidem rem necessarius, ex AMMIANO MARCELLINO, ZOSIMO, LIBANIO (*a*), & reliquis, quo apparatu, quas res, quo tempore gesserit, explicare: quare contenti iterum EUTROPII erimus brevitate, qui 10, 8. *Julianus*, inquit, *ingenti apparatu Parthis intulit bellum, cui expeditioni ego quoque interfui. Aliquot oppida & castella Persarum in deditionem accepit, vel vi oppugnavit. Assyriamque populatus, castra apud Ctesiphontem stativa aliquandiu habuit: remeansque victor, dum se inconsultius praeliis inserit, hostili manu interfectus est.* Addere fas sit, quod ZOSIMUS post enarratas 3, 12--29. res gestas Juliani, ἀπέθανεν, inquit, οὐ πόῤῥω τῶν Περσῶν ἡγεμονίαν τῆς ἀπωλείας καταςήσας ἐσχάτης. Et c. 18. de Bersabora urbe capta dixerat. Ἐντεῦθεν οὐχ ἡ τυχοῦσα τῷ Ῥωμαίων ἀξιώματι προσεγένετο δόξα, πόλεως μεγάλης, καὶ τῶν ἐν Ἀσσυρίᾳ μετὰ Κτησιφῶντα μεγίσης, οὕτω δὲ ὀχυρωμένης, ἐν δύο μόναις ἡμέραις κατὰ κράτος ἁλούσης. Sublatum igitur Constantii cladibus Persarum supercilium, Juliani cecidit victoriis. Sed in proclivi etiam est illud probare, has ipsas Juliani victorias, mirifice, & hyperbolikῶς etiam ab iis, qui Imperatori faverent, esse celebratas. Audiamus GREGORIUM NAZIANZENUM (*b*), qui, cum de expeditione Persica sermo est, τὰ μὲν οὖν πρῶτα, inquit, τῆς ἐγχειρήσεως αὐτῷ (Juliano) καὶ λίαν νεανικὰ (*c*), καὶ πολλοῖς τῶν τὰ ἐκείνου φρονούντων περιβεβλημένα. Alio loco (*d*) ita insultat epiniciis & gratulationibus Juliano dictis, ut mihi quidem minime obscure ad hunc ipsum Philopatrin respexisse videatur: ποῦ Βαβυλὼν ἡ ἔνδοξος θρυλλουμένη, καὶ οἰκουμένη πᾶσα περιῳουμένη, ποῦ δὲ οἱ ἐν τῇ χειρὶ κρατούμενοι Πέρσαι καὶ Μῆδοι; κ. τ. λ. Babylonis interitum spondet noster Cleolaus, cum inter alia hoc relinquere se dicit liberis suis, ὡς ἴδωσι Βαβυλῶνα ἁλλυμένην. Et ipsum etiam Julianum spe praecepisse Babylonis expugnationem, AMMIANUS MARCELLINUS auctor est, apud quem 23, 3. *ostento equi, Babylonii nomine, humi sese prae dolore provolventis, laetior Julianus exclamavit, plaudentibus proximis, Babylona humi procidisse.* Alterum vero illud, ποῦ δὲ οἱ ἐν τῇ χειρὶ κρατούμενοι Πέρσαι καὶ Μῆδοι; manifeste cum iliis Cleolai verbis conspirat: Πέπτωκεν ὀφρὺς ἡ πάλαι βοωμένη Περσῶν —— Χειρὶ κρατοῦντος εὐσθενωτάτῳ κράτει. Si quis vero nobis obiciat, nec Susa a Juliano occupata, nec in Arabia quidquam rei gestum, nec Aegyptum perdomitam, illi jam est respondendum.

XXXIV. Quin

(*a*) Orationibus duabus in Juliani necem habitis quae To. 2. locum inter opera ejus, ut sunt a *Morellio* edita, obtinent: it. de vita sua p. 44. seq. T. 2. Multa de iisdem rebus idem *Libanius* in Orat. de Juliani nece ulciscenda, & altera parentali, quae volumine VII. Bibl. Gr. *Fabricianae* primum editae sunt. Vid. V. G. p. 175. seq. & ibi *Olear.*

(*b*) Oratione στηλτ. II. inter reliquas orationes IV, p. 114. edit. Billii.

(*c*) De hac voce vid. *Jo. Andr. Bosius* in exerc. Philol. ad 1. *Tim.* II, 22. p. 13.

(*d*) p. 123. ib.

XXXIV. Quin respondit jam bonam partem pro nobis Gregorius, verbis proxime a nobis adductis, quibus vanas hominum spes, & praesumtas animis victorias ridet: imprimis autem id locum habere debet, cum ita loquitur Cleolaus, ut nunc praeeunte La Crozio a nobis versiculi illi interpuncti sunt, ut praeter *collapsum Persarum supercilium* reliqua verbis futuri temporis efferantur omnia. Quis vero nescit, epinicia, panegyricos, & id genus scriptiones, ad adulationem compositas, plerumque, si non mendaciorum, certe spei ominumque quam rerum gestarum plus continere? De iis igitur, quae tanquam futura spondet Cleolaus, GREGORIO ita factum ab adulatoribus confirmante, non erimus soliciti. Quod si quis durior paullo illud δ' vel δὲ perperam omissum dicat, idque indicio esse contendat, incidendum aut interpungendum adeo esse demum post ἔσεν illi tamen non absurdum videri debet, si dicamus, de Susis aut rumorem falsum tum Constantinopolim allatum, ut hodienum fieri singulis fere diebus assolet, aut imitatum illud esse Cleolaum, quod vatibus, non falsis minus quam veris, in more positum est, ut, quas res certo futuras aut sciunt, aut imaginantur, eas tanquam factas atque praeteritas hominum oculis animisque repraesentent. Quin historicos etiam qui se dicerent, non immunes ab ea vanitate olim fuisse in conscribendae historiae praeceptis Lucianus memorat c. 31. Ἤδη δ' ἐγώ τινος καὶ τὰ μέλλοντα συγγεγραφηκότος ἤκουσα, καὶ τὴν λῆψιν Οὐολογέσου καὶ τὴν Ὀσρόου φυγὴν κ. τ. λ. De Parthis & hic mentiebatur. Caeterum qua spe profecuti sint Julianum amici, LIBANIUS (*a*) indicat, cum Deos rogat, velint, jubeant, ἡμετέραν κρατιὰν ἐν Σούσοις δειπνῆσαι Περσῶν οἰνοχοούντων. ταῦτα εὔχεσθαι καλὸν, ταῦτα εὔλογον προσδοκᾶν. Nec post obitum Imperatoris, se aliosque ea spe fuisse, dissimulat idem Sophista, cum alteram in necem illius orationem (*b*) ita auspicatur: ἔδει μὲν, ὦ παρόντες, ἅπερ ἠλπίζον ἐγώ τε καὶ πάντες ἄνθρωποι, τὸ τέλος εἰληφέναι καὶ τὴν τῶν Περσῶν ἀρχὴν νυνὶ καταλελῦσθαι· τῆς δὲ ἐκείνων γῆς Ῥωμαίους ἄρχοντας ἀντὶ Σατραπῶν ἐπιμελεῖσθαι νόμοις ἡμετέροις κ. τ. λ. & post multa alia (*c*) Ἡμεῖς μὲν οὐδὲν τὴν Περσῶν ἄπαστον μέρος Ῥωμαίων ἔτεσθαι κ. τ. λ. Nec parum ad rem nostram facit, quod idem LIBANIUS cum feliciter & strenue a Juliano gesta retulisset, καὶ τούτων, inquit, (*d*) ἕκαστον ἤγγειλε μὲν οὐδεὶς, τὴν δὲ τῶν ὁρώντων ἡμεῖς ἡδονὴν ἠδόμεθα, πιστεύοντες, ἃ δὴ καὶ ἐγίγνετο, γενήσεσθαι. Si enim oratoris flosculos demas, illud certe relinquitur, incertos & sine auctore rumores, ex studiis, ut fit, hominum ortos, praecessisse tantae felicitatis nuncium. Quod enim Antiochiae factum est, loco Persiae propiori, quin aeque Constantinopoli fit factum, nihil impedit.

XXXV. Quod vero Aegyptum δεδουλωμένην filiis relicturum se sperat Triepho, id mirum alicui videri queat, cum de Aegyptiis imperii Romani hostibus, vel rebellibus potius, in Juliani historia nulla fiat mentio. Sed in hoc ipso etiam praesidium caussae meae invenisse mihi videor. Scilicet Aegyptii, ab innata animis levitate, ad seditiones & res novas fuere semper quam maxime proclives (*e*): nec postquam Christiana inter eos religio invaluit, populare hoc vitium exuerunt, ut potius haec ipsa saepe turbarum maximarum & periculosissimarum occasionem, innocens tamen ipsa per se, demta hominum malitia, praebuerit (*f*). Aetate Juliani, imprimis Alexandriae aliquoties ingentes turbae, caedes etiam & aedium expugnationes, ex dissensione Arianorum & recte sentientium, sed recte non semper

(*a*) Orat. VIII. quae est Panegyr. in Julian. p. 250. To. 2.

(*b*) Tom. 2. x mam p. 260.

(*c*) p. 325. D.

(*d*) De Vita sua p. 45. A.

(*e*) Ita sub saeculi tertii finem Achilleo duce tota fere Aegyptus rebellavit, ab Imperatore Diocletiano ea caussa pervastata, ut testatur in Chronico Eusebius circa A. C. 295.

(*f*) Videnda quae de hoc Aegyptiorum ingenio *Jac. Gothofredus* ad Cod. Theod. L. 1. de defensoribus civit. L. 3. de his qui super relig. L. unica de his qui plebem audent, denique L. 31. de his quorum appellationes, magna industria & doctrina incomparabili congessit, quae huc transcribere nihil attinet.

per viventium exortæ, graviter urbem illam & rempublicam concusserunt: de quibus nemo tacuit, qui de Historia Ecclesiastica illorum temporum scripto aliquid mandatum reliquit. Habentur etiam epistolæ aliquot imperatoris Juliani ad populum Alexandrinum, inter reliqua ejus opera editæ, quibus graviter ea de causa illos objurgat. Probabile igitur est, aut agitasse Julianum consilia, de compescenda atque opprimenda in perpetuum illa animorum ad seditiones proclivitate, aut Cleolaum certe optasse, grave adeo jugum imponi Aegyptiis, ut sub illius onere superbiæ, ex qua oriri fere solent contumeliæ atque seditiones, obliviscerentur. Quomodo autem quæ de Aegypto hic dicuntur cum DODWELLI sententia (de qua §. 15. diximus) conciliari queant, non video. LUCIANUS cum Aegypti procurationem sibi creditam refert (*a*) ut pacatæ Provinciæ meminit, eodem tempore quo ista scripsisse illum vult DODWELLUS; & SPARTIANUS (*b*) quo loco persecutionis adversus Christianos decretæ meminit, statim gratiæ Imperatoriæ adversum Alexandrinos, Aegyptiorum fere primos, specimen adfert, *jus Bulευτarum illis attributum.* Sed nondum a DODWELLO discedo. Putabat enim vir doctissimus, quod Arabes inter hostes imperii Romani referantur, clare satis indicare, Severo imperante scriptum Philopatrin, ut qui post Trajanum solus Arabas bello petiverit. Et fateor, vim haud exiguam hujus argumenti futuram, nisi aliæ rationes abjudicarent Luciano Philopatrin, atque Juliani temporibus vindicarent. Quæ cum ita sint, vitio verti nobis non potest, si ad spem Cleolai referamus, quæ de Arabibus, inquieta gente & latrociniis infami, Cleolaus spondet: imprimis cum τὴν οἰκουμένην περιοδεύσειν ex NAZIANZENO viderimus. Licet enim Petraea Arabia jam a Trajano redacta sit; tamen Nomades illi & Scenitae Arabes, in quibus & Saraceni, subigi non potuerunt. De utraque Arabia quæ dicta nostra firment protulit e suis thesauris EZ. SPANHEMIUS (*c*), qui etiam multa collegit (*d*) e quibus intelligamus, optabile fuisse eo tempore, quo Philopatrin scriptum censemus, videre, quod optat Triephon, τὰς ἐπ' ἀρόμας τῶν Σκυθῶν πεζοπορίας.

XXXVI. Adhuc igitur bene sibi constant omnia, ut feliciter ac strenue gesta, quæ in Philopatride celebrantur, illa possint esse, quæ Julianus sub initium expeditionis Persicæ perfecit. Videamus reliqua an sententiæ nostræ faveant. Inducuntur Christiani male adfecti erga Imperatorem, &, ut interpretatur auctor, ipsam patriam. Christiani inquam. Neque enim assentiri possum BASNAGIO (*e*), qui negat in ultima dialogi parte de Christianis sermonem esse, ne Baronio concedere cogatur, templum ibi describi, templaque adeo fuisse diu ante Constantinum: sed mathematicos fuisse ait, & ob id ipsum non Christianos. Verum qui attente & dialogi verba, & quæ nos ibi adscripsimus legerit, inveniet, negari potius, esse illos mathematicos; illasque de rebus caelestibus interrogationes potius ad ludibrium pertinere. Porro dicit Basnagius, Triephontem, qui ut Christianis sacris initiatus introducatur in priori parte dialogi, in fine ipsum quoque maledicere illis male erga Imperatorem affectis: hos ergo non videri Christianos. At Triephon ita de sua initiatione loquitur, ut satis appareat, illum ludibrio habere & magistrum illum suum & totam religionem. Qui ergo priori parte libelli ridet Christianos, illum non mirum est eosdem in posteriore parte accusare ut male animatos adversus imperatorem. Caeterum hi male animati describuntur, ut homines ascetæ, jejuniis, vigiliis malis, vestibus, & duro victu se macerantes, de magnis rerum conversionibus loquentes, hymnos canentes, quales Juliani aetati multos fuisse Christianos, longiori probatione non indiget. Christiani ergo inducuntur male ominantes reipublicæ, μεταλλαγοῦσιν, ajunt, τὰ πράγματα, παραχαὶ τὴν πόλιν

(*a*) Apol. *pro Merced Cond.* c. 12.
(*b*) In Severo c. 17.
(*c*) Ad Juliani Or. 1. p. 164. seq.
(*d*) Ibid. p. 51. seq.
(*e*) Annal. Eccles. ad A. C. 213. n. 3. p. 267.

κἂν καταλήψονται, τὰ στρατόπεδα ἥττονα τῶν ἐναντίων γενήσονται· & aliud illorum dictum, tanquam nimis mali ominis reticet Critias. Haec minime profecto conveniunt in ea tempora, quibus oppressa adhuc gentilium multitudine gemebat ecclesia; (quidni enim liceat hic transeundo quasi confirmare quæ supra dicta sunt) tunc enim gentiles quidem calamitates omnes, strages exercituum, terræ motus, famem, sterilitatem, inundationes, publica omnia mala Christianis imputabant: horum vero erat ostendere, nihil tum accidere quod non olim accidisset, quin nunquam fuisse felicius Romanum imperium, quam exorta & invalescente Christiana religione. De Imperatoribus autem qui tum viverent, non nisi maxima cum veneratione & faustis ominibus loquebantur, tantum aberat, ut aut imperii mutationem, aut exercituum clades, aut simile quid auderent praedicere. Atque de his nemo dubitabit, nisi qui in antiquorum Ecclesiæ Doctorum scriptis, apologeticis imprimis, plane sit hospes. Speciatim Severi aetate, qua scriptum tamen vult Philopatrin H. DODWELLUS, ita se rem habuisse, e TERTULLIANI Apologetico satis constat. Quod autem is quem modo laudavi DODWELLUS mala Christianorum, mundi finem in dies expectantium, de rep. Romana auguria occasionem persecutioni dedisse autumat, cui praeluserit hac κωμῳδίᾳ Lucianus, in eo ratio fugit virum doctissimum. Saltem in locis ab ipso adductis nihil est praesidii. EUSEBIUS enim (*a*) & HIERONYMUS (*b*), qui illum fere ad verbum expressit, de Juda Chronographo diserte affirmant, eum Severianæ persecutionis atrocitate motum, in decimum illius annum Anti-Christi adventum, finemque mundi contulisse. Persecutionis igitur atrocitas, ut finem mundi imminere crederet Judas, eum permovit: non, ut DODWELLUS interpretatur, praedictio Christianorum de fine mundi, persecutioni occasionem (*c*) praebuit. Fit haec vel inde probabilis sententia, quod de Nerone (*d*) Anti-Christo simile quid creditum olim fuerit. Juliani autem aetate longe aliam rerum fuisse faciem constat. Sub Constantini M. imperio, alte caput Christiana res extulerat. Propensa, quin profusa hujus Imperatoris in Episcopos voluntas atque benivolentia, tantum eis cum auctoritate conciliaverat supercilium, ut jam tum iniquitatis mysterium operari occulte in quibusdam occiperet. Luxuriari itaque jam & insolentius efferri coeperant animi, ut mirum non sit, cum ejurato veri Numinis cultu, ad gentilium Deorum, Solis imprimis veneration defeciisset Julianus, non defuisse inter Christianos, qui liberam vocem mittere auderent, infelicitatemque ipsi, tanquam homini impio, atque imperio ejus portenderent. Et sane ingens causa suberat, cur interitum ejus optarent Christiani. Quid enim sperare aliud poterant a victore reduce, quam bonorum direptiones, infamiam, & corporis etiam cruciatus atque supplicia? Quorsum multa sunt in GREGORII NAZIANZENI *orationibus Philippicis adversus Imperatorem Julianum*, & alibi, quæ facile a nobis, si id quidem nunc ageremus, possent adferri: Illud tamen monuisse liceat, gentiles etiam spe majoris adversum Christianos licentiæ post reditum Juliani obtinendæ fuisse erectos. Ita LIBANIUS (*e*) speransse inter alia se dicit, τοῖς ἱεροῖς ὑποχαράττειν τοὺς τάφους, quorum ea procul dubio sententia est, sperasse, ut eversis martyrum tumulis idolorum fana in eorum locum restituerentur.

XXXVII. Probatum est, tum voluisse Christianos tum potuisse paullo liberius de Juliano loqui: locutos esse, jam est auctoritate idoneorum scriptorum confirmandum. Ut taceam pervulgatum illud de Athanasio, quem, cum ab Juliano pulsus Episcopatu suo, & ur-

(*a*) Hist. Eccles. 6, 7.

(*b*) De Scriptor. Eccl. c. 52.

(*c*) Veriorem persecutionis occasionem ex *Tertulliano* adfert *Christianus Kortholtus* de persecutionibus c. 6. §. 7. p. 260.

(*d*) Virum nimirum asservari alicubi credebant ut Anti-Christum aut ipse ageret sub finem mundi, aut ejus saltem praecursor esset. quorsum videndus *Lactantius* de mortibus persecutorum c. 2. & *Augustinus* de civit. Dei 20, 16.

(*e*) Orat. 11. in necem Jul. T. 2. opp. p. 326. Add. quae ad ejusd. *Libanii* librum de ulcisc. morte Juliani §. 5. p. 149. ab *Oleario* notata sunt.

urbe Alexandria excederet, dixisse ferunt: *cedamus, amici, nubecula est cito transitura* (*a*). Item alterum illud de Paedagogo Antiochiensi, qui interrogatus paucis ante Juliani obitum diebus: ecquid ageret Fabri filius? (Christum putabat) capulum Juliano parare, respondisse traditur (*b*). Hoc ut taceam, locuples historiae horum temporum auctor AMMIANUS MARCELLINUS 32, 12. haec habet: *quae maximis moliminibus festinari cernentes* (loquitur de praeparatione expeditionis Persicae) *obtrectatores desides & maligni, unius corporis permutatione tot cieri turbas intempestivas, indignum & perniciosum esse strepebant, studium omne in differendo procinctu ponentes: & dictitabant his praesentibus, quos audita referre ad imperatorem posse rebantur, eum, ni sedatius ageret, immodica rerum secundarum prosperitate, velut luxuriantes ubertate nimia fruges, bonis suis protinus occasurum.* Quos *obtrectatores desides & malignos* AMMIANUS gentilis homo vocat, Christianos eum intelligere, VALESIUS observat ad hunc locum, & conferri secundam NAZIANZENI Philippicam jubet, in qua diversa verbis, re habentur eadem. Idem AMMIANUS 23, 1. & 5. varia portenta atque omina refert, quae a bello Julianum adversus Persas retinere debuissent. Cum vero eadem spreverit, qui tamen alias superstitionibus, vaticiniis, oraculis & ejusmodi nugis ad stuporem esset deditus (*c*), videtur haud absimile vero, suspicatum fuisse, Galilaeorum, ut ipse Christianos vocabat, fraude ea sibi quasi terriculamenta objici, ne victor reversus gravius illorum cervicibus incumberet. Quid? quod LIBANIUS Christianos insidiarum in Juliani caput structarum, tum caedis etiam ipsius insimulat. Qua in re ecquid veri insit, jam non disquiro, neque etiam simpliciter vera esse, quae in Philopatride de iis dicuntur, crediderim; hic modo, quae fuerit tum de Christianis inter Gentiles existimatio, quaeritur. LIBANIUS igitur, cum (*d*) conspiratum saepe in caput Juliani dixisset, quaesivissetque quid caussae subesset, quod mitissimus Princeps insidiis aliquoties esset petitus, *ἐγὼ δὲ*, subjicit, *τούτου τὴν αἰτίαν ἐν τῇ μνήμῃ τῆς ὀδυνηρᾶς ἐμοὶ τελευτῆς φράσω.* Deinde cum ad illum locum perventum est (*e*), primo a suorum aliquo interfectum esse arguit, quod nemo inter Persas fuerit, qui promissum praeconis voce praemium illi qui tantum facinus ausus esset, vindicare sibi voluerit: tum propius auctores caedis designat (*f*) (adscribam enim verba, si forte interpunctione commoda clariora possim, quam primum intuenti videntur, reddere,) *οἷς γὰρ οὐκ ἐλυσιτέλει ζῶν, (οὗτοι δὲ ἦσαν οἱ ζῶντες οὐ κατὰ τοὺς νόμους) πάλαι τε ἐπεβούλευον, καὶ τότε δυνηθέντες εἰργάσαντο. τῆς τε ἄλλης ἀδικίας αὐτοὺς ἀναγκαζούσης, οὐκ ἐχούσης ἐπὶ τῆς ἐκείνου βασιλείας ἐξουσίαν, καὶ μάλιστά γε τοῦ τιμᾶσθαι τοὺς θεούς, οὗ τὸ ἐναντίον ἐζήτουν.* (*g*) Eos igitur caedis reos facit, qui non vivebant secundum leges, superstitiosas scilicet & idololatricum quidquam habentes, quique Deos coli aegre ferebant, verbo Christianos. Vix, qui haec cum cura inspiciet, dubitabit, Christianos peti in Philopatride eos, qui male Juliano ominari fuerant ausi.

XXXVIII. Antequam ab iis argumentis discedamus, quae ex publica rerum facie, qualis ea tum erat, sunt depromta, duo juvat paucis attingere. Unum est, laudari in Philopatride laetas Romani res imperii, & felicitatem temporum, cum interrogantibus Christianis,

(*a*) Vid. *Rufi.* H. E. 2, 3.

(*b*) *Theodorit.* H. E. 3, 18. cap. 19. autem Juliano cuidam monacho Imperatoris caedes eadem qua contigit hora revelata esse narratur. De Didymo Alexandrino Philosopho similia refert Sozom. 6, 2. Add. *Olear.* ad *Liban.* de Juliani morte ulcisc. p. 164. Maris Chalcedonensis Episcopus quam contumeliose Julianum tractaverit, narrat Socrates 3, 2. De tota multitudine Antiochiensium Christianorum *Jo. Malela* Chron. P. 2. p. 15.

(*c*) Vid. *Ezech. Spanh.* in Praefatione, quam operibus Apostatae a se editis & ex parte illustratis praemisit, fere circa medium, ubi luculenta tum Juliani ipsius, tum aliorum in hanc rem testimonia profert.

(*d*) Or. x. p. 307.

(*e*) p. 323. seq.

(*f*) p. 324.

(*g*) In libro s. oratione *de vindicanda Juliani nece* quam in *Fabric.* Bibl. Gr. vol. 7. editam diximus aperte etiam Christianos accusat. Vid. in primis §. 5. p. 149. Suspicioса maxime sunt quae narrat *Jo. Malela* Chron. P. 2. p. 21. seq.

nis, quid ageretur in urbe & in mundo? Respondet Critias: χαίρουσίγε πάντες, καὶ ἔτιγε χαρήσονται. AMMIANUS autem MARCELLINUS 22, 9. testatur, dum Julianus imperium teneret solus, nec moribus internis esse concitum orbem Romanum, nec barbarorum quemquam exsiluisse fines. Alterum autem hoc est, quod quæ περὶ τῶν ἐξωτερῶν, de Peraequatoribus, in Philopatride dicuntur, in Juliani tempora & ipsa videntur convenire. Sed quid probabile hac de re nobis videatur, diximus in notis ad c. 19. obscurissimum in toto dialogo locum, in quibus etiam exposuimus, quæ de Cretensium virginum caede in Philopatride c. 9. memorata, quam nec ipsam a Juliani aetate abhorrere conjicimus, nostra sit sententia. Pergamus igitur ad ea quæ restant.

XXXIX. Scilicet haud exiguum caussæ meæ & sententiæ praesidium in eo colloco, quod auctor dialogi, cum clare adeo & perspicue Christianis illudat, ipso tamen hoc excellentissimo Christianorum nomine non utitur, sed Galilaeorum. Quæ res vel sola si esset, probabilem alicui sententiam, quam defendendam suscepi, redderet. Sed cum non desint, quæ circa hanc appellationem moveri, nec sine doctissimorum virorum suffragiis, possent, res universa paullo est altius repetenda. Sub prima rei Christianæ initia, qui sanctissimam Servatoris nostri disciplinam essent amplexi, μαθηταὶ hoc est discipuli vocabantur: ab inimicis autem Galilaei itemque Nazareni, a patria ductum Christi utrumque, illud etiam plerorumque Apostolorum. Appellationis utriusque mentionem habent etiam libri sacri, Galilaeorum, Joh. 7, 52. Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῆς Γαλιλαίας εἶ; Nazarenorum autem Act. 24, 5. ubi Paullus πρωτοστάτης τῆς τῶν Ναζαραίων αἱρέσεως vocatur. Durasse haec nomina ad illud tempus, quo Christiani Antiochiæ primum sunt vocati, testis praeter alios est SUIDAS (*a*): Ἰστέον, ὅτι ἐπὶ Κλαυδίου βασιλεύοντος μετωνομάσθησαν οἱ πάλαι λεγόμενοι Ναζωραῖοι καὶ Γαλιλαῖοι, Χριστιανοί. qui id videtur sumsisse ex JOHANNE ANTIOCHENO MALALA, apud quem (*b*) eadem leguntur. Cum enim nominis Christianorum Antiochiæ, Evodio Episcopalem sedem occupante, imposuti mentionem injecisset: πρώην γὰρ, addit, Ναζωραῖοι ἐκαλοῦντο, καὶ Γαλιλαῖοι ἐκαλοῦντο οἱ Χριστιανοί. Post hoc tempus obsoleviisse Galilaeorum nomen videtur: cum nimirum & aliud esset, quo censerentur Christi discipuli, & prolatis extra Galilaeæ, ac Palaestinæ adeo fines religionis Christianæ pomoeriis, ipsa appellandi cessaret ratio, nisi quis totum mundum in Galilaeam versum esse, voluisset dicere. Inde est quod nulla ab ea aetate Galilaeorum mentio occurrit (*c*), donec Julianus, Christianorum appellationem jam gloriosum aliquid habere videns, stupidæ gentis nomen Christianis & attribuit ipse, & lata lege jussit attribui: quod quidem pertinaciter adeo ipse observat, ut vix credam Christi aut Christianorum nomen in iis, quæ supersunt ab illo scripta, occurrere. GREGORIUS igitur NAZIANZENUS *d*), hunc enim solum ex innumeris fere aliis huc advocasse sufficerit, Καινοτομεῖ, ait, ὁ Ἰουλιανὸς περὶ τὴν προσηγορίαν, Γαλιλαίους ἀντὶ Χριστιανῶν ὀνομάσας τε καὶ καλεῖσθαι νομοθετήσας, & paullo post nomen hoc vocat ὄνομα τῶν οὐκ ἐναβότων. Hinc demum apparet vis argumenti nostri, ab hac appellatione desumti. Qui enim auctor, cum manifeste de Chri-

stia-

(*a*) Voce Ναζωραῖοι.

(*b*) In historia chronica, ut est Oxonii 1691. è codicibus Bodlejanis cum interpret. & not. Edmundi Chilmeadi edita p. 318.

(*c*) Usurpari ait *Dodwellus* de fortitud. Martt. §. 2. a Celso etiam. Sed in libris quidem Origenis octo contra Celsum nullum ejus rei vestigium deprehendo. Observavi autem in fragmento ex epistolis Manetis s. Manichaei in *Fabricii* Bibl. Gr. vol. 7. p. 283. Τῶν Γαλιλαίων δύο φύσεις ὀνομαζόντων ἔχειν τ. Χριστὸν κ. τ. λ. Utrum sit ipsius Manetis, an alicujus Manichaei, & ad quae tempora, quos homines, referendum sit, jam non vacat disquirere. Interim manemus in observatione *Dodwelli*, in epistolica ad *Moylium* dissertatione p. 343. ubi ait, Auctorem Philopatridis (quem jam ponit scripsisse A. C. 261.) primum esse, quem norimus, qui Galilaeorum appellationem instauraverit, & Christianorum nomine abstinuerit. Haec in tantum assumimus, in quantum fatetur tam diligens observator, nusquam alias ante Julianum Galilaeorum nomen revocatum.

(*d*) Orat. III. quae est invectiva I. in Julianum p. 81.

ſtianis loquitur, hoc quidem auguſto illorum nomine, quod ignorare non potuit, abſtinet, utitur autem illo Galilaeorum, quod cum diu evanuiſſet, a Juliano revocatum, poſt eum iterum obſolevit, is ſub Juliano ſcripſiſſe merito credendus eſt. Hinc, ut praeter viam quaſi hac moneam, patere arbitror, quam recte vir doctiſſimus (*a*) ANTO. PAGI reprehenderit BARONIUM, qui Canonem primum Concilii Apoſtolorum, ſi Dis placet, Antiocheni, eo nomine rejecerat, quod eo decernatur, *ut credentes in Chriſtum, quos illius temporis homines vocabant Galilaeos, Chriſtiani vocarentur*; cum tamen ſatis conſtet, id nominis a Juliano demum Chriſtianis tributum. Qua in re conſentientem ſibi habet NATALEM ALEXANDRUM (*b*). BARONIUM igitur refutaturus PAGI ad Philopatridis auctorem, quem Lucianum putat, provocat, qui ante Juliani tempora Paullum Tarſenſem Galilaeum appellaverit. Nimirum falſus eſt BARONIUS, cum antiquiſſimis Eccleſiae temporibus Galilaeorum appellationem in uſu fuiſſe negavit. Sed infeliciter eum, ex Philopatride, ſi recte illius a me aetas conſtituitur, ANTO. PAGI erroris redarguit. Id quod hic monuiſſe non praeter rem viſum eſt.

XL. Quae de Galilaeorum appellatione dicta a me ſunt, infirmari forte aliquis exiſtimet eo poſſe, quod apud ARRIANUM (*c*) Galilaei pro Chriſtianis dicantur, & Tiberianus in literis ad Trajanum Imperatorem fatigatum ſe Galilaeorum id eſt Chriſtianorum caedibus ſcribat. Verba ejus apud JOHANNEM ANTIOCHENUM MALALAM (*d*) ita habent: *ἐπέκαμον τιμωρούμενος καὶ Φονεύων τοὺς Γαλιλαίους τοὺς τοῦ δόγματος τῶν λεγομένων Χριστιανῶν, κατὰ τὰ ὑμέτερα διατάγματα κ. τ. λ.* Sed cui non apparet ex tota phraſi, primo & proprio ſignificatu poni nomen, pro iis, qui Galilaeam regionem incolebant? Erat Tiberianus *ἡγεμονεύων τοῦ πρώτου Παλαιστίνων ἔθνους*, id eſt, ut interpretor, Galilaeorum. Hi enim ſi a ſeptentrionali, hoc eſt ſuperiori parte & Romanis etiam, uti Syriae, ubi tum erat Trajanus, viciniori incipias, primus Palaeſtinae gentis populus vocari merito poſſunt (*e*). Scribit igitur Tiberianus ſe ex Galilaeis, qui provincia ipſi evenerant, occidiſſe *τοὺς τοῦ δόγματος τῶν λεγομένων Χριστιανῶν*. Unde etiam SUIDAS (*f*) cum hujus epiſtolae meminit, Galilaeorum mentionem prorſus omittit. *Τιβεριανὸς ἡγεμονεύων τοῦ πρώτου Παλαιστίνων ἔθνους, ἐπέγραψεν αὐτῷ* (Trajano) *λέγων, ὡς οὐκ ἐπαρκεῖ λοιπὸν τοὺς Χριστιανοὺς Φονεύειν, ἐκείνων αὐτομάτως ἐπισταγόντων ἑαυτοὺς τῇ κολάσει.* Ex his igitur probari non poteſt, poſt exortum Antiochiae Chriſtianorum nomen Galilaeos vocari Chriſti ſectatores conſueviſſe. Quod autem de ARRIANI loco eſt, nihilo plus illo effici arbitror. Cum enim in prooemio libri aperte fateatur, ſe Epicteti ſermones non aut ſuo judicio diſpoſuiſſe, aut dictionis elegantia exornaſſe, ſed ſimpliciter ex ore magiſtri commentaria ſibi, ipſis forte verbis, quibus ille uſus eſſet, conſcripſiſſe, (nimirum ut hodie fere ſolent in acroaſibus Doctorum diſcipuli) quae deinde ſe inſcio in hominum manus pervenerint: hinc apparet fieri potuiſſe, & quidni factum dicamus? ut Epictetus, qui ſub Nerone jam celebritatem erat aliquam conſecutus, & usque ad Divi Marci tempora ſuperſtes fuiſſe dicitur (*g*), vel eo ipſo tempore, quo de Galilaeis natione, qui iidem profeſſione Chriſtiani eſſent, retulit ad Trajanum Tiberianus, in eorum mentionem inciderit

(*a*) In Crit. Anti-Baron. ad A. C. 56. n. 3.
(*b*) Hiſt. Eccleſ. ſec. 1. diſſ. XX. p. 212.
(*c*) L. 4. ſermonum Epicteti c. 7.
(*d*) In hiſtoria chronica p. 356. Quae de *τόμῳ* hujus epiſtolae vel *γνησιότητι* diſputantur apud *Basnagium* Annal. Eccl. A. 117. ar. 4. ea ad noſtram rem nihil faciunt. Mihi ſuſpectam maxime reddit formam certe epiſtolae uſus pronominum & verborum plurarium de uno Trajano.
(*e*) Nam illa ſolennis Palaeſtinae in primam, ſecundam & tertiam diviſio aut Theodoſii M. poſtremis, aut primis Arcadii temporibus orta, huc non pertinet, de qua Jac. Gothofr. ad l. 3. C. Theod. de protoſtaſia.
(*f*) V. *Τραϊανός*.
(*g*) Merito hoc poſterius in dubium vocante *Fabricio* Bibl. Gr. 4, 7. p. 259. ſeq. & ante illum *H. Dodwello* diſſ. de aetate Peripli maris Euxini §. 7. ſeqq. ubi copioſe demonſtrat ultra Hadriani annum XX. non vixiſſe.

rit (*a*), quæ illius dicta bona fide excepit ARRIANUS, & ad posteros transmisit. Illud vero monuisse hoc in loco, quanquam non ad nostrum institutum pertinet, haud absre fuerit, ita vulgo Epicteti verba accipi, ac si μανίαν quandam ac stuporem Christianis tribuat, in quo ego injuriam fieri optimo seni arbitror. Dixerat, si quis ab insania aliqua aut furore ita esset affectus, ut perinde ipsi esset, habere uxorem ac liberos, aut non habere, & quod ad vitam, bonaque alia similiter existimaret; huic nullum fore tyrannum horribilem, satellites nullos, nullos gladios extimescendos. Jam subjungit: εἶτα ὑπὸ μανίας μὲν δύναταί τις οὕτω διατεθῆναι πρὸς ταῦτα, καὶ ὑπὸ ἔθους οἱ Γαλιλαῖοι, ὑπὸ λόγου δὲ καὶ ἀποδείξεως οὐδεὶς δύναται μαθεῖν κ. τ. λ. Itaque μανίαν profecto non tribuit Galilaeis, sed ita dicit: si insania quibusdam causa esse potest, ut parvi externa faciant, & nihil timeant adversi: si porro Galilaei ex consuetudine (institutionem forte commodius intelligemus) talia contemnunt: pudor est, non posse ab ratione aliquem eo perduci &c. Sed id jam non agimus.

XLI. Bene adhuc in Juliani tempora convenit Philopatris. Sed scrupulum injicit illud, quod non Christiani tantum irridentur hoc dialogo, sed gentilium etiam Deastri acerbissime priori ejus parte perstringuntur. Videri igitur alicui possit, illum non esse scriptum in Juliani gratiam, cui minime omnium probari Numinum suorum insectatio potuerit. Sed plures hic sunt elabendi viæ. Forte auctor, ut aegre faceret Christianis, exososque illos magis Juliano redderet, quibus ludibriis avita numina traducerent, in Triephontis persona repraesentavit. Forte auctor, cum sibi Lucianum suum non tam imitandum quam exscribendum proposuisset, stoscukos ejus hac in parte consectatus est, & verborum amoenitate ductus ipsas etiam sententias improvide assumsit: quales hodienum errores ab ineptis hominibus, quorum numero nostrum vix quisquam eximendum censebit, committi interdum, constat. Sed si vel sciens prudensque fecit, tamen timendum ei non erat, ut Julianum offenderet, ut qui ipse absurdas de Diis fabulas, a Poëtis ad res sublimiores sub istis quasi symbolis repraesentandas, putabat esse confictas (*b*). Quin ipse salsis jocis in Deos illos ἀποσκώπτει (*c*), ut adeo ab ira ejus ob laesam siculneorum numinum majestatem metuere sibi auctor Philopatridis non debuerit. Ita Socratem impietatis postulat Aristophanes derisor ipse Deorum, qui publice tum colebantur, maximus. Et novimus, hoc profuisse vitæ Christianam religionem, ut ethnicos etiam puderet anilium fabularum, quemadmodum Luthero & Calvino multa debent remota scandala illæ etiam Ecclesiæ, quæ in Romani Pontificis ditione manserunt.

XLII. Juliani igitur tempore scriptum esse Philopatrin, credat fortasse nobis aliquis, nisi ille adhuc supereset scrupulus, qui factum, ut tantum jumioris Luciano auctoris dialogus inter illius opera & censeri coeperit, & diu adeo delituerit? Hic praeter ea quæ communia sunt, & de suppositiciis quibusvis possunt dici, dictaque olim sunt, & huic satisfacere scrupulo, & praeterea valde magnam sententiæ nostræ verisimilitudinem conciliare illud puto, quod Juliani tempore vixit, ipsique amicus Imperatori fuit LUCIANUS SOPHISTA aliquis, ad quem extat hodienum scripta a Juliano epistola, quæ quoniam brevissima est, & elegantiæ omnis plenissima, non ingratum lectori facturus videor, si totam adscribam (*d*).

Jou-

(*a*) Sub Trajani certe imperio sermones illos ab Epicteto habitos, probant *Fabric.* l. c. & *Dodwellus* l. c. §. 12.

(*b*) E. g. Or. in Matrem Deorum p. 170. Veteres, ubi investigata a se rerum principia detexissent, ἴσασιν αὐτὰ μύθοις παραδύξοις, ἵνα λάβῃ τῷ παραδύξῳ, καὶ ἀπομαίνωνται τὸ πλάσμα φοβηθὲν, ἐπὶ τὴν ζήτησιν ἡμᾶς τὴν ἀληθείας προτρέψῃ. Ita oratione in Solem p. 136. ἄπιστα & ᾠδὴν πανυκῆς Μούσης ἀθύρματα vocat, quae de συνδιασμῷ & γάμοις Deorum dicantur apud HOMERUM.

(*c*) In illius Caesaribus Divus Marcus, ut se Deorum imitatorem probet, illorum corpora τῷ ἐκ τῶν ἀναθυμιάσεων τροφῆς indigere asserit, & Jovis exemplo (Il. 8, 897.) indulgentiam erga Commodum suum tuetur. In fine hujus Commentarii τρυφὴν & ἀσωτίαν Deae comminiscitur. &c.

(*d*) Epist. XXXII. p. 404. ed. *Lipsi.*

Ἰουλιανὸς Λουκιανῷ σοφιστῇ. Γράφω καὶ ἀντιτυχεῖν ἀξιῶ τῶν ἴσων, εἰ δὲ ἀδίκως συνεχῶς ἐπιςέλλων, ἀντα-δικηθῆναι δέομαι τῶν ὁμοίων παθῶν. Quid si dixerimus, ab hoc ſcriptum eſſe Philopatrin? nominis deinde ſimilitudine deceptos librarios in unum cum Samoſatenſi volumen compegiſſe? Ad haec qui Philopatrin cum iis quæ Lucianus ſcripſit comparaverit, Lucianeum eſſe illum, id eſt Luciani imitatione ſcriptum, & e verbis fere Luciani ſenioris illius compilatum, eoque nomine commentariis illius immixtum merito, negare profecto vix ſuſtinebit. Atque hoc eſt, de quo antequam finiamus, aliqua ſunt dicenda.

XLIII. Nimirum, ſi quis noſtras annotationes inſpicere voluerit, ille cognoſcet, nullam fere eſſe extantiorem ſententiam, ne phraſin quidem aut verſum Homeri allegatum, quæ non iisdem pene verbis in iis, quæ Lucianus edidit, reperiantur, id quod temere fieri non potuiſſe jam ſupra dictum eſt. Exempla huc adſcribere ſupersedeo, non eſt enim longus dialogus, & ſingulis fere paginis ſpecimina occurrunt. Sed illud tantum hoc in loco oſtendam, oeconomiam quam vocant, & diſpoſitionem Philopatridis, cum illa, quæ in Nigrino eſt a Luciano adhibita, ex aſſe convenire. In utroque dialogo illa eſt quaſi primaria hypotheſis, ut narret amico amicus ſermones a ſe auditos ἐνεργητικωτάτους, in quos forte fortuna & quaſi transeundo inciderit: in Nigrino quidem Philoſophi Platonici, Sophiſtarum quorundam in Philopatride. Hi ſermones deinde approbantur in Nigrino & laudantur ab eo qui primum illos audit: in Philopatride autem irridentur & condemnantur. Effectus utrinque idem eſt, inſignis animi, corporisque adeo mutatio, vehementior illa quidem in Philopatride, in Nigrino, pro objecti ſcilicet ratione, lenior. Jam occaſio dialogi utriusque eſt occurſus fortuitus duorum veterum amicorum, quorum miratur alter ſubitam alterius immutationem. Tum per maximas ambages pervenitur tandem ad caput cauſſae, in Nigrino moras nectente ipſo qui narrat, prooemiisque alterum ingentibus fatigante: in noſtro arrepta juris jurandi mentione, a Critia, qui narrat, praeſtandi, Triepho praecipuos gentilium Deos falſe perſtringit. Poſt narrationem ſequitur in utroque dialogo effectus, qui in narrante primum fuerat, cum eo cui narrat, communicatio, quæ utrobique adhibita de canis rabidi morſu ſimilitudine explicatur. In Philopatridis fine demum quaſi cataſtrophe quaedam adjicitur, brevis illa quidem, ſed quæ cauſſa ſcribendi auctori extitit procul dubio. Poterant haec amplius ſingula dilatari, ſed metuo ne tamen non ſatis intelligar, niſi quis utraque συγγράμματια inter ſe componere ſuſtinuerit. Satis igitur fuerit haec indicaſſe. Habes, Lector, ſententiam de Philopatride noſtram, in quam cum ante hos quinque & viginti annos incidiſſem, eamque in Jenenſium Philoſophorum cathedra diſputaſſem; ante decem annos in Lipſienſi quoque Academia eam publice propoſui. Interjecto tempore cum multum de eo ſit argumento diſceptatum, quaedam etiam contra illam meam diſputationem prolata in medium (a) cognoverim: tantum tamen abeſt, ut audierim quidquam legerimve, quod a ſententia me mea demoveret, cujus tuendæ nullam profecto aliam cauſſam habeo, praeterquam quod veram eſſe puto, quasdam etiam defendæ; ut potius magis ſubinde confirmatus, non jam juvenile ἀχώνισμα arbitrer, ſed κτῆμα quoddam, perennaturo, ut ſuſpicari fas eſt, operi, Luciano Wetſteniano, quod intexatur, non penitus indignum.

(a) Non feci in hac diſſertatione mentionem Th. Eckardi viri ſane docti, &, quod aeque magnum eſt, modeſti. Hic in libro, quo *Non-Chriſtianorum de Chriſto teſtimonia ex antiquis monumentis* propoſuit ac dijudicavit *Quedlinburgi* 1725. 4. edito, a p. 107. pluſcula contra meam ſententiam protulit: quae in Lipſienſi diſputatione a me excuſſa ſunt: ſed hic repetenda non putavi, cum nihil ſit, ad quod non vel in adnotationibus vel in hac diſputatione reſponſum ſatis arbitrer. Hic tantum mentionem ejus rei faciendam cenſui, ne quis vel non viſam mihi vel contemtam viri cari mihi, dum viveret, commentationem putet, quorum alterum ſupinae negligentiae, ſuperbiae alterum facile poſſet tribui.

FINIS TOMI TERTII.

INDEX
DIALOGORUM ET OPUSCULORUM
LUCIANI.

Numerus major Tomum, minor paginam denotat.

A.

ABdicatus. Tom. II. pag. 159.
Accuſatus. Bis accuſatus. II. 791.
Adverſus Indoctum. III. 99.
Aëtion ſ. Herodotus. I. 831.
Alexander ſ. Pſeudomantis II. 207.
Amicitia ſ. Toxaris. II. 507.
Amores. II. 397.
Anacharſis ſ. de Gymnaſiis. II. 883.
Antiochus, vel Zeuxis. I. 839.
Apophras, ſ. de die Nefaſto. III. 161.
Aſinus, ſ. Lucius. II. 567.
Aſtrologia. II. 361.
Auctio Vitarum. I. 540.

B.

BAcchus ſ. Praefatio. III. 75.
Balneum ſ. Hippias. III. 66.
Bis Accuſatus. II. 791.

C.

CAlumnia. De Calumnia non cred. III. 125.
Cataplus ſ. Tyrannus. I. 620.
Caucaſus, ſ. Prometheus. I. 185.
Charidemus, ſ. de pulchritudine. III. 618.
Charon ſ. Contemplantes. I. 487.
Concilia Deorum. III. 527.
Contemplantes. Vid. Charon.
Convivium, ſ. Lapithae. III. 419.
Cronoſolon i. e. Legislator, III. 393.
Cycni, ſ. Electrum. III. 87.
Cynicus. III. 539.

D.

DE Aſtrologia. II. 361.
De die Nefaſto. III. 161.
De Dipſadibus. III. 234.
De Domo. III. 191.
De Electro, ſ. Cycnis. III. 87.
De Gymnaſiis, ſ. Anacharſis. II. 883.
De Luctu. II. 922.
De morte Peregrini. III. 325.
De Mercede Conductis. I. 651.
Demonax. II. 374.
Demoſthenis Encomium. III. 490.
De non temere credend. Calumn. III. 125.
De Paraſito. II. 837.
De Sacrificiis. I. 525.
De Saltatione. II. 265.
De Sectis, ſ. Hermotimus. I. 739.
De Syria Dea. III. 451.
Dearum Judicium. I. 252.
Deorum Concilia. III. 527.
DEORUM DIALOGI. I. 204.
Promethei & Jovis. I. 204.
Cupidinis & Jovis. *ib.* 205.
Jovis & Mercurii. 207.
Jovis & Ganymedis. 208.
Junonis & Jovis. 213.
Junonis & Jov. iterum. 216.
Apollinis & Vulcani. 220.
Vulcani & Jovis. 224.
Neptuni & Mercur. 227.
Mercuri & Solis. 229.
Veneris & Lunae. 231.
Veneris & Cupidinis. 233.
Jovis, Aeſculapii & Herculis. 235.
Mercurii & Apollinis. 238.
Mercurii & Apollinis iterum. 241.
Junonis & Latonae. 243.
Apollinis & Mercurii. 245.
Junonis & Jovis. 247.
Veneris & Cupidinis. 249.
Dearum Judicium. 252.
Martis & Mercurii. 267.
Panos & Mercurii. 269.
Apollinis & Bacchi. 273.
Mercurii & Majae. 275.

Jovis & Solis. I. 277.
Apollinis & Mercur. 280.
DIALOGI MARINI. I. 288.
Doridis & Galatheae. *ib.* 288.
Cyclopis & Neptuni. 291.
Alphei & Neptuni. 295.
Menelai & Protei. 298.
Panopes & Galenes. 300.
Tritonis, Amymones & Neptuni. 302.
Noti & Zephyri. 305.
Neptuni & Delphinum. 307.
Neptuni & Nereïdum. 310.
Iridis & Neptuni. 315.
Xanthi & Maris. 316.
Doridis & Thetidis. 318.
Neptuni & Enipei. 320.
Tritonis & Nereïdum. 321.
Zephyri & Noti. 325.
DIALOGI MORTUORUM. I. 328.
Diogenis & Pollucis, *ib.* 328.
Pluto, s. contra Menippum. 336.
Menippi, Amphilochi, & Trophonii. 338.
Mercurii & Charontis. 341.
Plutonis & Mercurii. 343.
Terpsionis & Plutonis. 347.
Zenophantae & Callidemidae. 355.
Cnemonis & Damnippi. 358.
Simyli & Polystrati. 359.
Charontis & Mercur. ac diversorum mortuorum. 363.
Cratetis & Diogenis. 376.
Luciani Scipio. 380.
Diogenis & Alexandri. 389.
Alexandri & Philippi. 394.
Achillis & Antilochi. 399.
Diogenis & Herculis. 402.
Menippi & Mercur. 408.
Aeaci, Protesilai, Menelai & Paridis. 410.
Menippi & Aeaci. 412.
Charontis, Menippi, & Mercur. 423.
Plutonis & Protesilai. 426.
Diogenis & Mausoli. 429.
Nirei, Thersitae, & Menippi. 431.
Menippi & Chironis. 434.
Diogenis, Antisthenis, & Cratetis. 437.
Menippi & Tiresiae. 445.
Ajacis & Agamemnonis. I. 448.
Minoïs & Sostrati. 450.
DIALOGI MERETRICII. III. 280.
Glycera & Thaïs. *ib.* 280.
Myrtium, Pamphilus & Doris. 281.
Mater & Philinna. 284.
Melissa & Bacchis. 286.
Clonarium & Leaena. 289.
Crobyle & Corinna. 292.
Mater & Musarium. 295.
Ampelis & Chrysis. 299.
Dorcas, Pannychis, Philostratus, Polemon. 301.
Chelidonium & Drose. 305.
Tryphaena & Charmides. 308.
Ioëssa, Pythias, & Lysias. 310.
Leontichus, Chenidas & Hymnis. 315.
Dorio & Myrtale. 319.
Cochlis & Parthenis. 322.
Dipsades. De Dipsadibus. III. 234.
Dissertatio cum Hesiodo. III. 240.
Domus. De Domo. III. 191.

E.

Electrum. De Electro s. Cycnis. III. 87.
Encomium Patriae. III. 229.
Encomium Muscae. III. 91.
Epigrammata. III. 674.
Epistola ad Nigrinum. I. 37.
Epistolae Saturnales. III. 401.
Eunuchus. II. 351.

F.

Fugitivi. III. 365.

G.

Gallus, s. Somnium. II. 703.
Gymnasia, s. Anacharsis. II. 883.

H.

Halcyon, s. de Transformatione. I. 176.
Harmonides. I. 850.
Hermotimus, s. de Sectis. I. 739.
Herodotus, vel Aëtion. I. 831.
Hercules, s. Praefatio. III. 82.
Hesiodus. Dissertatio cum Hesiodo. III. 240.
Hippias, s. Balneum. III. 66.
Historia quomodo Conscribenda. II. p. 1.
Historiae Verae. Lib. 1. T. II. 71.
Historiae Verae. Lib. 2. T. II. 104.
Hospes, s. Scytha. I. 859.

Hy-

Hypernephelus, ſ. Icaromenippus. II. 751.

I.

Icaromenippus, ſ. Hypernephelus. II. 751.
Imagines. II. 459.
pro Imaginibus. II. 484.
Incredulus, ſeu Philopſeudes. III. 29.
Indoctus. Adverſus Indoctum. III. 99.
Iſthmus, ſ. Nero de foſſ. Iſthmi. III. 636.
Judicium Vocalium. I. 83.
Jupiter Confutatus. II. 626.
Jupiter Tragoedus. II. 642.

L.

Lapſus. Pro Lapſu inter ſalutand. I. 724.
Lapithae, ſ. Conviv. III. 419.
Luciani vita, ſ. Somnium. I. p. 1.
Lexiphanes. II. 317.
Longaevi, vid. Macrobii. III. 209.
Lucius, ſ. Aſinus. II. 567.
Luctus. De Luctu. II. 922.

M.

Macrobii. III. 209.
Menippus, ſeu Necyomantia. I. 453.
Merces. De Mercede Conductis. I. 651.
pro Mercede Conductis. I. 705.
Mors. De morte Peregrini. III. 325.
Muſcae Encomium. III. 91.
Miſanthropos, ſ. Timon. I. 98.

N.

Navigium, ſ. Vota. III. 247.
Necyomantia, ſ. Menippus. I. 453.
Nefaſtus dies. Vid. Apophras.
Nigrinus. I. 37.
Nero, ſ. de foſſione Iſthmi. III. 636.

O.

Ocypus. III. 665.

P.

Palinurus. III. fin.
Paraſitus. De Paraſito. II. 857.
Patriae Encomium. III. 229.
Peregrinus. De morte Peregrini. III. 325.
Phalaris prior. II. 187.
Phalaris alter. II. 201.
Philopatris. III. 584.
Philopſeudes, ſ. Incredulus. III. 29.
Piſcator, ſ. Reviviſcentes. I. 570.
Pro Imaginibus. II. 484.
Pro lapſu inter ſalutand. I. 724.
Pro mercede conductis. I. 705.
Prometheus es in verbis. I. 23.
Prometheus, ſeu Caucaſus. I. 185.
Promethei & Jovis Dialogus. I. 204.
Praefatio, ſ. Bacchus. III. 75.
Praefatio, ſ. Hercules. III. 82.
Pſeudomantis, ſ. Alexander. II. 207.
Pſeudoſophiſta, ſ. Soloeciſta. III. 552.
Pſeudologiſta, ſ. de die Nefaſto. III. 161.
Pulcritudo. De pulcritud. vid. Charidemus.

Q.

Quomodo hiſtoria conſcribenda. II. 1.

R.

Rhetorum Praeceptor. III. 1.
Reviviſcentes, ſ. Piſcator. I. 570.

S.

Sacrificium. De Sacrificiis. I. 525.
Saltatio. De Saltatione. II. 265.
Saturnalia. III. 385.
Scytha, ſ. Hoſpes. I. 859.
Soloeciſta, ſ. Pſeudoſophiſta. III. 552.
Somnium, ſ. vita Luciani. I. 1.
Somnium, ſ. Gallus. II. 703.
Sympoſium. Vid. Convivium. III. 419.
Syria Dea. III. 451.

T.

Timon, ſ. Miſanthropos. I. 98.
Toxaris, ſ. Amicitia. II. 507.
Tragopodagra. III. 643.
Tribunalia. Vid. Bis Accuſatus.
Tyrannus, ſ. Cataplus. I. 620.
Tyrannicida. II. 141.

V.

Virtus Dea. III. fin.
Vitarum Auctio. I. 540.
Verae hiſtoriae. Lib. 1. T. II. 71. Lib. 2. *ib.* 104.
Vota, ſ. Navigium. III. 247.

Z.

Zeuxis, vel Antioch. I. 839.

SCRIPTORES
A LUCIANO LAUDATI.

Numerus major Tomum, minor dialogi caput denotat. Ubi nomen Auctoris non legitur in ipso Luciani contextu, indicatur in notis.

A.

Achajus Tom. I. *pro Lapſ.* c. 6.
Admetus. II. *Demon.* §. 44.
Aeſchines Rhet. I. *pro Merced.* 7. III. *Rhet.* 10. & III. *Adv. ind.* 27.
Aeſchin. Socr. II. *Imag.* 17. II. *Paraſ.* 32. ibid. 56.
Aeſchylus. III. *Mort. Per.* 3.
Aeſopus. I. *Tim.* 14. I. *Reviv.* 32. I. *pro Merc. Cond.* 4. I. *Hermot.* 84. II. *Quom. Hiſt.* 23. *Piſc.* 11. *Icar.* 10. II. *Gall* 11. II. *Icar.* 10. III. *Philopſ.* 5. *Adv. Indoct.* 30. III. *Pſeudol.* 3. & 5. *Fugit.* 13. & 33. f. III. *Dem.* 12.
Agatharchides. III. *Macrob.* 23.
Agathon. III. *Rhet. Pr.* 11.
Alexandri orac. II. *Alex.* 11. bis & 18. ibid. 24. ac 25. bis. 27. bis. 28. 29. 33. 34. 36. 40. 43. 47. 48. 50. Item 51. ad 55. ſexies.
——— Formula initiationis II. *Alex.* 38.
Alexis. I. *pro Lapſ.* 6.
Anacreon. I. *Dial. Mar.* I. 4. & II. *Ver. Hiſt.* II. 15. Item III. *Here.* 8. III. *Macrob.* 10. & 26. ac III. *Conviv.* 17.
Anaximenes. I. *Herod.* 3.
Anonymus. Vid. *Incerta.*
Antilochus. III. *Adv. Indoct.* 27.
Antimachus. II. *Ver. Hiſt.* II. 42.
Antiochianus. II. *Quom. Hiſt.* 30.
Antipho. II. *Ver. Hiſt.* II. 33.
Antiſthenes. III. *Adv. Indoct.* 27.
Apollodori Chron. III. *Macrob.* 22.
Apollonii Argon. II. *Dem.* 31.
Apologiae variae. II. *Paraſ.* 56.
Aratus. I. *Nigr.* 16. ib. *Prometh.* f. *Cauc.* 14. & II. *Icar* 24.
Archilochus. III. *Pſeudolog.* 1. & 2.
Archimedes. III. *Hipp.* 2.
Archytas. I. *pro Lapſ.* 5.
Ariphron. I. *pro Lapſ.* 6.
Ariſtander. III. *Philopatr.* 21. & 22.
Ariſtarchus. II. *Ver. Hiſt.* II. 20.
Ariſtides. II. *Amor.* 1.
Ariſtobulus. II. *Quom. Hiſt.* 12. & III. *Macrob.* 22.
Ariſtophanes. I. *Prom. Verb.* 6. bis. I. *Reviv.* 25. I. *Jud. Voc.* 8. I. *Reviv* 25. II. *Quom. Hiſt.* 41. II. *Ver. Hiſt.* I. 29. II. *Am.* 54. II. *Jov. Trag.* 32. II. *Icar.* 5. II. *Bis Accuſ.* 33. III. *Indoct.* 27. III. *Demoſth.* 20. III. *Philopatr.* 13. & 18.
Ariſtoteles. I. *De Merced.* 24. II. *Salt.* 70. II. *Eun.* 3. II. *Demon.* 56.
Ariſtoxenus. II. *Paraſ.* 35. & III. *Macrob.* 18.
Arrianus. II. *Alex.* 2.
Artemidorus. III. *Philopatr.* 21. & 22.

Axon. II. *Eun.* 10.

B.

Bacchilydes. I. *Scyth.* 11. f.

C.

Callimachus. II. *Quom. Hiſt.* 57. II. *Am.* 48. & 49.
Callimorphus. II. *Quom. Hiſt.* 16.
Calliſthenes. III. *Demoſth.* 15. pr.
Calpurnianus. II. *Quom. Hiſt.* 15.
Cebes. I. *De Merced. Cond.* 42. III. *Rhet.* 6.
Celſus. II. *Alex.* 21.
Chryſippus. I. *de Merc. Cond.* 24. I. *Hermot.* 48. Chryſippus vel Stoïcus I. *Herm.* 82. II. *Icar.* 24.
Cleon. I. *pro Lapſ.* 3.
Comicus. I. *Prom.* 2. p. 26. I. *Nigr.* 31. f. I. *Jud. Voc.* 7. II. *Jov. Trag.* 38. III. *Here.* 5. III. *Muſc.* 11.
Comment. Reg. Maced. III. *Demoſth.* 26. & 29.
Crates. III. *Rhet.* 9.
Cratinus. III. *Macrob.* 25.
Critias forſan. III. *Rhet.* 9.
Cteſias. II. *Quom. Hiſt.* 39. II. *Ver. Hiſt.* I. 3. ib. *Ver. Hiſt.* II. 31. III. *Philopſ.* 2.
Cteſibius. III. *Macrob.* 22.

D.

Demetrius Calatianus. III. *Macrob.* 10.
Demetrius Sag. II. *Quom. Hiſt.* 32.
Demochares. III. *Macrob.* 10.
Democritus. III. *Philopſ.* 32. III. *Macrob.* 18.
Demoſthenes. I. *de Merc. Cond.* 5. & 25. II. *Quom. Hiſt.* 38. II. *Jov. Trag.* 14. 15. & 23. II. *Bis Acc.* 26. bis. II. *Paraſ.* 42 f. III. *Rhet. Pr* 9. 10. 17. 21. III. *Indoct.* 4. III. *Demoſth.* 5. quater. ib. 7. 10. 15. & 50.
Dinon. III. *Macrob.* 15.
Diogenes. I. *Vit. Auct.* 7.
Dionyſius. I. *pro Lapſ.* 4. III. *Indoct.* 15.
Dionyſodorus. I. *pro Lapſ.* 10. f.
Doſiades. II. *Lexiph.* 25.
Draco (Legiſl.) III. *Calum.* 8.

E.

Empedocles. I. *pro Lapſ* 2. II. *Quom. Hiſt.* 2.
Epicharmus. I. *Hermot* 47. III. *Macrob.* 25.
Epicuri epiſt. I. *pro Lapſ.* 6.
———} Kυρ. δοξ. II. *Alex.* 47.
Eratoſthenes. III. *Macrob.* 27.

Eumenes Card. I. *pro Lapſ.* 8.
Euphorion. II. *Quom. Hiſt.* 57.
Eupolis. I. *Prom.* 2. p. 26. Vid. not. Et I. *Nigr.* 7. f. I. *Reviv.* 25. II. *Demon.* 10. II. *Bis Acc.* 33. III. *Indoct.* 27. III. *Demoſth.* 20.
Euripides. I. *Tim.* 1. & 41. I. *Dial. Mort.* VI. 2. Et XXVI. 1. ib. XXVII. f. bis. XXVIII. 2. item I. *Necyom.* 1. quater. I. *Vit. Auct.* 9. f. I. *Reviv.* 3. bis. & 39. I. *De Merc.* 41. I. *pro Merc.* 1. 3. 5. & 10. I. *pro Laſ.* 2. I. *Harm.* 3. f. II. *Quom. Hiſt.* 1. ter. ib. 5. f. II. *Amor.* 26. & 38. bis. ib. 47. bis. II. *Jov. Conf.* 13. ib. *Jov. Trag.* 1. quater. ib. 2. & 33. & 41. ter. II. *Gall.* 6. 14. 19. II. *Bis Acc.* 21. II. *Paraſ.* 4. f. III. *Herc.* 4. III. *Indoct.* 19. & 28. III. *Pſeudol.* 19. & 32. f. III. *Dom.* 23.
Euripidis fragmenta. III. *Macrob.* 23. Eurip. ipſe. III. *Conv.* 25. & 48. III. *Demoſth.* 9. & 47. Ejus fragm. III. *Philopatr.* 12. Ipſe rurſ. ib. 13. III. *Ocyp.* 1.

F.

Formula. I. *de Sacrif.* 14.
—— Initiationis. II. *Alex.* 38.

G.

Gorgias. III. *Macrob.* 23.

H.

Haliſodemus. III. *Demoſth.* 27.
Hegeſias. III. *Rhet.* 9.
Hellanicus. III. *Macrob.* 22.
Hemitheon. III. *Indoct.* 23.
Herodotus. I. *Contempl.* 14.
Herodoti Muſae. I. *Herod* 1. f. II. *Quom. Hiſt.* 2. 18. 29. 42. 54. II. 2. *Ver. Hiſt.* 5. 31. II. *Salt.* 62. II. *Aſin.* 28. II. *Jov. Conf.* 12. 14. bis. II. *Jov Trag.* 20. 30. & 53. II. *Gall.* 23. II. *Bis Acc.* 1. III. *Philopſ.* 2. III. *Dom.* 20. III. *Macrob.* 18.
Heſiodus (falſo) I *Somn.* 3. ſed recte. I. *Prom.* 7. p. 35. item I. *Prometh.* ſ. *Cauc.* 3. p. 187. ib. 13. p. 195. I. *Necyom.* 3. & 4. I. *Sacrif.* 5. I. *de Merced.* 26. I. *Hermot.* 2.
—— (falſo I. *Hermot.* 3) Recte rurſus I. *Hermot.* 5. f. & 25. II. *Salt.* 24. bis. & 61. 78. II. *Amor.* 3. & 37. II. *Imag.* 12. 15. II. *Jov. Conf.* 1. II. *Icar.* 27. II. *Bis Accuſ.* 21. II. *Paraſ.* 14. III. *Rhet. Pr.* 3. 4. & 7. III. *Indoct.* 3. III. *Pſeudol.* 19. III. *Diſſ. cum Heſ.* 1. 3. & 6. III. *Nav.* 20. III. *Saturn.* 5. f. & 7. f. & 20. pr. bis. III. *Conv.* 17. III. *Demoſth.* 22.
Hetoemoclis ep. III. *Conv.* 22.
Hieronymus hiſtoricus. III. *Macrob.* 11. bis, & ib. 13. bis. & 22.
Hippias. I. *Herod.* 3. III. *Hipp.* 3.
Hippocrates. I. *Hermot.* 1. & 63. II. *Abd.* 4. II. *Bis Accuſ.* 1.
Hipponax. III. *Adv. Indoct.* 27. & *Pſeudol.* 2.
Homerus. Homeri Iliad. I. *Somn.* §. 5. & I. *Nigr.* 3. & 6. item 18. & 35. 36. 37. & I. *Tim.* 4. 6. 9. bis. ib. 23. 35. 37. 48. I. *Prom.* ſ. *Cauc.* 4. & 17. 18. 19.
Homerus. Homeri Iliad. I. *Deor. Dial.* IV. 1. & 3. ib. VII. 1. XV. 1. XIX. f. XX. 10. XXI. 1. & 2. I. *Dial. Mar.* VI. 2. ib. XI. ter. XIII. 1. I. *Mort. Dial.* XI. 1. ib. XV. 1. & 2. XVIII. 2. XIX. 1. bis. XXV. bis, ter. I. *Necyom.* 3. & 10. I. *Cont.* 1. & 7. 8. 19. 22. f. ac 23. f. I. *Sacrif.* 1—3. quater. Iterum ib. 8. & 9. quater. ib. 14. I. *Reviv.* 1. bis, & 2. 3. ad 5. quinquies. ib. 35. ib. 41. ac 42. quater. I. *de Merc.* 1. 10. 16. 20. 25. 26. bis. I. *Pro Merc.* 3. 4. & 6. bis. ib. 8. 9. & 14. I. *pro Lapſ.* 2. I. *Hermot.* 3. 5. 12. 23. f. 28. 33. f. & 63. I. *Zeux.* 10. bis. II. *Quom. Hiſt.* 8. ter. ib. 14. 19. 28. 49. II. 1. *Ver. Hiſt.* 17. & 40. ib. 2. *Ver. Hiſt.* 15. 20. II. 2. *Phal.* 8. II. *Alex.* 57. II. *Salt.* 8. 13. bis. 23. bis. ac 36. 61. 85. II. *Lexiph.* 15. II. *Eun.* 3. II. *Aſtr.* 22. ter. II. *Dem.* 60. II. *Amor.* 5. 31. 32. 54. II. *Imag.* 8. & 13. ac 19. bis. ib. 21. 22. bis. ib. *pro Imag.* 20. ter. ib. 24. 25. ſexies. 26. II. *Aſin.* 11. 45. II. *Jov. Conf.* 1. 2. 4. bis, & 8. ib. *Jov. Trag.* 1. ter. Et 6. ter. ib. 10. 14. bis. 19. 34. 37. 40. ſexies. ib. 44. 45. II. *Gall.* 2. II. *Gall.* 8. 13. 14. 17. ter. ib. 26. II. *Icar.* 2. 6. 11. 16. 19. 25. 27. 28. 29. 30. 33. II. *Bis Accuſ.* 1. 2. ter. 21. II. *Paraſ.* ab 44. ad 50. decies & ſex. II. *Luct.* 20. & 24. III. *Rhet. Pr.* 1. 13. III. *Philopſ.* 10. & 24. III. *Bacch.* 7. bis. III. *Herc.* 4. ter. ib. 7. III. *Muſc.* 5. quinquies. III. *Indoct.* 7. quater. ib. 18. III. *Calum.* 10. 23. 26. III. *Pſeudol.* 27. ter. III. *Dom.* 4. 9. 17. 18. 20. III. *Macrob.* 3. III. *Diſſ. cum Heſ.* 8. bis. III. *Nav.* 29. & 46. III. *Mort. Per.* 7. & 31. III. *Fug.* 30. ſeptics. III. *Conv.* 22. quater. ib. 17. 25. 42. 44. 45. III. *Demoſth.* 5. quater. ib. 7. ter. III. *Deor. Conc.* 6. III. *Philopatr.* 1. & 4. (Falſo etiam, ibid.) Bene rurſus ib. 4. 6. 8. aliquoties. ib. 14. quater 15. bis. ib. 16. & 18. bis, ac 23. & 27. III. *Charid.* 8. bis. Et 11. aliquoties. Item 25. ac tandem III. *Tragop.* vſ. 184.
Homeri Odyſſ. I. *Nigr.* 3. ib. 6. & 17. ac 19. 35. Item I. *Prom.* ſ. *Cauc.* 18. I. *Deor. Dial.* VII. f. & XVII. 1. ac 2. f. I. *Dial. Mar.* II. 1. & 4. ibid. IV. 1. ib. XIII. 2. I. *Dial. Mort.* XV. 1. XVI. 1. & 5. XVII. 1. XX. 2. XXIX. 1. & 2. I. *Necyom.* 1. & 9. bis. ib. 11. 15. 21. I. *Cont.* 3. & 4. bis. ac 7. 14. 21. 22. f. ac 23. f. I. *Reviv.* 6. I. *Catapl.* 14. bis. I. *De Merc.* 1. 3. 8. 15. & 23. I. *Pro Merc.* 4. I. *pro Lapſ.* 6. I. *Hermot.* 23. f. I. *Zeux.* 2 I. *Scyth.* 9. f. II. *Quom. Hiſt.* 4. & 57. II. 1. *Ver. Hiſt.* 3. & 2. *Ver. Hiſt.* 20. 32. 33. 35. 36. II. 2. *Phal.* 8. II. *Alex.* 5. II. *Salt.* 3. 4. & 13. f. 23. 79. 85. ter. II. *Aſtr.* 22. 23. II. *Amor.* 5. & 23. bis. ib. 26. II. *Imag.* 9. 13. 19. & 20. ib. *pro Imag.* 20. ac 25. bis. II. *Jov. Trag.* 31. 32. II. *Gall.* 2. 5. 6. II. *Icar.* 5. 10. 12. 13. 22. 23. II. *Paraſ.* 10. quinquies, ib. 11. f. 29. & 26. f. II. *Luct.* 8. III. *Rhet. Pr.* 8. & 13. III. *Philopſ.* 1. III. *Herc.* 8. f. III. *Calum.* 23. & 30. III. *Dom.* 3. 9. III. *Patr. Enc.* 1. 10. 11. 12. III. *Mort. Per* 1. & 21. f. III. *Fug.* 21. & 30. III. *Saturn.* 7. ib. 20 23. 32. III. *Deor. Conc.* 15. III. *Soloec.* 11. III. *Philop.* 1. 3. 6. 9. 14. bis. ib. 21. ib. 23. bis. ac 25.
Hypſicrates. III. *Macrob.* 22.

I.

Iambulus. II. 1. *Ver. Hiſt.* 3.

in-

Incerta. I. *pro Lapſ.* 2. I. *Scyth.* 9. f. II. *Quom. Hiſt.* 14. f. 17. pr. 18. pr. & 22. ter. item 24. 29. 32. II. *Amor.* 2. II. *pro Imag.* 19. II. *Paraſ.* 4. & 41. III. *Rhet. Pr.* 11. f. III. *Calum.* 26. &c.
Inſcriptiones. Phari II. *Quom. Hiſt.* 62. alia II. *Salt.* 14. II. *Amor.* 18. III. *Dipſ.* 6. III. *Dea Syr.* 16.
Iſidorus Characenus. III. *Macrob.* 15. & 17.
Iſis. II. *Gall.* 18.
Iſocrates. III. *Rhet. Pr.* 17. III. *Macrob.* 23. III. *Demoſth.* 10.
Iſtiaeus. III. *Conv.* 41.

L.

Leoſthenes. III. *Demoſth.* 14. f.
Libri Magici, Aegyptii. III. *Philopſ.* 31.
Lucianus ipſe. II. *Demon.* 1.
Lycophron. II. *Lexiph.* 25.
Lycurgus. III. *Macrob.* 28.
Lyſimachus Comic. I. *Jud. Voc.* 7.

M.

Medius hiſtoricus. III. *Macrob.* 11.
Menander. II. *Amor.* 42. & 43. II. *Jov. Trag.* 53. III. *Pſeudol.* 4.
Menippus. II. *Bis Accuſ.* 33.
Muia poëtria. III. *Muſc.* 11.

N.

Nicander. III. *Dipſ.* 9.
Nicias. I. *pro Lapſ.* 3.
Nicomachus. III. *Philopatr.* 12.

O.

Oellus. I. *pro Lapſ.* 5.
Ode. II. *Salt.* 11. bis.
Onelicritus. II. *Quom. Hiſt.* 40. III. *Macrob.* 14. III. *Mort. Per.* 25.
Oracula. II. *Alex.* 18. 24. 25. 27. 28. 29. 33. 34. 35. 36. 40. 43. 47. 48. 50. 52. 53. 54.
Oraculum Scythae. II. *Alex.* 51.
Orac. Apollinis. II. *Salt.* 25. II. *Amor.* 48. III. *Rhet. Pr.* 13. Orac. Bacidis. III. *Mort. Per.* 30.
— vid. *Sibylla.*
— vid. *Alexand.*
Ori & Iſidis libri. II. *Gall.* 18.
Orphica. I. *Sacrif.* 14.

P.

Parthenius. II. *Quom. Hiſt.* 57.
Pherecydes. III. *Macrob.* 22.
Philaenis. II. *Amor.* 28. III. *Pſeudol.* 24.
Philemon. I. *pro Lapſ.* 6. III. *Macrob.* 25.
Philolaus. I. *pro Lapſ.* 6.
Philoſophorum Vitae. II. *Paraſ.* 31.
Philochorus. II. *Quom. Hiſt.* 32.
Phocylides. III. *Calum* 8. f.
Pindarus. I. *Tim.* 41. II. *Salt.* 67. II. *pro Imag.* 8. ib. 19. ib. 26. II. *Gall.* 7. II. *Icar.* 27. III. *Hipp.* 7. III. *Conv.* 17. III. *Demoſth.* 10. 11. & 19.
Plato. I. *Vit. Auct.* 15. & 17. I. *Reviv.* 22. f. I. *De Mere.* 24. & 25. & 42. f. I. *pro Lapſ.* 4. bis. ib. 6. bis. II. 2. *Ver. Hiſt.* 17. II. *Salt.* 34. 70. II. *Lexiph.* 1. & 22. II. *Demon.* 33. II. *Amor.* 24. 31. II. *pro Imag.* 18. ib. 27. II. *Icar.* 24. II. *Bis Accuſ.* 33. 34. quater. II. *Paraſ.* 5. f. ib. 19. III. *Rhet. Pr.* 9. 17. & 25. III. *Philopſ.* 24. 27. III. *Muſc.* 7. III. *Indoct.* 27. III. *Dom.* 4. III. *Fugit.* 18. III. *Conv.* 39. bis. III. *Soloec.* 6. 7. 10.
Poëtae. I. *Tim.* 1. & 4. ac 21. III. *Pſeudol.* 24. III. *Conv.* 3.
Polus. I. *Herod.* 3.
Polybius. III. *Macrob.* 22.
Poſidonius. III. *Macrob.* 20.
Praeconum carmen. II. *Demon.* 65.
Prodicus. I. *Herod.* 3.
Proverbia. I. *Somn.* 3. I. *Nigr.* ep. pr. I. *Jud Voc.* 9. I. *Deor. Dial.* VI. 3. I. *Dial. Mort.* VI. 2. ib. VIII. 1. & 1. *Necyom.* 4. I. *Rev.* 9. I. *Catapl.* 21. I. *de Merc.* 4. 12. 21. 25. & 30. I. *pro Merc.* 1. 9 11. & 15. I. *pro Lapſ.* 7. I. *Herm.* 28. bis. & 49. 61. 69. 78. 79. & 86. I. *Zeux.* 2. f. I. *Harm.* 3 & 4. II. *Quom. Hiſt.* 2. II. *Paraſ.* 52. III. *Rhet. Pr.* 14. 18. III. *Philopſ.* 1. 9. 29. 32. III. *Herc.* 8. III *Muſc.* 12. III. *Indoct.* 4. 5. 23. bis. 25. & 28. III. *Pſeudol.* 1. 2. 4. 10. 15. 32. III. *Nav.* 12. & 26. III. *D. Meret.* III. f. ib. VII. p. med. & X. verſ. fin. ib. XIV. f. III. *Saturn.* 9. ib. 19. III. *Philopatr.* 29. f.
Ptolemaei epiſt. I. *pro Lapſ.* 10.
Pythagoras. I. *Dial. Mort.* XX. 3. I. *Vit. Auct.* 2. (nihil ſcripſit) I. *pro Lapſ.* 5.

S.

Sappho. I. *de Merced.* 36. II. *Amor.* 30.
Scriptores de Saltatione. II. *Salt.* 33.
Sibyllae oracula. II. *Alex.* 11. III. *Mort. Per.* 29.
Sidonius Sophiſta. II. *Demon.* 14.
Simonides. III. *Macrob.* 26.
Socrates. I. *Herm.* 43. II. *Imag.* 17. II. *Paraſ.* 56.
Solon. III. *Calumn.* 8.
Sophocles. I. *Catapl.* 16. I. *de Merced.* 38. & 41. III. *Dom.* 23. III. *Macrob.* 24. III. *Mort. Per.* 3. III. *Conv.* 25. III. *Demoſth.* 27.
Steſichorus. II. 2. *Ver. Hiſt.* 15. II. *pro Imag.* 15. III. *Macrob* 26.
Stoicus quidam. I. *Hermot.* 82.

T.

Theocritus. I. *Deor. Dial* XXII. 2. & XXVI. 1.
Theognis. I. *Tim.* 26. I. *de Merc.* 5. bis. I. *pro Merc.* 10. f.
Theopompus. II. *Quom. Hiſt.* 59. III. *Macrob.* 10.
Theoxenus. I. *Scyth.* 8. f.
Thucydides. I. *Nigr.* epiſt. p. 38. I. *Jud. Voc.* 9. II. *Quom. Hiſt.* 2. 5. & 15. quater. ib. 26. bis. & 38. 39 42. 49. 54. 57. II. *Alex.* 8. II. *Salt.* 36. II. *Lexiph.* 22. II. *Paraſ.* 48. III. *Rhet. Pr.* 1. III. *Indoct.* 4. III. *Nav.* 3
Timaeus. III. *Macrob.* 10. & 22.
Tragicus. I. *Nigr* 31. f. I. *Tim.* 2. & 33. II. *Lexiph.* 17. II. *Amor* 37. III. *Muſc.* 11. III. *Demoſth.* 13. f.

X.

Xenophilus. III. *Macrob.* 18.
Xenophon. I. *Somn.* 17. II. *Quom. Hiſt.* 2. 28. & 39. II. *Salt.* 25. II. *Imag.* 10.

Z.

Zenodotus. II. 2. *Ver. Hiſt.* 20.

INDEX RERUM NOTABILIORUM.

Numerus Romanus indicat *Tomum*, minor caput seu paragraphum, p. paginam interdum additam. *Hist.* signif. Dialogum *Quom. Hist. Conscrib.* qui & *Quom.* notatur *Ver. Hist* 1. vel 2. priorem vel alterum Verae historiae dialogum. Cetera nomina dialogorum sic sponte intelligentur.

A.

ABauches, ejus cum Gyndane amicitia. II. *Tox.* 61.
Abderitarum morbus, sequentesque illum animi adfectiones. II. *Quom Hist* 1.
Abdicationis causae. II. *Abdic.* passim.
Abdicare adoptatum non licet, ib. 12.
Abonis cultrum. II. *Pseud* 9.
Abradatae conjux. II. *Imag.* 20.
Abroca. II. *Asin.* 4.
Abrotanum meretrix. III. *D. Meret.* I.
Absyrtus laceratus. II. *Salt.* 53.
Abundantia propugnatur & impugnatur. III. *Cyn.* 2—6. seq.
Acamas homo. II. *Salt* 40. Acamas mons. III. *Nav.* 7.
Acanthus. II. *Phal.* 19.
Acarnanius porcellus, prov. III. *Meretr.* VII. fin.
Achaeus, poëta tragicus. I. *pro Lapsi.* 6.
Acherusius campus. I. *Necyom.* 15.
Acheruna palus. II. *de Luct.* 3.
Achilles, ejus mollities. I. *D. Mort.* XV. praeceptor ejus Chiron. ib. I. it. Phoenix. ib. sepulcrum. I. *Cont.* 23. de eo multa fabulose scripsit Homerus. II. *Hist* 40. ejus clypeus. II. *Salt.* 13. filii gaudet saltatione. ib. 9. cur in Scyro moratus sit. II. *Salt.* 46. II. *Par.* 44. ejus & Patrocli amicitia. II. *Amor.* 54. it. II. *Tox.* 10. conspectis armis ad bellum incitatur. III. *de Domo.* 4.
Achivis causa irarum Apollinis praefigurata. III. *Diss. cum Hes.* 8.
Acinaces & Zamolxis Scytharum Dii. I. *Scyth.* 4.
Acinaci sacrificant. II. *Jov. Trag.* 42. Per eos jurant. II. *Tox.* 38.
Acrisius Danaen cistae includit. I. *D. Mar.* XII. 1.
Actaeoni cur & a quo immissi canes. I. *D. Deor.* XVI. 2. II. *Salt.* 41.
Adimantus. III. *Navig.* 1.
Admetus, malus poëta. II. *Dem.* 44.
Admirantis hypotyposis. I. *Nigr.* 35.
Adolescentiae durior educatio. I. *D. Mar.* VI. 1. it. I. *Nigr.* 27. disciplina eam reddit excitatiorem. II. *Gymn.* 20. instruitur apud Graecos arithmetica, musica, poëti, morum scientia, cet. ib. seq. institutio ejus debet aequalis esse viribus. I. *Nigr.* 28. exercitia adolescentiae vid. sub tit. exercit. conf. it. *disciplina, educatio.*
Adonis. I. *D. Deor.* XI. flumen, quotannis cruentatur. III. *Dea Syr.* 8.
Adonidis orgia. III. *Dea Syr.* 6.
Adrastea. I. *Apol.* 6.
Adrastus filium Croesi interfecit aberrante hasta. II. *Jov. Conf* 12. II. *Salt.* 43.
Adsurgere advenienti. III. *Conv.* 7.
Adscendo. Quomodo altissimos phallos adscendant in Syria. III. *Dea Syr.* 29. forsan in memoriam diluvii. ib. 28.
Adulatores, quibus adulantur pejores. I. *Nigr.* 23. a philosophi aliis intolerabiliores. ib. 24. adulatores decepti spe hereditatis. I. *D. Mort.* IX. 3. seq. mercede ac familiaritate potentiorum digni. I. *Merc.* 4. adulatio aulicis necessaria. ib. 28. non convenit historico. II. *Hist.* 7. seq. a magnis animis rejicitur. ib. 12. adulatoris characteres. II. *pro Imag.* 20. a laudatore quomodo distet. ib. adulatio quid. ib. 2. ea multi gaudent. ib. conf. tit. *Parasit.* Adulatoris exempla praebent Gnathonides, Philiades, Demeas, Thrasycles, Blepsias, Laches, Gniphon, Charinus, Damon, Terpsion, Charides, Phidon, Melanthus, Xenophanta, Aristobulus, Onesicritus, Polemon, Aristippus, Aristochiton, Idomeneus, Aristoxenus, Cynaethus, cet. quos suo vide loco.
Adulteri puniuntur raphanismo. III. *Mort. Per.* 9. pilorum evulsione. III. *Fug.* 33.
Adulterii poena se eripit Combabus, demonstrando se castratum. III. *Dea Syr.* 25. delatores ejus puniti. ib.
Adulteria Deorum taxantur. I. *Cauc.* 17. vid. *Dii.* legem tulit Salaethus contra adulterium, ipse post in eo deprehensus. I. *Apol.* 4. Bagoas adulter. II. *Eun.* 10. seq.
Adyrmachus, princeps Machlyinae. II. *Tox.* 44.
Aeacus. I. *D. Mort.* XIII. 4. prope eum jam esse. I. *Apol.* 1. quis. II. *de Luct.* 4.
Aëdonum s. Lusciniarum fabula. I. *Nigr.* 3.
Aegiali. II. *Pseud.* 57.
Aegidem quatit iratus Jupiter. III. *Satur.* 3.
Aeginam trajicienti quantum nauli esset solvendum. III. *Navig.* 15.
Aeginetici modii. I. *Tim.* 57.
Aegisthus a quibus occisus. II. *Amor.* 47.
Aegrotis alia, alia valentibus alimenta creavit Deus. III. *Cyn.* 7.
Aegyptus Danai frater. I. *D. Marin.* VI.
Aegyptiorum Dii ridentur. III. *Deor. Cons.* 10. 11.
Aegyptiorum templa olim sine imaginibus. III. *Dea Syr.* 3.
Aegyptiorum sacra istus foeda, extra ornata. II. *Im.* 7. ad cameli adspectum perterriti. I. *Prom.* 4. sacrificant aquae. II. *Jov. Trag.* 42. Dea eorum Isis. I. *D. Deor.* III. 1. superstitiones eorum. I. *Sacr.* 14.

Aegy-

Aegyptiorum. circa ſacrificia ritus. ib. ſeq. neque piſcibus veſcuntur, neque capros mactant. II. *Aſtr.* 7. varia eorum ſacra. ib. ſcribendi ratio. I. *Herm.* 44. ab Aethiopibus didicere aſtrologiam. II. *Aſtr.* 5. ritus ſepulcrales. II. *de Luct.* 21. Apis eis ſanctus. II. *Aſtr.* 7. eorum ſacri ſcribae ſunt longaevi. III. *Macrob.* 4. apud Aegyptios ſignum nobilitatis coma erat. III. *Navig.* 3. Deos primi cognovere. III. *Dea Syr.* 2.
Aegyptus Danai frater. I. *D. Mar.* VI.
Aeneas. II. *Salt.* 46.
Aenianes imbelles. III. *Dem. Enc.* 39. f.
Aeolus Hellenis fil. I. *Halc* 1. II. *Salt.* 47.
Aeolocentaurus. II. *Ver. Hiſt.* I. 42.
Aëroconopes. II. *Ver. Hiſt.* I. 16.
Aërocoraces. II. *Ver. Hiſt.* I. 16.
Aerope. II. *Quom.* 8. II. *Salt.* 43. & 67.
Aeſchines tympaniſtriae filius a Philippo ob eruditionem aeſtimatur. I. *Somn.* 12. accuſato Timarcho, patitur ſimilia. I. *Apol.* 7. Atrometus dicitur. III. *Rhet. Pr.* 10. paraſitus. II. *Par.* 32. patriae proditor. ib. 42.
Aeſchyli pugilares cur emerit Dionyſius tyrannus. III. *Adv. Ind.* 15.
Aeſchylus in vino tragoedias ſcripſit. III. *Dem. Enc.* 15.
Aeſculapius ſanandi officinam Pergami conſtituit. II. *Icar.* 24. Apollinis filius. II. *Jov. Trag.* 26. poſthabetur ei Hercules. I. *D. Deor.* XIII. 1. fulmine percuſſus. ib. II. *Pſeud.* 10. & III. *Mort. Per.* 4. f.
Aeſculapio hymnos non ſcriptos. III. *Dem. Enc.* 27.
Aeſculapio & Herculi parcit Momus. III. *Deor. Conc.* 6.
Aeſopi aſinus. III. *Fug.* 13.
Aeſopus. II. *Ver. Hiſt.* II. 18. II. *Icar.* 10. ejus fabula de homine, qui fluctus numeravit. I. *Herm.* 84.
Aëtio. II. *Imag.* 7. pictor. I. *Aët.* 4.
Aethiopes deos excipiunt convivio. I. *Sacr.* 2. ſaltando depraeliantur. II. *Salt.* 18. aſtrologiae inventores. II. *Aſtr.* 3. ceteris gentibus ſapientiores. ib. quanam re adjuti. aſtrologiam melius tractare poſſint aliis. ib. planetis dedere nomina. ib. 4. ſacrificant diei. II. *Jov. Trag* 42. Jupiter ad eos commiſſatum abit. III. *Philop.* 4.
Aetolici caſus. I. *Sacr.* 1.
Agamemnonis imago apud Homerum. II. *Imag.* 25. ſub Agamemnone reſpondere. II. *Dem.* 26. de eo. II. *Par.* 44 it. II. *Salt.* 43.
Agatharchides laudatur. III. *Macrob.* 22.
Agathobulus. II. *Dem.* 3. III. *Mort. Per.* 17.
Agathocles de mercede cum diſcipulis litigat. II. *Icar.* 16. peripateticus, ejus confutatur gloriatio. II. *Dem.* 29. ejus & Diniae amicitia. II. *Tox.* 12. ſeq. Samius apud Alexandrum delatus. III. *Calumn.* 18. ejus aetas. III. *Macrob.* 10.
Agathon, qualis poëta. III. *Rhet. Pr.* 11.
Agendi bene tempus haud prorogandum. I. *Nigr.* 27.
Agenor, Europae pater. I. *D. Mar.* XV. 1.
Agricolae circa plantas cura. II. *Gymn.* 20.
Ajax. I. *D Mort.* XX. 1. II. *Par.* 44. furioſus. I. *D. Mort.* XXIX. 1. it. II. *Ver. Hiſt.* II. 7. Ulyſſem odit. I. *D Mort.* XXIX. 2. ejus ſepulcrum. I. *Conſt.* 23. Ajax alter. II. *Salt.* 46.
Alabaſtrum unguenti. III. *D. Meretr.* XIV.
Alani, in quo diſſent a Scythis. II. *Tax.* 51.
Alata verba. III. *de Dom.* 20.
Alcaeus Mileſius. II. *Hiſt* 9.
Alceſtes. I. *D. Mort.* XXIII. 3.
Alcibiadis ſpes. II. *Quom.* 38. f. ab eo amputatae ſtatuae. II. *Amor.* 24 Reditus. III. *Dem. Enc.* 31.
Alcidamas cynicus. III. *Conv.* 12. formidabilis clamoſus & impudicus. ib. & ſeq. pugnat cum ſcurra. ib. 19.
Alcinous. II. *Ver. Hiſt.* I. 3.
Alcmaeon. II. *Salt.* 50.
Alcmenae cum Jove concubitus. I. *D. Deor.* X.
Alcyon. vid. *Halcyon.*
Alea ludere de nucibus. III. *Saturn.* 8. & 9.
Aleam jacere. II. *pro Imag.* 16.
Alexander Magnus, ejus faſtus. I. *D. Mort.* XII. 3. res geſtae. ib. 4. ſeq. ab Ariſtotele doctus. ib. 3. Homericos ediſcit verſus. ib. ſupra Annibalem ponitur. ib. 7. filius Philippi, falſo dictus Ammonis. ib. it. XIII. I. it. XIV. I. divino cultu adficitur. XIII. 2. nomen dei quid ei profuerit. ib. XIII. I. it. XIV. I. iſtius ſepulcrum ubi. ib. 3. ejus abſtinentia ab uxore Darii. ib. XIV. 4. venerea in Hephaeſtionem propenſio. ib. fortitudo. ib. 5. cum Bacchio & Hercule comparatur. ib. & Clitum interfecit. ib. 3. Aornam petram ſubegit. ib. XIV. 6. valere juſſus, loco gaudere. I. *Salt.* 8. ejus depictae nuptiae. I. *Aët* 4. ſeq. illo aegroto, Babylonii quid fecerint. II. *Pſeud.* 16. Annibali praefertur. II. *Ver. Hiſt.* 2. 9. it. I. *D. Mort.* XII. 7. Ariſtobuli indignatur adulatione. II. *Hiſt.* 12. it. cujusdam architecti. ib. Oneſicritum hiſtoricum, adulatorem, reprehendit. ib. 40. portentoſum architecti promiſſum de monte ei adſimilando cur non admiſerit. II. *pro Imag.* 9. Hephaeſtionem inter deos refert. III. *Calumn.* 27. Agathoclem Samium cum leone concludere vult. ib. 18. adulationi & calumniae faciles aures praebet. ib. 19. in Cydno lavare cupit. III. *de Dom.* 1. Rejicit conſilium brevioris viae ad Aegypt. III. *Rhet. Pr.* 5.
Alexander Magus, oraculi de eo effatum. II. *Pſeud.* 11. hujus fraudes, ſcelera. ib. ſeq. comburit Epicuri ſententias. ib. 45. odit Lucianum. ib. 55. qualis corpore. ib. 3. animo. ib. 4. ſeq. miſerrimo modo periit. ib. 59.
Alexander Medicus. III. *Mort. Per.* 44.
Alexander Theſſalus, ab uxore interfectus. II. *Icar.* 15.
Alexis Comicus. I. *Salt.* 6. Et *pro Lapſ.* 6.
Alitodemus poëta. III. *Dem. Enc.* 27.
Aloei filiorum factum. I. *Conſt.* 3.
Alphei & Arethuſae amor. I. *D. Mar.* III. 1.
Altare in lacu medio. III. *Dea Syr.* 46.
Althaea. II. *Salt.* 50.
Amabilitas & Cupido, ſ. Himerus & Eros, liberi Veneris. I. *D. Deor.* XX. 15.
Amaltheae habere cornu. I. *Merc.* 13.
Amaſtris, urbs Ponticа. II. *Pſeud.* 25. it. II. *Tox* 57.
Amatorum jusjurand. vanum. III. *Meretr.* VII.
Amatorum quaedam proprietates. I. *Nigr.* 7. ii in iram proclives. I. *D. Deor.* XXIV. 2. amoris violentia. I. *D. Deor.* VI. 3. it. I. *D. Mort.* XIX. 1. ejus ſcala. II. *Amor.* 53.

Amazona Hippolyta. II. *Gymn.* 34.
Amazonis effigies, Phidiae opus. II. *Imag.* 5.
Ambiguae oraculi & poëtarum fraudes. III. *Philop.* 16.
Ambraciotes Cleombrotus. III. *Philop.* 1. f.
Amicitia optima hominum poſſeſſio. II. *Tox.* 62. amicum invenire difficile. ib. 61. amicitiae exempla praebent Patroclus & Achilles, Oreſtes & Pylades, Gyndanis & Abauchas, Toxaris & Menemippus, Theſeus ac Pirithous, Aretaeus & Eudamidas, Zenothemus & Menecrates, Agathocles & Dinias, Damon & Euthydicus, Amizocas & Dandamis, Antiphilus & Demetrius Sunienſis, Belitta & Baſthis, Macens, Lonchata & Arſacomas, Toxaris & Siſinnis, cet. quos ſuo vide titulo. Amicitia colitur apud Scythas. II. *Tox.* 7. ſeq. non perinde apud Graecos. ib. 9. ſors mala probat amicitiam. ib. 36. ea inter plures, quam tres ad ſummum, iniri nequit. ib. 37. ſi amici pro beneficio ſibi invicem agant gratias, quid iſtud. ib. 53.
Amictus, an ex eo ad interius hominis concludendum. I. *Herm.* 18. ſeq.
Amizocae & Dandamidis amicitia. II. *Tox.* 38. ſeq.
Ammon, impoſtor. I. *D. Mort.* XIV. an Alexander ejus filius, vid. Alexander. arietis ſpecie colitur. II. *Aſtr.* 8.
Amoris argumenta. III. *Meretr.* VIII.
Amoris occulti ſigna. III. *Dea Syr.* 17.
Amorum militarium fructus plagae & lites. III. *Meret.* XV. f. Amor novercae in privignum a medico detectus. III. *Dea Syr.* 17. amor mariuus, i. e. inconſtans. III. *Dem. Enc.* 13. amori pervia omnia. ib. 14. Amores Jovis. III. *Charid.* 7. & 8. amores aliorum Deor. ib. 9.
Amphiaraus. II. *Pſeud.* 19.
Amphilochus oracula fundens. III. *Deor. Cons.* 12.
Amphilochus, qualis vates, templo honoratus. I. *D. Mort.* III. 1. oracula edit. II. *Pſeud.* 19.
Amphion. II. *Salt.* 41. cantibus ſuis inanimata quoque allexit. II. *Imag.* 14.
Amymone a Neptuno rapta. I. *D. Mar.* VI. 3.
Anacharſis cur in Graeciam venerit. II. *Gymn.* 14. Graecae linguae cauſſa Athenas migrat. I. *Scyth.* 1. ejus hiſtoria. ib. ſeq.
Anacreontis aetas. III. *Macrob.* 26.
Anaxagoras, ſophiſta. I. *Tim.* 10.
Anaxarchus, paraſitus Alexandri. II. *Par.* 35.
Anaximenes. I. *Aët.* 3.
Anchiſae & Veneris amor. I. *D. Deor.* XX. 5.
Androcles Epicharis fil. III. *Charid.* 1. praelegit librum ſuum, laudationem Herculis, vincitque Diotimum. ib. 3.
Andromeda. II. *Salt.* 44. petrae adfixa. I. *D. Marin.* XIV. 3. ejus amore capitur Perſeus. ib. XII. 3.
Anemodromi. II. *Ver. Hiſt.* I. 13.
Angina quid. III. *Pſeudolog.* 27.
Anguis aut anguillae in morem inter digitos elabi. I. *Tim.* 29.
Animae praeſtantiſſimae imago. II. *Imag.* 16-23. vid. animus, mens, de ejus immortalitate Platonis libellus. III. *Philopatr.* 1. not. 24.
Animalia naturae ſervant leges in coeundo. II. *Amor.* 22. quando cum hominibus in communione vivebant. ib. 36.
Animus hominis ſcopo ſimilis. I. *Nigr.* 36. ad perpetuam contentionem infirmus. II. *Amor.* 1. Vid. *Mens, Anima.*
Anni principio vota & ſacra faciebant. III. *Pſeudol.* 7.
Annibalis res geſtae. I. *D. Mort.* XII. 2. ſeq. Latro. ib. 4. voluptati deditus. ib. 6. Scipioni & Alexandro poſthabetur. ib. 7. ubi mortuus. ib. 6.
Anniceris Cyrenaeus, mirifice amigandi peritus. III. *Dem. Enc.* 23.
Annus in menſes deſcriptus, a quibus. II. *Aſtr.* 5.
Anteae Scytharum regis exitus & actus. III. *Macrob.* 10.
Anthenodorus Tarſenſis Auguſti Caeſaris praeceptor. III. *Macrob.* 21. a Tarſenſibus poſt mortem colitur. ib.
Antia calumniatur Bellerophontem. III. *Calumn.* 26.
Antigone. II. *Salt.* 43.
Antigoni Coclitis aetas & exitus. III. *Macrob.* 11. ejus nepos Antigonus Demetrii. f. ib.
Antigonus, medicus. III. *Phil.* 6.
Antigonus ſtuprat ſocrum. II. *Icar.* 15.
Antiochus, Neſtoris filius. I. *D. Mort.* XV. 2.
Antimachus poëta. II. *Ver. Hiſt.* II. 42.
Antiochia, urbs ingeniola. II. *Salt.* 76. operam dat arti ſaltandi. ib.
Antiochus, Seleuci filius, Stratonices deperit amore. II. *Hiſt.* 35.
Antiochus Soter. I. *pro Lapſ.* 9. ejus factum contra Gallograecos. I. *Zeux.* 8. ſeq.
Antiope. II. *Jov. Tr.* 5.
Antipater. II. *Salt.* 58.
Antipatri Jolai f. aetas. III. *Macrob.* 11. Rex Antipater Demoſthenem vivum adduci cupit. III. *Dem. Enc.* 29.
Antiphili cum Demetrio Sunienſi amicitia. II. *Tox.* 27.
Antiphilus Apellem falſo crimine defert. III. *Calumn.* 2. in ſervitutem traditur. ib. 4.
Antipho ſomniorum interpres. II. 2. *Ver. Hiſt.* 33. f.
Antipodes. II. *Dem.* 22.
Antiquior Japeto. I. *D. Deor.* II. 1.
Antiſthenes. II. *Par.* 43. iſtius baculus. I. *D. Mort.* XI. 3. it. XXVII. gemitibus mortuorum delectatur. ib. XXVII. 6.
Antiſthenis lacerna. III. *Fug.* 20.
Antrum Dictaeum. I. *D. Mar.* XV. 4.
Anubis. I. *D. Mort.* XIII. 3. canis Aegyptiorum deus. I. *Auct.* 16.
Anubideum factum. II. *Icar.* 24.
Anytus. I. *Piſc.* 10.
Anytus delator Socratis. III. *Fug.* 3.
Aornus petra Indica Macedonibus adſcenſu difficilis viſa. III. *Rhet. Pr.* 7. ab Alexandro ſubacta. I. *D Mort.* XIV. 6.
Apelles. I. *Merc.* 42.
Apelles Epheſius falſo crimine delatus. III. *Calumn.* 2. ſeq. abſolutus & donatus a Ptolemaeo. ib. 4. depingit calumniam. ib. 5.
Aphidnis. II. *Gall.* 17.
Aphrodiſia Veneris ſacra. III. *Meret.* XIV.

Apim mortuum lugent tonsis capitibus. III. *Dea Syr.* 6.
Apis mensis opifex, quomodo formetur in favo. I. *Halc.* 7.
Apis deus. I. *Sacr.* 15. I. *Cont.* 13. Aegyptiis sanctus. II. *Astr.* 7.
Apollo a Brancho & Hyacintho amatus. I. *D. Deor.* II. 2. a Daphne spretus. ib. interficit Hyacinthum casu. ib. XIV. 1. eum sepelit. ib. 2. in florem vertit. ib. se consulentes frustratur. ib. XVI. 1. jactator, citharoedus, medicus, vates. ib. ditatur variis artibus. ib. nihil auro tribuit. I. *Contem.* 12. in gratiam Chrysis pestem immittit Graecine. I. *Saer.* 3. cur coelo ejectus. ib. 4. servili fungitur apud Admetum ministerio. ib. item cum Nepruno apud Laomedontem. ib. ubi colatur. I. *Sacr.* 10. Apollinis negotia. II. *Bis Acc.* 1. Apollinem barbatum faciunt Assyrii. III. *Dea Syr.* 35. solique vestibus ornant. ib. ab Aegyptiis sacra accepere eod. *Dial* sub init. Ejus oraculum traducitur. III. *Philop.* 5.
Apollodorus Pergamenus. III. *Macrob.* 23.
Apollonius philosophus. II. *Dem.* 31.
Apophras quid. III. *Pseudolog.* 12. seq.
Aquam congerere in dolium Danaidum. I. *Tim.* 18. illi sacrificant Aegyptii. II. *Jov. Trag.* 42. laudatur a Pindaro. II. *Gall.* 7. in aqua scribere. I. *Cat.* 21. aquam in mortario tundere. I. *Herm.* 79. Ex aqua sacra multum mercedis capit Gallus. III. *Dea Syr.* 48. aquam potans Demosth. oratt. scribit. III. *Dem. Enc.* 15. jocus de ea re. ib. Renovatio per aquam. III. *Philop.* 12. f.
Aquila Jovis ridetur. III. *Deor. Conc.* 8.
Aquileia. II. *Pseud.* 48.
Arabiam cavam serere. I. *Apol.* 11. Arabiae aura qualis secundum Herodotum. II. 2. *Ver. Hist.* 4. seq.
Arabum interpretes fabularum. III. *Macrob.* 4.
Aratazi regis aetas. III. *Macrob.* 16.
Arbaces interfecit Arsacem. II. *Icar.* 15.
Arbores quomodo scandant Orientis populi. III. *Dea Syr.* 29. vid. ib. figur.
Archaisini. III. *Pseudolog.* 29.
Archelaus, tragoedus. II. *Hist.* 1.
Archemorus. II. *Salt.* 44.
Archias e Calauria veniens. III. *Dem. Enc.* 28.
Archibius, medicus. II. *Gall.* 10.
Archilochi patria & ingenium. III. *Pseudolog.* 1.
Archimedis laus. III. *Hip.* 2.
Architelis uxor Dimaenete. I. *Scyth.* 2.
Areilia, festum Cereris. III. *Meretr.* VII. f.
Areopagitae in tenebris judicant, cur. I. *Herm.* 64. litigantium utrique alternatim dicendi concedunt facultatem. II. *Gymn.* 19. quando eis silentium imponant. ib.
Aretaei & Eudamidae amicitia. II. *Tox.* 22.
Aretes. II. *Imag.* 19.
Areus Aegyptius. II. 2. *Ver. Hist.* 22.
Arganthonii Tartessiorum regis aetas. III. *Macr.* 10.
Argivorum contra Lacedaemonios de agro bellum. I. *Cont.* 24. regno admovent astrologum. II. *Astr.* 12.
Argos siticulosum. I. *D. Mar.* XI. 2.
Argus toto corpore videns. I. *D. Deor.* XX. 8. ib. III. 1. acutius eo videre. II. *Hist.* 10. custos lûs. II. *Salt.* 43.
Argumenta Gynici pro paupertate. III. *Cyn.* 4. & 5.
Ariadne stellis illata. III. *Deor. Conc.* 5.
Ariadnes filo labyrintho exit Theseus. I. *Herm.* 47. de ea. II. *Salt.* 13.
Aries colitur ab Aegyptiis. II. *Astr.* 7.
Arignotus Pythagoricus daemonem expulit. III. *Phil.* 29. seq.
Arion, citharoedus, a delphinibus servatur. I. *Dial. Mar.* VIII. 1. seq. ob artem musicam Periandro acceptus. ib. 2.
Ariphrades. III. *Pseudolog.* 3.
Aristaenetus philosophus. III. *Meretr.* X. pr. incusatur paedicatus. ib. f. filio Zenoni uxorem dat. III. *Conviv.* 5. aliaque in eumd. ib. §. seqq.
Aristarchi cum Zenodoto disputatio de Homero. II. 2. *Ver. Hist.* 20.
Aristarchus. I. *Jud. Voc.* 8.
Aristarchus Phalereus, imperator. I. *Jud. Voc.* init.
Aristeas. I. *D. Mort.* XI. 1.
Aristides Themistoclem odit. III. *Calumn.* 26.
Aristidis inopia. I. *Tim.* 24. justitia. II. 2. *Ver. Hist.* 10. pauper mortuus. II. *Jov. Conf.* 16. quibusnam delectatus sermonibus. II. *Amor.* 1.
Aristippus. I. *D. Mort.* XX. 5. Dionysium Siculum liberat. I. *Necyom.* 13. ejus vita & doctrina perstringitur. I. *Auct.* 12. virtutis & vitiorum sequax. II. *Bis Accus* 23. parasitus. II. *Par.* 33.
Aristippus Agasthenis fil. III. *Charid.* 4.
Aristobuli, adulatoris, librum in flumen projicit Alexander. II. *Hist.* 12.
Aristobulus Cassandrinus. III. *Macrob.* 22.
Aristodemus. II. *Pseud.* 4.
Aristonicus Marathonius orator. III. *Dem. Enc.* 31.
Aristophanes. I. *Pisc.* 25. poeta mordax. II. *Bis Acc.* 33.
Aristotelis testimonium de Demosthene. III. *Dem. Enc.* 40.
Aristoteles, adulator. I. *D. Mort.* XIII. 5. peripateticus. I. *Auct.* 25. quaedam ejus praecepta. ib. amicus libertatis, ofor servitii. I. *Merc.* 24. parasitus. II. *Par.* 36. it. 43. docuit Alexandrum. I. *D. Mort.* XII. 3.
Aristogiton, parasitus Harmodii. II. *Par.* 48.
Aristoxenus, musicus, parasitus. II. *Par.* 35. III. *Macrob.* 18.
Arithmetica, prima adolescentiae Graecae disciplina. II. *Gymn.* 21. una atque eadem apud omnes. II. *Par.* 27.
Arithmetica jusjurandum. III. *Philop.* 12.
Arma gestare veritum in Graecia. II. *Gymn.* 34.
Arrianus Epicteti discipulus. II. *Pseud.* 2.
Ars mechanica, statuaria, saltatoria, dicendi, cet. vid. hoc titulo. ars longa, vita brevis. I. *Herm.* 1. arte & disciplina in quavis re opus. II. *Hist.* 36. quaenam ars mercede accepta discatur. II. *Par.* 18. ars, quid. ib. 4. ars Tiliae. III. *Pseudolog.* 30.
Arsacis, Medorum praefecti, mors. I. *D. Mort.* XXVII. 2. seq. it. II. *Icar.* 15.
Arsacidae pulcra non curabant. III. *de Domo* 5.
Arsacomae, Lonchatae & Macentis amicitia. II. *Tox.* 44. seq.
Artaxerxis memorioli aetas. III. *Macrob.* 15.

Artaxerxis Perſarum regis ætas & exitus. III. *Macr.* 15.
Artemiſia. I. *D. Mort.* XXIV. 3.
Aſander Boſpori rex. III. *Macrob.* 17. ejus exitus. ib.
Aſcalaphus Martis fil. II. *Aſtr.* 20.
Aſcetarum habitus miſer. III. *Philop.* 21.
Aſinus, Cumanus leoninam pellem induit. I. *Piſc.* 32. & III. *Fug.* 13. comparantur cum iſto philoſophi. ib. quid Aſino cum lyra? I. *Merc.* 25. de proſpectu aſini, prov. unde ortum. II. *Aſin.* 45. ex aſini redire podice. ib. fine aſini calamitates. ib.
Aſinus ad lyram. III. *Meret.* XIV. f.
Aſpaſia, meretrix. II. *Salt.* 25. philoſophatur. II. *Eun.* 7.
Aſſentator, v. adulator, paraſitus.
Aſſurgere advenienti. III. *Conv.* 7.
Aſſyrii ſacrificant columbae. II. *Jov. Trag.* 42. Deae Syriae. III. Dial. *de Dea Syr.* 2. ab Aegyptiis cultum divin. didicere. ib. gerunt ſtigmata. ib. 59.
Aſſyriorum interpretes fabularum. III. *Macrob.* 4.
Aſtarte, luna. III. *Dea Syr.* 4.
Aſtrologia, ejus inventores. II. *Aſtr.* 3. quando Babylonii eam didicerint. ib. 9. Graeci unde eam hauſerint. ib. 10. aſtrologum regno admovent Argivi. ib. 12. aſtrorum inter ſe choreae. II. *Salt.* 7. aſtrologia, ſcientia antiqua. II. *Aſtr.* 2.
Aſtrologia, mendax creditur. II. *Aſtr.* 2. aſtrologicae divinationes quid profint. ib. 29. Arcades eas temnunt. ib. 26. cur. ib. vid. Stella, planeta, ſidus.
Aſtyanax de turri praecipitatus. I. *Sacr.* 6.
Atalanta. II. *Salt.* 50.
Athamas. II. *Salt.* 42.
Athei. II. *Pſeud.* 25. it. 38. it. II. *Icar.* 9.
Athenarum encomium. I. *Nigr.* 13. ſeq. Athenienſes irridere diſſimulando. II. *Gymn.* 18. Athenienſium ignotus Deus. III. *Philopatr.* 9.
Athletae, Damaſias, Milo Crotoniates, Glaucus, Nicoſtratus, alique, quos ſuo vide loco. eorum ad certamen praeparatio. I. *Herm.* 33. quando otium capiant. II. *Ver. Hiſt.* I. 1.
Athos navigare. III. *Rhet. Pr.* 18.
Athotes ſunt longaevi. III. *Macrob.* 5.
Athropos, una Parcarum. II. *Jov. Conf.* 2.
Atimarchus. III. *Pſeudolog.* 27.
Atreus, aſtrologus. II. *Aſtr.* 12.
Attali Philadelphi aetas. III. *Macrob.* 13.
Attes orgia Rheae docet. III. *Dea Syr.* 15. eum caſtravit Rhea. ib.
Attica ſubſannatio. I. *Prom.* 1. Attica paupertas. III. *Fug.* 24.
Attici multa in ſua lingua mutaverunt. III. *Pſeudolog.* 14.
Attin, puſionem, Rhea annus amat. I. *D. Dear.* XII. 1.
Avari Tantalo ſimiles. I. *Tim.* 18. exempla praebent Gniphon, Micyllus, Agathocles, Hipparchus, Mneſitheus, cet. quos ſuo vide loco; avari deſcribuntur. I. *Tim.* 13. ſeq. eorum vita miſera. II. *Gall.* 29. it. 31. vid. vita divitum miſera.
Audire aliquid, ut aſinus lyram. III. *Indoct.* 4.
Audire unguibus. III. *Philop.* 3.
Aves ſacrae. I. *Sacr.* 10. Aves concurrere ad aliquid, ut ad noctuam aves. I. *Harm.* 1.
Augiae repurgare ſtabulum. II. *Pſeud.* 1. & III. *Fug.* 23.
Auguſti primi clementia. I. *pro Lapſ.* 17.
Augulus Alandrum renuntiat regem. III. *Macrob.* 17. ejus praeceptor. ib. 21—28. tributis levat Tarſenſes. ib.
Aulicorum calamitates. I. *Merc.* 1. ſeq. usque ad finem. iis neceſſaria adulatio. ib. 28. aulicus ſenex equo vetulo ſimilis. I. *Merc.* 40. aulicae vitae cum veſtibulo comparatio. ib. 42. illa defenditur. I. *Apol.*
Aurea tecta. III. *Philopat.* 23.
Aurea Venus. III. *Charid.* 11.
Aurei homines. III. *Epiſt. Sat.* 20. & 28.
Aurei capilli Caſtorum. III. *Conv.* 32.
Aureum pomum. I. *D. Mar.* V. 1.
Aurigandi mirifica peritia. III. *Dem. Enc.* 23.
Auris ſcalpendae non habere otium. II. *Bis Accuſ.* 1. auribus fideliores oculi. II. *Salt.* 78.
Aurum ſiſtit ſanguinem. I. *Tim.* 46. ſpernendum uti littorum calculi. ib. 56. aurum multa creat mala. I. *Conf.* 11. ejus contemtor Solon. ib. confertur cum ferro. ib. 12. aurum mutat mores. II. *Gall.* 14. (vid. hic nominis ob divitias mutatio, it. honores I. felicitas mutat mores) aurum multarum cauſſa rerum. II. *Gall.* 14. vid. pecunia, nummus, divitiae, felicitas. aurum ad ornandum quid faciat. III. *de Dom.* 8. aurum ſpernere ajunt Sophiſtae; ſed valde adpetunt. III. *Fug.* 20. Auri cauſa Eriphyle maritum prodidit. III. *Cyn.* 8. f. Ejus pericula. ib. alia mala. 15. aurum & purpura fumus. ib. 19. f.
Autolycus, fur. II. *Aſtr.* 20.

B.

Babylon. I. *Conf.* 23. incantationibus noti Babylonii. I. *Necyom* 6. quando aſtrologiam didicerint. II. *Aſtr.* 9. Babylonem cepiſſe. I. *Merc.* 13. Babylona perditam videre, in votis eſt. III. *Philopat.* 28.
Bacchica ſaltatio eſt ſatyrica. II. *Salt.* 79. ubi ei detur opera. ib. 79. it. 22.
Bacchi contra Indos profectio. III. *Fugit.* 6. & III. *Bacch.* ejus duces. ib. 4. eique nomen columnae inſcriptum. II. *Ver. Hiſt.* I. 5. it. 7. quomodo a Jove genitus. I. *Sacr.* 5. Jovis filius. I. *D. Deor.* XVIII. 1. ob vini inventum obtrectatur. ib. 2. multas res geſſit. ib. 1. ejus nutrix. I. *D. Mar.* IX. 1. in Nyſa educandus. I. *D. Deor.* IX. 2.
Bacchi divinitas ridetur. III. *Deor. Conc.* 4. Bacchi genus & comites. ib.
Bacchus dapis diviſor. III. *Ep. Sat.* 32. f.
Bacchus fulmine perit. III. *Mort. Per.* 4. f. ex Aethiopia rediens venit in Syriam. III. *Dea Syr.* 16. templum condit. ib. Junoni novercae inſcriptionem dedicat. ib.
Bacis vates. III. *Mort. Per.* 30.
Bacidis oraculum & carmen. ib.
Bagoas, adulterii incuſatur. II. *Eun.* 10. ſeq.
Balneum, canis in balneo. II. *Par.* 51. in balneis fieri ſolita. I. *Nigr.* 34. balneum ab Hippia adornatum. III. *Hipp.*
Balneum, quid cani commune & balneo. III. *Ind.* 5.

Baptiſmus Chriſtianorum. III. *Philop.* 12. f.
Barba cuneiformis. III. *Ep. Sat.* 24.
Barbam alebant veteres viri fortes. III. *Cyn.* 14.
Barbari divitiarum, non elegantiarum ſtudioſi. III. *de Dom.* 5.
Barbariſmi. III. *Pſeudolog.* 24. 29.
Barbati apud Barbaros Dii. III. *Cyn.* 20.
Barbatus Jupiter. III. *Philop.* 4.
Baſſa Chius. III. *Pſeudolog.* 3.
Baſthis & Belittae amicitia. II. *Tox.* 43.
Batrachion Pyrrho Epirotae ſimilis. III. *Indoct.* 21.
Beati ſcilicet pro divitibus. III. *Cyn.* 9.
Beatorum inſulae. II. 2. *Ver. Hiſt.* 6. urbs beatorum, ib. 11. ſeq. de inſulis beatorum. I. *Herm.* 71.
Belittae & Baſthis amicitia. II. *Tox.* 43.
Bellerophon. II. *Salt.* 42. I. *Apol.* 3. ejus alatus equus. II. *Aſtr.* 13. Bellerophon Antiae inſidiis petitur. III. *Calumn.* 26.
Bellicis factis gloriari non conciliat gratiam apud mulieres. III. *Meretr.* XIII.
Bendideum factum. II. *Icar.* 24.
Bene agendi tempus haud prorogandum. I. *Nigr.* 27.
Beneficentiae imago. II. *Imag.* 21.
Benignitatis imago. II. *Imag.* 19.
Benivolentiae imago. II. *Imag.* 20.
Beroea, urbs Macedonica. II. *Aſ.* 24.
Beſtiae in templo non nocentes cuiquam. III. *Dea Syr.* 41.
Bibliopolis ſpes petitur fruſtra. III. *Indoct.* 24.
Bithynicum mancipium. I. *Merc.* 23.
Bithyna fabula. II. *Salt.* 21.
Biton & Cleobis, feliciſſimi hominum. I. *Cont.* 10.
Blepſias adulator. I. *Tim.* 58. fame periit. I. *D. Mort.* XXVII. 7.
Boni quorſum veniant poſt hanc vitam. II. *Luct.* 7. eorum poſt hanc vitam praemia. II. *Jov. Conf.* 17.
Bonorum poſſeſſio temporaria. I. *Nigr.* 26. bonum nullum ſine teſte acceptum. I. *Cauc.* 15. vulgaria bona ſordent philoſophiae. I. *Nigr.* 4.
Bos aeneus, poenae genus. II. *Phal.* 11. in eum fabricator ipſe injicitur. ib. ſeq. bos, deus, Memphi colitur. II. *Jov. Trag.* 42. boves ex Erytheia abacti. II. *Salt.* 56. Boves Solis aſſati exſiliunt. III. *Epiſt. Sat.* 23.
Boſporus. II. *Tox.* 4. Boſporani. ib. 44. mos procorum apud eos. ib. 44.
Brachmani. II. *Tox.* 34.
Brachmanes longaevi ſunt. III. *Macrob.* 4. Igne lento ſe ſolent necare. III. *Mort. Per.* 25.
Branchus depictus. III. *de Domo* 24.
Briareus, Jovis auxiliator. I. *D. Deor.* XXI. 2.
Briſei filia. II. *Imag.* 8.
Bulin Sperchinque Lacedaemonios Xerxes non occidit. III. *Dem. Enc.* 32.
Buſiris, juſtitiae contemtor. II. *Bis Accuſ.* 8.
Byblus urbs, ubi Byblia Venus. III. *Dea Syr.* 6.
Byrria. I. *Tim.* 22.

C.

CAbaluſa inſula. II. 2. *Ver. Hiſt.* 46.
Cadmi transformatio. II. *Salt.* 41.
Cadmus, inventor litterarum. I. *Jud. Voc.* 5. it. 12.
Caeneus. II. *Salt.* 57. Elatis filius. II. *Gall.* 19.
Calamis. II. *Imag.* 6.
Calanus ardens. III. *Mort. Per.* 25.
Calatianus Demetrius. III. *Macrob.* 10.
Calchas Homericus. II. *Salt.* 36. III. *Diſſ. cum Heſ.* 1.
Callias. II. *Jov. Conf.* 16. it. I. *Tim.* 24.
Calliicratidas. II. *Amor.* 9.
Callidemides veneno, alteri parato, exſtinguitur. I. *D. Mort.* VII. 2.
Callinus. III. *Indoct.* 2.
Calliſthenes. I. *D. Mort.* XIII. 6.
Calliſti in feram mutatio. I. *Salt.* 48.
Calliſtratus orator. III. *Dem. Enc.* 12.
Calumnia multorum malorum cauſa. III. *Calumn.* 1. depicta ab Apelle. ib. 5. ampla ejus expoſitio. ib. 6. ſeq. maxime floret in potentum aulis. ib. 10. plerumque vexat honoratos. ib. 12. calumniator quomodo ſit audiendus. ib. 30. ſeq.
Calydoniorum calamitates. I. *Sacr.* 1.
Calypſus inſula. II. 2. *Ver. Hiſt.* 27.
Cambyſes, Cyri filius, mente captus. I. *Cont.* 13. ejus crudelitas. III. *Macrob.* 14.
Camelus in Aegypto, prov. unde ortum. I. *Prom.* 5.
Camelus aut formica, prov. III. *Epiſt. Sat.* 19.
Campi Elyſii. II. 2. *Ver. Hiſt.* 14.
Campus Acheruſius. I. *Necyom.* 15.
Candaules. II. *Aſin.* 28.
Candor, ſine rubore ad formam facit nihil. I. *Dial. Mar.* I. 3.
Canis in balneo. II. *Par.* 51. e canis redire podice. II. *Aſin.* 54. canis leonum domitor. II. *pro Imag.* 19. canis rabioſi morſus rabie inficit. I. *Nigr.* 38. Canis in praeſepio. I. *Tim.* 14. caniculae Melitenſes. I. *Merc.* 34. Canis Cratetes. III. *Fug.* 16.
Canis, quid cani commune & balneo. III. *Indoct.* 5. Canis in ſidera receptus ridetur. III. *Deor. Conc.* 5. Canicipites Dii. ib. 10. & 11.
Canon ob honeſtatem cognominatur Ion Platonicus. III. *Conv.* 7.
Cantharus nomen ſervi. III. *Fug.* 28.
Cantus ſaltatorii. II. *Salt.* 11.
Caper non mactatur apud Aegyptios. II. *Aſtr.* 7.
Capilli aurei Caſtorum. III. *Conv.* 32.
Capulus, alterum jam in eo habere pedem. I. *Herm.* 78.
Caput papyraceum quotannis adnatat. III. *Dea Syr.* 7.
Carambis, urbs. II. *Tox.* 57.
Carcinochires. II. 1. *Ver. Hiſt.* 35.
Cardianus Eumenes. I. *Salt.* 8.
Carion, famulus Megapenthis. I. *Cat.* 12.
Carmina Grammatici recitant in convivio. III. *Conv.* 17. Carmen nuptiale frigidum. ib. 41.
Carneadis aetas. III. *Macrob.* 20.
Caro ad cibum non ad purpura inficiendum creatus. III. *Cyn.* 11.
Caryae, pagus Laconicus. II. *Salt.* 10.
Caryatica, ſaltandi genus. II. *Salt.* 10.
Caryonautae. II. 2. *Ver. Hiſt.* 37.
Caſſandra a Polygnoto picta. II. *pro Imag.* 7.
Caſſiepeia laudes admittit. II. *pro Imag.* 7. de ea. II. *Salt.* 44.

Caſtor, ſaltator. II. *Salt.* 10.
Caſtorum aedes fulmine tactae. I. *Tim.* 10. Caſtor & Pollux ſimiles. I. *D. Deor.* XXVI. 1. quomodo diſcernantur. ib. fraternus illorum amor. ib. 2. alternis moriuntur. ib. 1. cur. ib. 2.
Caſtorum ſacerdos. III. *Conv.* 9. eorum capilli aurei. ib. 32. In malo navis adparent. III. *Charid.* 3. f. & III. *Navig.* 9.
Caſtro. Caſtrat ſe ipſum Combabus. III. *Dea Syr.* 20. Hinc & ad alios tranſit idem mos. ib. 26. 27. Conf. *Gallus.* Ritus caſtrandi. ib. 51.
Catechumeni. III. *Philop.* 17.
Catena Jovis. I. *D. Deor.* XX. 10. vid. *Jupiter.*
Cavea. prov. mors invadet, etſi cavea te includas. III. *Dem. Enc.* 6.
Caulomycetes. II. 1. *Ver. Hiſt.* 16.
Cauſſidicis quae ineſſe debeant. I. *Piſc.* 29.
Cebes. I. *Merc.* 42.
Cecrope nobilior. I. *Tim.* 23. de eo. I. *Necyom.* 16.
Cedition depictus. III. *de Domo* 28.
Celeus. II. *Salt.* 40.
Celſus, amicus Luciani, ſapiens, veri amans. II. *Pſeud.* 61. ejus contra magos libri quid contineant. ib. 21.
Cenchreae, non Cenchreas usque diſceſſiſſe. II. *Quom. Hiſt.* 29.
Cenchroboli. II. 1. *Ver. Hiſt.* 13.
Centaurus a Zeuxe pingitur. I. *Zeux.* 3. ſeq. Centaurorum furor. II. *Salt.* 48.
Cepa, deus Peluſiotis. II. *Jov. Trag.* 42. Cepa cibus pauperum. III. *Ep. Sat.* 28.
Cepheus. II. *Salt.* 44.
Ceramicus locus Athenis. III. *Meretr.* X. f.
Cerberum vidiſſe dicuntur attoniti. III. *Philop.* 1.
Cerberus, ejus officium. II. *Luct.* 4. I. *D. Mort.* XX. it. XXI.
Cereris legiferae ſacerdos, i. e. caſta. III. *Meretr.* VII. f.
Certamina Thanatuſia. II. 2. *Ver. Hiſt.* 22. vid. exercitia.
Ceryces. II. *Pſeud.* 39.
Ceſtus Veneris. I. *D. Deor.* XX. 10. vid. Mercurius.
Cethegus, conſularis, ridicula committit multa. II. *Dem.* 30.
Cetus a Perſeo interfectus. I. *D. Mar.* XIV.
Ceyx. I. *Halc.* 1.
Chaereas. III. *Conv.* 42. & eod. Dial. ſaepe.
Chaerephon quomodo impulſus ad philoſophiam Stoicam. I. *Herm.* 15.
Chalcedon, urbs. II. *Pſeud.* 9.
Chaldaei ſunt longaevi. III. *Macrob.* 5.
Chaldaei, vates. I. *D. Mort.* XI. 1. I. *Herm.* 6.
Chariades, adulator. I. *D. Mort.* VI. 5.
Charicenus patidus ſenex. III. *Philop.* 20.
Chariclea Demonactis uxor, meretrix. II. *Tox.* 13.
Charicles. II. *Amor.* 9.
Charidemus III. 618. ſeq.
Charinus, adulator. I. *D. Mort.* V. 1.
Charis. I. *D. Deor.* XV. 2.
Charixenus teſtamento amici jubetur, ejus filiam collocare dote. II. *Tox.* 22.
Charmides. I. *D. Mort.* XX. 6.
Charmolaus Megaris. I. *D. Mort.* X. 3.
Charon, alterum jam pedem in illius habere cymba. I. *Apol.* 1. eum ipſum aequare annis. I. *D. Mort.* XXVII. Charon verſibus Homeri viſum recipit. I. *Cont.* 7. ad ſuperos cur migrarit. ib. 1.
Charops, cynaedus. II. *Jov. Conf.* 16.
Chelidoneae quam ſint periculoſae. III. *Navig.* 8. ſeq.
Chelidonius, cynaedus. I. *Merc.* 33. Chelidonii. II. *Amor.* 7.
Chiron in perpetua rerum mutatione ponit voluptatem. I. *D. Mort.* XXVI. libenter mortuus, cur. ib. praeceptor Achillis. I. *D. Mort.* XV. 1.
Chlevocharmus. III. *Philopat.* 21.
Chorda, bis per omnes chordas. I. *Prom.* 6.
Chriſtiana religio traducitur. III. *Philopatr.* toto dial.
Chriſtiani. II. *Pſeud.* 25. it. 38. eos inſectatur Lucianus toto Dial. de *Mort. Per.* III. p. 325. ſeq. Chriſtus cruci adfixus. ib. 11. Chriſtiani in captivos benefici. ib. Chriſtiani contemnunt mortem, ſpe immortalitatis. ib. 13. ſe vocant fratres. ib. omnia arbitrantur communia. ib.
Chryſippus, amicus libertatis, oſor ſervitii. I. *Mort.* 24. varia de Chryſippi doctrina. I. *Auct.* 21. ſeq. eſt omnia ſimul. ib. 20. ejus aetas. III. *Macrob.* 20. ejus tricae. III. *Conv.* 30. Indifferentia vocat mala. ib. 31.
Chryſis cum Apolline expoſtulat. I. *Sacr.* 3.
Ciborum varietas laudatur. III. *Cyn.* 5. eadem improbatur. ib. 6. cibi peregrini adpetuntur ab intemperantibus. ib. 8. ciborum varietas morbos infert. ib. 9.
Cicadam alis prehendere quid. III. *Pſeudolog.* 2.
Cilices, latrones. II. *Icar.* 16.
Cinaedus latere non poteſt. III. *Indoct.* 23.
Cinyras. III. *Dea Syr.* 9. & *Rhet. Pr.* 11.
Cinyrus Helenam rapit. II. 2. *Ver. Hiſt.* 25. it. 31.
Cippus ponendus pro akari. III. *Deor. Conc.* 18.
Cippus viri, dipſadis morſu extincti. III. *Diſp.* 6.
Circe, adjutrix Ulyſſis. II. *Aſtr.* 24.
Cithaeron. I. *D. Mort.* XXVII. 2.
Civitas, quid. II. *Gymn.* 20. circa eam bene inſtituendam Graecorum cura. ib. civitatis cujusdam beatae deſcriptio. I. *Herm.* 22. ſeq.
Clamor, cauſſas dicentibus utilis. I. *Tim.* 11. clamare voce ſtentorea. II. *de Luct.* 15. Ziris clamare apud Scythas, quid. II. *Tox.* 40.
Clarii vaticinandi arte celebres. II. *Pſeud.* 29.
Clava tribuitur philoſophis. III. *Conv.* 44. & ſaepe ib. item III. *Fug.* 14.
Clavo clavum ejicere. I. *Apol.* 9.
Cleaenetus. III. *Navig.* 22.
Cleanthis aetas & mors. III. *Macrob.* 19. ſapiens praedicatur. III. *Conv.* 32.
Cleobis & Biton, feliciſſimi hominum. I. *Cons.* 10.
Cleodemus peripateticus. III. *Philoſ.* 6. gladius & falx cognominatur. III. *Conv.* 7. puerum corrumpere tentat, ſed proditur argento humi cadente. ib. 15.
Cleolaus. III. *Philopatr.* 28.
Cleombrotus lecto libello de animae immortalitate ſe praecipitat. III. *Philop.* 1. f. & not. 24.
Cleon, orator Athenienſium. I. *Salt.* 3. in Cleonem aut Hyperbolum aliquem incidere. I. *Tim.* 30.

Cleonae. I. *Cont.* 23.
Cleonymus pulcher. III. *Charid.* 4.
Clinias, rhetor, sacrilegus. II. *Icar.* 16.
Clitus. I. *D. Mort.* XIV. 3. it. XIII. 6.
Clotho, una Parcarum. II. *Jov. Conf.* 2.
Clymene. I. *D. Deor.* XII. 1.
Clytaemnestra. II. *Salt.* 48. a quibus interfecta. II. *Amor.* 47. occisae pictura. III. *de Domo* 23.
Cnemon tecti ruina oppressus. I. *D. Mort.* VIII.
Cnidus, urbs Veneris. II. *Amor.* 11.
Cocconas. II. *Pseud.* 6.
Cocytus, fluvius. II. *Luct.* 3.
Codro nobilior. I. *Tim.* 23.
Coelum terrae miscere. I. *Cauc.* 9. in tertium coelum penetrans Galilaeus. III. *Philop.* 12.
Coelum ut pellem explicavit Deus. III. *Philop.* 17.
Coenarum adparatores nimis curiosi. I. *Nigr.* 33. Coena absoluta, quae domum fertur. III. *Conv.* 38.
Coitus, de coitu cum mulieribus sententia Euripidis. II. *Amor.* 38. femininam in eo voluptatem praefert virili Tiresias. ib. 27. naturae servant leges in coeundo animalia. ib. 22.
Collyrium. II. *Pseud.* 21.
Colocynthopiratae. II. 2. *Ver. Hist.* 37.
Colossi Rhodii caput imponere nani corpusculo. II. *Q. Hist.* 23. Colossi extra ornati, intus foedi. II. *Gall.* 24. eis comparantur reges. ib. seq.
Columba non vescuntur Aegyptii. III. *Dea Syr.* 14. Columba res sacra Assyriis. ib. 54.
Columbae sacrificant Assyrii. II. *Jov. Trag.* 42.
Coma signum nobilitatis apud Aegyptios. III. *Navig.* 3. quomodo ornarint veteres Graeci. ib. Coma fictitia meretricum. III. *Meret.* V. & XI. Comas ponunt nubentes. III. *Dea Syr.* 60.
Comati pueri in deliciis. III. *Fug.* 20. & III. *Ep. Sat.* 24. vocantur Hyacinthi, Achilles, & Narcissi. ib.
Combabus castrat se ut suspicionem amoris vitet. III. *Dea Syr.* 20. Amatus a regina. ib. 23. liberat se a supplicio, demonstrata castratione. ib. 25. 26.
Comissatores, quinam isti apud Graecos. II. *Amor.* fine.
Comitia Jovis. III. *Deor. Conc.* 14. p. 536. Comitia Deor. in Olympo. ib. 15.
Comoediae suum inest saltationis genus. II. *Salt.* 26. quale spectaculum comoedia. ib. 28. comici ob fabulam male ordinatam spernuntur. I. *Nigr.* 8. ornatum personarum quidam actionibus dehonestant. ib. 11. comoedorum apud Graecos licentia. II. *Gymn.* 22. perstringit eos Anacharsis. ib. 23. Comoedias scribere quando desitum. III. *Dem. Enc.* 27.
Comparatio, in laudando comparare, scitum. II. *pro Imag.* 19. parvum cum magno adulatorie comparare quid sit. ib. 13. quomodo justa instituenda comparatio. ib. 19.
Composita verba faceta. III. *Trag.* vs. 191—202.
Concurrere ad aliquid, ut ad noctuam aves. I. *Hurm.* 1.
Conjugium inaequale, formosi viri & deformis feminae. II. *Tox.* 24. seq.
Conon, ex Conone efficere Titormum. II. *Q. Hist.* 34.
Consilio emendare difficilius, quam reprehendere. vid. *reprehendere*; consilium mutare Epimethei, non opus est Promethei. I. *Prom.* fine.
Contentum neminem esse sua sorte. II. *Icar.* 25. philosophum oportet esse contentum. v. *philosophus.*
Contradicere utile. II. *Gymn.* 17. vid. *oppugnare.*
Contumelia te adficit, qui servos filiumque tuum. III. *Sol.* 10.
Convictio s. elenchus. I. *Pisc.* 17.
Convitio nihil fit deterius. I. *Pisc.* 14.
Convivales fraudes. I. *Cauc.* 8.
Convivium lepidum. III. p. 416. seq. In convivio gesta non decet vulgare. III. *Conv.* 3. *Convivam memorem odi*, prov. ib. In eo carmina canuntur. ib. 17. scurrae inter moras opsoniorum inducti. ib. 18. sermonum in conviv. habitorum meminisse, difficile. III. *Charid.* 2.
Coraci. II. *Tox.* 7.
Cordax, saltandi genus. II. *Salt.* 22. it. 26.
Corintho non protulisse unquam alterum pedem. II. *Hist.* 29.
Cornices in Hesiodi sepulcro. III. *Mort. Per.* 41.
Cornua elephantorum. III. *Dea Syr.* 16.
Cornutus syllogismus. III. *Conv.* 23.
Cornutus Jupiter ridetur. III. *Deor. Conc.* 10.
Coroebum aut Melitiden putare aliquem. II. *Amor.* 53. Coroebi esse aut Margitae. III. *Phil.* 3.
Coronae sub naribus potius, quam in capite gestandae. I. *Nigr.* 32. coronae victricis varia genera. II. *Gymn.* 8.
Coronati nautae. III. *Ner.* c. ult.
Corpus, virorum & mulierum quomodo differant. II. *Abd.* 28. corpus aëri, cuivisque adsuefaciendum tempestati. II. *Gymn.* 24. Corpus cur ungant Graeci, in palaestram abituri. ib. laboribus subactum, sudoris expers. ib. in eodem corpore non semper forma & virtus una habitant. II. *Imag.* 11. comparatur ista exterioris ab interiori diversitas. ib.
Corybantes. I. *D. Deor.* XII. 1. Corybanticus morbus. II. *Lex.* 16. a quo saltare jussi. II. *Salt.* 8.
Corybas. III. *Deor. Conc.* 9.
Cothurnus, homo. III. *Pseudol.* 16.
Cottabus quid. III. *Philop.* 17. & not. 52.
Coturnicum contra gallos apud Graecos pugna. II. *Gymn.* 37.
Crates. II. *Paras.* 43. I. *D. Mort.* XXVII.
Cratini comici aetas. III. *Macrob.* 25.
Crato saltationem odit. II. *Salt.* 1. mente mutata, laudat. ib. 89. cui vitae generi adsuetus. ib. 1. ejus in aliquem laxare canem. ib. 4. de eo. I. *D. Mort.* X. 6.
Creon. II. *Salt.* 42.
Cretenses laude saltationis nobiles. II. *Salt.* 8. Ostendunt Jovis sepulcrum III. *Philop.* 10. & I. *D. Mort.* crebro; item I. *Sacrif.* 10. &c.
Cribrum, alter mulget hircum, alter supponit cribrum. II. *Dem.* 28. cribro vaticinari. II. *Pseud.* 9.
Cristas quatiunt milites. III. *Meretr.* XV. f.
Critolai Peripatetici aetas. III. *Macrob.* 20.
Croesus, ejus filius surdus. II. *pro Imag.* 20. Apollini lateres confecrat aureos. I. *Cont.* 11. seq. in rogum impositus. II. *Gall.* 23. ejus perit filius aberrante Adrasti hasta. II. *Jov. Conf.* 12. ejus mors. I. *Cont.* 13. veritati parum amicus. ib. 11. seq. in servitutem datur. I. *Nec.* 16. cum Solone confabulatur. I. *Cont.* 9. sq.

Croesus, Lydorum pessimus dicitur. I. *D. Mort.* II. 1. ib. 2. divitiis brevi tempore excidit. III. *Nav.* 26.
Cruces, ad imitationem litterae τοῦ. I. *Jud. Voc.* fine.
Cruci adfixus in Palaestina. III. *Mort. Per.* 11.
Ctesias, scriptor fabulosus. II. 1. *Ver. Hist.* 3. Artaxerxis Mnemonis medicus. II. 2. *Hist.* 39.
Ctesibii aetas. III. *Macrob.* 22.
Cubito amovete adstantes. III. *Philop.* 19. f.
Cupido, Japeto antiquior. I. *D. Deor.* II. 1.
Cupiditas habendi fons malorum. III. *Cyn.* 15. Cupidi homines similes iis qui torrente auferuntur. III. *Cyn.* 18.
Cura. Proverb. non curat Hippoclides. I. *Apol.* 15. & III. *Philopat.* 28. f.
Curetes sagittas tingunt opio. I. *Nigr.* 37. a quo saltare jussi. II. *Salt.* 8.
Currendi exercitium apud Graecos. II. *Gymn.* 27.
Currus bovem saepe effert. I. *D. Mort.* VI. 2. Currum regendi mira peritia. III. *Dem. Enc.* 23.
Cybelus, oppidum Athenienſe. I. *Jud. Voc.* 7.
Cycladum insulae. II. *Tox.* 17.
Cyclops pro homine impuro. III. *Pseudolog.* 27.
Cyclopes. I. *Tim.* 19. Vid. *Ulysses.*
Cydimache, foeda mulier. II. *Tox* 24.
Cyllenii sacrificant Phaneti. II. *Jov. Trag.* 42.
Cynethus, Demetrii adulator. II. *pro Imag.* 20.
Cynicus philosophus gannire dicitur. III. *Mort. Per.* 6. Cynici perstringuntur. I. *Vit. Auct.* & passim. Eorum mores. III. *Cyn.* toto Dialogo.
Cynici non vocati adsunt in conviviis. III. *Conv.* 11. stans vult edere. ib. 13. vel humi jacens. ib. de virtute & vitio disputat. ib. aliaque ridicula de iisdem 14. & seq. eorum habitus ac vita dura. III. *Cyn.* 1. satis est, quod ad necessitatem. ib. 3. argumenta eorum pro paupertate. ib. 4. & 5. sunt comati & hirsuti, ib. 17. eorum vita quieta & libertas. ib. 19. aureae coronae & purpura ipsis fumus est. ib. f.
Cynisscus philosophus. I. *Cat.* 7.
Cynobalani. II. 1. *Ver. Hist.* 16.
Cynocephalus. II. 1. *Ver. Hist.* ad fin.
Cyrus major. II. 2. *Ver. Hist.* 9. mors Cyri. I. *Cont.* 13. rex Persarum. ib. 9. a cane nutritus. I. *Sacr.* 5. ejus aetas & mortis causa. III. *Macrob.* 14. fratri Artaxerxi bellum infert. ib. 15.
Cytmides, quale unguentum. II. *Pseud.* 22.

D.

Dadis. II. *Pseud.* 39.
Daedalus quomodo volarit. II. *Imag.* 21. astrorum scrutator. II. *Astr.* 14. chorum ducit. II. *Salt.* 13.
Daemon, de iis plaustra mendaciorum. III. *Phil.* 11. seq.
Damasias, athleta. I. *D. Mort.* X. 5.
Damis, Epicureus. II. *Jov. Trag.* 16. ejus cum Timocle de diis disputatio. ib. 4. it. 16. it. 35. veneno periit filii. I. *D. Mort.* XXVII. 7.
Damon, adulator. I. *D. Mort.* V. 1.
Damonis & Euthydici amicitia. II. *Tox.* 19. seq.
Damoxenus, luctator. I. *D. Mort.* I. 3.
Danae. I. *Tim.* 13. II. *Salt.* 44. ab Acrisio in cistam conjecta. I. *D. Mar.* XII. 1. in mare projecta servatur. ib. 2.
Danaides, aquam congerere in dolium Danaidum. I. *Tim.* 18. I. *Herm.* 61.
Danaus. II. *Salt.* 44. durius educat liberos. I. *D. Mar.* VI. 1.
Daudamidis & Amizocae amicitia. II. *Tox.* 38. seq.
Daphne, quomodo picta. II. 1. *Ver. Hist.* 8. in arborem versa. I. *D. Deor.* XV. 2. fugit Apollinem. I. *D. Deor.* II. 2. I. *Tim.* 18.
Darius victus. I. *D. Mort.* XII. 3.
Dea Syria. vid. *Syria.*
Decrianus, sophista. II. *Asin.* 2.
Dejanira, zelotypa. II. *Salt.* 50.
Delatio. Vid. *Calumnia.*
Deliciarum & lautitiae reprehensio. I. *Nigr.* 35.
Delphica divinatrix. II. *Astr.* 23. I. *Herm.* 60.
Delphines amantes hominum. I. *D. Mar.* VIII. 1. seq.
Delus, in eo quomodo peragantur sacrificia. II. *Sacr.* 16.
Demades, ad bellum timidus. II. *Par.* 42.
Demades orator ex nauta, garrulus. III. *Dem. Enc.* 16. conf. not. ib.
Demeas, rhetor. I. *Tim.* 49. seq.
Demetrii Sunienſis, cum Antiphilo amicitia. II. *Tox.* 27.
Demetrius, vexatus tussi, mediocriter screare dicitur ab adulatore. II. *pro Imag.* 20.
Demetrius Cynicus saltatoriam accusat artem. II. *Salt.* 63. brevi post vituperia mutat in laudes. ib. 63. ejus jocus adversus indoctum. III. *Indoct.* 19.
Demetrius Platonicus apud Ptolemaeum accusatus. III. *Calum.* 16.
Democharcs. III. *Macrob.* 10.
Democrates. III. *Navig.* 22.
Democritus. I. *Sacrif.* 15. omnia deridet, cur. I. *Vit. Auct.* 13.
Democritus Abderitanus, spectrorum oppugnator. III. *Phil.* 32. ejus aetas. III. *Macrob.* 18.
Demonax, aliis imitandus proponitur. II. *Demon.* 2. cujas. ib. 3. a natura ad vitam rectiorem excitatur. ib. ejus praeceptores. ib. cur de vita sponte abierit. ib. 4. eclecticus philosophus. ib. 5. quam scite vitia aliorum correxerit. ib. 7. mitis, mansuetus, hilaris. ib. 6—9. it. 16. eloquentia populum sedat. ib. 9. cur accusatus. ib. 11. quomodo adversarios sibi reddiderit propitios. ib. ejus quaedam acute & urbane dicta. ib. 12. seq. quomodo Cynicum quemdam philosophum adpellarit. ib. 19. Demonax, clarissimus Ephesiorum dicitur. II. *Tox* 13. Luciani est familiaris. II. *Dem.* 1. magno semper in honore habitus. ib. 63. seditionem sola praesentia restinguit. ib. 64. quot annos vixerit. ib. 68. de sepultura sua quid jusserit. II. *Dem.* 66. magnifice sepultus. ib. 67. ab Epicteto monitus, ut uxorem duceret, quomodo eum redarguerit. ib. 55.
Demosthenes, rhetor Paeanienſis. II. *Bis Acc.* 31. patriae sollicitator. II. *Par.* 42. per eruditionem magnus. I. *Somn.* 12.
Demosthenes octies descripsit historiam Thucydidis. III. *Indoct.* 4. Demosth. & Homerus comparantur. III. *Dem. Enc.* 4. seq. laudatur a poëtica suavitate. ib. 7.

De-

Demoſthenes Homero antefertur. ib. ſeq. patria Demoſthen. Athenae. ib. 10. ſolus vivam & ſpirantem orationem effecit. ib. 14. aquam potans ſcribebat. ib. 15. Antipater eum ad ſe adduci cupit. ib. 29. Demoſthenis libertas in dicendo. ib. 36. ejus vis & argumenta valida. ib. 32. 33. auro inexpugnabilis. ib. 33. f. ſolus vigilat, hoſtium conſilia impedit, propugnaculum patriæ eſt. ib. 35. ſine eo Athenienſes ſunt Aenianes & Theſſali. ib. 39. f. ejus laudes. ib. ante, & deinceps. Magis timendus quam claſſes & triremes. ib. 37. ejus ſermo ante mortem. ib. 44. ad 48. ejus mors a veneno ſumpto. ib. 49.
Demoſtratus. II. *Pſeud.* 45.
Dendritae. II. 1. *Ver. Hiſt.* 2.
Derceto: Dea ſemimulier, ſemipiſcis. III. *Dea Syr.* 14.
Deriſor humanae ſtultitiae. I. *D. Mort.* I. deriſores probantur vulgo. vid. *vulgus.*
Detonſus mentem. III. *Philopat.* 26. ibique not.
Deucalion. I. *Tim.* 13. ejus tempore diluvium. II. *Salt.* 39. III. *Dea Syr.* 12. ter, quater, Scytha fuiſſe dicitur. ib. In arcam ingreſſus Diluvii cauſſa. ib. poſt diluv. Deucal. aram conſtruit. ib. Aedem Junoni condit. ib. An in ejus memoriam phalli altiſſimi quotannis inſcendantur. ib. 28.
Deus. v. *Dii.*
Deus hoſpitio excipienti ſimilis. III. *Cyn.* 7. Conf. *Dii.*
Deus ignotus Athenienſium. III. *Philopat.* 9. & not. 79. iterum ib. c. 28. Deus unus ſtatuitur. ib. 12. ac triunus. ib. Omnia videt, etiam cogitationes. ib. 17. ut hominem ex nihilo ejus quod ante fuit, crearit, coelum explicarit, ceteraque crearit. ib.
Dextrae praeciſio, poenae apud Scythas genus. II. *Tox.* 10.
Dialogus quot deformetur modis. II. *Bis Acc.* 33. a Syro ejus emendatur forma. ib. 34. dialogus & comoedia junguntur. I. *Prom.* 5. quomodo differant. ib. 6.
Diana, obſtetrix. I. *D. Deor.* XXVI. 2. mactat hoſpites. XXIII. 1. ad ſacrificium non adhibita, varia creat mala. I. *Sacr.* 1. eam Scythae humana placant carne. ib. 13. cur a Cupidine capi nequeat. I. *D. Deor.* XIX. 2.
Dianae templum incendit quis, ut famam conſequeretur. III. *Mort. Per.* 22. Diana irata Oeneo, quod ſola non invitata ſit ad ſacrificium. III. *Conv.* 25.
Diaſia. I. *Tim.* 7.
Dicendi facultas. v. *Rhetorica, eloquentia.*
Dictaeum antrum. I. *D. Mar.* XV. 4.
Didactrum, de eo praeceptorum cum diſcipulis expoſtulationes. I. *Herm.* 80. ſeq. it. II. *Icar.* 16.
Dido. II. *Salt.* 46.
Didymaei vaticinandi arte celebres. II. *Pſeud.* 29. Didymaeum oraculum. II. *Aſtr.* 23.
Diei ſacrificant Aethiopes. II. *Jov. Trag.* 42.
Digito extremo attingere aliquid. II. *Dem.* 4.
Digito monſtrari. III. *Meretr.* VI. fin.
Dii patriam quique ſuam amant. III. *Patr. Enc.* 5. Dii perfecti, claſſici. III. *Deor. Conc.* 1. & 15. Deorum multitudo ac monſtra ridentur. ib. 4. ac deinceps. item III. *Philop.* 4. & 11. Deorum ruſticorum forma. ib. Dii ſpurii. ib. 7. & 13. Deorum recenſus agitur. ib. 15. f. & ſeq. barbati. III. *Cyn.* 20. Deorum moleſtiae. II. *Bis Acc.* 1. hominum in eos indignatio. ib. 3. ſeq. variae de diis opiniones. II. *Icar.* 8. ſeq. eis cur ſacrificetur, cum boni nihil per eos contingat hominibus. II. *Jov. Conf.* 5. deorum de primatu contentio. II. *Jov. Trag.* 9. ſeq. deum ex machina advocare. III. *Phil.* 29. Dii falli neſcii. II. *Phal.* pr. 1. perſtringuntur. II. *Jov. Conf.* 8. ambigua eorum reſponſa. ib. 14. eorum providentia a quibus negata. ib. 6. Dei eſſe corrigere peccata. II. *Dem.* 7. deorum varia genera. II. *Jov. Trag.* 42. de iis ſententia Euripidis. ib. 41. cur dubitandum de eorum providentia. ib. 19. ea negatur. ib. 4. it. 16. ſeq. & 35. metu gigantum in Aegyptum transfugiunt dii. I. *Sacr.* 14. eis ponuntur templa. ib. 11. ligna eis quaedam adſimilantur. ib. ponuntur diis altaria. ib. 12. ab Aethiopibus excipiuntur convivio. ib. 2. hominibus vendunt bona. ib. Dii olim etiam homines adhibuere ad convivia. I. *Sacr.* 9. cur eam deinde ſuſtulerint conſuetudinem. ib. qualis eorum vita. ib. 5--9. quarumdam gentium dii. ib. 10. eorum taxantur adulteria. I. *Cauc.* 17.
Diluvii univerſalis cauſſa hominum malitia. III. *Dea Syr.* 12. animalia cum Deucalione arcam ingreſſa. ib.
Diluvium, tempore Deucalionis. II. *Salt.* 39.
Dinias a meretrice vexatus, ab amico liberatur. II. *Tox.* 13. ſeq. ejus cum Agathocle amicitia. ib. 12. ſeq. admittit paraſitum Zenophantum. I. *D. Mort.* VII. 1.
Dino. III. *Macrob.* 15.
Dinomachus, Stoicus. III. *Phil.* 6.
Dio Syracuſanus, diſcipulus Demetrii & Ariſtippi. I. *Auct.* 19. gulae amicus. ib.
Dioeles, philoſophus contentioſus. II. *Eun.* 4.
Diogenes. II. *Paraſ.* 43. quomodo quis gloriam poſſit conſequi, monſtrat. II. *pro Imag.* 17. cur dolium volverit. II. *Hiſt.* 3. amator Laidis. II. 2. *Ver. Hiſt.* 18. I. *Nec.* 18. ejus mors bona. I. *D. Mort.* XX. 3. hereditas. ib. ejulatus Sardanapali, Midae, aliorumque deridet. I. *Necyom.* 18. ejus in Lucianum oratio ficta. I. *Piſc.* 25. ſqualidus, vultu triſtis. I. *Auct.* 7. ſectator Herculis. ib. 8. ejus doctrina. ib. omnibus convitiandum eſſe, docet. ib. 10. Herculis divinitatem deridet. I. *D. Mort.* XVI. alacriter mortem obiit. ib. XXI. 2. inſectatur Mauſolum. ib. XXIV. 3.
Diogenis Seleucienſis aetas. III. *Macrob.* 20.
Diomedes. I. *D. Mort.* XX. 1. it. II. *Par.* 44.
Dion, accuſator Dionyſii. I. *Nec.* 13.
Dionicus Medicus. III. *Conv.* 1. & 20.
Dionyſius intemperans. II. *Bis Acc.* 20. e rege praeceptor puerorum. II. *Gall.* 23. Dionyſiaca libertas. I. *Prom.* 6. Dionyſiaca ſaltatio. II. *Salt.* 22. Dionyſiaca agere. I. *Merc.* 16.
Dionyſius Siculus, poenae a Minoë exſolutus. I. *Nec.* 13. eruditos juvit pecunia, ib.
Dionyſius tyrannus malas ſcripſit tragoedias. III. *Indoct.* 15.
Dionyſodorus. I. *pro Laps.* 10.
Dionyſodorus rhetor. III. *Conv.* 6. f. & 39. &c.
Dionyſus e femore Jovis ortus. I. *D. Deor.* IX. 2.

Diophantus, rhetor. I. *D. Mort.* X. 12.
Diopithes imperator. III. *Dem. Enc.* 37.
Dioſcurorum alter navem ſervat. III. *Nav.* 9. In malis navis adparent. III. *Charid.* 3. f. Vid. *Caſtor.*
Diotima. II. *Imag.* 18. II. *Enn.* 7.
Diotimus Megarenſis. III. *Charid.* 3.
Diphilus cognomine Labyrinthus. III. *Conv.* 6. & 20. ac 36. &c.
Diplàdis deſcriptio ac nominis ratio. III. *Diſc.* 4. ejus venenum quomodo moveatur. ib. 5. quando Diplàdes hominibus potiſſimum inſidiantur. ib. 8.
Diſciplina Graecorum. II. *Gymn.* 20. ſeq. v. *Graeci.* it. *adoleſcentia*, educatio diſciplina adoleſcentiam reddit incitatiorem. ib. 20. quaenam Scythicae adoleſcentiae prima. II. *Tox.* 6. viribus adoleſcentiae debet eſſe aequalis. I. *Nigr.* 28. quid in ea potiſſimum obſervandum. I. *Somn.* 27. ſeq. durior quaedam. I. *Nigr.* 27. ſtatim ſub initio. I. *Somn.* 3.
Diſputationes philoſophorum ad vulnera procedunt. III. *Conv.* 1.
Diſputationes frivolae. II. *Bis Acc.* 34. (vid. *Logomachia*, it. *philoſophi*) longae quaedam & acerbae. I. *Herm.* 11. ad novas diſputationes quomodo adfecti quidam. III. *Bacch.* 5.
Diſtractio mentis per opiniones. II. *Icar.* 10.
Divinatrix Delphica. v. *Delphica.* divinatione non immutatur fatum. II. *Aſtr.* 28. veteres cur dediti fuerint divinationibus. ib. 23. divinator quidam a Demonacte quomodo reprehenſus. II. *Demon.* 37.
Divinatio vera ac falſa. III. *Diſſ. cum Heſ.* 7. ſeq.
Divites, & divitiae. divites admonentur. I. *D. Mort.* I. 3. mortem aegre ferunt. I. *Cat.* 14. divitiae reconditae. I. *Tim.* 13. rejiciuntur. ib. 38. earum fugacitas. ib. 29. & III. *Navig.* 26. quaenam eas vitia comitentur. ib. 28. contra divites promulgatur apud inferos judicium. I. *Nec.* 19. ſeq. vid. *nummi, pecunia, avarus.* divitum miſera vita. II. *Gall.* 29. it. 15. 31. it. dives quid ſine parafito. II. *Par.* 58. quid illi hic proſit. ib. 59. divitiis elatis quisnam ſuperveniat caſus. II. *Imag.* 21. iis moderate utentes, ſecuri. ib. pauperum ſtatus melior, quam divitum. II. *Gall.* 21. ſeq. quidam divitiarum cauſſa pericula ſubeunt graviſſima. I. *Tim.* 26. divitum multi adverſa valetudine utuntur. III. *Nav.* 27. divitiae malis hominibus obvenire ſolent. III. *Sat.* §. 3. f. & 11. divites non ſunt beati. ib. 26. vanae opes ſine teſtibus. ib. 29. f. & 33. quomodo divites vitent invidiam. ib. 33.
Divitum querelae de pauperibus. III. *Ep. Sat.* 37. ſeq. divitiae ad indifferentia referuntur. III. *Conv.* 36. & 37. divitiarum pericula. III. *Cyn.* 8. divitum miſera vitae ratio. ib. 17. & 18.
Doctus. v. *Eruditi.*
Dodonaea fagus. II. *Amor.* 31. it. II. *Gall.* 2.
Dolium volvere in Craneo. II. *Hiſt.* 63. dolium Danaidum. I. *Herm.* 61. vid. *Danaides.*
Dolor non eſt indifferens. III. *Conv.* 47.
Dominorum & honeſta & turpia ſciunt ſervi. II. *Aſin.* 5.
Doris ob Polyphemum deridet Galateam. I. *D. Mar.* I. 1.
Dormire ſub Mandragoris. I. *Tim.* 2. dormire a mandragora. III. *Dem. Enc.* 36.
Doſiadae ara. II. *Lex.* fine.
Drachma oratori ſoluta. III. *Dem. Enc.* 36. & not.
Draco, ſidus. II. *Aſtr.* 23. cuſtos auri. II. *Salt.* 56. ſignum numeri apud Parthos. II. *Hiſt.* 29. dracones a mulieribus aluntur. II. *Pſeud.* 6. draco, deus. ib. 13. ſeq. quodnam cuidam nomen impoſitum. vid. *Glycon.*
Dracon legiſlator. III. *Calum.* 8.
Drimylus. II. *Gall.* 14.
Dromo. I. *Tim.* 22. Dromonis labores. I. *Merc.* 25.
Duces praeclari qui tam fortiter pugnant, quam ſapienter ordinant aciem. III. *Hip.* 1.

E.

EBrius deſcribitur. I. *Tim.* 54.
Echinades. II. *Salt.* 50.
Echo garrula. I. *D. Mar.* I. 4.
Eclecticus philoſophus quomodo quis fieri nequeat. I. *Herm.* 49. it. 52. ſeq. electionis philoſophicae requiſita. ib. 64.
Educationis durioris exempla. I. *D. Mar.* VI. 1. it. I. *Nigr.* 27. v. *diſciplina, adoleſcentia, Graeci.*
Elatus fortuna ſua quis ſuperveniat caſus. II. *Imag.* 21.
Elegeia ridicula. III. *Conv.* 41.
Elenchus, ſ. convictio. I. *Piſc.* 17. Menandri. III. *Pſeudol.* 4.
Elephantorum cornua. III. *Dea Syr.* 16.
Eloquentia nobiliſſimos efficit viros. III. *Rhet. Pr.* 2. (vid. *Rhetorica.*) in ſenectute demum matura. III. *Herc.* 4. eloquentiam Graecam quomodo comparare deceat. II. *Lex.* 22. tribuunt eam Graeci Mercurio. III. *Herc.* 4. Galli Herculi. ib. 4.
Elyſii campi. II. 2. *Ver. Hiſt.* 14.
Emmeleia, ſaltationis genus. II. *Salt.* 22. it. 26.
Empedocles. II. *Icar.* 13. aſſatus. II. 2. *Ver. Hiſt.* 21. cur ſe ipſe in Aetnam injecerit. I. *D. Mort.* XX. 4. & III. p. 326. & 366.
Empuſa, ſaltatrix. II. *Salt.* 19.
Endymion quid ordinarit in aſtrologia. II. *Aſtr.* 18. rex, bellum gerit contra Solem. II. 1. *Ver. Hiſt.* 11. ſeq. amatur a Luna. I. *D. Deor.* XI. 1. ſeq.
Enipeo neglectam puellam praeripit Neptunus. I. *D. Mar.* XIII. 1.
Enneacrunus fons. I. *Tim.* 56.
Epaphus. II. *Salt.* 59.
Epeus. III. *Hip.* 2.
Epicharmi comici aetas. III. *Macrob.* 25.
Epicteti Stoici laterna. III. *Indoct.* 13.
Epictetus a Demonacte, quem admonuit, ut uxorem duceret, quomodo redargutus. II. *Dem.* 55.
Epicurus. II. *Salt.* 6. quid agat apud inferos. II. *Pſeud.* 25. odio habetur ab Alexandro Mago, cur. ib. veritatis eſt inquiſitor. ib. it. 61. Epicurei, quales. I. *Herm.* 16. deorum illuſores. II. *Icar.* 32. quid putent bonum. II. *Bis Acc.* 22. quomodo parafiti. II. *Par.* 12. quales iſtorum ſententiae. II. *Pſeud.* 47. ab Alexandro Mago comburuntur. ib. Epicurus quidam confutat oraculum. ib. 44. ſeq.
Epicureos damnant ac tamen voluptatem ſectantur quidam. III. *Conv.* 36.

Epigramma in virum dipsadis morsu exstinctum. III. *Dipsad.* 6.
Epimenides. I. *Tim.* 6.
Epimetheus. I. *Prom.* fine.
Epirotes cantor eximius. III. *Ner.* 9.
Epithalamium ridiculum. III. *Conv.* 41.
Epitheta sunt poëtis ad versum replendum usitata. I. *Tim.* 1.
Equae Thessalae. I. *Zeux.* 6.
Equi formicae. II. 1. *Ver. Hist.* 12. & 16.
Equi vultures. II. 1. *Ver. Hist.* 11.
Equites in campum vocare. III. *Sol.* 8.
Equus. Equum in campum. I. *Pisc.* 9. equorum cupido exprobratur Romanis. I. *Nigr.* 29. equus in prono campo lubentius currit. III. *de Dom.* 10.
Equum se volutantem ut pinxerit Pauson. III. *Dem. Enc.* 24. quorsum abis? Quorsum equo visum fuerit. III. *Cyn.* 18.
Eranus, coena collaticia. III. *Meretr.* VII.
Eratosthenis Cyrenaei aetas. III. *Macrob.* 27.
Erichtheus. I. *Nec.* 16.
Erichthonius unde natus. III. *de Domo* 27.
Erichtonius, de terra exsistens. III. *Phil.* 3.
Eridanus flumen, populi ad illud. III. *Electr.* 1. seq.
Eridis pomum. III. *Conv.* 35. & III *Char.* 10.
Erigone. II. *Salt.* 40.
Erigones canis, sidus. III. *Deor. Conc.* 5.
Eriphyle auri caussa prodidit maritum. III. *Cyn.* 8. f.
Eris malum projicit aureum. I. *D. Mar.* VI.
Eros, Veneris filius. I. *D. Deor.* XX. 15.
Eruditis turpe, se dare in servitium, mercede proposita. I. *Merc.* 4. eruditio pulcrarum rerum princeps. II. *Imag.* 16. ejus imago. ib. (vid. *studia litterarum*) eruditorum morbus. II. *Q. Hist.* 2. eruditio aestimatur. v. *Aeschines*, *Demosthenes*, *Salaria*, *Praemia*.
Eruditis dupla portio debetur. III. *Cron.* 15. mittant libros divitibus. ib. 16.
Eruditio literaruta non prodest, ni vitae respondeat. III. *Conv.* 34.
Erynnis. I. *D. Mort.* XX. 1.
Evangelus, musicus rudis, cum aliis certare audet, sed exsibilatur. III. *Indoct.* 8. seq.
Eubatidae domus spectris vexata, tuta redditur. III. *Phil.* 30. seq.
Eubiotus, rex Machlyinae. II. *Tox.* 54.
Eubulides orator. III. *Dem. Enc.* 12.
Eucrates Sicyonius. I. *D. Mort.* V. 1. II. *Gall.* 7. I. *Herm.* 11. mendax. III. *Phil.* 5. orator vulgaris. III. *Dem. Enc.* 31.
Eucritus foenerator. III. *Conviv.* 5. & 37. 38. &c.
Eudamidae & Aretaei amicitia. II. *Tox.* 22.
Eumelus, musicus habilis. III. *Indoct.* 10.
Eumolpidae. II. *Pseud.* 39.
Eumolpus. II. *Gymn.* 34. II. *Dem.* 34. III. *Fug.* 8.
Eunomius. I. *D. Mort.* XI. 2.
Eunuchus, quale animal. II. *Eun.* 8. omnibus excludendus sanctioribus. ib.
Eupator, rex. II. *Pseud.* 57.
Euphranor. II. *Imag.* 7. artifex. II. *Jov. Trag.* 7. I. *Merc.* 42.
Euphorbus interfectus a Menelao. II. *Gall.* 17. vid. *Pythagoras.*
Eupolis, poëta mordax. II. *Bis Acc.* 33. I. *Pisc.* 25.
Euripides, parasitus Archelai. II. *Par.* 35. ejus de congressu cum mulieribus sententia. II. *Amor.* 38. it. de puerperio. II. *Gall.* 19. it. de diis. II. *Jov. Trag.* 41. Euripidis versus quidam laudatur. III. *Macrob.* 23.
Europa a Jove rapitur. I. *D. Mar.* XV. 2. III. *Dea Syr.* 4. soror Cadmi. ib.
Europa in bello Trojano primum venit contra Asiam. III. *Charid.* 18.
Eurybatus. II. *Pseud.* 4.
Eurydice. I. *D. Mort.* XXIII. 2.
Eurystheus. II. *Jov. Trag.* 21.
Eurytus. I. *Pisc.* 6.
Euthydemus, peripateticus. I. *Herm.* 11.
Euthydici & Damonis amicitia. II. *Tox.* 19. seq.
Excludere amantes amorem incendit. III. *Meret.* XII. p. 313.
Exempla excitant mentes. II. *Gymn.* 37. multitudini eorum non inest robur, sed praestantioribus. II. *Tox.* 11.
Exercitium luctae, quid. II. *Gymn.* 8. optimos illa efficere cives, honorisque amantes. ib. 14. cur in Graecia instituta. ib. 15. Lacedaemoniorum exercitia. ib. 38. juvenes exercitia reddunt animosos, & robustos. ib. 24. varia istorum genera. ib. 1. seq. it. II. *Amor.* 45. traducit illa Anacharsis. ib. 31.
Exilium poenarum gravissima est. III. *Pat. Enc.* 12.
Exsecare se, v. *castrare* & *Gallus.*
Exspectare aliquem, ut hirundinem advolantem pulli. I. *Tim.* 21.
Exterius cum interiori non semper convenit. II. *Imag.* 11. comparatur ista diversitas. ib. an ab exteriori ad interius valeat consequentia. vid. tit. *Amictus.*

F.

Faba, cur eas aversetur Pythagoras. I. *Auct.* 6. Athenienses earum suffragiis creant magistratus. ib. 6.
Fabulae Graecorum unde ortae. II. *Astr.* 20. seq. in historiis minus jucundae. II. *Q. Hist.* 10. fabulantes in tonstrinis audiviss. ib. 24.
Falx & gladius cognominatur Cleodemus. III. *Conv.* 6.
Famae bonae amor nequaquam e vita expellendus. II. *Gymn.* 36.
Fatum, divinatione non immutatur. II. *Astr.* 28. si sit inevitabile, non puniendos esse homines. II. *Jov. Conf.* 18. ejus arbitrio regi homines. I. *Apol.* 8. ad fatum referunt, quod patrarunt, malitiosi, exemplo Softrati. I. *Dial. Mort.* XXX. fati vis. ib. XIX. 2. vid. *Parcae.*
Fatum ridetur. III. *Deor. Conc.* 13.
Fatum duplex. III. *Philopat.* 15.
Febricitantes sanat Polydamantis, & Theagenis statua. III. *Deor. Conc.* 12.
Felix & felicitas; felix quis. II. *Dem.* 20. vid. *Cleobis.* felicitas ab aliis in alio quopiam ponitur. I. *Herm.* 66. ea virtute paranda. ib. 5. it. 7. vera, divitiarum expers, gloriae & voluptatis. ib. felicitas mutat mores. I. *Tim.* 22. v. *divitiae*, *nomen*, *honor*, *fortuna.*

Femina. vid. *Mulier.*
Ferrum cum auro confertur. I. *Cont.* 12.
Ferula. plagae ducentae & quinquaginta iis inflictae. III. *Cronos.* 16. f.
Festa nusquam frequentiora quam in Syria. III. *Dea Syr.* 10.
Ficulneum lignum fumo molestum. III. *Mort. Per.* 24. f.
Figuli dicuntur Promethei. I. *Prom.* 2.
Filius patris uxorem deperit. III. *Dea Syr.* 17. Filius divinus ex patre. III. *Philopatr.* 18. f.
Flumen contra retro ire. I. *Apol.* 1.
Foenerari soli convenit sapienti. I. *Auct.* 23.
Foenus & ratiocinium. I. *Tim.* 13. foenus quatuor drachm. per mensem. III. *Conv.* 32.
Fons Enneacrunus. I. *Tim.* 56.
Formae corporis praestantissimae imago. II. *Imag.* 5. ea una cum pulcritudine mentis non semper in eodem homine. ib. 11. comparatur ista diversitas. ib.
Formica aut camelus proverb. III. *Ep. Sat.* 19.
Formicae varia negotia. II. *Icar.* 19. earum civitati humana comparatur vita. ib. ex iis orti homines, Myrmidones. ib. 9.
Formicae Indicae. III. *Ep. Sat.* 24.
Fortuna, ejus fuga relinquit tristes. I. *Nec.* 16. ea atque fato nihil potentius. II. *Jov. Conf.* 3. quinam fortunae bonis digni. II. *Imag.* 21. ea immoderate utentes quis casus superveniat. ib. ea moderate utentes securi. ib. fortunae inconstantia. I. *Nigr.* 20. vitam humanam moderatur. I. *Nec.* 16. vid. *Plutus, divitiae, felicitas.*
Fraternus Castoris & Pollucis amor. I. *Dial. Deor.* XXVI. 2.
Fratres se vocant Christiani. III. *Mort. Per.* 13.
Fraus, exempla istius. II. *Tox.* 47. seq.
Frugalis victus. I. *Tim.* 56.
Fumus, victimis non delectari sine eo. II. *Amor.* 4. e fumo se conferre in ignem. I. *Nec.* 4.
Fumus Cynicis habentur aureae coronae & purpura. III. *Cyn.* 19. f.
Funis. omnem movere funem. II. *Pseud.* 57.
Funus, (v. *sepultura, parentatio.*) funerum vanitas. I. *Nigr.* 30. seq. funebres sermones perstringuntur. II. *Luct.* 20. it. 23.
Furiosos curare difficile. II. *Abd.* 16. furor juvenum, senum, mulierum, unde oriatur. ib. 30.

G.

Galea orci. II. *Bis Acc.* 21.
Galea triplex. III. *Philopatr.* 25.
Galilaeus in tertium coelum penetrans. III. *Philopatr.* 12.
Galli sacerdotes Cybeles castrati. III. *Cron.* 12. stipem colligunt. ib. Deam Syriam asino circumducunt mendicantes. II. *Asin.* 35. Conf. III. *Dea Syr.* 15. & frequenter. ib. Gallos amant feminae. ib. 22. origo moris sese castrandi. ib. 26. & 27. cur vestes muliebres gestent. ib. vulnerant brachia. ib. 50. ritus se castrandi. ib. 51. quomodo sepeliantur. 52.
Gallina Numidica. I. *Merc.* 17. gallinarum lac mulgere. ib. 13.
Gallinam pinguiorem petit convivа philosophus. III. *Conv.* 43.
Gallorum contra coturnices pugna apud Graecos. II. *Gymn.* 37. gallus, Mercurii comes. II. *Gall.* 2.
Gallus quidam non ineruditus. III. *Herc.* 4. Galli vim dicendi tribuunt Herculi. ib.
Ganymedes cur a Jove raptus. I. *D. Deor.* IV. 4. pincerna illius. ib. fine. a Jove ad osculum invitatus. ib. 1.
Garamantum vivendi ratio. III. *Dipsad.* 2.
Gargarus, Idae cacumen. I. *D. Deor.* XX. 1.
Garruli taciturnitatem simulant, sed rogai cupiunt &c. III. *Conviv.* 4.
Gaude, salutandi formula, quid, ejusque usus. II. *Salt.* 2.
Gelonis, tyranni, graveolentia oris. I. *Herm.* 34.
Gemini, coeleste signum. II. *Astr.* 23.
Gemmae albae, aqueae igneae. &c. III. *Dea Syr.* 32. gemma Lychnis. ib. lucem noctu praebent. ib.
Gentium quarumdam dii. I. *Sacr.* 10. Gentium quidam non Christianarum honesti. III. *Philopat.* 17. & not.
Geraestus. II. *Jov. Trag.* 25.
Geryon, qualis corpore. II. *Tox.* 62.
Geryonis ostentare ossa. III. *Indoct.* 14.
Getae. II. *Icar.* 16.
Gladius & falx cognominatus Cleodemus. III. *Conv.* 6.
Glauce. II. *Salt.* 41.
Glaucus fortis. II. *pro Imag.* 19. it. I. *Aet.* 8.
Gloria pretiosior praemiis. II. *Gymn.* 10. eam consequi, laboriosum. ib. ejus amor nequaquam ex vita expellendus. ib. 36. vid. *laus, honor, fama.*
Glycerium, pellex Megapenthis. I. *Cat.* 12.
Glycon, draco ita adpellatur. II. *Pseud.* 18. in honorem ejus cuditur nummus. ib. 58. de eo it. 43.
Gnathonides, assentator. I. *Tim.* 43. seq. III. *Fugit.* 19. &c.
Gniphon, dives avarus. II. *Gall.* 31. foenerator. I. *Cat.* 17.
Gniphon, parasitus. I. *Tim.* 58.
Goaesi Omanorum regis aetas. III. *Macrob.* 17.
Gobares. I. *Cat.* 6.
Gorgiae Sophistae aetas. III. *Macrob.* 23.
Gorgonem videntibus quid acciderit. II. *Imag.* 1. III. *de Domo* 19.
Gorgonis in pectore Palladis utilitas. III. *Philopat.* 8. Gorgonis virginis historia. ib. 9. & not. 69.
Graecia male moratos ad vitam honestam reducit. I. *Nigr.* 12. cur exercitia Graeci instituerint. II. *Gymn.* 15. seq. cur non adhibeant pileum. ib. 16. eorum cura circa civitatem bene instituendam. ib. 20. disciplina. ib. seq. comoedorum apud eos licentia. ib. 22. praemia dant victoribus. ib. 36. ad virtutem excitant adolescentiam exemplis animalium. ib. 37. instruunt eam Arithmetica, musica, poësi, morum scientia, cet. ib. 21. Graecorum fabulae unde ortae. II. *Astr.* 20. seq. unde ii astrologiam hauserint. ib. 10. Graecor. jusjurandum. II. *Tox.* 12. verbis Graeci amiciores, quam re. ib. 9. verborum sectantur elegantiam. ib. 42. vim dicendi adtribuunt Mercurio. III. *Herc.* 4. eam quomodo comparare deceat. II. *Lex.* 22. seq.

Grae-

Graeci veteres quomodo comam ornare fuerint soliti. III. *Navig.* 3.
Gramme nomen mulieris. III. *Meret.* XIII. p. 318.
Graveolentia oris Gelonis, tyranni. I. *Herm.* 34.
Gruem saltare quid. II. *Salt.* 34.
Gustare. In gustando vino non opus est ebibere dolium. I. *Herm.* 58.
Guttur, quatuor digitos longum. I. *Nigr.* 33.
Gyarus insula. II. *Tox.* 17.
Gygis annulus. II. *Bis Acc.* 21. istius habere aurum. II. *Par.* 58.
Gymnasium, qualis locus. II. *Gymn.* 7. Scythis peregrinum. ib. 6. v. *Exercitium*, it. *Graecia.*
Gymnopaedia, saltationis genus. II. *Salt.* 12.
Gymnosophistae. III. *Fug.* 7.
Gyndamidis & Abauchae amicitia. II. *Tox.* 61.

H.

Haereditas. vid. *Hereditas.*
Halcyonis fabula. I. *Halcyon.* 1. seq. Dies halcyonii. ib. 2.
Halirrhodius. II. *Salt.* 39.
Harmodii parasitus Aristogiton. II. *Par.* 48.
Harmonides inter canendum exspirat. I. *Harm.* 2.
Harpina urbs. III. *Mort. Per.* 35.
Harpyae Phineum privant cibo. I. *Tim.* 18.
Hebe. I. *D. Deor.* V. 2. I. *D. Mort.* XVI. 1.
Hebrus fluvius maximus. III. *Fug.* 25.
Hecates cerimonia. III. *Navig.* 15.
Hecates coena. I. *D. Mort.* I. 2.
Hector, quid moriens locutus. II. *Par.* 46.
Hecubae similis mulier. II. *Gall.* 17.
Helena ab Achivorum principibus expetita. I. *D. Deor.* XX. 14. rapta a Cinyro. II. 2. *Ver. Hist.* 25. it. 27. ejus forma despicitur. I. *D. Mort.* XVIII. 2. ejus caussa magna facta internecio. ib. non est, quae describitur. II. *Gall.* 17. de ea. II. 2. *Ver. Hist.* 8. cujus filia. I. *D. Deor.* XX. 14. ob eam, a Theseo raptam magnum exoritur bellum. ib. pulcritudinis gratia se in Deam mutat, fratribusque idem conficit. III. *Charid.* 6. Amatur a Theseo. ib. 16.
Heliconem non audiisse umquam. III. *Indoct.* 3.
Hellanicus Lesbius. III. *Macrob.* 22.
Hellanodice. II. *pro Imag.* 11.
Helle, cur ab ariete decident. I. *D. Mar.* IX. 2. nomen dedit Hellesponto. ib. ubinam sepulta. ib.
Helleboro indigere. I. *D. Mort.* XVII. 2.
Hellespontus unde dicatur. I. *D. Mar.* IX. 1. eum transire pedibus. III. *Rhet. Pr.* 18.
Hephaestion, ductor sponsi. I. *Aët.* 5. I. *pro Lapsi.* 8. ab Alexandro inter Deos refertur. III. *Calumn.* 17.
Heraclides Carius. II. 2. *Ver. Hist.* 22.
Heraclitus omnia deplorat, cur. I. *Auct.* 14. de eo. I. *Sacr.* 15.
Heramithres. I. *Cat.* 21.
Hereditas liberis debita. I. *D. Mort.* VI. 3.
Heredipetae. I. *D. Mort.* XI. 1. hereditatis spe decepti. vid. *adulator.* heredipetarum exempla. I. *D. Mort.* V. it. VI. 1. it. VII. 1.
Hercules quomodo pictus. II. *Hist.* 10. qualis futurus, si voluptati obediisset. II. *Bis Acc.* 20. in Venerem acer. II. *Amor.* 1. dicitur rusticus. II. *Jov. Trag.* 32. it. Sostratus. II. *Dem.* 1. it. Ogmius. III. *Herc.* 1. monstrose apud Gallos pingitur. ib. homines trahit auribus vinctos. ib. 3. de eo. II. *Salt.* 41. ejus cum flumine lucta. ib. 50. Jovis filius. I. *D. Deor.* XIII. 1. in Oeta conflagravit. ib. & III. *Mort. Per.* 21. Centauri sanguine exeditur. ib. 25. Omphale captus, lanas carminavit. ib. 2. liberos & uxorem occidit. ib. Aesculapio posthabetur. ib. Herculis irridetur divinitas. I. *D. Mort.* XVI. 1. se dicit simulacrum dei. ib. 1. pro Atlante fert coelum. I. *Cont.* 14. adscribunt ei Galli vim dicendi. vid. *Eloquentia.* Herculi decimus tertius labor injungendus. III. *Fug.* 23. malorum depulsor. ib. 32. Hercules ap. Pholum pingitur cubans cum calice. III. *Conv.* 14. f. Hercules Tyrius antiquior Graeco. III. *Dea Syr.* 3. f. non infelix, quod nudus. III. *Cyn.* 13.
Herculis cum arcu sagittas habere. III. *Indoct.* 5.
Hermaphroditus qualis. I. *D. Deor.* XXIII. 1. it. I. *D. Deor.* XV. 2.
Hermias, eunuchus, philosophus. II. *Eun.* 9.
Hermimus Aristotelicus. II. *Dem.* 56.
Hermippi persona. III. *Charid.* passim.
Hermocles Rhodius statuarius. III. *Dea Syr.* 26.
Hermodori perjurium. II. *Icar.* 16.
Hermolaus. I. *D. Mort.* VIII.
Hermon Epicureus. III. *Conv.* 6. & 9.
Hermotimus, cur philosophiae Stoicae se dederit. I. *Herm.* 15. seq.
Herodes. II. *Dem.* 24. it. 33.
Herodicus. II. *Q. Hist.* 35.
Herodoti testimonium de visu & auditu. III. *de Domo* 20.
Herodotus, ejus laudes. I. *Aët.* 1. praelegit historias. ib. ejus libri dicuntur Musae. ib. digito in eum monstratur. ib. 2. de eo. II. *Hist.* 42.
Heroes podagrosi varii. III. *Tragop.* vs. 250. seq.
Heron. III. *Navig.* 6, 9.
Herophilus Cynicus, ubi pernoctarit. II. *Icar.* 16.
Hesiodus. versus ejus multa continent ad astrologiam pertinentia. II. *Astr.* 22. quomodo factus poëta. III. *Rhet. Pr.* 4. de eo. I. *Herm.* 25. ejus de virtute sententia. ib. 2. futura divinandi facultatem a diis accepit. III. *Diss. cum Hesiod.* 1. crimina Hesiodo objecta. ib. 2. quae divinaverit. ib. 6. Hesiodus omnia divino adflatu dixit. ib. 9. Hesiodus laudatur. III. *Navig.* 20. cornices in ejus sepulcro. III. *Mort. Per.* 41. Hesiod. & Homer. ridentur ob fabulam de Saturno. III. *Saturn.* 6. an posterior Homero. III. *Dem. Enc.* 9.
Hetoemocles philosophus queritur se non vocatum ad convivium. III. *Conv.* 22.
Hierapolis urbs. III. *Dea Syr.* 1.
Hiero Syracusanorum tyrannus. III. *Macrob.* 10.
Hieronymus laudatur. III. *Macrob.* 11. & 13. ejus senectus. ib. 22.
Himeraeus Phalereus orator. III. *Dem. Enc.* 31.
Himerus, Veneris filius. I. *D. Deor.* XX. 15.
Hinnulus leonem. I. *D. Mort.* VIII. 1.
Hipparchus, avarus, dives. II. *Asin.* 1—4. ejus uxor maga, lasciva. ib. 4. avis specie illa evolat ad amasium. ib. 12.

Hippias, vir eruditus, mechanicus. III. *Hip.* 3. ejus adornatum balneum. ib.
Hippoclides non curat, proverb. I. *Apol.* 15. & III. *Philopatr.* 28. f.
Hippocentauris comparantur Sophiſtae. III. *Fug.* 10.
Hippocentaurus. I. *Prom.* 5. it. I. *D. Mort.* XVI. 4.
Hippocratis, medici Coi, dictum. I. *Herm.* 1.
Hippocrene. III. *Indoct.* 3.
Hippodamia. Ejus proci necantur a patre Oenomao, currus certamine victi. III. *Charid.* 19.
Hippogerani. II. *Ver. Hiſt.* I. 13.
Hippogypi. II. *Ver. Hiſt.* I. 11.
Hippolyta, amazona. II. *Gymn.* 34. Hippolytea ruſticitas. II. *Amor.* 2.
Hippolyto comas ponunt nubentes. III. *Dea Syr.* 60.
Hippolytus a Phaedra delatus. III. *Calum.* 26.
Hippomyrmeces. II. *Ver. Hiſt.* I. 22. it. 26.
Hipponax. III. *Pſeudolog.* 2.
Hipponicus. I. *Tim.* 24.
Hircocervi. I. *Prom.* 7.
Hircum mulget alter, alter ſupponit cribrum. II. *Dem.* 28. Hircum olet ruſticus. III. *Merctr.* VII.
Hiſtiaeus Grammaticus. III. *Conv.* 6. f.
Hiſtoria, eam quivis vult ſcribere. II. *Q. Hiſt.* 2. eam contexere, difficile. ib. 5. hiſtoricorum vitia. ib. 7. ſeq. illa ab encomio diſtinguenda. ib. 7. ſeq. hiſtoricus non debet eſſe adulator. ib. 7. hiſtoria adulationibus repleta, comparatur. ib. 8. in ea quando & quomodo laudandum. ib. 9. hiſtoricus quidam malus ridicule contexit hiſtoriam. ib. 14. dicendis exaequari debet dictio. ib. 45. bene res diſponat hiſtoricus. ib. 47. moderate laudet. ib. 59. neque calumnietur. ib. de fabulis, quas profert, ſuſpendat judicium. ib. 60. pro omni aetate ſcribere debet. ib. 61. it. 63. hoc faciens, cui ſimilis. ib. 62. loquentem quomodo inducere debeat. ib. 58. cuinam ſimilem eſſe oporteat. ib. 51. quomodo formandum prooemium. ib. 52. ſeq. quomodo ad narrationem inde transeundum. ib. 55. multa debet omittere, cujus inſtar. ib. 56. vel verbo eloqui. ib. 57. dilucide ſe explicet. ib. 43. ineptorum hiſtoricorum exempla. ib. 15. ſeq. minutiis immorantes, ad res magnas inepti, cui ſimiles. ib. 20. & 28. qui poëticas immiſcent dictiones. ib. 22. cui ſimiles. ib. poſt prooemium ſpecioſum pufillum quoddam tractantes. ib. 23. in tractatione hiſtorica omnia ſibi debent eſſe ſimilia. ib. 23. hiſtoricus quidam malus geographus. ib. 24. boni requiſita. ib. 34. & 37. veritatis debet eſſe amans, intrepidus. ib. 37. quando is eſſe non poſſit. ib. 38. ad hiſtoriam ſcribendam non quivis idoneus. ib. 35. prudentia civilis, & eloquendi vis hiſtorico neceſſaria. ib. 34. hiſtoricorum longaevorum exempla. III. *Macrob.* 22. ſeq.
Hiſtriones, perſonis, quas referunt, adtribuentes actiones inconvenientes. I. *Piſc.* 3. it. 33. vid. *Comoedia, Tragoedia.*
Holmeus fons. III. *Indoct.* 3.
Homerus verſibus ſuis tempeſtatem excitat. I. *Cent.* 7. it. reddit Charonti viſum. ib. laudator, non adulator. II. *pro Imag.* 24. ejus verſus multa continent ad aſtrologiam pertinentia. II. *Aſtr.* 22. quam egregie laudet. II. *pro Imag.* 24. ſeq. e ſpectaculo redit doctior. II. *Salt.* 4. omnes res in duas claſſes diviſiſſe videtur. ib. 23. quid bello oppoſuerit. ib. non neceſſaria in hiſtoriis omiſit. II. *Q. Hiſt.* 57. de Achille multa fabuloſe ſcripſit. ib. 40. patriae ſuae nusquam facit mentionem. ib. 14. ejus patria. II. 2. *Ver. Hiſt.* 20. an caecus fuerit. ib. (coecus tamen dicitur. III. *Saturn.* 6.) ejus quidam verſus periere. II. 2. *Ver. Hiſt.* 24. Therſiten taxavit carmine. ib. 20. ejus quaedam loca. I. *Apol.* 14. it. II. *Amor.* 23. 31. & 32. it. II. *Imag.* 22. it. II. *Amor.* 5. it. II. *Dem.* 60. it. I. *Merc.* 16. it. I. *Herm.* 33. it. I. *D. Mort.* XI. 1. it. I. *Somn.* 5. it. I. *Nigr.* 6. ib. 17. ib. 37. it. I. *Piſc.* 1. & 3. Homer. & Heſiod. ridentur ob fabulam de Saturno. III. *Saturn.* 6. Homerus adoratur. III. *Dom. Enc.* 2. cum Demoſthene contenditur. ib. 4. ſeq. modo ei praefertur, modo poſtponitur. ib. per totum *Dial.* Sexcenties eadem habet. III. *Dem. Enc.* 6. f. culpatur ob ficta pugnantium colloquia. ib. 7. ejus patria tempusque. ib. 9. Heroas a pedibus, capite & coma laudat. ib. 21.
Homines, eorum in deos indignatio. II. *Bis Accuſ.* 3. ſeq. nulla hominum vita tranquilla. II. *Gall.* 27. ista ridicula. II. *Icar.* 4. comparatur civitati formicarum. ib. 19. item ſaltatorio ſpectaculo. ib. 17. hominum genus variis obnoxium adfectibus. ib. 29. diverſa eorum vota. II. *Icar.* 25. homines principio vitae pellibus animalium induti. II. *Amor.* 34. a rudi principio artibus & ſcientiis pedetentim ſtatum ſuum effecere meliorem. ib. 34. hominis eſſe peccare. II. *Dem.* 7. res humanae neque ſpe, neque metu dignae. ib. 20. hominem facere ex piſtillo. III. *Phil.* 36. v. *vita.* homines a ſe invicem diverſi. I. *Hale.* 5. homo infans. ib. 3. homines deſignarunt deos. I. *Sacr.* 10. homo nequam variis nominibus appellatus. III. *Pſeudolog.* 27. hominibus uti pro jumentis, ridetur. III. *Cyn.* 10.
Honoris amor nequaquam e vita expellendus. II. *Gym.* 36. honores mutant mores. II. *Gall.* 14. (v. *nomen, divitiae, aurum, felicitas.*) it. I. *Tim.* 22. ex eruditione proficiſcitur honor. I. *Somn.* 11. (v. *lusus, notitia, eruditio, Aeſchines, Demoſthenes.*)
Horae. I. *Sacr.* 8.
Hori libros & Iſidis ediſcit Pythagoras. II. *Gall.* 18.
Hormus, ſaltandi genus. II. *Salt.* 11.
Hortari ultro feſtinantem. I. *Nigr.* 6.
Hoſpitali Jovi ſacrificant redeuntes peregre. III. *Merctr.* IX.
Hoſpites doctores. III. *Dea Syr.* 56.
Hoſtiae, (vid. *ſacrificium*) quales diis praebeantur. I. *Sacr.* 12. ritus circa eas. ib. ſeq.
Humanitatis imago. II. *Imag.* 19.
Hyacinthus diſci jactu ab Apolline interfectus. I. *D. Deor.* XIV. 1. ab eodem ſepelitur. ib. 2. in florem vertitur. ib.
Hydamardia, urbs. II. 2. *Ver. Hiſt.* 46.
Hydra. II. *Phal. Pr.* 8. comparantur cum ea vires humanae. II. *Gymn.* 35.
Hypata, urbs. II. *Aſin.* 1.
Hyperbolus, incidere in Cleonem aut Hyperbolum aliquem. I. *Tim.* 30.

Hyperbole enormis. III. *Philopat.* 3.
Hyperides, patriae sollicitator, miles trepidus. II. *Par.* 42. infidus, adulator. III. *Dem. Enc.* 31.
Hypochermata, qualia carmina. II. *Salt.* 16.
Hypsipyle. II. *Salt.* 44.
Hysicratis Amiseni aetas. III. *Macrob* 22.
Hystaspinis regis Characis aetas. III. *Macrob.* 16.

I.

Iacchus laceratus. II. *Salt.* 39.
Iacere aleam. II. *pro Imag.* 16.
Iambulus, scriptor fabulosus. II. *Ver. Hist.* I. 3.
Iapeto antiquior. I. *D. Deor.* II. 1.
Icarus. II. *Imag.* 21. temerarius astrorum scrutator. II. *Astr.* 15.
Icarius, inter pocula occisus. I. *D. Deor.* XVIII. 2.
Icarius vineae cultor. II. *Salt.* 40.
Iccus. II. *Q. Hist.* 35.
Idiotarum optima vita. I. *Nec.* 21.
Idomeneus. I. *D. Mort.* XXI.
Idomeneus, parasitus. II. *Par.* 45.
Ignis non extinguitur igni. II. *Amor.* 2. igni sacrificant Persae. II. *Jov. Trag.* 42. in ignem se conferre ex fumo. I. *Nec.* 4. ignis necessitas. I. *Cane.* 19. communicatus non decrescit. ib. 18. solis ignis flagrantior. ib. 19. Ignis celere mortis genus. III. *Mort. Per.* 21. f. sacrilegor. & homicid. poena. ib. 24. f.
Ignorantia plurium malorum causa. III. *Calumn.* 1.
Ignotus Deus Atheniensium. III. *Philopat.* 9.
Ilias malorum. III. *Conv.* 35.
Ilissus. III. *Navig.* 13.
Imago formae corporis praestantissimae. II. *Imag.* 5. eruditionis. ib. 16. benignitatis. ib. 19. beneficentiae. ib. 20. benivolentiae. ib. 21. animae praestantissimae. ib. 16—23. sapientiae & prudentiae. ib. 17.
Imaginum quarundam miracula. v. *simulacrum*, & *statua*.
Imitator Thucydidis. II. *Q. Hist.* 15.
Incantationes, remedia morborum. III. *Phil.* 11. seq.
Incantationis descriptio. III. *Merestr.* 4.
Indi adorant solem saltando. II. *Salt.* 17. arte saltandi domiti. ib. 22. vino dediti. I. *Nigr.* 5. vid. it. *Bacchus*.
Indifferentia dicebant mala Stoici. III. *Conv.* 31. & divitias. ib. 36. & 37. Redarguuntur suo exemplo, dolorem non esse indifferens quid. ib. 47.
Indigeo. paucis indigere est proximum Diis esse. III. *Gyn.* 22.
Infernus. v. *Orcus*. Infernales poenae. I. *Nec.* 14. leges per quos fiant ratae. ib. 20.
Initiati dicuntur podagrici. III. *Tragop.* 125. 179. 239.
Injusti. v. *Mali*.
Ino, Bacchi nutrix. I. *D. Mar.* IX. 1.
Ino cum filio in mare praecipitatur. I. *D. Mar.* VIII. 1. a delphinibus excipitur. ib.
Insania, dea. II. *Par.* 2.
Institutio. v. *educatio*, *disciplina*, *adolescentia*.
Insula beatorum. II. 2. *Ver. Hist.* 6. I. *Herm.* 71. III. *Dem. Enc.* c. ult.
Insulae variae. II. 2. *Ver. Hist.* 27.
Interius cum exteriori non semper convenit. II. *Imag.* 11. comparatur ista diversitas. ib. an ad interius hominis ab exteriori valeat conclusio. v. *Amictus* sit.
Interpres, interprete opus est Pythio. II. *Jov. Trag.* 28. Themistocle nihil opus (interprete) ib. 31.
Interrogando & opponendo facilius proficitur. I. *Herm.* 13.
Invidia. Invidemus virtuti alterius: pulchris non invidemus. III. *Charid.* 23.
Io in Isin vertitur. I. *D. Deor.* III. 2. it. in juvencam. ib.
Iolaus repubescens. I. *D. Mort.* V. 2.
Ion, Platonicus. III. *Phil.* 6. & III. *Conv.* 7. vocatur Canon. ib.
Ionius sinus. II. *Amor.* 6.
Ionopolis. II. *Pseud.* 58.
Jophon patrem Sophoclem dementiae accusat. III. *Macrob.* 24.
Jovis impotentia ridetur. III. *Philop* 4. Deos de coelo dejecit, Salmonea percussit, Titanas vicit. &c. ib. Cygnus & bos factus. Barbatus senex. duodecim menses apud Aethiopes convivia agitat. ib. ejus Amores & commenta. III. *Charid.* 7. ejus minae, se terram cum hominibus suspensurum. ib. 8.
Iphigenia. II. *Tox.* 6.
Irus. I. *Necyom.* 15.
Isaeus orator. III. *Dem. Enc.* 12.
Isidis libros & Hori edidit Pythagoras. II. *Gall.* 18.
Isis, Aegyptiorum dea. I. *D. Deor.* III. 1.
Isidorus Characenus historicus. III. *Macrob* 15.
Ismeniae tibiae celebres. III. *Indoct.* 5.
Ismenodorus, in itinere occisus. I. *Dial. Mort.* XXVII. 2.
Isocrates ad bellum timidus. II. *Par.* 42. ejus aetas & exitus. III. *Macrob.* 23. Thesea inseruit laudibus Helenae. III. *Dem. Enc.* 10.
Isthmus habuit viginti stadia. III. *Ner.* 1. Isthmum perfodere cur adgressus sit Nero. ib. 2. quinam ante eum hoc tentarint. ib. in not. Desistit a consilio, metu inundationis. ib. 4. verius motu Vindicis. 5.
Italiae aër. III. *Macrob.* 9.
Judaei medici. III. *Tragop.* vs. 264. v. nott.
Judex ad quid adtendere debeat. II. *Eun* 5. utramque debet audire partem. I. *Herm.* 30. III. *Calumn.* 8. judicum merces triobolus. III. *Dem. Enc.* 36. & II. *Bis Acc.* 15.
Judicium nullum putat esse verum Pyrrho. II. *Bis Accus.* 25. meliorum distat a vulgo judicium. I. *Herm.* 2.
Juno exprobrat Jovi amores. II. *Jov. Trag.* 2. a Polycleto efficta. I. *Somn.* 8. zelo ypa ob Semelen. I. *D. Deor.* IX. 2. it. ob Ganymeden. ib. V. 1. seq. ib. III. 1. ubi colatur. I. *Sacr.* 10. insidias struit Jovi. I. *D. Deor.* XXI. 2
Juno opum donatrix. III. *Meret.* VII.
Juno leonibus insidens. III. *Dea Syr.* 31. eadem multas simul Deas referens. ib. 32.
Juno Syria. III. *Dea Syr.* 1. Juno traducitur. III. *Philopatr.* 11.

Jupiter amat juvencam. I. *D. Mar.* VII. 1. ejus curae & negotia. II. *Bis Accus.* 2. quid facturus aurea catena. II. *Jov. Conf* 4. ejus catena, quid. II. *Astr.* 22. in aurum mutatus. II. *Gall.* 13. sepultus quomodo tonare possit. II. *Jov. Trag.* 45. I. *Sacr.* 5. amores ei exprobrantur. II. *Jov. Trag.* 2. ejus ad ceteros deos oratio. ib. 15. saltando servatur. II. *Salt.* 8. a Phidia repraesentatus. v. *Phidias.* varia ejus epitheta. I. *Tim.* 1. quomodo amabilis fieri possit. I. *Dial. Deor.* II. 2. in varias transformatur species. ib. ejus ara in Gargaro. I. *D. Deor.* IV. 2. arietina apud Aegyptios facie fingitur. I. *Sacr.* 14. a capra nutritur, in Creta expolitus. ib. 5. expulso patre, imperium ad se rapit. ib. ejus uxores. ib. in amorem effusus. ib. multa de eo fabulosa. ib. ubi colatur. ib. 10. ejus sepulcrum. ib. & III. *Philopat.* 10. barbatus fingitur. I. *Sacr.* 11. cum Sole expostulat, cur. I. *D. Deor.* XXV. 1. in aurum mutatur. I. *D. Mar.* XII. 1. divitiarum dator. III. *Cron.* 14. redarguitur a Momo. III. *Deor. Conc.* ubique.

Jusjurand. amatorum vanum. III. *Meretr.* VII. in extremis labiis ib. p. 297. jurare falso non verentur, per numen, quod impotens credunt. III. *Philop.* 4. & not. jurare per quem Deum deceat, deliberatur. ib. 5. 6. 7. 8. jusjurand. per trinitatem vocatur arithmetica. III. *Philop.* 12.

Jusjurandum Pythagorae, Graeci, Scythae, v. *suo titulo.*

Justi. vid. *Boni.*

Justitia laudatur. II. *Bis Acc.* 5. ejus inimici. ib. 8.

Juventus. vid. *adolescentia.*

Juvenum excusationes in donando. III. *Merct.* VII. eorum vanum jusjurandum. ib.

Ixion. I. *Nec.* 14. sollicitata Junone, a Jove absolvitur. I. *D. Deor.* VI. 1—4. nebula ei loco Junonis objicitur. ib. 4. seq.

K.

Kalendae Romanae. III. *Pseudolog.* 7.

L.

Labores Dromonis, vel Tibii. I. *Merc.* 25. labores sustinere, quid prosit. II. *Gall.* 23. (vid. *corpus, vires.*) ex iliis nascuntur bona. III. *Rhet. Pr.* 8.

Labra rigare, siccum linquere palatum. I. *Apol.* 6.

Lac gallinae mulgere. I. *Merc.* 13.

Lacedaemoniorum exercitia. II. *Gymn.* 38. de pila decertatio. ib. saltationis amici. II. *Salt.* 10. eorum reges quot habuerint calculos. I. *Harm.* 3. pristinos exuunt mores. I. *Dial. Mort.* I. 4. mulieres tonsae. III. *Fug.* 27.

Laches, paratitus. I. *Tim.* 58.

Lachesis, una Parcarum. II. *Jov. Conf.* 2.

Lachonopteri. II. 1. *Ver. Hist.* 13.

Lacrymae Neptuni ridentur. III. *Philop.* 6.

Lacunar templi aureum. III. *Dea Syr.* 30.

Lajus. II. *Jov. Conf.* 13.

Lampas vocatur pyra. III. *Dea Syr.* 49.

Lampichus, tyrannus. I. *D. Mort.* X. 4.

Lampis, amore meretricis perit. I. *D. Mort.* XXVII. 7.

Lapilli ignei coloris. III. *Meretr.* VI.

Lari in morem. I. *Merc.* 3.

Larvam Lamiamque metuere. III. *Phil.* 2.

Latona. I. *D. Deor.* XVI. 1.

Latophagi. II. *Salt.* 4.

Latrator Deus ridetur. III. *Deor. Conc.* 10.

Laus, & laudator. Laus est liberum quiddam. II. *pro Imag.* 18. non habet quantitatis legem. ib. in laudando comparare scitum. ib. 19. laudem quomodo quis possit consequi. ib. 17. (vid. *Notitia.*) invidiae non debet laus esse obnoxia. II. *pro Imag.* 23. laudator quomodo distet ab adulatore. ib. 20. seq. veri laudatoris characteres. ib. laudes suas cur quivis facile admittat. ib. 3. laude sua capti quibus similes. ib. ea delectantur feminae, licet sibi falso saepe adtributa. ib. 4. sub nimia laude quid lateat. ib. 1. quando laudes sint tolerabiles. ib. 2. cui laus jucunda, vel gravis. II. *Q. Hist.* 12.

Lazari, populi. II. *Tox.* 44.

Leagoras. II. *Phal. Pr.* 9.

Lectica uti effeminatum. III. *Cyn.* 10.

Leges cur inutiles. II. *Dem.* 59. aliquid peregrini habentes, reveretur vulgus. II. *Gall.* 18. Conf. tit. Lex.

Lemniadae mulieres. II. *Amor.* 2. & III. *Meretr.* p. 318.

Leo devinctus licio. I. *Merc.* 31. leonina pelle tegere simium. III. *Phil.* 5. leonem hinnulus. I. *D. Mort.* VIII. 1.

Leones solivagi. III. *Ep. Sat.* 34.

Leontichus. III. *Phil.* 6.

Leosthenes. III. *Dem. Enc.* 14. f. & ib. not.

Leotrophis, Milonem ex Leotrophide efficere. II. *Q. Hist.* 34.

Lepidus. II. *Pseud.* 43. it. 25.

Lepus. Leporem dimisi. III. *Soloec.* 3.

Lerneae capita. II. *Amor.* 2.

Lesbonax quomodo adpellarit saltatores. II. *Salt.* 69.

Lethes aqua. I. *Dial. Mort.* XIII. 6. quid efficiat. II. *Luct.* 5. eam qui non gustarint. ib.

Leucanor, Bosporanorum regulus. II. *Tox.* 44.

Lex. Leges Saturnalium. III. *Cronos.* p. 393. seq. inscribantur pilae aeneae. ib. *Cron.* §. 18. Adde tit. Leges.

Libanitis. III. *Indoct.* 3.

Libanus. III. *Dea Syr.* 8. Arena rubra inficit flumen Adonyn, ut sanguineus videatur. ib. plus quam dici iter altus. ib. 9.

Liberos qui immolantes devoverant. III. *Dea Syr.* 58.

Libertas, Dionysiaca. vid. *Dionysiaca.* socia veritatis. I. *Pisc.* 17.

Libertas Demosthenis in dicendo. III. *Dem. Enc.* 36. 40. & 42. Libertatem dicendi concedere magnanimum est. III. *Deor. Conc.* 4.

Librorum lectio quando non sufficiat. III. *Indoct.* 2. eorum emtores ignari & rudes cui similes. ib. 6. ib. 19. 29. eorum titulos solos nosse. ib. 18. Libro inscribuntur hominum actiones. III. *Philopatr.* 13. Libri coelestes. ib. 16. f.

Liburnorum populus, quis. II. *Amor.* 6.

Libyae australes partes inhabitabiles sunt. III. *Dipsad.* 2. Serpentum, quos alit, genera. ib. 2.

Libyes Ammonem colunt. II. *Astr.* 8.

Lin-

Lingua, Graecae ſtudium quomodo tractandum. II. *Lex.* 22. in ea aliqua nimis accurate taxantur. II. *Q. Hiſt.* 21. vid. *Verba.*
Litterarum ſtudia. v. *eruditio*, *ſtudia.*
Litteras invenit Cadmus. I. *Jud. Voc.* 5. ordine collocavit Simonides. ib. litterae *r.* actio contra *r.* I. *Jud. Voc.* 1. ſeq.
Litteras ſcire nil prodeſt, niſi vitam componas in melius. III. *Conv.* 34.
Logomachia duorum indoctiorum philoſophorum. II. *Dem.* 28. v. *Diſputatio*, it. *Philoſophia.*
Lonchatae, Macentis & Arſacomae amicitia. II. *Tox.* 44. ſeq.
Longaeva hominum genera. III. *Macrob* 4. longaevae gentes. ib. 5. longaevitatis cauſae. ib. 6. exempla longaevorum regum. ib. 8. ſeq. philoſophorum. ib. 18. ſeq. Hiſtoricorum. ib. 22. ſeq.
Loquendi fiducia, ſocia veritatis. I. *Piſc.* 17.
Lotophagi. II. *Salt.* 4.
Lotum Ulyſſis guſtarunt ſocii. I. *Merc.* 8. Lotus Homeri. I. *Nigr.* 3. eum obſcurare. ib.
Lucernam olent Demoſthenis ſcripta. III. *Dem. Enc.* 15.
Lucianus, peregrinatur in Theſſaliam. II. *Aſs.* 1. ſeq. ejus cum Palaeſtra, ancilla, conſuetudo. ib. 6. ſeq. in Aſinum transformatur. ib. 13. ſeq. ad humanam redit formam. ib. 54. in Macedoniam peregrinatur. I. *Aët.* 7. laus ejus orationis. I. *Zeux.* 1. ſeq. cur fictas conſcripſerit hiſtorias. II. 1. *Ver. Hiſt.* 4. ficta ejus peregrinatio. ib. 5. cur. ib. ſeq. habetur odio ab Alexandro Mago. II. *Pſeud.* 35. cum Xenophonte ſe peregrinatum dicit. ib. 56. de Luciani inſtitutione pater deliberat. I. *Somn.* 1. avunculo, ſtatuario, committitur. ib. 3. felici natura praeditus. ib. 2. ob fractam tabulam ab avunculo verberatur. ib. 3. domum ſe ab eo proripit. ib. 4. commendat ſe ei ars ſtatuaria. ib. 7. ſeq. item eruditio. ib. 9. quae ei artes mechanicas diſſuadet. ib. 9. ſeq. ſpreta arte ſtatuaria, ad eruditionem ſe confert. ib. 14. a curru Pegaſeo omnem contemplatur mundum. ib. 15. cur ſomnium expoſuerit. ib. 18. ſcripta ſua extenuat. I. *Prom.* 1. ejus ſcripta ex dialogo & comoedia compoſita. ib. 5. ad philoſophiam excitatur. I. *Nigr.* 4. ſeq. philoſophorum adpellatur hoſtis. I. *Piſc.* 1. familiaritas cum potentiori, ſolius iſtius cauſſa, parum arridet Luciano. I. *Merc.* 9. lapſum inter ſalutandum ad deos refert. I. *pro Lapſ.* 15. cur ſe jam ſenex adhuc in ſervitium dederit. I. *Apol.* in Aegypto officium gubernatoris nactus. ib. 12. pharmacopolae ſe comparat. ib. 7. item Salaetho. ib. 4. item actoribus Tragicis. ib. 5. philoſophorum admirator. I. *Piſc.* 5. non invenit, cui ſe tradere poſſit, philoſophum. ib. 11. ſub ſpecie mulieris philoſophiam perſtringit falſam. ib. 12. non philoſophiam, ſed impoſtores illius traducit. ib. 15. Luciani nomen adoptivum. ib. 19. patria. ib. oſor ſuperbiae, mendaciorum, amicus probitatis. ib. 20. ad orationem Diogenis reſpondet. ib. 29. relictis curiae negotiis. Philoſophiae ſe mancipat. ib. criminibus imputatis abſolvitur. ib. 38. deridetur ob vocem Apophras. III. *Pſeudolog.* 7.
Luctae exercitium quid. II. *Gymn.* 8.
Luctus de mortuo ridiculus. II. *Luct.* 1. it. 12. ſeq. luctus expers nemo. II. *Dem.* 25.
Lucullus bellum gerit cum Tigrane. III. *Macrob.* 15.
Lucus ſemper virens. III. *Philop.* 10.
Ludis Jovialibus praelegitur liber. III. *Charid.* 1.
Luna narrans inducitur. III. *Fug.* 1. Luna Aſtarte. III. *Dea Syr.* 4.
Lunae & Endymionis amor. I. *Sacr.* 7. it. I. *D. Deor.* XI. 1. lunae natura admirabilis. II. *Icar.* 4. ejus inquirendae nimis curioſi reprehenduntur. ib. 20. ſeq. ejus influxus. II. *Aſtr.* 25. eam ſub nomine Menae colunt Phryges. II. *Jov. Trag.* 42. a ſole mutuatur lucem. II. *Aſtr.* 3. eclipſis lunae. II. 1. *Ver. Hiſt.* 19. Lunae ſolisque oppoſitio & quadratura. III. *Philopatr.* 24.
Lupi ſolivagi. III. *Ep. Sat.* 34.
Lupinos in pera geſtant philoſophi. III. *Fug.* 31.
Luſciniarum fabula. I. *Nigr.* 3.
Lutum & pulvis cur ſubjiciantur in gymnaſiis. II. *Gymn.* 28. ſeq.
Lux. Lucem noctu emittunt gemmae. III. *Dea Syr.* 32.
Lux aeterna. III. *Philop.* 13.
Luxus cujusdam Athenas venientis. I. *Nigr.* 13.
Luxuria naturae leges violat. II. *Amor.* 20.
Lycambae filia, blanda voce praedita. II. *Amor.* 3.
Lychnis gemma. III. *Dea Syr.* 32.
Lycini peregrinatio. II. *Amor.* 6.
Lycinus, ſaltator, quomodo ſe gerat. II. *Salt.* 2.
Lycoreus mons. I. *Tim.* 3.
Lycurgus, legislator Lacedaemoniorum, jam ſenex leges tulit. II. *Gymn.* 39. inſtituit exercitia. ib. 38. patriae ſollicitator, miles trepidus. II. *Paraſ.* 42. aſtrologus. II. *Aſtr.* 25. quando in bellum proficiſci juſſerit. ib. 25. ejus aetas. III. *Macrob.* 22.
Lydi arte ſaltandi domiti. II. *Salt.* 22.
Lydus ſenex, Silenus. III. *Deor. Conc.* 4. f.
Lynceus. I. *Tim.* 25. eo cernere acutius. II. *pro Imag.* 20.
Lyſimachus, poëta. I. *Jud. Voc.* 7.
Lyſimachus, rex. II. *Q. Hiſt.* 1. ejus aetas. III. *Macrob.* 11.

M.

Macedonicorum regum commentarii. III. *Dem. Enc.* 26. & not.
Macentis, Lonchatae & Arſacomae amicitia. II. *Tox.* 44. ſeq.
Maeander ſuccedit Polycrati. I. *Nec.* 16. prodidit Polycratem. I. *Cont.* 14.
Maenades Pentheum diſcerpunt. III. *Satur.* 8.
Maeon an pater Homeri. III. *Dem. Enc.* 9.
Magi longaevi ſunt. III. *Macrob.* 4.
Magnificentia in aedibus, ſuppellectile & veſtibus nil prodeſt. III. *Cyn.* 8. & 9.
Mala demorſa tradere, amoris ſignum. III. *Merc. Conv.* 12.
Mala omnibus communia. II. *Jov. Conf.* 18.
Mali, quorſum veniant poſt mortem. II. *Luct.* 8. exempla malorum. II. *Bis Acc.* 8. malitiae characteres occulti ex dicto Euripidis. II. *Par.* 4. eorum poſt hanc vitam poenae. II. *Jov. Conf.* 17.
Mallenſes vaticinandi arte celebres. II. *Pſeud.* 29.
Malli oraculum. III. *Phil.* 38.

Malva verberari. III. *Fug.* 33.
Mandrabuli more. I. *Merc.* 21.
Mandragora, dormire ſub Mandragoris. I. *Tim.* 2. A mandragora velut dormientes cives excitare. III. *Dem. Enc.* 36.
Manum protendunt ſuffragia ferentes. III. *Deor. Conc.* 19.
Marcomanni. II. *Pſeud.* 48.
Marcus, imperator. II. *Pſeud.* 48.
Mare tranquillum homines allicit. III. *de Domo* 12.
Margites. I. *Herm.* 17. Margitae aut Coroebi eſſe. III. *Phil.* 3.
Maritorum zelotypia. II. *Amor.* 42.
Mars, de minis Jovis parum ſollicitus. I. *D. Deor.* XXI. Martis & Veneris amor. ib. XV. 3. a Vulcano una cum illa in vincula datur. ib. XVII. 1. & III. *Philop.* 6. f.
Marſyae tibiae. III. *Indoct.* 5.
Marſyas. I. *D. Deor.* XVI. 2.
Maſſiniſſae regis aetas. III. *Macrob.* 19.
Matribus primo geniti acceptiores. II. *Par.* 61.
Matrimonium. *v. conjugium.*
Matula, immingere in matulam. I. *Merc.* 4.
Mauſacas. II. 2. *Hiſt.* 28.
Mauſoli res geſtae. I. *D. Mort.* XXIV. 1. monimentum. ib. deridet eum Diogenes. ib. 3. I. *Nec.* 17.
Mazaea, filia Leucanoris. II. *Tox.* 44. ſeq.
Mechanici nobiles. III. *Hipp.* 2.
Mechanicas artes diſſuadet Luciano eruditio. vid. *Lucianus.*
Medeae ſomnium. II. *Salt.* 53. Medeae receptio, fuga. ib. 40. muliebrem ea deplorat ſexum. I. *Dial. Mort.* XXVIII. 2. zelotypia inflammata pingitur. III. *de Domo* 31.
Medicamenta in omnibus non eandem habent vim. II. *Abd.* 27. ſaepe fallunt artem. ib. 17. medico ante adhuc multa circumſpicienda, quam accedat ad curationem. ib. 17. qualia multa medicamenta. II. *Pſeud.* 5. natura hominis ante exploranda, quam adhibeantur medicamenta. II. *Abd.* 29.
Medici Syri, ſ. Judaei. III. *Tragop.* 264.
Medicus, theoretico melior practicus. III. *Hipp.* 1. praerogativa medicorum. II. *Abd.* 23. vid. ſeq. cit.
Medicus amorem privigni aegri detegit. III. *Dea Syr.* 17.
Medius. III. *Macrob.* 11.
Megabyzus. I. *Tim.* 22.
Megacles. I. *Cat.* 8. I. *Tim.* 22.
Megapenthes, tyrannus. I. *Cat.* 8. Cydimachi cepit bona. ib. 8. interfecit Cleocritum. ib. 9.
Megillus Corinthius. I. *D. Mort.* I. 3.
Melampode audire acutius. II. *pro Imag.* 20.
Melanope an mater Homeri. III. *Dem. Enc.* 9.
Melantus, aſſentator. I. *D. Mort.* VI. 5.
Meleagri tabes. I. *Sacr.* 1.
Melicerta. II. *Salt.* 42.
Melitenſes caniculae. I. *Merc.* 34.
Melitenſis catellus, prov. III. *Conv.* 19.
Melitiden aut Coroebum putare aliquem. II. *Am.* 53.
Melitus. I. *Piſc.* 10. II. *Jov. Conf.* 16.
Memnon ad orientem ſolem exclamat. II. *Tox.* 27.
Memor. *Odi convivam memorem*, prov. III. *Conv.* 3.
Memphi colitur bos. II. *Jov. Trag.* 42.
Memphiticus taurus Deus, ridetur. III. *Deor. Conc.* 10.
Menam, i. e. lunam colunt Phryges. II. *Jov. Tr.* 42.
Menandri locus. II. *Amor.* 43.
Menandri Elenchus. III. *Pſeudolog.* 4.
Mendacia, qualia licita. III. *Phil.* 1. non neceſſaria proficiſci ex amentia. ib. 2. totarum mendacia nationum. ib. 3. ſeq. poëtarum tolerabilia, *v. Poëta.*
Mendeceus. II. *Salt.* 43.
Menecles. II. *Aſtr.* 49.
Menecrates, e divite pauper. II. *Tox.* 24. ejus cum Xenothemi amicitia. ib. amici opera honori ademto reſtituitur. ib. 24. ſeq.
Menecrates. III. *Ner.* toto Dial.
Menelaus, uxore ſpoliatus. II. 2. *Ver. Hiſt.* 26. it. 8. ex Pelopidis orundus. I. *D. Deor.* XX. 14. cum Helena deſponſatur, ib.
Menippus mordax. II. *Bis Acc.* 33. ejus ad aſtra peregrinatio. II. *Icar.* 1. ſeq. cavillator. I. *D. Mort.* II. 1. inferis creat moleſtias, ib. 1. vitiorum inimicus. ib. canis, ubi quaerendus. ib. I. 1. deſcribitur. ib. 2. perſtringit philoſophos. I. *Nec.* 4. item poëtas. ib. pileo, leonina pelle & lyra, cur & a quo, inſtructus. ib. 8. cur ad orcum migrarit. ib. 1. ad ſuperos regreditur. ib. ridens moritur. I. *D. Mort.* XXI. 2. ib. XXII. 2. ejus cum Charonte expoſtulatio. ib. XXI. 2. ad mortem ſe praeparat. ib. X. 11.
Mens, *v. animus.* mentes excitat exemplum. II. *Gymn.* 37. diſtractio mentis per opiniones. II. *Icar.* 10. mentis & corporis non ſemper eadem forma. II. *pro Imag.* 11. mentis praeſtantiſſimae imago. ib. 16—23. mente aliud celare, aliud promere verbis. I. *Apol.* 6.
Menſae, Siculis delicatiores. I. *D. Mort.* IX.
Menſae Syracuſanae. i. ſplendidae. III. *Dem. Enc.* 18.
Menſis Aegypt. Meſori. III. *Philopat.* 22.
Menſium ordinatus ab Aegyptiis numerus. II. *Aſtr.* 5.
Mercatorum navigationes. II. *Tox* 4.
Merces, *v. didactrum.* mercede conductorum calamitates. I. *Merc.* eorum vita defenditur. I. *Apol. v. Aulici.* fine mercede nemo facit quidquam. ib. 13. nec potentes iſtius expertes. ib.
Mercurius ad Parin mittitur. I. *D. Deor.* XX. 1. puellam amat Arcadicam. ib. XXII. 1. in hircum ſe transformat. ib. 2. varia ejus negotia. ib. XXIV. 1. cum Charonte computat. ib. IV. 1. furatur Neptuni tridentem, Martis gladium, arma Apollinis. ib. VII. 1. Cupidinem vicit. ib. 3. Veneri ceſtum furripuit. ib. ex teſtudine inſtrumentum fecit muſicum. ib. 4. Vulcano ob amores invidus. ib. XV. 1. canina fingitur ab Aegyptiis facie. I. *Sacr.* 14. it. primae lanuginis juventa. ib. 11. ejus virga. I. *D. Mort.* XXIII. 3. cui comparatur ſaltatio. II. *Salt.* 85. Mercurius lapideus. III. *Nav* 20. Mercurius praeco. I. *Vit Auct.* crebro, & III. *Fug.* 26. &c. Divitiarum dator. III. *Cron.* 14. ſtuprorum cupidus. III. *Philop.* 7.
Meretricum artes ad viros adliciendos. III. *Meretr.* VI. & paſſim in iisdem Dial. Modeſtiam ſimulant. ib. earum nomina Ampelis, Corinna, Clonarium, Chryſis, Muſarium, Philinna &c. ſingulis ib. Dial.

Me-

Meretrix verſatior. II. *Dial.* 13. deformis cur ſe exornet. III. *de Domo* 7.
Merion. II. *Par.* 47. ſaltator. II. *Salt.* 8. Graeci & Trojani ab eo didicere ſaltandi artem. ib. quid haec ei profuerit. ib.
Meſori menſis Aegypt. III. *Philopat.* 22.
Metapontini. II. *Gall.* 18.
Metrodorus. II. *Jov. Trag.* 22.
Micyllus, antea Micyllus quis fuerit. II. *Gall.* 16. ejus diteſcendi cupido. ib. 28. ejus cum Pythagora in gallum transformato colloquium. ib. ab init. ad finem.
Midas. I. *D. Mort.* II. 1. Phrygum peſſimus. ib. 2.
Milo. I. *Aet.* 8. Milonem ex Leotrophide efficere. II. *Q. Hiſt.* 34. Crotoniates, athleta. I. *Cont.* 8. taurum portat. ib.
Miltiades proditionis ſuſpectus. III. *Calum.* 29.
Minerva adjuvat Prometheum. I. *Prom.* 3. virgo perpetua. I. *D. Deor.* VIII. armata. ib. qualis facie. ib. e cerebro Jovis nata. ib. de artis praeſtantia cum Neptuno & Vulcano contendit. I. *Herm.* 20. ubi colatur. I. *Sacr.* 10. glaucis oculis fingitur. ib. 11, cur ad arcus Cupidinis immobilis. I. *D. Deor.* XIX. Jovi parat inſidias. ib. XXI. 2. adjuvat Perſeum. III. *de Domo* 25. depicta tanquam pacem agens. ib. 26. fugit amorem Vulcani. ib. 27. armata, terribilis, Gorgonis caput in pectore gerens. III. *Philopat.* 8. Gigantum interfectrix. ib. Gorgonis utilitas. ib. immolatur ei ob victoriam. III. *Charid.* 11.
Mingo. mingit in convivio Alcidamas. III. *Conv.* 35.
Minoi datum vaticinium de morte filii. III. *Diſſ. cum Heſ.* 8.
Minos, ejus officium. II. *Luct.* 7. ingratus. II. *Salt.* 41. judex apud inferos. I. *D. Mort.* XII. unum fert in gratiam judicium. I. *Nec.* 13. ejus tribunal. ib. 11.
Miſthon Sybarita. III. *Pſeudolog.* 3.
Mithres Deus Medorum. III. *Deor. Conc.* 9.
Mithridatis aetas & exitus. III. *Macrob.* 13.
Mithrobarzanes, magnus incantator. I. *Nec.* 6. ſeq.
Mnaſciris Parthorum regis aetas. III. *Macrob.* 16.
Mneſarchus. II. *Gall.* 16.
Mneſitheus, nauclerus, avarus. II. *Jov. Trag.* 15.
Modeſtia quomodo ſe exſerat. II. *Imag.* 21. ejus imago. ib. 20.
Modi muſici. I. *Harm.* 1.
Modii Aeginetici. I. *Tim.* 57.
Moechorum poena raphaniſmus. III. *Mort. Per.* 9. ib. *Fug.* 33. Conf. *Adulter.*
Mocotis palus. II. *Tox.* 4.
Moerichus. I. *D. Mort.* XI. 1.
Mollia divitum veſtimenta. III. *Ep. Sat.* 26. & paſſim.
Momus, ad reprehendendum proclivis. II. *Jov. Trag.* 23. dei reprehenſor. I. *Nigr.* 32. arbiter conſtituitur. I. *Herm.* 20. hominis reprehendit architectum. ib. 20. Momi perſona. III. *Deor. Conc.* toto Dial. Momus reprehendit, Bacchi comites in Diis referri. III. *Deor. Conc.* 4. Herculem & Aeſculapium intactos relinquit, jubente Jove. ib. 6. Jovi exprobrat peregrinitatem. ib. aliaque crimina objicit. ib. 7. multos immerito in Deos receptos queritur. ib. 7. 8. 9. ſeq. Anubin aliaque monſtra honore divino coli indignatur. ib. 10. oraculorum praeſtigias objicit. ib. 12. cum deorum turba aucta perjuria creviſſe. ib. philoſophorum pugnantia nomina, fatum, fortuna, virtutem & naturam ridet. ib. 13. decretum ad haec prohibenda recitat. ib. 14. & 15. Momus ſcriba. ib.
Mons Lycoreus. I. *Tim.* 3.
Morbi, eorum natura in omnibus non eadem hominibus. II. *Abd.* 26. ſeq.
Morbus Corybanticus. II. *Lex.* 16.
Morbus Abderitarum. v. *Abderitae.*
Morbus ex Amore. III. *Dea Syr.* 17.
Mors omnes facit aequales. I. *Dial. Mort.* XV. 2. ib. XXIV. 1. ſeq. ib. XXV. moriendum omnibus. ib. XV. 3. nullum mors admittit perſonae diſcrimen. I. *Nec.* 15. it. 17. poſt mortem quae conſequantur, non novimus. I. *D. Mort.* I. 1. mors index felicitatis. I. *Contem.* 10. ejus nuntii ac miniſtri. ib. 17. homines medias inter ſpes exſtinguit. ib. ejus cogitatio quid conducat. ib. omnes facit aequales. ib. 22. mortuorum negotia ac viventium longiſſime diſcreta. ib. de morte ſemper cogitandum. ib. 20. variae vulgi de morte opiniones. II. *Luct.* 2. ſeq. rapit omnes. II. *Dem.* 60. mors invadet, etſi cavea te includas. III. *Dem. Enc.* 6.
Morſus canis rabioſi rabie inficit. I. *Nigr.* 38.
Mortui, (redi ad praec. tit.) abluuntur, unguntur, floribus coronantur, ſplendideque veſtiuntur. II. *Luct.* 11. variae eorum ſepulturae genera. ib. 21. vulgus eis obolum in os imponit. ib. 10. mortuos cur honorare deceat. II. *Tox.* 1.
Mos. mores mali divitum. III. *Cyn.* 17. & 18.
Moſes tardilinguis. III. *Philop.* 13.
Mulgere lac gallinae. I. *Merc.* 23.
Mulierum quarumdam in aves, arbores, & feras converſio. I. *D. Mort.* XXVIII. 3. mulier foeda, lunarique adflicta morbo. II. *Tox.* 24. Hecubae aequalis mulier. II. *Gall.* 17. trifolium libidinoſarum, Phaedra, Parthenope, Rhodope. II. *Salt.* 2. mulieres philoſophantes. II. *Eun.* 7. quomodo pingi velint. II. *Q. Hiſt.* 13. earum voluptatem praefert virili Tireſias. II. *Amor.* 27. conjunctio cum iis delectabilis. ib. de congreſſu cum iis ſententia Euripidis. ib. 38. mulieris, corpore praeſtantiſſimae, imago. II. *Imag.* 5. it. ejus, mente praeſtantiſſimae. ib. 16—23. mulieres ad laudes ſibi falſo ſaepe adtributas geſtiunt. ib. 4. mulierum mollia corpora. II. *Gymn.* 25. formam infucant. II. *Amor.* 38. lapillos in auriculis ſuſpendunt. ib. 41. amentia iſtarum in adornandis capillis, ceteraque cultus luxurioſi genera. ib. 38. ſeq. poſt magnum adparatum quaenam numina ſalutatum eant. ib. 42. domeſtica earum luxuria. ib. virtus in iis haud perfecta. ib. 51. mulier pudica & formoſa cur ſe exornet. III. *de Domo* 7. mulierum formoſitatem obſcurant ornamenta. ib. 15. mulieribus mulieres congreſſae. III. *Meretr.* V. pugnam dirimunt. III. *Conviv.* 45. tonderi nolentes proſtituuntur, Venerique ex mercede ſacrificatur. III. *Dea Syr.* 6.
Mundus, de eo variae philoſophorum opiniones. II. *Icar.* 8.
Muſaeus, ſaltator. II. *Salt.* 15.

Muſae invocantur a poëtis. I. *Sacr.* 5. cur eas refugiat Cupido. I. *D. Deor.* XIX. 2.
Muſae, quibuscumque & in quantum voluerint, impertiuntur. III. *Diſſ. cum Heſ.* 4.
Muſca, femina, ejus fabula. III. *Muſc.* 10.
Muſica, prima adoleſcentiae Graecae diſciplina. II. *Gymn.* 21. muſicae harmonicae deſcriptio. II. *Imag.* 14. adhibetur ad ſacrificia. II. *Salt.* 16. eam amat Socrates. ib. 25. muſicus quidam inter canendum exſpirat. I. *Harm.* 2. modi muſici. ib. 1. muſicorum prov. *bis per omnes chordas.* I. *Prom.* 6.
Muſici cujusdam rudis audacia. III. *Indoct.* 8. ſeq.
Muſicus practicus melior theoretico. III. *Hipp.* 1.
Muſonius. III. *Mort. Per.* 18. f. III. *Ner.* 1.
Muſtum bibere ventre inflato. III. *Phil.* 39.
Muzuris urbs apud Indos. II. *Q. Hiſt. Conſcr.* 31.
Mycene. I. *Cont.* 23.
Myrmidones, homines e formicis orti. II. *Icar.* 19.
Myron. I. *Somn.* 8.
Myrrha. II. *Salt.* 58.
Myrrhina, canis. I. *Merc.* 34.
Myrtium, meretrix. I. *D. Mort.* XXVII. 7.
Myſta Deae podagrae. III. *Tragop.* vſ. 85. & 239.
Mytraeorum montes. II. *Tox.* 52.

N.

Naſo trahi. I. *D. Deor.* VI. 3.
Naſturtium cibus pauperum. III. *Ep. Sat.* 28.
Naſum morſu auferre. III. *Conv.* 44.
Nationum quarumdam characteres. II. *Icar.* 16. ex natione bonus non judicandus vir. II. *Tox.* 5. v. *Gentes.*
Nato. natandum ad altare. III. *Dea Syr.* 46.
Natura hominum diverſa. II. *Abd.* 29. it. 28.
Naufragi. I. *Merc.* 1. ſeq.
Navigare Athos. III. *Rhet. Pr.* 18.
Navis deſcriptio. III. *Navig.* 5. ſeq. eam Dioſcurorum alter ſervat. ib. 9. navis Aegyptia quantum lucri adferat domino. ib. 13.
Nauplii irae. II. *Salt.* 46.
Nauticaa, filius Aretae. II. *Imag.* 19.
Nautae coronati. III. *Ner.* fin.
Neanthus, Pittaci tyranni filius. III. *Indoct.* 12.
Nechraei. III. *Fug.* 6. f.
Nectar & ambroſia caro veneunt. III. *Deor. Conc.* 14.
Nefaſti dies. III. *Pſeudolog.* 13.
Neoptolemus, Achillis filius, ſaltator egregius. II. *Salt.* 9.
Nephele, mater Helles. I. *D. Mar.* IX. 2.
Nephelocentauri. II. 1. *Ver. Hiſt.* 16.
Neptunus, tridente ſpoliatus. II. *Jov. Trag.* 25. ejus de artis praeſtantia cum Minerva & Vulcano contentio. I. *Herm.* 20. ejus mercenaria apud Laomedontem opera. I. *Sacrif.* 4. juvenis caeruleo capillo fingitur. ib. 11. Enipeum & uxorem ejus Tyronem decipit. I. *D. Mar.* XIII. 1. percuſſa petra, fontem projicit. ib. 3. inſidias ſtruit Jovi. I. *D. Deor.* XXI. 2. Neptunus terrae quaſſator. terribilis ejus vox. moechus eſt. lacrymatur ob Martem deprenſum. III. *Philop.* 6.
Nero. Iſthmum perfodere tentat. III. p. 636. ſeq. ejus canendi ſtudium. ib. Dial. *Ner.* 2. Apollinis aemulus. ib. deſiſtit a conatu. ib. 4. & 5. quae ejus vox in cantando. ib. 6. quis geſtus. ib. 7. Epiroten aemulum interficit. ib. 9. oraculi Pythii oſtium vult obſtruere. ib. 10. oraculi dictum in eum. ib. & not.
Neſſus. II. *Salt.* 50.
Neſtor, paraſitus. II. *Par.* 44. ſeq. mellita ejus lingua. ib. I. *D. Mort.* XX. 4.
Neſtoris longaevitas. III. *Macrob.* 3.
Neſtoris Stoici aetas. III. *Macrob.* 21.
Neurospaſta, virunculi lignei. III. *Dea Syr.* 16. f.
Nicias, orator. I. *pro Lapſ.* 3.
Nicoſtratus, athleta. II. *Q. Hiſt.* 9.
Nigrinus, amicus Luciani. I. *Nigr.* 1.
Niobe, in lapidem mutata. II. *pro Imag.* 27. II. *Salt.* 41. I. *D. Deor.* XVI. 1. & III. *Philopat.* 1. f. & 18.
Nireo formoſior. I. *Tim.* 23. ejus cum Therſita de pulcritudine rixa. I. *D. Mort.* XXV.
Nireus Aglajae f. pulcherrimus. III. *Charid.* 24.
Nix, nives verborum. III. *Dem. Enc.* 5.
Noctua, concurrere ad aliquid, ut ad noctuam aves. I. *Harm.* 1.
Nominis mutatio ob divitias. I. *Tim.* 22. v. *Simo.* nomen alterius, filio impoſitum, honoris ſignum. ib. 52. Nomina philoſophis adficta a vitiis. III. *Fug.* 26.
Noſce te ipſum. II. *Salt.* 81. I. *D. Mort.* II. 2.
Notitia, in hominum notitiam quomodo veniri poſſit. I. *Harm.* 1. ſeq. it. I. *Aët.*
Novacula, res conſiſtit in novacula. II. *Jov. Trag.* 3.
Novercae, earum commune in privignos odium. II. *Abd.* 31. a privignis amatae. II. *Q. Hiſt.* 35.
Novitas grata. I. *Zeux.* 1. ſeq. novae pulcritudinis excogitatae ſpecimina, non parvae eſt ſapientiae. III. *Hip.* 8. ad novas diſputationes quomodo adfecti quidam. III. *Bacch.* 5.
Numae Pompilii aetas. III. *Macrob.* 8.
Nummus, in honorem Glyconis, cujus. II. *Pſeud.* 58. nummorum vis. II. *Dem.* 23. v. *aurum, pecunia.*
Nuptiae cui inventae. II. *Amor.* 33.
Nuptias inituri comas ponunt. III. *Dea Syr.* 60.
Nuptias ſibi conciliare, ſtolidiſſimus. III. *Sol.* 9.
Nux. Nucibus ludere alea. III. *Ep. Sat.* 8. 9. & 18.
Nyctelion. II. 1. *Ver. Hiſt.* 15.

O.

Obolum vulgus in os imponit mortuis. II. *Luct.* 10.
Octipedes apud Scythas. I. *Scyth.* 1.
Oculi quando cernant accuratius. II. *pro Imag.* 12. multi plus vident uno. ib. 14. oculi fideliores auribus. II. *Salt.* 78.
Ocypus. III. p. 665. ſeq.
Odium non recondendum in craſtinum. I. *Canc.* 8.
Odorati capilli ridentur. III. *Cyn.* 17.
Oecus pulcer incitat oratorem ad dicendum. III. *de Domo* 1. eſt jucundus ad perorandum. ib. 3. & 13. ejus partes deſcriptae. ib. 6. ſeq. lacunar ejus auro diſtinctum. ib. 3. oecus pulcer cui ſimilis. ib. 9. oecus ſonorus confundit vocem. ib. 16. ejus ſplendor turbat oratorem. ib. 17. auditores ab auditione avertit. ib. 18.

Oedipus. II. *Salt.* 41. cum matre concumbit. I. *Merc.* 41.
Oeneus Dianam non adhibet ad sacrificium. I. *Sacr.* 1. & III. *Conv.* 25.
Oenomaus procos filiae currus certamine victos interficit. III. *Charid.* 19.
Oleo perfusi lapides, altaria. III. *Deor. Conc.* 12.
Olympi tibiae. III. *Indoct.* 5.
Olympiae victoribus quales ponere liceat statuas. II. *pro Imag.* 11. Olympiorum victori stadia minus formidabilia. I. *Harm.* 4. Olympiis coronatum esse. I. *Merc.* 13.
Olympias, mater Alexandri, quale ejus puerperium. I. *D. Mort.* XIII. unde cum dracone concubuisse dicatur. II. *Pseud.* 7.
Olympum fert Hercules. I. *Cont.* 4. Olympo superimponitur Ossa. ib. 3.
Omina quaedam infausta. III. *Pseudolog.* 17.
Omphale. II. *Q. Hist.* 10. decipit Herculem. I. *Dial. Deor.* XIII. 2.
Oneiscritus. III. *Macrob.* 14. III. *Mort. Per.* 25.
Onoscelcae, mulieres. II. *Ver. Hist.* 46.
Opponere utile. II. *Gymn.* 17. opponendo & interrogando facilius proficitur. I. *Herm.* 13.
Oraculorum ambiguitas. II. *Jov. Trag.* 43. quae praecedant oraculum. ib. 30. ejus quaedam effata. ib. 31. it. 20. II. *Pseud.* 11, 22. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 33. 34. 35. 40. 43. 47. 48. 50. 51. 53. oraculum refutatur. ib. 44. se defendit. ib. 48. ejus de Luciano effatum. ib. 55. oraculorum post eventum contrarium multatio. ib. 27. seq. oracula vocalia. ib. it. 26. oraculum falsum defenditur. ib. 33. ad ea probabiliter edenda quid pertineat. ib. 22. oracula multa in Graecia, Aegypto, Libya, Asia. III. *Dea Syr.* 36. ridiculus mos oracula edendi. ib. eorum praestigiae ridentur. III. *Deor. Conc.* 12. oraculum Pythium obstruere vult Nero. III. *Ner.* 10. oraculi versus in eum. ib. & nott.
Oratio nimis ornata offae quomodo similis. II. *Q. Hist.* 44. orationis effectus. I. *Nigr.* 35.
Oratores Callistratus, Alcidamas, Isocrates, Isaeus, Eubulides. III. *Dem. Encom.* 12. *Demades* ex nauta orator. ib. 16. v. not. *Pericles.* ib. 20. oratores vulgares. ib. 31.
Oratorum merces drachma. III. *Dem. Enc.* 36. & nott.
Orcus, nullus ex eo ad superos reditus. I. *D. Mort.* XIII. 3, vid. *infernus.* qualem sibi orcum imaginetur vulgus. II. *Luct.* 2. seq.
Orestae & Pyladis amicitia. II. *Amor.* 47. cur apud Scythas eis sacrificetur. II. *Tox.* 5. seq. eorum columna adolescentiae Scythicae disciplina prima. ib. 6. interficiunt Aegisthum & Clytaemnestram. III. *de Domo* 23.
Orgia Adonidis. III. *Dea Syr.* 6.
Orion Cedalionem ferens depingitur. III. *de Domo* 28. usum oculorum recipit. ib. 29.
Ornamenta obscurant mulierum formositatem. III. *de Domo* 19.
Oroetes Armenius. I. *D. Mort.* XXVII. 2. seq.
Oroetes, satrapa. I. *Cont.* 14.
Orphani relinquuntur discipuli. III. *Mort. Per.* 6.
Orpheus cantibus suis inanimata quoque allexit. II. *pro Imag.* 14. cur inter divos relatus. II. *Astr.* 10. ejus lyra stellarum ostendit harmoniam. ib. 10. Orpheus quomodo astrologicas proposuerit scientias. ib. 10. saltator. II. *Sals.* 15. loquax ejus caput. ib. 50. I. *Pisc.* 2. ejus uxor Eurydice. I. *Dial. Mort.* XXIII. 2. Orpheus a mulieribus Thressis discerptitur. III. *Indoct.* 11. & III. *Satur.* 8. ejus caput lyrae innatat. III. *Indoct.* 11. navigavit cum Hercule. III. *Fug.* 29.
Orythyia, rapta a Borea. III. *Philop.* 3.
Osiris. I. *D. Mors.* XIII. 3. sepultus Bybli. III. *Dea Syr.* 7.
Osroes. II. *Q. Hist.* 21.
Ossa adponere pinguedine obducta. I. *Prom.* 7.
Ossa superimponitur Olympo. I. *Cont.* 3.
Ostentare aliquid, ut Tegeatae Calydonii apri exuvias, cet. III. *Indoct.* 14.
Othryades. I. *Cont.* 24.
Othryadis litterae sanguineae. III. *Rhet. Pr.* 18.
Otium non habere scalpendae auris. II. *Bis Accus* 1. athletae quando capiant otium. II. 1. *Ver. Hist.* 1. eruditis convenit. ib. quale esse debeat. ib. 2.
Oviculas tondent philosophi. III. *Fug.* 14.
Ovorum usus in Libya. III. *Dipsad.* 7.
Oxydracae. III. *Fug.* 6. f.

P.

Pacata. II. *Imag.* 7. f.
Paean. I. *D. Deor.* XIII. 2.
Pactus, medicus. II. *Pseud.* 60.
Pagarudae. II. 1. *Ver. Hist.* 35.
Palaestra, ancilla. II. *As.* 2. amoris magistra. ib. 6-8. seq.
Palamedes. I. *Jud. Voc.* 5. I. *Dial. Mort.* XX. 4. II. *Sals.* 46. Ulyssis insidiis circumventus. III. *Calumn.* 28. detegit simulatum Ulyssis furorem. III. *de Domo* 30.
Palinodiam canit poëta Himerensis, Stesichorus. II. *pro Imag.* 15.
Pallas. vid. *Minerva.*
Palma. palmas quomodo scandant Arabes. III. *Dea Syr.* 29.
Pamphylius sinus. II. *Amor.* 7.
Pan, musicus, opilio. I. *D. Deor.* XXII. 3. quas res gesserit. ib. speluncam accipit virtutis praemium. ib. lascivus. ib. 4. Mercurii se dicit filium. ib. 1. hirco similis, cur. ib. seq. caprina fingitur apud Aegyptios facie. I. *Sacr.* 14. Pan, qualis. II. *Bis Acc.* 9. ubi habitet, cet. ib. seq. in Marathonem venit. III. *Phil.* 3. ejus forma ridetur. III. *Deor. Conc.* 4.
Pancrates, magus. III. *Phil.* 34.
Pancratio certare quid. II. *Gymn.* 8. Pancratii praemia. II. 2. *Ver. Hist.* 22.
Panthus. II. *Gall.* 17.
Paphlagones, homines stupidi. II. *Pseud.* 9.
Parasitus, (vid. *adulator*) ars parasitica quid. II. *Par.* 9. ejus requisita. ib. 4. seq. paralitari beatum. ib. 10. parasitus, animal felicissimum. ib. 11. prae divite ac paupere felix. ib. 12. artem parasiticam esse optimam. ib. 13. seq. ea discitur mercede accepta, non data. ib. 18. eam oriri ex amicitia. ib. 22.

Parasiticam excoluere multi philosophi. II. *Par.* 32. seq. Parasitus bello ac paci idoneus. ib. 39. seq. it. 51. istius nomen unde. ib. 60.
Parcae stamina fuso deducunt. I. *Cons.* 16. secus ac natura de vitae tempore constituunt. I. *D. Mort.* VI. 1. vid. *fatum.* Parcae, quot. II. *Jov. Conf.* 2. earum decreta evitari non posse. ib. 1. illis nihil potentius. ib. 3. Parcae nentes. earum vis in deos hominesque. III. *Philopatr.* 14. Conf. *Fatum.*
Parentationes in mortuos traduentur. II. *Luct.* 20. it. 23. parentales epulae. ib. 24. v. *funus*, *sepulcrum.*
Parentibus neminem praeferunt liberi, liberis neminem parentes. III. *Pat. Enc.* 3.
Parianorum urbs, Peregrini patria. III. *Mort. Per.* 14.
Paris, magnae caussa internecionis. I. *D. Mort.* XIX. 1. Priami filius, bubulcus. I. *D. Deor.* XX. 1. amori deditus, formosus. ib. 3. judex pulcritudinis constituitur. ib. ejus cum muliere Idaea commercium. ib. munus recusat arbitri. ib. 7. seq. ad promissiones Junonis & Minervae immobilis. ib. 11. seq. ejus judicium rursus. III. *Charid.* 17.
Parrhasius. I. *Merc.* 42. II. *Imag.* 3.
Parrhesia, socia veritatis. I. *Pisc.* 17.
Parthenope, femina libidinosa. II. *Salt.* 2.
Paliphae, astrologa. II. *Astr.* 16.
Pater filio amanti uxorem suam cedit. III. *Dea Syr.* 18.
Pater Noster vocatur precatio a patre. III. *Philopatr.* 27. f.
Patria nihil dulcius, augustius ac divinius. III. *Patr. Enc.* 1. patriam quisque suam caeteris urbibus praefert. ib. 2. patria est honoranda, cur. ib. 4. patriae nomen Diis carum est. ib. 5. ut patriae utilis sit unicuique opera danda est. ib. 7. patriae obliviscitur nemo in peregrinatione. ib. 8. in patria quisque vitam finire studet. ib. 9. indigenis non desunt laudes patriae. ib. 10. in patria sepeliri quisque gaudet. ib. 11. nemo pro patria pugnare detrectat. ib. 12.
Patroclus, Achillis dicitur parasitus. II. *Par.* 46. seq. amicitia Patrocli & Achillis. II. *Amor.* 54. it. II. *Tox.* 10. cadaver ejus distractum. III. *Conv.* 42.
Pavo pulcritudine florum conspecta pennas exponit. III. *de Domo* 11.
Pauperes beatiores divitibus. III. *Ep. Sat.* 26. pauperum querelae. ib. 20. vestes eorum cribro & reti similes. ib. 24. eorum cibus nasturtium, porrum, cepa. ib. 28. eos despicere decet adparatum divitum. ib. 29. solamen paupertatis, quod divites mortui nil secum ferant. ib. 30. Divitionem opum a Jove petunt. ib. 31. sine pauperibus urbes habitari non possunt. ib. 33. importuni in petendo. ib. 36. eorum ceteri mali mores. ib. 37. & 38.
Paupertas defenditur. III. *Cyn* 4. & 5.
Pauperum solatium. I. *D. Mort.* IV. paupertatis caussa. I. *Tim.* 5. seq. in eam incidere, facile. ib. 29. quaenam eam virtutes comitentur. ib. 31. seq. pauperes liberrime moriuntur. I. *Cat.* 15. paupertas servitii voluntarii praetextus. I. *Merc.* 5. est perpetua comes mercede conductorum. ib. paupertas cogens. I. *Apol.* 10. pauperum status melior, quam divitum. II. *Gall.* 21. seq.
Pauson pictor. III. *Dem. Enc.* 23. & 24.
Peccare esse hominis. II. *Dem.* 7.
Pecuniae vis. II. *Dem.* 23. v. *aurum*, *divitiae.*
Pelei & Thetidis connubium. I. *D. Mar.* V. 2.
Pelias quid sperarit. II. *pro Imag.* 2.
Pelion Olympo superimponitur. I. *Cont.* 3.
Pella, oppidum Macedoniae. II. *Pseud.* 6.
Pellem infidere quid apud Scythas. II. *Tox.* 48.
Pelops Hippodamia potitur, interfecto socero. III. *Charid.* 19. f.
Pelops mactatus. II. *Salt.* 53. ejus humerus. ib.
Peluliotae colunt cepam. II. *Jov. Trag.* 42.
Penelope, mater Panos. I. *D. Deor.* XXII. 2. quomodo picta. II. *Imag.* 20. an casta. II. 2. *Ver. Hist.* 36. Penelopes tela. III. *Fug.* 22.
Pentheus. I. *Pisc.* 2. II. *Salt.* 42.
Pera suspensa philosophorum gestamen. III. *Fug.* 14. & passim.
Peraequator Craton. III. *Philop.* 29. f.
Perdiccas. I. *D. Mort.* XIII. 2. novercae amore deperiit. II. *Q. Hist.* 35. ejus commentum. III. *Calumn.* 18.
Peregrinantium erga patriam pietas. III. *Pat. Enc.* 8. seq.
Peregrini, in eis quoque laudanda virtus. II. *Tox* 5. Peregrini vita. III. p. 325. ejus mors, in ignem dum infilit. ib. p. 357. patrem interficit. ib. p. 352. Christianorum sapientiam didicit. ib. p. 333.
Pericles Aspasiae egit caussam. II. *Amor.* 30. Periclis Olympii encomium. II. *Imag.* 17. de Pericle. I. *Scyth.* 11. it. II. *Salt.* 36. it. I. *Tim.* 10.
Perilaus, fabricator bovis aenei, in quem ipse injectus. II. *Jov. Trag.* 28.
Peripatetici, quales. I. *Herm.* 16. divitias non valde temnunt. II. *Eun.* 3.
Perithoi atque Thesei amicitia. II. *Salt.* 60. II. *Tox.* 10.
Perjurium Hermodori. II. *Icar.* 16.
Perjurium committere per numen impotens. III. *Philop.* 4. & not. 84.
Persae demisso vultu accumbunt. I. *Merc.* 29. sacrificant igni. II. *Jov. Trag.* 42. quomodo reges adorent. III. *Navig.* 30. Persarum reges ubi sint in acie. ib. 31.
Perseus quomodo pingatur. II. *Pseud.* 11. III. *de Domo* 25. interficit Cetum. I. *D. Mar.* XIV. 3. III. *de Domo* 22. cum matre in mare praecipitatus servatur. I. *D. Mar.* XII. 1. Medusae amputat caput. ib. 2. adversus Gorgonas in certamen exit. ib. Perseus alatus venit in Lydiam. ib. Andromedes accenditur amore. ib. 3.
Perspicuitati sermonis danda opera. II. *Lex.* 23.
Pes, non alterum umquam pedem protulisse Corintho. II. *Q. Hist.* 29. pedibus illotis aggredi aliquid. II. *Dem.* 4. equinos pedes optat Cynicus. III. *Cyn.* 15. pedibus incedere quam gestari praestat. ib. 17.
Pestilentia, Athenis grassans, quando desitura sit. I. *Scyth.* 2.
Phaeaces, saltatione gaudent. II. *Salt.* 13. de iis. I. *Nigr.* 35.
Phaedra, femina libidinosa. II. *Salt.* 2.

Phaedra defert Hippolytum. III. *Calumn.* 26.
Phaedrus. I. *D. Mort.* XX. 6.
Phaëthon cur ceciderit. I. *D. Deor.* XXV. 2. ad Eridanum ſepelitur. ib. 3. ſorores ejus mutantur in populos. ib. 3. quid ordinarit in aſtrologia. II. *Aſtr.* 19. ejus fabula. ib. ſorores. ib. it. II. *Salt.* 55. rex incolarum ſolis. II. 1. *Ver. Hiſt.* 12.
Phaëthontis fabula. III. *Electr.* 2.
Phalaris, juſtitiae contemtor. II. *Bis Acc.* 8. mittit Delphos taurum. II. *Phal. Pr.* 1. quis, quomodo educatus. ib. 2. crudelitatis calumnia ſe purgat. ib. 1. ſeq. cur ſibi vindicarit imperium. ib. 3. rempubl. in meliorem redegit ſtatum. ib.
Phalli cum inſcriptionibus. III. *Dea Syr.* 16. alti trecentos paſſus. ib. 28.
Phaneti ſacrificant Cyllenii. II. *Jov. Trag.* 42.
Phanomachus. III. *Navig.* 27.
Phaon. I. *D. Mort.* IX. 2.
Pharmacopola, aliis tuſſis dato remedio, ea ipſe laborat. I. *Apol.* 2.
Phavorinus a Demonacte illuſus. II. *Dem.* 12.
Pellopodes. II. 2. *Ver. Hiſt.* 4.
Pherecydes Syrus. III. *Macrob.* 22.
Phidias elaborato Jove, imaginem praetereuntium exponit judicio. II. *pro Imag.* 14. ejus opus praeſtantiſſimum. II. *Imag.* 4. Jovem exhibet. I. *Somn.* 8. ejus in fingendo leone dexteritas. I. *Herm.* 54. de eo. I. *Sacr.* 11.
Phidon, aſſentator. I. *D. Mort.* VI. 5.
Philebus. II. *Aſ.* 36.
Philemon, poëta comicus. I. *Salut.* 6.
Philemonis aetas & mortis genus. III. *Macrob.* 25.
Philetaeri Pergamenorum regis aetas. III. *Macrob.* 12.
Philippi teſtimonium de Demoſthene. III. *Dem. Enc.* 40.
Philippides, curſor, primus dicitur uſurpaſſe ſalutandi formulam *gaude.* I. *Salut.* 3. in ipſo gaudendi verbo exſpirat. ib.
Philippus, qualis Macedonibus. II. *Par.* 42. contra Corinthios arma ſumit. II. *2. Hiſt.* 3. Aeſchinem colit ob eruditionem. I. *Somn.* 12. exprobratur ei proditio, perfidia I. *D. Mort.* XIV. 3. ſua facta enumerat. ib. 2. de eo. I. *Nec.* 17.
Phillades, adulator. I. *Tim.* 47. ſeq.
Philo Diniae fil. III. *Charid.* 4.
Philocrates, proditor patriae. II. *Par.* 42.
Philoctetes. II. *Salt.* 46. Philoctetes, celeber ſagittarius. III. *Indoct.* 5.
Philolaus. I. *Salut.* 5.
Philopatris. III. p. 584. ſeqq.
Philoſophia & philoſophi traducuntur ubique. peram & baculum geſtant. I. *Vit. Auct.* ib. *Sacrif. D. Mort.* & III. *Fug.* 14. ac paſſim. Conf. *Sophiſtae.* philoſophi logomachi. II. *Eun.* 1. ſeq. philoſophis conſtituuntur ſalaria. ib. 3. altercantium judex ad quid attendere debeat. ib. 5. ſophiſtica eorum vitae ratio. II. *Icar.* 24. ſeq. hominum ſe praebent contemtores, deorum illuſores. ib. 30. pugnans cum dogmatibus vita. ib. eorum quidam characteres externi. ib. 5. diverſae inter ſe de natura rerum ſententiae. ib. ſeq. quorumdam mors miſera. II. *Par.* 57. eorum multitudo. II. *Bis Acc.* 6. mento tenus illi. ib. 11. eorum acerbae litigationes. ib. temeritas in diſputando. II. *Icar.* 6. ſeq. ſectae eorum. ib. 29. multi paraſitantur. II. *Par.* 32. ſeq. tumidi, avari. ib. 52. ſi illi a barba judicandi, quid ſequatur. II. *Eun.* 9. in eis conſiderandus animus. ib. philoſophia ad ſobrietatem reducit ebrios. II. *Bis Accuſ.* 17. ea quidam factus deterior. I. *Herm.* 80. ſeq. philoſophus qualis corpore eſſe debeat. II. *Eun.* 8. remota philoſophorum a praeceptis vita. I. *Piſc.* 34. ſeq. it. I. *Tim.* 54. ſeq. quidam durius educant adoleſcentiam. I. *Nigr.* 27. philoſophi quomodo explorandi. I. *Piſc.* 42. philoſophiam cur amplecti oporteat. I. *Herm.* 20. philoſophi cujusdam deteſtanda avaritia. ib. 9. philoſophia rerum humanarum contemtrix. ib. 7. cujusdam philoſophi cum voracitate conjuncta vinolitas. ib. 11. auditores philoſophiae non ex aequo omnes evadunt philoſophi. I. *Nigr.* 37. philoſophi barbati, palliolo amicti. I. *Piſc.* 11. eorum ignorantia. ib. ab ira alieni. ib. 8. philoſophiae amore pauci, gloria illius praemiisque plerique ducuntur. ib. 30. comparantur philoſophi cum hiſtrionibus. ib. 31. it. cum aſino Cumano. ib. 32. it. cum ſimiis. ib. 36. philoſophiae comites. ib. 16. philoſophis indignari non convenit. ib. 14. variae eorum ſectae. I. *Auct.* (v. *Sectae.*) quidam Scepticus. ib. 27. diverſa a doctrinis vita, quorumdam. I. *Nec.* 5. inſcitia & dubitatio. ib. 4. diverſa alterius ab altero dogmata. ib. tricae diſceptationesque frigidae. ib. philoſophia vulgaribus inimica bonis. I. *Nigr.* 4. ejus auditores cum inſanientibus comparantur. ib. 37. philoſophos oportet eſſe paucis contentos. I. *Tim.* 57. admonentur ii. I. *D. Mort.* I. Philoſophorum longaevorum exempla. III. *Macrob.* 13. ſeq. Philoſophia profugiens ab ſemidoctis. III. *Fug.* 4. ab Jove demiſſa ut ſanet homines. ib. 5. primum ad barbaros proficiſcitur, dein ad Graecos. ib. 6. Mercenarium genus hominum ad eam tranſit. ib. 12. philoſophis addita nomina a vitiis. ib. 26. Philoſophi diſputantes ad vulnera procedunt. III. *Conv.* 1. immodeſtos & impudicos ſe gerunt in conviviis. ib. per totum Dialogum. Primum accubitum poſtulant. ib. 9. manus conſerunt. ib. 33. & 43. mingunt in Convivio. ib. 35. candelabrum evertunt. ib. 46. Philoſophos vana excogitaſſe nomina Fati, Fortunae, Virtutis & Naturae. III. *Deor. Conc.* 13.
Phineus caecus. II. *pro Imag.* 20. cibis ab Harpyis privatus. I. *Tim.* 18. de eo. III. *Diſſ. cum Heſ.* 1.
Phocion, in ſumma paupertate mortuus. II. *Jov. Conf.* 16.
Phoenices, mercatores. II. *Icar.* 16. ſtellarum ſcientiae dediti. ib. 1.
Phoenix, praeceptor Achillis. I. *D. Mort.* XV. 1.
Phoenix avis ſe comburit. III. *Mort. Per.* 27.
Phryges colunt Menam, i. e. lunam. II. *Jov. Trag.* 42. eorum ſaltandi genus. II. *Salt.* 34. Phrygum tibia. I. *Nigr.* 37.
Phrynondas. II. *Pſeud.* 4.
Phryxus, Athamantis filius. II. *Aſtr.* 14. cur ariete vectus dicatur. ib. ab ariete eſt vectus. I. *D. Mor.* IX. 2.

Pictores atque poëtas non vocari ad dicendam cauſſam. II. *pro Imag.* 18. pingi volunt multi, quam ſunt, formoſiores ab iis. ib. 6. ſomnia pictorum. I. *Herm.* 72.
Pila, de illa apud Lacedaemonios decertatio. II. *Gym.* 38.
Pileo cur non indigeant Graeci. II. *Gymn.* 26.
Pincerna acutum videat & audiat. III. *Cron.* 18.
Pindari verſus recitati. III. *Dem. Enc.* 19.
Pindarus, poëta Thebanus. II. *Imag.* 8. aquae, deinde auri laudator. II. *Gall.* 7.
Pinguedine obducta adponere oſſa. II. *Prom.* 7.
Piraeus. III. *Charid.* 1. & ſaepe, ſingulis Tomis.
Pirithous, ex uxore Ixionis a Jove genitus. I. *Dial. Deor.* VI. 3.
Piſcatores quomodo rete queat decipere. I. *Herm.* 65.
Piſces non edunt Aegyptii. II. *Aſtr.* 7.
Piſcis res ſacra, piſcibus non veſcuntur Syri, nec Aegyptii. III. *Dea Syr.* 14. piſces ſacri aluntur in templo. ib. 45. nomina habent, & vocati accedunt. ib.
Piſtillum, ex eo facere hominem. III. *Phil.* 36.
Pittacus. I. *D. Mort.* XX. 4. ejus aetas. III. *Macrob.* 18.
Pituita plenae naris homo. II. *Pſeud.* 20.
Planetarum oppoſitiones & quadraturae. III. *Philopat.* 24.
Planetis nomina ab Aethiopibus tributa. II. *Aſtr.* 4.
planetarum choreae. II. *Salt.* 7.
Platonis eloquentia, prudentia. I. *Piſc.* 22. I. *D. Mort.* XX. Platonici quales. I. *Herm.* 16. Plato, paralitus minus idoneus. II. *Par.* 34. it. 43., quaedam ſaltationis genera laudat, quaedam rejicit. II. *Salt.* 34. Plato, amicus libertatis, oſor ſervitii. I. *Merc.* 24. quomodo ſalutandum duxerit. I. *Salut.* 4. ejus aetas. III. *Macrob.* 21. communes vult mulieres, ſed alio ſenſu quam vulgus credit. III. *Fug.* 18. Plato accuſatur paederaſtias. III. *Conv.* 39. & communium uxorum cauſſa. ib.
Plethrium locus in gymnaſio. III. *Mort. Per.* 31.
Pluto, unde iſti hoc nomen. II. *Luct.* 2. in quos ejus imperium. ib. nutrix dicitur podagrae. III. *Tragop.* vſ. 110.
Plutus, quando claudus, quando alatus. I. *Tim.* 20. ejus quaedam epitheta. ib. 29. caecus. ib. 20. largitor opum. ib. 21. (v. *divitiae.*)
Podagrae ſcena. III. *Dial. ult.* ejus remedium. ib. vſ. 74. plerumque irrita medicamenta 145. & ſeq. ac 295. origo ex tartaro, & cauſſa phyſica. ib. 100. ejus nutritor Pluto. 110. tempus invaſionis. 115. locus dolorque intenſiſſimus. 120. ſeq. it. 300. Podagrici jocoſi & deriſui obnoxii. ib. 180. & 331. etymon podagrae. 187. Podagroſi heroes. 250. Podagrici initio nolunt fateri ſe podagra laborare. III. *Olymp.* 6. ſeq.
Polliirii & matris Alexandri Magi nuptiae. II. *Pſeud.* 39.
Poecile. III. *Navig.* 13.
Poena, punire homini bono difficilius, quam puniri. II. *Phal Pr.* 8. poenae infernales. v. *infernus.* dextrae praeciſio poenae genus apud Scythas. v. *Scythae.* poenae poſt hanc vitam. II. *Jov. Conf.* 17. I. *Nec.* 14.
Poëſis, Poëtae. traditur ea adoleſcentiae Graecae, quomodo. II. *Gymn.* 21. poëtae quando vera canant. II. *Jov. Conf.* 2. illos ac pictores non vocari ad dicendam cauſſam. II. *pro Imag.* 18. certant in laudanda coma Stratonices. ib. 5. poëtis magna licentia eſt. III. *Diſſ. cum Heſ.* 5. Poëtae equitibus comparantur. III. *Dem. Enc.* 5. furere iis opus eſt. ib. Poëſis an oratoria praeſtet. ib. & ſeq. dicuntur attoniti. III. *Philop.* 2. poëtarum portenta. ib. & potiſſimum. §. 3. poëtarum audacia. I. *Herm.* 74. ſomnia. ib. 72. eorum mendacia tolerabilia. III. *Phil.* 2. it. 4. quidam aſſentator. II. *pro Imag.* 4. nihil obſcuri reprehenſionem incurrunt. II. *Lex.* 25. eorum oeſtrum. II. *Q. Hiſt.* 8. vitiorum ſcenicorum poëta haud particeps. I. *Nigr.* 9. invocant Muſas. I. *Sacr.* 5. eis proprium nihil ſani & veri proloqui. I. *D. Mort.* XXVIII. 3. fumus poëticus. I. *Tim.* 1. it. I. *Nec.* 3.
Polemon, conviſſator. II. *Bis Acc.* 16. ſeq.
Pollux vulneratur. I. *D. Deor.* XXVI. 1. is & Caſtor ſimiles. ib. quomodo diſcernantur. ib. alternis moriuntur. ib. cur. ib. 2. fraternus eorum Amor. ib.
Pollux, ſaltator. II. *Salt.* 10.
Polus. I. *Aët.* 3. I. *Nec.* 16.
Polybii Megalopolitani aetas & mortis genus. III. *Macrob.* 22.
Polybius quidam indoctus. II. *Dem.* 40.
Polycleti canon. III. *Mort. Per.* 9. II. *Salt.* 75.
Polycletus effingit Junonem. I. *Somn.* 8. I. *Sacr.* 11.
Polycrates, Samiorum tyrannus, miſer ejus finis. I. *Cont.* 14. III. *Navig.* 26.
Polydamas. I. *Aët.* 8.
Polydamantis ſtatua febricitantes ſanat. III. *Deor. Conc.* 12.
Polygnotus. II. *Imag.* 7.
Polyidus. III. *Diſſ. cum Heſ.* 1.
Polyphemus a Galatea amatus. I. *D. Mar.* I. 1. muſicus. ib. 3. ab Ulyſſe excaecatus. ib. II. 1. Ulyſſis devorat ſocios. ib.
Polyphemus pro homine impuro. III. *Pſeudol.* 27.
Polypi, piſcis, verſutia. I. *D. Mar.* IV. 3.
Polyprepon tibicen. III. *Conv.* 20.
Polyſtrates. I. *D. Mort.* IX.
Poma demorſa amoris ſignum. III. *Meret.* XII.
Pomum aureum, projicitur. I. *D. Mar.* V. 1. pulcerrimae praemium. I. *D. Deor.* XX. 1.
Pomum Eridis. III. *Charid.* 10. III. *Conv.* 35.
Pontici, rudes homines. II. *Pſeud.* 17.
Pontus Euxinus dicitur inhoſpitalis. II. *Tox.* 3.
Populi ad Eridanum flumen. III. *Electr.* 1. ſeq.
Populus Somniorum. III. *Philopat.* 21.
Porcellus Acarnanius amator adoleſcens. III. *Meretr.* VII. f.
Porcos non immolant Syrii. III. *Dea Syr.* 54.
Porta ferrea. III. *Philopatr.* 23.
Porus. II. *Q. Hiſt.* 12.
Poſydonii Apameenſis aetas. III. *Macrob.* 20.
Potamo. III. *Macrob.* 23.
Potentes improbi cum libris comparantur. I. *Merc.* 41.
Praemia victorum, quae. II. *Gymn.* 9. poſt hanc vitam praemia. II. *Jov. Conf.* 17. ſeq. philoſophici certaminis. II. *Enn.* 3.

Praesules quinam Thessalis. II. *Salt.* 14.
Praxitelis opus admirabile. II. *Amor.* 11. seq. I. *Somn.* 8. I. *Sacr.* 11.
Precaturi in Syria conscendunt altissimas phallos. III. *Dea Syr.* 29.
Priapus, saltare doctus. II. *Salt.* 21. qualis. I. *D. Deor.* XXIII. 1. ridiculum quoddam committit. ib. 2.
Procorum apud Bosporanos mos. II. *Tox.* 44.
Prodicus. I. *Aet.* 3.
Prometheus a Minerva adjutus. I. *Prom.* 3. ejus nomine insigniuntur figuli. ib. 2. cruci adfigitur. I. *Cauc.* 2. cur. ib. 3. ad objecta a Mercurio crimina respondet. ib. 7. advocata Minerva format homines. ib. 13. in libertatem restituitur. I. *D. Deor.* 1. f. Promethei opus. I. *Prom.* fine. ejus partem ferre. I. *Merc.* 26. ejus palo adfixi calamitas. I. *Sacr.* 6.
Propugnaculum patriae Demosthenes. III. *Dem. Enc.* 35.
Proserpina. I. *D. Deor.* XI. 1.
Protarchus. I. *Tim.* 22.
Protesilaus. I. *D. Mort.* XXIII. it. XIX. in vitam redire cupit. ib. 1. Hectoris cecidit manu. ib. unius diei ei conceditur ad superos reditus. ib. XXIII. 3.
Proteus, saltator. II. *Salt.* 19. variae ejus formae. I. *D. Mar.* IV. 1. & III. *Dem. Enc.* 24. Proteus alter Peregrinus. III. p. 325. patriae donat quinque talentorum millia. ib. c. 4. p. 328.
Providentia deorum a quibus negetur. II. *Jov. Conf.* 6. negatur. II. *Jov. Trag.* 4. it. 16. 17. 35. seq. cur de ea dubitandum. ib. 19.
Proxenidas. I. *Aet.* 4.
Prudens praesentibus est contentus, nihilque eorum tale existimat, quod tolerari nequeat. I. *D. Mort.* XXVI. 2.
Prudentiae imago. II. *Imag.* 17.
Prytaneum. I. *Cauc.* 4.
Psittopodes. II. 1. *Ver. Hist.* 35.
Psylloroxotae. II. 1. *Ver. Hist.* 13.
Ptaeodorus. I. *D. Mort.* VII. 1.
Ptolemaeus bicolorem hominem & camelum Aegyptiis spectandum exhibet. I. *Prom.* 4. Thespin, tibicinem, ob artis peritiam dono adficit. ib. Lagi filius. I. *Salut.* 10. cum sorore coit. II. *Icar.* 15. quomodo se gerat adversus Apellem absurdo crimine delatum & Antiphilum ejus delatorem. III. *Calum.* 2. seq.
Ptolemaeus Dionysus. III. *Calumn.* 16.
Ptolemaeus Lagi f. quamdiu vixerit. III. *Macrob.* 11.
Pudor, variaque ejus a variis epitheta & synonyma. I. *Merc.* 11. pudore ob laudes suffundi, moderati est animi. II. *pro Imag.* 17.
Pueri comati in pretio. III. *Fug.* 20. & III. *Ep. Sat.* vocantur Hyacinthi, Achilles, Narcissi. ib.
Pugna philosophorum in convivio. III. *Conv.* 33. 34. & 43. ac seq.
Pulcher homo, de bonis moribus, vel elegantiarum studioso. III. *Philopat.* 1. not. 11. Pulchros semper Diis gratos fuisse. III. *Charid.* 7. & 9. Pulchri coluntur ab omnibus: deformes odio habentur. ib. 15.
Pulchritudo mentis & corporis non semper in eodem invenitur homine. II. *Imag.* 11. pulcritudinis corporis praestantissimae imago. ib. 5. it. mentis. ib. 15—23. pulcritudinis novae excogitare specimina, non parvae est sapientiae. III. *Hip.* 8. pulcrarum rerum spectator. III. *de Domo* 2. earundem adspectus pellicit animos. ib. 10. res pulcrae, quae videntur, quam quae audiuntur, multo magis percellunt animum. ib. 19. seq. de pulchritudine dissertatio. III. *Charidem.* a p. 618. ad 635. vel potius. ib. a c. 6. omnes ejus participes esse cupiunt, sed paucis contigit. ib. 6. pulchritudo Jovem reddit mansuetum. ib. 8. de pulchritudine sua Deae magnifice sentiunt. ib. 10. ei non invidetur. ib. 23. ei studetur in omnibus operibus. ib. 25.
Pulicisagittarii. II. 1. *Ver. Hist.* 13.
Pulicum vestigia metiri. III. *Philop.* 12. & ib. not. 12.
Pulvis & lutum cur in gymnasiis subjiciantur. II. *Gymn.* 28. seq.
Punire. vid. *Poena.*
Purpuram gestat summus sacerdos. III. *Dea Syr.* 42. purpurae cochlea ad cibum destinatus. III. *Cyn.* 11.
Pygmalion, deperit statuam Veneris. II. *Amor.* 15. seq. it. II. *Imag.* 4.
Pyladis & Orestae amicitia. II. *Amor.* 47. it. II. *Tox.* 5. seq. perpetrata caede evadunt ambo. ib. 2. cur divino cultu digni. ib. 3. v. *Oreste.*
Pylius, senex. II. *Imag.* 13.
Pyramidum supervacuitas. II. *Luct.* 22. quamvis altae, non praebent umbram. II. *Tox.* 27.
Pyriphlegethon. II. *Luct.* 3. I. *D. Mort.* XX. 1.
Pyrrhias. I. *Merc.* 23.
Pyrrhichia, saltationis genus. II. *Salt.* 9.
Pyrrho nullum verum putat esse judicium. II. *Bis Acc.* 25. de eo. II. *Icar.* 25. Scepticus, bilanx ejus doctrina. I. *Auct.* 26. seq. Epirota ab adulatoribus circumscriptus. III. *Indoct.* 21.
Pyrrhus varias fortunae vices subiit. II. *Salt.* 11. quid a diis potissimum petierit. ib.
Pythagoras peregrinatur in Aegyptum. II. *Gall.* 18. Hori libros & Isidis edidicit. ib. sequaces ejus. ib. in Aspasiam mutatus. ib. 19. ex meretrice iterum philosophus. ib. 20. hospes tyranni Phalaridis. II. *Phal. Pr.* 10. de eo multa injuriose dicuntur. ib. fabarum osor. II. 2. *Ver. Hist.* 24. de transformatione istius. ib. 21. quomodo salutare consueverit. I. *Salut.* 4. ejus jusjurandum. I. *Auct.* 4. ejus scientiae. ib. 2. cujas, ubi institutus. ib. 3. transmigrationem animae statuit. ib. 5. aversatur fabas, cur. ib. 6. de eo. I. *D. Mort.* XX. 3. modo pauper, modo dives. II. *Gall.* 15. quomodo ex Euphorbo factus Pythagoras. ib. 16. auri amans. ib. 13. contra Graecos in bellum proficiscitur. ib. 13. superbus. ib. 4. de fabis non edendis legem tulit. ib. cur. ib. 18. in gallum mutatus. ib. 4. sophista. ib. 18. fabula de Pythagora sacris Eleusiniis interesse prohibito. III. *Pseudolog.* 4. Pythagorae quaternarius. III. *Philop.* 12. & not. 17.
Pythia Delphica. I. *Herm.* 60. v. *oraculum.*
Pythio non opus habere interprete. II. *Jov. Trag.* 28.
Pythonis vana promissa. III. *Dem. Enc.* 32. f.
Pytines. III. *Macrob.* 25.
Pytiocamptae. II. *Bis Acc.* 8. I. *Prom.* 7.

Q.

Quadi. II. *Pseudolog.* 48.
Quaestiones frivolae. II. *Bis Acc.* 34.
Quaternio, maximum jusjurandum, numerique perfectio. I. *Salt.* 5.
Quatuor, jusjurandum Pythagorae. I. *Auct.* 4.

R.

Radi ad cutem, v. *tondere*, vel I. *Vit. Auct.* 20. ibique plura in nott.
Raphanismus moechorum poena. III. *Mort. Par.* 9.
Regum conditio misera. II. *Gall.* 24. Colossis quomodo similes. ib. seq. quando Tragicis auctoribus. ib. regibus multa mala cum privatis communia. I. *Cont.* 18. regum longaevorum exempla. III. *Macrob.* 8. seq.
Reprehendere facile, emendare consilio, difficilius. II. *Jov. Trag.* 23.
Requietem quando capiant athletae. II. 1. *Ver. Hist.* 1. eruditorum requies qualis esse debeat. ib. 2. convenit eis. ib. 1.
Responsa, quae neque coelum, neque terram tangunt. II. *Pseud.* 54.
Retrocurrere melius, quam male currere. II. *Asin.* 18.
Rex compotationis talorum victoria creatus. III. *Saturn.* 4.
Rhadamanthus, ejus officium. II. *Luct.* 7.
Rhea arte saltandi delectatur. II. *Salt.* 8. anus Attin pusionem amat. I. *D. Deor.* XII. 1. ubi colatur. I. *Sacr.* 10. zelotypa. ib. amore pusionis deperit. ib. 7.
Rhetorica fucuta. II. *Bis Acc.* 31. infra poesin. III. *Rhet. Pr.* 4. ejus imago. ib. 6. quae ejus amatores bona consequuntur. ib. duae ad eam viae. ib. 7. seq. rhetores quidam novi perstringuntur laudando. ib. 11. seq. tumidi, avari. II. *Par.* 52. rhetor malus quidam. II. *Dem.* 36. quorumdam gestus, actionesque ridiculae. III. *Rhet. Pr.* 19. extemporales quidam. ib. 20.
Rhodochares. I. *Cat.* 17.
Rhodius quidam sophista. II. *Tox.* 27.
Rhododaphne quid. III. *Pseudolog.* 27.
Rhodope, femina libidinosa. II. *Salt.* 2.
Rhodus, Soli sacra. II. *Amor.* 7. ejus laus. ib. 8.
Risus, cum Sardonio risu dicere aliquid. II. *Asin.* 24. quo ad vivimus, risu in ambiguo. I. *D. Mort.* I. 1.
Rivales. II. *Tox.* 44. seq.
Roma, nutrix vitiorum. I. *Nigr.* 16. exprobratur Romanis insana equorum cupido. ib. 29.
Rufinus Cyprius. II. *Dem.* 54.
Rupes. super alba rupe dormire. III. *Philopat.* 21.
Rusticitas Hippolytea. II. *Amor.* 2.
Rutilianus. II. *Pseud.* 4. supersitiosus, alioquin bonus. ib. 30.
Roxane. II. *Imag.* 7. depicta. I. *Aët.* 4. seq.

S.

Sabazius Deus. III. *Deor. Conc.* 9.
Sabinus. Luciani ad eum mercede conductorum directa defensio. I. *Apolog.* toto Dial.
Sacco major tabella, prov. III. *Dem. Enc.* 10. f.
Sacerdotum circa hostias negotia. I. *Sacr.* 13. Sacerdotes plures trecentis in uno templo. III. *Dea Syr.* 42. eorum vestis candida; sed summus sacerd. purpuram gestat, aliaque de iis. ib. & seq. vulnerant brachia. ib. 50.
Sacrificia variarum nationum. II. *Icar.* 24. cur fiant. II. *Jov. Conf.* 7. variarum gentium. II. *Jov. Trag.* 42. adhibetur ad ea saltatio & musica. II. *Salt.* 16. deridentur. I. *Sacr.* 1. eis sibi deos conciliant homines. ib. 2. v. *hostiae*. Sacrificii ritus, pecoribus ex arbore suspensis. III. *Dea Syr.* 49. alius sacrificandi ritus. ib. 55.
Sacrilegus quidam. II. *Tox.* 28.
Sagittarius. I. *Herm.* 28. eorum apud Scythas atque Persas ratio. ib. 33. Curetes opio inficiunt sagittas, veneno Scythae. I. *Nigr.* 37. sagittarii scopum haud ferientes. ib. 36.
Salaethus, lata lege contra adulterium, ipse in eo deprehensus. I. *Apol.* 4. Salaetho similia facere. ib.
Salaria eruditis constituuntur. v. *Philosophi.*
Saliorum saltatio. II. *Salt.* 20.
Salmoneus Jovis fulmina imitatus, ab eo dejectus. III. *Philop.* 4.
Salpinx an cognomen Soteridis, dubium. III. *Ocyp.* vs. 79.
Saltator dicitur Pantomimus. II. *Salt.* 67. insignis quidam. ib. 63. seq. saltatio quemdam barbarum adficit. ib. 63. it. 66. ejus jucunditas. ib. 71. seq. exercitium illius omnium optimum. ib. saltator est imitator. ib. 62. seq. soloecismi saltationis. ib. 80. imperitia quorumdam saltatorum non ipsi arti derogat. ib. laudem meriturus, qualis esse debeat animo. ib. 74. seq. corpore. ib. 75. seq. ejus gesticulationes comparantur. ib. 78. saltationis cacozelia. ib. 82. amens aliquis saltator. ib. 83. ars comparatur cum aurea Mercurii virga. ib. 85. in ea magnum ponit studium urbs Antiochiae. ib. 76. quale negotium saltatio. ib. 1. delectat aeque ac prodest. ib. 6. laudator saltationis ovi similis. ib. ejus studium non recens, quando & unde ortum. ib. 7. saltatio armata. ib. 8. cantationes saltatoriae. ib. 11. Lacedaemonii certant in hoc exercitio. ib. 10. Graeci & Trojani a quo didicerint. ib. 8. Cretenses, saltationis laude nobiles. ib. it. Indi, & qui saltando depraeliantur, Aethiopes. ib. 8. & 17. studium divinum, saltatio. ib. 23. ab Homero & Hesiodo laudatur. ib. seq. Romanorum saltatio. ib. 20. saltantes Musae. ib. 24. adhibetur ad sacrificia saltatio. ib. 16. pronuntur in ea excellentibus statuae. ib. 14. in caput saltantes. ib. 13. ope hujus artis gentes domitae. ib. 22. Saliorum saltatio. ib. 20. Phaeaces ea gaudent. ib. 13. certaminibus additur. ib. 32. ista scientia non levis. ib. 35. comparatur. ib. qualis scientia. ib. 36. saltator quid scire debeat. ib. seq. varia saltationis genera, Pyrrhichia, Gymnopaedia, Emmeleia, Hormus, Sicinnis, Cordax, Bacchica, Dionysiaca, Caryatica. Gruem it. Thermaystrida saltare, Phrygica saltat. v. *suo titulo.*
Salve, salut. formula, quid, ejusque usus. I. *Salut.* 2.
Sandalia insurata e Pataris. III. *Merctr.* XIV.

Sanguinea aqua ab arena rubra. III. *Dea Syr.* 8.
Saperda piſcis. III. *Meretr.* XIV.
Sapientiae imago. II. *Imag.* 17. ſapientis a ſophiſta differentia. III. *Hip.* 2.
Sappho Lesbiaca. II. *Amor.* 30. vita elegans. II. *Imag.* 18.
Sardanapalus. I. *D. Mort.* II. 1. Aſſyriorum peſſimus. ib. 2.
Sardium arcem expugnaſſe. I. *Merc.* 13.
Sardonio cum riſu dicere aliquid. II. *Aſin.* 24.
Sarpedo. II. *Par.* 46.
Saturnalia feſtum ſeptem dierum. III. *Satur.* 2. p. 386.
Saturnalium leges. III. *Cronoſ.* p. 393. ſeq. otium in hoc feſto imperatur omnibus, exceptis coquis & dulciariis. ib. §. 13. omnes homines aequales. ib. divites munera mittunt pauperibus. ib. 14.
Saturnus exſecto patre devorat filios. I. *Sacr.* 5. cur vinctus dicatur. II. *Aſtr.* 21. Saturnum olere, proverb. III. *Rhet. Pr.* 10. Saturni ſacerdos & ſacrificium. III. *Saturn.* 1. ſeptem diebus tantum regnat Saturn. ib. 2. liberos ſe devoraſſe negat. ib. 6. imperium ei non ademit Jupiter. ib. ſed ſenex & podager ſponte id tradidit. ib. 7. Saturni aevo omnia ſponte naſcebantur, vinum fluebat, &c. ib. 7. & 20. Falcem gerit. III. *Cronoſ.* 10. & 11. Caſtravit Coelum. ib. 12.
Satyrorum deſcriptio. III. *Deor. Conc.* 4.
Sauromatae invadunt Scythas bello. II. *Tox.* 39.
Scapha viminea trajicere mare. I. *Herm.* 28. ſcapham dicere ſcapham. II. *Q. Hiſt.* 41.
Scarificatio pedis, ad minuendum dolorem podagrae. III. *Ocyp.* vſ. 91.
Scenarum in tragoediis mutatio. I. *Nec.* 16. eis ſimiles vitae humanae actiones. ib.
Scepticus quidam. I. *Auct.* 27.
Scintharus. II. 1. *Ver. Hiſt.* 36.
Sciron, juſtitiae contemtor. II. *Bis Acc.* 8.
Scommate nihil fit deterius. I. *Piſc* 14.
Scorodomachi. II. 1. *Ver. Hiſt.* 13.
Scyphis ſe impetunt convivae. III. *Conviv.* 44.
Scytharum in delicta ſeveritas. II. *Gymn.* 11. quales. II. *Icar.* 15. ſagittis ſortes. II. *Tox.* 8. amicitia nihil putant majus. ib. 7. in ea fideles. ib. 9. inhoſpitales, agreſtes. ib. 8. cur ſacrificent Oreſtae atque Pyladi. ib. 5. & 6. ſeq. eorum bella perpetua. ib. 36. quomodo ineant amicitiam. ib. 37. Scythas non ſpectare verborum elegantiam. ib. 39. jusjurandum Scythae. ib. 38. eorum dii. ib. contra Sauromatas bellum. ib. 39. Zirin clamare, quid apud eos. ib. 40. eorum inter ſe fides. ib. 39. ſeq. it. 61. pellem inſidere quid apud eos. ib. 48. non effundunt ii vinum. ib. 45. ſupplicandi eorum ratio. ib. 48. quomodo colligant copias. ib. contra Machlyes eorum bellum. ib. 54. in quo diſtent ab Alanis. ib. 51. ſagittas ungunt veneno. I. *Nigr.* 37. ſagittariorum mos apud eos. I. *Herm.* 33. diis mactant homines. I. *Sacr.* 13. Scythae Sacauraci. III. *Macrob.* 15. Scytharum dictio, proverb. III. *Meret.* X. an inter Scythas vir bonus. III. *Philop.* 17. Scytharum incurſiones reprimi, in votis eſt. III. *Philopatr.* 28.
Secta, uni non adeo adhaerendum, ut ceterae ſine examine ſpernantur. I. *Herm.* 34. cui ſimiles, qui uni ſe plane mancipant, ceteris valere juſſis. ib. v. *Philoſophia.*
Seleucus. II. *Sals.* 58. I. *Salut.* 9. uxorem filio cedit. III. *Dea Syr.* 17. 18. & Not. 81. ac 82.
Semele, quae. I. *D. Deor.* IX. 1. ſeq.
Semidei ridentur. III. *Deor. Conc.* 7.
Semiramis Junoni templum condidiſſe conjicitur. III. *Dea Syr.* 14. ſimulacrum ejus in templo Junonem oſtentans colendam, non ſe. ib. 39.
Semivocalibus ſecundus inter litteras locus convenit. I. *Jud. Voc.* 5.
Sepes pro homine barbato. III. *Pſeudolog.* 27.
Septem diebus a templo abſtinent qui mortuum ſepeliere. III. *Dea Syr.* 52.
Septimus quis dictus. III. *Pſeudol.* 16.
Sepulcrum jovis. III. *Deor. Conc.* 6. f.
Sepulturae varia genera. II. *Luct.* 21. (vid. *funus*, it. *parentat.*) ſepulcrorum vanitas. I. *Cont.* 22. ſepultura Gallorum. III. *Dea Syr.* 52.
Seres longaevi ſunt. III. *Macrob.* 5.
Serpens, deus. II. *Pſeud.* 13. Serpentes Libyci. III. *Dipſ.* 2.
Sertum. vid. *Corona.*
Servi ſciunt dominorum & honeſta & turpia. II. *Aſin.* 5. ſerviiſſe ultra Xoin & Thmuim. III. *Rhet. Pr.* 24.
Servii Tullii aetas. III. *Macrob.* 8.
Severiano datur ab oraculo reſponſum. II. *Pſeud.* 27. de eo. II. *Q. Hiſt.* 21.
Sibyllae fragm. fictum. III. *Mort. Per.* 29.
Sicinnis, ſaltat. genus. II. *Salt.* 22. it. 26.
Sidonius nummus. III. *Dea Syr* 4.
Sidonius; ſophiſta. II. *Dem.* 14. iſtius quoddam inventum rejicitur, utpote ſpem praetergredi viſum. III. *Rhet. Pr.* 5.
Sidus. v. *Aſtra.*
Sigilla ſolvendi genera. II. *Pſeud.* 21.
Signum. vid. *ſtatua, ſimulacr. imago.*
Silenus ſaltans. II. *Icar.* 27. Silenus Lydus ſenex. III. *Deor. Conc.* 4.
Simia eſt ſimia, quamvis aurea geſtet crepundia. III. *Indoct.* 4.
Simii ſaltare docti. I. *Apol.* 5. ſimium leonina pelle tegere. III. *Phil.* 5. ſaltare docentur. I. *Piſc.* 36.
Simo mutat nomen in Simonidem. II. *Gall.* 14. cur. ib.
Simonides. III. *Pſeudolog.* 2.
Simonides ordine collocaſſe dicitur litteras. I. *Jud. Voc.* 5. Simonidis Cei aetas. III. *Macrob.* 26.
Simulacrum ſpectatores ubique reſpiciens. III. *Dea Syr.* 32. f. Simulacrum incertum. ib. 33. Simulacrum bis quotannis ambulans. ib. Semiramidis, aliaque permulta in templo Syriae. ib. 39. & 40.
Simylus, nauclerus. II. *Tox.* 19.
Sindiani. II. *Tox.* 55.
Sindonibus involutus Anubis. III. *Deor. Conc.* 10.
Sinus Ionicus. II. *Amor.* 6. Pamphylius. ib. 7.
Sipylum loco movere. II. *Imag* 1.
Sirenes. I. *Nigr.* 3. audientibus eas, quid contingat. II. *Imag.* 14. de iis. II. *Salt* 4.
Sirenum fabula. III. *de Domo* 19.
Sirius. I. *Auct.* 16.

Sisimmidis & Toxaris amicitia. II. *Tox.* 57.
Sisyphus. I. *Necyom.* 14.
Smarthoclis Parthorum regis aetas. III. *Macrob.* 15.
Socialis conjunctio delectabilis. II. *Amor.* 27.
Socrates, puerorum amator. I. *Auct.* 15. ejus civitas, leges, respublica. ib. 17. hoc se scire dicit, quod nihil sciat. I. *D. Mort.* XX. 5. quomodo ad mortem paratus. ib. XXI. 1. an revera illam contemserit. ib. 2. de eo. ib. XX. 5. ejus apud inferos congerrones. I. *Nec.* 18. fugit e pugna. II. *Par.* 43. voluptatem bello praetulit. ib. ex oraculi judicio quis. II. *Amor.* 48. Alcibiadem amat. ib. 49. dissimulator. II. *Dem.* 6. saltatione gaudet. II. *Salt.* 25. musicam amat. ib. relictis artibus Mechanicis, ad eruditionem se transfert. I. *Somn.* 12. ejus cum Chaerephonte colloquium. I. *Halc.* toto *Dial.* de eo. II. 2. *Ver. Hist.* 23. Socrati quis locus ad dicendi studium placuerit. III. *de Domo* 4. injuste delatus. III. *Calumn.* 29.
Sol adoratur ab Indis saltando. II. *Salt.* 17. Orionis coecitati medetur. III. *de Domo* 29. unicuique patrius videtur. III. *Pat. Enc* 6. Solis boves assati exsiliunt. III. *Ep. Sat.* 23. ejus ac lunae imag. cur non faciant Syri. III. *Dea Syr.* 34. thronus Solis. ib. Solis splendori comparatur oratio Demosthenis. III. *Dem. Enc.* 17.
Solarium ex societate mali. I. *D. Mort.* XV. 3.
Soloecismus in voluptate, comoedia, saltatione. v. *hoc titulo.* Soloecistae colloq. III. p. 552. seq. variique Soloecismi. ib. unde nomen. ib. not. 1.
Solon. I. *D. Mort.* XX. 4. ejus cum Croeso de felicitate confabulatio. I. *Cont.* 10. legislator, ejus encomium. II. *Gymn.* 14. quae antiquissima ejus cura fuerit. ib. 18. Solone viso, omnia vidisse. I. *Scyth.* 7. auri contemtor videtur. I. *Cont.* 11. utramque partem in judiciis similiter audiendam docet. III. *Calumn.* 8. ejus aetas. III. *Macrob.* 18.
Somnia vento concepta. I. *Harm.* 4. pictorum atque poëtarum vid. hoc tit. Somniorum insulae. II. 2. *Ver. Hist.* 32. urbs. ib. 33. seq. Somnio jubetur Stratonice templum condere. III. *Dea Syr.* 19. Somnia a contrario interpretanda. III. *Philopat.* 21.
Somnus sententiam dicit. III. *Deor. Conc.* 14.
Sophistae celebratum nomen. III. *Rhet. Pr.* 1. ejus a sapiente discrimen. III. *Hip.* 2. mali sophistae non imitandi. II. *Lex.* 23.
Sophistae sermo labyrinthi similis. III. *Fug.* 10. Sophistae lascivi, avari, adulatores, iracundi. ib. 19. nova convicia excogitant. ib. 13. clamosi. ib. 14.
Sophoclis Tragici aetas & mortis genus. III. *Macrob.* 24. a filio dementiae accusatus a judicibus absolvitur. ib.
Sopolis, medicus. II. *Lex.* 18.
Sostrati porticus. II. *Amor.* 11. quali Sostratus victu usus, quidve fecerit. II. *Dem.* 1. Sostrati mechanici laus. III. *Hip.* 2. Sostratus Cnidius, Pharo exstructa, ubi nomen inscripserit. II. *Hist.* 62.
Sostratus, latro, homicida. I. *D. Mort* XXX. 1.
Sostratus, dicitur a Graecis Hercules. II. *Dem.* 1.
Sosylus, equiso. II. *Gall.* 29.
Spartinus Medus. II. *Icar.* 15.
Sparti unde orti. III. *Phil.* 3.
Spectra, de eis plaustra mendaciorum. III. *Philop.* 11. seq. Spectra interfectorum. III. *Merc.* XIII.
Sperchin ac Bulin non occidit Xerxes. III. *Dem. Enc.* 32.
Spes, quod praeter spem promittitur, incredibile, exemplo Sidonii. III. *Rhet. Pr.* 5.
Sphaera arundinea. I. *Nigr.* 2.
Spicae, praemium certaminis eloquentiae. III. *Charid.* 3.
Sponsa velata. III. *Conv.* 8.
Statuae ponuntur saltatoribus. II. *Salt.* 14. statuae fudant. III. *Dea Syr.* 10. Statua sine nomine Dii. ib. 32. Statua bis quotannis ambulans. ib. 33.
Statuam Veneris deperit Pygmalion. II. *Amor.* 15. seq. it. II. *Imag.* 4. ejus statua. II. *Amor.* 11. it. 13.
Stella. v. *Astra.* stellarum in res humanas influxus. II. *Astr.* 29. stellarum choreae. II. *Salt.* 7.
Stentorea inclamare voce. II. *Luct.* 15.
Stesichorus poëta Himerensis palinodiam scribit. II. *pro Imag.* 15. ejus aetas. III. *Macrob.* 26.
Sthenoboea. II. *Salt.* 42. III. *Dea Syr.* 23.
Stigmata gerunt Assyrii. III. *Dea Syr.* 59.
Stoici quales. I. *Herm.* 16. eorum victus, atque vitae ratio. ib. 18.
Stratonices ridiculum a poëtis postulatum. II. *pro Im.* 5. de ea. II. *Salt.* 58. amat privignum. III. *Dea Syr.* 17. Somnio jubetur templum condere. ib. 19. Combabum amat. ib. 21. ubi castratum sentit, creditur sponte accusasse apud maritum. ib. 23.
Stribligo verborum. III. *Soloec.* 12. &c.
Struthias adulator. III. *Fug.* 19.
Struthobalani. II. 1. *Ver. Hist.* 13.
Studia litterarum partim utilia, partim jucunda. II. *Salt.* 71. v. *eruditio.*
Stymphalus, in eo volucres. II. *Jov. Trag.* 21.
Styx. per Stygem jurant Dii. III. *Deor. Conc.* 15.
Sudant simulacra. III. *Dea Syr.* 10.
Sudare prae pudore. III. *Conv.* 28.
Suffragia ferentes manum protendunt. III. *Deor. Conc.* 19.
Sulla. III. *Indoct.* 4.
Supplicandi ratio apud Scythas. II. *Tox.* 48.
Suraenomen. II. 1. *Ver. Hist.* 22.
Susa urbs cadet. III. *Philopat.* 28.
Sylla. I. *Zeux.* 3.
Syllogismi variae formae. I. *Auct.* 22. cornutus. III. *Conv.* 23. Syllogismi per quaestiones. III. *Cyn.* 4. & 5.
Symbola. III. *Meretr.* VII.
Syracusanae mensae, i. splendidae. III. *Dem. Enc.* 18.
Syria Dea. III. *Dial.* cognomini, p. 451. seq. Rheae multa similis. ib. §. 15.
Syrus mittit Rhetoricen. II. *Bis Acc.* 28. dialogi formam reddit emendatiorem. ib. 34. de eo. ib. 14.
Syrus, servus sacrilegus. II. *Tox.* 28.

T.

Tabella geometrica. I. *Nigr.* 2.
Tabella major sacco, prov. III. *Dem. Enc.* 10. f.
Talorum ludus. III. *Saturn.* 4.
Talus, error. II. *Salt.* 48.

Tamis. II. *Tox.* 39.
Tantalus siti conficitur, ad lacum adstans. I. *D. Mort.* XVII. 1. comparantur cum isto avari. v. *Avarus.* Tantaleas sustinere poenas. II. *Amor.* 53. Tantali lingua incontinens. II. *Salt.* 53. I. *Cont.* 15. I. *Nec.* 14.
Tarentinula, vestis muliebris. III. *Meretr.* VII. med.
Tarichanes. II. 1. *Ver. Hist.* 35.
Tarquinii superbi aetas. III. *Macrob.* 8.
Tarsenses honorem quotannis habent Anthenodoro. III. *Macrob.* 21. tributis levat Augustus. ib.
Taurus ab Aegyptiis colitur. II. *Astr.* 7. aeneus. v. *bos.*
Telephus. III. *Diss. cum Hes.* 1. a quo nutritus. I. *Sacr.* 5. ejus factum ad medelam sui. I. *Nigrin.* fine.
Telesilla. II. *Amor.* 30.
Tellus Athenienfis, pro patria mortuus. I. *Cont.* 10.
Templa quo positu fecerint antiqui. III. *de Domo* 6. Aegyptiorum antiquitus sine imaginibus. III. *Dea Syr.* 3. templa varia per Syriam. ib. ad 10. & seq. Templi plenior descriptio. ib. 28. seq.
Terei regis Characis aetas. III. *Macrob.* 16.
Teres Odrysarum rex. III. *Macrob.* 10.
Tereus duas sorores subigit. I. *Merc.* 41. Tereus volucris. III. *Dea Syr.* 40.
Terpsion, adulator. I. *D. Mort.* VI.
Terra multum minor, quam luna. II. *Icar.* 12. terrestre quid cum coelesti comparare, quid sit. II. *pro Imag.* 13. terrae coelum miscere. I. *Cauc.* 9. Terra mihi hiscat, formula. III. *Conv.* 28.
Tesserarum jactus. III. *Saturn.* 4.
Testamenta, eorum qui participes. I. *Tim.* 21. seq. eorum vanitas. I. *Nigr.* 30. seq.
Testudinis musicae inventor. I. *D. Deor.* VII. 4.
Teucer. II. *Par.* 46.
Thalamus in templo. III. *Dea Syr.* 31.
Thalassopotes. II. 1. *Ver. Hist.* 42.
Thales Milesius laudatur. III. *Hip.* 2. I. *D. Mort.* XX. 4. ejus aetas. III. *Macrob.* 18.
Thamyris. I. *Pisc.* 6.
Thanatusia certamina. II. 2. *Ver. Hist.* 22.
Thargelia, philosopha. II. *Eun.* 7.
Theagenes Thasius. II. *Q. Hist.* 35.
Theagenes, se ipse ob meretricem interficit. I. *Cat.* 6. Peregrini socius. III. *Mort. Per.* 24. & passim. ib. lacrimis finit orationem. III. *Mort. Per.* 7. ejus statua febricitantes sanat. III. *Deor. Conc.* 12.
Theano. II. *Imag.* 18.
Themistocle nihil opus, sc. interprete. II. *Jov. Trag.* 31. eum calumniatur Aristides. III. *Calum.* 26. suspectus est proditionis. ib. 29.
Theodotas. III. *Calumn.* 2.
Theodotas Rhodius. I. *Zeux.* 9.
Theognis. I. *Merc.* 5.
Theomnestus, magnus amator. II. *Amor.* 2.
Theon. II. *Q. Hist.* 35.
Theopompi judicium de Tricarano. III. *Pseudolog.* 29.
Theopompus taxatur. II. *Q. Hist.* 59.
Theoxenus. I. *Scyth.* 8.
Thermaystrida saltare. II. *Salt.* 34.
Therfagoras poëta, ejusque forma. III. *Dem. Enc.* 1.
Therfites, taxatus carmine ab Homero. II. 2. *Ver. Hist.* 20. ejus cum Nireo contentio. I. *D. Mort.* XXV.
Thesaurum in carbones redigere. I. *Herm.* 71.
Theseus, filo Ariadnes exit labyrintho. I. *Herm.* 47. qualis futurus, si obediisset voluptati. II. *Bis Acc.* 20. ejus cum Pirithoo amicitia. II. *Salt.* 60. it. II. *Tox.* 10. de Theseo. II. *Jov. Trag.* 21. it. II. 2. *Ver. Hist.* 8. Theseus nudus, & vitae durioris. III. *Cyn.* 13. & 14. Theseus Helenam cupit. III. *Charid.* 16. Thesei ac Pirithoi amicitia. ib.
Thesmopolis, Stoicus. I. *Merc.* 33.
Thesmopolis. II. *Gall.* 10.
Thespis, tibicen, munus accipit a Ptolemaeo. I. *Prom.* 4.
Thessali imbelles. III. *Dem. Enc.* 39. f.
Thessalia veneficas multas habet. III. *Meretr.* 4.
Thessalorum praesules. II. *Salt.* 14.
Thetis miseretur Jovis. I. *D. Deor.* XXI. 2.
Thmuis, servisse ultra Thmuim & Xoin. III. *Rhet. Pr.* 24.
Thoantes. II. *Tox.* 6.
Thonis. II. *Pseud.* 5.
Thraces, quales. II. *Icar.* 15. litant Zamolxidi. II. *Jov. Trag.* 42.
Thracia. In Thracia quaerendi philosophi. III. *Fug.* 24.
Thrasycles. I. *D. Mort.* XI. 2. assentator. I. *Tim.* 54. seq.
Thronus Solis, sine imagine. III. *Dea Syr.* 34.
Thucritus, senex. I. *D. Mort.* VI. 1. seq.
Thucydides. II. *Q. Hist.* 42. I. *Jud. Voc.* 12. ejus quidam locus. I. *Nigr.* init. in non necessariis brevis & celer. II. *Q. Hist.* 57. III. *Navig.* 3. ejus quidam imitator. ib. 15. veritatem est sequutus. ib. 39.
Thucydidis historia octies descripta. III. *Indoct.* 4.
Thyestes liberos suos epulatur. I. *Merc.* 41. de regno contendit cum Atreo. II. *Astr.* 12. devoravit filios. I. *Sacr.* 5.
Thynnocephali. II. 1. *Ver. Hist.* 35.
Tiberii Caes. praeceptor. III. *Macrob.* 21.
Tibia, ad numeros tibiae incedere. I. *Prom.* 6.
Tibiae Ismeniae & Timothei celebres. III. *Indoct.* 5. tibiae Marsyae aut Olympi. ib.
Tibicen furiosus. III. *Conv.* 20. tibicines in templis. III. *Dea Syr.* 43. seq.
Tibius. II. *Gall.* 29. I. *Tim.* 22. labores Tibii. I. *Merc.* 25.
Tigranes Armeniorum rex. III. *Macrob.* 15.
Tigrapates, Lazorum regulus. II. *Tox.* 44.
Tilliborus. II. *Pseud.* 2.
Timaeus. III. *Macrob.* 10.
Timaeus Tauromenites. III. *Macrob.* 22.
Timarchus. I. *Apol* 7.
Timocles. I. *Merc.*
Timoclis laus. II. *Jov. Trag.* 27. reprehenditur. ib. ejus cum Damide de diis disputatio. ib. 4. it. 16. it. 35.
Timocrates saltatione adficitur. II. *Salt.* 69. Timocratis Heraclensis encomium. II. *Dem* 3. Timocrates. II. *Phal. Pr* 9. it. II. *Pseud.* 57.
Timon, in solitudinem se transfert, cur. I. *Tim.* 1. seq. divitias spernit. ib. 12. adspecto auri pondere, mutat mentem. ib. 41. Misanthropi nomen sibi eligit. ib. 44.

Timotheus, tibicen. I. *Herm.* 1. Timothei tibiae celebres. III. *Indoct.* 5.
Tireſias, ejus loquendi cupidus Ulyſſes. II. *Aſtr.* 24. voluptatem feminae praefert virili. II. *Amor.* 27. divinator. II. *Aſtr.* 11. cur duplicis naturae fuiſſe dicatur. ib. de eo. II. *Salt.* 57. ejus caecitas arte vaticinandi compenſata. I. *D. Mort.* XXVIII. 3. mendax. ib. vates & ſapiens. I. *Nec.* 6. utrum majorem ceperit voluptatem mas, an femina. I. *Dial. Mort.* XXVIII. 1. ejus longaevitas. III. *Macrob.* 3.
Tiſiae ars. III. *Pſeudol.* 29.
Titanum optimus, Saturnus. III. *Saturn.* 5.
Tithon annoſus. I. *Herm.* 50. eum ipſum annis excedere. I. *D. Mort.* VII. 1.
Titormum ex Conone efficere. II. *Q. Hiſt.* 34.
Tityus. I. *D. Mort.* XXX. 1. I. *Nec.* 14.
Tomyris, interfectrix Cyri. I. *Cont.* 13.
Tondent oviculas philoſophi. III. *Fug.* 14.
Tonderi ad cutem. III. *Fug.* 27. plerique philoſophi ad cutem raſi. I. *Herm.* 18. & I. *Vit. Auct.* 20. &c. Tonderi probroſum antiquis. III. *Cyn.* 14.
Toni mollioris deſcriptio. II. *Imag.* 13.
Toxaris, Graecae linguae cauſſa peregrinatur. II. *Tox.* 57. contrahit cum Mneſippo amicitiam. ib. 62. ſeq. ejus cum Sminnide amicitia. ib. 57. litteraturae cauſſa Athenas profectus. I. *Scyth.* 1. pro heroë habitus. ib. cur. ib. cet. ſeq.
Trachon. II. *Tox* 49.
Tragicae veſtes intus pannoſae. III. *Ep. Sat.* 28.
Tragoedia, Anacharſidi peregrina. II. *Gymn.* 23. ineſt tragoed. ſuum ſaltandi genus. II. *Salt.* 26. ea quale ſpectaculum. ib. 27. in ea ſoloeciſmus quid. ib. male ordinata, quoad fabulas, ſpernitur. I. *Nigr.* 8. tragoedi, perſonarum ornatum actionibus dehoneſtantes. ib. 14. Tragoedias ſcribere quando deſitum. III. *Dem. Enc.* 27.
Tragopodagra. III. p. 643. ſeq.
Triangulum triplex quid ſignificet. I. *Salut.* 5.
Tricarani dicendi facultas. III. *Pſeudolog.* 29.
Tricaranus cerberus. III. *Fug.* 32. & paſſim.
Tricolor gemma. III. *Merer.* IX.
Triephontis perſona. III. *Philopat.* 2. & ſeq.
Trierarchus. III. *Dem. Enc.* 11.
Triobolus merces judicum. III. *Dem. Enc.* 36. & not.
Triphales comicus. III. *Fug.* 32. f.
Triptolemus, per aëra vectus. III. *Philopſ.* 3.
Tritonomendetae. II. 1. *Ver. Hiſt.* 38. it. 35.
Triunus Deus. III. *Philop.* 12. & ſeq.
Trojanorum concionatores. II. *Herc.* 4.
Trophonii fanum. I. *Nec.* 22. Trophonius, qualis vates, templo honoratus. I. *D. Mort.* III. 1. qualis heros. ib. 2.
Tyaneus. II. *Pſeud.* 5.
Tympana in templis. III. *Dea Syr.* 50.
Tyndarus. II. *Salt.* 45.
Tyrannus, quem ita adpellet populus. II. *Phal. Pr.* 7. vid. *Rex.* quidam, conſpecta filii caede, ſe quoque interficit. II. *Tyran.* 1. tyrannicidam oportet eſſe generoſum, amantemque patriae. ib. 14. tyrannorum vita, mores, exitus ſub perſona Megapenthis. I. *Cat.* paſſim.
Tyroëſſa. II. 2. *Ver. Hiſt.* 25.
Tyrrheni, arte ſaltandi domiti. II. *Salt.* 22.

V.

Vanitas hominum. I. *Cont.* 21.
Varietas cibi potusque laudatur & rurſus impugnatur. III. *Cyn.* 5. & 6.
Venefica. III. *Meretr.* I. 4.
Ventrem inflarunt dicta. III. *Philop.* 2. & 27.
Venus coeleſtis. III. *Dea Syr.* 32. Venus, ejus ſtatuam deperit adoleſcens temerarius. II. *Amor.* 15. ſeq. it. II. *Imag.* 4. mulieribus Venus barathrum. II. *Amor.* 5. Cnidia. ib. 11. Charitum aemulatur. I. *D. Deor.* XV. 2. ejus liberi, Himerus & Eros, ſ. amabilitas & Cupido. ib. XX. 15. ubi colatur. I. *Sacr.* 10. ejus ceſtus. I. *D. Deor.* XX. 10. quem Mercurius ei ſurripuit. v. *Mercur.* Venus Byblia. III. *Dea Syr.* 6. ex corporis quaeſtu ei fit ſacrificium. ib. Venus aurea. III. *Charid.* 11.
Verba alata. III. *de Domo* 20. eorum flores vitandi. II. *Lexiph.* 23. it. tumor verborum. ib. 24. adfectatio antiquatorum verborum. ib. 22. veterum libri quid utilitatis adferant. III. *Adv. Ind.* 17. verbo uno omnia creata. III. *Philop.* 13.
Veritatis pauci amant ſtudium. I. *Cont.* 21. a Croeſo veritas temta. ib. 11. ſeq. quaedam ejus epitheta. I. *Piſc.* 16. ſociae. ib. 17. ad adulationem immobilis. ib. 18.
Veſta. per Veſtam, jurandi formula. III. *Conv.* 31.
Veſtis, vid. *amictus.* veſte quidem ſuperbiens, ſcite admonetur. II. *Dem.* 41. Veſtes divitum molles. III. *Ep. Sat.* 26. & paſſim. Pauperum, cribro ac reti ſimiles. ib. 24. ſplendidae nil proſunt. III. *Cyn.* 9. longa Tragicorum eſt. ib. 16.
Via tutiſſima quae tritiſſima. III. *Dem. Enc.* 22. f.
Victimis ſine fumo non delectari Deos. II. *Amor.* 4.
Vindex. Occidentis populum ſollicitat in Neronem. III. *Charid.* 5.
Vinum, in guſtando eo non eſt opus ebibere dolium. I. *Herm.* 58. vini effectus in India. I. *Nigr.* 5. ejus inventum Baccho tribuitur. I. *D. Deor.* XVIII. 2. laus moderate ſumti. ib. Vinum odoratum. III. *Ep. Sat.* 22. f.
Vinum. In vino Aeſchylus tragoedias ſcripſit. III. *Dem. Enc.* 15.
Vires, quando minuantur. II. *Gymn.* 35. non abeunt, ſed creſcunt laboribus. ib. comparantur Hydrae. ib.
Virgo. ad XI. millium virginum fabulam adluditur. III. *Philop* 9. conf. ib. not. 82.
Virtus, ad eam Graeci excitant adoleſcentiam exemplis animalium. II. *Gymn.* 32. ea & forma corporis non ſemper una habitant. II. *Imag.* 11. (vid. *interius.*) in mulieribus virtus imperfecta. II. *Amor.* 51. in peregrinis quoque laudanda. II. *Tox.* 5. viae ad eam diverſae. I. *Herm.* 25. unica ad eam vera. ib. 27. in qua reperienda haud parva opus deliberatione. ib. 28. virtus, quale quiddam ſit. ib. 22. eam ſemel amplexus, cupiditatum & adfectuum expers. ib. 8. ſeq. e media ad iſtam via multi retro trahunt pedem. ib. 5. ad finem in illa perſeverandum. ib. aſpera & longa ad illam via. ib. 2. ſeq. virtutis ſtudium in quo non conſiſtat. I. *Nigr.* 27.

Virtus Cynicorum clamor de triviis. III. *Mort. Per.* 3.
Virtus etiam in hoſte laudanda. III. *Dem. Enc.* 32.
Virum bonum conſtantem eſſe oportet. I. *Apol.* 14.
Vitae mediae homines, ubi poſt mortem degant. II. *Luct.* 9. vita humana ridicula. II. *Icar.* 4. ſpectaculo ſaltatorio ſimilis. ib. 17. nulla hominum vita tranquilla. II. *Gall.* 27. comparatur civitati formicarum. II. *Icar.* 19. neque ſpe neque metu digna. II. *Dem.* 20. vitae ſpectandus finis. I. *Herm.* 4. vita brevis, ars longa. ib. 1. comparatur vita humana cum bulla. I. *Cens.* 19. it. cum foliis. ib. eam concedunt brevem hominibus Parcae. ib. 13. utra ſit jucundior, viri an feminae. I. *D. Mort.* XXVIII. etiam a miſeris amatur vita. I. *Nec.* 2. pompae ſcenicae eſt ſimilis. ib. 16. Vitae fragilitas. III. *Navig.* 26. Vitae inaequalitas comparatur hiſtrioni uno pede cothurnato. III. *Ep. Sat.* 19. duritiei commendatur. III. *Cyn.* 17. & paſſim illo *Dial.*
Ulyſſes. II. *Par.* 10. cur ad inferos deſcenderit. II. *Aſtr.* 24. Circe, ejus adjutrix. ib. a loto abſtractus. II. *Salt.* 4. ejus furor ſimulatus. ib. 46. III. *de Domo* 30. Ulyſſe verſutior. I. *Tim.* 23. ſcribit Calypſo. II. 2. *Ver. Hiſt.* 35. aures ſociorum cera obſtruit, cur. I. *Cens.* 21. Palamedi inſidiatur. III. *Calum.* 28.
Umbram captare, relicto corpore. I. *Herm.* 79. umbra ſex pedum. III. *Cron.* 17.
Undecim millia virginum. v. *virgo.*
Unguibus audire. III. *Philopat.* 3.
Vocalibus primus inter litteras locus competit. I. *Jud. Voc.* 5.
Vociferatio cauſſas dicentibus utilis. I. *Tim.* 11.
Volatum facere terrae vicinum. II. *pro Imag.* 8.
Voluptatis ſcala. II. *Amor.* 53. ejus cauſſa multi ex liberis fiunt ſervi. I. *Merc.* 7. Voluptatum ſervi ſunt divites. III. *Cyn.* 17.
Vota hominum diverſa. II. *Icar.* 25. votum, dea. I. *Herm.* 71. votorum ſtoliditas. I. *Sacr.* 1. III. *Navig.* 13. ſeq.
Urania, Venus. III. *Meretr.* V. fin. & VII. pr. Alba capra ei immolatur. ib.
Vulcanus, a Venere & Gratia amatus. I. *D. Deor.* XV. 1. incuſſo Jovis cerebro, producit Minervam. ib. VIII. pincerna fuit Jovis. ib. V. 2. de artis praeſtantia cum Venere & Neptuno contendit. I. *Herm.* 20. aura a Junone conceptus. I. *Sacr.* 6. qualis. ib. e coelo ejicitur. I. *Jov. Conf.* 1. Minervam perſequens depingitur. III. *de Domo* 27.
Vulgus gaudet irriſoribus. I. *Piſc.* 25.
Vulpina mens. III. *Philopat.* 1.
Vultur e rogo evolat. III. *Mort. Per.* 39.

X.

Xanthus, flamma correptus. I. *D. Mar.* XI. 1.
Xanthus, Achillis equus. II. *Gall.* 2.
Xenocratis Platonici aetas. III. *Macrob.* 20.
Xenophanis Dexini f. aetas. III. *Macrob.* 20.
Xenophilus muſicus. III. *Macrob.* 18.
Xenophon modeſtam quamdam & pulcram laudat feminam. II. *Imag.* 10. veritatem in hiſtoriis ſuis ſequitur. II. *Q. Hiſt.* 39. commemorat ſomnium. I. *Somn.* 17.
Xenophontis Grylli f. aetas. III. *Macrob.* 21.
Xerxes, eum inſectatur Menippus. I. *D. Mort.* XX. 2.
Xois, ſerviiſſe ultra Xoin & Thmuim. III. *Rh. Pr.* 24.

Z.

Zamolxis Deus Scytharum. I. *Scyth.* 4.
Zamolxides, deus Thracum. II. *Jov. Trag.* 42. Zamolxis idem. III. *Deor. Conc.* 9.
Zazynthus, nauclerus. II. *Tox.* 19.
Zelotypia. III. *D. Meretr.* VIII. & IX.
Zelotypia maritorum. II. *Amor.* 42. exempla feminarum Zelotyparum Dejanira, Juno, Rhea, quas ſuo vide tit.
Zeno. II. *Par.* 43. ejus aetas. III. *Macrob.* 19.
Zeno Ariſtaeneti fil. III. *Conv.* 5. & 6.
Zenodoti & Ariſtarchi de Homero diſputatio. II. 2. *Ver. Hiſt.* 20.
Zenophanta, paraſitus, ejus mors. I. *D. Mort.* VII.
Zenothemis & Menecratis amicitia. II. *Tox.* 24.
Zenothemis de porticu philoſophus. III. *Conv.* 6. Zenothemis Stoicus ſenex idem, & ſacerdos Caſtorum. ib. 9. & 32. &c.
Zephyrus, amator Hyacinthi. I. *D. Deor.* XIV. 2. cauſſa interfecti illius. ib. 2. ideo ab Apolline punitus. ib.
Zeuxis pictor, in fingendis novitatibus artem offendit. I. *Zeux.* 3. Centaurum feminam pingit. ib. Boream pinxit & Tritonem. I. *Tim.* 54.
Zirin clamare, quid apud Scythas. II. *Tox.* 40.
Zopyrion. I. *Merc.* 23.
Zopyrus. II. *Jov. Trag.* 50.
Zopyrus paedagogus. III. *Conv.* 26.
Zoroaſter. I. *Nec.* 6.

INDEX

IN SCHOLIA ET VARIAS LECTIONES.

Potiſſimum eas ex quibus emendatio in contextum recepta.

A.

Ἀεδμήτης II. Q. Hiſt. §. 1. pag. 1.
ἀϑελτερία I. Cont. 11. 505.
ἄϑρὸς I. Vit. Auct. 12. 551.
ἀγαϑὸς . ἀμείνων inſertum II. pro Imag. 19. 499. ἀγαϑὸς . ἀμείνων I. Cont. 12. 506. τὸ καλὸν ἀγαϑὸν οἰόμενον εἶναι II. Bis Acc. 21. 818. ἀγαϑὸς .. ἀμείνων ἦν I. D. Mort. XXVIII. 1. 445.
Ἀγάϑων III. Rhet. Praec. 11. 12.
ἀγαπάω . ἀγαπᾷν ἄρχειν I. D. Mort. XII. 4. 386. οὐκ ἀγαπῶν] οὐκ ἀρκού μενος I. Jud. Voc. 2. 83. ἀγαπάτωσαν] ἀντὶ τοῦ ἀρκείσθωσαν I. Tim. 12. 121.
ἀγαπητὸς I. Cat. 14. 636.
ἄγγελος I. Cont. 17. 515.
ἀγείρων καὶ συλλέγων I. Herod. 1. 832. ἀγείροῦσις τῇ μητρὶ II. Alex. 13. 221.
ἀγήνεια al. ἀγάνεια I. Prom. 9. 193.
ἀγήραχος II. Aſin. 40. 608.
ἁγιστεία II. Amor. 15. 414.
ἄγκιστρον al. ἄγκυστρον I. D. Mort. VIII. 1. 359.
Ἀγκύλος. τοὺς μὲν Ἀγκύλας λόγους II. Bis Acc. 21. 817.
ἀγνὸς I. Vit. Auct. 22. 563.
ἄγων. Edd. ἄγων II. Paraſ. 45. 870.
ἀγορὰ εἰς τὴν ἀγορὰν κομίσας II. Alex. 47. 252.
ὁ Ἀγοραῖος II. Jup. Trag. 33. 681.
ἀγοραῖος I. Vit. Auct. 20. 560.
ἄγρος Ἀχαιμενίδου γενόμενον πότε, οὗτος δὲ Μιλήτου· καὶ πάλιν ἐξ ἑτέρου βήσομαι εἰς ἕτερον· καὶ γὰρ ἐκεῖνος ἔσχεν μὲν πρότ' ἀγρὸν, καὶ πάλιν ἔστιν εἶται, ἐμοὶ δ' ἅλως ὑδατος, ἀλλὰ τύχης I. Nigr. 26. 66.
ἀγύρτης I. D. Deor. XIII. 1. 236.
ἀγχιστῶς I. Tim. 51. 166.
ἀγχόμαλος I. Herm. 12. 751.
ἄγω . ἦγον al. ἤδον al. ἴδων II. Gall. 18. 729. ἄγω .. ἄξεις al. ἴξεις I. D. Deor. XX. 16. 267.
ἀδελφὴ . ὑςάτῳ δὲ τῶν ἀδελφῶν I. Sacrif. 5. 530.
τὸν σὸν ἀδελφὸν II. Jup. Conf. 8. 633.
ἄδης . παρὰ τῷ ἄδῃ I. Cont. 1. 487.
ἀδικεῖν I. Piſc. 33. 602.
ἀδικοῦντες Edd. pl. ἀδικοῦντας III. Calumn. 7. 134.
ἄδικος . πῶς ἂν εἴη ἄδικον, mire variat I. Tim. 14. 124. πολλὰ κατὰ τὸ ἀδίκειν ib. 3. 104.
Ἄδμητος. παρὰ τῷ Ἀδμήτῳ II. Jup. Conf. 8. 633.
ἀδόκιμος al. ἀδόκιμον III. Rhet. Pr. 24. 25.
ἀδρότης III. Pſeudol. 30. 186. III. Rhet. Pr. 24. 26. III. Meretr. VI. 295.
ἀδρὸς II. Aſin. 12. 580.
ἄδυτα II. Gall. 18. 729.
ἄδωρος . ἄδωρα al. ἄωρα I. Merc. Cond. 38. 697.
ἀεὶ ſenſ. αἰεὶ III. Tragop. p. 653. conf. αἰεί.
ἀεροκέραμις al. ἀεροκόρδακες II. 1. Ver. Hiſt. 16. 82.
ἀέρος] an ἀέρος; II. 1. Ver. Hiſt. 29. 92.
ἑστὼς I. pro Merc. Cond. 10. 717.
ἄζωγος II. Lexiph. 2. 321.
ἀηδὴς Edd. ἀηδῶς III. Calumn. 14. 144.
ἀθεράπευτος I. Piſc. 12. 580.
Ἀθηναῖος I. Piſc. 13. 581.
ὁ ἄθλιος al. ἀθλίως I. D. Mort. VIII. 1. 358.
τὸ ἄθλον I. D. Deor. XX. 7. 258.
ἀθρόος I. D. Mort. IV. 1. 342.
αἰακὸς . ἐπειδὴ ϕησὶ . ὁ Αἰακὸς &c. I. Necyom. 17. 480.
αἰᾶς II. Gall. 17. 728.
αἰγιὶ . Αἰγιεῖ Edd. ἀρκεῖν II. Alex. 22. 230.
Αἰγυπτίοισιν ex emend. *Solan.* Αἰγυπτίων Edd. III. Dea Syr. 14. 460.
αἰδέσθῃς Edd. αἰδεσθεὶς III. Rhet. Pr. 23. 24.
Αἰδώνευς I. Piſcat. 4. 574.
ἀΐδιος . ἀΐδιον al. male ἀείδιον I. Cont. 20. 516.
αἰεὶ ex emend. *J. Gavel.* ἀεὶ Edd. III. Ocyp. 670.
αἰεὶ antea male ἀεὶ III. Epigr. 12. 677.
Αἰθιοπία. Αἰθιοπίαν — τ' Αἰθιοπίας I. D. Mar. XIV. 3. 323.
ἐν Αἰθίοψιν II. Bis Acc. 2. 795.
αἷμα . αἵματι ſola L. al. ὁμοίως I. Cont. 24. 523.
αἰνίττομαι I. Necyom. 22. 486.
αἵρεσις . ἐποιεῖτο τὴν αἵρεσιν I. Herm. 17. 756.
αἱρεῖν . ἡρέθη al. ἡρέθη al. ἠρέθη I. D. Deor. XXII. 3. 272.
εἷλον I. D. Mort. XII. 5. 387.
αἴσσω . ἧξεν Edd. ἧξεν III. Mort. Per. 37. 358.
αἴτροπος I. Catapl. 4. 624.
Αἰτωλικὸς I. Sacr. 1. 525.
ὑπ' αἰχμῆς II. Jup. Conf. 12. 635.
αἰωροῦσα. Edd. pr. θεωροῦσα II. Jup. Conf. 4. 629.
Ἀκαδημαϊκὰς II. 2. Ver. Hiſt. 18. 125. τὸ Ἀκαδημαϊκὸν ἐκεῖνο ἐπεπόνθει II. Icar. 25. 782.
ἀκαλλὴς. ἀκαλλῆ. Schol. inveneratin ſuo codice ἀκαμῆ I. Prom. 14. 197.
ἐν ἀκαρεῖ II. Jup. Conf. 8. 633.
ἀκέραιος II. Aſin. 33. 603.
ἀκέστρα I. D. Mort. IV. 1. 341.
ἀκεστρὶς I. D. Mort. IV. 1. 341.
ἀκήνυκτος I. Piſc. 36. 605.
ἀκήρατος II. Icar. 3. 754.
ἀκινάκην II. Gymn. 34. 915.
ἀκκίζομαι I. Merc. Cond. 14. 669.
ἀκμαιοτικῶς I. Vit. Auct. 14. 554.
ἀκμὴν .. ἀκμὰς al. αἰχμὰς I. Merc. Cond. 3. 655.
ἀκολουθίαν al. συνακολ. I. D. Deor. XX. 15. 266.
ἀκόνδυλος I. Contem. 2. 491.
ἀκούω I. Vit. Auct. 26. 567. ἀκούοι al. ἀκούαι I. Merc. Cond. 11. 667. ἠκηκόητε. *Geſn.* ἠκηκόειτε. forſan ἠκηκόατε III. Philopatr. 25. 614.
ἀκούσιος al. ἀκουσίως al. ἀκούσιον I. D. Mort. VIII. 1. 358.
ἀκριβῶς al. ἀκριβὲς I. Nigr. 1. 39.
ἀκρίσι ex emend. *Somlii.* ἀκτῖσι Edd. & M. III. de Dipſ. 3. 236.
ἐν ἀκροβολισμοῖς II. Jup. Trag. 33. 682.

ἀκρόδρυα I. Necyom. 7. 465.
ἀκροποδιτί πω] ἄκρῳ ποδίτι F. I. Prom. 1. 186.
ἀλαζονία al. ἀλαζονίᾳ I. D. Mort. X. 8. 369.
ἁλαπαδνὸς mollis. I. D. Mort. XXV. 2. 433.
Ἀλικτρυὼν III. Dea Syr. 48. 485. μηδὲ τ' Ἀλικτρυόνα II. Bis Accuſ. 5. 798.
Ἀλίξανδρ῟ μὲ ἐπιθύμησον III. de Domo 1. 190.
τὴν Ἀλιξάνδρ᾽ ἐπιθυμίαν προσιξάνειν III. Calumn. 17. 148. ἡγεῖσθαι τὸ Ἀλιξάνδρ᾽ II. pro Imag. 9. 489.
ἀλιξίκακε II. Gall. 2. 704.
ἀληθῶς I. D. Mort. X. 5 367.
ἀλ᾽ αὐτὸς I. Necyom. 20. 483.
ἁλίσκετ῟ I. Catap. 3. 613.
ἅλις σοι I. Catap. 4. 624.
ἁλιτκάρδιε II. Abdic. 27. 182.
τὸν Ἀλκιδάμαντος βόλον III. Conv. 12. 426.
Ἀλκυὼν I. Halc. 1. 176.
ἀλλὰ deeſt in Edd. II. Alex. 32. 240. ἀλλ᾽ inſertum III. de Domo 25. 205. ἀλλ᾽ ἢ al. ἀλλ᾽ ἤ al. ἄλλως I. Nec. 1. 457. ἀλλὰ τοῦτό γε al. ἀλλὰ τοῦτόγε I. D. Mort. XIII. 5. 393. ἀλλ᾽ ἐκεῖν῟ I. D. Deor. XX. 5. 257. ἀλλ᾽ ἢ II. Tyran. 21. 157. ἀλλὰ — ἀλλ᾽ ἐν al. omittunt has voces I. D. Deor. XX. 6. 257.
ἀλλάκης I. Vit. Auct. 14. 554.
τὸ ἀλλήκτου II. 2. Ver. Hiſt. 41. 135.
ἄλλομαι . ἀλόζ Edd. omnes III. Mort. Per. 42. 362.
ἄλλ῟. τρόπ῟ al. ἄλλου τρόπου I. pro Merc. Cond. 38. 697. ἄλλ῟ deeſt in O. I. Dial. Mort. XIX. 2. 411. ἄλλου. alii male ἄλλῳ I. Vit. Auct. 28. 557. ἄλλου μὲ δηθύντ᾽ III. Adv. Ind. 30. 125. ἐπ᾽ ἄλλο al. ἐπ᾽ ἄλλῳ I. D. Deor. XX. 8. 259. ἄλλου ex emend. Geſn.
ἀλλὰ Edd. III. Dem. Enc. 20. 506. ἄλλους al. ἀλλήλους al. ἄλλως I. Herm. 26. 765.
ἅλοξ II. Jup. Conf. 13. 636.
ἀλυργῆ II. Gall. 14. 724.
ἀλυργὶς veſtis purpurea I. Piſc. 36. 605.
τὸν Ἅλυν II. Jup. Trag. 20. 664.
ἁλῶα Feſtum Athenienſium III. D. Mer. VII. 298.
ἁλωπεκῆσιν II. Tox. 27. 536. III. D. Mer. II. 282.
ἅμα Edd. forſan ἅσαι III. Saturn. 4. 387.
ἀμαθία . ἀμαθίας al. ἀμαθιάς I. Cont. 21. 518.
ἀμάρτημα . ἁμαρτημάτων al. πραγμάτων I. Catapl. 7. 628.
ἀμβλυόττων . ἀμβλυόττοντες I. Tim. 27. 140.
ἄμαξα . ἅλας ἁμάξας II. Eun. 2. 351. ἐξ ἁμάξης II. Jup. Trag. 44. 692.
ἀμαυσίᾳ I. D. Mort. III. 1. 338.
ἀμειλικτ῟ I. Piſcat. 4. 574.
ἀμειναίας . . ἀμεινία I. Tim. 30. 144.
ἀμείλει omnino III. Dem. Enc. 1. 491. ἀμείλει al. ὅτε I. Necyom. 15. 477.
ἀμειλίου I. D. Deor. XX. 16. 266. ἀμείλιγον ὦ Πλούτων I. D. Mort. V. 2. 346.
ἀμελήσαντες τῷ ὀλκῷ I. Herm. 79. 823. ἀμελούμεν῟ δὲ . λόγῳ I. D. Deor. XIV. 2. 239.
ἀμελίτητ῟ . . ἀμελίτητον al. ἀμελῆ I. Cont. 7. 498.
ἀμιλὶς ἐστ῟ I. Merc. Cond. 25. 683.
ἄμιστ῟ II. Quom. Hiſt. 32. 44.
ἀμηγέπη aliquo modo II. Lexiph. 10. 336.
ἄμμα Edd. pr. ἅμα II. Aſin. 9. 577.
ἀμόρφως reſtitut. ἀμορφοτέρως Edd. II. Gall. 14. 724.
ἡ ἀμύγδαλ῟ I. pro merc. Cond. 5. 713.
ἀμύμων II. Jup. Trag. 37. 685.
ἀμφηκὴς II. Jup. Trag. 43. 691.
ἀμφὶ . τοῖς δ᾽ ἀμφὶ γυναικὶ &c. I. D. Mort. XVIII 2. 409.
τῷ τ᾽ Ἀμφιδολίας σκώμματι II. Dem. 15. 382.
τὸ ἀμφιδέξιον II. Jup. Trag. 43. 692.
ἀμφίλαφος I. Merc. Cond. 8. 715. II. Amor. 12. 410.
Ἀμφίλοχος in quibusdam deeſt I. D. Mort. III. 1. 338.
Ἀμφιλόχῳ Edd. ἀντιλόχῳ II. Alex. 19. 226.
ἀμφίρυτ῟ I. Cont. 14. 509.
ἀμφορεὺς I. Merc. Cond. 35. 694.
ἂν inſertum ex Fl. II. Jup. Trag. 47. 695. ἂν al. ἂν I. Hermot. 19. 753. ἂν inſertum ex O. deeſt in Edd. II. Jup. Trag. 11. 653. ἂν αὐτόν᾽ reſtit. ex Hom. κ' αὐτόν᾽ Edd. II. Paraſ. 46. 872.
ἀναβάλλω . μήτ᾽ ἀναβάλλεσθαι al. μήτ᾽ ἀν— μήθ᾽ ὑπερτίθεται al.
ἀναβολὴ I. Piſcat. 12. 580.
ἀνιβλεψὶ vulgo ἀνίβλεψι III. Philopſ. 32. 59.
πρὸς ἀνάγκῃ II. Phal. Pr. 8. 195.
ἀναγράφω . . ἀναγιγράφθαι al. ἀνιγράφθαι I. Piſcat. 38. 607. I. Cont. 24. 524.
ἀνάγεσθαι II. Amor. 10. 408.
ἀναγωγὴ I. Necyom. 9. 467. I. Catap. 1. 620.
ἀναδῶ . ἀνάδῃ] ἐπιφάνῃ I. Zeux. 11. 849.
ἀναδοῦναι Edd. δοῦναι III. Conviv. 14. 428.
ἀναδῶ . ἀνάδυθι al. ἄνιθι I. D. Mar. X. 2. 315.
ἀνάθημα . ὑπὲρ τῷ ἀναθήματ῟ II. Phal. Pr. 11. 197.
ἀναιδῶν al. ἀνιδῶν II. Amor. 28. 429.
ἀναιρῶ . ἀναλώμεθα al. ἀλώμεθα male I. D. Mort. X. 10. 374.
ἀνακαλῶ . ἀνεκαλεῖτο ὁ τόλμης I. D. Mort. XXVII. 2. 438.
ἀνάκειον] τὸ τῶν Διοσκούρων ἱερὸν ἀνάκειον ἐκαλεῖτο &c. I. Tim. 10. 119. I. Piſc. 42. 610.
Ἀνακινδάξῃ῟ I. pro merc. Cond. 12. 721.
ἀνακύπτω . ἀνακύπτον al. ἀναπῆφον. I. Somn. 13. 18.
ἀνακωκύω . ἀνακωκύσει al. addunt τῇ ἑκατόνσει I. Cat. 14. 637.
ἀνακλᾶσθαι M. du S. marult ἀνεκλᾶν II. Dem. 11. 382.
ἀνακλινάτ῟ Edd. ἀνηλκότ῟ II. Q. Hiſt. 18. 36.
ἀνακμετρῶ I. Necyom. 18. 482.
ἀναμιμήσκει I. Vit. Auct. 3. 542.
ἀνανεῖσθαι II. Amor. 8. 405.
ἀνανήφω I. Somn. 13. 18.
ἄνακ. τοῦ Ἀνάκειον id eſt τῶν Διοσκούρων III. Conv. 9. 424.
ἀνάξι῟ al. male ἄξι῟ I. D. Mort. XX. 4. 417. ἀνα- . ξι῟ Edd. omnes III. Conv. 33. 440.
ἀναπείθω . ἀναπείσαιμι al. ἴνα πείσαιμι I. D. Deor. XX. 15. 266.
ἀναπεμπάζω retracto I. Nec. 12. 473. I. Cat. 29. 650.
ἀνάπλεως . ἀνάπλεων al. ἀνάπλεω I. D. Mort. IV. 2. 343.
ἀναρρίπτζω . ἀναρρίπτουσας] ἀνακινήσας I. Tim. 6. 112.
ἀναρτησάμενος Edd. ἀπαρτησάμενος II. Jup. Conf. 4. 629.
ἀνασοβῶ . ἀνασοβεμένη II. Jup. Trag. 30. 676.
ἀνασρίψωλα. Edd. ἀνασρίφωλα I. Scyth. 4. 865.
ἀνατιῶ I. D. Mort. X. 9. 372.
ἀνατέμνω. ἀνατεμόμην, lege ἀνατεμούμην I. Prom. 21. 204.
ἀνατίθημι. ἀνατιθεμαι τὰ παῖγναρούμενα I. Piſc. 38. 608.
ἀνατιμαμμένας ex O. ἀνατριτομένας. Edd. III. Conviv. 45. 449.

ἀναστυλίττειν] Σημειοῦ τὸ ἀναστυλίττειν ἀντὶ τοῦ ἀνειλίττειν κείμενον I. Nigr. 7. 45.
ἀναφερονῖις *Solan.* vult ἀναυφονῖις II. Alex. 25. 232.
ἀναφλάω III. Mort. Per. 17. 341.
ἀναφρόδιτος I. D. Deor. XV. 2. 242.
ἄνδηρον II. Lexiph. 2. 321.
ἀχ ὡς Ἀνδρόμαχε αὐτῷ χρώμενος II. Bis Acc. 21. 820.
ἄνδρος per compendium significat Ἀλέξανδρος II. Alex. 11. 219.
ἀνεμέμπτως nulla reprehensione dignus. I. D. Mort. XVIII. 2. 409.
ἀνεμόεν. ἀνεμοφθόρον I. D. Mar. XV. 1. 326.
ἀνεμώνη I. pro Merc. Cond. 11. 719.
ἡ Ἀνεξίκακον ἀδὴν καλλαλίσκεται II. Abdic. 8. 166.
ἀνεπίληπτος II. Icar. 10. 761.
ἀνήρχομαι al. ἀεὶ ἀνέρχομαι I. Tim. 30. 143. ἀνῦλεί τε II. Tyran. arg. 141. ἀνυλεῖν Edd. ἀκυτελεῖν II. Ver. Hist. I. 6. 74.
ἀνίφικτος I. Halc. 3. 180.
ἀνίχνα. ἀνίχομαι γάρ σε I. Tim. 37. 149.
ἄνοιξις I. Pisc. 4. 574.
ἀνθόσμιος III. Epist. Saturn. 22. 405.
ἄνθρωτος . γίνος ἰσὶ παρ' αὐτοῖς ἀνθρώπων II. 2. Ver. Hist. 22. 88. οἱ ἄνθρωποι II. Jup. Trag. 36. 684. τὰ πλάσα αὐτοῦ οἱ ἄνθρωποι I. Prom. 1. 185. σίσσυρα ἢ ἄνθρωπον III. Mort. Per. 21. 334.
ἥπημι. ἀνῆς al. ἀνεῖς I. Tim. 57. 174. ἢ ἀνίετε I. D. Mort. IV. 1. 342. ἀνίεναι al. ἀνεῖναι I. D. Deor. X. 2. 231. ἀνεῖναι C. ἀνιέναι II. 1. Ver. Hist. 1. 70.
ἄνιπτος. ἃ μὲν ἀνίπτοις II. Dem. 4. 376.
ἄνοδος O. ἄνοδ' ὁδὸς II. Icar. 1. 751.
ἀνολολύζων] ἄλλως γράφε ἀναλύζων I. Somn. 4. 6.
Ἄνυδις al. ἄνυδις I. D. Mort. XIII. 3. 392.
Ἀντανδρος I. Catap. 10. 631.
Ἀντίας Edd. Ἀτίας *f.* III. Macrob. 10. 214.
ἀντιριδὸν I. Catap. 4. 624.
ἀντὶ ποικῶν II. Jup. Trag. 15. 658.
ἀντίδυσις II. Jup. Conf. 7. 631.
ἀντιδρομέω II. Astr. 12. 366.
ἐ ἀντίθυρος nihil mutant Edd. & Coll. III. de Domo 26. 205. τὸ ἀντίθυρον III. Conviv. 8. 423. II. Alex. 16. 224.
ἀντιλογίαι I. Pisc. 3. 573.
Ἀντίπατρόν τινα ἔσσον III. Nav. 33. 269.
ἀντιπρισσεύομαι III. Mort. Per. 16. 341.
Ἄντλος I. Catap. 1. 620.
ἄνυδος. ἀνύδρων al. ἀνύδρων I. Halc. 7. 183.
ἀνυπόδητος II. Asin. 29. 597. ἀνυπόδητος ib. 43. 611.
ἀνυπόστατος II. Jup. Trag. 40. 687.
ἀνύω I. Pisc. 47. 614.
ἀξύνης ex emend. *Sol.* ξύνης Edd. pr. II. Tox. 8. 515.
ἄξιος. ἀξίως i.e. ἰσάντως II. Q. Hist. 28. 37.
ἀξιῶν . ἀξίω al. ἄξιον I. Nigr. 31. 72. σὺν ἀξίωσι I. D. Mort. XII. 4. 386.
ἀοιδὴ II. Astr. 22. 369.
ἀοίδιμος I. Cont. 11. 504.
ἄοικος ἀοίκητον II. Gall. 17. 727.
ἀπαγγέλλω I. D. Mort. I. 2. 331.
ἀς ἀπαγορεύσαιμι II. Icar. 23. 778.
ἀπάγω I. Vit. Auct. 6. 546. ἀπαγαγὼν ex L. P. ἀπενεγκὼν Edd. priores II. Tox. 30. 53. ἀπαγαγὼν I. Tim. 24. 138.
ἀπαγωγαὶ II. Phal. Pr. 3. 190.
πρὸς Ἀπαίδευτον III. Adv. Ind. 1. 99.
ἀπαιτεῖ al. ἀπαιτῶ III. Rhet. Pr. 9. 10.
ἀπαιτοῖτε e *Fl.* ἀπαιτεῖτε cett. II. Jup. Conf. 13. 636.
ἀπαιτέω . ἀπαιτοῦντων *F.* ἀπαίτων I. Necyom. 7. 465.
ἀπαιτοῦντα Edd. pr. ἀπαίτει II. Amor. 44. 447.
ἄπαξ . ἐς τὸ ἅπαξ I. Tim. 18. 129.
ἀπαξάπας I. pro Merc. Cond. 12. 721.
ἀπαρχὴ . ἀπὸ τῶ οὐ ταῖς ἑβδαῖς τιθεμένων ἀπαρχῶν I. Somn. 9. 14.
ἅπας. ἁπάντων ἂν Edd. male ἅπαντα ἂν II. 1. Ver. Hist. 40. 102. ἅπαντα al. ἁπάντας I. D. Mort. XII. 2. 382. ἅπασαι *S.* & *A.* ἡ πᾶσαι al. II. Imag. 9. 466. ἁπάσαις al. ταῖς πάσαις I. Pisc. 39. 608.
ἀπατέω . ἀπαίτων male, *f.* recte ἀπάτων I. Tim. 57. 175.
ἄπειμι. ἀπῇσι omnes Edd. prave ἀπεῖσι I. Sacr. 3. 528. ἀπίτωσαν οὐ ποδῶν I. Herm. 55. 777.
ἀπειρία I. Merc. Cond. 16. 672.
ἀπειρόκαλος I. Tim. 23. 136.
ἀπείρων . ἀπείρων Edd. ἄπειρον II. Jup. Trag. 41. 689.
Ἀπελλῆς II. Imag. 3. 461.
ἀπεκύστο ex *Fl.* ἀπεκύητο Edd. III. Conv. 33. 441.
ἀπέκρυψα al. ἀπέκλεισα II. 2. Ver. Hist. 32. 127.
ἀπέκτου . ἀπεκτάσθαι O. ἀπεκτάκατε I. D. Mort. XXIX. 1. 449.
ἀπεμβρύων II. Lex. 4. 327. ἀπεμβρύσαν al. ἀπεμβρύσαι I. Jud. Voc. 8. 92.
ἀπεπνίξε Edd. forsan ἀπεπνίγη III. Calumn. 14. 144.
ἀπεύχομαι al. ἀπεύχεσθαι II. 2. Ver. Hist. 41. 134.
ἀπηφῶ I. Catap. 9. 630.
ἀπήωρος Edd. ἀπήνιος vult *Solan.* III. Musc. Enc. 2. 92.
ἀπήχθη I. Vit. Auct. 10. 550.
Ἄπις. ὁ μὲν γὰρ Ἄπις ὑμόγις I. Sacr. 15. 538.
ἄπλιστος II. Asin. 31. 600.
ἁπλᾶς. in ora *AlW.* ἁπλοῦς I. Vit. Auct. 23. 564.
ἀπὸ al. ὑπὸ II. Par. 13. 851. ἀπὸ τῶν H. Astr. 7. 363. ἀφ' ἧς I. D. Mort. XXVI. 1. 435.
ἀπόβαθρα I. D. Mort. X. 2. 364. I. Catap. 5. 625.
ἀποβάλλει I. D. Deor. XX. 6. 258.
ἀποβάντες ἐπιχώμεθα II. 1. Ver. Hist. 30. 94.
ἀποδημάσαι .. τῆς ἀποδημίας] ἀποδημίας παρ' αὐτῶν, ἀντὶ τοῦ ἐκ ποιῶν I. Tim. 13. 102. ἀποδήμασας al. ἀποδημίας ib.
ἀποδίδωμι I. D. Mort. XXII. 1. 423.
ἀποδυσωπήσω I. Tim. 3. 104.
ἀπόδυτα I. D. Deor. XX. 10. 261. ἀποδυτήριος al. male ἀποδημάριος II. Gall. 29. 730. ἀποδυτηρίων Edd. ἀποδυτηρίων I. Herm. 39. 781.
ἀπόλειψις — ἐπὶ τὴν ἀπολείψιν ἐπέχει] τὴν ἐμαυτοῦ al. ἐπὶ τὴν τὴν ἀπορρίψεως ἀπέχει] τῆς ἐμαυτοῦ I. Jud. Voc. 2. 84.
ἀπολήσω I. D. Mort. XXVII. 7. 442.
ἀπολαμπρύνω III. Macrob. 19. 222.
ἀπολαμπρύνω. ταῦτ' ἐν ὕπνῳ μοι ἀπολαμπρύνει δοκοῦσα II. Abd. 8. 165. ἀπολαμπρύνει] *f.* scribas vult ἀπολάμπει, ἀπολαμπρύνει II. Abd. 159.
ἀπολείω. ἀπολείλαικέ μοι al. μοι al. ἀπολελοιπότων τὸν Θάλασσαν I. Jud. Voc. 9. 94. ἀπολειόμβροι al. ἀπορειόμβροι I. Necyom. 12. 473.
ἀπολιαίου I. Catap. 16. 638.
ἀπολόπτω al. ἀπο- I. D. Mort. X. 9. 371.
ἀπολύμην. ἀπόλυμαι I. D. Mort. XXVIII. 2. 446.

ἀπλήστα . ἀπολιφθῆτα al. ἀπολειφθῆτα I. Somn. 14. 19. I. D. Mort. XXVII. 9. 444.
ἀπόλλυμι I. D. Mort. XVII. 1. 406.
ἀπολλυμένου restitut. II. Par. 12. 851.
ἅπως μὴ ἀπόλοιτο III. Conv. 46. 449.
ἀπολογίσομαι I. Pisc. 15. 586. ib. 22. 592.
Ἀπολογίω . . ἐν τῷ τέλει τῆς Ἀπολογίας I. Somn. 1. p. 1.
ἀπολογίας vulgo ἀτυχολογίας III. Diss. cum Hes. 5. 243.
ἀπομνημονεύω I. Sacr. 2. 527. II. Q. Hist. 7. 8.
ἀπόνοις] ὕβρις II. Asin. 45. 612.
ἀπόνοιαν al. ἄνοιαν I. Nigr. 23. 63.
ἄπονον cum *Fl.* expunctum. II. Gall. 4. 708.
ἀποξίω I. Vit. Auct. 10. 550.
ἀπόξυρον. Edd. ἀπόξυρον II. 2. Ver. Hist. 30. 126.
ἀποξύω . φασὶ γράφεσθαι τὸ ἀποξύφθαι I. Jud. Voc. 4. 86.
ἀποπνίγω. ἀποπνιγνύμενον restit. ἀποπνιγόμενον vulgo III. Diss. cum Hes. 8. 245.
ἀπορία I. D. Mort. I. 1. 331.
μήτε ἀπορίαν II. Q. Hist. 44. 57.
ἀπορίπτω. ἀπορίψαντι al. ἀπορίψαντα male I. D. Mort. X. 2. 365.
ἀπορρίψαιλα al. ἀπορρίψαιλας I. Herm. 23. 761.
ἀποσιω. ἀποσισάμενοι al. ἀποσισαμένους al. ἀποσισθμενον I. Herm. 23. 761.
ἀποσκιλίν I. D. Mort. XXVII. 7. 442.
ἀποσκευάζω. ἀποσκευάζ τὸ ἀγαλμα τῶν θεῶν I. Nigr. 26. 64.
ἀποσμύχω . ἀποσμυχόντες al. καθαγιλαστόντες I. D. Mort. VI. 3. 351.
ἀποσπάω I. Cont. 17. 514. ἀποσπάσωσιν al. ἀποσπάσῃς I. Cont. 21. 517. ἀποσπασθῆναι al. τὴν ἀποσπ. I. D. Mar. X. 1. 314.
ἀποστάσιος II. Phal. Pr. 4. 191.
ἀποστενάζω. ἀποστένας Edd. forſ. ἀπέστεν— III. Calumn. 14. 144.
ἀποστρέφω . ἀποστράφω al. ἀποστραφεῖν I. D. Deor. XX. 9. 260.
ἀποστροφὴ receptum. ἀποστροφὴ al. III. Meret. VI. 293.
ἀποτίκω . ἀποτάκησαι, al. ἀποτάθησαι I. Dial. Mort. XXVIII. 2. 446.
ἀποτομὰς I. Prom. 1. 186.
ἀποτρόπαιος II. Gall. 2. 705.
ἀποφαίνω . ἀποφαίνῃ, al. ἀποφαίνεις I. D. Deor. XXII. 1. 269.
ἀποφέρω . ἀπένεγκαι al. ἀπένεγκε I. D. Mort. I. 4. 335.
ἀποφρασζ Edd. ἀποφρασζ malit *Gesn.* III. Fug. 1. 365. ἀποίεσθαι I. Vit. Auct. 26. 566.
παρὰ τὸ Ἀποφράδος III. Pfeudol. 1. 161.
ἀποφραίτω . ἀποφραιτομένους al. ἀποφραιτόμενος II. Jup. Trag. 22. 668.
ἀποψύχω. ἀποψύξω III. Philopat. 1. 586.
ἄπρατος al. ἄπρακτος I. Vit. Auct. 12. 553. ib. 14. 555.
σὺν Ἀπροσδιόνυσον al. ἐχ ἃ πρὸς τ Διόνυσον III. Bacch. 6. 80.
ἀπροσκλάντος . . τὸ ἀπροσδόκητόν κέρδος I. Somn. 9. 14.
ἄπτω I. Sacr. 1. 526.
ἀπωδὰ II. Icar. 17. 772.
ἀπωθίω . ἀπωσάμενον πόδιμον II. Bis Acc. 10. 802.
ἀπωτέρω II. Asin. 4. 571.
ἄρα Edd. ἄρα III. Tragop. 652.
Ἀργεῖος al. Ἄργος I. Sacr. 10. 534.
τὸ Ἀργολικῆς II. Gall. 13. 722.
Ἀργόθεν al. male ἀργῶθεν I. D. Deor. XX. 13. 264.
Ἀργός. πίμπλω γὰρ Ἄργος II. Amor. 47. 451.
Ἀργὸς . ἀργῆς τοῦτο ὁ ῥεύμου ψυχῆς I. Nigr. 26. 64.
ἀρέγω I. Pisc. 1. 570.
τῷ Ἄρει φιλος γένοιτο II. Gall. 3. 706.
ἀρίγνωτος III. Philopat. 2. 587.
ἀριστεῖος I. D. Mort. XI. 1. 376.
Ἀριστίας. Ἀριστίᾳ al. Ἀριστεῖ I. D. Mort. XI. 1. 377.
Ἀρίστιππος I. Necyom. 13. 474. I. Pisc. 1. 571.
Ἀριστοτέλης I. Tim. 30. 144. Ἀριστοτέλην II. Eun. 3. 354. & 9. 357.
Ἀριστοφανίς I. Merc. Cond. 7. 662.
Ἀριστοφάνης ἐν ταῖς Νεφέλαις I. Prom. 6. 33.
Ἀριφράδης III. Pfeudol. 3. 164.
Ἄρκας . ᾗ τὸ Ἀρκάδων ἀπλίκιον I. D. Mort. XIV. 2. 395.
ἁρμὸν I. D. Mort. XII. 4. 386.
ἀρνευτὸν I. Catap. 1. 620.
Ἁρμονίδης I. Harm. 1. 850.
ἄρνειαι πρὸς II. Jup. Trag. 30. 676.
ἄρτυμαι II. Amor. 5. 402.
Ἄρτος. ἐπ' ἀρίστῳ] ἐπὶ στεφῇ c. g. I. Tim. 17. 127.
ἁρπάζω. ἁρπάσαι abeſt a F. ἁρπάσαι *Jenſius*, ſed Edd. ἁρπάσας II. 2. Ver. Hist. 25. 122.
ᾗ Ἁρπίας γὰρ II. Alex. 2. 209.
Ἁρπαλίδης III. de Domo 5. 193.
ἄρτος αὐτεπιτρίτης I. Pisc. 45. 612.
ἄρτον ἕτοιμον ἐκ ἄκρας φύσεως II. 2. Ver. Hist. 13. 112.
ἀρύω. ἀρύσωμαι al. ἀρύσαιμι I. D. Mort. XVII. 1. 406.
ἀρχαῖος] ἀνώτερον I. Nigr. 4. 42.
ἀρχὴ . πατρίαν ἀρχὴν παραλαβὼν I. D. Mort. XII. 3. 383.
ἀρχὴν τῆς ὕλης II. Icar. 9. 760.
ἄρρω. ἄρρεν decretum eſt I. Catap. 8. 629.
ἄρρωμα. ἀρρωμάτων al. ἀκρωμάτων I. Nigr. 31. 73.
ἀσαφίας al. ἀσφαλίας II. Jup. Trag. 6. 648.
ἀσαφὴς. ἀσαφὲς al. ἀσφαλὲς I. Nec. 7. 465.
ἀσεβῶν I. Pisc. 33. 602.
ἀσθενὴς γὰρ ἡ ψυχὴ II. Amor. 1. 397.
ἄσθμα I. Catap. 3. 623.
ἀσκωλιάζω II. Lexiph. 2. 321.
ἄσπερμος II. Amor. 35. 435.
ἄσπονδος I. Pisc. 36. 605.
Ἀστάρτη III. Dea Syr. 4. 453.
ἀστασίαστος Edd. priores ἀπαθεστάτης II. Phal. Pr. 3. 189.
ἀστὸς . ὁ γὰρ ἀστῶν γε τὸ θέατρον II. Icar. 4. 755.
ἄστυκα II. Bis Acc. 11. 803.
ἐπ' Ἀστραίου II. Lexiph. 2. 321.
Ἀστρολογίης Edd. ἀστρολογίας II. Astr. 1. 360.
ἀσυμφυλος II. Q. Hist. 11. 15.
ἀσφόδιλος I. Necyom. 11. 471.
ἄσωτος εἴ *Vorſt.* ἄσωτός εἰ I. Merc. Cond. 20. 676.
ἀτὰρ II. Icar. 13. 767.
ἄτεγκτος II. Alex. 25. 233.
ἀτέκμαρτος II. Icar. 4. 756.
ἄτεκνος . τὸ ἄτεκνον τὸ πλούσιον I. D. Mort. VII. 1. 355.
ἀτειρὴς . ἀτειρῆ, al. ἀτειρῆς I. Prom. 16. 199.
ἀτιχὴς II. Icar. 10. 761.
ἄτοπος . ἀτοπώτερον al. γελοιότερον I. Nec. 5. 462.
ἀτοπώτατον I. Nec. 4. 461.
ἀτραπὸς I. Catap. 7. 628.
ἀτρέμας al. ἀτρέμα I. Cont. 7. 498.

ἄτυρ-

ἄτριστ᾽ᾳ al. ἄτρις᾽ᾳ I. D. Mort. XXI. 1. 421.
ἄτλα II. Diſſ. cum Heſ. 5. 244.
Ἀθλικὸς . εἰ ὁ Ἀτλικόν μοι ἐπαινῶν εἶπας τὸν Σίφον I. Prom. 1. 24.
αὖ al. ἂν I. Nigr. 4. 42.
αὐγῆς reſtitut. αὐτῆς Edd. ceterae III. Hipp. 7. 72.
αὐθαίρετ᾽ᾳ I. Catap. 4. 625.
αὐθέκας᾽ᾳ II. Phal. Pr. 2. 188.
αὖθις inſertum II. Jup. Trag. 3. 645.
αὖ᾽ᾳ Edd. omnes αὐτὸς II. de Luct. 8. 926.
αὐτίκα μέτιμσι al. αὐθὶς μεθελεύσει I. D. Mar. X. 2. 315.
αὐτίκα μεμνησθαι II. Phal. Pr. 5. 192.
αὐτόμαλον III. Conviv. 12. 426.
αὐτονόμων III. Fugit. 27. 380.
αὐτοπρόσωτ᾽ᾳ . αὐτοπρόσωπον I. Tim. 27. 140.
αὐτὸς al. ἔτ᾽ᾳ I. D. Mort. XXVII. 3. 440. αὐτὸς I. Vit. Auct. 24. 564. αὐτὸς deeſt in Edd. II. Alex. 34. 241. αὐτὸς al. αὐτοὺς I. Tim. 16. 127. αὐτὴ P. codex recte. Edd. αὐτῇ II. Alex. 12. 220. αὐτὸ ex Fl. αὐτῷ cett. II. Imag. 9. 467. αὐτὸ al. αὐτοῦ al. αὐτὰ I. Herm. 36. 779. αὐτὸ τ᾽ ἀργῆς al. αὖ τὸ τ᾽ ἀργῆς κεφάλαιον ἡλικον ἐστιν I. Prom. 7. 191. αὖτὸ Edd. αὐτὸν III. Calumn. 15. 145. ταὐτὸ Edd. τοῦτο. II. Dem. 5. 377. αὐτοῦ al. αὐτὸν I. Tim. 10. 119. αὐτοῦ al. αὐτῷ I. D. Cup. & Jov. 2. 207. αὐτοῦ Edd. αὐτῶν II. Icar. 8. 759. αὐτῷ Edd. omnes ſ. F. R. mavult αὐτῇ I. Cont. 24. 523. αὐτοῦ deeſt in F. I. Tim. 51. 167. αὐτῇ Ψ. deeſt in Edd. II. Salt. 13. 275. αὐτὸν al. αὐτῷ I. Tim. 11. 120. αὐτὸν ὄντα al. ὄντα τ᾽ I. D. Deor. XV. 1. 241. αὐτὸν Edd. ἑαυτὸν III. Mort. Per. 25. 348. αὐτὴν Edd. ἄτλω III. Tragop. p. 647. αὐτοὶ al. μόνοι I. D. Deor. X. 2. 230. αὐτὰ al. αὐτοῦ al. αὐτοῦ I. Nigr. 7. 46. αὐτῶν al. αὐτὰς I. D. Mar. III. 2. 296. αὐτῶν ex emend. Solan. αὐτὸν Edd. III. Saturn. 1. 386. αὐτῶν al. αὐτῷ I. Jud. Voc. 12. 97. αὐτοῖς al. αὐταῖς male I. Nigr. 1. 38. αὐτοὺς al. αὐτοῖς I. Jud. Voc. 11. 96. αὐτοὺς Edd. male αὐτὰς II. 2. Ver. Hiſt. 20. 117. αὐτοὺς al. αὐτοὺς II. Phal. alter 8. 204. αὐτοὺς reſtit. ex Codd. αὐτὸς Edd. II. Tox. 34. 548. αὐτοὺς al. αὐτοῖς I. Tim. 22, 136. ib. 27. 140.
αὐτοῦ Solanus, Edd. αὐτοῦ II. Salt. 81. 312. αὐτοῦ recte B2. αὐτοῦ cett. II. Alex. 4. 211. αὐτοῦ Edd. αὐτοῦ II. Q. Hiſt. 62. 69. αὐτοῦ Edd. αὐτοῦ III. Mort. Per. 32. 354. αὐτῇ Edd. αὐτὴ II. Q. Hiſt. 55. 64. αὐτὸν Edd. αὐτὸν II. Phal. alter 13. 207. αὐτοὺς Edd. αὐτοὺς II. Amor. 23. 423.
αὐτοτελὴς I. Vit. Auct. 21. 561.
αὐτοχειρία II. Phal. Pr. 4. 191.
αὖτως III. Pſeudol. 4. 166.
αὐχμηρὸς I. Prom. 14. 197.
ἀφαιρεῖ . ἀφαιρεύμεθα I. Tim. 18. 129. ἀφαιρεῦμεν, al. ἀφαιρῶμεν I. Herm. 48. 790.
ἀφαιρεῖθ᾽ I. Tim. 22. 132.
ἀφειμένῳ τ᾽ συνήθων I. Jud. Voc. 8. 92.
ὀὐκ ἀφανῶς II. Gall. 8. 714.
ἀφελὴς . ἀφελὲς al. ἀσφαλὲς I. Piſc. 12. 580.
ἀφηκόζω . ἀφηκάζουσιν εὐθὺς I. D. Deor. XXV. 1. 278.
ἀφηκατκῆς II. Bis Acc. 1. 792.
ἄφθον᾽ᾳ I. Piſcat. 1. 570. ἀφθόνοις ex emend. Fabr. & Solan. ἀφθόνως Edd. III. Fug. 17. 374.
ἀφικνέομαι . ἀπίκιτο Ionice dialecto II. Aſtr. 2. 360. ἀπίκιτο Ionice, Edd. autem ἀφίκιτο ib. 9. 364.
ἀφῖξαι F. ἀφίξαι ſ. ἀφίξῃ I. Necyom. 1. 456.
Ἀφόδων Edd. ἀμφόδων III. Hipp. 8. 73.
Ἀφροδίτης ἢ τὸ Ἄρη᾽ᾳ II. Aſtr. 22. 369.
ἄφυκτ᾽ᾳ I. Cont. 8. 500. ἄφυκλα Edd. male ἄφικλα I. Herm. 79. 823. ἄφυκλον Edd. ἄφευκτον II. Q. Hiſt. 62. 68.
ὕστι Ἀχαιῶν Αἰγιεῦσιν III. Deor. Conc. 6. 531.
ἀψίκορ᾽ᾳ III. Calumn. 21. 151.
ἀψιμαχία II. Amor. 10. 407.
ἄωρ᾽ᾳ I. Catap. 5. 626.

B.

Βάδλα I. Mere. Cond. 26. 683.
βαδίζω . βαδίζῃς al. βαδίζεις I. Tim. 24. 137.
βαδίζων ἐπὶ τὴν Λέρναν II. Q. Hiſt. 29. 40.
βάθ᾽ᾳ Guj. παθ᾽ᾳ III. Tragop. p. 661.
βαθυκήτεα al. βαθυπύτεα I. Tim. 26. 139.
βάκηλ᾽ᾳ II. Eun. 8. 356.
βάκτροι II. Gall. 17. 728.
βακχεῖος II. Lexiph. 8. 333.
βαρβαρισμὸς I. D. Mort. X. 10. 374.
βαρβαρ᾽ᾳ ὢν I. D. Mort. XII. 3. 384.
βαρβάρων ex emend. Gron. Edd. & M. βάρβαρον II. Lex. 23. 347.
βαρὺς . ὁ βαρὺ L. ὁ χαλεπὸν I. Piſc. 16, 587.
βασιλεὺς . καὶ τ᾽ βασιλείαν εἶδον. I. D. Mort. XX. 1. 413.
βασιλεὺς . ὁ ἀεὶ ὢν ὢν βασιλεὺς I. pro Lapſ. 13. 736.
ὢν τῶν βασιλέων I. Merc. Cond. 12. 721.
βατὰ v. Notas III. de Dipſ. 2. 235.
βάτραχ᾽ᾳ I. Phic. 9. 577.
βατταρίζω II. Jup. Trag. 27. 673.
βδάλλω III. Diſſ. cum Heſ. 4. 242.
ἡ Βενδὶς δὲ αὕτη II. Jup. Trag. 8. 651.
βίβηλοι al. βεβήλοις I. Sacr. 14. 537.
βιλόνη . ὦ βιλόνης emend. Hemſterh. pro ὦ βλόνης I. Halc. 1, 176.
βία. τὴν βίαν II. Jup. Conf. 4. 629.
βιάζω . βιάζηται al. βιάζεται I. Nigr. 12. 51.
βιάζω I. D. Deor. XXI. 1. 267.
τ᾽ ἐκάϊσε βίον ἐπὶ τ᾽ σκωπὸς II. Icar. 21. 776.
βιστεύω . βιστεύσωμεν al. βιστεύσομεν II. 1. Ver. Hiſt. 36. 99.
βλακεύσας III. Epiſt. Sat. 26. 408.
βλὰξ piſcis omnino inutilis, hic pro ſtupido I. D. Mort. XXVIII. 2. 447.
βλίπω . βλίπεις al. κλίπτεις I. D. Mort. XIII. 1. 390.
ὁ βλοσυρὸς vultu truculentus I. D. Mort. X. 4. 365.
βοηθῶν . τοῖς φίλοις βοηθῶν τὰ τοῦ ἐχθροῦ I. Somn. 9. 13.
ὁ Βοιωτίας III. Demoſth. Enc. 33. 515.
βόρβορ᾽ᾳ al. βάρβαρ᾽ᾳ male I. Prom. 1. 23.
βοῦβαν Edd. pr, male βοῶν III. Hip. 7. 73.
βυβᾶν I. D. Mort. XXVII. 4. 440.
βούγλωσσ᾽ᾳ I. Piſc. 49. 617.
βυλεύομαι . ἐβυλεύσατο al. ἐβουλεύσαντο I. Somn. 16. 21.
βυλευομένους] βυλευόμενοι, ἅτινες L. alii aliter. III. Cyn. 18. 550.
βυλήσιος al. βολήσιος II. Alex. 4. 212.
βούλομαι I. D. Deor. XX. 16. 266. βούλομαι Edd. excepta ſ. βούλεσθαι I. Vit. Auct. 13. 553. βυλομένοις. Edd. βουμένοις II. Alex. 5. 210.
βυλυτὸς I. Catap. 1, 621.

Βούσιμις Edd. male βούσορις II. 2. Ver. Hist. 23. 120.
βρισθύομαι I. Tim. 54. 170.
βροτοῖς Edd. pl. βροτῶν III. Trag. p. 644.
βρόχ☞. πρὸς βρόχον I. Tim. 20. 131.
Βρυτί☞ al. βρυττίας, al. βρυττίας II. Alex. 21. 228.
βρυχάομαι. βρυχωμένῳ al. male βρυχομένῳ I. D. Mar. I. 4. 290.
βρῶμα λυδίον I. Tim. 54. 171.
βυσσοδίψιν corrigend. βυσσοδίψην I. Tim. 30. 144.
βυω. βεβυσμένοις I. Catap. 5. 626.
βωμὸς. ἡ Ἑλίκη βωμὸς I. Tim. 42. 154. βωμὸς Ἑλίκη II. Dem. 57. 393. εἰ γὰ εἰσὶ βωμοὶ II. Jup. Trag. 51. 699.

Γ.

Γάλα ὀρνίθων I. Merc. Cond. 13. 668.
γαλάτων I. Cont. 7. 499.
Γανυμήδης I. D. Deor. IV. 4. 212.
γὰρ restitutum pro κὲ II. Salt. 73. 307. γὰρ *Solan.* γε II. Dem. 3. 376. γὰ Edd. δὲ II. Ann. 51. 619. γὰρ abest in Edd. III. Conv. 33. 440. γὰρ absens insertum II. Salt 75. 308. τὸ γὰ τοιοῦτον II. Q. Hist. 17. 26. γὰ κὲ al. δὲ I. D. Deor. XXV. 3. 280.
Γασίων III. Deor. Conc. 8. 532.
γαστρ. ἐν τῇ γαστρὶ I. D. Deor. VII. 2. 221.
γαστροκνημία II. 1. Ver. Hist. 22. 87.
γε al. γὰ I. D. Mort. X. 9. 373. γε Edd. τε III. Rhet. Pr. 23. 24.
γεγενημένοις *Fr.* γεγενημέ☞ al. III. Conv. 20. 434.
γεγενημένοθ', male Edd. pleraeque γεγενημόθ' III. Char. 19. 630.
γειτονία II. Icar. 8. 758.
γελάσω. ἐγέλασσεν Edd. ἐγέλασεν III. Tragop. p. 650.
γέλοι☞ ἐ γελοί☞ ἀλαφίσμοι II. Icar. 17. 772.
γελοιότερα Edd. ἀναγκαιότερα II. Q. Hist. 28. 38.
γελοίας al. γελοῖ☞ I. Tim. 55. 172.
γελωτα ὀφλισκάνει II. Jup. Trag. 27. 673.
ἀκρατὴς γέλωτ☞ III. Pseudol. 6. 168.
γενειήτης II. Bis Acc. 28. 826.
Γενετυλλὶς III. Pseudol. 11. 171.
Genitivus rarior in ἡμῶν πάντων III. Epist. Sat. 21. 404.
γεννάδας. ὦ γεννάδα I. Cont. 21. 518.
γενναῖ☞ II. Phal. Pr. 5. 192.
γέννησιν Edd. γένησιν II. Salt. 44. 294.
γεννικῶς I. Cont. 14. 510.
γεραιὸς πόλις Εὐβοίας II. Jup. Trag. 25. 670.
γέρρον scutum vimineum I. D. Mort. XIV. 2. 395.
γέρρα αἰσυῖνα scuta viminea I. D. Mort. XIV. 2. 394.
Γετική II. Icar. 16. 771.
γεωμετρικὸς I. Harm. 3. 855.
γῆ. τῆ Ἡλιακῆς γῆς I. Sacr. 11. 535. τὸ μέσον τῆ γῆς II. Salt. 38. 291. γῆς ex L. τῆς Edd. III. Dea Syr. 30. 476. ἐν γῇ al. ὑπὲρ γῆς I. D. Mort. X. 7. 367. γῆν πρὸ γῆς II. Alex. 46. 252.
γίνομαι I. D. Mar. VIII. 2. 309. γενέσ☞ al. γενήσε☞ I. D. Mort. XIII. 3. 392. γένοιτο, al. γένοιτε I. Herm. 35. 777. ἐγεγένητο I. D. Deor. XVII. 1. 245.
γλαφυρὸς I. D. Deor. VII. 4. 224.
γλίχομαι I. Herod. 1. 833.
γλυκὺς I. Vit. Auct. 19. 558.
γλύφω. γλύφων Ἀτ̃ικῶς ἀντὶ τῦ γλύφειν I. Somn. 1. 1.

γνάφαλλον. φασὶ γνάφαλλα τὰ ἀπεξυσμένα I. Jud. Voc. 4. 86.
Γνίφων I. Vit. Auct. 23. 564.
γνώμης *Pell.* γνώμαις II. Par. 27. 857.
γνώμων I. Harm. 3. 855.
γνώριμ☞ deerat in Edd. I. Herod. 1. 832.
γοητεῖαι προηγεῖται I. Tim. 55. 172.
γοητεύω. γοητευομένων Edd. priores γοητευομένοις II. Salt. 63. 301.
γοργὸς II. Asin. 8. 576.
γόργ☞. γεωργὸς marg. *Al.* III. D. Meret. 15. 323.
γράμμα. τὰ τ' τοίχων γράμματα III. de Domo 9. 195. γραμμάτων al. χρημάτων I. Jud. Voc. 8. 93.
γραμματεῖα, *P.* & L. γραμματεία Edd. II. Tox. 16. 524. ib. 13. 519.
γραμματίσης. γραμματιστῶν al. γραμματικῶν I. Merc. Cond. 4. 656.
γραφεῖ *Fl.* sola. Cett. male γράφειν II. Abd. 22. 178.
γράφω. γράψ☞ al. γράψη☞ I. Nec. 2. 458.
γρίφ☞ I. Vit. Auct. 14. 554.
γρόνθ☞ I. Cont. 2. 491.
γρύζω. γρύζειν. γρυτίειν γὰρ λέγεται I. Jud. Voc. 10. 96.
γυαποπώλης II. Lexiph. 3. 323.
γύαρ☞ II. Tox. 17. 526.
γύβιον III. D. Meret. XIV. 322.
Γυλιππ☞ II. Q. Hist. 38. 52.
γυμνὰς al. γυμνὴ I. D. Deor. XX. 14. 264.
γυμνασίῳ II. Lexiph. 5. 328.
γυμνοδερκίομαι, vid. omnino not. III. Cyn. 1. 539.
γυμνοπαιδιαὶ Edd. γυμνοπεδίαι II. Salt. 12. 275.
γυναικίας *Junt.* γυναικεῖ☞ I. Pisc. 31. 599.
γυνὴ Ἀρχιτέλης I. Scyth. 2. 860. ὡς ἐκ γυναικός τις III. Philopl. 2. 31. τῇ γυναικὶ ἐοικότι II. Gall. 29. 748. τὴν γυναῖκα I. D. Deor. XIII. 2. 237. αἱ γυναῖκες III. Conv. 8. 423. γυναιξὶν τ' ἐμαῖς I. Halc. 8. 184.

Δ.

Δάκνω. δακὼν al. ἴσχων I. D. Deor. XX. 6. 258.
δακρύω I. Cat. 12. 634. δακρύσεις *Pell.* δακρύεις Edd. III. Ocyp. p. 671.
δακτύλιον φυλάττει II. Dem. 17. 383.
Δάμαλις I. D. Deor. XX. 7. 259.
Δαμασίας Edd. δαμάσι☞ II. Lexiph. 12. 335. vel potius 339.
Δάμιν τε κὲ II. Jov. Trag. 33. 682.
Δανεὸς I. D. Mar. VI. 1. 302.
δανειστὴς. Βλεψίας ὁ δανειστὴς I. D. Mort. XVII. 7. 441.
Δάτις II. Bis Acc. 9. 801.
δὲ al. δὴ I. D. Deor. XX. 14. 265. item I. D. Mort. XXIX. 1. 448. ὁ' ἂν al. δὲ ἂν I. Jud. Voc. 4. 86. δὲ al. δαὶ I. Prom. 1. 24. δὲ al. δὴ I. Nigr. 16. 55. δὲ abest ab Edd. II. Alex. 23. 231. δὲ ex *Hom.* interitum III. Philopat. 14. 600. δὲ τε μοι omiss. τε in Edd. ib. 9. 595. ὁ' ὃν Edd. δὲ sine praep. II. Par. 10. 847. δὲ Edd. δὴ vult *Marcil.* III. Indoct. 28. 123. δὲ additum ex W. & *Fl.* III. Dips. 1. 234.
δὲ̃ al. δὴ I. Nigr. 19. 57. εἰδὲν γὰ δεῖσει μὴ ταῦτα ἴσχοιμι III. Navig. 44. 276.
δείδω. δείδετε al. δείσετε I. D. Deor. V. 216. ἐδεδείκεσαν not. III. Conv. 12. 426. δειδίστας Edd. δειδότας II. Par. 55. 878.

δύνυμος I. Prom. 15. 198. & I. Nec. 22. 486. ἔδοξεν *Pell.* an ἔδοξεν I. Scyth. 2. 862. ἐδόκει δέ μοι I. Nec. 17. 481. δικρομῶν, *Fenſ.* δικρόμων cum *Pell.* II. Alex. 13. 221.

δικὰς. τῇ Ἀττικῇ δικάδι I. Scyth. 10. 870.

Δικίλεια II. Amor. 24. 424.

δίμα. διίμαλα al. male δίγμαλα I. Cont. 15. 511.

δῖνα I. Catap. 13. 635. τὸ δῖνα δὲ ὅπως ἰδὼν I. Vit. Auct. 19. 558. τ' δῖνα II. Alex. 44. 250. τὸ δῖνα μόνον II. bis Acc. 23. 822.

δινός. δινόν τινα φῆς τ' ἔρωτα II. Gall. 6. 711.

δίομαι I. Piſc. 23. 593. I. Sacr. 1. 525. διόμεθα II. Tox. 63. 567.

Δῆλτ☞ I. Tim. 21. 131.

Δελφικός. ἐκ τοῦ Δελφικοῦ III. Pſeudol. 10. 170.

Δελφοί. ἐν Δελφοῖς II. Jov. Trag. 30. 675. ἐξ Δελφοὺς ἔτω II. Alex. 8. 216.

δυσταιὸς II. Bis Acc. 8. 800.

δίχομαι I. D. Mort. X. 1. 364.

δῶν I. Prom. 3. 187. ἐδύναν non potuerunt II. Icar. 5. 757. διδόξ I. D. Deor. XVII. 2. 246.

δόθεν Edd. δοθὲν II. Amor. 32. 432.

δὴ al. δῖ I. Tim. 28. 141. alias ἤδη I. Halc. 3. 180. alias δῖ III. Indoct. 20. 115.

δηλόω I. Vit. Auct. 19. 558. δῆλα πλέον II. Salt. 38. 291.

δημήγορ☞ I. Tim. 30. 143.

Δημητρι☞ II. Salt. 63. 301.

δῆμ☞ I. Herm. 82. 827.

Δημοσθένης I. Scyth. 10. 870.

δημοτοίητ☞ I. Scyth. 8. 868.

δημοσιικὰς ἐφαλμὼν☞ I. Scyth. 5. 865.

δημοτοιεῖα II. Phal. Pr. 3. 190.

δηόω. διδημωμὸν☞ I. D. Mort. X. 11. 374.

Δηβάκω II. Alex. 35. 242. Δηβάκομεν emendatum Δαλάβομεν Edd. III. Nav. 32. 269.

Δηγγίκω I. Piſc. 14. 586.

δηαίνω. ἐδῆν' al. male ἐδῆσεν I. Merc. Cond. 20. 675.

Δηίφω. δῆρις I. Vit. Auct. 7. 548.

δηκοσίου II. 2. Ver. Hiſt. 14. 112.

Δηκορίου I. D. Mar. VII. 1. 305.

δηκόψας Edd. ἀποῤῥίψας II. Bis Acc. 21. 817.

Δηκρίνω. Δηκρίσεις al. διακρίσεις I. D. Deor. XXIII. 2. 273.

Δηκλάτλω I. Herm. 77. 820. εἰ μὴ Δηκλάτλοιτε al. εἰ μὴ Δηκλάτλητε al. εἰ μὴν Δηκλάτλοιτε I. Prom. 1. 25.

Δήλογ☞ I. Prom. 6. 34. & I. D. Mar. I. 288.

δηλόω I. Piſc. 8. 578.

Δηρώσων recte ex P. δηκείρθ☞ Edd. II. Bis Acc. 33. 833.

Δήμετρ☞. ἐκ Δημήτρος I. Catap. 14. 636.

δηαιρηκοτεύω cum accuſ. I. Nigr. 7. 45.

Δήνιμον τὸ θεωρητικὸν I. Tim. 49. 162.

δηκιγρόθ☞ II. Tox. 61. 565.

Δήνιον II. Lexiph. 2. 323.

δηανύσαλλας al. διανύσαντα III. Rhet. Pr. 5. 5.

Δηπείρου. ἀμφότεροι δηκαρύντες I. D. Mort. XXVII. 3. 439.

Διάσια ἑορτὴ Ἀθήνησι &c. I. Tim. 7. 113.

δηασιεύω I. Tim. 7. 113.

Δηστευάζω. δηστεύσασα al. ἐστεύσασα I. Nec. 16. 478.

δηαστάω I. D. Mort. XIV. 3. 396.

Δηστέμω I. Tim. 21. 131.

Δηστάμω I. Piſc. 27. 597.

διαταράξειν al. διασπαράξειν II. Tyran. 20. 156.

διατείνω I. Piſc. 20. 590. διατεινομένους II. Jov. Trag. 16. 660.

διατριβὴ I. Prom. 16. 199. διατριβὴν II. Icar. 16. 770. τὰς αὐτοῦ διατριβὰς II. Tox. 34. 543.

διατρίβω. διατρ ψῃ Edd. διατρῦψῃ I. Scyth. 8. 867.

διαφθορμοὶ I. Vit. Auct. 14. 554. διαφερομεν ὁρώντων III. Dem. Enc. 43. 521.

διαφεύγω I. Piſc. 4. 573. μυήμῃ διέφυγεν I. Somn. 8. 12. διαφόγοιεν S. διαφύγοιεν al. II. Imag. 21. 479.

διαφθάρω. διαφθαρμὸν☞ τῷ σώματι I. D. Deor. XIII. 2. 237.

διαφορὰν vulgo male διαφθορὰν II. Bis Acc. 28. 183.

Δήφορον I. Herm. 81. 825.

διαφόρω Edd. Δήφορα II. Amor. 8. 405.

διαφυλάττον al. διαφυλάττων I. Tim. 1. 100.

διαχράομαι I. D. Mar. VI. 3. 305.

διδάσκω. διδάξαιτό μοι I. Somn. 1. 2. διδάξας al. διξας I. D. Deor. XXVI. 1. 281.

διδάσκαλ☞. εἰς διδάσκαλον πέμπω I. Somn. 1. 2.

διδόξ al. διδοὺξ I. Merc. Cond. 8. 664.

δίειρα II. Alex. 26. 234.

διξειμι reſtit. ex W. διξίημι Edd. pr. II. Gym. 15. 893.

διξερχομαι. διξελήλυθοτες al. ἐξελήλυθότες I. Merced. Cond. 1. 652. διεξέρχου) II. Jup. Conf. 2. 627.

διέρχομαι I. Merc. Cond. 11. 719. διελθόντες II. 2. Ver. Hiſt. 43. 136.

διεφέροντο II. Eun. 2. 351.

διευκρινῶν I. Herm. 7. 747.

διεχθάνομαι I. D. Mar. VI. 3. 305.

διηγημάτων Edd. λόγων II. Amor. 1. 397.

διητικὰς. διητικῇ κεκτῆξ τ' φόβοι I. Jud. Voc. 2. 84.

δίστημι. διαστὰς al. διασπάσας I. D. Mort. XIV. 3. 396. δίστημι. διαστὰς ib. ἀς δίσταῖν III. Conv. 33. 441.

δίκρατον] δίκρατα πτόα τινὰ ἢ συσιχῇ &c. I. Tim. 12. 120.

δικάσητε reſtit. ex O. διακάσατε Edd. II. Bis Acc. 23. 822.

δικασαὶ abeſt in Edd. II. Bis Acc. 30. 829.

δικαίας ☪ ἀμειρεῖς III. Calumn. 8. 136.

δίκη I. Piſcat. 10. 578. δικαιοσύνης *Solan.* pro δίκης ib. 40. 608.

Δικταῖ☞. Δικταῖον ἄντρον I. D. Mar. XV. 4. 327.

δημοιρίτης II. Jup. Trag. 48. 695. III. Meret. IX. 304.

Διογένης I. Piſc. 23. 592.

διολισθαίνω I. Cont. 1. 490.

Διομήδης II. 2. Ver. Hiſt. 23. 120.

διομολογίω. ἀλλ' ὁδὶ τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ εἶναι διωμολόγει I. Nigr. 26. 66.

Διονύσια I. Piſc. 25. 596.

Διονύσ☞. Διονύσῳ al. Διονυσίῳ I. Prom. 5. 31. τῷ Διονύσῳ III. Dea Syr. 16. 463.

διορύσσω. διορύξας al. ὀρύξας al. male διαῤῥήξας I. Tim. 53. 169.

Δίπλευρ☞ II. 1. Ver. Hiſt. 16. 82.

Δίψα. δίψης al. ἰλύ☞ I. Nigr. 16. 55.

διψάω. διψῶντα κεκραγέναι I. Merc. Cond. 28. 687.

Διώνη I. D. Deor. XXIII. 1. 273.

δοκεῖ Edd. δοκῇ II. Eun. 10. 358.

δοκὼν I. Piſc. 15. 586. ἔδοξεν Edd. & M. ἔδοξα I. Scyth. 11. 872. I. Tim. 49. 162. δόδοται al. δέδοται male I. D. Mort. XV. 4. 401.

δο-

δοκέω. κατὰ τὰ αὐτῷ δοκοῦντα al. κατὰ τὰ αὐτῷ δικαῖα, al. κατὰ τὸ αὐτοδοκοῦν I. Tim. 25. 138.
δοκίω ex W. δοκίει Edd. III. Dea Syr. 10. 456. ib. 1. 451.
δοκοῦντι Edd. male δοκῶντι III. de Domo 23. 204.
δοκῶ al. δοκεῖ I. Sacr. 1. 526.
Δόλιχ⊙] ὄνομα δρόμου III. Dem. Enc. 3. 493.
Δόλων nomen proprium III. Ocyp. p. 665.
δοξης καταφρονῶν II. Par. 52. 876.
δορατιον I. D. Deor. XIX. 1. 250.
δορυφορίσ. δορυφορήσαντις al. δορυφορήσαντες I. D. Mort. VI. 3. 351.
δορυφόρημα II. Q. Hiſt. 4. 5. δορυφορήμασιν II. Icar. 9. 760.
δοχεῖον II. Aſin. 27. 596.
δράματ⊙ Edd. πράγματ⊙ III. Mort. Per. 3. 327.
δράττω. ἐδράξατο II. Aſin. 25. 594.
δράω I. Piſc. 25. 596.
δριπομένων omnes Edd. ſed legendum δριμομένων vel potius βλεπομένων III. de Domo 9. 195.
δρμύ τι ϵ τιταιῶδις II. Icar. 23. 778.
δρόμω W. Edd. δρόμως II. Aſtr. 17. 367.
δρώμεν forſan ὁρώμεν dicit *Solan.* III. Muſc. Enc. 9. 97.
δρωπακίζω II. Dem. 50. 392.
δυεῖν al. δυοῖν vide nott. II. Alex. 8. 215.
δύναμαι. δυνάμθα B. δυνάμεθα I. Catap. 4. 625.
δυνήσται emendatio *Geſn.* δυνήσ⁊ vulgo II. Par. 8. 845.
δυνησόμεθα Edd. δυνησόμεθα II. de Luct. 18. 930.
δύναμαι. δυναμένοις al. δυναμένους I. Herm. 26. 765.
δύναμαι. δύνανται al. δυνατὸς I. D. Mar. IX. 2. 313.
δυνέω. ἐδύνεον Edd. ἐδύνευον male II. Salt. 13. 275.
δύνω. κατὰ τ᾽ γῆς δῦναι I. Piſc. 38. 607.
ϗ δύο τινὲς II. 1. Ver. Hiſt. 8. 76. δύω al. δύο I. D. Deor. XX. 15. 265. δύω I. Vit. Auct. 5. 544. δύω Edd. δύο II. Amor. 37. 439.
δυσελιγκτ⊙ I. Piſc. 17. 588.
δυσίρως. οἱ δυσίρωτις I. Cat. 14. 637.
δυσκάθικτος al. δυσκάτοχος I. Tim. 29. 142.
δυσκληδόνις⊙ II. Amor. 39. 140.
ϵ᾽ Δωδώνη τεὸν II. Icar. 24. 780.
Δωσιάδᾶ ex emend. *Solan.* pro δωσιάδα II. Lex. 25. 350.

E.

Ἑαυτοῦ. ἑαυτὸν al. αὐτὸν I. Nigr. 25. 65. ἑαυτῷ al. ἑαυτοῦ I. Somn. 18. 23.
ἐάω. ἐμὲ μόνον ἔασον τὰ Ἀριστάλυς εἰδέναι I. D. Mort. XIII. 5. 393.
ἐβδόμῳ ϵ πίμπτῳ III. Ner. 4. 638.
ἐγγιλᾶται Edd. an ἀγγίλται III. Adv. Ind. 15. 112.
ἐγγυάω. ἐγγυήσας ἤδη αὐτὴν I. D. Deor. VIII. 1. 226.
ἐγγὺς. ἐγγυτάτῳ an ἐγγύτατα I. Tim. 51. 166.
ἐγκαταλέγω I. Catap. 11. 632.
ἐγκαυμα I. Catap. 24. 646.
ἐγχειρίζω I. Prom. 3. 187.
ἔγχελις. ἐγχέλεις al. οἱ ἐγχέλεις I. Tim. 29. 142.
ἔγχελυς. ἐγχέλεων al. κλεῶν I. Piſc. 12. 581.
ἐγχέω I. Piſc. 24. 594.
ἐγχυθέντ⊙ Edd. ἐκχυθέντ⊙ II. pro Imag. 15. 493.
ἐγχυτρόμυον reſtit. ab *Solan.* ἐκχυτρόμυον Edd. pr. II. pro Imag. 29. 506.
ἐγὼ. ἡμῶν al. ἡμᾶς I. Tim. 9. 117. ἡμῶν al. ἡμῖν I. D. Deor. IV. 2. 209. ἡμᾶς ib. XXII. 4. 272. μοι al. μοὶ I. Jud. Voc. 2. 84. I. Prom. 2. 26. ἡμῖν al. ἡμῶν I. D. Mort. X. 1. 363. I. Nigr. 9. 48. I. Prom. 2. 27. ἡμᾶς al. ὑμᾶς I. Prom. 16. 199. I. Piſc. 30. 599. ἐμοί γε Edd. ἔχομαι II. Bis Acc. 12. 806. μοι *Geſn.* μὴ III. Soloec. 12. 583. μοι ex emend. *Solan.* decrat in Edd. II. Aſin. 16. 583. ἡμέων II. Jup. Trag. 34. 683. ἡμῖν Edd. omnes II. Gym. 20. 900. ἐμὶ Edd. ἐμοὶ II. Amor. 9. 406.
ἔδοσα W. αἴδοσα II. Q. Hiſt. 22. 30.
ἔδ⊙ II. Jup. Trag. 44. 692.
ἑθελοκακέω. ἑθελοκακεῖ] ἑθελοκολακεῖ F. adſcriptum ἑθελοκακεῖ ex P. I. Somn. 18. 23.
ἐθέλω I. D. Mort. XX. 3. 415. ὅτοι ἐθέλωσιν &c. ſeptem ſeq. verba in Edd. omiſſa ſunt I. Scyth. 10. 87. ἐθελήσει ἴν γε Edd. ἐθελήσειέ γε II. Bis Acc. 15. 809.
ἔθ⊙. λάτ τᾶ ϵὐ ἔθει λεγομένᾳ κοινὸς Ἑρμῆς I. Somn. 9. 14.
ἐθῶν al. ἠθῶν al. ἐθνῶν I. Tim. 42. 155.
ἔθω. εἰώθει ex P. εἰώθη Edd. II. Alex. 55. 259.
εἰ additum a *Solano* III. Navig. 14. 257.
εἰ Edd. ſed ὁ legendum adſcr. *Solan.* II. Abd. 18. 175.
εἰ ϗ in G. deeſt ϗ I. D. Mort. VII. 2. 357.
εἰ μὴ ϗ II. Gall. 28. 745.
εἰ ϵἶεν Edd. εἶπερ ἦν II. Eun. 7. 356.
εἰ πάσας leg. ὁπόσας vel εἰ πολλὰς dicit *J. F. R.* II. Aſin. 3. 570. εἰ omiſſum in Edd. II. Gall. 13. 721.
εἰγε al. ἴνγε al. ἴτε I. D. Deor. XVIII. 2. 249.
εἰδὼν ubique legitur II. Aſin. 11. 580.
εἰδίχθης I. Piſc. 48. 616.
εἰδῶμεν. εἰδότις Edd. εἰδέντες I. Herm. 75. 819. ὃ ϗ οἶδ᾽ ὅτως III. Calumn. 21. 151. οἶδα F. οἶδα I. Cont. 10. 503. ὡς ἂν εἰδῶς ἅπαντα ib. 1. 488.
εἰδήμοι. εἰδῆναι βούλομαι I. Catap. 11. 632.
εἰδῶ. εἰδότας al. εἰδέντες I. Tim. 15. 126. οἶδα γοῦν τινας ib. 26. 139. ἰδῇς al. εἰδῇς I. Somn. 15. 20. ἰδὼν al. εἰδὼ ἐς I. D. Mar. XIV. 2. 323. εἴδῃς al. οἶδας ib. XV. 1. 325. ἰδοὺ al. ἂν ἰδοὺ I. Piſc. 51. 618. οἶδα B· εἶδον I. Catap. 27. 649. ἰδὼν ὄνυχα λέοντος I. Herm. 54. 795. οἶδ᾽ Edd. εἶδ᾽ quod revocandum II. Tyran. 11. 147.
εἰκαστικὸν Edd. εἰκὸς II. Alex. 22. 230.
εἰκόν. τὰν εἰκόνα W. τὰς εἰκόνας Edd. II. Salt. 14. 276.
εἰκοσι Edd. ἑπτὰ ϵ ὀκτὼ II. Q. Hiſt. 20. 28.
εἰκὸς ἔτι Edd. & M. εἰκοσιν ἔτη melius *Solan.* I. Herm. 59. 800.
εἰκω ὡς ἔοικεν II. Par. 30. 859.
εἴματα reſtit. ὄμματα Edd. III. Dea Syr. 32. 478.
εἰμὶ. ὑποστικῶς ᾖ III. Ocyp. p. 665. v. not. εἰμὶ. ἐστ deeſt in F. I. Nigr. 14. 53. ὃν *Fenſ.* vult ὄντως III. Calumn. 16. 145. τ᾽ ὄντων F. τούτων I. Vit. Auct. 18. 557. ἂν in al. deeſt I. D. Mort. XII. 6. 387. εἶναί τις I. Piſc. 6. 576. εἶναι al. οἶμαι al. ἐκείνῳ al. ϗ I. Herm. 73. 815. ἐὼν I. Catap. 1. 620. ἔστι μὲ ϗ II. Jup. Trag. 23. 668. ἔσ᾽ ἂν *Solan.* ἔστ, ἂν I. pro Lapſ. 11. 735. ὄντα al. ὄντι I. Tim. 56. 174. ἔσται ex L. & W. ἔστω Edd. III. Diſſ. cum Heſ. 8. 245.
εἶμι. ἴθι Edd. ἰθὶ III. Rhet. Pr. 10. 11.
εἰνὶ al. ἐνὶ III. Fug. 30. 382.
ὡς ὑδ᾽ εἰπεῖν καλὸν III. Adv. Ind. 16. 113.
εἰργάσω Edd. male ἠργάσω I. Herm. 71. 813.
εἰρωτᾷ II. Aſin. 41. 609.
εἰρω. ἐρεῖν al. ἐρωκέναι I. D. Mort. XXVII. 1. 438.
εἰρωνικὸν I. Piſc. 22. 592.
εἷς. μίαν I. D. Mort. I. 1. 328. ἑνὸς ϗ II. Salt. 83. 313.
εἰς δὲ ἀμείνονα βίον II. Amor. 49. 453.

εἰσδέχομαι. ἐσιδέξατο F. ἐκδέξατο I. Necyom. 10. 471.
εἰσδέχομαι I. Tim. 37. 139.
εἰσαῦθις al. εἰς αὖθις I. Merc. Cond. 3. 655.
εἰσκομιζομένῳ al. ἐκκομιζομένῳ II. Gall. 12. 720.
εἰσέρχομαι. εἰσήρχοντο ἀπαγριώμενοι leg. ἐξήρχοντο I. D. Mort. III. 1. 338.
οἱ Gr. ἀπ. Nil mut. Edd. sed οἱ τ habent pro τ οἱ I. Herod. 2. 833. οἱ πρώτης δεικνὺς μονάδ᾽ II. Alex. 11. 219.
Ἐκάβη I. Sacr. 2. 528.
ἑκάσῃ al. male ἑκασῷ I. Herm. 52. 793.
ἕκας᾽ *Fenſ.* ἑκάσης I. Herm. 26. 765.
ἑκάστοτε II. Aſin. 29. 598.
Ἑκάτη I. Cat. 7. 628. Ἑκάτης δεῖπνον I. D. Mort. I. 1. 331.
ἕκ γε Edd. ἕκ τε II. Tyran. 14. 152.
ἐκεῖ᾽ I. D. Mort. XIII. 5. 394. ἐκεῖτο al. ἐκεῖνον III. Calumn. 15. 145. ἐκείνας ex Mſ. Gr. ἐκείνῃ Edd. priores II. Alex. 39. 245. ἐκείνῃ τὴν al. ἐκείνης τ᾽ I. Merc. Cond. 42. 704. ἐκείνῃ W. & L. ἐκείνοις Edd. II. Q. Hiſt. 26. 34. ἐκείνῳ recept. ex *J.* ἐκεῖνον Edd. II. Par. 52. 876. ἐκεῖνοι ſic Edd. ἐκείνου vult *Solan.* III. de Domo 23 203.
ἐκθηλύνω. ἐκτεθηλυμμένῳ effeminato, I. D. Deor. V. 3. 214.
ἐκθόρῳ I. D. Mar. II. 3. 293.
ἐκκεκώφωται Edd. ἐκκεκώφηται II. Bis Acc. 1. 792.
ἐκκινόω. ἐξεκεκίνητο L. & *P.* ἐξεκίνητο Edd. II. Tox. 15 523.
ἐκκόπτω. ἐξεκέκοπτο Edd. ἐξέκοπτο II. Jup. Trag. 16. 661.
ἐκλελῆσθαι πάλαι II. Bis Acc. 8. 799.
ἐκλελοχότας receptum pro λιοῦσας Edd. III. Sol. 5. 563.
ἐκρέω I. P. ſc. 10. 579.
ἐκτὸς deeſt in Edd. II. Jup. Conf. 10. 634.
ἐκτριψαῖς Edd. ἐντρίψαῖς III. Mort. Per. 25. 349.
ἐκτραχηλίζω II. Tox. 14. 521.
ἐκφορέω. ἐξεφόρει] ἀπήντασι, ἐξέφερε I. Tim. 12. 120.
ἐκφύω. ἐκπεφυκότα al. ἐμπεφ. I. Tim. 29. 142.
ἐκχύω. ἐκχυθησόμενα al. male ἐκλυθησόμενα I. Cat. 17. 640.
ἑκὼν. ἑκόντες εἶναι I. Merc. Cond. 2. 653.
ἐλαύνοῦσις al. διώκουσις II. 2. Ver. Hiſt. 26. 123.
τὰ ἐλεγεῖα III. Conviv. 41. 445.
τῇ Ἐλέᾳ βωμῷ II. Bis Acc. 21. 818.
τ᾽ Ἐλεφαντίων II. Gall. 6. 712.
ἐλίφες. ὅτι τ᾽ ἐξ Ἰδῶν ἐλίφηλα I. Sacr. 11. 535.
ἐλκεῖται. ἐλκυψομεν O. ἐλκύψομαι I. Piſc. 24. 594.
Ἕλλαν. τὴν Ἑλλήνων σωτῆρα II. Jup. Trag. 13. 656.
Ἕλλησιν deeſt in Edd. II. Phal. alter 8. 204.
Elliptis adverbii ἕνεκα, in τούτου ἀγαθοῦ ἀνὴρ ταῦτα III. Adv. Ind. 5. 103.
ἐλπὶς II. Salt. 81. 312.
ἐλπόδιον. ἢ ἐλπέδιον ἡμῖν γένῃ III. Deor. Conc. 7. 531.
ἐλπίδας Edd. ἐλπίδα III. Epigr. 2. p. 675.
ἐλπίζῃ Edd. ἐλπίζει II. Q. Hiſt. 39. 52.
ἐμαυτ᾽ς. ἐμαυτὸν al. ἐμαυτᾶ I. Prom. 4. 188.
ἐμβάται. ἀπὸ τ᾽ ἐμβατῶν I. Necyom. 16. 479.
ἐμβαίνω. ἐμβαίνοις al. ἐμβαίης al. ἐμβαίνῃς I. D. Mort. X. 8. 370.
ἐμβοήσωμεν ex O. ἐκβοήσωμεν Edd. III. Nav. 10. 255.
εἰς τὸ ἔμπαλιν I. Cat. 15. 638. ἔμπαλιν ἢ al. οἱ Παλλήνη οἱ III. Nav. 3. 249.
ἐμπαρώνησαν ex emend. *Solan.* ἐπαρώνησαν Edd. III. Conv. 2. 419.
ἐμπιμπλὰς II. Jup. Trag. 46. 694.
ἐμπίμπρημι. ἐνεπιμπράμην al. ἐπεπιμπράμην I. Cat. 12. 634.
ἐμπίπτω. ἐμπεσὼν Edd. ἐμπεσόντα Gr. III. Fug. 2. 366.
ἐμπὶς I. Cont. 8. 501. III. Muſc. Enc. 1. 91.
ἐμπορία. ἐμπορίαι F. ἐμπορεῖαι I. Cont. 11. 504.
ἐμπρίω. ἐνέπρισ al. σωέπρισε I. Somn. 14. 19.
οὐ Edd. pr. ἐπὶ II. Aſin. 17. 585. deeſt in Edd. II. Jup. Trag. 20. 665. addit *Solan.* II. Aſtr. 10. 365. οὐ Edd. ſed G. L. ἐνὶ rectius II. Q. Hiſt. 12. 17. οὐ γειτόνων reſtit. ex *P.* οἱ γειτόνων antea editum erat II. Bis Acc. 9. 802. ἓν ex M. οὐ Edd. III. Dea Syr. 35. 480. ἕν τι ἑκάσῃ II. Imag. 16. 475.
τ᾽ ἀναγκ᾽ ἀποδημίας II. Icar. 1. 752.
ἀνάλι᾽. ἀνάλιοι ἀλόγοι I. D. Mort. I. 1. 288.
ἀναντίωμα. ἀναντιώματα *Fenſ.* ἀναντιώτ. I. Herm. 21. 765.
ἀναντί᾽ I. Piſc. 20. 590.
ἀναποθήσκω. εἶτα οἱ μ᾽ ὑμῶν ἀναποθήσκ. I. Herm. 75. 817.
ἀναυλ᾽. φωνὴν ἄναυλον I. Somn. 8. 12. II. Amor. 5. 402.
ἀναύω. ἀναυσάμβ᾽ al. ἀγκαυσάμβ᾽ I. Tim. 6. 112. ἀναυσαμώνω C. male ἀκκαυσαμώνω I. Prom. 18. 201.
ἀνδέκνυμαι II. Amor. 46. 450.
ἀνδ.ῶς al. ἀνδρὶς I. Merc. Cond. 5. 660.
ἄνδρ᾽ additum ex O. aberat in Edd. III. Nav. 18. 260.
ἀνδοξ᾽ I. D. Mort. XX. 1. 413.
ἀνεδύσατο ex M. & S. ἀνεδήσατο al. III. Dea Syr. 27. 473.
ἄνεκα. αὐτὴς ἕνεκα πάντα ἐπιτηδεύοντες &c. V. Schol. I. Nec. 5. 463.
ἄνειμι. ἀνὴρ al. ἦν I. Tim. 8. 115. ἃς ἀνῆν II. Icar. 11. 763. ἀνῆν μέν μοι III. Diſſ. cum Heſ. 4. 242. οἱ τ᾽ ἀνόντες II. Phal. Pr. 5. 192.
ἀνθυσιασμὸς III. Dem. Enc. 5. 494.
ἀνὶ Edd. ἀπὶ male II. Jup. Trag. 32. 679.
ἀνταίκρουν᾽ I. Tim. 56. 173.
ἀνῆπται G. ἀνεῖται III. Herc. 1. 82.
ἄνοπλ᾽. ὁ ἀνοπλ᾽ I. D. Mort. X. 7. 367.
ἀνοχλῶ al. οὐ ὄχλω I. pro merc. Cond. 30. 689.
ἀνοχλίαν. μὴ ἀνόχλει ἐν O. addit τ᾽ μηδ᾽ ὁτιοῦν κεκτημένον μάστλω I. D. Mort. XXII. 3. 425.
ἀνσιὰν I. D. Deor. XIV. 2. 239. ἀντίμπω I. Scyth. 1. 859.
ἐν τε *AIW.* τὰ οὐ II. Q. Hiſt. 6. 8.
ἄνωθεν I. Vit. Auct. 26. 566.
οὐ τοσοῦτα III. Conv. 15. 428.
ἄντεχ᾽. ἀντίχοι *V.* ἄτεκνοι I. pro merc. Cond. 7. 662.
ἀνυγχάνω. ἀντύχοιμι al. ἀντύχω I. Tim. 5. 110.
ἀντυπόω. τὰ χρώματα τ᾽ φαινόντων τοῖς ὀφθαλμοῖς ἀντυπωμένα φέρων I. Somn. 8. 12.
ἀνύπνιον] τ. κατὰ ὕπνον I. Somn. 5. 8.
ἐξ ᾧ δίκα I. Prom. 20. 203.
ἐξ ἔρως᾽ al. ἐξαίρετ᾽ I. D. Deor. XXII. 1. 269.
ἐξαγορεύω I. Piſc. 33. 601.
ἐξαγών᾽ II. Abd. 26. 182.
ἐξαλείφω I. Piſc. 36. 605.
ἐξαμβλόω. τὴν ἔνοιαν τ᾽ εἰρημένων ὅτω τυχὸν ἐξέμβλακας I. Somn. 8. 12.
ἐξανθέω I. D. Mort. XX. 4. 416.
ἐξαπατάω I. D. Mort. XIII. 1. 390.
ἔξαρν᾽. οὐκ ἔξαρν᾽ γένοιο I. D. Mort. XIV. 1. 394.
ἔξαρνοι ἦσαν II. Phal. prior 6. 193.
ἐξεῖμι I. Cat. 8. 630. ἐξεῖναι al. ἐξιέναι I. Herm. 47. 788. ἐξεῖναι ἰφίστι II. Bis Acc. 4. 797. ἔξεστι. ἐξὸν al. ἐξεῖναι I. Jud. Voc. 10. 96.
ἐξεργάζομαι. ἐξειργασκόμεθα al. ἐξειργασάμ. I. Cont. 4. 496.
ἐξέρχομαι. ἐξελύθη v. notas III. Pſeudol. 27. 184.

ἐξέτασις I. Prom. 12. 195. ἐξευρίσκω I. P. sc. 15. 586.
ἐξηγέομαι II. Q. Hist. 27. 35. ταυτῶν ἐξῦρον I. Scyth. 7. 866.
ἐξοπλίζω. ἐξοπλισάμβροι al. ἐξαυλισάμβροι II. 1. Ver. Hist. 37. 100.
ἐξορακίζω I. Sacr. 4. 529.
ἐξυπτάζω I. Catap. 16. 639.
ἔξω βέλης III. Conv. 2. 419.
ἐξωθέω. ἐξωσθεὶς al. ἐξωθεὶς I. Tim. 38. 150.
ἐξωμίας I. Vit. Auct. 547. ἐξωμίδιον ib.
ἑορτὴ I. Tim. 7. 113.
ἐὸς. δοτῆρας ἑὰν al. ἐὰν I. Prom. 18. 201.
ἐπ' ἐμοὶ II. Phal. Pr. 4. 191. ἐπὶ al. ἐν I. Nigr. 7. 45.
ἐπάγω. ἐπήγετο B. male ὑπήγετο I. D. Mort. XXVII. 2. 439.
ἐπαιάζω. ἐπαιάζοντα al. ἐπαιανίζοντα I. D. Deor. XIV. 2. 240.
ἐπαινέω. ἐπαινέσειε I. D. Deor. XVIII. 2. 248. I. Merc. Cond. 20. 675. ἐπαινήσειε Edd. ἐπαινέσειε II. Amor. 37. 439. ὅτι μοι πρὸς τὰς σὰς πράξεις ἐπαινέσαι ἐτόλμησε I. D. Mort. XIV. 3. 396.
ἐπαινῶ variat καπεινῶ, ἐπεινῶ, & αἰπεινῶ I. Nec. 9. 469.
ἐπαίρω. ἐπῆρκεν al. ὑπῆρκεν I. D. Mort. X. 9. 372.
ἐπαίτης I. D. Deor. XIII. 1. 236.
ἐπακούω. ἐπακούσας al. ὑπακούσας I. Tim. 34. 146.
ἐπαμύνω. ἐπαμύνειεν al. ἐπαμύνειν alii addunt αὐτῷ δύνανται I. Prom. 1. 185.
ἐπαναιρέομαι I. Herm. 85. 829.
ἐπανατείνω. ἐπανατείναις al. ἐπανατείνειε I. Cat. 13. 635.
ἐπάνειμι. ἐπανιοῦσα al. ἀνιοῦσα I. Pisc. 13. 581.
ἐπανίστημι. ἐπανας᾽ας Edd. ἀπανας᾽ας II. Amor. 5. 403.
ἔπαυλις II. Asin. 17. 585.
ἐπεὶ al. ἔτι I. Prom. 16. 199. ἐπεὶ al. εἶπε ἐπεὶ I. D. Mar. XII. 1. 319. ἐπεὶ male procul dubio pro ἐπὶ I. Pisc. 42. 609. ἐπείπερ ib. 23. 593. ἐπεὶ γὰρ ἐπίθηκα τῇ θύρᾳ τὸ πῶμα al. ἐπεὶ δὲ ἔθηκα τῇ θύρᾳ τὸ πῶμα I. D. Mar. II. 2. 292.
ἐπειδὴ τάχιστα I. Pisc. 29. 598.
ἐπεισικυκληθησαν III. Deor. Conc. 9. 533.
ἐπεισκληθῆναι *Kust.* vult ἐπεισκυκληθῆναι III. Phil. 29. 55.
ἐπερειδομένῳ II. Gall. 10. 717.
ἐπεισπεισὼν an. ἐπεισπαίσας III. Meret. XV. 322.
ἐπεισπαίω. ἐπεισέπαισεν ex emend. *Kusteri*, ἐπεισέπεισον Edd. pr. III. Meret. XV. 323.
ἐπελπίζω sperare facio I. D. Mort. V. 2. 345.
ἐπέλασις. ἐπελάσεις Edd. ἐπελεύσεις II. Q. Hist. 28. 37.
ἐπεμβαίνω. ἐπεμβᾶς al. ἐπιβᾶς I. Tim. 56. 174.
ἐπέστρεψε Edd. ὑπέστρεψε II. Bis Acc. 17. 813.
Ἐπευφρατίδι al. ἐπ' Εὐφρατίδι I. Pisc. 19. 589.
ἐπηγόμην Edd. ἐπευγόμην II. Amor. 10. 408.
ἐπήκοα *Solan.* vult ὑπήκοα III. Philopf. 29. 56.
ἐπῆλθεν al. ἐπῆκεν II. Jup. Trag. 44. 692.
ἐπηλυγάζω II. Jup. Trag. 8. 651. III. Calumn. 1. 125.
ἔπηλυς III. Pfeudol. 11. 171.
ἐπήρεια II. Amor. 46. 449. I. pro Lapf. 1. 724.
ἐπὶ Edd. ὑπὸ III. Pfeud. 7. 169. ἐφ' ὅ, τι al. ἐφ' ὅτῳ I. D. Mar. XV. 4. 327. ἐπὶ τῷ αὐτοῦ δίκῃ II. Phal. Pr. 5. 192. ἐπ' ἴσης ἀξίας ex emend. *Gesn.* ἐπίσης ἀξίας Edd. III. Dem. Enc. 10. 498.
ἐπὶ κωμίων al. male Ἐπικωμίων II. Q. Hist. 24. 32.
ἐπιβαίνω I. Catap. 8. 629. ἐδὲ ἐπιβῆναι I. Nigr. 26. 64.
ἐπισήσειε. *Pell.* ἐπισῆσαι III. Mort. Per. 39. 359. ἐπισήσας II. Jup. Trag. 41. 688. ἐπισαίσεις al. ἐπιχειρεῖς I. D. Deor. XXII. 4. 272.
ἐπισάτης. ἐπισατῶν al. ἐπισατῶν ὀδυρομένων I. D. Mort. XXII. 2. 424.
ἐπισεύλιον. ἐπισεύλευσαν al. ἐπισούλιον I. D. Deor. XXI. 2. 268.
ἐπίσευλος. ἐπισευλόταλον al. ἐπισευλευτόταλον I. D. Mar. II. 2. 292.
ἐπισολὴ. ἐπισολαῖς al. ἐπηβολαῖς I. Tim. 13. 122.
ἐπισυγγνώμαι. ἐπισυγγνῶτε Edd. ἐπεσύγνωτε II. 1. Ver. Hist. 6. 74.
ἐπισυνάμαν I. Herm. 70. 812.
ἐπισυνίκνυμι. ἐπισυίξαιο al. ἐπισυίξαις I. Tim. 6. 112. ἐπισυνικνύμην I. Harm. 3. 855. ἐπισευξόμην al. ἐπισυίξάμην II. Asin. 52. 620. ἐπίσευξε III. Dea Syr. 25. 47 t.
ἐπισυράσιμον I. Somn. 9. 13.
ἐπίσδοξον ex W. ἐπίσδυξε Edd. III. Dem. Enc. 3. 493.
ἐπισημαίω. ἐπεσήμηνεν *T. H.* mallet ferme & merito ἀπεσήμηνεν I. Sacr. 2. 527.
ἐπισθενίαν I. D. Deor. XIV. 2. 240.
ἐπισυμέαι φυσικαὶ II. Gall. 27. 744.
ἐπισυκᾶς τινας λόγους II. Gall. 23. 737. ἐπισυκῆ τε καὶ μέτριον II. Phal. Pr. 2. 188. ἐπισυκὸς II. Astr. 15. 367. ἐπισυκῶς I. D. Mort. VII. 1. 356. ἐπισυκαλαιώσομαι. ἐπισυκαλαμησόμβροι Edd. ἐπισυκαλαμησόμβροι II. Tox. 16. 524.
ἐπισυκαλῶ. ἐπισυκαλοῦντο II. Phal. Pr. 4. 191.
ἐπισυκρὶ I. Vit. Auct. 14. 553.
ἐπισυκλοσθῆναι Edd. pr. ἐπισυκλεισθῆναι III. Philopf. 36. 63.
Ἐπισυκούρι. Ἐπισυκούρειοι W. Ἐπικούριοι I. Herm. 36. 779.
Ἐπισυκρῖ I. Pisc. 43. 611.
ἐπισυρίαν pro ἐπιτυγχάνω II. Astr. 2. 361.
ἐπίσυσσε. ἐπισύσσω al. ἐπισύσσω I. D. Mort. X. 9. 371.
ἐπισυλαμβάνομαι. ἐπεσύλαπτο al. ἀπεσύλαπτο I. D. Mort. IX. 2. 313. ἐπεσυλαβόμην al. συνεπεσυλαβόμην I. D. Mort. XXII. 2. 424.
ἐπισυνθάνομαι. ἐγὼ δὲ ὁ χρυσοῦς ἐπισυλαθόμβρος I. pro Lapf. 1. 724. ἐπισυλησμένοις al. ἐπισυλησμένοις male I. Tim. 9. 116.
Ἐπισυνίδης qualis. I. Tim. 6. 111.
ἐπισυστρέω. ἐπισυστρέσαντε III. Philopf. 24. 52.
ἐπισύγνυμι I. Tim. 43. 155.
ἐπισυόω I. D. Deor. XX. 2. 254.
ἐπισυόω. ἐπεσυόθησαν Edd. ἀπεσυόθησαν II. Amor. 16. 416.
ἐπισυόσας] ἐπισυοῦ Mf. Gr. ἐπισυόσας Edd. & M. II. Q. Hist. 10. 14.
ἐπισυῶς Schol. & *Fl.* ἐπισυμῶς ali II. 2. Ver. Hist. 25. 122.
ἐς τὸ ἐπιὸν II. Phal. Pr. 5. 192.
Ἐπίσυρ nomen propr. III. Meret. XIV. 320.
ἐπίσαν ὄντων al. ἐπισαρόντων I. Merc. Cond. 26. 657.
ἐπισάρειμι. ἐπισαρόντ I. Merc. Cond. 4. 684.
τὰ ἔπισλα ſupellex, I. D. Mort. X. 1. 364.
ἐπισλήσω. ἐπισλῆξαι al. ἐκπλῆξαι I. Herm. 31. 772.
ἐπισλέκω. ἐπισεσλεγμένον al. ἐπ—μένα I. Cont. 16. 512.
ἐπίσποια. ἐπισποίᾳ al. ἐπισοίᾳ I. pro Lapf. 15. 737.
ἐπισολῆς I. D. Mort. X. 1. 364.
ἐπισολὺ I. Pisc. 2. 572.
ἐπισπρέσω. ἐπισπρέσῃ al. ἐπισπρέσει I. D. Mar. I. 3. 290.
ἐπισῤῥίω. ἐπῤῥῖσι al. ὑπῤῥῖσι I. D. Mort. IX. 2. 360. τῷ ἐπισῤῥίοντ I. Tim. 18. 129.
ἐπισημαίνω I. D. Deor. IX. 1. 228.
ἐπίσημ I. Tim. 41. 153. I. Catap. 9. 630.

ἐπίσημ℗ al. ἔνδοξ℗ I. D. Mort. XX. 1. 413.
ἐπισκήπτω. ἐπισκήψας I. Tim. 30. 142.
ἐπισκοτέω. ἐπισκόπει al. ἐσκόπει I. Somn. 15. 20. & 21.
ἐπισκόπησον al. ἐπισκοπεῖς al. ἐπισκοπῆς I. Herm. 41. 784.
ἐπὶ σκοτοῦ forſ. ἐπισκόπει II. Amor. 16. 415.
ἐπίσκοπ℗ ἕσα I. Piſc. 21. 591.
ἐπισπάομαι I. D. Deor. XIV. 2. 240. I. Scyth. 3. 863.
ἐπισπάω. ἐπισπασάμεν℗ al. ἀλλεγαγὼν I. Cat. 12. 633.
ἐπισπασάμεν℗ Edd. ἀσπασάμενος III. Rhet. Pr. 12. 13.
ἐπισείω. ἐπισειλε al. ἀπέσειλε I. D. Deor. X. 2. 231.
ἐπίτηδες. ἐπίτηδες al. ἔτως I. D. Mort. XVI. 3. 404.
ἐπιτίθημι. ἐπίθε al. ἐπίθες I. D. Deor. XX. 12. 263.
ἐπιτίμι℗ I. Merc. Cond. 4. 657.
ἐπιτρέφω. ἐπιτέθραμμεν℗ III. Calumn. 2. 127.
ἐπιτυχέω] ὅρα τὸ ἐπιτυχεῖν κείμενον ἀντὶ τῦ ἐντυχεῖν, ἢ δοτικὴ συντάσσεται I. Nigr. 2. 40.
ἐπιφέρω. ἐπιτέγκας I. Tim. 37. 149.
ἐπιφημίζω al. ἐπευφημίζω I. Prom. 1. 24.
ἐπιτθιγξομαι II. Q. Hiſt. 23. 31.
ἐπιφυσάω I. Necyom. 18. 481.
ἐπιχαίνω. ἐπιχαίνετε al. ἐπιχαίρετε I. D. Mort. VI. 3. 349.
ἐπίχειρον. τὰ ἐπίχειρα] μισθοὺς, τὰ ἀφ' ἑ χειρῶν κέρδη &c. I. Tim. 4. 106.
ἐπιχειρέω. ἐπιχείρησε al. ἐπιχείρισε I. D. Deor. XVIII. 1. 248.
ἐπιχρίσ℗ al. ἐπίχρυσ℗ I. Tim. 28. 141.
ἐπιψεκάζω. ἐπιψεκάσασαν al. ἐπισκιάσασαν I. Merc. Cond. 27. 686.
ἐπόμνυμι. ἐπομοσάμεν℗ Edd. male ἐπωμοσάμεν℗ I. Tim. 47. 160.
ἔπ℗. ἐπῶν al. ἐπαίνων I. Harm. 4. 857.
ἐποχέω. ἐποχεμένη al. ἐπηχεμένη I. Prom. 6. 32.
ἑπτὰ ὧν ἓ ἀπάντων III. Fugit. 9. 370.
ἑπτότης I. Cont. 17. 514.
ἑπωμίζω v. nott. III. Philopat. 4. 590.
ἔρασας Edd. ἐργάτας II. Q. Hiſt. 9. 13.
ἐργάζομαι. ἐργάσε] Edd. ἐργάζεται II. Lex. 21. 346. ἐργάσασ℥ ex emend. *Jenſii*, εἰργάσασ℥ Edd. male III. Fug. 6. 368. ἐργάσασ℥ *Fl.* ἐργάσασ℥ al. III. Ep. Sat. 39. 417.
ἐρεσχελοῦσα III. Muſc. Enc. 10. 97.
ἐσὺ Ἐρέα III. Dea Syr. 28. 474.
ἐρημία. τὴν Πισαίαν ἐρημίαν I. Sacr. 11. 535.
Ἔρμωσιν III. Dem. Enc. 2. 492.
Ἑρμῆς. κοινὸς Ἑρμῆς I. Somn. 9. 14. I. Cont. 12. 507. I. Herm. 52. 793. Ἑρμῆν al. Ἑρμῆ male I. Tim. 37. 149. I. Vit. Auct. 26. 566. I. Cat. 1. 621.
ἓ Ἑρμῶν ἴσως II. Jup. Trag. 43. 691.
Ἑρμίδιον al. Ἑρμώδιον al. Ἑρμαῖδιον I. Cont. 1. 490.
Ἑρμάτιμ℗ Edd. male Ἀνν. I. Herm. 48. 789.
ἔρομαι I. Piſcat. 19. 589. ἤν ἴρη II. Icar. 31. 788. ἤρετο al. εἴρετο I. D. Deor. XX. 4. 255.
ἔρχομαι] εὔχομαι *V2.* leg. ἴχομαι III. Philopat. 13. 598. ἐρχόμβροι *Gron.* ἐπόμβροι I. Herm. 5. 745.
ἑρπὸν βεβαιοτέρως II. Amor. 36. 437.
ἐς al. πρὸς I. D. Mort. XIII. 5. 393. ἐς Edd. male εἰς III. Tragop. p. 663. ἐς τὸ εἶσω al. εἰς τὸ εἶσω I. D. Mort. XIII. 3. 391. ἐς τὸ κάλλ℗ ob pulcritudinem, ib. 5. 393.
ἔσειμι. ἐσιόντι al. ἐσιόντων I. Sacr. 8. 532.
ἔσθης. ἐσθῆτι μιλαίνῃ III. Philopſ. 32. 59.
ἑσπέρα. ἑσπέρας al. τὰς ἑσπέρ al. τὰς ἑσπερίας I. Somn. 15. 21.
ἑσία. πρὸς τ' Ἑσίας I. Herm. 35. 776.
ἑσίασις II. Amor. 10. 407.
ἔτι deeſt in Edd. III. Mort. Per. 33. 355.
ἑταίρα I. D. Mort. XII. 6. 388. ἑταίραις al. ἑταίρους I. Tim. 12. 121.
ἑταίρους Edd. ἑτάρους II. 2. Ver. Hiſt. 23. 121.
ἑτερεῖ℗ v. not. III. Philopat. 18. 604.
ἕτερ℗ I. Tim. 43. 155. ἕτερον ἓ πιστὸν III. Pſeudol. 29. 186.
ἑτήσι℗ M. διετήσι℗ I. Merc. Cond. 19. 675.
εὐανθέα II. 2. Ver. Hiſt. 6. 109.
Εὔαρχ℗ II. Lexiph. 1, 319.
εὐγνωμ℗ I. Catap. 9. 631.
Εὐδαιμιδᾶν ex emend. Gr. εὐδαμιδᾶν Edd. priores II. Tox. 23. 532.
Εὐδαιμονες I. Prom. 12. 195.
εὐδίᾳ Edd. εὐδίᾳ II. Phal. alter 4. 203.
εὐδοκιμ℗ alii εὐδοκίμως legunt I. Somn. 2. 4.
εὐεξίᾳ al. εὐγλωττίᾳ I. D. Deor. XV. 1. 242.
εὐεργέτης. εὐεργέτῶν ὀλιγότι I. D. Mort. X. 6. 367.
εὐζων℗ I. Catap. 15. 637.
εὐκρης I. Catap. 19. 641.
εὐθυς. εὐθεῖαν al. εὐθὺ I. Herm. 4. 743.
Εὐκλείδης. πρὸ Εὐκλείδ℗ I. Cat. 5. 626. ὥσπερ ἓ πρὸ Εὐκλείδ℗ ἀρχαντος πραχθέντων I. Herm. 76. 819.
Εὐκράτης II. Gall. 7. 713.
εὔλογ℗ II. Lexiph. 1. 319.
εὐμελης II. Q. Hiſt. 14. 19.
εὐμαρέως II. Aſtr. 29. 373.
εὐμήχαν℗ al. ἀμήχαν℗ I. Prom. 1. 24.
εὐμορφ℗. εὐμορφότατε priores Edd. male εὐμορφότατε I. Tim. 46. 159. εὐμορφότερ℗ al. male cum ω I. D. Mort. XXV. 1. 431.
εὔολ℗ Edd. ἔνολ℗ III. Tragop. p. 650.
εὐπάρυφ℗ I. Merc. Cond. 9. 664.
εὐπλοίαν I. Cat. 19. 641. I. D. Mort. X. 1. 364.
ἐὐπορως II. Lexiph. 2. 320.
εὐποτμία I. D. Deor. XV. 1. 241.
εὐπροσωποτάτη II. Jup. Trag. 14. 657.
εὐκυνδάκωτα Edd. ἐμπυδάκωτα II. Lexiph. 13. 336. vel potius 340.
εὔρεμα *P.* εὕρημα I. D. Deor. XVIII. 2. 248.
εὕρεμα. κοινὸν τὸ εὕρημα I. Somn. 9. 14.
εὐρίθη marg. *Alii.* εὐρίθης II. Amor. 1. 397.
εὐσάβι℗ I. D. Deor. VII. 2. 221.
εὐχάμενος. Edd. male εὐχομένους III. Dem. Enc. 47. 525.
εὐτελὴς II. Lex. 3. 323. εὐτελὰς al. εὐτελῶν I. Nigr. 31. 73.
εὐτρεπὴς. εὐτρεπῆ l. εὐτρεπῆ I. D. Mar. X. 2. 316.
εὔυδρ℗ *f.* ἔνυδρ℗ I. Herm. 25. 765.
Εὔφορ℗ γένοιτο II. Gall. 4. 708.
εὐφορέω II. Lex. 15. 337. & 341.
εὐφροσύνη Edd. male εὐφροσύνῳ II. Par. 10. 847.
εὐφυὴς. εὐφυὲς al. ἐμφυὲς I. Cont. 19. 515.
εὐχαριστέω I. Cat. 29. 650.
εὐχὴ I. Merc. Cond. 6. 661.
εὐωχέω. εὐωχεῖσθαι al. εὐωχᾶτε I. Tim. 43. 155.
ἐφ' Edd. ὑφ' III. Dem. Enc. 29. 512.
ἔφηλ℗ II. Amor. 7. 405.
ἔφεσις I. Prom. 4. 188.
ἐφέστρια, nihil variant Edd. Ἡφαίστια *Palm.* III. Merc. V. 291.
Ἐφεσσιάδων I. Merc. Cond. 37. 696.

ἐφεσρὶς I. D. Mort. X. 4. 366. I. Cont. 14. 509, τὴν ἐφεσρίδα II. Gall. 24. 739.
Ἐφιάλτης II. Icar. 23. 779.
ἐφίημι. ἐφιῶθω Edd. ἀφιῶθω II. Amor. 51. 454.
ἐφίημι I. Piſcat. 14. 585. ἐφιέμενον αὐτὸ ὁρᾶν ib. 25. 596. ἐφιεῖσης O. ἐπιούσης ib. 26. 596.
ἐφίστημι. ἐστησάτω I. Scyth. 2. 860. ἐπίστω Edd. ἐπιόντω II. Q. Hiſt. 50. 61.
ἔφορ℗ I. Vit. Auct. 15. 555.
ἔχ℗. ἐχίνων ſ. ἐχίων I. Piſc. 51. 618.
ἔχ℗ ἔχει al. ἔχειν al. err. typ. εἶχεν I. Halc. 6. 182. ἔξομεν II. Tox. 58. 562. εἰχόμεθα] ἀντὶ τοῦ ἔνοχ℗ ἦν I. Nigr. 1. 38. ἕξεις ex *Fl.* ἧξες III. Conv. 4. 421. ἔχοι Edd. ſequiturque τρέφει II. Aſin. 1. 568. ἔχοις al. ἕξεις I. Tim. 26. 139. ἅλις ἔχομεν II. Bis Acc. 12. 806. ἔχων forſan ἕξων *Geſn.* III. Cyn. 7. 543. ἔχεσαν ex *Fl.* & *Graev.* ἔχουσες Edd. III. Dem. Enc. 20. 506. ἔχον recte al. male ἴσχων, ἔχειν vel ἴσχοντα I. Prom. 4. 188. παίζοις ἔχων, ἴφη II. Icar, 24. 780.
ἐψάω. ἤψει Edd. G. L. ἤψησα II. Gall. 14. 723. ἠψημένοις I. Catap. 5. 627.
ἕψω coquo I. Vit. Auct. 6. 545.
ἕωλ℗ I. Prom. 4. 188. I. Cat. 18. 640. I. Merc. Cond. 28. 687. II. Bis Acc. 25. 823. III. Philopſ. 31. 58. ἑώλας δίκας II. Bis Accuſ. 4. 796. ἕως Edd. ὡς vult *Solan.* III. Pſeudol. 14. 173.

Z.

Ζ. γὰρ ᾗ σ'. ζάδια I. Cont. 8. 500.
ζάω. ζῶν ἔτι Edd. ζῶντι II. Tyran. 1. 142.
Ζάκαρ℗ II. Amor. 15. 414.
Ζεὺς. μισταὶ δὲ Διὸς I. Prom. 14. 197. ἐς Διὸς ἦλθετο πάντις II. Jup. Trag. 6. 649. ἀλλ' ἤδη τοῖς Διὸς &c. III. Rhet. Pr. 24. 126. Ζεὺς ex emend. *Solan.* Δαρ. Edd. pr. II. Jup. Trag. 46. 694. σκώπτει γὰρ ὦ Ζεῦ I. Tim. 16. 126. Ζεὺς τραγῳδὸς II. Jup. Trag. 1. 642. Ζεὺς αἰγίοχ℗ II. Icar. 19. 774. τὸ ζῆλον III. Conv. 40. 445.
ζητεῖν. ζητεῖς Edd. ζητοῖς II. Salt. 72. 307.
Ζακύν℗. ἐπὶ τῇ Ζακύνθῳ II. Jup. Trag. 53. 701.

H.

H deeſt in plurimis I. Cont. 12. 507. idem inſeruit *Solan.* II. Tox. 48. 554. ἢ *Geſn.* delet III. Adv. Ind. 15. 113. ἢ vult *Solan.* ᾗ Edd. III. Muſc. Enc. 8. 97. ἢ *Pell.* μᾶλλον ἢ II. Q. Hiſt. 17. 26. ἢ ἄλλη τινὶ reſt. ex *G.* Edd. τινὶ, ἢ ἄλλῃ II. Jup. Trag. 24. 669. ἢ δίον al. ἰδίως *S.* ſola ὡς δίον I. Herm. 27. 767. ἢ ὀκτὼ Edd. ᾗ ὀκτὼ II. Alex. 23. 231.
ἤδεδον I. Vit. Auct. 14. 554.
ἠγοῦντο Edd. ἰδηγοῦντο male III. Mort. Per. 11. 333.
ἤδη Edd. μὴ δὴ II. Abd. 3. 161. ἤδη γαμοῦλα ℭ ἐπίτροχα jam arguta & volubilia I. D. Deor. VII. 3. 221.
ἤ μὴν II. 2. Ver. Hiſt. 19. 116.
ἡδονὴ. περὶ ἡδονῆς, ᾗ ἐφ' ὅσον τις τὰ ἀπὸ ταύτης καρπὸν δρέπεται, ᾗ ὅτι μάχρι τῶ φάρυγγ℗, ᾗ τούτω μηδ' ἐπὶ τοσοῦτον διατύλων μάκ℗ ἐκτεινομένω I. Nigr. 33. 75. ἡδονὴ I. Vit. Auct. 12. 552.
ἴδιον al. ἴδιον III. de Domo 10. 196.
ἥδομαι. τὸ πᾶν ἥδεσθ I. Necyom. 4. 460.
ἐδύς. τὸ ἡδὺ ἐκεῖνο, al. τῷ ἡδῦ ἐκείνῳ I. Merc. Cond. 8. 664. ἠθικὸς I. Piſc. 51. 618.
ἦθ℗ I. Merc. Cond. 10. 717. ἦθ℗. περὶ ἠθῶν αὐτοῦ I. Somn. 1. p. 1.
ἦκον Edd. ἧκον vult *Solan.* III. de Electr. 2. 88.
ἡλίκτρα. I. Vit. Auct. 22. 562.
Ἡλιαία. ᾗ τῇ Ἡλιαίᾳ κατὰ φυλὰς I. Tim. 51. 165. ἡ γὰρ Ἡλιαίδης II. Amor. 2. 399.
ἡλιὰς II. Amor. 7. 405.
ἡλιόβατ℗ I. pro merc. Cond. 10. 717.
ἡλίθι℗ II. Phal. Pr. 5. 192.
ἥλ℗ I. D. Mort. IV. 1. 342.
ἄλλω ἥλῳ ἐκκρούειν ἢ ἦλον I. pro Lapſ. 7. 733.
ἡμίρα. μοῖαν ἡμέραν I. Piſc. 14. 586. ἀποφρὰς ἡ ἡμίρα I. Tim. 43. 155. ἡμέρα ἄδικ℗ II. Lex. 9. 335.
ἡμιτάλαντον al. τάλαντον I. Tim. 57. 174.
ἡμιτελὴς I. Catap. 8. 629.
ἡμιτέλεια τ' καιρῶν ἐδίδετο I. Necyom. 14. 475.
ἦν ἰδοὺ al. ἤνιδὴ al. εἶεν, ἰδοὺ I. D. Mort. X. 10. 374.
ἡνίκα Gr. ἡλίκα I. Herm. 76. 819.
ἡπάτρια σαρτρία I. D. Mort. IV. 1. 341.
ἦπου al. μήπω I. D. Deor. XXII. 1. 269.
ἦρ. ἦρι al. ἄρᾳ I. Piſc. 42. 610.
Ἡρακλῆς ſ. Ἡρακλεῖς I. Piſc. 37. 606. Ἡράκλεις ſ. Ἡράκλης I. Vit. Auct. 16. 556. ἀλλ' Ἡράκλεις II. Jup. Trag. 13. 655.
Ἡρόδικ℗ Edd. male Ἡροδίζης II. Q. Hiſt. 35. 46.
ἴσον Edd. ἶσον II. Tyran. 12. 148.

Θ.

Θάμβει. θάμβει ἅμα χειδεῖσα al. θάλπει ἅμα συχειδεῖσα I. D. Mar. IX. 2. 313.
θάνατ℗ *Geſn.* θάνειλον Edd. III. Dem. Enc. 46. 524.
θάπτω. θάψας II. Q. Hiſt. 26. 34.
θαύμαζε *Solan.* mavult θαῦμά γε non male, II. Dem. 23. 384.
θαυμασι℗ I. Vit. Auct. 11. 551.
θαυμασὴν σοφίαν III. Mort. Per. 11. 333.
θεάομαι. ἐθεασάμεθα II. 2. Ver. Hiſt. 17. 114.
παρὰ τὰς τιμωρὰς θεὰς II. Bis Acc. 4. 797.
θέατρον. μήπω δὲ τῷ θεάτρῳ καλαλαμβανόντων I. Tim. 49. 162.
θεῖον pl. male θύον III. Meret. IV. 288.
θελγήθρον I. Scyth. 5. 865.
Θεμιστοκλέης II. Jup. Trag. 31. 678.
ὁ Θεὸς ἀριθμός τις ἦν II. Icar. 9. 759. θεὸς ὅτι μηχανῆς ἐπιφανεὶς I. Herm. 86. 831. θεὸς ἀναιτ℗ I. pro merc. Cond. 42. 704. θεὸς ὁ βροτός τις εἶναι φαίνεται I. Vit. Auct. 6. 546. σῶ τὸ θεοῦ I. D. Mort. III. 2. 340. θεὸν *Hom.* θεῶν II. Amor. 23. 424. τ' θεὸν I. Vit. Auct. 4. 544. οἱ θεοὶ ſ. *C.* monet legendum ed. θεῖος I. Sacr. 1. 526.
Θεόφρας℗ I. Tim. 30. 142.
θερμουργὸς] θερμουργὸς ὁ παρακεκινημέν℗ ℭ πάνταλμ℗ I. Tim. 2. 103.
θεσμὸς. θεσμῶν Edd. θεσμὸν II. Amor. 21. 421.
θεσπέσι℗ I. Necyom. 6. 464.
θεσμοφόρ℗. θεσμοφόρᾳ] τῇ ἑστίᾳ &c. I. Tim. 17. 128.
θεσπιεῖ II. Amor. 17. 417.
θέτις. οἶδα, ὦ Ἑρμῆ, τὴν θέτιν I. Prom. 21. 203.
ὁ Θεττάλος I. Contem. 1. 487. τὴν Θετταλὴν ἵππον I. D. Mort. XIV. 2. 395. Θετταλὴν al. Θετταλικὴν ib.

Θεω-

Θεωρητικὸν I. Tim. 49. 162.
Θηπ. τεθήπασι ſtupent II. Bis Acc. 11. 804. τεθήπασιν I. Piſc. 34. 603.
Θηραμένης II. Amor. 50. 453.
Θηρίον. καὶ τὰ μεγάλα θηρία I. D. Mort. XIII. 4. 392.
Θῆρ. Θηρὸς Ποντίου II. Salt. 67. 304.
Θησεύς. ὑμέτερον Θησέα II. Bis Acc. 20. 816. εἰ γοῦν μὴ ὁ Θησεὺς II. Jup. Trag. 21. 666.
Θητικὸς. ἐν τῷ θητικῷ II. Jup. Trag. 10. 653.
Θιασώτης Solan. ἀφιασώτης male Edd. II. Alex. 47. 252.
Θλίβω. θλίβειν τοῖς οἰκέταις] ἀντὶ τοῦ, ἀφὶ τοῦ πλῆθος τῶν οἰκετῶν συνοχωρεῖν ποιεῖν I. Nigr. 13. 52.
Θνήσκω. τέθνηκεν ἀκριβῶς τοῦτον I. D. Mort. I. 1. 331. τεθνάναι al. ἴσθαι ib. XXVII. 9. 444.
Θνητὸς. θνητῶν al. θνητῷ I. Sacr. 9. 533.
ὡς θοιμάτιον τοῦτο II. Bis Acc. 34. 835.
Θολερὸς al. θολερᾶς I. D. Mar. XI. 2. 318.
Θορυβώδης I. Tim. 30. 144. I. D. Mar. XV. 1. 325.
Θρᾷξι καὶ Σκύθαις II. Par. 42. 866.
Θρησκεία I. Sacr. 10. 533.
Θριαμβεῦσαι II. Q. Hiſt. 31. 40.
ἡ θυγάτηρ II. Jup. Trag. 40. 686.
Θύλαξ. Θύλακον I. pro merc. Cond. 39. 700.
Θυμέλη II. Salt. 76. 309.
Θυμὸς I. Tim. 54. 170. II. Icar. 10. 761.
Θυνοκέφαλοι al. κυνοκέφαλοι II. 1. Ver. Hiſt. 38. 101.
Θυρίον Edd. θηρίον III. Conv. 20. 433.
Θυραρίου. Θυρωρεῖν al. Θυρωρὸν I. Vit. Auct. 7. 548.
Θυτικὸς I. Piſc. 45. 612.
Θύω. Θύει χάριτι II. Lex. 23. 348.

I.

Ἰάχχῳ W. Edd. male Ἰάχου II. Salt. 39. 291.
ἰαπυξ I. D. Mort. XI. 2. 378.
ἰατρὸς Κῶος I. Herm. 1. 740.
ἴγνυς. ἰγνύσιν al. ἰγνύαις II. 1. Ver. Hiſt. 23. 89.
Ἴδη. τῇ Ἴδῃ σὺν τῷ Γαργάρῳ deficit in O. I. D. Deor. XX. 1. 253.
Ἰδαῖος al. εἰκαῖος I. D. Deor. V. 2. 213.
ἰδρῶσι. ἰδροῦσιν Edd. ἀλείφουσιν II. 1. Ver. Hiſt. 24. 90.
ἰδρύω. ἰδρύσθαι I. Tim. 42. 154.
ἱερεῖον. ἱέρειαν al. ἱερᾶν I. Sacr. 1. 526.
ἱερὸν. πρὸς τοῖς ἱεροῖς I. Merc. Cond. 1. 652.
ἱκανὸς al. ἱκανῶς I. Prom. 2. 186. ἱκανον al. καινὸν I. Merc. Cond. 5. 659.
Ἰκαρομένιππος II. Icar. 1. 751.
Ἰκάριος I. D. Deor. XVIII. 2. 249. ὁ μὲν δὴ Ἰκαρος II. Icar. 3. 754. τὴν δὲ Ἰκαρίᾳ τῷ γεωργοῦ III. Deor. Conc. 5. 530.
ἱκνέομαι. μὴ ὄψεσθαι ἄρα ἱκοίμην II. Salt. 5. 270.
ἵκελος W. Edd. εἴκελος II. Aſtr. 10. 365.
ἵκτερο ἰμπεπλεκώς II. Lex. 21. 346.
ἴλιγξ. ἴλιγγος I. Merc. Cond. 11. 666.
ἰμονία II. Jup. Conf. 8. 632. ἵνα II. Icar. 21. 776.
Ἰξίων I. D. Deor. VI. 1. 216. I. Piſc. 13. 581. Ἰξίων al. Ἠξίων I. Necyom. 14. 475.
ἰξώδης al. ἰξώδης I. Tim. 29. 142.
ἰοβλιφαρον Edd. τὸ βλεφαρον II. Imag. 8. 466.
Ἰόλαος I. D. Mort. V. 2. 346. II. Amor. 2. 399.
Ἰόνιον Edd. pr. Ἰώνιον II. Bis Acc. 27. 825.
Ἰπνοποιὸς I. Prom. 2. 26.
Ἱππακλείδης ὁ φρονιτὴς III. Herc. 8. 6.
ἵππος. ἐς πεδίον τὸ ἵππειον I. Piſc. 9. 577.
ἴσημι. ἴσασι L. εἰσὶ Edd. I. Harm. 2. 853.
ἴσῃ δὲ ἡδονὴ II. Amor. 3. 400.
Ἰσμηνίας III. Adv. Ind. 5. 103.
ἰσοδαίτης Edd. ἰσοδαιτητὴς Solan. ἰσοδαίτης Geſn. III. Epiſt. Sat. 32. 412.
ἰσοδαιτητὴς ex emend. Solan. III. Epiſt. Sat. 36. 416.
Ἰσμηνόδωρος P. Μηνόδωρος I. D. Mort. XXVII. 2. 438.
Ἰσμηνὸς III. Dem. Enc. 19. 505.
ἴσος I. D. Mort. XX. 3. 415. ἰσὸς I. pro Lapſ. 8. 733.
ἰσὸς. ἰσῶν al. ἰσοῦ I. Merc. Cond. 1. 652. ὁ ἴσος τῷ πλεῖ II. 2. Ver. Hiſt. 41. 134.
ἰσὸν Edd. ἴσιον II. Jup. Couſ. 16. 638.
ἰχαιμος I. Tim. 46. 160.
ἴχνιτο II. Amor. 6. 403.
ἴσως deeſt in Edd. II. Jup. Trag. 32. 679.
ἰταμὸς I. Vit. Auct. 10. 550.
ἰταμώτατος Edd. ἰταμόστατος II. Icar. 30. 788.
εἰς τὸ Ἰωσηφ αἰνιττεσθαι μοι δοκεῖ III. Calumn. 24. 156.

K.

Καβαλοῦσα al. ἐκβαλοῦσα II. 2. Ver. Hiſt. 46. 139.
Κάδος I. Herm. 81. 825.
καθαρᾶς II. Demon. 40. 389.
καθιυδησανῖες vide notam III. Conv. 47. 450.
καθυδυπαθεῖν I. D. Mort. XII. 6. 388.
κάθημαι. κάθησο Edd. καθεῦδε II. Bis Acc. 9. 801.
καθίημι. καθίστο al. καθικτο I. D. Mar. XII. 2. 319. καθῆσθαι II. Jup. Conf. 4. 629.
καθίζω. καθίσας I. D. Mar. II. 3. 293. καθίζω I. Merc. Cond. 26. 683.
καθίσημι. καθεστήκαμεν Edd. κ—άμεθα II. Bis Accuſ. 12. 805.
καὶ al. τοι I. Tim. 20. 130. καὶ al. καινὰ ib. 2. 103. καὶ in al. deeſt I. D. Mort. XIII. 3. 392. καὶ in al. deeſt ib. 1. 389. καὶ ex P. additum deeſt in Edd. II. Gall. 2. 704. καὶ Guj. & Geſn conjiciunt κἂν II. Par. 49. 874. καὶ al. καὶ I. Prom. 20. 203. καὶ al. ἢ καὶ ib. 2. 26. καὶ — Ἀνδρικλῆς I. Tim. 30. 142. καὶ ς I. Cont. 8. 500. καὶ ὅπως I. D. Deor. XX. 2. 254. καὶ ταῦτα idque, I. D. Mort. XX. 5. 418.
Καινεὺς II. Gall. 19. 731.
καινὸν Edd. κοινὸν II. Abd. 4. 162.
καινὸς. καινὴν al. κενὴν al. καὶ νῦν I. Merc. Cond. 5. 712.
καινοεργὸς I. Catap. 26. 648. καινᾶς II. Afin. 29. 598.
καίτοι I. Tim. 54. 171. καί τοι II. Q. Hiſt. 5. 6.
καιρὸς. εἰς ὃν καιρὸν τινα III. Diſſ. cum Heſ. 20. 241.
καίω. καομένης al. καιομένης I. Sacr. 5. 530.
καίω. καεῖν P. male καεῖν S. καῆναι I. D. Mar. IV. 2. 299.
κάκλω Edd. pr. κακὴν III. Ocyp. p. 673. κακηγορία I. Piſc. 5. 575.
κακοζηλία II. Salt. 82. 313.
κακὸς ἐγὼ al. κακῶς ἐγὼ al. κακῶς ἔχω I. Merc. Cond. 1. 705.
κάκωσις ὅτου ἀδίκως II. Bis Acc. 29. 828.
κάλαμος. καλάμου al. καλάνου I. Nigr. 2. 41.
Καλλίστου emendatum pro Καλλιστιανὸς Edd. pr. III. Macrob. 10. 214.
καλαύροψ. καλαύροπα al. καλάυροπα I. D. Deor. XX. 5. 256.
καλεῖν. κάλει αὐτὸν II. Bis Acc. 17. 813.

καλ-

Καλλιὰς ὁ Μηδὶς II. Jup. Trag. 48. 696. II. Jup. Conf. 16. 638.
καλλιεργία I. Nigr. 26. 65.
Καλλιόπης I. D. Mort. XIII. 6. 394.
καλὸς I. D. Deor. XX. 10. 261. I. Vit. Auct. 26. 566. καλοὺς L. κακοὺς I. Pisc. 4. 574.
καλλιω Edd. male καλλίων & ἐρασμιωτέρα II. pro Imag. 22. 481.
κάλλιστον ex L. Edd. priores κάλλιον II. Amor. 34. 435.
καλωδίῳ II. Asin. 24. 593.
κάμωξ III. Navig. 6. 352.
Καπαρίνα III. Pseudol. 32. 189.
Καπυΐσσης I. Sacr. 5. 530.
Κάνδυς II. Q. Hist. 39. 52. I. D. Mort. XIV. 4. 396.
καπηφορῶ I. D. Deor. XX. 16. 266.
καπνὸς. λάπτουσι τ' ἀναθυμιώμενον καπνὸν II. 1. Ver. Hist. 23. 88.
καρβατίνη III. Philopf. 13. 41.
καρδία I. Merc. Cond. 11. 666.
Καρδιανὸς I. pro Lapf. 8. 734.
καρτέσιος II. 2. Ver. Hist. 33. 129.
καρηβαρία. καρηβαρῶ Edd. καραιβαρεῖν II. Lex. 13. 336. vel potius 340.
Καρία. οἴκοθεν εἰς τ' Καρίας I. Herod. 1. 832.
καρπόω. καρπωμένων II. Jup. Trag. 22. 668.
κάρτα III. Calumn. 3. 128.
καρύκη I. Tim. 54. 171.
κάρφος II. Astr. 29. 373.
κάρχαρος II. Q. Hist. 43. 56.
Κασσίτερα II. pro Imag. 7. 488.
κατὰ Μανίπτα al. ἢ Μάνιπτος I. D. Mort. II. 1. 336.
κατ' ὀλίγον ὑπαπιὼν II. Icar 14. 769.
καθαβαίνω. καθαβαίνειν al. καθαπτήσεων I. D. Deor. XXI. 1. 268.
καθαγιλάω I. Merc. Cond. 6. 714. καθαγελῶν τὰ Edd. καθαγελῶντα III. Mort. Per. 40. 361. καθαγελάσεσθε al. aliter II. Phal. Pr. 6. 194.
καθαγιώσεται II. 2. Ver. Hist. 20. 117. καθαγιγιάσεως Solan. καθαγιγιάσεις Edd. male III. Meretr. XII. 313.
κατάγνωμι. κατάγα τῇ κρανίῳ I. Tim. 48. 161.
καθαγνιστύω I. D. Deor. XVI. 1. 244.
καθαγώγιον II. Asin. 26. 595.
κατάγω. καθαχθὲς III. Macrob. 16. 219.
καθαδικάζω I. Merc. Cond. 11. 666.
κατάδυμι. καθαδύσαι al. καθαλύσαι I. Nec. 20. 483.
καθαδύω I. Merc. Cond. 27. 686.
κατάιρω. κατάιροντο] καθαπλέοντο, καθαρχομένου I. Jud. Voc. 2. 83.
καθαλαμβάνω. καθαλαμβάνομεν al. κατελαμβ. I. Catap. 4. 625.
καθαλέγω. κατέλεξε recept. pro κατέλαξε III. Nav. 34. 270.
καθαλείπω. καθαλειπόμβρον al. καθαλοιπ. I. Prom. 8. 192.
καθαλέλειπται al. καθαλείπεται I. Vit. Auct. 27. 567. I. Pisc. 6. 575.
κατάλειπε ex W. κατάλιπε Edd. pr. III. Pseudol. 4. 165. I. Pisc. 14. 585.
καθαλείπειν rescriptum, καθαλιπεῖν Edd. III. de Dipf. 9. 240.
καθαλιόω I. Piscat. 10. 578.
κατακραύω I. D. Mort. XXVII. 7. 442.

κατάπληξις Solan. vult κατάβλαξις III. Philopat. 4. 589.
κατάρατος I. Pisc. 1. 570.
καθατολμάω I. Jud. Voc. 7. 90.
καθατρυφῶντα ὑ φίλων II. Jup. Trag. 53. 701.
καθαφαγω. κατέφαγεν al. κατέπιεν I. Merc. Cond. 17. 672.
καθαφθείρω. καθαφθείρας al. ἀφθείρας I. Tim. 36. 148.
κατακλίσεται III. Hipp. 2. 67.
καταφρονοῦντα W. καταφρονοῦντες I. Herm. 10. 749.
καταψάω II. Asin. 14. 582.
καθειλέω. καθειλημένος III. Conv. 47. 450.
κατέρχομαι I. D. Mort. III. 1. 339.
κατίσπασε II. Phal. Pr. 6. 193.
κατίχω. κατίχων ἀρκεῖσθαι I. D. Mort. XII. 4. 386.
κατηγορίαι I. Pisc. 22. 591. κατηγορίαις Edd. κατηγορεῖσι II. Astr. 2. 361.
κατηφὴς. κατηφεῖ malleem κατήφει II. Amor. 16. 415.
κατόπτομαι I. Cont. 16. 512.
κάττυμα I. Cat. 20. 642.
κεῦμα II. Lex. 2. 322.
καυσεως al. καυσώσεως III. Mort. Per. 23. 346.
Καφηρεύς. περὶ τ' Καφηρέα II. Jup. Trag. 15. 659.
κελευσης admissum, aberat ab Edd. II. Abd. 22. 178.
κεμήλιον al. καμήλου I. Prom. 4. 29.
ὁ Κεῖος I. Scyth. 11. 872.
κείρω. ὅτι οὐ χρῆ κάκρεμαι II. Bis Acc. 20.
κελαρύζω III. Rhet. Pr. 19. 21.
Κέλσος. ὦ φίλτατε Κέλσε II. Alex. 1. 207.
κέλυφος. κελύφη al. κελύφινα II. 2. Ver. Hist. 38. 133.
κενεμβατεῖν II. Gall. 26. 743.
κενοδοξία al. κεινοδοξίαι I. D. Mort. X. 8. 369.
κενοδοξίας al. κεινοδοξίας II. 1. Ver. Hist. 4. 72.
Κενταυρίδης III. Adv. Ind. 5. 104.
τὸ κέντρον Edd. τῷ κέντρῳ II. Q. Hist. 51. 61.
Κεραμεικὸς I. Pisc. 13. 581. I. Scyth. 3. 863.
ὁ Κεραμεικῷ II. Jup. Trag. 15. 659.
κεραυνὸς. κεραυνὸν ἐν τῇ δεξιᾷ I. Tim. 51. 165.
κερκύων II. Jup. Trag. 21. 666.
Κέρκωψ. ὑπὲρ τοὺς Κέρκωπας II. Alex. 4. 211.
κεφάλαιον. ὅ τί περ τὸ κιφάλαιον III. Philopf. 6. 34. κεφαλαιωδῶς ex emend. Solan. al. aliter II. Alex. 47. 252.
κεφαλαλγία I. Jud. Voc. 4. 86.
κεφαλὴ ἑκάστου ἵππου III. Dea Syr. 7. 455.
κεφαλὶς I. Jud. Voc. 4. 86.
κηλέω. κεκηλημένοι jubente Solano, Edd. vero κεκλημένοι II. Bis Acc. 11. 804. & 805.
κίστηρις. κιστῆρας al. κισήρεις I. Jud. Voc. 4. 86.
κῆρ mors I. Vit. Auct. 14. 553.
κήρυγμα II. Jup. Trag. 18. 663.
τῷ τ' κηρύκων ἀγῶνι III. Mort. Per. 32. 353.
κιβώτιον. εἴ τι κιβώτιον] ὡς ἐπὶ τῇ Νῷ ὁ καταπλυσμὸς γέγονε I. Tim. 3. 106.
κιθαιρὼν II. pro Imag. 14. 472.
κινάβρα I. D. Mort. X. 9. 372.
κίνδυνον ex P. L. κινδύνῳ Edd. II. Asin. 40. 608.
κίρρα I. D. Mort. XI. 2. 378.
κλαίω I. Vit. Auct. 14. 553. ἔκλαυσε ex emend. Solan. ἔκλυσε Edd. III. Philopat. 6. 592.
κλαυθμυρίζω. κλαυθμυριζομένου al. κλαθμυριζ. I. Herm. 23. 761.
Κλεάνθου Edd. Χρέμητα Palm. Κρεμάνθου Poll. III. Fugit. 31. 383.
Κλεάνθους I. D. Mort. IX. 4. 362.

κρύπη v. Notas III. Tragop. p. 655.
κλείθρον ex emend. Solan. κλῆτρον Edd. priores II. Tox. 57. 562.
Κλεινίας. ὁ τῦ Κλεινίυ I. D. Mort. XX. 6. 419.
κλεισὶς II. 1. Ver. Hist. 24. 90.
Κλεῶν. ἡ γὴς Κλεῶν I. D. Mort. XIII. 6. 394.
κλεπτικὸς al. κλεπτικὴς I. Prom. 7. 35.
Κλεόκριτ. B. Θεόκριτ I. Catap. 9. 630.
κλήζεται Guj. κληίζεται Edd. III. Ocyp. p. 671.
κληρου. τῷ — κεκληρωμένυ I. D. Mort. I. 1. 328.
Κλωθὼ I. Catap. 1. 620.
κλωστεύω I. Catap. 1. 622.
κνιστᾷ II. Jup. Trag. 22. 667.
κνιστάω I. Prom. 19. 202.
Κόδρ I. D. Mort. IX. 4. 362.
κοινὸς Ἑρμῆς. κοινὸν εὕρημα I. Somn. 9. 14.
κοινὰ T. Fab. vult κενὰ III. Mort. Per. 13. 338.
κολακεία al. κολακία I. D. Mort. X. 9. 373.
κολακευλικὸς. κολακευλικώτερος Fl. κολακικώτερος I. Pisc. 34. 603.
κολακεύων ὡς ἐπὶ τῇ μητρὶ I. Necyom. 13. 474.
κόλαζ. κολάζῃς al. κολάμενς al. κολάζεις al. κολάσεις I. D. Deor. VII. 4. 223.
κόλοψ I. D. Mar. I. 4. 290.
τοὺς κόλοπας II. Jup. Trag. 20. 653.
κολοκύνθη. τ̃ κολοκύνθης al. κ̣ τ̃ κολοκ. I. Jud. Voc. 10. 96.
Κολοσσὸς Ῥόδ II. Icar. 12. 765.
Κολοφώνι Edd. Κολοφῶνι II. 2. Ver. Hist. 20. 127.
κόλπ. ἐς τ̃ κόλπον πτύσας I. Merc. Cond. 6. 714.
κομᾶν Edd. καμᾶν III. Dem. Enc. 12. 500.
κομιδῇ aberat ab Edd. II. Lexiph. 1. 318.
κομμωλικὸς II. Amor. 9. 406.
κομψεία. κομψείας al. κομψὲς male I. Prom. 8. 191.
κόνδυλ I. Prom. 10. 193. κόνον II. Q. Hist. 34. 45.
κοπταφόρος emend. Solan. al. κοπτοφόρος III. Adv. Ind. 5. 104.
κοπτὸς III. Philopf. 33. 59.
κορδὰξ II. Icar. 27. 784.
κορμὸς I. Cont. 8. 500.
κόσμζα I. D. Mort. XX. 4. 416.
κόσμζα ἡ μεμωραμένη ϛ μιξέλλησα II. Q. Hist. 31. 42.
Κορινθ. ταῦτα Κορινθ τινες III. Philopf. 3. 32.
κόρ. ἐδὲ ἐς κόρον τῇ φωτὸς ἀνχόμεν II. Alex. 16. 224.
Καλλίππας. φίλος Κορίνθιος I. Tim. 41. 252.
κορυβαντώδης. κίνημα κορυβαντῶδες II. Jup. Trag. 30. p. 676.
κόρυς, κορύων ἐδίοντο II. 1. Ver. Hist. 40. 102.
κορύσσω. ἐκορύσσετο v. not. III. Epigr. 21. p. 680.
κότ I. D. Mort. XI. 3. 378.
κοτυλήδων III. Musc. Enc. 3. 93.
κράνη v. notas III. Tragop. p. 655.
κρίας I. Vit. Auct. 20. 559. κριῶ II. Gall. 10. 716.
κριφίζω I. D. Mort. XI. 1. 376.
κρατὸν II. Q. Hist. 3. 5. εὐστροβώτερος τ̃ κρανίου I. Cont. 5. 496.
Κράτων I. Piscat. 19. 589.
κρεὰ. κρεῶν Edd. κρεῶν II. Par. 10. 849. κρέα ἄρτυε II. Jup. Conf. 14. 637.
κρεπίδ II. Q. Hist. 15. 21.
κρητὶς I. Necyom. 16. 479.
κρηφύγετ I. pro merc. Cond. 11. 718.
κρίσις. θεῶν κρίσις I. D. Deor. XX. 1. 252.
ὡς Κροκόδιλ I. Herm. 81. 826.
κρόνιον Edd. κρόνου II. Q. Hist. 21. 29.
Κρόν I. Prom. 3. 187. τ̃ ἐπὶ Κρόνυ βυλῆς ἆν II. Jup. Trag. 26. 672.
κρούσκ I. Piscat. 10. 579.
κρότ πολὺς II. Bis Acc. 28. 827.
κρυπτόμμου Geſn. κρυπτόμμ III. Meret. V. 291.
κτάομαι. διαιτᾶν κακῶς τ̃ φόβου I. Jud. Voc. 2. 84. ὡ τοῖς κεκτημένοις II. Par. 6. 844.
κτίρας II. Gall. 14. 724.
κύαμ. ὡς ἐδὲν ἴσον κύαμος I. D. Mort. XX. 3. 415.
κυδοιμητὴς Edd. κυδοιμ. II. Salt. 13. 275.
κυκεὼ II. Icar. 17. 772. I. Vit. Auct. 14. 554.
κύκλῳ I. Catap. 14. 636.
κυλικεῖον Edd. κυλίκιον II. Lex. 7. 333.
Κυλλάρβις I. Merc. Cond. 11. 718.
κυμ. κυμαίνων Edd. male κυματόεν I. Herm. 84. 829.
Κυπαίγειρ II. Demon. 53. 392.
κῦτ sic Fl. κῆτ ceterae II. 1. Ver. Hist. 31. 95.
Κυνρίας. κυνρίων Edd. Κυνουρίων II. Icar. 18. 773.
κύφωνα III. Pleudol. 17. 176.
κυψελὶς II. Lex. 1. 319.
κυψελόδους II. Lex. 1. 318.
κώων deeſt in al. in quibusdam κώων &c. I. Piscat. 48. 615. ὁμνύω γέ σε τ̃ κώνα I. Vit. Auct. 16. 556.
κώδων I. Merc. Cond. 24. 680.
κωλιὰς II. Amor. 42. 443.
κωλύω I. Pisc. 7. 576.
κωλυθησόμβος Edd. plurimae κωλοθυρόμβος II. 2. Ver. Hist. 25. 123.
καμικὸς. τ̃ καμικὸν] Ἐφεσίου τὸ τῦ Εὐπαλίνυ L. Εὐπαλίν I. Nigr. 7. 461.
καμωδῶ I. Piscat. 14. 585.
κώπ. τῇ κώπῃ I. Catap. 19. 641.

Λ.

Λαβὴ I. Herm. 73. 815. λαβάς τινας II. Icar. 10. 762.
Λαβύρινθ. ὁ λαβύρινθος ἐπίπλεον III. Conv. 6. 422.
λαγχάνω. ἔλαχε metri cauſſa pro ἔλαχε quod alii I. Cont. 22. 520.
λαγὼς I. Pisc. 34. 603. λαγὼς δηλυὸν ὄνομα ζῴου I. Somn. 9. 13. λαγὼς ἐπὶ δηλίας αἰνίττ ib. λαγὼ βόον ζῷον ib.
λαθρηδὸν III. Calum. 21. 151.
λαιμαργία I. Vit. Auct. 19. 558.
ἡ Λακεδαιμονίου τινα II. Dem. 46. 390.
λακισὸς I. Pisc. 2. 572.
λάλ. λάλον al. male ἄκον I. Cont. 1. 490.
λαμβάνω. ἔλλαβε Edd. ἔλαβε III. Tragop. p. 655. λαμβάνω. λήψῃ O. λήψει I. D. Mort. XXIII. 2. 428.
λάμνα I. Tim. 20. 130.
λανθάνω. λήσειν. Gron. λαθεῖν I. Pisc. 48. 616. λαληθείας al. male λαληθείας I. Merc. Cond. 42. 703. ἐλάθομεν II. 2. Ver. Hist. 40. 134. λέληθ. Ο. λέληθας I. D. Mort. X. 8. 370. λαθόντα II. Gall. 3. 707.
λαξ πατήσας II. Lexiph. 10. 336.
λάπιθος III. Conv. 1. 418.
λάρ I. Tim. 12. 121. λάρ al. λάβραξ I. pro merc. Cond. 3. 656.
λαφύσσω. II. Asin. 27. 596. λαφύσσω. ϛ λαφυσσόμβ]

ἀντὶ τῆ λαφύσσαις ἐ ἐξαντλίαις ὦ θεραπεύμενοι I. Tim. 17. 128.
λαβάδιον I. D. Mort. III. 1. 339.
λάγω. λάγειν al. λάγων I. Prom. 3. 27. λάγων al. male λάγων I. Jud. Voc. 1. 82. λάγων J. male λόγων I. Halc. 8. 184. λάγω I. D. Mort. XXVII. 9. 444. ἔλαγον Edd. ἔλαγειν III. Mort. Per. 41. 362. λαγω ex Fl. λάγειν cett. III. Soloec. 11. 583. λάγει Edd. λάγει I. Herm. 74. 817. λάγει Edd. λάγει III. Pfeudol. 7. 169. λάγονται I. Pifc. 42. 610. πρὸς τοὺς λεγομένους &c. v. notas III. Calumn. 21. 152.
λειτουργία II. Salt. 79. 310.
λείψασα τὴν τάξιν II. Par. 42. 865.
λέξις. περὶ δὲ λέξιως I. Somn. 1. 1.
λεοντῆ I. D. Mort. XVI. 1. 402. λεοντῆ al. λεοντὴ I. Nec. 1. 456.
Λεπίδῳ ἑταῖρον ὄντα II. Alex. 43. 249.
Λεσβώνακτ II. Salt. 69. 305.
λευκὸς. τὴν λευκὴν ὦβρί σοῦ I. pro merc. Cond. 15. 723. τὴν λευκὴν I. Harm. 3. 856.
λεύσσω. λεύσσειν Edd. λεύσσειν II. Amor. 23. 423. λεύσσω apud *Homer.* λεύσσωσι I. Herm. 33. 775.
Λήδα I. Prom. 17. 200.
Λημνιάς. Λημνιάδων ἴρις II. Amor. 2. 399.
πάντα λημῶ II. Jup. Trag. 10. 652.
λῆρ. ἅπαντα γὰρ ταῦτα λῆρος] ἀντὶ τοῦ ὕδωρ, εἰ μὴ ρόδων ψόφος ποιητικῶν ὀνομάσειεν I. Tim. 1. 99.
Λητὼ al. Λητὼ ὦδὴ ἡ I. D. Mar. X. 2. 316.
ὁ Λίβυς P. ὁ Λίβυ I. D. Mort. XII. 1. 381.
λιβεολάτα I. Pifc. 10. 578.
λιμώσω. χύτραις λιμῶντες III. Adv. Ind. 23. 119.
λιπαρὴς. λιπαρὲς al. ἀλιπαρὲς I. Herm. 24. 763. λιπαρὲς Edd. pl. ἀλιπαρὲς III. Rhet. Pr. 9. 10.
λιτὸς II. Afin. 3. 570.
λιχνεία I. Vit. Auct. 19. 558.
λογάριασμὸς I. Catap. 4. 624.
λογισμὸς I. Catap. 4. 624.
λόγῳ I. Tim. 43. 155. ὁ λόγῳ Cl. J. J. ἐπεσβεν. conjicit ὁ λόγιῳ III. Herc. 5. 84. λόγῳ al. τρόπῳ I. D. Deor. XIV. 1. 239. τὸ τῆ λόγῳ II. Alex. 9. 219. σὺ λόγῳ al. συλόγῳ I. Pifc. 4. 574. τῶ λόγων al. τῆ λόγῳ I. Merc. Cond. 2. 654. λόγως Edd. λογῶς *Marcil.* III. Adv. Ind. 25. 121. ὦ τοὺς λόγους P. ὅτως ψόγως I. Pifc. 32. 600.
λοξὸς ὢν II. Jup. Trag. 28. 674.
λοπὰς II. Q. Hift. 56. 65.
λόχμιαι Edd. δόχμιαι III. Philopat. 10. 595.
λυκαυγὲς dilucufum II. Gall. 33. 750.
Λύκειον I. Pifc. 52. 619.
λύκει. λυκεῖε δόλιον ὑστυχέστερον II. Amor. 31. 431.
λύκῳ χαλὰν II. Gall. 11. 718.
λύξω Edd. ξύλα vult *Gron.* III. de Domo 20. 201.
λυπέω I. D. Mort. I. 1. 328.
Λυσίμαχ I. Jud. Voc. 7. 90.
λύσαν. λύσαν II. Tox. 15. 523.
λύχνῳ. τῆ λύχνῳ II. Gymn. 35. 916.
λωποδύτης al. τυμβωρύχος I. Pifc. 14. 584.
λῶρος I. Herod. 5. 836.
λωτὸς I. Merc. Cond. 8. 664.

M.

Μὰ Δία II. Par. 1. 836.

μαγγανεύω I. D. Deor. 206.
μάγειρος συλοκόπας III. Calum. 17. 148.
μαζῶν Edd. μασῶν *Solan.* II. Amor. 41. 442.
μαθήματα III. Conv. 34. 441.
μαίνομαι. εἰ μίμημα al. ἢ μίμημα I. D. Deor. VIII. 1. 225.
μακαρία κεν I. Herm. 71. 814. κεν μακαρίαν III. Navig. 12. 256.
Μάκαρος I. Catap. 24. 646.
Μακεδονικὸς. Μακεδονικὸν χλαμύδα I. D. Mort. XIV. 4. 397.
μακρὸς. μακρὰν al. μακρὰν I. Tim. 37. 149.
μακρὰν al. μακρὰ I. pro Lapf. 2. 727.
μαλάβαξ II. Alex. 25. 234.
μανδραγόρας. ὑπὸ μανδραγόρα I. Tim. 2. 103.
Μανδράβυλος I. Merc. Cond. 21. 677.
μανθάνω. εἰ μάθετε al. ἢν μάθητε &c. I. Pifc. 5. 574.
μανία I. Tim. 30. 144.
μαντευομένοις. Edd. male μαντεύμασι II. Aftr. 2. 361.
ὁ Μαραθὼν III. Rhet. Pr. 18. 20.
μαρτυρομαι. μαρτυρόμενον II. Tyran. 22. 158.
μάρτυς. φάναι ὁ μάρτυς II. Jup. Trag. 32. 680.
μαχάλη. ἕτερος μαχάλη I. Vit. Auct. 7. 547.
ὑπὸ τῆ μάχῃ Edd. III. Macrob. 17. 22.
μεγαλαυχία I. Tim. 28. 141.
Μεγάρα I. D. Deor. XIII. 2. 237.
μέγας. οὐ μέγιστος I. Vit. Auct. 16. 556. μέγα al. μὴ I. Nigr. 1. 39.
μείζονί γε τὸ μικρότερον I. Merc. Cond. 9. 716. τὸ μέγιστον ὦ πλοῦ πτοεῖς I. Nec. 17. 480.
μειζόνως. τὰ τύχης μειζόνως al. ἐκ τύχης μειζονος I. Merc. Cond. 12. 668.
μειδιᾶν II. Aftr. 13. 366.
μειδιάω I. D. Mar. XII. 2. 319. τί δὴ ἂν ἐμειδίασας II. Jup. Conf. 4. 628.
μέλας. μέλανας ἀνθρώπους I. D. Mar. XV. 4. 327.
Μελάνιππ III. Conv. 31. 439. ejus Ἐγκώμιον I. Sacr. 1. 526.
μέλει. ὑδὼρ μέλα Ἐπικούρῳ II. Par. 11. 848.
μειλιττάω mire variat I. Prom. 5. 189.
Μέλιτος emend. pro Μέλητος II. Jup. Conf. 16. 638.
μελίζω I. D. Mort. XXIX. 1. 448.
μειλιχρὸς II. Amor. 30. 431.
μέλλω. ἤμελλα Edd. ἤμελλον III. Conv. 47. 450. ἐμέλλησας al. male ἐμίλησας al. ἐμίλησας I. D. Mort. XXIX. 1. 448.
μέλος. μελῶν al. μερῶν I. D. Deor. XX. 13. 263.
μὲ abeſt in Edd. II. Jup. Trag. 19. 664. II. Salt. 72. 307. II. Bis Acc. 29. 828. infertum III. Dea Syr. 33. 479. μὲ ἢ O. μὲν ἢ I. D. Mort. XXV. 2. 433. ἃ μὲ, ἃ δὲ III. Rhet. Pr. 15. 15.
Μενίππου I. Pifc. 26. 596. I. D. Mort. XXI. 1. 420.
μένω. μένουσιν al. μὲ ἔσαν. μείνας δὲ II. 2. Ver. Hift. 29. 125.
μεριζόμενος Edd. λογιζόμενος II. Gall. 22. 735.
μεφιστίζω Edd. male μεφιστίζω II. Bis Acc. 2. 795.
μέρος. μερῶν al. μόρων I. Zeux. 5. 842. τὸ μέρος σωσθεσπρωττομεν I. pro merc. Cond. 12. 721. τὸ μέρος] ἀντὶ τοῦ ὅσον ἐπ' αὐτὸ I. Jud. Voc. 11. 96. ἐν τῷ μέρει I. Pifc. 28. 597. & II. Gall. 18. 730.
μεσαιτάτω III. Cronof. 18. 400.
Μεσαρὶ emend. pro Μεσυρὶ III. Philopat. 22. 610.
μέσος. μέσοισι al. male μέσοισι I. Pifc. 41. 609.

μεταλαμβάνουσι al. μεταλαμβάνουσι I. Nigr. 24. 64.
μεταλαμβάνω. αἰτιατικῇ συντεταγμένον I. Nigr. 24. 64.
μεταμαθάνω. μεταμαθὴν Edd. male μεταθὴν I. Herm. 84. 829.
μεταξύ. ἀλλὰ μεταξὺ I. Tim. 29. 142.
μεταστέλλω. μεταστειλάμενος II. Phal. Pr. 6. 192.
μετίημι. al. μίγνυμι ἀσκεῖ I. D. Mort. XX. 6. 419.
μετινδύω. μετενέδυτο I. Necyom. 16. 478.
μετέρχομαι. μετελευσίου III. Fug. 22. 376.
μετεωρίζω. ἀφ' ὑμῶν μετεωρίζεσθαι I. Tim. 54. 170.
μετεωρολέσχης. μετεωρολέσχαι] οἱ φλυαροῦντες τὰ μετέωρα I. Prom. 6. 33.
μετεωροσοφίστης I. Prom. 6. 33.
μετοικίω. μετοικήσομεν al. μετοικήσωμεν I. D. Mort. II. 1. 336.
μετοικῶν. τοὺς μετοίκους θεοὺς II. Icar. 27. 783.
εἰ καὶ μέτοικός εἰμι II. Jup. Trag. 32. 678.
μέτριον editum pro μετεωρον II. Bis Acc. 33. 833.
αὐτὸ τὸ μέτρον φασὶ II. Imag. 12. 470.
μετρίων II. Jup. Conf. 1. 626.
ἐγὼ. μεν Edd. vulgo μὲν II. Jup. Trag. 14. 659.
μέχρι πρὸς II. Bis Acc. 11. 804.
μη ἀναπηδήσεσθαι v. Notas III. Mort. Per. 25. 349. μὴ delet *Marcil.* III. Pseudol. 16. 174. μη & μὲ confusa I. pro Lapſ. 2. 726. μὴ & μα I. Herm. 48. 789. μὴ ἔχει πρόβατα II. Alex. 15. 223.
μηδὲ & μη δὲ variat ſexcenties. μὴ δὲ πώποτε al. μηδὲ πώποτε al. μηδεπώποτε I. Herm. 31. 771. μηδὲν al. μηδὲ ἕν τι I. D. Deor. XXIV. 1. 275. μηδὲν al. μηδὲ al. μὴ δὲ I. Pisc. 42. 610. μηδὲν Edd. μηδὲ II. Gall. 17. 728. μηδὲν πρὸς τὴν χορδὴν II. Salt. 80. 311.
τὸ Μηδίας II. Q. Hiſt. 30. 40.
μηκέτ' & μηδ' I. Tim. 38. 150.
μήκων II. 2. Ver. Hiſt. 33. 128.
μηλόδοτον κτῆσις I. Nigr. 26. 65.
μὲν pro μεν III. Dea Syr. 17. 464. ὁ μὲν Edd. ὃ μὲν II. Jup. Trag. 8. 651.
μήτιγξ. ὥσπερ τὴν μήτιγγα I. D. Deor. VIII. 1. 225.
μητρῷον. μητρὶα] interſum I. Tim. 9. 116.
μητρὸς παρατασσόμενον III. Rhet. Pr. 19. 21.
Μησαρχῶν II. Lexiph. 19. 340. verius 344.
μηχανὴ. θεὸς ἀπὸ μηχανῆς III. Philopſ. 29. 55.
μηχαρὸς. μηκαρὸν al. μικρὸν I. Tim. 53. 169.
ὁ Μίδης II. Jup. Trag. 8. 651.
μικρὸς. ὁ μικρὸς ἀποστῆναι I. Merc. Cond. 4. 712. μικρῷ al. male μικρῶ I. Nec. 10. 470.
Μίκυλλος II. Gall. 1. 702.
Μινύας. ὁ Μινύας μόλος II. Alex. 2. 209.
Μίνως I. D. Mort. XII. 1. 380.
μισθαρνεῖν I. pro merc. Cond. 12. 720.
Μήτρα III. Deor. Conc. 4. 529. & III. Bacch. 2. 76.
μυᾶ. μυᾶν τρίχες εἰσὶ mire variat I. D. Mort. X. 9. 371.
ἐξ μυᾶς ἑκάστου II. Jup. Trag. 25. 670.
μύημαι] ἀντὶ κατὰ μύημαι III. Dea Syr. 6. 454.
μυημοσυνα. μυημοσυνῶν al. μυημοσύνων I. Prom. 8. 192.
Μυησαρχῶν II. Gall. 4. 708.
μύγις. μόγις οἱ Ἀθηναῖοι μόλις ἢ κοινῶ I. Jud. Voc. 4. 87.
Μοῖρα. ἴζω τῶ νόμω τῆ Μοιρῶν II. Jup. Conf. 2. 627. Μοῖρά τις, ἢ ib. 10. 634.
μόνος I. Vit. Auct. 23. 564. τοῦτο μόνον, F. ἔντιμόν τι βαρύνουσι I. Cont. 12. 504. μόνα Edd. μόνον II. Salt. 3. 267. ὧν μόνον I. Halc. 1. 176.
μονωδία II. Q. Hiſt. 1. 2.
μόνως al. μόλις I. Merc. Cond. 12. 668.
τὸ τῶν μυσῶν τοῦτο vide notas III. Adv. Ind. 21. 116. & 117.
μυσυργία I. Vit. Auct. 3. 543.
Μυσῶν III. Mort. Per. 18. 343.
μοχθηρὸς I. pro Lapſ. 4. 728.
μυθεύομαι I. D. Deor. XVI. 1. 244.
ὕδρας μύθον II. Phal. Pr. 8. 195. μύθων II. Icar. 7. 756.
μυκτηρισμὸς. μυκτηρισμὸν ἐγεῖραι τοῖς I. Prom. 1. 24.
μυξόλαντος I. Merc. Cond. 8. 664.
μύστων II. Lex. 12. 334. potius 338.
μυσαρὸς I. Piſc. 48. 616.
μυσάττομαι. μυσαχθὴς al. μυσαχθεὶς I. Somn. 8. 10.
μυστικὸς I. Tim. 54. 171.
μυῶν pro μυιῶν II. Gall. 24. 739.
μῶν al. Τίμων al. τί; μῶν I. Tim. 57. 175.

N.

Ναίω. ναίουσι al. νάουσι I. pro Lapſ. 6. 735.
ναυώδης II. Q. Hiſt. 23. 32.
νάπυ II. Aſin. 47. 615.
ναύσεθμος I. Sacr. 3. 528.
ναυτιάω. ἑαυτιῶν al. ἑαυτίων I. Nec. 4. 461.
νεαλὴς I. Merc. Cond. 26. 683.
νεανιεύεται III. Pſeud. 19. 176.
νεβρὶς & νευρὶς confuſa III. Meret. X. 308.
νέκλυς I. D. Mort. XVIII. 1. 408.
νεκρικὸς. νεκρικοὶ λόγοι I. D. Mort. I. 1. 328.
νεκρὸς εἰ I. D. Mort. III. 2. 340.
νεκρόν τε ἄλλο παιδίον III. Nav. 19. 261. ἢ νεκρῶν ἀμφίεσιν I. D. Mort. X. 1. 303.
Νεκυομαντεία I. Necyom. 1. 455.
Νεμέα ἐστὶ τόπος II. Bis Acc. 2. 794.
νεογέννητος I. Halc. 3. 180.
νεογιλὸς. νεογιλὸς & νεογνὸς I. Halc. 3. 180.
νεογνὸς. τῶν νεογνῶν pro νεογνῶν I. Zeux. 6. 844.
νεολαία II. Phal. Pr. 3. 190.
νέος τις II. Lex. 1. 317. νέων reſtitutum ex W. Fl. νεῶν Edd. II. Salt. 52. 298.
νεώρια I. Catap. 9. 631.
εἰς νέωτα I. Herm. 4. 743.
νὴ Δία al. μὰ Δία II. Gall. 11. 718.
νὴ Δία reſtit. pro νὴ θεὰν Edd. II. Amor. 42. 444. νὴ τὸν κάνδυν III. Rhet. Pr. 25. 28.
νῆμα I. Catap. 3. 624.
Νηρεὺς. Νηρηΐδων al. Ἀμφιτρίτης I. D. Mar. IX. 1. 310.
νησιώτης I. Scyth. 9. 869.
νῆσος additum II. Salt. 38. 291. νῆσον καθορῶμεν II. 1. Ver. Hiſt. 6. 74.
νήφω. νῆφε ἐμμένοντα ἀπίσω I. Herm. 48. 789. I. D. Deor. XXIII. 2. 275.
νίκας deeſt in Edd. I. Herod. 7. 836.
νικᾶσα. ἐνίκησας pro νικήσας I. Harm. 1. 851. νεικεμιάς al. male νεικυιάς I. D. Deor. XX. 1. 254.
Νικηφόρος al. καικηφόρος &c. I. D. Deor. XX. 16. 266.
ἡ νικὴ ὁμοία II. Par. 34. 862.
Νικόστρατος II. Q. Hiſt. 9. 12.
Νίσος. καὶ τὸ νίσυ ἔχει πλόκαμον I. Sacr. 15. 539.
νομίζω. νενόμικεν Edd. νενιμήκεν II. Salt. 29. 285. ἐνόμιζον Edd. ἐνόμιζεν II. Aſtr. 25. 371.

νόος.

νόῳ. τῷ τοῦ al. νίῳ I. Nec. 1. 456.
νότῳ. ἐπὶ νότῳ ἄγοιτο I. D. Mar. XV. 4. 327.
νυμφῶς. νυμφῶν al. νομεῦν II. 2. Ver. Hist. 17. 114.
νῦν recept. pro πρὶν III. Dea Syr. 17. 464. νῦν λέγε I. Pisc. 23. 593.
νυξὶ. μύσας νύκτας al. μύσας τὰς νύκτας I. D. Deor. XXIII. 2. 274. ἐδὲ νυξὶ II. 2. Ver. Hist. 12. 112.
νωθὴς I. Vit. Auct. 27. 568.
νώτοισι & νώτοις II. Jup. Trag. 6. 649.

Ξ.

Ξεναγὸς I. D. Mort. XXVII. 7. 441.
ξένιον. ξενίοις restit. pro ξενίαις II. Alex. 31. 239.
ξενικτονίαν I. D. Deor. XXIII. 1. 274.
ξενολογίαν II. Gall. 25. 741.
ξύλον I. Pisc. 24. 594. I. Cat. 6. 627.
ξυπαυλία. ξυπαυλίᾳ μίγνυσο al. ξυπαυλομίγνυσο I. D. Mar. III. 2. 297.
ξυπιλαμβάσεων. ξυπιλαβοῦ *Fl.* ἐπιλαβοῦ I. Pisc. 48. 615.
ξυράσι. ἐξυρημένων al. ἐξυρυμένων I. Sacr. 14. 537.

O.

Ὁ ante αὐτὸς deficiens insertum II. Salt. 66. 304. aberat & II. Jov. Conf. 12. 635. II. Salt. 41. 292. ὁ Δημώναξ edidi pro ὦ Δημώναξ II. Dem. 30. 386. ὁ ὦ αὐτὸς al. ὃ γὰρ αὐτὸς I. D. Mort. XVI. 4. 404. ὁ δὲ forſ. ὧδε III. Dem. Enc. 37. 519. ὅ, τι W. ὅτῳ I. Herm. 68. 810. ὅ, τι Edd. ὅτι III. Conv. 15. 428. I. Herod. 8. 837. II. Q. Hiſt. 16. 25. II. Jup. Conf. 7. 632. τὸ al. τῷ I. Nigr. 23. 62. τὸ μὲ reſt. pro τῷ μὲ I. Sacr. 2. 527. τῷ Edd. τῇ III. Ner. 3. 638. τῷ τὸ Edd. τοῦτο III. Mort. Per. 20. 344. τῷ *Solan.* fruſtra ὃ I. Herm. 68. 810. τῷ aberat II. Salt. 80. 311. τῷ *Pell.* τὸ Edd. male III. Mort. Per. 42. 362. τῷ ποτὲ al. πᾶς I. Haic. 2. 179. τῷ δὴ & τὸ, δὲ I. Vit. Auct. 14. 553. τῷ *Marcil.* τὰ II. Alex. 46. 252. τῷ πάντων Edd. τῶ πάντων III. Cyn. 13. 546. τῷ reſtit. pro τῇ III. Pſeudol. 4. 167. τῶν pro τῇ II. Imag. 8. 466. οἱ δὲ ὦ αὐτῷ σοι] σύνταξις N. foederis. I. Tim. 4. 107. ταὐτὰ reſt. pro ταῦτα I. Herm. 59. 799. τῷ deerat II. pro Imag. 28. 506. τοῖς al. ταῖς I. Herm. 70. 812. τῷσι Edd. τῆς III. Dea Syr. 8. 456. τὰς additum II. Alex. 36. 244.
ὁβολὸς. ἵνα ὁβολὸν ἔχοιλας ἧκειν I. D. Mort. I. 3. 333. ὁβολὰν φήσοιλες II. de Luct. 10. 926.
ὁδοιπόρῳ. ἂς (ἀπαρχὰς) αἱ ὁδοιπόροι κατεδίδυσκον I. Somn. 9, 14.
ὁδὸν al. ὁδῶν I. Herm. 46. 787.
ὁδύρομαι I. Merc. Cond. 10. 717.
ὁδυρομένῳ al. ὁδυρομένου I. Sacr. 15. 539.
ὁδοῦσι II. Phal. Pr. 10. 197.
ὁδόντ I. D. Mort. III. 2. 339. ὁδόντων II. Aſin. 42. 610.
οἰκείαν Edd. οἰκίαν III. Mort. Per. 14. 339.
οἰκιότητι I. Sacr. 10. 534.
οἰκέτης. οἰκέτιον. O. οἰκίον. recte *Solan.* οἰκοθεν I. Piſcat. 26. 596.
οἰκέω. οἰκητέα al. οἰκωδέω II. Gymn. 14. 892.
οἰκοδομέω. οἰκοδομούμενοι O. οἰκοδομοῦντες σοι πᾶς I. D. Mort. XIII. 2. 392.
οἰκοδομητικὸς I. Cont. 5. 496.
οἰκονομήσασζ Edd. οἰκοδομήσασζ II. Q. Hiſt. 51. 62.
οἰμωγὴν. οἰμωγὰς al. συμφορὰς I. D. Mort. II. 1. 336.
οἶμαι δέ τι I. Necyom. 16. 479. οἶονται σφίσιν *Coll.* οἶονται φασὶν II. Q. Hiſt. 5. 6. ὤμην al. ὤμην τὸ πρᾶγμα I. Jud. Voc. 7. 91. οἴηται al. οἶται I. Tim. 25. 138.
οἰηθῆς Edd. male οἰηθεὶς II. Alex. 23. 231.
Οἰνεὺς III. Conv. 30. 439.
οἷός τε *F.* οἷόν τε I. Nec. 9. 469. εἰ οἷόν τε εἶναι II. Par. 1. 836. οἷον al. ὅλον I. Herm. 40. 783. οἷόν τε al. οἷονται I. Cont. 22. 519.
οἰσυΐνῳ vimineus I. D. Mort. XIV. 2. 395. οἰσυΐνης II. Q. Hiſt. 23. 31.
Οἴτη mons, vide Schol. I. Tim. 6. 112. ἐν οἴτῃ al. ἐλεύθη I. D. Mort. XVI. 5. 405.
ἔκνει Edd. male ὄκνει II. Par. 3. 840.
μὴ ὀκνήσῃς II. Jup. Conf. 6. 631.
ὀλιγώρως II. Jup. Trag. 15. 658.
ὀλμεῖος III. Adv. Ind. 3. 101.
ὁλῷ al. ὅλως I. D. Mort. III. 2. 340. I. D. Deor. XX. 15. 266. II. Salt. 3. 268. ὅλως al. ὅλον I. Herm. 2. 741. ὅλον ἂν ὅλως *Pell.* ib. 48. 790.
ἐξ Ὀλυμπίας II. Jup. Trag. 25. 670.
ὅλως *F.* ὁλῷ I. Cat. 11. 633. I. pro Lapſ. 5. 730.
Ὅμαικα. Ὁμαικᾶν emend. pro ὁ Μάνων Edd. pr. III. Macrob. 17. 220.
Ὁμηρικὸς. τὸ Ὁμηρικὸν ἐκεῖνο I. D. Mort. XI. 1. 376.
Ὁμηρῷ II. 1. Ver. Hiſt. 17. 84. Ὁμηρῷ ἐκεῖνο ὁ τυφλὸς I. D. Mort. XXV. 1. 432. ὁ τῷ Ὁμήρῳ ῥήτωρ III. de Dom. 17. 200. ἐν ἀρχῇ τῷ Ὁμήρῳ ποιήσεως I. Sacr. 2. 527. τὸν Ὁμηρικὸν ἀοιδὸν II. Aſtr. 22. 369. παρ' Ὁμήρῳ I. Necyom. 11. 471.
ὁμιλῷ II. Aſin. 37. 605.
ὁμογίρων al. male ὁμογείρων I. Merc. Cond. 20. 676.
ὁμοιος. ὁρᾷς ὁμοιος al. ὁρᾷς ἐχ ὁμοιῷ II. Q. Hiſt. 18. 27.
ὁμοιον, ſed legendum ὁμοίας III. Nav. 29. 267.
ὁμοίας al. ὁμοιων I. Nec. 15. 477. ὁμοίως al. ὅμοια I. D. Mort. XXVIII. 1. 445.
ὁμοφακίας I. Catap. 5. 626.
ὁμούνυμῳ. ὁμωνύμῳ Edd. & M. ὁμωνύμων σοι I. Harm. 1. 851.
ὅμως al. ὅπως I. Somn. 12. 17. al. ὅλως I. D. Mort. XXVIII. 2. 446.
ὀνειρόμην an ὀνάμην III. Philopat. 26. 615.
ὄνημι. ὀναίμην al. ὀπαίμην al. ἐοπαίμην al. ὀπάμην I. D. Mort. XXII. 2. 424. ὄπασο I. Prom. 20. 263.
ὀνομάζω. ὀνομάζειν al. ὀνομάζεις I. Jud. Voc. 8. 92. ὀνομάζοι al. ὀνομάσαι II. Q. Hiſt. 41. 54.
ὄν. ἑκατέραν οἱ ὄνοι II. 1. Ver. Hiſt. 17. 83.
ὄνυξ. ὄνυχα μόνον λέοντ ἰδὼν I. Herm. 54. 794. & 795. σὺ τὸν ὄνυχον II. Tox. 14. 521.
ὀξυήκο II. pro Imag. 20. 500.
ὅπις Edd. ὅπιν II. Salt. 34. 288.
ὅπη ποτὲ al. ὅποι τότε I. Piſc. 35. 604.
ὄπιθεν vulgo ὄπισθεν III. Fug. 30. 382.
ὀπισθόγραφ I. Vit. Auct. 9. 549.
ὀπισθόδομ. τὸ ὀπισθόδομον ὀμῦχας I. Tim. 53. 169.
ὁποῖ. ὁπαῖον ἢ ὁπόσων I. Vit. Auct. 21. 561.
ὁποσάκις. ὁποσάκιν τὸ σωιχεῖον εἰη II. Gall. 9. 716.
ὁπότων II. Q. Hiſt. 53. 63.
ὁπότε Edd. ὡς ποτε *Toll.* III. Columm. 16. 146.
ὁπότερον al. καθ' ὁ πρότερον al. καθ' ὁ πότερον I. Prom. 11. 194.

ὅπυ al. ὅπου I. D. Mar. III. 1. 295.
ὁπτάσω. ἐπτωμένων al. male ἐπτομένων I. Prom. 10. 193.
ὀπυίω. ὀπύεις al. ὄπυις II. Alex. 50. 255. ὄπυιεν reſtit. ex Fl. ὄπυει al. II. Gall. 19. 731.
ὅπως P. ὡς I. D. Mort. XXX. 1. 451. ὅπως μὴ II. Gymn. 17. 896. τὸ οἵ' ὅπως II. Phal. Pr. 4. 190.
ὁράω I. Cont. 15. 511. ib. 7. 493. ὁρᾷς ὅπως I. Prom. 14. 197. οὐχ ἑώρων forſ. οὐχ εὗρον III. Meret. XII. 314. ὁρᾷ al. ὁρᾷς I. D. Deor. XX. 11. 262. ὅρα σὺ δὲ al. ὥρα δέ σοι I. D. Mort. XXV. 1. 432. ἐρᾶν ἤδη II. 1. Ver. Hiſt. 4. 72. εἰς τὸ πρόσω ὁρᾶν I. Cat. 15. 637. ὁρᾷς Edd. οἶδας II. Gall. 19. 731. ὁρᾶμεν ſic Fl. ἰσῶμεν ceterae II. 2. Ver. Hiſt. 43. 136. ἐγὼ γὰρ ὁρῶν ταυτὶ II. Bis Acc. 31. 829. ὁρώντις Graev. ὁρμῶντες II. Demon. 2. 375.
ὀργὴ. πρὸς ὀργὴν I. Piſcat. 8. 576. μαθὼν πρὸς ὀργὴν III. Conv. 4. 421.
ὄργια emend. pro ὄρκια III. Dea Syr. 51. 486.
ὀργίζομαι. τηλικαῦτα ὀργίζεται al. τοιαῦτα ἐργάζεται I. Prom. 9. 193.
ἐκ ὀργίλων ἐπιδους III. de Domo 10. 196. ὀργίλως I. Piſc. 8. 576.
ὀιτοπολίων I. D. Deor. XX. 7. 258.
ὀρθῷ. ὀρθίων deerat II. Q. Hiſt. 29. 40.
ὁρίζω. ὁρίσας I. D. Mort. IV. 1. 341.
ὁρμῇς Edd. ὁρμῇ II. Alex. 57. 262. ὁρμῇ Edd. πλαγῇ II. Q. Hiſt. 2. 4. ὁρμὴν Edd. ὁδὸν Geſn. III. Fugit. 30. 382.
ὁρμιὰ I. Piſc. 47. 614.
ὁρμισαῖος emend. pro ἁρμάσαιος III. Fug. 13. 372.
ὄρνις. ὀρνὶ θρίων al. ὀρνιθοθρῶν I. Haic. 8. 184. ὄρνιν al. ὀνείρων I. Tim. 20. 130.
Ὀροίτης al. Ἠρώδης I. D. Mort. XXVII. 2. 438.
ὀρχηθμὸς Edd. ὀρχησμὸς II. Salt. 23. 281.
ὀρχησομανήσεσθε reſtit. pro ὀρχησομανήσεσθαι II. Salt. 85. 315.
ὀρχησὺς. ὀρχησόν τε Edd. ὀρχηστόν τε II. Salt. 23. 282.
ὄρχις II. Eun. 12. 359.
ὃς I. Mere. Cond. 10. 717. ὧς al. οἷς I. Jud. Voc. 4. 87. ᾧ I. Vit. Auct. 21. 560. ὃν S. ὦ I. Herm. 68. 810. ὦν al. ᾧ I. Prom. 16. 200. ἃς al. ὡς I. Vit. Auct. 24. 565.
ὁσημέρας. ὅσας ἡμέρας f. I. Nigr. 20. 58.
ὅσῳ I. D. Deor. XXII. 1. 269. ὅσον ἢ αἰχμῆς al. ὅσων ἢ αἰχμῶν ib. VI. 1. 217. ὅσῳ Edd. ὅσον II. Phal. alt. 2. 202. ὅσον Edd. pro ὅσων III. Philopat. 6. 591. ὅσα al. ὅσῳ II. Gymn. 17. 896. ὅσ' ἂν al. ἃ ἂν I. D. Deor. IX. 2. 229. ὅσῃ ὥσας ὀλίγας II. pro Imag. 5. 486. ὁσπερ, ὅπερ & ὥσπερ I. Piſc. 47. 614. ὅσους Edd. male ὅσοι II. Jup. Trag. 6. 649.
ὀστρακίζομαι. ὀστρακίσαι I. Tim. 30. 142.
ὄστρακον I. Merc. Cond. 1. 705.
ὀσφράομαι. ὀσφρᾶται al. ὡς φέρεται I. Piſc. 48. 615.
ὅτι I. Tim. 28. 141. ὅτι deerat I. D. Mort. XXVIII. 3. 447. ὅτι μὲ ἰδὼν III. Pat. Enc. 1. 289.
ὅτῳ. ὅτῳ al. ὅτε al. ὅτι I. Herm. 74. 817. ὅτῳ Edd. ὅτου II. Par. 4. 842.
ὄττικιν Solan. ὅ, τι καν Edd. II. Q. Hiſt. 32. 43.
ὀττοῖ. ἢν ἐ κοπῷ II. Q. Hiſt. 22. 30.
ὃ al. ὃδὶ I. D. Deor. IV. 1. 208. ὃ al. ὃδὶ I. Jud. Voc. 11. 96. ὃ γὰρ forſ. ὃ II. Aſin. 30. 599. ὃ μὲ φῇ] V. μὲ (μὴτε). I. Tim. 6. 112.
ὁδαμοῦ I. Vit. Auct. 18. 557.
ὁδὶ al. οἱ δὲ I. Somn. 7. 10. ὁδὶ Edd. ὁδὸν II. Jup. Trag. 19. 664. ὁδὶ ὅ τι & ὁδὶ ὃ τι I. Vit. Auct. 6. 545. ὁδ' Edd. ὁδὶ II. Amor. 37. 439. ὁδ' ὅσ emend. pro ὁδὶ τι III. Calumn. 25. 156.
ὁδὸς I. Cont. 6. 497. ὁδὸν ἣν ἴστω II. Jup. Conf. 2. 627. ὁδὸν πρὸς τὸ Ὅμηρον II. Alex. 54. 258. ὁδὸν D'Orv. veriſſime μαθὼν III. Epigr. 20. 680.
ὁδοιπορῶ III. Adv. Ind. 20. 115.
ὁδὸς. ἴξω τὴν ὁδὸν ἥτις Edd. ἵξω τὴν ὁδὸν ἑαυτοῦ I. Herm. 77. 820.
ὁδοὺς III. Meret. XIII. 315.
ὁκοῦν I. D. Mort. XXIII. 3. 428.
ὅμμων al. ὁμοῦν I. D. Mort. V. 1. 344.
ὃν al. τοιοῦν I. Jud. Voc. 6. 89. ὃν ex L. ὁ τῶν Edd. priores II. pro Imag. 23. 502. ὃν ex Ox. deeſt in Edd. III. Conv. 36. 442.
ὁμῷ recept. ex O. ὁμοίῳ Edd. III. Nav. 13. 257.
ὁς. ὅσης κάθηται τὰ ὅπλα &c. III. Calumn. 5. 131.
ὅτῳ I. Tim. 55. 172. ὅτῳ Edd. ὅτου I. Harm. 3. 855. ὅτῳ al. ὅτους I. Tim. 48. 161. ὅτῳ δὲ Geſn. emendat ὅτας δὲ II. Par. 49. 874. αὐτὸ Edd. αὐτὸ ib. 17. 853. τοῦτο τὸ τῦ πατρὸς ſic Fl. rel. Edd. omittunt τοῦτο II. Abd. 1. 160. τοῦτο τοῖς Edd. antea male τούτοις III. Dem. Enc. 37. 518. τούτῳ Edd. τούτων III. Mort. Per. 41. 362. τοῦτον Edd. τοιοῦτον II. Gall. 27. 744. τοῦτον reſtit. ex W. τοῦτο Edd. pr. II. pro Imag. 9. 489. τοῦτον τῷ βασιλεῖ] τοῦτου deeſt in P. I. D. Mar. XIV. 2. 322. ὅτου δὲ I. Herm. 17. 755. ταῦτα al. τάχα I. D. Deor. XX. 15. 266. ταῦτα al. ἀφ' ταῦτα I. D. Mar. VII. 2. 306. ταῦτά γε III. Herc. 2. 83. ἢ ταῦτα an ἢ τὰ αὐτὰ rogat J. F. R. II. Alex. 16. 224. ταῦτα Edd. Solan. vult τοῦς II. Imag. 13. 472. ὁδὶ ταῦτα &c. I. D. Mort. XIII. 4. 393. τούτους Edd. pler. εἴτους male II. Amor. 21. 421. ὅτῳ Edd. omnes. ὅτῳ melius eſſe Solan. conjicit II. 2. Ver. Hiſt. 10. 110. ὅτους ſeq. conſona II. Gall. 9. 716. ὅτους ex emend. Solan. Edd. ὅτῳ II. Alex. 11. 219.
οὐχ ὡς v. notas III. Diſſ. cum Heſ. 2. 241.
ὀφλῷ II. Gall. 3. 707.
ὀφθαλμὸς. τῦ ὀφθαλμοῦ al. τῷ ὀφθαλμῷ I. Nigr. 4. 42. καὶ μοι ἐπ' ὀφθαλμῶν II. Tox. 20. 529.
ὄφλημα al. ὀφείλημα I. D. Mort. IV. 2. 342.
τὴν ὀφρὺν καταλειμῶ II. Icar. 15. 770.
ὄχανον I. Herod. 5. 836.

II.

Παγκρατίων II. 2. Ver. Hiſt. 22. 120.
παθαίνομαι II. Amor. 28. 429.
πάθῳ Edd. πάθῃ II. Amor. 15. 413. αἰτιωλικὸν πάθος I. Sacr. 1. 525. πάθους Edd. male πατρὸς II. Abdic. 16. 173.
παιδιὰς al. παιδιάς I. Merc. Cond. 4. 656.
παιδίων Edd. pleraque παιδιὰν II. Salt. 23. 281.
παιδιὰν Edd. παιδία Marcil. recte III. Dem. Enc. 32. 514.
παιδικὰ II. Icar. 2. 753.
παιδίον. τὰ παιδία B. τ' παιδὸς I. Cat. 8. 630.
παιδοτρι\|] παιδοτρίβης, ἀλείπτης, &c. I. Tim. 14. 124.
παίζω. ἐὰν τοῦτο πάσχῃ I. Tim. 54. 170.
παιπάλημα III. Pſeudol. 32. 189.
παλάθη I. Piſc. 41. 609.

παλαίθας τ' καρικῶν I. Vit. Auct. 19.559.
τὰ παλαια III. Rhet. Pr. 17.19.
παλαιῶν Edd. πάλαι II. Amor. 34.434.
πάλιν pro πάνυ II. Asin. 43. 611.
παλλακὶς I. Catap. 11. 632.
πάμπολυ & πάνυ permutata I. Herm. 36.778.
ὁ Πὰν I. D. Deor. IV. 1. 209. τῷ Πανὶ τούτῳ I. Tim. 42. 154.
κἂν τὴν Πανδίονα εἴπῃς II. Imag. 13.472.
τ' παντευδαίμονα ἔτιφον II. Gall. 5.710.
πάντας I. D. Mort. X. 13. 376. πάντως al. πάντων vide notas I. Pisc. 13.583.
πάνυ II. Par. 2. 838. πάνυ, pleraeque πάντῃ II. Alex. 20. 228. πάνυ μὲν ἔν II. Jup. Conf. 2. 628. πάνυ Marc. τοῦ πάνυ recte II. Alex. 5. 213. πάνυ insertum III. Mort. Per. 33. 355.
παπαὶ al. βαβαὶ I. Herm. 5. 744.
παρὰ II. Amor. 13. 411. ὑπὸ al. περὶ I. Halc. 2. 178. I. D. Deor. X. 2. 230. & ib. XXII. 2. 271. eadem confusa ib. XVII. 1. 245. I. Herm. 39. 781. II. 2. Ver. Hist. 16. 114. ib. 33. 129. II. de Luctu 16. 929. περὶ S. ἐπὶ II. Jup. Trag. 45. 693. ὑπὸ & πρὸς permutata I. D. Mort. XII. 5. 387. παρὰ αὐτῷ II. Tox. 32. 541. ἢ παρ' αὐτῷ I. D. Mort. XX. 2. 413. παρ' αὐτῷ al. παρὰ τῷ I. Jud. Voc. 9. 95. παρ' ἐκείνῳ I. D. Mar. III. 2. 297. εἰ μὴ ὑπὸ τοῦτο φῄς II. Jup. Conf. 12. 635. παρ' ἀμφίλεων I. pro Lapf. 2. 726.
παραβαίνω I. Pisc. 30. 599.
παραδύς. εἰ ὑποδύς τι I. Nec. 17. 480.
παραγγέλλω I. D. Deor. X. 1. 229. παράγραπτος II. Jup. Trag. 21. 665.
παραδίδωμι II. 2. Ver. Hist. 23. 121.
παραδίδωμι I. Catap. 4. 624.
παραθεωρίαι I. Herod. 8. 838. II. pro Imag. 7. 487.
παραὶ restit. pro ὑπὸ III. Pseudol. 27. 184.
παραινέσιος δὴ οἰονται al. ὑφηνέσιοι δὴ οἱ ὄντες II. Q. Hist. 5. 6.
παιρέω. παρήρησαι III. Saturn. 9. 392.
παραιτέω I. Pisc. 4. 574. II. Par. 2. 838.
παρακαθίζω. παρακαθισαμένη al. ὑπακαθιζομένη I. Pisc. 12. 580.
παρακαλέω. παρικαλέσατο F. παρεκαλέσατο I. Nec. 8. 466.
παρακοὴν I. Tim. 2. 103. ὑπακούσας τὴν γνώμην III. Navig. 45. 278.
παρακρούω I. Pisc. 9. 577. ἢ ὀθόνη ὑπεκίνησαι I. Cat. 1. 620. ὑπακρούομαι I. Tim. 57. 175.
παραλαμβάνω I. Pisc. 6. 575.
παράπλῳ I. Pisc. 9. 577.
παραλογίζω I. Catap. 4. 625.
παράλογόν τι II. Abd. 6. 164.
παραμυθεῖσθαι III. Epist. Sat. 22. 405.
παραμύθιον I. D. Mar. IX. 1. 312.
παραμύθιον. ἢ τόγε τοσοῦτον παραμυθήσαιμι I. Tim. 45. 158.
παρανέω I. Herm. 27. 767.
παραπόλλυμαι. παραπολούμενον al. παραπολλύμενον I. Herm. 21. 760. παραπόλυται al. παραπόλυται al. παραπόλλυται I. Nigr. 13. 52.
παρασάγγη II. Icar. 1. 751. ὑπασάγγας II. Q. Hist. 24. 32.
παρασὰς. ὑπάσιον v. notas III. Nav. 5. 252.
παρατίθημι I. Prom. 15. 198. I. Vit. Auct. 23. 563.
παραυτίκα Edd. παρ' αὐτὰ II. Amor. 33. 433.
παρεδρος II. Phal. Pr. 1. 187.
παρειμι, ἐ παρῆν II. 2. Ver. Hist. 25. 123. παρὼν εἶναι νῦν III. Dem. Enc. 43. 522. τ' παρούσης ὑποθέσεως II. Q. Hist. 6. 8. παριστέον al. προσῆκτέον I. Merc. Cond. 42. 702.
παρίλκω. ἐν τῷ παρέλκοντι II. Amor. 25. 425.
παρίξίημι. παρεσηξη Palm. παρίξεσήκη II. Imag. 14. 473.
παρίρχομαι. παρελθόντ' I. Tim. 30. 142.
παρισοδαιμία I. Herm. 51. 792. I. Pisc. 19. 589.
παρίχω I. D. Mort. XXVII. 7. 443. I. Pisc. 10. 578.
παρίχον forsan παρέχοι III. Cyn. 1. 539.
παρίχόμην an παρεχόμην II. Tyran. 18. 155.
παρθένιον. ἐπαρθένιον εἰς χαλκοῦν τινα Σάλαμιν I. D. Mar. XII. 1. 319.
τὸ παρθένιον II. Bis Acc. 9. 801.
παρίστημι. ὑπεκπαράμ' I. Icar. 17. 772.
Παρμένοντα, vulgo Παρμένοντα III. Meret. IX. 302.
παροιμία εἰς τοὺς διλλους I. Somn. 9. 13.
παροχέομαι. παροχεμένου al. παροχουμένῳ τε I. D. Mar. XV. 3. 327. παροχεμένῳ II. Tox. 24. 533.
πάροχ' I. Herod. 5. 835.
Participium pro inf. in βιάσας III. Macrob. 8. 213.
παρῳδία. οὗγε παρῳδῆς I. Cont. 14. 510. παπαρῴδηται Solan. pro πεπαρώνηται II. Jup. Trag. 14. 657.
πᾶς al. male παῖς III. Nav. 26. 265. παντος al. πάντων I. Halc. 2. 179. τῷ παντὸς τιθυμένης III. Char. 25. 634. παντὶ β, πάνυ male, al. melius Πανὶ I. D. Deor. XVIII. 1. 247. παντὶ, an πάντῃ τοῦτο II. Tyran. 19. 156. πάντα εὐθὺς III. Ep. Sat. 37. 416. πάντα al. πάντας I. Pisc. 35. 604. πάντις Edd. πάντης Gron. III. Cronos. 18. 400. πάντων Edd. παρόντων melius Fl. III. Meret. IX. 302. πασῶν al. πάντων I. Herm. 45. 787. πᾶσι. Edd. πᾶσα III. Dea Syr. 42. 483. πᾶσι forsan πασὶ II. Astr. 1. 360.
πάσσω. πάσῃ in al. deest II. Q. Hist. 13. 18.
πασὸς I. D. Mort. XXIII. 3. 429.
πάχω. πάθῃ al. πάθοι I. Cont. 2. 491. πάχους, Edd. πάχεις III. Rhet. Pr. 23. 24. πάσῃς al. μὴ πάθῃς I. D. Mar. VI. 3. 304.
πατὴρ. ὃδ' ὁ πατὴρ I. D. Mar. II. 4. 294. πατέρα σε al. παρ' ἑαυτῷ σε εἶναι I. D. Mort. XIII. 1. 390.
πατρῷ I. D. Mort. XII. 3. 383.
πάτταλόν τι II. Gymn. 2. 885.
παύω. ἔπαυσε al. ἢ ἐποίησε I. Scyth. 2. 860. παῦε ὦ Μίδα βέλτιστε χρυσολογῶν II. Gall. 6. 712.
παχὺς. παχὺ al. ταχὺ I. Pisc. 26. 596. sed pro παχὺς Solan. ταχὺς III. de Dipt. 4. 236.
πεδοῦ κατέβαλε II. Lex. 1. 319.
πεδοτρίβης v. notas III. Saturn. 8. 390.
πεζός. ὡς πεζὸς II. Bis Acc. 33. 833.
πείθω. πεῖσαι al. πεῖσον I. D. Deor. XX. 9. 260. πέπεισθα. δοτα al. πεπεισθότα I. Prom. 3. 28. ἐπείσθημεν Solan. ἐπεπείσθημεν II. Tox. 55. 561. σὺ δὲ μήτε πειθοῖς &c. III. Rhet. Pr. 10. 11. ἃ πείθομαι al. σὺν ἐπεισόμενος I. Herm. 24. 762. πειθόντες Edd. προσθέντες II. Bis Acc. 20. 816.
Πειραιεὺς I. D. Mort. XXVII. 7. 441.
ὁ ἐν Πειραιεῖ I. Pisc. 47. 614.
πειράω. πειρωμένης & πειρωμένοις I. Herm. 75. 818. μὴ πειρώμενος ἄλλου ἀνδρὸς ib. 34. 776.

Πε-

Πελασγικὸν I. Pisc. 42. 609. Πελασγικοῦ II. Bis Acc. 9. 802.
πελτάριον. πελτάρια I. D. Mort. XIV. 2. 395.
πελτίδιον I. D. Mort. XIV. 2. 395.
πέμπω I. Vit. Auct. 12. 552.
πέμπω. ἔπεμπεν al. ἔπεμψεν I. Tim. 25. 138.
πενθεῖν I. Vit. Auct. 13. 553.
πενία. πᾶς γὰρ ἀνὴρ πενίᾳ διδυμηδῷ I. Merc. Cond. 5. 659.
πεντάγραμμον I. pro Lapf. 5. 730.
πεπλακεσιομειδίμνους II. Jup. Trag. 11. 654.
πέντε aberat I. Herm. 48. 789. πέντε μόνας al. πέντε γὰρ δίκα I. Catap. 9. 631.
Πεντέληθεν II. Jup. Trag. 10. 652.
πεντηκόντορον I. D. Mort. X. 8. 370.
πέρα πίσεως II. Icar. 2. 753.
περαίνω II. Demon. 15. 382.
πέρας. περὶ τὸ πέρατον II. Icar. 8. 759.
περὶ reſtit. pro ὑπὲρ I. Tim. 10. 119. eadem permutata I. Pisc. 42. 609. & I. pro merc. Cond. 4. 711. πέρι al. περὶ I. Herm. 20. 759. πέρι omiſſ. III. Dea Syr. 55. 488.
περιβάλλονται al. περιλαβόντες II. 1. Ver. Hiſt. 30. 94.
περιγίνομαι I. Herod. 6. 836.
περικλικὸς I. Vit. Auct. 24. 565.
περιργάζομαι I. Herod. 6. 836.
περιργίας reſtitut. pro περιεργασίας II. Aſin. 15. 583.
περιχω. περιέχονται al. ἀντίκεινται I. D. Mort. II. 1. 337.
περιχυθῇ al. περιχέῃ III. Mort. Per. 36. 357.
περιηγίομαι I. D. Mort. XX. 1. 412.
περίημι. περιῇ al. περίεσται I. D. Mort. XXVI. 2. 436.
περικαθιζόμαι. περικαθιδόντες al. περι— al. παρακαθιζόμενοι II. 1. Ver. Hiſt. 23. 88.
περικεμβὴν al. ἐπικεμβὴν I. D. Deor. XI. 2. 232.
Περίλαον an Περίμον II. Phal. Pr. 11. 198.
περιλιχμάομαι. περιλιχμήσατο al. male περιλικμήσατο I. Prom. 10. 193.
περιμένω al. περιμενῶ I. D. Deor. XX. 11. 262.
περίμοιρον al. παράμοιρον I. D. Mort. XXIII. 2. 427.
παρίσσια III. Hipp. 4. 69.
περιστόμαι. περιστομένας al. περιστομένας al. περιστρομένας I. Cont. 22. 519.
περίραντήριον I. Sacr. 12. 535.
περισκοπέω. περισκόπει ἀκριβῶς I. Pisc. 50. 617.
περισπειραθέντων Edd. περιπειραθέντων II. Q. Hiſt. 29. 39.
περιστενὸν Edd. περὶ στενὸν III. Dem. Enc. 9. 497.
περιτρίψας. Geſn. παρατρίψας III. Dem. Enc. 27. 510.
περιχύω II. 2. Ver. Hiſt. 5. 108.
Περσεφόνη I. D. Mort. XXIII. 3. 428.
τὸ Πέρσῳ δὲ I. Gall. 25. 741.
πέτεσθαι Edd. πέτασθαι III. Solocc. 7. 573. πέτεσθαι τὴν μονῖαν ποιεῖ III. Muſc. Enc. 7. 96.
πέτρα. τῆ πετρᾶν Hemſt. ταῖς πέτραις I. Halc. 1. 176.
πεύθω II. Phal. Pr. 10. 197.
πήγνυμι. πηγύσα Hemſt. πήγνυσι I. Halc. 1. 176.
πηδᾶ ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα II. Gall. 6. 711.
πήρα. ἔτ᾽ ἐ τὴν πήραν ἐξηρτημένον I. Vit. Auct. 7. 547. πήρη I. Piſc. 1. 570.
πῆχ᾽. ὅλῳ πήχει I. Cat. 16. 639. τῷ αὐτῷ πήχει &c. II. Q. Hiſt. 5. 7.
πίθηκον. Ἡρακλῆς φασι ἑ πίθηκον I. Piſc. 37. 606.
πικρὸς. πικρὸν Edd. πικρᾶν III. Tragop. p. 661.
πιμελὴς. πιμελείᾳ III. Conv. 43. 447.
πικαρὸς] ῥυπᾶν I. Tim. 7. 112.
πίνω. πίνειν al. πίναν I. Merc. Cond. 26. 685. πινωμεν pro πίνομεν II. Lex. 13. 335. vel potius 339. πίνειν ἀπὸ χρυσῆς φιάλης II. Gall. 26. 742.
πιότης. πιότητα al. ποιότητα II. Amor. 14. 412.
πίσσα II. Icar. 24. 780.
πιστεύω. πιστευτέα al. πιστευτέον I. Tim. 48. 161.
πιστοὶ ἐπ᾽ ἀμφότερα I. Harm. 2. 853.
πίττης γοῦν ἀναπλῆσαι II. Jup. Trag. 33. 681.
Πιτυοκάμπτης II. Jup. Trag. 21. 666. πυτιοκ. al. ἱπποκάμπτ. I. Prom. 7. 36.
Πίτυς. Πίτυϊ al. Πυθοῖ I. D. Deor. XXII. 4. 272.
πλακοῦς I. Vit. Auct. 12. 552.
Πλαταιαὶ Edd. Πλατειαὶ III. Rhet. Pr. 18. 20.
πλάτειαν Geſn. voluit πράτειαν II. Par. 5. 843.
Πλάτων I. Piſc. 13. 584. ὥσπερ ὁ Ἀρίστων Πλάτων (ſc. ἐποιεῖτο) I. Prom. 6. 34.
Πλειοθένης Edd. Πλησθένης III. Tragop. p. 659.
πλεονεκτέω. μηδὲν πλεονεκτούσης τ᾽ ἀφοδίας I. Jud. Voc. 2. 84.
πλεονεξία. πλεονεξίας al. πλεονεξίας τε I. Jud. Voc. 2. 83.
πλέω. πλέοι I. Herm. 28. 768.
πληγὴ. μιᾷ πληγῇ ἀφ᾽ετιμεῖν I. D. Deor. VIII. 1. 225.
πλήθ᾽ πολὺ I. Vit. Auct. 20. 559.
πλήθω. πλήσειεν Edd. πλησάσειεν Pell. III. Fug. 20. 375.
πλημμέλημα I. Herm. 81. 825.
πλίνθον I. Sacr. 15. 539. τινὰς πλοκάμους II. pro Imag. 5. 487.
Plusquamperfecti activi terminatio in ισαν v. in ιδδοίκεισαν III. Conv. 12. 426. ibique notas.
πλούσιον. πλουσίᾳ al. πλήσιον I. Merc. Cond. 26. 684.
πλουτίζω II. Jup. Trag. 7. 651.
πλουτοδότειρα III. Meret. VII. 295.
Πλοῦτον. πλοῦτε al. πλούτων I. Herm. 9. 748.
Πλούτων. πρὸς τὸ Πλούτωνα C. male πρὸς τῷ Διφύσῃ I. D. Mort. XX. 1. 412.
πνεῦμα. πνεύματι C. πνέοντι I. Cont. 3. 493.
πνυξ. τὴν πνύκα II. Jup. Trag. 11. 654.
ποδῶν II. 2. Ver. Hiſt. 45. 138.
πόθ᾽. πόθον al. Πιθὼ I. D. Deor. XX. 16. 267.
ποιὰν. ἄδικα ποιεῖς al. ποιῶν φωνῇ I. D. Mort. XXX. 3. 454. ποιεῖ al. ποιεῖν III. de Domo 17. 199. εὖ ἐποίησαν bene factum I. D. Mort. XI. 2. 378. ποιήσειν al. ποιῆσαι I. Nigr. 27. 67. πεποιημένον al. πεποιημένον II. Salt. 21. 280. ἐποιήσατο Edd. ἐποιήσαλο III. Mort. Per. 13. 336. ποιησάμενον ἀπὸ πρίαμβον III. Meret. VII. 296.
ποιητὴς Auctor, III. Mort. Per. 3. 327. κατὰ τ᾽ ποιητὴν II. Eun. 3. 352. ποιητὴν Ἰμπραίον II. pro Imag. 15. 493.
ποιητικὸς. ποιητικῶν ὀνομάτων al. ποιητικὸς τ᾽ ὀνομάτων I. Tim. 1. 99. ἦκισα ποιητικὸς I. Cont. 4. 495.
ποικίλον. ποικίλλῃ Hemſt. ποικίλη I. Halc. 1. 176. ποικιλωτάτῃ reſtit. pro ποικιλοτάτῃ II. Alex. 4. 211. τῇ Ποικίλῃ pro τὴν Ποικίλην II. Dem. 14. 381. ἐν τῇ Ποικίλῃ I. Piſc. 13. 581. Ποικίλῃ al. ποικίλῃ male III. Meret. X. 306. Ποικίλων II. Jup. Trag. 16. 660.
ποιμὴν. ποιμένων al. ποιμαίνων III. Adv. Ind. 3. 102.
πόλεμον. ὁ πόλεμον κατὰ τὰ πάτρια II. Eun. 3. 354. πόλεμον ἀπάντων πατὴρ II. Q. Hiſt. 2. 4.
πολέμου ἂν II. Gall. 17. 728.

πολιὰς II. Lex. 12. 335. vel potius 339.
πόλις ἀνακύψει I. D. Mort. X. 7. 367.
εἰ πολλάκις al. ἢ εἰς πολλάκις I. Merc. Cond. 15. 670.
Πολυδίυκης I. D. Mort. I. 1. 328.
Πολυκλειτ῀ III. Pniloph. 18. 46.
πολυς. πολλοῦ al. πολὺ I. Pisc. 48. 616. περὶ πολλοῦ III. Pniloph. 1. 29. αἱ πολλαὶ al. τα πολλὰ I. D. Mar. XV. 3. 327. πολυ κρατοῦσαν II. Par. 26. 856. πολλοῖς al. ἄλλοις I. Herm. 32. 772. οἱ πολλοὶ an οἱ παλαιοὶ III. Nav. 12. 256. ὅτι πολλαὶ πολλάκις &c. III. Calumn. 24. 155. πολλοῖς II. Gall. 15. 725.
πολυχιδὴς III. Rhet. Pr. 15. 16.
πολυτελὰς al. πολυτελᾶν I. Merc. Cond. 7. 662.
πολύτιμοι Edd. πολυτίμητοι II. Jup. Trag. 8. 651.
πομπεύω. πομπεύσει al. πομπευτὴς I. Nec. 16. 477.
πομπὴ I. D. Mar. XV. 1. 325. πομπὰς al. σπονδὰς II. Jup. Trag. 22. 667.
πομφόλυξ. πομφόλυγας ἐν ὕδατι I. Cont. 19. 515.
ποιέω. ποιῶ τα πάντα I. Nec. 4. 460.
ποιηρὸς II. Alex. 16. 224. ποιητότατ῀ al. ποιμενικώτατ῀ I. Pisc. 27. 597.
ποιήρως εἶχεν II. Alex. 16. 224. ποιήρως & ποιηρᾶς I. Merc. Cond. 23. 679.
πόκαιον I. Catap. 2. 622.
ποκτία II. Asin. 49. 617.
πορθμίον al. πορθμεῖον I. D. Mort. XXII. 1. 423. πρὸς τὸ πορθμεῖα al. πρὸς τ῀ πορθμεῖα ib. 2. 425.
πόρον Edd. πόντον II. Alex. 56. 260.
πορ῀ an πόθ῀; II. Salt. 41. 292.
πορφυρεύς. τοῖς πορφυρεῦσι II. Tox. 18. 526.
πόσαμος. ἐστι γ῀ πόσαμῶν τοῦτό γε I. D. Mort. VI. 2. 348.
πότηρ῀ I. D. Mort. XXV. 1. 432.
ποτηροπλύτης II. Lex. 7. 333.
ποτιζόμεθα I. Merc. Cond. 17. 673.
ποτιμάζ῀ III. Macrob. 23. 226.
ποῦ al. ὅπου I. D. Deor. XX. 5. 256.
Πουλυδαμὰς Edd. πολυσθενὴς III. Tragop. p. 656.
πούς. εἷς τῶ ποδὸς I. Cat. 13. 635. ὀλίγου τῦ ποδὸς I. Cont. 3. 493. παρὰ πόδα III. Pieudol. 23. 179. τ῀ ἑτέρου πόδα I. Herm. 78. 821. ποσὶ Edd. πόλεσι II. Q. Hist. 42. 56. παρὰ πόδας ib. 13. 17.
πρᾶγμα al. γράμματα I. Merc. Cond. 11. 719. πράγματα παρέχεις II. Gall. 1. 703.
πραγματεία. πραγματείας ὑπομένειν al. πρ. ὑπ' ἀμαθίας ὑπομένειν I. Nigr. 33. 75.
πρᾶξις. πράξεσι Edd. τάξεσι II. Alex. 30. 237.
πραττόμενα rest. pro πράττομεν III. Charid. 23. 632.
πρεσβεῖς forſ. πρεσβείας III. Dem. Enc. 18. 505.
πρῆγμα I. Vit. Auct. 14. 553. πρήγματα II. Astr. 29. 373.
πρηστὴρ fulmen II. Astr. 19. 368.
Πριαπ῀ I. D. Deor. XXIII. 1. 273.
πρὸ ἑδοῦ ἔσῃ &c. II. Gall. 1. 704.
προάπειμι. προαπίτωσαν I. D. Mort. V. 1. 345.
προαρπάζω. προαρπάσαι al. προσαρπάσαι I. D. Mar. XVII. 2. 321.
προγράφω I. Vit. Auct. 9. 549. προγράφω al. πρωγράφω I. Tim. 51. 164.
προδιδασκαλία. προδιδασκαλίαν Edd. προσδιδ. II. Abdic. 11. 168.
προδίδωμι. προδιδοκότες anne προσδιδ. II. Abd. 25. 181.
προειπὸν, Solan. προσειπὸν I. Herm. 15. 754.
προέλυσαν al. προεῖρεν I. Prom. 6. 33.

προελθόντες rest. pro προσελθόντες II. Asin. 47. 615.
προεξετάζω. προεξετάσας al. παρεξετάσας I. Merc. Cond. 5. 658.
προηγορία I. Pisc. 22. 592.
προκαθαίρω I. Sacr. 12. 535.
προκαλίω. I. Vit. Auct. 7. 547. προκικλήσῃ με al. προκεκλησόμαι I. Tim. 46. 160. προκαλεῖται pl. προσκαλεῖται male III. Nav. 37. 272.
Πρόκωπος. πρόκωπον ἔχων τὴν ἄρπην I. D. Mar. XIV. 3. 323.
Προξενίω I. Scyth. 7. 860. πρόξεν῀ ἂν vide Schol. II. Phal. alt. 1. 201.
προπαροξυτόνως I. Cont. 12. 507.
προπίνω σοι III. Conv. 16. 430.
προποίω. προπεποιηκὼς Edd. πεποιηκ. II. Q. Hist. 16. 24.
πρόπους. πρόποσι al. ποσὶ I. D. Mar. I. 2. 289.
πρὸς al. πρὸ I. D. Deor. XX. 3. 255. πρὸς al. ἔτι πρὸς ib. 16. 267. πρὸς al. περὶ I. Merc. Cond. 8. 664. ϗ μικρόν τι πρὸς I. Catap. 8. 630. πρὸς τῦ πατρὸς ib. 23. 645. πρὸς pro ὑπὲρ III. Dem. Enc. 4. 494.
προσάγω. προσάγομεν & προσώγομεν II. Jup. Conf. 5. 630.
προσαιτία III. Pieudol. 30. 187.
προσαράσσω II. 2. Ver. Hist. 17. 140.
προσεάλωσιν II. Salt. 76. 309.
προσείδωζω. προσειδάζῃ Edd. priores ἐμβειδάζῃ II. pro Imag. 15. 498.
προσγιλάω. προσγιλᾷ al. προσμειδᾷ I. D. Deor. VII. 1. 220.
προσεικω I. Pisc. 38. 607.
πρόσειμι I. Pisc. 13. 582. προσείναι al. προσίσαζ I. D. Mort. XXI. 1. 421. προσιόντα ex Pell. πρωϊόντα Edd. III. Meret. III. 284. ἃ ϗ προσεσω III. Soloec. 3. 558.
προσεπιμετρέω I. Merc. Cond. 29. 688.
προσεταιρίζω. προσεταιρίζετο III. Philopat. 9. 594.
προσηγορία I. Pisc. 22. 592.
προσήκει restit. pro προσηκω II. Jup. Trag. 7. 650.
προσηνὴς I. Pisc. 13. 582.
προσήπω. προσήπτεται al. προσέψεται I. D. Mort. XXIII. 3. 428.
προσκαλέω I. Catap. 26. 648.
προσκυνέω. προσεκύνησα al. προσεπήνεσα I. Pisc. 39. 608.
πρόσκοπ῀ al. πρόκοπ῀ I. Cat. 19. 641. πρόσκαπ῀ I. Cont. 1. 490. F. πρόκαπ῀ ib. 7. 498.
προσόδοι I. Sacr. 1. 525.
προσπαλαλύω I. Cat. 13. 635.
προσσέχω II. Amor. 6. 404.
προστίθημι. προστιθέμε῀ cum accuſ. I. Nigr. 18. 57. προστιθὲν, al. προστιθὲν I. Jud. Voc. 2. 84.
προσφερὴς II. Icar. 2. 753.
προσφέρω. προσενήνεγκαι al. προσενέγκαι I. D. Mar. IV. 2. 299.
πρόσφορα III. Fug. 13. 372.
πρόσωπον al. προσωπεῖον I. Nigr. 11. 50. προσώπῳ Edd. τρόπῳ II. Amor. 52. 454.
Προταγόρας I. Pisc. 19. 589.
προτίθημι. προθεῖναι Edd. προσθεῖναι II. pro Imag. 5. 486.
προτιμητέαν II. Jup. Trag. 7. 651.
πρότον῀ II. Jup. Trag. 47. 695.
πρὔργον I. Herm. 79. 823. πρῦργα III. Dem. Enc. 22. 507.
ϗ πρώϊον III. Adv. Ind. 14. 111. πρώϊα al. πρότερον I. Tim. 47. 160.
Πρωθεὺς I. D. Mort. V. 2. 346.

πρωΐας Edd. πρὸ μιᾶς II. Amor. 39.440.
πρωτεῖον. πρωτείων al. πρωτεῖων I. Tim. 55. 172.
Πρωτεὺς III. Adv. Ind. 14.111. τὸ κακοδαίμονος Πρωτέως III. Mort. Per. 42.362.
πρῶτον lege πρὸ τοῦ III. Nav. 15.258.
πρῶτος. ὁ νομοθέτης ὁ πρῶτος III. Mort. Per. 13.337. πρώτως forsan πρῶτος II. Tyran. 21. 157. τῶ πρώτως P. δεῖ ἓν τὸ πᾶν ἀναθεῖναι τῷ πρώτῳ I. D. Mort. XXX. 2.451.
πτερόν. τὰ πτερὰ ἀστεϊλιλμένος II. Gall. 23.737.
πτίσσω. πτίσσοι Edd. πλήσσοι I. Herm. 79.823.
Πτολεμαῖον σωιόντα II. Icar. 15.769.
Πυθαγόρας ὄντι II. Gall. 4. 709. ὁ Πυθαγορικὸς an Πυθαγόρας I. Vit. Auct. 2.541.
πύλη. δύο μὲ πύλαι II. 2. Ver. Hist. 33. 128. πύλας Edd. πύλον III. Dem. Enc. 35.517.
πυλῶν. πυλάνων al. πρυτάνων I. Nec. 12. 473.
πῦρ ὃν τὸ καπνοῦ βιαζόμενον I. Nec. 4. 459. πῦρ ἀπακοίοντες II. 2. Ver. Hist. 2. 106.
πυρεῖον. τὰ πυρεῖα σωτριψαίδες II. 1. Ver. Hist. 32. 95.
πυρετὸς I. Catap. 6. 628.
πυρίτης II. Jup. Conf. 8. 632. I. Sacr. 6. 531.
ὁ Πυρρίας I. Vit. Auct. 27. 567. ἀντὶ τῶ τοὺς Πυρρίου I. Tim. 22. 133.
πυρρίχη. τοῖς πυρρίχοις I. Pisc. 36. 605.
πυρρίχιζω I. Pisc. 36. 605. I. D. Deor. VIII. 1. 226.
πυρος] πυρσοὶ, v. Schol. I. Nigr. 7. 46.
πῶς δεῖ ἱστορίαν intellecto συγγράφειν I. Somn. 1. 1.

P.

Ῥάκτης I. D. Mort. IV. 1. 341.
ῥαψῳδία. ἐκεῖνος ἀπήμασε τῶν ῥαψῳδῶν I. Cont. 7. 499.
Ῥέα. Ῥέαν al. Ἥραν I. D. Deor. XIX. 1. 249.
ῥέων I. Pisc. 28. 597.
Ῥηγίνα II. Demon. 33. 387.
ῥηγνύμενον II. Phal. Pr. 6. 193.
ῥῆμα. μὴ ῥῆμα I. Vit. Auct. 21. 561. ῥήματα al. χρήματα I. Pisc. 12. 580.
ῥήτρα I. Merc. Cond. 2. 709.
ῥήτωρ καλὸς I. Merc. Cond. 5. 659.
ῥίπτω. ἐρρίφη al. ἐρρίφθη I. Sacr. 6. 531.
ῥίπτειν. ῥιφθῆναι al. ῥιφῆναι I. Tim. 30. 143.
Ῥόδιος. ὅσον τὸ Ῥοδίων Κολοσσοῦ II. 1. Ver. Hist. 18. 84.
ῥόος. κατὰ ῥοῦν προχωρεῖ II. Jup. Trag. 50. 698.
Ῥυτιλιανὸς II. Alex. 4. 211.
ῥυθμίζω I. Pisc. 30. 599.
ῥυθμὸς I. pro merc. Cond. 5. 713. εὐ ῥυθμῷ al. ῥυθμῷ absque εὐ I. Prom. 6. 32.
Ῥωμαϊκὸς I. Merc. Cond. 24. 680.
Ῥωξάνη II. Imag. 7. 466.

Σ.

Σαγαλασσὸς. Σαγαλασσῶν *Spanh.* vult Σαγαλασσίνων II. Q. Hist. 32. 43.
Σάγαρις. ἡ σάγαρις ἡ γύρος II. Gymn. 32. 913.
σαθρος. σαθρὸν Edd. σαπρὸν II. Par. 4. 842.
σακκοσάφιον I. D. Mort. IV. 1. 341.
Σάλαιβος I. pro merc. Cond. 4. 711.
Σαλαμὶς. ὦ θεία σαλαμὶς II. Jup. Trag. 20. 665.
Σάμιος. ἀντὶ Σαμίᾳ Ταπιγγαίος II. Gall. 4. 709.
τὰ Σαμόσατα II. Q. Hist. 24. 33.
Σαπίρδης II. Gall. 22. 736. & III. Epist. Sat. 35. 414.
Σαρδανάπαλλος I. D. Mort. XX. 2. 413.
Σαρδιανὸς II. Jup. Trag. 43. 692.
Σαρδόνιον γελᾶντας II. Asin. 24. 592.
σάρισσα I. D. Mort. XXVII. 4. 440.
σατυράδης I. Zeux. 6. 843.
σαφῶς al. σοφῶς I. pro Lapsi. 6. 732.
σεαυτοῦ al. ἑαυτοῦ I. Herm. 1. 739. σεαυτὸν al. σαυτὸν II. Salt. 81. 312.
Σεβαστὸς. κατὰ τὸ Σεβαστὸν I. Pisc. 26. 596.
σεῖζω II. Astr. 7. 363.
Σειληνὸς III. Bacch. 4. 78. Σειληνὸν Edd. Σιληνὸν III. Deor. Conc. 4. 529.
Σειρὴν. οὐ τῶ Σειρῆνι μιᾶς III. Calumn. 30. 159.
Σιρίος. αἱ τὸ Σείριον κατοικοῦσαι II. 1. Ver. Hist. 16. 83.
ὁ Σελευκὶς III. Macrob. 20. 222.
σεμνῶς I. Necyom. 16. 479.
σεύτλον. σεύτλων al. σευτλίων I. Jud. Voc. 9. 94.
σεῦω. ἐσεύμεθα I. Herm. 23. 762.
σημαίνω I. Vit. Auct. 20. 559.
σημεῖον. ἴδιον σημεῖον I. Sacr. 15. 538.
Σῆρες. τοὺς Σῆρας I. Cat. 21. 643.
σὴς. ὑπὸ σητῶν III. Ep. Sat. 21. 404.
σιαίνω I. D. Mort. X. 9. 372.
σίαυλος II. Imag. 1. 459.
σίγμα. Lysimachus in π. ταυτὰν I. Jud. Voc. 7. 90.
Σικυώνιος. τὸ Σικυώνιον ᾠδεῖον II. Icar. 18. 773.
σιλληπρδία II. Lex. 21. 346.
σιλλαίνω. σιλλαίνει al. ἀσσιλλαίνων I. Prom. 8. 191.
σίλφη II. Gall. 31. 749.
σίτησις I. Prom. 4. 188.
σκεῖρον II. Jup. Trag. 21. 666.
Σκειρωνες ἡ Πιτυοκάμπτας II. Bis Acc. 8. 799.
σκελιτὸς I. Necyom. 15. 477.
σκευασὸς II. Alex. 21. 228.
σκηνὴ. τὴ ἀπὸ τῆ σκηνῆς ἐκάστε ἄσμα II. Icar. 21. 796.
Σκηπίων. Σκηπίωνος, al. Σκιπίωνος I. D. Mort. XII. 2. 380.
σκῆψις II. Asin. 4. 571.
σκιὰ. σκιᾶς al. σοῦς I. Nec. 13. 474.
σκιοθήκαμος III. Dist. cum Hor. 3. 243.
σκολιὸς II. Bis Acc. 16. 811. σκαλῶν. I. pro Lapsi. 6. 732.
σκόλοψ I. Merc. Cond. 3. 655. II. 2. Ver. Hist. 30. 126.
σκοπίω. σκόπει ᾧ ὦ Ζεῦ] παίζει πρὸς τοὺς ῥήτορας &c. I. Tim. 16. 126. ἐκεῖθε σκόπει II. Par. 9. 846.
σκοπιὰ. ἀπὸ τῆ σκοπιᾶς al. σκοπῆς I. D. Mar. I. 2. 289.
σκοπιάζω III. Philopat. 19. 605. ἐπισκοπιάζων lege ἐπισκοπίζων ib. 23. 611.
σκυβαλίζω I. Nec. 17. 481.
Σκύβαι μὲ II. Jup. Trag. 42. 690.
σκύμνη. *Hemsl.* σύμνη I. D. Mort. XXV. 1. 432.
σκύφος II. Q. Hist. 25. 34. ὁ σκύφος, ἀπὸ Σκύφου τοῦ βάρβαρος III. Nav. 21. 262.
σμίλη I. Catap. 15. 637.
σοβεῖν I. Catap. 3. 623.
Σολεὺς. ὁ κατὰ Σολέας I. Pisc. 19. 589.
σοφιστὴς ἄνθρωπος ἦν II. Gall. 18. 729.
σοφὸς ἀνὴρ III. Adv. Ind. 22. 118. τῶ σοφῶν ἰσώνυμος III. Hipp. 1. 66.
σπαθᾶν II. Gall. 29. 748.
σπάνδειν. ἐσπείσμεθα II. Phal. Pr. 3. 189.

σπά-

ἰστήλωγξ II. Bis Acc. 9. 801.
στυδάζω. ἰστυδάζετο ἀρχαῖοι I. Tim. 49. 162.
στυδή. αἱ ἄγαν στυδαὶ al. τὰ ἄγαν στυδαῖα I. Cont. 17. 513.
στάδιον. φησὶ ἀπὸ τοῦ σταδίου μίσου I. Gont. 8. 500. & mafc. σταδίους τριχιλίους II. 1. Ver. Hift. 9. 77.
σταθμὸς II. Icar. 1. 751.
στέγω. στέγειν ὁ δυναμένου I. D. Mort. XI. 4. 379.
στέλλω. ἔστειλα v. not. III. Ocyp. p. 667. στείλαις Edd. σύσις II. Alex. 11. 219.
στέφανος. τῷ στεφάνῳ al. στεφ. τινες I. Nigr. 32. 74.
στιγματίας I. Catap. 24. 645.
στλεγγὶς II. Lex. 2. 320.
Στοὰ. τὴν σοὰν II. Jup. Trag. 32. 679.
στοὰς II. Afin. 22. 589.
στόμα. ἀπὸ στόματος I. D. Mort. XII. 3. 384.
στρατείας Edd. στρατιᾶς II. Amor. 6. 404.
στρατιᾶ Solan. pro στρατείᾳ II. Alex. 27. 236.
στρατιώτικον. στραιωτικῷ al. στρατῳ I. D. Deor. XVIII. 1. 248.
Στρατονίκη II. Icar. 15. 769. & III. Calumn. 14. 144.
στρόλη I. Nec. 14. 475.
στρόλος I. Vit. Auct. 9. 549.
Στωϊκὸς II. 2. Ver. Hift. 18. 115. ὅτι Στωϊκὸς ὁ Σωκράτης I. Herm. 15. 754. Στωϊκῶν ἴσι μόνον al. Στωϊκὸν ἴσι μόνον al. Στωϊκῶν ἐσι μόνον ib. 36. 770.
σωμύλος I. Vit. Auct. 15. 555.
σὺ. σε al. σοι I. Tim. 56. 172. & I. Cont. 2. 492. σε al. σι I. D. Mort. XXII. 1. 423. σοι omiſſum. I. D. Deor. XX. 16. 267. II. Salt. 4. 268. σε reſtit. pro γε II. pro Imag. 24. 503. ὑμῶν Edd. ἡμῶν III. Nav. 38. 273. ὑμῶν recept. pro ἡμῶν II. 2. Ver. Hift. 27. 125. & II. Bis Acc. 20. 815. ὑμῖν al. ἡμῖν I. Tim. 40. 155. ὑμᾶς bene Fl. cet. ἡμᾶς III. Ep. Sat. 29. 410. ὑμᾶς al. ὑμῶν I. Jud. Voc. 2. 83.
συγγράφω. συγγιγραφότος Edd. male συγγιγραφηκότος II. Q. Hift. 31. 40. συγγράφοιλα marg. Alw. συγγράψοντα ib. 34. 44.
συγκεκαπνωμένας Solan. συγκεκομμένας Edd. III. Ep. Sat. 28. 409.
σύγκαμαι. συγκείμενοι al. συγκινούμενοι I. pro merced. Cond. 5. 713.
συγκρίνω I. Herod. 8. 838.
συγκροτέω. συνικρότων II. Phal. Pr. 4. 191. συγκροτῶν III. Conv. 18. 432.
σύγκρυμα I. Tim. 41. 152.
συγκρυπτὰ I. Tim. 41. 152.
συμβαλῶ III. Macrob. 1. 208.
σύμβαμα I. Vit. Auct. 21. 561.
συμβόλαιον II. Afin. 1, 567. σύμβολον al. συμβόλαιον I. Catap. 4. 625.
σύμβολος. ᾗ συμβούλας τοὺς σίας III. Adv. Ind. 1. 99.
συμφέρω. συνηνέχθης congreſſus es. I. D. Mort. XIV. 2. 395.
συναγω. συναγαγὼν al. ἀγαγὼν I. Prom. 4. 29. συναγτέον Edd. σωτατέον II. Q. Hift. 47. 59.
συναλίζω. συνηλίσθησαν Solan. συνηλίσθησαν Edd. III. Philopſ. 12. 40.
συναναστάω. συνανέστησαν al. συνάρτησαν I. Cat. 18. 641.
συνδιαιτῶσης III. Ep. Sat. 36. 416.
σύνειμι. σωῇν al. συνῇ I. D. Deor. XXII. 2. 270. καθαγιελῶν al. σωὰν καταγιλῶ I. D. Mort. XVI. 3. 405.
συνεπιλαμβάνω. συνεπιλαβέσθαι al. συναντιλαβέσθαι I. Prom. 13. 195.
συνεργὸς. ἀγαθὸν συνεργὸν I. Tim. 33. 146.
συνεχὴς I. Piſc. 22. 592.
συνηγορέω. ὁ συνηγορῶν quis. I. Somn. 9. 13.
συνήθη III. Calumn. 23. 153.
συνηρεφὴς II. Amor. 18. 418.
συνίημι. συνιέντες al. ἀνέντες al. συνέντες I. D. Mort. VI. 3. 351. συνίς δὲ, οἷας οὐ emendat Solan. II. Alex. 32. 240. συνίναι reſtit. pro σύσιναι II. Salt. 64. 303.
συνιστεύκας Edd. συνίστευκας III. Philopat. 1. 584.
συνοικὴ II. Phal. Pr. 1. 187.
συνοικία I. Cat. 15. 637.
συνουσίας II. Bis Acc. 11. 804.
συντάσσω I. Piſc. 23. 593.
συντέμνω I. Piſc. 10. 579.
συντίθημι I. Vit. Auct. 14. 554.
συντυχία III. Dea Syr. 8. 456.
συρίζω. τὸ συρίζειν al. τῷ συρίζειν I. Jud. Voc. 10. 96. συρίζοντι forte συριάζοντι I. Merc. Cond. 10. 685.
Σύρος Edd. Σύριος volunt al. λύριος alii. III. Macrob. 22. 224. κακώσεως τοῦ Σύρου II. Bis Acc. 14. 808.
σύρφαξ II. Jup. Trag. 53. 701.
συστειράω III. Nav. 2. 249.
σύφαρ I. Herm. 79. 823.
σφαιτρία I. pro Lapſ. 3. 727.
σφάλλω I. Cont. 1. 490.
σφίγγω. σφιγγίῳ ſc. ὁδῷ II. Aſtr. 29. 372.
σφηνοσύγων III. Ep. Sat. 24. 406.
σφιγγάω. σφριγῶντος Edd. male σφιγγ. II. Amor. 12. 409.
σχιδιάζειν III. Philopſ. 4. 167.
σχῆμα, σχήματα ὀφθαλμοῦ ἱστιοτομία I. Somn. 8. 12.
Σωκράτης II. 2. Ver. Hift. 23. 121. I. Piſc. 1. 570. II. Jup. Trag. 48. 696.
σῶμα. ὁ δὲ τὸ σῶμα πρῶτον II. Par. 41. 864.
Σωπόλις II. Lex. 18. 339. vel potius 343.
σωφρονεῖν II. 2. Ver. Hift. 36. 131.
σωφρονίζω. σωφρονίσωσιν Edd. σώφρονήσωσιν II. Abdic. 15. 172.
σωφρονικὸς al. σωφρονίσκος I. Tim. 54. 170.

T.

Τάζω I. Cont. 1. 489.
ταλαιπωρὸς I. Catap. 5. 626.
ταλαντεύω I. Jud. Voc. 2. 84.
Τάλως I. Piſc. 42. 610.
ὃ τὰν al. τᾶν o amice II. Gall. 17. 727.
Τάνταλος I. Catap. 29. 650.
ταπεινᾶς alii ταπεινὸς I. Nec. 17. 480.
ταριχοπωλεῖν I. Nec. 17. 480.
Ταρτήσσος. Ταρτησσίων Edd. pr. Ταρπησίων III. Macrob. 10. 274.
Ταϋγέτος. τῇ Ταϋγέτῃ al. τὸ Ταΰγετον I. D. Deor. XIV. 2. 239.
Ταῦρος I. Prom. 17. 200. ταύρων ὑπὸ I. Sacr. 2. 528. ὑπὸ Ταύροις II. Jup. Trag. 44. 692.
ταφὴ. τῆς ταφῆς al. τ' ἐκεῖ τῆς ταφῆς I. Tim. 6. 118.
τάφος. τάφοι τινὰ II. Jup. Trag. 45. 693.
τάχιστα Edd. μάλιστα III. Rhet. Pr. 1. 2.
τείνω vide notas III. Ocyp. p. 666.
Τειρεσίας I. Nec. 21. 484. II. Gall. 19. 731.

τεῖχ⊙. τὸ τεῖχ⊙ καθῃρῆτο II. 1. Ver. Hist. 21. 86.
τεκμαίρω I. Herm. 1. 739.
τέκνον. τέκνα τῷ Ἡρακλεῖ I. D. Deor. XIII. 2. 237.
τεκταίνω. ἐτεκτηνάτο II. Icar. 8. 759.
τελευτὰν adverb. I. Herm. 67. 809.
τελέω. τελεῖν al. ἐλθεῖν I. Tim. 20. 130. τελῶν εἰς ἐνενήκοντα ἔτη III. Macrob. 10. 215. ἐτελέσθημεν III. Navig. 11. 255.
τελώνης I. Necyom. 11. 471.
τεραστιόομαι I. D. Deor. XVI. 1. 244.
τερατεργίαι II. Icar. 6. 757.
τεριτίζω. τεριτίζοντ⊙ al. τειρεττίζοντ⊙ male I. Merc. Cond. 33. 692.
Τερψιχόρη II. Imag. 16. 475.
τετρακτὺς I. pro Lapsi. 5. 731.
τέτλαρα improbatur I. Jud. Voc. 7. 90.
τέχνη. τὰ τέχνα al. τὰ τίχνα I. Pisc. 20. 590.
τηλικοῦτ⊙. τηλικοῦτον al. τηλικαύτην δύναμιν I. Halc. 6. 182.
τήμερον I. Jud. Voc. 7. 90.
Τίδι⊙ restit. pro Τίδυς III. Meret. IX. 304. Τίδι⊙ II. Gall. 29. 747.
τιθασσὸς I. Merc. Cond. 20. 675.
τίλφη III. Adv. Ind. 17. 114.
Τίμαρχ⊙ Solan. Ἀτίμαρχ⊙ III. Philopsi. 4. 166.
τιμάω I. Prom. 4. 188.
τιμῶντις restit. pro τιμῶμεν II. Tox. 1. 508.
τις. ὁ δέ τις ὧδε πάλιν I. Nec. 4. 461. τῆς pro τις Gaj. III. Tragop. p. 661. τι al. τινι I. D. Mort. XIII. 2. 391. τί al. ὅτι. ἅ, τι interdum recte pro πῶ I. Cont. 18. 515. τί δῆ Edd. τί δὴ II. Par. 42. 864. τίστ' γε Edd. al. τιστί γε. Gr. τί σιγᾷς; I. Herm. 80. 824.
Τίσιας III. Pseudol. 30. 187.
Τισιφόνη I. Catap. 23. 644.
τιτρώσκω. τωθησεως al. τετρωθησεως an τι τρωθησεως; I. Herm. 28. 768.
Τιτυοὺς II. Jup. Conf. 17. 639.
τοι al. τι I. Nec. 10. 470. τοι al. τὸ male I. Halc. 3. 180. τοὶ γάρτοι II. Jup. Conf. 13. 636. τοι al. τι I. Prom. 3. 27.
τοῖον πίθον al. aliter III. de Dipsi. 6. 238.
τοιοῦτ⊙. τοιαῦτα al. τοιούτων I. D. Deor. X. 2. 230. τοιοῦτον I. Herm. 37. 780. τοιοῦτον al. τοιοῦτοι III. Cyn. 13. 546. I. Herm. 29. 770.
τοίχε ἄρχων II. Jup. Trag. 49. 697.
τόλμη. ἀνακαλεῖτο τ' τόλμης. I. D. Mort. XXVII. 2. 438.
τοξάριον I. D. Mort. XIV. 2. 395.
τόξαν al. ξύλον I. D. Mort. XVI. 3. 403.
τόπ⊙. τοπον, Solan. τροπην I. Prom. 8. 191.
τορύνη I. Cont. 7. 499.
τοσοῦτ⊙. οὐ τοσουτῳ II. Tox. 22. 531. τοσαῦτα & τοιαῦτα confusa II. Jup. Conf. 10. 634. τοσοῦτος & τοιοῦτος I. Scyth. 10. 870.
τότε an τόγε III. Mort. Per. 33. 354. τότε restitut. pro τίνετε II. Imag. 13. 472. τοτε Hemst. πότε I. Tim. 49. 163. τότε deerat II. Salt. 25. 283. τότε δὴ I. Vit. Auct. 27. 568.
Τραγικὸς. ὕδωρ Τραγικὸν II. Imag. 21. 479. τὸ τραγικὸν ἐκεῖνο II. Bis Acc. 33. 832.
τραγῳδία πᾶσα II. Gall. 24. 738. τραγῳδίας Edd. τραγῳδίαις III. Nero 10. 642.
τραγῳδὸς, οἱ τραγῳδὸ II. Jup. Trag. 41. 688.
τράμις II. Lexiph. 2. 321. τριῶν μοιρῶν III. Pseudol. 29. 186.
τρέπω. τραπόμβρα al. τρεπόμβρα I. D. Deor. XVIII. 2. 248.
τρίβων I. Merc. Cond. 7. 662.
τριβώνιον III. Cyn. 1. 539.
τριγλώχιν III. Pseudol. 29. 185.
τρίζω. τετριγυῖαι I. Nec. 11. 471.
τρικέρατ⊙ III. Pseudol. 29. 185.
τριπλόω. τὴν τὸ τριπλοῦν I. Cont. 9. 501.
τρὶς al. τρεῖς I. Vit. Auct. 23. 564.
τρίτης al. τρίτη II. Salt. 26. 283.
τρόπ⊙ leg. χρόν⊙ I. D. Mort. III. 1. 338.
τροπόω. τετροπωται I. Catap. 1. 621.
τροπωτὴς I. D. Mort. IV. 1. 341.
τροφὴ οὐκ ἀπόῤῥητ⊙ II. Gall. 5. 710. τροφὰς al. τυφὰς III. Pseudol. 18. 176.
Τροφώνι⊙ I. D. Mort. III. 1. 338.
τρυβλίον I. Tim. 54. 171.
τρυγάω I. Catap. 5. 627.
τρυφερὸς I. D. Mort. XX. 2. 413.
Τρφὰς I. D. Mar. IX. 1. 311.
τρωτὸς emendat. pro πρῶτ⊙ III. Calumn. 25. 145.
τυγχάνω. τύχῃ al. τυχοι I. D. Mort. XXIII. 1. 426. τυγχάνει Edd. τυγχάνει II. Abd. 15. 172. τυχὸν I. D. Mort. I. 1. 331.
τυμβώρυχ⊙ II. Jup. Trag. 52. 700.
τυμπανίστρια I. Somn. 12. 17.
τυμπάνω I. Catap. 6. 627.
τυπτέω. τετυπημέν⊙ II. Dem. 16. 382.
τύραννο⊙ I. Cat. 1. 620. τυράννων κατηγορίας II. Bis Acc. 32. 831. τοὺς ὑπ' Σικελίᾳ τυράννους I. D. Mort. XX. 5. 418. τυράννους σοφοὺς πολλοὺς γενέσθ II. Ph. Pr. 7. 194.
τυφλὸς II. Gall. 6. 712. & II. 2. Ver. Hist. 20. 118.
τύφ⊙. λαβὼν ὁ τύφ⊙ I. Tim. 28. 140. τύφον al. πλοῦτον I. D. Mort. X. 4. 366.
τύχη. τυχῶν] γράφεται, τειχῶν I. Halc. 5. 181.

Υ.

Ὑδροφορίαν. ὑχ ὑδροφορήσεις I. D. Mar. VI. 3. 305.
ὕδωρ I. D. Mort. XVII. 2. 407. ὑδωρ ἐπιτραπέζιον I. Herm. 68. 810. ὕδατ⊙ μιξαλοιβῶν I. Pisc. 10. 579. κατ' ὕδατ⊙ I. Cat. 21. 643.
υἱεῖς. τοὺς Ἀλωέως υἱέας δύο I. Cont. 3. 494. Ἀλκμήνης καὶ Σιμιλης υἱοὶ I. D. Deor. XXIV. 2. 276. ὡς Ποσειδῶνος υἱὸς II. Alex. 59. 263.
ὑμήτιρ⊙. ἡμητέρα al. ἡμητέρα I. Prom. 19. 202.
ὑπάγω. ὑπαγάγωμαι al. ὑπάγωμαι I. Cat. 9. 631. ὑπάγων III. Calumn. 8. 137.
ὑπαλλάττειν Graeu ἐναλλάττειν Edd. III. Soloec. 10. 581.
Ὑπαρχὴ. ἐξ Ὑπαιχῆς II. Bis Acc. 4. 797.
ὑπείμι. βί⊙ τε ἀρχείων ὑπὸν I. Nigr. 26. 64. ὑπεῖναι I. Sacr. 11. 535.
ὑπείσειμι. ὑπεισιὼν al. ἐπεισιὼν I. Tim. 14. 124.
ὑπὲρ al. ὑπὸ II. Amor. 38. 439. περὶ I. Pisc. 5. 575. ὑπὲρ τ' πόδα II. pro Imag. 10. 490. ὑπὲρ ἀκαύτου I. Pisc. 24. 594.
Ὑπέρ I. D. Mort. IV. 1. 342.
ὑπερφάνου al. ὑπὲρ ἄνω I. D. Deor. IV. 2. 209.
Ὑπερβόλ⊙. Ὑπερβόλῳ τύχα ἢ Κλέωνι I. Tim. 30. 142.
ὑπερδιατείνω II. Eun. 2. 351.
ὑπερδιατείνομαι I. Herm. 26. 766.

ὑπερεκτίνω. ὑπερεκτίνειν τῶν νεκρῶν ſolvere pro mortuis I. D. Mort. XXII. 2. 424.
ὑπερμισῶ I. Herm. 67. 809. II. Tox. 44. 551.
ὑπερφανοῦντας al. ὑπερφρονοῦντας I. Nigr. 31. 73. ὑπερφανῶ quis ib. 19. 58.
ὑπερμάχομαι I. Piſc. 23. 593.
ὑπερπεπαίνω I. Catap. 27. 649.
μηθ' ὑπερτίθεσθε al. μήτ' ἀναβ. I. Nigr. 27. 66.
ὑπερφέρω. εἰς δόξαν ὑπερφαίνεται I. Herm. 51. 792.
ὑπερφυσάω I. Cont. 19. 516.
ὑπνέμιος I. Sacr. 6. 531. I. Harm. 4. 857.
ὑπνητης I. Sacr. 11. 535.
ὑπιχνούμενος al. ὑπιχνούμενον I. D. Mort. VII. 1. 355.
ὑπὸ in Schol. male pro ἐπὶ I. Tim. 2. 103. ὑπὸ al. ἀπὸ legunt I. Somn. 2. 4. ὑπ' al. ἐπ' I. D. Mort. XVI. 4. 404. ὑφ' al. ἐφ' I. Herm. 76. 820. ὑπ' αὐτοῦ] ἀπ' αὐτοῦ I. Tim. 30. 143. ὕπο Jenſ. ὑποκιττούμενος Edd. pr. II. Jup. Trag. 33. 681. ὑπὸ, pro ἐπὶ III. Calum. 12. 141. ὑπ' αὐλῶ al. ἐν αὐλῶ Edd. II. Salt. 16. 277.
ὑποβάλλω. ὑποβαλλόμενος al. ἐπιβαλλόμενος I. D. Deor. XI. 2. 232.
ὑποβαλλόμενος αὐτὸς III. Adv. Ind. 4. 102.
ὑποβρέχω. ὑποβρεχόμενος II. Gall. 8. 714.
ὑποδίκνυμι. ὑποδίξει al. ὑποδείξει I. Nec. 4. 459.
ὑποδέχομαι II. 2. Ver. Hiſt. 36. 131.
ὑποδοχὴν al. ὑπόδοσιν II. 2. Ver. Hiſt. 34. 130.
ὑποδραματυργία II. Jup. Trag. 1. 644.
ὑποδύω I. Piſc. 26. 596.
ὑποκιλεύω I. Cat. 19. 642.
ὑποκρυόμενον III. Calumn. 24. 154.
ὑπολαμβάνων. ὑπολαμβάνοντες III. Calumn. 17. 148.
ὑπόλοιπος al. ἐπίλοιπος I. D. Deor. V. 2. 214.
ὑπόμωρος II. Icar. 29. 786.
ὑποστίθημι. ὑποθεὶς νόμον II. Aſtr. 19. 368.
ὑποστραπαμαι. ὑποστεπλαμένον III. Fug. 25. 377.
ὑπόπτερος. ὑποπτέρων al. ὑπόπτερον I. Somn. 15. 20.
ὑποῤῥεύσης Solan. al. ἐπιῤῥεύσης III. Ep. Sat. 24. 406.
ὑποτοσθορυζω I. Necyom. 7. 466.
ὑποφαίνω. ὑποφαίνεται] C. ὑποφαίνειν. V. ὑποφαῦ I. Tim. 4. 108. in Schol.
ὑποφαύω. ὑπίφαινε al. ἀπίφαινε I. Nigr. 33. 75.
ὕσπληξ I. Catap. 4. 625. ἵστην ἡ ὕσπληξ I. Tim. 20. 130. τῆ ὑσπληγγι III. Calum. 12. 141.
ὑσσαῖον τὸ μίγμα III. Pſeudol. 9. 169.
ὑφαιρέω. ὑφηρπαζαντα male ὑφηρπάζ I. Prom. 9. 192.
ὑφίλκω. ὑφίλκων al. ὑφιλὲν I. D. Deor. VII. 3. 221.
ὑφηνιοχέω. ὑφηνιόχει al. ἠνιόχει I. Somn. 15. 20.
ὑφίστημι. ὑποστησομαι al. ἀποστήσομαι I. Tim. 40. 152.
Ὑψαγόρης II. Icar. 4. 756.
ὑψιβρεμέτης II. Icar. 10. 761.

Φ.

Φαίθων. ὅσοι φαίθοντες I. Tim. 4. 108.
φαίνω I. Piſc. 8. 577. φαίνομαι, φανεῖν al. φανεῖσθαι male. I. Prom. 7. 35.
Φάλαρις II. 2. Ver. Hiſt. 23. 120.
φαλλικὸν Schol. ſcribit ἐν τῷ φαλλικῷ I. Halc. 8. 184.
φαλὸς II. 1. Ver. Hiſt. 30. 94.
φανὸς. φανώτατα Edd. φανότατα II. Q. Hiſt. 44. 57.
φαντάζω I. Vit. Auct. 5. 544.
Φάος βαίου, χάος III. Tragop. p. 650.
φάρμακον I. Tim. 55. 172.
φάσκω. φάσκουσι al. ἀσκοῦσι I. Piſc. 37. 606.
Φάων I. D. Mort. IX. 2. 361.
φειδιδεῖς emendatum pro φειδιάς II. Gymn. 35. 915.
φελλὸς II. 2. Ver. Hiſt. 45. 138.
φέρω. φέρει ἀλλὰ τῷ ταδίῳ μέσῳ I. Cont. 8. 500. ἢν μοί τε φέρειν δύῃ II. Icar. 20. 775. φέρεις al. σύρεις I. pro merc. Cond. 1. 705.
Φευγάριον I. Tim. 43. 155.
φεύγω. ἔφυγε reſt. pro ἔφυγον I. Herm. 81. 825. ἔφυγον ἐπικλίναντες al. ἔπαυσαν ἐγκλίναντες II. 1. Ver. Hiſt. 17. 84. φεύγειν exſulare. II. Tox. 17. 526. φυγεῖν al. φυγὴν I. pro merc. Cond. 4. 712. φεύγων ἐκεῖθεν II. Par. 43. 868. τὸ φεῦγον al. τῷ φεύγοντι II. Aſin. 51. 619.
φημὶ. φῇς L. φασὶ I. Cont. 18. 515. φῇς al. ἔφης I. D. Mar. XI. 2. 318. φασὶ al. εἰσὶ I. D. Mort. I. 3. 334. φασὶ γὰρ &c. I. Cont. 8. 500. φασὶ Solan. pro φησὶ III. Calumn. 14. 144. ἔφην Edd. ἔφη II. Amor. 29. 429. ἔφην al. ἔφης I. D. Mar. IX. 1. 311. εἰπέ μοι, ἔφη, ὦ Τιμόθεε I. Harm. 1. 850. φήσει ex ſ. φησὶν al. III. Rhet. Pr. 9. 9.
φθάνω. σὺν ἂν φθάνοις I. Vit. Auct. 26. 566. ἐπεὶ σὺν ἂν φθάνοι τις I. pro merc. Cond. 12. 720. σὺν ἂν φθάνοιντε II. Tox. 2. 509. φθάνοις al. φθάσοις III. Conv. 2. 419. ἔφθιμι & ἴφθιμι I. Piſc. 29. 598.
φθειριζίων v. notas III. Ep. Sat. 26. 408.
φθόνε Edd. Forſ. φόνε III. Mort. Per. 37. 358.
Φιλαινὶς II. Amor. 28. 429.
φιλέταιρος II. Tox. 7. 514. cum φιλαίτιος confuſ. III. Macrob. 12. 216.
φιλία confuſ. cum φειδία III. de Dipſ. 9. 239.
Φιλιππίδης al. Φειδιππίδης I. pro Lapſ. 3. 727.
φιλόκαινον & φιλόκαινον II. Icar. 24. 780.
φιλοκρινία II. Abd. 4. 162.
Φιλοκτήτης. Φιλοκτήτην al. Φιλοκτήμονος I. Tim. 6. 112.
φιλομουσία I. D. Mar. VIII. 2. 309.
φίλος. τοὺς φίλους al. τῶν φίλων I. Tim. 8. 114. τίς δ' ἦν σοι φίλος; I. Cat. 11. 632. φίλον ποιήσαιτο & φιλοποιήσαντο I. Scyth. 11. 871.
φιλοσοφία. ὅσοι φιλοσοφοῦσι I. Herm. 53. 794. φιλοσοφοῦντα al. φιλόσοφον I. Tim. 57. 174.
φιλοσοφίαι. φιλοσοφίαν al. φιλοσοφίαις I. Nigr. 14. 53. φιλοσοφίας Hemſt. μισοσοφίας I. pro merc. Cond. 12. 721. φιλοσοφίαν δὲ τίς &c. II. Par. 28. 858.
φιλόσοφος I. Tim. 55. 172. φιλοσόφου al. φιλοσόφων al. φιλοσόφοις I. Prom. 7. 35. ἄριστον τῶν φιλοσόφων II. pro Imag. 28. 506.
φιλοτησίαι I. Merc. Cond. 16. 672. φιλοτησίαν III. Conv. 15. 428. φιλοτησίας III. Ep. Sat. 33. 413.
φιλοτιμίας ὑποκεκαπισμένος III. Calumn. 27. 158.
φιλοφρονήσομαι al. φιλοφρονήσαμαι I. Tim. 48. 161.
φιλοφροσύνας III. Ep. Sat. 34. 414.
φιλόχορος I. Piſc. 52. 619. & I. D. Deor. XX. 16. 266.
φιμὸς I. Vit. Auct. 22. 562.
Φινεὺς. Φινέα recept. pro Ἰφίαν II. pro Imag. 20. 500.
φλυκταίνη puſtula, I. D. Mort. XX. 4. 416.
φοίνιξ. ἢν μὴ φοίνικος ἴτην βιόν I. Herm. 53. 793.
φοιτάω. φοιτῶν Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ φοιτᾶν I. Somn. 1. 1.
φόλος. τῷ φόλῳ III. Conv. 14. 428.
φονεύω I. D. Deor. XVI. 1. 244.
φονῶ vide notas III. Meret. XIII. 318.

φόνε II. Gymn. 19. 899. φόνον Pell. φόνον III. Dea Syr. 18. 465.
φόρ☞ I. pro merc. Cond. 13. 722.
φράζω. ὁ δὲ φράσαι al. ὃν μηδὲ φράσαι I. Tim. 43. 155.
φρατρία I. Herm. 24. 762.
φρενῆρης III. Calumn. 3. 128.
φρεσιμον. φρεσιμὸν al. φοεσιμὸν II. Q. Hist. 14. 20.
φροντίς. ἡ φροντὶς Ἱπποκλείδη I. pro merc. Cond. 15. 724.
φρυξ. Φρύγα I. Tim. 30. 142.
τῇ φυγῇ Edd. pr. τὴ φυγὴς II. Asin. 23. 592.
φυκ☞ I. Pisc. 12. 580.
φυλακι☞ al. φυλάκιος al. φυλακήσεως I. D. Mort. XXIII. 1. 426.
φύρω I. Prom. 13. 195. II. Asin. 31. 601.
φυσάω I. Necyom. 12. 473.
φύσεις III. de Dipsad. 9. 239.
Φωκίων II. Jup. Trag. 48. 696.
φῶς] θεὸς III. Philopat. 13. 598.

X.

Χαιρεφῶν I. Herm. 15. 754.
χαίω. τῷ χαίρω III. Dem. Enc. 5. 494.
ὦ χαλεπῶς II. Gall. 2. 705.
χαμαὶ II. Lex. 1. 319. τ̓ χαμαὶ ἐρχομένων II. Icar. 6. 757.
χαμαιτυπεῖον lupanar I. D. Mort. X. 11. 374.
χαμευνιον II. Asin. 51. 618.
χαρίεις. τῷ χάριεν al. χάριέν τι al. τῷ χαρίεντα I. Prom. 3. 28.
χαρίζομαι. χαρισαμένης al. χαρισάμεν☞ I. D. Mar. IX. 1. 312.
ὦ Χαρίκλεις II. Amor. 51. 454.
χάρις. χάριν εἴσομαι I. Cat. 28. 650.
χάσμα. χάσματι μεγάλῳ II. 2. Ver. Hist. 43. 136.
χειμών. σὺ χειμῶνι I. Halc. 1. 176.
χεῖρ. τὸ δίκαιον σὺ τῇ χειρὶ I. Pisc. 10. 578. χειρῶν al. τὴν χῶν I. Tim. 12. 120.
χελώνη I. D. Deor. VII. 4. 223.
κατὰ χηνῶν II. Icar. 9. 759.
ὁ χηνίσκ☞ II. Jup. Trag. 47. 695.
Χιλιασμὸς I. Pisc. 25. 595.
χολῇ Edd. male χελῇ III. Pseudol. 1. 162.
χρᾶν. ἔχρα pro ἔχρη II. Alex. 22. 229.
χράομαι I. Cont. 17. 513. δεῖ ἔχειν οἷ χρήσονται I. Tim. 28. 140.
Χρέμης. Χρέμητ☞ al. Χρόμιδ☞ I. Tim. 30. 142.
τὸ χρεὼν fatum I. D. Mort. XXVII. 9. 444.
χρη. σὺν ἐχρῆν I. Pisc. 20. 590. τί γὰρ χρὴ ποιεῖν al. τί γὰρ ἐχρὴν I. D. Deor. VIII. 1. 225.
χρῆμα. ῥητῶν ἕνεκεν χρημάτων II. 1. Ver. Hist. 20. 86.
χρῆμα al. χῆμα II. Q. Hist. 57. 66. παλαφρονῶν χρημάτων I. Nec. 4. 461.
χρηματίζω II. Q. Hist. 48. 59.
ἐς χρηματισμὸν III. Fug. 20. 375.
χρήσιμ☞. ὡς χρήσιμον I. D. Mort. XIV. 1. 394.
χρό☞. σὺ χρῷ I. Pisc. 46. 613.
χρυσάμοι pro χρυσίοις III. Dea Syr. 30. 476.
χρυσῆ γαῖ εἶμι II. Jup. Trag. 10. 652.
χρυσίον τοῦτ I. Pisc. 45. 612.
χρυσὶς I. D. Deor. II. 2. 206.
χρυσοῦς I. pro Lapsu. 1. 724. ὥσπερ τὸ χρυσοῦν ἐκεῖνο ἐφόδιον II. Gall. 1. 703.
χρυσοφόρ☞ I. D. Mort. XIV. 2. 396.
χρυσόχειρ. χρυσόχειρες I. Tim. 20. 131.
χύτρα. χύτραι ποικραὶ II. Par. 4. 841.
χῶμα I. Scyth. 2. 861.
χωρίον I. D. Mort. VI. 2. 348.
χωρίον I. Necyom. 22. 486.

Ψ.

Ψεδὸς raros crines habens, I. D. Mort. XXV. 1. 432.
ψῆττά τις I. Pisc. 49. 617.
ψηφ☞. τὰ δῶρα ὦ ψῆφε al. ὦ πάππ I. D. Deor. XX. 11. 262.
ψηφοφορῶν I. Pisc. 24. 594.
ψιλὸς. ψιλὸν al. ὀψιλὸν I. Sacr. 15. 539.
ψοφοδὴς I. Scyth. 3. 862.
ψόφ☞ I. Jud. Voc. 2. 84.
ψύττα III. Ep. Sat. 35. 415.
ψυχρολογίᾳ al. ψευδολογίᾳ I. D. Mort. XVI. 5. 405.
ψυχρὸς I. Prom. 4. 188.
ψυχροτάτους II. Icar. 24. 781.

Ω.

Ὦ παῖ al. ὄπτιε I. Herm. 35. 796.
ὠδίνω. ὠδῖνα ὄρ☞ II. Q. Hist. 23. 31.
ὠθεῖν. ὠθεῖτε al. male αὐτῶτε I. Pisc. 44. 611.
ὠκύπτερα alae II. Icar. 3. 754.
Ὠλένη II. Icar. 3. 755.
ὦμ☞ I. Cont. 1. 490.
ὧν Edd. ἓν II. Astr. 3. 361.
ὠνίαμαι I. D. Mort. IV. 1. 342. I. Vit. Auct. 26. 566.
ὦτι☞ I. Sacr. 2. 528.
ὤραι. μὴ ὥραιον ἐκείνοις II. Salt. 5. 270.
ὡραΐζειν Graev. ὀκρίζειν II. Par. 43. 868.
ὡράνη v. notas III. Tragop. p. 655.
ὥρλα Edd. ὥρλον II. Astr. 27. 372.
ὠρύομαι. ὠρυομένων al. ὡρωμένων I. D. Mort. X. 13. 375.
ὡρῶν vulgo ὁρῶν III. Hipp. 8. 74.
ὡς male aberat I. Herm. 35. 777. & II. Alex. 19. 227. ὡς Edd. ὡς Marcil. III. de Domo 14. 197. ὡς al. ὡ male II. Q. Hist. 40. 54. ὡς] al. κἂν I. Tim. 55. 171. ὡς ἕκαστα al. ὡς ἑκάστας ἑκάστοτε II. 1. Ver. Hist. 15. 81. ὡς insertum ex O. II. Jup. Trag. 25. 669. ὡς ἅπαντες III. Ner. 5. 639. ὥς τις non ὡ τις II. Tox. 44. 552. ὡς ὁδ' οἱ I. Merc. Cond. 6. 661.
ὥσγε lege ὥστε III. Philops. 32. 59.
ὥς ποτε Edd. ὅς ποτε II. Gall. 13. 722.
ὥστε emendatum ὅτε Edd. III. de Domo 12. 197.
ὠφέλεια I. Nigr. 26. 65.
ὠφελῶ. ὠφεληθῆναι al. ὀφιληθῆναι male I. Cont. 20. 517.

INDEX GRAECUS NOTARUM AD LUCIANUM.

A.

Ἄβατ⊙. ἄβατον ἐποίησας II. Lex. 3. 324.
Ἀβδηρίθην. — Ἐφίστε I. Vit. Auct. 12. 552.
Ἄβρα I. Merc. Cond. 36. 695.
Ἀβραδάτης II. Imag. 10. 468.
ἄβροχ⊙ III. Hipp. 2. 68.
Ἀγαθοκλίης II. Dem. 29. 386.
ἀγαθὸς. σὺν ἐπ' ἀγαθῷ I. Herm. 50. 791. ἀγαθῇ τύχῃ III. Deor. Conc. 14. 536. σὺν ὐ ἀγαθεῖ I. Somn. 17. 22. ἢν τ καλῶν, ἢ ἀγαθῶν ἀνδρῶν ib. 12. 16. τ ἀρίστων ψήφῳ δοκιμασθεὶς II. Eun. 3. 352. ὡς ἄμεινον ἦν. I. Nigr. 9. 48. idem ter repetitum, ib. 49. τῇ βελτίον⊙ I. Cont. 12. 506. ἐδεξιοῦντο ὡς τινα τ πρωτόνων III. Conv. 7. 423. ἄριστ⊙ κατὰ παιδιάν I. Harm. 4. 857. τ ἄριστον τ γραφίων Ὅμηρον II. Imag. 8. 466. ἐπὶ τοῖς ἀρίστοις γνωρίζομαι, vel εὐδοκιμῶ I. Somn. 12. 15. τοῖς ἀρίστοις παρεσμιλεῖ vel ὑπὸ τ ἀρίστων τεμαῖσθαι ib. ἀγαθαὶ τάττουν III. Hipp. 1. 66.
ἀγαμαι. τ ὥρας ἠγάσθη III. Char. 16. 626. & 627.
ἀγαναικτέω I. Tim. 9. 115. ἀγαναικτεῖ ἢν μὴ &c. III. Philopſ. 21. 49. ἠγριώκτει πιζος βαδίζων I. D. Mort. XXVII. 3. 439.
ἀγαπάω I. Jud. Voc. 2. 83. ἀγαπᾶμεν contenti ſimus. II. Tox. 62. 566.
ἀγαπητὸς. τ ἀγαπητὸν I. Catap. 10. 631. ἀγαπητῶς II. Amor. 33. 433.
ἀγείρω. ὧν ἀπὸ πλοῦτον ἀσπειρίσιον ἢ χρήματ' ἄγειρεν I. Prom. 1. 25. ἀγείρων ἢ συλλέγων I. Herod. 1. 833. ὡς ἀγείροιεν τῇ μητρὶ III. Cron. 12. 394. & 395.
ἀγέλεια. ταῖς ἀγελείαις II. Aſin. 27. 597.
ἀγέλη πυρίτης III. Epigr. 24. 682.
ἄγεσις. ὑδὸν ἀγεσις I. Cont. 10. 502.
ἄγκιστρον τῷ δελέατι συγκαθαπτόμενος I. D. Mort. VIII. 1. 359.
ἀγκοίου. ἃ γὰρ σφισιν ἀγκοίοισιν ὑπάρχεται II. Aſtr. 29. 372. & 373.
ἄγκοια I. Cont. 15. 511. διὰν χε ἡ ἄγκοια III. Calumn. 1. 124.
ἀγκὼς I. Somn. 10. 15.
ἄγκωμον II. Bis Acc. 29. 829.
ἀγορά. ἐξ ἀγορᾶς & ἐπ' ἀγορᾶς, de eo: variae collectae formulae. I. Nigr. 25. 64. & 65. ἀμφὶ πλοῦτον ἀγορᾶν III. Philopſ. 10. 38. σὺ ταῖς καθ' ὑμᾶς ἀγοραῖς I. Prom. 1. 25.
ἀγοραῖ⊙ I. Merc. Cond. 24. 680.
ἄγρι⊙. τὸ ἄγριον I. Tim. 35. 147.
ἀγρὸς III. Epigr. 13. p. 673.
ἀγρυπνέω. ἀγρυπνεῖ pro ἀγρυπνῇ I. D. Deor. VI. 4. 218.
ἀγρυπνίαν ἔχουσα ἢ ἔννοιαν τ γυμνασίων, ἢ κατάμεμψιν I. Somn. 4. 7.
ἀγυιὰ. πᾶσαι αἱ ἀγυιαι I. Nigr. 16. 54.
ἀγχόνη I. Tim. 45. 158.
ἄγχω. ἄγξω σε I. D. Mort. XXII. 1. 423.
ἀγχωμάλως II. 2. Ver. Hiſt. 37. 133.
ἄγω. ὡδύνατε ἄγας I. Tim. 3. 104. ἄξιν Edd. ἄξειν II. Dem. 4. 376. ἄγε δὴ μὴ μέλλετε II. Bis Acc. 18. 814. ἀγαγοῦσα ib. 16. 810. ἀχθεῖς ὑπὸ τ Ἀντίφιλου II. Tox. 32. 540.
ἀγὼν I. Nigr. 10. 49. I. Prom. 1. 25. λήγει ὁ ἀγὼν II. Demon. 65. 395. κατόπιν τῶ τ πηρώσαι ἀγῶν⊙ III. Mort. Per. 32. 353. 354. & 355.
ἀγωνίζ⊙ I. Prom. 4. 189.
ἀγώνισμα. ἐς τὸ παρὼν ἀγώνισμα II. Q. Hiſt. 42. 55.
ἀγωνοθέτης. ἄγωνζ πρὸς τ ἀγωνοθέτην I. Nigr. 14. 53.
ἀδελφὸς I. D. Mort. XXIV. 3. 430.
ἀδελφὸς. ἐπεὶ τόν γε ἀδελφὸν αὐτῆς I. D. Deor. XIX. 2. 251.
ἄδης Προμηθέ⊙, ἄδου Πηλεῦ I. Prom. 2. 26. ἀπεδαν ἄδαν vel ἄδαν. I. Nigr. 13. 52.
ἄδης. τὰ ἄδε τὰς πύλας &c. I. Nec. 6. 463. ἄδου II. de Luctu 2. 922.
ἀδιάφορ⊙. ἀδιάφορα εἶναι συμβέβηκε I. Vit. Auct. 21. 560. τὸ ἀδιάφορον III. Mort. Per. 17. 341. ἐς τὸ ἀδιάφορον I. Herm. 18. 756.
ἀδικέω. ὑδὲν ἠμᾶς ἠδίκων II. 1. Ver. Hiſt. 29. 92. ὑφ' οἷς σαυτῷ συνήθεις ἀδικοῦντι I. Somn. 9. 13. ἀδικοῦντες III. Calumn. 7. 134.
ἀδίκημα. ἀδικήματ⊙ III. Pſeudol. 25. 181.
ἄδικ⊙. ὁ ποιοῦν⊙ III. Calumn. 8. 134. πῶς ἦν σὺν ἄδικος I. Tim. 14. 124.
ἀδίκως III. Muſc. Enc. 5. 95.
Ἄδμητ⊙ I. Somn. 17. 21.
ἀδόκιμ⊙ III. Rhet. Pr. 24. 25.
ἀδρὸς II. 2. Ver. Hiſt. 40. 134.
Adſpiratio neglecta, σὺν ἁπλο⊙ III. Dea Syr. 31. 477.
ἀδύνατ⊙. ἀδυνάτων ὁρᾶς I. D. Deor. VIII. 1. 227.
ἄδω. ὁπόταν δὲ τὸ καλὸν ἐμοῦ ἄδῃ I. Nigr. 3. 41.
ἀεί γάς τι I. Prom. 12. 195. ἐς ἀεὶ κτῆμα II. Q. Hiſt. 5. 7.
ἀεικέλι⊙. ἀεικελίῳ ἐπὶ μισθῷ I. Merc. Cond. 23. 677.
ἀεροβατῶ ἢ περιφρονῶ τ ἥλιον I. Prom. 6. 34.
ἀεροκέλαδ⊙ I. Prom. 7. 36.
ἀεροχάρακες II. 1. Ver. Hiſt. 16. 82.
Ἀερόπη II. Salt. 43. 293.
ἀετὸς I. D. Deor. II. 1. 206. ὁπότε ἤδη σὺ ταῖς ἀετῷ ἦν quum eſſet in forma aquilae ib. XX. 6. 258. τ ἀετῶν πτήσει II. Salt. 38. 290.
ἀηδὴς III. Calumn. 14. 144.
ἀηδὼν I. Nigr. 3. 41. I. Halc. 8. 183.
Ἀθάμας II. Salt. 42. 293.
ἀθανατισμὸς. τῷ ἀφ' τ ὀοχῆς ἀθανατισμῷ I. Somn. 12. 16. ἀθάνατ⊙. ἀθάνατοι ib.
ἄθλιατ⊙ I. Nigr. 23. 61.
Ἀθηνᾶ I. D. Mar. XIV. 2. 322. ὑπ' αὐτὴ μοι Ἀθηνᾶ τοῦτο ἐπετάχθαι I. D. Mort. XXIX. 2. 450. Ἀθηνᾶ συνεργάζετο I. Prom. 3. 27. τ Ἀθηνᾶς I. Harm. 3. 856. Ἀθηνᾶ τρατιὰ III. Merc. IX. 301.

Ἀθῆναι earum comparatio cum aliis civitatib. I. Nigr. 12. 51.
Ἀθηνᾶσι II. Imag. 4. 462. ὥσπερ Ἀθήνησι II. Alex. 38. 244.
Ἀθηναῖος II. Q. Hist. 15. 22.
ἆθλητῆ II. Gall. 8. 714.
ἆθλον I. D. Deor. XX. 7. 259.
ἆθλον. ἆθλον τινα τοῦτον τῷ βασιλεῖ ἐπιτιλῶν I. D. Mar. XIV. 2. 322.
ἀθυρωμάτιον ἄρκτε σκύλακα I. D. Mar. I. 5. 291.
Αἰακὸς II. de Luct. 4. 924.
Αἴγιρ III. Electr. 2. 68.
αἰγιαλος. καλαθεμβρῳ ἡμᾶς ὡ αἰγιαλοῖς II. Alex. 57. 260. & 261.
αἰγὶς I. Tim. 3. 104.
Αἰγύπτιος. ἀιδρὶ Αἰγυπτίῳ ἐνίκυρον γινόμενος II. de Luct. 21. 933.
Αἴγυπτος I. D. Mort. XIII. 3. 392.
αἰδέομαι. ᾐδοῦντο II. Amor. 20. 420.
Αἰθιοπία. ἐπ' Αἰθιοπίαν vide notam III. Dea Syr. 16. 462.
αἰδοῖον. τομὰς ἐ καυσεις ὑπομεῖναι περὶ τὸ αἰδοῖον I. Nigr. 27. 67.
αἰδὼς II. Amor. 37. 438. ἡ πρὸς ταύτην αἰδὼς I. Herm. 82. 826. & 827.
αἰεὶ II. Phal. ait. 12. 206.
αἰθὴρ μὴ γὴν ἐκδίκεται τοὺς &c. II. Amor. 49. 453.
αἰθὴρ μιγάλε I. Halc. 7. 183.
Αἰθιοπες. μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας I. D. Prom. 17. 201.
Αἰθιοπια. ἀπὸ Αἰθιοπίας II. Q. Hist. 15. 22. ᾗ αἰκία ἡ ἡ Αἰθιοπικη δίωγμος II. Salt. 44. 295.
αἰθὼ I. Tim. 41. 153.
αἰλιος I. Jud. Voc. 7. 90.
αἷμα I. Vit. Auct. 6. 545. & 546. ὑχ αἷμα III. Tragop. p. 651. ἀφ' αἵματος II. Tox. 52. 557. τῷ αὐτῶ αἵματι I. Cont. 24. 523.
αἱμάσσω. αἱμάξαι τὰ δακτύλε II. Gall. 26. 742.
Αἰόλος. αἰόλε τὲ Ἕλλην θυγατέρα I. Halc. 1. 177.
αἰτέλιον I. Catap. 3. 623.
αἴρομαι. ἔρησο I. Herm. 85. 829.
Αἰχίνης II. Imag. 17. 476. ἃ δὲ Αἰχίνης ὁ Ῥίτως εἶρηκε I. Somn. 12. 16.
Αἴσωπος II. Icar. 10. 761.
αἰτία. αἰτῶν τὸ γιγνόμενον I. Tim. 49. 163. αἰτούσης III. Meret. IV. 288. αἰτούσαν ᾗ αὐθις τ' συγκατιοῦσαν II. Salt. 84. 315.
αἰτία γενοῦ III. Char. 6. 621.
αἰτιάομαι. πάλαι μὲν σε ταῦτα αἰτιᾶσ I. Tim. 14. 124. αἰτιᾷ antea male αἰτια II. Abd. 21. 177.
αἰτιάσωμαί σε III. Pseudol. 4. 166.
αἰτίᾳ. τί ἂν ἡμεῖς αἰτίοι I. D. Mort. III. 1. 338.
Αἰτνη. ὡς τ' Αἴτνης I. Tim. 19. 129.
Αἰτωλικὸς. Αἰτωλικὰ πάθη I. Saci. 1. 525.
ἀχμαλωτός. ἰλασάμην αἰχμαλωτοὺς III. Dem. Enc. 45. 523.
Ἀκαδημαϊκὸς II. 2. Ver. Hist. 18. 115.
ἀκάθαρτον II. Afin. 29. 598.
Ἀκάμας II. Salt. 40. 292.
ἀκανθώδης I. Pisc. 51. 618.
ἄκαρπος. ἐν ἀκάρπῳ χρόνῳ I. Tim. 3. 105. ὡ ἀκαρπεῖ τ' πυκτὸς ἐσης III. Philopat. 21. 610.
ἀκαριαῖος II. Q. Hist. 7. 8.
ἀκάτιον II. Q. Hist. 45. 57.
ἄκατος II. 1. Ver. Hist. 5. 73.
Ἀκαρνανόμης II. Alex. 36. 243. & 244.
ἀκίστρα. ᾗ ἀκίστραν ὑπὸς &c. I. D. Mort. IV. 1. 340. & 341. &c.
ἀκκηδιάζω. ἀκηδιάζοῦσες I. Somn. 9. 13.
ἀκκην. ἀκκην ἐγίνοντο σιωπῇ I. Nigr. 34. 77.
ἀκκρασία I. Somn. 10. 15. ἀκκρασίᾳ ib.
ἀκράτα melius ἀκήρατα II. Icar. 3. 754. ἀκήρατος νόσμος I. Somn. 10. 15.
ἀκήρατος II. Icar. 3. 754.
ἀκίνδυνος. ἀκινδυνότατον II. Afin. 44. 611.
Accusativi rarior terminatio in Σκύθα III. Dea Syr. 12. 457. Accusativ. vel potius ordo verborum minus obvius in σωριλθόντας III. Char. 19. 630.
ἄκλαυς I. Catap. 5. 626.
ἄκλητος. ἀκλήτοις ᾗ ἀθλίοις I. D. Mort. XV. 3. 401.
ἄκμων I. Prom. 3. 27. I. Merc. Cond. 3. 655.
ἄκμων. οὐκ ἀκμων II. Lex. 2. 321.
ἀκοντίζω I. Tim. 10. 118.
ὡ ἀκοντίῳ II. Q. Hist. 12. 16.
ἀκούω I. Merc. Cond. 35. 694. εἴ τινα μητρὸς φίλην ἀκούεις II. Afin. 4. 571. τῶν πόλεως ᾗ θεοῖς ἐχθρὰ ἀκούσεις I. Nigr. 22. 60. τοῖς ἀκούσιν II. Q. Hist. 10. 14. ἄκυε σίγα III. Deor. Conc. 1. 528. ἄκυσον αὐτοῦ τότε παρῄσιαζομένε II. Jov. Trag. 41. 688. ᾗ τοῦτ' ἀκούσῃ μόνον II. Abd. 6. 164. κακῶς ἀκούειν II. Afin. 38. 606. ἀκούειν intenigere, II. Par. 10. 848. ἀκούειν κακίσλω dici pulcerrimam, III. Charid. 14. 626. ἀκοῦσαι II. Phal Pr. 3. 190. ἀκούων ἀ ἦν I. Nigr. 13. 52. τὴν πρὸς τοὺς ἀκούοντας εὔνοιαν III. Calumn. 24. 156. ἀκούοις III. Bacch. 5. 79.
ἀκρατὴς II. Q. Hist. 8. 9. ἀκράτε III. Macrob. 25. 227.
ἀκριβῶς. ὡς ἀκριβῶς οἶδα III. Conv. 4. 420. & 421.
ἀκρὶς. ἀκρίσι III. de Dipf. 3. 236. & 237.
ἄκριτος. ἀκρίτως τινὰς III. Calumn. 8. 137.
ἀκροάομαι. ἀκροᾶσ ἀμφοῖν III. Calumn. 8. 135.
ἀκροβολίζομαι I. Tim. 45. 159.
ἀκροπατεῖσι σε I. Prom. 1. 186.
ἀκρόπολις I. Tim. 51. 165.
ἀκτὰς III. Tragop. p. 648.
ἀκτὶν. ἀκτῖνα παραπεθηγμὴν III. de Dipf. 2. 235.
ἀκτίσασιν II. Alex. 27. 235. ἀκτῖνας ἐπὶ τῇ κιφαλῇ I. Tim. 51. 165. & III. Dea Syr. 32. 478.
ἀλεκτρυὼν ἱρὸς III. Dea Syr. 48. 484. ἀλεκτρυὼν κάπυρε II. Gall. 1. 702.
Ἀλεξανδρεωλικὸς ἀνθρωπίσκος I. Merc. Cond. 27. 685.
μήτε Ἀλέξανδρος II. Q. Hist. 38. 50. Ἀλεξάνδρε τὲ Ἀσσυριστιχίτε II. Alex. 1. 208.
Ἀλιξικλῆς III. Philopf. 14. 41.
ἀλήθεια I. Catap. 19. 641. I. Pisc. 17. 587. ἐπ' ἀληθείας III. Philopat. 12. 598. τὴν ἀλήθειαν προσιοῦσαν III. Calumn. 5. 132.
ἀληθὴς. τἀληθὲς εὑρεῖν I. Herm. 66. 808. τἀληθὲς ἰξιυρεῖν I. Pisc. 15. 586.
ὡς ἀληθῶς II. Amor. 48. 451. ἀληθῶς χαιρωτὴ ib. 38. 440.
Ἀλιβαντὶς I. Necyom. 20. 483.
ἁλιεὺς I. Pisc. 1. 570.
Ἀλιρρόθιος II. Salt. 39. 291.
ἁλίσκω. ἑαλωκότας III. Philopf. 2. 30. ὅστις ἑρήμῳ ἑλίσκεσθαι μετ' αὐτοῦ I. Pisc. 32. 601.
ἁλισμὸς I. Prom. 1. 24.
Ἄλκησις I. Somn. 17. 21. τὴν ὁμογενῆ μου Ἄλκησιν I. D. Mort. XXIII. 3. 428.

τὰς Ἀλκιβιάδου III. Mort. Per. 43. 363.
Ἀλκυονὶς I. Halc. 2. 179. Ἀλκυὼν ib. 1. 176.
ἀλλὰ. ἀλλ' ἢ I. Nec. 1. 457. ἀλλὰ ἄνδρας II. Tox. 1. 508. ἀλλ' ἐκεῖνο I. Nigr. 8. 47. ἀλλὰ ἢ ἐ II. Asin. 10. 577. ἀλλὰ ἢ I. Jud. Voc. 3. 85. ἀλλ' ἐκεῖνος I. D. Deor. XX. 5. 257. σὺ δὲ ἀλλὰ I. D. Mar. VI. 2. 303. ἀλλὰ εἴ τι II. Q. Hist. 5. 6.
ἀλλοδαπός. ἀλλοδαπὴν subaudi γῆν I. Somn. 7. 9.
ἀλλόκοτος metathesis pro ἀλλότοπος I. Prom. 5. 30.
ἄλλος II. Alex. 43. 249. I. Cat. 20. 642. ἢ ἄλλος II. Amor. 16. 416. τὰ ἄλλα T. H. rescribi vult τάχα I. Nigr. 9. 48. τὰ ἄλλα II. Q. Hist. 13. 19. ἀλλ' ἢ II. Tyran. 21. 157. ἄλλα τε II. Jup. Trag. 2. 644. μοιτέχειν τ' ἄλλων τ' βυλόμενον II. 1. Ver. Hist. 20. 87. ἄλλος I. Vit. Auct. 18. 557. ἄλλος I. Merc. Cond. 23. 679. ἐπ' ἄλλο al. ἄλλῳ I. D. Deor. XX. 8. 259. ὅτι ἄλλο θεῶν II. Asin. 16. 584. ἄλλον II. Salt. 23. 282. τ' ἄλλα II. Phal. alt. 7. 204. τινὰς τοὺς ἄλλους I. Herm. 5. 744. τοὺς ἄλλους I. Catap. 1. 621.
ἀλλότριος τάφου I. Harm. 3. 856.
ἄλλως ὑρώμην nullo consilio rogabam I. D. Deor. XX. 3. 255. & I. Pisc. 19. 589. ἄλλως ἱστορίαν ἐπιδείκνυσθαι III. Hipp. 2. 66. ἄλλως τε ὁρᾷς I. D. Mort. XV. 3. 400.
ἄλογος. ἀλόγιστος τὸ γὰρ ἀλόγιστον ἀνθρῶν I. Nigr. 1. 38.
ἀλυργὶς II. Q. Hist. 8. 11. I. Prom. 5. 30.
Ἄλυς II. Jov. Conf. 14. 636.
ἀλυσιτελὴς ἡ II. Jov. Trag. 47. 694.
ἀλυτάρχης I. Herm. 40. 783.
Ἀλφειός I. D. Mar. III. 1. 294.
Ἀλῶα Festum Athenienſe III. Meret. I. 280. & 281.
Ἀλωεύς. Ἀλωέως υἱέας I. Cont. 3. 494.
Ἀλωπεκῶν III. Philopſ. 20. 48.
ἅμα II. Gymn. 22. 903. ἅμα λόγῳ II. Gall. 10. 717.
ἀμαθία μὲ θράσος, & ἀμαθίας ἐγκεράσης τῷ θράσει I. Nigr. 1. 38.
Ἀμαλθείας κέρας III. Rhet. Pr. 6. 6.
ἡ ἄμαξα τῶν βοῶν πολλάκις ἐκφέρει I. D. Mort. VI. 2. 348.
ἀμαυρὸς πρὸς ἀμαυρόν τι τῷ μικροσόμον λυχνίδιον I. Tim. 14. 124.
ἀμβολὰς ἄγειν I. Scyth. 11. 872.
ἀμβροσία. λόγων ἀμβροσίαν κατασκέδασιν I. Nigr. 3. 41.
ἀμέλει I. Cat. 13. 635. I. Nec. 15. 477.
ἀμελέτητος I. Cont. 7. 498.
ἀμελεῖν I. Tim. 11. 120. αὐτῶν ἀμελεῖν I. Somn. 13. 19. ἀμελούμενος δὲ & μὴ φέρων I. D. Deor. XIV. 2 238.
ἀμέλητος I. Nigr. 27. 67.
ἀμετασχετὶ I. Nigr. 28. 68.
ἀμήχανον III. Mort. Per. 13. 336.
ἀμιὸς. ἐς τὴν ἀμίδα ἐνεροῦντες I. Merc. Cond. 4. 658.
ἄμμιγα πάντας I. Nigr. 16. 54.
Ἀμμὼν I. D. Mort. XIV. 5. 398. Ἄμμωνος II. Astr. 8. 364.
ἀμνημονεύω II. Q. Hist. 18. 26.
ἄμοιρον II. Jup. Conf. 19. 640.
ἄμορφος I. Prom. 3. 28.
ἀμυδρὸς I. Somn. 9. 12.
ἀμφιβαλὴς I. Herm. 57. 798.
ἀμφιλαφὴς III. Rhet. Pr. 22. 23.
Ἀμφίλοχος II. Alex. 19. 226. I. D. Mort. III. 1. 338.
Ἀμφίρυτος. νύσφ τὸν Ἀμφιρύτην I. Cont. 14. 509.
ἀμφοτερος. ἀμφοτέρας I. Tim. 20. 130. ἀμφοτέραις III. Conv. 47. 450. ἐπ' ἀμφότερα πτερὰ I. Harm. 2. 853.
ἄμφω I. Merc. Cond. 7. 663. I. Tim. 18. 126. ὁ γὰρ αὐτὸς ἄμφω ἡμῖν I. D. Mort. XVI. 4. 404.
ἀναβάλλω I. Nigr. 8. 47. ἀναβαλλόμενος τὴν προσοχὴν ib. 27. 67.
ἀναβιβάζω. ἀναβιβασάμενος I. D. Deor. XXV. 2. 278.
ἀναβιόω. ἀναβιῶναι αὖθις I. D. Mort. I. 1. 328.
ἀναβολὴ II. Gall. 9. 717.
ἀναγιγνώσκω II. Q. Hist. 32. 43. & I. Halc. 7. 182.
ἀναγεωσμένους I. pro merc. Cond. 1. 704.
ἀναγκαῖον II. Salt. 62. 300.
ἀνάγκη. καὶ ἀνάγκῃ — προβάλλονται I. Nigr. 22. 61. ἀνάγκη τοίνυν I. Merc. Cond. 11. 667. ἀνάγκη -- ὀνόματα II. Jov. Trag. 4. 647. ἀνάγκῃ ἔχοιτες I. Nigr. 22. 61. οὐ ταῖς ἀνάγκαις III. Ocyp. p. 666.
ἀναγράφω. ἐργάτης ἀναγεγράψῃ I. Cont. 24. 524. ἀναγεγραμμένης v. omnino not. Geſn. III. Nav. 35. 271.
ἀναγὼ I. Nigr. 8. 47.
ἀναδῆσαι. λαὸν τ' ὄντων ἀναδησάμενος I. Scyth. 11. 871.
ἀναίδευτος II. Salt. 50. 297.
ἀναθῦναι III. Mort. Per. 26. 350.
ἀνάθημα I. Herm. 38. 780.
ἀναθορεῖν I. Prom. 4. 29.
ἀναθόρνυμαι. ἐκ τοῦ λέχους ἀνεθόρνυτο I. Prom. 4. 29.
ἀναθόρω. ἀνέθορεν ὑπ' ἐκπλήξεως I. Prom. 4. 29. ἡ μὲ τ' πέτρας ἀνέθορεν ib. κατὰ πολὺς ἀνέθορεν ib.
ἀναιδήσατον III. Cyn. 16. 548.
ἀναίρω. ἀναλεῖν αὐτὰς ἀπειλοῦσιν II. Gall. 14. 725.
ἀναισθησία. δι' ἀναισθησίαν I. Somn. 13. 19.
ἀναισχυντία. ἡ ἀναισχυντία ὖσα III. Pseudol. 5. 167.
ἀναίτιος. ἀναίτιον αἰτιᾶσθε I. Prom. 4. 188.
ἀνακαιομαι. ἀνακαίεσθαι ἡ εἰκὼν II. Imag. 18. 478.
ἄνακες. τοῦ ἀνάκτος III. Conv. 9. 424.
Ἀνάκειον. πρὸς τὸ ἀνάκειον προβάρβοροι κλίμακας I. Tim. 10. 119.
ἀνακηρύσσω. ἀνεκήρυξεν εὐεργέτην δηλονότι I. D. Mort. X. 6. 366. & 367.
ἀνακλάω. ἀνακεκλασμένη II. Gymn. 7. 886. ἀνακλᾶν ἑαυτὸν II. Salt. 27. 284. ἀνακλάσας III. Meret. III. 284. & 285.
ἀνακόλυθον in καὶ ἀσκευάσατε vide III. Philopat. 17. 603. ibique notas. In καί τε παθεῖν ib. 18. 604.
Ἀνακρίων III. Macrob. 10. 214.
ἀνακρούω. τόν τε θυμὸν ἀνεκρουσε, & πάλιν τὸν λόγον ἀνακρουόμεθα I. Nigr. 8. 47. μικρὸν ἀνακρούσασθαι & ἀνακρούσας πρύμναν ib. 46.
Ἀνακτορον I. Tim. 23. 136.
ἀνακυκλεῖς III. Philopat. 17. 602.
ἀνακύπτω. ψυχὴ ἀνακύψασα εἰς τὸ ὄντως ὄν I. Somn. 13. 19. ἀνακύπτων al. ἀνακύψων ib. 18. ἀνακύπτοντες II. Jup. Trag. 22. 666. & 667.
ἀναλαμβάνω. ἀναλαβὼν ἤδη τὰ ὑφαμένα I. Nigr. 8. 47.
ἀναλίσκω. ἀνάλωκα I. Herm. 82. 828. χρόνος ἀναλωθεὶς I. Somn. 17. 22.
ἀναλογίζομαι I. Herm. 54. 794.
ἀνάλογος I. Herm. 32. 772.
ἀναλύζω. μόλις ἀναλύζων κεκομμένῳ τῷ πνεύματι I. Somn. 4. 7.
ἀναλύω. ἀνάλυε III. Philopſ. 14. 41.
ἀναμιστρεῖν I. Nec. 18. 482.
ἀναμιμνήσκομαι. τί γὰρ ἄλλο, ἢ ἀνεμνήσθην I. D. Mort. XIII. 2. 391.

ἀναιδύω I. Somn. 13. 19.
ἀναισταγώδης I. D. Mort. XXIX. 1. 449.
ἀνάκτης I. Merc. Cond. 42. 702.
ἄνακ χειρῶν, μόνας ταῖς χερσὶ δεσπόζων I. Somn. 9. 14. τοῦ ἀνάκτος III. Conv. 9. 424.
ἀνάξιος I. D. Mort. XX. 4. 416. Forſ. ἀν ἄξιος, v. not. III. Conv. 33. 440.
ἀναπαίειν ὑπὸ τῆ χορῷ λιγόμβοις I. Prom. 6. 32. ἀναπαυσα συγκροτᾶν ib. ἀναπαίσια ἴυχροτα ἐπιλύγοισις ib.
ἀναπαύω. ὅτε ἀναπαύεις σεαυτὸν ἀλαχυθὶς I. D. Mar. III. 1. 295.
ἀναπίτάζω. ἀναπεπταμένη ψυχῇ I. Nigr. 4. 42. ἀνεπίτασιν αὐτοῦ τὴν ψυχὴν εἰς μέγα πέλαγος τῆς ἀληθείας ib. εἰς τὸ ἄπαξ ἀναπεπταμένον I. Tim. 19. 129.
ἀναπηδάω. μὴ ἀναπηδήσιας v. not. III. Mort. Per. 25. 349.
ἀναπίπτω. ἀναπεσόντες II. Aſin. 23. 590.
ἀναπλάω. ἀναπλεύσας II. Alex. 44. 250.
ἀναπνέω. ὑπολυζειν ἀναπνέοντα I. Somn. 4. 7.
ἀναπόδιστος I. Vit. Auct. 24. 565. II. Bis Acc. 22. 821.
ἀναπομπή II. Alex. 5. 213.
ἀναρπάζω. ἀνήρπασας, τὸ θεῖον I. D. Deor. IV. 2. 210.
ἀναρριπίζω. τὸ ποιητικὸν ἐ μυστικὸν ἀναρρίπισον I. Tim. 6. 112.
ἀναριπτέω. ἀναρρίπτοῦσιν II. Gymn. 27. 909.
ἀναρρίπτω. παραβόλως ἀναρρίπτων I. Herm. 28. 768.
ἀναρτᾶν III. Dem. Enc. 10. 499. vide notas ἀναρτησόμενος II. Jov. Conf. 4. 628.
ἀνασκολοπίζω. ἀνασκολοπίζει III. Macrob. 13. 217.
ἀνασπάω. ὡς πλεῖον ἀνέσπων ἐ ὑδατος I. Nigr. 32. 75. ἀνασπάσαν τὸ θηρίον III. Conv. 20. 432. ὁπ βάθρων ἀνασπάσαι τὴν σωφροσύνην I. Prom. 6. 34.
ἀνασωρεύω I. Prom. 1. 186.
ἀνατείνω I. Catap. 4. 625.
ἀναστέλλω I. Nec. 12. 474. πρὸς ἀναστέλλοντα ib. 7. 464.
ἀνατρέπω II. Aſin. 40. 608.
ἀναφαίνω. ἀναφαίνειν εαυτὸν I. D. Mar. III. 1. 295.
ἀναφαλαντίας I. Tim. 47. 160.
ἀναφέρω. ἀναφέρωσι II. Alex. 25. 232.
ἀναφλᾶν τὸ αἰδοῖον III. Mort. Per. 17. 341.
ἀναφλέγω. ἀναφλέγεται III. Meret. VIII. 300.
ἀναφρόδιτος I. D. Deor. XV. 2. 242.
ἀναφύεται II. Abd 27. 182. & 183.
ἀνδραποδιστὴς I. D. Deor. IV. 1. 209.
ἀνδρεία v. not. III. Char. 26. 634.
ἀνδρία II. Salt. 12. 274. III. Muſic. Enc. 5. 94. III. Pat. Enc. 8. 232.
ἀνδριάς. ἅτις ποτὲ ὁ ἀνδριὰς περικαθηρῆτε I. Somn. 13. 19. μὴ ὅμοιοι τοῖς ἀνδριᾶσιν λαλοιμεθῆτε ib.
ἀνδρόγυος I. Prom. 7. 34.
ἀνδροπρεπείας I. Nigr. 18. 57.
ἀνδρολογίαν II. Tox. 58. 563.
ἀνδρωθῆς. ἀρετὴ μὲ ἡ ἀνδρώθης αὐτὴ I. Somn. 9. 12.
ἀνεγείφω. ἀνεγορμῶ I. Tim. 42. 153.
ἀνειλίττω III. Adv. Ind. 16. 113.
ἀνείλκω. εἰς τὰς βίας ἀνείλκοῦσα τὸ σπεῦμα I. Somn. 4. 7.
ἄνεμος. τοὺς ἀνέμους ἐπιτιμήτου I. D. Deor. IV. 1. 208.
ἀνεμόω I. pro merc. Cond. 11. 719.
ἀνεπάγγελτος II. Jov. Trag. 37. 685.
ἀνεπιδεὴς I. D. Mort. XXVI. 2. 436.
ἀνεπίληπτα III. Nav. 46. 278.
ἀνέρχομαι. ἀνέρχεσθαι I. Somn. 15. 20.
ἀνευρύω. ἀνευρύονται ὀδοὶ I. Nigr. 16. 55.
ἀνέχομαι. εἰ μὴ ἀνέχῃ τὸν διστρῶν I. Herm. 36. 796. ἀνεξόδοις al. ἀναδέχεσθε II. Jup. Trag. 30. 675. & 676.
ἀνήκεστος I. Piſc. 4. 574.
ἄνηκο I. Somn. 9. 14.
ἀνὴρ I. D. Mort. XIV. 4. 397. ἐκάστ ἀνὴρ ἔσθ᾽ &c. ib. XXVIII. 1. 445. ξυγγραφεὺς ἀνὴρ III. Solœc. 12. 583. κυρίου ἄνδρα I. Halc. 1. 178. ἄνδρες I. Tim. 58. 175. οἱ ἄνδρες II. pro Imag. 11. 490. πρωίχωθεν ἄνδρα III. Mort. Per. 19. 343. ἄνδρας μιαρὸς III. Dea Syr. 26. 463.
ἀνήροτα τὰ ἄστρα III. Rhet. Pr. 8. 8.
ἀνθέρικ. ἐπ᾽ ἀνθερίκων ἄκρων II. Q. Hiſt. 8. 10.
ἄνθεμ. ἀνθεῖ πολλαῖς τε ἐ ἀγρίαις ἐπιθυμίαις multa de hoc verbo controverſia I. Nigr. 16. 55. Vide & Addenda.
ἀνθοδαφὴς II. Amor. 42. 441.
ἄνθρακ I. Tim. 42. 153.
ἀνθράκινος. ἀνθρακινὸν ἄστρον ἀπείφυας I. D. Mort. X. 9. 372.
ἀνθράκινον II. Bis Acc. 34. 834.
ἄνθρωπος. εὐδαίμων I. D. Mort. XX. 5. 418. θύρας δὲ τῆ καλεμβῷ ἀνθρώπου Solan. pronuntiat locum corruptum, forſan male. Vid. verſionem Gaſs. III. Cyn. 19. 551. ἀνέπλασε τοὺς ἀνθρώπους I. Prom. 23. 195. ἀνθρώπως μισῶ I. Tim. 34. 147.
ἀνιάζω. ἀνιάζων ἐπὶ παιδὶ I. Nigr. 7. 45.
ἀνιᾶν. ἀνιᾶσθ ἐπὶ τινὶ multis probatur teſtibus I. Nigr. 7. 45. ἐπὶ τοῖς ἐμοῖσιν ἀνιᾶσθ ib.
ἀνίημι I. Tim. 57. 174.
ἐξ τάχ᾽ ἀνιόντες εἰς τὰς ἀμοίας I. Nigr. 8. 47.
ἀνίστημι. ἀνασῆσαι τοὺς κύνας I. Tim. 4. 107.
ἀνίσχαλαι τίφρας ἐπιχυθείσης III. Muſc. Enc. 7. 96. ἀνασῆσας II. Dem. 22. 384.
Ἀνίσυρις III. Dem. Enc. 23. 508.
ἀνοια. γοητείας ἐ ἀνοίας θεολογιωθείσης I. Jud. Vet. 2. 85.
ἀνόμοιος. ἐξ ἀνομοίων συνιστᾶς I. Prom. 5. 30.
Ἀνοῦς I. D. Mort. XIII. 3. 392.
ἀνταίρω I. Herm. 33. 774.
ἀνταυδᾶ I. D. Mort. XVI. 2. 403.
Ἀντέας III. Macrob. 10. 215.
ἀντεκτείνω I. D. Mort. XII. 2. 383. ἀντεκτεινόμενος II. Abd. 16. 174.
ἀντερείδω I. D. Mort. XXVII. 1. 437.
ἀντὶ γλώσσης III. Pſeudol. 25. 182.
ἀντιδάω I. D. Mort. XXVII. 1. 437.
ἀντιδάλλω. ἀντίδαλε τῷ κωφῷ II. Lex. 5. 327.
Ἀντίγονος μοιχεύοντας II. Icar. 15. 770. Ἀντίγονος ὁ μονόφθαλμος φεύγων III. Macrob. 13. 217.
ἀντίδοξος. οἱ μὲ δὴ ἀντίδοξοι I. Herm. 17. 755.
ἄντιβυρ & ἀντίβυρον. τὸ ἀντίβυρ III. Conv. 8. 423. & 424. ἄνω τ᾽ ἀντίβυρ v. notas III. de Dumea 6. 204. & 205.
Ἀντίμαχος II. 2. Ver. Hiſt. 42. 135.
ἀντιμολπος. ὡς᾽ ἀντίμολπον ἦκον ὁλολυγὴν μέγαν Κάικῳ I. Somn. 4. 7.
ἀντίπαις I. Somn. 2. 1.
Ἀντίπατρος II. Salt. 58. 299.
ἀντιποιῶ. ἐ μὲν ἄλλα τὸ στέμμα . ἀντιποιεῖται I. Prom. 3. 29. ὃς ἀντιποιήτη μόνος qui ſolus vindicavit I. D. Mort. XXIX. 2. 449. διὸ τ᾽ ἀντιποιῆται ἐσθ᾽ πρίαμον I. Prom. 3. 29. φιλοσοφίαν σωφροσύνης ἀντιποιουμένου ib.
ἄπνευξ. ὑχθὸ τ᾽ ἀπνευγες I. D. Deor. XXV. 2. 278. & 279.
ἀντόδοντος & ἀποπόδινος II. Aſin. 16. 584. quales calcei pœnitentium. ib.

ἀπο-

ἀνυπόστατος I. Halc. 4. 180.
ἀνυσιμωτάτου γὰρ ὄν III. Calumn. 16. 145. & 146.
ἀνύω. ἀνύσω II. Asin. 50. 618. & 619.
ἄνω I. Vit. Auct. 14. 554. ἄνω & κάτω I. Tim. 24. 137. τῷ ἄνω Διΐ I. Cont. 1. 488.
ἀνώδυνος III. Tragop. p. 663.
ἀνώμοτος. ἵησος αὐτὴ ἀνώμοτος I. Somn. 9. 12. ἀνωμότους εἰ βούλει II. Tox. 42. 550.
ἀξίνης II. Tox. 8. 514. & 515.
ἄξιόν τ' ἐστ' ἀξίας τινὸς I. Nigr. 24. 64. ὡς ἀξίως εἶχε III. Conv. 8. 424.
ἄξιος. σπάνιος ἀξίας ἀνούμενος II. Q. Hist. 28. 37. ἄξιον ταῦτα ὀνήσειν vili ista emisti pretio I. D. Mort. IV. 2. 343. ἀξίαν ἔσαν II. Abd. 6. 164. ὡς ἄξιόν γε φιλ. &c. II. Par. 50. 875.
ἀξιῶ I. Nigr. 31. 72. ἀξιῶν forte ἀξίαν dicit E. G. idque rectum I. Herm. 17. 756.
ἀξιῶ γάρ σε ἀφίλτατον III. Adv. Ind. 25. 120.
ἀοίδιμος. ἀοίδιμον ὄνομα I. Cont. 11. 504.
ἀόργητος τῇ Δυμοῦ πρώτων I. Herm. 12. 751.
ἄορτος I. D. Mort. XIV. 6. 399. ἄορτος al. ἄειρτος ib. 398.
ἀπαγγέλλω. ἀπαγέλλουσα I. Somn. 10. 14.
ἀπαγορεύω I. D. Deor. XXIV. 2. 277.
ἀπάγω. ἔστι φίλων, ἢ οἰκείων πρὸς ὕβριν ἀπαγορεύειν I. Tim. 16. 126. ἄπαγε, μή μοι γένοιτο. ἄπαγε ἄνθρωπε I. Prom. 7. 35.
ἀπαθανατίζω. τ' ἰσρίας ἀπαθανατίζουσας ἀρετάς I. Somn. 12. 16.
ἀπαίω. τοὺς ἀπαίροντας ἀπάτης, & ἐπί τι ἀπαίρει I. Jud. Voc. 2. 83.
ἀπαλλάττω I. Merc. Cond. 1. 652.
ἀπάνθρωπος I. Prom. 11. 194.
ἀπαντικρὺ II. Amor. 46. 449.
ἅπαξ. εἰς τὸ ἅπαξ I. Tim. 19. 129. ἐφ' ἅπαξ ἐλθεῖν v. not. III. Dem. Enc. 21. 507.
ἀπαρρησίαστος III. Calumn. 9. 139.
ἀπαρχή. ἀπαρχὰς ἐπιχίων τοῖς βωμοῖς I. Somn. 3. 6.
ἄπαυλα. ἀπαύλια I. D. Mort. XII. 2. 382. ἄπαυλα insulae — Σίμων II. Gall. 14. 722. & 723. ἀπάντων ὕδη κιχραμμένων II. Q. Hist. 5. 7.
ἀπαυδάω. ἀπαυδήσω III. Philopat. 18. 605.
ἀπαυθάζω. πρὸς Ἀλκιβιάδην ἀπαυθάζει I. Somn. 12. 18. τράγῳ ἑαυτὸν ἀπέικασεν I. D. Deor. XXII. 2. 270. τῷ Ὁμηρικῷ Θερσίτῃ ἄπαυτ μου αὐτὸν ἀπαυθάζων I. Prom. 2. 26.
ἀπειλέω. ἠπείλεις vulgo ἠπείλης male II. Jup. Trag. 14. 636.
ἄπειμι I. Tim. 15. 126. I. Cont. 17. 514. ἄπιτον II. Jup. Trag. 53. 700. ἄπει Att. pro ἀπελεύσῃ, quod non imitandum I. Somn. 7. 9. ἄπιθι I. Cat. 24. 647. ἄπιτι δὴ I. Somn. 14. 19. ἀπίωμαι ἐκ Δίκης II. Bis Acc. 8. 799.
ἀπειλαίνω I. Jud. Voc. 6. 89. ἄνες, ἀπαλαίνομον I. D. Mar. VI. 2. 304.
Ἀπατῶς ὁ Ἐφέσιος III. Calumn. 2. 127.
ἀπεμπολέω I. Pisc. 27. 596. ἀπεμπολοῦντες II. Tox. 28. 537.
ἀπεναντίας ἐπ' ἀπεναντίας I. Nigr. 36. 78.
ἀπεναντίζω I. Nigr. 23. 62.
ἀπέθανε δὲ I. Tim. 2. 102. ἀπέθανε ἐν τῇ ἐπικρίσει III. Pseudol. 5. 167.
ἀπεικάζομαι. ἀπεικάσται ἐς Ἕρν III. Dea Syr. 15. 461.
Ἄπις ἐξ ἀγέλης θεὸς I. Sacr. 15. 538. Ἄπιν III. Ep. 20. 680.
ἀπιστέω I. D. Mar. IV. 2. 299.
ἀπίστρεπτος. ἀπιστρεπτοτέρα μὴ ἐγὼ III. Rhet. Pr. 20. 22.
ἁπλοικὸς I. Tim. 56. 173.
ἁπλόος τέων II. Astr. 7. 363. ἁπλῷ τῷ διδασκάλων II. Par. 13. 891. ἁπλόος γνωμικῶν III. Epigr. 33. 685. ἁπλῆ pro ἐπὶ ἁπλῆς III. de Domo 13. 197. ἁπλ' II. Astr. 21. 368. ἁπλῆς ἐκείνης II. pro Imag. 14. 492. ἁπλῆ τυπῇ ab hac, in contrariam partem I. Prom. 1. 186. ἁφ' ὧν II. 2. Ver. Hist. 27. 724. ἁφ' ἑπτὰν ταλάντων II. Jup. Trag. 11. 655.
ἀποβάθρα. τὴν ἀποβάθραν ἀπελάμβανε I. D. Mort. X. 10. 374. περὶ τὴν ἀποβάθραν καθεζομένη I. Cat. 5. 625.
ἀποβάλλω I. D. Deor. XX. 6. 258. ἀποβαλόντες I. Zeux. 10. 849.
ἀποβλέπω. ἀπέβλεψε εἰς τὴν Ἀτλικὴν I. Nigr. 1. 37. ἀποβλέπει II. Bis Acc. 34. 835. ἀποβλέψας ἐς ἐμὲ I. Cat. 12. 633.
ἀπόβλητος. ἔστι ἀπόβλητα I. Tim. 37. 149.
ἀποδάκνω. μήλας ἀποδακὼν III. Meret. XII. 311.
ἀποδιδύσκει I. Vit. Auct. 25. 565. βούλεται δὲ αὐτὸν ὡς ὅτι παιδὸς ἀποδῦξαι εὐφυᾶ I. Somn. 2. 5. χρυσοῦν ἀπέδυξεν &c. I. Nec. 4. 460. ἀποδῦξαι pro ἀποδῦξαι III. Dea Syr. 2. 452.
ἀποδιχόμαι. ἀποδιδέχεται III. Dea Syr. 42. 482.
ἀποδιδράσκω I. Tim. 13. 123. καθάπερ ἀποδράντα I. Cont. 2. 491.
ἀποδύρομαι I. Herm. 9. 749.
ἀποδυρμύζω I. pro Lapl. 4. 729.
ἀπόδυσον I. Herod. 8. 839. ἀποδύς II. Asin. 5. 572. ἀπόδυθι τὴν περφυρίδα I. Catap. 28. 649. μὴ πρότερον αὐτὴν ἀποδύσῃ I. D. Deor. XX. 10. 261.
ἀποθήσκω I. D. Mort. XXVII. 7. 442. πᾶς ἀπέθανεν III. Dem. Enc. 42. 520. & 521. ἀποθανεῖν II. 2. Ver. Hist. 1. 104. ἂν δὴ ἀποθανεῖν I. Tim. 43. 156. τιμᾶσθαι ἀποθανόντας II. Tox. 1. 508.
ἀποθρώσκω. ἀποθρώσω II. Jov. Trag. 52. 700.
ἀποικία II. Imag. 15. 473.
ἀποκαρτερῶν III. Macrob. 19. 222.
ἀποκείρομαι. ἀπεκείρατο III. Dea Syr. 19. 468.
ἀποκναίω I. Vit. Auct. 1. 541.
ἀποκράτω I. pro merc. Cond. 7. 715.
ἀποκλείω I. Nigr. 31. 74. I. Merc. Cond. 10. 665. ἀποκλείειν ἐχρῆν II. Bis Acc. 21. 808. ἀποκεκλεισμένας τὴν θάλασσαν al. ἀποκεκλεικέναι μοι .. ἀπέκλεισε οἱ κ' τὴν θάλασσαν. & ἀποκλείειν τινὰ I. Jud. Voc. 9. 94.
ἀποκλύζω. ὡς ἂν θεῖον ὄνειρον ἀποκλύσω I. Somn. 5. 8.
ἀποκρίνομαι. ἀποκέκριται III. Dea Syr. 28. 472. & 473.
ἀποκτείνω. εἴ τις αὐτὸς ἀπέκτεινεν &c. II. Tyran. 12. 148. & 149.
ἀπολαύω I. Nigr. 22. 61.
ἀπολαμβάνω I. D. Deor. V. 2. 214.
ἀπολαύω in bonam & malam partem crebris exemplis I. Tim. 2. 101. & 102. ἵνα μὴ ἀπολαύσασι τ' ἀφιτέρας ἀληθείας I. Nigr. 30. 70. ἀπολαύειν ἔχειν I. Tim. 14. 123. ἀπολαύειν τὰ κακὰ III. Pseudol. 23. 180. ἀπολαβεῖν τῷ τραύματος I. Nigr. 30. 70. ἀπολαύων τ' ὁμοίων I. D. Mart. XXVI. 1. 435. ἀπολαυόντες II. Gymn. 25. 907. πρῶτος αὐτῆς ἀπολέλαυκας II. Abd. 24. 180.
ἀπολείπω. ἀπολείψει ἀγαθὸν χωφρὸν I. Tim. 33. 146. μὴ ἀπολειπόμενοι τ' μισθοδοτῶν I. Merc. Cond. 4. 658.

ἀπολιμφθεῖσα al. ἀπολειφθεῖσα I. Somn. 14. 19.
ἀπολιμπάνω. ἀπειλίμπανεν III. Diff. cum Hef. 9. 246.
ἀπολιθαίνω I. D. Mar. XV. 2. 326. ἀπολιθαίνειν III. Dem. Enc. 12. 500.
ἀπόλλυμι. ἐ δὲ κάκιστα ἀείρων ἀπολούμεθ' I. D. Deor. XIV. 2. 238. ἀπόλλυσιν II. Par. 6. 844. ἀπωλλύμεθα II. Afin. 16. 584.
Ἀπόλλων. ἐξ Ἀπόλλωνος II. Gall. 16. 726. τὸ Ἀπόλλω II. Jup. Conf. 8. 633.
Ἀπολλώνιος ὁ II. Dem. 31. 386. Ἀπολλωνίῳ τῷ Τυανεῖ II. Alex. 5. 213.
ἀπολογίομαι. τὰ μὲ ἀπολογούμενα I. Somn. 9. 13. ἀπολογούμενος II. Par. 12. 850.
ἀπολογία I. pro merc. Cond. 1. 704. ἀπολογίας σὺν ἀπορρήσῳ III. Diff. cum Hef. 5. 242.
ἀπολύω. ἀπολυθῆναι I. Tim. 29. 142.
ἀπομνημονεύω I. Prom. 8. 191.
ἀπομυκτίζω vide notam III. D. Meret. VII. 297.
ἄπονος. ἄπονον ἀποφαίνω II. Gall. 4. 708.
ἀπόξυρος I. Prom. 1. 186.
ἀπόξυρος I. D. Mar. II. 2. 292. I. Vit. Auct. 10. 550. I. Herm. 62. 803. ἀποξύσας κόρυζαν III. Nav. 45. 278.
ἀποπύω. ἀποκύων τὰ καττύματα II. Gall. 28. 745. & 746.
ἀποπλέω. ἀποπλεύσεις καλαγελάσασιν II. Tox. 2. 509.
ἀποπίνω I. Tim. 13. 122. ἀποπιγὰς ἐπ' αὐτοῖς III. Mort. Per. 37. 358.
ἀπορία. ὑπ' ἀπορίας I. pro merc. Cond. 11. 719.
ἄπορος. τὰ ἡμίτομα παντελῶς ἐστιν ἄπορα I. Somn. 1. 2.
ἀποῤῥίπτω I. Herm. 23. 761. ἀποῤῥίψας II. Gall. 9. 717. ἀποῤῥίψεσθε II. I. Ver. Hist. 30. 94. ἀποῤῥίψων τὴν ἀσπίδα II. Jup. Trag. 41. 687. ἀπεῤῥίφθων al. ἀποῤῥίφθων male I. D. Mort. X. 2. 364.
ἀποσβαίνω. ἀπέσβησαν I. Cont. 19. 516.
ἀποσβεσθῆναι II. Jov. Trag. 15. 659.
ἀποσιμόω I. D. Mort. XXIV. 2. 430.
Apoſiopeſin poſt ὡς δ' ἀπολὺ αὐτῆς vide III. Mer. VI. 294.
ἀποσκευάζομαι II. Tyr. 1. 141. II. Jov. Trag. 25. 670.
ἀποσκλῶ extabeſco, I. D. Mort. XXVII. 7. 442.
ἀποσκοπέω. σὺ δ' ἀποσκόπει I. D. Mar. VI. 2. 304.
ἀποσκώπτω. σὺν ἁμοῦσιν ἀποσκώπτων I. Merc. Cond. 34. 693.
ἀποσμῶ II. Gymn. 29. 910.
ἀποσμύχω prae dolore ardeſco I. D. Mort. VI. 3. 350. 351. & 352.
ἀποσοβῶ παρ' αὐτὸν II. pro Imag. 29. 506. ἀποσοβοῦντα III. Nav. 4. 250.
ἀποσπάω. I. Cont. 21. 517. ἀποσπάσαμεν τὸ ἄφρον I. D. Deor. XX. 5. 256. ἀποσπάσας πάμπολυ τῶν ἱερῶν II. Icar. 11. 762. 763. & 764. ἀποσπάσαι III. de Domo 12. 196. χρυσίον ἀποσπάρμον I. Piſc. 14. 585.
ἀποσπίρω. ἀποσπίρων τι ἐς τὴν γῆν I. Somn. 15. 20.
ἀποσίλλω. ἀπέσιλε al. ἐπέσιλε I. D. Deor. X. 2. 231.
Apoſtrophus negligitur in ὕτε ἵρων & ſaepius, III. Dea Syr. 36. 480. Potiora exempla vid. ad II. Tox. 32. 540.
ἀποσφαττόμενος al. ἀποφαττόμενος II. Jup. Trag. 22. 668. & 669.
ἀποστολή I. pro Lapſ. 5. 731. ἀποστολῇ τὴν ἐναρμόνιον ἐκμὴν ἔχω I. Nigr. 2. 41.
ἀποτέμνω. κεφαλὴν γε ἀποτεμοῦσα τῷ Κύρῳ I. Somn. 9. 12. Idem pro *ſacro*, I. Sacr. 10. 533.
ἀποτίκτω I. D. Mort. XXVIII. 2. 446.
ἀποτίκτω. ὡς ἀποτεκοῦσα ἐκεῖ I. D. Mar. VII. 1. 306.
ἀπότομος al. ἀπόξυρος I. Prom. 1. 186.
ἄποτος τε καὶ ἄσιτος I. Merc. Cond. 26. 682.
ἀποτρίπω. ἀποτρίπετε ὦ θεοί, τὸ δυσὸν I. Prom. 7. 35.
ἀποφαίνω I. Herm. 63. 794. χεῖρες τ' ἐρμογλύφων καὶ ἐπιδήριον τεχνιτῶν ἀποφαίνουσι I. Somn. 12. 18. ἀποφαίνων ἄπονον II. Gall. 4. 708. ἀποφαίνουσα al. ἀποφανεῖ I. Somn. 10. 14.
ἀποφέω I. Nigr. 25. 64.
ἀποφθέγμα Πυθαγόρου αὐτοῦ I. Somn. 3. 5.
ἀποφρὰς ἡμέρα I. Somn. 3. 5. ἀποφράδα III. Pſeudol. 11. 171. & 172.
ἀποφράσσω. ἀποφράξαιμι τὰ ὦτα III. Calumn. 8. 136.
ἀποφυγγάνω autugio I. Vit. Auct. 27. 568.
ἀποχὴ I. Prom. 6. 190.
ἀπράγμων lites fugitans III. Conv. 48. 450. & 451.
ἄπρακτος ἔοικεν I. Vit. Auct. 12. 552.
ἄπρατος ibid. jam editum.
ἄπτει III. Adv. Ind. 27. 123.
Ἀραβίη. κοίλῃ Ἀραβίῃ I. pro merc. Cond. 11. 718.
Ἀργειφόντης Mercurius I. Tim. 32. 145.
ἀργέω I. Prom. 16. 200.
ἀργῆς. ἀργῆτι pro ἀργῆτι δημῷ I. Prom. 3. 187.
Ἄργος. τὴν Ἥρην τὴν σὴν Ἄργει ἐπεύμενον I. Somn. 9. 14.
ἀργύρεος. ἀργυρᾶς I. Herm. 40. 782.
ἄργυρος I. Merc. Cond. 26. 685.
Ἄρειος πάγος I. Piſc. 15. 587.
ἀρέσκει. ὑδὶ ἐβέλεις εἰπεῖν ὅπόσον ἄν μοι ἀρέσειεν I. Herm. 21. 760.
ἀρίσκομαι. ἀρισκομένῳ II. Gymn. 40. 921.
ἀρίστη I. Piſc. 38. 607. ἀριστὴν τινα I. Tim. 9. 117. ἀριστὴν ἰδοῦσι II. Bis Acc. 21. 819. σὺν τριοδὺ τὴν ἀριστὴν III. Mort. Per. 3. 327. & 328.
Ἄρης II. Salt. 21. 280.
ἀριθμὸς ἐντελὴς ἦ. pro Lapſ. 5. 731.
Ἀρίσανδρος III. Philopat. 21. 608.
Ἀρίσαρχος I. Jud. Voc. 11. 97. Ἀρισάρχου Φαληρέως ib. 1. 82.
Ἀριστείδης II. Jov. Conf. 16. 639. ὁ δὴ Ἀριστείδης I. Tim. 24. 137.
ἀρίστων I. D. Deor. XXII. 3. 272.
σὺ ἀριστρᾶ δὲ III. Hipp. 5. 71.
Ἄριστος I. D. Mort. XI. 1. 377. Ἄριστος II. Salt. 65. 304.
Ἀριστογείτων II. Par. 48. 872.
Ἀριστόξενος ὁ Μουσικὸς II. Par. 35. 862.
Ἀριστοφάνης I. Piſc. 25. 595. Ἀριστοφάνους II. Bis Acc. 33. 832.
Ἀρίστων. τ' Ἀρίστωνος ἀντισυμποσιάζω II. Lex. 1. 318.
Ἀρκάδες II. Aſtr. 26. 371.
Ἀρκεσίλαος II. Dem. 19. 383.
ἄρκτος. ἄρκτου σκύλακα I. D. Mar. I. 5. 291. ἐπὶ τὰς ἄρκτους I. Herm. 25. 764.
ἄρμα. τελεῖν ἅρμασι I. Tim. 50. 164. τὰ ἅρματα ἀπεστρέψαντα I. Zeux. 10. 848.
Ἁρμόδιος I. D. Mort. XII. 2. 383.
ἁρμόζω. τὰς τ' ἂν γε λύθης φάρμακ' ἁρμόσας I. Jud. Voc. 5. 88.
ἁρμονία I. Herod. 1. 831. ἁρμονίᾳ τῇ πατρὸς I. Vit. Auct. 2. 542.
ἁρμοσῆς. ἐπὶ τ' ἁρμοσῆν III. Mort. Rer. 9. 332. ἁρμοσῆν II. Tox. 17. 525.
ἄρσην. ἐπ' ἀρίτῃ παίδων γνησίων & ſimilia. I. Tim. 17. 127.
ἄρσεν I. Tim. 17. 127.

ἀρπαγὴ I. Jud. Voc. 1. 82.
ἁρμαῦσιν. τ' ἁρμαῦσια δὲ προτέρως III. Rhet. Pr. 17. 18.
Ἄρριανὸς II. Alex. 2. 208.
Ἀρσάκης. ὁ δὲ Ἀρσάκης &c. I. D. Mort. XXVII. 3. 439.
ἄρτεμις. ἀρτεμισίας II. Amor. 41. 442.
Ἄρτεμίδωρ☞ III. Philopat. 21. 608.
Ἄρτεμις γάρ ἐστιν αὐτοῖς II. Lex. 12. 335. vel potius 339.
ἄρτι δὲ σολοικιῶ III. Soloec. 1. 552.
ἀρτίως I. Nigr. 5. 43. ἄρτ☞ ἐγκρυφίας I. D. Mort. XX. 4. 416. ἄρτος λευκὸς I. Merc. Cond. 17. 672. ἄρτου II. Afin. 21. 588.
ἀρχαῖ☞ II. Phal. Pr. 4. 191. τῷ ἀρχαίῳ ἐκείνῳ II. Salt. 7. 271. ἀρχαῖοι ἀποδιξαι - - ἀρχαῖοι νόμοι Λυκοῦργον ἀρχαῖον I. Nigr. 3. 42. ἀρχαῖ☞ pro ſtulto, pluribus ib. 41. ἀρχαιότερ☞ τῆ Ἰσπιστοῦ I. D. Deor. I. 1. 205.
Ἀρχέμορ☞ II. Salt. 44. 294.
ἀρχέτυπον. ἀπόγραφος ἐξ ἀρχετύπου διτεραίου I. Prom. 3. 28. εἰκὼν πρὸς τὸ ἀρχέτυπον μεμιμημένη ib. εἰ μηθὲν ἀρχέτυπον ἐπιδιξει τοιούτης δυναίμην τ' γραφῆς ib. τὰ ἀπὸ τ' ἀρχετύπων καλλισκευασμένα ib.
ἀρχὴ. τὸ δὲ σπέρμα ἀρχὴ I. Somn. 3. 6. πλείων ἡ τὸ ἥμισυ τῦ παντὸς ἡ ἀρχὴ ib. 5. ἀρχὴ δὲ τοῦ ἡμίσυ παντὸς ib. ἐχοῦν οἶδα ὅτι ἀρχὴ παντὸς ἔργυ μέγιστον ib. τοῖς ἐξ ἀρχῆς I. Halc. 2. 179. τὴν ἀρχὴν prorſus, I. Nigr. 26. 66. & II. Q. Hiſt. 15. 20. τὴν ἀρχὴν ab initio, II. 1. Ver. Hiſt. 4. 73. ὁδὶ τὴν ἀρχὴν ἀφικνοῦνται III. Bacch. 5. 79. ἀρχὴν γάρ φησι II. Par. 27. 856. τὴν ἀρχὴν II. Eun. 6. 354. ὁδὶ τὴν ἀρχὴν I. Tim. 26. 140.
Ἀρχιδίκη II. Gall. 10. 717.
ἀρχιπλάν☞ II. Tox. 39. 547.
ἀρχιτίκτων II. Q. Hiſt. 12. 17.
ἄρχομαι. ἀπὸ τοιούτων προοιμίων ἀρξάμενον I. Somn. 3. 6. ἄρξετο III. Dea Syr. 17. 464. ἄρξομαι II. Jup. Trag. 15. 658. ἀρχομένυς ἔργυ III. Hipp. 7. 72.
ἄρχω. ἄρξει τι, I. D. Mar. VII. 2. 306.
ἄρχων. ἐπὶ ἄρχοντ☞ I. Jud. Voc. 1. 82.
ἀσαφῆ I. Nec. 7. 465. ib. 464.
ἀσέλγειαν. δι' ὧτων ἢ δι' ὀφθαλμῶν I. Nigr. 16. 54.
ἄση III. Cyn. 1. 539.
ἀσθενὴς. ὅτι ἂν ἀσθενὴς III. Calumn. 19. 150.
Ἀσία. τ' εἰς Ἀσίαν πόλεων III. Mort. Per. 13. 336.
ἄσιν☞. ἄνθος ἀσὶν λίθυ III. Tragop. p. 654.
ἄσιτα III. Philopat. 26. 615.
ἀσκαρδαμυκτὶ βλέποντας & ἀσκαρδάμυκτ☞, μὴ μύσας τοὺς ὀφθαλμούς I. Tim. 14. 123.
ἀσκεῖν. ἤσκηται, elaborata eſt, III. Dea Syr. 30. 477. ἀσκεῖν συνεβούλευσεν II. Dem. 36. 388. ἠσκημένους inſtructos, ornatos. II. Salt. 27. 284.
Ἀσκληπεῖον I. Herm. 37. 780.
Ἀσκληπιὸς νι☞ II. Alex. 43. 248. διασπάραν τὸν τῦ Ἀσκληπιοῦ βοηθήματα I. Somn. 15. 20.
ἀσκὸς. ἀσκὸν δ' ῥεῖν I. Nigr. 27. 67. ὡς ἀσκὸν ἐμβαλεῖν πλήγη-σῖν☞ I. Somn. 9. 12.
ἀσπάζομαι. ἀσπάζεσθ φιλήματι H. Alex. 41. 248. ἀσπασάμενος III. Rhet. Pr. 12. 12. & 13. ἀσπασάμεν☞ τ Ναύπλιον ἀπέπεμψα II. 2. Ver. Hiſt. 32. 127.
ἀσπὶς. ἀσπίδ' Ἥφαιστ☞ II. Aſtr. 22. 369.
ἄστρ☞ III. Ep. Sat. 20. 403. ἄστρα ἢ ἀνήρτυτο ib. 7. 390.
Ἀστύρεις. τὸ Ἀστύριον ἔκλυε πάτρης μιμιζόμενον II. Salt. 58. 299. Ἀστύριον μὲ ῥάκιον I. D. Deor. XI. 1. 231. Ἀστυρίων ἐξηγηταὶ τ μύθων III. Macrob. 4. 210.
ἀσὴς I. Halc. 1. 178. ἀσίφα σὺ I. D. Deor. IV. 3. 210. ἀπισπάσαιμι τ ἀσίφαν ib. XX. 5. 256.
ἀσικὸς. τ' μὲ ἀσικῶν II. Amor. 12. 411.
ἀσοχία. τὴν περὶ ἀσοχίαν ἰατρείαν II. Amor. 16. 415.
Ἀσρᾶδη II. Lex. 2. 320.
ἀσραγάλ☞. ἐπὶ τ' ἀσραγάλων μάσεως II. Aſin. 38. 607.
ἀσραὴ συνεχὴς I. Tim. 3. 104.
ἄσυ I. Tim. 8. 115. ἄσι☞ II. Amor. 6. 404. ὅσις ἐν ἄσει σιδηροφορεῖ II. Gymn. 34. 914.
Ἀσυνάκ I. Sacr. 6. 531. II. Salt. 76. 308.
ἀσυλογίας οὐκ ἀποῤῥήσω III. Diſſ. cum Heſ. 5. 242.
ἀσύμβολ☞ III. Rhet. Pr. 26. 29.
ἀσυμφυλ☞ III. Rhet. Pr. 16. 17. II. Q. Hiſt. 11. 15.
ἀσφάλεια. ἀσφαλείας μαιλικῆς II. Jup. Trag. 6. 648.
ἀσφαλὴς I. Nec. 7. 464. εἰς τὸ ἀσφαλὲς I. Piſc. 12. 580. ἡμῖν ἀσφαλίσεται II. Icar. 32. 788.
ἀσφαλὸς ἀποῤῥίπτων II. Jup. Trag. 28. 674.
ἀσχημοσύνη. varia de hoc verbo I. Nigr. 8. 48.
ἄσωτ☞ I. Merc. Cond. 20. 677.
ἀτελὴς I. Herm. 45. 787.
ἄτη☞ τ' ἴτηρον II. Gymn. 1. 884.
ἀτερπὴς I. Prom. 16. 199.
ἀτεχνῶς prorſus, I. Nec. 4. 462. ἀτεχνῶς I. Merc. Cond. 3. 654.
Ἀτθὶς II. Q. Hiſt. 32. 43.
ἄτοπος. ἴσι δὲ ἀτοπώτερον εἴ μοιγύοι τις αὐτὰ, ὥσπερ Χειμήνων I. Prom. 5. 31.
ἄτ' II. Amor. 17. 418. ἄτλα II. Lex. 21. 346. ἄτλα II. Imag. 13. 471. II. Lex. 5. 326. III. Rhet. Pr. 16. 17.
Ἄτταλος III. Macrob. 12. 216.
Ἄττης. ὁ τῆ Ἄττη I. D. Deor. XII. 2. 235.
Ἀττικὸς. ὅσα ἰδιωμοῦ Ἀττικὰ νομίζοντας I. Jud. Voc. 7. 91. Ἀττικὴ δημιύτης τ' σκευμμάτων I. Prom. 1. 24. Ἀττικὸς μυκτὴρ ib. 25.
Ἄττις I. D. Deor. XII. 1. 232. II. Icar. 27. 783.
αὖ II. Abd. 12. 170.
Augmentum omiſſum vid. in ἐδέκμην II. Par. 32. & 33. 861. Augmenti neglecti exempla ad III. Hipp. 3. 68.
αὐθέκαστος II. Phal. Pr. 2. 188.
αὖθις III. Dea Syr. 26. 472.
αὐλέω. αὐλεῖ τῷ κέρατι I. D. Deor. XII. 1. 233. ὁ τῶν αὐλοῦμος II. Lex. 10. 333. vel potius 337.
αὐλὴ. ἢ τε βασιλέων αὐλαὶς III. Calumn. 10. 138.
αὐλητὴς ὅμιλος II. Aſin. 37. 604. & 605.
αὐλητρὶς I. Tim. 55. 172.
αὐλὶς I. Sacr. 2. 528.
αὔλιος III. D. Meret. XV. 3. 72. τὴν αὔλιον ἀποκλείειν II. Tox. 17. 524.
αὐλὸς. πλαγίων αὐλῶν II. 2. Ver. Hiſt. 5. 108.
αὖος I. Tim. 8. 115. I. Nec. 15. 476. ὡς ἤδη αὖος ἦν II. Tox. 16. 523.
αὐτίκα μάλα III. Rhet. Pr. 5. 5.
αὐτοάνθρωπος III. Philopſ. 18. 47.
αὐτοβοηδίας I. Tim. 54. 170.
αὐτόπυς I. Tim. 24. 137.
αὐτοπρόσωπον λέγειν II. Jov. Trag. 29. 675.
αὐτὸς I. Nigr. 8. 47. I. Jud. Voc. 12. 97. I. Tim. 43. 155. ib. 57. 174. I. Halc. 6. 182. I. Nec. 15. 476. I. Cont. 17. 514. I. Merc. Cond. 33. 692. I. Herm. 13. 753. ἢ αὐτὸς I. Herm. 61. 803. αὐτὸς αὐτῦ I. Merc. Cond. 30. 689. ὁ αὐτὸς ἐκ Δημοσθένης I. Somn. 11. 16.

αὐτὸς ἀὶ rectius ᾧ αὐτὸς ὢν II. Tox. 34. 542. & 543. αὐτὸς δὴ ὁ μὴ Δία I. D. Mort. XVI. 5. 404. αὐτὴ σοι ἐγὼ I. D. Deor. XX. 13. 263. ᾧ αὐτὴ ὑσα ib. XVI. 2. 245. αὐτὸ Solan. vult αὐτοὶ I. Tim. 28. 141. ταὐτὸν I. Vit. Auct. 15. 555. αὐτοῦ I. D. Deor. II. 2. 207. αὐτοῦ ἀναστῆναι II. pro Imag. 9. 489. τὰ αὐτοῦ ἐκεῖνα II. Q. Hist. 15. 23. αὐτὸν πρὶ ὕραινοῦ II. Astr. 1. 360. ὡς τ' αὐτὸς μάλιστα III. Hipp. 7. 72. αὐτῷ al. αὐτῷ II. Alex. 60. 264. αὐτῷ τῷ λόγῳ III. Dem. Enc. 32. 514. εἰ αὐτῇ] εἰ αὐτῇ· οὐ ἑαυτῇ sana, I. D. Deor. XII. 1. 234. αὐτὸν I. Herm. 63. 805. αὐτὸν Solan. vult αὐτὸν I. Tim. 33. 146. αὐτὸν II. 1. Ver. Hist. 15. 81. ᾧ αὐτῷ I. Herod. 5. 835. ὦ τι ᾧ αὐτὸν ἀπολαῦσαι vulgo αὐτῶν III. Ep. Sat. 1. 385. αὐτὸν ὡς δείξῃς II. Q. Hist. 33. 44. ἐπ' αὐτὸν I. Prom. 13. 196. πρὸς τ' αὐτὸν δεσπότην II. Asin. 32. 601. αὐτὴν II. 2. Ver. Hist. 37. 132. κατ' ἐκεῖνο αὐτὸ I. D. Mort. XVIII. 1. 408. αὐτὸ θαῤῥεῖν ποιεῖ I. Harm. 3. 856. αὐτοὶ γὰρ ἡμεῖς ἐσμὲν I. D. Deor. X. 2. 230. τὰ αὐτὰ τούτοις II. 1. Ver. Hist. 3. 72. τὰ αὐτὰ al. τὰ αὐτοῦ I. Nigr. 7. 46. αὐτῶν I. Herm. 45. 786. αὐτῶν II. Gall. 20. 733. ἐξ αὐτῶν ic. γυναικῶν I. Prom. 17. 200. αὐτῶν Solan. vult αὐτῶν I. Tim. 27. 141. αὐτῶν II. Astr. 22. 370. & 17. 367. & 1. 360. adde notam Gesn. III. Dea Syr. 45. 484. αὐτοὺς II. 1. Ver. Hist. 6. 74. αὐτοὺς μὲ ἀγγοεῖν ib. 2. 20. 116. καθ' αὐτὰ I. Jud. Voc. 5. 89. αὐτες I. Pisc. 32. 601. αὐτη δ' ὕτως ἐστὶν ἀγαθὴ II. Par. 17. 853. & 854. αὐτοῦ II. Q. Hist. 62. 68. αὐτὸν vulgo αὐτοῦ III. Macrob. 2. 209. & passim.

αὐτουργίαν I. D. Mar. VI. 1. 302.

αὐχέω. αὐχεῖν II. Alex. 42. 248.

αὐχημα μιλιχρὼν II. Amor. 30. 430. & 431.

αὐχμῶν I. Nigr. 27. 67.

Aphaeresis καὐτὴν pro ἐκείνην vide III. Dea Syr. 16. 462.

ἀφαιρέω. ἀφῄλατο II. Par. 48. 872. ἀφαιρεθῇ I. Tim. 22. 132. μαχαίρᾳ τὸ μόγις ἀφαιρεύμενον αὐτοῦ, ᾧ μάλιστα παρακλίνων I. Jud. Voc. 4. 86.

ἄφυκτα II. Jup. Conf. 1. 626.

ἄφθαρτος I. Somn. 10. 15.

ἄφθορος I. Somn. 10. 15.

ἀφίημι I. Herm. 11. 750. ὐκ αὖθις ἀφίσω αὐτὸν ἐδὲ ἄπειμι I. Somn. 7. 10. ἀφέντας III. Gymn. 32. 913. ὡς ἀφεῖθη II. Gall. 3. 707. ἀφιέντα δὲ &c. ib. 706.

ἀφικνέομαι I. Prom. 20. 203.

ἀφιγμένον II. Asin. 26. 595. ἀφιξόμενα II. Astr. 29. 372.

ἀφίστημι. ἡμῖν ἀποστήσεται I. Tim. 40. 152.

ἄφοδος. ἀφόδων ἀναγκαίων III. Hipp. 8. 73.

ἀφορμή. ἀφορμὰς τοιαύτας II. pro Imag. 19. 497.

ἀφροδισιάζω. ἑταῖραι ἢ γυναῖκες ἢ τοιοῦτόν τι ἄλλο ἀφροδισιάζον I. Nigr. 14. 53.

Ἀφροδίτη. ἰρὸν Ἀφροδίτης III. Dea Syr. 9. 456. τὴν Ἀφροδίτην αὐτῶν II. Imag. 4. 462.

ἀφύη I. Pisc. 48. 616.

ἀφυὴς. ἀφυέστατοι I. Pisc. 48. 616.

ἄφυκτος II. Q. Hist. 62. 68. ἀφύκτῳ II. Jov. Conf. 18. 640. εἰ ἀφύκτῳ ἐχόμενος in inevitabili loco retentus, I. D. Deor. XVII. 1. 246.

ἄφωνος I. Halc. 1. 176. ἀφωνότεροι τ' σοφιστῶν II. Jup. Trag. 14. 656.

Ἀχαρνεύς. πρὸς Ἀχαρνέας I. Tim. 50. 164.

ἀχθηδὼν II. Tox. 9. 515.

Ἀχιλλεὺς III. Tragop. p. 659.

ἀχλύς. ὥσπερ ἀχλύν τινα III. Calumn. 1. 124. & 125.

ἄχρηος. οὐκ ἄχρηος ἐστι I. D. Mort. XIII. 1. 391. ἄχρηστα II. Lex. 9. 335.

ἄχρις II. Tox. 13. 520. ἄχρις ἂν II. Icar. 23. 772.

ἀψίκορος III. Calumn. 21. 151.

ἀωρὶ II. Bis Acc. 1. 792.

ἄωρος. ἄωρα ἂν εἴη, τὰ δ' ὥρα I. Merc. Cond. 38. 698. & 699.

B.

Βαβυλὼν I. Cont. 23. 523.

βαδίζω. ᾗ παιρᾶσθε ὁμοίως ἐ βαδίζετε I. Nigr. 34. 76.

βάδισμα. τὸ βάδισμα κόσμος I. Tim. 54. 170.

βαθὺς. ἐς ὀργυιὰν τὸ βάθος III. Mort. Per. 35. 356. ἐς βάθος - - τετυγμένα I. Zeux. 8. 846.

βαθυς I. Nigr. 35. 77. βαθιῶ νύξ II. Asin. 34. 602. & 603. ἐν ὑφὴ βαθεῖ II. Tox. 39. 544. ὕλης βαθὺν II. Salt. 81. 313. βαθείας καλιαφῶν I. Tim. 4. 152.

βαίνω. εὐρύθμως βαίνει I. D. Deor. II. 2. 207.

ὁ Βάκις III. Mort. Per. 30. 352.

βακτηρίᾳ στωτρίων II. Gall. 1. 703. ἐπὶ σὺς βακτηρίας ἥξαν III. Mort. Per. 37. 368.

βάκτρον I. Pisc. 1. 570.

βαλανεῖον I. Nigr. 34. 76.

βάλλω I. Nigr. 37. 80. ᾗ ὁ βληθεὶς II. 1. Ver. Hist. 16. 83.

βάναυσος. πᾶς τεχνίτης ἀφ' πυρὸς ἐργαζόμενος I. Somn. 1. 2. τέχνη τ' βαναύσου ib. βάναυσος ib. 9. 14. I. Sacr. 6. 531.

βάπται. τὰς βάπτας III. Adv. Ind. 27. 122.

βαπτίζω I. Tim. 44. 157.

βαπτὸς. βαπτὸν ἱμάτιον & ῥαπτὸν I. Nigr. 14. 53.

βαρβαρίζει. βαρβαρίζουσα πυραττικὰ πίνει I. Somn. 8. 12.

βαρβαρικὸς I. D. Mort. XXVII. 3. 439.

βαρβαρισμὸς I. D. Mort. X. 10. 374.

βάρβαρος I. D. Deor. XX. 14. 265. I. Vit. Auct. 10. pro. βάρβαρος ἢν κὴ ὄλεθρος I. D. Mort. IX. 4. 362. βάρβαροι δὲν ib. XII. 3. 385. βάρβαρός τις πυρὶ μιγεὶς leg. βάρβορός τις I. Prom. 1. 23. τ' μετὰ βάρβαρα II. Lex. 23. 347.

βαρὺς. ἀγγελίαν ἐν ταῖς βαρυτάταις φέρομεν I. Somn. 2. 3.

βάσκε. Pythagoras βασκίους τε συναλγούντας ἐ καλέσεις, ᾗ ἀνακόπτας πυρὶ ᾗ σιδήρῳ συμπεπλεγμένους διαβασμοῦσθαι dicitur I. Nigr. 27. 67.

βασιλεὺς I. pro merc. Cond. 12. 721. I. Prom. 6. 190. βασιλεὺς τραγικὸς I. Nigr. 11. 50. βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου I. Pisc. 36. 604. & 605. βασιλεὺς ἐν τοῖς λόγοις III. Rhet. Pr. 11. 12. βασιλῆ III. Dea Syr. 17. 464. βασιλεῖ II. Imag. 10. 468. βασιλεῖ τῳ III. Adv. Ind. 20. 115. βασιλεῖ ἐν μεγάλῳ II. Imag. 22. 480. II. Tox. 17. 526. βασιλεῖς - - μάχαις I. Cont. 24. 524.

βασιλικὰς τὰς ὥρας II. Salt. 64. 302.

βασίλιττα quae & βασίλισσα, & βασίλια, & βασίλινα I. Jud. Voc. 8. 92.

βασιλικὸν ἐπὶ τυγχάνω II. Asin. 11. 579.

βάσις III. Adv. Ind. 23. 118.

βατὰ III. de Dipf. 2. 234.

βάτταλος III. Adv. Ind. 23. 118.

βάτραχος χέρσαῖος I. Merc. Cond. 28. 686.

βαῦνος. βαῦνος κάμινος ἢ ἁρίστη I. Somn. 1. 2.

βδελυρὸς I. Nigr. 28. 68. I. Tim. 47. 161.

βέβυθ. ὑπὸ τὸ βέβυθον I. D. Deor. XXVI. 1. 281.

βε-

βίλ⊙. ἔξω βελῶν, & ἐν βελέσι I. Nigr. 28. 57. & I. D. Deor. XIX. 2. 251.
βηλός. λπὸ τὴν θυσπεσίαν βηλοῦ I. Cont. 1. 488. θυσπεσίᾳ βηλοῦ III. Philopat. 4. 589.
βῆμα. τὸ βῆμα κατέχων II. Q. Hist. 38. 51.
βία ὑπαρχόντων & ἁρπαγὴ I. Jud. Voc. 1. 82. πρὸς βίαν κατέχειν ἀδικαίως III. Dem. Enc. 29. 511.
βιαίως ἢ παρτιρῶς I. Somn. 6. 9.
βιβλίον. ἀντίγραφα βιβλίων I. Herm. 82. 827.
βίβλ⊙. τὰ βίβλων III. Mort. Per. 11. 333. βίβλους τὰς Ὁμήρου II. Gall. 18. 728.
βί⊙ ἀπράγμων I. Nigr. 18. 57. βίος ἰδιώτης I. Herm. 67. 808. ἄπορος I. D. Mort. XXVII. 9. 444. σκαιὸς βίος I. Somn. 9. 13. λοιπὸν τὸν βίον I. Pisc. 29. 598. τὸν μέσον βίον II. de Luct. 9. 926. πρὸς τὸν τῆ⊙ τοῦ βίου I. Cont. 10. 503. ἄλλον βίον I. Herm. 78. 822. λαχὼν βίον ζῶν I. Somn. 9. 13. λῦσαι βίον ἀνιαρὸν ib. ἄρίστον βίον πωλῶν I. Vit. Auct. 2. 541. ἅπαξ βίον τυχὸν εἰληφὼς I. Nigr. 22. 61. τὸν βίον πεῖσαι II. Icar. 32. 788. χαράδρου τινὸς βίον ἀνιαρὸν I. Somn. 9. 13. ὁ ἐπιτηρητὴς τοῦ ξενικοῦ βίου I. Nigr. 13. 52. βίον πράττειν I. Vit. Auct. 2. 540.
βιοτεύω II. 1. Ver. Hist. 36. 99. οἱ ὅσοις ἐβιότευσε βίοις II. Gall. 5. 710.
βιωτὸς II. Phal. alt. 13. 206.
βλασφημίαν I. Somn. 12. 17. βλασφημιῶν ἄλλας ἀμαύρας II. Eun. 2. 350.
βλέπω. ἐς τὸ χρυσίον ἔβλεπον I. D. Mort. XI. 4. 378.
Βλησίας I. D. Mort. XXVII. 7. 443.
βλοσυρός. ὁ βλοσυρὸς I. D. Mort. X. 4. 365.
βόθρ⊙. βόθρου ἀρυξάμενοι I. Nec. 9. 469.
Βοιωτίας. ὁ Βοιωτίας III. Dem. Enc. 33. 514. & 515.
Βοιωτὸς I. Jud. Voc. 7. 91.
βολή. βολαὶ τῶν ὀμμάτων II. Amor. 46. 449.
βόρβορ⊙ differentia βόρβορος inter & πηλὸν I. Prom. 1. 24. ἢ τῷ ὅτι ὁ μὲν βόρβορος βαρβαρικόν τινι ib.
βορὸς. βορώτατα I. Tim. 46. 159.
βόσκω. τὰ κλῆρον — βόσκουσιν R. D. Mort. V. 2. 346.
βόστρυχ⊙. καθειμένης βοστρύχους I. D. Deor. II. 2. 207.
Βυθοίνας. τὰ Βυθοίνου πατρίσματα αὐτοῦ I. Somn. 17. 21.
βυθτεῖν. λαὸν ἰδιώτην λαὸν ἐβυθίστα I. Nigr. 14. 53.
βυλεύομαι. ἐβυλεύσαντο al. ἐβουλεύσατο I. Somn. 16. 21. ὁ βυλευσάμενός τι ib. 11. 15.
βυλὴ II. Tox. 26. 535. αἱ βυλαὶ ἀμφότεραι I. Tim. 30. 163.
βούλησις, βυλήσεως II. Alex. 4. 212.
βούλομαι I. Vit. Auct. 13. 553. ἢ εἰ μὲ τοῦτο & ἡ παροιμία βούλεται δηλοῦν I. Prom. 2. 27. βούλεται μᾶλλον ἄττον ὁ νόμ⊙ εἶναι τῷ ὄντ⊙ εὐρίσκειν ib. ἃ γὰ ἐβούλετο &c. II. Tyr. 12. 150. τοῦτο βυλόμενον ἂν II. Phal. Pr. 9. 196.
βυλυτός. ἀμφὶ βυλυτὸν sub vesperam I. Cat. 1. 621.
βοῦς ἀρότης I. Sacr. 12. 535.
ὁ βράγχ⊙ I. D. Deor. II. 2. 207.
Βρασίδας II. Q. Hist. 49. 60.
Βραχμᾶνες III. Mort. Per. 25. 348.
βραχὺς. ἐν βραχεῖ χρόνῳ addi non solet I. Somn. 2. 5.
βραχὺν III. Bacch. 2. 76.
βρεμβύομαι I. Merc. Cond. 37. 696. I. Nigr. 22. 61. βρεμβυόμενος factum pro fe ferens. I. D. Mort. X. 8. 367. βρεμβυόμενός τι πρὸς αὐτὸν I. Nigr. 6. 44.
βρίφ⊙. ὀλυλύζων ὥσπερ βρίφ⊙ I. Somn. 4. 6. πτωχῷ βρίφει III. Tragop. p. 644.
Βρόμι⊙. ὑφαχθεὶς κατ' ὠκυὰς Ἰκάρου ἁρπαίου Βρομίῳ χθόνα ἄμοιρα πάσας I. Nigr. 16. 54.
βροτὸς. βαρβάρομ⊙, & Διὸς βαμβάρους βροτοὺς I. Tim. 1. 99. βροτῆς γνωμίνης σκιρτᾶς I. Somn. 17. 22. τοὺς δὲ & ἔκφρονας ἐναίσιμοι αἱ βροτοὶ I. Tim. 1. 99.
βρότος. βροτῶν III. Tragop. p. 645.
βρόχ⊙. πρωὶ βρόχου I. Tim. 20. 130.
βραμολόχος III. Pseud. 24. 180.
Βυζαντίων τείχος III. Dem. Enc. 33. 515.
βυθὸς. ἐν βυθῷ δέξαι πακίλαν τὴν χρόαν I. Pisc. 50. 617.
βύρσα. τὰ βυρσῶν τὰς ἐπιβολὰς III. Nec. 4. 250.
βύσσος. τῆς βύσσου I. Tim. 34. 146.
βυσσολεχώνιον I. Nigr. 22. 61.
βωμός. Ἐλεὺ βωμὸς I. Tim. 42. 154. βωμὸν εἶδος ἐν τῷ Γαργέττῳ I. D. Deor. IV. 2. 209.

Γ.

Γάλλα ἐρεθὲν I. Merc. Cond. 13. 669.
γαλεὸς I. Pisc. 48. 615.
γαλεὸν I. D. Mar. I. 3. 290. γαλεὴν λιπαρᾶ II. Amor. 11. 408.
γαλῆνιος I. Halc. 2. 179.
Γαλιλαῖος III. Philopat. 12. 597.
γαμβρὸς. φυγάδων γαμβρῶν II. Salt. 43. 294.
γαμεῖν I. Tim. 52. 169. ἀδελφὴν γαμοῦσι I. Prom. 16. 199. ὅτι γῆμαι Λαΐδα II. 2. Ver. Hist. 18. 125.
γάμμα I. Jud. Voc. 4. 86.
γάμος. γάμους τοιούσδε I. D. Mort. XIV. 4. 397. γάμου II. Amor. 51. 454. τούτων γάμων II. Asin. 36. 604.
Γαυμήδης ὁ τῆ Δαρδάνι III. Char. 7. 623.
γὰρ II. Amor. 38. 439. ὁ γὰρ II. 2. Ver. Hist. 41. 134. τῶν γὰρ μοι II. Gall. 1. 703.
Γάργαρον I. D. Deor. XX. 5. 257. τὸ Ἴδης ὄρος τῷ Γαργάρῳ ib. 1. 252.
γαστὴρ. τῇ γαστρὶ μεστρεῦντες τὴν εὐδαιμονίαν I. Nigr. 15. 54. ἐν γαστρὶ II. 2. Ver. Hist. 24. 91.
γαστρίζω. ἐγαστριζόμην III. Rhet. Pr. 24. 26. & 27.
γαῦρος I. Nigr. 5. 43.
γε Jens. vult σὲ II. pro Imag. 23. 503.
γείνομαι. Δημοσθένης ἐγεγόνει ὀπ γυλαπός τινος I. Somn. 12. 17.
γέλαν. τὸ γελοῖον II. Bis Acc. 9. 802. & 803.
γελᾶν. ἂν ἀγέλαν II. Icar. 18. 773. γελᾷν ἐν τοῖς γνησιωτέροις I. Nigr. 7. 45.
γελοῖος. μὴ γελοῖα II. Par. 40. 864. γελοῖα ἐπιτάγματα III. Ep. Sat. 4. 388. πολλῷ γελοιότερα II. Icar. 29. 786. γελοιότερα II. Q. Hist. 28. 38.
γελοίως I. Tim. 55. 172.
γέλως. γέλωτα κωμικὸν I. Prom. 7. 34. τὸ γέλωτα ὁ δεσπότης κατέχειν III. Adv. Ind. 15. 112.
γένειον. τὸ γένειον ἀναπλεως I. Tim. 54. 170.
γενεά. ἐξ γενεῶν III. Macrob. 3. 210.
Genitivus declinat. contractorum per ως vide in vart. III. Dea Syr. 8. 455. Genitivus rariſſimus in τὸ φῶς ἀνθρώπου III. Ep. Sat. 9. 392.
γενεάδες I. Catap. 1. 622.
γενεὰν. τὸ & γεννώμενον & γεννῶσα μεγαλοπρεπῶς I. Somn. 17. 21. γεγενημένου II. Alex. 14. 222. & 223.
γενικὸς. γενικὰ καὶ μεγαλοψυχῆ ἤθη καὶ πάθη I. Somn. 7. 9. χωμικὸν ἄνδρα ib. γενικώτατόν μοίρημα ib.

γωνικῶς I. Cont. 14. 510.
γῶν. ἀξίως τῶ γένους I. D. Mort. XXI. 2. 422.
γεραιὸς II. Jup. Trag. 25. 670.
γέρανος II. Alex. 26. 234. γέρανον ὀρχεῖσθ II. Salt. 34. 289.
γέφυρα II. Alex. 30. 238. γεφύρας II. Abd. 30. 185.
γεύμα. λαβὲ τὸ πρῶτο γεύματ I. Herm. 60. 800.
γεωμετρικὴ II. Salt. 35. 289. γεωμετρικῶν III. Hipp. 3. 69.
γεωργία I. Prom. 14. 196.
γῆ. ἀοίκητος κ δύσι, & Λιβύης δυσὰς γαῖαν I. Nigr. 16. 56. ποῦ σοι γῆς αὐτὴ πηγὴ ῥέει I. D. Mar. III. 1. 296. τ κυματώδης γῆς I. Tim. 56. 174. ἐκ γῆς antea ἐπ τ III. Dea Syr. 30. 476. τῇ γῇ τ ὑραν ἀναμιμνήσχεται I. Prom. 9. 192. ὦ κ γῆν κ θάλασσαν I. Jud. Voc. 11. 96. αὐτὰς γῆν ἄλλως ὄντας ἀνίφασαν I. Prom. 11. 194. ἔλιπον γᾶν III. Mort. Per. 39. 360.
Γηρυόνης II. Tox. 62. 566. τὰ ὀσᾶ τῦ Γηρυόνη III. Adv. Ind. 14. 111.
γίνομαι & γίγνομαι. τὸ γιγνόμενον ἐκ τούτω διαφέρων I. Somn. 2. 2. γίγνονται III. Dea Syr. 45. 483. βελτίων ᾤμᾶς πολὺ γίγνοιτο ἂν II. Gymn. 20. 900. & 901. γιγνομένων III. Dea Syr. 1. 452. τὸ γιγόμενον II. Tox. 18. 527. γιγνημένους III. Conv. 20. 433. & 434. τῷ τυράννῳ γενέσθ Ἀσπασίαν II. Gall. 19. 732. γινομένων II. Alex. 48. 254.
γίγαντα. γιγαντός τι ἀναβαίσας II. Gall. 1. 702.
γιγάσκω I. Scyth. 3. 863. γιγάσκειν σι χρὴ III. Ocyp. p. 659. ἃ τὰ αὐτὰ γιγνωσκόντων ἑαυτοῖς I. Necyom. 21. 484.
Γλαύκη II. Salt. 80. 311.
Γλαῦκος I. Herod. 8. 838. II. Salt. 49. 296. Γλαύκῳ III. Epigr. 34. 686.
γλαυκὸς. τὸ γλαυκὸν τ ὀμμάτων I. D. Deor. XX. 10. 262.
γλαυκῶπις I. D. Deor. VIII. 1. 226.
γλαυξ. γλαῦκα εἰς Ἀθήνας φασὶν I. Nigr. 1. 37. ἐπὶ τὴν γλαῦκα I. Harm. 1. 852.
Γλύκων II. Alex. 18. 225.
γλύφω. γλύφειν ἀσείως δυνάμενον I. Somn. 2. 5.
γλῶσσα. ὦ γλώσσης ἀληθῶς νόσημα, & ἀπόλαυσιν ἔχει γλῶσσαν, αἰσχίστη τόσον I. Jud. Voc. 11. 96. ἀντὶ γλώσσης III. Pseudol. 25. 182. ἀντὶ μιᾶς γλώττης II. Tox. 62. 566. τὴν γλῶτταν αὐτὴν - - ἀποτετμῆσθω I. Pisc. 2. 572. κατὰ γλῶτταν II. Lex. 25. 349.
Γναφαλὸν. ἀμφὶ κόρσᾳ μαλθακὸν γναφαλὸν I. Jud. Voc. 4. 86.
Γνίφων I. Vit. Auct. 23. 564. II. Gall. 30. 748.
γνώμη I. D. Mort. XII. 3. 385. τ γνώμης μόνης II. Tyr. 14. 152. κεκαρμένοι τὴν γνώμην III. Philop. 26. 614.
γνῶθ. γνῶθι καλαβάντ III. Mort. Per. 43. 363.
γνωρίζομαι. ἐπὶ τοῖς ἄριστοις γνωρίζ I. Somn. 11. 15.
γνώρισμα. τὰ γνωρίσματα I. Somn. 11. 16.
γογγύζων III. Ocyp. p. 666.
γοητεία I. Tim. 55. 172.
γοητεύω. γοητευομένους II. Salt. 63. 301.
γοὴ I. Vit. Auct. 6. 545.
γόμῳ III. Rhet. Pr. 23. 25.
γῶν II. Jup. Conf. 4. 629. βούλῃ γῶν ἐπαγάγω ib. 7. 630. τ μέγαν γῶν III. Mort. Per. 11. 333. & 334.
γράμμα. γράμματα ἐπαιάζοντα I. D. Deor. XIV. 2. 240. γράμματι I. Herm. 40. 783. γραμμάτων Solan. vult χρημάτων I. Jud. Voc. 8. 93.
γραμματεῖα II. Tox. 13. 519.
γραμματεύω. ἐγραμμάτευον Μῶμος III. D. Conc. 14. 537.
γραμματιστὴς I. Merc. Cond. 4. 657.
γραφὴ. καθάπερ ἐπὶ τινὸς γραφῆς III. Calumn. 2. 127. αἱ γραφαὶ III. Nav. 5. 252.
γραφεύς. οἷον οἱ γραφῆς τραγελάφους & τὰ τοιαῦτα μιγνύντες γράφουσι I. Prom. 7. 36.
γραφικὰς συντελεσθὲν II. Imag. 15. 474.
γράφω I. Herm. 43. 785. τοιαύτην τὴν Δάφνιν γράφουσι II. 1. Ver. Hist. 8. 76. ὧν χωρὶς οὐδὲν καλὸν τι γράφεται I. Jud. Voc. 3. 85. γραψεται γραφῶ ἀσεβείας I. Nec. 2. 458. ἔγραψε III. Epigr. 1. 674.
γρηγορέω. ἐγρηγόρας I. Herm. 1. 740.
γρίφ. γρίφος σωτηρίας I. Vit. Auct. 14. 554.
γρυψ I. D. Mar. XV. 4. 326.
Γύγης χρυσίου II. Par. 58. 881.
Γυδιακὸς III. D. Meret. XIV. 321.
γυμνάσιον. ἀφ τῦ γυμνασίου αὐτῶν III. Mort. Per. 3. 327. περὶ γυμνασίων II. Gymn. 1. 883. γυμνασίων τὸ κάλλιστον &c. II. Salt. 71. 307. ἐπὶ τοῖς γυμνικοῖς III. Calumn. 12. 141.
γυμνασιαίδαι II. Salt. 12. 274. & 275.
γυμνὸς. γυμνὰς ἐπιδαίνειν χρὴ I. D. Mort. X. 1. 364. γυμνὸν σφαγὴν ὑπέχειν II. Phal. Pr. 5. 192. γυμνὰς τὰ πολλὰ I. D. Deor. XX. 14. 264.
γυμνόω. ὑπὲρ τῦ δικαίου γεγυμνῶσθ II. Amor. 41. 441.
γυναικεῖ I. D. Mort. XXVIII. 1. 445. γυναικεῖον τι II. pro Imag. 12. 491. γυναικείᾳ τῇ πίττῃ III. Fug. 33. 384. γυναικεῖοι σύνοδοι, Vorst. γυναικείαι II. Amor. 27. 427.
γυνὴ. ἐγεγόνει ἐκ Γύλωνος τινὸ κ βαρβάρᾳ γυναικὸς I. Somn. 12. 17. γυναῖκα ἀγάγεσθαι τῷ παιδὶ III. Conv. 5. 421. δύο γυναῖκας I. Somn. 6. 8. ἀπὸ γυναικῶν III. Epigr. 33. 685. γυναικεῖ τ' ἐμοὶ I. Halc. 8. 184.
γὺψ ἀναπτάμενο III. Mort. Per. 39. 360.

Δ.

Δαδουχία III. Mort. Per. 28. 351.
δαιμόνι τὴν σοφίαν III. Philopf. 32. 58.
δάκνω. δακὼν τῷ κωνείῳ I. D. Mort. XXI. 1. 421.
δακρυχέω. κατὰ δάκρυ χέοντες I. Nec. 9. 468.
δάκρυον I. Cat. 12. 634. ἐδάκρυσε μᾶλλον γιλοίως I. Somn. 4. 7.
δάκρυσι ἀποσάζειν III. Elect. 1. 87.
δακτύλι I. Cont. 14. 509. III. Philopf. 38. 62. & 63. τ δακτυλίων τὸ πλῆθος I. Nigr. 13. 53. δακτυλίους αὐτῶν μεδίμνους I. D. Mort. XII. 2. 382. δακτυλίους βαρεῖς II. Gall. 12. 720.
δακτυλοδεικτέω I. Somn. 11. 16.
δάκτυλο I. Cat. 17. 640. τεσσάρων δακτύλων I. Nigr. 33. 75. τοὺς δακτύλους ἐντεμόντες II. Tox. 37. 544. τοὺς δακτύλους καθεσκληκὼς II. Gall. 31. 748. & 749. δακτύλους προτεινούσης I. Nigr. 21. 58.
δαλὸς II. Salt. 50. 297. δαλὸν τινα - - δαλὸς ἀπὸ τῦ βωμῦ I. Tim. 2. 100.
δάμαλις I. D. Deor. XX. 7. 259.
Δάμας II. Jup. Trag. 4. 645.
Δαμάζω I. D. Mort. I. 3. 333.
Δανάη. Δανάῃ παρθενεύσθ I. Tim. 13. 123.
Δαναΐς. ἰὸς τ τῶν Δαναΐδων pro Δαναΐδων I. Tim. 18. 129. ὁ τῶν Δαναΐδων I. Herm. 61. 803.
Δᾶν. Δᾶνι πρόσωπα II. Salt. 29. 285. & 286.
Δαρεῖο. Δαρεῖε II. Jup. Trag. 53. p. 701.

δᾷς. δᾳδὶ II. Alex. 47. 252. δᾷδες ἦσαν τὰ πολλὰ III. Mort. Per. 35. 356.

Dativo praecedenti ſubjungitur accuſativus III. Elect. 3. 88. f.

δάφνη. φύλλα δάφνης I. Herm. 40. 782. μὴ τ' δάφνης III. Diſſ. cum Heſ. 1. 240. δάφνῃ αὐτὴν καλεῦσιν II. Aſin. 17. 585.

Δάφνιδα v. notam, ſi de accentu ſolicitus es III. Meret. VI. 293.

δὲ I. Merc. Cond. 4. 657. ὁ δὲ II. Aſin. 22. 590. δὲ initio Dial. III. Meret. XIII. 315. ἀντίδοσιν δὲ τινα ποιούμεθα II. Jup. Conf. 7. 630. κ᾽ πεζὸν δ᾽ ἐποίησαν II. 1. Ver. Hiſt. 15. 82. τὸ μὴ δὲ ἐπιθαλλειν γνώρισμα I. Piſc. 42. 611.

δέησις. τὴν δέησιν II. Bis Acc. 14. 808. δέησιν σύγγωμοις ἐτόλμα ἐδέητο II. Salt. 63. 301.

δεῖ & δέομαι. τοῖς δεομένοις ἐπικουρήσας — τοῖς δεομένοις ἐπαρκῶν — τοῖς δεομένοις τὰ δέοντα ἐπαρκέσομι — ἐπαρκεῖν τοῖς δεομένοις τ' φίλων I. Tim. 5. 109. ἃ γὰ δεῖ, J. Br. δὴ ib. 28. 141. ἐδεῖτο γὰ Χαιρίας III. Meret. VII. 296. ἐδεῖ δήπου μὲ ταῦτα ἔχοντα III. Nav. 44. 276. & 277. δεῖν I. Herm. 28. 768.

δεῖγμα I. Prom. 2. 25.

δεῖδω. δεῖδας μὴ ἐνδεᾷ τῦ ποτοῦ ἀποθάνῃς; I. D. Mort. XVII. 2. 406. ἐδέδισαν &c. I. Nec. 10. 470. δέδια τοίνυν ἅπαντα I. D. Deor. XII. 1. 234. δεδίασι κ᾽ τρέμουσι I. Somn. 9. 13. δεδοικα δὲ μὴ I. Prom. 5. 30.

δεικνυμι. οἷαι Πολύκλειτ' ἔδειξε λευκώλενον I. Somn. 8. 11. ἔδειξε τοὺς ἄνδρας ἐναργῶς καθάπερ ἐπὶ τινὸς γραφῆς τὰ πάντα προσεικότας ib. δείξει σε τῷ δακτύλῳ ib. 11. 16. δειξάτω II. Imag. 7. 465. τὸ δὲ ἄλλο σῶμα ὁ Ἀπελλῆς δειξάτω κατὰ τὴν παγκάλλω I. Somn. 8. 11. δειχομένῳ II. Alex. 13. 220. & 221.

δειλινὸς. τὸ δειλινὸν II. Jup. Trag. 15. 658.

δειλὸς. λαγωῶν δειλότερ' I. Somn. 9. 13.

δεῖνα. ὁ τῦ δεῖν' I. Somn. 11. 15. το δεῖνα I. Vit. Auct. 19. 558.

δεινὸς II. Jup. Trag. 48. 695. δεινὸς εἰπεῖν I. Somn. 2. 3. ἐδεῖν δεινον πάσχῃς I. D. Mar. VI. 3. 304.

Δείνων III. Macrob. 15. 218.

δειπτάριον III. Epigr. 27. 683. & 684.

δεῖπνον Φερλικὸν - - δορυφορικὸν τοῖς δεῖπνοις I. Nigr. 22. 60. & 61. δεῖπνον Ἑκάτης I. D. Mort. I. 1. 330. δεῖπνον παρασκευάζεις II. Dem. 24. 385. τὸ ἐντελὲς δεῖπνον III. Conv. 38. 444. τὸ δεῖπνον ἄρτι σωσικομίζετο II. Gall. 12. 720. δεῖπνα ποικίλα III. Mort. Per. 12. 335.

δεκάπηχυς πέρσυνος I. Tim. 4. 107.

δεκάς. τῇ Ἀτ̃ικῇ δεκάδι I. Scyth. 10. 870.

δέκτρι' III. Epigr. 22. 681.

δηλάζω I. Piſc. 47. 614.

δήλεαρ I. Tim. 22. 136.

δῆλτ'. ἐς δηλτον ἐμβαλόντες I. Tim. 21. 131.

Δελφοὶ. κ᾽ τὰ τ᾽ Δελφοῖς ἀναθηματα I. Tim. 42. 154.

δῆμος Ἰνδικὸν III. Epigr. 19. 679.

δένδρον. ἐπὶ τὴν κόμην τ' δένδρων II. 2. Ver. Hiſt. 42. 134. & 135. δένδρεα πτοιᾶς III. Tragop. p. 647.

δεξιόομαι. ἅπαξ ἑαυτὸν δεξιώσασ' I. Tim. 43. 156.

δεξὸς τὴν φύσιν I. Somn. 2. 5.

δεξιῶς ἐνέγκαντ' III. Conv. 15. 429. δεξιῶς ἐξάνιζον II. 2. Ver. Hiſt. 34. 130.

δέομαι I. Merc. Cond. 33. 692. ὦ δέομαι III. Ocyp. p. 671. ἡ φύσις δεῖται & χορηγίας τυχηρᾶς I. Somn. 1. 2. δεῖσθαι τύχης ib.

δέον. τὸ δέον I. Tim. 48. 161. & I. Herm. 27. 766. & 767. μηδὲν δέον II. Gymn. 34. 914. ὑδὲν δέον I. Prom. 6. 190. I. D. Mort. XXVII. 1. 437. εὑρίσκειν τὰ δέοντα I. Somn. 10. 15. δέον γενέσθ' ib. ξωυδὲν δὲ τὸ δέον ἔτι ἐν ἀφανεῖ ὂν δυνότατ' ib. τὸ δέον παραπίσιας ἄν. ib. τὰ δέοντα πράξαι ib. πλεῖσον ἀφεστᾶτων τῦ τὰ δέοντα εἰδέναι ib. τα δέοντα λέγειν ib.

δεῦ & δέομαι. δέησιν II. Imag. 5. 462. & 463. II. Icar. 14. 768. III. Conv. 4. 421. δέησιν II. Tox. 47. 553.

δέρας χρυσοῦν II. Salt. 43. 294.

δέρειν. ἀσκὸν δερεῖν I. Nigr. 27. 67.

δεσμὸς I. Jud. Voc. 11. 96. ὁ ἐπὶ τ' δεσμῶν II. Tox. 29. 538.

δεσπότης ὀλιγοχρόν' I. Nigr. 26. 66. δεσπότης tyrannus II. Tyr. 17. 153. τύτοι δεσπότται III. Bacch. 2. 77.

Δευκαλίων. Φαίθοντες ἢ Δευκαλίωνες I. Tim. 4. 108.

δέχομαι I. D. Mort. XV. 3. 401. δεχώμεθα ἤδη I. Piſc. 42. 611. δέξασθ' ἂν III. Mort. Per. 24. 346.

δέω. δεῖν, pro δεῖν I. Nigr. 26. 65. πολλοῦ γε & δέω III. Pſeudol. 2. 162. κ᾽ ἐδέδετο I. Tim. 49. 162. δεδεῖσθαι, non δεδέσθαι I. D. Deor. XVII. 2. 247. μὴ δεδεμένων τὼ χεῖρε I. Nigr. 19. 57. δεθεὶς II. Amor. 32. 432.

δὴ I. Tim. 28. 141. ἄγε δὴ, ἴθι δὴ, δεῦρο δὴ I. Somn. 14. 19. ἅπιτε δὴ ib. παλαιοὺς δὴ III. Mort. Per. 27. 350.

δῆγμα. δήγμαῖα II. Gall. 25. 740.

Δηλι'. ἐπὶ Δηλίῳ II. 2. Ver. Hiſt. 23. 120. & 121.

δημαγωγὸς III. Philopat. 6. 592.

Δημάδῃ III. Dem. Enc. 15. 503.

Δημήτρι' II. Salt. 63. 300. Δημητρίᾳ II. Dem. 3. 376. II. Tox. 27. 536.

δημιεργὸς I. Somn. 12. 18. II. Phal. alt. 2. 202. librarii ſunt οἱ τ' Κάδμου κ᾽ Παλαμήδους τέχνης δημιουργοί I. Jud. Voc. 5. 88.

δημοκρατία I. Tim. 57. 175.

Δημοσθένης ἐγκώμιον III. Dem. Enc. 1. 490. Δημοσθένῃ ib. 2. 492.

δημοσίᾳ II. Dem. 67. 396. οἱ δημοσίᾳ II. Gym. 22. 903.

Δημώναξ. περὶ δὲ Δημωνακτ' II. Dem. 2. 375.

Δῆθ' τ' παιδιᾶ' III. Patr. Enc. 6. 230. Δῆθ' τὴν ῥητορικὴν κ᾽ παιδίαν I. Somn. 12. 17.

Δηθοάω. ἐπὶ συνίσει διαβεβοημένοις I. Nec. 6. 43.

διαβολὴ. ἐπὶ διαβολῇ II. Alex. 4. 211. διαβολῇ III. Calumn. 1. 124.

Δηθυκολέω I. D. Mort. V. 2. 344.

διαδέχομαι I. Cont. 4. 495.

Δηάδημα I. D. Mort X. 4. 365.

διαδοχὴ I. Nigr. 26. 66.

διαζευγνυμι. ἀλλ' ὑδὲ πᾶλ' ἥτις ἂν διαζυγῇ τ' σωτηριοφείσης, ῥᾳδίως ἕλκει ζυγὰ I. Jud. Voc. 7. 91.

διάθεσις. εἰς διάθεσιν μορφῆς ξύλον ἐπιτήδειον I. Somn. 12. 18.

Δηαίνη. θεὰ διαθήκας ἐς τὸ φανερὸν I. D. Mort. VIII. 1. 358. διαθήκας τινὰς III. Mort. Per. 41. 362.

Δηαινα I. Merc. Cond. 20. 675.

διαιρέω. διηρημένοι' II. Bis Acc. 2. 794.

Δηαίρω. διηρμένοι' κοπίδα II. Tox. 55. 560. διηρμένοι τοὺς ἀκοντας ib. 40. 548.

δίαιτα I. Herm. 86. 830. μοιήρης δὲ ἡ δίαιτα I. Tim. 42. 154. κ᾽ δίαιταν τὴν Μηδικὴν μετεδιήτησεν ἑαυτὸν. I. D. Mort. XII. 3. 383. & 384. πρὸς τὸ καθαρὸν τ' διαίτης I. Nigr. 12. 51.

Δηαιτάω. διαιτῶντες II. Tox. 23. 530. & 531.

διακόπτω. διακόψῃς II. Gymn. 19. 898.
Διακορέω I. D. Mar. VII. 1. 305.
διακρίδος II. Amor. 3. 400. διακριδὸν ἐσι νόημα III. Epig. 1. 674.
Διαλεκτικὴ II. Q. Hist. 32. 44.
Διαλλάττω. ἅμα κἀκεῖνα ὐ σμικρᾷ διαλλάττοντι I. Prom. 1. 25. ὃν ἐνὶ δὲ τούτῳ διήλλαξαν ib. πλὴν εἰ μὴ διαλλαττοίτε Ib.
Διαλλάτω. διαλλάττοντας II. Abd. 10. 168. διαλλάττοζ II. Jov. Trag. 38. 686.
Διάλογος I. Prom. 5. 30. Λεκιανοῦ Σαμοσατέως Διάλογοι I. Somn. 1. 1.
Διαλύω. ὧν τὰ μὲ σώματα διέλυσεν ὁ χρόνος I. Nigr. 18. 57. διαλύσωμεν II. Bis Acc. 14. 808.
Διαμάχομαι I. D. Mort. XXI. 1. 421. προετρίψατό με μὴ διαμάχεσθαι I. Nigr. 10. 49.
Διαμνημονεύω I. Nigr. 6. 44.
διανέω I. Tim. 49. 162. αἱ μὲ διανομαὶ III. Nav. 24. 264.
Διαπείρω. διαπείρας τῷ ὀίστῷ I. Merc. Cond. 29. 688. διαπείρασα II. Tox. 14. 521.
Διαπήγνυμι. διαπεξαμβύες I. D. Mort. XII. 5. 387.
διαπταίω. πλείονα διαπταίσασα I. Somn. 8. 12.
Διαρρήγνυμι I. Tim. 40. 150.
διασεία. διασεισαμένη II. Bis Acc. 1. 793.
Δίασια festum Jovis I. Tim. 7. 114. ὃν Διασίοις III. Char. 1. 619.
Διασκαίω I. Prom. 8. 191.
διασκιυάζω I. Nec. 16. 478.
Διασπείρω I. Somn. 15. 20.
διασυρω. διασυροῦσι τοὺς τραγικοὺς P. Jud. Voc. 7. 90.
διαχίζω I. D. Mort. XIV. 3. 396.
διασώζω II. 2. Ver. Hist. 35. 130.
Διατατ. διατατὴζ II. Jup. Trag. 38. 686.
διατελέω. τοῦτο τέκμωρ διετέλεσεν I. Somn. 2. 3. φιλῶν γὰ διατελέσω I. D. Deor. IV. 5. 212.
Διατίθημι I. Nigr. 6. 45. Vis hujus verbi multis declarata. ib. 38. 80. & 81. διατίθεσιν II. Amor. 27. 426. εἴ τις ὑμῶν τοιοῦτό τι διαθεῖη ἐμὲ II. Gymn. 6. 886. τοιαῦτά μοι διατίθης III. Pseudol. 25. 181. διατιθέντων II. Gymn. 38. 919. & 920.
Διατρέχω. διαδραμὼν III. Philopat. 17. 603.
Διατριβὴ ὁ μουσαγέτης ποιεῖται τὰς διατριβὰς I. Nigr. 18. 57.
Διατρίβω. ἤδησα διατρίψῃ I. Scyth. 7. 867.
διαυγὴς I. D. Mar. III. 2. 297.
Διαφέρω. διενεγκεῖν τὰ πολιτικὰ I. D. Mort. XII. 1. 380. διαφέρομαι v. not. III. Dem. Enc. 43. 521. ἔδοξεν ἤδη κὰ πολιτείᾳ διενεγκεῖν I. Nigr. 3. 42.
Διαφεύγω. ἐδέμεθα μηχανὴ τὸ διαφυγεῖν I. Pisc. 4. 573.
διαφθείρω I. Merc. Cond. 39. 699. διεφθαρότα ἀσμενέα I. Nec. 15. 54.
Διαφυλάττω. διαφυλάξονται II. Tox. 3. 511.
διαχέω I. D. Mar. III. 1. 295.
Διαψεύδω I. Cont. 23. 520. & seq.
διδασκαλεῖον. κὴ τ' ἐν διδασκαλεῖα φοιτᾶν I. Somn. 1. 1.
διδάσκαλος. ὧν III. Con... 6. 422. εἰς διδασκάλου ulitatius esse quam διδασκάλου I. Somn. 1. 1.
Δίδωμι. ἐγὼ - - ἔδωκα I. D. Deor. VII. 4. 224. δὸς νὴ τὴν ἑτέραν (χεῖρα) I. Somn. 9. 12. τί ἂν δῴη τις ἀνδρὶ, τὴν &c. III. Cyn. 17. 548. ἢν τινα αὐτῷ τέχνῳ δοτέον I. Somn. 1. 2.
διείρω. διειρομένων Gr. mavult διαιρουμένων at non opus II. Tox. 33. 541. διείρων ib. 43. 551.
διεκδύνω. πυρὶ διεκδῦναι I. Herm. 65. 807.
διεκπαίσας II. Tox. 61. 564.
διελαμβάνομαι. διειλημμένον III. Philopat. 1. 585.
διέξειμι I. Nigr. 9. 49. ἢ ὡς ἐπιτομικὸς τὸ κάλλιον ἐπελέξατο διεξιὼν I. Merc. Cond. 37. 696. διεξιόντος III. Philopf. 5. 33.
διεξέρχομαι. ἐπιδιέξηται ὃ διεξέλθοι I. Herm. 24. 763. διεξελθὼν II. Tox. 34. 543.
διευθύνω. διευθύνατε τὰ ῥηθέντα I. Nigr. 9. 49.
διευκρίνω. διευκρινοῦντα II. Gymn. 25. 908.
διηγοῦμαι II. Amor. 16. 416. τί ὐ διηγῇ μοι, I. Herm. 13. 752. διηγούμην II. Amor. 42. 444.
διϋφαμῶ. ποδισάκτων διϋφαμῶν I. Tim. 46. 159.
δίσημι. δίεσησεν αὐτὸς I. D. Mar. V. 2. 301.
διχορίζομαι I. Herm. 31. 771.
Δικανικὸς. φαστικὰ μὲ, ἢ δικανικὰ, ἀληθῆ δὲ I. Somn. 17. 21.
δικαστήριον. τὸ τῆ Μίνῳ δικαστήριον I. Nec. 11. 470. εἰς τὸ δικαστήριον σωισισῆλθεν II. Tox. 18. 526.
δικαστικὸν II. Bis Acc. 23. 822.
δίκελλα. ἐπιμιτρήσας τῇ δικέλλῃ I. Tim. 57. 175.
δίκη I. Pisc. 40. 608. δίκη φωτηέντων I. Jud. Voc. 1. 82. ὠθεῖ τ' δίκης III. Philopat. 16. 602. μητε δίκῃ δικάσῃς III. Calumn. 8. 136. bis, & 137. δίκῃ κέρκου II. Asin. 23. 591.
δίκρανον I. Tim. 12. 120.
δικωπία I. Cont. 1. 490.
δημοιρίτης III. Cron. 15. 397.
Διογένης I. D. Mort. XXI. 2. 422.
Διονύσια I. Pisc. 14. 585.
Διονυσιακὲς. Διονυσιακὴν ἐλευθερίαν I. Prom. 6. 34. Διονυσιακὰ II. Salt. 22. 280.
Διονύσιος I. Jud. Voc. 7. 90. I. Prom. 6. 31. λέγεν Διονύσιον τραγωδίαν ποιεῖν Φαύλως III. Adv. Ind. 15. 112.
Διόνυσος III. Mort. Per. 4. 328. ὐδὲν γὰ πρὸς τ Διόνυσον I. Herm. 55. 796.
διοπετὴς II. Icar. 2. 753.
διορύσσω I. Tim. 53. 169.
Διὸς II. Alex. 40. 247.
Διοσκόρω II. Gall. 20. 733. III. Meret. XIV. 321. & 322.
Διόσκουροι III. Char. 6. 621. διοσκούρων III. Conv. 32. 440.
διπλὸς τὴν φύσιν I. Prom. 7. 37.
δὶς. δὶς ἀφ' πασῶν I. pro merc. Cond. 11. 719.
διφθορὸς. τὴν διφθορὸν III. Philopf. 18. 45.
διπλασιάζεις III. Soloec. 5. 563.
διπλολογίαν. ὐ διπλολογῶν I. Somn. 8. 12.
διπλοῦν ἐλλάττω II. Bis Acc. 22. 821.
διφθέρα quid & ἐναψάμενος διφθέραν ac simil. I. Tim. 6. 110.
διφυὴς I. Prom. 5. 30.
δίψα I. D. Mort. XVII. 2. 407.
διψαλέος. διψαλέον θρυαλλίδιον I. Tim. 14. 124.
διψάω. διψῇ I. Nigr. 27. 67. I. Herm. 60. 801. διψῶ πιεῖν II. de Luctu 16. 929.
διώκων II. Gymn. 19 898. διώκοιτες II. Amor. 22. 422. διώκοιτες ὐ κατέλαβον I. Herm. 77. 821.
Δίων I. Herm. 9. 749. I. Vit. Auct. 19. 558. ὑπὸτε Δίωνος &c. I. Nec. 13. 474.
διώξις. κρὶν τ διώξεως III. de Domo 27. 206.

δοκίω I. D. Mort. XXX. 3. 454. I. Scyth. 11. 872. δοκεῖς μοι &c. I. Herm. 63. 805. ἢ σὺ δοκεῖς γραμματων &c. III. Cyn. 13. 546. δοκεῖ II. Astr. 9. 364. καί μοι δοκεῖ vide nott. I. Sacr. 1. 526. ὡς ἐδόκει I. Somn. 17. 22. ἔδοξεν ὡμόστατον εἶναι ib. 2. 3. δόκει II. Icar. 12. 764. II. Par. 1. 837. δοκέειν III. Dea Syr. 1. 451. οἱ τὸ δοκεῖν μᾶλλον ἢ εἶναι σπουδάσαντες I. Nigr. 22. 60. δοκεῖν εἰωθεῖς δεῖν III. Philopf. 39. 64. δόξασά τις ἢ Πανὸς ὀργὰς ἢ τινων θεῶν μολεῖν I. Somn. 4. 7. δόξαν cum placuiſſet II. 1. Ver. Hiſt. 11. 78. ᾗ δόξαν II. Amor. 11. 498. λέγειν ἔκασα δόξαν III. Char. 22. 632. ἐδοχθω I. Tim. 42. 154.

δόκιμος. λυκίων τοῖς μάλιστα ὁμοίως δόκιμος I. Somn. 2. 4. τῶ δοκιμωτάτῳ I. Scyth. 3. 863.

δόλιχος II. Q. Hiſt. 30. 41.

δόμος ἡμιτελὴς I. D. Mort. XIX. 1. 410.

Δορκὰς Λιβυκὴς II. Amor. 16. 414.

δόρυ. ἐπὶ δόρυ III. Meret. IX. 305.

δορυφορία I. D. Mort. VI. 3. 350.

δορυφορία. δορυφορίας II. Par. 59. 881.

δοτὴρ. δοτῆρας ἐσαν I. Prom. 18. 201. & III. Diſſ. cum Heſ. 3. 242.

δουλεία πολυετὴς I. Merc. Cond. 17. 672. ἐς τὴν ὁμοίαν δουλείαν ἐπανάγειν II. Abd. 12. 170.

δουλεύω. ἂν δουλεύῃ I. Herm. 8. 746. τὸ δουλεύειν II. Abd. 25. 181.

δουλοπρεπὴς I. Nec. 14. 475.

δοῦλος. δοῦλοι γὰρ II. Afin. 5. 572.

δοῦπος II. Q. Hiſt. 22. 30.

δοχεῖον II. Amor. 19. 419. βροτοποιὸν III. Philopat. 24. 613.

δράκων II. Aſtr. 23. 371. τοὺς δράκοντας ἔφη &c. II. Q. Hiſt. 29. 38. & 39.

δρᾶμα I. Nigr. 24. 64. δρᾶμα πολύπλοκον I. Prom. 5. 31. δρᾶμα τὸ βιβλίον v. notas III. Dem. Enc. 28. 510. καὶ τοὺς τῶν δραμάτων εὖ ἐχόντων I. Nigr. 8. 47.

δραπέτης σιγματίας. ὡς γὰρ τοὺς δραπέτας τὰ σίγματα, ὅταν τὴν μοιχαλίδα δίκτυοι τὰ ἀνθισμάτα I. Tim. 17. 128.

δράττω. ἐδράξατο II. Afin. 25. 594.

δραχμὴ II. Alex. 23. 230. ἐπὶ διακοσίαις δραχμαῖς I. Merc. Cond. 35. 694.

δρέπομαι. τὸ ἡδὺ τῆς δρεπομένων III. de Domo 9. 195.

δριμύτης. ἐς τὴν Ἀττικὴν δριμύτητα τῶν σκωμμάτων I. Prom. 1. 24.

δύναμαι. ᾗ δύναται I. D. Mar. IX. 2. 312. & 313. ὅπως εἰ δύναιτο II. Par. 32. 860. δυνήσεται σώζειν ἑαυτὸν ib. 8. 845. δυνάμενος II. Abd. 24. 181.

δύναμις. τὰς ἐν ἀθανάτων δυνάμεις μιγάλας ὔσας I. Halc. 8. 183. δωνάμει II. Q. Hiſt. 52. 63. δύναμιν δέ τινα II. Par. 8. 845.

δυνατὸς. εἰς ὅσον ἐμοὶ δυνατὸν II. Jov. Trag. 24. 669.

δύο. ᾗ ἅμα δύο I. Prom. 2. 187. δι' ὅτις I. Cont. 4. 195. δι' ὅλων II. Alex. 23. 231. δυοῖν III. Macrob. 12. 216. δυοῖν θάτερον III. Ep. Sar. 37. 416. ὑπὸ δυοῖν τούτοιν II. Alex. 8. 215. ἐς δύο III. Meret. XIII. 317. εἰς δύο διεκόπη II. Tox. 54. 559.

δυσάντητος. δυσάντητον ἐκ ἀπροπαίων I. Tim. 5. 110.

δυσέλιγκτος I. Piſc. 17. 588.

δυσέρως. σοῦ δυσέρωτας I. Tim. 26. 138.

δυσκίνητος ἦν περὶ τὰς διαλέξεις I. Somn. 2. 3.

δύσπαρις inominatus Paris I. D. Mort. XIX. 1. 411.

δυστέκνος. τοῖς ἐν Παλαιστίνῃ δυστέκνοις I. Nigr. 24. 63.

δύσηνος. πάντ' αὖτ' ὦ δύσηνε -- ἤλυθες I. Nigr. 17. 57.

δυσχερὴς. ὁπόσα ἂν ᾖ δυσχερῆ III. Rhet. Pr. 18. 19.

Δωρικὸν III. Adv. Ind. 15. 113.

Δωρὶς I. D. Mar. I. 1. 288.

δῶρον. ἄδωρα ἐν σοὶ τὰ ὧρα I. Merc. Cond. 38. 697.

E.

Ἔαρ. ἔαρ νέον ἱσαμβρόσιον I. Nigr. 9. 49. τὰ ἄνθη τὰ αὐτοῦ, ᾗ τὸ ἔαρ τῶν πτερῶν ib. 13. 52.

ἑαυτὸν. ἑαυτοῦ II. Aſtr. 14. 366. ἑαυτῷ Solan. ἐμαυτῷ ſed non opus I. Cat. 9. 631. ἑαυτὸν ἑκάστων ὄντα II. Aſin. 13. 581. ἑαυτὸν pro ἐμαυτὸν ib. 31. 601. ἑαυτοὺς ſe invicem, II. 1. Ver. Hiſt. 35. 98.

ἐάω. ἐᾷ λέγειν, ὁπόσακις I. Tim. 4. 106.

ἑβδομηκοντούτης II. Alex. 34. 242.

ἑβδομος. περὶ τὴν ἑβδόμην II. Q. Hiſt. 1. 1. ἑβδόμῃ I. Jud. Voc. 1. 82. ἑβδόμῃ III. Pſeudol. 16. 174.

ἑβραῖος II. Alex. 13. 221.

ἑβρῶν μὲ ἐστ' III. Fug. 25. 377.

ἐγγαστριζουθ' II. Lex. 20. 345.

ἐγγράφω. ἐγγράψας III. Philopſ. 38. 64.

ἐγγυητὴς I. Catap. 10. 631.

ἐγγὺς. ὁ ἐγγὺς ἐφεστηκὼς I. Somn. 1. 2. μηδὲ ἐγγὺς ὄντα II. Aſin. 6. 574.

ἐγείρω. ὁ Καλλίνικος Ἄλκηστιν τελευτήσασαν ἤγειρε I. Somn. 17. 21.

ἐγκαλύπτω. ἐγκεκαλυμμένον I. Vit. Auct. 22. 562.

ἐγκαλλαμίγνυμι. λευκὸν ἐγκαλλαμίξῃ Φαρμάκῳ I. Pro. 7. 34.

ἐγκεράννυμι. χρωμάτων ἐγκερασμένη φυσεις I. Prom. 7. 34.

ἐγκέφαλος II. Alex. 15. 223.

ἐγκόπτω. μετ' ἐδυρμοῦ -- τὴν φωνὴν ἐνέκοπε I. Somn. 4. 7.

ἐγκυλίσασα III. Hipp. 6. 72.

ἐγρηγυδιμος III. Tragop. p. 650.

ἐγχαίνω. ἐγχαινὰν ἰδιωτας ἀνθρώποις III. Mort. Per. 13. 339.

ἐγχειρίζω. ἐγχειρίσας I. Tim. 32. 145.

ἔγχελις I. Tim. 29. 142. ἔγχελυς I. Piſc. 12. 581.

ἐγχέω. ἐγκέχυται τὸ ὕδωρ I. Piſc. 24. 594. ib. 28. 597.

ἐγχωρίζω. τὰ ἐγχωρίζοντα utenſilia *Ciceroni* & *Tacito*, vox apud Graecos bonos ſcriptores haud obvia teſte *Graev.* II. Q. Hiſt. 22. 31.

ἐγὼ I. Prom. 16. 199. I. pro Lapſ. 1. 725. ὦν ἐγὼ μικρὸν ἔμπροσθεν III. Mort. Per. 20. 360. ἐγὼ δὲ αὐτὸς &c. ib. 45. 364. ἐμοὶ δοκεῖν II. de Luctu 5. 924. λαβόντες με II. Aſin. 16. 583. ἡμῶν F. G. ὑμῶν I. Prom. 19. 202. καθ' ἡμῶν I. Tim. 7. 113. ἐφ' ἡμῶν I. Vit. Auct. 21. 560. ἡμῖν οἱ παισὶ III. Adv. Ind. 3. 100. πρὸς ἡμᾶς I. Tim. 9. 117. & 118.

ἔζω. ἐπεὶ δὴ ἑξὴς ἦσαι I. Somn. 2. 4.

ἐθέλω. ἔτοι ἐθέλωσιν &c. I. Scyth. 10. 870.

ἐθελοκακέω. ἐθελοκακεῖ al. ἐθελοκολακεῖ male. I. Somn. 18. 23.

ἔθνος. ἔθνους τῷ μυγίῳ II. Dem. 51. 392. ἔθνη ὅλα μακροβιώτατα III. Macrob. 5. 210. οἱ ἔθνεσι III. Philopat. 17. 602. & 603.

εἰ. εἴ γε μιμοῖτο I. Herm. 24. 762. εἰ δὲ II. Abd. 18. 174. εἰ δέ τις II. Par. 42. 865. εἴ πως III. Rhet. Pr. 6. 6. εἴ τις II. Q. Hiſt. 39. 53. εἴ τινα εὔφορμι γραῦν III. Meret. IV. 286. & 287. εἰ τύχοι II. Amor. 42. 443. εἰ ψεύδεται I. Herm. 20. 758.

εἶα. Ejus varias ſignificationes vide III. Tragop. p. 656.

εἰδέω. τὰ κατ' αὐτὸν εἰδέναι I. Nigr. 6. 44. εἰδότα I. Herm. 35. 776. εἰσεῶς δὲ καθοτι III. Fug. 27. 378. & 379. κ᾽ μὴν εὖ εἰδέναι χρὴ I. Herm. 63. 804. ἔπαιδες αὐτὸν ἡδέσαν I. Somn. 9. 14.
εἰδήμι. ἤδεισαν III. Conv. 28. 438. οἶδε II. Salt. 65. 303. λέγων πάνυ με εἰδέναι II. Alex. 55. 259. οὐκ οἶδ' ὅτε I. D. Mar. III. 1. 295. φὴς γὰρ ὅλως οὐδὲ I. D. Mort. I. 1. 329. εἰδότα πε κ᾽ αὐτὸς I. Prom. 2. 26. χάριν εἰσομαι. I. Cat. 29. 650. ἰσέον δὲ κ᾽ ὅτι ὑ πάνυ εὕρηται χαίρων I. Jud. Voc. 7. 90.
εἰδῶ γράψαι III. Herc. 1. 82.
εἰδῶ I. D. Mar. XV. 1. 324. I. Herm. 27. 766. εἴδεν ὄναρ I. Somn. 17. 22. εἰ μὲ γ᾽ εἰδες II. Salt. 5. 269. πάνθ' ὅσα ἦν, ὅσα τ' ἐστιν, ἰδ' ὅσα τι ἔσαι ὀπισω I. Somn. 10. 15. οὐκ ἂν ἴδοις αὐτὸν I. D. Deor. IX. 1. 227. ἴδω μιῶν I. Tim. 43. 155. ὅπως ἴδῃς al. εἰδῆς I. Somn. 15. 20. εἰγε κ᾽ ἰσὼν I. Cont. 5. 496. ἰδὼν εἶδον I. D. Mar. IV. 3. 300. ὁ τὰς τ᾽ θεῶν εἰκόνας ἢ μόνῳ ἰδὼν, ἢ μόνος ἐλθὼν I. Somn. 8. 11. ἀλλ' ἦν ἰδοὺ I. Pisc. 51. 618. εἰσαιτο v. not. Geſn. III. Ner. 2. 638.
εἰκάζω. ταῦρω εἰκάσας ἑαυτὸν I. D. Mar. XV. 2. 324. & 325. εἰκαζων III. Philopſ. 24. 52.
εἰκασῃς. τ᾽ μελλόντων — ἄρις ᾧ εἰκασῃς I. Somn. 10. 15.
εἰκὸς ἔτι I. Herm. 59. 800. εἰκὸς ἡμᾶς παρέξειν I. Merc. Cond. 19. 674.
εἰκοσάπηχυς κοντὸς I. D. Mort. XXVII. 4. 440.
εἰκοσι ☾ ὀκτὼ II. 1. Ver. Hiſt. 40. 102.
εἰκότως II. Q. Hiſt. 40. 53. εἰκοτως τᾷ καλαράτᾳ τὰ ἴπη III. Fug. 30. 382. εἰκότως hic eſt πρὸς τὴν εἰκόνα I. Somn. 2. 5.
εἰκω I. Nigr. 10. 49. ἐοίκαμεν ἡμεῖς I. Halc. 3. 179. εἰ σφετέρᾳ μὲ λίγειν ἔοικας II. Amor. 1. 398. ἔοικε II. Jup. Trag. 27. 672. τῷ ἐοικέναι &c. II. Salt. 65. 303.
εἰκὼν I. Nigr. 29. 68. ἡ εἰκὼν τοιαύτη σοι ἀνακείσθω II. Imag. 18 478. ὁ ἀθεώρητος τ᾽ εἰκόνῳ III. Calumn. 5. 132. εἰκόνες II. Imag. 1. 458. II. Alex. 18. 225. εἰκόνας III. Mort. Per. 41. 361. & 362.
εἴλη. πρὸς τὴν εἴλῃ θέρεσθ᾽ II. Lex. 2. 320.
εἶμι. ἤτις I. Herm. 68. 810.
εἰμὶ I. Prom. 16. 199. ἐσὶ II. Gall. 33. 750. ἔσ' ἂν τὸ ὑγιαίνειν I. pro Lapſ. 11 735. εἰ μηκετ' ἐσιν II. Tyr. 11. 148. χρεῖος ἐσι II. Amor. 42. 444. οἵοιά ἐσιν I. Herm. 61. 802. ἐφ' ὅτι I. Prom. 18. 201. ἦν II. Amor. 12. 410. ἐ γὰρ ἦν καλὸς II. Aſin. 30. 598. & 599. προσθοῦ ἴσῃ πεποιηκὼς II. Gall. 1. 704. ἐσαι πάντα II. Alex. 22. 230. ἔσαι ταῦτα II. Icar. 22. 777. εἰὴ II. Par. 6. 844. εἶν I. Piſc. 22. 591. εἶν ἐπιδίκινος I. D. Mort. XXIV. 2. 430. εἶναι I. pro Lapſ. 5. 730. item I. Scyth. 8. 867. & III. Nav. 43. 276. τό γε νῦν εἶναι III. Saturn. 1. 385. εἶναι οἶμαι O. οἰόμαι εἶναι I. D. Mort. XIV. 5. 397. αὐτοῦ εἶναι I. Nigr. 26. 66. εἶναί τις ἔδοξεν I. Piſc. 6. 576. ὃ δὴ ταῦρος εἶναι &c. κατὰ τοῦτο εἶναι ᾧ ξυμφέρομαι — εἶναι πρὸ ὁδοῦ γέγονεν I. Jud. Voc. 12. 98. εἶναι ἐπ' αὐτῇ II. Aſin. 47. 615. αὐτὸ εἶναι F. G. mavult ἔσι ſed, me judice, non opus. I. Prom. 12. 195. Ἀρχίας ὢν III. Dem. Enc. 47. 525. οἷα τυγχάνεις ἔσα τὴν ὄψιν I. D. Mar. I. 3. 289. οὐκ μὴ ὄντων III. Philopat. 13. 599. ὄντας Solan. ἐόντας I. Prom. 11. 194.
εἶπαι II. Amor. 49. 452. II. de Luct. 15. 928.
εἶπερ τι ἄλλο II. Tox. 3. 510.
εἶπε ᾧ θεμιτὸν II. Aſin. 47. 615.
Εἰραμάγης v. notas III. Philopat. 20. 607.
εἰρεσίᾳ τ᾽ πτερῶν I. Tim. 40. 151.
εἰρέω I. Tim. 26. 138.
εἰρήνη ᾧ I. D. Mort. IV. 2. 343.
εἰρηνικός. εἰρηνικώτερόν ἐσι II. Imag. 1. 459.
εἴρων. εἴτε εἴρωνες οὐ τοῖς λόγοις I. Prom. 1. 24. Ἀθηναῖος εἴρωνες οὐ τοῖς λόγοις ib.
εἰρωνεία I. Prom. 1. 24.
εἰς εἰμι κἀγὼ III. Tragop. p. 649. εἷς ὢν III. Ep. Sat. 25. 407. εἷς ὢν τᾷ πολλοῦ ὄχλῳ I. Somn. 9. 13. μία σκιὰ I. Prom. 6. 34. μιᾶς δὲ II. Alex. 46. 251. ἐν in Edd. οὐ male III. Dea Syr. 35. 480. εἰδέ τι I. Vit. Auct. 6. 545. ἑνὸς ὄντ᾽ ᾧ μυρίοις I. Herm. 28. 769. ἀφ' ἑνὸς III. Conv. 32. 440. ἑνὸς ἀποδέοντα ἑκατὸν III. Macrob. 23. 225. ὡσι λόγῳ ᾧ ἐφ' ἑνὸς ἀνδρὸς ἀναιρίψομεν τ᾽ κυβον I. Harm. 3. 855. ἐν ἑνὶ ᾧ θορυβᾶλειν II. Q. Hiſt. 2. 3. ὧν ἕνα III. Macrob. 7. 212.
εἰς pro οὐ II. Aſin. 39. 607. εἰς ἐμὲ ἀπιδὼν II. Icar. 23. 778. καθαλούμενοι εἰς II. Aſin. 17. 585. ὑπερίζεις εἰς II. Salt. 24. 283. εἰς μυσικοῦ II. Amor. 44. 447. εἰς πλούτου III. Epigr. Omiſſ. p. 692. εἰς διδασκάλου uſitatius quam εἰς διδασκάλους I. Somn. 1. 1.
εἰσαγγέλλω. εἶπε τῷ ὑπακούσαντι εἰσαγγεῖλαι, ὅσις τε εἴη I. Nigr. 2. 40.
εἰσάγω I. Nigr. 31. 74.
εἰστίθω. εἰστιθῶν με III. Herc. 8. 86.
εἵστημι. εἱστάναι II. Tox. 37. 546.
εἰσερχομαι. εἰσῆλθε δέ μοι φοβηθῆναι I. Prom. 2. 26. εἰσελθόντας ὑποδέχεται III. Hipp. 6. 71.
εἰσποιέω. ἐσποιεῖτε φέρουσ αὐτούς I. D. Mort. VI. 3. 349.
εἰσπράτω II. Par. 52. 877. ἀργύριον εἰσπράτω I. Prom. 6. 33.
εἰσφέρειν II. Gall. 21. 734.
εἴσω. ἐς τὸ εἴσω τᾶ φωλιᾶ I. D. Mort. XIII. 3. 392.
εἶτα I. Herm. 48. 789. εἶτ' ἐ δικαίως II. Amor. 43. 444. & 445. & 446. εἶτα αἱ χίλιαι νῆες &c. I. D. Mort. XVIII. 2. 408.
ἐκ. ἐκ βασιλέως ab imperatore II. Eun. 3. 352. ἐκ τοῦ σκιλοῦ II. Gymn. 1. 884.
ἕκαστος ἑφέως I. Herm. 26. 764. ἕκαστον II. Abd. 4. 163. ὡς ἕκαστοι II. 1. Ver. Hiſt. 15. 81. II. Aſtr. 7. 363. Ἑκάτη. Ἑκάτης δεῖπνον I. D. Mort. I. 1. 330.
ἕκατι I. Piſc. 3. 573.
ἑκατόμβη I. Sacr. 2. 528. ὁ τὰς ὅλας ἑκατόμβας ſcil. θυων I. Tim. 7. 113. ἑκατόμβας παρισᾶσιν II. Icar. 24. 781.
ἐκδαλλω I. Nigr. 8. 47. II. 1. Ver. Hiſt. 41. 103. δῆμος παίγνιον ἐκβαλλόμενον I. Nigr. 8. 48.
ἐκδίδωμι. ἐκδεμβρε τιὸς Ἑρμῆ I. Somn. 12. 18. ἐκδιδύσας III. de Electr. 2. 88.
ἔκδοτ᾽ ᾧ II. Bis Acc. 21. 819.
ἐκεῖ ᾧ I. Tim. 31. 145. I. Merc. Cond. 10. 666. II. Par. 12. 850. ἐκεῖος ἐσι I. Herm. 41. 784. ἐκείη II. Jup. Conſ. 10. 634. παρ' ἐκείνης δ᾽ ἀκήκοα I. D. Mar. III. 2. 297. κἀκείνε τε σφετέρου II. Aſin. 12. 581. ἐκεῖνος εἶναι I. pro Merc. Cond. 4. 711. ἐκεῖνο δ᾽ σί φημι II. pro Imag. 19. 496. & 497. κἀκεῖνα III. Adv. Ind. 25. 120. ἐκεῖνες J. Br. ἐκείνης I. Nigr. 23. 61. ἐκείνους ἐπισκοπῶν III. Rhet. Pr. 3. 3.
ἐκχειρία quid I. Tim. 3. 104.
ἐκλήσκω II. Q. Hiſt. 20. 28.

ἐκθορίᾳ. ἐκ μητρῶων λόβων τοιοῦτος ἐξέθορεν I. Prom. 4. 29. ἐκ τῆς εὐπῆς ἄζως ὁς ἐς αὐτοὺς ἐξέθορε ib. ἐκθορεῖν I. Herm. 71. 813.

ἐκκαθαίρω τὸν βίον I. D. Deor. XIII. 1. 236.

ἔκκαυμα. ὑπὸ τῶν ἐκκαυμάτων I. D. Mar. XI. 2. 317.

ἐκκλησία. προύθεσαν οἱ πρυτάνεις ἐκκλησίαν I. Necyom. 19. 482.

ἐκκολάπτω. ἐκκολάπτουσι τοὺς ἀνθράπους II. 1. Ver. Hist. 22. 88.

ἐκκίπτω. ἐξεκέκοπτο II. Jov. Trag. 16. 661.

ἐκκράζω. ἐκκεκραγέναι III. Adv. Ind. 20 115.

ἐκπρεμανύω II. Jup. Conf. 4. 629. ἐκπρεμανύθροι II. Tox. 6. 512.

ἐκπωφόω. ἐκπεκώφωκε τὰ ὦτα, & simil. ἐκπεκωφωμένοι πρὸς τὸ κάλλος. attoniti &c. ἐκκωφᾶν & ἐκκωφοῦν. I. Tim. 2. 104.

ἐκλίγω exigo, I. Cont. 11. 505.

ἐκλύω. ἐκλελῦσθαι αὐτοὺς I. D. Mort. I. 4. 335. ἐκλυομένῳ III. Tragop. p. 658.

ἐκμάσσω. τὴν ποιλίκην οἶμαι ἐκμεμάχθαι ἐν τοῖς μάλιστα I. Somn. 2. 3.

ἔκμετρος. ταῦτά σοι ἔκμετρα ἔδοξε II. pro Imag. 18. 496.

ἐκμυζίω. ὡς παῖδάλις ἐκμύζει ἔριφον — ἡ τάσις ἕλκει τὰς δυνάμεις, καὶ προστέφυκὸς ἐκμυζᾷ & κινεῖ I. Tim. 8. 114.

ἐκνίω. ἐξένευσεν ἐς τὴν γῆν I. D. Mar. VII. 2. 306.

ἐκπίπτω. ἐξέπιπες ἐγὼ δὲ ἐσύριττον II. Nigr. 8. 48.

ἐκτλήσω I. Merc. Cond. 15. 670. I. Cont. 15. 512. ἐκτλῆναι δὲ δικαίτατα I. Herm. 31. 772.

ἔκπνους al. ἐκείνους III. Rhet. Pr. 3. 3.

ἐκποδὼν vel ἐκ ποδῶν, e medio II. Jup. Trag. 24. 669 πέντα φεύγει πᾶς τις ἐκποδὼν φίλος — ἀνὴρ κακὸς πρόσωπον ἐκποδὼν φίλος I. Tim. 5. 110.

ἐκπροθεσμος τῷ ἀγῶνι II. Gymn. 39. 920.

ἐκπροθορὼν I. Prom. 4. 29.

ἐκστεῖον. ἐκστείων τῶν ἄκρων I. Tim. 43. 156.

ἐκσάδος III. Nav. 39. 273.

ἔκτοπος. ἔκτοπον al. ἔκπτωτον I. Jud. Voc. 6. 90.

ἔκτοσθεν I. Vit. Auct. 26. 566.

ἐκτραχύνω. φιλονεικίαις ἀνθρώπους ἐκτραχύνειν I. Somn. 2. 3.

ἐκτυχόω II. Tox. 30. 539.

ἐκφέρω. μικροῦ ἐκφερομένους I. Nigr. 34. 76.

ἐκφεύγω. ἐκφυγόντι Gesn. ἐκφυγόντα recte II. Bis Acc. 31. 830.

ἐκφθείρω. ἐκφθείρω III. D. Meret. XV. 323.

ἐκφυσόω. ὄργανον ὑπ' ἀσκῶν ἐκφυσούμενον ἐστὶ τὸ σῶμα I. Nigr. 2. 41.

ἐκχέω I. Cat. 17. 640. I. Herm. 79. 822.

ἔλαια. ἔλαιαν ἐκ τῆς μορίας II. Gymn. 9. 889.

ἐλασείω. ἐλασείοντι ἐπὶ Λυδίαν ἔοικεν I. Cont. 9. 500.

ἐλαύνω. ποζυγὶς ἅρμα ἐλάσαι I. Somn. 15. 20. ἐλαύνειν τὸν ἐφηδύτατ' &c. II. Abd. 13. 171.

ἐλεγεῖον I. Tim. 46. 160.

ἔλεγχος. προλόγων εἷς ὁ ἔλεγχος III. Pseudol. 4. 165.

ἐλέγχω. ἐληλεγμένον non ἐληλεγχμένον. — ὁ Σωδίνης αἰδεσθεὶς ὡς ἐληλεγμένος I. Nigr. 4. 43. ἐλεγχόμενόν τι καὶ ἀνημονοῦν II. Imag. 11. 469.

ἐλελίττω. ἐλέλιξε δὲ μηχανὴ II. Q. Hist. 22. 30.

ἐλεύθερος. τύττιες τοὺς ἐλευθέρους I. Tim. 52. 169.

τὰ Ἐλευσίνια I. Cat. 22. 644.

ἐλιφάντινος ἅμα Πέλοπος II. Salt. 54. 298.

ἐλίφας II. Q. Hist. 51. 62. Ælian. de animal. refert Πτολεμαῖον τὸν ῥῆγα τὸν Λάγου πρῶτον ἐλιφάντων θήραι συσκευάσασθαι· ἀλλὰ γὰρ καὶ τὸν ὁμοιοτρόπων I. Prom. 4. 29.

ἔλκω. ἕλκει I. Jud. Voc. 7. 91.

Ἑλλανοδίκαι II. pro Imag. 11. 491.

Ἑλλάς. τὴν Ἑλλάδα φωνὴν I. D. Mort. XII. 2. 381. & II. 2. Ver. Hist. 46. 138. & 139.

τὰ Ἑλλάδος ἱρήσμια III. Dem. Enc. 10. 498.

ἑλλέβορος I. D. Mort. XVII. 2. 407. II. Gymn. 39. 920.

Ἕλλην. κατὰ τὸ Ἑλλήνων III. Nav. 38. 272. Ἕλληνι II. Phal. alt. 8. 204.

Ἑλληνικός. τὸ Τρώων ἔθνος Ἑλληνικὸν ἦν I. Somn. 2. 3. γῆς Ἑλληνικῆς I. Herod. 7. 837.

Ἕλληνι III. Herc. 2. 83.

Elliptin verbi ἄγω vel similis, in τοὺς Θρᾷκας III. Meret. IX. 304. praepositionis ἀπὸ vel ἐκ ante τὸ τέιχος vid. III. Philopat. 20. 608. verbi εἶη post εὕρεσιν in nota III. Cyn. 4. 541. τῷ καὶ ante εἰδέναι v. III. Epist. Sat. 1. 385. praep. κατὰ in τὴν ὥραν ad III. Nav. 22. 262. & 263. τῷ λέγε post μή μοι vide III. Philopat. 7. 593. τῷ μᾶλλον vide ὅσῳ δὲ ἂν ξενίζοιμεν II. Gall. 18. 730. voculae ὁδῷ II. Jup. Trag. 25. 671. ad τινα ταύτῃ.. τῷ ὁρᾶτε v. in nota ad καὶ ὅπως III. Nav. 36. 272. praepositionis πρὸς ante γάμον εἶναι vide III. Dea Syr. 60. 490. post τριχιλίων v. III. Mort. Per. 9. 332.

ἐλπὶς τῷ φόβῳ II. Tyr. 11. 148. ἐλπίδος ib. 3. 143. καὶ γὰρ εἰ παρ' ἐλπίδα III. Dem. Enc. 38. 519. ἐλπίδος II. Tyr. 18. 154.

ἐμαυτοῦ. ἐμαυτὸν al. ἐμαυτοῦ I. Nigr. 17. 56. ἐπ' ἐμαυτοῦ I. Herod. 8. 839. ἐμαυτῷ II. Gymn. 21. 902. εἰς ἐμαυτὸν ἀνασωθήσας II. Asin. 20. 587.

ἐμβάλλω. ἐμβαλόμενοι ὑπ' I. Nec. 9. 467. ἐμβαλόντες II. Gall. 21. 734.

ἐμβάται II. Salt. 27. 284. χρυσοῦς ἐμβάτας III. Adv. Ind. 6. 105. & 106.

ἐμβοάω. ἐμβοήσας II. Amor. 13. 411.

ἐμβροντάω. ἐμβροντηθέντες ἀπίθανον I. Tim. 1. 99.

ἐμβρόντητος I. D. Deor. XIII. 1. 235. καὶ τῷ ὄντι πολλοὺς αὐτῶν ἐμβροντήτους ἐποίησεν I. Tim. 1. 99.

ἔμβρυον ἐκταμνιαῖον I. D. Deor. IX. 2. 228.

ἔμετος I. Tim. 55. 172. ἐκ τοσούτου ἐμέτου I. Cont. 7. 499.

ἐμέω. ἐμεπτὸς I. Tim. 45. 159.

ἐμμιστρέω. ἐμμεμιστρημένος II. Gall. 27. 744.

ἐμός. τὸ ἐμὸν μέρος — τὸ μέντοι ἐμὸν — τόγε ἐπ' ἐμοί. τὸ δὲ ἐμὸν — τέμὸν — ὅσον ἐπ' ἐμοί — τόγε κατ' ἐμὲ I. Nigr. 8. 48.

ἐμπαιγμὸς I. Prom. 1. 24.

ἔμπαλιν ἢ III. Nav. 3. 248.

ἐμπαροινέω. μείμησο γοῦν οἷά μοι ἐμπαροινοῦς. & τοῖς ὑπηκόοις ἐμπαροινῶν I. Tim. 14. 124.

Ἐμπεδόκλεις. Ἐμπεδοκλέα III. Mort. Per. 1. 326.

ἐμπειρία δὲ λογισμὸν φέρουσα θρασύνει ἧκισα εἰώθει I. Nigr. 1. 38. ἐμπειρίᾳ I. Vit. Auct. 19. 553.

ἐμπήγνυμι. κολάβους ἐμπήξας I. D. Deor. VII. 4. 222. & 223.

ἐμπίπλημι. εἰς ἑσπέραν ἐμπεπλήμενοι & μεθυσκόμενοι I. Nigr. 22. 67. ἐμπέπλητο II. Amor. 24. 425. ἐμπεπλησμένους II. Bis Acc. 21. 820.

ἐμπίπτω. ἐμπεσόντες II. Tox. 28. 537.

ἐμπὶς I. Cont. 8. 500.

ἔμπορος. ἐμπόρῳ τῷ Κάδμου III. Deor. Conc. 4. 519. καὶ ἐμπόραν II. Alex. 9. 216.

ἐμπρήσω. τὴν ἀκρόπολιν ὑπέπρησας I. Tim. 52. 169.
ἐμπρίω. ἐνέπρισε al. συνέπρισε I. Somn. 14. 19.
ἐμφορέομαι I. Nigr. 25. 64.
ἔωφρακτω. εἰ μὴ ἐωφράκτηται I. Tim. 19. 129.
ἔμφυτον ἡ ἁμαρτία III. Calumn. 28. 158.
ἔμψυχ⊙ I. Prom. 1. 25. ἔμψυχοι II. Gymn. 25. 907.
ἐν I. Sacr. 1. 527. II. Abd. 29. 184. f. omissum ante ὀφθαλμοῖς II. Asin. 52. 621. V. N. ἐν L. ἐπὶ *Hemst.* I. Nigr. 21. 58. ἐν δὲ ἐπὶ crebro alterius invadit locum ib. 7. 45. ἐν ᾧ vide not. III. Tragop. p. 660. f. ἐν μιγάλῳ τιθ[illegible] II. pro Imag. 17. 494. ἐν Ὀλύθῳ II. Q. Hist. 38. 50. ἐν τῇ ῥαδῷ I. D. Mort. XXIII. 3. 428. & 429. ἐν διοτι II. Alex. 57. 262. ἐν γειτόνων II. Icar. 8. 758. III. Conv. 22. 434. πίνειν ἐν φιάλαις II. Gall. 12. 721. ἐν οἷς εἰην III. Ep. Sat. 19. 401. ἐν πᾶσιν &c. III. Epigr. Omiss. 687. ἐν δὲ ἐ ἄλλα ξόανα III. Dea Syr. 39. 481. & 482. ἐν ταῖς πληγαῖς II. Asin. 44. 612.
ἐνάγισμα I. Carap. 2. 623.
ἔναγχ⊙ II. Q. Hist. 14. 19. II. Abd. 13. 171.
ἐναγωνι⊙ πρῶς II. Dem. 65. 394. & 395.
Enallagen generis in ἐνυπτίῳ, εἰγε πτηνος &c. vide II. Gall. 6. 711. pluraque in notis. Enallagen modi notabilem vide in τοῦτο λίγοῆς ἐμὲ II. Par. 2. 839. in Προξενίοις vide III. Dea Syr. 18. 465. in ἔσι vide III. Cronos. 11. 393.
ἐναντί⊙. μὴ τὸ ἐναντίον ἐσὶ I. D. Mort. XVI. 2. 403. ὃν πολίτην ἐναντί⊙ τῷ δήμῳ I. Somn. 2. 3. τὴν ἐναντίαν, ᾗ ἔπον III. Dem. Enc. 23. 508. ἀκούων ἐναντίων I. Nec. 4. 461. τοῖς ἐναντίοις III. Cyn. 1. 539.
ἔναργης I. Somn. 5. 8. ἐναργης an ἐναργὲς II. Amor. 17. 416.
ἔναυλ⊙, ὁ ἐντὸς τ' αὐλῆς. ὅθεν ὁ λόγ⊙ ἔναυλ⊙ ὁ ἐντὸς ὢν τ' ἀκοῆς I. Somn. 5. 8.
ἔνδακρυς. κατιδαεῖον ἐτι ἔνδακρυς I. Somn. 4. 7.
ἐνδεής. πᾶν γὰρ εἰδοκει ἐνδεὲς I. D. Mort. XIV. 5. 398. τί τὸ ἐνδεὲς; III. Cyn. 3. 540.
ἐνδελεχεια I. Jud. Voc. 10. 95.
ἐνδεῖν. ἐνδεῖν *Fl* ἐνδεὲς I. Herm. 64. 805.
ἐνδιατρίω II. Q. Hist. 7. 8.
ἐνδιδωμι. ἐνδοῦναι μηδὲ μαλακιθῆναι I. Herm. 24. 763. ἐνδίδωσιν II. Salt. 10. 273. ἐνδώσω II. Tox. 11. 518. ἐνδιδοῦν II. Gymn. 26. 908. μαλακιᾶς ἐνδιδοῖτ⊙ II. 1. Ver. Hist. 29. 93. τοὺς ἐνδιδόντας III. Rh. Pr. 13. 14.
ἔνδοθεν pro ἔνδοθι III. Char. 25. 633.
ἐνδύσιμον. τὸ ἐνδύσιμον λαῶν II. Alex. 19. 226.
Ἐνδυμιών II. 1. Ver. Hist. 11. 78.
ἐνδύω. τὴν ἐῶντα ἐκείνῳ ἐνδεδυκότα I. Somn. 15. 20.
ἐνείδον σοι II. pro Imag. 1. 484. & 485.
ἔνειμι. ἐκ τ' ἐόντων II. Phal. Pr. 5. 193.
ἐνέχω. τοῖς αὐτοῖς ἐνεχόμενοι πταίσμασι I. Nigr. 11. 50.
ἔνη ἐ νέα I. Herm. 80. 824.
ἔνθα ἦσαν I. D. Mar. XIV. 2. 322. ἔνθιν III. Tragop. p. 658.
ἔνι γὰρ κὴ &c. II. Jup. Trag. 38. 685.
ἐνιαύσιον⊙ I. Tim. 56. 173.
ἐννοέω. σὺν ἐννοοῦντας I. Herm. 74. 816.
ἔννοια. ἀνυπόστατοι ἔννοιαι κὴ ὡς σὺν οἰδὲ φύσις τελεσφορεῖν I. Prom. 5. 30.
ἔννομ⊙ II. Salt. 2. 267.
ἔνορκ⊙. ἔνορκον ποιησάμενος III. Calumn. 8. 134. & 135.
αὐτός τις ἔνοχ⊙ III. Calumn. 24. 156. ἔνοχ⊙ τ' κακώσεως II. Bis Acc. 29. 827. & 828.
ἐνσπείρω. τοῖς ἀνηκόοις ἐνσπείρων τὸ θεῖον κήρυγμα I. Somn. 15. 20.
ἐντελὴς I. Sacr. 12. 536. ἐντελεσέρων II. Amor. 33. 433.
ἐντελεχεια I. Jud. Voc. 10. 95.
ἐντέμνω. ἐντέμνεσιν αὐτῷ I. Scyth. 1. 859. & 860.
ἔντεχν⊙ I. Merc. Cond. 7. 662.
ἔντος τ' ἡλικιας III. Char. 16. 626.
ὅσα ἐντραγεῖν bellaria, III. Conv. 38. 444. & 445.
ἐντρίβω. ἐντρίψατο sc. ἡ Ἑρμογλυφικὴ vel ὁ θεῖ⊙ I. Somn. 14. 19.
ἐντυγχάνω I. Nigr. 21. 59.
ἐνυάλι⊙ ξυνὸς III. Calumn. 10. 140.
ἔνυδρον III. Nav. 20. 262.
ἐνύπνιον. ἐνύπνιον δικαιικὸν I. Somn. 17. 21. περὶ τῦ ἐνυπνίε ib. 1. 1. τ' ἔρωτα τῦ ἐνυπνίε θεῖον τινα φῆς II. Gall. 6. 710. & 711.
ἐναχία al. ἐυαχία I. D. Deor. XIII. 2. 238.
ἓξ κ δίκα I. Prom. 20. 202. ἓξ ἄρας III. Epigr. 17. 679.
ἐξαγορεύω. ἐξηγόρευον πρός μὲ I. Merc. Cond. 1. 651. τας ἐξαγορεύοντας τὰ μυστηρια ἐξερχεῖ⊙ II. Salt. 15. 276.
ἐξάγω. ἐξάγαι, *Fens.* ἐξαξει. II. Jup. Conf. 12. 636.
ἐξαδυνατέω. ὅπως μεἰαρσιοῦ⊙ ἐξαδυνατῶσι I. Som. 13. 19.
ἐξακοντούτης II. Alex. 35. 242.
ἐξακόσι⊙. ὡὰ τ' ἐξακοσίων II. Tox. 24. 533.
ἐξαλείφω I. Pisc. 36. 604.
ἐξαπατάω I. D. Deor. VI. 5. 219. ἃ μὲ ᾗ ἐμὲ ἐξηπάτησας ib. 1. 1. 204. ἐξαπατῆσθαι male pro ἐξηπατῆσθαι I. D. Mort. XIII. 1. 390.
ἐξάπτω. ἐξημμένος II. Gall. 12. 720.
ἐξαρκέω I. Herm. 30. 770.
ἐξαυλίζομαι II. 1. Ver. Hist. 37. 101.
ἔξειμι. ἐκοῦν ἐξέρχει σοι ὁ χρό⊙ I. Cat. 8. 630.
ἐξελαύνει II. Gall. 14. 724.
ἐξέλκω. ὥσειμεἰταῖς ἐξελκομένω I. Merc. Cond. 3. 655.
ἐξεργάζομαι. θαυμασὰ πολλὰ ἐξεργάσαιο I. Somn. 7. 10.
ἐξέρχομαι. ἐξελυθη III. Pseudol. 27. 184.
ἔξεσι. ἐξὸν δὲ I. Tim. 14. 123. ἐξεσω III. Cron. 18. 401.
ἐξετάζω I. Nigr. 6. 44. & 45. χρὴ τὸ πᾶγμα ἐξετάζειν III. Calumn. 31. 160. ἐξεταστικὸν ἐν πολλαῖς πράξεσι, vulgo τάξεσι II. Alex. 30. 237.
ἐξευρίσκω I. Pisc. 15. 586.
ἐξηγέομαι. πρὸς τὸ εὐφημότατον ἐξηγούμενος I. Prom. 3. 27.
ἐξιστὰς III. Philopat. 19. 606.
ἔξοδ⊙. ἐξόδους πολλαῖς τεθυμωμένοι III. Hipp. 8. 74.
ἐξομολογέω I. Herm. 75. 818.
ἐξορχέομαι I. Pisc. 33. 601. II. Salt. 15. 276. & 277.
ἐξορχοῦνται II. Amor. 24. 424.
ἔξω τῦ πατάγυ pro *praeterquam*, variis exemplis I. Tim. 1. 100.
ἔξω τῦ ἀεἰθαίε I. Cont. 18. 514.
ἐξωγκόω. ὡς ἐξώγκωται &c. III. Philopat. 27. 616.
Ἐξώδης al. Ἰξώδης I. Tim. 29. 142.
ἔξωθεν II. Amor. 16. 416. τὰ ἔξωθεν vide not. III. Ner. 2. 638.
ἐξωμίας I. Vit. Auct. 7. 547.
ἐξων⊙ I. Tim. 22. 132. ἐξῶν III. Adv. Ind. 25. 120.
ἑορτάζω. — τὰ Διάσια & τὰ ἐπινίκια I. Tim. 7. 113.
ἑορτή. τὴ δὲ πρὸ τ' ἑορτῆς III. Cron. 14. 396. & 397.
ἐπάγω II. Q. Hist. 21. 30. ἐπάγειν σῖτον ἐν Αἰγύπτῳ--χρέων ἐν Κιλικίᾳ I. Nigr. 1. 37. ἐπῆγε τὴν σφαγὴν II. Tyr. 21. 158. ἐπαγομένων I. Scyth. 9. 869.

ἐπα-

ἐπαγωγὴ I. Merc. Cond. 40. 700.
ἐπαιάζω. γράμμαΐα ἐπαιάζοντα τῷ πατρὶ I. D. Deor. XIV. 2. 240.
ἐπαινῶ. τὸ ἐπαίνων ἀλγεινότερον III. Rhet. Pr. 22. 22.
ἐπαινὴ Περσεφόνεια I. Nec. 9. 469.
ἐπαυῶ I. Prom. 3. 27. I. Harm. 2. 853. ἐπήνεσα I. Zeux. 5. 843. ἐπαινῶν τελευτῶσι III. Bacch. 5. 79. σὲ ἐπ' ἔργοις ἐπαινέσονταί σε I. Somn. 7. 10. τὴν μὲ τίχνῶ ἄπαιδες ἐπαινέσονται ib.
ἐπαίρω. ἐπαιρέσθων I. Cont. 14. 510. & 511.
ἐπακούω. ἐπήκοον ἐν τοῖς λοιποῖς III. M. Per. 5. 328. & 329.
ἐπαμύνω I. Prom. 1. 185.
ἐπαναιρέομαι. ἐπανῃρημένη III. Muſc. Enc. 9. 97.
ἐπανέρχομαι. εἰς δὲ πρὸς ὑμᾶς ἐπανελήλυθα I. Somn. 1. 1.
ἐπάνειμι. ἐπανῆσι πάλιν I. Nec. 7. 465.
ἐπαοιδίζω II. Q. Hiſt. 13. 18. ib. 51. 63.
ἐπαοίδημα I. Harm. 3. 857.
ἐπαντλοῦντος αὐτοῦ ἐπήκοον III. Mort. Per. 5. 328. & 329.
ἐπαοιδὴ. ἐπαοιδαῖς III. Tragop. p. 654.
ἐπάρτρῳ ἐν I. D. Mort. XV. 1. 399.
ἐπεὶ I. D. Mar. XII. 1. 318. ἐπεὶ τί II. Par. 27. 856. ἐπεὶ male pro ἐπὶ I. Pisc. 42. 609. ἐπεὶ τοῖς κατεπτερωμένοις &c. II. Q. Hiſt. 44. 57.
ἔπειμι. ὡς' οὐδ' ἐπῇσι αὐτῷ ἐκεῖνο I. Prom. 2. 26. ἐπῇσι δ' ἂν μου λέγειν, ἐμοὶ γιλᾶν ἐπῇσι II. Amor. 36. 436.
ἐπεισάγω II. Q. Hiſt. 8. 11.
ἐπεισκυλάω. ἐπεισκυληθῆναι III. Philopſ. 29. 54. & 55.
ἐπεισπαίω III. Meret. XV. 323. I. Prom. 2. 26.
ἐπεισπίπτω. ἐπεισπέπτωκεν III. Conv. 12. 425.
ἔπειτα (l. ἔπλασεν ὁ Φειδίας τὸν Δία I. Somn. 8. 11. τὸ ἔπειτα II. Q. Hiſt. 9. 11.
ἐπίλασις II. Q. Hiſt. 28. 37.
ἐπιλαύνω. ἐπιλαύνουσι τοῦτον III. Ner. 6. 640.
ἐπιλπίζω ſperare facio, act. ſign. I. D. Mort. V. 2. 344. οἱ ἐπιλπίσαντες I. Tim. 21. 132.
ἐπιμῶαίνω I. Tim. 56. 174.
Epenthetis. per Epenthelin συγκῦρσαι pro συγκῦρσαι III. Philopat. 15. 601.
ἐπίρρωσθον I. Prom. 5. 31. ἐπίρρωσον Γλαυκίαν ἐργάζεται III. Philopſ. 15. 42.
ἐπίρχομαι I. Jud. Voc. 2. 84. ἐπίρχεταί μοι παρρησιάζεσθαι I. Prom. 2. 26. ἔπειδὴ δὲ μοι ἐπελήλυθεν μακαρίσαι ib. αἰτίαι δὲ ἂς τοῖς Ἰλιεῦσιν ἐπῆλθε τοὺς μὲ τιμῶν τοὺς δὲ μή. ib. διαπράττεσθαι ὅ, τι ἂν ἐπέλθῃ τούτοις ib.
Ἐπευφρατιδῶν I. Pisc. 19. 588. & 589.
ἐπευωνίζω. νόμῳ ἐστὶν ἐπευωνίζειν τοῖς πένησι τὴν ἀγορὰν — ἐπὶ δὲ τοῦ πλήθει τῶν δεδημοσιωμένων πολὺ πάντα ἐπευώνιστο — ἐπευωνισμένων τῶν πωλῶν, & ſimilia multa vid. ad ἐπευωνίζομαι I. Nigr. 23. 62.
ἐπὶ. ἐπ' ἐχθρᾶς al. ὑπ' ἐχθρᾶς I. Nigr. 36. 78. ἐπ' ἐμοὶ κληρονόμου I. D. Mort. VII. 1. 355. ἐπὶ & ὐ crebro alterius invadit locum I. Nigr. 7. 45. ἐπ' ἐμοὶ αὐτὸν I. D. Deor. VI. 3. 217. ἐπὶ οἷ' ἂν εἰς III. Rhet. Pr. 8. 8. ἐπεὶ πείρᾳ II. Bis Acc. 1. 793. ἐπὶ πολὺ Solan. judicat ἐπὶ delendum III. Mort. Per. 7. 330. ἐπὶ τετράξων τῇ εἴκοσι ταγώνοις I. Zeux. 8. 846. ἐπὶ τῷ θεῶν ἀφιγμένῳ II. Jup. Trag. 45. 693. ἐπ' ἐμοὶ III. Rhet. Pr. 1. 2. ἐπὶ τούτῳ III. Hipp. 6. 71. ἐπ' ἐμοὶ καθίζων II. Aſin. 29. 598. ἐφ' ᾧ II. Abd. 9. 167. ἐφ' ὅτῳ I. Zeux. 7. 845. ἐπὶ τῇ Ποικίλῃ II. Dem. 14. 381. ἐφ' ὅ, τι ἦκε II. Alex. 53. 257. ἐπ' αὐτὸν II. Tyr. 18. 155. ἐπὶ τὸ θέατρον III. Philopatr. 23. 612. ἐπὶ τούτων v. notas III. Mort. Per. 41. 362. ἐπὶ τούτων II. Tox. 20. 528. τὰς ἐπὶ τῷ μειδιῶντων &c. II. Tyran. 18. 154. ἐφ' ἱππῶν III. Philopſ. 21. 49. ἐπὶ τούτοις II. Aſin. 11. 580. & II. 1. Ver. Hiſt. 19. 86.
ἐπιβαίνω I. Nigr. 26. 65. I. D. Deor. XXII. 4. 272.
ἐπιβάλλω. ἐπιβαλλαι τὸ ὀφθαλμῶν II. Alin. 4. 572. ἐπιβαλλομένῳ III. Philopat. 16. 602.
ἐπιβλάπτω. ἐπίβλεψιν II. Aſtr. 20. 368.
ἐπιβολὴ I. Tim. 13. 122.
ἐπιβούλευτος I. D. Mar. II. 2. 392.
ἐπιβυλεύω I. D. Deor. XXI. 2. 268. ἐπιβεβουλεύσθαί μοι I. Tim. 38. 150.
ἐπιβυλὴ. τὴν ἐπιβυλὴν ἀγνοοῦντος III. Calumn. 22. 153.
ἐπίβυλος I. D. Mar. II. 2. 292.
ἐπιβύω I. Tim. 9. 117.
ἐπιγίνομαι. ἐπιγίνετο I. D. Mort. VII. 1. 356.
ἐπίγραμμα. τὰ ἐπίγραμμα v. ad III. Dem. Enc. 10. 499.
ἐπιγράφω. ἐπιγράφονται ἄπαιδες προγόνων ἑαυτῶν II. Bis Acc. 29. 828.
ἐπιδείκνυμι. ἐπιδείξηται τῇ διεξόδῳ I. Herm. 24. 763.
ἐπιδαψιλεύομαι uberius illuſtro, I. D. Mort. XXX. 2. 452. & 453.
ἐπιδίδωμι II. Salt. 34. 287. ἐπίδωκεν II. Aſin. 45. 613.
ἐπικὰς II. Q. Hiſt. 15. 22. & 23.
ἐπιζηλοτυπίαν I. D. Deor. XVIII. 2. 248.
ἐπιζημιοῦ τοῖς χρωμένοις III. Calumn. 8. 134.
ἐπιθόρνυμαι I. Prom. 4. 29.
ἐπιθυμέω. τὸ ὠὸν Πίσῃ θεασάμενος Δία γείλε Φειδίας ἐπεθύμησεν I. Somn. 9. 14.
ἐπιθυμία. ῥᾴδιον θεραπεῦσαι ταύτην τὴν ἐπιθυμίαν III. Cyn. 10. 544. ἄγαν ἐπιθυμίας I. pro Lapſ. 16. 737. ἐπιθυμίαι II. Amor. 35. 435.
ἐπικεῖται III. Dea Syr. 29. 476.
ἐπικρεμάω I. D. Mort. XIV. 5. 398.
ἐπικλάω. ἐπικλώμενον inflexum. II. pro Imag. 13. 492. & II. Tox. 20. 529.
ἐπικλίω. ἐπικλιεθῆναι leg. ἐπικλυεθῆναι III. Philopſ. 36. 62.
ἐπικλώθω I. D. Mort. XIX. 2. 411.
ἐπίκοπτος. ἐπικόπτῳ τῇ ἀναβάθρᾳ χρησάμενος pro codice uſus ſcala navali I. D. Mort. X. 9. 370. &c.
Ἐπίκουρος I. Piſc. 1. 570. ib. 4. 575. I. pro Lapſ. 6. 732. ὁ Ἐπίκουρος λέγει II. Bis Acc. 20. 816. Ἐπίκουρος II. Alex 45. 251.
ἐπιλαμβάνομαι I. D. Mar. IX. 2. 313. ἐπιλάβῃ II. Gall. 23. 736. ἦν ποτε κοῦφος πυρετὸς ἐπιλάβηται I. Nigr. 29. 69.
ἐπιλέγω II. 2. Ver. Hiſt. 36. 131.
ἐπιλέγω. ἐπιλεγόμενος III. Philopſ. 25. 53. ἐπιλέξατο I. D. Mar. V. 2. 301.
ἐπιλίγδην I. Nigr. 36. 78. Ἄκρον ἐπιλίγδην γράψαι δὲ οἱ ὄγκον ἄκρης ib.
ἐπιμαίνομαι. ἐπιμεμηνέναι σοι I. D. Mort. I. 1. 288.
ἐπιμανὴς. ἐπιμανεστέρα III. Pſeudol. 21. 178.
ἐπιμανῶς II. 2. Ver. Hiſt. 25. 122.
ἐπιμελέομαι I. Prom. 4. 189. ἐπιμελέομαι ἐχύος ib. 7. 36. ἐντειλάμενος ἐπιμεληθῆναι III. Fug. 5. 368.
ἐπιμελὴς ἄλλως &c. II. Gall. 29. 747.
Ἐπιμενίδης. ὑπὲρ τοῦ Ἐπιμενίδου & τετυφωμένου σοφιστοῦ λέγοντος Ἐπιμενίδου τινὸς Κρῆτα μεμισηθαι I. Tim. 6. 111.
ἐπιμετρέω I. D. Mort. V. 1. 344. III. Philopſ. 24. 52.

Ἐπι-

Ἐπιμηθεὺς ἁμαρτίνω I. Prom. 7. 37.
ἐπιμήκεις τόλυς III. Dem. Enc. 37. 519.
ἐπιμήκυσον II. Gymn. 26. 908. III. Macrob. 2. 209.
ἐπιμιγχαπάομαι I. D. Deor. XV. 3. 243.
ἐπιμίγνυμι commerciorum ſocietate jungo III. Ner. 2. 637. & 638.
ἐπινεύω II. Lex. 12. 335. vel potius 339.
ἐπίνοια. ἡ ἐπινοίας αὐτοῦ II. Alex. 1. 208.
ἐπίξηρα. ἄχρι τῦ ἐπιξῆναι μόνον I. Nigr. 36. 78.
ἐπιπάρειμι. ἄλλας τινὸς αἰφνιδίως ἐπιπαρόντος I. Merc. Cond. 26. 684.
ἐπιπεδᾶν J. Br. legit ἐπιπηδᾶν I. Tim. 48. 161.
ἐπιπίπτω II. Tox. 43. 551. ἐπιπεσόντες ib. 39. 547.
ἐπιπλεῖν. ἐπιπλευσάντων τὴν Λιβυης I. D. Mort. XII. 3. 384.
ἐπιπλήττω. ἐπιπλήξει III. Herc. 7. 85.
ἐπιπολάζω I. Tim. 9. 117. φιλοσοφία ἡ λόγων ἔριδας ἐπιπολάσαν αὐτοῖς I. Nigr. 1. 37.
ἐπίπονος ἐύη II. Dem. 1. 374.
ἐπιῤῥεῖν I. D. Mort. IX. 2. 360.
ἐπιῤῥίοντος I. Herm. 61. 803. χεδὸν ἀκχυθησομένυ τῦ ἐπιῤῥέοντος I. Tim. 18. 129.
ἐπίῤῥιος III. Philopat. 12. 597.
ἐπισεῖν I. Scyth. 11. 872.
ἐπίσημος. εἰ μὴ ἐπίσημος ἡ τύχη γένοιτό μοι I. Nigr. 23. 61.
ἐπίσης I. D. Deor. XX. 1. 254.
ἐπισιτισάμενος II. Icar. 11. 762.
ἐπισκεψόμενος νοσοῦντα III. Philopſ. 6. 34.
ἐπισκήπτω I. Catap. 8. 629.
Ἐπισκοπεῖν I. Nigr. 18. 57. I. Cont. 1. 487.
ἐπίσημοι. ὡς ἐπίσασαι II. Paral. 3. 840. ἃ μὴ ἐπισάμεθα II. Phal. alt. 6. 203.
ἐπισολή. ἐπισολαὶ πρισβυτικαὶ III. Conv. 30. 438. ἐπισολαὶ ἀρχόντων II. Q. Hiſt. 20. 28. τὰς ἐπισολὰς de una epiſtola II. Amor. 47. 451.
ἐπισομίζω II. pro Imag. 10. 490. ἐπισομίζων II. Jup. Trag. 35. 683.
ἐπισύρω. ἐπισεσυρμένον III. Nav. 2. 248. III. Philopatr. 20. 606.
ἐπισωρεύω. μᾶτλω ἐπισωρεῦσιν τισὶ τοῖς προϋπάρχυσιν I. Nigr. 1. 37.
ἐπιτάττω I. D. Mort. XXIX. 2. 450. ὧδε δύναμιν ἐπιτάττων I. Nigr. 28. 68.
ἐπιτάφιος II. Alex. 60. 263.
ἐπιτειχίζειν. ἐπιτειχίζειν Ἀθήναις Δεκέλειαν -- τυραννίδα ἐπιτείχισιν item ἐπιτειλειχικὸς τῷ λογικῷ -- ἐπιτειχίσαντες τὰς ψευδεῖς δόξας κατὰ τῆ ἀληθείας multaque notabilia hujus generis I. Nigr. 23. 63.
ἐπιτείχισμα. ἐπιτείχισμα τῶ νόμων. ἐπιτείχισμα ἀνθρωπίνων παθῶν -- ὁ τὴν Εὐδοσίαν &c. καίπερ κινυζῶν ἐπιτείχισμα ἐπὶ τὴν Ἀθηναν -- Φρούριον & ἐπιτείχισμα & ἐπιτείχισμα ἦν πρὸς κάλακωχην τῆ χώρας & tumilia, ad I. Nigr. 23. 63.
ἐπιτήδειος ἡμέρα opponitur diei parum auſpicatae ἀποφράδι I. Somn. 3. 5.
ἐπιτηρεῖν. ἐπιτηροῦσιν εἴ πυ III. Calumn. 10. 139.
ἐπιτίθημι. ἐπεὶ γὰ ἐπίθηκα I. D. Mar. II. 2. 292.
ἐπιτίμιος I. Merc. Cond. 4. 657.
ἐπίτιμος II. Tox. 26. 535.
ἐπιτραπίζειν I. Herm. 68. 811.
ἐπίτριπτος. ἐπιτριπτότατε I. Tim. 46. 159.
ἐπιφημίζω I. Prom. 1. 24. ἐπιφημίζειν III. Philopat. 26. 615. οἷς τι πράτλεις ἐκεῖνον ἐπιφημίζης I. Prom. 1. 24. θεοὺς ἐπιφημίζων ib.
ἐπιφοιτάω I. Nigr. 18. 57.
ἐπιχαίνω. ἐπιχαίνετε I. D. Mort. VI. 3. 348.
ἐπιχαλαζῶ I. Tim. 58. 175.
ἐπιχειρεῖν I. D. Deor. XXII. 4. 272. ib. XXIII. 2. 275.
ἐπίχειρον. — τὰ ἐπίχειρα — τὰ τῆ φιλανθρωπίας ἐπίχειρα τῆ ἀκαίρυ παῤῥησίας τὰ ἐπίχειρα — ἐπίχειρα τῆ οἰκείας ἔλαβον — (ἡ ἀρετὴ) σὺν σὶ συραίων τὰ ἐπίχειρα λαμβάνει I. Tim. 4. 106.
ἐπίχρις I. Tim. 28. 141.
ἐπιχρίω II. Q. Hiſt. 62. 68.
ἐπιψεκάζω I. Merc. Cond. 27. 686.
ἐπιψηφίζω I. Nec. 20. 483. ἐπιψήφισε τῆ ἐκκλησίᾳ I. Tim. 44. 157.
ἔπομαι. εἵπετο μεθ' ἡμῶν III. Nav. 1. 246. & 247. ἕπε μόνον III. Rhet. Pr. 14. 15.
ἑπόμνυμι I. Tim. 47. 161.
ἑποιμώω I. D. Deor. XX. 16. 267.
ἕπω. ἕπεα πτερόεντα III. de Domo 20. 202.
ἐποχέω. ἐποχεῖῶ τοῖς ἀπορυμένοις I. Prom. 6. 32. ἐποχεμένη al. ἐπηχεμένη ib. ἀναπαίσεως μέτροις ἐποχεμένη ib.
ἑπτάκις I. Piſc. 2. 571.
ἑπτάπις I. Cont. 17. 514.
ἕπω. ὃ δὲ βούλομαι εἰπεῖν I. Herm. 20. 758. ἄλλας εἰκότος II. 1. Ver. Hiſt. 3. 71. εἶπον ἂν τάχα τοῖς καλάμοις κατὰ τὸ μῦθον I. Nigr. 6. 44. ἢ εἶπε τις I. Herm. 31. 772. ἐτωσὶ ἂ εἰπεῖν I. Tim. 8. 114. σὺν εὐ τὴν βυλὴν, σὺν εἰς τὸ δῆμον εἶπὼν I. Prom. 6. 33.
ἑῳθὴν. τὴν ἑῳθὴν ἐκείνῦ ἀποτινθαρύσας I. Nec. 7. 466.
ἐπωνυμία. ἐπωνυμίαν σωσελθεῖν I. Jud. Voc. 12. 98. ἐπώνυμος I. Piſc. 32. 600. τῷ ἐπωνύμῳ πελάγει I. D. Mar. IX. 1. 310. τὴν ἐπώνυμον τῆ νεὼς III. Nav. 5. 251.
ἔρα I. Tim. 45. 159.
οἷς τοὺς ἐράνους σωσβιλυσάμενος III. Dem. Enc. 45. 524.
ἐράσμιος II. Imag. 22. 480.
Ἐρατοσθένης III. Macrob. 27. 228.
ἐράω I. Nigr. 38. 81. ἐρᾶν αὐτῆς I. D. Deor. X. 1. 230. ἐρᾶς ἀδυνάτων I. Herm. 51. 792. ἐρῶντες ἀνηράστων I. Tim. 27. 141. τὸ ἐρωμένων I. D. Mort. VI. 3. 350. πρὸς τὸ ἐρώμενον πέτευ II. Aſin. 12. 581.
ἐργάζομαι I. Prom. 9. 192. ἐργάζοντο II. Aſtr. 23. 370. ἐργασαμένας λίθυς I. Somn. 12. 18. dicitur Socrates εἰργάσθαι σὺν τῷ πατρὶ τὴν λιθοτομικὴν ib. ἠργάσω I. Herm. 71. 812. ἐργαζόμενος II. Alex. 31. 240.
ἐργαστήριον I. Nigr. 25. 65. ἐργαστήριον ἔχων μέγα I. Somn. 12. 16.
ἔργον. τὸ δὲ ἔργον III. de Domo 25. 204. ἔργον ἀμοιβαῖας I. Scyth. 11. 872. ἔργον γυγνόμενον coitus, I. D. Deor. XVII. 2. 246. οἱ ἐξ αὐτοῦ τὸ ἔργυ διαφυγόντες II. Q. Hiſt. 25. 33.
ἔρδω. ἔρξας I. Merc. Cond. 5. 658.
ἐρεισμα τῆ Ἀθηναίων I. Tim. 50. 163.
ἐρημη indicta cauſſa, I. Piſc. 32. 601.
ἐριδμαίνω. ἐριδμαίνειν δίκας I. Prom. 1. 25.
ἔρις. λόγων ἔριδας I. Tim. 9. 117.
Ἐρισμαραγος I. Tim. 1. 99.
ἕρμαιον. τὰ πρώτιστα ἕρμαια ὧν I. Somn. 9. 13. καὶκιῶνος ἕρμαιον ποιήσεταί σε I. Herm. 52. 792.
Ἑρμᾶς κοινὸς III. Nav. 12. 256.
Ἑρμείας II. Eun. 9. 357.
ἑρμηνεύς. ὁ ἑρμηνέως II. Jup. Trag. 30. 677.

ἑρ-

Ἑρμῆς I. Tim. 24. 138. Ἑρμῆς ἀγοραῖος II. Jup. Trag. 33. 680. ἐκ παντὸς ξύλου Ἑρμῆς οὐ γίνεται I. Somn. 12. 18.
ἑρμογλυφεῖα I. Somn. 12. 18.
ἑρμογλύφος I. Somn. 12. 18.
Ἑρμότιμος I. Herm. 1. 739. ib. 32. 773.
ἕρομαι. ἤρηται II. Asin. 33. 602.
ἐρύθημα I. D. Mort. I. 3. 333.
ἔρχιος II. Amor. 49. 452.
ἔρχομαι. ἦλθε ἤδη I. Somn. 15. 19.
ἔρως. τίς δέ σε ἔρως I. D. Mort. XXVI. 1. 434. ἔρωτες II. Amor. 1. 396. ἔρωτες δὲ ὀξυστόμοι I. D. Mar. XV. 3. 326.
ἐρωτᾶν. ἐρωτᾷν διδάσκουσι τὸ νοῦν I. D. Mort. I. 2. 332.
ἐς Διὸς εἶσι II. Alex. 40. 247. ἐς διδασκάλου I. Herm. 82. 827. ἐς τὸ κάλλος propter pulcritudinem II. pro Imag. 23. 502. ἐς τὸ Περσικὸν III. Nav. 30. 267. ἐς χεῖρας ἐκπέμπουσι II. de Luct. 8. 925. ἐς τὰ ὕπαιθα pro ἐν τοῖς vid. in nott. plura exempla II. Asin. 1. 568. ἐς τοσοῦτος ἀποδυσόμενος II. Gymn. 36. 917.
ἑστᾶμι. ἑστώτων III. Dea Syr. 34. 479.
ἑσθὴς I. Nigr. 30. 72. ἑσθῆτι II. 2. Ver. Hist. 12. 110. καὶ λευκὴν ἑσθῆτα λαβὼν ἐσθύσει I. Nigr. 14. 53.
ἑσθίω. ἐσθίων τι τῶν ἀπορρήτων III. Mort. Per. 16. 340. & 341.
ἑσπέριος. ἑσπέρια δυτικὰ μέρη I. Somn. 15. 20.
καὶ μέσῳ ἑσίαν &c. II. Amor. 36. 437.
ἑστιᾶν II. Dem. 33. 387.
ἑχατιὰ I. Tim. 30. 143. ἐπὶ ταύτῃ τὴν ἐσχατιὰν τραπόμενον ib. 6. 110.
ἔσχατος. ἐν ἐσχάτοις II. Jup. Trag. 3. 644.
ἐσωτερικὸς I. Vit. Auct. 26. 596.
ἑταιρεία II. Tox. 10. 516.
ἑταίρα. ἑταίραις συοῖν I. D. Mort. XII. 6. 388. νόμον Ἀθήνησι τὰς ἑταίρας ἄνθινα φορεῖν I. Nigr. 13. 51. σπανίσας τὴν ἐσίαν εἰς ἡμᾶς τοὺς φιλοσόφους καὶ τὰς ἑταίρας I. Tim. 12. 120.
ἑταῖρος. ποῖα δ' ἐστὶ πόλεμος, ἢ τί πλῆθος ἑταίρων περὶ αὐτὸν ἦσαν I. Tim. 12. 121. τῶν ἑταίρων τις ὧν ταῦτα II. Dem. 30. 386. πρὸς τοὺς παρόντας τῶν ἑταίρων II. Bis Acc. 17. 812. τοὺς ἑταίρους II. 2. Ver. Hist. 23. 121.
ἕτερος. ἑτέρου I. Tim. 5. 110. τὸν ἑτέραν sc. χεῖρα I. Prom. 2. 187. εἰς ἕτερον τόπον I. D. Mort. XVII. 2. 407. τοὺς ἑτέρους II. 2. Ver. Hist. 23. 121.
ἔτι. εἰ ἔτι III. Nav. 26. 265. ἐπ' Gesn. ἔτι III. Mort. Per. 7. 330.
ἔτι κἀκεῖνο εἰκῆ ἄξιον I. Prom. 5. 30. ἔτι ἀγνοοῦν ἐοίκασιν οἱ τοιοῦτοι ib.
ἔτος. εἴκοσιν ἔτη I. Herm. 59. 800. ἀφ' οὗπερ ἐτῶν I. Sacr. 11. 534. ἐτῶν μυρίων ib. 14. 538. τεττάρων ἐτῶν III. Mort. Per. 20. 344.
εὖ. φύσεως εὖ ἔχων I. Somn. 7. 4. confer ἧκω. εὖ οἶδ' ὅτι II. Imag. 14. 473. Λεκιανὸς Νιγρῖνε εὖ πράττων I. Nigr. 1. 37. εὖ λέγεις III. Philopf. 15. 42. εὖ πράττειν I. pro Lapf. 5. 730.
εὐαθέκτης I. Tim. 32. 145.
εὐανδρίδας I. Herm. 39. 782.
εὐανθὴς I. Merc. Cond. 41. 702.
εὔαρχος II. Lex. 1. 319.
εὐγενεῖς II. Jup. Trag. 26. 672.
εὐγενὴς. εὐγενῶν II. Tox. 24. 533.
εὐγενῶς II. Asin. 20. 586.
εὐγλάγετος III. Tragop. p. 650.
εὐδαίμων, ὦ Σώκρατες, ἄνθρωπος εἶ I. D. Mort. XX. 5. 418.
εὐδαιμόνημα II. Imag. 22. 483.
εὐδαιμονία. ἄγει αὐθις ἡ εὐδαιμονίας I. Herm. 46. 788.
εὐδοκιμεῖν I. Nigr. 8. 48. εὐδοκίμων II. Alex. 22. 230. II. pro Imag. 19. 499. τὰ θεῖα ἀμφοτέρως καὶ μάλα εὐδοκιμοῦντα I. Somn. 7. 9. εὐδοκιμεῖν παρὰ τοῖς πολλοῖς I. Nigr. 22. 61. ἐπὶ τοῖς ἀρίστοις εὐδοκιμεῖν I. Somn. 11. 15.
εὐδόκιμος. εὐδόκιμοι ὀλίγοις I. Somn. 2. 4.
εὐεξία II. 1. Ver. Hist. 1. 70.
εὐεργέτης ἀναγεγράφθαι I. Cont. 24. 524. ἀντικρύζειν εὐεργέτην I. D. Mort. X. 6. 367.
εὐήτριος II. Lex. 9. 335.
εὐθὺς. εὐθεῖαν I. Herm. 4. 743. εὐθύς σε II. Gall. 1. 702. εὐθὺς ἀγνοῆσαι II. Tyr. 17. 154. εὐθὺ II. Amor. 42. 444. εὐθὺ τῆς πόλεως I. Nigr. 2. 40. εὐθὺ τοῦ βίου II. Amor. 34. 434.
εὐκλείης. βίου εὐκλείστερος I. Somn. 12. 16.
Εὐκλείδης I. Cat. 5. 626. I. Herm. 76. 818.
Εὐκράτης I. D. Mort. V. 1. 343. I. Herm. 11. 750. Εὐκράτους τοῦ παιδὸς III. Philopf. 5. 32.
Εὐκτήμων. Εὐκτήμονος III. Dem. Enc. 48. 526.
Εὐμενὴς ὁ Καρδιανὸς I. pro Lapf. 8. 734.
Εὐμολπίδαι II. Alex. 39. 246.
εὐμορφία III. Ocyp. p. 669.
εὔμορφος. πότερος εὐμορφότερός ἐστι I. D. Mort. XXV. 1. 431. ἢ μὴν εὐμορφότερον I. Tim. 23. 136.
εὔοιτος I. Merc. Cond. 19. 674.
εὖγε. νὴ Δία, εὖγε ἔρα I. D. Mar. VII. 2. 306.
εὕρεσις ἀνδρὸς ἀποδοῦ II. Bis Acc. 16. 816.
εὐρυχωρεῖν ἐν Κελτοῖς II. Eun. 7. 356.
εὐσκοπία II. Imag. 21. 479.
εὐπροσίτους II. 2. Ver. Hist. 44. 137.
εὐπρεπῶς II. Amor. 21. 421.
Εὐριπίδιον III. Macrob. 23. 226.
Εὐριπίδης. ἔσωσας ἡμᾶς ἐκ τῶν γυμνάσιον Εὐριπίδου I. Jud. Voc. 7. 90. τὴν τοῦ Εὐριπίδου Φαίδραν III. Adv. Ind. 28. 123. κατὰ τὸν Εὐριπίδην II. Amor. 37. 438.
εὑρίσκω. ὅ, τι εὑρήσεις I. Herm. 67. 809. εὑρίσκει II. Asin. 35. 604. ταύτῃ ταῖς μάλιστα ὁμοίας ἔσαν ἀρχαίων εὕρισκον I. Somn. 2. 4.
Εὐρύβατος II. Alex. 4. 210.
εὐρυθμία ἐν τοῖς πραγμάτοις II. Salt. 80. 311.
Εὔρυτος I. Pisc. 6. 576.
εὐρύχορος pro εὐρύχωρος I. Nigr. 16. 54.
Εὐρώπη τῆς Εὐρώπης πατρὸς I. D. Mar. XV. 1. 324.
Εὐρώτας. ἐν Εὐρώτᾳ II. Q. Hist. 28. 36.
εὐρωτιᾶν I. Nec. 15. 476.
εὐσεβὴς. καὶ εὐσεβεστάτη III. Macrob. 7. 212.
εὐτέλεια καὶ ἀγένεια I. Prom. 9. 192.
εὐτρεπὴς I. D. Mar. X. 2. 316.
εὐτυχεῖν. εὐτύχησαν III. Hipp. 3. 68. τοὺς εὐτυχεῖς — ἅρες II. Amor. 7. 404.
εὐφημεῖν. εὐφήμει I. Cont. 12. 506. εὐφημεῖν δὲ χρὴ I. Harm. 4. 858. εὐφημεῖν χρὴ I. Herm. 8. 747.
Εὔφορβος II. Gall. 4. 708.
Εὐφράνωρ II. Jup. Trag. 7. 650.
Εὐφρήτης III. Dea Syr. 18. 466.
εὐφυὴς. εὐφυᾶ II. Alex. 5. 213.
εὐχαριστεῖν. εὐχαριστήσομεν III. Philopat. 29. 618.

εὐχὴ I. Merc. Cond. 6. 660. τ̃ εὐχῆς μειζόνως ib. 12. 668. τ̃ εὐχῶν I. Tim. 34. 146.
εὔχομαι. εὐξαῖς δέον II. Q. Hist. 38. 51. τὰ κάκιστα εὐχόμ῾ γενέσ῾ I. D. Mort. IV. 2. 343. ἀλλὰ κ̀ τοῖς εὐχομένοις τοῦτο χρήσιμον I. Tim. 11. 120.
εὔων῾. νόμισμα τίμιον ἢ εὔωνον — ὥτως εὔωνα παίλαχῆ τὰ καλὰ — εὐώνου ῥάπτετε τ̃ λόγον — ὥτως εὔωνοι ὄντως κ̀ ῥᾴδιοι εἶναι, κατορθοῦσ῾ — ὁκ ἀξιωσίας ποιηρά τι κ̀ εὐώνιοι — εὐωνότερος τ̃ ἀπεκεκηρυγμένου I. Nigr. 23. 62.
εὐωχέω I. Tim. 43. 155.
ἐφεδρ῾ II. Gall. 9. 715.
ἐφελκομένη III. Epigr. 16. 679.
ἐφέδρια III. D. Meret. V. 291.
ἐφευρίσκω. ἐφευρόντες III. Philopat. 29. 617. & 618.
ἐφήδομαι. ἐλαύνειν τ̃ ἐφηδύτ' ἂν δικαίως &c. II. Abdic. 13. 171.
ἐφίεναί σε τὰ τοιαῦτα ὁ χρὴ II. Jup. Trag. 26. 672.
ἐφίστημι. ἐπίστασι Ἀπόλλων III. Deor. Conc. 14. 537.
ἐφίστημι. ἐπίστησας ἐμαυτὸν — ἐπίστας ἀθέμιστα — ἐπιστάντες σιωπῇ — τὴν περίοιχ' ἐπίστησας — ἐπίστησαι τ̃ σόλον, τὴν φυγὴν -- ἐπὶ τὸ κατὰ μῆκος λιγόμενον αὐτὸς αὐτὸν ἐπίστησας — πῶς οὐκ ἄξιον θαυμάζειν ἐπίστασθαι — ἐδοὺς ἂν ἐπίστησας — καὶ ἐπίστασθαι διατραπῶσιν — ἐννοεῖν μὲ γὰρ ἄφνω μὴ ἐπίστησας — ἄξιον δὲ ἐπίστασθαι πρᾶγμα — ἐπίστησας τὴν ἀφνοίαν — ἐπίστασθαι τοῖς πράγμασι τ̃ νοῦν I. Nigr. 17. 56. οὐκ ἐφίσταμ῾ ἐφ' ᾧ τὴν ἀνάμνησιν ἀθροῖσαι σὺν χρόνῳ I. Somn. 8. 12.
Ἐχεκρατίδης I. Tim. 7. 113. ib. 44. 157.
ἔχιδνα I. Nigr. 38. 81. ὑπὸ ἐχίδνης δηχθείς III. Philopf. 1. 39.
Ἐχινάδ῾ II. Salt. 50. 297.
ἔχω I. Halc. 6. 182. I. Prom. 15. 198. I. D. Mort. XVI. 1. 403.
ἔχω, ὅπως τι νῦν ἔχω — εἰ καθάπερ νῦν ἔχω ἀγνοῶν ὅτι — ὅπως ἔχει πίστεως ὁ σπουδῆς κ̀ εὐνοίας πρὸς τὰ ἐγκειχειρισμένα — κ̀ ταῦτα ὅπως εἶχον δυνάμεως — φήθην χρῆναι τὴν ἐμαυτοῦ γνώμην, ὡς ἔχω περὶ τούτων εἰς μέσον θεῖναι — ἐχ ὅτω τρόπῳ μόνῳ ἔχεις -- ὅτω δὲ ἔχοιμι γνώμης I. Nigr. 1. 38. ἐ μὲν σοί ποτε ἴσον ἔχω γέρας I. Somn. 9. 14. ἐ γὰρ ἔχω I. Jud. Voc. 6. 89. οὐκ ἔχομεν εἰπεῖν I. Somn. 12. 17. ἔχω σκευάσασα II. Alin. 20. 588. ἔχω θαυμάσας II. Alex. 61. 265. οὐκ ἔχω procul dubio vitium pro ἔχοις I. D. Mort. XXIV. 2. 430. ἔχει II. Amor. 25. 426. ἔχει σε I. Tim. 24. 138. ἔχε pro εἶχε III. Dea Syr. 12. 458. ἔχε ηδυμ῾ ὑπ῾ II. Icar. 28. 785. καλῶς εἶχεν I. Cont. 1. 490. τοὺς ὤμους ἔξεις καρτεροὺς I. Somn. 7. 9. ἰχέτω I. Merc. Cond. 8. 663. ἔχομι ἅλις vulgo, sed pro eo exhibetur ἐμοίγε ἅλις II. Bis Acc. 12. 806. ἴχοι I. Herm. 81. 825. εἰ νοῦν ἔχοι I. Somn. 9. 14. ὡς ἂν ὕλης ἡ τέχνης ἔχῃ II. Jov. Trag. 7. 650. ἔχειν ἐμπειρίαν ψαλτηρίου II. Q. Hist. 37. 49. ἀλλὰ τὸ μὴ ἔχειν ὅπλα I. Tim. 51. 164. ἔχουσα III. Nav. 5. 251. χαλεπῶς ἔχοιμι I. Nec. 14. 476. ἔχοιμι II. pro Imag. 9. 488. ἀνάγκην ἔχοιμι I. Nigr. 22. 61. τὸ πομπεύειν ἔχοιμι ἡλικίαν I. Somn. 1. 1. ἄχρις ἰχομένης αὐτῶν ἐώμεν I. Nec. 5. 462. ἔχετα Fens. vult ἄπεχετα III. Dea Syr. 22. 469. & 470.
ἐψέω. ἤψει II. Gall. 14. 722.
ἔψω I. Vit. Auct. 6. 545.
ἐωθινὸς I. pro Lapsi. 1. 725.
ἔωλ῾ γὰρ ἡ ψυχολογία I. Somn. 17. 22. ἔωλ῾ μνήμη I. Prom. 8. 191.

Z.

Ζῆτα. ἐπὶ τ̃ παλαιῶν γραμμαείων κ̀ τὸ ζωφορικὸν ὁ τὸ ζμικρὸν ἀφ' οὗ ζ κατεχρῆτο καθαρεύοντος παρὰ τ̃ ὑστέρου τῇ ἀντιθέσει τοῦ σ'. I. Jud. Voc. 9. 94. τὸ δὲ Z. I. Herm. 43. 785.
Ζάμολξις I. Scyth. 1. 860.
ζάω II. Q. Hist. 29. 39. λαγὼ βίον ἔζης I. Somn. 9. 13. πρὸς τὰ φύσει καλὰ ζῆν I. Nigr. 14. 54. ἐγὼ δὲ ζῶν ἀεὶ I. D. Mort. XXVI. 1. 434. pro ζῶντι restituitur ζῶν ἔτι II. Tyr. 1. 142. ζῶντα ἓν al. ζωὰ γ' ἓν I. Prom. 1. 25.
Ζευγίτης. οἱ τοῖς Ζευγίταις II. Jup. Trag. 10. 652.
ζεύγνυμι. ζεῦξεν τὸ ἅρμα I. D. Mar. VI. 2. 303.
ζεύγ῾. ἐπὶ λευκοῦ ζεύγους I. Tim. 20. 130.
Ζεῦξις I. Tim. 54. 170.
Ζεὺς ὁ αὐτὸς δοκῶν εἶναι πολλὰς ἐπωνυμίας ἔχει — Κύδιστ' ἀθανάτων, πολυώνυμε, πάγκρατες αἰεὶ χαῖρε Ζεῦ I. Tim. 1. 99. Ζεὺς γενέτης I. Sacr. 11. 534. Ζεὺς ἀλιγχόλῳ῾ II. Jup. Conf. 1. 626. initio. Ζεὺς κλαπεὶς I. Sacr. 5. 530. πρὸς φιλίαν Διὸς III. Rhet. Pr. 4. 4. ὑπὸ τοῦ Διὸς I. Cont. 2. 492. τὰς Διὸς γονὰς ὀρχούμενός τις II. Salt. 86. 311. καθάπερ ὁ Ζεὺς τ̃ Ἕκτορα (ὑπεξάγων) I. Nigr. 18. 57. ὡς ὁ μέγας Ζεὺς &c. I. Pisc. 22. 593. Φειδίας ἔδειξε τ̃ Δία I. Somn. 8. 11. *Diodorus* dicit τ̃ Δία μισγόμενον Ἀλκμήνῃ τριπλασίαν τὴν νύκτα ποιῆσαι ib. 17. 22. τί ὦ Ζεῦ χρὴ ποιεῖν; II. Jup. Trag. 11. 654. Ζεῦ λάτροπαι II. Alex. 4. 210. ὦ Ζεῦ τέρατα I. Tim. 41. 152. Διὸς φίλτατε ib. 1. 98. ἡμέτερε Ζεῦ I. D. Mort. XXIII. 1. 426.
ζηλοτυπίαι κακοτεχνέσταται III. Calumn. 10. 139.
ζηλῶν. εἶτά σε ζηλοῦν κελεύσει III. Rhet. Pr. 9. 8. & 9.
ζημιῶν I. Nigr. 27. 67.
ζητέω. τοῦτ' ἐζήτουν ἔτι II. Phal. Pr. 4. 191.
Ζίριξ. τ̃ Ζίριν ἐσθ῾ II. Tox. 40. 549.
ζοφερὸς I. Nigr. 4. 43.
ζωγράφ῾. ζωγράφει III. Epigr. Omiss. 689.
ζωγρίαν I. Pisc. 3. 572.
ζῶον. εἰς ζῶα II. Asin. 4. 572.
ζῶπυρον. μικρὰ ἄττα διασώζουσαι ζώπυρα τῆς Πελασγικοῦ γένους — ζώπυρα ἄττα ἀπολειπόμενα τ̃ παλαιοῦ γένους I. Tim. 3. 106.
ζωρός. ζωρότερον ἐμβαλὼν ἐς κύλικα I. D. Mort. VII. 1. 357.
ζῶσα. ζώσης ἐπιμήκιστον I. D. Mort. VI. 5. 354.

H.

Ἡ αὐτὸν εἰκεῖν II. Q. Hist. 17. 26.
ἤ μὴν II. Tox. 50. 556. III. Mort. Per. 26. 349.
ἡδονὴν οἰμώζειν I. Vit. Auct. 14. 555. ἡδονὴν οἰμώζειν ποιῆσαι I. Tim. 37. 148.
ἡγεμὼν I. Herm. 27. 766.
ἡγέομαι. ἡγέσται II. Astr. 29. 373.
ἡδέως ταῦτα &c. I. D. Deor. V. 4. 214. ὡς δὲ ὁρᾷ ἥδ' ἡδέως ib. XX. 11. 262.
ἥδη I. Halc. 3. 180.
ἡδόμαι. ἥδου γὰρ τ̃ βίῳ ἡδεῖς αὐτῶν τοῖς ποιήμασι I. Somn. 9. 14. II. Gal. 20. 733.
ἡδονή. ἡδονην τ̃ τρυφῆς, μᾶλλον τ̃ φρενήρη ἡδονὴν μόνον I. Nigr. 33. 76. εἰπεῖν τι ὁ πρᾶξαι πρὸς ἡδονὴν ib. 22. 61.

ἥκω

ἥκων πικρῶν καθρώτα &c. I. Nec. 1. 456. ἥκει γὰρ ἄν σοι I. D. Mort. VII. 2. 357. ἥκειν ὁ Διονυσίῳ III. Adv. Ind. 15. 113. ἥκετε v. notas III. Tragop. p. 652. ἥκειν ἐς τὸν βίον II. Gall. 16. 726. οὗ ἥκουσας II. Imag. 11. 469.

ἥλεκτρον. περὶ τοῦ ἠλέκτρου III. de Elect. 1. 86. & 87. ἠλέκτρου II. Amor. 26. 426.

Ἡλιαία I. Tim. 51. 165.

ἡλιακὸς ἀκτὶς II. Alex. 34. 242.

ἡλικία ἀντίπαις II. Amor. 2. 398. προσηκόντων τὴν ἡλικίαν I. Somn. 1. 1. τὸ ἡλικίας τὸ μέτριον II. Imag. 6. 464. ἐφ' ἡλικίας II. Gymn. 39. 920. τοῦ πομπεύειν ἔχοντες ἡλικίαν I. Somn. 1. 1.

ἥλιος. Διὸς καὶ Ἡλίου I. D. Deor. XXV. 1. 277. & 278. τὸ ἥλιον ἀσπάζονται II. Salt. 17. 278. ἡλίου III. Philopat. 4. 590.

ἅλως I. pro Lapſ. 7. 733. ἅλῳ τὸ ἅλων ἐκκρούων I. pro merc. Cond. 9. 716.

ἡμέρα ἐπιτηδείων opponitur ἀποφράδι I. Somn. 3. 5. ἀποφρὰς ἡ ἡμέρα I. Tim. 43. 155. ἡμέραν II. Alex. 19. 227. ἐς τὴν παροῦσαν ἡμέραν I. Cont. 1. 487. μιᾷ θ' ἡμέραν I. Cat. 27. 648. παρ' ἡμέραν ἑκάστην &c. I. D. Deor. XXIV. 2. 276. ἡμέρας II. Alex. 15. 223. πάντα μόνας ἡμέρας I. Cat. 9. 630. ἡμέρας ἄλλας ἐπ' ἄλλαις ὁρίζεις I. Nigr. 27. 67.

ἡμεροδρομέω I. D. Deor. XXIV. 1. 275.

ἡμίτριν I. Prom. 15. 198. I. Herm. 33. 773. ἡμιτρίαν al. ἡμιτρίαν I. Prom. 19. 202.

ἡμίθεον II. 2. Ver. Hiſt. 17. 114. ἡμιθέων III. Adv. Ind. 23. 119.

ἥμισυς. πλέον ἥμισυ παντὸς I. Somn. 3. 5. ἀρχὴ δέ τοι ἥμισυ παντὸς ib. ἡμισέα μὲν γυνὴ III. Dea Syr. 14. 460.

ἡμίσεια. ἐξ ἡμισείας I. D. Deor. XXVI. 1. 286.

ἡμίτομον I. Piſc. 49. 617.

ἡμίφωνον I. Jud. Voc. 5. 89. I. Sacr. 12. 536.

ἦν γοῦν πρὶν II. Gall. 1. 703. ἦν, ἰδοὺ I. D. Mort. X. 10. 374.

ἡνίοχον I. Nigr. 29. 68.

ἡπίαλον II. Gall. 9. 715.

Ἥρα I. D. Deor. I. 1. 207. τὴν Ἥραν al. Ῥέαν ib. XIX. 1. 249.

Ἡρακλῆς I. Piſc. 31. 599. οὐχ Ἡρακλῆς ὅτός ἐστιν; I. D. Mort. XVI. 1. 402. ὁ κατὰ τὸ Ἡρακλέους μῦθον I. Som. 17. 21. ὁ γὰρ Ἡρακλῆς ὅτως III. Mort. Per. 4. 328. Ἡρακλέης σὺν ἀθλήσει καλῇ II. Salt. 78, 309. προπίνων Ἡρακλέης III. Conv. 16. 430. ἀφ' Ἡρακλέης γενέσθαι Νικόστρατον II. Q. Hiſt. 9. 12. & 13. τὸ Ἡρακλέος III. Cyn. 13. 546. Ἡρακλέα σὺν τῇ Οἴτῃ καίοντα I. Herm. 7. 746. οἷον τὸ Ἡρακλέα γράφουσι III. Conv. 13. 427.

ἡρίμαια καὶ γιλοῖον I. Merc. Cond. 28. 686. & 687.

Ἡρισάνης. ἐπὶ τῷ Ἡρισάνῃ III. de Electr. 1. 87.

ἥριον I. Cont. 22. 518.

Ἡρόφιλον II. Q. Hiſt. 35. 46.

Ἡρόδοτον τὸν Λυδὸν v. notam III. de Domo 20. 201. τὸν Ἡρόδοτον III. Philopſ. 2. 30. & 31.

ἥρως. ἥρωας ἐπὶ τὸ ἧττον II. 2. Ver. Hiſt. 23. 120.

Ἡσίοδον I. Prom. 3. 187. Ἡσίοδον μὲν ἥμισυ τοῦ παντὸς φησιν εἶναι τὴν ἀρχὴν I. Somn. 3. 6. Ἡσίοδον ἥμισυ &c. I. Herm. 3. 742. τὸ Ἡσιόδου θεογονίας ζῆσαι II. Icar. 27. 785.

ἧσσον. ἧσσον II. Tyr. 12. 150.

Ἥφαιστον λυσάτω I. D. Deor. I. 2. 205. ὁ Ἥφαιστος λαμπάδων III. de Domo 29. 206. Ἡφαιστίωνις II. pro Imag. 27. 505.

ἠχεῖ. καὶ τὸ φωνὴν ὁ ἠχεῖ I. Nigr. 7. 46.

ἠχὼ I. D. Deor. XXII. 4. 272. III. Epigr. 29. 684.

Θ.

Θάλασσαν. εἰς τὴν θάλασσαν ἐμβαλεῖς I. Tim. 56. 173. ἢ καὶ γῆν ἐ θάλασσαν I. Jud. Voc. 11. 96.

Θαλῆς ὁ Μιλήσιος III. Hipp. 2. 68.

Θαλλῷ I. Herm. 68. 811.

Θαλοῦ ſιφάκη I. Piſc. 46. 613.

Θάμβος. τῷ θάμβει ἅμα χαίδητα I. D. Mar. IX. 2. 313. ὑπὸ τοῦ σφόδρα θάμβους II. Amor. 14. 412.

Θανάτου κρείττων III. Mort. Per. 43. 363. καλλιφρονεῖν θανάτου ib. 23. 346. θάνατος. τῷ βιλτίστῳ θανάτῳ I. Cont. 17. 512. συνελάμβανεν ἐπὶ θανάτῳ I. D. Mort. XII. 3. 384. τὸ θάνατον ὀρχούμενος II. Aſin. 19. 586.

Θανατούσια II. 2. Ver. Hiſt. 22. 119.

Θαρρεῖν I. D. Mort. XVII. 2. 408. θαρρεῖτε I. Piſc. 9. 577. & 578. αὐτὸ θαρρεῖν I. Harm. 3. 856.

Θάσιος οἶνος II. Amor. 27. 427.

Θάτερον. κατὰ θάτερα III. Hipp. 4. 69. & 70.

Θαῦμά μ' ἔχει II. Salt. 85. 315.

Θαυμάζω II. Demon. 23. 384. οἱ δὲ ἄνθρωποι τὸ χαλκοῦν θαυμάζουσι I. Prom. 5. 30. τοὺς ταχὺς ἐθαυμάζετε v. notas. III. de Domo 21. 202. εἰ μή τις αὐτὸν θαυμάζοι I. Nigr. 23. 62. ὥστε μοι θαυμάζειν ἔπεισι I. Prom. 2. 26. ἐλεγόμενα θαυμάζειν τὸ καλασκιαζομένων I. Somn. 13. 19. θαυμάζοντες καὶ ἰουδαιμονίζοντες ὅτι ib. 12. 16. ἐθαυμάσθη Miſ. ἐθαυμασάσθη ib. 8. 11. θαυμάζεσθαι ἀξιοῖ ib. 2. 3. ἐπὶ τοῖς Πλάτωνος λόγοις θαυμάζεσθαι ib. 7. 10.

Θαυμάσιος. ὁ θαυμάσιος δὲ Ἀλκιβιάδης III. Conviv. 35. 442.

Θεά. τί ἂν εἰ θεαὶ, ὦ Πανόπη &c. I. D. Mar. V. 2. 301. κατὰ τοῦτο θεᾶν III. Meret. VII. 296.

Θεαγένης II. Q. Hiſt. 35. 47. I. Cat. 6. 627.

Θέαμα. θεάματά τι καὶ ἀκουσμάλια τερπνὰ διηγούμενοι I. Nigr. 19. 57. θεάματα ἄλλα ἐ ἀκουσμάλια ἐνὸς &c. II. Salt. 68. 305.

Θεανὼ II. Amor. 30. 430. II. Imag. 18. 477. ib. 19. 478.

Θεάσομαι I. Cont. 22. 518.

Θεατὴς. πᾶς θεατὴς &c. II. Amor. 41. 442.

Θεῖος I. Somn. 10. 15.

Θέλω. εἰ γὰρ ἐθελήσειας I. Herm. 13. 753. καὶ τοῖς θέλουσιν II. Amor. 13. 412.

Θέμις I. D. Deor. XIII. 1. 236. ἀλλ' ἡ θέμις &c. I. D. Mort. XXIX. 2. 450.

Θεοδότας III. Calumn. 2. 127.

Θεοποιεῖν. Θεοποιεῖν τοὺς Σκύθας I. Scyth. 1. 860.

Θεότομος II. Q. Hiſt. 59. 67. Θεότομον III. Pſeudol. 29. 185.

Θεοπρόπος II. Alex. 41. 247.

Θεὸς I. Vit. Auct. 6. 546. I. D. Mort. XXI. 1. 420. θεὸς ἂν ib. XXVI. 1. 434. θεὸς γένοιτο καὶ αὐτὴ I. D. Mar. VII. 1. 306. θεὸς ἀναίτιος I. Merc. Cond. 42. 704. θεὸς ἐκ μηχανῆς I. Herm. 86. 830. ἔστω θεὸς I. D. Deor. III. 208. σὺν θεῷ I. Herm. 65. 807. κατὰ θεὸν ib. 21. 759. εἰ τὴν θεὸν αὐτὴν &c. II. Amor. 16. 414. εἰ θεοὶ ἃ σῖτον ἤδεσι II. Icar. 27. 784. θεῶν τελείων II. Jup. Trag. 18. 662. τὸ τελείων θεῶν III. Deor. Conc. 1. 528.

Θεός. μὴ τ̃ Θεῶν I. Somn. 8. 11. Θεῶν βυλομένων III. Macrob. 29. 228. τίνι Θεῶν συνήντηκας III. Philopat. 1. 585. περὶ Θεῶν al. ὦ Θεοὶ Θεῶν I. Halc. 2. 178. ὁρᾷς ὑποίοις αὐτὸν Θεοῖς εἰκασεν II. pro Imag. 19. 498. ὡς ὄπως Θεοῖς I. pro Lapſ. 4. 729. τοῖς δώδεκα Θεοῖς προστιθέντες I. D. Mort. XIII. 2. 391. ἡμᾶς τοὺς Θεοὺς I. Tim. 10. 118.

Θεοφόρητος II. Aſin. 37. 604.

Θεραπεύω I. Merc. Cond. 26. 684. Θεραπεύειν τὸ σκληρὸν τῷ λόγῳ I. Prom. 3. 27. βούλονται τ̃ μακαρίων τινες Θεραπεύειν πρὸς ἀνθρώπων ἐλευθέρων εἶναι φασκόντων &c. I. Nigr. 24. 63.

Θερίζω I. Vit. Auct. 22. 562. Θερίζοντος λόγυ ib. 25. 566.

Θερμαυθερίζω II. Salt. 34. 288. ib. 289.

Θέρμος lupinus, I. D. Mort. XXII. 3. 424.

Θερσαγόρας III. Dem. Enc. 1. 491.

Θεσμοῦ τάξ ν &c. lege Θεσμῶν II. Amor. 22. 421.

Θέτις I. Prom. 21. 203. I. D. Deor. I. 2, 205. I. D. Mar. XI. 1. 317.

Θετταλοί I. Jud. Voc. 7. 91.

Θεωρέω. ἐβιώσησε εἰς Ὄλυμπίαν I. Tim. 50. 164. Θεωροῦσα II. Jup. Conf. 4. 629.

Θεωρικὸν I. Tim. 49. 162. πρώην ἔλαχε τὸ Θεωρικὸν &c. ib.

Θήβας τὰς Αἰγυπτίας III. Dem. Enc. 6. 496.

Θηβαῖος ποιητὴς II. Imag. 8. 466.

Θηλαμὼν I. Somn. 17. 21.

Θῆλυ. τὸ Θῆλυ τῷ ἄῤῥενι ἐγκαλλωπίζεσθαι I. Prom. 7. 34.

Θηλυδρίας effeminatus, I. D. Deor. V. 3. 214.

Θηλυμίτρης mitra feminea redimitus I. D. Deor. XVIII. 1. 247.

Θῆκαι. τεθῆκε I. Tim. 28. 142.

Θηρικός. ἅρπις Θηρικαῖς III. Epigr. Omiſſ. 689.

Θηρίον. ἀναστάντων τὸ Θηρίον III. Conv. 20. 432. Θηρίων δυσκληδονίσεων II. Amor. 39. 440.

Θησαυρός. Θησαυρὸς ὃν Δελφοὶ ἀνακείται I. Somn. 2. 4.

Θητεύω. Θητεύσεις κόσων γυναικῶν I. Somn. 13, 19.

Θίνη. ὃν Θῖναις al. ὃν Θύραις alii malunt Θήκαις I. Tim. 15. 124.

Θλίβω I. Nigr. 13. 52.

Θνήσκω. τεθνεῶσιν III. Tragop. p. 644. Θνήσκω vel τεθνήκω. τεθνηξόμενος III. Epigr. 3. 675.

Θολερὸς I. D. Mar. XI. 2. 318.

Θουκυδίδης II. Salt. 36. 290. Θουκυδίδης ἐδὲν αἴτιος II. Q. Hiſt. 26. 34. ἢ τὸ τᾶ Θουκυδίδη I. Nigr. 1. 38.

Θράσος. ἢ Θράσος ἀλλὰ Θάρσος III. Muſc. Enc. 5, 94. & 95.

Θρασύνω I. pro merc. Cond. 6. 714. ἐμπειρίᾳ λογισμὸν φέρουσα Θρασύνεσθαι ἤκιστα εἴωθεν I. Nigr. 1. 38.

Θρῆνος. Θρήνων μελῳδὸς I. Halc. 8. 184.

Θριαμβος. ὀθνεῖ κῆ πομπὴ ὁ Θριαμβος, ὃν προέλεισιν ἡ καινὴ γλῶσσα λαλεῖ I. Prom. 6. 33.

Θριδακίνος. ἀκύπτερα Θριδακίνοις φύλλοις προσεικότα II. 1. Ver. Hiſt. 13. 80.

Θρίξ. ἢ τριχὸς ἀφίτης &c. III. Tragop. p. 651. τὰς τρίχας ἐτίλλετο — τό τι μάταιον ἔπληξα, κῆ τ̃ τριχῶν ἔτιλα I. Jud. Voc. 10. 95.

Θρόνον τινὰ λαβόντα III. Conv. 13. 427.

Θρυαλίδιον ἐλαίου I. Tim. 14. 124.

Θρυαλλὶς I. Tim. 2. 100.

Θυγατὴρ. Αἰόλυ τᾷ Ἕλλῃ Θυγατέρα I. Halc. 1. 177. ἃ Θύγατερ II. Bis Acc. 4. 796.

Θύελλα I. Cont. 7. 498.

Θύμος Ἄτλιος al. male Θυμὸς II. Q. Hiſt. 15. 20. & 21. Θύμου I. Tim. 56. 173.

Θυμὸς, Θυμοῦ κράτιστε I. Herm. 12. 751. ἅτε Θυμὸν ἔχοντες III. Philopat. 27. 616.

Θυννοκέφαλοι II. 1. Ver. Hiſt. 35. 98. & 38. 101.

Θύννος ἐκ μυχοῦ τ̃ σαγήνης I. Tim. 22. 136.

Θύρα. ὦ Θύραι & ἀθίζειν πρὸ τὰς Θύρας I. Nigr. 31. 73. & 74. Θύρας ὀλ' ἐπίθεσθε βέβηλοι I. Sacr. 14. 537. ἐπὶ τὰς τ̃ πολὺ διαφερόντων ἐπίσω Θύρας I. Nigr. 22. 61.

Θύρετρον III. Philopat. 4. 589.

Θυρεὸν. τεθυρωμένην ἐξόδοις πολλαῖς III. Hipp. 8. 74.

Θυρωρὸς συρίζων I. Merc. Cond. 10. 665. πλείω τοῖς Θυρωροῖς σαυτὸν ἢ τοῖς δεσπόταις I. Nigr. 24. 63.

Θυσιάζω I. Herm. 57. 797.

Θύω. ἔτι Θύων ἄφθη II. Dem. 11. 380.

Θῶκος II. Jup. Trag. 16. 660.

Θῶν. Θῶνος II. Alex. 5. 213.

I

Ἰάκχου παραγμὸς II. Salt. 39. 290.

Ἰαμβεῖον. καλοῦσι δὲ τ̃ ἰαμβείων I. Nec. 1. 457.

Ἰαμβοῦλος II. 1. Ver. Hiſt. 3. 71.

ἰάσασθαι κελεύομαι II. argum. Abd. 159.

Ἰάσων. τ̃ Ἰάσονα, vide omnino notas III. Deor. Conc. 8. 532.

ἰατρικὴ. τὸ δὲ τ̃ ἰατρικῆς II. Abd. 23. 178.

ἰατρὸς II. Q. Hiſt. 16. 25. ib. 39. 52. ἰατρὸς τ̃ ἀμφιστομάτων I. Cat. 7. 628. voluit *Hippocr.* τοὺς τὰς πόλεις φοιτοῦντας μὴ λόγῳ μοῦνον, ἀλλὰ & ἔργῳ ἰητροὺς νομίζειν I. Nigr. 22. 61. ἰατρὸς ὀφθαλμῶν — πέμψας ὦ Θεοὶ Ἄμασιν αἴτει ἰητρὸν ὀφθαλμῶν — οἱ ὀφθαλμιῶντες ἑαυτοὺς ὀνομάζοντες ἰατρούς. ib. 2. 40.

ἰγνὺς vel ἰγνύα. τὴν ἰγνύην Gr. vult ἰγνὺν II. Tox. 60. 564.

Ἴδα. τ̃ Ἴδης ὃν τῷ Γαργάρῳ I. D. Deor. XX. 1. 252.

Ἰδαῖος. τ̃ Ἰδαίων Δακτύλων ἕνα &c. II. Salt. 21. 279.

ἰδέα. παῖδας ἰδέᾳ φύσεως I. Halc. 4. 180. τ̃ ἰδέας κακιστηκότων III. Char. 26. 635.

Ἰδιόζειος II. Phal. alt. 1. 201.

ἰδιος. ἰδίου τι κέντρου ἔχει I. Cont. 15. 511.

ἰδίᾳ ſudo I. pro Lapſ. 1. 725.

ἰδιώτης I. Nigr. 24. 63. I. D. Mort. XXVII. 5. 440. I. Vit. Auct. 11. 551. I. Herm. 81. 825. ἰδιώτην τινὰ βίον ib. 67. 808. οἱ μὲ ἰδιῶται III. Conv. 35. 442.

Ἰδομαῖος II. Par. 47. 872.

ἰδρὼς, ἰδρῶσι II. 1. Ver. Hiſt. 24. 90.

ἱερὰ. καθ' ἱερῶν τελείων — ἢν μὴ κατὰ καιρὸν ἐφ' ἱερῶν τελείων ἐγκαθῇ I. Tim. 7. 113. ἱέρεια I. Phſc. 47. 615. ἱέρειαν τῇ Θεσμοφόρῳ — καθάπερ ἐχ ἑστήκει, τ̃ δὲ Θεσμοφόρῳ ἱερειὰ τις ἔσα I. Tim. 17. 128.

ἱερὸς I. Herm. 57. 797.

ἱερὸς II. Eun. 3. 352.

ἱερογραμματεῖς III. Macrob. 4. 210.

ἱερομηνία II. Icar. 33. 789.

ἱερὸς. λόγοι ἱεροὶ αὐτῶν III. Mort. Per. 12. 335. ὃν, ἀλλ' ἱεροὶ εἰσι. I. Vit. Auct. 6. 544. ἱερῶν γραμματείων III. Philopſ. 34. 61. ὃν τοῖς ἱεροῖς ἀνυθήκατο II. Tyr. 19, 156. ἱεροστατεῖ III. Macrob. 29. 228.

Ἱερώνυμος III. Macrob. 11. 215.

ἱστρὸς II. Q. Hiſt. 16. 25.

ἱκανὸς ἴσχ I. Prom. 7. 36. ἱκανὴ γυνὴ formosa mulier I. D. Deor. XX. 3. 254. & 255. ἱκανὴ γοῦν σοι ἡ Περικλέης &c. v. notas III. Dem. Enc. 20. 504. 505. & 506.

Ἱκάριος I. D. Deor. XVIII. 2. 248. τὸν Ἰκαρίῳ λέγω Πισιστράτῳ ib. XXII. 1. 268.

ἱκεσιος I. Pisc. 3. 572.

ἱκέτης. ἱκέτῃσι II. Bis Acc. 21. 819.

ἱκνέομαι. μὴ ὀφείσιν ἵκοιτο male pereat. I. D. Deor. VI. 4. 218. & 219.

Ἱκόνιον πόλις τῆς Πισιδῶν καὶ Φρυγῶν χώρας ἐν προοιμίῳ κειμένη I. Somn. 3. 6.

Ἱκτῖνος I. Tim. 54. 170.

ἰκτὶς v. notas III. de Dipſ. 3. 236. & 237.

Ἰλιάς. βῆτα τῆς Ἰλιάδος III. Adv. Ind. 7. 107.

ἱλιγγιάω I. D. Mar. IX. 2. 313.

Ἴλιος I. Piſc. 38. 607.

ὗς I. Nigr. 16. 55.

ἱμάτιον. τῷ ἱματίῳ τὴν κεφαλὴν κατειλήσας I: D. Mort. X. 11. 375.

Ἱμεραῖος III. Dem. Enc. 31. 512. Ἱμεραῖος ὁ Φελληνὶς ib.

ἵμερος καὶ ἔρως I. D. Deor. XX. 14. 265.

Imperativos & infinitivos conjunctos v. III. Cronoſ. 13. 396.

Ἰνδοτάτης I. Cat. 21. 642.

Ἰνδός. οἱ Ἰνδοὶ, θερμότεροι τῇ φύσει I. Nigr. 5. 43. εἰς Ἰνδοὺς τελεῖ I. Herm. 71. 813.

Infinitivos in ὦν cur Frater non ſubſcribat, vide I. Herm. 36. 778. Infinitivum pro imperativo in μηνύειν ἐπὶ ῥητῷ &c. vide III. Fug. 27. 380.

ἰξάδης I. Tim. 29. 142.

Ἰόλειος. Ἰόλεως I. D. Mort. V. 2. 347.

Ἰονικός. ἢ τὸ Ἰονικὸν v. notam III. Dem. Enc. 9. 497.

Ἰόνιος I. Herm. 28. 769.

ἰὸς I. Nigr. 37. 78. σὺ δ' ἰῇ I. Cont. 22. 520.

Ἰοφῶν. ὑπὸ Ἰοφῶντος τοῦ υἱέος III. Macrob. 24. 226.

Ἱππίας III. Hipp. 1. 66. I. Herod. 3. 834. Ἱππίου III. Hipp. 3. 68.

ἱππόδρομος I. Nigr. 29. 68.

Ἱπποκένταυρος I. Prom. 5. 30. *Plato* hippocentauros ἀμηχάνως πλήθει τι καὶ ἀτοπίᾳ τερατολογίας φύσεως vocat ib. ἱπποκένταυρος μικτὴ ῥαψῳδία ἐξ ἀπάντων τῶν μύθων ib. ἱπποκενταύρῳ λίκνῳ, σύνθετόν τι καὶ ξένον φάσμα τοῖς ἀκούσασιν δοκῶ ib. 31.

Ἱππόνικος. Ἱππονίκου καλλίᾳ I. Tim. 24. 137.

ἱπποπόλος II. Q. Hiſt. 49. 59.

ἵππος. de equorum inſano ſtudio, genere, nominibus, victoria. I. Nigr. 29. 68. ἵππος λευκὸς I. Scyth. 2. 861. ἐς πεδίον τὸν ἵππον I. Piſc. 9. 577.

ἱπποτροφία. ἱπποτροφίας I. Tim. 23. 136.

ἱπποτρόφος III. Pat. Enc. 10. 232.

Ἱρός. τὰ ἱρὰ III. Dea Syr. 49. 485.

ἱροσιδής II. Q. Hiſt. 19. 27.

ἱστηγορία δὲ ἀκριβὴς I. D. Mort. XV. 2. 400.

Ἵστμια III. Epigr. 25. 682. & 683. πλὴν ὅσα Ἰσθμοῖ III. Nav. 20. 262.

ἱστοδιώκτης v. notas III. Ep. Sat. 32. 412. ib. 36. 416.

Ἴσος. σὺν ἴσῳ καὶζ τῷ φόβῳ — σὺν ἴσῳ μαχούμενος — λαμβάντες δὲ σὺν τῷ ἴσῳ ἡδὺ — ὅ τι τῷ γνώμῃ καὶ μὴ σαφῶς διδόξας σὺν ἴσῳ — σὺν τῷ ἴσῳ φαίνεζ — ἐξ ἴσου φαίνηαι — ἐς τὸ ἐξ ἴσου τῇ συμφορᾷ τὴν διανοιαν ἔχειν — τὴν δύναμιν τῶν λόγων ἐξ ἴσου μοι καθίσαι — σὺν ἴσῳ τοῖς γονεῦσιν ἄγειν — μὴ μοι τοῖς παιδοῖς σὺν ἴσῳ δίκαιον ἄφαντον ἴσχυσεν ἡ τύχη I. Jud. Voc. 2. 84. & 85. ἐδὲν ἴσον κύαμοι I. D. Mort. XX. 3. 415. τὴν ἰσὴν I. Tim. 44. 157.

ἰσόν. τῷ ἰσὶ παράσιον πυραυγὲς v. notas III. Nav. 5. 252. & 253.

ἰσορέω. ὡς ἰσορεῖ Θεόπομπος I. Somn. 12. 16. ὁπόσα ἰσορεῖν ἐμοῦ πρισβύτερα III. Dea Syr. 1. 452. ἰσορέῃ vide notas ib. 32. 479. ἰσορημένος III. Macrob. 18. 221.

ἰσορία II. Q. Hiſt. 9. 13. ἱστορίας ἀληθοῦς II. 1. Ver. Hiſt. 1. 70. ἱστορίαν II. Amor. 15. 414. τῆ ἱστορίῃ I. Herod. 2. 833.

ἰσχαίνω I. Tim. 46. 160.

ἰσχὰς I. Vit. Auct. 19. 558.

ἰσχυρὸς I. Nigr. 36. 78. ἐδὲν ἰσχυρὸν II. Jup. Trag. 50. 698.

ἰσχὼ II. Salt. 67. 304.

Ἰταλία. εἰς Ἰταλίαν II. Gall. 18. 728.

Ἰταλιώτης I. D. Mort. VII. 7. 389.

ἰτεμὸς II. Aſin. 6. 573.

Ἰφικὸς. Ἰφικὰ pro quo Φικὰ reſtit. II. pro Imag. 20. 500.

ἰχθὺς σὺν τεγάνῃ III. Conv. 38. 444. ἰχθύας χρῆμα ἱερὸν νομίζεσι III. Dea Syr. 14. 460. & 461.

ἰχνεύω. ἰχνευμένος, *Schmidius* bene vult ἰζευμένος III. Ocyp. p. 666. ἰχνευμένου ib.

ἴχνια III. Philopat. 12. 598.

ἴχνος ἐδὲν I. Cont. 23. 522. τὰ ἴχνη τῆς τραυμούσης II. D. Deor. XXVI. 1. 280.

Ἰωπόλις II. Alex. 58. 262. & 263.

Ἰώσηπος. ταῦτα λέγων ὁ Ἰώσηπος I. Somn. 4. 7.

K.

Καβαλοῦσα II. 2. Ver. Hiſt. 46. 139.

Κάδμος ὁ νησιώτης I. Jud. Voc. 5. 87.

κάδος I. Herm. 81. 825.

καθαρὸς I. Somn. 10. 15. καθαρὰν οἰκίαν III. Philopſ. 31. 98.

κάθεδρα. ἢ τὸ καθέδρας III. Fug. 7. 369.

καθιέγω. καθιέχεις II. Jup. Conf. 12. 636.

καθεύδω. Φρύγες δὲ τὸν Διὸν εὑόμους χειμῶνας καθεύδειν, item ὡς εἰη μόνος Ζεὺς ἀληθινὸς, οἱ δ' ἄλλοι καθεύδουσι I. Tim. 6. 111. καθεύδοντες εὐσχούμενοι II. 2. Ver. Hiſt. 35. 130.

καθευδησαντες III. Conv. 47. 450.

καθῆκον. περὶ καθηκόντων I. Herm. 82. 828.

καθήκω. καθήκοντες ἐμαθήναι I. Jud. Voc. 6. 89.

καθίσθω ἐφ' ὑψηλοῦ III. Rhet. Pr. 6. 5.

καθίζω I. Merc. Cond. 26. 682. καθιζόντων imperativ. Atticus II. Jup. Trag. 12. 655. καθίσας ἑαυτὸν ἐπὶ τῆ πρώτης II. Icar. 25. 781.

καθίημι. καθίετο I. D. Mar. XII. 2. 319.

καθικνέομαι. καθικόμενον σὺν τῇ ῥάβδῳ I. D. Mort. XXIII. 3. 428. & 429.

καθίστημι. καθαστάντες I. D. Deor. XX. 5. 257.

κάθοδος. ἄπιμεν εὐθὺ τὴν καθόδου I. D. Mort. XXVII. 1. 437.

καθότι. εἰσασθε δὲ καθότι III. Fug. 27. 378. & 379.

καθυφίημι I. Prom. 5. 189. εἰ καθυφήσετε τὸν ἀγῶνα — ὁπόσῳ ἀφῆτε ἀργυρίῳ καθυφεὶς τὸν ἀγῶνα — καθυφεικόσι τοὺς ὑπὲρ ἡμῶν ἀγῶνας — ἐάν τις ἡμῶν καθυφῇ τοῖς ἐναντίοις — εἰ καθυφεμένῳ τι τῶν πραγμάτων — ἐδὲν τῶν σωτηρίων ὑμῶν καθυφιέμενος — δώρων ἐκ λημμάτων αἰσχρῶν καθυφίεσθε τὸ δίκαιον I. Jud. Voc. 3. 85.

κάθοδος. ἡ εἰσοδος ἡ ἐπὶ III. Macrob. 7. 212.

κῆ. κῆγε ἐ ἰδιῶν I. Cont. 5. 496. κῆ δὴ I. Halc. 3. 180. κῆ οὐκ ἂν I. Jud. Voc. 4. 85. κῆ μὴν κῆ II. Q. Hist. 60. 67. II. Dem. 56. 393. κῆ γὰρ αὖ II. pro Imag. 7. 487. καί τι κῆ, leg. καί τοι κῆ I. Somn. 16. 21. καίτοι ἀ γ' &c. II. Q. Hist. 36. 48. κῆ ὡς ἔδοξεν αὐτοῖς ἐ ἐποίουν ταῦτα I. Somn. 7. 9. κῆ εἰ τούτῳ γε Th. M. καίτοι τούτῳ γε I. Prom. 16. 199. κῆ πρὸς abundat κῆ II. Eun. 7. 357. κῆ λέγε superfluum hic est κῆ II. Par. 44. 869. κῆ abundantis exempla v. III. Nav. 1. 246. κῆ τὸ σῶμα δὴ II. Dem. 4. 377. κῆ τ' ἀνθρώπων I. Prom. 11. 194.

Καμὶς II. Asin. 40. 608.

καινὸς I. pro merc. Cond. 5. 712. τὸ καινόταλον I. Nigr. 4. 43. καινοῖς ὀνόμασι III. Epigr. 27. 684. καινότερον II. Asin. 41. 609.

καινότης I. Prom. 4. 29.

καιρὸς. κατὰ καιρὸν I. Herm. 10. 749. πρὸς τ' καιρὸν I. D. Deor. IV. 1. 208.

καίω I. Cont. 22. 519. αἱ αἱ τάλαινα θηλαμὼν κεκαυμώη I. Somn. 17. 21.

κακία. κακίας μείζον I. Tim. 3. 106.

κακὸν. ὑπὸ τ' κακῶν I. Tim. 6. 110.

κακὸς ἐγὼ I. pro merc. Cond. 1. 705. πρὸς τὸ χεῖρον μεταβάλλοντες III. Calumn. 13. 143.

κακοῦργον I. Prom. 16. 198.

κάκωσις. κακώσεως γονέων III. Pat. Enc. 7. 231.

καλαμὶς II. Imag. 4. 462.

κάλαμον. ἐκ τ' χαλκῶν καλάμων ὄργανον I. Nigr. 2. 41. καλάμους ἐμπήξας I. D. Deor. VII. 4. 222. καλάμῳ τινὶ I. Herm. 68. 811.

καλαῦροψ I. D. Deor. XX. 5. 257.

καλέω. ἐκάλει σ' ἓν μι II. Lex. 10. 336. κεκληκόσι II. Bis Acc. 11. 805. ἐπειδὴ τ' κεκληκότων τις ἐκλίπῃ τὴν σύνοδον I. Nigr. 22. 61.

καλλιγραφία I. Prom. 5. 30.

Καλλίμαχον II. Q. Hist. 57. 65. & 66.

καλινδέω. ἐκαλινδεῖτο ἐν τῷ πηλῷ αὖθις βέλτιον πηλῷ I. Nigr. 30. 71. καλινδοῦντα II. de Luctu 12. 927.

Καλλιστιανὸς III. Macrob. 10. 214. & 215.

Καλλίστρατον III. Dem. Enc. 12. 500.

κάλλος. ἐς τὸ κάλλος ἔχειρε I. Pisc. 12. 580. & 581.

καλὸς Ὅμηρος II. Alex. 57. 261. κῆ καλὸς ἦν I. D. Mort. XXIV. 1. 429. ἐν καλῷ τῷ ἱερῷ II. Phal. Pr. 13. 200. τὸ καλὸν II. Amor. 23. 423. οὐκ ὀλιγωρεῖς τ' καλῶν I. D. Mort. XX. 6. 419. τ' καλῶν ὧν ἐ ἀγαθῶν ἀνδρῶν I. Somn. 12. 16.

καλὸς. καλεῖν δὲ ἐ ἱρασμιωτέραν II. Imag. 22. 480. καλλίστη ib. 2. 461. τ' καλλίστων II. Dem. 65. 395.

Κάλπις. ἐς κάλπιν I. Herm. 57. 798.

Καλυδὼν γαῖα III. Conv. 25. 436.

καλύπτρα. τὴν καλύπτραν τ' κιφαλῆς I. Herod. 5. 834.

καλύπτω. ὁσᾶ κεκαλυμμένα τῇ σιωπῇ I. Prom. 7. 34.

καλῶς I. D. Deor. XX. 10. 260.

κάμηλον βακτριανὴ I. Prom. 4. 29.

κἂν II. Lex. 22. 347. κἂν ὑπὸ &c. I. Vit. Auct. 15. 555. κἂν τούτῳ II. Asin. 4. 570. κἄν τινας ἐτίφης I. Nigr. 38. 80.

Κανδαύλης. ὅστις Κανδαύλῃ II. Asin. 28. 597.

κάνθαρον. κανθάροις ἰνίοις II. Icar. 10. 762. ἐ μᾶλλον ἢ κάνθαρον III. Pseudol. 3. 164.

καπηλεῖον I. Nigr. 25. 65.

κάπηλον I. Herm. 59. 798. & 799.

καπνὸς III. Pat. Enc. 11. 233. ἐλιστομένη πρὶν καπνῷ I. Prom. 19. 202. κῆ καπνὸς πεπηλικὸς ἀτεχνῶς ἴξω τῇ πατάγῳ τ' ὀνομάτων I. Tim. 1. 99. καπνοῦ ἐ κύματος II. Q. Hist. 4. 6.

καπυρὸς. πάνυ καπυρὸν I. D. Deor. XXII. 3. 271.

κάρδαμον I. Tim. 56. 173.

καρδία. ἀπὸ καρδίας II. Jup. Trag. 19. 664.

καρδιάττειν I. Jud. Voc. 7. 91.

κάρηνον. ἀμείνονα ὡς ἀληθῶς κάρηνα I. D. Mort. XX. 2. 413. κάρηνα Φύλλου III. Tragop. p. 648.

καρὶς. μὴ τ' καρίδος I. Merc. Cond. 3. 655.

κἄρπος ὁ ἀφ' Ἡρακλείης II. 2. Ver. Hist. 22. 119.

καρπὸς. καρποὺς non *fructus*, sed *carpos* manuum. III. Dea Syr. 59. 489.

κάρτα III. Calumn. 3. 129.

καρτερὸν. καρτερὸν III. Conv. 41. 447.

καρυατίζω II. Salt. 10. 272.

κάρχαρον I. Merc. Cond. 35. 694. II. Salt. 4. 268.

Κασανδρεὺς v. notam III. Macrob. 22. 224.

Κάσπιον. κασπίων πυλῶν I. Prom. 4. 189.

Καστιέτια II. Salt. 44. 295.

κατὰ I. Cat. 29. 650. κατὰ δὴ ταῦτα III. Adv. Ind. 4. 102. ὁ κατ' ἡμᾶς βίος II. Dem. 1. 374. κατὰ δὴ III. Hipp. 3. 69. κατ' αὐτὸ I. Scyth. 4. 864. κατ' ἐκεῖνο II. 2. Ver. Hist. 43. 136. κατὰ τ' κωμικὸν I. Nigr. 7. 46. κατ' ὀλίγον II. Abd. 30. 185. κατὰ τ' Σιβαρὸν II. Salt. 34. 287. & 288. καθ' αὑτὰ II. Asin. 7. 575. κατ' ἐκεῖνα II. Gall. 18. 729. κατὰ θάτερα III. Hipp. 4. 69. ἔχη κατὰ II. Par. 10. 846. & 847.

καταβάλλω solvo, I. Vit. Auct. 1. 541. πότε ὀβολοὺς ἐγὼ κατέβαλον I. D. Mort. IV. 1. 340. 341. & 342.

καταβολὴ. καταβολὰς σπερμάτων II. Amor. 19. 419.

καταγέλασον II. Salt. 29. 285.

καταγελάω. κῆ προσέτι γε ἐ κατεγέλας I. Tim. 14. 123. καταγελῶντα an καταγελᾶν τὰ male cum accus. III. Mort. Per. 40. 361. sed consule Addenda. καταγελῶντας μὲ τοὺς Ἐπικούρους ὄψει II. Jup. Trag. 22. 668.

καταγινώσκω. ἐπὶ μανίᾳ κατεγνωσμένον II. Salt. 84. 314. κατεγίνωσκον II. 2. Ver. Hist. 20. 117.

κατάγυμοι. κατέαγα τῇ πρανεῖ I. Tim. 48. 161. κατέαξε v. notas III. Nav. 34. 270.

κατάγραφον I. Cat. 28. 649.

κατάγω. κατάξουσι F. G. καταράξουσι III. Philopatr. 24. 613. κατάγομαι σοὶ II. Asin. 4. 571.

καταγωγὴν τινα σκεψάμενος II. Tox. 57. 562.

καταδαρθάω. περὶ μὲ πρῶτον ὕστερον κατέδαρθον I. Somn. 4. 7.

καταδήλω II. Gall. 16. 726.

κατάδυμι I. Nec. 20. 483.

καταθνήσκω. κάτθαν' ὁμῶς I. Cont. 22. 520.

καταίρω I. Herm. 57. 797.

καταίρω II. Tox. 2. 510. καταίροντες ἔνθα μὴ δεῖ — καταίρεσθαί τε ἐ ἀφιεῖσαι ὀλκάδες — ἐκεῖθεν δὲ καταφανεῖς εἰς λιμένα — κατήραμεν, ἤλθομεν — μέλιστα ἐπὶ θύμου καταίρουσι I. Jud. Voc. 2. 83.

καταικλίω. καταικλίσας dicunt Phidiam εἰς τ' Δία τὸ πᾶν τ' ἑαυτοῦ τέχνης I. Somn. 8. 11. καταικλίσας παρθενεύει I. Tim. 17. 127. καταικλισθεὶς ἐν II. de Luctu 18. 931.

καταικλίνουσι II. Gall. 11. 719.

καταικλῶσι v. notam III. Philopat. 14. 690.

καταλαμβάνω I. Prom. 2. 187. I. Vit. Auct. 27. 568. In malam partem de periculis, ut δυσχέρεια καταλήφει τ' τῆν βίον &c. I. Somn. 12. 16. εἰ καταλαμβάνει ἀναχώ-

καρὶς βαιοτέρα I. Somn. 12. 16. καλαλαβοῦσα ἐ τὴν ἐκείνην ἐῶντα ib. 16. 21. καλαλαβοῦσα κὲ τ πατέρα ib. ἀλλὰ κ καταλαβοῦ I. Herm. 78. 821. ὅταν τις κίνδυ καλαλαμβάνῃ τὴν πόλιν I. Somn. 12. 16. ἢν ὁ πόλεμ ἡμᾶς καταλάβῃ ib. ἂν μή τις μείζων ἀνάγκη καταλάβῃ ib. καταλαμβάνοντες II. 2. Ver. Hist. 18. 116. κατελαμβάνοντο II. Tox. 39. 548. κατειλήφθω ὑπ μαλα κ αὐτη I. Somn. 9. 12.

καλαλείτω. καλαλείπει ἐλλειπασμοὺς III. Philopat. 20. 606.

καλαληπτικὸς I. Vit. Auct. 21. 560.

κατάληψις. ἐκ καλαλήψεων συγχυμασμῶν II. Paras. 4. 841.

κατάλυγ I. Tim. 51. 165.

κατάλυσις I. Tim. 42. 154.

καλαλυω. καλαλυθεὶς τ τυραννίδ II. Gall. 23. 737.

καλαμώνας II. Jup. Trag. 1. 642.

καταντλέω. καταντλήσας τ λοιπὸν λόγον III. Dem. Enc. 16. 503.

καταπετάσομαι. καταπτῶμαι II. Icar. 13. 766. & 767.

καταπίνω. αὐτῷ σκάφει καταποθέντες II. 1. Ver. Hist. 33. 96. καταπίνοντα II. Asin. 47. 614.

καταπίπτω. καὶ πῶ καταπεσῶν III. Philopat. 2. 587.

κατάπλους I. Cat. 1. 620.

καταπρηθέντας II. Par. 57. 880.

καταρτύω II. Q. Hist. 44. 57.

καταρχόμαι μ, σφάγια δ' ἄλλοισι μέλλει I. Somn. 3. 6. καταρχεται αὐτῶν II. Tox. 6. 512.

κατάσχημα. ἐπὶ τ κατασχήματ I. Cont. 1. 490.

κατατείνω. κατατείνας ψῆτταν II. Lex. 3. 325.

κατατοξεύω I. Prom. 20. 203.

καταυλέομαι. κάθησαι καταυλούμεν II. Salt. 2. 266. καταυλούμενον II. Phal. Pr. 11. 199.

καταφιλέω. κ χεῖρα ἐ κεφαλὴν κατεφίλουν—τὴν χεῖρα καταφιλῆσαι ἐ σωτεῦσαι δ' ἐπαύω I. Nigr. 21. 59.

καταφοβέω I. D. Mort. XII. 4. 386.

καταφρονέω. εἰ θέμις ἐστί σοι καταφρονεῖν ἐπιθυμοῦντ I. Nigr. 6. 43. καταφρονοῦντα μ τ πολλὰ κεκτημένων I. Somn. 9. 13. καταφρονησας ἐπειρώμεν II. Icar. 4. 755.

καταχράομαι. κατιχρήσατό μοι II. Asin. 52. 620. καταχρῆσθαι III. Rhet. Pr. 17. 19.

καταψεύδομαι I. Somn. 12. 17.

κατειλέω I. Prom. 2. 187.

κατειπεῖν II. Q. Hist. 50. 60.

κατερύκω I. Herm. 23. 762.

κατέρχομαι. ἢν τις κατέλθοι παρ' ἐμὲ I. D. Mort. III. 1. 339. κατελθόντες enarrantes III. Ep. Sat. 38. 417.

κατέχω. πρὸς βίαν κατέχειν ἀδύνατον III. Dem. Encom. 29. 511.

κατηγορέω. ὅσις ἄριστα κατηγορήσει I. Pisc. 22. 591. κατηγόρει II. Salt. 63. 300. κατηγορῶν ib. 1. 265. κατηγορεῖτο II. 2. Ver. Hist. 7. 108. & 109.

κατήγορ. εἰ τῷ μ κατηγόρῳ III. Calumn. 8. 136.

κατιχύω. ὑδ' ἂν κατίχυσε III. Calumn. 11. 140.

κάτοπτρον. γυμναζόμεν πρὸς τὸ κάτοπτρον I. Jud. Voc. 7. 91. ἅττιε ἐν κατόπτρῳ II. Salt. 81. 313.

κατορθόω II. 1. Ver. Hist. 12. 78.

κατόρθωμα I. Prom. 3. 27.

καταρῶ II. Lex. 15. 338. vel potius 342.

κάττυμα. τὰ καττύματα δαπανῶν II. Gall. 28. 745. & 746.

καυχριάσω III. Philopat. 18. 605.

Καύκασ I. Prom. 1. 25. ib. 1. 185.

καῦσις. τομὰς ἐ καύσεις πολλάκις ὑπομεῖναι περὶ τὸ αἰδοῖον I. Nigr. 27. 67.

καυσήριον I. Pisc. 52. 619.

Κεγχρέαι III. Nav. 32. 268. ἄχρι Κεγχρεῶν II. Q. Hist. 29. 38.

κεῖμαι. κεῖται δ' ἐν μέσοισι I. Pisc. 41. 609. τοὺς φίλους συνεπισπασάμεν κείσομαι I. Nigr. 11. 50. ἐκτεδὼν ἐκείμην I. D. Mort. VII. 2. 357. κεῖσο κατὰ χαλὰν σαυτὸν ib. XVIII. 2. 409. κειμένης III. Meret. XIII. 317.

Κεῖ I. Scyth. 11. 872.

κείρω. κείρεαζ τὸ ἦπαρ I. D. Deor. I. 1. 204. ἐν χρῷ κεκαρμένης III. Fug. 27. 378.

κεκραγα II. Icar. 31. 788.

Κεκροψ I. Tim. 23. 137.

κελεύ I. Prom. 1. 24.

κέλευσμα I. Cat. 19. 642.

κενὸς. κενὴ μακαρία I. Herm. 71. 814. εἰς τὸ κενὸν III. Epigr. 32. 685. κενὸν εὑρεῖησιαζ τ καρπὸν III. Diss. cum Hes. 7. 245.

κέντρον II. Q. Hist. 51. 60. & 61. κέντρον ἐγκατέλιπε τοῖς ἀκροωμένοις I. Nigr. 7. 46.

κεραία. ἀπὸ ψιλῆς τ κερκίας II. Tox. 19. 527.

Κεραμεικὸς I. Pisc. 13. 581. ἐς τ Κεραμεικὸν II. Icar. 34. 790. Κεραμεικῷ III. Meret. IV. 286.

κεραμευτικὴ ἀπολασία II. Amor. 11. 409.

κέρας. κέρατα ἀπαφύσις I. Herm. 81. 826. κέρατα φύσεσ I. D. Mort. I. 2. 332. κέρατα ἐλιφάντων III. Dea Syr. 16. 462.

κεράσας, οἷα III. Bacch. 1. 75.

κεραυνὸς. ἔχων τ κεραυνὸν I. Somn. 9. 14. ἔχει δὲ ἐ τ κεραυνὸν μ χεῖρα σύμβολον τᾶς δυνάτος I. Tim. 2. 100. δικάπηχυν κεραυνὸν ib. 4. 107.

κέρδ. ἐπὶ τὸ κέρδ I. pro merc. Cond. 3. 710.

κερδῶ I. Tim. 41. 153.

Κερκυραῖ ῥήτωρ II. Q. Hist. 15. 22.

Κέρκωψ. κέρκωπα ἀντ' ἐλευθέρε γίνεαζ I. Prom. 1. 25.

κερκωπές. τ κερκώπων III. Nav. 4. 250.

κεύθω λόγον pro merc. Cond. 6. 713.

κεφάλαιον I. Pisc. 14. 584. κεφάλαιον ὀργῆς I. Prom. 7. 190. εὐφραίνεαζ ἐν κεφαλαίῳ μόνῳ I. Nigr. 1. 39. κ ἓν φησι κεφάλαιον τ πόνων II. Bis Acc. 21. 817.

κεφαλαλγία I. Jud. Voc. 4. 86.

κεφαλὴ ἑκάστε ἵππ III. Dea Syr. 7. 454. & 455. ἐπὶ τῇ κεφαλῇ ἀκτῖνας φορεῖ III. Dea Syr. 32. 478. τὴν κεφαλὴν ἀποτμηθεῖσα III. Musc. Enc. 6. 96. ἐπὶ κεφαλὴν de libro. II. Q. Hist. 12. 16.

κηλέω I. Nigr. 7. 46.

κηληθμὸς. κηληθμῷ ἔχοντο I. Nigr. 34. 77.

κηλὶς I. Cat. 24. 646.

κηρὸς. κηρὸν, ὡς ἐπιπλάσαι &c. I. D. Mort. IV. 1. 342. ἄνδ κηροῦ ὀδηκούειν δυνάμενος II. Salt. 6. 271.

κήρυξ. κ τὸ κήρυκος ἀνειπόντος I. Nigr. 14. 53.

κηρύττω. κηρύττεσθαι δήπεν καθάπερ ἀπέδραντα I. Cont. 2. 491.

Κηΰξ I. Halc. 1. 178.

κιβδηλ I. Nigr. 6. 45. κιβδήλως II. Par. 4. 842.

κιβώτιον I. Tim. 3. 106.

κιθαιρῶν I. D. Mort. XXVII. 2. 438.

κιθαρίζω. κιθαρίζειν I. D. Deor. VII. 4. 224.

κινάβρα. κινάβρας ἄτοζος I. D. Mar. I. 5. 291.

κίναιδ III. Pseudol. 32. 188.

κίν-

κίνδυν©. ὁ δὲ κίνδυνος II. Gall. 26. 742. κίνδυνος τότε μέγιστον II. Q. Hist. 45. 58.
κινδυνεύω. κινδυνεύει προσδιῦ II. Imag. 7. 465.
κινέω. κινούμενον ὑπὸ τ τῆ τεχνίτη δακτύλων I. Nigr. 2. 41. ἐν τοῖσι κινουμένοισι II. Astr. 6. 363.
Κίστηρις I. Jud. Voc. 4. 86.
κίτιον I. Jud. Voc. 7. 91.
κιττὸς II. Q. Hist. 19. 27.
Κλάρ©. ὁ Κλάρος I. D. Deor. XVI. 1. 244. Κλάρῳ ἢ Διδύμοις II. Alex. 29. 236.
κλεῖν. ὅπως κλείοις III. Diss. cum Hes. 1. 240.
κλέμμια Φιλίππε I. Prom. 3. 27.
κλέ© δὲ μυθων I. Halc. 8. 183.
κλεπτικός. τὸ γὰρ τ κλεπτικὸς ἄπαγε I. Prom. 7. 35.
κλέπτω I. Prom. 3. 187. ἔκλεπτεν II. Amor. 36. 437. ἔκλεπτε νόον III. Epigr. Omiss. 691. ἢ ὦ©ξ τε γὰρ ἂν ἐκλέπτομεν; I. Prom. 7. 35.
Κλέων Προμηθεὺς I. Prom. 2. 26. Κλέων — πρῶτος χείρας πρόθηκεν I. pro Lapsi. 3. 727.
κλῆρ©. τ κλῆρον ὁ σφίσι ἐληρημένος βόσκου I. D. Mort. V. 2. 346.
κλίμαξ. κλίμακα II. Amor. 53. 456.
κλίνη. κλίνας ἀργυρόποδας I. Cat. 16. 638.
κλισίαι. εἰς ἃ II. Amor. 12. 410.
κλισιάδες. μόλις τὰς κλισιάδας ὑπερβαίνων I. Nigr. 18. 57.
κλοκὴ I. Prom. 18. 201.
κλύζω. ἔκλυσε v. not. III. Philopat. 6. 592.
κλῦσμα II. Alex. 44. 250. & 251.
Κλωθώ. ἴσγε ὦ Κλωθοῖ I. Cont. 14. 510.
κναφεῖον I. Jud. Voc. 4. 86.
κνέφ. κνήσαι τὸ ὄς II. Bis Acc. 1. 791.
κνήμη. κνήμῃ γαστρὶ III. Philopat. 3. 588.
κνιστάω. κνιστᾶν ἀγυιὰς I. Prom. 19. 202.
ὁ Κόθερν© II. Amor. 50. 454.
κοινολογούμενος πρὸς τὸ ὄς III. Calumn. 2. 128.
κοινὸς F. Br. καινὸς I. Tim. 22. 132. τὸ κοινὸν quod vulgo, dicitur I. Somn. 3. 5. διὰ τῆ κοινοῦ βοηθησούσης III. Mort. Per. 13. 336. κοινῷ ὀνύματι I. Nigr. 22. 61. τ κοινὸν ἁπάντων θεὸν III. Calumn. 17. 149. κοινεγοῦνται III. Mort. Per. 13. 338.
κοινωνέω I. D. Deor. I. 2. 205.
κολακεύω II. Q. Hist. 40. 53.
κόλαξ. κύνες ἢ κόλακες — κόλακες ἢ θεοῖς ἐχθροὶ &c. I. Nigr. 22. 60. Γναθωνίδης ὁ κόλαξ I. Tim. 45. 159. ὃν ἅττε κόλαξ θωπεύων. ib. ἐξωλέστεροι οἱ κόλακες I. Nigr. 23. 61.
κόλακ©. κολάκους ἐμπήξας I. D. Deor. VII. 4. 222. & 223.
κολλάομαι II. Asin. 9. 576.
κολοκύνθη. ὑγιέστερος κολοκύνθης I. Jud. Voc. 10. 96.
Κολοσσὸς Ῥοδίων II. Q. Hist. 23. 32. Κολοσσοῦ Ῥοδίου II. 1. Ver. Hist. 18. 84.
ἐς Κολοφῶνα II. Bis Acc. 1. 792.
κόλπ©. ἐν μέσοις τ κόλποις I. Jud. Voc. 8. 93. κόλπου II. Alex. 39. 246.
Κολυττεὺς I. Tim. 7. 113. ib. 50. 163.
κομῶσι, τρυφῶσι. τὸ γὰρ ἐ ἐπὶ τῆ τρυφᾶν λέγεται ἢ γαυροῦσθαι ἐ μέγα φρονεῖν alias κομᾶν, κόμιν ἔχειν. κομεῖν, ἐπιμελεῖσθαι I. Nigr. 1. 39. ἐκόμα III. Fug. 28. 380. ἐκόμα δὲ ἤδη III. Mort. Per. 15. 340.
κόμη I. Sacr. 15. 538. κόμη ἀνασεσυρμένη II. Jup. Trag. 30. 677. κόμιν ἔχειν de Cynico III. Cyn. 1. 538.
κομήτης I. D. Deor. II. 2. 207. τ καλὸν κομήτου pulcrum comatum ib. V. 5. 215.
κομίζω. κομίσας ducens, II. Asin. 31. 600.
κομμωτικὰ ἐργαστήρια II. Bis Acc. 28. 826.
κομμωτὴς τ δυστυχῆ I. Merc. Cond. 32. 690.
κομμωτικὸς II. Q. Hist. 40. 53.
κόνδυλ©. κονδύλοις ἐστρίψαν I. Prom. 10. 193.
κονίζω. κακοσιμένοις I. Tim. 45. 158.
κόνις. πάντα μία ἐμοῦ κόνις I. D. Mort. I. 3. 334.
κόν© barba, II. Lex. 5. 328.
κοντὸς I. D. Mort. XXVII. 3. 440.
κοπταφόρ© III. Adv. Ind. 5. 104.
κόπτω. ἔκοπτον τὴν θύραν II. Icar. 22. 777.
κόρα ἔχουσα ἦθος ἀδαμάντινον III. Tragop. p. 656.
κόραξ I. Nec. 11. 472. κόρακι ἐ λύκοις ὦ©φαγίτης ἐ κόλαξι I. Tim. 8. 114.
Κόρδαξ II. Salt. 22. 281.
κόρη ἔνοπλ© I. D. Deor. VIII. 1. 225.
Κόρινθος. ἐν Κορίνθῳ κατὰ τὸ κρήνιον I. D. Mort. I. 1. 329.
κορκορυγμὸς III. Philopat. 3. 588.
Κόροιβος III. Philops. 3. 32.
κοροπλάθος I. Prom. 1. 24. & 25.
Κόρσα I. Jud. Voc. 4. 86.
κορυβαντιᾶν I. Tim. 26. 140.
Κορύβας. φίλος Κορυβαντις I. Tim. 41. 153. μὴ κολούσῃ τοὺς Κορυβαντας I. D. Deor. XII. 1. 234.
κορύζα. τ κορύζης ἔπαυσεν αὐτὸν III. Adv. Ind. 21. 117. κορύζῃ III. Mort. Per. 2. 326.
κορώνη. τίνες δὲ κορώναι Menag. scribit χαλκόδακες III. Mort. Per. 41. 361.
κορωνὶς. ἐκ τοῦ Κορωνίδος II. Alex. 14. 222.
κοσκινηδὸν I. Tim. 3. 105.
κόσκινον. κοσκίνῳ μαντευόμενος II. Alex. 9. 217.
κοσμίου. ἀλλὰ κοσμιῶ ἐ τοῦτο I. D. Deor. VIII. 1. 226.
κόσμιος τὴν ἀναβολὴν I. Somn. 6. 9. κόσμιον ἄνδρα ἢ σώφρονα II. Bis Acc. 17. 813.
κόσυφος. ἐν τούτῳ δὲ φασι τῷ ὄρει (Κυλλήνῃ) τοὺς κοττύφους λευκοὺς γίγνεσθ — ὑπαίθριος χειμῶνα διάγειν, κόψυχος· ὅτιπερ ἐστι κόσσυφος — κόψυχος, ἐπὶ ὀρείων. κόσσυφος ἐπὶ ἰχθύων I. Jud. Voc. 8. 93.
κόττανος III. Philopat. 17. 604.
κυρὰ ἐν χρῷ I. Herm. 18. 757.
κυράλιον I. pro merc. Cond. 1. 708.
κυρεῖον. ἐπὶ κυρείων II. Q. Hist. 24. 32.
Κυρῆτες. καθάπερ τὰ Κυρήτων βίλη χρίεται — ἄλλα δὲ Κούρητές γε περὶ πρύλιν ἀρχήσαντο τευχεα περιλήγοντες — οἱ δὲ Κούρητες ἔνοπλοι ἐν τῷ ἄντρῳ τὸ βριφος φυλάσσοντες τοῖς δόρασι τὰς ἀσπίδας σαυίσσουσιν — τούτους δὲ ὀνομάζουσι Κούρητας νέους τινὰς ἐνόπλιον κίνησιν μιστ' ὀρχήσεως ἀποδιδόντας, προσκτησάμενοι μῦθον τ περὶ τ τῆ Διὸς γενέσεως I. Nigr. 37. 78.
κυρίας I. Vit. Auct. 20. 558.
κυρίδιος I. Halc. 1. 178.
Κυχλὶς Meretricis nomen III. Meret. XV. 322.
κράζω I. Tim. 11. 119. κέκραγα II. Icar. 31. 788. ὑστέρησον κεκραγότα II. Demon. 48. 391.
κράνειον I. D. Mort. I. 1. 329. κρανεῖον II. Q. Hist. 3. 5. κρανίον I. Tim. 48. 161. II. Q. Hist. 63. 69. σὺ κατάξας Ἀφλύσιε τὸ κρανίον I. D. Mort. XXII. 1. 423. & 424.
κρατὴρ. δευτέρου κρατῆρος I. Pisc. 39. 608. εἰς τ κρατῆρα II. Bis Acc. 34. 834.

κρά-

κράτος. τοιούτου κράτους III. Philopat. 29. 618.
κρίας. ἀριθμῷ παραλαβὼν τὰς κρίας I. Herm. 11. 750.
κρεπίδ- II. Q. Hist. 15. 21.
κρήνη. περὶ κρήνην ἰοειδῆ II. Salt. 24. 282.
κρηπίς. τ' κρηπίδος τὸ εὐρυθμον II. Q. Hist. 27. 35. & 36.
Κρής. ὑπὸ τ' Κρητῶν I. Tim. 6. 113.
Κρήτη. λέγεσι τὴν Κρήτην ἄσγουον εἶναι θηρίων ὀλεθρίων I. Nigr. 37. 79. Κρήτην καλέουσι III. Philopat. 9. 594.
κρικατὸς I. Nigr. 2. 40.
κριοπρόσωπ- I. Sacr. 14. 536.
κρίσις. ἡ κρίσις III. Dem. Enc. 10. 498. ἐπιτρέπει τὴν κρίσιν III. Char. 10. 624.
κριτήριον II. Bis Acc. 25. 823.
Κροῖσ- III. Philopat. 5. 591. τ' Κροίσου υἱὸν ὀξυπεσώτερον II. pro Imag. 20. 500.
κροκόδιλος I. D. Mort. I. 2. 332. I. Sacr. 14. 536.
κρόκος al. κρότος malunt I. Nigr. 31. 72.
κροκωτὸς II. Q. Hist. 10. 15.
Κροισίδης. βυθὶν Κροισίδῃ III. Epigr. 34. 686.
Κρόνιος II. Q. Hist. 21. 29. Λευκιανὸς Κρονίῳ III. Mort. Per. 1. 325.
Κρόνος I. Tim. 4. 106. ὦ Κρόνε σοὶ τίθυται III. Saturn. 1. 385. Κρόνους ἀποδιῖξαι I. Nigr. 3. 41.
κροτέω. τ' μὲ πυόντων ἑνέων δὲ κροτούντων I. Nigr. 31. 72. κροτοῦντες πρὸς αὐλὸν ἢ κιθάρην II. 2. Ver. Hist. 5. 108.
κρότος al. κρόκος malunt I. Nigr. 31. 72. κρότων. τ' ἀμφὶ κρότωπα I. Vit. Auct. 6. 546.
κρούομαι. ὑπὸ κρούμασι II. Salt. 2. 267.
κρούω I. Jud. Voc. 10. 95. κρούειν τὸ πτερὸν I. Nigr. 8. 46. & 47. αἱ λοιπαὶ πρύμναι κρουσάμβοι II. 1. Ver. Hist. 42. 103.
κρύπτω. κέκρυπτο II. pro Imag. 3. 485.
κτάομαι. ὅτοι τὰ χρήματ' ἰδία κέκτηνται βροτοὶ I. Nigr. 26. 66. τὴν κεκτημένην II. Asin. 11. 580. καί μοι τοῖς κεκτημένοις &c. ib. 27. 596.
κτείνω I. Pisc. 3. 573. κτείνομεν II. 2. Ver. Hist. 44. 137.
κτῆμά τε — ἢ ἀγώνισμα II. Q. Hist. 42. 55.
Κτησίβι- III. Macrob. 22. 224.
κτυπέω. ἡσυχίαν ὦ ἀγγελίας τοῖς κτυποῦσι II. Salt. 63. 302.
κύαμ- I. D. Mort. XX. 3. 415. τῇ τ' κυάμων σπορᾷ I. Prom. 1. 24.
Κύβελα. ὁ Ἱππώναξ Κύβηλιν τὴν Ῥέαν λέγει ὦ δὲ τὸ εὐ Κυβέλα πόλει Φρυγίας τιμᾶ — κυβέλεια, πόλις Ἰωνίας. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ· Ἡρωδιανὸς δὲ Κυβέλῳ φησὶ πόλιν Φοινίκης. ἔστι ἡ Κύβελα Φρυγίας I. Jud. Voc. 7. 90.
κύβελ- I. Jud. Voc. 7. 90.
κύβ-. ἀναρρίψομεν τ' κύβον I. Harm. 3. 855.
κυδιμὸς I. Nigr. 18. 57.
Κυϊντίλλ- III. Macrob. 1. 208.
κύκλ- II. Salt. 26. 284.
Κύκλωψ. Κυκλώπων θανάτῳ I. Sacr. 4. 529.
κύκνος I. D. Deor. II. 1. 206. φιλικότερον τ' κύκνων I. Tim. 47. 161.
κύλιξ. ἐπὶ τῇ κύλικι I. Tim. 55. 171. μεγάλῳ τὴν κύλικα ib. 54. 170.
Κυλλάραβις I. pro merc. Cond. 11. 719.
Κυλλήν- III. Epigr. 26. 683.
κυματωγὴ I. Herm. 84. 829. I. Tim. 56. 174.
κυματώδης. ἐπὶ τὴν κυματώδη I. Herm. 84. 828. f.
κυμβαλίζω. ἐκυμβάλισέ τε III. Calumn. 16. 147.
κύμβαλος. σὺν αὐλοῖς ἢ κυμβάλοις III. Cronos. 12. 395.

κυμβάλοις κροτοῦντα II. Alex. 9. 217.
κυνηγετέω. κυνηγετήσοντα II. Jup. Conf. 12. 636.
Κυνοσουρία II. Icar. 18. 772. & 773.
Κύπρ- τὸ γένος II. Dem. 3. 375.
κυρσεύω I. Vit. Auct. 22. 562.
κύριος. τὸ κυριώτερον ἀντὶ κτηλικοῦ I. Prom. 7. 35. ὅπερ σαι κυριώταλον sc. μέρος I. Somn. 10. 14. Platonici dicebant τὸ κυριώταλον ἐ ἡγεμονικώταλον ἀνθρώπου μέρος εἶναι τὴν ψυχὴν ib. 10. 15.
Κύρ-. ἐδόκει θεῖον εἶναι, ἢ σαφῶς ὑποχωρῆσαι τ' ποταμὸν Κύρῳ ὡς βασιλεύσοντι I. Jud. Voc. 11. 97. Κῦρον αὐτὸν ὄντα ib.
κύρτ- I. Merc. Cond. 3. 655.
κῦτ- II. 1. Ver. Hist. 31. 95. τῦ κότυς μὴ γένοιτος I. Tim. 18. 129.
κύφωνα III. Pseudol. 17. 176.
κυψελόδυσος II. Lex. 1. 318.
κύω. osculor. κῦσαι II. Alex. 55. 259.
κύων I. Pisc. 48. 615. κύων ὁ φάτνη I. Tim. 14. 123. ὕδη ἢ κύων III. Adv. Ind. 25. 121. κύπα πλάτανον I. Vit. Auct. 16. 556. ὡς κάρχαρον ἔλυσας κύνα II. Salt. 4. 268. ἀναξῆσαι τοὺς κύνας — ὁ δὲ Φρουρὸς κύων ἔνομα Κύπαρος — φύλακες Ἡφαίστου κύνες I. Tim. 4. 107.
κώδων I. Merc. Cond. 24. 681. ὁ κώδων ἤχησε ib. 31. 690.
κώκυτος. εἶτ' ἀντίμολπον ἦκεν ὀλολυγῆς μίγαν κώκυτον I. Somn. 4. 7.
κωμᾳδῆς II. Amor. 54. 458.
κωμικὸς I. Prom. 2. 26. II. Jup. Trag. 53. 700. κωμικὸν θρυφορήμενον II. Q. Hist. 4. 5. τοῖς κωμικοῖς θρυφορήμασι II. Icar. 9. 760.
κωμῳδία I. Prom. 5. 30. μήτε κωμῳδίαν ἀγωνίζεσθ- III. Ner. 9. 641.
κωμῳδὸς II. Gymn. 22. 904.
κωφὸς. ἢ κωφοῦ σιωπέοντα II. Salt. 62. 300.

Λ.

Λαγχάνω. μικρὸν δ' ὕπνου λαχὼν I. Somn. 17. 22. Ὅμηρος φύσεως λαχὼν θεσζούσης ib. 2. 5.
λαγώς. ἢ λαγὼς III. Nav. 23. 363. λαγὼς ὑπὸ πάντων θηρεύεται, ἢ θηρίου, ἢ ὄρνιθος, ἢ ἀνθρώπου I. Som. 9. 13.
λαΐνος I. Pisc. 5. 575.
λακισὸς I. Pisc. 2. 572.
λακτίζω. λακτίζοντα εἰς τ' ἀέρα I. Herm. 33. 773.
λαλέω. λαλέοντος II. Salt. 62. 300.
λάλος I. Cont. 1. 490. λάλος τρόπις II. Salt. 52. 298. λαλίσεσαι III. Rhet. Pr. 23. 24.
λαμβάνω I. Prom. 7. 190. τὰ παιδύμματα λαμβάνει τ' ἡλικίας καιρὸν, I. Somn. 1. 2. ἰδίαν φωνὴν λαμβάνειν I. Prom. 5. 31. λαμβάνεταί μου II. Asin. 23. 591. τῇ ῥάβδῳ λαμβάνονται — τῷ πυρετῷ λαμβάνεσθ- — οἱ ὑπὸ τ' δαιμονίων λαμβανόμενοι I. Nigr. 37. 80. ὁ μέσῳ λαφθεὶς III. Calumn. 12. 142.
Λάμπις. ὁ δὲ Λάμπις δ' ἔφατο Μυτίου I. D. Mort. XXVII. 7. 442.
λανθάνω. ὥστε ἐλελήθειτε δίδυμοι ὄντες I. D. Mort. XVI. 4. 404. εἶτ' ἔλαθον ἄφνω I. Merc. Cond. 7. 662. εἴ γε δεῖ λαθεῖν αὐτὸν I. Nigr. 1. 37. λῆσειν ἠλπισας I. Pisc. 48. 616. λελησθότως furtim II. Amor. 13. 411.
λάρος I. Merc. Cond. 3. 657. λάρου βίον ἁλῶσαι I. Somn. 9. 13. εἴληπται (κίχφος) εἰς παροιμίαν ἐπὶ τ' ἀλογίστων ἀνδρῶν ἢ ἀτόπων· καλεῖται δὲ κοινῶς λάρος — λάρους τοὺς

εὐήθεις φαμὲν ἔτω δὲ ϵ κίπφους — λάῳου βίου ζῆν I. Tim. 12. 121. οἱ λάροι I. D. Mar. III. 1. 295.
λάσι⊙. ὁ λάσιος ὦν τοῦ σκελοῦ II. Bis Acc. 9. 800.
λατρεύω I. Nigr. 15. 54.
λέγω I. Jud. Voc. 1. 82. ἔλεγεν v. notas III. Nav. 5. 251. τί ὃν ἄν τις λέγοι; I. D. Mort. XXVII. 9. 444. ταυτὶ λέγειν I. Jud. Voc. 7. 91. τί ἂν λεγοίμην; I. D. Deor. XXIII. 1. 273. λεγειν λόγως II. Par. 5. 843. μηδὲν ὑγιὲς λέγειν I. D. Mort. XXVIII. 3. 447. ἅπασα τ. νὸς λέγοντος I. Herm 80. 824. τοῦτο λέγοντες ἐμὲ II. Par. 2. 839. ϰ̓ μὴ λιγοδίας ἀτριϰῆ III. Ocyp. p. 664. λεγεται Διοϋσιον III. Adv. Ind. 15. 112.
λειμὼν I. Nec. 11. 470. ἐπιδιϰύνται τὰ ἄνθη τὰ αὐτοῦ, ϰ̓ τὸ ἔαρ τῶ πτερῶν ὥσπερ αὐτὸν προϰαλοῦντος τῶ λειμῶνος εἰς τὴν ἄμιλλαν I. Nigr. 13. 52.
λειπόνεως qui navem deserit I. Cont. 1. 487.
λειριόεις III. Herc. 4. 84.
λεϰιθόπωλις II. Lex. 3. 323.
λέξις πολιτιϰὴ II. Q. Hist. 43. 57. λέξεων lege λεπτῶν dicit *Solan.* II. Lex. 24. 348.
Λεξ Φάνης II. Lex. 1. 316. & 317.
λεοντὴ. ὑπὸ τῆ λεοντῆ III. Philopf. 5. 34.
λέπ.δ⊙. οἱ περὶ λέπιδον II. Alex. 25. 233.
λεσβάζω III. Pfeudol. 28. 184.
Λεσβῶναξ II. Sat. 69. 305.
λευϰός. τὴν λευϰὴν παρὰ σοῦ μοι ἐνεχθῆναι I. pro merc. Cond. 15. 724. Ἅττου ἦν λευϰους ϰόμας &c. III. Epigr. Omiſſ. 689.
λέων ϰρόϰῃ δεθεὶς I. Merc. Cond. 30. 688. & 689. λέων τριέσπερ⊙ vocatur Hercules I. Somn. 17. 21.
Λεωπίδας III. Rhet. Pr. 18. 20.
λημᾶν I. Tim. 2. 104.
λημωνία. τὴν λημωνίαν II. Imag. 4. 462.
λῆμων⊙. ϲὺ τῆ λήμωνι σύπεϲιν I. D. Deor. XV. 3. 242.
λῆρος I. Herm. 81. 826.
λῆξις II. Amor. 22. 422.
λῆρ⊙. ϰ̓ λῆρον ϲὸν ὀλίγον, ϰ̓ ὕθλως &c. I. D. Mort. X. 8. 369. λῆροι ϰ̓ φλύαφοι I. Somn. 7. 10.
λῃϛὴς I. D. Mort. XII. 4. 386.
Λητὼ. Λητοῦς ὠδῖνας II. Salt. 38. 290.
Λιβανίτις III. Adv. Ind. 3. 100. & 101.
Λίβυες I. D. Mort. XIV. 5. 398.
λιθογλύπτης I. Somn. 12. 18.
λιθοϰόπ⊙. I. Somn. 12. 18.
λιθοξό⊙. ἀγαθὰ πορίζῃ λιθοξόος γενόμενος I. Somn. 2. 3.
λίθ⊙. ἀλληλιμμένος II. Alex. 30. 238. λίθοι τῶ λεπτοῦς ib. 21. 228. & 229. λίθοι ἐποίησας II. Imag. 3. 461. λίθοι ὑποβαδίζουσιν III. Ep. Sat. 5. 388. & 389.
λιθοτομία I. Merc. Cond. 35. 695.
λιθουργιϰὴ. ἁρις⊙ τὴν λιθουργιϰὴν I. Somn. 12. 18.
λιθουργὸς I. Somn. 12. 18.
λιμὴν I. Nec. 9. 469. λίμνη mare I. Cont. 6. 498. ἐπὶ τῆ λίμνη ἑσὼς I. D. Mort. XVII. 1. 406.
λῖνον I. Tim. 22. 132.
λιπαρὴς II. Q. Hist. 1. 1. ϰ̓ τὸ λιπαρὲς I. Herm. 24. 762.
λιπαρὸς II. Amor. 3. 400. λιπαρὸν III. Macrob. 9. 213. αἱ λιπαραὶ III. Dem. Enc. 10. 498. vide notas. λιπαροῦς II. Amor. 13. 411.
λίπ⊙. ϲὰ λίπας αὐγεία II. Alex. 22. 230.
λίποσμος. λίποσιτο III. Dea Syr. 19. 467.
λιχανὸς I. Tim. 54. 170.
λιχνεία. ὅ, τι περ λιχνείας ϵ ἀπληϛίας ὄφλ⊙ I. Tim. 55. 171.
λογίζομαι I. Cont. 18. 515. εἰ πρὸς τελέχισιν τις λογίζοιτο III. Nav. 13. 256. τὸ γὰρ ἴσον τι ϵ λελογισμένον αὐτοῖς μάλιϛα τοῖς φοβεροῖς ἔχειν I. Nigr. 1. 38.
λόγι⊙ I. pro merc. Cond. 2. 709.
λογισμὸς. ἐμπειρία λογισμὸν φέρουϲα, θρασύνεϲθαι ἤπειϲε εἰκῆ I. Nigr. 1. 38. τῶ λογισμῶν μηδέπω &c. II. Amor. 23. 423.
λόγ⊙. ὡς ὁ ϰοινὸς λόγος I. Somn. 3. 5. λόγ⊙ ἀποδίδοται II. Abd. 8. 166. παλαιὸς ἀνθρώποις μεμάθηται λόγ⊙ I. Halc. 1. 177. τῶ λόγω II. Q. Hiſt. 13. 19. τὸ τῶ λόγω quod proverbio jactatur I. Prom. 9. 192. λόγου τυγχάνειν ib. 6. 33. λόγω εἰρηϰῆ, ἐπαινέϲῃ, ἐ τυχῶ ib. λόγῳ μὲ I. Harm. 3. 855. ϲὺ ἄνευ λόγου III. Macrob. 29. 229. ἐν ὕδει λόγῳ τιθέναι II. Jup. Trag. 20. 665. δίϰῃ τ̓ λόγου I. Scyth. 10. 869. ϰ̓ πολὺ πρότερον τ̓ λόγων III. Rhet. Pr. 25. 27. ϰατὰ λόγον II. Aſin. 10. 578. ϰατὰ τ̓ χαίρω λόγον I. Vit. Auct. 27. 568. & 569. λόγους πολλοὺς ϵ θαυμαϲίους II. Bis Acc. 27. 824. & 825. ϰ̓ τοὺς λόγους ἐποιεῖτο I. Piſc. 32. 601.
λοιδορέω. λοιδορεῖϑαί ϲοι II. Gall. 15. 725. λοιδορῶϲι τοῖς II. Icar. 30. 787.
λοιπός. λοιπὸν δὴ ϵ ἀληθέϛατον I. Merc. Cond. 7. 661. λοιπὸν II. Aſin. 20. 588.
Λουϰιανὸς II. 2. Ver. Hiſt. 28. 125. Λουϰιανοῦ Κρονίῳ III. Mort. Per. 1. 325. Λουϰιανοῦ Σαμοσατέως Διάλογοι I. Somn. 1. 1. Λουϰιανὸς Νιγρίνῳ ὦ πράτιϛε I. Nigr. 1. 37.
Λούϰι⊙ II. Aſin. 1. 566.
λούω. λουομένοις τιϲὶ παρειϲᾶναι I. Nigr. 22. 61. λουόμεθα II. 1. Ver. Hiſt. 34. 98. λουτάρῳ II. Gall. 7. 713.
λύγδῃ ϰλαίειν I. Somn. 4. 7.
λυγίζω III. Tragop. p. 651.
Λυγϰεὺς I. Tim. 25. 138. ὑπὲρ τ̓ Λυγϰέως I. Herm. 20. 759.
Λυδία. ἐν Λυδίᾳ πεν I. D. Mort. XVII. 1. 406.
Λύδι⊙. ὑπέϱριϰόν τι τ̓ Λυδίων III. Meret. XV. 322.
Λυδὸς. ἐπίῃ Λυδοῖς I. Cont. 12. 506.
λύζω. ἀπηγον αὐτὸν λύζοντα μειλιχῦ. I. Somn. 4. 7.
Λυϰῶ⊙ I. Herm. 48. 789. Λυϰῶ⊙ ϵ Θεόμνη⊙ II. Amor. 1. 396.
λύϰ⊙. τοὺς μωϊϰοὺς τ̓ λύϰων III. Ep. Sat. 34. 413.
Λύϰουργ⊙ II. Aſtr. 25. 371.
Λυϰίφρων II. Lex. 25. 350.
Λυπαρὴς I. Tim. 3. 106.
Λυπάη vide notas III. Pſeudol. 16. 174.
λυπέω. λυπεῖς ὦ Ἥρα &c. I. D. Deor. V. 5. 216. λυποῦνται γὰρ ϰ̓ μιϰρᾶς ϲτρεβλοῖς I. D. Mort. II. 1. 336.
λυπρὸς. τὸ λυπρὸν III. Tragop. p. 645.
Λύϲανδρ⊙ I. D. Mort. XIV. 4. 397.
Λυϲίμαχ⊙ I. Jud. Voc. 7. 91. Λυϲιμάχῳ II. Icar. 15. 768.
Λυϲιων II. Tox. 12. 518. & 519.
λύϲις. ὡς ἀπὶ μιϰρᾶς λύϲεως II. Amor. 34. 435.
λυττᾷν III. Philopf. 40. 64.
λύχνος. τ̓ λύχνον ϵ τὴν ϰλίνην I. Cat. 27. 648.
λύω. λύϲαντο χρησμοὺς II. Alex. 51. 256.
λωτὸς I. Nigr. 3. 42. ib. 38. 80.

M.

Μὰ ἢ τ' Ἄιδην II. Tox. 38. 546. & 547. μὰ Δί' II. Icar. 14. 767. μὰ Δία nequaquam I. D. Mort. XX. 6. 420.
μαγάδιον I. D. Deor. VII. 4. 223.
μαγγανεύω I. D. Deor. II. 1. 206.
μάγγαν I. Prom. 10. 193. μαγγάνων II. Salt. 29. 286.
μάγγανον II. Alin. 4. 572. κατὰ μάγγανον II. Alex. 21. 229.
μάζω I. Tim. 56. 173.
μάθημα. ὃ πρὸ ὁδοῦ σοι γένοιτ' ἂν ἐς τὰ μαθήματα I. Herm. 1. 739.
μαθηματίειν III. Philopat. 25. 614.
μαθητὴς γελῶντος — μαθητὴς I. Vit. Auct. 19. 558.
Μαιάνδριον I. Nec. 16. 478.
μαινίδας II. Icar. 27. 784.
μαίνομαι. εἰ μάμμης I. D. Deor. VIII. 1. 224.
Μαιονίη ἡ ἀρχαία III. Trugop. p. 662.
μαιόμαι. μαιωσταί σε I. D. Deor. VIII. 1. 225.
Μακεδὼν I. D. Mort. XII. 3. 385.
μάκελα. ἐστί τις μακέλα τετυλάμβον ἔνθεν χεῖρας I. Somn. 6. 9.
Μακίτις II. Alex. 6. 214.
μακρὰ οἰμώζειν II. Gall. 23. 736.
μακρὰ χαίρειν II. Jup. Trag. 32. 680. idque frequens. sed & μακρὰν χαίρειν quidam, an recte? vid. Bis Acc. 22. Mort. Per. 32. & Deor. Conc. 9.
μακρὰ λέγειν an μακρὰν I. Tim. 37. 149.
μακράν. σὸν εἰς μακρὰν I. Tim. 55. 172. ac saepe.
Μακρόβιοι III. Macrob. 1. 208.
μάλα δικαίως II. Tyr. 12. 150.
μάλβαξ II. Alex. 25. 234.
Μαλέα, τὴ Μαλέαν III. Nav. 9. 254.
μάλη. ὑπὸ μάλης ἔχει I. D. Mort. X. 9. 373.
μαλθακὸς II. 1. Ver. Hist. 25. 91.
μᾶλλον δὲ κ) αὐτῶν εἰκόνων II. pro Imag. 19. 499. μάλιστα I. Nigr. 24. 64. ὅτι μάλιστα I. D. Mort. XV. 2. 400. ἐν μάλιστα σὸν ἂν δύναιτό τις συνιέναι, τί ποτὲ φρονεῖ — μάλιστα, ἀντὶ τῦ ἀκριβῶς ὁ Θουκυδίδης λαμβάνει — σαθρὸς μάλιστα τεσσαράκοντα I. Jud. Voc. 4. 87. ὅμοια τὰ μάλιστα I. Somn. 2. 3. νόμος ἐν τοῖς μάλιστα φυλαττόμβον ib. τ' ἄνδρα τὸ τοῖς μάλιστα ib. εἶδος ὅμοια τοῖσι μάλιστα ib. 4.
Μαλλὸς II. Alex. 29. 237.
Μανδράβυλλον I. Merc. Cond. 21. 677.
μανδραγόρας. ὑπὸ μανδραγόρα καθεύδεις — ἀλλ' ἐδὲ ἀνεγερθῆναι δυνάμεθα, ἀλλὰ μανδραγόραν πεπακόσι, — οἷον ὑπὸ μανδραγόρα κατεύδοντας — ὥσπερ ὁ μανδραγόρας τοὺς ἀνθρώπους κοιμίζει I. Tim. 2. 103. & 104.
μανθάνω ὑπ' ἐκείνου I. D. Mar. II. 4. 293. μεμάθηκά σοι II. Abdic. 24. 180. μάθοι an μάθοις I. Herm. 61. 802. ἔστω μάθης ib. 13. 753.
μανία, εἰγε ἐλπὶς II. Q. Hist. 5. 7. τὴν μανίαν II. Par. 2. 838.
μανικὸς. μανικὸν βλέπων I. Somn. 7. 9.
Μανναῖον III. Meret. VI. 292.
μαντείας III. Calumn. 17. 148.
μάντις ὢν I. Prom. 20. 202. οἱ μάντεις, εἴτε ἀπὸ τ' ἄστρων &c. I. D. Mort. XI. 1. 376. πρὶν ἂν δὴ ὦ θεοὶ μαντῶν ἀκοῦσαι II. Astr. 23. 371.
Μαραθὼν. Μαραθῶνι κ) Σαλαμῖνι III. Dem. Enc. 36. 518. αὐτῷ Μαραθῶνι II. Jup. Trag. 32. 678.
Μαργίτης I. Herm. 17. 755. & 756.
μαρτυρ. τὸν παῖδα ἐκάλεσαμεν μάρτυρα I. Jud. Voc. 10. 95. Masculinum termin. feminino generi junctam in τελείοις ἀρχαῖς v. III. Macrob. 9. 213.
Μασσαγέτας III. Macrob. 17. 219. & 220.
μασιγόω I. Pisc. 2. 571. II. Salt. 83. 314. ὁ μαστιξὰς II. pro Imag. 24. 504.
μαστιξὶ. ἀφ' πληγῶν κ) μαστίγων περιφλῦ I. Nigr. 27. 67. μαστίγων III. Mort. Per. 28. 351.
μαστὸς. οἱ μαστοὶ ἀπεστάκησαν I. D. Mort. XXVIII. 2. 446. τ' μαστῶν III. Meret. XII. 312.
μαστιάζω II. de Luct. 16. 928.
μάτην ἢν &c. I. D. Mort. XXII. 1. 424.
ματὴρ γε ὖσα I. D. Mar. XIV. 4. 324.
Ματταλία I. Jud. Voc. 7. 91.
μαχαιρίδιον θυτικὸν I. Pisc. 45. 618.
μαχαιροποιὸς I. Somn. 12. 16. ἐπεκαλεῖτο δὲ μαχαιροποιὸς ib.
μάχη. τοὺς ὑπὸ τῇ μάχῃ III. Macrob. 17. 220.
μάχομαι I. Jud. Voc. 4. 86. I. Tim. 9. 117.
μέγαθος III. Dea Syr. 28. 473.
Μεγακλῆς I. Tim. 22. 134.
μεγαλαυχίαν I. D. Mar. XIV. 4. 324.
μεγαλαργίαν III. Calumn. 17. 148.
ὁ μεγαλοφωνότατος τ' ποιητῶν III. Musc. Enc. 5. 94.
μεγαλοφροσύνας II. Bis Acc. 28. 826.
Μεγαπένθης I. Catap. 8. 629.
Μεγαρικὸς III. D. Meret. XV. 323.
Μέγαρον. ἐν Μέγαροις III. Conv. 41. 447.
μέγας. μέγα τι λέγειν — τόδ' ἓν μέγα λέγω — ἐγὼ μὲ τ' θάνατον αὐτὸ μέγαν τε κ) καλὸν γιγονέναι — μέγα τι ἡμῖν ἐγένετο ἔτ & similia, I. Nigr. 1. 39. jungi aliquando μέγα & θαυμαστὸν pluribus vide ib. τὶ μέγα III. Mort. Per. 25. 349. τὸ μεῖζον majorem partem, I. Prom. 7. 190. μεῖζον — συνεργασίαν II. Abd. 16. 172.
μέγεθος. κ) τῦ μεγέθους τ' λόγου I. Zeux. 5. 842. τὸ μέγεθος κολοσσαῖος II. Imag. 17. 477. μέγεθος etiam dici de re parva, vid. ad II. Gymn. 13. 890. & 891. τὰ μεγέθη ib.
μειδιᾶν I. Tim. 57. 175.
μειδιήσω. μειδιᾳσήσομαι III. de Domo 14. 198.
μειδύσκω I. Nigr. 6. 43.
μεθύειν. μεθύων ὑπὸ τ' λόγων — ὥρατι μεθυσκόμβον — μεθύων ὑπὸ φιλοτιμίας I. Nigr. 6. 43. μεθύων ὠδῆς I. Herm. 60. 801.
μειρακιεύομαι. μειρακιεύῃ πρὸς τὸ χρεών I. D. Mort. XXVII. 9. 444.
μειράκιον I. Prom. 7. 190. μειράκιον Ἀστύριον I. D. Deor. XI. 1. 231. μειράκια ἀραῖα I. Merc. Cond. 16. 671.
μελαγχολᾶν I. Tim. 8. 115.
μέλας. μέλαινα II. Alex. 12. 220.
μελαγχλαίνιον. τὴν Αἰγυπτίαν μελαγχλαίνιον ὖσαν I. Somn. 2. 3.
Μελίαγρον II. Salt. 50. 296.
μέλει. κύδιστος αὐτῷ μέλλει I. D. Mort. XXII. 3. 425. ἔμελλεν αὐτῷ II. Q. Hist. 29. 40.
μέλον al. μέλλον I. Nigr. 9. 48.
μελετᾶω I. Prom. 5. 189.
μέλι II. 1. Ver. Hist. 24. 89. μέλι ἄπυρον III. Nav. 232. 263. θεῖε μέλιτ I. Halc. 7. 182. κ) τὸ γλυκίον μέλιτ II. Imag. 13. 471.
μελίζω. ἐμέλισας I. D. Mort. XXIX. 1. 448.

μελίκρατον I. Nec. 9. 467.
Μελιταῖος I. Merc. Cond. 34. 693.
Μελιτίδης II. Amor. 53. 455.
μέλιττα. μέλιτταν σοφὴν I. Halc. 7. 182.
μελιττοτρεφὴς I. Jud. Voc. 8. 93.
μέλω. ὅτω ἔμελεν I. Harm. 3. 854. ἐμέλησας al. male ἐμίλησας al. ἐμέλισας I. D. Mort. XXIX. 1. 448. μελλήσας II. Abd. 5. 163.
μέλος. τὸ μελῶν ποιητὴς III. Macrob. 26. 227. μέλη ὅτων κατισκευασμένα III. Ner. 6. 640. τὸ ἐν αὐταῖς μελῶν II. Dem. 12. 380.
μελῳδὸς I. Halc. 8. 184.
Μέμφιτα ἠχοῦντα III. Philopf. 33. 60.
Μεμφίτης ἀνὴρ III. Philopf. 34. 61.
μέμφομαι ὁπόσοι σοφοὶ II. Attr. 1. 361. μέμφετο τὸ ταύξειν τὴν δημιουργὸν θεὸν I. Nigr. 32. 74.
μεμψίμοιρος I. Tim. 55. 170.
μὲν δὴ I. Herm. 43. 784. ἃ μὲν, ἃ δὲ III. Rhet. Pr. 15. 15. ἔστι μὲν III. Muſc. Enc. 1. 92. ταῦτα μὲν σοι v. notam III. Mort. Per. 31. 352.
τοῖς Μενελάου μηροῖς II. Imag. 8. 466.
Μένιππος. vide omnino notas I. Nec. 1. 455. I. D. Mort. I. 328. I. Pisc. 26. 596.
μένω. ὃν ἐκείνη γε ἔμεινεν II. Q. Hiſt. 15. 22. μείνασαν al. μεῖσαν I. D. Deor. X. 2. 231.
μεριζόμενον πένητος II. Salt. 58. 299.
μέρος. τὸ ἐμὸν μέρος — ὅσον εἰς τὸ μέρος τῶν βεβοήθηκα — ὅτε τὸ ἑαυτοῦ μέρος ἀυξήσειαν τὴν πόλιν ὠφελοσκευάζω I. Nigr. 8. 48. μέρος πολίτου II. Alex. 4. 211. ἐν μέρει I. D. Mort. XII. 1. 381. ἐν τῷ μέρει I. Tim. 8. 115. II. Gymn. 19. 898. III. Muſc. Enc. 12. 98.
μεσημβρία III. Mort. Per. 36. 357.
μεσίτης II. Amor. 47. 450.
μεσόλευκος II. Alex. 14. 218.
μεσονύκτιος II. 2. Ver. Hiſt. 40. 133.
Μεσορὶ menſis Aegyptius. III. Philopat. 22. 610.
μίσθος. τὸν μίσθον II. Abd. 29. 184.
μισὸς I. Prom. 14. 196. μεσαὶ δὲ ἀγοραὶ, φασὶ, καὶ λιμένες ἢ τὰ εὐρύχωρα τῶν πόλεων τῶν καθέκαστα ἐξηγεμένων I. Nigr. 16. 54.
μετά. μετὰ τὸν θεὸν II. Phal. alt. 8. 205. bis. μεθ' ἡμῶν εἶπετο III. Nav. 1. 247.
μεταβουλεύομαι I. Prom. 7. 37.
μεταγινώσκω. ὅτου λέγεται μεταγνῶναι III. Caluran. 4. 130. μεταγνοὺς τὴν τομὴν III. Ner. 4. 638.
μεταδιαιτάω I. D. Mort. XII. 3. 383.
μεταίχμιον II. Jup. Trag. 28. 674.
μεταλλεύειν ὅλον τὸν Σίπυλον II. Imag. 1. 459.
μεταλαμβάνω I. Nigr. 24. 64.
μεταμανθάνω I. Herm. 84. 829. II. Lex. 23. 347.
Μεταπειρα I. Prom. 1. 24.
μεταξὺ προῶν I. Herm. 1. 739. μεταξὺ λόγων II. Bis Acc. 8. 800. ἀλλὰ μεταξὺ I. Tim. 29. 143. I. D. Deor. XX. 5. 256.
μεταπείθω II. Dem. 31. 386.
μεταρσιόω. ὅπως μεταρσιοῦν ἐξαδυνατῶσι I. Somn. 13. 19.
μετατίθημι. κἀπεῖλε δὲ ἡμᾶς μετατίθησι &c. III. Cyn. 18. 548. & 549. μετέθηκεν II. Q. Hiſt. 24. 33.
μετέχω, μέτεισι καὶ τιμωρήσει I. D. Mar. X. 2. 315. μέτεισιν II. Alex. 10. 217.
μετιδνόω I. Nec. 16. 478.
μετίσχομαι, μεθελεύσομαι III. Nav. 38. 273.
μετίσχω. ἐν τῷ μεθαχεῖν videnda omnino eſt nota I. D. Mort. XXVI. 1. 435. μετέχουσιν Geſn. vult μετίσχουσι II. Par. 3. 840.
μετεωρολέσχης I. Prom. 6. 32. II. Icar. 5. 756.
μετέωρος ἐπίσκοπος I. Nigr. 18. 57. μετέωροι πάντες. II. Jup. Trag. 4. 646.
μετεωροφέναξ I. Prom. 6. 32.
μετοικέω I. D. Mort. II. 1. 336.
μετοικίζω. τὸ Κρότωνος καὶ Ῥέας εἰς τὴν γῆν ὑπὸ Φειδίᾳ μεθιστορούμενον I. Somn. 8. 11.
μετοπομάζω. μετοπομασθεὶς I. Tim. 22. 135.
μετρίως. τῇ γαστρὶ μετροῦντες τὴν εὐδαιμονίαν — τὸ εὐδαίμονα γαστρὶ μετροῦσι — τῷ ἀργυρίῳ πάντα μετρεῖν I. Nigr. 15. 54.
μέτριον ἐπέχω πᾶσι τούτοις II. Q. Hiſt. 50. 60. μέτρον εὐδαιμονίας τὰς τῆς γαστρὸς ἡδονὰς τιθέμενοι — πάντων μέτρον ἄνθρωπος I. Nigr. 15. 54. πρὸς τὸ μέτρον II. pro Imag. 17. 49. παρεμετρῆς τῇ οἰκείᾳ μέτρῳ ib. 21. 502. μέτρα ἀναλωκὰς II. Q. Hiſt. 28. 36. ὅτι ἐπὶ τῷ μέτρῳ βέβηκα II. Bis Acc. 33. 833.
μέτωπον. ὅτῳ τὸ μετώπου ἐπῆρκεν I. D. Mort. X. 9. 373.
μέχρι I. Jud. Voc. 7. 91.
μὴ I. Herm. 48. 788. μὴ φύσει v. not. III. Ner. 6. 640. ἃ μὴ ἐπισάμενα II. Phal. alt. 6. 203. μὴ προξενήσῃς III. Dea Syr. 18. 165. μὴ δῶς &c. III. Pſeudol. 16. 175. ἀλλὰ μὴ κατίσθη III. Conv. 15. 429.
μηδεμοῦ III. Rhet. Pr. 18. 21.
μηδαμῶς I. Piſc. 17. 588.
μηδὲ ἀκέστριον III. Calumn. 13. 142. & 143. μηδὲ πόπανα II. Phal. alt. 12. 206.
Μηδία I. D. Mort. XXVIII. 2. 445.
μηδείς. ἄχρις ἂν ἢ μηδὲν &c. I. Herm. 53. 794. μηδὲν I. Piſc. 42. 611. τὸ μηδὲν ὢν I. Merc. Cond. 16. 671. μηδὲν ὃν τὸ τῆ ἐρχησοῦ πρᾶγμα II. Salt. 63. 301. μηδένα in L. ἴσως μηδένι III. Nav. 43. 276.
εἰς μήκιστόν τε καὶ λιπαρὸν &c. III. Macrob. 9. 213.
μῆλον. μῆλα τὰ ἱερὰ τῆ θεοῦ II. Gymn. 9. 888. μῆλα ἀποδιδυμία II. Tox. 13. 520.
ἀ Μὴν II. Jup. Trag. 8. 650.
μήνις II. 2. Ver. Hiſt. 20. 117.
μηρίον. τοσαῦτά σοι μηρία ταύρων τε καὶ αἰγῶν ἔκαυσα. — ἀλλὰ τοῖς σωζομένοις μηρία καίομεν ταύρων ἢ αἰγῶν I. Tim. 9. 116.
μηνύω. μηνύσω πάνυ ἀναγκαῖον I. D. Deor. I. 1. 205.
μητρός. ἐν τῷ μητρῷ I. D. Deor. IX. 1. 228. τῷ μητρῷ εἶχον II. Aſin. 24. 593. μητρὸς τε τῶν II. Amor. 54. 457. & 458.
μήτε. μηθ' ὑπὸ I. Cat. 15. 638. μήτε τις &c. II. Jup. Trag. 6. 648.
μητὴρ. τάχα τὸ μητρός ἐστιν αὐτοῦ ſubaud. ἰμάτιον I. Nigr. 13. 53. μητρὸς ἀκεστρίας III. Rhet. Pr. 24. 25.
μητραλοίας. μητραλοίᾳ υἱός III. Deor. Conc. 12. 533. & 534.
μητρυιὰ I. D. Mar. IX. 1. 310. & 311.
μηχανάομαι. μεμηχάνητο II. Gall. 3. 706.
μηχανὴ ἑβδομὰς τῇ Ἀφυγείᾳ I. Piſc. 4. 573. μηχανὴ μεταβάλλεσθαι II. Abd. 10. 167.
μηχανικὸς III. Hipp. 2. 68.
μιαίνομαι. III. Pſeudol. 25. 182.
μιαρὸς I. Tim. 53. 169. I. Cat. 12. 634.
μίγνυμι. πάντα μιγνύναι τῇ θεᾷ καὶ ἀνθρώπῳ σῶμα. I. Prom. 1. 25.

μικρὸς I. Tim. 53. 169. μικροῦ δεῖν I. Jud. Voc. 10. 95. ὃ γὰρ μικρὸν ἦν Σόλων ἐπαινῶν I. Scyth. 8. 868. κατὰ μικρὸν ἀποκρίνασθαι II. Bis Acc. 20. 816.
μικροψυχία I. Prom. 9. 192.
Μινύας. ὁ Μινύαν μόνον II. Alex. 2. 209.
μίξις ἁρμονίας I. Prom. 5. 30. τῆς ἀστιλγεστάτης ὕλης μίξεως III. Philopat. 11. 596.
μισθὸς I. Nigr. 25. 64. I. Merc. Cond. 1. 651. ib. 20. 676. μισθὸς τῶν χρησμῶν I. Cont. 11. 503. μισθοῦ ἀκούομεν τὰ σαθρὰ τῶν ὑποδημάτων I. Nec. 17. 481. ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ III. Philopſ. 16. 44.
μισθοφορὰ II. Eun. 3. 352.
Μισόδημος I. Somn. 2. 3.
μίτρα I. D. Deor. II. 2. 207. μίτρας τὴν κόμην ἀναδεδεμένος III. Bacch. 2. 76.
μνᾶ. ὧν δὲ μναῖ, ὧν δὲ ἡμιτάλαντον I. Tim. 57. 174.
μνάομαι. μέμνηστο] ὁρα σύνταξιν τοῦ μέμνησο I. Nigr. 9. 48.
μνημονεύω I. Prom. 8. 192. I. D. Deor. IV. 4. 211.
μόγις I. Jud. Voc. 4. 86. μόγις Fl. μόλις II. Bis Acc. 15. 809.
μοῖρα I. pro merc. Cond. 8. 716. τὰ δὲ τῆς μοιρῶν III. Philopat. 14. 599. δύο μοίρας I. Tim. 50. 164.
μοιχεύω I. Prom. 16. 199.
μολυβδεῖν II. Alex. 25. 233.
μολύβδινος II. Alex. 25. 232. & 233. μολυβδίνας II. Gymn. 27. 908. & 909.
μονάγριον. ὦ μονάγρια ποιεῖται τὰς ἀφετηρίας I. Nigr. 28. 57.
μονομαχία. αὐτὸ γιγνόμενον τὸ ἔργον ἐμοὶ ἔδοξε I. D. Deor. XVII. 2. 246.
μόνος. μόνη I. D. Mar. VI. 3. 305. τοῦτο μόνον ὅτι I. Cont. 11. 504. αὐτὸ μόνον I. Herm. 45. 787.
Monoſyllaba plura conjuncta vide ad II. Par. 21. 855. ib. 28. 857.
μονοχίτων III. Cron. 11. 394.
μονῳδία II. Q. Hiſt. 1. 2.
μόνωσις. μόνωσιν ἀγαπᾷ I. Nigr. 28. 57.
Μορμὼ III. Philopſ. 2. 31.
μορφή. μορφῆς εὖ ἠκούσας II. Imag. 11. 469. πολλαὶ μορφαὶ III. Tragop. p. 663.
μόρφνος II. Alex. 51. 256. & 257.
Μοῦσα. χρυσαμπύκων ἐς δίφρον Μοίσας ἔβαινον I. Somn. 15. 20. αἱ δὲ μοῦσαι I. D. Deor. XIX. 2. 250.
μουσικὴ ἁφὴ I. Harm. 1. 852. μουσικὴν II. Par. 1. 837.
μουσικὸς. μουσικῶν τοῦτο δὴς &c. III. Adv. Ind. 21. 116. & 117.
μουσομήτωρ I. Jud. Voc. 5. 88.
Μυσῶν III. Ner. 1. 636. & 637.
μοχλὸς. ἀποξύσας τὸ μοχλὸν I. D. Mar. II. 2. 292. & 293.
Μυγδόνιος I. Sacr. 10. 534.
μυδᾶν I. D. Mort. XIV. 5. 398.
μυεῖσθαι σὺν ῥυθμῷ II. Salt. 15. 276.
μυθεύω. παλαιὸς ἀνθρώποις μεμυθεύσθαι λόγος I. Halc. 1. 177.
μῦθος I. Halc. 8. 183. μῦθος Βιβυὸς II. Salt. 21. 278. τὸ Ὕδρας μύθου II. Gymn. 35. 916. μύθου ἀντὶ μύθου ἄμεινον II. Imag. 12. 470. μύθοις ὅμοια II. Tox. 56. 561.
μυκτὴρ I. Prom. 1. 24.
μύκων. πάντα μιᾷ μύκωνος I. D. Mort. I. 3. 334.
μυλὼν. τὸν μυλῶνα I. Tim. 23. 136.
μυριὰς. μυριάδες ἑπτὰ II. Q. Hiſt. 20. 29.
μύριος I. Piſc. 42. 610. μύριαι II. Eun. 3. 352. μυρίας παρθένους III. Philopat. 9. 594.
μύρμηξ ἢ κάμηλος III. Ep. Sat. 19. 402.
μυρρίνη I. Jud. Voc. 9. 95. I. Merc. Cond. 34. 692. μυρρίνη F. G. conjicit μυρίκη III. Adv. Ind. 3. 101.
Μυρτιον I. D. Mort. XXVII. 7. 442.
μύρτον. μύρτα ἡ Ἀφροδίτη II. Icar. 27. 784.
μυρτὰ I. Halc. 8. 184.
μῦς. μυῶν ἀγέλας II. Jup. Trag. 8. 650. μυῶν πλῆθος II. Gall. 24. 739. & 740.
μυσιλάομαι II. Lex. 5. 329.
μυχὸς I. Merc. Cond. 3. 655.
μῶν. ἐμοιγὲ μὴν I. Scyth. 8. 868. εἰ μύοντες βαδίζοιεν III. Ep. Sat. 35. 414.
Μῶμος I. Nigr. 32. 74. ὥσπερ ὁ Μῶμος II. 2. Ver. Hiſt. 3. 107.

N.

Ναὶ πάτερ II. Jup. Trag. 1. 642.
νᾶσσα pro νῆσσα, ut Φοινίσσας ἀπὸ νάσσης, & νᾶσος ἡμὴ Θρῄττισσα Τύρος ad I. Jud. Voc. 5. 87.
ναυαγία ἐπὶ τῇ Δειπαλίου ἐγένετο I. Tim. 3. 105.
ναυηγός. ἀπὸ ναυηχῶν III. Epigr. 34. 686.
ναυπηγὸς I. Somn. 12.
ναύπλιος I. Jud. Voc. 5. 88.
ναῦς. εἶτα αἱ χίλιαι νῆες &c. I. D. Mort. XVIII. 2. 408. νηῶν πεντήκοντα ἕωλος hic praeſtat νέων II. Salt. 52. 298.
ναυσολέω II. Lex. 2. 320.
νεβρὸς τὸ λέοντα I. D. Mort. VIII. 1. 358.
Νεῖλος. τὸ Νεῖλον ἀναγέτω I. D. Deor. II. 1. 208. κατὰ τὸ Νεῖλον ἔστον ἤδη μῆνα ἀνεπαπλεύκει II. Tox. 27. 536.
νεκρικὸς. νεκρικοὶ λόγοι I. D. Mort. I. 1. 328.
νεκρικῶς στιλπνοὶ III. Philopſ. 32. 58.
νέκταρ. πρῶτ' τὸ νέκταρ II. Jup. Trag. 13. 655. νέκταρ ἐγχεῖν ἐνίκησεν I. D. Deor. XXIV. 1. 275. ἐπὶ τῷ νέκταρος τετάχθαι ib. IV. 4. 211.
νεκρὸς II. 1. Ver. Hiſt. 22. 87.
Νεκυδμαντία I. Nec. 1. 455.
νεογιλὸς I. Halc. 3. 180.
νεόγονος. τὸ νεόγονον &c. I. Zeux. 6. 844.
νεόπλυτος I. Tim. 7. 113. II. Q. Hiſt. 20. 28. II. Tox. 12. 519.
νέος I. Nec. 1. 456. εὐφυὴς νέος I. Somn. 9. 14. πολλοὶ τῶν νέων I. D. Mort. XX. 5. 417.
νεότμητος III. Adv. Ind. 6. 105.
νεοττεία I. Halc. 2. 178.
νεοττὸς I. Merc. Cond. 26. 684. τετριγότες αἱ νεοττοὶ I. Tim. 21. 132.
νεοχμὸς II. Lex. 1. 318.
Νέφων ὁ &c. III. Ner. 1. 636.
Νέσσος δ' ἐσὺ ἔλαθες ἰὼν III. Mort. Per. 31. 352.
νεῦσαι. κάτω γενευκέναι εἰς τὸ ἔργον I. Somn. 13. 19. τὰς γνώμας αὐτῶν παρατρέπουσι κάτω νενευκυίας ib.
νεφέλη I. Prom. 6. 34. τῆς νεφέλης παιδὸν &c. II. Salt. 42. 293.
νεωλκεῖν. νεωλκήσας, τὸ πορθμεῖον ἀνθέλκουσι ſubducto navigio, naulum exſpecta I. D. Mort. XXII. 2. 424.
νεώτατος I. D. Deor. XXIV. 1. 275.
νεὼς I. Tim. 4. 106.
νεὼς Gujet. vult νεὼ III. Nav. 40. 274. νεὼς δὲ μεγάλης φορτίδος ἴσου II. 1. Ver. Hiſt. 11. 78.

μὴ Δία II. Gall. 11. 718. μὴ Δία vide notam III. Cyn. 11. 545.
μηδυμῶ. Δία δ' οὐκ ἔχε μήδυμος ὕπνος I. Tim. 6. 110.
μηκεθῆς II. Salt. 79. 310.
μήτι. τῷ ὄντι γὰρ μήτι ἔοικεν εἶναι πᾶς ἄνθρωπος, καὶ ὁ πάνυ γέρων I. Halc. 3. 180.
Μνημὼς I. D. Mar. IX. 1. 310. ib. XIV. 1. 321. I. D. Deor. I. 2. 205.
μνησιώτης ἐκεῖνος I. Scyth. 9. 869.
νῆσος I. Cont. 14. 509. τὴν νῆσον τὴν πλατωμένην I. D. Mar. X. 1. 314.
νήφω. νῦν νήφω ἐς σωφρονῶ I. Nigr. 6. 43. νήφε I. Herm. 47. 788.
Νιγρῖνος I. Nigr. 1. 37.
νικᾶσι I. Tim. 50. 163. νικήσας I. Harm. 1. 850. & 851.
Νῶν. ἡ Νὶν μὲ ἀπολωλεν ἤδη I. Cont. 23. 521.
νομαδὶ λίθῳ λιμακοκληρίος III. Hipp. 6. 72.
νομίζω. νομίσατε II. Tyr. 19. 156.
νόμιμος. νομιμον δὲ ἡ προφανὲς ὕδωρ I. D. Mort. XII. 6. 387.
Nominativi rarioris exempla in ἡμεῖς δὲ σὸν αἰτήσομεν vide III. Nav. 15. 258. Nominativum vulgo absolutum dictum in ἀκριβῶς γινώσκων v. III. Conv. 4. 420. & 421. Pro genitivo in παρεκτείνασις vide III. Philopat. 23. 611. Pro accusativo in ἐμπισὼν v. III. Fug. 2. 366. & 367. Pro vocativo in Ἐπίκερ λέγε quaere II. Bis Acc. 20. 816. in Θερσαγόρας vide III. Dem. Enc. 1. 491.
νόμισμα II. Alex. 58. 263. ὥσπερ τὸ νομισμάτων II. Par. 4. 842.
νόμος I. Nigr. 26. 66. τὸν νόμον γαμεῖν I. D. Deor. V. 2. 212. νόμον ἐπιτοίητο II. Alex. 41. 248. κατὰ τοὺς νόμους II. Gall. 14. 722. & 723.
νόος. ἀτενεῖ νόῳ I. Nigr. 4. 43. τῷ νῷ II. Abd. 17. 174. τὸ νοῦν I. D. Mort. I. 2. 333. τὸ νοῦν ἐπίχειν II. Alex. 4. 212.
νοσέω. ἡδὺ νοσεῖν χολάζουσι I. Nigr. 22. 61.
νόσος. νόσῳ ξωόντα II. Lex. 18. 339. vel potius 343.
νοσιμος. ὅπερ ἦν νοσιμώτατος I. Merc. Cond. 39. 699.
νυμφία. ἀπὸ τῆς μεγάλης νυμφίας τρίτη III. Pseud. 7. 168.
νοῦς I. Somn. 4. 7.
νύκτερος ἀηδὼν III. Tragop. p. 647.
νῦν. τὸ νῦν II. Gall. 6. 712. ὡς νῦν γε καὶ σὺ ἤδη ἐλεῷ II. Salt. 2. 271. τὸ δὲ νῦν ἔχον I. Cat. 13. 634.
νύξ. νυκτὸς μὲ ἐξανισάμβοι I. Nigr. 22. 60. νύκτα προειρήκεις III. Mort. Per. 35. 356. τριπλασίαν τὴν νύκτα ποιεῖν I. Somn. 17. 22. αἱ νύκτες id. 21.
νύτυμος II. Jup. Trag. 6. 649.

Ξ.

Ξανθίππη. Ξανθίππη τε καὶ Μυρτοῦ I. Halc. 8. 184.
Ξάνθος I. D. Mar. XI. 1. 316. ὡς Ξάνθου II. Bis Acc. 1. 792.
ξεναγέω I. Cont. 1. 488.
ξενία κελεοῦ II. Salt. 40. 291.
ξενίζω I. Merc. Cond. 24. 681.
ξένιον. ξενίοις ἐργαζόμενος αὐτῷ II. Alex. 31. 238. & 239.
Ξενοκράτης III. Macrob. 20. 222.
ξένος. μὴ τῷ ξένῳ I. Prom. 3. 28.
ξένος. μὰ ξένον προσιόντα I. Vit. Auct. 10. 550.
Ξενοφάνης III. Macrob. 20. 222.
Ξενοφίλου πάντε ἑκατὸν III. Macrob. 18. 221.
Ξενοφῶν I. Somn. 17. 22. II. Q. Hist. 23. 32. Ξενοφῶντι II. Alex. 56. 260.
ξέσις. ξέσιν λίθος I. Somn. 12. 18.
ξίφος. ἐπεὶ οὐδὲ τὸ ξίφος αὐτὸ I. D. Mort. XXX. 2. 451. ξίφη ἐλιφαντόκαπα II. Gall. 26. 742. τοῖς ξίφεσιν ἐτέμνοντο τοὺς πῆχεις II. Asin. 37. 605.
ξόανον. ξόανον δὲ τοῖς μάλιστα ὁμοίως ἔτι ἀρχαῖον I. Somn. 2. 4.
ξῦ I. Jud. Voc. 9. 94.
ξύλον I. Pisc. 1. 570. ὁ τὸ ξύλον I. Cat. 4. 624. τῷ ξύλῳ καθακεκλεισμένῳ II. Tox. 29. 538.
ξυλοχισὶς I. Somn. 12. 18.
ξυμοῶναι. τοῦτο ξυμοῶσιν I. Herm. 67. 808.
ξυμπαραχοῦν I. Pisc. 12. 580.
ξύμπας. ταῦτα μὲ οἱ ξύμπαντες &c. I. Herm. 33. 775.
ξυμπλεῖς καὶ συνδιάτοι ὦν I. Cont. 1. 488.
ξυνάγω. δεῖ σε πολλὴν αὐτὰ ξυναγωγῆν I. Prom. 7. 36.
ξυναγωνίζεσθαι ἐμοὶ II. Jup. Trag. 4. 646.
ξυναμφότερον I. Prom. 5. 31.
ξυναρμος ἡ. λίθων ἰγνάτης καὶ ξυναρμοστὴς I. Somn. 12. 18.
ξυναυλία I. D. Mar. III. 2. 297.
ξυνημι. μηδὲ ξυνεὶς I. Cont. 8. 500.
ξυντιθημι. σφᾶς μὲ ὅταν ξυντιθῶσι I. Herm. 36. 778.
ξυράω I. Sacr. 15. 536. ἐξυρημένον τὴν κεφαλὴν III. Conv. 18. 431. ἐξυρημένοι τὰς κεφαλὰς I. Merc. Cond. 1. 652.
ξύσις exponitur ἔνδυμά τι τραγικὸν I. Nigr. 11. 50.

Ο.

Ὁ δὲ II. Tyr. 8. 146. & 147. ὁ, τι II. Abd. 20. 176. ὅ, τι δοξαν III. Bacch. 5. 79. ὁ pro τὶς — τοῦ τε καὶ ἂν ἐκλεπτομεν; — Ἀρκεῖ καὶ σὺ παντὶ τῷ εἶναι φιλόσοφος. εἰ δὲ ὁ δεκὰς βουλεῖ, τὸ εἶναι, σεαυτὸν φαίνε, καὶ ἱκανὸς ἔσῃ I. Prom. 7. 35. τὸ δὲ καὶ χαλὸν &c. I. D. Deor. XV. 1. 241. τό τε — τὸ πλῆθος I. Herm. 26. 765. τὸ τῆς ἄρκτου Τηλίφα — τῆ τε Πισσίων — τῆ τι ἄλλο γεμώτατον τῆς Νιλίας — τῆ τινος οἰκετικὸν εἶναι — τῆ τινι γναμμον — τῆ τινι πλεστίων — τῆ εἰς γιγάντων I. Nigr. 38. 81. & 82. ὁ δὲ ὀσφὺς &c. II. Asin. 6. 573. τῆς μὲ — τῆς δὲ I. Sacr. 15. 539. ὁ μεῖον τῆς ὠδῆς τοῖς πλήθεσιν II. Dem. 11. 379. pro ὑπὸ τ' ἀνδρὸς correctum ὑπὸ τάνδρὸς II. Tox. 15. 522. τῆ δὲ τῆ I. Somn. 14. 19. τῳ ἄκρῳ II. Q. Hist. 51. 62. τῷ ποτε] ante τί ποτε F. G. I. Halc. 2. 179. τῳ τρόπῳ quomodo I. D. Deor. II. 1. 207. ἀκούειν τὸν λόγον al. τὸ male III. Pseudol. 4. 166. τὸ τοιοῦτον II. de Luct. 2. 922. τὴν τύχην ψυχὴν II. Alex. 34. 241. οἱ δὲ II. Sait. 05. 303. οἱ feminino genere II. Astr. 14. 366. τὴν ἑώαν καὶ οἱ v. notas III. Epist. Sat. 24. 406. τἀυτὰ I. Herm. 59. 799. & 800. ὅτε δὲ τὰ τούτων ποιῆται &c. I. Cont. 18. 515. τῶν II. Tyr. 10. 147. τῆ δὲ τῶν II. 1. Ver. Hist. 2. 70. τῆ εἴκοσι ἡμερῶν v. notas III. Dea Syr. 29. 475. τοὺς αὐτοὺς S. Petitus vult τοσούτους II. Bis Acc. 14. 809. τοὺς αὐλοὺς τοὺς δὲ II. Phal. Pr. 11. 199. καὶ τάδε φασὶ καὶ τάδε I. Pisc. 20. 590.
ὀβολὸς. ὀβολὸν μὴ ἔχων I. D. Mort. XXII. 1. 422. τῆ ὀβολὸν τὸ ῥῆτον II. Icar. 30. 787. τῆ ἑλκ. ζομένων πέντε ὀβολῶν I. Merc. Cond. 11. 667. δύο ὀβολοὺς ib. 38. 697. δὺ ὀβολοὺς II. Alex. 19. 226. πέντε ὀβολοὺς ἐγὼ καταβαλὼν I. D. Mort. IV. 1. 340. 341. & 342.
ὄγμος III. Herc. 1. 82.
ὁδοιπορίαν I. Herm. 2. 742.
ὁδὸς I. Tim. 5. 110. ὁδοῦ παράργον I. Nigr. I. 39. ὁδὸν I. Herm. 46. 787. III. Dea Syr. 9. 456. μπαρὰν ὅτου τὴν ὁδὸν

ὁδὸν &c. I. D. Mar. VI. 2. 302. & 303. ὡς τὴν ὁδὸν τῶ ἀκοντίῳ ὑπελθών I. Nigr 36. 78.

ὀδὰς III. Muſc. Enc. 3. 93. dicitur πρίσθαι, ἰμπρίειν, ἀμπρίειν, ἐμπρύκειν, & συμβρύκειν τοὺς ὀδόντας I. Somn. 14. 19. τοῖς ὀδοῦσι συναρράξαι II. 1. Ver. Hiſt. 30. 94. ὀδοῦσι καὶ ὄνυξι I. D. Mort. XI. 4. 379. συμβρύκειν τοὺς ὀδόντας I. Somn. 14. 19. συμπρίειν & ἰμπρίειν τοὺς ὀδόντας dicitur. ib.

Ὄθρυσαι, Ὀθρυσῶν, βασιλεῖς III. Macrob. 10. 215.

ὀδύρομαι I. pro merc. Cond. 10. 716.

Ὀδυσεὺς ἀπὸ τῆ χειρίας II. Par. 11. 849. Λαερτιάδεω Ὀδυσεῖ III. Tragop. p. 660.

ὅθεν ἂν αὐτὸς III. Philopſ. 16. 44.

ὀθόνη. ἐσαλείφω ταῖς ὀθόναις I. D. Mort. III. 2. 339.

Ὀθρυάδης II. Alex. 27. 236.

Οἰδαλῶ. τὸ Οἰδάλε I. D. Deor. XIV. 1. 238.

οἰκαδὲ pro οἴκοι III. Dem. Enc. 26. 510.

οἰκεῖα II. Aſtr. 6. 363.

οἰκεῖον. οἰκείων II. Jup. Trag. 1. 643.

οἰκέτης. ἐξ οἰκέτε δεσπότεω (πραῦναι) I. Nigr. 20. 58. πρὸς τῆ οἰκετῶν λοκλειόμβος ib. 22. 60. τοὺς ἐπικειμένους τοῖς οἰκέταις — οἰκέταις τέτρασιν ἐπικεκυφότα ib. 34. 76.

οἰκέω. οἰκῶ μὲ &c. I. Vit. Auct. 17. 557.

οἰκημάτιον κάλλιστον δίκνυσι II. Aſin. 3. 570.

οἴκησις Ἀλκμαίωνος II. Salt. 50. 297.

οἰκία. ἡ δὴ οἰκία θυμὸν σὺκ ἔχει I. Nigr. 22. 60. εἶναι ἐξοκαλλοῦς οἰκίας τῷ οἰκοῦντι ib. 23. 62.

Ἀθηνᾶν δὲ οἰκίαν &c. I. Herm. 20. 758.

οἰκίσκος. καὶ ὁ οἰκίσκω III. Dem. Enc. 5. 495.

οἰκοδόμημα I. Herm. 33. 774.

οἰκοθεν πλεύσας I. Herod. 1. 832. πῶλόν μοι ἀφιλεῖν οἰκοθεν ἔδοξεν II. Gymn. 16. 895.

οἶκοι. συγκλεισάμβως οἶκοι τὰ πολλὰ καθαμένει I. Nigr. 18. 57. οἶκοι δίκονται III. Dea Syr. 56. 488.

οἶκος. ἡ οἶκοι ἀνάσσαλοι III. Calumn. 1. 126. μίσθω ἐσίαν τῆ οἶκον II. Amor. 36. 437.

οἰκόσιτος. μηκέτι οἰκόσιτος I. Somn. 1. 2.

οἰκουρέω I. Nigr. 18. 57.

οἶμαι. πρότερον, οἶμαι, χρὴ δὴ I. D. Mort. XXV. 1. 432. οἶμαι deeſt in Edd. II. Gall. 29. 746. οἶμαι δὲ καὶ τῆ &c. I. Nec. 16. 479. φύσει ζηλωτὸς εἶναι I. Nigr. 13. 51. οἶει II. Imag. 2. 460.

οἰμώζω I. D. Mort. I. 2. 333.

Οἰνεύς. ὁ Οἰνέως I. Sacr. 1. 527.

οἰνίζω II. 1. Ver. Hiſt. 9. 76.

οἶνος. οἶνον ῥέοντι ὁμοιότατον II. 1. Ver. Hiſt. 7. 75. τὸ οἶνον αἱ μὲ ἀλόαιαι χρυτίζουσι καὶ κυπαιρώμενοι καὶ κρόκοις ἐφθόνησε — λαμπτῆρων δεῖ τόσων, ὦ Διόκλεις, οἶνου πολλοῦ μύρα, κρόκε I. Nigr. 31. 73. τὸ οἶνον σὺ τοῖς συμποσίοις μὴ κρόκων τε καὶ ἀρωμάτων ἐκχεῖσθαι ib. 72.

οἴομαι ἀκούειν III. Bacch. 5. 78.

οἰόπεζος II. Alex. 23. 231.

οἷος. ἡ οἵη III. Conv. 41. 446. οἷος δὲ ἂν ἦς I. Somn. 9. 14. οἷον II. 1. Ver. Hiſt. 9. 77. οἷόν εἰσιν &c. III. Ep. Sat. 19. 402. οἷον ἐκεῖνα II. Lex. 25. 349. οἷς τὸ ἐρῶντα προσαγαγεῖν III. Char. 8. 623. οἷα I. D. Mar. I. 4. 290. οἷα πρώην I. D. Mort. XV. 1. 399.

οἷός. σὺκ οἷός τε I. Tim. 40. 150.

οἰστεῖν II. Gall. 21. 734.

Οἴτη. ὁ τῆ Οἴτης ἐναυσάμβω — καπέτρεψε τὸ βίον ἀφ' ὧ σὺ Οἴτη πυρᾶς κεκαθαιρόμβω I. Tim. 6. 112. σὺ Οἴτη I. D. Mort. XVI. 5. 404.

οἴχομαι. οἰχήσεταί σε λὸ τὸ ὅτου ἀνακλασάμβος I. Scyth. 11. 871.

Ὀκιλλῶ I. pro Lapſ. 5. 729.

ὀκνῶ. ὄκνου II. Gall. 16. 726. & 727.

ὀκτάπους I. Scyth. 1. 859.

ὄλεθρος. δέχε τὸ ὄλεθρον I. Tim. 34. 146.

ὀλεθρεύω ἄνθρωπος II. Salt. 5. 269. ὀλέθρῳ ἐκείνῳ III. Pſeudol. 18. 177. ὄλεθρος II. Alex. 11. 218.

ὀλιγαρκὴς. τὸ ὀλιγαρκὲς ἐπαινῶν I. Tim. 54. 170.

ὀλίγος. πρὸς ὀλίγον I. Cat. 4. 624. ὀλίγῳ δεῖντα II. Dem. 63. 394. ὀλίγον ib. 66. 396. ὀλίγῳ ὅσον ἡμιςάδιον III. Nav. 17. 260. ὀλίγῳ ἀμφορεῖ II. Amor. 8. 405. & 406. ἐπ' ὀλίγῳ II. Tox. 13. 520. πλουσίῳ ἐν ὀλίγοις I. Somn. 2. 4. πατρὶς εὐδαιμονιζομένη ὃ ζηλωτὴ δικαίως ἐν ὀλίγοις ib. πομπὴν ὀνομάσαν ἐν ὀλίγαις γνωμίναις ib.

ὀλιγοχρόνιος διατρίβης I. Nigr. 26. 66.

ὀλιγορέω II. 2. Ver. Hiſt. 37. 133.

ὄλιθος. τὸ ὄλιθον II. Gymn. 2. 885. ib. 28. 910.

ὀλκὸς I. Herm. 79. 822.

ὄλυμι. ὄλοιο II. Lex. 17. 339. vel potius 343.

ὁλόπληρος II. Amor. 24. 425. II. Aſin. 33. 602.

ὅλος. ὅτως ὅλος I. Herm. 2. 741. τὸ ὅλον I. Tim. 16. 126. ἐνίοτε δὲ τὸ ὅλον I. Prom. 6. 32. ὅλον αἰχί με I. Somn. 6. 9. πρὸ δὲ τῆ ὅλων μεμνῆσθαι I. pro merc. Cond. 15. 722. ὅλας κριθὰς II. Aſin. 28. 597.

Ὀλυμπία I. Tim. 50. 164. τὰ Ὀλύμπια φέρεσθαι II. Icar. 25. 782. τῷ Ὀλύμπια τὰ μεγάλα νενικηκότι I. Harm. 4. 858.

Ὀλυμπιάς. κεχρημένος πρότερον Ὀλυμπιάσι — δρόμου ἀγωνισαμένε Ὀλυμπιάσι — Ὀλυμπιάσι νικήσας παῖδας τάδιον I. Tim. 4. 106.

Ὀλυμπιονίκης I. Somn. 9. 14. I. Herod. 2. 833.

Ὀλύμπιος II. Imag. 17. 476. τὸ Ὀλύμπιον II. Icar. 24. 780.

Ὄλυμπος III. Adv. Ind. 6. 105.

ὅλως I. D. Mar. XI. 1. 317. I. Cat. 11. 632. ὅλως al. ὅλος I. Nigr. 1. 39. ὅλως forſan ὅλος III. Meret. X. 307. ὅλως Ἡρακλῆς III. Herc. 1. 82.

Ὄμαια III. Macrob. 17. 220.

ὄμμα. τὰ δ' ὀμμάτων II. Salt. 78. 310.

Ὅμηρος I. Nigr. 17. 57. I. Jud. Voc. 7. 91. I. Piſc. 3. 572. III. Conv. 25. 436. Ὅμηρος φύσεως λαχὼν θαυμαζούσης I. Somn. 2. 5. Ὅμηρε Ὠδυσεῦ II. 1. Ver. Hiſt. 3. 72. Ὁμήρε ἑδιὲς ἀπήκοος II. Par. 44. 869. τῷ τῆ Ὁμήρε Διὶ ἑοικότα II. Q. Hiſt. 49. 59.

ὁμιλέω. ὁπόσοι ὁμιλεῖν αὐτῷ ἠξίωσαν I. pro merc. Cond. 3. 710. φιλοσοφίᾳ ὁμιληκὼς II. Salt. 2. 266.

ὁμογενὴς I. Merc. Cond. 20. 676.

ὅμοιος I. Somn. 13. 19. I. D. Mort. XXVI. 1. 435. II. Q. Hiſt. 18. 27. σὺκ ἔστι δὲ ὃς εὔξαιτ' ἂν ὅμοιός σοι γενέσθαι I. Somn. 9. 14. καὶ τοῦθ' ὅμοιον ἢ τῷ Ἀντιόχῳ I. Prom. 5. 30. τὸ γὰρ γένος τὸ τῆ Θρᾳκῶν ὁμοιον τοῖς μάλιστα τῷ βαρβαρικοῦ I. Somn. 2. 4. τὰ μὲ δὴ ἄλλα σὺ τῷ ὁμοίῳ ἑπρατίον I. Prom. 1. 25. ὁμοίοις λόγοις — ὁμοίος πολίμοις — ὅμοιον γῆρας — ὁμοίας θάνατος I. Nigr. 1. 39. ὅμοιος I. D. Mort. XIII. 1. 390. ὅμοια τοῖσι πλεῖστοισι I. Somn. 2. 4. ὁμοία τὰ ὁμαλὰ κεῖα I. D. Mort. XXVIII. 1. 444. & 445.

ὁμοίως I. D. Mort. XXVIII. 1. 445. ὁμοίως γνοὺς δὲ καὶ χρήσεσι τῷ πρώτῳ Περσῶν I. Somn. 2. 4.

ὁμολογίαν. εἰ δὲ μὴ ὁμολογεῖτε I. D. Mort. XV. 4. 401. ὁμολογεῖν μηδὲν τὸ ἀνθρώπινον εἶναι βέβαιον I. Nigr. 20. 58. ὁμολογηκὼς τυγχάνω I. Somn. 2. 3.
ὁμόσκιον II. Tox. 51. 556. & 557.
ὁμοτιχῶν I. Prom. 7. 35.
ὁμοτράπεζοι II. Gall. 11. 719.
ὁμοῦ circiter, I. D. Mort. XXVII. 7. 443.
ὁμοχροΐαν II. Q. Hiſt. 50. 60.
Ὀμφάλη. παιόμβλος ὑπὸ τῆ Ὀμφάλης I. D. Deor. XIII. 2. 237.
ὁμώνυμον I. Harm. 1. 850. & 851.
ὄναρ I. Tim. 20. 131. ὄναρ τι III. Macrob. 1. 208. ὄναρ πλατῶν II. Gall. 1. 704. ὑδὲ ὄναρ &c. I. Herm. 2. 740.
ὀνειροπολίαν. ὀνειροπολήσας τὴν δωρεὰν ἀνηγόρθην I. Som. 4. 7.
ὄνειρον, τριέτερον ἂν ἡδέως ἴστι εἶδον τὸ ὄνειρον I. Somn. 17. 21. ὄνειρος θαυματοποιὸς ib. 14. 19. ὀνείρων II. 2. Ver. Hiſt. 34. 129. δῆμον ὀνείρων III. Philopat. 21. 609.
ὄνημι I. Prom. 20. 202. ὕτως ὀνείμην τούτων III. Philopſ. 27. 54.
Ὀνησίκριτον II. Q. Hiſt. 40. 54. III. Macrob. 14. 218. III. Mort. Per. 25. 348.
ὄνομα I. Nigr. 29. 68. ὄνομα ἀοίδιμον I. Cont. 11. 504. διὸ τὸ πτήσιος τὸ ὄνομα III. Soloec. 7. 574. ὄνομα σεμνόταλον & παίδημον III. Rhet. Pr. 1. 1. & 2. τῷ αὐτοῦ (pro αὐτοῦ) ὀνόματι I. Cont. 24. 523. ὁ πρᾶτον ἐπ' ὀνόματι τῶν θεῶν τι. I. Prom. 1. 24. σὺν ὀνόματα II. Aſtr. 4. 362.
ὀνομάζω. ὠνομάκασιν II. Icar. 29. 786. ὀνομαζοὶ II. de Luctu 5. 924.
ὀνομακλήτωρ I. Merc. Cond. 10. 665.
ὄνος σὺ Κύμη I. Piſc. 32. 600. περὶ ὄνε σκιᾶς I. Herm. 71. 813. ἐξ ὄνε ταχυτῆτος II. Aſin. 56. 625. λύρας & ὄνε I. Merc. Cond. 25. 681. ὄνον ἀληθινὸν II. Aſin. 15. 583.
ὄνυξ. τῶν ὀνύχων III. Philopat. 3. 588.
ὀξυδορκίας φάρμακον III. Macrob. 5. 211.
Ὀξυδράκαι I. D. Mort. XIV. 5. 397.
ὀξυργιμία I. Merc. Cond. 19. 674.
ὀξὺς. ἢν μὴ πάνυ ὀξέα I. Merc. Cond. 3. 657. ὀξὺ διδόρκως III. Calumn. 5. 132. ὀξύτερος III. Mort. Per. 21. 345. ὀξύτατα συρίξομαι I. Nigr. 8. 47.
ὀξύχειρ I. D. Deor. VII. 2. 220.
ὅπερ & αὐτὸ τοῦτο II. Abd. 6. 164.
ὀπισθόγραφον I. Vit. Auct. 9. 549.
ὀπισθόδομον I. Tim. 53. 169. τὸ ὀπισθόδομον III. Fugit. 7. 369.
ὁπλῖται. ὁπλίτας πιζοὺς II. Tox. 48. 554. & 555.
ὅπλον I. Tim. 1. 100. σὺν ὅπλοις II. Salt. 8. 272. σὺ ταῖς ὅπλοις I. Herod. 5. 835.
ὁπλοφορῶν III. Epigr. Omiſſ. 691.
ὀπὸς I. Nigr. 37. 79.
ὀπύτερον I. Prom. 11. 194.
ὅπα I. Herod. 3. 834. II. Icar. 9. 759. ὅπα quum, II. pro Imag. 20. 801.
ὀπτάω I. Nec. 14. 475.
ὀπτομαι. κάλλιος ὀφθῆναι — ὀφθῆναι χαρίεντα — αἴσχιος ὀφθῆναι τὴν ὄψιν — εἰσὶ φύσεις ἀνθρώπων πολὺ διαφέρουσαι ὀφθῆναι ἀνθρώπων τὰ περὶ τὴν ἡλικίαν I. Jud. Voc. 6. 89. ὄπωπα III. Dea Syr. 3. 453.
ὀπτὸς II. Lex. 9. 335.
ὀπυίω I. Merc. Cond. 41. 701. II. Gall. 19. 731.
ὅπως II. Tyr. 11. 148. ἢ ὅπως I. Tim. 48. 161. ὅπως εἴ δύναιτο II. Par. 32. 860. ἢ ὅπως ſc. ὁρᾷ I. Prom. 5. 189. ἔχ ὅπως ib. 8. 192.
ὀπωσοῦν II. Q. Hiſt. 7. 8.
ὁράω I. D. Deor. XX. 11. 263. I. D. Mort. XXV. 1. 432. ἄλλως τι ὁρᾷς ib. XV. 3. 400. ὁρᾷς II. pro Imag. 19. 498. ὁρᾷς τὸ ὑψοῦ II. Jup. Trag. 41. 689. μάλα πολλοὺς ἑώρακα I. D. Mort. XX. 5. 418. τὸ Δημοσθένους ὁρᾶν μοι βίον I. Somn. 12. 16. ὁρῶμεν II. 2. Ver. Hiſt. 43. 136. ὁρῶν δὲ πολλοὺς I. Piſc. 31. 598. ἃ μὴ θέμις ὁρᾶν I. Merc. Cond. 29. 688. τῶν ὁρώντων v. notas III. Dem. Enc. 43. 522. καθήκοντες ὁραθῆναι I. Jud. Voc. 6. 89. ὡς ἂν ὑπὸ πάντων ὁρώμενος παρασκευάζῃ I. Nigr. 3. 42. ὁρᾷ τε δεινὰ II. Bis Acc. 1. 793.
ὄργανον. μᾶλλον τὸ ὀργάνιον II. Par. 28. 859.
ὀργή. οἷόν πηλίκαι τοῖς καλοῦσιν ὀργαὶ προσιζάνουσι I. Nigr. 22. 61. τὴν ὀργὴν βυσσοδομεύει III. Calumn. 24. 153. δεξασά τε ἡ Πανὸς ὀργὰς ἤ τινος θεῶν μολεῖν I. Somn. 4. 7. τὰ Ὄργια III. Philopat. 10. 595.
ὀργίζομαι al. ἐργάζομαι I. Prom. 9. 192. ὀργίζεται τὰ τοιαῦτα II. Abd. 1. 159. ὀργίζονται γοῦν ib. 7. 165.
ὀργίλος. ὕτω μὴ ὀργίλος I. Herm. 80. 823. I. Piſc. 14. 586.
ὀρέγω. ὀρίξας I. Tim. 45. 159.
ὀρεινὸς I. Tim. 31. 145.
Ὀρίσας. εἰς τοὺς Ὀρίσας τι III. Ner. 10. 642.
ὀρεσκόμος al. ὀρεσκίμους v. notam III. Conv. 15. 429.
ὀρθῶν. τὸ ὀρθίον II. Bis Acc. 11. 804.
ὀρθὴ. ἐπ' ὀρθῆς III. Dem. Enc. 33. 514.
ὀρίζω. ἡμίρας ἕξας ἐπ' ἄξιας ὁρίζεις I. Nigr. 27. 67.
ὅρκιος I. Tim. 1. 98. ὅρκιον I. Vit. Auct. 4. 543.
ὅρκος μιγίσος III. Calumn. 17. 148.
ὁρμὴ. ὑπὸ μιᾶς τῆ ὁρμῆ II. Q. Hiſt. 2. 4.
ὄρμος. ὄρμοι Cippi, III. Macrob. 14. 218. τῶν ὄρων II. Bis Acc. 28. 826. & 827.
ὄρος. τὰ μιγάλα ὄρη I. D. Mort. XII. 2. 381.
ὀρφὸς. ἀνεφλίγη ὁ ὀρφὸς I. Somn. 9. 14.
ὀρτυξ. ὀρτύγων ἀγῶνας II. Gymn. 37. 918.
ὀρφανὸς. ὀρφανοὺς ἡμᾶς καλαλιτὰν III. Mort. Per. 6. 330.
Ὀρφεύς. Ὀρφέως κάλλιον ὑμνῆσαι μέλος I. Nigr. 23. 61. ἢν δέ ποτε Ὀρφέα ἴδῃς &c. II. Aſtr. 10. 365.
ὀρχηθμὸς II. Salt. 23. 281.
ὀρχηστὴς. τὸ ὀρχηστὴν δεῖ παλαχύθειν ἀπηκριβῶσθαι II. Salt. 81. 311. & 312.
ὀρχηστὺς II. Salt. 23. 282.
ὄρχις. ὄρχεις II. Dem. 12. 381.
ὄρω. ὄρτο ἰς φάος ἀνθρώπους I. Nigr. 9. 49.
ὃς Solan. vult ὡς III. Dipſ. 6. 237. ὃς τις ἢ γένυς — ἔχει II. Tox. 44. 552. ὅ, τι γελᾷη I. Cont. 6. 497. ὅ, τι εὕρηται I. Herm. 67. 809. ὃ γὰρ ἐθ' ὅ, τι &c. II. Imag. 16. 475. οὐκ ἐσιν ὅν, τινα σὺν οἰκεῖον ἡγόμιζε I. Somn. 9. 14. ὧν ἴσμεν ζώων II. pro Imag. 20. 501. ὃς μὴ τὸ τοὺς φίλους ἔχειν &c. I. Merc. Cond. 3. 654. καρπῶν, ἃ II. Amor. 12. 409. κλισίαι εἰς ἃ ib. 410.
ὅσιος. μηδ' ὅσιον οἶμαι I. Herm. 8. 747.
ὅσος I. Nigr. 33. 76. I. pro Lapſ. 12. 735. ὅσον ὑδίκει II. Icar. 22. 777. ὅσον ὑ μικρὸν I. Herod. 8. 838. ὅσῳ II. Phal. Pr. 1. 187. ib. 8. 194. & 195. II. Imag. 17. 476.

ὅσος. ὅσῳ omisso μᾶλλον II. pro Imag. 17. 495. ὅσον ἐδέπω I. Merc. Cond. 31. 690. ἀμύστρηλον ὅσην I. Halc. 6. 182. ὅσοι II. Q. Hist. 9. 12. ὅσοι νόμυμοι II. Jup. Trag. 6. 648. ὅσαι II. Salt. 57. 299. ὅσα II. Gymn. 17. 897. ὅσαγε I. Tim. 52. 168. ὅσας ἴχνηλας III. Ep. Sat. 20. 403.

ὅσπερ. ὅπερ *f.* ὥπερ I. Pisc. 47. 614.

Ὅσρόης II. Q. Hist. 19. 27.

ὅσιον. ὁσᾶ παραβὰς I. Prom. 7. 34. ὁσᾶ καλύψας ἀργίτι δημῷ ib. 3. 187.

ὅσις II. Imag. 3. 461.

ὄσπακον I. pro merc. Cond. 1. 705.

ὀσφραίνομαι. ὀσφρανόμοι τὸ χρυσοῦ I. Tim. 45. 159.

ὅταν σε I. Merc. Cond. 27. 685.

Ὀτάνης ἦν Φαρνάσπεω μὲ παῖς I. Somn. 2. 4.

ὅτε II. Abd. 9. 167.

ὅτι κῇ I. Tim. 28. 141. ὅτι κεν II. Q. Hist. 32. 43. ὅτι μάλιστα I. D. Mort. XV. 2. 400. III. Pseudol. 5. 167. ὅτι μὲν ἔν scr. ὅ, τι μὲν ἔν I. D. Mort. VIII. 1. 359. ὅτιπερ I. Tim. 26. 139. ὅτι χρησίμη III. Meret. IV. 288. ὅτι ὅτως &c. I. D. Mar. XIV. 4. 324.

ὅτος. ἐφ' ὅτῳ I. Zeux. 7. 845.

ὅ γε I. Herm. 33. 775. II. Par. 10. 846. ὅ γε ἦν καλαβὰς II. Asin. 30. 598. & 599. ὅ γε ἀλλ' II. Par. 49. 873. ὅ γε δὲν I. Tim. 7. 113.

ὅ μάλιστα II. Lex. 24. 348. & 349. ὅ μὴ πολὺ II. Tox. 54. 558. ὅ μὴν II. Amor. 37. 438. ὅ μὴν ἀλλὰ II. Dem. 3. 375. ὅ πάνυ τι ἦν ῥᾴδιον I. Nec. 15. 477. ὅ, φησιν II. Abd. 22. 177. Plura vid. in σὸς.

ὁδάμαι II. Astr. 6. 362.

ὁδὶ γε ὁδ' II. Q. Hist. 51. 62. ὁδὶ II. Alex. 34. 242. ὁδὶ ἔν τι I. Vit. Auct. 27. 569. ὁδὶ al. ὅ I. D. Deor. IV. 1. 208. ὁδὶ γε II. Amor. 36. 436. ὁδὶ γε ὁδὶ — ὁδὶ γὰρ ὁδ' ἄκων ὁδὶν ἴθηκεν ὀρθῶς ἴχον — ὁδὶ γε ὁδ' οἱ Θεοὶ φιλοῦσιν ἔτι τοὺς ἀσελγεῖς — ὁδὶ γε ὁδὶ ἐνεδέχετο I. Nigr. 6. 43. & 44. σπεδαῖον μὲ ὁδὶ commentatores volunt ὁδὸν, bene, III. Ep. Sat. 2. 386.

ὁδέποτ' III. Epigr. Omiss. 688.

ὁδεπώποτε II. Dem. 7. 378.

ὁδοῖς I. Vit. Auct. 27. 568. ἐς ὁδὸν δέον frustra, I. Prom. 4. 189. ὁδὸν I. Pisc. 52. 618. ὁδὸν & ὁδῶν II. Par. 3. 840. ὁδὸν ἄλλο &c. II. Jup. Trag. 17. 661. ὁδὸν ὅ μὴ III. Philops. 40. 65. ὡς ὁδὸν ὄφελον III. Conv. 34. 441. ὁδὸν χεῖρον vulgo εἰ χεῖρον III. Cyn. 4. 541. ὁδὸν ἔν ἔτ' αὐτοὶ &c. I. Merc. Cond. 4. 658.

ὁδὸς I. pro merc. Cond. 4. 712. ἔξω τῆ ὁδοῦ ἐσι I. Herm. 77. 820.

σὸκ ἐσι I. Pisc. 3. 572. πρῶτά σε σὸκ ἤθελσαν III. Pseudol. 22. 179. σὸκ ἂν ἐπὶ παίδων II. Amor. 27. 428. σὸκ ἀχρεῖα &c. II. Gymn. 24. 905. σὸκ ἂν δῆτε εἰ μὴ &c. II. Par. 55. 878. σὸκ ἐσιν &c. II. Jup. Trag. 1. 643. ὄχ ὡς v. notas III. Diss. cum Hes. 2. 241. Plura vide in ὅ.

ὅκοῦν ἦδ' &c. I. Scyth. 4. 864.

ὁλαμπφόρῳ πεύκη I. Somn. 17. 21.

ὅλη I. Somn. 3. 6.

ὁλοχύτης I. Somn. 3. 6.

ὅμοιον I. D. Mar. XIII. 2. 320.

ὅμως II. Asin. 39. 608.

ὄνομα. τὸ ὄνομα III. Dea Syr. 1. 451. ὀνόμαθλα ib. 2. 453.

Οὐολόγισῳ II. Q. Hist. 14. 20.

Οὐρανία I. Herm. 73. 815. ὑράνιοι coelicolae II. Icar. 2. 753.

ὑρανός. τὸ μέλι ἐν τῆ ὑρανοῦ III. Fug. 17. 374.

ὕρῳ II. 1. Ver. Hist. 5. 73.

ὗς. ὕτα μιγάλα III. Bacch. 2. 76. ἀποφράτσειν τὰ ὕτα III. Calumn. 30. 159. τὰ ὕτα κηρῆ φραξάμενῳ I. Nigr. 19. 57.

ὕτε τι I. Merc. Cond. 5. 658. ὕτε χίμαιραι III. Epigr. 24. 681.

ὑτὶς I. Cat. 14. 636. ὕτε II. Salt. 85. 315.

ὕτῳ I. Pisc. 32. 600. ὕτῳ ἐκεῖνος I. Somn. 11. 16. ὅτι ὕτος μὲ I. D. Deor. XXVI. 1. 280. εἰ δὴ ὑτός ἐσιν II. Q. Hist. 35. 47. τοῦτο I. Pisc. 24. 594. κὴ τοῦτο I. Scyth. 8. 868. τοῦτο τοῖς vide notas III. Dem. Enc. 37. 518. & 519. κὴ τοῦτό ἐσιν II. Icar. 14. 768. τοῦτο — ἔχον I. Prom. 11. 194. τοῦτο μὲ, τοῦτο δὲ III. Char. 7. 623. τοῦτο ἡμᾶς II. Tox. 37. 545. εἰς τοῦτο F. G. vult τοῦτον, male, III. Char. 18. 628. ταύτη τοι aliqua hujusmodi via I. Nigr. 23. 62. τοῦτον II. Bis Acc. 27. 824. ταύτῃ I. Merc. Cond. 6. 660. ὦ ὗτῳ II. Tyr. 18. 154. πρὸς ταῦτα κὴ τὰ τοιαῦτα II. Alex. 17. 224. τούτοις γε μὴν II. Amor. 21. 421.

ὑτοσὶ II. Eun. 10. 358. ὑτοσὶ μὲ, ὅτι Κίρνοιρός ἐσιν, οἶδα I. D. Mort. XX. 1. 412. & 413.

ὕτω I. Herm. 27. 766. II. Gymn. 16. 894. ὕτω δὴ κὴ I. Prom. 13. 196. ὕτω — ἰμιλλες I. Harm. 3. 854. ὕτω ῥᾷστον II. Tyr. 15. 153. ὕτω καί μοι &c. I. Herm. 55. 794. & 795.

ὕτως I. Tim. 36. 148. I. Herm. 48. 789. ὕτως ὅλῳ ib. 2. 740. ὕτως *f. Br.* vult ὕτῳ I. Tim. 33. 146.

ὑχ ὅπως II. Abd. 18. 175. ὑχ ὡς. vid. ad III. Diss. cum Hes. 2. 241. Plura in ὅ, & σὸκ.

ὄφελῳ. μύγα ὄφελῳ I. Tim. 50. 163.

ὀφθαλμικὸς I. Nigr. 2. 40.

ὀφθαλμός. τὸ πάθῳ τὸ σὺν τᾷ ὀφθαλμῷ I. Nigr. 3. 43. τὸ ὀφθαλμὸν ἐκκεκομμένῳ II. Q. Hist. 38. 50. ὀφθαλμοὶ βασιλίως I. Merc. Cond. 29. 688. ὀφθαλμῶν ὑποδιδυκότων I. Tim. 17. 128. τῶ ὀφθαλμῶν τὸ ὑγρὸν &c. II. Imag. 6. 463. & 464. ὕτα ὀφθαλμῶν ἀπις ότερα II. Q. Hist. 29. 38. ἡ γὰρ ἀσέλγεια κὴ δι' ὕτων κὴ δι' ὀφθαλμῶν κὴ πανταχόθεν εἰσδύεται — ἡ τῶ ἀσέμνων διαμάτων κακία, ἡ λᾷ τῶ αἰσθητηρίων τῶ ὀφθαλμῶν ἐς τ' ἀκοὴς, ὥσπερ λᾷ τινων θυρίδων τ' λῆσιν ἐπεισάγυσι I. Nigr. 16. 54. τοῖς ὀφθαλμοῖς II. Asin. 48. 616. ἐν ὀφθαλμοῖς II. Phal. Pr. 5. 192. II. Alex. 39. 245.

ὀχεῖν. ἐπὶ δὲ τ' ἐλπίδῳ ὀχουμοι ταύτης I. Prom. 6. 32.

ὄχημα II. Demon. 24. 385. ἐπιβαίνειν τῶ ὀχήματῳ I. Somn. 15. 20. Empedoclis Parmenidis aliorumque carmina λόγοι εἰσὶ κεχρημένοι ᾠδῇ ποικίλης, ὥσπερ ὄχημα, τ' ὄγκον, κὴ τὸ μέτρον, ἵνα τὸ πιζὸν λᾷ φύγωσι I. Prom. 6. 32. ἀλλ' ὥσπερ ἐπὶ λαμπροῦ ὀχήματῳ τ' Φήμης πορευόμῳ δίηει τὰ ὄντα I. Somn. 15. 20. κατέδη ἀπὸ τ' μέτρων, ὥσπερ ὀχημάτων ἡ Ἰσορία I. Prom. 6. 32.

ὄχλῳ ἀκολούθων I. Nigr. 13. 51.

ὀψία. περὶ διάλυ ὀψίαν ἐπανασὰς II. Gall. 22. 735.

ὄψις I. D. Mort. XXVII. 3. 439. ἐν ὄψει δὲ πάντων I. Vit. Auct. 10. 550. ἐνδεῖ τὴν ὄψιν I. D. Mar. I. 2. 289.

ὀψοποιὸς I. Nigr. 24. 63.

Π.

Πάθῳ. ἐπὶ τῶ πάθει I. D. Deor. XXV. 3. 280.

ὁ Παιανιεὺς III. Rhet. Pr. 21. 23.

παιδαγωγὸς II. Par. 2. 838.
παιδάριον. τὰ παιδάρια τὰ παρ' ἡμῖν I. Halc. 4. 180.
παιδεία. παιδείας περὶ II. Imag. 16. 475.
παιδεῖα. παιδείαν II. Salt. 23. 281.
παιδεραστεῖν δὲ ἐφείδω &c. II. Amor. 51. 454.
παιδίον. δημοσίᾳ πεπαιδευμένος I. Nigr. 13. 53. τοῖς παιδευομένοις I. Somn. 12. 16.
παιδιὰ. παιδιᾶς II. Amor. 1. 396.
παιδικὰ (τὰ) I. Nigr. 6. 44. οὐ παιδικῶν τίμιος I. Tim. 22. 132.
παιδίον ἰδαῖον I. D. Deor. V. 2. 213. ἀναφέρειν ὥσπερ παιδίᾳ τὰ πεπαυμένα I. Somn. 4. 7. τὰ παιδία παρασηκάμενοι III. Philopf. 5. 33.
παιδισκάριον. ὑπὸ δὲ τῆ τυχόντος παιδισκαρίου I. D. Mort. XXVII. 7. 443.
παιδοποιΐα I. Somn. 17. 22.
παιδότριψ I. Tim. 14. 124. παιδοτρίβας vide notas III. Ep. Sat. 8. 390.
παίζω. ἔπαιζε δὲ ἄρα τι τὸ κήμωνα δαιμόνιον ὃ κὴ τὰ ἄλλα χλιύην ὡς ἐπίπαν τὰ ἀνθρώπεια ϵ παιδιὰν ποιοῦνται I. Nigr. 20. 58. παίζεις ἔχων II. Icar. 24. 780. παίζειν τὰ τῶν ἀνθρώπων I. Nigr. 20. 58.
Παιήων I. D. Deor. XIII. 2. 237.
παῖς I. Sacr. 11. 534. παιδὶ πλησιάζειν II. 2. Ver. Hist. 28. 125. ὦ παῖ II. Salt. 67. 304. ὦ παῖ λέγων I. Herm. 55. 796. γραφίων παῖδες I. Zeux. 5. 843. οἱ Ῥωμαίων παῖδες I. Nigr. 30. 69. οὐ παίδων II. Tox. 27. 536. οὐ παισὶν ἦν I. Nec. 3. 458. & 459. παῖδας ὀπφαίνειν I. Nigr. 3. 41. ἡ παῖς I. D. Mar. IX. 1. 310.
παίω I. Nigr. 27. 67.
Πακάτη. κατὰ τὴν Πακάτην II. Imag. 7. 465.
παλάθη τῶ καρικῶν I. Vit. Auct. 19. 558. παλάθη ἰχάδων I. Pisc. 41. 609.
πάλαι. ἦν τοίνυν πάλαι I. Prom. 12. 194. τῷ πάλαι I. Tim. 32. 145. τῶ πάλαι III. Hipp. 1. 66. πάλαι ῥιζῶν II. Amor. 34. 434. & 435.
παλαισικός. παλαισικὴ I. D. Deor. XX. 14. 264.
Παλαμήδης I. Jud. Voc. 5. 88. I. Nec. 18. 481.
παλιγγενεσία III. Muſc. Enc. 7. 96.
πάλιν τράχ' III. Ocyp. p. 668.
πάλιν T. H. mavult πάλαι I. Cont. 1. 491. κὴ πάλιν II. Alex. 40. 247.
παλλακίδας ϵ τὰς γυναῖκας II. Tox. 39. 548.
παμμιγέθης I. Cont. 20. 517.
πάμπολυς. πάμπολλα al. πάντοθεν I. Somn. 8. 12.
ὁ Πὰν ἐκεῖνος I. D. Deor. IV. 1. 208. τῷ Πανὶ τοῦτο ἀναθεῖναι I. Tim. 42. 154.
Παναθηναῖα I. Merc. Cond. 37. 696.
πανάριος III. Fug. 30. 382.
Πάνδημος III. Rhet. Pr. 1. 1. & 2. πρὸς Πανδήμους III. Pſeudol. 11. 170. & 171. τῷ Πανδήμῳ III. D. Meret. VII. 294. νὴ τὴν Πάνδημον III. Rhet. Pr. 25. 28.
πανήγυρις τῶ Ὀλυμπίων I. Herod. 7. 836.
πανλωβητος II. Tox. 24. 533.
πανοπλία. τὰς πανοπλίας II. Gymn. 32. 912.
πανουργία. οὐ τῇ πανουργίᾳ I. D. Deor. VII. 1. 220.
παντευχία. παντευχίαι σωρηδὸν προσεκομίζοντο — σωρηδὸν μὲν ὁρᾶτον φορμηδὸν — ἁρμαμάξαι ϛοιχηδὸν ὑπὸ μιᾶς ἔψεν I. Tim. 3. 105.
πάντως II. Par. 53. 877.
πάνυ. ὁ πάνυ μορφῆς εὐφυῶς ἔχοντες I. Somn. 2. 4. ὑδὲ πάνυ παρίεμαι II. Q. Hiſt. 4. 5. οὐ τοῖς πάνυ I. Somn. 2. 3.
παπαί, ὦ Ἑρμότιμος &c. I. Herm. 5. 744.
παρὰ I. Scyth. 1. 860. ib. 3. 862. παρ' ἐμοῦ I. Tim. 49. 162. παρ' αὐτοῦ &c. I. Nec. 6. 464. παρὰ αὐτοῦ II. Tox. 32. 540. παρ' αὐτῆς I. Piſc. 11. 579. παρὰ γὰρ ἐμοὶ I. Prom. 3. 28. παρ' ἑκάτερον II. Q. Hiſt. 10. 14. παρ' ὕνα II. Salt. 12. 274. παρὰ τοσοῦτον ἦλθον ἀλῶναι II. 2. Ver. Hiſt. 26. 123. παρὰ τὸ βίου I. Cat. 23. 644. παρ' Αἰγυπτίοισιν III. Dea Syr. 14. 461. ὀμοῖον τῷ παρὰ τοῖς πολλοῖσιν II. Dem. 11. 379. παγκαὶ δύο παρὰ ταῖς &c. II. 2. Ver. Hiſt. 33. 129. παρὰ & περὶ ſaepe confundi vide II. de Luct. 16. 929.
παραβάλλω I. Halc. 7. 182.
παραβλέπω. εἰ μὴ ἐγὼ παραβλέπω Μικίππης ὅλης vid. not. I. Nec. 1. 455.
παραβόλως ἀναρρίπτειν I. Herm. 28. 768.
παιδεύσω. οὐ παραδύσω σε I. Nec. 17. 480.
παραβύω. παραβυόμενος II. Imag. 13. 471.
παραγγέλλω I. Nigr. 34. 77. I. D. Deor. X. 1. 229. παραγγεῖλαι II. 1. Ver. Hiſt. 12. 79.
παράγγελμα I. pro Lapſ. 13. 736.
παραγίγνεσθαι gloſſa videtur II. Bis Acc. 21. 817.
παραγκωνίζομαι I. Piſc. 34. 603.
παράγω. παρῆκται δὲ οὐ τῷ Ἡσιόδῳ I. Somn. 3. 6.
παράδειγμα προθέμενον II. Imag. 17. 477. παράδειγμα προσῆσαι I. Somn. 18. 23.
παρεδωκεν ἱστορίαν II. Amor. 15. 414.
παραθεωρεῖν I. Herod. 8. 838. & 839.
παράθυρον I. Nigr. 31. 74.
παραιτοῦμαι II. Q. Hiſt. 62. 68.
παράκαιρος. ἡ γὰρ παράκαιρος ἡδονὴ τίκτει βλάβην I. Nigr. 31. 73.
παράκεισθαι. παρακείσθαι III. Dea Syr. 6. 454.
παράκλησις. διπλασίαν τὴν παράκλησιν I. Halc. 8. 184.
παρακρούειν I. Cat. 1. 621.
παραλαμβάνω I. Nigr. 26. 66. I. Halc. 7. 182.
παραλείπω. μή τι παρέλιπεν II. Q. Hiſt. 38. 51.
παραμυθοῦμαι I. Prom. 3. 27. παραμυθεῖται τὰς συμφορὰς ib.
παραμοιεῖν II. Abd. 30. 185.
παρανομίαν I. Tim. 45. 159. παρανομήσας III. Mort. Per. 16. 340.
παραμυθεῖν I. Herm. 75. 818.
παραπαιδαγωγία. παραπαιδαγωγῶν ϵ συχνηματίζειν τὴν πολιτείαν — πολλοὺς δὲ κὴ τὸ ῥῆμα παραπαιδαγωγεῖ μὴ ἁμαρτάνειν ἀλλὰ τὸ εὐξελιγκίαν I. Nigr. 12. 51.
παραπαίω II. Salt. 83. 314. δύο πρισεύτα ξυνδιαστάτα τῷ ληρεῖν ϵ παραπαίειν I. Tim. 17. 128.
παραπίμπω I. Nigr. 22. 61. παραπεμπίτωσαν III. Cronoſ. 17. 399. & 400.
παραπλεῖν II. Par. 61. 882.
παραπολὺ I. Herm. 29. 770.
παράπτομαι I. Merc. Cond. 26. 682. & 683.
παραῤῥύειν λάθη III. Diſſ. cum Heſ. 5. 243.
παρασιτία II. Par. 37. 863.
παράσιτος II. Lex. 6. 331.
παρεσκαίομαι. τεθηγμένος παρεσκαυσμένος τοὺς λόγους II. Tox. 11. 517.
παράσυρμα I. Vit. Auct. 21. 561.
παρασύρω. καθάπερ ὑπὸ χειμάῤῥου παρασυρῶσι — ὡς ὑπὸ ῥεύματος παρεσύρησαν I. Nigr. 16. 55.
παρατρίπω. παρατρίψει II. de Luct. 17. 930. & 931.
παραυτίκα. ἡ παραυτίκα χρεία I. Merc. Cond. 1. 653.

παραφέρομαι. παραφερόμενον ὑπὸ θελητοῦ τινος χειμάρρου I. Herm. 86. 830.
παραχαράττω II. Demon. 5. 377.
παρεδρος. θεῷ παρέδρῳ III. Calumn. 17. 149. πάρεδρος II. Phal. Pr. 1. 187. παρεδρεύς Ἀπόλλωνος III. Electr. 4. 89.
παρειμι. τὸ παρὸν ὦ δῆμοι I. Nec. 21. 484. & 485. τοῖς παροῦσιν III. Conv. 24. 436. ἃ πάντα τάλλα παρέντας III. Char. 6. 620.
παρεισπίπτω. παρεισπεσὼν Mſ. παρεὶς πεσὼν I. Jud. Voc. 11. 96. παρεισπεσοῦσαν III. Ep. Sat. 23. 405. & 406.
παρεισφθείρω. παρεισφθείρουσι III. Philopat. 12. 598.
πάρεργον I. Herod. 6. 836. εἰ μή τις ἄρα πάρεργον — τὰ θεῖα ὡς παρέργῳ τίθεται I. Tim. 4. 106.
παρέρχομαι. παρέρχεται εἰς τὸ δῆμον I. Prom. 6. 33. λέγεται δ' ἔν τινι χορηγίᾳ παρελθεῖν ἀκίτης ib. παρελθόντας vide not. III. Char. 19. 630.
παρέχω I. Nigr. 26. 66. παρέχον τότε I. D. Mort. XXVII. 7. 443. τῷ πρώτως παραχόντι τὴν αἰτίαν ib. XXX. 2. 451.
παρθενεύω I. Tim. 13. 123. καθακλείσας παρθενεύοι ib. 17. 127.
Παρθυῖοι III. Macrob. 15. 218.
Παφιανὸς III. Mort. Per. 14. 339.
παρίημι. εἰς τὰ πλήθη παρίων I. Prom. 6. 33. τοῖς κωμῳδοῖς χορηγῶν παριοῦσι ib.
παρίσημι. τὸ δὲ παρισάμβον I. Cont. 13. 507. ὠδῆς στασίμου ἢ ὑποκρίσεως III. Salt. 84. 315.
παρίσωσις I. D. Mort. X. 10. 374.
πάροδος II. Alex. 48. 253. ἐν τῇ παρῴδᾳ I. Nigr. 33. 76. χολῇ δὲ λογογραφῶν σωιχεῖς ἐποιεῖτο τὰς παῴδους I. Prom. 6. 33.
παροιμία. ἐν ταῖς παροιμίαις I. Somn. 3. 5.
παρολισθέω II. Gall. 26. 742.
παροπτέος. ὁ γὰρ παροπτέος III. Philopat. 2. 586.
παῤῥησιάδης I. Piſc. 19. 588.
παῤῥησιάζομαι. παῤῥησιασάμενος πέραν τῆς μετρίας — βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ τοὺς παρὰ (*T. H.* vult legi πέρα) τὴν δέοντος παῤῥησιαζομένους I. Nigr. 30. 72.
παρῳδέω II. Jup. Trag. 14. 657.
παρωθέω I. Piſc. 34. 602.
πᾶς I. Prom. 2. 187. πᾶς θεατὴς II. Amor. 41. 442. ὁ πᾶς ἐτέσι πλοῦτος III. Nav. 26. 264. τῷ παντὸς universi, hoc eſt mundi I. Nigr. 2. 41. παντὸς ἀπῆλθε II. Par. 5. 843. παντὸς μᾶλλον I. Halc. 2. 179. ἐν παντὸς I. Nec. 4. 461. πάσης γὰρ τέχνης II. Par. 13. 851. παντὶ al. Παν I. D. Deor. XVIII. 1. 247. πάντες *Gron.* vult πάνυ τε III. Cron. 18. 400. πάντες οἱ περὶ παιδείαν ἔχοντες III. Macrob. 18. 220. πᾶσαι II. Amor. 19. 420. πάντα Edd. male πάντων I. Herm. 64. 806. πάντα καθαπίπτοντα II. Aſin. 22. 590. πάντων *Fl.* παρόντων melius III. D. Meret. IX. 302. & 303. ἢ πάντων I. Harm. 4. 857. ἢ μία πάντων I. Piſc. 13. 582. & ſeq. ἐπὶ πάντων ἐλθεῖν I. Herm. 64. 806. πασῶν ib. 45. 786. δὶς ἀφ' ἁπασῶν I. Prom. 6. 34. πᾶσιν III. Philopſ. 22. 50. & 51. πάντα ἔκλαε II. Aſin. 22. 588. & 589.
Paſſiva pro activis in nota ad πεποιημένοι vide II. 1. Ver. Hiſt. 35. 98.
πάσσω II. Q. Hiſt. 13. 18.
πάσχω. τί ἂν παθεῖμι; I. Prom. 7. 37. ἐπεπόνθειν II. 1. Ver. Hiſt. 4. 73. τοῖς πεπονθόσι φάσκουσι II. Phal. alt. 6. 202. τί ἂν πάθοις II. Gymn. 37. 918.
πάταγος. ἔξω τοῦ πατάγου τῶν ὀνομάτων I. Tim. 1. 100.
πατὴς I. Prom. 5. 189. πατὴς γῆ — Γαῖος II. Aſin. 55. 622. & 623. εἶκον τῇ τοῦ καίρου ἀκμῇ (melius πάθους) II. Abd. 16. 172. τὸ πατέρα II. Alex. 56. 260. πάθεσιν ἐπιθελεύουσι I. Prom. 16. 199.
παθρικῆς δ' ἀνάγκης II. Abd. 23. 179.
πατρὶς, πατρίδας φέρουσι III. Par. Enc. 1. 229.
πατρῷος I. D. Mort. XII. 3. 383.
πάτταλος. πρὸς πάτταλον II. Dem. 38. 388.
Παῦλος. ὁ δὲ Παῦλος, ἀσπερ ὑπόπτερος γεωργὸς, πᾶσαν χθόνα ἐπέδραμε τὴν οἰκουμένην I. Somn. 15. 20.
Παύσων nomen pr. III. Dem. Enc. 23. 508.
παύω. ὦ, παῦε, παῦε, παυσάλου τῷ καπίῳ I. Nigr. 8. 47. ἔπαυσε I. Scyth. 2. 861. ἐδὴ παυσομένου μου, ἀπέστω; I. D. Mort. II. 2. 336.
παχύδερμος I. Tim. 23. 136.
παχὺς I. Tim. 15. 126. παχὺς τὸν ἰὸν III. de Dipſ. 4. 237.
πίζα III. Tragop. p. 658.
Πειθὼ Περικλέης II. Amor. 29. 430.
πειθώ τις ἐπεκάθιζεν ἐπὶ τοῖς χείλεσι I. Nigr. 7. 46.
πείθω I. D. Deor. XX. 9. 260. πεπάκασι γὰρ III. Mort. Per. 13. 336. ὡς δ' ἐπείσθη I. Somn. 9. 14. ἐπείσθημεν *Solan.* vult ἐσπείσθημεν ſed non opus II. Tox. 55. 560. τὰ μὴ τῆ ξένῃ αὐτὰ πεποιθότα I. Prom. 3. 28.
πεινάω. πεινῶν I. Nigr. 27. 67.
πεῖρα I. Jud. Voc. 3. 85. πείρας ἕνεκα II. Salt. 5. 269.
Πειραιεὺς III. Nav. 14. 258.
πειράω. πειρᾶν ad Venerem ſolicitare I. D. Deor. VI. 1. 217. καθαφρονήσας ἐπειράμην II. Icar. 4. 755.
Πελασγικὸν I. Piſc. 47. 615. II. Bis Acc. 9. 802.
πέλεκυς τῶν ναυπηγικῶν I. D. Mort. X. 9. 370.
Πελλαία II. Alex. 6. 215.
Πέλοψ III. Charid. 7. 622.
πέλτη. πέλτῃ ἢ γέρρῳ I. Herm. 74. 816.
πέμπω. οἱ πέμποντες I. D. Mar. XV. 1. 324. πεμπομένη σωιχῶς II. Tox. 14. 521.
Πενελόπη. τὴν Ἰκαρίου λέγω Πενελόπην I. D. Deor. XXII. 1. 268.
πίνης I. Nec. 14. 475.
πεινθέω. ἔοικε πεινθεῖν I. Vit. Auct. 13. 553.
πένθος ἀληθὲς I. Tim. 22. 135.
πενθεκαίδεκα I. Herm. 48. 790.
πεντήκοντα III. Macrob. 10. 214. πεντήκοντα ἑκατὸν I. Herm. 48. 791. τὸ τῶν πεντήκοντα νέον σόλον II. Salt. 52. 297. & 298.
πέρα τῆς ἐλπίδος I. Merc. Cond. 7. 663. πέρα τοῦ μετρίου II. Salt. 21. 280. III. Rhet. Pr. 10. 11.
πέρας μὲν &c. III. Dem. Enc. 5. 495. πέρας ἐδὲν II. Amor. 17. 417. τὸ πέρας cur in notis ſolicitetur neſcio III. Ocyp. p. 667.
Περδίκκας II. Q. Hiſt. 35. 47.
περὶ τὸ Περιγρίνου τελευτῆς III. Mort. Per. 1. 324. & 325.
Perfecti paſſivi terminationem in ασται v. III. Dea Syr. 42. 482. & 483.
περὶ II. Jup. Trag. 22. 666. εὐτυχίας πέρι I. Herm. 20. 758. περὶ τὸ βιον I. Piſc. 25. 595. περὶ πόδα I. pro merc. Cond. 4. 711. περὶ τοὺς ξένους I. Scyth. 6. 866.
Περίανδρος. ἄνευ Περιάνδρου II. 2. Ver. Hiſt. 17. 114.
περιαχολέω II. Bis Acc. 11. 804.
περιβάλλω I. Herm. 6. 745. περιβαλλομένου — ἢ ἀράμβου I. Zeux. 7. 844. περιβαλλόμενος II. 1. Ver. Hiſt. 30. 94.

περιόλεπτ☞ I. Nigr. 21. 59.
περισσομοδοῦντες σφῆκες II. Bis Acc. 13. 806.
περίχομαι. περιελθὼν I. Nec. 7. 466.
περιωδία II. Lex. 23. 348.
περίχω. περιεχημένου I. Tim. 31. 145.
περιχύνομαι I. D. Mort. XX. 1. 412. I. Cont. 1. 491.
περίχημι. ἐς γιλοῖον περίχυτη τὰς γνώμας II. Q. Hist. 1. 2.
περίχησας πορφύρεόν τι κῦμα I. D. Mar. XIII. 2. 321.
περικαθίζομαι. περικαθιδόντες II. 1. Ver. Hist. 23. 88.
περικείρω. τοὺς πλοκάμους περικειρόμῳ☞ I. Tim. 4. 107.
Περικλείης Ὀλύμπι☞ Ἥραπτ', ἱερόντα, σωτικύκα τὴν Ἑλλάδα. I. Nigr. 7. 46. Περικλῆς I. Jud. Voc. 7. 91.
Περίλα☞ II. Phal. Pr. 11. 198.
περιλιχμάομαι I. Prom. 10. 193.
περιοδ☞. ἰατροῖς παρίχυσιν ἀφορμὰς περιόδων I. Nigr. 22. 61.
περιμένω. ἐλπίδα περιμένυσα III. D. Meret. VI. 293.
περιουσία. ἐκ περιουσίας I. Pisc. 9. 579.
Περίπατ☞. ἐν Περιπάτῳ II. Icar. 21. 776.
περιπέρα I. Zeux. 10. 848. I. Pisc. 51. 618.
περιπέτομαι I. Cont. 22. 519.
περιπίπτω. μὴ περιπίπτῃς σεαυτῷ I. D. Mort. XXVI. 2. 436.
περισπειράω II. Q. Hist. 29. 39. περισπειρᾶδαι III. de Dipl. 6. 238.
περισπουδας☞ I. D. Deor. XX. 14. 264.
περιτέμνω. οἷνας περιταμνέμεν I. Nigr. 9. 49.
περιττός. εἰ περιττά μοι λέγειν ἔοικας II. Amor. 1. 398.
περιχρίει ὑάλῳ II. de Luct. 21. 932. & 933.
Περσεφόνεια ἐπαινῆ I. Nec. 9. 469.
Πέρσης. ὡς Πέρσαις νόμ☞ — Πέρσαι τοὺς βασιλεῖς ἑαυτῶν ὡς θεοὺς προσκυνοῦσι· καὶ οἱ μὲν ἴσοι ἀκόλουθοι καὶ φιλοῦσι, οἱ δὲ ταπεινότεροι τῆ παρειᾶ τὸ μειζόνων μόνον τυγχάνουσι I. Nigr. 21. 59. κατὰ τοὺς Περσῶν τοῦτο ἐς Ἀσσυρίων νόμους I. Sacr. 5. 530.
Περσίδης II. Alex. 11. 218.
πέτομαι. ὃν ἐγὼ μικρὸν ἔμπροσθεν ἀφῆκα πέτεσθ☞ III. Mort. Per. 40. 360.
πέτρα I. Tim. 26. 139. I. Merc. Cond. 5. 660. πέτρας γεωργοῦμεν II. Phal. alt. 8. 204. λευκάδα πέτρῳ III. Philopat. 21. 609.
πεύκη. πεύκησιν ἁλαμηφόροις I. Somn. 17. 21.
πεφυλαγμένη☞ III. Philopsf. 6. 34. & 35.
πηγὴ ἀπώνυμ☞ I. D. Mar. VI. 3. 304. πηγὴν II. Alex. 14. 222.
πηδάλιον. τὸ πηδαλίων II. Tox. 6. 512.
πηλίκ☞. πηλίκον ποτὲ σενάξαιεν III. Dem. Enc. 5. 494.
Πήλιον. εἶτα τὸ Πήλιον ἐπ' αὐτῇ &c. I. Cont. 3. 495.
πηλὸς I. Merc. Cond. 17. 673. πηλὸς ὁ τῆ χυτρίων, καὶ πηλὸς ὁ τῶν κεροπλάθων, καὶ πηλὸς ὁ τῆ πλινθεργῶν I. Prom. 1. 24. ἄδιλο Προμηθεῦ☞, ἄδιλον πηλοῦ ib. 2. 26. ἐν πηλῷ ἤτοί γε &c. II. Gymn. 2. 884. differentiam πηλὸν inter & βόρβορον vide I. Prom. 1. 24.
πηνίκη coma mentita. III. D. Meret. V. 290.
πήρα. ὁ τὴν πήραν ἐξηρτημέν☞ I. Vit. Auct. 7. 547.
πήρη I. Pisc. 1. 570.
πηρόω I. Nigr. 34. 77.
πῆχυς I. D. Deor. XII. 1. 232. πήχεις III. Rhet. Pr. 6. 6. ὅλῳ τῷ πήχει βασιλικῷ I. Cat. 16. 639. πηχέων ἓξ II. 2. Ver. Hist. 37. 132. τῷ αὐτῷ πηχει μετροῦντες II. Q. Hist. 5. 7.
πιθανός. ἐξεπιτηχήσαι πιθανὸν ὄντα τὴν πρᾶξιν ὑπὸ δίνης — πιθανὸς δοκεῖ τοῖς ξυγγράψασιν Ἀλέξανδρος, ὡς ἐ ταῦτα ἂν πράξας &c. I. Tim. 2. 102. II. Jup. Trag. 27. 672. III. Bacch. 2. 77.
πίλ☞ I. Nec. 1. 456. ib. 8. 467.
πινάκιον τὸ ἀπὸ γεωμετρίας χρημάτων I. Nigr. 2. 40.
πιναρός. τὸ ἰσθῆτ☞ τὸ πιναρὸν I. Somn. 8. 11.
Πίνδαρ☞. τῆ Πινδάρῳ II. Icar. 27. 785.
πίνω I. Merc. Cond. 26. 685. εἰ μὴ ἔωθεν ἔπιν III. Calumn. 16. 146. τὰ μύρα πίνοντας I. Nigr. 31. 73. πίνοντα τὸ ἀθανασίας I. D. Deor. IV. 5. 212. πιόμ☞ τῆ ἐλπίδι II. 2. Ver. Hist. 7. 109.
πιπράσκω. ἰδίως ἂν ἐξίωσα πιπρᾶσ☞ I. D. Deor. XXIV. 2. 277.
πίπτω. τὸ πίπτον τῆ μίτρᾳ I. Tim. 1. 99. ἐπὶ κεφαλὴν, πίπτοντα ib. 44. 157. πέπτωκεν ὀφρῦς &c. III. Philopat. 28. 617.
Πίσαι☞ I. Sacr. 11. 534.
πιστεύω I. Cont. 22. 519. ἐπίστευον ἀρίστους ἄνδρας εἶναι I. Scyth. 8. 868. χρὴ πιστεύειν τοῖς ζωγράφοις I. Prom. 5. 31. πιστευτέα pro πιστευτέον I. Tim. 48. 161.
πίστις. ἄνευ τινὸς ἀκριβοῦς πίστεως III. Mort. Per. 13. 338.
πίττα ὑπόπηλ☞ II. Gall. 24. 739. ἐκ πίττης Βρυττίας II. Alex. 21. 228.
πιττόω II. Lex. 11. 333. vel potius 337. πιττοῦ☞ III. Rhet. Pr. 23. 24. πεπιττωμένοι τὰ σκέλη I. Merc. Cond. 33. 691.
Πιτυοκάμπης. Πιτυοκάμπαι καὶ τραγίλαφοι I. Prom. 7. 36.
πίτυς v. notas III. Tragop. p. 662. I. D. Deor. XXII. 4. 272. ib. 273.
πίων. τοσαῦτα ταύρων τε καὶ αἰγῶν πιότατα I. Tim. 9. 116.
πλάζομαι. ἐν μέσῃ ἀλαζονείας ἐ φιλοσοφίας πλάζεσθαι I. Prom. 5. 31.
πλαίσιον III. D. Meret. XIII. 315.
πλακοῦς I. Tim. 55. 170.
πλανάω. ἄλλως πλανάμενον I. Cont. 1. 488.
πλάξ. καθικέσ☞ πλακὸς I. Somn. 3. 5. πλάκες λίθιναι ib. πλάσμα. χρυσᾶ τὰ πλάσματα I. Prom. 1. 25.
πλαστικὴ I. Prom. 2. 187.
αἱ Πλαταιαὶ III. Rhet. Pr. 18. 20. Πλαταιαῖς III. Epigr. 21. 680.
πλατάνις☞ II. Amor. 31. 431.
πλατὺς I. Jud. Voc. 7. 91.
Πλάτων I. Pisc. 2. 571. Πλάτων θαυμασὸς I. pro Lapsf. 4. 728. Πλάτων ἱερὸς II. Amor. 24. 424. Πλάτων μέμνηται I. pro Lapsf. 6. 733.
πλίθριον III. Mort. Per. 31. 352.
πλεκτάνη. τῆ λόγων πλεκτάνας I. Vit. Auct. 22. 562. κατὰ τὰς πλεκτάνας I. D. Mar. IV. 3. 299.
πλέον. Vide πολύς.
Pleonasmus pronom. & artic. I. D. Mar. III. 1. 296. II. Phal. Pr. 11. 199. II. de Luct. 2. 922. Particulae καὶ III. Nav. 1. 246. verbi φέρω III. Mort. Per. 25. 348.
πλέω. σωζέτω τοὺς πλέοντας I. D. Deor. IV. 1. 208. τῇ πλευσούσῃ I. Herm. 28. 769. πλεύσας οἴκοθεν ἐκ Καρίας I. Heliod. 1. 832.
πλέως λιμοῦ I. Merc. Cond. 17. 672.
πληγή. πληγὴν λαμβάνων I. Tim. 52. 169. πληγῶν Ὁμηρικῶν I. Merc. Cond. 8. 664. πληγὰς λαβὼν II. Jup. Trag. 52. 700.
πλήθ☞ πολὺ I. Vit. Auct. 20. 559.
πλημμελέω. ὃδιν ἐπλημμέλησε II. pro Imag. 12. 491.
πλὴν ἀλλὰ μετριώτερ☞ II. Q. Hist. 16. 24.

πλη-

πλημμύστων II. 2. Ver. Hist. 37. 133.
πλησίον τῶ Κασπίων πυλῶν I. Prom. 4. 188.
πλήσσω. ἀεὶ πληγήσεσθ προσδοκῶν I. Somn. 9. 13.
πλίνθ⊙ I. Cont. 11. 505.
πλινθουργὸς I. Prom. 1. 24.
πλοῖον. τὸ πλοῖον ἀνελκύσασθαι II. 2. Ver. Hist. 2. 105.
πλόκαμ⊙. τοὺς πλοκάμους ὥσπερ εἰρόμους I. Tim. 4. 107.
Pluralem pro Duali in ἐκεῖνοι ἔγραψαν vide III. de Domo 23. 203.
πλούσι⊙ κ᾽ αὐτὸς ὢν I. D. Mort. XI. 1. 376. ἐπὶ τὰς τῶ πλησίον ἐφοίτα θύρας I. Nigr. 22. 61.
Plusquam perfecti in plur. rariorem terminat. vide in ἐδιδοίκεσαν III. Conv. 12. 427.
πλουτέω. πολλοὶ πλουτοῦσι, ἀδίκως αὐτὰ ξυλλεξάμενοι I. Nigr. 1. 37. ἀφ᾽ ὧ τὸ πλουτεῖν ib. 23. 62. ἕτερος δὲ οὐκ ἔστι πλουτεῖν I. Prom. 1. 25. οἷς ἐξῆν πλουτεῖν, ἀναλέγοντας III. de Electr. 3. 88.
προσαγορεύω. Θωπευτικῶς προσαγορεύειν ἑκάστης ἡμέρας τοὺς πλουτοῦντάς τι κ᾽ δυναμένους σὺν ταῖς πόλεσι I. Nigr. 22. 61.
πλουτοδότης I. Tim. 21. 131.
πλοῦτ⊙ I. Nigr. 4. 42. ἐφόδιον παιδείας ὁ πλοῦτ⊙ I. Somn. 1. 2. Πλούτε I. Herm. 9. 748. εἰς Πλούτε III. Epigr. Omiss. 692. κ᾽ Πλούτες II. Tox. 45. 552.
Πλούτων I. D. Mort. V. 1. 343. ib. XXIII. 1. 426. Πλούτων ἐθρέψατο III. Tragop. p. 651. τὴν Πλούτων⊙ ἀρχὴν ζημιοῦν I. Cont. 2. 492.
πνεῦμα. τῶ πνεύματος κατιόντος II. 2. Ver. Hist. 37. 131.
ποθεινός. σὺν ἔτι ποθεινὸς ὀνομάζομαι III. Rhet. Pr. 24. 26.
πόθεν εἶχεν ἐκεῖν⊙ τοσοῦτον γέλωτα III. Mort. Per. 45. 364. πόθεν γὰ — τί ἄν, ἦρεσκέ μοι ῥύσακ᾽; ποθεν; — ποθεν, ἀπό τινος μοίρας· ἢ μεθ᾽ ὑποκρίσεως ἀντὶ τῶ ὅτι I. Tim. 8. 115.
ποιέω. ποιεῖς κολάζων I. D. Mort. XXX. 3. 454. ὅμοια ποιητέον I. Tim. 9. 116. ὅτοι δὲ τί ποιήσουσιν ἡμῖν I. D. Deor. XXVI. 2. 287. ποιήσωμεν II. Abd. 17. 174. ποιήσειεν ἄν τις I. Vit. Auct. 10. 551. ποιεῖ Edd. priores, sed nunc ποιεῖ III. de Domo 17. 199. τί γὰρ χρὴ ποιεῖν; quid enim facias? I. D. Deor. VIII. 1. 225. ὅμοιόν τι τῶ Προμηθεῖ ποιητικὸν I. Prom. 7. 34. πρὸς ἁδὲν αἰσθητὸν ποιήσας I. Somn. 8. 11. ἐπεποίητο ἄν II. Jup. Trag. 11. 653. γελοῖον γάρ, ὥσπερ τοιοῦτος ῥήτορ⊙ ἐμὲ ποιεῖ᾽ τοὺς λόγους I. Nigr. 9. 49. κεράμῳ πεποιημένη II. 2. Ver. Hist. 33. 129. πεποιημένων act. II. Salt. 21. 280. ῥήτορι ποιήσας III. Philopat. 22. 611.
ποιημάτιον. ὀρνιθας ποιημάτια III. Philopat. 13. 598.
ποιητὴς III. Epigr. 25. 682.
ποιητικός. κατὰ τ᾽ ποιητικὸν λόγον I. Prom. 13. 195.
ποιήτρια III. Musc. Enc. 11. 98.
ποικίλ⊙ II. Lex. 9. 334. ποικίλ⊙ ταῦρ⊙ III. Deor. Conc. 10. 533. ποικίλη ἐσθῆτι. ποικίλα ἐ.δὺς I. Nigr. 13. 51.
ποιμήν. ἐπὶ τῶ ποιμένι II. Amor. 42. 444.
ποινή. ποινὰς κ᾽ Ἐρινύας I. Nec. 9. 469. Ὀρέστ⊙ ἐκμυλούσας ποινὰς &c. II. Amor. 47. 450.
ποῖ⊙. ποῖ δέ τις I. D. Deor. XX. 14. 264. τὸ ποῦ I. Tim. 29. 143.
ποιότης. αἱ ποιότητες ἀσώματοι I. Nigr. 11. 50.
πολεμέω I. Prom. 16. 199.
πολέμι⊙. πολεμίοις II. Alex. 4. 210.
πόλεμ⊙ I. Nec. 3. 459. ὁ πόλεμ⊙ ἁπάντων πατὴρ II. Q. Hist. 2. 4.
πολιὰ II. Amor. 12. 409. ὦ πολιὰς I. Pisc. 21. 591.
πολιορκίας χῆμα II. Q. Hist. 57. 66. καθάπερ ἐν πολιορκίᾳ III. Calumn. 19. 150.
πόλις. ἡ πόλις II. Phal. Pr. 3. 189. πόλις σύμπασα τ᾽ Ἀθηναίων II. Q. Hist. 38. 51. πόλις ἐν Ἰταλίᾳ II. Salt. 32. 286. πόλει III. Dea Syr. 60. 490. εἰς τὴν ἐν τῇ πόλει μάχην II. Par. 43. 866. & 867. κ᾽ πόλιν v. notam III. Dea Syr. 18. 466. πρὸ τ᾽ πόλεων I. Cont. 22. 518. εὖ χρῆσθ τοῖς ἐν πόλεσι II. Q. Hist. 42. 56. πόλιας II. Astr. 23. 370.
πολίτευμα I. Prom. 15. 198.
πολίτης I. Tim. 49. 163.
πολίτικὸν III. Philopat. 19. 605. πολίτικῆς μορφῆς εἴδωλον II. Bis Acc. 34. 834.
πολίχνιον I. Jud. Voc. 7. 91.
πολιώδης II. Alex. 60. 264.
πολλάκις II. Q. Hist. 61. 67.
πολλὸν III. Dea Syr. 12. 458.
Πολυδάμας I. Herod. 8. 838.
Πολυδεύκη II. Dem. 24. 384.
πολυδέψι⊙ I. Nigr. 16. 56.
Πολυκλείτης. Πολυκλείτε κ᾽ τοῦτο ἔργον III. Philopsf. 18. 46. ὁ τὸ Πολυκλείτε κανὼν III. Mort. Per. 9. 330.
πολυμαθείας II. Salt. 33. 287.
πολυπραγμοσύνη II. Par. 16. 853.
πολύπους. I. D. Mar. IV. 2. 299. πολύποδα ὀμὼν I. Vit. Auct. 10. 551.
πολὺς. πολλοῦ I. Pisc. 48. 616. πολλῆ II. Par. 14. 852. ἀφ᾽ πολλοῦ II. Alex. 12. 220. ὁ πρὸ πολλοῦ II. Tox. 12. 518. πολὺ λέγεις I. Vit. Auct. 26. 566. τὰ πολλὰ I. D. Mort. I. 2. 332. πολλὰ λοιδορεῖσθ, — πολλὰ κατηγορηθῆναι — τὰ πολλὰ ἐπισκάπτειν — πολλὰ καθαρᾶσθαι ἀνδράσι πονηροῖς I. Prom. 6. 32. τ᾽ πολλῶν vide notam III. Cyn. 6. 542. & 543. τοῖς πολλοῖς vulgo, I. Nigr. 4. 42. τοὺς πολλοὺς II. Alex. 6. 214. πολλοὺς κ᾽ ἄλλους III. Hipp. 8. 74. πολλὰς μυριάδας &c. III. Epigr. Omiss. 690. πλέον II. Par. 45. 870. πλέον ἢ ἔλαττον II. Dem. 10. 378. πλεῖν II. Asin. 10. 577.
Πολύξρατ⊙ II. pro Imag. 1. 484.
πολύτιμ⊙. πολυτίμει ὡς ἀληθῶς II. Jup. Trag. 8. 651.
πολύφιλ⊙ II. Tox. 37. 546.
πομπεύω. τῶ πομπεύειν ἔχοντες ἱλικίων I. Somn. 1. 1.
πομφόλυξ I. Cont. 19. 515.
ποσέω. τῷ σώματι ποσῶν I. Somn. 9. 12. ποσεῖσθ τ᾽ πόσου I. Nigr. 33. 76.
πονηρὸς I. Herm. 10. 749.
πονηρῶς ἀπαλλάττειν I. Merc. Cond. 23. 678.
πόν⊙. τῷ πόνῳ II. Bis Acc. 20. 815. πόνου πονηροῦ &c. II. Bis Acc. 21. 817.
πόντ⊙. εἰς βαθυκήτεα πόντου I. Tim. 26. 138. ἐς τ᾽ μέλανα πόντου III. Adv. Ind. 11. 108. & 109.
πόπανον I. Catap. 2. 623.
πορθμεῖον I. Cont. 10. 503. τὸ πορθμεῖον ὦ δάμουσι naulum exspecta, I. D. Mort. XXII. 2. 424.
πορθμία II. de Luct. 10. 926.
πορπάω. κ᾽ τήνδε (ὠλένην) οὐ πόρπασον ἀσφαλῶς I. Somn. 9. 12.
πόρρω. ὁ πόρρω τ᾽ πόλεως I. Nigr. 26. 65.
πορφύρα III. Rhet. Pr. 16. 18.
πορφύρε⊙ κάτωθε II. Q. Hist. 39. 52. πορφύρεον κῦμα I. D. Mar. XIII. 2. 321. πορφυροῦς πλόκαμ⊙ II. Salt. 41. 292.

πορφυρίς. ὁ τὴν πορφυρίδα ὑτσί. I. D. Mort. X. 4. 365.
Ποσειδῶν I. D. Deor. XXI. 2. 268. Ποσειδῶν προσήρατο III. Deor. Conc. 14. 536.
πόλαμος ἐν ὀλίγοισι μύεσσι I. Somn. 2. 4. ὑπερφερόμενα ἐν τῷ πόλαμῳ I. Nec. 9. 468. ἄνω τοῦ πόλαμοῦ I. pro merc. Cond. 1. 709. ἄνω πόλαμῶν I. D. Mort. VI. 2. 348.
πότε I. Merc. Cond. 39. 699.
πότ῾ vide notas III. D. Meret. V. 290. ὁ πότ῾ σωυκροτεῖτο II. Gall. 12. 720. & 721.
ποτὸν τὸ II. 1. Ver. Hist. 23. 89.
ποῦ σοι γῆς αὕτη πηγὴ ῥέει; I. D. Mar. III. 1. 296. ποῦ σε II. Q. Hist. 10. 15.
πᾶς. ἐνδοῦναι ὀλίγον τοῦ ποδὸς laxare parumper pedem, I. Cont. 3. 493. ὑ πλέον ποδὸς I. Nec. 17. 480. ἐπὶ πόδα εὐθὺς ὀπίσω χωρεῖν I. Scyth. 3. 863. περὶ πόδα II. Q. Hist. 14. 19. ἐν ποδοῖν ἢ χεροῖν III. Philopat. 11. 596. οἱ πόδες ἐς τὴν πρώραν II. Jup. Trag. 47. 694. ἐν ποδῶν II. pro Imag. 29. 507. ἐδῶς μέχρι ποδῶν II. Amor. 3. 400. ἐν ποσὶ ταῦτα κεκίνηται II. Q. Hist. 2. 3. τὸ δὲ ἐν ποσί μοι — ξυλίνης ἀσφαγάλης ἐν ποσὶ, contrar. ἐν ποδῶν — I. Nigr. 7. 45. ἐπὶ τοῖς ἐν ποσὶν ἀνιᾶσθαι ib. πρὸς πόδας III. Epigr. Omiss. 692.
πρᾶγμα I. pro merc. Cond. 11. 719. πρᾶγμα ὑπέρογκον ἦν I. D. Mort. XXIII. 2. 427. ἢ τὸ πρᾶγμα ib. XXVI. 2. 436. τῷ πράγματ῾ ἀρέσκειν v. notam III. Mort. Per. 3. 326. ἐν τῷ πράγματ῾ I. Merc. Cond. 28. 686. μὴ τὰ πράγματα I. Prom. 2. 26.
πρᾶξις. πράξεσι II. Alex. 30. 238.
Πραξιτέλης εὐχερείας ὄντως ἐπαφρόδιτον II. Amor. 11. 408.
πρᾶός τε ἦν τὸ βάδισμα ἐ σεμνός, I. Somn. 8. 11. Ἀντίγονόν φασι δημοτικὸν ἢ πρᾶον γενέσθ I. Nigr. 6. 44.
πράττω I. Nigr. 31. 72. πράττω dego, III. D. Meret. IX. 301. οἷς τι πράττεις I. Prom. 1. 24. ἔπραξεν ἐπ' αὐτοῖς II. Tox. 23. 532. τί πράττειν ἀνὴρ ἀφαιρεῖται; I. Pisc. 47. 614. ἀμελεῖ ἢ πράττων ταῦτα διατέλει I. Nigr. 26. 65. ἀφαιρεῖ τὰ ἄριστα πράττων I. Tim. 50. 163. τοῦτό μοι ἤδη πεπράξεται II. Alin. 39. 607. πραχθῆς al. πραχθεὶς I. Nigr. 8. 47. πραττόμενα χοίνη III. Charid. 23. 633. πραττομένων al. πραγμάτων I. Nigr. 9. 48.
πρίπω I. D. Deor. XX. 16. 266.
πρίσους. πρίσουσις Gesn. πρισούσας corrigit III. Dem. Enc. 16. 503.
ὁ πρισβύτης III. Conv. 6. 422.
πρεμνιστὴς III. Tragop. p. 652.
Praepositionem ὡς ante τ῾ παῖδα excidisse putat Gesn. II. Lex. 3. 323.
Πρίαμ῾ ποδάρκης III. Tragop. p. 659.
Πρίαπ῾ II. Salt. 21. 279.
πρὶν ἢ I. Zeux. 10. 847. ὑ πρὶν ἀσχολία II. Amor. 16. 415. πρὶν αὐτὴν εἰς ἔρανον &c. III. Char. 6. 622. πρὶν ἀμφοῖν III. Calumn. 8. 137.
Πρίσκ῾ II. Q. Hist. 20. 28.
πρό. ὡς πρὸ τοῦ I. Prom. 4. 29.
προάγω. τὰ μὲν ἐς προηγμένα I. Vit. Auct. 21. 560. προάγοντα II. Gall. 8. 714.
προαιρίομαι II. Salt. 44. 294.
προαισθόμῃ῾ III. Calumn. 23. 153.
προαρπάζω. προαρπάσαι I. D. Mar. XIII. 1. 320.
προαρπάσασα II. Bis Acc. 17. 811.
προβουλεύω I. Prom. 12. 195.
πρόγον῾. ἴμπαλιν οἱ πρόγονοι ἡμῶν III. Nav. 3. 249.
προγράφω I. Tim. 51. 164. πρὸς τὰ προγεγραμμένα λοιπὰ βλέποντες II. Q. Hist. 42. 56.
προδατανάω II. Abd. 11. 169.
προδιαβάλλω. προδιαβληθῆναι III. Philopat. 7. 593.
προδιδάσκω I. Cont. 7. 498.
πρόειμι. προϊόντας γάρ τινας I. Nigr. 34. 77.
προέλευσις. ἡ πομπὴ ἢ τὸ πέμπειν ἐπὶ θριαμβικῆς προελεύσεως I. Prom. 6. 33. μίαν ταύτην προέλευσιν ib. 32. ὅθεν ἢ πομπὴ ὁ θρίαμβ῾, ὃν προέλευσιν ἡ κοινὴ γλῶσσα λαλεῖ ib. 33. προελεύσεις ποιεῖν τῷ βασιλῆ ib.
προεξέρχομαι. ἢ δεῖ τινα προεξελθόντα ἀφαιρεθῆναι τῷ δήμῳ τι μικρὸν ὄψεται I. Prom. 6. 33.
προέρχομαι. ἔξω προελθεῖν — προελθεῖν ἐς ἀγορὰν — ὅτ' ἂν ἴσως προέλθοι I. Prom. 6. 33. τοσαύτην ποτὲ ἐξ ἑνὸς ἤθους ἀφορὰν σφίσιν ἐπὶ τὴν θέαν προελθεῖν ib. ὡς ἐκκλησίαν καλούμ῾ παρεσκεύαστο προελθεῖν ib. τῷ ὑποκρίτῃ προερχομένῳ ib. προελθὼν ἐπὶ τὸ βῆμα ib. ἀναβὰς ἐπὶ τὸ βῆμα ἢ προελθὼν ib. ἐπὶ τὸ βῆμα τοῦ Κάτων῾ προελθόντ῾ ib.
προέχω II. Q. Hist. 55. 64. προὔχουσα III. Conv. 41. 447.
προηγμένως γὰρ πολιτικῶν λόγων προῖσατο II. Amor. 9. 407.
πρόθεσις. ἓν ἀεὶ προθέσεις ἐν προθέσεων ποιῇς I. Nigr. 27. 67.
προθεσμία I. Nigr. 27. 67. τ῾ προθεσμίας ἐνεστώσης II. 1. Ver. Hist. 36. 100.
προθορίω I. Prom. 4. 29.
πρόθυμα I. Somn. 3. 6.
προίημι. προεῖται εἰς τὸ δημόσιον I. Prom. 6. 33.
προισάντων II. Phal. Pr. 3. 189.
προκαλέομαι I. Tim. 46. 160.
προκατάγω. προκαλαχθήσομαι I. Cat. 18. 640.
προκατακλίνω priore loco accumbere facio, I. D. Deor. XIII. 1. 235.
πρόκειμαι. πρόκειται I. Tim. 21. 132. II. de Luct. 3. 923. πρόκειται ἀγὼν II. Gymn. 15. 893. πρόκειτο δὲ ἐν μέσῳ ἐ πινάκιόν τι τ῾ ἀπὸ γεωμετρίας χημάτων καταγεγραμμένον I. Nigr. 2. 40.
προκόπτω. ἐπὶ τ῾ εἴς τι προκοπτόντων I. Somn. 3. 6. προκόψας III. Ocyp. p. 664.
προκρίνω. ἐμὲ δεῖ προκεκρίσθ I. D. Mort. XII. 1. 380.
πρόκωπ῾ III. de Domo 30. 206. & 207.
προλέγω. ἄμεινον τ῾ μαντεῖον τὸ μέλλον προλέγειν I. Somn. 10. 15.
προμήθεια ἐν τοῖς γράμμασιν I. Prom. 2. 26.
Προμηθεὺς I. Prom. 1. 23. & p. 185. Προμηθεὺς μὴ τὰ πράγματα I. Prom. 2. 26. Προμηθεὺς ποικίλος, αἰολόμητις ib. 7. 37. Προμηθέως δὲ ἐδάμασσ῾ ib. 14. 196. ἄλλον Προμηθέ῾, ἄλλον Πηλεῦ ib. 2. 26.
προμνήστρια ἐ νυμφαγωγὸς I. D. Deor. XX. 16. 266.
ὁ πρόπ῾ III. Dea Syr. 30. 476.
προνοέω. τῷ μὲ λίθῳ προνοεῖν I. Somn. 13. 19.
πρόνοια. ἐκ προνοίας I. pro Lapsi. 14. 737.
προνομεία II. Abd. 23. 179.
προξενέω. προξενήσεις I. Scyth. 7. 866.
πρόοδ῾. ἐξεμάνην δεῖ καταπεμπόμεν τ῾ πρόοδ῾ τὸ ῥύπημα I. Prom. 6. 33. τὴν πρόοδον alii τὴν πρόσοδον I. Somn. 9. 12. αὐτὸς τὴν πρόοδον I. Prom. 6. 33. ὁ γὰρ ἐπ' ἀδήλοις τοῖς ἀδικήμασι ὁ λέγων ποιεῖσθαι τὴν πρόοδον ib. σωφρόνως δὲ τὰς προόδους ποιεῖσθαι ib.
προσμιάζομαι II. Amor. 53. 456.

προσ-

προοίμιον. τὸ προοίμιον τ' Ἰδικῆς ἤδη συντίτακται II. Q. Hist. 31. 42. τὰ δὲ ἄνω Ϲ μισόγαια τ' μικρᾶς Ἀρμενίας εἰσὶ προοίμια I. Somn. 3. 6.

προοράω. τό, τι ἄμεινον ἢ χεῖρον ἐν τῷ ἀφανεῖ ἔτι προεώρα μάλιστα I. Somn. 10. 15. προωρώμην δὲ &c. II. Abd. 160.

προπαρασκευάζω. προπαρεσκευασμένος al. male προπαρασκευασμένος, sed ego credo auctorem scripsisse προπαρασκευασάμενος II. Lex. 24. 348. προπαρεσκευασμένον II. Tyr. 21. 157.

προπάτωρ II. Abd. 4. 162. προπάτωρ τῷ ὀνόματϹ III. Mort. Per. 28. 351.

προπέμπω. ἢ προπέμψεις I. D. Mort. VI. 5. 354. τοὺς προπέμποντας II. Gall. 24. 738.

προπίνω. προπιόντες III. Cron. 18. 400.

προπομπία II. Amor. 18. 418.

Προποντίς. Προποντίδα III. Philopat. 3. 587.

προῤῥήσεις I. Sacr. 12. 535.

πρὸς I. Prom. 1. 23. I. pro merc. Cond. 1. 705. τὰ ἄλλα ποικίλα πρὸς I. Herm. 61. 801. & 802. πρὸς ἐμοῦ II. Bis Acc. 17. 812. πρὸς ἐμοῦ λέγεις e mea re narras, I. D. Deor. XX. 3. 254. πρὸς Ὁμήρου vide notam III. Dem. Enc. 4. 494. πρὸς αὐτὸν II. Alex. 4. 211. πρὸς ἔπϹ ib. 19. 227. ᾠδὴν πρὸς ἔπϹ I. Herm. 36. 777. παίζεις πρὸς μὲ ib. 19. 757. πρὸς τὸ ἓς λεγόμενα &c. v. notas III. Column. 21. 151. & 152. πρὸς ἀπήχοντα τ' ἥλιον III. Mort. Per. 39. 359. ἑκάστη πρὸς ἑαυτὴν ἀπῆγε II. 2. Ver. Hist. 46. 139. παῖς πρὸς αὐτὸν, ᾠδὴν πρὸς αὐτὴν, puer, ad illum, scil. comparatus, nihil ad illam, scil. si spectes & similium copiosa exempla vid. ad. I. Tim. 15. 125. πρὸς τοῖν ποδοῖν III. D. Meret. XIV. 321. πρὸς αὐτὸν II. Icar. 21. 777. πρὸς τ' ἀντιπάλων ἀγχόμενοι II. Gymn. 11. 890. πρὸς τινὰς II. 1. Ver. Hist. 2. 70.

προσάγω. πρὸς τὴν ἡδονὴν προσάγειν I. Somn. 1. 2. προσάξεταί με I. Herm. 53. 792. ἅμιλλα τάχα μόνοι Ϲ αὐτὸ τοῦτο προσάγειν αὐτοὺς I. Zeux. 2. 840.

προσανατίθημι II. Jup. Trag. 1. 642.

προσάντης II. Q. Hist. 10. 14.

προσάπτω. προσάψαιμι τὴν ψυχὴν I. Nigr. 7. 45.

προσαρμόζω. προσκρούσει τὰ χείλη I. D. Deor. V. 2. 214.

προσβολή. ἐν προσβολῇ II. Tox. 57. 561.

προσεικάζειν v. notas III. Cron. 11. 394.

προσείκω. ἡμῖν αὐτοῖς προσεοικότα I. Prom. 12. 195.

πρόσειμι. προσιόντες ἓν I. Zeux. 1. 839. τ' προσιόντων II. Q. Hist. 35. 46.

προσελαύνω. προσήλαυνε τῷ Μυσωνίῳ III. Mort. Per. 18. 341.

προσέρχομαι. προσέρχεσθϹ τῷ δήμῳ I. Prom. 6. 33. προσελθόντες II. 2. Ver. Hist. 2. 106.

προσέχω I. Nigr. 27. 67. I. Cat. 14. 637. μοὶ προσέχεις τ' νοῦν I. D. Deor. IV. 5. 212. προσέξεις II. Gymn. 17. 896.

πρόσηβϹ τὴν ἡλικίαν I. Somn. 1. 1. παῖς ὢν ἔπα πρόσηβϹ ib. 2. πρόσηβϹ κοῦρϹ ib. 1. πρόσηβϹ — τὴν ἡλικίαν idem est qui ἀντίκαις ib. γυμνὴ παιδίσκη πρόσηβϹ ib. παῖδες πρόσηβοι ib.

προσηγορία. προσηγορίαν an προηγορίαν I. Pisc. 22. 592. τὰς προσηγορίας II. pro Imag. 27. 505.

προσημαίνω. προσημῆναι dicitur Jupiter per triplicem noctem τὴν ὑπερῴαν τ' τῆ γιγνησομένῃ ῥώμης I. Somn. 17. 22.

πρόσθεν II. Q. Hist. 14. 20.

πρόσθετϹ II. Alex. 3. 210.

προσίημι I. D. Mort. XXIII. 3. 428. προσίεσθαι II. Phal. Pr. 14. 200.

προσκαλέω. προσκαλεσάμενος τ' Ἔρωτα I. D. Deor. VII. 3. 220. & 221.

προσκρούω. προσκρούσας — παρεῖχε II. Gall. 26. 743.

προσκυνέω. προσκυνήσαντα v. notas III. Nav. 38. 272. προσκυνήσας II. Gall. 9. 714.

προσλαλιὰ I. Somn. 1. 1.

πρόσοδϹ. πρόσοδον ποιεῖσθαι I. Prom. 6. 33. τὴν πρόσοδον ἀναγράψασθαι ib. τ' δὲ βελῆς τ' ἐν Ἀρείῳ πάγῳ πρόσοδον ποιεμένης πρὸς τ' δῆμον ib. ὅτ' ἂν ἐθέλῃ πρόσοδον ib.

προσοικοῦν II. Alex. 9. 216.

προσομιλέω. προσομιλῶν τοῖς ἀρίστοις I. Somn. 11. 15.

προσοχὴ I. Nigr. 27. 67.

προσπαλαίω I. Cit. 13. 635.

προσπίπτω. προσπίπτων τ' Ἀχελῴα II. Par. 46. 871.

προσπτύσω I. D. Mort. XX. 2. 414.

προσπτύω I. D. Mort. XX. 2. 414.

προσάτης III. Mort. Per. 11. 333.

προσίθημι I. Pisc. 21. 591.

προστιθέναι II. Phal. Pr. 11. 198.

προσθέντες τῇ ἡδονῇ nunc exhibetur melius παισθέντες II. Bis Acc. 20. 816.

προστυγχάνω. εἰ μή σοι προσέτυχον I. Nigr. 6. 44.

προσφειρολιας forsan προφειρολας III. Dea Syr. 36. 481.

προσφιλοσοφέω I. Tim. 6. 110.

προσφοιτάω. προσεφοιτηκότων III. Dem. Enc. 40. 520.

προσωπεῖον μεῖζον τ' ἐμαυτοῦ κεφαλῆς I. Nigr. 11. 50. προσωπείοις μεμιμημένοις III. Philopsf. 32. 58.

πρόσωπον. ἀτρέπτῳ τῷ προσώπῳ I. D. Mort. XXI. 1. 420. πρόσωπον ἀνατρίψας II. Amor. 19. 419. τὸ πρόσωπον τυψαμένη II. Asin. 14. 582.

προτέλειον I. Somn. 3. 6. προτέλεια I. Merc. Cond. 13. 669.

προτεραιϹ II. 1. Ver. Hist. 19. 85.

πρότερϹ. πρότερον, οἶμαι, χρὴ γ' I. D. Mort. XXV. 1. 432. ὁ πρότερϹ II. Amor. 9. 407. ὃ πρότερον ἔφη ἐρεῖν II. 1. Ver. Hist. 33. 96. & 97. προτέρα ἐπιχωρήσασα III. Column. 26. 157.

προτίθημι. προθεῖναι II. pro Imag. 5. 486. προβέβλημαι II. Imag. 17. 477. προβεβλῆσθαι ἅπαντα εἰς μέσον &c. I. Herm. 64. 805.

πρότονϹ II. Jup. Trag. 47. 694.

προτύπωμα ἑαυτῷ προτιθέναι Σωκράτει I. Somn. 18. 23.

προφανῶς II. Alex. 53. 257.

προφήτης I. Vit. Auct. 8. 548. III. Philopat. 5. 591. οἱ τ' Ἀμμωνίων προφῆται I. D. Mort. XIII. 1. 391.

προφητικὸς II. Alex. 60. 264.

πρύμναι, αἱ λοιπαὶ πρύμναι κρυσάλλιδαι II. 1. Ver. Hist. 42. 103.

Πρυτάνειον I. Prom. 4. 188.

πρυτανεύω. ὁ Ζεὺς ἐπρυτάνευε III. Deor. Conc. 14. 536.

πρώρας ἐπιμελητὴς II. Jup. Trag. 49. 697.

πρωϊαγωνιστὴς III. Column. 7. 134.

πρωτεῖον I. Tim. 55. 172.

Πρωτεὺς III. Mort. Per. 1. 325.

πρῶτϹ II. Amor. 20. 420. I. pro Lapsf. 3. 727. ἐκ πρώτης II. Alex. 11. 219. ὁ μὲ πρῶτϹ I. Merc. Cond. 37. 696. τῷ πρώτῳ χρησῷ Ϲ ἀξίῳ ἐντυχὼν I. Herm. 58. 798.

πρῶ-

πρῶτον I. pro Lapſ. 13. 736. πρῶτον μ̃ II. Bis Acc. 26. 823. πρῶτον μη I. pro Lapſ. 2. 726. οὐχὶ πρῶτον μ̃ II. Par. 49. 873. πρῶτα II. Q. Hiſt. 48. 59. τὰ πρῶτα I. Tim. 55. 172. Ἀθηναίων τὰ πρῶτα ib. 35. 147. πρώτων II. Q. Hiſt. 38. 52.
πταῖσμα. ὑπὸ τῷ πταίσματ῀ I. pro Lapſ. 1. 724.
πτηρόεις I. Piſc. 35. 604.
πτηρόω. ἐπτέρωται ὃ κατὰ τὰ αὐτὰ τοῖς ἄλλοις III. Muſc. Enc. 1. 91.
Πτολεμαΐ῀ III. Calumn. 3. 128. Πτολεμαίῳ III. Hipp. 2. 67. III. Calumn. 16. 146. πρὸς Πτολεμαῖον ib. 2. 127. τῇ τ̃ Πτωλεμαίων νεὼ III. Dem. Enc. 2. 492.
πτολιέθρων. ὅπποτ' Ἀχαιοὶ Τρώων ἀκρίρωσιν' εὐναιόμβων πτολιέθρων I. Somn. 9. 14.
πτύω. ἐς τ κόλπον πτύσας I. pro merc. Cond. 6. 714.
πυγή. βαφαιδὶ τὴν πυγὴν βεβυσμένος III. Mort. Per. 9. 331.
Πυθαγόρας. ψυχὴ Πυθαγόρᾳ II. Alex. 40. 246. ἢ Πυθαγόρᾳ II. Gal. 4. 709.
πυθέᾳ III. Dem. Enc. 15. 503.
πυθμὴν. τῷ πυθμέν῀ τέγειν ὃ δυναμένῳ I. D. Mort. XI. 4. 379.
Πυθῶ. Πυθοῖ III. Adv. Ind. 8. 107.
πυλη. πάσαις πύλαις τὴν ἡδονὴν καλαδέχεσθ I. Nigr. 16. 54. πύλῳ Solan. dicit, lege πόλιν II. 2. Ver. Hiſt. 32. 128. & 129. πύλαι πᾶσαι μυσόξυλοι ib. 11. 110.
Πύλον ἔχομεν v. notas III. Dem. Enc. 35. 516. & 517.
πυλὼν I. Nec. 12. 473. πυλὼν ὑψηλὸς III. Hipp. 5. 70.
πυλωρίῳ I. D. Mort. XX. 1. 423.
πυνθάνῃ ; II. Aſin. 2. 569. πύσεις πυνθάνεσθ II. Alex. 32. 241.
πῦρ. καθάπερ οἱ τὸ πῦρ ὀκ τ̃ χειρῶν ἀπορίπτοῦντες I. Tim. 12. 120. ὑπὸ τῷ πυρὸς ἀπεικάκαυτο II. Tox. 61. 565. τὸ πῦρ ἔκλεψας I. D. Deor. I. 1. 204.
πυργίον I. Tim. 42. 154.
πυρεταίνω I. Scyth. 2. 862.
πυρετὸς καύσων῀ σφοδρότερ῀ III. Philopſ. 25. 52. πυρετῷ ἐχόμβοι ib. 20. 48.
πυρίττω II. Q. Hiſt. 1. 1.
πυρὴν ἐνιᾶσι III. Dea Syr. 49. 486.
Πυρρίας I. Vit. Auct. 27. 567. Πυρρίᾳ I. Tim. 22. 132.
πυρρίχιζω I. D. Deor. VIII. 1. 226.
πυρσὸς I. Nigr. 7. 46.
πω. οὐχ ἑώρακέ πω, v. notas III. de Dom. 25. 204.
πώγων. ὀν βαθεῖ πώγωνι I. Merc. Cond. 12. 667. πώγωνα βαθὺν I. Piſc. 40. 608. ἐκπετάσας τ̃ πώγωνα I. Tim. 54. 169. & 170. πώγωνα βαθὺν καθείρν῀ III. Philopſ. 5. 33.
πῶς II. Jup. Trag. 42. 690. III. Mort. Per. 5. 328. πῶς δ' ἂν al. ὅπως γοῦν I. D. Mar. VIII. 1. 308. οἱ μ̃ γὰρ ὀνομάζονται συγγενεῖς—πῶς γ῀ ἡ πόθεν ; I. Tim. 2. 103. ἔτ῀ ζῶν μ̃ ἤδη ὀβολὸν ἔδωκε τῷ Σίμωνι· πῶς γὰρ ; ὃς ἤδη αὐτὸς ἥπτετο τ̃ χρημάτων ib. 102. πῶς ἂν &c. I. D. Deor. II. 2. 207. μέλει δέ σοι πῶς ἀπέθανεν ; II. Tyr. 131. 151.

P.

Ῥάδ῀ I. D. Deor. VII. 4. 224.
Ῥαδάμανθυς I. Cat. 29. 650.
ῥάδιος τ̃ τρόπον I. Merc. Cond. 40. 700. ὡς ῥᾶον I. Herm. 30. 771. ῥάδιον ἦτω I. D. Deor. VIII. 1. 226. ῥᾴων II. Aſin. 14. 582. ῥᾴων ἔσῃ II. Lex. 20. 345.
ῥᾴς῀. εἰ ὀκ τῷ ῥᾴστ I. Merc. Cond. 6. 660.
ῥαψῳδέω I. D. Mort. XII. 3. 385.
ῥάκ῀ ἤδη γεγενημβόν I. Tim. 32. 145.
ῥαψῳδὰς μικτὴ ἐξ ἁπάντων τ̃ μέτρων I. Prom. 5. 30.
Ῥέα. τὴν Ῥέαν al. Ἥραν I. D. Deor. XIX. 1. 249.
ῥέω. fluo. ἡ δὲ, ποῦ σοι γῆς αὕτη (πηγὴ) ῥέει ; I. D. Mar. III. 1. 296. ῥεόμβων ἰδρῶτι II. Gymn. 25. 906.
ῥέω dico εἴρηται I. Merced. Cond. 11. 666.
ῥῆσις II. Q. Hiſt. 1. 2. ῥῆσίν τινα μακρὰν ἀποτείνειν I. Prom. 6. 190. ὥσπερ τινα ῥῆσιν ἐπὶ σεαυτοῦ λέγ.τιθέμβ῀ I. Nigr. 6. 45. δεῖ γάρ με λέξαι τ῍ χορῷ ῥῆσιν μακρὰν — μακρὰν ῥῆσιν ἀποτείνοντες ὀν τοῖς ὠδυρμοῖς ib. 11. 50.
ῥητήν τινα προεῖπὼν II. Alex. 19. 227.
ῥητῆρ. ῥητῆρες μύθωντε, κ῍ ὀν ἀγορῇσιν ἄριστα Νείκεια τ' ἰθύνειν κ῍ τειρομβόισιν ἀρήγειν I. Prom. 1. 25.
ῥήτωρ I. Merc. Cond. 5. 629. ὁ τ῍ Ὁμήρ῀ ῥήτωρ III. de Dom. 17. 200. ἀλλὰ ῥητόρων I. Herod. 8. 837. μόν῀ τ̃ ῥητόρων τὸ κέντρον ἐγκατέλιπε τοῖς ἀκροωμβόοις I. Nigr. 7. 46.
ῥιγόω I. Nigr. 27. 67.
ῥίζα θανατηφόρ῀ I. Nigr. 37. 79.
ῥιζοτόμ῀ I. D. Deor. XIII. 1. 236.
ῥίν. τ̃ ῥινὸς ἕλκων I. D. Deor. VI. 3. 218. ὑπὸ τῇ ῥινὶ μάλιστα ἰσχὴν αὐτοὺς σίφιδσαι I. Nigr. 32. 75. καρύξης τὴν ῥῖνα μισὸς I. D. Mort. VI. 2. 347. πηχεῖς ἑνίοτε τὴν ῥῖνα ἔχοντες I. Merc. Cond. 35. 695. εἰς τὰς ῥίνας ἀνέλκοντα τὸ πνεῦμα I. Somn. 4. 7.
ῥιναυσίᾳ II. Lex. 19. 340. vel potius 344.
ῥίπτη. ἐῤῥίφη II. Amor. 33. 434.
ῥίψ. ἐπὶ ῥιπὸς I. Herm. 28. 768. & 769.
ῥόδον. ἀνεμώνη ῥόδον I. pro merc. Cond. 11. 720.
Ῥωτιλίᾳ II. Alex. 39. 245. Ῥωτιλιανὸς II. Alex. 30. 237. κ῍ τ̃ Ῥωτιλιανὸν ib. 48. 252. & 253.
ῥυθμὸς· ὀν ῥυθμῷ I. Prom. 6. 32. κ῍ ῥυθμὸν II. Salt. 10. 273.
ῥύμμα II. Lex. 2. 320.
ῥυτὶς. ἐκτανύσεις ῥυτίδας III. Epigr. Omiſſ. 688.
Ῥωμαΐ῀. οἱ πλείους τ̃ Ῥωμαίων συμπαθοῦντας ἔχουσι τοὺς πλείους I. Nigr. 34. 77.

Σ.

Σαβαρδαλάχῃ II. Alex. 53. 257.
σαγηνεύω I. Tim. 25. 138.
Σακκάρακις v. notas III. Macrob. 15. 218. & 219.
σαίνω I. Merc. Cond. 20. 675.
σαλάγω II. Alex. 50. 255.
Σαλμωνεύς. ὅστ' ἐπ' Ἀλφειοῦ ῥοαῖς θεοῦ μαντεῖς ἔῤῥιψε Σαλμωνεὺς φλόγα I. Tim. 2. 102.
σάλπιγξ v. not. III. Ocyp. p. 668.
σάνδαλον haec vox non legitur in Scapula II. Q. Hiſt. 10. 15.
Σαρδανάπαλ῀ I. D. Mort. XX. 6. 419.
Σαρδιανὸς ἐκεῖν῀ ὄλεθρ῀ II. Jup. Trag. 43. 692.
σάρισσα III. D. Meret. XIII. 316.
σαρκάζω I. Prom. 7. 36.
σαρκασμοπιτυοκάμπτης I. Prom. 7. 36.
σάρξ. τὸ τ̃ σαρκὸς ἀόχλητον II. Par. 11. 849. αἱ σάρκες II. Amor. 14. 412.
Σάτυρ῀ I. D. Deor. I. 1. 206. ib. V. 2. 212. Σάτυρ῀ ὁ θ. I. Nec. 16. 479.
σαφὴς, παντί πω σαφὴς I. Somn. 8. 11.

σεσίτυμαι II. 1. Ver. Hist. 29. 92.
Σεσαγός. κατὰ τὸ Σεσαγὸν II. Salt. 34. 287. & 288.
Σεσημασὸς II. Q. Hist. 21. 29. & 30. Σεσημασὸν ψῆφος ib. 26. 34.
σειρῇ μακρῇ v. notas III. Dea Syr. 29. 474. & 475. τὴν σειρὴν τοῦ Διὸς II. Astr. 22. 368. ταῖς σειραῖς III. Herc. 3. 83.
Σειρὴν I. Nigr. 3. 41.
σίλλος. ἐπὶ τὰς σίλλους II. Lex. 3. 323.
σιλλύβι. π᾽ σιλλίβης ἐκλείψας II. 1. Ver. Hist. 19. 85. ἀφ᾽ οὗ τ᾽ σιλλίβης III. Conv. 41. 447.
Σιμάλη Ἀφροδίτεται ὑπὸ τοῦ πυρὸς I. Somn. 9. 14.
σιμοὶ. παρὰ τοὺς σιμοὺς θεοὺς II. Bis Acc. 4. 797.
Σινηριακὸς II. Alex. 27. 235.
σιῦται I. Jud. Voc. 7. 90.
σημεῖον. εἰς τὸ σημεῖον I. Tim. 14. 123. ὃ μάγιστόν ἐστι σημεῖον III. Calumn. 9. 138. σημεῖά τινα ἀμειρῆ I. Herm. 74. 817.
σηπία I. Catap. 7. 628.
σής. τοὺς σῆας III. Adv. Ind. 1. 98.
σίαλος vide σίηλος.
Σιβύλλαν III. Mort. Per. 29. 351.
σιγάω. τί σιγᾷς; I. Herm. 80. 824. σίγα μὲ III. Tragop. p. 652. σίγα ὦ Κριτίαν III. Philopat. 27. 616.
Σίγειον I. Cont. 23. 520.
σιγμὸς I. Jud. Voc. 7. 90.
Σιδὼν I. D. Deor. XXIV. 2. 276.
σίηλος & σίαλος I. Cat. 12. 634.
Σικελίαν I. D. Mort. IX. 2. 360.
Σικυὼν II. Salt. 22. 281.
σιλλαίνω I. Prom. 8. 192.
σιμὸς. τὸ σιμὸν λέγω I. D. Mort. XX. 4. 416.
Σιμωνίδης I. Jud. Voc. 5.
Σινωπεικὴς III. Macrob. 15. 218.
Singularem cum plurali conjunctum vide I. Zeux. 7. 844.
Σίνις. ἀπὸ πίτυος ἢ Σίνιν τὰ πρὸς Πιτθέως συγγενῆ I. Prom. 7. 36.
σισύρα III. Rhet. Pr. 16. 18.
Σισύφου II. Jup. Conf. 18. 640.
σίτησις ἐν πρυτανείῳ I. Prom. 4. 188.
σιωπὴ. ὑπὲρ τὸ τῶν ὀρχηστικῶν προσώπων σιωπῆς II. Salt. 70. 306. & 307.
σκάζω. πρὸς τὴν θεραπείαν σκάζον I. Merc. Cond. 39. 699.
σκαιὸς. μηδὲν σκαιὸν I. Tim. 35. 147.
σκάπτω. σκάπτε ὦ Τίμων I. Tim. 40. 151. ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα πηδᾷ II. Gall. 6. 711.
σκάφη II. Q. Hist. 41. 55.
σκέλος. ἐκ τοῦ σκιλοῦ λάσιος II. Bis Acc. 9. 800.
σκέπτομαι I. Merc. Cond. 37. 696.
σκιὴν μοι ἢν πολυτελῆ II. Asin. 48. 616. σκιὴ — philosophi pallium I. Nigr. 24. 64. αὐτῇ σκιῇ ἐ κιθάρᾳ I. D. Mar. VIII. 1. 308.
σκηνὴ. σκηνῆς ὄνομα I. Nigr. 1. 39. ἐπὶ τ᾽ σκηνῆς II. Icar. 21. 776. μόνον ἐκ ἐπὶ σκηνῆς ὀπτήσει ἑαυτὸν III. Mort. Per. 21. 344. σκηνὰς κὴ καλύβας I. Herod. 8. 837.
σκηπτὸς βροντῆς γενομένης I. Somn. 17. 22.
σκῆπτρον I. D. Deor. VII. 3. 221.
σκιὰ I. Nec. 13. 474.
σκιᾶς — αὐγὴν III. Electr. 6. 90. σκιαὶ ἐπῶν I. Harm. 4. 857. σκιαὶ ὀρθαὶ II. 2. Ver. Hist. 12. 112.
σκιομαλαμος III. Diss. cum Hes. 5. 243.
Σκιρωνίδης. ἀπὸ τῆς Σκιρωνίδων I. D. Mar. VIII. 1. 307.
σκληρώδης πέτρα I. Somn. 12. 18.
σκοπῶ. ὅρα τοίνυν μὴ σκοπῶ I. Prom. 5. 30. σκοπεῖσθαι πρὸς ἑαυτὸν I. Nigr. 6. 45.
σκοπὴ. ἀπὸ τ᾽ σκοπῆς I. D. Mar. I. 2. 288.
σκοπιὰ. ἀπὸ τ᾽ σκοπιᾶς I. D. Mar. I. 2. 288.
Σκυθῶν ἐρημίαν II. Amor. 36. 436.
σκυθρωπάσης II. Icar. 5. 756.
σκύλλα. αὐτῇ σκύλλῃ I. Cont. 7. 498.
σκυτάλη I. Somn. 3. 6. ib. 14. 19.
σκώπτω Νεφόριον I. Herm. 12. 751.
σκῶμμα. δημόσιος Ἀττικὴ τ᾽ σκωμμάτων I. Prom. 1. 24.
σμαραγδῶ. τ᾽ σμάραγδον III. de Domo 15. 198.
σμίλη I. pro merc. Cond. 2. 709.
Σμύρνα I. Jud. Voc. 9. 94.
σμυρναϊκὸς II. Imag. 2. 460.
σολεὺς I. Pisc. 19. 589.
σολοικίας ... ὃ τῇ ἀρχήσει II. Salt. 80. 310.
σολοικίζοντα III. Soloec. 1. 552.
σολοικισμὸς I. Nigr. 31. 74. σολοικισμῶν ἐπιπλέμβολος I. Vit. Auct. 23. 563.
Σόλων ὁ Ἐξηκεστίδου I. D. Mort. XX. 4. 416. I. Cont. 9. 502.
σορὸς I. Herm. 78. 821. & 822.
σός. ὁ σὸς ὦ Ἑρμῆ II. Jup. Trag. 33. 680.
σοῦρα II. Q. Hist. 29. 40.
σοφιστὴς I. pro merc. Cond. 15. 723. Ῥοδίῳ σοφιστῇ II. Tox. 27. 536. ἀνεσκολοπισμένοι σοφισταὶ III. Mort. Per. 13. 337. μισῶ σοφιστὴν I. pro merc. Cond. 5. 712. ἐπὶ τούτων σοφιστὴν III. Philops. 16. 43. σοφισταὶ II. Gymn. 22. 903. σοφιστῶν III. Philopat. 2. 587. σοφιστῶν ἀφανότεροι II. Jup. Trag. 14. 656.
σοφιστικὸς I. Prom. 4. 189.
Σοφοκλῆς I. Jud. Voc. 5. 88. III. Macrob. 24. 226.
σοφὸς. σοφὸς τὰ ἐρατικὰ I. D. Deor. XX. 1. 253. ἰσὶ σοφοὶ I. Pisc. 1. 571. οἱ σοφοὶ ἐπὶ ταῖς τ᾽ πλουσίων θύραις ἀλητεύουσι I. Nigr. 22. 60. τοὺς τ᾽ σοφῶν I. Herm. 47. 788.
σπουδῶ I. Nigr. 31. 73.
Σπαρτιάτης. ἀνδρὶ Σπαρτιάτῃ II. Par. 43. 868.
σπαρτὸς. σπαρτῶν ἀνάδοσις II. Salt. 41. 292. & 293. σπαρτοὺς τινας ἀναβεβλασηκέναι III. Philops. 3. 31.
σπείρας τινὰς ἐσεσυρόμενος II. Tox. 19. 528.
σπειρῶν. ἐσπειραμένους III. Philops. 22. 50.
σπεύδω. σπεύδοντα κὴ αὐτὸν ὠθοῦσαλεῖν — σί μοι σπεύδετε κὴ αὐτὸν ὀτρύνεις; I. Nigr. 6. 44.
σπίλος II. Amor. 45. 413.
σπυθὴρ. σπυθῆρα ὀργῆς — ὃν τ᾽ ἑδνὰ φυλαττούσης σπυθῆρα τέφρας — ἐξέφλαξε τὴν πόλιν ἐμβαλὼν σπυθῆρα μικρὸν Μεγαρικοῦ ψηφίσματος — ῥιζῶσ (ῥιζοῦσ) τ᾽ ἐνέστησε αὐτοῖς σπυθῆρα τ᾽ κακοπραγίας I. Tim. 1. 100.
σπλάγχνον. σπλαγχνῶν III. Tragop. p. 645.
σποδὴ. σποδὸς πέμψουσι II. Jup. Trag. 22. 668.
σπορὰ. τῇ τ᾽ κυάμων σπορᾷ I. Prom. 1. 24.
σπουδάζω I. D. Deor. XVI. 1. 243. σπουδάζωσ ὑπὸ τ᾽ γυναικῶν III. Rhet. Pr. 23. 24.
σπουδῶ II. Icar. 4. 755.
σπουδὴ μοι ἐπελήλυθεν I. Prom. 2. 26.
σάδιον πᾶν ἤδη ἦττον φοβερὸν I. Harm. 4. 858.
σάδιον. σάδιος II. Icar. 6. 757.
σαδίως III. Nav. 16. 259.
σαθμούς τινας κὴ παρασάγγας II. Icar. 1. 752.
σαυρὸς. ὁ δὴ σαυρὸς εἶναι I. Jud. Voc. 12. 98. ἐκ τ᾽ σαυρῶν III. Philops. 17. 45.

σείχω II. Jup. Trag. 33. 682.
σέλλα. ἐσαλμένοι I. Scyth. 3. 863. σέλλαζ II. Alex. 11. 218.
σέμματα II. Alex. 58. 263.
σενός. βι& κομιδῆ σενὸς, I. Somn. 1. 2.
σενοχωρίαν. ἀλλὰ σενοχωρῶ εἶπεν I. Nigr. 13. 52.
σέφαι& I. Tim. 43. 157. σεφάνῳ τ' τόπων (μὴ ἴσασι) — δότε δ' αἰδῶ ἐκείνων σεφάνῳ δ' οἷς (Casaub. legit ὅπως πυκάζω τὰ μυστικά μου 'πικαίει. — τὴν κεφαλὴν τοῖς σεφάνοις διηθ.σμι& I. Nigr. 32. 74. & 75. σεφανόω ib. 8. 48. I. Cont. 22. 518. πολλάκις ἐσεφανώσαν III. Dem. Enc. 45. 523. σεφθῆναι τὰ Ὀλύμπια II. Icar. 25. 782.
σῆθ&. τὸ σηθ& ἢ τὴν δεξιὰν καθαφιλεῖν I. Nigr. 21. 59.
σήλη. σήλαι παλαιοῦ νεκροῦ ὑπτίαι I. Tim. 5. 110.
Στησίχορ& II. 2. Ver. Hist. 15. 113.
στίγμα. στίγματα ἐπὶ τ' ψυχῆς I. Cat. 24. 645.
στιγματίας ῥαπτὴς I. Tim. 17. 128.
στ&ζονται III. Dea Syr. 59. 489.
Στοὰ II. Bis Acc. 13. 807. ἐπταφόνῳ Στοᾷ III. Mort. Per. 40. 360.
στοιβάζω I. Cat. 5. 626.
στοιχεῖ χρόνῳ v. not. III. Ocyp. p. 666.
στοιχεῖον. ὁποσάπερ τὸ στοιχεῖον εἰπ' II. Gall 9. 716. τὸ στοιχεῖον ἐξάπαν III. Cronos. 17. 398. & 399.
στόλ&. ἐπιμηκεις στόλας III. Dem. Enc. 37. 519.
στόμα. ὁ χημαλισμὸς τᾶ στόματ& I. Jud. Voc. 7. 91. τὸ στόμα ἀνοίξας οὐ &c. III. Philopf. 33. 60. ὅτι μηδὲ τοῖς στόμασιν ἡμᾶς προσίενται I. Nigr. 21. 60.
στόμιον I. Catap. 4. 624.
στοχαστικὸς II. Q. Hist. 47. 58.
στρατιώτης. ὦ στρατιώτας II. Imag. 10. 468.
στρατιωτικὸν I. D. Deor. XVIII. 1. 248.
ἡ Στρατονίκη III. Calumn. 14. 144.
στρατοπεδον. δεῖ στρατοπεδᾶ I. Nigr. 13. 52.
στρυφνός. στρυφνὴν v. not. III. Epigr. Omiss. 691.
Στωϊκὴς. ταῦτα τοὺς Στωϊκοὺς λύειν ἀξιᾷ I. Nigr. 11. 50.
σὺ δὲ I. Cont. 2. 493. τὸ πρῶτον σὺ I. Herm. 15. 753. σοῦ I. Pisc. 22. 592. πάλαι μέν σε ταῦτα αἰτίκαζ I. Tim. 14. 124. σοὶ Edd. σὸν Fens. corrigit III. Dem. Enc. 18. 504. σοι II. Salt. 4. 268. ἐγὼ σοι II. pro Imag. 1. 484. & 485. ἥτις ἐσί σοι II. Jup. Trag. 2. 644. σέ τι κῆ II. Jup. Conf. 16. 638. σὺ δ' ὦ θεῶν &c. II. Q. Hist. 1. 2. ὑμῶν II. Bis Acc. 20. 814. & 815. τῇ ὑφ' ὑμῶν II. 2. Ver. Hist. 27. 124. ὑμᾶς μόνον ἴδιον γένοιτο III. Mort. Per. 24. 347. ὑμῖν I. Pisc. 31. 599. I. Herm. 4. 744. II. Paul. Pr. 1. 187. ὑιὰς vulgo ἡμᾶς III. Ep. Sat. 29. 410. & 411. οὐχ ὑμᾶς I. Jud. Voc. 3. 85.
συγγινης I. Tim. 49. 161.
συγγνάμης ἀξιάσας II. Par. 28. 858.
συγγραμματιον I. Herod. 1.
συγγράφω. συγγραψάμενος προσάτας I. Scyth. 10. 869. τῷ συγγράφιον II. Q. Hist. 4. 6.
συγκαλασπάω. συγκαλασπᾶν ἑαυτοῖς ἄκμης — φρούρια πρότερον εἰς τὴν Συρὰν ἐπικράτειαν συγκαλασπαοῦντα I. Nigr. 11. 50.
συγκαλαφλέγω I. Nigr. 30. 72.
σύγκειμαι I. pro merc. Cond. 5. 713.
συγκομβόω. τῇ ὑπνῳ συγκεκοιμισμέν& — κάλλιστον δὲ πάντων ἓ πολεμικὰ θάλασσα κτῆμα εἰς τὰς ψυχὰς συγκαπόμισθε I. Nigr. 10. 49.
συγκρετίω. συγκρετῶν III. Conv. 18. 43. συγκεκραδημένος II. Gymn. 29. 911.
συγκαμάζω II. Salt. 11. 274.
συγχεῖν ἡμῶν ἐπειρᾶτο τὴν σωσιγαίαν II. Bis Acc. 17. 812.
σῦκ&. II. Alex. 47. 252.
σῦκον. σῦκα σῦκα ὀνομάζων II. Q. Hist. 41. 54 τὰ σῦκα τὰ σῦκα — τὰ σῦκα σῦκα, τὴν σκαφὴν δὲ σκαφὴν ὀνομάσων I. Jud. Voc. 8. 93.
συλάω. συλᾷν τὰ ἤδη ἀνατεθέντα II. Phal. alt. 2. 202.
συλλαβὴ I. Jud. Voc. 2. 83. ib. 8. 93.
συλλαμβάνω. συνελάμβανον ἐπὶ θανάτῳ. I. D. Mort. XII. 3. 384. συνειληφότα II. de Luct. 20. 932.
συλλαγχάνω. συνειληχότα II. de Luct. 20. 932.
Σύλλας I. Zeux. 3. 841. III. Adv. Ind. 4. 102. & 103.
συλλέγω. συνειλοχότα II. de Luct. 20. 932. συνειλεγμένα I. Tim. 23. 137.
συλλήγω. συνειληχότα II. de Luct. 20. 932.
συλλογισμὸς I. Tim. 13. 122.
συμβαμα I. Vit. Auct. 21. 561.
συμβόλαιον II. Asin. 1. 567. & 568.
συμβουλεύω. συνεβουλεύομεν τᾶς ἐπιτηδείας I. Somn. 1. 2. συμβουλεῦσαι ἀξιῶ rogo ut mihi consulatis. II. Phal. Pr. 5. 191. συνεβούλευσατ' ἂν ib. 193.
συμμαχίω. Ἀθηναίοις συμμαχήσας I. D. Deor. XXII. 3. 271.
συμπαρεδρεύειν III. Nav. 31. 268.
συμπαρισέρχομαι I. Tim. 28. 141.
συμπασ' Edd. male σύμπας III. Epigr. 24. 682.
συμπίνω. συνέπινον αὐτοῖς I. Sacr. 9. 533.
συμπίπτω. συμπεσεῖσθαι I. Herm. 40. 784.
συμπόσιον III. Conv. 1. 418.
συμπότης. τ' συμπότᾳ II. Asin. 7. 575.
συμπόλιτ&. I. Prom. 8. 191.
συμπροέρχομαι I. Nigr. 22. 61.
συμφέρω. ἐπὶ τῷ συμφέροντι παῤῥησιαζόμεθα II. Jup. Trag. 19. 663. ἐπὶ τῷ ἐκείνων συμφέροντι III. Calumn. 24. 157.
συμφθείρω. ἡ μίξις συνέφθειρε I. Prom. 5. 31. συμφθείρεσθαι ἀλλήλοις ib.
συμφιλοσοφέω I. Herm. 11. 750.
συμφορά. τὴν συμφορὰν II. Asin. 56. 624.
συμφύω. ὁ συμπεφυκὼς III. Musc. Enc. 3. 92.
σωαγωνίσαι III. Epigr. 20. 680.
σωαναστάω I. Cat. 18. 641.
προσελθὼν τῷ σωαρμοσῇ II. Tox. 32. 540.
σωδειπνέω I. Nigr. 22. 61.
σύνδισμ& I. Jud. Voc. 6. 90.
σ.νδιατέρ& I. Cont. 1. 488.
συνειλέω. συνειλημένοι II. Imag. 9. 467.
σωεκπίπτω. συνεκπίπτει δρᾶμα I. Nigr. 8. 48.
σωεπιλαμβάνω. σωεπιλαβέσθαι al. σωεπιβαλέσθαι I. Prom. 12. 195.
συνείδω. μηδὲν κίβδηλον ἑαυτῇ συνειδυῖα I. Nigr. 6. 45.
συνεργὸς ἀγαθὴ I. Tim. 33. 146.
συνερχομαι. συνέλθετε II. Jup. Trag. 6. 647.
σύνεσις. σοφῇ τῇ συνέσει χρώμ&. II. Alex. 22. 229.
σωετὸς. τὰ πολεμικὰ συνετὸς εἰ ὀλίγοις I. Somn. 2. 4. ὁ σωετώτατ& III. Calumn. 28. 158.
συνέχω. συνισχεται I. D. Mort. X. 12. 375.
συνήθεια. συνήθειαν ἀμιλῶ I. Jud. Voc. 7. 91.
σωηθετ&. σύνθετόν τι καὶ ξένον φάσμα τοῖς ἀκούουσιν δοκῶ I. Prom. 5. 31.

σύνθημα. ὡς ἐδέξαμην τὸ σύνθημα I. Nigr. 22. 61.
συνίημι. συνῇς I. D. Mort. XIV. 6. 399. συνιῶσι intelligere, vid. not. II. Jup. Trag. 27. 673. συνιέναι al. συνιῶσι II. Q. Hist. 37. 49. συνίης δὲ, οἷας II. Alex. 32. 240. συνιστι leg. συνης δὲ II. Alex. 32. 240. & 241. συνιέναι II. Salt. 64. 302. συνιεμένας v. notas III. de Dom. 4. 192.
συνίσημι. συνίσῶτα ὁρᾶν III. Philopſ. 29. 56.
συνοδοιπορέω I. Herm. 13. 753.
συνοικέω. συνοικεῖ ἡμῖν &c. I. D. Deor. V. 2. 213.
συνοικίαι II. Tox. 15. 522.
συνουσία. τὰς συνουσίας II. Jup. Trag. 4. 646.
συντάσσω II. Eun. 3. 352.
συντίθημι. ἔτω ῥᾳδίως συντιθεὶς I. Cont. 4. 495.
συντρίφω I. Jud. Voc. 7. 91.
συντρίσω. μὴ ἐ συντρίψω πω πρὶν ἂν τὸ ἴφωα, ὃν ὑποκρίνομαι I. Nigr. 9. 49.
σύντροφος. φιλοσοφίᾳ ἐ πρὸς σύντροφοι — τῇ Ἑλλάδι πρὶν μὲ αἰεὶ σύντροφος ἐσι I. Nigr. 12. 51.
συφορὰς πολλὰς I. Tim. 50. 164.
σύρδην. τὴν σύρδην τύρδην λέγουσι I. Jud. Voc. 7. 90.
συρίζω. τὸ συρίζειν καὶ σαλπίζειν I. Jud. Voc. 10. 96.
συρίττω I. Nigr. 8. 47. ἐξέπιπλες, ἐγὼ δὲ ἐσυρισμόν ib. 48.
Σύρος. ὁ Σύρος ὁ &c. III. Philopſ. 16. 43. Σύροι μὲν ἐσμεν III. Tragop. p. 660.
συρφετὸς I. Herm. 21. 760.
συσπάω. συνεσπακὼς τοὺς δακτύλους — ὀρᾷς τοὺς δακτύλους κατεσκληκότα I. Tim. 13. 122.
σφαγή. ὁ τῇ σφαγῇ II. Tyr. 13. 151.
σφαῖρα καλάμου ſphaerae hujusm. κριωτοὶ vocantur I. Nigr. 2. 40.
σφάλλω. μὴ σφαλεῖς ὁ ἀληθείας I. Nigr. 11. 50.
σφὼξ. ὥσπερ σφῶκες I. Cont. 15. 511.
σφιγγίον 1. pro merc. Cond. 1. 706. 707. & 708.
σφίγξ. ὡς ἄμμα σφίγγι II. Aſin. 10. 578. & 579.
σφυρήλατος III. Dem. Enc. 14. 501. & 502.
χειδία. ἐπὶ τὰ χειδίας II. Par. 11. 849.
χῆμα II. Q. Hist. 57. 66. χῆμα ἀλιτηρίτης, I. Somn. 8. 11. ἐπίσημος ἀπὸ τῦ χήματος — κόσμιος ἀπὸ τῦ χήματος I. Nigr. 2. 40. ἀπὸ τῦ χήματος ib. 24. 64. τῷ χήματι τῷ αὐτοῦ I. Jud. Voc. 12. 98. τὸ χῆμα ὑσταλὲς I. Tim. 54. 170. χήματά μοι τὰ φανέντων ὐ τοῖς ὀφθαλμοῖς ὠθεμένοις I. Somn. 5. 8.
χώζω. τὸ χώζειν αὐτοὺς &c. I. D. Mar. II. 4. 294. χώσειν αὐτὴν τῇ φυγῇ II. Aſin. 23. 592.
Χαιρεκράτης I. Nigr. 27. 67. II. Salt. 25. 283. Χαιρεκράτης δὲ ὁ ἀπὸ Μόψε III. Soloec. 5. 560. Χαιρεκράτης ἐμάνθανε λιθοξόος τὴν τῦ πατρὸς τέχνην I. Somn. 12. 17. Χαιρεκράτης εἰρωνείᾳ II. Dem. 6. 378. Χαιρεκράτης ἔρασης I. Somn. 2. 3. Χαιρεκράτη III. Mort. Per. 5. 330. ἆρα σὺ ὦ Χαιρεκράτες ὁ Φροντισης ἐπικαλούμενος I. Prom. 6. 32. εὐδαίμων, ὦ Χαιρεκράτες, ἄνθρωπος εἶ I. D. Mort. XX. 5. 418.
χῶμα. τὸ μὲ χώματος I. D. Mort. XXIV. 3. 430. τὸ χώματος τὸ εὐτελὲς, alii melius χῆματος legunt I. Somn. 8. 10. τὰ ἢ τούτε χώματι I. Jud. Voc. 12. 97. τὸ χῶμα καθανακάζειν I. Nec. 4. 461. διεφθαρμένος τὸ χῶμα I. D. Deor. XIII. 2. 236. ὑπερογκος ἦν τὸ χῶμα, melius χῆμα, I. Somn. 8. 11. χώματα εἶναι ἅπαντα I. Herm. 36. 778. ὧν τὰ μὲ χώματα διέλυσεν ὁ χρόνος I. Nigr. 18. 57.
χωρος ὁ acervus. I. pro merc. Cond. 13. 722. nam ἡ σορὸς ſepulcrum, ib.
Σώσρατος I. D. Mort. XXX. 1. 450. II. Demon. 1. 374. III. Hipp. 2. 66.
σωτὴρ I. Zeux. 8. 845. σωτῆρα ἐ σύμφυτον I. Tim. 5. 110.
Σωτηριχος III. Ocyp. p. 669.
σωφρονικὸς I. Tim. 54. 170.
σωφρονεῖν καὶ δικαίως καὶ ὡσίως I. Somn. 10. 15.
σωφροσύνη δὲ ἐκείνη I. Somn. 9. 82.

T.

Τάζω. τέλαγὸς I. Cont. 1. 488.
τακερῶς ὠνυγραίνοντο II. Amor. 3. 401.
τάλαπωρον III. Tragop. p. 645.
τάλαινον. ἀπὸ ταλάντων πέντε, ὧν εἶχε II. Tox. 23. 532. περὶ ταλάντων III. Ep. Sat. 8. 391.
Τάλαος. ἔνιοι δὲ τὸν Ἀταλάντης Παρθενοπαῖον φασὶ σρατεῦσαι, ἀπὸ τὸ Τάλεω, ὃν ἔνιοι λέγ τὸν καὶ Καλαὸν προσαγορεύουσι I. Jud. Voc. 11. 97.
Τάλως III. Philopſ. 19. 47.
ταμιεύω I. Nigr. 27. 67.
τᾶν. ὦ τὰν & τᾶν II. Icar. 2. 752.
Τάνταλος I. Tim. 18. 128.
τάξις. τάξις γραμμάτων — ὅπως μὴ ἡ τάξις τὰ γραμμάτων ἔχειν νενομοθέτηται I. Jud. Voc. 5. 89. τάξιν II. Amor. 24. 424. τάξιν λιπὼν ἣν &c. vide notas III. Dem. Enc. 44. 522. & 523. τάξεσι II. Alex. 30. 237. & 238.
ταπεινὸς τὴν γνώμην I. Somn. 9. 12.
Ταραντῖνος. ὁ Ταραντίνης ἐργασίας III. Rhet. Pr. 15. 16.
ταραντινίδιον veſtis genus. III. Calumn. 16. 146. & 147.
ταράττεσί τε II. Gymn. 2. 884. & 885.
ταριχεύει II. de Luct. 21. 933.
τάσσω. τετάχατο I. Ver. Hist. 13. 80.
Ταύγετος I. D. Deor. XIV. 2. 239.
ταῦρος I. Prom. 17. 200. ὁ μὲ ταῦρος ἐκεῖνος ἐφαίνετο I. D. Mar. XV. 4. 326. ταύρῳ εἰκάσας ἑαυτὸν ib. 2. 324. & 325. ταύρων τε καὶ αἰγῶν I. Tim. 9. 117.
ταφὴ ὁ ἐκεῖσε ταφὴς I. Tim. 6. 113.
τάφος I. Vit. Auct. 9. 548. τάφος ἔμψυχος I. D. Mort. VI. 2. 347.
ταρφὴς. ταρφεῖς ἄκρα κόμας II. Jup. Trag. 31. 677.
ταρφὺς I. Cont. 23. 523.
ταχὺς II. Q. Hist. 56. 65.
ταχύς θᾶττον γοῦν I. Tim. 2. 100.
ταχίσα I. Piſc 29. 598. ἐπιδὰν τάχισα ſimulatque, I. D. Mort. VII. 1. 357.
ταὼς. βασιλεὺς ἐπὶ χρυσοῦ θρόνε σικτὸς, οἷον ταὼς. I. Nigr. 13. 52.
τε. ὑετοί τε ῥαγδαῖοι — ἀμφί τε ἠρανοῦ, ἀμφί τε ἀςέρων ἡ γραφὴ I. Tim. 3. 105. αὐτόν τε II. Tox. 30. 539.
Τειρεσίας II. Salt. 57. 299.
τεῖχος τριπλοῦν I. Cont. 9. 501. προσοᾶλειν τοῖς Θηβαίων τείχεσιν II. Salt. 76. 308.
τεκμαίρομαι, ὅσον τεκμηραῖς I. Herm. 1. 739. τεκμαίρεσθαι ἀπὸ τὰ καλάμου II. Alex. 5. 212.
τέκτων I. Somn. 12. 18.
τέλειος. τελείων θεῶν II. Jup. Trag. 18. 662.
Τελέσικλα II. Amor. 30. 430.
τέλεσμα II. Jup. Trag. 11. 653.
τελέσρια fruſtra Olear. pro τυμπανίσρια. vid. ad I. Somn. 12. 17.
τελεσφορέω I. Prom. 5. 30.

τελευτῶν an adverbium? I. Herm. 46. 787. τελευτῶν II. Par. 46. 871.
τελευτὴ Νικέα. II. Q. Hist. 38. 51. ἔνθα τελευτὴ ἐγένετο III. Dea Syr. 18. 466. & 467. ὥθεν τὴν τελευτὴν I. Nigr. 30. 72.
τελεῖν II. Q. Hist. 35. 48. τελεῖν ἐπὶ τὸ τέρμα I. Tim. 20. 130. τοὺς θιάσους μὴ συμπάντων τελεῖν I. Somn. 12. 17.
τέλλω I. Cont. 10. 502. & 503.
τέλος. εἰς τέλος I. Somn. 9. 12. οἱ τ' εὐτυχοῦντες ἀλλ' ἐς τέλος σὺν εὐτυχεῖν ib. πρὸς τὸ τέλος τοῦ βίου I. Cont. 10. 503.
τέμνω. ἔτεμεν I. Herm. 28. 769.
τερατεία I. Vit. Auct. 2. 542.
τερατολογῶ I. Prom. 5. 30.
τέρμα I. Tim. 20. 130.
τερπνός. ἡδὺ τερπνὸν σὺν αὐτῇ II. Q. Hist. 10. 13.
τέρπω. ἑτερπόμην ἐν αὐτοῖς I. D. Mort. XXVII. 6. 441. τέρπῃ σε εἰς &c. III. Epigr. Omiss. 692.
τέρψις ἀτερψίη I. Vit. Auct. 27. 569.
τέρακις III. Mort. Per. 35. 356.
τέρακτος I. pro Lapf. 5. 731. III. Philopat. 12. 597.
τερατοδιδάσκαλος I. D. Mar. VII. 2. 307.
τέτταρες. ἃ σὺ δοκεῖς τέτταρα I. Vit. Auct. 4. 542. τέτταρα I. Herm. 36. 778.
τετταρακοστούτης I. Herm. 13. 753.
τεῦτλον I. Jud. Voc. 7. 90.
τεύχω. θνητοὺς ἄλλοισι τε καὶ σὺ πολίτῃσιν ἀγήτους τεύχει I. Prom. 1. 25.
τέχνασμα II. Amor. 28. 428.
τέχνη I. Halc. 5. 180. & 181. τέχνη ἐστὶν II. Par. 4. 840. εἴτις τέχνη σε δύναται III. Ocyp. p. 672. ὑπὲρ τ' τέχνης II. Abd. 24. 180. τῇ σεαυτοῦ τέχνῃ χαριζόμενος II. Par. 43. 869. μίτει τὴν σεαυτοῦ τέχνην I. D. Mort. XX. 6. 419. τὼ τέχνα I. Pisc. 20. 590. τὰς μὲν ἄλλας τέχνας &c. II. Par. 28. 856. & 857.
τεχνίτης. ἔχων δούλους τεχνίτας I. Somn. 12. 16.
τέως ἐννοήσας I. Prom. 3. 27.
Τήλεφος III. Diss. cum Hes. 1. 240.
τηλικοῦτος I. Halc. 6. 182. τηλικαῦτα i.e. τηλικαύτας I. Prom. 8. 162.
τήμερον I. Catap. 21. 642.
τηλίνος II. Lex. 1. 318.
τιάρα. ὁ τὴν τιάραν III. Deor. Conc. 9. 533.
τίθημι I. Prom. 15. 197. τίθει I. D. Mort. IV. 1. 340. τὸ παρὸν εὐθέμενος I. Nec. 21. 484. & 485.
τιμάω I. Prom. 4. 188. ib. 15. 198. τιμῶμεν λαθαιόντας II. Tox. 1. 508. & 509. τ' χορὸν ὡ 'πόλλων &c. τιμήσει I. Somn. 2. 4. ἡ τιμῶντες II. Jup. Conf. 7. 631. τιμώμενος ὑπὸ τ' ἀρίστων I. Somn. 11. 15. ὁ τιμώμενος III. Calumn. 12. 140.
Τιμόθεος I. Harm. 1. 850.
Τιμοκράτης II. Salt. 69. 306. Τιμοκράτει II. Dem. 3. 376.
Τίμων I. Tim. 1. 98. ib. 50. 163. τῷ τι τὸν Τίμωνα ib. 15. 124.
τιμωρίαν. ἀξιοῦμεν τιμωρήσειν I. Pisc. 27. 597.
τότε I. Nigr. 17. 57.
τις I. Prom. 20. 203. τί ἔτι; ἐχθὲς I. D. Mort. X. 4. 366. μή τις ἐχίδνης vide not. III. Tragop. p. 662. τί ἂν II. Bis Acc. 20. 815. τί τοῦτο &c. I. D. Mar. III. 1. 294. τί ἐστιν; I. Cont. 7. 498. γάρ τι, ὑγιές τι vide notam III. Ep. Sat. 6. 389. μή τι III. Ocyp. p. 665. τί ἔτι II. Jup. Trag. 33. 683. τι κἄτερον an τὸ; vide ad III. Dem. Enc. 20. 507. τινι II. Par. 56. 878. & 879. μᾶν ἢ σύ τινα ἄστρῳ ὅ Φάων &c. I. D. Mort. IX. 2. 361. τίνες δὲ ἢ ὅτε; ib. XXV. 1. 432. τινῶν I. Halc. 7. 182. & 183. II. Gymn. 14. 893. τίσι γε I. Herm. 80. 824. τινας ἤδη I. Scyth. 2. 862. τινὰ αἰτίσας I. Merc. Cond. 16. 672.
τῇ Τισίᾳ τὴν τίχνιν οἶδα III. Pseudol. 30. 187.
Τιτανίδης. Τιτανῶδες βλέπων I. Tim. 54. 170.
Τίτορμος II. Q. Hist. 34. 46.
τιτρώσκω. ἐπὶ τ' τράπεζα — αὐτὸς ὁ τρώσας λόγος ἔπαυσε — τὸ τῷ λόγῳ, ὁ τρώσας ἰάσεται I. Nigr. 38. 82. τιτρωσκόμενος II. Tyr. 20. 156. & 157.
τοιοῦτος I. Prom. 5. 190. I. D. Mort. XIV. 4. 397. I. Merc. Cond. 30. 689. τοιαύτη σοι &c. II. Imag. 18. 478. τοιοῦσδε al. τὸ τοιοῦτο I. D. Mort. XIV. 4. 397. τοιοῦτον neutr. gen. pro τοιοῦτο, I. Vit. Auct. 15. I. pro Lapf. 17. 738. τὸ τοιοῦτον I. Herm. 29. 770. ib. 33. 774. τοιοῦτόν τι ἔπαχον II. Imag. 1. 458. & 459. τοιοῦτον II. Par. 8. 845. τῷ ὅμως τοιοῦτον ὄντα αὐτὸν φιλοῦμεν I. D. Deor. XV. 1. 241. τόγε τοιοῦτο I. D. Mort. XX. 5. 419.
τοῖχος. τοίχῳ ἄρχω τῷ δεξιῷ III. D. Meret. XIV. 320.
τοιχωρυχία II. Gall. 28. 744.
τοκὰς κεφαλὴ τοκογλύφου I. Nec. 11. 472.
τόκος. ἀποδίδασι γὰρ αὐτῷ κατὰ καιρὸν τοὺς τόκους I. Herm. 10. 749.
τολμάω. μόνος δὲ τολμήσας II. Par. 43. 866.
τὸ τῶν ὀφαρῶν III. Philops. 8. 36.
Τόξαρις II. Tox. 1. 507. Τόξαρις. καίμοι ib. 11. 518.
τόξον I. D. Mort. XVI. 3. 403. τόξῳ II. Alex. 27. 236.
τορύνη I. Cont. 7. 498.
τοσοῦτος. σὺ τοσούτῳ — ὁ γὰρ Ποσειδὼν ἐκείνως μοι, ὦ Πενόπη, ἀκόμωλος σὺ τοσούτῳ φυλάττειν τὸ πίλαγος — ἡ ὅρις δὲ σὺ τοσούτῳ — σὺ τοσούτῳ σ' ἐμπαιρόσθαν I. Tim. 10. 119.
τοσοῦτον ἓ τοιοῦτον II. Q. Hist. 27. 35. τό γε τοσοῦτο III. Rhet. Pr. 8. 7. πάλιν τότε τοσοῦτον ἐπύκνωσα III. Mort. Per. 33. 355.
τότε δὴ τότε I. Merc. Cond. 11. 666. II. Imag. 13. 472. τοὺς λόγους ἃς τότε ἤκουσα I. Nigr. 7. 45.
τραγέλαφος. πού γάρ ἐσι τραγέλαφος ἢ σφίγξ; I. Prom. 7. 37.
Τραγοποδάγρα III. Tragop. p. 643.
τράγος. τράγῳ ἑαυτὸν ἀπείκασεν I. D. Deor. XXII. 2. 270.
τραγῳδία I. Jud. Voc. 7. 90. τραγῳδίαι ἀρχῆς II. Gall. 24. 738. τραγῳδίαν II. Alex. 5. 213. τραγῳδίαν φέρεται III. Calumn. 24. 155.
τραγῳδὸς. τραγῳδοῖς καιναῖς I. Tim. 51. 166.
τράμις II. Lex. 2. 320.
τράπεζα ἀλφιτὶς II. Lex. 7. 332. τράπεζα κοινὴ II. Amor. 27. 426. & 427. ἐπὶ τ' τραπέζης μόνον I. Tim. 48. 161. τράπεζαι ὑπὲρ γᾶς τὸ Σικελίας I. D. Mort. IX. 2. 360.
τραῦμα. τὰ ἴχνη τ' τραυμάτων I. D. Deor. XXVI. 1. 280.
τράχων. τράχωσι J. F. R. mavult τραχῶσι II. 2. Ver. Hist. 30. 126. & 127.
τρεῖς. τριῶν δὲ ὄντων III. Calumn. 6. 133.
τρέπω. τέτραμμαι τὸν χρόαν I. Merc. Cond. 42. 703.
τρέφω. θρέψῃ γενικὰς I. Somn. 7. 9. τρέφοι II. Asin. 1. 569. εἰ τὸ τρέφειν πάντα &c. III. Epigr. Omiss. 690. πόθεν ὁ ἀριστεὺς θρέψεται I. Somn. 7. 9.
τρέχω. θραμὼν πρὸς τ' ἄρχοντα II. Asin. 54. 622.
τριακὰς. πατάξας τῇ τριακάδι I. D. Mar. VI. 3. 305. ἐμβαλὼν τὸν τριάκοντα I. Cont. 7. 498.

τριακόσιοι I. Vit. Auct. 6. 547.
τρίβων II. Dem. 48. 390.
τριβώνιον ἔχων πολέθυρον I. D. Mort. I. 2. 332.
τρίγωνον ὑτιλὶς I. Vit. Auct. 4. 542. & 543. τρίγωνον τρπλοῦν I. pro Lapſ. 5. 729.
τριόπτρ῀ I. Somn. 17. 21.
τριπλοσίων ὀργυιῶν III. Dea Syr. 28. 474.
τριπλῆρις καθαφλίξας III. Hipp. 2. 67.
τρίπλοκη II. Alex. 11. 218.
τριπλοκία I. Merc. Cond. 2. 653.
τριπλ῀ I. D. Mort. I. 1. 330.
Τριπτόλεμ῀ I. Prom. 1. 24.
τρισάθλι῀. ὡς τρισάθλιοι κἀῖνοι βροτῶν οἱ ταῦτα διελθόντες πάλη Μόλωνʼ ἐς ἄδην τοῖς δὲ ἡδὺ μόνοις ἐκεῖ ζῆν ἐστι, τοῖς δὴ ἄλλοισι πάντ᾽ ἐκεῖ κακά. I. Nigr. 1. 39.
τρίτ῀. τρίτῳ I. D. Mort. XIII. 3. 392. τρίτη II. Salt. 26. 283. & 284. III. Pſeudol. 7. 169. τρίτον τι ἀγαθὸν II. Eun. 3. 353. ἢ τὸ τρίτον II. Q. Hiſt. 31. 42.
Τρίτων. ὦ Τρίτωνες I. D. Mar. X. 2. 315. Τρίτωνες III. Epigr. Omiſſ. 688.
τριτονομάδητες II. 1. Ver. Hiſt. 35. 98.
Τριφάλης τῶν Κωμικῶν ἑῆς III. Fug. 32. 383.
τριώβολον μισθὸς II. Bis Acc. 12. 805.
Τροία. τόν τε βασιλέα τῶν ἐπὶ τὴν Τροίαν III. Ner. 2. 637.
τρόπος. κατὰ τὸ αὐτὸν τοῦτο τρόπον II. Tyr. 12. 151. ἄλλῳ τῳ τρόπῳ ib. 11. 148. τυτπὶ τὸ τρόπον I. Jud. Voc. 11. 96.
τροπόω I. Cat. 1. 621.
τροπωτὴρ I. D. Mort. IV. 1. 340.
τροχὸς I. D. Deor. VI. 5. 219.
τρύβλιον I. Tim. 54. 170.
τρυπάω. τὴν τῖλυπημθὼν II. Bis Acc. 35. 835.
τρυφαλὶς II. Lex. 13. 336. vel potius 340.
τρυφάω. τρυφάτω μόνος I. Tim. 43. 155.
τρυφὴ. τρυφὴν καθειμθὴν II. Amor. 3. 400.
Τρωάς. ἐν τῇ Τρωάδι I. D. Mar. IX. 1. 311.
τρώς. παρὰ τρωσὶ I. D. Mort. XXIX. 2. 449.
τρωτὸς ἐστι III. Calumn. 15. 145.
τυγχάνω. τοῖς τιχοῦσι I. Piſc. 17. 588. ὃ τὴν τυχοῦσαν II. Icar. 16. 771. τῶν μηδὲ τούτου τυγχάνωσιν I. Nigr. 21. 59. φύσεως ἐὺσέχω τι & μνημοσυνικῆς & φιλοπόνου τυχὼν, I. Somn. 2. 5. φύσεώς τι ἐλλιᾶς τῖλυχικὼς ib.
τύλ῀. τύλαν ἀνάπλεως I. Somn. 6. 9.
τυλόω. ὥσπὶ τισμακάλῳ τῖλυλάμβος ὑνθεὶς χεῖρας I. Somn. 6. 9.
τύμβ῀. Solan. pro ἐκατόμβαι vult legi τύμβοι optime meo judicio I. Cont. 24. 524.
τύμπανον I. D. Deor. XII. 1. 234. τοὺς ὐκ τυμπάνου I. Cat. 6. 617. τύμπανα ἐπαλαγεῖτο III. Bacch. 4. 78.
Τύνδαρις. Τυνδάρεως II. Salt. 45. 295.
τύπτω I. Nigr. 27. 67.
τυραννέω. τυραννούμθοι tyrannide vexati II. Tyr. 5. 144.
τυραννικὸς III. Calumn. 13. 143.
τυραννὶς I. Tim. 52. 169.
τύραν῀ I. Catap. 1. 620.
τύρβη I. Jud. Voc. 7. 90.
τυρσὶς. κατὰ τύρσιν II. Alex. 11. 219.
τυρὸς ὐκ Γυθίου III. D. Meret. XIV. 320. τυρὸν & αὖτις κάδον II. Aſin. 37. 605.
τυφλὸς I. Herm. 19. 757. ὁ τυφλὸς μόνον I. Tim. 20. 130. ἐδὲ τυφλὸς ἦν II. 2. Ver. Hiſt. 20. 118. μᾶλλον δὲ τυφλοῖς III. Calumn. 1. 126.
τυφλόω. ὐχὶ τὸ σῶμά ἐστι τὸ τυφλοῦν τὸν ψυχὴν, ἀλλ᾽ ἡ τρυφὴ. I. Prom. 7. 35.
τυφόω. τῖλυφωμθ῀, ὁ ἐπημοίν῀ ἢ ἀλάζων, ἴξω φρενῶν I. Nigr. 1. 40.
τύχη. τὴν τύχην ἀντὶ τοῦ θεοῦ ἢ δαίμον῀ — τῇ τύχῃ λογιστέα — τὸ τύχης παίγνιον I. Nigr. 20. 58. τύχῃ τῇ ἀγαθῇ II. Alex. 14. 222.
Τώμυρος I. Cont. 13. 508. Τώμυρις ἐκεῖνη ἐστὶ I. Somn. 9. 12.

Υ.

Ὑάλ῀. ὑάλῳ ἐφειχρὼς II. de Luct. 21. 932. & 933.
ὑβρίζω. ἐς ἐμὲ τὴν μητέρα ὑβρίζεις I. D. Deor. XII. 1. 232.
ὕβρις. ταῦτα οὐχ ὕβρις I. D. Mort. II. 2. 337.
ὕβρις῀. τούτων ἁπάντων ἦν ὑβριστέον μακρῷ I. Prom. 5. 31. ὑβριστέον J. Br. placet ὑβριστικώτερον ib.
ὑγιὰς I. Merc. Cond. 6. 660. I. pro Lapſ. 15. 737. τῷ τῆ ὑγιείας ὀνόματι ib. 13. 736.
ὑγιείας I. pro Lapſ. 6. 733.
ὑγιαίνω I. Sacr. 2. 527. I. pro Lapſ. 5. 730. ib. 1. 725.
ὑγρὸς. ὑγραῖς ἐν ἀγκάλαις II. Jup. Trag. 42. 689.
ὑδατεύομαι I. D. Mar. VI. 1. 302.
ὕδωρ ἐγχεῖται II. Abd. 8. 166. δι᾽ ὕδατ῀ & μυκήματ῀ III. Hipp. 8. 74. ὕδατι II. Jup. Trag. 42. 691. τὸ ὕδωρ ἐκχέας III. de Electr. 6. 91. ὕδωρ πίνων III. Dem. Enc. 15. 502. περὶς ὕδωρ γράφειν ib. 503. πρὸς ὕδωρ μεμιμῆρθαι μόνον I. Merc. Cond. 35. 694. ὕδασι ψυχροῖσι χρώμενον῀ III. Dea Syr. 55. 488.
ὑετὸς. ὑετά τε ῥαγδαῖα I. Tim. 3. 105.
υἱὸς I. D. Deor. V. 4. 214. I. Scyth. 11. 871. τὸν ἐμὸν υἱὸν I. D. Mar. XI. 2. 318. τίν῀ υἱὸν ὄντα I. Somn. 12. 16. υἱὸν ὐ ἠλικίας II. Tyr. 17. 154. υἱὸν πειθοῦντι II. Dem. 25. 385.
ὑμέτερος I. Herm. 15. 754. ὑμετέρα al. ἡμετέρα I. Prom. 19. 202. ὑμέτερον al. ἡμέτερον II. Bis Acc. 20. 816. τὰμὰ ὑμέτερα III. Nav. 19. 260.
Ὑμηττὸς I. Jud. Voc. 8. 93.
ὑπακούω. ὑπακούσει II. Aſin. 4. 572.
Hypallagen in ὃ ναὸς ἔλθε v. III. Tragop. p. 652.
Ὕπαρχ῀. ὁ Μηδίας ὕπαρχος I. D. Mort. XXVII. 2. 438.
ὑπάρχω I. Herm. 68. 810. ὑπάρχοντα. βία ὑπαρχόντων & ἁρπαγὴ I. Jud. Voc. 1. 82.
ὑπὲρ Πολέμων῀ II. Bis Acc. 13. 807. ὑπὲρ τοῦ πλουσίου I. Merc. Cond. 14. 670. ὑπὲρ τῆ ἑρατίδος III. Bacch. 1. 74. ὑπὲρ ἀνθρώπου I. Vit. Auct. 2. 541. ὑπὲρ τὸ ὑάκινθον III. Nav. 43. 276. ὑπὲρ τὴν τῆ Θηραπίας ἐλπίδα II. Dem. 10. 379. ὑπὲρ ἀλλήλων II. Amor. 47. 451. ὑπὲρ αὐτῶν II. Gall. 18. 729. ὑπὲρ αὐτοὺς τοὺς κροτάφους II. Amor. 54. 457.
Ὑπέρα I. D. Mort. IV. 1. 342.
ὑπερανατλάω. ὑπερανατλούμθοι τῇ ἅλμῃ I. Merc. Cond. 2. 653.
ὑπέρανατλ῀. ἄνωθεν ἐπιχυθείσης τῆ θαλάσσης ἡ ναῦς γεγομένη — μὴ τὸ σκάφ῀ ὑπέρανλον γένηται — ὁλκάδ῀ ὑπεράνλως γεγομένης — ὁρᾷς γὰρ ὡς ὑπέρανατλ῀ ἐστὶ I. Tim. 4. 108. multa ſimilia ib. 109.
ὑπεράνω Edd. ὑπὲρ ἄνω I. Herm. 61. 801. ὑπεράνω II. Bis Acc. 33. 832. ὑπεράνω γενόμθ῀ II. Dem. 3. 376.
ὑπερατλικὸς II. Lex. 25. 349.
ὑπερβαίνω. ὑπερβαίνειν εἰς ἃ μὴ χρὴ I. Jud. Voc. 4. 87.
ὑπερβάλλω. ἀλλήλους ὑπερεβάλλοντο alter alterum ſuperare conabatur I. D. Mort. IX. 3. 362.

ὑπερβολῶ. ὑπερβόλῃ τάχει ἢ Κλίμακι I. Tim. 30. 143.
ὑπεργχρως I. D. Mort. XXVII. 9. 443.
ὑπερεισω. ὑπερείδεις τὸ πίπτον τῦ μίτρᾳ I. Tim. 1. 99. ψυχὴ ὑπεριδοῦσα ἃ νῦν εἶναι φαίνει I. Somn. 13. 19.
ὑπηρετέω. ἐκείνῃ ὑπηρετοῦντες I. D. Mort. XXX. 2. 451.
ὑπερεχω. πρὸς τὸ ὑπερέχον II. pro Imag. 19. 498.
ὑπερφανευω I. Nigr. 1. 40. II. Salt. 27. 284.
ὑπερφαω. ἡ προσαγορευσις ὑπερφάνους] ἡ προσαγορευσις ὑπερηφάνους I. Nigr. 17. 57.
ὑπερμαζάω III. Nav. 15. 258.
ὕπερον III. Philopat. 4. 588.
ὑπεροψία I. D. Deor. XIV. 2. 238. & 239.
ὑπερφρονεω I. Cont. 13. 509.
ὑπερῷον οἰκημα II. Ann. 45. 612. & 613.
ὑπεύθυνος II. Salt. 27. 285.
ὑπέχειν γυμνὴν τὴν σφαγὴν II. Phal. Pr. 5. 192.
ὕπνῳμος I. Sacr. 6. 531.
ὑπνήτης I. Sacr. 11. 534.
ὑπνητῶν *Pell.* conjicit ὑπηρέτων II. Icar. 10. 762.
ὑπισχνέομαι I. D. Mort. VII. 1. 355. & 356. ὑπιχνούμενος III. Mort. Pet. 21. 344.
ὕπνος. μικρὸν ὀλ' ὕπνῳ λαχὼν I. Somn. 17. 22. ὕπνῳ II. Asin. 7. 574. ὁ θεὸς ὥσπερ ὁ Ὅμηρος τῷ καμοντι Ζευς ἐκ τῦ μακροῦ ὕπνου ἀνιστησας I. Tim. 6. 110. ὕπνος ἡδίους II. Amor. 45. 449.
ὑπὸ II. Asin. 42. 610. ὑπὸ τῦ Διὸς I. Cont. 2. 492. ὑπὸ σοῦ II. Alex. 44. 250. ὑπὸ τῦ παιδὸς ἀπίθανε II. Gall. 25. 741. ὑφ' ἡδονῆς I. Herm. 76. 820. ὑφ' ἧς δὲ (al. δὴ) ῥεούσης &c. I. Nigr. 16. 54. ὑπ' Ἀμφιτρύωνι ex Amphitryone I. D. Mort. XVI. 4. 404. ὑπ' αὐλῷ II. Salt. 16. 277. ἢ ὑπὸ τὸ ψεῦδος πλαγμθραν III. Adv. Ind. 20. 116. ὑπὸ κόλπον III. Diff. cum Hel. 2. 241. χαλκηργῶν ὑπο II. Jup. Trag. 33. 681. ὑπὸ πλησίον σπαδίζωζ III. D. Meret. VIII. 299. ὑφ' ὧν II. Gymn. 20. 900. ὑφ' αὐτοῖς II. Jup. Trag. 48. 697. βακχίας ὑπ' ἀλένας III. Ocyp. p. 673. λίθον ὑποβαλλομένη III. Ep. Sat. 5. 388. & 389.
ὑποδρεχω. ὑποδεδεγμένοις III. Philopat. 4. 590. ὑποδεβεγμένοι I. D. Deor. XXIII. 2. 274.
ὑπογαστρίοις I. Merc. Cond. 26. 684.
ὑπογραφομένη τὸ ὀφθαλμῷ II. Bis Acc. 31. 830. ὑπογεγραμμένῳ II. Alex. 19. 227.
ὑποδέχομαι II. 2. Ver. Hist. 36. 131.
ὑποδήματα. τὰ σαθρὰ ὑποδημάτων I. Nec. 17. 481.
ὑποδήματα ἀπ Σικυῶν III. D. Meret. XIV. 319.
ὑποδιφθέρ I. Tim. 7. 113.
ὑποδύω. ὑποδιδύκας III. Adv. Ind. 27. 122.
ὑπόθεσις. τὴν μεγίστω ὑπόθεσιν II. Jup. Trag. 32. 679. αἰτησῃ τινὰς ὑποθέσεις III. Pseudol. 4. 166.
ὑποθερμαινομαι I. Prom. 4. 29.
ὑπέθυμις ἢ ὑποθυμικὰς σιφνίους παρ' Αἰολιῦσι ἢ Ἴωσιν, ἃς περὶ τοὺς τραχήλους ἀνιεσθίετο I. Nigr. 32. 75.
ὑποκρίνομαι. μὴ ἢ συντρίψω πω πεσὼν ἢ ηρωα ὃν ὑποκρίνομαι I. Nigr. 9. 49. Οἰωμάον κακῶς ὑποκρινόμενος ἐπέτρ.ψας ib. 11. 50. ὑποκριουμθμον πρόσωπ III. Calumn. 24. 154. & 155.
ὑποκριτης I. Somn. 17. 22. τοῖς ὑποκριταῖς ἐκείνοις ὅμοι I. Nigr. 8. 47. ἔδοξέν μοι ἐργάσῃναι αὐτῷ, ὥσπερ ποιητης ὑποκριτὴ κακῶς ἀλατίθεντι τὰ ἑαυτοῦ ποιήματα — ὥσπερ τραγῳδίας λαμπρὸν ὑποκριτην, &c. ib.
ὑποκρούω. ὑπεκρυσον III. Conv. 12. 426.
ὑποκρύπτω. ὑπεκρυψεν II. Amor. 15. 414.
ὑπολαμβάνω I. Nigr. 23. 61. ὑπαλάβῃς rectius legatur ὑπολάβοις *Solan.* ib. 19. 57.
ὑπομένω. πάντα ἔτεκε τούτων ὑπομένοντας I. Nec. 5. 462.
ὑπομιμήσκω. ὑπομιμησκοῦσις αὐτὸν ἢ τὸ Ῥώμη τροφὴς I. Nigr. 19. 57. ὑπομιμήσκεις II. Abd. 32. 186.
ὑπομνημάτων II. Alex. 27. 236.
ὑποσίας III. Calumn. 21. 152.
ὑποξυρέω. ὑπέξυρημένῳ I. Tim. 22. 132. I. Scyth. 3. 863. ὑπεξυρημένῳ τὸ γένειον I. D. Mort. IX. 4. 363.
ὑποπαλαίω III. Ner. 8. 641.
ὑπόπλεως. δακρύων τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπόπλεως I. Somn. 4. 7.
ὑπόπτερ I. D. Deor. VII. 4. 224.
ὑποστεῖλαι. ὑπόστειλον φῶς Διί II. Abd. 3. 161.
ὑποστησαν I. Tim. 5. 109. τὰ δὲ ὑποστησαντα I. Somn. 9. 13.
ὑποφρίω I. D. Mort. IX. 2. 361.
ὑποχαίρουσι II. Salt. 16. 277.
ὑποσκάζω. τί τοῦτο; ὑποσκάζεις; I. Tim. 20. 129.
ὑπόσασις. κατὰ τὴν ὑπόσασιν II. Par. 27. 856.
ὑποσίλων II. Icar. 12. 765.
ὑπόχεσις. ὑποχισισιν III. Hipp. 3. 68. τὰς μὲ ἢ ὑποχίσεις I. Herm. 76. 819.
ὑποταράττω. ὑπεταράττε II. Icar. 22. 777.
ὑποτίθημι. ὑποθεὶς τὴν σάρισσαν I. D. Mort. XXVII. 3. 440.
ὑποτραυλίζω I. Tim. 55. 172.
ὑποχωρέω I. Nigr. 18. 57. ὑποχωροῦσιν ἰσιόντας II. Tox. 36. 544.
ὑπώπιον. τὰ ὑπώπια II. Gymn. 13. 892.
ὕπωχρ I. Cont. 11. 503.
ὑσγινοσαφὴς II. Gall. 14. 724. & 725.
Ὑσπασίνης III. Macrob. 16. 219.
ὑσπληγξ I. Tim. 20. 130. ἡ ὑσπλαγγ III. Calumn. 12. 142.
ὕστερ. ὥσθ' οἱ τοῖς ὕστεροι I. Prom. 6. 33. κατὰ τοὺς ὑστέρους Ἀττικοὺς I. Jud. Voc. 7. 90.
ὑφαλ II. Salt. 48. 296.
ὀφείλω I. D. Deor. VII. 3. 221.
ὑφίσημι I. Tim. 40. 150. ὑμῶν ὑποστήσομαι ib. 152.
ὑφορόομαι I. D. Deor. XIX. 1. 250.
ὕψ. ὕψεσι πάνυ λαμπρὸμις III. Hipp. 4. 70.

Φ.

Φαέθοντ. ἀπὸ Φαέθοντος II. Dem. 12. 380.
φάγω. φαγόντα II. Gall. 4. 710.
Φαίθων I. Tim. 4. 108.
φαίαξ I. Nigr. 34. 77.
φαίδρα II. Salt. 2. 266.
φαίνω. φαίνομαι I. Pisc. 8. 576. οἷα μηδ' ἂν ἐπ' ἀνθρώπω πραχθέντα πονηρὰ φανείη I. Prom. 1. 24. ἐφαίνετο ἴτε I. Scyth. 2. 861. εἰ ἡμῖν ὁ Ζεὺς δι' ὀμμάτων ἰθέλοι φανῆναι I. Somn. 8. 11. χρὴ ταῦτα φαίνειν I. Prom. 1. 24. ἔλεγε αὐτῶν ἀμελεῖν, ὡς μὴ ὀμοίως τῷ λίθῳ φαίνεσθαι I. Somn. 13. 19.
φακὴ. τὸ τάριχ ἐς τὴν φακὴν III. Ep. Sat. 23. 404.
φάλαγξ II. Q. Hist. 29. 40.
Φαληρικὸν I. Halc. 8. 184.
φάλης II. Jup. Trag. 42. 690.
φαλλὸς II. 1. Ver. Hist. 22. 88. φαλλοὺς III. Dea Syr. 16. 462.
φάξ ἀνθρώποισι II. Alex. 18. 225.
φάραγξ I. Prom. 1. 186.

Φάρμακον — τίλαμωνος III. Dem. Enc. 49. 526. Φάρμακα II. Alex. 5. 213. Φάρμακα δυνάσται II. Imag. 16. 475.

Φάσκω I. Pisc. 37. 606. & 607.

Φάσις I. Jud. Voc. 8. 93.

Φαῦλος. ὁ Φαῦλον σωτῆρος ἀνάθημα II. Imag. 17. 476.

Φάων I. D. Mort. IX. 2. 361. τὸν Φάωνα III. D. Meret. XII. 310.

Φειδίας I. Herm. 55. 796. Φειδίας ἔδωκε τὸν Δία I. Somn. 8. 11. εἰ δὲ μὴ Φειδίας ὁ Πολύκλειτος γέγονε ib. 7. 10. πρὸς Φειδίου III. de Dipf. 9. 239. v. notas.

Φείδομαι. Φείδου μὴ I. Cont. 5. 497.

Φειδὸς, ἐπὶ φειδῶν. καθήμενοι II. 2. Ver. Hiſt. 45. 138.

Verba in Luciano occurrentia, quae fruſtra in *Stephano* quaerantur, vide II. Imag. 22. 480. usque ad 483.

Φέρω τόνδε φέρω Διὸς &c. I. Tim. 35. 147. Φέρουσι *Solan.* vult φορέουσι III. Dea Syr. 10. 457. Φέρε δὲ καὶ I. Somn. 14. 19. οὐκ ἤνεγκα — τοῖς ξύλοις I. Piſc. 32. 599. ἤνεικε III. Dea Syr. 16. 462. Φέρειν σὺ' ἀνάγκη II. Phal. Pr. 8. 195. Φέρων I. Merc. Cond. 24. 680. Φέρων ὑποδαλὼν II. Icar. 13. 766. Φερούσης ἐπιτρέπουσι I. Merc. Cond. 9. 664. ἐσπεσόντε Φέρουσιν αὐτοὺς I. D. Mort. VI. 3. 349. Φέρεσθε ὥσπερ τὰ φορτία, οἱ μὲν ὑπ' ἀνθρώπων, οἱ δὲ ὑπὸ κτηνῶν I. Nigr. 34. 76. Φέρεται III. Rhet. Pr. 26. 28. σοφίας εἰκότως δόξαν ἠνέγκατο I. Somn. 10. 15.

Φεύγω. ἐπ' αἰτίᾳ προδοσίας ἐξ ἄστεος φυγὴν I. Somn. 12. 17. Φεύγων Ἀντίγονον τὸν μονόφθαλμον III. Macrob. 13. 217.

Φευκτὸς I. Tim. 28. 141.

Φημὶ. ὡς φῄς I. Cont. 18. 514. Φασὶ Edd. Φάσκει vult *Solan.* III. Pſeudol. 13. 172. Φησὶν II. Jup. Conf. 6. 630. ἧς φασιν εἶναι III. Calumn. 27. 158. ἅπερ οἶμαι καὶ Φαβὶ I. D. Mort. XXVI. 2. 436. ἔφην II. Q. Hiſt. 55. 64. πρὸς δή τι τοῦτ' ἔφην; I. Prom. 15. 198. τοῦτ' ἔφης ib. 2. 187. ὃ σὺ' ὃς II. Lex. 2. 319. αὐτὸς ἔφα I. Nigr. 8. 47. ὡς ἐ αὐτὸς ἂν φαίης. II. Q. Hiſt. 15. 23.

Φθάνω. οὐκ ἂν φθάνοι I. pro merc. Cond. 11. 720. Φθάνοις III. Conv. 2. 419. οὐκ ἂν φθάνοι κἀμὲ μικτὸν λίγων III. Diſſ. cum Heſ. 8. 245. ὥστε οὐκ ἂν φθάνοις ἀνούμενος I. Vit. Auct. 26. 566. & 567. οὐχὶ μὴ ἔφθης I. Nigr. 6. 44.

Φθείρω III. Ep. Sat. 26. 408.

Φθείρω. Φθείρῃ ἀπ' ἐμοῦ II. Aſin. 56. 624.

Φθόγγος. τοῖσι τῶν Φθόγγων III. Ner. 6. 640.

Φθονέω I. Nec. 2. 458. ἐφθόνει τῷ Ἄρει I. D. Deor. XVII. 2. 246. & 247.

Φθόνος. κἀδεῖς φθόνος I. D. Deor. XVIII. 1. 248. ἔξω φθόνου I. Prom. 18. 201. τὸν φθόνον III. Calumn. 5. 132.

Φιάλη I. D. Mort. XXVII. 2. 439. Φιαλώτερος III. Macrob. 12. 216.

Φιλανθρώπως προσφέρομαι II. Phal. Pr. 10. 197.

Φιλάνθρωπον. οὐ τῷ μύθῳ &c. v. not. III. Ep. Sat. 8. 391.

Φιλαδελφοῦμαι ὁ ἄνθρωπος I. Somn. 3. 6.

Φιλέω. λύπῃ τῷ Φιλῷ I. Piſc. 20. 590. Φιλήσας — δεξιὰν I. Sacr. 12. 536.

Φιλήσω I. Somn. 5. 8.

Φιλήμων I. pro Lapſ. 6. 732.

Φιλιππίδης ὁ ἡμιτραγῳδήσας I. pro Lapſ. 3. 727.

Φιλίππη Μῆθος III. Dem. Enc. 5. 494.

Φιλισορίη I. Prom. 4. 29.

Φίλιον I. Nigr. 5. 43.

Φιλοκλῆς I. Jud. Voc. 11. 97.

Φιλοκτήτης πῶς III. Epigr. 24. 682.

Φιλομειδίᾳ. ἐπαινῶ τὴν φιλομειδίας I. D. Mar. VIII. 2. 309.

Φιλόμυθος. τὸ προσόμιον δὲ τοῦτο τὸ φιλόμυθον I. Somn. 3. 6.

Φιλοπευκίδης. φιλοπευκίδῃ II. Bis Acc. 23. 821. & 822.

Φιλόσοφος al. φιλόκαλος quod melius. II. Icar. 24. 780.

Φιλόξενος III. Calumn. 14. 144. τὸν Φιλόξενον III. Adv. Ind. 15. 512.

Φιλόπονος. βίος φιλοπονώτερος I. Somn. 12. 16.

Φίλος ἦν ἅπασι I. Somn. 9. 14. πάλαι φίλος III. Calumn. 24. 155. φίλων I. Vit. Auct. 27. 568. II. Q. Hiſt. 1. 1. τὸν φίλον II. Tox. 16. 523. πρὸς φίλους III. Philopſ. 24. 52. ὦ φίλτατε Κέλσε II. Alex. 1. 206.

Φιλοσοφέω. φιλοσοφεῖν φάσκουσι I. Piſc. 37. 606. τὸν φιλοσοφεῖν προσποιούμενον I. Nigr. 24. 63.

Φιλοσοφία. φιλοσοφίας ἐκ παρούσης I. Nigr. 7. 45. φιλοσοφίας εἰσὶν ἄχλυς ib. 33. 76. Φιλοσοφίᾳ — ὁμιλήκασι II. Salt. 2. 266. Φιλοσοφίαν ἐπαινέσαι — τὸ μὲν βέβαιον καὶ πιστὸν, καὶ ὑγιὲς τοῦτο ἐγὼ φημι εἶναι τὴν ἀληθινὴν φιλοσοφίαν I. Nigr. 4. 42. πρὸς φιλοσοφίαν ὁρῶντες II. Dem. 2. 375. I. Tim. 57. 175.

Φιλόσοφος I. Tim. 7. 113. Φιλόσοφος βίος — ἦθος, σχῆμα I. Prom. 7. 35. Φιλόσοφος ἀνὴρ I. Vit. Auct. 27. 568. Φιλόσοφος σεμνότης I. Prom. 7. 35. Φιλοσόφου τὸ χρῶμα II. Jup. Trag. 1. 642. ἄκροι φιλόσοφοι μάλα πολλοὶ I. D. Mort. XX. 5. 418. Φιλοσόφων, περὶ II. Par. 52. 877. ἔστι μὲν φιλοσόφων III. Macrob. 22. 223. ἄριστον τῶν φιλοσόφων II. pro Imag. 28. 506. ὅταν ἴδῃ τις τῶν φιλοσόφων τινα καλυμμένων περὶ τὰς αἰθὰς ἢ πορφύρας σαίνοντα καὶ ταπεινὸν I. Nigr. 24. 63. Φιλοσόφῳ παρασιτίᾳ συνδιάγειν ἔδοξε II. Par. 37. 863.

Φλήναφος. λῦρος καὶ Φλήναφοι I. Somn. 7. 10.

Φλυκταίνη puſtula, I. D. Mort. XX. 4. 416.

Φοβοῦμαι. εἰσῆλθέ μὲ μὴν εἰκὼς, φοβηθῆναι I. Prom. 2. 26.

Φόβος. ὁ ἴσος πᾶσι τῶν φόβων I. Jud. Voc. 2. 84. οἱ ἐν συνεχεῖ φόβῳ παθισάμενοι, καὶ ἀκηλίζοντες I. Somn. 9. 13. καὶ πάντα φόβον λαβεῖν III. Ocyp. p. 670.

Voces, quas fruſtra in *Stephano* quaeras, vide II. Imag. 22. 480. usque ad 483.

Φοινικίζω III. Pſeudol. 28. 184.

Φοῖνιξ. καθάπερ οἱ Φοίνικες II. Icar. 1. 752.

Φοιτᾶν. εἰς διδασκάλους φοιτᾶν I. Somn. 1. 2. εἰς τὰ διδασκαλεῖα φοιτῶν ib. 1. εἰς τοὺς διδασκάλους φοιτῶν ib. παρὰ τοὺς διδασκάλους φοιτῶντα ib.

Φοιτητὴς de diſcipulo ad praeceptorem ventitante I. Somn. 1. 1.

Φόλος. ὁ παρὰ τῷ Φόλῳ Ἡρακλῆς III. Conv. 14. 428.

Φονεὺς III. D. Meret. XIII. 318.

Φοινικὸς. τὸ γένος τὸ τῶν Θρᾳκῶν φοινικότατόν ἐστι I. Somn. 2. 4.

Φόνος. ἐμὸς ὁ φόνος II. Tyr. 11. 148. Φόνου ἐργάζοντο II. Aſtr. 23. 370.

Φορὲ. Φορᾶς ἀντιδόξου II. Par. 29. 859.

Φορτικὸς. ἐρῶ δὲ ὑμῖν φορτικὰ μέν, καὶ δικαιικὰ, ἀληθῆ δὲ I. Somn. 17. 21.

Φορτίον μεῖζον ἐπιθεῖναι τῷ ἀπολούθῳ ἢ δύναται φέρειν I. Nigr. 28. 68.

Futurum indicativi pro aoriſto imperativi in ἐπιτίνεσα v. III. Ep. Sat. 4. 386. & 387. Futurum i. circumflexum Attice in ἀποπλευσοῦμαι vide II. Nav. 15. 258.

Φρα-

Φρατρία I. Herm. 24. 762.
Φρενήρης. ὡς ἂν φρενήρης III. Calumn. 3. 128.
Φρεύμιον II. Q. Hist. 14. 20.
Φρόνημι. ὁ, τι φρονεῖν II. Amor. 50. 453.
Φρόνησις I. Halc. 6. 182.
Φροντίς. ὑπὸ ταῖς αὐταῖς φροντίσιν I. D. Mort. VI. 5. 355. ἡ Φροντὶς Ἱπποκλείδῃ I. pro merc. Cond. 15. 724. III. Philopat. 29. 618. αἱ ἐπὶ μίμῳ φροντίδες II. Bis Acc. 2. 794.
Φροντιστὴς I. Prom. 6. 32. ἆρα σὺ ὦ Σώκρατες ὁ φροντιστὴς ἐπικαλούμενος ib.
Φρύαγμα I. Catap. 26. 647.
Φρύγιον. τὸ Φρυγίς I. Harm. 1. 850. Φρυγὶς κατ' ἔμε Τμῶλος III. Tragop. p. 646.
Φρύη I. Catap. 22. 643.
Φυγή. ὁ φυγῇ ὢν I. D. Mort. XII. 6. 387.
Φῦκος III. Epigr. Omiss. 688. ὑπεφαίνετο δέ τι καὶ ψιμύθιον καὶ φῦκος I. Pisc. 12. 580.
Φυλακὴ I. D. Mort. XXIII. 1. 426.
Φυλάττω I. Jud. Voc. 2. 83. φυλάξασθαι δὲ ἐστὶ ἡμερίων &c. III. Dea Syr. 52. 487. φυλάττω μου II. Asin. 4. 572.
Φυλέτης. φυλέται δὲ καὶ φράτορες I. Tim. 43. 155. εἰς τοὺς φυλέτας II. Bis Acc. 27. 825.
Φυλὴ I. Tim. 49. 162.
Φύλλον I. Cont. 19. 516. τὸ προσηγορίας ὁ φύλλοις ἐπιγεγραπται τὸ προοίμιον I. Somn. 3. 6. μαλάχης φύλλοις III. Adv. Ind. 3. 101.
Φῦλον I. Nigr. 16. 55.
Φυσᾶν. ἰφύσα τότε I. Nec. 12. 478.
Φύσις δίξα I. Somn. 2. 5. μὴ φύσει γ. not. III. Ner. 6. 640. τούτων μὲν φύσει ἐδίνες ἴσμεν κύριοι I. Nigr. 26. 66. πρὸς τὰ φύσει καλὰ ζῆν ib. 14. 54. τὰ πρῶτα κατὰ φύσιν I. Vit. Auct. 23. 563.
Φύω. ἰφύη v. notas III. Tragop. p. 653.
Φωνή II. Q. Hist. 43. 56. I. Nigr. 30. 69. μόνης τῆς φωνῆς ὑπεύθυνον παρέχων ἑαυτὸν II. Salt. 27. 284. ἀποστρέφειν φωνῇ I. Nigr. 21. 59. μιγάλῃ τῇ φωνῇ I. Tim. 9. 117. μόνῃ τῇ φωνῇ ἀγαθῇ I. D. Mort. XII. 3. 385. τὴν Ἑλλάδα φωνὴν ib. 2. 381.
Φῶς. ὅτε εἰς τὸ φῶς προάγοιεν I. Tim. 15. 126. ζῶντα ὁρᾶν τὸ φῶς ib. D. Mort. XXVI. 1. 434.
Φώς vir οἱ πάλαι φῶτες I. Somn. 15. 20.
Φωτάριος II. Lex. 2. 320.

X.

Χαίνω. κεχηνότες I. Somn. 12. 16.
Χαιρεφῶν. ὅτι Χαιρεφῶν III. Rhet. Pr. 13. 13.
Χαίρω. ὡς ἔστι χαιρησοῦσις III. Tragop. p. 660. χαῖρε I. Nec. 1. 455. χαίρατ' ἐγὼ δ' ὔμμιν &c. I. pro Lapf. 2. 726. χαίρειν κελεύειν ib. 1. 725. τὸ μὲ χαίρειν κελεύειν ib. 4. 728.
Χαιρώνεια. περὶ μὲν δὴ Χαιρωνείας III. Dem. Enc. 38. 519.
Χαλδαῖος. Χαλδαίων παῖδες I. D. Mort. XI. 1. 376.
Χάλης I. Prom. 9. 192. ὑδὸν χαλητὸν I. D. Mort. XXVIII. 2. 446. ἐν τοῖς χαλεπωτάτοις δίκαις I. Somn. 2. 3.
Χαλιπῶς ἔχοντα I. Nec. 14. 476.
Χάλκιον ὑδὸν vide not. III. Epigr. Omiss. 692.
Χαλκὸς. χαλκοῦ II. 1. Ver. Hist. 7. 75.
Χαλκοῦς. χαλκοῦν II. Gymn. 27. 909.
Χαλκηδόνα II. Alex. 9. 216.
Χαλκοῦργος II. Jup. Trag. 33. 681.
Χαμαὶ I. Herm. 5. 744.
Χαμαιδιδασκαλεῖον. εἰς χαμαιδιδασκάλου φοιτῶντα I. Somn. 1. 2.
Χαμαδριὸς. χαμαδριοῦ τινα βίον ἀβίωτον I. Somn. 9. 13.
Χαραπτὴρ II. Amor. 38. 440. φιλόσοφος χαραπτὴρ λόγου I. Prom. 7. 35.
Χαρίδημος III. Char. 1. 619.
Χαρίεις II. Q. Hist. 16. 24. & 25. εἰ μὴ χαρίεντα φαίνοιτο I. Prom. 3. 28. χαρίεντος politum, III. Mort. Per. 39. 359. & 360. χαρίεντας honestos, II. Jup. Trag. 48. 696.
Χαρίζομαι. χαριεμβρὲς al. χαριεάρθρος I. D. Mar. IX. 1. 312.
Χάρις πλείστη I. Tim. 36. 148. πρὸς χάριν III. Conv. 26. 437.
Χαρίτες. ἁρμοστὸν τὸ Χαρίτων φορυβεῖν I. Somn. 15. 20. ὑπόστασις Χαρίτων II. Imag. 9. 467. Χάριτι θύειν II. Lex. 23. 348.
Χαρμίδης I. D. Mort. XX. 6. 419.
Χάρων & Χάρεσι aliaque similia I. D. Mort. XXV. 1. 432.
χάσμα μέγα ἐγένετο III. Dea Syr. 13. 459. τῷ χάσματι II. de Luct. 2. 922.
χεῖλος I. Merc. Cond. 20. 675. τοῖς χείλεσιν τὸν πιθὸν II. Demon. 10. 379. πιθὸν τις ἐπικάθιζεν ἐπὶ τοῖς χείλεσι I. Nigr. 7. 46.
χειμερινὸς ὕπνος I. Somn. 17. 21.
χειμών. μέσου χειμῶνος I. Nigr. 31. 73. κατὰ χειμῶνα μέσον ἀφιέμενος ταῖς ὑδρίαις I. Halc. 2. 179.
χείρ. τὼ χεῖρε I. Somn. 6. 9. τὴν χεῖρα ἐπισείσασα χρὴ I. Scyth. 11. 872. ταῖν χεροῖν II. pro Imag. 9. 488. χειρῶν ἄναξ. vid. χειράναξ. οἱ ταῖς χερσὶ τύλας ἔχοντα I. Somn. 6. 9. οἱ χερσὶ — χάρτην ἀφ' ἑκάστης ἔχοντα — ἄλλο βιβλίδιον μὴ χεῖρας I. Nigr. 2. 40. ὑπάρχειν αὐτῇ τὴν χεῖρα non idem quod αὐτὴν τὴν χεῖρα neque quod ἓξιν ἔχοντα λέγειν sed tutari, imminentia mala avertere, quod multis probatur contra *Cuperum* & *Gronov.* ad I. Tim. 10. 118. & 119. ταῖς χερσὶ II. Salt. 63. 302. τὰς χεῖρας ἀράγοντα III. Calumn. 5. 131. εἰς χεῖρας ἐλθεῖν II. Gymn. 25. 907.
χειρίσοφος an χειρόσοφος III. Rhet. Pr. 17. 18.
χειρομακτρον I. Merc. Cond. 15. 671.
χειροτονία II. Salt. 78. 309.
χειράναξ I. Somn. 9. 14. χειρῶν ἄναξ μόναις ταῖς χερσὶ διαστόζων ib.
χιλιάδων ὀρθρογόη I. Nigr. 9. 49.
χιλιὰς. ἡ χιλιὰς II. Jup. Trag. 30. 677. χιλιὰς II. Jup. Conf. 14. 637. ἀπὸ χιλιάδος II. Asin. 53. 621.
Χερρόνησος I. D. Mar. IX. 1. 311.
χηνίσκος III. Nav. 5. 251.
χῆρα. χήρας τινὰς III. Mort. Per. 12. 334. & 335.
χιτὼν. χιτῶνα v. notam III. Cyn. 1. 538.
χιτώνιον πινάριον ἐ χῆμα ἀκλοπτικὸς I. Somn. 8. 11.
χιωνίσκος II. Amor. 44. 447.
χλαμύς. μαλακῆς χλαμύδος I. Tim. 38. 150. ἐχόμενος τῆς χλαμύδος ib. 30. 143. ὑπὸ μιᾷ χλαμύδι II. Amor. 49. 452.
χλυασμὸς I. Prom. 1. 24.
Χοάσπης. τὸ τοῦ Χοάσπου ὕδωρ I. Nec. 7. 465.
χοιρίη περὶ ταῖς κνήμαις II. Q. Hist. 23. 31.
χορδή. ἐπτὰ χορδῶν I. D. Deor. VII. 4. 224.

χό-

χόρ῀ pro χῶρ῀ I. Nigr. 16. 54.
χράομαι. ἐδῆτι δὲ μαλακῇ ἐχῆτο I. Somn. 8. 11. ὃ πρὸς ὀλίγον ἐχρήσαντο I. Nec. 16. 479. πασσάλῳ τέχνῃ χρῆσθαι τῇ λατυπικῇ I. Somn. 12. 18. πρὸ τῶν πραγμάτων χρῆσθαι τῷ βελτίστῳ I. Prom. 2. 26. συμβουλαῖς χρώμενον I. Nigr. 18. 57. χρωμένου sed requiritur accusat. II. Tyr. 11. 148. χρωμένους II. Astr. 29. 372. φόσει πρὸς ἅπαντα δίκῃ χρησάμενος I. Somn. 2. 5.
χρέον. τὰ χρέα πληθυνθῆσθαι III. Philopat. 21. 608. τὰ χρέα τοῖς δυναταῖς λύσθαι ib. 20. 607.
χρεὼν I. Nec. 1. 457.
χρῆμα παρὼν I. Herod. 5. 834. πάντων φέρον τὸ χρῆμα I. Tim. 55. 172. δυσιάτων ὄντα χρῆμα ib. 24. 138.
χρηματίζω. ἐχρημάτιζεν αὐτῷ II. Tox. 44. 581.
χρηματισμός. δίκας λέγειν ἢ χρηματίζεσθαι τὸ ἐπιμιξίδιον τοῦτον χρηματισμόν. I. Prom. 1. 25.
χρῆμι. ἐχρῶν γὰρ κἀγώ σοι III. Epigr. 22. 680.
χρῆναι — εἶναι III. Philopſ. 7. 36.
χρήσιμο῀ I. Sacr. 7. 532. τὸ χρήσιμον ὁ I. D. Mort. XIV. 5. 398. ὁ μὴ χρήσιμον πάντως II. Jup. Trag. 47. 694. ἄλλῳ χρήσιμοι II. Par. 1. 837. χρησιμωτάτη III. Diſſ. cum Heſ. 6. 244. & 245.
χρῆσις I. Nigr. 26. 66.
χρησμός. τῷ χρησμῷ II. Alex. 36. 243.
χρηστὸς I. D. Deor. VI. 1. 217. χρηστὸς ἂν I. Tim. 55. 172. ὅθα ὁ μὲ Χρηστὸς III. Calumn. 10. 139. χρηστῷ ὀνόματι II. Alex. 55. 259.
χρηστότης. χρηστότητι II. Jup. Conf. 7. 631.
Χρισιανὸς II. Alex. 25. 232. ib. 38. 244. & 245.
χροὰ. τίλραμμένος τὴν χροὰν I. Merc. Cond. 42. 703.
χρό῀ I. D. Deor. I. 1. 204. χρόνῳ II. Jup. Conf. 8. 633. χρόνῳ ὕστερον II. Gall. 17. 727. ὧν τὰ μὲ σώματα ἤλυσεν ὁ χρό῀ I. Nigr. 18. 57. τὸ ἀεὶ χρόνον I. pro merc. Cond. 12. 721. χρόνον, ἐπ' αὐτὸν &c. II. Tyr. 18. 155.
χροῦς, & χρῶς, cutis. ἐν χρῷ κυρίας I. Herm. 18. 756.
χρυσάμπυξ. χρυσαμπύκων ἐς δίφρον Μοισῶν ἴδαινον I. Somn. 15. 20.
χρύσε῀. χρυσοῦν ἀπέδιξαν &c. I. Nec. 4. 460.
χρυσοῦς ὅλον τὸ δίξιον ἡμίτομον II. 2. Ver. Hiſt. 21. 119. χρυσοῦς ἀναισιοῖς ἐλπίζων III. Mort. Per. 27. 350. χρυσοῦν ἀναρῆσαι I. Tim. 51. 164. χρυσία πρᾶτις III. Dem. Enc. 11. 499.
χρυσίον ἀποσπώμενον I. Piſc. 14. 585. χρυσίῳ &c. vide notam III. Dem. Enc. 33. 515.
Χρύσιππ῀ I. Herm. 86. 830.
χρυσὶς veſtis auro contexta, I. Nigr. 11. 50. calceus auratus. I. D. Deor. II. 2. 207.
χρυσοειδὴς aurifex I. Cont. 12. 506.
χρυσὸς. εἰπὲ σὺ' ἔμοι γε μήτε χρυσὸς ἐν δόμοις I. Nigr. 23. 61. χρυσοῦ καὶ ἐλέφαντ῀ ξυσιργασμέν῀ II. Gall. 24. 738. & 739. γυαῖξ χρυσὸν I. Tim. 41. 154. ἔδειξε πολὺν ἄγων χρυσὸν I. D. Mar. VIII. 2. 309. ὃ χρυσὲ I. Tim. 41. 153. II. Gall. 14. 725.
χρυσοφαέν῀ III. Herc. 8. 86.
χρυσόχειρ. χρυσόχειρις I. Tim. 20. 130.
χρῶμα I. Merc. Cond. 10. 666.
χρὼς. τῷ χρωτὶ τῷ μύρῳ II. Aſin. 51. 619. Conf. χροῦς.
χύτρα. χύτραις λημῶντες III. Adv. Ind. 23. 119.
χυτρεὺς I. Prom. 1. 24.
χωλὸς ὢν I. Tim. 20. 130.
χώρα. ὡς σὺ χώραν ἴσχῃς II. Gall. 11. 718.

χωρὶν. ἅπας δὲ σαῦτα χωρὶσὶ ἄλλον I. D. Deor. XX. 15. 266.
χωρὶν. ἐξ ἱστᾶν χωρίων &c. II. Aſin. 31. 600.
χωρίον παλαιόν῀ II. Amor. 10. 407.

Ψ.

Ψευδολέξανδρ῀ III. Adv. Ind. 20. 116.
ψευδὴς — ἀκίνους ἔργων v. not. III. Ocyp. p. 670.
Ψευδολογίσῃς III. Pſeudol. 1. 161.
ψεύδομαι. μεθόρων τῶν πραγμάτων ψευδῆται I. Somn. 10. 15.
ψεῦδ῀. τὸ ψεῦδ῀ I. Herm. 74. 816.
Ψευδοσοφίσῃς III. Soloec. 1. 552.
Ψευδοφίλιππ῀ III. Adv. Ind. 20. 116.
ψήφισμα I. Tim. 49. 161. τουτὶ μὲ ἔν σοι τὸ ψήφισμα ib. 52. 168.
ψηφοφοροῦντες ἦσαν II. Eun. 2. 351.
ψιμύθιον I. Piſc. 12. 580.
ψιττόκοδες II. 1. Ver. Hiſt. 35. 99.
ψόφοι III. D. Meret. XV. 324.
ψύλλα. ψυλλῶν πηδήμαῖα — ἀστρὼν' ἄρτι Χαιρεφῶντα Σωκράτης ψύλλαν ὁπόσους ἄλλοιτο τοὺς αὐτῆς πόδας ὁπόσους ψύλλα τοὺς αὐτῆς πόδας ἄλλαιτο — ψυλλῶν πηδήμαῖα καλαμωπώμενα I. Prom. 6. 34.
ψύλλιον III. Tragop. p. 653.
ψύλλαν III. Ep. Sat. 35. 415.
ψυχαγωγίαν I. D. Deor. XXIV. 1. 276.
ψυχὴ. ψυχῆς ὑποκλυζομένης I. Nigr. 16. 55. τῆ ψυχῆς v. not. III. Dem. Enc. 46. 524. & 525. ψυχῆς καθαρὸν ταμιεῖαν I. Nigr. 27. 67. λὸ ψυχῆς ἔχον III. Adv. Ind. 27. 122. & 123. κάλλιστον δὲ πάντων κτῆμα τὰς ψυχὰς συγκεκομίσθαι I. Nigr. 10. 49.
ψυχρολογία I. D. Mort. XVI. 5. 405. ψυχρολογίαι ἅλ῀ I. Somn. 17. 22.
ψυχρὸς I. Tim. 43. 155.

Ω.

Ὦδὴ. πολυώνυμ῀ ᾠδὴ III. Philopat. 27. 616. ᾠδὴ τις ᾠδὴ πρόσισιν III. Electr. 6. 90.
ᾠδικὸς I. Tim. 47. 161.
ᾄδιν δὲ κἀγὼ ἔτυ πρός τινας ἐξιπεῖν I. Nigr. 6. 44. ᾄδισαν II. Gall. 19. 732.
ᾠδισμὸς I. Nigr. 29. 68.
ὠκεῖαι χάριτες III. Epigr. 7. 676.
ὠλένη τὰς ὠλένας λευκὰς &c. I. D. Deor. XX. 10. 261.
ὦμοι v. not. III. Tragop. p. 648.
ὠμότης. κατηγόρουν πολλὴν τινα ὠμότητα I. Somn. 4. 7.
ὦν pro ὧν II. Aſtr. 3. 361.
ὠνῇ σ' ὑμᾶς III. Adv. Ind. 25. 121.
ὠνι῀ ὠρίτη I. Nigr. 25. 64.
ὠόν. ἴκ τε ὠῶν I. Halc. 7. 182. ὠὸν ὐκ καθαρσίου I. D. Mort. I. 331.
ὥρα. ὥρα δέ σοι recte mutatum in ὥρα &c. I. D. Mort. XXV. 1. 432. ſed ὥρα σοι κἀγὼ τἄλλα bene habebat I. D. Deor. XX. 11. 263. τὴν ὥραν ἥκειν ἐκέλευε II. Gall. 7. 713. ὡρῶν III. Hipp. 8. 74. ὥραι — μὴ ὥραισιν ὥρα ἐκοίμιλω II. Salt. 5. 270. & 271. μὴ ὥραισιν ἔκοιτο male pereat, I. D. Deor. VI. 4. 218. & 219.
ὡραΐζειν II. Par. 43. 868. v. notam J. G. G.
ὡραῖ῀ I. Nigr. 16. 54.

Ὡρίων φέρει τ' Κηφαλίωνα III. de Domo 28. 206.
Ὧρ☉ II. Gall. 18. 728.
ὡς πρὸς ἐμὲ — ὡς ἀδὴν ἄρα ἦτε ὡς πρὸς τ' Τίμωνα, τυφλὸς ὁ Λυγκεὺς ἐκεῖνος ὡς πρὸς ἐμὲ — τῷ τοῦτο ὀλίγου ὡς πρὸς ἀριστῆς ἄσκησιν — παῖδας εὖ ἴσθι οἴησιν ἅπαντας ὡς πρός σε, & ſimilium largam copiam vid. ad I. Tim. 15. 125. ὡς ἀκριβῶς I. Herm. 56. 796. εἰδότα ὡς ib. 35. 777. ὡς σεμνὸς I. Nigr. 1. 38. ὡς τις ἢ γένους — ἔχοι II. Tox. 44. 552. ὡς δή τί τοῦτο; I. Nec. 8. 467. ᾧ ὀξύτατ☉ ὡς &c. v. not. III. Nero 5. 639. ὡς ἐπιθύ-ξατο III. Philopat. 21. 608.
ὥσπερ οἱ I. Tim. 56. 173. ὥσπερ τοῖς ῥήτορσι II. Q. Hiſt. 51. 62.
ὥστ μὴ II. Aſin. 42. 610. ὥστε τ' μὲ μάλιστα &c. II. Par. 52. 876. ὥστε μὴ καθ' ἡλικίαν &c. II. Jup. Trag. 26. 671.
ὄφελον III. Fug. 11. 371.
ὄχρ☉ II. Jup. Trag. 1. 643.
ὠχρὸς ᾧ ἔμορφ☉ III. Calumn. 5. 131.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

IN TOM. I.

Numerus verſuum contextum indicat: N°. notas, literae *a. b.* additae, earum columnas.

In noſtra Praefat. p. XII. ad fin. *licet denotat*, lege *licet denotet*.

P. 35. a. In nota *Bourdelotii* δῦον pro δυὸν. Sed ſuos ei naevos ſtudio reliquit *Hemſterh.* Ita & deinde ἔχρην quum in textu ἐχρῆν, quod ſemel monuiſſe ſufficiat. Ita inquam pag. 59. a. in ejusd. nota, *Ariſtoph. Plaut.* cum voluerit ſine dubio Ariſtophanis Plutum ſignificare.

Ibid. p. 35. b. Verſ. ult. ☉ δέ τι edendum contendit Cl. *Jenſ.* idque ſequutus eſt Cl. *Hemſterh.* contra Edd. vett. quibus adſentiri codicem O. ſcribendo παρὰ τῦ, in marg. *Junt.* notavit *Solanus*; ſed Cod. M. ☉ δέ τι habere. Verum etſi res parvi eſt, mallem vulgatum retinuiſſe. nam articulus τι pro τινὸς poſitus, tum amittit accentum, quando τις encliticum eumdem amitteret. At quando eſt interrogantis, uti hic, aeque retinet accentum, ac τίνος interrogativum, cujus vicem gerit, quod recte diſputat *Mich. Ros.* vel potius auctor Diſſertationis Academicae Argentorati habitae 1716. *J. Henr. Lederlinus*, p. 15. haec exempla adferens: *Soph.* Aj. maſt. 815. Τῦ ποτ' ἀνθρώπων μαθών; *ex quonam hominum haec didicit, audivit?* Et *Electr.* 408. Τῷ φέρεις τάδ' ἔμπυρα; *cui fers has partes victimarum comburendas?* Item 412. Ἐκ τῦ φίλων πεισθεῖσα; & 681. ac 915. 932. 935. *Oedip. Tyr.* 365. 792. 1041. 1176. *Oed. Col.* 425. *Dion. Hal.* Ep. ad Pomp. p. 129. Exempla vero, ubi τι & τῳ ſint enclitica, multa quoque praemiſit idem.

Nigrin. p. 55. fin. ἀνθεῖ — ἐπιθυμίας.] Cl. *Hemſterh.* αὐχμεῖ. ac propemodum perſuadet, propter junctum δίψης vocabulum, quod αὐχμὼ comitem habere ſolet, & quia verba δίψῃν & αὐχμεῖν alibi jungi, exemplis probat. Verum quando ait: „ verbum ἀνθεῖν laetiſſimae ſignificationis contra Graeci ſermonis uſum „ male collocari ", adeoque ad malas res ejus uſum non videtur admiſſurus; ignoſcat, ſi ſecus ſenſero. Fateor quidem, exempla ab doctiſſ. *Jenſio* ib. prolata ad *abundantiae* ſignificatum probandum, omnia de re laeta loqui, ideoque ad ſtabiliendum Luciani vulgatum non ſufficere; ſed alia ſunt, unde ſatis patet, minime de rebus laetis id verbi ſemper adhiberi. Ita Medicis principibus Hippocrati Galenoque ἐξανθήματα & ἐξανθίσματα eſſe puſtulas in cute erumpentes, plus ſatis notum. Exemplorum copia eſt apud *Foëſium* in Oecon. Hippocr. Ipſumque verbum ἀνθεῖν ad morbi ſummum gradum ſignificandum, iisdem, aeque ac ἀκμάζειν, eſt uſitatiſſimum, ut: σκεπτέον τί αὐτίκα ἀνθεῖ (ἡ νοῦσ☉) *Aphor.* 30. L. 2. *Epid.* & ſaepe. Sic ἐξανθοῦντα εἰς τὴν χροιὴν πυρήματα. *morbi qui in cutis ſuperficiem erumpunt*, idem in Coac. praenott. alibique frequenter. Quin & de aſperitate (ne dicas ſemper etiam ad ruborem puſtularum ſanguineum in hiſce reſpici) τραχύτης ἐπήνθει ὠχρόλευκ☉, *aſperitas eminebat, efflorescebat in lingua, cum pallore albicans*, ex Lib. VII. *Epid.* aliaque adfert idem *Foëſ.* Sed quod *Alciphr.* p. 4. ἄφρος ἐξηνθηκει de mari tempeſtatibus agitato dixit, id non adeo plane de re laeta dictum eſt, quin idem L. III. p. 442. de puſtulis ex plagis ortis adhibeat dicens: Τῆς κεφαλῆς γὰρ ἀπισύρη τὸ σῶμα, ᾗ φλυκταίνας ἐπανιστίους ἐξήνθησε. *Aeſchyl.* S. C. Theb. vſ. 958. πολλοῖς ἐπανθήσασῖς; δόμοι πόνοις, (quod adlegat Doctiſſ. *Abreſch*, in animadv. ad Aeſchyl. p. 331. ubi & alia ejusd. poëtae habet, qui ut medici, non ſemel utitur πάθ☉ & νόσ☉ ἀνθεῖ, ac μανίας ἄνθ☉ ex *Sophocle* etiam adfert) addo *Plutarch.* Theſ. p. 3. E. αὖθις ἐξήνθησαν αἱ κακίαι. *denuo propullulabant ſcelera*, quibus ſimilia plura reperiuntur, unde translationem ad res etiam malas haud inuſitatam, demonſtrem, & quae ad vulgatum Luciani tuendum adhiberi queant. Et quia αὐχμῶν nondum probatum video ſic junctum ablat. vel dativo, poſſem ad vulgatum Luciani procedere, dicendo, ἀνθεῖν ἐπιθυμίαις non adeo repugnare analogiae, ſi expoſueris, ſterilem illum animi fundum ut bonas fruges i. e. virtutes non fert, ita vitiis efflorescere, ceu ager ſterilis horret ſpinis; & cum herbae malae aeque ſuos habeant & copioſos flores, ac bonae, nihil prohibere, quo minus & ἀνθεῖν in malam aeque ac bonam partem trahi queat. Sed nemini id obtrudo, indicaſſe ſatis habens non deeſſe exempla ubi de rebus malis dicatur, aeque ac alia, quae licet de re laudabili frequentiſſime praedicentur, tamen interdum & de abhorrenda uſurpari novimus, ut θεῖ☉ de

de omni magno ac laudando, generaliter; ſed & de morbis humana remedia reſpuentibus. Ita ἱρὰ νοῦσος Ἄτη de magna pernicie ex *Aeſchyl. Perſ.* adfert modo laudatus *Abreſch.* p. 216. ad quae quis excipiat, hoc exponendum, *Pernicies coelitus demiſſa, immiſſa*, quod de morbo Epileptico irae Deorum tribuendo pari ratione dictum ſit. Eſto. Interim verborum inde uſus probatur in utramque valere partem, & forſan nihil in Luciani vulgato mutandum, niſi ille aſperitatis ac propullulandi ſignificatus in compoſitis tantum ἐκ— & ἐξανθεῖν, non vero in ſimplici ἀνθεῖν ineſſe, lucidius probari queat.

P. 58. a. in nota *Hemſt.* ἀνθρωπινῶν, leg. ἀνθρωπίνων.

P. 72. b. numerus notae excuſus eſt 21. corrige 11.

P. 81. vſ. 45. ἀμφθῶσι] δακῶσι etiam *Solanus Juntinae* adſcripſerat; ſed ſatis tuetur vulgatam Cl. *Hemſterh.* Confer & infra T. III. *Pſeudol.* c. 25.

P. 145. vſ. 32. ἄρα. Anne ἆρα; ut volunt diſtingui Grammatici, quando eſt interrogantis.

P. 161. a. in nota *Solani* n°. 89. adlegatur *Prometh.* c. 3. ex *Solani* diviſione; ſed quia Cl. *Hemſterh.* aliam capitum diviſionem inſtituit, jam eſt c. 5. pag. 189.

P. 199. vſ. 58. κακοῦργοί τινες φῆς εἶναι. Recte hic nominativum iſtum a *Fenſio* improbari, *Hemſterh.* etiam bene monet. Licet aliter ſenſerit Cl. *Geſner.* in diſſert. ad *Philopatr.* c. 4. anno 1715. edita; jam aliquantum ab ipſo immutata; ubi alia de nominativo illo pro accuſativo vide.

P. 271. Varians lectio, τῷ ὄμβρῳ & περὶ, quia eſt notatu digna, etſi vulgaris, ita conſtituenda. Παρὰ *Fl. Bl.* & 2. *P. S.* Περὶ male *J. Ald. Fr. H. Wech.*

P. 355. b. in nota *M. du S.* adlegatur *Tim.* c. 19. ſed jam ex diviſione *Hemſt.* quaerendum c. 33.

P. 364. b. in ejusd. *Solani* nota adlegatur Ἐπισυ. c. 26. ſed eſt c. 14. vſ. 87. ſed alterum ejusd. exemplum ex Ἐτ. Δ. XI. fin. nihili eſt, ut inſpicienti patebit.

P. 408. 43. οὐ καλαδίκης δίψῶσι, τῷ ὕδατῳ αὐτοὺς οὐχ ὑπομένοντῳ. Doctiſſ. amitinus meus *Abreſchius* in animadv. ad *Aeſchyl.* p. 63. deleta diſtinctione legit: δίψῶσι τῷ ὕδατῳ, & ſic τὸ ὕδωρ οὐχ ὑπομένων ait fore διαλικῶς illam λίμνης aquam, quae initio dialogi *Φεύγων ὕδωρ.*

P. 499. In *Contempl.* ipſo initio capitis 8. Εἰπὲ l. εἰπέ.

P. 517. vſ. 49. Περιττὸν τοῦτο λέγειν, ἃ ἴσασιν] Ne quem offendat haecce conſtructio, videat ejus exempla ap. Doctiſſ. *F. L. Abreſch.* in animadv. ad *Aeſchyl.* p. 186. ubi ἃ obſervat referri ad τοῦτο, collective, ut in *Aeſchyl.* Perſ. 217. Εἴ ΤΙ φλαῦρον εἶδες, αἰτῶ ΤΩΝ ΔΕ ἀπιτροπὴν λαβεῖν. Et *Xenoph.* VII. K. A. p. 243. ult. — ΣΠΑΝΙΑ δ' ἴχοιτις ΟΤΟΥ ὀνήσοιθε. *Demoſth.* in Lept. p. 302. Οὐκ ἔστιν ΟΤΟΥ ἐ τυχεῖν ΩΝ ἐβουλήθησαν. Et illud Luciani etiam addit, non male, etſi enim id poſſet conſtrui, λέγειν ἃ ἴσασιν, τοῦτο περιττόν ἐστι, tumque nihil ſingulare haberet; tamen alterum non diſplicet.

P. 534. a. in nota 78. *Coraebi*, l. *Coroebi.*

P. 536. vſ. 13. οὐφημοῦν τῷ ἡμίφωνον ἑαυλοῦν] Quia ſuſpecta vox ἡμίφωνον, tentabam ἡδύφωνον; jam velim ὁμόφωνον, ut *Gall.* c. 2. quod optime reſpondet praemiſſo οὐφημοῦν. Sic ὁμοφωνία, *de Salt.* c. 68. f. ita & hic jam congruum diceret concentum lamentationi victimae. Nondum tamen mihi adplaudo, quia poſſet regeri, ἡμίφωνον melius convenire beſtiae morienti, & τὸ ἑαυλοῦν eſſe ipſum animal, non *tibias inflatas*, licet ad has tacite comparetur. Doctiores igitur viderint.

P. 539. nota illa ultima referenda ad c. 2. p. 527. vſ. 32. exemplisque τῷ ἴξεσι cum accuſandi caſu addendum *Euang. Luc.* VI. 4. ὃς οὐκ ἔξεστι φαγεῖν, εἰ μὴ μόνους τοὺς ἱερεῖς.

P. 546. a. in loco Diogenis Laërtii legendum κἀλαμασησάμενον, per σ in quarta ſyllaba, a μασάομαι. Addi autem poteſt ad notionem φόνου pro ſanguine Plin. 21, 16. f. 56. ubi de Scolymo, *Idem erat atractylis quoque, niſi candidior eſſet, & niſi* ſanguineum ſuccum *funderet.* *Qua de cauſſa* Phonos *vocatur a quibusdam, odore etiam gravis.* *J. M. G.*

P. 549. extremae annotationi noſtrae add. Plato Theaeteto p. 119. E. Ἡ μὲν γλῶσσα ἀνείλιγκτος ἡμῶν ἔστω, ἡ δὲ φρὴν οὐκ ἀνείλιγκτος idque Εὐριπίδιόν τι vocat. *J. M. G.*

P. 566. 6. οὐκ ἂν φθάνοις ἀπουρῳ vix poteſt apertius converti, quam a Benedicto factum erat, & ego poſueram, *Non nimis cito emeris*, i. e. emere potes. Ad verbum, *Non praeveneris emens*, intellige *opportunitatem emendi*, quod nihil aliud eſt, quam *ſtatim emendum eſt, ſi ſapis.* *J. M. G.*

P. 570. 2. Sed tamen in Ἁλιεῦσι c. 22. κατιχαλάζησας αὐτῶν ἀφθόνους τοὺς λίθους. *J. M. G.*

P. 573. 53. Excidit comma poſt ἔστι.

P. 576. 24. ἀχαριστίᾳ l. ἀχαριστίᾳ.

P. 578. 64. punctum excidit poſt ψῆφον.

P. 585. b. nota poſtrema Ἀποσμαίμμον. leg. ἀποσμώμενον. Addo noſtrum de *Gymn.* c. 29. τὸ ῥύπον ἀποσμῶν, ſequiturque etiam τὸ γυμνότερον ποιεῖ τὸ ἄνθρωπον. Quare jam & illic ἀποσμώμμον reſtitutum vellem pro ἀποσπώμμον.

P. 597. vſ. 27. ἀπημπολήσειν. Ita ex *P.* remanſit. Sed lege ἀπημπόλησιν, media brevi, quia ſic ſolet ap. noſtrum aliosque, vid. teſtimonia ad T. 2. *Tox.* c. 28. Et ita quoque bis ter corrige p. 596. in not. 27. Sed non adeo grave peccatum erat; nam & in Fab. *Aeſop.* 18. f. longa media, ἀπεμπωλήθη χιλίων δραχμῶν. Ubi tamen augmentum Atticum viciſſim eſt neglectum, εμπ— non ημπ. quod eodem redire exiſtimo.

P. 600. a. verſu a fine octavo, in nota Jenſii *rudiens*, lege *rudens.*

P. 610. vſ. 10. ἐς μοῦ contrahe in ἐσμοῦ.

Ibid. a. 7. Τάλως] Hunc Athenis ſepultum dubitabat *Geſn.* & fors *Tellus* legendum: ſed Cl. *Weſſeling.* ad *Diod. Sic.* c. 76. vſ. 96. ſeq. ubi Τάλως Daedali diſcipulus ingenio magiſtrum ſuperans per invidiam a Daedalo necatus & Athenis ſepultus legitur, haec obſervat: „*Pauſaniae* I. 21. & 26. Κάλως eſt, unde Simſonio Chron. A. M. 2773. ita & hic ſcribendum eſſe, in mentem venit. Mihi aliud placet: accedunt „ Diodoro praeter *Apollodor.* III. 14. 9. Scholiaſt. *Eurip.* Oreſt. vſ. 1648. Lucian. *Reviv.* c. 42. ejusque „ interpres Graecus. Sepultus eſt Talus Athenis in „ via, qua e theatro in arcem ibatur; ſic enim de Calo *Pauſan.* I. 21. &c.

P. 612. a. & b. Ter, quater μαχειρίδιον in notis *Brod.* & *Marcil.* Emenda μαχαιρίδιον.

P. 615. 31. pro αὔων eſſe κύων legendum, viderat etiam *Lamb. Bos* animadverſ. c. 14. p. 62. *J. M. G.*

P. 619. b. fin. *Voſſii*, lege *Vorſtii*.

P. 620. 1. de verbo εἶν quae dixi illuſtrant egregie loci duo *Platonis* alter de rep. 1. p. 419. E. Ἐγὼ δέ σοι ὥσπερ παῖς (vid. leg. ταῖς) γραυσὶ τοὺς μύθους λεγούσαις, εἶεν ἐρῶ, κἂν καταγέλωμαι ἢ ἀπαγέλωμαι Alter Phaedro extremo p. 420. A. Εἶεν, ἦν, ὦ βέλτιστε, τὸ δὴ τούτων ἐπιχείρημα, τί χρὴ ποιεῖν; ubi etiam per *Age* licet interpretari. *J. M. G.*

P. 623. a. In Scholio n°. 42. Γαλέπαινε. l. Χαλέπαινε.

P. 624. a. Schol. 77. τὴν ἄδλω. l. τὸν —

P. 632. a. In not. *Sol.* ad Schol. ἐγγυᾶ— l. ἐγκ—

P. 633. 48. εἴ οἷόν τε εἶναι. Adde *Aeſop.* f. 124. f. εἰ τὸ σὺ χερσὶ παρεῖς κέρδος — τὸ προσδοκώμενον ἐλπίζειν. ubi & εἰ infinitivo jungitur.

Ibid. b. Scholii vſ. 1. Ὑποκορυστικὸν, l. ὑποκορ — Et in nota ad id, pro Ὑποκορίζεται, l. ὑποκορ.

P. 639. 77. Tolle comma poſt ὑψηλότερον & punctum minus poſt βασιλικῶν adde.

P. 645. 10. punctum excidit poſt κατάσχῃ.

P. 658. a. not. 33. Triplici negationi adde *Philoſ.* c. ult. οὐδὲν ἂ μὴ παράξῃ. Et *Adv. Ind.* c. 27. f. μηκέτι μὴ τολμήσεις τοιοῦτο μηδέν.

P. 662. a. verſ. a fin. 4. ὑπέρπτον. l. ὑπ' ἴπτον.

P. 663. b. Ἔχέτω τινὰ συγγνώμην] Expoſui *habeto*, ſive *des iis veniam*; at non eſt ſecundae, verum tertiae perſ. ἐχέτω. Nec ego aliter accepi; ſed ut generaliter dicitur, *credas*, *crederes*, pro *credat quis*.

P. 664. 59. Re denuo perpenſa illud αὐτὸν ferri poſſe arbitror, tanquam Accuſativum ab Infinitivo παρωχύνασθαι pendentem. Sed qui praeterito locus ſit in ſpe nullus video. Itaque puto, quod dixi, legendum δλθεῖν. *J. M. G.*

P. 666. b. In Scholii vſ. 1. Εὐπαρίφοις. l. Εὐπαμφίοις. *Ibid.* vſ. 3. λωκὸς, l. κωτὸς.

P. 667. 37. λόγῳ, l. λόχῳ.

P. 668. 56. ἐπίμψατο, l. ἐμέμψατο.

P. 673. b. 11. *hinc*, lege *hi ne*.

Ibid. 70. Puto rectum eſſe ὑπὸ τῆ πηλοῦ ἀναπλασθῇ *a luto obducatur & oblinatur*, atque adeo ſubigatur refingaturque quodam modo ex ea notione, quam habet ἐμπλάττειν apud *Herodotum* 2, 73. *de Phoenice*: & ἀναπλάσας *de collyrio apud noſtrum* Ψευδομ. c. 21. p. 229. 57. *J. M. G.*

P. 677. a. ad Schol. dixi *Solanum* merito correxiſſe Μανδραβούλης, pro Μανδροβούλης; poſtea vero frequenter etiam Μανδρο. ap. alios inveni, ut id non tam plane damnare auſim. Ita Μανδροβούλης *Ariſtot.* de Soph. repreh. 1. f. *Alciphr.* 1. Ep. 9. ubi *Bergl.* idem ex Laërt. & *Ariſt.* l. d. adfert; & ex Luciani h. l. Ubi tamen Μανδρα. habent *J. Ald. Fl. H. P. S.* In *Suid.* etiam ed. 1544. Μανδροβούλης. At *Heſych.* in Ἐπὶ τὰ habet Μανδραβούλης, item *Zenob.* p. 213. adlegante Stephano. Alia utriusque ſcripturae exempla dudum ſuppeditarat mihi conjunctiſſ. *F. L. Abreſch.* Sed periere. An igitur utrumque dicitur? quia Attici interdum α in ο mutant ut μολοχὴ pro μαλαχὴ &c. de quibus agit Frater in Belg. Graeciſſ. p. 124.

P. 679. 17. Ὁμοίως τοῖς αὐτοῖς οἰκέτοις vertere debebam, *non minus quam hi ipſi ſervi*, quos nempe modo nominavit auctor, Pyrrhiam & Zopyrionem. *J. M. G.*

P. 680. 39. in verſione Latina *herba*, L. *turba*.

Ibid. 42. in Graeco contextu ποιήσας, legitur recte, ut in Edd. prioribus, id eſt, *miſere*, *prave*. Sed quia Cl. *Geſn.* vertit *male loqui*, nonnemo me admonuit anne ποιῆσαι ipſe maluerit. Sed eodem redit; qui enim miſere barbarizat, male loquitur.

Ibid. 48. Etſi συμπειθεῖς quoque legitur in *J. H. P. S.* tamen συμπειθεῖς corrigendum erat, quia eſt *circuum curſitas*.

P. 683. b. verſu primo notae *Geſn.* credo ὦδε ψάμενον legendum ut in textu, non παραψώμενον. Et in fin. notae *Jenſii* praemiſſae pro λιμοῦ παραψόμενον. certe legendum λιμοῦ ὦδε ψόμενος, etſi prius quoque conſpicitur in ejus Lect. Lucian. Nam voluit vitioſam Edd. lect. indicare, quae ὦδε ψόμενος habebant.

P. 684. 29. comma poſt τινὸν tolle, & poſt ἐπιτραφέντα pone.

P. 685. a. nota 44. jungenda erat cum priore, & pauca bis poſita delenda.

P. 702. 65. Ἀποκοῦ, l. Ἀχιλλεῦ.

P. 705. 6. Video paraphraſi opus eſſe huic loco; *Quae interjecto tempore* inter libelli mei prioris editionem & hoc tempus, *poſt omnia* quae de mutata conditione mea comperiſti, *a te dicta ſunt* in me & ipſam illam mutatam vitae meae rationem, *ea nunc componere* & conciliare *his quae legiſti* ſuperiori libello a me ſcripta *ſtudeo*, ut appareat, rationes meas poſteriores non repugnare his, quae priore libello propoſui. *J. M. G.*

P. 716. 93. Tolle punctum poſt ταύτη.

Ibid. a. verſu notae *Jenſ.* ult. πιφυγμένων, emenda πιφυγμένων.

P. 724. Ad ultima verba dialogi, ἡ φρουτὶς Ἰπποκλείδη operarum errore adjecta eſt obſervatio noſtra, quae ad vſ. 25. & ψῆφον πλίνθου pertinet. *J. M. G.*

P. 727. 64. Moeridis Atticiſtae locus, de quo Menagius, habetur p. 46. edit. Oxon. 1712. 8o. Novam parat Cl. *Jul. Carolus Schlaegerus* Profeſſor Helmſtadienſis, cujus in *Luciani* noſtro *podagram* meritum infra laudabitur. *J. M. G.*

Ibid. 727. b. in fin. notae meae poſtremae dele *cujus liber nondum eſt editus*.

P. 728. 73. Χαίρειν καλεῖν] Vid. *Ekhard.* Obſ. philol. ex *Ariſtoph.* Plut. p. 27.

P. 736. a. ad fin. notae prioris adde noſtrum I. *Phal.* 1. ὅτῳ δὲ ἱροὶ τέ ἐσι.

P. 740. a N°. 21. Dubitavi num ἐγρηγόρως probum; ſed habet *Alciphr.* III. Ep. 38. p. 356.

P. 744. b. in med. notae *Graev.* ῥίπωλας, l. ῥίπολας.

P. 745. 11. Quid ſi legendum eſt χαμαὶ πατεῖς, *humi conculcas*: quale quid in interpretando jam ſpectabam, cum nondum de lectione χαμαιπετεῖς mihi innotuiſſet. *J. M. G.*

Ibid. 21. ὦδε αλεῖν retinendum puto & propter auctoritatem vulgatae lectionis, & quod ſenſum parit commodiſſimum. *Multum* & *parum* quid ſit, non poteſt commodius declarari, quam comparatione temporis. *J. M. G.*

P. 748. b. ad fin. notae meae adde *Diod. Sic.* I. c. 71. f. κ μεγίστας πλάτας ἔχον, & noſtrum *Tox.* c. 45.

P. 763. 52. Tolle comma poſt ποιεῖ.

P. 782. b. In not. *Bourd.* εἶδον, l. εἶδον.

P. 787. b. In altera mea nota male expreſſum caput XIV. *Act.* lege XXIV.

P. 790.

P. 790. 14. punctum excidit post οἶδε.

P. 793. 93. post ὧν potius comma ponatur.

Ibid. a. 10. literas e. f. g. variantium indices alieno loco positas facile in ordinem rediget Lector.

P. 798. 22. Exciderunt verba quaedam interpretationis, *Si vero molestus esse pergas, forte etiam aqua iri perfusum.* *J.M.G.*

P. 799. a. & b. versus fin. notae meae male expressum κωκυηλικὸς & κακοηλικὴ, l. καπηλικὸς & καπηλική.

P. 800. 53. post *mansisse* omissum, *Ulyssis illius inhar.* *J.M.G.*

P. 803. 13. in versione comma ponatur post *quantumvis.*

P. 804. 33. Οἶσθ' ἔν ὃ δράσεις;] Doct. *Abresch.* legit δράσον, in animadv. ad Aeschyl. T. I. p. 510. ut sit per hyperbaton, pro δράσον ἔν, ὃ οἶσθα, ut in *Tox.* c. 62. ἀλλ' οἶσθα ὃ δράσομεν. Et ex *Eurip.* Iph. Taur. 1203. Οἶσθα νῦν ἃ μοι γενέσθω, aliisque id probat, nec displicet, quia interrogatio hic in Luciano minus apta.

P. 805. 42. Spero qui interpretationem nostram hic cum Graecis contulerit, illum nihil absurdi amplius in iis deprehensurum. Sed clariora erunt Graeca, si primo observes, αὐτὸν jungendum cum ἀγόμενον, deinde, si post αὐτῷ incidas; Latina autem illustriora erunt, si in verbis, *a vi ME liberet*, ME illud vel omittas simpliciter, vel in *illum* mutes. Nam de se quidem loquitur, quo respectu *me* mihi in mentem venit, sed loquitur in tertia persona. *J.M.G.*

Ibid. 60. punctum minus excidit post ἐπισκοποῦντα.

P. 810. a. n°. 76. inter verba *quia jam*, insere ἤδη.

P. 814. 78. comma illud ante φατίον delendum.

P. 816. 44. εὐθὺ σκοπεῖν. Clar. *Wessel.* ad *Diod. Sic.* 2. c. 12. n°. 31. legit εὐθὺς, me non contra nitente, quia ab sequente σ facile absorptum sit alterum. Multa tamen adnotavi, ubi differentia illa inter εὐθὺ & εὐθὺς de qua *Ammon.* non observatur. Sed quia longe frequentissime tamen observatur, praestat eam tenere; & quae collegi jam non addere licet.

P. 824. a. 2. not. *Graev.* τί σιγᾷ, l. σιγᾷς.

Ibid. 94. Vulgatae lectioni, quam tuendam & interpretandam suscepi, illud etiam favet, quod ea, quam restituram cupiunt *Graevius* & *Solanus*, si inventa esset in antiquis exemplaribus, nemini in mentem venire potuisset vel personam adscribere, vel τί σιγᾷς; lectionem planissimam, in τισὶ γε mutare. Si quid in hac arte firmum est, illud profecto est, non mutatam esse lectionem planam; facilem, quae nihil dubitationis haberet, in diversam. Neque sic errant descriptores, neque sic emendant. *J.M.G.*

P. 826. 36. αὐτὸν, malim αὐτόν. adspirate.

P. 828. b. ad fin. not. *Graev.* ἐπιωχεῖ, l. ἐπιωχαὶ.

P. 830. a. frustra miratus sum cur *Graev.* dubitet quid sit ἤρετο; nam ille non de ἤρετο, sed de ἤρησο dubitabat merito.

P. 832. 23. punctum excidit post γνῶσιν. Pag. seq. a. numerus notae 11. mutetur in 16.

P. 833. 27. ᾗ ex Par. male remansit; sed omnino leg. ᾗ, ut recte aliae.

P. 835. 82. νυμφαγωγὸς l. νυμφ.

P. 836. c. 6. pr. παιδία l. παιδιὰ.

P. 842. 5. Nondum damnare possum τὸ μέτρον ἰσότητα πρὸς τὸ ὅλον, i. e. verbo uno συμμετρίαν, quae sine dubio in partibus est, licet expressa partium mentio non fiat. Etiam qui μέρον habent libri, ipso accentu produnt, fuisse in Archetypo μέτρον. *J.M.G.*

P. 843. b. med. *Atticismus participii.* Immo terminatio imperativi. Adde *Hom.* Il. Θ. 517. & 521. aliaque quae deinde dedi.

P. 844. b. n°. 46. Περίσαλα — κῆ ἀράβδωσι] Adde omnino *Euang. Luc.* V. 4. ἐπανάγαγε εἰς τὸ βάθος, καὶ χαλάσατε τὰ δίκτυα ὑμῶν. Et *Aelian.* V. Hist. I. 4.

P. seq. a. vers. a fin. 8. *Prothogeni*, l. *Protogeni.*

P. 847. 87. In versione *aliis*, l. *alis.*

P. 849. b. vs. 3. notae meae dixi: *sine accentu scriberem.* Adde: sed quia usus obtinuit, ut declinabilia accentum retrahant ante apostrophum, bene κεἰν' scribitur.

P. 851. b. In nota Cl. *Gesner. Pandionidem fabulam intelligo.* Sed Cl. *Wesseling.* me admonet: vid. an potius Attica tribus sit, & conf. *Demosth.* in Midiana. Sed quia hic agitur de cantu theatrali, & illico additur Ajax furens, cum *Gesnero* facerem.

P. 853. 66. Dele punctum post πάντως.

Ibid. b. ad not. Cl. *Jensii* adde: *Wopkens* in Lect. Tull. p. 306. refutat *Jensium*; at non satis similibus exemplis, saltem non ubi κῆ adsit. Quare adhuc *Jensio* adsentior, quia κῆ hic non conjungit, sed disjungit.

P. 854. a. med. pro *inepta* l. *inepte*, & vicissim ib. vers. seq.

P. 857. 29. Ἐπαύλων σκιαὶ sunt etiam apud Michaëlem Apostolium Prov. Cent. 19, 99. ubi hic ipse Luciani locus videtur respici. Sed recte, ut puto equidem, ἐπῶν ex Luciano restitui jubet *D. W. Trillerus* observatt. Critt. p. 52. operis elegantissimi, & auctorem suum ex asse referentis. *J.M.G.*

P. 859. 13. in loco Thucydidis scholion bis positum, priore loco delendum. *J.M.G.*

P. 860. b. 2. ἀθανατίζειν & πίμπλειν. Abit a *Gesneri* sententia *Wessel.* ad *Diod. Sic.* I. p. 105. n°. 32. & ἀπαθανατίζειν probat.

P. 861. a. n°. 29. negat *Solan.* παύω infinitivo jungi, sed participio utendum. Immo & Infin. usitatus. *Long. Past.* 2. p. 43. Ed. *Wech.* πίμπλειν ἐπανσάμενον. *Menand.* fragm. 184. p. 254. παύεται — δυσφορεῖν. *Diod. Sic.* III. c. 33. med. παύονται τῇ τοξείᾳ. *Phalar.* Ep. 35. πεπαύσομαι τῇ γράφειν.

P. 862. 61. ὁμόγλωσσον. l. ὁμόγλωσσον.

P. 865. 21. *sit.* l. *sis.*

P. 868. in var. lect. legend. ἐπαγάγω pro ἐπάγω.

P. 869. a. fin. & b. sub init. νησιότης l. νησιώτης.

P. 870. 33. pro puncto pone comma post ξένε.

P. 871. a. in fin. ἀναδυσάμενον, l. ἀναδῦσον.

TOM. II.

P. 4. Schol. 37. L. 42.

P. 5. Schol. 15. l. 64.

P. 9. vs. 55. ὀπισσεῖν ex P. relictum. l. ὀπωσεῖν ex aliis, ut sensus requirit, idem igitur ib. in not. sic emenda.

Ibid. b. in notae vs. 6. γλῶσσα, l. σόμφα.

P. 15. 51. ἐσκινεσμένων, l. ἐσκινεσμένον.

P. 21. Schol. n°. 13. l. 61.

P. 28. 71. ἤδει μὰ disjunctum, quod conjunge.

P. 37. 74. in verſione: *invaſiones*, & *inducias neceſſarias*. l. *invaſionibus* & *induciis neceſſariis*.

P. 39. b. fin. Emendationem factam in ἐξεστιφάνωσεν probat etiam *Weſſeling*. ad *Diod. Sic.* IV. c. 48. n°. 79. ubi ἐξεστιφάνωμεν τὸ δέρμα. Et ex *Paſ.* X. 33.

P. 40. 32. Etiam ſine illo ὀρθίαν (quod forte correctori *Juntinae* debetur) ſenſus abſolvitur, & quidem aliquantum argutius, quod brevius. *Obliquum agmen*, & tamen idem in *cornu ducere* dixit ineptus ſcriptor, quae repugnant, cum *in frontem* dicendum eſſet. *J.M.G.*

P. 42. 63. οὐκ L. ὐχ.

Ibid. b. not. 70. *Solanus* Muzurin urbem ignotam ait. At *Baudrand* ex Ptolem. urbem & emporium Indiae intra Gangem eſſe docet.

P. 43. b. 3. Ἀττίδος, l. Ἀτθίδος.

P. 56. 75. Vir doctus, qui ad verba τὴν δὲ φωνὴν iſta annotavit (neque enim nomen appoſitum eſt) forte lecta noſtra interpretatione aliter ſentiret, in primis conſiderata vi verbi τιθηγμένῳ, quod a ferri ac dentium acumine ad incitationem animi, ac dicendi vehementiam, pulchre refertur. Abeſſe vult ab hiſtorico forenſem illam aſperitatem, & contentioſum genus dicendi. *J.M.G.* Eſt illa nota *Solani*, ſed nomen ab operis omiſſum.

Ibid. b. not. 75. τιθιγμένῳ, l. τιθηγ.

P. 60. 62. Nihil opus eſt, ut poſt καττιτύγῃ hic aliunde intelligamus πρᾶγμα. Simpliciter enim ad ἐκεῖνα refertur, quod etiam interpretatione expreſſum eſt. *J.M.G.*

P. 64. 15. γίνεται. Frater *C. C. Reitz.* monuit legend. γίνηται.

P. 72. 41. τῇ Ὁμήρῳ, l. τῷ &c. Ibid. 52. συγγράφοῖις pro συγῖς.

P. 75. 15. ὁμοιοτάτῳ, l. ὁμοιοτάτῃ.

P. 85. initio. μὴ τὸ, l. μή τῳ, ut frater bene monuit.

Ibid. 82. τῷ χείρε, l. τὸν χ.

P. 87. ipſo initio, ἀσπάζοντο, l. ἠσπάζοντο, ut Edd. pleraeque recte; nam etſi augmentum ſaepe omiſſ. notavi, hic nolim.

P. 88. 57. ταῖς γαμεταῖς. Frater Lucianum τοῖς dediſſe monet. Non male ad ſenſum. Sed vulgatum non moveo ſine auctoritate, quia ludit in genere, dum iidem ſponſarum loco ſunt.

P. 92. 73. ἐπὶ ξυνίᾳ ἐκάλυν] Sic *Icarom.* c. 23. & *D. Sic.* XIII. c. 83. p. 608. intellecto τραπέζῃ ut *L. Bos* docet. Alios probare ἐπὶ ξύνια, ſcil. δῶρα, vid. *Weſſ.* ad *Diod.* l. d.

P. 95. 30. Ut probo lectionem κῦτῳ, quam ſecuturus eram ſcilicet, ſi videre mihi contigiſſet; ita vulgatam κῆτῳ abſurdam non puto. Quem enim piſcem antea, qualis extra eſſet, viderant, eundem, non alium in illo cetum, qualis ſit intus vident. Caeterum juvat, dum iſta retracto, obſervare, nomen κῦτῳ praeclare illuſtratum a *D. W. Trillero* Obſ. Crit. p. 215. ubi idem nomen recte abjudicat Heliodoro Aethiop. 9. p. 445. pr. & ibi non κῦτῳ ἅπαν τὸ ποταμίων, ſed Nilum κῦδος ἀπάντων ποταμῶν, legendum eſſe, divine conjecit, κῦδῳ ipſe μίγα gentis noſtrae, & Apollinearum artium omnium ſingulare ornamentum. *J.M.G.*

Ibid. b. notae ad κῦτῳ adde *Alciphr.* 3. Ep. 7. p. 292. qui κῦτῳ τ' γαστρὸς, *capacitas alvi*. Et *Diod. Sic.* III. c. 40. m. qui pro *alveo navis*.

Ibid. in Schol. πύρια, l. πυρῖα.

P. 97. 15. ἄστατοι, l. αὐτανδροι.

P. 100. 88. τοὺς φωλεοὺς, frater monet leg. τὰς φ. contra Edd.

P. 101. 4. ἀντίχει τὸ κῦτῳ. Cl. *Weſſel.* ad *Diod.* III. c. 16. n°. 12. conjicit ἀντίχει τὸ κῦτῳ, quod κῦτῳ teſtitudinis cruſtam ſignificet, ac ſic frequenter *Diod.* Sed ignoſcat, ſi nihil adhuc mutem, propter continuo praemiſſum in Luciano πολλῇ βοῇ χρώμενοι. clamori enim hic bene reſpondet Eccho, & uſitatum hiſtoricis clamoris iſtius ante pugnas repercuſſionem commemorare.

P. 103. 77. ἐμπλακέντας, l. ἐλκ—.

P. 112. init. *evecta*, l. *erecta*.

P. 119. 90. poſt *Achilles*, adde *quintum*.

P. 124. 87. ἔμελον, l. ἔμελλον.

P. 141. 5. ἐφ' ἀμφ. l. ἐπ'.

P. 142. 30. μελόντων, l. μελλόντων.

P. 151. 42. plane dubium non eſt, σφαγὴν eſſe jugulum, idque e Polluce jam *Camerarius* de partibus corp. hum. & Lexica vulgaria obſervarunt. Sed poſueram in interpretatione *gladium in caede reliqui*, non modo uti proprietatem vocis exprimerem; nam ideo lacuna illa inter κλεῖδα, ſ. jugulos interjecta σφαγὴ vocatur, quod locus ille ad *mactanda* parva vi animalia opportunus eſt: ſed etiam quod obverſabantur memoriae poëtae verba, quae jam quaerere non vacat, *gladiumque in caede reliquit*. Conf. quae mox dicentur ad p. 192, 7. *J.M.G.*

Ibid. 54. προσαιταιτῖς, l. προσαπ.

P. 156. 90. Ego putabam, νομίσατε relinquendum, cum ipſam contineat petitionem poſſeſſoris gladii, & protaſin argumentationis finiat. Si hoc ſolum peterem, Gladium honorate: nonne ipſum quoque dominum ultro honore afficeretis? *J.M.G.*

P. 165. Schol. vſ. 1. ἔτῳ μὴ, l. μα.

P. 166. verſ. ult. τὸ l. τῷ.

P. 172. 64. συγκάμω l. συγγν.

P. 173. 71. ὁμολόγει l. ὠμολ.

P. 174. in fine adnot. ad vſ. 13. aut meae manus aut operarum vitium eſt *nugantem* poſitum pro *vagantem*. *J.M.G.*

P. 189. verſu ult. verſionis, *videres*, l. *videns*.

P. 192. init. γνωμίνης. excidit ν.

Ibid. 7. γυμνὸν. Laudo non mutatam conſtantem lectionem, nec immutatam verſionem meam reprehendo. Sed quid viderim, indicare licet. Nempe ſumtum e libro putabam γυμνὸν illud *Gronovianum*, quod etiam in *Hagenoënſis* exemplaris margine, quo in interpretando uſus ſum, adnotatum obſervabam. Itaque σφαγὴν ὑπέχειν accepi, ut δίκην, τιμωρίαν, κάλασιν, σύβινας ὑπέχειν. Valde mihi familiare eſſe peccare, novi. Hic non valde peccatum a me eſſe, aequi homines ſpero, judicabunt. *J.M.G.*

P. 197. a. n°. 13. τινὰ, l. τινὶ.

P. 208. 6. dele comma poſt ἐγγράψαιλα.

P. 213. 27. Ut nunc eſt conſtitutus ſermo Luciani, verti debet, *ex familiaribus Tyanenſis Apollonii, ſummi viri*. *J.M.G.*

Ibid. Nondum poenitet τῷ τύπῳ in verſione ſervati.

vati. Sermo eſt de homine μόχλῳ & γυναικομανεῖ, oratio ſatirica. *J.M.G.*

P. 217. 98. ὑποδιξομένων, l. ὑποδεξ.

P. 218. a. notae meae 34. verbo ὀλέθρου adde. Sic iterum ſubſt. pro adj. infra *de Salt.* c. 5. ὀλέθρῳ τινὶ ἀνθρώπῳ. Et *Jov. Trag.* c. 43. *Pſeudol.* c. 17. & 18. ac T. I. *D. Mort.* IX. 4. Ita ut vulgatum non ſit movendum.

P. 223. notae 32. adde ad probandum ἡμῶνας eſſe genitiv. pro *interdiu*: ſic noſter ſolet ponere, ut 1. *Ver. Hiſt.* c. 10. Et *Tox.* c. 52. vſ. 83. &c.

P. 224. b. 1. notar. adlegatur εἰκ. c. 25. L. c. 26.

P. 229. verſ. ult. text. Gr. Ἔχρη. Volui ἴχρα Edd. ἴχρη, non ἶρχε ut in variant. aberratum.

P. 234. 79. adde comma poſt ἐρωτήσεις.

P. 241. b. notar. 11. *Jov. Conf.* l. *Jov. Trag.*

P. 244. 69. Dele punctum poſt εὐθύς.

P. 246. 93. in verſione, *patratum eſt*, l. *p— eſſet.*

Ibid. 5. ἐπὶ χρύσῳ, l. ἐπιχρύσῳ.

P. 249. 71. Μὲ, l. Μὴ.

P. 256. 19. adde comma poſt φωνῇ.

P. 258. ad 56. incipit novum cap. 54. cujus numerus omiſſus.

P. 262. 59. μιτυομασθῆναι cum Edd. editum. Sed legendum μιτυομασθῆναι.

P. 265. verbum ultimum Alexandri male expreſſum βεβαιοῦσι, pro βεβαιοῦσα.

P. 274. col. 1. ad vſ. 14. pro IA. 16. leg. Iſthm. A. 16. *J.M.G.*

P. 275. col. 1. nota ad γυμνοπαιδίαι vſ. 5. leg. γυμνοποδίαι γυμνοπαιδίαν ſubſtituit. *J.M.G.*

P. 277. b. not. 8. Θερτίσμασι, l. τερτίσμασι.

P. 278. 91. διξελήλυθα μέ, l. junctim διξεληλύθαμεν.

P. 280. a. In fin. not. *Gronov.* adlegat pag. ſuam 396. Sed c. 9. ejusd. Dial. *de Salt.* eadem phraſis occurrit, de qua agit.

P. 282. 71. εὐθὸς, l. εὐθὺς.

P. 283. 4. Recte curatus locus, cui facile fuerit verſionem accommodare, *tertia aſſumta Sicinnide. J.M.G.*

P. 288. a. verſ. penult. leg. *Pontanus* pro *Juntanus.* *J.M.G.*

P. 291. 80. Ἀτλικῆς, l. Ἀτλικῆς.

P. 293. 6. Dubium non eſt, & alias a nobis quoque oſtenſum, Latinis etiam *Spartos* dici fratres Cadmeos. Sed *Satos* tamen non magis damnaverim, quam *Cubitos* πήχεις, & *Digitos* Δακτύλους. Vid. ad To. 3. p. 6, 16. *J.M.G.*

P. 294. τῶν, l. τὸν.

P. 298. a. vſ. 6. a fin. pro *Apolled.* leg. *Apollon.* & mox ἰαχεῖν. *J.M.G.*

P. 299. 25. In verſione: *ignorabat*, l. *ignorabit.*

P. 300. b. 1. & 5. κοφοῦ, l. καφοῦ utroque loco.

P. 309. b. Scholii numerus 18. mutetur in 76.

P. 319. ipſo init. punctum excidit poſt ἐτιάσεως.

P. 322. b. In nota ad Schol. n°. 3. λευθάπολις, l. λευθόπωλις.

P. 325. a. notae ad ψύτλαν adde: ſed ψύτλας edidit *Bergl.* ex Vatic. Cod. in *Alciphr.* III. 24. f. p. 330. μὴ προαισθόμενον ψύτλας παρὰ τινος φύγῃ.

P. 331. 34. ἰχθῦς, l. ἰχθῦς.

P. 332. a. in fin. *populorum*, l. *poculorum.*

NB. Ubi numerus pag. 337. debebat incipere, rurſum poſuere operae 333. & ſic male perrexere, ad 345. ubi ad verum numerum rediere. Sed in Indice curatum eſt, ut uterque numerus, & verus & falſus exprimeretur, ne quid turbaretur.

P. 333. b. in fin. ad not. ad vſ. 6. leg. Pſilothris, & ἀποκάταξις, itemque ὀτοκάταξις. *J.M.G.*

P. 336. 56. Firmant, ut video, conjecturam noſtram de λάλης θηγάνη libri, quo minus illius poenitet. *J.M.G.*

P. 346. ipſo init. poſt ἐμοῖν punctum requiritur.

P. 355. 89. Ad vocem ὠκυῤῥαντήρια feſtinatione quadam Cl. *Hemſterh.* nomen poſitum pro meo. *J.M.G.*

P. 359. 2. excidit punctum poſt αὐτῷ.

P. 362. 46. malim & ibi ὀνόματα, ut paullo ante. Ibid. vſ. 52. adde comma poſt ἤγειραν.

P. 369. 22. Ὁμήρῳ τῷ ποιητῇ] *Barth.* ad Stat. Theb. IV. 464. Ὄμηρον putide abundare dicit, ſed optime reprehenditur a Cl. *Weſſel.* ad *Diod. Sic.* IV. c. 66. 33. ubi etiam Ὄμηρον τὸν ποιητήν. Iterum c. 75.

P. 376. 50. ἦξεν, l. ἧξεν cum puncto ſubſcr. quia ab ἀΐσσω. Et ita quoque in variant. & nota corrige; quia haec erat mens *Solani.* Alias vulgatum ἦξεν poſſet ſtare.

P. 378. 75. προσωμιλέσαιλας, l. προσομ.

P. 383. b. fin. notae meae: *non* Ἀρκεσ. l. *an* Ἀρκεσ.

P. 390. In nota Schol. ad αὐτὸν. vſ. 1. δρεπανισθῆναι l. δρασ. Jam vero verba Scholii αὐτὸν λακωνάστην ſana credo, & αὐτὸν maſculinum ad Lacedaemonium in textu Luciani nominatum reſpicere; licet enim minus obvium λακωνάστην τινὰ pro εἰς τινὰ, tamen Scholiaſtae ſtilo hoc dandum, & propemodum ſic *Herodian.* VIII. 8. 13. παίοντες τε ἢ λακωνάστοις τοὺς βασιλέας. Sed propter additum παίοντες id non ſatis eſſet, ad uſum probandum.

P. 399. 44. ὀφρυώμενος, l. ὀφρυώμενος, vel ὀφρυωμένος.

P. 401. b. n°. 77. vſ. 3. *Oriopas*, l. *Dryopas.*

P. 402. 98. num ἄλλα pro ἀλλ' ἃ legendo ſanari poſſit hic locus, me viſurum promiſi p. 416. a. Sed nil hoc juvat. Nam aliquid excidiſſe credo; & deſpero de ſanatione.

P. 404. Scholium 42. Ἀκαρῆ] Referendum fuit ad c. 10. 17. p. 407.

P. 407. 10. ὑπογραφόντος. Frater *Carolus Conradus* conjicit Lucianum ſcripſiſſe ὑπογεγραφότος. Laudo conjecturam.

P. 409. b. nota 58. Jam vero *Gujetum* recte conſtruxiſſe credo.

P. 414. 47. καταρχὰς, l. κατ' ἀρχὰς.

Ibid. a. n°. 40. vſ. 4. ἀποκρύπτομαι, l. ὑποκρύπτομαι.

P. 424. 87. Amplector illud ἐξορχοῦντο, quod pro ἐξορχοῦνται jam interpretando ſubſtituendum indicavi, puto, quodque alteri imperfecto ἠρωτηκέναι reſpondet. *J.M.G.*

P. 428. fin. & 429. pr. verſio: *a nobis invicem, quaſi interjecto pariete, abſtineamus.* Sed non hoc velle Lucianum; ſed ſibi ſumere Chariclem τὴν κατὰ φύσιν χρῆσιν τῆς γυναικὸς, Callicratidae autem relinquere τὴν παρὰ φύσιν.

Cl. *J. J. Weſtenius* ſuſpicatur, in Graecis p. 429. vſ. 85. ſive tertio, a primordio paginae, pro Χρόνος legend. Κρόνος — *redeunt Saturnia regna.* Virgil. Ecl. IV. 6. Ut νίος Διόνυσος.

P. 434. 15. Παλαιὰς ῥίζας, *antiquas, inveteratas,* ro-

robuſtas radices neſcio an aliquis aſſervandas ad victum putaverit. Nondum igitur poenitet me conjecturae. ΠΑΛΙΝ & ΠΑΛΑΙ tenui diſcrimine diſtant. *J.M.G.*

P. 436. 47. *νομίζομεν.* Frater junior *Carolus* malit *νομίζομεν.* cui adſentior.

P. 441. 74. Si ex bono alioquin libro eſt illud *μὰ*, recipiendum omnino cenſeo. *J.M.G.*

P. 443. 97. Non dubito, quin ad Menandri locum reſpexerit auctor, rectèque adeo *Solanus* conjecerit. Forte utrumque ſervandum, Θυατὶς & Θυὶς, cui omittendo Θυατὶς occaſionem dediſſe poteſt. *J.M.G.*

P. 444. 2. *δοκίμωτα κῶμον* omnium minime de Paride cum Scholiaſte vet. accipiam. *Endymion*, & Lunae ad illum *κῶμος* ſ. comiſſatio magis placebit, ut in rebus incertis, ſi quis conferre volet ſcenam emarratam a Luciano *ψευδομ.* c. 39. *J.M.G.*

Ibid. 14. Si ex Mſ. eſt *διηγώμεθα*, illud adoptaverim prae conjectura mea *διηγοῦμαι*, quae eandem ſententiam efficit. *J.M.G.*

Ibid. a. not. 6. Nimis generaliter differentiam inter *αὐὸς* & *εὐὸν* negavi; ſed aliquanto melius de eodem ſcripſi ad ejusd. T. II. Gall. 1. p. 702. b. Licet multa habeam, ubi confundantur, quae, ſi licebit, praemittam Indici Graeco ſeorſum edendo.

P. 449. b. f. adde: pro *κούφην* facit, quod ſit epitheton ſolitum. pro *καφὴν* vero, quod mortui dicuntur turba ſilentum, quodque adeo mortuum non poſſumus rogare quis ſit? Et quia de mandatis ultimis praemittit, videtur iis opponi taciturnitas mortui; eoque vulgatum defendi poteſt. Prius tamen fere magis adridet.

P. 452. b. n°. 79. *Ἐῶνα*] Adde noſtrum *de Dom.* c. 8.

P. 453. 2. deleatur punctum ſubſcript. ſub *ἀναγῆ*.

P. 459. 23. *Εἰρηνικώτερον* puto, quod pacem & tranquillitatem mentis non plane tollit. Adſpicere illam licet, non ut non commovearis, ut non obſtupeſcas, ut non vulnereris: ſed tamen, uti pacem animi ſerves, ut certe vulnus non ſit letale. Sed *Hebr.* 12, 11. puto *εἰρηνικὸν* accipiendum ex notione Ebraicae vocis שלם, ut perfectionem quandam, beatamque copiam denotet. *J.M.G.*

P. 461. 51. Cum videam tantum conſenſum in *ἴσις*, illudque pro *ἥτις* poni non obſervaverim: incipio putare, illud non referri ad mulierem, ſed ad *Σμυρναῖον*, hoc ſenſu, *Neque interrogaveris Smyrnaeum illum, quisquis fuerit.* Quid enim interrogandum fuerit, e ſuperioribus ſatis apparet. Smyrnenſem illum etiam ignorabilem hominem ponit narratio. Caeterum, quae fuerit haec *PANTHEA* Luciani noſtri, erudite diſputabat *M.V. de la Croze* in Miſcell. Berolin. T. I. p. 30. Breviter, Avidii Caſſii uxorem legitimam conjicit vel eo nomine, quod alias obſcura eſſe non poſſet. *J.M.G.*

P. 472. in Schol. *παιδίων*, l. *παιδίον*.

P. 476. 92. *μιμηλότατοι*, etſi ſic etiam in aliis. l. tamen *μιμηλότατοι.*

P. 514. in *Schol.* ad *φιλίτριν*, pro quo *φιλίταιρον* malebam, notat frater. Quidni a *φίλος* & *ἔτης* derivemus, quod idem erit ac *φιλέταιρον*.

P. 526. a. notae *Geſneri* adde idem pluribus confirmantem *Weſſeling.* ad *Diod. Sic.* XIII. c. 66. n°. 4. *ὧν οἱ Λάκαινις ἁρμοστὴν ἐκάλουν*, ubi licet magiſtratus Graecus intelligatur, tamen hac occaſione ad refutandum *Palmerium* utitur.

P. 549. b. notae meae priori adde *Diod. Sic.* XIV. c. 7. f. *τοὺς δὲ πολίτας βοῦττις ἐπὶ τὴν ἐλευθερίαν.*

P. 550. a. in not. vſ. 1. *ἀναμούτας*, l. *ἀναμύτας*.

P. 555. 84. *Τράχων*, dederam *τράχων*, ut patet ex notis; ſed non obſecundarunt operae.

P. 556. 18. *ὁρκομοτοῦμεν*, l. *ὁρκομοτεῖ*.

P. 560. a. n°. 55. adde: ſed diſtinguendum fuerat; nam *δίημι* eſt a *διὰ* & *ἵημι dirimo*. *δείμω* a *δέω tollo*. vid. ad *Bis Acc.* c. 2.

P. 568. b. mediae notae 11. legitur *Achill. Tat.* adde I. 1. Et *Soph.* Aj. flag. 80. *εἰς δόμους μένειν.*

P. 578. 41. *videns*, l. *rides.*

P. 580. 77. *Ἐπὶ τούτοις in his* cum verti, reſpici putabam ad leges & conditiones pacti aut foederis, quaſi dicat, tanto ſuavius acquievi, cum illud mihi promiſſum eſſet. *J.M.G.*

P. 586. 52. in verſione quatuor verba neglecta, neſcio cujus culpa. Inſere igitur: *Tumque inde ſic proficiſcimur.*

Ibid. a. not. 43. *Satius eſt*, l. inverſe *Eſt ſatius.*

P. 588. 81. *πὸς*, l. *πῦς*.

P. 591. 74. *εἰσωμεν*, l. *εἴσομεν*.

Ibid. b. nota 88. dixi minus commode dici *λαμβάνειν λίνα τῇ ἄτρῳ*, jam vero video ſic loqui *Euſtath.* de Iſmen. am. I. p. 26. *τῇ λαβομένῃ μου τῆ ποδὸς*.

P. 596. 21. *Καυδαύλη*. Forſan & hic *Ταυτάλη* legend. ut *Bis Acc.* c. 21. p. 820. monet Cl. *J.J. Weiſſ.*

P. 599. b. vſ. a fin. 9. *memor.* l. *memorem.*

P. 600. 3. Quamvis & al. Edd. ſic habeant, praeſtat tamen comma poſt *ἴδοι* addere, & poſt *ἰσίας* delere.

P. 601. b. in nota *Geſn. hoc*, l. *huc.*

P. 611. 9. haec verba neglecta in verſione, ſupple ergo: *aquamque plantis inducebat*, vel, *plantas irrigabat.*

P. 615. 35. *ἐχθίμολω ἐπὶ τῇ δεπνόν.* Doct. *J. Gavel* in fin. Obſ. ad Ocyp. in Miſcell. Obſ. T. X. haud inepte emendat *ἐπὸ τῇ δ'*.

P. 622. 40. *γεγωνός*. Frater monet emendandum *γεγωνός*. etſi prius Edd.

P. 625. a. fini notae meae adde: ſed rectè jam credo *Horreum* Obſ. Crit. p. 42. exponere: *πᾶς ἄνθρωπος ἐσι συμφορή*. omnis, i. e. totus homo (ipſa) calamitas eſt, idque exemplis propemodum probat.

P. 634. b. fin. *per τοιαῦτα*, l. *pro τοιοῦτα.*

P. 638. 92. *ἀπικτενὰς*, l. *ἀπικτονὰς*.

P. 641. 56. *ἐπίτονον*. Cl. *Weſſel.* conjicit *ἐπίτονον* probe.

P. 655. b. not. 39. vſ. 2. *καθιζίσθωσαν*, l. *καθιζίσθωσαν.*

P. 659. 18. *ἄτυ*, l. *ἄτυ*.

Ibid. 24. *σύρτιώντας. Geſn.* in ſua correxerat *σύρτιόντα*, & *mucidi* verterat; bene; ut ſeq. *παραχόντος* reſpondeat. Quare & hoc malim, aut potius *παραχόντας* cum *Pell.* recipere, quia & *Alciphr.* l. d. *σύρτιῶντας* habet. Vulgatum tamen non movi, quia *παραχόντ* ad *λιβανωτῦ* relatum videbatur ſtare poſſe.

P. 660. a. in not. vſ. 4. *quondam*, l. *quoniam.*

P. 665. 32. *Ὦ Θυία Σαλαμὶς*, l. *Θυὶς*, quia eſt Ionicum, ut *Herodot.* L. VII. p. 488. Ed. *Steph.*

P. 666. 62. *Εὐρυτὶς*, l. *Εὐρυτὶς*.

P. 675.

P. 675. 32. Mihi satis facit, ut nihil certe aliud requiram, vulgatum ἀναδέξασθε *recipietis, aequi bonique consuletis.* Ἀνέξησθε tamen nec ipsum damnare ausim. *J.M.G.*

P. 676. a. in not. ἀνέξεσθε] vs. 8. ὄρεσι, l. ὄρει.

P. 683. 52. λοίκρισις ex P. male expressum, l. λοίσθησις.

P. 687. 45. 46. ψευδῆ. Dele punctum subscript.

P. 688. 82. ἐμβάδας. Sic P. sed ἐμβάσεις *J. Bl. H. S.* Ergo sic jam lego, notamque ad Scholion ejusdem verbi plane deleo, ubi & αἱ ἐμβάσεις male operae pro εἰ. Sed rectius haec distincta & expressa *Adv. Indoct.* c. 6. & *Saturn.* c. 19.

P. 690. b. principia notae *Gesn.* adscripsit *Wessel. V. Hesych.* φαλμὶς, & *Dion. Chrysost.* p. 412. D.

P. 694. vs. 95. & 96. in versione omissa: *gubernabat autem quidam gubernaculo admotus, navemque servavit.*

P. 695. b. a fin. vs. 5. σὺν ργιτικῆς, lege ἐνεργ—

P. 697. 39. Bonum factum puto, quod receptum in contextum & interpretationem illud ὑφ' αὐτοῦ. *J.M.G.*

P. 703. a vs. penult. Schol. ἐφῶντι, conjiciebam ἐφοίτα. Cl. *Wessel.* melius ἐφ' ὧ τε.

P. 705. a. in not. mea altera Ἑρμῆ καρδὸς, l. Ἑρμῆ παρδῶι.

P. 711. b. ad notam Scholii monuit Cl. *Wesseling.* videndum *Zenob.* VI. 23. & ibi *Schott.*

P. 715. 45. Verbum προσωπῶ hic me non offendit. Actum jam erat tempore hujus scenae de illa libertate Graeca. V. Lucian. *Nigrin.* c. 21. *J.M.G.*

Ibid. a. notae meae priori subjice. Sed & *Liban.* Ep. 78. ἐκείνοις δὲ παντάχοῦ προσκοπῶ. Conf. not. *Wolfii.* no. XI. Ita ut Lucianus etiam pro stilo sui temporis hoc verbo usus videri possit, non respiciens, ad morem antiquum.

P. 727. a. princ. not. Ὦμεν] l. Ὦσιν.

P. 733. not. 69. & seq. Ter Διοσκόρω cum puncto subscr. id punctum aufer.

P. 734. a. not. 5. Adde *Thucyd.* VI. 7. τ' ἐς τὴν ἴσην μοῖραν ἐς πολλὴν, καὶ σίτου ἀνικόμιστον.

P. 740. 34. verba καὶ ἐννοίας πολυπλόκους, neglecta in versione: infere ergo, *& cogitationis multiplicis.*

P. 741. b. in Schol. Ἀρισθαίῳ, emenda Ἀριδαίῳ.

P. 743. 84. ἐμβάδων. Anne & hic ἐμβάσεων leg. quia de tragicis sermo. Vid. *Adv. Indoct.* c. 6.

P. 747. 66. Recte administratam curationem loci a corruptione laborantis arbitror. *J.M.G.*

P. 748. 71. vel 2. ab initio, in versione: *infelices*, l. omnino, *infelicis.*

P. 755. a. not. 70. μετέωρός εἰμι — & ὧν τὸ ἄστυ ἀσπασόμενον. Adde *Const. Porphyr.* de Leone Armenio l. 15. ὡς σκιὰ τῷ ἀνδρὶ ἐπῆν ἀληθῶς ὁ ὅλως ἥρπασε, καὶ ἐκρέμασε ἐξ ὧν, ὥσπερ τι κρεμαθοῦν ἀγγεῖον τοῖς λόγοις τῶν μοναχῶν. Ita scripsisse existimo *Libanium* Epist. 559. ubi de Rufino: ὃς νῦν ἐκφαίνεται τὸ ἀγγεῖον (l. ἄστυ) καὶ τὰ αὐτοῦ ἴδοις ἂν νῦν μὲ γελάσετε, νῦν δὲ κλαύσετε, πρὸς τὰ ἀεὶ φοιτῶντα λόγον τὴν γναφέως τριβόμενα. *J.J. Wetst.*

P. 761. a. Schol. 16. vs. 3. κάκιστον ἄθεον φόρμιγξ *J.J. Wetstein* recte conjicit emendandum κακίστου &c.

Ibid. a. in nota ad Schol. Dixi me nescire; cur *Sol.* τὴν κάμηλον improbet; jam video eum id recte quidem improbasse propter sequens ἀλεκτρυόνα, sed tum temporis credebant Cod. qui τὸν ὄνον exhibet, etiam ἀλεκτρυόνα certe habere.

P. 768. 58. Video mihi excidisse ridiculum prope errorem Grammaticum: de *aquila* enim *solus* dico, & *verus, germanusque.* Nempe *Rex aviam aquila* mihi fraudi fuit, cum in eodem libello *aquilam bene magnam* posuissem. *J.M.G.*

P. 770. a. ad fin. notae prioris *Solani* adde: fuit Alexander Pheraeus Thessalorum tyrannus, ab uxore Thebe interfectus, Jasonis ex fratre nepos & gener. *Plut.* Pelopida extr. p. 297. —8. πρῶτος τύραννος ὑπὸ γυναικὸς ἰδίας ἀπολλύς. Alexander vero Polysperch. non in Thessalia, sed Peloponneso regnavit. *J.J. Wetst.*

Ibid. b. notae *Palmerii* adde: *Plut.* Demetrio p. 895 A. de Phila: ταύτην παρειδὼν τὸν ὄντα τῷ Δημητρίῳ ἀνδρα, ὁ πατὴρ, σὺν ἴσῳ αὐτῷ καὶ ὁμοίῳ, ἀλλὰ πρεσβυτέρᾳ λαβὼν ἀπροθύμως δ' ἴσχυε &c. quod Luciano suspicionem praebere potuit. Non obstat aetas; potuit enim Antiocho jam cognita fuisse, cum esset junior: & quae Demetrio provectae aetatis erat, poterat Antiocho juvencula videri. *Idem.*

P. 782. 62. *Coronari Olympia* dixit ad hanc formam *Horat.* Epist. I. 1, 56. *Quis magna coronari contemnas Olympia.* *J.M.G.*

P. 783. 88. *omnibus*, l. *omnibus.*

P. 793. b. no. 35. *Gujetus* ait Ἀνδὼν Midam esse; sed *Croesus* est.

P. 797. 27. λοιπαλφῶν, l. λοιπαλφῶν.

P. 806. b. In notula mea, *quum Gesn.* l. *quam Gesn.*

P. 813. 88. Non Ebrietatem advocari jubet Academia, sed Polemonem. Causam interserit, judices allocuta, ὅπως καλοκἀγαθίαν, ὃν τρόπον ἀξιοῦτε πρὸς ἡμᾶς, quae verba, re denuo perpensa, jam sic de *Erasmi* sententia, interpretanda arbitror, *uti dicatis, quomodo a me* (i. e. mea opera jam) *affectus sit*, qualis jam homo sit, postquam mihi obtemperavit. *J.M.G.*

Ibid. a. in medio notae *quum Academia Ebrietatem advocari jubeat*, l. *quum Acad. Polemonem adv. s.*

P. 815. 23. ἐξετάζεται, l. ἐξετάζετο.

P. 817. b. vs. 6. a fine positum video *i. e.* pro *item.* *J.M.G.*

P. 822. a. no. 52. Bis editum τριόβολον, scribe τριώβολον, quod melius; etsi utrovis more scriptum invenitur.

P. 826. b. notae 48. Κομμωδικὰ ἐρωτήματα] Adde, quod me humanissime monuit Cl. *J.J. Wetstenius*, Hieronymus prol. in prophetas: HOSEAS COMMATICUS est, *& quasi per sententias loquens.* Et in Matthaeum: *prudentem semper admoneo Lectorem, ne non superstitiosis adquiescat interpretationibus, & quae* commatice *pro singentium dicuntur arbitrio; Sed consideret priora, media & sequentia, & nectat sibi universa quae scripta sunt.*

P. 828. 67. Sine dubio ad illud jus Patronorum apud Athenienses respicitur; poteratque, quin debebat verti; *patronamque sumu profitentur.* *J.M.G.*

P. 852. 129. Quid si πολλὰ refertur ad τέχνην, & αὐτὸ ad totam phrasin τοὺς καιροὺς ἀπολαμβάνειν. *J.M.G.*

Ibid. post γὰρ potuerunt fuisse comma, ex nota subjecta adparet.

P. 855. 23. βίοτον ἔχων, l. βίοτον ἔχων.

P. 880. 82. διημάλληται, l. διημίλληται.

P. 885. 39. adſcripſit frater παταχθέντῳ recte; ſed tunc verſu priore αὐτοῦ pro αὐτῷ legendum; ſi vero αὐτῷ retinemus, etiam ſtructura πεπαχθέντι mihi poſtulare videtur. Jam & mihi.

P. 911. 22. λευκὸν; miror ni Lucianus λευκὸς ſcripſerit, addit *Idem*, opportune; quamvis vulgatum tolerabile.

P. 920. 73. ὡς πρότερον. Frater optimus C. C. conjicit ὃς pro ὡς reponendum.

TOM. III.

P. 6. 16. Sic *fatos* non male dici *Spartos* illos, σπαρτοὺς, Cadmeos fratres, diximus ad T. 2. p. 263, 6. *J.M.G.*

P. 9. Schol. no. 12. muta in 78.

P. 13. 54. ἐπισπασάμενον bonis adeo auctoribus aſſumtum minime diſplicet: ſed nec poenitet indicaſſe illam verbi ἀσπάζεσθαι notionem, quam bonam & facundam eſſe arbitror. *J.M.G.*

P. 28. 63. Ἀσύμβολον tuendum arbitror: quia conſilia continet hic libellus, ironica illa quidem, de gloria artis oratoriae conſequenda. His conſiliis ſe uſurum negat Lucianus. Poteſt ficta ab eo vox eſſe: poteſt etiam uſurpata aliis, ſed nondum nobis obſervata: nam quod apud Pollucem legitur, illud videtur potius eſſe ἀσύμβολον. *J.M.G.*

P. 30. a. fini notae meae haec adde. Immo jam credo περὶ hic notare excellentiam, praeferentiam, ut περὶ δ' ἔπι μάχεσθαι, *ſuperatis pugnando*, *Homero* frequens, vid. *Euſtath.* ad Il. A. p. 95. 47. Et Il. Δ. p. 369. 9. ac Θ. 27. Et περὶ πάντων *ſupra omnes*, Il. I. 38. iterum 53. ne jam nota illa περὶ πολλοῦ & πλείστου ποιεῖσθαι huc traham, quorum exempla *Taylor* in Lyſia dedit, vel ut *Diod. Sic.* XI. c. 29. ὑ ποιήσομαι περὶ πλείονος τὸ ζῆν ἢ ἐλευθερίας: quia aliquantum diſcrepant, aliquid tamen juvant.

P. 32. 69. in Scholio de Coroebo pro ἐψαμένης legendum & ratione & *Euſtathio* jubente, σκηψαμένης. *J.M.G.*

Ibid. 71. in verſione *Panem*, malim *Pana*.

P. 33. 98. Διξιότητις ad Ἑρμῆνας referri ſalva Grammatica non poteſt. *J.M.G.*

P. 44. 93. Locus Pſelli habetur p. 102. ſeq. edit. Kilo. 1688. 12. *J.M.G.*

P. 45. 29. τὴν διστοφόρον ὁδὸν abſurdam eſſe nec dum puto. Sed etiam χεῖρα facile probo, quae ſi in mentem mihi veniſſet, aut aliunde eſſet oblata, reddidiſſem, *Reflexoque manum diſco oneratam vultu.* *J.M.G.*

P. 61. no. 67. ὑπερήτης, l. ὑπηρέτης.

P. 64. b. vſ. 2. *malin*, l. *malit*.

P. 68. 34. Annotatio mea incipit a verbis, *Caute narrat Herodotus.* *J.M.G.*

P. 73. 49. & 50. Omiſſa in verſione verba illa καὶ προσέτι τῇ ἄλλῃ εὐνοίᾳ κεκαρμημένον. *& praeterea cetero adparatu ornatum.*

P. 92. 32. Sic diſtingue: ἔχοιμι· εἰρωνικῶς δὲ καὶ &c.

P. 102. 76. *neſcis nihil*, l. *ſcis nihil*.

P. 112. b. vſ. 6. a fine leg. Tragoediarum Dionyſii nomina. *J.M.G.*

P. 127. 38. Apellem cum Theodota conjuraſſe narrat noſter; ſed anachroniſmum commiſſum redarguit *Bayle* in Lex. T. I. tit. Apellis, ex *Polyb.* quod Apelles ſub iſto Ptolemaeo ſuperſtes eſſe non potuerit, qui C. annis ante vixit.

P. 154. 28. Etiam ut nunc conſtituta eſt lectio, verbum agere in verſione relinquendum puto, ut proprium in hac re & τῷ ὑποκρίνεσθαι plane reſpondens. Contra ea addi debebat, quod reſpondeat inſertae voci πένθους, *plenam* luctus *tragoediam.* *J.M.G.*

P. 164. Schol. 67. vſ. 2. omnino mutato diſtinctionem, poſt ἄν punctum collocando, & conf. *Ariſtoph.* Equit. v. 1278. unde haec ſumpta, & reliqua jam omnia emendanda a verſu *Ariſtoph.* l. d. 1281. ad 1287.

Ibid. a. no. 69. Βάσαν ignotum ait *Sol.* Sed vid. *Heſych.* Βάσας ὁ Χῖος, quod monuit Cl. *Weſſeling.*

P. 180. b. vſ. 8. a fine leg. *atque adeo* proverbio Ἰαλέμου. *J.M.G.*

P. 182. 55. Quemadmodum non dubito, μανίομαι eſſe praeferendum recepto per omnes fere libros μαίνομαι ita puto, eo minus ſuboluiſſe errorem hominibus, quod etiam μαίνομαι non abſurdam habet ſententiam. Sermo eſt de ea turpitudine, quae furor merus & ſumma inſania eſt. Solent inſanire homines a magna injuria. Quidni lingua ſe dicat inſanire, quae intando ejusmodi negotio adhibeatur? *J.M.G.*

Ibid. 56. ἡ ἀντὶ γλώσσης ὅσα ἡ χειρί. Nihil mutandum in Graecis: nec poenitet converſionis: ſed pudet rem amplius declarare. Teneamus modo, illud ὅσα adverbii vicem poni pro καθόσα vel καθώς. *J.M.G.*

P. 184. 4. Pro lectione ἐξελύθη facit gloſſa *Heſychii*, qui exponit ἐκαύσατο τῇ ὁρμῇ. *J.M.G.*

P. 193. 95. εὔριθμον, l. εὔρυθμον.

P. 196. 13. ὁ, l. ἃ.

P. 205. 53. ὁ θεὸς, l. ἡ θεὸς, ut vett. Edd. recte.

Ibid. a. in Scholii nota ἀντίθυρα, l. ἀντίβυρα.

Ibid. a. notae prioris vſ. 4. pro Ἀλεξ. c. 6. l. Ἀλεξ. c. 16.

P. 208. 1. Recte conjicis, *Reitzi doctiſſime*, illud τί ad ὅπως adjectum eſſe, quod me ſolicitet, ut malim legere ὁπόσα τί. Τί τοῦτο hic non intelligo: intelligerem τὶ τοιοῦτο. *J.M.G.*

P. 210. 46. Χαραυμίοις. Sed *Steph.* de urb. Χαράμιοι prima breui.

P. 211. no. 55. Ἀβῶτας. Vid. *Steph.* Ἀκρόθωοι, & not. *Berkel.*

P. 219. initio. Σιναρθοκλῆς. anne Σινωφούνης? vid. *Vaillant* hiſt. Arſacid. p. 78. adſcripſit Cl. *Weſſeling.*

P. 236. 55. Nondum damnare poſſum piſces illos meos: certe non ea ratione, quaſi *piſces* non poſſint comprehendi *avium* numero *Lioyam infeſtantium.* Neque enim hoc dicit Lucianus, niſi de ſcorpionum genere volucri. *J.M.G.*

P. 237. b. vſ. 1. & 2. in not. *Graev.* l. ἐξπίνετον, & ἀλεχεόμην.

P. 241. 29. Forte ſanari poteſt hic locus, ſi legas ὡς οὐκ ἐπωχόμην. Idque jam tum cogitaſſe debeo, cum interpretatus ſum, *cum non promiſerint tibi meae.* Ἢ ὡς aſſeverat, non aſſimilat. *J.M.G.*

P. 252. 98. Nondum poenitet ſententiae de παρασίῳ ſ. παρασείῳ noſtrae, poſtquam tuo indicio, Vir praeſtantiſſime, de Cl. *Haſaei* ſententia edoctus ſum. Ἱσίον non *malus* eſt, ſed *velum*. Scholiaſtae auctoritas pene nulla. Παράσιον neque auctorem habet alium, neque analogiam certam: & ſi lubet omnino a verbo παρασιάω derivare; quidni huc etiam referamus, quod e Seneca protulimus, de *ſupparo*, *Nulla res aeque adjuvat curſum, quam ſumma pars veli; illinc maxime navis urgetur. Urgetur*, promovetur, ὠθεῖται. Sed hoc de etymologia non praeſtiterim: multo minus illud, quod in mentem veniebat, an forte παράσιον, unica vocali mutata, & transpoſitis literis, fuerit σιπάριον, aut συπάριον. Res ipſa de *ſupparo* adhuc vehementer mihi blanditur. *J.M.G.*

Ibid. In Schol. 98. Τῷ ἱσῷ legitur pro ἱσίῳ, neſcio errore ne typogr. an ſic in Scholiaſta ipſo, ex alio Luciani codice.

P. 265. 36. Illud ὁ πᾶς ὑτοσὶ πλοῦτος adeo indubium putabam, ut pro ſphalmate tantum Hagenoënſis libri haberem illud ι intruſum, quod olim, neſcio meo an ſuperioris alicujus poſſeſſoris, obelo confixum videbam. *J.M.G.*

Ibid. b. fin. ἐγέγγυον, l. ἐγγύγγυον.

P. 270. 96. Ἐπὶ Βαβυλῶνι ἐλθόντες quod O. habet, pro Βαβυλῶνα, defendi poteſt ex *Hom.* Il. Θ. 110. Τρωσὶν ἐφ' ἱπποδάμοισιν ἰθύνοντες, & ex *Aeſchyl.* Agam. 61. ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ πέμπει, atque *Euang. Matth.* VIII. 7. aliisque multis quae profert doctiſſ. *Abreſch.* animadv. ad Aeſch. p. 68. 69.

P. 271. 40. ᾗ σου ὠθεῖ τὸ φανῆναι τὴν γνώμην. Nihil mihi corruptum videbatur. Ad verbum, *Tu eâ apud ferendam ſententiam*, i. e. tuum eſt jam ferre ſententiam. Si quid mutandum ſit, poſſis ᾗ σοὶ πάρα τὸ φανῆσθαι τὴν γνώμην, *tibi adeſt*, ad te venit ordo &c. nec τὸ περὶ damnaverim. *J.M.G.*

P. 272. 67. in verſione: *Vinces*, l. *Vincis*.

P. 273. 82. Ut nunc praeclare conſtituta ſunt Graeca, ita poterant converti, *Ac barbari quidem nos adorent. Vobis autem Graeco more* &c. *J.M.G.*

Ibid. 94. Pulchre etiam reſtitutum ἐκπέλει. Vertam, *ultra ſtadia enim* tua decem, *puto, tibi jam proceſſit imperium*. *J.M.G.*

Ibid. 97. inſeratur Latinis perſona LYC.

P. 279. 76. *Delebitis*, l. *Dolebitis*.

P. 299. 62. πῦρ', l. πῦς.

P. 306. 54. Supple in verſione: *Deinde una in urbem ivi*.

P. 317. 87. ἴσον, l. ὅσον.

P. 321. 27. ἡμῶν, ex mente *Geſn.* dedi; quod in varr. Lectt. jam ſic notandum erat: ἡμῶν] Edd. vulgo ὑμῶν.

P. 343. 83. in verſione: *ſibi*, l. *ſiti*.

Ibid. in Schol. Μυσονίῳ, l. Μυσωνίῳ.

P. 361. 40. καλαγελᾶν τὰ τ' ἀνοήτων. Igitur καλαγελᾶν etiam accuſativo jungitur? *J.M.G.* Jungitur accuſativo ap. LXX. Syr. VII. 12. μὴ καταγέλα ἀνθρώπων ὄντα ἐν πικρίᾳ. Sic multa ſimilia a κατὰ compoſita & genitivo & accuſativo junguntur; ut obſervat etiam Doct. *Abreſch.* in anim. ad Aeſchyl. Sed quia Lucian. alias perpetuo utitur gignendi caſu, ut patebit ex Indice majore, jam nihil muto; ſed veniam oro, quod *Solani* mentem feſtinans non viderim, & recte ſentientem caſtigarim.

P. 362. initio. poſt ἔλεγον comma repone pro puncto.

P. 379. in ipſo fine annotationis meae ad vſ. 11. nomen Mercurii duabus tantum literis ſignari volebam, EPM. ut conſtaret ratio corruptionis ex prima ſyllaba vocis ἱστάς. *J.M.G.*

P. 380. ad vſ. 20. ita exprimi volebam cogitata mea: cum ſcriptum eſſet Δισ. ὁ τοῦ, legit librarius, Δισσ. τοῦ. Quanta ſimilitudo eſſet in Mſſ. quibusdam inter π literam, & inter υ, norunt, qui vel libros antiquos, vel certe *Monteſalconii* Palaeographiam trivere. *J.M.G.*

P. 396. a. no. 11. l. 93.

P. 399. a. in Schol. τοιχεῖον, l. τοιχεῖον.

P. 401. 18. ἄπασιν, l. ἅπασι, ut al. recte.

P. 402. 38. tolle punctum ſub γῇ.

P. 405. 2. ἢ πᾶ, l. ἢ ποῦ.

P. 430. no. 57. pr. ἐπιπόκει, l. ἐπιπόκει.

P. 433. b. vſ. ult. *Donico*, l. *Dionico*.

P. 465. 9. τοιᾶδε ſublato puncto ſubſcr. malim τοιᾷδε, accuſandi caſu, ut referatur ad ἐψιόδητο, ait frater. Nondum video quare neceſſe ſit.

P. 477. init. tolle punct. ſubſcr. ſub χρυσίῳ.

P. 485. 38. pro ἀπαιτίεται, ἀπαιμίεται ſcribendum arbitror. *J.M.G.*

P. 496. initio, tolle punct. ſub πάθη.

P. 497. a. Schol. 29. vſ. 2. *certarunt*, l. *certant*.

P. 498. in fine annotationis ad λιπαρὰς Ἀθήνας video pro *apuae* dediſſe operas *aquae*, quod ſenſum turbat. Sed bene eſt, quod qui haec legere tanti putant, poſſunt etiam Graeca inſpicere. *J.M.G.*

P. 534. 75. ἀμύητον ex *P.* remanſit, l. ἀμύητον, bene monuit frater, licet & in *H.* & ſua *B4.* idem error. Sed jam video in *J.* recte ἀμύητον.

P. 544. a. extr. pro *ſed e tyramide* leg. *ſeu de tyrannide*. *J.M.G.*

P. 545. 3. Aſſentior *Solano* ipſe quoque. Sed illud *recte ſane*; quod in verſione poſui, ita intelligebam, *Recte ſane utuntur*: quod ſi rem ipſam ſpectes, eandem vim habet, ac ſi poſuiſſem, *non per Jovem*. *J.M.G.*

P. 549. 29. ἡμῶν, l. ὑμῶν, ut *P. J.* recte, idque me voluiſſe, ex variantt. patet.

P. 552. Titulus PSEUDOSOPHISTAE recte inſcriptus initio, deinde in reliquis pag. frontibus male PSEUDOLOGISTA, expreſſius ex *Pariſ.* Ed. Leg. igitur ubique PSEUDOSOPHISTA.

P. 558. 57. πρόσσιν ex *P.* deſcriptum. Volui πρόσσειν, & ſic *J. H.* &c.

P. 589. 80. Adde verſioni: *aut aliud quid rerum inanimarum*.

P. 593. 51. Γοργόν. Adſcripſit frater: uſitatius Γοργώς. Sed & hoc indicium puto, non ſcriptum a Luciano hunc Dial.

P. 608. b. vſ. 4. ἐπιδιέξατο, l. ἐπιδ—.

P. 637. 15. βυλομένους, *Geſn.* videtur legiſſe βυλόμενον, qui dedit *lubens.* pro *vobis ſic volentibus*; ſed vulgatum aeque bonum.

P. 652.

P. 652. κίρνα. Pollux vero aliique κορωνὶς, adſcripſit frater.

P. 654. vſ. 159. Exciderunt verba quaedam verſionis. Leg.

Cupreſſi pilam, pollinem hordeaceum,
Crambes folia &c.

J. M. G.

P. 655. 173. B. F. quod in viam me reduxiſti, *Reitzi* humaniſſime. Non debebam ſomnium impingere ei, qui hic *Alceranum* memorari vult; etſi tum neſcierim eſſe virum, quem merito ſuo magni facio. *J. M. G.*

P. 667. 48. ἐγὶ, l. ἐγὼ, ut deſtinaveram.

P. 669. 81. ἁπλοῦν, l. ἁπλοῦς.

P. 672. 146. πρόχαλον Cl. *Geſn.* refert ad κύπελλον. Sed quid ſi ad *me* referatur? addit frater *C. C. R.*

P. 673. 168. Αἰ, αἰ, &c. Veriſſime emendat frater idem, ſcribendum αἰ, αἰ, αἰ, αἰ, per diaereſin, & ſic erit ſenarius ut ceteri.

P. 688. verſ. penult. γρυπὸς recte; at unde in notis p. ſeq. bis γρυπνὸς, neſcio; ſed emenda, Lector, & conatibus noſtris fave.

FINIS.